



Ge
Trữ
Chín
Mười
Ge

S^{HA} Siêu Cấp GEN

chủ: Mục Nguyên

SIÊU CẤP GEN

Tác giả: Trừ Chín Mười

Thể loại: Khoa Huyền

Nguồn: truyenyy.com



dtv-ebook.com

Table of Contents

1. [Giới Thiệu](#)
2. [Đá Vận Khí](#)
3. [Thế giới thần kỳ](#)
4. [Thời đại gen!](#)
5. [Cá mập biến dị Hắc Hải](#)
6. [Thu hoạch lớn!](#)
7. [Gien Mộc Hùng](#)
8. [Tụ họp](#)
9. [Chế tác gen](#)
10. [Thành công!](#)
11. [Vương Việt](#)
12. [Đánh ra bã](#)
13. [Mục tiêu của Trần Phong](#)
14. [Cộng đồng giả lập](#)
15. [Một tinh](#)
16. [Gen ưu tú](#)
17. [Kim Cương](#)
18. [Đau lòng!](#)
19. [Gen biến dị](#)
20. [Đào giáo sư](#)
21. [Diễn đàn học thuật](#)
22. [Trần Phong tức giận](#)
23. [Da mặt dày](#)
24. [Cướp thành quả?](#)
25. [Tra tấn](#)
26. [Ám sát](#)
27. [Lần đầu giết người](#)
28. [Quý đại thúc!](#)
29. [Sóng gió nổi lên](#)
30. [Đánh bạc](#)
31. [Ngoài ý muốn](#)
32. [Tùy ý lựa chọn](#)
33. [Chứng nhận sơ cấp chế tác sư](#)

34. [Ủy thác](#)
35. [Phỏng vấn](#)
36. [Tác dụng của danh tiếng](#)
37. [Chế tác Gen Lôi Xà](#)
38. [Rèn luyện](#)
39. [U Linh số 7](#)
40. [Bí kỹ](#)
41. [Núi Long Thê](#)
42. [Lịch luyện](#)
43. [Quét sạch](#)
44. [Chạm mặt](#)
45. [Cạn lời](#)
46. [Lòng năng lượng này rất mạnh sao?](#)
47. [Tuyệt vọng](#)
48. [Chúa cứu thế](#)
49. [So tốc độ giải trừ cảm ché?](#)
50. [Long nhất, Long nhị](#)
51. [Chiến sĩ cấp D](#)
52. [Long Dược](#)
53. [Vương Dao](#)
54. [Chu Văn Vũ](#)
55. [Tinh huyết biến mất](#)
56. [Gen Kiên Vàng](#)
57. [Hắc Vân Châu](#)
58. [Ba tên ngọc](#)
59. [Vẫn không biến dị](#)
60. [Cải thiện cách điều chế](#)
61. [Người lựa chọn cái gì?](#)
62. [Mục Nguyên lỗ lòi](#)
63. [Cường hoá gen](#)
64. [Rừng Thanh Phong](#)
65. [Bị Phong Hồ vây](#)
66. [Người biến dị](#)
67. [Quyết đấu đao gió](#)
68. [Trần phong gặp nguy hiểm](#)
69. [Giết người biến dị](#)
70. [Được cứu thêm một lần](#)

71. [La ly hợp pháp](#)
72. [Cấm chế thiên nhiên](#)
73. [Ngô Phàm](#)
74. [Rùa lớn](#)
75. [Sinh Tử Cực Cảnh](#)
76. [Nguy cơ ở đâu ra?](#)
77. [Cướp Vương Dao](#)
78. [Miêu sát](#)
79. [Gen virus](#)
80. [Còn chưa đủ mắt mặt sao?](#)
81. [Hợp tác](#)
82. [Mua bán có lời](#)
83. [Thuốc thử gen thần kỳ](#)
84. [Tự mình mở tiệm](#)
85. [Hạn mức cho vay](#)
86. [Gen mạnh nhất](#)
87. [Gen nghịch phản](#)
88. [Gian lận?](#)
89. [Như vậy rất tốt](#)
90. [Bút top](#)
91. [Gen Lôi Xà biến dị](#)
92. [Lại bán!](#)
93. [Bị đóng cửa](#)
94. [Đào cục trưởng](#)
95. [Truyền thông ra tay](#)
96. [Bảng xếp hạng gen mạnh nhất](#)
97. [Lôi Tuấn](#)
98. [Kiểm trắc](#)
99. [Uỷ thác](#)
100. [Tiêu đề bí ối](#)
101. [Thủ đoạn của Đào cục trưởng](#)
102. [Cường thế](#)
103. [Phó hội trưởng](#)
104. [Chuyển cơ](#)
105. [Đào cục trưởng xong đòi](#)
106. [Đấu giá](#)
107. [Gen Huyền Xà](#)

108. [Đột phá cấp E](#)
109. [Đề cử](#)
110. [Gen Cực Quang](#)
111. [Lá bài tẩy](#)
112. [Tiểu đội An Đặc](#)
113. [Thần Y](#)
114. [Tính toán của Vương Việt](#)
115. [Bị hù dọa](#)
116. [Có phải hay không là thiếu đi 1 người](#)
117. [Người thần bí](#)
118. [Nội chiến](#)
119. [Năng lực hoá hình](#)
120. [Chân tướng](#)
121. [Diễn xuất](#)
122. [Huyền Xà thủ lĩnh](#)
123. [Không hiểu được](#)
124. [Chế tác](#)
125. [Bóng Dáng](#)
126. [Thần Uy](#)
127. [Sức mạnh của Thiên Huyền](#)
128. [Huyết ảnh](#)
129. [Chạy trốn](#)
130. [Tạ Khang Trung xuất hiện](#)
131. [Sức mạnh của cấp D](#)
132. [Bí kỹ dung hợp 3 tinh](#)
133. [Dung nham cự nhân](#)
134. [Tiểu dung nham cự nhân](#)
135. [Người tí hon](#)
136. [Vương Thiên Hào](#)
137. [Chém Vương Thiên Hào](#)
138. [Về nội thành](#)
139. [Kế hoạch ám sát](#)
140. [Rắn nhỏ điện quang](#)
141. [Sinh vật thần kỳ](#)
142. [Tiểu Ảnh](#)
143. [Tử Lâm Châu](#)
144. [Tôn Giáp](#)

145. [Khô lâu màu xanh](#)
146. [Chiến thắng](#)
147. [Ấn ký hoa mai](#)
148. [Yêu nghiệt](#)
149. [Lưu lại bóng ma](#)
150. [Thu hoạch không tội](#)
151. [Kế hoạch bảo hộ](#)
152. [Sân khấu chế tạo ngôi sao](#)
153. [Gen Bạo Hồ](#)
154. [Vòng thứ nhất](#)
155. [Trận khảo hạch thứ nhất](#)
156. [Sắp bị đào thải?](#)
157. [Trận thứ ba](#)
158. [Đào thải tàn khốc](#)
159. [Không bị ảnh hưởng](#)
160. [Trận cuối cùng](#)
161. [Số chiều công thủ](#)
162. [Thế giới số chiều va chạm](#)
163. [Ở đây ta là Thần](#)
164. [Giết Vương Việt](#)
165. [Thay Trần Phong công nội](#)
166. [Đạt danh ngạch](#)
167. [Động tác lớn](#)
168. [Lễ vật](#)
169. [Vương gia gặp nạn](#)
170. [Hải Thành](#)
171. [Vòng tránh tài thứ hai bắt đầu](#)
172. [Thu thập tài liệu](#)
173. [Trực tiếp chém giết](#)
174. [Thu thập hoàn thành](#)
175. [Bắt đầu chế tác](#)
176. [Thành công?](#)
177. [Tần Hải](#)
178. [Khảo thí lực phòng ngự](#)
179. [Chỉ còn 8 người](#)
180. [Cầm hạng nhất](#)
181. [Đừng có đá kích](#)

182. [Cao Vân Phong](#)
183. [Tần Hải quyết tâm](#)
184. [Vòng thi đấu thứ ba](#)
185. [Tinh thần lực quá thấp](#)
186. [Gen Cáo Tuyết](#)
187. [Hoàng Hạc](#)
188. [0 điểm](#)
189. [Đáng thất vọng](#)
190. [1200 điểm](#)
191. [Trị liệu siêu cường](#)
192. [Mục nguyên thất tình](#)
193. [Thiên mã hành không](#)
194. [Vòng tranh tài thứ 4](#)
195. [Thực chiến](#)
196. [Gen Dơi Xanh](#)
197. [Lâm khắc](#)
198. [Miêu sát](#)
199. [Bất khả chiến bại](#)
200. [Vậy là xong rồi sao?](#)
201. [Thập cường xuất hiện](#)
202. [Lại tố cáo](#)
203. [Không cam tâm](#)
204. [Bí mật của Trần Phong](#)
205. [Ôn cường](#)
206. [Chế tác sư mạnh nhất](#)
207. [Vòng quyết đấu cuối cùng](#)
208. [Săn giết](#)
209. [Chào người?](#)
210. [Tổng miêng rộng](#)
211. [Thua đáng đời](#)
212. [Triệu Thiên](#)
213. [Lại bị gạt](#)
214. [Số chiêu công thủ](#)
215. [Người phải chết](#)
216. [Người gian lận](#)
217. [Chết!!!](#)
218. [Quét ngang](#)

219. [Ám Thử](#)
220. [Hệ trục toạ độ](#)
221. [Bộ gen](#)
222. [Hòn đảo núi lửa](#)
223. [Ba đánh một](#)
224. [Dẫn nổ núi lửa](#)
225. [Chuyên môn gây tai hoạ](#)
226. [Tám phần mười](#)
227. [Bộ gen mới](#)
228. [Vấn tránh thoát được](#)
229. [Trạng thái virus](#)
230. [Cao cấp chế tác sư](#)
231. [Lại nhắm mắt](#)
232. [Đi bộ nhàn nhã](#)
233. [Biển lửa](#)
234. [Cung điện](#)
235. [Ta hiểu rồi](#)
236. [Trần Phong điên rồi?](#)
237. [Tần Hải giả](#)
238. [Vĩnh viễn không làm nô](#)
239. [Kết thúc](#)
240. [Quán quân Trần Phong](#)
241. [Ám Năng](#)
242. [Tĩnh Hoá Giả](#)
243. [Lừa gạt hài tử](#)
244. [Thực tập](#)
245. [Phế tích Tần Gia](#)
246. [Hạ Nghiên](#)
247. [Nguy cơ](#)
248. [Bị bao vây](#)
249. [Đành phải ra tay](#)
250. [Gặp nguy hiểm](#)
251. [Thân bóng](#)
252. [Đường hầm sụp đổ](#)
253. [Đồng đội heo](#)
254. [Tổ chức khổng lồ](#)
255. [Nguyệt Nha Tuyên](#)

- 256. [Một giây](#)
- 257. [Phá của](#)
- 258. [Cực hạn](#)
- 259. [Tăng cường 456%](#)
- 260. [Trường Minh Thú](#)
- 261. [Tuyệt Địa Trọng Sinh](#)
- 262. [Giảm nhu cầu tinh thần lực](#)
- 263. [Chuẩn bị](#)
- 264. [Khoa trương](#)
- 265. [Chế tác đại sư Trần Phong](#)
- 266. [Thiên tài đã tới](#)
- 267. [Gặp người quen](#)
- 268. [Sướng chết!](#)
- 269. [Tiểu Ảnh bùng nổ](#)
- 270. [Tuyết rơi rồi](#)
- 271. [Công kích thời tiết](#)
- 272. [Đồ sát](#)
- 273. [Quầng sáng may mắn - đề phòng](#)
- 274. [Đối phương chỉ có 1](#)
- 275. [Người nửa máy](#)
- 276. [Trần Phong ra tay](#)
- 277. [Chỉ cần đánh hết điện](#)
- 278. [Đưa bé trai](#)
- 279. [Thật đáng yêu!](#)
- 280. [Giết Thai Nghén Giả](#)
- 281. [Hạ Nghiên biến hóa](#)
- 282. [Tại sao có thể như vậy?](#)
- 283. [Siêu cường.giả cấp A](#)
- 284. [Là nàng](#)
- 285. [Mục tiêu là Vương Dao](#)
- 286. [Băng Tuyền](#)
- 287. [Bí kỹ 6 tinh](#)
- 288. [Nữ nhân điên](#)
- 289. [Trần Phong điên rồi?](#)
- 290. [Tự sát?](#)
- 291. [Siêu cường.giả tới!](#)
- 292. [Rung động!](#)

293. [Mục tiêu của Trần Phong](#)
294. [«kế hoạch xuyên việt thế giới song song»](#)
295. [Toàn là người điên](#)
296. [Thủ Hộ Tuyệt Đối](#)
297. [Cự tuyệt!](#)
298. [Gen Mộc Báo](#)
299. [Thịt rất ngon?](#)
300. [Mộc Báo quật khởi](#)
301. [Tiểu đội Ảnh Sát](#)
302. [Kẻ đàn đáng thương](#)
303. [Gặp nguy hiểm](#)
304. [Gà tây cũng biến dị?](#)
305. [Lực lượng thần bí](#)
306. [Trần Phong xuất thủ](#)
307. [Hỗn loạn](#)
308. [Đột phá cấp D](#)
309. [Cho ta nhìn lực lượng chân chính của ngươi đi](#)
310. [Chiến đấu kịch liệt](#)
311. [Phong Bạo Thiểm Điện](#)
312. [Lôi minh](#)
313. [Pháo Plasma](#)
314. [Linh Hải Mộc](#)
315. [Cảnh tượng kỳ lạ](#)
316. [Tinh Thành chấn động](#)
317. [Cầm địa](#)
318. [Băng Hải Tuyết Nguyên](#)
319. [Fan nữ](#)
320. [Biển băng](#)
321. [Muốn làm là phải làm lớn!](#)
322. [Gặp lại Lôi Hạo](#)
323. [Bắn giết](#)
324. [Huy chương may mắn](#)
325. [Súng bắn nước?](#)
326. [Thỏ cũng sợ mạnh hiệp yếu?](#)
327. [Tần Hải đang đột phá!](#)
328. [Tả Tiểu Nhụ](#)
329. [Trọng lực bất quy tắc](#)

- 330. [Vòng lặp vô hạn](#)
- 331. [Học Giả](#)
- 332. [Tìm kiếm cơ hội sống!](#)
- 333. [Long gia](#)
- 334. [Tần Hải vô địch](#)
- 335. [Long Nhân](#)
- 336. [Có phải là truyền nhân của thần lằn?](#)
- 337. [Cự Long](#)
- 338. [Thoái hoá](#)
- 339. [Quầng sáng may mắn cấp 3](#)
- 340. [Làm hay không làm?](#)
- 341. [Tự bạo](#)
- 342. [Lại bắn giết](#)
- 343. [Chạy trốn](#)
- 344. [Lão hữu?](#)
- 345. [Tăng thực lực](#)
- 346. [Người quá già](#)
- 347. [Tổ chức thân bí](#)
- 348. [Lại gặp Từ Phi](#)
- 349. [Rùa đen chết tiệt](#)
- 350. [5% khu vực còn lại](#)
- 351. [Thỏ dân trong biển?](#)
- 352. [Cầu Lực](#)
- 353. [Phải xử lý nó](#)
- 354. [Ba cường giả cấp A](#)
- 355. [Từ Phi gặp nguy hiểm](#)
- 356. [Trở về trên bờ](#)
- 357. [Đóng băng biển băng](#)
- 358. [Gặp lại người quen](#)
- 359. [Người con có hiếu](#)
- 360. [Khảo hạch](#)
- 361. [Chứng nhận cấp C](#)
- 362. [Vượt cấp khiêu chiến](#)
- 363. [Chứng nhận cấp B](#)
- 364. [Đạo gió đầy trời](#)
- 365. [Cấp D đỉnh phong](#)
- 366. [Nhiệm vụ đột phá cực hạn](#)

- 367. [Trần Phong bị đả đảo](#)
- 368. [Hủy bỏ đi](#)
- 369. [Lam Tinh Lãng](#)
- 370. [100 vấn đề](#)
- 371. [Hồ to liên hoàn](#)
- 372. [Sứ giả chính nghĩa](#)
- 373. [Trả điểm tích lũy cho ta](#)
 - 1. [tầng 1, ID: Khắc Bất Cải Mệnh, thân phận: Chế tác đại sư.](#)
- 374. [Phát sóng trực tiếp](#)
- 375. [Quá may mắn](#)
- 376. [Xông top 10](#)
- 377. [Đại hạ giá](#)
- 378. [Ngô Huy](#)
- 379. [Đỗ Mã](#)
- 380. [Sói biết nói chuyện](#)
- 381. [Lực lượng thời gian](#)
- 382. [Vô sỉ](#)
- 383. [Phe thứ ba](#)
- 384. [Năng lực của Ngô Huy](#)
- 385. [Kịch bản](#)
- 386. [Thần Kiếm Địa Ngục](#)
- 387. [Không cho phép lưỡng lự](#)
- 388. [Bức lui cường giả cấp A](#)
- 389. [Thế giới trắng đen](#)
- 390. [Sao các người lại có màu sắc](#)
- 391. [Đánh đập cấp A](#)
- 392. [Thiếu nữ thần bí](#)
- 393. [Là người một nhà](#)
- 394. [Đại ca, là người một nhà!](#)
- 395. [Ta còn, nàng còn!](#)
- 396. [Lữ Hồn](#)
- 397. [Phân thân buông xuống](#)
- 398. [Hù dọa ai đây?](#)
- 399. [Không khí quen thuộc](#)
- 400. [Cách điều chế mới](#)
- 401. [Bước vào cấp C](#)
- 402. [Du Phương](#)

- 403. [Chợ đen](#)
- 404. [Ta có đề nghị](#)
- 405. [Nghé con không sợ hổ](#)
- 406. [Thuốc thử gen Diệu Thiên](#)
- 407. [Ma Vương Ngô Huy](#)
- 408. [Gen Tử Sư](#)
- 409. [Minh Đô](#)
- 410. [Người thứ ba](#)
- 411. [Đại ma nữ](#)
- 412. [Bộ xương khô](#)
- 413. [Thế ngoại đào nguyên](#)
- 414. [Cao tăng](#)
- 415. [Lập lại](#)
- 416. [Đồ thành](#)
- 417. [Coi bói](#)
- 418. [Trao đổi tin tức](#)
- 419. [Trí nhớ](#)
- 420. [Chỉ muốn giao dịch](#)
- 421. [Cùng một phe?](#)
- 422. [Đoạn Không Trảm](#)
- 423. [Long Ngâm Cửu Châu](#)
- 424. [Đại chiến kinh thiên?](#)
- 425. [Lực lượng kinh khủng](#)
- 426. [Các người rút cuộc cũng xuất hiện](#)
- 427. [U Minh Chi Nhãn](#)
- 428. [Khoá nhân duyên](#)
- 429. [Cơ hội](#)
- 430. [Bị phát hiện](#)
- 431. [Nói đông dài](#)
- 432. [Trần Phong ra tay](#)
- 433. [Phân thân Lữ Hồn](#)
- 434. [Quá mạnh mẽ](#)
- 435. [Lữ Hồn phản nộ](#)
- 436. [Hủy đi](#)
- 437. [Huyền Sát Lệnh](#)
- 438. [Phóng túng](#)
- 439. [Dạ gia](#)

- 440. [Quý Phong](#)
- 441. [Cường đại](#)
- 442. [Thâm Lam Chi Hải](#)
- 443. [Nhà giàu](#)
- 444. [Hồ to](#)
- 445. [Ám Tử](#)
- 446. [Không giết được](#)
- 447. [Kế hoạch của Quý Phong](#)
- 448. [Phong tặng](#)
- 449. [Treo lên tường](#)
- 450. [Vương Dao bị bắt](#)
- 451. [Đánh đập](#)
- 452. [Chạy mau](#)
- 453. [Phun nước mũi](#)
- 454. [Ngược đãi](#)
- 455. [Ta đầu hàng](#)
- 456. [Người muốn giết ta](#)
- 457. [Chú thuật Long Thần](#)
- 458. [Tuyển dụng](#)
- 459. [Vương Phong](#)
- 460. [Học viện](#)
- 461. [Tây nảo](#)
- 462. [Diệp Uyển Đồng](#)
- 463. [Hoạt động tập thể](#)
- 464. [Phần thi thứ hai](#)
- 465. [100 điểm](#)
- 466. [Tiềm lực](#)
- 467. [Năng lực sinh tồn](#)
- 468. [Kiểm tra vận khí](#)
- 469. [Tranh giành](#)
- 470. [Mục Gia](#)
- 471. [Chọn đại](#)
- 472. [Miêu sát cấp A](#)
- 473. [Không hài lòng](#)
- 474. [Là hần](#)
- 475. [Cầu nam nữ](#)
- 476. [Cứ giao cho anh](#)

- 477. [Sống lại?](#)
- 478. [Vòng lặp thời gian](#)
- 479. [Bắt đầu thí nghiệm](#)
- 480. [Kim Điền](#)
- 481. [Chỉ có thể giết được 10 người](#)
- 482. [Lừa đảo](#)
- 483. [Ta đang tắm người cũng không tha](#)
- 484. [Hợp lực lừa gạt](#)
- 485. [Nhờ vào cô](#)
- 486. [Ngưng đọng thời gian](#)
- 487. [Bản thể của Lữ Hồn](#)
- 488. [Không gian loạn lưu](#)
- 489. [Truy sát](#)
- 490. [Tìm từng tác đất](#)
- 491. [Chiếm quyền không chế](#)
- 492. [Sai lầm](#)
- 493. [Trần Phong chết](#)
- 494. [Hai kẻ điên](#)
- 495. [Đôi trắng thay đen](#)
- 496. [Gen Công Hội tới](#)
- 497. [Phát hiện kinh người](#)
- 498. [Hệ thống thăng cấp](#)
- 499. [Xác định mục tiêu](#)
- 500. [Điều tra](#)
- 501. [Huyền học](#)
- 502. [Kỹ năng dự đoán](#)
- 503. [Bí mật kinh khủng](#)
- 504. [Tăng cường thực lực](#)
- 505. [Phiền phức](#)
- 506. [Muốn giết thì giết](#)
- 507. [Trại huấn luyện mở](#)
- 508. [Tạm thời hợp tác](#)
- 509. [Ngư ông đặc lợi](#)
- 510. [Người bản địa](#)
- 511. [Truy sát](#)
- 512. [Siêu cấp A](#)
- 513. [Biến số](#)

- 514. [Pho tượng đá](#)
- 515. [Mị lực của huyền học](#)
- 516. [Năng lượng tinh khiết](#)
- 517. [Tại sao bãi phân nào cũng có mặt người?](#)
- 518. [Người năng lượng tí hon](#)
- 519. [Kéo bè kéo lũ đánh nhau](#)
- 520. [Năng lực đặc thù](#)
- 521. [Cần thời gian](#)
- 522. [Không phục, đơn đấu!](#)
- 523. [Cơ hội tốt](#)
- 524. [Không Bạch](#)
- 525. [Di tích truyền thừa](#)
- 526. [Năng lượng vô tận](#)
- 527. [Ma Kính Vần Tâm](#)
- 528. [Xin hỏi ai đẹp trai hơn!](#)
- 529. [Không Bạch đáng thương](#)
- 530. [Thần khí nguy trang](#)
- 531. [Khiêu khích](#)
- 532. [Nền văn minh dã nhân](#)
- 533. [Chủng tộc thần bí](#)
- 534. [Thí luyện truyền thừa](#)
- 535. [Hùng Quan Thành](#)
- 536. [Xuyên qua](#)
- 537. [Năng lực kỳ diệu](#)
- 538. [Liên hợp](#)
- 539. [Cổ tộc](#)
- 540. [Kiểm tra](#)
- 541. [Tổ Thần](#)
- 542. [Phát động chiến tranh](#)
- 543. [Tru Thần Nổ](#)
- 544. [Chém giết](#)
- 545. [Truyền tống không gian?](#)
- 546. [Tùy ý xuyên qua](#)
- 547. [Bị hai phía truy sát](#)
- 548. [Ôm cây đợi thỏ](#)
- 549. [Tiền mua vé](#)
- 550. [Cám ơn người](#)

- 551. [Bái ta làm thầy?](#)
- 552. [Hùng Nhị](#)
- 553. [Lừa dối cả một bộ lạc](#)
- 554. [Ấn ký huyết mạch](#)
- 555. [Dã nhân cấp A](#)
- 556. [Thích khách](#)
- 557. [Cá cần câu](#)
- 558. [Bộ chiến lược](#)
- 559. [Tàn sát](#)
- 560. [Thực lực của tổ chức thần bí](#)
- 561. [Tử Vong Chi Nhân](#)
- 562. [Nhược điểm của cự nhân](#)
- 563. [Người am hiểu quân công nhất](#)
- 564. [Năng lực truyền kỳ](#)
- 565. [Cương Bản Lao Tù](#)
- 566. [Đỗ Lỗi](#)
- 567. [Ý niệm bá đạo](#)
- 568. [Lý Thanh](#)
- 569. [Hồn loạn từng bừng](#)
- 570. [Lĩnh vực Hắc Hà](#)
- 571. [Mưa đen](#)
- 572. [Đều là lừa đảo](#)
- 573. [Boss ra tay](#)
- 574. [Hai cường giả siêu cấp A](#)
- 575. [Người quen](#)
- 576. [Kế hoạch Yêu Linh](#)
- 577. [Màu hồng](#)
- 578. [Linh](#)
- 579. [Công năng tự học](#)
- 580. [Đang chơi game](#)
- 581. [Tru Thần](#)
- 582. [Xác định mục tiêu](#)
- 583. [Hải Mộc Thành](#)
- 584. [Muốn ngài](#)
- 585. [Dương mưu](#)
- 586. [Tức điên](#)
- 587. [Phòng ngự tuyệt đối](#)

- 588. [Uy năng kinh khủng](#)
- 589. [Hạt trí mạng](#)
- 590. [Cơ chế phát động](#)
- 591. [Khiên đá](#)
- 592. [Mai lão](#)
- 593. [Nhiệm vụ uỷ thác](#)
- 594. [Kế hoạch đáng sợ](#)
- 595. [Át chủ bài của Sơn Hải Thú](#)
- 596. [Quán nhỏ](#)
- 597. [Thuốc thử gen Đại Sơn Hải](#)
- 598. [Chế tác thu tiền công](#)
- 599. [Thiện lương thành thật](#)
- 600. [Kẻ không có não](#)
- 601. [Bắt đầu chế tác](#)
- 602. [Biến thành con cò](#)
- 603. [Lão nhân gia tốt bụng](#)
- 604. [Một lần](#)
- 605. [Cuồng ma tạc đạn](#)
- 606. [Phúc tinh](#)
- 607. [Gia tăng 1%](#)
- 608. [Hoa Mai Thần Diễm](#)
- 609. [Phong bế](#)
- 610. [Trấn áp quần hùng](#)
- 611. [Nên đi bệnh viện khám](#)
- 612. [Trần Phong ra tay](#)
- 613. [Công kích mạnh nhất](#)
- 614. [Ngoài ý muốn](#)
- 615. [Các người đã quên mất một vật?](#)
- 616. [Hệ thống Tru Thần](#)
- 617. [Giao nhiệm vụ](#)
- 618. [Kế hoạch trả thù](#)
- 619. [Có còn cái khác không?](#)
- 620. [Hoài nghi nhân sinh](#)
- 621. [Tôi là ai?](#)
- 622. [Huyền Tinh Tuyệt Quy](#)
- 623. [Sơn Hải Thú biến mất](#)
- 624. [Kỵ binh dã nhân](#)

- 625. [Muốn bắt đầu](#)
- 626. [Yêu tộc xâm lấn](#)
- 627. [Người không tìm](#)
- 628. [Bàn tay khổng lồ](#)
- 629. [Quá chặt cần bơi tron](#)
- 630. [Tất cả đều là cấp A](#)
- 631. [Quả cầu màu đen](#)
- 632. [Rắn tham ăn](#)
- 633. [Năng lượng vô hạn](#)
- 634. [Mị Linh](#)
- 635. [Không theo kịp thời đại](#)
- 636. [Yêu thú](#)
- 637. [Át chủ bài](#)
- 638. [Cá lọt lưới](#)
- 639. [Một mình ta bằng một đại quân](#)
- 640. [Cơ hội duy nhất](#)
- 641. [Ám Dạ Yêu Hồ](#)
- 642. [Cỗ tộc ra tay](#)
- 643. [Mặc dù hơi xấu xí một chút](#)
- 644. [Ném rác rưởi?](#)
- 645. [Ba giây cuối cùng](#)
- 646. [Có một phần kinh hi](#)
- 647. [Cho nổ!](#)
- 648. [Dụng cụ tinh lọc không khí](#)
- 649. [Triệu hoán hoàng tử yêu tộc](#)
- 650. [Biến thành thái giám](#)
- 651. [Khởi động dự án mới](#)
- 652. [Cấp S](#)
- 653. [Dự án siêu X](#)
- 654. [Cỗ tộc xuất hiện](#)
- 655. [Vĩnh viễn bị xoá bỏ](#)
- 656. [Anh là của em](#)
- 657. [Phương hướng nghiên cứu](#)
- 658. [Khiếu nại](#)
- 659. [Từ Phi Phóng](#)
- 660. [Quầy tung trời](#)
- 661. [Tiến hành thí nghiệm](#)

- 662. [Phải nhờ vào các chị em](#)
- 663. [22 loại tài liệu](#)
- 664. [Hết hàng](#)
- 665. [Cút](#)
- 666. [Hợp tác](#)
- 667. [Chỉ là tổ dự án thứ ba](#)
- 668. [5 giây](#)
- 669. [Nghi vấn](#)
- 670. [Tỷ lệ thành công 100%](#)
- 671. [Chân tướng](#)
- 672. [Vạch mặt](#)
- 673. [Điên rồi](#)
- 674. [Hiệu ứng cánh bướm](#)
- 675. [Ai Thập Thảo](#)
- 676. [Vì các em gái](#)
- 677. [Tranh đoạt](#)
- 678. [Bản quyền](#)
- 679. [Đệ nhất nhân](#)
- 680. [Phân biệt chủng tộc](#)
- 681. [99999 nguyên](#)
- 682. [Không biết xấu hổ](#)
- 683. [Kiểm lớn](#)
- 684. [Nhiệm vụ uỷ thác](#)
- 685. [Sẽ có người bỏ ra](#)
- 686. [1 điểm tiềm lực?](#)
- 687. [Lĩnh ngộ](#)
- 688. [Cổ tộc xuất hiện](#)
- 689. [Đàn bà hóa](#)
- 690. [Cổ tộc thuế biên](#)
- 691. [Bội phục](#)
- 692. [Đại hạ giá](#)
- 693. [Nơi truyền thừa](#)
- 694. [Muốn sinh con](#)
- 695. [Tần Hải xưng Vương](#)
- 696. [Nguyệt Lan](#)
- 697. [Người xấu chia rẽ uyên ương](#)
- 698. [Lý Lôi](#)

- 699. [Yêu tộc xuất hiện](#)
- 700. [Trần Phong ta tay](#)
- 701. [Thay đổi mục tiêu](#)
- 702. [Đau lòng](#)
- 703. [Cấp S](#)
- 704. [Thuốc thử gen cấp S](#)
- 705. [Tiểu hoàng tử](#)
- 706. [Chạy đua với thời gian](#)
- 707. [Cường giả thức tỉnh](#)
- 708. [Hợp tác với Cổ tộc](#)
- 709. [Truyền tống](#)
- 710. [Ta cũng có trợ giúp](#)
- 711. [Hạch tâm không gian](#)
- 712. [Mô Pháp](#)
- 713. [Thế giới màu xanh](#)
- 714. [Độ hoàn thiện](#)
- 715. [Trần Phong điên rồi?](#)
- 716. [Gen virus](#)
- 717. [Báo được đại thù](#)
- 718. [Ai nói là thất bại?](#)
- 719. [Mục gia phần nô](#)
- 720. [Không có hứng thú](#)
- 721. [Mô Pháp chân chính](#)
- 722. [Màng thời gian](#)
- 723. [Tác dụng chân chính](#)
- 724. [Thời Chi Lưu Sa](#)
- 725. [Đánh giá hồ người](#)
- 726. [Phó hội trưởng lo lắng](#)
- 727. [Là do các người bức ta](#)
- 728. [Bậc thầy rèn luyện tinh thần](#)
- 729. [Thăng cấp điên cuồng](#)
- 730. [Miễn phí mới là đắt nhất](#)
- 731. [Chính là chúng ta](#)
- 732. [Thẻ hội viên](#)
- 733. [Gen Công Hội lo lắng](#)
- 734. [Lý Lôi phần nô](#)
- 735. [Lỗi quá nhiều](#)

- 736. [Con m* nhà người!!!](#)
- 737. [Té sắp mặt](#)
- 738. [Sáng tạo Linh Thuật](#)
- 739. [Hội trường xuất hiện](#)
- 740. [Không kéo dài được bao lâu](#)
- 741. [Biến thiên](#)
- 742. [Vì cái gì?](#)
- 743. [Cổ tộc âm thịnh dương suy](#)
- 744. [Nơi vô chủ](#)
- 745. [Ác liệt](#)
- 746. [10 triệu](#)
- 747. [Thuốc thử gen thần kỳ](#)
- 748. [Mục gia](#)
- 749. [Kẻ gây tai họa](#)
- 750. [Bị tẩy não](#)
- 751. [Ngang tay](#)
- 752. [Yêu bóng vía](#)
- 753. [Được cứu](#)
- 754. [Thế giới kỳ quái](#)
- 755. [Mười cây số](#)
- 756. [Nướng thịt](#)
- 757. [Gen Cự Tượng](#)
- 758. [Siêu cấp A đỉnh phong](#)
- 759. [Cự thú cấp S](#)
- 760. [Sân thi đấu sinh tử](#)
- 761. [Ký hiệp ước](#)
- 762. [Thú điên xiếc](#)
- 763. [Thẻ tín dụng](#)
- 764. [Thiếu nợ 10 triệu điểm](#)
- 765. [Khô sở](#)
- 766. [Quả cầu hạt ánh sáng](#)
- 767. [Giác Tỉnh Giả](#)
- 768. [Bao một năm](#)
- 769. [Cần thời gian](#)
- 770. [Ba giây](#)
- 771. [Tranh chấp](#)
- 772. [Trở về](#)

- 773. [Bích hoa](#)
- 774. [Cổ tộc buông xuống](#)
- 775. [Chiến loạn](#)
- 776. [Ta cũng muốn chiến đấu](#)
- 777. [Ngài đã sớm nghĩ đến chuyện này?](#)
- 778. [Chiến tranh là cái gì?](#)
- 779. [Ngưng chiến](#)
- 780. [Đại quân mang thai](#)
- 781. [Thành quả nghiên cứu mới nhất](#)
- 782. [Bột phấn màu vàng](#)
- 783. [Đang thăng cấp](#)
- 784. [Tiểu đội liên hợp](#)
- 785. [Tặng đá kỳ lạ](#)
- 786. [Thiên Vũ Lê Minh](#)
- 787. [Chết!](#)
- 788. [Tiểu Ảnh bị nhìn thấu](#)
- 789. [Cưỡng ép buông xuống](#)
- 790. [Lão Yêu tộc](#)
- 791. [Người đang làm cái gì?](#)
- 792. [Hấp dẫn ánh mắt](#)
- 793. [Em gái đâu?](#)
- 794. [Tổ sư gia](#)
- 795. [Tiêu hao vĩnh cửu](#)
- 796. [Phân tích lực lượng](#)
- 797. [Sủng vật cũng hèn mạt như thế?](#)
- 798. [Như vậy liền muốn đi hay sao?](#)
- 799. [Thieu đốt](#)
- 800. [Phổ cập kiến thức](#)
- 801. [Người ta trước kia cũng không lớn như vậy!](#)
- 802. [Cổ chấp](#)
- 803. [Thần lực](#)
- 804. [Đỗ Mã](#)
- 805. [Sinh không gặp thời](#)
- 806. [Người đã đột phá như thế nào?](#)
- 807. [Gặp bố mẹ](#)
- 808. [Giảng bài](#)
- 809. [Di vật Thái cô](#)

- 810. [Gân Gà Phá Không Quyết](#)
- 811. [Câu được ước thấy](#)
- 812. [Thơ mộng](#)
- 813. [Lực lượng màu hồng](#)
- 814. [Sư huynh xanh lam](#)
- 815. [Thiếu nữ khiêu vũ](#)
- 816. [Mục sư huynh](#)
- 817. [Giai điệu thần kỳ](#)
- 818. [Tổ đội](#)
- 819. [Nghiền ép](#)
- 820. [Càng đáng sợ hơn](#)
- 821. [Thánh Giáp tộc](#)
- 822. [Chân thân](#)
- 823. [Quy Linh](#)
- 824. [Trì hoãn](#)
- 825. [Tiểu Ảnh VPN](#)
- 826. [Quay ngược thời gian](#)
- 827. [Cảm ơn người!](#)
- 828. [Trạng thái vô địch](#)
- 829. [Sát chiêu của Thánh Giáp tộc](#)
- 830. [Đã tìm được](#)
- 831. [Khôi phục thời gian](#)
- 832. [Đại sư tỷ](#)
- 833. [Thế giới mì hoặc](#)
- 834. [Tham niệm](#)
- 835. [Bàn giao](#)
- 836. [Cộng minh](#)
- 837. [Phiên bản mới](#)
- 838. [Bản tính mạnh mẽ](#)
- 839. [Lòng đất](#)
- 840. [Là một đôi sừng](#)
- 841. [Trăm ngàn lỗ thủng](#)
- 842. [Song Giác tộc](#)
- 843. [Tuyệt đối không nên tới](#)
- 844. [Tạm gác lại](#)
- 845. [Người đáng sợ nhất](#)
- 846. [Chức năng của phim Hàn](#)

- 847. [Thứ 10 số 24](#)
- 848. [Di vật thức tỉnh](#)
- 849. [Một hòng.pháo trăm năm](#)
- 850. [Mẫu thân của Đỗ Mã](#)
- 851. [Chia làm 2 đường](#)
- 852. [Gặp nữ nhân là không dời nổi bước chân](#)
- 853. [Hình người](#)
- 854. [Tạ ơn](#)
- 855. [Xuyên tạc lịch sử](#)
- 856. [Thế giới thuộc về hần!](#)
- 857. [Siêu sức mạnh](#)
- 858. [Súng.phóng lựu](#)
- 859. [Mục đích thật sự](#)
- 860. [Phong nghi](#)
- 861. [Cây bút thần kỳ](#)
- 862. [Chắc không tính là gian lận](#)
- 863. [Một mục đi theo](#)
- 864. [Cộng minh](#)
- 865. [Do hần quá yếu](#)
- 866. [Giờ trò quỷ](#)
- 867. [Động bộ khí tức](#)
- 868. [Hội Mộng Linh](#)
- 869. [Uốn cong](#)
- 870. [Thành công](#)
- 871. [Mộng](#)
- 872. [Vương triều Hội Mộng Linh](#)
- 873. [Thời gian điểm tuyệt diệu](#)
- 874. [Quá cường đại](#)
- 875. [Thái Cổ buông xuống](#)
- 876. [Người phải chết](#)
- 877. [Tồn tại cường đại nhất](#)
- 878. [Thần bút](#)
- 879. [Hệ thống sức mạnh](#)
- 880. [Im ắng](#)
- 881. [Thiếu nhất là vận khí](#)
- 882. [Lại xuyên qua](#)
- 883. [Thế giới thần kỳ](#)

884. [Nữ cự nhân](#)
885. [Vật thí nghiệm](#)
886. [Cuồng vọng](#)
887. [Không có nhà!](#)
888. [Thuốc thử Giác Tỉnh](#)
889. [Người tí hon](#)
890. [Thuật chế tác kiêu mới](#)
891. [Tu luyện](#)
892. [Khảo thí](#)
893. [Tảng đá huyền bí](#)
894. [Lộc Cương trấn](#)
895. [Đầm lầy](#)
896. [Bị sét đánh](#)
897. [Người là ai?](#)
898. [Cãi lộn](#)
899. [Giác Tỉnh giai đoạn 10](#)
900. [Lực lượng của thần linh](#)
901. [Kỹ thuật kinh người](#)
902. [Vượt quyền](#)
903. [Không trọng yếu bằng người](#)
904. [Đuổi nhau](#)
905. [Vậy cũng có thể gọi là phiên dịch?](#)
906. [Phong ấn thần lực](#)
907. [Thần lực cường đại](#)
908. [Hao hết thần lực](#)
909. [Toàn là kẻ điên](#)
910. [Đám điên muốn huỷ diệt thế giới](#)
911. [Hấp thu](#)
912. [Thiên tuyến chi tử](#)
913. [Không biết ơn](#)
914. [Dung hợp](#)
915. [Phong ấn tình cảm](#)
916. [Tiểu chủ nhân thân yêu](#)
917. [Bị phế](#)
918. [Nữ thần vận rủi](#)
919. [Tận thế giảng lâm](#)
920. [Quả hồng mềm](#)

- 921. [Tới cổng đòi người](#)
- 922. [Chỉ để mê hoặc](#)
- 923. [Ta đi theo người](#)
- 924. [Có chỗ nào không đúng](#)
- 925. [Liên hoàn hồ](#)
- 926. [Cách vận dụng](#)
- 927. [Bà cô già](#)
- 928. [Thiên lý truyền âm](#)
- 929. [Nữ thần rừng rậm](#)
- 930. [Hồ nước mặn](#)
- 931. [Ta là người phát ngôn](#)
- 932. [Nội đấu](#)
- 933. [Đồng ý?](#)
- 934. [Quá vô si](#)
- 935. [Không biết tiết kiệm](#)
- 936. [Hậu duệ thần linh](#)
- 937. [Điên cuồng hấp thu](#)
- 938. [Cự Long Thái Cổ](#)
- 939. [Gọi thêm một con!](#)
- 940. [Sỉ nhục](#)
- 941. [Bí mật nhỏ](#)
- 942. [Một lời khó nói hết](#)
- 943. [Quá đáng.yêu](#)
- 944. [Người đang làm cái gì](#)
- 945. [Giết làm sao?](#)
- 946. [Tà ác](#)
- 947. [Tại sao?](#)
- 948. [Chết rồi!](#)
- 949. [Phục sinh](#)
- 950. [Nhồi đây](#)
- 951. [Xấu hổ](#)
- 952. [Do ta cải tạo](#)
- 953. [Chúng ta đang tới](#)
- 954. [Ngoài ý muốn](#)
- 955. [Cải biến kế hoạch](#)
- 956. [Truyền thừa thần lãn](#)
- 957. [Rùa thần đại bổ](#)

- 958. [Tội Ác Chi Thần](#)
- 959. [Đám ngu xuẩn](#)
- 960. [Thêm lửa](#)
- 961. [Bí mật](#)
- 962. [Phù hợp](#)
- 963. [Chết rồi!](#)
- 964. [Cứ giết hết là được](#)
- 965. [Bị lừa gạt](#)
- 966. [Lại là Trần Phong](#)
- 967. [Thần chiến](#)
- 968. [May áo cưới](#)
- 969. [Đại thần](#)
- 970. [Một giọt nước](#)
- 971. [Hãy tin ta](#)
- 972. [Thời đại của thần linh](#)
- 973. [Đại Lực Viên](#)
- 974. [Thần vị](#)
- 975. [Tạm thời](#)
- 976. [Lam Diệp Thảo](#)
- 977. [Thuốc thử gen](#)
- 978. [Ngải Lực Đạt](#)
- 979. [Cương Bồi tộc](#)
- 980. [Quả trứng dương](#)
- 981. [Tài nguyên tiếp theo](#)
- 982. [Chỉ một lần](#)
- 983. [Lực lượng hiện tại](#)
- 984. [Nghiền ép](#)
- 985. [Thuốc thử gen Bách Thảo](#)
- 986. [5 đẳng cấp](#)
- 987. [Khâu Tạm tộc](#)
- 988. [San bằng](#)
- 989. [Thần linh ra tay](#)
- 990. [Nguyên nhân](#)
- 991. [Do dự](#)
- 992. [Thiên phú kém](#)
- 993. [Tư cách trở thành sứ đồ](#)
- 994. [Quy tắc giữa các thần linh](#)

- 995. [Sứ đồ duy nhất](#)
- 996. [Không có uy nghiêm](#)
- 997. [Có thể khiêu chiến hần?](#)
- 998. [Ngục](#)
- 999. [Vắt chân lên cổ chạy trốn](#)
- 1000. [Đào góc tường](#)
- 1001. [Tuyệt thế thiên tài](#)
- 1002. [Quan trọng là có tư cách hay không?](#)
- 1003. [Phong cách quý dị](#)
- 1004. [Nhìn thấu](#)
- 1005. [Thiên phú kém?](#)
- 1006. [Mình đại nhân](#)
- 1007. [Khiêu chiến thần vị](#)
- 1008. [Lưu cho hần một mạng!](#)
- 1009. [Bị hù dọa](#)
- 1010. [Có người khiêu khích](#)
- 1011. [Cơ hội](#)
- 1012. [Nhanh nhất](#)
- 1013. [Khoái Nam](#)
- 1014. [Bỏ tay](#)
- 1015. [Đây là kỹ thuật gì](#)
- 1016. [So đấu tốc độ](#)
- 1017. [Tang máu](#)
- 1018. [Liên hợp](#)
- 1019. [Đã lâu không gặp](#)
- 1020. [Quá ngu xuẩn](#)
- 1021. [Diệp đáng chết](#)
- 1022. [Cược đúng](#)
- 1023. [Đá đặt chân](#)
- 1024. [Dòng sông tin ngưỡng](#)
- 1025. [Tha nạ](#)
- 1026. [Lũ đàn độn](#)
- 1027. [Đột phá](#)
- 1028. [Chỉ có 1 nửa](#)
- 1029. [Cút!](#)
- 1030. [Diệp trở về](#)
- 1031. [Các người dám ra tay?](#)

- 1032. [Dung hợp](#)
- 1033. [Cái bóng](#)
- 1034. [Phân thân](#)
- 1035. [Đèn Led](#)
- 1036. [Đường nhân quả](#)
- 1037. [Thua](#)
- 1038. [Thành công](#)
- 1039. [Dạ Thần](#)
- 1040. [Không thể lay động](#)
- 1041. [Chỗ sơ suất](#)
- 1042. [99 %](#)
- 1043. [Gạt bỏ trí nhớ](#)
- 1044. [Phong ấn](#)
- 1045. [Có vấn đề](#)
- 1046. [Là nhân loại](#)
- 1047. [Sai lầm](#)
- 1048. [Ta đã trở về](#)
- 1049. [La Nguyên](#)
- 1050. [Thời đại không đồng dạng](#)
- 1051. [Lại làm sai](#)
- 1052. [Ra tay](#)
- 1053. [Đại chiến](#)
- 1054. [Quý đi](#)
- 1055. [Hằng tinh](#)
- 1056. [Bản Sao](#)
- 1057. [Dòng thời gian](#)
- 1058. [Quay ngược](#)
- 1059. [Thả virus](#)
- 1060. [Hành hung](#)
- 1061. [Ý lại thật đáng sợ](#)
- 1062. [Mèo chín mạng](#)
- 1063. [Quá đáng](#)
- 1064. [Đại Ma Vương](#)
- 1065. [Ba ngàn thần lực](#)
- 1066. [Pháp tắc thời gian](#)
- 1067. [Em sẽ cứu anh](#)
- 1068. [Người được lắm!](#)

1069. [Chờ người dưới địa ngục](#)
1070. [Đồ sát](#)
1071. [Phục sinh](#)
1072. [Dung hợp](#)
1073. [Biến thân](#)
1074. [Là nữ???](#)
1075. [Người thần bí](#)
1076. [Sắp đột phá](#)
1077. [Hồ to](#)
1078. [Thế giới khác](#)
1079. [Vương Thuần mới là nhân vật chính](#)
1080. [Hậu cung của Vương Thuần](#)
1081. [Đi tìm tác giả](#)
1082. [Manh mối trọng yếu](#)
1083. [Sáng thế](#)
1084. [Ta mới là nhân vật chính](#)
1085. [Người còn sống?](#)
1086. [Năng lực tự lành](#)
1087. [Tới đây](#)
1088. [Vật lộn](#)
1089. [Bất tử thân](#)
1090. [Tách rời](#)
1091. [Biện pháp thú vị](#)
1092. [Hư không loạn lưu](#)
1093. [Đế quốc mới](#)
1094. [Làm phản](#)
1095. [Chạy trốn](#)
1096. [Mất tinh thần](#)
1097. [Ưa thích là ưa thích bây giờ](#)
1098. [Trần Nguyên](#)
1099. [Nguy tạo](#)
1100. [Chân Thần](#)
1101. [Vũ trụ vô ngân](#)
1102. [Bị bệnh à](#)
1103. [Vác đi](#)
1104. [Tin tức ngang nhau](#)
1105. [Trận chiến cuối cùng](#)

- 1106. [Ngồi xuống nói chuyện](#)
- 1107. [Người điên rồi](#)
- 1108. [Thời gian loạn lưu](#)
- 1109. [Đi sẵn](#)
- 1110. [Không Bạch già nua](#)
- 1111. [Ta mới là thợ săn](#)
- 1112. [Khu vực thời gian](#)
- 1113. [Tu luyện](#)
- 1114. [Con mèo](#)
- 1115. [Ôn hoà](#)
- 1116. [Quý đi](#)
- 1117. [Dung hợp với ma kính](#)
- 1118. [Vẫn không đúng](#)
- 1119. [Vẫn không đúng](#)
- 1120. [Kiểm pháp tùy duyên](#)
- 1121. [Lại bị lừa gạt](#)
- 1122. [Buồn nôn](#)
- 1123. [Niết bàn trùng sinh](#)
- 1124. [Quyết chiến](#)
- 1125. [Phòng ngự tuyệt đối](#)
- 1126. [Giống như đức](#)
- 1127. [Hủy diệt](#)
- 1128. [Thức tỉnh](#)
- 1129. [Gió đã nổi lên](#)
- 1130. [Em lại mập lên rồi](#)
- 1131. [Vòng xoáy thời gian](#)
- 1132. [Thời gian điểm](#)
- 1133. [Châm thời gian](#)
- 1134. [Người quá yếu](#)
- 1135. [Bận rộn](#)
- 1136. [Đại kết cục](#)
- 1137. [Lời cuối sách](#)

Giới Thiệu

Dành riêng cho [@admin](#)

Link truyện: <https://truyenyy.com/truyen/sieu-cap-gien-ban-dich/>

© Bản quyền thuộc về TruyenYY, tác giả và dịch giả. Mong mọi người tôn trọng không chia sẻ file này.

Người đã nghe qua thuật chế tác gen chưa?

Từ khi Trần Phong ở bên trong một ngàn tỷ loại gen chế tạo ra loại gen biến dị hiếm thấy nhất kia.

Hắn biết! Thời đại thuộc về hắn đã đến.

Đá Vận Khí

Tại thư viện thành phố.

Ở một khu vực mà đã lâu không có người đặt chân, bên trên có một tầng tro bụi thật dày che kín, có một người trẻ tuổi đang ở bên trong tìm kiếm cái gì đó.

"Không có. . . Vẫn không có. . ."

Người trẻ tuổi tự lầm bầm, có một chút thất vọng.

Hắn lắc đầu, đem quyển sách khép lại.

"Xệt!"

Một cảm giác nhói nhói, ngón tay của hắn bị vạch ra một vết máu thật dài.

"Lại xảy ra chuyện này. . ."

Người trẻ tuổi cười khỏ một tiếng, hắn đã rất cẩn thận, không ngờ được lại bị trang sách làm cho bị thương. Bất quá hắn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, chuẩn xác hơn mà nói, hắn đã quá quen thuộc với chuyện này.

Hắn gọi là Trần Phong, năm nay 22 tuổi, từ ngày ra đời cho đến bây giờ, vận rủi liên bám vào người của hắn.

Vào thời điểm vừa mới tròn 1 tuổi trong lúc bú sữa mẹ thiếu chút nữa bị sặc chết, ba tuổi mẩu thân qua đời, năm tuổi phụ thân qua đời, mười tuổi viện mồ côi mà hắn ở đóng cửa, về sau được đưa đến một viện mồ côi khác, chuyện này cứ lặp đi lặp lại cho đến khi hắn trưởng thành mới thôi, mười ba viện mồ côi mà hắn ở bởi vì đủ loại nguyên nhân mà đóng cửa.

Ngoại trừ mấy cái đó ra, mỗi lần hắn đi ra ngoài tất nhiên cũng xảy ra chuyện.

Theo sự thống kê không trọn vẹn của hắn, cho đến tận hôm nay, hắn bị lão thái thái đe dọa 85 lần, xảy ra tai nạn xe cộ 36 lần, bị ăn trộm vào nhà thăm 76 lần, rơi vào cống thoát nước 10 lần, bị chó đuổi theo cắn 15 lần, hắn có thể sống gặp ghèngh cho đến bây giờ, đã là một kỳ tích.

So ra mà nói, sự tình hôm nay không đáng kể một chút nào.

Mục đích mà hôm nay hắn tới nơi này, chính là vì tìm kiếm ' Thần Khí May mắn ' trong truyền thuyết. Hắn mặc dù không tin cái này, nhưng sự tình hắn kinh lịch từ nhỏ đến lớn đã khiến cho hắn không thể không tin tưởng, trên thế giới này, là có loại đồ vật vận khí này tồn tại, mà vận rủi bám theo hắn cả đời cũng vậy! Cho nên, từ lúc biết đọc sách, hắn liền tìm đọc các cuốn sách thần thoại, tìm kiếm đồ vật có thể làm cho hắn chuyển vận!

Ngọc chuyển vận, ngọc cá chép, cỏ bốn lá. . .

Những đồ vật đại biểu cho sự may mắn hắn đều đã thử qua, toàn bộ đều vô hiệu!

Vận rủi của hắn, chưa bao giờ thay đổi.

Thẳng đến một ngày nào đó, hắn từ trong tư liệu mà phụ thân lúc còn sống lưu lại nhìn thấy một sổ ghi chép văn tự —— Đá Vận Mệnh, trong truyền thuyết, có được Đá Vận Mệnh thì sẽ có thể cải biến được vận mệnh của chính mình.

Phụ thân của hắn chính là một nhà khảo cổ học, khảo cổ cả một đời cũng không có khảo cổ ra được đồ vật nào có giá trị, ngược lại còn đem sinh mạng của mình ném đi mất. Tư liệu liên quan tới Đá Vận Mệnh, cũng không có lưu lại quá nhiều. Những năm này, hắn đi qua đủ loại địa phương kỳ quái, nhưng cái gì gọi là Đá Vận Mệnh, lại chưa từng thấy qua.

Vật kia, thật sự có tồn tại hay không?

Hắn hết sức hoài nghi về cái vấn đề này.

Yêu cầu của hắn cũng không cao, hắn chỉ muốn được sinh hoạt bình thường giống như mọi người, chỉ như thế thôi.

Thế nhưng mà. . .

Sinh hoạt bình thường sao?

Không, vèn vèn muốn sống sót đã hết sức khó khăn, hấn mỗi lần đi ra ngoài tất nhiên phải cảnh giác mười vạn phần, chỉ cần hơi có một chút lơ đãng, hấn cũng sẽ có thể bị xe hơi leo lên vỉa hè cán chết!

Cái thế giới này đối với hấn mà nói, khắp nơi đều là chiến trường.

"Đến tốt cùng thì Đá Vận Mệnh ở đâu?"

Trần Phong thở dài, bất động thanh sắc từ bên trong túi xách lấy ra rượu còn trừ độc cho vết thương, dùng băng gạc quấn ngón tay lại kỹ lưỡng. Làm một người mỗi ngày đều bị thương, trong túi xách của hấn đúng là một hòm thuốc nhỏ.

Sắc trời đã dần tối.

Thư viện cũng đã sắp đóng cửa, Trần Phong chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên trượt chân, lão đảo một cái, đụng vào bên cạnh trên của giá sách, một chồng sách rầm rầm rơi xuống đầu của hấn.

"M* kiếp."

Trần Phong chửi tục một câu.

Biết ngay là sẽ không thuận lợi như thế mà!

Hấn nhìn xuống nơi mà mình ngã xuống, mặt đất xuất hiện một bãi nước đọng, hấn ngẩng đầu lên nhìn, thì ra nơi này đã lâu không được tu sửa, trên nóc phòng thế mà đang rỉ nước.

"Thực sự là. . ."

Trần Phong bất đắc dĩ cười khổ.

Vận rủi lại phát huy ra tác dụng a.

Hắn chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức, đang chuẩn bị đứng lên rời đi, chợt sững sốt. Bên trong đồng sách xưa nện lên đầu của hắn kia, vậy mà lại có một quyển sách hấp dẫn ánh mắt của hắn.

—— 《 VẬN THẾ 》 .

"Cuốn sách này. . ."

Trần Phong có một chút hiếu kỳ, thế mà lại thực sự có một cuốn sách liên quan đến vận khí?

Hắn cẩn thận lật sách ra, ở bên trong cuốn sách giới thiệu đủ loại vận thế kỳ kỳ quái quái , từ tinh tượng vũ trụ cho đến các chòm sao, có không ít thứ mà Trần Phong đã từng thấy qua bên trong các quyển sách khác, đại bộ phận nội dung của cuốn sách đều là nói mò, cuốn sách này càng giống như là một nồi lẩu thập cẩm 20 khối tiền một bản.

"Quả nhiên là mình đã suy nghĩ nhiều."

Trần Phong cười một tiếng tự giễu, thần sắc bỗng nhiên cứng đờ.

Bởi vì ở bên trên trang sách mà hắn mới lật ra, thế mà xuất hiện một cái tên —— Đá Vận Mệnh!

Vô luận là cuốn sách thập cẩm này sao chép nội dung này từ đâu cũng không trọng yếu, bởi vì giới thiệu liên quan tới Đá Vận Mệnh trên trang sách này, vậy mà lại rất kỹ càng, trước đó chưa từng có.

Đá Vận Mệnh: Thần Khí chuyển vận trong truyền thuyết.

Theo như truyền thuyết, có một loại lực lượng áp đảo ở phía trên lực lượng bình thường , loại lực lượng này không nhìn thấy cũng không sờ được, lại có thể ảnh hưởng đến hết thảy, đến nay vẫn không có ai biết được loại lực lượng kia đến tốt cùng là như thế nào , chỉ biết là nó có lẽ có quan hệ cùng với vận khí , mà Đá Vận Mệnh, lại có thể khống chế được loại lực lượng này!

"Thật sự có!"

Trần Phong kích động đến mức miệng đắng lưỡi khô.

Hắn vội vã lật qua trang giới thiệu, ánh mắt lại đột nhiên tròn to!

Trên trang tiếp theo, xuất hiện hình ảnh của Đá Vận Mệnh, cũng chính là lần thứ nhất mà Trần Phong thấy bộ dáng thật sự của Đá Vận Mệnh, hắn hoàn toàn ngây người.

Đó là một vật thể có kích cỡ bằng một đồng tiền xu, phía trên có một vài đồ án kỳ quái.

"Đây là Đá Vận Mệnh sao?"

Thanh âm của Trần Phong có chút run rẩy, không phải là bởi vì bộ dáng của thứ này, mà là bởi vì thứ này. . . Trần Phong có chút run tay kéo cổ áo ra, lộ ra đồ vật đeo trên cổ của mình, chính là Đá Vận Mệnh mà bên trong cuốn sách này nói tới!

"Cái này sao có thể?"

Trần Phong kinh hãi.

Đá Vận Mệnh, thế mà một mực được mình mang theo?

"Chính là một đồ vật mà phụ thân của mình năm đó khảo cổ được, sau khi mình sinh ra đời, lễ vật mà phụ thân đưa cho mình, cũng là di vật duy nhất mà phụ thân lưu lại cho mình, lại chính là Đá Vận Mệnh? Thế nhưng nếu như cái đồ chơi này chính là Đá Vận Mệnh, thì chính mình vì sao lại trở nên xui xẻo như vậy?"

Giả? Hoặc là nói, đây là hàng nhái do phụ thân chế tác?

Thế giới thần kỳ

Trần Phong nhìn xuống sự rung động tới bất chợt này tiếp tục nhìn xuống trang sách.

Trong truyền thuyết, Đá Vận Mệnh có được lực lượng không tầm thường, nhưng mà, muốn sử dụng được nó cũng không dễ dàng. Trước khi Đá Vận Mệnh chính thức kích hoạt, sẽ không ngừng hấp thu vận khí chung quanh, thẳng đến khi hấp thu đầy đủ vận khí về sau mới có thể sử dụng. Cho nên, nếu như không có đầy đủ vận khí để kích hoạt nó, như vậy, người có được nó, đối với người đó mà nói, có thể là một cơn ác mộng tồi tệ nhất.

"Móa!"

Trần Phong nhìn không được chửi bậy một câu.

Hấp thu vận khí chung quanh?

Hắn thấy lạnh cả người, rốt cuộc đã minh bạch, vận rủi của chính mình là từ đâu mà tới! Viên Đá Vận Mệnh mà phụ thân hắn đào ra từ trong cổ mộ này, đã cướp đi tất cả mọi thứ của hắn!

"Thứ này. . ."

Trần Phong vô ý thức muốn giật nó xuống, nhưng căn bản là giật xuống không được.

"Không thể dùng thủ đoạn bình thường để gỡ xuống sao?"

Trần Phong tỉnh táo trở lại, một lần nữa nhìn xuống trang sách.

Đá Vận Mệnh sau khi đeo lên sẽ vô pháp gỡ xuống, chỉ có sau khi kích hoạt, mới có thể khống chế được lực lượng của nó, nếu như người đeo nó vào trong lúc vô tình, như vậy, thì hãy cố gắng kích hoạt nó đi. Ở trang sách tiếp theo, chính là các biện pháp kích hoạt Đá Vận Mệnh.

Trần Phong đọc qua, cũng không tính là quá khó khăn, chỉ cần lấy máu tươi của mình bày ra một cái trận pháp, sau đó đem Đá Vận Mệnh bỏ vào chính giữa là được.

"Đơn giản như vậy sao?"

Trần Phong nhíu mày, hẳn cảm giác có gì đó không đúng lắm, nhưng dù hoặc thoát khỏi cái vận rủi đáng chết này đối với hắn quá lớn, hắn nằm mộng cũng muốn vứt bỏ được cái vận rủi này, lấy lại được cuộc sống bình thường của mình!

"Thử một chút đi."

Trần Phong giật băng gạc xuống.

Máu tươi thuận theo ngón tay nhỏ giọt xuống, ở trên sàn nhà bằng gỗ vẽ một cái trận pháp kỳ dị, sắc mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc trước đây chưa từng có, hắn nằm rạp trên mặt đất, đem Đá Vận Mệnh bỏ vào chính giữa trận pháp.

"Ông —— "

Một vòng quang huy kỳ dị hiện lên.

Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt.

Thành!

Trận pháp ngưng tụ máu tươi hóa thành một đạo hồng quang lấp lóe, Đá Vận Mệnh cũng bắn ra một quang sáng, vào thời điểm Trần Phong đang kích động, liền trông thấy bên trong đạo hồng quang kia lộ ra một hàng chữ nhỏ: "Vào thời điểm Đá Vận Mệnh kích hoạt, sẽ hấp thu vận khí chung quanh của người sở hữu, bổ sung năng lượng cần thiết để Đá Vận Mệnh vận chuyển."

Không tốt!

Sắc mặt của Trần Phong đại biến.

Hấp thu vận khí của người sở hữu? Trên cuốn sách thập cẩm đáng chết này căn bản không có viết a! Đá Vận Mệnh hấp thu vận khí hai mươi năm cũng không có kích hoạt, trong nháy mắt hấp thu vận khí của người sở hữu sẽ phát sinh ra chuyện gì?

Hắn căn bản là không biết!

Chạy!

Trần Phong không có một chút do dự gì, quay người bỏ chạy ra bên ngoài.

Nhưng mà, trong nháy mắt này, toàn bộ thư viện bỗng nhiên lay động.

"Oanh!"

"Oanh!"

Động đất!

Trần Phong căn bản còn chưa kịp chạy ra bên ngoài thư viện đã bị cự thạch đầy trời bao phủ, trước mắt đen kịt một màu, mất đi ý thức, trong mơ hồ, hắn chỉ nhớ rõ Đá Vận Mệnh trên cổ tỏa ra một quang ánh sáng màu vàng óng ánh.

Ban đêm, ở trên một kênh tin tức nào đó.

"Sáu giờ xế chiều hôm nay, xuất hiện một động đất trận rất nhỏ, thư viện thành phố sụp đổ tại chỗ, khiến cho một người tử vong. Theo sự điều tra của ban ngành liên quan, có khả năng là quan hệ đến kiến trúc cũ nát của thư viện. . ."

...

Trước mắt là một vùng tăm tối.

Ý thức trở nên hỗn độn.

Một hồi lâu.

Ý thức của Trần Phong đã trở về, hần từ từ mở mắt ra, thế giới mơ hồ dần trở nên rõ ràng, vẫn như cũ là một vùng tăm tối, trong không khí tràn ngập một cỗ mùi tanh kỳ quái.

"Nơi này là nơi nào?"

Trần Phong hơi nghi hoặc một chút nhìn xung quanh.

Bốn phía bị bóng tối bao trùm, vàng sáng mỏng manh lấp lóe trên cổ tay chỉ có thể khiến cho hần nhìn thấy được, nơi này là một cái sơn động, ở địa phương xa hơn cũng chỉ là bóng tối.

"Kỳ quái, ta không phải đã chết rồi hay sao?" Trần Phong cảm thấy kinh hãi.

Nhìn thấy ánh sáng nhàn nhạt lấp lóe của chiếc vòng đeo bên trên cổ tay, hần lại cảm thụ được trí nhớ hoàn toàn không thuộc về mình, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Hần đã xuyên việt!

Lúc trước hần đã đọc qua đủ loại thần thoại, tự nhiên cũng đã đọc qua không ít tiểu thuyết, hần nhớ tới vàng sáng màu vàng nhìn thấy trước khi chết kia, trong lòng có chút minh bạch, Đá Vận Mệnh sau khi hấp thu vận khí của người sở hữu liền dẫn phát động đất, thế nhưng Đá Vận Mệnh kích hoạt thành công đã giúp cho hần cứu tử nhất sinh xuyên việt đến nơi này!

"Ta vẫn còn sống!"

Trần Phong kích động, hần đương nhiên sẽ cảm thấy kích động, bởi vì cái vận rủi đáng chết kia rốt cục đã biến mất! Chỉ là, ở đây là cái thế giới gì? Ngay lúc này, toàn bộ trí nhớ của nguyên chủ nhân đã hiện lên.

Trần Phong đọc qua trí nhớ, nhất thời không khỏi than thở.

Cái thế giới này có chút tương tự với Địa Cầu nhưng lại khác nhau rất lớn, sau khi ở trên phương diện nghiên cứu gen thu hoạch được đột phá trọng đại, toàn bộ thế giới liền tiến vào thời đại gen. Nhân loại không chỉ có thể khai phá tiềm lực tự thân, mà còn có thể theo gen của các sinh vật biến dị

tiến hành dung hợp gen, gần như tất cả mọi người đều có thể có được gen năng lực!

Có một số người, dùng những năng lực này để làm việc, trở thành tinh anh chuyên nghiệp. Mà cũng có một số người, sau khi dung hợp gen liền có được sức chiến đấu siêu cường, được mọi người gọi là gen chiến sĩ.

Thế giới, bởi vì vậy mà cải biến. Gen năng lực xuất hiện, khiến cho toàn bộ thế giới tiến vào trạng thái phát triển tốc độ cao.

Hơn nữa, theo việc tài nguyên ở Địa Cầu sắp khô kiệt, nhân loại không thể không tìm kiếm một hành tinh khác.

Nhưng ở trên phiên đại lục này, viên tinh cầu này, mới là của cải lớn nhất của nhân loại! Cái thế giới này có mặt trăng, mặt trời thuộc về mình, đây là một cái địa phương có độ tương tự cực cao với Địa Cầu, ngoại trừ kích cỡ! Thể tích của cái tinh cầu này, chính là gấp vô số lần Địa Cầu! Diện tích của mặt đất bao la bát ngát, phải gấp 1 vạn lần Địa Cầu trở lên!

Cái thế giới này không hề khuyết thiếu tài nguyên! Bởi vì cho tới bây giờ, tiến độ khai phá mặt đất, chỉ mới có 18%! Cho dù trình độ khoa học kỹ thuật của nhân loại đã có thể tùy tiện phi hành đến một tinh cầu khác, thế nhưng rất nhiều nơi trên cái viên tinh cầu này, vẫn làm cho nhân loại không dám đặt chân đến!

Ví dụ như —— băng nguyên ở vùng Cực Bắc!

Nghe đồn nơi đó bị ảnh hưởng bởi một năng lực đặc thù nào đó, thời gian gần như đứng im, người bước vào, suốt đời cũng vô pháp đi ra! Gen Công Hội đã từng phái một tiểu đội gen chiến sĩ đi vào, đến bây giờ cũng không có tin tức của bọn hắn.

Ví dụ như —— đỉnh núi lửa Phần Thiên!

Nghe đồn ở nơi đó có một đầu biến dị thú Viễn Cổ đang ngủ say, đã từng dùng một hớp uống cạn một dòng sông, từ đó về sau, nơi đó liền trở thành cấm địa của nhân loại.

Thời đại gen!

Địa phương cùng loại ở chỗ nào cũng có. Đây là một thế giới nguy hiểm, cũng là một thế giới thần kỳ! Trong mắt của Trần Phong tỏa ra ánh sáng lung linh. Cái thế giới này so với bên trong sự tưởng tượng của hắn còn muôn đặc sắc hơn rất nhiều!

Hơn nữa. . .Cái này vền vện chỉ là một bộ phận. Căn cứ vào trí nhớ của nguyên chủ nhân, thời đại gen thần kỳ diễn sinh ra rất nhiều thiết bị khoa học kỹ thuật kinh người.

Có một số người không ngừng dung hợp gen, có được sức chiến đấu siêu cao, cũng có một số người, thông qua việc không ngừng dung hợp gen, lột xác ra gen năng lực thần kỳ! Ví dụ như —— công ty khoa học kỹ thuật lớn nhất toàn cầu, người sáng lập công ty Phong Bạo, La Nguyên.

Năng lực của hắn là số liệu hóa, người nắm giữ năng lực này có thể phóng thích một lực lượng thần bí có thể kiểm tra trạng thái gen, trạng thái tinh thần của chính mình. Bởi vì không phải là loại hình gen chiến đấu, hắn đã từng bị vô số người khinh bỉ. Nhưng mà, La Nguyên trải qua nhiều năm thí nghiệm, đem những năng lực huyền ảo mà thần bí ở bên trong năng lực đó lấy ra, chế tác thành một loại vòng đeo dùng để đeo lên cổ tay, sáng tạo ra truyền kỳ đệ nhất!

Chỉ cần kích hoạt vòng đeo, người sử dụng liền có thể kiểm tra trạng thái tự thân. Cho nên, cho đến ngày hôm nay, cái thế giới này không chỉ là thời đại gen, mà còn là thời đại số liệu!

"Thật sự thần kỳ như vậy sao?"

Trần Phong cảm thấy hiếu kỳ, dùng tay phải sờ về phía cổ tay trái của mình, bỗng nhiên có một màn sáng hiện lên.

"Ông —— "

Vòng đeo màu đen run rẩy, có một cỗ lực lượng lưu chuyển ở trong cơ thể của Trần Phong, rất nhanh liền trở lại vào bên trong cái vòng đeo, bên trên màn sáng xuất hiện một loạt số liệu.

Thuộc tính trụ cột:

Lực lượng: 10

Nhanh nhẹn: 10

Thể chất: 10

Tinh thần: 30

Trạng thái trước mắt:

Thể Lực: 10 - 10 (mỗi 1 điểm thể chất tăng lên 1 thể lực/ Hạn mức cao nhất)

Tinh Thần Lực: 30 - 30 (mỗi 1 điểm tinh thần tăng lên 1 điểm Tinh Thần Lực/ Hạn mức cao nhất)

Gen năng lực:

Đao gió: Nhảy múa bên trong cuồng phong, vận dụng tinh thần lực ngưng tụ trận pháp, phóng thích ra một lưỡi đao gió, tạo thành tổn thương nhất định, có tỉ lệ rất nhỏ (dự đoán sơ bộ khoảng 5%) có thể dẫn phát dị biến phóng thích đao gió liên tục.

Năng lực thông dụng:

Thuật cận chiến cấp thấp, có thể tạo thành tổn thương nhất định. (Căn cứ ký ức trong cơ bắp của ngài cùng với trí nhớ tinh thần, phối hợp với kho số liệu trí nhớ để phán định, số liệu sẽ tồn tại ở bên trong Chip của vòng đeo.)

Năng lực đặc thù:

Quảng sáng may mắn, tiêu hao giá trị may mắn chứa đựng bên trong Đá Vận Mệnh, trong một thời gian ngắn tăng sự may mắn lên trên diện rộng,

giá trị may mắn còn thừa 10 điểm. (Đá Vận Mệnh hấp thu năng lượng thể giới ngưng tụ ra lực lượng, căn cứ ước định đối với thể giới hiện tại, bình quân mỗi giờ có thể đạt được 1 điểm giá trị may mắn)

Đây chính là số liệu hóa của chính Trần Phong!

Trụ Cột Thuộc Tính là lấy lực lượng nguyên thủy của bản thân nhân loại làm một đơn vị, có thể rõ ràng thể hiện ra trạng thái của mỗi người, rất là thần kỳ, nhưng chân chính khiến cho Trần Phong để ý, lại là năng lực đặc thù cuối cùng.

"Quảng sáng may mắn? Trần Phong cảm thấy kinh ngạc. Hắn cứ tưởng là Đá Vận Mệnh đã biến mất, không ngờ được nó thể mà lại dung hợp vào thân thể của hắn!

Khi thấy giá trị may mắn chỉ còn thừa có 10 điểm, Trần Phong liền suy đoán được chuyện gì đã xảy ra, vào lúc thư viện sụp đổ, trong một khắc hắc sắp tử vong, giá trị may mắn ở bên trong Đá Vận Mệnh tích lũy được vào thời khắc đó đã bạo phát, đem thân thể của hắn đưa đến cái thế giới này.

"Đây chính là lực lượng của Đá Vận Mệnh hay sao?" Trần Phong tự lâm bầm, Đá Vận Mệnh, phúc họa liên nhau. Hắn đã vượt qua được một đời xui xẻo nhất, một đời này, có thể nào sẽ xông ra được một mảnh thiên địa hay không!

Chỉ có điều, hắn vì sao lại ở bên trong một cái sơn động?

"Nhìn thử xem." Trần Phong nhảy qua những cái sự tình ngổn ngang kia trong trí nhớ của nguyên chủ nhân, trực tiếp nhìn về phía bản thân của hắn, nhất thời trông thấy một đoạn cổ sự vô cùng đau lòng.

Hắn tên là Trần Phong, là người Kim Thành, là một cô nhi. Vào lúc còn nhỏ đã mất đi song thân, nhưng lại có thành tích học tập vô cùng ưu tú, dựa vào học bổng, cứ thế mà một đường tiến vào trường chuyên cấp 3, học tập chương trình gen học, ở trường cấp ba năm giữ thuần thực bộ môn gen năng lực cùng với một ít thủ thuật, tiến vào lớp trọng điểm, trở thành "Con nhà người ta" trong miệng của nhiều bậc phụ huynh.

Nếu như không có gì ngoài ý muốn mà nói, hẳn chắc hẳn là sẽ một đường hát vang, trở thành một trường hợp ngoại lệ "người nghèo vượt khó"!

Nhưng mà, hiện thực thường thường lại rất tàn khốc, vào ngày cuối cùng thi đại học, hẳn vốn nên ở trên trường thi mới đúng, lại bị người ta ném vào trong biển cho cá mập ăn...

Về phần nguyên nhân vì sao? Đoán chừng nguyên chủ nhân có đánh chết cũng không thể nghĩ rõ được, thế nhưng Trần Phong trong lúc đọc qua trí nhớ của hẳn lại đoán được.

Đại Học đỉnh cấp trên toàn thế giới, đại học Thanh Bắc hệ chế tác gen chuyên nghiệp, ở Kim Thành chỉ tuyển có một danh ngạch, mà nguyên chủ nhân còn hết lần này tới lần khác là một con mọt sách, mục tiêu cũng một mục là cái hệ chế tác gen chuyên nghiệp này, kết quả còn phải nói nữa hay sao? Hẳn đã ngăn trở con đường tiến thân của một số người.

"Thằng bé đáng thương." Trần Phong vì con mọt sách này mà mặc niệm, tên này phần lớn thời gian đều dùng để đi làm thuê cùng với học tập. Tại phương diện xã hội của nguyên chủ nhân hiển nhiên là con số âm, trong lúc bất tri bất giác đã bị người khác tính toán.

"Nếu như ta tới sớm hơn một chút mà nói, tuyệt đối sẽ không khổ cực như thế." Trần Phong tự tin nói ra.

Bất quá...Ân...Hẳn luôn cảm thấy có một chỗ nào có chút không đúng. Một sách? Không đúng... Ân... chờ một chút! Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, chợt cảm thấy không ổn. Cá mập? ! Bị ném vào trong biển cho cá mập ăn?

"M* kiếp!"

Trần Phong rốt cuộc đã biết vấn đề nằm ở chỗ nào.

"Oanh!" Cả sơn động bỗng nhiên chấn động.

Mặt đất dày đặc bắt đầu rung động, vách tường chung quanh cũng chậm rãi nhúc nhích, có một ít dịch nhờn kỳ quái từ chung quanh chảy xuống phía

dưới, sắc mặt của Trần Phong rất cực cũng đại biến.

Gặp quỷ rồi! Trần Phong bỗng nhiên nhớ đến cái gì đó. Căn cứ theo hình ảnh cùng với số liệu mà vòng đeo cung cấp trước khi nguyên chủ nhân chết, đây chính là một đầu cá mập biến dị Hắc Hải, biến dị thú loại hình tinh thần! Trong nháy mắt nó nuốt nguyên chủ nhân vào, liền trực tiếp phá hủy ý thức cùng với linh hồn của nguyên chủ nhân, chỉ lưu lại một bộ xác không, cho nên Trần Phong mới có thể may mắn xuyên qua vào trong bộ thân thể này.

Mà ở nơi này...Căn bản không phải là cái gì sơn động, mà là ở trong cơ thể của cá mập!

"Oanh!"

"Oanh!"

Toàn bộ vách tường chấn động, Trần Phong gất gao tựa ở một bên vách tường.

"Oanh!"

Cái tiếng oanh minh kia không ngừng vang lên.

Cá mập biến dị Hắc Hải

Con cá mập biến dị Hắc Hải tựa hồ như đã thức tỉnh, Trần Phong ở trong cơ thể của nó cảm giác được toàn bộ thế giới đều đang đảo ngược, chất dịch nhờn kỳ quái kia cũng đang không ngừng được tiết ra.

Trần Phong vừa rồi ném vào vũng dịch nhờn một cái áo để thăm dò, cái áo liền trực tiếp bị hòa tan. Mà bây giờ, những chất dịch nhờn kia đang thuận theo kẽ hở xung quanh không ngừng chảy ra, hướng về Trần Phong ập tới.

"Như thế không được." Trần Phong hít sâu vào một hơi.

Mặc dù không biết là bây giờ đang ở nơi nào, nhưng mà căn cứ theo sự phán đoán của hắn, rất có thể là bây giờ hắn đang ở trong dạ dày của con cá mập này, bốn phía không có bất kỳ cái lối ra nào, cửa vào duy nhất, hắn là từ thực quản đi lên, nhưng ở đó đã bị rất nhiều dịch nhờn ngăn trở, nếu như muốn từ nơi đó xuyên qua, chỉ có một con đường chết mà thôi!

"Làm sao bây giờ?"

Trần Phong cố gắng làm cho mình tỉnh táo lại. Lối ra không có, cửa vào bị phong bế, chỉ có thể cưỡng ép lao ra. Gen chiến sĩ ở thời đại này rất mạnh, một đơn vị lực lượng tương đương với lực lượng của một người bình thường chưa cường hoá gen, mà lực lượng cùng với nhanh nhẹn của Trần Phong đều còn trọn vẹn mười điểm!

Lực lượng cùng với nhanh nhẹn gấp mười lần, hay là...

"Oanh!"

Trần Phong hung hăng xuất ra một quyền đánh xuống.

"Tê —— "

Trần Phong đột nhiên hít vào một ngụm lãnh khí, nắm đấm đau đớn một hồi, mà chỗ vách dạ dày hắn đâm vào lại không có một nửa điểm phản ứng

nào, ừm, mặc dù lực lượng của Trần Phong rất là mạnh, nhưng ở bên trong thời đại gen này, loại biến dị thú này, tổ chất thân thể của nó đã cường hãn đến mức không hợp thói thường!

"Không thể làm như vậy được." Trần Phong nhìn về phía một cái kỹ năng bên trong màn hình số liệu hóa —— đao gió.

Gen năng lực, là tiêu chí của gen chiến sĩ ở thời đại này.

Nắm giữ gen năng lực, mới có thể được coi là gen chiến sĩ chân chính, mà gen chiến sĩ chủ tu tinh thần, không hề nghi ngờ là chiến sĩ cường đại nhất! Cho nên, loại hình gen tinh thần vô cùng đắt đỏ. Nguyên chủ nhân đã tiêu hao hết học bổng của mình, mới có thể khó khăn mua được thuốc thử gen hạng chót của loại hình gen tinh thần này.

Đao gió...

So sánh với các loại hình gen tinh thần khác, cái gen năng lực này căn bản là yếu tới mức đáng thương!

Nhưng trước mắt Trần Phong chỉ có thể thử một chút.

"Tốt xấu gì cũng có đến 30 đơn vị tinh thần, hi vọng uy lực sẽ không khiến cho ta thất vọng."

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Đao gió!

"Ong —— "

Một cỗ lực lượng thần bí từ trong cơ thể của Trần Phong tuôn ra, ngưng tụ lại trong hư không, nở rộ thành một đạo quang nhận (đao ánh sáng) hình cung xanh thăm thẳm, hung hăng hướng về phía trước chém tới.

"Phốc!"

Một tiếng vang nhỏ phát ra, đao gió biến mất, trên vách dạ dày xuất hiện một cái lỗ máu.

"Ngao —— "

Một tiếng nổ hồng đình tai nhức óc, chấn động kịch liệt truyền đến, bên trong dạ dày long trời lở đất, Trần Phong kém chút bị chất nhờn kỳ quái bắn tung tóe bốn phía xuyên thủng.

"Không tốt lắm."

Trần Phong nhìn cái lỗ máu kia một chút.

Năng lực cường đại mạnh nhất của hắn vền vẹn chỉ có thể tạo thành một vết thương nhẹ, căn bản là không có cách rung chuyển cái đầu cá mập biến dị Hắc Hải to lớn này a! Chuyện này căn bản không phải là một đối thủ có cùng trọng lượng!

Dù bây giờ hắn đang ở bên trong cơ thể của cá mập biến dị Hắc Hải! Tại địa phương yếu ớt nhất của nó!

Đáng chết, chẳng lẽ vừa xuyên qua tới liền phải chết ở chỗ này? Trần Phong nhìn về phía số liệu biểu hiện trên vòng đeo, hắn còn được 10 điểm giá trị may mắn, thế nhưng hắn lại không cảm thấy cái năng lực đặc thù này có thể giúp cho hắn còn sống ra ngoài, ở trước mặt thực lực tuyệt đối, vận khí có đôi khi...

Chờ chút, Trần Phong bỗng nhiên sửng sốt. Hắn nhìn kỹ lại một chút giới thiệu về Quảng sáng may mắn, lại đọc kỹ giới thiệu về kỹ năng đao gió, cuối cùng dừng lại ở đoạn miêu tả năng lực đao gió cuối cùng: "Có tỉ lệ rất nhỏ (dự đoán sơ bộ khoảng 5%) có thể dẫn phát dị biến phóng thích đao gió liên tục."

Phóng thích liên tục?

5%?

Bởi vì tỷ lệ quá nhỏ, cho nên Trần Phong vừa rồi mới vô ý thức xem nhẹ. Nguyên nhân rất đơn giản, 5% tỷ lệ mới có thể bắn liên tục được 2 phát, như vậy liên tục ba phát thì sao? 0.25%! Về phần bắn liên tục 4, 5 phát liên tục? Thì tỷ lệ lại càng thấp! Lại thêm uy lực của bản thân đao gió, cho nên

nguyên chủ nhân sau khi dung hợp cái gen năng lực này liền bị mọi người đánh giá vô cùng thấp, nhưng mà...

Nếu như phối hợp với Quảng sáng may mắn thì sao? Tâm thần của Trần Phong khẽ nhúc nhích. Hắn còn 10 điểm giá trị may mắn, hắn là có thể chèo chống Quảng sáng may mắn vận chuyển được một đoạn thời gian, ở bên trong thời gian Quảng sáng may mắn phát huy tác dụng, đao gió sẽ có thể bộc phát ra uy lực như thế nào?

Hắn rất chờ mong!

Kim Thành. Vịnh Sa Hải. Gió biển chậm chậm thổi qua, không khí mát mẻ làm say lòng người. Có năm đại hán có dáng người khôi ngô, tất cả đều đang xắn tay áo lên, chuẩn bị cái gì đó, trong tay đều cầm vũ khí sắc bén, dưới ánh mặt trời phản xạ ra ánh sáng chói mắt.

"Chuẩn bị kỹ càng chưa?" Một vị trung niên lộ ra thần sắc nghiêm túc đi tới hỏi.

"Mặc lão đại, yên tâm đi." mấy người đại hán cười đùa.

"Đều nghiêm túc lên cho ta." Mặc Lô hung hăng trừng bọn hắn một cái: "Lần này chúng ta đến săn giết cá mập biển dị Hắc Hải, là vương giả ở vùng biển này, thực lực phi thường khủng bố. Những binh khí ở trong tay của các ngươi kia, chỉ sợ ngay cả lớp da bên ngoài của nó cũng đâm không lủng, muốn chân chính săn giết nó, còn phải dựa vào gen năng lực của các ngươi."

"Con cá mập kia mạnh đến như vậy sao?" Sắc mặt của mấy người đại hán rốt cục cũng trở nên ngưng trọng.

"Không phải như vậy thì gọi các ngươi tới làm gì?" Mặc Lô cười khở: "Nói thật, lần trước đã từng có một tiểu đội gen chiến sĩ tới săn giết nó, cuối cùng toàn bộ đều bị chết ở chỗ này, một người cũng không thể sống sót. Nếu không phải bởi vì thương thể của phụ thân quá nặng, tài liệu trị liệu nhất định phải có lá gan của cá mập biển dị Hắc Hải, ta tuyệt đối sẽ không tới nơi này."

"Hiểu rõ." Mấy người đại hán liếc nhìn nhau, lộ ra vẻ mặt nghiêm túc trước đây chưa từng có.

"VẬY là tốt rồi." Mạc Lô thở phào, nói: "Nhất định phải chú ý cẩn thận, nếu như không được, thì phải nhanh chóng rời đi."

"Hi vọng...Lần này có thể thuận lợi."

Mạc Lô nhẹ nhàng rắc vào nước biển mấy giọt hồn hương cá mập, nói: "Thứ này có sức hấp dẫn nhất đối với cá mập biển dị Hắc Hải, chẳng mấy chốc nó sẽ tới, hãy chuẩn bị tốt công tác săn giết!"

"Hiểu rõ!" Bầu không khí liền trở nên nghiêm nghị. Ánh mắt của tất cả mọi người sáng ngời, nhìn chăm chăm vào mặt biển yên tĩnh.

"Ào —— " Mặt biển chấn động. Một đạo ánh sáng màu xanh thẫm từ mặt biển hiện lên.

"Nó tới!" Mạc Lô phấn chấn, hô to: "Lên."

"Xoạt!"

"Xoạt! Xoạt!" Từng thanh vũ khí sắc bén đâm vào trên người của con cá mập biển dị Hắc Hải, lại bị da thịt cực dày của nó bắn ngược ra, thế mà lại không thể làm tổn thương nó được một chút nào, thậm chí ngay cả một dấu hằn cũng không lưu lại.

Thu hoạch lớn!

"Đề ta tới!" Một đại hán nắm tay phải lại thành quyền, từng tầng từng tầng đường vân màu tím đen kỳ dị thuận theo cánh tay phải của hắn lan tràn ra, ngưng tụ thành một cỗ lực lượng làm cho người ta phải sợ hãi ở trên nắm tay phải của hắn.

Điểm lực lượng cao tới 60 ở dưới sự thôi động của gen năng lực, càng có thể phát huy uy lực đến cực hạn.

"Kỳ! Lân! Quyền!" Đại hán bay lên trời, dùng một quyền hung hăng đánh lên trên người của cá mập biển dị Hắc Hải.

"Oanh!" Lực lượng kinh khủng bạo phát trong một cái chớp mắt, quét sạch bốn phía, làm nhấc lên một cơn sóng biển chỉ ít phải cao năm mét.

"Gào!" Cá mập biển dị Hắc Hải gầm một tiếng.

"Ong —— " Một cỗ sóng chấn động kỳ dị truyền đến.

"Phốc!" Thân thể của đại hán còn chưa rơi xuống thế mà miệng đã bắt đầu phun ra máu.

"Không tốt, là công kích tinh thần, đầu cá mập biển dị Hắc Hải này đã tiến hóa đến loại tình trạng này rồi sao?"

Sắc mặt của Mạc Lô đại biến, quả quyết hạ mệnh lệnh: "Nhanh, mau đem lão tam mang về, lập tức chạy trốn!"

"Hiểu rõ." Một gã đại hán ở phía sau triển khai một tầng ánh sáng mỏng manh, tàn ảnh hiện lên, đem cái người được gọi là lão tam đã bị cá mập biển dị Hắc Hải đánh cho hôn mê kia mang trở về.

"Đáng chết." Mạc Lô nắm chặt hai nắm đấm, không cam tâm nhìn chằm chằm vào đầu cá mập biển dị Hắc Hải kia. Hành động săn giết còn chưa bắt đầu đã thất bại, từ thời điểm công kích tinh thần xuất hiện, hắn liền biết, cấp

bạc của con cá mập biển dị Hắc Hải này căn bản đã không phải là bọn hăn có thể đối phó.

"Mạc lão đại." Mấy người đại hán cảm thấy rất là hồ thẹn.

"Không trách các ngươi được." Về mặt của Mạc Lôi có chút ảm đạm, nói: "Đầu cá mập biển dị Hắc Hải này đã tiến hóa đến loại tình trạng này, đã không phải là người bình thường có thể đi săn, trừ phi là cường giả chân chính..."

Mà đúng lúc này. Bỗng nhiên, có một tiếng kêu mang theo âm thanh thể lương thâm thiết vang tới tận mây xanh.

"Gào —— "

"Đó là cái gì? !" Đám người Mạc Lôi đột nhiên nhìn về phía mặt biển, nhất thời thấy được một màn kinh người. Con cá mập biển dị Hắc Hải mới vừa rồi còn dương dương đắc ý kia, bỗng nhiên thống khổ lẫn lộn điên cuồng trên mặt biển, thân thể to lớn không ngừng vung vẩy, nhấc lên tầng tầng lớp lớp sóng biển.

"Làm sao vậy?" Đám người Mạc Lôi kinh hãi. Mà đúng lúc này, sự tình càng kinh người hơn lại phát sinh. Trên người của con cá mập biển dị Hắc Hải bỗng nhiên xuất hiện ra từng đạo từng đạo vết máu, lớp da thịt mà bọn hăn dùng hết mọi thủ đoạn cũng vô pháp đâm rách kia, cứ như vậy ở trước mặt của bọn họ bị chém thủng.

"Oanh!" "Oanh!"

Máu tươi nhuộm đỏ nước biển, sóng biển kinh khủng càng ngày càng cao. Bỗng nhiên, có một lưỡi đao ánh sáng chói màu xanh thăm thẳm từ trong cơ thể của con cá mập biển dị Hắc Hải bắn ra, dọa cho bọn hăn giật nảy cả mình, nhưng mà trước khi bọn hăn kịp phản ứng, có càng nhiều lưỡi đao ánh sáng màu xanh thăm thẳm từ trong cơ thể của con cá mập biển dị Hắc Hải bắn ra, ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, mỗi một lưỡi đao ánh sáng đều lập loè sáng chói như vậy!

Đó là cái gì? Tất cả mọi người ngẩn người nhìn lấy một màn rung động này.

Bỗng nhiên.

"Oanh!" Mặt biển lại nổi lên sấm chớp, một trận nổ vang kịch liệt truyền tới, có một đạo thân ảnh mạnh mẽ từ trong cơ thể của con cá mập biển dị Hắc Hải giết ra, vững vững vàng vàng rơi vào trên bờ vịnh Sa Hải. Sau lưng đạo thân ảnh này, huyết quang văng khắp nơi. Con cá mập biển dị Hắc Hải đang gào thét kia lật cái bụng trắng hếu lên trời, không hề phát ra thanh âm nào nữa.

Miệng lưỡi của đám người Mạc Lô khô không khóc, không thể tin được nhìn bóng người xuất hiện trước mắt, vị cường giả đã miếu sát con cá mập biển dị Hắc Hải lại là một thanh niên nhìn qua có một chút non nớt.

"Thoát ra rồi!" Trần Phong mừng rỡ, hẩn nhìn ánh sáng mặt trời long lanh, hít một hơi không khí mát mẻ. Ha ha ha! Thế mà còn sống thoát ra, hẩn nhìn lại số liệu trên vòng tay, 10 điểm giá trị may mắn đã triệt để hao hết, trong nháy mắt hẩn đồng thời mở ra năng lực đao gió cùng với năng lực Quầng sáng may mắn, cái năng lực bị tất cả mọi người cho rằng là gen năng lực rác rưởi kia, đã bạo phát ra công kích làm cho người ta phải kinh diễm! Vô hạn đao gió bạo phát, đánh đâu thắng đó!

Dưới trạng thái của Quầng sáng may mắn, mỗi giây bạo phát ra trọn vẹn mười cái đao gió, vẹn vẹn chỉ tiêu hao có 1 điểm giá trị may mắn, trên lý luận, nếu như có đầy đủ giá trị may mắn, hẩn thậm chí có thể phóng đao gió liên tục đến thiên hoang địa lão! Tuy nhiên lực công kích quả thực là hơi yếu. Như vậy...Cũng nên trở về nhà rồi? Trần Phong hoạt động gân cốt một chút, lúc này mới nhìn về phía mấy người đang nhìn chằm chằm vào hẩn, hỏi: "Có việc gì không?"

"Không, không có việc gì." Mạc Lô nói năng lộn xộn. Cường giả! Đây tuyệt đối là cường giả chân chính! Niên kỷ nhỏ như vậy, đã có được lực lượng khủng bố như thế, chỉ sợ không chỉ dựa vào thiên phú đơn giản như vậy, thế lực kinh khủng sau lưng của vị cường giả này cũng không thể khinh thường.

"Không, có việc." Mạc Lô có chút càm lăm nói: " Xin hỏi tiền bối, lá gan của đầu cá mập biển dị Hắc Hải này có thể bán cho ta hay không?"

"Cá mập biến dị Hắc Hải?" Trần Phong quét mắt một vòng trên mặt biển, nhất thời yên lặng, nói: "Đầu cá mập này đều bán cho người."

"Cám ơn tiền bồi!" Mạc Lô kích động nói ra.

Quá tốt, có thể cứu lão cha rồi! Thao tác ở phía trên màn sáng của vòng đeo một chút, Mạc Lô rất nhanh đã chuyển tới cho Trần Phong rỗng rã 50 vạn nguyên.

Căn cứ vào sự hiểu biết của Trần Phong đối với tiền tệ của cái thế giới này, biết được cái giá này tuyệt đối là không thấp. Vừa xuyên qua liên thu hoạch được một khoản tiền lớn như thế, đối với Trần Phong mà nói tuyệt đối là một lần thu hoạch lớn. Đương nhiên, nếu có lựa chọn mà nói, Trần Phong cũng sẽ không để cho con cá mập biến dị Hắc Hải này nuốt mình vào trong bụng, quá nguy hiểm!

"Đa tạ tiền bồi." Mạc Lô không ngừng cảm tạ. Trần Phong mỉm cười, nhanh chóng rời khỏi nơi này.

"Vận khí quá tốt." Mạc Lô kích động nói: "Có thể vừa vận dụng phải một vị cường giả đang săn giết cá mập biến dị Hắc Hải, hơn nữa đối phương còn căn bản không quan tâm đến một chút tiền ấy, bằng không mà nói..."

"Học sinh hiện tại đều mạnh như vậy sao?" Vị đại hán hôn mê kia đã tỉnh lại, cười khổ nói.

"Đây chính là chỗ tốt khi đến trường sao?" Mạc Lô thở dài: "Từ lúc học cấp 3 đã bắt đầu có thể học tập chương trình gen học, trường học sẽ cung cấp đủ loại điều kiện cùng với tư nguyên, tốc độ tu luyện của những học sinh xem như vừa mới nhập môn kia, cũng phải nhanh gấp chúng ta hai lần. Cái này chủ yếu là bởi vì trường cấp 3 chỉ tu tập cơ sở, thi đại học vền vền cũng chỉ là kiểm tra thể chất cơ sở! Chờ sau khi thi đại học xong, vào trường đại học, tốc độ tu luyện của bọn hắn sẽ càng nhanh hơn chúng ta không biết bao nhiêu lần!"

Gien Mộc Hùng

"Về sau nhi tử của ta, nhất định phải cho nó đến trường học!" Một đại hán hung hăng nói ra.

"Đó là tự nhiên." Mạc Lô gật đầu nói: "Chỉ là, học sinh bình thường coi như là có cơ sở tốt, thực lực cũng sẽ không cường đại đến như thế, vị thiếu niên này tất nhiên là một vị sinh viên đại học đỉnh cấp!"

Đám người bụi ngùi mãi thôi. Chỉ có điều, bọn hắn không biết là, vị sinh viên đại học trong miệng bọn hắn này, vừa mới thi rớt đại học xong.

...

Kim Thành.

Trong khu vực thành thị, tại một cái phòng thuê bình thường.

Trần Phong vừa về đến nhà, máy truyền tin trên vòng đeo đã nhận được đủ loại tin tức.

Bởi vì ngày khảo thí cuối cùng Trần Phong không tham gia, cho nên thành tích của Trần Phong nguyên bản dẫn trước các đồng học, bây giờ lại xếp ở vị trí cuối, trực tiếp thi rớt đại học, vô duyên với trường đại học.

"Phiếu điểm ở nơi này có thật là nhanh." Trần Phong lắc đầu. Đại học... Không đậu vào trường đại học, có ảnh hưởng như thế nào?

Trần Phong theo trí nhớ của nguyên chủ nhân cũng hiểu một chút, nhất thời nhàn mày lại, cái thế giới này, học và không học trường cấp 3 và đại học, chính là khác nhau một trời một vực. Trường cấp 3 chế tạo ra nền móng vững chắc, ở trường đại học hậu tích bạc phát, chạy nước rút với tốc độ cao, đây là tiết tấu tu luyện bình thường nhất ở cái thế giới này!

Không học cấp 3? Thi đại học không đậu? Vậy thì hãy chấp nhận dung hợp một loại gen thích hợp cho việc lao động, ngoan ngoãn đi ra ngoài làm thuê

đi.

Đây là một cái thế giới mà bất kì một ai đều có thể dung hợp gen biến dị, nhưng gen năng lực cũng chia thành hai loại lớn, gen năng lực thích hợp cho việc lao động, cùng với gen năng lực chiến đấu chánh thức! Không thể nghi ngờ, loại thứ hai, sẽ hơn xa loại thứ nhất, cũng là mục tiêu mà nguyên chủ nhân một mực truy cầu.

"Gen chiến đấu sao?"

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ. Đây là một thế giới mạnh được yếu thua, hẳn bị người ta lặng yên không một tiếng động ném vào trong biển, mà không có một ai phát giác được, càng có thể nói rõ sự đáng sợ của cái thế giới này. Không có thực lực, chỉ có thể mặc cho người ta chém giết, cho nên, muốn sống thật tốt, Trần Phong nhất định phải trở thành một cường giả chân chính. Nhưng bây giờ lại thi rớt đại học, tựa hồ cũng có chút phiền toái...

"Còn có cái biện pháp nào khác hay không?"

Trần Phong chợt nhớ tới mục tiêu của nguyên chủ nhân—— Gen chế tác sư.

Gen chiến sĩ mỗi một cái giai đoạn đều có thể dung hợp một kiểu gen mới, ví dụ như sau khi đạt tới một điều kiện nhất định, có thể dung hợp một loại gen biến dị cấp độ F, trở thành gen chiến sĩ cấp độ F. Sau khi đạt tới điều kiện dung hợp gen cấp E, thì lại có thể một lần nữa dung hợp gen biến dị cấp E, trở thành gen chiến sĩ cấp E!

Cứ như thế mà suy ra. Mỗi cái giai đoạn, đều có thể dung hợp một loại gen mới tinh. Mà gen dùng để dung hợp, chính là thông qua tinh huyết từ trong cơ thể của biến dị thú cùng với đủ loại thuốc thử dung hợp gen mà thành, được gọi là thuốc thử dung hợp gen!

Mà những người chế tác ra gien dung hợp này, chính là Gen chế tác sư. Mục tiêu của nguyên chủ nhân, cũng một mực là Gen chế tác sư, bởi vì rất đơn giản, hẳn rất rõ ràng nhược điểm của mình là nghèo cùng với không có bối cảnh, cho nên, nhất định phải tìm được một nghề nghiệp phù hợp, đổi

với hắn mà nói, nếu có thể may mắn trở thành Gen chế tác sư, có lẽ sau này sẽ được sống một cuộc đời sung túc. Đáng tiếc, hắn đã thất bại.

Muốn trở thành một Gen chế tác sư rất khó. Căn cứ theo sự hiểu biết của Trần Phong, bước đầu tiên để trở thành Gen chế tác sư, thì nhất định phải thành công chế tạo ra một phần thuốc thử gen đầu tiên, chỉ khi có ít nhất một lần thành công, người mới có thể được công nhận là Gen chế tác sư! Mà xác suất chế tác thành công lần đầu của một tân thủ—— Chính là 0.1%!

Đây là khái niệm gì? Nó mang ý nghĩa người phải cần ít nhất 1000 phần tài liệu, mà cho dù là tài liệu rác rưởi nhất chỉ cần 1000 nguyên 1 phần, thì cũng cần một số tiền khổng lồ là 1 triệu nguyên, mà trọng yếu nhất là, trong lúc chế tác 1000 phần thuốc thử này, còn nhất định phải hết sức chăm chú, không thể có một điểm thư giãn! Đương nhiên, có một ít người có thiên phú dị bẩm, chỉ cần chế tác mấy lần liền có thể thành công, mà mấy người có vận rủi...Có khả năng chế tác cả một đời cũng không thể thành công được 1 lần!

Trước kia Trần Phong ở địa cầu đã chơi qua một trò chơi là XX sư, nửa năm trôi qua mà ngay cả một tấm thẻ bài cấp cao cũng không rút được, có thể thấy được trình độ xui xẻo của hắn lúc ấy. Huống hồ, coi như có may mắn thành công, cũng vền vền chỉ là bắt đầu. Chế tác gen sơ cấp, chỉ có xác suất thành công rất thấp, muốn không ngừng tăng trình độ lên, chỉ có không ngừng chế tác cùng với học tập!

Những chuyện này, đều cần một lượng tiền tài kinh khủng để làm cơ sở. Đương nhiên, một khi vượt qua được cái giai đoạn gian nan nhất này, hoàn mỹ nắm giữ cách điều chế một loại thuốc thử gen nào đó, sẽ từ khổ tận cam lai đi đến tiền đồ tươi sáng! Mà cái này, cũng là tương lai mà nguyên chủ nhân một mục chờ mong.

"Nói một cách khác...Nếu như trở thành Gen chế tác sư, có lẽ sẽ thay đổi được cuộc sống của mình sau này?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng. Không có tư cách tiến vào đại học, khiến cho xuất phát điểm của hắn so với người khác thấp hơn rất nhiều, nhưng nếu có thể trở thành Gen chế tác sư liền có thể bù đắp được những cái này, hắn căn bản không cần phải đi cái gì đến trường đại học.

Thiếu cái tư nguyên gì? Bỏ tiền ra mua là được!

"Gen chế tác sư..." Trần Phong động tâm. Nguyên chủ nhân vì cái gì một mực giậm chân tại chỗ ở phương diện chế tác? Ngoại trừ dùng phần lớn thời gian để học tập cùng với tu luyện, trọng yếu nhất là, do xui xẻo! Mà Trần Phong, không sợ nhất chính là cái này! 0.1% xác xuất thành công?

"Hắc hắc." Trần Phong cười cười.

"Đi ra bên ngoài mua một chút tài liệu, thử một chút xem cái vụ chế tác gen này là như thế nào." Trần Phong dọn dẹp lại căn phòng một chút, rồi đi ra cửa hàng mua chút tài liệu cơ sở, từ trong trí nhớ của nguyên chủ nhân nhìn thấy làm sao bằng tự mình trải nghiệm thực tế. Hắn nhất định phải thử một chút hiệu quả của Quảng sáng may trên phương diện chế tác gen thử xem có thể phát huy ra bao nhiêu tác dụng!

Năng lực có bao nhiêu thì làm chuyện lớn bấy nhiêu, đã đi tới một cái thế giới xa lạ, nếu như không có định vị chuẩn xác đối với thực lực của mình, thì hắn nhất định sẽ chết rất thảm.

"Vậy thì bắt đầu từ Gien Mộc Hùng trước đi." Trần Phong hạ quyết định. Bởi vì, đây là một cách điều chế gen được công khai duy nhất, cũng là đường tắt duy nhất cho người bình thường muốn nhập môn Gen chế tác sư.

Gien Mộc Hùng.

Yêu cầu dung hợp: Lực lượng 10 điểm, thể chất 5 điểm.

Gen cơ sở: Lực lượng 2-3 điểm, thể chất 2-3 điểm.

Gen năng lực: Cơ giậm của Mộc Hùng, trong vòng 10 giây tăng lực lượng lên 10 điểm, làm lạnh 60 giây. (* làm lạnh: giống như hồi chiêu, sau khi sử dụng năng lực phải đợi 60 giây nữa mới có thể tiếp tục sử dụng)

Công tác thích hợp: Phụ hồ, cu li các loại.

Tụ hợp

Số liệu yêu cầu dung hợp chính là do Hiệp hội chế tác gen bình trắc, là thuộc tính yêu cầu thấp nhất để an toàn dung hợp loại gien biến dị này, nếu thuộc tính thấp hơn yêu cầu này, thân thể không thể thừa nhận được gien biến dị, sẽ có tỉ lệ cao xảy ra chuyện không mong muốn.

Gen cơ sở, chính là nói các thuộc tính có thể tăng lên sau khi dung hợp gen biến dị.

Về phân thuộc tính ở giữa hai số 2-3, là có quan hệ cùng với Gen chế tác sư, Gen chế tác sư càng cường đại, thuộc thử chế tác gen được càng ưu tú.

Còn gen năng lực, đây chính là điểm quan trọng nhất sau khi dung hợp gien, người dung hợp gien có thể thu được năng lực đặc biệt thuộc về sinh vật biến dị. Ví dụ như năng lực "Cơn giận của Mộc Hùng" này, chỉ có những người sau khi dung hợp Gien Mộc Hùng, mới có thể phóng xuất ra "Cơn giận của Mộc Hùng", trong thời gian ngắn tăng lực lượng của chính mình lên trên một diện rộng.

Tăng cường siêu mạnh, làm lạnh siêu nhanh, đã khiến cho Gien Mộc Hùng trở thành một trong những gen năng lực được các công trường hoan nghênh nhất. Nhưng mà, Gien Mộc Hùng chỉ có thể được bán ra được 5000 nguyên, mà tài liệu tiêu hao đã đến 4000 nguyên, sau khi khấu trừ đủ loại phí dụng thì căn bản chẳng kiếm lời được bao nhiêu tiền, cho nên có rất ít người muốn chế tác Gien Mộc Hùng. Cho nên, để làm cho lượng nhu cầu to lớn về Gien Mộc Hùng trở nên thăng bằng, Hiệp hội chế tác gen đã công khai cách điều chế Gien Mộc Hùng, khiến cho nó trở thành cách điều chế nhập môn luyện tập.

Rời đi khỏi dãy trọ, Trần Phong đi đến một cửa hàng gần đó.

"Tiểu Phong tới à." Trương thúc cười chủ cửa hàng tài liệu hỏi: "Lần này cháu muốn mua mấy phần tài liệu gen?"

"Ừm, cho cháu năm phần tài liệu chế tác Gien Mộc Hùng." Trần Phong gật đầu nói.

"Được." Trương thúc nhanh chóng gom góp tài liệu cho hắn, sau đó bỗng dừng dừng lại một chút, nói: "Tiểu Phong, không biết cháu có hứng thú đến cửa hàng của ta làm việc hay không?"

"A?" Trần Phong sửng sốt.

"Ài." Trương thúc thở dài, tiếc hận nói: "Chú biết cháu thi rớt đại học, nhưng cháu à, cháu cũng nên nhìn về phía trước. Nếu như cháu không ghét bỏ, trước hết hãy làm việc ở nơi này, lúc nào tìm được công việc tốt hơn, lúc nào cũng có thể rời đi."

"Ây gu." Trần Phong đồ mồ hôi. Cái chuyện hắn thi rớt đại học truyền bá cũng nhanh quá kinh người đi! Bây giờ mới là mấy giờ? Hiển nhiên, hắn cũng không biết, bởi vì thành tích thi tốt nghiệp trung học vào đúng 6 giờ chiều cùng ngày sẽ được công bố, cho nên tất cả mọi người đều có thể lên trên internet thăm tra, cho nên mấy giờ trước toàn bộ làng xóm của Trần Phong đều đã biết chuyện. Bọn họ cũng không nghĩ tới, Trần Phong ngày bình thường có thành tích ưu tú, thế mà lại thi rớt đại học.

"Ồ, Tiểu Phong cũng tới à." Lưu bác gái ở gần đó cũng đi tới hỏi thăm: "Cháu không tham gia họp lớp à?"

Trần Phong lại sửng sốt, họp lớp cái gì?

"Chính là buổi chúc mừng tốt nghiệp..." Lưu bác gái mới nói được một nửa đã phát hiện Trương thúc đang lườm bà, nhất thời tỉnh ngộ nói: "Ây cha, nhìn xem cái miệng này của ta!"

"Là buổi tụ hội của những học sinh tốt nghiệp." Trương thúc thở dài, nói: "Theo lý mà nói, sau khi kết quả thi được công bố ra, lớp trưởng sẽ mời tất cả những người đã tham gia thi tốt nghiệp đến tụ hội, để cho mọi người đến họp mặt một chút, tuy nhiên những bạn học kia của cháu..."

Trương thúc lắc đầu, hiển nhiên đối với việc Trần Phong không được mời đi tụ họp rất là bất mãn, nói: "Còn chưa tiến vào xã hội mà đã như vậy,

những học sinh này..."

"Hừ!. Tiểu Phong, đừng có ở chung một chỗ cùng với những kẻ nịnh hót kia, về sau cháu khẳng định sẽ có tiền đồ hơn so với bọn hần."

Lưu bác gái vội an ủi. Nhưng mọi người đều rõ ràng, không thi vào được đại học, Trần Phong chỉ sợ sau này sẽ không tiếp xúc được với những bạn học này nữa, còn muốn so tiền đồ với bọn hần? Cũng chỉ có thể ở trong mơ nói một chút mà thôi.

Mà cũng vào lúc này, Trần Phong mới thấy sự quan trọng của việc thi đại học đối với cái thế giới này. Nguyên lai, ở trong lòng của tất cả mọi người, không thi đậu đại học, thì sẽ không có tư cách trở thành gen chiến sĩ chân chính? Sự phân biệt giới hạn rõ ràng của việc học đại học này, so với trên Địa Cầu còn muốn đáng sợ hơn!

Bất quá...Trần Phong há sẽ quan tâm? Tham gia họp lớp? Có cái trứng mà hần thềm đi! Những đồng học có quan hệ không tốt kia, căn bản không đáng để cho hần lãng phí thời gian, hiện tại đối với hần mà nói, trọng yếu nhất chính là kiểm tra uy lực của Quảng sáng may mắn! Uy lực của Quảng sáng may mắn cùng với năng lực đao gió hần đã thử qua, dư vị công kích lưỡi đao gió vô hạn trong lòng của hần cho đến bây giờ vẫn chưa tiêu tan, như vậy, Quảng sáng may mắn cùng với thuật chế tác gien kết hợp lại với nhau sẽ có uy lực như thế nào? Hần rất chờ mong.

Kim Thành, tại khách sạn Phong Hoa.

Các đồng học của lớp A2 cấp 3, đang chúc mừng lẫn nhau về việc đôi phương thi đậu đại học, bỗng nhiên có người nhớ đến cái gì đó, hỏi: "Đúng rồi, tại sao lại không thấy Trần Phong tới?"

"Đoán chừng là hần ngại tới đi." Có người cười nói: "Bình thường thì lúc nào cũng đứng thứ nhất toàn trường, thi đại học thế mà lại thi rớt, nếu như là ta, ta cũng không tiện tới."

"Ha-Ha."

"Không phải vậy sao?"

"Người không biết đâu, mẹ ta mỗi ngày đều nói với ta, con xem một chút Trần Phong người ta, nhà người ta không có điều gì mà thành tích toàn là thứ nhất, nghe nhiều phiền muốn chết! Lần này ta thi trở về các người đoán xem, mẹ ta cái gì cũng không nói, Ha-Ha." Một học sinh khác cười to.

Hiển nhiên, Trần Phong chiếm lấy vị trí thứ nhất quá lâu đã bị rất nhiều người ghen ghét.

"Các người đang nói cái gì vậy." Lớp Trưởng Vương Việt quát lớn một tiếng, nói: "Nói thế nào thì cũng là bạn học chung một lớp."

"Thôi đi, chúng ta nói sự thật cũng không cho nói." Đám người cười hắc hắc.

"Hắn không đến cũng tốt." Vương Việt từ tốn nói: "Thành tích của hắn như vậy, lúc này chỉ sợ tâm tình cũng không được tốt cho lắm, đoán chừng về sau cũng không có cơ hội gặp nhau, bây giờ từ biệt cũng tốt."

"Đúng là như thế." Có người cười lạnh nói: "Nếu như không phải trường cấp 3 nhất định không cho chúng ta tăng thể chất cơ sở lên, thì bằng vào tư nguyên ở nhà của chúng ta, làm sao sẽ bị một tên nghèo khổ cầm lấy vị trí thứ nhất? Phi! Coi như hắn có thi đậu vào đại học, cũng sẽ bị chúng ta bỏ xa, huống chi hiện tại ngay cả đại học cũng không thi đậu."

Có rất nhiều người phụ họa. Vương Việt chỉ cười cười, cũng không tiếp tục mở miệng.

Mà đúng lúc này, vòng đeo của Vương Việt chấn động, một một tin nhắn lặng yên không một tiếng động xuất hiện, Vương Việt nhìn qua một chút, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Trần Phong thế mà còn sống?

Tiểu tử kia, rõ ràng đã bị...

"Đến, chúc mừng Vương đại lớp trưởng của chúng ta thi đậu đại học Thanh Bắc hệ chế tác gen."

Có người đến mời rượu Vương Việt.

"Ha-Ha, đa tạ." Vương Việt đóng màn sáng vòng đeo lại, đứng dậy đáp lễ.

Chế tác gen

Trong phòng tiệc vang lên một mảnh tiếng cười cười nói nói.

Mà giờ khắc này, ở bên trong phòng thuê cũ nát, Trần Phong đang chuẩn bị tiến hành chế tác gen.

Chế tác gen chia làm ba bước.

Thứ nhất, tìm kiếm gen, tiến vào trạng thái Số chiều, ở bên trong tinh huyết tìm ra gen tài liệu cần thiết bên trong cách điều chế.

Thứ hai, kích hoạt gen. Khiến cho những loại gien đã được lấy ra này kích hoạt dưới tác dụng của tinh thần lực, sinh ra gen cuối cùng mà chế tác sư cần.

Thứ ba, dung hợp gen. Dem gen đơn độc tiến hành diễn sinh cùng với phục chế, dung hợp với thuốc thử, cuối cùng chế tác thành thuốc thử dung hợp gen.

"Trạng thái Số chiều?" Trần Phong hồi tưởng lại một chút. Cái gọi là trạng thái Số chiều, chính là một thế giới gen tinh khiết do tinh thần lực thổi diễn ra! Ở chỗ này, người chỉ có thể nhìn thấy được gen! Thuận tiện cho chế tác sư tiến hành cải tạo gen!

"Thử trước một chút." Trần Phong nhìn tinh huyết Mộc Hùng trước mắt.

"Ong —— " Hắn cẩn thận từng li từng tí dùng tinh thần lực bao bọc tinh huyết Mộc Hùng, trong nháy mắt sau khi bao bọc hoàn thành, tinh thần lực trong cơ thể của Trần Phong liền bạo phát.

Thế giới Số chiều!

Xoạt! Vàng sáng trước mắt lưu chuyển. Một thế giới hư huyền nở rộ ở trước mắt. Có vô số đạo quang huy kỳ dị lấp lóe không ngừng lưu động ở bốn phía, đây chính là những đoạn gien của tinh huyết Mộc Hùng!

"Nguyên lai đây chính là trạng thái Số chiều?"

"Mình đã tiến vào một thế giới gen mà bình thường không thể nhìn bằng mắt thường rồi sao?"

Trần Phong chợt hiểu. Mà bước đầu tiên chế tạo Gien Mộc Hùng cũng không khó, chính là tìm kiếm gen. Căn cứ theo giới thiệu bên trên cách điều chế, muốn chế tác Gien Mộc Hùng, cần phải có 3 đoạn gen Ao, 6 đoạn gen Bx, còn có 4 đoạn gen Nw, bên trong cách điều chế đều có giới thiệu rất kỹ càng, thậm chí còn có cả hình vẽ. Bước này cũng không tính là quá khó, bên trong mấy vạn đoạn gen, số lượng của mấy đoạn gen cần thiết này đều có rất nhiều.

Trần Phong rất dễ dàng liền có thể tìm được mấy đoạn gen cần thiết. Bước đầu tiên, đã hoàn thành. Bước đầu tiên chế tác gen, đơn giản vượt quá tưởng tượng.

Bước thứ hai đâu? Trần Phong đọc thật kỹ, tựa hồ như còn đơn giản hơn. Thật sự, kích hoạt gen, chính là kích hoạt mười ba đoạn gen mà lúc trước Trần Phong đã lấy ra kia, dùng tinh thần lực của mình thôi hóa, khiến cho mười ba cái đoạn gien này kích hoạt là xong, nhìn qua thì có vẻ rất khó, nhưng ở bên trong cách điều chế Gien Mộc Hùng, đối với trình tự kích hoạt gen và sử dụng tinh thần lực thôi hóa như thế nào đều có giới thiệu hết sức kỹ càng.

Kích hoạt hai loại gen nào trước, kích hoạt loại gen nào sau vân vân...

Rất nhanh. Mười hai đoạn gen đều đã được kích hoạt hoàn tất, vắn vắn chỉ còn sót lại 1 đoạn gen là chưa phản ứng. Mà cái này, đúng là đoạn gen chủ yếu của Gien Mộc Hùng! Chỉ đơn giản như vậy mà thôi! Bước thứ hai, kích hoạt gen, đã hoàn thành.

"Hai bước trước cũng không tính là khó."

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu. Chỉ cần có cách điều chế, hai bước trước chỉ cần làm theo từng bước như hướng dẫn là được. Nguyên chủ nhân đã từng làm qua rất nhiều lần, cho nên Trần Phong thông qua trí nhớ của hắn, liền có thể thực hiện được rất dễ dàng.

Nhưng mà —— Gian nan chánh thức, là ở bước thứ ba! Mà một bước này, cũng là một bước mà nguyên chủ nhân chưa bao giờ vượt qua được!

Bước thứ ba, dung hợp gen! Hai bước trước đã chế tạo ra được đoạn gen mà Gien Mộc Hùng cần, nhưng đây chẳng qua chỉ là Gien Mộc Hùng đơn độc tồn tại dưới trạng thái Số chiều (tức là không phải gen thật, chỉ là một dạng số liệu), để ở bên ngoài sẽ không có cách nào lưu trữ! Cho nên, cái bước thứ ba trọng yếu nhất này, chính là đem mấy cái đoạn gen đơn độc này, chính thức diễn sinh cùng với phục chế, biến thành thuốc thử gen. Một bước này, rất khó.

"Một bước này phải làm thế nào?" Trần Phong cẩn thận nghiên cứu một chút. Dung hợp gen, chính là dùng tinh thần lực bao bọc gen, đem gen đặt vào bên trong thuốc thử bồi dưỡng để diễn sinh cùng với phục chế, đem gen đã phục chế hoàn thành phân bố đều đặn trong khắp các ngõ ngách, cam đoan tính thẳng bằng tuyệt đối, sau đó rút tinh thần lực đi, Gien Mộc Hùng chính thức, sẽ được chế tác hoàn thành.

"Giống như là không có phiên toái gì."

Trần Phong nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn quyết định thử một chút.

"Lên!" Hắn cẩn thận từng li từng tí lấy gen phục chế ra, đặt gen phục chế vào bên trong thuốc thử bồi dưỡng đã chuẩn bị kỹ càng, đó là một ít dịch thể hoàn toàn trong suốt, nương theo gen phục chế nhỏ vào, dịch thể liền cấp tốc biến thành màu xanh lam, Trần Phong tận mắt nhìn thấy đoàn dịch thể màu lam kia không ngừng khuếch tán, dung hợp.

Rất nhanh. Toàn bộ bồn dịch thể nuôi cấy, đã đều biến thành màu lam!

Đã xong? Trần Phong cảm thấy hơi kích động. Sau đó, Trần Phong liền chậm rãi rút tinh thần lực đi.

"Hô —— "

Dịch thể trong ống nuôi cấy bỗng nhiên sôi trào, Trần Phong chợt cảm thấy có điều gì đó không ổn.

"Oanh!" Dịch thể trong ống nuôi cấy trong nháy mắt nổ tung, văng ra tứ phía.

Trần Phong: "..."

Bước thứ ba, dung hợp gen, thất bại! Trần Phong cẩn thận nghiên cứu một chút. Nguyên chủ nhân cũng đã từng đến một bước mấu chốt nhất này, thử nghiệm nhiều lần, nhưng chưa bao giờ thành công, mà nguyên nhân cũng đồng dạng như bây giờ—— gen phục chế không có dung hợp đều đặn!

Mà có dung hợp đều đặn hay không, chỉ có bản thân chế tác sư mới có thể nắm chắc! Gen vào thời điểm tiến hành phục chế, sẽ trở nên dị thường sinh động, lúc này, cần phải dùng tinh thần lực cấp tốc đem những đoạn gien này dung nhập vào bên trong thuốc thử, chỉ có làm như thế mới có thể bảo đảm được sự thăng bằng của thuốc thử!

"Đều đặn..."

"Thăng bằng..." Trần Phong khẽ nhíu mày. Muốn đạt đến loại cảm giác này, chỉ có một cách đó là không ngừng thử nghiệm.

Khó trách vì sao xác suất thành công chỉ có 0.1%! Bước đầu tiên cùng với bước thứ hai chế tác gen, chỉ cần làm vài lần là có thể cam đoan không xảy ra vấn đề, thế nhưng cái trình tự cuối cùng này, thật sự rất là khó! Ít nhất đối với người bình thường mà nói, chính là như thế.

"Nhưng nếu như mình mở ra Quầng sáng may mắn thì sao, ở dưới sự ảnh hưởng của Quầng sáng may mắn, những đoạn gien này sẽ có thể phân bố đều đặn vào bên trong thuốc thử bồi dưỡng hay không?"

Trần Phong rất chờ mong, nghĩ đến liền làm. Trần Phong một lần nữa bắt đầu chế tác gen. Bước đầu tiên cùng với bước thứ hai rất dễ dàng có thể hoàn thành, một lần nữa đến giai đoạn dung hợp gen.

"Quầng sáng may mắn, mở ra!"

Trần Phong không có một chút do dự nào mở Quầng sáng may mắn ra.

Xoạt!

Trong mắt của Trần Phong tựa hồ xuất hiện một ít biến hóa vi diệu.

"Dung hợp!" Trần Phong cẩn thận từng li từng tí đem gen đặt vào bên trong thuốc thử bồi dưỡng, nhìn thấy đoàn dịch thể màu lam không ngừng khuếch tán, tựa như nhỏ một giọt mực màu xanh vào trong nước, gen rất nhanh liền có thể dung hợp vào toàn bộ thuốc thử bồi dưỡng, dần dần, toàn bộ dịch thể đã biến thành một màu xanh lam thanh tịnh, sáng ngời.

Rút về! Trần Phong chậm rãi rút tinh thần lực trở về, bề mặt của chất lỏng màu xanh lam không có một tia gợn sóng.

Thành công!

Thành công rồi sao?

Trần Phong cảm thấy kích động.

Trần Phong cẩn thận từng li từng tí đem chất lỏng màu xanh lam đổ vào bao chứa, không có bất kỳ một biến cố gì.

Hắn đã thành công!

Dưới sự giúp đỡ của Quảng sáng may mắn, hắn đã chế tác thành công!

Nhìn xem số liệu bên trên màn sáng vòng đeo, Trần Phong phát hiện ra lần chế tác này, tinh thần lực tiêu hao 1 điểm, giá trị may mắn cũng vền vẹn hao tổn 1 điểm. Đương nhiên, trọng yếu nhất là, theo việc Trần Phong chế tác thành công, số liệu hóa ở bên trong màn sáng, cũng xuất hiện một kỹ năng mà hắn chờ mong đã lâu.

Sơ cấp chế tác gen: Người đã nắm giữ thuật chế tác gen sơ cấp, thông qua việc nắm giữ nhiều cách điều chế, có thể tăng trình độ chế tác gen cùng với xác suất thành công của chính mình lên.

Trình độ chế tác sơ cấp: 0 Tinh.

"Xuất hiện rồi!" Trần Phong kích động, kỹ năng sơ cấp chế tác gen mà nguyên chủ nhân chờ mong đã lâu! Cứ việc là bây giờ mới là nhập môn, nhưng cái này chính là bước đầu tiên trọng yếu nhất, Trần Phong đã bước ra một bước, trở thành một tên Gen chế tác sư!

Về phần yếu tố trình độ chế tác sơ cấp, chính là đánh giá đối với trình độ chế tác gen. Cách điều chế gen cũng có độ khó, nắm giữ càng nhiều cách

điều chế gen có độ khó cao, đối với việc chế tác gen tăng sẽ tăng lên càng nhiều! Cho nên, trình độ chế tác gen, nhiều khi chỉ cần nhìn vào độ khó của cách điều chế là có thể khái quát.

Ví dụ như ——

Cách điều chế Gien Mộc Hùng, độ khó: 1 tinh.

Cách điều chế Gen Hắc Hồ, độ khó: 2 tinh.

Nếu như người có thể thuần thục nắm giữ hai cách điều chế này, sơ cấp trình độ chế tác gen chính là 3 tinh! Thông qua việc không ngừng nắm giữ đủ loại cách điều chế, mới có thể tăng lên trình độ chế tác của chính mình! Mà muốn trở thành một tên trung cấp chế tác sư, càng là một con số khủng bố hơn - 100 tinh!

Mà bây giờ Trần Phong chỉ mới nhập môn, ngay cả 1 tinh còn chưa đạt tới.

"Từ từ sẽ tăng." Trần Phong cũng không có nóng nảy. Quảng sáng may mắn có thể phát huy tác dụng, tương lai của hắn xem như đã bừng sáng.

Giải quyết xong Gien Mộc Hùng, Trần Phong đem bao chứa dịch thể bỏ vào trong bình chứa, muốn đem đến cho Trương thúc hỗ trợ nhìn xem, mẫu thuốc thử gen mà hắn làm ra này như thế nào. Hơi dọn dẹp một chút, Trần Phong liền đi tới cửa hàng tài liệu.

"Chào buổi sáng, Tiểu Phong."

Trương thúc luôn luôn cười ha hả.

"Chào Trương thúc." Trần Phong cười cười, cầm bình thuốc thử trong tay giao cho ông ta, nói: "Trương thúc, hãy giúp xem bình thuốc thử này như thế nào?"

"Đưa đây chú xem một chút." Trương thúc nhận lấy, sau khi tiến hành kiểm tra hai mắt liền tỏa sáng, nói: "Rất tốt, hàm lượng không tệ, là Gien Mộc Hùng tiêu chuẩn, cái bình thuốc thử này cháu mua từ chỗ nào..."

Trương thúc còn đang muốn hỏi cái gì đó bỗng nhiên ngơ ngẩn, nhìn thấy cái bình chứa quen thuộc kia, con mắt trừng lớn, cái bình này tựa hồ như là cái bình mà hôm qua ông ta mới bán! Chẳng lẽ nói...

"Đây là do tiểu tử ngươi..." Trương thúc bỗng nhiên vui mừng nói.

"Xuyt!" Trần Phong nói nhỏ: "Trương thúc, đây là một bí mật."

"Hảo tiểu tử!" Trương thúc kích động nói to. Hôm qua ông ta còn lo lắng tên tiểu tử này tâm tình sa sút, đảo mắt đã trở thành Gen chế tác sư? Hắc hắc, trở thành Gen chế tác sư, cho dù là việc tu luyện so với đại học chậm hơn một chút, nhưng cũng sẽ không kém quá nhiều! Mặc dù lúc đầu thời gian cùng với tư nguyên đầu tư sẽ nhiều hơn một chút, nhưng tương lai tuyệt đối sẽ bất khả hạn lượng!

"Trương thúc, cháu muốn mua một con Chip kiểm trắc gen." Trần Phong cười nói.

"Ừm, cũng đúng, tên tiểu tử ngươi đã trở thành Gen chế tác sư, về sau cũng không thể lúc nào cũng chạy ra chỗ ta để kiểm trắc, chính mình mua một con Chip để tự kiểm trắc thì tốt hơn, cháu chờ chút..."

Trương thúc tìm nửa ngày, mới nói: "Đây, đây rồi."

Đó là một mảnh kim loại dài chừng 1 cm, cũng là sản phẩm đặc thù ở thời đại này—— Chip! Chỉ cần đem con Chip này lắp đặt vào bên trong vòng đeo, là vòng đeo có thể sử dụng được công năng của con Chip này, mà tác dụng của con Chip này, chính là có thể quét hình thuộc tính gen!

Trần Phong tháo vòng đeo ra, lắp đặt con Chip vào.

"Keng —— "

"Lắp đặt thành công!"

"Quét hình."

Trần Phong liền quét hình thuộc tính gen mà chính mình vừa mới chế tác ra kia.

Gien Mộc Hùng.

Yêu cầu dung hợp: Lực lượng 10 điểm, thể chất 5 điểm.

Thuộc tính trụ cột: Lực lượng 2 điểm, thể chất 2 điểm.

Gen năng lực: "Cơn giận của Mộc Hùng", trong vòng 10 giây tăng lên 10 điểm lực lượng, làm lạnh 60 giây.

Quả nhiên đúng như Trương thúc nói, đây là thuộc tính tiêu chuẩn nhất của Gien Mộc Hùng, mặc dù thuộc tính thấp một chút, nhưng ý nghĩa đại biểu lại không tầm thường!

Đây là loại gen thứ nhất mà Trần Phong chế tác!

"Trương thúc, con Chip này bao nhiêu tiền?" Trần Phong hỏi.

"Không có bao nhiêu tiền." Trương thúc khoát khoát tay, nói: "Rất khó được tận mắt nhìn thấy một Gen chế tác sư, hắc, dù sao cũng là hàng xóm của nhau, cũng chỉ là một con Chip, coi như Trương thúc tặng quà cho cháu."

"Cháu..." Trần Phong vừa định chối từ.

"Đừng có vội vàng cự tuyệt." Trương thúc cười nói: "Tên tiểu tử ngươi mới mới nhập môn, rất nhanh sẽ biết chế tác gen chính là một nghề đắt tiền, mặc dù chú không biết cháu đã tích lũy được bao nhiêu tiền, nhưng nếu như chỉ có mấy chục vạn mà nói, sẽ không mua được mấy cách điều chế. Nếu như cháu có tâm, thì chờ đến sau này kiếm được nhiều tiền thì trả lại cho chú."

"Cám ơn chú." Trần Phong cảm kích nói, căn cứ theo hắc xem xét ở trên mạng, một con Chip kiểm trắc gen, ít nhất cũng phải có giá mười vạn!

"Không có gì." Trương thúc cười nói: "Dù sao thì tiền tích lũy của ta cũng không dùng để làm gì."

Trần Phong nhất thời chột hiểu, Trương thúc năm nay khoảng bốn mươi tuổi, nhưng vẫn chưa cưới vợ. Ở trong trí nhớ của nguyên chủ nhân, Trương thúc đã chuyển đến đây sống được ba năm rồi, là một người hàng xóm phổ thông, nhưng Trần Phong từ trên người của vị đại thúc này, cảm nhận được một tia khí chất không giống như bình thường, cho dù tia khí chất này hết sức mỏng manh.

Hay là... Lúc Trương thúc còn trẻ tuổi cũng có một đoạn lịch sử không tầm thường. Trong lòng của Trần Phong cảm khái.

"A, đúng rồi." Trương thúc bỗng nhiên mở miệng nói: "Cháu đã nghe nói qua thi đấu gen tân tú chưa?"

"Chưa chú." Trần Phong lắc đầu.

"Nghe nói gần đây Hiệp hội chế tác gen đang cử hành một cái gì đó gọi là thi đấu gen tân tú, các Gen chế tác sư trẻ tuổi đều có thể tham gia, chỉ cần tham gia là sẽ có khen thưởng. Đạt thứ tự cao còn được thưởng cả cách điều chế và tiền thưởng, cụ thể là cái gì thì chú cũng không rõ lắm, cháu có thể tự tìm hiểu xem."

Trương thúc cười nói: Cháu nên đi tham gia thử xem, nếu thất bại thì coi như là một lần lịch luyện."

"Vâng ạ." Trần Phong vâng dạ.

Vì khích lệ mọi người học tập chế tác gen, Hiệp hội chế tác gen sẽ thường xuyên cử hành một ít hoạt động, mặc dù Trần Phong không có nhiều hứng thú, nhưng nếu đây chỉ là một trận thi đấu giữa các tân thủ mà nói, hẳn dựa vào Quặng sáng may mắn đi đến đó lẫn lộn kiếm một ít tiền cũng tốt, nghĩ tới đây, Trần Phong liền cáo biệt Trương thúc, đi về nhà.

Vương Việt

Chế tác gen thành công, tương lai đã trở nên sáng tỏ, bước chân của Trần Phong cũng trở nên nhanh hơn một chút, nhưng mà, vào thời điểm gần về đến nhà, bước chân của Trần Phong có chút dừng lại.

Ở chỗ ngoặt kia, bên trong bóng tối, có một thân ảnh nhàn nhạt.

"Thật lâu không nhìn thấy ngươi." Đạo nhân ảnh kia đi ra, mang theo nụ cười nhàn nhạt trên khuôn mặt.

"Là ngươi." Trần Phong nhất thời nheo con mắt lại.

Người này là Vương Việt, lớp trưởng của lớp 2A cấp 3, tướng mạo có chút tuấn lãng, gia cảnh giàu có, thành tích ưu tú, là nam sinh có nhân khí cao nhất ở trường cấp 3, không có người thứ hai. Đương nhiên, hẳn còn có thêm một cái thân phận —— Chính là kẻ đã hại chết nguyên chủ nhân!

"Nghe nói ngươi thi rớt đại học, ta tới xem một chút." Trên khuôn mặt của Vương Việt là một nụ cười quen thuộc.

"Ồ?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Chúc mừng ngươi đã thi đậu đại học Thanh Bắc."

Xoạt! Nụ cười trên khuôn mặt của Vương Việt liền cứng đờ.

Khí trời nguyên bản nóng bức trong nháy mắt liền trở nên có chút băng lãnh. Bầu không khí, ở trong tích tắc liền ngưng kết. Có thể nhìn thấy rất rõ ràng một tia sát cơ nồng đậm trong mắt của Vương Việt, Trần Phong đã nói ra câu này, như vậy nói rõ là Trần Phong đã đoán ra được là người nào đã ra tay với mình!

"Thú vị." Nụ cười của Vương Việt có một chút nghiền ngẫm, nói: "Thế mà cũng nhìn ra sao? Xem ra từ trước tới nay ta cứ cho rằng ngươi chỉ là một con mọt sách là sai lầm, bất quá, coi như ngươi có một chút khôn vặt thì như thế nào? Ngươi sẽ không thật sự cho rằng là ngươi mạnh hơn ta đấy

chứ? Ta nói cho người biết, người sở dĩ có thể cảm được vị trí thứ nhất, chỉ là bởi vì người quá ngu xuẩn!"

"Phần lớn các con cháu thế gia như ta, đều dung hợp những loại gen mạnh về sau, Ví dụ như ta ——gen năng lực của ta mặc dù vô dụng vào lúc ban đầu, nhưng về sau lại có thể bị động tăng trưởng tinh thần lực lên 50%! Đây cũng là lý do duy nhất mà thành tích của người mới có thể cao hơn ta một ít!"

"Bởi vì gen năng lực của người! Nó hiện tại mặc dù có một tia ưu thế mỏng manh, nhưng chung quy vẫn chỉ là gen rác rưởi! Bởi vì trong tương lai...Năng lực này sẽ gần như vô dụng! Nói theo một ý nghĩa nào đó, nó cũng chỉ tương đương với Gien Mộc Hùng, đều là củi mục, chỉ thế mà thôi."

"Thứ hai, vì để củng cố tổ chất cơ sở của học sinh, trường học mới cấm học sinh cấp ba không được sử dụng tư nguyên đặc thù để tiến hành tăng tổ chất cơ sở lên, chỉ có thể thông qua việc rèn luyện để tăng lên, đây cũng là nguyên nhân duy nhất mà vì sao người có thể bắt kịp được chúng ta! Vào đại học, người sẽ biết cái gì gọi là chênh lệch gấp mười lần, cái gì gọi là chênh lệch gấp trăm lần! Một tên gia hỏa đáng thương...Người chắc cũng đã biết, thi đại học, chính là một lần quyết đấu công bình cuối cùng duy nhất của cả đời người chứ?" Vương Việt đậm mặc nói ra, mỗi một câu nói, hẳn đều hướng về phía trước bước tới một bước.

Cái khí thế khủng bố bắt đầu tụ tập chung quanh thân thể của hắn, sự tự tin và cao ngạo thuộc về công tử thế gia trong nháy mắt tuôn trào ra, giống như biển gầm đập vào mặt, giờ khắc này, hắn mới thật sự là Vương Việt! Gia thế hiển hách, thiếu niên thiên tài có thành tích ưu tú, Vương Việt!

Ở trước dãy trọ. Là một nơi hẻo lánh có rất ít người chú ý. Khí thế của Vương Việt sục sôi, áp chế toàn diện Trần Phong, dựa vào gia cảnh không tầm thường, hắn từ nhỏ đã có lòng dạ cùng với khí thế không nhỏ, Trần Phong sao? Căn bản chỉ là một nhân vật giống như kiến hôi! Hắn đã có thể giết Trần Phong một lần, liền có thể giết hắn lần thứ hai! Chỉ có điều, hắn không ngờ được, vào ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên mở miệng, nói: "Cho nên, đây chính là cái cớ mà người biện luận cho hành vi gian lận của mình?"

Vương Việt sững sờ một chút.

Trần Phong cười nhạt, hắn nguyên lai còn tưởng rằng Vương Việt giết chết nguyên chủ nhân chỉ là bởi vì muốn giành suất vào đại học Thanh Bắc, nhưng khi nhìn thấy biểu lộ hiện tại của Vương Việt, cái vẻ vênh váo tự đắc kia, chợt phát hiện được, có lẽ là ba năm này nguyên chủ nhân đã tạo thành bóng ma tâm lý cho Vương Việt cũng không ít.

Trần Phong ngẩng đầu lên, nhìn thấy Vương Việt đang chạy tới trước mặt của mình, Trần Phong bỗng nhiên vỗ vỗ vào khuôn mặt nhỏ của Vương Việt, rất nhẹ, nhưng vẫn y nguyên truyền đến hai âm thanh giòn vang, con mắt của Vương Việt đột nhiên trợn to. Hắn hiển nhiên không thể tin được, Trần Phong vậy mà lại dám động đến hắn!

"Thằng nhóc, vô luận ngươi về sau ưu tú cỡ nào, ngươi cũng phải nhớ kỹ một sự kiện. Vào thời điểm ngươi học cấp ba, có một người đã cười trên đầu của ngươi ba năm, thậm chí vào lúc thi đại học ngươi cũng chỉ có thể dùng phương thức gian lận để chiến thắng. Ngươi phải nhớ kỹ, cái mà ngươi kiêu ngạo, cái mà ngươi thắng lợi, mãi mãi cũng chỉ là những thứ mà ngươi có được từ sự gian lận."

Trần Phong nói ra một lời thâm thía.

"Trần Phong! !" Vương Việt đẩy tay của Trần Phong ra, tức giận đến mức run rẩy. Vô luận hắn có hàm dưỡng tốt đến bao nhiêu, thì cuối cùng vẫn chỉ là một học sinh!

Trần Phong vỗ hai phát vào mặt của hắn, chính là sự nhục nhã, cái này thì cũng thôi đi, hắn cũng không đến mức không nhẫn nhịn được, nhưng làm cho hắn cảm thấy sụp đổ nhất chính là mấy câu kia của Trần Phong, giống như là dùng kim đâm vào trái tim của hắn, đem sự kiêu ngạo của hắn đánh tan toàn bộ!

Dựa vào cái gì? Hắn rõ ràng tới đây là muốn cho Trần Phong nhìn rõ được hiện thực!

Rõ ràng là hắn tới đây để tuyên bố sự thắng lợi! Hắn mới là người cười cuối cùng kia! Vương Việt triệt để phẫn nộ.

"Thằng nhóc, làm rất tốt." Trần Phong vỗ vỗ vào bả vai của Vương Việt, khích lệ một tiếng: "Về sau chờ đến khi ngươi nổi danh, ta cũng có thể hưởng sái lây, làm một nam nhân đã từng cười trên đầu của Vương Việt, ngươi cảm thấy cái tiêu đề này thế nào? Có phải hay không là rất ngưu bức?"

"Trần Phong!"

Vương Việt lên cơn giận dữ.

Ầm!

Hắn nhin không được đấm một quyền về phía Trần Phong, một quyền viễn siêu người bình thường hung hăng đấm tới, nhưng mà khi sắp đấm trúng vào Trần Phong, thì lại ngưng bật. Một quyền này, đã bị Trần Phong nắm trọn ở trong tay.

"Thằng nhóc, ngươi tựa hồ đã quên mất một sự kiện." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Mặc dù ngươi là thủ khoa đại học, nhưng tố chất cơ sở còn không có vững chắc bằng ta a."

Ầm!

Một quyền vung tới, đem Vương Việt đánh lui.

"Hừ, mãng phu." Hàn quang trong mắt của Vương Việt lóe lên.

Nếu hắn đã quyết định đi giết Trần Phong, tự nhiên đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Hắn uống hết một bình thuốc thử tăng lên lực lượng, lực lượng trong nháy mắt liền gia tăng thêm 10 điểm! Hắn lại uống thêm một bình thuốc thử tăng lên tinh thần, tinh thần lại gia tăng thêm 10 điểm!

Trong người của Vương Việt có rất nhiều bình thuốc thử, hắn nhanh chóng uống hết bốn, năm bình thuốc thử mà Trần Phong chưa bao giờ thấy qua, khí thế cả người của hắn bỗng nhiên trở nên khác biệt.

Oanh!

Trần Phong đánh một quyền vào trên người của Vương Việt, có chút đau
nhức thu hồi lại, hấn nhìn xuống tay phải, đỏ chót.

Đánh ra bã

"Người thật sự cho rằng ta không có chuẩn bị gì hay sao?" Vương Việt cười lạnh, nói: "Coi như người có thể may mắn đào thoát từ trong miệng của cá mập, hôm nay cũng là tử kỳ của người! Hôm nay ta sẽ cho người biết, cái gì mới là hiện thực!"

"Giống như người loại người cùng bức không có bối cảnh này! Vĩnh viễn —— Đều chỉ có thể là đá đặt chân của chúng ta!"

"Oanh!"

Vương Việt gầm nhẹ một tiếng, lực lượng toàn thân bắt đầu khởi động, hung hăng dùng một quyền hướng về phía Trần Phong đánh tới, cái khí thế khủng bố kia, cũng không phải là Trần Phong có thể ngăn trở!

Chỉ là...Trần Phong cần phải ngăn cản hay sao? Trần Phong thở dài, khẽ nâng tay phải của chính mình lên.

"Đao gió!"

Ong ——

Một vòng sáng màu lam nhạt hiện lên.

"Lại là cái năng lực rác rưởi này?" Vương Việt cười lạnh nói. Mặc dù đao gió là gen năng lực loại hình tinh thần, nhưng uy lực của nó, đối phó với người bình thường còn có hiệu quả, còn đối phó với hắn? Tinh thần lực của hắn bây giờ còn cao hơn Trần Phong rất nhiều!

Phốc!

Đao gió bắn trúng lên trên người của Vương Việt, lưu lại một vết thương sâu 1 cm.

"Chỉ có uy lực như thế thôi sao?" Ánh mắt của Vương Việt trở nên lạnh lẽo, nói: "Vậy thì đi chết đi!"

Nhưng mà, ra ngoài ý muốn chính là, một quyền của Vương Việt còn chưa rơi xuống, ánh sáng màu lam nở rộ bên trên không trung kia, lại xuất hiện ra một lưỡi đao gió! Trong lúc Vương Việt còn đang ngây người, lưỡi đao gió lại xuất hiện thêm một cái nữa.

"Ta dựa vào, đây là..." Vương Việt trợn to con mắt.

Oanh!

Đao gió nổ tung, Vương Việt bị đánh bay ra ngoài.

Ba cái đã không chịu được sao? Trần Phong cười lạnh, dứt khoát đem Vương Việt kéo tới một nơi hẻo lánh trong bóng tối, từng tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến, thậm chí mơ hồ còn có thể trông thấy từng đạo từng đạo ánh sáng màu xanh lam hiện lên.

Về sau rất mạnh? Lão tử hiện tại liền có thể ngược đãi ngươi!

Một hồi lâu, Trần Phong đi ra khỏi nơi hẻo lánh, hần sửa sang lại y phục một chút, đi về nhà với tinh thần sảng khoái. Mà qua rất lâu, trong bóng tối ở nơi hẻo lánh kia, Vương Việt mới chậm rãi đi ra với hai chân run rẩy, mặt mũi bầm dập, y phục trên người rách te tua, giống như là bị một đám người chà đạp không biết bao nhiêu lần. Vịn tường, tay của Vương Việt hơi run rẩy. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, lại có người dám đối xử với hắn như vậy!

Hắn chính là Vương Việt a! Hắn chính là thiên chi kiêu tử của Vương gia a! Hắn rõ ràng đã tính qua thực lực của Trần Phong, tên gia hỏa này căn bản không thể nào là đối thủ của mình, nhưng ai biết được, vận khí của Trần Phong thế mà lại tốt như vậy, liên tục xuất hiện ba, bốn lần đao gió! Loại thất bại này, mới là điều làm cho người ta tức giận nhất.

"Trần Phong, sớm muộn cũng có một ngày, ta sẽ đem ngươi chém thành muôn mảnh!" Vương Việt hận đến mức nghiến răng.

"Tình huống của đứa nhỏ này là như thế nào..."

Có mấy bác gái đi ngang qua dây trợ, nhìn Vương Việt có chút kỳ quái.

"Ai mà biết được, hiện tại khẩu vị của mấy đứa nhỏ nặng hết sức, nghe nói hai ngày trước có hai nam sinh..."

Vương Việt gắt gao xiết chặt năm đấm, cúi đầu rời đi.

Mà giờ khắc này, ở trên bầu trời một ngàn mét, có một tiểu cô nương đang khoan thai quan sát 1 màn này. Nàng nhìn qua chỉ có bộ dáng mười hai, mười ba tuổi, ăn mặc một thân váy ngắn trắng nõn, mái tóc đen mềm mại phủ ở sau lưng, đang ngồi trên một đám mây quơ bàn chân.

"Vương lão đầu vào thời điểm bảo ta bảo vệ tên ngu ngốc này đã nói rõ ràng, bình thường cứ để cho hắn ma luyện một chút, vào thời khắc sống chết hãy ra tay, việc này hôm nay...Ừm, việc nhỏ, cũng không cần phải ra tay." Tiểu cô nương vỗ vỗ bàn tay nhỏ, nói một mình: "Tên gia hỏa gọi là Trần Phong kia lại có chút ý tứ, đáng tiếc gen năng lực thứ nhất lại là loại gen củi mục này, đừng nói là hậu kỳ a, ngay cả tác dụng ở tiền kỳ cũng không lớn bao nhiêu."

Mà đúng lúc này, nàng bỗng nhiên dừng lại một chút, ngưng ánh mắt nhìn xuống phía dưới, một cỗ lực lượng đáng sợ trong nháy mắt bắn ra, mây mù chung quanh cũng đang không ngừng run rẩy. Tuy nhiên rất nhanh, tiểu cô nương lại lắc lắc đầu, khôi phục lại như bình thường.

"Kỳ quái...Làm sao mình lại có cảm giác bị tên kia phát hiện? Không có khả năng. Gia hỏa này chỉ là một con gà có 30 điểm tinh thần lực mà thôi, ừm...Có khả năng là gần đây ngũ không ngon, vẫn nên đi nghỉ ngơi một chút." Tiểu cô nương càng nghĩ càng cảm thấy mơ hồ, dứt khoát bỏ qua. Nói xong, nàng liền ngáp một cái, nằm ở trên đám mây, mây mù chung quanh chậm rãi phiêu động, đem thân thể của nàng bao bọc lại, rất nhanh liền không nhìn thấy thân ảnh của nàng nữa.

Mà lúc này, Trần Phong đã về đến nhà, nụ cười trên mặt dần dần biến mất, sự kiện nguyên chủ nhân bị giết, hiện tại Trần Phong nguyên bản cũng không có thời gian để tính toán, nhưng mà đến khi Vương Việt xuất hiện vào ngày hôm nay, Trần Phong liền biết, mâu thuẫn giữa hai người, đã

không thể hóa giải! Nếu đã như thế, thì cũng không cần phải hóa giải! Tới trào phúng sao? Quá ngây thơ.

Lúc này thực sự là Trần Phong cũng đã có dự định xử lý Vương Việt, nhưng mà hắn cảm giác được ở trên không trung có một tia nguy cơ như có như không rất nguy hiểm, cho nên cuối cùng vẫn không có ra tay. Không hổ là thế gia đệ tử, ở trên không trung ngoài ngàn mét kia, lại có thể có một người đang âm thầm bảo vệ Vương Việt! Về phần nguyên nhân tại sao hắn có thể cảm giác được, thì rất là đơn giản —— bởi vì hiện tại là đang là mùa hè nóng bức a!

Mặt trời có thể đem người đi đường nướng chín a! Bầu trời trong trẻo không có mây a! Vậy mà hết lần này tới lần khác ở phía trên bầu trời của dãy trọ lại có một đám mây trắng xoá như vậy, hắn làm sao lại có thể không nhìn thấy? Lại thêm vào một cảm giác nguy cơ như có như không truyền đến từ bầu trời nữa, Trần Phong còn không biết thì mới là có quỷ. Tuy nhiên hắn lại không biết vì cái gì mà người bảo vệ Vương Việt lại khắc nghiệt như vậy, hắn đánh cho Vương Việt ra bã mà người này vẫn không xuất hiện.

"Vẫn là do mình quá yếu." Trần Phong trầm ngâm một lát, xem ra trong khoảng thời gian này, hắn phải chú ý một chút hành vi của mình, tốt nhất là không nên hành động ở nơi nhiều người hoặc là có camera giám sát, không cho đối phương cơ hội để thừa dịp ám hại. Không có bối cảnh, hắn cũng chỉ có thể dựa vào chính mình. Tuy nhiên Trần Phong cũng không có lo lắng quá lớn, ở kiếp trước hắn khổ cực đến loại trình độ đó cũng có thể sống đến hai mươi tuổi, kiếp này mới có như vậy thì có gì mà phải sợ?

Lo lắng có người ám sát sao? Cái này tính là cái gì a! Người có biết ở ngay trong nhà bị máy hút bụi truy sát sẽ có cảm giác như thế nào sao? Người biết đang tắm trong bồn tắm suýt bị chết sặc là cảm giác như thế nào sao? Người có biết đi ra ngoài kém chút nữa bị cút chim nện chết là như thế nào sao, ở chỗ ngoặt lúc nào cũng có thể xuất hiện một chiếc xe vận tải, nắp giếng dưới chân công thoát nước đột nhiên biến mất là cảm giác gì hay không?

Mục tiêu của Trần Phong

Chỉ có Trần Phong biết! Đối với hắn mà nói, kiếp trước căn bản chính là một trận chiến tranh!

Ám sát sao? Nhiều nhất chỉ là một chút phiền phức mà thôi. Hơn nữa, bây giờ Trần Phong đã trở thành sơ cấp chế tác sư, có Quảng sáng may mắn giúp đỡ, chỉ cần cố gắng phấn đấu, hắn đồng dạng cũng không tính là quá kém. Khôi phục lại tinh thần, Trần Phong ngồi xuống tra tin tức về thi đấu gen tân tú. Hắn hiện tại đang ở vào trạng thái cực độ thiếu tiền, nếu như có thể tham gia thi đấu lẫn lộn kiếm một chút tiền thưởng cũng là rất tốt, chỉ là sau khi tra một chút cái gọi là thi đấu gen tân tú, Trần Phong liền bị hù dọa. Trận đấu của những tân thủ sao? Cái này làm sao có thể là trận đấu của những tân thủ!

"Cái này..." Trần Phong nhìn vào đoạn giới thiệu trận đấu mà không khỏi hít vào một hơi lạnh khí. Thi đấu gen tân tú, tất cả mọi người dưới 25 tuổi đều có thể tham dự. Chỉ cần thông qua thi tuyển liền có thể nhận được khen thưởng phong phú, mà khen thưởng của mười người đứng đầu thì càng thêm phong phú, mà khen thưởng của ba hạng đầu, thì chính là trở thành một thành viên của Hiệp hội chế tác gen. Điều này hiển nhiên là hội chiêu sinh do Hiệp hội chế tác gen cử hành!

Hiệp hội chế tác gen địa phương nào? Là nơi mà các Gen chế tác sư muốn hướng tới nhất! Mà bây giờ... Nơi này thế mà tuyển người! Trần Phong vốn cho rằng đây chỉ là một trận đấu sơ cấp, căn bản không nghĩ tới cái này lại được gọi là thi đấu gen tân tú, đây là trận đấu giữa các chế tác sư trẻ tuổi mạnh nhất, cũng là một trận đấu có khen thưởng cực kỳ phong phú! Những người có thể lọt vào 10 hạng đầu, rất có thể sẽ là chế tác sư mạnh nhất trong thế hệ tuổi trẻ! Vô luận là vì danh ngạch gia nhập vào Hiệp hội chế tác gen, hay là tên tuổi của chế tác sư trẻ tuổi mạnh nhất, đây đều là một trận Long tranh hổ đấu có cấp bậc cực kỳ quan trọng! Cho dù thi đấu gen tân tú thiết lập quy tắc giới hạn tuổi tác, nhưng Trần Phong có thể khẳng định, đến lúc đó sẽ có một số lượng lớn Gen chế tác sư đến tham gia dự thi!

Tân thủ? Thật có lỗi, chỉ là pháo hôi mà thôi, còn về phần thông qua vòng thứ nhất? Nhận được tư cách tham gia vòng hai? Khó càng thêm khó!

"Cái này..." Trần Phong chỉ có thể cười khổ, Trương thúc trong lúc vô tình nói ra trận đấu này, hiển nhiên căn bản không phải là nơi mà Trần Phong có thể tham dự, từ quy tắc giới hạn tuổi tác cũng có thể biết, đây là một trận đấu giữa các thế gia đệ tử hoặc là các sinh viên vừa mới tốt nghiệp đại học, loại sơ cấp chế tác sư vừa tốt nghiệp trường cấp 3 như Trần Phong dạng này, căn bản là không có tư cách tham gia vào loại trận đấu này!

Coi như có thể may mắn tham gia, cũng chỉ là pháo hôi. Chỉ có điều, cứ như vậy liền từ bỏ hay sao? Không biết vì sao, trong lòng của Trần Phong, lại có một ngọn lửa nhỏ đang thiêu đốt.

Kế hoạch nguyên bản của hắn chính là có thể vững bước tăng lên, nhưng Vương Việt xuất hiện vào ngày hôm nay, cũng đã thành công kích thích đấu chí của hắn, thật sự muốn phát triển chậm như vậy rồi sau này bị Vương Việt đè đầu cưỡi cổ hay sao?

Hắn tuyệt đối không cam tâm!

Vương Việt có thân phận gì? Hắn không rõ ràng, nhưng từ cái người ở trên bầu trời bảo hộ Vương Việt kia, đại khái có thể đoán ra thực lực phía sau của Vương Việt kinh khủng đến mức nào! Trường cấp 3, chính là sân khấu duy nhất mà bọn hắn có thể công bình cạnh tranh! Nhưng sau khi tốt nghiệp trung học, cạnh tranh giữa hai người, chính là bao gồm cả bối cảnh cùng với tất cả mọi thứ!

Hắn căn bản không phải là đối thủ, mặc dù trong miệng hắn luôn trào phúng Vương Việt là muốn dùng sự nổi tiếng của Vương Việt để nổi danh, nhưng hắn làm sao có thể làm được như thế! Coi như muốn nổi danh, hắn cũng phải đè ép Vương Việt, trở thành một cường giả chân chính!

Mà trước mắt, tựa hồ đã có một cái cơ hội như vậy.

Thi đấu gen tân tú a?

Chỉ cần vọt tới ba hạng đầu! Chỉ cần gia nhập vào Hiệp hội chế tác gen, từ đó liền có thể cá chép vượt long môn!

Đại học trong mắt mọi người ở thời đại này có vẻ rất quan trọng, như vậy, nếu như được tiến vào Hiệp hội chế tác gen càng trâu bò hơn đại học thì sao? Sẽ còn có ai dám xem thường người? Hơn nữa, tư nguyên ở nơi đó còn tốt hơn đại học rất nhiều, có thể khiến cho người trở nên càng mạnh!

"Ba hạng đầu a?" Đôi mắt của Trần Phong bốc cháy, bình thường mà nói, bằng vào một con gà như hắn sẽ là một chuyện tuyệt đối không thể làm được. Thậm chí cho dù là chế tác sư có kinh nghiệm ba, bốn năm chế tác cũng không có hi vọng, ai biết được bên trong trận thi đấu gen tân tú này, có thể nào sẽ xuất hiện loại yêu nghiệt nghịch thiên kia hay không? Thi đấu gen tân tú hằng năm đều được cử hành một lần, mấy người nằm trong top 10 hằng năm, đều là thiên tài nắm giữ trình độ chế tác siêu cường! Không có một lần nào là ngoại lệ!

"Nhưng mà...Cho dù bọn hắn là thiên tài, ta vì cái gì lại không có khả năng?" Trần Phong nhìn năng lực đặc thù Quảng sáng may mắn ở bên trên màn sáng, nội tâm bắt đầu rục rịch, các người có bối cảnh sao, ta cũng có Quảng sáng may mắn a.

So hậu trường, ta cũng không hề kém với các người!

"Trước tiên phải đạt được tư cách báo danh! Sau đó lại hướng về ba hạng đầu bắt đầu chạy nước rút!" Trần Phong hạ quyết tâm trong lòng. Chỉ có điều, muốn đạt được tư cách báo danh cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Vì phòng ngừa những con gà đến quấy rối, cánh cửa báo danh thấp nhất của thi đấu gen tân tú, cũng cần trình độ chế tác gen đạt tới cấp 20 tinh!

"Cấp 20 tinh?" Chân mày của Trần Phong hơi nhíu lại, cấp 20 tinh cũng không tính là khó, đối với một chế tác sư có mấy năm kinh nghiệm mà nói, cho dù là cách điều chế độ khó 1 tinh cũng có thể chồng chất đủ 20 tinh! Nhưng mà, đối với chế tác sư vừa mới nhập môn như Trần Phong mà nói, lại là một cái vấn đề có khó khăn không nhỏ, phải biết rằng, độ khó của cách điều chế Gien Mộc Hùng, cũng mới là 1 tinh mà thôi!

"Nói một cách khác, nếu như mình dùng cách điều chế Gien Mộc Hùng mà nói, cần phải nắm giữ 20 cách điều chế có độ khó 1 tinh mới có thể đạt tới trình độ chế tác 20 tinh?" Dưới sự tính toán của Trần Phong, đó là một cái con số kinh người. Bất quá, hiện tại hắn lại không có bất kỳ một vật tham chiếu nào, chỉ có nắm giữ được cách điều chế Gien Mộc Hùng, mới có thể xác định được thời gian cần thiết để hoàn toàn nắm giữ cách điều chế độ khó 1 tinh.

"Trước tiên cần phải hoàn thành Gien Mộc Hùng, sau đó căn cứ vào thời gian hoàn thành Gien Mộc Hùng, quyết định kế hoạch sau này." Trần Phong nhìn vào thời gian cử hành, ngày hết hạn báo danh là tháng chín, còn có 3 tháng nữa, hắn chưa chắc đã không có cơ hội thử một lần. Đương nhiên, những quyết định này hắn sẽ không nói cho bất luận kẻ nào, nếu để cho Trương thúc biết rằng một tên tân thủ vừa mới nhập môn như hắn, thế mà lại có ý đồ nhúng chàm vào ba hạng đầu, Trương thúc nhất định sẽ cho là hắn bị điên.

Cộng đồng giả lập

Nhưng mà có đôi khi, sống là phải điên một lần.

"Trước tiên đem cách điều chế Gien Mộc Hùng nắm giữ." Trần Phong định ra mục tiêu, mặc dù hắn còn có mấy chục vạn để mua tài liệu, nhưng nếu như không có Quàng sáng may mắn mà nói, hắn đoán chừng có tiêu hao hết sạch tiền cũng không chế tác ra được mấy cái thành phẩm. Số tiền này, vẫn còn thiếu rất nhiều!

"Ừm, hay là đem cái này bán đi." Trần Phong vung vẩy cái bình chứa ở trong tay.

Về sau khả năng mà hắn muốn bán ra thuốc thử gen sẽ không ít, cần phải tìm một chỗ có thể bán ra được lâu dài. Mà cái này, chính là một địa phương tiên tiến ở trên cái thế giới này, "Cộng đồng giả lập".

Khoa học kỹ thuật ở cái thế giới này cực kỳ tiên tiến, [kỹ thuật giả lập thực tế] cũng đã rất hoàn thiện, gần như mọi người đều có thể tiến vào "Cộng đồng giả lập" —— cùng loại với mạng Internet ở Địa Cầu.

Thiết bị dùng để tiến vào "Cộng đồng giả lập" là một cái thiết bị kim loại hình bán nguyệt, chỉ cần đưa tinh thần lực vào, là có thể tiến vào một thế giới giả tưởng có rất nhiều tin tức.

Trần Phong thả tinh thần lực ra.

"Ong —— "

Cả phòng bắt đầu biến hóa, gian phòng đơn sơ của Trần Phong bỗng nhiên biến thành một thế giới giả tưởng thần kỳ, trời xanh mây trắng, còn hắn thì đang đứng bên trên một cái quảng trường khổng lồ. Đây chính là "Cộng đồng giả lập", là địa phương được hoan nghênh nhất ở cái thời đại này, nó có thể thỏa mãn các nhu cầu như giải trí, mua sắm, huấn luyện cho người sử dụng. Mà bên trái, chính là khu giao dịch mà Trần Phong muốn đến! Nơi nào cũng có cửa hàng, trên đường phố có rất nhiều người hối hả đi lại.

"Giống như là kính VR ở kiếp trước?"

Trước mắt của hắn bắn ra một màn ánh sáng nửa trong suốt, trên màn ánh sáng có thể tiến hành sàng lọc tất cả các loại hình, giá cả, cửa hàng ở bên trong "Cộng đồng giả lập", sau đó người liền có thể ngay lập tức xuất hiện ở bên trong cái cửa hàng mà người đã chọn. Đương nhiên, người cũng có thể thanh thoi đi dạo trên đường phố, cùng với hiện thực gần như giống nhau!

"Thì ra là thế." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hắn tùy ý tiến vào một bên trong một cái cửa hàng, bên trong cửa sổ thủy tinh trưng bày rất nhiều loại thuốc thử gen, Trần Phong thậm chí có thể duỗi tay cầm lên để xem, cái xúc cảm chân thật này thật sự khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi thán phục. Đương nhiên, càng làm cho hắn cảm thấy sợ hãi thán phục chính là giá cả.

Mặc dù hắn đã bài trừ những loại thuốc thử dung hợp gen có đẳng cấp cao, thế nhưng vụn vặt chỉ là thuốc thử dung hợp gen cấp độ F, đã có một cái giá trên trời.

Thuốc thử gen cấp độ F—— Gen Ma Chu

Yêu cầu dung hợp: Nhanh nhẹn 15 điểm, thể chất 6 điểm.

Gen năng lực: Tư nhẹn, có thể bắn ra tư nhẹn mang tính dẻo dai cường đại từ trong cổ tay.

Giá cả bán ra: 50.000 nguyên

"Là năng lực giống như Spider Man!" Trần Phong cảm thấy kinh diễm, không thể nghi ngờ, cái gen năng lực này là hết sức xuất sắc cho dù là ở cái thế giới này. Nhưng cái giá cả kinh khủng kia, cũng đủ khiến cho đại đa số người phải chùn bước. Các loại gen khác, Trần Phong cũng đã nhìn qua 1 lượt, có đủ các loại gen chiến đấu, cho dù là loại rẻ nhất, cũng tới một vạn nguyên. Mà những loại đắt đỏ nhất càng là cao tới mấy chục vạn nguyên, mà những loại này, mới thật sự là sản phẩm được mọi người hoan nghênh nhất.

Trần Phong đi dạo xem hoa cả mắt, nhưng vẫn có thể rất nhanh ổn định lại tâm thần, nhìn về phía quy tắc giao dịch của "Cộng đồng giả lập", tìm kiếm một phương pháp giao dịch phù hợp, phương pháp bán thuốc thử gen có bốn loại.

Loại thứ nhất, chính là tìm kiếm người mua để nói chuyện riêng.

Loại thứ hai, trực tiếp bán cho cửa hàng đang thu mua gen. Có rất nhiều cửa hàng gen đều uỷ thác cho Robot quản lý, ví dụ như, giá thu mua Gien Mộc Hùng là 4500 nguyên, bán ra 5000 nguyên, dùng phương thức như vậy liên có thể dễ dàng kiếm được chênh lệch ở giữa. Mà đối với chế tác sư bình thường không có nhiều thời gian mà nói, phương thức này sẽ vô cùng phù hợp, có thể tự động giao dịch, đơn giản mau lẹ!

Loại thứ ba, chính là uỷ thác cho cửa hàng mà "Cộng đồng giả lập" quản lý bán ra, mỗi ngày sẽ mất 5% phí thủ tục, người bán có thể tự do thiết lập giá cả, nhưng vô luận người có bán được hay không bán được, phí thủ tục sẽ không trả lại.

Loại thứ tư, chính là tự mình mở tiệm.

"Loại thứ nhất quá phiền phức, giá cả thấp còn phải lãng phí đại lượng thời gian, loại thứ hai thì quá lỗ vốn, loại thứ tư phải cần quá nhiều tiền để mở tiệm, mà vào thời kỳ ban đầu cửa hàng không có thương hiệu trên cơ bản sẽ không bán được bất kỳ vật gì."

"Vậy cũng chỉ có thể chọn loại thứ ba." Trần Phong quyết định uỷ thác việc bán ra cho một cửa hàng nào đó. Nhưng đầu tiên, hắn nhất định phải mua một bộ dụng cụ truyền tống để giao dịch, dụng cụ truyền tống giao dịch, là một loại sản phẩm tân thời có khoa học kỹ thuật cao, nghe nói người chế tác ra cái dụng cụ này chính là một trong những người tham gia sáng lập "Cộng đồng giả lập", là một vị cường giả có dị năng không gian thần kỳ! Hắn bắt chước theo vị đã chế tạo ra cái vòng đeo tay kia, đem năng lực của mình áp súc vào bên trong một loại máy móc đặc thù, chế tạo ra dụng cụ truyền tống giao dịch.

Chỉ cần mua dụng cụ này về, là có thể trực tiếp tiến hành giao dịch vật phẩm thông qua cách truyền tống, nếu như không có tiền mua sắm dụng cụ

truyền tống, thì chỉ có thể sử dụng nghiệp vụ chuyển phát nhanh mà thôi.

Giá cả của một bộ dụng cụ truyền tống giao dịch, là 100 ngàn nguyên. Trần Phong trực tiếp mua sắm, hắn cũng không có thời gian mỗi ngày để mà chạy đi chạy lại giao hàng, nếu như muốn bán ra nhiều vật phẩm, thì dụng cụ truyền tống giao dịch chính là nhu yếu phẩm. Trần Phong trực tiếp ở bên trong 1 cửa hàng của "Cộng đồng giả lập" mua sắm dụng cụ truyền tống giao dịch, ủy thác cho một công ty chuyển phát nhanh chuyển về nhà, còn về phần vật phẩm hắn muốn bán ra, thì chờ đến khi có dụng cụ truyền tống giao dịch rồi lại tính.

"Xong! Trước tiên đi nghỉ ngơi một chút cái đã."

Thời gian chờ chuyển phát nhanh, Trần Phong vừa vặn có thể nằm ngủ một giấc. Hắn đã quá mệt mỏi! Bận bịu từ hôm qua đến bây giờ vẫn còn chưa được nghỉ ngơi, Trần Phong cứ như vậy chìm vào bên trong giấc ngủ. Chỉ có điều, chờ đến khi hắn tỉnh dậy từ bên trong giấc ngủ mê, bỗng nhiên cảm giác được có một chút không đúng.

"Gặp nguy hiểm!" Sự cảnh giác nhiều năm, khiến cho Trần Phong có thể trong nháy mắt thanh tỉnh.

Xoạt!

Đao gió trong cơ thể vô ý thức ngưng tụ lại, Trần Phong tung người một cái, nhìn về nơi phát ra nguy cơ, ở trên cửa sổ, thế mà lại xuất hiện một đầu biến dị thú kinh khủng, móng vuốt bén nhọn, hai mắt như lò điện, rất là dọa người.

"Địch nhân sao?"

Hàn quang trong mắt của Trần Phong lóe lên, chẳng lẽ là do cái tên Vương Việt chết tiệt kia lại phái sát thủ đến giết mình một lần nữa? Không phải chứ, bây giờ chính mình cũng đã thi rớt đại học, cũng đã không còn uy hiếp gì với hắn mới đúng.

Một tình

Đao gió chuẩn bị!

Quảng sáng may mắn chuẩn bị!

Mặc dù con biển dị thú ở trước mắt này rất là to lớn, nhưng Trần Phong lại không sợ một chút nào, đao gió có thể bạo phát trong nháy mắt, khiến cho sức chiến đấu của hắn đã viển siêu so với bình thường! Mà ngay vào lúc hắn sắp bạo phát, ở phía trên con chim lớn kia, thế mà lại xuất hiện một bóng người.

Y phục quen thuộc... tiêu chí quen thuộc... Người kia nở 1 nụ cười chất phác, xuất ra một cái rương đưa qua cửa sổ, nói: "Đại ca, bưu kiện chuyển phát nhanh của người."

Trần Phong: "..."

M* nó, đây chính là nhân viên chuyển phát nhanh chứ ai!

"Người không thể đi vào cửa chính hay sao?" Trần Phong thở dài, không thể trách là hắn không nhớ ra được, xem như là ở trong trí nhớ của nguyên chủ nhân, nhân viên chuyển phát nhanh bình thường cũng đi cửa chính a, làm gì có chuyện xông qua cửa sổ dọa người như thế này!

"Ta hô nửa ngày cũng không có ai đi ra ngoài." Nhân viên chuyển phát nhanh có chút xấu hổ nói: "Sau đó ta trông thấy cửa sổ đang mở liền muốn đi tới xem."

Trần Phong ký nhận chuyển phát nhanh.

"Vèo —— " Con chim vỗ cánh 1 cái, nhân viên chuyển phát nhanh cười chim lớn bay đi.

"Là chim Vân Tường." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, đó là gen năng lực chim Vân Tường cấp độ F, có thể làm cho chim Vân Tường có một loại

cảm giác thân thiết thiên nhiên đối với người sử dụng, mặc dù không có bao nhiêu sức chiến đấu, nhưng lại có chim Vân Tường nắm giữ tốc độ rất nhanh làm đồng bạn, có rất nhiều nhân viên chuyển phát dung hợp loại gen này, chính là một loại gen công tác tiêu chuẩn.

" Một thế giới thần kỳ a." Trần Phong đối với cái thế giới đặc sắc này rất là chờ mong.

Như vậy thì...Hắn mở bưu kiện ra, dụng cụ truyền tổng giao dịch lóe sáng xuất hiện. Người nghèo thì dựa vào chuyển phát nhanh, người giàu có thì dựa vào truyền tổng, thời đại này ngay cả việc lên trên mạng mua sắm cũng có thể làm cho người nghèo cảm giác được một sự tôn trọng sâu sắc. Dụng cụ truyền tổng giao dịch cũng không lớn, nhưng cũng đã đủ để truyền tổng phần lớn các loại vật phẩm.

Mà theo dụng cụ truyền tổng, người sử dụng có thể mua và bán các loại vật phẩm trong chớp mắt, việc bán thuốc thử gen cũng trở nên thuận tiện trước đó chưa từng có, sinh hoạt chế tác và bán thuốc thử gen của Trần Phong đã chính thức bắt đầu.

Một lần nữa đi vào "Cộng đồng giả lập". Trần Phong lựa chọn một cửa hàng có lưu lượng bán thuốc thử gen khá cao, đem Gien Mộc Hùng gửi bán, sau đó mua sắm một nhóm lớn tài liệu Gien Mộc Hùng, một lần nữa tiến vào bên trong công việc chế tác điên cuồng.

Toàn diện khởi động Quảng sáng may mắn, Trần Phong lâm vào bên trong công việc chế tác điên cuồng. Trong thời gian này, ngoại trừ việc chờ đợi giá trị may mắn khôi phục lại, chuyện mà hắn muốn làm nhất chính là học tập! Không ngừng học tập! Trí nhớ của nguyên chủ nhân đối với hắn mà nói chỉ giống như là 1 bộ phim điện ảnh, tuy cái gì cũng biết, nhưng cũng không khắc sâu, hơn nữa, lấy tầm mắt nông cạn của nguyên chủ nhân, đồ vật biết đến cũng sẽ không quá nhiều, cho nên, hắn cần phải đích thân lý giải cái thế giới này, thông qua đủ loại giáo trình giả thuyết để chính thức quan sát cái thế giới này!

《 Hình ảnh giả thuyết hiện thực—— nhịp đập của tinh cầu 》

《 Hình ảnh giả thuyết hiện thực—— thời đại gen 》

《 Hình ảnh giả thuyết hiện thực——số liệu hóa trên vòng đeo, những điều mà bạn chưa biết 》

《 Hình ảnh giả thuyết hiện thực—— từ mô phỏng đến tinh thông, phương pháp săn giết biến dị thú 》

《 Hình ảnh giả thuyết hiện thực—— năm năm khảo hạch tám năm săn giết, biến dị thú sinh tồn chi đạo 》

...

Trần Phong gần như đã nhìn qua những hình ảnh giả thuyết đứng đầu một lần, ở dưới sự giúp đỡ của thiết bị giả thuyết hiện thực, người ở trong cảnh, sau bảy ngày, Trần Phong hiện tại, sự hiểu biết của hắn về cái thế giới này so với nguyên chủ nhân còn nhiều hơn! 7 ngày thời gian, hắn cũng chính thức dung nhập vào cái thế giới này.

Mà tiến độ chế tác gen cũng đã tăng lên thật nhanh.

Giá trị may mắn sao? Một ngày cũng chỉ tích lũy được 24 điểm, còn thiếu rất nhiều! Giá trị may mắn tiêu hao sạch sao? Mua sắm tài liệu về trực tiếp làm! Cách điều chế nguyên bản đối với Trần Phong mà nói chính là hết sức lạ lẫm, sau nhiều lần thành công và thất bại, đã không ngừng quen thuộc và nắm giữ!

Đối với những người chưa bao giờ thành công qua mà nói, đó là một cái cửa ải! Nhưng chỉ cần sau khi thành công một lần, sẽ tìm thấy một loại cảm giác, tỷ lệ thành công trong một lần chế tác sẽ cao hơn 1 chút.

Đó là một loại cảm giác, nhưng lại có thể nắm giữ, nương theo giá trị may mắn tiêu hao, Trần Phong đối với việc dung hợp gen đã nắm chắc chính xác hơn, đối với cái gọi là 'Đều đặn' đã lý giải sâu sắc hơn, mỗi một lần thành công, Trần Phong đều cảm giác được chính mình đã tiến thêm được một bước, mà cho dù là thất bại, cũng có thể có thu hoạch không nhỏ, xác suất

thành công của hắn đang không ngừng được tăng lên. Trải qua 7 ngày thời gian, Trần Phong rốt cục cũng đã hoàn toàn nắm giữ cách điều chế Mộc Hùng Gen!

Mà số liệu kiểm trắc bên trong vòng đeo tay, sơ cấp trình độ chế tác gen, cuối cùng cũng đã từ 0 Tinh biến thành 1 Tinh!

"Đã có thể tính là chân chính nhập môn." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi. Đến tận đây, lần bế quan thứ nhất của Trần Phong mới kết thúc.

Mà cái giá phải trả...Trần Phong nhìn thấy con số 0 thật to bên trong số tài khoản liền cảm giác được một trận nhức cả trứng.

Bởi vì mau chóng mò thấy cách điều chế Gien Mộc Hùng, hắn đã đập xuống toàn bộ 400 ngàn nguyên, đó còn là bởi vì hắn đã tiêu thụ được hết Mộc Hùng Gen mà mình làm ra để bù vào, nếu không thì 400 ngàn nguyên căn bản là không đủ, chế tác gen đốt tiền, đã vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

Đây là hắn có Quàng sáng may mắn mà còn như thế, huống chi là người khác? Muốn trở thành một tên chế tác sư hợp cách, thật sự là rất khó. Đây cũng là lý do nguyên chủ nhân vì cái gì mà nhất định phải thi vào đại học, ở đại học, trên lớp học sẽ được cung cấp đủ loại tài liệu thí nghiệm miễn phí, cho dù là người không có đồng nào, người cũng có thể không ngừng tiến bộ! Thậm chí còn có thể thông qua đủ loại con đường thu hoạch được cách điều chế cùng với gen trân quý hi hữu!

"Thật đáng tiếc." Trần Phong có chút tiếc nuối, tuy nhiên hắn cũng không có nản chí, nếu như thi rớt đại học là chuyện không thể thay đổi, hắn có quan tâm cũng không có tác dụng gì, hiện tại trọng yếu nhất là phải tính toán thời gian nắm giữ được cách điều chế Gien Mộc Hùng. Chỉ có điều, sau khi tính toán xong thời gian cần thiết để nắm giữ 1 cách điều chế, Trần Phong nhìn lướt qua thời gian còn lại, bỗng nhiên cảm giác được có một chút không ổn.

"Nói một cách khác."

"7 ngày thời gian, lại thêm tiền tài sở hữu ban đầu, mới có thể nắm giữ được một cách điều chế có độ khó 1 tinh?" Trần Phong cảm thấy có chút nhức cả trứng. So với khoảng cách 20 tinh tư cách báo danh, hắn còn kém trọn vẹn 19 tinh!

Hắn còn thiếu rất nhiều!

"Không thể làm như thế này được."

Gen ưu tú

Trần Phong nhíu mày, ích lợi của cách điều chế gen 1 tinh thật quá thấp! Nếu như cứ tiếp tục chế tác loại Gien Mộc Hùng sơ cấp 1 tinh này, coi như hắn có đốt tiền vô hạn, cũng khó có thể trong vòng 3 tháng đạt đến trình độ chế tác 20 tinh.

"Cách điều chế kế tiếp, nhất định phải lựa chọn cách điều chế gen chiến đấu." Trần Phong hạ quyết tâm, độ khó khăn của cách điều chế gen chiến đấu thấp nhất đều là 2 tinh, độ khó khăn cách của cách điều chế gen chiến đấu ưu tú càng là 3 tinh! Trạng thái bây giờ của Trần Phong, chính là dựa vào Quảng sáng may mắn để xông lên! Cho nên, đối với hắn mà nói, cách điều chế có độ khó càng cao thì càng tốt! Cách điều chế kế tiếp, nhất định phải lựa chọn thật kỹ càng.

"Trước tiên tích lũy một ít tiền, sau đó mua sắm một cách điều chế gen chiến đấu cao cấp." Trần Phong trầm nghĩ đến, tiền tài duy nhất trước mắt mà hắn kiếm được, cũng chỉ là những bình thuốc thử Gen Mộc Hùng mà hắn vừa chế tác ra này.

"Trước tiên bán đi những cái này." Trần Phong giống như thường ngày đi vào "Cộng đồng giả lập", đến cửa hàng gen thường đi, đang chuẩn bị treo lên gửi bán, bỗng nhiên có một quang ảnh khôi ngô hung mãnh ngăn cản ở trước mặt hắn, trong đôi mắt lộ ra hung quang.

"Tiểu tử, người nào cho ngươi lá gan dám gửi bán thuốc thử gen ở nơi này?"

"Ngươi là ai?" Trần Phong nghi hoặc ngẩng đầu hỏi.

"Ta gọi là Kim Cương, ta là chủ của cái cửa hàng này!" Cái quang ảnh khôi ngô kia lạnh lùng nói ra.

"Há, ngươi tốt." Trần Phong có một chút ngoài ý muốn.

"Ha ha, tốt đại gia người!" Kim Cương phát ra lửa giận ngút trời nói: "Lão tử hai ngày không có online, liền phát hiện doanh thu buôn bán hạ xuống 50%! Người nào cho người lá gan ở nơi này của ta gửi bán gen? Chỉ là một tên tân thủ, gen chế tác được đều là Gien Mộc Hùng rác rưởi, người có biết lão tử hai ngày này lỗ bao nhiêu vốn không? ! Một cái Gien Mộc Hùng bình thường chỉ có thể bán được 5000 nguyên, một cái Gien Mộc Hùng ưu tú đầy thuộc tính cũng chỉ bán được trọn vẹn 1 vạn nguyên! Người bày ra những loại gen rác rưởi nhất này, lại còn bán rất chậm, trên cơ bản mỗi một mẫu phải treo cả ngày mới bán được! Người khác treo gen có thuộc tính cao trên cơ bản chỉ cần mấy giờ liền có thể bán đi, vị trí uỷ thác dư ra chỗ trống còn có thể treo lên gen khác để bán, người có biết là người đã làm chậm trễ bao nhiêu sinh ý của ta hay không?" Kim Cương tức giận muốn hổng rồi.

"A." Trần Phong hơi nghi hoặc một chút, hỏi: "Vậy người vì cái gì lại không thiết trí quy tắc hạn chế thời gian gửi bán?" Quy tắc hạn chế, chính là một dịch vụ mua thêm của hệ thống quản lý uỷ thác, "Cộng đồng giả lập" dù sao cũng phải dùng tiền để duy trì, cho nên hệ thống quản lý uỷ thác của cửa hàng gen chỉ có một quy tắc đơn giản nhất, sau khi mua dịch vụ quy tắc hạn chế, mới có thể tùy ý thiết lập quy tắc, ví dụ như —— hạn chế loại hình gen, chủng loại gen, thuộc tính gen, thậm chí là cấm một người nào đó gửi bán. Một tháng 1 vạn nguyên, đối với một số cửa hàng có nhiều sinh ý mà nói, chính là dịch vụ nhất định phải mua.

Sắc mặt của Kim Cương nhất thời cứng đờ.

"Xem ra là do người không có mua." Trần Phong ra vẻ hiểu rõ, tên gia hỏa này rõ ràng là muốn tiết kiệm 1 vạn nguyên mỗi tháng này, lại không muốn để cho tân thủ chế tác gen đến nơi này của hắn gửi bán, thế nhưng ở nơi này bình thường mọi người đều được gửi bán, cửa hàng của người cũng không thiết lập quy tắc hạn chế, ai mà biết được tình huống của cửa hàng các người? Đây mới là điển hình của lão bản vô lại a, người không thiết lập quy tắc hạn chế thì ai biết người được người như thế nào! Dựa vào sự suy đoán sao?

"Lão tử có mua hay không ai cần người phải lo?" Kim Cương then quá hoá giận, quát lớn: "Xéo đi! Nơi này của Lão tử không chào đón mấy con Gà mờ."

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu, sau đó liền rời đi. Kim Cương lúc này mới vừa lòng thỏa ý, hừ, tiêu xài một vạn khối tiền để thiết lập quy tắc? Căn bản là không cần thiết, dám gà con tân thủ này, chỉ cần mắng một lần về sau cũng không dám tới. Chỉ có điều, hấn quay đầu lại, sắc mặt bỗng nhiên cứng đờ. Bên trên quầy thủy tinh trong cửa hàng nguyên bản trông không bỗng nhiên thêm ra mấy bình thuốc thử gen Mộc Hùng, tám cái vị trí trống không, thế mà bị lấp đầy toàn bộ! Mà những cái gien này...

"Con m* nó! Tên gia hỏa đáng chết!"

Kim Cương tức giận đến mức toàn thân run rẩy, vừa rời tên kia trước khi đi, thế mà còn dám đem Gien Mộc Hùng treo lên gửi bán?

"Thế mà dám động thủ ở ngay trước mặt mình?" Da mặt của tên này tại sao lại có thể dày đến loại tình trạng này! Kim Cương tức điên, mà lúc này, Trần Phong đã khoan thai trở lại hiện thực.

Sự uy hiếp của Kim Cương? Hấn căn bản không quan tâm, cửa hàng của người đã không có quy tắc hạn định, vậy đã nói rõ rằng hấn hoàn toàn có tư cách gửi bán ở bên trong, hợp tình hợp lý! Muốn hạn chế hấn sao? Vậy thì ngoan ngoãn đi mua thêm dịch vụ quy tắc hạn chế đi. Bất quá, Trần Phong cũng coi như là đã hiểu rõ tình cảnh của chế tác sư bình thường là gian khổ như thế nào.

Thời kỳ ban đầu phải đầu nhập một lượng lớn tư nguyên cũng coi như thôi đi, liền ngay cả muốn bán thuốc thử gen cũng bị kỳ thị, khó trách vì sao có nhiều người lại ưa thích bán trực tiếp cho cửa hàng như vậy, thà rằng lỗ vốn hơn một chút, cũng không muốn bị các chủ cửa hàng kỳ thị.

"Xem ra muốn có được lợi nhuận, phải chế tác ra Gien Mộc Hùng ưu tú mới có thể." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Trong khoảng thời gian này hấn đã dồn hết tinh lực lên bên trên việc dung hợp gen, bây giờ nếu đã hoàn toàn nắm giữ cách điều chế, vậy thì chắc hấn đã có thể thử nghiệm một tầng chế tác cao hơn!

Ví dụ như ——Chế tạo ra gen ưu tú có thuộc tính cao!

Gien Mộc Hùng thuộc tính cao có ba loại, 3 điểm lực lượng hoặc là 3 điểm thể chất, hoặc là cả hai.

Chế tác gen có ba bước, bước thứ ba dung hợp gen là bước quan trọng nhất, mà bước đầu tiên, tìm kiếm gen, lại chính là một bước quan trọng ảnh hưởng đến thuộc tính của gen!

Nguyên nhân rất đơn giản, là do tài liệu. Bước đầu tiên chính là tìm kiếm đoạn gien, sau đó mới đến bước kích hoạt gen và dung hợp gen! Chỉ có gen tài liệu tốt nhất, mới có thể làm ra gen có thuộc tính tốt nhất!

"Gen tốt nhất..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hấn dùng tinh thần lực bao bọc tinh huyết Mộc Hùng, vàng sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong tiến vào Thế giới Số chiều.

Có vô số gen lưu chuyển trước mắt, tài liệu gen cần thiết của Gien Mộc Hùng, Trần Phong rất dễ dàng liền có thể tìm ra, thế nhưng những đoạn gen này cũng chỉ là những đoạn gen bình thường nhất.

"Gen ưu tú ở đâu?" Trần Phong quyết định đứng chờ lâu hơn một chút, nhưng mà, trọn vẹn hai phút đồng hồ, chỉ xuất hiện một đoạn gen mà hấn nhìn qua lớn hơn các đoạn gen khác một vòng, hiển nhiên, số lượng của loại đoạn gen này cũng không nhiều.

"Không thể làm như vậy được."

Trần Phong khẽ nhíu mày, hai phút đồng hồ mới tìm được một đoạn gen, muốn tìm đủ 13 đoạn gen như vậy phải mất bao lâu?

Kim Cương

"Gia tốc!" Trần Phong thôi động tinh thần lực gia tốc tốc độ vận chuyển của toàn bộ Thế giới Số chiều!

Gen nguyên bản lấy tốc độ di động bình thường, tốc độ bỗng nhiên tăng vọt, Trần Phong nhìn chăm chú vào những đoạn gen hiện lên trước mắt, cấp tốc đem các đoạn gen ưu tú bắt lấy.

Chỉ là, ngay vào thời điểm hắn bắt được đoạn gen thứ sáu, thế giới trước mắt bỗng nhiên bắt đầu lấp lóe.

Oanh!

Thế giới Số chiều sụp đổ! Tầm nhìn của Trần Phong khôi phục lại như bình thường, mà tinh huyết Mộc Hùng đã biến thành một đoàn huyết vụ.

"Thất bại." Trần Phong lắc đầu, tinh thần lực đã hao hết! Đây là lần thứ nhất mà hắn tại giai đoạn tìm kiếm gen gặp thất bại!

Hạn mức tinh thần lực cao nhất hiện tại của hắn là 30 điểm, thế mà hao hết sạch 30 điểm tinh thần lực, cũng không thể gom góp được 1 nửa số lượng gen ưu tú, chớ nói chi là có thể chế tác ra được gien có thuộc tính tốt nhất!

Lại nói, loại trình độ tiêu hao này, coi như có chế tác ra thành công thì như thế nào?

Căn bản là được chả bằng mất!

Muốn làm ra một bình Gien Mộc Hùng ưu tú, Trần Phong phải cần ít nhất 60 điểm tinh thần lực!

Đây là còn chưa cân nhắc đến tình huống mà vận khí của người đột nhiên trở nên xui xẻo! 60 điểm tinh thần lực đổi lấy một bình Gien Mộc Hùng ưu tú?

Hắn sẽ tuyệt đối không làm.

"Không có lời." Trần Phong trầm ngâm, hắn muốn chế tác ra Gien Mộc Hùng ưu tú căn bản là để kiếm tiền, dùng loại phương thức này để chế tạo ra một bình Gien Mộc Hùng ưu tú, giống như là hắn còn phải bù lỗ!

"Vào internet xem xét, thuận tiện học tập một ít kỹ xảo tìm kiếm gen thử xem." Trần Phong suy nghĩ một chút, nếu như luyện tập nhiều mà nói, tinh thần lực tiêu hao có thể sẽ giảm xuống khoảng chừng 40 điểm, nhưng đó đã là cực hạn!

Những cái khác, chỉ có thể nhìn vào vận khí. Cũng chính vì vậy, tân thủ chế tác sư, đều vụn vụn chỉ chế tác gen bình thường để tiến hành luyện tập, chỉ cần đảm bảo được thu nhập bằng bằng, không quá lỗ vốn là được, còn về gen ưu tú có thuộc tính cao?

Đó là thủ bút của chế tác đại sư!

Đối với chế tác đại sư mà nói, căn bản là bọn hắn không thiếu tinh thần lực, có thể trong vài phút làm ra một một lượng lớn gen đầy thuộc tính, thậm chí là mức độ tiêu hao tinh thần lực còn không nhanh bằng tốc độ khôi phục của bọn hắn.

"Chỉ có thể chờ đợi đến sau này mới có thể chế tác sao?" Trần Phong có chút tiếc nuối, chỉ là, ngay vào lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện —— tìm kiếm gen, là xem vào vận khí!

Như vậy, nếu như sử dụng Quần áo sáng may mắn thì sao?

"Có thể thử một chút." Trần Phong bỗng nhiên trở nên kích động, chuẩn bị kỹ càng tài liệu thí nghiệm, hắn hít vào một hơi thật sâu.

Bắt đầu!

Trần phong dùng tinh thần lực chậm rãi bao bọc tinh huyết Mộc Hùng, trong chốc lát liền tiến vào Thế giới Số chiều.

"Ông —— "

Quầng sáng may mắn, mở ra!

Trần Phong vừa mở mắt ra, nhất thời đã bị làm cho kinh hãi. Vô số gen lưu chuyển qua trước mắt, tốc độ cũng không nhanh, nhưng những đoạn gen xuất hiện ra trước mắt, đều là những đoạn gen cường đại nhất!

Dưới sự ảnh hưởng của Quầng sáng may, hắn vừa mới tiến vào Thế giới Số chiều, những đoạn gen cường đại nhất bên trong mấy vạn gen, rõ ràng đều là nhóm đầu tiên bay qua trước mắt!

Xoạt!

Xoạt!

Trần Phong đem những đoạn gen mạnh nhất này bắt lấy. Bước đầu tiên đã hoàn thành, giá trị may mắn tiêu hao 1 điểm. Trần Phong đóng lại Quầng sáng may mắn, tiếp tục chế tác một cách bình thường, bây giờ hắn đã có thể cam đoan dung hợp gen thành công, cho nên căn bản không cần phải lo lắng thất bại.

Rất nhanh, thuốc thử gen liền biến thành màu xanh thăm thẳm, chế tác hoàn thành.

"Xoạt", kiểm trắc gen hoàn thành, số liệu gen hiện ra ở bên trên màn sáng.

—— ———

Gien Mộc Hùng.

Gen cơ sở: Lực lượng 3 điểm, thể chất 3 điểm.

Gen năng lực: "Cơ gân của Mộc Hùng", trong vòng 10 giây tăng lên 10 điểm lực lượng, làm lạnh 60 giây.

—— ———

"Thành công!"

Trần Phong cảm thấy kích động, thật sự là gen đầy thuộc tính!

Tăng lên một chút thuộc tính có khó khăn hay không?

Không biết có bao nhiêu người phải vất vả rèn luyện thật lâu mới có thể tăng lên được một chút thuộc tính, đối với người dân phổ thông mà nói thì càng quan trọng hơn, cho nên Gien Mộc Hùng có thể tăng lên 1 điểm lực lượng cùng với 1 điểm thể chất, liền có thể khiến cho Gien Mộc Hùng nguyên bản chỉ bán được có 5000 nguyên, trực tiếp tiêu thăng lên đến 1 vạn nguyên.

"Quả nhiên...Ồ trong giai đoạn tìm kiếm gen mở ra Quảng sáng may mắn, cái tăng lên chính là thuộc tính!"

Trần Phong cảm thấy vui mừng, mấy ngày nay hắn không sử dụng Quảng sáng may mắn, cho nên đã tích lũy được không ít giá trị may mắn, cho nên Trần Phong rất nhanh liền tiêu hao 6 điểm giá trị may mắn, nhẹ nhàng đem 6 phần tài liệu còn lại toàn bộ chế tác thành Gien Mộc Hùng đầy thuộc tính.

"Bán đi toàn bộ, là số tiền vốn của mình sẽ đạt tới khoảng chừng 10 vạn nguyên." Trần Phong tính toán ở trong lòng.

Ngày kế tiếp, Trần Phong đứng giờ tiền vào "Cộng đồng giả lập", tám bình thuốc thử gen gửi bán hôm qua đã bán đi, hắn một lần nữa đi vào cửa hàng gen, muốn gửi bán gen, không ngờ được lại trực tiếp bán ra một cái cửa sổ cảnh cáo.

"Ngài đã bị chủ cửa hàng xếp vào danh sách đen, không thể ở nơi này gửi bán." Nhìn cái cửa sổ hư huyền nửa trong suốt hiện hiện trước mắt, Trần Phong nhất thời ngạc nhiên, mà lúc này, tên Kim Cương lại một lần nữa hóa thành một quang ảnh xuất hiện, trông thấy một màn này nhất thời cười ha hả.

"Ha ha ha ha. Hôm qua không phải là ngươi rất phách lối với ta hay sao? Gia gia ngươi hôm nay đã mua thêm dịch vụ quy tắc hạn chế! Về sau những loại gà mờ tân thủ như ngươi, cũng đừng hòng mơ tưởng đến nơi này của ta phá đám!"

Kim Cương dương dương đắc ý, hôm qua kém chút nữa đã bị Trần Phong làm cho tức chết, sau khi suy nghĩ thông suốt, ban đêm hắn liền mua thêm

dịch vụ quy tắc hạn chế, chờ cả ngày hôm nay, chính là vì muốn nhìn một màn này!

"Những loại gà mờ tân thủ chế tác sư như ngươi đều là một dạng rác rưởi như cửa hàng Phong Các đối diện! Muốn chiếm tiện nghi ở trong cửa hàng của ta? Thật là buồn cười!" Kim Cương xem thường nói.

"A." Trần Phong đạm mạc a một tiếng, sau đó liền xoay người đi.

A? Kim Cương trừng lớn con mắt, tên này a xong 1 tiếng liền không còn biểu lộ gì nữa?

Đúng ra tên này phải lộ ra vẻ tức điên mới đúng chứ?

Chính mình chờ hẵn cả một ngày, còn cố chịu đau bỏ ra 1 vạn nguyên để mua thêm dịch vụ quy tắc hạn chế, hẵn thế mà sau khi a 1 tiếng liền rời đi?

"Không, không đúng! Tên gia hỏa này nhất định là đang cố ý diễn kịch, hẵn khẳng định là đã bị mình làm cho tức giận đến phát điên, nhưng mà lại không muốn tức giận ở trước mặt mình, cho nên mới cố ý giả bộ là rất bình tĩnh, ừm, nhất định là như vậy." Kim Cương âm thầm suy đoán.

Mà lúc này, Trần Phong lại trở về.

"Lại trở về?" Kim Cương nhất thời đặc ý nói: "Thế nào, vẫn là tức giận đến mức không thể nhịn được có đúng hay không?"

Đau lòng!

"Ha - Ha, lão tử rất thích nhìn bộ dáng của những người tức giận lão tử nhưng lại không thể làm được gì như ngươi đó."

"Không, ta chỉ là muốn hỏi thăm một chút." Trần Phong từ tốn hỏi: " Phong Các mà ngươi mới vừa nói ở đâu?"

"Cái Phong Các rác rưởi kia sao?" Kim Cương cười lạnh: "Hừ, ở đối diện chính là Phong Các, lão bản ở nơi đó cùng ngươi hết sức hợp khẩu vị, đều là rác rưởi có nhân phẩm bại hoại! Ngoại trừ trang bức thì cái gì cũng không biết!"

(* Trang bức: Dạng như là không có tiền nhưng lại ra vẻ mình là đại gia giàu có, tiêu xài tiền như nước.)

"A." Trần Phong gật gật đầu, quay người rời đi.

Lại là a? Kim Cương trừng lớn con mắt, lửa giận vô cớ tuôn ra.

Cạn lời!

"Rõ ràng là mình muốn chọc tức tên gia hỏa này, vì cái gì mà tên gia hỏa này ngay cả đánh rắm một cái cũng không có, lại không có một chút tức giận nào? Còn cố ý hỏi mình Phong Các ở đâu? Chẳng lẽ tên gia hỏa này thật sự muốn đi tới Phong Các gửi bán? Sẽ không thiếu thông minh như thế chứ, bắt quá nếu quả thật hắn đi tới tai họa cho đối thủ cạnh tranh mà nói...Hắc hắc." Nhìn thấy Trần Phong đi đến cửa hàng đối diện, Kim Cương quyết định đi qua nhìn một chút.

Phong Các, cửa hàng gen.

Vào thời điểm Kim Cương vừa mới đi tới, liền thấy Trần Phong điem mấy lần trong hư không, sau đó liền rời đi khỏi cửa hàng. Hắn vô thức quét mắt một vòng chung quanh, cái cửa hàng gen trống rỗng kia, rất nhanh liền

được lấp đầy, bên trên mấy cái quây thủy tinh trống rỗng, đã hiện ra rất nhiều bình thuốc thử gen.

"Gia hỏa này thật sự là thiếu thông minh." Kim Cương khẳng định, nghĩ thầm: "Thế mà thật sự nghe theo lời của mình, đi tai họa đối thủ? Chắc chắc... Như thế cũng được coi là vẫn hồi lại sự tồn thất của mình. Ha-Ha! Cái tên Phong Ngâm rác rưởi này, để sau này xem thử hắn còn lấy cái gì để trang bức với mình." Kim Cương nhất thời cảm thấy tinh thần sáng khoái.

Chỉ là, trước khi rời đi, hắn vô thức ấn mở một bình Gien Mộc Hùng để xem xét, nhất thời ngẩn người, đây thuộc tính? Yết giá 1 vạn? Hắn dùng sức xoa xoa con mắt, Kim Cương xác định chính mình thật sự không nhìn lầm, thật sự là đây thuộc tính, yết giá 1 vạn!

"Cái này làm sao có thể?" Kim Cương kinh ngạc đến ngây người.

Xoạt! Xoạt! Hắn nhanh chóng xem xét mấy bình Gien Mộc Hùng vừa gửi bán ở nơi này, thế mà tất cả đều là đây thuộc tính! Mà vừa rồi, người gửi bán ở đây, chỉ có một mình Trần Phong!

"Đây... Đây thuộc tính?" Kim Cương kinh ngạc đến ngây người. Tất cả đều giống nhau, làm sao có thể!

Liên xem như là đại sư chế tác, cũng sẽ xuất hiện loại tình huống thể chất 2 điểm, lực lượng 3 điểm hoặc là lực lượng 2 điểm, thể chất 3 điểm, mà không phải giống như là bây giờ, thuộc tính toàn bộ đều là 3 điểm! Hơn nữa, hắn biết rất rõ ràng, chỉ mấy ngày trước, tên gia hỏa này chế ra chỉ toàn là gen bình thường.

Chẳng lẽ nói...Kim Cương bỗng nhiên hít vào một ngụm hơi lạnh.

Đây là một công tử ca có tiền a, vừa mới bắt đầu học tập chế tác gen, cho nên cứ như thế mà đập tiền vào, chỉ qua mấy ngày trình độ chế tác đã đạt tới max cấp?

Nếu như vậy mà nói...Kim Cương bỗng nhiên có một chút cảm giác đau lòng, hắn thế mà lại tự tay đuổi một vị chế tác sư giàu có đi! Hơn nữa, còn là do chính hắn đẩy đối phương đến cửa hàng cạnh tranh?

Không.

Trùng hợp, nhất định chỉ là 1 sự trùng hợp.

"Tên kia làm sao có thể làm ra được loại gen có thuộc tính cao như thế này?" Kim Cương tự an ủi mình.

Sau đó, qua hai ngày tiếp theo, Kim Cương liên thấy mỗi lần mà Trần Phong đi qua, trong cửa tiệm đối diện liền thêm ra mấy cái Gien Mộc Hùng đầy thuộc tính—— mỗi lần đều như vậy!

Hơn nữa còn làm cho hấn đau lòng nhất chính là, hấn đã lặng lẽ giải trừ sự cảm đoán đối với Trần Phong, thế nhưng đối phương lại một mực không tới!

"A a a a a!" Kim Cương có cảm giác như đại não sắp nổ tung vì tức giận, mà hết lần này tới lần khác chuyện này đều là do mình tự làm ra!

Nếu như có thể sớm biết tên gia hỏa này có loại thiên phú này mà nói...

"Thật là ức chế!" Kim Cương hung hăng đâm vào bộ ngực của mình, cảm thấy vô cùng đau lòng.

Mà lúc này đây, cánh cửa chính của cửa hàng đối diện bỗng nhiên mở rộng, có một người trẻ tuổi xuất hiện ở bên trong Phong Các, ngạc nhiên nói: "Kỳ quái, hai ngày này mình có 1 chút việc tư trong hiện thực không có thời gian online quản lý, làm sao doanh thu lại tăng lên?"

Hắn chính là chủ nhân của cái cửa hàng này, Phong Ngâm.

Kim Cương: "..."

"Ồ, Kim Cương, ngươi cũng đang ở đây hay sao, ha-ha, sinh ý ở chỗ này của ta không phải là do ngươi mang tới đó chứ?" Phong Ngâm trào phúng.

Kim Cương: "..."

Trong lòng của hấn giống như bị kim đâm.

"Ha ha, đúng rồi, thời gian thực tập của chúng ta còn khoảng bảy ngày đi, doanh thu bán hàng trong một tháng, nhìn thử xem chúng ta đến cùng thì ai có thể cầm được hạng nhất! Vốn ta còn đang tưởng là không có hi vọng vượt qua được người, không nghĩ tới hai ngày này doanh thu lại tăng trưởng, thế mà đã đuổi kịp nhanh như vậy, xem ra vận khí của ta không tệ." Phong Ngâm cười to.

Kim Cương: "..."

Tâm của hắn đau nhức.

"Hừ." Kim Cương cười lạnh một tiếng, rồi đi.

Phong Ngâm thấy vậy không hiểu ra sao, kỳ quái, tên gia hỏa Kim Cương này bình thường phách lối đến tận trời, coi như thua cũng chết sống không nhận, hôm nay làm sao lại sợ hãi như thế?

Hiển nhiên, Phong Ngâm sẽ không biết, chính mấy câu nói vừa rồi của hắn đã vừa vặn đâm chọt vào chỗ đau của Kim Cương, doanh thu bán hàng của hắn tăng trưởng thật đúng là có quan hệ với Kim Cương.

Mà giờ khắc này, Kim Cương đã trở lại cửa hàng của chính mình, tới đây hắn mới cảm giác được hô hấp thông suốt đi không ít.

Quá đau lòng!

Mỗi lời mỗi câu của tên kia, đều giống như kim châm đâm vào trái tim của hắn, châm châm thấy máu, thật đáng chết, nếu như sớm biết cái tên chế tác sư chết tiệt kia có loại năng lực này mà nói...

"Thôi mặc kệ hắn, đằng nào thì sự cũng đã rồi." Kim Cương khẽ cắn môi, bây giờ cũng chỉ có thể cầu tỷ tỷ giúp đỡ, nàng chỉ cần gửi bán nặc danh ở cửa hàng của mình là tốt rồi, cũng không tính là gian lận.

"Phong Các đáng chết, ta sẽ để cho người phách lối thêm hai ngày nữa." Kim Cương thầm hận.

...

Kim Thành.

Trần Phong đang chế tác gen bên trong phòng trọ của chính mình. Hai ngày nay, hắn đều điên cuồng chế tác thuốc thử gen đầy thuộc tính, giá trị may mắn góp nhặt của mấy ngày trước đã nhanh chóng sử dụng hết, bán được không ít tiền, nhưng mà khoảng cách để mua sắm được cách điều chế thứ hai, còn thiếu rất nhiều.

"Cách điều chế gen loại hình làm công, mười vạn nguyên trở lên."

" Cách điều chế gen loại hình chiến đấu, một trăm vạn nguyên trở lên."

Trần Phong cảm thấy đau lòng, số tiền mà hai ngày này hắn để dành được, thế mà ngay cả một cách điều chế cũng không đủ tiền để mua!

Phải biết rằng, coi như một bình Gien Mộc Hùng đầy thuộc tính, lợi nhuận thuần cũng chỉ có 5500 nguyên! Hắn bán đi hai mươi bình, cũng chỉ thu được có 11 vạn nguyên, khoảng cách với một trăm vạn để mua cách điều chế gen chiến đấu, chính là xa xa khó với!

Gen biến dị

"Phải nghĩ biện pháp kiếm tiền thật nhanh a. Lại đi săn giết thêm một đầu cá mập biến dị?" Trần Phong ngẫm lại, sau đó liền từ bỏ cái ý nghĩ tìm đường chết này.

Đầu cá mập biến dị mà hắn đã xử lý kia đơn thuần chỉ là trùng hợp, thực lực của nó rất là kinh khủng, hắn sở dĩ có thể săn giết được, là bởi vì hắn ở bên trong cơ thể của con cá mập biến dị này!

Nếu như muốn một lần nữa săn giết được loại quái vật này...Thì trước tiên hắn phải để cho nó nuốt vào trong bụng.

Ừm...Con cá mập kia là biến dị thú hệ tinh thần, trong nháy mắt bị nuốt vào, ý thức cùng với linh hồn của người sẽ trực tiếp bị phá hủy!

Nguyên chủ nhân tựa hồ chính là chết như vậy, Trần Phong mới có thể xuyên qua được?

Hắn không có một chút nghi ngờ nào, nếu như hắn lại gặp phải con cá mập biến dị này, tuyệt đối là thập tử vô sinh!

"Sức chiến đấu của mình vẫn còn quá yếu, không đáng tin cậy." Trần Phong lắc đầu, cuối cùng vẫn quyết định tiếp tục chế tác Gien Mộc Hùng.

Chỉ là, sau khi làm xong một nhóm gen này, tại thời điểm mà Trần Phong đem Gien Mộc Hùng đi gửi bán, liền phát hiện ra ở trên quầy thủy tinh bên cạnh, có bày biện một bình Gien Mộc Hùng, giá cả thể mà tăng lên đến hai vạn!

"Gia hỏa này điên rồi sao? Vì sao lại bán đắt như thế?" Trần Phong có chút hiếu kỳ đi qua xem xét, nhất thời liền kinh ngạc.

Tên: Gien Mộc Hùng - tăng

Thuộc tính: Lực lượng 3 điểm, thể chất 3 điểm.

Năng lực: "Con giận của Mộc Hùng", trong vòng 20 giây tăng lực lượng lên 10 điểm, làm lạnh 60 giây.

Loại hình: Biến dị

Giá bán: 20.000 nguyên (2 vạn nguyên, 1 vạn = 10.000)

—— ———

"Biến dị?"

Trần Phong chấn kinh, biến dị là loại hình gì? Hắn lên trên mạng thăm tra một phen, lúc này mới hiểu được.

Gen biến dị, là một loại sản phẩm đặc thù trong lúc chế tác gen sẽ có một tỉ lệ rất nhỏ xuất hiện. Trong lúc kích hoạt gen, mấy đoạn gen ở dưới sự thôi hoá của tinh thần lực, sẽ có khả năng khiến cho gen ẩn của Gien Mộc Hùng phát sinh biến dị, sinh ra Gien Mộc Hùng biến dị!

Đây chính là căn nguyên của sự biến dị, gen ưu tú chỉ có thuộc tính so với gen bình thường cao hơn một chút, mà gen biến dị lại có thể thay đổi đặc tính của năng lực.

Ví dụ như ——Gien Mộc Hùng biến dị.

Năng lực bình thường của Gien Mộc Hùng là "Con giận của Mộc Hùng", trong vòng 10 giây tăng lực lượng lên 10 điểm, làm lạnh 60 giây.

Gien Mộc Hùng - tăng, năng lực "Con giận của Mộc Hùng" có thể kéo dài thời gian tăng lực lượng lên, từ 10 giây thành 20 giây!

Gien Mộc Hùng - giảm, "Con giận của Mộc Hùng" thời gian làm lạnh sẽ được giảm bớt, từ 60 giây xuống còn 30 giây!

Chỉ luận về đặc tính biến dị này, Gien Mộc Hùng biến dị liền có giá trị hơn xa so với Gien Mộc Hùng bình thường! Cái này, chính là chỗ cường đại của gen biến dị.

"Biến dị..." Trần Phong động tâm, hẳn hiện tại đang cực độ thiếu tiền, nhưng nếu như có thể làm ra gen biến dị mà nói...

"Biến dị xuất hiện trong quá trình kích hoạt gen sao?" Trần Phong bỗng nhiên chợt hiểu, hẳn rốt cuộc cũng biết vì sao chế tác gen lại chia thành ba cái giai đoạn.

Giai đoạn thứ nhất, tìm kiếm gen —— ảnh hưởng đến thuộc tính!

Giai đoạn thứ hai, kích hoạt gen —— ảnh hưởng đến sự biến dị!

Giai đoạn thứ ba, dung hợp gen —— ảnh hưởng đến xác xuất thành công!

Mà đối với Trần Phong mà nói, giai đoạn thứ nhất cùng với giai đoạn thứ ba hẳn đều đã thử qua rất nhiều lần, chỉ cần 1 điểm giá trị may mắn, là có thể đạt tới hoàn mỹ, như vậy giai đoạn thứ hai thì sao?

"Không thử một chút làm sao biết?" Trần Phong liếm liếm bờ môi khô khốc, lần nữa bắt đầu chế tác gen.

Giai đoạn thứ nhất, hoàn thành.

Giai đoạn thứ hai...

Quầng sáng may mắn mở ra!

Vào thời điểm kích hoạt gen xong, mấy đoạn gen xuất hiện ở trước mặt của Trần Phong theo dĩ vãng hơi có sự khác biệt, nói đúng ra, màu sắc so với trước kia càng đậm hơn.

Giai đoạn thứ ba, dung hợp gen.

"Xoạt!" Thuốc thử gen biến thành màu xanh đậm, chế tác thành công, Trần Phong vô thức nhìn qua số liệu hoá trên vòng đeo, giá trị may mắn tiêu hao 2 điểm!

"Thật sự tiêu hao đến 2 điểm." Trần Phong không những không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, đây chẳng phải nói là...

Xoạt, kiểm trắc Gen quét qua.

Gien Mộc Hùng Biến dị.

Gen cơ sở: Lực lượng 3 điểm, thể chất 3 điểm.

Gen năng lực: "Cơn giận của Mộc Hùng", trong vòng 10 giây tăng lực lượng lên 10%, làm lạnh 60 giây.

Biến dị? Thật sự là biến dị! Hấn tiêu hao 2 điểm giá trị may mắn, 1 điểm khiến cho Gien Mộc Hùng tăng cao thuộc tính, 1 điểm khiến cho Gien Mộc Hùng phát sinh biến dị, làm thành một bình gen hoàn mỹ nhất!

Chỉ là...Giống như là có chỗ nào không đúng lắm? Trần Phong nhìn kỹ một chút gen biến dị mà mình mới làm ra, bỗng nhiên có chút phát mộng.

Chờ một chút, cái 10% này là thứ đồ gì? Trần Phong ngây ngẩn nửa ngày cũng không lấy lại được tinh thần. Cái này quá không đúng rồi, coi như biến dị, nếu không phải là tăng thời gian tăng lực lượng lên hoặc là giảm thời gian làm lạnh hay sao?

Hấn chưa từng nghe nói, Gien Mộc Hùng sẽ còn có loại thuộc tính biến dị thứ ba!

Cái này là cái quỷ gì?

Trần Phong có chút phát mộng, hấn cấp tốc tiến vào "Cộng đồng giả lập".

Trần Phong mở ra màn sáng giả thuyết tiên hành sàng lọc, Gien Mộc Hùng, biến dị.

Xoạt! Một tầng số liệu mới hiện lên.

Gien Mộc Hùng - tăng, 2 vạn nguyên, đã bán hết.

Gien Mộc Hùng - giảm, 2 vạn nguyên, đã bán hết.

Một bình Gien Mộc Hùng biến dị, giá cả bán ra tăng lên gấp bốn lần! Giá gốc Gien Mộc Hùng tiêu chuẩn chỉ có 5000 nguyên, thế mà khi biến dị lại có thể bán được với cái giá trên trời 2 vạn nguyên!

Nhưng mà, khiến cho Trần Phong nhức cả trứng chính là, cho dù là "Cộng đồng giả lập", cũng không có phát hiện được Gien Mộc Hùng còn có loại gen biến dị thứ ba!

Gen năng lực là có thể thông qua sự rèn luyện để tăng lên, hạn mức cao nhất của năng lực Gien Mộc Hùng hẳn là cấp 10.

Cấp 1 "Cơn giận của Mộc Hùng", tăng lên 10 điểm.

Cấp 2 "Cơn giận của Mộc Hùng", tăng lên 20 điểm.

Cấp 10 "Cơn giận của Mộc Hùng", tăng lên 100 điểm.

Vậy còn cái tỷ lệ tăng lên 10% của gen biến dị do hấn chế tác ra thì sao?

Cấp 1 "Cơn giận của Mộc Hùng", tăng lên 10%, cấp 10 liền có thể tăng lên đến 100% lực lượng! Nghe qua giống như là rất lợi hại đúng không?

Chỉ cần sử dụng liền có tăng lực lượng của mình lên gấp đôi!

Thế nhưng mà, loại tăng lên theo tỉ lệ % này nếu như rơi vào trong gen loại hình chiến đấu nhất định sẽ hết sức trân quý, nhưng mà đây chỉ là gen làm công?

Đối với người dân bình thường làm công mà nói, lực lượng thân thể cao nhất cũng chỉ là 20 điểm, tăng lên 10%, cũng chỉ có thể tăng lên 2 điểm lực lượng, cho dù là 100% thì cũng chỉ được 20 điểm, còn thua xa Gen Mộc Hùng bình thường, max cấp còn có thể tăng lực lượng lên 100 điểm!

Cho nên...Cái đồ chơi này thật sự có thể bán ra hay sao?

Trần Phong cảm thấy hết sức hoài nghi, lên mạng tra nửa ngày, cũng không có bất kỳ một cái số liệu tương quan nào.

Đào giáo sư

Trần Phong tự mình suy đoán, Gien Mộc Hùng biến dị mà hần chế tạo ra có lẽ có tỷ lệ xuất hiện là 1/ 1000 vạn, cho nên mới bị Quảng sáng may mắn đào đi ra, là tốt hay là xấu, Trần Phong cũng không rõ ràng, bất quá, hần đã rất nhanh chóng tìm được biện pháp.

"Cộng đồng giả lập" sở dĩ được hoan nghênh như vậy, là bởi vì địa phương này không chỉ có vền vẹn một khu giao dịch.

Giải trí...Tu luyện...Chương trình học...Bất luận cái gì mà người có thể nghĩ đến, "Cộng đồng giả lập" đều có.

Trần Phong trực tiếp đi thuê một ít chế tác sư tư vấn cho mình, nhưng mà khiến cho hần cảm thấy ngoài ý muốn chính là, cho dù là chế tác sư cao cấp, đối với phương diện này cũng biết rất ít.

"Gien Mộc Hùng? Đã thật lâu không có nghiên cứu qua. Khả năng xuất hiện loại biến dị thứ ba? Hần là sẽ không có khả năng chứ? Ta cũng không quá chắc chắn. Nếu như người thật sự có hứng thú mà nói, thì hãy tìm đến một người."

Gen chế tác sư bình thường đều rất nghiêm túc, đối với sự vật mà mình không biết tuyệt đối sẽ không dám cam đoan, bất quá thì bọn hần cũng đã đề cử cho Trần Phong một người.

Gen chế tác sư cao cấp Đào Hoành Khải!

Vị đại sư này đã từng sáng tác ra cuốn sách 《Hướng dẫn toàn diện cách chế tác Gien Mộc Hùng》 rất nổi tiếng, Đào Hoành Khải là người thứ nhất viết ra bản hướng dẫn chế tác Gien Mộc Hùng, cho nên được rất nhiều chế tác sư hoan nghênh, phần lớn tân thủ chế tác sư khi luyện tập chế tác Gien Mộc Hùng, đều biết người này.

"Đào giáo sư sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, bản hướng dẫn chế tác Gien Mộc Hùng lúc đầu mà hắn đọc, cũng có tên tuổi của vị đại sư này, vừa vận vị đại sư này vào ban đêm còn có một buổi giảng trên "Cộng đồng giả lập", có khi nào sẽ giải thích được sự nghi hoặc của mình hay không.

Ban đêm, Trần Phong nộp 100 nguyên học phí để tham gia vào buổi giảng của Đào giáo sư, bên trong đã sớm có một đám người ngồi đầy rộn rộn rành rành, nhìn qua có trọn vẹn 1000 người.

Đây chính là chỗ tốt của lớp học giả thuyết, vô luận có bao nhiêu người nghe giảng bài, người cũng sẽ không hề có cảm giác phải chen chúc.

Tám giờ đúng, quang ảnh hiện lên, Đào giáo sư xuất hiện, là một người lớn tuổi có mái tóc hơi hoa râm, cho dù vào thời đại gen tuổi thọ của nhân loại được kéo dài thêm không ít, nhưng nhìn qua thì Đào giáo sư chỉ ít cũng đã 50, 60 tuổi.

"Các bạn học, ta hôm nay sẽ giảng giải cho các bạn các tri thức về Gien Mộc Hùng..." Đào giáo sư không nói nhảm mà liền trực tiếp bắt đầu bài giảng.

Chỉ là, những vấn đề này, theo những gì trên mạng mà Trần Phong đã đọc qua không có gì khác biệt, hắn cố ý đến nơi này, cũng không phải là để nghe Đào giáo sư đọc sách giáo khoa.

Nghĩ tới đây, Trần Phong liền trực tiếp giơ tay lên.

"Vị bạn học này, có vấn đề gì không?" Đào giáo sư cười cười, hỏi.

"Đào giáo sư, ta muốn hỏi một chút, Mộc Hùng biến dị có khả năng hay không sẽ xuất hiện loại thứ ba?"

Trần Phong nói thẳng.

"Loại thứ ba?" Đào giáo sư nhíu mày.

"Đúng." Trần Phong gật gật đầu, trầm giọng nói: ""Con giận của Mộc Hùng", trong vòng 10 giây tăng lực lượng lên 10 điểm, làm lạnh 60 giây,

nơi này có ba cái số liệu quan trọng, nếu như thời gian tăng lực lượng lên cùng với thời gian làm lạnh cũng có thể phát sinh biến dị, như vậy thì lực lượng 10 điểm có thể hay không cũng sẽ phát sinh biến dị?"

"Không có khả năng." Đào giáo sư quả quyết phủ quyết.

"Vì cái gì?" Trần Phong hơi nghi hoặc một chút, là bởi vì kết cấu ở bên trong của Gien Mộc Hùng sao?

Nhưng mà, khiến cho hấn kinh ngạc chính là, Đào giáo sư cũng không trả lời thẳng vào câu hỏi, mà là hết sức thiếu kiên nhẫn nói ra: "Không có khả năng liên chính là không có khả năng, ta chế tác ra Gien Mộc Hùng biến dị có khả năng còn nhiều hơn là những loại gen mà người đã thấy qua, nhưng cũng chưa bao giờ gặp qua tình huống biến dị giống như là người nói."

"A." Trần Phong dừng một cái nói: "Ta chỉ nói là có khả năng xuất hiện hay không thôi mà."

"Không có loại khả năng này! Vị bạn học này, mọi người tới nơi này là để nghe giảng bài! Nơi này đang có 1000 bạn học nghe giảng bài, người ở chỗ này làm chậm trễ một giây đồng hồ, cũng chính là 1000 giây! Người chậm trễ mười giây đồng hồ, tương đương với thời gian cả tiết học này cứ như vậy trôi qua, người dựa vào cái gì mà lại muốn lãng phí thời gian cùng với tiền tài của mọi người?" Đào giáo sư dùng ngôn từ lẫm liệt nói ra.

"..." Trần Phong liền biểu lộ ra một vẻ mặt ngơ ngác.

Không khác một chút nào! Bởi vì phương thức tính toán của tên gia hỏa này thế mà cùng với thầy chủ nhiệm trường cấp 3 kiếp trước của hấn giống nhau như đúc! Thời gian trôi qua mà người có thể tính được như vậy hay sao? Trộm đổi khái niệm đến nước này, hấn cũng không còn cái gì để nói.

Nhưng mà ——Đào giáo sư vẫn một mực không có trả lời vấn đề của Trần Phong.

"Ngồi xuống đi." Một người bên cạnh bỗng nhiên đem Trần Phong kéo xuống.

"Ừm?" Trần Phong có chút kỳ quái nhìn người kia một chút.

"Đừng có hỏi, người sẽ không hỏi ra được cái gì." Người kia cười hắc hắc, nói: "Đào giáo sư chính là dựa vào Gien Mộc Hùng để nổi tiếng, thành tựu duy nhất cả đời này chính là bản hướng dẫn chế tác Gien Mộc Hùng lúc trước, ở trên bản hướng dẫn rõ ràng đã viết là Gien Mộc Hùng chỉ có hai loại khả năng biến dị! Người bây giờ lại đi hỏi ông ta loại biến dị thứ ba? Đây không phải là muốn lật đổ thành quả duy nhất của ông ta hay sao?!"

"Ông ta làm sao có thể trả lời người được?" Người kia cười cười: "Mặc dù ta cũng không cho rằng là Gien Mộc Hùng còn có một loại khả năng biến dị khác, nhưng mà thái độ nghiêm túc học tập của người, ta vẫn hết sức ủng hộ."

"Ta xin tự giới thiệu, ta gọi là Mục Nguyên, sơ cấp Gen chế tác sư." Người kia tự giới thiệu.

"Trần Phong, sơ cấp Gen chế tác sư." Trần Phong gật đầu ra hiệu, nói: "Người nói ta hiểu, tuy nhiên Đào giáo sư dù sao cũng đã dùng cả một đời để nghiên cứu Gien Mộc Hùng, ít nhất là sẽ biết nhiều hơn người khác một chút chứ."

"Cả một đời?" Mục Nguyên nhin không được cười khẩy, thấp giọng nói: "Hắc hắc, theo như ta được biết, ông ta lúc trước sau khi dùng một năm nghiên cứu Gen Mộc Hùng không có kết quả, liền từ bỏ nghiên cứu Gien Mộc Hùng, nhưng những phương diện khác của ông ta cũng không có bất kỳ cái thành tích nào, cho nên mới thường thường cách một đoạn thời gian mở ra một lần lớp học để kiếm thêm thu nhập."

"Ha ha, đúng như vậy, nội dung mà mỗi lần ông ta giảng, đều là những gì được công khai trên mạng. Nếu như không phải là nhiệm vụ chương trình học của ta nhất định phải tới nghe một khoá này, ta mới không rảnh để tới nơi này nghe ông ta nói nhảm." Mục Nguyên cười lạnh.

Trần Phong: "..."

Thì ra là như vậy sao?

Hắn có chút tiếc nuối, còn tưởng rằng căn nguyên của Gien Mộc Hùng biến dị có thể tìm được ở nơi này.

Mà đúng lúc này, Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được có rất nhiều người đang dùng ánh mắt kỳ dị nhìn về phía bên này, sau đó liền nghe được thanh âm của Đào giáo sư.

Diễn đàn học thuật

"Người trẻ tuổi hiện tại a, rất hay mơ tưởng xa vời! Mới vừa nhập môn, liền bắt đầu suy nghĩ hão huyền về những khả năng biến dị không có khả năng xảy ra, Mộc Hùng là một loại gen làm công còn muốn nó biến dị ra cái đặc tính gì? Chẳng lẽ là muốn chế tác ra loại Mộc Hùng Gen biến dị thứ ba để một bước nhảy lên trời?" Đào giáo sư từ tốn nói.

Đám người nghe vậy liền ồn ào cười to.

Một hồi lâu sau, theo Đào giáo sư tiếp tục giảng bài, mọi người mới không tiếp tục nhìn về phía bên này.

Người này...Trần Phong nhíu mày.

Trong mắt của Mục Nguyên lóe lên một đạo lãnh mang: "Quả nhiên, ông ta vẫn chỉ có cái đức hạnh này."

"Người biết ông ta?" Trần Phong nghe ra một ít gì đó.

"Năm đó sau khi Gien Mộc Hùng xuất hiện, ông nội của ta cũng viết một phần tư liệu nghiên cứu khoa học về Gien Mộc Hùng, nhưng bởi vì cam đoan tính chính xác của tư liệu, ông nội của ta đã tiến hành nhiều lần nghiên cứu luận chứng, chậm trễ hơn một chút. Mà tên gia hỏa này lại công bố ra một cái thành quả nghiên cứu có trăm ngàn chỗ hở, xuất ra trước tiên để giành tên tuổi."

"Ông nội của ta về sau tái công bố, nhưng cũng không có ai quan tâm."

"Nếu như vậy thì cũng thôi, mà tức giận lớn nhất chính là, cái tên khốn kiếp này về sau căn cứ theo tư liệu nghiên cứu ông nội của ta, đem số liệu trực tiếp sao chép vào nghiên cứu của mình rồi tiến hành sửa chữa lần hai, một lần nữa công bố ra, cho nên ngày hôm nay chúng ta mới có bản hướng dẫn đầy đủ, 80% số liệu trong đó đều là do ông nội của ta nghiên cứu ra!"

"Đáng tiếc ông nội của ta lúc ấy chỉ là một Gen chế tác sư không có danh tiếng..." Mục Nguyên oán hận nói ra.

"Thì ra là thế." Trần Phong cảm thấy giật mình, đồng thời cũng có một chút thất vọng, không tìm được căn nguyên của Gien Mộc Hùng biến dị, ngược lại còn nhìn thấu được nhân phẩm của một vị đại sư.

"Bất quá...Có muốn hay không đánh mặt tại chỗ?"

Mục Nguyên bỗng nhiên hưng phấn lên, nói: "Nói thật, ta nguyên lai còn tưởng rằng người chỉ tùy tiện hỏi một chút, nhưng nhìn phong cách xử sự của người, ta hoài nghi người đã làm ra loại gen biến dị thứ ba, hắc hắc... Nếu như người ở thời điểm này đặt câu hỏi hoặc là công khai gen biến dị của chính mình, vậy thì sẽ rất thú vị!"

Trần Phong nhìn không được cười nói: "Người suy nghĩ nhiều rồi."

Trần Phong nhàn nhạt cự tuyệt.

"Tốt thôi." Mục Nguyên nhún nhún vai, không để ý một chút nào, nói: "Cho ta số điện thoại của người đi, ta cảm thấy trò chuyện với người rất không tệ, à đúng rồi, nếu như người muốn thảo luận về một vấn đề học thuật nghiên cứu nào đó, ta đề nghị người đi tới diễn đàn học thuật của "Cộng đồng giả lập", ở nơi đó thế nhưng là có rất nhiều đại sư."

Diễn đàn học thuật sao...Trần Phong ghi nhớ.

Đào giáo sư giảng bài rất là lâu, Trần Phong cũng kiên trì chăm chú nghe, nhưng mà cũng không có nghe được cái tri thức gì hữu dụng, sau khi tan học, Trần Phong mới di chuyển tới diễn đàn học thuật của "Cộng đồng giả lập".

《nghiên cứu gen cùng với chế tác gen XX》

《ý tưởng sâu xa: khả năng biến dị mới của gen XX》

Chờ một chút, đập vào mắt của hắn là đủ loại đề tài thảo luận, cho dù là cách một màn sáng, nhưng Trần Phong vẫn có thể cảm giác được cái bầu

không khí nhiệt liệt thảo luận kia, trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, đây mới là nơi hắn muốn tới.

« Gien Mộc Hùng phải chăng có khả năng xuất hiện loại biến dị thứ ba?
»

Trần Phong rất nhanh liền tuyên bố sự nghi hoặc của chính mình. Diễn đàn học thuật vẫn đang rất náo nhiệt, rất nhanh liền có một ít người ở bình luận ở phía dưới, Trần Phong cũng rất nghiêm túc đọc sự góp ý của mọi người, cũng có một số người cũng công hiến tưởng ý sâu xa của chính mình.

Đột biến gien...

Diễn sinh gen...

Một lúc sau, đã có rất nhiều người tham gia thảo luận cung cấp các ý tưởng từ nhiều góc độ, Trần Phong cũng đang chăm chú nghiên cứu, mà vào lúc này đây, vị Đào giáo sư dạy xong thì người nhà đã nấu cơm nước xong xuôi, trong lúc đang ăn cơm, ông ta ở trước mặt người nhà than phiền về việc học sinh hiện nay làm sao không có lễ phép, làm sao không hiểu chuyện, mơ tưởng xa vời như thế nào, nghĩ đến gen biến dị một bước lên trời như thế nào, ngay cả vẻ thiếu kiên nhẫn trên khuôn mặt của con trai mình cũng không có trông thấy.

"Cha, ngài đã quá tức giận rồi." Đào Lập Quân tức giận nói.

"Tức giận quá cái gì chứ!" Đào giáo sư giận dữ mắng mỏ: "Nhân khí của ta rất cao đấy!"

"Ông —— " Cổ tay chấn động, cắt ngang lời nói của Đào giáo sư, Đào giáo sư mở vòng đeo ra xem, nhất thời lộ ra một nụ cười, là diễn đàn học thuật của "Cộng đồng giả lập", đang có rất nhiều người kêu gọi tên của ông ta, ông ta đặc ý nói: "Con nhìn đi, mới rời đi không lâu, đã có rất nhiều người mời ta đến trả lời vấn đề, diễn đàn học thuật, vẫn không thể thiếu cha, cha của con vẫn còn có một chút danh tiếng."

"Cho con xem một chút." Đào Lập Quân hiếu kỳ đi lại gần.

Xoạt!

Diễn đàn học thuật mở ra, màn sáng hiện ra.

"Liên quan tới đề tài Gien Mộc Hùng phải chăng có khả năng xuất hiện loại biến dị thứ ba?" Đào Lập Quân sững sờ một chút, sắc mặt nhất thời trở nên quái dị, hỏi: "Cái này không phải là cái vừa rồi mà cha nói là tuyệt đối không có khả năng xuất hiện đó sao? Bọn hấn đang thảo luận cái này đây."

Sắc mặt của Đào giáo sư nhất thời trở nên khó coi, khả năng của loại biến dị thứ ba? Ông ta mơ hồ đoán được cái gì đó, mở ra xem, quả nhiên chính là cái vấn đề kia!

"Hỗn trướng." Đào giáo sư nhất thời chửi ầm lên: "Lẽ nào lại như vậy! Học sinh hiện tại, thật sự là không biết làm việc đàng hoàng! Ta đã nói rõ ràng với hấn, tuyệt đối sẽ không có khả năng xuất hiện loại gen biến dị thứ ba, hấn thế mà lại không tin ta, còn lên diễn đàn học thuật hỏi loại vấn đề này, hấn căn bản chính là muốn lòe người."

"Cha." Đào Lập Quân không biết phải nói như thế nào, khuyên bảo: "Người này hấn chỉ là muốn nghiên cứu một chút mà thôi."

"Nghiên cứu cái rắm! Loại gen rác rưởi kia mà cũng cần phải nghiên cứu hay sao?"

Đào giáo sư giận dữ mắng mỏ: "Những nội dung về Gien Mộc Hùng, ta viết hướng dẫn ra còn chưa đủ rõ ràng hay sao? Học sinh hiện tại, bởi vì muốn nổi danh mà chuyện gì cũng có thể làm ra."

"Rất tốt, muốn nổi danh có đúng hay không?" Đào giáo sư cười lạnh không thôi.

Mà lúc này đây, Trần Phong đang nghiêm túc xem xét câu trả lời của mọi người, mặc dù cũng không thể giúp cho hấn giải quyết căn bản vấn đề, nhưng không thể không nói, ý tưởng sâu xa mà mọi người cung cấp, vẫn có thể khiến cho mạch suy nghĩ của Trần Phong trở nên khác biệt rất nhiều, được lợi rất nhiều.

Chỉ có điều, bởi vì cái vấn đề này là liên quan đến Gien Mộc Hùng, cho nên có rất nhiều người bắt đầu kêu gọi Đào giáo sư, khiến cho Trần Phong phải nhú mào, nhưng hắn vẫn không để ý đến, hắn nghĩ là lấy thân phận và địa vị của Đào giáo sư kia, hắn là sẽ không nhàm chán tới nơi này để quấy rối chứ?

Nhưng mà.

Trần Phong tức giận

Rất nhanh, một câu trả lời đột nhiên bị rất nhiều người đội lên trên hàng trước nhất, Trần Phong quét mắt qua một vòng, nụ cười trên mặt nhất thời thu liễm lại, trong ánh mắt luôn luôn bình tĩnh kia, xuất hiện một vòng lãnh quang như có như không.

Đào giáo sư sao? Ha ha...Không sai, cái câu trả lời này, chính là do Đào giáo sư trả lời.

"Ta còn tưởng rằng là có cái phát hiện gì mới, không nghĩ tới lại là đang thảo luận về cái vấn đề này. Ha ha, quên nói cho mọi người biết, người này là một học viên trong lớp của ta, trước đó hắn đã hỏi qua ta một lần về vấn đề này, ta đã trả lời hết sức kỹ càng cho hắn, đồng thời còn nói cho hắn biết là không có khả năng, thế nhưng không nghĩ tới hắn lại tới nơi này hỏi thăm."

"Ta cảm giác người này căn bản cũng không phải là một học giả chính thức, mà là đang cố ý quấy rối. Đưa ra một khả năng không tồn tại, sau đó ngồi nhìn mọi người vì khả năng này mà lãng phí thời gian thảo luận, còn hắn thì ra vẻ cao cao tại thượng, giống như là khi làm xiếc để trêu đùa mọi người, tranh thủ danh tiếng. Loại người này, ta đề nghị mọi người không cần phải để ý."

Đặt bút —— Đào giáo sư.

Rất nhiều người sau khi đọc qua câu trả lời này, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ.

"Thì ra là thế."

"Đào giáo sư đã trả lời qua rồi sao? Người tạo chủ đề thế nhưng lại không có một chút đề cập nào đến chuyện này a, thế thì, nếu như là đã có đáp án, còn tới nơi này hỏi thăm để làm cái gì?"

"Lòe người!"

"Người này có lẽ là có ý khác."

Một số người hỏi đáp, mà rất nhanh, mấy câu trả lời ở đằng sau đã hoàn toàn chệch khỏi chủ đề.

"Bắt được Đào giáo sư rồi."

"Đào giáo sư, loại gen thứ nhất mà ta chế tác chính là Gien Mộc Hùng, đến nay vẫn là Fan của Đào giáo sư."

"Đào giáo sư xuất hiện, chủ đề này coi như kết thúc."

Dù loại ngôn luận bắt đầu xuất hiện, thậm chí có một số người trực tiếp quay sang chửi bới Trần Phong, chủ đề không biết đã bị mọi người đưa đến nơi nào.

Trần Phong bình tĩnh thoát ra ngoài hiện thực, sắc mặt vẫn không đổi, nhưng trong mắt lại thêm ra một tia lạnh lùng, hẳn rất ít khi tức giận. Kiếp trước sống trong sự xui xẻo, khiến cho Trần Phong đối với cuộc sống bây giờ tràn ngập sự vui vẻ, bất cứ lúc nào, hẳn đều có thể ứng xử thản nhiên, nhanh chóng trở nên vui vẻ!

Nhưng mà, chuyện này không có nghĩa là hẳn sẽ dễ dàng bị khi dễ, rất ít khi tức giận mang một hàm nghĩa khác là một khi hẳn tức giận, thì tuyệt đối sẽ không thể bỏ qua!

"Đào giáo sư..." Trần Phong bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, Đào giáo sư nói hẳn vài câu, hẳn không quan tâm, nhưng chính là bởi vì mấy câu này của Đào giáo sư, đã khiến cho đám người đang đường đường chính chính trả lời vấn đề không trả lời nữa, Trần Phong vừa mới có một chút linh cảm từ những ý tưởng của mọi người, thì đã bị dập tắt.

"Người đây là đang tự tìm đường chết." Trần Phong từ tốn nói, hẳn đã quyết định, phải cho vị Đào giáo sư này một bài học.

Lập một chủ đề công bố loại gen biến dị thứ ba? Căn bản là không cần thiết!

Phát bài viết chứng minh lời nói, ngoại trừ khiến cho Đào giáo sư bị mất mặt mũi, sẽ không có một tác dụng nào khác, Trần Phong muốn trả thù, đương nhiên sẽ không chỉ có một chút như vậy.

Ví dụ như —— tiền!

"Như vậy, cứ quyết định làm như thế đi." Trong lòng của Trần Phong đã có 1 kế hoạch.

Ngày kế tiếp, Đào giáo sư dậy rất sớm, tinh thần vô cùng sảng khoái, hôm qua cái tên tiểu bồi vô tri có ý đồ khiêu khích ông ta, đã bị mọi người 'Có trí thức' trong diễn đàn học thuật phê phán cho thương tích đầy mình, hiện tại ngay cả mặt cũng không dám lộ.

"Phần lớn mọi người vẫn rất có nhân quang." Đào giáo sư nhớ tới chuyện này liền cảm thấy toàn thân sảng khoái.

Gien Mộc Hùng? Khả năng biến dị thứ ba? Người con m* nó đang giỡn mặt với ta à?

Đào giáo sư cảm thấy khinh thường, nhưng mà, đúng lúc này, có một người trợ thủ vội vàng vàng chạy tới, sắc mặt lộ ra vẻ khó coi sắp khóc nói: "Giáo... Giáo sư, không tốt rồi, trong khu giao dịch của "Cộng đồng giả lập", đang bán ra một loại Gien Mộc Hùng biến dị mới."

Đào giáo sư nhăn mày lại, Gien Mộc Hùng biến dị mới?

Làm sao có thể?

Một cảm giác không rõ xuất hiện trong lòng, Đào giáo sư đi theo trợ thủ tiến vào "Cộng đồng giả lập", khi nhìn thấy gen biến dị bán bên trong khu giao dịch, sắc mặt của ông ta trong nháy mắt liền trở nên trắng như tuyết.

—— ———

Gien Mộc Hùng.

Gen cơ sở: Lực lượng 3 điểm, thể chất 3 điểm.

Gen năng lực: "Cơn giận của Mộc Hùng", trong vòng 10 giây tăng lực lượng lên 10%, làm lạnh 60 giây.

Giá bán: 99.999 nguyên

"Biến dị lực lượng?" Đào giáo sư triết kinh ngạc đến ngây người.

Thật sự xuất hiện! Hôm qua ông ta còn đang điên cuồng nói là biến dị lực lượng sẽ không có khả năng xuất hiện, hôm nay nó cứ như vậy công khai xuất hiện ở trên khu giao dịch, hơn nữa còn là ở vị trí đầu tiên!

Mà lúc này đây, một số người cũng phát hiện được ra vấn đề này. Bởi vì bất luận một kẻ nào, đang cần mua Gien Mộc Hùng, đều sẽ phát hiện có một loại Gien Mộc Hùng có giá cả cực cao, siêu việt hết thảy các loại Gien Mộc Hùng khác, mà chỉ cần ấn mở xem xét, liền sẽ phát hiện ra được cái gen năng lực kinh người này! Tuyệt đối xưa nay chưa từng có! Lực lượng tăng cường lên chính là 10% tỉ lệ!

Cùng một thời gian đó, tại diễn đàn học thuật, một số người cũng chú ý tới chuyện này, bắt đầu trả lời ở bên trong chủ đề mà hôm qua Trần phong tạo, ảnh chụp loại Gien Mộc Hùng biến dị kia bắt đầu được post vào bên trong chủ đề.

"Ở một cửa hàng gen nào đó xuất hiện một loại Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba."

"Chuyện này vui à nha."

"Người tạo ra chủ đề nghi vấn này đã đi đâu rồi?"

"Ha ha ha, ngồi đợi Đào giáo sư xuất hiện."

Rất nhiều người trở nên hưng phấn.

Không thể nghi ngờ, Trần Phong gửi bán Gien Mộc Hùng biến dị đã hấp dẫn lực chú ý rất lớn, cho dù là ở một mảnh khu vực nhỏ như thế này, cũng đã đủ gây nên sự oanh động.

Chỉ có điều, hắn không biết là, ngoại trừ Đào giáo sư, còn có một người cảm thấy hết sức ưu thương, người kia chính là Kim Cương.

Ở Phong Các, Kim Cương đang ngơ ngác nhìn bình Gien Mộc Hùng biến dị có cái giá ở trên trời kia, nhìn lại một số bình gen chiến đấu do hắn nhờ tỷ tỷ của mình nặc danh gửi bán với giá cao, sắc mặt như tờ giấy trắng.

Tại sao lại bị hạ thấp đi rồi? Chính mình tận tâm khổ khổ mới tìm được một ít gen chiến đấu gửi bán, thế mà lại bị một bình gen biến dị làm công làm cho lu mờ?

Dựa vào cái gì? !

Cái tên chủ cửa hàng Phong Các kia hai ngày nay cũng không hề online a! Tên kia từ khi phát hiện được chuyện nguyên lai hắn không cần ở đây doanh thu bán hàng cũng tự động tăng trưởng, cho nên căn bản hắn cũng không có tới a!

Thế nhưng mà —— Doanh thu bán hàng của hắn ta vậy mà còn điên cuồng tăng trưởng!

Dựa vào cái gì?

Kim Cương ăn một bụng ủy khuất, thế nhưng khi nhớ lại cái người đã gửi bán bình Gen biến dị này, Kim Cương nhất thời liền trở nên ỉu xiu.

Lại là người kia!

Cái người mà bị hắn chế giễu là chế tác sư Gà mờ!

Da mặt dày

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, lúc này chỉ mới trải qua mấy ngày thời gian, tên kia đã từ một tên Gen chế tác sư bình thường, tăng đến trình độ có thể chế tác ra gen đầy thuộc tính, sau đó lại biến thành chế tác gen biến dị, hơn nữa cái gen biến dị đáng chết kia, căn bản chính là khai sáng lịch sử, là loại Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba mà mọi người chưa bao giờ thấy qua!

Trời ạ, người mà lúc trước hắn đuổi đi, đến tột cùng là một tên yêu nghiệt như thế nào?

Mà lúc này.

Xoạt.

Gen chiến đấu trong cửa hàng của Kim Cương được mua đi với giá cao 5 vạn nguyên, hai mắt của Kim Cương nhất thời tỏa sáng, đúng rồi, chính mình phải sợ cái gì? Giá cả đang lên là một chuyện, nhưng có bán đi được hay không lại là một chuyện khác! Cái Gien Mộc Hùng biến dị kia mặc dù có đặc tính so được với gen chiến đấu, nhưng coi như là gen chiến đấu cũng mới có giá mấy vạn mà thôi!

Căn cứ theo sự ước định của Kim Cương, cái Gien Mộc Hùng biến dị này nhiều nhất chỉ bán được ba vạn, đã là một cái giá ở trên trời rồi! Phải biết, những loại thuốc thử gen có cùng đặc tính với loại gen biến dị này cũng chỉ có giá hai vạn mà thôi.

9 vạn 9? Người đang lên để làm trò khôi hài hay sao? Ngược lại ở cửa hàng của hắn, gen gửi bán thế nhưng là gen chiến đấu được hoan nghênh nhất, căn bản cũng không cần phải sợ hãi một cái gen biến dị mà đối phương bán không được!

Nghĩ tới đây, Kim Cương lại lên dây cót tinh thần.

"Chỉ là một tên chế tác sư mà thôi, lão tử..." Một câu nói khinh thường còn chưa kịp tuôn ra, ánh mắt của Kim Cương bỗng nhiên trở nên dờ dẫm, sững

sờ nhìn về phía trước, ngay tại lúc vừa rồi, có một bóng người từ bên cạnh mình đi qua. Sau đó... cái gen kia bên trong Phong Các liền bị mua đi.

9 vạn 9! Cứ như vậy bán đi! Kim Cương kinh ngạc đến ngây người. Thật có người đàn ông dùng một số tiền lớn để mua một cái gen như vậy?

Hắn thật sự không thể hiểu được, 9 vạn 9 hoàn toàn có thể mua được một cái gen chiến đấu rất không tệ a!

Có bệnh sao? Cái thế giới này điên rồi sao? ! Kim Cương không thể hiểu được, nhưng hắn lại cảm thấy khó chịu a!

Bởi vì cái tên Gen chế tác sư chế tạo ra gen có giá trên trời này, vẫn là do hắn cố ý đuổi tới cửa hàng của đối thủ cạnh tranh kia? Mỗi lần nghĩ đến chuyện này, hắn đều cảm thấy đau lòng đến mức không thể thở nổi.

Vì sao lại như thế?

Kim Cương có chút phát mộng, hắn cảm thấy từ khi gặp được cái tên Gen chế tác sư kia về sau, toàn bộ thế giới quan của hắn cũng bắt đầu sụp đổ. Chỉ có điều, hắn không biết là, người phát mộng đồng dạng còn có Trần Phong.

"Bán đi rồi?" Trần Phong cảm thấy rất là ngoài ý muốn, đúng vậy, hắn đang cái gen biến dị kia với giá cao chỉ là để đánh mặt Đào giáo sư! Để cho ông ta có thể biết được, trên cái thế giới này, là thật sự có loại Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba, để cho ông ta có thể chấp nhận nhìn thẳng vào hiện thực mà thôi, thế nhưng bây giờ lại bán đi được?

Hắn thật sự không thể ngờ được, bởi vì cái giá mà hắn bày ra rất là đắt! Vô cùng đắt!

"Cái thế giới này kẻ nhiều tiền lại có nhiều như vậy?" Trần Phong tự lầm bầm.

Năm vạn nguyên, liền có thể mua một cái gen chiến đấu còn muốn tốt hơn so với cái gen biến dị này, đối phương hào khí như thế chỉ có một cái khả năng, chính là vì mua về để nghiên cứu thành phần của loại gen này! Từ đó

hiểu rõ được cái gọi là loại Gien Mộc Hùng biến dị thứ ba này là được chế tác như thế nào.

"Ừm, rất có thể." Trần Phong suy đoán ở trong lòng, chỉ có điều là, mặc dù đã đoán được nguyên nhân, nhưng chuyện phát sinh tiếp sau đó, cũng làm cho hắn kinh ngạc đến ngây người. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, trên cái thế giới này, lại có thể có một người có da mặt dày đến tình trạng như thế.

Đầu tiên, bài post của hắn ở diễn đàn học thuật bị xóa, đây là một kiện sự tình hết sức hiếm thấy, phải biết, diễn đàn học thuật có bối cảnh rất thâm hậu, trừ phi là vi phạm nội quy, nếu không thì admin sẽ rất hiếm khi chủ động xóa bỏ bài post của người khác. Mà bài post của Trần Phong lại không có một chút liên quan nào đến việc vi phạm nội quy, thế mà lại bị xóa bỏ, ở đằng sau chuyện này không có bí mật gì ở bên trong mới là có quỷ.

Thêm nữa, tự nhiên có một đám người bắt đầu tạo một chủ đề mới 《 Gien Mộc Hùng phải chăng có khả năng xuất hiện loại biến dị thứ ba? 》 , rồi đi vào thảo luận. Hơn nữa còn có rất nhiều người cung kính kêu gọi Đào giáo sư, xin ông ta nói rõ một chút tình huống, Đào giáo sư rất nghiêm túc ở đáp lời ở phía dưới: Nếu như là xác suất cực nhỏ mà nói, vẫn sẽ có khả năng.

Trần Phong liếc sơ qua một chút, ít nhất cũng phải có 10 chủ đề cùng loại.

Tình huống này là như thế nào? Trần Phong cảm thấy có chút không hiểu.

Sau đó, vào ban đêm...Một cái tin tức xuất hiện, chính thức làm cho Trần Phong cảm thấy kinh hãi.

Gen chế tác đại sư Đào giáo sư nổi danh tuyên bố: loại Mộc Hùng Gen biến dị thứ ba có khả năng tồn tại, đồng thời đã đạt được một ít thành công, tình trạng nghiên cứu đã bước thêm được một bước. Tin tức vừa được công bố, liền oanh động truyền thông.

Gien Mộc Hùng là cái gì? Gần như tất cả mọi người đều biết, chính là một loại gen làm công phổ biến nhất, bởi vì vậy, Đào giáo sư mặc dù không có bao nhiêu thành tựu, nhưng dựa vào một bản hướng dẫn về Gien Mộc Hùng, cũng kiếm lời được cả một đời.

Mà bây giờ, Đào giáo sư còn tuyên bố là đã phát hiện loại gen biến dị thứ ba? Tất cả mọi người đều trở nên hưng phấn.

Ở bên trên diễn đàn có một vài người tham gia thảo luận bài viết của Trần Phong trước đó, phát bài viết nghi vấn Đào giáo sư, nhưng mà tất cả đều bị xoá bỏ, mỗi một lần post bài, đều sẽ bị xoá ngay lập tức, cho nên căn bản là không có ai đọc được nội dung mà những người này viết, hơn nữa Đào giáo sư có rất nhiều Fan? Căn bản không phải là cùng một cái cấp bậc.

Cho nên, nghi vấn liên quan tới Đào giáo sư rất nhanh liền bị bao phủ bên trong một mảnh khen ngợi.

"Ông ta thế mà thực sự có can đảm." Trần Phong kinh ngạc đến ngây người. Thật sự, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, da mặt của một người thế mà có thể dày đến loại tình trạng này, đây cũng không phải là mua danh chuộc tiếng, mà là quang minh chính đại ngấm chiếm thành quả của Trần Phong!

Chỉ có điều, ông ta sẽ không sợ bị bại lộ hay sao? Vật kia dù sao không phải là do ông ta làm được!

Loại chuyện này nghĩ như thế nào cũng quá nguy hiểm, đường đường là một chế tác sư cao cấp, IQ sẽ thấp như thế sao?

Mà lúc này, phòng thí nghiệm bên trong trường học, ánh sáng màu xanh lam hiện lên, dưới dụng cụ thí nghiệm lạnh lẽo, lộ ra khuôn mặt bình tĩnh của Đào giáo sư, ở bên cạnh, tiểu trợ thủ của ông ta đang cẩn thận từng li từng tí lấy số liệu để phân tích.

"Tích —— "

"Tích —— "

Dụng cụ đo lường Gen không ngừng lấp lóe, ở bên trong chính là hai mẫu thuốc thử Gen Mộc Hùng.

Cướp thành quả?

"Phân tích thành công."

"Kiểm tra Gen thành công."

"So sánh hai loại số liệu với nhau, phát hiện số liệu dị thường, đang phân tích."

"Phân tích hoàn tất."

Xoạt!

Màn sáng lấp lóe, một số liệu mới tinh đã xuất hiện.

"Quả nhiên..."

Đào giáo sư vui mừng, ông ta ngốc sao? Ông ta đương nhiên không ngốc!

Lúc trước có nhiều người chế tạo ra Gien Mộc Hùng biến dị như vậy, chỉ có một mình ông ta thành danh, chẳng lẽ không có người nào khác nghiên cứu ra hướng dẫn hay sao? Thế nhưng mà bọn hắn đều thua ông ta, mà bây giờ, vào thời điểm loại gen biến dị thứ ba xuất hiện, sau khi hết kinh hoảng, Đào giáo sư liền biết, mùa xuân của chính mình, đã tới!

Trộm lấy? Bị phát hiện? Làm sao có thể!

Cái gen biến dị đặc thù này nếu quả thật được chế tác dễ dàng như vậy, nhiều năm như vậy đã sớm xuất hiện rồi? Sở dĩ cái gen biến dị này tới bây giờ mới xuất hiện, khẳng định là do nó có tỉ lệ quá thấp.

Quả nhiên, sau khi ông ta đem về nghiên cứu liền phát hiện được.

"Là Gen phản tổ!"

"Đây là gen phản tổ, Ha-Ha." Đào giáo sư cuồng hỉ.

Ở bên trong tinh huyết của Mộc Hùng, ẩn giấu đi một loại gen ẩn có tính đặc thù, đây là gen bắt nguồn từ tổ tiên của Mộc Hùng, gen huyết mạch của Lôì Đình Cự Hùng! Chỉ là, đi qua không biết bao nhiêu năm pha loãng, loại huyết mạch này đã trở nên mờ nhạt đến đáng thương, đoạn gien càng là sau khi dùng tinh thần thôi hoá kích hoạt mới có thể xuất hiện.

Mà tỷ lệ —— là một phần ức! Xác suất thấp đến mức làm cho người ta giận sôi. (Ức = 1 tỷ)

Ừm... Thật sự là một cái tỷ lệ hoàn mỹ!

Loại tỷ lệ này, bất luận nhìn thế nào đều cũng khó có thể xuất hiện. Nói thật, nhiều năm chế tác Gien Mộc Hùng như vậy, mỗi ngày cũng có không ít gen biến dị xuất hiện, nhưng cho đến bây giờ, ông ta mới nhìn thấy được loại gen biến dị này, mà cái xác suất 1 phần ức này, liền bị ông ta nắm chặt!

"Ha-Ha, nếu như cái tên chế tạo ra cái gen biến dị này đưa ra nghi vấn còn dễ nói. Hiện tại? Hẳn thế mà bán đi! Hiện tại cái gen này đã ở trong tay của mình, thành quả nghiên cứu cũng đã xong, còn ai dám hoài nghi mình?"
Đào giáo sư cười ha hả.

Màn đêm buông xuống, Đào giáo sư liền tuyên bố luận văn —— 《Phân tích kỹ càng về loại Mộc Hùng Gen biến dị thứ ba》 gây nên oanh động trong phạm vi nhỏ, nhân khí của Đào giáo sư được tăng lên rất nhiều.

Tin tức ở thời đại này truyền đi rất nhanh.

Bài luận văn này của Đào giáo sư vẫn là rất có công, vô luận là luận chứng gen phản tổ hay là dẫn hướng dư luận đều được làm phi thường tốt, ít nhất là Trần Phong sau khi xem xong, xem như cũng đã hiểu rõ nguyên do vì sao loại gen biến dị thứ ba này lại xuất hiện.

"Ừm... Gen phản tổ sao?" Trần Phong bừng tỉnh, thì ra là thế.

Chỉ có điều, mặc dù luận văn nói như vậy, nhưng tỷ lệ muốn khai phá ra loại gen ẩn này thật sự quá thấp, cho nên rất khó có thể chế tác ra được loại gen biến dị này, mà vào thời điểm Trần Phong mở Quảng sáng may mắn ra,

mặc cho tỷ lệ thấp đến cỡ nào, chỉ cần là loại gen đó có tồn tại, Quảng sáng may mắn đều có thể đào ra được!

"Ông —— "

Cổ tay bỗng nhiên chấn động, màn sáng bắn ra, một khuôn mặt quen thuộc vui cười xuất hiện: "Người tốt, Trần Phong."

"Người tốt, Mục Nguyên." Trần Phong cười cười.

"Người vẫn còn có thể cười được?" Mục Nguyên trợn mắt trừng Trần Phong một cái, nói: "Tên Đào giáo sư kia cứ thế mà đem thành quả nghiên cứu của người chiếm đoạt mất, ài, chúng ta vẫn còn đánh giá thấp trình độ vô sỉ của ông ta."

"Việc nhỏ mà thôi." Trần Phong từ tốn nói.

Kiểm lời được mười vạn nguyên, hắn cũng không hề cảm thấy lỗ vốn.

"Tại sao người lại bình tĩnh như vậy?" Mục Nguyên nhìn vẻ mặt của Trần Phong vẫn rất bình tĩnh, cười khở nói: "Coi như người không quan tâm, thế nhưng thành quả của mình cứ như thế bị người khác cướp đi, người lại không có một chút tức giận nào sao?"

"Sợ cái gì?" Trần Phong nhin không được cười to, nói: "Có nhiều thứ, chính là muốn cướp cũng không được."

"Ồ?" Mục Nguyên cảm thấy ngoài ý muốn, nói: "Người có ý định gì? Có cần ta hỗ trợ cái gì không, muốn gì thì cứ nói, ta đối với những tên rác rưởi của xã hội này rất có sự hứng thú."

"Không cần." Trần Phong cười cười: "Ông ta mua một cái, ta làm thêm một cái nữa không được sao?"

Mục Nguyên: "..."

"Móa, người thế mà còn có thể làm ra được một cái nữa?" Mục Nguyên tru lên một tiếng, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, phương pháp của Trần Phong, là

đơn giản mà khắc nghiệt như vậy! Loại gen biến dị hi hữu này, chẳng lẽ không phải là có xác suất xuất hiện rất nhỏ hay sao?

"Lúc đầu thì không thể." Trần Phong tiếc nuối: "Nhưng sau khi xem luận văn của Đào giáo sư, chợt cảm ngộ ra được một chút, bây giờ hẳn là có thể làm ra thêm được một cái."

Mục Nguyên: "..."

Hắn vì Đào giáo sư mặc niệm ba giây.

Tắt máy truyền tin, Trần Phong bắt đầu nghiên cứu Gien Mộc Hùng.

Nói thật, bài luận văn mà Đào giáo công bố ra, đã trợ giúp cho hắn rất lớn, sau khi biết được nguyên lý, Trần Phong có thể bỏ đi rất nhiều con đường quanh co, tiết kiệm được không ít giá trị may mắn.

"Bắt đầu đi!" Hắn bắt đầu thuận thực chế tác gen, động tác như mây bay nước chảy.

"Xoạt!" Chế tác gen hoàn thành, mà trong nháy mắt chế tác xong này, Trần Phong liền cảm giác được một dòng nước ấm kỳ dị lững lờ trôi qua ở trong người, tinh thần hơi mỏi mệt thể mà lập tức khôi phục lại.

"Ồ?" Trần Phong sau khi quét hình trạng thái thân thể nhất thời cảm thấy kinh dị.

Tinh thần, tăng lên!

Dòng nước ấm vừa rồi ở trong cơ thể kia, tinh thần lực của hắn nguyên bản là 30 điểm, thể mà bây giờ đã biến thành 31 điểm, ở bên trong vô số lần chế tác gen, vậy mà có thể tăng lên được 1 điểm.

"Tinh thần lực thể mà tăng lên! Chế tác gen, cũng coi như là một loại phương thức rèn luyện tinh thần hay sao?"

Trần Phong có một chút hơi ngoài ý muốn, chế tác gen vốn là những người dung hợp gen loại hình tinh thần mới có thể làm, cũng đúng thôi, liên tục

khổ tu mấy ngày, tinh thần lực tăng lên cũng là một sự tình đương nhiên mà thôi.

"Mặc dù chỉ có 1 điểm, nhưng cũng coi như là thu hoạch ngoài ý muốn."
Trần Phong cảm thấy hết sức vui mừng.

Chỉ là, hắn không biết là nếu bị người khác nghe thấy lời này của hắn, đoán chừng sẽ bị người ta chôn sống ngay tại chỗ! Mặc dù chỉ là 1 điểm tinh thần lực, nhưng mà muốn tăng điểm tinh thần lực nào có dễ dàng như vậy? Nguyên chủ nhân từ lúc xuất sinh đến bây giờ, tinh thần lực bất quá cũng mới tăng lên được 30 điểm mà thôi!

Dù sao —— Làm gì có ai có thể mỗi lần đều thành công? Làm gì có ai có thể chế tác mỗi lần đều là gen đầy thuộc tính? Làm gì có ai có thể tùy tiện chế tác ra gen biến dị? Chỉ có Trần Phong mà thôi!

Xoạt! Quét hình Gen! Một số liệu quen thuộc đập vào trong mắt.

—— ———

Gien Mộc Hùng biến dị.

Gen cơ sở: Lực lượng 3 điểm, thể chất 3 điểm.

Gen năng lực: "Cơn giận của Mộc Hùng", trong vòng 10 giây tăng lực lượng lên 10%, làm lạnh 60 giây.

—— ———

"Như vậy..."

"Tiếp theo thì nên làm như thế nào?" Trần Phong tự lẩm bẩm, cứ như vậy trực tiếp đánh mặt Đào giáo sư?

Tra tấn

Cái này cũng không có nhiều ý nghĩa, lần trước kiếm lời được 9 vạn 9 đã làm cho hắn vui mừng không thôi a. Nghĩ tới đây, Trần Phong bỗng nhiên cười lạnh.

**

Ngày kế tiếp, Đào giáo sư lại tỉnh lại từ bên trong một giấc mộng đẹp. Thời gian qua đi mấy chục năm, ông ta rốt cục cũng chờ đợi được mùa xuân thứ hai của mình!

Bây giờ Đào giáo sư đã không còn là một tên chế tác sư chỉ dựa vào một bản hướng dẫn để kiếm cơm nữa, mà là mấy chục năm mài một thanh kiếm, rốt cục cũng đã nghiên cứu ra được thành quả riêng của mình, chân chính biến thành một chế tác đại sư! Ân... Cái danh xưng này làm cho ông ta hết sức ưa thích.

Chỉ là, từng có một lần kinh nghiệm vào ngày hôm qua, Đào giáo sư cũng đã có sự đề phòng, ông ta bảo tên trợ thủ của mình thời khắc nhìn chăm chăm vào khu vực giao dịch.

Mà không thể không nói, ông ta có sự đề phòng là đúng, chưa hưng phấn được vài phút, tên trợ thủ đã vội vã truyền tin tức đến, ở cái cửa hàng gen gọi là Phong Các kia, lại xuất hiện thêm một cái gen biến dị!

Sắc mặt của Đào giáo sư đại biến, lại xuất hiện một cái? Đáng chết, không phải là tỷ lệ một phần ức hay sao? Nhân phẩm của tên kia, làm sao mà lại tốt như vậy? Nếu như chuyện này bị vạch trần mà nói...

"Mua!" Đào giáo sư cắn răng nói, gần mười vạn nguyên cứ như vậy lặng yên không một tiếng động biến mất. Bởi vì Đào giáo sư ra tay quá nhanh, cho nên gần như không có ai chú ý được cái tin tức này, mà khiến cho Đào giáo sư thở phào một hơi đó là, bên trong khu giao dịch cũng không có xuất hiện cái gen biến dị thứ hai nào.

"Trùng hợp sao?" Đào giáo sư sống trong lo sợ một ngày.

Chỉ là, ngày thứ hai vừa mới tỉnh lại, tên trợ thủ đã vội vã truyền tin tức đến, cái gen biến dị kia, lại xuất hiện! Vẫn là Phong Các!

"Tại sao lại có thể như vậy?" Đào giáo sư lạnh cả người, không phải tỷ lệ là một phần ức hay sao? Không phải nói cái gen biến dị này cực kỳ khó xuất hiện hay sao? Xem như là một chế tác gen đại sư, dùng cả ngày chế tác Gien Mộc Hùng, tỷ lệ xuất hiện gen biến dị cũng sẽ rất thấp, được một cái cũng đã không tệ rồi, làm sao có ai có thể liên tục hai ngày đều có thể chế tác ra được? Hơn nữa lại còn là loại gen biến dị thứ ba hi hữu này? Cho nên, hiện tại ông ta đang đứng trước một vấn đề.

Mua, hay là không mua?

"Giáo sư..." Tên trợ thủ cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Mua." Đào giáo sư bắt lực nằm trên mặt đất, sắc mặt trở nên dữ tợn, nói: "Mua, ta cũng không tin, hẳn thật sự có thể một mực chế tác được! Ta cũng không tin, hẳn ngày mai lại còn có thể chế tác ra được một cái nữa!"

"Giáo sư..." Tên trợ thủ thấp giọng nói.

"Ta nói người mua không nghe thấy hay sao?" Khuôn mặt của Đào giáo sư trở nên dữ tợn.

"Thế nhưng mà không đủ tiền." Tên trợ thủ ủy khuất nói.

"..."

Khuôn mặt của Đào giáo sư tối sầm, hít vào một hơi thật sâu, đem số tiền còn lại bên trong tài khoản, thậm chí là bởi vì hai ngày trước nghiên cứu ra được loại gen thứ ba, tiền tài mà Hiệp hội chế tác gen khen thưởng tài trợ đều lấy ra.

"Mua!" Mười vạn nguyên, lại như thế lặng yên không một tiếng động biến mất. Đào giáo sư một mặt mờ mịt nhìn về phía trước, các học sinh đi ngang qua chung quanh đều dùng ánh mắt kính nể nhìn vào ông ta, nhưng trong lòng của ông ta thì lại rét lạnh vô cùng.

"Loại gen kia, thật sự sẽ không có nữa sao? Vinh diệu của chính mình còn có thể chống đỡ được bao lâu?" Ông ta thậm chí còn sợ hãi đi ngủ, bởi vì ông ta sợ hãi khi tỉnh lại sau giấc ngủ, thì sẽ lại nhìn thấy tin tức của tên trợ thủ đáng chết kia!

Từng bước sai, từng bước sai, ông ta thậm chí đã vô pháp quay đầu!

Mà lúc này, Trần Phong đột nhiên nhận được một tin nhắn của Mục Nguyên.

"Trần Phong, gen của ngươi đâu?" Mục Nguyên hơi nghi hoặc một chút, hẳn nghe Trần Phong nói là có thể chế tác rất dễ dàng, còn nói rất nhanh là sẽ có, không nghĩ được đã qua hai ngày, ngay cả cái lông cũng không nhìn thấy, vậy mà còn nói là mới cảm ngộ được?

"Đều bán rồi." Trần Phong từ tốn nói.

"A?" Mục Nguyên có chút phát mộng, hỏi: "Bán? Bán cho người nào?"

"Không biết, ta đều gửi bán ở trong cửa hàng." Trần Phong từ tốn nói.

"A?" Mục Nguyên kinh ngạc đến ngây người, nói: "Ta dựa vào, ngươi đừng có dọa ta, đây chính là chứng cứ để người thay đổi càn khôn, dùng để đánh mặt Đào giáo sư a! Ngươi làm sao lại bán đi như vậy? Chờ một chút, đều bán? Ngươi gửi bán mấy cái?"

"Hai cái, mỗi ngày một cái." Trần Phong cười cười.

"Mỗi ngày một cái?" Mục Nguyên bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: "Ngươi yết giá bao nhiêu tiền?"

"99.999 nguyên." Trần Phong bình tĩnh nói ra.

"Tê —— " Mục Nguyên hít vào một ngụm hơi lạnh.

"Ta dựa vào, thật là ác độc!"

Hắn vẫn cho là tính khí của Trần Phong quá mềm, lại không ngờ được cái tên này xuất thủ so với sự suy nghĩ của hắn còn hung ác hơn rất nhiều, loại

thủ đoạn này dùng dao mềm mài lòng người càng thêm đáng sợ, đoán chừng Đào giáo sư mấy ngày nay không biết đã chết đi sống lại mấy lần a? Hơn nữa, Trần Phong còn lặng yên không một tiếng động moi một số tiền lớn của ông ta, cái trình độ xấu bụng này, chính hắn còn kém rất là xa a!

"Bội phục!"

Mục Nguyên sợ hãi thán phục nói: "Khó trách vì sao người ta nói người có thể nín nhịn là đáng sợ nhất."

Trần Phong: "..."

Đây có được coi là một lời khen hay không?

"Người dự định kéo dài bao lâu?" Mục Nguyên hỏi.

"Cái này còn phải xem tài lực của Đào giáo sư có thể chống đỡ được bao lâu?" Trần Phong cười.

Mười vạn khối tiền mua vinh dự của một ngày? Hết sức có lời.

Đêm, lặng yên không một tiếng động đi qua. Ngày thứ hai, Đào giáo sư vừa tỉnh lại, đã nhận được một tin tức khủng bố từ đầu dây bên kia.

Cái gen kia lại lên giá! Trên mặt mũi của Đào giáo sư tràn đầy sự mệt mỏi, đôi mắt thâm quầng do phải chịu một áp lực to lớn. Ông ta đã có vài ngày không được nghỉ ngơi, mỗi ngày đều sợ mất mặt, sợ bị sự tình bị bại lộ, những lời khen ngợi sẽ biến thành lời chửi mắng, ông ta mấy ngày nay lúc nào cũng ở trong tình trạng lo lắng bất an.

"Nếu như sớm biết mà nói..." Đào giáo sư cảm thấy hối hận không thôi.

Ông ta không dám mua nữa, hiện tại ông ta đã vô cùng khẳng định, cái tên gia hỏa đáng chết này, đã nắm giữ được kỹ xảo chế tác của loại gen biến dị đặc thù này! Nhưng nếu không mua mà nói, những vinh diệu của ông ta sẽ biến mất toàn bộ, ông ta bị loại thống khổ này tra tấn ngày đêm, lo được lo mất, gần như đã sụp đổ.

"Cha, con đã trở về." Đào Lập Quân con trai cưng của Đào giáo sư đã trở về gấp từ nơi làm việc.

"Tiểu Quân, hãy giúp đỡ cha." Đào giáo sư chộp lấy cánh tay của Đào Lập Quân, kinh hoảng nói. Ông ta biết, lấy địa vị cùng với thân phận của con trai, nói không chừng có thể giúp mình giải quyết được chuyện này, lúc này, ông ta cũng đã không lo được mất sự uy nghiêm ở trước mặt con trai mình.

"Cha yên tâm đi, sẽ không có vấn đề gì." Đào Lập Quân cười nói.

"Vậy thì tốt rồi."

Ám sát

Đào giáo sư xấu hổ, nghĩ không ra cuối cùng vẫn phải phiền phức con trai của mình.

"Việc nhỏ mà thôi." Đào Lập Quân cười nói: "Cha cứ ăn cơm trước đi, con đi giải quyết chuyện này."

Ra bên ngoài cửa, vẻ mặt của Đào Lập Quân liền trở nên lạnh lùng, chuyện này là do phụ thân của hắn làm sai, nhưng vậy thì tính sao? Ông ấy có làm sai cỡ nào, thì đó cũng là cha của hắn! Chỉ là một con cá nhỏ mà thôi, sẽ lật không nổi bao nhiêu bọt nước.

"Tiểu Mộc." Đào Lập Quân gửi tin nhắn cho một người: "Hãy giúp ta xử lý một chuyện."

Kim Thành.

Trần Phong đang chuẩn bị chế tác thuốc thử gen có chút dừng lại, nhìn thấy màn sáng trên vòng đeo xuất hiện một tin tức, thuốc thử gen mà hắn vừa mới gửi bán, lại được bán đi!

Lần thứ tư!

"Đã bán được bốn mươi vạn nguyên." Trần Phong tự lẩm bẩm, xem ra là hắn vẫn đánh giá thấp tài lực của Đào giáo sư a. Hay là... cách điều chế thứ hai, có thể bằng cách này gom góp đủ?

Trần Phong có một cảm giác rất hoang đường, giá trị của cách điều chế gen chiến đấu vô cùng đắt đỏ, hắn một mực bởi vì muốn mua cách điều chế gen chiến đấu mà chuẩn bị, không ngờ được vậy mà lại có thể thông qua loại phương thức này kiếm lời được bốn mươi vạn!

Đào giáo sư, ông còn có thể chống được bao lâu? Trần Phong cảm thấy rất ngạc nhiên.

Sau khi bận rộn một ngày, Trần Phong liền đi tới một quán cơm mà bình thường hắn hay ăn. Sinh hoạt của hắn thật sự rất đơn giản, mấy ngày nay đều như vậy, ngoại trừ việc một ngày ba bữa đi ra bên ngoài ăn cơm, bình thường hắn đều ở bên trong phòng mà mình thuê nghiên cứu chế tác gen.

"Tiểu Trần, chào buổi sáng." Trương thúc đã mở hàng từ lúc sáng sớm.

"Chào Trương thúc." Trần Phong cười nói.

"Nghe nói hôm qua là lễ thành nhân của tiểu cô nương Tô Cẩn kia, cô ta không mời cháu sao?" Trương thúc đột nhiên hỏi.

Tô Cẩn? Đó là ai? Trần Phong sững sờ một chút, sau đó mới nhớ tới, a, Tô Cẩn, là một nữ bạn học của hắn, theo như tất cả mọi nam sinh khác, ở trường cấp 3, bởi vì hormone bài tiết ra quá dư thừa, sẽ luôn khiến cho nam sinh yêu thích một nữ bạn học nào đó, mà vị Tô Cẩn này hiển nhiên chính là người mà nguyên chủ nhân thầm mến.

Chỉ có điều, nguyên chủ nhân cũng tự mình hiểu lấy mình, biết trình độ của mình, từ đầu tới cuối vẫn duy trì một mối quan hệ bình thường.

"Trước kia cháu thường xuyên nói về cô bé kia với Trương thúc."

Trương thúc bỗng nhiên thở dài, nói : "Còn tưởng rằng nàng sẽ mời cháu, không ngờ được sau khi cháu thi rớt đại học cô nương này liền trở mặt như vậy... Ai."

Trần Phong nhìn không được cười phá lên, liên quan đến tin tức của bạn học, đại đa số hắn đều là từ nơi này của Trương thúc nghe được, về phần thái độ của các bạn học đối với hắn...Ừm, hắn phi thường hài lòng.

Thật sự là như vậy, nếu những đám bạn học này ngày nào cũng quần quýt lấy hắn, đó mới là sự phiền phức, chỉ cần lâu lâu từ Trương thúc nơi này biết được một chút tin tức, thực hiện đầy đủ bổn phận của bạn học, như vậy là đã đầy đủ.

"Không có việc gì." Trần Phong cười nói: "Trương thúc, cháu đi ăn cơm trước, lát nữa lại trở lại trò chuyện nha."

"Được." Trương thúc vẫn như cũ cảm thấy hết sức tiếc hận.

Trần Phong hướng về một cái quán ăn ở gần đó đi vào, gọi một phần thức ăn nhanh đơn giản, cảm giác mặc dù có chút bình thường, nhưng lại vô cùng phù hợp với khẩu vị không muốn lãng phí thời gian của Trần Phong. Vội vàng ăn xong trong vài phút, Trần Phong mang theo tài liệu gen đi về nhà, hẳn cũng không muốn lãng phí quá nhiều thời gian.

Trở lại dãy trọ, đi qua một đoạn đường mòn có bóng râm cây xanh mát mẻ, là một địa phương quen thuộc, chính là địa phương trước kia mà Vương Việt xuất hiện, bước chân của Trần Phong đột nhiên trở nên đình trệ, dừng hẳn lại. Ý thức cảnh giác cao độ trong mười năm, khiến cho hắn cảm nhận được một tia không ổn.

Không khí có vẻ hơi lạnh, cho dù nơi này là ở bên trong bóng râm cây xanh mát mẻ, nhưng mà bây giờ vẫn như cũ là mùa hè. Loại cảm giác này...

"Thật kỳ quái, lại có người nào gửi tin nhắn tới." Trần Phong nói thầm một câu, hắn điểm lên màn sáng vòng đeo mấy lần, cảm giác được cổ lãnh ý đáng sợ kia nhất thời đã tan rã đi mấy phần, trong lòng đã có một chút suy đoán.

Một bước, hai bước...Trần Phong ở một bên lật tới lật lui vòng đeo, một bên chậm rãi đi tới, tựa hồ như đang xem xét tin tức, nhìn qua có vẻ như rất là nghiêm túc, hàn khí chung quanh lặng yên không một tiếng động bao phủ.

Ba bước, bốn bước...

Bỗng nhiên.

"Vù!" Một đạo bóng đen đáng sợ từ dưới bóng cây bắn ra.

Bóng cây! Không sai! Chính là bóng cây! Cái thân ảnh đáng sợ kia, thế mà lại giấu ở trong bóng cây, nếu không phải là một người có tính cảnh giác cực cao, căn bản sẽ không chú ý tới được điều này!

Coi như có chú ý tới, cũng không thể phát hiện được góc độ công kích của người này! Đây là một loại gen năng lực thần kỳ, có thể đem bản thân dung

hợp vào bên trong bóng tối.

Vô cùng đáng sợ!

Sát ý, trong nháy mắt này tản ra. Mà lúc này đây, Trần Phong đang cúi đầu nhìn vào vòng đeo, tựa hồ như căn bản không có chú ý tới động tĩnh ở phía sau, cái công kích tới bất chợt kia, đã lựa chọn một góc độ xảo trá nhất.

"Xẹt!" Tiếng xé gió truyền đến, cái hàn mang bén nhọn kia, mang theo một tiếng thét rơi xuống, tốc độ nhanh đến mức khiến cho người ta theo không kịp, chỉ là, ngay vào thời điểm cái bóng đen sắp chém trúng vào Trần Phong, người này trong lúc vô tình nhìn thấy bên trên vòng đeo của Trần Phong, bên trên cái màn sáng kia, lộ ra một thân ảnh quen thuộc, đó chính là thân ảnh của hắn!

Cái vòng đeo kia, thế mà đang ghi hình? Đôi phương đã mở ra ghi hình vào lúc nào?

Bóng đen bỗng nhiên cảm thấy không lạnh, mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng sục sôi bỗng nhiên từ trong cơ thể của mục tiêu mà hắn căn bản không thèm để ý này đột nhiên bắn ra.

"Xoạt!"

Ánh sáng màu lam hiện lên, đó là một lưỡi đao ánh sáng màu lam, lấp loé ở dưới ánh mặt trời.

"Đao gió?" Bóng đen nhất thời cảm thấy yên tâm.

Lại là một người dung nhập loại gen năng lực rác rưởi này? Loại đao gió này mặc dù cũng là công kích tinh thần, nhưng lực công kích quả thực là yếu đến mức đáng thương, ít nhất đối với bản thân của hắn là như vậy...

"Xoạt!" Lại là một lưỡi đao gió theo sát giết ra.

"Thế mà phát động tỉ lệ bắn liên tục 2 lần sao?" Bóng đen hơi ngạc nhiên.

Tuy nhiên chỉ có hai lưỡi đao gió mà nói, hắn cũng không cần phải quá quan tâm, nhưng trong tích tắc lại có một đạo ánh sáng màu xanh nữa xuất

hiện, sau đó lại một đạo lại một đạo...

"? ! ? !" Con mắt của bóng đen đột nhiên tròn to.

"Vù!" "Vù!" "Vù!"

Trong thời điểm nhìn thấy ánh sáng màu xanh liên tiếp được bắn ra, hấn đã triệt để phát mộng! Cái này là cái quỷ gì thế? Không phải nói là tỷ lệ 5% sao?

"Đương! Đương! Đương!" Bóng đen sau khi ngăn cản được mấy lưỡi đao gió, liền bị mấy lưỡi đao gió ở đằng sau xuyên qua.

Hấn đứng quá gần đối phương!

Hơn nữa hấn còn tuyệt đối tự tin đối với thực lực của mình, cho nên căn bản hấn không có chú ý được mục tiêu lại ẩn tàng một lực lượng kinh khủng như vậy!

Lần đầu giết người

"Phốc!"

"Phốc!"

Đao ánh sáng qua lại không ngớt, vết máu bắn ra tung toé. Mấy chục đao đao ánh sáng cứ thế mà xuyên qua thân thể của bóng đen, hấn trọn tròn đôi mắt, đến bây giờ cũng không nghĩ được rõ ràng, đây là cái quỷ gen năng lực gì mà lại có thể liên tục bắn ra đao gió như thế.

"Bịch." Bóng đen rơi xuống đất.

"Thế mà không chết?" Trần Phong thấy thế liền cảm thấy hoảng sợ. Ở dưới sự gia trì của Quang sáng may mắn, mỗi giây có thể bạo phát ra mười cái đao gió, liên tục ba mươi cái đao gió, thế mà còn không thể đánh chết được cái bóng đen này, gia hỏa này đến cùng là mạnh đến cỡ nào?

Hắn một mực lo lắng ở bên ngoài có nhiều nguy hiểm, không dám tùy ý đi ra ngoài, không ngờ được vẫn bị người ta tìm tới.

"Người nào phái người tới?" Trần Phong thấp giọng hỏi.

Bóng đen hơi giãy dụa một chút, có vẻ rất là thông minh.

Nhưng mà, Trần Phong nếu như có thể nhìn thấy ánh mắt hắn mà nói, thì sẽ phát hiện được trong ánh mắt của hắn đang loé lên hàn mang lạnh lẽo, một cây ngân châm trong miệng lặng yên không một tiếng động xuất hiện. Hắn đã chấp hành nhiệm vụ ám sát rất nhiều lần, làm một tên sát thủ chuyên nghiệp, tất nhiên sẽ có thể ứng đối với đủ loại tình huống và cục diện, thậm chí là—— phản sát!

Chỉ cần Trần Phong để cho hắn đứng dậy trả lời vấn đề, là hắn có thể bắn ra ngân châm từ trong miệng! Nhất kích tất sát!

"Thực ra..." Bóng đen mở miệng, tỏa ra ngân quang.

"Vù!" Hàn mang đáng sợ bắn ra.

"Chết đi!" Bóng đen tỏa ra sát ý.

"Xoạt!" Một đạo đao ánh sáng quý dị màu lam bỗng nhiên xuất hiện, đem ngân châm đánh lệch sang một bên, con mắt của bóng đen đột nhiên trợn to, đối phương thế mà đã sớm chuẩn bị? Làm sao có thể! Đây không phải chỉ là một tên học sinh bình thường hay sao?

Loại thủ đoạn này...

"Phốc!" Đao ánh sáng vô cùng vô tận bắn ra, trên thân thể của bóng đen không có một chút động tĩnh nào, ngã xuống mặt đất.

Chết rồi? Trần Phong lúc này mới thở phào, sinh hoạt không may ở kiếp trước, đã tạo thành cho hắn tính cảnh giác siêu cao, vào thời điểm bóng đen ngã xuống, toàn thân tán phát ra khí tức khiến cho hắn cảm nhận được sự nguy hiểm vô cùng, cho nên đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Cho dù ——đây là lần thứ nhất hắn giết người.

Nguyên lai còn tưởng rằng sẽ xuất hiện hậu di chứng như buồn nôn hay choáng váng sau khi lần đầu tiên giết người, xem ra theo thể chất của mỗi người có chỗ khác biệt, Trần Phong ngược lại lại vô cùng bình tĩnh, có lẽ là hắn đã tiếp nhận cái quy tắc tàn khốc của cái thế giới này.

Chỉ là, đến cùng là ai muốn giết chết chính mình?

Vương Việt sao? Không có khả năng, Trần Phong lắc đầu, lúc trước hắn đánh cho Vương Việt một trận, chính là muốn làm cho Vương Việt bị ám ảnh tâm lý, làm cho Vương Việt muốn dùng một biện pháp đường đường chính chính thắng hắn!

Lấy sự hiểu biết của hắn đối với Vương Việt, tên gia hỏa này khẳng định về sau mạnh lên sẽ tự mình đến giết hắn, tốt nhất là có thể ở trước mặt mọi người hung hăng giẫm hắn ở dưới chân, như thế mới phù hợp với tính cách của Vương Việt.

Hiện tại sao? Rất không có khả năng.

Người kia sẽ là ai chứ? Trần Phong trầm ngâm, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, chẳng lẽ là...

Ở trong khu công cộng giết người, có một số việc là cần phải xử lý ngay. Trần Phong ngẫm lại, người ở nơi này hẳn nhận biết không ít, nhưng phần lớn đều là dân chúng bình thường, bây giờ duy nhất có thể giúp đỡ hẳn chỉ có Trương thúc.

"Trương thúc." Trần Phong gọi điện cho Trương thúc nói một chút sự tình đại khái, Trương thúc nghe xong rất nhanh liền chạy tới, nhìn thấy bóng đen nằm trên mặt đất, nhất thời vô cùng kinh dị, hỏi: "Là cháu giết?"

"Ừm." Trần Phong gãi gãi đầu: "Cháu vừa mới ăn cơm về liền phát hiện ra gia hỏa này muốn ám sát cháu."

"Khá lắm." Trương thúc sợ hãi thán phục nói: "Cháu thể mà đã lăn lộn đến cấp bậc khiến cho người ta phải người ám sát? Những bách tính bình dân như chúng ta cả đời này cũng sẽ không có loại đãi ngộ này a."

Trần Phong: "..."

"Trương thúc không cảm thấy câu này có một chút không đúng hay sao?"

"Ha-Ha, hóa giải một chút bầu không khí mà thôi." Trương thúc cũng rất gan dạ, cười cười, sau đó lật bộ thi thể lên, nói: "Là gen bóng mờ, có thể giấu thân thể ở bên trong cái bóng, người này là một sát thủ cấp độ F, cháu không cần phải lo lắng bị kiện cáo, cảnh sát sẽ xử lý. Vấn đề quan trọng nhất hiện tại chính là, tên tiểu tử người đã trêu chọc những người nào."

"Cháu cũng không rõ lắm." Trần Phong cảm thấy nghi hoặc.

"Đề chú tìm xem." Trương thúc gỡ cái vòng đeo của bóng đen ra, nói: "Thứ này mặc dù nhìn có vẻ mơ hồ, nhưng vẫn không thể thoát ly ra khỏi kỹ thuật xử lý như máy móc, ví dụ như, bên trong cái vòng đeo này có một con Chip chứa đựng số liệu."

Trương thúc cẩn thận từng li từng tí lấy con Chip chứa đựng số liệu ra, bỏ vào bên trong thiết bị kiểm trắc gen của mình, bên trong có một đồng lớn

mã hỗn loạn lấp lóe, trong mơ hồ chỉ có thể nhìn được mấy chữ.

Gen...Biến dị...

Trừ cái đó ra, chỉ thuần là một đồng loạn mã.

"Xem ra cũng không tìm ra được tin tức hữu dụng." Trương thúc lắc đầu thờ dài.

"Không, cháu đã biết đó là ai." Hàn quang trong mắt của Trần Phong lóe lên, mặc dù đã đoán được một ít, nhưng lúc này đạt được xác nhận y nguyên vẫn khiến cho hắn không nhịn được lửa giận ở trong lòng, nói: "Hắn là một người mà cháu trêu chọc ở trong "Cộng đồng giả lập", nguyên lai còn tưởng rằng có thể dùng một phương thức bình thường để xử lý, không ngờ được đối phương cư nhiên lại ác độc như thế."

Cái này rất giống như là chơi game, mọi người lúc đầu đều ở trong game PK đánh nhau, chửi nhau trên kênh thế giới, thế nhưng không nghĩ tới, đối phương sau khi đánh không lại người, thế mà lại tra IP tìm đến nhà người, dự định đâm cho người một dao.

Hiện tại, Trần Phong cảm thấy rất tức giận, hắn chính là tức giận đối với mình! Hắn cuối cùng vẫn đánh giá thấp sự hung hiểm của cái thế giới này. Yêu cầu của hắn thật không cao, hiện tại hắn đang hết sức thiếu tiền, đối phương chỉ cần dùng một cái giá cao mua đi, chuyện này liền có thể giải quyết một cách nhẹ nhõm, cái gì mà tên tuổi của người nghiên cứu ra loại Mộc Hùng Gen biến dị thứ ba, ai thèm quan tâm?

Ngoại trừ Đào giáo sư ra, ai sẽ đem chuyện này xem như là thành tựu của cả một đời? Hắn thậm chí còn đang chuẩn bị tốt một kế hoạch giao dịch. Nhưng mà...

"Là do cháu sơ sẩy." Trần Phong xoa xoa đầu, nói: "Bất quá, cháu càng muốn biết hơn, bọn hắn làm sao có thể tìm được cháu?"

Hắn không nhớ rõ là ở trong "Cộng đồng giả lập" có địa chỉ IP gì hay không.

"Đó là một ít gen năng lực hệ thần bí." Trương thúc lúc này mới nói ra:
"Cái thế giới này có đủ loại gen biến dị, vì vậy có rất nhiều năng lực đặc biệt, có một ít tác dụng kỳ lạ."

"Ví dụ như —— Gen Hắc Ma Nhãn."

"Đó là một loại gen kỳ lạ đến từ biến dị thú Hắc Ma, sau khi dung hợp gen, có thể thu hoạch được năng lực của nó, ở bên trong ngàn dặm, không có cách nào có thể ẩn trốn. Chỉ là loại vật này, bình thường đều dùng vào thời điểm truy tung tội phạm, không ngờ được đối phương lại dùng lên trên người của cháu."

Quỷ đại thúc!

Nghe Trương thúc nói xong, Trần Phong chỉ có thể cười khổ.

"Đừng quá lo lắng, cái năng lực này mặc dù lợi hại, nhưng hạn chế cũng có rất nhiều, đó là không thể tùy tiện vận dụng, ít nhất cũng phải là gen chiến sĩ cấp D trở lên mới có thể, điều kiện thi triển cũng rất hà khắc. Hơn nữa, cũng không phải là không có biện pháp vô hiệu hoá nó, có một loại hợp kim đặc thù có thể tùy tiện ẩn giấu được loại năng lực này." Trương thúc cười nói.

"Ồ? Nơi nào có bán loại hợp kim này?" Đôi mắt của Trần Phong sáng rõ, hẳn cũng không muốn lúc nào cũng bị người ta nhìn chăm chăm.

"Cháu chờ một chút." Trương thúc sờ soạn ở trên người một lát, móc ra một miếng kim loại to bằng đồng tiền xu, nói: "Ày, cái đồ chơi này, cháu trở về xỏ vào một sợi dây, đeo lên là được."

"Đa tạ." Trần Phong thuận tay tiếp nhận, nói: "Tuy nhiên Trương thúc, thứ này khẳng định rất quý giá, cháu..."

"Soạt." Trương thúc móc ra một nắm lớn từ trong túi quần: "Không đủ thì chú cho cháu thêm mấy cái?"

Trần Phong: "..."

Coi như câu vừa rồi hẳn không nói.

"Trương thúc, trước kia chú làm cái gì?" Trần Phong hiếu kỳ hỏi, ở trong trí nhớ của nguyên chủ nhân, Trương thúc chính là một đại thúc trung niên bình thường, mà sau khi hắn xuyên vào bộ thân thể này, mới chú ý được một ít chi tiết khác thường.

Gặp quỷ đại thúc trung niên!

Đại thúc trung niên nhà người có thể phân tách vòng đeo ra hay sao? Đại thúc trung niên nhà người biết phản trình sát? Đại thúc trung niên nhà người khi đối mặt với thi thể còn biết nói đùa để điều tiết bầu không khí?

"Không có gì, trước kia đi quân ngũ hai năm, về sau bị khai trừ." Trương thúc thôn thúc không thôi.

Tâm thần của Trần Phong nhất thời trở nên nghiêm nghị, tham gia quân ngũ...Thời đại này, có thể làm tham gia quân ngũ, cũng không phải là người yếu! Lúc Trương thúc còn trẻ tuổi xem ra cũng đã từng có một phen cố sự, tuy nhiên nếu Trương thúc không muốn nói, Trần Phong cũng sẽ không hỏi nhiều.

"Tiểu tử người đi về trước đi, nơi này cứ giao cho chú. Cảnh sát tới cứ để chú giải quyết, cháu bây giờ không thích hợp lộ diện." Trương thúc dặn dò.

"Đa tạ." Trần Phong vô cùng cảm kích, nếu đã biết Trương thúc trước kia đã từng đi lính, thì một chút chuyện nhỏ này cũng không tính là cái gì, hắn cũng không có chối từ, cầm lấy Gien Mộc Hùng, đi về nhà.

"Tiểu tử này, thật đúng là không khách khí mà." Trương thúc lắc đầu bật cười, hắn nhìn kỹ một chút vết thương trên thi thể của bóng đen, hơi có chút vui mừng.

"Tên tiểu tử này, nhìn không ra là còn có không ít thủ đoạn."

...

Về đến phòng, Trần Phong thu liễm ý cười trên sắc mặt, làm sao cũng không nghĩ tới, cái người phái sát thủ đến ám sát chính mình này, lại là Đào giáo sư! Ban đầu có thể sử dụng tiền để giải quyết sự tình, thế mà đã phát triển đến một bước này!

Não tàn hay sao? Là do hắn đánh giá cao IQ của những người này? Hay là nói, hắn đã đánh giá thấp thủ đoạn của bọn họ?

Hít vào một hơi thật sâu, Trần Phong khiến cho mình tỉnh táo lại, nếu đối phương đã khai chiến, hắn cũng sẽ không nương tay nữa!

Về phần ám sát? Ha ha, hấn căn bản không quan tâm, Vương Việt một lần, bóng đen một lần, thật sự cho rằng có thể ám sát hấn dễ dàng như vậy sao? Có lòng cảnh giác siêu cao tăng thêm Quầng sáng may mắn, Trần Phong tự hỏi, coi như đánh không lại, chạy trốn cũng không có vấn đề, nơi này chung quy vẫn là khu vực trong thành thị, bọn hấn cũng không dám chơi quá lớn.

"Các người muốn chơi có đúng không? Vậy ta liền cố gắng bồi các người chơi đùa."

Trần Phong cười lạnh, chỉ là, nhìn qua bài post mà hấn đã sớm viết xong, hấn liếc qua một chút, bỗng nhiên đem tiêu đề xóa bỏ. Nếu như muốn dẫn phát dư luận, thì cần phải có một tiêu đề cực sốc.

Mà loại tiêu đề này...Trần Phong bỗng nhiên cười khẩy, hấn đã thấy qua rất nhiều ở kiếp trước.

...

Khuya hôm đó.

Khu giao dịch của " Cộng đồng giả lập" xuất hiện một bình thuốc thử gen Mộc Hùng được yết giá 1 triệu nguyên, làm oanh động toàn bộ "Cộng đồng giả lập", thậm chí là toàn bộ diễn đàn học thuật, vô số người bị đánh thức vào lúc nửa đêm.

"Xuất hiện rồi! Loại Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba thật sự đã xuất hiện."

"Ta dựa vào, thế mà thật sự có?" Rất nhiều người vào lúc này, mới thật sự biết là vật này tồn tại, dù sao thì mấy lần trước đều bị người ta mua đi trong nháy mắt, căn bản không có ai có thể nhìn thấy, mà bây giờ...

"Người điên! Cái này là thằng điên!" Đào giáo sư chửi ầm lên, nửa đêm bị trợ thủ đánh thức, lại là bởi vì cái gen biến dị đáng chết này!

Tên kia thế mà trực tiếp tăng giá cả lên gấp mười lần! Thật coi ông ta là kẻ ngốc chờ bị làm thịt sao?

Ông ta cũng không có nhiều tiền như vậy a! Điều duy nhất khiến cho ông ta vui mừng chính là, coi như là loại tình huống này, bên trên diễn đàn học

thuật, vẫn còn có rất nhiều người đang ủng hộ ông ta.

"Đào giáo sư thế mà đã dự đoán đúng."

"Thật là lợi hại."

"Đúng vậy a, căn bản là không ai nghĩ đến phương diện này." Đám người cảm khái, nhưng có rất nhiều người vẫn hoài nghi như cũ.

Mà ở cái thời khắc mãnh cảm dị thường này, có một cái tiêu đề xuất hiện trong diễn đàn học thuật trong nháy mắt khiến cho toàn bộ diễn đàn nổ tung, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, không chỉ là nội dung, còn có cái tiêu đề nghe đến rợn cả người kia——

《 Chấn kinh! Nam nhân nhìn trầm mặc, nữ nhân nhìn rơi lệ! Chân tướng của loại Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba lại bị đánh cắp trắng trợn... 》 .

"Cái tiêu đề này có chút kinh dị a."

"Chẳng lẽ là đã phát sinh ra đại sự gì?" Đám người đều hiếu kỳ vào xem, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Bên trong Bài post, nói về chuyện có một Gen chế tác sư muốn thụ giáo Đào giáo sư về loại gen biến dị thứ ba, về sau lại bị Đào giáo sư mắng mỏ, Gen chế tác sư kia gửi bán gen biến dị lên "Cộng đồng giả lập" để chứng minh sự trong sạch của mình, lại bị Đào giáo sư vô sỉ xem như là thành quả của mình làm luận văn công bố vân vân..., cuối cùng chính là trực tiếp gửi bán gen biến dị với giá 1 triệu nguyên để tuyên chiến ——

"Đào giáo sư, 1 triệu, ông có đủ tiền mua được hay không?"

Cái bài post này đã đốt lên một ngọn lửa! Ngọn lửa cực kỳ lớn! Diễn đàn học thuật cũng không dám xóa.

Bởi vì có quá nhiều người bình luận, bởi vì quan hệ với gen biến dị có giá 1 triệu nguyên đang được gửi bán trên "Cộng đồng giả lập", bởi vì cái tiêu đề kinh người này, cái bài post này đã đốt lên một ngọn lửa lớn đến mức không dám tưởng tượng.

"Thế mà thật sự có việc này?"

"Ta thao, Đào giáo sư chơi lớn rồi."

"Mặc dù nội dung không sai, nhưng không biết vì sao, ta lại muốn đánh tên gia hỏa đã viết bài này a, cái tiêu đề của bài post này không khỏi quá mức kinh dị a?"

"Muốn đánh người này + 1."

"Muốn đánh người này + 2."

Có vô số người nghị luận âm ỉ, bất quá, Đào giáo sư rất nhanh đã làm ra phản kích, ông ta mặc dù có lòng tham, nhưng cũng không phải là kẻ ngốc, rất mau đã tìm được một kẻ hở, nói: "Có một ít người may mắn làm ra thuốc thử biến dị, có ý đồ làm giảm uy tín của ta, yét giá 1 triệu, chế tạo ra hiệu quả tiếp thị, cái này căn bản là muốn đảo lộn tốt xấu!"

Sóng gió nổi lên

"Mọi người tuyệt đối không nên mua sắm thuốc thử gen của hắn, làm cho đối phương kiếm lợi lớn."

Nhất thời liền có vô số người tán thành, dù sao thì danh tiếng của Đào giáo sư ở diễn đàn học thuật cũng không phải là chỉ cần một bài post nặc danh là có thể bôi đen.

"Người nào post bài nặc danh cũng dám bôi đen giáo sư."

"Đúng đấy, cái này rất rõ ràng là muốn bôi nhọ uy tín của Đào giáo sư."

"Lấy sự hiểu biết của giáo sư đối với Gien Mộc Hùng, còn cần phải trộm cướp thành quả của người khác sao? Quá khôi hài."

"Ta ủng hộ giáo sư."

Nhưng mà, cái tin tức này còn chưa kịp oanh động được bao lâu, lại có một cái tiêu đề nữa xuất hiện —— 《 Khu giao dịch xuất hiện một bình Gien Mộc Hùng biến dị thứ hai, vẫn như cũ là một cái giá trên trời 1 triệu yên 》 ! Đám người vừa mới tán thưởng Đào giáo sư kia trong nháy mắt liền rút lui về trong lặng lẽ.

May mắn sao? Liên tiếp hai lần vẫn là may mắn sao? Dù sao thì bên trong luận văn mà Đào giáo sư viết cũng có ghi —— tỷ lệ chính là 1 phần ức a.

Mà đối với cái này, Đào giáo sư rất nhanh đã làm ra phản ứng, ông ta trực tiếp đem bốn bình thuốc thử gen của mình ra, cũng đem số liệu mà ông ta kiểm tra ra: "Một phần ức là kết quả mà ta nghiên cứu sơ bộ, kết quả này theo sự tiến bộ của nghiên cứu khẳng định sẽ phát sinh biến hóa, hai bình thuốc thử gen gửi bán ở khu giao dịch thì có thể nói rõ cái gì? Ta ở chỗ này còn có tới bốn bình!"

"Hoặc là, có một số người thông qua luận văn nghiên cứu khoa học của ta, chế tạo ra gen biến dị, nhưng cái này không có nghĩa là bọn họ có thể bôi nhọ được ta." Đào giáo sư dùng ngôn từ chính nghĩa đáp trả.

Dư luận lại một lần nữa chuyển hướng.

"Giải quyết xong rồi sao?" Toàn thân Đào giáo sư đã ướt đầm mồ hôi, nghĩ thầm: "Chuyện này, hẳn là đã có thể kết thúc. Có những lời này, vô luận là đối phương bày ra bao nhiêu bình thuốc thử gen, cũng không thể cải biến được kết quả, chỉ là, nháo kịch như thế này, sẽ lưu lại cho mình không ít điểm đen trong mắt mọi người, đây cũng là bất hạnh trong may mắn hay sao?"

Đào giáo sư cười khỏ.

Chỉ là, lúc này mới yên tĩnh không được bao lâu, diễn đàn học thuật lập tức trở nên náo nhiệt, máy truyền tin của Đào giáo sư chính là càn vang lên không ngừng, ông ta vô thức quét mắt qua một vòng, sắc mặt nhất thời trở nên trắng bệch.

Xảy ra chuyện rồi! Không biết vì sao, một số người đã từng tham gia thảo luận trong bài post của Trần Phong lúc đầu tiên bỗng nhiên đặt ra một câu nghi vấn: "Muốn biết sự thật rất đơn giản, chỉ cần diễn đàn học thuật công bố các bài post đã xóa lúc trước đi là được?"

"Đúng đấy, như vậy sẽ rất đơn giản."

"Mấy câu nghi vấn mà ta hỏi lúc trước, thật sự là đã bị diễn đàn học thuật xóa!"

"Chính xác! Đào giáo sư lúc ấy đã trả lời rõ ràng là không có khả năng!"

"Diễn đàn học thuật dựa vào cái gì mà xóa bài post của người khác!"

"Diễn đàn học thuật có thể bảo vệ quyền lợi của Gen chế tác sư, nhưng là không có nghĩa là có thể nổi giáo cho giặc! Nhất định phải công khai bài post đã xóa lúc trước, trả lại sự trong sạch."

"Ban đầu là bởi vì Đào giáo sư mới xóa bài post đi, bây giờ ngược lại là Đào giáo sư có nghi vấn cướp đoạt thành quả, có phải hay không là nên điều tra Đào giáo sư để trả sự trong sạch cho đối phương?" Có rất nhiều người đang kháng nghị bên trong diễn đàn học thuật.

Vô số người lâu nay vẫn im hơi lặng tiếng bắt đầu chú ý đến chuyện này, bên trong thậm chí có rất nhiều đại sư chân chính! Trộm cướp thành quả nghiên cứu khoa học? Chuyện này đã trở thành một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng.

Xong! Đào giáo sư đổ mồ hôi như mưa, ông ta biết, nếu như diễn đàn học thuật khôi phục lại bài post kia, ông ta sẽ triệt để xong đời!

"Làm sao bây giờ?" A, đúng rồi, con trai!

"Tiểu Quân." Đào giáo sư vội vàng gọi Đào Lập Quân tới: "Thân phận của con nhất định sẽ có sức ảnh hưởng đối với diễn đàn học thuật ở bên kia, con nhất định phải ngăn chặn lại chuyện này!"

"Chỉ cần diễn đàn học thuật không khôi phục lại bài post kia, liền không có vấn đề!"

"Nhiều nhất là chỉ bị những người ở trên mạng mắng chửi mà thôi, chờ chuyện này đi qua, cũng không có vấn đề gì lớn." Đào giáo sư đầu đầy mồ hôi nói.

"Con đã hiểu." Đào Lập Quân khẽ gật đầu, chỉ là ở trong lòng của hắn, có một chút lo lắng không thể nhìn thấy. Tên sát thủ mà hắn phái đi đã biến mất, hiện tại mọi người khác truy tung tên Gen chế tác sư kia cũng không được, người mà phụ thân đắc tội, thật sự chỉ là một người bình thường thôi sao? Hắn có một chút bận tâm.

"Nhất định phải ổn định lại chuyện này!" Đào giáo sư chà chà mồ hôi trên trán, nói: "Nếu như tên kia có thể nghiên cứu ra cách điều chế, ta cũng có thể nghiên cứu ra được, chỉ cần mấy ngày là ta có thể nghiên cứu ra cách điều chế...Ta liền có thể khôi phục lại được danh dự!"

"Trong tay của ta có bốn bình thuốc thử gen biến dị, so sánh cùng với thuốc thử gen bình thường, nhất định có thể nghiên cứu ra được cách điều chế." Nghĩ xong Đào giáo sư liền cấp tốc triển khai nghiên cứu.

Chỉ là, ông ta còn chưa kịp nghiên cứu ra một chút tiến triển nào, một đầu tin tức càng bạo tạc đã nổ tung trên Internet.

Phong Các, chủ cửa hàng của Phong Các thế mà lại ra mặt! Không có cách nào, liên tục có hai bình gen có giá 1 triệu nguyên được gửi bán, cái thủ tục phí kinh khủng kia, khiến cho hắn trực tiếp bùng tỉnh, sau khi online mới biết được là chuyện gì đang phát sinh. Lật qua ghi chép giao dịch, hắn rất nhanh đã làm ra một lựa chọn chính xác.

Công bố ghi chép giao dịch! Bốn bình thuốc thử gen mà Đào giáo sư đem ra, thế mà toàn bộ đều được mua sắm từ Phong Các!

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

"Ta dựa vào!"

"Thế mà thực sự là trộm cắp..."

"Đào giáo sư thật sự đã chơi một vô lớn."

"Bốn cái thế mà tất cả đều mua sắm từ nơi này, đây chẳng phải nói là, Đào giáo sư bản thân ngay cả một cái cũng chế tác không ra? Tất cả mọi thứ đều là do người khác làm hết?"

"Thật là đáng sợ! Đường đường là giáo sư gen học, chế tác sư cao cấp, thế mà..."

Toàn bộ diễn đàn học thuật nổ tung, chẳng có ai ngờ được, Đào giáo sư mấy ngày trước được tất cả mọi người ca ngợi, tất cả mọi thành quả rõ ràng đều là do cướp đoạt tới!

Mà lúc này đây, diễn đàn học thuật rốt cục cũng ép không được.

Nói đùa cái gì? ! Nếu như ghi chép giao dịch chưa công bố còn tốt, hiện tại ghi chép giao dịch đã bị công bố toàn bộ, ai còn có thể ép được?

"Thỉnh cầu khôi phục bài post bị xóa."

"Chúng ta muốn nhìn chân tướng lúc trước."

Dưới sự yêu cầu của vô số người, diễn đàn học thuật cuối cùng đã khôi phục lại bài post lúc trước—— 《Gien Mộc Hùng phải chăng có khả năng xuất hiện loại biến dị thứ ba? 》 .

Bài post vừa ra, liền có vô số người tiến đến vây xem, câu trả lời với ngôn từ chính nghĩa bên trong của Đào giáo sư, chính thức làm cho tất cả mọi người kinh hãi, vừa mắng mỏ học viên của mình, vừa mắng mỏ là căn bản sẽ không có khả năng xuất hiện loại gen biến dị thứ ba?

Đánh bạc

Sau đó vào ngày hôm sau, trực tiếp xóa bài post, tự mình tuyên bố thành quả? Mà so sánh với thời gian ghi chép giao dịch, tất cả chân tướng đều được phơi bày ra!

Rất nhanh, các tạp chí lớn cũng tuyên bố toàn bộ tin tức, làm chấn kinh toàn bộ giới học thuật.

《Đào giáo sư —— một con sói đội da dê!》 《Si nhục của giới học thuật!》 《Kẻ ngụy trang đáng ghét!》 《Nhân thân công phần! Thành quả nghiên cứu của học viên bị trộm!》 vân, vân.

Những chuyện mà Đào giáo sư làm trong những ngày này đều bị vạch trần, gây nên sự thảo phạt của tất cả mọi người bên trong diễn đàn học thuật cùng với giới học thuật.

Hai ngày trước Đào giáo sư được mọi người tán thưởng, hôm nay đã biến thành một con chuột qua đường bị mọi người đánh đuổi. Rất nhanh, một trường đại học gen nào đó tuyên bố khai trừ Đào giáo sư, Hiệp hội chế tác gen đối với hành vi trộm cắp thành quả người khác của Đào giáo sư, tịch thu lại những khen thưởng và triệt để xóa tên khỏi hiệp hội. Đào giáo sư, chính thức xong, thân bại danh liệt!

"Vì cái gì... Vì sao lại như thế? !" Hai mắt của Đào giáo sư trở nên vô thần, ném vụn tất cả mọi thứ trong nhà.

Ông ta không cam tâm!

"Làm sao bỗng nhiên tất cả mọi người đều đối đầu với mình? Nhất là cái cửa hàng gen kia, người kiếm tiền của người là được rồi, người còn ra mặt để làm cái gì? Còn có diễn đàn học thuật, lúc trước mình chỉ cần báo cáo là bị xâm phạm quyền lợi, diễn đàn học thuật sẽ xóa bài post ngay lập tức, hiện tại vào lúc này còn bỏ đá xuống giếng? Quả nhiên, không có ai là đồ tốt." Đào giáo sư giận dữ mắng mủ.

Nhưng mà, ông ta không có nghĩ qua, diễn đàn học thuật ủng hộ đối với ông ta, là bởi vì ông ta đức cao vọng trọng, là do thân phận tốt đẹp của ông ta, một khi những điều này có vấn đề thì...Sự ủng hộ lúc trước đều biến thành trò cười.

"Cha." Đào Lập Quân thở dài một tiếng, muốn an ủi một, hai câu.

"Còn có người!" Đào giáo sư giận dữ mắng mỏ: "Người không phải đã hứa là sẽ giải quyết cho ta hay sao? ! Không phải người nói là để người ngăn chặn hay sao? Chỉ cần mấy ngày nữa, ta nhất định có thể nghiên cứu ra cách điều chế!

"Người là cái đồ phế vật!" Đào giáo sư chửi ầm lên.

"Cha." Đào Lập Quân cười khổ, chuyện này đã náo quá lớn.

"Mau mau rút đi!"

"Đều rút đi cho ta!" Đào giáo sư chửi ầm lên, đuổi tất cả mọi người đi.

"Ai." Đào Lập Quân thở dài, ra khỏi phòng, sự bất đắc dĩ trên khuôn mặt sau khi đi ra ngoài một khắc liền biến thành sự băng lãnh, nói thầm: "Chẳng cần biết người là ai, chuyện này, còn chưa xong đâu!"

Kim Thành, bên trong phòng cho thuê, Trần Phong rất là bình tĩnh.

Theo tất cả mọi chuyện đã được phơi bày, chuyện này coi như là đã kết thúc, ghi chép giao dịch chính là kết quả sau khi hắn gọi điện trao đổi với chủ cửa hàng Phong Các, mất một cái giá lớn là 10 vạn nguyên phí thủ tục để gửi hai bình gen biến dị với giá 1 triệu nguyên, những bài post nghi vấn trên diễn đàn là do Mục Nguyên mời người làm, hai bút cùng vẽ, mới có thể khiến cho Đào giáo sư xuất hiện nguyên hình.

"Kiếm lời được một đồng lớn, coi như lỗ 1 ít cũng không sao." Trần Phong nhìn vào số dư còn lại trong tài khoản, coi như khấu trừ mất 10 vạn phí thủ tục, trong những ngày này bán ra vụn vặt lẻ tẻ, cộng thêm bốn bình gen biến dị bán được với 1 cái giá trên trời, hiện tại hắn đã tích lũy được ròng rã 50 vạn nguyên! Chỉ là...50 vạn đối với hắn mà nói, là vẫn còn thiếu rất nhiều!

"Một chút tiền ấy căn bản không đủ." Trần Phong cảm thấy hơi đau đầu, ba tháng nhìn như rất dài, nhưng trên thực tế lại rất ngắn, dưới tình huống bình thường, một Gen chế tác sư có thể tăng trình độ chế tác lên 2 tinh là đã hết sức không tầm thường! Tốc độ tăng lên hiện tại của Trần Phong đã viên siêu bội hần, nhưng lại mắc kẹt ở phương diện cách điều chế.

"Ừm, phải suy nghĩ một biện pháp khác." Trần Phong ngẩn người nhìn màn sáng ở trước mắt.

Ủy thác của Gen Công Hội? Trần Phong đã từng xem qua, độ khó của nhiệm vụ ủy thác căn bản không phải bằng vào mấy con gà như hần là có thể hoàn thành, hơn nữa ích lợi so với việc chế tác gen còn thấp hơn!

Trần Phong lên trên mạng thăm tra xem làm như thế nào để nhanh chóng thu hoạch được cách điều chế gen, công cụ tìm kiếm cũng cho ra mấy cái biện pháp rất tốt, cướp bóc, bán mình, đánh bạc các loại, khiến cho Trần Phong cười khò không thôi, tựa hồ như bởi vì hần đang tìm kiếm cách kiếm tiền nhanh, cho nên đủ loại quảng cáo cũng không ngừng bắn ra bên trên màn sáng. Trần Phong đang chuẩn bị đóng màn sáng bỗng nhiên gặp người, nhìn chằm chằm bên trong một cái quảng cáo.

Theo vị đại tỷ ăn mặc hở hang bên trên bìa quảng cáo không có bất cứ quan hệ nào, cái mà Trần Phong chú ý, chính là nội dung quảng cáo, cái kia tựa hồ như là một loại quảng cáo đánh bạc "Máy đánh bạc số 3".

"Máy đánh bạc số 3."

"..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, loại địa phương ở trong nội dung quảng cáo hần đương nhiên sẽ không đi, nhưng vền vền chỉ là "Máy đánh bạc số 3" mà nói, khu giải trí ở "Cộng đồng giả lập" tựa hồ cũng có thì phải?

"Máy đánh bạc số 3"! Xô số sao! Lấy hiệu quả nghịch thiên của Quảng sáng may mắn, nếu như chơi trò này mà nói, có khi nào sẽ một vốn bốn lời? Trần Phong cảm thấy động tâm.

Mở thiết bị giả thuyết ra, Trần Phong bước vào "Cộng đồng giả lập", trực tiếp đi đến khu giải trí.

Tại một nơi hẻo lánh nhất bên trong khu giải trí, ở nơi đó ——có đặt một dàn máy mà hẳn quen thuộc, tên cửa hàng là Công Viên Nước, "Máy đánh bạc số 3", cho dù cái "Máy đánh bạc số 3" này so với kiếp trước có chỗ khác biệt, nhưng mà đại thể thì vẫn tương tự.

3 quả chuối tiêu, khen thưởng một bình thuốc thử dung hợp gen.

3 quả táo, khen thưởng một bình thuốc thử gen - Tăng.

3 quả dưa, khen thưởng một cách điều chế gen.

...

Có hết thấy mười tầng khen thưởng, ngoại trừ cách điều chế gen, những phần thưởng còn lại cũng không tính là quá đắt đỏ, cái này dù sao cũng chỉ là vốn ít sinh ý nhỏ, mọi người đạt được một ít phần thưởng nhỏ cũng đã rất vui vẻ rồi. Hơn nữa ở khu giải trí giả thuyết này cảm đoán năng lực, cho nên chủ cửa hàng căn bản không cần phải lo lắng có người gian lận.

"Ta đi thử một chút." Trần Phong khởi động "Máy đánh bạc số 3".

Quầng sáng may mắn —— mở!

Xoạt!

"3 quả dưa! 3 quả dưa! 3 quả dưa!" Trần Phong mặc niệm trong lòng, nếu như Quầng sáng may mắn thật sự giống như sự suy đoán của hắn, lần xuất hiện này nhất định sẽ là 3 quả dưa!

Rất nhanh, "Máy đánh bạc số 3" dần dần dừng lại.

Cái thứ nhất, quả dưa! Cái thứ hai, quả dưa! Người chung quanh đột nhiên dừng bước lại nói: "Ta dựa vào, 2 quả dưa rồi?"

"Sẽ không thật sự ra ba quả dưa chứ? Cho tới bây giờ còn chưa thấy qua a." Người chung quanh rất nhanh đã vây lại xem.

Trần Phong không để ý đến bọn hắn, mà nhìn vào hình vẽ trên cột thứ ba đang chuyển động, cuối cùng đến khi quả dưa hiện ra, rốt cục cũng dừng

lại.

3 quả dưa! Xuất hiện!

"Oa —— " Toàn bộ khu giải trí vỡ tổ.

Ngoài ý muốn

"Ta dựa vào, quả dưa, thật sự xuất hiện 3 quả dưa!"

"Trời ạ, thật hay giả, coi như là một cách điều chế cấp thấp nhất, cũng phải 100 ngàn nguyên a? Chơi một lần chỉ tốn có 100 nguyên, tiểu tử này kiếm bộn rồi a!"

"Quá bất khả tư nghị." Đám người sợ hãi thán phục, ngay cả chủ nhân của Công Viên Nước cũng bị kinh động, vội vàng chạy đến, chấn kinh nhìn đài "Máy đánh bạc số 3" này, con mắt trừng thật lớn, hiển nhiên cũng không thể tin được.

"Ba!" Hắn đập vào đài "Máy đánh bạc số 3" một cái, không có chút phản ứng nào, lại đập thêm một cái, vẫn là không có phản ứng.

Cuối cùng hắn dùng một vẻ mặt phát mộng nhìn Trần Phong, nói: "Đại ca, cái máy này bị hỏng..."

"Ta phi —— " Đám người ở chung quanh phỉ nhổ.

"Chơi xấu a!"

"Đúng đấy, uy tín cơ bản nhất ở đâu?" Đám người ồn ào.

"Hỏng?" Trần Phong cũng hết sức hoài nghi.

"Thật là xấu hổ." Chủ cửa hàng dờ khóc dờ cười nói: "Không phải hỏng thì sẽ không có khả năng xuất hiện 3 quả dưa."

"Vì cái gì?" Trần Phong càng kinh ngạc hỏi.

"Bởi vì chúng ta căn bản không có thiết lập kết quả là 3 quả dưa." Chủ cửa hàng mặt không đỏ tim không đập nói ra.

"Ta phi—— " Tiếng phi nhỏ chung quanh càng lớn, bởi vì chứng minh cái máy này bị hỏng mà không sợ xấu hổ, chủ cửa hàng ngay cả mặt mũi cũng không cần, không thiết lập kết quả 3 quả dưa thật sự không ngại sao?

"Không có sao?" Trần Phong hơi kinh ngạc, nếu như không có mà nói...Quảng sáng may mắn thế mà có thể phát huy tác dụng từ góc độ này! Cũng vào lúc này, Trần Phong mới chú ý tới, giá trị may mắn trên màn sáng thế mà sụt giảm rất nhiều, chỉ là 3 quả dưa, thế mà tiêu hao trọn vẹn 5 điểm giá trị may mắn!

Con nhiều hơn số điểm mà hắn cần để chế tạo hai bình gen biến dị! Nhưng những điều này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm chính là, tỷ lệ mà Quảng sáng may mắn có thể ảnh hưởng, thế mà còn có thể chế tạo ra loại 'Ngoài ý muốn' như thế này!

Trùng hợp sao? Hay là...

"Chúng ta thật sự không có thiết lập kết quả 3 quả dưa." Chủ cửa hàng tuyệt đối không e lệ, nói: "Thế nhưng những kết quả còn lại đều có, bằng không, ngài thử một cái máy khác xem? Cái này thật sự là đã trục trặc."

"Mặt mũi đâu?" Người chung quanh ồn ào.

"Được." Trần Phong không để ý đến bọn hắn, mà đi đến một cái đài "Máy đánh bạc số 3" khác. Mặc dù giá trị may mắn tiêu hao đến 5 điểm khiến cho hắn hơi đau lòng, nhưng hắn càng muốn làm rõ ràng là chuyện gì đã xảy ra hơn.

Xoạt! Hắn ấn vào cái nút, vào thời điểm hình vẽ sắp dừng lại, hắn mở Quảng sáng may mắn ra!

Cái thứ nhất —— quả dưa! Cái thứ hai —— quả dưa!

Tất cả mọi người đều trừng lớn con mắt, ta dựa vào, thế mà còn ra 2 quả dưa? Cái thứ ba này sẽ không phải vẫn là quả dưa đó chứ? Ngay cả chủ cửa hàng cũng sợ hãi thất thỏm, chỉ gặp cái hình vẽ thứ ba đang khoan thai di chuyển tới trước mặt quả dưa, Kacha, dừng lại.

"Tê —— " Đám người hít vào một ngụm hơi lạnh, thế mà thật sự lại là 3 quả dưa!

"Móa!" Hai mắt của chủ cửa hàng tối sầm lại, kém chút nữa trực tiếp té xỉu, cái này sao có thể?

"Quả nhiên..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, lại là 3 quả dưa, mà giá trị may mắn trong cơ thể hắn lại một lần nữa bị trừ đi 5 điểm.

"Đây là cái quỷ gì?" Chủ cửa hàng đi tới vỗ vỗ vào cái máy với vẻ mặt cầu xin: "Lại hỏng, lại hỏng rồi!"

Trần Phong không để ý đến hắn, đi đến một cái máy đánh bạc khác, tùy ý bấm nút.

Xoạt! 3 quả chuối tiêu xuất hiện, chung quanh có một mảnh sợ hãi thán phục.

Trần Phong nhìn giá trị may mắn trong cơ thể chỉ mất đi 1 điểm, rốt cuộc cũng minh bạch.

Thứ nhất, Quảng sáng may mắn rất cường đại! Ngay cả chuyện đối phương không thiết lập 3 quả dưa cũng có thể khiến cho cái máy gặp trục trặc để tạo ra, đây cũng không phải là sự tình đơn giản như là tỷ lệ nữa.

Thứ hai, loại này không phải là tăng tỷ lệ thành công lên mà là kết quả 'Ngoài ý muốn', cho nên tiêu hao phi thường khủng bố.

Dưới tình huống bình thường, tăng tỷ lệ thành công lên đối với Quảng sáng may mắn mà nói căn bản không phải là vấn đề, 1 điểm giá trị may mắn là đã đủ. Nhưng nếu cưỡng ép chế tác ra kết quả 'ngoài ý muốn' mà nói, giá trị may mắn sẽ tiêu hao trên diện rộng! Mà nếu như hắn không đoán sai mà nói, loại 'Ngoài ý muốn' này cũng sẽ tỉ lệ thuận với số điểm may mắn tiêu hao.

Mà trừ cái đó ra, loại tỷ lệ thuận túy nhất, Trần Phong ngược lại có thể vô cùng dễ dàng lấy ra. Ví dụ như —— Gen biến dị thứ ba!

Ví dụ như ——Liên tục phóng thích đao gió!

Nói như vậy...Nếu như mình đi tham dự xổ xổ dạng rút thăm trúng thưởng kia, rất có thể sẽ vô pháp trúng thưởng? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Đầu tiên, người sẽ không biết cái khâu nào sẽ ảnh hưởng đến kết quả. Thứ hai, tuyệt đại đa số mấy trò xổ xổ như thế này đều có những chuyện ẩn ở bên trong, rất có thể là một dạng giống như 3 quả dưa hôm nay, hơn nữa càng khó hơn! Hắn sẽ phải tiêu hao giá trị may mắn phi thường nhiều! Thậm chí có khả năng tiêu hao toàn bộ giá trị may mắn cũng không trúng! Nước trong đó, sâu không thấy đáy.

"Mặc kệ như thế nào, dù sao cũng phải thử một chút." Trần Phong ngăn người suy tư.

Bỗng nhiên, chủ cửa hàng ôm chặt lấy đùi của Trần Phong, cầu xin: "Lão đại, mong ngài thủ hạ lưu tình a."

Trần Phong: "..."

"Thủ hạ lưu tình a." Chủ cửa hàng nước mắt rùng rùng, van cầu: "Đại ca, chúng ta vốn ít sinh ý nhỏ a, từ lúc ngài đi vào ta liền nhìn ra ngài có thân thủ bất phàm, thế nhưng nếu như ngài cứ làm như vậy, toàn bộ máy móc ở chỗ này sẽ bị hỏng hết! Ngài nhìn xem như thế này đã được chưa, mấy bình thuốc thử gen này là do ta chuẩn bị cho ngài, van xin lão nhân gia ngài dừng tay có được không?"

Trần Phong: "...". Làm như là hắn đang giở trò xấu xa gì không bằng.

"Ngài cứ tiếp tục chơi, chúng ta chỉ có thể đóng cửa." Chủ cửa hàng cầu khẩn.

Trần Phong trợn mắt trừng hắn một cái, hắn chỉ tới đây kiểm tra hiệu quả của Quảng sáng may mắn mà thôi.

"Yên tâm, ta sẽ không làm loạn nữa." Trần Phong dờ khóc dờ cười, cam đoan một phen, chủ cửa hàng lúc này mới buông tay ra.

Trần Phong lần này cũng không có sử dụng Quảng sáng may mắn nữa, tùy ý chơi mấy lần, quả nhiên hình vẽ liền biến thành xuất hiện ngẫu nhiên, chủ cửa hàng nhưng còn đang cầm mấy bình Gien Mộc Hùng trông mong nhìn hần.

Trần Phong cảm thấy bất đắc dĩ, chỉ có thể rời đi.

Đây là khu giải trí, vốn để giải trí là trên hết, rất nhiều người đến đây cũng chỉ là vì chơi đùa, vốn ít sinh ý nhỏ, Trần Phong cũng không cần thiết phá hư sinh ý của người ta. Huống chi, mục đích của hần đã đạt đến.

Trở lại hiện thực, bên trong phòng mướn, Trần Phong làm ra một cái thống kê.

Quảng sáng may mắn, đối với tỷ lệ tinh khiết sẽ cải biến dễ dàng nhất, vô luận tỷ lệ lớn hay nhỏ, nhưng một khi dính líu với kết quả xuất hiện 'Ngoài ý muốn', tất nhiên sẽ tiêu hao giá trị may mắn trên diện rộng!

Đối với Quảng sáng may mắn mà nói, loại chuyện này ngược lại là hiếm thấy nhất. Ví dụ như ——Khiến cho "Máy đánh bạc số 3" 'Ngoài ý muốn' hư mất.

Tuỳ ý lựa chọn

"Xổ số mà nói..." Trần Phong nhìn giá trị may mắn còn sót lại 12 điểm trong cơ thể, mở một Website mở thưởng tức thời, sau đó mở Quảng sáng may mắn ra tiến hành lựa chọn mua sắm.

Sau đó, xổ số mở thưởng.

Xoạt! Giá trị may mắn trong cơ thể của Trần Phong trong nháy mắt biến mất, 12 điểm giá trị may mắn, hao sạch sẽ.

"Chúc mừng ngài trúng giải đặc biệt." Màn sáng bắn ra một cái khung chat.

Trần Phong so sánh kết quả xổ số với con số của mình, cảm thấy hơi bất đắc dĩ lắc đầu.

Giải đặc biệt, 5 vạn nguyên.

Giải nhất, 50 vạn nguyên! Trần Phong vừa rồi nghĩ thầm chính là giải nhất, nhưng mà cuối cùng lại chỉ xuất hiện giải đặc biệt, chỉ có thể nói rõ một sự kiện, cái hệ thống xổ số này căn bản cũng không có thiết lập hạng nhất! Mà cái hạng nhất 'Ngoài ý muốn' này đã khiến cho Trần Phong tiêu hao hết 12 điểm giá trị may mắn mà cũng không đạt được!

Cho nên ——Hắn chỉ có thể nhận được giải đặc biệt.

"Vẫn thua lỗ." Trần Phong buông tay, mấy cái dạng xổ số này quả nhiên không đáng tin cậy, 12 điểm giá trị may mắn, nếu dùng để chế tác Gien Mộc Hùng biến dị, hắn có thể chế tạo ra được sáu cái! Coi như dựa theo giá thấp nhất để bán, cũng có thể bán được 12 vạn nguyên! Khấu trừ hết chi phí, cũng phải thu được 9 vạn nguyên, tính toán cẩn thận, hắn thế mà lỗ vốn.

"Bên trong mấy cái trò chơi trúng thưởng này..." Trần Phong chỉ có thể cười khổ.

Muốn lấy được cái bánh từ trên trời rơi xuống này khả năng là không lớn, mặc dù sẽ có một vài hoạt động xổ số là thật, thế nhưng theo như Trần Phong quét mắt đại khái qua một vòng, hoạt động xổ số đang tiến hành trước mắt phải có trọn vẹn bốn, năm ngàn cái! Hắn cũng không thể đi thử nghiệm từng cái a? Cái hồ này, tuyệt đối không thể nhảy vào.

"Đánh cược nhỏ thì không thăm, đánh cược lớn thì mất mạng." Trần Phong thôn thức không thôi, sau đó hắn tiếp tục thăm tra tin tức liên quan tới cách điều chế, nhưng lại không tra ra được cái gì hữu dụng.

"Chỉ có thể mua bằng tiền thôi sao?" Trần Phong cảm thấy hơi thất vọng, hắn quyết định hỏi Mục Nguyên một chút, tên gia hỏa này đã trở thành Gen chế tác sư sớm hơn hắn rất nhiều, hắn là sẽ biết phương thức gì đó có thể thu được cách điều chế. Trần Phong liên hệ với Mục Nguyên, nói đơn giản nhu cầu của chính mình một chút.

Mục Nguyên ở đầu dây bên kia lại thật lâu không có lên tiếng.

"Sao thế?" Trần Phong kỳ quái.

"Người nói là, từ trước đến giờ người chỉ chế tác một loại Gien Mộc Hùng?" Mục Nguyên biểu lộ ra một vẻ mặt phát mộng, thật không thể tin nổi nhìn Trần Phong, hỏi: "Cho nên ta nói, người ngay cả cách điều chế được tặng vào thời điểm chứng nhận Sơ cấp chế tác sư cũng không có lĩnh?"

Trần Phong ngờ ngác hỏi: "Chứng nhận Sơ cấp chế tác sư, là cái gì?"

Mục Nguyên: "..."

Mục Nguyên im lặng trọn vẹn 5 giây đồng hồ, hắn nhìn Trần Phong đang một mực chờ đợi hắn giải thích, chỉ có thể tiếp nhận cái sự thật này —— cái tên gia hỏa làm ra thuốc thử gen biến dị siêu cường, đem Đào giáo sư giẫm ở dưới chân này, thế mà còn không có chứng nhận chế tác sư! Bây giờ là niên đại nào rồi, tên gia hỏa này thế mà học cổ nhân đi vào rừng sâu núi thẳm để tu luyện hay sao?

"Vậy tại sao vào lần đầu tiên gặp gỡ người lại nói người là sơ cấp chế tác sư?" Mục Nguyên tức giận hỏi.

"Trên màn hình số liệu hoá có ghi mà." Trần Phong nhìn vào chữ sơ cấp chế tác sư trên màn sáng, từ tốn nói.

"Đó chẳng qua chỉ là ước định." Mục Nguyên cười khỏ, nói: "Được rồi, ta sẽ nói cho người biết một chút."

"Số liệu trên màn hình số liệu hóa, chỉ là ước định trạng thái thân thể của người, chỉ có thể dùng để tham khảo, chỉ tương đương với một cái máy tính không nối mạng, không nối mạng có biết hay không? Có một số người thậm chí có thể gian lận! Sửa đổi số liệu của chính mình trên màn hình số liệu hoá, đương nhiên, làm như vậy cũng chỉ có thể tự sướng, chứ không có tác dụng chính thức gì!"

"Muốn trở thành Gen chế tác sư chính thức, là cần phải đi đến Hiệp hội chế tác gen để tiến hành khảo hạch chứng nhận. Mà để cổ vũ tất cả những người đi chứng nhận Gen chế tác sư, Hiệp hội chế tác gen cũng cung cấp rất nhiều phúc lợi, mỗi một lần chứng nhận thành công cũng đều có khen thưởng phong phú, mà khen thưởng của sơ cấp chế tác sư, chính là có thể tùy ý lựa chọn một cách điều chế ở trong kho gen, dù sao thì, Hiệp hội chế tác gen cũng rất hi vọng thuật chế tác gen mau chóng phát triển." Mục Nguyên nói một hơi.

"Tùy ý lựa chọn cách điều chế?" Đôi mắt của Trần Phong sáng rõ.

"..." Mục Nguyên thở dài, hình như người quan tâm không đúng chỗ rồi đại ca ơi!

Hắn biết Trần Phong đang suy nghĩ cái gì, liền khuyên nhủ: "Mặc dù có thể tùy ý lựa chọn, nhưng ta không đề nghị người lựa chọn cách điều chế có độ khó cao, người bây giờ mới tiến hành khảo hạch chứng nhận sơ cấp chế tác sư, cho nên chỉ có thể lựa chọn cách điều chế gen cấp độ F, cách điều chế gen cấp độ F cao cấp ngoại trừ khó chế tác ra thì hoàn toàn không có tác dụng gì, cho nên mọi người bình thường đều chọn cách điều chế dễ dàng để mau chóng tăng trình độ chế tác lên, mau chóng tăng lên thực lực của mình."

"Thì ra là thế." Trần Phong bừng tỉnh đại ngộ, nói: "Nói như vậy, ta cũng có thể lựa chọn cách điều chế 5 tinh?"

Mục Nguyên rơi lệ đầy mặt, không ngờ được hắn nói nửa ngày mà Trần Phong lại căn bản không nghe lọt tai!

"Đại ca, ta biết ngươi là thiên tài, bất quá, chúng ta hãy đợi đến thời điểm trở thành trung cấp chế tác sư hoặc là cao cấp chế tác sư, lại lựa chọn cách điều chế có độ khó cao không phải sẽ tốt hơn hay sao? Ở giai đoạn ban đầu vẫn nên lựa chọn một ít cách điều chế đơn giản để chạy nước rút a, những loại cách điều chế này, chỉ có sau khi nắm giữ, mới có thể tăng trình độ chế tác của chính mình lên a!" Mục Nguyên tận tình khuyên bảo.

"Ừm, biết rồi." Trần Phong vạn phần cảm tạ, nói: "Ta trước tiên đi khảo hạch, có việc gì cứ tùy thời liên hệ với ta."

Mục Nguyên: "..."

Tên gia hỏa này sẽ không thật sự muốn lựa chọn cái gì mà cách điều chế cao cấp đó chứ? Hắn là...Không thể nào? Mục Nguyên cũng không thể xác định.

Trần Phong ở trong mắt của hắn chính là một thiên tài tương đối tốt, hai người bọn hắn hai ngày trước liên hợp với nhau hạ bệ Đào giáo sư cũng coi như là có duyên phận, hắn cũng không muốn nhìn thấy Trần Phong lựa chọn một cách điều chế cấp cao rồi lãng phí thời gian, phải biết rằng, có rất nhiều cách điều chế cấp độ F có độ khó khăn 4 tinh hoặc 5 tinh, cũng đã khiến cho một số trung cấp chế tác sư chùn chân!

"Hi vọng ngươi đừng có làm loạn a." Mục Nguyên tự lẩm bẩm.

Mà lúc này, Trần Phong đã tràn đầy phấn khởi đi đến Hiệp hội chế tác gen, đề nghị của Mục Nguyên hắn hiểu được, nhưng mà hắn biết tình huống của chính mình, hiện tại hắn lựa chọn cách điều chế có độ khó cao, thì mới có thể bắt kịp tư cách báo danh thi đấu gen tân tú.

Lúc này, không liệu không được!

Hiệp hội chế tác gen là một tòa cao ốc cao 100 tầng, đứng sừng sững ở trong trung tâm Kim thành, chung quanh có các khu sinh hoạt và công trình giải trí, đều là vì phục vụ người ở đây.

Chứng nhận sơ cấp chế tác sư

Mà Hiệp hội chế tác gen này, vền vền chỉ là một phân hội ở Kim Thành, địa vị của Hiệp hội chế tác gen, qua chuyện này có thể thấy được lôm đôm.

"Ngài khỏe chứ, ta tới là để tiến hành chứng nhận sơ cấp chế tác sư." Trần Phong đi đến đại sảnh nói với nhân viên công tác.

"Tốt, xin chờ một chút." Một nhân viên công tác xinh đẹp giúp Trần Phong tiến hành chứng nhận thân phận, báo danh cùng với quá trình khảo hạch cơ sở, sau đó đem Trần Phong dẫn vào bên trong một căn phòng.

"Ngài trước tiên ở chỗ này thi viết, sau đó liên tục chế tác ra ba bình thuốc thử gen cấp độ F là được rồi."

Nhân viên công tác điềm đạm nở một nụ cười, nói: "Có cần thêm cái gì thì cứ gọi chúng ta."

Trần Phong khề gật đầu, không hồ là Hiệp hội chế tác gen, tổ chất phục vụ của nhân viên ở nơi này so với sự tưởng tượng của hắn còn cao hơn. Bởi vì tuổi còn nhỏ xem thường người? Bởi vì ăn mặc đồ rẻ tiền xem thường người? Làm sao có thể? Địa phương càng cao cấp, tổ chất yêu cầu đối với phục vụ viên càng cao.

Hắn đi vào bên trong căn phòng, cũng không có giám khảo, trên mặt bàn chỉ có một cái màn sáng lơ lửng, cùng với mấy cái Camera, nhìn qua liền thấy nơi này hết thảy đều được tự động hoá.

Trần Phong bắt đầu làm bài thi, đề thi lý luận cơ sở cũng không khó, chỉ cần có thể nhận ra được một ít tài liệu là được. Còn thực tế về sau, Trần Phong lựa chọn 3 phần tài liệu Gien Mộc Hùng rồi nói cho nhân viên công tác đem vào, nhẹ nhõm chế tác hoàn thành, khảo hạch sơ cấp chế tác sư, liền có thể thông qua thuận lợi như vậy, không có một tia gợn sóng nào.

"Chúc mừng ngài, Trần Phong tiên sinh." Nhân viên công tác cười ngon ngọt, nói: "Ngài đã trở thành sơ cấp chế tác sư, tư liệu và sổ liệu cá nhân

của ngài đã được cập nhật, hiện tại ngài đã có thể miễn phí lựa chọn một cách điều chế gen."

"Tốt." Tâm tình của Trần Phong khẽ nhúc nhích, rốt cục cũng chờ được đến một bước này.

Xoạt! Màn sáng lấp lóe, có vô số cách điều chế gen hiện lên ở trước mắt, Trần Phong kích động khó mà kiềm chế, cho dù là chỉ có thể lựa chọn cách điều chế gen cấp độ F, nơi này chí ít cũng có mấy chục vạn loại để lựa chọn, nhiều vô số kể.

Trần Phong suy nghĩ một hồi, liền lựa chọn độ khó 5 tinh. Xoạt! Cách điều chế còn lại chỉ có 5 cái, nhưng mà bên trong đại bộ phận cách điều chế, đều có một dòng chữ cảnh cáo đỏ tươi—— thiếu thôn tài liệu. Những cách điều chế này quá xa xưa, đại bộ phận tài liệu đã biến mất, ở vào niên đại này muốn gom góp những loại tài liệu này vô cùng khó khăn, hơn nữa còn có những tài liệu cá biệt...

Trần Phong nhìn qua một chút, những tài liệu kia căn bản là không thể bằng vào hẳn là có thể tiếp xúc, những cách điều chế này, cũng đều là cách điều chế chuyên môn chế tạo dành cho các công năng đặc thù, chỉ là vì uy lực tương đối thấp, cho nên mới hạ thấp xuống thành cấp độ F, nhưng lại có tính hạn chế với bản thân phi thường lớn. Trần Phong cẩn thận xem xét, gần như những cách điều chế 5 tinh này, cũng không có cái nào có thể sử dụng!

Xem ra chỉ có thể lựa chọn cách điều chế 4 tinh, Trần Phong lắc đầu, một lần nữa sàng lọc, so sánh với cách điều chế 5 tinh, cách điều chế 4 tinh nhiều hơn rất nhiều, Trần Phong rất dễ dàng liền có thể tìm được một cách điều chế tương đối dễ dàng thu thập tài liệu chế tác.

"Vậy thì chọn cái này đi." Trần Phong xác định.

"Được." Nhân viên công tác nở một nụ cười, nhìn về phía cách điều chế mà Trần Phong lựa chọn, cái miệng nhỏ nhắn nhất thời khẽ nhếch lên, trên khuôn mặt lộ ra vẻ khiếp sợ, lại thêm một người chọn cách điều chế này!

————

Cách điều chế Gen Lôi Xà

Độ khó: 4 tinh

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: sau khi dùng tinh thần lực dẫn nổ, sẽ tạo thành thương tổn to lớn.

Giới thiệu: Thông qua tinh luyện tinh huyết Lôi Xà cùng với các tài liệu cần thiết kích phát ra lực lượng thần bí bên trong gen Lôi Xà, tạo thành một loại thuốc thử gen đặc thù.

Bên trong màn sáng, bộ dáng của thuốc thử gen Lôi Xà lấy hình thức quang ảnh không ngừng hiện ra trong hư không, có thể thấy rõ ràng bên trong thuốc thử, có một con rắn nhỏ màu trắng xanh tạo thành từ lõi điện không ngừng bơi lội, toát ra lực lượng làm cho người ta phải sợ hãi. Đây không phải là thuốc thử dung hợp gen, mà là loại hình đặc thù dùng một lần. Có uy lực kinh người! Độ khó khăn chế tác cũng càng kinh người!

Chẳng trách vì sao nhân viên công tác lại kinh ngạc, nàng mỗi ngày đều có thể nhìn thấy rất nhiều người đến đây chứng nhận chế tác sư, nhưng mà người lựa chọn loại cách điều chế gen có độ khó cao 4 tinh như thế này, là gần như không tồn tại. Phải biết rằng, lựa chọn một cách điều chế gen chiến đấu phù hợp, có thể tiết kiệm được một khoảng tiền tài hơn trăm vạn.

Mà cái cách điều chế này? Rất có thể căn bản là không học được!

Hơn nữa mặc kệ là từ phương diện nỗ lực tăng trình độ chế tác hay là kiếm tiền mà nói, loại hình cách điều chế đặc thù 4 tinh này đều không phải là một lựa chọn tốt. Bởi vì từ lúc bắt đầu sinh ra, cách điều chế có độ khó cao này, chính là vì chuyên môn chuẩn bị cho một loại nhu cầu đặc biệt nào đó, căn bản là không thích hợp cho việc học tập bình thường.

"Gen Lôi Xà có độ khó khăn rất cao." Nhân viên công tác một lần nữa xác nhận, nói: "Số liệu cách điều chế là không có cách nào giao dịch, chỉ có

ngài mới có thể học tập, ngài khẳng định muốn lựa chọn cái cách điều chế này hay sao?"

"Xác định." Trần Phong nói không có một chút do dự nào.

"Được." Nhân viên công tác khẽ gật đầu, cho dù nàng không đồng ý, nhưng nàng lại không có tư cách nghi vấn quyền lợi của chế tác sư.

"Xoạt!" Vô số quang ảnh lưu chuyển, vô số số liệu hiện lên bên trong màn sáng của Trần Phong, số liệu khổng lồ của Gen Lôi Xà đang không ngừng chuyển dời vào bên trong vòng đeo của hắn, cái này chính là số liệu cách điều chế của cái thời đại này, từ mô hình tài liệu cho đến trình tự kích hoạt, các vật phẩm phổ thông căn bản là không có cách nào lưu giữ được một lượng tin tức khổng lồ như vậy.

Rất nhanh, số liệu truyền tải đã hoàn tất.

Cách điều chế gen Lôi Xà 4 tinh, đã tới tay!

"Giải quyết xong." Trần Phong không nhịn được trở nên kích động, đây chính là cách điều chế 4 tinh a, mặc dù có chút tiếc nuối khi không đạt được cách điều chế 5 tinh, nếu như mỗi một cách điều chế đều có loại trình độ như thế này mà nói, hắn chỉ cần năm cách điều chế liền có thể đạt tới trình độ 20 tinh, chỉ là một cái tư cách báo danh thi đấu tân tú thì tính là cái gì?

Đương nhiên, hắn cũng có một chút ngẫm lại, căn cứ theo sự hiểu biết của hắn, cách điều chế 4 tinh cùng với 5 tinh đều thuộc về loại cực kỳ trân quý, liền xem như là cách điều chế gen cấp độ F, cũng không phải là người bình thường có thể đạt được.

"Há, đúng rồi, trở thành trung cấp chế tác sư cũng sẽ được khen thưởng cách điều chế chứ?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Sẽ không."

Uỷ thác

Nhân viên công tác nói khẽ: "Trở thành trung cấp chế tác sư sẽ được khen thưởng một ít tài liệu quý hiếm."

"A." Trần Phong cảm thấy tiếc nuối, quả nhiên là mình đã suy nghĩ nhiều rồi, cách điều chế gen cấp E càng thêm trân quý, nếu như là cách điều chế cao cấp càng là có giá trên trời, liền xem như là Hiệp hội chế tác gen cũng sẽ không tặng không cho chế tác sư bình thường.

Bất quá, cho dù vậy thì lần thu hoạch này cũng đã đủ rồi, Trần Phong cảm thấy kích động.

Thuộc thử gen đặc thù 4 tinh, đến cùng sẽ có uy lực như thế nào? Hắn có chút không kịp chờ đợi được, Trần Phong đi ra bên ngoài, vừa mới chuẩn bị rời đi khỏi nơi này, thì có một người trung niên mặc đồng phục của Hiệp hội chế tác gen đi tới, nở một nụ cười vươn tay ra nói: "Xin hỏi người có phải là Gen chế tác sư Trần Phong?"

"Ừm." Trần Phong đáp lời.

"Ta đã chờ ngươi đã rất lâu." Người trung niên cười to: "Ngươi tốt, ta là Trương Vĩ nhân viên của Hiệp hội chế tác gen, lần này không mời mà tới, ta đến là vị sự tình liên quan tới loại Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba."

Tâm thần của Trần Phong nhất thời trở nên nghiêm nghị, thân phận của mình đã bị bại lộ?

"Ngươi yên tâm, trước mắt chỉ có một mình ta biết."

Trương Vĩ cười cười, nói: "Về phần tại sao ta có thể phát hiện ra thân phận của ngươi? Thực sự rất đơn giản, người bình thường dựa vào con mắt để phân biệt thân phận, mà chế tác sư chúng ta, dựa vào chính là tinh thần lực! Ở trong mắt của các chế tác sư, tinh thần lực của mỗi người đều có chỗ khác biệt, có thể tùy tiện phân biệt ra được thân phận."

"Đào giáo sư bởi vì muốn giảm hình phạt, cho nên ông ta đã đem bốn bình gien Mộc Hùng biến dị đã mua giao nộp cho Hiệp hội chế tác gen, mà tinh thần lực bên trên ba bình Gien Mộc Hùng mà người vừa mới chế tạo ra cực kỳ tương tự với bốn bình gien Mộc Hùng biến dị kia, cho nên..." Trương Vĩ giải thích.

Thì ra là thế. Trần Phong giật mình.

"Lần này không mời mà tới, cũng là vì sự kiện kia của Đào giáo sư."

Trương Vĩ cười nói: "Chuyện này gây ra tiếng vọng rất lớn, cho nên chúng ta muốn mau chóng đem loại gen Mộc Hùng biến dị thứ ba này ghi chép lại vào trong kho gen, bởi vì người là người chế tác ra loại gen biến dị này, chúng ta sẽ khen thưởng cho người 10 vạn nguyên tiền thưởng. Đương nhiên, cách điều chế loại gen biến dị này vẫn thuộc sở hữu trong tay của người, chúng ta cũng vền vền chỉ là ghi chép."

Tiền thưởng sao? Trần Phong cảm thấy sợ hãi thán phục, vền vền chỉ là ghi chép mà thôi, số tiền này coi như là tặng không, Hiệp hội chế tác gen quả nhiên là tài đại khí thô! Bất quá, một khi chứng nhận cách điều chế, thân phận của hắn...Trần Phong cảm thấy hơi phân vân.

"Nếu như người lo lắng về thân phận mà nói, thì không cần phải như thế."

Trương Vĩ tựa hồ biết Trần Phong đang suy nghĩ cái gì, nói: "Nói thật, chế tác sư càng có danh tiếng càng vô pháp giấu giếm thân phận. Nếu như muốn trở thành một chế tác sư chính thức, căn bản không cần phải che giấu thân phận của mình! Vào một số thời điểm, chỗ tốt mà danh tiếng mang đến, sẽ hơn xa xa so với phiền phức mà nó mang đến."

"Người đang nói là..." Trần Phong đột nhiên minh bạch, chẳng lẽ muốn cả đời sống lại này của mình sống trong sự hèn mọn? Che giấu tung tích sẽ thật sự có hữu dụng sao? Vô dụng mà thôi!

Hắn điệu thấp như vậy, Đào giáo sư không phải cũng tìm đến? Vương Việt còn không phải cũng tìm đến hay sao? Cái thời đại đặc thù này, có những năng lực kỳ lạ căn bản rất khó lòng phòng bị, một mực tránh né cùng với trốn tránh cũng căn bản là vô dụng.

Muốn an toàn sao? Có đôi khi danh tiếng mới là cam đoan lớn nhất!
Nguyên chủ nhân lúc trước chẳng phải là đã bị tùy tiện giết chết hay sao?
Thế nhưng mà, nếu như bản thân hấn có danh tiếng nhất định, có thân phận nhất định, sẽ có ai dám làm loạn?

Ít nhất, trước khi muốn ra tay với hấn, bọn hấn sẽ cân nhắc thân phận của mình một chút!

Che giấu? Tránh né? Hoàn toàn vô dụng mà thôi!

Muốn cho bọn hấn không dám ra tay với mình, phải có danh tiếng cùng với thân phận mới là vương đạo! Trần Phong đã nghĩ thông suốt.

"Như vậy thì, chúng ta hãy nói đến tên gọi của cách điều chế này?" Trương Vĩ lộ ra nụ cười, nói.

"Được." Trần Phong đồng ý.

Cuối cùng, loại Gien Mộc Hùng biến dị thứ ba, đã được Trần Phong đặt tên là Gien Mộc Hùng - chiến, đại biểu nó là loại hình gen chiến đấu đặc thù bên trong cái gen làm công này, đương nhiên về phần cái tỷ lệ hổ người kia có thể hay không khiến cho người khác chế tạo ra? Cũng không phải là vấn đề mà Trần Phong phải quan tâm.

Mà lúc này, bên trong thông tin cá nhân, tư liệu của Trần Phong lại một lần nữa thay đổi —— Trần Phong, sơ cấp chế tác sư, người sáng tạo 《Gien Mộc Hùng - chiến》. Dòng tin tức độc nhất kia, khiến cho hấn từ một sơ cấp chế tác sư bình thường trở hết tài năng, về sau nếu như muốn trình báo thành quả nghiên cứu cũng sẽ càng thêm dễ dàng.

"Danh tiếng sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, cái này chính là một thanh kiếm hai lưỡi, muốn nắm chắc như thế nào, phải xem chính mình, chỉ cần mình vận dụng thoả đáng, rõ ràng sẽ có lợi nhiều hơn hại.

"Người lựa chọn cách điều chế 4 tinh là vì thi đấu gen tân tú sao?" Trương Vĩ bỗng nhiên cười nói.

"Người cảm thấy ta làm như vậy là không đúng sao?" Trần Phong cảm thấy không biết nói gì.

"Đương nhiên là không." Trương Vĩ lắc đầu, nói: "Nếu như là người bình thường mà nói, ta căn bản sẽ không nghĩ như vậy, nhưng người thế nhưng vừa mới nhập môn đã là một thiên tài khai sáng gen mới, ta tin tưởng vào tiềm lực của người."

"Có lẽ là do vận khí a?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

"Vận khí cũng là một phần thực lực." Trương Vĩ bỗng nhiên nói ra: "Bối cảnh ở thời đại này cũng là một phần thực lực, vận khí vì sao lại không phải?"

Trần Phong yên lặng, Trương Vĩ nói không sai?

"Nếu như người thật sự khuyết thiếu cách điều chế mà nói..." Trương Vĩ trầm ngâm một lát, nói: "Người có thể đến tiếp nhận ủy thác của Hiệp hội chế tác gen, có một số ủy thác yêu cầu tương đối cao, cũng sẽ được tuyên bố ở nơi này."

"Ồ?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, cáo biệt Trương Vĩ, Trần Phong đi đến màn hình ủy thác bên trong Hiệp hội chế tác gen.

Xoạt! Có rất nhiều ủy thác được đổi mới, tuyệt đại đa số đều là ủy thác chế tác gen, tài liệu đã được chuẩn bị kỹ càng, thỉnh cầu Gen chế tác sư chế tác ra một loại gen nào đó, tiền công là bao nhiêu vân vân..., còn có các loại yêu cầu nhất định phải thành công, đủ loại kiểu dáng ủy thác, Trần Phong trực tiếp đem khen thưởng giới hạn thành cách điều chế 5 tinh, ủy thác trước mắt trong nháy mắt chỉ còn lại có một loại.

"Đây là..." Đôi mắt của Trần Phong nhất thời sáng lên.

Đây là một phần ủy thác giải trừ cấm chế, yêu cầu một vị sơ cấp chế tác sư có trình độ chế tác cao, cùng với bọn hắn đi vào bên trong di tích cổ thám hiểm, trợ giúp bọn hắn giải trừ cấm chế gặp được trên đường, hoàn thành nhiệm vụ liền có thể được khen thưởng một cách điều chế 5 tinh.

Phỏng vấn

"Cắm chế..."

Trần Phong lên trên mạng thẩm tra một chút, nhất thời cảm thấy không sai. Cái gọi là cắm chế, dùng tư duy của hắc để giải thích, chính là mật mã khóa ở bên trong tinh huyết.

Ở bên trong di tích cổ, có một ít biến dị thú sau khi chết, tinh huyết hòa tan vào mặt đất, trải qua năm tháng diễn hóa, sinh ra một ít đường vân tinh thần đặc thù, hình thành loại cắm chế kỳ lạ này. Phàm là địa phương bị cắm chế bao trùm, đều không thể thông qua, nếu như cưỡng ép thông qua, sẽ bị lực lượng tinh huyết phản phệ, vô cùng đáng sợ. Chỉ có Gen chế tác sư ở dưới trạng thái Số chiều mới có thể giải trừ cắm chế!

"Nguyên lai là như thế." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hắc nhìn nhìn thời gian, thời gian phỏng vấn vừa vặn là hôm nay, Trần Phong chuẩn bị đi qua nhìn một chút.

Hắc biết thực lực thực tế của mình còn nhiều khiếm khuyết, loại trình độ cắm chế này, có khả năng cao là hắc sẽ vô pháp hoàn thành, nhưng chỉ cần có một tia cơ hội, hắc cũng không muốn buông tha, đây chính là cách điều chế 5 tinh!

Nếu như có thể đạt được mà nói... Trần Phong xiết chặt nắm đấm. Dựa theo địa chỉ viết ở bên trên, Trần Phong đi đến đại sảnh số 23 ở tầng 7, bên trong đã bắt đầu phỏng vấn, đang có rất nhiều sơ cấp chế tác sư ngồi ở phía dưới, mà trên đài cao có mấy người trẻ tuổi có khí thế không tầm thường đang đứng, từ quanh thân của bọn hắc phát ra khí tức nhàn nhạt có thể thấy được, những người này rõ ràng đều là gen chiến sĩ cấp E!

"Cấp E..." Trần Phong nhú mày, xem ra yêu cầu của bọn hắc khẳng định sẽ không thấp.

"Xin các vị yên lặng!" Người trẻ tuổi ở trên đài cao chấp tay nói, trong đại sảnh cấp tốc trở nên yên tĩnh.

"Ta tên là Từ Phi." Người trẻ tuổi rất là hài lòng gật gật đầu nói: "Cảm tạ mọi người đã đến đây đúng giờ, lần này chúng ta muốn đi vào một di tích cổ để thám hiểm, cần một vị Gen chế tác sư giúp đỡ, cho nên mới ủy thác cho Hiệp hội chế tác Gen cử hành lần phỏng vấn này, bởi vì điều kiện có hạn, cho nên chúng ta chỉ có thể lựa chọn một vị sơ cấp chế tác sư."

Nói đến đây, hắn có chút dừng lại rồi mới nói tiếp: "Sơ cấp chế tác sư mạnh nhất."

Xoạt! Bầu không khí trong đại sảnh lập tức trở nên khẩn trương, những chế tác sư đều quay đầu lại trừng mắt với đối phương, đây chính là cách điều chế 5 tinh!

Theo Hiệp hội chế tác Gen truyền thụ số liệu cách điều chế, cách điều chế bình thường đều được chứa đựng ở bên trong Chip, trước khi mở ra, là có thể giao dịch! Cho dù bọn hắn không học được, cũng có thể bán cho người khác, kiếm được 1 khoản tiền lớn! Đây đủ để cho rất nhiều người làm cho trình độ chế tác của mình tăng lên mấy tinh.

Trần Phong hơi hí hóp trừng mắt lại, bất động thanh sắc nhìn cảnh này.

"Hôm nay, bài phỏng vấn cũng rất đơn giản." Từ Phi xuất ra một cái mâm tròn cổ xưa, ở bên trên tràn ngập vết nứt huyết sắc, ở giữa có một giọt tinh huyết màu đỏ, giống như một con mắt luôn luôn lóe ra hồng quang.

"Đây là một cái cấm chế bàn, bên trong có một giọt tinh huyết cổ lão, đây là một cái cấm chế bàn có độ khó khăn vượt qua trình độ hiện tại của các ngươi, các ngươi không cần phải hoàn thành. Mỗi người có thời gian hai phút đồng hồ, bên trong thời gian hạn định, ai có thể thu thập gen hữu hiệu nhiều nhất, người đó sẽ là người thắng lợi cuối cùng."

Từ Phi nhàn nhạt nói xong, liền hỏi: "Như vậy, người nào muốn bắt đầu trước?"

"Ta tới." Một người ở bên dưới bước đi lên, tự hào nói: "Hoắc Thạch ta thế nhưng trước đây đã từng cùng với người khác đi thám hiểm qua cùng một chỗ, phá giải cấm chế, tuyệt đối sẽ thuần thục hơn so với người khác."

Nói xong, hắn liền đi đến trước mặt cấm chế bàn, hai mắt khép hờ, lấp lóe lên một vòng ánh sáng nhạt, tiến vào trạng thái Sổ chiều.

"Ông —— "

Trần Phong tận mắt thấy đường vân phía trên cái mâm tròn kia bắt đầu vận chuyển, mấy trăm đạo đường vân trải rộng ở bên trên cái mâm tròn, từng đạo từng đạo ánh sáng nhạt bắt đầu sáng lên.

Mười đạo, hai mươi đạo, ba mươi đạo...Cuối cùng, vào thời điểm đường vân thứ 90 sáng lên thì im bật, Hoắc Thạch tỉnh lại, quang huy bên trên mâm tròn lặng yên không một tiếng động biến mất, giống như là chưa từng bao giờ xuất hiện qua.

"90 đạo, không tệ." Từ Phi tán thưởng một tiếng, người kia dương dương đắc ý lui ra ngoài.

Ngay sau đó, từng người khác lần lượt đi lên, 30 đạo, 50 Đạo, 20 đạo, 80 đạo... Đủ loại đều có, nhưng mà không có một ai có thể siêu việt được Hoắc Thạch.

"Một đám gà yếu." Hoắc Thạch dương dương đắc ý.

"90 đạo đã là mạnh nhất?" Từ Phi nhíu mày, liếc mắt nhìn qua mấy người bằng hữu, lấy cách điều chế mà bọn hắn thả ra để làm phần thưởng, vì sao lại chỉ hấp dẫn được mấy tên chế tác sư có trình độ như thế này? Loại trình độ này mà muốn cùng với bọn hắn đi thám hiểm di tích, có chút miễn cưỡng.

"Đây là vấn đề thời gian, nếu như chúng ta có thời gian khoảng 1 tuần mà nói, nhất định có thể tìm được 1 vị chế tác sư tốt nhất." Chu Linh - cô gái duy nhất bên trong đội ngũ nhắc nhở.

"Đúng thế." Từ Phi gật gật đầu, nói: "Vậy thì chọn hắn."

"Người gọi là Hoắc Thạch có đúng không." Từ Phi nhìn hắn một cái, nói: "Nếu như ngươi là người mạnh nhất..."

Nhưng mà, ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên đi tới, nói: "Xin hỏi, ta có thể thử một chút chứ?"

Đại sảnh trong nháy mắt liền yên lặng trở lại.

"Người là?" Từ Phi nhìn sang.

"Sơ cấp chế tác sư, Trần Phong." Trần Phong tự giới thiệu.

"Người đưa số liệu chứng nhận cho ta xem một chút." Từ Phi gật gật đầu, đây là điều cơ bản nhất của cuộc phỏng vấn, Trần Phong cần phải đem một bộ phận số liệu trong màn hình số liệu hóa của mình công bố ra, để cho Từ Phi nhìn.

"Được." Trần Phong đem số liệu chứng nhận của chính mình gửi tới.

Từ Phi quét mắt một vòng, nhất thời cảm thấy ngốc trệ, hỏi: "1 tinh?"

Toàn bộ đại sảnh đang yên tĩnh, chợt cười vang.

1 tinh? Đứa nhỏ này tới đây là để chơi đùa hay sao? Mặc dù bên trong nhiệm vụ yêu cầu là sơ cấp chế tác sư, không có yêu cầu về trình độ chế tác, thế nhưng một tân thủ mới nhập môn cũng muốn tiếp nhận nhiệm vụ này có phải hay không là hơi quá phận?

Trình độ chế tác 1 tinh, có thể mạnh đến mức nào?

"Dạng này cũng muốn đoạt mỗi làm ăn cùng với ta?" Hoắc Thạch mới vừa rồi còn đang lo lắng lúc này đã trợn trắng mắt, chế tác sư hiện tại thực sự là...

"Thật có lỗi." Từ Phi cười khỏ: "Loại trình độ này chỉ sợ..."

"Đọc tiếp đi." Trần Phong cười cười.

"Ồ?" Từ Phi nhìn thấy vẻ mặt bình tĩnh của Trần Phong, tiếp tục nhìn xuống, liền thấy bên trên chứng nhận cá nhân của Trần Phong, có một dòng: Người điều chế 《 Gien Mộc Hùng - chiến 》, sắc mặt của hắn rất

cục trở nên ngưng trọng, có thể ở trình độ sơ cấp chế tác sư liền có thể nghiên cứu ra được cách điều chế của chính mình? Loại trình độ này...

Từ Phi lúc này mới nghiêm túc nhìn về phía Trần Phong, hẳn biết có một số chế tác sư ưa thích để tâm vào chuyện vụn vặt, không nghiên cứu triệt để cách điều chế tuyệt đối sẽ không ngừng tay, mà vị trước mắt này, tựa hồ chính là loại chế tác sư kia? Cho dù là hắn chỉ mới có 1 tinh!

Tác dụng của danh tiếng

Đoạn thời gian trước sự tình của Trần Phong cùng với Đào giáo sư hẳn cũng có nghe thấy, không nghĩ tới nhân vật chính của sự kiện kia, thế mà đang đứng ở trước mặt mình, Trần Phong sao... Từ Phi trầm ngâm một lát, nói: "Tốt, ngươi hãy thử một chút đi."

Trần Phong khẽ gật đầu, tác dụng của danh tiếng, ở thời điểm này đã phát huy tác dụng. Về mặt của mọi người ở chung quanh trở nên có chút quái dị, trên tư lịch của người trẻ tuổi kia rất cuộc viết cái gì, mà có thể làm cho vị gen chiến sĩ cấp E này phải lau mắt mà nhìn?

"Tên gia hỏa này..." Ánh mắt của Hoắc Thạch trở nên kinh nghi bất định, thật chẳng lẽ đã gặp phải một tuyệt thế kỳ tài?

Xoạt! Trần Phong bất động thanh sắc đi lên phía trước, giờ hai tay lơ lửng trên cái mâm tròn, trong nháy mắt liền tiến vào trạng thái Số chiều.

"Oanh!" Vàng sáng trước mắt nổ tung, có vô số gen ánh sáng lung linh ở chung quanh tuôn ra. Bên trong vùng hư không tăm tối này, cái mâm tròn cổ xưa kia đột nhiên trở nên to lớn, đường vân bên trên mâm tròn đều trở nên dị thường rõ ràng, Trần Phong có thể tùy tiện cảm giác được, mỗi một loại đường vân, mỗi một đạo dấu vết, đều cần một đoạn gen đặc biệt để kích hoạt, chỉ có sau khi dùng các đoạn gen đặc biệt này kích hoạt toàn bộ đường vân, mới có thể giải trừ cái cấm chế này.

Nguyên lai, đây chính là cấm chế sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Một giây...Hai giây...Mười giây...Trần Phong cẩn thận nghiên cứu cái gọi là cấm chế này. Mà lúc này, chế tác sư ở chung quanh nhìn thấy Trần Phong nửa ngày cũng không có động tĩnh, đều cảm thấy một trận buồn cười.

"Quả nhiên, 1 tinh liền là 1 tinh a."

"Hiện tại sơ cấp chế tác sư thật sự là quá cuồng vọng a." Đám người ở xung quanh mĩa mai, không có thực lực không đáng sợ, không có thực lực mà dám tới nơi này đoạt mỗi làm ăn thì mới đáng sợ.

"Ta quả nhiên đã suy nghĩ nhiều." Mà Hoắc Thạch lại càng không che giấu sự xem thường của mình, mới vừa rồi còn tưởng là tên gia hỏa này có đòn sát thủ gì, làm nửa ngày, hóa ra lại chỉ là một con gà mờ.

"Loại này rác rưởi này cũng muốn đoạt mỗi làm ăn cùng với ta?" Hoắc Thạch cười ra nước mắt.

Từ Phi yên lặng nhìn cảnh này.

Hai mươi giây, ba mươi giây, một phút đồng hồ, những cái đường vân ở trên cái mâm tròn kia, cũng không có bất kỳ phản ứng nào. Điều này cũng minh chứng rằng, ở bên trong thời gian một phút đồng hồ vừa rồi, Trần Phong thể mà ngay cả một đường vân cũng không có kích hoạt! Ngay cả một đoạn gen cũng đều không có tìm được! Loại tiêu chuẩn này...

"Là tân thủ thuần khiết sao?" Từ Phi cảm khái một tiếng, xem ra là hắn đã nhìn lầm, xem ra cái người gọi là Trần Phong này có thể làm ra Gien Mộc Hùng biến dị thật sự chỉ là may mắn. Hắn đã từ bỏ, mấy tên đội viên còn lại thì ở bên cạnh cười chế giễu.

Nhưng mà, chẳng ai ngờ được rằng, vào lúc này, bỗng nhiên, những đường vân ở trên cái mâm tròn đang lấy một tốc độ không thể tin được điên cuồng sáng lên.

Mười đạo! Hai mươi đạo! Ba mươi đạo!

...

Chỉ vùn vùn trong thời gian tám giây, những cái đường vân kia đã sáng lên đến tám mươi đạo.

"Làm sao có thể?" Hoắc Thạch kinh hãi thốt lên, tám giây, kích hoạt tám mươi đạo? Sơ cấp chế tác sư làm sao có thể làm được? ! Phải có vận khí cùng với tốc độ như thế nào, mới có thể làm nhanh như vậy a?

"Vận khí, nhất định là vận khí!" Hoắc Thạch tự an ủi mình, nhưng mà, một giây sau, trong lòng của hắn liền phát lạnh.

Bên trên cái mâm tròn, quang huy vẫn còn đang tiếp tục lấp lóe, 90 đạo! 100 đạo! Trần Phong không có một chút dừng lại nào vượt qua hắn.

"Làm sao có thể?" Hoắc Thạch kinh ngạc đến ngây người: "Hắn không phải chỉ mới nắm giữ 1 cách chế tác gen thôi sao... Hắn không phải chỉ là một tên tân thủ thuần khiết có trình độ chế tác 1 tinh thôi hay sao, làm sao có thể mạnh đến như vậy!"

Nào chỉ là hắn ngạc nhiên, mà tất cả mọi người đều bị hù sợ, bởi vì cái quang huy lấp lóe kia vẫn còn đang tiếp tục, 200 đạo! 300 đạo! Bên trên cái mâm tròn cổ xưa kia, những cái đường vân đang lấy một loại tốc độ thật không thể tin nổi, dần dần sáng lên, cuối cùng vào thời điểm 1 phút 55 giây triệt kích hoạt.

"Ong —— " Ánh sáng đỏ lóng lánh, quang huy sáng chói từ bên trên mâm tròn tỏa ra.

"Răng rắc!" Cái cấm chế bàn bỗng nhiên mở ra.

Mở! Thế mà mở! Tất cả mọi người đều chấn kinh, cái cấm chế bàn kia, thế mà lại bị Trần Phong mở ra!

"Ta dựa vào." Hoắc Thạch kinh ngạc đến ngây người, miệng há to đến mức có thể nhét vào một quả trứng gà, con m* nó đây là cái gì yêu nghiệt a, trình độ chế tác mới có 1 tinh, liền có được loại thực lực nghịch thiên này?

Người có còn để cho người khác sống hay không!

"Tốt tốt tốt!"

"Ta quả nhiên không nhìn lầm!" Từ Phi cuồng hỉ, liền ngay cả hắn cũng không nghĩ tới, bên trong sơ cấp chế tác sư, lại có người có thể giải trừ cái cấm chế này! Về phần Trần Phong chỉ có trình độ chế tác 1 tinh... Ai thèm quan tâm? Bọn hắn cũng không cần Trần Phong phải chiến đấu.

Mà lúc này, Trần Phong đã từ trong trạng thái Số chiều trở về, nguyên lai, đây chính là cấm chế, bên trong cái giọt tinh huyết kia bao hàm mấy vạn gen thậm chí còn nhiều hơn, những đường vân chung quanh này có được một loại lực lượng nào đó, đem tinh huyết đã bị phong ấn ngẫu nhiên tuyến ra một ít đoạn gen làm chốt mở, chỉ cần người đem đoạn gen đối ứng tìm tới, là có thể mở cấm chế ra.

Nói trắng ra, cấm chế căn bản chính là phiên bản tìm kiếm gen được gia tăng độ khó!

Đương nhiên, xem như là phiên bản tìm kiếm gen được gia tăng độ khó, Trần Phong cũng vô pháp có thể hoàn thành. Số lượng ba trăm đoạn gen, đã vượt xa Gien Mộc Hùng mấy chục lần, đối với Trần Phong hiện tại mà nói, có chút vượt quá khả năng, cho nên hẳn mới thật lâu không có ra tay.

Nhưng mà cách điều chế 5 tinh chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, Trần Phong nhất định phải có được! Cho nên cuối cùng hẳn đã dứt khoát mở Quầng sáng may mắn ra cứng rắn giải trừ cái cấm chế này.

Bọn gia hỏa này còn dám khinh bỉ hắn sao? Trần Phong nhìn thấy 1 điểm giá trị may mắn tiêu hao cười không thôi.

Đồng thời, hắn cũng đã mơ hồ hiểu rõ ảo diệu của danh tiếng, nếu như không có thành tựu 《Gien Mộc Hùng - chiến》 của chính hắn, chỉ sợ Từ Phi căn bản sẽ không cho hắn cái cơ hội này! Người mạnh hơn thì như thế nào? Căn bản ngay cả cánh cửa phỏng vấn cũng không mở ra được!

"Không hổ là Trần tiên sinh." Từ Phi tán thưởng, sau đó đem một đám chế tác sư đang phát mộng mời ra bên ngoài. Những người kia cho dù đã đi ra bên ngoài nhưng cũng còn chưa từ trong sự rung động lấy lại tinh thần. Người mới hiện tại, đã có thể ngưu bức đến loại tình trạng này rồi ư? 1 tinh a! Mới nắm giữ một cách điều chế rác rưởi nhất a! Thế mà đã có thể mở ra loại cấm chế kia? Bọn hắn có một loại cảm giác đã sống uổng phí nửa đời người rồi.

Mà Hoắc Thạch càng biểu lộ ra một vẻ mặt mờ mịt, cái ủy thác kia vốn nên thuộc về mình, cứ như vậy không còn?

Dựa vào cái gì? !

Chế tác Gen Lôi Xà

"Ta..." Hoắc Thạch còn muốn trở lại khiêu chiến với Trần Phong, lại phát hiện mình ngay cả cửa vào còn không thể vào được!

"Thật có lỗi, buổi phỏng vấn đã kết thúc." Bảo an bên ngoài đại sảnh ngăn lại hắn.

Nói đùa cái gì! Khiêu chiến? Chênh lệch giữa hai người bọn hắn liền coi như những ngoài nghề như bọn họ cũng có thể nhìn ra!

"Rất tốt." Hoắc Thạch cắn chặt răng, nói: "Trần Phong đúng không? Ta sẽ điều tra ngươi là ai! Sớm muộn cũng có một ngày, ta sẽ khiêu chiến ngươi, lấy lại vinh diệu thuộc về mình!" Nói xong Hoắc Thạch liền quay người rời đi.

Mà lúc này, ở trong đại sảnh.

"Trần tiên sinh." Từ Phi cười cười: "Hiện tại chúng ta đã có thể nói chuyện thật tốt."

"Được." Trần Phong gật đầu, hắn biết, nhiệm vụ ủy thác có thể khen thưởng cách điều chế 5 tinh, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

"Địa điểm mà lần này chúng ta thám hiểm, là núi Long Thệ." Từ Phi thấp giọng nói, nói xong hắn còn nhìn Trần Phong một chút, Trần Phong rất bình tĩnh gật gật đầu.

"Ta hiện tại là chiến sĩ đỉnh phong cấp E, chính là đang chuẩn bị dùng hợp thuốc thử gen cấp D, nhưng mà có một số loại tài liệu cho dù có tiền cũng không mua được, chỉ có thể dựa vào chính mình đi thu thập, mà loại tài liệu ta cần, đang ở ngay bên trong núi Long Thệ, chỉ cần chúng ta đi qua, giải trừ cấm chế, thu thập tài liệu là có thể rời đi." Từ Phi nói xong lại nhìn Trần Phong một chút.

Trần Phong bình tĩnh gật đầu.

"Đây chính là quá trình đại khái." Từ Phi nói xong liền nổi lòng tôn kính, không hổ là thiếu niên thiên tài có thể làm ra loại Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba! Khi nghe thấy núi Long Thệ mặt cũng không đổi sắc, phần can đảm này, thường nhân căn bản không làm được.

"Như vậy, ta chỉ có một câu hỏi." Trần Phong mở miệng.

"Người hỏi đi." Từ Phi gật đầu.

Trần Phong hỏi: "Cái gì là núi Long Thệ?"

Từ Phi: "..."

Tất cả mọi người: "..."

Không ngờ tên gia hỏa này căn bản không biết cái gì gọi là núi Long Thệ?

Từ Phi cười khò một trận, lúc này mới giải thích cặn kẽ một chút nhiệm vụ lần này cùng với địa điểm cho Trần Phong. Núi Long Thệ, nghe hết sức mơ hồ, nhưng mà chính là một chỗ di tích cổ ở gần Kim Thành. Sở dĩ vì sao được gọi là núi Long Thệ, là bởi vì theo truyền thuyết ở nơi đó đã từng có một đầu biến dị thú Hải Long chết qua, bởi vậy cái tên gọi này mới có thêm vài phần sắc thái thần bí.

Bởi vì có vị trí địa lý đặc thù, thỉnh thoảng sẽ bồi dưỡng ra được một ít tài liệu quý hiếm, lại thêm ở nơi đó có rất nhiều biến dị thú tồn tại, cũng trở thành thiên đường của thám hiểm giả.

"Thật có sự có Long?" Trần Phong ngạc nhiên. (Long: rồng)

"Khụ khụ." Từ Phi thấp giọng nói: "Thực ra đều là thần lân lớn biến dị, bởi vì sau khi gen biến dị có được năng lực cường hãn cho nên mới được thần thoại lên mà thôi, tuy nhiên nếu đã được mọi người gọi là biến dị thú Long, coi như không phải là Long thật sự, thì cũng có thực lực phi thường khủng bố."

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Thực ra người không cần phải quá lo lắng." Từ Phi tự tin nói: "Chúng ta đều là gen chiến sĩ cấp E, chỉ cần không đi khiêu chiến biến dị thú cấp D ở tầng thứ năm, căn bản sẽ không gặp phải nguy hiểm."

"Lúc nào đi?" Trần Phong ngẫm nghĩ một chút rồi hỏi.

"Ba ngày sau." Từ Phi nói ra.

"Tốt." Trần Phong đồng ý, rồi lại nói tiếp: "Nhưng mà phần ủy thác này cần phải thông qua Hiệp hội chế tác gen tuyên bố."

"Cái này là điều hiển nhiên."

Từ Phi gật đầu, rất nhanh, một phần ủy thác thông qua Hiệp hội chế tác gen tuyên bố xuất hiện bên trên màn sáng của Trần Phong, Trần Phong lựa chọn tiếp nhận, phần nhiệm vụ ủy thác này, đã chính thức thành lập.

Thời gian nhiệm vụ: Ba ngày sau.

Địa điểm nhiệm vụ: Núi Long Thê

Giới thiệu nhiệm vụ: Giải trừ các loại cấm chế bên trong quá trình thám hiểm.

Phần thưởng nhiệm vụ: Cách điều chế 5 tinh

Ủy thác nhiệm vụ thành công, mọi người đều trở về nhà chuẩn bị một chút, dù sao mà địa phương muốn đi cũng có tính nguy hiểm nhất định, nhất định phải chuẩn bị một số thủ đoạn tự vệ.

Mà Trần Phong, đồng dạng cũng cần phải chuẩn bị, làm một chế tác sư, trên lý luận hẳn sẽ an toàn nhất, nhưng mà, nếu như đội ngũ xuất hiện mâu thuẫn thì sao? Mặc dù loại tỉ lệ này rất thấp, nhưng mà Trần Phong vẫn muốn cân nhắc đi vào.

Đem sự an toàn của chính mình đặt vào trong tay của người khác? Hẳn không làm được.

Dưới tình huống bình thường, muốn trở thành Gen chế tác sư, gen năng lực sở hữu đều là để phụ trợ việc chế tác gen, ví dụ như, năng lực của Vương Việt!

Ví dụ như —— Các loại Gen năng lực tăng cường tinh thần lực, tăng xác suất chế tác thành công lên. Cho nên, Gen chế tác sư bình thường, sức chiến đấu đều vô cùng yếu, cùng cấp bậc với gen chiến sĩ cơ hồ có thể không cần tính. Mà cái này, chính là ưu thế của Trần Phong.

"Trong mắt bọn hắn, sức chiến đấu của ta gần như là bằng không."

"Nhưng mà gen năng lực của ta lại là đao gió, có sức chiến đấu nhất định, tăng thêm Quang sáng may mắn, gần như có thể quét ngang gen chiến sĩ cấp độ F, nhưng mà như thế vẫn chưa đủ! Muốn tự vệ, nhất định phải càng mạnh hơn!" Trần Phong phân tích, đương nhiên, đối với hắn mà nói, chuyện trọng yếu nhất trong ba ngày này chính là tích lũy giá trị may mắn!

Về đến nhà, chuyện thứ nhất mà Trần Phong làm, chính là học tập cách điều chế gen Lôi Xà! Tăng thực lực lên có rất nhiều loại, mà thuốc thử gen Lôi Xà, không hề nghi ngờ chính là một cái ở bên trong, loại hàng dùng một lần được tạo ra từ cách điều chế có độ khó cao này, uy lực tuyệt đối sẽ không kém.

Xoạt! Trần Phong mở màn sáng ra, vô số số liệu trong nháy mắt xuất hiện, Trần Phong bắt đầu nghiêm túc học tập, tiêu tốn ròng rã một ngày rưỡi thời gian, hắn mới có thể đem một lượng lớn nội dung số liệu này tiêu hóa. Cách điều chế 4 tinh, quả nhiên là có độ khó rất cao.

Bước đầu tiên tìm kiếm gen, đã phải tìm ra trọn vẹn 200 đoạn gen, đã muốn bắt kịp số đoạn gen ở trên cái cấm chế bàn kia, mà bước thứ hai...Ừm, chính là kích hoạt lẫn nhau 200 đoạn gen. Trần Phong có thể khẳng định, nếu như là do chính hắn chế tác, tuyệt đối sẽ không có cách nào có thể thành công.

Nửa ngày thời gian! Tới tận đêm khuya, Trần Phong mới đem toàn bộ tài liệu Gen Lôi Xà cần thiết gom góp lại, một phần mười vạn nguyên, ba phần tài liệu mất rỗng rã ba mươi vạn nguyên.

"Bắt đầu đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, lần này, hắn không dám làm loạn, toàn bộ quá trình chế tác đều mở ra Quầng sáng may mắn.

Bước đầu tiên, tìm kiếm gen, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

Cho dù quá trình hơi rườm rà, tinh thần lực tiêu hao hơi nhiều, nhưng mà so với việc giải trừ cấm chế lúc phỏng vẫn vẫn dễ chịu hơn một ít, Trần Phong nhẹ nhõm hoàn thành.

Bước thứ hai, kích hoạt gen, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn, công thức kích hoạt 200 đoạn gen, rất khó khăn, một bước này, tiêu hao rất nhiều tinh thần lực, vượt xa sự tưởng tượng của Trần Phong, kém một chút nữa liền thất bại.

Bước thứ ba, dung hợp gen, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

Rèn luyện

Một bước này ngược lại lại trở thành một bước đơn giản nhất bên trong ba bước, đem những loại tài liệu quý giá kia gom góp lại chế tác thành dịch thể bồi dưỡng Gen Lôi Xà, sau đó đem 200 đoạn gen kia đặt vào bên trong dịch bồi dưỡng để bắt đầu phục chế cùng với diễn sinh.

Xoạt! Ánh sáng màu xanh nhạt hiện lên, chế tác thành công! Trần Phong dựa theo nội dung bên trong cách điều chế, cẩn thận từng li từng tí đem gen bỏ vào bên trong thuốc thử, sau đó bắt đầu đổ vào bao chứa, thuốc thử gen Lôi Xà, coi như hoàn thành, Trần Phong khởi động quét hình.

Gen tên: Thuốc thử gen Lôi Xà

Gen loại hình: Đặc thù

Tác dụng: sau khi dùng tinh thần lực dẫn nổ, sẽ tạo thành thương tổn to lớn.

Giới thiệu: Thông qua tinh luyện tinh huyết Lôi Xà cùng với các tài liệu cần thiết kích phát ra lực lượng thần bí bên trong gen Lôi Xà, tạo thành một loại thuốc thử gen đặc thù.

Tinh thần tiêu hao: 10 điểm.

Không có biến dị?

Trần Phong cảm thấy hơi ngoài ý muốn, xem ra không phải loại gen nào cũng đều có thể biến dị. Hắn lên trên mạng điều tra thêm, ít nhất là bên trong những loại thuốc thử gen Lôi Xà được bán ra, chưa từng nghe nói qua có loại gen biến dị nào. Sở dĩ tiêu hao 3 điểm giá trị may mắn, không phải là bởi vì biến dị cùng với thuộc tính cao, chỉ đơn thuần là do độ khó khăn chế tác vô cùng cao.

Về phần uy lực của nó...Trần Phong cũng không dám nếm thử, nói đùa cái gì! Toàn bộ tài liệu đã hết 10 mươi vạn, còn đem chính mình nổ chết thì rất khôi hài.

Hắn sau khi đi vào "Cộng đồng giả lập" xem xét uy lực của Gen Lôi Xà xong, liền cẩn thận từng li từng tí cất đi. Căn cứ vào số liệu bình trắc của Hiệp hội chế tác gen, thuốc thử gen Lôi Xà, ít nhất có được một kích toàn lực của chiến sĩ cấp E, phi thường cường đại, cũng vô cùng nguy hiểm!

Cái này, là phần chuẩn bị thứ nhất của hắn.

Đêm dài, Trần Phong sau khi làm xong 3 phần tài liệu mới đi nghỉ ngơi. Có những vật này, cũng coi như là có được biện pháp tự vệ cơ bản nhất, trên thực tế, tuyệt đại phần lớn Gen chế tác sư, cũng đều sử dụng loại thuốc thử gen dùng một lần này để tự bảo vệ, nhưng mà, như vậy vẫn còn thiếu rất nhiều.

Hôm sau trời vừa sáng, Trần Phong đã trả phí cho một chương trình học —— huấn luyện gen năng lực.

Giá cả, 1 vạn nguyên, Gen năng lực, chính là năng lực thu được sau khi dung hợp một loại thuốc thử gen, nếu muốn tăng cường gen năng lực lên, chỉ có thể không ngừng rèn luyện. Mà phương diện này, Trần Phong lại chưa bao giờ tiếp xúc qua.

Lão sư huấn luyện Gen năng lực có rất nhiều, Trần Phong lựa chọn một lão sư nhàn rỗi, trực tiếp bắt đầu một khóa huấn luyện một đối một này.

"Năng lực của ngươi là cái gì?" Lão sư hỏi.

"Đạo gió." Trần Phong trực tiếp công bố số liệu.

Lão sư: "..."

"Năng lực này thật là hiếm thấy." Lão sư đón đến: "Bất quá, số liệu của loại gen này ta cũng có, ngươi chờ một chút."

Một hồi lâu, lão sư trở về, bắt đầu giảng giải cho Trần Phong: "Cái năng lực đạo gió này, thông qua nỗ lực có thể tăng lên ba loại phương diện."

"Thứ nhất, uy lực đao gió! Sau khi dung hợp gen thành công, gen năng lực đã xuất hiện ở trong cơ thể của ngươi, nhưng mà ngươi cần phải không ngừng thi triển cùng với sử dụng, mới có thể làm cho uy lực của nó mạnh lên, mới có thể đem uy lực chân chính của nó khai quật ra! Ngươi không ngừng sử dụng, uy lực của đao gió sẽ càng ngày càng mạnh, thẳng đến khi đạt tới hạn mức cao nhất của gen."

Trần Phong khẽ gật đầu, cái này cũng giống như Gien Mộc Hùng, ban đầu thì tăng lên 10 điểm lực lượng, sau khi đạt đến cực hạn thì sẽ có thể tăng 100 điểm lực lượng.

"Thứ hai, tốc độ thi triển đao gió! Đây là một kỹ xảo cần phải tự mình luyện tập, thông qua sự quen thuộc cùng với hiểu rõ đối với đao gió, có thể tăng tốc độ thi triển đao gió lên trên diện rộng, ví dụ như, ban đầu ngươi cần 0.3 giây mới có thể ngưng tụ ra đao gió, nhưng mà sau khi quen thuộc, ngươi có khả năng chỉ cần 0.1 giây là có thể phóng xuất ra."

"Thứ ba, không chế đao gió. Đây là phương diện trọng yếu nhất, thông qua không chế cùng với luyện tập tinh thần lực, ngươi có thể khiến cho đao gió bay đi với một tốc độ nhanh hơn, thậm chí có thể uốn lượn lộ tuyến của đao gió!"

"Ví dụ như —— " Lão sư mở ra một đoạn video thực tế ảo cho Trần Phong xem.

Trong đoạn video, một cường giả xuất hiện, hấn nhẹ nhàng phát tay, đao gió trong tay bạo phát trong nháy mắt, chỉ có một đao, nhưng mà, chỉ một cái đao gió này, lại có thể xẹt qua không trung thành một đường cong... Cái này cũng coi như thôi, nhưng sau khi bay được một đoạn, cái đao gió này lại vòng trở về!

Lưỡi đao lượn vòng! Trần Phong chấn kinh.

Một cái đao gió vô cùng đơn giản, thế mà còn có thể chơi ra nhiều kiểu như vậy? Quá lợi hại! Trần Phong vô ý thức muốn chiêm ngưỡng dung nhan của vị tiền bối này, sau đó...chỉ thấy một đống censored. (làm mờ khuôn mặt, ai coi Jav nhiều sẽ hiểu ^^)

Mặt Trần Phong tối sầm xuống, con m* nó có phải đóng phim XXX đâu mà làm mờ khuôn mặt!

"Ây." Lão sư cũng có chút xấu hổ nói: "Đây là do vào thời điểm thu video, vị tiền bối này yêu cầu làm mờ khuôn mặt, bởi vì hắn cảm thấy lúc trước mình học năng lực đao gió cảm thấy tương đối mất mặt... Dù sao thì bên trong các loại hình năng lực, giá cả cùng với uy lực của đao gió cũng khá thấp."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, điểm ấy hắn cũng biết.

"Cái tỷ lệ kia đâu?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi.

Đặc điểm lớn nhất của cái năng lực đao gió này, là có tỷ lệ liên tục bắn ra đao gió, lão sư thế mà căn bản không đề cập tới.

"Tỷ lệ..." Lão sư trầm ngâm một lát nói: "Phương diện này nếu muốn tăng lên, chỉ có thể thông qua huyền học." (Huyền học: tâm linh, huyền bí)

Trần Phong kinh ngạc, hỏi "Huyền học?"

"Ừm." Lão sư gật gù đầu, nói: "Cần rửa tay, cần rửa mặt, trong lúc trọng yếu phải cầu nguyện trong lòng."

Trần Phong: "..."

Quả nhiên là huyền học.

Tiếp theo, lão sư giảng giải kỹ càng cho Trần Phong về cách rèn luyện như thế nào, làm như thế nào để tăng gen năng lực lên nhanh hơn, dùng tinh thần lực khống chế như thế nào, vân. vân....

Trần Phong cũng được lợi tương đối khá, chương trình học kết thúc, Trần Phong tự mình mở một gian phòng huấn luyện, bắt đầu luyện tập, không chế đao gió cũng không tính là khó, chủ yếu là phương diện kỹ xảo vận dụng tinh thần. Liên tục học tập nửa ngày, Trần Phong đã có thể khống chế khiến cho đao gió bay theo đường cong, tốc độ bắn ra đao gió cũng tăng lên một biên độ nhỏ.

"Khó trách vì sao mọi người đều nói sức chiến đấu của Gen chế tác sư rất yếu."

Trần Phong lắc đầu, cái này không chỉ là vấn đề lựa chọn gen, mà là do vấn đề khai phá gen năng lực! Coi như là gen năng lực đồng dạng, sơ cấp cùng với max cấp, căn bản chính là một trời một vực! Gen chế tác sư, đều hận không thể một ngày có tới 25 giờ để nghiên cứu chế tác, làm gì có dư thời gian để đi luyện tập năng lực chiến đấu?

Hưu!

Một đao gió bắn ra, trên không trung đi theo một quỹ tích hình vòng cung.

Đáng tiếc, độ khó khăn học tập lưỡi đao lượn vòng quá cao!

U Linh số 7

Lấy kỹ xảo không chế tinh thần lực trước mắt của Trần Phong, vẫn còn thiếu rất nhiều.

"Từ từ sẽ được." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, có thể uốn lượn được lộ tuyến của đao gió như thế, như vậy là đã tốt lắm rồi.

Như vậy...Tiếp theo chính là uy lực của đao gió? Cái này không có quan hệ gì với kỹ xảo, mà là thông qua sự luyện tập khắc khổ để tăng lên, chỉ có vận dụng nhiều lần, gen đã dung hợp trong cơ thể mới có thể triệt để kích phát ra đầy đủ uy lực.

"Hưu!"

Trần Phong bắn ra một đao gió, cũng không có cảm giác được có gì thay đổi.

"Là bởi vì mình đang ở bên trong "Cộng đồng giả lập" sao?" Trần Phong ngẫm nghĩ lại, chợt lắc đầu.

Khu huấn luyện của "Cộng đồng giả lập", sẽ đem tinh thần lực của chính mình tiếp dẫn vào, tiến hành chỉnh lý và cân bằng, nói trắng ra, so sánh với việc luyện tập trong hiện thực chênh lệch không lớn!

"Có lẽ là do số lần vận dụng quá ít." Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hôm nay hắn luyện tập đều là không chế tinh thần, trên thực tế số lần phóng thích ra đao gió không cao hơn mười lần, đây là sự tình không có cách nào, phóng thích ra quá nhiều lần, tinh thần lực của hắn cũng không đủ.

"Phóng thích đao gió càng nhiều, càng có thể kích phát ra uy lực của gen năng lực sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, nếu là như vậy...Trần Phong bỗng nhiên mở Quần áo sáng may mắn ra, phóng thích đao gió.

"Đột đột đột!" Đao gió liên tiếp từ trong tay của hắn bạo phát ra.

Cũng may, phóng thích đao gió là loại hình dẫn dắt, chỉ cần hao tổn một chút tinh thần lực, phần còn lại chính là do đao gió hấp thu năng lượng chung quanh hình thành, nếu không phải như vậy thì tinh thần lực của Trần Phong căn bản sẽ không đủ để phóng thích được mấy lần đao gió. Trần Phong trong lúc bắn đao gió ra cũng không chế đao gió bay theo một đường cong, thuận tiện rèn luyện kỹ xảo khống chế.

Một giây, mười cái! Mười lưỡi đao gió dưới sự khống chế của Trần Phong bay loạn bên trong sân huấn luyện, quả thực là quần ma loạn vũ.

"Cũng không có tác dụng bao nhiêu." Trần Phong lắc đầu, hắn nguyên lai tưởng rằng một lần phóng thích mười cái là tương đương với luyện tập mười lần, xem ra là do hắn đã suy nghĩ nhiều, tinh thần lực cũng chỉ hao tổn một lần, gen năng lực trong cơ thể chắc hắn là cũng chỉ kích phát có một lần. Tuy nhiên luyện tập như thế cũng có chỗ tốt, chính là tốc độ khống chế tinh thần lực lại được tăng lên rất nhiều.

Một ngày trôi qua, Trần Phong vẫn đang luyện tập đao gió, toàn bộ không gian trong phòng huấn luyện, đều là đao gió của Trần Phong bay loạn bốn phía, một lần khống chế mười cái đao gió, khiến cho tốc độ tiến bộ của Trần Phong vượt xa người khác gấp mười lần!

Vù! Vù!

Đao gió không ngừng xoay tròn.

Chờ đến lúc trời tối, Trần Phong đã có thể khiến cho đao gió bay thành một đường cong hoàn mỹ! Ít nhất sẽ không giống như trước đó, bất tri bất giác liền bay ra bên ngoài. Sức chiến đấu của Trần Phong, được tăng lên trên diện rộng!

Như vậy thì đã đủ hay chưa? Đương nhiên là chưa đủ!

Trần Phong còn tiêu hao một lượng lớn tiền tài, mua mười phần thuốc thử để tăng lực lượng tinh thần lên—— kích phát tiềm năng tự thân, trong vòng 10 giây tăng tinh thần lực lên 20 điểm. Cái đồ chơi này thực ra cũng không có tác dụng quá lớn, nhưng mà phối hợp với đao gió và Quang sáng may mắn của Trần Phong, thì tuyệt đối có thể phát huy ra uy lực vô cùng to lớn.

Đến tận đây, sự chuẩn bị của Trần Phong mới được tính là hoàn thành, lần thứ nhất ra bên ngoài thám hiểm, cho dù là lấy thân phận của chế tác sư, hẳn cũng nhất định phải chuẩn bị vẹn toàn.

Ngày kế tiếp, Trần Phong dậy sớm đi đến Hiệp hội chế tác Gen.

Ba ngày thời gian đã trôi qua, tất cả mọi người đều đã chuẩn bị chu đáo, vàng sáng nhàn nhạt quanh thân Từ Phi bắt đầu khởi động, nhìn qua giống như là một loại trang bị toàn thân cường hóa + 13 trong một số loại game kiếm hiệp.

"Đây là chiến giáp được chế tạo từ da của biến dị thú Hắc Mãng."

Từ Phi chú ý tới ánh mắt của Trần Phong, ưỡn thẳng sống lưng nói ra.

"Đúng là một tên nhà giàu mới nổi!" Chu Linh không có một chút khách khí nào khinh bỉ nói: "Những người có tiền đều đem sự xa hoa của mình nội liễm, làm gì có ai như ngươi biến mình thành một cái bánh chưng."

"An toàn là số một." Từ Phi dương dương đắc ý.

"Xéo đi." Chu Linh nguýt hắt một cái, nói: "Ta nói cho ngươi biết, biến dị thú ở chỗ kia hết sức mẫn cảm, nếu như ngươi không đem khí tức thu hồi lại, nói không chừng sẽ bị chúng nó nhào vào cắn chết."

"Tốt thôi." Từ Phi không cam tâm đem quang huy thu hồi lại.

Trần Phong nhin không được cười phá lên.

Sau đó, tất cả mọi người đều tự giới thiệu một lần, tiểu đội của bọn họ có bốn người, đội trưởng là Từ Phi, phó đội trưởng là Chu Linh, một người mặc áo đen trẻ tuổi có thân hình gầy gò đứng ở phía sau là Hầu Tử, mà một tráng hán khác có thể hình khôi ngô gọi là Thiết Thạch, nhìn bộ dáng của hắn, gen năng lực chắc hẳn là một loại tăng cường thân thể nào đó.

"Chúng ta đi bằng cái gì?" Trần Phong hỏi.

"Đi theo ta." Từ Phi thần thần bí bí dẫn mọi người đi lên tầng 36 của toà nhà Hiệp hội chế tác Gen, nơi này là một bãi đỗ xe, có một cỗ xe bay tinh

xảo ngừng ở trước mắt của bọn họ.

"Xe bay mới nhất của công ty Phong Bạo, U Linh số bảy."

Từ Phi tự hào giới thiệu: "Nó được lắp đặt con Chip mạnh nhất do công ty Phong Bạo chế tạo, có thể đua xe, có thể tàng hình, cũng có năng lực trinh sát cùng với phản trình sát nhất định, thân xe được làm bằng chất liệu kiên cố, có thể kháng công kích! Sau khi chúng ta di chuyển, nó sẽ tự động ẩn tàng, đi ra ngoài thám hiểm chính là sự lựa chọn tốt nhất."

Trần Phong sợ hãi thán phục, đây quả thực không khác gì một chiếc xe tăng a!

"Bớt nồ." Chu Linh đứng ở bên cạnh nói: "Nghe nói cái xe bay này kháng sự quấy nhiễu rất kém, dễ dàng bị người ta ngăn cản, đã nhiều lần xuất hiện tai nạn xe cộ, cho nên cái tên U Linh đã bị đổi thành xe tang."

"..."

Đám người nghe vậy liền trầm mặc, Trần Phong đột nhiên cảm giác được cả người lạnh buốt.

"Đó là số sáu, số sáu! Đây là số bảy, là sản phẩm mới nhất, người muốn ta nói bao nhiêu lần nữa."

Từ Phi trợn mắt trừng nàng một cái, sau đó khoát tay một cái nói: "Được rồi, đại tiểu thư nói cái gì cũng đúng, ta không nói nữa còn không được sao? Đi thôi, mọi người mau lên xe xuất phát."

Chu Linh híp mắt cười một tiếng, nàng chính là không quen nhìn tên gia hỏa Từ Phi này khoe của mà thôi.

Mọi người ngồi lên xe, trần xe đóng lại, xông ra giống như tên lửa.

"Vù!" U Linh số bảy phá không mà đi, ánh mắt của Trần Phong sáng ngời, thứ này lại thật sự có thể bay được, cho dù phi hành trong thành phố sẽ có quỹ đạo cố định, nhưng mà chuyện này y nguyên khiến vẫn khiến cho hắn cảm thấy kinh diễm vạn phần.

Xe bay với tốc độ cực nhanh, 100 dặm lộ trình, rất nhanh đã đến. Vào thời điểm gần tới, Từ Phi cũng giảm tốc độ bay của chiếc xe lại.

"Cẩn thận chút, nơi này cũng không quá an toàn."

Bí kỹ

Từ Phi nhắc nhở: "Cho dù nơi này chỉ là bên ngoài núi Long Thệ, nhưng ở phụ cận lại có không ít biến dị thú, đương nhiên, chuyện đáng sợ nhất ở đây, không phải là biến dị thú, mà là người! Những tên gen chiến sĩ lang thang ở phụ cận, mới là đáng sợ nhất."

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

U Linh số bảy lặng yên không một tiếng động phi hành, dần dần hạ tốc độ, không gây nên một tia gợn sóng nào, thậm chí còn không gây ra một tia phong thanh. Danh hiệu U Linh, có thể thấy được lốm đốm.

"Chúng ta đi đến phía trước là có thể xuống xe." Từ Phi dặn dò: "Đến lúc đó, Hầu Tử bắt đầu điều tra, Thiết Thạch phụ trách bảo hộ Trần Phong."

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu, Chu Linh luôn luôn thích chế giễu Từ Phi cũng trở nên nghiêm túc.

"Vù!" Chiếc xe bay lặng yên không một tiếng động phi hành.

Ngay vào thời điểm Từ Phi chuẩn bị dừng lại, bỗng nhiên, bảng điều khiển bên trong xe bay đột nhiên lay động kịch liệt, vô số cửa sổ cảnh cáo bắn ra, trong xe bị quang mang màu đỏ che kín.

"Không tốt!" Sắc mặt của Từ Phi trở nên khó coi, nói "Bị quấy nhiễu! Mau nhảy ra khỏi xe!"

"Đình!" Từ Phi nhấn vào một cái nút ở bên cạnh, quát to: "Đáng chết, không mở trần xe ra được."

Cái gì? Sắc mặt của tất cả mọi người đều đại biến.

"Đẻ ta tới." Thiết Thạch gầm lên giận dữ.

"Mở!" Chỉ thấy hai cánh tay của hắn nổi gân xanh, một cổ năng lực kinh khủng tràn vào, một hơi đem cái mui xe tách ra làm hai, trực tiếp mở ra một phiến thiên địa.

"Đi!" Chu Linh bắt lấy Trần Phong, mọi người còn lại cũng nhanh chóng nhảy xuống xe bay.

"Vù!" Xe bay trên không trung xẹt qua một đường vòng cung hoàn mỹ, hung hăng đụng vào bên trên một tảng đá ở phía xa, ầm một tiếng nổ tung, U Linh số bảy, lần này thật sự đã biến thành xe tang số bảy.

Xoạt! Xoạt!

Một âm thanh xột xoạt chung quanh truyền tới.

Có người! Trần Phong hơi híп trông mắt lại, đao gió đã chuẩn bị bạo phát, hắn biết lần đi ra ngoài thám hiểm này sẽ rất nguy hiểm, nhưng mà không ngờ tới, còn chưa tới nơi thực hiện nhiệm vụ đã bị người khác ám toán!

Bất quá hắn cũng không có cảm thấy chuyện này là ngoài ý muốn, kiếp trước ở địa cầu, cũng có người ở trên đường cao tốc đặt một cây đinh, khiến cho xe vận tải lật xe, sau đó cướp bóc hàng hóa ở bên trong... Dù sao thì, loại chuyện này hắn đã nhìn thấy quá nhiều lần trong bản tin thời sự, vô luận là cái thế giới nào, loại người không muốn làm mà thích hưởng thụ này, sẽ vĩnh viễn không thiếu!

"Thú vị."

Tiếng cười âm lãnh của Từ Phi truyền ra, nói: "Thú vị, thế mà lại dám tính kế lên trên đầu của lão tử."

Mọi người nhìn qua, trên trán của Từ Phi có một vết máu, hiển nhiên là do vừa rồi va đầu vào thân xe.

"Không sao chứ." Chu Linh lo lắng nói.

"Vết thương nhỏ mà thôi." Từ Phi nhìn về phía trước, nói: "Để cho chúng ta nhìn xem, đến cùng là thần thánh phương nào đi."

Các thân ảnh ở chung quanh dần dần xuất hiện, là một nhóm hơn hai mươi người, đem mấy người Trần Phong bao vây vào bên trong, một người trung niên cầm đầu xuất hiện, hơi ngoài ý muốn nhìn mấy người Trần Phong, nói: "Lão tử những ngày này đã xử lý hơn 40 chiếc xe, các người vẫn là trường hợp duy nhất có thể từ bên trong xe nhảy ra ngoài."

"Vậy người có đoán được là tại sao chúng ta có thể làm được như vậy hay không?"

Từ Phi cười, cười rất vui vẻ, nói: "Ta còn tưởng rằng là vị cường giả nào, một đám chiến sĩ cấp E gà mờ, tăng thêm một đám chó săn cấp độ F, đã dám đến đây cướp bóc chúng ta..."

Quanh thân Từ Phi, cái khí tức khủng bố kia một lần nữa tuôn ra.

Xoạt! Hắn bay lên trời, tay phải nắm lại thành quyền, một đoàn năng lượng hỏa diễm đáng sợ ngưng tụ ở trong nắm đấm của hắn, hung hăng đánh xuống mặt đất —— Liệt Diễm Phong Bạo!

"Oanh!" Lấy Từ Phi làm trung tâm, phương viên mười mét trong nháy mắt liền nổ tung!

Mặt đất nổ tung!

Hỏa diễm quét sạch mọi thứ!

Từng tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến, dần dần nhỏ xuống, cây cối chung quanh trong nháy mắt hóa thành tro tàn, trên mặt đất lưu lại 20 cổ thi thể đen nhánh.

Một chiêu! Chỉ một chiêu! Đám cướp bóc này liền bị diệt toàn quân!

Tê —— Trần Phong hít vào một ngụm hơi lạnh.

Bí kỹ! Tên Từ Phi này, thế mà nắm giữ bí kỹ! Cái gọi là bí kỹ, chính là lấy gen dung hợp làm cơ sở, nghiên cứu ra được bí kỹ, là một loại chiêu số cường đại chuyên môn dùng để kích phát tiềm lực gen trong thân thể!

Dùng tri thức ở kiếp trước của Trần Phong mà nói, thì bí kỹ tương đương với áo nghĩa. (* áo nghĩa: ý nghĩa sâu kín khó hiểu, ý nghĩa sâu sắc)

Gen chiến sĩ của cái thế giới này, mỗi một giai đoạn đều có thể dung hợp một lần, cấp F có thể dung hợp một lần gen, cấp E có thể dung hợp một lần, mãi cho đến cấp S mà Gen Công Hội công bố là đẳng cấp cao nhất, thì hết thấy có thể dung hợp bảy lần gen! Tương đương với ở trong thân thể có thể ẩn chứa bảy loại gen năng lực!

Nhưng mà —— vào mỗi lần dung hợp gen chỉ có thể bổ sung thêm một loại năng lực, vền vền cũng chỉ là cơ sở, ngoại trừ cái đó ra, phối hợp tổ hợp gen, hình thành gen phù hợp, nghiên cứu ra được bí kỹ, mới thật sự là lực lượng cường đại!

Ví dụ như —— Liệt Diễm quyền của Từ Phi.

Nhị tinh bí kỹ: Cần hai loại gen mới có thể kích phát bí kỹ, được gọi là nhị tinh bí kỹ.

Yêu cầu: Cấp độ F, Gen Bạo Hùng, loại hình lực lượng. Cấp E, Gen Hỏa Hồ, loại hình tinh thần.

Trong cơ thể có được hai loại gen này, mới có thể thi triển ra Liệt Diễm Phong Bạo, đây là sự dung hợp giữa loại hình gen lực lượng cùng với loại hình gen tinh thần!

Mỗi một cái giai đoạn đều dung hợp một loại gen mạnh nhất là tốt nhất sao?

Hiển nhiên không phải, dung hợp gen là một môn nghệ thuật, các loại gen khác biệt, sẽ cung cấp các năng lực khác biệt, nhưng mà cái này vền vền chỉ là một năng lực duy nhất! Có thể tổ hợp các loại gen trong cơ thể, trong một thời điểm có kích phát ra bí kỹ hai loại, ba loại thậm chí là càng nhiều loại hơn, mới có thể phát huy ra uy năng càng khủng bố hơn!

Chỉ là, trong cơ thể có mấy loại gen là một chuyện, có được bí kỹ lại là một chuyện khác! Coi như không nói hai loại gen năng lực trong cơ thể của người có đủ điều kiện để thi triển bí kỹ hay không, coi như đủ điều kiện, người bình thường sẽ có thể mua được bí kỹ hay sao?

Hiển nhiên không phải, cái tên Từ Phi này, hiển nhiên không phải là người bình thường!

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Ừm? Giống như là không nhìn thấy thi thể thủ lĩnh của đám cướp này."

Sát ý trong mắt của Từ Phi hiện lên, nói: "Thế mà chạy được sao? Hầu Tử, truy tìm tung tích của hắn."

"Hiểu rõ." Đôi mắt của Hầu Tử bỗng nhiên biến thành màu lam, trong con mắt toát ra quang huy sáng chói, Hầu Tử dùng ánh mắt quét qua chung quanh, Trần Phong trong lúc vô tình nhìn qua một chút, cũng có thể cảm giác được sự đáng sợ ở bên trong.

"Trong vòng một cây số cũng không nhìn thấy hắn, đoán chừng hắn đã rời đi, có muốn hay không tiếp tục khuếch trương phạm vi tìm kiếm?" Hầu Tử nhanh chóng báo cáo.

Núi Long Thệ

Từ Phi lắc đầu, thâm hận nói: "Hiện tại chúng ta không có thời gian chơi đùa cùng với hắn, chờ đến khi chúng ta trở về lại trừng trị hắn!"

"Được." Đám người gật đầu đồng ý, Từ Phi nhìn thấy cái xe bay của mình đã biến thành một đám sắt vụn, khuôn mặt lộ ra vẻ đau lòng, m* nó, thế mà lại đúng như cái miệng quạ đen Chu Linh nói, thật sự đã biến thành xe tang.

"Đừng có trách ta." Chu Linh nhìn thấy ánh mắt đau lòng của Từ Phi nói: "Chỉ cần là xe bay sử dụng Chip điều khiển, đều sẽ bị một số năng lực tinh thần quấy nhiễu, đây là chuyện không có cách nào đề phòng. Chỉ là không ngờ được cái xe bay này của người tất cả các phương diện đều được cường hoá, duy chỉ có năng lực kháng tín hiệu quấy nhiễu, là vẫn như cũ yếu đến đáng thương."

"Bớt nói nhiều." Từ Phi tức giận nói ra: "Dù sao thì cũng đã đến đây rồi, chúng ta dứt khoát đi bộ qua, chỉ vất vả cho Trần Phong mà thôi, hắn dù sao cũng không phải là chiến sĩ."

Hắn nghĩ một hồi, mới nói: "Thiết Thạch, nếu như một hồi nữa thể lực của Trần Phong không chống đỡ nổi, thì người hãy công hắn."

"Hiểu rõ." Thiết Thạch đáp.

Trần Phong im lặng, chẳng lẽ bộ dáng của hắn nhìn mảnh mai lắm hay sao?

Ra quân không tốt, vẻ mặt của mọi người càng trở nên nghiêm túc, vừa rồi nếu như không có Thiết Thạch dùng cự lực xé mở trần xe, bọn hắn thật sự là có khả năng lật thuyền trong mương, người ở đây vô cùng nguy hiểm!

Cho dù chỉ là chiến sĩ cấp độ F bình thường, cũng đều có khả năng nắm giữ một loại thủ đoạn nào đó khó mà tin được!

"Cẩn thận một chút." Từ Phi dặn dò: "Qua vùng rừng rậm này, liền đến nơi."

Sàn sạt!

Mọi người cẩn thận tiến lên, biến dị thú ở gần đây chung quy cũng chỉ có cấp độ F, cũng không thể tạo thành bất kỳ nguy hại gì cho bọn hắn, ngẫu nhiên có một vài con biến dị thú không có mắt đến tập kích, cũng bị Từ Phi trực tiếp đánh chết.

Về phần đám gen chiến sĩ khác...Ở dưới ánh mắt của Hầu Tử, cũng không thể nào ẩn trốn, căn bản không dám tới gần.

Thật là mạnh, Trần Phong âm thầm liú lưỡi.

Khó trách bọn họ chỉ có 4 người cũng dám tới nơi này thám hiểm, ngoại trừ Chu Linh còn chưa xuất thủ, thực lực của ba người còn lại đều cường hãn đến mức không hợp thói thường, đây chính là lực lượng của chiến sĩ cấp E hay sao?

Chỉ mới dung hợp hai loại gen thể mà đã mạnh như vậy? Một ngọn lửa nhỏ trong lòng của Trần Phong đang thiêu đốt.

Rất nhanh, mấy người đã đi xuyên qua rừng rậm, cho dù trước đó Từ Phi đã giới thiệu qua một lần, nhưng mà đến thời điểm chân chính trông thấy cảnh sắc trước mắt, Trần Phong y nguyên vẫn bị làm cho kinh sợ, đây chính là núi Long Thê sao?

Xanh, một màu xanh vô tận, đi xuyên qua vùng rừng rậm kia, đứng ở bên trên bờ vực, ở nơi xa, là một vùng biển mênh mông! Nơi này, tại địa phương mà bọn hắn đang đứng, lại có thể là bờ biển?

Làm sao có thể? ! Trần Phong kinh ngạc đến ngây người, phải biết rằng, lúc trước ở vịnh Sa Hải gặp được cá mập biến dị, là ở vùng biển của Kim Thành, mà núi Long Thê, thế nhưng chính là ở một phương hướng khác của Kim Thành a!

Chẳng lẽ Kim Thành là một lục địa ở giữa biển?

Thế nhưng mà bọn hắn bay rông đã hơn một trăm cây số, cũng không có trông thấy một giọt nước nào tồn tại!

Ngay cả hồ nước cũng đều không có! Làm sao có thể có biển? Trần Phong cho rằng là mình đã nhìn lầm, mở màn sáng ra, tìm kiếm địa đồ, quả thật là không hề nhìn thấy bất luận một nguồn nước nào tồn tại.

Nơi này, là một mảnh hoang vu! Liền ngay cả vệ tinh ở trên bầu trời, cũng không hề nhìn thấy bất kỳ vật gì!

"Không cần phải tra." Từ Phi lắc đầu, nói: "Nơi này đã từng là một mảnh sa mạc, bỗng nhiên có một ngày lại đột nhiên biến thành một vùng biển, về phần nguyên nhân, không có ai biết được, vùng biển này không kết nối cùng với bất luận nguồn nước nào, nhưng lại có thể liên tục không ngừng lưu động, chưa bao giờ ngừng chảy! Nếu như nhất định phải tìm kiếm ngọn nguồn mà nói..."

"Thì là do chỗ này!" Trần Phong thuận theo ánh mắt của Từ Phi nhìn tới, là một hòn đảo duy nhất bên trên vùng biển kia, trên đảo có một ngọn núi, đúng là mục tiêu của bọn hắn lần này —— núi Long Thệ.

Nguyên nhân khiến cho vùng biển này vô cớ tồn tại, có khả năng là nằm ở chỗ này.

"Núi Long Thệ..." Trần Phong ghi nhớ lại cái tên này.

"Đi thôi." Chu Linh mở miệng.

Trần Phong còn đang tò mò làm sao để vượt biển, Chu Linh đã cười nhạt một tiếng, bước ra phía trước một bước, băng tuyết lan tràn ra ở dưới chân, những cơn sóng biển đang dâng trào kia trong chốc lát liền bị đóng băng! Ở bên trên cái mặt biển này, hình thành một tầng băng tuyết!

Mấy người đạp vào mặt băng, hướng về phía hòn đảo kia đi tới, mỗi lần đi qua một đoạn đường, băng tuyết ở đằng sau sẽ tự động tan rã, mà băng tuyết ở trước mặt lại không ngừng ngưng kết!

Gen năng lực thật mạnh, trong lòng của Trần Phong thất kinh, bốn chiến sĩ này không có một cái nào là người yếu. Người thám hiểm ở nơi này không chỉ có một mình bọn hắn, nhưng mà những người kia sau khi thấy Chu Linh xuất thủ đều tránh ra thật xa, đây chính là lực chấn nhiếp của chiến sĩ cấp E.

Rất nhanh, mấy người Trần Phong đã đi lên phía trên hòn đảo.

Ở phía trên hòn đảo này chỉ có một ngọn núi Long Thệ, ở bên ngoài nhìn tới, có thể thấy trên núi mọc rất nhiều loại cỏ dại to lớn, tựa hồ như là một địa phương không có gì lạ thường. Nhưng mà, vào một khắc Trần Phong đi theo mấy người Từ Phi tiến vào bên trong sơn mạch, hần liền cảm giác được ở trước mắt mình có một mảnh băng tuyết, vạn phần lấp loé.

"Đây là..." Tâm thần của Trần Phong hơi rung động.

Bên trong ngọn núi Long Thệ này, lại có một cái hang động do hàn băng ngưng kết thành!

"Ở bên trong ngọn núi này lại có một khoảng không."

Từ Phi lúc này mới mở miệng: "Nước biển lơ lửng, ngưng kết thành cái hang động hàn băng này, không biết là nơi này bị loại lực lượng nào ảnh hưởng, nhưng cũng không phải là do sức người tạo thành, rất là quỷ dị. Chúng ta sau khi lấy được đồ vật, phải nhanh chóng rời đi, tuyệt đối không nên ra sự chú ý của tầng thứ năm."

Tầng thứ năm, thế nhưng lại có một đầu biến dị thú cấp D.

"Người đã tới nơi này rồi sao?" Trần Phong thấp giọng hỏi, nơi này cho hần một cảm giác vô cùng không tốt.

Đó là nguy cơ! Ở khắp mọi nơi đều là nguy cơ! Giờ khắc này, hần tựa hồ như đã trở lại kiếp trước trong trạng thái mà lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện kia, cũng may, Trần Phong nhìn qua số điểm giá trị may mắn còn lại ở bên trong màn hình số liệu hoá, lúc này mới có thể hồi phục lại một chút khí sắc.

"Lần trước chúng ta đã tới một lần, nhưng lại bị cấm chế ở tầng thứ ba ngăn lại." Từ Phi gật gật đầu nói.

"Không thể cưỡng ép phá vỡ hay sao?" Trần Phong đột nhiên hỏi, cấm chế cũng là do năng lượng tạo thành, chỉ cần dùng công kích vượt xa khả năng mà nó có thể chịu đựng, thì vẫn có thể trực tiếp phá vỡ cấm chế!

"Đã thử qua." Khuôn mặt của Từ Phi không có một chút biểu tình, nói:
"Làm kinh động tới ba mươi con biến dị thú, kém chút nữa thì toàn quân bị
diệt."

Lịch luyện

Trần Phong: "..."

"Vậy thì bắt đầu đi." Từ Phi hít vào một hơi thật sâu, nói: "Phần tài liệu kia, ta nhất định phải lấy được!"

"Hiểu rõ." Đám người lặng yên gật đầu, chậm rãi đi sâu vào bên trong.

Trần Phong thì được bốn người bảo hộ ở giữa, hết sức an toàn. Lại nói, bọn hắn chỉ muốn đi đến tầng thứ tư lấy một loại tài liệu mà thôi, bốn chiến sĩ cấp E xuất thủ, chỉ cần cẩn thận một chút, sẽ không có vấn đề lớn gì.

"Ông —— "

Trong mắt của Hầu Tử tỏa ra ánh sáng màu lam nhàn nhạt, lúc này, hắn cũng không dám thư giãn một chút nào.

Mà lúc này, tại Kim Thành, trường cấp 3.

Các học sinh đã tốt nghiệp, một lần nữa tụ tập ở trường học.

"Đều đã chuẩn bị kỹ càng rồi sao?" Giáo viên chủ nhiệm lớp Tạ Khang Trung nhìn ba mươi học sinh trước mắt, nói: "Đây là một lần tu hành cuối cùng của chúng ta sau khi tốt nghiệp, dựa theo quy củ dĩ vãng, chúng ta sẽ lựa chọn một di tích nào đó để cho mọi người đi thám hiểm, đây cũng là một lần cuối cùng ta hướng dẫn mọi người, mục tiêu lần này của chúng ta chính là —— "

"Núi Long Thệ!"

Các bạn học nhất thời reo hò một trận.

Núi Long Thệ! Bọn hắn đã nghe nói rất nhiều lần, nghe nói nơi đó là thiên đường của người mạo hiểm, chỉ riêng là vào đoạn thời gian gần đây, không biết có chuyện gì xảy ra, mà nơi đó lại đản sinh ra vô số thiên tài địa bảo,

khiến cho vô số thám hiểm giả đi đến tiến hành thám hiểm! Nơi đó còn có rất nhiều biến dị thú khó lường, sau khi săn giết, có thể thu được không ít tinh huyết của biến dị thú.

"Lão sư, lần này chúng ta sẽ đi đến tầng thứ mấy?" Các học sinh hưng phấn hỏi.

"Tầng thứ mấy sao?" Tạ Khang Trung từ tốn nói: "Tất cả!"

"Cái gì?" Các học sinh mở to hai mắt.

"Núi Long Thệ, chẳng qua là một địa phương để cho đám chiến sĩ rác rưởi kia tu...thám hiểm, nhưng mà đối với chúng ta mà nói, nơi đó căn bản không đáng đi, cho nên, lần này chúng ta sở dĩ đi đến đó lịch luyện, chính là muốn quét ngang toàn bộ núi Long Thệ, thậm chí bao gồm cả tầng thứ năm!"

Tạ Khang Trung ngạo nghễ nói: "Mà cái này, cũng chính là quà tốt nghiệp mà lão sư muốn tặng cho các ngươi!"

"A!" Vô số người reo hò.

Tạ Khang Trung cười không nói, có thể ở trường chuyên cấp 3 đảm nhiệm giáo viên chủ nhiệm, Tạ Khang Trung há lại là một kẻ vớ vẩn? Bản thân hắn cũng chính là gen chiến sĩ cấp D!

Chỉ là một ngọn núi Long Thệ? Hắn căn bản còn không để vào trong mắt! Hắn đã điều tra qua, núi Long Thệ mạnh nhất bất quá cũng chỉ là một con biến dị thú cấp D ở tầng thứ năm, đối với những chiến sĩ dã ngoại mà nói, nó có lẽ sẽ rất mạnh, nhưng mà đối với mình mà nói, lại không đáng kể một chút nào. Hắn tự tin vào thực lực của mình, sẽ hơn xa so với những chiến sĩ thông thường không được tiếp thụ qua giáo dục chính quy kia.

Lần này sở dĩ hắn dẫn đám học sinh này đi đến đó thám hiểm, cũng là vì đầu tư! Ba mươi học sinh đứng ở đây trên cơ bản đều thi đậu vào các đại học trọng điểm, tương lai vô cùng tươi sáng, chỉ cần có vài người sau này trở nên nổi bật, thân phận của Tạ Khang Trung cũng sẽ nước lên thì thuyền

lên. Mà cho dù là ở đại học lẫn lộn không tốt, kém nhất cũng sẽ là trình độ cấp D, thực lực của đám học sinh này về sau cũng sẽ không kém hẳn.

Một lần thám hiểm? Đổi lấy 30 phần nhân tình? Loại đầu tư này, bất luận nhìn như thế nào cũng đều hết sức có lời.

"Thế nhưng mà, lão sư." Một học sinh bỗng nhiên mở miệng, nói: "Núi Long Thệ là địa phương mà các gen chiến sĩ thường đi thám hiểm, nếu chúng ta cứ như thế đến quét ngang, có thể hay không sẽ mang đến một chút phiền toái?"

"Phiền toái?" Tạ Khang Trung cười, nói: "Bọn nhỏ, các người cảm thấy những rác rưởi không thi đậu đại học đó, có thể mang đến cho chúng ta phiền toái gì?"

"Nhớ kỹ! Các người là cường giả mạnh nhất trong thế hệ tuổi trẻ! Các người, là do trường học sàng chọn vô số lần, mới chọn được những học sinh có thiên phú nhất! Các người có tư cách để kiêu ngạo, trong tương lai, cái thế giới này chính là của các người."

Tạ Khang Trung ngạo nghễ nói: "Những tên rác rưởi bị đào thải kia, căn bản không đáng để cho các người phải lo lắng."

"Đúng." Nhiệt huyết của đám học sinh đều dâng trào, nguyên lai bọn hắn ngưu bức đến như vậy? Đúng vậy, ở cái thời đại này, bằng cấp chính là đại biểu cho lực chiến đấu tuyệt đối! Bọn hắn sợ cái gì? Người nên sợ chính là những tên chiến sĩ thông thường kia!

Mà ở bên trong một mảnh reo hò này, một nữ học sinh dùng ánh mắt thăm thẳm quét qua chung quanh, Trần Phong, người vẫn không tới sao?

"Xuất phát!" Tạ Khang Trung ra lệnh một tiếng, tất cả mọi người đều xuất động.

Mục tiêu ——Núi Long Thệ!

Mà lúc này, ở phụ cận Kim Thành, bên trên một ngọn núi trơ trọi không có một chút thu hút nào, có hai thân ảnh mặc áo đen đang nhìn về phương

hướng núi Long Thệ, trước mắt có một cái màn sáng to lớn hiện ra, hình ảnh ở phía trên rõ ràng là toàn bộ khung cảnh của núi Long Thệ!

"Chuẩn bị xong chưa?"

"Ừm, dựa theo kế hoạch, chúng ta đã thúc đẩy rất nhiều thiên tài địa bảo sinh trưởng bên trong núi Long Thệ, hiện tại toàn bộ Kim Thành đều biết được nơi này là một thiên đường thám hiểm, nhân số gần đây đến núi Long Thệ thám hiểm, so với dĩ vãng còn nhiều hơn gấp ba."

"Vậy là tốt rồi."

"Có cần tiếp tục đầu tư hay không?"

"Không cần, không sai biệt lắm cũng nên kết thúc việc này." Thanh âm kia âm lãnh nói: "Tiền mà chúng ta quăng vào há lại có thể dễ cầm như vậy? Hắc hắc, rất nhanh, bọn hắc liền biết..."

Mà lúc này.

Tại núi Long Thệ, tầng thứ hai, mấy người Trần Phong đang cẩn thận từng li từng tí tiến lên, bốn phía đều là vách tường hàn băng màu xanh lam, nơi này nhìn giống như là mê cung, có vô số vách tường.

Xoạt! Vàng sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong trở về hiện thực, trên tường băng trước mặt, có một giọt tinh huyết toát ra đường vân kỳ dị không ngừng lấp lóe, quang huy dị dạng ở trên tường băng không ngừng hiển hiện, cuối cùng âm âm vỡ nát.

Bốn mươi lăm giây! Cẩm chế, đã được giải trừ, Trần Phong thở phào một hơi, cẩm chế ở nơi này so với lúc trước Từ Phi lấy ra còn muốn đơn giản hơn nhiều, Trần Phong dứt khoát tự mình động thủ, mặc dù hơi chậm một chút, nhưng mà cuối cùng cũng không mất bao nhiêu thời gian.

"Cho ngươi." Từ Phi đưa cho hắc một bình thuốc thử khôi phục tinh thần, nói: "Cái đồ chơi này ta có rất nhiều, cứ yên tâm mà dùng."

Trần Phong khẽ gật đầu, dưới tình huống tiêu hao tinh thần lực trên diện rộng, có thể tăng tốc tiết tấu của trạng thái Số chiều, cho nên tinh thần lực

của Trần Phong tiêu hao rất nhiều, cũng may mà có tên Từ Phi thổ hào này, Trần Phong mới có thể không ngừng tiêu hao và khôi phục tinh thần lực, trình độ tìm kiếm gen bên trong trạng thái Số chiều cũng được tăng lên trên diện rộng.

"Không có vấn đề gì chứ?" Từ Phi có chút bận tâm sau khi thấy Trần Phong liên tục giải trừ hai tầng cấm chế.

"Yên tâm." Trần Phong cười cười, nói: "Vào thời khắc mấu chốt, ta tuyệt đối sẽ không làm hỏng việc."

"Vậy là tốt rồi." Từ Phi cười.

Quét sạch

Giải quyết thêm một cái cấm chế, tiêu diệt mấy con biến dị thú, bọn hắn tiếp tục đi thẳng tới, nhưng vào lúc này, có một trận thanh âm lộn xộn truyền đến từ đằng xa, thậm chí là toàn bộ hang động hàn băng cũng xuất hiện một sự chấn động rất nhỏ.

"Chuyện gì xảy ra?" Mấy người Trần Phong nhất thời trở nên cảnh giác.

"Hầu Tử." Sắc mặt của Từ Phi trở nên nghiêm túc.

Xoạt!

Trong đôi mắt của Hầu Tử hiện lên năng lượng nhàn nhạt, bỗng nhiên lộ ra một vẻ mặt kinh ngạc, tựa hồ như là nhìn thấy cái gì đó, sau đó lại hiện ra vẻ không thể tin được.

"Xảy ra chuyện rồi." Hầu Tử thấp giọng nói ra: "Tầng một có rất nhiều người tới, nhìn qua rất trẻ trung, giống như là học sinh trường cấp 3, dẫn đầu tựa hồ như là một lão sư. Tất cả các cấm chế, tất cả các biến dị thú đều bị người này xử lý, liền ngay cả một ít mầm non tài liệu vừa mới mọc ra đều bị nhổ hết. Những người này không phải tới đây để thám hiểm, mà căn bản tới đây là để quét sạch."

Học sinh? Lão sư? Mọi người ý thức được chuyện này có vẻ hơi không ổn, hỏi: "Bao nhiêu người."

"30 học sinh, một lão sư." Hầu Tử dừng lại một chút, mới tiếp tục nói: "Thực lực của vị lão sư kia rất không tầm thường."

"Những người thám hiểm khác ở dưới tầng 1 đi đâu hết rồi?" Hàn quang trong mắt của Từ Phi lóe lên.

"Bị đánh bay hết ra bên ngoài." Hầu Tử cười lạnh, nói: "Có một vài đội ngũ muốn phản kháng, liền bị vị lão sư kia trực tiếp đánh cho tàn phế, nếu như không phải có học sinh ở đó, đoán chừng hắn sẽ trực tiếp giết người."

Học sinh, lão sư...Trần Phong chợt nhớ tới sự tình tốt nghiệp mà lúc trước Trương thúc nói.

"Có thể cho ta xem một chút hình ảnh của bọn hấn chứ?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói.

Xoạt! Quang huy trong mắt của Hầu Tử hiện lên, ngưng tụ ra hình ảnh ở trước mắt, đây là một chiếc nhỏ do hấn căn cứ vào gen năng lực để thi triển ra, rất hữu dụng.

"Quả nhiên là bọn hấn." Trần Phong nhú mày nói.

"Người biết bọn hấn?" Từ Phi hỏi.

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu, nói: "Bọn hấn là học sinh ở trường chuyên cấp 3 Kim Thành, ta trước kia là đồng học của bọn hấn. Vị lão sư kia là giáo viên chủ nhiệm, Tạ Khang Trung, ta nhớ được hấn ta là gen chiến sĩ cấp D, học sinh của hấn đại khái đều là trình độ cấp F, sau khi ta thi rớt đại học, liền không có liên hệ cùng với bọn hấn nữa."

"Gen chiến sĩ Cấp D?" Hầu Tử nhăn mày lại, thực lực của vị lão sư này quả nhiên không tầm thường.

"Người lại là học sinh cấp 3?" Chu Linh kinh ngạc.

"Người thế mà thi rớt đại học?" Từ Phi càng khiếp sợ về chuyện này, lấy thực lực của tên gia hỏa Trần Phong này, làm sao có thể thi rớt? Phải biết, chỉ bằng vào những tri thức mà Trần Phong bày ra trên đoạn đường đi này, đã đủ để có thể nhẹ nhõm vượt qua kỳ thi.

Trần Phong: "..."

Có cần phải phản ứng lớn như vậy không?

"Bị ám toán." Trần Phong lắc đầu: "Cũng không có gì để nói."

"Ừm." Từ Phi cũng không tiếp tục xoắn xuýt ở phương diện này, hỏi: "Các người có quan hệ như thế nào?"

"Rất kém." Trần Phong chỉ nói đúng hai chữ.

"Vậy thì đi mau, trước khi bọn họ đến đây nhanh chóng lấy được đồ vật." Từ Phi không có một chút do dự nào, nói: "Tuyệt đối không thể chậm mặt cùng với bọn hắn."

"Chỉ có mấy đứa học sinh, sợ cái gì?" Chu Linh cười lạnh: "Coi như cái tên Tạ Khang Trung kia là cấp D, chúng ta cũng không sợ, trừ phi hắn dám để cho tất cả học sinh của hắn chết ở chỗ này, nếu không hắn căn bản sẽ không dám khai chiến cùng với chúng ta."

"Không phải là vấn đề về vị lão sư này, mà là trường học ở phía sau bọn hắn!" Từ Phi lắc đầu, nói: "Đánh học sinh, lão sư đi ra, đánh lão sư, chủ nhiệm đi ra, đánh chủ nhiệm, lần sau có khả năng chính là phó hiệu trưởng..."

"Làm sao ngươi lại biết rõ ràng như vậy?" Chu Linh hấp háy con mắt.

"Bởi vì trước kia ta đã không cẩn thận giết qua một tên sinh viên đại học." Từ Phi từ tốn nói.

Đám người: "..."

Tên gia hỏa này quả nhiên hung mãnh!

"Nơi này không phải là địa bàn của chúng ta, ít gây chuyện thì tốt hơn." Từ Phi dặn dò.

"Tốt thôi." Chu Linh nhún nhún vai.

Mấy người nhanh chóng rời đi, hành động càng trở nên cấp tốc, một đường thẳng tắp, căn bản không hề dừng lại một chút nào, một khi gặp được cấm chế, Thiết Thạch sẽ đứng ra bảo hộ cho Trần Phong, những người khác thì đối phó với biến dị thú, Trần Phong sẽ nhanh chóng giải quyết cấm chế trong vòng vài phút.

Rất nhanh, bọn hắn liền đi qua tầng thứ ba, vọt tới tầng thứ tư. Mà lúc này đây, đám học sinh kia đã đến tầng thứ ba, căn cứ vào hình ảnh mà Hầu Tử chiếu ra, Trần Phong đã thấy thảm trạng của hai tầng trước.

Là một mảnh hỗn độn! Đám học sinh này quả thực là không khác gì so với một đàn châu chấu! Những nơi nào mà bọn họ đi qua, sẽ không còn một ngọn cỏ!

"Chúng ta không còn nhiều thời gian." Từ Phi dùng ánh mắt nhìn chăm chú về phía trước, nhìn bản đồ trên màn sáng vòng đeo của mình, nói: "Đồ vật mà ta muốn, đại khái ở nơi đó, chỉ cần giải trừ cái cấm chế kia, liền có thể thu được."

Mấy người cẩn thận từng li từng tí đi qua, nơi này đã là tầng thứ tư, không giống so với mấy tầng trước, biến dị thú ở nơi này đã đạt đến cấp E, liền xem như là mấy người bọn hắn, cũng có khả năng xảy ra chuyện!

Vù! Một con nhện biến dị từ trên trời giáng xuống.

"Giải quyết nó." Từ Phi ngay cả mắt cũng không nháy một cái nói.

Hàn khí lạnh lẽo từ trong bàn tay tỏa ra, Chu Linh nhanh chóng đem con nhện kia đóng băng, nếu không muốn lưu lại dấu vết chiến đấu, lúc này chỉ có dựa vào Chu Linh.

Một đầu...Hai đầu...Hai mắt của Hàu Tử giống như lôi điện, dưới sự trợ giúp của Từ Phi, Chu Linh đã tùy tiện đem tất cả mấy con biến dị thú đông cứng.

"Bọn gia hỏa này bị đông cứng cũng sẽ không chết, chúng ta mau chóng đi thôi." Chu Linh cũng có chút lo lắng nói.

Thanh âm ầm ầm ở dưới tầng ba càng lúc càng lớn, bọn họ đến đây thám hiểm đều là cẩn thận từng li từng tí, mà đám học sinh kia, đi theo lão sư, đơn giản giống như là đi chơi trong tiết thanh minh! Một đường mạnh mẽ đâm tới, không kiêng nể cái gì cả, cũng mang đến cho mấy người Trần Phong một chút phiền toái.

"Đến nơi rồi." Từ Phi nói.

Trần Phong cùng với Thiết Thạch nghe vậy, liền chạy đến cấm chế trước mặt.

"Bảo hộ ta." Trần Phong bình tĩnh nói, trong nháy mắt liền tiến vào trạng thái Số chiều.

"Ừm." Thiết Thạch đáp một tiếng.

"Mất bao lâu?" Từ Phi hỏi.

Độ khó khăn của cái cấm chế này so với ba tầng trước đó cũng cao hơn rất nhiều, căn cứ vào mỗi một lần Trần Phong phải mất hơn một phút mới có thể giải trừ cấm chế, thời gian lần này cần, có khả năng sẽ càng nhiều. Nhưng mà, ra ngoài ý định của Từ Phi đó là, Trần Phong cũng không có trả lời hẳn.

"Trần Phong?" Từ Phi hỏi một lần nữa.

"Xong rồi." Trần Phong bỗng nhiên mở to mắt.

Cạch! Cấm chế trước mắt im ắng tan rã.

"Ta dựa vào!" Đám người Từ Phi kinh ngạc đến ngây người. Lúc này, bọn hắn mới biết được câu nói "đến thời khắc mấu chốt tuyệt đối sẽ không hỏng việc" của Trần Phong trước đó là có ý tứ gì, loại tốc độ này, so với lần phỏng vấn trước đó còn nhanh hơn.

Chạm mặt

"Ta phục ngươi rồi!" Từ Phi giơ ngón tay cái lên.

Đám người đi vào mật thất ở bên trong, nơi đó, có một gốc cỏ non màu tím chập chờn bên trong băng tuyết, đúng là mục tiêu lần này của bọn họ——
Băng Lam Tư Tầm!

"Băng Lam Tư Tầm." Từ Phi kích động, nói: "Rốt cuộc ta cũng tìm được."

Hắn cẩn thận từng li từng tí cầm gốc cỏ non kia lên, mà vào trong nháy mắt này, cả căn mật thất bỗng nhiên run rẩy, cái vách tường hàn băng ở trước mặt, cứ nhiên biến thành một đầu cự quái xấu xí, vách tường bốn phía, chính là thân thể của nó nguy trang thành!

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người đại biến.

Thuật nguy trang hoàn cảnh! Đây là năng lực của tắc kè hoa Băng Tinh, con quái vật xấu xí này, lại có huyết mạch của tắc kè hoa Băng Tinh!

"Oanh!" Con quái vật đâm tới một quyền.

"Cẩn thận." Chu Linh kinh hô một tiếng.

Xoạt! Có một tấm chắn bằng hàn băng ngăn cản ở trên không trung.

Oanh! Cự quái Băng Tinh nện xuống một quyền, tấm chắn hàn băng trong nháy mắt liền vỡ vụn, vụn vụn chỉ có thể trì hoãn trong một cái chớp mắt, mà một cái chớp mắt như vậy, cũng đủ cho Từ Phi kịp phản ứng, xoay người chạy đi.

Oanh! Mặt đất nổ tung, cứ như vậy bị đục ra một cái lỗ thủng.

"Thật nguy hiểm." Từ Phi đổ mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, trong nháy mắt vừa rồi đó, nếu như không phải Chu Linh phản ứng nhanh, hắn rất có thể đã chết ở chỗ này, chết trong tay con cự quái kia.

"Chỉ là một con biến dị thú cấp E..." Từ Phi lên con giận dữ.

Oanh! Từ Phi triệt để nổi điên, từng quyền mang theo hỏa diễm nồng đậm rơi xuống, đem thân thể của con cự quái Băng Tinh đánh ra từng cái lỗ thủng to lớn, cuối cùng liền bị Từ Phi đánh chết tươi tại chỗ!

Một con biến dị thú cấp E, còn không phải là loại hình chiến đấu chân chính, lại dám mai phục hắc? Mà mấu chốt nhất là, hắc còn bị mắc lừa. Đáng hận! Từ Phi hung hăng giẫm xuống, nghiền thân thể của con cự quái thành một đồng băng vụn.

Giải quyết xong con quái vật Từ Phi liền cẩn thận quan sát bốn phía, không thấy động tĩnh gì nữa lúc này hắc mới cẩn thận từng li từng tí đem gốc cỏ non quý giá kia thu vào trong một cái hộp đã chuẩn bị trước, mấy người lúc này mới thở phào, nhiệm vụ của chuyến đi này, đã hoàn thành.

"Đi." Từ Phi gật gật đầu, mọi người liền quay đầu rời đi, nhưng mà trong nháy mắt bước ra đến cửa.

"Oanh!" Cắm chế ở bên ngoài tầng thứ tư đột nhiên bị phá vỡ, là một đám nam thanh nữ tú cùng với lão sư, bọn họ đã tới! Trần Phong nhíu mày, vô ý thức tránh ra sau lưng Thiết Thạch, chỉ có thể nhìn thấy nửa thân người của hắc.

"Tầng thứ tư lại có thể có người?" Tạ Khang Trung cảm thấy hơi ngoài ý muốn, quét mắt một vòng liền phát hiện ra đó là mấy gen chiến sĩ cấp E, từ tốn nói: "Chúng ta muốn lịch luyện ở chỗ này, các người hãy nhường đường một chút."

"Được." Từ Phi gật gật đầu, bản thân bọn hắc cũng không có dự định giao thủ cùng với đám người này.

Nhưng mà, trong nháy mắt này, Tạ Khang Trung bỗng nhiên mở miệng nói: "Cái hộp ở trong ngực kia của ngươi, chứa cái gì?"

"Là thuốc thử gen dự bị của ta." Từ Phi nhíu mày nói.

"Ta muốn mua." Tạ Khang Trung từ tốn nói: "Cho ta một cái giá đi."

"Không bán." Từ Phi bình tĩnh nói ra.

"Không bán hay là không dám bán?" Tạ Khang Trung cười lạnh, nói: "Thứ này hẳn là mới thu được từ chỗ này đi, ta ngẫm lại, nhìn hoàn cảnh ở nơi đây, chỉ có một vật mà thôi —— Băng Lam Tư Tầm."

Thân ảnh của Từ Phi có chút cứng lại.

"Băng Lam Tư Tầm." Một đám học sinh nhất thời kinh hô.

"Nghe nói món đồ chơi kia rất đáng tiền sao."

"Không phải, đáng tiền không phải là trọng điểm, trọng điểm là nó rất hiếm gặp, cho nên có tiền cũng không thể mua được."

"A, đúng rồi, tài liệu gen mà Tô Cần lần này cần để đột phá, tựa hồ cũng phải dùng đến Băng Lam Tư Tầm a?"

"Đúng là như vậy." Đám học sinh nghị luận ầm ĩ.

"Giao nó ra, thì các ngươi có thể rời đi." Tạ Khang Trung lạnh lùng nhìn đám người Từ Phi, một cỗ lực lượng nhàn nhạt hiện lên trong hai bàn tay, nói: "Cầm đồ vật không thuộc về mình, cẩn thận mất cả cái mạng."

Đám học sinh nhìn thấy vậy liền hưng phấn không thôi, đây chính là bá khí của gen chiến sĩ cấp D!

Chỉ là mấy tên chiến sĩ cấp E? Sợ cái chim! Lại thêm vào thân phận của bọn hắn, sinh viên đại học tương lai, đám chiến sĩ ngoại lai này căn bản sẽ không dám động thủ, không phải là không cần đánh nhau cũng có thể lấy được đồ vật đi hay sao!

"Muốn sống hay là chết? Các ngươi hãy lựa chọn đi." Tạ Khang Trung thả ra sát khí lạnh lẽo.

Hàn ý trong mắt của Từ Phi ngưng tụ lại, hắn không muốn chọc những người này, không có nghĩa là hắn sẽ nguyện ý mặc cho người ta chà đạp, không ngờ được hắn đã hết sức tránh né, còn bị phát hiện.

Tạ Khang Trung cũng giống như cười mà không phải cười nhìn mấy người Từ Phi, chuẩn bị tùy thời xuất thủ.

Bầu không khí hiện tại đã hết sức căng thẳng.

Nhưng mà, trong nháy mắt này, một thanh âm ôn nhu bỗng nhiên vang lên: "Trần Phong?"

Đám người thuận theo ánh mắt của Tô Cận nhìn lại, ở đằng sau tên chiến sĩ khôi ngô kia, có một bóng người đang đứng, nhìn kỹ lại, không phải Trần Phong thì còn là ai? !

"Lại có thể là Trần Phong?"

"Ta phi, nhanh như vậy mà hắn đã nhập bọn cùng với những người này."

"Bởi vì hắn ta vốn là thuộc về nơi này mà? Ha ha."

"Lần này vui rồi." Một ít học sinh cười trên nỗi đau của người khác, nói: "Trước kia Tạ lão sư lúc nào cũng đối xử với Trần Phong tốt nhất, không ngờ được hắn cư nhiên lại thi rớt đại học, còn cự tuyệt lần lịch luyện này, không ngờ được lại đi theo những người này."

"Không đúng hay sao? Ai biết được, đường đường là người đứng thứ nhất toàn trường thế mà lại thi rớt." Đám học sinh thi nhau trào phúng.

Mà lúc này đây, mấy người Từ Phi mới kinh ngạc nhìn Trần Phong, đệ nhất toàn trường? Quả nhiên là dữ dội! Khó trách vì sao trước đó Trần Phong lại nói là mình bị ám toán, nếu như hắn không bị ám toán, lấy thành tích của Trần Phong, muốn thi vào trường đại học nào mà không được? Lại còn có thiên phú về phương diện chế tác gen... Đây mới là thiên tài chân chính a.

"Thiên tài như vậy có thể thi rớt đại học sao? Bọn đàn độn này, hiển nhiên là không biết mình đang nói cái gì." Từ Phi lắc đầu, học sinh hiện tại, thật sự là một lúa không bằng một lúa.

"A, còn có vị lão sư này, xem ra cha mình không để cho mình đến trường, mà quyết định bồi dưỡng mình ở nhà quả nhiên là chính xác, dưới sự dạy dỗ của vị lão sư đàn độn này, có thể dạy dỗ ra mấy học sinh tốt?"

"Trần Phong." Tạ Khang Trung biểu lộ ra thần sắc phức tạp nhìn vào Trần Phong, nói: "Người...Ài, người làm sao lại ra nông nổi này." Tạ Khang Trung lắc đầu nói: "Ta biết lòng tự trọng của người rất mạnh, không nguyện ý đi lịch luyện cùng với chúng ta, nhưng mà... Ài, thôi được rồi, không nói nữa."

Trần Phong: "..."

Hắn nhớ kỹ con hàng này căn bản không có mời mình đi a?

"Xem ở bên trên mặt mũi của người, ta tha cho bọn hắn một cái mạng." Tạ Khang Trung từ tốn nói: "Bảo các bằng hữu của người giao đồ vật ra, chuyện này cứ như vậy bỏ qua."

Cạn lời

"Đầu óc có bệnh hay sao?" Trần Phong cười lạnh một tiếng!

"Ha ha." Chu Linh nghe thế liền bật cười, khoe miệng của mấy người Từ Phi cũng co giật, cố nén ý cười, lúc Trần Phong nói ra mấy chữ này, thật đúng là đã nói trúng tim đen của bọn họ.

"Trần Phong!" Hàn quang trong mắt của Tạ Khang Trung đại thịnh, nói: "Ba năm ở trường cấp ba ta đối đãi với ngươi là tốt nhất, ngươi lại hỏi báo ta như vậy sao?"

"Bớt nói nhảm." Trần Phong lắc đầu: "Trường học phát tiền lương để ngươi giảng bài, lúc nào lại trở thành ngươi đối đãi với ta tốt? Ngươi nếu như thật lòng muốn tốt cho ta, ta tất nhiên sẽ cảm ân, nhưng mà sau khi ngươi biết ta thi rớt đại học, căn bản cũng không có mời ta đi tham gia lịch luyện, đây chính là sư đức của ngươi hay sao?" (Sư đức: đức hạnh của giáo viên)

"Ta biết rất nhiều lão sư trong trường học. Có một số lão sư là thật sự nhân hậu thiện tâm, có một số lão sư mặc dù có một chút thế lực, nhưng mà rất quang minh lỗi lạc, nhưng mà chỉ có duy nhất một mình người, là người ta xem thường nhất."

Trần Phong cười lạnh, nói: "Làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ, thật sự cho rằng học sinh dễ gạt như vậy hay sao?"

"Miệng lưỡi thật là bén nhọn." Tạ Khang Trung xanh cả mặt, quát lên: "Ngươi không có cha không có mẹ, không có giáo dưỡng, ta có thể lý giải, nhưng mà ngay cả việc tôn sư trọng đạo cũng đều không hiểu, thì đúng là đồ vong ơn. Nếu như không gặp được ngươi thì cũng thôi, nhưng hôm nay nếu gặp được, ta sẽ hảo hảo giáo dục cho ngươi một chút, cho ngươi một bài giảng cuối cùng, cho ngươi biết rằng, cái gì gọi là sư đức!"

"Oanh!" Hàn quang trong tay của Tạ Khang Trung tỏa ra, chuẩn bị xuất thủ, đám người Từ Phi đã yên lặng đứng ở bên người Trần Phong.

"Sư đức?" Trần Phong nhin không được cười lên, nói: "Lời này từ trong miệng của người nói ra, thật đúng là miệng chó phun ra ngà voi a."

"Trần Phong!" Sát ý của Tạ Khang Trung đại thịnh, nói: "Người thật sự cho rằng chỉ bằng vào mấy tên củi mục cấp E này là có thể bảo hộ được cho người?"

"Sẽ không." Trần Phong lắc đầu, nói: "Người sẽ không dám ra tay."

"Vì sao?" Tạ Khang Trung cười lạnh.

"Người rất mạnh." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Nếu như thật sự chém giết, chúng ta tự nhiên sẽ không phải là đối thủ của người, nhưng mà người xác định đám học sinh ở phía sau có thể còn sống sót sao? Ừm... Để cho ta ngẫm lại một chút, trong quá trình học sinh lịch luyện, lão sư vì báo thù riêng, khiến cho tất cả học sinh tử vong, chỉ có một mình lão sư trở về, tràng diện này cũng là tương đối là hùng vĩ đi."

Sắc mặt của Tạ Khang Trung nhất thời cứng đờ, hắn lúc này mới nhớ tới, mình bây giờ thế nhưng là lão sư mang đội! Mấy tên chiến sĩ gà yếu lúc trước cũng coi như là thôi đi, hiện tại đối thủ của hắn thế nhưng là bốn chiến sĩ cấp E đỉnh phong, chính mình thật sự có thể ở dưới cơ sở bảo đảm an toàn cho đám học sinh, ra tay chém giết bọn hắn hay sao?

"Trần Phong..." Một thanh âm ôn nhu truyền đến.

Trần Phong vô ý nhìn lại, đó là một nữ học sinh rất xinh đẹp, có một loại yếu đuối của tiểu thư khuê các, khiến cho người ta không nhin được cảm thấy thương tiếc.

"Tô Cẩn." Trần Phong nhớ tới cái tên này, nghĩ thầm: "A, đúng rồi, là nữ sinh mà nguyên chủ nhân đã từng mến thầm, bởi vì quan hệ với thành tích đứng đầu của nguyên chủ nhân, quan hệ của hai người coi như cũng không tệ."

"Người làm sao lại biến thành như thế?" Tô Cẩn buồn rầu nói: "Ở trường học người vừa hiền lành hết vừa hết sức khiêm tốn."

Trần Phong: "..."

"Chúng ta đều biết là do người thi rớt đại học, cho nên tâm tình trở nên táo bạo, nhưng mà người làm sao lại có thể nói như vậy với lão sư? Tà lão sư trong ba năm cấp ba thế nhưng đối đãi với người phi thường tốt, liền ngay cả học bổng của người cũng là do lão sư xin giúp cho người, không phải như vậy thì người làm sao có thể mua được thuốc thử gen loại hình tinh thần?" Tô Cần nghiêm túc nói.

Trần Phong: "..."

Hắn cảm giác được Tô Cần trước mắt mình quả nhiên là một kiệt tác của thiên sứ, toàn thân tỏa ra ánh sáng thánh khiết, bên trong ánh sáng nồng đậm thậm chí còn viết 5 chữ to —— "Con nai vàng ngơ ngác".

Đây chính là cô nương mà nguyên chủ nhân ưa thích sao? Khẩu vị rất là mặn nha, Trần Phong chỉ có thể bắt lực chửi đậu xanh rau muống.

Mà lúc này, đám học sinh còn lại cũng rất là tức giận bất bình, lời nói của Tô Cần hiển nhiên đã làm cho tâm tình của bọn hắn lay động, chính xác, làm người tại sao có thể làm như thế?

"Cô ta nói là thật sao?" Từ Phi cũng tò mò nói.

"Đúng vậy a." Trần Phong cũng dở khóc dở cười nói: "Thành tích của ta là đứng nhất toàn trường a, học bổng không cho ta còn có thể cho ai... Hắn muốn cho người khác cũng đâu có được, hắn có tư cách đó sao."

Thì ra là thế, đám người Chu Linh giật mình, má ời, ngay cả học bổng trường học cấp cho học sinh cũng thành nhân tình của lão sư? Trường học hiện tại thật là đáng sợ.

"Lão sư, không cần phải nói nhảm cùng với bọn hắn." Vương Việt bỗng nhiên mở miệng, nói: "Ta sẽ bảo vệ mọi người, ngài cứ thoải mái ra tay với bọn hắn."

"Người có biện pháp sao?" Tà Khang Trung biết người học sinh này rất có thực lực, chỉ là hắn nịnh bợ rất nhiều lần, Vương Việt vẫn lãnh đạm đối với

hắn, hiện tại làm sao lại ra mặt?

"Đương nhiên." Vương Việt cười nhạt một tiếng.

"Khởi động!" Hắn nhanh chóng thể hiện ra thủ đoạn của mình, kích hoạt một con Chip.

"Ong —— " Một vòng bảo hộ năng lượng nhàn nhạt đem tất cả đám học sinh bao phủ lại.

"Vòng bảo hộ năng lượng Cấp E, có thể ngăn cản công kích của gen chiến sĩ cấp E."

Vương Việt từ tốn nói: "Tuy nhiên, nếu lão sư để cho bọn hắn xông lại công kích quá nhiều, cái lòng năng lượng này của ta sẽ không ngăn cản được bao lâu."

Vương Việt có chút tiếc nuối, bởi vì thực lực của hắn quá yếu, cao nhất cũng chỉ có thể kích hoạt con Chip lòng năng lượng cấp E, nếu không mà nói...

"Yên tâm, sẽ không." Tạ Khang Trung âm lãnh cười, nói: "Chỉ là mấy con chó hoang cấp E mà thôi, ta còn không để vào mắt. Thuận tiện ta cũng muốn nhìn một chút, không có mấy con chó hoang này làm cho chỗ dựa người, Trần Phong người còn có thể lớn lối được hay không?"

"Lão sư, ta không muốn làm cho hắn bị thương." Tô Cần ôn nhu nói: "Tâm địa của Trần Phong không xấu."

"Sẽ không." Tạ Khang Trung cười cười đối với nàng: "Ta chỉ dạy cho hắn một bài học, không phải như vậy thì lấy tính cách hiện tại của hắn, về sau lại đi trêu chọc những người khác sẽ nguy hiểm đến tính mạng."

Tô Cần lúc này mới lui ra.

Trần Phong: "..."

Hắn đối với biểu hiện của cô nương này chỉ có thể dùng hai chữ than thở để hình dung.

Mà lúc này, Tạ Khang Trung đã phóng ra.

"Oanh!" Khí thế khủng bố của gen chiến sĩ cấp D ập tới, cho dù đám người Từ Phi đã đạt đến cấp E đỉnh phong, y nguyên vẫn cảm giác được một cỗ áp lực đáng sợ.

"Cấp D sao..." Từ Phi cười, vị giáo viên chủ nhiệm cấp D ở trường học này, thật sự cho rằng cấp D là có thể hoàn toàn ngược đãi cấp E hay sao? Thậm chí là ngược đãi năm chiến sĩ cấp E đỉnh phong?

Lòng năng lượng này rất mạnh sao?

"Vậy thì thử một chút xem sao." Từ Phi lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Mà lúc này, ở một bên khác, Vương Việt giống như cười mà không phải cười nhìn Trần Phong, nói: "Tìm được mấy con chó hoang làm chỗ dựa, liền coi chính mình là một nhân vật không tầm thường rồi có đúng không? Mặc dù Tạ Khang Trung cũng không ra gì, bất quá hôm nay ta ngược lại muốn nhìn một chút xem hấn thu thập người như thế nào."

"Con Chip lòng năng lượng cấp E này là người vừa mới mua sao?"

Trần Phong kinh diễm nhìn tầng màn sáng này, trên thế giới lại có thứ này sao.

"Đương nhiên." Vương Việt tự hào nói: "Đây cũng không phải là đồ vật mà những người rác rưởi như ngươi có thể tiếp xúc..."

"Khó trách vào thời điểm đánh người lần trước không có nhìn thấy." Trần Phong giật mình nói.

Vương Việt run người một cái, trên trán nổi gân xanh, học sinh chung quanh lúc này mới nhớ tới, mấy ngày trước, tựa hồ có người trông thấy Vương Việt bị đánh bầm dập vết thương đầy người, không ngờ được là hấn lại bị Trần Phong đánh.

"Hừ." Vương Việt lạnh lẽo nhìn Trần Phong, nói: "Trần Phong, ta nhìn xem ngươi có thể phách lối được bao lâu? Ngươi không có một chút lo lắng nào đối với bằng hữu của ngươi sao? Đoán chừng bọn hấn rất nhanh liền chết."

"Bọn hấn sao?" Trần Phong lắc đầu: "Ta không lo lắng cho bọn hấn, ta ngược lại còn lo lắng cho các ngươi."

"Lo lắng cho chúng ta?" Vương Việt bỗng nhiên cảm thấy một cảm giác không lành.

"Đúng vậy, người xác định, cái đồ chơi này của người có thể ngăn cản được công kích cấp E chứ?" Trần Phong hiếu kỳ hỏi.

"Đương nhiên." Vương Việt xem thường nói: "Đây chính là xuất phẩm của công ty Phong Bảo..."

Một câu của hắn còn chưa nói hết, Trần Phong đã chậm rãi từ trong túi quần móc ra một cái bình thuốc thử gen lóe ra ánh sáng màu trắng, từ phía xa xa ném tới, rơi xuống phía trên cái vòng bảo hộ năng lượng kia.

"Oanh!" Sấm chớp vô cùng vô tận ầm ầm đánh xuống vòng năng lượng.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Trong nháy mắt, sấm chớp nổ tung, cái vòng bảo hộ năng lượng nguơ bực trong miệng của Vương Việt, còn chưa kịp phát huy uy lực, liền cứ thế bị đánh tan.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người!

Cái bình này là cái quỷ gì thế? Vòng bảo hộ có thể thừa nhận được công kích của chiến sĩ cấp E, cư nhiên cứ như vậy bị chơi nát? Điều này sao có thể?

Vương Việt lộ ra vẻ mặt phát mộng, nhìn vào màn sáng bên trên vòng đeo của mình, ở phía trên biểu hiện ra một con số 0 đáng sợ—— hao hết năng lượng!

Nói một cách khác, trong nháy mắt vừa rồi đó, công kích mà Trần Phong tạo thành, đã vượt qua khả năng cực hạn mà lòng năng lượng có thể chịu đựng, không chỉ đơn giản là lòng năng lượng của hắn bị phá hủy, mà ngay cả Đá năng lượng mà hắn chuẩn bị cũng hao tổn sạch sẽ. Cái này sao có thể? !

"Người..." Vương Việt chỉ vào mặt Trần Phong nửa ngày, nhưng lại không dám làm càn mở miệng chửi mắng.

Bởi vì vào thời điểm này, Trần Phong lại chậm rãi móc ra một cái bình chứa loé ra ánh sáng màu trắng giống như đúc cái bình lúc trước, ánh sáng màu trắng chiếu rọi lên vách tường hàn băng chung quanh, vô cùng chói mắt.

"Người muốn thử thêm một lần nữa hay không?" Trần Phong vừa nói, vừa xoay tròn cái bình ở trong lòng bàn tay.

"Ừc." Tất cả đám học sinh đều nuốt vào một ngụm nước bọt, hoảng sợ nhìn Trần Phong, sợ cái đồ chơi kia từ trong tay của hắn rơi xuống.

Mà lúc này, đám người Từ Phi đang chuẩn bị làm một vũ lớn giết chết Tạ Khang Trung, nghe động tĩnh ở phía sau cũng phải dừng tay lại, không thể tưởng tượng nổi nhìn cái bình chứa ở trong tay của Trần Phong.

"Đây cũng là thu hoạch lần này của các ngươi sao?" Ánh mắt của Tạ Khang Trung trở nên lạnh lẽo, nói: "Rất tốt, cứ nhiên lại dùng học trò của ta để uy hiếp ta."

"Đi đi, ta để cho các ngươi đi!" Tạ Khang Trung phẫn nộ, quát lớn: "Mau từ nơi này lăn ra ngoài."

Trần Phong cười tủm tỉm nhìn Tạ Khang Trung biểu diễn.

"Đi thôi." Từ Phi nói ra, bọn hắn thật sự không muốn cùng với những người có IQ không bình thường này giao lưu.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, bỗng nhiên, hắn dừng bước chân lại, nhìn về phía những học sinh kia, từ tốn nói: "Nếu như cứ tin tưởng tên gia hỏa Tạ Khang Trung này, các ngươi sớm muộn gì cũng sẽ hối hận."

"Cút đi!"

"Gia hỏa không biết xấu hổ!" Một học sinh giận dữ mắng.

"Cạn lời, Trần Phong, ngươi lại dám dùng chúng ta để uy hiếp lão sư."

"Đúng đấy, thật là quá phẫn." Rất nhiều người cảm thấy tức giận.

"Người làm sao lại biến thành một kẻ như thế." Tô Cận thất vọng nói.

"Những tên gia hỏa đáng chết này, lại dám dùng các trò để uy hiếp ta, thực sự là..." Tạ Khang Trung phần nộ nói ra.

"Lão sư, không cần phải sợ hấn, chúng ta sau này sẽ báo thù cho ngài!"

"Đúng đấy, chúng ta đều là sinh viên đại học tương lai."

"Chờ đến lúc chúng ta vào đại học..." Rất nhiều học sinh an ủi.

"Các người a..." Tạ Khang Trung vui mừng, mặc dù hấn ở bên ngoài phần nộ, nhưng mà tâm lý cũng không có tức giận như vậy, nhìn qua giống như là hấn bị Trần Phong nhục mạ một trận, nhưng mà hấn lại đạt được tất cả nhân tình của đám học sinh này!

Vì cái gì Tạ Khang Trung rõ ràng có thực lực mạnh nhất cuối cùng lại phải khuất nhục thối lui? Còn không phải vì những học sinh này hay sao! Hết sức cảm động có đúng hay không? Nhìn thấy ánh mắt của những học sinh này liền biết, ngoại trừ Vương Việt căn bản lười nhác để ý đến hấn, hấn ở trong mắt của những học sinh còn lại, đều tràn đầy sự cảm kích.

Trận sóng gió này, không lỗ!

Mà lúc này đám người, Trần Phong đã đi xa.

"Vị lão sư này của người thực sự là ngu bức." Từ Phi tán thưởng, lấy nhãn quang bây giờ của hấn, tự nhiên đã nhìn được rõ ràng: "Không biết mà nói, ta còn tưởng rằng tên gia hỏa này tốt nghiệp trường sân khấu nghệ thuật khoa diễn viên ấy chứ."

"Người làm sao lại không vạch trần hấn?" Chu Linh hiếu kỳ nhìn Trần Phong.

"Lười biếng." Trần Phong lắc đầu nói: "Nếu như không có liên quan gì đến lợi ích của ta, hấn coi như có muốn lên trời ta cũng mặc kệ."

Đám người nghe vậy đều mỉm cười.

"Bất quá, tên tiểu tử người ngược lại khiến cho ta phải lau mắt mà nhìn." Từ Phi kinh diễm nói.

Nguyên lai tưởng rằng hôm nay phải liều mạng, ai biết được cuối cùng lại bị Trần Phong tùy tiện giải quyết.

Ngẫm lại cái bình thuốc thử gen thần bí mà mạnh mẽ kia, trong lòng của Từ Phi trở nên nghiêm nghị, tên Trần Phong mặt ngoài chỉ có trình độ chế tác 1 tinh này, tuyệt đối có tư cách đứng ngang hàng cùng với bọn hắn.

"Đi thôi, chúng ta rời khỏi nơi này trước." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói: "Nơi này, cứ khiến cho ta có một loại cảm giác không rõ."

"Ta cũng thế." Hầu Tử cũng đồng dạng nói ra.

"Đi." Từ Phi cùng với mọi người cấp tốc rời đi.

...

Núi Long Thệ, ở rìa bên ngoài, có hai người đứng nhìn về phía trung tâm hòn đảo, bên trên màn sáng trước mắt, con số không ngừng biến hóa, cuối cùng dừng lại ở con số 96.

"Không sai biệt lắm."

"Ừm, nhóm người thứ nhất bị vị lão sư kia đuổi đi, đã rời khỏi nơi này rồi."

"Đáng tiếc, nếu như cái tên gia hỏa đáng chết này không đuổi đánh người khác, người ở lại đây sẽ càng nhiều hơn."

"Chín mươi sáu người, cũng đã đủ." Hai người bình tĩnh giao lưu.

Tuyệt vọng

Mấy trăm năm trước, trong lúc vô tình một giọt tinh huyết của biến dị thú Hải Long rơi xuống nơi đây, đem vùng hoang dã này hóa thành vùng biển, lực lượng tinh huyết của Hải Long dung nhập vào bên trong mỗi một giọt nước biển, từ một khắc này trở đi, đám người này liền chế định ra kế hoạch, dùng thời gian mấy trăm năm bồi dưỡng biến dị thú và thiên tài địa bảo, chính là vì ngày hôm nay!

Vì một giọt tinh huyết Hải Long chân chính này!

Hiện tại ——Chỉ cần đem tinh huyết của tất cả những con biến dị thú ẩn chứa huyết mạch của Hải Long trong vùng biển này dung hợp lại với nhau, liền có khả năng luyện chế ra tinh huyết Hải Long trong truyền thuyết!

Về phần biến dị thú Hải Long? Chưa bao giờ từng xuất hiện qua! Loại tồn tại này làm sao có thể xuất hiện vùng đất nghèo nàn này được!

Ngay cả cái truyền thuyết về núi Long Thệ kia, cũng đều là do người ở Kim Thành tự tạo ra lời đồn để dát vàng lên khuôn mặt của mình mà thôi.

"Mấy trăm năm chờ đợi a..." Một người tự lẩm bẩm.

"Đúng vậy, tinh huyết Hải Long bình thường chúng ta căn bản sẽ không có tư cách đựng vào, nhưng mà thông qua loại phương thức này, giấu giếm, bồi dưỡng ra tinh huyết Hải Long, liền có khả năng chế tạo ra Gen Hải Long, chỉ cần dung hợp với Gen Hải Long, sinh ra một vị cường giả, Long gia chúng ta liền xem như là chính thức quật khởi!"

"Đúng vậy, chỉ cần một vị, một vị cường giả quật khởi là đã có thể lấy lại đầy đủ tiền vốn!" Một âm thanh khác thấp giọng nói, ánh mắt của người này, bốc lên một ngọn lửa hùng hực.

"Như vậy thì...bắt đầu đi!" Hai người giơ hai cánh tay lên.

"Oanh!" Vùng biển xung quanh bỗng nhiên sôi trào, đôi mắt của tất cả những con biển dị thú đều trở nên đỏ bừng.

"Gào —— Gào —— " Vô số tiếng kêu gào thảm thiết truyền đến.

Những người đang đứng cạnh bờ biển, đột nhiên bị biển dị thú ở bên trong biển nhảy lên công kích điên cuồng.

"Không tốt, những con biển dị thú này đều đã phát điên."

"Lực lượng của bọn chúng đột nhiên được tăng cường lên mấy lần, chúng ta căn bản không thể chống đỡ."

"Mau chạy trốn." Tất cả mọi người đều điên cuồng chạy trốn.

Nhưng mà, bọn hắn chưa kịp chạy đi bao xa, đã bị hai người thần bí kia phát phát tay, có một cỗ sóng biển đem bọn hắn một lần nữa cuốn vào trong biển.

"Không!" Một tiếng kêu thảm tuyệt vọng vang lên.

Nước biển...trở nên đỏ như máu, máu của nhân loại, máu của biển dị thú, trong thời khắc này hòa làm một thể.

Mà vào lúc này, đám người Trần Phong vừa mới đi tới cửa vào tầng thứ tư, sắc mặt bỗng nhiên đại biến, tầng thứ ba ở phía dưới nguyên bản đã bị thanh lý sạch sẽ, không biết vì sao, lại xuất hiện rất nhiều biển dị thú, đôi mắt của con nào cũng đỏ bừng, hướng về tầng thứ tư vọt tới.

"Không tốt." Sắc mặt của Từ Phi biến hóa, nói: "Tầng thứ ba có rất nhiều biển dị thú phát điên!"

"Không chỉ là tầng thứ ba." Hâu Tử bỗng nhiên mở miệng, nói: "Toàn bộ biển dị thú trong núi Long Thệ đều đã phát điên, tầng một, tầng hai, tầng ba, đều đang có một đám biển dị thú không ngừng chạy tới!"

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Sắc mặt của Chu Linh trở nên trắng bệch.

Bọn họ có thể không sợ hãi khi đối mặt với Tạ Khang Trung, thế nhưng mà biến dị thú nhiều như thế này thì...

"Chờ một chút." Quang huy trong mắt của Hầu Tử lấp lóe, nói: "Ta tìm được một con đường, mau đi theo ta."

"Được." Đám người cấp tốc đuổi theo.

"Oanh! Oanh!"

Toàn bộ núi Long Thệ đều lung lay sắp đổ, đã xảy ra chuyện đại sự rồi! Nhưng mà, mấy người Từ Phi còn chưa chạy được 100 mét, liền nhìn thấy Tạ Khang Trung hoảng hốt dẫn đám học sinh chạy về phía bên này.

"Tầng năm...con biến dị thú ở trên tầng năm đang đi xuống đây!"

Có người la lớn: "Con biến dị thú đã phát điên kia, đang muốn giết hết chúng ta."

Bọn hắn hoảng sợ la hét.

Nhưng mà, căn bản không có một ai dám xia đến bọn hắn, mấy người Trần Phong một đường chạy như bay, rời khỏi ánh mắt của đám người, ưu thế ít người liền được thể hiện ra vào thời điểm này, đám học sinh này có quá nhiều người, không có cách nào đi nhanh được.

Tạ Khang Trung gần như đã tuyệt vọng, bởi vì hắn chợt phát hiện ra, nếu cứ tiếp tục như thế này...

Tất cả mọi người đều phải chết! Bao quát cả chính hắn!

Quả thật là như vậy, nếu như lần này hắn mang theo tất cả mọi người chạy đi, tuyệt đối có thể kiếm lời được rất nhiều nhân tình, nhưng mà, nhiều nhân tình cũng phải có mạng mới có thể dùng được!

Mà bây giờ...Tạ Khang Trung nhìn thấy hàng động hàn băng lung lay, còn có biến dị thú ở khắp mọi nơi, nội tâm giãy dụa một lát, khế cắn môi, ánh sáng lung linh quanh thân hiện lên, dùng một tốc độ cực nhanh chạy trốn, hắn, cư nhiên trốn một mình!

"Lão sư!" Tất cả đám học sinh đều phát mộng.

Trốn rồi...giáo viên chủ nhiệm của bọn hấn, cư nhiên lại bỏ bọn hấn chạy trốn một mình?

Vương Việt kinh ngạc đến ngây người, Tô Cần kinh ngạc đến ngây người, tất cả mọi người cũng kinh ngạc đến ngây người.

Bọn hấn vô luận như thế nào cũng không ngờ được, mới vừa rồi lão sư còn vì mạng sống của bọn họ mà chịu khuất nhục, thế mà lúc này lại không có một chút do dự nào xoay người bỏ chạy, vứt bỏ bọn hấn!

Mà lúc này đây, câu nói của Trần Phong vừa nãy vẫn còn quanh quẩn ở trong lòng của bọn hấn: "Nếu như cứ tin tưởng tên gia hỏa Tạ Khang Trung này, các người sớm muộn gì cũng sẽ hối hận..."

Lúc này, bọn hấn đã thật sự hối hận, nhưng bây giờ hối hận thì đã muộn!

Phải làm sao bây giờ?

Loại địa phương này căn bản không phải là nơi mà những chiến sĩ cấp F như bọn hấn có thể ở lại, huống chi, những con biên dị thú ở chỗ này đều đã phát điên toàn bộ! Hiện tại, tất cả mọi người đều cảm thấy tuyệt vọng.

"Ta không muốn chết a." Có người gào khóc.

"Ta là thiên tài tương lai, ta không thể chết ở chỗ này được." Có người hét to.

Tô Cần lúc này lại nhìn về một hướng khác, trong mắt lóe lên một tia đau thương, nếu như... Nếu như vừa rồi nàng nghe lời của Trần Phong, có thể hay không Trần Phong sẽ đến đây cứu nàng?

Thế nhưng mà...tất cả mọi người đều hối hận xanh ruột.

"Đáng chết." Vương Việt cũng chửi tục một tiếng, hấn căn bản không ngờ được mình lại gặp phải loại chuyện này. Bọn hấn muốn liên lạc cho người khác, lại phát hiện ra, không biết từ khi nào, tất cả sóng tín hiệu đều bị che đây! Hiện tại bọn hấn không có cách nào để liên hệ được với một ai!

"Ta không thể chết ở đây được." Vương Việt điên cuồng hét lên, thân phận của hắn cao quý đến cỡ nào, làm sao có thể chết ở chỗ này được?

Tuyệt đối không thể a! Thế nhưng mà, bây giờ phải làm sao mới có thể sống sót? Giờ khắc này, hắn cũng cảm thấy tuyệt vọng.

"Xong rồi." Đã có người ngồi bắt lưc ở dưới đất, biến dị thú ở nơi xa đang không ngừng tới gần, có rất nhiều người thôi động gen năng lưc của chính mình để phản kháng, nhưng mà có thể tạo ra được bao nhiêu tác dụng?

Vô luận gen năng lưc của ngươi mạnh bao nhiêu! Vô luận thiên phú của ngươi cao bao nhiêu!

Ở chỗ này...ở cái nơi tràn ngập biến dị thú cấp E này, bọn hắn cũng chỉ có một con đường chết.

"Có thể liên hệ với trường học không?" Có người hỏi.

"Toàn bộ tín hiệu đều đã bị cắt đứt." Tô Cần đứng chất lắc đầu nói.

Chúa cứu thế

"Chúng ta, xong rồi." Lần này, tất cả mọi người đều triệt để tuyệt vọng, cái gì thiên tài, cái gì đại học, vào thời điểm này, toàn bộ đều biến thành trò cười.

Mà lúc này đây, Trần Phong cùng với đám người Hầu Tử đã tìm được một lối ra khác, một lượng lớn biến dị thú đã bị Tạ Khang Trung hấp dẫn đi, bọn hắn ở chỗ này ngược lại còn thoải mái hơn một ít.

"Từ nơi này đi xuống chính là tầng thứ ba." Hầu Tử vội vàng nói, nơi này có một cái cấm chế, là một lối đi vào tầng thứ tư khác, chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, mà Hầu Tử đã tìm được cái lối ra này, có thể thấy được năng lực trinh sát của Hầu Tử cực kỳ mạnh.

"Giao cho ngươi." Từ Phi khẩn trương nói.

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu, đang chuẩn bị tiến vào trạng thái Sổ chiêu, thân hình bỗng nhiên dừng lại.

"Làm sao thế?" Máy người Từ Phi liếc nhìn nhau.

"Xuyt —— " Trần Phong nói khẽ, tựa hồ như đang cảm giác cái gì đó.

Mà lúc này đây, theo việc mọi người trở nên an tĩnh, có một ít tiếng khóc thê lương liền trở nên rõ ràng hơn, đó là đám học sinh kia, là thanh âm than khóc của bọn hắn! Máy người Chu Linh nghe xong, cũng kinh ngạc đến ngây người.

"Vị lão sư kia cư nhiên lại chạy trốn một mình..."

Cho dù là cái đội ngũ được thành lập tạm thời như bọn họ, cũng không có từ bỏ nhau, thế mà Tạ Khang Trung, giáo viên chủ nhiệm dẫn học sinh của mình đến đây lịch luyện, cứ như thế vứt bỏ học sinh của chính mình, một mình đào tẩu? Thật sự là quá hoang đường!

"Mặc kệ bọn hắc." Từ Phi cười lạnh nói: "Đám học sinh này ngay cả thị phi cũng không phân biệt được, cũng không phải là người tốt."

"Đúng vậy." Chu Linh tán thành nói.

Đi theo lão sư lịch luyện? Đi con m* nó, đám học sinh này đến đây rõ ràng là để cướp đoạt? !

Cứ như thế đòi người khác phải giao đồ vật ra, hơn nữa, lại không hề có một học sinh nào phản đối? Đây là cái phẩm đức gì? !

Nhưng mà, Trần Phong đã dừng bước lại.

"Ta dựa vào."

"Trần Phong, ngươi sẽ không thật muốn đi cứu bọn hắc đó chứ." Một người Từ Phi kinh ngạc đến ngây người, từ phong cách hành sự trước đó đó có thể thấy được Trần Phong hẳn rất là thẳng thắn lưu loát a, hiện tại sẽ không đột nhiên biến thành chúa cứu thế đó chứ?

Bọn hắc đã đi ra bên ngoài thám hiểm rất nhiều lần rồi, sợ nhất chính là gặp phải loại đồng đội như thế này!

"Ta chỉ đang nhớ tới một sự kiện." Trần Phong chau mày nói: "Có người nào nắm chắc là có thể khiến cho chúng ta sống sót rời khỏi nơi này hay không?"

"Không." Một người đưa mắt nhìn nhau.

Sống sót sao? Lúc này không có ai có thể nắm chắc tuyệt đối? Nguy cơ, đang ở khắp mọi nơi.

Tên gia hỏa đáng sợ trên tầng năm kia đang đi xuống còn chưa nói, coi như có thể thoát ra khỏi nơi này, tình huống ở bên ngoài như thế nào, cũng không có ai biết! Huống chi, bọn hắc còn có một loại dự cảm, nguy cơ ở bên ngoài, có khả năng không kém gì so với nơi này, vào thời khắc như thế này, không có một người nào có thể nắm chắc tuyệt đối!

Lần này, là một tình huống cực kỳ hung hiểm!

"Ta có thể nắm chắc!" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói.

"Thật sao?" Máy người Từ Phi cuồng hỉ.

Ở bên trong loại tình huống nguy hiểm như thế này, Trần Phong lại có thể nắm chắc?

"Đương nhiên, nếu như các người nguyện ý tin tưởng theo lời nói của ta." Trần Phong cười nói.

Mấy người Từ Phi liếc nhau, cuối cùng đều hung hăng gật đầu, mặc dù thời gian chung đụng với nhau không lâu, nhưng mà bọn hắn vẫn tin tưởng Trần Phong.

"Vây liền đi theo ta." Trần Phong quay người hướng về phía đám học sinh kia đi tới.

"Ai." Máy người Từ Phi cười khở, chỉ có thể đuổi theo, bọn hắn không biết vì sao lúc này Trần Phong lại bỗng nhiên trở thành chúa cứu thế, nhưng mà nếu như Trần Phong đã nắm chắc, như vậy thì bọn hắn sẽ đi theo Trần Phong liều mạng một lần!

"Lúc này, cũng chỉ có thể tin tưởng tên gia hỏa này." Máy người liên tục cười khở.

Trần Phong vẫn kiên định đi về phía của đám học sinh kia, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười.

Chúa cứu thế? Làm sao có thể! Hắn mới lười nhác để ý tới đám học sinh ngu ngốc này!

Quan hệ của nguyên chủ nhân đối với đám bạn học này cũng không tốt, chớ đừng nói chi là hắn! Hắn sở dĩ đến cứu đám học sinh này, là bởi vì hắn cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc thổi qua trên người, sau đó hắn liền chợt hiểu, muốn sống đi ra ngoài, sinh cơ duy nhất, chính là ở trong tay của đám học sinh này.

Chuẩn xác hơn mà nói —— chính là ở trong tay của Vương Việt!

Mà giờ khắc này, vùng biển xung quanh Núi Long Thệ đã bị máu tươi nhuộm đỏ, thậm chí, không có ai chú ý được, ở bên trên bầu trời, có một đám mây trắng xóa đang phiêu đảng, chấp trùng theo gió, vô cùng phiêu dật.

...

Núi Long Thệ, tại tầng thứ tư, đám học sinh đã tuyệt vọng ngồi dưới đất, sau khi bọn hắn dùng hết mọi thủ đoạn, phát hiện ra là mình không thể gây ra thương tổn gì cho đám biến dị thú, đã triệt để từ bỏ hi vọng, chờ đợi tử vong buông xuống.

Ba mươi người ngồi bệt dưới đất, bầu không khí ngột ngạt khiến cho người ta ngạt thở, chỉ có một ít tiếng khóc như ẩn như hiện, mà ở nơi xa, có một đám biến dị thú đang hướng về nơi này vọt tới.

Ai cũng biết, vào một khắc nữa đám biến dị thú này vọt tới, cũng chính là thời điểm mà bọn hắn tử vong.

Lúc này, Tô Cần đã đứng lên, đi lên phía trước mọi người ngăn cản biến dị thú.

"Nếu như nhất định phải chết, thì hãy để cho ta là người thứ nhất chết đi?" Tô Cần nhắm hai mắt lại, nói: "Nếu như không phải ta tin tưởng lão sư, lần lịch luyện này, ta sẽ..."

Không có một ai ngăn cản nàg, bởi vì làm như vậy cũng không có một chút ý nghĩa nào, nếu tất cả mọi người ở đây đều phải chết, thì người nào chết trước người nào chết sau thì có cái gì khác biệt?

"Rống —— " Khí tức của đám biến dị thú phát ra rất đáng sợ, rất nhiều học sinh ôm lấy nhau run rẩy, mắt thấy đám biến dị thú sắp vọt tới trước mặt Tô Cần, cũng không nhìn được nhắm mắt lại. Nhưng mà, ngay trong nháy mắt này, có một tiếng nổ lớn truyền ra, làm cho tất cả mọi người bừng tỉnh, khi bọn hắn mở to mắt ra nhìn liền kinh ngạc đến ngây người.

Có một bóng người đang đứng trước mặt của bọn hắn, là Trần Phong!

Trần Phong cùng với mấy người bằng hữu của hắn, đang đem đám biến dị thú kia chém giết!

"Mặc dù có mạnh hơn một chút, nhưng mà vẫn chỉ là phế phẩm." Từ Phi giẫm lên thi thể của một con biến dị thú nói.

"Ừm." Chu Linh bĩu môi, nhìn về phía đám học sinh ngơ ngác kia, nói:
"Mặc dù ta không biết là cái tên Trần Phong ngu ngốc này vì cái gì mà nhất định muốn cứu các người, nhưng mà nếu như các người dám làm loạn mà nói, ta sẽ là người thứ nhất xử lý các người."

Hầu Tử cùng với Thiết Thạch cũng lạnh lùng nhìn đám học sinh.

"Trần Phong...cứu chúng ta sao?"

Tất cả mọi người lúc này mới khôi phục lại tinh thần.

Được cứu rồi! Bọn hắn cư nhiên được cứu! Tất cả mọi người đều vui đến phát khóc.

Sau đó, bọn hắn rất nhanh liền nhớ tới, người này là Trần Phong, là người mà mới vừa rồi bị bọn hắn mắng chửi đuổi đi, cư nhiên lại chủ động tới cứu bọn họ! Nghĩ tới đây, tất cả mọi người đều hồ thẹn cúi đầu xuống.

So tốc độ giải trừ cảm chế?

"Thật xin lỗi." Đám người xấu hổ nói.

Trần Phong cười nhạt một tiếng, ở trước mắt hắn, Tô Cẩm mờ mịt nhìn Trần Phong, hỏi: "Ta đang nằm mơ hay sao?"

"Nếu không thì ngươi tự nhéo mình đi?" Trần Phong tức giận nói.

"Đi!" Trần Phong không cho bọn hắn thời gian nói nhảm, nói: "Tất cả mọi người, không cho nói, không được nháo động, không cho phép khóc! Ai dám quấy rối, ta sẽ trực tiếp đem các ngươi ném ra bên ngoài! Chỉ có như thế..."

Trần Phong dừng một chút, rồi mới tiếp tục nói: "Chúng ta mới có thể còn sống."

Tất cả mọi người đều trầm mặc, bọn hắn chú ý được, Trần Phong nói là chúng ta, nghĩ đến thái độ mà bọn hắn đối đãi với Trần Phong lúc trước, có rất nhiều người xấu hổ cúi đầu xuống.

"Đi thôi." Trần Phong mang theo đám người đi đến lối ra mà Hầu Tử tìm được.

"Ta có thể giúp các ngươi." Vương Việt hít vào một hơi thật sâu, mặc dù hắn chán ghét Trần Phong, nhưng mà lúc này, hai người nhất định phải hợp tác, nói: "Ta mặc dù không có sức chiến đấu, nhưng mà ta cũng là sơ cấp chế tác sư, tinh thần lực rất mạnh, có thể giúp các ngươi giải trừ cảm chế."

"..."

Trần Phong liếc nhìn hắn một cái, lạnh lùng nói: "Không cần."

"Trần Phong!" Vương Việt cắn răng nói: "Ta biết ngươi chán ghét ta, nhưng mà hiện tại sống chết ở trước mắt, có thể hay không trước tiên buông xuống những chuyện này? Tinh thần lực của ngươi chỉ có 30 điểm, mà ta hiện tại

đã đạt đến trọn vẹn 80 điểm, cao hơn người không biết bao nhiêu lần, tốc độ giải trừ cấm chế của ta sẽ nhanh hơn người rất nhiều!"

"Không cần." Trần Phong nhàn nhạt đi đến phía trước cấm chế.

"Trần Phong." Vương Việt tức điên, nhưng mà cũng chỉ có thể nói tiếp:
"Loại cấm chế này, bằng vào 30 điểm tinh thần lực, ít nhất phải cần ba phút mới có thể giải trừ, mà ta, chỉ cần một phút đồng hồ, ta..."

Một câu nói của Vương Việt còn chưa dứt lời.

"Cạch!" Cấm chế đã được giải trừ, Vương Việt há miệng thật to, nửa ngày cũng không thể khép lại, đám học sinh còn lại cũng biểu lộ ra vẻ phát mộng.

"Ta dựa vào."

"Một giây đồng hồ?"

Cái này đến cùng là thiên phú nghịch thiên như thế nào? Đây chính là con mọt sách Trần Phong của bọn hắn hay sao? Trần Phong đứng hạng nhất ở trường đây sao? Trần Phong mà lúc trước bị bọn hắn coi thường? Lúc này, bọn hắn bỗng nhiên lại có một cảm giác, cho dù là Trần Phong không có học đại học, cũng không phải là bọn hắn có thể đuổi kịp!

Có một số người, trời sinh chính là thiên tài.

"Ta cảnh cáo một lần cuối cùng, đừng có nói nhảm." Trần Phong lạnh lùng quét ánh mắt lên trên người của Vương Việt, nói "Người chỉ cần đi theo phía sau là được."

"Đi thôi." Từ Phi cảm thấy buồn cười nói.

Muốn so tốc độ giải trừ cấm chế với Trần Phong sao? Hài tử, coi như tinh thần lực của người cao đến đâu cũng vô dụng!

Cấm chế đã được giải trừ, đám người theo thứ tự rời đi, có lần giáo huấn vừa rồi, lần này cũng không có người nào mở miệng nữa, ngay cả Vương Việt cũng không nói cái gì nữa, mà chỉ yên lặng đi theo đằng sau đội ngũ.

Đám người thuận buồm xuôi gió đi xuống tầng một, biến dị thú gặp được trên đường, đều bị mấy người Từ Phi giải quyết, mà tất cả cấm chế trên đường đi, đều bị Trần Phong giải trừ trong giây lát.

Không sai, chính là giải trừ trong giây lát.

Tinh thần lực mạnh sao? Sơ cấp chế tác sư sao? Có cái trứng mà dùng!

Ở trước mặt Trần Phong, tất cả đều là trò cười mà thôi!

Từ tầng thứ tư đi xuống thẳng tầng thứ nhất, không có một cái cấm chế nào có thể tại chỗ nổ trong tay Trần Phong một giây, dưới sự không ngừng khôi phục tinh thần lực bằng cách phục dụng thuốc thử gen mà Từ Phi cung cấp, Trần Phong một đường quét ngang, thuận lợi dẫn tất cả mọi người mang ra bên ngoài. Về mặt của đám học sinh đều phát mộng, khiến cho Từ Phi không khỏi cảm thấy buồn cười.

Rất nhanh, bọn hắn đã rời đi khỏi hang động hàn băng.

Chỉ là, sau khi mọi người đi ra ngoài, tất cả mọi người bị tình cảnh ở bên ngoài dọa cho phát sợ.

Máu! Tất cả đều là máu! Một vùng biển rộng lớn như thế kia, cư nhiên đã hoàn toàn biến thành một màu đỏ như máu!

"Đến cùng đã phát sinh ra chuyện..."

Từ Phi còn muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên, ngọn núi phía sau nổ ầm một tiếng.

"Ầm ầm!" Toàn bộ hang động hàn băng vào thời điểm này bắt đầu sụp đổ, tiếng nổ ầm ầm không ngừng vọng tới, làm cho trái tim của tất cả mọi người không khỏi đập nhanh hơn, đám học sinh cấp 3, lúc này cũng hoảng sợ thất sắc.

Nếu như chỉ cần hơi chậm một chút mà nói...

Nếu như không có tốc độ giải trừ cấm chế nghịch thiên kia của Trần Phong...

Bọn hắn nhìn về phía Trần Phong, người hùng đã cứu mạng của bọn hắn này, giờ phút này vẫn vô cùng bình tĩnh, hay là, đây mới thực sự là thiên tài?

"Oanh!" Cả ngọn núi đổ sụp xuống.

Các khối vụn băng bắn ra tứ phía, toàn bộ núi Long Thệ, cứ như thế đổ sụp xuống, biến thành một cái vòng xoáy khổng lồ, giống như là một cái miệng rộng mở ra, âm u mà đáng sợ, một tòa sơn mạch to lớn, cứ như thế trong mấy chục giây thời gian ngắn ngủi, bị thôn phệ sạch sẽ!

Hòn đảo to lớn như vậy, sau khi sụp đổ biến thành vòng xoáy, chỉ còn lưu lại một khu vực hình vòng cung, mà khiến cho người ta cảm thấy kinh khủng nhất là, ở bên trong cái vòng xoáy kia, có một con biển dị thú cấp D, chính là con biển dị thú ở tầng thứ năm kia đang điên cuồng giãy dụa, muốn chạy ra bên ngoài, nhưng lại bị cái vòng xoáy gắt gao hút lại.

"Rống —— " Từng tiếng rống giận gào thét truyền ra, con biển dị thú cấp D điên cuồng giãy dụa, nhưng mà, nó càng giãy dụa thì càng hãm vào sâu, bị cái vòng xoáy chậm rãi hút vào, biến mất không còn thấy gì nữa.

"Tê —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm hơi lạnh, Từ Phi đang đứng ở biên giới vòng xoáy, nhìn thấy một màn này cũng đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

Kém một chút nữa thôi là bọn hắn cũng đi theo gót con biển dị thú cấp D này.

"Nơi này không thể chống đỡ được bao lâu nữa." Chu Linh nói ra: "Chúng ta mau đi thôi."

Mọi người nhanh chóng chạy như bay ra bờ biển.

Ong! Hàn khí nồng đậm từ trong tay của Chu Linh tỏa ra, mặt nước biển ở dưới chân liền đông thành băng, nhưng mà còn chưa kịp lan ra bao xa, bỗng nhiên ở giữa mặt băng, giống như là bị cái gì đụng vào vỡ vụn thành từng khối băng nhỏ.

"Oanh!" Một con biến dị thú hai mắt đỏ bừng từ dưới biển nhô ra, ngay sau đó, các con biến dị thú lần lượt từ dưới biển chui lên, cộng với màu nước biển đỏ như máu xung quanh, làm cho người nhìn không khỏi cảm thấy run sợ.

"Gào —— " Đám biến dị thú trông thấy người sống liền điên cuồng nhào tới.

Xoạt! Xoạt! Bọt nước bắn tung toé, đám biến dị thú nhào về phía đám người đánh tới, đám biến dị thú đã phát cuồng này bị khí tức người sống kích thích, thực lực không ngừng tăng lên, có số lượng nhiều vô số kể!

"Đáng chết!" Đám người Chu Linh vội vàng tiến lên ngăn cản.

Hỏa diễm.

Hàn băng!

Mấy người Chu Linh đã sử dụng hết toàn lực, nhưng mà, căn bản ngăn không được!

"Làm sao bây giờ?" Từ Phi rống to một tiếng.

"Số lượng quá nhiều, không ngăn được." Chu Linh cười khổ nói.

Oanh! Thiết Thạch dùng một quyền đem một con biến dị thú mới bay tới đánh bay, vẻ mặt vẫn lãnh khốc như trước đây, lực lượng toàn thân đã bạo phát đến cực hạn, nhưng số lượng biến dị thú ở nơi này, căn bản là giết không hết.

Long nhất, Long nhị

"Đáng chết." Từ Phi tuyệt vọng nói, đến tột cùng thì cái đảo này đã xảy ra chuyện gì?

Những con quái vật này cũng không mạnh, nhưng mà số lượng quá nhiều a! Mà những học sinh kia, càng đang run lẩy bẩy dưới bảo vệ của mấy người Từ Phi, một số học sinh thì triển năng lực của mình ra để giúp đỡ, nhưng mà cũng không đưa đến bao nhiêu tác dụng. Một lần lịch luyện này, đã đem sự kiêu ngạo của bọn hắn đánh về nguyên hình!

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Rất nhiều nữ sinh thấp giọng thút thít.

Mà lúc này đây, Trần Phong bỗng nhiên đi tới, ở dưới sự bảo vệ của Thiết Thạch, đi đến bên cạnh bờ biển, mọi người đều vô thức hướng ánh mắt nhìn sang.

"Hầu Tử, đã tính toán rõ ràng chưa?" Trần Phong hỏi.

"Đã tính qua." Hầu Tử khẽ gật đầu nói: "Hơn sáu trăm con biến dị thú cấp F, mặc dù khi phát cuồng thực lực được tăng trưởng trên một mức độ lớn, nhưng mà vẫn còn chưa đạt tới cấp E, chỉ là chúng nó có số lượng quá nhiều, căn bản là không có cách nào để đối phó."

"Chu Linh! Mau đẩy đám biến dị thú này vào trong biển." Trần Phong gầm lên giận dữ.

"Hiểu rõ." Hàn khí nồng đậm quanh thân Chu Linh ngưng tụ lại, trong nháy mắt đóng băng mặt nước biển ở xung quanh, ngàn sinh đẩy đám biến dị thú ở xung quanh vào lại trong biển, nhưng mà cũng chỉ tạo ra được hiệu quả như thế mà thôi, đám biến dị thú cũng không nhận phải tổn thương gì, ngược lại càng trở nên điên cuồng xông tới.

"Ta đã hết sức." Sắc mặt của Chu Linh trắng bệch, kém chút nữa đã ngã xụi lơ trên mặt đất.

Tô Cẩn vội vàng đỡ lấy nàng.

"Như vậy chuyện ở phía sau...liền giao cho ta đi."

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, cầm bình thuốc thử gien màu trắng bạc trong tay đột nhiên ném vào trong nước biển.

"Oanh!" Ánh sáng trắng tỏa ra, hàn quang trong mắt của Trần Phong lấp lóe.

Lực lượng lôi đình vô cùng vô tận trong thời khắc này tỏa ra, có một con rắn nhỏ kỳ dị được tạo thành từ lôi điện lấp lóe, được tắm bổ bởi một ít lực lượng thần bí ở trong nước biển điên cuồng biến lớn, ngược lại toát ra uy lực kinh người mà ngay cả Trần Phong cũng không thể tưởng tượng được.

"Oanh!" "Oanh!"

Biển máu nổ tung, bọt nước bắn lên tận trời, đám biển dị thú bị điện giật tung lên, ở trong nước biển điên cuồng giãy dụa, một hồi lâu, sau khi điện quang biến mất, trên biển máu chỉ còn một mảnh thi thể chết trôi.

Chết.

Chết hết! Liền ngay cả Trần Phong cũng không ngờ được.

Thuốc thử Lôi Xà, chỉ có uy lực một kích của chiến sĩ cấp E đỉnh phong!

Nguyên theo kế hoạch, thuốc thử Lôi Xà mặc dù rất mạnh, nhưng mà đối mặt với một số lượng biển dị thú nhiều như thế này, nhiều nhất chỉ có thể mở ra được một con đường máu, để bọn hắn chạy đi đã đầy đủ. Nhưng mà chưa từng nghĩ tới, thuốc thử Lôi Xà ở trong nước, lại bộc phát ra uy lực vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

Thật mạnh.

Tất cả mọi người đều rung động nhìn Trần Phong.

Liền ngay cả mấy người Từ Phi cũng kinh ngạc đến ngây người, nguyên lai tưởng rằng có thể phá huỷ lòng năng lượng của Vương Việt, giây phá cấm

chế, Trần Phong đã rất lợi hại, không ngờ được, hấn cư nhiên đã cường đại đến loại tình trạng này.

Tên gia hỏa này...Từ Phi cười khở.

Mà lúc này, đám học sinh đều nhìn chăm chăm vào thân ảnh đang đứng sát bờ biển kia, Trần Phong cách bọn họ cũng không xa, nhưng lại đem đến cho bọn hấn một cảm giác an toàn, đây chính là người bị bọn hấn ghét bỏ, thế nhưng đã mấy lần cứu bọn ra từ trong sự tuyệt vọng.

Thi rớt đại học sao? Giống như là một câu chuyện tiểu lâm vậy! Đám người cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Trần Phong! Vương Việt gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, trong lòng đang điên cuồng gào thét, hấn không tin, Trần Phong lại có được thực lực như thế này? Bằng vào tư nguyên phong phú mà bây giờ hấn có được, hấn là phải siêu việt hơn xa Trần Phong mới đúng! Làm sao mà tên rác rưởi này lại có thể cười ở trên đầu hấn được?

"Không sao..." Vương Việt tự lầm bầm: "Chỉ là vì ta chưa kịp dung hợp loại gen kia mà thôi! Trần Phong, sớm muộn gì ta cũng sẽ mạnh hơn ngươi, không chỉ ở phương diện chế tác, mà chờ sau khi ta dung hợp loại gen kia, ta sẽ trở thành gen chiến sĩ cùng với chế tác sư mạnh nhất từ trước tới nay!"

"Con đường mà các ngươi không dám đi, ta sẽ đi!" Nội tâm của Vương Việt gào thét, hấn không có một chút nào cảm kích ân cứu mạng của Trần Phong, được Trần Phong cứu giúp, hấn sống khó chịu còn hơn chết!

Phải biết rằng , mấy ngày trước hấn còn hạ lời thề son sắt là sẽ hung hăng giẫm đạp Trần Phong ở dưới chân, thế mà đảo mắt một cái đã bị Trần Phong đè ép không biết bao nhiêu lần, hấn làm sao có thể cảm thấy dễ chịu?

Giống như là sống không bằng chết! Cái loại cảm giác này, tựa như là bị Trần Phong dùng một cước hung hăng giẫm lên trên mặt vậy.

Ta sẽ không thua! Vương Việt hung hăng xiết chặt nắm đấm.

Nhưng mà, lúc này, Trần Phong căn bản cũng không để ý đến bọn hắn, mà lại nhìn về phía vùng bờ biển bên kia, ở nơi đó, có hai người mặc áo đen đang đứng, quanh thân lóe ra lực lượng tinh thần ba động nồng đậm.

"Hầu Tử." Trần Phong mở miệng nói.

"Hiểu rõ." Ánh sáng màu lam trong mắt của Hầu Tử tỏa ra, không ngừng lấp lóe, rất nhanh liền xác nhận: "Chính là do bọn hắn giở trò quỷ, bọn hắn dự định lấy toàn bộ sinh vật sống trong vùng biển này để làm tài liệu, luyện chế ra một đồ vật nào đó!"

"Bọn hắn muốn giết chết tất cả các sinh vật sống, bao gồm cả chúng ta!"
Ngữ khí của Hầu Tử trở nên ác liệt.

"Vậy thì hãy xử lý bọn hắn." Sát ý trong mắt của Từ Phi đại thịnh, nói: "Chỉ có giết chết bọn hắn, chúng ta mới có thể sống sót."

"Đi!" Chu Linh lúc này đã khôi phục lại được phần nào, vội vàng đứng dậy, vẻ mặt trở nên băng lãnh nói: "Đề ta xem thử hai tên gia hỏa đứng sau màn này, đến cùng là muốn làm cái gì."

Mà giờ khắc này, ở bên bờ biển xa xôi kia, hai người mặc áo đen cũng đã chú ý tới tình huống ở phía đối diện.

"Thú vị, Long Nhất, xem ra chúng ta đã bị phát hiện." Một người áo đen cười nói.

"Sợ cái gì, Long Nhị." Long Nhất cười nhạt một tiếng, nói "Chỉ là mấy con chó hoang cấp E mà thôi, mặc dù để cho tên gia hỏa cấp D chạy mất có chút tiếc nuối, thế nhưng dùng đám gia hỏa này làm tế phẩm, cũng đã đủ để tinh luyện ra tinh huyết Hải Long."

"Bây giờ động thủ được rồi chứ?" Khóe miệng của Long Nhị lộ ra một nụ cười lạnh.

"Ừm." Long Nhất gật gù đầu, nói: "Ta đã cảm giác được một chút khí tức đáng sợ, chậm nữa thì sẽ sinh biến, ta sẽ tinh luyện tinh huyết Hải Long,

người đi thu thập mấy con chó hoang kia đi, thuận tiện giết sạch đám học sinh kia luôn."

"Đã hiểu rõ." Long Nhị lắc lắc cái cổ, nói: "Một đám sinh viên đại học tương lai, ta rất có hứng thú a."

Vù! Thân ảnh của Long Nhị biến mất trong nháy mắt.

Long Nhất lắc đầu, nhìn về phía vòng xoáy vô tận ở bên trên hòn đảo, vòng xoáy liên diên cuồng vận chuyển, đem lực lượng của trọn cái vùng biển này ngưng tụ vào chính giữa vòng xoáy, màu sắc của nước biển liên biến thành màu xanh lam như lúc trước, máu tươi đều bị cuốn vào bên trong vòng xoáy. Long Nhất chỉ một cái vào hư không, vòng xoáy bỗng nhiên xoay ngược lại, đem con biển dị thú cấp D ở bên trong phóng xuất ra.

Chiến sĩ cấp D

"Oanh!" Con biển dị thú cấp D hạ xuống mặt biển, toàn thân nhuộm đầy máu tươi.

"Rống —— " Nó gầm lên giận dữ, đập nước bay vọt tới, dùng ánh mắt đỏ như máu gắt gao nhìn chăm chăm vào Long Nhất, tràn ngập sự tham lam, nó từ trên người của Long Nhất ngửi được một mùi vị quen thuộc.

"Vù!" Nó hướng về phía Long Nhất đánh tới.

"Ha ha, ta đã chờ ngươi thật lâu." Ánh mắt của Long Nhất trở nên âm trầm, nói: "Để cho ta xem một chút, ngươi có thể hay không tiếp nhận được lực lượng của Long."

"Hưu!" Long Nhất cắn đứt ngón tay của mình, bắn ra một giọt máu lên trên người của con biển dị thú. Giọt máu này của Long Nhất có gen của Long rất mờ nhạt, thế nhưng sau khi hòa lẫn vào máu tươi dính ở trên người của con biển dị thú, Gen Hải Long được ngưng tụ bởi vô số lực lượng huyết mạch kia, rốt cục vào thời khắc này cũng đã được bù đắp.

"Oanh!" Một cột sáng kỳ dị phóng lên tận trời.

"Trấn áp!" Quang huy trong tay của Long Nhất lưu chuyển, đem con biển dị thú gắt gao khống chế ở giữa không trung, hắn muốn triệt để phá hủy con biển dị thú này, đem huyết nhục của nó biến thành một giọt tinh huyết Hải Long.

Vì giọt máu tươi này, bọn hắn đã nỗ lực rất rất nhiều!

Lần này, hắn không cho phép sai lầm nửa phần!

Mà giờ khắc này, hình vòng trên hòn đảo, đám người Trần Phong đang chuẩn bị rời đi lại một lần nữa bị ngăn lại, người áo đen kia lặng yên không một tiếng động ngăn trở đường đi của tất cả mọi người.

"Các tiểu bằng hữu, cũng không nên đi quá gấp gáp a." Long Nhị giống như cười mà không phải cười nói.

"Cấp D." Sắc mặt của Từ Phi trở nên khó coi, nguyên lai tưởng rằng cấp E đỉnh phong ở bên trong cái Kim Thành nho nhỏ này cũng đã được tính là cường giả, không ngờ được, chỉ là một lần đi đến di tích cổ thám hiểm, đã có thể gặp được nhiều chiến sĩ cấp D như vậy.

"Sợ cái gì?" Chu Linh cười lạnh nói: "Ta không tin chúng ta nhiều người như vậy, mà không mài chết được hắn."

"Ha ha." Long Nhị cười khẽ.

Y phục trên người của hắn trong nháy mắt bị nứt toác, dáng người gầy gò của hắn bỗng nhiên bắt đầu biến lớn, giống như là bóng bay bắt đầu bành trướng. Một cỗ lực lượng kinh khủng tuôn ra quanh người, bóp thịt cả người tăng vọt, mà làm cho người ta rung động nhất chính là, thân thể của hắn cư nhiên mọc ra từng cây gai nhọn, ở dưới ánh mặt trời chiếu sáng, cư nhiên phản xạ ra ánh sáng lấp lánh.

Hai mét... ba mét... hình thể của Long Nhị biến lớn, thân thể trở nên cực kì khủng bố.

"Oanh!" Từ Phi hung hăng đánh một quyền tới, toàn bộ năm đám đều trở nên đỏ như máu, nhưng lại không gây ra thương tổn gì!

"Hưu!" Chu Linh bắn ra truy băng cũng chỉ có thể giải ngựa cho Long Nhị mà thôi, về phần Thiết Thạch, thì lại càng không cần phải nói, hắn am hiểu phòng thủ, cho nên cũng không có bao nhiêu lực công kích.

Liệt Diễm Phong Bạo! Từ Phi thôi động nhị tinh bí kỹ của chính mình!

Nhưng mà —— Tác dụng cũng không lớn! Từ Phi nhìn thấy năm đám của mình biến thành màu xanh, sắc mặt có chút khó coi. Trên người của tên gia hỏa này tràn ngập gai nhọn cùng với độc tố, coi như có đánh trúng gia hỏa này, mình ngược lại còn bị thụ thương, như thế này làm sao mà đánh?

Gen chiến sĩ Cấp D cường đại đến loại tình trạng này? Ba chiến sĩ cấp E đỉnh phong bọn hắn liên thủ, còn phục dụng đủ loại thuốc thử gen tăng thực lực lên lâm thời cũng không làm gì được?

"Cái này là cái gen năng lực quý gì thế?" Trần Phong đồng dạng cũng chấn kinh.

"Đây là nhị tinh bí kỹ —— Huyết Đồn Biến."

Một thanh âm sợ hãi truyền đến, Trần Phong nhìn lại, thì ra là Tô Cần.

"Huyết Đồn Biến?" Trần Phong có một chút ấn tượng, Huyết Đồn Biến, nhị tinh bí kỹ, lấy gen cá nóc biến dị làm trọng điểm, phát triển ra một loại bí kỹ cường đại!

Cần hai loại gen: gen cá nóc biến dị cấp F, cung cấp năng lực biến hóa cùng với độc tố. Gen Huyết Lang biến dị cấp E, cung cấp tăng cường lực lượng cùng với tự lành.

Loại bí kỹ này, rất mạnh, mà càng mạnh hơn khi đám người Từ Phi còn thấp hơn 1 cái cấp độ!

"Có chút phiền phức." Trần Phong nhìn về phía trước.

Ba người Từ Phi chỉ có thể miễn cưỡng chống cự, căn bản không phải là đối thủ, dựa theo loại tốc độ này, không qua hai phút đồng hồ nữa, sẽ bị tên gia hỏa to lớn kia giải quyết hết!

"Trần Phong, ngươi còn loại thuốc thử Lôi Bạo kia không?" Hầu Tử bỗng nhiên mở miệng hỏi.

"Có." Trần Phong khẽ gật đầu.

Thuốc thử gen Lôi Xà hắn có hết thấy ba bình, bây giờ chỉ còn thừa lại một bình.

"Cá nóc biến dị mặc dù cường đại, nhưng lại bành trướng giống như khí cầu, ở trong cơ thể là một khoảng không. Cho dù Gen Huyết Lang có thể

tăng cường thân thể, tự động chữa trị, hình thành bí kỹ Huyết Đồn Biến. Thế nhưng loại gen năng lực này sợ nhất, chính là công kích sắc bén."

Hầu Tử trầm giọng nói: "Chờ đến khi ta công kích hắn, thì ngươi lập tức ném bình thuốc thử gen Lôi Xà vào trong cơ thể của hắn."

"Có thể thực hiện." Trần Phong ngẫm lại, nói: "Thế nhưng cần phải có một chỗ thùng để ném vào."

"Chuyện này cứ giao cho ta đi." Hầu Tử cười lạnh nói: "Ta mặc dù không có lực công kích mạnh mẽ như mấy người Long ca, thế nhưng loại nhiệm vụ đâm thùng khí cầu này, ta lại rất am hiểu."

Ong —— Đôi mắt của Hầu Tử bỗng nhiên tỏa ra tinh quang, ánh sáng màu xanh lam đem con ngươi của hắn bao trùm, toàn bộ hai con mắt đều biến thành màu lam. Một giây sau, bên trong một con mắt của hắn bỗng nhiên xuất hiện một đoàn hỏa diễm thiêu đốt, trong nháy mắt lan tràn ra xung quanh, toàn bộ con mắt trong nháy mắt biến thành màu vàng, lực lượng đáng sợ trong nháy mắt ngưng tụ lại.

Nhị tinh bí kỹ!

Trần Phong trở nên nghiêm nghị, Hầu Tử cũng nắm giữ nhị tinh bí kỹ?

"Oanh!" Kim quang trong ánh mắt của Hầu Tử lấp lóe.

Một đạo ánh sáng màu vàng óng kinh khủng xuyên qua lồng ngực của Long Nhị đang đặc ý, lưu lại một cái lỗ thùng nhỏ bằng nắm tay, Long Nhị có chút kinh dị nhìn về phía Hầu Tử.

"Nhị tinh bí kỹ Hỏa Nhãn Kim Tinh?"

"Thật thú vị." Long Nhị cười to, nói: "Không ngờ được một gia hỏa chỉ phụ trách điều tra như ngươi, thế mà cũng dung hợp một loại gen chiến đấu, bất quá, ngươi cho rằng đòn công kích này sẽ hữu dụng hay sao?"

Ong —— Trước ngực của hắn, cái lỗ thùng kia, đang chậm rãi tái tạo.

Huyết Đồn Biến sở dĩ là nhị tinh bí kỹ, cũng bởi vì nó có thể bù trừ được khuyết điểm dễ bị phá huỷ của cá nóc, có được năng lực tái tạo cường đại! Chỉ cần vết thương không vượt quá cực hạn của thân thể, thì nó liền có thể tự lành vô hạn, căn bản là bất tử!

Vết thương, đang nhanh chóng tái tạo, nhưng mà, vào ngay lúc này, đám người Từ Phi trong nháy mắt liền điên cuồng công kích, Long Nhị biết đây là lần đánh cược cuối cùng của bọn hắn, cho nên mới toàn lực ngăn cản, mà Trần Phong đã sớm chuẩn bị, cũng lao vọt tới, thuận tay đem bình thuốc thử gen Lôi Xà còn lại, nhét vào bên trong vết thương trước ngực Long Nhị.

"Cái này là cái gì..." Long Nhị ngây người.

Dẫn nổ! Trần Phong không có một chút do dự thôi phát.

"Oanh!" Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung trong cơ thể của Long Nhị.

Long Được

Long Nhị rất mạnh! Là gen chiến sĩ Cấp D, có được lực lượng vượt qua mức bình thường, thế nhưng khi bị thuốc thử gen Lôi Xà trực tiếp nổ tung ở trong người! Thì xem như có mạnh hơn, hắn cũng không sống nổi!

"Oanh!" Thân ảnh to lớn của Long Nhị, liền bị nổ rách te tua.

"Xì... —— " Giống như là một quả bóng bay bị đâm thủng vậy.

Thân thể của Long Nhị khôi phục lại như bình thường, thần thái trong mắt mất đi, cho dù đã chết, nhưng đôi mắt vẫn gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, tựa hồ như không thể tin được, chính mình cứ như vậy chết ở trong tay một chiến sĩ cấp F.

Kết thúc rồi sao? Đám người Từ Phi hơi mỗi một nhìn về phía phương xa.

Nơi đó —— Còn có một người áo đen đồng dạng cũng là chiến sĩ cấp D, chỉ có điều là hiện tại hắn đang giằng co cùng với đầu quái vật kia, khó có thể xuất thủ đối phó với bọn hắn.

"Xử lý hắn." Từ Phi nhanh chóng lao về phía trước, hung dữ nói: "Thừa dịp thời điểm hắn đang giằng co với đầu quái vật kia, giết chết hắn."

"Hiểu rõ." Đám người Chu Linh đuổi theo, tiểu đội 4 người một lần nữa xuất thủ, sát chiêu của bốn người trong nháy mắt xuất hiện, ầm ầm đập xuống người của Long Nhất. Lần này, bọn hắn không có bất kỳ một sự nắm chắc nào, mà hoàn toàn là liều mạng! Nhưng mà, ra ngoài ý muốn là người áo đen kia căn bản không có phòng thủ, nhận hết các đòn công kích.

"Oanh!" Máu tươi bắn ra tung toé, người áo đen kia, cư nhiên bị đám người Từ Phi đánh chết tại chỗ!

Cái này... Tất cả mọi người đều mở to hai mắt, làm sao có thể?

Trái tim của Trần Phong nảy mạnh một cái, chết rồi sao? Cứ như vậy đơn giản chết đi?

Một tên chủ sự sau màn so với tên gia hỏa vừa rồi còn cường đại hơn, cứ như vậy bị đánh chết? Rõ ràng hắn có thể tùy tiện tránh thoát khỏi công kích của đám người Từ Phi!

Tên gia hỏa này... Vào thời điểm mọi người ở đây còn đang kinh nghi bất định, thì máu tươi, trong thời khắc này lại sôi trào.

Thân thể của người áo đen kia hóa thành một mảnh sương máu ở trên không trung, bao bọc xung quanh thân thể của con biến dị thú cấp D, nương theo từng tiếng nổ hồng cùng với kêu thảm, ngạnh sinh luyện hóa nó! Vào lúc mọi người chưa kịp phản ứng, con biến dị thú đã biến mất không thấy gì nữa, ở trong hư không, chỉ còn lại một giọt máu màu lam lập loè.

Giọt máu kia, chính là tinh huyết Hải Long!

"Tên gia hỏa này..." Đồng tử của Trần Phong đột nhiên co vào.

Giáo viên chủ nhiệm đào tẩu, bọn hắn không chết, điều kiện luyện chế tinh huyết Hải Long không được thành lập, tên gia hỏa này, thế mà lại hung ác dùng thân thể máu thịt của mình, để bỏ khuyết cho điều kiện thiếu hụt.

Lòng dạ thật độc ác! Thật là một gia hỏa đáng sợ!

Kết thúc rồi sao? Làm sao có thể! Có một người như thể hi sinh sinh mệnh của chính mình mới làm ra tinh huyết Hải Long, làm sao lại có thể rơi vào trong tay của bọn họ?

Thế nhưng mà người này rõ ràng đã chết, trừ phi...Người này căn bản cũng không phải là chủ sự sau màn! Đám người Trần Phong liếc nhìn nhau, đều cảm giác được da đầu trở nên tê dại, hai gen chiến sĩ cấp D cũng chỉ là lính quèn? Vậy thì người chủ sự sau màn sẽ còn kinh khủng đến mức nào?

"Ha ha ha."

"Chúng ta đã sống sót!" Hết thầy học sinh cuồng hỉ.

Sống sót! Vén vén chỉ là một lần đi thám hiểm di tích cổ, đã khiến cho bọn hần giã dựa vô số lần trong tuyệt vọng, loại bắt lực cùng với thống khổ kia, cả đời này bọn hần cũng sẽ không quên!

"Cám ơn người, Trần Phong." Vô số học sinh cảm kích.

Trần Phong lắc đầu, không nói gì, chỉ yên lặng nhìn vùng biển xung quanh, biểu lộ của đám học sinh đang vui sướng liền cứng đờ, nhìn thấy vẻ mặt khó coi của Trần Phong cùng với mấy người Từ Phi, tựa hồ như ý thức được cái gì đó, cả người run rẩy một hồi, chẳng lẽ...

Mà vào lúc này.

"Đông." Một tiếng vang nhỏ truyền ra, giống như tiếng tim đập của thần linh viễn cổ, vô số học sinh liền phun máu tươi tại chỗ.

Sắc mặt của Trần Phong cũng trở nên trắng bệch.

Bờ bên kia, có một thân ảnh nhàn nhạt xuất hiện, đang từng bước một đi tới, thời điểm đi đến bờ biển, hần cũng không có dừng bước lại, cứ như thế đạp lên mặt biển mà đi. Bước chân đi qua mặt biển, cư nhiên không để lại một tia gợn sóng nào.

"Là hần!" Sắc mặt của Từ Phi bỗng nhiên đại biến.

Đó là Long Dược, là con cháu thế gia Nham Thành!

Thế gia này tự xưng là hậu duệ của Long, mà Long Dược càng là người nổi bật của thế hệ này! Hết thấy những loại gen mà hần dung hợp đều có quan hệ với Long, mặc kệ là chân long hay là giả long, thực lực đều rất kinh khủng! Nghe nói vào thời điểm lộ diện lần trước, cũng đã là gen chiến sĩ cấp C.

Còn thực lực bây giờ? Không có ai biết!

Lui! Đồng tử của mấy người Từ Phi co vào, Chu Linh vội vàng kéo mấy người bọn hần chạy đến hòn đảo hình vòng cung.

Muốn ngăn cản hần sao? Nói đùa cái gì vậy!

Loại cường giả có cấp bậc như vậy, căn bản không phải bằng vào bọn hắn là có thể ngăn cản.

"Long Dược, cấp C, có khả năng còn cao hơn." Từ Phi xanh cả mặt, tất cả mọi người nghe được điều này cũng bị dọa sợ, sắc mặt của đám học sinh kia càng là như màu đất, trời ạ, tại sao lại có thể có loại gia hỏa kinh khủng này đi tới Kim Thành?

Ở bờ biển bên kia, chỉ thấy Long Dược phát phát tay, một bộ thi thể từ trong nước hiện ra.

"Long Nhất, Long Nhị, các người vất vả rồi." Long Dược bình tĩnh nói ra, nhẹ nhàng điếm một cái, bộ thi thể liền hóa thành tro tàn.

"Rốt cục..." Long Dược nhìn một chút giọt tinh huyết Hải Long, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, vào thời điểm hắn chuyển hướng về phía đám người Trần Phong, ánh mắt đã biến thành vẻ băng lãnh nói: "Nếu như Long Nhất và Long Nhị đã chết, các người, hãy chôn cùng với hai người bọn họ đi."

"Long Dược người dám? !" Từ Phi gầm lên giận dữ.

"Những hài tử này đều là học sinh, người muốn khai chiến cùng với trường học Kim Thành hay sao?"

Từ Phi biết, lúc này, chỉ có trường học mới có thể khiến cho tên gia hỏa này ném chuột sợ vỡ bình.

"Học sinh sao?" Ánh mắt của Long Dược trở nên bình tĩnh, nhìn đám học sinh đang run lẩy bẩy cách đó không xa, hơi hơi khoát tay nói: "Không quan trọng, giết chết toàn bộ, sẽ không có ai biết được."

"Không tốt rồi." Trái tim của mọi người nảy mạnh một cái.

Xoạt! Long Dược nhẹ nhàng phát phát tay.

"Oanh!" Toàn bộ vùng biển trong nháy mắt nổ tung, giờ khắc này, cả vùng biển đều trở mình.

"Lên!" Từ Phi cắn răng nói, bốn người phát ra một kích cuối cùng, là một kích tiêu hao hết tất cả lực lượng, có ý đồ ngăn cản công kích của Long Dược, nhưng mà, lực lượng của bọn hắn còn chưa tới gần liền đã tan rã. Không sai, lấy thực lực bọn hắn căn bản ngay cả tư cách tới gần cũng đều không có!

Trong chớp nhoáng này, hòn đảo hình vòng cung, trong chốc lát liền sụp đổ.

Lực lượng của toàn bộ vùng biển bạo phát, phóng lên tận trời, có một cơn sóng biển cao mấy chục mét quét ngang tất cả, mang theo lực lượng vô cùng vô tận ầm ầm đập xuống, giống như là biển gầm!

"Xong." Sắc mặt của mọi người đều biến thành màu đất, đây là một cỗ lực lượng cực kỳ kinh khủng!

Vương Dao

Không thể nghi ngờ, vào thời điểm cổ lực lượng kinh khủng này ập xuống, tất cả mọi người sẽ bị đập thành thịt nát.

Không có bất kỳ ngoại lệ nào! Đây chính là lực lượng của Long Dược! Đây chính là lực lượng của cường giả!

"Không ngờ được chúng ta lại chết theo kiểu này." Từ Phi cười khổ nói.

"Có thể chết trong tay của loại cường giả này, cũng coi như là không lỗ a?" Chu Linh tự lẩm bẩm.

"Muốn chết sao?" Hầu Tử bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Trần Phong, đường sống mà khi đó ngươi nói qua..."

Vào thời điểm này tất cả mọi người đều nhìn về phía Trần Phong, lại kinh ngạc phát hiện, ngay trước mắt loại sống chết này, Trần Phong lại cười rất tươi, nói: "Đường sống của chúng ta, đã xuất hiện."

Cái gì? Đám người Từ Phi cũng sờ một chút.

"Oanh!" Con sóng cao ngất kia đã đập xuống, nhưng mà, trong nháy mắt con sóng ập xuống trước mặt của đám người, có một bóng người màu đỏ bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, đứng ở trước mặt con sóng.

Là người nào? Tất cả mọi người đột nhiên mở to hai mắt, còn chưa trông thấy bộ dáng của người kia, đã nhìn thấy ở trong hư không, trong nháy mắt có một ngọn lửa màu đỏ xuất hiện, ngọn lửa màu đỏ thậm ngưng tụ lại thành một thanh đại kiếm, chém xuống con sóng biển trước mắt.

"Oanh!" Nước biển gào thét, ánh lửa màu đỏ hiện lên, một màn kinh người xuất hiện. Con sóng kinh khủng kia, cứ như thế bị tách ra làm hai, bị một kiếm chém ra làm đôi, từ hai bên đám người chảy qua, con sóng biển ẩn chứa lực lượng đáng sợ của Long Dược, cứ như vậy tiêu thất, bị một kiếm chém biến thành hư vô!

Thật là mạnh!

Tâm thần của mọi người cuồng loạn, phóng tầm mắt nhìn tới, càng là kinh ngạc đến ngây người.

Vị cường giả đã cứu bọn hắn là một tiểu cô nương mặc một chiếc váy màu hồng, tuổi của nàng không lớn lắm, nhìn qua chỉ có bộ dáng khoảng mười hai, mười ba tuổi, môi hồng răng trắng, ngũ quan tinh xảo, lông mi dài thướt thướt, có một đôi mắt to rất là linh động, chỉ là giờ phút này, bên trong cặp mắt kia lại tràn ngập sát ý.

Đám người cảm thấy run sợ, lúc này mới nhớ tới, chính là tiểu cô nương này, đã dùng một kiếm xé đôi cơn sóng biển cao ngất kia a!

Ta dựa vào! Trần Phong há hốc mồm, một hồi lâu vẫn không lấy lại được tinh thần.

Hắn cứ tưởng người bảo hộ Vương Việt là một người trung niên có thực lực cường hãn, chưa bao giờ nghĩ tới, người bảo hộ này thế mà lại là một tiểu cô nương mười hai, mười ba tuổi! Hơn nữa, thực lực lại còn khủng bố như thế!

Trần Phong vô ý thức nhìn qua một chút, nhất thời cảm thấy run sợ.

Cặp mắt kia...tiểu cô nương nhìn qua có vẻ hết sức vô hại này, thế nhưng lại có một đôi con ngươi trong suốt như một dòng nước, linh động khiến cho người ta run sợ, giống như là có thể nhìn thấu nhân tâm! Cô nương này, tuyệt đối không đơn giản.

"Là người!" Long Dược mới vừa rồi còn diều võ dương oai trông thấy tiểu cô nương hiện thân, sắc mặt trong nháy mắt liền đại biến, dùng một tay cầm lấy tinh huyết Hải Long, thân hình nhanh chóng lùi lại, không một chút do dự nào chạy trốn.

"Muốn đi sao?" Thanh âm trong trẻo lạnh lùng quanh quẩn ở trong thiên địa.

"Oanh!" Kiếm quang sáng chói một lần nữa chém xuống, hồng quang lấp lóe.

"Phốc!" Vết máu bắn tung toé, một cái tay cụt bay lên trên không trung, tinh huyết Hải Long đang được nắm trong bàn tay cũng triệt để buông ra, đi theo cánh tay cụt cùng một chỗ rơi vào trong nước biển.

Long Dược bị nàng chặt đứt một cánh tay!

"Tê —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm hơi lạnh.

"Vương Dao!" Tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên, Long Dược oán hận nhìn chăm chăm vào tiểu cô nương trước mắt, nói: "Người đang đi tìm cái chết! Chờ đến khi ta trở về, nhất định sẽ tìm người diệt trừ Vương gia của ngươi! Ta muốn để cho cả nhà của ngươi..."

"Ồn ào!" Vương Dao cười lạnh một tiếng, nói: "Vậy thì ngươi hãy lưu lại thêm một ít đồ đi."

"Oanh!" Hồng quang hiện lên, lại là một cánh tay hoành không bay lên.

"Ngươi..." Long Dược kia oán độc nhìn Vương Dao, hộc ra mấy ngụm máu tươi, hóa thành một đạo huyết mang biến mất tại chỗ, cũng không dám lại lưu lại nửa phần ngoan thoại.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn một màn này.

Tiểu cô nương này, quá mạnh mẽ! Vừa ra trận liền lật tung trời, Long Dược vừa rồi phách lối không thể kềm chế được kia, cư nhiên bị chặt đứt hai cánh tay, ngay cả cái rắm cũng không dám thả một cái chạy như chó nhà có tang.

Chỉ là...Nàng đến cùng là ai? Là người tới cứu bọn hắc hắc hay là tới giết bọn hắc hắc? Trải qua vô số lần tuyệt vọng, đám người thậm chí còn không dám ôm lấy hy vọng quá lớn, nhưng vào thời điểm này tiểu cô nương lại căn bản không để ý tới bọn hắc hắc.

"Tinh huyết Hải Long sao?"

"Ông!" Hồng quang trong tay của Vương Dao hiện lên, vào thời điểm đang muốn nhảy vào trong nước biển tìm kiếm tinh huyết Hải Long, một thanh âm già nua mà uy nghiêm bỗng nhiên vang lên: "Tiểu cô nương, thứ này, chỉ sợ không phải là thứ mà ngươi có thể cầm a?"

Trái tim của Trần Phong đột nhiên nảy mạnh một cái.

Thanh âm này...là hiệu trưởng trường cấp ba của hắn!

"Oanh!" Hư không nổ tung, một lão giả cùng với mấy tên lão sư đi theo sau lưng xuất hiện, sau khi giải trừ cấm chế che đậy ở chỗ này, bọn hắn liền cấp tốc chạy đến. Chỉ là không ngờ được, ngoài trừ chuyện đến cứu những học sinh này, cư nhiên còn có thu hoạch ngoài ý muốn. Tinh huyết Hải Long a, đó chính là một thứ đồ tốt chân chính.

"Là các lão sư, còn có cả hiệu trưởng." Cả đám học sinh vui mừng đến phát khóc.

Được cứu rồi, lần này đã thực sự được cứu rồi!

Tất cả mọi người đều reo ho tung trời, Trần Phong cùng với Từ Phi lại cảm thấy lo lắng, dự cảm được một tia không lành, trường học tại sao lại tới kịp lúc như vậy?

Vô luận là Vương Dao hay là trường học, phương nào cũng đều có thể cứu bọn hắn, thế nhưng song phương lại đồng thời vào lúc này xuất hiện, cũng chính là thời điểm mà giọt tinh huyết Hải Long này xuất hiện...

"Cút!" Khuôn mặt nhỏ của Vương Dao trở nên lạnh lẽo, không có một chút khách khí nào mở miệng nói: "Một đám lão bất tử, cư nhiên không sai vào lúc này tới đây giật đồ?"

"Tiểu cô nương, thứ này vốn là thứ mà học sinh trường của chúng ta đến lịch luyện tìm được."

Hiệu Trưởng Chu Văn Vũ hiền lành nói: "Đó chính là thành quả lần lịch luyện này của bọn nhỏ a?"

Trần Phong: "..."

Nghe lời này xong hắn cũng cảm thấy xấu hổ thay cho vị hiệu trưởng kia, da mặt đến cùng dày bao nhiêu mới có thể nói ra những lời này, người không thấy được cả đám học sinh đều đang trầm mặc hay sao?

"Hiệu trưởng, chúng ta thực sự là được bọn hắn cứu..." Tô Cần lúc này đứng ra nói.

"Người gọi là Tô Cần đúng không." Hiệu Trưởng vui mừng gật gật đầu, cắt ngang nài lòng của nàng: "Sự tình lần này người đã làm rất tốt, mang những học sinh khác đứng ở bên cạnh nhìn là được, loại chuyện này, không phải là chuyện mà các người có thể nhúng tay."

"A?" Tô Cần một mặt mờ mịt.

"Hừ." Vương Dao cười lạnh một tiếng, nói: "Muốn giật đồ sao, vậy thì phải xem các người có cái bản lĩnh này hay không."

"Oanh!" Hồng quang tuôn ra, một thanh đại kiếm ngưng tụ từ ngọn lửa xuất hiện ở trong tay của nàng.

Đại kiếm dài tròn vẹn hai mét, vô cùng tương phản cùng với hình thể nhỏ nhắn xinh xắn của nàng, thế nhưng hỏa quang lập lòe trên thân đại kiếm, lại làm cho Chu Văn Vũ cảm giác được một chút ngưng trọng.

Chu Văn Vũ

Loại lực lượng này...

"Oanh!" Thân hình của Vương Dao bay lên trời, trong nháy mắt bạo phát ra một lực lượng kinh khủng.

"Hừ!" Chu Văn Vũ cười lạnh một tiếng, bay lên trên không quyết đấu với Vương Dao.

"Oanh!" Chỉ vền vện trong nháy mắt, cả phiến bầu trời trên hải vực liền biến thành màu hồng.

"Mây hồng?" Vô số người ở Kim Thành ngạc nhiên nhìn về phía phương vị này, mà trong lúc này đây, ở bên trong hải vực, mấy vị lão sư đi theo hiệu trưởng, đã nhanh chóng nhảy vào trong nước biển bắt đầu tìm kiếm tinh huyết Hải Long, chỉ là, giọt tinh huyết Hải Long kia cũng không phải là phạm vật, khi rơi vào trong nước biển cũng không ngừng lóe lên rồi xuất hiện ở một chỗ khác, hơn mười vị lão sư bắt lấy, nhưng đều không thể theo được tốc độ của nó.

"Đáng chết!" Một vị lão sư thâm hận, nhìn đám học sinh ở trên bờ nói: "Các ngươi cũng đi xuống tìm giúp đi."

Cả đám học sinh đều phân vân, nói đến cùng, tiểu cô nương Vương Dao vẫn là người cứu bọn họ, làm sao có thể giạt đồ cùng với nàng... da mặt của đám học sinh này vẫn còn rất non.

"Người nào tìm tới vật kia, người đó sẽ là học sinh ưu tú nhất của trường lần này! Trường học sẽ ghi bên trong hồ sơ học bạ của người đó, ghi rõ sự công hiến của các ngươi đối với trường học!" Một lão sư từ tốn nói.

Oanh! Tâm thần của đám học sinh chấn động mãnh liệt.

Học sinh ưu tú nhất? Cái danh hiệu này, đối với học sinh mà nói, chính là huy chương cùng với vinh diệu, sẽ vĩnh viễn đi theo bọn hắn, trong vài năm

ở đại học, sẽ có ý nghĩa không tầm thường, bọn hấn đã động tâm.

"Lão sư, ta sẽ giúp ngài." Một một học sinh nhảy chồm vào trong biển, đám học sinh còn lại liếc nhìn nhau, cũng lục tục ngo ngoe tiến vào trong nước biển.

Trần Phong nhìn vậy liền cười khẩy, học sinh a...Đây chính là phương thức giáo dục của trường cấp 3 Kim Thành sao?

"Đây đều là một đám vô ơn." Từ Phi cũng có chút xem thường những học sinh này.

"Dù sao thì bọn hấn vẫn còn nhỏ tuổi." Trần Phong từ tốn nói.

Đám người Từ Phi lườm hấn một cái, nói thật thì người cũng bằng tuổi bọn hấn đây.

"Tinh huyết Hải Long..." Trần Phong nhìn thấy những người kia bay nhảy ở trong nước biển, bỗng nhiên nhìn về phía Hàu Tử, nói: "Hàu Tử, năng lực của ngươi, có thể thấy quỹ tích di động của giọt tinh huyết Hải Long kia hay không?"

"Không nhìn thấy được." Hàu Tử lắc đầu: "Cái đồ chơi này bản thân chính là vương giả trong biển, đã dung hợp vào trong nước biển, lại có linh tính, vô cùng khó tìm, cho nên những vị lão sư kia mới yêu cầu đám học sinh này hỗ trợ tìm kiếm, có thể tìm được hay không, chỉ có thể nhìn vào vận khí. Tuy nhiên có nhiều người tìm cùng một chỗ như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ tìm ra được."

Phải nhìn vào vận khí? Bàn tay của Trần Phong run một cái, nhìn 50 điểm giá trị may mắn mà mình còn lại, trong lòng bỗng nhiên bốc lên một ngọn lửa.

Trần Phong bất động thanh sắc đi đến mép nước, lặng yên không một tiếng động đưa tay cầm một cái bình chứa vào trong mặt nước biển, trong nháy mắt này mở ra Quảng sáng may mắn!

Xoạt! Giá trị may mắn bắt đầu điên cuồng tiêu hao!

10 điểm! 20 điểm! 30 điểm! 40 điểm! Bỗng nhiên, bàn tay của Trần Phong chấn động một cái, xúc giác nhạy cảm cảm nhận được, có một cái gì đó vừa mới chui vào bên trong bình chứa.

Chẳng lẽ là... Trần Phong miệng đắng lưỡi khô, khuôn mặt vẫn y nguyên duy trì sự bất động, hần lặng yên không một tiếng động đóng cái bình chứa lại, thu hồi cái bình chứa vào trong tay áo, bình tĩnh đứng dậy.

"Đúng vậy a." Từ Phi nhìn mặt nước biển, nói: "Từ hôm nay trở đi, chỉ sợ là sẽ không còn cái gì là núi Long Thệ nữa, đầu nguồn đã biến mất, nước biển ở nơi này cũng sẽ dần dần khô kiệt."

Đám người gật đầu tán thành, ai có thể nghĩ tới, một lần thám hiểm của bọn hắn, lại có thể bắt gặp được loại chuyện này?

"Chúng ta mau rời khỏi bờ biển thôi." Trần Phong lắc đầu nói: "Ở chỗ này ta vẫn có cảm giác rất nguy hiểm."

"Ừm." Chu Linh gật gật đầu, đám người liền đi ra xa bờ biển chờ đợi.

Trong thời gian này, Trần Phong một mực mở ra Quảng sáng may mắn! Hắn sợ bị người khác phát hiện ra sự khác thường của mình, ở trước nhiều gen chiến sĩ cường đại chơi hoa chiêu như thế này, căn bản chính là nhảy múa trên lưỡi đao.

1 điểm! 2 điểm! Giá trị may mắn vẫn còn đang tiếp tục tiêu hao, Trần Phong dựa vào bên trên một cây đại thụ ngồi xuống nghỉ ngơi, bất động thanh sắc đem cái bình chứa giấu vào bụi cỏ phía sau lưng, thuận tay dùng đất cát vùi lấp lại.

Đến tận lúc này, giá trị may mắn đã tiêu hao trọn vẹn 48 điểm!

"Xong!" Nội tâm của Trần Phong kích động, rốt cục thở phào một hơi.

"Thấy không, đây chính là tích súc của trường học."

Từ Phi nở nụ cười nói với Trần Phong: "Đây chỉ mới vẹn vẹn là trường cấp 3, đến đại học sẽ càng kinh khủng hơn, cái gì mà học trưởng, đạo viên, lão sư, giáo sư, chỉ cần động một cái là sẽ có một nhóm tới. Mặc dù học viên

bên trong trường học của bọn họ cạnh tranh nội bộ cũng hết sức kịch liệt, thế nhưng ở bên ngoài vẫn là nhất trí đối ngoại."

"Liên quan gì đến ta?" Trần Phong dẫn gân cốt một cái.

"Người không tiếc nuôi vì mình thi rớt đại học hay sao?" Từ Phi giống như cười mà không phải cười nói.

"Không thi rớt thì sao, chẳng lẽ người muốn ta trở thành một dạng người như bọn họ?" Trần Phong chỉ chỉ vào đám học sinh trong nước biển.

Đám người Từ Phi rất tán thành, đúng vậy a, thực lực tăng lên tự nhiên rất tốt, thế nhưng trường cấp 3 Kim Thành lại xem nhẹ một phương diện trọng yếu nhất —— đó là phẩm đức! Chỉ bằng vào tính cách của những học sinh này, sau khi tốt nghiệp đi vào xã hội, coi như thực lực có mạnh hơn, đoán chừng cũng sẽ bị người ta chơi đùa đến chết.

"Nữ học sinh kia không tệ nha!" Chu Linh bỗng nhiên nháy nháy mắt đối với Trần Phong, Trần Phong thuận thế nhìn lại, thì ra người mà cô ta ám chỉ là Tô Cần, cũng là một học sinh duy nhất không có xuống biển tìm đồ.

"Không được học đại học, nhưng trèo lên trên người của sinh viên đại học cũng không tệ." Từ Phi ôm bả vai của Trần Phong bỉ ổi nói.

"Cút!" Trần Phong hung hăng khinh bỉ nói.

Trải qua mấy lần nguy cơ sinh tử, quan hệ của mọi người đã trở nên thân mật hơn, thế nhưng cũng làm cho Trần Phong thấy rõ bản chất của tên gia hỏa này, căn bản chính là một tên tiện nhân bỉ ổi nha, khó trách vì sao Chu Linh khi không có việc gì lại chế nhạo hắn vài câu.

Về phần Tô Cần...Trần Phong thật đúng là không có ý nghĩ gì, loại cô nương có tính cách như thế này, hắn cũng có một chút không chịu đựng nổi.

Vào thời điểm mấy người còn đang nói chuyện phiếm với nhau, bỗng nhiên, đám mây hồng ở trên không trung bỗng nhiên trở nên xơ xác, có hai bóng người xuất hiện trên không trung, chính là Vương Dao cùng với Chu Văn Vũ.

"Kết thúc rồi sao?" Đám người ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời trở nên ngốc trệ.

Thanh đại kiếm trong tay của Vương Dao rõ ràng đã gãy một đoạn, nhìn qua giống như là bị chém đứt, khuôn mặt nhỏ lộ ra vẻ tức giận, gắt gao nhìn chăm chăm vào Chu Văn Vũ trước mắt. Nhưng mà, tình huống của Chu Văn Vũ, nhìn qua còn lồi thòi hơn, mặc dù không có thương thế gì, thế nhưng ria mép đã bị đứt mất một nửa.

Tinh huyết biến mất

"Tiểu nha đầu, tiếp tục đánh nữa, chỉ sợ Long Dược sẽ dẫn người tới đây." Chu Văn Vũ cười khở nói.

"Hừ." Vương Dao cười lạnh: "Tới một cái giết một cái!"

"Có thể giết hết được sao?" Chu Văn Vũ cười khở nói: "Ta và người cũng đều nhận biết Vương lão đầu, chúng ta trước tiên tìm được tinh huyết Hải Long, sau đó trở về chậm rãi thương lượng quyền sở hữu có được hay không?"

"Được." Vương Dao trầm ngâm một lát, lúc này mới thu kiếm lại.

Chu Văn Vũ cười khở lắc đầu, thế hệ tuổi trẻ hiện tại, thật sự là càng ngày càng kinh khủng.

"Các người có tìm được hay chưa?" Chu Văn Vũ nhìn về phía những vị lão sư kia.

"Không có." Tất cả mọi người hồ thẹn.

"Không có sao?"

Chu Văn Vũ nhíu mày, nói: "Tăng tốc thời gian, mau chóng tìm được nó trước khi người khác đến..."

"Làm sao lại tổn sức như vậy." Vương Dao cười lạnh một tiếng.

"Oanh!" Hỏa diễm vô cùng vô tận tuôn ra, Vương Dao cầm thanh kiếm gãy trong tay vào trong nước biển.

"Rào —— " Lực lượng kinh khủng chấn động cả hải vực, chỉ thấy nước biển trong nháy mắt sôi trào, dưới nhiệt độ kinh khủng, cư nhiên biến thành hơi nước, toàn bộ nước biển trong vùng biển, đang lấy một tốc độ kinh khủng hạ thấp xuống.

"Tê —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm hơi lạnh, tiểu cô nương này, lại có thể dùng một chiêu sấy khô toàn bộ vùng biển!

"Ta dựa vào." Từ Phi há to mồm, nửa ngày cũng không khép lại được.

Sắc mặt của Trần Phong cũng biến hóa, hắn không phải chấn kinh vì thực lực của Vương Dao, mà là chột nhót tới, nếu như bị nàng phát hiện ra giọt tinh huyết kia đã bị mình giấu đi... khóe miệng của Trần Phong hơi hơi run rẩy.

Những học sinh mới vừa rồi trợ giúp mấy vị lão sư tìm kiếm tinh huyết Hải Long cũng đổ mồ hôi lạnh đầy người, sợ Vương Dao thấy ngứa mắt, sấy khô bọn hắn cùng một chỗ.

Thế là, ở dưới ánh mắt của tất cả mọi người, Vương Dao cứ như thể sấy khô toàn bộ vùng biển! Nơi đó, đã biến thành một mảnh hoang mạc! Nhưng mà...Ở bên trong lại không có vật gì!

"Tinh huyết Hải Long đâu?" Vương Dao sát khí đằng đằng hỏi.

Hết thấy nước biển đã bốc hơi, thế nhưng tinh huyết Hải Long cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

"Ừm?" Chu Văn Vũ cũng cảm thấy giật mình, lạnh lùng nói: "Người nào đang cầm tinh huyết Hải Long? Tốt nhất thì lập tức giao ra, có nhiều thứ không phải là các ngươi có thể cầm."

"Thật sự không có." Tất cả mọi người đều cười khở.

"Hừ!" Chu Văn Vũ cười lạnh, hắn mặc dù không có lực lượng bá đạo giống như Vương Dao, thế nhưng tích súc tự thân so với Vương Dao còn hùng hậu hơn, dùng một cỗ tinh thần lực kinh khủng quét qua trên người của mọi người. Nhưng mà, lại không phát hiện được cái gì.

Vương Dao cũng điều tra từng người, nhưng mà, Tinh huyết Hải Long, căn bản giống như là đã bốc hơi!

"Lão đầu tử, ngươi lại dám ở trước mặt ta chơi trò này." Vương Dao nâng kiếm chỉ vào Chu Văn Vũ, nàng khẳng định là lão nhân này đã âm thầm

phải người đem tinh huyết Hải Long chạy mất.

"Thật sự không phải là ta." Sắc mặt của Chu Văn Vũ tái xanh, nói: "Vừa rồi cũng không có ai rời đi, nơi này cũng không có bất kỳ cái gì có thể truyền tống đồ vật, mà nếu thật sự có, chẳng lẽ có thể giấu diếm được cảm giác của người hay sao?"

"Hừ." Vương Dao hừ lạnh một tiếng.

Ở trước mặt hai cường giả, tinh huyết Hải Long, cứ như vậy biến mất. Cho dù là tất cả mọi người đều bị điều tra một phen, ngay cả mấy người Trần Phong không xuống biển cũng bị điều tra một lượt, thế nhưng mà, vẫn không thể tìm được tinh huyết Hải Long.

"Có thể hay không là có quan hệ với những người kia?" Chu Văn Vũ bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Bọn hắc nếu như đã bố trí chuyện này, có lẽ đã âm thầm thiết kế một số thủ đoạn, lúc người đem cánh tay của hắc chém xuống, nếu như bọn hắc dùng một thủ đoạn nào đó dung hợp máu tươi của mình vào bên trong tinh huyết Hải Long, âm thầm điều khiển mà nói, có lẽ lúc này tinh huyết Hải Long đã nằm trong tay của bọn hắc."

"Đáng chết." Vương Dao ngẫm lại, thật sự là có khả năng này.

"Xem ra, ta phải đi tìm bọn hắc đòi một cái công đạo." Chu Văn Vũ cười lạnh, nói: "Tai họa nhiều học sinh của ta như vậy, phải để cho bọn hắc trả giá một chút, bọn chúng không biết là học sinh cấp ba ở Kim Thành trân quý đến cỡ nào hay sao."

Vương Dao lạnh lùng nhìn qua Chu Văn Vũ, hai người ai cũng không tin đối phương, thế nhưng loại tình huống trước mắt này, vốn dĩ cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Một hồi lâu, sau khi trải qua một lần kiểm tra kỹ càng nữa, tất cả mọi người mới được cho phép rời khỏi đây.

"Tìm được không?" Vương Dao nhìn Vương Việt một chút.

"Không có." Vương Việt vâng dạ nói.

"Phế vật." Vương Dao không chút có một chút khách khí nói.

Vương Việt cúi đầu xuống, ngay cả việc đáp lời cũng không dám.

Đám người lục tục ngo ngoe rời đi, ngay vào lúc Trần Phong cùng với mấy người Từ Phi chuẩn bị rời đi, Vương Dao bỗng nhiên mở miệng nói: "Trần Phong, người đi qua đây."

Thân thể của Trần Phong cứng đờ, trong lòng thầm nghĩ không ổn, chẳng lẽ đã bị phát hiện?

Mấy người Từ Phi kinh dị nhìn Trần Phong một chút, suy nghĩ lại cái câu mà 'Ta có thể cam đoan sống sót' lúc trước mà Trần Phong nói, nhất thời chấn kinh, Trần Phong lại thật sự nhận biết tiểu cô nương này!

Đây là một cường giả siêu cấp có thực lực khủng bố!

"Đi thôi." Từ Phi vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong.

Trần Phong mất tự nhiên cười cười, thân thể có chút cứng ngắc.

"Làm sao?" Từ Phi nhìn thấy phản ứng mất tự nhiên của Trần Phong, kinh dị nói: "Các người sẽ không có loại liên quan nào khác đó chứ?"

Sắc mặt của Trần Phong càng thêm mất tự nhiên.

Loại chuyện đoạt tinh huyết Hải Long này, nào chỉ là liên quan, quả thực là huyết hải thâm cừ a.

"Ta dựa vào, thật sự là có sao." Về mặt trêu chọc nguyên bản của Từ Phi bỗng nhiên trở nên nghiêm túc, nghiêm túc nhìn Trần Phong, nói: "Huynh đệ, ta có mấy lời phải nói cho người biết, mặc dù thực lực của vị này rất mạnh, nhưng niên kỷ lại rất nhỏ. Đừng trách huynh đệ ta không có nhắc nhở người, giao cấu với trẻ vị thành niên, ngồi tù tối đa là..."

"Cút!" Khuôn mặt của Trần Phong tối sầm.

Nhưng mà, còn chưa đợi Trần Phong động thủ, một đạo ánh mắt sắc bén như đao đã quét qua, sắc mặt của Từ Phi đại biến, một đám lửa không có

dấu hiệu nào từ trên trời giáng xuống.

"Hô —— " Ngọn lửa bốc cháy, mái tóc soái ca của Từ Phi trong chốc lát bị đốt không còn một cọng.

"Đầu của ta cháy..." Từ Phi một mặt phát mộng, hấn sò sò cái đầu, chỉ có một đồng tro tàn rơi xuống.

"Xem người còn lăm miệng nữa hay không." Đám người Chu Linh nhin cười, cường ép kéo lấy Từ Phi đang mờ mịt rời đi.

"..."

Khóe miệng của Trần Phong co giật, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí đi đến trước mặt Vương Dao.

"Mau nói chuyện." Vương Dao đập một cước vào người Vương Việt.

"Cám...ơn " Vương Việt gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, từ trong hàm răng phun ra hai chữ này.

"Không cần không cần." Trần Phong nhất thời thở phào một hơi.

"Đã thanh toán xong." Vương Dao từ tốn nói.

"Hiểu rõ." Trần Phong cười khổ nói.

Vị này thật đúng là một chút mặt mũi cũng không cho, ý tứ của nàng rất đơn giản, nói đúng ra là, lúc này Trần phong cứu Vương Việt một mạng, sau đó nàng cũng cứu Trần Phong một mạng, xem như là đã thanh toán xong, cho nên cũng không có ai nợ ai nữa.

Gen Kiến Vàng

Trần Phong cười cười, đang chuẩn bị rời đi, Vương Dao bỗng nhiên mở miệng nói.

"Tinh huyết Hải Long, không có ở chỗ của ngươi đấy chứ?"

Xoạt! Trái tim của Trần Phong mạnh mẽ nảy lên một cái, kém chút nữa ngạt thở.

"Làm sao có thể?" Trần Phong từ tốn nói: "Ta ngay cả xuống biển cũng không xuống."

"Cũng đúng." Vương Dao nhớ tới chuyện này, liền không đề ý nữa.

"Vậy thì xin cáo từ." Trần Phong gật đầu nói, lúc này mới bình tĩnh rời đi. Chỉ nói chuyện trong một thời gian ngắn ngủi, thế mà sau lưng của Trần Phong đã ướt đầm mồ hôi, con mắt của tiểu cô nương này, quả thực là khiến cho người ta phải run sợ, Trần Phong thậm chí còn cho là mình đã bị phát hiện!

"Vì cái gì lại bắt ta phải nói lời cảm ơn đối với hần." Vương Việt hung dữ nói ra: "Hần khẳng định là đã phát hiện ra người ở chỗ này, cho nên mới ra tay cứu ta, rõ ràng là hần phải cảm ơn ngược lại mới đúng!"

"Hừ." Vương Dao lườm hần một cái, nói: "Nếu như không có hần ta xung phong lên phía trước, tinh huyết Hải Long cùng với chủ sự sau màn cũng sẽ không đi ra, chỉ có điều là, tinh huyết Hải Long lại biến mất..."

Nàng nhìn thấy Vương Việt vẫn như cũ hung hăng nhìn chằm chằm vào Trần Phong, từ tốn nói: "Về sau ít đi trêu chọc hần."

"Chỉ là một tên sơ cấp chế tác sư, ta sẽ sợ hần sao?" Vương Việt không phục nói.

"Tên Trần Phong này, không có đơn giản như ngươi tưởng." Vương Dao lắc đầu nói.

"Ngoại trừ vận khí hơi tốt một chút, còn có thể có cái gì!" Vương Việt cười lạnh, nói: "Ta hiện tại sẽ không ngu xuẩn đi tìm hấn để gây sự, thế nhưng chờ sau khi ta mạnh lên, hấn bất quá cũng chỉ là một con chó hoang ở dưới chân của ta mà thôi."

Khuôn mặt nhỏ của Vương Dao trở nên nghiêm nghị, không lên tiếng nữa.

Trần Phong...Nàng nhìn về phía cái thân ảnh đang dần dần biến mất kia, lâm vào trầm tư.

Trần Phong về nhà, vào một khắc khi tiến vào căn phòng cho thuê này, hấn mới có thể chính thức thở phào một hơi.

Rốt cục cũng an toàn! Hấn căn bản không nghĩ tới, nguyên bản một lần nhiệm vụ ủy thác bình thường, cuối cùng lại phát triển đến loại tình trạng này, cử tử nhất sinh, kém chút liền không về được. Long Dược, hiệu trưởng, Vương Dao, thực lực của tất cả mọi người đều ở phía trên xa xa so với Trần Phong, từng bước nguy cơ, sơ sẩy một cái liền có thể tử vong!

"Vẫn là do thực lực của mình quá yếu." Trần Phong xiết chặt nắm đấm.

Mạnh lên! Nhất định phải mạnh lên! Ở thời đại này, chỉ có trở thành cường giả mới có thể có chỗ đặt chân chân chính! Bất quá, mạo hiểm càng lớn, ích lợi càng cao, lần này thu hoạch của Trần Phong cũng có chút phong phú.

Đầu tiên, làm cho hấn kích động nhất chính là, tinh huyết Hải Long đã tới tay. Có thể làm cho vị hiệu trưởng có tuổi đã cao không biết xấu hổ đến tranh đoạt, có thể thấy được vật kia tất nhiên là có giá trị liên thành. Chỉ cần sau khi sự kiện này qua đi, lạng lẽ đem tinh huyết Hải Long tìm trở về, thì đó chính là đại thu hoạch!

Lần thám hiểm này, năng lực tìm kiếm gen của Trần Phong, cũng tăng lên trên diện rộng. Bởi vì phải liên tục bảo trì trạng thái Số chiều, phá giải cấm chế có độ khó cao, tăng thêm một lượng lớn thuốc thử khôi phục tinh thần mà Từ Phi cung cấp, tốc độ tìm kiếm gen của Trần Phong bây giờ, so với

trước đó không chỉ nhanh một lần. Mà phương diện này tăng lên, đối với việc Trần Phong chế tác gen cũng có trợ giúp rất lớn.

Cuối cùng, mục tiêu chủ yếu mà Trần Phong thực hiện nhiệm vụ lần này —— cách điều chế 5 tinh. Sau khi nhiệm vụ hoàn thành, cái cách điều chế 5 tinh này rốt cục đến trong tay của Trần Phong, mặc dù hẳn hiện tại còn chưa kịp nhìn, thế nhưng hẳn tin tưởng Từ Phi sẽ không hổ hấn. (hồ: giống như lừa đảo)

"Xem trước cái cách điều chế 5 tinh này là cái gì." Trần Phong nhìn con Chip ở trong tay.

Không sai, số liệu của cách điều chế 5 tinh, bình thường đều được áp súc ở bên trong Chip, đây cũng là một cách giao dịch cách điều chế thường được mọi người dùng.

"Két." Trần Phong gắn con Chip vào vòng đeo tay.

"Xoạt!" Một lượng số liệu kinh khủng tràn vào bên trong vòng đeo, một hồi lâu sau, bên trong tư liệu cá nhân của Trần Phong, liền thêm ra tư liệu của một cách điều chế 5 tinh, mà con Chip chứa cách điều chế 5 tinh, đã bị thiêu hủy.

————

Cách điều chế Gen Kiến Vàng

Độ khó: 5 tinh

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: Tăng tinh thần lên vĩnh cửu từ 10-20 điểm

Hạn chế: Gen chiến sĩ cấp F, vền vẹn chỉ có thể sử dụng một lần.

Giới thiệu: Lấy tinh huyết của Kiến Cuồng Sa Mạc làm trọng điểm, dùng các loại tài liệu quý hiếm tiến hành tinh luyện cùng với bồi dưỡng, cuối cùng sinh ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

5 tinh! Thật sự là 5 tinh! Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Trải qua một ngày cửu tử nhất sinh, đúng là không có uổng phí. Có cái cách điều chế này, lại thêm cách điều chế mà Hiệp hội chế tác Gen đưa tặng, mục tiêu trình độ chế tác 20 tinh nguyên bản xa xa khó vơi của Trần Phong, bỗng nhiên đã đạt được 1 nửa!

Chỉ cần nắm giữ hai cái cách điều chế này, thì trình độ chế tác của Trần Phong liền đạt đến 10 tinh.

Nội tâm của Trần Phong kích động. Mà trọng yếu nhất là, tác dụng của cái cách điều chế này!

"Tăng lên 20 điểm tinh thần lực..." Trần Phong rốt cuộc cũng biết được tên Vương Việt kia, vì cái gì sau khi tốt nghiệp tinh thần lực của hắn bỗng nhiên lại đột nhiên tăng mạnh, vượt qua chính mình, Trần Phong khẳng định là hắn ta đã phục dụng một loại thuốc thử gen cùng loại. Những con cháu nhà giàu thế gia này, cùng với những người như hắn căn bản không chung một con đường!

Tuy nhiên Trần Phong cũng không tự coi nhẹ mình, nếu chỉ có những đệ tử thế gia mới có điều kiện sử dụng vật này, như vậy thì cái đồ chơi này chắc hẳn là rất đáng tiền? Ánh mắt của Trần Phong trở nên sáng ngời.

Hắn lên mạng tra một chút tin tức của Gen Kiến Vàng.

Tài liệu thành bản: 15 vạn nguyên, giá cả giao dịch bình quân: 20 vạn nguyên, mà số lượng Gen Kiến Vàng gửi bán ở trên "Cộng đồng giả lập" cũng không nhiều.

Không có cách nào, độ khó khăn chế tác gen Kiến Vàng quá cao, có thể nắm giữ được cách điều chế có độ khó khăn cao như vậy, tuyệt đại đa số đều là trung cấp chế tác sư, thậm chí là tầng thứ càng cao, bọn hắn chế tác ra Gen Kiến Vàng, đoán chừng chính là muốn nâng cao trình độ chế tác gen, còn muốn kiếm tiền sao? Bọn hắn chỉ cần bán một ít gen cao cấp liền có.

Mà cái này, chính là cơ hội buôn bán cho Trần Phong!

Không cần phải giá hạ bán, chỉ cần hấn gửi bán, liền nhất định có thể bán đi!

Như vậy...Trước hết phải làm ra một cái! Ý chí chiến đấu của Trần Phong sục sôi.

Chỉ là, vừa mới bắt đầu nghiên cứu, Trần Phong liền phát hiện ra một vấn đề hết sức nghiêm trọng, tài liệu trọng yếu nhất để chế tác Gen Kiến Vàng, tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc, các cửa hàng ở trên "Cộng đồng giả lập" thế mà lại không có bán!

"Chẳng lẽ là Kiến Cuồng Sa Mạc đã tuyệt chủng?" Tâm thần của Trần Phong cuồng loạn, hấn vội vàng lên mạng thẩm tra, lúc này mới phát hiện ra vấn đề.

Không phải là hết thấy tinh huyết đều có thể lưu trữ, có một ít tinh huyết, sau khi rời khỏi cơ thể của biến dị thú, trong một khoảng thời gian ngắn sẽ mất đi gen năng lượng, đa số những tinh huyết loại hình tinh thần đều là như vậy.

Hắc Vân Châu

Mà tinh huyết của Kiến Cuồng Sa Mạc, chính là một loại ở trong đó, thời gian lưu trữ chỉ là 3 ngày!

Muốn thu được loại tinh huyết này, chỉ có hai loại biện pháp, tự mình đi săn giết, hoặc là mời người săn giết!

"Có một chút phiền toái a." Trần Phong nhíu mày, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian bên trên phương diện thu thập tài liệu.

Nghĩ đến Kiến Cuồng Sa Mạc tựa hồ cũng không phải là cái gì biến dị thú quá cường đại, Trần Phong liền trực tiếp liên hệ với Từ Phi, xem thử bọn hắn có thời gian hay không, tuy nhiên hơi ngoài ý muốn chính là, đầu số của Từ Phi bên kia một mực báo bận, cũng không biết là đang bận rộn cái gì.

"Xem ra còn phải tự mình đi làm." Trần Phong lắc đầu nói.

Hắn lật qua tư liệu của Kiến Cuồng Sa Mạc, đây là một loại biến dị thú cấp E, được sinh ra tại Hắc Vân Châu, là một loại kiến khổng lồ biến dị, có được tinh thần lực cường đại, vô cùng nguy hiểm.

"Hắc Vân Châu sao?" Trần Phong trầm ngâm một lát.

Hắn cũng không muốn ở phương diện này lãng phí quá nhiều thời gian, trước khi thực lực tăng lên, Trần Phong có định vị đối với bản thân hết sức chuẩn xác —— chỉ là một sơ cấp chế tác sư! Sự tình liên quan đến Chiến đấu, hắn bình thường sẽ không tự mình xuất thủ, ít nhất mặt ngoài là như thế. Thế nhưng nếu như vền vẹn chỉ là thu thập tinh huyết thôi mà nói...

"Cũng không phải là không có biện pháp." Trần Phong rất nhanh liền có quyết định.

Bất quá, trong mấy ngày gần đây hắn sẽ không đi ra bên ngoài, bởi vì đạt được tinh huyết Hải Long, hắn gần như đã hao hết giá trị may mắn mà hắn

tích lũy bao lâu nay! Hiện tại nhất định phải chờ đến khi giá trị may mắn tích lũy một số lượng nhất định, hấn mới dám ra ngoài.

Cũng không có cách nào, thực lực của hấn bây giờ quá yếu, trước khi trở thành một cường giả chân chính, hấn nhất định phải thật cẩn thận.

Chỉ có điều, Trần Phong không nghĩ tới là, vào thời điểm ban đêm, hấn bỗng nhiên thu được một cuộc gọi của Hiệp hội chế tác Gen.

"Ngài khỏe chứ, Trần tiên sinh."

Đối diện là một giọng nữ có thanh âm nhu hòa, nói: "Ta là nhân viên công tác của Hiệp hội chế tác Gen, lần gần nhất ta kiểm tra được có người ở bên ngoài có ý đồ tra tìm tài liệu và thông tin cá nhân của ngài, chúng ta suy đoán được, sắp tới có khả năng là sẽ có người làm ra hành vi bất lợi đối với ngài, ngài hãy chú ý một chút." Nhân viên công tác ôn nhu nói.

Trần Phong ngó ý cảm ơn, bất quá phản ứng đầu tiên của hấn đây chính là một cuộc điện thoại lừa đảo, sau đó hấn mới nhớ tới, cái thế giới này còn không có mấy người dám mạo danh Hiệp hội chế tác gen để đi lừa đảo, đôi chân mày nhất thời giãn ra, bình tĩnh hỏi: "Các người đều đối đãi với tất cả các chế tác sư như thế này?"

"Sẽ không." Nhân viên công tác thành thật trả lời: "Hiệp hội chế tác sẽ đối đãi khác biệt đối với các chế tác sư, sẽ đặc biệt quan tâm đến các chế tác sư cấp cao, mặc dù ngài còn chưa đạt tới cái cấp bậc này, tuy nhiên Trương Vĩ tiên bối đã nói là phải quan tâm ngài kỹ càng một chút."

Thì ra là thế, Trần Phong nhin không được cười lên, Trương Vĩ sao? Xem ra sau này còn phải cảm ơn hấn thật nhiều.

Bất quá, là ai đang điều tra mình? Vương Việt? Vương Dao?

Sẽ không, Trần Phong lắc đầu, bọn hấn đối với mình hiểu biết rất rõ, căn bản không cần phải điều tra. Hấn nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ ra là gần đây hấn đã trêu chọc người nào.

"Sẽ là ai chứ?" Trần Phong thấp giọng trầm ngâm.

Hắn cũng không sợ hãi là có người ra tay với hắn. Ở cái thế giới này, cái mà hắn không sợ nhất, chính là ám sát. Có Quàng sáng may mắn, uy hiếp của việc ám sát đối với hắn ngược lại là thấp nhất. Cái mà hắn sợ chính là gặp phải địch nhân có thực lực và bối cảnh hùng hậu đè ép như Long Dược, đó mới là chuyện khó giải quyết!

"Long Dược sao..." Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, đối phương xem xét tài liệu của mình, chưa chắc là đã muốn ám sát chính mình, nếu như là mục đích khác, thí dụ như là sự tình tình huyết Hải Long? Cái này, mới là vấn đề mà hắn lo lắng nhất.

"Xem ra gần đây phải chú ý hơn một chút." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, tình huyết Hải Long mặc dù đã được giấu đi, nhưng mà muốn nắm bắt được tới tay, vẫn phải cần một đoạn thời gian nữa, trong thời gian này, tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào phát hiện ra, nếu không phải vậy...thì chỉ có một con đường, đó là chết!

Đêm dài, Trần Phong nhìn thấy ánh đèn trong thành thị, lâm vào trong sự trầm tư: "Kế hoạch ngày mai, xem ra phải cải biến một ít."

Kim Thành, một thành thị phồn hoa dưới ánh đèn, ở một nơi hẻo lánh u ám nào đó, có ba bóng người đang vây tại một chỗ, đang cẩn thận từng li từng tí thảo luận cái gì đó.

"Lão nhị, điều tra thế nào rồi?"

"Mục tiêu của chúng ta gần nhất đang tra tìm địa phương Hắc Vân Châu, tìm kiếm tư liệu Kiến Cuồng Sa Mạc, ta đã điều tra qua, loại tình huyết này vô pháp có thể lưu trữ trong thời gian dài, nếu như mục tiêu thật sự muốn thứ này mà nói, nhất định phải đi đến Hắc Vân Châu một chuyến, như vậy chúng ta liền có thể dễ dàng bám theo, âm thầm xử lý hắn!"

"Tin tức có chuẩn xác hay không?"

"Rất chuẩn xác! Ta thế nhưng phải tiêu xài một cái giá rất lớn, thuê một Hacker chuyên môn hack vào Hiệp hội chế tác Gen để xem tư liệu của hắn, Hiệp hội chế tác Gen ở bên kia đường như cũng không quan tâm quá nhiều đến Trần Phong!"

"Vậy là tốt rồi, lão tam, chuẩn bị khá lắm."

"Ừm." Thanh âm dần dần trở nên nhỏ đi, thân ảnh của ba người chậm rãi bị bóng tối bao phủ.

Ngày kế tiếp, sáng sớm, ba huynh đệ đi đến Hắc Vân Châu.

Cưỡi tàu bay nhanh nhất, bọn hắn vền vẹn chỉ dùng một giờ liền đến Hắc Vân Châu, tiến đến một doanh địa gần nơi Kiến Cuồng Sa Mạc hay xuất hiện.

Vì để cho thám hiểm giả hoàn thành nhiệm vụ một cách dễ dàng, Gen Công Hội đều thành lập các doanh địa ở gần những nơi mà mọi người hay đến thám hiểm. Ở bên trong doanh địa cấm chế tư đấu, giám sát toàn bộ, thậm chí còn có cả người máy chuyên môn chiến đấu và phòng thủ, là nơi tốt nhất để cho các thám hiểm giả đến nghỉ ngơi. (thám hiểm giả: người thám hiểm)

Ba người tiến vào bên trong doanh địa.

Trời nắng chang chang, toàn bộ doanh địa bị ánh sáng mặt trời chiếu rọi, dưới từng tầng từng tầng thủy tinh phản xạ, nhìn có vẻ đặc biệt mỹ lệ, nhưng mà, tuyệt đại đa số người ở nơi này đều không thời gian để thưởng thức.

"Trần Phong đến chưa?" Lão đại nhẹ giọng hỏi.

"Ừm, hắn đã leo lên tàu bay, đại khái sau một tiếng nữa sẽ đến nơi này." Lão nhị nhìn vào tin tức bên trên vòng đeo vừa mới được gửi đến.

"Rất tốt." Lão đại hài lòng, nói: "Kế hoạch của chúng ta rất đơn giản, mục tiêu của hắn là săn giết Kiến Cuồng Sa Mạc, chúng ta chỉ cần làm bộ là người qua đường, chờ đến thời điểm hắn săn giết Kiến Cuồng Sa Mạc liền âm thầm ra tay, tuyệt đối có thể nhẹ nhõm cạo chết hắn."

"Hắn có thể sẽ thuê mướn người khác." Lão tam lúc này mới thấp giọng nói: "Trần Phong chỉ là một chế tác sư, hắn muốn săn giết Kiến Cuồng Sa Mạc, khẳng định sẽ thuê thêm hai chiến sĩ cấp E."

Ba tên ngốc

"Ta đã sớm đoán được chuyện này." Lão đại khẽ gật đầu, cười lạnh: "Mặc kệ là hai tên, hay là ba tên, địch ở ngoài sáng, ta ở trong tối, đây chính là ưu thế của chúng ta! Mục tiêu của chúng ta chỉ là Trần Phong, không cần phải để ý đến người khác, giết xong liền chạy, hơn nữa, các người đừng quên, chúng ta còn có vật kia..."

Lão nhị lão tam nghe vậy liền gật đầu không ngừng.

Đúng như thế! Có vật kia trong tay, coi như hấn mời đến mười tên chiến sĩ cấp E cũng phải chết!

Sau một tiếng, Trần Phong đã đến Hắc Vân Châu.

"Hắn lập tức sẽ tới ngay." Lão nhị thấp giọng nói.

"Đi." Lão đại quả quyết hạ lệnh: "Theo đuôi hắn sẽ khiến chúng ta bị bại lộ, chúng ta phải đi sớm hơn hắn."

"Ừm." Một nhóm ba người liền đi đến địa phương mà Kiến Cuồng Sa Mạc hay xuất hiện.

Quả nhiên, qua không đến nửa giờ, địa phương mà Kiến Cuồng Sa Mạc hay xuất hiện vô cùng vắng vẻ, lại có một ít người xuất hiện, vì không làm cho đối phương hoài nghi, ba người bọn họ cũng tìm một đầu Kiến Cuồng Sa Mạc tiến hành săn giết, chỉ là, ra ngoài ý định của bọn hắn chính là, cái đội ngũ đến săn giết Kiến Cuồng Sa Mạc kia, thế mà lại không có Trần Phong!

"Xác định rõ chưa?"

"Đã xác định, một nhóm ba người kia, không có Trần Phong!"

"Làm sao lại như thế..." Lão đại hơi nghi hoặc một chút, nói: "Chẳng lẽ chỉ là một đội ngũ vừa vãn tới nơi này săn giết Kiến Cuồng Sa Mạc?"

Sau đó, rất nhanh, nơi xa lại có bóng người xuất hiện.

"Có người tới!" Lão đại lên tinh thần, nói: "Lần này hẳn là Trần Phong."

Thế là, bọn hắn lại tiếp tục sẵn giết một đầu Kiến Cuồng Sa Mạc để ngụy trang, thế nhưng chờ đến khi những người kia đi đến, bọn hắn lại ngây người phát hiện, những người tới nơi này, y nguyên vẫn không có Trần Phong!

Vẫn không có Trần Phong! Kiến Cuồng Sa Mạc cũng không phải là có thể dễ dàng giết chết, bọn hắn bận rộn nửa ngày mới có thể mài chết một đầu Kiến Cuồng Sa Mạc, sau đó, cái đội ngũ kia lại từ từ rời đi.

"Chuyện gì đang xảy ra?" Ba người hơi nghi hoặc một chút, vì cái gì đến lúc này Trần Phong vẫn còn chưa đi qua?

"Người nói xem, có thể hay không là Trần Phong đã phát hiện ra chúng ta?"

Lão tam ngẫm lại: "Hắn cố ý nói mấy đội ngũ này qua đây, có phải hay không là muốn cố ý nhiễu loạn chúng ta?"

"Rất có thể!" Lão đại giật mình một cái.

"Chờ một chút!"

"Trần Phong khẳng định ẩn giấu ở bên trong một cái đội ngũ nào đó!"

"Hắn cố ý nói các đội ngũ kia đi đến, chính là vì muốn tạo ra sự hỗn loạn, khiến cho chúng ta bị mê hoặc, sau đó ẩn giấu ở bên trong một cái đội ngũ nào đó, chính thức xuất thủ."

"Hắn nhất định sẽ xuất hiện!" Lão đại khẳng định.

Nhưng mà, chờ đợi thêm mấy giờ, bọn hắn lục tục ngo ngoe trông thấy có người ở phụ cận sẵn giết Kiến Cuồng Sa Mạc, thế nhưng vẫn không có Trần Phong!

Một lần! Hai lần! ...

Cho đến khi buổi trưa trôi qua, bọn hắc vẫn không có trông thấy Trần Phong xuất hiện. Nếu như không phải là lão nhị đã xác định là Trần Phong vẫn còn ở Hắc Vân Châu mà nói, bọn hắc thậm chí còn tưởng rằng là Trần Phong đã rời đi.

"Có một chút không đúng." Lão tam cười khổ nói.

"Còn cần ngươi phải nói?" Lão đại cười lạnh, suy nghĩ một hồi lâu, dứt khoát vỗ đùi, nói: "Chúng ta đi đến doanh địa nhìn một chút tình huống xem như thế nào."

"Được." Ba người trở lại doanh địa.

Nhưng mà, hơi ra ngoài ý định chính là, ở bên trong doanh địa, thế mà có một đám người xếp thành một hàng dài, có rất nhiều người đang vây lại ở một chỗ, làm cho người ta không thể thấy rõ là ở bên trong đang có chuyện gì.

"Lão tam, ngươi đi xem một chút đi." Lão đại nháy mắt.

"Hiểu rõ." Lão tam biểu lộ ra vẻ kiên quyết xâm nhập vào trong đội ngũ, sau mười phút, hắc liền đi ra, biểu lộ ra một mặt phát mộng, trong ngực còn có một xấp tiền mặt.

"Tình huống như thế nào?" Lão đại vội vã nói: "Ồ bên trong đang phát tiền à?"

"Không... không phải." Lão tam biểu lộ ra vẻ mặt hoài nghi nhân sinh, nói: "Chính ngươi đi xem một chút liền biết."

"Phế vật!" Lão đại nguyền hắc một cái, nói: "Lão nhị, ngươi đi xem một chút."

"Được rồi." Lão nhị khinh bỉ nhìn lão tam, đồng dạng biểu lộ ra ý chí chiến đấu sục sôi chen vào bên trong đám người, sau mười phút, hắc cũng có chút chật vật đi ra.

Đồng dạng cũng một mặt phát mộng! Đồng dạng cũng đem về một xấp tiền!

"Lão nhị?" Lão đại hỏi.

"A?" Lão nhị cũng đồng dạng biểu lộ ra vẻ mặt hoài nghi nhân sinh, gần như sắp khóc, nói: "Ta... Ta cũng không rõ ràng... Lão đại, người đi xem một chút liền biết."

"Hừ!" Lão đại cười lạnh một tiếng, nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, ở bên trong cuối cùng đang chơi cái trò gì!"

"Cút ngay!" Lão đại quát lớn chen vào bên trong đám người.

Người chung quanh nhìn hẩn, nhẩn mày lại, tuy nhiên ngấm lại, coi như có đi vào cũng không nhất định có thể được chọn, cũng không có lên tiếng, mặc cho lão đại chen đến vào tận cùng bên trong.

Sau đó, lão đại liền nhìn thấy một người khiến cho hẩn chấn kinh —— Trần Phong!

Không sai, người bị vây lại ở tận cùng bên trong, lại có thể là Trần Phong!

"Tình huống như thế nào?" Tâm thần của lão đại nảy một cái, có một cảm giác không ổn.

Mà lúc này đây, Trần Phong tựa hồ như đã chú ý tới hẩn, phát phát tay, nói: "Người, người đó."

Chung quanh nhất thời có một mảnh than thở, lão đại bất động thanh sắc đi đến trước mặt Trần Phong, trong tay đã chuẩn bị chủ thủ kỹ càng, nhưng nhìn thấy người máy chiến đấu ở phía xa đang khóa chặt chính mình, lại lặng yên không một tiếng động từ bỏ. Nơi này, căn bản không có khả năng giết được Trần Phong.

"Người lấy tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc ra đi." Trần Phong từ tốn nói.

"Ừm?" Tâm thần của lão đại nảy một cái, tên gia hỏa này làm sao biết chính mình có tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc? Chẳng lẽ là lão nhị và lão tam hai cái vương bát đản kia đã bán đứng mình? Hẩn còn đang muốn lấy ra cái gì, nhìn thấy một đám người đang vây quanh chính mình, cái ánh mắt

giết người kia, lão đại vội vàng giao ra tinh huyết mà bản thân vừa mới thu hoạch được.

"Ừm, hàm lượng không tệ." Trần Phong nhìn qua, sau đó đưa ra giá cả.

"Đây, tiền của ngươi." Trần Phong lấy ra một xấp tiền mặt ném cho lão đại, ngẩng đầu hô to: "Người kế tiếp! Ta lặp lại một lần nữa a, ta chỉ cần hàm lượng tốt nhất, thu mua với giá cao! Hàm lượng không tốt cũng không cần tới đâu."

"Ta tốt!"

"Ta càng tốt hơn, mới vừa ra lò, tuyệt đối là thượng giai." Có vô số người tranh đoạt.

Lão đại cứ như vậy ôm tiền mặt, một mặt phát mộng chen đi ra, mà thẳng đến khi chen ra bên ngoài, hắn mới rút cuộc minh bạch là chuyện gì đã phát sinh!

Trần Phong, thế mà ở chỗ này thu mua tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc!

Căn bản là không có ý định đi ra ngoài! Ám sát sao? Người ta căn bản không có ý định cho các ngươi thời cơ!

Mà đáng buồn nhất là, tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc mà bọn hắn mới vừa săn giết buổi sáng, lại cứ như vậy bán cho Trần Phong, ba người bọn họ đánh ra được tinh huyết, thế mà tất cả đều là hàm lượng tốt nhất! Điều bị Trần Phong chọn trúng? ! Ba người bọn hắn bận rộn cả một buổi sáng, chính là làm thuê cho Trần Phong có đúng không?

Vẫn không biến đi

Nghĩ tới chỗ này, lão đại triệt để phát mộng, đến lúc này, hẳn rồi cuộc đã biết được tại sao lão nhị và lão tam lại biểu lộ ra một vẻ mặt phát mộng như vậy.

"Bây giờ phải làm sao?" Lão đại một mặt mờ mịt.

"Hay là, Trần Phong sẽ còn đi ra ngoài?" Bọn hắn suy đoán.

Nhưng mà, một ngày cứ như vậy đi qua, sắc trời dần dần tối đi, Trần Phong ngồi tàu bay trở lại Kim Thành, ba huynh đệ bọn họ cũng là một mặt mờ mịt đi theo Trần Phong trở về, nguy trang sao?

Bây giờ nguy trang còn có tác dụng gì hay sao? Cho dù là trở lại Kim Thành, bọn hắn cũng không thể tìm được bất cứ một cơ hội nào!

Ban đêm, ở cùng một nơi hẻo lánh giống như hôm qua, ba người bọn họ ngồi trên mặt đất, một mặt phát mộng, vì sao lại như thế? Bọn hắn đã chấp hành qua rất nhiều lần nhiệm vụ, mục tiêu cũng đều là sơ cấp chế tác sư, hoặc là loại hình gen chiến sĩ cấp F, thế nhưng giống Trần Phong như thế...vậy thì tuyệt đối không có!

Từ đầu tới đuôi, người ta vẫn ở bên trong khu vực an toàn! Người có thể làm sao?

"Hắn về sau sẽ không vĩnh viễn ở lại Kim Thành đấy chứ?" Lão nhị gần như tuyệt vọng nói.

"Có trời mới biết." Lão tam tự lẩm bầm.

"Tính toán, lại tìm một nhiệm vụ khác đi."

Lão đại khẽ cắn môi, nói: "Thời gian kết thúc nhiệm vụ còn rất nhiều, đừng có vội vàng từ bỏ, vạn nhất hắn đi ra ngoài thì sao?" Vạn nhất...Hắn thở dài một tiếng.

Thân ảnh của ba người biến mất ở trong màn đêm.

Mà lúc này, ở Kim Thành, trong phòng cho thuê, Trần Phong nhìn thấy tài liệu do chính mình thu thập được có vẻ rất là hài lòng, 30 phần tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc, còn là tinh huyết mang hàm lượng cao nhất mà hắn chọn ra. Đây chính là phương thức mà hắn dùng để thu thập tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc, mang một lượng lớn tiền mặt đi thu mua, so với chuyển khoản còn khiến cho người ta động tâm hơn nhiều!

"Còn phải cảm tạ ba cái tên ngu ngốc kia." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Nếu đã sớm biết được tin tức, hắn làm sao có thể không cảm giác được ba người này? Bọn hắn đã hết sức nỗ lực, đáng tiếc, bọn hắn đã chọn sai đối thủ.

"Một phần thuốc thử gen Kiến Vàng, yêu cầu mười phần tinh huyết Kiến Cuồng Sa Mạc."

Trần Phong tính toán một chút, số tiền mà hắn gần đây để dành được, chỉ có thể đủ để cho hắn làm ra ba phần.

"Sự tiêu hao có chút lớn." Trần Phong cảm thấy hơi đau đầu.

Thế nhưng không có cách nào, đây là một bước nhất định phải có.

Cái nghề chế tác sư này, vốn là phải đầu tư một lượng tiền tài lớn vào giai đoạn ban đầu, đến giai đoạn sau này mới có thể kiếm được tiền lời! Bởi vì thế cho nên một tên Gen chế tác sư ưu tú, mới trân quý đến như thế.

"Trước tiên làm một phần cái đã." Trần Phong hạ quyết định.

Nói làm liền làm, hắn bắt đầu điên cuồng nghiên cứu số liệu Gen Kiến Vàng, trải qua ròng rã hai ngày mới có thể nắm giữ toàn bộ số liệu, tập hợp tài liệu, bồi dưỡng dịch cần thiết cho bước thứ ba dung hợp gen, cũng yêu cầu rất nhiều tài liệu quý hiếm để tiến hành điều phối, hắn không cho phép xuất hiện bất kỳ một sai lầm nào.

Gen Kiến Vàng, rất khó chế tác.

Trình độ chế tác gen của Trần Phong mặc dù đã tăng lên không ít, thế nhưng nếu cưỡng ép chế tác loại cách điều chế 5 tinh này, xác suất thành công cũng chỉ có 1% đáng thương, cũng may mà, hắn có Quảng sáng may mắn.

"Có thể bắt đầu rồi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Bắt đầu!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong tiến vào trạng thái Số chiều.

Đồng dạng với việc chế tác gen Lôi Xà, chế tác gen Kiến Vàng đồng dạng cũng rất khó, phải tìm kiếm trọn vẹn 300 đoạn gen, cho dù là mở ra Quảng sáng may mắn, Trần Phong cũng kém chút nữa đã thất bại!

Một bước tìm kiếm của cách điều chế gen cấp F, đã bắt kịp độ khó khăn với cấm chế mà Từ Phi lấy ra? Không hổ là cách điều chế 5 tinh!

Cũng may, sau khi đi theo Từ Phi thám hiểm một lần, trình độ tìm kiếm gen bây giờ của Trần Phong đã được đề cao rất mạnh, nhanh chóng đi đến bước thứ hai và bước thứ ba.

Bình thường vào lúc chế tác gen, bước đầu tiên cùng với bước thứ hai, Trần Phong căn bản sẽ không cần phải để ý, chỉ cần tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn để tiến hành bước cuối cùng dung hợp gen, liền có thể tùy tiện thành công, thế nhưng chế tác loại gen có độ khó cao này, cho dù là hai bước đầu tiên, Trần Phong cũng không dám có một chút thư giãn nào.

Bước đầu tiên, tìm kiếm gen, thành công! Tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

Bước thứ hai, kích hoạt gen, thành công! Tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

Thôi hóa khiến cho 300 loại gen phản ứng, làm cho Trần Phong đau cả đầu, còn may là bây giờ Trần Phong đã tiến bộ rất nhanh, nhanh chóng đầu vào đẩy đem hết thủy phản ứng hoàn thành.

Bước thứ ba, dung hợp gen, thành công! Tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

Trọng điểm của việc bồi dưỡng gen đặc thù, nằm ở chỗ dịch bồi dưỡng tạo thành, khiến cho những đoạn gen độc lập phục chế bên trong dịch bồi dưỡng, một khắc hoàn thành này, Gen Kiến Vàng rốt cục cũng được chế tác thành công!

Gen tên: Gen Kiến Vàng

Loại hình gen: Đặc thù

Tác dụng gen: Kích phát gen tiềm lực trong cơ thể, vĩnh cửu tăng lên 20 điểm tinh thần lực.

Hạn chế: Gen chiến sĩ cấp F, vãn vẹn chỉ có thể sử dụng một lần.

Giới thiệu: Lấy tinh huyết của Kiến Cuồng Sa Mạc làm trọng điểm, dùng các loại tài liệu quý hiếm tiến hành tinh luyện cùng với bồi dưỡng, cuối cùng sinh ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

Thành công! Trần Phong kích động, đây là phần thuốc thử thứ nhất có độ khó khăn 5 tinh mà hắn làm được, một phần thuốc thử gen Kiến Vàng đầy thuộc tính có giá trị 25 vạn nguyên! Chỉ cần bán đi mấy phần, trình độ chế tác đạt đến 20 tinh căn bản là không có vấn đề, thế nhưng nhiệt huyết của Trần Phong rất nhanh liền bị giảm xuống.

Cái phần thuốc thử gen này mặc dù là đầy thuộc tính, thế nhưng vẫn không có biến dị.

"Vẫn là không có biến dị a?" Trần Phong ý thức được một vấn đề.

Gen Lôi Xà, không có biến dị! Gen Kiến Vàng, vẫn không có biến dị! Là bởi vì biến dị rất khó khăn, hay là, những cách điều chế có độ khó khăn cao căn bản không có biến dị?

Trần Phong có chút bận tâm, ưu thế của chính hắn, phương diện mà hắn có thể viễn siêu người khác, chính là có thể khai quật ra loại tiềm lực không

biết ở bên trong gen, cho dù cái tỷ lệ đó có nhỏ đến cỡ nào!

Sở dĩ như thế——cho nên hẳn mới một mực chờ mong một cái gen biến dị thứ hai, thế nhưng mà, không có!

Gen Lôi Xà cùng với Gen Kiến Vàng ngay cả biến dị bình thường cũng đều không có, lại càng không cần phải nói cái gen ẩn tàng không biết có tỷ lệ cực kỳ thấp kia, hoặc nói là căn bản cũng không có!

Gen biến dị, cuối cùng cũng chỉ là một số ít.

"Thật không có biến dị sao?" Trần Phong đi lên trên mạng thăm tra một lát, cuối cùng vẫn rất là thất vọng.

Hay là, lần thứ nhất hẳn phát hiện ra Gien Mộc Hùng biến dị thật sự chỉ là một sự trùng hợp, vừa vặn Gien Mộc Hùng có ẩn chứa gen ẩn tàng mà thôi? Không biết vì sao, Trần Phong cảm thấy có chút không cam tâm.

Cải thiện cách điều chế

Hưởng thụ qua chỗ tốt của tiếng tăm, cho dù chỉ là một chút xiu... Trần Phong cũng đều có chút không cam tâm.

"Ta hiện tại có giống hay không giống Đào giáo sư?" Trần Phong nhìn không được cười lên, bất quá, hắn rất nhanh liền nghĩ được đến cái gì đó.

Cách điều chế gen là làm như thế nào được tạo ra? Là do các tiền bối không ngừng thử nghiệm, là do các nhà khoa học trong phòng thí nghiệm không ngừng nghiên cứu, đi qua không biết bao nhiêu người nghiên cứu, bao nhiêu năm hoàn thiện, mới có thể thành công!

Như vậy, bản thân cách điều chế chính là do nghiên cứu ra được, nói một cách khác, cách điều chế mà bọn họ nghiên cứu ra, có khi nào sẽ tồn tại lỗ thủng hay không?

Ví dụ như, Gien Mộc Hùng biến dị! Hay là... bản thân của cách điều chế có vấn đề?

Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, làm một tân thủ chế tác sư, hắn đang chất vấn tiền nhân! Không phải là bởi vì năng lực của tiền nhân không được, mà là nếu như có một ít tỷ lệ tồn tại rất thấp, thì cách điều chế hiện tại của tiền nhân, sẽ không có cách nào phát hiện ra được những thứ kia?

Nếu nói như vậy, ta có hay không sẽ có thể thay đổi cách điều chế? Ánh mắt của Trần Phong trở nên nóng rực. Đây là lần đầu tiên, hắn cảm giác được chính mình lại điên cuồng đến như vậy.

"Thử một chút đi." Trần Phong biểu lộ nội tâm bốc hỏa của mình.

Nếu như trong lòng có ý nghĩ, hắn nhất định phải thử một chút, nhưng mà làm thế nào để chấp hành bây giờ?

"Cách điều chế...Cải thiện..." Trần Phong lâm vào trầm tư.

Ba bước chế tác gen hần đã thăm dò rõ ràng, nếu như muốn đổi, tự nhiên phải đổi hết cả ba phương diện! Trần Phong bận rộn hai ngày, mới xem như đem mọi chuyện chuẩn bị kỹ càng.

Bước đầu tiên, tìm kiếm gen.

"Oanh!" Vàng sáng trước mắt nổ tung, Trần Phong tiến vào trạng thái Số chiều.

Vào dĩ vãng, Trần Phong mỗi lần tìm kiếm đều là mở Quảng sáng may mắn ra thuận tay bắt các đoạn gen, đến khi nào đủ số lượng là được, bởi vì hần biết, gen mà hần bắt được, nhất định là phù hợp nhất!

Thế nhưng, loại số lượng này thật sự không có vấn đề hay sao? Nếu như cách điều chế sau khi cải thiện, số lượng yêu cầu tốt nhất, cũng không phải là 300 đoạn gen thì sao? Hoặc là, ngay cả nhu cầu về các đoạn gen của cách điều chế cũng khác nhau thì sao?

Như vậy thì...Trần Phong chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Hần dùng tinh thần lực che đậy ngũ giác lục thức của chính mình, che đậy hết thấy mọi trạng thái, tiến vào một thế giới Số chiều đặc thù, cái thế giới này, là một vùng tăm tối! Hần không thể nhìn được bất kỳ một loại đồ vật nào, thế nhưng lại có thể cảm giác được.

"Xoạt!" Trần Phong bắt đầu tùy ý bắt lấy.

Không nhìn loại hình, không thềm để ý số lượng, cứ như vậy hướng về phía trước chớp một cái, có thể bắt được bao nhiêu thì tính toán bao nhiêu. Hết thấy, toàn bộ đều xem vào vận khí! Đây mới là trạng thái chế tác mạnh nhất của Trần Phong!

Trần Phong gọi trạng thái này là —— trạng thái siêu chiều, kế hoạch của hần rất đơn giản, ở trong cái trạng thái đặc thù này, hoàn thành cải tạo cách điều chế, tạo ra gen mạnh nhất!

Ta nhất định phải làm ra gen mạnh nhất! Trần Phong mặc niệm ở trong lòng.

Quầng sáng may mắn lấy ý chí của Trần Phong làm cơ sở, bắt đầu thôi động, một loại lực lượng thần bí nào đó bắt đầu điên cuồng vận chuyển, giá trị may mắn trong cơ thể của Trần Phong cũng đang chậm rãi giảm xuống.

Bắt đầu! 1 điểm... 2 điểm... 3 điểm... Giá trị may mắn sau khi tiêu hao 5 điểm mới đình chỉ lại, không tiêu hao thêm nữa, Trần Phong biết rằng, một bước tìm kiếm gen này, có khả năng là đã hoàn thành!

Mở mắt ra xem xét, tâm thần của Trần Phong rung động một hồi. Quả nhiên...có tới 560 đoạn gen!

Theo 300 đoạn gen trước đó, thậm chí có những đoạn gen hoàn toàn không giống! Đây là do Quầng sáng may mắn tự mình sàng chọn! Bước đầu tiên, đã hoàn thành.

"Rất tốt." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, chỉ cần có hiệu quả hữu hiệu, là đã tốt lắm rồi, như vậy thì, bắt đầu bước thứ hai —— kích hoạt gen.

"Xoạt!" Trần Phong nhắm hai mắt lại, hắn nhất định phải bảo trì cái trạng thái này, bởi vì nếu như mở to mắt, hắn nhất định sẽ bị những đoạn gen này quấy nhiễu, bị ảnh hưởng bởi hình dáng của cấu trúc gen!

Xoạt! Trình tự kích hoạt hết thảy các đoạn gen đại loạn, Trần Phong tiện tay nắm lên từng đoạn gen, bắt đầu tiến hành kích hoạt.

Kích hoạt! Từng đoạn gen phát sinh tác dụng! Trần Phong căn bản cũng không thêm để ý trình tự, mà một bước này, hiển nhiên là khó khăn nhất, giá trị may mắn trong cơ thể của Trần Phong đang điên cuồng giảm xuống, giảm nhanh đến mức có chút dọa người, cho đến khi Trần Phong hoàn thành kích hoạt hết thảy gen, giá trị may mắn trong cơ thể tiêu hao trọn vẹn 10 điểm, có thể gọi là kinh khủng!

Xong! Bước thứ hai, đã hoàn thành!

Trần Phong không dám mở to mắt ra, hắn biết, bước thứ hai kích hoạt gen đã hoàn thành, cái gen biến dị đặc thù kia, có khả năng là đã được chính mình làm ra, tiếp theo chính là bước thứ ba, dung hợp gen!

Chỉ cần dung hợp thành công, cái gen mạnh nhất này, liền có thể sinh ra!

Nhưng mà một bước này, chính là bước phiên toái nhất, không chỉ đơn thuần là phục chế gen, mà mấu chốt nhất là, phục chế gen phải có dịch bồi dưỡng cần thiết, hần căn bản lại không có! Hần nhất định phải dùng những loại tài liệu hiện hữu này, tự mình làm ra một phần dịch bồi dưỡng có thể phục chế gen biến dị. Đây là một cái gen lạ lẫm cùng với dịch bồi dưỡng lạ lẫm.

Muốn hoàn thành được bước này, chỉ có thể dựa vào Quầng sáng may mắn.

"Quầng sáng may mắn..." Trần Phong đang chuẩn bị tiếp tục, bỗng nhiên cảm thấy choáng váng.

"Ong —— " Trần Phong cảm thấy một trận ù tai, chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới trong nháy mắt trở nên tối om, đôi mắt trong lúc vô tình nhìn về mặt trời phía ngoài cửa sổ, mặt trời lại biến thành màu xanh lá!

"Làm sao thế này?" Trần Phong nửa ngày cũng không lấy lại được tinh thần.

Trải qua trọn vẹn hai phút đồng hồ, Trần Phong mới cảm thấy bớt ù tai, lúc này mới phát hiện ra, nguyên lai là không biết khi nào, tinh thần lực của hắn thể mà lại triệt khô kiệt!

Bên trong màn hình số liệu hóa, ở ô tinh thần lực, đã biến thành một số 0 đỏ tươi!

"Tinh thần lực hao tổn sạch sẽ?" Trần Phong cười khô.

Lúc này mới trải qua hai bước đơn giản nhất, bước thứ ba phiên toái nhất, vẫn còn chưa bắt đầu đâu! Lực ỷ lại của việc chế tác gen đối với tinh thần, đã vượt ra ngoài sự tưởng tượng của Trần Phong.

Hần khẳng định, chính mình vừa rồi đã sờ đến cánh cửa chế tạo ra gen mạnh nhất, cái cách điều chế do chính mình cải tiến kia, quá trình chế tác gen hoàn mỹ của Quầng sáng may mắn kia, tuyệt đối đã được tăng cường đến cấp độ sử thi! Nếu như chính mình thật sự có thể chế tạo ra được cái

gen kia, nhất định có thể có được thu hoạch tuyệt đối không dám tưởng tượng! Thế nhưng...tinh thần lực a!

"Tinh thần lực thế mà lại không đủ a?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Tinh thần lực, là cơ sở để chế tác gen, dưới tình huống bình thường, bằng vào loại tiêu chuẩn tinh thần lực này của Trần Phong, bình thường cũng chỉ dám nghiên cứu một vài cách điều chế bình thường.

Người lựa chọn cái gì?

Mà Trần Phong bởi vì có Quảng sáng may mắn giúp đỡ, cho nên mới có thể một đường quét ngang, ngay cả Gen Lôi Xà 4 tinh cùng với Gen Kiến Vàng 5 tinh đều có thể giải quyết, đã làm cho hắn quên mất chuyện tiêu hao tinh thần lực này!

Chế tác gen Mộc Hùng, tiêu hao 1 điểm tinh thần lực.

Chế tác gen Lôi Xà, tiêu hao 10 điểm tinh thần lực.

Chế tác gen Kiến Vàng, tiêu hao 20 điểm tinh thần lực.

Mà muốn trực tiếp cải thiện cách điều chế gen Kiến Vàng?

Trần Phong đoán chừng, chính mình không có 90 điểm tinh thần lực trở lên, căn bản sẽ không có khả năng thành công! Mà trên thực tế thì sao? Tính toán đầu ra đây, hắn cũng chỉ mới có 32 điểm tinh thần lực!

"Căn bản là quá kém." Trần Phong chỉ có thể cười khổ.

Bất quá, phương diện này hắn thật sự phải tăng lên! Tăng tinh thần lực lên, vô luận là đối với chế tác gen hay là đối với thực lực của bản thân, đều có hiệu quả cực tốt, cũng sẽ không làm chậm trễ thời gian của Trần Phong quá nhiều. Tương phản, sau khi tăng tinh thần lực lên, tốc độ Trần Phong nắm giữ cách điều chế, nói không chừng sẽ còn tăng lên nhanh hơn!

"Trước tiên thử một chút!" Trần Phong đã có quyết định.

"Tinh thần lực..." Trần Phong trầm ngâm một lát, cầm ra bình thuốc thử Gen Kiến Vàng mà mình mới chế tác kia—— kích phát tiềm lực gen trong cơ thể, tăng lên vĩnh cửu 20 điểm tinh thần lực.

Căn cứ theo hắn hiểu, loại thuốc thử gen đặc thù tăng lên thuộc tính vĩnh cửu này, mỗi một cấp bậc chỉ có thể sử dụng được một lần, mặc kệ là loại thuộc tính gen nào, chỉ có thể tăng lên được một lần, sau này tuyệt đối

không thể tái sử dụng. Nếu như không phải vậy mà nói, dung nạp quá nhiều loại gen, sẽ khiến cho tinh thần phân liệt.

Hắn nguyên bản là dự định bán ra, thế nhưng hiện tại xem ra...sau khi thẩm tra một hồi trên mạng, hiện tại cả cái khu giao dịch chỉ có ba loại thuốc thử tăng lên tinh thần tồn tại, hơn nữa mỗi một loại, đều có giá cả hết sức đắt đỏ.

Thuốc thử gen Ma Thỏ, tăng tinh thần lực lên vĩnh cửu 8 điểm, giá cả 8 vạn.

Thuốc thử gen Dơi Xanh, tăng tinh thần lực lên vĩnh cửu 10 điểm, giá cả 10 vạn.

Thuốc thử gen Liệt Dực, tăng tinh thần lực lên vĩnh cửu 13 điểm, giá cả 15 vạn.

"Tốt nhất cũng chỉ mới có 13 điểm." Trần Phong lâm vào trầm tư, tinh thần lực là căn bản của việc chế tác gen, nếu hắn dự định tăng tinh thần lực lên, thì nhất định phải dùng loại tốt nhất, phần Gen Kiến Vàng mà chính hắn chế tác này, quả thực là đo ni đóng giày cho chính hắn!

"Xoạt!" Trần Phong trực tiếp phục dụng.

"Ong —— " Tinh thần bắt đầu khởi động, Trần Phong cảm giác được tinh thần của chính mình trở nên nhanh nhẹn hơn, tai thính mắt tinh, tinh thần lực nguyên bản đang khô kiệt kia, càng là ở trong quá trình này, trực tiếp khôi phục lại đầy tràn! 52 điểm tinh thần lực!

"Thử một chút xem." Trần Phong thử tiến vào trạng thái Số chiều.

"Xoạt!" "Xoạt!" Vô luận là tốc độ xây dựng thế giới Số chiều, hay là tốc độ tìm kiếm gen, đều so với trước đó nhanh hơn không ít, chính thể tiến độ của việc chế tác gen, so với dĩ vãng nhanh hơn gấp đôi!

Tinh thần lực cường đại, khiến cho mọi phương diện của Trần Phong đều tăng lên, liền ngay cả đạo gió, so với trước đó cũng muốn lớn hơn một vòng.

"Đây chính là chỗ tốt của tinh thần lực mạnh mẽ hay sao?" Trần Phong cảm thấy rung động.

Hắn biết tăng tinh thần lực lên sẽ được tăng cường rất lớn, nhưng mà chưa từng nghĩ tới thể mà có thể được tăng cường đến loại tình trạng này.

Khó trách người ta đều nói tinh thần lực là cơ sở của thuật chế tác gen, nhưng chỉ sợ cũng không đơn giản như thế, tinh thần lực, cũng là cơ sở của gen chiến sĩ loại hình tinh thần!

Cơ sở...Trần Phong trầm ngâm một lát, làm ra quyết định, nhất định phải tăng tinh thần lực lên! Không có cách nào khác, những thứ mà hắn khuyết thiếu, thật sự quá nhiều. Khuyết thiếu cách điều chế, khuyết thiếu tài liệu cần thiết của cách điều chế, thiếu thốn tinh thần lực, sức chiến đấu quá yếu!

Vừa mới tốt nghiệp trung học liền muốn tham gia thi đấu gen tân tú, cuối cùng vẫn là quá miễn cưỡng. Nếu như vào lúc thi đấu bởi vì tinh thần lực không đủ mà thất bại, vậy thì quá xấu hổ, cho nên, chỉ có nhanh chóng tăng tinh thần lực lên, mới có thể khiến cho hắn mạnh lên toàn diện!

Mới có thể càng nhanh nắm giữ trình độ chế tác 20 tinh! Đương nhiên, còn có cái gen mạnh nhất đã có thể đụng tay đến kia, cách điều chế 5 tinh sau khi cải tiến ra gen mạnh nhất sẽ lại là cái gì?

Hắn rất chờ mong, hắn thậm chí còn có một loại dự cảm, nếu như hắn thật sự có thể làm ra loại gen mạnh nhất mà gần như không tồn tại này, tuyệt đối có thể mang đến cho hắn một lượng lớn chỗ tốt, thậm chí là có thể cung cấp được hết thủy tư nguyên để cho hắn tăng trình độ chế tác lên 20 tinh!

Chỉ có điều, làm như thế nào mới có thể tăng tinh thần lực lên? Muốn làm ra gen mạnh nhất, ít nhất phải yêu cầu 90 điểm tinh thần lực. Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến Vương Việt, con hàng này trước đó cũng chỉ mới tiếp cận 30 điểm tinh thần lực, còn không có cao hơn mình. Thế nhưng mới qua thời gian gần nửa tháng sau khi tốt nghiệp, thế mà đột nhiên tăng mạnh, vọt tới 80 điểm? Nói một cách khác, trong nửa tháng ngắn ngủi này, Vương Việt liền tăng lên 50 điểm tinh thần lực.

Coi như gen năng lực bị động của bản thân hắn có thể gia tăng thêm 10 điểm tinh thần lực ngoài định mức, coi như hắn cũng phục dụng thuốc thử 5 tinh đầy thuộc tính đồng dạng như Trần Phong thêm 20 điểm nữa, vậy thì 20 điểm còn lại thì hắn lấy ở đâu tới?

Thuần túy là do rèn luyện hay sao? Hắn tuyệt đối không tin!

"Tăng tinh thần lực lên, tất nhiên là còn có một con đường tắt khác." Trần Phong khẳng định.

Mà vào lúc này, vòng đeo của Trần Phong chấn động, hình ảnh của Mục Nguyên bỗng nhiên hiển hiện.

"Người tốt chứ, Mục Nguyên." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Đã lâu không gặp." Mục Nguyên dùng ánh mắt thăm thẳm nhìn vào Trần Phong, nói: "Câu trả lời mà một mục ta chờ đợi đâu, lần trước ngươi đi chứng nhận sơ cấp chế tác sư, cuối cùng đã lựa chọn cách điều chế nào. Sau khi ngươi hỏi ta xong liền trực tiếp chạy đi, ngươi không cân nhắc qua cảm thụ của ta hay sao?"

"Đồ mờ hôi." Trần Phong lau mồ hôi, không ngờ được Mục Nguyên vẫn nhớ thương chuyện đó cho đến bây giờ.

"Cho nên, cuối cùng ngươi đã lựa chọn cách điều chế gen nào?" Mục Nguyên nhin không được hiếu kỳ nói, vấn đề này đã làm cho hắn ghen vài ngày.

"Gen Lôi Xà." Trần Phong thành thật trả lời.

"Quả nhiên..." Sắc mặt của Mục Nguyên nhất thời cứng đờ, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói ra: "Ta là đang lo lắng chuyện này a, huynh đệ, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, không thể lựa chọn cách điều chế độ khó cao, ngươi cho rằng Hiệp hội chế tác gen cung cấp những cách điều chế độ khó cao này đều là phúc lợi hay sao?"

"Đó là bẫy rập a! Huynh đệ!" Mục Nguyên đau lòng nhức óc, nói: "Cách điều chế có độ khó cao cấp F, đều là gân gà mà thôi! Tài liệu cần dùng quá

cao, giá cả bán ra lại quá thấp! Bởi vì đẳng cấp chỉ là cấp F, bán đất một chút cũng không có ai mua, coi như người có đầu tư một lượng lớn tư nguyên để nắm giữ cái cách điều chế này, cũng không kiếm lời được mấy đồng tiền! Nói không chừng còn bán lỗ vốn!"

Mục Nguyên lơ lòi

"Người có biết tại sao hay không? Bởi vì sự cung cấp đã vượt quá yêu cầu! Gen chế tác sự muốn tăng trình độ chế tác lên sẽ sinh ra một lượng lớn thuốc thử cấp thấp, mà gen chiến sĩ cấp F lại chính là giai đoạn dễ dàng tăng lên nhất, lẫn lộn tốt một chút liền có thể đạt đến cấp E hoặc là cấp D, nếu như lẫn lộn không được tốt, thì có mấy người có thể có tiền mua cái gì mà thuốc thử gen 4 tinh, 5 tinh, người nói có đúng hay không?"

"Cấp F căn bản chính là tầng chót trong xã hội, thuốc thử gen chính thức mà bọn hắn cần đều ở các đẳng cấp cao hơn, đó mới là nhu cầu mua sắm chủ yếu của bọn hắn a. Cái mà hiện tại người cần làm, chính là mau chóng tăng trình độ chế tác lên a!"

Mục Nguyên nói ra mấy lời thâm thía: "Huông chi, lấy thiên phú đặc biệt của người, chế tác gen 1 tinh, 2 tinh xác xuất thành công hẳn là sẽ vô cùng cao a? Làm gì phải chọn cách điều chế 4 tinh để làm cái gì? Loại cách điều chế có độ khó cao này mặc dù có uy lực không tầm thường, thế nhưng nếu so sánh giá cả thì vẫn quá thấp, còn có cái xác xuất thành công hỏ người kia..."

"Thế nhưng mà ta lại làm được a." Trần Phong nhún nhún vai.

"Cho dù làm được thì cũng làm được gì... Cái gì?" Con mắt của Mục Nguyên đột nhiên trừng lớn, hỏi: "Người làm được?"

"Ừ." Trần Phong gật gật đầu.

"Làm sao có thể!" Mục Nguyên kinh hô một tiếng, nói: "Cái đồ chơi kia có độ khó cao đến mức không hợp thói thường, ta lúc ấy dùng cả một tháng cũng không làm ra được, bị cha ta treo lên trên cây đánh..."

Mục Nguyên bỗng nhiên ý thức được cái gì đó liền ngưng bật, mà lúc này, xuyên thấu qua màn sáng, hắn nhìn thấy ánh mắt giống như cười mà không phải cười của Trần Phong, nhất thời xấu hổ một trận.

"Khụ khụ, cái kia... lúc đầu cũng là do ta quá mức tự tin, lựa chọn Gen Lôi Xà, cho nên mới không hy vọng người giẫm lên vết xe đổ, không nghĩ tới người lại lợi hại như vậy. Ai, nếu như ta có loại thiên phú giống như người này, lúc trước cũng có thể ngư bực chế nhạo lão cha của ta." Mục Nguyên có chút tiếc nuối nói ra.

Trần Phong nhìn không được cười phá lên, cái tên gia hỏa này đến cùng đối với cha của hắn có oán niệm lớn bao nhiêu?

"Bất quá, coi như may mắn chế tác thành công, ta cũng không đề nghị người tiếp tục nỗ lực."

Mục Nguyên thấp giọng nói: "Ta sẽ nói cho người biết một chút tin tức, những cách điều chế có độ khó cao này đều là do thể hệ trước lưu lại, tài liệu cần thiết rất phức tạp, xác suất thành công rất thấp, giá cả so sánh rất thấp, giá trị nghiên cứu khoa học lớn hơn xa xa so với giá trị thực dụng. Nghe nói Hiệp hội chế tác Gen bên kia đang nghiên cứu, làn như thế nào để tinh giản những cách điều chế này hoặc là dứt khoát hủy bỏ."

"Ừm." Trần Phong từ chối cho ý kiến, ý tứ của Mục Nguyên, hắn đã rõ ràng, phương pháp của chế tác sư bình thường, chính là lựa chọn cách điều chế có lợi ích cao tương xứng với công sức mà mình bỏ ra, vừa có thể kiếm tiền, lại vừa có thể tăng trình độ chế tác lên, chờ đến sau này khi đạt đến trung cấp chế tác sư hoặc là cao cấp chế tác sư, sẽ kiếm lời được một số tiền cực lớn, đến lúc đó thì muốn nghiên cứu cách điều chế gen nào mà chả được!

Đây cũng là một lựa chọn chính xác nhất của những người vừa mới nhập môn chế tác gen! Trần Phong lúc đầu dùng thử qua Gien Mộc Hùng, Gien Mộc Hùng thành bản chỉ cần 4000 nguyên, đây thuộc tính có giá cả 1 vạn nguyên, có thể kiếm lời được gấp 3 lần! Sau khi biến dị còn có thể bán được 2 vạn nguyên, có thể kiếm lời được gấp 5 lần! So với các cách điều chế cấp F có độ khó cao khác, ích lợi còn cao hơn rất nhiều!

Thế nhưng, đây thật sự là yêu cầu của Trần Phong hay sao? Hiển nhiên là không phải, hắn tại sao lại lựa chọn cách điều chế có độ khó cao, là để tăng trình độ chế tác lên!

Cách điều chế gen Lô Xà có lời sao, không có lời! Cách điều chế gen Kiến Vàng có lời sao, không có lời! Thế nhưng chúng nó đối với Trần Phong mà nói, ngược lại lại có lợi ích lớn nhất, bởi vì hắn chỉ cần nắm giữ hai cái cách điều chế này, trình độ chế tác của Trần Phong liền có thể tăng lên ròng rã 9 tinh!

Tiêu hao đồng dạng giá trị may mắn, công sức và thời gian mà Trần Phong dùng để nắm giữ cách điều chế gen Mộc Hùng chỉ có thể tăng lên một 1 cấp, dùng vào cách điều chế gen Kiến Vàng lại có thể tăng lên tới 5 tinh, hắn vì cái gì lại không làm? Đây chính là lộ tuyến mà Trần Phong lựa chọn, một phương thức tăng trình độ chế tác lên đơn giản mà khắc nghiệt!

Không phải bản thân của cái nghề chế tác sư này là như thế, mà là bởi vì sự tồn tại của Quảng sáng may mắn, Trần Phong ngay từ đầu đã đi trên một con đường hoàn toàn khác biệt với những người khác! Hảo ý của Mục Nguyên, Trần Phong chỉ có thể tâm lĩnh.

Đương nhiên, trong lòng Trần Phong lại có một suy nghĩ ác ý, một cái Gen Lô Xà đã khiến cho Mục Nguyên sợ đến như vậy, nếu để cho hắn biết Gen Kiến Vàng, có thể hay không sẽ xù cả lông? Nếu để cho hắn biết mình đang nghiên cứu cách điều chế 5 tinh biến dị càng kinh khủng hơn, gen mạnh nhất cấp F, có thể hay không hắn sẽ bị dọa đến mức tiểu ra quần?

"Người làm sao lại bày ra cái vẻ mặt này?" Mục Nguyên bỗng dưng cảm giác có một chút rùng mình.

"Không có việc gì." Trần Phong nghĩ đến chính sự, nói: "Người có biết làm như thế nào để tăng tinh thần lực lên hay không?"

"Chế tác gen a." Mục Nguyên nói ra: "Đối với Gen chế tác sư chúng ta mà nói, chỉ cần chế tác gen, tinh thần lực liền có thể gia tăng, nếu như người ngại tăng trưởng chậm mà nói, có thể tiến hành rèn luyện gen ở một trình độ nhất định, có một số chương trình huấn luyện có độ khó cao, cũng có thể giúp cho người tăng lên một ít tinh thần lực."

"Ta phải tăng lên nhanh chóng." Trần Phong lắc đầu nói.

Những cách mà Mục Nguyên nói tới hấn cũng biết, đó là con đường tắt mà các chế tác sư bình thường dùng để tăng tinh thần lực lên, thế nhưng đối với hấn mà nói, hiện tại thiếu thốn nhất, chính là thời gian!

"Nhanh chóng?" Mục Nguyên nhíu mày, nói: "Ta nghĩ ngươi cần phải mua một bình thuốc thử gen tăng tinh thần lực lên vĩnh cửu? Tuy nhiên có chút đắt đỏ."

"Đã dùng qua." Trần Phong quả quyết từ chối.

"Vậy thì cũng không còn biện pháp nào khác?" Mục Nguyên bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lắc đầu nói: "Phương thức mà Gen chế tác sư có thể tăng tinh thần lực lên, chỉ có mấy loại này, cơ bản không sẽ không còn con đường tắt nào nữa, thế nhưng nếu như là gen chiến sĩ..."

Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, đúng a, Gen chế tác sư, nói trắng ra liền chính là gen chiến sĩ loại hình tinh thần! Những gen chiến sĩ loại hình tinh thần kia thuần túy cũng sẽ không chế tác gen, bọn hấn làm sao có thể tăng tinh thần lực lên?

"Cũng không biết có nên nói cái này với ngươi hay không." Mục Nguyên cười khổ, do dự một chút mới nói: "Ngươi có biết gen chiến sĩ tăng thực lực lên như thế nào hay không?"

"Rèn luyện sao?" Trần Phong suy đoán.

Cường hoá gen

"Đây chẳng qua chỉ là một bộ phận bên trong." Mục Nguyên hít vào một hơi thật sâu, nói: "Ngoại trừ luyện tập cùng với huấn luyện với cường độ cao bình thường, gen chiến sĩ còn có một phương thức tăng thực lực càng cấp tốc hơn thế nhưng cũng càng nguy hiểm hơn—— cường hoá gen!"

"Cường hoá gen?"

Ánh mắt của Trần Phong hơi sáng, hần tựa hồ đã nghe qua cái danh từ này.

"Đúng, là cường hoá gen!" Mục Nguyên gật gật đầu nói: "Cái gọi là cường hoá gen, chính là săn giết biến dị thú cùng loại hình, hấp thu gen của nó cho mình sử dụng! Ví dụ như người ở cấp F dung hợp Gien Mộc Hùng, như vậy người chỉ cần săn giết biến dị thú Mộc Hùng mạnh mẽ hơn người, lấy gen của nó hấp thụ vào trong cơ thể của mình, liền có thể cường hóa Gien Mộc Hùng của bản thân!"

"Làm sao để cường hóa?" Trần Phong vẫn có chút choáng váng.

"Săn giết, thu lấy gen, dung hợp vào trong cơ thể." Mục Nguyên nói thẳng: "Cường hoá gen bằng tinh huyết không giống nhau với phương thức rèn luyện, muốn đem gen hấp thụ vào bên trong cơ thể, cường hóa gen của bản thân, nhất định phải cam đoan hoạt tính gen! Nói một cách khác, bên trong vài phút săn giết biến dị thú, nhất định phải hoàn thành quá trình cường hoá gen, nếu không hoạt tính gen liền sẽ biến mất."

Thì ra là thế, Trần Phong suy nghĩ kỹ một chút, tựa hồ cũng không quá khó khăn a? Giả Thiết hần dung hợp là Gien Mộc Hùng, lực lượng là 30 điểm, như vậy chỉ cần săn giết biến dị thú Mộc Hùng có lực lượng từ 30 trở lên, sau đó lấy gen của nó hấp thụ vào bên trong cơ thể, liền có thể hoàn thành quá trình cường hoá gen? Cái cường hoá gen này nhìn qua rất đơn giản a, nào có nguy hiểm giống như Mục Nguyên nói vậy!

"Thuộc tính tăng cường là 100% sao?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi.

"Dĩ nhiên là không phải." Mục Nguyên lắc đầu, nói: "Cường hoá gen, người có thể coi như là dung hợp hai loại chất lỏng có nồng độ khác biệt, thuộc tính là bình quân của nồng độ. Nói một cách khác người săn giết một con biến dị thú có lực lượng cao hơn chính mình 2 điểm, thì chỉ có thể thu được 1 điểm lực lượng! Thế nhưng nếu như một loại thuộc tính nào đó trong gen của nó thấp hơn so với người..."

"Hắc hắc, một loại thuộc tính nào đó của người sẽ hạ xuống theo, thuộc tính tăng lên thì còn tốt, chứ một khi một loại thuộc tính nào đó bị giảm xuống, gen thoái hóa, thương tổn tạo thành đối với thân thể phi thường to lớn, sẽ gây ra hậu quả khó mà lường được."

"Tê —— " Trần Phong hít vào một ngụm hơi lạnh.

Giảm thuộc tính? Gen thoái hóa? Hắn bỗng nhiên hiểu rõ được một chút.

Nói một cách khác, muốn cường hoá gen chân chính, nhất định phải săn giết một con biến dị thú có lực lượng, nhanh nhẹn, tinh thần, thể chất, toàn phương vị đều siêu việt chính mình mới có thể. Nếu như không phải vậy mà nói, vất vả săn giết được một đầu biến dị thú, sau khi cường hoá gen, thuộc tính còn bị giảm xuống, chẳng phải là quá buồn cười?

Nhưng mà, không nói đến việc từ tộc quần biến dị thú tìm được một con biến dị thú có bao nhiêu khó khăn, mà xem như có tìm được, người thật sự có thể đánh thắng được nó? Phải biết rằng, biến dị thú cùng thuộc tính, cùng gen năng lực, thực lực của nó sẽ lớn hơn xa xa cùng với gen chiến sĩ cùng cấp, chứ đừng nói đến sức chiến đấu yếu đến đáng thương của một gen chế tác sư!

Đây chính là cường hoá gen sao! Đem biến dị thú giết chết, thu lấy gen của nó, dung hợp gen vào trong cơ thể của mình, hoàn thành quá trình cường hoá gen, thuộc tính gen của chính mình có thể được tăng lên!

Đây chính là phương thức tăng thực lực lên của các gen chiến sĩ. Đơn giản! Khắt nghiệt! Còn có —— nguy hiểm!

"Cho nên..." Mục Nguyên trầm thấp nói: "Tỉ lệ tử vong của gen chiến sĩ, rất là cao."

"Hiểu rõ." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, bất quá, chuyện này đã nảy sinh ra một vấn đề khác: "Nếu như ta có thể tìm được một đầu biến dị thú đầy thuộc tính cùng loại, chẳng phải là chỉ cần vài phút liền có thể đạt đến cấp F cực hạn?"

Trần Phong vẫn còn có một chút tiểu tâm tư, nếu như bật hết hỏa lực của đao gió...

"Nào có dễ dàng như vậy." Mục Nguyên tức giận nói: " người thật sự cho rằng quá trình cường hoá gen sẽ dễ dàng như vậy sao? Cường độ cường hoá gen, theo năng lực chịu đựng cùng với lực ý chí của người có quan hệ rất lớn, Gen Công Hội đề nghị cường độ tăng lên của các chiến sĩ cấp F một lần chỉ đại khái là 1-2 điểm thuộc tính gen, nhiều hơn sẽ có một chút nguy hiểm."

"Nguy hiểm gì?" Trần Phong hiếu kỳ hỏi.

"Ta làm sao biết được, ta cũng không phải là gen chiến sĩ." Mục Nguyên trợn trắng mắt nhìn Trần Phong một chút, sau đó vẻ mặt liền trở nên hết sức nghiêm túc nói: "Nói đến nguy hiểm, ta cảm thấy người bây giờ mới thật sự là nguy hiểm a. Trần Phong, ta biết người đang nghĩ cách để nhanh chóng tăng tinh thần lực lên, thế nhưng bây giờ người có chút quá gấp!"

"Nhìn rõ ràng như vậy sao?" Trần Phong có chút xấu hổ.

"Đừng coi đó là chuyện không to tát." Mục Nguyên thở dài, nói: "Nhớ kỹ khi còn bé ta thiếu tiền, cũng đã nghĩ ra đủ loại phương pháp kiếm tiền mau lẹ mà thuận tiện, chỉ là ta không có năng lực áp dụng, sau khi lớn lên vào lúc chuẩn bị bắt đầu làm, ta phát hiện ra những cái phương pháp gọi là mau lẹ này, đều bị viết ở bên trong 《 pháp luật 》 ."

"..."

Trần Phong trợn mắt hốc mồm, không ngờ được những sự tình mà tên này muốn làm trước kia đều là chuyện phạm pháp?

"Có hiểu rõ ý tứ của ta không?" Mục Nguyên khuyên nhủ: "Sự tình đi đường tắt bình thường, đều mang theo nguy hiểm nhất định, càng cấp tốc

hơn, tính nguy hiểm lại càng lớn! Liền xem như là cường hoá gen, cũng phải tiến hành chậm chậm, không thể làm loạn."

"Đa tạ." Trần Phong hiểu rõ ý tứ của hắn.

"Nếu như cứ nghĩ cách mau chóng tăng lên, tất nhiên là sẽ có phong hiểm." Mục Nguyên cười nói: "Không phải tất cả mọi người đều có thể giống như chế tác sư chúng ta, chỉ cần an an ổn ổn chế tác gen, cũng có thể tăng thực lực lên. Người nhìn ta xem, từng bước vững chắc tăng tinh thần lực lên, hiện tại đã đột phá cấp E." Mục Nguyên đắc ý, đây cũng là một chỗ mà Gen chế tác sư được hoan nghênh.

"Biện pháp cường hoá gen này cũng rất khả thi." Trần Phong nhin không được nói.

"Tuyệt đối đừng có làm loạn a." Mục Nguyên căn dặn.

"Đương nhiên." Trần Phong cười cười.

Sau khi cảm ơn Mục Nguyên một hồi, Trần Phong liền tắt máy truyền tin, cho dù vị 'Ca ca nói nhiều' này không ngừng nhấn mạnh là chuyện này rất nguy hiểm, thế nhưng trong lòng của Trần Phong đã có dự định, cho dù có nguy hiểm, còn có thể nguy hiểm hơn núi Long Thệ lần trước hay sao? !

Từ lúc mới bắt đầu, Trần Phong đã không có ý định thành trở thành một tên chế tác sư bình thường!

Bởi vì quan hệ với thuật chế tác gen, đại đa số gen năng lực mà các chế tác sư dung hợp đều là năng lực phụ trợ, cho nên sức chiến đấu của bản thân vô cùng yếu nhược. Cho dù các chế tác đại sư hoàn toàn có thể mời người bảo vệ mình, nhưng mà an nguy của chính mình về sau, lại đặt ở trên thân người khác? Trần Phong tự hỏi là không thể làm được.

Rừng Thanh Phong

Nhân tâm quá phức tạp, hơn nữa còn là ở một cái thế giới xa lạ đầy rẫy nguy hiểm này!

Trần Phong cũng không muốn vĩnh viễn ỷ vào sự bảo hộ của người khác, hoặc là mãi mãi ở trong một khu vực an toàn làm một chế tác sư bình thường, hắn muốn tự mình đi thám hiểm các địa phương thần kỳ trên cái thế giới này hơn!

Ai nói Gen chế tác sư nhất định phải dung hợp gen phụ trợ? Ai nói Gen chế tác sư sẽ không có sức chiến đấu? Liền xem như là Gen chế tác sư, hắn cũng phải trở thành gen chế tác sư có sức chiến đấu mạnh nhất!

Trần Phong rất tự tin, mà nếu muốn trở thành một tên cường giả, chiến đấu cùng với lịch luyện là một chuyện cơ bản nhất tuyệt đối không thể thiếu!

Cường hoá gen? Là một chuyện Trần Phong tất nhiên phải làm, chỉ là, muốn làm chuyện này, hắn khẳng định phải làm tốt công tác chuẩn bị chu đáo.

Cùng ngày này, Trần Phong lên trên mạng điều tra thêm tin tức về đao gió, loại gen năng lực này của hắn bắt nguồn từ một loại biến dị thú gọi là Phong Hồ, ở rất nhiều nơi đều có.

Ở Kim Thành mà nói... Trần Phong sau khi tiến hành sàng chọn, chỉ còn lại có một chỗ —— rừng Thanh Sơn.

Rừng Thanh Sơn, ở vào vị trí một trăm hai mươi dặm ở phía nam Kim Thành, có một ngọn núi thật to, bởi vì địa hình gập ghềnh, người ở hiểm hoi, nơi đó đã biến thành nơi ở của mấy chục loại biến dị thú. Bình thường sẽ không có người đến, chỉ có các tiểu đội gen chiến sĩ tương đối cường đại, mới dám đến đó tiến hành cường hoá gen!

Mà Phong Hồ, chính là một loại biến dị thú bên trong cái mấy chục loại kia.

"Ừm..." Trần Phong nhìn kỹ một chút, vẫn còn tốt, Phong Hồ cũng không thích quần cư.

"Ở giai đoạn hiện tại biến dị thú có ưu thế lớn hơn, mạnh mẽ hơn ta, căn bản là sẽ đánh không lại." Trần Phong lâm vào trầm tư: "Thế nhưng ưu thế của ta lại là Quảng sáng may mắn, nếu như mở Quảng sáng may mắn ra, nói không chừng ta có thể miểu sát được không ít Phong Hồ mạnh hơn chính mình, thực lực tăng lên cũng hết sức nhanh chóng! Nếu như tìm kiếm được biến dị thú hợp lý, nói không chừng sẽ có cơ hội trong một thời gian ngắn đạt được 90 điểm tinh thần lực!"

Yêu cầu của hắn cũng không cao, 90 điểm tinh thần lực, đầy đủ để cho hắn làm ra gen mạnh nhất là được rồi.

"Có hi vọng." Nội tâm của Trần Phong rục rịch.

Trải qua sự tính toán, có Quảng sáng may mắn trong người, đi đến rừng Thanh Sơn săn giết Phong Hồ, nguy hiểm cũng không tính là quá lớn, thế nhưng ích lợi đạt được, lại vô cùng cao!

"Có thể đi." Trần Phong làm ra quyết đoán, chỉ là, còn có một số vấn đề.

Ví dụ như —— ba tên óc heo lúc trước truy tung chính mình, mặc dù bọn hắn về sau chưa xuất hiện thêm một lần nào nữa, thế nhưng Trần Phong không thể không đề cao sự cảnh giác, chuẩn bị hết thảy mọi thứ cho thật tốt.

Thuốc thử khôi phục tinh thần, ba bình. Thuốc thử tăng cường tinh thần, ba bình. Thuốc thử gen Lôi Xà, hai bình. Thiết bị cảm ứng biến dị thú, một cái.

...

Hai ngày sau, Trần Phong đã chuẩn bị hết thảy mọi thứ, đáng tiếc, nguyên theo kế hoạch là muốn chế tác hai bình Thuốc thử gen Lôi Xà, thế nhưng hiện tại Trần Phong thật sự chỉ là một kẻ nghèo rớt mồng tơi, dùng hết thảy tiền tài chỉ có thể làm ra được một bình.

Mọi thứ đã được chuẩn bị thỏa đáng, hắn lúc này mới đi đến doanh địa Gen Công Hội tại rừng Thanh Sơn.

Rừng Thanh Sơn, Trần Phong lặng yên không một tiếng động bước vào.

Trời nắng chang chang, ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua lá cây dày đặc, mang đến một cảm giác nóng rực, Trần Phong cẩn thận quan sát tình huống chung quanh, không dám buông lỏng một tia cảnh giác.

"Biến dị thú Cấp F, Chim Khoan Đất." Trần Phong quét ánh mắt qua, cẩn thận từng li từng tí tránh đi.

Cho dù những con biến dị thú này sẽ không tạo thành uy hiếp gì đối với hắn, thế nhưng Trần Phong đối với loại biến dị thú rõ ràng không có bất kỳ cái ích lợi gì này không có bất cứ một sự hứng thú nào.

Biến dị thú cấp F, Khỉ Thoán Thiên, biến dị thú cấp F, Heo Phi Thiên, Trần Phong thâm nhập sâu vào bên trong, rốt cục cũng đến hang ổ của Phong Hồ.

Từ phía xa xa nhìn lại, Trần Phong có thể rõ ràng nhìn thấy, từng đầu hồ ly màu xanh trắng đang du đãng ở trên núi, tựa hồ như là đang truy bắt gì cái đó, một hồi lâu, một tiếng kêu thê lương thảm thiết truyền đến.

Trái tim của Trần Phong nảy một cái, chỉ nhìn thấy từng đạo từng đạo đao gió bạo phát trong nháy mắt.

Một đầu Heo Phi Thiên đi ngang qua liền bị ngũ mã phanh thây, một đám Phong Hồ nhìn như qua có vẻ ngây thơ, trong chớp lát lộ ra một biểu lộ hung ác, điên cuồng nhào tới, đem con Heo Phi Thiên trực tiếp cắn xé thành từng mảnh vỡ, móng vuốt duỗi ra, từng dòng máu màu đỏ thuận theo móng vuốt chảy xuống, làm cho người ta phải sợ hãi! (Heo Phi Thiên: heo biết bay, Phong Hồ: cáo gió)

"Tê —— " Trần Phong hít vào một ngụm hơi lạnh, đây chính là Phong Hồ biến dị! Những con biến dị thú này, theo thực lực được tăng cường, bản năng giết chóc tự thân cũng tăng lên không ít, khát máu thành tính, vô luận bề ngoài dịu dàng ngoan ngoãn như thế nào, thực lực của bản thân đều phi thường khủng bố.

"Xoạt!" Trần Phong cẩn thận từng li từng tí nhắm ngay vào một đầu Phong Hồ lạc đàn, vòng đeo tay chấn động rất nhỏ, đã sớm được gắn vào một con Chip cảm ứng biến dị thú bắt đầu quét hình.

Gen thuộc tính:

Lực lượng: 15

Nhanh nhẹn: 22

Thể chất: 18

Tinh thần: 48

"Keng —— Căn cứ theo thuộc tính của ngài tiến hành so sánh, kết quả như sau: Lực lượng tăng lên 5 điểm, nhanh nhẹn tăng lên 12 điểm, thể chất tăng lên 8 điểm, tinh thần giảm xuống 4 điểm, không đề nghị dung hợp."

Trần Phong lắc đầu, ba cái thuộc tính ở trên coi như cũng tốt, tinh thần thể mà lại giảm xuống? Đây chính là thuộc tính hạch tâm của hắn, xem ra con Phong Hồ này cũng không thích hợp làm tài liệu cường hoá gen, Trần Phong nấp vào trong bụi cây, lợi dụng vòng đeo quét hình, không ngừng quan sát tình huống ở chung quanh.

Bỗng nhiên, Trần Phong nhìn thấy một đầu Phong Hồ rõ ràng to lớn hơn một vòng, vô ý thức quét hình một chút.

Gen thuộc tính:

Lực lượng: 55

Nhanh nhẹn: 52

Thể chất: 88

Tinh thần: 100

—————

"Ta dựa vào!" Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt, tinh thần 100? Không phải là thủ lĩnh hay sao? Nếu như giết nó... đôi mắt của Trần Phong bốc hỏa.

Mặc dù ngẫm lại nguy hiểm không biết mà Mục Nguyên nói, Trần Phong lại rất nhanh tỉnh táo lại, loại Phong Hồ cấp bậc này, thuộc tính gen trên thực tế đã vượt qua Trần Phong quá nhiều, rất có thể sẽ xảy ra chuyện!

Phong Hồ thủ lĩnh...Trần Phong lấy ra thuốc thử gen Lôi Xà, thềm thường nhìn thuộc tính số liệu hóa của đầu Phong Hồ thủ lĩnh này nửa ngày, cuối cùng vẫn lựa chọn từ bỏ.

Lời nói của Mục Nguyên, vẫn có hiệu quả nhất định, lúc này ——quá tham lam có thể sẽ xảy ra chuyện!

"Vẫn là đôi một con khác đi." Trần Phong thở dài, tiếp tục ở tìm kiếm ở ngoại vi.

Tìm kiếm một đầu Phong Hồ phù hợp cũng không dễ dàng, Trần Phong biết được ưu điểm và khuyết điểm của mình, mất trọn vẹn một giờ, Trần Phong mới có thể khóa chặt được một mục tiêu.

Bị Phong Hồ vây

"Hết thấy thuộc tính của nó đều nhiều hơn 4 điểm so với ta, sau khi cường hoá gen hẳn là sẽ tăng lên được 2 điểm." Trần Phong động tâm, cái mục tiêu này, hẳn là có thể thực hiện.

Trần Phong lặng lẽ đi tới gần, nhưng mà, ở khoảng cách đại khái mười mét với con Phong Hồ, chỉ thấy cái mũi của con Phong Hồ hơi hơi động một cái, đột nhiên nhìn về phía vị trí của Trần Phong.

Không tốt, đã bị phát hiện, trái tim của Trần Phong nảy một cái, hẳn chỉ chú ý đến thuộc tính cùng với lực lượng của Phong Hồ, mà quên mất năng lực cảm giác của tên gia hỏa này cũng phi thường cường đại.

"Vù!" Phong Hồ nhận thấy khí tức lạ lẫm, trong nháy mắt chạy tới, tốc độ so với Trần Phong còn nhanh hơn mấy phần, ba cái đao gió gần như trong nháy mắt liên tiếp ngưng tụ ở trước mặt.

Hưu! Hưu! Hưu! Từng đạo từng đạo đao gió phá không mà đến.

Tâm thần của Trần Phong cuồng loạn, cái tỷ lệ này con m* nó là 5% sao?

Xoạt! Trần Phong vô ý thức phóng thích ra một đạo đao gió, vền vền chỉ xuất hiện một cái.

Đạo ánh sáng màu xanh lam va chạm cùng với đao ánh sáng của Phong Hồ, nhưng mà, chỉ vền vền trong nháy mắt, đao gió của Trần Phong liền trực tiếp sụp đổ, mà ở trong cái nháy mắt này, Phong Hồ đã đánh tới, 3 đạo đao gió đi theo, vền vền chỉ trong thời gian vài giây đồng hồ, Phong Hồ đã bộc phát ra năng lực săn giết cường đại của mình.

"Không thể kéo dài." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Đầu Phong Hồ này siêu việt toàn diện chính mình, nếu như không sử dụng Quang sáng may mắn, gần như không có bất kỳ cơ hội sống sót nào.

"Vù —— " Mắt thấy đao gió đã tới gần, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, đao gió của chính mình rút cục vào thời khắc này bạo phát, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn, uy năng đáng sợ trong nháy mắt này tỏa ra.

10 liên phát! Phốc! Phốc! Phốc!... Ánh sáng màu lam lấp lóe.

Một tiếng ngao ô phát ra, con Phong Hồ đã mất đi ý thức, Trần Phong cấp tốc xuất ra thiết bị thu thập gen đã sớm chuẩn bị, đem gen của con Phong Hồ thu lấy, tiêm vào bên trong cơ thể của mình.

Ong! Trần Phong cảm giác được có một dòng nước ấm tràn vào, gen vừa được tiêm vào bắt đầu dung hợp cùng với gen trong cơ thể, thân thể hơi hơi nóng lên, đổ ra một chút mồ hôi, tuy nhiên cũng không gây quá nhiều ảnh hưởng. Trần Phong có thể cảm giác được tổ chất thân thể đang được tăng cường toàn diện, chờ đến lúc quá trình cường hoá gen kết thúc, các thuộc tính gen đều được tăng lên.

—— ———

Gen thuộc tính:

Lực lượng: 12

Nhanh nhẹn: 12

Thể chất: 12

Tinh thần: 54

—— ———

Bốn loại thuộc tính đều tăng lên toàn diện hai điểm, muốn tìm một con Phong Hồ phù hợp, cũng không phải là dễ dàng như vậy!

Sàn sạt! Trần Phong chưa kịp tận hưởng hết dư vị, cũng cảm giác được chung quanh truyền đến đủ loại thanh âm kỳ dị, mùi máu tươi nhàn nhạt trên mặt đất bắt đầu hướng về chung quanh phiêu tán.

"Phải rời đi khỏi nơi này." Trần Phong cảnh giác, lập tức rời đi.

Mà không đến một phút đồng hồ hẵn rời đi, có mười mấy đầu biến dị thú xuất hiện, tranh giành nhau, đem thi thể của con Phong Hồ xé nát ra, đây chính là thế giới của biến dị thú!

Nếu như không có có Quảng sáng may mắn phụ trợ, kẻ bị xé nát ra từng mảnh kia chính là Trần Phong.

"Con kế tiếp." Ánh mắt của Trần Phong rơi lên trên người của mấy con Phong Hồ đang du đãng ở phía xa, tìm kiếm lấy mục tiêu của chính mình.

Một...Hai con...Ba con...Trần Phong lặng yên không một tiếng động tiến hành săn giết.

Những con Phong Hồ này dù sao cũng chỉ là biến dị thú cấp F bình thường, ở dưới đao gió bạo phát vô hạn của Trần Phong, căn bản là không có lực hoàn thủ, điều mà Trần Phong phải để ý duy nhất đó là, sau khi xong việc nhất định phải lập tức rời đi, tuyệt không thể để cho mấy con hung thú khác phát hiện, không phải như vậy thì tuyệt đối sẽ chết không có chỗ chôn.

Nửa ngày thời gian trôi qua, tinh thần lực của Trần Phong rốt cục đã đạt đến 62 điểm, bốn lần tăng lên 1 điểm, ba lần tăng lên 2 điểm!

Quá khó khăn, bảy giờ đồng hồ, vên vện tiến hành bảy lần cường hoá gen, bình quân một giờ chỉ có thể tìm được một đầu biến dị thú phù hợp. Trần Phong tính toán, tổng cộng tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn, bởi vì có một lần hẵn phải tiêu hao đến 3 điểm giá trị may mắn, đó là trong lúc vô tình bị mấy con biến dị thú ngẫu nhiên phát hiện, phải tiêu hao 3 điểm giá trị may mắn mới đào thoát được.

"Tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn mới tăng lên được 10 điểm tinh thần à?" Trong lòng của Trần Phong yên lặng tính toán.

Có Quảng sáng may mắn còn như thế, những người khác thì phải làm như thế nào? Cường hoá gen, quả nhiên là hung hiểm vạn phần.

"Buổi chiều, chỉ cần săn giết thêm mấy con liền trở về." Trần Phong âm thầm nói ra.

Chỉ là, không biết vì sao, hết thấy Phong Hồ đột nhiên biến mất, Trần Phong tìm kiếm một lát, vẫn không có phát hiện ra bất luận con Phong Hồ nào, dù là hắn có xâm nhập đến gần hang ổ của Phong Hồ, vẫn không hề phát hiện ra một con Phong Hồ nào.

"Có điểm gì đó là lạ." Trần Phong cảm thấy có chút không lành.

Rút lui! Trần Phong không chút do dự chạy trở về, nhưng mà, lúc này.

"Hưu!" Một đạo đao gió lạnh lèo dán vào da đầu bay qua, Trần Phong suýt soát tránh khỏi được một đòn công kích này, nếu như hôm nay không có điểm nhanh nhẹn gia tăng tăng lên lực phản ứng, hắn vừa rồi đã chết.

"Chuyện gì thế." Trần Phong vô thức quét mắt một vòng, nhất thời sợ hãi cả linh hồn.

Chung quanh có một đám Phong Hồ lít nha lít nhít xuất hiện, đem chính hắn vây vào giữa, dùng vẻ mặt băng lãnh nhìn hắn, chình chình tề tề, thế mà không có một con Phong Hồ nào chạy loạn.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trần Phong có một cảm giác không đúng, hắn bị Phong Hồ vây quanh? Loại biến dị thú cấp thấp này, làm sao lại có trí khôn? !

Vào lúc Trần Phong còn đang kỳ quái, đầu Phong Hồ thủ lĩnh kia đã xuất hiện từ trên đỉnh núi, mà kinh dị nhất chính là, trên lưng của con Phong Hồ thủ lĩnh thế mà có một người trẻ tuổi đang ngồi!

Dùng Phong Hồ làm thú cưỡi? Trái tim của Trần Phong nảy mạnh một cái, người này là người nào!

Trên gò núi, con Phong Hồ thủ lĩnh kia ngạo nghễ mà đứng, trên lưng có một người trẻ tuổi tuấn mỹ tuyệt luân đang ngồi, dùng ánh mắt đậm đặc quét qua thân thể của Trần Phong, bên trong ánh mắt tràn ngập sự miệt thị vô tận.

"Lên!" Không nói nhảm, hắn phát phát tay, 30 đầu Phong Hồ thi nhau vọt tới.

"Người là ai?" Tâm thần của Trần Phong cuồng loạn, tung người lui một cái về phía sau, từng đạo từng đạo đao gió kinh khủng, ở trước mặt của hắn lưu lại từng vết chém sâu hoắm trên mặt đất.

"Tê —— " Trần Phong hít vào một ngụm hơi lạnh.

"Xoẹt!" Đao gió chém tới.

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, thừa dịp khoảng đình trệ khi những con Phong Hồ phóng thích ra đao gió, trong nháy mắt bạo phát một lần 10 phát, chém chết hai con Phong Hồ, sau đó lại cấp tốc trốn đi. Điềm nhanh nhẹn vừa mới tăng lên vào hôm nay ở thời điểm này đã phát huy ra tác dụng cực lớn, Trần Phong đều có thể mạo hiểm tránh thoát mấy lần công kích.

Đao gió! Đao gió đầy trời! Đây chính là lần đầu tiên mà hắn trải nghiệm cảm giác của đối thủ.

Người biến dị

Cũng may, những đạo đao gió này đều là công kích thẳng tắp, những con Phong Hồ cấp thấp này, rõ ràng cũng không hiểu được cách vận dụng đao gió, mặc dù có thể bắn ra liên tục hai phát, liên tục ba phát, nhưng chỉ cũng chỉ có thể bắn thẳng về một phương hướng, Trần Phong từ phía xa xa đã có thể xem thấu lộ tuyến, lấy đá tảng cùng với cây cối trong rừng làm công sự che chắn, hắn tùy tiện dùng mấy lần 10 liên phát, chém chết tám con Phong Hồ.

Mà vào lúc này, chúng nó liền dừng lại, rất nhanh, những con Phong Hồ đó dần dần tránh ra, con Phong Hồ thủ lĩnh cũng theo người trẻ tuổi chậm rãi đi xuống, Trần Phong rút cục cũng thấy rõ được dung mạo của hắn.

"Cái này là..." Đồng tử của Trần Phong đột nhiên co vào.

Đó là một nam nhân xinh đẹp đến kinh diễm, thế nhưng làm cho Trần Phong chấn kinh nhất không phải là tướng mạo của hắn, mà là cái lỗ tai đầy lông trên khuôn mặt, cùng với cái đuôi dài ở phía sau!

Người Biến Dị! Trong đầu óc của Trần Phong bỗng nhiên hiển hiện lên cái từ ngữ này, hắn đã từng ở trong sách đọc qua, bởi vì không phù hợp điều kiện, thế nhưng lại cưỡng ép dung hợp thuốc thử gen, sau khi dung hợp thất bại, có tỉ lệ rất nhỏ phát sinh biến dị, bị gen biến dị thú không chế thân thể, từ đó biến thành sinh vật nửa người nửa thú, trở thành dị loại lớn nhất bên trong các sinh vật!

Bọn hắn rất nguy hiểm! Bởi vì nhân loại thông qua thu lấy gen của biến dị thú để cường hóa gen!

Mà bọn hắn...lại thông qua gien của người để tiến hành cường hóa, gần như là thiên địch của nhân loại!

"Xem ra đã không còn đường nào để quay đầu." Trần Phong cũng không nghĩ tới, ở khu rừng Thanh Sơn này liền có thể nhìn thấy người Biến Dị lấy săn giết nhân loại làm mục tiêu, nhìn ánh mắt của đối phương hắn liền biết,

đây là một trận chiến đấu không chết không thôi, hấn, đã biến thành con mồi của đối phương.

"Có một chút phiền phức." Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Những con Phong Hồ bình thường kia hấn căn bản không thèm quan tâm, thế nhưng đầu Phong Hồ thủ lĩnh kinh khủng kia, coi như vận dụng giá trị may mắn hấn cũng chưa chắc đã là đối thủ! Vô cùng nguy hiểm!

Chỉ là, ra ngoài ý định chính là, cái người Biến Dị kia sau khi sờ sờ đỉnh đầu của Phong Hồ thủ lĩnh, thế mà lại chủ động đi xuống, đứng ở đối diện Trần Phong.

"Oanh!" Lực lượng kinh khủng từ trong cơ thể của người Biến Dị tỏa ra, hấn ngạo nghễ mà đứng ở đó, lạnh lùng nhìn vào Trần Phong, một đạo đao gió màu xanh thăm thẳm vờn quanh ở bên người, hấn đang thị uy với Trần Phong!

"Tinh thần? Đã đến cấp F cực hạn?" Trần Phong đột nhiên minh bạch.

Trạng thái cực hạn, đây là một trạng thái cực kỳ đặc thù, thuộc tính gen tăng lên, bản chất chính là kích phát tiềm lực gen trong cơ thể. Nhưng mà thân thể của nhân loại là có cực hạn, cho dù là thân thể thông qua dung hợp gen, vẫn như cũ vẫn có cực hạn!

Mà cực hạn của gen chiến sĩ cấp F, chính là 100 điểm thuộc tính! Vô luận loại gen thuộc tính nào, đến lúc đạt tới 100 điểm, đều sẽ tiến vào trạng thái cực hạn của thân thể!

Trạng thái cực hạn, sẽ rất khó tăng lên, lúc này, người chỉ có thể siêu việt cực hạn, đột phá khốn cảnh trước mắt, mới có thể một lần nữa tăng thuộc tính lên. Theo thuyết pháp của Gen Công Hội, tiềm lực của nhân loại vốn là vô hạn, chỉ là bị từng đạo từng đạo xiềng xích nhìn không thấy vây khốn, đó chính là cái gọi là trạng thái cực hạn. Chỉ có giải khai từng đạo từng đạo xiềng xích này, đánh vỡ gông xiềng, siêu việt cực hạn, siêu việt bản thân, mới có thể trở nên càng mạnh. Muốn siêu việt cực hạn, có rất nhiều phương pháp.

Có người không ngừng huấn luyện, dưới mồ hôi cùng với sự cố gắng siêu việt bản thân! Có người chiến đấu chém giết, ở bên trong tuyệt cảnh cùng với bạo phát siêu việt bản thân! Có người có vận may tề thiên, dưới kỳ ngộ cùng với sự trùng hợp siêu việt bản thân! Mà có một số người... cả đời cũng vô pháp siêu việt bản thân!

Nhân loại cũng như thế, mà người Biến Dịch cũng như thế, người Biến Dịch Trước mắt, hiển nhiên cũng đã đạt đến trạng thái cực hạn, hiện tại đang định lấy Trần Phong làm ván nhảy, đột phá trạng thái cực hạn, bước vào cấp E!

"Ngao ô —— " Hết thấy Phong Hồ ở chung quanh đều vì hắn mà áp trận.

Người Biến Dịch kia từng bước một đi tới, ngưng tụ một lực lượng kinh khủng, Trần Phong có thể cảm giác được lực lượng quen thuộc ở chung quanh đang không ngừng chấn động, đó là lực lượng huyết mạch của Phong Hồ!

"Rống!" Gầm lên giận dữ, người Biến Dịch nhắm vào Trần Phong, đao gió trong tay bạo phát, theo đao gió của Phong Hồ bình thường khác biệt, đao gió của người Biến Dịch bắn ra rõ ràng có tốc độ nhanh hơn, uy lực mạnh hơn, thậm chí số lượng càng nhiều hơn! Hắn muốn chém giết Trần Phong, bước vào cấp E!

"Muốn dùng ta làm ván nhảy?" Trần Phong cười.

"Tới đi!" Hàn quang trong mắt của Trần Phong lóe lên.

Quyết đấu đao gió? Hắn đúng thật là chưa từng sợ qua người nào? !

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Tiếng phá hủy kinh khủng không ngừng truyền đến, trong hư không, đao gió liên tiếp không ngừng nổ tung, đám Phong Hồ đứng ở chung quanh đều bị bức bách lui lại mấy bước, hoảng sợ nhìn một màn chấn động tâm thần ở trên không trung.

Mười đao đao gió! Hai mươi đao đao gió! Ba mươi đao đao gió!

...

Phiến khu vực rừng Thanh Sơn này bị ánh sáng xanh thẫm màu xanh lam triệt để bao phủ, lấp lánh vô cùng, không có bất kỳ một dấu vết dừng lại nào, chỉ có vô tận đao gió đang quyết đấu!

"Thế mà thực sự có can đảm quyết đấu đao gió cùng với ta?" Người Biên Dị ngay từ đầu còn tự tin vô cùng đã cảm thấy kinh ngạc.

Hắn là ai? Là người Biên Dị! Thân là người Biên Dị mặc dù mất đi rất nhiều thứ, tuy nhiên lại đạt được huyết mạch ưu tú nhất của Phong Hồ!

So đao gió sao? Cho tới bây giờ còn chưa có ai có thể siêu việt được hắn! Cho dù là Phong Hồ thủ lĩnh cũng không được! Huống chi, đao gió của hắn rõ ràng còn mạnh hơn Trần Phong, một đao đao gió liền có thể phá hủy hai đao đao gió của Trần Phong, quyết đấu đao gió cùng với hắn, quả thực là muốn chết!

Nhưng mà, chờ đến khi số lượng đao gió mà hai người bắn ra vượt qua 50 đao, hắn rốt cục cảm thấy hơi kinh ngạc, liên tục 50 đao đao gió, xem ra thiếu niên này đã nghiên cứu đối với đao gió gần như đã đến cực hạn, thuộc về thiên tài nhân gian ít có!

Mà khi quyết đấu đao gió đến 100 đao, sắc mặt hắn rốt cục hơi biến hóa, mặc dù số lượng đao gió của hắn chỉ mới bắn ra được 50 đao, chỉ gần một nửa! Mà số lượng này, vẫn còn đang tăng thêm!

Đao gió ——Chưa bao giờ dừng lại!

"Oanh!" "Oanh!" Số lượng đao gió hai người quyết đấu lại một lần nữa tăng vọt.

120 đao! 130 đao! 150 đao! Sắc mặt của người Biên Dị đã biến thành xanh mét.

"Đây thật sự là nhân loại sao? Nhân loại làm sao có thể đạt được đến loại tình trạng này?"

Nhưng mà, hai người quyết đấu y nguyên còn không có một chút đình chỉ nào, lúc này, người nào cũng không dám dừng lại, người nào dừng tay trước, người đó chỉ có một con đường chết!

170 đạo! 180 đạo! Người Biến Dịch triệt kinh ngạc đến ngây người.

Quyết đấu đao gió

"Ai mới là người Biến Dị? Ta mới là người thừa kế huyết mạch Phong Hồ a! Ta mới là người nắm giữ huyết mạch Phong Hồ thuần chính nhất a!"

Hắn đã bắt đầu hoài nghi huyết mạch của mình, chẳng lẽ vào lúc mình đột biến gen, đã đột biến ra một cái huyết mạch giả Phong Hồ? Vì sao lại như thế? Hắn không hiểu.

"Oanh!" "Oanh!"

190 đao! 200 đao! Số lượng của đao đao gió kinh khủng kia rốt cục đã đột phá 200, mà số lượng đao gió bạo phát trong tay của người Biến Dị cũng rốt cục cũng đạt tới 100, nhưng mà, khiến cho hắn hoảng sợ là, mặc dù là vào loại thời điểm này, đao gió của đối phương, vẫn còn tiếp tục bắn ra.

"Vẫn còn tiếp tục? Có điểm dừng hay không? Đây cũng không phải là vấn đề tỷ lệ a? Tốc độ ngưng tụ đao gió có nhanh hơn nữa cũng không thể làm được như vậy đi?" Tâm thần của người Biến Dị gần như sụp đổ.

Hắn chỉ muốn Trần Phong tạo cho cho hắn một chút áp lực để đột phá cực hạn mà thôi, thế nhưng không nghĩ tới, Trần Phong liên tiếp bắn ra đao gió, đánh cho hắn gần như hoài nghi nhân sinh của mình! Không nên khi dễ người như vậy chứ!

Rừng Thanh Sơn, tại hang ổ của Phong Hồ, một trận quyết đấu đao gió vẫn còn đang tiến hành.

"Oanh!" "Oanh!" Đao gió nổ tung, người Biến Dị luôn luôn kiêu ngạo lúc này bờ môi đã trở nên trắng bệch, một mặt run rẩy bắn đao gió ra, nhìn thấy đối phương vẫn không ngừng nghỉ một chút nào liên tục bắn ra đao gió, hắn gần như đã tuyệt vọng!

Làm sao có thể? Trong lòng của người Biến Dị hoảng sợ, dưới tình huống bình thường, đao gió không có thời gian làm lạnh. Nhưng mà bởi vì yêu cầu ngưng kết trận pháp, thôi phát, cùng với động tác đình trệ sau khi phóng

thích, bình quân một giây chỉ có thể phóng ra một lần đao gió, nếu như nắm giữ một ít kỹ xảo đặc thù mà nói, tốc độ phóng ra có thể sẽ được tăng lên, đạt tới tình trạng liên phát nhiều lần.

Cái này, chính là tinh túy của việc liên phát đao gió!

Thân là người Biến Dịch, có được huyết mạch Phong Hồ, hẳn đối với đao gió gần như là có thể lý giải và hiểu rõ hoàn toàn, vào lúc phóng thích đao gió, căn bản sẽ không có bất luận sự đình trệ nào!

Cho nên ——Hắn có thể đạt tới tình trạng liên phát tuyệt đối, cũng không dựa vào tỷ lệ đặc thù, vẹn vẹn chỉ bằng vào thực lực tự thân, đạt tới tình trạng liên phát tuyệt đối.

Phải biết rằng, phong thích đao gió một lần tiêu hao 1 điểm tinh thần lực, hắn có 100 điểm tinh thần lực, cho nên tiêu chuẩn mỗi lần liên phát của hắn thấp nhất đều là 100 phát, một khi phát động tỷ lệ đặc thù, hắn có thể phóng thích ra càng nhiều đao gió. Hắn tin tưởng, chờ đến khi đột phá cấp E, hắn nhất định sẽ càng trở nên cường đại!

Mà nói đến tỷ lệ liên kích ngoài định mức...Đây cũng là một phương diện mà hắn tự hào.

Nhân loại phổ thông có tỷ lệ liên phát đao gió là 5%, còn hắn, thân là người Biến Dịch có huyết mạch Phong Hồ, tỷ lệ liên phát là 20%, một con số làm cho người ta phải sợ hãi!

Lại thêm khả năng xuất hiện hai phát liên tục, ba phát liên tục, mỗi lần hắn bạo phát đao gió, đều là ở giữa từ 120 đến 150! Một con số khiến cho mọi người sợ hãi.

Cho nên, mặc dù có bị đột biến gen biến thành người Biến Dịch, hắn cũng chưa bao giờ hối hận, mà bây giờ...

"Oanh!" "Oanh!" Đao gió liên tiếp rơi xuống, sắc mặt của người Biến Dịch trắng bệch, đã 280 đao rồi! Cái tên nhân loại đáng chết này đã liên phát ròng rã 280 đao đao gió, đem hết thảy sự kiêu ngạo của người Biến Dịch đánh nát toàn bộ, hung ác chà đạp một lần.

"Hắn nhất định đã sắp không chịu được nữa." Người Biến Dịch cầu nguyện ở trong lòng.

Nhưng mà, hiện tại hắn đã bị ai phát hiện ra tinh thần lực của mình gần như đã khô kiệt. Đương nhiên, hắn cũng chưa từng nghĩ tới, từ lúc vừa mới bắt đầu, hắn đã lý giải sai, Trần Phong liên phát 100, liên phát 200, căn bản theo tốc độ thi triển đao gió không có quan hệ, mà đơn thuần chỉ là tỷ lệ liên phát!

"Oanh!" Lại là liên tiếp đao gió rơi xuống.

290 đao! 300 đao!

"Phốc!" Người Biến Dịch chung quy cũng không thể chịu đựng nổi.

"Oanh!" Cả người bị đánh bay ra ngoài, quyết đấu đao gió! Hắn bại, vì cái gì... có thể như vậy? Người Biến Dịch một mặt mờ mịt.

"Cơ hội tốt." Hàn quang trong mắt của Trần Phong lóe lên.

Nhân lúc hắn bệnh, đòi mạng của hắn, đao gió trong tay của Trần Phong không có một chút do dự nào một lần nữa xuất thủ, lực đao kinh khủng xuyên qua thân thể của người Biến Dịch, đâm Phong Hồ ở bên cạnh mặc dù lo lắng, thế nhưng từ đầu đến cuối cũng không có xuất thủ. Mà mắt thấy từng đao từng đao đao gió của Trần Phong muốn đem người Biến Dịch chém làm đôi, đột nhiên dị biến xảy ra!

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh từ trên người của người Biến Dịch bạo phát, lực lượng kinh khủng xông thẳng lên trời.

"Cái khí tức này..." Trái tim của Trần Phong nảy một cái.

Cấp E! Gia hỏa này thế mà thật sự đột phá cực hạn?

"Ha ha ha!" Người Biến Dịch cuồng tiếu.

"Gào —— " Hình thể của người Biến Dịch bạo tăng, toàn thân sinh sôi ra một bộ lông màu trắng, chỉ lộ ra gương mặt là còn có một chút giống nhân loại, đầu người thân thể cáo! Đây mới thực sự là người Biến Dịch!

Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

"Ha ha ha." Người Biến Dị cuồng tiếu: "Đột phá, ta rốt cục đã đột phá, người Biến Dị chúng ta không cần mỗi một cái cấp bậc đều phải dung hợp thuốc thử gen, hắc hắc, mà chỉ cần thôn phệ người..."

"Năng lực của ngươi! Gen của ngươi! Tất cả mọi thứ của ngươi đều là của ta." Khuôn mặt của người Biến Dị trở nên dữ tợn, cái bộ dáng anh tuấn trước kia đã trở nên vô cùng vặn vẹo.

"Thịch!" "Thịch "

Hắn bước ra từng bước một, lực lượng kinh khủng làm cho mặt đất chấn động, cho dù đột phá cực hạn chỉ tăng lên có 1 điểm thuộc tính, thế nhưng người Biến Dị tấn cấp thành cấp E, khiến cho huyết mạch Phong Hồ thức tỉnh, thân thể dị hoá thêm một lần nữa, có được một bộ lông dày đặc cùng với huyết mạch nồng đậm, sức chiến đấu tăng lên rất nhiều.

"Muốn quyết đấu đao gió đúng không? Ta sẽ để cho ngươi biết, người nào mới thật sự là người nắm giữ huyết mạch Phong Hồ." Người Biến Dị nộ hồng.

"Hưu!" Đao gió một lần nữa bạo phát, nhưng mà, Trần Phong chỉ là lạnh lùng nhìn hắn chửi đồng: "Ta con m* nó thêm so huyết mạch Phong Hồ với ngươi à?"

Mắt thấy tên gia hỏa này đã đột phá cấp E, Phong Hồ thủ lĩnh nhìn chằm chằm vào Trần Phong, đám Phong Hồ ở chung quanh cũng bắt đầu tiến tới vây công, Trần Phong không có một chút do dự nào ném ra một bình thuốc thử Gen Lô Xà, người Biến Dị sững sờ một chút.

"Gào!" Phong Hồ thủ lĩnh đang một mực cảnh giác cảm thấy không lành, đem người biến dị đẩy ngã nhào xuống đất.

"Oanh!" Sấm vang chớp giật, lực lượng kinh khủng đem Phong Hồ thủ lĩnh trực tiếp đánh bay ra ngoài, hung hăng quăng lên mặt đất, máu tươi bắn tung toé, không thể đứng lên nổi. Đám Phong Hồ bình thường đứng chung quanh, dưới uy lực của thuốc thử gen Lô Xà, bị nổ chết không toàn thân,

không lưu lại một con nào còn sống. Còn người Biến Dị, bản thân cũng bị trọng thương!

"Bì Bì Hồ!" Người Biến Dị tru lên một tiếng, gian nan đứng lên, hoảng sợ nhìn lấy một màn này, hấn chẳng thể nghĩ tới, chính mình vừa mới đột phá cấp E, lại bị tên nhân loại kia sử dụng một chiêu này! (Bì Bì Hồ là tên của Phong Hồ thủ lĩnh)

Trần phong gặp nguy hiểm

"Thế mà không chết?" Trần Phong cảm thấy hơi đáng tiếc.

Con Phong Hồ thủ lĩnh này có tốc độ phản ứng quá nhanh, thế mà dùng tính mạng của mình bảo hộ cho người Biến Dị, xem ra là nó đã thật sự coi hấn ta là tộc nhân của mình! Hơn nữa cái người Biến dị này sau khi đột phá cấp E, mọc ra một bộ lông dày đặc, đã thay hấn tiếp nhận một lượng lớn thương tổn!

Mà lúc này, ra ngoài ý định của Trần Phong, cái tên người Biến Dị kia nhìn thật sâu Phong Hồ thủ lĩnh một chút, thế mà lại quay người chạy trốn!

"Muốn đi sao?" Trần Phong chém qua mấy đạo đao gió.

Nhưng mà, người Biến Dị lúc này đã đột phá đến cấp E, mặc dù thụ thương, thế nhưng tốc độ của bản thân vẫn nhanh hơn Trần Phong rất nhiều, rất nhanh đã biến mất trong tầm mắt của Trần Phong.

"Đuổi không kịp." Trần Phong lắc đầu.

Nơi này chính là hang ổ của Phong Hồ, để cho tên gia hỏa này chạy mất là một sự phiền toái lớn.

"Phải rời khỏi nơi này trước." Trần Phong nhìn xuống mặt đất, đám Phong Hồ bị xử lý rất nhiều, thế nhưng đám Phong Hồ bình thường dưới uy lực tàn phá của Gen Lô Xà, cả thân thể đều bị nướng cháy đen, chớ nói chi là gen còn hoạt tính, chỉ có Phong Hồ thủ lĩnh thực lực cường đại da dày thịt béo, thì thi thể mới còn hoàn hảo không chút tổn hại.

"Phốc!" Trần Phong đem gen của Phong Hồ thủ lĩnh thu lấy, nhanh chóng rời đi.

Nhưng mà, vừa rời đi được chừng một phút, Trần Phong đã cảm giác được âm thanh xào xạc không ngừng truyền đến, từng đầu Phong Hồ từ mọi phương hướng xuất hiện, không ngừng điều tra tại phiên khu vực này.

Người Biển Dị kia cũng đã trở về, mang theo trên một trăm con Phong Hồ đang không ngừng tìm kiếm Trần Phong!

"Nhanh như vậy sao!" Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hiện tại hắn đang ở sâu bên trong hang ổ của Phong Hồ, trong một thời gian ngắn căn bản sẽ không trốn thoát được, mà cái tên người Biển Dị đối với gen của Trần Phong thế mà lại nhớ mãi không quên...

"Có một chút phiền phức." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Tốc độ triệu tập Phong Hồ của người Biển Dị này, đã vượt xa sự tưởng tượng của hắn, còn có số lượng Phong Hồ, tựa hồ so với lần thứ nhất gặp phải càng nhiều hơn!

"Là bởi vì hắn đã đột phá đến cấp E?" Trần Phong suy đoán.

"Làm sao bây giờ?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn biết, cái tên người Biển Dị kia, đang muốn đem hắn vây chết ở chỗ này.

"Trừ phi..." Trần Phong nhìn về phía bình gen ở trong tay, đây là bình gen vừa mới thu được trên người của Phong Hồ thủ lĩnh, thuộc tính gen của nó vô cùng cao, nếu như dung hợp thành công, tinh thần lực của Trần Phong có thể từ 62 điểm tăng lên tới 81 điểm, trọng vẹn tăng lên 19 điểm, mà các thuộc tính còn lại của hắn càng là bạo tăng, lực lượng, thể chất cùng với nhanh nhẹn, cũng sẽ tiêu thăng đến 50 điểm!

Đây là một lần tăng lên siêu cường toàn diện! Sức chiến đấu bạo tăng toàn diện, lại phối hợp cùng với vô hạn đao gió, hắn chưa chắc đã không thể chiến một trận!

Thế nhưng... Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến lời nhắc nhở của Mục Nguyên, nguy hiểm không biết, dung hợp gen vượt qua cường độ thân thể cùng với ý chí tự thân, sẽ xuất hiện nguy hiểm không biết, Trần Phong hơi phân vân, tuy nhiên hắn chợt cười khò một tiếng, hắn hiện tại còn có thể lựa chọn hay sao?

Gen Phong Hồ thủ lĩnh lúc nào cũng có thể mất đi hoạt tính, nếu như cứ do dự nữa, hẳn chỉ sợ ngay cả cái hi vọng duy nhất này cũng đều không có!

"Hi vọng người sẽ không khiến cho ta phải thất vọng." Trần Phong tự lẩm bẩm.

"Phốc!" Hắn đem bình gen tiêm vào trong cơ thể, lúc này chỉ có thể liều một lần!

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng bắt đầu khởi động, Trần Phong kém chút nữa đã phun ra một ngụm máu tươi.

Quá cường đại! Cỗ lực lượng của bình gen này quá cường đại! Lực lượng bản thân của Trần Phong lại quá yếu, thuộc tính gen quá kém, kém chút nữa đã khiến cho Trần Phong bạo thể, bấp bệch cả người của Trần Phong rung động, giống như là một sợi dây không ngừng run rẩy, thân thể đang tiếp nhận sự cải tạo, một cỗ thống khổ to lớn xuất hiện cơ hồ khiến cho Trần Phong ngất đi, lực lượng tăng lên cũng kèm theo đó là sự thống khổ.

"Nguyên lai đây chính là nguy hiểm không biết?" Trần Phong cắn chặt răng, trước đó mỗi lần đều là tăng lên từ 1 điểm đến 2 điểm, tối đa cũng chỉ là 3 điểm! Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, tăng lên một lần mấy chục điểm thuộc tính, cư nhiên lại kinh khủng như thế!

"Phốc!" Lại phun ra một ngụm máu tươi, Trần Phong cảm giác thân thể đang bị cái gì đó dày vò, giống như là đang bị hỏa thiêu, đây chính là cái gọi là khảo nghiệm sức chịu đựng của thân thể và ý chí mạnh mẽ hay sao?

"Ta nhất định có thể nhịn được! Nhịn xuống! Nhịn xuống!" Trần Phong nộ hồng trong lòng, toàn thân nổi lên gân xanh.

Kiếp trước kinh lịch khó khăn, khiến cho Trần Phong vào thời khắc này trở nên kiên định trước đó chưa từng có, chỉ cần sống sót, lần này sẽ kiếm bộn! Nhất định phải chống đỡ được!

Nếu như thất bại...Cái kia chính là mất cả chì lẫn chài! Đây là một lần cơ hội khó được, Trần Phong tuyệt đối sẽ không lãng phí.

"Oanh!" "Oanh!" Trong cơ thể của hắn truyền ra từng âm thanh nổ vang, khoe miệng của Trần Phong tràn ra vết máu, nhưng tinh thần vẫn kiên trì chống đỡ. Nhưng mà, vào lúc cường hoá gen mới tiến hành được một nửa, một thanh âm quen thuộc xuất hiện, khiến cho tâm tình của Trần Phong chìm vào đáy cốc: "Rốt cuộc cũng tìm được người."

Người Biến Dị! Tâm thần của Trần Phong cuồng loạn, hắn thế mà lại tìm được mình!

Trước mắt, người Biến Dị xuất hiện, gần một trăm con Phong Hồ đem hắn vây quanh, nhìn chăm chăm vào hắn.

"Cường hoá gen?" Người Biến Dị cười lạnh một tiếng, nói: "Nhân loại nhỏ yếu!"

"Ha ha, nhân loại các ngươi tự cho mình là chúa tể, thế nhưng tương lai cái thế giới này cuối cùng cũng sẽ là của người Biến Dị chúng ta, người Biến Dị chúng ta, mạnh mẽ hơn xa các ngươi!"

"Hiện tại..." Người Biến Dị tham lam nhìn vào Trần Phong, nói: "Ngươi là của ta."

"Đáng chết." Trần Phong thầm nói không ổn, hắn tính tới việc người Biến Dị có thể sẽ trở về, thế nhưng hắn không có tính tới là, quá trình cường hoá gen, thế mà lại thống khổ như vậy! Hấp thu gen vượt qua xa thực lực bản thân, thế mà lại khủng bố như vậy! Quá trình cường hoá gen vậy mà lại cần một khoảng thời gian nhiều đến như vậy!

"Ngươi sẽ cảm kích ta." Người Biến Dị đưa tay đặt lên trên ngực của Trần Phong.

"Phốc!" Móng vuốt trên ngón tay cắm sâu vào bên trong máu thịt của Trần Phong.

"Hiện tại! Hãy để cho ta thôn phệ lực lượng của ngươi đi!" Người Biến Dị dữ tợn cười một tiếng.

"Ong —— " Một cỗ lực lượng từ trong cơ thể của hắn tràn ra, giúp cho hắn cưỡng ép thôn phệ gen của Trần Phong, biến thành một bộ phận của chính mình, hơn nữa, còn là thôn phệ sống sò sò!

"Đáng chết." Toàn thân của Trần Phong nổi gân xanh.

Hắn muốn động, nhưng mà căn bản là không có cách nào có thể động đây, lực lượng của Phong Hồ thủ lĩnh quá mạnh, mạnh đến mức mà trước khi hắn hoàn tất quá trình cường hoá, chỉ có thể nằm một chỗ! Dưới loại thống khổ to lớn này, có thể không hôn mê cũng đã không tệ.

Giết người biến dị

Phải chết ở chỗ này sao? Trần Phong trừng lớn con mắt, hấn tuyệt đối không cam tâm!

Cường hoá gen...Trần Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, quầng sáng may mắn, thôi động cho ta!

Tăng tốc quá trình cường hoá gen! Nhưng mà ——lại vô hiệu!

Nếu như không thể tăng tốc mà nói, vậy thì để cho quá trình cường hoá gen tách ra từng bộ phận tiến hành, ưu tiên cường hóa xong các bộ phận khác, cho dù là cường hoá xong một cánh tay cũng được a! Trần Phong gào thét trong lòng.

Xoạt! Giá trị may mắn giảm mạnh!

1 điểm, 2 điểm, 3 điểm...Quầng sáng may mắn, luôn luôn lấy ý chí của Trần Phong làm mục tiêu, thế nhưng loại chuyện cường hoá gen này, liền xem như tiêu hao một vạn điểm giá trị may mắn, cũng vô pháp có thể cải biến!

Chỉ là, theo giá trị may mắn tiêu hao, cái quá trình cường hoá gen nguyên bản cải tạo toàn thân này, thế mà lại bắt đầu tiến hành cường hoá từng bộ phận một.

Đầu tiên, là ngón tay, ngón trỏ cùng với ngón giữa của Trần Phong, trong nháy mắt này đã hoàn thành cường hóa!

Thành! Trong lòng của Trần Phong cuồng hỉ, trình tự cường hoá gen, thế mà thật sự có thể cải biến.

Cái này nguyên bản là hai loại gen giống như đúc va chạm với nhau, tựa như là đổ hai loại chất lỏng vào trong một bình chứa, gen va chạm, căn bản là không có khả năng không chế! Mà bây giờ, bởi vì Quầng sáng may mắn tồn tại, cho nên chúng nó đã sắp thành một hàng chỉnh tề, bắt đầu cường hóa đầu vào đấy!

Thậm chí —— ngay cả sự thống khổ cũng ít đi một chút, ngón tay đã có thể di động, Trần Phong cố nén sự kích động ở trong lòng. Dù chỉ là một bước ngăn ngui này, đã khiến cho hắn tiêu hao trọn vẹn 10 điểm giá trị may mắn! Số điểm may mắn còn lại của hắn, lúc này đã sắp cạn, mức tiêu hao này, là vô cùng nhiều!

Mà lúc này, người Biến Dị đang thu lấy gen của Trần Phong, hắn giống như đã thấy gen của Trần Phong bị hắn cưỡng ép thu vào trong cơ thể của mình, biến thành một phần tử của chính hắn, chính hắn cũng có thể hoàn thành liên phát trăm phát, liên phát ngàn phát, biến thành một truyền kỳ! Nhưng mà, ở trong nháy mắt này, hắn chợt phát hiện ra, Trần Phong vậy mà lại có thể cử động cổ tay.

"Có thể hành động?" Người Biến Dị rung động.

Cường hoá gen! Càng là loại dung hợp gen siêu cường độ này, trước khi hoàn thành, làm sao có thể động đậy?

Chờ một chút! Người Biến Dị đột nhiên nhớ tới cái gì đó, sắc mặt đại biến, nếu như Trần Phong có thể động, đây chẳng phải nói là...liền trong nháy mắt này, hắn tựa hồ cảm giác được khóe miệng của tên nhân loại này lộ ra một nụ cười, sau đó liền thấy liên tiếp đao gió, bỗng nhiên tại thời khắc này bạo phát!

"Phốc!" "Phốc!" Hết thủy đao gió đều đâm xuyên qua lồng ngực của người Biến Dị, không có một chút dừng lại nào! Hắn vốn đang bị trọng thương, giờ phút này bởi vì Trần Phong cường hoá gen, mới dám đến trước mặt Trần Phong, căn bản là không có bất kỳ một sự phòng bị nào, sau đó liền bị Trần Phong dùng đao gió bắn thành cái sàng!

"Người..." Người Biến Dị trừng lớn con mắt, máu tươi đang không ngừng chảy.

"Làm sao lại như vậy?" Người Biến Dị mờ mịt sờ sờ lồng ngực, chỉ còn lại một mảnh máu thịt bầy nhầy, hắn nhìn vào tên nhân loại kia, tên kia, thế mà còn đang tiếp tục cường hoá gen!

Ha ha ha, người Biến Dị cười đặng chát, cười ra nước mắt, đang cường hoá gen thể mà còn có thể động đậy? Đao gió thể mà so với chính mình còn nhiều hơn? Cái tên nhân loại này, đến cùng là một con quái vật như thế nào a? So sánh với một người Biến Dị như mình, tên nhân loại này mới thật sự là quái vật a?

Bịch! Hắn mang theo sự không cam lòng ngã xuống.

Mà giờ khắc này, theo việc người Biến Dị tử vong, trên một trăm con Phong Hồ ở chung quanh kêu gào một tiếng, hung ác nhìn chăm chăm vào Trần Phong, giống như là muốn vọt tới, ngón tay của Trần Phong hơi hơi vung lên.

"Oanh!" Đao gió liên tục bạo phát.

"Vù!" "Vù!" Máy chục đao đao gió xoay tròn, Trần Phong bây giờ vẫn còn chưa hoàn thành quá trình cường hoá gen, thể nhưng tinh thần lực đã tăng lên được không ít, đối diện với mấy con Phong Hồ bình thường này, quả thực là nghiêng ép toàn diện!

"Phốc! Phốc!" Mấy con Phong Hồ không ngừng ngã xuống, đám Phong Hồ còn lại mắt thấy không đúng, nhất thời âm âm chạy tứ tán, mất đi Phong Hồ thủ lĩnh, mất đi người Biến Dị, những con Phong Hồ vốn sống một mình này căn bản không có khả năng đoàn kết, đám Phong Hồ rời đi hết, chỉ lưu lại mấy bộ thi thể, bừa bộn nằm đầy đất.

Chỉ có Trần Phong là còn sống sót, mà lúc này, giá trị may mắn của hắn, cũng chỉ còn sót lại 5 điểm!

"Ây cha." Trần Phong hơi gian nan nhếch nhếch miệng, vẫn còn sống, tuy nhiên —— đây vẫn mới chỉ là một sự bắt đầu! Bởi vì vào lúc này, quá trình cường hoá gen cũng đã đến giai đoạn cuối cùng.

"Cạch!" Đó là âm thanh xương cốt đang thuế biến, Trần Phong cắn răng thừa nhận hết thấy sự đau đớn, toàn thân đồ mồ hôi đầm đìa.

Nguyên bản cường hoá gen đau vào đấy, bởi vì hắn đóng lại Quảng sáng may mắn, quá trình cường hoá gen lại khôi phục lại bộ dáng như trước đó,

sự thống khổ mà hắn thừa nhận cũng đạt đến cực hạn.

Không phải là không thể dùng, mà là không dám dùng, vận dụng một lần liền tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn, 5 điểm thì có thể có được bao nhiêu tác dụng? Đã như vậy, còn không bằng tiếp tục tiếp nhận loại thống khổ này.

Ở cái địa phương nguy hiểm trùng trùng này, Trần Phong không dám lãng phí thêm một điểm giá trị may mắn nào, bất quá, lúc này hắn vẫn còn có thể suy nghĩ, có phải hay không là rất lợi hại?

"A, bây giờ ta nghĩ cái này để làm gì." Trần Phong có cảm giác như tư duy của mình đã trở nên hỗn loạn.

Ba cái tên ngu ngốc dự định ám sát mình ở Hắc Vân Châu giống như không thấy nữa... Không phải là bị sau khi bị mình chơi xỏ, cảm thấy bán tinh huyết cũng có thể kiếm tiền được, cho nên đã đổi nghề a?

Mái tóc của cái tên trọc Từ Phi kia không biết có thể mọc lại hay không?

Tiểu cô nương Tô Căn kia chẳng lẽ đã ưa thích chính mình? Thế nhưng mà mình lại không thích loại cô nương này a.

Ân...thực sự thì Vương Dao cũng không tệ a, tuy nhiên tuổi vẫn còn nhỏ, nhưng nhìn giống như là đã có ngực.

Đúng rồi, nàng với Vương Việt có quan hệ thế nào? Muội muội sao?

A, tên gia hỏa Mục Nguyên kia nếu như biết mình bị như thế này nhất định sẽ lẻo đẻo theo cảm ràm mình tại sao không nghe lời khuyên của hắn nhỉ?

Cái lão già Tạ Khang Trung khôn nạn kia sau khi chạy trốn đã bị bắt lại hay chưa?

...

Trong đầu óc của Trần Phong xuất hiện đủ loại suy nghĩ kỳ kỳ quái quái.

Hiện tại hắn cảm giác được đầu óc của mình đã biến thành một mảnh hỗn loạn, bất quá hắn cũng không có ngăn cản chính mình suy nghĩ lung tung, bởi vì hắn cảm giác làm như vậy, giống như là có thể giảm được một chút ít thống khổ.

Đôi mắt đã thấy không rõ nữa, Trần Phong cố nén không để cho mình ngủ mất, mỗi một lần thống khổ, hắn cũng có thể cảm giác được chính mình lại trở nên cường đại thêm một chút.

Thực lực đang tăng lên! Tuyệt đối không thể để cho mình hôn mê! Trần Phong âm thầm khuyên bảo chính mình.

Được cứu thêm một lần

Mà vào lúc này, tựa hồ như cảm nhận được khí tức trên người của Trần Phong, mấy con biến dị thú cấp F nhỏ yếu thể mà lại hướng mắt nhìn sang bên này, trong ánh mắt lộ ra hung quang.

"Cái này..." Trần Phong chỉ có thể cười khổ, cái này tính là chuyện gì? Chính mình ngay cả người Biến Dị cũng có thể cạo chết, lại bị mấy con biến dị thú cấp F xử lý?

Hắn chính là thiên tài có được năng lực vượt cấp khiêu chiến! Mà lúc này, mấy con biến dị thú cấp F kia giống như cảm nhận được khí tức yếu ớt trên người của Trần Phong, ánh mắt nhất thời trở nên tham lam, trong đôi mắt màu đỏ tươi tràn ngập sát ý.

"Rống —— " Một tiếng gầm nhẹ vang lên, đám biến dị thú kia thể mà thật sự xông lại.

"Bỏ tay." Trần Phong cười khổ, hiện tại thứ duy nhất mà hắn có thể dựa vào, chính là Quang sáng may mắn!

Chỉ có điều là...vào lúc này, Quang sáng may mắn sẽ có tác dụng hay sao?

Quang sáng may mắn! Mở ra!

Quang sáng may mắn chính là lấy ý chí của Trần Phong làm trung tâm, không phải vậy mà nói, hắn chỉ muốn phát ra đao gió, Quang sáng may mắn lại ảnh hưởng đến tất cả mọi chuyện xung quanh, bằng vào một chút điểm may mắn kia cũng không đủ dùng!

Mau khiến cho ta thuận lợi hoàn thành quá trình cường hóa gen đi! Trần Phong mặc niệm trong lòng.

Oanh! 5 điểm giá trị may mắn cuối cùng còn lại trong cơ thể, vào thời điểm này cũng điên cuồng giảm xuống, cơ hồ là trong nháy mắt liền tiêu hao sạch sẽ, mà biến dị thú ở chung quanh, y nguyên vẫn còn đang lao đến.

"Ta quả nhiên đã suy nghĩ nhiều." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Giá trị may mắn không đủ sao? Trần Phong thở dài.

Đôi mắt của hắn gần như đã thấy không rõ, sự trong thống khổ thân thể vẫn còn tiếp tục, cảm giác được đám biến dị thú kia đang vọt tới, Trần Phong dứt khoát không để ý nữa, tiếp tục những suy nghĩ linh tinh của mình.

Đằng nào cũng chết còn sợ cọng lông! Cũng không biết là có người nào làm đám tang cho mình hay không... Trần Phong thầm nhủ một câu trong lòng. Ý thức vào một khắc cuối cùng rốt cục trở nên mơ hồ.

Trong mơ hồ, hắn tựa hồ nghe được một tiếng nổ kịch liệt, quá trình cường hóa gen tựa hồ cũng kết thúc ở thời điểm này, sự đau đớn cũng đã biến mất, Trần Phong giống như là mới tắm qua vậy, toàn thân ướt sũng, sắc mặt trắng bệch, bất lực nằm xụi lơ trên mặt đất.

Thành công rồi? Hay là thất bại? Trần Phong hoàn toàn không có một cảm giác nào.

Trần Phong hơi mê mang mở to mắt ra, thậm chí còn thấy cả ảo ảnh, hắn nháy mắt mấy cái, tư duy vẫn còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh, ma xui quỷ khiến nói: "Quả nhiên không phải là ngực phẳng."

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng bạo phát ở dưới bụng, cả người Trần Phong liền bị đập ra bên ngoài, đụng gãy hai cái cây mới có thể dừng lại.

"Tê —— " Trần Phong cảm thấy một trận đau nhức.

Loại cảm giác này...Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh, hô lên: "Ta vẫn còn sống? !"

Đúng như thế, hắn vẫn còn sống! Lực lượng, đang dần dần trở về, Trần Phong cảm nhận được lực lượng hùng hậu trong cơ thể của mình, đầu óc vô cùng thanh tỉnh, bỗng nhiên hiểu được, chính mình đã vượt qua được giai đoạn gian nan nhất!

Quá trình cường hoá gen, đã thành công!

Đã vượt qua được! Trần Phong cuồng hỉ, chờ một chút... nếu như mọi chuyện là thật, Trần Phong nhìn thân ảnh quen thuộc trước mắt, nhất thời hít vào một ngụm hơi lạnh.

"Thanh tỉnh rồi sao?" Vương Dao dùng ánh mắt băng lãnh nhìn vào hắn.

"Tỉnh rồi." Trần Phong run sợ, sợ tiểu cô nương này dùng một chiêu đập chết hắn.

"Vừa rồi ngươi nói cái gì, lặp lại một lần nữa xem." Vương Dao toả ra sát ý bùng bùng.

"Thật xin lỗi." Trần Phong liên tục nói xin lỗi, hắn vừa rồi nói mê sảng, bây giờ căn bản không dám nhắc tới vụ này. Những câu như là 'Lần sau không dám', 'Ta chỉ nói mò', chỉ cần nói ra liền bị bắt lấy không tha, những người nói mấy câu này trên cơ bản mộ đều đã xanh cỏ.

"Hừ!" Vương Dao hừ lạnh một tiếng.

"Tại sao cô lại ở chỗ này?" Trần Phong gãi gãi đầu hỏi.

Đối với tiểu cô nương đã cứu hắn hai lần này, hắn thật đúng là có một chút xấu hổ.

"Trong lúc vô tình nghe thấy động tĩnh ở nơi này liền đến xem một chút, không ngờ được thế mà có thể gặp một người sống sờ sờ." Vương Dao từ tốn nói.

Trần Phong: "..."

Đây coi như là hắn bị một tiểu la ly nhặt được ở ven đường a? Bất quá hắn biết, chuyện này nhất định là do công hiệu của Quảng sáng may mắn, theo như lẽ thường thì Vương Dao có khả năng sẽ trực tiếp bay ngang qua, bởi vì Quảng sáng may mắn tồn tại, mới khiến cho nàng trong lúc vô tình chú ý tới nơi này.

5 điểm giá trị may mắn này, đáng giá.

Mà lúc này, một thanh âm nghiền răng nghiền lợi truyền đến.

"Trần Phong!"

Trần Phong vừa quay đầu lại, nhất thời cảm thấy kinh ngạc, lại có thể là Vương Việt!

"Người làm sao lại ở nơi này?" Trần Phong kinh ngạc hỏi.

"Lời này phải để ta hỏi người mới đúng chứ!" Vương Việt tức điên, thật vất vả nhờ Vương Dao tới giúp mình đánh giết biến dị thú tăng thuộc tính tinh thần lên, không ngờ được vừa tới đã đụng phải cái tên Trần Phong đen đủi này.

Nếu như chỉ có chính mình mà nói... trong lòng của Vương Việt đã hiện lên vô số biện pháp để làm nhục Trần Phong.

"Ta à?" Trần Phong không để ý đến hắn, quay đầu nhìn vào ánh mắt nghi hoặc của Vương Dao, chỉ có thể cười khỏ nói: "Ta đang tiến hành cường hoá gen, không nghĩ tới thân thể quá kém, kém một chút nữa đã không chịu đựng được."

"Cái loại phế vật như người làm sao có thể chịu đựng được!" Vương Việt trào phúng.

Thật như thế sao? Vương Dao dùng ánh mắt nhàn nhạt quét qua mấy bộ thi thể ở trên mặt đất, cũng không nhiều lời nữa.

"Nếu như gặp được người ở đây, thì vừa vặn." Vương Dao nghiêng cái đầu nhỏ suy nghĩ một chút, nói: "Ta cứu người một mạng, người giúp ta một việc."

"Nghĩa bất dung từ." Trần Phong gật đầu.

"Trong rừng Thanh Sơn có thứ ta muốn, tuy nhiên cấm chế có chút phiền phức, lúc đầu định để cho Vương Việt làm, bất quá hắn tựa hồ có chút quá sức." Vương Dao từ tốn nói.

"Tỷ!" Vương Việt ủy khuất nói.

"? ? ? !" Con mắt của Trần Phong đột nhiên trợn to.

"Ta dựa vào? Tỷ? ? ?"

Nhìn thấy hình thể nhỏ nhỏ của Vương Dao, sau đó nhìn lại hình thể ít nhất cũng phải 1m7 của Vương Việt, Trần Phong một mặt phát mộng, thể mà không phải là anh em? Mà là chị em? !

"Đó là một chút xiu ngoài ý muốn." Vương Dao cũng không muốn nhiều lời.

"Hiểu rõ." Trần Phong cố nén sự rung động ở trong lòng, nhìn thấy sát ý ở trong mắt của tiểu cô nương, hẳn biết mình còn tiếp tục hỏi sẽ gặp phải họa sát thân.

"Đừng nói nhảm, người nói đi có đáp ứng hay không." Vương Việt thiếu kiên nhẫn nói: "Tỷ tỷ của ta vừa rồi mới cứu người một mạng!"

"Hiện tại không được." Trần Phong lắc đầu, nói: "Hiện tại bằng vào cái trạng thái này của ta không thể giải trừ cấm chế được, nhưng ngày mai thì có thể."

Vương Dao quét mắt một vòng trên người của Trần Phong, nhìn thấy quần áo rách nát bị mồ hôi nhiễm ướt đẫm, cùng với sắc mặt tái nhợt của Trần Phong, lúc này nàng mới khẽ gật đầu, nói: "Ngày mai ta sẽ tìm người."

"Cấm chế làm gì có khó khăn đến mức như vậy." Vương Việt nói thêm một câu, liền bị Vương Dao hung hăng trừng mắt một cái.

La ly hợp pháp

Xoạt! Ánh sáng hiện lên, có một đám mây màu trắng bay lên không trung, Vương Dao phất tay một cái, nắm lấy Trần Phong cùng với Vương Việt trở lại doanh địa. Vương Dao sau khi trao đổi phương thức liên lạc cho Trần Phong xong liền mang theo Vương Việt rời đi.

Trần Phong rất cảm kích tiểu cô nương này, mặc dù luôn luôn sát khí đằng đằng, thế nhưng đó cũng chỉ là đối với địch nhân mà thôi!

Giúp nàng giải trừ cấm chế sao? Trần Phong phải chuẩn bị thật sẵn sàng.

Trở lại khu vực thành thị, đi vào phòng cho thuê của mình, Trần Phong trực tiếp nằm xụi lơ trên giường.

Quá mệt mỏi! Quá nguy hiểm!

Cho dù hắn đã chuẩn bị trọn vẹn 50 điểm giá trị may mắn, chuẩn bị thêm một bình thuốc thử Gen Lôi Xà! Cẩn thận vạn phần, y nguyên vẫn cửu tử nhất sinh, kém chút nữa đã không thể trở về. Bây giờ phải nhanh chóng tăng thực lực lên, lần trả giá này, so với sự tưởng tượng của hắn còn kinh khủng hơn ! Bất quá, dù sao thì cũng đã an toàn trở về.

Bất quá thu hoạch lần này... Trần Phong quét hình số liệu gen của chính mình.

Gen thuộc tính:

Lực lượng: 50

Nhanh nhẹn: 50

Thể chất: 50

Tinh thần: 81

Tăng lên toàn diện! So sánh với trước đó, hoàn toàn là hai cái cấp bậc.

Mạo hiểm càng lớn, ích lợi càng lớn!

Lần cứu tử nhất sinh này phải trả một cái giá lớn, từ 10 điểm nhanh nhẹn, lực lượng và thể chất đã tăng vọt tới 50 điểm, mà tinh thần nguyên bản chỉ có 52 điểm, đã biến thành 81 điểm, tổng số điểm thuộc tính tăng lên, lại cao tới 149 điểm! Một con số vô cùng khủng bố!

"Đã tiếp cận với cực hạn." Trần Phong cảm thấy kích động, lần mạo hiểm này rất đáng giá!

Ngày mai sau khi giúp Vương Dao giải trừ cấm chế, hắn sẽ trở về chuẩn bị một chút, sau đó đi săn giết một ít Phong Hồ thủ lĩnh, nhất định có thể trong một thời gian ngắn đạt đến 90 điểm tinh thần!

Cho đến lúc đó, gen mạnh nhất...hắn nhất định có thể nghiên cứu ra được! Nội tâm của Trần Phong bốc hỏa.

Giá trị may mắn đã tiêu hao sạch sẽ, ngày mai còn phải đi hỗ trợ, Trần Phong cũng không dám lãng phí giá trị may mắn nữa, huống chi, có Vương Dao ở đó, làm gì có tên nào dám đến tìm đường chết!

Nghỉ ngơi an ổn một đêm, ngày thứ hai, Trần Phong liền đi đến doanh địa rừng Thanh Sơn.

Sau khi hắn đi tới, tỷ đệ Vương Dao còn chưa tới, thế nhưng khiến cho hắn cảm thấy hơi ngoài ý muốn chính là, ở chỗ này thế mà nhìn thấy đoàn đội của Từ Phi.

"Trần Phong." Từ Phi hưng phấn đi tới.

Khóe miệng của Trần Phong hơi hơi run rẩy, nhìn thấy cái đầu trụi lủi kia của Từ Phi, hắn luôn luôn muốn cười.

"Ta biết người muốn cười, không cần phải nhăn nhó." Từ Phi nhìn thấy bộ dáng của hắn liền tức giận nói ra.

"Ha ha." Trần Phong vỗ vỗ bả vai của Từ Phi, hỏi: "Sao không dùng thuốc thử mọc tóc?"

Thuốc thử mọc tóc, là một loại thuốc thử gen 1 tinh cấp F, cho dù không có tác dụng chiến đấu gì, nhưng lại vô cùng được hoan nghênh, bởi vì nó có thể ở trong một ngày khiến cho người mọc ra một bộ tóc thật dài, sau đó người muốn cắt thành kiểu đầu như thế nào đều có thể.

"Không cần dùng." Từ Phi đen mặt nói.

"Hắn đã đi khám qua ở bệnh viện." Chu Linh cười tủm tỉm nói: "Bác sĩ nói, da đầu của hắn không biết bị lực lượng gì ảnh hưởng, trở nên quá mức cứng rắn, tóc căn bản không thể nào mọc ra."

Trần Phong đồng tình liếc Trần Phong một cái.

"Ai, không nói cái này nữa, thật là xúi quẩy." Từ Phi khoát khoát tay, nói: "Lúc trước người liên lạc với ta, ta đang thu thập cái tên phá huỷ xe tang của ta... nhầm, cái tên gia hỏa phá xe bay của ta, cho nên không bắt máy được, sau này bận bịu một hồi liền quên mất."

"Không có việc gì." Trần Phong cười nói: "Ta đã giải quyết xong."

"Vậy là tốt rồi, có chuyện gì cứ tùy thời liên hệ, nếu như ta không bắt máy, cứ nhắn tin cũng được." Từ Phi rất sung sướng, nói: "Hôm nay người tới rừng Thanh Sơn để làm chuyện gì? Có cần ta giúp một tay hay không?"

"Ta có hẹn với một người bạn." Trần Phong lắc đầu, nói: "Cũng không có vấn đề gì lớn."

"Nam hay nữ?" Từ Phi bát quái hỏi.

Trần Phong: "..."

"Nữ sao?" Từ Phi nhìn cái phản ứng này của Trần Phong liền biết.

"Tô Cần sao?" Từ Phi suy đoán, nói: "Ta dựa vào, người sẽ không chơi đã chiến đó chứ?"

Trần Phong: "..."

"Vương Dao." Trần Phong thở dài.

"Tê —— " Từ Phi hít vào một ngụm hơi lạnh, nói: "Người thật sự đã hạ thủ được, nàng vẫn còn là học sinh a."

"Nàng là tỷ tỷ của Vương Việt." Khuôn mặt của Trần Phong tối sầm, hung hăng quát hấn một cái, nói: "Người có thể hay không đừng có bĩ ổi như vậy?"

"Tỷ tỷ?" Từ Phi ngốc trệ.

Một hồi lâu, hấn mới hồi phục tinh thần lại, tru lên một tiếng: "Nói như vậy, tiểu tử ngươi thế mà có thể tìm được một la lý hợp pháp? Lão thiên đúng là không công bằng, thế mà để ngươi..."

"Xoạt!" Một đoàn hỏa diễm quen thuộc xuất hiện.

Nhiệt độ nóng bỏng kinh khủng khiến cho Từ Phi cảm như hén, bị dọa đến mức điên cuồng lui lại, nhưng mà cái đoàn hỏa diễm kia như cũ vẫn không có dấu hiệu nào rơi xuống trên đầu của Từ Phi.

"Oanh!" Một tiếng nổ vang lên.

"Nữ hiệp tha mạng." Từ Phi hét thảm một tiếng.

Mà lúc này, ở cửa doanh địa, một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn xuất hiện, đó chính là Vương Dao, ánh mắt băng lãnh của nàng quét qua từng người một, cuối cùng rơi xuống trên người của Trần Phong.

"Đi thôi." Vương Dao từ tốn nói.

"Được." Trần Phong vỗ vỗ bả vai của Từ Phi, nhìn cái đầu trọc lóc của hấn nói: "Huynh đệ, cái miệng thôi này của ngươi cũng nên sửa đổi một chút."

Mà sau khi bọn hắn sau khi rời đi, Từ Phi run rẩy mở màn sáng vòng đeo ra, nhắm vào chính mình, ngờ ngác nhìn thấy trên da đầu vừa mới bị đốt ra 9 cái chấm đen.

"Giới luật Phật? Còn có tới chín cái?"

"Lão tử không muốn đi tu a!" Từ Phi hét lên một tiếng thê thảm, Chu Linh ở một bên cười như điên, nói: "Tiểu cô nương kia chính là muốn ngươi tu luyện bẻ khẩu thiền, bởi vì miệng của ngươi thật sự quá thối a."

"Còn có vương pháp hay không!"

"Đây chính là doanh địa a, không phải là ở đây không thể động thủ hay sao?!" Từ Phi một mặt oán niệm nhìn về phía người máy chiến đấu trong doanh địa, nói: "Các ngươi chỉ làm vật trang sức thôi hay sao?"

"Chào tiên sinh." Người máy chiến đấu thành thật nói: "Căn cứ theo kết quả mà chúng ta tính toán: Một, người xuất thủ cũng không có sát ý. Hai, năng lượng của người xuất thủ quá mức kinh khủng, nếu như xuất thủ, có khả năng khiến cho doanh địa bị hủy diệt cùng với tất cả mọi người tử vong. Ba, chúng ta đã đem hình ảnh giám sát truyền đến Gen Công Hội, nếu như ngài cảm thấy nguy hiểm hoặc cần truy cứu, chúng ta sẽ khẩn cấp điều động cao tầng Gen Công Hội đến đây, xin hỏi ngài có muốn yêu cầu truy cứu hay không?"

Sao cơ? Có khả năng khiến cho doanh địa bị hủy diệt cùng với tất cả mọi người tử vong?

Mấy người Từ Phi sợ vãi cả linh hồn, cảm thấy hãi hùng khiếp vía, vị Vương Dao này đến cùng là người nào? !

Đây chính là doanh địa rừng Thanh Sơn a! Là địa bàn của Gen Công Hội!

Cho dù chỉ là một cái doanh địa nhỏ nhất ở bên ngoài, thì đó cũng là địa bàn của Gen Công Hội a! Thực lực của Vương Dao thế mà kinh khủng đến mức khiến cho người máy chiến đấu cũng không dám động thủ?

Cấm chế thiên nhiên

Nàng đến cùng là ai? Từ Phi đột nhiên cảm giác được, chính mình không chết quả thực là một kỳ tích.

"Xem ra ngươi thật phải tu luyện bế khẩu thiên." Chu Linh bỗng nhiên mở miệng nói.

Từ Phi trầm mặc.

"Xin hỏi ngài có muốn yêu cầu truy xét hay không?" Robot vẫn như cũ thành thực hỏi.

Truy cọng lông? ! Từ Phi khoát khoát tay, mang theo đội ngũ rời đi, bọn hắn hôm nay cũng có nhiệm vụ phải làm, bất quá sau khi hắn trầm tư một lát, vẫn gửi cho Trần Phong một tin nhắn.

Mà lúc này đây, Trần Phong cùng với Vương Dao vừa mới rời đi không bao lâu.

"Ong —— " Chiếc vòng đeo bỗng nhiên chấn động, Trần Phong nhìn một chút, nhất thời cảm thấy không biết nói gì, lại có thể là tin nhắn của Từ Phi: "Thay ta xin lỗi cô nương Vương Dao, một tháng này, ta sẽ tu luyện bế khẩu thiên."

Trần Phong đưa màn sáng qua cho Vương Dao xem.

"Bằng hữu của ngươi rất thông minh, tuy nhiên cái miệng lại hơi thối một chút." Vương Dao từ tốn nói.

"Ồ?" Trần Phong cảm thấy hơi ngoài ý muốn.

"Cường giả có tôn nghiêm của cường giả, không phải người nào cũng dễ nói chuyện như ta cả." Thần sắc của Vương Dao rất đậm nhạt.

"Đúng thế." Trần Phong bình tĩnh đáp.

Mặc dù hẳn biết lời nói của Vương Dao hết sức có đạo lý, thế nhưng không biết vì sao, nhìn thấy một tiểu cô nương khoảng chừng 12, 13 tuổi đang hoàng chứng chặc nói những lời này, hẳn lại có một cảm giác rất kỳ quái, cho dù hẳn biết thực lực của Vương Dao vô cùng khủng bố!

"Ta nhất định điên rồi." Trần Phong âm thầm thở dài, xem ra hẳn đối với sự thiết lập của cái thế giới này vẫn có chút không thể tiếp thu a.

Mà đúng lúc này.

"Trần Phong!" Một thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi truyền đến, Vương Việt nhìn chăm chăm vào Trần Phong, cái tên Trần Phong này, thế mà từ đầu tới đuôi không hề liếc nhìn hẳn một cái nào, căn bản là coi như hẳn không tồn tại! Thật là quá phận!

"Đã sắp đến chưa?" Trần Phong nhìn về nơi xa.

"Đến rồi." Vương Dao dẫn hai người bọn hẳn vào sâu trong rừng, ở nơi đó, nghe nói có một dòng suối thần kỳ.

"Trần Phong!" Vương Việt nộ hồng: "Người lại dám không để ý tới ta!"

Trần Phong đạm mạc liếc hẳn một cái, nói: "Lần này ta tới là để giúp tử tử của ngươi, ngươi hãy ngoan ngoãn đứng bên cạnh đừng có quấy rối ta, ta không muốn nhiều lời với ngươi. Trước khi thi đại học ngươi phải người ám toán ta, ta còn chưa tìm người để tính sổ, nếu như không có tử tử của ngươi, ngươi cảm thấy ngươi có thể sống đến bây giờ hay sao?"

"Ngươi im miệng cho ta!" Tâm thần của Vương Việt cuồng loạn, sắc mặt đại biến.

"Ám toán sao..." Vương Dao bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Chuyện gì đã xảy ra?"

"Không có gì." Vương Việt nuốt một ngụm nước bọt, đáng chết, hẳn không có việc gì tự nhiên đi trêu chọc Trần Phong làm gì.

"Cô không biết sao?" Trần Phong cảm thấy hơi kinh ngạc, nhưng lại lắc đầu, nói: "Không quan trọng, đều là sự tình quá khứ, hôm nay ta là tới là để

giúp người, không nói tới những thứ này."

Vương Dao dùng ánh mắt quét qua trên người của Trần Phong cùng với Vương Việt một hồi, cuối cùng mới nói: "Đi thôi."

Ở phía sâu trong rừng Thanh Sơn, Trần Phong đã nhìn thấy dòng suối thần kỳ kia.

"Đây là suối Thanh Sơn."

"Nước ở bên trong có linh tính, cũng là một loại tài liệu rất tốt để chế tác gen, bất quá mục tiêu lần này của chúng ta cũng không phải là cái này, mà là điểm cuối của suối Thanh Sơn!" Vương Việt vì muốn đền bù sai lầm vừa rồi, thấp giọng nói ra.

"Ừ." Trần Phong từ chối cho ý kiến.

Vương Việt nhìn biểu lộ của Trần Phong bỗng dâng lên sự giận dữ vô cớ.

Ba người thuận theo dòng suối Thanh Sơn một đường đi tới, thâm nhập càng vào sâu, ở chung quanh càng bị sương mù bao phủ, gần như không thể nhìn thấy cái gì, có một cỗ lực lượng vô hình cản trước mặt của bọn hắn.

"Cái này là cái gì?" Trần Phong kinh ngạc hỏi, hắn vươn tay, hơi hơi đụng vào một cái.

"Ong —— " Cỗ sương mù chấn động, Trần Phong bị một cỗ lực lượng nhu hòa đẩy ngược ra.

Cầm chế? Trần Phong rung động, nhìn thấy cỗ sương mù vô hình ngưng kết trong không trung, hắn biết rõ là đạo cầm chế này rất lợi hại, tinh huyết càng cường đại, cầm chế được hình thành cũng càng phức tạp!

Thế nhưng —— đây là cầm chế được tạo thành từ sương mù cơ mà? Tinh huyết đâu?

"Đây là cầm chế thiên nhiên." Thanh âm trong trẻo lạnh lùng của Vương Dao truyền đến: "Cái này vốn là một giọt tinh huyết của Vụ Vân Thú, trải qua vô số năm tháng diễn hóa, tinh huyết tiêu tán, năng lực ẩn chứa bên

trong tinh huyết của nó kết hợp xảo diệu với sương mù chung quanh, hình thành một loại cấm chế thiên nhiên đặc thù như thế này, so với cấm chế bình thường càng thêm cường đại."

"Thì ra là thế." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hắn vươn tay, một lần nữa cảm ứng cấm chế, Trần Phong tiến vào trong trạng thái Số chiều, nhưng mà, ra ngoài ý định chính là, loại cấm chế này cũng không có quá mức phức tạp.

"Cạch!" Hắn nhanh chóng tìm kiếm gen đối ứng, giải trừ cấm chế, thậm chí cũng không có sử dụng tới giá trị may mắn.

Xoạt! Sương mù im ắng chung quanh tán đi, hiển hiện ra một cái thông đạo.

"Tựa hồ như cũng không có cái gì lạ thường." Trần Phong hơi nghi hoặc một chút.

Nhưng mà, ba người sau khi bước qua cái cấm chế này, sương mù ở phía sau thế mà lặng yên không một tiếng động một lần nữa khép kín lại, đạo cấm chế sương mù kia, lại phát huy ra tác dụng ngăn cản!

Thế mà lại có thể tự động khép kín? Đây là cấm chế vô hạn hay sao?

Tròng mắt của Trần Phong hơi híp lại, nguyên lai đây mới là chỗ cường đại của cấm chế thiên nhiên!

"Đồ vật mà ta muốn, ở bên trong chỗ sâu nhất." Vương Dao đi ở phía trước mở đường.

"Ừm." Hai người Trần Phong đi sát theo phía sau nàng, bước vào chỗ sâu trong sương mù.

Mà lúc này, ở doanh địa rừng Thanh Sơn, có một đội ngũ được trang bị hoàn mỹ xuất hiện, là một nhóm bốn người, bên trong có ba người ăn mặc y phục rõ ràng không tầm thường, được chế tạo thành từ chất liệu có giá trị không nhỏ. Duy chỉ có một thiếu niên đứng ở chính giữa, nhìn qua có vẻ vô cùng non nớt.

"Ngô Phàm, là ở chỗ này hay sao?" Đội trưởng Thường Hồ mở miệng hỏi.

"Ừm." Ngô Phàm hưng phấn, nói: "Biến dị thú mà ta cần dung hợp gen, ở chỗ sâu nhất trong sườn mù của rừng Thanh Sơn. Ta hiện tại đã có 25 điểm nhanh nhẹn, chỉ cần 75 điểm nữa liền có thể đạt tới trạng thái cực hạn!"

"Yên tâm." Thường Hồ gật gật đầu, nói: "Nếu chúng ta đã nhận uỷ thác của người, thì nhất định có thể khiến cho người đạt tới trạng thái cực hạn, 1 điểm thuộc tính 1 vạn nguyên, 75 điểm tổng cộng là 75 vạn nguyên, các thuộc tính còn lại xem như là quà tặng, không có vấn đề gì chứ?"

"Không có vấn đề gì." Ngô Phàm cảm thấy kích động không thôi, rốt cục cũng có thể tăng điểm thuộc tính lên!

Nhà hắn mặc dù có tiền, nhưng đáng tiếc là những người ở trong nhà kia cũng không quá coi trọng hắn, căn bản không an bài chuyên gia bồi luyện cho hắn, không phải vậy mà nói, hắn làm sao lại kém hơn Vương Việt được?

Cũng may, tiền tiêu vặt để dành trong hai năm rốt cục đã tạo thành tác dụng! Hắn bây giờ đã tốt nghiệp trung học, tổ chất cơ sở rất vững chắc, căn bản là không cần lo lắng sẽ xảy ra vấn đề, thuộc tính tinh thần của tên Vương Việt kia đã vọt tới 80 điểm, hắn làm sao có thể lạc hậu?

Ngô Phàm

Sau lần thám hiểm ở núi Long Thệ, hắn càng bị đả kích nặng nề hơn, cho nên mới quyết định dùng một số tiền lớn, để cho thực lực của mình đạt tới cấp F đỉnh phong.

Còn có cái tên Trần Phong kia...Ngô Phàm khẽ cắn môi, lần họp lớp trước mọi người đều xem hắn là rác rưởi, thế mà hắn lại cứu bọn họ một mạng, đây mới là sự trào phúng lớn nhất. Hôm nay hắn nhất định phải đạt tới cấp F đỉnh phong, sau đó lại đột phá trạng thái cực hạn, bước vào cấp E! Đến lúc đó...Hừ hừ.

"Đi thôi." Thường Hồ nhìn nhìn sắc trời, nói: "Những học sinh như các ngươi có tố chất cơ sở không tệ, thế nhưng lực ý chí lại quá kém, một lần chỉ có thể tăng lên 1 đến 2 điểm gen, tăng lên quá nhiều liền kêu cha gọi mẹ, bây giờ muốn đạt mục tiêu, phải săn giết 40, 50 con biến dị thú phù hợp mới được, mất vài ngày thời gian của chúng ta, cho nên, trên đường đi phải an tĩnh một chút!"

Ánh mắt của Thường Hồ trở nên lạnh thấu xương, nói: "Nơi này cũng không phải chỉ có biến dị thú cấp thấp, còn có những tồn tại đáng sợ hơn rất nhiều, nếu như hấp dẫn những sinh vật quá cường đại tới, chúng ta cũng sẽ không lo được cho ngươi."

"Biết rồi." Ngô Phàm thiếu kiên nhẫn nói ra, thái độ ác liệt của Thường Hồ sao, hắn căn bản không thèm để ý. Chỉ là mấy tên chiến sĩ cấp E, dựa vào việc dẫn người tăng thuộc tính lên để mưu sinh, cũng chỉ là một đám làm thuê mà thôi! 75 vạn nguyên nhìn qua có vẻ rất nhiều, ba người này bận rộn một tuần, cuối cùng thì bình quân mỗi ngày cũng chỉ nhận được từ 1 đến 2 vạn nguyên mà thôi, chừng đó tiền ở thời đại này có thể làm được cái gì?

Cây cỏ vĩnh viễn cũng chỉ là cây cỏ, Ngô Phàm khinh thường trong lòng, nhà của hắn mặc dù không theo kịp tài sản của nhà Vương Việt, thế nhưng cũng là nhà phú hào, chỉ là mấy trăm vạn nguyên hắn cũng không để vào trong mắt.

"Chú ý một chút, đừng để cho hấn làm loạn." Thường Hồ vẫn cảm thấy không quá yên tâm, thấp giọng nói với nữ đồng đội Trương Linh duy nhất ở bên cạnh: "Nếu như hấn la hét quá lớn, thì hãy bịt kín cho ta, tuyệt đối không thể để cho tiếng la hét của hấn dẫn tới những sinh vật cường đại."

"Hiểu rõ." Trương Linh khẽ gật đầu.

"Đi thôi." Trong ánh mắt của Thường Hồ lóe lên vẻ xem thường, cái loại con nhà giàu này hấn đã gặp qua rất nhiều, tên nào cũng mắt cao hơn đầu, còn cho là nhà mình có tiền, sau khi thi vào đại học, là có thể tung hoành thiên hạ, thật là nực cười. Ở cấp F có thể dùng tiền thuê mướn bọn hấn hỗ trợ tăng thuộc tính lên, nhẹ nhõm đạt tới trạng thái cực hạn, sau đó thì sao? Phải biết rằng, cực hạn Cấp F chỉ là 100 điểm, thế nhưng cực hạn cấp E lại là 1000 điểm. Bằng vào thực lực của mấy tên nhà giàu này mỗi lần tăng thuộc tính lên vượt qua 3 điểm liền thống khổ kêu thảm thiết, vậy thì sau này còn có thể làm được cái gì?

Quá ngây thơ! Kẻ có tiền xác thực là rất có ưu thế, có thể tăng thực lực nhanh hơn so với người bình thường, đây là quy tắc từ xưa đến nay, thế nhưng cuối cùng muốn trở thành cường giả, chỉ dựa vào tiền tài là một chuyện tuyệt đối không có khả năng.

Huống chi, vô luận là cường hoá gen, hay là phục dụng thuốc thử tăng thuộc tính lên, hoặc là huấn luyện, rèn luyện, cũng chỉ tăng lên các thuộc tính bình thường, tối đa cũng chỉ có thể đạt đến trạng thái cực hạn! Nhưng muốn đột phá cực hạn? Vẫn phải liều! Cái loại thông qua người khác để tăng thuộc tính lên cực hạn này, chờ đến lúc đột phá cực hạn, tuyệt đối sẽ không có cách nào vượt qua!

"Đúng là một tên ngu ngốc." Thường Hồ âm thầm cười lạnh, nhanh chóng bước vào chỗ sâu trong rừng Thanh Sơn.

Mà lúc này, ba người Trần Phong đã đi vào sâu bên trong sương mù.

Khi Trần Phong tận mắt nhìn thấy Vương Dao tiện tay diệt đi một con biến dị thú, ném cho Vương Việt tiến hành cường hoá gen, rốt cuộc hấn mới biết tại sao cách điều chế gen Kiến Vàng lại có lợi ích thấp như vậy. Cách điều

chế 5 tinh, độ khó khăn cực cao, vất vả làm được ra một bình thuốc thử gen, tựa hồ cũng không có hiệu quả bằng việc cường hoá gen?

Mục Nguyên nói quả nhiên không sai, loại cách điều chế có độ khó cao cấp F này chính là một cái hố to, cũng may mục tiêu chủ yếu của hắn chính là tăng trình độ chế tác lên, không phải như vậy khẳng định sẽ vô cùng thua thiệt. Lại nói, loại thuốc thử gen này chỉ có thể tăng thuộc tính bình thường lên, hơn nữa chỉ có thể sử dụng được một lần, đến lúc đột phá trạng thái cực hạn sẽ không có bất cứ tác dụng gì.

Cho nên mới nói, những người cần mua thuốc thử gen Kiến Vàng, ngoại trừ những chế tác sư suốt đời ở trong phòng thí nghiệm kia thì còn có ai?

"Quả nhiên đều là những cách điều chế nên đào thải." Trần Phong thở dài một tiếng.

"Tinh thần lực của ngươi bao nhiêu rồi?" Vương Dao nhìn về phía Vương Việt hỏi.

"81 điểm." Vương Việt ngẩng đầu ưỡn ngực, đắc ý nhìn Trần Phong một chút nói: "Ta đã nói qua, sau khi tốt nghiệp trung học, ta sẽ vượt xa ngươi, bỏ xa ngươi ở phía sau, tinh thần lực của ngươi bây giờ là bao nhiêu?"

"81 điểm." Trần Phong mặt không biểu tình nói.

Cái gì? Khuôn mặt của Vương Việt nhất thời cứng đờ, Vương Dao đồng dạng cũng hơi kinh ngạc nhìn qua Trần Phong một chút, Trần Phong có thân phận như thế nào nàng đã quá rõ ràng, thế mà thuộc tính tinh thần cũng đã đạt tới 81 điểm? !

Ngẫm lại thảm trạng của Trần Phong sau khi cường hoá gen hôm qua... tên Trần Phong này, quả nhiên không tầm thường!

"Làm sao có thể?" Vương Việt ngốc trệ nói: "Ngươi đang nói láo à?"

"Im miệng." Vương Dao đập cho Vương Việt một cước, nói: "Còn chưa đủ mất mặt à?"

Wương Việt cúi đầu xuống.

Trần Phong chỉ cười nhạt một tiếng.

"Tinh thần lực của ngươi đã vượt qua 80 điểm, biến dị thú phù hợp để cho ngươi cường hoá gen cũng không dễ tìm, không sai biệt lắm cũng nên đến đó rồi." Vương Dao nhìn về phía chỗ sâu trong sương mù.

"Tán!" Nàng phất tay một cái, mây mù chung quanh trong nháy mắt liền tiêu tán, hiện ra một con đường, hết thấy các cấm chế cấp thấp trên đường, trong nháy mắt đều được giải trừ toàn bộ, đây chính là thực lực của Vương Dao!

Dùng bạo lực để giải trừ cấm chế! Vương Dao nhàn nhạt thu tay lại.

Ba người bước thẳng về phía trước, không có sương mù trở ngại, cũng không cần phải săn giết biến dị thú, bọn hắn rất nhanh liền đi đến nơi bắt nguồn của dòng suối Thanh Sơn, đó là một cái hàn đàm có đường kính mấy chục mét, dòng nước từ trên đỉnh núi đổ vào bên trong hàn đàm, lại biến thành một dòng suối từ từ chảy xuống, từ trong núi lững lờ trôi qua. Mà bên trong hàn đàm, có một cây hoa sen, lóe ra hào quang thánh khiết.

Bỗng nhiên.

"Tê." Có một con cự mãng to lớn xuất hiện, toàn thân mang theo sát ý kinh khủng, hướng về phía ba người vọt tới, nhưng mà, không đợi Trần Phong lấy lại tinh thần, đã nhìn thấy hồng quang trong tay của Vương Dao hiện lên, thuận tay đánh bay con cự mãng ra phía xa.

"Oanh!" Con cự mãng rơi xuống đất, trực tiếp bị đánh ngất đi.

Trần Phong: "..."

Đây chính là biến dị thú thủ hộ đóa hoa sen này sao? Hẳn vì nó mặc niệm một phút.

Rùa lớn

Bỗng nhiên, có một mùi thơm khác thường xuất hiện, Trần Phong nhìn về phía hàn đàm, sương mù nhàn nhạt từ trong nước hiện lên, dần dần trở nên nồng đậm, vờn quanh đoá hoa sen, chính là một đạo cấm chế thiên nhiên!

"Tới lượt mình." Tâm thần của Trần Phong khẽ nhúc nhích, hắn biết, đây chính là đạo cấm chế mà Vương Dao muốn mình hỗ trợ. Mặc dù Vương Dao hoàn toàn có thể sử dụng bạo lực để phá hủy, thế nhưng cây hoa sen kia chỉ sợ cũng sẽ bị huỷ diệt theo?

"Đề ta tới." Trần Phong nói khẽ.

Hôm qua Vương Dao cứu hắn một mệnh, hôm nay hắn tới trả nhân tình, chỉ thế thôi, hoàn thành chuyện này, ân tình của hắn cùng với Vương Dao coi như là xóa bỏ, còn về phần Vương Việt?

"Ông —— " Ánh sáng trong tay lấp loé, Trần Phong đang chuẩn bị giải trừ cấm chế.

"Chờ một chút." Vương Dao kéo hắn lại.

"Ừm?" Trần Phong hơi nghi hoặc một chút.

Vương Dao khẽ lắc đầu, chính mình đi ra phía trước, tay phải khẽ nâng lên, nhắm ngay vào cái đoá hoa sen màu trắng kia.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng bạo phát trong nháy mắt.

Trần Phong khẽ nhếch miệng, nghĩ thầm: "Ta dựa vào, đây là muốn trực tiếp huỷ đoá hoa sen này đi hay sao? Tiểu cô nương này vì sao lại không ra bài như lẽ thường a?"

Nhưng mà, vào lúc này, bên trong hàn đàm, lại có một tiếng gào thét trầm thấp truyền ra, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong hàn đàm bắn ra, thế mà lại ngăn cản được công kích của Vương Dao!

"Lộc cốc!" Hàn đàm bắt đầu khởi động, mặt nước chấn động.

Nguy hiểm! Sắc mặt của Trần Phong đại biến, vội vàng lui về phía sau.

"Oanh!" Dòng suối bỗng nhiên nổ tung, một con quái vật khổng lồ, bỗng nhiên từ trong hàn đàm chui ra, có đường kính hơn mười mét, thân thể của nó vậy mà chiếm hơn một nửa cái hàn đàm!

"Tê —— " Trần Phong hít vào một ngụm hơi lạnh, con quái vật này lại là một con rùa khổng lồ.

Con rùa này có hình thể to lớn, trên mai rùa có lưu quang dị thải, rất là kinh người, da thì cả người màu xanh lá tràn ngập tầng tầng nhô nheo, dày đặc khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng, mà ở phía dưới cái đầu khổng lồ của nó, ở giữa cái cổ có treo một tấm thẻ sắt rỉ sét loang lổ, mơ hồ có thể thấy được hai chữ 'Đồ Mã'.

"Rống!" Con rùa lớn gầm lên giận dữ, thanh âm ngọt ngào giống như trời sập, mang đến uy áp kinh khủng, nước suối bắn tung toé trên không trung, hóa thành từng mũi tên băng sắc bén, bắn về phía ba người Trần Phong!

"Hừ!" Vương Dao cười lạnh một tiếng.

"Oanh!" Một kiếm chém tới, một làn sóng lửa hiện ra, toàn bộ các mũi tên băng đều bốc hơi.

"Nhân loại..đồ vật ta chờ đợi đã trăm năm, các ngươi cũng dám đụng vào?" Rùa lớn mở miệng nói, trong đôi mắt nhỏ như hạt đậu, ngưng tụ một luồng sát cơ đáng sợ.

Trần Phong nghe vậy tâm thần hơi rung động, con rùa lớn này thế mà lại biết nói chuyện? Đây đến cùng là quái vật có cấp bậc gì!

"Thiên tài địa bảo, vốn là thuộc về thiên nhiên, lúc nào lại biến thành của người?" Vương Dao cười lạnh, nói: "Giao đồ vật ra, ta tha cho ngươi một cái mạng."

"Ngươi muốn chết!" Con rùa lớn rít lên một tiếng.

"Oanh!" Bão táp xuất hiện, cỗ lực lượng kinh khủng kia một lần nữa bạo phát.

Vương Dao không thềm để ý một chút nào, dùng thanh kiếm lửa ở trong tay, trấn áp con rùa lớn ở nguyên một chỗ, nói: "Trần Phong, chỵện tiếp theo liền giao cho ngươi."

"Hiều rõ." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hấn biết, hiện tại mới là lúc cần hấn ra tay, hấn bước ra một bước, mây mù phiêu đảng trước mắt Trần Phong.

Xoạt! Trong chốc lát Trần Phong liền tiến vào trạng thái Số chiều, vào thời khắc này, Trần Phong cũng không dám chần chờ nửa điểm, thế nhưng muốn giải trừ cái cấm chế này, cần phải tìm được 2000 đoạn gen đối ứng, đã vượt xa hết thảy các loại cấm chế trước đó! Cũng may mắn là tinh thần lực hiện tại của Trần Phong đã tăng lên, nếu không phải vậy thì ngay cả sự vận chuyển của thế giới Số chiều hấn cũng không thể kiên trì được!

Quảng sáng may mắn, mở ra! Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Oanh!" Giá trị may mắn trong cơ thể điên cuồng giảm xuống.

1 điểm, 2 điểm, 3 điểm... trong nháy mắt Trần Phong liền có thể tìm được mấy trăm đoạn gen đối ứng, thế nhưng số lượng đoạn gen lần này phải tìm kiếm quá nhiều, hấn cũng chỉ có thể từ từ hoàn thành từng bước một.

Một giây, hai giây... thời gian đang trôi qua.

"Tên tiểu tử này làm sao có thể giải trừ được cấm chế của hàn đàm?" Bên trong ánh mắt của con rùa lớn tràn ngập sự khinh thường.

Trải qua nhiều năm tháng lẳng đọng, nó đã nhìn thấy qua quá nhiều cái gọi là thiên tài, tên tiểu tử kia chỉ là một sơ cấp chế tác sư đã muốn giải trừ cấm chế hàn đàm, không khỏi quá mức ngây thơ rồi.

"Không thử một chút làm sao biết được?" Vương Dao vẫn bình thản như nước.

"Cưỡng ép phá cấm, cẩn thận cấm chế phản phệ." Rùa lớn nói ra lời uy hiếp.

Nhưng mà vào lúc này, một tiếng vang kỳ dị truyền đến, con rùa lớn quay đầu lại nhìn, nhất thời chấn kinh phát hiện, cấm chế hàn đàm, thế mà đã bị giải trừ. Lúc này mới mấy giây? 5 giây hay là 6 giây?

"? ? ?" Rùa lớn có chút phát mộng, nó ngủ say trăm năm, sơ cấp chế tác sư ở thời đại này đều mạnh như vậy sao?

"Ong —— " Sương mù chung quanh bỗng nhiên tản ra.

"Làm sao có khả năng? !" Con rùa lớn rốt cục cũng lấy lại tinh thần, lộ ra vẻ mặt sợ hãi, thọ mệnh của nó rất lâu dài, đã được chứng kiến qua không ít Gen chế tác sư, thế nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai có tốc độ giải trừ cấm chế nhanh như vậy, chứ đừng nói là một sơ cấp chế tác sư.

"Không tốt." Con rùa lớn đột nhiên kịp phản ứng, cấm chế đã bị giải trừ, vậy đoá hoa sen kia...

Nó bây giờ đang bị Vương Dao trấn áp, đoá hoa sen kia đã sắp rơi vào trong tay của Trần Phong, nó nhất thời nóng lòng.

Cái đoá hoa sen kia! Vì thứ này... thế nhưng nó phải chờ đợi trọn vẹn một trăm năm a!

Chờ đợi một trăm năm, làm sao có thể để cho mấy người này tùy tiện mang đi? Trong lúc đang lo lắng, bỗng nhiên, hơi ngoài ý muốn một chút, thủ đoạn mà Vương Dao áp chế nó, thế mà lộ ra một chút kẽ hở! Cho nó một khe hở ngắn ngủi, mà đối với loại cường giả như nó mà nói, một khe hở ngắn ngủi, đã đầy đủ!

Ngay vào lúc này.

"Rống!" Con rùa lớn rít lên một tiếng.

"Oanh!" Hư không chấn động kịch liệt, nó phun ra một quả cầu ánh sáng màu tím đen, quang cầu lơ lửng, tản ra ánh sáng màu tím nồng đậm, ánh sáng màu tím trong nháy mắt liền bao trùm tất cả mọi người, lấy thân thể

của nó làm trung tâm, không khác gì so với bức xạ, trong phương viên trăm mét xung quanh, bao quát cả Vương Dao ở bên trong, toàn bộ đều bị trúng chiêu!

Đây là lá bài tẩy của con rùa lớn —— Sinh Tử Cực Cảnh.

"Ta muốn giết —— " Con rùa lớn đắc ý, đang chuẩn bị tiêu diệt ba người trước mắt, bỗng nhiên kinh sợ phát hiện, tiểu cô nương kia không biết làm sao đã tỉnh táo lại, nhất thời sợ mất mật, dùng một ngụm đớp đoá hoa sen vào trong miệng, cấp tốc trốn vào bên trong hàn đàm, nó cứ như thế mà chạy trốn!

"Người rót cực cũng dùng chiêu này." Khuôn mặt nhỏ của Vương Dao lộ ra một nụ cười.

Hoa sen? Cái đồ chơi kia nàng lấy để làm cái gì?

Sinh Tử Cực Cảnh

Nàng cố ý lộ ra sơ hở, mục đích thực sự, chính là Sinh Tử Cực Cảnh của con rùa lớn, một chiêu này yêu cầu một trăm năm thọ mệnh để đánh đổi, là một thủ đoạn công kích huyền cảnh cường đại!

"Sinh Tử Cực Cảnh! Khởi!" Vương Dao không chế quả cầu ánh sáng màu tím đen đáng sợ này.

"Ong —— " Quả cầu ánh sáng màu tím tỏa ra hào quang, trên khuôn mặt của Trần Phong cùng với Vương Việt đều lộ ra vẻ mặt thống khổ.

"Thanh tẩy!" Vương Dao đưa tay, từng chùm năng lượng từ trong tay nàng tỏa ra, hóa thành từng tia sáng màu đỏ, vờn quanh xung quanh quả cầu ánh sáng màu tím đen, năng lượng màu tím đen nồng đậm ở bên trong quả cầu, thế mà toàn bộ đều bị thanh tẩy, biến thành một quả cầu ánh sáng trong suốt!

"Bắt đầu." Ánh mắt của Vương Dao trở nên bình thản, đây vốn là một thủ đoạn công kích cường đại, thế nhưng hiện tại, nàng lấy tinh thần lực siêu cường của chính mình, đem quả cầu Sinh Tử Cực Cảnh này tịnh hóa, thanh tẩy hết thủy năng lượng hắc ám, để cho Vương Việt trải qua trăm năm sinh sinh tử tử của con rùa lớn này, đột phá cực hạn, nhanh chóng tăng tinh thần lực lên đột phá tới cấp E! Cái này, chính là lễ vật mà nàng tặng cho Vương Việt.

Mà Trần Phong... ánh mắt của nàng quét qua trên người của Trần Phong, đây là một tên gia hỏa xuất hiện ngoài ý muốn, là một biến số.

"Người vốn không nên xuất hiện ở đây, thế nhưng nếu đã xuất hiện, thì chính là duyên phận." Trong đôi mắt linh động của Vương Dao tỏa ra hào quang đáng sợ, giống như có thể xem thấu cổ kim, nói: "Lịch luyện ở bên trong Sinh Tử Cực Cảnh, xem thử người có thể đột phá cực hạn được hay không!"

"Oanh!" Hồng quang trong tay của Vương Dao đại thịnh.

Sinh Tử Cực Cảnh! Bắt đầu!

...

Rừng Thanh Sơn, ở một chỗ khác, từng tiếng tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến.

Ngô Phàm có tướng mạo coi như thanh tú giờ phút này ngã trên mặt đất không ngừng giãy dụa, toàn thân run rẩy, khuôn mặt vặn vẹo đáng sợ, giống như là đang tiếp nhận một loại tra tấn đáng sợ nào đó.

"Đã che đậy âm thanh hay chưa?" Thường Hồ thở dài nói.

"Ừm, đã che đậy." Trương Linh buông tay, nói: "Không phải ta đã nói rồi sao, vì sao lại để cho hắn hấp thu loại gen này?"

"Là do chính hắn muốn hấp thu a." Thường Hồ cũng rất là bất đắc dĩ, nói: "Vị thiếu gia này đã lên tiếng, chúng ta cũng không thể không cho hắn hấp thu? Thế nhưng không nghĩ tới, hắn thế mà lại thông khổ đến như thế, lần cường hoá gen này chỉ vên vên mới tăng lên 3 điểm thuộc tính a. Ta nhớ được lúc trước các người tăng lên 4 điểm thuộc tính gen, cũng không có phản ứng lớn như vậy a?"

"Thân phận của hắn ta dù sao cũng không giống như chúng ta." Trương Linh lắc đầu, nói: "Xem ra sau này vẫn một lần tăng lên từ 1 đến 2 điểm thì sẽ tốt hơn."

"Chỉ có thể làm như vậy." Thường Hồ cảm thấy rất thất vọng, nói: "Càng về sau, biến dị thú phù hợp thuộc tính càng khó tìm, xem ra chúng còn phải ở lại trong khu rừng Thanh Sơn này thêm vài ngày."

"75 vạn nào có dễ kiếm như vậy." Trương Linh cười cười.

"Cũng đúng." Thường Hồ nhổ một bãi nước bọt, ánh mắt lộ ra vẻ tham lam, nói: "Nếu như chúng ta làm thít tên tiểu tử này..."

"Chớ có làm loạn." Trương Linh giữ chặt tay của hắn, thấp giọng nói: "Người quên lần trước kém chút nữa đã bị phát hiện? Coi như người ở Kim Thành nhận biết chúng ta không nhiều, nhưng loại chuyện này cũng phải

bớt làm lại, lại nói, Ngô gia cũng không đơn giản, cẩn thận đá trúng thiết bản."

"Biết rồi." Thường Hồ có một chút tiếc nuối, đây chính là không vốn vạ lời!

Mà lúc này.

"A a a a —— " Quá trình cường hoá gen tựa hồ đã đến giai đoạn cuối cùng, tiếng kêu thảm thiết của Ngô Phàm càng trở nên mãnh liệt, mấy người đều nhú mày che lỗ tai lại, may mắn mà bọn hắn đã sớm chuẩn bị thủ đoạn che đây, thanh âm bị khống chế ở bên trong phạm vi ba mét, nếu không phải vậy bằng vào động tĩnh mà Ngô Phàm gây ra này, tất cả mọi người đều sẽ chết ở chỗ này. Chờ đến khi Ngô Phàm dần dần hoàn tất quá trình cường hoá, Thường Hồ mới đứng dậy.

"Cho hắn thuốc thử khôi phục, nhớ kỹ, một bình bán một vạ, phải hung hăng làm thịt hắn cho ta!" Thường Hồ hung dữ nói: "Chờ sau khi hắn khôi phục tốt liền xuất phát."

"Được." Trương Linh gật đầu.

Mà lúc này, ở phụ cận Hàn đàm.

Trong nháy mắt con rùa lớn nộ hồng, Trần Phong cùng với Vương Việt đều cảm thấy tầm nhìn trước mắt trở nên biến ảo, xuất hiện ở một thế giới mới tinh.

"Đây là nơi nào?" Trần Phong nhìn chung quanh.

Vương Dao đã biến mất, Vương Việt cũng biến mất, hàn đàm cũng biến mất, tất cả mọi thứ, đều ở thời điểm này biến mất không còn tăm hơi.

"Rống!" Có một tiếng gầm giận dữ vang lên, chấn động thiên địa, trong vùng hư không tràn ngập khí tức cổ lão cuộn cuộn này, bỗng nhiên có một đầu biến dị thú xuất hiện mà Trần Phong chưa bao giờ thấy qua, nó dùng bốn chân đập vào mặt đất, lóe ra một ngọn lửa quỷ dị. Đầu biến dị thú này

không mạnh, thế nhưng không biết vì sao, cỗ khí thế kia của nó lại làm cho Trần Phong phát ra sự kính sợ từ trong linh hồn.

Cái này là thứ gì? Tâm thần của Trần Phong trở nên kinh hoàng.

Một địa phương lạ lẫm...một con biển dị thú lạ lẫm...đây là huyền cảnh sao? Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Con biển dị thú gầm nhẹ một tiếng, phóng thẳng tới Trần Phong, Trần Phong nhanh chóng phản kích, liền phát hiện ra được con biển dị thú này đã đạt tới cấp F đỉnh phong, mặc dù thực lực mạnh hơn so với hắn một chút, thế nhưng hắn chưa chắc đã không thể chống chọi.

"Vù!" Đao gió bắn ra, Trần Phong chiến đấu cùng với nó.

"Có chút ngu ngốc." Trần Phong sau khi phóng ra mấy lần đao gió, liền phát hiện ra, đầu biển dị thú này mặc dù có thực lực không tầm thường, thế nhưng trí thông minh cùng với ý thức rõ ràng không đủ, phản ứng rất chậm.

"Cơ hội tốt!" Trần Phong điều khiển đao gió lượn vòng.

"Hưu!" Mấy cái đao gió xẹt qua một đường cong hoàn mỹ trên không trung, từ phía sau lưng của con biển dị thú chém tới, đem con biển dị thú này chém chết! Không cần tiêu hao giá trị may mắn, Trần Phong chỉ cần dùng thực lực của mình, liền có thể giết nó!

"Ong —— " Con biển dị thú hóa thành ánh sáng biến mất, mà trong nháy mắt này, Trần Phong có thể cảm giác được, chùm ánh sáng đã tan biến kia thế mà hóa thành một cỗ lực lượng tràn vào bên trong cơ thể của hắn, thuộc tính tinh thần của hắn, thế mà tăng lên 1 điểm!

"Tinh thần, tăng lên?" Trần Phong cảm thấy rung động, chém giết biển dị thú ở bên trong cái huyền cảnh này thế mà có thể tăng tinh thần lực lên?

Con rùa lớn kia làm sao có thể hảo tâm như vậy, trừ phi...đây là do Vương Dao làm!

"Vì cái gì?" Trong lòng của Trần Phong nghi hoặc.

Nếu như nói trước đó Vương Dao không biết ân oán của hắn cùng với Vương Việt thì cũng không sao, thế nhưng mà lúc trước hắn đã cố ý đưa ra sự tình thi đại học, nói cho nàng biết hắn không hợp với Vương Việt, ở loại tình huống này, vào lúc Vương Dao trợ giúp Vương Việt đột phá, đem chính mình đẩy ra ngăn cản ở bên ngoài mới đúng?

Thế nhưng mà nàng... Vương Dao, Vương Việt, Vương gia... Trần Phong ngẫm lại Vương Dao bây giờ nhìn qua chỉ có bộ dáng mười hai, mười ba tuổi, đột nhiên cảm giác được, ở bên trong Vương gia, tuyệt đối có một bí mật kinh thiên mà mình không biết!

Nguy cơ ở đâu ra?

Bọn họ, có lẽ căn bản không phải người cùng một con đường! Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, Vương Dao cùng với Vương gia, có lẽ là cũng không có quan hệ tốt với nhau, nếu như vậy mà nói, liền có thể giải thích được rất nhiều chuyện.

"Rõng —— " Lại là một đầu biến dị thú xuất hiện, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nếu trước mắt là phúc lợi, hẳn nhất định phải nắm chặt.

"Lên đi!"

"Hưu!" Đao gió bạo phát.

Mà lúc này, đồng dạng ở bên trong huyễn cảnh, Vương Việt cũng đang liều mạng chém giết, chỉ có điều, người vào giai đoạn ban đầu không có sức chiến đấu bao nhiêu như hắn, chỉ có thể liều mạng cùng với biến dị thú!

Một thanh cự kiếm kỳ dị màu đỏ đột nhiên xuất hiện ở trong tay của hắn, thế mà giống như đúc với thanh kiếm của Vương Dao!

"Kiếm của tỷ tỷ..." Vương Việt hít vào một hơi thật sâu.

"Tới đi!"

"Oanh!" Một kiếm chém tới, Vương Việt chém giết cùng một chỗ với biến dị thú.

Huyễn cảnh là đồng bộ, Vương Việt có tỷ tỷ trợ giúp, Trần Phong cũng có thủ đoạn của mình, tốc độ chém giết biến dị thú của hai người, thế mà lại có thể ngang với nhau!

Thuộc tính tinh thần của hai người, đều đang không ngừng tăng vọt! Giết một con biến dị thú, tinh thần lực tăng lên 1 điểm! Bởi vì biến dị thú xuất hiện càng ngày càng cường đại, tình hình chiến đấu của hai người cũng

càng ngày càng thảm liệt, thế nhưng hai người vẫn y nguyên có thể chống đỡ được!

Mà lúc này, trước mặt hàn đàm, hồng quang chung quanh Vương Dao lấp lóe, đem quả cầu ánh sáng trong suốt một mực không chế ở giữa không trung, khiến cho lực lượng của Sinh Tử Cực Cảnh không ngừng ảnh hưởng đến Trần Phong cùng với Vương Việt.

"Đến giai đoạn máu chốt rồi." Vương Dao nở một nụ cười tươi rói, nàng vất vả bận rộn lâu như vậy, làm sao chỉ có thể khiến cho Vương Việt tăng thuộc tính tinh thần lên? Ý nghĩa tồn tại của Sinh Tử Cực Cảnh, chính là để đột phá trạng thái cực hạn cuối cùng.

Mà lúc này, thuộc tính tinh thần của Vương Việt cùng với Trần Phong cũng đang tăng nhanh như bão táp.

95,96,97...!

Sau khi chém giết một đầu biến dị thú cuối cùng, thuộc tính tinh thần của Vương Việt cùng với Trần Phong, rốt cục cũng đạt đến trạng thái cực hạn cấp F, đạt đến cấp F đỉnh phong!

"Ong —— " Quả cầu ánh sáng trong suốt điên cuồng lấp lóe.

"Thành thật một chút cho ta." Hàn quang trong mắt của Vương Dao lóe lên.

"Oanh!" Hồng quang toả ra.

"Trước khi biến mất, ngươi hãy làm một lần cống hiến cuối cùng đi."

Vương Dao chỉ tay vào trong hư không, quả cầu ánh sáng trong suốt bắt đầu điên cuồng xoay tròn, tịnh hóa ánh sáng chung quanh, bao phủ lấy Trần Phong cùng với Vương Việt, mà lúc này đây, bên trong Sinh Tử Cực Cảnh, cũng lặng yên phát sinh biến hóa.

"Hưu!" Một đạo quang nhận lạnh lẽo sượt qua người, Trần Phong nhìn quần áo rách bươm của mình, toàn thân đổ mồ hôi lạnh, loại cường độ này...

"Ông —— " Mặt đất chấn động mãnh liệt, ở trong bóng tối, có một đầu biến dị thú to lớn mang theo uy áp nhàn nhạt khiến cho Trần Phong hơi có chút kinh ngạc, loại khí tức này, thế mà là một đầu biến dị thú cấp E!

"Cấp E?" Trần Phong cảm thấy hơi ngoài ý muốn, đây là huyền cảnh, không có Gen Lôi Xà, hết thảy chỉ có thể dựa vào chính hãn!

"Là bởi vì mình đã đạt tới trạng thái cực hạn sao?" Trần Phong đột nhiên minh bạch.

Hắn cùng với Vương Việt, hiện tại đang ở trong cái trạng thái này! Bởi vì ở trong tuyệt cảnh siêu việt cực hạn quá nguy hiểm, cho nên Vương Dao mới lựa chọn loại phương thức này, trợ giúp Vương Việt đột phá cực hạn!

"Quả nhiên là chị em ruột có khác." Trần Phong lắc đầu nói.

Xem ra đây là lễ vật mà Vương Dao chuẩn bị cho Vương Việt, chính mình vừa vận gặp phải mà thôi.

"Chiến đấu với biến dị thú cấp E, ở dưới áp lực mạnh đột phá hay sao?" Trần Phong nhìn con biến dị thú trước mắt thở dài một hơi.

Thật sự có khả năng sao? Biến dị thú cấp E hắn đã gặp qua rất nhiều, thậm chí ở núi Long Thệ cũng giết qua không ít, coi như không có thuốc thử gen Lôi Xà, thế nhưng có Quang sáng may mắn, loại biến dị thú này căn bản không có khả năng sinh ra uy hiếp đối với hắn! Từ kiếp trước cho đến bây giờ, tràng diện cứu tử nhất sinh, hắn đã kinh lịch qua rất rất nhiều!

Trước tiên coi như Quang sáng may mắn không tồn tại, sau đó thử một chút? Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Lên đi!" Trần Phong định dùng sức chiến đấu thuần túy của chính mình để thử một chút.

"Hưu!" Đao gió bạo phát, Trần Phong liền chém giết cùng một chỗ với con biến dị thú này.

Mà lúc này, Vương Dao ở bên ngoài hơi nhíu chân mày lại, chuyện này vì sao lại có chút không đúng vậy? Đệ đệ mình là loại mặt hàng như thế nào

nàng rất rõ ràng, chính là bởi vì ý chí quá yếu kém, cho nên nàng mới hi vọng thông qua loại phương thức này, đề cho Vương Việt đề thăng lực ý chí và thực lực! Ngược lại cái tên Trần Phong này, vô luận là thiên phú hay là lực ý chí, đều muốn cường đại hơn quá nhiều so với đệ đệ của nàng!

Nhưng mà... ở bên trong Sinh Tử Cực Cảnh, người thứ nhất xuất hiện dấu hiệu đột phá lại có thể là Vương Việt! Chính là cái tên đệ đệ ngu ngốc của nàng!

"Oanh!" "Oanh!"

Chiến đấu vẫn còn đang tiến hành, Vương Việt chiến đấu rất khốc liệt, hắn giống như đã biết đây là cơ hội mà tỷ tỷ tranh thủ cho hắn, hơn nữa, không biết có phải hay không là bởi vì nguyên nhân Trần Phong, hắn hiện tại đối với mình rất có quyết tâm, tựa hồ như không muốn bị yếu thế trước mặt Trần Phong, liều mạng chém giết cùng với biến dị thú, không ngừng siêu việt bản thân!

Bình cảnh của Vương Việt, đang lung lay sắp đổ! Lúc nào cũng có thể đột phá! Ngược lại Trần Phong lại không có bất kỳ một dấu hiệu muốn đột phá nào.

"Thật là kỳ quái." Vương Dao nói thầm một câu.

"Là do ta đã đánh giá người quá cao sao?" Bên trong ánh mắt của Vương Dao hiện lên một tia nghi hoặc.

Chỉ có điều, nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, Trần Phong sở dĩ không có đột phá, không phải là bởi vì lực ý chí của hắn không đủ kiên định, mà là bởi vì quá kiên định!

Ở bên trong huyễn cảnh, trận chiến đấu khốc liệt vốn nên xảy ra lại chưa từng xuất hiện, Trần Phong từ thế yếu bắt đầu phản kích lại, trong không trung có mấy chục đạo đao gió đang lơ lửng, thế mà không có một cái nào biến mất, mà theo Trần Phong không ngừng phóng thích, không ngừng gia tăng, sau đó ở dưới sự khống chế của tinh thần lực, bay vờn quanh ở xung quanh hắn. Đầu biến dị thú cấp E kia mặc dù mạnh mẽ hơn Trần Phong, nhưng cũng không thể áp sát được vào gần hắn.

Con biển dị thú này có thực lực không tầm thường, thuộc tính lực lượng cao tới 300 điểm, phi thường khủng bố, thế nhưng như vậy thì tính sao? Bởi vì nó không quá thông minh, cho nên động tác của nó cũng không quá nhạy bén, Trần Phong có thể tùy tiện tránh thoát, dưới sự khống chế của hắn, đao gió chung quanh cũng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng to ra. Trần Phong khẳng định, chờ đến lúc có hơn 100 đao đao gió, đồng loạt bắn thẳng vào thân thể của con biển dị thú này, rất có thể là sẽ trực tiếp trọng thương nó!

Nguy cơ? Nguy cơ ở đâu tới? ! Trần Phong cảm thấy đau đầu, hắn cũng rất là bất đắc dĩ nha, hắn biết cái hoàn cảnh trước mắt này là một cơ hội tốt, thế nhưng mà thật sự không có áp lực a!

Cướp Vương Dao

Hắn quá lý trí, lý trí nói cho hắn biết hết thảy khung cảnh trước mắt đều là hư ảo, cho dù rất là thật. Lý trí nói cho hắn biết rất rõ ràng, coi như không cần sử dụng giá trị may mắn, bằng vào thực lực của mình, cũng có thể đánh bại con biến dị thú cấp E này!

"Xem ra không có cách nào để đột phá." Trần Phong thở dài.

Quá yếu! Cái Sinh Tử Cực Cảnh này, trên bản chất chỉ là để phục vụ cho Vương Việt!

Nếu như biến dị thú ở bên trong huyễn cảnh quá mạnh mà nói, Vương Việt sẽ bị biến dị thú giết chết, cho nên cái huyễn cảnh này sau khi bị Vương Dao tịnh hóa, trình độ đã bị suy yếu đi một phần, căn bản là không có cách nào làm cho Trần Phong thỏa mãn.

Ở trong tuyệt cảnh cùng với trong nguy cấp siêu việt bản thân? Ngay cả nguy cơ cũng không có thì đột phá cái cọng lông?

"Rõng!" Con biến dị thú có ý đồ tới gần, Trần Phong tiện tay ném ra bên ngoài mấy chục cái đao gió đang trôi nổi chung quanh, liền có thể đem nó bức lui, đao gió xẹt qua một đường cong hoàn mỹ, lại trở về quanh thân thể của hắn.

"Coi như luyện tập đao gió." Trần Phong chỉ có thể tự an ủi mình như thế, hắn thực sự rất hài lòng.

Hôm nay đến đây chỉ là để trả ân cứu mạng của Vương Dao ngày hôm qua, không nghĩ tới chính mình còn có thể thuận tiện hưởng lây một chút cơ duyên của Vương Việt, thuộc tính tinh thần tăng lên được một khoảng lớn! Cái này thuộc về thu hoạch ngoài ý muốn a!

Hiện tại sao...chỉ cần chờ huyễn cảnh kết thúc, liền có thể trở về chế tạo ra gen mạnh nhất.

Nghĩ tới đây, Trần Phong càng chiến đấu thêm qua loa đối với con biển dị thú, mà lúc này, khí tức quanh người của Vương Việt đã bắt đầu chậm rãi thuế biến.

"Đã sắp đột phá rồi sao?" Khóe miệng của Vương Dao lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, xem ra cái tên đệ đệ này cũng không tính là một đám bùn nhão không thể nặn được, Vương gia vì sao lại bồi dưỡng trọng điểm hắc đúng là vẫn có một chút đạo lý, về phần Trần Phong...

"Người thật sự ngay cả loại cơ hội này cũng không thể nắm chắc sao?" Vương Dao lắc đầu, nàng có chút tiếc nuối.

Bởi vì sự kiện ở núi Long Thệ, nàng đối với Trần Phong vẫn tương đối coi trọng, cho nên mới thuận tay đem Trần Phong kéo vào bên trong Sinh Tử Cực Cảnh, thế nhưng không nghĩ tới...

"Cạch!" Một thanh âm nhỏ vang lên, là thanh âm truyền đến từ phía đằng sau.

Có người sao? Vương Dao nhìn Trần Phong cùng với Vương Việt còn đang ở bên trong huyền cảnh, khẽ nhíu mày, chuyện này thật sự có chút không ổn a.

Đạp đạp! Tiếng bước chân lộn xộn truyền đến, mấy người này tựa hồ cũng không hề muốn che giấu một chút nào, nhanh chóng bước đến nơi này, khi nhìn thấy mấy người Vương Dao, song phương đều sửng sốt.

"Là người?" Vương Dao nhớ tới, là Ngô Phàm, một bạn học của đệ đệ, lần trước đã gặp qua ở núi Long Thệ.

"Vương Dao?" Sắc mặt của Ngô Phàm biến hóa.

Lúc này, làm sao lại đụng phải Vương Dao? Lại quay đầu nhìn qua Trần Phong cùng với Vương Việt đang ở bên trong huyền cảnh, hắc bồng nhiên minh bạch, nói: "Cô đang trợ giúp hai người bọn họ đột phá?"

"Mau rời đi khỏi nơi này." Vương Dao lạnh lùng quét mắt nhìn bọn hắn, không lên tiếng nữa.

"Người biết mấy người bọn họ?" Thường Hồ nhìn thấy sự e ngại của Ngô Phàm, hỏi.

"Là người của Vương gia." Ngô Phàm thấp giọng nói: "Chúng ta đi thôi."

Hắn nghĩ vô thức muốn dẫn mọi người rời đi, vốn chỉ muốn đến nhìn cái nơi thần bí này một chút, xem thử có bảo vật gì hay không, không ngờ được lại gặp được mấy người này, thật là xúi quẩy!

Chỉ có điều, hơi ngoài ý muốn chính là, mấy người Thường Hồ lúc này, thế mà không có nghe theo hắn, mà dùng ánh mắt tham lam nhìn về phía Vương Dao.

"Nàng là người Vương gia?" Thường Hồ đột nhiên hỏi.

"Người điên rồi!" Trong lòng của Ngô Phàm run sợ, nói: "Thực lực của cô ta rất khủng bố."

"Chỉ là một bé gái mà thôi, sợ cái gì?" Thường Hồ cười lạnh, kinh khủng? Một chiến sĩ cấp F như người thì biết cái gì gọi là kinh khủng?

"Trên người của nàng có không ít bảo vật a?" Thường Hồ liếm liếm bờ môi khô khốc, tham lam nói: "Ai thèm quan tâm nàng mạnh hay không mạnh, bây giờ nàng có mạng hơn nữa thì cũng làm được cái gì? Hiện tại ở trong cái tình huống này, nàng căn bản là không thể động đây, nếu không thì hai tên gia hỏa kia nhất định sẽ trở thành phế nhân! Chỉ cần không quá phận, nàng chắc chắn sẽ không động thủ! Cơ hội tốt như vậy, làm sao có thể buông tha?"

"Người điên rồi." Ngô Phàm hoảng sợ lui lại.

Cướp đoạt đồ của Vương Dao? Tên gia hỏa này đến cùng có bao nhiêu can đảm? Chỉ là, lời nói của Thường Hồ khiến cho hắn bỗng nhiên nghĩ đến một ít gì đó.

Căn cứ theo người trong nhà nói, Vương gia lần này đối với Vương Việt thật có chờ mong rất lớn, chuẩn bị cho Vương Việt một loại thuốc thử gen cấp E cường đại nào đó! Nếu như bây giờ hắn đang tiến hành đột phá mà

nói, có lẽ là bình thuốc thử gen đó đang ở trên người của hắn? Nếu như mình có thể đoạt được vật kia mà nói...

Người sẽ quật khởi cũng không phải là Vương Việt, mà là Ngô Phàm hắn?

Về phần Vương Dao...nàng chẳng lẽ còn dám ở khu vực thành thị hạ sát thủ?

Đúng! Cái bình thuốc thử gen kia...Ngô Phàm đã động tâm.

"Giao ra tất cả mọi thứ trên người của ngươi." Ngô Phàm mở miệng, nhìn về phía Vương Dao nói: "Chúng ta sẽ không làm bị thương một ai cả, cho nên ngươi không cần phải từ bỏ hai người bọn họ để liều mạng cùng với chúng ta, chúng ta chỉ muốn đồ vật, không muốn làm thương tổn người!"

"Ngươi đang tìm cái chết." Ánh mắt của Vương Dao bắn ra sát khí.

"Chúng ta chỉ muốn đồ vật!" Ngô Phàm khẽ cắn môi, nói: "Nếu như ngươi còn do dự nữa, đừng trách chúng ta không khách khí."

"Nói nhảm cùng với nàng làm cái gì?" Thường Hồ cười lạnh, nói: "Trực tiếp cướp đoạt."

"Chớ có làm loạn." Trương Linh giữ chặt hắn, nàng nhìn thấy bé gái kia có chút không thích hợp, nói: "Có lẽ Ngô Phàm nói không sai, nếu quả thật làm chết người, bé gái kia tức giận xuất thủ, chúng ta có khả năng sẽ chết ở chỗ này!"

"Thật sao?" Thường Hồ nhìn Vương Dao một chút, cuối cùng vẫn cảm thấy kiêng kị gật gật đầu.

"Giao đồ vật ra, nếu không ta sẽ giết tên tiểu tử này!"

Thường Hồ chỉ vào Vương Việt, khuôn mặt lộ ra vẻ dữ tợn, hắn đã chịu đựng đủ những tên thiếu gia nhà giàu này, hôm nay hắn rất muốn làm thịt một tên!

"Đừng có trì hoãn thời gian." Thường Hồ cười lạnh, nói: "Nếu không ta sẽ chặt một cánh tay của hắn xuống trước."

"Ta cho ngươi." Vương Dao lạnh lùng nhìn bọn hắn, cuối cùng cũng đồng ý.

"Trương Linh, ngươi đi lấy đi." Thường Hồ bảo Trương Linh đi qua.

"Ừm." Trương Linh cẩn thận đi qua, đem cái bọc nhỏ bên hông của Vương Dao lấy ra, nhìn thấy ánh mắt nhân nhật của Vương Dao, toàn thân đổ mồ hôi lạnh, không dám dừng lại thêm một giây.

Mà ở trong cái bọc nhỏ kia...

"Đây là..." Mọi người sau khi thấy những bình thuốc thử ở bên trong liên kinh ngạc đến ngây người! Đồ vật trên người của bé gái này, thế mà lại nhiều như vậy! Hơn nữa còn có rất nhiều thuốc thử có giá trị liên thành.

"Phát tài rồi." Thường Hồ cảm thấy miệng lưỡi khô không khóc.

Mấy người kích động chia của, thậm chí không hề chú ý tới một tia lãnh ý ẩn tàng ở trong ánh mắt của Vương Dao, đồ vật của nàng làm sao có thể dễ cầm như vậy?

Miêu sát

Nàng đã quyết định, chờ sau khi Vương Việt cùng với Trần Phong thanh tỉnh, sẽ để cho bọn hắc sổng không bằng chết!

Mà lúc này, Ngô Phàm cũng đi qua, đem đồ vật trên người của Vương Việt trực tiếp lột xuống, khí tức quanh người của Vương Việt giờ phút này không ngừng biến hóa, gần như đã sắp đột phá.

"Đi mau! Hắc đã gần đột phá rồi." Ngô Phàm nhìn bình thuốc thử trong tay cảm thấy kích động không thôi.

"Lục soát đồ vật của người kia một chút." Thường Hồ chỉ chỉ vào Trần Phong, phân phó nói: "Sau khi lấy được lập tức rời đi."

"Nhanh lên." Ngô Phàm hơi không kiên nhẫn, trên người của Trần Phong thì có đồ vật gì tốt cơ chứ? Một tên nghèo khổ mà thôi.

Nhưng mà, ra ngoài ý định chính là, trong nháy mắt người kia đụng vào Trần Phong, Trần Phong đang nhắm chặt hai mắt bỗng nhiên mở ra, dùng một cước đạp bay người nọ ra ngoài.

"Người nào?" Trần Phong quát lạnh một tiếng.

Hắc thanh tỉnh rồi, Vương Dao có chút kinh dị nhìn Trần Phong một chút, huyền cảnh còn chưa có kết thúc, hắc thể mà lại có thể thanh tỉnh? Làm sao có thể? Sinh Tử Cực Cảnh, mục đích là để đột phá cực hạn, ở bên trong có một con biến dị thú cường đại, không ngừng bức ép người, khiến cho người cảm thấy áp lực cùng với nguy cơ, thẳng cho đến khi người đột phá! Cho dù có bị đánh chết, cũng có thể sống lại!

Thế mà bây giờ ——hắc thể mà có thể tỉnh lại? Vương Dao cảm thấy kinh dị.

Mà lúc này, Trần Phong đang lạnh lùng nhìn mấy người xuất hiện trước mắt, trong nháy mắt có người đụng vào hắc, hắc liền đem đao gió góp nhặt

ở bên trong huyền cảnh bạo phát trong nháy mắt, chém giết con biến dị thú kia, trực tiếp trở về hiện thực! Bởi vì hắn vẫn một mực duy trì sự cảnh giác siêu cao! Hắn không chỉ phòng bị địch nhân...mà còn muốn phòng bị Vương Dao cùng với Vương Việt!

Cho dù hiện tại hắn đã có chút hiểu biết với Vương Dao, thế nhưng Trần Phong cũng sẽ không đem tính mạng của mình, giao cho bọn hắn, càng là dưới tình huống có Vương Việt ở bên cạnh. Cho nên, hắn đã sớm chuẩn bị thật tốt!

Thế nhưng không nghĩ tới, người gây sự lại là mấy người trước mắt này, nhìn thấy đồ vật mà Ngô Phàm cùng với Thường Hồ cầm trong tay, Trần Phong đã hiểu rõ được chuyện gì đang xảy ra.

"Các người lại dám cướp bóc Vương Dao?" Trần Phong kinh ngạc đến ngây người.

Thật sự, đây là phản ứng đầu tiên của hắn, thế mà có người, dám cướp đoạt đồ vật của Vương Dao? ! Bọn hắn nhất định bị điên rồi!

Vào lúc nhìn thấy Ngô Phàm, hắn liền khẳng định là đứa nhỏ này không thể cứu được nữa. Không nói là lần trước Vương Dao đã cứu hắn một lần, chỉ bằng vào lực lượng của Vương Dao có thể đối kháng với hiệu trưởng mà nói, chỉ bằng vào một học sinh như hắn có thể ra tay hay sao? Đứa nhỏ này quả thực là tự tìm đường chết!

"Người làm sao lại có thể thanh tỉnh?" Ngô Phàm cảm thấy không lành, nói với Thường Hồ: "Chúng ta mau đi thôi."

"Đi cái gì mà đi?" Thường Hồ khinh bỉ, nói: "Không giết tên tiểu tử này, để cho hắn gọi điện thông báo cho Vương gia, chúng ta còn thể chạy đi đâu?"

"Thế nhưng mà...." Ngô Phàm phân vân, Trần Phong dù sao cũng đã cứu hắn một lần. Bất quá, rất nhanh, thần sắc hắn lập tức trở nên ngoan độc, cứu hắn một lần thì như thế nào? Hắn chỉ cần trở về dung hợp bình thuốc thử gen này, thì tương lai liền có thể trở thành cường giả... Trần Phong, phải chết!

"Tốc chiến tốc thắng." Thường Hồ hạ lệnh.

Ba gen chiến sĩ cấp E, hướng về phía Trần Phong vọt tới, ba cấp E đối phó với một cấp F? Cái này căn bản cũng không phải là một trận chiến đấu, mà là lấy dao mổ trâu giết gà!

"Vù!" Ba người phóng tới Trần Phong.

"Hừ." Trần Phong chỉ hừ lạnh một tiếng.

Lần này cũng như thế, giống như lần trước hắn đi theo mấy người Từ Phi, hắn chỉ có thân phận là một chế tác sư, đứa nhỏ đáng thương này, chắc hẳn là hắn không biết sức chiến đấu chân chính của mình a?

"Lần này, ta sẽ để cho ngươi kiến thức một chút." Trần Phong tự lẩm bẩm trong miệng.

"Chết đi!" Trương Linh chủ tu thuộc tính nhanh nhẹn, có tốc độ cực nhanh, là người thứ nhất xông tới trước mặt Trần Phong, tốc độ của nàng nhanh nhất, công kích cũng hung mãnh nhất, đối phó với những tên chế tác sư cấp thấp như Trần Phong, bình thường đều là miểu sát!

Xoạt! Hàn quang lóe lên, thế nhưng mà, chẳng ai ngờ được, Trần Phong vào thời điểm này lại bạo phát, liên tiếp dao gió từ trong tay hắn bắn ra.

Liên tiếp 10 phát!

"Cẩn thận!" Thường Hồ kinh hô một tiếng.

Trương Linh đã vọt tới trước mặt Trần Phong, căn bản không kịp phòng thủ, chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy từng đạo từng đạo dao gió cắt ra từng vết thương thật sâu ở trên người! Hơn nữa có một đạo dao gió bên trong, xẹt qua bên trên cổ của nàng, máu tươi bắn ra tung toé.

Chết! Trương Linh, cứ như vậy chết đi, hương tiêu ngọc vẫn, tất cả mọi người đều chấn kinh, một chiến sĩ cấp E cứ như vậy bị miểu sát? Không một ai có thể ngờ được! Ngô Phàm càng là trợn mắt hốc mồm, căn bản không dám tưởng tượng, tên Trần Phong lần trước chỉ có thể dựa vào thuốc thử gen này, hiện tại đã trở nên khủng bố như thế!

"Người kế tiếp." Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh lẽo, từ 32 điểm tinh thần lực tăng vọt lên 100 điểm, sức chiến đấu của Trần Phong cũng được tăng lên trên một phạm vi lớn! Uy lực của đao gió vô hạn, càng đạt đến một loại cấp độ nghe rợn cả người! Nếu như là cường giả cấp E thật sự, hắn còn không dám gây sự, thế nhưng đây cũng chỉ là mấy tên chiến sĩ cấp E bình thường mà thôi...sợ cái lông?

"Linh nhi!" Một tiếng gào thét phần nộ vang lên, đội viên thứ ba trong đội ngũ của Thường Hồ điên cuồng vọt tới.

"Chết đi." Trần Phong nhàn nhạt phát tay.

"Ong —— " 10 đạo đao gió trong nháy mắt bắn ra!

"Người cho rằng ta sợ người sao?" Người kia nộ hồng.

"Oanh!" Cánh tay phải của hắn biến thành một khối băng, hung hăng đánh thẳng về phía đao gió, một cỗ lực lượng kinh khủng trong nháy mắt toả ra.

Nhị tinh bí kỹ, Băng Tinh Quyền.

"Oanh!" "Oanh!"

Mười đạo đao gió trong nháy mắt bị phá hủy, lộ ra khuôn mặt dữ tợn của người kia, hắn phần nộ nói: "Nếu như không đánh lén, người cho rằng người có thể giết Linh nhi sao? Chỉ là một cấp F mà thôi, lão tử sẽ để cho người phải nợ máu trả bằng máu..."

"Cẩn thận!" Thường Hồ kinh hô một tiếng.

Người kia đột nhiên quay đầu lại, lúc này mới kinh sợ phát hiện, không biết từ khi nào, mười đạo đao gió ban đầu giết Trương Linh, thế mà không có biến mất, hơn nữa còn đang quay trở lại! Mỗi một đạo đao gió, đều mang theo tốc độ kinh khủng, từ phía sau lưng của hắn chém tới.

"Đáng chết." Hắn vội vàng quay người lại ngăn cản.

"Oanh!" Lại là một quyền, băng vụn văng khắp nơi, hắn rút cục cũng đánh nát được 10 đạo đao gió này, nhưng mà, trong nháy mắt hắn xoay người,

Trần Phong một lần nữa bắn ra 10 đạo đao gió, xuyên qua thân thể của hắn!

"Ngươi..." Hắn không thể tin được nhìn vào Trần Phong.

Mười đạo đao gió? Lại là mười đạo? Cái này đến tột cùng là cái năng lực quỷ gì?

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười nhạt một tiếng, nhìn về phía Thường Hồ, nói: "Như vậy, chỉ còn lại một mình ngươi?"

Sắc mặt của Thường Hồ trở nên khó coi.

Chiến sĩ cấp F? Gặp quỷ chiến sĩ cấp F!

Gen virus

Chiến sĩ cấp F nhà ai lại có thể cường hãn đến loại tình trạng này?

Trong vòng mấy giây đồng hồ giết chết hai chiến sĩ cấp E! Vên vện chỉ trong mấy giây thời gian, hai đồng bạn của hắn, một người có điểm nhanh nhẹn cao tới 300 điểm, một người có điểm lực lượng cao tới 260 điểm, cứ như vậy bị hắn chém chết tươi! Hơn nữa còn chết ở trong tay một chiến sĩ cấp F? Làm sao có thể?

"Người đến cùng là ai?" Thường Hồ hơi hoảng sợ quát to.

"Trần Phong, một sơ cấp chế tác sư." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Chế tác bà nội ngươi!" Thường Hồ gào thét: "Lão tử cũng không tin, hôm nay ta giết không được ngươi, giết ngươi, tất cả mọi thứ đều là của ta, cái gì đó Vương gia, cái gì đó Ngô gia, lão tử rời đi khỏi Kim Thành, căn bản không phải sợ các ngươi."

"Cạch!" Bắp thịt cả người của Thường Hồ bành trướng, biến thành màu vàng óng, giống như là một pho tượng bằng vàng.

"Muốn giết ta sao? Tới đây!" Thường Hồ gào thét.

"Coong!" Dao gió của Trần Phong bắn tới, chỉ lưu lại ở trên người của hắn một dấu ấn nhàn nhạt, căn bản là không tạo thành được bất cứ thương tổn gì.

"Ha ha, chỉ bằng vào một chút lực lượng này?" Thường Hồ cuồng tiếu:

"Thê chất của lão tử cao tới 450 điểm, phối hợp với gen năng lực, ngươi căn bản không thể giết được ta, xem như là cấp F đỉnh phong, thuộc tính tinh thần cũng chỉ có 100 điểm, coi như gen năng lực có mạnh hơn, cũng không phá được phòng ngự của lão tử!"

"Thật sao?" Trần Phong chỉ cười lạnh nói.

Vù! Vù!

Liên tiếp đao gió không ngừng ngưng tụ trong tay, lơ lửng trong không trung, vờn quanh bên người của Trần Phong, không ngừng xoay tròn.

"Đương đương!" Đao gió mấy lần bắn tới, đều không thể tạo thành thương tổn cho Thường Hồ, không đơn thuần chỉ là nguyên nhân thể chất cường hãn, quan trọng hơn là, gen năng lực của Thường Hồ!

"Người có thể làm khó dễ được ta sao?" Thường Hồ khinh thường nói.

"Thật sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười, nói: "Năng lực cường đại như vậy, người có thể chống đỡ được bao lâu?"

Sắc mặt của Thường Hồ biến hóa, nói: "Người cố ý chọc giận ta, là muốn ta nhào đến liều mạng với người hay sao? Ha ha, ta cũng không nóng nảy, dù sao ta cũng không vội rời đi, ân, ta muốn từ từ mài chết người..."

"Một khi gen năng lực của người biến mất hoặc là Vương Việt thanh tỉnh thì sao?" Trần Phong cười nói: "Như vậy thật là tuyệt a."

"Đáng chết." Sắc mặt của Thường Hồ trở nên khó coi.

Hiện tại học sinh làm sao đều tinh ranh như thế, đúng như Trần Phong nói, Trần Phong có thể trì hoãn thời gian, nhưng hắn lại không thể!

"Đây là do người bức ta." Thường Hồ hít vào một hơi thật sâu, nói: "Người sẽ phải hối hận."

"A a a a a a..." Thường Hồ bỗng nhiên lấy ra một bình chất lỏng đổ vào miệng, sau đó liền ngửa mặt lên trời thét dài, một sự tình kinh người phát sinh.

Bầu trời bỗng nhiên biến thành màu máu đỏ tươi, một vầng trăng tròn đỏ như máu xuất hiện trên không trung, bên trên thân thể của Thường Hồ phát tán ra một cỗ lực lượng làm cho người ta hoảng sợ, đây cũng không phải là lực lượng mà chiến sĩ cấp E bình thường có khả năng có được!

"Huyết Nguyệt? !" Sắc mặt của Vương Dao trở nên nghiêm túc.

"Huyết Nguyệt?" Trần Phong cảm thấy hơi ngoài ý muốn.

"Đây là một loại gen virus." Khuôn mặt nhỏ của Vương Dao trở nên nghiêm túc trước đó chưa từng có, nói: "Gen trong thân thể có tiềm lực vô tận, mà loại virus này có thể cưỡng ép phá nát gen, trong thời gian ngắn tăng lực lượng của mình lên trên diện rộng, cuối cùng có thể sẽ tạo thành các loại hậu quả như giảm thuộc tính gen xuống vĩnh viễn, hoặc là làm biến mất một loại gen năng lực nào đó, đương nhiên, cũng có khả năng là chỉ tổn thất một ít đoạn gen không có quan hệ."

"Thế mà còn có loại thuốc thử như thế này?" Trần Phong khiếp sợ.

"Có, thế nhưng loại gen virus này đều là hàng cấm." Vương Dao nhắc nhở Trần Phong: "Thứ này có uy lực rất lớn, phi thường khủng bố, căn bản là bị cấm sử dụng! Không biết tên gia hỏa này làm sao có được, nhưng người phải cẩn thận một chút."

"Virus..." Tròng mắt của Trần Phong hơi híp lại.

Trong thời gian này hắn đã công kích Thường Hồ mấy lần, nhưng mà cũng không có hiệu quả gì, mỗi một đạo đao gió chỉ có thể lưu lại trên người của Thường Hồ một dấu ấn nhàn nhạt, muốn tiêu diệt hắn, nhất định phải chờ cho đến khi gen năng lực của hắn hết thời gian hiệu lực. Mà lúc này đây, Thường Hồ đã tỉnh lại từ trong loại trạng thái kỳ dị kia.

"Có cảm thấy ngoài ý muốn hay không?" Thường Hồ nhẹ răng cười.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng chấn động trong cơ thể của hắn.

"Thật sự là lực lượng hoàn mỹ a." Thường Hồ tự lắm bẫm.

"Phục dụng loại gen này, coi như thắng người cũng trở thành phế nhân." Trần Phong từ tốn nói.

"Như vậy thì lại làm sao?" Thường Hồ nhẹ răng cười, nói: "Giết người, lão tử mang theo đồ vật bỏ trốn mất dạng, ai có thể quản được ta? Có những vật này, lão tử về sau coi như không tu luyện được cũng có thể làm phú hộ một phương."

"Người cho rằng ta không làm gì được người hay sao?" Trần Phong cười lạnh.

"Ha ha, quá ngây thơ, công kích của người không làm gì được ta, người hãy chịu chết đi!" Thường Hồ cuồng tiếu.

"Thật sao?" Trần Phong cười lạnh, nói: "Vậy thì thử một chút đi."

Hào quang màu vàng xung quanh người của Thường Hồ giảm đi, sau khi hấn hoàn thành biến đổi, cái gen năng lực biến hấn thành pho tượng màu vàng kia cũng lặng yên không một tiếng động biến mất.

Ngay vào lúc này, hàn quang trong mắt của Trần Phong lấp lóe.

"Ông —— " Hết thấy đao gió đang vờn quanh người Trần Phong bắn ra toàn bộ.

Cuồng phong loạn vũ!

"Oanh!" Gần một trăm đao đao gió bắn tới, ánh sáng màu xanh bay đầy trời, ùn ùn bắn tới thân thể của Thường Hồ, số lượng đao gió kinh khủng như vậy, hấn tin tưởng, coi như lực phòng ngự của Thường Hồ có mạnh hơn, bị nhiều đao ánh sáng đánh trúng vào cùng một vị trí như vậy, cũng sẽ bị trọng thương!

Nhưng mà, Thường Hồ chỉ cười một tiếng dữ tợn.

"Phá cho lão tử!"

"Oanh!" Thường Hồ xuất thủ.

"Ông —— " Một cỗ lực lượng kinh người tỏa ra từ trong tay của Thường Hồ.

"Oanh!" Một quyền đâm ra, long trời lở đất.

"Oanh!" Một tiếng nổ vang thật lớn truyền ra, 100 đao đao gió thể mà trong nháy mắt bị đánh vỡ nát!

"Quá yếu." Thường Hổ cười lạnh.

Trần Phong thậm chí có thể cảm giác được, không gian quanh người của Thường Hổ đang vận vẹo, bởi vì lực lượng của Huyết Nguyệt quá cường đại, cho nên mới có thể ảnh hưởng không gian ở xung quanh?

Trần Phong nhìn chăm chăm vào Thường Hổ, hắn đang tìm kiếm sơ hở.

Lực lượng của Huyết Nguyệt có mạnh hơn, cũng không có khả năng ảnh hưởng đến toàn bộ cái thế giới này! Có khả năng hắn chỉ có thể ảnh hưởng đến mấy người ở đây, hoặc cùng lắm là một mảnh khu vực nhỏ mà thôi!

Toàn bộ thế giới màu máu này, có nhiều khả năng chỉ là một loại ảo ảnh!

Cái vòng trắng máu kia, tất nhiên cũng chỉ là giả!

Làm như thế nào mới có thể phá được loại cục diện này? Trần Phong dùng ánh mắt nhìn chăm chú.

Nhưng mà, Thường Hổ căn bản sẽ không cho Trần Phong thời gian suy nghĩ, sau khi dùng một quyền đánh nát đao gió của Trần Phong, hắn dứt tọng nhìn vào Trần Phong, trong ánh mắt bắn ra sát khí nồng đậm.

"Ta đã nói qua rồi, ta sẽ giết chết ngươi!"

Còn chưa đủ mất mặt sao?

Thường Hồ đột nhiên lao vọt tới.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng đáng sợ ngưng tụ ở trong tay của Thường Hồ, đánh về phía Trần Phong.

"Trần Phong!" Sắc mặt của Vương Dao biến hóa.

Vương Việt vẫn còn chưa đột phá, nàng căn bản là không có cách nào có thể xuất thủ.

"Oanh!" Ánh sáng màu trắng chói mắt bạo phát.

"Xong rồi." Vương Dao thảm than một tiếng, không biết vì sao, trong nội tâm của nàng lại có một chút thất lạc.

"Biến số... cứ như vậy biến mất sao?" Nàng tự lẩm bẩm, vô ý thức nhìn về phía Trần Phong, lại kinh ngạc phát hiện, ở nơi đó, Trần Phong vẫn y nguyên đứng ở đó không mất một cọng lông nào!

Trần Phong vẫn còn sống? Cái miệng nhỏ nhắn của Vương Dao hơi nhếch lên.

Trần Phong, vậy mà vẫn còn sống, hần bình tĩnh đứng ở nơi đó, thậm chí ngay cả sắc mặt cũng không biến đổi một chút nào, mà trước mặt hắn, Thường Hồ vốn nên dùng một quyền đánh chết Trần Phong, lại quỳ rạp xuống trước mặt của Trần Phong.

Mặt đất, bị đập ra một cái hố to! Đến cùng đã phát sinh ra chuyện gì?

Ngay cả Vương Dao có thể nhìn thấu mọi thứ, cũng có chút mơ hồ.

"Làm sao có thể!" Thường Hồ gầm nhẹ một tiếng, tràn ngập sự không cam tâm.

"Ha ha." Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, cúi người xuống, nói khẽ bên tai của Thường Hồ: "Bây giờ ngươi cảm thấy có khỏe hay không?"

"Ta muốn giết ngươi!" Thường Hồ gào thét.

Lực lượng kinh khủng bốc lên, nhưng mà..hắn lại không thể động đậy! Chân đã gãy, tay đã phế.

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, gen virus phá vỡ gen trước tiên, lại là gen thân thể của hắn! Khiến cho tay và chân của hắn hoàn toàn bị phế đi! Hắn không phải chiến sĩ loại hình tinh thần, hắn là chiến sĩ loại hình thể chất a, hai tay hai chân không cử động được, đã khiến cho hắn triệt để biến thành phế nhân!

Làm sao lại như vậy...Thường Hồ cảm thấy tuyệt vọng.

Không phải nói loại tỷ lệ này rất là nhỏ hay sao? Không phải nói việc phá huỷ gen là ngẫu nhiên, nhưng mà bởi vì gen năng lực và gen thuộc tính chiếm cứ 99.99% tổng số lượng gen, coi như có muốn phá vỡ gen cũng phải bắt đầu từ hai loại gen này trước? Coi như không phải là hai loại gen này, vì cái gì hết lần này tới lần khác lại bắt đầu từ hai tay và hai chân?

Vì cái gì? ! Thường Hồ thật sự không rõ.

"Ngươi sẽ không có cách nào hiểu được." Trần Phong nở một nụ cười tươi rói nói.

Vào lúc Trần phong biết gen virus là một loại đánh bạc, hắn liền biết, tên Thường Hồ này sẽ không có cách nào đứng dậy được nữa! Bởi vì Trần Phong đã mở ra Quầng sáng may mắn.

"Kết thúc đi." Trần Phong giơ cổ tay lên.

"Hưu!" Đao gió hiện lên, Thường Hồ, chết.

Trần Phong phúi phúi tro bụi trên quần áo, hoàn toàn bình tĩnh như trước đây, nhìn về phía một người còn lại duy nhất —— Ngô Phàm.

"Như vậy, bây giờ sẽ đến phiên ngươi?" Trần Phong cười cười.

"Đừng có giết ta." Ngô Phàm bối rối, nhìn Trần Phong giống như là nhìn thấy ma quỷ.

Trong vài giây chém chết hai chiến sĩ cấp E, thậm chí ngay cả Thường Hồ phục dụng gen virus sức tăng sức chiến đấu lên, cũng phải quỳ rạp xuống trước mặt Trần Phong, hắn làm sao có thể là đối thủ? Hắn chỉ là một học sinh thôi a!

"Ta sai rồi." Ngô Phàm nói năng lộn xộn: "Ta chỉ là muốn lấy đồ xong rồi chạy đi, ta không hề muốn giết ngươi, ngươi cũng không nên giết ta, ngươi muốn cái gì, ta cũng có thể cho ngươi, ngươi muốn bao nhiêu tiền cũng được."

Trần Phong: "..."

Học sinh của trường cấp 3 Kim Thành, trí thông minh đều thấp như vậy hay sao?

Trần Phong lắc đầu, cũng đúng thôi, nếu như tên này có não, làm sao lại dám cướp đoạt đồ vật của Vương Dao?

"Ong —— " Trần Phong khẽ nâng tay lên.

"Ta là người nhà họ Ngô, đường ca của ta rất mạnh, biểu tỷ của ta cũng rất lợi hại, ngươi giết ta sẽ gặp rất nhiều phiền phức."

Ngô Phàm nhìn thấy Trần Phong đang đi tới gần, tinh thần gần như tan rã, gào thét: "Đừng có giết ta, thật sự là ta sai rồi, ngươi không thể giết ta, Ngô gia của chúng ta rất mạnh."

"A a a —— " Ngô Phàm hoảng sợ không ngừng lùi lại, không ngừng dùng các loại phương thức để khẩn cầu: "Trần Phong, ngươi chỉ là một người bình thường, không cần thiết phải đối nghịch cùng với Ngô gia chúng ta có đúng hay không? Ta cho ngươi tiền có được hay không?"

"Ha ha." Trần Phong lắc đầu cười cười.

"Kết thúc đi." Hấn bình tĩnh phát tay.

Đao gió hiện lên, máu tươi bắn tung toé, vẻ mặt của Trần Phong vẫn cực kỳ bình tĩnh, đối với một người đã từng cứu mạng mình, mà vẫn có thể nhẫn tâm hạ sát thủ, căn bản chỉ là một con súc sinh mà thôi? Hấn khẳng định, nếu như hấn buông tha cho Ngô Phàm, về sau mới thật sự là phiền toái lớn!

Trần Phong nhìn bầu trời một chút, bầu trời màu đỏ máu đã dần dần biến mất, hết thấy mọi chuyện, đã kết thúc.

"Người cứ như vậy giết Ngô Phàm, không sợ Ngô gia hay sao?" Trong ánh mắt của Vương Dao lóe lên sự hiếu kỳ.

"Ngô Phàm sao?" Trần Phong lộ ra nghi hoặc vẻ mặt, hỏi: "Đó là ai?"

"Phốc." Vương Dao bật cười, đôi mắt to linh động biết cười biến thành một đường cong hình lưỡi liềm, rất là rung động lòng người.

"Ta cũng có một vấn đề muốn hỏi cô." Trần Phong đột nhiên hỏi: "Nếu như bọn hấn to gan lớn mật muốn động vào cô thì sao?"

"Ừm..." Vương Dao nghiêng đầu nghiêng ngả một lát, có chút tiếc nuối nói: "Vậy thì xem ra Vương gia chỉ có thể nuôi Vương Việt cả một đời."

"Ha ha." Trần Phong cười to.

Không hổ là Vương Dao! Đó là thà để cho Vương Việt biến thành phế nhân cũng muốn giết mấy người kia?

Đúng như thế! Hấn hiện tại đã có thể khẳng định, tiểu cô nương Vương Dao này, tuyệt đối không phải là một người bình thường! Cho dù nàng đối đãi với Vương Việt rất tốt, thế nhưng Trần Phong vẫn không hề nhìn thấy một tia ám áp nào trong đôi mắt của nàng. Cái loại cảm giác này...rất kỳ quái.

Wương Dao, đến cùng là ai? Rõ ràng là chị em ruột, rõ ràng...Trần Phong kết luận, trên người của nàng, tất nhiên có một bí mật kinh thiên. Bất quá, người nào mà không có bí mật? Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Một lúc sau, thân thể của Vương Việt bỗng nhiên bắt đầu run rẩy, một cỗ lực lượng cường đại trong nháy mắt bạo phát, hết thấy huyền cảnh trong nháy mắt này liền vỡ nát, Vương Việt, đã thanh tỉnh!

"Oanh!" Quả cầu ánh sáng trong suốt nổ tung.

Vương Việt mở to mắt ra, vui mừng nói: "Ta đột phá rồi sao?"

"Ha ha, thật sự đã đột phá." Vương Việt mừng như điên, đến lúc hấn quay đầu lại, nhìn thấy Trần Phong, đột nhiên hỏi: "Người chưa đột phá cực hạn à?"

Hắn cảm giác khí tức trên người của Trần Phong, quả nhiên vẫn là cấp F!

"Ha ha." Vương Việt đắc ý nói: "Tinh thần lực của người có thể đuổi kịp được ta thì như thế nào? Người đầu tiên đột phá vào cấp E vẫn là ta! Ta chỉ cần trở về dung hợp loại gen kia thành công là có thể..."

"Oanh!" Vương Dao dùng một cước đạp bay hắn.

"Tỷ!" Vương Việt cảm thấy ủy khuất, lần biểu hiện này của hắn rõ ràng tốt hơn nhiều so với Trần Phong, tại sao lại đánh hắn.

"Còn chưa đủ mất mặt sao?" Vương Dao nhìn về phía trước, từ tốn nói.

Mà lúc này đây, Vương Việt mới chú ý tới một mảnh hỗn độn trên mặt đất, còn có mấy bộ thi thể máu thịt be bét, thể mới biết, mới vừa rồi đã phát sinh ra chuyện gì đó.

"Đi thôi." Vương Dao cũng không có giải thích.

"?" Vương Việt một mặt phát mộng.

Hợp tác

Trần Phong cũng không để ý đến hắc, vừa rồi tinh thần lực tiêu hao có chút lớn, hắc tranh thủ thời gian khôi phục lại một chút, hơn nữa ở bên trên hàn đàm, hắc nhìn thấy được một vật thể kỳ quái.

"Là tấm thẻ sắt kia." Trần Phong thuận tay cầm lên, đây là tấm thẻ sắt mà con rùa lớn kia đeo trên người.

Đỗ Mã...Trần Phong trầm ngâm một lát, là tên của con rùa đen kia? Hay là...

Trần Phong lắc đầu, nghĩ không ra, hắc thuận tay thu vào trong người, ngồi tại chỗ nghỉ ngơi một lát, chờ đến khi trạng thái tinh thần của hắc khôi phục, Vương Dao liền mang hai người bọn hắc trở lại doanh địa Thanh Phong.

"Gặp lại." Ân tình hôm qua cũng đã trả xong, Trần Phong cũng không có quá nhiều gúc mắc với Vương Dao.

"Chờ một chút." Vương Dao bỗng nhiên mở miệng nói.

"Có việc gì?" Trần Phong cảm thấy hơi ngoài ý muốn.

Vương Dao nhăn cái mũi thanh tú lại, suy nghĩ một chút rồi nói: "Người đi theo ta một chút."

Nàng mang Trần Phong đi ra bên ngoài.

"Tỷ? ?" Vương Việt một mặt phát mộng.

Rõ ràng là hắc đột phá đến cấp E, vì sao thái độ của tỷ tỷ đối với Trần Phong lại trở nên kỳ quái như thế? Chẳng lẽ vào lúc hắc đang đột phá, đã phát sinh ra chuyện gì? Vương Việt cũng không hiểu ra sao.

Mà lúc này, ở bên ngoài doanh địa, Vương Dao dùng tinh thần lực quét qua chung quanh, sau khi xác định không có người khác, lúc này mới nhìn về phía Trần Phong, trong ánh mắt lộ ra ý cười, nói: "Lúc đầu ta cũng không xác định được, nhưng mà từ biểu hiện hôm nay của ngươi mà nói..."

"Cô muốn nói cái gì?" Trần Phong hơi híп trông mắt lại.

"Tinh huyết Hải Long, ở chỗ của ngươi có đúng hay không?" Vương Dao bỗng nhiên mở miệng hỏi.

? ? ! Trái tim của Trần Phong nảy mạnh một cái.

"Cô nói cái gì?" Tâm thần của Trần Phong kinh hoàng, khuôn mặt lại không đổi sắc, ra vẻ rất là ngoài ý muốn nhìn Vương Dao, nói: "Làm sao có thể? Ta cũng không có đi xuống biển."

"Ta biết ngươi sẽ không thừa nhận." Vương Dao cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, nói: "Nếu như vật kia thật sự ở chỗ của ngươi, ngươi phải cẩn thận một chút, thứ này có giá trị vượt xa sự tưởng tượng của ngươi, những người kia sẽ không từ bỏ điều tra bất luận một người nào! Ta đoán chừng, tất cả mọi người ở núi Long Thệ lúc đó, tất cả đều đang bị điều tra âm thầm."

"Huống hồ, coi như ngươi thật sự có lấy được tinh huyết Hải Long, còn có thể sử dụng được hay sao?"

"Loại tinh huyết có cấp bậc kia, ngươi phải chờ bao nhiêu năm mới có thể sử dụng được? 5 năm? 10 năm? 20 năm? Bằng vào thực lực của ngươi bây giờ, bán tinh huyết Hải Long cho người nào cũng có thể bị diệt khẩu! Cho nên, nếu như ngươi đem tinh huyết Hải Long giao cho ta mà nói, ta có thể cho ngươi một lời hứa hẹn, có thể vô điều kiện giúp ngươi xuất thủ ba lần." Vương Dao ngẩng đầu nhìn Trần Phong, khuôn mặt nhỏ trở nên hết sức nghiêm túc.

Ba lần! Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy động tâm.

Hắn mới bắt đầu tu luyện được bao lâu, thì đã gặp được bao nhiêu lần nguy hiểm? ! Vô luận là Long gia ở núi Long Thệ, hay là người Biến Dị trong

rừng Thanh Sơn, có đôi khi, nguy hiểm sẽ vô tình tìm đến người! Muốn tránh cũng không có cách nào tránh!

Ở trong đại bộ phận tình huống, hắn đều có thể giải quyết, nhưng mà có một chút nguy cơ không đoán được, vẫn phải có một bối cảnh kiên cố! Mà Vương Dao, là một lựa chọn rất tốt!

Ba lần xuất thủ, tương đương với ba cái mạng của hắn! Lần mua bán này, có lời, hưởng hờ, đúng như Vương Dao nói, tinh huyết Hải Long ở trong tay hắn bao nhiêu năm mới có thể sử dụng được? Cầm ở trong tay lúc nào cũng là một củ khoai nóng bỏng, lúc nào cũng có thể xảy ra vấn đề!

Thế nhưng...Trần Phong lâm vào trầm tư, vấn đề hiện tại mà hắn lo lắng nhất, cũng không phải là Vương Dao, mà là Vương Việt! Hắn có quan hệ không tốt với Vương Việt, về sau cũng sẽ không tốt, thế nhưng Vương Việt chung quy lại là em ruột của Vương Dao!

Đây mới là vấn đề mà hắn lo lắng nhất, đương nhiên, hắn không lo lắng Vương Dao lại là loại người hay làm loạn kia, không phải vậy mà nói, bởi vì trợ giúp em ruột, nàng chỉ cần dùng một chiêu là có thể giết chết hắn. Lấy thực lực của hắn, làm sao có thể phản kháng? Hiển nhiên là không thể.

"Người đang lo lắng Vương Việt cùng với Vương gia sao?" Vương Dao bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Tròng mắt của Trần Phong hơi híp lại, không nói gì.

"Nếu là như vậy, người không cần phải lo lắng." Vương Dao lạnh nhạt nói: "Ta là ta, Vương gia là Vương gia, nếu như không phải bởi vì quan hệ với Vương Việt, những người kia ở Vương Gia ngay cả tư cách xách giày cho ta cũng không xứng."

Trái tim của Trần Phong nảy một cái.

"Ân oán của người cùng với Vương Việt, hãy tự mình giải quyết." Vương Dao nhìn Trần Phong một chút, đạm mạc nói: "Về phần Vương gia... ta đã nói qua sẽ giúp người xuất thủ ba lần, vô luận là cứu người hay là giết người, người ở trong này..."

Vương Dao nở một nụ cười khẩy, tản ra sát ý kinh người: "Bao quát cả người của Vương gia."

"Tê —— " Trần Phong hít vào một ngụm hơi lạnh.

Tốt cho một câu bao quát cả người của Vương gia! Hắn đã nhìn thấy rất rõ ràng, tiểu cô nương này sẽ không lừa hắn, cũng không cần thiết! Vào lúc nói đến Vương gia, sát ý lóe lên trong mắt của Vương Dao quả thực là rất kinh người!

Điều này nói rõ ràng——nếu như hắn yêu cầu Vương Dao giết một người của Vương gia, nàng sẽ không do dự tới giết! Điều này cũng có một chút kinh khủng.

Tiểu cô nương này, thật sự là người của Vương gia sao? Không, nếu như nàng là người của Vương gia, lấy thiên phú của nàng, Vương gia hắn sẽ bồi dưỡng trọng điểm nàng mới đúng, tại sao lại phải bồi dưỡng Vương Việt?

Nhưng nàng rõ ràng lại là chị ruột của Vương Việt, chuyện này thật là kỳ lạ a.

Vương Dao, cô đến cùng là ai?

"Ta vốn không nên làm những chuyện này." Vương Dao bỗng nhiên nhẹ giọng nói: "Hiện tại ta giúp Vương Việt làm những chuyện này, cũng chỉ là làm tròn trách nhiệm của một người chị, nếu như hắn vẫn cứ chấp mê bất ngộ, vẫn như cũ ở lại Vương gia, tương lai của hắn..."

Vương Dao chỉ nói đến đó liền ngừng lại, thế nhưng Trần Phong nghe xong vẫn cực kỳ kinh tâm động phách.

Vương gia... Vương Dao...quan hệ của bọn họ quả nhiên không đơn giản.

"Vì sao lại nói những chuyện này đối với ta?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Bởi vì phải giữ bí mật quá lâu, ta rất mệt mỏi." Hai con ngươi linh động của Vương Dao hiện lên một tia mê mang, rất nhanh liền trở nên thanh tỉnh, từ tốn nói: "Không làm cho người yên tâm, người sẽ đem tinh huyết Hải Long giao cho ta hay sao?"

Trần Phong lẳng lẳng nhìn nàng, Vương Dao cũng ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào Trần Phong.

Thời gian, tựa hồ ngừng lại ở trong thời khắc này.

Trần Phong chợt phát hiện ra, tiểu cô nương có thực lực kinh khủng, lãnh ngạo như sương này, cũng có một mặt khác, hẳn nhìn vào đôi mắt của Vương Dao, tựa hồ như thấy được cả thế giới.

Một hồi lâu.

"Tại sao cô khẳng định là tinh huyết Hải Long ở trong tay của ta?" Trần Phong thở dài.

"Trực giác." Vương Dao nghịch ngợm nháy mắt mấy cái.

"Cô thắng." Trần Phong đầu hàng.

"Hợp tác vui vẻ." Vương Dao nhàn nhạt vươn tay ra.

Trần Phong bắt tay với nàng, có một cảm giác vô cùng ấm áp.

Mua bán có lời

Trở lại doanh địa, Vương Việt đang nhàm chán đứng lướt web.

"Tỷ." Trông thấy Vương Dao cùng với Trần Phong trở về, Vương Việt bước tới nói: "Chúng ta..."

"Người đi về trước đi." Vương Dao khoát khoát tay, nói: "Ta với Trần Phong còn có chuyện riêng phải làm."

"? ? ?" Vương Việt một mặt phát mộng.

Cái này tính là gì? Hắn lại bị ghét bỏ?

Nhìn thấy tỷ tỷ mang Trần Phong rời đi, hắn bỗng nhiên có một loại dự cảm rất không ổn, Trần Phong sẽ không phát triển thành anh rể của hắn đó chứ?

Móa! Vừa nghĩ tới tình cảnh kia Vương Việt đã cảm thấy sợ hãi.

"Không, sẽ không." Vương Việt tự lẩm bẩm, tỷ tỷ chính là thần tượng của hắn, làm sao lại có thể coi trọng tên cặn bã Trần Phong này được! Hai người bọn họ nhất định là có chuyện khác, nhất định là như vậy!

Trên thực tế, Trần Phong cùng với Vương Dao thật sự là có một chuyện quan trọng phải làm.

Ở phụ cận núi Long Thệ đã bị phá hủy, lúc Trần Phong từ một trong bụi cỏ đào ra cái bình chứa Tinh huyết Hải Long, Vương Dao vẫn một mực im lặng.

"Như vậy là...người ở ngay trước mí mắt của chúng ta đem tinh huyết Hải Long giấu đi?" Vương Dao xoa xoa khuôn mặt nhỏ của chính mình.

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái.

"..."

Vương Dao có thể nói cái gì? To gan lớn mật sao? Thế nhưng mà người ta đã thành công! Nói thật, nếu như không phải nàng yêu cầu Trần Phong đến trợ giúp giải trừ cấm chế, nàng đúng là không thể phát hiện ra được vấn đề, mà trước khi Trần Phong lấy tinh huyết Hải Long ra, nàng cũng chỉ là hoài nghi mà thôi. Tên Trần Phong này, quả nhiên là bất phàm.

Hai người cũng không có dừng lại quá lâu, Vương Dao rất nhanh liền mang Trần Phong bay đi. Mà sau khi hai người bay đi không lâu, có một cỗ tinh thần lực cường đại quét qua nơi này, dừng lại một hồi lâu, cũng không phát ra cái gì, lúc này mới lặng yên biến mất.

"Kỳ quái...rõ ràng mình cảm giác được cái gì đó...là ảo giác sao?"

...

Buổi tối, Kim Thành, trong phòng cho thuê, Trần Phong đã trở về.

Vương Dao sau khi đưa hắn tới khu vực thành thị liền rời đi, Trần Phong liền tự mình đi về phòng của mình, sau khi về đến phòng hắn liền có một loại cảm giác nhẹ nhõm trước đây chưa từng có, giải quyết xong sự tình tinh huyết Hải Long, tảng đá đè nặng ở trong lòng của hắn rốt cuộc cũng biến mất.

Sau khi giấu tinh huyết Hải Long đi, hắn vẫn một mực cảm thấy lo lắng! Bởi vì hắn không có bất kỳ thủ đoạn đặc thù nào để che giấu, cho nên rất lo sợ bị một loại năng lực trinh sát nào đó điều tra ra, một mực lo lắng sẽ xảy ra chuyện! Cũng may mà những người kia cũng không có những thủ đoạn này.

Huống hồ, vô luận là được Vương Dao cứu mạng, hay là chuyển đi đến hàn đàm lần này, Trần Phong đều cảm thấy là mình mắc nợ nhân tình Vương Dao, loại cảm giác này, làm cho hắn cảm thấy rất khó chịu. Bây giờ dùng một giọt tinh huyết Hải Long không dùng được để trả nhân tình cho nàng, còn đối thêm được ba lần xuất thủ, hắn cảm thấy cuộc mua bán này không hề lỗ một chút nào.

Ít nhất —— hiện tại hắn còn có thể bàn luận quyền lợi ngang hàng với Vương Dao.

Không biết vì sao, ở trước mặt của vị tiểu thư này, hắn lại không muốn tỏ ra yếu thế, cho dù thực lực của hắn bây giờ vẫn còn rất yếu.

"Không thể nghỉ quá nhiều." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nghĩ thầm: "Trước mắt phải nhanh chóng tăng cường lực lượng của mình lên mới là chuyện trọng yếu nhất!"

Sau chuyến mạo hiểm lần này, thực lực chính thể của hắn đã đạt đến một độ cao mới!

Thuộc tính gen:

Lực lượng: 50

Nhanh nhẹn: 50

Thể chất: 50

Tinh thần: 100

Trạng thái trước mắt:

Thể lực: 50/50 (mỗi 1 điểm thể chất tăng lên 1 một điểm thể lực/ Hạn mức cao nhất)

Tinh thần lực: 100/100 (mỗi 1 điểm tinh thần tăng lên 1 điểm tinh thần lực/ Hạn mức cao nhất)

...

Trần Phong cảm thấy vô cùng vui mừng, thuộc tính tinh thần cuối cùng cũng đủ!

Căn cứ theo sự phỏng đoán trước đó, cải tạo Gen Kiến Vàng thành gen mạnh nhất, yêu cầu tiêu hao khoảng chừng 90 điểm tinh thần lực, còn có

một lượng lớn điểm giá trị may mắn!

"Hiện tại chắc là mình đã có thể thử nghiệm đột phá cực hạn! Thế nhưng, muốn đột phá cực hạn cần phải có thời gian, coi như có đột phá đến cấp E thực lực cũng sẽ không tăng lên quá nhiều, cũng không cần phải quá gấp, bây giờ chế tác ra gen mạnh nhất mới là chuyện trọng yếu nhất!" Trần Phong yên lặng phân tích.

Mục tiêu trước mắt thứ nhất, chính là chế tác ra gen mạnh nhất!

Trần Phong mở tủ lạnh ra, lấy ra tinh huyết Kiến Vàng còn lại, nhất thời cảm thấy bất đắc dĩ, mấy giọt tinh huyết nguyên bản có màu đỏ tươi lúc này đã trở thành màu xanh.

"Biến chất..." Trần Phong cười khổ, tinh huyết Kiến Vàng chỉ có thể lưu giữ được 3 ngày. Lúc trước hắn chuẩn bị 3 phần tài liệu tinh huyết Gen Kiến Vàng, hắn đã dùng một phần để chế tác thành công, một phần chế tác thất bại, còn lại một phần chưa kịp sử dụng, hắn dứt khoát bỏ vào bên trong tủ lạnh, không ngờ được mới qua được hơn 2 ngày, phần tài liệu tinh huyết này đã hư hỏng.

"Xem ra chỉ có thể chờ thêm mấy ngày nữa." Trần Phong trầm ngâm.

Không chỉ đơn thuần là vấn đề về tinh huyết Kiến Vàng, giá trị may mắn của hắn lúc này cũng chỉ còn lại có 3 điểm! Lần trước mới hoàn thành hai bước đầu tiên đã tiêu hao hết 15 điểm giá trị may mắn, bước cuối cùng dung hợp gen cùng với chế tạo ra dịch bồi dưỡng, không biết sẽ tiêu hao hết bao nhiêu giá trị may mắn nữa!

"Ít nhất phải chuẩn bị 40 điểm giá trị may mắn!" Trần Phong suy đoán, cho dù có khả năng là không cần nhiều như vậy, thế nhưng cứ chuẩn bị dư ra một ít là tốt nhất.

"Trong hai ngày này, mình sẽ đi thu thập tinh huyết Kiến Vàng và một ít tài liệu khác." Trần Phong cũng không còn lại bao nhiêu tiền, cũng chỉ có thể chuẩn bị được mấy thứ này.

...

Hai ngày sau.

Trong phòng cho thuê, Trần Phong vẫn còn bận rộn chuẩn bị tài liệu cho việc chế tác gen, hiện tại các loại tài liệu hắn đã chuẩn bị rất kỹ càng, giá trị may mắn cũng đã khôi phục được 40 điểm, cuối cùng thì hắn cũng đã có thể bắt đầu chế tác gen mạnh nhất.

Gen mạnh nhất sao, hắn chờ mong chuyện này đã lâu! Chuyện này —— chính là một bước đầu tiên trên con đường tăng cường thực lực của hắn!

"Oanh!" Trần Phong tiến vào trạng thái siêu chiều, trước đó đã từng có một lần kinh nghiệm, cho nên hiện tại Trần Phong vô cùng thuần thục, bước đầu tiên tìm kiếm gen, Trần Phong nhắm mắt lại, rất nhẹ nhàng hoàn thành! Tiêu hao 5 điểm giá trị may mắn.

Bước thứ hai, kích hoạt gen, mở Quảng sáng may mắn ra, Trần Phong dùng tinh thần lực thôi phát, khiến cho từng đoạn gen theo kích hoạt theo trình tự, tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn.

Bước thứ ba, dung hợp gen! Về mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc, hai bước đầu tiên hắn đã làm qua một lần, mà cái bước thứ ba này, chính là lần đầu tiên hắn thử nghiệm.

"Bắt đầu!" Trần Phong không dám mở to mắt, sợ bị quấy nhiễu, gen lạ lắm, dịch bồi dưỡng cũng lạ lắm, hắn nhất định phải dùng những tài liệu đang có, tự mình điều chế ra một phần dịch thể có thể phục chế gen!

Nước, tài liệu, dịch bồi dưỡng thông dụng...tất cả các loại tài liệu đều được Trần Phong dùng tinh thần lực khống chế, bởi vì các giác quan đều đã được phong bế, cho nên Trần Phong hoàn toàn không biết là mình đang sử dụng bao nhiêu liều lượng!

Thuốc thử gen thần kỳ

Số lượng tài liệu, nồng độ, tỉ lệ, liều lượng, toàn bộ đều giao phó cho Quảng sáng may mắn!

"Xoạt!" "Xoạt!" Giá trị may mắn nhanh chóng sụt giảm!

1 điểm, 2 điểm, 3 điểm... vẻ mặt của Trần Phong trở nên vô cùng nghiêm túc.

"Đích —— " "Đích —— " Một thiết bị bên trong căn phòng không ngừng lấp lóe quang mang, đó là thiết bị ghi hình!

Bởi vì đã nhắm mắt lại, Trần Phong không thể nhìn thấy cái gì, thế nhưng ở cái bước cuối cùng này, quá trình chế tạo ra dịch bồi dưỡng cần thiết cùng với trình tự dung hợp, hẳn nhất định phải ghi hình lại để sau này có thể xem lại!

"Ong —— " Trần Phong không ngừng điều khiển.

Thiết bị ghi hình đã quay lại hết thấy mọi việc, mỗi một loại tài liệu mà Trần Phong sử dụng, mỗi một cái trình tự, mỗi phản ứng xảy ra, thậm chí là tỉ lệ của mỗi một loại dung dịch, đều quay phim lại toàn bộ.

Bước thứ ba, đã hoàn thành, tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn, mà một bước này, hẳn chỉ cần xem đoạn phim quay lại là có thể làm được, không cần mở ra Quảng sáng may mắn nữa!

Như vậy...chỉ cần đem gen bỏ vào bên trong dịch thể bồi dưỡng để phục chế nữa là xong?

"Tê —— " Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, cái gen mạnh nhất này, rốt cục cũng sắp hoàn thành!

Gen lặng yên không một tiếng động dung nhập vào bên trong dịch bồi dưỡng, bắt đầu nhanh chóng phục chế cùng với sinh sôi, dưới tác dụng của

Quảng sáng may mắn, quá trình này không hề bị gián đoạn một chút nào.

Một bước cuối cùng này, hẳn không thể để xảy ra bất kỳ một sai lầm nào.

1 điểm, 2 điểm... Trần Phong nhìn màn hình số liệu hóa, chờ đến khi giá trị may mắn không tiêu hao nữa hẳn liền biết, cái cách điều chế 5 tinh cấp F cải tiến tạo ra gen mạnh nhất này, rốt cuộc cũng đã hoàn thành một bước cuối cùng!

Gen mạnh nhất, đã hoàn thành!

"Thành công rồi sao?" Trần Phong cảm thấy kích động.

Bên trong khay chứa có một vũng chất lỏng màu vàng óng tỏa ra ánh sáng lung linh, Trần Phong cẩn thận từng li từng tí đổ vào bên trong bình chứa, khởi động thiết bị quét hình gen, một dãy số liệu mới tinh xuất hiện bên trên màn hình số liệu hóa.

Gen tên: Gen Kiến Vàng biến dị

Loại hình gen: Đặc thù

Tác dụng gen: Cường ép tăng lên 1 điểm tinh thần lực.

Điều kiện hạn chế: giới hạn gen chiến sĩ cấp F.

Giới thiệu: Lấy tinh huyết của Kiến Cuồng Sa Mạc làm trọng điểm, dùng các loại tài liệu quý hiếm tiến hành tinh luyện cùng với bồi dưỡng, cuối cùng sinh ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

"Biến dị!" Vào lúc Trần Phong thấy hai chữ biến dị, kích động đến mức nhảy dựng lên! Thật sự là biến dị, cách điều chế cải tiến, đã thành công! Cách điều chế gen tuyệt đối không thể xuất hiện gen biến dị, rốt cuộc cũng đã xuất hiện!

"Ha ha." Trần Phong mừng như điên, tiêu hao trọn vẹn 30 điểm giá trị may mắn, hẳn rốt cục cũng đã thành công! Không đơn giản chỉ là vì hẳn thành công cải tiến cách điều chế gen Kiến Vàng, mà một lần thành công này, mang ý nghĩa là Trần Phong sau này có thể khai quật ra những cách điều chế chưa từng có khác! Bất luận cách điều chế nào, cũng có thể cải tiến!

"Quá mạnh." Trần Phong cảm thấy kích động, chỉ có điều là hẳn còn chưa kịp hưng phấn được bao lâu, đến lúc nhìn thấy tác dụng của Gen Kiến Vàng biến dị, nụ cười trên khuôn mặt của hẳn liền trở nên cứng đờ...

1 điểm? Cường ép tăng lên 1 điểm tinh thần? Trần Phong cho là mình đang nhìn lầm, sau khi đọc kỹ lại mấy lần, quả thật chỉ có 1 điểm.

"Làm sao có thể?" Trần Phong có chút phát mộng, cách điều chế 5 tinh chế tạo ra gen biến dị chỉ có thể tăng lên được 1 điểm thuộc tính?

Phải biết rằng, cách điều chế 5 tinh bình thường, đều có thể tăng lên 20 điểm tinh thần lực, cách điều chế 5 tinh chế tạo ra gen biến dị này là vô cùng hiếm thấy, vì cái gì vẹn vẹn chỉ có thể tăng lên được 1 điểm? Gen chiến sĩ cấp F chỉ có thể sử dụng được một lần, hơn nữa chỉ có thể tăng lên được 1 điểm tinh thần...

Trần Phong không biết nói cái gì, hẳn bỗng nhiên nhớ đến một thuật ngữ —— biến dị nghịch hướng!

Biến dị, không nhất định đều là tốt, mặc dù phần lớn các tình huống biến dị đều có thể tạo ra tác dụng tốt hơn, nhưng mà trong một số trường hợp, sau khi biến dị sẽ xuất hiện tác dụng kém hơn, loại biến dị này, được gọi là biến dị nghịch hướng! Chỉ có điều là tỷ lệ biến dị nghịch hướng thật sự rất nhỏ, nhỏ đến mức có thể bỏ qua không tính!

Mà bây giờ —— nó lại xuất hiện ở trong tay của Trần Phong.

Từ 20 điểm biến dị nghịch hướng thành 1 điểm? Trần Phong cảm thấy cạn lời, cẩn thận tính toán lần chế tác này, tiêu hao 30 điểm giá trị may mắn, tài liệu gen cũng tiêu hao đại khái khoảng chừng 20 vạn, lần tiêu hao này gần như khiến cho hẳn phá sản!

Đây chính là gen mạnh nhất mà Quảng sáng may mắn tạo ra sao? Trần Phong cảm thấy hơi đau lòng.

Hắn lắc đầu bó tay, trong lúc Trần Phong đang chuẩn bị đi nghỉ ngơi, bỗng nhiên sững sờ một chút, bởi vì vào lúc này, sau khi hắn so sánh số liệu của gen Kiến Vàng biến dị cùng với gen Kiến Vàng bình thường, rốt cục cũng chú ý đến chỗ khác biệt ở dòng miêu tả, tựa hồ như có một ít sai biệt rất nhỏ.

Gen Kiến Vàng biến dị: Cường ép tăng lên 1 điểm tinh thần.

Gen Kiến Vàng: Kích phát tiềm lực gen trong cơ thể, tăng lên 20 điểm tinh thần vĩnh cửu.

"20 điểm..."

"1 điểm..."

Trần Phong trầm ngâm, ngoại trừ chỗ đó ra, Trần Phong cũng ngạc nhiên phát hiện, thuốc thử Gen Kiến Vàng bên trên viết gen chiến sĩ cấp F vên vện chỉ có thể sử dụng một lần, cũng thay đổi thành giới hạn gen chiến sĩ cấp F!

"Vên vện có thể sử dụng một lần và giới hạn gen chiến sĩ cấp F..." Trần Phong suy đoán: "Chẳng lẽ có thể sử dụng nhiều lần? Thế nhưng mà, như thế cũng không có tác dụng gì a! Làm gì có người nào bỏ ra 15 vạn để tăng lên 1 điểm thuộc tính gen, đầu óc có bệnh?"

Nói như vậy, mình đã cải tiến ra một cách điều chế 5 tinh rác rưởi? Trần Phong dở khóc dở cười.

Bất quá...Trần Phong luôn có cảm giác mình đã bỏ lỡ điều gì đó.

"1 điểm thuộc tính...cường ép..."

Trần Phong nhìn vào đoạn miêu tả tác dụng của Gen Kiến Vàng biến dị, lâm vào trầm tư.

Một hồi lâu sau, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, thân thể hơi run rẩy.

"Cưỡng ép..." Trần Phong tự lầm bầm, trong mắt toát ra hào quang sáng rực.

Thì ra là thế! Đây mới là giá trị chính thức của cái cách điều chế này! Cũng bởi vì thêm hai chữ "Cưỡng ép" này, giá cả của loại gen biến dị này có thể tăng lên gấp mấy lần, cho dù vụn vặt chỉ có thể tăng lên 1 điểm thuộc tính gen!

Trần Phong nhìn hai chữ cưỡng ép bên trên dòng miêu tả thuộc tính Gen Kiến Vàng, đôi mắt phát sáng.

Kích phát tiềm lực sao? Không, nó căn bản không cần phải kích phát tiềm lực! Nó có thể cưỡng ép cho người tăng lên 1 điểm thuộc tính gen, vô luận người có tiềm lực hay không có!

Gen Kiến Vàng biến dị là một loại gen thần kỳ, vào thời khắc mấu chốt, nó sẽ trợ giúp người sử dụng vượt qua một bước cuối cùng, siêu việt cực hạn! Đây mới là giá trị chính thức của cái cách điều chế này!

Cưỡng ép đột phá! Vô cùng thần kỳ!

"Cách điều chế 5 tinh biến dị." Trần Phong cảm thấy kích động.

Tự mình mở tiệm

Hắn tin tưởng, lần này hắn đã kiếm lớn rồi! Cái Gen Kiến Vàng biến dị này, nhất định có thể bán ra được với một cái giá siêu cao, 30 điểm giá trị may mắn cùng với 20 vạn nguyên phí tổn, rốt cục cũng có thể kiếm về! Đương nhiên, tiền phí tổn này cũng không phải là cố định.

Ví dụ như, lần sau hắn có thể tiết kiệm được 10 điểm giá trị may mắn, là bởi vì lần sau hắn muốn điều phối dịch bồi dưỡng, không cần mở ra Quảng sáng may mắn nữa, mà chỉ cần căn cứ vào đoạn phim quay lại lựa chọn tài liệu, trực tiếp điều phối là được rồi.

Lần chế tác sau này, đã có thể tiết kiệm được 10 điểm giá trị may mắn.

Nói một cách khác ——phí tổn cơ bản để chế tác ra một phần Gen Kiến Vàng biến dị, là 20 vạn nguyên cùng với 20 điểm giá trị may mắn! Trần Phong suy nghĩ, tính toán bán ra với một cái giá phù hợp.

Về phần để cho mình dùng? Hắn căn bản là không nghĩ tới! Chính mình còn có thể làm ra thì sợ cái gì? Lại nói, hiện tại hắn còn chưa chuẩn bị thuốc thử dung hợp cấp E, bây giờ đột phá thì cũng có tác dụng gì?

Lúc này nếu phục dụng để đột phá, hắn sẽ phá sản ngay lập tức, không còn một chút vốn nào! Bây giờ hắn phải bán ra bình gen biến dị này, lấy tiền mua sắm tài liệu để tiếp tục chế tác, đây chính là một vòng tuần hoàn!

"Bây giờ bán bao nhiêu tiền thì được?" Trần Phong trầm ngâm, đây là một loại thuốc thử dung hợp gen chưa bao giờ xuất hiện qua! Cho dù việc đột phá cấp F cũng không tính là quá khó, cho dù chiến sĩ cấp F là tầng chót của xã hội, cho dù bọn hắn có rất nhiều phương thức để siêu việt cực hạn!

Thế nhưng —— sử dụng Gen Kiến Vàng biến dị của Trần Phong để đột phá, nhất định là một phương thức nhanh nhất!

"Trước tiên treo giá 1 triệu nguyên thử xem như thế nào." Trần Phong quyết định.

"Treo ở trên "Cộng đồng giả lập" đi." Trần Phong vội vàng đi vào "Cộng đồng giả lập", nhanh chóng đi đến cửa hàng gen Phong Các, vừa vào lúc chuẩn bị gửi bán Gen Kiến Vàng biến dị, hắn bỗng nhiên dừng tay lại, một bầu trời nhiệt huyết giống như bị dội một chậu nước lạnh. Bởi vì vào lúc này, hắn rốt cục nhớ tới một vấn đề quan trọng nhất—— phí thủ tục!

Phí thủ tục gửi bán ở cửa hàng, thế mà cao tới 5%! Lúc trước vì bởi vì gửi bán bình Gien Mộc Hùng biến dị 1 triệu nguyên kia, hắn đã phải trả trọn vẹn 5 vạn phí thủ tục, vền vền chỉ là vì vạch trần Đào giáo sư!

Không chỉ có như thế, về sau vì để lão bản Phong Ngâm của Phong Các công bố ghi chép giao dịch, hắn lại tốn thêm 5 vạn nguyên phí thủ tục! Trần Phong cũng không có trách Phong Ngâm, dù sao đó cũng chỉ là một cuộc giao dịch.

Thế nhưng, sau này mình gửi bán Gen Kiến Vàng biến dị thì sao? Bán một bình gen tốn 5 vạn phí thủ tục, mười bình chính là 50 vạn, hai mươi bình chính là 1 triệu! Trần Phong suy nghĩ một chút, liền cảm thấy cực kỳ đau lòng!

Bởi vì như thế cho nên hắn mới chậm chạp không ấn vào ô xác nhận gửi bán, mà vào lúc này, ánh sáng hiện lên, lão bản Phong Các, Phong Ngâm xuất hiện.

"Trần Phong?" Phong Ngâm cười nhẹ nhàng nói: "Lại tới gửi bán à?"

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Cám ơn vì đã ủng hộ cửa hàng của ta." Phong Ngâm cười không ngậm miệng được, nói: ""Cộng đồng giả lập" có tổ chức hoạt động tiêu thụ trong tháng, bởi vì người gửi bán gen, doanh thu bán hàng cửa tiệm của ta đã vượt xa cửa hàng đối diện của tên Kim Cương gà mờ kia, có thể cầm tới không ít phần thưởng."

"Còn có việc này sao?" Trần Phong cảm thấy kinh ngạc, xem ra ở chỗ nào cũng đều có sự cạnh tranh a.

"Ha ha, không chỉ như thế, ta cùng với Kim Cương học chung một trường, đang tiến hành cạnh tranh thực tập tốt nghiệp, mặc dù ta cũng không đề ý đến chuyện này, thế nhưng có thể vượt qua được hẳn, ta vẫn phải cảm tạ người đã trợ giúp." Phong Ngâm thân nhiên nói ra.

"Vậy thì không bằng người đem 5 vạn nguyên kia trả lại cho ta." Trần Phong trợn mắt nói.

"Chuyện này không thể được." Phong Ngâm dương dương đắc ý nói: "5 vạn nguyên kia, là do người yêu cầu ta công bố ghi chép giao dịch khách hàng, là tiền do ta kiếm được, ha ha. Bất quá, xem ở trên việc người trợ giúp ta, chờ đến mấy bữa nữa kết thúc hoạt động, ta có thể đem cách điều chế được khen thưởng bán cho người với một cái giá tiện nghi."

"Cách điều chế?" Bước chân của Trần Phong đột nhiên đình trệ.

"Đúng vậy." Phong Ngâm lúc này cũng không ý thức được Trần Phong có điều gì khác lạ, dương dương đắc ý nói với Trần Phong: "Bởi vì khuyến khích các cửa hàng, "Cộng đồng giả lập" tổ chức hoạt động tiêu thụ hàng tháng, một trăm người đứng đầu sẽ được khen thưởng cách điều chế, càng xếp ở các vị trí đầu phần thưởng càng lớn, ta đến lúc đó liền có thể được nhận một cách điều chế 3 tinh."

Cách điều chế! Trần Phong cảm thấy động tâm.

"Loại hoạt động này, "Cộng đồng giả lập" có thường xuyên tổ chức hay không?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi.

"Tổ chức rất thường xuyên." Phong Ngâm gật gật đầu nói: "Giống như là các hoạt động bán hạ giá ở siêu thị vậy, phải tổ chức một ít hoạt động mới có thể tăng doanh thu bán hàng lên a, trên cơ bản mỗi tháng đều có. Lại nói, mỗi khi giao dịch thành công một lần, "Cộng đồng giả lập" đều trích 1% cho chủ cửa hàng, doanh thu bán hàng càng nhiều, chủ cửa hàng càng có thể kiếm được nhiều tiền."

Thì ra là thế, Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Há, đúng rồi, lần này ngươi tới đây, là chuẩn bị gửi bán cái gì đó?" Phong Ngâm cười tùm tùm hỏi, hắn còn đang trông cậy vào Trần Phong để xông vào các vị trí đầu đây.

"Không có việc gì." Trần Phong khoát khoát tay liền rời đi.

Phong Ngâm không hiểu ra sao, nhìn thấy số liệu ở trong cửa tiệm không có thay đổi gì, không mua cũng không gửi bán cái gì, vậy thì Trần Phong tới để làm gì?

Mà lúc này, Trần Phong đã trở lại hiện thực, bắt đầu suy tư về vấn đề này. Trải qua một thời gian sinh sống ở cái thế giới này, hắn đã biết, những cách điều chế 4 tinh cùng với cách điều chế 5 tinh, chỉ có khi tổ chức hoạt động hoặc là một ít ủy thác, mới có thể xuất hiện. Dưới tình huống bình thường, người muốn mua cũng mua không được.

Còn hắn thì sao? Yêu cầu của hắn chính là những cách điều chế có độ khó cao này! Cho dù là để tăng trình độ chế tác lên, hay là để cải tiến cách điều chế, thì hắn cũng đều cần!

Đối với người nắm giữ Quảng sáng may mắn như hắn mà nói, thời gian học tập cách điều chế 1 tinh, cùng với thời gian học tập cách điều chế 5 tinh, thời gian chênh lệch cũng không quá nhiều. Đã như vậy, vì sao không chọn lựa cách điều chế có độ khó cao, nhanh chóng tăng trình độ chế tác của mình lên? Cho nên, hắn nhất định phải thu được cách điều chế có độ khó cao!

Chờ các nhiệm vụ ủy thác có chút không đáng tin cậy, hơn nữa có nhiều loại ủy thác quá nguy hiểm, hắn cũng không muốn đi mạo hiểm mạng sống của mình.

Đã như vậy...chỉ có tham gia thi đấu cùng với các hoạt động! Mà cái hoạt động tiêu thụ của các cửa hàng gen này, vừa vặn phù hợp với khẩu vị của Trần Phong.

Không chỉ đơn giản như thế, vô luận là phong ba của sự kiện Đào giáo sư hay là phí thủ tục gửi bán kếp xù lúc trước, Trần Phong đều đã có quyết định, mình tự mở tiệm là có lợi nhất!

Hạn mức cho vay

Một mũi tên trúng mấy con chim! Hấn nhìn nhìn thời gian, tháng này còn khoảng một tuần.

Hoạt động tiêu thụ tháng này hấn hấn là không thể chen chân vào, thế nhưng trước khi thi đấu gen tân tú, vừa vặn còn có hai tháng, đến lúc đó mình có thể hay không chen chân vào được các vị trí đầu cũng khó nói.

Coi như không đạt được phần thưởng cách điều chế có độ khó cao, lẫn lộn kiếm thêm một chút thu nhập cũng được, yêu cầu của hấn cũng không quá cao.

Ừm...có thể làm được, trong lòng của Trần Phong có dự định.

Mở tiệm! Bất quá, trước khi mở tiệm, hấn gặp phải một vấn đề rất lớn, Trần Phong vào tài khoản ngân hàng của mình, thở dài một tiếng: "Nghèo rớt mòng tơi a!"

Vì chế tác Gen Kiến Vàng biến dị, Trần Phong đã tiêu sạch sẽ số tiền tiết kiệm của mình, một chút cũng không dư thừa.

Trước tiên bán một ít gen? Trong tay của Trần Phong cũng còn một ít Gien Mộc Hùng biến dị, thế nhưng ngoại trừ mua về để nghiên cứu khoa học, bản thân của thứ này cũng có giá trị không cao, nhiều nhất cũng chỉ bán được 2, 3 vạn là cùng, về phần bán ra Gen Kiến Vàng biến dị, chỉ bằng vào 5 vạn nguyên phí thủ tục cũng đã làm cho hấn cảm thấy đau lòng muốn chết.

"Ừm..." Trần Phong tính toán sơ qua một chút, mua sắm một cái cửa hàng nhỏ trên "Cộng đồng giả lập", có giá 1 triệu nguyên, phí hoa hồng là 1%, cái tỉ lệ phần trăm ăn chia này hấn đúng là có thể tiếp nhận, thế nhưng điều kiện tiên quyết chính là —bây giờ hấn phải có 1 triệu.

"Đây là vấn đề gà có trước hay là trứng có trước." Trần Phong thở dài thườn thượt.

Chỉ có điều là vào lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, ở kiếp trước có các công ty tài chính cho vay, nơi này hắn là cũng có chỗ cho vay chứ? Nghĩ tới đây, Trần Phong liền lên mạng thăm tra, sau khi tìm hiểu một phen, hắn hơi nhíu chân mày lại. Những chỗ cho vay này...tựa hồ cũng không quá đáng tin?

Ngẫm lại, hắn vẫn là có ý định hỏi Mục Nguyên một chút.

"Có việc gì sao?" Mục Nguyên vào lúc này có vẻ đang bận bịu cái gì đó.

"Ừm, người đang bận làm cái gì à?" Trần Phong nhìn thấy sắc mặt mỗi mặt của hắn, liền hỏi.

"Không có gì." Mục Nguyên rất là bất đắc dĩ nói: "Cách đây không lâu ta đã đạt đến cấp E, gần đây đang chuẩn bị dung hợp gen cấp E, nếu dung hợp hoàn tất, trình độ chế tác gen của ta nhất định có thể tăng lên trên diện rộng! Vào lúc thi đấu gen tân tú, nói không chừng còn có cơ hội chen chân vào trong mấy vị trí đầu!"

Mục Nguyên nói xong lời cuối cùng lại có chút hưng phấn.

"Người chuẩn bị dung hợp năng lực gì?" Trần Phong hỏi.

"Linh Nhãn." Mục Nguyên hưng phấn nói: "Có thể tăng nhãn lực của bản thân lên trên diện rộng, trong bước dung hợp gen, còn có thể giúp người nắm giữ trạng thái cân bằng nhanh hơn, căn cứ theo thống kê của Hiệp hội chế tác gen, chế tác sư có được năng lực Linh Nhãn, xác xuất thành công trong bước dung hợp gen so với người khác cao hơn ba phần!"

"Mạnh như vậy sao?" Trần Phong cảm thấy sợ hãi thán phục, gen năng lực có thể phối hợp cùng với thuật chế tác gen hay sao?

"Đúng vậy." Mục Nguyên hưng phấn nói: "Ta vào lúc cấp F đã dung hợp một loại gen đặc thù có thể tăng trình độ chế tác lên, sau khi đạt đến cấp E đỉnh phong, nhất định có thể càng mạnh hơn, nếu như có vận khí tốt mà nói, sau khi nắm giữ nhị tinh bí kỹ của hai loại gen năng lực này, trình độ chế tác của ta, nhất định sẽ không thua bất luận một kẻ nào!"

Nhị tinh bí kỹ... tròng mắt của Trần Phong hơi híp lại. Các chế tác sư khác mặc dù không có Quang sáng may mắn, thế nhưng mỗi người đều có gen năng lực phụ trợ cường đại của chính mình, đối thủ bên trong thi đấu gen tân tú, chỉ sợ sẽ không đơn giản!

"Há, đúng rồi, người tìm ta có chuyện gì?" Mục Nguyên sau khi nói đủ thứ, lúc này mới nhớ tới là Trần Phong đang có chuyện tìm chính mình.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, nói: "Gần nhất ta đang cần một số tiền lớn, ta muốn hỏi là dùng thân phận chế tác sư có thể đi vay hay không? Là những công ty cho vay chính quy ấy, thế chấp giấy chứng nhận chế tác sư cũng được, ta cũng không muốn chụp ảnh khoả thân! Ta đã hỏi qua, bọn hắn cũng không cần ảnh khoả thân của nam."

Chụp ảnh khoả thân? Không cần nam? Ta thao, cái này là chuyên cho các nữ sinh đại học vay mà! (Phương thức thế chấp ảnh khoả thân để vay tiền qua mạng)

Mục Nguyên dở khóc dở cười, hắn lúc này mới nhớ tới, Trần Phong chỉ là một tên tân thủ mới nhập môn. Nghĩ đến điểm này, hắn càng không biết nói gì, chính là cái tên tân thủ này, đầu tiên là hạ bệ Đào giáo sư, sau đó lại chế tạo ra thuốc thử gen Lôi Xà, khiến cho một người đi trước như hắn làm sao có thể chịu nổi đây? Quá đáng giận!

"Có " Mục Nguyên bắt đầu nói: "Về phương diện này Hiệp hội chế tác gen cực kỳ hào phóng, mỗi chế tác sư đều có thể được vay, Hiệp hội chế tác gen căn cứ vào sự cống hiến, cùng với trình độ chế tác, hoặc là danh tiếng, để định ra hạn mức cho vay của từng chế tác sư."

"Người chờ ta một chút, để ta xem một chút...ừm...ở chỗ này." Mục Nguyên gửi cho Trần Phong một cái ảnh chụp màn hình, nói: "Người ấn vào chỗ này là được, chỉ cần ấn vào chỗ đó, hệ thống bên kia sẽ xác minh tư liệu, sau đó sẽ lập tức truyền lại hạn mức cho vay đến cho người."

Xoạt! Bên trong màn sáng, hạn mức cho vay bên trong màn hình số liệu hoá của Mục Nguyên là 60 vạn nguyên.

"Ta nói cho người biết." Mục Nguyên nhìn con số trên màn hình rồi cuộc cũng tìm về được một ít tự tôn, nói: " Gen chế tác sư bình thường chỉ có hạn mức 10 vạn nguyên, nghe nói, mỗi khi tăng trình độ chế tác tăng lên 1 tinh, hạn mức cho vay sẽ được tăng thêm 1 vạn nguyên, giống như ta những chế tác sư có trình độ chế tác 50 tinh, mới có thể được cho vay nhiều như thế này. Đương nhiên, người cũng không cần phải nản chí, nếu người quả thật cần tiền gấp, ta có thể giúp người mượn một ít."

"Đề ta xem một chút."

Trần Phong dựa theo hướng dẫn của Mục Nguyên mở giao diện ra.

Xoạt! Một Logo cho vay bắn ra.

"Đề ta nhìn xem, ừm..." Mục Nguyên trợ giúp Trần Phong xem xét, nhưng mà đến lúc hắn trông thấy hạn mức cho vay của Trần Phong, vẻ mặt bỗng nhiên trở nên cứng đờ, thật lâu cũng không có phản ứng.

"Làm sao thế?" Trần Phong tự mình nhìn qua một chút, cũng cảm thấy sững sốt.

110 vạn! Hạn mức cho vay của hắn, lại được tới 110 vạn! (1 triệu 1)

"Làm sao có thể?" Mục Nguyên trừng lớn con mắt, một chế tác sư có trình độ chế tác 50 tinh như hắn chỉ có hạn mức cho vay là 60 vạn, Trần Phong là một tân thủ, làm sao có thể đạt tới 110 vạn? Cái này...Mục Nguyên có chút phát mộng.

Mà vào lúc này, Trần Phong giống như nhớ đến cái gì đó, nói: "Hắn là do sự tình Gian Mộc Hùng biến dị, cách đây không lâu có người ở Gen Công Hội tìm ta làm đăng ký."

Mục Nguyên rơi lệ đầy mặt, hắn lúc này mới nhớ tới, Trần Phong phát hiện loại gen biến dị thứ ba, đối với việc nghiên cứu gen có trợ giúp rất lớn, Hiệp hội chế tác gen tăng hạn mức cho vay của Trần Phong lên 110 vạn cũng là chuyện đương nhiên.

Gen mạnh nhất

Ta tại sao phải khoe khoang cùng với tên gia hoả này cơ chứ...Mục Nguyên tự lẩm bẩm, sự tự tin lúc nãy đã biến mất tăm.

Cúp điện thoại, Trần Phong cảm thấy hơi bất đắc dĩ, vừa rồi giống như là hắn đã làm tổn thương tình đồng chí? Tuy nhiên khi nhìn thấy hạn mức cho vay 110 vạn của mình, Trần Phong lại cảm thấy hưng phấn. Sau khi điền xong mẫu đăng ký, rất nhanh tiền cho vay đã được chuyển khoản vào tài khoản của hắn.

110 vạn! Đã tới tay!

"Mua cửa hàng!" Trần Phong toả ra ý chí chiến đấu sục sôi, mua cửa hàng Gen xong, tài chính của hắn rất nhanh liền có thể quay vòng, chỉ cần bán đi mấy bình Gen Kiến Vàng biến dị, số tiền 110 vạn mua cửa hàng không bao lâu liền có thể thu hồi lại!

Đi đến "Cộng đồng giả lập", Trần Phong đưa ra tư liệu cá nhân của chính mình, mua một cửa hàng. Hệ thống xét duyệt của "Cộng đồng giả lập" cũng không quá lâu, rất nhanh, ở một góc nào đó của "Cộng đồng giả lập", đã xuất hiện một cửa tiệm mới. Trần Phong đi đến trước cửa tiệm của mình, bên trong chỉ là một mặt tiền chừng 9 mét vuông, bên trong chỉ có mười cái quầy hàng thủy tinh, dùng để bày biện sản phẩm, mà lúc này, bảng hiệu của cửa tiệm đã biến thành màu trắng tinh, chờ Trần Phong tự mình đặt tên.

Trần Phong đi vào bên trong cửa hàng, có một màn sáng lơ lửng xuất hiện, hiển nhiên là đang chờ Trần Phong thao tác.

"Ừm...tên cửa hàng" Trần Phong bỗng nhiên hơi động linh cơ, viết vào ba chữ: "Gen mạnh nhất!"

Mặc kệ là loại gen nào, chỉ cần là loại gen mà hắn chế tác, nhất định sẽ làm ra được loại mạnh nhất! Ở cái thời đại này muốn xây dựng thương hiệu cũng không dễ dàng, có quá nhiều sản phẩm cùng loại, cho nên Trần Phong

mới đặt tên cho bảng hiệu cửa hàng là gen mạnh nhất! Thao tác mọi thứ xong, cửa hàng chính thức bắt đầu hoạt động.

"Keng ——Gen mạnh nhất bắt đầu hoạt động."

"Kiểm tra được cửa hàng của ngài phù hợp với điều kiện xếp hạng hoạt động tiêu thụ hàng tháng, xin hỏi ngài có muốn tham gia hay không?"

"Tham gia!" Trần Phong xác nhận không một chút do dự.

"Keng —— báo danh thành công! Doanh thu bán hàng trước mắt trong tháng của ngài là 0 nguyên, vị trí xếp hạng: 32012."

"Lại có hơn ba vạn cửa hàng." Trần Phong cảm thấy sợ hãi thán phục, loại cửa hàng cấp 1 này ở bên trong "Cộng đồng giả lập" thật sự là nhiều đến mức không hợp thói thường.

Tuy nhiên Trần Phong khẳng định, phần lớn các cửa hàng cấp 1, cũng chỉ là tham gia cho có khí thế mà thôi, các cửa hàng dự thi chính thức, cũng chỉ có 1000, 2000 cửa hàng mà thôi. Đương nhiên, những cái này đều không trọng yếu, mục tiêu của hắn cũng chỉ là một trăm cửa hàng đứng đầu mà thôi, nếu Phong Ngâm cũng có thể chen chân vào, hắn chắc hẳn là cũng có thể.

Về phần mấy cái vị trí đầu tiên...Trần Phong quét mắt một vòng, doanh thu bán hàng của mấy cái cửa hàng này đã vượt qua 1000 vạn, hắn căn bản không có tư cách cạnh tranh!

"Một cách điều chế 3 tinh, coi như là thu nhập thêm." Trần Phong cũng không quá quan trọng về chuyện này.

"Trước tiên treo sản phẩm của mình lên." Trần Phong treo mấy bình gen do mình chế tác lên.

Gen Kiến Vàng biến dị, 1 triệu nguyên.

Về phần Gien Mộc Hùng - chiến...Trần Phong ngẫm nghĩ lại, cuối cùng vẫn treo 99.999 nguyên.

Gien Mộc Hùng - chiến hãn chỉ còn lại có hai cái, sở dĩ treo giá cao như vậy, chính là vì muốn hấp dẫn lực chú ý của người khác, dù sao thì toàn bộ "Cộng đồng giả lập", cửa hàng bán ra Gien Mộc Hùng - chiến, chỉ có một mình hãn!

Có thể khiến cho nhiều người chú ý đến nơi này, mới có thể nhanh chóng tăng doanh thu bán hàng lên được.

Sau khi thiết lập xong mọi thứ, Trần Phong mới thoát ra bên ngoài hiện thực, đối với hãn mà nói, tham gia vào hoạt động tiêu thụ hàng tháng chỉ là một phần thu nhập thêm, cũng không cần phải quá để ý, trọng tâm của hãn vẫn chính là nhanh chóng tăng thực lực của mình lên! Chuẩn xác hơn mà nói ——chính là tăng tinh thần lực lên!

Hôm qua vào lúc chế tác Gen Kiến Vàng biến dị hãn đã phát hiện ra, tinh thần lực, theo dĩ vãng dùng 32 điểm tinh thần lực để chế tác cùng một loại thuốc thử gen, hoàn toàn không thể so sánh được với bây giờ! Sau khi tinh thần lực tăng lên 100 điểm, tốc độ chế tác của Trần Phong Gen đã được đề cao hơn gấp năm lần!

Tinh thần lực, mới là hạch tâm cần phải tăng lên! Tinh thần lực siêu cao, có thể làm cho thuật chế tác trở nên mạnh hơn, để cao tốc độ nắm giữ cách điều chế gen và xác suất thành công.

"Tinh thần lực hiện tại của ta, muốn đột phá mà nói..." Trần Phong trầm ngâm một lát, đột phá với hãn mà nói là chuyện không thành vấn đề. Có Gen Kiến Vàng biến dị, hãn chỉ cần có đầy đủ tiền tài liền có thể tùy thời đột phá, thế nhưng sau khi đột phá thì sao? Hãn lấy đâu ra thuốc thử dung hợp gen cấp E để dung hợp? Nếu như không có ý định dung hợp gen phụ trợ mà nói, thì loại gen năng lực nào có thể phối hợp được với đao gió?

Trần Phong lâm vào trầm tư, tri thức về loại phương diện này, hãn thật sự là thiếu sót quá nhiều. Kế hoạch của nguyên chủ nhân, chính là con đường của một chế tác sư thuần túy, Trần Phong nếu như không có ý định dung hợp gen phụ trợ, thì phải học tập một chút tri thức về loại phương diện này. Chỉ có thể hiểu được rõ ràng, mới có thể không chọn sai.

"Xem ra mấy ngày nay cần phải học một chút tri thức về phương diện dung hợp gen." Trần Phong xoa xoa đầu, các loại tri thức mà hắn muốn học tập, có quá nhiều.

Sau khi rời khỏi "Cộng đồng giả lập", Trần Phong liền tiến vào việc học tập toàn diện, thế nhưng mà, Trần Phong không biết là, hai bình gen mà hắn bày biện trong cửa hàng, đã gây nên sóng to gió lớn bên trong toàn bộ "Cộng đồng giả lập".

Tại "Cộng đồng giả lập", khu giao dịch, mỗi thời mỗi khắc, đều có người mua bán Gien Mộc Hùng, chỉ là, không ngờ được lúc bọn hắn đang lựa chọn Gien Mộc Hùng, chợt phát hiện ra có một loại gen mới xuất hiện, Gien Mộc Hùng - chiến.

"Cái này là thứ gì?" Có rất nhiều người không hiểu ra sao, sau đó mới phát hiện ra, cái này chính là loại gen Mộc Hùng biến dị thứ ba đã gây ra một trận ồn ào lúc trước! Vẫn như cũ là thuộc tính quen thuộc, giá cả quen thuộc.

"Thế mà còn bán 9 vạn 9 nguyên?"

"Tên gia hỏa này điên rồi sao..."

"Không phải chứ, thuộc tính cùng với gen năng lực của thứ này, nếu là gen chiến đấu mà nói, đoán chừng cũng chỉ có thể bán được 2, 3 vạn nguyên, hắn lại dám bán 9 vạn 9?"

"Nghe nói mấy lần trước hắn bán được 9 vạn 9 mấy lần, cho nên đã làm tưởng rằng đây là giá trị thị trường đi." Có người trào phúng.

"Thật là buồn cười, đó chẳng qua là do lúc đó thứ này xuất hiện lần đầu tiên, có giá trị nghiên cứu mà thôi." Vô số người cười lạnh.

Mà có một số ít người hiếu kỳ đến cái cửa hàng bán loại gen này, càng là bị cái tên bảng hiệu của cái cửa hàng này làm cho ngạc nhiên cùng với kinh hãi ——Gen mạnh nhất? Đồng loại gen, chỉ có gen ở nơi này là mạnh nhất?
!

"Ta thao, loại khẩu khí này..."

"Coi như là chế tác đại sư cũng không dám nói như thế a?"

"Có vận khí tốt chế tác ra được Gen Mộc Hùng biến dị thứ ba đã trở nên phách lối như thế?"

Gen nghịch phản

"Ha ha." Đám người liên tục cười lạnh, nhìn về phía một bình gen khác ở trong cửa hàng, sau một khắc, tất cả mọi người đều cảm thấy kinh ngạc, bên trong cái cửa hàng này, thế mà còn bán một bình gen 5 tinh!

"Là gen 5 tinh, Gen Kiến Vàng! Còn là biến dị." Có vài người có ánh mắt sắc bén, liếc mắt qua một chút liền nhìn ra hai chữ biến dị.

"Gen 5 tinh biến dị?"

"Híz-khà-zzz —— " Đám người hít vào một ngụm hơi lạnh, khó trách vì sao tên gia hỏa này lại phách lối như vậy, mới nhập môn không bao lâu đã chế tạo ra gen 5 tinh biến dị, chỉ là, bọn hắn bỗng nhiên cảm giác được cái gen biến dị này có điểm gì đó là lạ.

Mặc dù cái danh hiệu gen 5 tinh biến dị có vẻ rất ngu bức, thế nhưng nếu như cẩn thận nghiên cứu một chút...

"Cái thuộc tính này, có phải hay không là quá thấp?" Có người vô thức hỏi một câu.

Đám người vậy lại xem xét, đúng như thế, đường đường là gen 5 tinh, vì sao chỉ có thể đề thăng được 1 điểm tinh thần lực? Sau khi lên trên mạng tra xét một chút, nhất thời ai cũng cảm thấy buồn cười.

"Lại có thể là biến dị nghịch hướng!"

"Gen bình thường tăng lên 20 điểm? Cái gen biến dị này chỉ có thể tăng lên được 1 điểm?"

"Cái tên chế tác ra loại gen biến dị nghịch hướng này nên chui vào bên trong bụng mẹ đi thôi."

"Đây là gen phản tổ hay sao?"

Đám người nhanh tay trào phúng: "Bằng vào loại tiêu chuẩn này, thế mà còn dám gọi là gen mạnh nhất sao?"

Rất nhanh, từng cái bài post liên quan tới gen mạnh nhất, liền xuất hiện bên trên diễn đàn học thuật, loại gen biến dị nghịch hướng đáng sợ này, đã gây nên một trận nghị luận sôi trào. Bởi vì bài post trực tiếp viết lên năm chữ "gen biến dị nghịch hướng", cho nên các chế tác sư trên diễn đàn, đều cho rằng đó là sự thật, không có người nào hoài nghi bấm vào xem.

Trần Phong, một lần nữa nổi danh, thậm chí còn có người viết cho cửa hàng của hắn một đoạn quảng cáo ——gen nghịch phản mạnh nhất, nghịch một phát về số 1 luôn!

Có vô số người ở diễn đàn học thuật tiến vào "Cộng đồng giả lập" chiêm ngưỡng bình thuốc thử Gen Kiến Vàng nghịch phản về số 1 này, thuận tiện chụp hình chia sẻ cho bạn bè.

Cái tên Trần Phong phát hoả, cửa hàng Gen mạnh nhất phát hoả, chỉ là, lần phát hoả này lại có chút khác thường. Đương nhiên, bởi vì chuyện này, sự tình xảy ra ở đoạn thời gian trước cũng bị đào móc ra, Đào giáo sư không có gì bất ngờ cũng bị bọn họ lôi ra một lần nữa, người người đều biết.

...

Ở một biệt viện nào đó, Đào giáo sư nhìn về phía những người đi đường đang chỉ trở ông ta, sắc mặt trở nên đen thui, sau khi nhiệt độ của sự tình lần trước hạ xuống, ông ta mới dám đi ra bên ngoài. Ai biết được, hôm nay lại bị ai đó đào lên! Đi ra bên ngoài mua một chút đồ ăn cũng bị người ta khinh bỉ! Chỉ còn kém chút nữa là bị người ta chỉ vào mặt mắng chửi! Ông ta sau khi trở về mới biết được, cái tên gia hỏa đáng chết kia, lại gây ra sự tình!

"Dựa vào cái gì?" Đào giáo sư phát ra lửa giận, vì cái gì lần này là sự tình do tên Trần Phong kia gây ra, lại đào ra sự kiện của ông ta? Cái gì gọi là Trần Phong bởi vì bóc mẽ bộ mặt thật của Đào giáo sư mà nổi danh? ? ? Bóc mẽ con m* nhà các ngươi!

Ông ta bỗng nhiên cảm giác được có một chút không ổn, chẳng lẽ cái tên Trần Phong này về sau, chỉ cần gây ra chuyện, mặc kệ là tốt hay xấu, đều sẽ có người lòi sự tình của ông ta ra để mắng chửi? Đào giáo sư ngẫm nghĩ lại, chuyện này thật sự là có khả năng!

"Không thể như thế được, tuyệt đối không thể được." Đào giáo sư tự lẩm bẩm, nhanh chóng liên hệ với con trai của mình: "Tiểu Quân, cái tên gia hỏa đã hại cha kia! Bây giờ đang mở cửa hàng ở trên "Cộng đồng giả lập"."

"Con biết rồi." Đào Lập Quân thở dài: "Trước khi hấn ta mở tiệm mấy ngày, con đã phái người theo dõi hấn mấy ngày, chỉ có điều là một mực không tìm được cơ hội hạ thủ, lòng cảnh giác của tên gia hỏa này rất mạnh, sử dụng thủ đoạn ám sát chỉ sợ là không có tác dụng."

"Vậy chỉ có thể dùng thủ đoạn khác." Đào giáo sư hung dữ nói: "Ta muốn để cho hấn biến mất! Ta không bao giờ muốn nghe đến tin tức về hấn nữa, mặc kệ là tốt, hay là xấu!"

"Cha yên tâm đi." Trong ánh mắt của Đào Lập Quân lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, nói: "Con sẽ có chừng mực."

"Mau chóng xử lý đi." Đào giáo sư lúc này mới có thể dần sự bối rối xuống, cả một đời được người ta tôn kính, trong thời gian bị người khác khinh bỉ này, ông ta chính là sống không bằng chết! Nếu sớm biết như thế, ông ta cho dù đánh chết cũng không dám ra tay với Trần Phong.

"Hi vọng, chuyện này sẽ sớm trôi qua a." Đào giáo sư tự lẩm bẩm.

"Sẽ trôi qua." Đào Lập Quân lạnh lùng nói ra.

Đêm đó, có một nhóm lớn người ẩn hiện trên diễn đàn học thuật, bắt đầu xài đủ loại chiêu thức để bôi đen Trần Phong, từ tính cách cá nhân, cho đến tác phong sinh hoạt, không có chỗ nào là không cực kỳ xấu xa!

"Đây chỉ là sự bắt đầu." Đào Lập Quân cười lạnh: "Trần Phong, lần này ngươi sẽ chính thức biến mất!"

Nếu như không ám sát được, hắn sẽ không có ý định sử dụng nữa, nếu như Trần Phong an an ổn ổn làm làm một chế tác sư, hắn thật sự đúng là không có biện pháp gì, nhưng mà tự mình mở cửa hàng gen? Ha ha, đây chính là tự tìm đường chết a!

Ban đêm, Kim Thành, ở Vương gia, một thanh niên đang rèn luyện dưới ánh trăng, dưới sự khống chế của tinh thần lực, những cái lá cây ở trong không trung không một tiếng động xoay tròn, cuối cùng chính chính tề tề hạ xuống một tảng đá.

"Đã một năm rồi?" Thiếu niên thở dài một tiếng.

Thiếu niên này tên là Vương Thuần, năm nay 19 tuổi, là sinh viên đại học năm nhất. Hắn đã từng là thiên tài của Vương gia, trong lúc học cấp ba tinh thần lực đã đạt đến 40 điểm, mà sau khi tiến hành cường hoá gen, liền có thể rất nhanh đạt tới cấp F đỉnh phong! Sau đó, hắn liền vĩnh cửu kẹt ở chỗ này.

"Ông —— " Hắn vung vẩy cánh tay, một cuốn sách hư ảo xuất hiện trong bàn tay, tản ra ánh sáng màu lam lấp lóe.

"Vì người, ta đã làm đúng hay sai?" Vương Thuần thấp giọng nỉ non.

Ở cấp F, hắn đã dung hợp một loại gen mạnh mẽ thần kỳ, một khi dung hợp thành công loại gen năng lực này, tương lai hắn thậm chí sẽ có cơ hội nắm giữ thất tinh bí kỹ! Nhưng mà, cái gen năng lực này cũng có một tai hại rất lớn, đó là khiến cho việc đột phá cực hạn trở nên khó khăn hơn rất nhiều lần!

Hắn quá tự tin, tự tin đến mức căn bản không cần quan tâm đến chỗ tai hại này! Sau đó, hắn liền kẹt ở chỗ này ròng rã một năm. Những người trước kia chỉ có thể đuổi theo sau lưng hắn, những người lúc trước coi trọng hắn, bây giờ đã không còn ai nữa, toàn bộ tư nguyên của Vương gia cũng rơi lên trên người em họ của hắn.

Bỗng nhiên, có một ánh mắt đang nhìn chăm chú vào Vương Thuần, hắn vô thức liếc nhìn một cái, ở lối nhỏ phía xa, có một bóng người xuất hiện, sau khi liếc nhìn hắn một cái, lại làm như không nhìn thấy, bình tĩnh đi ra.

Là hấn...Vương Thuần xiết chặt nắm đấm, đó là em họ của hấn, Vương Việt!

Gian lận?

Vương Việt bây giờ vừa mới thi đại học xong, trở thành thủ khoa của trường cấp 3 Kim Thành, cũng là thiếu niên thiên tài bây giờ của Vương gia! Hôm qua sau khi Vương Việt trở về từ một di tích cổ, lại thêm tư nguyên trong nhà cung cấp, bây giờ Vương Việt đã vững chắc ở cấp E! Còn hắn, đã triệt để bị siêu việt.

"Ha ha." Vương Thuần cười một tiếng tự giễu, nói: "Chẳng lẽ cả đời này ta chỉ có thể dậm chân ở chỗ này?"

Về đến phòng, Vương Thuần yên lặng nhìn số tiền tiết kiệm của mình, tiến vào "Cộng đồng giả lập", bắt đầu tìm kiếm ở khu giao dịch, nhìn qua từng loại gen, sau đó lại lắc đầu.

Hắn nhớ kỹ, có một loại thuốc thử gen trong truyền thuyết có thể khiến cho người ta đột phá cực hạn!

Thế nhưng loại gen này lại chỉ có thể ngộ mà không thể cầu! Truyền thuyết, cuối cùng cũng chỉ là truyền thuyết.

Hắn đã tìm hơn một tháng, căn bản là chưa từng nhìn thấy, hôm nay tới nơi này, hắn cũng chỉ tùy tiện nhìn qua một chút, đi dạo trên đường phố "Cộng đồng giả lập", bỗng nhiên, Vương Thuần dừng bước chân lại, trông thấy một cửa hàng gen nhỏ trên đường, thế mà lại có rất nhiều người đang đứng lố nhố ở bên trong.

Giờ này mà vẫn còn đông khách như vậy?

Vương Thuần cảm thấy hơi kinh ngạc, hiện tại đang là đêm khuya cơ mà! Hắn nhìn quả bảng hiệu của cửa hàng —— gen mạnh nhất, còn có một chút giới thiệu vắn tắt, tâm thần nhất thời chấn động, gen ở đây đều là gen mạnh nhất hay sao?

Vương Thuần khuấy động tâm thần, đi vào bên trong, hắn liếc mắt qua một cái liền nhìn thấy một bình chất lỏng màu vàng óng, gen 5 tinh biến dị,

thậm chí ngay cả tác dụng cũng chỉ là tăng lên 1 điểm thuộc tính đơn giản.

"1 điểm?" Vương Thuần ngây người.

Nghịch phản? Thần sắc của Vương Thuần trở nên ngốc trệ, cái này sao có thể là gen nghịch phản? Gần đây hắn điên cuồng tra xét các loại thuốc thử có thể trợ giúp đột phá, so với bất luận kẻ nào đều thấy được rõ ràng tác dụng chân chính của loại gen này!

Cái này, chính là loại gen chuyên môn dùng để đột phá cực hạn!

Trái tim của Vương Thuần đập phanh phanh, loại gen trong truyền thuyết này, thế mà thật sự xuất hiện.

Đây chính là... Vương Thuần cắn đầu lưỡi một chút, khiến cho mình thanh tỉnh.

Hắn biết, cơ duyên thuộc về mình đã tới! Nhìn thấy tiền tiết kiệm trong tài khoản của chính mình, lại nhìn vào giá của cái bình gen kia, hắn quyết định đi mượn một ít tiền, cho dù là chỉ có một khả năng nhỏ nhoi, thì hắn nhất định cũng phải thử nghiệm! Vì tương lai của hắn!

Mà lúc này, sau khi Vương Thuần rời đi, trong cửa hàng vẫn như cũ có rất nhiều người đang ríu rít thảo luận, có một đám người đang cười cười nói nói, tựa hồ như là có thể khinh bỉ Trần Phong vài câu, thì mình liền có thể trở nên lợi hại thêm được một chút.

Một đêm dài, lặng yên trôi qua.

Vào ngày kế tiếp, sáng sớm, sự tình liên quan tới Trần Phong đã lặng yên giảm đi.

Cửa hàng gen mạnh nhất sở dĩ nóng nẩy, cũng là vì y vào Gien Mộc Hùng biến dị cùng với tên tuổi của Đào giáo sư, bây giờ thanh danh của Trần Phong đã bị bôi đen, mọi người tự nhiên cũng không có bao nhiêu hứng thú, nhưng mà chẳng ai ngờ được, ngay vào lúc này, một tin tức nặng ký bỗng nhiên truyền đến.

Gen Kiến Vàng biến dị, đã bán đi! Với cái giá 1 triệu nguyên trên trời! Tất cả mọi người lúc nghe được tin tức này đều trở nên ngây ngốc.

"Làm sao có thể?" Vô số người cảm thấy ghen ngào, loại gen rác rưởi kia, thực sự có người mua hay sao?

Có lẽ chỉ là lời đồn? Có rất nhiều người nghĩ đến cái khả năng này, nhao nhao đi đến cửa hàng gen mạnh nhất, mà ở nơi đó, cái quầy thủy tinh bày biện thuốc thử gen Gen Kiến Vàng biến dị kia, đã viết hai chữ bán sạch!

"Thật sự đã bán đi!" Đám người kinh ngạc đến ngây người.

Vì nhìn một chút cái Gen Kiến Vàng biến dị này, cái cửa hàng nhỏ gen mạnh nhất, lại có một đám người vây quanh, thậm chí toàn bộ đường đi đến cửa hàng gen mạnh nhất cũng trở nên chật cứng!

"Loại gen rác rưởi này, lại thực sự có người mua?" Rất nhiều người cảm thấy không thể tin được.

Mà bên trên diễn đàn học thuật, những người đang điên cuồng bôi đen thanh danh của Trần Phong, giờ khắc này bỗng nhiên im bật, vài phút trước bọn hắn còn đang bàn tán về chủ đề cái bình gen này sẽ không bao giờ bán được, không ngờ rằng...

"Có phải hay không là do Trần Phong tự mua?" Có người bỗng nhiên mở miệng nghi vấn.

Đám người giật mình một cái, nhất thời chột hiểu, rất có thể!

Hoặc nói là ——chính xác là như vậy!

"Ngoại trừ chính hắn, sẽ còn có ai mua loại gen rác rưởi này?"

"Đúng đấy, phải biết rằng, ngay cả thuốc thử gen tăng tinh thần lực lên 20 điểm cũng chỉ mới có mười mấy vạn, cái bình thuốc thử gen này của hắn chỉ tăng lên 1 điểm tinh thần lực cũng dám bán 1 triệu! Chỉ cần là người đầu óc không có vấn đề sẽ không mua cái này nha?" Đám người khinh thường nói.

"Nói như vậy, thật sự là do Trần Phong mua?"

"Đương nhiên!"

"Vậy hẳn nhất định có bệnh? Lãng phí tiền phí hoa hồng như thế cũng đâu có ý nghĩa gì?"

"Lãng phí tiền? Ha ha, vậy là ngươi không biết rồi! Đây chỉ là tuyên truyền thôi, mới mở cửa hàng vào ngày đầu tiên, cũng nên tốn ít tiền để làm tuyên truyền, những người khác bắt quá là giảm giá để tuyên truyền, mà tên Trần Phong này thì lại dùng loại phương thức này để tuyên truyền a, đúng rồi, nghe nói hẳn cũng tham gia xếp hạng hoạt động tiêu thụ hàng tháng?"

Đám người bỗng nhiên bừng tỉnh, xếp hạng hoạt động tiêu thụ hàng tháng? Chẳng lẽ là...đám người trừng lớn con mắt, ta thao, đây là gian lận trắng trợn a!

Tên gia hỏa này điên rồi hay sao? Phải biết rằng, coi như trước kia có người dám làm như vậy, cũng đều là lặng yên không một tiếng động tiến hành, giấu ở bên trong doanh thu bán hàng cửa hàng của mình, sợ bị người khác biết được, ảnh hưởng đến uy tín và doanh thu bán hàng của mình, mà cái tên Trần Phong này, căn bản chính là không kiêng nể gì cả a!

"Cộng đồng giả lập" chỉ rút hoa hồng 1%! Cũng liền mang ý nghĩa, chỉ cần 1 vạn phí thủ tục, liền có thể tạo ra doanh thu bán hàng 1 triệu nguyên! Vì phần thưởng, có sao lại không làm?

"Mặt mũi đâu!"

"Ta thao, như vậy cũng được hay sao?"

"Cái này cái này..." Đám người kinh ngạc đến ngây người.

Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, lại có người có da mặt dày đến như thế, phải biết rằng, làm chuyện gian lận như thế này, sẽ bị tất cả mọi người khinh bỉ a!

"Đúng là một tên không biết xấu hổ, thiên hạ vô địch." Có người cười lạnh, nói: "Người ta ngay cả mặt mũi cũng không cần, các ngươi còn có thể làm

sao?"

Mà lúc này, Trần Phong đã lên mạng xem tin tức, thấy tin tức Gen Kiến Vàng biến dị đã được bán ra, nhất thời mừng khắp khởi mua một nhóm lớn tài liệu, lại chế tác ra thêm một phần thuốc thử Gen Kiến Vàng biến dị.

"Xem ra là vẫn có người biết hàng nha." Trần Phong cảm thấy rất là hài lòng.

Tiêu hao 20 vạn nguyên mua tài liệu cùng với 20 điểm giá trị may mắn, tạo ra một phần thuốc thử Gen Kiến Vàng biến dị! Có lời!

Sau khi một lần nữa treo bán một bình Gen Kiến Vàng biến dị khác, Trần Phong liền an tâm đi học tập.

Mà giờ khắc này, ở cửa hàng gen mạnh nhất, những người ở chung quanh đang dùng vẻ mặt quái dị nhìn Trần Phong quang minh chính đại ở trước mặt bọn hắn treo lên một bình thuốc thử Gen Kiến Vàng biến dị, mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Như vậy rất tốt

"Hắn cứ như vậy treo lên xong liền đi?"

"Ngay ở trước mặt của chúng ta?" Đám người có một chút phát mộng.

Xảy ra chuyện như vậy, không nên giải thích một chút hay sao? Có nhiều người nghi vấn như vậy, phàm là người có một chút lòng tự ái, chẳng phải là sẽ đứng ra giải thích một chút hay sao? Nhưng mà, người này lại hoàn toàn không muốn giải thích. Trần Phong căn bản là không thèm để ý đến bọn hắn.

"Cái này..."

"Hắn không muốn giải thích, hay là căn bản không đem chúng ta để vào mắt?" Đám người giận dữ, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua người nào lại lớn lối như thế!

Thế là, cái tên Trần Phong lại một lần nữa phát hỏa, mà còn là phát hỏa cực lớn. Nếu như nói hôm qua phát hỏa là do mách lới gian lận doanh thu bán hàng, như vậy hôm nay Trần Phong phát hỏa, chính là do nhân cách của hắn.

Ừm...không biết xấu hổ cũng coi như là một loại nhân cách a?

Trên diễn đàn học thuật, mọi người đều ùn ùn kéo vào trách cứ. Tất cả các chế tác sư đều tuyên bố là xấu hổ vì là đồng nghiệp của Trần Phong! Thậm chí còn có người thỉnh cầu Hiệp hội chế tác Gen xóa tên Trần Phong đi vân vân.... Tóm lại, chỉ ngắn ngủi trong mấy giờ, tên tuổi của Trần Phong lại một lần nữa dương danh toàn bộ "Cộng đồng giả lập"!

Buổi chiều, vào lúc Trần Phong đang điên cuồng học tập tri thức về phương diện dung hợp gen, thì bỗng nhiên thu được tin nhắn của Mục Nguyên.

"Trần Phong, dạo này tên tuổi của ngươi có vẻ rất nổi tiếng a?"

"Cái gì?" Trần Phong có chút phát mộng.

Sau khi Mục Nguyên dờ khóc dờ cười giải thích cho Trần Phong một lần, Trần Phong mới biết được là chuyện gì đang phát sinh, đám ngu xuẩn kia, thế mà đang tưởng rằng hắn tự biên tự diễn? Thực sự là...

"Có phải là người tự bán tự mua hay không?" Mục Nguyên cũng không tin tưởng là Trần Phong sẽ làm loại sự tình này.

"Dĩ nhiên là không phải." Trần Phong lắc đầu.

"Thế nhưng mà cái bình gen 1 điểm thuộc tính kia..." Mục Nguyên cũng có chút không thể hiểu được.

"Sử dụng để đột phá trạng thái cực hạn." Trần Phong nhún nhún vai.

"Cực hạn... ta dựa vào, đột phá cực hạn? !" Mục Nguyên giật mình một cái, trực tiếp bị Trần Phong hù dọa, vội vàng hỏi: "Người đang nói là, cái đồ chơi này thế mà có thể sử dụng để đột phá cực hạn, cưỡng ép đột phá? !"

"Đương nhiên, không phải vậy làm sao ta dám bán đắt như vậy?" Trần Phong trợn mắt trừng hắn một cái.

"Ta dựa vào! Ta dựa vào! Ta dựa vào!" Mục Nguyên liên tiếp chửi tục ba lần, một lúc lâu sau vẫn không thể lấy lại được tinh thần, hắn biết Trần Phong rất có thiên phú, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, thiên phú của Trần Phong thế mà lại cường hãn đến loại tình trạng này!

Đây chính là thuốc thử gen đột phá cực hạn a! Bao nhiêu người kẹt ở chỗ này thật lâu cũng không thể đột phá cực hạn a! Chỉ cần một bình thuốc thử gen nho nhỏ như vậy, liền có thể giải quyết? Mục Nguyên mãnh liệt nuốt một ngụm nước bọt, hắn đột nhiên cảm giác được, thứ này bán 1 triệu nguyên, tuyệt đối là đáng giá!

"Người trâu." Đối với Trần Phong, hắn không còn lời nào để nói.

"Để ta giúp người giải thích." Mục Nguyên cười lạnh, nói: "Đám óc heo kia lại dám bôi đen thanh danh của người, ta phải đánh mặt bọn hắn thật tốt."

"Không cần." Trần Phong lắc đầu, nói: "Như thế này đã rất tốt."

"A?" Mục Nguyên sững sờ một chút.

"Có nghị luận mới có nhiệt độ." Trần Phong cười cười, nói: "Mặc dù là do ta lười biếng, thế nhưng bây giờ cộng đồng mạng đang sôi trào, tại sao phải lãng phí? Cứ để cho bọn hấn bơi đen đi, dù sao ta căn bản cũng không sợ."

Mục Nguyên: "..."

Cái tên gia hỏa này đối với loại phương diện này có vẻ như là rất hiểu a.

"Vẫn nên cẩn thận một chút mới tốt." Mục Nguyên nhắc nhở: "Người dù sao cũng đang tham gia hoạt động tiêu thụ hàng tháng, đoán chừng tiểu tổ giám sát hoạt động tiêu thụ của "Cộng đồng giả lập" đã tiến hành điều tra người."

"Cứ để cho bọn hấn tra đi." Trần Phong căn bản không quan tâm, nói: "Ta buôn bán rất đàng hoàng, tại sao phải sợ bọn hấn điều tra?"

Mà lúc này, ở trên "Cộng đồng giả lập", đúng như Mục Nguyên nói, tiểu tổ giám sát đang điều tra chuyện này, ở cái thời đại này, bởi vì có nhiều loại gen năng lực đặc thù kỳ dị, muốn ở trước mắt tiểu tổ giám sát gian lận, gần như là không có khả năng! Mặc dù tiểu tổ giám sát có gen năng lực đặc thù, gian lận cũng có gen năng lực đặc thù, thế nhưng một tên chế tác sư bình thường, làm sao có thể gian lận ở trên "Cộng đồng giả lập"?

Tiểu tổ giám sát của "Cộng đồng giả lập", có được năng lực điều tra mạnh nhất! Không có cái gì có thể giấu diếm được bọn hấn! Nhưng mà, vào hôm nay, tiểu tổ giám sát được tôn xưng là không chỗ nào không tra được này, đang điều tra sự kiện Trần Phong gian lận gần đây, lại không thể không ngậm bồ hòn!

"Có tra ra được cái gì không?" Tổ trưởng Lý Đại Khang của tiểu tổ giám sát hít vào một hơi thật sâu, hỏi.

"Không có." Hết thầy tổ viên đều hết sức hồ thẹn, vô luận là bọn hấn vận dụng loại gen năng lực nào, cũng đều phát hiện ra là cái người đã mua bình

Gen Kiến Vàng biến dị kia, chính là một người mua sắm bình thường!
Không có bất cứ một vấn đề gì!

"Tại sao lại có thể như vậy?" Lý Đại Khang cảm thấy hơi sốt ruột.

Cùng với các sự kiện khác không giống nhau, sự kiện về Trần Phong ảnh hưởng rất lớn, hơn nữa kết quả cũng rất rõ ràng, phía trên đã yêu cầu, nói bọn hắn phải mau chóng tìm ra chứng cứ để xử lý, nhưng mà, không có chứng cứ thì phải xử lý như thế nào? Kết quả điều tra về tên Trần Phong này, căn bản chính là bình thường đến mức không thể bình thường hơn a!

Tiểu tổ mười người của bọn hắn, mỗi người đều có năng lực điều tra đặc thù! Nhưng mà hiện tại lại không thể điều tra ra được cái gì.

"Hoặc là...Bản thân của người này đúng là không có vấn đề?" Một tổ viên nhỏ giọng nói ra.

Xoạt! Lý Đại Khang mạnh mẽ nguýt hất một cái, nói: "20 điểm tinh thần lực cùng với 1 điểm tinh thần lực, nếu bảo người mua người sẽ lựa chọn cái nào? Huống chi giá cả giữa hai bên còn chênh lệch gấp 5 lần?"

"Ta..." Tên tổ viên kia há hốc mồm, nhưng lại không nói thêm được cái gì.

Đúng vậy a, chính là bởi vì ai cũng biết cái điểm không hợp lý này, cho nên mới cảm thấy nhức cả trứng!

"Hôm nay chúng ta lại nhận được 100 thư tố cáo." Một tổ viên khác mở miệng.

"Ta biết rồi." Lý Đại Khang hít vào một hơi thật sâu, nhìn số liệu cửa hàng gen mạnh nhất trước mắt, hung dữ nói ra: "Tra, mạnh mẽ tra cho ta, ta cũng không tin, hắn không có bất cứ vấn đề gì! Hôm nay tăng ca, không đem tên gia hỏa này điều tra ra, không người nào được đi ngủ!"

"Vâng." Tiểu tổ giám sát lại tiến vào kỳ tăng ca bận rộn.

Mà vào giờ khắc này, ở trên mạng vẫn đang có một đám người khí thế ngất trời đang thảo luận.

Liên quan tới Trần Phong, liên quan tới việc tự biên tự diễn, liên quan tới hoạt động tiêu thụ hàng tháng, tiết tấu của chuyện này càng ngày càng trở nên nghiêm trọng! Trong thời gian này, có một ít cửa hàng nhìn thấy Trần Phong gian lận trắng trợn như thế mà vẫn vô sự, thế là mình cũng bắt đầu mời bằng hữu thân thích hỗ trợ gian lận doanh thu bán hàng, bị tiểu tổ giám sát đang phần nộ trực tiếp xử lý!

Bút top

Những chủ cửa hàng bị xử lý kia đi lên trên mạng tố khổ, khiếu nại là quy tắc hoạt động của "Cộng đồng giả lập" không công bằng, làm như thế sao có thể khiến cho người khác tin phục?

Nhưng mà, bọn hấn vô luận thảo luận như thế nào, liên quan tới việc Trần Phong gian lận doanh thu bán hàng, "Cộng đồng giả lập" từ đầu đến cuối đều không có bất kỳ một động tác nào. Chuyện này càng ngày càng trở nên nghiêm trọng, lòng hiếu kỳ của mọi người càng ngày càng nặng, thậm chí có người còn hoài nghi cái tên Trần Phong này là con riêng của lão bản "Cộng đồng giả lập"!

Trần Phong lại phát hỏa! Lần này, là thân phận cùng với bối cảnh thần bí.

"Con riêng của lão bản "Cộng đồng giả lập"?" Trần Phong nghiền ngẫm những cái bài post này.

Những người bịa đặt này cũng không có động não, nếu thân phận của hấn là thật, như vậy còn cần gì phải mở một cửa hàng nhỏ, gian lận doanh thu bán hàng để làm cái gì? Quá ngây thơ!

Bất quá, bởi vì nhiệt độ của những bài post lăng xê này, cửa hàng gen mạnh nhất của Trần Phong lại một lần nữa nghênh đón thêm một đợt cao điểm, doanh thu bán hàng một lần nữa dâng lên!

Bình Gen Kiến Vàng biến dị thứ hai, bán đi, vẫn như cũ là cái giá trên trời 1 triệu nguyên, chuyện này cũng không hề ngoài ý muốn của Trần Phong. Giá trị của thứ này, tuyệt đối là 1 triệu nguyên, nhiều quần chúng vây xem như vậy, chỉ cần có một người, chú ý tới giá trị của thứ này, thì sẽ trực tiếp mua đi. Khiến cho Trần Phong cảm thấy hơi ngoài ý muốn chính là, Gien Mộc Hùng biến dị thế mà cũng bán đi được với một cái giá 99.999 trên trời, bởi vì dư luận cùng với lăng xê siêu cao trong khoảng thời gian này, thế mà có thể bán đi được hai bình gen! Đối với Gien Mộc Hùng chỉ tốn có mấy ngàn nguyên tài liệu mà nói, đó mới chính là siêu lợi nhuận!

"Khó trách vì sao nhiều ngôi sao ca nhạc ưa thích tạo ra scandal như vậy."

Trần Phong ngẫm nghĩ lại ở kiếp trước, những ngôi sao ca nhạc hoặc là diễn viên nổi tiếng lâu lâu lại gây mâu thuẫn lẫn lộn với nhau, bây giờ hắn đã có một chút lý giải.

Vào một số thời khắc, sự nổi tiếng, chẳng khác nào là lợi nhuận, đến tận đây, doanh thu bán hàng của Trần Phong đã tiêu thăng đến 2 triệu 2, ngay cả xếp hạng hoạt động tiêu thụ hàng tháng, cũng trực tiếp chen vào vị trí 100 hạng đầu!

"Lọt vào 100 hạng đầu?." Trần Phong có chút ngây người.

Hắn vốn chỉ là đi đánh đám giả bộ cho có khí thế, dù sao thì cũng chỉ còn mấy ngày nữa là hết tháng.

Thế nhưng, khi nhìn thấy số liệu tiêu thụ bên trên doanh thu bán hàng hàng tháng, ngọn lửa nhỏ kia ở trong lòng của Trần Phong, bỗng nhiên lay động, hoạt động tiêu thụ tháng này, tựa hồ cũng không quá khó khăn?

Hắn ngẫm nghĩ lại thấy cũng không sai, tham gia hoạt động chủ yếu là các cửa hàng cấp 1! Một cửa hàng nhiều nhất chỉ có mười quầy thủy tinh để bày biện sản phẩm, coi như có bán gen chiến đấu thì có thể bán được bao nhiêu tiền?

Mà Trần Phong thì sao? Mỗi một lần đều là 1 triệu! Người nào có thể sánh bằng hắn? !

Trần Phong nhìn kỹ một chút số liệu trên bảng tiêu thụ.

Người thứ 100, doanh thu bán hàng 2 triệu.

Người thứ ba mươi, doanh thu bán hàng 5 triệu.

Người thứ ba, doanh thu bán hàng 10 triệu.

Chênh lệch rất là lớn!

Thế nhưng...Trần Phong tính toán doanh thu bây giờ của mình.

Mỗi ngày tích lũy được 24 điểm giá trị may mắn, 20 điểm dùng để chế tác Gen Kiến Vàng biến dị, 4 điểm dùng để chế tác Gien Mộc Hùng biến dị, tổng cộng doanh thu bán hàng là 1 triệu 4! Đáng tiếc Gien Mộc Hùng biến dị có thể bán được, là do hiện tại cửa hàng của hắn đang nổi như cồn, mới có thể bán ra được một ít, nếu không phải vậy chỉ bằng vào Gien Mộc Hùng biến dị hắn đã có thể kiếm một vỏ lớn.

Một ngày 1 triệu 4, bảy ngày thì sao? Gần 10 triệu!

Khoảng cách giữa Trần Phong cùng với vị trí thứ ba chỉ vênh vện kém một chút như vậy. Mặc dù đối phương cũng còn 7 ngày thời gian, thế nhưng bảy ngày cuối cùng này, doanh thu bán hàng của cái cửa hàng này hết cỡ cũng chỉ khoảng 12 triệu, chênh lệch cũng không phải là quá lớn.

"Chênh lệch 2 triệu..." Ánh mắt của Trần Phong bốc cháy, có khi nào hắn sẽ vọt được lên top 3?

Dưới tình huống bình thường, hắn đương nhiên sẽ không mơ mộng hão huyền như thế, thế nhưng bây giờ có sự lằng xê bất chợt này, khiến cho hắn ở trên đầu sóng ngọn gió, mặc dù tất cả mọi người trên mạng đều đang chờ bới hắn, thế nhưng cửa hàng gen mạnh nhất cũng bởi vì vậy mà kiếm lời lớn, đây là một thời cơ tốt để bứt lên phía trước tuyệt hảo! Khiến cho doanh thu bán hàng của hắn tăng vọt! Bảy ngày có thể vọt tới Top 3!

"Phần thưởng của top 3 chính là cách điều chế 4 tinh hiếm thấy." Tâm thần của Trần Phong khuấy động.

Đã có cơ hội nhận được cách điều chế 4 tinh hiếm thấy, hắn tuyệt đối sẽ không lãng phí! Như vậy thì mục tiêu kế tiếp ——Chính là bứt lên Top 3! Chỉ là, căn cứ theo kết quả tính toán, hắn vẫn còn cách Top 3 khoảng chừng 2 triệu, phần doanh thu bán hàng này làm như thế nào để lấp đầy?

"Làm thêm hai bình Gen Kiến Vàng biến dị nữa sao?" Trần Phong ngẫm nghĩ lại.

Mấy ngày trước hắn tích lũy được không ít giá trị may mắn, thế nhưng nếu như tăng sản lượng Gen Kiến Vàng biến dị, giá trị may mắn còn lại của hắn cũng sẽ tiêu hao hết sạch, về sau đi ra bên ngoài gặp nguy hiểm, sẽ không

có cái gì để bảo vệ mình. Cho nên, chưa đến tình huống tất yếu, trên người hắn nhất định phải cam đoan có ít nhất 10 điểm giá trị may mắn.

Tăng giá cả lên? 1 triệu đã là cực hạn, tựa hồ do sự tình hai ngày trước huyền não quá lớn, "Cộng đồng giả lập" không tìm được lý do gì để trừng phạt Trần Phong, cuối cùng chỉ có thể ra quy định đó là gen cấp F chỉ có thể bán với cái giá cao nhất là 1 triệu nguyên, khiến cho biện pháp nâng giá của Trần Phong chết từ trong trứng nước.

"Bất quá..." Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, Gen Kiến Vàng có thể biến dị mà nói, thế thì Gen Lôi Xà có khả năng biến dị hay không?

"Thử một chút xem sao." Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Chuẩn bị kỹ càng xong mười phần tài liệu Gen Lôi Xà, Trần Phong lại một lần nữa tiến vào trạng thái siêu chiều! Không sai, là trạng thái siêu chiều! Trần Phong nhắm hai mắt lại, mở Quầng sáng may mắn ra, cái trạng thái này, được hắn tự gọi là trạng thái siêu chiều!

"Oanh!" Vàng sáng trước mắt nổ tung, thế giới gen quen thuộc xuất hiện, nhưng mà, Trần Phong giờ phút này đã phong tỏa hết thảy các giác quan của mình, căn bản là không nhìn thấy cái gì hết, cũng không cảm giác được cái gì tồn tại, dưới sự giúp đỡ của Quầng sáng may mắn, hắn bắt đầu điên cuồng tìm kiếm.

Rất nhanh, bước tìm kiếm gen đã hoàn tất, tiêu hao 2 điểm giá trị may mắn.

"2 điểm..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Tiếp tục! Bước thứ hai, kích hoạt gen, ở dưới trạng thái siêu chiều, Trần Phong đem những đoạn gien này nhanh chóng kích hoạt, giá trị may mắn vào thời điểm này điên cuồng hạ xuống, 1 điểm, 2 điểm, 3 điểm... Cuối cùng tiêu hao mất 6 điểm!

Bước thứ ba, dung hợp gen, Trải qua một lần chế tác Gen Kiến Vàng biến dị, Trần Phong đã sớm xe nhẹ đường quen, điều chế dịch bồi dưỡng, một lần nữa tiêu hao trọn vẹn 10 điểm giá trị may mắn!

Gen Lôi Xà biến dị

Nhưng mà đến bước phục chế gen cùng với dung hợp, cũng không có tiêu hao quá nhiều, chỉ tiêu hao hết 2 điểm giá trị may mắn, liền hoàn thành bước dung hợp gen cuối cùng!

"Ong —— " Trần Phong cẩn thận từng li từng tí đem chất lỏng trong khay đổ vào bình chứa.

Xoạt! Chế tác gen, hoàn thành.

"Thành công rồi sao, quét hình gen!"

"Ong —— " Một chùm ánh sáng quét qua.

—— ———

Gen tên: thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị

Loại hình gen: Đặc thù

Tác dụng gen: sau khi dùng tinh thần lực dẫn nổ, sẽ tạo thành thương tổn to lớn.

Tinh thần tiêu hao: 20 điểm.

Giới thiệu: Thông qua tinh luyện tinh huyết Lôi Xà cùng với các tài liệu cần thiết kích phát ra lực lượng thần bí bên trong gen Lôi Xà, tạo thành một loại thuốc thử gen đặc thù.

—— ———

Biến dị! Trần Phong cảm thấy kích động.

Quả nhiên...cái Gen Lôi Xà này cũng có gen ẩn tàng! Bất quá, muốn làm cho loại gen này xuất hiện, không phải chỉ cần thay đổi dịch bồi dưỡng là

có thể, mà phải cải thiện cách điều chế mới có thể xuất hiện!

Chỉ có điều là, tại sao tinh thần tiêu hao lại là 20 điểm? Trần Phong cảm thấy không hiểu ra sao.

Hắn nhớ kỹ Gen Lôi Xà bình thường, tinh thần chỉ tiêu hao có 10 điểm! Cái gen này sau khi biến dị, vì sao tinh thần tiêu hao lại biến thành 20 điểm?

Lại biến dị nghịch hướng à? Trần Phong ngẫm nghĩ một chút, dứt khoát đi đến doanh địa rừng Thanh Sơn. Cái gen này không giống như Gen Kiến Vàng biến dị, dòng miêu tả tác dụng của Gen Kiến Vàng biến dị rất đầy đủ, là cường ép tăng lên 1 điểm tinh thần, Trần Phong có thể dựa vào đó định ra giá bán!

Thế nhưng Gen Lôi Xà biến dị thì sao?

Tinh thần lực tiêu hao gia tăng thành 20 điểm? Uy lực sẽ tăng lên được bao nhiêu? Hắn nhất định phải biết mới có thể định ra giá bán!

"Thử một chút thì biết." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn không dám đi ra ngoài quá xa, chỉ hoạt động ở khu vực gần doanh địa rừng Thanh Sơn. Ở phía xa, có một đầu biến dị thú cấp F đỉnh phong xuất hiện, tâm thần của Trần Phong khẽ nhúc nhích, đem bình thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị trong ném tới.

"Oanh!" Trần Phong dẫn nổ, bình chứa gen nổ tung trên không trung.

Sau đó...cái bình liền biến mất.

"? ? ?" Trần Phong có chút phát mộng.

Biến mất rồi? Không sai! Cái bình đã biến mất! Thuốc thử gen Lôi Xà trong nháy mắt phóng thích liền hóa thành một vòng lôi quang rồi biến mất, Trần Phong nhìn thấy tinh thần lực trong cơ thể đã tiêu hao 20 điểm, có chút ngây người, tình huống này là như thế nào? Thuốc thử gen Lôi Xà bình thường sẽ trực tiếp nổ tại chỗ, phạm vi 3 đến 5m xung quanh sẽ bị lôi điện bao phủ, vì sao thuốc thử gen Lôi Xà biến dị lại biến mất?

Nhưng mà, ở trong nháy mắt này, Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được cái gì đó, đột nhiên ngẩng đầu lên, trên không trung, trong chớp mắt, lôi quang nổ tung.

Một tia chớp hình rắn to lớn từ trên trời giáng xuống, bổ vào vị trí mà lôi quang biến mất, một con biến dị thú cấp F đỉnh phong, trong nháy mắt liền bị sét đánh nổ tung! Ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không thể phát ra.

"Cỗ uy lực này..." Trần Phong hít vào một ngụm hơi lạnh.

Lôi Xà! Đây mới thực sự là Lôi Xà! So sánh với lực phá hoại cỡ này, thuốc thử gen Lôi Xà trước kia chỉ có thể coi là một con giun a!

Thuốc thử gen Lôi Xà tuy mặc dù có uy lực của một kích cấp E, có đôi khi có thể bộc phát ra uy lực to lớn, ví dụ như ở trong nước biển, thế nhưng có đôi khi cũng rất yếu, ví dụ như lúc đối mặt với người Biến Dị, thế mà lại không thể đem người Biến Dị cùng với Phong Hồ thủ lĩnh nổ chết cùng một chỗ!

Thế nhưng nếu dùng cái này thì sao? Trần Phong khẳng định, nếu như Phong Hồ thủ lĩnh lại bổ nhào lên trên người của người Biến Dị, thay hẳn ngăn cản thương tổn, tuyệt đối sẽ bị tia chớp hình rắn này đánh nổ tung tại chỗ, cùng với người Biến Dị biến thành một đồng thịt vụn.

"Thứ này..." Tâm thần của Trần Phong khuấy động, tinh thần lực tiêu hao tăng lên gấp đôi, uy lực lại tăng lên gấp mấy lần!

Trần Phong suy đoán sơ qua, "Tạo thành thương tổn to lớn" trong miêu tả chắc hẳn là uy lực cấp E, trước kia Lôi Xà bình thường có uy lực đại khái là 100-200 điểm thuộc tính, mà bây giờ Lôi Xà biến dị, uy lực phát ra đại khái là 900-1000 điểm thuộc tính! Đồng dạng là thương tổn to lớn, nhưng lại chênh lệch cực lớn!

Về đến nhà, Trần Phong lại một lần nữa chế tác ra một phần.

"Bán bao nhiêu tiền thì phù hợp?" Trần Phong cảm thấy kích động.

"Tiêu tốn 50 vạn nguyên và 10 điểm giá trị may mắn." Hấn tính toán một chút tiêu hao khi chế tác Gen Lôi Xà biến dị, nhất thời cảm thấy âm thầm lú lẫm, khó trách vì sao uy lực của nó lại khủng bố như thế, vèn vèn chỉ là tài liệu tiêu hao, đã gấp năm lần Gen Lôi Xà bình thường!

Bán bao nhiêu thì phù hợp? Trần Phong suy nghĩ một lát, cuối cùng liền định giá 1 triệu nguyên! Người không phải muốn hạn chế giá cả hay sao? Ta cho người hạn chế! Gen Kiến Vàng biến dị tiêu tốn 20 vạn nguyên tài liệu và 20 điểm giá trị may mắn, Gen Lôi Xà biến dị tiêu tốn 50 vạn nguyên tài liệu và 10 điểm giá trị may mắn, mặc dù bán Gen Kiến Vàng biến dị kiếm được nhiều hơn, thế nhưng sau khi Trần Phong cẩn thận tính toán, ngược lại cảm thấy chế tác Gen Lôi Xà biến dị sẽ càng lời hơn một ít!

"20 điểm giá trị may mắn, có thể chế tác ra hai phần Gen Lôi Xà biến dị, tiêu hao hết 1 triệu nguyên tài liệu, giá bán 2 triệu, lợi nhuận 1 triệu. Mà đồng dạng 20 điểm giá trị may mắn, chỉ có thể chế tác ra một phần Gen Kiến Vàng biến dị, tiêu tốn 20 vạn nguyên, giá bán 1 triệu, lợi nhuận chỉ được có 0,8 triệu." Trần Phong yên lặng tính toán.

Mỗi ngày chế tác thêm được một phần Gen Lôi Xà biến dị, là hấn có thể tăng thêm được một chút độ thuần thực, đối với hấn mà nói, giá trị may mắn ngược lại mới là trân quý nhất!

Mà điều kiện tiên quyết chính là —— Phải có người phát hiện ra hiệu quả của Gen Lôi Xà biến dị! Hàng dùng một lần có giá trị 1 triệu, thực sự sẽ có người mua sao? Trần Phong cảm thấy hơi hoài nghi.

"Cứ thử một chút đi." Trần Phong ngẫm lại, vẫn cứ treo lên bán.

Gen Lôi Xà biến dị, 1 triệu! Loại gen này cũng không phải là loại gen đặc thù như Gen Kiến Vàng, Gen Lôi Xà biến dị cho dù có uy lực cường đại, thế nhưng chỉ có tự thể nghiệm mới có thể cảm thụ được lực lượng của nó!

"Mất bao lâu thì mới có thể bán được?" Trần Phong cũng nghĩ rất thoáng, nếu như có thể bán đi thì sẽ tiếp tục chế tác, nếu như không bán được, thì sẽ giữ lại làm con bài tẩy của chính mình.

Mà lúc này, ở trên "Cộng đồng giả lập", một ngày mới vừa mới trôi qua, đã làm cho sự chú ý của mọi người đối với cửa hàng gen mạnh nhất giảm xuống, sau khi Gen Lôi Xà biến dị được treo bán, lại một lần nữa khiến cho mọi người sôi trào. 1 triệu nguyên, một bình thuốc thử gen đặc thù xài một lần!

"Lại là một bình gen biến dị!"

"Ta khẳng định, cái tên Trần Phong này, khẳng định trong lúc vô tình đạt được thành quả nghiên cứu của một tiền bối nào đó hoặc là tư liệu truyền thừa, không phải vậy sẽ không có khả năng làm ra nhiều loại gen biến dị như vậy!"

Lại bán!

"Ta cũng cảm thấy như thế."

"Những chuyện này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là giá cả a!"
Đám người chỉ có thể bất lực chửi đậu xanh rau má.

Gia hỏa này điên rồi hay sao? Một bình Gen Kiến Vàng biến dị nghịch phản, treo giá 1 triệu, một bình Gen Lôi Xà biến dị, thế mà cũng dám treo giá 1 triệu? Có bị bệnh hay không?

"Cái đồ chơi này thật sự là biến dị à?"

"Mặc dù Gen Lôi Xà xuất hiện rất ít, thế nhưng ta vẫn nhớ được thuộc tính của loại gen này a." Có người đưa ra nghi hoặc.

Mọi người sau khi lên mạng thăm tra, lúc này mới phát hiện ra, Gen Lôi Xà biến dị của Trần Phong có thuộc tính giống nhau cơ bản với gen bình thường, chỗ cải biến duy nhất, chính là chỗ tiêu hao tinh thần.

Từ 10 điểm, biến thành 20 điểm.

"..."

Đám người cảm thấy trầm mặc.

"Lại là gen nghịch phản?"

"Quả nhiên là cửa hàng gen nghịch phản mạnh nhất, cái tên của cái cửa hàng quả nhiên không sai."

"Chết cười ta rồi."

"Ta nhớ được loại gen này bình thường chỉ có giá 20 vạn thôi mà?" Đám người cười như điên.

Còn ở đây lại treo giá tới 1 triệu! Đây nếu như là thuốc thử dung hợp gen thì cũng không sao, vì gen năng lực, vì tương lai của mình, sẽ có rất nhiều người liều một lần, nguyện dùng một cái giá cao để mua đi!

Thế nhưng mà... Loại này thuốc thử dùng được duy nhất một lần này ai mua để làm cái gì? Ném ra bên ngoài một lần sẽ không còn nữa! Ai sẽ tiêu xài 1 triệu để mua cái này? Thật là khôi hài.

Mà lúc này, ở bên trên diễn đàn học thuật, Gen Lôi Xà biến dị cũng rất nhanh gây nên sóng to gió lớn, có một đám người lại bắt đầu điên cuồng bôi nhọ Trần Phong, về phần sự tình của Trần Phong cùng với Đào giáo sư lúc trước? Đã sớm bị xem nhẹ, vết nhơ của Trần Phong quá nhiều, căn bản là không có người nào để ý đến Đào giáo sư nữa.

Chỉ có điều là, không ai chú ý tới, ở trước cửa hàng gen mạnh nhất, trong đám người, có một người nhìn chăm chăm vào bình Gen Lôi Xà biến dị thật lâu không nói.

Hắn gọi là Vân Trung Thiên, một gen chiến sĩ cấp E. Hắn đang chuẩn bị đi đến một địa phương rất nguy hiểm thám hiểm, đang tiến hành lần chuẩn bị cuối cùng, nghe nói cái cửa hàng này có bán ra Gen Lôi Xà biến dị, hắn dự định tới xem một chút. Thế nhưng lại không ngờ được cái bình gen biến dị này, thế mà được yết giá tới 1 triệu nguyên!

"Muốn tiền đến điên rồi." Hắn lắc đầu, chuẩn bị rời đi.

Chỉ là, vào lúc này, hắn chú ý tới hình ảnh bên trong cửa hàng, bên trong cái bình thuốc thử gen Lôi Xà kia, quang ảnh con rắn nhỏ ở bên trong, lôi điện lấp lóe tựa hồ so với những bình gen mà hắn mua sắm trước đó cường đại hơn rất nhiều?

"Tiêu hao 20 điểm tinh thần lực...Ấn chứa lực lượng cường đại hơn nhiều..."

Ánh mắt của Vân Trung Thiên sáng ngời, lúc trước hắn đã sử dụng một lần thuốc thử gen Lôi Xà, thế nhưng cái bình thuốc thử gen Lôi Xà trước mắt này, tựa hồ sẽ có uy lực không giống nhau? Không biết vì sao, hắn có thể

cảm giác được cỗ năng lượng làm cho người ta sợ hãi bên trong cái bình thuốc thử gen Lôi Xà biến dị kia.

Cái bình thuốc thử gen này, rất mạnh! Thế nhưng cái giá tiền này... Vân Trung Thiên đang tiến hành sự phân vân cùng với giấy dựa cuối cùng, hắn thấy, cái bình Gen Lôi Xà biến dị này, uy lực khẳng định phải lớn hơn so với bình thường, thế nhưng 1 triệu thật sự là quá đắt! Quá không hợp thói thường! ! !

Thế nhưng, gần đây có rất nhiều người bị cửa hàng gen mạnh nhất này hấp dẫn tới, hắn chỉ là một người ở bên trong! Hắn khẳng định, cũng sẽ có người khác dùng qua Gen Lôi Xà, cũng sẽ có người biết hàng, thời gian lưu lại cho hắn cũng không nhiều, có khả năng là chỉ một lát nữa, thứ này sẽ bị mua đi!

Mua hay là không mua? Vân Trung Thiên cười khổ một tiếng, đột nhiên minh bạch, hắn có lựa chọn sao? Nếu như lần này không trở về được mà nói, chính mình có tích lũy nhiều tiền hơn nữa thì có tác dụng gì? Hắn vừa rồi đã đi dạo một vòng, hết thấy những loại thuốc thử gen mà hắn có thể sử dụng, chỉ có loại này là đắt nhất! Nhìn qua cũng là mạnh nhất! Cho dù là những loại thuốc thử gen dùng một lần cấp E khác, cũng không mạnh bằng cái này! Hắn, không có sự lựa chọn.

Một hồi lâu, Vân Trung Thiên cắn răng một cái, trực tiếp hạ quyết định, mua!

Xoạt! Bên trong cửa hàng gen mạnh nhất.

Cái bình Gen Lôi Xà biến dị treo giá trên trời 1 triệu kia, thế mà cứ như vậy bán đi.

"! ! !"

Xung quanh cửa hàng gen mạnh nhất, hết thấy mọi người đang vây xem con mắt bỗng nhiên tròn to, nhìn thấy ở cái quầy thủy tinh bày bán Gen Lôi Xà biến dị, đã dán lên hai chữ bán sạch.

"Ta dựa vào?"

"Bán rồi sao?"

"Làm sao có thể!" Đám người kinh hô liên tục.

Bán! Lại bán! Lần này thời gian bán đi còn ngắn hơn, cái bình gen này mới treo lên được một giờ đồng hồ, thế mà đã được bán đi.

"Tên này gian lận quá trắng trợn a?"

"Đúng đấy, ta cảm thấy cái đồ chơi này ngay cả 10 vạn cũng không đáng!"

"Khiếu nại!"

"Ta cũng không tin là tiểu tổ giám sát sẽ thật sự mặc kệ!" Lửa giận của đám người bốc lên ngút trời.

Cái tên Trần Phong này làm việc thật sự là càng ngày càng không kiêng nể gì cả, trước kia tốt xấu còn treo khoảng một ngày rồi mới giả vờ giả vịt bán đi, hiện tại lại càng quá phận!

Ngay ở trước mặt tất cả mọi người, treo một giờ liền bán đi, người lừa gạt quỷ á? Thế là, một làn sóng khiếu nại to lớn được gửi thẳng tới văn phòng của tiểu tổ giám sát, trong một tháng này, khiếu nại liên quan tới cửa hàng gen mạnh nhất, tổng cộng số lượng đã vượt xa hết thấy các cửa hàng khác!

Bọn hần cũng không tin, tiểu tổ giám sát thực sự có can đảm mặc kệ chuyện này?

Nhưng mà, bọn hần cũng không biết là, tiểu tổ giám sát so với bọn hần càng gấp hơn, càng muốn nhúng tay vào chuyện này, thế nhưng mà, bọn hần tìm cả hai ngày trời, căn bản ngay cả một cộng lông cũng không tìm được!

"Nhanh, mau tiếp cận tên gia hỏa này! Hần là người vừa mới mua bình Gen Lôi Xà biến dị." Lý Đại Khang hét to.

Tất cả mọi người trong tiểu tổ giám sát đều dán ánh mắt vào người này, dự định lấy người này làm khâu đột phá, tìm ra chứng cứ chính thức.

"Nhìn chăm chăm vào hần cho ta."

"Lần này, nhất định phải tìm ra được chứng cứ." Đôi mắt của Lý Đại Khang sáng như đuốc, những người khác cũng tản ra chiến ý sục sôi.

Nhưng mà, bọn hắn nhìn chăm chăm ròng rã một ngày, cũng không có một chút chứng cứ nào.

Tên gia hỏa kia tựa hồ như đi vào một cái di tích nào đó thâm hiểm, chờ đến lúc hắn trở về, gãy một cánh tay, ở bệnh viện tiêu hao 300 vạn nguyên mới có thể chữa trị!

"Người này, rất bình thường." Tiểu tổ giám sát cười khô.

Tên gia hỏa vô tình mua sắm Gen Lôì Xà biến dị này, đúng là bình thường hơn cả mức bình thường, người bình thường gian lận doanh thu bán hàng, sẽ tự làm gãy một cánh tay của chính mình sao?

"Người bình thường sao?" Lý Đại Khang tự lẩm bẫm.

"Tiêu hao 300 vạn để chữa trị một cánh tay." Một tổ viên thở dài, nói:
"Người như thế, thực sự sẽ biết gian lận doanh thu bán hàng?"

Cả đám người trầm mặc.

Mà vào lúc này, bọn hắn phát hiện ra tên gia hỏa này, thế mà một lần nữa đi đến cửa hàng gen mạnh nhất của Trần Phong, hai bình Gen Lôì Xà biến dị vừa mới được treo lên, một lần nữa mua đi!

Bị đóng cửa

Hắn lại mua thêm hai bình Gen Lôi Xà biến dị!

Tất cả mọi người trong tiểu tổ giám sát mở to hai mắt, như thế này làm sao tra?

"Có phải hay không hắn là người của công ty chuyên môn kinh doanh phi pháp?" Có người suy đoán.

"Không giống." Một người lắc đầu: "Những người khác thì thế nào?"

"Hết thấy những người đã mua sắm đồ vật tại cửa hàng gen mạnh nhất, đều bị nhìn chăm chăm vào, nhưng cho tới bây giờ, vẫn không có phát hiện ra vấn đề gì!" Một tổ viên lắc đầu cười khổ nói, chỉ là một tên Trần Phong, một cái cửa hàng gen, bọn hắn đầu tư rất nhiều công sức và tài nguyên, thế nhưng vẫn không thu hoạch được bất luận điều gì.

"Đến cùng thì chuyện gì đang xảy ra..." Lý Đại Khang vô kế khả thi.

Một tên chế tác sư bình thường, thế mà lại có tâm tư kín đáo đến tình trạng như thế, có thể giấu diếm được tiểu tổ giám sát bọn hắn? Hoặc nói là, cửa hàng gen mạnh nhất căn bản không có chuyện ẩn ở bên trong? Nhưng khi nhìn thấy cái giá đăng bán rõ ràng không hợp lý kia, bọn hắn chỉ có thể cười khổ, làm sao có thể? !

"Trần Phong...người đến cùng đã dùng thủ đoạn gì để giấu giếm?" Lý Đại Khang nghiêng răng nghiêng lợi.

Bọn hắn trong khoảng thời gian này nhận phải áp lực quá lớn! Cấp trên mỗi ngày đều tạo áp lực, thế nhưng mà bọn hắn không có chứng cứ, có thể làm sao được? Vô luận điều tra như thế nào, Trần Phong cũng đều trong sạch, chẳng lẽ lại vô cớ đóng cửa hàng của người ta?

"Lão đại, phải làm sao bây giờ?"

"Nhìn chăm chăm vào, ta cũng không tin là hắc sẽ không lộ ra một chút dấu vết nào, theo người mua sắm càng ngày càng nhiều, hắc nhất định sẽ lộ ra sơ hở!"

"Đúng."

Mà lúc này, khoảng cách kết thúc hoạt động tiêu thụ hàng tháng, chỉ còn có ba ngày!

Ngày thứ ba đếm ngược, Trần Phong một lần nữa bán ra hai phần Gen Lôi Xà biến dị, mặc dù những người chú ý đến Gen Lôi Xà biến dị không nhiều, thế nhưng thực lực của những người này đều không tầm thường, sau khi cảm nhận được năng lượng to lớn bên trong thuốc thử gen, có rất nhiều người không do dự mua đi, nhìn sơ qua, uy lực của bình thuốc thử này phải gấp 3 lần so với bình thường!

Đương nhiên, những người bình thường thì sẽ không cảm giác được, bọn hắc chỉ có thể chửi mắng Trần Phong có hậu trường cứng rắn, không biết xấu hổ, tiểu tổ giám sát không làm tròn chức trách, "Cộng đồng giả lập" không công bằng vân vân..., khiến cho tên tuổi của Trần Phong lại tăng lên một bậc.

Mà lúc này, doanh thu bán hàng của Trần Phong đã đột phá 8 triệu, tiến vào mười vị trí đầu!

Ngày thứ hai đếm ngược, Trần Phong một lần nữa bán ra hai phần Gen Lôi Xà biến dị, doanh thu bán hàng đột phá 10 triệu, một đường băng băng vọt tới hạng sáu, mà lúc này, hạng thứ ba chỉ là 12 triệu! Chỉ cần làm nhiều hơn một phần Gen Lôi Xà biến dị, Trần Phong liền có thể ở trong ngày cuối cùng xông vào Top 3!

Về phần hai hạng đầu? Hạng nhất, doanh thu bán hàng 16 triệu!

Hạng hai, doanh thu bán hàng 15 triệu!

Trần Phong quét mắt một vòng, căn bản ngay cả ý nghĩ cạnh tranh cũng không có. Hai cái cửa hàng này vì cạnh tranh hạng nhất, không biết đã cử

hành bao nhiêu lần hoạt động bán hạ giá, đầu nhập một lượng lớn tiền tài, hẳn chỉ còn lại có một ngày thời gian, đánh chết cũng đuổi không kịp.

"Ngày mai lại chế tác ra bốn phần, xông vào Top 3." Trần Phong nhìn thấy chính mình còn thừa 40 điểm giá trị may mắn, rất là hài lòng, kế hoạch diễn ra hết sức thuận lợi.

Uy lực của Gen Lôi Xà biến dị xem ra cũng không tầm thường, Trần Phong thế mà thấy được mấy khách hàng quen, từ lúc hắn xông vào Top 3, cho tới bây giờ, cũng không có chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh, về phần những người bơi nhò hắn ở trên mạng... Ừm, đúng là phải cảm tạ bọn hắn, nếu như không có bọn hắn, Trần Phong cũng không có khả năng bán được nhiều như vậy!

Đồ vật cho dù tốt, cũng phải có người biết được giá trị của nó a? Về phương diện này, không thể bỏ qua công lao của đám người bơi nhò hắn.

"Ngày mai cầm tới cách điều chế 4 tinh, ta liền có thể học tập để tăng trình độ chế tác lên 14 tinh." Trần Phong cảm thấy kích động.

Nguyên lai tưởng rằng trình độ chế tác 20 tinh là xa xa khó vời, giờ phút này lại gần trong gang tấc, nếu như hắn bỏ ra thêm một số tiền lớn, dùng lợi nhuận của mình mua thêm hai cách điều chế 3 tinh, liền có thể tăng trình độ chế tác lên 20 tinh! Đương nhiên, cái này vền vẹn chỉ là cách điều chế mà thôi, Trần Phong còn nhất định phải nắm giữ toàn bộ mới có thể tăng trình độ chế tác lên.

"Cứ thực hiện từng bước một." Trần Phong động viên bản thân.

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, ngay vào lúc hắn đang từng bước một quy hoạch tương lai của mình, một sự tình bất chợt phát sinh, xáo trộn hết thảy kế hoạch của hắn!

Cửa hàng gen mạnh nhất, bị đóng cửa!

"? ? ?" Trần Phong một mặt không hiểu ra sao.

Bị đóng cửa? Làm sao có thể? ! Trần Phong vội vàng đi ra cửa hàng gen xem xét, không ngoài dự liệu của hắn, hiện tại cửa hàng gen mạnh nhất đã bị đóng cửa. Không đơn thuần chỉ là bị đóng cửa, bởi vì làm trái quy tắc, cho nên ngay cả tài khoản ngân hàng cũng bị đóng băng!

"Rất tốt." Lửa giận trong lòng của Trần Phong tuôn ra, một là hắn không có gian lận, hai là không có quấy rối, "Cộng đồng giả lập" dựa vào cái gì lại đóng cửa cửa hàng của hắn? Người nào cho bọn hắn lá gan này?

Trần Phong trực tiếp liên hệ với tiểu tổ giám sát, nói: "Chuyện này, ta yêu cầu một lời giải thích."

Mà lúc này, tiểu tổ giám sát khi nghe Trần Phong chát vắn cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Bị đóng cửa? Tổ trưởng Lý Đại Khang có chút phát mộng, là người nào đã đóng cửa?

"Chuyện gì đã xảy ra?" Lý Đại Khang gào thét: "Chúng cứ còn chưa tìm được, là người nào đã động thủ?"

"Loại phong cách hành sự này, không giống như là người của chúng ta." Có người nói.

"Trừ chúng ta, còn ai dám đóng cửa?" Lý Đại Khang phản nộ.

"Có phải hay không là Cục vật giá bên kia?" Một tổ viên bỗng nhiên nói ra.

Cục vật giá... hàn quang trong mắt của Lý Đại Khang hiện lên, ngấm lại một chút, sau đó liền liên hệ với một người: "Lão Đinh, cửa hàng gen mạnh nhất, đã xảy ra chuyện gì?"

"Có thể xảy ra chuyện gì nữa, làm trái với quy tắc buôn bán, cho nên bị đóng cửa chứ sao." Thanh âm nhàn nhạt của Lão Đinh truyền tới.

"Quả nhiên là các ngươi!" Lý Đại Khang lên cơn giận dữ, nói: "Làm trái quy tắc gì, ngay cả tiểu tổ giám sát của chúng ta cũng không tìm được chứng cứ, Cục vật giá các ngươi có thể tìm được hay sao? Người nào cho các ngươi lá gan đó."

"Chúng cứ sao? Chúng cứ rõ ràng như thế mà các người không thấy?" Lão Đinh cười to, nói: "Tiêu tổ giám sát các người muốn tìm chúng cứ gian lận, chúng ta chỉ cần vin vào lý do làm hỗn loạn giá thị trường là được, chỉ là một bình Gen Lôi Xà cũng dám bán 1 triệu, cái này rõ ràng là làm trái quy tắc a! Nếu như các người nói sớm cho ta biết, chuyện này đã sớm giải quyết xong từ lâu!"

"Chỗ nào làm trái quy tắc." Lý Đại Khang dần lại sự phẫn nộ, hỏi: "Trần Phong chế tác ra đều là gen biến dị, Cục vật giá các người chẳng lẽ đã có số liệu ước định về các loại gen biến dị này rồi hay sao?"

Đào cục trưởng

"Trước kia không có, hiện tại đã có." Lão Đinh từ tốn nói: "Số liệu ước định ta đã gửi cho các người, chúng ta nếu muốn động Trần Phong, tự nhiên là đã xử lý xong mọi thủ tục, ha ha, chuyện này cũng không cần phải so đo nữa, vì mục đích chung mà thôi."

Rất nhanh, cục vật giá đã truyền tới bảng số liệu ước định, Lý Đại Khang xem hết, bất đắc dĩ nhắm mắt lại, loại phương thức xử lý này thực sự là...

"Làm sao bây giờ?" Một tổ viên bỗng nhiên nói: "Trần Phong lại gửi đến một tin nhắn."

"Đem bảng số liệu ước định gửi qua cho hắn, nói cho hắn biết ý tứ của chúng ta." Lý Đại Khang thở dài.

"Như thế có thể hay không là không tốt lắm?" Tổ viên hơi phân vân, cứ như vậy đem Cục vật giá bán đi?

"Không bán thì người công nổi sao?" Lý Đại Khang giận dữ mắng mủi: "Cục vật giá âm thầm làm ra chiêu này vốn là không chính thống a, danh tiếng thì bọn hắn lấy, còn nổi thì để chúng ta công, ta còn lâu mới để cho chuyện đó xảy ra!"

"Tổ trưởng nói đúng." Đám người cảm như hén.

Mà lúc này, Trần Phong sau khi liên tục đòi câu trả lời, cũng đã thu được một câu trả lời chắc chắn.

Đồng dạng như trong tưởng tượng, tiểu tổ giám sát từ đầu đến cuối cũng không có động thủ, thế nhưng người gây chuyện lại là cục vật giá, đã vượt ra khỏi ý liệu của Trần Phong.

"Có biện pháp gì để mở cửa hàng lại hay không?" Trần Phong hỏi.

"..."

Lý Đại Khang không tìm được bất cứ chứng cứ gì, hơi bị đuối lý, nói: "Các cửa hàng bị Cục vật giá đóng cửa rất nhiều, chỉ cần chủ cửa hàng xin lỗi một chút liền có thể được mở lại, thế nhưng lần này hẳn là sẽ không, người muốn mở cửa hàng lại, chỉ cần tìm một cơ quan có thẩm quyền, chứng thực là bọn họ đưa ra số liệu ước định sai lầm là được rồi."

"Đa tạ." Trần Phong khẽ gật đầu, cúp điện thoại.

"Ong!" Vòng đeo chân động, Trần Phong nhìn một chút, là tiểu tổ giám sát bên kia gửi tư liệu tới.

Bảng số liệu ước định:

1, Gien Mộc Hùng - chiến, giá cả thích hợp: 1 vạn nguyên, tăng cường 100% mặc dù rất mạnh, thế nhưng so sánh với các loại gen chiến đấu khác, vẫn như cũ thua kém rất nhiều, hơn nữa còn là gen làm công, lại không có hiệu quả như các loại Gien Mộc Hùng biến dị khác, bởi vì vậy, giá trị thực dụng cũng không cao.

2, Gen Kiến Vàng biến dị, giá cả thích hợp: 1 vạn nguyên, Gen Kiến Vàng bình thường gia tăng từ 10 đến 20 điểm tinh thần lực, giá trị 20 vạn trở lên, mà gen biến dị vền vẹn chỉ tăng trưởng 1 điểm tinh thần lực, bởi vậy chỉ có một phần hai mươi giá cả, thậm chí là thấp hơn, bởi vậy, giá trị thực dụng không cao.

3, Gen Lôi Xà biến dị, giá cả thích hợp: 5 vạn nguyên, tiêu hao tinh thần so với Gen Lôi Xà bình thường gấp đôi, trừ cái đó ra các thuộc tính còn lại cũng không có một chút biến hoá nào, đối với một chiến sĩ cấp F bình thường, tiêu hao nhiều hơn 10 điểm tinh thần chính là một điểm trí mạng, cho nên, giá trị thực dụng không cao.

Trần Phong sau khi xem xong thật lâu cũng không lấy lại được tinh thần.

1 vạn? 1 vạn? 5 vạn? Thật là ác độc! Gen Kiến Vàng biến dị chưa bao giờ xuất hiện trong lịch sử, bọn hắn bị nhảm lẫn còn có thể lý giải, thế nhưng Gen Lô Xà biến dị coi như là tiêu hao tinh thần lực hơi nhiều một chút, cũng sẽ không có giá 5 vạn nguyên! Cục vật giá đây là muốn giết chết hắn từ trong trứng nước a!

Hoặc nói là...cục vật giá thực ra đã nhìn thấy hiệu quả gen mạnh nhất của Trần Phong, nhưng mà lại cố ý làm như thế? Vì cái gì? Hắn đã đắc tội người của cục vật giá hay sao?

Về đến phòng, Trần Phong ngồi trên bàn trầm tư, ngón tay nhịp nhịp gõ vào mặt bàn, nương theo tiết tấu gấp gáp, không ngừng khuếch trương suy nghĩ.

Cục vật giá...tin tức...

Mà đúng lúc này, thân ảnh của Mục Nguyên lại bỗng nhiên xuất hiện trên màn sáng, Trần Phong ấn vào nút chấp nhận.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Mục Nguyên khiếp sợ nói: "Tiểu tổ giám sát lại dám đóng cửa mà không có lý do?"

"Không phải là bọn hắn." Trần Phong lắc đầu nói: "Là cục vật giá."

"Cục vật giá..." Mục Nguyên nhú mày, bỗng nhiên giãn chân mày ra: "Vậy thì khó trách."

"Ồ?" Trần Phong cảm thấy ngạc nhiên.

"Người cũng biết, vị Đào giáo sư không biết xấu hổ kia đã từng ăn trộm thành quả của ông nội ta, thế nhưng qua nhiều năm như vậy, cho dù là ông nội của ta về sau có được một ít danh tiếng, cũng không thể vạch trần được chân tướng năm đó là vì sao?" Mục Nguyên hít vào một hơi thật sâu, nói: "Bởi vì tên con trai của lão già kia!"

Trần Phong lẳng lẳng lẳng nghe.

"Đào Lập Quân, cục trưởng giám thị thị trường và giám sát cục vật giá trung tâm."

"Ông nội của ta sau khi có một chút danh tiếng, đã từng báo cáo qua một lần, thế nhưng mới được nửa đường liền bị ngăn cản, ngay sau đó những cửa hàng của nhà ta đều bị Cục vật giá đóng cửa, thẳng đến khi ông nội của ta rút lại báo cáo, chuyện đóng cửa mới kết thúc, chỉ có sự kiện kia của Đào giáo sư, mới có thể khiến cho người bị đóng cửa cửa hàng không minh bạch như vậy."

"Chỉ là, ở dưới tình huống bình thường, hắn chỉ phụ trách ước định vật giá trong hiện thực, rất ít khi nhúng tay vào "Cộng đồng giả lập", không nghĩ tới lần này, hắn lại dám ra tay với người." Mục Nguyên cũng không kìm được sự tức giận ở trong lòng.

Năm đó sự tình mà ông nội hắn gặp phải, tựa hồ lại tái diễn ở trên người của Trần Phong, mặc dù cố sự là khác biệt, thế nhưng thủ pháp lại không có một chút sai biệt nào, vẫn là thủ bút của Đào Lập Quân!

Thì ra là như thế, Trần Phong có chút giật mình.

Đào Lập Quân sao? Trần Phong bỗng nhiên cười to, nếu như đã biết được đối thủ là ai, như vậy muốn giải quyết cũng rất dễ dàng.

"Bây giờ người muốn làm cái gì?" Mục Nguyên hỏi: "Có cần ta giúp một tay hay không?"

"Không cần." Trần Phong lộ ra nụ cười hơi nghiền ngẫm, nói: "Cứ để cho vị Đào cục trưởng này tiếp tục đóng cửa cửa hàng của ta, chỉ sợ không bao lâu sau, hắn sẽ tự mình đến cầu xin ta mở cửa..."

Mục Nguyên bỗng nhiên lạnh run, cầu xin người mở cửa cửa hàng? Tên gia hỏa Trần Phong này, đang dự định làm cái gì? !

Trên "Cộng đồng giả lập", cửa hàng gen mạnh nhất của Trần Phong bị đóng cửa, gây nên sự chú ý của vô số người, mà trọng yếu nhất chính là, cửa hàng vừa bị đóng cửa không bao lâu, Trần Phong đã treo lên một tấm bảng ở trước cửa hàng.

"Cửa hàng gen mạnh nhất bị cục vật giá đóng cửa, ngừng kinh doanh vô thời hạn."

Cục vật giá? Đóng cửa? Đám người thích nghe ngóng chú ý tới điểm này, bàn tán rất sôi nổi.

"Ha ha, rốt cục cũng bị đóng cửa."

"Đúng đấy, tiểu tổ giám sát không thực hiện chức trách, vẫn là cục vật giá có bản lãnh lớn."

"Nên đóng cửa sớm hơn một chút, hoạt động tiêu thụ hàng tháng kém chút nữa đã bị hấn phá đi, khiến cho một cửa hàng sử dụng thủ đoạn gian lận như thế xông vào mười vị trí đầu, quả thực là một sự vũ nhục!"

"Không phải như vậy sao?" Tinh thần của đám người trở nên phấn chấn.

Càng là những cửa hàng bị Trần Phong vượt qua kia, hận là không thể đốt pháo chúc mừng, vị trí xếp hạng của bọn họ, đều đồng loạt tiến thêm một hạng.

Rất nhanh, toàn bộ diễn đàn học thuật đã trở nên náo nhiệt.

Truyền thông ra tay

"Nghe nói cửa hàng gen mạnh nhất đã bị đóng cửa?"

"Sớm nên đóng cửa, tất cả đều là gen nghịch phản, có cái lông tác dụng?"

"Ai, nếu như suy nghĩ cẩn thận một chút, dù sao cũng là gen mới, xem như là gen nghịch phản, cũng có giá trị nghiên cứu nhất định, đáng tiếc là cái vị Trần Phong này..."

"Đúng đấy, chủ cửa hàng không đáng tin cậy, người có thể làm sao? Nếu như ta là hắn mà nói, liền dựa vào những loại gen mới này tuyên bố thành quả nghiên cứu, cũng có thể kiếm được không ít tiền đâu."

"Dù sao thì người ta cũng chỉ là tân thủ." Đám người nghị luận âm ỉ.

Đối với chuyện cửa hàng gen mạnh nhất bị đóng cửa, bọn hắn gần như là nhất trí khen ngợi.

Sự kiện cửa hàng gen mạnh nhất vừa mới lắng đi một chút, lại một lần nữa phát hoả, Trần Phong cũng một lần nữa được dương danh, bất quá, những sự tình nóng hổi ở trên mạng này, chỉ có hiệu quả nhất thời mà thôi, qua mấy ngày nữa, đoán chừng ngay cả Trần Phong là ai bọn họ cũng quên mất.

Nhưng mà, chẳng ai ngờ rằng, vào ngay lúc này, một nhà truyền thông chính thức phát ra tin tức!

Chuyện này rất khác biệt so với việc mọi người tự do bàn tán ở trên mạng, có truyền thông chính thức nhúng tay vào, có thể dẫn dắt phương hướng dư luận trên diện rộng, thậm chí còn ảnh hưởng đến rất nhiều vấn đề khác!

Chuyện này nguyên bản chỉ là chuyện tiểu lâm, ai có thể nghĩ tới, truyền thông thể mà lại nhúng tay vào?

《 Tự biên tự diễn! Hậu quả của người coi thường quy tắc! 》 —— nhật báo Thanh Phong.

Nhật báo Thanh Phong là một tờ báo bán ra hàng ngày, đúng giờ sẽ được đưa đến tay của các khách hàng đặt trước, đưa đến cửa sổ chat của mỗi người, chỉ cần mở màn sáng ra liền có thể nhìn thấy! Đây chính là phương thức bán nhật báo hàng ngày ở thời đại này.

Mà nội dung báo ra hàng ngày, trực tiếp bôi nhọ Trần Phong, nói Trần Phong bởi vì muốn làm cho doanh thu bán hàng tăng lên đã sử dụng các loại mánh lới để gian lận, thậm chí còn lợi dụng giá cả cao hơn rất nhiều so với gen mà mình bán, tiến hành cạnh tranh ác ý, phá hư quy tắc, phá hư thăng bằng thị trường!

Đây là một bài viết bôi nhọ điển hình, miêu tả Trần Phong là một người cực kỳ xấu xa, khiến cho các cửa hàng khác phải chịu áp lực như thế nào, khiến cho các chế tác sư khác hổ thẹn như thế nào, Trần Phong đã biến thành mối thù chung của mọi người như thế nào. Cuối cùng, Trần Phong đã rơi vào kết cục không may như thế nào, khiến cho mọi người vỗ tay khen ngợi, hận không thể đốt pháo ăn mừng.

Đúng như thế, đến ngay cả Trần Phong sau khi xem xong, cũng phải giơ lên một ngón tay cái tán thưởng.

"Trình độ bôi nhọ đã đạt đến trình độ thượng thừa rồi nha." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi.

Đối với chuyện truyền thông xuất hiện hấn cũng không quá ngoài ý muốn, Đào Lập Quân thân là cục trưởng Cục vật giá, nhận biết được một số kênh truyền thông là chuyện rất bình thường, chỉ có điều là, từ phương hướng này có thể thấy được, Đào cục trưởng là thật sự là một người ác độc.

Nguyên bản cửa hàng gen mạnh nhất chỉ là sự tình trên "Cộng đồng giả lập"! Coi như cửa hàng gen mạnh nhất bị đóng cửa, ảnh hưởng đối với Trần Phong cũng không phải là quá lớn, thế nhưng theo nhật báo Thanh Phong công bố tin tức, chuyện này đã bị cường điệu hơn, thế mà từ cửa hàng gen mạnh nhất, hoàn toàn chuyển dời lên trên người của Trần Phong! Làm như vậy, Đào Lập Quân chính là muốn triệt để huỷ thanh danh của Trần Phong!

Đây là chém tận giết tuyệt! Đóng cửa cửa hàng của ngươi, huỷ thanh danh của ngươi! Đây chính là thủ đoạn của Đào Lập Quân, so với Đào giáo sư

không biết còn cao hơn bao nhiêu lần.

"Đây là hậu sinh khả ư hay sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

Đào Lập Quân chọn thời cơ xuất thủ rất tốt, vô luận là đóng cửa cửa hàng hay là dùng dư luận truy kích, thế nhưng, một điều căn bản nhất mà hắn xem nhẹ, cũng là sự tình mà hắn căn bản không có khả năng dự liệu được, đó chính là gen mạnh nhất mà Trần Phong bán ra, căn bản là không vô dụng như số liệu mà hắn ước định! Cái này, mới là sự thật căn bản nhất!

Hết thấy những cái gì mà các người dùng để bôi nhọ ta nếu như đều là giả? Như vậy sự tình sẽ phát triển thành như thế nào? Trần Phong cười cười, sự tình Đào giáo sư, có phải là sẽ tái diễn thêm một lần nữa?

Ở bên trong một cái di tích nào đó, Cát Quân chật vật chạy trốn trở về, mặc dù bị thương rất thảm trọng, thế nhưng hắn như cũ vẫn còn sống sót! Cho dù đối thủ của hắn, là một gen chiến sĩ cấp D trọng thương! Chiến sĩ cấp D kia mặc dù trọng thương, vẫn như cũ có thể ngược đãi hắn, mà đến lúc nguy hiểm nhất, hắn ném bình Gen Lôi Xà biến dị vừa mới mua ra!

"Oanh!" Hiện tại hắn vẫn như cũ nhớ kỹ cảnh tượng rực rỡ cùng với lấp lánh kia, mạng của hắn, vẫn có thể giữ được. Làm một gen chiến sĩ thường xuyên trải qua sinh tử, hắn quá rõ ràng một con bài tẩy cường đại có bao nhiêu trọng yếu, cái bình Gen Lôi Xà biến dị kia căn bản chính là một cái mạng a!

Huống chi, thu hoạch lần này...sau khi đi đến bệnh viện trị liệu đơn giản một chút, Cát Quân một lần nữa đi đến cửa hàng gen mạnh nhất để mua sắm, nhưng mà, ra ngoài ý định chính là, cái cửa hàng kia thế mà lại đóng cửa.

Đã bán hết hàng rồi sao? Cát Quân có một chút tiếc nuối, hắn biết, thứ đồ tốt này sớm muộn cũng sẽ bị người khác phát hiện, nhưng mà, chờ đến khi hắn nhìn kỹ lại, liền sửng sốt.

Bị đóng cửa? Cục vật giá? Cát Quân có chút phát mộng, bởi vì yết giá loạn nên bị đóng cửa?

"Lão Vân, chuyện gì đã xảy ra?" Cát Quân lập tức liên hệ một vị bằng hữu mà mình mới quen cách đây không lâu, Vân Trung Thiên.

Nói đến quá trình mà hắn nhận biết vị bằng hữu Vân Trung Thiên này, cũng rất là thú vị, lúc ấy hai người gặp nhau ở trong nơi hoang dã, chém giết lẫn nhau, cuối cùng bởi vì có thực lực ngang nhau, cho nên mới móc ra lá bài tẩy của mình, thế nhưng mà, đến lúc nhìn thấy bình Thuốc thử gen Lôi Xà đang toả ra hào quang sáng chói trong tay của đối phương, hai người liền dừng lại.

"Gen mạnh nhất?" Hai người hỏi một câu thăm dò, liền hiểu rõ.

Hai người bọn họ! Điều tiêu xài 1 triệu, mua sắm cái bình thuốc thử gen Lôi Xà biến dị có uy lực kinh người này, đến lúc này thì ai cũng không dám động thủ, nói đùa cái gì vậy, uy lực của cái đồ chơi này như thế nào bọn họ đã quá rõ ràng! Nếu thật sự ném vào nhau, chỉ có thể đồng quy vu tận. Cho nên cuối cùng, hai người đành phải cất Gen Lôi Xà biến dị đi.

Sau khi hiểu rõ ý tứ của đối phương, hai người hết sức ăn ý đi thám hiểm cùng một chỗ với nhau. Không chỉ bởi vì duyên phận, mà là do hai người đều biết được lá bài tẩy của đối phương, cho nên rất là yên tâm.

"Ta biết rồi." Vân Trung Thiên thở dài, nói: "Bó tay, mới biết được chỗ mua Gen Lôi Xà biến dị này được hai ngày, không ngờ được hôm nay đã bị cục vật giá đóng cửa, những tên vương bát đản này có lá gan quá lớn."

"Những tên óc heo ở cục vật giá kia không hiểu chuyện, chẳng lẽ chúng ta lại không hiểu hay sao? Cái Gen Lôi Xà biến dị kia..." Cát Quân thấp giọng nói.

Bảng xếp hạng gen mạnh nhất

"Nào chỉ là Gen Lôi Xà." Vân Trung Thiên cười lạnh nói: "Ta nghe mấy người bằng hữu nói, loại Gen Kiến Vàng biến dị kia cũng không hề tầm thường, chỉ là do chúng ta đã đạt đến cấp E nên không dùng được mà thôi. Ta nói cho người biết, vị chế tác sư này tuyệt đối không phải là người tầm thường, chúng ta lúc này có thể bán cho hắn một chút nhân tình, coi như người ta không cần, cũng có thể làm quen với nhau."

"Người đang nói là..." Hai mắt của Cát Quân tỏa sáng.

"Lần trước người sử dụng Gen Lôi Xà biến dị có ghi hình lại hay không?"

Vân Trung Thiên cười ha hả nói: "Đương nhiên là có, để ta đăng lên mạng."

"Quá tốt." Cát Quân hưng phấn nói.

Mà lúc này, ở Vương gia.

Trên khuôn mặt của Vương Thuần tràn đầy nụ cười, ngay vào lúc vừa rồi, mấy vị thúc bá kia định đến lấy hắn ra để làm đề tài mắng mỏ, đã bị hắn trực tiếp đuổi trở về, thuận tiện nói ra tin tức bản thân hắn đã đột phá, nhìn thấy bộ dáng trợn mắt hốc mồm của những vị trưởng bối tự cho là đúng kia, hắn chỉ cảm thấy tinh thần cực kỳ sảng khoái.

Quá thoải mái! Đối với hắn mà nói, khốn cảnh duy nhất chính là trạng thái cực hạn, một khi siêu việt cực hạn, sức chiến đấu của hắn liền có thể chính thức bạo tăng! Cùng cảnh giới bên trong, không có người nào là đối thủ của hắn! Nói thật, nếu không phải bởi vì hắn lựa chọn gen đặc thù, đi trên một con đường đặc thù, làm sao có thể để cho những người khác phách lối?

"Ong —— " Vòng đeo chấn động, Vương Thuần mở màn sáng ra.

"Ca." Một thiếu niên lộ ra vẻ mặt đau khổ nói.

"Thế nào, cửa hàng gen mạnh nhất đã bán hết Gen Kiến Vàng biến dị rồi hay sao?" Vương Thuần hiếu kỳ hỏi.

"Cửa hàng gen mạnh nhất đã bị đóng cửa!" Thiếu niên khóc không ra nước mắt.

Tâm thần của Vương Thuần chấn động mãnh liệt, từ sau khi hắn đột phá, liền đề cử cho mấy bằng hữu tốt nhất của mình, có một người bạn cũng nhờ vào đó nhanh chóng đột phá, bước vào cấp E, toàn bộ những bằng hữu giống như hắn đều hưng phấn, chỉ là mấy ngày sau Trần Phong chỉ treo bán cái Gen Lôi Xà gì đó, bọn hắn chỉ có thể chờ đợi. Chẳng ai ngờ được rằng, cửa hàng gen mạnh nhất lại bị đóng cửa!

"Là do ai làm?" Vương Thuần nghi hoặc.

"Cực vật giá." Thiếu niên phiến muộn nói.

"Cực vật giá..." Vương Thuần trầm ngâm một lát, nói: "Ta biết một cách, nếu như người muốn mua được Gen Kiến Vàng biến dị, có thể trực tiếp ủy thác chủ cửa hàng chế tác, có đắt hơn một chút cũng không sao, người cũng không thiếu tiền."

"Đúng rồi." Thiếu niên hưng phấn nói: "Ta sẽ ngay lập tức đi ủy thác."

Ủy thác chế tác gen! Chỉ có Gen chế tác sư có đẳng cấp cao, mới có tư cách tiếp nhận ủy thác! Tiếp nhận chế tác gen với một cái giá đắt đỏ! Cho nên có rất nhiều người cũng vô thức xem nhẹ chuyện này!

Thế nhưng ——người chế tác ra loại Gen Kiến Vàng biến dị này, hoàn toàn có loại tư cách này.

Cúp điện thoại, Vương Thuần lâm vào sự trầm tư.

"Chủ nhân." Thanh âm nhu hòa ở phía sau vang lên.

Trên khuôn mặt của Vương Thuần lộ ra vẻ mặt yêu chiều, quay đầu lại, ở nơi đó, có một thiếu nữ tuyệt mỹ đang nhẹ nhàng cười nhìn hắn, giống như một tiên nữ vừa mới giáng trần! Xinh đẹp không gì sánh được.

"Ngài đang suy nghĩ chuyện gì?" Thiếu nữ ôn nhu hỏi.

"Đang suy nghĩ sự tình về Trần Phong." Vương Thuần cười nói.

"Trần Phong?" Đôi mắt của thiếu nữ sáng rõ, nói: "Ân nhân của chúng ta?"

"Sao ngươi lại nói kiểu này, thật đúng là." Vương Thuần nhin không được cười lên.

Trần Phong...vô luận như thế nào, vào lúc hấn gần như tuyệt vọng, Trần Phong đã giúp hấn đi qua một bước gian nan nhất, cho dù là một chút chuyện nhỏ hấn có thể làm, hấn vẫn muốn giúp.

Ở trên mạng, dư luận đã nổ tung, Trần Phong hiện tại có thể nói là bị nhà nhà oán trách, là chuột chạy qua đường bị mọi người đuổi đánh, mà vào lúc này, một đoạn video lặng yên không một tiếng động xuất hiện trên diễn đàn học thuật, kí tên —— gen mạnh nhất cấp F.

"Lại là cái cửa hàng gen mạnh nhất kia của Trần Phong sao?" Có rất nhiều người hiếu kỳ đi vào xem, liền phát hiện ra đây là một đoạn video hoàn toàn khác.

Đó là một chiến sĩ ở trong thời khắc nguy cơ, dẫn nổ một loại thuốc thử nào đó, lôi quang kinh khủng từ trên trời giáng xuống, mặc dù mọi người nhìn thấy không rõ ràng, thế nhưng vẫn như cũ cảm nhận được cỗ uy năng kinh khủng kia, một chiến sĩ cấp D trọng thương bị xử lý, đồng thịt nát ở trên mặt đất có thể minh chứng cho điều này.

"Ta dựa vào, thật là mạnh mẽ!"

"Cỗ uy lực này..."

"Đây là loại thuốc thử gì thế? Không biết là cái gì, ta nhìn thấy không rõ."

"Quá kinh khủng a!"

"Đây mới là gen mạnh nhất a!" Đám người sợ hãi thán phục.

Bất cứ lời văn như thế nào cũng không có hiệu quả bằng những đoạn video thực tế. Một loại thuốc thử gen mạnh nhất bùng nổ, làm oanh động tất cả mọi người, theo vết nơ của Trần Phong trong khoảng thời gian này khác biệt, đoạn video này rất nhanh chóng thu hoạch một lượng lớn sự khen ngợi của mọi người.

"Các người nhìn đi, đây mới là gen mạnh nhất."

"Đúng vậy."

"Tên chủ cửa hàng gen mạnh nhất kia, nên học hỏi người ta một chút."

"Người nhìn một chút đi, hấn một cái Gen Lôi Xà, một cái Gen Kiến Vàng, cũng dám treo bán với một cái giá trên trời, bây giờ liền bị một loại gen khác không có tiếng tăm này đè ép?" Đám người nhao nhao mắt chử.

Thậm chí không có ai chú ý tới, một màn lôi quang kia, hình dáng có chút giống như một con rắn.

Mà vào lúc này, lại một cái tiêu đề khác cấp tốc quật khởi, 《Gen truyền kỳ xuất hiện! Đây mới là gen mạnh nhất cấp F, các loại gen trước kia thì tính là cái gì? ! 》

Tiêu đề bá khí, nhanh chóng hấp dẫn được sự chú ý của rất nhiều người.

"Cái gì mà gen truyền kỳ?"

"Phách lối như vậy?" Đám người hiếu kỳ đi vào xem.

Ở bên trong, chỉ có một phần ghi hình bình thường.

Cho dù đã bị che mặt, thế nhưng y nguyên vẫn có thể thấy đó là một chiến sĩ chỉ có thuộc tính cấp F, mà lúc này đây, hấn phục dụng một bình thuốc thử gen.

"Oanh!" Khí tức biến động, người kia thế mà có thể trực tiếp đột phá!

Một lần nữa quét hình, công bố số liệu—— điểm thuộc tính gen, thể mà đã đạt đến 101 điểm!

"Đột phá?"

"Thật hay giả, quá hung tàn a?"

"Thể mà thật sự có loại gen này?"

"Ta cảm thấy cái tiêu đề này nói không sai, đây mới thực sự là gen mạnh nhất, theo cái này so sánh, cái tên rao bán gen với giá trên trời kia không thể so sánh được?"

"Thật sự là có tác dụng thần kỳ như vậy sao?" Diễn đàn học thuật một lần nữa nổ tung.

Gen mạnh nhất?

Những cái này, mới thật sự là gen mạnh nhất!

Thú vị là, bởi vì hai loại gen này xuất hiện, có rất nhiều người cũng bắt đầu thả ra từng loại gen hiếm thấy, đều đến để tranh đoạt tên tuổi với hai loại gen mạnh nhất này!

Đủ loại gen cường đại cấp F, một lần nữa khiến cho tất cả mọi người cảm thấy kinh diễm.

Nhưng mà —— vô luận như thế nào, loại gen nổ tung cùng với loại gen giúp đột phá cực hạn kia, đều được mọi người ủng hộ nhiều nhất!

Có người khởi xướng một bảng xếp hạng gen mạnh nhất cấp F, hai loại gen này lại có thể lấy một ưu thế tuyệt đối xếp ở vị trí thứ nhất cùng với thứ hai, đồng thời còn đang không ngừng tranh đoạt vị trí đệ nhất!

Lôi Tuấn

Hai loại gen này, đều đã phát hoả, thậm chí, Fan hai bên đã bắt đầu mắng chửi nhau, rất là có khí thế.

Về phần Trần Phong? Còn người nào nhớ rõ hẳn?

Tại Kim Thành, ở một quán rượu tầng cao nhất, có một người mà Trần Phong tuyệt đối nghĩ không ra xuất hiện ở đây —— Đào Lập Quân, giờ phút này Đào Lập Quân đang trò chuyện vui vẻ cùng với một người trung niên.

"Người có nhìn thấy bảng xếp hạng gen mạnh nhất trên diễn đàn hay không?" Người trung niên cười nói.

"Nhìn thấy rồi." Đào Lập Quân nhin không được cười to: "Xem ra tên Trần Phong này đã bị mọi người quên lãng."

"Hắn hiện tại cũng đã đi đến Hiệp hội chế tác gen rồi chứ?" Người trung niên nhún nhún vai, nói: "Người cũng phải cẩn thận một chút, Hiệp hội chế tác Gen nếu như kiểm tra ra số liệu, không sai biệt lắm thì mọi việc sẽ kết thúc."

"Không sao." Đào Lập Quân lạnh nhạt, nói: "Hiệp hội chế tác Gen, ta vẫn còn có chút nhân mạch."

"Làm giả là chuyện không thể nào." Người trung niên lắc đầu, nói: "Trương Vĩ cũng sẽ không để cho một chế tác sư kiểm tra đơn độc, chứ đừng nói là người của người."

"Ai muốn làm giả?" Đào Lập Quân cười cười, nói: "Nhuệ khí của người trẻ tuổi quá thịnh, bị người ta đè ép một chút cũng là chuyện tốt, Lôi Tuấn cũng đồng dạng là một người có bụng dạ hẹp hòi, nếu như hắn muốn nịnh nọt ta, nhất định sẽ nhằm vào Trần Phong, Trần Phong sẽ nhin hay sao? Mâu thuẫn giữa hai người trở nên gay gắt, những người còn lại trong hội đồng kiểm tra sẽ không đánh giá Trần Phong quá cao."

"Ta ở Cục vật giá làm lâu như vậy, coi như là sản phẩm tốt...cũng có thể giảm bớt giá trị xuống." Đào Lập Quân cười thần bí, nói: "Chỉ cần đè giá cả xuống, mọi chuyện liền trở nên rất dễ dàng."

"Cũng đúng." Người trung niên cười cười, nói: "Cẩn thận đừng để lật thuyền trong mương."

"Làm sao có thể." Trong mắt của Đào Lập Quân lóe lên một tia khinh miệt, nói: "Chỉ là một học sinh, còn có thể lật trời được hay sao?"

Mà lúc này, đúng như Đào Lập Quân nói, Trần Phong đã lặng yên không một tiếng động đi vào Hiệp hội chế tác gen.

Cơ quan có thẩm quyền? Còn có cái gì có thể so sánh thẩm quyền với Hiệp hội chế tác gen?

"Đã lâu không gặp." Trương Vĩ cười nói: "Ngươi bây giờ thế nhưng là một danh nhân a."

"Loại tiếng tăm này ta tình nguyện không muốn có." Trần Phong cười khò.

"Ha ha." Trương Vĩ cười to, nói: "Thủ tục kiểm trắc gen ta đã sắp xếp ổn thỏa cho ngươi, bất quá, những người trong hội đồng kiểm trắc đều ngoan cố như nhau, muốn được ưu đãi chỉ sợ không được, ngươi xác định là gen của ngươi sẽ không có vấn đề gì chứ?"

Trương Vĩ vẫn còn có một chút lo lắng, dù sao thì đánh giá ở trên mạng...

"Cứ tin tưởng ta." Trần Phong tự tin nói.

"Được." Trương Vĩ vỗ vỗ vào bả vai của hắn, nói: "Đi thôi."

Phòng kiểm trắc, đó là một gian phòng khổng lồ, chung quanh đều là tường thủy tinh, tỏa ra ánh sáng màu xanh lam lấp lóe, mang đến một sắc thái thần bí, mười người trong hội đồng kiểm trắc đã ngồi vào chỗ, Trần Phong chỉ cần đem thuốc thử gen, đặt vào đài thủy tinh ở giữa, là có thể tiến hành kiểm trắc!

"Tính danh."

"Trần Phong."

"Đăng cấp."

"Sơ cấp chế tác sư."

"Xác minh hoàn tất, yêu cầu kiểm tra gen gì?"

"Gen Lôi Xà biến dị." Trần Phong bình tĩnh nói ra.

Trên ghế kiểm trắc, mười kiểm trắc viên trầm mặc, liếc nhìn nhau một chút, một kiểm trắc viên tuổi hơi lớn nói: "Mục đích mà người tới đây để làm gì, chúng ta biết, sự tình trên mạng, chúng ta cũng biết, quan hệ của người cùng với Trương Vĩ mặc dù rất tốt, nhưng mà muốn để cho chúng ta giúp người lừa gạt..., thì tuyệt đối không có khả năng!"

Nếu như giúp Trần Phong, bọn hắn cũng có khả năng sẽ bị dư luận trên mạng ảnh hưởng đến.

"Ồ?" Trần Phong nhìn về phía Trương Vĩ, phát hiện sắc mặt của hắn đã trở nên khó coi hơn mấy phần, cái tên kiểm trắc viên này ở ngay trước Trương Vĩ mặt chất vấn Trần Phong, đây không phải là không nể mặt Trương Vĩ hay sao?

"Gen Lôi Xà biến dị thực tình cũng không cần phải kiểm trắc, số liệu quét hình gen đã nói rõ hết thảy, biến dị vụn vặt chỉ là tiêu hao tinh thần lực thêm 10 điểm, còn cần phải kiểm trắc cái gì nữa hay sao? Đối với chuyện Trương Vĩ vì người mà tổ chức hội đồng kiểm trắc, ta cho rằng chuyện này không hợp với lẽ thường."

Vị kiểm trắc viên kia tiếp tục nói: "Hiệp hội chế tác gen chỉ trao loại đặc quyền này cho các chế tác sư cao cấp, ta cho rằng, người không có tư cách này."

"Vị này là..." Trần Phong hiếu kỳ hỏi.

"Lôi Tuấn, là một kiểm trắc viên lâu năm ở Hiệp hội chế tác gen của chúng ta."

Trương Vĩ từ tốn nói: "Đã làm kiểm trắc viên ở Gen Công Hội ba mươi năm, đức cao vọng trọng."

Lôi Tuấn đắc ý ngẩng đầu lên, ở bên trong Hiệp hội chế tác gen Kim Thành, hẳn là kiểm trắc viên có kinh nghiệm rất phong phú, cũng là người có tư lịch già dặn nhất.

"Khó trách." Trần Phong nghe ra sự trào phúng trong miệng của Trương Vĩ, nhất thời nói: "Lăn lộn đến 30 năm vẫn còn ở nơi này."

"Người nói cái gì?" Sắc mặt của Lôi Tuấn đại biến.

"Ta có thể hay không có tư cách, mắc mớ gì tới người? Người có tư cách gì mà đòi đánh giá ta?" Lãnh quang trong mắt của Trần Phong hiện lên. Thực lực bây giờ của hắn tăng lên, tự nhiên ánh mắt cũng không giống nhau, dưới tình huống bình thường, hắn cũng chẳng muốn so đo với tên gia hỏa này, thế nhưng chuyện này không có nghĩa là bất luận kẻ nào cũng có thể giẫm lên đầu hắn! Chứ đừng nói chỉ là một tên kiểm trắc viên!

Nơi này là Hiệp hội chế tác gen! Trần Phong tới nơi này, chính là vì kiểm trắc gen và tiếng tăm của mình! Nếu như tùy tiện một kiểm trắc viên nào cũng đều có thể khinh bỉ chính mình, vậy sau này ai cũng biết là người dễ bị khi dễ, ai cũng dám trèo đầu cười cổ người.

Đây chính là hiện thực! Huống chi...hắn còn chưa có đắc tội bất luận một kẻ nào! Cái tên gia hỏa gọi là Lôi Tuấn này, chính là vô duyên vô cớ gây hấn với mình? Hay là, ở phía sau có người khác điều khiển? Cho nên, hắn tuyệt đối không thể lui lại!

"Người..." Sắc mặt của Lôi Tuấn trở nên tái xanh.

"Làm tốt bổn phận của chính mình đi." Trần Phong từ tốn nói: "Kiểm trắc viên thì cứ làm trọn vẹn sự tình kiểm trắc gen của mình, những sự tình khác, người còn chưa có tư cách nhúng tay."

"Được, rất tốt." Sắc mặt của Lôi Tuấn đen thui, hắn không nghĩ tới, chỉ là một tên sơ cấp chế tác sư cũng dám khinh thường hắn, ở đây có nhiều kiểm trắc viên như vậy, hắn đương nhiên sẽ không dám làm loạn, thế nhưng số

liệu bình trắc lại có thể giảm bớt đi! Trần Phong nếu đã phách lối như vậy, hẳn nhất định sẽ giảm bớt số liệu xuống mức thấp nhất!

Ta sẽ cho ngươi biết, đắc tội với một kiểm trắc viên là một lựa chọn không sáng suốt cỡ nào... Lôi Tuấn cười âm hiểm.

Về phần Trương Vĩ? Hẳn căn bản không quan tâm! Thân phận của Trương Vĩ mặc dù cao hơn hẳn, thế nhưng mà cũng không phải là cấp trên trực tiếp của hắn, hắn một không dối trá, hai không làm trái quy tắc, ở bên trong quy định giảm số liệu của Trần Phong xuống giá trị thấp nhất, rất hợp tình hợp lý, ai có thể động đến hắn?

"Bắt đầu đi." Lôi Tuấn lạnh lùng nhìn Trần Phong một chút.

Trần Phong cầm lấy bình thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị, nhẹ nhàng đặt vào trên đài kiểm trắc.

Kiểm trắc

Đài kiểm trắc trong suốt bắt đầu bao bọc lại thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị, tản ra từng vòng ánh sáng màu xanh lam, ánh huỳnh quang nhàn nhạt trên người của mười vị kiểm trắc viên bắt đầu lấp lóe.

"Đề ta tới." Lôi Tuấn cười âm lãnh nói.

"Ta đề nghị các vị nên đến kiểm trắc cùng một lúc." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói.

Kiểm trắc viên cũng có phân cấp bậc, những kiểm trắc viên trước mắt này, vền vẹn chỉ là kiểm trắc viên gen cấp F, thực lực của bản thân cũng sẽ không mạnh hơn hẳn được bao nhiêu, cưỡng ép kiểm trắc thuốc thử gen Lôi Xà, Trần Phong lo sợ là sẽ xảy ra chuyện.

"Không cần." Lôi Tuấn cười lạnh, nói: "Người nói rất đúng, ta chỉ cần làm tốt bốn phận của mình là được, hiện tại, ta đang làm bốn phận của chính mình, đây cũng không phải là chuyện mà người có thể nhúng tay a?"

"Người cứ tùy ý." Trần Phong nhin không được cười nói.

"Hừ!" Lôi Tuấn hừ lạnh một tiếng, dùng câu nói của chính Trần Phong để chế nhạo lại Trần Phong, hẳn cảm thấy rất là hài lòng.

Về phần thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị? Hẳn thật đúng là không quan tâm, hẳn đã kiểm trắc gen cấp F được ba mươi năm, có loại gen nào chưa từng thấy qua? Ngay cả gen 5 tinh cũng đã gặp qua rất nhiều lần, căn bản là không phải sợ!

"Ông —— " Hào quang trước mắt lưu chuyển, Lôi Tuấn tiến vào trạng thái kiểm trắc.

Cái gọi là kiểm trắc gen, chính là mô phỏng ra thuốc thử gen để tiến hành kiểm trắc. Dưới cơ sở không làm tiêu hao thuốc thử gen, tiến hành mô phỏng ra trạng thái cùng với hiệu quả của thuốc thử gen, bởi vì toàn bộ quá

trình đều được tiến hành trong phòng kiểm trắc, cho nên sẽ có thiết bị giám sát số liệu, cho nên số liệu càng thêm kỹ càng cùng với chuẩn xác.

"Mở!" Lôi Tuấn dùng năng lực của chính mình tiến hành mô phỏng ra thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị.

"Ong —— " Hết thấy màn sáng bên trong phòng kiểm trắc sáng lên, hình thành một hình ảnh hư ảo.

Ở trên đài kiểm trắc, cái bình thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị kia đang lơ lửng trên không trung, đây chính là hình ảnh do Lôi Tuấn mô phỏng ra, giống như đúc với thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị trong hiện thực, mà sau đó, hắn sẽ mô phỏng cách sử dụng.

"Oanh!" Hắn trực tiếp dẫn nổ, Gen Lôi Xà hóa thành một vầng sáng rồi biến mất.

"Chỉ như vậy thôi sao?" Lôi Tuấn nhìn thấy màn hình số liệu không có một chút phản ứng nào, nói: "Loại gen rác rưởi này..."

"Oanh!" Một tia chớp to lớn hình rắn từ trong không trung giáng xuống, thế giới tinh thần vững chắc của Lôi Tuấn nháy mắt gần như sụp đổ, một cỗ lực lượng kinh khủng trong nháy mắt chấn động.

"Oanh!" Các màn sáng bỗng nhiên nổ tung.

"Phốc!" Lôi Tuấn phun ra một ngụm máu, bỗng nhiên bay rớt ra bên ngoài, sắc mặt trở nên tái nhợt.

"Tít tít tít!" Đài kiểm trắc ở giữa điện cuồng lấp lóe.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Tâm thần của tất cả mọi người đều chấn động mãnh liệt.

"Lôi tiên bối." Sắc mặt của mọi người đại biến, vội vàng đỡ hắn lên.

"Đích đích —— " Hồng quang vẫn còn đang lóe lên, trong nháy mắt đó, những thiết bị mà Lôi Tuấn sử dụng để kiểm trắc toàn bộ đều đạt tới hạn mức cao nhất!

"Làm sao có thể? !" Lôi Tuấn không thể tin nổi nhìn bình thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị trên đài kiểm trắc, tự lẩm bẩm: "Uy lực của cái thứ này... cái này căn bản không phải là thuốc thử gen Lôi Xà!"

"Dĩ nhiên không phải là thuốc thử gen Lôi Xà." Trần Phong cười nhạt một tiếng, nói: "Đây chính là thuốc thử biến dị, người ngu xuẩn đến mức sau khi nhìn thấy tinh thần lực tiêu hao tăng lên, uy lực của thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị sẽ không biến hóa hay sao?"

"Thế nhưng mà trên miêu tả rõ ràng cũng chỉ viết là thương tổn to lớn." Lôi Tuấn cảm thấy sụp đổ.

"101 điểm thuộc tính và 1000 điểm thuộc tính cũng đồng dạng là cấp E, người cảm thấy sẽ giống nhau sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

Sắc mặt của Lôi Tuấn trở nên tái xanh, không nói nổi ra lời.

"Tiếp tục chứ?" Trương Vĩ ở một bên cười nói: Hay là đổi một người khác?"

"Ta..." Lôi Tuấn lúc này đã minh bạch, bình thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị này tuyệt đối không tầm thường, hắn đã từng khảo nghiệm qua một lần thuốc thử 5 tinh đặc thù, vẫn có thể chịu đựng được, thế nhưng mà bình thuốc thử biến dị 4 tinh này, thế mà có thể khiến cho thế giới tinh thần của hắn trực tiếp sụp đổ, thứ này, phi thường cường đại!

Đây là một khắc mang tính lịch sử! Đây là một loại gen biến dị mới! Hắn vẫn muốn tham gia kiểm trắc, cho dù có phải xin lỗi Trần Phong, nhưng mà, hiện tại thế giới tinh thần của hắn đã sụp đổ, ít nhất trong vòng ba ngày, căn bản là không có cách nào tiếp tục kiểm trắc!

Vì sao vừa rồi Trần Phong khuyên nhủ mình lại không nghe? Lôi Tuấn cảm thấy hối hận.

"Tiểu Lưu, chúng ta tới." Trương Vĩ cười lạnh, nhìn về phía một vị kiểm trắc viên khác.

"Được." Người này cùng với các vị kiểm trắc viên khác đều cảm thấy kích động.

Đây chính là quá trình kiểm trắc một loại thuốc thử gen 4 tinh cường đại, một khi xác nhận được giá trị, sau này khi những người khác tiến hành học tập, đều có thể thấy phần báo cáo kiểm trắc này!

Mà những người kiểm trắc trên danh sách, chính là bọn hắn!

"Ong —— " Chín người cùng nhau xây dựng một thế giới kiểm trắc.

Về phần Lôi Tuấn? Lúc này làm gì có ai có tâm tư quản hắn!

"Xoạt!" Thuốc thử Gen Lôi Xà biến dị được mô phỏng lại một cách cẩn thận, nổ tung ở trong hư không, một cỗ lực lượng kinh khủng quét sạch mọi thứ, thế giới tinh thần của chín người rõ ràng ổn định hơn một người rất nhiều, nhanh chóng ổn định trở lại, mà các loại thiết bị đo đạc số liệu cũng điên cuồng tăng lên.

Chỉ số tinh thần...

Chỉ số bạo phát...

Cường độ công kích...

Tốc độ phản ứng...

Đủ loại số liệu hiện ra! Mà cuối cùng, chín vị kiểm trắc viên cũng kích động cho ra kết luận cuối cùng.

—— ———

Gen tên: Gen Lôi Xà - không biết

Loại hình gen: Biến dị

Tinh thần tiêu hao: 20 điểm

Uy lực: một kích toàn lực của gen chiến sĩ cấp E đỉnh phong

Giá cả ước định: 1 triệu nguyên

"1 triệu!"

Kết quả cuối cùng vừa ra, Trương Vĩ cũng cảm thấy kinh hãi, hẳn nguyên lai tưởng rằng Trần Phong trước kia yết giá 1 triệu nguyên, là ăn nói lung tung, nhưng không ngờ được, thế mà thật sự có giá trị 1 triệu nguyên! Tuy nhiên ngẫm lại cái uy lực kinh người vừa rồi, hẳn cũng cảm thấy không sai, loại đồ vật có cấp bậc này... tuyệt đối có giá trị như thế!

"Còn có thể tiếp tục được chứ?" Trần Phong cười cười nhìn về phía mấy vị kiểm trắc viên.

"Có thể." Chín người điên cuồng gật đầu như giã tỏi.

Nói đùa, thời cơ như thế này sao có thể bỏ lỡ? Về sau, bọn hắn chính là người đã viết báo cáo kiểm trắc Gen Lôi Xà biến dị! Bọn hắn mặc dù thường xuyên có thể nhìn thấy các loại gen mới, thế nhưng gen rác rưởi lại chiếm đa số, loại cực phẩm gen này, rất ít khi gặp được. Gen Lôi Xà biến dị đã như thế này, cái gen kế tiếp kia... bọn hắn ngẫm lại liền cảm thấy động tâm.

"Tại sao có thể như vậy!" Lôi Tuấn lạnh cả người.

Một cơ hội tốt như thế, vì cái gì hắn lại không được tham gia? Lần này hẳn chính là tổ trưởng của tổ kiểm trắc, hẳn chính là người cầm đầu a, vì cái gì 9 người khác đều có thể được ghi vào danh sách kiểm trắc, chỉ có một mình hắn là bị đẩy ra bên ngoài?

Ủy thác

Hắn hận a! Nếu như không phải vì Đào cục trưởng...

Ngẫm lại số tiền mà hắn nhận được, hắn đột nhiên cảm giác được, chính mình đã lỗ lớn! Thế nhưng mọi việc cũng đã xảy ra rồi, coi như có hối hận, hắn cũng chỉ có thể giữ ở trong lòng mà thôi!

Mà lúc này đây, Trần Phong đã đem Gen Kiến Vàng biến dị để lên đài kiểm trắc, khác biệt với Gen Lôi Xà biến dị, đây là một bình gen có bộ dáng rất bình thường, nhìn không ra bất kỳ địa phương lạ thường nào.

"Là cái gen này sao." Lôi Tuấn thở phào một hơi.

Nếu như là một loại gen biến dị khác, hắn thật sự sẽ hối hận đến chết, nhưng nếu là cái gen rác rưởi này, hắn ngược lại có thể yên tâm một chút. Hắn đã từng nghiên cứu qua cái gen này, ngay cả một chút điểm lạ thường cũng không có, vền vền chỉ có thể tăng lên 1 điểm thuộc tính, không có bất kỳ cái tác dụng gì.

"Chuẩn bị." Chín vị kiểm trắc sư chuẩn bị tiến hành kiểm trắc.

Khi bọn hắn nhìn thấy thuộc tính của Gen Kiến Vàng biến dị đều khẽ nhúu mày, chỉ có thể tăng lên 1 điểm mà nói, xem ra thật sự chỉ là một loại gen vút bỏ, bất quá bọn hắn cũng không có quá thất vọng. Một loại Gen Lôi Xà biến dị, đã khiến cho bọn hắn rất thỏa mãn.

"Cái gen này..." Một kiểm trắc sư đột nhiên trợn to con mắt.

"Cưỡng ép? 1 điểm?"

Mấy người đột nhiên ý thức được cái gì đó.

Bọn hắn dù sao cũng không phải quần chúng ăn củ mì nói chuyện thể giới ở trên mạng, bọn hắn là người trong nghề chân chính!

Sự tình trên mạng bọn hấn cũng nghe nói, thế nhưng những chế tác sư như bọn hấn nào có thời gian để đi đến cửa hàng gen mạnh nhất? Cái mà bọn hấn nghe được đều là phiên bản do người khác sửa đổi không biết bao nhiêu lần, mà sau khi nghe được, bọn họ cũng chỉ là khinh bỉ cười một tiếng, hiện tại, đây là lần thứ nhất bọn hấn nhìn thấy bản chính! Thấy Gen Kiến Vàng biến dị chính thức!

"Chẳng lẽ là..." Máy người liếc nhìn nhau, cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Xoạt! Toàn bộ phòng kiểm trắc bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, sau rùng rã năm giây yên lặng tẻ ngắt, bỗng nhiên oanh động một hồi.

Đột phá cực hạn? ! Tất cả mọi người mở to hai mắt, ngay cả Trương Vĩ cũng nhin không được đứng lên, chửi tục: "M* nó là thật hay giả?"

Nếu như cái này là thật mà nói...

"Lập tức bắt đầu." Trương Vĩ không nhin được hô to.

Chín vị kiểm trắc sư cũng cấp tốc bắt đầu, quá trình kiểm trắc Gen Kiến Vàng biến dị hết sức an toàn, bọn hấn mô phỏng ra một chiến sĩ cấp F đỉnh phong đã đạt tới trạng thái cực hạn, sau đó tiến hành phục dựng, tên chiến sĩ này liên thuận lợi xông phá trạng thái cực hạn!

Kiểm trắc, thành công!

"Thật sự có thể được." Tất cả mọi người đều kích động không thôi.

Đột phá cực hạn? Cái này là khái niệm gì!

Cho dù chỉ có thể dùng cho các chiến sĩ cấp F để đột phá cực hạn, khiến cho giá cả của Gen Kiến Vàng biến dị cũng sẽ không quá cao, thế nhưng giá trị cùng với ý nghĩa mà Gen Kiến Vàng biến dị đại biểu, tuyệt đối hơn xa xa so với Gen Lôi Xà biến dị!

Rất nhanh, chín kiểm trắc viên đã cho ra kết luận cuối cùng.

—————

Gen tên: Gen Kiến Vàng - không biết

Loại hình gen: Biến dị

Tác dụng: Cường ép tăng lên 1 điểm tinh thần

Giá cả ước định: 1 triệu nguyên trở lên

Không chỉ đơn thuần là 1 triệu, mà là 1 triệu nguyên trở lên!

Nói một cách khác, Hiệp hội chế tác gen, đã nhận định cái gen này có giá trị cao hơn nhiều so với Gen Lôi Xà biến dị!

"Tại sao lại có thể như vậy..." Lôi Tuấn bất lực ngã xụi lơ trên mặt đất.

Hai loại thuốc thử gen biến dị cường đại, hai loại thuốc thử gen biến dị nhất định sẽ dương danh, vậy mà bây giờ, ở bên trong kho tư liệu kiểm trắc gen, vĩnh viễn cũng chỉ có tên của 9 vị kiểm trắc viên này, 9 người bọn hắn, cũng bởi vì thế mà dương danh, thu hoạch được đãi ngộ tốt hơn!

Duy chỉ có một mình hắn...

"Ta không cam tâm!" Lôi Tuấn tự lẩm bầm.

"Ha ha." Trương Vĩ dùng ánh mắt khinh thường quét qua ở trên người Lôi Tuấn, hắn không nguyện ý để ý tới Lôi Tuấn, chỉ là bởi vì tên gia hỏa này có tư lịch quá già dặn mà thôi, luận về thân phận? Lôi Tuấn còn không có tư cách xách giày cho hắn! Một tên kiểm trắc sư lâu năm, cuối cùng cũng chỉ là một tên kiểm trắc sư mà thôi! Xem ra, qua một thời gian ngắn nữa là có thể xử lý được cái tên ngu ngốc này.

"Chúc mừng." Trương Vĩ nắm chặt tay của Trần Phong.

Hắn nguyên lai tưởng rằng Trần Phong muốn nổi tiếng, cũng phải rất lâu sau đó, không ngờ được, Trần Phong vừa mới nhập môn không bao lâu, lại một lần nữa liên tục sáng tạo ra hai loại gen biến dị thần kỳ! Phần thành tựu này, đã viễn siêu Đào giáo sư!

"Đặt tên như thế nào?" Trương Vĩ hỏi.

"Cực, hai cái đều gọi là cực."

Trần Phong lộ ra một nụ cười, nói: "Cực, đại biểu cho sự cực hạn, gen do Trần Phong ta chế tác, vô luận là loại nào, tất nhiên đều là gen cường đại nhất!"

"Được." Trương Vĩ lớn tiếng khen hay.

"Đỉnh!" Thông tin cá nhân của Trần Phong một lần nữa được cập nhật.

Ở đằng sau dòng miêu tả 《 Gien Mộc Hùng - chiến 》 , bỗng nhiên thêm ra dòng miêu tả của hai loại gen khác là 《 Gen Lôì Xà - cực 》 và 《 Gen Kiến Vàng - cực 》 .

"Theo lý thuyết, khi cách điều chế mới xuất hiện, Hiệp hội chế tác Gen sẽ trao cho người một ít khen thưởng, thế nhưng người lần này chế tác ra được hai cách điều chế mang ý nghĩa trọng đại, cũng là sự cống hiến mà Hiệp hội chế tác Gen Kim Thành chúng ta chưa bao giờ có! Cho nên, ta dự định sẽ đại biểu Hiệp hội chế tác Gen, cho người một phần vui mừng thật lớn." Trương Vĩ bỗng nhiên nói ra.

"Ồ?" Trần Phong yên lặng lắng nghe.

"Người rất nhanh sẽ biết." Trương Vĩ cười cười thần bí.

"Ta sẽ rất chờ mong." Trần Phong thản nhiên nói.

Rời đi khỏi Hiệp hội chế tác gen, mục tiêu lớn nhất mà Trần Phong xuất hành lần này đã hoàn thành.

Có phần báo cáo kiểm tra này, hẳn có thể trong một thời gian ngắn tẩy trắng thanh danh của mình, nhưng mà tẩy trắng như thế nào, lúc nào tiến hành tẩy trắng, thì còn phải dựa vào tâm tình của hắn.

"Còn có Đào cực trưởng...ta nhìn người còn có thể đóng cửa cửa hàng của ta được bao lâu?" Hàn quang trong mắt của Trần Phong lóe lên.

Về đến phòng, Trần Phong liền tiến vào "Cộng đồng giả lập".

Khi thấy các nhiệm vụ uỷ thác bên trên cửa hàng gen mạnh nhất, hắn bỗng nhiên cảm thấy sững sốt.

1, Triệu Long thỉnh cầu một phần chế tác Gen Kiến Vàng biến dị, giá cả uỷ thác 1 triệu, có tiếp nhận hay không?

2, Triệu Long thỉnh cầu một phần chế tác Gen Kiến Vàng biến dị, giá cả uỷ thác 1,5 triệu, có tiếp nhận hay không?

3, Triệu Long thỉnh cầu một phần chế tác Gen Kiến Vàng biến dị, giá cả uỷ thác 2 triệu, có tiếp nhận hay không?

Trừ cái đó ra, ở cột ghi chú còn có thêm một dòng tin nhắn, Triệu Long: Đại ca, ta thật sự chỉ có 2 triệu nguyên, yêu cầu một phần Gen Kiến Vàng biến dị a, ta đã kẹt ở chỗ này quá lâu rồi, cần phải đột phá trong thời gian sớm nhất! ! ! !

"Cái này..." Trần Phong nhìn không được cười ha hả.

Đương nhiên, cái này vèn vèn chỉ là một người uỷ thác mà thôi, chí ít còn có năm, sáu người khác đồng thời uỷ thác Trần Phong chế tác Gen Kiến Vàng biến dị, mà ngoại trừ cái đó ra, còn có một số người thỉnh cầu Trần Phong chế tác Gen Lôi Xà biến dị, đồng dạng với một cái giá rất cao là 1,2 triệu!

Tiêu đề bí ối

Mà lúc này, đám người đang bơi nhọ Trần Phong vẫn còn đang hoạt động với khí thế hùng hực, vền vẹn chỉ một ngày thời gian, cơ hồ là không ai không biết không người không hay, tựa hồ như không bơi nhọ Trần Phong một chút, là bọn họ sẽ không theo kịp thời đại vậy.

Các cửa hàng xung quanh cũng được rất nhiều người đến xem, khiến cho những cửa hàng chung quanh cửa hàng gen mạnh nhất kiếm lời được không ít tiền.

"Hắn ta chính là cứu tinh của chúng ta a." Phong Ngâm bùi ngùi mãi không thôi.

Lúc trước cửa hàng của Trần Phong một đường vọt thẳng tới 30 vị trí đầu, về sau lại bứt top vào mười vị trí đầu, cứ như thế đem cửa hàng Phong Các đẩy xuống 1 hạng, khiến cho Phong Ngâm buồn bực không thôi, nhưng mà không nghĩ tới, sau đó một ngày cửa hàng gen mạnh nhất liền bị đóng cửa, ngược lại khiến cho những cửa hàng xung quanh được rất nhiều lợi ích, sự tình trên cái thế gian này, ai có thể đoán được?

"Đúng là như thế." Kim Cương tán thành nói.

Bởi vì sự kiện của Trần Phong, doanh thu bán hàng của các cửa hàng xung quanh tăng lên rất nhiều, loáng thoáng có dấu hiệu xông vào ba mươi vị trí đầu, khiến cho ý chí chiến đấu của hắn gần đây trở nên sục sôi.

"Người nói xem, hắn lúc nào sẽ trở về?" Phong Ngâm đột nhiên hỏi.

"Hắn là... không thể nào?"

Kim Cương ngẫm lại: "Ừm gần đây hắn nào động cũng hơi lớn."

"Đúng vậy, hắn đã biến thành mối thù chung của mọi người a." Phong Ngâm cười nói.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, bọn hắn trông thấy ở vị trí cửa hàng gen mạnh nhất rồi loạn thành một đồng, có từng tiếng kinh hô từ nơi đó truyền tới, gây nên sự chú ý của vô số người.

"Ở chỗ đó đã xảy ra chuyện gì?" Tâm thần của Phong Ngâm khẽ nhúc nhích.

"Trần Phong xuất hiện à?" Kim Cương suy đoán.

Hai người vội vàng chạy tới, nhưng mà chỉ mới nhìn qua một chút, hai người bọn hắn liền kinh ngạc đến ngây người!

"Cái này..."

Không chỉ có hai người bọn hắn, mà tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc đến ngây người. Bởi vì các nhiệm vụ ủy thác của cửa hàng gen mạnh nhất, chẳng ai ngờ được rằng, một cái cửa hàng nhỏ ở nơi này, lại có nhiều người ủy thác Trần Phong chế tác gen như vậy!

Ủy thác chế tác gen? Đây chính là đãi ngộ mà chỉ có đại sư mới có!

"Thế mà có nhiều người mời Trần Phong chế tác như vậy?"

"Là thật hay giả?"

"Có phải hay không là Trần Phong thuê người làm tiếp thị?"

"Không có khả năng? Ủy thác chế tác gen yêu cầu gửi tiền thế chấp trước đến 'Cộng đồng giả lập', người xem cái số lượng ủy thác này xem, người có nghĩ qua là số tiền thế chấp sẽ đạt đến bao nhiêu hay không?"

"Để ta đếm xem, một 1 triệu nguyên, hai triệu nguyên, ..." Người kia đếm một hồi, nhất thời hít vào một ngụm hơi lạnh, tổng cộng số tiền ủy thác Trần Phong chế tác này, tổng cộng đã vượt quá 20 triệu nguyên!

Một con số làm cho người ta phải kinh ngạc! Vượt xa doanh thu bán hàng trước mắt của Trần Phong! Nếu như Trần Phong thật sự có 20 triệu nguyên để làm tiếp thị, còn cần phải mua một cái cửa hàng bé xíu này hay sao? Hiển nhiên là không thể nào!

Nói như vậy...những cái ủy thác này có thể là thật? Đám người sợ xanh mặt.

"Đến cùng thì chuyện gì đã xảy ra?" Tất cả mọi người đều cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Mắng chửi sao? Làm sao mắng chửi bây giờ? Nếu như những loại thuốc thử gen do Trần Phong chế tác không có giá trị, những người này sẽ đến đây yêu cầu ủy thác hay sao? Hay là do những người kia quá dư tiền, mới đến đây tìm Trần Phong? Tất cả mọi người đều trở nên an tĩnh.

Bạn hãy biết, chuyện này có vẻ rất không đơn giản! Rất nhanh, chuyện này đã được post trên diễn đàn học thuật, toàn bộ diễn đàn học thuật trong nháy mắt nổ tung, Trần Phong lặn lâu như vậy, vừa ra tay, liền tạo ra một trận bão lớn.

"Đã xảy ra đại sự!"

"Ta cảm giác có chuyện ẩn ở bên trong."

Đám người cảm thấy nghi vấn bàn luận sôi nổi.

Mà vào lúc này, hai đoạn video về hai loại gen mạnh nhất kia, ở dưới sự yêu cầu của vô số người, rốt cục người post cũng đã công bố tên của một trong hai loại gen này.

Gen Lôi Xà biến dị, nơi bán ra: Cửa hàng gen mạnh nhất.

"Oanh!" Toàn bộ diễn đàn học thuật trở nên sôi trào. Gen Lôi Xà biến dị? Tia chớp to lớn hình con rắn kia, có uy lực khủng bố kia, lại chính là Gen Lôi Xà biến dị do Trần Phong bán ra?

"Là thật hay giả?"

"Cái này làm sao có thể giả được, đây là do chính miệng người post video công bố."

"Khó trách vì sao Trần Phong lại yết giá 1 triệu nguyên, cái giá tiền này, tuyệt đối có giá trị!"

"Đúng vậy a... ta vừa rồi nhìn thấy nhiệm vụ ủy thác trong cửa hàng gen mạnh nhất của Trần Phong, có mấy người dùng giá cao để yêu cầu hẳn chế tác ra Gen Lôi Xà biến dị đó."

"Chờ một chút, nếu như cái này thật sự là Gen Lôi Xà biến dị, vậy thì cái gen kia..." Có người bỗng nhiên nghĩ đến cái gì nói.

Mà đúng lúc này, loại gen biến dị cấp F xếp ở vị trí thứ nhất kia cũng được công bố.

Gen Kiến Vàng biến dị, nơi bán ra: Cửa hàng gen mạnh nhất!

"Oanh!" Diễn đàn học thuật một lần nữa nổ tung! Lần này, là thật sự nổ tung.

Nguyên lai, không chỉ riêng Gen Lôi Xà biến dị, mà ngay cả Gen Kiến Vàng biến dị, cũng là do Trần Phong chế tác? Hai loại thuốc thử gen biến dị xếp ở vị trí thứ nhất và thứ hai, đều là do Trần Phong làm? Giờ khắc này, có không biết bao nhiêu người cảm giác thấy da mặt của mình trở nên nóng rực.

Bọn hẳn giảm lên tên tuổi của cửa hàng gen mạnh nhất, giảm lên đầu của Trần Phong, hai loại gen mạnh nhất ở trên bảng xếp hạng, lại đều là do Trần Phong chế tác ra? Thực sự là...

Chờ một chút, hai loại gen này nếu thực sự là gen mạnh nhất, vì sao cửa hàng của Trần Phong lại bị đóng cửa?

"Đúng vậy."

"Nếu như không có vấn đề gì, làm sao lại bị đóng cửa?"

Rất nhiều người ý thức được vấn đề này, nói: "Nhật báo Thanh Phong nói chuyện này là do Trần Phong tự biên tự diễn cơ mà."

Có rất nhiều người cảm thấy nửa tin nửa ngờ, mà vào lúc này, một bài post quen thuộc xuất hiện trên diễn đàn học thuật, mọi người quét mắt qua một cái trái tim liền nảy lên một cái, ID quen thuộc, cùng với —— tiêu đề quen thuộc.

《 Khiếp sợ! Cục trưởng Cục vật giá và nhật báo Thanh Phong câu kết với nhau, thế mà đối với một cụ già 70 tuổi làm ra loại chuyện này! 》

"Con m* nó, cái tiêu đề này..."

"Tiêu đề thật sự là đáng hận, ta thật sự không muốn bấm vào, nhưng lại không khống chế được tay của mình."

"Tiêu đề thật là bỉ ổi!" Vô số người chửi đậu xanh rau má.

Nhưng mà, cho dù mọi người ngoài miệng nói là không muốn bấm vào, nhưng bàn tay lại rất thành thật, tất cả mọi người đều vô thức bấm vào, sau đó liền đọc được một màn đáng sợ.

Đào giáo sư! Người ăn cắp thành quả Gen Mộc Hùng biến dị! Sau khi ông ta bị Trần Phong lật tẩy, liền trở thành một chế tác sư thân bại danh liệt, mà cục trưởng Cục vật giá thì sao? Chính là con trai của Đào giáo sư! Như vậy, hết thảy mọi chuyện đã trở nên rõ ràng.

Trần Phong cũng công bố số liệu kiểm trắc mới nhất của mình lên.

—— ———

Gen Kiến Vàng - cục, Cục vật giá ước định: 1 vạn nguyên, Hiệp hội chế tác gen ước định: 1 triệu nguyên trở lên.

Gen Lô Xà - cục, Cục vật giá ước định: 5 vạn nguyên, Hiệp hội chế tác gen ước định: 1 triệu nguyên.

—— ———

Thủ đoạn của Đào cực trưởng

Có phần so sánh này, Trần Phong còn cần phải nhiều lời nữa hay sao?

Ở bên trong bài post, Trần Phong liên tục oanh kích Đào cực trưởng và nhật báo Thanh Phong, mà phần cuối cùng trong bài post, càng là khai ra một đoạn cổ sự khác —— chủ nhân chính thức của bản hướng dẫn cách điều chế Gien Mộc Hùng, đem bản hướng dẫn cách điều chế của Đào giáo sư năm đó so sánh cùng với bản hướng dẫn cách điều chế mà ông nội của Mục Nguyên làm ra.

Đào giáo sư, lại một lần nữa ăn cắp thành quả của người khác.

"Con m* nó!"

"Bản hướng dẫn cách điều chế Gien Mộc Hùng cũng không phải là của Đào giáo sư?"

"Cạn lời rồi! Coi như trước đó ông ta lấy trộm thành quả nghiên cứu của Trần Phong, ta còn có thể thông cảm được, dù sao thì ai cũng có lúc phạm sai lầm, ai mà biết được..."

Có rất nhiều người cảm thấy phẫn nộ, những người phẫn nộ nhiều nhất vẫn là Fan trước kia của Đào giáo sư.

"Nguyên lai Đào giáo sư chỉ là một tên lừa đảo?"

"Móa, mù mắt ta rồi."

"Hai cha con bọn hấn cũng phải là thứ tốt gì!"

Đám người ở trên mạng phẫn nộ mắng chửi, bọn họ bị hai cha con họ Đào này lừa gạt bấy lâu nay, giờ khắc này, toàn bộ sự tức giận đều bộc phát! Dư luận, ở thời khắc này bạo phát!

Tin tức ở trên mạng gần như bị hai cha con họ Đào bao phủ, người sử dụng nhật báo Thanh Phong, cũng lấy một loại tốc độ không thể tin được giảm mạnh!

"Cũng không kém bao nhiêu?" Trần Phong lạnh lùng nhìn một màn này.

Hai đoạn video xuất hiện làm cho hắn cảm thấy hơi ngoài ý muốn, tuy nhiên lại có thể chứng minh cho hắn, lại thêm mấy phần ủy thác công khai kia, cộng với báo cáo kiểm tra của Hiệp hội chế tác Gen, hết thấy chân tướng đều trở nên rõ ràng!

"Tiếp theo Đào cục trưởng sẽ làm như thế nào?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên băng lãnh.

Hắn không tin là Đào cục trưởng sẽ cứ như vậy ngồi chờ chết!

Như vậy —— Âm sát sao?

Trần Phong cười lạnh, hắn đã làm tốt chuẩn bị, giá trị may mắn, Gen Lôi Xà biến dị, , hắn đã chuẩn bị rất chu đáo, coi như những cái này còn không đủ, hắn còn có thể liên hệ với Vương Dao! Hắn ngược lại muốn xem xem, Đào cục trưởng có thể phái ra người nào!

Mà vào lúc này, bên trên một tòa cao ốc, Đào Lập Quân nhìn thấy tin tức sôi trào trên mạng, thần sắc trên khuôn mặt của hắn lại rất bình tĩnh, một hồi lâu, mới lắc đầu nói: "Là do con tính sai."

"Tiểu Quân." Đào giáo sư tỏ ra vẻ khó coi.

Ông ta không ngờ được sự tình bây giờ thế mà lại náo lớn như vậy! Việc của ông ta cũng coi như là thôi đi, nhưng nếu liên lụy đến con trai mà nói, Đào gia của ông ta sẽ thật sự xong đời!

"Không sao." Đào Lập Quân cười nói: "Nếu như con ngay cả loại chuyện nhỏ này mà cũng không giải quyết được, thì coi như mấy chục năm này đã làm không công rồi."

"A?" Đào giáo sư một mặt mờ mịt, đã đến loại tình trạng này, còn có thể làm sao?

"Cha hãy chờ xem." Đào Lập Quân cười nhạt một tiếng, nói: "Lúc đầu là do con sơ sẩy, con đã đem tên Trần Phong này xem như là một con châu chấu nhảy nhót không nổi, cho nên mới không có quá để ý, không nghĩ tới, hắn thế mà còn có loại thủ đoạn này, dần dần áp bức chúng ta, tên gia hỏa này, cũng không đơn giản a."

"Bất quá...cũng chỉ tới mức này mà thôi."

Đào Lập Quân lạnh lùng nhìn về phía xa, nói: "Nếu con đã chính thức xem hắn là đối thủ, con sẽ tuyệt đối không cho hắn một cơ hội phản kích nào nữa! Một ít tư nguyên mà con nguyên bản không nỡ dùng, bây giờ cũng nên dùng."

"Ba!" Đào Lập Quân thuận tay vỗ một cái.

Một con côn trùng đang bay lượn, bị hắn đập chết dính trên tường.

"Cha hãy nhìn đi, côn trùng có bay nhanh hơn nữa, cũng chỉ là một con côn trùng mà thôi."

Đào Lập Quân vỗ vỗ vào bả vai của phụ thân, nói: "Con trai của cha làm cục trưởng hai mươi năm, há chỉ bằng vào một tên chế tác sư cón con là có thể làm lay động?"

"Thủ đoạn của hắn mặc dù không tệ, thế nhưng, vẫn còn quá non, cha cứ chờ mà xem, từ ngày hôm nay trở đi—— hắn sẽ không có cách nào trở mình!"

Đào Lập Quân cười lạnh, bây giờ cũng không sai biệt lắm, nên bắt đầu được rồi?

Mà lúc này, trên diễn đàn học thuật, khoảng cách từ khi Trần Phong post bài lật tẩy đã hơn ba mươi phút.

Phạm vi bạo phát dư luận đã không nhỏ, nhưng mà, ngay vào lúc này, bỗng nhiên, bên trên diễn đàn học thuật, một vài bài post của Trần Phong, trong nháy mắt bỗng nhiên biến mất! Một lần nữa bốc hơi!

《Hai cha con hồ người, Đào gia bị vạch trần 》

《Báo lá cải Thanh Phong công bố tin tức sai lầm》

...

Các loại bài post như thế, cũng biến mất trong nháy mắt, hết thấy những bài post nhằm vào Đào Lập Quân, Đào giáo sư, đều bốc hơi trong nháy mắt!

Biến mất! Tất cả mọi thứ, đều biến mất!

"Bài post của ta đã biến mất?"

"Ta cũng thế."

"Chuyện gì đã xảy ra?"

Một số người cảm thấy hết sức nghi hoặc, nhưng mà, vô luận làm như thế nào cũng không post bài ra được, hết thấy các tiêu đề liên quan đến từ khoá "gen mạnh nhất", "Đào giáo sư", "Đào cục trưởng", "Trần Phong", vân vân, đều không thể post ra.

Vào lúc này ở trên diễn đàn học thuật, chính là một mảnh thái bình.

"Lại dám xóa topic?" Có rất nhiều người lên cơn giận dữ, dự định gây ra náo loạn.

Mà vào đúng lúc này, trên diễn đàn học thuật, một loạt ảnh ngoại tình của một chế tác sư nổi tiếng nào đó được tung lên, khiến cho toàn bộ cộng đồng mạng khiếp sợ, diễn đàn học thuật trong nháy mắt bị phủ các loại tin tức về vị chế tác sư ngoại tình này bao phủ!

Các tạp chí lớn, diễn đàn học thuật, tất cả mọi người đều đang hướng sự chú ý về chuyện này.

Còn Trần Phong? Đó là ai a?

Toàn bộ diễn đàn học thuật, Trần Phong bị chìm ngấm trong một đồng tin tức khác.

Cho đến khi Trần Phong chú ý tới chuyện này liền kinh ngạc đến ngáy người, hắn không nghĩ tới, trải qua sự kiện Đào giáo sư lần trước, sau khi bọn hắn bị lật tẩy trên mạng hơn 30 phút, mà bọn hắn vẫn còn dám làm như vậy!

Đồng dạng sự tình, lại một lần nữa phát sinh!

Chỉ bất quá, lần xuất thủ này cùng với sự kiện Đào giáo sư lần trước không giống nhau, Đào cục trưởng xuất thủ, dùng một thủ đoạn cường ngạnh tàn nhẫn, căn bản là không có lưu lại bất luận một cái cơ hội nào để có thể phản kích, toàn bộ diễn đàn học thuật, hết thảy những người muốn đề cập đến vấn đề về Trần Phong đều bị ban Nick!

Những tin tức tương quan, đều bị các tin tức về vị chế tác sư ngoại tình kia che phủ, căn bản là không thể tìm thấy bất kỳ một cái dấu vết nào!

"Chế tác sư nổi tiếng ngoại tình." Tròng mắt của Trần Phong hơi híp lại.

Làm sao có thể trùng hợp vừa vặn như vậy? Không cần nghĩ hắn cũng biết, đây là bởi vì che giấu dư luận về sự kiện của hắn và cha con họ Đào, cho nên bọn hắn cứ như thế mà dùng một kiện càng lớn hơn để che giấu sự tình!

Đây là thủ đoạn thường được sử dụng để chuyển hướng dư luận! Đào cục trưởng xuất thủ, đủ hung ác, không cho hắn bất cứ một cơ hội nào để phản kích!

"Thật là một thủ đoạn ác độc." Trần Phong cảm thấy rung động.

Hắn không nghĩ tới, người quản lý diễn đàn học thuật cũng sẽ làm ra loại chuyện này?

Cường thế

Bởi vì thân phận của Đào cục trưởng? Hay là...bạn hẳn bị Đào cục trưởng nắm được nhược điểm? Trần Phong cũng không rõ ràng, thế nhưng hiện tại hẳn sẽ không có cách nào khiêu nại với diễn đàn học thuật, hẳn đang cầm trong tay báo cáo kiểm tra của Hiệp hội chế tác Gen, thế mà ngay cả cơ hội tẩy trắng thanh danh của mình cũng không được?

"Hay là thử liên hệ với các tờ nhật báo khác?" Trần Phong lập tức liên hệ với một số tờ nhật báo hàng ngày, thế nhưng mà ——không có một ai để ý tới hẳn! Sau khi biết người gọi điện là Trần Phong, bạn hẳn liền trực tiếp tắt điện thoại, cho dù là nhật báo Thanh Phong, lúc này cũng không nguyện ý quản chuyện này! Nguyên nhân chỉ có một cái mà thôi.

"Đây cũng là thủ bút của Đào cục trưởng?" Trần Phong cười lạnh.

Chuyện này thật sự có chút vượt quá ý liệu của hẳn, hẳn còn tưởng là Đào cục trưởng sẽ như trước kia sử dụng thủ đoạn ám sát, không nghĩ tới, sau mấy lần ám sát không thành công, lần này Đào cục trưởng thế mà lại dùng cường quyền để trấn áp! Tốt cho một cái Đào cục trưởng!

"Người tưởng người có thể ảnh hưởng đến dư luận, là người có thể đè ép được chuyện này?" Trần Phong đi vào "Cộng đồng giả lập".

Nhưng mà... nhiệm vụ ủy thác trên cửa hàng gen mạnh nhất của hẳn đã biến mất, căn bản không thể nhìn thấy một cái gì! Bên trong cửa hàng chỉ có một đoạn tin tức rất đơn giản —— cửa hàng 'Gen mạnh nhất' của ngài bởi vì làm trái quy tắc, cho nên tạm thời bị huỷ bỏ công năng ủy thác.

Trần Phong: "..."

"Lại bị cấm sử dụng công năng ủy thác?" Trần Phong tự lâm bầm.

Hắn cũng không cảm thấy quá ngoài ý muốn, từ lúc bài post bị xóa, dư luận bị chuyển hướng, hẳn liền đoán được, Đào cục trưởng nếu như đã dám làm

như thế, làm sao lại có thể không nhớ đến cửa hàng gen mạnh nhất? Cái này, chính là đòn phản kích của Đào Lập Quân!

Ở một toà cao ốc nào đó, Đào giáo sư hưng phấn nhìn thấy tình huống tiến triển ở trên mạng, căn bản không dám tưởng tượng ra, con trai của mình, cư nhiên đã mạnh tới mức độ này —— có thể lật tay thành mây trở tay thành mưa! Quá mạnh!

"Con trai của ta quá lợi hại." Đào giáo sư cảm thấy hưng phấn.

"Đây là một ít nhân tình mà bọn họ nợ con." Đào Lập Quân lắc đầu, nói: "Nguyên bản sẽ có tác dụng rất lớn, không ngờ bây giờ lại phải lãng phí mất, thật là đáng tiếc."

"Hắc hắc." Đào giáo sư ngượng ngùng cười, ông ta hiện tại không còn cái gì cả, cho nên thật sự không dám xem thường đứa con trai này.

"Còn danh dự của ta..." Đào giáo sư có một chút lòng tham.

"Cha yên tâm đi." Đào Lập Quân nhin không được cười lên ha hả, nói: "Cha thế nhưng chính là cha của con, con sao có thể để cho cha bị thua thiệt, chờ đến khi những chuyện này đi qua, con sẽ chuyên môn phải người tẩy trắng thanh danh cho cha."

"Tốt tốt tốt." Đào giáo sư kích động liên tục gật đầu.

"Ài." Đào Lập Quân nhàn nhạt nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Tiểu bằng hữu Trần Phong, hiện tại, người cũng đã biết, cái gì gọi là cường quyền rồi chứ? ! Mặc cho người có thiên phú như thế nào, ở trong tay của ta, cuối cùng cũng chỉ là một con kiến hôi mà thôi! Cái này, chính là cường quyền!

Thời gian trôi qua, một giờ, hai giờ...sự chú ý của mọi người, vẫn như trước chính là sự tình vị chế tác sư nổi tiếng ngoại tình kia.

Về phần Trần Phong? Đó là ai? Chỉ có một số người cực ít quan tâm, mà coi như là những người này, vẫn cứ liên tục bị chèn ép, mặc dù bọn hắn biết rõ chân tướng, nhưng cũng không dám ở thời điểm này nói lung tung! Mà

có một số người trực tiếp khiếu nại với diễn đàn học thuật, lại bị diễn đàn học thuật trực tiếp band nick!

Lần này, bọn hần liền yên tĩnh, ai còn dám nói chuyện vì Trần Phong?

Không có một ai! Sự tình về Trần Phong, cứ như vậy lặng yên không một tiếng động biến mất.

Mà cửa hàng gen mạnh nhất thì sao? Có khả năng cứ như vậy lặng yên không một tiếng động bị đóng cửa vô thời hạn, thẳng đến một ngày nào đó, chỗ này sẽ biến thành một cửa hàng khác mới tinh, cửa hàng của Trần Phong cũng sẽ bị mọi người quên lãng. Cái này, mới là chuyện đáng sợ nhất.

Tại Kim Thành, ở trong một toà cao ốc nào đó, Đào Lập Quân đang ngồi nói chuyện cùng với một người trung niên.

"Xem ra chúng ta đã đưa vị tiểu bằng hữu kia vào con đường cùng." Người trung niên ngồi đối diện cười nói.

"Nhìn con kiến hôi giãy dụa, cũng là một niềm vui thú rất lớn." Đào Lập Quân từ tốn nói: "Lần này ông tới Kim Thành, cũng coi như là giải quyết giúp ta một sự tình, qua ít ngày nữa, lại trợ giúp phụ thân của ta khôi phục lại danh dự đi."

"Đừng có quá sốt ruột." Người trung niên nói: "Cẩn thận xảy ra chuyện ngoài ý muốn."

"Chuyện ngoài ý muốn? Làm sao có thể."

Đào Lập Quân cười lạnh một tiếng, nói: "Ở loại địa phương này, làm gì có ai làm gì được ta?"

Người ở Kim Thành mà hần không dám chọc, chỉ có mấy cái!

Mà những người này...không có một người nào có quan hệ với Trần Phong! Đây chính là sự cường thế của Đào Lập Quân!

Mà lúc này, ở bên trong phòng cho thuê.

Trần Phong đang yên lặng chú ý tình thế phát triển, sự tình phát triển đã xa xa vượt quá ý liệu của hắn, hắn cuối cùng cũng đã đánh giá thấp thủ đoạn của Đào cục trưởng! Trong lúc đó, Mục Nguyên truyền tin cho Trần Phong biết một sự kiện, những chuyện bây giờ đang xảy ra với hắn, cùng với ông nội của Mục Nguyên năm đó giống như đúc!

Bị cấm đoán đủ điều! Cửa hàng bị đóng cửa, tài khoản bị đóng băng, thanh danh cũng bị bôi nhọ đến cực điểm!

Mặc dù Trần Phong lúc trước đã lật tẩy chuyện tình trên mạng được nửa giờ, khiến cho một số người chú ý tới, thế nhưng vẫn còn một số lượng lớn người còn không biết chuyện Trần Phong đã được tẩy trắng!

Trong mắt của bọn hắn, Trần Phong vẫn là một tên chế tác sư có phẩm đức bại hoại! Đây chính là thủ đoạn cường thế của Đào Lập Quân! Một kích tất sát!

"Không còn cách nào hay sao?" Trần Phong nhìn về phía Mục Nguyên.

"..."

Mục Nguyên cũng trở nên trầm mặc, nếu như có biện pháp, ông nội của hắn làm sao lại bị sỉ nhục nhiều năm như vậy? Đây chính là Đào Lập Quân a! Hắn không những là cục trưởng Cục vật giá của Kim Thành! Mà còn là phó cục trưởng giám sát thị trường và quản lý trung tâm vật giá, bên trong cái chức danh phó cục trưởng này, phạm vi quản lý chủ yếu của hắn, chính là giá cả vật phẩm của phân bộ "Cộng đồng giả lập" Kim Thành! Nhiều khi, quyền lực của hắn ở trong hiện thực cũng không lớn, thế nhưng ở trên mạng mà nói...Hắn tuyệt đối có thể dùng một tay để che trời!

"Ông nội của ngươi lúc trước làm sao để giải quyết chuyện này?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Xin lỗi bọn họ, đồng thời thừa nhận hết thảy đều là thành quả nghiên cứu của Đào giáo sư." Mục Nguyên đại hận nói.

Đây là sự nhục nhã vô cùng của ông nội hắn lúc trước, rõ ràng là đồ vật của chính mình, rõ ràng mình mới là người nắm cán dao, thế nhưng mà cuối

cùng bởi vì sự cường thế của Đào cực trưởng, thế mà bất tri bất giác phát triển thành sự tình như thế? Thật là một chuyện đáng buồn!

Mà bây giờ —— những chuyện mà ông nội của hấn gặp phải lúc trước, lại một lần nữa diễn ra ở trên người của Trần Phong.

"Thật xin lỗi." Mục Nguyên xiết chặt nắm đấm, nói: "Nếu như không phải do ta, ngươi cũng sẽ không..."

Phó hội trưởng

"Không sao." Trần Phong cười nói: "Cũng chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi."

"A?" Mục Nguyên cảm thấy kinh ngạc, nói: "Người vẫn còn cười được? Chuyện này rất khủng bố, ít nhất mấy năm nữa, người căn bản sẽ không làm được cái gì, bằng không..."

"Người cứ xem thường ta như vậy sao?" Trần Phong dẫn gân cốt một cái, trong ánh mắt lộ ra ý cười, nói: "Yên tâm đi, chuyện này rất nhanh sẽ kết thúc."

"? ?" Mục Nguyên không hiểu ra sao, rất nhanh sẽ kết thúc, làm sao có thể?

Nhưng mà, vào lúc này, Trần Phong đã cúp điện thoại.

"Đào Lập Quân..." Trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười lạnh.

Thủ đoạn của Đào cục trưởng rất cao cường! Chỉ có điều là —— người đã từng nghĩ tới, thủ đoạn của người quá kín kẽ, cũng có thể là một con đường chết hay không?

"Vẫn còn chưa có cơ hội trở mình hay sao?" Trần Phong có chút tiếc nuối.

Hắn lên mạng nhìn một chút, tin tức về hắn đã bị bao phủ trong hải dương, hắn thử đăng vài bài post, vẫn như cũ bị khóa chặt, không có bất kỳ dấu hiệu nào được giải toả.

Trên "Cộng đồng giả lập", cửa hàng của Trần Phong vẫn như cũ bị đóng cửa.

"Cần gì phải làm như vậy chứ?" Trần Phong thở dài, nói: "Đào cục trưởng, người đây là đang tự tìm đường chết a."

Hắn thật sự cũng không muốn sử dụng loại thủ đoạn này! Nhưng bây giờ biết phải làm sao... Trần Phong khởi động màn sáng trên vòng đeo.

"Ong —— " Một hàng danh bạ hiện lên, bằng hữu của Trần Phong cũng không nhiều, bên trên danh bạ cũng chỉ liệt kê ra được mấy người, thế nhưng mấy người này, đều là những người có thân phận không đơn giản. Mà ở bên trong những người này...Trần Phong dừng lại ở trước một cái tên, Vương Dao.

"Vương Dao..." Trần Phong nói khẽ.

Tinh huyết Hải Long đổi được 3 lần cơ hội xuất thủ của Vương Dao! Hắn nguyên bản còn cho là mình sẽ một mực không sử dụng, thế nhưng không nghĩ tới, lúc này mới trôi qua mấy ngày thời gian, hắn đã phải sử dụng một cái! Mà người mà hắn muốn Vương Dao xuất thủ chém giết này ——chính là Đào cục trưởng.

Ám sát! Đào cục trưởng của chúng ta không phải là rất ưa thích phái người ám sát hay sao? Lúc trước hắn đã phái người ám sát Trần Phong đến hai lần, mà Trần Phong, chỉ cần trả lại hắn một lần này liền đủ. Mạng lưới quan hệ của Đào Lập Quân rất rộng, có quyền lực rất lớn!

Thế nhưng ——nếu như hắn chết thì sao? Những người kia sẽ còn vì hắn mà bán mạng? Hiển nhiên sẽ không, quan hệ cho dù tốt cỡ nào, bọn hắn cũng sẽ không vì một người chết mà bán mạng!

Thậm chí...bởi vì phải sạch quan hệ, bọn hắn sẽ bỏ đá xuống giếng cũng khó nói.

Tất cả mọi chuyện của Trần Phong đều sẽ trong nháy mắt được giải quyết, về phần hoài nghi, bọn hắn vô luận hoài nghi như thế nào, cũng sẽ không hoài nghi đến trên đầu của Trần Phong! Trần Phong nguyên bản cũng không tính dùng loại biện pháp này, thế nhưng, có thể làm gì được khi Đào cục trưởng tựa hồ nhất định phải đẩy hắn vào chỗ chết?

"Người đây chính là tự tìm đường chết a." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi, hắn ấn vào số liên lạc của Vương Dao, đang chuẩn bị liên hệ.

Bỗng nhiên, ánh sáng trên màn sáng lấp loé, thân ảnh của một người quen xuất hiện, trên khuôn mặt đầy ý cười nói: "Trần Phong, mau tới Hiệp hội chế tác gen một chuyến."

Lại có thể là Trương Vĩ!

"Ta?" Trần Phong sững sờ một chút.

"Tới đi, có chuyện tốt." Trương Vĩ thần thần bí bí nói ra.

"Được." Tâm thần của Trần Phong khẽ nhúc nhích.

Là khen thưởng của Hiệp hội chế tác gen sao? Hẳn hiện tại chỉ là một chế tác sư bình thường, trông cậy vào Hiệp hội chế tác gen giúp hắn ra mặt, là không có khả năng. Huống chi, đây là sự tình trên "Cộng đồng giả lập", cũng không tới phiên Hiệp hội chế tác gen để ý tới, thế nhưng, hắn cũng cảm thấy rất tò mò, khen thưởng của Hiệp hội chế tác gen lại là cái gì.

Phần khen thưởng thần bí mà Trương Vĩ nói tới... Trần Phong nhìn thấy số liên lạc của Vương Dao trên màn sáng, cuối cùng vẫn không có ấn vào.

"Trước tiên đi xem một chút, trở về lại trị Đào cục trưởng cũng không muộn." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Hiệp hội chế tác gen dù sao cũng có địa vị bất phàm, nói không chừng có thể tồn tại một ít biến số. Trần Phong đúng hẹn đi đến Hiệp hội chế tác gen, Trương Vĩ đã chờ sẵn ở nơi đó chờ, có một đám người đang túm tụm ở đằng sau hắn, tựa hồ như đang thảo luận cái gì đó.

Bọn họ đang làm cái gì? Trần Phong cảm thấy hơi nghi hoặc một chút.

"Xuyt. " Trương Vĩ cười thần bí, nói: "Người hôm nay chỉ cần mỉm cười là được."

Trần Phong nghe vậy liền giống như có điều suy nghĩ.

Ở phía sau, đám người đang thảo luận kia, lúc trông thấy Trần Phong, cũng lục tục đi tới.

"Người chính là Trần Phong?" Một người trung niên nở nụ cười hỏi, khi nhìn thấy Trần Phong hai mắt của ông ta liền tỏa sáng, cũng không đợi Trần Phong đáp lời, vỗ vỗ vào bả vai của hắn, nói: "Là một chàng trai không tệ,

hãy tiếp tục cố gắng lên!" Sau khi nói xong, ông ta liền đi qua người Trần Phong tiến về phía trước.

Trần Phong: "..."

Hắn nhìn về phía Trương Vĩ, Trương Vĩ vẫn chỉ cười cười thần bí, ra hiệu cho hắn đi theo là được, Trần Phong chỉ có thể không hiểu ra sao đi theo, nhưng mà, chờ đến khi những người kia sau khi rời đi, hắn cũng không thấy được lễ vật thần bí là cái gì.

"Phần thưởng đã trao cho ngươi xong." Trương Vĩ vỗ vỗ vào bả vai của hắn, nói: "Tên tiểu tử ngươi, lần này đã kiếm bộn rồi."

"A?" Trần Phong còn không chưa kịp lấy lại tinh thần.

"Trở về nhà ngươi liền biết." Trương Vĩ cười ha hả, mỗi lần hắn trông thấy Trần Phong đều là một bộ dáng nắm chắc sự thắng lợi trong tay, căn bản không giống như là một học sinh vừa mới tốt nghiệp trường cấp 3, khó có thể thấy được một bộ dáng mơ hồ như hôm nay, Trương Vĩ tự nhiên cảm thấy rất vui vẻ.

"Tên gia hỏa này..." Trần Phong cảm thấy dở khóc dở cười.

Lúc hắn về đến nhà, một ngày đã trôi qua một nửa, trong lúc đi về nhà cũng không thấy có cái gì, về phần khen thưởng mà Trương Vĩ nói... Trần Phong lật tài khoản ra xem, xem thử khen thưởng của Hiệp hội chế tác gen là bao nhiêu, nhưng mà cũng không có.

"Đến cùng là cái gì?" Trần Phong cảm thấy có chút kỳ quái.

Mà vào lúc này, một tờ báo Tân Văn ở trên mạng đã gây ra sự chú ý của Trần Phong, bình thường hắn căn bản sẽ không đọc tờ báo này, song tiêu đề ở trên tờ báo này...trên trang bìa lại có thể là hắn! Còn có vị trung niên đã đập bả vai hắn kia!

"Ta dựa vào!" Trần Phong đột nhiên trợn to con mắt, đây chính là báo ra hằng ngày! Đây chính là truyền thông chính quy!

Ở trong tin tức cũng viết rất đơn giản —— phó hội trưởng Hiệp hội chế tác gen đi đến phân hội Kim Thành, đối với hiệp hội chế tác gen Kim Thành tiến hành khảo sát các loại phương diện, đủ loại công tác vân vân..., liên quan tới nội dung Trần Phong cũng chỉ có một câu: Thiếu niên thiên tài Trần Phong sáng tạo ra Gen Kiến Vàng biến dị, được xưng là gen cấp F mạnh nhất!

"Gen mạnh nhất?" Trần Phong run tay một cái, đây chính là lời nói do phó hội trưởng khâm định! Cho dù chỉ vền vẹn là một loại gen cấp F!

Không biết những lời này là do vị phó hội trưởng kia nói, hay là do người biên tập viết ra, thế nhưng sau khi câu nói này đi ra, địa vị của Trần Phong ở Kim Thành đã không có người nào có thể rung chuyển!

Chuyển cơ

Ít nhất là ở bên trong các sơ cấp chế tác sư tại Kim Thành—— không có người nào có thể siêu việt được Trần Phong!

"Gen Kiến Vàng biến dị sao?" Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Cục vật giá có thể phủ định, các gen chiến sĩ cùng với chế tác sư không hiểu việc cũng có thể phủ định, thế nhưng mà bây giờ, phó hội trưởng đã tự mình nhận định gen do Trần Phong chế tác là mạnh nhất! Nguyên lai, đây chính là lễ vật thân bí mà Trương Vĩ nói! Quả nhiên là đủ phân lượng!

Tâm tình của Trần Phong trở nên sục sôi.

Chờ một chút... Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nếu như báo ra hằng ngày cũng đã trợ giúp chính hắn phát ra lời nói, như vậy sự kiện hắn bị bôi đen, hắn là có thể sẽ có một ít chuyển cơ? Trần Phong trên mạng tra một chút, nhất thời trợn mắt hốc mồm.

Chuyển cơ? Nào chỉ là chuyển cơ! Hiện tại toàn bộ cộng đồng mạng đều nổ tung! Gen mạnh nhất? Phó hội trưởng?

Nếu như chỉ là do quần chúng tự mình đánh giá đó là gen mạnh nhất, cũng chỉ có khả năng truyền bá trong một phạm vi nhỏ, nhưng mà, đến khi ở trong miệng của phó hội trưởng nói ra những lời này, toàn bộ cộng đồng mạng đều nổ tung, loại gen được nhận định là gen cấp F mạnh nhất này, đến tột cùng là một loại gen như thế nào?

Có rất nhiều người không rõ chân tướng bắt đầu điều tra, sự tình Gen Kiến Vàng biến dị, bắt đầu lộ dần ra ngoài ánh sáng. Cùng lúc đó, sự tình của Trần Phong, rốt cuộc cũng không thể giấu diếm được nữa. Đào cục trưởng có quyền lực lớn sao? Có thể một tay che trời, nghe qua có vẻ trâu bò biết bao nhiêu, thế nhưng đây chẳng qua cũng chỉ là nhắm vào một sơ cấp chế tác sư như Trần Phong mà thôi! Ở trước mặt các chế tác đại sư cùng với hiệp hội chế tác gen chính thức, hắn cũng không tính là cái gì.

Làm sao có thể đè ép được? Diễn đàn học thuật xoá bài post còn không nhanh bằng người post bài! Huống chi, người bình thường post bài người có thể xoá, nhưng lần này tới diễn đàn học thuật hỏi thăm cùng với tìm kiếm, còn có rất nhiều chế tác đại sư, ai dám xoá bài của những người này? ! Không một ai dám!

Huống chi —— lần này là do báo ra hằng ngày chính thức công bố tin tức! Đủ loại kênh truyền thông chính quy vào thời khắc này, đều thống nhất công bố tin tức!

Muốn giấu điểm sao? Căn bản là không gạt được!

Trần Phong phát hoả, cửa hàng gen mạnh nhất phát hoả, ba cái gen biến dị cũng một lần nữa phát hoả.

"Trần Phong thế mà bị đè ép?"

"Bởi vì hai cái gen mạnh nhất đáng giá 1 triệu nguyên này?"

"Đâu chỉ có như vậy, ta nhìn bảng số liệu ước định của Cục vật giá, một loại gen chỉ có giá 1 vạn, quả thực là lừa người tới cực điểm, bọn hắn đây là đang tự tìm đường chết a!" Đám người cảm thấy rung động.

"Trần Phong chính là người đã nghiên cứu ra ba cách điều chế gen biến dị này, thế mà lại bị chèn ép, cái thế đạo này..." Có người cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Một cái cách điều chế biến dị, là trùng hợp!

Hai cái cách điều chế biến dị, là vận khí!

Vậy ba cái thì sao? Đã đủ để chứng minh thực lực của Trần Phong! Hoặc nói là, Trần Phong ở phương diện này, có thiên phú độc đáo, thế nhưng mà mặc dù là như thế, những người kia thế mà thực sự có can đảm chèn ép Trần Phong như thế? Đúng là không thể tin được!

"Diễn đàn học thuật bên kia giống như là đã xoá rất nhiều bài post."

"Khiếu nại!"

"Cục vật giá còn đang thi hành lệnh đóng cửa cửa hàng gen mạnh nhất."

"Khiếu nại!"

"Nhật báo Thanh Phong thế mà còn hùa theo đảng bài bôi nhọ Trần Phong."

"Báo cáo!" Toàn bộ cộng đồng mạng trở nên sôi trào.

Một lượng lớn khiếu nại cùng với báo cáo, đem diễn đàn học thuật, "Cộng đồng giả lập" cùng với nhật báo Thanh Phong bao phủ, trong này cũng không thiếu các đại nhân vật tiến hành khiếu nại!

Toàn bộ cộng đồng mạng nổ tung! Ai cũng biết —— những người này đã xong đời rồi, vô luận là ai đang ở sau lưng điều khiển!

Trên diễn đàn học thuật, nhân viên quản lý sau khi biết được chuyện này gần như cảm thấy tức điên, nơi này một mực là địa phương cho đủ loại nhân sĩ quyền uy cùng với tinh anh học thuật nghiên cứu thảo luận học thuật, admin diễn đàn cũng vền vền chỉ có thể xóa topic của người sử dụng sơ cấp, đối với một ít người sử dụng cao cấp căn bản là không có quyền loại bỏ!

Muốn loại bỏ bài viết của những người sử dụng cấp cao đều phải cần phải trải qua sự xét duyệt!

Nhưng mà —— mặc dù nghiêm mật như vậy, không nghĩ tới vẫn đề xảy ra chuyện! Một số người theo admin diễn đàn thông đồng với nhau, đem bài post của người sử dụng sơ cấp Trần Phong xóa bỏ, đồng thời còn ban nick một lượng lớn người sử dụng sơ cấp!

"Người nào cho các người lá gan? !" Nhân viên quản lý tức giận.

Cùng ngày này, hấn trực tiếp dẫn người đem mấy tên admin làm trái quy tắc này bắt vào ngục giam. Hấn rất rõ ràng, chuyện này, nhất định phải cho người sử dụng một cái công đạo! Cho Trần Phong một cái công đạo! Khai trừ? Không đủ làm cho sự phẫn nộ của mọi người giảm xuống!

Chỉ có thể đem những tên admin này bỏ tù, mới có thể khiến cho người sử dụng đang phẫn nộ bình tĩnh trở lại, chỉ có như thế, uy vọng của diễn đàn

học thuật mới có thể bảo trụ.

Nhân viên quản lý cười lạnh.

Rất nhanh, các bài post trên diễn đàn học thuật bị xóa đã được khôi phục lại!

Bài post của Trần Phong được khôi phục, một lần nữa gây nên sự nghị luận, phụ tử hai người Đào gia trong nháy mắt liền biến thành con chuột bị mọi người đuổi đánh, mấy ngày trời trên mạng náo động, bọn họ mới phát hiện ra, nguyên lai phía sau sự kiện ngoại tình kia, thế mà ẩn tàng một sự tình khủng bố như vậy, chân tướng đã chính thức lộ ra bên ngoài ánh sáng!

Mà xem như đền bù tổn thất, người sử dụng sơ cấp Trần Phong, đã phá lệ trở thành người sử dụng cao cấp của diễn đàn học thuật, đây là đãi ngộ mà chỉ có những chế tác sư cao cấp mới có.

Không có cách nào, đây cũng không phải là lần thứ nhất Trần Phong xảy ra chuyện, ở trong mắt nhân viên quản lý, Trần Phong chính là một cái thùng thuốc nổ, động vào một chút liền nổ tung! Hắn cũng sợ sự tình cùng loại một lần nữa phát sinh.

Mà vào lúc này, ở trên "Cộng đồng giả lập", sau khi sự kiện của Trần Phong gây nên sự chú ý của những người cao tầng, Lão Đình ở cực vật giá đồng dạng cũng được đưa vào bên trong ngục giam sinh sống! Xử phạt rất quả quyết! Có một số việc, không đưa ra ngoài ánh sáng thì tốt, chứ sau khi bị đưa ra ngoài ánh sáng thì sao? Vậy thì sẽ thành đùa với lửa!

Diễn đàn học thuật cùng với "Cộng đồng giả lập" có địa vị như thế nào? Tất cả mọi người đều rất rõ ràng.

Bá chủ kinh tế!

Những người lãnh đạo này, tất nhiên sẽ không do dự xử lý những người sai phạm, cũng là một thái độ để trấn an người sử dụng, tạo ra một hoàn cảnh công bình! Vì Trần Phong, cũng là vì chính mình! Cho nên khi song phương quả quyết xử trí, đồng thời còn cung cấp đền bù tổn thất nhất định cho Trần Phong về sau, lửa giận của người sử dụng lúc này mới biến mất.

Về phần nhật báo Thanh Phong...

《 Cầu kết với nhau làm việc xấu, nhật báo Thanh Phong phạm tội? 》

《Uy tín của truyền thông ở đâu? 》

《 Thanh Phong từ trước đến giờ là có hay không "trong sạch" ? 》

Đào cục trưởng xong đời

Đủ loại tin tức cùng loại tầng tầng lớp lớp xuất hiện, mặc dù bọn hắn đang nhanh chóng giải thích cùng với xin lỗi, đem kẻ chủ mưu đưa vào ngục giam, thế nhưng uy tín của nhật báo Thanh Phong vẫn bị hạ xuống tới cực điểm. Tất cả mọi người đều rõ ràng —— nhật báo Thanh Phong, đã xong đời!

Làm một tờ báo hàng ngày, mất đi uy tín, coi như là không còn giá trị gì nữa. Coi như có gắng gượng vượt qua được một kiếp này, nhật báo Thanh Phong cũng sẽ không khác gì phá sản, nghe nói chỉ trong một ngày thời gian, số lượng người sử dụng đặt mua nhật báo Thanh Phong đã sụt giảm đến 50%, hơn nữa cái con số này, vẫn còn đang điên cuồng giảm xuống! Ngay cả ông chủ của nhật báo Thanh Phong cũng không nghĩ tới, chỉ trong vòng một đêm, thiên địa lại nghịch chuyển!

Lúc này chỉ mới có một ngày! Bọn hắn hôm qua vừa mới đưa tin sự tình Trần Phong, hôm nay đã bị điên cuồng đánh mặt, một tin tức sai lầm, làm cho cả tờ nhật báo Thanh Phong rơi vào đường cùng!

Mà vào lúc này, khi Đào Lập Quân nhìn tiêu đề trên tờ báo ra hàng ngày, khi thấy trên trang bìa lại có thể là vị phó hội trưởng kia cùng với Trần Phong chụp ảnh với nhau, toàn bộ máu tươi liền dồn lên não, kém chút nữa ngất đi! Đường đường là phó hội trưởng Hiệp hội chế tác gen...làm sao có thể!

Đào Lập Quân toàn thân đổ mồ hôi lạnh, hắn gắt gao nhìn chăm chăm vào một mẫu ba phần đất Kim Thành này, còn phái rất nhiều người giám thị, thế nhưng hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, lại chính là Hiệp hội chế tác gen ra mặt vì Trần Phong!

"Đã xảy ra đại sự." Đào Lập Quân muốn làm gì đó để phản kháng, ngay cả tài sản tiền tài cũng không cần, chuẩn bị chạy trốn ngay lập tức, nhưng mà vừa mới đi đến cửa ra, đã có mấy người đang đứng sẵn ở đó đợi hắn.

"Đào cục trưởng, xin mời, ngài hãy đi theo chúng ta một chuyến."

"Àm!" Đào Lập Quân ngã xụi lơ trên mặt đất, hấn biết, hết thấy mọi chuyện đều đã xong, hấn tính toán hết tất cả, nhưng không tính tới được, Trần Phong lại có thể nhận biết một vị phó hội trưởng? ! Nếu như hấn sớm biết như vậy, thì...Đào Lập Quân tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Đương nhiên, Đào Lập Quân cũng không có khả năng biết rằng, Trần Phong căn bản không biết cái gì là phó hội trưởng! Mà hấn căn bản cũng không cần phải nhận biết, trên cái thế giới này, cuối cùng vẫn sẽ có sự công chính, Hiệp hội chế tác gen muốn phát triển phồn vinh, thì sẽ không có khả năng khiến cho Trần Phong một chế tác sư thiên tài như thế bị long đong! Nếu như bọn họ không biết thì cũng thôi, nhưng nếu bọn họ đã được Trương Vĩ báo cáo? Thì bọn họ nhất định phải quản!

Tại Kim Thành, phòng cho thuê, Trần Phong đang theo dõi vở kịch đặc sắc đang diễn ra ở trên mạng.

"Người cảm thấy lễ vật thần bí có đủ hài lòng hay không?" Thân ảnh của Trương Vĩ hiện lên trên màn sáng.

"Đa tạ." Trần Phong vô cùng cảm kích.

"Không có gì." Trương Vĩ cười nói: "Chỉ là do phó hội trưởng vừa vặn đến đây giám sát công tác, ta liền thuận tiện nói một chút, nói trắng ra, vẫn là chính là do công lao của người, gen mạnh nhất cấp F, nếu như không có hai thứ này, đoán chừng phó hội trưởng ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn ta."

Trần Phong nhin không được cười ha hả.

"Hôm nay thế nhưng chính là ngày cuối cùng của tháng." Trương Vĩ bỗng nhiên nói: "Nếu như người vẫn muốn tham gia hoạt động tiêu thụ hàng tháng mà nói, thì đây chính là một cơ hội cực tốt!"

Hoạt động tiêu thụ hàng tháng? Trần Phong nhất thời cảm thấy động tâm.

Sau khi cúp điện thoại, hắn đi đến "Cộng đồng giả lập" xem xét, quả nhiên, lệnh đóng cửa đã bị hủy bỏ. Chỉ có điều là, khác biệt với tình huống trước đó, hiện tại cửa hàng gen mạnh nhất đang chân chính tản ra sức nóng, ở cửa ra vào có vô số người đang xếp thành một hàng dài ngoằn, đều đang chờ đợi Trần Phong mở cửa cửa hàng!

Trần Phong nhìn qua một chút tin tức, càng cảm thấy rung động, đây là...Ủy thác! Thuần là một hàng dài ủy thác!

Tuần Vũ thỉnh cầu một phần chế tác Gen Kiến Vàng - cực, giá cả ủy thác 2 triệu, có tiếp nhận hay không?

Liễu Thác thỉnh cầu một phần chế tác Gen Kiến Vàng - cực, giá cả ủy thác 1,5 triệu, có tiếp nhận hay không?

Vương Bát thỉnh cầu một phần chế tác Gen Lôi Xà - cực, giá cả ủy thác 1,2 triệu, có tiếp nhận hay không?

Phong Lâm thỉnh cầu một phần chế tác Gen Kiến Vàng - cực, giá cả ủy thác 2,5 triệu, có tiếp nhận hay không?

...

Người tới nơi này, đều là để treo nhiệm vụ ủy thác!

Gen Kiến Vàng - cực, bởi vì đặc điểm có thể giúp cho người sử dụng đột phá cực hạn mà dương danh, còn Gen Lôi Xà biến dị, bởi vì chỉ cần ở cấp F liền có thể bộc phát ra uy lực siêu cường cấp E đỉnh phong mà dương danh.

Điên! Tất cả mọi người đều phát điên! Trần Phong cảm thấy rung động, người có tiền ở trên cái thế giới này lại có nhiều như vậy? Hiển nhiên là không phải, ở dĩ vãng trong lịch sử, chưa từng bao giờ xuất hiện qua thuốc thử gen có thể hỗ trợ đột phá cực hạn, cho nên có một số người đặc thù bị kẹt ở bước này, toàn bộ đều phát cuồng!

Đột phá Cấp F, cũng không quá khó, bởi vì chỉ cần hơi cố gắng một chút, có một chút thiên phú, không sớm thì muộn là có thể đột phá! Còn có một ít

phú hào lựa chọn mua sắm Gen Kiến Vàng - cực chính là để tiết kiệm thời gian!

Nhưng mà ——ở trên cái thế giới này, có một ít người, là thật sự vô pháp đột phá! Không phải là do bọn họ dung hợp gen làm công bình thường, mà là bởi vì một ít chuyện ngoài ý muốn, hoặc là gen năng lực đặc thù, hoặc là gen đặc thù hạn chế, vĩnh cửu bị kẹt ở một bước này! Nói là rất ít, có khả năng bên trong mấy tỷ người mới có một trường hợp, thế nhưng trải qua nhiều năm như vậy, sẽ có bao nhiêu người? Bọn hắn mới là những người muốn mua Gen Kiến Vàng - cực nhất!

Ví dụ như ——cái người đã ra giá ủy thác cao tới 3 triệu nguyên kia!

"3 triệu..." Trong lòng của Trần Phong phát hỏa, siêu lợi nhuận!

Đây mới là siêu lợi nhuận! 20 vạn phí tổn, bán đi được 3 triệu nguyên? Lợi ích tăng lên 1500%!

Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, bất quá hắn rất rõ ràng, đây là vấn đề do thời gian tích lũy gây ra, lại thêm đây là thời kỳ tên tuổi của hắn bạo phát, mới có thể được ủy thác với cái giá này! Thời cơ như thế này, có khả năng chỉ có một lần! Có khả năng là chỉ có một ngày này!

"Mình không thể bỏ qua cái thời cơ này được." Trần Phong cảm thấy kích động.

Tiến vào cửa hàng gen, Trần Phong lại ngoài ý muốn phát hiện ra, có một tin nhắn của "Cộng đồng giả lập", nội dung là Cục vật giá xuống tay với Trần Phong, người chủ mưu đã bị xử phạt thích đáng, bởi vì muốn đặc biệt đền bù tổn thất, "Cộng đồng giả lập" đã khai thông chức năng đấu giá cho cửa hàng của Trần Phong.

"Đấu giá?" Đôi mắt của Trần Phong trở nên sáng rõ.

Chức năng này là của cửa hàng cấp 5 hay cấp 6 mới có? Cửa hàng của hắn mới cấp 1 liền có cái chức năng đấu giá này!

"Cộng đồng giả lập" đền bù tổn thất, có thể thấy được lổm đổm sự hào phóng, đương nhiên, đây cũng là do có quan hệ với những loại gen mà Trần Phong bán ra đều là những loại gen đặc thù!

Đấu giá

Chứ nếu như chỉ là một cửa hàng cấp 1 bình thường, cho dù có nổi tiếng cỡ nào, cấp cho chức năng đấu giá để làm cái lông gì? Ai đến mua mấy loại gen chiến đấu mấy chục vạn còn phải đấu giá?

"Đấu giá..." Hai mắt của Trần Phong trở nên nóng rực.

Hắn chuẩn bị mấy phần tài liệu Gen Kiến Vàng - cực, bắt đầu quá trình chế tác, hắn hiện tại rất giàu có, cũng không cần phải quan tâm đến một chút tài liệu ấy, chủ yếu nhất là, hai ngày này hắn tích lũy được không ít giá trị may mắn, trọn vẹn 48 điểm, đầy đủ để cho Trần Phong chế tác ra được hai phần.

Phần thứ nhất, rất nhanh đã hoàn thành, tiêu hao 20 điểm giá trị may mắn.

"Nhìn xem có thể bán được bao nhiêu tiền." Trần Phong kích động chờ mong.

Gen Kiến Vàng - cực, bắt đầu bán đi! Mà vào lúc này, theo cửa hàng gen mạnh nhất chính thức buôn bán, theo Trần Phong treo bán Gen Kiến Vàng - cực lên, khiến cho một hàng dài người ở bên ngoài cửa hàng sôi trào!

Đấu giá! Trần Phong thế mà muốn mở bán đấu giá phần Gen Kiến Vàng - cực này! Những người xếp hàng đã chờ không biết bao nhiêu lâu này, lúc này đều phát cuồng! Gen Kiến Vàng - cực có giá khởi điểm là 1 triệu nguyên, chỉ trong nháy mắt, được tăng lên tới 3 triệu nguyên, mà càng làm cho người ta cảm thấy kinh khủng là, cái giá tiền này, còn đang một mực tăng lên.

Tại Vương gia, Vương Thuần cảm thấy ngoài ý muốn nhìn giá cả đang liên tục tăng lên, nói: "Thế mà còn có người tăng giá thêm?"

Từ sau khi hắn đột phá đến cấp E, gia tộc mới nói lỏng tư nguyên cho hắn, hắn hiện tại cũng coi như là có trong tay một món tiền không nhỏ, thế nhưng mà...chỉ mua một phần gen để đột phá cấp F mà phải tiêu xài đến hơn 3 triệu nguyên?

Không đáng! Ít nhất đối với những người bình thường mà nói, là tuyệt đối không đáng!

"Người ngốc có nhiều tiền sao?" Vương Thuần bỗng nhiên toát ra cái ý nghĩ này, chợt lắc đầu.

Những kẻ có tiền cũng không phải toàn là kẻ ngốc, Hiệp hội chế tác gen, đem Gen Kiến Vàng - cực ước định giá cả là 1 triệu nguyên trở lên, cũng không phải là không có đạo lý, dưới tình huống thị trường ổn định, giá cả mà loại gen này có thể bán ra, cũng chỉ khoảng chừng 1 triệu mà thôi, nếu cao hơn thì sao? Liền không đáng!

"Hoặc là..." Vương Thuần hơi híp tròng mắt lại, nói: "Những người này có tình huống đồng dạng với ta?"

Người bình thường muốn đột phá cấp F tiêu xài 3 triệu nguyên xác thực là không đáng, thế nhưng nếu như là những người bởi vì những chuyện ngoài ý muốn mà bị kẹt ở chỗ này thì sao? Ví dụ như Vương Thuần trước đó?

Đừng nói là 3 triệu nguyên, cho dù là 5 triệu nguyên, hắn cũng tiêu xài!

"Xem ra thật là thú vị." Vương Thuần bỗng nhiên cười.

Mà giờ khắc này, phía trước cửa hàng gen mạnh nhất, có một bóng người đang nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm vào giá cả đang biến động, không ngừng tăng lên, 3,2 triệu, 3,5 triệu, 3,8 triệu...

Vô luận là người nào tăng giá, hắn đều không có một chút do dự nào tăng giá thêm!

Bởi vì đột phá! Hắn sẽ không tiếc bất cứ một cái giá nào!

"Điên rồi!"

"Con m* nó, đã đạt tới 4,5 triệu rồi!" Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

Chẳng ai ngờ được, phần Gen Kiến Vàng - cực thứ nhất bán ra, thế mà lại đạt đến một cái giá kinh khủng như thế này! Mà càng không thể tin chính

là, cái giá tiền này, thế mà còn đang tăng thêm.

"Trời ạ, người điên ở trên cái thế giới này thật là nhiều?"

"Đây chỉ là vì đột phá cấp F mà thôi!"

"Vừa rồi người đã tăng giá một lèo lên 3 triệu nguyên nghe nói là một phú hào trẻ tuổi có gia tài bạc tỷ, những người khác đều đã từ bỏ, xem ra hẳn cũng cho rằng cao hơn 3 triệu là một cái giá không thích hợp."

"Đúng như vậy, làm sao lại còn có người tăng giá thêm?" Đám người không thể giải thích được.

Mà giờ khắc này, theo việc không ngừng có người từ bỏ, cuối cùng giá cả đã dừng lại ở con số 5,2 triệu nguyên. Cửa hàng gen mạnh nhất! Phần Gen Kiến Vàng - cực thứ nhất, lấy một cái giá trên trời 5,2 triệu nguyên, bán ra!

"Cộng đồng giả lập" oanh động! Diễn đàn học thuật oanh động! Tất cả mọi người đều khiếp sợ, nếu như đây là một phần gen chiến đấu đẳng cấp cao thì cũng thôi đi, thế nhưng mà, cái này vền vền chỉ là một phần gen cấp F a!

"Gen mạnh nhất...phần giá cả này xem như đã khai sáng lịch sử của gen cấp F a!" Đám người bùi ngùi mãi không thôi.

Nhưng mà, chuyện này cũng chưa tính là kết thúc, chờ đến lúc xế chiều, Trần Phong lại thả ra phần Gen Kiến Vàng - cực thứ hai. Đấu giá, lại một lần nữa bắt đầu!

"Thế mà còn có? xem ra Trần Phong còn trữ không ít hàng tồn."

"Lần này sẽ không có nhiều người cạnh tranh điên cuồng như lúc trước chứ?" Đám người suy đoán.

Đúng như thế, theo phần Gen Kiến Vàng - cực thứ hai xuất hiện, mọi người cũng coi như là đã khôi phục lại lý trí, loại Gen Kiến Vàng - cực này nếu Trần Phong có thể làm ra phần thứ hai, tự nhiên là cũng có phần thứ ba, phần thứ tư! Nếu là như vậy, những người không nóng nảy, hoàn toàn có thể chờ đợi, chờ đến khi giá cả ổn định rồi lại mua.

Nhưng mà ——mặc dù là như thế, cái phần Gen Kiến Vàng - cực thứ hai này cũng bán được 3 triệu nguyên! Lại là một cái giá ở trên trời!

"Chuyện này...thật là đáng sợ!"

"Cái thế giới này xem ra ta đã không có cách nào hiểu được."

"Coi như là một phú hào, hẳn là có thể dễ dàng đột phá hơn người bình thường chứ? Ta biết được, có một ít kẻ có tiền tiêu xài một ít tiền mời bảo tiêu mang chính mình đi lịch luyện mấy lần là có thể nhẹ nhõm đột phá hay sao? Mời bảo tiêu thì có tốn bao nhiêu tiền?" Rất nhiều người cảm thấy không hiểu ra sao.

Bọn hắn căn bản không thể hiểu được vì sao Gen Kiến Vàng - cực lại có thể bán được với một cái giá cao như vậy!

Cũng may là, sau khi phần Gen Kiến Vàng - cực thứ hai xuất hiện, sự nhiệt tình của mọi người cũng dần dần giảm xuống.

Màn đêm buông xuống, hoạt động tiêu thụ hàng tháng cũng đã sắp kết thúc, mà lúc này đây, thứ tự cá nhân của Trần Phong, đã vọt đến top 3, một vị trí bất khả tư nghị!

Hạng nhất, doanh thu bán hàng 18,6 triệu.

Hạng hai, doanh thu bán hàng 18,2 triệu.

Hạng thứ ba, doanh thu bán hàng 18 triệu.

18 triệu! Một con số bán hàng phi thường khủng bố!

Trần Phong chỉ dùng vẹn vẹn 7 ngày thời gian liền có thể đạt đến loại tình trạng này, mà đáng sợ nhất chính là, 8 triệu doanh thu ở bên trong, hắn chỉ dùng có nửa ngày thời gian để đạt được, đây mới là chuyện làm cho người ta hoảng sợ nhất.

Cửa hàng Gen mạnh nhất, quả nhiên là danh bất hư truyền, bất quá, mọi chuyện cũng chỉ có thể dừng lại ở đây. Chủ cửa hàng hạng nhất cũng thờ

phào thật sâu, bởi vì cạnh tranh với cửa hàng hạng hai, hắn đã liên tục hạ giá bán, tiêu tốn không biết bao nhiêu tiền!

Trần Phong điên cuồng bút lên phía trước cũng khiến cho bọn hắn cảm thấy run sợ, cũng may là, cuối cùng thì doanh thu bán hàng của Trần Phong vẫn chỉ vững chắc ở con số 18 triệu, không có tiếp tục tăng lên.

Đêm khuya, 11 giờ rưỡi, mắt thấy hoạt động tiêu thụ hàng tháng đã sắp kết thúc, chẳng ai ngờ được rằng, vào ngay lúc này, cửa hàng gen mạnh nhất, lại treo bán thêm một phần Gen Kiến Vàng - cực, gây nên một hồi oanh động.

Gen Huyền Xà

"Lại treo bán!"

"Nhanh!"

"Nhanh đi mua."

Vô số người vội vàng chạy đến tranh mua.

"Xong!" Chủ cửa hàng hạng nhất cảm thấy rét lạnh.

Cho dù hiện tại Trần Phong vẫn như trước là hạng ba, thế nhưng hắn rất rõ ràng, phần gen này mặc kệ bán ra được bao nhiêu tiền, hạng nhất cũng đã vọt khỏi tầm tay của hắn! Mặc kệ là hắn, hay là chủ cửa hàng hạng hai, hai người cạnh tranh ròng rã cả một tháng, không ngờ được đến cuối cùng lại bị Trần Phong dùng cường thế nghiền ép!

"Người so với người thật sự là tức chết mà." Chủ cửa hàng hạng nhất cười khò một tiếng.

Mà vào lúc này, Gen Kiến Vàng - cực đã bắt đầu đầu giá, cho dù bởi vì nguyên nhân bây giờ là đêm khuya, số lượng người tham gia có chút giảm bớt, thế nhưng giá cả giao dịch cuối cùng vẫn giữ vững ở con số 2,8 triệu! Lại là một cái giá trên trời!

"Xong!" Trần Phong mạnh mẽ xiết chặt nắm đấm.

Hắn biết, những người này, tất nhiên đều là bởi vì những chuyện ngoài ý muốn kẹt tại cấp F, hơn nữa, không chỉ riêng như thế, bọn hắn còn là những kẻ có tiền! Mà chờ đến khi một đợt này trôi qua, giá cả của Gen Kiến Vàng – cực, sẽ lấy một tốc độ cực nhanh khôi phục lại như bình thường.

Vì chế tác phần Gen Kiến Vàng – cực thứ ba này, Trần Phong đã ngồi một chỗ chờ đợi giá trị may mắn khôi phục lại 20 điểm, liền vội vàng vàng

trước khi hết ngày làm ra! Cũng may là hắn đã thành công, doanh thu bán hàng của Trần Phong tiêu thăng thành 20,8 triệu!

Rạng sáng, bảng tiêu thụ được công bố, đám người rung động.

Không có ai sánh bằng! Bảy ngày! Doanh thu bán hàng đạt hạng nhất! Chỉ trong một ngày đột phá con số 10 triệu doanh thu bán hàng! Ở bên trong hết thấy các cửa hàng cấp 1, thậm chí là bên trong hết thấy các cửa hàng cấp 2, cửa hàng của Trần Phong cũng tuyệt đối là đệ nhất!

"Cực kỳ cường thế!"

"Không hổ là gen mạnh nhất."

"Ta dựa vào, Trần Phong chắc hắn là kiếm lời được một số tiền khổng lồ a?"

"Vậy cũng không nhất định, cách điều chế Gen Kiến Vàng biến dị tất nhiên là sẽ có độ khó cực cao, vì chế tác ra thành phẩm, hắn không biết đã thất bại bao nhiêu lần rồi."

"Cũng đúng." Đám người rất tán thành.

Nhưng mà, không có ai biết được, ở dưới sự phụ trợ của giá trị may mắn, tỉ lệ thất bại của Trần Phong, là 0 %!

Lần này, hắn thực sự đã kiếm bộn!

"20,8 triệu." Hai mắt của Trần Phong phát sáng.

Khấu trừ phí tổn tiêu hao trong khoảng thời gian này khoảng chừng 5 triệu, lợi nhuận thuần của Trần Phong, cao tới 15 triệu, một con số phi thường khủng bố!

Xoạt! Hắn vung tay lên, trực tiếp thanh toán khoản nợ 1,1 triệu cho Hiệp hội chế tác gen.

"Vẫn còn 13,9 triệu nguyên..." Trần Phong cảm thấy kích động.

Hắn chưa bao giờ cầm qua nhiều tiền như vậy! Mặc dù hắn biết, số tiền này, đều là do dư luận sôi trào trong khoảng thời gian này làm ra, là người đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió, thậm chí kém chút nữa đã bị Đào cục trưởng dùng cường quyền trấn áp rơi vào con đường cùng! Nói thật, nếu không phải người làm ra những loại gen này là Trần Phong, đổi thành một người khác, đã sớm bị người ta đùa chết!

Nguy hiểm siêu cao, lợi nhuận siêu cao, số tiền này, là cái mà hắn nên nhận được.

"Quá khó khăn." Trần Phong cảm khái.

Bởi vì món tiền lời chính thức này, hắn đã phải liều mạng!

Vì chờ đợi giá trị may mắn tích lũy đủ 20 điểm để làm ra phần Gen Kiến Vàng - cực thứ ba, hắn đã ngồi đợi giá trị may mắn khôi phục, sau đó tiêu tốn thêm nửa giờ chế tác mới có thể hoàn thành! Cũng may, mọi chuyện cũng đã kết thúc! Lần chế tác cuối cùng này, đã khiến cho hắn vọt tới hạng nhất!

"Không biết cách điều chế khen thưởng sẽ là cái gì." Trần Phong mơ hồ có một ít chờ mong.

Mà vào đúng lúc này, vòng đeo chấn động, màn sáng lấp lóe, Trần Phong nhìn qua một chút, lại có thể là nhân viên công tác của "Cộng đồng giả lập", muốn mời Trần Phong đi đến đại sảnh "Cộng đồng giả lập".

"Đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong nói thầm một câu, ấn vào nút xác nhận.

Xoạt! Vàng sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong đi đến đại sảnh "Cộng đồng giả lập".

"Ngài tốt." Một nữ nhân viên xinh đẹp đi đến trước mặt hắn nở một nụ cười, nói: "Ta là nhân viên quản lý hoạt động tiêu thụ, Tiểu Giai, chúc mừng ngài đã đạt hạng nhất hoạt động tiêu thụ tháng này, vì để đền bù tổn thất mà đoạn thời gian trước ngài gặp phải, chúng ta sẽ cho phép ngài tự do lựa chọn một cách điều chế để làm phần thưởng, ngài trước tiên có thể ở bên trong các cách điều chế có độ khó cao tiến hành lựa chọn."

Xoạt! Đôi mắt của Trần Phong trở nên sáng rực.

Đền bù tổn thất? Tự do lựa chọn?

"Cộng đồng giả lập" làm việc, quả nhiên là rất hào khí!

"Ong —— " Một loạt thuốc thử gen hiện lên trước mắt của hắn.

Trần Phong nhìn qua một chút, liền kinh ngạc phát hiện, trong này ngoại trừ cách điều chế cấp F 4 tinh, 5 tinh, thế mà còn có thật nhiều cách điều chế cấp E 4 tinh!

"Đây là thành ý lớn nhất mà chúng ta có thể làm." Tiểu Giai áy náy nói.

Trần Phong cũng không có khách khí, quan sát từng cái một, cuối cùng liền dừng ở trước một cách điều chế cấp E 4 tinh, đúng như vậy, thứ này lại có thể là một loại thuốc thử dung hợp gen!

Một cách điều chế thuốc thử dung hợp gen hiếm thấy 4 tinh!

—— ———

Cách điều chế gen Huyền Xà

Độ khó: 4 tinh

Loại hình: thuốc thử dung hợp gen

Tác dụng: Có thể đạt được gen của Huyền Xà, nhận được năng lực Thiên Huyền

Hạn chế: Cấp E.

Giới thiệu: Lấy tinh huyết của Huyền Xà làm hạch tâm, máu tươi làm phụ trợ, các loại tài liệu quý hiếm làm phụ trợ, cuối cùng chế tác ra một loại thuốc thử dung hợp gen.

—— ———

Huyền Xà? Thiên Huyền? Trần Phong tra xét một chút, nhất thời cảm thấy tâm thần chấn động mãnh liệt.

Loại biến dị thú này...Huyền Xà, biến dị thú cấp E, gen của loại biến dị thú này rất đa dạng.

Tổ tiên của Huyền Xà, là một loại biến dị thú đáng sợ gọi là Thôn Phệ Xà. Nó không có cái gì là không ăn được, mà càng đáng sợ hơn là, sau khi nó ăn xong một loại biến dị thú khác, trải qua diễn hóa, là có thể thu được một bộ phận gen của đối phương, thậm chí căn cứ vào số lượng gen mà nó thu được nhận được năng lực của loại biến dị thú đó, bởi vì thế Thôn Phệ Xà là một loại biến dị thú vô cùng đáng sợ!

Mà bởi vì có đủ loại năng lực kỳ kỳ quái quái ảnh hưởng cùng với kết hợp, Thôn Phệ Xà sinh ra đời sau, bẩm sinh liền có được đủ loại gen kỳ quái, đủ loại năng lực kỳ quái, trải qua nhiều năm diễn hóa, cuối cùng biến thành một loại biến dị thú bên trong cơ thể có ẩn chứa vô số loại gen cùng với năng lực, dĩ thường không ổn định—— Huyền Xà.

Huyền Xà hết sức đáng sợ, đương nhiên, sự đáng sợ này không phải là bởi vì nó cường đại, mà là bởi vì nó không ổn định.

Căn cứ vào đủ loại gen hiển hiện, gen ẩn tính, gen biến dị trong cơ thể, nó có khả năng phóng xuất ra đủ loại năng lực kỳ kỳ quái quái! Nó có khả năng bị một đầu biến dị thú cấp F khi dễ, nhưng cũng có khả năng trong vòng vài phút nổi điên, đuổi theo hành hung một đầu biến dị thú cấp D. Đây chính là Huyền Xà! Một loại biến dị thú cực kỳ đặc thù.

Trần Phong nhìn nửa ngày, bỗng nhiên nghĩ ra một cái tên: Rắn tham ăn? Không sai!

Đột phá cấp E

Bất luận nhìn như thế nào, nó đều giống như một con rắn bởi vì quá tham ăn, sinh ra đủ loại rắn con có các năng lực kỳ quái...

Đây chính là Huyền Xà, về phần năng lực Thiên Huyền —— đây chính là nguyên nhân chủ yếu mà Trần Phong lựa chọn cách điều chế thuốc thử dung hợp gen này.

Năng lực Thiên Huyền: Thông qua tinh thần lực kích phát Gen Huyền Xà trong cơ thể, phóng xuất ra thủ đoạn công kích lấy 'Gen Huyền Xà' làm trung tâm, công kích có sự không chắc chắn, đây chính là lý do tại sao loại năng lực này được gọi là Thiên Huyền!

Về phần đòn công kích này là cái gì? Chỉ có trời mới biết! Loại gen này hết sức hiếm hoi, trước mắt bên trong các hệ thống gen hoàn chỉnh đã biết, không có một cái nào là có Gen Huyền Xà tồn tại, đây là một loại gen đặc thù tồn tại đơn độc, nó không có bí kỹ dung hợp!

Gen dung hợp, cũng được chia làm vài loại.

Có một ít loại gen có thể tạo thành một hệ thống gen hoàn chỉnh, cho dù từng loại gen đơn độc cũng không tính là cường đại, thế nhưng sau khi kết hợp các loại gen này lại với nhau, có thể hình thành nên đủ loại bí kỹ dung hợp, đặc biệt là sau khi kết hợp 5 loại gen trở lên, có thể tạo ra các loại bí kỹ dung hợp cực kỳ cường đại.

Còn có một số ít loại gen khác...cho dù không thể kết hợp với các loại gen khác hình thành nên bí kỹ, cũng không thể phối hợp với các năng lực khác, thế nhưng bản thân của nó lại rất cường đại!

Mà Gen Huyền Xà, chính là thuộc về loại thứ hai.

Đối với người bình thường mà nói, loại gen này thực tế là một loại năng lực gân gà, quá bất ổn định, ở bên trong cái thế giới nguy hiểm trùng điệp này, nếu như đòn công kích đánh ra không có uy lực như mong muốn...thì sẽ có

khả năng gặp nguy hiểm! Mà nếu có thể phát ra uy lực vượt qua dự đoán? Chỉ có thể là lãng phí!

Loại gen này, có giá trị nghiên cứu lớn hơn xa xa với giá trị thực dụng, có thể được bày cùng một chỗ với cách điều chế cấp F, Trần Phong khẳng định giá trị của nó cũng không quá cao! Thế nhưng...

"Thiên Huyền!" Hai mắt của Trần Phong tỏa ra ánh sáng.

Qua một tuần ròng rã nghiên cứu các tri thức liên quan tới thuốc thử dung hợp cấp E, đối với hắn mà nói, không có cái gen nào thích hợp hơn để cho hắn dung hợp hơn nữa!

Ngẫu nhiên? Có vô số khả năng? Hắn muốn chính là loại năng lực này!

"Chọn nó."

Kim Thành, tại phòng cho thuê, Trần Phong đang nghiên cứu tư liệu của Gen Huyền Xà, cho dù lúc này hắn nóng đầu đờm lấy cái cách điều chế này, thế nhưng vẫn còn có một số vấn đề còn chưa có giải quyết được, ví dụ như —— muốn điều chế loại gen này cần phải có tối thiểu 150 điểm tinh thần! Trần Phong không phải là không có nghĩ tới việc ủy thác cho một chế tác đại sư chế tác loại gen này giúp hắn, dù sao thì hiện tại hắn cũng không có thiếu tiền, thế nhưng hắn vẫn cảm thấy không yên lòng!

Cái mà hắn muốn không phải là Gen Huyền Xà bình thường! Mà là Gen Huyền Xà biến dị! Thậm chí...nếu như cần thiết, hắn thậm chí còn muốn cải tạo cách điều chế này! Đây chính là thuốc thử dung hợp gen liên quan đến thực lực cả đời của hắn, hắn nhất định phải dung hợp một loại gen mạnh nhất, chỉ có như thế, thực lực sau này của hắn mới có thể tăng lên một biên độ lớn nhất!

Ủy thác cho người khác chế tác? Không đáng tin cậy!

"Vẫn nên tự mình làm thì tốt hơn." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Gen mà mình dung hợp, nhất định phải do mình chế tác, đoán chừng sẽ không có người nào chế tác ra gen tốt hơn mình? Thế nhưng mà 150 điểm

tinh thần lực, cũng là một cái cửa ải rất lớn! Đã tới lúc đột phá." Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

Đột phá cấp E! Tăng tinh thần lực lên! Sáng tạo ra thuốc thử gen dung hợp cấp E thuộc về chính mình!

Vào ngày kế tiếp, giá trị may mắn đã khôi phục, Trần Phong tiếp tục chế tác Gen Kiến Vàng - cực.

"Ừc!" Trần Phong phục dụng một phần Gen Kiến Vàng - cực, hần lập tức cảm giác được một cỗ năng lượng cường đại trong nháy mắt tiêu tán trong cơ thể, cái cỗ lực lượng đáng sợ kia ở trong người của hần không ngừng ngưng kết, cuối cùng hóa thành một dòng lũ lớn!

Trạng thái cực hạn là cái gì? Trần Phong có thể cảm giác được, thực ra nó chính là một vách ngăn kiên cố, mà bây giờ ——

"Oanh!" Cái dòng lũ lớn kia đã đem vách ngăn xông phá, thế như chẻ tre!

"Cạch!" "Cạch!"

Trần Phong tựa hồ như có thể cảm nhận được cái vách ngăn tinh thần đã bị đánh vỡ tan, thế giới trước mắt trong nháy mắt trở nên thư thái, toàn bộ thế giới tinh thần càng trở nên sáng tỏ, đây là một loại cảm giác rất kỳ quái.

Xoạt! Quét hình Gen! Thuộc tính tinh thần của Trần Phong, đã biến thành 101 điểm! Đột phá cực hạn! Bước vào cấp E!

Chỉ có điều là, coi như đã đạt đến cấp E, cũng chỉ vền vện tăng lên 1 điểm tinh thần, khoảng cách so với 150 điểm còn rất xa xôi. Bất quá, sau khi đột phá cấp E, Trần Phong lại có thể phục dụng thêm một loại thuốc thử gen tăng thuộc tính tinh thần cấp E! Trần Phong lên trên mạng tìm hiểu, thuốc thử gen tăng thuộc tính tinh thần cấp E tốt nhất, có thể tăng lên 35 điểm tinh thần lực!

Giá cả: 50 vạn! Trần Phong bây giờ chính là nhà giàu mới nổi, trực tiếp mua tới.

"Ừc." Hấn dùng một ngụm uống hết, thuộc tính tinh thần của Trần Phong liền vọt tới 136 điểm, thế nhưng, cũng chỉ dừng lại ở đây mà thôi.

Bây giờ hấn là có thể tiếp tục cường hoá gen? Sau khi đột phá đến cấp E, săn giết Phong Hồ đã vô dụng, coi như là Phong Hồ thủ lĩnh mạnh nhất, thuộc tính của nó bây giờ cũng thua xa Trần Phong, về phần săn giết biến dị thú cấp E? Bây giờ còn chưa có dung hợp gen năng lực cấp E, Trần Phong có săn giết cái gì cũng đều vô dụng!

Cho nên —— hiện tại Trần Phong chỉ còn một loại biện pháp để tăng tinh thần lực lên! Đó là chế tác gen!

"Vừa vặn." Trần Phong trầm ngâm: "Đây là lúc tăng trình độ chế tác của mình lên."

Hiện tại cách điều chế mà hấn nắm giữ, chỉ có Gien Mộc Hùng, trình độ chế tác gen cũng mới chỉ có 1 tinh. Cho dù trình độ chế tác chỉ là một loại số liệu dùng để tham khảo, nhưng lại là cơ sở để báo danh thi đấu gen tân tú, Trần Phong bây giờ đã kiếm được không ít tiền, cho nên đây là lúc hấn nên tăng trình độ chế tác của mình lên! Hơn nữa, khổ tu để tăng trình độ chế tác, ở dưới sự rèn luyện cường độ cao, còn có thể khiến cho tinh thần lực tăng lên.

Dùng một mũi tên có thể bắn trúng mấy con chim, thế là, trong vòng 1 tháng tiếp theo, Trần Phong đều dành toàn bộ thời gian để khổ tu.

Về phần giá trị may mắn? Trần Phong không lãng phí 1 điểm nào, 20 điểm giá trị may mắn, có thể chế tác ra một phần Gen Kiến Vàng - cực bán ra được với cái giá 3 triệu nguyên. Điều này nói rõ rằng 1 điểm giá trị may mắn ngang với 15 vạn nguyên! Đối Trần Phong mà nói, đây mới là thứ quý giá nhất!

Hơn 10 triệu nguyên tiền lời có thể làm được cái gì? Chỉ có đem số tiền này biến thành thực lực của mình, mới là biện pháp tốt nhất! Bảy ngày kiếm được hơn 10 triệu nguyên, trong một tháng này đã tiêu hao gần hết, thế nhưng trình độ chế tác của Trần Phong lại tăng lên cực nhanh.

Đề cử

Cách điều chế gen Kiến Vàng cùng với cách điều chế gen Lôi Xà, hẳn đã hoàn toàn nắm giữ, điều này có nghĩa là sau này khi chế tác hai loại gen này, cho dù hẳn không cần sử dụng giá trị may mắn, hẳn cũng sẽ không thất bại!

Trình độ chế tác của Trần Phong, cũng từ 1 tinh tăng lên thành 10 tinh. Đương nhiên, đối với Trần Phong mà nói, trọng yếu nhất vẫn là thuộc tính tinh thần! Khổ tu một tháng, tiêu hao một lượng lớn tiền tài, rèn luyện với một cường độ cực kỳ cao, thuộc tính tinh thần của Trần Phong đã tăng vọt lên 16 điểm, từ 136 điểm vọt tới 152 điểm, quá giá trị!

Như vậy... tiếp theo chính là tiến hành chế tác Gen Huyền Xà, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, tháng này hẳn đã nghiên cứu rất nhiều lần, chế tác gen Huyền Xà, vô cùng phiền phức! Không đơn thuần bởi vì nó là gen dung hợp cấp E 4 tinh, mà quan trọng hơn là, bản thân của Gen Huyền Xà lại có đặc tính cực kỳ không ổn định.

Những cách điều chế bình thường, chỉ cần rút ra gen hạch tâm từ bên trong tinh huyết là được, mà Gen Huyền Xà thì sao? Cái cách điều chế này, những đoạn gen cần không phải chỉ là một vài đoạn gen trong tinh huyết Huyền Xà, mà là hết thảy! Hết thảy các đoạn gen trong tinh huyết, đều là gen hạch tâm cần thiết cho việc chế tác! Bởi vì người căn bản không biết được, đoạn gen nào hữu dụng, đoạn gen nào không hữu dụng!

Cho nên —— chế tác thuốc thử gen Huyền Xà, thậm chí cũng không cần một bước tìm kiếm gen như các cách điều chế khác, bởi vì tất cả các đoạn gen ở bên trong tinh huyết, đều phải dung nhập vào bên trong dịch bồi dưỡng! Cái này, là một loại thuốc thử gen cực kỳ đặc thù, nó yêu cầu, đó là toàn bộ các đoạn gen bên trong tinh huyết Huyền Xà!

Đồng dạng như các loại biến dị thú cường đại khác, Huyền Xà sau khi tử vong mấy phút đồng hồ, hoạt tính gen sẽ bắt đầu giảm xuống, trải qua thời gian càng dài, gen biến mất càng nhiều.

Cho dù mất một ít đoạn gen đối với việc chế tác thuốc thử gen Huyền Xà cũng không có bao nhiêu sự ảnh hưởng, thế nhưng một phần thuốc thử gen Huyền Xà chứa 1 vạn đoạn gen và một phần thuốc thử gen Huyền Xà chứa 1 ngàn đoạn gen, sẽ có hiệu quả giống nhau hay sao? Khẳng định là không phải. Cho nên, Gen Huyền Xà, nhất định phải được chế tác ở ngay trên hiện trường sau khi giết chết Huyền Xà!

Trên thực tế, bắt đầu từ cấp E, gen hiếm hoi cực kỳ cường đại, đều phải ở trước khi hoạt tính gen biến mất hoàn thành quá trình chết tác, mới có thể cam đoan được hiệu quả tốt nhất!

Trần Phong thậm chí đã sớm điều chế xong dịch bồi dưỡng. Vạn sự sẵn sàng, chỉ còn chờ cơ hội mà thôi, hiện tại thứ mà hắn cần, chính là một con Huyền Xà vừa mới bị giết chết, chuẩn xác hơn mà nói, chính là một con Huyền Xà thủ lĩnh có thực lực mạnh nhất.

Trần Phong khẳng định, số lượng gen ẩn chứa trong tinh huyết của Huyền Xà thủ lĩnh, sẽ vượt xa Huyền Xà bình thường.

Dùng tinh huyết của Huyền Xà mạnh nhất! Chế tác ra gen Huyền Xà cường đại nhất! Mới có thể khiến cho hắn có gen năng lực mạnh nhất! Ánh mắt của Trần Phong sáng rực.

Nơi mà Huyền Xà sinh sống, là một vùng đất hoang vu, ở nơi đó tất cả đều là núi đá lởm chởm, vô cùng nguy hiểm. Hắn hiện tại chỉ là một chế tác sư, không cần thiết phải tự mình đi săn giết.

"Thuê một tiểu đội nào đó giúp mình săn giết." Trần Phong rất nhanh liền có quyết định.

Từ Phi? Trần Phong nhớ tới người này trước tiên, nhưng mà, có một chút tiếc nuối đó là, mấy người Từ Phi hiện tại đang bị kẹt tại cửa ải đột phá cấp E, sẽ không có thời gian giúp hắn, Trần Phong chỉ có thể tìm những người khác.

"Tìm ai bây giờ?" Trong lúc Trần Phong đang suy tư, màn sáng bỗng nhiên bắn ra một ô tin tức.

"Đề cử?" Trần Phong cảm thấy kinh ngạc.

Cái đồ chơi này sẽ căn cứ vào những tin tức mà người sử dụng tìm kiếm trước đó, tự động tìm kiếm ra các tin tức tương quan, bên trong vòng đeo hần là có trợ lý ảo (giống như trợ lý ảo Siri của Apple, trợ lý ảo Assistant của Google).

Trước đó màn sáng hiện ra quảng cáo xổ số mở thưởng, quảng cáo cho vay, chính là vì nguyên nhân này! Máy cái quảng cáo tự hiện ra này, vô cùng hồ người.

"Lại là một loại tin tức lừa đảo hay sao?" Trần Phong ấn vào màn sáng.

"Ngài khỏe chứ, căn cứ vào tư liệu cá nhân cùng với những từ khoá mà ngài quan tâm vào lúc này —— "chế tác gen", "Huyền Xà", "cách điều chế", "thám hiểm", ta sẽ vì ngài đưa ra các loại tin tức liên quan."

"Có một người trong danh bạ của ngài —— Vương Thuần, đã tuyên bố ủy thác liên quan đến 'Huyền Xà', xin hãy ấn vào nơi này để xem nội dung ủy thác."

"Vương Thuần?" Trần Phong có một chút kinh ngạc.

Vương Thuần chính là một vị bằng hữu hần gặp được trên diễn đàn học thuật trong lúc đang nghiên cứu gen Huyền Xà, cũng là người thứ nhất mua sắm Gen Kiến Vàng - cực, coi như là hai người cũng có một chút duyên phận. Vương Thuần đối với loại biến dị thú Huyền Xà này vô cùng hiểu rõ, thế nhưng hần không nghĩ tới, Vương Thuần thế mà tại tuyên bố ủy thác liên quan đến Huyền Xà!

"Hần cũng muốn săn giết Huyền Xà sao?" Trần Phong cảm thấy kinh ngạc, tuy nhiên rất nhanh liền cảm thấy thoải mái, cũng đúng thôi, nếu như Vương Thuần không muốn săn giết Huyền Xà, làm sao lại có thể quen thuộc với tập tính và thực lực của Huyền Xà đến như thế!

"Như vậy, cái ủy thác này..." Trần Phong hiếu kỳ ấn vào ủy thác của Vương Thuần.

Ủy thác chế tác gen—— lớp vảy Huyền Xà.

Nội dung: sử dụng lớp vảy Huyền Xà làm tài liệu, căn cứ vào nội dung mà cách điều chế cung cấp, tiến hành chế tác gen trên hiện trường, thẳng đến khi chế tác thành công mới thôi.

Yêu cầu: chế tác ở ngay trên hiện trường, có xác xuất thành công từ 5% trở lên đối với việc chế tác gen cấp E.

Khen thưởng: cách điều chế gen lớp vảy Huyền Xà và một cách điều chế cấp E 4 tinh.

Ghi chú 1: người uỷ thác đã chuẩn bị sẵn đoàn đội, không cần chế tác sư phải chiến đấu, sau khi kết thúc chiến đấu, chế tác sư chỉ cần hoàn thành chế tác gen ở trên hiện trường là có thể hoàn thành uỷ thác.

Ghi chú 2: cách điều chế gen lớp vảy Huyền Xà có độ khó là 2 tinh, nếu như chế tác sư sau khi tiếp nhận cách điều chế, lại không có cách nào chế tác thành công, thì cần bồi thường phí tổn vi phạm hợp đồng là 1 triệu nguyên.

Ghi chú 3: Mục tiêu có khả năng chính là Huyền Xà thủ lĩnh (nếu như có thể gặp được).

"Lớp vảy Huyền Xà!" Đôi mắt của Trần Phong trở nên sáng rực.

Lần đề cử này của trợ lý ảo, rốt cuộc cũng đáng tin hơn một chút!

Không hề nghi ngờ, đây là một nhiệm vụ uỷ thác do Hiệp hội chế tác gen tuyên bố, cùng với nhiệm vụ uỷ thác lần trước của Từ Phi giống nhau cơ bản, đều là uỷ thác cho Gen chế tác sư. Mục tiêu của Vương Thuần vô cùng rõ ràng, chính là lớp vảy của Huyền Xà, nếu như gặp được Huyền Xà thủ lĩnh mà nói, thì nhất định sẽ săn giết Huyền Xà thủ lĩnh!

Trần Phong cảm thấy động tâm, phân thưởng nhiệm vụ hẳn có thể không quan tâm, thế nhưng...nếu như mục tiêu của Vương Thuần chỉ là lớp vảy,

toàn bộ tinh huyết của Huyền Xà, còn không phải là của hắn? Lấy đi lớp vảy của Huyền Xà, cũng không ảnh hưởng bao nhiêu đến tinh huyết a!

Gen Cực Quang

Huống hồ là Vương Thuần còn tự chuẩn bị đoàn đội, hắn chỉ cần đi theo phía sau là được! Loại chuyện tốt này, đi chỗ nào tìm? Nhất định phải tiếp nhận! Trước mắt, điều kiện tiên quyết là có thể thương lượng được chuyện này.

Trần Phong trực tiếp liên hệ với Vương Thuần, nói ý tứ của mình ra, Vương Thuần nhanh chóng chỉ định Trần Phong tiếp nhận ủy thác, một thiên tài có thể sáng tạo ra ba cách điều chế gen biến dị? Lần ủy thác này sẽ tuyệt đối sẽ không lỗ!

"Ta đem cách điều chế chuyển cho ngươi, sau khi ngươi học tập xong chúng ta sẽ xuất phát." Vương Thuần nói.

"Được." Trần Phong lộ ra một nụ cười, theo việc mấy loại gen biến dị kia nổi tiếng, danh tiếng của hắn cũng được tăng lên trên diện rộng, rốt cục cũng không cần phải như lúc trước nữa, tiếp nhận ủy thác còn phải đi đến phỏng vấn và khảo hạch đủ loại phương diện.

"Keng —— " Vòng đeo chân động.

Màn sáng lấp lóe, Trần Phong kinh ngạc phát hiện ra Vương Thuần thế mà gọi đến hai cách điều chế.

Cái thứ nhất, chính là cách điều chế gen lớp vảy Huyền Xà, cấp E 2 tinh, đây là cách điều chế cần thiết để thực hiện nhiệm vụ, Vương Thuần gọi đến để cho Trần Phong học tập, đúng là không có vấn đề.

Thế nhưng cái cách điều chế thứ hai...

—— ———

Cách điều chế gen Cực Quang

Loại hình: Đặc thù

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: Thiêu đốt gen trong cơ thể, phóng thích tiềm năng của gen, lực tương tác tinh thần đạt đến cực hạn, duy trì trong thời gian 10 giây.

Tiêu hao: gen ngẫu nhiên

Là cách điều chế gen Virus! Thứ này lại có thể là một cách điều chế gen virus! Trần Phong cảm thấy kinh hãi.

Loại gen virus này, Trần Phong đã tiếp xúc qua một lần, đó chính là Huyết Nguyệt mà Thường Hồ đã sử dụng! Hắn không nghĩ tới, Vương Thuần thế mà lại đem cái này gợi cho hắn!

Gen virus, là hàng cấm! Bị nghiêm cấm tiêu thụ! Thế nhưng cái đồ chơi này có giá trị nghiên cứu vô cùng cao, làm như thế nào để lợi dụng gen virus hợp lý, gen virus phải chăng có thể không chế được hay không chính là một đề tài mà giới học thuật đang nghiên cứu.

"Sau khi người học tập xong cách điều chế gen lớp vảy Huyết Xà thì hãy liên hệ với ta, cách điều chế khen thưởng cũng gợi luôn cho người, thứ này mặc dù không có cách nào tiêu thụ, thế nhưng lại có giá trị nghiên cứu rất cao, đối với trình độ chế tác gen có ích lợi rất lớn. Ta cũng không phải là Gen chế tác sư, cảm thứ này cũng không biết làm cái gì, người cứ nghiên cứu thật tốt." Vương Thuần nói xong liền cúp liên lạc.

Gen virus... trong lòng của Trần Phong phát hỏa, Vương Thuần đem khen thưởng gợi tới trước, hắn cũng không cảm thấy quá ngoài ý muốn, dù sao thì bây giờ danh tiếng của hắn cũng rất cao, chắc chắn sẽ không bởi vì một cách điều chế cấp E 4 tinh mà huỷ đi danh dự của mình, thế nhưng cái cách điều chế đặc thù cấp E 4 tinh này lại có thể là gen virus, lại vượt ra ngoài ý muốn của hắn. Hơn nữa còn là tác dụng của nó, lực tương tác tinh thần đạt đến cực hạn!

Lực tương tác tinh thần đạt đến cực hạn là khái niệm gì? Nó mang ý nghĩa là người căn bản không cần phải khống chế, chỉ cần suy nghĩ, toàn bộ tinh

thần lực sẽ giống như một cánh tay của người, ngoan ngoãn làm theo mệnh lệnh của người!

Ví dụ như —— đao gió của Trần Phong! Lượn vòng? Bay theo đường cong? Trần Phong phải luyện tập thật lâu mới có thể làm được. Thế nhưng nếu như lực tương tác tinh thần đạt đến đến cực hạn, đao gió sẽ tùy theo suy nghĩ của hắn mà động, đừng nói là lượn vòng cùng với bay theo đường cong, xem như khiến cho đao gió đứng im một chỗ cũng không có vấn đề gì! Lực tương tác tăng lên, không chỉ đơn thuần là tăng lên thuộc tính, mà còn có thể khiến cho tinh thần lực phát huy tác dụng đến cực hạn!

Cái này, chính là sự cường đại của gen virus! Đương nhiên, hậu quả...người có thể sẽ chết sau khi sử dụng, thứ này, có thể sử dụng được hay sao? Trần Phong lâm vào trong trầm tư.

Dưới hiệu quả của Quảng sáng may mắn, hắn sử dụng gen virus, có thể không chế loại gen bị tiêu hao, nếu như gen bị phá hư là một vài loại gen rác rưởi trong cơ thể, ngược lại còn khiến cho thân thể trở nên tốt hơn. Thứ này đối với người khác mà nói chính là hàng cấm, thế nhưng đối với hắn mà nói, lại có thể là một đòn sát thủ! 10 giây thời gian, đủ để cải biến chiến cuộc!

"Gen bị phá hư..." Trần Phong suy tư.

Hắn nhất định phải xác định số lượng gen bị thiêu đốt, một khi gen bị thiêu đốt vượt quá số lượng gen rác rưởi trong cơ thể, rất có thể sẽ xảy ra vấn đề!

"Trước chế tác trước cái đã." Trần Phong rất nhanh làm ra quyết định.

Đây là một cách điều chế có độ khó cao hiểm hoi giống như gen Huyền Xà, cũng may là bây giờ trình độ chế tác của Trần Phong đã được đề cao lên không ít, chỉ cần dùng hai ngày thời gian, hắn đã có thể học tập xong cái cách điều chế này.

Bắt đầu chế tác! Phương thức chế tác Gen virus, giống nhau cơ bản với gen bình thường, bất quá là tài liệu yêu cầu sẽ nhiều hơn, độ khó khăn sẽ cao hơn! Trần Phong phải đem mấy loại gen hạch tâm bên trong các loại tinh huyết khác nhau kết hợp lại với nhau, ở dưới hiệu quả của Quảng sáng may

mắn, mới chế tạo ra được một phần thuốc thử gen Cực Quang lập lòe hào quang kỳ diệu này.

Tiêu hao 3 điểm giá trị may mắn, thành công!

Đây là lần thứ nhất Trần Phong chế tác gen cấp E 4 tinh, thế nhưng cũng không có tạo thành bất kỳ sự khó khăn nào, chỉ cần tinh thần lực đạt tới tiêu chuẩn chế tác, chỉ cần có đầy đủ giá trị may mắn, Trần Phong tự tin là có thể chế tác ra bất luận một loại gen nào!

"Ong —— " Ánh sáng trước mắt lung linh lấp lóe, bên trong bình chứa trong tay, tỏa ra một vòng hào quang kỳ dị.

"Thử một chút xem?" Trần Phong có một chút chần chờ, bình thường sau khi chế tác xong thuốc thử, các chế tác sư đều sẽ thử nghiệm thành quả của mình, thế nhưng loại thuốc thử gen Cực Quang này...rất nguy hiểm!

Trong thân thể ẩn chứa rất nhiều loại gen rác rưởi, nguyên nhân mà Trần Phong lựa chọn gen virus, là bởi vì ở dưới hiệu quả của Quang sáng may mắn, có thể tiêu hao hết những loại gen rác rưởi này!

Thế nhưng ——nếu như tiêu hao vượt chỉ tiêu thì sao?

Một khi gen năng lực cùng với gen thuộc tính bị tiêu hao, thì sẽ vô cùng nguy hiểm! Vết xe đổ khi Thường Hồ sử dụng Huyết Nguyệt lúc trước, Trần Phong không thể không cẩn thận!

"Trước tiên tìm hiểu một chút." Trần Phong trầm ngâm, lên trên mạng tìm kiếm số liệu.

Trong này có báo cáo kiểm tra của Hiệp hội chế tác gen, cũng có tư liệu do truyền thông công bố, thậm chí, bên trong rất nhiều tin tức, cũng có các trường hợp bởi vì sử dụng thuốc thử gen Cực Quang mà ngẫm củ tỏi.

Trần Phong căn cứ vào kết quả đại khái của những người đã tiến hành phục dụng thuốc thử gen Cực Quang làm ra một cái thống kê.

Kết luận của hắn là ——có thể sử dụng được, số lượng gen cần thiết mà virus Cực Quang tiêu đốt so sánh đối với số lượng gen rác rưởi trong cơ

thể ít hơn một chút, cho dù có chênh lệch, cũng sẽ không vượt quá một phần trăm!

"Có thể thử một lần." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Thực lực của hắn bây giờ quá yếu, nhất định phải có thủ đoạn tự vệ!

Lá bài tẩy

Nghĩ tới đây, Trần Phong rời đi khỏi phòng cho thuê, đi đến một khu huấn luyện thực tế, thuê một gian phòng chuyên môn dùng để kiểm tra sức chiến đấu, lúc này mới dùng một ngụm uống hết bình thuốc thử gen Cực Quang.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng nháy mắt tràn vào trong cơ thể, hòa làm một thể với năng lượng trong thân thể, trong chớp nhoáng này, Trần Phong cảm giác được toàn bộ thế giới trước mắt đều biến mất. Tinh thần lực của hắn, trong nháy mắt liền trở nên sinh động, thế giới trước mắt, trở nên rõ ràng trước đó chưa từng có.

"Ong ——" Hai con ngươi của Trần Phong trong nháy mắt biến thành màu vàng, sáng chói lấp lánh.

Trần Phong cảm giác được thân thể giống như bị một ngọn lửa thiêu đốt.

Trong cơ thể, Gen đang bị thiêu đốt, trong nháy mắt này, toàn bộ các loại gen rác rưởi đang bị thiêu đốt!

Theo Huyết Nguyệt một bên tiêu hao gen một bên bạo phát lực lượng khác biệt, gen Cực Quang, sẽ trong nháy mắt thiêu đốt hết thấy gen cần thiết, sau đó sẽ cung cấp 10 giây lực tương tác cực hạn!

"Oanh!" Trần Phong tựa hồ có thể nghe được tiếng nổ lốp bốp trong cơ thể, nhưng mà, ở trong nháy mắt này, hắn cảm giác được cỗ hòng trở nên giòn ngọt, máu tươi trong cơ thể sôi trào, thân thể trong nháy mắt này, xuất hiện cảm giác đau đớn mãnh liệt.

Loại cảm giác này... Trần Phong đột nhiên nhìn về phía màn hình số liệu hóa.

Lực lượng! Vĩnh cửu giảm xuống 1 điểm!

"Giảm xuống!" Trần Phong cảm thấy kinh hoàng, ở dưới sự ảnh hưởng của Quang sáng may mắn, toàn bộ các loại gen rác rưởi bị thiêu đốt, thế mà cũng không đủ! Bởi vì vậy nó mới tiêu hao thêm gen thuộc tính lực lượng!

Cũng may là Trần Phong lúc đầu tính toán cũng không quá sai lầm, lực lượng sau khi giảm xuống 1 điểm, năng lượng cần thiết của gen Cực Quang đã được cung cấp đầy đủ, lực lượng cường đại thuộc về gen Cực Quang, đã xuất hiện!

"Ầm!" Trong cơ thể nổ ầm một tiếng, giống như là phá kén trọng sinh, có một cỗ lực lượng vô hình, nhẹ nhàng tràn ra bên ngoài, tinh thần lực của hắn, giống như là thực chất.

"Ong —— " Bên trong phòng huấn luyện, tất cả các đồ vật ở bên trong đều lay động.

Bàn, ghế, các loại máy móc bên trong phòng huấn luyện đều đang lay động, Trần Phong tựa hồ còn có thể nhìn thấy tinh thần lực của mình đang bao bọc xung quanh những vật này.

"Ngưng!" Trần Phong chỉ tay vào trong hư không.

Xoạt! Tất cả mọi thứ trong nháy mắt liền đứng im.

"Đao gió!" Trần Phong thôi động đao gió.

Trước mắt, một đao đao ánh sáng màu xanh thăm thẳm bắn ra.

"Tựa hồ như không có thay đổi gì?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Ngừng, hắn động ý niệm một chút.

"Xoạt!" Đao gió thế mà đứng im trong hư không, không sai! Đao gió hình bán nguyệt đang xoay tròn cứ như vậy dừng lại, lơ lửng ở giữa không trung.

"Cái này..." Trần Phong tròn to con mắt.

Đây chính là hiệu quả của lực tương tác cực hạn? Như vậy...

"Vù!" Lại là một đạo đao gió bắn ra.

Hai cái đao gió đụng vào nhau, sự tình kinh người phát sinh, hai đạo đao gió rõ ràng không hề nổ tung khi va chạm với nhau, hơn nữa ở dưới tác dụng của cổ tinh thần lực kinh khủng, dung hợp lại cùng một chỗ, biến thành một hình dạng đan xen kỳ quái!

"Cái này cũng được?" Trần Phong kinh ngạc đến ngây người.

"Vù!" Lại là một đạo đao gió bắn ra.

Ba đạo đao gió uốn lượn xen lẫn với nhau, thế mà biến thành một cái bánh xe gió hình lá cây ba cạnh!

"Chuyển!" Trần Phong khẽ động ý niệm.

"Vù —— " Cái bánh xe gió bắt đầu xoay tròn.

Sức gió kinh khủng khiến cho đồ vật trong phòng chấn động, không chỉ có uy lực bản thân của đao gió, mà là do ba đạo đao gió sau khi dung hợp lại cùng một chỗ, tạo ra uy lực to lớn!

"Đi!" Trần Phong phóng thích ý niệm.

"Hưu!" Bánh xe gió gào thét bắn ra.

"Oanh!" Trong nháy mắt rơi xuống mặt đất, một cỗ lực lượng kinh khủng bạo phát.

Ba đạo đao gió chồng chất lên nhau, bạo phát ra uy lực, so với uy lực khi Trần Phong bắn ra liên tục mười đạo đao gió còn cường đại hơn mấy lần! Vô cùng kinh khủng!

"Như vậy...dung hợp càng nhiều đao gió thì sao?" Trần Phong cảm thấy kích động.

"Vù!" "Vù!"

Đạo gió liên tiếp bạo phát, mười đạo đạo gió trong nháy mắt hình thành, Trần Phong điều khiển chúng nó va chạm vào cùng một chỗ, tinh thần lực sinh động tự động diễn hóa, hình thành một đạo đạo gió to lớn! Một đạo đạo gió kinh khủng có chiều dài gần ba mét! Ánh sáng màu xanh lam trên đạo gió giống như là mặt gương, cứ như vậy lơ lửng ở giữa không trung.

"Đạo gió khổng lồ sao?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên sáng rực, nhắm thẳng vào thiết bị kiểm trắc.

"Vù!" Đạo gió bạo phát, bên tai truyền đến tiếng gào thét xé gió.

"Oanh!" Đạo gió nổ tung.

"Đích —— "

"Cường độ công kích: 800 đơn vị."

"Đăng cấp uy lực: Cấp E cao cấp."

Loại uy lực này... Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, hắn vừa mới bước vào cấp E, thậm chí ngay cả gen cấp E còn chưa dung hợp, thế mà đã có thể bộc phát ra công kích cấp E cao cấp, gen virus, quả nhiên là đáng sợ! Cái này, mới thật sự là lực lượng cường đại!

"Vù—— " Trần Phong đột nhiên cảm thấy choáng váng, tầm nhìn biến thành một màu đen, sắc mặt trở nên tái nhợt, cái thế giới mỹ lệ kia vào lúc này đã biến mất.

"Kết thúc rồi sao?" Trần Phong vẫn chưa cảm thấy thỏa mãn.

Quá thoải mái! Đáng tiếc là chỉ có 10 giây, Trần Phong kiểm tra thân thể, một lần nữa quét hình. Toàn bộ các loại gen rác rưởi trong cơ thể đã biến mất, ngoại trừ thuộc tính lực lượng bị giảm đi một điểm, trạng thái hiện tại của Trần Phong so với người bình thường thậm chí còn khỏe mạnh hơn!

Các loại gen có hại đối với thân thể đều đã bị thanh lý, làm sao có thể không khỏe mạnh? Thế nhưng... bản thân cơ thể người chính là một cái nhà máy to lớn!

Trong thân thể mỗi ngày đều sẽ có tế bào mới sinh ra, gen mới xuất hiện, không chỉ là những loại gen có ích với thân thể, còn có những loại gen không cần thiết kia! Cái này, chính là một lá bài tẩy của Trần Phong. Hẳn tính toán sơ bộ, đại khái là khoảng 3 ngày thời gian, cơ thể của hắn sẽ một lần nữa bị các loại gen rác rưởi lấp đầy, cái này cũng mang ý nghĩa là, cứ ba ngày trôi qua hắn mới có thể sử dụng một lần thuốc thử gen Cực Quang!

"Thuộc tính bị giảm xuống." Trần Phong nhú mày.

Gen bị tiêu hao không là vấn đề, thế nhưng lực lượng bị giảm xuống...

"Số lượng gen rác rưởi chỉ có ngần ấy thôi sao?" Trần Phong có một chút tiếc nuối.

Hắn thậm chí còn có một ý tưởng điên rồ, nếu như hắn mắc bệnh ung thư, ừm... sau khi bị ung thư, số lượng gen rác rưởi trong cơ thể có phải hay không là sẽ có càng nhiều? Thuốc thử gen Cực Quang, phải chăng có thể sử dụng vô hạn? Càng nghĩ hắn càng cảm thấy động tâm, nhưng mà, cuối cùng hắn vẫn từ bỏ cái ý tưởng này.

Gen ung thư, đó là một lĩnh vực mà hắn không hiểu, gen biến dị ở thời đại này là một chuyện rất bình thường, nếu như tế bào ung thư biến dị ra một loại gen quý quái nào đó, có lẽ hắn sẽ thật sự sẽ trở nên sống dở chết dở.

Rất nhanh, Trần Phong đã đem số liệu kiểm tra thuốc thử gen Cực Quang sửa sang lại.

Thuốc thử gen Cực Quang, có thể khiến cho hắn tiến vào một loại trạng thái đặc thù, loại trạng thái đặc thù này, Trần Phong gọi là trạng thái virus!

Tiểu đội An Đặc

Dưới trạng thái virus, hấn sẽ có được lực không chế như thần, thể nhưng cũng phải trả một cái giá phi thường to lớn —— tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn, tiêu hao toàn bộ gen rác rưởi trong cơ thể, một loại thuộc tính gen nào đó bị giảm xuống 1 điểm! Thời gian làm lạnh: 3 ngày.

"Phân số liệu này..." Ánh mắt của Trần Phong trở nên rạng rỡ.

Lãng phí 1 điểm thuộc tính lực lượng, rất giá trị! Nếu đã xem thuốc thử gen Cực Quang là một lá bài tẩy, thì nhất định phải tìm hiểu thật kỹ càng! Thử nghĩ xem——nếu như vào thời khắc mấu chốt nhất, chính mình phục dụng thuốc thử gen Cực Quang, nếu thân thể không có cách nào động đậy như lần cường hóa gen lúc trước, sẽ gây ra hậu quả như thế nào? Ngẫm lại sẽ rất là đáng sợ!

Lần trước nếu như không có Vương Dao kịp thời xuất hiện cứu hấn, hấn đã chết! Mà bây giờ, nếu như đã biết trước được điểm này, hấn nhất định phải thử nghiệm! Cũng may, thuốc thử gen Cực Quang cũng không có khiến cho hấn thất vọng, theo số liệu dự đoán nguyên bản cũng không có chênh lệch quá lớn.

"Hi vọng sẽ vĩnh viễn không dùng đến." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Thử nghiệm thuốc thử gen Cực Quang thành công, hấn bắt đầu nghiên cứu nội dung về cách điều chế gen lớp vảy Huyền Xà, bởi vì đã từng học tập qua một lần số liệu phức tạp của thuốc thử gen Cực Quang, cách điều chế cấp E 2 tinh cũng không có tạo ra bao nhiêu khó khăn cho hấn, rất nhanh liền có thể học tập xong, sau đó Trần Phong liên liên hệ với Vương Thuần, quyết định là 3 ngày nữa sẽ xuất phát, lúc này hấn mới bắt đầu chuẩn bị đồ đạc.

Một phần thuốc thử gen Cực Quang, 3 phần thuốc thử gen Lôi Xà.

...

Trần Phong sau khi chuẩn bị đầy đủ mọi thứ mới đi nghỉ ngơi.

Màn đêm phủ xuống.

Mà vào lúc này, Vương gia đang cử hành tiệc tối, phi thường náo nhiệt, bỗng nhiên, có một tiểu cô nương đi tới, yến hội đang náo nhiệt trong nháy mắt liền ngưng bật, thế nhưng rất nhanh, đám người lại làm như là cái gì cũng không thấy tiếp tục nói chuyện phiếm với nhau. Chỉ có điều là, những địa phương mà nàng đi qua, mọi người liền vội vàng tránh đi, không có ai dám tới gần!

"Tỷ." Vương Việt mừng rỡ gọi.

Người tới, chính là Vương Dao.

"Ừm." Vương Dao khẽ gật đầu.

"Dao nhi, con đã tới." Một vị trung niên cùng với một thiếu niên đi tới, nói: "Đến đây, để cha giới thiệu cho con, vị này là..."

"Cút!" Vương Dao lạnh lùng quét ánh mắt qua, bắn ra sát ý nồng đậm!

Vương Thiên Hào còn chưa nói xong liền ngưng bật, mà cái tên thiếu niên ở bên cạnh thì bị dọa đến mức cả người run rẩy, chỉ kém một chút nữa là đá ra quần, chật vật chạy trốn.

"Vương Dao!" Vương Thiên Hào cảm thấy hơi giận dữ, hắn nắm chặt hai quả đấm, trên trán nổi gân xanh.

Hắn biết cô con gái này xem thường chính mình, thế nhưng đây chính là nơi công cộng.

Nhưng mà Vương Dao chỉ lạnh lùng nhìn vào Vương Thiên Hào, ánh mắt sắc bén như đao, lạnh lẽo đáng sợ, Vương Thiên Hào sau khi đối mặt với nàng mấy giây, chỉ có thể thở dài một tiếng, nói: "Tốt tốt tốt, ta đi!"

"Tỷ không thể cho cha một chút mặt mũi được hay sao?" Vương Việt cười khổ nói.

Vương Dao lắc đầu, cũng không nhiều lời, nghĩ lại một chút, nàng bỗng nhiên mở miệng: "Đối với những lão già của Vương Gia kia, ngươi hãy bảo trì khoảng cách một chút."

"A?" Vương Việt có chút phát mộng.

Những trưởng bối kia của Vương gia sao? Thế nhưng mấy người bọn họ lại đại biểu cho toàn bộ Vương gia a, hết thấy tư nguyên của Vương gia đều ở trong tay của bọn họ, nếu giữ khoảng cách cùng với bọn họ, người nào sẽ cung cấp tư nguyên cho hãn tu luyện? !

Hắn ở trước mặt Vương Dao tỏ ra vẻ ngu xuẩn chỉ là vì muốn tỷ tỷ quan tâm mình nhiều hơn, chứ không có nghĩa là hắn thực sự ngu xuẩn. Tư nguyên của Vương gia, hắn nhất định phải có được!

"Hãy tự giải quyết cho tốt." Vương Dao nhìn thật sâu vào Vương Việt một chút, nhẹ nhàng rời đi.

"Tỷ?" Vương Việt cảm thấy tim đập nhanh một hồi.

Vương Dao cố ý tới đây, chính là vì nói một câu này? Bảo hắn bảo trì khoảng cách với Vương gia?

Thế nhưng mà vì cái gì? Vương Việt cảm thấy một hồi tâm phiền ý loạn, người khác không biết, nhưng hắn lại rất rõ ràng, thực lực của hắn sở dĩ có thể tăng lên nhanh như vậy, cũng là do tỷ tỷ, nếu như sau này tỷ tỷ không giúp hắn nữa mà nói...

"Chớ có suy nghĩ quá nhiều." Vương Thiên Hào vỗ vỗ vào bả vai của con trai, nói: "Nàng cuối cùng cũng chỉ có một người, mà sau lưng ngươi, chính là toàn bộ Vương gia chúng ta!"

"Đúng vậy." Vương Việt nghe vậy tâm tình liền trở nên dễ chịu hơn không ít.

Chỉ có điều là, tỷ tỷ vì sao lại có thành kiến lớn như vậy đối với Vương gia? Đối với cha... Nói thật, hắn thật sự không rõ, từ khi thân thể của tỷ tỷ xảy ra vấn đề, tựa hồ như đã biến thành một người khác! Thực lực trở nên cường

đại không thể tưởng tượng được, đồng thời tính cách cũng trở nên cực kỳ lạnh lùng.

Tỷ...tỷ đến cùng đã gặp chuyện gì? Vương Việt cảm thấy bối rối.

Mà lúc này, yên hội sau khi Vương Dao rời đi càng trở nên náo nhiệt, nhưng ở một nơi hẻo lánh nào đó, Vương Thuần đang lẳng lặng ngồi ở đó, trên tay cầm cuốn truyện tranh, đọc đến mê mẩn.

"Cậu chính là Vương Thuần sao, mình..."

Một cô nương xinh đẹp đi tới, nói: "Mình là..."

"Xuyt!" Vương Thuần đặt ngón tay vào bên miệng, nói: "Đừng có quấy rầy ta đọc sách."

"Cậu..." Cô nương nhất thời nghẹn lời, quay người rời đi, mơ hồ có thể nghe thấy một câu "tên chết tiệt" gì đó.

Đối với chuyện này, Vương Thuần chỉ có thể cười khổ, những cô nương này tại sao đi đến đây, hẳn đã quá rõ ràng, thế nhưng, có quan hệ gì với hẳn sao? Hẳn chỉ là do bị thân phận hạn chế, đi đến nơi này làm bộ làm tịch một chút mà thôi.

"Vương gia..." Khóe miệng của Vương Thuần lộ ra một nụ cười mỉa mai.

Vương Thuần dẫn gân cốt một cái, hẳn tiếp tục nhìn vào cuốn truyện tranh, rất nhanh liền đắm chìm vào bên trong, hoàn toàn không để ý đến những thứ ở thế giới bên ngoài.

"Ba ngày nữa liền đi săn giết Huyền Xà với Trần Phong,...mình cũng không thể lười biếng."

Ba ngày sau, Trần Phong đúng hẹn đi đến nơi Huyền Xà hay xuất hiện, nơi này cách Kim Thành rất xa, tại khu vực Thiên Nam, thế nhưng dựa vào phương tiện giao thông cực kỳ phát triển ở cái thời đại này, Trần Phong cũng không tốn quá nhiều thời gian để di chuyển đến đây. Sau khi đi đến một doanh địa gần đó của Hiệp hội chế tác Gen, mấy người Vương Thuần đã đứng ở đó chờ sẵn.

"Đến, giới thiệu cho người." Vương Thuần nhanh chóng giới thiệu mọi người cho Trần Phong.

Đây là một tiểu đội gen chiến sĩ gọi là 'An Đặc', tổng cộng có năm người, đều là gen chiến sĩ tương đối cường đại bên trong cấp E, có thực lực cường hãn, có kinh nghiệm phong phú, đã hợp tác nhiều lần cùng với Vương Thuần, có quan hệ không tệ. Lần này Vương Thuần đi săn giết Huyền Xà, tự nhiên cũng không có một chút do dự nào lựa chọn tiểu đội An Đặc.

"Các người tốt." Trần Phong khẽ gật đầu, đưa ánh mắt nhìn về phía cô gái bên người của Vương Thuần, hỏi: "Vị này là..."

Cô gái này hiển nhiên không phải là thành viên của tiểu đội An Đặc, cô gái này nhìn qua chỉ có khoảng mười lăm, mười sáu tuổi, mỹ lệ kinh người, ăn mặc đơn giản thế nhưng quần áo và trang sức tinh xảo của cô, cùng với mấy người trong tiểu đội An Đặc hoàn toàn là hai phong cách khác nhau.

Thần Y

"Người tốt." Cô gái phát ra một tiếng cười trong trẻo, nói: "Ta tên là Thần Y."

Thần Y? Trong lòng của Trần Phong toát ra một dấu chấm hỏi, cái tên này...có điểm là lạ.

"Đây là bạn gái của ta." Vương Thuần cười nói: "Nàng rất ngoan ngoãn, chỉ đi theo chúng ta xem nào nhiệt, sẽ không gây chuyện."

Trần Phong: "..."

Đây cũng đâu có phải là tiết thanh minh cho hai vợ chồng trẻ các người đi chơi!

Bất quá ngẫm lại cũng không có vấn đề gì, thực lực của tiểu đội An Đặc coi như cũng không tệ, ở loại địa phương hoang vu toàn là đá với đá này, bằng vào bọn họ là đã đủ để có thể quét ngang, Vương Thuần mang bạn gái đến, cũng không có vấn đề gì quá lớn.

"Không sao." An Đặc cười nói, vẻ mặt rất nhanh liền trở nên nghiêm túc, nói: "Bất quá, lần này cũng không giống như dĩ vãng, loại biến dị thú Huyền Xà này cũng tương đối đặc biệt, nhất định phải nhanh chóng săn giết, lần này đi theo còn có một vị chế tác sư cùng với Thần Y cô nương, cho nên, bên trong quá trình thám hiểm, hi vọng mọi người có thể nghe theo sự an bài của chúng ta."

"Đó là tự nhiên." Mấy người Trần Phong lập tức đáp ứng.

Rất nhanh, đám người liền rời khỏi doanh địa, hướng về phía một mỏm núi đá hoang vu đi tới.

Nơi đó...chính là thế giới của Huyền Xà! Cũng là một cái thế giới mà chuyện gì cũng có thể xảy ra!

Đám người một đường đi thẳng, từ doanh địa đi đến mỏm núi đá hoang vu, chỉ có khoảng mấy cây số, cây cối tươi tốt xanh um chung quanh cũng đang không ngừng giảm bớt, cuối cùng cũng biến mất không còn tăm hơi, trước mắt, chỉ còn lại một đồng đá tảng gập ghềnh.

"Ong —— " Có một thanh âm kỳ dị rung động phát ra, một đội viên của tiểu đội An Đặc - Tần Kiệt, lỗ tai nhẹ nhàng lay động, lắng nghe động tĩnh chung quanh. Trên thực tế, gần như bên trong một tiểu đội gen chiến sĩ tiêu chuẩn, đều có một người giống như là Hầu Tử vậy, mắt có thể nhìn 4 phương, tai có thể nghe tám hướng!

"Ở phía trước 500 mét, có một đám biến dị thú Tử Ngưu (trâu tím) đang đi ngang qua." Tần Kiệt trầm giọng nói ra.

"Cứ đứng ở đây chờ chúng nó đi qua." An Đặc nhanh chóng ra quyết định.

Bọn hắn ẩn núp ở phía sau một tảng đá to chờ đợi, một phút đồng hồ sau, một đám biến dị thú Tử Ngưu có hình thể khổng lồ âm âm đi qua, mạnh mẽ tiến tới, làm bốc lên vô số bụi mù. Trên đường đi ngẫu nhiên nhìn thấy một vài con biến dị thú khác, bọn chúng vẫn một mạch tiến lên, ngành sinh giảm chết tất cả những sinh vật dám cản đường bọn chúng.

Đây chính là biến dị thú Tử Ngưu, cực kỳ dã man và hung tàn! Cùng với —— một chút ngốc nghếch!

"Người thấy những người này như thế nào?" Vương Thuần cười hỏi.

"Rất chuyên nghiệp!" Trần Phong khen ngợi.

Cái tiểu đội này làm việc vô cùng trầm ổn, không gây phiền toái, không lãng phí thời gian. Suốt đoạn đường từ doanh địa đến nơi này, vô cùng thông suốt, có thể nhẹ nhõm tránh thoát khỏi mấy lần nguy hiểm, hiển nhiên là bọn họ đã sớm tiến hành điều tra nơi này, nếu so sánh với tiểu đội Tử Phi bọn họ còn muốn ổn trọng hơn nhiều. Đương nhiên là giá cả cũng sẽ đắt hơn.

"Ở phía trước là nơi chúng ta cần đến." An Đặc bỗng nhiên mở miệng nói.

Trần Phong ngẩng đầu nhìn về phía trước, con đường này đã đi đến điểm cuối cùng, cách đó không xa, có một cái kẽ hở được tạo thành bởi hai ngọn núi kề sát nhau, là một mảnh đá tảng gồ ghề nhấp nhô, bão cát xuất hiện không ngừng nghỉ, tầm nhìn không đủ mười mét.

Nơi này, chính là thế giới của Huyền Xà!

"Mọi người cẩn thận một chút." Vương Thuần dặn dò: "Đánh giết một ít Huyền Xà bình thường, để cho Trần Phong thuần thục cách chế tác gen lớp vảy Huyền Xà, sau đó liền trực tiếp đi tìm kiếm Huyền Xà thủ lĩnh!"

"Hiểu rõ." An Đặc khẽ gật đầu, chỉ cần chế tác thành công một phần thuốc thử gen mà Vương Thuần cần, nhiệm vụ của bọn hắn coi như là sẽ hoàn thành. Chỉ cần cẩn thận một chút, nhiệm vụ lần này, cũng không tính là quá khó khăn.

"Vù —— " "Vù —— " Bão cát gào thét.

Hai đội viên của tiểu đội An Đặc tiến về phía trước, bước vào bên trong kẽ núi.

Nhưng mà, ở trong cái chớp mắt này, Thần Y bỗng nhiên mở miệng, nói: "Chờ một chút."

Mọi người nhất thời dừng lại.

"Làm sao vậy?" An Đặc nhíu mày hỏi.

Nếu vị đại tiểu thư này là tới chỉ là để xem náo nhiệt, chỉ cần đứng yên lặng là được, cần gì phải nói loạn?

"Ở dưới chân." Thần Y chỉ chỉ về phía dưới chân của Tần Kiệt.

"Ừm?" Trái tim của Tần Kiệt nảy một cái, lỗ tai rung động rất nhỏ, ba động tản mát ra xung quanh, rất nhanh liền phản hồi trở lại, sắc mặt của hắn liền trở nên ngưng trọng thêm mấy phần, nhẹ nhàng gạt đất cát ở dưới chân ra.

Ở bên trong...xuất hiện một cỗ thi thể nhân loại!

"Thi thể?" Đám người giật mình.

Ánh mắt của mấy người tiểu đội An Đặc nhìn về phía Thần Y rất là kinh ngạc, ngay cả Tần Kiệt cũng không phát hiện được, vậy mà tiểu cô nương này lại có thể phát hiện, có lẽ là, nàng cũng không đơn giản chỉ là một bình hoa bên người Vương Thuần.

"Vừa mới chết không qua mấy ngày." Tần Kiệt kiểm tra một chút, ở bên cạnh cỗ thi thể, phát hiện được một thiết bị quay phim giả lập 3D, hắn lập tức nhíu mày nói: "Ở đây tại sao lại có loại thiết bị này?"

Thiết bị quay phim giả lập 3D! Chính là dùng để tạo ra các đoạn video giả lập 3D! Những đoạn video do thiết bị này quay lại, có thể thông qua thiết bị chiếu phim giả lập hoặc là ở trên "Cộng đồng giả lập", phát ra không gian ba chiều, người xem có thể đi vào bên trong không gian của đoạn video giả lập 3D này! Chỉ có điều là, tại sao loại thiết bị này lại được đưa đến chỗ này?

"Để ta xem một chút." Vương Thuần mở thiết bị quay phim ra.

"Ong —— " Ánh sáng vờn quanh, một tràng cảnh hư ảo xuất hiện.

Một tráng hán có vóc người khôi ngô xuất hiện ở trước mặt mọi người, hắn vừa hướng về phía màn ảnh nói chuyện, vừa giới thiệu về nơi này: "Chào các bạn, nơi này chính là một nơi hoang vu trong truyền thuyết, ha ha, nghe nói Huyền Xà ở đây hết sức đáng sợ, ngay cả chiến sĩ cấp D cũng không dám đến nơi này trêu chọc bọn chúng, chúng ta hôm nay liền đến đây tham quan một chút." Nói xong, hắn liền đem ống kính nhắm vào bão cát trong kẽ núi, từng bước đi vào.

"Mọi người có thể thấy, bão cát ở nơi đây xuất hiện không ngừng nghỉ, tầm nhìn bị hạn chế, ở bên ngoài 5 mét căn bản là không thể nhìn rõ, Huyền Xà có thể ẩn nấp ở bất cứ một chỗ nào xung quanh đây..." Tráng hán vừa mới giới thiệu xong.

Bỗng nhiên, có một dòng chất lỏng màu xanh sẫm bắn tới, màn ảnh kịch liệt lắc lư, tráng hán tựa hồ như nhìn thấy cái gì đó, quay người nhìn lại, còn

chưa kịp nói thêm cái gì, liền ngã trên mặt đất, thân thể trong vòng mấy giây liền trở nên cứng ngắc, chết tại chỗ.

Cạch! Thiết bị quay phim rơi xuống mặt đất, đám người Trần Phong nhìn thấy cảnh này, lập tức quay mặt lại nhìn nhau.

Người dẫn chương trình giả lập? Ở thời đại này theo sức hấp dẫn của "Cộng đồng giả lập", người dẫn chương trình giả lập cũng trở thành một nghề nghiệp phổ biến, càng là một ít ngành nghề không thể miêu tả, càng có thể phát triển rất nhanh. Bởi vì thế có rất nhiều người vì muốn tạo ra các chương trình học giả lập, đi ra dã ngoại thám hiểm, dựa vào tính mạng của mình để xông pha vào những nơi nguy hiểm!

Tính toán của Vương Việt

Những người như thế, đều được mọi người tôn kính, thế nhưng lại có nguy hiểm cực cao!

Mà trước mắt bọn hắn...liền có một vị chết như thế.

"Cẩn thận một chút." An Đặc thấp giọng nói: "Người này chết ngay ở vị trí cửa vào kẽ núi, ở phía trước cách các người hai mét."

"Hiểu rõ." Hai người lúc này định tiến lên toàn thân đổ mồ hôi lạnh, nếu như không có Thần Y nhắc nhở, bọn hắn có khả năng đã chết ở chỗ này!

"Đề ta đi trước." Tần Kiệt chủ động đi ra phía trước.

"Ong —— " Lỗ tai của hắn lắc lư, dùng toàn lực thôi động năng lực của mình.

Một bước, hai bước, ba bước.

Ba! Tần Kiệt bước vào bên trong kẽ núi.

"Xoạt!" Có một âm thanh nhỏ vang lên.

Một tia ánh bạc kỳ dị hiện lên, con dao găm Tần Kiệt đã sớm cầm trong tay nhanh chóng chém xuống, điểm nhanh nhẹn của hắn cao tới 800 điểm, nếu như đã sớm phát hiện ra tên gia hỏa này, làm sao hắn có thể để cho nó đánh lên?

"Phốc!" Dao găm cắm vào trong tảng đá, một con rắn nhỏ màu bạc, bị đóng đinh trên tảng đá, đầu lưỡi dài ngoằng thè ra, cái miệng lớn mở toác ra, lộ ra mấy chiếc răng dưới ánh mặt trời lóe ra ánh sáng màu xanh lục lạnh lẽo, làm cho người ta cảm thấy sợ hãi!

...

Kim Thành, tại Vương gia, hào quang kinh khủng lưu chuyển, tâm thần của tất cả mọi người đều bị khuấy động, cảm nhận được một cỗ khí tức viển cổ mênh mông từ một chỗ nào đó bốc lên, sau khi chạm vào vòng năng lượng bảo hộ của Vương gia mới dừng lại.

"Đây là..." Một ít lão nhân lộ ra sự sợ hãi lẫn vui mừng.

"Rốt cục..." Có người vui đến phát khóc.

Loại gen kia, rốt cục cũng đã dung hợp được rồi sao? ! Bọn hắn đã chờ quá lâu!

"Oanh!" Trong đại sảnh, các bức tường thủy tinh ầm ầm nổ tung, ánh sáng màu lam lưu chuyển, cuối cùng được thu liễm vào bên trong cơ thể của một người, người này từ từ mở mắt, trong con ngươi lấp lóe ánh sáng màu xanh chói mắt.

"Tốt tốt tốt!" Vương Thiên Hào mừng như điên, mạnh mẽ vỗ vào bả vai của đứa con trai.

Rốt cục cũng đã thành công! Người này ——chính là Vương Việt! Hắn đột phá cấp E đã được một đoạn thời gian, hôm nay rốt cục cũng đã thành công dung hợp loại gen kia!

"Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là thiên tài duy nhất của Vương gia." Vương Thiên Hào tự hào nói: "Người nếu đã dung hợp cái gen này, tương lai liền có cơ hội trở thành người mạnh nhất của Vương gia, những lão gia hỏa kia cũng phải dựa vào ngươi!"

"Vây cũng không nhất định." Vương Việt cười lạnh nói: "Người mà bọn họ lựa chọn lúc trước lại là Vương Thuần, về sau bởi vì Vương Thuần lựa chọn dung hợp một loại gen khác, bọn họ mới chủ động từ bỏ, ha ha..."

"Cái người đường ca này, ta thế nhưng cảm thấy hết sức không yên lòng a."

"Đặc biệt hơn nữa là tên Vương Thuần này bây giờ còn nhập bọn cùng một chỗ với Trần Phong, ha ha, chính là hai cái tên mà ta ghét nhất... ông trời có thể khiến cho bọn hắn ở cùng một chỗ cũng không tính là bực đãi ta."

"Nếu đã như thế, vậy liền thì ta sẽ giải quyết bọn hắc cùng một lần." Vẻ mặt của Vương Việt trở nên lạnh lùng, ánh sáng màu lam nhàn nhạt lấp lóe trong con ngươi.

Dung hợp xong cái gen này, coi như không có tỷ tỷ trợ giúp, hắc cũng sẽ trở thành một cường giả chân chính! Trước đó, hai người có thể uy hiếp đến hắc này, nhất định phải diệt trừ!

...

Mà lúc này, ở kế núi hoang vu, đám người Trần Phong suýt chút nữa đã bị giảm quân số sau khi giao phong lần đầu tiên với Huyền Xà.

"Mọi người phải cực kỳ cẩn thận." Vương Thuần ngưng trọng nói: "Gen chiến sĩ cấp E có thể dung hợp hai loại gen năng lực, biến dị thú cấp E cũng có hai tầng biến dị. Huyền Xà biến dị cấp 1, các người cũng biết, đó chính là một năng lực đặc thù phát ra công kích bất ổn định, thế nhưng, đừng quên tầng biến dị thứ hai của chúng nó!"

"Đó là thân thể của chúng nó! Huyền Xà là biến dị thú song thuộc tính hệ tinh thần và nhanh nhẹn, bởi vì có huyết mạch đặc thù, phương hướng cường hóa thân thể của mỗi một con Huyền Xà đều có chỗ khác biệt, có một số con Huyền Xà cường hóa lớp vảy, có một số cường hóa giác quan, mà có một số lại cường hóa hàm răng!"

Vương Thuần nói đến đây, nhìn qua mấy cái răng nhọn lấp lóe ánh sáng màu xanh của một con Huyền Xà, nói: "Cho nên, các người nhất định phải vô cùng cẩn thận, cho dù thực lực của các người vượt xa Huyền Xà!"

"Hiểu rõ." Sắc mặt của An Đặc trở nên nghiêm túc.

Bọn hắc nếu như đã tiếp nhận nhiệm vụ, tự nhiên đã chuẩn bị vô cùng kỹ càng, cho dù Vương Thuần hiểu rõ đặc tính của Huyền Xà hơn bọn hắc, thế nhưng nếu như một đội viên vừa rồi bị cắn trúng, bọn hắc cũng có thể cứu, thế nhưng cũng phải trả một cái giá đắt, chỉ sợ lần này sẽ không thể hoàn thành được nhiệm vụ, sự tình tiếp theo, chỉ sợ còn nguy hiểm hơn rất nhiều.

"Trần Phong, người tới đi." Vương Thuần đem thi thể của con Huyền Xà giao cho Trần Phong.

"Ừm." Trần Phong nhìn về phía con Huyền Xà.

Đây là một con rắn nhỏ dài hai mươi centimet, toàn thân có màu bạc, lớp vảy toàn thân trắng loá, thế mà cho hắn một loại cảm giác vô cùng xinh đẹp.

Chế tác gen lớp vảy Huyền Xà rất đơn giản, lấy lớp vảy Huyền Xà làm tài liệu hạch tâm, tìm kiếm gen, dùng tinh thần lực kích hoạt gen, dung hợp gen, Trần Phong bắt đầu xe nhẹ đường quen chế tác gen, sau đó ——chế tác thất bại!

Vương Thuần chuẩn bị tài liệu hết sức đầy đủ, Trần Phong ở bên trong vài phút, liền nhanh chóng chế tác mười lần, đương nhiên, không có ngoại lệ, toàn bộ đều thất bại!

Mục tiêu của Vương Thuần là Huyền Xà thủ lĩnh! Lớp vảy của mấy con Huyền Xà bình thường này, chỉ là tài liệu để cho Trần Phong luyện tập, Trần Phong tự nhiên cũng không hề khách khí, tha hồ chế tác để lấy kinh nghiệm.

"Đáng tiếc là không thành công một lần nào." Trần Phong có chút tiếc nuối nói.

"Vậy thì liền tiếp tục săn giết Huyền Xà." Vương Thuần từ tốn nói.

Đám người một lần nữa tiến lên phía trước, so với lần trước càng thêm cẩn thận.

Trước mắt là bão cát đầy trời, hiện tại bọn hắn đã chân chính đặt chân vào bên trong kẽ núi hoang vu, Tần Kiệt cũng toàn lực thôi động năng lực của mình, không dám có một nửa điểm thư giãn!

Cho dù là ——đám Huyền Xà ở nơi này có thực lực yếu hơn so với bọn hắn.

Bỗng nhiên, trong bão cát xuất hiện một cái bóng mờ to lớn, hư ảo như có như không, giống như là một đầu cự thú đáng sợ vừa mới thức tỉnh, có một cỗ lực lượng kinh khủng đang tràn ra xung quanh.

"Đó là cái gì..." Tần Kiệt nuốt vào một ngụm nước bọt.

"Huyền Xà thủ lĩnh sao?" Ánh mắt của Vương Thuần ngưng tụ lại.

Vừa mới tiến vào đã gặp được ngay nó hay sao? Thế nhưng cái kích cỡ này...

"Gào —— " Một tiếng gào thét truyền ra, giống như tiếng long ngâm xông tới tận chín tầng mây!

Trong bão cát, cái bóng mờ to lớn kia còn đang từ từ vươn lên, giống là vừa mới thức tỉnh, cho dù là nhìn không rõ lắm, thế nhưng theo sự suy đoán của bọn hắn, con Huyền Xà thủ lĩnh này có lẽ là bị khí tức của bọn hắn làm cho bừng tỉnh.

"Làm sao bây giờ?" Đám người nuốt một ngụm nước bọt nói.

Huyền Xà? Cái này mẹ nó là cự long mới đúng! An Đặc nhìn về phía Vương Thuần hỏi thăm.

Bị hù dọa

"Sợ cái gì?" Vương Thuần cười lạnh, nói: "Mặc dù chúng ta chưa gặp phải Huyền Xà thủ lĩnh bao giờ, thế nhưng Huyền Xà thủ lĩnh đã từng xuất hiện qua nhiều lần, coi như kích cỡ của nó có to lớn, thực lực ước định của nó cũng chỉ là cấp E! Chúng ta có nhiều người như vậy, còn có kinh nghiệm và dụng cụ săn giết phong phú, chẳng lẽ lại phải sợ một con Huyền Xà."

An Đặc yên lặng gật đầu.

"Chuẩn bị chiến đấu!" Nếu như Vương Thuần đã quyết định muốn đánh, bọn hắn nhất định phải đánh!

"Huyền Xà thủ lĩnh sao?" Trần Phong ngưng mắt nhìn chăm chú.

Hắn không có thực lực như tiểu đội An Đặc, thế nhưng kiếp trước kinh lịch qua nhiều nguy hiểm, khiến cho cảm nhận của hắn đối với nguy cơ trở nên đặc biệt mẫn cảm! Mà bây giờ, hắn lại không hề cảm nhận được bất cứ một tia nguy cơ nào! Huyền Xà thủ lĩnh thật sự đáng sợ hay sao?

Hay là...Trần Phong bỗng nhiên giơ tay lên.

"Hưu!" Đao gió bắn ra, giết vào bên trong bão cát.

"Trần Phong!" Trái tim của mọi người đột nhiên nảy lên một cái, nhưng mà, còn không chờ bọn hắn kịp nói cái gì, bão cát ở trước mắt đã bị đao gió xé rách, lộ ra một tầm nhìn ngắn ngủi, ở bên trong, có một con rắn nhỏ màu bạc đang làm điệu làm bộ lắc lư, bên trong bão cát đầy trời kia, một cái bóng khổng lồ tương tự với nó, cũng đang lắc lư theo nó.

Trần Phong: "..."

Đám người: "..."

"Híz-khà-zzz —— " Con rắn nhỏ màu bạc thè đầu lưỡi ra.

"Gào —— " Cái bóng to lớn trong bão cát kia cũng truyền ra một tiếng long ngâm như có như không.

Khóe miệng của đám người hơi hơi run rẩy.

Cái này không phải nói là —— Bọn hăn, thế mà bị một con Huyền Xà nhỏ nhỏ hù dọa?

Mà lúc này, con rắn nhỏ màu bạc kia cũng đã ý thức được điều gì đó không đúng, nghiêng đầu quay lại xem xét, chỉ thấy bão cát bị xé ra một lỗ hồng, lập tức giật nảy cả mình, biến thành một ánh chớp màu bạc chạy trốn.

"Cái con rắn nhỏ đáng chết này..." Vương Thuần dờ khóc dờ cười, đây tính là chuyện gì?

"Tàn Kiệt!" An Đặc hít vào một hơi thật sâu, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người cũng không phát hiện được chuyện này hay sao?"

Đầu tiên là bị Thân Y phát giác ra vấn đề, sau đó lại bị Trần Phong nhận ra điểm máu chốt, tại sao một chiến sĩ phụ trách trinh sát trong tiểu đội của hăn lại giống như 1 thằng đàn, cái gì cũng không phát hiện ra?

"Ta..." Tàn Kiệt chỉ có thể cười khổ, hăn cứ tưởng là thực lực của Huyền Xà thủ lĩnh quá mức kinh khủng, cho nên mới không cảm ứng được...

"Mau nghiêm túc lên cho ta!" An Đặc dặn dò.

"Con rắn nhỏ màu bạc kia, bộ phận biến dị hăn là não bộ." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ nói.

"Rất có khả năng." Vương Thuần gật đầu, mà Thân Y cô nương vẫn còn đang cười tủm tỉm, trông thấy Huyền Xà cũng không có một chút sợ hãi nào, ngược lại còn lộ ra vẻ mặt vô cùng hứng thú.

Đám người một lần nữa tiến lên, một lần nữa đề cao cảnh giác, mà vào đúng lúc này, ở phía xa có một con Huyền Xà xuất hiện từ trong bão cát.

"Tới." Hai mắt của An Đặc tỏa sáng, hăn đã sớm phát hiện được con rắn này, nhưng mà, trong miệng con Huyền Xà này bỗng nhiên phun ra một

dòng chất lỏng màu trắng, bắn về phía An Đặc, tốc độ cực nhanh.

"Không tốt." An Đặc kích hoạt đủ loại phòng ngự, trốn ở đằng sau một tảng đá cũng không hề có tác dụng, dòng chất lỏng màu trắng kia, thế mà lại có thể xuyên qua tảng đá, cứ thế bắn vào trên người của hắn, khiến cho mọi người đều đổ mồ hôi lạnh.

Nhưng mà... dòng chất lỏng màu trắng kia tựa hồ cũng không có tạo thành uy lực gì, Trần Phong dùng thiết bị quét hình liền phát hiện ra, dòng chất lỏng màu trắng nhìn qua có vẻ kinh khủng kia, chỉ là một ngụm nước bọt... nước bọt của Huyền Xà...An Đặc nổi giận phản kích.

"Hưu!" Huyền Xà lại phun ra một ngụm nước bọt.

An Đặc lộ ra vẻ buồn nôn vội vàng tránh sang một bên, nhưng mà cái ngụm nước bọt kia sau khi rơi lên trên một tảng đá, liền nhanh chóng ăn mòn ra một cái hố sâu hoắm, cả đám người liền giật mình, thứ này...

"Khởi động phòng ngự toàn diện!" Ánh mắt của An Đặc trở nên lạnh lẽo, nói: "Mỗi một con Huyền Xà, cũng đều phải ứng đối như một con biến dị thú cấp E đỉnh phong. Để ta tới nghiên cứu con Huyền Xà này một chút, xem thử những con Huyền Xà này, đến cùng có thủ đoạn như thế nào!"

"Hiểu rõ." Đám người tán thành đáp ứng.

"Híz-khà-zzz —— " Huyền Xà điên cuồng công kích.

Một ngụm nọc độc, một ngụm nước bọt, ngẫu nhiên còn kèm theo băng vụn, ánh lửa, có đôi khi thậm chí sẽ phun ra hơi nước nóng hôi hổi, có đôi khi cũng sẽ phun ra một đám sương mù, kém chút nữa để cho nó chạy mất, còn có cái mùi hôi khó ngửi kia, cộng với gai nhọn bắn lên từ dưới chân, khiến cho người ta khó lòng phòng bị!

Nhưng mà, cuối cùng nó cũng không thể trốn thoát được sự săn đuổi của tiểu đội An Đặc.

"Kết quả nghiên cứu như thế nào?" Vương Thuần hỏi.

"Để ta xem một chút." An Đặc đi qua nhìn một chút.

Huyền Xà mặc dù ở trên lý thuyết là có vô số năng lực, thế nhưng dựa vào xác suất mà nó phóng thích ra các loại công kích, thì vẫn có thể thống kê được một chút.

Ví dụ như ——thường thấy nhất là năng lực hỏa diễm và nước! Bởi vì gen năng lực hỏa diễm và nước chiếm tỷ lệ trong cơ thể của Huyền Xà rất cao, cho nên xác suất xuất hiện năng lực hỏa diễm và nước là 50%!

Ngoại trừ cái đó ra, các năng lực như nọc độc, hàn băng, đao gió chiếm khoảng 30%, còn lại 19% chính là một số năng lực kỳ kỳ quái quái, ví dụ như, ngẫu nhiên khiến cho một tảng đá bỗng nhiên sụp đổ, lớp vảy toàn thân màu bạc biến thành màu vàng, hoặc là thân thể biến to lên gấp đôi.

Mà còn lại 1%...thì là những năng lực vô cùng nguy hiểm! Ví dụ như, ngậm nước bọt không biết tên kia, sau khi con Huyền Xà phun ra mấy lần, cũng không có xuất hiện điều gì kỳ quái, cho nên...nếu như nói...mấy lần đó không phải là nước bọt, mà là nọc độc thì sao? Vô cùng nguy hiểm! Mỗi một đầu Huyền Xà, nhất định phải đối đãi như là một con biến dị thú cấp E đỉnh phong! Cho dù nó không có khả năng uy hiếp!

Bão cát vẫn như cũ tràn ngập bầu trời, Trần Phong vùng vẫy bàn tay phải tê dại, vớt lớp vảy Huyền Xà đã hư hỏng đi, đây đã là lần thất bại thứ 160 của hắn.

Đúng vậy...ngay cả một lần cũng không thành công, mặc dù tinh thần lực của hắn đã đạt đến tiêu chuẩn, nhưng mà trình độ chế tác của hắn chỉ mới đạt đến 10 tinh, còn lâu mới đạt tới tiêu chuẩn chế tác gen cấp E, cho nên muốn chế tác gen lớp vảy Huyền Xà, vẫn hết sức khó khăn, không có Quàng sáng may mắn phụ trợ, xác suất thành công thấp đến mức không thể chấp nhận được.

Bất quá, hắn cũng không nóng nảy, mục tiêu lần này là Huyền Xà thủ lĩnh, trước khi gặp được nó, hết thảy Huyền Xà đều là tài liệu dùng để cho hắn luyện tập, cũng không có gì là quan trọng.

Vương Thuần cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, có rất nhiều chế tác sư dung hợp gen năng lực cường đại, có thể vào thời khắc mấu chốt tăng trình độ chế tác lên trên diện rộng, hiện tại Trần Phong có lẽ là đang luyện

tập, đến lúc gặp Huyền Xà thủ lĩnh thì Trần Phong mới xuất ra bản lĩnh thực sự.

Có phải hay không là thiếu đi 1 người

Đương nhiên, đây cũng là nguyên nhân do Trần Phong có thân phận không tầm thường, nếu như là một sơ cấp chế tác sư bình thường dám chơi như vậy, đoán chừng đã bị Vương Thuần sớm ném ra bên ngoài cho Huyền Xà ăn.

"Xẹt!" Một con chim lớn bay qua trên không trung.

"Oanh!" Một cái bao lớn rơi xuống.

Trần Phong thuận thực mở cái bao ra, bên trong rõ ràng là một nhóm tài liệu mới —— đây là một công ty chuyển phát nhanh, căn cứ vào các hoàn cảnh khác nhau, bọn họ có thể điều khiển các loại biến dị thú khác nhau chuyển đồ đến cho khách hàng, chuyên nghiệp, mau lẹ, an toàn.

"Còn chưa xuất hiện Huyền Xà thủ lĩnh sao?" Vương Thuần nhìn nhìn thời gian, hơn nửa ngày đã trôi qua.

"Không có." Tần Kiệt lắc đầu.

Từ khi phân tích rõ ràng các số liệu cụ thể về Huyền Xà, trình độ săn giết Huyền Xà của bọn hắn đã được tăng lên, Tần Kiệt hiện tại đã có thể tinh chuẩn phát hiện được Huyền Xà từ xa, không cho nó cơ hội đánh lén.

Thế nhưng Huyền Xà thủ lĩnh? Vẫn một mực không có nhìn thấy!

"Tiếp tục." Vương Thuần nhìn về phía trong bão cát.

Nếu như trên đường đi không gặp được Huyền Xà thủ lĩnh, thì chỉ có thể thâm nhập vào sâu bên trong.

"Hiểu rõ." An Đặc khẽ gật đầu.

Bão cát, vẫn như cũ bao phủ cả bầu trời, có một cỗ năng lượng nhàn nhạt phiêu đảng xung quanh mọi người, đem bão cát ngăn cản ở bên ngoài, mọi người càng ngày càng tiến vào sâu bên trong, chỉ có điều là vào lúc này, tiểu cô nương tên là Thần Y kia bỗng nhiên dừng lại.

"Làm sao?" Vương Thuần quan tâm nói.

"..."

Thần Y chớp chớp đôi mắt to, tràn ngập sự nghi hoặc nói: "Chúng ta không phải là thiếu đi một người hay sao?"

"Làm sao có thể?" Vương Thuần bật cười, nói: "Chúng ta hết thảy có tám người..."

Xoạt! Vương Thuần chưa nói hết câu liền ngưng bật.

Đám người quay đầu nhìn quanh, lúc này mới đột nhiên bừng tỉnh, bọn hắn thể mà chỉ còn lại có bảy người!

Trần Phong, Vương Thuần, Thần Y, còn có năm người tiểu đội An Đặc, vậy mà bây giờ, tiểu đội An Đặc, thể mà thiếu đi một người!

"? ? ?" Sắc mặt của mấy người An Đặc cũng đại biến.

"Trương Lôi đâu?" Sắc mặt của An Đặc trở nên tái xanh.

"Hắn phụ trách bọc hậu, bảo hộ chúng ta, thể nhưng không ngờ được..."
Một đội viên khác sắc mặt trắng bệch nói ra.

Đã xảy ra chuyện! Trong khi thám hiểm gặp phải nguy hiểm là một chuyện rất bình thường! Mỗi người bọn họ đều đã chuẩn bị tốt tâm lý tử vong, thể nhưng loại biến mất quỷ dị như thế này, đều khiến cho sống lưng của mọi người phát lạnh, cực kỳ kinh sợ.

"Tần Kiệt..." An Đặc mở miệng hỏi.

"Ta không hề cảm giác được bất cứ cái gì." Sắc mặt của Tần Kiệt trở nên khó coi.

Đây mới là chuyện đáng sợ nhất! Một đội viên cứ như vậy đột nhiên biến mất, mà Tần Kiệt, là một chiến sĩ có năng lực điều tra mạnh nhất, thế mà lại không cảm giác được bất cứ cái gì? Địch nhân lần này, đến cùng là cái gì? !

"Có khi nào là hắn ta không đuổi kịp chúng ta?" Trần Phong suy đoán: "Ví dụ như là mắc tiểu đi vệ sinh?"

"..."

Ánh mắt của mọi người toát ra vẻ quỷ dị nhìn Trần Phong.

"Một đội viên hợp cách, nếu như làm chuyện này nhất định sẽ báo cáo."

An Đặc hít vào một hơi thật sâu, nói: "Bất quá, ngược lại cũng không phải là không có cái khả năng này, Tần Kiệt, người đi tìm 'Diêm Vương' tra một chút sinh tử của Trương Lôì."

"Được." Tần Kiệt ấn vào vòng đeo tiên hành kết nối.

Diêm Vương? Trần Phong hơi nghi hoặc một chút.

"Là một chiến sĩ có năng lực phán đoán được sinh tử của người khác." Vương Thuần thấp giọng giải thích cho Trần Phong: "Năng lực này không có bao nhiêu tác dụng, thế nhưng tên gia hỏa này lại tự gọi mình là Diêm Vương, mở một cửa hàng gọi là 'Sinh tử bộ', không ngờ được sinh ý của cửa hàng lại rất thịnh vượng, lúc trước có một vụ án mất tích một nhóm người, hắn đã giúp cảnh sát giải quyết vụ án này, cho nên mới có một chút danh tiếng."

Thì ra là thế...Trần Phong cảm thấy giật mình, cái thế giới này, quả nhiên là kỳ diệu vô cùng. Ngoại trừ những chiến sĩ có sức chiến đấu cường đại, còn có những người thu được các năng lực kỳ lạ, đều có thể phát huy ra những tác dụng cực kỳ đặc thù.

"Đích đích —— không có tín hiệu liên lạc!" Vòng đeo của Tần Kiệt phát ra âm thanh.

Sắc mặt của mọi người đều đại biến, nhìn vào vòng đeo của mình, thế mà tất cả đều không có tín hiệu! Trần Phong cũng nhìn qua một chút, không có

tín hiệu!

"Tín hiệu đã bị quấy nhiễu." Sắc mặt của Tần Kiệt trở nên tái xanh.

Mặc dù ở nơi này bị bão cát bao phủ, tín hiệu sẽ bị ảnh hưởng, nhưng mà tuyệt đối sẽ không xuất hiện loại tình trạng không có tín hiệu như thế này, loại tình huống này, tuyệt đối là có người cố tình quấy nhiễu!

Có người muốn xuống tay với bọn họ! Ở ngay bên trong kẽ núi hoang vu này!

"Có một chút không ổn a." Vương Thuần cảm thấy hơi đau đầu, hần nghĩ không ra, ai sẽ muốn ở loại địa phương này xuống tay với bọn họ?

"Đề ta thử một chút." An Đặc tỏ ra ngưng trọng mở màn sáng ra, nói: "Biện pháp quấy nhiễu tín hiệu mặc dù lợi hại, nhưng cũng không phải là không có phương pháp phá giải, trước khi ta đến, đã có ý chuẩn bị một con Chip phá giải, thế nhưng không biết là có tác dụng hay không, nếu như năng lực quấy nhiễu của đối phương quá cao mà nói, Chip phá giải trong tay của ta cũng sẽ không có hiệu quả."

"Cạch!" Con Chip khởi động.

"Ong —— " Bên trên màn sáng, có một vòng ánh sáng màu lam bắn ra.

Xoạt! Vòng ánh sáng điên cuồng vận chuyển, có đủ loại ký hiệu chưa bao giờ thấy qua liên tục lấp lóe.

Rất lâu sau, đến khi vòng ánh sáng biến mất, phía trên màn sáng chỉ còn lác đác một vài từ, mà bên trong một vài từ này, có hai từ là Vương Việt.

"Xem ra vẫn không thể phá giải được." An Đặc cảm thấy rất thất vọng.

"Không cần." Trong mắt của Vương Thuần lóe lên một tia hàn quang, lúc trông thấy hai từ Vương Việt này, hần liền minh bạch, vị đệ đệ tốt của mình này, rốt cục cũng đã hạ quyết định xuống tay với mình!

Mới như vậy thôi đã không nhận được rồi sao? Vương Thuần mỉa mai.

Rất tốt!

"Trở về thôi." Vương Thuần bình tĩnh nói: "Nếu đã xảy ra loại chuyện này, cũng không cần phải săn giết Huyền Xà thủ lĩnh nữa, tiền thù lao lúc trước ta chuyển cho các người, xem như là tiền trợ cấp cho vị huynh đệ kia."

Mấy người Tần Kiệt biểu thị sự cảm kích, trên đường thám hiểm gặp phải loại chuyện này, cho dù là bởi vì chủ thuê dẫn đến chuyện này, cũng nằm trong nhiệm vụ của tiểu đội bảo vệ, có rất ít người nguyện ý đền bù tổn thất.

"Chỉ sợ là chúng ta không thể quay về." An Đặc cười khổ nói.

"?" Đám người nghi hoặc nhìn về phía An Đặc.

"Nếu quả thật đúng như lời người nói, cái tên gọi là Vương Việt kia nếu đã phái người đến đây ám sát chúng ta, người cảm thấy đối phương sẽ không chuẩn bị chu toàn hay sao? Chắc hẳn là hẳn đã điều tra năng lực của mấy người chúng ta, phái ra một đội ngũ chuyên nghiệp đến ám sát, cho dù bây giờ chúng ta có rút lui cũng không thoát được!"

An Đặc chỉ vào mấy từ còn sót lại mà con Chip phá giải được, "ám sát", "đường lui".

"Nhiệm vụ của đối phương là ám sát chúng ta! Nếu như ta không có đoán sai mà nói, đường lui của chúng ta đã bị ngăn cản, bây giờ nếu trở về, chỉ có một con đường chết!" Sắc mặt của An Đặc hiện ra vẻ khó coi.

Người thần bí

An Đặc là đội trưởng của cái tiểu đội thám hiểm này, những loại chuyện này, hẳn so với Vương Thuần còn hiểu rõ hơn rất nhiều.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Vương Thuần cảm thấy hơi đau đầu.

"Đi sâu vào bên trong!" An Đặc không chút do dự nói: "Bão cát đầy trời mặc dù mang đến phiền phức cho chúng ta, nhưng bọn hắn cũng sẽ không dễ chịu, càng đi sâu vào bên trong cái kẽ núi hoang vu này, bão cát càng trở nên nghiêm trọng hơn, tầm nhìn càng bị giảm đi!"

"Được." Đám người liếc nhìn nhau.

Vào lúc này, chỉ có nghe theo sự an bài của một người có kinh nghiệm phong phú như An Đặc, mới có thể tránh thoát được một kiếp này.

"Trần Phong, thật xin lỗi." Vương Thuần tràn ngập áy náy nói.

Không nghĩ tới một chuyến đi săn giết Huyền Xà, lại mang đến sự phiền toái này cho Trần Phong!

"Không có việc gì." Trần Phong chỉ cười cười nói.

Vương Việt? Hẳn ra tay thật sự chỉ là vì Vương Thuần thôi sao? Hay là vì chính hắn? Hoặc là... Vương Việt nhắm vào cả hai người?

Trần Phong nhìn giá trị may mắn còn lại trong cơ thể còn lại 500 điểm, cười lạnh một tiếng, hẳn nếu dám tới nơi này thám hiểm, tất nhiên là đã chuẩn bị rất chu đáo!

Vương Việt sao? Ha ha, có một số việc, vẫn nên sớm kết thúc.

"Hô —— " Bão cát vẫn như cũ bao phủ bầu trời.

Một nhóm bảy người Trần Phong đi xuyên qua bão cát.

Sắc mặt của mọi người đều tỏ ra hết sức nghiêm túc, coi như có gặp được Huyền Xà, bọn hắc cũng không để ý đến, mà lại lựa chọn tránh đi, lúc này, lực chú ý của tất cả mọi người, đều đặt lên trên người của địch nhân mà lúc nào cũng có thể xuất hiện!

Nguy cơ! Bao phủ trong lòng của tất cả mọi người, Tần Kiệt càng là không dám có một chút thả lỏng nào!

Hai mắt mở to!

Hai lỗ tai khẽ run!

Hai loại năng lực được thôi động hết công suất! Coi như địch nhân có mạnh hơn, hắc cũng có thể bắt được một tia dấu vết!

"Bọn hắc rất có thể cũng là cấp E đỉnh phong."

"Coi như có mạnh mẽ hơn chúng ta, cũng sẽ không mạnh hơn quá nhiều, bằng không thì sẽ không dùng loại phương thức này để săn giết chúng ta, cho nên, chúng ta vẫn còn có cơ hội!" Đây là tin tức do An Đặc dựa vào tình hình phân tích ra.

Hiện tại ——bọn hắc muốn ở trong nguy hiểm, tìm kiếm một đường sinh cơ.

Bỗng nhiên, ở một chỗ mà bọn hắc mới đi qua, phía sau bọn hắc đang bị bão cát bao phủ, thế mà không hiểu sao trở nên phai nhạt đi rất nhiều, có một tia ánh sáng lóe lên rồi biến mất.

"Ở nơi đó!" Tần Kiệt là người trước tiên chú ý tới.

Có dị thường! Ở phía sau lưng bọn hắc, tựa hồ có đồ vật gì, đang nhấp nhô.

"Cẩn thận." An Đặc dặn dò.

Tất cả mọi người đều tiến vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu, gắt gao nhìn chăm chăm vào trong bão cát, bỗng nhiên, hào quang loá mắt trong nháy mắt xuất hiện.

"Cẩn thận!" Tất cả mọi người đều phát động thủ đoạn phòng ngự.

"Oanh!" Có một vài người vô thức phát ra đòn công kích, đánh thẳng về phía hiện ra hào quang!

"Oanh!" Một tiếng nổ vang truyền tới, hết thảy các đòn công kích đều đánh vào mặt đất.

Rất nhanh, bão cát liền khôi phục lại sự ác liệt như bình thường, ánh hào quang lóa mắt kia, giống như là đã biến mất.

"Chạy trốn rồi sao?" Tàn Kiệt tự lẩm bẩm.

Ánh hào quang kia khiến cho người ta có một cảm giác hết sức quỷ dị, giống như người mà không phải người, có thể trong nháy mắt toát ra hào quang lóa mắt, đến cùng đó là loại năng lực đặc thù nào? Xạ kích tia la-de? Tàn Kiệt lắc đầu.

"Thực lực của người này hiển nhiên không quá mạnh." Vương Thuần thở phào một hơi.

"Không tệ." Tàn Kiệt gật đầu, nói: "Nếu như thực lực của đối phương có thể nghiền ép được chúng ta, hẳn đã sớm xuất hiện trực tiếp đánh giết, hẳn lựa chọn dùng thủ đoạn ám sát, điều này nói rõ đối phương không muốn tổn thất hoặc là..." Tàn Kiệt mới nói được một nửa bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Làm sao? Mọi người đều kinh hoàng.

Địch nhân xuất hiện sao? Bọn hắn gần như vô thức nhìn ra chung quanh.

Mà Trần Phong thì theo ánh mắt của Tàn Kiệt nhìn theo, con người cũng đột nhiên co rụt lại, nói: "Lại thiếu đi một người."

Đám người liếc nhìn nhau, chuyện này thật sự là quá khinh khủng, tiểu đội An Đặc! Lại thiếu đi một người! Tiểu đội của An Đặc nguyên bản có 5 người, lúc này, thế mà chỉ còn lại 3 người!

"Làm sao lại như thế..." Một đội viên hoảng sợ nói: "Vừa rồi hẳn rõ ràng còn đang đứng ở sau lưng của ta."

Tựa lưng vào nhau, đây là tư thế tốt nhất khi bọn hắn tiến hành tác chiến, thế nhưng vừa rồi, lại mất đi một người!

"M* kiếp!" An Đặc giận dữ mắng một tiếng.

Sắc mặt của Tần Kiệt cũng trở nên vô cùng khó coi, vì cái gì, hết lần này tới lần khác lại là lúc này! Nếu như cho hắn thêm một quãng thời gian nữa, hai đội viên kia... Tần Kiệt nắm chặt hai quả đấm.

"Sao thế?" Trần Phong chú ý tới thần sắc của Tần Kiệt có một chút dị thường.

"Không có việc gì." Tần Kiệt lắc đầu, không muốn nói cái gì nữa.

Trần Phong cũng không hỏi nhiều, liên tục mất tích hai người, không có cảm giác nguy hiểm đương nhiên là giả! Thế nhưng —— hẳn lại một mực không cảm giác được bất cứ một mối nguy hiểm nào!

Nếu như ở dưới tình huống bình thường, chỉ cần ảnh hưởng đến sinh mệnh của mình, Trần Phong nhất định sẽ có thể bắt được một tia cảm giác nguy hiểm, đây cũng không phải là năng lực đặc thù gì cả, mà là do hai mươi năm làm bạn với sinh tử rèn luyện ra được! Thế nhưng vừa rồi, hai người trong đội ngũ liên tiếp mất tích, hẳn thế mà lại không có cảm giác được một tia dị thường nào! Đây tuyệt đối không phải là một chuyện bình thường! Trừ phi...

"Chúng ta có khả năng đã đoán sai." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói: "Theo sự suy đoán của chúng ta, đối phương là một tiểu đội gen chiến sĩ, bởi vì thực lực của bọn hắn không mạnh hơn chúng ta bao nhiêu, hoặc là không muốn xuất hiện tổn thất, cho nên mới dùng loại thủ đoạn này để ám sát từng người, thế nhưng, có khả năng hay không, đối phương chỉ có một người?"

"Chỉ có một người, cho nên hẳn chỉ có thể dùng loại thủ đoạn này! Thực lực của người này rất mạnh, thế nhưng cũng sợ bị chúng ta vây công, cho

nên...hắn cũng chỉ có thể xử lý từng người một!"

Trần Phong sau khi phân tích xong, đám người liếc mắt nhìn nhau, cảm thấy chuyện này rất có khả năng.

Như vậy ——năng lực của người này là cái gì? Ở cái thời đại đặc thù này, đáng sợ nhất không phải là đối phương có thực lực cao hơn ngươi, mà là không biết đối phương có năng lực gì!

Suy nghĩ kỹ một chút, mấy lần đối phương ra tay, ánh hào quang lấp lóe kia, năng lực có thể khiến cho đối phương ẩn giấu trong bão cát, thậm chí có thể yên lặng bắt người khác đi, đến cùng là cái gì?

Đây cũng được xem như là một loại năng lực thần kỳ hay sao? Nếu như có một người sở hữu năng lực không biết, ẩn giấu ở trong bão cát, bí mật quan sát bọn hắn, tùy thời tìm cơ hội ra tay, chỉ nghĩ thôi đã khiến cho người ta cảm thấy rùng mình!

"Y Y, em có biện pháp gì hay không?" Vương Thuần nhìn qua Thần Y.

"Không có." Thần Y lắc đầu, nói: "Đối thủ căn bản không có xuất hiện, em không có cách nào nhắm vào."

"Vậy sao?" Sắc mặt của Vương Thuần trở nên nghiêm túc, lần này, thật sự là có một chút nguy hiểm!

Nội chiến

"Tần Kiệt, che giấu thanh âm." An Đặc bỗng nhiên mở miệng nói.

"Hiểu rõ." Tần Kiệt khẽ gật đầu.

"Ong —— " Một chùm năng lượng lặng yên đem mọi người bao phủ, đây là một tiểu kỹ xảo do Tần Kiệt tự mình căn cứ vào gen năng lực của hắn sáng tạo ra, có thể khiến cho ngoại nhân không có cách nào nghe được thanh âm của bọn hắn.

"Ta có một cái biện pháp." An Đặc thấp giọng nói: "Một hồi nữa, vào lúc người kia lại xuất hiện, chúng ta liền bắt lấy cơ hội, vọt thẳng vào bên trong bão cát đánh giết hắn! Nếu như hắn thật sự chỉ có một người mà nói..."

"Ta sẽ khiến cho hắn đền mạng vì đội viên của ta!" An Đặc tản ra sát ý nồng đậm.

"Được." Đám người liếc nhìn nhau.

Biện pháp này, có thể sử dụng được, đối với việc ngồi yên chờ chết, còn không bằng thử một lần! Bọn hắn vẫn còn tới sáu người! An Đặc cùng với Tần Kiệt có thực lực mạnh nhất của tiểu đội An Đặc vẫn còn ở đây, bọn hắn căn bản sẽ không sợ hãi!

"Xuất phát." Một nhóm sáu người một lần nữa xuất phát, đi xuyên qua bão cát, thời gian lặng yên trôi qua, mỗi một người đều đang chờ đợi cơ hội.

Rất lâu sau, bên trong bão cát rốt cục cũng xuất hiện tình huống dị thường, một tia ánh sáng hiện lên, lần này, không có một chút do dự nào, tất cả mọi người đều đột nhiên xông ra, ở trong nháy mắt ánh hào quang chói mắt kia xuất hiện, bọn họ đã giết vào bên trong bão cát.

"Oanh!" Đủ loại công kích rơi xuống.

Nhưng mà ——ở bên trong bão cát, y nguyên vẫn không có một ai! Mà bọn hấn, quay mặt lại nhìn nhau, mồ hôi lạnh ướt đầm sau lưng, lại thiếu đi một người! Ngay vừa rồi trong nháy mắt đó, ngay vào lúc bọn hấn xông tới, tiểu đội An Đặc lại có một người biến mất! Vèn vèn chỉ còn lại có hai người! Là An Đặc cùng với Tần Kiệt!

Mà một nhóm tám người bọn hấn, bây giờ cũng chỉ còn lại 5 người, Trần Phong, Vương Thuần, Thần Y, Tần Kiệt cùng với An Đặc.

"Tại sao lại có thể như vậy..." An Đặc thất hồn lạc phách, lại thiếu đi một người!

"Oanh!" Tần Kiệt dùng một quyền mạnh mẽ đánh vào một tảng đá trước mặt, máu tươi...từ trên nắm đấm lưu lại trên tảng đá.

"Bọn họ đều là huynh đệ cùng sinh ra tử." Tần Kiệt phát ra thanh âm khàn khàn, nói: "Nếu như chết trận, thì ta có thể hiểu được, thế nhưng mà chết theo kiểu này... đáng chết, An Đặc, nếu như ngươi sớm nghe lời ta nói..."

"Ngươi đang trách ta?" An Đặc đồng dạng cũng tràn ngập sự phẫn nộ.

"Nếu như ngươi sớm nghe ta, chiêu mộ thêm một số người nữa, thành lập một đoàn đội cỡ lớn, chúng ta đã sớm phát triển lớn mạnh hơn! Bọn hấn hiện tại cũng sẽ không chết!" Tần Kiệt kích động, nói: "Thực lực của ngươi trong chúng ta mặc dù là mạnh nhất, thế nhưng về phương diện quản lý lại căn bản không được! Ngươi căn bản không có tư cách làm đội trưởng của chúng ta!"

"Nếu không thì ngươi làm đi?" An Đặc giận quá thành cười.

"Câm miệng cho ta!" Vương Thuần giận dữ gầm lên một tiếng, nói: "Lúc này là lúc nào, mà các ngươi còn muốn nội chiến?"

Tần Kiệt gắt gao nhìn chăm chăm vào An Đặc, lẩm bẩm một tiếng: "Ta không chỉ hận hấn, còn hận chính ta... Hai chúng ta rõ ràng có thực lực mạnh nhất, lại không thể bảo hộ được đồng đội."

Đám người nghe vậy liền trầm mặc, đồng bạn ở bên cạnh, từng người từng người biến mất, thế nhưng bọn hắn lại không có bất cứ một biện pháp nào.

"Ta cũng không tin! Đến cùng là loại năng lực gì lại có thể thần bí như vậy!" Tần Kiệt đặt hai tay lên trên mặt đất.

"Ong —— " Sóng ba động yên lặng tản mát ra xung quanh.

"Có thể cảm giác được địch nhân hay không?" Vương Thuần hỏi.

"Không có." Tần Kiệt mặc dù hết sức phấn nộ, thế nhưng tư duy lại càng trở nên rõ ràng, nói: "Bất quá, ta lại phát hiện ra một cái hang đá ở gần đây, mặc kệ người kia có thực lực như thế nào, chúng ta chỉ cần đi vào hang đá, hắn sẽ không có bất kỳ một biện pháp nào để tiếp tục ám sát! Hắn chỉ có thể hiện thân, chiến đấu trực diện đối với chúng ta!"

"Được." Ánh mắt của mọi người sáng lên, trong hang động không có bão cát, chỉ có một cái lối vào mà thôi, đây là một cái biện pháp rất tốt.

"Đi! Lập tức đi vào hang đá!" Vương Thuần quả quyết hạ lệnh.

Bên trong kẽ núi hoang vu, sắc trời dần dần trở nên âm đạm, bão cát vẫn vũ bên trong bóng đêm càng trở nên đáng sợ, ngẫu nhiên xuất hiện một hoặc là hai con Huyền Xà cũng làm cho người ta cảm thấy kinh hãi, mấy người Trần Phong vẫn đang trầm mặc xuyên qua bão cát tiến lên.

"Ngay ở phía trước." Tần Kiệt thấp giọng nói ra.

"Ừm." Vương Thuần nhẹ nhàng gật đầu.

Nhưng mà, ở trong cái chớp mắt này, bão cát ở chung quanh bỗng nhiên trở nên hung bạo, ở phía sau lưng bọn hắn, ngay ở một chỗ bọn hắn vừa mới đi qua, một cơn lốc xoáy cuốn cát bụi bắt đầu bốc lên! Người kia...lại ra tay!

"Không cần phải để ý đến hắn." An Đặc phát ra âm thanh lạnh lùng nói: "Đoán chừng là vì biết chúng ta sắp đi vào hang đá cho nên cảm thấy sốt ruột, chúng ta lấy một tốc độ nhanh nhất xông vào bên trong, vào trong hang đá, hắn sẽ không còn cách nào ra tay!"

"Được." Đám người lập tức đáp ứng.

"Tần Kiệt đi lên phía trước mở đường, Vương Thuần bảo hộ Trần Phong và Thần Y, ta phụ trách bọc hậu." An Đặc trở nên nghiêm nghị, nói: "Ta cũng không tin, hắn có thể ám sát được ta."

Nếu bàn về sức chiến đấu, An Đặc tuyệt đối người mạnh nhất trong những người ở đây! Người thần bí kia lúc này gây ra động tĩnh mà không xuất hiện, đoán chừng cũng là vì kiêng kỵ An Đặc, căn bản không dám ra tay.

"Biết rồi." Tần Kiệt lạnh giọng đáp.

"Xoạt!" Sóng ba động lặng yên tản ra xung quanh.

"Đi theo ta." Tần Kiệt dẫn theo mấy người nhanh chóng chạy về hướng hang đá.

Phía sau lưng, trận bão cát kia càng trở nên khủng bố hơn.

"Nhanh!" An Đặc thúc giục.

Ba người Trần Phong cũng chạy theo sát đằng sau Tần Kiệt, nhanh chóng tiến lên, trong tay của Trần Phong, thuốc thử gen Lôi Xà đã lặng yên không một tiếng động lấy ra, nếu như gặp phải nguy hiểm...

"Đến!" Tần Kiệt bỗng nhiên lộ ra vẻ mừng rỡ.

Cách đó không xa, miệng hang ở phía xa đã có thể mơ hồ thấy được.

"Oanh!" Bão cát trước mắt bị Tần Kiệt đánh văng ra, hắn đi đầu xông vào, mấy người Trần Phong theo sát phía sau, mà ở trong cái chớp mắt này, bão cát đầy trời phía sau bỗng nhiên điên cuồng cuốn tới.

"Oanh!" Vô tận cát bụi, đem bọn hắn bao phủ.

"Cẩn thận!" Sự cảnh giác trong lòng của Trần Phong nổi lên.

Nhưng mà, ra ngoài ý định chính là, mặc dù là nguy hiểm đến loại tình trạng này, hắn cũng không có cảm giác được sát cơ, mục tiêu lần này của

đối phương, y nguyên vẫn không phải là hấn!

"Là An Đặc?" Trần Phong nhíu mày.

Thực lực của An Đặc là cấp E đỉnh phong, nếu như ngay cả hấn cũng không thể chống cự mà nói...

"Xoạt!" Tần Kiệt phá vỡ bão cát.

"Mau vào!" Tần Kiệt gầm lên giận dữ, đám người vô thức đi theo phía sau hấn bước vào trong hang đá, bão cát đầy trời trong nháy mắt này liền biến mất, An Đặc cũng là người cuối cùng bước vào bên trong hang.

"Tất cả mọi người..." Vương Thuần còn chưa nói dứt lời đã dừng lại.

Ài, Trần Phong thở dài một tiếng, Tần Kiệt cùng với Vương Thuần liếc nhìn nhau, cũng nhìn thấy sự bất lực ở trong mắt của nhau.

Người, lại thiếu đi một.

Năng lực hoá hình

"Làm sao lại như vậy..." Vương Thuần run rẩy toàn thân, nói: "Tại sao lại có thể như vậy?!"

Thần Y, đã biến mất, trong một khắc cuối cùng khi bọn hắn sắp bước vào bên trong hang đá, bão cát ở phía sau bỗng nhiên ập tới, đem cô gái mỹ lệ kia che phủ, biến mất không còn tăm hơi, một nhóm tám người, chỉ còn lại bốn người!

"Ta đã hết sức." An Đặc thở dài, nói: "Ta vẫn một mực ở sau lưng bảo vệ các ngươi, thế nhưng vào một khắc cuối cùng kia, có một lượng lớn cát bụi xuất hiện, ta bị quấy nhiễu, chờ đến lúc ta phá vỡ bão cát..."

Đám người nghe vậy liền trầm mặc, tựa hồ như hổ thẹn, An Đặc một mực ở phía sau bọc hậu, hắn tự đem mình đặt vào chỗ nguy hiểm nhất, thế nhưng người thần bí kia cũng không có xuống tay với hắn, mà lại một mực tránh hắn đi, ra tay đối với người khác.

Khó có thể phòng bị được!

"Năng lực của người thần bí kia, hẳn là có quan hệ cùng với bão cát." Tần Kiệt khàn khàn nói ra.

Vương Thuần: "..."

Thần sắc của hắn rất là âm trầm, ai có thể nghĩ đến, một lần nhiệm vụ ủy thác, cuối cùng sẽ phát triển thành tình trạng như thế này?

Trách móc An Đặc sao? Bọn hắn tổn thất càng nặng nề hơn!

"Vương Việt..." Vương Thuần nắm chặt hai quả đấm, tản ra sát ý nồng đậm.

"Ta không đội trời chung với ngươi!" Vương Thuần gầm lên giận dữ.

Rất lâu sau, hang đá khôi phục lại sự yên lặng.

An Đặc đứng dậy, mở đèn chiếu sáng ra, toàn bộ hang đá liền tràn ngập ánh đèn nhu hoà, hắn đi đến cửa hang, nhìn bão cát vô tận ở bên ngoài, bên ngoài cũng đã biến thành đêm đen, hắn sử dụng một ít hòn đá ở dưới chân, tạm thời lấp kín cửa vào hang đá, bão cát đầy trời bị ngăn cản ở bên ngoài cửa hang.

Tiếng gió gào thét cũng trở nên yên tĩnh hơn một chút.

"Các người nghỉ ngơi đi, tên kia đoán chừng cũng không dám tiến vào trong hang, ta cũng không tin là bọn hắn có thể che giấu được bao lâu, trải qua một khoảng thời gian nữa, đoán chừng sẽ khiến Hiệp hội chế tác Gen chú ý."

"Các người cứ ngủ một giấc, nói không chừng ngày mai tình hình sẽ trở nên tốt hơn." An Đặc nhìn ba người Trần Phong nói.

"Còn người thì sao?" Trần Phong nhìn về phía An Đặc.

"Ta cùng với Tần Kiệt sẽ thay phiên gác đêm." An Đặc thấp giọng nói: "Chúng ta đã quen thuộc với việc chiến đấu lâu dài, mấy ngày mấy đêm không nghỉ ngơi cũng không có việc gì, người là một chế tác sư, Vương Thuần là một công tử thế gia, vẫn nên nghỉ ngơi một chút mới tốt."

"Đa tạ." Trần Phong cảm tạ.

Mở ra trang bị dã ngoại mà Vương Thuần đã chuẩn bị, bên trong có các loại trang bị áp súc và đồ ăn, Trần Phong lấy ra một cái lều vải được áp súc thành một quả cầu, dựng thành một cái lều vải cho Vương Thuần, hiện tại trạng thái của Vương Thuần không tốt, Trần Phong phải chiếu cố hắn một chút.

Sau đó, Trần Phong cũng dựng ra một cái lều vải ở bên cạnh.

"Các người có muốn một cái lều hay không?" Hắn nhìn về phía An Đặc cùng với Tần Kiệt đang canh giữ ở cửa hang.

Hai người lắc đầu, đối với những người lâu dài sống ở nơi hoang dã như bọn hắn mà nói, loại lều vải che lấp tầm mắt này, chỉ làm cho lòng cảnh

giác của bọn hắn bị giảm xuống.

Trần Phong nhún nhún vai, chỉ có điều là, hắn vừa mới chuẩn bị tiến vào bên trong lều vải, thanh âm của Vương Thuần bỗng nhiên truyền đến.

"Trần Phong." Vương Thuần thấp giọng nói.

"Ừm?" Trần Phong có chút ngoài ý muốn.

"Qua bên này với ta có được hay không?" Thanh âm của Vương Thuần giống như là sắp khóc, nói: "Ta cảm thấy sợ hãi."

Trần Phong: "..."

An Đặc cùng với Tần Kiệt: "..."

Cái này tính là chuyện gì? Trần Phong chỉ có thể cười khô.

Thần Y vừa mới ngủ, trạng thái hiện tại của Vương Thuần vô cùng không ổn định, hắn cũng có thể hiểu được, Vương Thuần đối đãi với hắn rất tốt, hết thấy tư liệu về Huyền Xà cũng là do Vương Thuần cung cấp cho hắn, vào loại thời điểm này, hắn cũng không tiện bỏ rơi Vương Thuần.

"Được." Trần Phong đi vào lều vải của Vương Thuần.

Chỉ là, vào lúc vén rèm lên, con người của Trần Phong đột nhiên co rụt lại, thân thể rõ ràng xuất hiện một chút cứng đờ ngăn ngại, nhưng chỉ trong một khắc, hắn liền tỏ ra vẻ không có việc gì chui vào bên trong, cái rèm lều vải, lặng yên không một tiếng động rơi xuống.

"Ai." An Đặc cùng với Tần Kiệt cũng trông thấy một màn này, chỉ có thể thở dài một tiếng, đến cùng thì tuổi của bọn hắn vẫn còn quá nhỏ, có chút sợ hãi là điều bình thường. Hai người bọn hắn sau khi trải qua sự bối rối ban đầu, hiện tại đã khôi phục lại sự bình tĩnh, về sự tình tử vong, bọn hắn không phải là đã nghĩ tới rất nhiều lần rồi hay sao? Sống và chết, bọn hắn đã sớm nên coi đó là một thói quen.

"An Đặc." Thanh âm của Tần Kiệt có một chút nhu hòa, hắn cùng với An Đặc bởi vì sự tình lúc nãy mà cãi nhau, nhưng bởi vì trải qua vô số lần vào

sinh ra tử cùng với nhau, chuyện đó cũng không tính là cái gì.

"Nếu như ta chết, đem tro cốt của ta mang về thôn quê." Tần Kiệt nói khẽ.

"Nói mò cái gì." An Đặc trừng mắt nhìn hắn, nói: "Ngươi làm sao lại chết?"

"Ai biết được." Tần Kiệt tự lẩm bẩm.

Xuyên thấu qua khe hở đá vụn, Tần Kiệt nhìn về phía bên ngoài hang đá, bão cát đầy trời che khuất sao trời, không biết vì sao, hắn cảm thấy đêm nay, càng trở nên lạnh lẽo.

"Ngươi..." An Đặc nhìn thấy vẻ mặt của Tần Kiệt, trong ánh mắt hiện lên một tia phức tạp không hiểu.

Mà lúc này, ở bên trong lều vải, Trần Phong dùng một vẻ mặt quái dị, nhìn khuôn mặt tràn đầy ý cười của Vương Thuần, cùng với một cô gái mỹ lệ thanh thuần ở bên cạnh hắn!

Không sai, cô gái này chính là Thần Y! Tiểu cô nương này, thế mà vẫn còn sống?

Trần Phong cảm thấy cạn lời.

Qua đây với ta? Ta cảm thấy sợ hãi? Sợ hãi cái mục nội nhà ngươi!

Tên gia hỏa này hiển nhiên là cố ý nói ra những lời đó, cố ý khiến cho hắn chui vào bên trong lều vải, chỉ có điều là, ở bên ngoài thế nhưng mà còn có Tần Kiệt...

"Không cần phải lo lắng." Vương Thuần từ tốn nói: "Có Thần Y ở đây, bọn hắn sẽ không cảm giác thấy bất kỳ vật gì. "

"Vậy là tốt rồi." Trần Phong thở phào một hơi, hơi nghi hoặc hỏi: "Thần Y cô nương trở về lúc nào?"

"Không phải là trở về." Nụ cười của Vương Thuần trở nên hơi lạnh lẽo, nói: "Mà là bị giết!"

Trần Phong cảm thấy kinh hoàng.

"Bị giết chứ sao." Thần Y nhăn nhăn cái mũi nhỏ thanh tú, cả giận nói:
"Lúc sắp đi vào hang đá, cát bụi ở phía sau ập tới, sau đó liền bị người ta giết chết, may mà ta không phải là người ở trên cái thế giới này, bằng không mà nói, coi như đã chết thật! Oa, người ở thế giới của các ngươi thật là đáng sợ."

Trần Phong: "..."

Cái gì gọi là không phải là người của cái thế giới này?

"Ngươi nhìn một chút đi." Vương Thuần cười nhạt một tiếng.

Ông —— Vương Thuần phát tay.

Một cuốn sách hư ảo xoay tròn trên không trung, theo hào quang lấp lóe, thân ảnh của Thần Y dần dần biến mất, mà ở trên trang bìa của cuốn sách hư ảo kia, xuất hiện bức vẽ của một cô gái, cũng theo Thần Y xuất hiện mà biến mất, theo Thần Y biến mất mà xuất hiện!

Đây là...Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh: "Năng lực hoá hình?!"

Chân tướng

"Không tệ." Vương Thuần cười nhạt một tiếng, hắn năm đó thu hoạch được một loại gen truyền thừa, chính là có thể hoá hình một cuốn sách nào đó! Mà hắn không có một chút do dự nào lựa chọn cuốn truyện tranh yêu thích này —— 《Chuyến du lịch kỳ diệu》.

Mà Thần Y! Chính là một nữ chính ở bên trong cuốn truyện tranh này!

"Trâu bò." Trần Phong chỉ có thể sợ hãi thán phục, có thể đem nữ chính triệu hoán ra từ một cuốn truyện tranh, hắn còn có thể nói được cái gì?

Chờ một chút, nếu như vậy mà nói...

"Cô thấy người thần bí kia?" Trần Phong bỗng nhiên bừng tỉnh.

"Đúng." Thần Y ôn nhu nói.

"Là ai?" Đôi mắt của Trần Phong trở nên sáng rực, chỉ cần biết được năng lực của đối thủ, mọi chuyện ở đằng sau liền có thể trở nên dễ dàng hơn, nguyên nhân mà tên gia hỏa này có thể lớn lối như thế, cũng chính là vì hai chữ "không biết"!

Tựa như là Gen Lôi Xà biến dị vậy, trước khi bị uy lực lôi điện của nó đánh chết, ai có thể ngờ được, một chiến sĩ cấp F cũng có thể sử dụng thuốc thử gen, lại còn có thể bộc phát ra uy lực cấp E đỉnh phong?

Người thần bí kia, một khi năng lực của hắn bị vạch trần, bọn hắn sẽ tuyệt đối không sợ!

"Đây cũng là nguyên nhân ta gọi ngươi tới đây." Vương Thuần cười khò.

"Ừm?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Người kia..." Thần Y dừng lại một chút, nói: "Là An Đặc."

Trái tim của Trần Phong nảy lên một cái.

An Đặc? Làm sao lại...

Xoạt! Từng sự kiện phát sinh trước đó nhanh chóng lướt qua trước mắt của hắn, từ lần người đầu tiên biến mất, càng về sau mỗi một lần mệnh lệnh của An Đặc, Trần Phong bỗng nhiên bưng tỉnh.

Có rất nhiều chuyện, trong nháy mắt liền trở nên rõ ràng, khó trách vì sao bọn hắn một mực không thể phát hiện ra người thần bí kia! Khó trách người thần bí mỗi một lần xuất hiện, đều là những chỗ mà bọn hắn đi qua! Khó trách bọn hắn mỗi lần tiến lên, cũng không nhìn thấy bất kỳ một tên địch nhân nào! Xem ra An Đặc mỗi một lần chuẩn bị ra tay, đều sẽ lưu lại một thiết bị nổ hẹn giờ, khiến cho bão cát trở nên dị thường, dẫn tới sự chú ý của người khác, sau đó âm thầm đánh giết!

Tín hiệu bị quấy nhiễu? Chip phá giải? Chỉ sợ đều là do An Đặc tự biên tự diễn! Thế nhưng, vì cái gì?

"Chỉ có một cái suy đoán sơ bộ." Vương Thuần hít vào một hơi thật sâu nói.

"Vào lúc ta thuê bọn hắn, đã bị Vương Việt phát hiện được, Vương Việt vào lúc đó đã thu mua An Đặc! Yêu cầu hắn tìm cơ hội xử lý chúng ta, mà An Đặc cũng là vì một chút tâm tư nhỏ của mình."

"Còn nhớ rõ nội dung lúc trước mà Tần Kiệt cùng với An Đặc cãi nhau hay không? Đoán chừng là tranh chấp nội bộ a."

Vương Thuần cười lạnh, nói: "Tần Kiệt liên hợp lại cùng với những người kia, muốn đoạt quyền lực của An Đặc, An Đặc dứt khoát lợi dụng lần cơ hội này, đem bọn hắn xử lý toàn bộ!"

"Nếu như vậy...Ừm, tiền thù lao ta thuê hắn, tiền thù lao Vương Kiệt cho hắn, tất cả mọi thứ trên người của chúng ta, hắn đều có thể độc chiếm! Sau đó chuyển đến một nơi khác, bắt đầu lại từ đầu!" Vương Thuần nhàn nhạt nói ra suy nghĩ của mình.

Trần Phong cũng không nhịn được trợn mắt trừng một cái, cái này tính là chuyện gì? Bất quá, cũng may mắn là nội bộ bọn họ có mâu thuẫn, nếu như đây là một cái tiểu đội vô cùng đoàn kết, đoán chừng hiện tại hắn cùng với Vương Thuần đã bị xử lý.

Về phần tại sao trước tiên phải giết hết đội viên của mình?

Bởi vì Trần Phong và Vương Thuần thật sự là đối với An Đặc không có một chút uy hiếp nào, hơn nữa, nếu như Trần Phong cùng với Vương Thuần xảy ra chuyện, nhiệm vụ cũng trực tiếp kết thúc, các đội viên trong tiểu đội sẽ sớm chia tiền ai về nhà nấy, cho nên, An Đặc mới xử lý những đội viên của mình trước, sau đó mới hướng về mấy người Trần Phong ra tay!

"Cho nên..." Trần Phong phân tích một chút hiện trạng, nói: "Tần Kiệt vẫn còn chưa biết rõ tình hình."

"Ừm, xem ra An Đặc căn bản không có nói cho bọn hắn." Vương Thuần gật đầu.

"Vậy thì rất thú vị." Trần Phong nghiêng ngẫm.

Một tên An Đặc có ý nghĩ muốn xử lý tất cả mọi người!

Một tên Tần Kiệt không biết rõ tình hình!

Còn có hai người bọn hắn, một chế tác sư cùng với một công tử thế gia, nhìn ở bề ngoài hoàn toàn không biết gì cả, thế nhưng thực sự đã biết chân tướng?

Ừm, còn có một Thần Y cô nương không tồn tại!

"Người định làm cái gì?" Trần Phong nhìn về phía Vương Thuần hỏi.

"Còn có thể làm như thế nào?" Vương Thuần cười lạnh: "Đã tốn tiền thuê bọn họ làm việc, nhiệm vụ của ta nhất định phải hoàn thành! Mục tiêu kế tiếp của ta, chính là săn giết Huyền Xà thủ lĩnh!"

"Săn giết Huyền Xà thủ lĩnh..." Trần Phong trầm ngâm một lát.

Có thể được! Săn giết Huyền Xà thủ lĩnh, mục tiêu của Trần Phong cùng với Vương Thuần liền có thể đồng thời hoàn thành!

Vương Thuần không biết, thế nhưng Trần Phong lại biết rõ, nếu như hắn dung hợp thuốc thử gen Huyền Xà, sức chiến đấu nhất định sẽ bạo tăng lên mấy phần! An Đặc sao? Hắn cũng không thật sự sợ người này! Huyền Xà thủ lĩnh —— hắn nhất định phải săn giết cho được!

"Thần Y sẽ ở trong màn đêm tìm kiếm Huyền Xà thủ lĩnh, cũng đem nó dẫn tới." Hàn quang trong mắt của Vương Thuần lấp lóe, nói: "Đến lúc đó chúng ta phối hợp diễn một màn kịch, đem Huyền Xà thủ lĩnh xử lý, sau đó giải quyết nhiệm vụ của chúng ta, lại nghĩ biện pháp xử lý An Đặc!"

"Có thể đánh thắng hắn sao?" Trần Phong nhìn về phía Vương Thuần.

"Hiện tại thì không có." Vương Thuần lắc đầu, nói: "Thế nhưng sau khi dùng Huyền Xà thủ lĩnh luyện chế thành công gen lớp vảy Huyền Xà, năng lực của ta liền có thể tăng lên trên diện rộng, ha ha, đến lúc đó...." Hai người liếc nhìn nhau, tràn ngập sự chờ mong.

Ở thế yếu sao? Vèn vèn chỉ là hiện tại! Chỉ cần nghĩ ra biện pháp xử lý Huyền Xà thủ lĩnh xong, sức chiến đấu của hai người đều sẽ tăng vọt trên phạm vi lớn! Đương nhiên ——trước lúc đó, nhất định phải diễn một màn kịch để ổn định An Đặc.

An Đặc... Tần Kiệt... Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Nếu như An Đặc xử lý xong Tần Kiệt, An Đặc căn bản sẽ không cần phải sợ ai nữa? Nói một cách khác, chỉ cần Tần Kiệt buông lỏng sự cảnh giác, hắn chẳng mấy chốc sẽ ra tay!"

"Không tốt." Sắc mặt của Vương Thuần đại biến, nếu như Tần Kiệt bị giết, bọn hắn sẽ thật sự gặp phiền phức!

Trong vô thức, Vương Thuần liền muốn đi ra bên ngoài, sau đó liền bị Trần Phong gắt gao đè lại.

"Đừng có gấp, Tần Kiệt có năng lực điều tra rất mạnh, An Đặc bây giờ còn chưa có ra tay, hắn là còn đang chờ cơ hội, người bây giờ đi ra bên ngoài,

mọi chuyện liền đổ vỡ." Trần Phong thấp giọng nói.

"Là do ta sốt ruột." Vương Thuần ổn định lại tâm thần.

"Mọi chuyện tiếp theo, cứ giao cho ta đi." Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh.

Diễn kịch sao? Ai mà không biết chứ!

Mà vào lúc này, ở cửa hang, Tần Kiệt không ngừng tập trung lực chú ý ra bên ngoài, lòng cảnh giác không ngừng lại một chút nào, thế nhưng bất tri bất giác, phía sau lưng của hắn liền giao cho An Đặc.

Cơ hội tốt! Hàn quang trong mắt của An Đặc lóe lên, gen năng lực trong tay lặng yên không một tiếng động tuôn ra, lúc hắn đang chuẩn bị dùng một đòn đánh chết Tần Kiệt.

Diễn xuất

Bỗng nhiên cái lều vải ở phía sau truyền đến thanh âm, An Đặc cấp tốc ổn định lại tâm thần.

Tần Kiệt vô ý thức quay đầu lại, hỏi: "A, Trần Phong, ngươi vì sao lại đi ra?"

"Không có việc gì." Trần Phong thở dài, nói: "Hắn đã ngủ."

"Ngươi không ngủ sao?" Tần Kiệt nói chuyện phiếm cùng với hắn.

"Không quen ngủ cùng với đàn ông." Trần Phong thuận miệng trả lời.

Tần Kiệt: "..."

Thật đúng là một cái lý do làm cho người ta không thể phản bác.

"Tên gia hỏa kia, còn chưa có xuất hiện sao?" Trần Phong nhìn về phía An Đặc.

"Không có." Trên khuôn mặt của An Đặc không có một tia xúc động nào.

"Hừ!" Trần Phong cười lạnh, nói: "Tên kia ngay cả Thần Y cô nương cũng dám giết, nếu như thật sự dám xuất hiện, ta tuyệt đối sẽ khiến cho hắn có đi mà không có về!"

Tần Kiệt cùng với An Đặc nhin không được cười thầm, chỉ coi như là Trần Phong đang nói khoác mà thôi.

"Những gì ta nói là thật." Trần Phong nhún nhún vai, nói: "Các ngươi biết ta là ai hay không, chắc hắn là đã nghe nói qua Gen Lôi Xà rồi chứ?"

"Tự nhiên." Tần Kiệt khẽ gật đầu.

Trần Phong trước khi đến đây, Vương Thuần thế mà đã thổi phồng rất nhiều lần, Trần Phong có bao nhiêu sự lợi hại.

"Các người nhìn xem." Trần Phong xốc áo khoác lên.

Tần Kiệt cùng với An Đặc đột nhiên trừng lớn con mắt! Trên người của Trần Phong, thế mà lại mang theo ba bình thuốc thử Gen Lôi Xà - cực, không chỉ có như thế, ngoại trừ cái đó ra, còn có một bình gen chưa bao giờ thấy qua!

"Ba bình thuốc thử gen Lôi Xà - cực cấp F, mỗi một bình tương đương với một kích cấp E đỉnh phong." Trần Phong lộ ra một nụ cười thuần khiết, chỉ vào bình thuốc thử gen Cực Quang đang hoàng chứng chặc nói ra: "Còn có cái bình thuốc thử gen Địa Long biến dị cấp E này, nếu toàn diện bộc phát, thì tương đương với một kích toàn lực của gen chiến sĩ cấp D đỉnh phong."

"Híz-khà-zzz —— " Hai người Tần Kiệt hít vào một ngụm khí lạnh.

Một kích toàn lực Cấp D đỉnh phong? Con m* nó! Thật sự có loại thuốc thử gen này? !

"Trước kia đương nhiên là không có, nhưng hiện tại lại có." Trần Phong từ tốn nói: "Ta vào lúc đầu chỉ có thể chế tác gen cấp F, thì đã có thể chế tác ra gen Lôi Xà – cực cấp F có uy lực cấp E đỉnh phong, hiện tại nếu như ta đã đột phá cấp E, tự nhiên cũng có thể làm ra một bình gen cấp E mạnh nhất! Bằng không thì các người cho rằng, một chế tác sư yếu đuối như ta làm sao dám tới nơi này?"

Tần Kiệt chỉ có thể sợ hãi thán phục, không hổ là một nhân vật được vị phó hội trưởng gì đó tán dương! Cái tên Trần Phong này, quả nhiên không phải là người bình thường!

Chỉ có điều là, An Đặc giờ phút này lại cảm thấy một trận hải hùng khiếp vía, vừa rồi hẳn còn đang suy nghĩ, có muốn hay không dứt khoát làm thịt Tần Kiệt cùng với Trần Phong cùng một lúc, dù sao thì một tên Trần Phong cũng không thể lật được bao nhiêu bọt nước, thế mà bây giờ...hắn chỉ cảm thấy một trận hoảng sợ!

Cấp D đỉnh phong? Người con m* nó nhất định là đang đùa ta có đúng hay không? ! Hắn rất muốn nói đây nhất định là giả, thế nhưng thân phận của Trần Phong cũng đâu phải là để bày biện cho vui, hơn nữa, Trần Phong căn bản cũng không có lý do gì để lừa gạt bọn hắn! Quan trọng hơn là, bên trong cái bình thuốc thử gen mà hắn chưa bao giờ thấy qua kia, hắn xác thực cảm giác được một cỗ lực lượng không thể tưởng tượng nổi!

Có một chút khó giải quyết, An Đặc bây giờ căn bản là không dám động.

Giết Trần Phong? Nói đùa cái gì thế! Có bình gen có uy lực cỡ này trên người, giết Trần Phong xong chính hắn cũng nhất định sẽ chết!

Xem ra —— chỉ có thể tìm cách khác, An Đặc giống như có điều suy nghĩ. Nếu như không biết lá bài tẩy của Trần Phong thì cũng thôi đi, thế nhưng nếu đã biết, hắn liền có biện pháp ứng đối! Trước tiên tìm cơ hội giết chết Tàn Kiệt, sau đó tự mình giả chết biến mất, sau đó dẫn dụ một đồng Huyễn Xà tới công kích hai người Trần Phong, khiến cho Trần Phong đem hết lá bài tẩy dùng xong tự mình lại xuất hiện!

Ừm —— rất hoàn mỹ, An Đặc nghĩ ra xong một biện pháp hoàn mỹ, nhanh chóng khôi phục lại sự bình tĩnh. Chỉ có điều là, qua một đêm thời gian, hắn cũng không tìm được cơ hội nào.

Bởi vì cái tên Trần Phong kia căn bản không đi ngủ, mà cùng với Tàn Kiệt ngồi nói chuyện tào lao cả một đêm, nghe Tàn Kiệt kể các cổ sự mà hắn trải qua, các loại địa phương mà hắn đã thám hiểm qua.

Một đêm, cứ như vậy lặng yên trôi qua.

"Oa, thật là lợi hại." Trần Phong sợ hãi thán phục.

Những cổ sự xảy ra trong khi mấy người Tàn Kiệt đi thám hiểm quả nhiên rất đặc sắc, sát cơ từng bước, nhiều khi cũng là cử tử nhất sinh, so với tình huống lần này nguy hiểm hơn cũng có! Khó trách vì sao mấy người bọn hắn lại có thể thản nhiên như vậy.

"Đều đã đi qua." Tàn Kiệt bùi ngùi mãi không thôi, được Trần Phong một chế tác sự nổi tiếng như thế tán dương, hắn cũng cảm thấy rất vinh hạnh.

"Không sao, chờ lần này sau khi trở về ngươi cứ đến tìm ta." Trần Phong bình tĩnh nói ra: "Ta sẽ chuẩn bị cho ngươi một bình thuốc thử gen Địa Long biến dị làm lá bài tẩy."

"Ha ha, vậy thì xin đa tạ." Tần Kiệt cảm thấy kích động, thuốc thử gen Địa Long biến dị? Đây chính là tương đương với một đòn của chiến sĩ cấp D đỉnh phong a.

Khó trách vì sao có nhiều người như vậy muốn giao hảo cùng với chế tác sư, cái người gọi là Trần Phong này, tương lai tuyệt đối sẽ trở thành một chế tác đại sư! Hắn đã quyết định, lần này nhất định phải bảo vệ thật tốt Trần Phong, tuyệt đối không thể khiến cho Trần Phong xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Đương nhiên, hắn lại không biết, bình thuốc thử gen Địa Long biến dị này là do Trần Phong tự mình biên đi ra, càng không biết rằng, Trần Phong đi ra lần này, ngược lại là vì muốn bảo vệ hắn! Bất quá, chính là bởi vì cái ý định này của Tần Kiệt, hắn hiện tại liền như hình với bóng đi theo Trần Phong, khiến cho An Đặc ở phía sau một mực tìm cơ hội cảm thấy nhức răng.

Xem ra trong một thời gian ngắn, căn bản là không có cơ hội để ra tay, nhưng mà thời gian còn rất dài... An Đặc cười lạnh ở trong lòng.

Mà lúc này, Vương Thuần cũng từ bên trong lều vải đi tới, trải qua một đêm dài nghỉ ngơi, sắc mặt của hắn đã tốt hơn rất nhiều, ít nhất là không còn trắng bệch như ngày hôm qua.

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Vương Thuần diễn xuất ra một vẻ mặt 'mờ mịt'.

"Chờ đợi." An Đặc thở dài, nói: "Đồ ăn mà chúng ta đã chuẩn bị còn có thể ăn được mấy ngày, cái người thần bí kia có cường đại cỡ nào, cũng không dám bước vào trong này! Ở nơi hoang vu này mặc dù hiếm hoi người đi qua, thế nhưng tóm lại chỉ cần có người đến, chỉ cần có người phát hiện được tín hiệu bị quấy nhiễu, đi ra ngoài báo cho Hiệp hội chế tác Gen..."

"Chúng ta liền thắng lợi!" An Đặc trầm giọng nói: "Yên tâm, ta nếu như đã tiếp nhận nhiệm vụ uỷ thác của ngươi, ta nhất định sẽ mang ngươi ra bên

ngoài!"

Trần Phong: "..."

Nếu như không phải Trần Phong đã sớm biết chân tướng, kém chút nữa đã bị lừa!

Huyền Xà thủ lĩnh

Người khác phát hiện được tín hiệu bị quấy nhiễu mới có quý! Nếu như hán không có đoán sai mà nói, cái thiết bị quấy nhiễu tín hiệu này, chính là lấy thân thể của An Đặc làm trung tâm, khuếch tán ra chung quanh, chỉ có ai đứng gần An Đặc tín hiệu mới bị quấy nhiễu! Chỉ cần rời xa khỏi An Đặc, nhất định là có thể liên hệ với bên ngoài!

Còn ngoại nhân? Bọn hán căn bản không thể cảm giác được, Vương Thuần trước đó thử để cho Thần Y đi cầu cứu, thế nhưng Thần Y là do Vương Thuần triệu hoán ra, không có cách nào rời khỏi hán quá xa, đi đến một khoảng cách cực hạn cũng không có tín hiệu.

An Đặc đang đợi, đang chờ đợi một cái cơ hội! Bốn người ở trong cái hang động này mấy ngày, chỉ cần lòng cảnh giác của mọi người giảm xuống, hán tất nhiên sẽ giết chết Tần Kiệt, sau đó chấp hành kế hoạch của mình. Mà Trần Phong thì sao? Hán cũng đang chờ đợi, chờ đợi Thần Y dẫn dụ Huyền Xà thủ lĩnh tới!

Trần Phong cũng không phải là không nghĩ tới việc mở Quảng sáng may mắn ra, hấp dẫn Huyền Xà thủ lĩnh, thế nhưng nghĩ thật lâu, cuối cùng vẫn không dám ném thử, bởi vì một nguyên nhân rất đơn giản —— không biết sẽ tiêu hao bao nhiêu giá trị may mắn!

Quảng sáng may mắn một khi ảnh hưởng đến chuyện ngoài ý muốn, giá trị may mắn sẽ tiêu hao phi thường nhiều! Một khi giá trị may mắn hao hết sạch, Trần Phong mới thật sự là tự tìm đường chết! Cho nên, hán tuyệt đối sẽ không dùng.

Hiện tại...phải chờ xem ai mới là người nắm bắt được cơ hội.

Một ngày này, mọi người đều đang chờ đợi, Vương Thuần vẫn như cũ ngăn người nửa chết nửa sống, nhàm chán vào trong lều vải đi ngủ, An Đặc thì vẫn trầm ổn đứng ở cửa hang cảnh giới, thỉnh thoảng lại dùng ánh mắt quét qua trên người Tần Kiệt.

Mà Tàn Kiệt thì sao? Hắn cùng với Trần Phong đơn giản giống như là gặp được tri kỷ, không có gì giấu nhau. Ngẫu nhiên, Trần Phong cũng sẽ tiến vào bên trong lều vải.

"Thần Y vẫn còn chưa tìm được Huyền Xà thủ lĩnh?" Trần Phong có chút không yên lòng, nói: "Qua một thời gian nữa An Đặc nhất định sẽ hoài nghi chúng ta."

"Sắp rồi." Ánh mắt của Vương Thuần lấp lóe, nói: "Chỉ cần tìm được Huyền Xà thủ lĩnh, nàng nhất định sẽ nghĩ biện pháp dẫn nó tới nơi này."

"An Đặc hiện tại đã có một chút vấn đề." Trần Phong nhíu mày nói.

"Làm sao?" Vương Thuần kinh dị, hỏi: "Hắn đã phát hiện ra?"

"Không có." Trần Phong lắc đầu, nói: "Bất quá... Ta nhìn thấy hắn ngẫu nhiên chột tới chột lui bên trên màn sáng, sau đó thở dài một tiếng, nói là vẫn không có tín hiệu vân vân..."

"Bình thường." Vương Thuần ngẫm lại, nói: "Đoán chừng là hắn chỉ muốn diễn trò cho chúng ta nhìn."

"Cũng có khả năng là hắn đang liên hệ với người khác." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc.

Hàn quang trong mắt của Vương Thuần lóe lên, một tên An Đặc đã khó chơi như thế, nếu như hắn lại gọi thêm một người khác tới nữa mà nói...

"Ta sẽ thúc dục Thần Y." Vương Thuần hít vào một hơi thật sâu, nói.

"Nhanh đi." Trần Phong rời khỏi lều vải.

Thời gian, đang không ngừng trôi đi, vào buổi chiều, ngay vào lúc Trần Phong cho là một ngày sẽ cứ như thế trôi qua, bỗng nhiên hắn nhìn thấy một vật thể màu trắng đang phá không bay tới, giết vào trong hang đá.

"Đó là cái gì?" Tàn Kiệt đột nhiên bừng tỉnh.

"Hưu!" Một đạo ánh sáng màu trắng chói mắt bay vọt vào bên trong.

"Khởi!" An Đặc trực tiếp khiêng một tảng đá ném tới.

"Oanh!" Tảng đá lớn kia, thế mà lại bị đạo ánh sáng màu trắng kia đánh nát, xông thẳng qua cửa hang, cứ như vậy đâm thẳng vào vách hang đá, lộ ra diện mục.

"Đây là..." Đám người Tần Kiệt cảm thấy kinh dị.

Trần Phong quét mắt một vòng, tâm thần lập tức nhảy một cái.

Trứng rắn! Thứ này lại có thể là một quả trứng rắn!

"Thứ này làm sao lại xuất hiện ở đây?" An Đặc cảm thấy kinh nghi bất định.

"Nhất định là cái người thần bí đáng chết kia." Tần Kiệt gầm thét, nói: "Hắn không dám đi vào bên trong, cho nên muốn dùng loại phương pháp này để dẫn dụ Huyền Xà tới."

An Đặc: "..."

Người thần bí cái mụ nội nhà ngươi! Người thần bí kia chính là ta chứ ai? Con mắt nào của ngươi nhìn thấy ta ném quả trứng rắn này vào? Hoặc là, chuyện này chỉ là một sự trùng hợp?

Trần Phong nhìn về phía Vương Thuần, Vương Thuần khẽ gật đầu, quả nhiên, Trần Phong lập tức cảm thấy yên tâm, là thủ bút của Thần Y sao? Nếu trứng rắn đã xuất hiện...

"Híz-khà-zzz —— " Một tiếng rít kinh thiên truyền tới.

Một con rắn khổng lồ màu bạc xuất hiện bên trong bão cát, trong con mắt thô to tràn ngập sát ý, gắt gao nhìn chăm chăm vào quả trứng rắn kia, ánh mắt lạnh lẽo quét qua thân thể của mọi người.

"Mau ném quả trứng này ra trả lại cho nó!" An Đặc gấp gáp nói.

"Vô dụng thôi." Sắc mặt của Vương Thuần trở nên trắng bệch, nói: "Con Huyền Xà này nếu đã nhìn thấy chúng ta, làm sao có thể bỏ qua cho chúng

ta? Nhanh xử lý nó, chỉ có xử lý nó, chúng ta mới có thể còn sống!"

"Đáng chết." An Đặc giận dữ mắng một tiếng, không biết vì sao lại xuất hiện loại biến cố này.

"Chúng ta cùng nhau săn giết nó." Tần Kiệt cười lạnh, nói: "Chỉ là một con Huyền Xà thủ lĩnh mà thôi, nó thật sự nghĩ rằng là có thể xử lý được chúng ta? An Đặc, một hồi nữa chúng ta phải đề cao lòng cảnh giác lên, chỉ cần người thần bí kia xuất hiện, lập tức xử lý hắn."

"Cố gắng lên." Trần Phong cổ vũ: "Thuốc thử gen Địa Long biến dị ta cũng đã chuẩn bị kỹ càng, người thần bí kia khẳng định đang ở trong bóng tối nhìn cảnh này, chỉ cần hắn xuất hiện, ta sẽ ném vào mặt của hắn!"

"Tốt!" Tần Kiệt cười to, nói: "Vậy thì tới thôi!"

"Oanh!" Hắn thế mà xông thẳng về phía con rắn khổng lồ.

Sắc mặt của An Đặc trở nên tái xanh, bây giờ thừa cơ hội ám sát Tần Kiệt? Tần Kiệt vào lúc này, lòng cảnh giác ngược lại còn ở trạng thái cao nhất, còn có bình thuốc thử gen lấp loé ở trong tay của Trần Phong có thể được tùy thời ném ra kia, cũng làm cho hắn có một chút kiêng kị.

"Xem ra trước tiên chỉ có thể giết chết con rắn to xác này." An Đặc hít vào một hơi thật sâu.

"Oanh!" Hắn cũng đuổi theo Tần Kiệt đánh tới.

Trần Phong cùng với Vương Thuần liếc nhìn nhau, trong mắt lộ ra ý cười.

Bước thứ nhất của kế hoạch, đã thành công! Như vậy ——trước tiên chỉ cần chuyên tâm săn giết con rắn to xác này.

"Híz-khà-zzz —— " Một tiếng rít vang lên, con rắn khổng lồ màu bạc điên cuồng vọt tới.

Nếu như tất cả mọi người trong tiểu đội An Đặc còn ở đây, con Huyền Xà thủ lĩnh cấp E đỉnh phong này khẳng định không phải là vấn đề, thế nhưng bây giờ chỉ có Tần Kiệt cùng với An Đặc, liền có một chút phiền phức.

"Oanh!" Điện quang lấp lóe.

"Cạch!" Mặt đất bỗng nhiên xuất hiện một vết rách.

"Không tốt." Sắc mặt của Trần Phong đại biến, lôi kéo Vương Thuần phi tốc tránh sang một bên.

"Oanh!" Mặt đất nổ tung, hơn phân nửa cái hang đá trong nháy mắt sụp đổ.

"Là bí kỹ Sơn Băng Địa Liệt." Sắc mặt của Vương Thuần có một chút khó coi, nói: "Một chiêu bí kỹ dung hợp cao cấp, không ngờ được cái con Huyền Xà thủ lĩnh này thế mà có thể thi triển ra, nếu như thế này chỉ sợ..."

"Tê!" Một tiếng rít bén nhọn phát ra, con rắn khổng lồ nửa ngày cũng không có giết được An Đặc cùng với Tần Kiệt, hiển nhiên đã có một chút nổi giận.

Không hiểu được

"Ong —— " Trên người của con Huyền Xà thủ lĩnh, lớp vảy màu bạc bỗng nhiên lóe sáng, nhanh chóng biến thành màu đỏ, ánh sáng màu đỏ loá mắt loé lên, lớp vảy của con Huyền Xà thủ lĩnh lại biến thành màu lam..., màu tím...,màu vàng...

Mỗi một lần màu sắc biến hóa, đều hết sức lấp lánh.

"Cái này là năng lực gì?" Tâm thần của mọi người kinh hoàng.

Bọn hắn cảm giác được, mỗi một lần màu sắc biến ảo, đều có một loại gen năng lực tiềm phục ở bên trong, lúc nào cũng có thể bộc phát!

Mà trong lúc mọi người đang kinh nghi bất định, Huyền Xà thủ lĩnh, lớp vảy cuối cùng biến thành màu trắng, sau đó, ở trước mặt của tất cả mọi người, biến mất! Vô tung vô ảnh, nó, thế mà biến mất.

"Ẩn thân?" Sắc mặt của mọi người đại biến.

"Oanh!" Lực lượng kinh khủng không ngừng tràn ra, vách đá chấn động, mấy lần công kích của An Đặc đều thất bại, suýt nữa bị Huyền Xà thủ lĩnh trực tiếp đánh bay ra ngoài, không nhìn thấy địch nhân, thì phải đánh như thế nào?

"Tàn Kiệt!" An Đặc gầm lên giận dữ.

"Hiểu rõ." Tinh quang trong mắt của Tàn Kiệt lấp lóe, lỗ tai không ngừng rung động.

Ẩn thân sao... bí kỹ dung hợp 2 tinh—— Thiên Thính!

Tàn Kiệt khởi động năng lực đặc thù của mình, hai mắt lấp loé điện tích, từng đạo từng đạo hào quang xen lẫn ở trước mắt, hai bên tai tản ra các luồng sóng ba động.

"Ong —— " Toàn bộ thế giới, đều xuất hiện ở trong mắt của Tần Kiệt.

Trong hư không, bên trong bão cát đầy trời kia, bỗng nhiên xuất hiện một tia dị động, cho dù là người bình thường căn bản sẽ không để ý tới, thế nhưng Tần Kiệt lại có thể bắt được.

"Ở nơi đó!" Tần Kiệt chỉ về phía một phương hướng.

"Oanh!" Công kích của An Đặc trong nháy mắt bắn ra, một đạo lôi quang quỷ dị hiện lên, một tiếng rít bén nhọn truyền ra, một thân ảnh khổng lồ rớt xuống mặt đất, Huyền Xà thủ lĩnh đã hiện thân.

"Phía dưới, cứ giao cho ta đi." An Đặc lộ ra sắc mặt dữ tợn.

"Oanh!" Sức chiến đấu cường đại bộc phát.

Tần Kiệt lưu chuyển hai mắt, toàn lực thôi động năng lực, không ngừng chỉ dẫn vị trí cho An Đặc, Huyền Xà thủ lĩnh nguyên bản xuất quỷ nhập thần, ở trước mặt Tần Kiệt lại không thể nào ẩn trốn!

"Phốc!" Trên người của Huyền Xà thủ lĩnh lưu lại từng đạo vết thương.

"Híz-khà-zzz —— " Một tiếng rít bén nhọn vang lên, con Huyền Xà thủ lĩnh phát hiện ra vấn đề, hướng về phía Tần Kiệt đánh tới, nhưng mà Tần Kiệt chỉ cười lạnh một tiếng, luận lực công kích hẳn không bằng An Đặc, thế nhưng về thuộc tính nhanh nhẹn cùng với tốc độ? Ở đây không có ai có thể so sánh với hắn!

"Nó đang muốn công kích Tần Kiệt..." Hành động của An Đặc có chút dừng lại.

Đây là một cái cơ hội tốt, tính cảnh giác của Tần Kiệt quá cao, nếu như tranh thủ thời cơ Tần Kiệt đang tránh né này để đánh lén, nhưng mà, ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, hắn liền từ bỏ, bởi vì hắn bỗng nhiên trông thấy Trần Phong vẫn còn đang cầm bình thuốc thử gen Địa Long gì đó nhìn chằm chằm vào trận chiến đấu!

Hiện tại ra tay, cũng không nắm chắc được bao nhiêu! An Đặc hít vào một hơi thật sâu.

"Tránh ra!" An Đặc gầm lên giận dữ, trong nháy mắt bộc phát ra sức chiến đấu mạnh nhất của mình! Bí kỹ dung hợp 2 tinh!

"Oanh!" Công kích đáng sợ từ trong tay của An Đặc tỏa ra.

Huyền Xà thủ lĩnh đang đuổi theo Tần Kiệt, sơ sẩy một cái, liền bị đòn công kích của An Đặc đâm xuyên tim, bị cú thế bị đóng đinh trên mặt đất, điên cuồng vung vẩy thân thể, các tảng đá xung quanh bị thân thể của nó đập nát, nhưng mà, Huyền Xà thủ lĩnh cuối cùng vẫn không thể thoát được An Đặc, rốt cuộc ngã oặt ra, không có động tĩnh, Huyền Xà thủ lĩnh, chết.

Thực lực của nó rất mạnh, thế nhưng vẫn như cũ không cách nào đối kháng với hai chiến sĩ cấp E đỉnh phong, về phần những con Huyền Xà bình thường có đủ loại năng lực kia? Cuối cùng cũng chỉ là vấn đề về xác suất mà thôi!

"Chết rồi!" Trong lòng Trần Phong kích động, đây chính là tài liệu tốt nhất để chế tác thuốc thử gen Huyền Xà!

"Mau đi vào lều vải chế tác đi." Trên khuôn mặt của Vương Thuần cũng lộ ra một chút vui mừng.

"Được." Trần Phong gật đầu.

Hang đá đã bị con Huyền Xà đánh sụp một nửa, An Đặc cùng với Tần Kiệt từ trong đồng đá vụn khai thông cửa hang, Trần Phong cùng với Vương Thuần chui vào bên trong, so với trước kia càng thêm an toàn. Hai người Tần Kiệt cũng tiến vào bên trong hang đá.

"Các người ở chỗ này cảnh giới giúp chúng ta." Vương Thuần nói ra.

"Yên tâm đi." An Đặc nghiêm mặt nói, trong lòng của hắn rục rịch, Trần Phong cùng với Vương Thuần đi vào bên trong chế tác gen? Đây là cơ hội tốt nhất của hắn!

Chỉ cần đợi Tần Kiệt sơ sẩy hắn sẽ xử lý Tần Kiệt, sau đó tự mình giả chết mất tích, dẫn đến một đám Huyền Xà tiêu hao hết lá bài tẩy của Trần Phong! Chỉ cần xử lý xong Vương Thuần cùng với Trần Phong, là hắn có

thể nhận được tiền thù lao mà Vương Việt đã hứa! Sau đó ——hắn sẽ cao chạy xa bay!

"Sắp xong rồi." An Đặc cảm thấy kích động.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên đi tới.

"Trong quá trình chế tác gen không được phân tâm." Trần Phong nghiêm túc nói: "Cho nên, làm phiền hai vị hãy bảo vệ chúng ta, người thần bí kia rất có thể sẽ nhân cơ hội này xuất hiện, Tần Kiệt là người có năng lực điều tra mạnh nhất, ta giao vật này cho người..."

Trần Phong đem bình thuốc thử gen Cực Quang giao cho Tần Kiệt, nói: "Một khi người thần bí kia xuất hiện, thì người hãy dẫn nổ bình thuốc thử gen Địa Long này! Tuyệt đối có thể khiến cho hắn bị nổ chết."

"Được." Tần Kiệt cảm thấy kích động, đây chính là bình thuốc thử có uy lực một kích của một chiến sĩ cấp D đỉnh phong kia? Có thứ này...

"An toàn của chúng ta liền giao cho các người." Trần Phong vỗ vỗ bả vai của Tần Kiệt, sau đó liền chui vào bên trong lều vải.

"Yên tâm đi." Ánh mắt của Tần Kiệt trở nên kiên định.

"Ong —— " Hai mắt của Tần Kiệt lấp loé điện tích, toàn lực thôi động năng lực điều tra, hắn tuyệt đối sẽ không cho người thần bí kia một tia cơ hội nào, bình thuốc thử gen Địa Long kia, càng là nắm chặt ở trong tay, tùy thời chuẩn bị dẫn nổ.

Mà ở bên cạnh hắn, An Đặc biểu lộ ra một vẻ mặt phát mộng.

? ? ? Vì sao lại như thế? Đây là một cơ hội rất tốt! Hắn rõ ràng có thể nhẹ nhõm xử lý Tần Kiệt a, tại sao cái tên Trần Phong lúc này lại đưa lá bài tẩy mạnh nhất của mình cho Tần Kiệt để làm gì?

Có bị bệnh hay không? Đây chính là nơi hoang dã! Người đem lá bài tẩy của mình giao cho Tần Kiệt, không sợ là hắn sẽ trở mặt hay sao, sau đó xoay đầu xử lý các người? An Đặc thật sự không thể hiểu được!

Hắn thấy, loại hành vi tự bộc lộ lá bài tẩy của mình, hơn nữa còn giao cho người khác, quả thực là chỉ có những kẻ không có não mới làm, đặc biệt hơn nữa là loại hành vi này của Trần Phong còn phá hư kế hoạch của hắn.

Giết Tần Kiệt sao? Hiện tại làm sao mà giết được? Tính cảnh giác của Tần Kiệt quá cao, chỉ cần có điều gì đó không đúng, Tần Kiệt sẽ dẫn nổ cái bình thuốc thử gen Địa Long kia, đồng quy vu tận cùng với hắn.

"Đáng chết." An Đặc thầm hận.

Nghĩ đến Trần Phong trên đường đi đã mấy lần phá hư kế hoạch của mình, hắn thậm chí còn hoài nghi Trần Phong đã nhìn ra vấn đề của hắn! Không nghĩ ra đối phương lại chỉ là một tên chế tác sư...

Chế tác

"Phải thay đổi kế hoạch một chút." An Đặc hít vào một hơi thật sâu, nhìn qua Tần Kiệt một chút, hẩn lắc đầu, lặng yên không một tiếng động gửi tin nhắn đi.

Mà lúc này, trong lều vải, Trần Phong cùng với Vương Thuần đang trò chuyện thông qua màn sáng.

"Thần Y đâu?" Trần Phong hỏi.

"Chết rồi." Vương Thuần lắc đầu nói: "Vì muốn hấp dẫn Huyền Xà thủ lĩnh tới, nàng đã dùng loại thủ đoạn cực đoan này, thế nhưng cuối cùng lại bị Huyền Xà thủ lĩnh đánh chết."

"Lúc nào nàng lại có thể đi ra?" Trần Phong hỏi.

"Cứ để cho nàng chậm rãi khôi phục đi." Vương Thuần thở dài, nói: "Mặc dù trên lý luận nàng có thể phục sinh vô hạn, thế nhưng mỗi lần tử vong nàng cũng nhận phải ảnh hưởng rất lớn, nếu như có thể, ta thật sự không muốn để cho nàng tiếp tục ra bên ngoài chịu tội."

Trần Phong khẽ gật đầu.

"Như vậy, bắt đầu đi." Ánh mắt của Vương Thuần trở nên nghiêm nghị.

"Được." Trần Phong cầm lấy một cái vảy!

Chế tác gen, bắt đầu!

Tài liệu còn lại cũng không nhiều, Vương Thuần còn đang lo lắng về tỷ lệ thành công của Trần Phong, dù sao thì từ lúc đầu đến bây giờ Trần Phong còn chưa thành công qua một lần nào, nhưng mà, Trần Phong từ lúc cầm cái vảy lên cho đến lúc bỏ xuống, vền vẹn chỉ dùng có 30 giây, liền đem đồ vật giao lại cho hắn.

Một phần thuốc thử gen lớp vảy Huyền Xà, đã hoàn thành.

"Cho người." Trần Phong đưa cho Vương Thuần.

"? ?" Vương Thuần lúc này vẫn còn đang mơ mơ hồ hồ, mờ mờ nhận lấy bình thuốc thử gen, không thể tưởng tượng nổi được nhìn Trần Phong, chỉ vậy thôi đã hoàn thành? Loại tốc độ chế tác này, không khỏi cũng quá mức đáng sợ đi!

Không phải là giả đó chứ? Vương Thuần trút bình thuốc thử gen lớp vảy Huyền Xà vào trong miệng.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung.

"Là thật!" Vương Thuần cảm thấy kinh hãi, không chỉ là thật, mà so với miêu tả bên trong tư liệu, còn muốn cường đại hơn!

"Ong —— " Vương Thuần cấp tốc tiêu hóa năng lượng trong cơ thể.

"Bắt đầu thôi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, đối với hắn mà nói, thuốc thử gen của Vương Thuần, chỉ là một cách điều chế 2 tinh mà thôi, vấn đề phiền phức chân chính bây giờ, chính là thuốc thử dung hợp gen Huyền Xà mà hắn sắp chế tác.

"Ong —— " Lấy dịch bồi dưỡng ra, Trần Phong làm như hướng dẫn trong cách điều chế, vừa chế tác, vừa đem tinh huyết của Huyền Xà, dung nhập vào bên trong dịch bồi dưỡng, quá trình chế tác chân chính, lúc này mới bắt đầu.

Kích hoạt gen! Dung hợp gen! Quầng sáng may mắn, mở ra!

"Oanh!" Giá trị may mắn sụt giảm! Trần Phong làm theo như trong hướng dẫn, cẩn thận từng li từng tí dung hợp, cẩn thận từng li từng tí kích hoạt, thế nhưng mặc dù là như thế, hắn ý nguyên vẫn có thể cảm giác được cỗ năng lượng cực độ không ổn định kia. Hắn có một loại cảm giác, cái khay chứa này, tùy thời đều có khả năng nổ tung!

"Ổn định! Nhất định phải ổn định." Trần Phong toàn diện vận chuyển Quầng sáng may mắn.

Không phải tìm kiếm gen, bỏ đi được một bước đầu tiên, thế nhưng bước thứ hai cùng với bước thứ ba lại trở nên đặc biệt phức tạp, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, trong nháy mắt tiến vào trạng thái siêu chiều! Bắt đầu!

"Oanh!" Vàng sáng trước mắt nổ tung, Trần Phong vung vẩy hai tay, tùy ý bắt lấy các đoạn gen!

10 điểm... 20 điểm... 30 điểm... giá trị may mắn tiêu hao điên cuồng.

Cuối cùng, vào lúc giá trị may mắn tiêu hao trọn vẹn 200 điểm, bước kích hoạt gen cùng với dung hợp vào thời điểm này, mới dần trở nên ổn định, chế tác gen, đã hoàn thành!

"Thành công rồi sao?" Trần Phong cẩn thận từng li từng tí nhìn chằm chằm trong khay chứa.

"Ong —— " Quét hình Gen.

—— ———

Gen Huyền Xà biến dị

Loại hình gen: Thuộc thử dung hợp gen

Yêu cầu dung hợp: Cấp E, loại hình tinh thần

Thuộc tính cơ sở tăng lên: 50 điểm tinh thần, 50 điểm nhanh nhẹn, 50 điểm thể chất, 50 điểm lực lượng

Gen năng lực: Thiên Huyền, thông qua tinh thần lực kích phát Gen Huyền Xà trong cơ thể, phóng xuất ra thủ đoạn công kích lấy 'Gen Huyền Xà' làm hạch tâm, đòn công kích có sự không chắc chắn, cần dung hợp với gen năng lực khác.

"Thành công!" Tâm thần của Trần Phong khuấy động.

Biến dị! Thật sự là biến dị! Căn cứ vào số liệu biểu hiện, Gen Huyền Xà bình thường, thuộc tính tinh thần chỉ tăng lên từ 10 đến 20 điểm, nhanh nhẹn từ 5 đến 10 điểm, thể chất từ 5 đến 10 điểm, mà sau khi biến dị, thì đã

thay đổi toàn bộ! Thuần một sắc 50 điểm, thuộc tính cơ sở được tăng lên trên diện rộng. Nhưng mà, Trần Phong coi trọng nhất vẫn là cái gen năng lực hạch tâm này, Thiên Huyền.

"Thiên Huyền..." Trần Phong đọc qua miêu tả hai lần bỗng nhiên ngơ ngẩn, bởi vì dòng cuối cùng trong miêu tả năng lực Thiên Huyền, xuất hiện một câu như thế này —— cần dung hợp với gen năng lực khác.

"Câu này là có ý tứ gì?" Trần Phong có chút không hiểu rõ.

Nhưng mà, khiến cho hấn tiếc nuối nhất chính là, cũng không có miêu tả cận kề hơn, Gen Huyền Xà vốn đã hiếm thấy, biến dị thì càng là không có khả năng gặp được! Thiết bị quét hình Gen cũng không phải là vạn năng, chỉ có thể ước định, cho ra một ít miêu tả đại khái, muốn chi tiết hơn, thì Trần Phong chỉ có thể tự mình tìm tòi!

"Cần dung hợp với gen năng lực khác..." Ánh mắt của Trần Phong lấp lóe.

Mà vào lúc này.

"Cạch!" Một tiếng vang nhỏ truyền ra. Vương Thuần, đã hoàn thành quá trình đột phá!

"Ong —— " Một cỗ lực lượng cường đại ngưng tụ chung quanh Vương Thuần.

Trần Phong có thể cảm giác được rất rõ ràng, Vương Thuần lúc này, so với trước đó đã cường đại hơn rất nhiều!

"Phù." Vương Thuần thở phào một hơi, mở to mắt.

"Thực lực của ngươi đã tăng lên?" Trần Phong có chút ngạc nhiên hỏi.

Gen lớp vảy Huyền Xà, chỉ là một loại thuốc thử gen cấp E 2 tinh bình thường mà thôi, mà miêu tả tác dụng của nó còn đơn giản đến mức làm cho người ta giận sôi —— tinh luyện một bộ phận gen Huyền Xà. Trần Phong lúc đầu còn tưởng rằng, Vương Thuần chế tác gen lớp vảy Huyền Xà, là vì để củng cố cảnh giới, nhưng mà chưa từng nghĩ tới...nó thế mà có thể giúp Vương Thuần tăng thực lực lên!

"Ừm." Vương Thuần hưng phấn nói: "Tăng lên rất nhiều!"

"Làm sao lại như vậy?" Trần Phong hiếu kỳ hỏi.

"Hắc hắc." Vương Thuần cười cười, lúc này mới thổ lộ ra chân tướng:
"Năng lực hạch tâm của ta chính là có thể ngưng thực hết thủy mọi thứ ở trong cuốn truyện tranh kia! Ta mặc dù đã sớm đột phá, thế nhưng các loại gen liên quan đến phương diện ngưng thực lại một mực không đủ, mà gen của lớp vảy Huyền Xà thì lại vô cùng toàn diện, nó vừa vặn có thể bù đắp bộ phận gen ngưng thực này."

"Thì ra là thế." Trần Phong giật mình, thì ra mục tiêu của Vương Thuần, nguyên lai lại là gen ngưng thực?

Cuốn truyện tranh kia! Lại chính là gen năng lực hạch tâm của Vương Thuần! Hắn chỉ cần không ngừng thu thập các loại gen liên quan đến phương diện ngưng thực, liên nhất định có thể ngưng thực được hết thủy mọi thứ ở bên trong cuốn truyện tranh kia, có được lực lượng kinh khủng! Đây chính là con đường của Vương Thuần.

"Như vậy...mình cũng phải tìm được con đường của mình." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Ừc!" Hắn dùng một ngụm uống hết bình thuốc thử dung hợp Gen Huyền Xà.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng chấn động trong cơ thể của Trần Phong, vô số lực lượng từ bên trong bình thuốc thử dung hợp gen tản ra, trải rộng vào mỗi một góc trong thân thể của Trần Phong, có một cỗ đau đớn mãnh liệt truyền đến, thế nhưng đối với người đã trải qua quá trình cường hoá gen như Trần Phong mà nói, cũng không phải là cái gì không thể chịu đựng được.

Bóng Dáng

Dung hợp gen, bắt đầu.

Mà ở đối diện Trần Phong, Vương Thuần lộ ra một vẻ mặt phát mộng.

Dung hợp gen? Trần Phong lúc này mới vừa bắt đầu dung hợp gen? ! Hắn vẫn cho là, Trần Phong đã sớm đột phá đến cấp E, đã sớm dung hợp gen năng lực phụ trợ cường đại, cho nên mới có trình độ chế tác gen cường đại như thế! Thế nhưng hiện tại, Trần Phong bây giờ mới bắt đầu dung hợp gen?

Chờ một chút... Tựa hồ không chỉ riêng là như vậy, thuốc thử dung hợp gen mà Trần Phong dung hợp, lại còn là do hắn tự mình chế tác ra! Vương Thuần đứng ở đó ngây người.

Hắn cảm giác được thế giới quan của mình đang bị phá vỡ, tăng thuộc tính tinh thần lên cũng không đơn giản, cho nên có rất nhiều người coi như đã trở thành chiến sĩ cấp E, cũng vẫn còn kẹt tại trình độ sơ cấp chế tác sư!

Mà chế tác sư có đẳng cấp cao? Tinh thần lực chắc chắn sẽ thập phần cường đại! Nếu như không đủ tinh thần lực, người ngay cả nhu cầu cần thiết để chế tác gen cũng không đủ!

Cho nên, hắn cho tới bây giờ còn chưa từng thấy qua loại chế tác gen nghịch thiên này như Trần Phong, ngay cả cách điều chế cấp E 4 tinh đều có thể chế tác thành công, thế nhưng còn chưa dung hợp gen năng lực cấp E.

Tự mình chế tác ra thuốc thử gen dung hợp cho mình? Đơn giản chính là nằm mơ nói mộng!

"Gặp quỷ." Vương Thuần xoa xoa con mắt, rất lâu mới có thể tiếp nhận được chuyện này.

Mà lúc này, quá trình dung hợp của Trần Phong cũng đã đến giai đoạn cuối cùng, hết thấy Gen Huyền Xà kết hợp hoàn mỹ cùng với thân thể, hóa thành một phần thân thể của Trần Phong.

Dung hợp gen, hoàn thành.

Trần Phong: Gen chiến sĩ cấp E

Tinh thần: 200 điểm

Gen năng lực: Đao gió, Thiên Huyền

"Cấp E." Trần Phong kích động, hẳn có thể cảm giác được năng lượng sục sôi rõ ràng trong cơ thể, muốn tràn ra bên ngoài, đây chính là thực lực chân chính của chiến sĩ cấp E.

"Ong —— " Cổ tay của Trần Phong khẽ động.

Hưu! Một cái đao gió cỡ nhỏ xuất hiện trong tay, theo tinh thần lực phi tốc tăng lên, Trần Phong đã có thể khống chế đao gió càng thêm linh hoạt, thậm chí khi liên phát đao gió, tốc độ cũng sẽ nhanh hơn so với trước kia. Dĩ vãng là một giây mười đao, hiện tại sẽ càng nhiều hơn hay sao? Hắn rất chờ mong.

Về phần Thiên Huyền... năng lực trong tay của Trần Phong hiện lên, cuối cùng vẫn không dám dùng.

"Người nếu muốn thử nghiệm, cái lều vải này sẽ thật sự bị phá hủy." Vương Thuần tức giận nói.

"Hắc hắc." Trần Phong gãi gãi đầu.

"Đi thôi, hiện tại, là lúc cùng chúng ta ngã bài cùng với đội trưởng An Đặc." Trong mắt của Vương Thuần lóe lên một tia lãnh ý, An Đặc dám

phản bội hắn, hại cho Thần Y tử vong liên tục hai lần, nhận phải thương thế quá nặng rơi vào trạng thái ngủ say, thù này, hắn nhất định phải báo!

"Đúng vậy a." Trần Phong cười cười, hắn cũng muốn nhìn một chút, loại gen năng lực mà hắn vừa mới dung hợp xong, sẽ cường đại đến cỡ nào!

"Xoạt". Hai người đi ra khỏi lều vải.

Cách đó không xa, An Đặc cùng với Tần Kiệt đang canh giữ ở nơi đó.

"Chế tác hoàn thành rồi sao?" Tần Kiệt mừng rỡ.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Tốt lắm." Tần Kiệt cười to, nói: "Người thần bí kia căn bản không dám ra đến đây, chúng ta..."

"Xoạt!" Một đạo hàn quang lạnh lẽo lóe lên.

"Cẩn thận." Sắc mặt của Trần Phong cùng với Vương Thuần đại biến.

An Đặc? Không, căn bản không phải là An Đặc!

An Đặc giờ phút này đang đứng cách Tần Kiệt khoảng hai, ba mét, cho nên Trần Phong cùng với Vương Thuần cũng căn bản không có lo lắng hắn lại đột nhiên ra tay, thế nhưng chẳng ai ngờ rằng, cái người xuất thủ kia lại có thể là ——

Cái bóng của Tần Kiệt! Cái bóng đen kịt kia bỗng nhiên bộc phát, đem bàn tay màu đen cắm vào lồng ngực của Tần Kiệt.

"Phốc!" Bàn tay đen kịt đem trái tim của Tần Kiệt bóp nát.

"A a a..." Tiếng cười âm lãnh truyền đến.

"Ngươi..." Tần Kiệt không thể tưởng tượng nổi mở to hai mắt.

Hắn đang muốn dẫn nổ bình thuốc thử gen trong tay, nhưng mà, thanh âm trào phúng của cái bóng đen kia đã truyền đến: "Tinh thần lực của ngươi đã

bị ta khóa chặt, ngươi lấy cái gì để dẫn nổ?"

"Oanh." Tần Kiệt không cam tâm ngã xuống đất, hắn đã chết.

Trần Phong cùng với Vương Thuần gắt gao nhìn chăm chăm vào cái bóng đen trước mắt.

"Ong —— " Cái bóng đen kịt biến thành một người trẻ tuổi có khuôn mặt tà khí.

"Ách... gen chiến sĩ hiện tại thật sự là quá yếu." Người trẻ tuổi vuốt vuốt bình thuốc thử gen trong tay, giống như cười mà không phải cười nói: "Đây chính là bình thuốc thử gen biến dị Địa long kia hay sao? Ha ha, cho dù có đồ tốt, cũng phải có cơ hội sử dụng có phải hay không?"

"Ngươi là ai?" Trần Phong trầm giọng hỏi.

"Ta? Ngươi gọi ta bằng Bóng Dáng là được." Người trẻ tuổi nhún nhún vai, nhìn về phía An Đặc, cười nói: "Ta nói này An Đặc, lâu như vậy không gặp, ngươi bây giờ đã đã đã trở nên vô dụng đến loại tình trạng này rồi sao?"

"Không cần ngươi phải quan tâm. " An Đặc lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, nhìn về phía Vương Thuần cùng với Trần Phong nói: "Hiện tại, các ngươi có thể đi chết!"

Không có nói nhảm, chỉ có lạnh lùng vô tận.

Nếu Tần Kiệt có tính cảnh giác cao nhất đã chết, cái tên Trần Phong kia còn ngu xuẩn giao ra lá bài tẩy mạnh nhất, như vậy hắn liền có thể tùy tiện giải quyết hai người Trần Phong.

"Oanh!" Trần Phong đột nhiên ném ra một bình thuốc thử Gen Lôi Xà - cực.

Nhưng mà —— An Đặc lại có thể ung dung tránh thoát khỏi phạm vi công kích của lôi điện.

Gen Lôi Xà - cực có giá trị 1 triệu, là bởi vì điều kiện sử dụng của nó vô cùng thấp, chỉ cần đạt đến cấp F là có thể sử dụng, ở bên trong một đám cấp

F, ngẫu nhiên có thể phát ra một kích có uy lực cấp E đỉnh phong, cho nên một bình thuốc thử Gen Lôi Xà - cực, quả thực là một cái đại sát khí!

Thế nhưng mà khi đối mặt với An Đặc? Căn bản chỉ là vô dụng!

"Chết đi!" An Đặc một lần nữa đánh tới.

Hàn quang trong mắt của Trần Phong lóe lên, đang chuẩn bị bộc phát thực lực của chính mình, nhưng mà vào lúc này, có một thân ảnh ở sau lưng của hắn nhào tới.

"Oanh!" Ánh sáng nổ tung! Mặt đất sụp xuống! Có một bóng người thể mà có thể chặn đứng được công kích của An Đặc.

"Là ai?" An Đặc đột nhiên hỏi.

Bụi mù tản ra, trước mặt của Trần Phong, rõ ràng có một cô gái có vóc người cao gầy xuất hiện, nàng mặc một bộ váy ngắn, lộ ra một cặp đùi đẹp trắng nõn, trong tay của nàng, là một thanh đao gãy đang được hoả diễm thiêu đốt.

"Hỏa Diễm Thủy Tinh Cung Chi Chủ —— Thần Uy!" Thiếu nữ lạnh lùng trả lời.

"Xoạt!" Nàng giơ thanh đao gãy chỉ về phía An Đặc, hỏi: "Người là người đã giết em gái của ta sao?"

Cô gái lạnh lẽo nhìn An Đặc, tản ra sát ý nồng đậm.

"Hỏa Diễm Thủy Tinh Cung Chi Chủ?" An Đặc không hiểu ra sao.

Hắn vì sao lại chưa bao giờ nghe qua cái tổ chức gì gọi là Thủy Tinh Cung này? Còn có cái tên tràn ngập sự xấu hổ này là chuyện gì đang xảy ra? Đang đùa hắn à? Nhưng mà từ vẻ mặt nghiêm túc của đối phương mà nói, lại không giống như là đang làm giả.

Thần Uy...là chị của Thần Y sao? An Đặc nhíu mày, xem ra có một chút phiền phức.

Thần Uy

"Giải quyết hần." Vương Thuần từ tốn nói.

"Oanh!" Thần Uy trong nháy mắt bộc phát.

Một đao, xé rách mặt đất, vết rách kinh khủng lan tràn khắp nơi.

"Cấp E đỉnh phong!" Sắc mặt của An Đặc đại biến, dùng hết tất cả sức lực mới có thể khó khăn tránh được 1 chiêu này.

"Đáng chết." Mồ hôi lạnh chảy đầy trên trán của hần, cái cô gái có tên là Thần Uy này, thế mà lại có được sức chiến đấu cường hãn đến như vậy, đòn công kích có lực lượng siêu cường kia, khiến cho hần căn bản là không có cách nào có thể phòng ngự!

"Oanh!" "Oanh!" An Đặc bị bức lui từng bước một.

Liên hoàn chém! Thanh đao gãy trong tay của Thần Uy mang theo sát ý vô cùng vô tận, đao đao trí mạng, thần kinh của An Đặc căng cứng, lo sợ chỉ cần sơ ý một chút, liền bị một đao của Thần Uy chém chết.

"Bóng Dáng, ngươi muốn đứng đó xem kịch tới khi nào?" An Đặc giận dữ mắng.

"Ai nha nha, ngươi đang nói chuyện với ta hay sao?" Bóng Dáng móm móm lỗ tai, nói: "Lúc liên hệ với ta ngươi đã nói, ta chỉ cần xử lý Tần Kiệt là xong, mọi chuyện còn lại sẽ không được nhúng tay vào, ngươi nhìn đi, hiện tại ta đang rất tuân thủ quy củ."

"Cho ngươi ba thành." An Đặc oán hận nói ra.

"Năm thành." Bóng Dáng buông tay.

"Tuyệt đối không có khả năng." Hàn quang ở trong mắt của An Đặc lóe lên, nói: "Lão tử vất vả nhiều ngày như vậy, ngươi còn muốn để cho ta làm

không công? Người chỉ đến động một ngón tay mà thôi, 4 thành, có làm hay không!"

"Tốt." Bóng Dáng cười tủm tỉm đáp ứng, mặc dù hắn biết kéo dài thời gian thêm sẽ tranh thủ được càng nhiều lợi ích, thế nhưng bốn thành đã đầy đủ. An Đặc vất vả từ đầu cho đến giờ, vất vả trù tính kế hoạch, hắn đến xuất thủ một chút liền có thể cầm đi được 4 thành, đơn giản là kiếm lời lớn!

"Oanh!" Dao gãy hiện lên, Thần Uy một lần nữa bức lui An Đặc, nhưng mà vẫn không thể giết được hắn!

"Đi." Vương Thuần quả quyết mở miệng, nói: "Hai người bọn họ liên hợp lại, chúng ta không phải là đối thủ, ta sẽ nói Thần Uy mang chúng ta chạy trốn, hắn là vẫn còn một tia cơ hội."

Vương Thuần nhìn thấy rất rõ ràng, Bóng Dáng có thực lực rất mạnh, chỉ bằng vào một mình Thần Uy, là rất khó có thể chống lại.

"Không cần." Trần Phong bỗng nhiên cười nói: "Người giải quyết An Đặc là được, còn tên gia hỏa Bóng Dáng này, cứ giao cho ta đi."

"?" Vương Thuần trừng lớn con mắt.

Hắn biết thực lực của Trần Phong vừa mới được tăng lên, thế nhưng mà tên này vừa mới dung hợp gen cấp E, mà đối phương lại là cấp E đỉnh phong, còn nữa, tên này là Gen chế tác sư cơ mà!

"Đại ca, đừng làm rộn." Vương Thuần giữ chặt Trần Phong, nói: "Bây giờ không phải là lúc hành động theo cảm tính đâu."

Trần Phong: "..."

Thoạt nhìn qua hắn là một tên ngu xuẩn như vậy sao?

Mà vào lúc này, bóng tối đã hoàn toàn buông xuống, từng luồng từng luồng sát cơ giáng lâm.

"An Đặc, người cứ chống đỡ một chút." Bóng Dáng lạnh nhạt nói: "Ta trước tiên sẽ làm thịt hai tên gia hỏa này, để tránh xảy ra việc ngoài ý

muốn."

"Được." An Đặc cắn răng, nói: "Người hãy nhanh lên một chút."

"Yên tâm." Bóng Dáng cười lạnh, nói: "Chỉ là hai con gà cấp E mà thôi."

"Ong —— " Bóng Dáng đưa tay, trước mắt xuất hiện một đạo ảo ảnh đen kịt, hắn chỉ tay về hướng Trần Phong, đạo ảo ảnh kia hóa thành một đạo hắc mang lao thẳng về phía Trần Phong, đây là một kích toàn lực cấp E đỉnh phong!

"Chết đi." Bóng Dáng bình tĩnh như nước nói.

Nhưng mà, vào trong nháy mắt này.

"Oanh!" Ánh sáng lấp lánh, quanh người Trần Phong trong nháy mắt xuất hiện hai mươi đạo đao gió, vờn quanh ở chung quanh hắn, băng lãnh như đao, mỗi một đạo đao gió, đều tràn ngập sát ý nồng đậm.

Hai mươi đạo đao gió toàn bộ chém tới đạo hắc mang, ngạnh sinh đánh tan nó! Dùng số lượng áp đảo!

"Đây là cái năng lực quỷ quái gì thế?" Bóng Dáng cảm thấy giật mình.

Đao gió? Nhiều như vậy? Chưa từng nghe qua loại năng lực nào giống như vậy! Bất quá thì đây chính là lá bài tẩy của Trần Phong sao? Nếu đúng là như vậy, Bóng Dáng phát phát tay, ba mươi cái bóng giống hắn như đúc một lần nữa xuất hiện.

Một cái người có thể cản, vậy ba mươi cái thì sao? Ta cũng không tin người có thể đỡ nổi!

"Oanh!" Từng đạo từng đạo bóng đen hướng về phía Trần Phong đánh tới.

Nhưng mà, ra ngoài ý định của Bóng Dáng chính là, Trần Phong chỉ cần phát phát tay.

"Oanh!" Vô cùng vô tận đao gió trong nháy mắt bộc phát.

Hai mươi đạo...Bốn mươi...Sáu mươi... Hết thấy bóng đen đều bị đao gió bao phủ, Bóng Dáng há to mồm nửa ngày cũng không thể khép lại được, đây là cái năng lực quỷ quái gì thế! Vương Thuần ở bên cạnh càng là một mặt phát mộng, Trần Phong thật sự là một Gen chế tác sư hay sao?

"Rất tốt." Bóng Dáng hít vào một hơi thật sâu nói, hẳn biết, cái người gọi là Trần Phong trước mắt này, tuyệt đối có tư cách trở thành đối thủ của hắn!

"Như vậy...thì hãy để cho ta chiến đấu một trận nghiêm túc đi." Bóng Dáng nghiêm nghị nói.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Từng đạo từng đạo bóng đen xuất hiện, thế nhưng lần này, Bóng Dáng cũng không điều khiển bọn chúng lao thẳng về phía Trần Phong, mà lại cho để bọn hắn trùng điệp vào cùng một chỗ, lúc này mới phát động công kích!

"Vù!" Lực lượng siêu cường, trong nháy mắt bộc phát.

"Đi." Trần Phong chỉ tay vào trong hư không.

Hai mươi đạo đao gió bắn ra đánh lên cái bóng, nhưng mà lại vô hiệu! Mấy chục đạo bóng đen quỷ dị trùng điệp vào cùng một chỗ, hỗ trợ lẫn nhau, bộc phát ra uy lực làm cho người ta kinh sợ, Trần Phong thấy rất rõ ràng, những cái bóng đen trùng điệp với nhau lưu lại quỹ tích trên không trung, toát ra lực lượng làm cho người ta sợ hãi.

Một chiêu này, đao gió không ngăn được!

Quả nhiên... Trần Phong cũng không cảm thấy quá ngoài ý muốn, chiêu này của Bóng Dáng đã không phải là những đòn công kích cơ sở nữa, mà là kỹ xảo chiến đấu cao cấp do đối phương lĩnh ngộ ra, có phát ra nhiều đao gió hơn nửa cũng vô dụng!

Như vậy... Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, chân chính bước vào cấp E, thực lực của hắn được tăng lên rất nhiều, tinh thần lực được tăng lên toàn diện, thậm chí tốc độ bộc phát đao gió cũng được tăng lên gấp đôi, số lượng đao gió tăng lên khi tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn, cũng từ mười cái, biến

thành hai mươi cái, thế nhưng phương diện tăng lên nhiều nhất, lại là Thiên Huyền!

Thiên Huyền! Khởi động! Trần Phong vô thức thôi động Thiên Huyền, nhưng mà, lại không có bất kỳ một phản ứng nào.

Không có phản ứng? Tại sao lại có thể như vậy? !

Tâm thần của Trần Phong nảy một cái, không thể nào vào thời khắc mấu chốt như vậy lại không có tác dụng như vậy chứ, chẳng lẽ là do tư thế không đúng? Hắn mở Quần sáng may mắn ra một lần nữa thi triển, nhưng mà vẫn không hề có phản ứng!

Có gì đó không đúng, Trần Phong cảm thấy kinh hoàng, mà vào lúc này, bóng đen trùng điệp đã giết tới trước mặt.

"Đáng chết, chuyện gì đã xảy ra?" Trần Phong cưỡng ép khiến cho mình tỉnh táo lại, xem ra cái gen năng lực Thiên Huyền này, cũng không giống như là đao gió chỉ cần thôi động là được, Trần Phong đã tìm hiểu số liệu trên mạng, thế nhưng lại không áp dụng được bởi vì Thiên Huyền là do gen Huyền Xà biến dị tạo thành hay sao?

Sức mạnh của Thiên Huyền

Đúng, biến dị! Trần Phong mơ hồ nghĩ đến cái gì đó, Thiên Huyền biến dị, cùng với Thiên Huyền bình thường không giống ở chỗ đó là —— cần dung hợp với gen năng lực khác.

Dung hợp... hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, năng lực khác không phải là đao gió hay sao?

Nghĩ tới đây, Trần Phong không có một chút do dự nào đồng thời thôi động đao gió cùng với Thiên Huyền.

"Oanh!" Công kích kinh người bộc phát trong nháy mắt.

"Vù!" Một đạo đao gió xuất hiện, không, nó thậm chí không thể được gọi là đao gió nữa, cho dù vẫn được hình thành từ gió, thế nhưng màu sắc trên đao gió đã từ màu xanh lam biến thành màu đỏ, thậm chí là——còn được bao quanh bởi một ngọn lửa nồng đậm!

Cái này phải gọi là Phong Hỏa đao.

"Oanh!" Phong Hỏa đao va chạm cùng với đao bóng đen trùng điệp, năng lượng kinh khủng bộc phát trong nháy mắt, đao bóng đen trùng điệp vô cùng cường đại kia, thế mà lại không thể tiến thêm được 1 bước nào, bị Phong Hỏa đao chặn đứng lại! Lực lượng thật là cường đại!

"Đây là bí kỹ dung hợp 2 tinh sao?" Bóng Dáng giống như có điều suy nghĩ.

Năng lực đao gió có thể kết hợp được với năng lực hoả diễm, tạo thành bí kỹ dung hợp 2 tinh, ừm... rất cường đại, chỉ đáng tiếc là, cảnh giới thực tế của bản thân Trần Phong lại quá thấp! Không đáng phải lo ngại.

"Xoạt!" Bóng Dáng một lần nữa phát động công kích.

Phong Hỏa đao xuất hiện, nhưng mà chỉ khiến cho đao bóng đen dừng lại một chút mà thôi, nhưng mà, vào ngay lúc này, đao đao gió thứ hai đã xuất hiện.

Lần này ——đao gió có màu vàng.

"Oanh!" Một đao đao gió màu vàng đất bộc phát.

Đao gió gào thét, mang theo bão cát đầy trời, đao đao gió nguyên bản có màu lam kia, không biết vì sao, thế mà lại tràn ngập một cỗ khí tức đất cát dày đặc, năng lượng tinh khiết nguyên bản của đao gió, không hiểu sao lại biến thành công kích thuần phác nhất, mang theo đất cát nồng đậm, mạnh mẽ đánh vào bên trên đao bóng đen.

"Oanh!" Đao gió trong nháy mắt sụp đổ, nhưng mà đao bóng đen cũng một lần nữa bị ngăn lại, lần này, đao bóng đen cảm thấy càng thêm khó chịu, đao gió màu vàng đất bộc phát ra lực lượng quý dị, khiến cho toàn thân của bóng đen bị đất cát bao trùm, khiến cho bóng đen không thể di chuyển được.

"? ? ? ?" Bóng Dáng có chút phát mộng, cái này là năng lực gì? Lại là bí kỹ dung hợp 2 tinh? Phong Thổ đao? Tên Trần Phong này cũng chỉ là cấp E mà thôi, chỉ có thể dung hợp hai loại gen năng lực, nhiều nhất cũng chỉ có thể nắm giữ được một bí kỹ dung hợp 2 tinh, đến cùng là đã xảy ra chuyện gì?

Mà đúng lúc này, đao đao gió thứ ba đã bộc phát, lần này ——lại có màu xanh đậm.

"Hưu!" Một đao đao gió ngập nước bắn đến.

"Phốc!" Đao gió rơi xuống, uy lực kinh khủng tỏa ra, một vùng trời bị bọt nước bao phủ.

Thân thể của bóng đen...lại một lần nữa bị ngăn cản, vừa rồi còn chưa kịp thanh trừ đất cát, lại bị nước ngập vào, thân thể của bóng đen nguyên bản được vô số bóng đen trùng điệp, trong nháy mắt này liền biến thành một cái tượng đất.

Hoạt động... càng trở nên thêm gian nan.

"Huu!" Đao đao gió thứ tư bộc phát, đao gió xuất hiện lần này có màu sắc càng kỳ quái hơn, là trong suốt!

"Chít chít." Một âm thanh kỳ quái truyền ra.

Đao gió va chạm cùng với thân thể của bóng đen, thế mà lại không có nổ tung, mà lại trực tiếp hóa thành một bãi chất lỏng trong suốt bám lên trên người của bóng đen, hoạt động của bóng đen càng trở nên chậm chạp.

Cái cảm giác này...giống như là một loại dịch nhờn kỳ quái nào đó, sắc mặt của Bóng Dáng đã biến thành vô cùng khó coi, nhưng mà đây chỉ là sự bất đầu.

Huu! Huu! Đao gió màu xanh lá...đao gió màu đen...đủ loại đao gió có các loại màu sắc khác nhau bắn tới, Bóng Dáng đã triệt để phát mộng, hắn không phải là chưa bao giờ trải qua các trận đấu khốc liệt, hơn nữa còn trải qua rất nhiều trận đấu cử tử nhất sinh, thế nhưng hắn có thể khẳng định, lần này ——nhất định là một trận chiến đấu buồn nôn nhất mà hắn gặp phải!

Quá độc ác! Hai mươi đao công kích! Thủy hỏa thổ xuất hiện ba lần, còn lại mười bảy lần công kích hắn không biết tên, bóng đen nguyên bản có tốc độ siêu nhanh, bây giờ cứ như thế bị đánh cho đứng im một chỗ! Cái này mẹ nó là cái năng lực quỷ quái gì thế? Bóng Dáng đứng đó ngẩn người.

Mà vào lúc này, đối diện Bóng Dáng, Trần Phong cũng lộ ra một vẻ mặt cổ quái, chuyện này...hắn còn có thể nói được cái gì?

Thiên Huyền, chỉ có thể dung hợp vào các năng lực khác, chuyện này nhìn qua giống như là nhược điểm, bởi vì điều này đã nói rõ, cái năng lực Thiên Huyền này, đã mất đi tác dụng nguyên bản của một năng lực đơn độc!

Thế nhưng, khiến cho Trần Phong ngạc nhiên chính là, sau khi dung hợp cùng với 1 năng lực khác, thế mà có thể tự động hình thành bí kỹ dung hợp!

Điều này sẽ có ý nghĩa như thế nào? Có nghĩa là bất luận loại gen năng lực nào, đều có thể tăng thêm năng lực Thiên Huyền! Vô luận là cái bí kỹ dung hợp nào, đều có thể tăng lên 1 tinh! Không hổ là Huyền Xà thủ lĩnh! Không hổ là gen biến dị! Trần Phong cảm thấy kích động.

Quá mạnh, cái gen năng lực này sau khi được hấn cải tiến, Gen Huyền Xà thần kỳ sau khi biến dị này, đơn giản là quá thích hợp với bản thân của hấn, không uổng phí công sức từ đầu đến giờ của hấn! Mà làm cho hấn vui mừng nhất, chính là sức chiến đấu chân chính không ai qua được của Thiên Huyền!

Ví dụ như —— kết hợp cùng với đao gió, mỗi một lần thôi động đao gió, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn trong vòng 1 giây, căn cứ theo trình độ cấp E của hấn bây giờ, mỗi giây có thể phóng thích ra hai mươi đạo công kích.

Về phần Thiên Huyền? Trần Phong không muốn thử, mặc dù hấn có thể sử dụng Quang sáng may mắn tác động đồng thời lên đao gió và Thiên Huyền, thế nhưng số lượng giá trị may mắn tiêu hao khẳng định sẽ rất nhiều, cho nên Trần Phong trước tiên chỉ dám vận dụng lên đao gió.

Hiệu quả của lần công kích này, cực kỳ kinh người! Thậm chí không cần những đòn công kích cường đại có xác suất cực nhỏ kia của Thiên Huyền!

Vén vén chỉ là thôi động bình thường, thì triển ra Thiên Huyền cùng với đao gió, đã có thể phát huy được uy lực kinh người! Vừa rồi hai mươi đạo đao gió liên tiếp khiến cho bóng dáng gần như thổ huyết kia, chỉ vén vén làm cho Trần Phong tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

"Thật sự là hoàn mỹ a..." Trần Phong vẫn cảm thấy rất là thoả mãn, quá mạnh!

Mà vào lúc này.

"Oanh!" Một tiếng nổ thật lớn truyền tới.

Các tảng đá chung quanh trong nháy mắt rung động, đám người vô ý thức nhìn về vị trí phát ra âm thanh nổ vang, chỉ thấy An Đặc lúc trước còn điều võ giương oai, lúc này quần áo tả tơi, chật vật dị thường, hoảng sợ nhìn vào

Thần Uy, mà trước mặt hắn, xuất hiện một cái khe sâu 1 mét! Nếu như không phải vừa rồi hắn né tránh nhanh, hắn đã bị một đao của Thần Uy chặt đứt!

Quá kinh khủng, An Đặc kinh sợ, nói: "Bóng Dáng, người mẹ nó còn chưa giải quyết xong?"

"Sắp rồi." Bóng Dáng thiếu kiên nhẫn nói ra.

Thật là phiền phức! Nhất định phải nhanh chóng giải quyết cái tên Trần Phong này! Bóng Dáng đã bắt đầu cảm thấy tim đập nhanh, sự cường đại của Thần Uy khiến cho hắn cảm giác được một chút không ổn, hắn bỗng nhiên ý thức được, lần này đến đây cùng với An Đặc, cũng không phải là một cái lựa chọn tốt.

Huyết ảnh

Thế nhưng ——nếu đã đến, hắn tuyệt đối sẽ không cam tâm rời đi.

"Tán." Bóng dáng vung tay lên, đạo bóng đen đã bị Trần Phong đánh gần cho sụp đổ kia, trong nháy mắt liền giải tán.

"Người rất mạnh." Bóng dáng nói ra từng chữ: "Thế nhưng, mọi chuyện sẽ dừng ở đây."

"Oanh!" Lực lượng kinh khủng toả ra xung quanh Bóng Dáng, sự tinh kinh người bỗng nhiên phát sinh.

Dưới chân Trần Phong, cái bóng nguyên bản vẫn đi theo hắn, nhưng vào lúc này, lại bỗng nhiên động dậy, Trần Phong đã sớm có sự phòng bị, trong nháy mắt lùi lại, nhưng mà, ra ngoài ý định chính là, cái bóng kia cũng không có công kích Trần Phong, mà lại nhanh chóng thoát ly khỏi Trần Phong, đi đến bên người của Bóng Dáng.

Cái bóng của Vương Thuần, An Đặc, Thần Uy đồng dạng đều xảy ra tình huống như vậy, những cái bóng dưới chân của mọi người, thế mà toàn bộ đều đi đến bên người Bóng Dáng.

"Dung hợp!" Sắc mặt của Bóng Dáng trở nên ngưng trọng.

"Phốc!" Hắn phun ra một ngụm máu tươi, thậm chí là cả chính cái bóng của hắn, vào thời điểm này đang dung hợp cùng với bốn cái bóng kia!

"Ong —— " Lực lượng máu tươi toát ra, năm cái cái bóng, trong nháy mắt hóa thành một đạo huyết ảnh.

"Ta cũng không muốn dùng một chiêu này." Thanh âm của Bóng Dáng trở nên khàn khàn, cả người trở nên hư thoát đi rất nhiều, mà huyết ảnh trước mắt, trải qua sự diễn hóa trong nháy mắt, liền biến thành một cái bóng màu đỏ.

Trong tay của đạo huyết ảnh, thậm chí còn có một thanh đao gãy!

"Xoạt." Huyết ảnh tiến về phía trước một bước, lực lượng kinh khủng bốc lên ở chung quanh.

Tâm thần của Trần Phong kinh hoàng, loại năng lực này...

"Chết đi thôi." Bóng dáng chỉ tay về phía Trần Phong, cười lạnh nói: "Đạo huyết ảnh này dung hợp lực lượng của tất cả các người, nó so với tất cả mọi người ở đây còn cường đại hơn rất nhiều! Nó, mới thật sự là một cường giả, hiện tại lực lượng của ta cũng đã bị đạo huyết ảnh này nuốt hết..."

"Oanh!" Huyết ảnh ra đòn, thanh đao gãy trong tay của hắn, càn tỏa ra uy năng kinh người!

Dung hợp? Có tất cả lực lượng của mọi người?

"Đáng chết." Sắc mặt của Trần Phong biến hóa, thế mà còn có loại năng lực nghịch thiên như thế? ! !

Không thể nào.

Trần Phong nhìn sắc mặt tái nhợt của Bóng Dáng, hắn biết, loại năng lực này chắc chắn tiêu hao rất lớn! Huyết ảnh càng mạnh, Bóng Dáng sẽ tiêu hao càng lớn! Thậm chí, hắn có thể khẳng định, cái bóng căn bản sẽ kiên trì không được mấy giây, nhưng mà tiếc nuối chính là, đối thủ của đạo huyết ảnh, cũng sẽ kiên trì không được mấy giây!

Nói đùa cái gì thế! Huyết ảnh thế mà lại có thể dung hợp được lực lượng của tất cả mọi người, bao quát cả Trần Phong!

"Bây giờ phải làm sao?" Tâm thần của Trần Phong kinh hoàng, hắn rất rõ ràng sự cường đại của đạo gió khi kết hợp cùng với Thiên Huyền!

Nhưng mà, vào ngay lúc này, vẻ mặt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên cổ quái, đạo gió...hắn chợt nhớ tới, đạo gió cơ sở, chỉ có một đạo. Thiên Huyền chính là căn cứ vào đạo gió, đạo gió mạnh bao nhiêu, Thiên Huyền mới có thể tăng cường lên bấy nhiêu, số lượng của đạo gió càng nhiều, Thiên Huyền có thể tăng cường thêm uy năng càng nhiều.

Mà những cái này, huyết ảnh sẽ không làm được, bởi vì nó căn bản sẽ không có Quang sáng may mắn!

Nếu là như vậy mà nói... Trần Phong bỗng nhiên nở một nụ cười.

"Oanh!" Dao gió Thiên Huyền một lần nữa xuất hiện ở trong tay của Trần Phong, dao gió đủ mọi màu sắc một lần nữa bao phủ huyết ảnh, khiến cho thân thể của nó bị bao phủ triệt để trong đủ loại uy năng.

"Người cho rằng chỉ có người biết hay sao?" Bóng dáng phát ra thanh âm khàn khàn, hần nhanh chóng khiến cho huyết ảnh thôi động ra năng lực đồng dạng.

"Hưu!" Một đạo dao gió màu xanh sẫm bắn ra.

??? Cái bóng không hiểu ra sao, một đạo? Làm sao lại chỉ có một đạo?

"Thử một lần nữa!" Hần một lần nữa thôi động dao gió.

"Hưu!" Một đạo gió bạo màu đỏ bắn ra.

??? Bóng dáng có chút phát mộng, lại chỉ có một đạo!

Phải biết rằng, Trần Phong thể nhưng trong vòng một giây có thể bắn ra hai mươi đạo dao gió, mà hần thì sao? Một giây một cái! Loại trình độ như thế này, căn bản không phải là cùng một cấp độ!

"Đáng chết, là bởi vì trình độ vận dụng hay sao?" Sắc mặt của Bóng Dáng trở nên khó coi.

Huyết ảnh, cũng không phải là vạn năng, mặc dù nó tạm thời có thể dung hợp được lực lượng của tất cả mọi người ở đây, trở nên cực kỳ cường đại, thể nhưng cũng chỉ có thể thu hoạch được lực lượng của đối phương, mà không có cách nào thu hoạch được kỹ xảo cùng với kinh nghiệm chiến đấu của đối phương.

"Cấp D! Chờ đến lúc đột phá cấp D, ta nhất định phải dung hợp một loại năng lực có thể thu được kỹ xảo cùng với kinh nghiệm chiến đấu của đối phương!" Bóng Dáng nghĩ thầm.

Hắn tin tưởng, cho đến lúc đó, huyết ảnh mới thật sự là vô địch! Mà bây giờ, huyết ảnh vẹn vẹn vẫn chỉ là bí kỹ dung hợp 2 tinh, vẫn là quá yếu.

"Chít chít!" Một cái thanh âm quen thuộc vang lên.

Sắc mặt của Bóng Dáng bỗng nhiên trở nên khó coi, hắn ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên, không biết từ khi nào, dưới đao gió vô cùng vô tận, huyết ảnh có được sức chiến đấu kinh khủng, lại một lần nữa bị đánh cho đứng im, trên người của Huyết ảnh dính nước, đất cát, còn có cả dịch nhờn.

M* kiếp! Bóng Dáng nhin không được chửi bậy một câu.

"Oanh!" Uy năng kinh khủng quanh người của Huyết ảnh bộc phát.

Lực lượng...đang không ngừng chấn động, Huyết ảnh có được tất cả lực lượng của An Đặc cùng với Thần Uy, có thể nói là vô cùng cường đại! Thế nhưng hiện tại, nó cứ như thế bị vây cứng ở một chỗ, căn bản không thể hoạt động được, vô cùng bị ai.

"Đáng chết." Bóng dáng xiết chặt hai quả đấm, hắn biết, chỉ cần dùng một cỗ sức mạnh lớn hơn, trực tiếp đánh tan những đám dịch nhờn cùng với đám đất cát kia đi là được, nhưng mà, phiền muộn nhất chính là, bản thân huyết ảnh cũng không phải là thực thể!

Nếu cứ như vậy đánh tan mà nói, huyết ảnh cũng sẽ tiêu tán! Đây căn bản là không có cách nào đánh!

Cái tên Trần Phong nhìn qua giống như là mới bước vào cấp E này, hơn nữa lại còn là một chế tác sư này, căn bản chính là một tên gia hỏa kinh khủng!

"A —— " Có một tiếng hét thảm vang lên.

Bóng Dáng quay đầu nhìn lại, An Đặc đang chật vật chạy trốn dưới đòn công kích của Thần Uy.

"Người mau nhanh lên!" An Đặc gầm lên giận dữ, hắn cùng với Thần Uy chiến đấu, ốc còn không mang nổi mình ốc, căn bản là không có cách nào phân thân, cho nên căn bản không rõ, Bóng Dáng vì sao đến bây giờ còn chưa giải quyết được Vương Thuần cùng với Trần Phong!

"Lão tử cho ngươi năm thành có được hay không!" An Đặc lo lắng, nói:
"Mau tới đây hỗ trợ ta!"

Năm thành...Bóng Dáng cười khở, đây là sự tình mà bằng vào năm thành là có thể giải quyết hay sao? Nhìn thấy huyết ảnh đang cố gắng giơ thanh đao gãy lên trước mặt Trần Phong, giống như là một tên ngu ngốc, lại quay đầu nhìn về phía Thần Uy đang truy sát An Đặc, Bóng Dáng hít vào một hơi thật sâu.

"Trần Phong, đây là do ngươi bức ta." Bóng Dáng phát phát tay, huyết ảnh tiêu tán.

Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị: "Tên này vẫn còn lá bài tẩy khác? Hắn đã vận dụng bí kỹ dung hợp 2 tinh, lá bài tẩy tiếp theo...chẳng lẽ là virus?"

Chạy trốn

Trần Phong nhìn chăm chăm vào Bóng Dáng.

"Ông —— " Thân thể của Bóng Dáng trở nên mờ mờ ảo ảo, Thiên Huyền đao gió trong tay của Trần Phong, đang chuẩn bị tùy thời bộc phát, mà vào cái chớp mắt này, Bóng Dáng thể mà lại biến mất không còn tăm hơi!

"Con m* nó." Khóe miệng của Trần Phong co giật.

Tên gia hỏa này...thể mà chạy trốn? Bóng Dáng đã chạy trốn, chuyện này khiến cho Trần Phong cảm thấy dở khóc dở cười. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, cái tên gen chiến sĩ cấp E đỉnh phong này, mắt thấy chiến cuộc gặp bất lợi, thể mà quả quyết đào tẩu! Trực tiếp đem An Đặc bỏ ở nơi này mặc kệ! Chuyện này...

"Bóng Dáng!" Hai mắt của An Đặc trừng muốn nứt, hét thảm một tiếng, hắn chẳng thể ngờ được, Bóng Dáng thể mà lại từ bỏ hắn đào tẩu một mình!

"Lão tử thể nhưng đã từng cứu mạng ngươi một lần!" An Đặc gầm thét.

Nhưng mà —— bên trong bão cát lại không có ai đáp lại.

"Ngươi cùng với mấy người Tàn Kiệt không phải là cũng có giao tình cực sâu hay sao?" Trần Phong cười lạnh, nói: "Nếu như là mấy người Tàn Kiệt mà nói, ít nhất thì vô luận như thế nào, bọn hắn cũng sẽ không vứt bỏ đồng đội của mình, cho dù là vào thời điểm các ngươi có mâu thuẫn!"

"Đây là kết cục do ngươi tự mình lựa chọn." Trần Phong lạnh lùng nói ra.

"Vì cái gì..." An Đặc thất hồn lạc phách.

"Oanh!" Công kích của Thần Uy rơi xuống, chặt đứt một tia tưởng niệm cuối cùng của An Đặc.

Khác biệt cùng với năng lực do gen chiến sĩ thi triển, Thần Uy căn bản không có năng lực, công kích của nàng, rất là đơn giản thô bạo, chém, liên tục chém, vô hạn chém!

An Đặc là một chiến sĩ cấp E đỉnh phong, sững sốt một chút liền bị Thần Uy chém chết ngay lập tức! Công kích của Thần Uy mạnh cỡ nào, có thể thấy được lổm đổm.

"Chết còn chưa hết tội!" Thần Uy ngạo khí thu hồi thanh đao gãy, đao phong cuốn ngược, cái mép váy ngắn thế mà còn hơi tung lên.

Trần Phong: "..."

Hắn bỗng nhiên có một chút hâm mộ Vương Thuần.

Nhưng mà, Vương Thuần của chúng ta, giờ phút này vẫn như cũ còn chưa kịp lấy lại tinh thần trong sự khiếp sợ.

Trận chiến của Trần Phong cùng với Bóng Dáng, vậy mà đã kết thúc? M* nó người đang đùa ta hay sao? !

Bóng Dáng rất mạnh, thậm chí so với An Đặc còn phải mạnh hơn một chút, thế nhưng coi như là như thế, Trần Phong y nguyên vẫn chỉ trong vòng vài phút đánh cho Bóng Dáng phải bỏ chạy! Ngược lại là thời gian chiến đấu của Thần Uy còn dài hơn!

Trần Phong, thế mà lại mạnh như vậy? Vương Thuần cảm thấy rung động. Thần Uy mạnh bao nhiêu, hắn đã quá rõ ràng!

Cấp E đỉnh phong! Đỉnh phong chân chính! Có thể nói, ở bên trong các chiến sĩ cấp E, có thể đánh bại được Thần Uy lúc đó không có mấy người, nhưng mà, Trần Phong vừa bước vào cấp E, tựa hồ cũng đã đạt đến loại trình độ này, chuyện này...

"Quả nhiên là mình đã đánh giá thấp thiên tài trong thiên hạ a?" Vương Thuần cười khô, hắn từ bỏ loại gen mà Vương Gia chuẩn bị cho hắn, lựa chọn loại gen này, không phải bởi vì hắn yêu thích truyện tranh, mà là vì các nữ chính ở bên trong Thủy Tinh Cung rất cường hãn!

Nói thật ra thì trong tâm của hắn còn có một chút ngạo khí, thế nhưng hiện tại thì sao... Hết thầy ngạo khí của hắn đã tiêu tán trước mặt của Trần Phong.

Mà còn đáng giận hơn là, Trần Phong là một Gen chế tác sư cường đại không nói, bị một cái nghề nghiệp như vậy tiêu tốn hết đa số thời gian, vậy mà lại có được sức chiến đấu cường đại như vậy!

Hay là, đây chỉ vừa vặn là do năng lực khắc chế nhau? Vương Thuần nghĩ như thế.

"Thần Uy." Vương Thuần nhìn về phía cô gái, nói: "Cô đánh nhau cùng với Trần Phong, sẽ có mấy phần thắng?"

"Ta sẽ không đánh nhau cùng với hắn." Thần Uy lạnh lùng nói ra.

"Vì cái gì?" Vương Thuần không hiểu hỏi.

"Buồn nôn." Thần Uy lườm hắn một cái.

Vương Thuần: "..."

Trần Phong: "..."

Có thể hay không đừng dùng cái từ này? ! Trần Phong dở khóc dở cười.

Ai biết được những đạo đao gió lung ta lung tung này bộc phát cùng một chỗ, thế mà lại xuất hiện ra loại tình huống này? Chắc là ngay cả Huyền Xà thủ lĩnh cũng không thể biết được a? Trần Phong chỉ có thể buông tay.

Mà vào đúng lúc này.

"A?" Vương Thuần bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt vui mừng.

"Ong —— " Trong tay của hắn, cuốn truyện tranh hư ảo bay lơ lửng trong không trung, toả ra ánh sáng lung linh lấp lóe.

"Xoạt!" Một thân ảnh uyển chuyển từ trong cuốn truyện nhảy ra, trong giây lát liền biến thành thực thể, trực tiếp bổ nhào vào trong ngực của Thần Uy.

"Tỷ tỷ!" Thần Y ôm lấy Thần Uy.

"Người khôi phục lại rồi sao." Sắc mặt của Thần Uy lộ ra một vòng ý cười.

"Hi hi, đó là đương nhiên a." Thần Y hưng phấn nói: "Tỷ tỷ rồi cuộc cũng có thể ra ngoài được rồi, người ta nhớ người muốn chết."

"Nếu như cái tên chủ nhân này có thể mạnh hơn một chút, tất cả tỷ muội đã có thể sớm đi ra." Thần Uy lạnh lùng nói ra.

"Tỷ!" Thần Y nũng nịu.

Vương Thuần cười khỏ, cái này có thể trách hấn hay sao?

"Huynh đệ, phúc họa đi cùng a." Trần Phong vỗ vỗ bả vai của hấn, tràn ngập ý tứ cười trên nỗi đau của người khác.

Chiến đấu đã kết thúc, mặc dù trong quá trình chiến đấu tràn ngập biến số, thế nhưng kết quả lại khá tốt. Trần Phong nhìn chung quanh, toàn bộ hang đá đã sụp đổ, bão cát bay đầy trời, mặt đất bừa bộn, đá vụn khắp nơi, còn có một đồng vỏ trứng bừa bộn...

Chờ một chút, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, một đồng vỏ trứng bừa bộn? Hấn đi qua xem xét, cái này không phải là quả trứng rắn mà Thần Y đã dùng để dụ dỗ Huyền Xà thủ lĩnh đến hay sao? Hấn nhớ kỹ cái đồ chơi này vô cùng cứng rắn, căn bản là không có khả năng đánh vỡ!

"Ồ, thứ này làm sao lại vỡ ra vậy?" Thần Y cũng chú ý tới chuyện này.

"Không phải là bị đánh vỡ." Thần Uy cầm một cái mảnh vỡ lên, dùng thanh đao gầy chém xuống, cái mảnh vỡ kia thế mà bình yên vô sự, nói: "Thứ này vô cùng cứng rắn, chỉ sợ không phải là trứng của Huyền Xà bình thường!"

"Loại vỡ tan này, càng giống như là tự nhiên nứt ra hơn." Sắc mặt của mọi người khế biến.

Tự nhiên nứt ra? Nói một cách khác, trong này có thể có một con Huyền Xà càng cường đại hơn? ! Dù cho chỉ là con non!

"Lập tức rời đi." Vương Thuần quả quyết nói ra.

Thần Uy có lực lượng như thế nào? Hiện tại thế mà ngay cả mảnh vỡ của một quả trứng cũng không thể chém đứt! Quả trứng rắn không biết tên này, rất có thể là đã biến dị, thậm chí là càng cường đại hơn! Hoặc nói là, nó vừa ra đời, đã biến thành vương giả của cái phiên khu vực này!

"Đi mau." Vương Thuần cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, nói: "Nếu thật sự là Xà vương sinh ra, nơi này sẽ bị rất nhiều Huyền Xà vây quanh, thực lực chúng ta của mạnh hơn nữa thì cũng chỉ có một con đường chết!"

"Đi." Trong nháy mắt Trần Phong cũng hiểu ra được, ở nơi này có bao nhiêu Huyền Xà? Không có người nào biết rõ!

Bọn hãn bình thường chỉ trông thấy vài con Huyền Xà, có lẽ là bởi vì đám Huyền Xà này lười đi ra, nhưng một khi hết thấy Huyền Xà đi ra, bọn hãn căn bản sẽ không có khả năng còn sống đi ra bên ngoài!

Mấy người nhanh chóng rời đi, đương nhiên, trước khi đi, Trần Phong cũng không có quên tiện tay cầm đồng vỏ trứng này theo, đây chính là bảo bối!

Tạ Khang Trung xuất hiện

Bão cát vẫn như cũ vùn vù trên bầu trời, cho dù bão cát bây giờ không hiểu sao lại trở nên mạnh mẽ hơn, thế nhưng không bị ai đuổi giết nữa, bước chân của mọi người không khỏi trở nên nhẹ nhõm hơn.

Chỉ có chút quý dị đó là, trên đường trở về, bọn hắn không gặp được một con Huyền Xà nào! Ngay cả một con đều không có! Toàn bộ kẻ núi hoang vu, Huyền Xà tựa hồ đã biến mất. Mấy người Trần Phong thuận buồm xuôi gió, từ hang đá trở về, đến lối vào kẻ núi, thế mà thật sự không gặp được một con Huyền Xà nào!

"Xem ra ta đoán không sai." Vương Thuần thấp giọng nói: "Toàn bộ Huyền Xà đều đã tập trung về phía cái hang đá kia, nếu như không phải chúng ta chạy nhanh, đoán chừng đã bị vây công."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, nhìn về phía sau.

Xà vương sao? Hay là chỉ là một con Huyền Xà biến dị? Sinh vật này đã xuất hiện, xem ra nơi này đã biến thành một nơi cực kỳ nguy hiểm.

"Đi thôi." Trần Phong nói ra.

Mấy người nhanh chóng rời đi, cho dù bọn hắn đã rời khỏi kẻ núi hoang vu, thế nhưng vẫn không buông lỏng cảnh giác, đi qua con đường mười cây số này, đi đến doanh địa của Hiệp hội chế tác Gen, mới xem như là an toàn chân chính.

Chỉ là, mới đi được khoảng 5 cây số.

"Chờ một chút." Thần Y bỗng nhiên ngăn đám người lại, dè dặt nhìn về phía trước, nói: "Ở nơi đó, có người!" Trái tim của mọi người nảy mạnh một cái.

"Lên!" Thanh đao gãy trong tay của Thần Uy xuất hiện một ngọn lửa.

Cách đó không xa, ở đằng sau một tảng đá nào đó, có một thân ảnh đơn độc đi ra.

"Thú vị, thế mà lại bị phát hiện sao?" Thanh âm quen thuộc truyền đến, người kia ngẩng đầu lên, lộ ra một khuôn mặt tràn ngập vết sẹo, nói: "Đã lâu không gặp, học sinh đáng yêu của ta."

"Tạ Khang Trung!" Con người của Trần Phong đột nhiên co rụt lại, không sai! Là Tạ Khang Trung! Hắn chẳng thể nghĩ tới, tại sao người xuất hiện ở đây, thế mà lại là giáo viên chủ nhiệm của hắn, Tạ Khang Trung đã từng vứt bỏ học sinh của mình ở núi Long Thê để bỏ trốn một mình! Hắn, thế mà vẫn còn sống!

Kim Thành, tại Vương gia, có vô số người đang tỏ ra vẻ nghiêm túc, các trưởng bối của Vương gia đang chờ đợi ở xung quanh, ở chính giữa, Vương Việt quỳ hai đầu gối xuống đất, vẻ mặt tràn ngập sự nghiêm nghị, có một lão già đứng ở phía trước hắn, mang theo ý cười nhàn nhạt trên khuôn mặt.

"Không tệ."

Lão giả khẽ gật đầu, nói: "Thiên tư của ngươi không tệ, gen năng lực cũng được, có tư cách tiếp nhận sự điểm hóa của ta."

Dứt lời, ông ta nâng ngón trỏ lên, điểm lên cái trán của Vương Việt.

"Ngưng!" Dưới một điểm này, hào quang tỏa ra.

"Ong —— " Ở vị trí mi tâm của Vương Việt, một chùm hào quang trong nháy mắt tỏa ra, giống như một đóa hoa mai màu trắng, không ngừng xoay tròn, lực lượng đáng sợ đang không ngừng lấp lánh.

"Oanh!" Vô tận hào quang nổ tung.

Vương Việt cảm giác được tinh thần của mình trở nên tươi sáng, trong đầu óc trở nên rõ ràng trước đó chưa từng có, có một cỗ lực lượng cường đại đang trợ giúp hắn không ngừng khuếch trương. Tinh thần lực, đang điên cuồng tăng trưởng!

Rất lâu, sau khi hào quang biến mất, chung quanh mới khôi phục lại như bình thường, Vương Việt mở to mắt, bên trong ánh mắt nhiều hơn một tia uy nghiêm.

"Đa tạ tiền bối." Vương Việt cảm kích nói.

Vương gia hao phí nhiều tài nguyên để mời đến vị đại sư này, khiến cho hắn nhận được tiềm lực cùng với tương lai càng lớn hơn, từ khi bắt đầu dung hợp cái gen kia xong, hắn liền nhất phi trùng thiên!

Thời đại này ——trong tương nhất định sẽ có một chỗ cho Vương Việt cắm dùi!

"Tiền bối, xin mời." Các trưởng bối Vương gia mời vị đại sư này ngồi xuống, nói chuyện chính sự, còn Vương Việt cùng với phụ thân thì đi đến một gian phòng khác nói chuyện.

"Con vẫn còn đang phái người theo dõi Vương Thuần sao?" Về mặt của Vương Thiên Hào trở nên nghiêm nghị.

"Ừm." Vương Việt gật gật đầu, nói: "Người mà Vương gia chọn lúc trước chính là hắn, chỉ cần hắn còn sống, bọn họ sẽ không toàn tâm toàn ý đối với con, bọn hắn lúc này có vẻ rất coi trọng con, nhưng nếu về sau con phế, bọn họ có thể hay không sẽ tiếp tục ủng hộ Vương Thuần?"

"Ha ha, chỉ có khi hắn chết, những lão già Vương gia kia mới có thể tuyệt vọng, bọn hắn mới biết được, lựa chọn duy nhất của bọn hắn, chỉ có thể là con! Có thể mang theo Vương gia xông ra khỏi Kim Thành, phát triển càng lớn mạnh hơn, cũng chỉ có thể là con!" Vương Việt phát ra âm thanh lạnh lùng nói.

"Loại sự tình này, về sau bớt làm lại." Vương Thiên Hào nguýt hắn một cái, nói: "Tiềm lực cùng với tương lai của con bây giờ, hắn là tầm nhìn sẽ cao lên mới đúng, loại địa phương Kim Thành này, đã không còn ai có tư cách để cho con quan tâm. Con bây giờ, chỉ cần chuyên tâm tu luyện, trở nên càng mạnh! Đi khiêu chiến những cường giả chân chính ở trên cái thế giới này!"

"Con, phải nhìn lên trên cao, không cần phải quan tâm đến những người mà nhất định sẽ bị con giẫm ở dưới chân nữa. Về phần những người Vương Thuần và Trần Phong này..." Vương Thiên Hào cười lạnh, nói: "Cứ giao cho cha là được."

Hắn biết, đứa con trai này của mình cái gì cũng tốt, nhưng tầm mắt lại quá nhỏ! Không giải quyết được Vương Thuần, nó sẽ ăn ngủ không yên, còn có cái tên Trần Phong kia...

"Mau chóng đột phá tới cấp D, hiểu chưa?" Vương Thiên Hào trầm giọng nói.

"Hiểu rõ." Vương Việt gật đầu, hắn tin tưởng, chuyện này, phụ thân sẽ giúp mình giải quyết tốt đẹp. Trần Phong sao...ha ha, nguyên bản còn muốn tự mình đánh bại hắn, đáng tiếc, từ lúc bắt đầu dung hợp cái gen kia, hắn liền biết, Trần Phong đã không còn tư cách trở thành đối thủ của hắn! Vương Việt hắn, nhất định sẽ nhất phi trùng thiên!

Cười lạnh một tiếng, Vương Việt đi về phía phòng huấn luyện, Vương gia đã sớm vì hắn chuẩn bị kỹ càng hết thảy, hết thảy mọi chuyện chung quanh đều không có quan hệ gì với hắn, bây giờ việc mà hắn cần làm, chính là nhanh chóng biến tiềm lực của mình thành thực lực, trở thành một cường giả chân chính!

"Cấp D, ta tới đây!" Vương Việt tràn ngập sự chờ mong.

Mà lúc này, ở trong nơi hoang dã, mấy người Trần Phong cảnh giác nhìn Tạ Khang Trung đột nhiên xuất hiện này, tên gia hỏa lúc trước đã chạy trốn chết này, lúc này lại đột nhiên xuất hiện...

"Người tới nơi này làm cái gì?" Trần Phong phát ra âm thanh lạnh lùng nói.

"Giết người!" Tạ Khang Trung lạnh nhạt nói ra.

"Vương gia phái người tới?" Vương Thuần cười lạnh hỏi.

"Ta bây giờ bị truy nã, bọn hắn đã cho ta một công việc rất tốt." Tạ Khang Trung lộ ra vẻ mặt dữ tợn, sờ lấy những vết sẹo ở trên mặt mình, cười nói:

"Ha ha, mặc dù trốn thoát khỏi núi Long Thệ không dễ dàng, thế nhưng, ta vẫn còn sống sót!"

"Hai người các người, đều phải chết!" Tạ Khang Trung tản ra sát ý lạnh liệt.

Đều phải chết? Vương Thuần cùng với Trần Phong đều vô ý nhìn qua đôi phương một chút, quả nhiên lại là Vương gia!

"Nhà các người sao lại loạn như vậy?" Trần Phong hỏi thăm Vương Thuần.

"Người nhìn nhiều sẽ thấy quen." Vương Thuần cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Cái gì mà công ty lớn, tổng giám đốc của xí nghiệp lớn, người thừa kế của đại gia tộc, chỉ cần là vị trí có tài nguyên, đều sẽ có vô số người chém giết cùng với tranh đoạt, đây chính là hiện thực tàn khốc.

Sức mạnh của cấp D

"Tạ Khang Trung, gen chiến sĩ cấp D." Trần Phong thấp giọng nói ra: "Một loại gen năng lực là rồng lửa, hai cái năng lực còn lại là cái gì thì ta không biết."

"Cấp D sao..." Vương Thuần có một chút lo lắng.

"Oanh!" Một đám lửa bốc lên, trong tay của Tạ Khang Trung, có một đám lửa đang vận sức chờ phát động, theo ngón tay hắn vung vẩy, hóa thành một đầu rồng lửa to lớn hướng về phía bọn hắn đánh tới!

"Chém!" Thần Uy ra tay, thanh đao gãy trong tay mạnh mẽ chém xuống!

"Oanh!" Nhất đao lưỡng đoạn.

Ngọn lửa bị Thần Uy chém ra làm hai nửa, nhưng mà, sau khi bị thanh đao gãy chém ra làm đôi, con rồng lửa lại nhập lại với nhau như ban đầu, thế mà lại không bị ảnh hưởng một chút nào! Đây chính là uy năng của rồng lửa cấp D!

"Cẩn thận." Sắc mặt của Vương Thuần biến hóa.

"Rồng lửa sao?" Tròng mắt của Trần Phong hơi híp lại.

"Oanh!" Đao gió đủ mọi màu sắc liên tiếp bộc phát, một mạch đâm vào bên trong con rồng lửa, vàng sáng nổ tung, đủ loại năng lượng bộc phát, cứ thế mà đem con rồng lửa đánh tan.

"Xoẹt —— " Nhiệt độ nóng bỏng quét qua bên cạnh hai người Trần Phong.

Quá hiểm! Vương Thuần lau lau mồ hôi trên cái trán, cấp D, quả nhiên là không giống như bình thường.

"Thế mà lại có thể ngăn cản được?" Tạ Khang Trung cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

Trần Phong có thực lực gì, hắn biết rất rõ, liền xem như là cấp E, cũng bất quá là vừa vặn bước vào, thế nhưng không nghĩ tới, Trần Phong hiện tại thế mà lại có thể ngăn cản được công kích của hắn!

"Lúc trước mình nhìn nhầm rồi sao?" Tạ Khang Trung cảm thấy kinh ngạc.

Mà đúng lúc vào lúc này.

"Thần Uy!" Vương Thuần quát to một tiếng, nói: "Mau chủ động công kích!"

"Được." Thần Uy quả quyết ra tay.

Thực lực của Tạ Khang Trung quá mạnh, tuyệt đối không thể để cho hắn có quá nhiều cơ hội ra tay.

Thiên Huyền đao gió! Trần Phong bộc phát trong nháy mắt.

"Oanh!" Liên tiếp đao gió vào thời khắc này bộc phát, Trần Phong dùng phương thức đối đãi với huyết ảnh lúc trước, cứ thế mà dùng một lượng lớn đao gió, đem Tạ Khang Trung cố định tại nguyên chỗ!

Hai mươi đạo! Bốn mươi đạo! Một đạo so một đạo càng thêm hung mãnh, nước, đất cát, dịch nhờn toàn bộ bộc phát.

"Chít chít!" Thân thể của Tạ Khang Trung trở nên chậm chạp.

"Vô hạn trăm!" Thần Uy vung vẩy thanh đao gãy.

Xoạt! Bên trên thanh đao gãy, ngọn lửa liên tục chém xuống, vô hạn đao ý, vào thời điểm này bộc phát, tràn ngập sát ý hướng về phía Tạ Khang Trung chém tới.

"Oanh!" Ngọn lửa kinh khủng nổ tung.

Chiêu vô hạn trăm của Thần Uy, toàn bộ gần như rơi vào trên người của Tạ Khang Trung.

Trúng rồi sao? Trần Phong nhin không được nhìn chăm chăm.

Ngọn lửa dần dần biến mất, vào thời điểm Trần Phong có thể nhìn thấy được tình huống ở bên trong, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Tạ Khang Trung, thế mà lại bình yên vô sự, không chỉ có như thế, quanh người hắn được bao trùm bởi một tầng lân giáp màu vàng đất, tự động ngăn trở hết thủy công kích của Trần Phong, thậm chí là công kích của Thần Uy!

"Thạch lân?" Tâm thần của Trần Phong kinh hoàng, lại có thể là loại năng lực này!

Thạch lân, một loại năng lực phòng ngự hóa đá, phi thường cường đại, dùng thực lực của Tạ Khang Trung bây giờ mà thi triển, công kích dưới cấp D căn bản sẽ vô hiệu!

Nói một cách khác —mặc kệ ngươi có bao nhiêu người! Mặc kệ ngươi có bao nhiêu công kích! Chỉ cần uy lực của đòn công kích không đến cấp D, thì căn bản là vô hiệu, dùng một loại phương thức giảng giải thông tục dễ hiểu mà nói, đó là một cái mai rùa không thể phá vỡ!

Loại năng lực này cũng không mạnh, đối mặt cùng với những đối thủ cùng cấp thì không có bao nhiêu tác dụng, thế nhưng khi đối mặt với đối thủ yếu hơn mình, thì chính là một loại tồn tại giống như lỗ thủng!

"Thật là thoải mái!" Tạ Khang Trung gần như rên rỉ nói ra.

"Vù —— " Ngọn lửa tản mát chung quanh bỗng nhiên phiêu khởi, ngọn lửa do Thần Uy phóng xuất ra, thế mà lại bị hấp thu, dung nhập vào bên trong cơ thể, bổ sung năng lượng cho hắn!

"Đây là..." Sắc mặt của Trần Phong biến hóa.

"Hấp thu hỏa diễm! Ngươi thế mà lại dung hợp loại gen này!" Vương Thuần cảm thấy khó coi nói ra.

Bởi vì nguyên nhân năng lực hệ hỏa rất được hoan nghênh, cho nên năng lực kháng hỏa cũng rất được ưa chuộng.

Hấp thu hỏa diễm, chính là một loại năng lực kháng hỏa. Nó là một loại gen năng lực có tính phòng ngự, tác dụng của nó chỉ có một điểm —— đó là có

thể hấp thu ngọn lửa! Cho dù chỉ có thể hấp thu được một bộ phận ngọn lửa, cũng không thể toàn hấp thu hoặc là miễn dịch, thế nhưng hết thảy gen năng lực loại hình hoả diễm, ở trước mặt loại gen này đều sẽ bị giảm bớt uy lực đi rất nhiều!

Thế nhưng...Trần Phong bỗng nhiên nhìn về phía khuôn mặt của Tạ Khang Trung, khó trách vì sao hắn thân là một chiến sĩ cấp D, ở núi Long Thệ lại trở nên thê thảm như vậy, tinh huyết Hải Long áp ủ trong nước biển, đối với năng lực của hắn quả thực là khắc chế bẩm sinh.

Năng lực thứ nhất, rồng lửa! Năng lực thứ hai, thạch lân! Năng lực thứ ba, hấp thu hoả diễm.

Quả thật, loại hệ thống gen này sẽ không làm tiêu tốn quá nhiều tài nguyên, là một gen chiến sĩ bình thường nhất, là các loại năng lực thông dụng nhất! Thế nhưng hết lần này tới lần khác, hắn lại vừa vặn khắc chế được Vương Thuần!

Trần Phong nhìn thấy ngọn lửa đang thiêu đốt trên thanh đao gãy của Thần Uy, lần này, phiền phức rồi.

"Oanh!" Thần Uy lại chém xuống một chiêu.

Trên khuôn mặt của Tạ Khang Trung lộ ra thần sắc sắc khoái.

Vô hiệu! Hết thảy công kích của Thần Uy, đối với hắn đều vô hiệu!

"Chỉ có những thứ này thôi sao?" Tạ Khang Trung lộ ra vẻ mặt dữ tợn, nói: "Vậy thì các ngươi có thể đi chết đi."

"Hừ!" Thần Uy cười lạnh, nói: "Công kích của ta mặc dù vô hiệu đối với ngươi, thế nhưng năng lực rồng lửa của ngươi cũng chưa chắc đã có thể phát huy ra bao nhiêu tác dụng."

"Thật sao?" Tạ Khang Trung cười lạnh.

"Ong —— " Tay phải được che kín bởi đất đá màu vàng, phóng thích ra một ngọn lửa.

Vào thời điểm ngọn lửa bốc cháy trên đất đá, sự tỉnh kinh người phát sinh, mỗi một hòn đá đều lấy một tốc độ cực nhanh biến thành màu đỏ tươi, ngọn lửa nóng bỏng bắt đầu sôi trào, trên tay phải của Tạ Khang Trung, các hòn đá bắt đầu chảy ra, từng đoàn dung nham nóng hổi, bắt đầu lăn lộn ở trên bầu trời.

Không khí, trở nên nóng bỏng và vặn vẹo.

"Oanh!" Tạ Khang Trung đánh xuống một quyền, dung nham trong nháy mắt bùng nổ, bắn thẳng về hướng Thần Uy.

"Chém!" Thần Uy một lần nữa bùng nổ công kích.

Thanh đao gãy cùng với dung nham va chạm ở trên bầu trời.

"Oanh!" Một đao chém xuống, dung nham nổ tung.

"Oanh!" Thần Uy thu đao về phòng ngự, nhưng y nguyên vẫn bị đánh bay ra ngoài, lui về phía sau mấy chục bước, phun ra một ngụm máu tươi, lúc này mới có thể ổn định lại thân thể, cánh tay nắm thanh đao gãy...đang run rẩy.

Bởi vì bị giới hạn bởi thực lực của Vương Thuần, sức mạnh mà nàng có thể phát huy ra thực sự là quá ít! Uy lực của chiến sĩ Cấp D quả thực là quá mạnh, lấy lực lượng cấp E đỉnh phong của nàng, có thể ngăn trở được một đòn bí kỹ dung hợp 2 tinh, là gần như đã đến cực hạn.

Bí kỹ dung hợp 3 tinh

"Người kế tiếp, chính là ngươi." Tạ Khang Trung nhìn về phía Trần Phong nói.

"Oanh!" Bí kỹ dung hợp 2 tinh, dung nham một lần nữa bùng nổ.

Ngọn lửa kia cùng với đá tảng dung hợp thành một đoàn dung nham nóng hôi hôi, phá không bay đi, đánh thẳng về phía Trần Phong, giống như là thiên thạch ở bên trong tận thế!

"Xì xì... —— " Không khí truyền đến âm thanh gào thét, đoàn dung nham lần này, so với lần trước còn muốn lớn hơn.

"Chết đi." Tạ Khang Trung hét lên một tiếng.

"Oanh!" Đoàn dung nham bỗng nhiên gia tốc.

Đoàn dung nham do bí kỹ dung hợp 2 tinh cấp D thi triển ra này, một lần nữa toàn diện bùng nổ!

Trần Phong lẳng lặng nhìn cảnh này.

"Hô —— " Hắn hít vào một hơi thật sâu, quả nhiên, đến một bước này, lực lượng của Tạ Khang Trung còn mạnh mẽ hơn Bổng Dáng quá nhiều, sử dụng thủ đoạn bình thường đối với hắn đã vô hiệu, đoàn dung nham này, cũng là một loại công kích thuần túy nhất!

Muốn chiến thắng được hắn, chỉ có thể dùng cứng đối cứng! Như vậy —— thì tới đi! Ánh mắt của Trần Phong bắn ra hàn quang. Hắn cũng muốn nhìn một chút, bây giờ mình đã cường đại tới cỡ nào, năng lực Thiên Huyền toàn diện bùng nổ, đến cùng sẽ có thể phát huy ra được uy lực như thế nào!

"Ong —— " Trần Phong đưa tay, Quầng sáng may mắn, mở ra!

Thiên Huyền đao gió, một lần nữa bùng nổ.

Mà lần này, không chỉ có vền vện đao gió vô hạn, mà đây là lần thứ nhất Trần Phong đem giá trị may mắn, vận dụng lên bên trên năng lực Thiên Huyền, lần này, hắn đã thôi động đồng thời đao gió và Thiên Huyền!

Xoạt! Giá trị may mắn trong cơ thể điên cuồng hạ xuống.

1 điểm...2 điểm...3 điểm...

Cùng lúc đó, Trần Phong cảm giác được trong cơ thể một cỗ lực lượng kỳ diệu đang lay động, vô hạn đao gió trong tay, trong nháy mắt này toát ra uy năng kinh người!

Thật sự không có vấn đề hay sao? Trần Phong cũng không có rõ ràng, thực lực của Tạ Khang Trung quá mạnh, ít nhất là đối với hắn mà nói chính là như thế. Cấp D, đại biểu cho lực công kích thấp nhất cũng có 1000 đơn vị, Tạ Khang Trung thi triển bí kỹ dung hợp 2 tinh, chắc chắn là thực lực sẽ càng mạnh hơn!

Mà Trần Phong thì sao? Tinh thần lực vền vện chỉ có 200 điểm, đao gió cũng không thể tăng cường lực công kích, công kích bình thường, cũng chỉ có 200 đơn vị!

Hắn bây giờ y vào, chỉ có năng lực Thiên Huyền! Quảng sáng may mắn mở ra toàn diện uy lực của năng lực Thiên Huyền sẽ tạo thành đòn công kích mạnh bao nhiêu? Hắn cũng không biết.

"Hưu!" Đao gió bùng nổ, một đạo đao gió màu xanh thăm thẳm trong nháy mắt bắn ra, đó là một đoàn sương mù màu lam, không, nói chuẩn xác hơn, đó là một đoàn băng vụ kỳ quái, nó mang theo hàn khí kinh người, phóng tới đoàn dung nham.

"Xì... —— " Một âm thanh kỳ quái vang lên.

Đoàn dung nham trên không trung, thế mà nhỏ đi một phần.

"Hưu!" "Hưu!" Lại là từng đạo đao gió bắn tới, bảy tám đạo băng vụ đem đoàn dung nham bao trùm, lần lượt va chạm, cứ như thế mà đem nhiệt độ trên đoàn dung nham dập tắt, biến nó thành một khối băng.

Không sai! Đoàn dung nham mới vừa rồi còn đang sôi trào kia, thế mà đã hoàn toàn biến thành một khối băng.

"Hưu!" Lại là một đạo đao gió, đem cái khối băng này triệt để đánh nát.

Ầm! Vô số vụn băng tán ra trên bầu trời, đoàn dung nham đã triệt để bị ngăn cản!

"Làm sao có thể? !" Tạ Khang Trung đột nhiên trợn to con mắt.

Đây chính là đoàn dung nham mang theo uy lực cấp D, làm sao có thể bị một tên cấp E như Trần Phong ngăn cản? Nhưng mà, hắn còn chưa kịp rung động, đã nhìn thấy hai mươi đạo băng vụ đánh về phía mình, sắc mặt lập tức đại biến, không kịp ngưng tụ ra dung nham nữa, chỉ có thể ném tới từng con rồng lửa.

"Oanh!" "Oanh!" Từng tiếng nổ mạnh vang lên.

Rồng lửa va chạm cùng với băng vụ, sương trắng trong không khí bốc lên, giống như là tiên cảnh.

Vương Thuần một mặt ngốc trệ, Băng? Cái này lại là cái năng lực quý quái gì thế?

Nhưng mà khi nhìn thấy mấy con rồng lửa đang va chạm cùng với băng vụ, hắn thế mà lại muốn cười to, bởi vì tình cảnh này nhìn rất giống như là một đồng lửa đang quyết đấu cùng với bình chữa cháy. Còn có cái gì khôi hài hơn cái này hay sao?

"Xi xì... !" Sương trắng rót cục biến mất, đao gió băng vụ của Trần Phong vào thời điểm này đã dừng lại.

Trần Phong tính toán một chút, một giây đồng hồ đại khái tiêu hao 5 điểm giá trị may mắn, trong đó, vô hạn đao gió tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn, một mình năng lực Thiên Huyền đã tiêu hao đến 4 điểm giá trị may mắn.

"Có thể khắc chế các năng lực khác." Trong lòng của Trần Phong mừng như điên.

Hạch tâm của đoàn dung nham là cái gì? Chính là nhiệt độ nóng bỏng! Khi nhiệt độ của dung nham bị hạ xuống, uy lực của dung nham cũng sẽ bị hạ xuống, đây cũng là lý do mà vì sao Trần Phong chỉ cần phóng ra mấy đạo đao gió băng vụ ra là có thể đánh nát được đoàn dung nham!

Mà ở dưới tình huống mở ra Quần sáng may mắn...vô luận là người có năng lực như thế nào, Thiên Huyền cũng sẽ tự mình tìm kiếm trong mấy vạn đoạn gen của Gen Huyền Xà, tìm kiếm ra một loại năng lực vừa vặn có thể khắc chế được!

Khắc chế năng lực! Dưới loại tình huống này, đao gió Thiên Huyền liền có thể bộc phát ra uy năng càng thêm kinh người!

Nguyên lai...đây mới chính là lực lượng chân chính của Thiên Huyền! Trần Phong cảm thấy kích động.

Mà vừa lúc này, sương trắng đã dần dần biến mất, thân ảnh của Tạ Khang Trung chậm rãi xuất hiện, trên khuôn mặt, rõ ràng nhiều hơn một đạo vết thương, đó là do đao đao gió băng vụ cuối cùng gây nên.

"Rất tốt." Tạ Khang Trung sờ sờ vết sẹo trên mặt, cười gằn nói: "Nghĩ không ra là sẽ bị học sinh của mình đả thương, ha ha, thú vị, các người đang khiêu chiến với sự chịu đựng cuối cùng của ta."

Trần Phong hơi híп tròng nắt lại, tên gia hỏa này vẫn còn lá bài tẩy khác hay sao?

Tạ Khang Trung chỉ có ba loại gen! Trần Phong suy đoán, chí ít thì hắn sẽ có hai bí kỹ dung hợp 2 tinh, thế nhưng bí kỹ dung hợp 3 tinh thì sao? Hắn cũng không biết là ba loại gen năng lực này có thể hay không kết hợp thành dung hợp bí kỹ 3 tinh! Cho dù là có, Tạ Khang Trung có thể mua được hay sao?

"Người biết ta vì cái gì lại dung hợp năng lực hấp thu hỏa diễm hay không?" Tạ Khang Trung bỗng nhiên mở miệng, nói: "Bởi vì hấp thu hỏa diễm, năng lực rồng lửa, năng lực hóa đá, người có được ba loại gen năng lực này, có thể hình thành một cái bí kỹ dung hợp 3 tinh."

Trái tim của Trần Phong nảy một cái.

"Thế nhưng...ta lại mua không nổi." Tạ Khang Trung tự lẩm bẩm, nói: "Ta đã quá lâu không thể tăng thực lực lên, chính là vì cái bí kỹ dung hợp 3 tinh này, thế nhưng lần hành động ở núi Long Thệ, đã hủy đi hết thầy của ta. Nhưng mà không có quan hệ, bởi vì vào một đoạn thời gian trước, đã có người đem nó đưa cho ta, mà yêu cầu chính là giết chết hai người các ngươi!"

Xoạt! Sắc mặt của Trần Phong cùng với Vương Thuần đại biến.

Vương Việt! Quả nhiên là hắn!

Đáng chết, sắc mặt của Trần Phong có chút khó coi, Thiên Huyền đao gió rất mạnh! Thế nhưng mà mạnh hơn nữa cũng phải có cực hạn, thực lực bản thân của hắn vẫn quá yếu, thật sự có thể đánh bại được một Tạ Khang Trung có bí kỹ dung hợp 3 tinh hay sao?

Dung nham cự nhân

Hắn không biết.

"Cạch!" Thân thể của Tạ Khang Trung truyền đến tiếng nổ lốp bốp.

"Xoẹt!" Từng luồng từng luồng lửa ở trong cơ thể của hắn bắn ra, giống như là một cái ấm nấu nước, không thể đè nén được hơi nước, từ các lỗ thủng trên thân thể của Tạ Khang không ngừng phun ra.

Mũi...Lỗ tai...Miệng...

"Xoẹt!" Nhiệt độ nóng bỏng bốc lên.

"Đây là năng lực quái quỷ gì thế?" Tâm Thần của Trần Phong kinh hoàng, lôi kéo mấy người Vương Thuần vội vàng lui lại.

"Oanh!" "Oanh!" Lực lượng vô cùng vô tận bốc lên, thân thể của Tạ Khang Trung hóa đá toàn diện, không ngừng biến lớn, chiều cao tăng lên tới ba mét, mà ngay sau đó, đá tảng và lửa dung hợp với nhau, biến thành từng đoàn dung nham nóng hôi, bao bọc lại thân thể của hắn.

"Đây là..." Mấy người Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, bởi vì vào cái thời điểm này, gần như không thể nhìn thấy hình dáng của Tạ Khang Trung nữa, lúc thân thể của hắn hiện ra trước mặt của mọi người, rõ ràng là một con quái vật cao ba mét! Một con quái vật đáng sợ được hình thành từ dung nham nóng bỏng!

Dung nham cự nhân! Trần Phong bỗng nhiên nhớ tới cái tên bí kỹ dung hợp 3 tinh trong truyền thuyết này, đây là một loại bí kỹ yêu cầu ba loại gen năng lực hấp thu hỏa diễm, rồng lửa và thạch lân, hình thành nên một bí kỹ dung hợp 3 tinh cường đại, thế nhưng vào thời điểm ban đầu, nó vốn vụn chỉ là một loại bí kỹ dung hợp 2 tinh, đến nỗi ——còn là một loại bí kỹ bị nghiêm cấm!

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì khi thi triển nó, chỉ cần gen năng lực rồng lửa và thạch lân cùng với tinh thần lực đầy đủ là được, với điều kiện như vậy, chỉ cần đạt tới cấp E là có thể biến thành dung nham cự nhân, thi triển ra uy năng kinh người, đủ để cho gen chiến sĩ cấp E nhẹ nhõm vượt cấp khiêu chiến, tuôn ra lực lượng kinh người! Thế nhưng, những người học tập chiêu này, đều sẽ nhanh chóng tử vong trong một khoảng thời gian ngắn!

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì sau khi sử dụng chiêu này thân thể sẽ bị tổn thương! Dung nham không chỉ tạo thành thương tổn đối với người khác, mà còn tạo thành sự tổn thương cho thân thể!

Cho nên, về sau loại bí kỹ này liền bị đưa vào danh sách cấm, thẳng đến khi có người đem nó cải tạo thành bí kỹ dung hợp 3 tinh, phối hợp với năng lực hấp thu hỏa diễm, đem thương tổn gây ra cho thân thể triệt tiêu, mới một lần nữa được xuất hiện.

Cho dù độ khó học tập được đề thăng, nhưng mà bởi vì bản thân chiến sĩ Cấp D có thực lực cường đại, sau khi biến thành Dung nham cự nhân còn cường đại hơn gấp bội! Mà bây giờ Tạ Khang Trung lại đang thi triển chiêu này...

"Rồng —— " Một tiếng gào thét phát ra, quanh người của Tạ Khang Trung có một ngọn lửa đang thiêu đốt hùng hực.

"Dung nham có mạnh hơn, thì cũng chỉ là dung nham!" Trần Phong cắn răng nói.

Đao gió băng vụ! Trần Phong không có một chút do dự nào phóng thích đao gió.

"Hưu!" "Hưu!" Từng đạo đao gió màu băng lam bắn ra.

Ầm! Ầm! Một chuỗi đao gió băng vụ đánh lên Dung nham cự nhân phát ra tiếng nổ mạnh, một phần nhỏ dung nham xuất hiện hiện tượng bị đóng băng, nhưng mà chỉ vền vẹn trong nháy mắt, ngọn lửa một lần nữa bốc lên, dung nham liền sôi sùng sục. Bởi vì những dòng dung nham đang liên tục lưu chuyển kia, khiến cho những nơi bị đóng băng nhanh chóng bị hòa tan!

Đạo gió Băng vụ, không có tác dụng! Trừ phi Trần Phong có thể trong nháy mắt đóng băng toàn bộ thân thể của Dung nham cự nhân thì mới được!

"Vậy thì thử một lần xem." Trần Phong nhìn giá trị may mắn còn thừa trong cơ thể, vẫn còn đủ xài.

"Oanh!" Một lượng lớn đạo gió băng vụ trong nháy mắt bắn ra.

Nhưng mà —— đạo gió băng vụ vừa mới bắn ra được nửa đường, Tạ Khang Trung đã rít lên một tiếng, trong tay bắn ra một con rồng lửa, nhẹ nhõm triệt tiêu đạo gió băng vụ của Trần Phong.

Trần Phong lúc này mới ý thức được là chuyện này có vẻ không ổn.

Dung nham cự quái...không phải là một đoàn dung nham chỉ biết lao về phía trước nữa! Tạ Khang Trung có khả năng nhẹ nhõm phóng ra rồng lửa để triệt tiêu đạo gió băng vụ.

Hiện tại trước mắt của Trần Phong, là một Dung nham cự nhân biết di động! Thậm chí còn có khả năng phóng thích ra năng lực rồng lửa, một con quái vật to lớn có năng lực phản kích mạnh mẽ!

Làm sao bây giờ? Trần Phong cảm thấy bối rối.

Tạ Khang Trung quá mạnh! Hắn vốn đã là chiến sĩ cấp D, sau khi biến thành Dung nham cự nhân, lại càng đạt đến một cấp độ không thể tưởng tượng! Trần Phong suy đoán, chủ thuộc tính trong thân thể của hắn bây giờ phải đạt đến 2000 điểm!

Mà Trần Phong thì sao? Chỉ có 200! Trận chiến đấu này căn bản không phải là cùng một cấp bậc!

Thần Uy? Trần Phong nhìn qua cô gái có sắc mặt tái nhợt bên cạnh, chỉ có thể lắc đầu, Vương Thuần cũng giống như hắn, đều vừa mới bước vào cấp E, Thần Uy có mạnh hơn nữa, cũng vô pháp vượt khỏi cấp E.

Tình huống này ——Tựa hồ là một tử cục!

"Đáng chết." Sắc mặt của Vương Thuần trở nên khó coi, nói: "Nếu như cho ta thêm thời gian, chỉ là một chiến sĩ Cấp D..."

Vương Thuần đồng dạng cũng không cam tâm! Nếu trong những người cùng cấp thì hắn cũng rất mạnh, đủ để cho hắn cảm thấy kiêu ngạo! Thế nhưng mà đối thủ lần này, lại có thể là một vị gen chiến sĩ Cấp D nắm giữ bí kỹ dung hợp 3 tinh? Chuyện này đã vượt quá phạm vi chịu đựng của hắn!

Cho dù có sức chiến đấu vượt cấp...cũng vô pháp có thể vượt qua!

"Phải chết ở đây hay sao?" Vương Thuần cười khò một tiếng.

Mà Trần Phong, thì đang tiến hành một lần thử nghiệm cuối cùng.

Thiên Huyền đao gió!

"Hưu!" Đao gió trong cơ thể của hắn đã bắn ra, nếu như có khả năng, cho dù là tỷ lệ một phần ngàn tỉ, chỉ cần có thể xuất hiện năng lực có thể khắc chế được Tạ Khang Trung, vào lúc này cũng sẽ xuất hiện!

Nhưng mà —— lại không có!

Trần Phong thi triển Thiên Huyền đao gió, vẫn như cũ là một chuỗi băng vụ xuất hiện, điều này nói rõ rằng, bên trong mấy vạn đoạn gen của Thiên Huyền, Trần Phong chỉ có thể thôi động ra loại gen tạo ra băng vụ này, chứ không còn loại năng lực nào khác có thể khắc chế được Tạ Khang Trung!

Băng vụ đao gió, chính là lựa chọn tối ưu nhất bây giờ.

"Bởi vì ta quá yếu sao?" Trần Phong cười khò.

Hắn khẳng định, các đoạn gen cường đại ẩn tàng bên trong Thiên Huyền sẽ có không ít, thế nhưng bởi vì thực lực bản thân của hắn quá yếu, căn bản là không có cách nào thôi động khiến cho những đoạn gen này xuất hiện. Mấy vạn đoạn gen kia, cũng sẽ căn cứ vào tinh thần lực, sau khi tinh thần lực tăng đến một mức độ nào đó, mới có thể kích hoạt được chúng nó!

"Kết thúc đi." Tạ Khang Trung dứt tợn nói.

"Oanh!" Hấn dùng một quyền đánh vào mặt đất.

"Oanh!" Mặt đất nổ tung! Vô số vết rách nham thạch nóng chảy lan tràn ra chung quanh, một cỗ lực lượng kinh khủng trong thời khắc này bộc phát, mấy người Trần Phong còn chưa kịp phản ứng đã cảm thấy dưới chân trở nên nóng bỏng.

"Phốc!" Trần Phong không nhận được phun ra một ngụm máu.

Đáng chết! Mấy người Trần Phong lúc nào cũng đề phòng Tạ Khang Trung công kích, thế nhưng không nghĩ tới, Tạ Khang Trung căn bản không công kích như bình thường, mà lại đánh vào mặt đất, đem năng lực rồng lửa rót vào trong mặt đất, sau đó bộc phát lên bên trên! Trừ phi bọn hắn không đứng ở trên mặt đất, nếu không sẽ căn bản không có cách nào có thể phòng ngự!

Tiểu dung nham cự nhân

Trần Phong quay đầu lại nhìn, mấy người Vương Thuần cũng đã thụ thương toàn bộ.

Lần này ——rất nguy hiểm!

"M* kiếp." Vương Thuần chửi tục một tiếng, hắn đã sớm truyền tín hiệu cầu cứu đến Vương gia, thế nhưng lại đá chìm đáy biển, không biết là có người nào nhận được hay không, xem ra lần này hắn thật sự phải chết.

"Thật có lỗi vì đã làm liên lụy tới người." Vương Thuần hướng về phía Trần Phong xin lỗi.

"A." Trần Phong lắc đầu, liên lụy sao? Chỉ sợ là bởi vì hai người bọn hắn đi với nhau, Vương Việt mới sử dụng thủ đoạn ngoan độc như thế.

Hướng chi...lần này là do hắn tính toán sai lầm, lúc trước hắn đưa bình thuốc thử gen Cực Quang cho Tần Kiệt, là vì để phòng ngừa vạn nhất, hiệu quả cũng rất tốt.

Cho dù là Bóng Dáng đột nhiên xuất hiện, đột ngột đánh chết Tần Kiệt có một chút ngoài ý muốn, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn không lo lắng là bình thuốc thử gen Cực Quang sẽ bị lấy mất—— dựa theo sự dự đoán của hắn, Bóng Dáng khi gặp bất lợi sẽ đem bình thuốc thử gen Cực Quang ra dẫn nổ, dù sao ở trong mắt của Bóng Dáng, đó chính là một bình thuốc thử gen Địa Long có uy lực cực kỳ lớn!

Chỉ cần Bóng Dáng đem nó ra sử dụng, có ý đồ dẫn nổ, Trần Phong liền có thể trực tiếp thu hồi lại. Nhưng mà ——hắn không nghĩ tới, Bóng Dáng thế mà lại quả quyết chạy trốn! Mang theo thuốc thử gen Cực Quang chạy trốn.

Mất thấy tình huống trở nên bất lợi, hắn tình nguyện từ bỏ An Đặc, cũng không nguyện ý sử dụng bình thuốc thử gen Địa Long "Đất đỏ" này, chuyện này đã vượt qua xa xa ý liệu của Trần Phong.

"Sớm biết như vậy thì nên làm nhiều thêm mấy bình." Trần Phong cười khỏ.

Đây là sự sai lầm của hấn.

Rồng —— Tạ Khang Trung ở trước mắt lại gào thét.

Phải chết ở đây sao? Trần Phong khẽ cắn môi, nhìn vào số điểm giá trị may mắn còn lại, vẫn còn có rất nhiều, đây là số điểm giá trị may mắn mà hấn tích lũy được trong 1 tháng, hấn cũng không tin, có nhiều giá trị may mắn như vậy, lại không thể giết ra được một con đường sống.

"Oanh!" Tạ Khang Trung một lần nữa công kích.

Oanh! Những chỗ hấn đi qua, tràn ngập nhiệt độ nóng bỏng, một quyền của hấn đánh xuống mặt đất, mặt đất cũng trong nháy mắt nổ tung.

Không phòng ngự được! Không ngăn cản được! Công kích cũng không có tác dụng!

Tên Tạ Khang Trung này, bây giờ đã biến thành chiến thần vô địch, hấn cũng không cần phải lao tới gần Trần Phong, mà chỉ cần không ngừng sử dụng năng lực của mình công kích vào mặt đất, mấy người Trần Phong đã không thể chịu nổi.

Oanh! Thần Y có thực lực yếu nhất một lần nữa tử vong.

"Thần Y!" Thần Uy nổi giận, quát to: "Vô hạn trăm!"

Lực lượng kinh khủng một lần nữa bộc lên, Thần Uy chém về phía Tạ Khang Trung, thế nhưng mà, lúc này ở trước mặt người khổng lồ Tạ Khang Trung, chiêu này căn bản là vô dụng.

"Oanh!" Một quyền rơi xuống, Thần Uy tử vong.

"Chỉ bằng vào một chút lực lượng như thế?" Tạ Khang Trung khinh bỉ nói.

Giờ phút này hấn giống như là một con ác ma mới từ địa ngục chui lên, quanh người được dung nham nóng hổi bao trùm, toát ra một cỗ lực lượng

kinh khủng!

Băng vụn đao gió? Vô hiệu! Coi như Trần Phong có sử dụng hết toàn bộ giá trị may mắn, đoán chừng cũng vô pháp ngăn cản được Tạ Khang Trung!

"Rồng!" Tạ Khang Trung một lần nữa gào thét công kích vào mặt đất.

"Phốc!" Vương Thuần phun ra một ngụm máu tươi, tầm mắt của hắn đã trở nên mơ hồ, gần như không nhìn được.

Cỗ họng của Trần Phong trở nên giòn ngọt, cố gắng nhìn xuống, đòn công kích của Tạ Khang Trung quá mạnh, nhất định phải ngăn chặn được đòn công kích của hắn, bằng không thì hai người bọn hắn chỉ có một con đường chết!

Làm sao bây giờ? Đầu óc của Trần Phong điên cuồng vận chuyển.

Băng vụn? Đao gió? Đều không được! Muốn dùng cứng đối cứng là không thể!

Như vậy —— chỉ có thể dùng mưu kế, Quầng sáng may mắn mặc dù có khả năng lựa chọn uy lực mạnh nhất hoặc là công kích có khả năng khắc chế năng lực hỏa diễm, thế nhưng nó vẫn chỉ lựa chọn năng lực băng vụn, tựa như là một cái máy vi tính có vô số quy tắc, nó sẽ tổng hợp rồi làm ra lựa chọn tốt nhất, thế nhưng cái lựa chọn tốt nhất này, không nhất định sẽ là phù hợp nhất. Vào một số thời khắc, nhất định phải là do con người lựa chọn!

Ánh mắt của Trần Phong lấp lóe, Thiên Huyền đao gió...Dung nham cự nhân...trong đầu óc của Trần Phong hiện lên hết thủy tư liệu về dung nham cự nhân, cường đại, vô địch, coi như chỉ là Cấp D cũng phi thường cường hãn, thế nhưng, thật sự không có khuyết điểm hay sao?

Có! Ví dụ như ——tiêu hao rất lớn, Trần Phong cười khổ, tiêu hao rất lớn đó là khi đối diện với đối thủ cùng cấp, còn nếu đối diện với mấy cái cấp E như Trần Phong? Tinh thần lực của Trần Phong ngay cả số lẻ của người ta cũng không bằng! Huống chi, bây giờ từ bí kỹ 2 tinh biến thành bí kỹ tam

ting, bởi vì có năng lực hấp thu hỏa diễm tồn tại, vấn đề tiêu hao này đoán chừng cũng đã sớm được cải thiện.

Chờ một chút —— 2 tinh biến thành 3 tinh? Đôi mắt của Trần Phong bỗng nhiên sáng rõ, hắn không xác định được là trong cơ thể của hắn có gen hấp thụ hỏa diễm hay không, thế nhưng hắn có thể khẳng định, trong cơ thể của hắn tuyệt đối có gen hỏa diễm cùng với gen hóa đá!

Đã như vậy...hắn có thể hay không thi triển được bí kỹ dung nham cự nhân? Chắc chắn là không thể, thế nhưng nếu sử dụng Quang sáng may mắn thì có thể thi triển được hay không? Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Oanh! Quang sáng may mắn triển khai toàn bộ!

"Ong —— " Trong tay của hắn bắn ra hai đạo đao gió, một đạo gió màu đỏ cùng với một đạo đao gió màu vàng va chạm trên bầu trời, dung hợp lại cùng một chỗ, thế mà biến thành một tiểu dung nham cự nhân.

Xuất hiện! Trần Phong mừng như điên, giá trị may mắn tiêu hao, gia tăng thêm 1 điểm ngoài định mức. Hiển nhiên, tiểu dung nham cự nhân xuất hiện, khiến cho giá trị may mắn của Trần Phong tiêu hao thêm một điểm, thế nhưng Trần Phong lúc này lại không hề lo lắng về việc tiêu hao giá trị may mắn! Giá trị may mắn hắn tích lũy trọn vẹn trong một tháng, chính là vì giờ khắc này!

"Lên đi!" Tinh thần của Trần Phong trở nên phấn chấn.

"? ? ?" Tạ Khang Trung có chút phát mộng, cự nhân cao 3 mét, hoàn toàn ngấn người, hắn ngơ ngác nhìn tiểu dung nham cự nhân trước mắt chỉ dài có một tác này, cái đồ chơi này, là ở đâu tới?

"Cái này là cái quỷ gì?" Vương Thuần cũng từ trong mơ hồ thanh tỉnh lại, hắn lúc đầu còn tưởng rằng là Tạ Khang Trung tự mình tạo ra tiểu dung nham cự nhân, mãi đến khi hắn trông thấy Trần Phong tiện tay vung lên, hai đạo đao gió một lần nữa sản sinh ra một người tí hon.

? ? ? Vương Thuần cũng cảm thấy kinh ngạc đến ngây người, cái tình huống này đến cùng là như thế nào?

Mà giờ khắc này, Trần Phong vẫn còn đang nghiêm túc chế tạo ra một đồng người tí hon.

"Hưu!" Một chuỗi đao gió bùng nổ, Quảng sáng may mắn bật hết hỏa lực, Trần Phong thì lại không ngừng điều khiển đao gió va chạm với nhau chế tạo ra người tí hon.

Từng tiểu dung nham cự nhân xuất hiện, rất nhanh, trước mặt Trần Phong thế mà xuất hiện bốn mươi, năm mươi tiểu dung nham cự nhân giống như đúc với Tạ Khang Trung!

Người tí hon

"Lên!" Trần Phong phát tay một cái.

Soạt! Một đám tiểu dung nham cự nhân liền phóng tới Tạ Khang Trung.

"Hưu!" Một đám tiểu dung nham cự nhân leo lên trên người của Tạ Khang Trung, một vài đứa ôm lấy cánh tay, một vài đứa ôm lấy cái đùi, còn có một vài đứa cuồi ở trên đầu của hắn, đám còn lại thì bám cứng vào người của hắn.

"Cút ngay!" Tạ Khang Trung nổi giận, hắn điên cuồng vung vẩy cánh tay, thế nhưng mà, lại không có hiệu quả. Đám tiểu dung nham cự nhân giang hai tay hai chân bám chặt lấy thân thể của hắn, mặc cho hắn vung vẩy như thế nào, cũng căn bản vẩy không xuống.

"Oanh!" Một luồng hỏa diễm kinh khủng bùng nổ.

Những tiểu dung nham cự nhân này không có năng lực hấp thu hỏa diễm, bị ngọn lửa bao phủ lấy thân thể thiêu đốt, thế nhưng bọn nó căn bản không phải là sinh vật sống, không hề sợ bị hỏa diễm thiêu đốt! Sau khi bị hỏa diễm thiêu đốt, đám tiểu dung nham cự nhân này ngược lại càng trở nên khủng bố hơn.

"Đáng chết." Tạ Khang Trung cảm thấy rất là sốt ruột.

"Là người đang thao túng chúng nó." Hắn rất nhanh liền kịp phản ứng, cười lạnh nói: "Không quan trọng, ta không tổn thương được chúng nó, thế nhưng lại có thể đả thương được người, giết người xong, bọn nó sẽ tự động tiêu tán."

"Oanh!" Tạ Khang Trung ngưng kết một đoàn hỏa diễm ở trong tay.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, có một đám tiểu dung nham cự nhân bỗng nhiên nhảy vào trong nắm tay của hắn, đem đoàn hỏa diễm ở trong tay của hắn hút đi, bàn tay tràn đầy hỏa diễm của hắn liền biến thành trống không.

"Oanh!" Một quyền đánh xuống mặt đất, mặt đất nổ tung, sau đó...

"Răng rắc!" Tay phải của hắn gãy, không có lực lượng hỏa diễm bảo hộ, một chiêu này căn bản không phát huy ra được bất luận cái uy lực gì.

Vương Thuần cùng với Trần Phong ở phía xa cũng không bị ảnh hưởng một chút nào, Tạ Khang Trung mất đi lực lượng hỏa diễm, căn bản chính là một con hổ không có nanh vuốt!

"Các ngươi..." Tạ Khang Trung tản ra sát ý nồng đậm, trên người của hắn, đám tiểu dung nham cự nhân đã hấp thu quá nhiều năng lực hỏa diễm, giống như là uống say vậy, lung la lung lay, thế nhưng cho dù là như thế thì chúng nó vẫn gắt gao bám chặt ở trên người của hắn không buông tay.

"Cút!" Tạ Khang Trung muốn bắt lấy một tiểu dung nham cự nhân.

Nhưng mà —— tiểu dung nham cự nhân lại lung la lung lay leo đến chỗ khác, linh hoạt khiến cho Tạ Khang Trung không thể bắt được.

"Đáng chết!" Tạ Khang Trung cảm thấy cực kỳ vương tay vương chân, nhưng căn bản lại không có bất kỳ một biện pháp nào, hắn có chút không rõ, thực lực của hắn rõ ràng rất cường hãn, vượt xa mấy người Trần Phong và Vương Thuần, thế nhưng vì sao trận chiến đấu này lại phát sinh thành tình huống như thế này?

Xoạt! Sau khi liên tục giãy dụa mấy lần, hắn cũng từ bỏ, coi như không có năng lực hỏa diễm, hắn cũng có thể giết chết được Trần Phong. Hiện tại hắn đã phát hiện ra được, người gây ra uy hiếp lớn nhất đối với hắn, có thể tạo thành tổn thương đối với hắn, chỉ có cái tên Trần Phong này! Chính là một học sinh cũ của hắn!

Oanh! Hắn nhanh chóng chạy về phía Trần Phong.

"Đám người tí hon này của ngươi đúng là có một chút bản lĩnh, nhưng mà căn bản là không thể làm cho ta bị tổn thương."

Tạ Khang Trung âm lãnh nói: "Điều khiển đám người tí hon này cũng sẽ cực kỳ tiêu hao tinh thần lực, không biết một tên vừa mới bước vào cấp E

như người, sẽ kiên trì được bao lâu?"

"Khăng định sẽ bền bỉ hơn so với người." Trần Phong cười lạnh.

"Oanh!" Tạ Khang Trung đánh một quyền tới, không có lực lượng hỏa diễm, hiện tại hắn chỉ có thể dùng những đòn công kích thuần túy nhất! Thuộc tính chủ tu của Tạ Khang Trung cũng không phải là lực lượng, thế nhưng cho dù là vậy, các thuộc tính còn lại như lực lượng, nhanh nhẹn, thể chất cũng rất cao, Trần Phong căn bản sẽ không phải là đối thủ.

"Oanh!" Lại là một quyền đánh ra, Trần Phong kém chút nữa đã bị đánh bay tại chỗ!

Cứ như thế này sẽ không được, Trần Phong cắn răng.

Cái tên Tạ Khang Trung này mặc dù bị đám tiểu dung nham cự nhân hấp thu hết năng lực hỏa diễm, thế nhưng hiện tại hắn chỉ cần dùng thân thể đâm đá là đã có thể đập chết Trần Phong cùng với Vương Thuần! Chênh lệch thật sự là quá lớn!

Muốn so tiêu hao? Hai người bọn hắn căn bản sẽ không biết được là Tạ Khang Trung sẽ có thể chống đỡ được bao lâu!

Làm sao bây giờ? Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ.

Tiểu dung nham cự nhân...loại phương thức dung hợp này cũng không giống như là bí kỹ dung hợp của Tạ Khang Trung, dù sao đây cũng chỉ là sự kết hợp thuần túy giữa hai năng lực, nếu như vậy mà nói, phải chăng là có thể kết hợp với các năng lực khác? Ví dụ như, băng vụ cùng với hỏa đá?

Hoặc là —— với các năng lực khác? Cứ thử một lần! Trần Phong cắn răng một cái.

Đến cùng có được hay không, thử một lần liền biết, hiện tại đã có ý tưởng, hắn liền toàn diện thôi động Quang sáng may mắn, bắt đầu không ngừng kết hợp các loại năng lực đối với nhau.

"Hưu! Hưu!" Đao gió một lần nữa bùng nổ, giá trị may mắn sụt giảm.

Băng vụ, hóa đá? Vô hiệu!

Lôi điện, bùn đất? Vô hiệu!

Băng vụ, thủy tinh?

"Ong —— " Trước mặt Trần Phong bỗng nhiên xuất hiện một người tí hon màu xanh da trời, cùng với tiểu dung nham cự nhân giống nhau như đúc, ngoại trừ màu sắc và năng lực của bản thân!

"Có thể được." Trần Phong lập tức cảm thấy kích động.

"Hưu! Hưu!" Một lượng lớn đao gió một lần nữa bùng nổ, một chuỗi tổ hợp năng lực xuất hiện lung ta lung tung.

Rất nhanh, có từng đám người tí hon có màu sắc quái dị bò lên trên người của Tạ Khang Trung.

Người tí hon băng sương, được hình thành từ hàn băng và sương mù, có được năng lực đóng băng và nhiệt độ siêu thấp. Người tí hon điện quang, được hình thành từ nước biển cùng với lôi điện, có được năng lực dẫn điện siêu cường cùng với hiệu quả tê liệt. Người tí hon áo giáp, được hình thành từ năng lực hóa đá cùng với bùn đất, có được năng lực phòng thủ siêu cường cùng với chịu đựng.

Màu lam...màu trắng... màu vàng... Tạ Khang Trung cảm thấy hoảng sợ.

"Rầm rầm." Đám người tí hon giống như ong vỡ tổ nhào lên người của hắn.

"Cái này là cái quỷ gì thế!" Tạ Khang Trung kinh hoảng.

"Cút!" Tạ Khang Trung điên cuồng giẫy dụa.

Nhưng mà —— Thân thể của dung nham cự nhân quá lớn! Có rất nhiều chỗ tốt, ít nhất là khi đối mặt với Trần Phong cùng với Vương Thuần, hắn có thể chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, có thể tùy tiện ngược đãi mấy người Trần Phong, thế nhưng thân hình quá lớn cũng có chỗ tai hại, đó chính là một số lỗ hổng ở trên người của hắn, cũng biến thành to hơn bình thường, những người tí hon này, đang nhanh chóng bò vào bên trong.

Người tí hon điện quang, chui vào lỗ tai.

Người tí hon băng sương, chui vào lỗ mũi.

Người tí hon áo giáp, chui vào bên trong mắt.

...

"M* kiếp!" Tạ Khang Trung sợ hãi chửi tục.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Hắn đánh từng quyền về phía thân thể của mình.

"A —— " Tạ Khang Trung điên cuồng gầm rú.

"Rồng lửa!" "Liệt diễm!" Chung quanh thân thể của Tạ Khang Trung xuất hiện một ngọn lửa vô cùng vô tận, hắn muốn tiêu diệt hết thảy đám người tí hon này, nhưng mà ——

"Bạo." Trần Phong lạnh lùng phun ra một chữ.

Vương Thiên Hào

"Oanh!" Hết thấy đám người tí hon trong nháy mắt nổ tung, lực lượng kinh khủng trong nháy mắt bùng nổ, những người tí hon được kết hợp bởi hai loại năng lực kia, trong nháy mắt này toát ra uy năng làm cho người ta phải kinh hãi! Thân thể của Tạ Khang Trung, giống như là pháo hoa sáng chói, đủ loại màu sắc trong nháy mắt xuất hiện, tỏa ra lực lượng khủng khiếp.

"Oanh!" Hai người Trần Phong cùng với Vương Thuần tức thì bị đánh bay ra bên ngoài.

Mặt đất chấn động, mấy con biển dị thú đi ngang qua bị dọa đến mức chạy trốn điên cuồng.

Lực lượng siêu cường ẩn chứa bên trong thân thể của Tạ Khang Trung, cùng với uy lực tự bạo của đám người tí hon kết hợp với nhau, bộc phát ra một cỗ năng lượng làm cho người ta sợ hãi!

Rất lâu sau, đến khi hào quang tan biến, Trần Phong ngẩng đầu nhìn lại, Tạ Khang Trung vẫn còn đứng nguyên tại chỗ.

Trạng thái dung nham cự nhân đã dần dần biến mất, hắn đã khôi phục lại như bình thường, thế nhưng, thân thể của hắn lại có rất nhiều vết thương, lưu lại đủ loại dấu vết quỷ dị.

Băng sương, vết bỏng, độc tố...hắn trừng to hai con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

"Vì cái gì..." Hắn có chút khàn khàn mở miệng.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, hắn té xụi lơ trên mặt đất, Tạ Khang Trung chết.

Vương Thuần ngơ ngác há hốc miệng, nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần, cho dù Tạ Khang Trung chỉ là một chiến sĩ cấp D bình thường, thế nhưng đó cũng là gen chiến sĩ cấp D a! Huống chi, ở trong

trạng thái dung nham cự nhân Tạ Khang Trung ít nhất phải mạnh hơn gấp đôi, căn bản là không thể bằng vào mấy chiến sĩ cấp E như bọn hắn là có thể đối phó!

Nhưng mà, Tạ Khang Trung cuối cùng vẫn chết, chết ở trong tay của Trần Phong.

Làm một dung nham cự nhân, hắn lại bị một đồng người tí hon xử lý!

Hơn nữa ——còn chết rất thảm, Vương Thuần vô thức nhìn vào thi thể của Tạ Khang Trung, xem đủ loại vết thương lưng ta lưng tung trên người của hắn, nhất là chỗ hoa cúc bị nổ nát bét kia...cả người không khỏi run rẩy.
(Hoa cúc: hậu môn)

Quá hung tàn! Vương Thuần là một thiên tài, hắn tin tưởng, tương lai hắn cũng sẽ trở thành một cường giả chân chính! Thế nhưng, hắn có thể khẳng định, về sau vô luận như thế nào, dù có đánh chết hắn cũng sẽ không giao thủ với Trần Phong.

Cái tên này căn bản chính là một yêu nghiệt! Vừa mới dung hợp gen cấp E xong liền có thể đánh chết cấp D? Quá kinh người!

Mà lúc này đây, Trần Phong nhìn thấy Tạ Khang Trung đã ngã xuống, mới có thể thở phào một hơi, cuối cùng cũng đã kết thúc, quá gian khổ, đây là đối thủ mạnh nhất mà hắn gặp được từ trước cho đến nay! Người này —— lại còn là giáo viên chủ nhiệm của hắn!

Trần Phong nhìn bảng số liệu hóa trên màn sáng, điểm giá trị may mắn của hắn, nguyên bản 500 điểm giá trị may mắn chỉ còn sót lại 50 điểm, giá trị may mắn để dành trong 1 tháng, trong lần thám hiểm này đã tiêu hao gần sạch sẽ! Vén vén trong một trận chiến đấu này, đã khiến cho hắn tiêu hao hết 240 điểm!

Đây căn bản không phải là một trận chiến đấu bình thường, Tạ Khang Trung chết cũng không oan, bởi vì nói trắng ra, đây là một trận chiến mà Trần Phong thuần túy sử dụng giá trị may mắn để đè chết Tạ Khang Trung!

Trần Phong cười khỏ, một trận chiến tiêu hao hết 240 điểm, có nhiều giá trị may mắn hơn nữa cũng không đủ dùng!

"Vẫn là do thực lực của mình quá yếu." Trần Phong tự lảm bảm, nếu như thực lực bây giờ của hắn mạnh hơn một chút, hắn tuyệt đối sẽ không bị động như vậy, cũng sẽ không phải dùng loại phương pháp đặc thù này để dành chiến thắng.

Bất quá, bây giờ hắn cũng đã có nhận biết rõ ràng về thực lực của mình, bên trong cấp E, hắn sẽ không sợ bất kỳ một kẻ nào! Vèn vèn chỉ bằng vào Thiên Huyền đao gió, là hắn đã có thể tùy tiện ngược đãi phần lớn người!

Về phần cấp D? Vậy chỉ có thể xem vào duyên phận cùng với giá trị may mắn.

"Người không có sao chứ." Vương Thuần đi tới.

"Vẫn còn tốt." Trần Phong hoạt động thân thể một chút, cảm thấy rất là đau nhức.

"Mau trở về thôi." Vương Thuần thấp giọng nói: "Ở đây quá nguy hiểm."

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Hai người cũng không dám ở lâu, nhanh chóng rời đi, nhưng mà, bọn hắn vừa mới đi được vài bước, trong hư không liền xuất hiện 1 đạo lưu quang, có một bóng người từ đằng xa đang nhanh chóng lao tới.

"Ai?" Trần Phong lập tức cảnh giác.

"Là người Vương gia của chúng ta." Vương Thuần rút cục thở phào một hơi, nói: "Hắn là Vương Gia đã thu được tin cầu cứu của ta, chạy đến để giúp đỡ."

"Vậy thì tốt." Trần Phong hơi hơi buông lỏng.

Nếu lại tới thêm một Tạ Khang Trung, hắn thật sự sẽ bó tay.

Ở nơi xa, người kia vẫn đang nhanh chóng bay tới, Vương Thuần tràn đầy chờ mong, chỉ là, đến thời điểm thấy người kia, sắc mặt của Vương Thuần bỗng nhiên trở nên xanh mét nói: "Tại sao lại là ngươi, nhị thúc đang ở đâu?"

"Đây là ai?" Trần Phong cũng cảm thấy có một chút không ổn.

"Là Lục thúc Vương Thiên Hào." Vương Thuần lạnh lùng nói: "Là cha của Vương Việt."

Con ngươi của Trần Phong đột nhiên co rút lại.

Đây là cha của Vương Việt?

"Nhị thúc của ngươi đã lớn tuổi, nên về hưu rồi." Vương Thiên Hào lau lau vết máu trong tay, lộ ra một nụ cười lạnh lẽo, nói: "Ta tới đón các ngươi trở về."

"Ngươi giết Nhị thúc rồi sao!" Thân thể của Vương Thuần khẽ run lên, sát ý trong mắt hiện lên, nói: "Hai cha con các ngươi, đã bắt đầu bài trừ người đối lập rồi hay sao?"

"Ha ha, sao lại như thế." Vương Thiên Hào cười nói: "Ngươi đó, cứ thích ăn nói lung tung, đi thôi, cùng Lục thúc đi về nhà."

Wương Thuần vẫn chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Vương Thiên Hào.

"Ai, cái đứa nhỏ này." Vương Thiên Hào thu liễm nụ cười, nói: "Vì sao lại không chịu nghe lời của ta?"

Wương Thuần vẫn giữ im lặng.

"Ngươi chính là Trần Phong?" Vương Thiên Hào nhìn về phía Trần Phong, từ tốn nói: "Không nghĩ tới ngươi thế mà có thể giết chết Tạ Khang Trung, xem ra quyết định diệt trừ các ngươi quả nhiên là chính xác."

"Kim Thành, sẽ không cho phép những người như các ngươi tồn tại." Vương Thiên Hào chậm rãi nói ra.

Trần Phong không để ý đến hắn, mà lại dùng đôi mắt không ngừng nhìn ra xung quanh.

Rừng cây...Hiện tại đã rời đi khỏi kẽ núi hoang vu, có lẽ là sẽ có cơ hội chạy trốn!

Cơ hội...Trần Phong không ngừng tìm kiếm.

"Không cần phải tìm." Vương Thiên Hào cười cười, nói: "Nếu như ta đã xuất hiện ở đây, tất nhiên đã đem mọi thứ chung quanh thanh trừ sạch sẽ, hai người các ngươi cũng không tệ, đáng tiếc là sinh ra không gặp thời."

Vương Thiên Hào giơ tay lên.

"Oanh!" Hào quang đáng sợ từ trong tay của hắn tuôn ra.

"Đây là..." Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt, đó là ánh sáng tử vong!

Xong, tâm tình của Trần Phong chìm xuống đáy cốc, đây là một loại công kích xạ tuyến siêu cường, là một loại sóng ánh sáng đặc thù, càng mạnh mẽ hơn so với tia la -de, trong nháy mắt có thể bộc phát ra uy lực cực kỳ đáng sợ!

"Oanh!" Trước mắt biến thành một mảnh ánh sáng màu trắng.

Vô tận hào quang rơi xuống, đem Trần Phong cùng với Vương Thuần bao phủ.

"Đạo gió!" Trần Phong vô ý thức phản kích.

Nhưng mà, hai mươi đạo đạo gió khi va chạm vào tia xạ tuyến, một chút phản ứng cũng không có liền bị bốc hơi!

Chém Vương Thiên Hào

Thực lực của Vương Thiên Hào, không biết còn mạnh mẽ hơn Tạ Khang Trung bao nhiêu lần! Căn bản là không có cách nào có thể phản kháng được.

Cấp C trở lên sao? Trần Phong cười khở.

Không nghĩ tới vừa mới may mắn giết Tạ Khang Trung xong, lại xuất hiện một cường giả như thế này, có ý tứ nhất là, đây lại còn là cứu viện do chính Vương Thuần gọi tới, thực sự là... Trần Phong chỉ có thể thở dài.

Cứu viện sao? Hắn cũng gọi cứu viện, thế nhưng tại sao bây giờ cứu viện còn chưa tới...Trần Phong nhắm mắt lại.

"Oanh!" Ánh sáng vô cùng vô tận bao phủ hết thảy.

Thế giới, biến thành một mảnh ánh sáng!

Vương Thiên Hào sau khi phóng thích xong, rất bình thản thu tay lại, hai tên cấp E, sẽ không tạo ra được uy hiếp gì cho hắn, thế nhưng mà, bước chân hắn đột nhiên đình trệ, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía trước.

Ở nơi đó, ở vị trí mà tia sáng bùng nổ, có một người nhẹ nhàng xuất hiện, lẳng lặng đứng ở trước mặt Trần Phong, ngăn trở hết thảy công kích, tia sáng ở chỗ đó, từ từ tách ra hai bên! Ánh sáng tử vong, không có tác dụng.

"Oanh!" Hai ngọn núi ở phía sau lưng bị xuyên thủng ra một cái lỗ lớn, đây chính là uy năng của ánh sáng tử vong!

Vô cùng kinh khủng, nhưng mà, vẻ mặt của Vương Thiên Hào lại trở nên vô cùng ngưng trọng, nhìn vào bên trong bụi mù, người có thể ngăn cản được đòn công kích của hắn, tuyệt đối không đơn giản!

"Các hạ là ai?" Vương Thiên Hào trầm giọng hỏi: "Đây là việc tư của Vương gia, ta hi vọng không bị người ngoài can thiệp."

Mà lúc này, bụi mù đã dần dần biến mất, một thân ảnh quen thuộc xuất hiện, trước người của nàng, có một thanh cự kiếm màu đỏ tươi, chính là thanh kiếm này, đã cắt tia sáng tử vong ra làm đôi.

"Dao nhi!" Sắc mặt của Vương Thiên Hào bỗng nhiên đại biến, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, người phá hư chuyện tốt của hắn, cứu Trần Phong cùng với Vương Thuần, thế mà lại là nữ nhi của mình, thế mà lại là Vương Dao!

Nàng đã tới, Trần Phong ngẩng đầu nhìn lên.

Trước mắt, Vương Dao lẳng lặng đứng ở nơi đó, trên khuôn mặt đẹp dễ nhỏ nhắn tràn ngập sự lạnh lùng, thanh đại kiếm màu đỏ lơ lửng trên không trung, váy ngắn trên người cũng tung bay theo gió, để lộ ra một vẻ đẹp trước đó chưa từng có.

"Người muốn phá hỏng chuyện tốt của ta?"

Wương Thiên Hào phẫn nộ, đối mặt tất cả mọi người hắn có thể lạnh nhạt, thế nhưng duy nhất nữ nhi này! Hắn căn bản không biết được rốt cuộc chính mình đã trêu chọc nàng chỗ nào!

Cái người điên này!

"Ta mặc kệ chuyện của ngươi, ngươi cũng không được quản chuyện của ta, được chứ?"

Wương Thiên Hào cố nén lửa giận của chính mình.

"Cút!"

Wương Dao bình tĩnh nói.

"Vương Dao!"

Wương Thiên Hào phẫn nộ nói, "Ngươi đừng tưởng vì ngươi là nữ nhi của ta, ta sẽ không thể động ngươi! Ngươi không nên quá phận! Càn quấy làm bậy cũng nên có một mức độ! Lại làm bậy nữa đừng trách ta không khách khí..."

"Xoát!"

Hư không rung động.

Trước mặt Vương Dao, hỏa diễm kiếm đang trôi nổi lập tức bạo động lên.

"Người dám động thủ?"

Vương Thiên Hào phần nộ cùng cực lại thành cười, "Giống y như mẫu thân của ngươi, đều là Bạch Nhãn Lang vong ân phụ nghĩa, tốt tốt tốt, nếu đã như thế, cũng đừng trách ta không khách khí..."

"Phốc!"

Máu tươi tung tóe.

Vương Thiên Hào mới nói phân nửa đã câm nín dừng hẳn.

Hắn không thể tin được nhìn nữ nhi trước mắt, trong lúc vô tình nhìn đến hai ánh mắt có thể nhìn thấu nhân tâm của nàng, lần đầu tiên hắn cảm giác được một sự sợ hãi.

Cùng với ——Băng hàn thấu xương.

Thời gian ——Dường như trở nên bất động.

Vết máu tung toé.

Vương Thiên ngậy người, không thể tin được nhìn chằm chằm vào nữ nhi của mình, trên không trung, một cánh tay cứ thế bay thành một vòng, rơi vào trên mặt đất phía xa.

Làm sao có thể...

Hắn không dám tin Vương Dao thế mà thực sự có can đảm động thủ với hắn!

Lại một điều nữa, càng khiến cho hắn không thể lý giải chính là, thực lực của Vương Dao, làm sao lại có thể khủng bố đến tình trạng như thế? Mặc

dù nữ nhi này vẫn một mực thần thần bí bí, thực lực cũng rất mạnh, nhưng mà dựa vào tính toán của bọn hắn, Vương Dao tối đa cũng chỉ là vừa mới đặt chân vào cấp C mà thôi, nhưng mà hiện tại...

Một chiêu!

Hắn thế mà không thể chống đỡ qua một chiêu trong tay Vương Dao!

Điều này sao có thể!

Hắn gần như hồng mắt.

Hắn không thể tiếp nhận sự thật Vương Dao dám ra tay tấn công hắn, nhưng càng khó tiếp nhận hơn nữa, chính là thực lực của Vương Dao dĩ nhiên mạnh mẽ hơn hắn nhiều đến như vậy, chênh lệch đã đến mức độ nghiền ép rồi!

Mà lúc này.

Trần Phong cùng Vương Thuần đồng dạng nửa ngày trôi qua cũng không thể hồi phục tinh thần.

Chuyện này...

Bọn hắn có nhìn lầm hay không?

Vương Dao?

Chém Vương Thiên Hào?

Vương Thuần tự đánh chính mình một cái tát thật mạnh, trên gương mặt đau đớn từng cơn khiến cho hắn khăng định, những gì hắn thấy, chính là sự thật! Vương Dao, thật sự nhẫn tâm ra tay chém Vương Thiên Hào!

Vì cái gì?

Gương mặt Vương Thuần chỉ có một biểu cảm phát mộng. Hắn liếc nhìn Trần Phong, lại nhìn Vương Dao một cái, khó trách...

Não bộ của hắn đã "xoắn" lên một hồi kịch ái tình chốn đô thị càng thêm đặc sắc đậm chất câu huyết, hấp dẫn hơn xa cái hậu cung thủy tinh của chính mình.

Nhưng Trần Phong bên cạnh cũng một đầu úng thủy mờ mịt.

Cái kịch bản này phát triển không bình thường a?

Hắn thực sự vẫn rất lo lắng như lúc đầu.

Thời điểm nhìn thấy Tạ Khang Trung, hắn ngay lập tức kêu gọi cứu viện, gần như cùng một thời gian với Vương Thuần, nhưng mà Vương Dao y nguyên không xuất hiện, cho nên hắn rất lo lắng, sau đó lại tới lúc Vương Thiên Hào xuất hiện, hắn lại càng trực tiếp buông xuôi.

Đúng là chuyện cười.

Tuy rằng Vương Dao cho hắn ba cái điều kiện, nhưng mà cũng không thể sai khiến người ta đi chém phụ thân của chính mình a?

Cho nên ——

Hắn gần như buông xuôi rồi.

Thế nhưng, hắn không nghĩ đến, Vương Dao lại đến, hơn nữa còn quyết đoán dứt khoát chém luôn Vương Thiên Hào, nói thật, nếu như không phải vừa rồi Vương Thiên Hào phản ứng rất nhanh, đoán chừng lúc này đầu hắn đã dọn nhà rồi.

Rốt cuộc là cái tình huống quỷ quái gì thế này?

Trần Phong chợt nhớ tới lời Vương Dao nói với hắn lúc trước, lúc ấy hắn chỉ nghĩ đơn giản, vì Vương Dao muốn có được Tinh Huyết Hải Long nên mới cho mình một liều thuốc an thần, nhưng bây giờ nghĩ kỹ lại một chút, dĩ nhiên là sự thật.

Vương Dao...

Trên người nàng quả nhiên có chôn giấu bí mật to lớn!

Trần Phong nhìn thân ảnh nhỏ bé mơ hồ đang ngăn cản ở trước mặt mình, bỗng nhiên có một chút thương tâm, quan hệ với người nhà không ngờ đã thành một dạng nước sôi lửa bỏng, rốt cuộc làm sao nàng có thể trải qua được?

Trần Phong ngưng mắt nhìn nàng.

"Thu!"

Hỏa diễm đại kiếm bay trở về.

Vương Dao lạnh lùng ngẩng đầu, nhìn về phía Vương Thiên Hào, nói:
"Cảnh cáo một lần cuối cùng, rút!"

"Ngươi!"

Vương Thiên Hào tức giận toàn thân run rẩy.

Nhưng khi chú ý đến sát ý trong mắt Vương Dao, hắn như rơi vào hầm băng, trước kia Vương Dao cũng đã nhìn hắn như vậy rất nhiều lần, nhưng hắn chỉ xem như Vương Dao chán ghét chính mình, thật sự không thể nghĩ đến, nàng thế mà có thể có can đảm ra tay chém chính mình! Lời tức giận vừa mới tới trên miệng, lại cứng rắn nuốt ngược trở về.

Về nội thành

Hắn không dám nói, hắn thật sự sợ rằng chính mình sẽ chết ở chỗ này, đây nhất định là một chuyện cười, hắn cắn răng, liếc nhìn cánh tay nằm trên mặt đất xa xa, thế mà không dám tiến đến nhặt lên, cứ như thể quay người chạy đi.

Thân ảnh chật vật vô cùng.

Vương Thuần: "..."

Cấp C, ở Kim thành nhất định là cường giả.

Thế nhưng vị cường giả này, hôm nay lại bị người ta dùng một chiêu đánh thành con chó, Vương Thuần biết vị muối muối của mình rất lãnh đạm, thế nhưng hắn chưa từng nghĩ tới, thực lực của nàng lại có thể cường hãn như thế!

Khủng bố như vậy!

"Còn lại hai lần."

Vương Dao liếc nhìn Trần Phong, lẳng lặng nói.

"Tốt."

Trần Phong khẽ gật đầu.

Vương Dao nhấc tay chụp một cái.

Kéo đến một đám mây.

Chợt

Đám mây nhẹ nhàng bay đi.

Vương Dao đã mang hai người về trong doanh địa rất nhanh.

"Có việc cứ gọi ta."

Vương Dao lãnh đạm nói với Trần Phong, chột xoay người rời đi.

"Chờ ta một chút."

Trần Phong bỗng nhiên mở miệng kêu lên.

"Ta không cần thương hại vô nghĩa."

Vương Dao ngẩng đầu, đôi mắt to tròn xinh đẹp kia dường như có thể nhìn thấu nhân tâm, Trần Phong đúng là muốn hỏi một chút chuyện gì đã xảy ra với nàng, thế nhưng không thể mở miệng, cũng không dám hỏi thêm nữa.

Vương Dao a...

Rốt cuộc ngươi đã trải qua những chuyện gì?

Đáy lòng Trần Phong thầm thở dài một tiếng.

"Ta chỉ là muốn hỏi một chút chuyện."

Trần Phong yên lặng sắp xếp ngôn ngữ một chút, sau đó thực sự nghiêm túc nói: "Hmm... Vương Việt, cô có dự định quản hay không?"

Lỗ tai Vương Thuần khẽ rung động một chút.

Vương Việt!

Cuối cùng cũng nói tới chính sự rồi!

"Chỉ có một câu nói, ta đã làm hết nghĩa vụ của một người chị."

Vương Dao trước sau như một, vẫn lạnh như băng, nói: "Con đường bây giờ hắt đi, vốn là một con đường chết, nếu ngươi có hứng thú, đưa hắt đi sớm, ta cũng không để ý."

Đã làm hết nghĩa vụ?

Vốn là một con đường chết?

Tâm thần Trần Phong điên cuồng nhảy lên, mấy câu này có ý tứ gì?

Hắn nhìn về phía Vương Thuần, Vương Thuần cũng y như hắn, một đầu mờ mịt sương mù, hai người hai mặt nhìn nhau, sững sốt không hiểu rõ Vương Dao nói ra hai câu này, rốt cuộc là có ý gì.

Nhưng mà có một ý tứ hai người nghe hiểu được rồi, đó chính là, sự tình của Vương Việt, Vương Dao sẽ không quản đến nữa!

Cho dù là ——Giết hắn đi!

Trần Phong cùng Vương Thuần liếc nhìn nhau, đều thấy được sự kích động trong mắt đối phương.

Tên khốn Vương Việt này, năm lần bảy lượt ra tay với bọn hắn, thực sự xem bọn hắn là quả hồng mềm hay sao? Trước kia người có Vương Dao bảo hộ còn tốt a, bây giờ thì sao...

Ha ha.

Vương gia?

Vương gia có thể bảo hộ người sao?

Trần Phong cười lạnh, hắn nhìn về phía Vương Dao, vị tiểu cô nương xinh đẹp kinh người này, trước sau như một vẫn luôn lãnh đạm.

"Nếu như cô đã mặc kệ Vương Việt..."

Trần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Vậy thì cơ hội xuất thủ thứ hai, cô giúp ta chém Vương Việt vài nhát nhé?"

Xoát.

Sắc mặt Vương Dao khẽ ngưng lại, có chút khó coi, xoay người nhìn lại gương mặt đầy ý cười gian xảo của Trần Phong, lúc này mới trừng mắt liếc hắt một cái, hừ lạnh một tiếng, rất nhanh đã biến mất trước mặt hai người.

Hắc hắc.

Trần Phong cười tủm tỉm thưởng thức thân ảnh nàng rời đi.

"Vẫn là người trâu bò."

"Máy cụ nhà ta cũng phục người sát đất rồi."

Vương Thuần hớn hở tuân lời tán thưởng Trần Phong, nói: "Có thể lừa gạt tiện nghi của Vương Dao, khiến cho nàng chém giết với phụ thân của mình, còn muốn chém giết tiểu đệ của nàng, cái thể loại nội dung cốt truyện đậm chất cầu huyết như thế này, bình thường ta chỉ có thể nhìn thấy trên phim kịch truyền hình thôi a."

Trần Phong: "..."

Câu tán thưởng này, sao hắn nghe có chút sai sai nhỏ?

"Chỉ là giao dịch một chút."

Trần Phong giải thích nói.

"Không cần phải giải thích."

Vương Thuần vỗ vỗ bả vai của hắn, nói: "Nhân sinh dũng mãnh không cần giải thích chi nhiều."

Hiện tại hắn đã không muốn nói thêm bất cứ lời gì nữa, tất cả đều là vô nghĩa.

Gen chế tác sư? Một sơ cấp chế tác sư như Trần Phong có thể chế tác gen lớp vảy huyền xà trong 30 giây!

Gen chiến sĩ? Trần Phong chỉ mới vừa tiến vào cấp E, liền có thể tiêu diệt Tạ Khang Trung cấp D.

Bối cảnh? Ngay thời điểm Trần Phong bị kẻ khác vu hãm, phó hội trưởng hiệp hội chế tác gen đứng ra tẩy trắng cho hắn! Còn có, chỉ vừa mới đây, Trần Phong thể nhưng lừa gạt được Vương Dao, thực lực khủng bố đến xa tít chân trời, khiến cho nàng tự chém phụ thân, bảo hộ cho hắn, ngay cả tiêu đệ mà nàng từng chăm lo, bây giờ cũng bỏ mặc tùy ý hắn xử lý, bối cảnh là hai nhân vật này, đủ để giúp cho Trần Phong tung hoành ngang dọc rồi!

Dù hiện tại có người nói cho hắn biết, kỳ thật Trần Phong vốn là một Hoàng tử lưu lạc đến từ quốc gia thời Viễn Cổ, hắn cũng tin sái cổ!

"Người sẽ không thật sự là hậu duệ của quốc gia Viễn Cổ gì đấy chứ?"

Vương Thuần một mặt hoài nghi hỏi.

"Hậu duệ tổ tông nhà ngươi."

Trần Phong trợn mắt trừng một cái, nói: "Có được toàn bộ cái hậu cung thủy tinh của ngươi mới đúng a!"

Vương Thuần: "..."

Hai người trợn mắt trắng mà nhìn nhau.

Có điều... Rất nhanh sau đó Trần Phong đã nghĩ tới điều gì, nhìn về phía Vương Thuần, nói: "Từ nay về sau ngươi làm cái gì đây?"

"Đi con đường của riêng ta."

Vương Thuần nhàn nhạt nói: "Rời khỏi Vương gia vốn đã nằm trong trong kế hoạch, hôm nay Vương Việt thanh trừ đối lập, ta cứ thế rời khỏi cũng tốt, đợi sau này tìm đến cơ hội, nhất định sẽ khiến cho Vương Việt ăn no đủ cay đắng."

"Phải cẩn thận một số người."

Trần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Có việc gì quá khó khăn, có thể liên hệ ta."

"Yên tâm."

Vương Thuần thực sự nghiêm túc nói: "Trải qua biến cố lần này, ta sẽ càng tăng thêm cảnh giác cẩn thận, vì Thần Y và Thần Uy, còn có tỷ muội của các nàng, ta nhất định phải thay đổi, phải mạnh mẽ hơn nữa!"

Trần Phong: "..."

"Ta nói mấy câu này với người có được hậu cung thủy tinh như ngươi làm cái gì a?"

Trần Phong thở dài một hơi.

Có vẻ như mấy câu ấy thích hợp với một người độc thân như mình hơn a.

"Đi thôi."

Trần Phong phát phát tay xoay người rời đi.

Ngồi lên trên tàu bay, Trần Phong một lần nữa quay về Kim Thành, mãi đến khi trong mắt thấy được ánh đèn quen thuộc kia, hắn mới có được một cảm giác về nhà, thời gian hai ngày ngắn ngủn, phẳng phất giống như cách một đời.

Quay về nội thành rồi!

Trần Phong ngẩng đầu, nhìn dãy trọ ở nơi xa.

"Ô...ô...n...g ——"

Cổ tay bỗng nhiên vang động.

Trần Phong mở ra xem xét, lại là tin tức của Từ Phi.

"Ta đột phá rồi."

Từ Phi một gương mặt thanh khí sáng: "Ngươi đang làm cái gì, sẵn giết huyễn xà gì đó à? Không đúng không đúng, để ta đến đó giúp đỡ ngươi."

Đột phá? Cấp D rồi hả? Tâm thần của Trần Phong khẽ nhúc nhích.

"Huyền xà đã sẵn giết xong rồi." Trần Phong cười cười, nói: "Có điều, hiện tại ta đang có một nhiệm vụ muốn ủy thác các người đi làm, không biết người có dám tiếp nhận hay không."

"Nhiệm vụ gì thế?" Từ Phi kinh ngạc, chẳng lẽ còn có nhiệm vụ mà hắn không dám tiếp nhận?

"Ám sát Vương Việt!" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

"Cái gì?" Đồng tử của Từ Phi đột nhiên co rụt lại.

Wang Viet? Chính là cái tên Vương gia kia? Kim thành đệ nhất thế gia, Vương gia!

Người ở nơi khác có thể không rõ ràng lắm, nhưng mà bản thân người Kim thành đối với cái thế gia này sẽ tự có hiểu biết đôi chút, trước đây có một gen chiến sĩ cường đại truyền thừa xuống dưới, tuy rằng hôm nay đã xuống dốc, nhưng mà lạc đà gầy còn hơn ngựa béo, thực lực Vương gia tại Kim thành này, vẫn như cũ phi thường cường đại.

Kế hoạch ám sát

Mà Vương Việt? Dường như chính là người kế thừa Vương gia nhận định gần đây.

"Sợ rồi hả?" Trần Phong cười tủm tỉm quan sát hắn.

"Làm sao có thể?" Từ Phi cười lạnh một tiếng, chỉ có điều rất nhanh liền ngưng ngưng một chút mà nói: "Nhưng mà tiểu cô nương Vương Dao đó..."

"Ta đã nói chuyện xong xuôi với nàng rồi." Trần Phong nhàn nhạt nói ra.

"M* kiếp!" Ánh mắt của Từ Phi đột nhiên trừng to lên.

Nói chuyện xong xuôi với nàng rồi hả? Đây, thế nhưng ngươi là muốn giết tiểu đệ của nàng đó! Chẳng lẽ cái tên này lại thực sự có thể nắm tiểu cô nương này vào trong lòng bàn tay rồi hay sao? Từ Phi chỉ có thể cảm thấy bội phục.

"Tiền thuê 3 triệu!" Trần Phong cười tủm tỉm quan sát hắn.

"Tiếp nhận!" Hai mắt của Từ Phi tỏa sáng, thủ bút thật là lớn.

"Trước tiên hãy điều tra hành tung của Vương Việt." Trần Phong phân phó: "Sau đó mới tìm cơ hội ra tay, một lần, dứt khoát, nhanh gọn."

"Ta đã minh bạch." Từ Phi hưng phấn chuẩn bị đi ngay.

Trần Phong lạnh nhạt cười một tiếng, hiện tại hắn tài đại khí thô, coi như là không có tiền, bán ra mấy bình thuốc thử gen, một chút tiền như thế cũng không là gì, Vương Việt muốn chơi trò ám sát với hắn, vậy thì cùng hắn vui đùa một chút cho tốt a. Nhìn xem lần này, rốt cuộc là ai ám sát ai?

Về đến nhà, chuyện đầu tiên mà Trần Phong muốn làm, chính là nghỉ ngơi một đêm thật tốt.

Vào thời điểm ở kế núi hoang vu, vừa phải giữ vững cảnh giác, vừa phải bảo hộ Tần Kiệt không bị An Đặc tiêu diệt, Trần Phong thật đúng là không nghỉ ngơi được một chút nào, giúp Tần Kiệt suốt cả đêm, về sau còn phải dây dưa với Bồng Dáng, chiến đấu sinh tử với Tạ Khang Trung, nguy cơ ập nắp tứ phía, sớm đã chống đỡ không nổi rồi.

"Đông", Trần Phong ngã người nằm ngủ say trên giường.

Sáng sớm ngày hôm sau, Trần Phong đã khôi phục lại tinh thần đến trạng thái đỉnh phong.

"Lại trở về rồi." Trần Phong cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Loại trạng thái tinh thần sung mãn này thật sự rất là tốt, nhất là hiện tại thuộc tính tinh thần của hắn đã cao tới 200 điểm, mỗi một điểm Tinh Thần lực tăng lên đều có thể khiến hắn cảm nhận được thế giới trở nên rõ ràng hơn.

Ăn xong điểm tâm, Trần Phong tổng kết thành quả đạt được trong nhiệm vụ lần này.

Đầu tiên, hắn học xong hai cách điều chế, gen lớp vảy huyền xà và thuốc thử gen cực quang.

Trong đó, cách điều chế gen lớp vảy huyền xà, trải qua vô số lần chế tác và luyện tập, đã tiếp cận đến tình trạng bão hòa! Điều này cũng có nghĩa là, nếu như Trần Phong tiếp tục chế tác thêm mấy lần nữa, rất nhanh hắn liền có thể nắm giữ được cách điều chế này, cho dù đối với hắn, cách điều chế này không có bất kỳ chỗ nào để dùng. Mà thuốc thử gen cực quang, đã giúp cho Trần Phong có được một lá bài tẩy siêu cường.

Tiếp theo, Trần Phong hoàn thành dung hợp thuốc thử gen cấp E, chân chính tiến vào cấp E, thiên huyền cùng đao gió đã dung hợp hoàn mỹ, giúp cho sức chiến đấu của Trần Phong tăng mạnh trên một diện rộng! Đây là thu hoạch làm cho Trần Phong rất hài lòng, tiếp đó chính là những điểm còn chưa tốt.

Ví dụ như ——

Thuốc thử gen cực quang bị Bóng Dáng thuận tiện mang đi mất. Đây là sai lầm lớn nhất trong hành động lần này của Trần Phong, mặc dù dùng thuốc thử gen cực quang giả làm "Thuốc thử gen Địa Long" đã hù dọa được An Đặc mấy lần, cũng mang đến tác dụng rất lớn, nhưng sau đó lại bị Bóng Dáng mang đi, sức chiến đấu của Trần Phong bị giảm đi một khoảng lớn, nếu không, khi hấn đối mặt với Tạ Khang Trung cũng sẽ không vất vả như vậy.

"Đây là sai lầm." Trần Phong trầm ngâm: "Lần sau nên mang theo ít nhất là hai bình thuốc thử gen cực quang."

Đương nhiên, hấn có một chút ý nghĩ ác ý, nếu như Bóng Dáng thực sự cầm "Thuốc thử gen Địa Long" sử dụng như là một con át chủ bài, không biết là hấn có thể phát hiện ra được niềm "kinh hi" ngoài ý muốn hay không?

"Ô...ô...n...g ——" Vòng đeo tay vang động.

"Là ta." Hình ảnh của Từ Phi xuất hiện trên màn hình, hấn đã tiến hành một cuộc điều tra vào đêm hôm qua, hấn là đã có được kết quả.

"Thời gian gần đây Vương gia hỗn loạn không yên, dường như là Vương gia lão gia tử đã không còn sống được bao lâu nữa."

"Về phần Vương Việt..." Từ Phi nhìn kết quả điều tra một chút, nói: "Gần đây hấn đang điên cuồng tăng cường thực lực của bản thân. Tiến triển rất nhanh! Không chỉ vền vẹn như thế, toàn bộ Vương gia cũng đang giúp hấn thu thập tài liệu, mỗi ngày hấn đều chìm vào trong quá trình chế tác gen và bế quan huấn luyện, nghe nói là làm công tác chuẩn bị cho một cuộc tranh đấu gọi là "Thi đấu gen Tân Tú ""

"Là thi đấu gen tân tú?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Quả nhiên! Tên Vương Việt này cũng tham gia vào thi đấu gen tân tú!

Tuy rằng hấn luôn bị Trần Phong dẫm đạp dưới chân, nhưng mà hôm nay dùng toàn bộ tài nguyên Vương gia mà nỗ lực lao lên, tự nhiên thực lực sẽ tăng nhanh, nhất là thuật chế tác gen...

"Hắn dự định bế quan lâu dài trong Vương gia hay sao?" Trần Phong bỗng nhiên nhíu mày.

"Không." Từ Phi lắc đầu: "Căn cứ theo sự điều tra của chúng ta, Vương Việt đã trải qua rèn luyện, nắm giữ được rất nhiều cách điều chế trụ cột, hiện tại dường như đang nhắm vào cách điều chế có độ khó cao, mà một trong số đó, cần phải chế tác ở ngay tại hiện trường! Chúng ta đã điều tra kỹ lưỡng tất cả mọi tư liệu, đã xác định rõ ràng thời gian cùng với địa điểm."

"Là ba ngày sau, tại Tử Lâm Châu." Từ Phi trầm ổn nói.

Tử Lâm Châu...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Tử Lâm Châu là một địa phương mà biến dị thú cấp E thường xuyên hoạt động, nơi đó cũng có rất nhiều chủng loại biến dị thú, đã hình thành một vòng sinh thái hoàn mỹ.

"Đại khái có bao nhiêu người đi?" Trần Phong khẳng định, Vương Việt tuyệt đối sẽ không đi một mình.

"Năm mươi người." Từ Phi cười khở.

"Bao nhiêu?" Trần Phong cho là mình nghe lầm rồi.

"Là năm mươi người, trong đó, có bốn mươi bảy tên gen chiến sĩ cấp E, ba tên gen chiến sĩ cấp D sơ giai, còn có bản thân Vương Việt, tổng cộng là năm mươi người." Từ Phi cười khở nói.

Trần Phong: "..."

??? Năm mươi người?! Tổ tông con m* nhà ngươi, vì sao ngươi không leo lên làm ông tổ ông tông luôn đi a? Con nhà ai mà đi ra ngoài rèn luyện, lại muốn mang theo năm mươi người? Điên rồi sao!

"Đoán chừng chính hắn thường xuyên phái người ám sát người khác, cho nên mới làm như vậy để phòng bị." Từ Phi phỏng đoán.

"Hừ." Trong mắt của Trần Phong chột lóe lên hàn quang.

Mang theo nhiều người để phòng bị sao? Người có phòng bị cỡ nào, lần này ta cũng phải giết chết người!

"Các người có thể đối phó được với bao nhiêu người?" Trần Phong ngưng trọng hỏi.

"Ba tên cấp D hoặc ba mươi tên cấp E!" Từ Phi không chút do dự nói: "Gen chiến sĩ cấp D tuy rằng khủng bố, nhưng mà những tên cấp E kia càng phiền toái hơn, chủ yếu là số lượng quá nhiều, năng lực hỗn tạp, ai cũng không biết được bọn hắn có cái năng lực gì. Nếu như bọn hắn phân tán ra, giải quyết toàn bộ cũng không có vấn đề gì, nhưng một khi lẫn vào chung một chỗ, sẽ vô cùng nguy hiểm."

Số lượng lẫn vào quá nhiều, có đôi khi sẽ có thể ảnh hưởng đến chất lượng.

"VẬY ĐÃ ĐỦ RỒI." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Các người chịu trách nhiệm ba tên cấp D kia là được rồi." Trần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Cấp E, ta sẽ nghĩ ra biện pháp."

"Tốt." Từ Phi cũng không nói nhảm.

Kế hoạch ám sát Vương Việt, bắt đầu lặng lẽ tiến hành.

Trần Phong rơi vào trong trầm tư, bốn mươi bảy tên cấp E, thực lực thậm chí hơn xa cấp D, nếu như để cho bọn hắn phát huy hết toàn bộ uy lực, uy năng bạo phát ra thật sự vượt quá tưởng tượng.

Rắn nhỏ điện quang

Cho nên, nhất định phải phân tán hoặc là không chế bọn hắn.

Tìm người bên ngoài? Trần Phong lắc đầu.

Hắn không giống với Vương gia, xưa nay hắn chỉ hành động một mình, tìm người không quen thuộc làm loại chuyện này, nói không chừng sẽ bị giết ngược, vì thế nên hắn nhất định phải tính toán làm việc cẩn thận.

Vết xe đồ của Vương Thuần vẫn còn đó, Trần Phong cũng không muốn tự tìm đường chết.

"Tự mình động thủ?" Trần Phong nhíu mày.

Dùng cái gì? Tiểu Dung nham cự nhân?

Từ trước đến giờ, thời điểm hắn phóng thích ra lực lượng mạnh nhất, chính là thời điểm đối kháng với Tạ Khang Trung.

Nhưng mà cái gọi là tiểu dung nham cự nhân, chỉ là do hắn điều khiển hai loại năng lực dung hợp với nhau, bản chất vẫn chính là dùng Tinh Thần lực để khống chế, uy lực cùng với thực lực đều không được! Mấu chốt nhất chính là, chiêu này tiêu hao giá trị may mắn quá nhiều. Vì đối kháng với Tạ Khang Trung, hắn đã phải hao phí trọn vẹn 240 điểm giá trị may mắn! Quá hồ người a! Đó là lần duy nhất mà hắn làm như vậy.

Nói trắng ra chính là, Tạ Khang Trung cũng không thật sự bị hắn chém giết, mà là bị hắn dùng giá trị may mắn tích góp từng tí trong một tháng, cứng rắn đập cho chết, ừm, chính là lấy may mắn đè người đấy. Loại thắng lợi như thế này, hắn căn bản không muốn sử dụng thêm một lần nữa.

"Không đáng tin cậy." Trần Phong trực tiếp bác bỏ phương án này. Nhưng nếu như sử dụng thuốc thử gen cực quang thì sao đây?

Trần Phong trầm ngâm, hôm nay thực lực của hắn đã tăng lên rất nhiều, lại dung hợp được gen thiên huyền, hay là có thể thử xem.

"Trước tiên làm một bình thuốc thử gen cực quang." Trần Phong quyết đoán.

Xoát! Quang sáng may mắn mở ra!

Trần Phong thuận thực bắt đầu chế tác một lần nữa, nhưng mà, ra ngoài ý định chính là, lần này chỉ mới vừa bắt đầu chế tác gen, Trần Phong đã cảm giác được có một chút gì đó không đúng.

"Xoát!" Hào quang vừa lưu chuyển, trạng thái số chiều đã sụp đổ.

Chế tác thất bại.

"???" Trần Phong có chút phát mộng.

Chế tác thất bại? Có trời mới biết, đã bao nhiêu lâu rồi hắn chưa thất bại! Nhất là ở dưới tình huống mở ra quang sáng may mắn toàn diện! Trần Phong mở ra giao diện số liệu hóa, nhìn kỹ một chút, giá trị may mắn căn bản không có tiêu hao.

"Là do mình quên mở à?" Trần Phong có chút hoài nghi.

Thử lại lần nữa.

Xoát!

Quang sáng may mắn mở ra!

Trần Phong bắt đầu chế tác gen một lần nữa, bước đầu tiên còn chưa có tiến hành xong, đã cảm giác được trạng thái số chiều lắc lư một hồi, sau đó lại tiếp tục tan vỡ!

Chế tác gen, thất bại, cái tình huống quái quỷ gì thế này??? Trần Phong cảm thấy sợ hãi không thôi.

Thất bại? Đã xảy ra chuyện gì vậy?

Trần Phong đã ý thức được, có chuyện gì đó đang phát sinh.

"Giá trị may mắn không có tiêu hao..." Trần Phong trầm ngâm.

Vào khi nào thì giá trị may mắn sẽ không tiêu hao? Đó chính là lúc không cách nào hoàn thành!

Vừa rồi hắn đã mở ra quầy sáng may mắn, trong đầu hy vọng là sẽ chế tác thành công, thế nhưng nếu như vô luận làm cách nào cũng không thể chế tác thành công, vậy thì có sử dụng quầy sáng may mắn cũng không có tác dụng!

Nói một cách khác, xác suất thành công là 0%!

"Tài liệu xảy ra vấn đề hay sao?" Trần Phong suy đoán.

Chỉ có bản thân tài liệu xảy ra vấn đề, mới có thể dẫn đến hoàn toàn thất bại.

Trần Phong suy nghĩ một chút, lại đổi một cửa tiệm mua một phần tài liệu khác, sau đó bắt đầu chế tác một lần nữa, nhưng điều khiến cho hắn im lặng chính là, lần này, vẫn như cũ là chế tác thất bại!

"Tài liệu không có vấn đề..."

"Bước đầu tiên tìm kiếm gen lại thất bại..." Trần Phong chau mày.

Lại đến! Trần Phong bắt đầu chế tác gen một lần nữa.

Hắn còn chưa có nắm giữ cách điều chế gen cực quang, cho nên nhất định phải dựa vào giá trị may mắn, vì vậy mới không có cách nào phán đoán, mà lần này, hắn quyết định thử nghiệm cách điều chế chính mình đã nắm giữ.

Thuốc thử gen Lôi Xà!

Xoát! Trần Phong bắt đầu chế tác, lần này, Trần Phong triển khai Tinh Thần lực đến trạng thái đỉnh phong, sau khi xây dựng thế giới số chiều, cũng không có vội vàng bắt đầu ngay, mà lại tiến hành dò xét toàn bộ thế giới số chiều, dường như cũng không có bất kỳ sự dị thường nào.

"Ảo giác sao?" Trần Phong thì thảo tự nói.

Tìm kiếm gen, bắt đầu!

Xoát! Xoát! Những đoạn gen Lôi Xà kia hắn đã sớm quen thuộc, rất nhẹ nhàng tìm kiếm tại thế giới số chiều, nhưng mà bước tìm kiếm gen của Trần Phong bỗng nhiên đình chỉ, một đoạn gen quen thuộc, bỗng nhiên không thấy nữa.

Không sai, đã biến mất rồi!

"Quả nhiên là có vấn đề." Trong mắt của Trần Phong chợt hiện lên hàn quang.

"Chậm lại!" Hắn cưỡng ép không chế thế giới số chiều giảm tốc độ.

Thế giới số chiều được cấu thành từ Tinh Thần lực của bản thân, hắn có thể tiêu hao thêm Tinh Thần lực, tiến hành ảnh hưởng đối với toàn bộ thế giới, cho dù là tiêu hao vô cùng to lớn!

Giảm tốc độ gấp rưỡi...

Giảm tốc độ gấp đôi...

Giảm tốc độ gấp ba...

...

Trần Phong không ngừng giảm tốc độ, Tinh Thần lực điên cuồng tiêu hao, vào lúc nhìn thấy 200 điểm Tinh Thần lực sắp sửa tiêu hao sạch sẽ, rốt cuộc Trần Phong cũng nhìn ra được một tia dị thường.

"HUU...U...U!" Một vệt ánh sáng trắng chợt lóe lên, sau đó lập tức có một đoạn gen biến mất.

"Cái gì thế." Trần Phong cảm thấy kinh hãi, lại giảm tốc độ tiếp.

"HUU...U...U!" Ánh sáng trắng lóe lên.

Trần Phong tập trung Tinh Thần lực toàn diện, rốt cuộc cũng nhìn ra hình dáng của cái vật ánh sáng màu trắng kia —— thế mà lại là một con rắn nhỏ được tạo thành từ điện quang, nó lao vun vút trong thế giới số chiều, giống như là một mũi tên nhọn!

HUU...U...U!

HUU...U...U!

Điện quang chọt lóe lên, nó càn rỡ không ngừng bay qua bay lại trong thế giới số chiều.

Mà vào thời điểm này, nó thậm chí còn không biết được là Trần Phong đã chú ý đến nó, mà Trần Phong thì đang ngẩn người nhìn chằm chằm vào nó, mãi đến khi hao tổn toàn bộ Tinh Thần lực, thế giới số chiều tan vỡ, Trần Phong mới lấy lại được tinh thần, bừng tỉnh dậy trong sự ngạc nhiên.

Một con rắn điện quang? Chờ một chút...nó là thứ đồ chơi gì?

Trần Phong cẩn thận suy nghĩ, con rắn điện quang kia mặc dù được tạo thành từ ánh sáng lung linh, nhìn qua thực sự rất là mỹ lệ, nhưng mà trên bản chất nó vẫn chỉ là một con huyền xà mang theo đèn LED.

Không sai! Chính là một con huyền xà! Nếu đem hình dáng của nó so sánh với huyền xà thủ lĩnh mà Trần Phong gặp được lần trước... đúng là không khác nhau một chút nào.

Không lẽ...Trần Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng tìm trong túi đồ, lôi ra đồng vỏ trứng mà hắc nhân tiện mang về từ kế núi hoang vu, hắc kinh hãi phát hiện ra đồng vỏ trứng dĩ nhiên đã biến mất rồi.

Làm sao có thể như vậy được? Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một số khả năng, con Huyền xà kia sau khi được sinh ra, căn bản vẫn không có chạy đi đâu hết. Mà là từ đầu tới đuôi đều ẩn núp ở bên trong vỏ trứng, vào thời điểm Trần Phong nhân tiện mang theo đồng vỏ trứng đi về, cũng đã "thuận tiện" mang nó đi theo.

"Thật sự là một ngày xui xẻo." Trần Phong cười khổ.

Có con huyền xà này ở đây, hấn căn bản không có cách nào chế tác gen được.

Hiện tại hấn nhất định phải thử nghiệm thật rõ ràng, Không kịp đợi tinh thần khôi phục lại, Trần Phong trực tiếp mua về mấy lọ thuốc thử khôi phục tinh thần, sau khi khôi phục lại Tinh Thần lực, hấn một lần nữa tiến vào bên trong thế giới số chiều, mà lần này ——

hấn liền trực tiếp giảm tốc độ rồi tập trung quan sát!

Tại thế giới số chiều.

Sinh vật thần kỳ

Điện quang lập loè, con rắn nhỏ kia hoàn toàn không nhận ra, vẫn đang vui vẻ qua lại không ngừng trong không gian, lúc gặp được một đoạn gen, nó sẽ dùng một ngậm trực tiếp nuốt vào bụng, sau đó lộ ra thân sắc sảo sung sướng hả hê.

Ánh mắt của Trần Phong đột nhiên trùng to, nó ăn gen? Đệt con mịa nó!

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến tổ tiên của huyệt xà, cái con rắn tham ăn chết tiệt kia! Loại sinh vật này, hình như là dùng gen để làm thức ăn, ăn tươi những sinh vật khác, thực chất chính là vì gen trong cơ thể của bọn chúng, chỉ có điều loại đặc tính này đã dần dần biến mất, nhưng hiện tại, nó tựa hồ lại xuất hiện rồi.

Gen phản tổ? Không, đâu chỉ là gen phản tổ, cái này căn bản là tiến hóa!

Mà con rắn điện quang chết tiệt này, ngay cả biến dị thú cũng không cần ăn, chỉ đơn thuần chui vào bên trong tinh huyết ăn gen là được! Vui vẻ bay lượn trong thế giới gen mà Trần Phong xây dựng ra!

Cho nên mới nói...Trần Phong rốt cuộc cũng đã hiểu ra, những đoạn gen mà hắn gian nan vất vả chiết lọc ra được từ trong tinh huyết, lại thông qua thế giới số chiều mà xây dựng thành thế giới gen, thế mà lại thành đồ ăn của con rắn chết tiệt này?

M* kiếp! Trần Phong thâm mắng một tiếng, khó trách lần nào hắn chế tác gen cũng đều thất bại!

"Không thể tiếp tục như vậy được." Trong mắt Trần Phong chợt hiện lên hàn quang, nhất định phải giải quyết con rắn chết tiệt này, nhưng rất khó bắt được con rắn điện quang này.

Nguyên nhân chính là, phải giảm tốc độ đến cực hạn, Trần Phong mới có thể miễn cưỡng nhìn thấy được nó!

Mà ở trong loại trạng thái này, cho dù Trần Phong tự mình ra tay, tốc độ cũng bị giảm xuống đến cực hạn, hầu như không thể động đậy được, nhưng nếu như ở dưới tình huống bình thường, hẳn cũng căn bản không có khả năng bắt được nó!

Nhưng mà...đó cũng chỉ là đối với người bình thường mà thôi, Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Một lần nữa khôi phục lại Tinh Thần lực, Trần Phong tiến vào bên trong thế giới số chiều, nhưng mà lần này, Trần Phong cũng không có giảm tốc độ, mà là trực tiếp mở ra quãng sáng may mắn.

Xoát! Ánh sáng lung linh chợt lóe lên, Trần Phong tùy ý vươn tay phải ra chụp một cái vào trong hư không.

"Ô...ô...n...g ——"

Trong thế giới số chiều, có thể nhìn thấy rất rõ ràng, một con rắn điện quang bị một bàn tay lớn che phủ, nó ý thức được có chuyện không hay, nhanh chóng hướng về phía chung quanh mà chạy đi, nhưng bất ngờ lại bị nguyên một đám gen ngăn cản đường đi, đồ ăn đầy trời khiến cho nó mê muội, lúc này lại ngăn cản trên đường chạy của nó.

Xoát! Trần Phong liền đơn giản chụp lấy.

Xoẹt xoẹt —— con rắn điện quang không ngừng lập lòe, giống như là sóng điện số liệu không ngừng lấp lóe. Nhưng mà, liên tục vùng vẫy giãy dụa mấy lần, nó vẫn không thể chạy thoát, chỉ có thể buông xuôi.

Chính là thứ đồ chơi này sao? Trần Phong cẩn thận quan sát con rắn nhỏ này.

Ừm...không nhìn rõ a, nó tựa hồ không giống với những đầu huyễn xà bình thường, con rắn nhỏ chết tiệt này, dường như bản thể của nó chính là những hạt ánh sáng! Còn có thể tùy ý biến ảo màu sắc cùng với độ sáng của bản thân.

Quả nhiên là một cái đèn LED nhấp nháy!

Trần Phong hoàn toàn bất lực, chửi đậu xanh rau má.

Khó trách vì sao lúc trước hắn căn bản không nhìn thấy nó, vào thời điểm mới vừa sinh ra, cái tên này có lẽ đã ngấm thay đổi màu sắc giống với vỏ trứng, cho nên hắn căn bản không chú ý đến?

Hoặc là...Ở trong hiện thực, nó cũng là thể quang ảnh?

Ô...ô...n...g —— Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được một trận gào thét.

Cẩn thận xem xét, dĩ nhiên là con rắn nhỏ đang bị cầm trong tay, nó đang không ngừng cầu xin hắn tha thứ.

Còn có trí tuệ? Trần Phong chỉ có thể kinh thán.

"Người có thể nghe hiểu những lời ta nói sao?" Trần Phong hỏi nó.

Đoạn ánh sáng thẳng tắp trong tay bỗng nhiên uốn cong vài cái.

Trần Phong: "..."

Đây chính là ý tứ gật đầu?

"Trong hiện thực, bản thể của người cũng là như thế này sao?" Trần Phong tiếp tục hỏi.

Suốt nửa ngày đoạn ánh sáng cũng không có động tĩnh gì khác, đoán chừng là nghe không hiểu Trần Phong có ý tứ gì.

"Nghe không hiểu sao?" Trần Phong có chút thất vọng.

Xoát! Xoát! Đoạn ánh sáng không ngừng lay động.

Có ý tứ gì? Đầu óc Trần Phong cũng có chút không đủ dùng.

Đoạn ánh sáng dường như càng thêm cấp bách, một tầng ánh sáng lung linh nhàn nhạt quanh thân chợt lóe lên, chỉ trong chốc lát toàn bộ thế giới số chiều đã trở nên cuộn cuộn, thế giới số chiều của Trần Phong, thế mà có thể tan vỡ ngay lập tức.

Không tốt. Trần Phong thầm nói không tốt.

Con rắn điện quang này rõ ràng còn có thủ đoạn!

Trong một chốc lát khiếp sợ này, Trần Phong đã quay trở về lại hiện thực, thế mà cúi đầu nhìn một cái, hắn đã nhìn thấy một sự tình khiến cho hắn không thể tưởng tượng được ——con rắn điện quang kia, thế mà vẫn còn nằm trong tay của hắn!

Ô...ô...n...g! Đoạn ánh sáng nhẹ nhàng uốn lượn, gập đầu về phía hắn, tựa hồ đang đặc ý tranh công.

Nội tâm của Trần Phong không khỏi rung động.

Khó trách...hắn rốt cuộc cũng biết được đoạn ánh sáng này có ý tứ gì rồi!

Bản thể! Bộ dạng này, là chính nó, vẫn luôn là bản thể của nó! Nó không giống với Trần Phong, sau khi xây dựng thế giới số chiều, sử dụng tinh thần tiến vào trong thế giới số chiều, còn bản thân của nó chính là dùng thực thể tiến vào trong thế giới số chiều! Nó dĩ nhiên có thể xuyên toa qua lại giữa thế giới Tinh Thần và thế giới chân thực!

Đây là thứ năng lực quỷ quái gì vậy? Trần Phong cảm thấy rung động.

Huyền xà, bản thân của chúng chính là một sinh vật tràn ngập bí ẩn cùng với hư huyền không biết, con rắn tham ăn này không chỉ phản tổ gen, thậm chí còn tiến hóa, càng huyền diệu khó tin tới cực điểm! Cái tên này còn là mới vừa sinh ra a! Nếu như nó phát triển tiếp...còn có...cái tên này hình như có thể tùy ý biến ảo ánh sáng?

Vậy nếu như nó vận dụng thuần thực chuyển đổi ánh sáng, khiến cho bản thân che giấu ở trong môi trường xung quanh, ai cũng không thể tìm được nó! Thậm chí, biến đổi trở thành ánh sáng bình thường! Còn có ai có thể phát hiện ra nó? Trần Phong càng nghĩ càng cảm thấy kinh người, thứ này, bản thân nó chính là một vũ khí cực kỳ đáng sợ.

Phải xử lý như thế nào đây? Trần Phong bỗng nhiên có một chút đắn đo không giải quyết được.

Giết nó hay sao? Thế nhưng cái tên này chính là biến dị thú thần kỳ chưa từng xuất hiện trong lịch sử a, huống chi, nó ở trong loại hình thái này, người có giết được nó hay không cũng là một chuyện khó nói.

Thả đi sao? Vô cùng phiền toái, thả một sinh vật tùy thời có thể trưởng thành đến trình độ mà bất luận kẻ nào cũng không thể tìm thấy, thậm chí còn có uy hiếp cực lớn đến xã hội? Đó căn bản chính là một sự tai họa!

Chính mình giữ lại nuôi? Trần Phong nhìn nó một chút, thở dài một hơi, thực ra hắn cũng muốn giữ lại, thế nhưng là cái tên này...

"Ô...ô...n...g ——" Dường như là cảm ứng được suy nghĩ của Trần Phong, con rắn điện quang kia, dĩ nhiên lại ngoan ngoãn nằm sấp xuống trong tay Trần Phong, một cỗ ý niệm không muốn xa rời vô cùng mãnh liệt trong nháy mắt đã truyền đến trong đầu Trần Phong.

"Cái tên này..." Trần Phong ngạc nhiên, cho dù con rắn điện quang này không thể nói chuyện, nhưng hắn vẫn có thể cảm giác được rõ ràng tâm tình của nó, cái tên này đã xem Trần Phong trở thành người thân nhất.

"Là bởi vì ta đã mang theo người quay trở về hay sao?"

Tiểu Ảnh

Trần Phong thì thảo tự nói.

Thôi được, đã như thế, liền dứt khoát mang theo nó ở bên cạnh người a, coi như là không có sức chiến đấu, làm một vật biểu tượng cũng rất tốt.

Chỉ có điều... Trần Phong rất nhanh đã đổi mặt với một vấn đề khiến cho lòng người đau thương.

Chế tác gen! Hiện tại chỉ cần hấn chế tác gen, con rắn điện quang sẽ ngay lập tức tiến vào bên trong, điên cuồng ăn gen, không để cho nó ăn, nó sẽ bày ra một bộ dạng đáng thương đứng ở bên cạnh quan sát. Rất ảnh hưởng đến trạng thái chế tác!

"Không thể làm như vậy được..." Trần Phong dờ khóc dờ cười.

Tiểu tử kia truyền đến sự ủy khuất mãnh liệt, thiếu chút nữa khiến cho Trần Phong chế tác thất bại.

Chế tác một cách điều chế đã nắm giữ thuần thực còn suýt soát như vậy, nếu như là cách điều chế khác thì sao đây? Tiểu tử tham ăn này đã ảnh hưởng đến quá trình chế tác vốn bình thường của Trần Phong rồi a! Đối với nó mà nói, gen chính là lương thực! Nhất là ——Gen mà Trần Phong dùng thế giới số chiều chất lọc ra.

"Thật sự ăn ngon như vậy sao?" Trần Phong nhìn con rắn điện quang trước mắt, nó đang truyền đến tâm tình vui sướng.

Hoặc là...lần sau trước tiên cho nó ăn no, đến mức không thể ăn được nữa? Trần Phong thử nghiệm một chút, sau đó liền phát hiện ra, tên tiểu tử này căn bản là ăn bao nhiêu cũng không no! Nó có thể điên cuồng ăn một ngày không ngừng nghỉ, căn bản là không có bất luận cái khái niệm ăn no gì đó! Sau đó Trần Phong lại nhớ tới, tổ tiên của con hàng này chính là rắn tham ăn!

"Ôi chào." Trần Phong có chút đau đầu nhức óc.

Gen là đồ ăn...ăn không đủ no...ừm...Hai mắt của Trần Phong bỗng nhiên tỏa sáng, nếu như...

"Nhanh, người nhanh đến đây." Trần Phong áp chế sự kích động ở trong lòng.

HUU...U...U! Ánh sáng lập loè, con rắn điện quang bay đến trước mặt của Trần Phong.

"Đến đây." Trần Phong tiến vào bên trong thế giới số chiều, nói: "Trước tiên không được nhúc nhích."

Con rắn điện quang thông minh ngoan ngoãn gật đầu.

"Người nhìn đi." Trần Phong chỉ chỉ vào những đoạn gen mà hắn cần, nói: "Cái này, người không được ăn, cái này cũng không thể ăn, cái này cũng không được, cái này không cho phép ăn, ừm... không được, cái này cũng không được ăn."

Trần Phong liên tục chỉ chỉ vào hơn 10 đoạn gen, nói: "Có nhớ hết không?"

Con rắn điện quang nghe nghe đầu, Trần Phong giải thích cho nó suốt cả buổi, nó mới có thể hiểu rõ.

"Tốt lắm." Trần Phong rất hài lòng, nói: "Ngoại trừ những thứ mà ta vừa mới chỉ ra, tất cả những thứ đó đều không cho phép ăn, còn lại đều là của người đấy! Về sau tất cả đều là của người, hiểu rõ chưa?"

Trần Phong tràn ngập sự chờ mong, đây là một biện pháp quan trọng mà hắn mới vừa nghĩ ra, một giọt tinh huyết ẩn chứa bao nhiêu đoạn gen?

Nhiều vô số kể! Trần Phong cần bao nhiêu? Rải rác chẳng có bao nhiêu! So với cầm tiểu tử này ăn gen, như vậy, không bằng dạy nó biết được thứ nào có thể ăn được, thứ nào là không được ăn, như vậy còn lại...chính là những thứ mà hắn cần.

"Thử xem sao." Trần Phong hít sâu vào một hơi.

Xoát! Trần Phong tiến vào trong trạng thái số chiều, hấn dùng gen một húng để thử nghiệm lần đầu, hấn cũng không có hạn chế con rắn điện quang tham ăn kia, tùy ý để cho nó bay qua bay lại không ngừng trong thế giới số chiều, chỉ vền vện trong thời gian vài giây đồng hồ ——liền hoàn thành!

Toàn bộ thế giới số chiều, chỉ còn lại những đoạn gen mà hấn cần, hấn thậm chí không cần phải tìm kiếm nữa, mà chỉ cần lấy hết những đoạn gen còn lại mang đi là được.

"Thành công rồi!" Trần Phong mừng như điên.

Vào thời điểm hấn một lần nữa nhìn về phía con rắn điện quang, giống như là đang thưởng thức một rương kho báu.

Tên tiêu tử này...nó dĩ nhiên lại có thể giúp cho Trần Phong tiết kiệm được bước tìm kiếm gen đầu tiên!

"Lại có thể giảm bớt được một phần lớn số điểm giá trị may mắn rồi." Trần Phong kích động.

Theo thực lực tăng lên, giá trị may mắn tiêu hao cũng vô cùng to lớn, Trần Phong càng ngày càng phát hiện được là giá trị may mắn không đủ dùng, mà khi con rắn điện quang xuất hiện, cũng xem như giảm bớt được một lượng lớn giá trị may mắn.

HUU...U...U! Ánh sáng lập lòe, con rắn điện quang mới vừa ăn no sượng bụng, hưng phấn bay loạn lên.

Trần Phong xúc động thật lâu, tên tiêu tử này, quả nhiên là vật biểu tượng! Nó có thể tùy ý xuyên toa giữa thế giới Tinh Thần và thế giới chân thực, Trần Phong suy nghĩ một chút, thử xây dựng một cái gian phòng nho nhỏ trong thế giới Tinh Thần, sau đó, nó dĩ nhiên lại tiến vào bên trong. Hư ảo cùng với hiện thực, nó thật sự có thể tùy ý xuyên toa qua lại, năng lực thật là đáng sợ! Trần Phong kinh thán.

Nhưng mà như vậy cũng tốt, Trần Phong thậm chí không cần chuẩn bị địa phương cho nó ở, chỉ cần dùng 1 điểm tinh thần xây dựng một khu vực nho

nhỏ trong thế giới Tinh Thần, bình thường nó có thể dùng chỗ này làm chỗ ở, nghỉ ngơi.

Đương nhiên...cứ mỗi lần đến lúc Trần Phong chế tác gen, nó liền bùng tỉnh, ngay lập tức bay đến thế giới số chiều ăn gen.

"Đơn giản là giống như là một con mèo ngủ thấy mùi thịt mỡ." Trần Phong cảm thấy buồn cười.

"Có lẽ nên đặt cho ngươi một cái tên." Trần Phong nhìn con rắn điện quang trước mắt mình, hiện tại hình dạng của nó giống như là một đoạn ánh sáng to khỏe, âm... màu đỏ, đỏ lấp lánh.

"Nếu không thì gọi ngươi là Tiểu Hồng đi ha."

Xoát! Ánh sáng màu đỏ lập tức biến thành màu xanh.

"Tiểu Lục?"

Xoát! Ánh sáng màu xanh liền biến thành màu đen.

Trần Phong: "..."

Cũng không thể gọi nó là Tiểu Hắc chứ!

"Nếu ngươi đã là một đoạn ánh sáng... vậy bình thường liền gọi ngươi là Tiểu Ảnh nhé, như vậy sẽ không có vấn đề chứ?" Trần Phong thực sự nghiêm túc nói.

Con rắn điện quang cuối cùng cũng đồng ý, hưng phấn bay loạn trong căn phòng, Trần Phong nhin không được cười ha hả.

Tiểu Ảnh? Nhìn thấy cả phòng lóe lên ánh sáng màu đỏ, dường như là nó cảm thấy cái tên Tiểu Ảnh này cũng không tệ. Nhưng mà tốc độ của nó cũng không quá nhanh đi, dưới tình huống bình thường, cũng chỉ nhìn thấy được chút tàn ảnh.

Giải quyết xong xuôi Tiểu Ảnh, Trần Phong bắt đầu một lần nữa chế tác gen.

Lần này ——là thuốc thử gen cực quang, có được sự trợ giúp của Tiểu Ảnh, Trần Phong có thể dễ dàng làm ra hai phần.

"Lần này chắc hẳn là sẽ không có sai lầm gì." Trần Phong thì thảo tự nói.

Thuốc thử gen cực quang đã được chế tác hoàn tất, Trần Phong vẫn như cũ có cảm giác không được an tâm, bằng vào cái này liền có thể đối kháng được với bốn mươi bảy tên chiến sĩ cấp E sao? Hắn không thể xác định được.

"Tốt nhất nên tìm thêm người giúp một tay." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, bỗng nhiên nhìn về cái tên nào đó trên danh sách liên hệ, lập tức cười cười.

"Người đang điều tra Vương Việt?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói.

"Bà mẹ nó, làm sao người biết được ta đang điều tra hắn?" Sắc mặt của Vương Thuần không ngừng biến hóa.

"Hắc hắc." Trần Phong chỉ cười mà không nói.

Vương Thuần là hạng người gì? Cái tên này lúc trước ăn nhiều thiệt thòi như vậy, làm sao có thể không muốn báo thù chứ, Trần Phong không cần đoán cũng biết được tên Vương Thuần này khẳng định đang âm thầm điều tra Vương Việt!

"Người có hứng thú làm một trận lớn hay không?" Trần Phong cười tùm tùm nhìn hắn.

"Người không sợ Vương gia sao?" Vương Thuần hơi híp trông mắt.

"Chỉ cần ta còn ở Kim thành, Vương gia sẽ không thể đụng được đến ta." Trần Phong cười lạnh.

Ở bên ngoài Vương gia có thể tùy tiện làm bậy, nhưng ở Kim thành? Ở Kim thành hiện tại, danh tiếng của Trần Phong thế nhưng lại rất cường thịnh a, nếu Vương gia thực sự có can đảm ra tay với Trần Phong, hiệp hội chế tác gen nhất định có thể đâm chết bọn hắn!

Tử Lâm Châu

"Tốt." Trong mắt của Vương Thuần chột lóe lên hàn quang, kế hoạch nguyên bản của hắn chỉ là muốn hung hăng chà đạp Vương Việt một lần, không nghĩ đến lần này Trần Phong dĩ nhiên lại muốn ám sát hắn, mặc dù có một chút mạo hiểm, nhưng nếu tính toán kế hoạch thật tốt mà nói...

Làm thôi! Trần Phong còn không sợ, hắn còn sợ cái gì đây?

Rời khỏi Kim thành, thiên hạ rộng lớn, hắn có thể đi đến nhiều địa phương khác, Vương gia thì tính là cái quần què gì? Vô luận như thế nào, chuyện lần này, nhất định phải cho Vương Việt một bài học! Một bài học xương máu!

Tử Lâm Châu, đây là một địa phương tuyệt hảo nằm xung quanh ốc đảo. Ngày bình thường, nơi này cũng là một địa phương bị biến dị thú hoành hành, nhưng mà hôm nay, đám biến dị thú lại bị đồ sát, chỉ còn dư lại một mảnh máu tanh.

Dưới bóng cây, thần sắc của Vương Việt trở nên ngưng trọng, chung quanh hắn lấp lóe hào quang.

Một phần tài liệu nữa lại được Vương Việt dùng tinh thần lực di chuyển đi, một phần lại một phần tài liệu biến mất, cuối cùng điều phối thành chất lỏng, sau đó dung hợp cùng với tinh huyết mới vừa chảy ra, hình thành một bình thuốc thử gen mới tinh.

"Giải quyết xong." Vương Việt lộ ra thần sắc vui mừng, ba mươi sáu lần chế tác, rốt cuộc cũng có một lần thành công đầu tiên!

Cách điều chế hiểm thấy này, quả nhiên không hổ danh là cấp E, ha ha, chỉ cần nắm giữ xong xuôi cách điều chế hiểm có khó tìm này, hắn sẽ chính thức trở thành trung cấp chế tác sư rồi!

Trần Phong? Vương Thuần? Đều là hạng tôm tép nhãi nhép mà thôi.

"Tiếp tục." Vương Việt lạnh lùng lên tiếng.

"Mau đem biến dị thú bắt được qua đây." Người trung niên bên cạnh hắn trầm giọng nói, mấy tên gen chiến sĩ cấp E nhanh chóng mang một đầu biến dị thú sống dở chết dở đến trước mặt Vương Việt, lúc này mới ra tay chém giết.

"Phốc" Biến dị thú gục xuống, máu tươi lênh láng.

Vương Việt thuần thục chặt lọc ra tinh huyết, lại một lần nữa bắt đầu quá trình chế tác.

Gen chiến sĩ bên cạnh lại đi đến nơi xa mà săn giết biến dị thú, có một số người thì chịu trách nhiệm dọn bãi bảo hộ cho Vương Việt, lại có một số người khác đảm nhận cung cấp thuốc thử gen khôi phục tinh thần cho Vương Việt, có người thì chịu trách nhiệm bảo đảm cảnh vật chung quanh thoải mái để chịu không gây ảnh hưởng đến quá trình chế tác, lại có người mang theo tài liệu chế tác cho Vương Việt.

Ở phía xa xa, đám người Trần Phong đang ẩn nấp quan sát, đều cảm thấy một trận căm nín cạn lời.

Chuyện này...khó trách vì sao hắn cần năm mươi người đi theo! Ngay cả việc khôi phục Tinh Thần lực, cũng đều muốn có người giúp đỡ hay sao?

"Thật sự là..." Trần Phong cũng không biết nên nói cái gì.

"Vương gia các người thật đúng là có tiền." Trần Phong cảm khái, chỉ có thể nói, Vương gia thật đúng là giàu nứt đổ đổ vách, thật sự dám bỏ ra đầu tư cho Vương Việt.

"Đánh rắm." Vương Thuần khinh bỉ nói: "Do ông nội của ta lui khỏi vị trí số hai, hiện tại do bọn khốn một mạch Vương Việt kia lên nắm quyền hành, nguyên một đám thật giống như nhà giàu mới nổi, Vương gia sớm muộn gì cũng bị mấy tên chết tiệt này làm cho lui bại.

Ô... ô... n... g —— Trước mắt lóe lên hào quang.

Hai mắt Hầu Tử giống như lò điện, ánh mắt không ngừng lấp loé, bỗng nhiên, hình ảnh tách ra.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Từ Phi thấp giọng hỏi.

"Không thể tiếp tục quan sát được nữa." Hầu Tử quay về nói: "Bên trong có mấy tên sở hữu Tinh Thần lực vô cùng nhạy cảm, nếu như tiếp tục điều tra giám sát, rất có thể sẽ bị bọn hắn phát hiện ra."

"Vậy thì kéo dài khoảng cách một chút." Trần Phong tỉnh táo nói ra.

Phục kích, cũng là một môn nghệ thuật, người phục kích chính là nghệ nhân, còn tác phẩm thì sao? Chính là kết cục bi thảm của kẻ bị phục kích! Bọn họ nhất định phải một đường bám theo đám người Vương Việt, giữ cho không bị phát hiện, sau đó kiên trì chờ đợi một cơ hội, nhất kích tất sát! Tùy tiện xông lên, cuối cùng chỉ có thể là lưỡng bại câu thương.

Hiện tại...còn chưa phải là thời điểm thích hợp.

"Bên kia đã chuẩn bị kỹ càng chưa?" Trần Phong bỗng nhiên lên tiếng hỏi.

"Đã ổn rồi." Từ Phi hắc hắc cười lên: "Bọn người Chu Linh cũng đã làm xong việc."

"Rất tốt." Đôi mắt của Trần Phong toả sáng.

"Như vậy thì——bắt đầu thôi."

"Tốt." Mọi người lặng yên che giấu thân ảnh bên trong rừng cây.

"Vù ——" Tiếng gió thổi qua, Vương Việt đang tập trung chế tác gen liền thất bại, hắn đột nhiên bừng tỉnh, nhìn về phía chung quanh.

"Như thế nào?" Tên thủ hạ hỏi thăm.

"Không có việc gì." Ánh mắt của Vương Việt có chút nghi hoặc, sau đó lắc đầu, nói: "Lệnh cho mấy người chịu trách nhiệm điều tra chú ý hơn một chút, không được để cho những con biến dị thú khác chạy đến khu vực gần đây."

"Đã rõ." Tên kia lập tức đi phân phó cho thủ hạ.

Từng tầng Tinh Thần lực trải ra bao phủ xuống xung quanh, giám sát và bảo vệ càng trở nên nghiêm mật.

Lúc này Vương Việt mới bắt đầu thả lỏng, bắt đầu một lần nữa tiến hành chế tác.

Một lần, hai lần...sau ba mươi lần, rốt cuộc hắc cũng thành công được lần thứ hai!

"Có chút chậm chạp." Vương Việt nhíu mày.

Dựa theo loại tốc độ này, có thể trở thành trung cấp chế tác sư trước khi Thi đấu gen tân tú vẫn còn là một cái vấn đề khó nói, mà đúng vào lúc này, mấy người thủ hạ lại truyền đến thanh âm hưng phấn.

"Vương thiếu gia, chúng ta phát hiện được biến dị thú thủ lĩnh."

"Thủ lĩnh?" Vương Việt chấn động tâm thần.

Nếu như săn giết được một đầu thú lĩnh dùng để chế tác, cho dù thất bại cũng có thể tiến bộ được không ít! Dù sao những đoạn gen ẩn chứa bên trong tinh huyết của biến dị thú thủ lĩnh, cũng tuyệt đối không phải là biến dị thú bình thường có thể so sánh. Độ khó càng cao, tiến bộ sẽ càng lớn!

"Mau mang đến đây!" Vương Việt hưng phấn nói.

Loại biến dị thú này cho dù là thú lĩnh cũng không vượt quá cấp E đỉnh phong, đám người bọn hắc có trọn vẹn ba tên gen chiến sĩ cấp D bảo hộ, căn bản không phải sợ hãi!

"Đã rõ." Một gã cấp D dễ dàng săn giết được thú lĩnh rồi mang về.

"Đây chính là biến dị thú thủ lĩnh..." Vương Việt kích động.

Hiện tại hắc muốn làm cái gì, chỉ cần nói một câu, sẽ có người làm ngay cho hắc, còn làm rất tốt nữa. Hắc bỗng nhiên cảm giác được, cho dù không có Vương Dao trợ giúp, bản thân hắc cũng có thể trở nên mạnh mẽ hơn.

"Tỷ, ta biết rõ người xem thường ta, thế nhưng tương lai của ta, nhất định sẽ cao tới mức người không với đến được." Vương Việt âm thầm nghiền răng.

"Phốc!" Thu lấy gen từ bên trong cơ thể biến dị thú thủ lĩnh, Vương Việt bắt đầu chế tác gen một lần nữa.

Chung quanh, một đám người yên lặng trông coi.

Vào thời điểm này, thậm chí không có người chú ý, một số con biến dị thú ở vùng lân cận đang khẽ hoạt động cái mũi, nhìn về phương hướng bên này, lập tức có phản trở nên bạo động.

Rất nhanh, có một đám biến dị thú xông thẳng về phía bên này.

Vừa mới bắt đầu, đám người Vương Việt căn bản còn không có đề trong lòng, biến dị thú xông tới mà thôi, cứ việc ra tay giết chết là được, nhưng đến khi nhận ra càng lúc càng có nhiều biến dị thú, thậm chí còn có mấy tên gen chiến sĩ cấp E bỏ mình, bọn hắc rết cuộc cũng cảm giác được có gì đó sai sai.

Tôn Giáp

"Rống ——" Từng đợt sóng biến dị thú xông tới, tất cả biến dị thú dường như đều trở nên điên cuồng.

"Đã xảy ra chuyện gì vậy?" Tất cả mọi người đều kinh hãi biến sắc.

"Cũng không rõ." Bọn hắn vẫn còn chưa tỉnh hồn.

Biến dị thú xung quanh đây làm sao lại bỗng nhiên nổi khùng? Mà lúc này đây, một số gen chiến sĩ có được năng lực khứu giác đặc biệt đã phát hiện ra điều gì đó không đúng, trên cơ thể biến dị thú thủ lĩnh vừa mới bị săn giết kia, không ngừng truyền đến mùi vị quen thuộc.

"Trong cơ thể nó có hương thơm khác thường!" Lập tức có người phản ứng: "Khổng định đã bị tiêm vào thuốc thử hấp dẫn biến dị thú!"

"Đáng chết." Đám người bừng tỉnh.

Thân thể của con biến dị thú thủ lĩnh nhanh chóng bị một tên chiến sĩ dùng năng lực hoá diễm hoá thiêu thành tro bụi, quả nhiên rối loạn liền biến mất ngay sau đó, nhưng mà sắc mặt mọi người đều rất khó coi, vì cái gì biến dị thú thủ lĩnh lại bị tiêm vào loại vật này?

Vương Việt bỗng nhiên nghĩ đến An Đặc.

Tên An Đặc mà mình đã liên hệ, chẳng lẽ...

"Điều tra người của mình." Vương Việt thấp giọng nói: "Có khả năng đã trộn lẫn vào người có vấn đề."

"Đã rõ." Trong mắt mấy tên chiến gen cấp D lóe lên hàn quang.

Nhưng mà, vào ngay lúc này đây, từng đường từng luồng ánh trắng sáng rực chọt lóe trên không trung, từ nhiều phương hướng khác nhau mà hướng thẳng về phía đám người, mấy tên có thực lực cường đại lập tức bừng tỉnh.

"Có địch tập kích!" Một người hét to một tiếng.

"Oanh!" Bọn hắn phản ứng rất nhanh.

Phốc! Phốc!

Những luồng ánh sáng trắng tập kích từ trên không trung đều bị đám người loại bỏ.

Những luồng ánh sáng kia nổ tung, biến mất trên không trung, lúc này đám người mới buông lỏng một hơi.

"Chuẩn bị chiến đấu." Tất cả mọi người đều trở nên cảnh giác.

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt này, trên không trung nổi lên sấm chớp đùng đùng, đám người theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn, sắc mặt lập tức đại biến, nhớ tới loại thuốc thử gen nóng bỏng tay nào đó vào đoạn thời gian trước, chẳng lẽ là...

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" Vô cùng vô tận sấm chớp đánh xuống.

Sắc mặt của tất cả mọi người trở nên tái nhợt, hoảng sợ phòng ngự, hóa ra luồng ánh sáng trắng ban nãy biến mất, là để những bình thuốc thử gen biến dị Lôi Xà – cực chết tiệt này triển khai tác dụng.

"Oanh!" Sấm vang chớp giạt.

Thuốc thử gen Lôi Xà - cực không tính là mạnh mẽ, nhưng mà nó có ưu điểm ở chỗ —— tập kích bất ngờ.

Khi sấm chớp đột ngột lóe lên, bốn mươi bảy tên gen chiến sĩ cấp E đi theo Vương Việt, chỉ vền vẹn còn lại hai mươi tên trụ lại được, hai mươi bảy tên khác, toàn bộ tử vong!

"Đáng chết." Vương Việt điên cuồng kêu cứu, chỉ có điều, tín hiệu sớm đã bị che đậy rồi.

"Thứ này là gen Lôi Xà - cực, sau khi nổ tung sẽ biến mất, công kích từ phía trên." Hai mắt của Vương Việt lấp loé hàn quang.

"Oanh!" Lại có thêm mấy luồng sấm chớp đánh xuống.

Đáng tiếc, sau khi bị Vương Việt phát hiện, đám người còn lại nhanh chóng bài bố phòng ngự hợp lý, sấm chớp đã không có hiệu quả gì nữa.

"Trần Phong!" Sắc mặt của Vương Việt trở nên lạnh lùng đáng sợ.

Ngay khi hắn trông thấy gen Lôi Xà - cực ngập trời kia, hắn đã biết chắc chắn địch nhân tập kích là ai rồi! Chỉ là, hắn không thể hiểu nổi, làm sao Trần Phong lại dám ra tay với hắn? Làm sao hắn có lá gan này? !

Xoát! Xoát!

Từng bóng người lần lượt xuất hiện.

Mấy tên gen chiến sĩ cấp D nhanh chóng vây quanh bọn hắn, tâm tình của Vương Việt đã trầm xuống đáy cốc, mà hai tên xuất hiện cuối cùng kia, rõ ràng chính là Trần Phong cùng với Vương Thuần!

Vương Thuần...Vương Việt nghiêng răng nghiêng lợi. Quả nhiên là đám người này! Hai bên liếc nhau, đều có thể cảm giác được sát ý trong ánh mắt đối phương, sắc bén như đao.

"Trần Phong, nếu ngươi dám giết ta, tử ty của ta sẽ không tha cho ngươi!" Vương Việt lớn tiếng hét lên.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh một tiếng, khẽ gật đầu với đám người Từ Phi: "Giết!"

"Đã rõ." Từ Phi nghe hắn cười một tiếng.

"HUU... U... U!" Tiểu đội bốn người lại một lần nữa ra tay.

Đối thủ, rõ ràng chính là ba tên gen chiến sĩ cấp D!

"Oanh!" Chiến đấu bạo phát chỉ trong nháy mắt. Đám người Từ Phi chỉ mới vừa đặt chân vào cấp D, thực lực không tính là cường đại, thế nhưng đối thủ của bọn họ cũng chỉ là cấp D sơ giai, nhất là khi đám người bọn hắn ít hơn một người.

"Giết!" Ba tên chiến sĩ cấp D lập tức rơi vào trong khốn cảnh.

"Giết chết bọn hần!" Một tên gen chiến sĩ cấp D kêu lên bén nhọn.

Đám thủ hạ còn lại đang chuẩn bị ra tay, chỉ có điều, Vương Thuần cười lạnh một tiếng, hai tử muội Thần Y đã xông ra, cứ như thế cứng rắn chặn ngang đường đi của đám gen chiến sĩ cấp E!

"Ai cho phép các ngươi nhúng tay vào?" Thần Uy cười lạnh một tiếng.

"Oanh!" Hơn phân nửa mặt đất nổ tung, ngọn lửa bốc cháy hùng hực.

Đối với tên khốn hại chết chính mình một lần, hai lần chủ mưu hãm hại muội muội, bản thân Thần Uy sẽ không khách khí gì, vô hạn trăm kinh khủng bộc phát!

Oanh! Oanh! Từng tiếng kêu gào thảm thiết vang lên.

Sức mạnh của Thần Uy rất là đặc biệt, nàng không có cách nào vượt cấp khiêu chiến cấp D, thế nhưng bởi vì năng lực cùng với lực lượng đặc biệt, nàng tuyệt đối là cấp E đỉnh phong! Cho dù đối phương có đông như thế nào đi nữa!

Tất cả đám người bên trận doanh Vương gia lập tức rơi vào trong khổ chiến.

Phục kích, chỉ cần một lần liền thành công.

Trần Phong cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Vương Việt.

"Trần Phong, nếu ngươi giết ta, Vương gia nhất định không bỏ qua cho ngươi!" Vương Việt nuốt ngược một ngụm nước miếng.

"Thật sao?" Trần Phong chỉ cười cười nhàn nhạt.

Tất cả mọi chuyện, kể từ thời điểm nguyên chủ nhân bị ném vào trong bụng cá mập biến dị, một khắc này đã được định sẵn là sẽ xảy ra, chỉ có điều bởi vì sự xuất hiện của Vương Dao, khiến cho Trần Phong phải kiểm chế phần sát ý này ở sâu trong đáy lòng.

Nhưng hiện tại ——chính là thời điểm để giải quyết.

"Ô... ô... n... g ——" Trong tay Trần Phong xuất hiện một đạo đao gió.

Trảm! Đao gió lượn vòng, bay thẳng về phía Vương Việt.

"Xin đừng giết ta." Vương Việt hoảng hốt vội vàng lui về sau.

Hắn không muốn chết ở chỗ này, nhưng mà, ngay tại thời điểm hắn sắp bị đao gió chém trúng, bên người Vương Việt, người trung niên chỉ một mực phụ trách bổ sung Tinh Thần lực cho Vương Việt bỗng nhiên nâng tay lên.

"Đương." Đao gió chém vào trên cánh tay của hắn, thế mà chỉ truyền lại tiếng vang thanh thúy.

"Cái gì?" Tâm thần của Trần Phong giật thót một cái.

"Người chính là Trần Phong?" Người trung niên nhìn về phía Trần Phong nói: "Vương Thiên Hào đã từng nói với ta về ngươi, kiểu người như ngươi, tất nhiên sẽ không tình nguyện chịu nhục, nhất định sẽ trả thù, cho nên hắn để cho ta ẩn tàng bên người Vương Việt, nhằm bảo hộ cho hắn, ừm... Ta đồng ý làm việc, vốn chỉ nghĩ rằng hắn đã quá lo lắng cho nhi tử của mình, nhưng bây giờ nhìn lại...thì đó chính là nhìn xa trông rộng."

Người cười trung niên thân nhiên cười nói.

"Oanh!" Lực lượng đáng sợ từ trên người hắn tỏa ra xung quanh, dĩ nhiên là một chiến sĩ cấp D!

"Là ngươi." Từ Phi vẫn chú ý đến cục diện bên này nên chỉ cần nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức biến hóa: "Trần Phong, hắn là Ngọc Cốt Nhân Tôn Giáp, cơ thể được mệnh danh là mình đồng da sắt, vô cùng khủng bố, công kích dưới cấp D, căn bản không có khả năng đả thương được hắn!"

Khô lâu màu xanh

Mình đồng da sắt? Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

"Không ổn rồi, chúng ta hãy rút lui trước." Vương Thuần thấp giọng nói.

Phục kích sợ nhất chính là phát sinh chuyện bất ngờ!

Đám người Vương Việt phái người phục kích Trần Phong, cũng tương tự gặp phải rất nhiều chuyện ngoài ý muốn, cho nên luôn gặp xui xẻo, mà hiện tại, Tôn Giáp xuất hiện, cũng khiến cho bọn họ cảm giác không ổn.

Đám người Từ Phi không thể ra tay, ai có thể đánh bại Tôn Giáp?

"Ta tới thử xem." Trong mắt của Trần Phong lấp loé hàn quang.

Hôm nay phục kích Vương Việt, vì nhất kích tất sát, hắn nhất định phải thành công!

"Ngươi?" Tôn Giáp nhin không được cười vang lên.

Một tên tiểu tử chỉ mới vừa tiến vào cấp E? Thật sự là...

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp phản ứng, Trần Phong đã bạo phát lực lượng.

Thiên huyền đao gió! Trần Phong vừa ra tay đã bạo phát ra sát chiêu cường đại của bản thân.

HUU... U... U! Một chuỗi đao gió quỷ dị đánh thẳng về phía Tôn Giáp, chiêu số trì hoãn quen thuộc kia một lần nữa bạo phát, nhưng mà, quanh thân Tôn Giáp chợt hiện lên vòng sáng màu vàng, dĩ nhiên ngăn chặn hết toàn bộ mọi thứ đánh tới.

"Leng keng đình đương!" Đây trời đao gió hướng về phía Tôn Giáp mà chặt chém.

Coi như là những cái đao nước cùng với dịch nhờn kia, đánh lên trên người Tôn Giáp, thế mà cũng trượt sang một bên, cơ thể mình đồng da sắt của hắn, thật sự giống như bôi trơn một lớp dầu mỡ. Tất cả đao gió, hoàn toàn không có hiệu quả.

"Đây chính là công kích của ngươi?" Tôn Giáp cười to.

Đao gió đủ tất cả các loại thuộc tính? Quả thật là có chút ý tứ, đáng tiếc, đối với hắn mà nói, căn bản không có hiệu quả!

Hắn là gen chiến sĩ loại hình phòng ngự, khi công kích không vượt qua được lực lượng phòng ngự của hắn, căn bản là không cách nào đánh phá được phòng ngự của hắn.

"Hừ." Trần Phong chỉ cười lạnh một tiếng.

Mình đồng da sắt, hóa ra là ý tứ này...nếu như vậy...càng đơn giản hơn rồi.

Trong mắt Trần Phong chợt lóe lên quang mang lạnh lẽo, một lần nữa bạo phát đao gió, vút hết những thuộc tính khác, một chuỗi đao gió màu xanh lục lập tức bạo phát, hoàn toàn bao phủ Tôn Giáp.

Phốc! Phốc! Đao gió hóa thành từng bãi từng bãi chất lỏng.

"Ta đã nói rồi, công kích của ngươi không có hiệu quả đối với ta."

"Ngươi cho rằng loại công kích này..." Tôn Giáp cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên hắn cảm giác được một cổ đau đớn thấu xương, vừa cúi đầu xem xét, sắc mặt lập tức đại biến, những bãi chất lỏng màu xanh biếc kia, lại có thể ăn mòn thân thể mình đồng da sắt của hắn.

Độc! Thứ này lại có thể dịch độc!

Dịch độc tương quan với gen, có tính ăn mòn cực kỳ cường đại, có tác dụng đặc biệt, nhưng mà bởi vì tính chất đặc biệt kia của bản thân, cùng với việc không dễ dàng tổ hợp thành hệ thống gen, cho nên đã bị xã hội loại trừ, không được sử dụng, số lượng có thể nói là vô cùng thưa thớt, vì thế Tôn Giáp hầu như không có gặp được những loại gen dịch độc này!

Nhưng mà hiện tại, hắn đã gặp trúng rồi, đây nhất định là một loại gen có thể khắc chế được hắn!

"Đáng chết." Tôn Giáp điên cuồng thúc giục năng lực, nỗ lực gạt bỏ loại chất lỏng độc hại đang dính trên cơ thể, thế nhưng phần bụng vẫn như cũ bị những bãi chất lỏng màu xanh kia lưu lại một lỗ hổng. Có thể thấy rõ máu thịt!

Kim loại? Minh đồng da sắt? Công kích dưới cấp D căn bản không có hiệu quả? Trò hề mà thôi!

"Cút ngay cho ta!" Tôn Giáp cảm giác được lực lượng của mình vẫn còn đang suy giảm rõ rệt.

Đáng chết! Những bãi dịch độc này thực ra có tốc độ rất chậm, chỉ cần hơi chú ý là căn bản sẽ không bị đánh trúng, thế nhưng là do hắn đã quá chủ quan, chỉ vờn vờn một lần chủ quan này thôi! Hắn tin tưởng, chỉ cần khiến cho những bãi dịch độc chết tiệt này tách ra khỏi cơ thể, chính mình có thể tiêu diệt Trần Phong! Thế nhưng mà, Trần Phong sẽ cho hắn cơ hội sao?

"A." Trần Phong cười lạnh một tiếng.

"Lên!" Vô số đao gió bay lượn, đao gió màu xanh biếc lập tức bạo phát!

Hai mươi đạo! Bốn mươi đạo! Một trăm đạo!

Đầy trời đao gió màu xanh cuộn lên như bão táp, nếu như đã nắm lấy cơ hội, tất nhiên là hắn muốn nhất kích tất sát cái tên Tôn Giáp này, đao gió màu xanh kinh khủng lập tức vùi dập Tôn Giáp.

"A a a a a ——" Từng tiếng kêu thảm thiết chói tai vang lên.

Ục ——

Ục ——

Thanh âm dịch độc ăn mòn thân thể không ngừng truyền tới.

Tất cả mọi người ai cũng hoảng sợ mà nhìn một màn này, ngay cả đám người Từ Phi ở nơi xa cũng lộ ra vẻ mặt kinh hãi, rùng mình nhìn nhìn Trần Phong, đây là cái năng lực quỷ quái gì thế?

Phát sinh phản ứng phân hủy tan rã hay sao? Trần Phong cũng là có chút phát mộng nhìn sản phẩm của mình.

Chính hắn cũng không nghĩ đến, sau khi Tôn Giáp khiến cho thân thể của hắn biến thành kim loại, dĩ nhiên sẽ kết hợp dịch độc làm phát sinh phản ứng, cuối cùng lại thành ra một kết quả như thế! Phải biết, những dịch độc này, cho dù là dính lên trên cơ thể người bình thường, cũng chỉ là ăn mòn một khối máu thịt nho nhỏ mà thôi, dù sao thì đây cũng chỉ là uy lực cấp E! Hiệu quả khắc chế của Thiên huyền, có thể thấy được chút ít.

Cuối cùng, khi dịch độc rơi xuống đất, cũng là khi tiếng kêu thảm thiết ngừng hẳn lại, tất cả mọi người ngưng mắt nhìn chăm chăm, không nhìn được hít vào một ngụm khí lạnh, vị trí của Tôn Giáp, dĩ nhiên chỉ còn lại một cổ khô lâu màu xanh ở đó!

Trên mặt đất là từng bãi từng bãi chất lỏng màu xanh biếc, một cổ khô lâu màu xanh đang đứng giữa bãi chất lỏng đó.

Hình ảnh kia...thật sự quá khiến người kinh hãi!

"Gặp quỷ rồi." Ngay cả những người đang chiến đấu với Từ Phi cũng ngừng tay lại, dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn vào Trần Phong, sợ ngay lúc này Trần Phong sẽ đột ngột đánh ra một chiêu như vậy về phía bọn hắn!

Châm dứt rồi sao? Trần Phong không để ý tới bọn hắn, mà chỉ bình tĩnh xem xét cổ khô lâu màu xanh kia. Một lần trùng hợp, một lần khắc chế hoàn mỹ, tiến đi một vị gen chiến sĩ cấp D, hợp tình hợp lý, nhưng mà, một gen chiến sĩ cấp D, chỉ có một loại gen năng lực này thôi sao?

Vào thời điểm Trần Phong đang suy tư, một màn càng kinh hãi hơn đã phát sinh.

Cổ khô lâu kia ——dĩ nhiên lại cử động!

"Đây là thứ quái quỷ gì? !" Tất cả đều sợ hãi.

Chặt đứt tay chân còn sống có thể lý giải, dù cho người bị đâm ra một lỗ thủng trên ngực, vẫn còn giữ được một hơi để mở miệng gọi to "Hung thủ chính là...", cái thể loại phim kịch cầu huyết này đám người đều có thể lý giải, thế nhưng mà... con mẹ nó, đã biến thành một bộ xương khô rồi, dĩ nhiên còn có thể động đậy, cái này không khỏi có chút kinh khủng dọa người đi.

Cạch... !

Cạch... !

Cổ khô lâu màu xanh truyền đến tiếng vang thanh thúy.

Xoát! Bộ khô lâu đột nhiên nhìn về phía Trần Phong, ở bên trong hai hốc mắt trống rỗng, thế mà có hai ngọn lửa màu lục đang cháy hừng hực.

"Ngọc Cốt Tôn Giáp..." Từ Phi cũng hít vào một ngụm khí lạnh: "Hóa ra là ý tứ này!"

Tôn Giáp có ngọc, thiết, đồng, ba tầng gen, dùng ngọc là trụ cột, kiến tạo nên mình đồng da sắt, có được sức chiến đấu siêu cường!

Chiến thắng

Hắn trợ giúp Vương Việt yếu nhược gia tăng tốc độ khôi phục tinh thần, chắc hẳn chỉ là một chút tác dụng nhỏ của ngọc, lực lượng gen chính thức của hắn, nằm ở chỗ sức chiến đấu siêu cường!

"Phanh!" Bộ khô lâu xanh dẫm chân xuống mặt đất.

"Oanh!" Mặt đất thê mà bắt đầu nứt vỡ nổ tung, đám người Trần Phong lao đảo một cái, thiếu chút nữa đã bị ngã trên mặt đất.

"Thứ này..." Trong nội tâm của Trần Phong hoảng sợ.

"Trần Phong ——" Âm thanh lạnh lùng như băng bỗng nhiên truyền đến, Trần Phong đột nhiên ngẩng đầu, bộ khô lâu màu xanh kia, thê mà chấn động không khí, mô phỏng phát ra tiếng nói, cho dù cái âm điệu này dị thường lạnh buốt và quỷ dị.

"Ngươi —— phải —— chết!" Khô lâu màu xanh gần ra từng chữ.

Hiển nhiên, cái loại kỹ xảo này, đối với hắn hiện tại mà nói, cũng có một chút tổn sức.

"Giả thân giả quỷ." Trong mắt của Trần Phong chợt lóe lên hàn quang.

Thiên huyễn đao gió!

Xoát! Đao gió đủ loại màu sắc lập tức bạo phát ra.

Nhưng mà, vào thời điểm tất cả đao gió va chạm đến trên người khô lâu, đều giống như lấy trứng chọi đá, căn bản không có tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với nó, cho dù là độc đao!

"Ta đã nói rồi."

"Công kích của ngươi, không có hiệu quả đối với ta."

Khẩu khí của khô lâu màu xanh vô cùng lạnh lẽo và uy nghiêm đáng sợ.

Hạch tâm cường đại nhất của hắn, chính là ngọc cốt, hắn dùng ngọc làm hạt nhân, ngưng kết nên đồng và thiết, tạo ra được sức chiến đấu siêu cường. Hắn tin tưởng, dần dần dung hợp gen, không ngừng đột phá, cuối cùng hắn sẽ cải biến tất cả bộ phận, thành phần trên cơ thể, thậm chí là máu thịt! Trở thành cường giả chân chính!

Nhưng mà, không phải hiện tại, hiện tại, máu thịt của hắn ngược lại đã thành một bộ phận yếu kém nhất.

Trần Phong ăn mòn mất máu thịt của hắn, thống khổ mãnh liệt kia khiến cho hắn gào thét không ngừng trong đầu óc, hắn sống không bằng chết! Cho nên, hắn nhất định phải khiến cho Trần Phong tự mình trải nghiệm loại cảm giác này!

"Ta sẽ ăn ngươi!"

"Từng chút từng chút, khiến cho ngươi sống không bằng chết." Ánh sáng xanh lục sâu thẳm.

Hai ngọn lửa xanh lục quỷ dị kia nhìn chăm chăm vào Trần Phong, lời nói lạnh lùng và giọng điệu rét buốt thấu xương của khô lâu màu xanh, khiến cho tất cả mọi người ở hiện trường đều hoảng sợ run rẩy, thù oán này lớn đến bao nhiêu a?

"Đáng chết."

Từ Phi vội vàng muốn chạy đến giúp đỡ, nhưng lại bị mấy tên thủ hạ của Vương Việt ngăn cản, hai tỷ muội Thần Uy cũng khó mà ra tay trợ giúp, thời điểm này, chỉ có thể dựa vào bản thân Trần Phong!

"Trần Phong, mau rút lui!"

Từ Phi gầm lên giận dữ.

"Hừ."

Khô lâu màu xanh cười lạnh một tiếng.

Xoát!

Cho dù vẫn đang vô cùng thống khổ vì máu thịt bị ăn mòn, nhưng mà sau khi mất đi máu thịt, thân thể của hắn lại cứng rắn vô cùng, tốc độ cũng vô cùng linh hoạt nhanh nhẹn, tất cả mọi mặt đều siêu việt Trần Phong!

Bóng xanh lấp loé, ở hiện trường không có người nào có thể chống lại hắn.

"Phốc!" Một bóng dáng xanh lục chợt lóe lên, trên cánh tay Trần Phong liền nổ tung ra một lỗ máu.

Ánh mắt Trần Phong lấp loé.

"Phốc!" Lại là một đạo bóng xanh chợt hiện lên, Trần Phong phun ra một ngụm máu tươi, cả người bị đánh bay ra ngoài.

"Xoát!" "Xoát!" Bóng xanh lấp loé.

Vết máu trên người Trần Phong trải rộng.

"Trần Phong!" Đám người Vương Thuần kinh hãi kêu gào lên.

Đáng chết! Cái này căn bản là hành hạ đến chết! Khô lâu màu xanh này, thế mà lại muốn hành hạ Trần Phong đến chết!

"Khắc khắc." Tiếng cười quỷ dị chấn động.

Khô lâu màu xanh hưng phấn.

"Đau đón sao?"

"Cảm giác có kích thích hay không?" Hắn giống như điên cuồng, hưng phấn nhìn về phía Trần Phong, bỗng nhiên ngắt ra, bởi vì ngay lúc này, hắn lại có thể nhìn thấy một đôi mắt vừa trầm ổn, vừa tinh táo.

Trần Phong, dĩ nhiên không có một chút sợ hãi nào.

"Ngươi thực sự cho là ta không có sức hoàn thủ?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng, mắt sáng như điện: "Không phải, ta chỉ là đang nghĩ tới một vấn

đề, không có máu thịt, rốt cuộc thì người đã làm thế nào để không chế bản thân? Coi như là gen năng lực... Như vậy, cái gen năng lực này cùng với bản thể của người, giữa hai bên cuối cùng là dựa vào cái liên hệ gì?

"Hiện tại, ta đã hiểu rõ rồi." Trần Phong cười cười.

"Cố làm ra vẻ huyền bí." Khô lâu màu xanh cười lạnh một tiếng.

"Ha ha." Trần Phong không thêm để bụng.

"Nên chấm dứt a." Hắc nhệ nhàng nâng tay lên, nhắm ngay vào khô lâu màu xanh.

Vô luận là cổ khô lâu này có cường đại hơn, vô luận tương lai Tôn Giáp có mạnh như thế nào, nhưng mà ở hiện tại, ở thời điểm này, Tôn Giáp muốn điều khiển cổ khô lâu này, chỉ có thể dùng Tinh Thần lực!

Như vậy ——chuyện sau đó liền đơn giản.

"Oanh!" Trước mắt Trần Phong chấn động một trận.

Vô cùng vô tận đao gió trong suốt lập tức bạo động ở trước mắt.

Đao gió trong suốt không ngừng bạo phát, bởi vì tốc độ nhanh quá mức, trong thời gian ngắn đã ngưng kết cùng một chỗ, thậm chí hình thành nên một cỗ khí lưu huyền động cường đại.

Đao gió trong suốt, thuộc tính: tinh Thần lực, mỗi một đao đao gió, đều là một đao công kích tinh thần.

"Oanh!" Bao táp tinh thần bộc phát, trong nháy mắt bao phủ khô lâu màu xanh.

"Cút!" Khô lâu màu xanh gầm lên giận dữ.

"Trần Phong, người nghĩ rằng như thế này có thể giết được ta sao?" Hắc rống to vào mặt Trần Phong: "Ở trạng thái khô lâu hoàn toàn là có cái khuyết điểm này, nhưng mà, coi như là Tinh Thần lực của ta có yếu hơn, cũng không phải một tên cấp E như người có thể nhắm vào được!"

"Tinh Thần lực của lão tử, nhiều hơn người gấp bội phần!" Khô lâu màu xanh gào thét điên cuồng.

"Thật sao?" Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một ý cười trào phúng.

"Oanh!" Bão táp tinh thần một lần nữa bao phủ.

Muốn so tiêu hao sao? Mặc kệ Tinh Thần lực của người mạnh như thế nào, hứng chịu vô cùng vô tận đao gió đánh tới, chỉ có thể quỳ xuống!

Nếu người là một cường giả loại hình Tinh Thần cấp D chân chính, Trần Phong sẽ xoay người bỏ chạy ngay lập tức, thế nhưng Tôn Giáp chỉ là dùng Tinh Thần lực để điều khiển khô lâu màu xanh mà thôi!

"Xoát!" Khô lâu màu xanh lập tức nổi điên, hấn muốn không chế thân thể giết chết Trần Phong.

Chỉ cần giết chết Trần Phong! Bão táp tinh thần của Trần Phong sẽ ngừng lại ngay lập tức. Nhưng mà...

"Xoát!" Vừa đi được một bước, hấn đã phải ngừng lại, dưới bão táp tinh thần công kích không ngừng nghỉ của Trần Phong, hấn căn bản không cách nào di chuyển bước chân, chỉ có thể dùng tất cả Tinh Thần lực cứng rắn liều tiêu hao cùng với Trần Phong.

Một đợt...Hai đợt...

"Không thể..." Một tiếng kêu thảm thiết thê lương vọng ra.

Cuối cùng, khi bão táp vô tận kia ngừng lại, khô lâu màu xanh đã vĩnh viễn nằm trên mặt đất, Tôn Giáp, đã chết.

"Người dĩ nhiên thắng rồi?" Vương Việt lộ ra vẻ mặt ngốc trệ nhìn vào Trần Phong, thậm chí đã quên đi sự sợ hãi.

Hấn thế mà có thể chiến thắng? Đánh bại khô lâu màu xanh có thực lực kinh khủng này? Làm sao có thể? !

Vương Việt không thể lý giải, Trần Phong muốn tài nguyên không có tài nguyên, muốn bối cảnh không có bối cảnh, sau khi tốt nghiệp trung học, tiểu tử này nhất định chính là gà bệnh, sẽ bị chính mình giẫm đạp dưới chân, làm sao có thể cường hãn đến loại tình trạng này? !

Ăn ký hoa mai

"Như vậy...tiếp theo là đến ngươi rồi." Trần Phong quay đầu nhìn về phía Vương Việt, tản ra sát ý lẫn liệt.

Xoát! Vương Việt giật mình một cái, nhanh chóng bừng tỉnh. Trần Phong muốn giết hắn!

"Trần Phong!" Vương Việt suy nghĩ như điện, hắn nhớ tới đủ loại hành động của Trần Phong, nói: "Ta sẽ cho ngươi một ngàn vạn, bảo đảm về sau tuyệt đối không đến làm phiền ngươi nữa, ân oán giữa hai ta liền chấm dứt ở đây, như thế nào?"

Trần Phong đã nâng tay lên rồi.

Không được sao? Vương Việt thầm hận, nghiến răng nói: "Trần Phong! Ta và ngươi đều là gen chế tác sư, ta không biết được vì cái gì ngươi lại có sức chiến đấu mạnh như vậy, nhưng nếu như so về chế tác gen, ta tuyệt đối càng mạnh hơn ngươi nữa! Ta lập tức sẽ thành trung cấp chế tác sư, chẳng lẽ ngươi không muốn quyết đấu với ta ở Thi đấu gen tân tú hay sao?"

Vương Việt nhớ đến, Trần Phong rất dễ dính chiêu này, nhưng mà, hắn không biết được chính là, Trần Phong bây giờ, sớm đã không phải là Trần Phong mà hắn biết trước kia! Tất cả nhận thức của Vương Việt đối với Trần Phong, tất cả đều đã không còn đúng nữa rồi!

"Ô... ô... n... g ——" Đao gió ngưng tụ.

Đao gió trong tay Trần Phong đã tụ lực chờ phát động.

"Rốt cuộc thì ngươi muốn như thế nào?" Vương Việt đã sắp hồng mắt, uy bức lợi dụ đều không được, quyết đấu tinh thần cũng không được, Trần Phong này căn bản cứng mềm đều không ăn, rốt cuộc phải như thế nào mới chịu buông tha cho hắn?

"Đơn giản, ta muốn ngươi chết." Trần Phong cười lạnh một tiếng, năm lần bảy lượt tìm hấn gây phiền toái, thực sự cho là hấn dễ bị bắt nạt? Tại thời điểm bị phục kích ở kẽ núi hoang vu, hấn đã chắc chắn một ngày này, Vương Việt, phải chết!

"Oanh!" Đao gió rục rĩ bạo phát trong khoảnh khắc.

Trần Phong tản ra sát ý lâm liệt.

"Không nên..." Vương Việt run một cái, gần như bị dọa đến vãi ra quần.

Xong rồi, đây là ý niệm duy nhất trong đầu hấn lúc này.

Nhưng mà, trong một cái nháy mắt, ở chỗ mi tâm trên trán hấn, nở rộ một đóa hoa mai, điên cuồng xoay tròn, lóe ra hào quang khác thường, đánh tan hoàn toàn đao gió.

"Vị tiểu bằng hữu này, có thể nhìn ở mặt mũi của ta, buông tha cho hấn một mạng hay không?" Một thanh âm già nua từ trong hoa mai truyền đến, giống như ở ngoài phía chân trời.

Loại năng lực này... tâm thần đám người Từ Phi đều là giật thót một cái, người này nhất định là một cường giả có thực lực kinh khủng! Không nghĩ đến sau lưng Vương Việt dĩ nhiên còn có loại người này bảo vệ cho hấn!

Mọi người gần như đều theo bản năng nhìn về phía Trần Phong, nhưng mà, thật là ngoài ý định đấy, Trần Phong cười lạnh, căn bản không có bận tâm để ý đến thanh âm kia, thiên huyền đao gió một lần nữa ra tay.

"Oanh!" Đao gió bạo phát.

Bảo vệ Vương Việt? Bảo vệ mẹ ngươi đấy!

Trần Phong vẫn như cũ, không thể không giết Vương Việt!

Trong mắt Trần Phong lấp loé hàn quang, hấn còn muốn nhìn một chút, cái tên chết tiệt có thanh âm phát ra từ trong đóa hoa mai này, tạo ra thanh thế to lớn đến như vậy, đến cùng sẽ có năng lực bảo hộ cho Vương Việt hay không? !

Giết! Trần Phong tản ra sát ý lăm liết.

Thiên huyền đao gió lập tức bạo phát, đao gió không ngừng phủ xuống, băng và lửa xen lẫn vào nhau, đánh thẳng về phía Vương Việt, lại bị một đóa hoa mai nở rộ ngăn cản.

Hoa mai xoay tròn, lấp lánh hào quang, cánh hoa rơi lả tả, có một tầng hào quang nhàn nhạt bao phủ lấy toàn thân Vương Việt, đao gió Trần Phong phát ra sau khi rơi lên trên cánh hoa liền lập tức bị xoắn nát thành hư vô, không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thật mạnh! Tâm thần của tất cả mọi người giật thót một cái.

"Cần gì phải thế chứ?" Lão giả truyền đến thanh âm nhàn nhạt: "Vị tiểu bằng hữu này, ta vốn không muốn giết ngươi, thế nhưng ngươi lại dám khiêu khích lão phu?"

"Xoát!" Hoa mai ở trên trán Vương Việt, từng cánh hoa bắt đầu tàn lụi, lơ lửng trên không trung, thế mà bay vọt đi.

Mục tiêu —— dĩ nhiên chính là Trần Phong!

"Cẩn thận." Sắc mặt của đám người Vương Thuần đại biến.

"Lão già hoa mai quái dị!" Trong mắt Trần Phong chợt lóe lên hàn quang.

Không muốn giết ta? Ngươi đến cùng là ngu thật hay giả ngu? Hay thật sự cho là ta ngu? Nếu như đã xen vào ân oán giữa hắn cùng với Vương Việt, vậy cũng chỉ có không chết không thôi! Huống chi, bởi vì khiêu khích liền muốn giết Trần Phong?

Ha ha, lừa gạt tiểu quỷ sao! Chẳng qua chỉ là tìm cho mình một cái cớ ra tay giết người mà thôi.

Tuy rằng không biết được những cánh hoa này là thứ đồ chơi gì, nhưng mà cùng lắm cũng chỉ là một loại năng lực khắc lên trên người của Vương Việt mà thôi, hắn cũng không nghĩ ra là nó có thể mạnh đến bao nhiêu? !

"Giết ta?" Trần Phong nổi lên nộ khí, vậy thì cứ nhìn xem, người có bản lĩnh này hay không!

Ừng ực, Trần Phong một ngụm uống vào thuốc thử gen cực quang.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng tràn vào trong cơ thể của Trần Phong.

Xoát! Gen trong cơ thể nhanh chóng bị thiêu đốt.

Nhưng mà, khiến cho Trần Phong kinh ngạc chính là, một lần sử dụng này, thể mà không có xuất hiện cảm giác đau đớn do lực lượng vĩnh viễn bị hạ thấp 1 điểm, sau khi dung hợp gen thiên huyền, hắn đã tăng thêm một phần nhỏ gen kém cỏi, lại vừa vặn hoàn thiện sự thiếu sót của gen cực quang, khiến cho hắn có thể chính thức phóng thích ra gen cực quang một cách hoàn mỹ!

Oanh! Thiêu đốt gen hoàn tất.

Trước mắt ——trong chớp mắt đã biến thành một cái thế giới mới.

Toàn bộ thế giới, tựa hồ trong nháy mắt này càng trở nên tươi mới.

Đây là trạng thái virus! Trạng thái siêu cường thuộc về duy nhất bản thân Trần Phong!

"HUU... U... U!" Những cánh hoa màu hồng kia mang theo sát ý nồng đậm mà cuốn tới.

Ô... ô... n... g —— Trần Phong nhẹ nhàng nâng tay lên, đao gió không ngừng ngưng tụ trong tay, quỷ dị lơ lửng trong lòng bàn tay Trần Phong, không ngừng ngưng kết dung hợp, dĩ nhiên lại hình thành một đóa hoa tạo thành từ đao gió.

Đây là một loại cảm giác vô cùng kỳ quái.

Ở thời điểm tiến vào trong trạng thái virus, Trần Phong cảm giác, hắn chính là Thần!

Hơn bốn mươi đạo đao gió không cùng thuộc tính, giống như hơn bốn mươi cánh hoa, lại có thể quỹ dị tổ hợp cùng một chỗ, lấy một điểm làm trung tâm ngưng kết dung hợp, hình thành một đóa hoa nở rộ, dưới sự khống chế Tinh Thần lực ngưng thực của Trần Phong, thế mà không hề nổ tung, mà lại bay lượn đánh về phía Vương Việt.

Ô... ô... n... g —— Đóa hoa bay lượn va chạm cùng với cánh hoa rơi.

"Oanh!" Trong nháy mắt đó, năng lượng kinh khủng lập tức bùng nổ.

Cánh hoa của Vương Việt rất là khủng bố!

Nhưng mà ——bốn mươi loại đao gió không cùng thuộc tính ngưng kết vào cùng một chỗ của Trần Phong sẽ có thể đơn giản hay sao? Khi mất đi sự khống chế của Trần Phong, bốn mươi loại thuộc tính đột ngột sinh ra xung đột mãnh liệt, trong nháy mắt nổ tung ra.

"Oanh!" Uy năng đáng sợ bạo phát.

Trời, đất, trước mắt biến thành một mảnh sáng trắng nóng như lửa.

Đội hào quang biến mất, trên mặt đất đã xuất hiện 1 cái hố to.

"Cái này..." Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, đây là thứ lực lượng quái quỷ gì?

Lão giả kia cũng không tính, thế nhưng Trần Phong? Trần Phong không phải chỉ mới tiến vào cấp E sơ giai hay sao? Thế nhưng là một chiêu vừa rồi kia, uy năng kia...mọi người đều nhìn về phía Trần Phong.

Yêu nghiệt

Vào thời điểm này, mới có người nhạy cảm chú ý đến, Trần Phong bây giờ tựa hồ có chút khác biệt, thậm chí, mang đến cho người ta một loại cảm giác bất thường.

Mà lúc này, thời gian đã qua 3 giây.

"Không hổ là lão hoa mai quái dị a." Trên gương mặt của Trần Phong lộ ra ý cười tàn nhẫn.

"Như vậy...ngươi còn có thể ngăn cản mấy lần?"

"Ô... ô... n... g ——" Từng đóa từng đóa hoa quý dị nở rộ ra xung quanh.

Mỗi một đóa hoa, đều là hơn bốn mươi năm mươi đạo đao gió ngưng kết tạo thành, không có một thuộc tính nào lặp lại, cứ thế bị Trần Phong cưỡng ép ngưng kết vào cùng một chỗ.

"Đi đi." Trần Phong vung tay.

Xoát! Ba đóa hoa bỗng bành bay tới, rơi đến trước mặt Vương Việt.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!"

Lực lượng kinh khủng lại một lần nữa bạo phát.

Đất rung núi chuyển! Đám người Vương Thuần thậm chí có thể cảm giác được mặt đất đang rung lắc dữ dội.

Cạch... ! Cạch... !

Tiếng vang thanh thúy truyền đến từ toàn thân Vương Việt.

Đám người ngẩng đầu xem xét, lập tức kinh hãi, tầng hào quang hoa mai nhàn nhạt bao phủ quanh người Vương Việt, dĩ nhiên lại bị Trần Phong

mạnh mẽ công kích cho tan nát, âm đạm không ánh sáng! Gần như biến mất!

"Người..." Thanh âm của lão giả kia tràn ngập sự kinh sợ.

Dù nghĩ như thế nào thì lão giả hoa mai cũng không thể hiểu thông được, lại có một ngày lão ăn phải thiệt thòi dưới tay một thanh niên tiểu bối. Trong mơ hồ, hắn dường như đã nhìn thấy, vẻ đùa cợt trong mắt Trần Phong.

"Không tốt." Lão giả cảm giác lo sợ không yên.

Mặc dù hắn không sợ Trần Phong, nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy, Vương Việt nhất định sẽ chết.

"Đi!" Lão giả hét to một tiếng.

"Ngưng!" Hoa mai lóng lánh, tỏa ra một vòng hào quang cuối cùng.

Một tầng hào quang rực rỡ, vài cánh hoa mai lơ lửng còn sót lại sau bùng nổ vừa rồi, nhanh chóng vây quanh Vương Việt, lôi kéo thân thể của hắn, nhắm thẳng phương hướng chỗ doanh địa mà bắt đầu chạy thực mạng, hắn, dĩ nhiên trốn rồi!

"Tiền bối chạy mau." Vương Việt cũng cảm thấy hoảng sợ muôn phần.

Lần đầu tiên hắn phát hiện ra, cái tên tiểu tử bị chính mình xem thường, lại có thể khủng bố đến như thế!

Thật quá đáng sợ! Thậm chí ngay cả vị tiền bối này, đều thiếu chút nữa không thể bảo vệ cho hắn!

"Câm miệng!" Thanh âm tức giận của lão giả từ trong hoa mai truyền đến: "Đóa hoa kỳ dị kia của hắn tuy rằng rất là cường đại, nhưng mà tốc độ quá chậm, căn bản không thể đuổi theo chúng ta được, ngươi chỉ cần an tâm trốn ở trong hào quang hoa mai là được!"

"Vâng." Vương Việt lo sợ bất an, cái hào quang này...thật sự có thể ngăn cản được Trần Phong hay sao?

Thân thể của hắn bị lôi kéo trên không trung, hắn nhìn về phía Trần Phong trên mặt đất, bỗng nhiên dâng lên một nỗi sợ hãi không tên.

"Muốn trốn sao?" Ánh mắt Trần Phong toát ra sát ý lạnh lẽo.

Lực lượng cực quang sắp sửa biến mất, chỉ còn lại 2 giây!

2 giây...Đủ rồi!

"Ô... ô... n... g ——"Đạo gió lần nữa ngưng kết trong tay, quang sáng may mắn mở ra toàn diện.

Xoát! Xoát!

Một chuỗi đạo gió bạo phát từ trong tay Trần Phong, mỗi một đạo đạo gió đều lập lòe điện mang đáng sợ, đây chính là phong lôi đạo...sở trường, chính là tốc độ!

Xoát! Xoát! Trên trăm đạo phong lôi đạo lập tức ngưng kết, sấm sét lấp lóe.

Đám người Từ Phi hiện rõ ra thần sắc khiếp sợ, trước mắt Trần Phong, xuất hiện một đạo đạo gió hình bán nguyệt to lớn, hình thể khổng lồ dài ba mét, lóe ra hào quang lôi điện kinh người!

Cái này mà là đạo gió sao? Đạo gió con mẹ nó à? ! Vương Thuần thấy vậy cũng hít vào một ngụm khí lạnh.

"Đi thôi!" Trần Phong nhẹ nhàng nâng tay lên, chỉ một cái.

"Oanh!" Phong lôi đạo lập tức bùng nổ, tiếng sấm chấn động.

Chỉ vùn vùn trong một cái nháy mắt, Phong lôi đạo khổng lồ nay đã biến thành dài hơn trăm mét, dưới sự tác dụng của lực lượng cuồng phong siêu cường và lực lượng lôi đình kinh khủng, tốc độ của nó đã đột phá cực hạn.

Mà vào lúc này, Vương Việt đã chạy trốn xa xa hơn ba trăm mét.

Ở bên trong một mảnh ốc đảo, khoảng cách ba trăm mét, hắn thậm chí đã không còn nhìn thấy bóng dáng của đám người Trần Phong, chỉ là, hắn còn

chưa kịp mừng rỡ, đã nhìn thấy sau lưng từng mảnh từng mảnh rừng cây ốc đảo đang sụp đổ không rõ lý do, sau đó, hắn đã nhìn thấy được một đạo đao gió to lớn siêu cấp khủng bố!

"Tiền bối cứu ta!" Vương Việt hét lớn một tiếng.

"Trần Phong!" Lão giả hét to: "Đã tha cho ngươi mà vẫn còn muốn quấy nhiễu, ngươi không nên tự tìm đường chết như thế!"

"Cút!" Trần Phong vẫn tỏ ra một tính cách vô cùng táo bạo. Giết người mà thôi, sao lại nói nhảm nhiều như vậy? ! Các người đã muốn giết người, nhất định phải làm tốt giác ngộ bị người giết.

"Oanh!" Một cái chớp mắt cuối cùng, thuốc thử gen cực quang đã tiêu hao toàn bộ, hắn thúc giục tất cả lực lượng, bùng nổ ra uy năng của phong lôi đao, phong lôi đao to lớn khủng bố kia, chém thẳng về phía Vương Việt.

"Thật can đảm!" Lão giả tức giận, hào quang hoa mai tỏa ra, nhưng mà, trên đoá hoa mai kia chỉ còn lại không có bao nhiêu cánh hoa, coi như là bùng nổ ra hào quang cuối cùng, cũng chỉ vền vẹn ngăn cản được một bộ phận uy năng của phong lôi đao!

Oanh! Một tiếng vang thật lớn, trên mi tâm của Vương Việt, hoa mai âm vang vỡ nát.

Mà vào lúc này, phong lôi đao vẫn còn có một nửa uy năng!

"Ta không muốn chết!" Vương Việt hoảng sợ nhìn phong lôi đao to lớn khủng bố nhìn trước mắt, hai tay điên cuồng vung vẩy, từng đạo hào quang ngưng kết trong tay, hình thành ở trước mắt một cái ký hiệu kỳ dị. Nhưng mà...

Oanh! Phong lôi đao nổ tung, hào quang ký hiệu đang ngưng kết kia lập tức vỡ nát tan tành.

Lực lượng phong lôi đáng sợ bao trùm toàn thân Vương Việt, nổ tung trong hư không, có thể trông thấy rất rõ ràng, một cái bóng đen từ trên không

trung ở phía xa lấy một tốc độ như thiểm điện bay ngược về phía mặt đất, va chạm truyền đến một tiếng vang thật lớn.

"Oanh!" Hào quang rực rỡ giống như pháo hoa tỏa ra.

Vương Việt...vậy là chết rồi sao? Một hồi lâu sau đám người cũng không thể lấy lại tinh thần.

Người thần bí sau lưng Vương Việt kia ra tay đã quá đủ kinh người, nhưng mà phương thức phản kích vô cùng bá đạo của Trần Phong càng khiến cho đám người kinh hãi không thôi!

Hóa ra ——đây mới là lực lượng chân chính của Trần Phong! Trong nháy mắt đó, lực lượng Trần Phong đã bạo phát ra, thậm chí có thể so với cấp D trung giai!

"Yêu nghiệt!" Trong đầu đám người chỉ quanh quẩn một cái ý nghĩ này.

Trong thời đại này, bởi vì sức chiến đấu đã thay đổi nhiều loại, nhiều nguyên tố, vượt cấp khiêu chiến tuy rằng vô cùng khó khăn, nhưng mà cũng có không ít người có thể làm được chuyện này, thế nhưng là vượt càng nhiều cấp như Trần Phong thế kia, tuyệt đối là vô cùng hiếm thấy! Nhân vật như vậy, có thể so với yêu nghiệt!

Huống chi —— Trần Phong còn trẻ tuổi như vậy?

"Giải quyết bọn hăn." Trần Phong bình tĩnh nói ra.

"Yên tâm." Đám người Từ Phi liếc nhìn nhau, khẽ gật đầu.

Vương Việt đã chết, những tên thủ hạ còn lại này, chẳng qua chỉ là đám tôm tép nhãi nhép, đám người Trần Phong vốn là phe phục kích, tự nhiên đã chuẩn bị đầy đủ, sẽ không cho bọn hăn cơ hội chạy trốn.

Về phần Trần Phong? Hăn dự định tìm kiếm thi thể Vương Việt.

Lưu lại bóng ma

Phong lôi đao có uy lực vô cùng khủng bố, đây chính là trạng thái đỉnh cao của thuốc thử gen cực quang và thiên huyền đao gió, có thể nói đây chính là sức chiến đấu mạnh nhất trong tất cả các lá át chủ bài Trần Phong có được.

Cho dù bị cánh hoa kia triệt tiêu mấy lần, vẫn còn y nguyên đó uy năng cấp D.

Vương Việt? Hắn không thể ngăn cản được!

Vương Việt chủ tu Tinh Thần lực, cùng Trần Phong không sai biệt lắm, thể chất cũng không thể cao hơn, tổ chất thân thể bình thường, dưới sự công kích uy lực như thế này, hắn căn bản không thể trụ qua được! Trần Phong suy đoán, ngay tại thời điểm phong lôi đao nổ tung trên không trung, Vương Việt đã chết rồi.

Nhưng ——sống phải thấy người, chết phải thấy xác.

"Trước tiên phải tìm kiếm được hắn." Thần sắc của Trần Phong bình tĩnh, nếu như hắn có thể lập nên kỳ tích, vẫn còn giữ lại được một hơi, lại chém hắn một đao là được.

Xoát! Xoát!

Trần Phong truy tìm dọc theo phương hướng bóng đen bay ngược xuống.

Nhưng mà, đến thời điểm hắn tới tận nơi quan sát, lại kinh dị phát hiện, trên mặt đất ngoại trừ một cái hố to do va chạm nện xuống mãnh liệt, dĩ nhiên lại không thấy thi thể!

"Không có?" Trần Phong ngạc nhiên nghi ngờ.

Nhìn kỹ trên mặt đất một chút, vết máu, mảnh vỡ quần áo...đều là của Vương Việt đấy!

"Thi thể bị ăn rồi sao?" Ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Mặt đất...Trần Phong nhanh chóng lướt qua trên mặt đất, lại phát hiện một hàng dấu chân loạn xạ khác thường, có cả vết máu còn chưa khô đọng lại, lập tức nhanh chóng truy đuổi theo sau.

Cho dù Vương Việt vẫn còn sống, cũng chỉ có thể giữ lại một hơi tàn!
Vương Việt trọng thương, lại có thể chạy được bao xa?

Hơn nữa ——tốc độ của hắn vốn dĩ cũng không nhanh gì.

"Truy theo!" Trần Phong quả quyết truy kích.

Nhưng mà, ra ngoài ý định chính là, hắn đã đuổi theo trọn vẹn năm phút đồng hồ, cũng không có nhìn thấy Vương Việt, nếu như không phải dấu chân trên mặt đất càng ngày càng rõ ràng, hắn gần như đã cho là mình đi nhầm rồi. Mà vết máu trên mặt đất đã nhiều hơn, thậm chí Trần Phong còn ngửi thấy được mùi vị của máu tanh, đây rõ ràng là chỉ mới vừa lưu lại!

Vương Việt...ngay ở phía trước! Trần Phong đột nhiên giết vào rừng cây, tâm thần lập tức chấn động.

Vương Việt! Hắn nhìn thấy rồi! Bóng dáng đang chật vật chạy đi kia, ở ngay trước mặt mình mười mét, thậm chí Vương Việt còn lao đảo một cái, cứ thế ngã sấp trên mặt đất, máu chảy lênh láng!

Trần Phong hơi híп tròng mắt.

Tiểu tử này...quá nhanh a! Địa phương Vương Việt ngã sấp mặt, cách hắn chừng chừng không đến ba trăm mét, hắn chỉ dùng một thời gian rất ngắn đã đến được, mà một đường truy đuổi đến đây, hắn lại mất trọn vẹn năm phút đồng hồ!

Năm phút đồng hồ, dĩ nhiên không thể đuổi kịp Vương Việt? Tên tiểu tử này một tốc độ quỷ quái gì thế, thế mà còn ở trong tình huống bị trọng thương đây!

Vương Việt đã ngã sấp mặt, nhưng mà Trần Phong cũng không có ra tay kết liễu, không phải là hắn không muốn ra tay, mà là hắn không thể, bởi vì chỗ

này, không ngờ đã đến trong phạm vi doanh địa của Hiệp hội chế tác Gen, chung quanh có ít nhất mười người máy đang tuần tra giám sát!

Đáng tiếc a... Trần Phong khẽ lắc đầu.

"Đích —— "

"Đích —— "

"Kiểm tra tính toán đã có người trọng thương, bắt đầu công việc cứu viện." Một người máy lấp lóe ánh sáng đỏ bắt đầu công tác cứu viện cho Vương Việt, từng chút từng chút thuốc thử khôi phục được sử dụng, thân thể gần như phải chết của Vương Việt, lại bắt đầu hiện lên một phần da thịt hồng hào.

Trần Phong bình tĩnh đi tới, chung quanh, một số người máy tuần tra lóe ra ánh sáng đỏ trong mắt, hiển nhiên đã cảm giác được khí tức bất thường của Trần Phong, lập tức khóa chặt hân.

Trần Phong biết rõ, chỉ cần mình ra tay, kẻ chết trước nhất định là chính bản thân hân!

Mà lúc này, Vương Việt đã dần dần tỉnh lại, hân cảm giác được nhiệt độ cơ thể của chính mình, cùng với cánh tay người máy đang đỡ lấy mình, lập tức mừng như điên, hân biết được, chính mình được cứu trợ rồi! Chính mình vẫn còn sống sót!

Ha ha ha! Trần Phong dù có mạnh hơn nữa thì lại thế nào, chính mình vẫn còn sống sót đấy thôi! Vương Việt thật sự mừng như điên.

Nhưng mà, hân còn chưa vui mừng được bao lâu, mới vừa mở mắt ra quan sát, hân gần như là bị hù chết, bởi vì một bóng dáng quen thuộc đang lẳng lẳng nhìn hân, ánh mắt rất bình thản.

"Trần Phong? !" Vương Việt hoảng sợ, điên cuồng lui về phía sau.

"Người sợ cái gì?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

"Người... Người không được qua đây." Vương Việt hoảng sợ lui về phía sau, cho dù người máy đã ở bên cạnh.

"A." Trần Phong bước từng một tiến lên phía trước.

Vương Việt rất nhanh đã bị dồn đến góc tường nơi doanh địa, không có chỗ thối lui.

"Đích —— "

"Đích —— "

Trong mắt người máy tuần tra lóe lên ánh sáng đỏ, nó có thể kiểm tra tính toán được sát ý trên người Trần Phong đã biến mất, xác nhận hắn sẽ không giết người, cho nên không thể lý giải được vì cái gì Vương Việt sẽ sợ hãi không ngừng lui về phía sau?

Hả? Trò chơi của nhân loại? Chúng nó không hiểu được, nhưng mà chúng vẫn duy trì chú ý như trước.

"Đây chính là doanh địa." Vương Việt gần như hồng mắt, nói: "Người không thể giết ta."

Hắn biết được Trần Phong không dám, thế nhưng hắn lại không dám đánh cược, phải biết là, ngay trước mặt vị tiền bối kia, Trần Phong dĩ nhiên lại mạnh mẽ đánh nát ký hiệu hoa mai, thiếu chút nữa đã giết chết chính mình! Nếu như không phải có cái gen đó...

"Đừng có giết ta, xin người đừng có giết ta." Vương Việt run rẩy van xin.

"Ngoan."

"Ta làm sao có thể giết người a."

Trần Phong cười nói.

"Người thật sự không giết ta?" Vương Việt yếu ớt hỏi.

"Nếu như ta thật sự muốn giết người, người căn bản không thể trốn được."

Trần Phong cười tủm tỉm nói nhỏ bên tai hắn: "Lần này, ta là cho Vương Dao một chút thể diện, ta thiếu nợ nàng, đã trả xong. Lần sau, cũng đừng trách ta không khách khí..."

"Không có lần sau, nhất định không có lần sau." Vương Việt điên cuồng lắc đầu.

Hóa ra là bởi vì tỷ tỷ? Hắn đã biết rõ, loại người như Trần Phong này, làm việc sẽ không thể không tính đến cảm tình.

Sống sót rồi! Toàn thân Vương Việt ướt đầm mồ hôi và máu tươi, tin tưởng suốt một quãng thời gian dài về sau, nụ cười của Trần Phong, sẽ luôn đi theo hắn.

"Tự giải quyết cho tốt đi." Trần Phong cười tủm tỉm xem xét hắn, lúc này mới đứng dậy rời đi.

Đến cửa doanh địa, ý cười trên mặt Trần Phong lúc này mới thu lại, đáng tiếc, không thể giết chết Vương Việt. Cho dù lửa gạt hắn là bởi vì Vương Dao nên mới lưu thủ, mặc dù hắn đã lưu lại một bóng ma to lớn ở sâu trong nội tâm Vương Việt, nhưng mà loại chuyện này, nếu không thể nhỏ cỏ nhỏ tận gốc, đó chính là phiền toái!

"Vương gia..." Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Sớm muộn sẽ có một ngày, hắn nhất định sẽ khiến cho Vương gia triệt để tan nát! Cơ hội này, hắn tin tưởng sẽ không xa xôi nữa đâu.

Rời khỏi doanh địa, Trần Phong một lần nữa quay về địa phương phục kích Vương Việt.

Đám người Từ Phi đã giải quyết xong xuôi mọi việc, tất cả những người Vương gia đi theo Vương Việt, toàn bộ bị chém giết! Bốn mươi sáu tên gen chiến sĩ cấp E, bốn tên gen chiến sĩ cấp D, toàn quân bị diệt!

Thu hoạch không tồi

Một cuộc phục kích này, Vương gia đã bị tổn thất cực kỳ nghiêm trọng.

Đương nhiên, kinh ngạc nhất chính là, từ chỗ rèn luyện của Vương Việt, Trần Phong lấy được thu hoạch về chế tác gen.

Vốn tưởng là hành động lần này đã thất bại rồi, không nghĩ đến, Vương Việt lần này đã chuẩn bị rất là đầy đủ, ngoại trừ một lượng lớn tài liệu chế tác, còn có một phần cách điều chế gen cấp E 4 tinh chưa kịp sử dụng! Trần Phong tính toán một chút thu chi lần này, hắc dĩ nhiên vẫn còn lợi nhuận!

"Cướp bóc quả nhiên là không vốn vắn lời." Trần Phong lắc đầu.

Khó trách có nhiều người lại thích hạ độc thủ ở nơi dã ngoại như vậy.

"Chúng ta hãy về doanh địa trước." Từ Phi thấp giọng nói: "Nếu như Vương Việt đã trở về, người của Vương gia đoán chừng cũng sắp sửa đến đây rồi."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Quay về đến phụ cận doanh địa, Vương Việt đã không còn ở đây, xem ra sau khi thân thể tốt hơn một chút, chính hắn liền chạy trốn ngay, sợ rằng Trần Phong đầu óc nóng lên, liều lĩnh trả một cái giá lớn giết chết hắn ngay tại chỗ này.

Trần Phong cũng không buồn để ý, chẳng qua là, từ bên trong chiến lợi phẩm thu được lần này, hắc dĩ nhiên tìm được số liệu gen của Vương Việt, hắc rồi cuộc cũng biết được làm thế nào Vương Việt có thể chạy trốn khỏi tay mình!

Gen Lục Long.

Năng lực: Hoán đổi thuộc tính gen.

Giới thiệu vắn tắt: Có thể tiến hành hoán đổi giữa một đoạn gen thuộc tính trong cơ thể và một đoạn gen thuộc tính khác.

"? ??"

Ánh mắt Trần Phong đột nhiên trợn to, đám người ở bên kia cũng liếc mắt nhìn qua, cùng là hít vào một ngụm khí lạnh, trên thế giới này dĩ nhiên còn có gen năng lực nghịch thiên giống như thế này? !

Hoán đổi thuộc tính gen? Cái này không phải quá BUG rồi sao? (BUG: lỗi kỹ thuật, thiếu sót về kỹ thuật)

Khó trách Vương gia lại có thể gọi loại gen này là gen siêu cường!

Khó trách... Trần Phong bỗng nhiên hiểu ra.

Bởi vì Vương Việt có năng lực tăng cường bị động cấp F, tuy rằng sức chiến đấu thấp đến đáng thương, nhưng mà Tinh Thần lực lại mạnh mẽ đến không hợp thói thường, hiện tại đoán chừng là đã đến cánh cửa cấp D, tại thời điểm trước khi bị phong lôi đao đánh trúng, hắn nhanh chóng đem gen thuộc tính hoán đổi thành thể chất, lúc này mới có thể trốn được một mạng dưới công kích khủng bố của Trần Phong!

Mà sau đó thì sao? Vương Việt trọng thương lại hoán đổi đến gen thuộc tính nhanh nhẹn, cấp tốc chạy trốn. Cho nên dù hắn đã bị trọng thương! Vẫn y nguyên chạy đến được doanh địa hiệp hội chế tác gen!

Năng lực này...quả nhiên nghịch thiên.

"Quá không biết xấu hổ đi." Từ Phi đã vô lực chửi đậu xanh rau má rồi: "Ta lấy ba giới luật trên đầu ta phát thệ, kiếp trước tiểu tử này chắc chắn đã cứu vớt được thế giới, bằng không thì không có khả năng đạt được loại gen nghịch thiên này."

Tùy ý hoán đổi? Quá kinh khủng đi! Có được năng lực này, hắn không chỉ có thể trở thành gen chiến sĩ mạnh nhất, còn có thể trở thành chế tác sư mạnh nhất, khiến thật mạnh nhất, thậm chí là trinh sát mạnh nhất! Hắn thậm

chỉ không cần bất cứ thứ gì, chỉ cần đơn thuần tăng lên một số thuộc tính là đủ rồi...

Quá đơn giản! Từ Phi hãm mộ ra mặt.

"Có chỗ tốt, ắt sẽ có chỗ xấu." Trần Phong phân tích một chút: "Đầu tiên, vô luận giai đoạn sau Vương Việt mạnh như thế nào, hiện tại hẳn chính là một khúc củi mục, sức chiến đấu không có, phải cần có người nuôi. Tiếp theo, cái loại gen này tuy rằng nhìn như toàn năng, nhưng mà nếu như không có bí kỹ dung hợp, sức chiến đấu chân chính có thể triển khai ra, không nhất định sẽ mạnh mẽ."

"Cũng đúng." Đám người cũng tán thành.

"Vậy nếu có thì sao?" Thần Y yếu ớt hỏi lại.

"Vậy thì đó chính là quá không biết xấu hổ rồi." Trần Phong búi ngùi mãi không thôi.

Thời đại này quả nhiên không gì không làm được, ngay cả cái loại gen này cũng có thể xuất hiện sao?

"Là thật sự không biết xấu hổ." Vương Thuần gật gật đầu.

Đám người theo bản năng nhìn qua.

"Làm sao?" Vương Thuần một đầu mờ mịt không hiểu ra sao.

"Ta nhớ được, cái gen này ban đầu là của người đi, người thế mà không có biết sao?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Ta lạy ông nội người." Vương Thuần tròn mắt trừng một cái: "Người cảm thấy đám lão già mắc dịch kia, không không chế nổi ta, sẽ nói cho ta biết chân tướng cái gen này sao?"

Đám người ngấm lại cũng đúng.

"Vậy người không hối hận sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

"Không." Vương Thuần quả quyết lắc đầu: "Dung hợp cái loại gen này, ít nhất là D E F, đều cần Vương gia nuôi! Nhìn như uy phong lẫm liệt lắm, kỳ thật chính là một con chó mà Vương gia nuôi dưỡng."

"Cái loại cường đại giả tạo này, ta cũng không cần! Hơn nữa a...ta có cái càng tốt hơn!"

Thần sắc của hắn tràn ngập sự yêu thương, nhìn về phía hai tỷ muội Thần Y.

Trần Phong: "..."

Trong lúc vô tình hắn đã bị Vương Thuần nhét vào mồm một đồng thức ăn cho chó.

Không tiếp tục đề ý tiêu tử này, Trần Phong bắt đầu chính thức tổng kết thu hoạch lần này.

Một cách điều chế độ khó cấp E 4 tinh, chắc là Vương Việt lưu lại cho mình, chuẩn bị sử dụng sau khi chính thức trở thành trung cấp chế tác sư, không nghĩ đến lại tiện nghi cho Trần Phong! Trừ cái đó ra, còn có một đồng lớn tài liệu!

Tổng giá trị là—— 6,5 triệu nguyên, lời to rồi.

Về phần hành động bản thân...tuy rằng không có giết chết được Vương Việt, nhưng mà đã đạt được mục đích. Từ nay về sau, tất nhiên Vương Việt sẽ không dám tùy tiện ra tay với Trần Phong, một lần giáo huấn tàn khốc, khiến cho hắn nằm mơ đều sẽ bị hù cho tè dầm tỉnh lại. Tổng thể mà nói, hoàn mỹ.

Bỗng nhiên, có một đám người tiến vào trong doanh địa, nhìn chằm chằm vào Trần Phong.

Rõ ràng chính là người của Vương gia! Hiển nhiên, vào thời điểm này, bọn hắn đã thu được tin tức rồi, muốn đến đây tiêu diệt toàn bộ đám người Trần Phong, nhưng mà, Trần Phong làm sao có thể cho bọn hắn cơ hội làm khó mình chứ?

"Bái bai mấy con gà mái." Trần Phong cười tủm tỉm chào hỏi cùng bọn hấn, sau đó liền thoải mái rời đi.

Đám người Vương gia tròn trắn mắt nhìn đám người Trần Phong ngồi lên tàu bay bay đi xa, lại căn bản không có bất kỳ biện pháp nào! Đây chính là doanh địa của hiệp hội chế tác gen, ai cũng không dám động thủ!

"Thời gian sắp tới người phải thật cẩn thận." Từ Phi dặn dò Trần Phong.

"Yên tâm." Trần Phong duỗi cái lưng mỏi: "Còn một tháng nữa, Thi đấu gen tân tú sẽ bắt đầu, ta cũng phải tiến hành chuẩn bị nữa, một tháng này ta căn bản không có ý định bước chân ra khỏi cửa."

Từ Phi: "..."

Chính mình quả nhiên lo ngại thừa rồi.

Muốn giết Trần Phong? Ít nhất cần phải có chiến sĩ cấp D trung giai, thậm chí là càng mạnh hơn nữa! Nếu không mà nói, nhất định sẽ bị Trần Phong giết ngược, mà ngoại trừ điều này ra, nhất định phải bảo đảm không bị bên giám sát phát hiện, không bị hiệp hội chế tác gen phát hiện..."

Ừm, vừa nghĩ đến như vậy, chính mình quả nhiên lo ngại thừa rồi.

"Có một số thời điểm thấy người thế nào cũng không giống với học sinh cấp 3 mới vừa tốt nghiệp." Từ Phi thần thức không thôi.

Đối với cái này, Trần Phong chỉ cười cười, nếu như hấn dám ra tay, tự nhiên đã làm tốt chuẩn bị vẹn toàn!

Kế hoạch bảo hộ

Vương gia? Coi như là đích thân lão đầu kia đến, hắn cũng không sợ! Hắn còn muốn nhìn xem, lão già lão hoa mai quái dị kia, nếu so với Vương Dao, rốt cuộc thì ai mạnh hơn!

Kim thành, tại Vương gia, khi Vương Việt chồng chất vết thương trốn về tới nơi, toàn bộ Vương gia đều kinh ngạc đến ngây người rồi!

"Con đừng phải thế gia thành thị khác?" Vương Thiên Hào khản trương hỏi.

Vương gia tuy rằng cường đại, nhưng đó chỉ là giới hạn ở Kim thành! Nếu như vô tình gặp phải đỉnh cấp thế gia thành phố lớn, cũng chỉ có thể nương bộ lui binh, thế nhưng chỗ bọn hắn đi chẳng qua chỉ là Tử Lâm Châu, một địa phương nhỏ bé thôi a, làm sao lại có thể...

"Là Trần Phong." Vương Việt thất hồn lạc phách nói ra, toàn bộ Vương gia đều phần nộ rồi.

"Trần Phong?" Vương Thiên Hào tức giận.

Hắn làm sao cũng không thể hiểu nổi, thiếu niên được Vương Dao bảo hộ kia, lại có thể có được lực lượng kinh khủng như vậy, đánh tan ký hiệu hoa mai, thiếu chút nữa chém giết con mình? ! Hắn thế nhưng mới chỉ có 18 tuổi a!

"Tiểu tử kia..." Trong mắt Vương Thiên Hào lóe lên hàn quang sắc lạnh.

Thiên phú của Trần Phong quá mạnh mẽ rồi, mạnh mẽ đến mức khiến cho hắn vô cùng lo lắng.

"Tìm mấy người cấp D đi giết hắn." Vương Thiên Hào lạnh giọng nói: "Ta cũng không tin, hắn có thể đối kháng với cấp D cao giai? Tìm mấy người cấp D cao giai hoặc cấp D đỉnh phong đi làm gỏi hắn!"

"Phụ thân." Vương Việt kéo hắn lại, nói: "Không nên a?"

"Không nên sao?" Vương Thiên Hào không thể tin được mà nhìn hấn, trông thấy sự hoảng sợ trong ánh mắt của hấn, chợt cảm thấy không hay: "Con chủ tu Tinh Thần lực, lại có thể bị Trần Phong ảnh hưởng đến tâm trí sao?!"

"Con..." Vương Việt sợ hãi không yên.

"Thứ phế vật!" Vương Thiên Hào giận dữ mắng chửi.

Nhi tử biến thành như vậy, ngược lại đã thành chuyện trọng yếu nhất.

"Tìm một vài người đến, cùng hấn rèn luyện ý chí!" Vương Thiên Hào chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nói với mấy người trong Vương gia: "Thi đấu gen tân tú còn lại một tháng nữa, hấn nhất định phải trở thành trung cấp chế tác sư, cũng nhất thiết phải đột phá tới cấp D!"

"Vương gia có thể dương danh hay không, là nằm ở chiến dịch này!" Nói xong,, hấn hung hăng trừng mắt nhìn nhi tử: "Con phải huấn luyện thật tốt cho cha, mặc kệ ý chí của con có trở nên cường đại hay không, bóng ma Trần Phong nhất định phải xóa đi cho cha!"

"Bóng ma còn tồn tại, con làm sao có thể tiếp tục chế tác gen? !" Vương Thiên Hào giận dữ mắng chửi.

"Vâng." Vương Việt cúi thấp đầu.

Vương Thiên Hào nhìn bộ dạng nhát như thỏ đế của hấn, càng nhìn càng thấy tức, suy nghĩ một chút, vẫn quay lại nói với mấy người trong Vương gia: "Sự tình của Trần Phong, chúng ta ra tay không thích hợp."

"Vậy còn có ai?" Người kia hai mắt tỏa sáng: "Chẳng lẽ là..."

"Đi sắp xếp cho tốt." Vương Thiên Hào cười lạnh: "Ta cũng không tin Trần Phong hấn có thể có ba đầu sáu tay, có thể đánh chết vị tiền bối kia!"

"Vâng!"

Người kia rời đi.

Vương Thiên Hào liếc mắt nhìn về phía con trai, nói: "Còn chưa cút đi huấn luyện!"

"Vâng." Vương Việt lo sợ bất an, nhưng trong lòng vẫn còn nghĩ đến Trần Phong, vị tiền bối kia đã tự mình ra tay, chắc hẳn là hắn không thể chạy thoát được chứ?

Mà vào lúc này, ở bên cạnh một cái hồ nước trong veo, hoa mai rơi đầy đất. Một vị lão giả sau khi nhận được tin tức, chỉ cười lạnh một tiếng, hắn không quan tâm đến Vương gia, thế nhưng Trần Phong lại dám khiêu khích quyền uy của hắn, chuyện này nhất định phải giải quyết!

Bằng không thì ——về sau sẽ còn ai tìm hắn điếm hoá nữa?

"Xem ra, mình lại phải đi một chuyến đến Kim Thành." Lão giả ngạo nghễ đứng dậy.

Ngày kế tiếp, hắn đến Kim Thành.

"Trần Phong..." Căn cứ vào tư liệu mà Vương gia cung cấp, hắn rất mau liền tìm được Trần Phong.

Trần Phong mỗi ngày sinh hoạt ở một chỗ cố định, trên cơ bản cả một ngày đều đứng ở phía dưới camera giám sát, căn bản không cho hắn bất luận một cái cơ hội nào để ra tay.

"Xem ra phải phá hư mấy cái camera giám sát." Lão giả trầm ngâm nói, nhưng mà, hắn còn không chưa kịp ra tay, đã nhận được một cái tin nhắn.

"Đây là..." Lão giả vô thức nhìn qua màn sáng, trong lòng lập tức trở nên nghiêm nghị, cuối cùng chỉ có thể thở dài một tiếng, bây giờ hắn muốn xử lý Trần Phong, đã không có khả năng.

"Thi đấu gen tân tú...đã tiến vào giai đoạn chuẩn bị rồi hay sao? Trần Phong rõ ràng không có báo danh dự thi, lại còn chưa đạt được tư cách báo danh, làm sao lại..."

Tại Kim Thành, ở quảng trường trung tâm thành phố, bên trên cái màn sáng lơ lửng to lớn, quảng cáo thường ngày hay phát ra đột nhiên biến mất, biến

thành một con số đỏ tươi đang đếm ngược.

30! Khoảng cách bắt đầu thi đấu gen tân tú, chỉ còn có 30 ngày.

"Đếm ngược rồi sao?" Có rất nhiều người ngẩng đầu thấy cảnh này, nếu như nói, thi đại học chính là một lần chuyển hướng nhân sinh, như vậy thi đấu gen tân tú, chính là con đường đi tới đỉnh cao cho các chế tác sư, càng long trọng hơn! Càng quyền uy hơn!

**

Tại Hiệp hội chế tác gen, Trương Vĩ đang tiến hành thống kê số liệu: "Đã phát hết thiệp mời rồi chứ?"

"Ừm." Nhân viên công tác gật gật đầu nói: "Hết thầy trung cấp chế tác sư ở Kim Thành phù hợp với điều kiện, hoặc là sơ cấp chế tác sư có được tiềm lực, đều đã được phát thiệp mời."

"Không tệ." Trương Vĩ khẽ gật đầu.

"Bất quá...Trần Phong giống như là còn chưa có báo danh." Nhân viên công tác có chút lo lắng nói.

"Còn chưa có báo danh?" Trương Vĩ ngây người một chút, sau đó mới nhớ tới, Trần Phong mặc dù có thiên tư trác tuyệt, nhưng mà bởi vì trở thành chế tác sư quá muộn, có khả năng trình độ chế tác còn chưa đạt tới 20 tinh để báo danh!

Tư cách báo danh... Trương Vĩ trầm ngâm một lát, cuối cùng vẫn lắc đầu.

"Cứ thuận theo tự nhiên đi, Trần Phong vẫn còn nhỏ tuổi, coi như bỏ lỡ năm nay cũng không sao, nhưng mà nhất định phải tiếp tục quan tâm, tương lai mấy năm sau, Trần Phong nhất định sẽ trở thành bá chủ thi đấu gen tân tú!"

Trương Vĩ khẳng định, Trần Phong, tuyệt đối sẽ có cái tiềm lực này.

"Kế hoạch bảo hộ đã mở ra chưa?" Trương Vĩ đột nhiên hỏi.

"Đã mở ra."

Nhân viên công tác gặt đầu, "Trần Phong, Vương Việt... có ít nhất 30 chế tác sư ở Kim Thành được xếp vào kế hoạch bảo hộ, được bảo hộ an toàn trước khi tiến hành thi đấu gen tân tú."

"VẬY THÌ TỐT." Trương Vĩ thở phào một hơi.

Bảo hộ trước thi đấu, là một việc nhất định phải làm!

Kỳ thi đấu gen tân tú đầu tiên bọn hắn không có cân nhắc vấn đề này, cho nên dẫn đến có rất nhiều người trước khi thi đấu tiến hành ám sát đối thủ, gặt bỏ một loạt thiên tài! Thậm chí, còn có một toà thành thị, có một người vì tranh đoạt vị trí thứ nhất, thế mà đã giết chết hết thảy các chế tác sư tự nhận là có thiên phú!

Quá mức đáng hận! Về sau, kế hoạch bảo hộ được khởi động.

Từ một đoạn thời gian nào đó trước khi thi đấu, cho đến khi kết thúc, phàm là chế tác sư báo danh dự thi đều được Gen Công hội và Hiệp hội chế tác Gen cùng liên hợp bảo hộ! Được Hiệp hội chế tác Gen chứng nhận là chế tác sư tiềm năng, càng được nhận sự quan tâm nhiều hơn! Không có bất kỳ người nào dám khiêu khích!

Sân khấu chế tạo ngôi sao

"Bất quá..." Nhân viên công tác có chút dừng lại, nói: "Kế hoạch bảo hộ vẫn xuất hiện một vài vấn đề, trước khi kế hoạch bảo hộ bắt đầu, Vương Việt đã bị công kích, nhận thương thế thảm trọng, còn chưa kịp khôi phục."

"Là ai làm?" Trương Vĩ nổi giận.

Thế mà còn có người dám khiêu khích quyền uy của Hiệp hội chế tác gen?

Cho dù là trước khi kế hoạch bảo hộ bắt đầu! Mặc dù loại hành vi này sẽ không bị xử phạt, thế nhưng y nguyên cũng sẽ làm cho hết thảy ban giám khảo có một ấn tượng không tốt.

"Trần Phong." Nhân viên công tác cười khổ nói.

"Cái gì?" Trương Vĩ có chút phát mộng.

Trần Phong? Trần Phong làm sao lại đi công kích Vương Việt?

"Không chỉ có như thế." Nhân viên công tác cảm thấy đau đầu, nói: "Đồng thời trong lúc chúng ta khởi động kế hoạch bảo hộ, cũng chặn được một cao thủ do Vương gia liên hệ có ý đồ ám sát Trần Phong..."

? ? ? Trương Vĩ không hiểu ra sao, cái này đến cùng là chuyện gì.

"Mau kể lại từ đầu cho ta nghe xem."

"Được." Nhân viên công tác tự thuật lại kỹ càng một lần.

Sự tình của Trần Phong cùng với Vương Việt cũng không tính là cái gì, đối bọn hắn mà nói, tùy tiện điều tra một chút là có thể biết rõ, nhưng mà bất kể quá trình hay là kết quả đều là những tình tiết máu chó.

"Mặc kệ bọn hắn, đừng quản."

"Dùng tài nguyên của Vương gia, Vương Việt đoán chừng sẽ không xảy ra đại sự gì."

Trương Vĩ khoát khoát tay, nói: "Mau nói hai bên dừng tay, sự tình xảy ra trước khi khởi động kế hoạch bảo hộ cũng không tính, nhưng bây giờ kế hoạch bảo hộ đã khởi động, không cho phép người nào động thủ nữa!"

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác gật đầu.

"Nhớ kỹ! Những người nằm trong kế hoạch bảo hộ, một người cũng không thể thiếu."

Vẻ mặt của Trương Vĩ trở nên nghiêm nghị, nói: "Kim Thành đã rất nhiều năm không có người nào lọt vào top 100, mấy người lần này coi như cũng có chút thiên phú, cho dù không xông vào được top 10, ít nhất cũng phải lọt vào top 100! Vương Việt có Vương gia phụ trợ ở phía sau, có lẽ sẽ tranh được một hơi cho Kim Thành chúng ta!"

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác chân thành đáp ứng.

Nội bộ của Hiệp hội chế tác gen, cũng có sự cạnh tranh, đặc biệt là ở giữa các thành phố lớn!

Top 100!

Mười vị trí đầu!

Ba vị trí đầu!

Mỗi một cái đều là danh ngạch mà bọn hắn muốn đạt được.

Phải biết rằng, thi đấu gen tân tú cơ hồ chính là một việc trọng đại của thể hệ chế tác sư tuổi trẻ, có thể lọt vào một trăm người đứng đầu, thì nhất định sau này sẽ trở thành 100 chế tác sư nổi bật toàn cầu!

"Phân hội Kim Thành chúng ta sang năm nếu muốn được cấp nhiều tài nguyên hơn, thì phải xem lần này người dự thi có thể lọt vào vị trí thứ bao nhiêu!" Trương Vĩ tràn ngập sự chờ mong.

Lần này —— Bọn hấn nhất định sẽ không xếp ở vị trí sau cùng nữa!

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng đã lên trên mạng tìm hiểu tin tức về thi đấu gen tân tú.

Hạng nhất, sẽ được tham gia vào Hiệp hội chế tác gen.

Hiệp hội chế tác gen ở đây...chỉ chính là tổng bộ!

Không phải bất luận là một cái phân hội nào khác, mà là tổng bộ chân chính của Hiệp hội chế tác gen, là thánh địa mà vô số các chế tác sư muốn hướng tới! Mà ngoại trừ cái đó ra, trọng yếu nhất chính là tiếng tăm!

Đầu tiên, thành tích thi đấu gen tân tú, đều sẽ được ghi vào tư liệu cá nhân, xếp thứ mấy trong kỳ thi đấu gen tân tú XX, trở thành tiêu chí cá nhân của người. Thứ hai, bởi vì trận tranh tài được trực tiếp trên "Cộng đồng giả lập", người sẽ được mọi người quan sát cụ thể!

Ở chỗ này, chỉ cần người có thực lực, là có thể thành danh trong một buổi sáng.

Có một số người thậm chí không cần thứ tự, chỉ cần thể hiện ra thực lực, liền sẽ có vô số người đêm không xuể đến tìm người uỷ thác, khiến cho người công thành danh toại.

Cái này không chỉ là một trận đấu, mà còn là một cái sân khấu lớn chế tạo ra ngôi sao.

"Thi đấu gen tân tú..." Trần Phong cảm thấy rung động.

Đây là mục tiêu lúc đầu của hấn, lúc đó vừa mới bước vào cái thế giới này, chỉ là một mục tiêu mà hấn chọn bừa để phấn đấu, về sau theo thực lực tăng lên, hấn thậm chí còn coi như là không tham gia thi đấu cũng không có vấn đề, thế nhưng theo thực lực càng tăng lên, hấn mới phát hiện ra, thi đấu gen tân tú, còn muốn long trọng hơn xa so với sự tưởng tượng của hấn.

Khó trách vì sao Vương Việt cũng muốn tham gia... Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Bởi vì gen Lục Long tồn tại, Vương Việt đã không phải là một người bình thường, nếu như hắn ở trên trận thi đấu gen tân tú này được một vị cường giả nào đó quan tâm, Vương gia rất có thể bởi vì vậy mà quật khởi.

"Vương gia các ngươi tính toán thật là hay." Trần Phong cười lạnh.

Vương Việt sao? Một cái khô lồi mà thôi.

Coi như giết chết Vương Việt, Vương gia cũng có thể tạo ra một cái khô lồi khác, nếu như thế, thì còn không bằng giữ lại Vương Việt, ít nhất thì, Vương Việt hiện tại đang vô cùng sợ hãi hắn! Huống hồ, coi như không có Vương gia, vẫn còn có đủ loại thể lực lung ta lung tung khác.

Ngươi có thể giết hết được hay không? Không thể! Cho nên, muốn ở bên trong cái thế giới này có điểm dừng chân, tự thân nhất định phải trở nên cường đại!

Cho nên, hắn nhất định phải tích lũy danh vọng của chính mình. Ít nhất, vô luận là phát sinh bất cứ một chuyện gì, hắn đều có thể phát ra tiếng nói của bản thân! Cái này, là con đường của hắn.

Hắn không có hậu trường, không có bối cảnh, thế nhưng hắn có khả năng ở bên trong trận thi đấu tân tú này, giết ra một mảnh đất trời mới, chế tạo ra hậu trường thuộc về chính mình!

"Hạng nhất..." Hai mắt của Trần Phong tỏa ra ánh sáng, hắn nếu muốn tranh, thì chắc chắn phải tranh được hạng nhất!

Quy mô tranh tài hắn đã tìm hiểu qua, hằng năm đều có mấy vạn người tham gia, thế nhưng tuyệt đại đa số đều là trung cấp chế tác sư, coi như một trăm người đứng đầu cũng là như thế! Bọn hắn đều là nhân tài kiệt xuất bên trong các trung cấp chế tác sư.

Thế nhưng...đó cũng chỉ là trung cấp chế tác sư!

"Chỉ cần không có xuất hiện cao cấp chế tác sư, chính mình liền có hi vọng." Trần Phong rất tự tin.

Cho dù hiện tại hắn chỉ là sơ cấp chế tác sư!

"Nên chuẩn bị một chút." Tâm tình của Trần Phong trở nên sục sôi.

Thời gian tranh tài đã bắt đầu đếm ngược, đây là thời điểm để cho hấn bút phá.

Ví dụ như ——hấn bây giờ còn chưa đạt tới tư cách báo danh.

"Ong —— " Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong bắt đầu tập trung tinh thần vào quá trình chế tác gen.

"Ba!" Một âm thanh nhỏ vang lên, chế tác gen thất bại.

"Lại thất bại sao?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Mặc dù tiểu Ảnh có thể giúp hấn ăn hết các đoạn gen vô dụng, thế nhưng hiện tại Trần Phong vào thời điểm tự mình luyện tập, đến giai đoạn dung hợp gen vẫn như cũ rất phiền phức, tỉ lệ thất bại vô cùng cao!

Cho dù ——lúc trước hấn đã thành công qua rất nhiều lần nhờ vào Quang sáng may mắn.

"Ta hiện tại muốn chế tác gen cấp E quả nhiên là có chút miễn cưỡng."

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Dưới tình huống không sử dụng giá trị may mắn, trình độ chế tác của bản thân hấn cũng không tính là cao, cho dù chế tác thành công rất nhiều lần, trình độ chế tác cũng sẽ không tăng lên quá nhiều.

Gen Bạo Hồ

"Đại khái mới đến sơ cấp cao giai?" Trần Phong suy đoán.

Vào giai đoạn này muốn chế tác cách điều chế gen cấp E? Tỷ lệ thất bại sẽ vô cùng cao!

Mà bây giờ, Trần Phong đang muốn bút lên phía trước, chính là thuốc thử gen Cực Quang!

"Ta nhất định có thể thành công." Trần Phong động viên chính mình.

Nắm giữ một cách điều chế gen cấp E, đối với trình độ chế tác của hắn cũng sẽ được tăng lên rất nhiều, cũng không phải là một cách điều chế gen cấp F có thể so sánh được, hắn nhất định phải nắm giữ được.

Một lần...hai lần...ba lần... Trần Phong không ngừng nghỉ tiến vào bên trong quá trình chế tác.

Trong đoạn thời gian này, hắn một mực giữ lại giá trị may mắn! Vì đề cam đoan đến thời điểm tranh tài sẽ có đầy đủ giá trị may mắn, Trần Phong ngoại trừ ngẫu nhiên chế tác ra Gen Kiến Vàng - cực dễ bán ra bên ngoài lấy tiền, điểm giá trị may mắn còn lại đều được hắn bảo lưu.

Cho dù —— tỷ lệ thất bại của hắn vô cùng cao!

"Trước đó đã thành công qua mấy lần, nói rõ rằng mình đã sắp nắm giữ được cái cách điều chế này. Xác suất thành công hiện tại đại khái là 20%...cũng không tính là quá thấp." Trần Phong phân tích.

Một lần, hai lần, ba lần...

Thành công! Tiêu hao một lượng lớn tài liệu! Điên cuồng huấn luyện!

Trọn vẹn trong mười ngày thời gian, Trần Phong rốt cục đã đem cái cách điều chế có độ khó khăn 4 tinh này nắm giữ, trình độ chế tác của hắn, lại

một lần nữa được đề cao thêm.

Nguyên lai...đây chính là thuốc thử gen Cực Quang, Trần Phong khép hờ hai mắt, những gì ngày xưa hấn mơ hồ bây giờ đã thông hiểu toàn bộ.

Đến tận đây, bên trong bảng số liệu hóa của Trần Phong, trình độ chế tác đã đạt tới 16 tinh.

Cách điều chế cấp F: cách điều chế gen Mộc Hùng (1 tinh), cách điều chế gen lôi xà (4 tinh), cách điều chế gen Kiến Vàng (5 tinh).

Cách điều chế cấp E: cách điều chế gen lớp vảy Huyền Xà (2 tinh), cách điều chế gen Cực Quang (4 tinh).

Cách điều chế gen lớp vảy Huyền Xà, hấn nắm giữ được là do sử dụng một lượng lớn tài liệu do Vương Thuần cung cấp để luyện tập, cái cách điều chế gen này ngoại trừ việc có thể khiến cho trình độ chế tác của Trần Phong tăng lên, bản thân không hề có tác dụng nào khác.

Mà ngoại trừ cái đó ra —— Trần Phong chỉ có một cái cách điều chế gen chưa nắm giữ, đó là cách điều chế gen Huyền Xà.

Đây là cách điều chế gen tạo ra thuốc thử gen mà Trần Phong đã dung hợp, sau khi chế tác thành công một lần, cũng không còn tác dụng gì nữa, Trần Phong cũng không muốn lãng phí thời gian để nắm giữ nó.

"Trình độ chế tác còn kém 4 tinh." Trần Phong lấy ra một con Chip, đây là chiến lợi phẩm khi hấn truy giết Vương Việt ---- -- -- cách điều chế gen cấp E 4 tinh, Vương Việt lựa chọn nó để làm cách điều chế gen cấp E thứ nhất của mình, chắc hấn sẽ không phải là phạm phạm.

Xoạt! Trần Phong trực tiếp lắp con Chip vào vòng đeo.

"Oanh!" Một lượng lớn số liệu tuôn ra.

Cách điều chế gen Bạo Hồ

Độ khó: 4 tinh

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: dùng tinh thần lực thôi động Gen Bạo Hồ, trong một khoảng thời gian ngắn, giảm thuộc tính nhanh nhẹn, thuộc tính thể chất, thuộc tính lực lượng, tăng thuộc tính tinh thần lên 300 điểm.

"Biến ảo thuộc tính?" Tâm thần của Trần Phong nhảy một cái, nếu như dùng loại thuốc thử gen này phối hợp với gen Lục Long...

"Híz -zzz —— " Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, quả nhiên, cái này nhất định là cách điều chế gen đỉnh cấp mà Vương gia chuẩn bị cho Vương Việt, đáng tiếc là, bây giờ lại rơi vào trong tay của hắn.

"Vậy thì hãy để cho ta phát huy ra uy lực của nó đi." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Loại gen này rất mạnh, đặc biệt là đối với Trần Phong và Vương Việt thuộc loại chủ tu tinh thần này, ở trong những thời điểm nhất định, nó sẽ có khả năng bộc phát ra uy lực kinh người.

"Tới đi." Trần Phong bắt đầu nghiên cứu, trong hai ngày, Trần Phong đã đem cái cách điều chế này học tập xong.

Ba ngày sau, Trần Phong ở dưới sự trợ giúp của tiểu Ảnh cùng với giá trị may mắn, sơ bộ nắm giữ được cái cách điều chế gen này, xác suất thành công miễn cưỡng từ 0% vọt tới 20%.

Sau đó —— Trần Phong lại bắt đầu tiến vào bên trong quá trình chế tác!

Thất bại! Thất bại! Thất bại! Thành công!

...

Trong vô số lần thất bại, xen lẫn một lần thành công, Trần Phong ngay cả cửa chính cũng không bước ra một bước, mà điên cuồng rơi vào trạng thái

chế tác.

Thời gian lặng yên trôi qua, ngày tháng trên màn sáng đếm ngược, chỉ còn lại có 3 ngày, mà vào lúc này, Trần Phong mới ra khỏi phòng lần đầu tiên.

Hơn nửa tháng thời gian khổ tu, hãn rốt cục đã đem cái cách điều chế gen này nắm giữ, bên trên bảng số liệu hóa, trình độ chế tác của hãn, rốt cục đã đạt tới tư cách báo danh—— 20 tinh!

Đương nhiên. trình độ chế tác chân chính của hãn, đã sớm vượt xa cái cấp độ này.

"Đã đạt được tư cách báo danh." Tâm tình của Trần Phong sục sôi.

Xoạt! Trần Phong mở màn sáng ra, hãn tiến vào giao diện báo danh, điền thông tin cá nhân vào.

Đinh! Báo danh thành công!

Mà lúc này, ở Hiệp hội chế tác gen, nhân viên công tác đang thống kê số liệu báo danh, bỗng nhiên có một cửa sổ cảnh báo bật ra: "Cảnh báo, kiểm tra được số liệu dị thường, thỉnh cầu phán định!"

"Số liệu dị thường?" Nhân viên công tác nhanh chóng mở ra xem.

Xoạt! Số liệu trước mắt đổi mới, sau đó nhân viên công tác liền nhìn thấy một loạt số liệu quý dị mà từ lúc chào đời tới bây giờ hãn chưa từng nhìn thấy qua!

"Trình độ chế tác 20 tinh, đạt tiêu chuẩn, thế nhưng cách điều chế gen cấp F chỉ có 10 tinh, mà cách điều chế gen cấp E lại tới 10 tinh? Chờ một chút..." Nhân viên công tác gần như cho là mình đã nhìn lầm.

Cái này là cái tình huống quý gì vậy! Cách điều chế gen cấp E đạt tới 10 tinh!

Đây chính là thứ mà chỉ có trung cấp chế tác sư hoặc là sơ cấp đỉnh phong mới có tư cách đựng vào! Hiện tại, thế mà lại xuất hiện ở trên người của một sơ cấp chế tác sư 20 tinh? Phải biết rằng, chế tác sư nghiên cứu cách

điều chế gen cấp E, cho dù là thấp nhất, cũng là chế tác sư có trình độ chế tác đạt tới 80 tinh! Khó trách vì sao hệ thống lại không cách nào phân biệt!

"Sao chuyện này lại có chút không đúng vậy." Nhân viên công tác lộ ra một vẻ mặt đau khổ.

"Trần Phong..." Hắn vào trong hệ thống tư liệu tra xét thông tin của Trần Phong.

Xoạt! Toàn bộ thông tin chi tiết cặn kẽ về Trần Phong bắn ra, Gien Mộc Hùng biến dị, Gen Lôi Xà - cực, Gen Kiến Vàng - cực, phó hội trưởng tự mình tán dương...

"Nguyên lai là một thiên tài." Nhân viên công tác chợt hiểu rõ, trong ấn tượng của hắn, xác thực có một ít thiên tài, nghiên cứu đủ loại cách điều chế gen cổ quái kỳ lạ, thế nhưng chỉ nghiên cứu những thứ mình thích, căn bản sẽ không tiêu tốn thời gian để tăng chỉ số trình độ chế tác của mình lên. Cho nên, những người này mặc dù có trình độ chế tác rất mạnh, thế nhưng số liệu biểu hiện mới có thể thấp như vậy.

Trong mắt của nhân viên công tác, Trần Phong chính là loại người này.

"Loại thiên tài này..." Nhân viên công tác khẽ lắc đầu, coi như có thiên phú tốt thì lại như thế nào?

Vòng thứ nhất

Có rất nhiều thiên tài như thế này bị đào thải ngay ở vòng đầu, bởi vì loại thiên tài này chỉ thích hợp đi làm nghiên cứu! Tham gia tân tú thi đấu, đó là những người thuộc phái thực chiến chân chính!

"Trần Phong? Không biết ngươi có thể đi được bao xa."

"Đỉnh!" Nhân viên công tác đem phiếu báo danh của Trần Phong thông qua.

Mà vào lúc này, ở Vương gia, trong lúc huấn luyện, Vương Việt đang tiến hành bước dung hợp gen cuối cùng.

"Bụp!" Khay chứa trước mắt bỗng nhiên nổ tung.

Chế tác thất bại!

"Đáng chết!" Vương Việt mạnh mẽ nện một quyền vào trên mặt bàn.

Lại thất bại! Bao nhiêu lần rồi? Hắn không thể nhớ ra được.

Trần Phong...Hắn khề cần môi.

Nguyên bản lần ở Tử Lâm Châu kia, hắn sẽ ngay lập tức đột phá thành trung cấp chế tác sư, đồng thời còn không ngừng tăng lên, trở thành nhân tài kiệt xuất, nhưng bây giờ thì sao? Một tháng trôi qua, hắn vẫn còn kẹt ở chỗ này! Mỗi lần vào thời điểm sắp thành công, hắn lại nghĩ tới lần mà Trần Phong ghé vào tai hắn nói câu kia.

Hắn vừa căm hận, cũng vừa sợ hãi!

"Mau ổn định cho ta." Vương Thiên Hào mạnh mẽ trừng Vương Việt một cái.

"Còn có ba ngày, con nhất định phải trở thành trung cấp chế tác sư! Thuộc tính tinh thần của con còn cao hơn Trần Phong không biết bao nhiêu lần, sợ

cái gì? ! Coi như sức chiến đấu của hấn mạnh hơn, cũng sẽ bị con siêu việt, con đã hiểu chưa?" Vương Thiên Hào phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Vâng." Vương Việt cúi đầu xuống.

Cái tên nhát gan này...Vương Thiên Hào chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

"Tiếp tục huấn luyện, nếu như ngay cả Trần Phong con cũng không thể siêu việt, con làm sao có thể dẫn đầu khiến cho Vương gia quật khởi? ! Quên nói cho con biết, ngay vào lúc vừa rồi, chúng ta đã nhận được tin tức, Trần Phong đã báo danh tham gia thi đấu gen tân tú." Vương Thiên Hào bỗng nhiên nói ra.

Tâm thần của Vương Việt chấn động mãnh liệt, lúc đầu hấn chỉ tưởng là có một mình hấn, một học sinh vừa mới tốt nghiệp cấp ba tham gia!

Dù sao ——thì đây cũng chính là một trận thi đấu của các chế tác sư dưới 25 tuổi! Hấn bởi vì có được một loại gen đặc thù được ông trời ưu ái, sức chiến đấu ở giai đoạn trước gần như là bằng không, dành toàn bộ thời gian để chế tác, cho nên tới bây giờ mới có thể gần bước vào trung cấp!

Thế nhưng mà Trần Phong thì sao, hấn dựa vào cái gì! Có vận khí tốt chế tác ra được mấy loại gen cấp F biến dị? Nhưng những loại gen rác rưởi đó thì có thể có làm được cái gì!

"Con trai." Vương Thiên Hào ân cần nói: "Ta biết con không có dũng khí đối kháng với Trần Phong, thế nhưng, đây chính là thi đấu gen tân tú cơ mà, đây chính là sân nhà của con!"

"Con không muốn chứng minh chính mình hay sao? Nếu như muốn, vậy thì hãy đường đường chính chính, đánh bại hấn!" Vương Thiên Hào nói đồng dục.

"Muốn!" Nhiệt huyết của Vương Việt dâng trào, hấn đã nghĩ thông suốt.

Sức chiến đấu của Trần Phong có mạnh hơn nữa thì như thế nào? Chính mình không đánh lại được hấn thì có làm sao? Thi đấu gen tân tú, chính là

so chế tác gen, cũng không phải là so sức chiến đấu! Về phương diện này, hấn không hề sợ hãi!

Trần Phong sao...Hừ! Vương Việt rốt cục cũng có một chút tự tin, hấn nhất định sẽ mang Vương gia bước ra khỏi Kim Thành, đi ra thế giới bên ngoài! Làm sao có thể chỉ vì một tên Trần Phong mà dừng bước chân lại? !

Lần thi đấu tân tú này, hấn nhất định phải vọt tới mười vị trí đầu!

Tại Kim Thành, ở quảng trường trung tâm, con số đếm ngược trên màn sáng rực cuộc đã biến thành số 0, thi đấu gen tân tú đã được toàn diện mở ra.

Vòng thứ nhất, tuyển chọn thành thị, từ bên trong tất cả các chế tác sư báo danh ở các thành thị, sàng chọn ra chế tác sư mạnh nhất, tham gia tranh tài vòng thứ hai. Bởi vì quy mô của mỗi tòa thành thị, số người, văn hóa cùng với trình độ, cho nên, danh ngạch của mỗi một toà thành, đều được căn cứ vào số lượng người dự thi lần trước để quyết định.

Kim Thành, chỉ có ba cái danh ngạch, số người báo danh——có tổng cộng 632 người, chỉ mới là vòng một, đã cạnh tranh vô cùng tàn khốc.

Trên "Cộng đồng giả lập", hết thấy các chương trình học giả lập đều ngưng phát hình, toàn bộ đều trực tiếp tình cảnh lần tranh tài này, tất cả mọi người đều có thể đi vào bên trong hình ảnh giả lập để quan sát! Thân ở bên ngoài, nhưng lại giống như là đang ở tại hiện trường tranh tài.

Cái này, chính là thịnh sự lớn nhất của Kim Thành.

Chín giờ rưỡi, hết thấy người dự thi đều đúng giờ đi vào bên trong Hiệp hội chế tác Gen.

"Xoạt! Đổi chiều thông tin thân phận."

"Trần Phong."

" Đổi chiều thông tin hoàn thành."

Trần Phong bước vào khu vực tranh tài của chính mình.

Là một căn phòng thủy tinh hình vuông dài 9 mét, chung quanh có đầy đủ các loại tài liệu chế tác cùng với thiết bị giả lập, thiết bị định vị 3D, mỗi một cái động tác của người dự thi, đều được trực tiếp trên "Cộng đồng giả lập".

Đây chính là tài liệu dùng để tranh tài hay sao?

Ánh mắt của Trần Phong quét qua từng loại tài liệu, suy đoán những loại tài liệu mà hắn có thể sử dụng.

Rất nhanh, những người khác cũng đã lục tục tiến đến, khiến cho Trần Phong cảm thấy kinh ngạc chính là, Mục Nguyên cùng với Vương Việt, thế mà đang đứng cách đó không xa.

"Chuyện gì đang xảy ra?" Tâm thần của Trần Phong nhảy một cái.

Hơn sáu trăm người dự thi, làm sao lại có thể trùng hợp như vậy? Chờ một chút, hắn nhớ kỹ Mục Nguyên không phải là người Kim Thành a? Cái tên này chạy tới Kim Thành để làm gì!

"Ta trước đó đã dời hộ khẩu tới đây." Mục Nguyên đi tới, thản nhiên không thôi nói ra: "Thanh thành chúng ta chỉ có hai cái danh ngạch, đều bị chiếm hết, chỉ có thể tới bên này tìm kiếm một cơ hội."

Trần Phong: "..."

Mặt mũi ở đâu?

"Các người vì sao đều ở bên trong cái khu vực này?" Trần Phong nghi hoặc.

"Đây là khu vực trọng điểm." Mục Nguyên thấp giọng nói: "Hết thấy những người được xếp vào kế hoạch bảo hộ trọng điểm đều ở nơi này, mặc dù có rất nhiều người dự thi, thế nhưng cuối cùng những người có cơ hội lấy được ba cái danh ngạch này, rất có thể đều là ở nơi này."

"Thì ra là như thế." Trần Phong hiểu ra.

Khu vực trọng điểm a? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, mà vào đúng lúc này, ánh mắt Vương Việt cũng đã nhìn qua, ánh mắt của hai người

giao phong trên không trung, bắn ra tia lửa kịch liệt.

"A." Trần Phong nhìn thấy Vương Việt, tay phải lại nhẹ nhàng vạch trên cổ một cái, tản ra sát ý lạnh liệt.

"Người..." Vương Việt gần như vô thức run một cái, kém chút nữa đá ra quần, sau đó mới biết được là Trần Phong đang hù dọa hắn, chờ đến lúc một lần nữa lấy dũng khí ngẩng đầu lên, đã phát hiện ra ánh mắt giống như cười mà không phải cười của Trần Phong.

Đáng chết! Tâm thần của Vương Việt nhảy một cái, hắn mặc dù giả bộ như không thèm để ý, thế nhưng lại vô cùng sợ Trần Phong! Cho dù nơi này là Hiệp hội chế tác gen!

Sức chiến đấu siêu cường kia của Trần Phong, lá bài tẩy vĩnh viễn không có điểm dừng kia, thậm chí còn có cả thực lực kinh khủng đánh giết cấp D kia, khiến cho hắn đến bây giờ vẫn giật mình thức giấc vào lúc nửa đêm.

Trận khảo hạch thứ nhất

Trần Phong... Vương Việt âm thầm căn răng, coi như ta đánh không lại người, thế nhưng về phương diện chế tác gen, ta nhất định sẽ siêu việt người! Ngẫm lại tiến bộ của hai ngày này, hẳn lại cảm thấy có một chút tự tin.

Trần Phong lúc này cũng không còn quan tâm đến Vương Việt nữa, mà nhìn vào trên vòng đeo, nói: "Không sai biệt lắm."

Mười giờ đúng, nhân viên công tác của Hiệp hội chế tác gen Kim Thành đi vào sân, mà người đi ở trước nhất, lại có thể là Trương Vĩ! Trận tranh tài này là do hắn phụ trách sao?

Khó trách...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Chư vị." Trương Vĩ cười nói: "Số người thi đấu vòng thứ nhất quá nhiều, chúng ta cũng không thể khảo hạch từng người một, bây giờ ta sẽ giảng giải một chút quy tắc tranh tài lần này cùng với thi đấu gen tân tú cho mọi người."

"Vòng thi đấu thứ nhất tương đối đặc thù, nội dung khảo hạch được các phân hội khắp nơi lựa chọn. Thi đấu gen tân tú là một trận tranh tài tàn khốc chân chính, vì vậy phân hội chúng ta sẽ sàng lọc rất kỹ càng, vì để cho các người còn sống trở về, trọng điểm tranh tài ở Kim Thành lần này, chính là cơ sở chế tác."

"Nội dung khảo hạch, được chia thành năm trận, mỗi một trận đều có điểm tích lũy tranh tài tương ứng, ba người có điểm tích lũy đạt ba hạng đầu, sẽ thu được danh ngạch tham gia vòng thứ hai thi đấu gen tân tú!"

Trương Vĩ bỗng nhiên cười nói: "Tuy nhiên trong mỗi một trận đấu, nếu như người nào không đạt đủ 60 điểm, sẽ trực tiếp bị đào thải!"

"Hiện tại —— chúng ta sẽ bắt đầu tranh tài trận đầu tiên, lý luận chế tác, trận này bao gồm tất cả các cơ sở lý luận mà các người gặp được trong quá

trình chế tác, bao gồm tất cả các vấn đề bên trong các cách điều chế hoặc là bên trong quá trình chế tác, max là 100 điểm, đáp đúng 1 câu sẽ được 0.2 điểm, thời gian tranh tài là 30 phút, người thất bại, sẽ bị đào thải!"

Cái gì? ! Về mặt của tất cả mọi người bỗng nhiên biến đổi.

Nửa giờ? 1800 giây! Max là 100 điểm, mỗi câu hỏi 0.2 điểm, 500 câu hỏi?

Nói một cách khác, đại khái trong 3 giây thời gian, nhất định phải hoàn thành một câu hỏi! Vô luận là câu hỏi như thế nào, người nhất định phải ở bên trong 3 giây thời gian đọc hết sau đó cho ra đáp án! Không có bất kỳ một chút thời gian nào để suy nghĩ!

"Híz- zzz —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, đây chỉ mới là trận thứ nhất, đã làm cho tất cả mọi người kinh hãi.

"Như vậy —— " Trương Vĩ lộ ra một nụ cười, nói: "Bắt đầu tranh tài!"

"Xoạt!" Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, trước mặt mỗi người, đều xuất hiện một cái bảng ánh sáng hư ảo, bên trên hiện ra bài thi, người nhất định phải vào trước khi kết thúc thời gian 30 phút đưa ra kết quả.

Trần Phong liếc mắt nhìn, uhm...cũng không tính là quá khó.

Xoạt! Nhanh chóng lựa chọn đáp án, Trần Phong nghiêm túc làm bài thi.

Đối với lý luận cơ sở, Trần Phong tự nhận là vẫn còn có một chút tự tin, tri thức lý luận phong phú của nguyên chủ nhân, còn có khoảng thời gian mà Trần Phong đau khổ học tập. Bài thi này mặc dù có rất nhiều câu hỏi, nhưng toàn bộ đều là lựa chọn đáp án chính xác nhất nhất, không chỉ là vì tranh tài, mà càng giống như là củng cố tri thức cho chế tác sư.

Về phương diện này, phân hội Kim Thành đã dụng tâm lương khổ.

Xoạt! Tất cả mọi người đều đang điên cuồng làm bài thi, đây là lần đầu tiên bọn hắn tiếp xúc với phương thức tranh tài như thế này, đối với thành tích của mình hoặc là người khác, cũng không có một khái niệm nào, hiện tại mọi người đều đang nghiêm túc làm bài thi.

Mà vào lúc này, trên "Cộng đồng giả lập", tại khu vực trực tiếp của Kim Thành.

Danh sách thứ tự nguyên bản được sắp xếp theo danh tiếng, vào lúc tranh tài đã bị xáo trộn toàn bộ, dựa theo theo điểm số đạt được của mỗi một người dự thi bắt đầu sắp xếp.

20 phút đồng hồ, hạng nhất, đã trả lời được 80 điểm! Đám người liền đi đến chỗ người này đang ngồi, mặc dù ở hiện thực cách nơi tranh tài rất xa, nhưng ở trên "Cộng đồng giả lập" lại có thể giống như là ngồi sát bên cạnh người này quan sát vậy, có thể nhìn thấy mỗi một đáp án mà người này lựa chọn, thậm chí là từng cái nháy mắt.

"Thật là lợi hại! Người này giống như là người của Vương gia? Thật là lợi hại, những thế gia đệ tử này quả nhiên đã sớm chuẩn bị."

Người này —— chính là Vương Việt! Nắm giữ tinh thần lực siêu cường, có thể làm cho hần nhớ rất kỹ càng, những suy nghĩ mơ hồ hoặc là vừa lóe lên trong đầu hần đều có thể tùy ý bắt lấy, vượt xa thường nhân.

Mà lúc này đây, hạng hai, cũng đang đuổi sát theo hạng nhất!

Xoạt! Xoạt! Trận tranh tài vẫn còn tiếp tục.

"Có chút khó." Trần Phong nhíu mày, mấy câu đầu tiên coi như đơn giản, thế nhưng về sau lại càng ngày càng khó, đến bây giờ, thậm chí có một số câu hỏi Trần Phong đọc qua cũng không hiểu, mà buồn nôn nhất là —— câu hỏi cần phải điền từ vào quá nhiều!

Về phần lựa chọn đáp án đúng nhất? Ừm... Đối với Trần Phong mà nói căn bản không phải là vấn đề! Trần Phong thậm chí có thể khẳng định, nếu như hần xuyên qua cái thế giới này sớm hơn, có thể tham gia thi đại học mà nói, nói không chừng có thể hốt được luôn cái gì gọi là thủ khoa đại học... chỉ cần dùng Quầng sáng may mắn để chọn đáp án, chỉ cần hần muốn là có thể hốt được cái danh thủ khoa đại học!

Thật là đáng tiếc, Trần Phong cảm thấy thốn thốc không thôi, hần nhìn qua thành tích làm bài của mình, ừm... 58 điểm.

"Vẫn là đã đánh giá mình quá cao." Trần Phong thở dài, trong khoảng thời gian này hắn đã hết sức cố gắng, thế nhưng không nghĩ tới, cũng chỉ mới vền vền đạt đến trình độ hợp cách!

Từ một chế tác sư chưa nhập môn cho đến bây giờ, vền vền không đến ba tháng, hắn đã tiến qua nhanh, mặc dù đã bắt kịp trình độ chế tác, thế nhưng tri thức về thuật chế tác gen, vẫn kém một chút hỏa hầu. Hoặc nói là, so sánh cùng với những chế tác sư dự thi ở đây, vẫn kém hơn một chút, đại bộ phận chế tác sư ở đây đều từ 23 đến 25 tuổi!

Mà Trần Phong —— chỉ có 18 tuổi! Thậm chí còn mới bước vào nghề không đến ba tháng!

Xoạt! Lại có một câu hỏi lựa chọn đáp án đúng xuất hiện, Trần Phong ngẫm lại, vẫn lựa chọn từ bỏ, hắn không muốn lãng phí giá trị may mắn, nếu như trận đầu tiên đã đạt tới tiêu chuẩn, vậy thì cũng không cần ở trận này lãng phí giá trị may mắn nữa.

Còn tới 4 trận khảo hạch nữa? Hiện tại không cần phải nóng nảy! Thi đấu gen tân tú, là một trận tranh tài thuần túy về thuật chế tác! Thế nhưng vòng thứ nhất, lại khảo hạch về lý luận chế tác cơ sở, chuyện này đối với Trần Phong mà nói, thực sự là rất đau đớn. Coi như hắn có thực lực mạnh hơn, nếu như lý luận cơ sở không được tốt, bị đào thải ở ngay vòng thứ nhất thi đấu gen tân tú này, vòng thứ hai thi đấu gen tân tú cũng đừng hòng tham gia! Cho nên, Trần Phong nhất định phải giữ lại giá trị may mắn! Lưu tại để sử dụng vào thời khắc mấu chốt nhất!

"500 điểm..." Trần Phong nhìn một chút, đây là số điểm giá trị may mắn hắn góp nhặt được trong vòng 1 tháng, mặc dù hắn đã sử dụng rất tiết kiệm.

Sắp bị đào thải?

Nhưng y nguyên vẫn chỉ tích lũy được 500 điểm giá trị may mắn, hy vọng là bằng vào chừng này điểm may mắn là có thể giúp đỡ chính mình đến khi kết thúc tranh tài! Cái này, chính là thẻ đánh bạc duy nhất của hắn!

Mà lúc này, thời gian vẫn đang tiếp tục trôi qua, ba mươi phút rất nhanh liền kết thúc, thành tích của trận đấu được công bố.

Hạng nhất, Trương Lâm, 96 điểm.

Hạng hai, Vương Việt, 92 điểm.

...

Trần Phong 60 điểm, đứng ở vị trí 200 mấy, mà Mục Nguyên thì đạt 90 điểm, xếp ở vị trí thứ 13, thế mà ngay cả vị trí thứ 10 cũng không tiến vào được!

"Vương Việt thế mà chỉ đứng thứ hai?" Trần Phong cảm thấy kinh ngạc.

Vương Việt có cơ sở tốt hơn hắn, đây là điều chắc chắn, dù sao thì ở phương diện chế tác, hắn mới tiếp xúc không đến ba tháng, mà Vương Việt, đại khái vào hai năm trước đã trở thành chế tác sư, căn bản cũng không phải là cùng một cấp độ!

Thế nhưng mà Vương Việt chỉ đạt được hạng hai, thật là thú vị.

"Xem ra tên Trương Lâm kia cũng không đơn giản." Trần Phong nghiêng ngả cười một tiếng.

Cơ sở, cuối cùng chỉ là cơ sở, cũng chỉ là phương diện lý luận! Vô luận là như thế nào, cuối cùng khẳng định là sẽ so sánh quá trình chế tác, đây mới là phần khảo hạch mà Trần Phong chờ mong.

Ba cái danh ngạch, hắn nhất định phải đạt được một cái!

"Làm sao ở đây lại có nhiều yêu nghiệt như vậy?" Mục Nguyên có một chút phát mộng.

Hắn đã là sơ cấp chế tác sư 80 tinh, thế mà ngay cả mười vị trí cũng không tiến vào được? !

Quá hồ người đi!

Phải biết rằng, lần thi đấu gen tân tú ở Kim Thành này thế nhưng chỉ có ba cái danh ngạch, nếu cứ tiếp tục như thế này, hẳn căn bản ngay cả một cái danh ngạch cũng không thể lấy được!

"Tại sao lại như vậy." Mục Nguyên khóc không ra nước mắt.

Năm ngoái hắn tham gia thi đấu gen tân tú cũng xảy ra tình trạng như thế này! Năm nay vẫn như thế! Hắn nhìn lên thông tin của 2 người đứng đầu.

Vương Việt, 18 tuổi, Trương Lâm, 22 tuổi, hai người thế này thế mà còn nhỏ tuổi hơn cả hắn, người trẻ tuổi hiện tại, đã kinh khủng đến loại tình trạng này rồi hay sao? Thiên tài ở Kim Thành, thế mà so với Thanh thành bọn hắn còn kinh khủng hơn! M* nó, sớm biết như vậy mà nói, hắn vì sao còn cố ý dời hộ khẩu sang bên này?

Mà vào lúc này, số người ở khu vực giả lập Kim Thành đã đột phá 100 vạn người!

Người dân ở Kim Thành đều kinh diễm nhìn hai vị đứng đầu bảng, so sánh với Trương Lâm mà nói, chói mắt nhất, tựa hồ chính là cái vị gọi là Vương Việt kia! Bởi vì hắn chỉ mới có 18 tuổi! So với Trương Lâm còn nhỏ hơn 4 tuổi!

"Còn trẻ như vậy sao."

"Hiện tại chế tác sư 18 tuổi cũng dám tới tham gia?"

"Đúng vậy, nghe nói người chế tác ra gen mạnh nhất ở đoạn thời gian trước cũng tham gia..."

"Trần Phong sao!"

"Há, đúng rồi, hần cũng tham gia sao?" Đám người vô thức tìm kiếm cái tên Trần Phong, thế mà lại có thể tìm thấy, thế nhưng đến khi bọn hần hưng phấn mở ra, lại phát hiện ra vị trí xếp hạng của Trần Phong, thế mà ở vị trí 200 mấy.

"Chuyện này..."

"60 điểm? Vừa đạt tiêu chuẩn."

"Dù sao Trần Phong cũng chỉ có một mình, không thể so sánh được với các thế gia công tử giống như Vương Việt."

"Đúng thế." Đám người thở dài.

Bằng vào thành tích như thế này, chỉ sợ vào trận khảo hạch thứ hai Trần Phong sẽ bị đào thải a? Chuyện này khiến cho hy vọng của rất nhiều bách tính Kim Thành về chuyện "người nghèo vượt khó" bị dập tắt, quả nhiên vẫn là đã suy nghĩ nhiều.

Mà vào lúc này, tại Hiệp hội chế tác gen, theo thành tích của trận khảo hạch thứ nhất được công bố, chế độ đào thải được khởi động, 632 người, vền vền chỉ còn sót lại 310 người, có trọn vẹn 322 người bị đào thải! Nhìn thấy sân thi đấu trống rỗng, trong lòng mọi người đều cảm thấy mát lạnh.

"Như vậy thì —— chúng ta sẽ bắt đầu trận khảo hạch thứ hai." Trương Vĩ từ tốn nói: "Đây là khảo hạch về vấn đề xử lý những chuyện ngoài ý muốn."

Trận khảo hạch thứ nhất là lý luận chế tác, nhưng mà có rất nhiều thứ, không hề có bên trong lý luận chế tác, nếu như gặp phải một số tình huống có xác suất nhỏ thì phải xử lý như thế nào?

Xoạt! Hào quang lưu chuyên, tầm nhìn trước mắt biến ảo, thế mà mọi người đều bị đưa vào bên trong thế giới giả tưởng!

"Ong —— " Hào quang chung quanh hiện lên, một cái hoàn cảnh chế tác hoàn chỉnh xuất hiện, có đủ loại tài liệu, đủ loại dịch bồi dưỡng đã được chuẩn bị sẵn sàng, thậm chí toàn bộ quá trình chế tác đã diễn ra được một nửa.

Mà đúng vào lúc này...

"Oanh." Một cái khay chứa bỗng nhiên nổ tung, thời gian dừng lại ở ngay cái thời khắc này, lúc này, nên xử lý như thế nào?

"Nửa giờ, mô phỏng ra 10 lần xảy ra chuyện ngoài ý muốn, thành công xử lý một lần được 10 điểm, thất bại, đào thải!" Thanh âm lạnh lùng của Trương Vĩ truyền đến.

Mấy người dự thi nghe xong, lòng như lửa đốt lập tức bắt đầu giải quyết, có một số người đã sớm có kinh nghiệm, rất nhẹ nhõm giải quyết xong một vấn đề.

Mà Trần Phong thì sao—— đứng ở đó phát mộng.

Cái này là thứ gì? ! Vào thời điểm chế tác sẽ gặp phải tình huống như thế này hay sao?

Hắn là thật sự không biết! Phải biết rằng, vào nghề ba tháng, xác xuất thành công khi chế tác của Trần Phong tuyệt đối làm cho người ta phải giận sôi, coi như là cách điều chế gen có độ khó cao, hắn trước tiên cũng sử dụng Quảng sáng may mắn để chế tác thành công vài lần để nắm giữ độ thuần thực, còn về những vấn đề ngoài ý muốn khi lần đầu tiên tiếp xúc, thì hắn lại chưa bao giờ gặp được!

Bây giờ phải làm như thế nào? Trần Phong tới giải quyết thử một vấn đề.

"Oanh!" Toàn bộ khay thí nghiệm nổ tung, lần thứ nhất xử lý vấn đề ngoài ý muốn, thất bại.

Trần Phong: "..."

Xử lý vấn đề ngoài ý muốn cái lông! Tỷ lệ thành công của hắn cao như vậy làm sao còn xảy ra vấn đề ngoài ý muốn được? Trần Phong vô lực chửi đầu xanh rau muống. Bất quá, hắn cũng rất rõ ràng, loại ngoài ý muốn này đối với người bình thường mà nói, xác thực là rất bình thường, cũng là thủ đoạn mà các chế tác sư nhất định phải học được, cánh cửa này, Trần Phong nhất định phải vượt qua!

"Thử lại một lần nữa." Trần Phong một lần nữa thử nghiệm.

"Oanh!" Lần thứ hai xử lý vấn đề ngoài ý muốn, thất bại, lại thử nghiệm.

"Oanh!" Lần thứ ba xử lý vấn đề ngoài ý muốn, thất bại.

"Có cần phải khó như vậy hay không?" Trần Phong có chút đau đầu, lại thử nghiệm.

"Oanh!" Lần thứ tư xử lý vấn đề ngoài ý muốn, thất bại.

Trần Phong: "..."

Liên tiếp bốn lần thất bại! Một lần đều không thành công! Hấn hiện tại đang rơi vào tình huống rất khó khăn, mặc dù trình độ chế tác của hấn rất cao, thế nhưng nếu cứ tiếp tục như thế này, hấn sẽ bị đào thải ở ngay trận khảo hạch này!

Mà vào lúc này, Trương Vĩ cùng với một số người cũng đang chú ý đến Trần Phong, dù sao thì danh tiếng gen mạnh nhất của Trần Phong bây giờ vẫn rất là cao, thế nhưng không nghĩ tới, kinh nghiệm thực tế của Trần Phong về phương diện này lại thiếu thốn như vậy.

"Sắp bị đào thải rồi." Trương Vĩ lắc đầu, hấn tin tưởng là thiên phú và thành tựu của Trần Phong so Vương Việt còn muốn tốt hơn, thế nhưng, cần phải có thời gian!

Trận thứ ba

"Vẫn nên quan sát Vương Việt đi." Trương Vĩ hoán đổi đến vị trí của Vương Việt.

Có rất nhiều người có cùng ý nghĩ với Trương Vĩ, dồn dập rời đi, mà lúc này, cũng không có ai nhìn thấy được, trong đôi mắt của Trần Phong lóe lên một tia ánh sáng màu vàng rồi biến mất.

Quảng sáng may mắn, khởi động.

"Bắt đầu..." Trần Phong hơi híп trông mắt lại.

Trước mắt, lại là một cái vấn đề ngoài ý muốn, bởi vì do một tên tân thủ nào đó thực hiện quá trình chế tác, dẫn đến kích hoạt sai lầm hai đoạn gen, Trần Phong nhất định phải dùng sự hiểu biết của mình để tiến hành 'Bổ cứu'.

Làm sao mới bổ cứu được? Trần Phong thật sự là không biết.

Dù sao —— chỉ cần chế tác thành công là coi như là giải quyết xong vấn đề đúng không? Trần Phong phỏng đoán.

Như vậy thì bắt đầu thôi, căn cứ vào sự lý giải của Trần Phong, một bước kích hoạt gen sai lầm này, sẽ khiến cho tỷ lệ chế tác thành công giảm xuống trên một phạm vi lớn, chịu sự ảnh hưởng rất nghiêm trọng, gần như không có khả năng thành công! Thế nhưng, vẫn có cơ hội thành công có đúng hay không?

"Xoạt!" Trần Phong đem những đoạn gien này cưỡng ép dung hợp, chế tác thành công! Giá trị may mắn tiêu hao 1 điểm.

"Giải quyết xong!" Trần Phong bình tĩnh đem thuốc thử gen nộp lên trên.

Xoạt! Hào quang trước mắt lưu chuyển, lần thứ năm xử lý vấn đề ngoài ý muốn, đã hoàn thành.

Cái kế tiếp, lần thứ sáu xuất hiện vấn đề ngoài ý muốn, lại là ở bên trong quá trình chế tác, bởi vì hoàn cảnh chế tác không tốt.

Có một ít hạt đặc thù không nhìn thấy được rơi vào bên trong dịch bồi dưỡng, mà hiện tại ở đây chỉ có một phần dịch bồi dưỡng này! Cho nên, người nhất định phải nghĩ biện pháp thanh tẩy hết những loại hạt đặc thù này, khiến cho việc bồi dưỡng gen không bị ảnh hưởng.

Ừm...Trần Phong ngẫm lại.

Theo phương thức bình thường, tựa hồ là phải căn cứ vào các tài liệu ở xung quanh, điều chế ra một phần dịch thể không làm thương hại đến dịch bồi dưỡng mà lại có thể thanh tẩy những chất bẩn kia? Hoặc là ——sử dụng phương thức của hắn?

Trần Phong không hiểu nhiều về việc xử lý những vấn đề ngoài ý muốn này, thế nhưng nếu như chỉ cần vào thời điểm dung hợp gen, đem những loại chất bẩn 'Nhu thuận' này giấu ở một nơi hẻo lánh nhất bên trong dịch bồi dưỡng, không gây ảnh hưởng cho việc bồi dưỡng gen là được rồi chứ? Ừm, có thể được.

Xoạt! Trần Phong một lần nữa cưỡng ép dung hợp, lần thứ sáu xử lý vấn đề ngoài ý muốn, hoàn thành.

"Giải quyết xong." Trần Phong thản nhiên nói.

Lần thứ bảy, lần thứ tám, lần thứ chín...toàn bộ quá trình Trần Phong đều mở Quần sáng may mắn ra .

Rất nhanh, trận khảo hạch thứ hai đã kết thúc!

Hạng nhất, Trương Lâm, mười lần.

Hạng hai, Vương Việt, chín lần.

...

Thành tích được công bố! Nguyên bản còn lại 310 người, một lần nữa đào thải 157 người, chỉ còn vẹn vẹn 153 người! Số người dự thi còn dư lại,

không được một nửa! Lại là một lần đào thải tàn khốc!

Nhưng mà, lúc này, Trương Vĩ và mọi người còn không kịp cảm khái là đào thải quá tàn khốc, tất cả đều lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn một cái tên xếp ở phía dưới cùng —— Trần Phong, hắn thế mà lại không bị đào thải?

"? ? ? ?" Trên trán của Trương Vĩ lộ ra một đồng dấu chấm hỏi, Trần Phong? Lúc đầu không phải là hắn đã thất bại liên tục bốn lần hay sao?

"Đã xảy ra chuyện gì?" Đám người đang xem trực tiếp cũng không hiểu ra sao, bọn hắn nhớ rất kỹ, Trần Phong vừa mới bắt đầu đã thất bại liên tục bốn lần, khiến cho rất nhiều người cảm thấy nản lòng thoái chí, làm sao bây giờ hắn vẫn có thể xếp ở cuối danh sách? ! Chuyện này không khoa học!

"Điều tra xem chuyện gì đã xảy ra?" Có một số người cảm thấy nghi vấn, nhanh chóng xem lại đoạn phim quay lại của Trần Phong. Sau đó, bọn hắn liền triệt để im lặng, Trần Phong căn bản là —— không xử lý! Mà là cưỡng ép dung hợp, cưỡng ép thành công!

"Chuyện này...chuyện này là như thế nào? !" Quần chúng vây xem tỏ ra vẻ mặt phát mộng.

"Hắn là tác dụng của gen năng lực." Một nhân viên công tác trầm ổn nói ra.

Ở cái thời đại này người người đều có gen năng lực! Đặc biệt là có rất nhiều loại gen năng lực, có thể vận dụng lên quá trình chế tác gen, chỉ bất quá, có một số người thì vận dụng lên thế giới Số chiều, có một số người lại vận dụng trong bước dung hợp gen! Mà Trần Phong, hiển nhiên cũng có một loại gen năng lực như vậy.

"Thì ra là thế." Đám người giật mình, bất quá, lúc này mới là trận khảo hạch thứ hai mà thôi, liền bị bức bách vận dụng gen năng lực, nói rõ trình độ bản thân của người dự thi Trần Phong này cũng không hề cao!

"Hắn có lẽ sẽ không vượt qua nổi trận thứ ba."

"Đúng thế."

"Mỗi một lần đều suýt bị đào thải..." Đám người lắc đầu.

Mà vào lúc này, trận khảo hạch thứ ba, đã bắt đầu!

"Trận đấu này, chính là khảo hạch về phương diện khống chế tinh thần lực! Trong quá trình thi đấu gen tân tú, phương diện khống chế tinh thần lực là cực kỳ trọng yếu, có người thậm chí có khả năng lâm thời tăng phương diện khống chế tinh thần lực của mình, khiến cho tỷ lệ chế tác thành công tăng lên!"

"Lần khảo hạch này rất đơn giản, chỉ có sống cùng với chết, trong vòng ba phút, sống sót, thì sẽ thành công."

"Xoạt!" Trương Vĩ vừa dứt lời, tầm mắt của mọi người một lần nữa biến ảo.

"Ong —— " Thế giới giả tưởng xuất hiện, chung quanh biến thành một vùng biển mênh mông, hơn một trăm người dự thi đang trôi nổi trên mặt biển, dưới chân chỉ có một tấm ván gỗ lẻ loi lơ lửng, giúp cho thân thể nổi trên mặt biển.

"Đây là tình huống gì?" Trần Phong cảm thấy kinh ngạc.

Sống sót? Có ý tứ gì?

Xoạt! Nước biển bỗng nhiên trở nên táo bạo, nước biển bắn tung toé, truyền đến âm thanh xào xạc đáng sợ, ở bên trong nước biển, chắc hẳn là có vấn đề, một khi để cho thân thể rơi vào trong nước, hẳn là phải chết không thể nghi ngờ!

Đây là muốn ở bên trong sóng biển sống sót? Thế nhưng mà, chuyện này với việc khống chế tinh thần lực có quan hệ gì? Vào thời điểm Trần Phong còn đang nghi hoặc.

"Tạch... !" Tấm ván gỗ ở dưới chân bỗng nhiên nứt gãy, vết rạn đang lan tràn ra xung quanh.

"Không tốt." Sắc mặt của tất cả mọi người đều đại biến.

"Ong —— " Mọi người vội vàng thả tinh thần lực ra, tấm ván gỗ sắp vỡ tung kia, ở dưới sự cưỡng ép điều khiển của tinh thần lực, thế mà trở nên ổn

định, liên hệ chặt chẽ vào cùng một chỗ, nhìn qua giống như là hoàn hảo vô khuyết.

"Thì ra là thế." Trần Phong bỗng nhiên hiểu ra, dùng tinh thần lực, cưỡng ép khổng chế để cho tám ván gỗ không bị vỡ tan?

Loại kỹ thuật cực hạn này, theo sóng biển không ngừng vận động, đối với phương diện khổng chế tinh thần lực sẽ yêu cầu càng ngày càng cao, một khi khổng chế không nổi, thì sẽ rơi vào trong nước biển chết! Mà thông qua trận khảo hạch này, những chế tác sư có thuộc tính tinh thần quá thấp, cũng sẽ bị đào thải! Một mũi tên trúng hai con nhạn.

"Oanh!" Nước biển trở nên hung mãnh.

"Ùm ùm!" Từng người dự thi không ngừng rơi xuống nước.

Đào thải! Đây mới là đào thải chân chính! Mỗi một người rơi xuống nước, liền có một tia sáng màu trắng xuất hiện, đại biểu cho một chế tác sư bị đào thải, tám ván gỗ dưới chân, đã trở thành sinh mạng của mọi người. Mà nước biển, càng ngày càng trở nên hung mãnh.

Đào thải tàn khốc

Trên mặt biển, Vương Việt đang ngồi xếp bằng, tám ván gỗ ở dưới chân của hắn không nhúc nhích một tí nào, nắm giữ tinh thần lực siêu cường, khiến cho hắn có thể áp đảo tất cả mọi người, không người nào có thể siêu việt.

Trải qua hai phút đồng hồ, lại có không ít người rơi xuống biển. Có một số người sử dụng gen năng lực để tăng lực không chế tinh thần lên, mà có một số người mặc dù có thể sử dụng gen năng lực để tăng lực không chế lên, nhưng mà bởi vì thời gian tăng lên quá ngắn, cuối cùng vẫn bị đào thải! 153 người, chỉ còn lại 82 người!

Quá trình đào thải ——vẫn còn đang tiếp tục!

"Tạch... !" Một âm thanh nứt vỡ truyền ra, Trần Phong thảm nghĩ không ổn, tám ván gỗ ở dưới chân của hắn, rốt cục đã không chịu nổi được áp lực.

Cho dù trong thời gian này hắn dành toàn bộ để khổ tu, khiến cho thuộc tính tinh thần của hắn tăng lên tới 250 điểm, thế nhưng bởi vì tăng lên quá nhanh, khiến cho phương diện không chế tinh thần lực của hắn có khiếm khuyết, thậm chí ——còn không bằng cả Mục Nguyên.

"Không kiên trì nổi nữa sao?" Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Thuốc thử gen Cực Quang, có thể làm cho lực không chế tinh thần của hắn đạt đến cực hạn, thế nhưng vòng thứ nhất thi đấu gen tân tú căn bản không cho phép sử dụng thuốc thử gen, huống chi, thuốc thử gen Cực Quang cũng chỉ có hiệu quả trong 10 giây!

Mà vào lúc này, mấy người Trương Vĩ cũng chú ý tới tám ván gỗ dưới chân của Trần Phong đã sắp vỡ tan, thậm chí, vết rạn còn đang không ngừng mở rộng.

Chỉ cần qua thêm mấy giây nữa, những cái vết rách này sẽ biến tám ván gỗ thành vô số mảnh vỡ, Trần Phong sẽ rơi vào trong nước, cũng sẽ bị đào thải khỏi lần thi đấu gen tân tú này.

"Trần Phong..." Mục Nguyên có một chút bận tâm, hẳn là biết Trần Phong có trình độ chế tác rất mạnh, thế nhưng dù sao thì thời gian vào nghề của Trần Phong cũng quá ngắn, quá mức khiếm khuyết cơ sở, sẽ rất khó vượt qua được trận khảo hạch này.

"Tạch... !" Lại là một tiếng vang giòn dã, tấm ván gỗ dưới chân của Trần Phong đã biến thành bảy, tám mảnh, lúc nào cũng có thể vỡ tan.

"Không được." Hàn quang trong mắt của Trần Phong lóe lên, sóng biển quá mãnh liệt, nếu cứ tiếp tục như vậy thì chỉ có một con đường chết.

Làm sao bây giờ? Quảng sáng may mắn? Không dùng được! Loại thuần túy cứng đối cứng này, dùng giá trị may mắn cũng không có tác dụng quá lớn, muốn ảnh hưởng đến chuyện ngoài ý muốn mà nói, nói không chừng 500 điểm sẽ bị tiêu hao hết trong một lần, đó mới là hố người.

"Không chế tinh thần lực...tấm ván gỗ..." Trần Phong bỗng nhiên kịp phản ứng.

Vì cái gì hẳn nhất định phải dùng tinh thần lực để không chế? Chỉ cần tấm ván gỗ không bị vỡ tan là được đúng không? Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Xoạt! Trần Phong ngồi xuống, lấy tay phải áp lên tấm ván gỗ.

"Ong —— " Từng đạo đao gió từ trong tay bắn ra, có một chút chất lỏng xuất hiện nhanh chóng dính chặt tấm ván gỗ lại, mà lưỡi đao băng ở phía sau lại đóng băng trọn tấm ván gỗ. Tấm ván gỗ, trong nháy mắt liền biến thành bền chắc như thép.

Sóng biển sao? Ha ha.

"Oanh!" "Oanh!"

Sóng biển càng trở nên hung mãnh, tấm ván gỗ ở dưới chân Trần Phong xuất hiện vô số vết rách đã làm cho rất nhiều người chú ý, cho nên có rất nhiều người đến vây xem, chờ đợi tấm ván gỗ của Trần Phong vỡ vụn.

Thế nhưng mà... 10 giây, 20 giây, 30 giây...một mực đến thời điểm kết thúc cuối cùng, tấm ván gỗ dưới chân của Trần Phong vẫn vô cùng bền chắc.

Sau đó, ba phút kết thúc! Trần Phong, thuận lợi sống sót đến cuối cùng.

"? ? ?" Đám người có chút phát mộng, tại sao cái ván gỗ này không vỡ?
Con m* nó đang đùa ta à?

Phải biết rằng, xem như tấm ván gỗ có đặc tính đặc thù, thế nhưng mà sóng biển cũng có đặc tính đặc thù cơ mà, căn cứ vào kinh nghiệm của những người rơi xuống biển trước đó, chỉ cần trên tấm ván gỗ xuất hiện vết rách, thì đó chính là dấu hiệu sắp vỡ tan, căn bản không có cách nào có thể ngăn cản, chỉ có thể dùng tinh thần lực khổng chế, cưỡng ép khiến cho tấm ván gỗ trở nên ổn định! Nhưng mà, tấm ván gỗ của Trần Phong đã nứt ra bảy, tám mảnh, thế mà lại hoàn toàn không có việc gì!

Tình huống này là như thế nào? Đám người cảm thấy không hiểu ra sao.

"Ta luôn cảm giác có chỗ nào đó không đúng." Có người nói thầm.

"Đúng là có gì đó không đúng, nếu như không phải toàn bộ quá trình đều được trực tiếp, ta khẳng định là hắn đã gian lận." Có người thấp giọng nói ra.

Nhưng mà, vô luận như thế nào, Trần Phong cũng đã chống đỡ đến giây phút cuối cùng!

Trận khảo hạch thứ ba, đã kết thúc, 153 người, vền vền chỉ còn lại 42 người, lại là một lần đào thải siêu kinh khủng!

"Mọi người tốt, chúc mừng những người đã thông qua trận khảo hạch thứ ba, tiếp theo, là trận thứ tư —— khảo hạch sức quan sát. Bên trong quá trình chế tác gen, gặp phải vấn đề là chuyện rất bình thường, có một số sai lầm có khả năng bổ cứu, ở trận khảo hạch thứ hai các vị đã nhìn thấy, nhưng mà có một ít sai lầm, lại căn bản không thể bổ cứu, chỉ cần gặp phải, quá trình chế tác chắc chắn sẽ thất bại! Cho nên, chúng ta mới muốn khảo hạch sức quan sát của các vị."

"Có thể sớm phát hiện ra vấn đề, giải quyết từ sớm, đem vấn đề bóp chết từ trong trứng! Có hiểu hay không?" Trương Vĩ cười tủm tỉm nhìn về phía trước, nói: "Như vậy, trận thứ tư sẽ bắt đầu, bên trong mười lần mô phỏng, chế tác thành công một lần sẽ được 10 điểm, người thất bại, đào thải!"

Xoạt! Tầm nhìn của mọi người biến ảo, bắt đầu khảo hạch!

"Ong —— " Vầng sáng chung quanh Trần Phong lưu chuyển, khung cảnh giả lập nhanh chóng xây dựng, hiện ra một gian phòng dùng để chế tác gen.

Ừm...là Gien Mộc Hùng! Là một loại gen mà Trần Phong không thể quen thuộc hơn nữa, xem ra lần khảo hạch này được bắt đầu từ một loại gen đơn giản nhất, Trần Phong nhanh chóng tiến hành chế tác.

Bước đầu tiên, tìm kiếm gen, không có vấn đề. Bước thứ hai, kích hoạt gen, không có vấn đề. Bước thứ ba, dung hợp gen, không có vấn đề, đổ vào bình chứa.

"Oanh!" Gen nổ tung, chế tác thất bại!

"? ? ?" Trần Phong không hiểu ra sao, vậy mà lại chế tác thất bại? Không khoa học a! Theo lý thuyết, loại gen này hắn đã quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn được nữa, làm sao lại có thể thất bại? Trừ phi là có vấn đề tiềm ẩn, bắt nguồn từ hoàn cảnh ở xung quanh!

Bản thân Gien Mộc Hùng không có vấn đề, nhưng mà bởi vì vị trí hoàn cảnh chung quanh, khiến cho quá trình chế tác xuất hiện một chút vấn đề.

"Cái kế tiếp!" Trần Phong tiến vào tràng cảnh giả lập thứ hai, lần thứ hai cũng là Gien Mộc Hùng, thế nhưng lần này xác thực là một loại hoàn cảnh khác, quả nhiên là giống như là Trần Phong suy đoán, những cái được gọi là vấn đề tiềm ẩn này đều là do hoàn cảnh ở bên ngoài gây ra.

"Ta ngược lại muốn xem xem, lần này sẽ xảy ra vấn đề gì." Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Chế tác! Quan sát! Trần Phong cẩn thận từng li từng tí hoàn thành quá trình chế tác, nhưng mà, vẫn không phát hiện ra được vấn đề gì.

Chế tác hoàn thành, đổ vào bình chứa.

"Oanh!" Gen nổ tung, chế tác thất bại.

Không bị ảnh hưởng

Trần Phong: "..."

Cái này là cái tình huống quỷ gì vậy? Cái thứ ba, cái thứ tư, mỗi lần đều là một loại hoàn cảnh không giống nhau, Trần Phong cũng rất cục cựa cũng phát hiện ra một số vấn đề, thế nhưng —— cũng vô dụng! Bởi vì căn bản là hắn không biết dùng cách nào để khắc phục mấy cái vấn đề này!

Căn cứ theo suy đoán của hắn, hoàn cảnh của mỗi lần chế tác gen, đều sẽ tạo thành ảnh hưởng khác biệt cho quá trình chế tác, hoàn cảnh khác nhau tạo thành hậu quả khác biệt. Nếu muốn chế tác thành công, nhất định phải phân tích được nguyên nhân gây nên sự ảnh hưởng, sau đó tiêu trừ sạch sẽ mới có thể chế tác thành công, mà những chuyện này, Trần Phong lại chưa gặp phải bao giờ.

"Lại là loại tình huống này." Trần Phong có chút đau đầu, loại phiên toái này, coi như có dùng Quần sáng may mắn, hắn cũng phải suy nghĩ thật kỹ, vận dụng như thế nào, bằng không mà nói, chỉ cần chế tác thất bại một lần nữa là bị đào thải!

"Phải suy nghĩ một chút biện pháp." Trần Phong lâm vào trầm tư.

Ở một chỗ khác, Mục Nguyên cũng gặp phải vấn đề đồng dạng, nhưng mà, trong đôi mắt của hắn lóe lên ánh sáng lung linh, chính là một loại gen năng lực —— Linh Mục, làm cho sức quan sát biến thành siêu cường, khiến cho hắn ở trong nháy mắt liền có thể phát hiện ra vấn đề.

"Là ở đây." Hắn tùy tiện loại bỏ những hạt bụi kia đi, chế tác thành công!

"Một lần so với một lần đều khó hơn à?" Mục Nguyên cười lạnh, ở trước mặt năng lực Linh Mục, không có cái gì có thể ẩn trốn.

Đồng thời, ở trong sân thi đấu, mọi người cũng đang ra sức thể hiện thân thủ của mình. Lần khảo hạch này không có bất kỳ sự may mắn nào, chỉ có

sức quan sát siêu cường, cùng với kinh nghiệm chế tác phong phú của bản thân, mới có thể giải quyết được vấn đề.

Xoạt! Có người trầm tư suy nghĩ, có người điên cuồng bút lên phía trước.

Vương Việt...Trương Lâm...mỗi một người đều phát huy lực lượng của mình đến cực hạn.

Mà vào lúc này, ánh mắt của Trương Vĩ lại một lần nữa lướt qua trên người của Trần Phong, hắn đã thất bại bốn lần.

Ừm... giống như đúc cùng với lần trước!

Trương Vĩ cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì Trần Phong cùng với Vương Việt đi trên hai con đường hoàn toàn khác biệt, nếu như nhất định phải phân tích mà nói, Vương Việt thì chính là xuất thân chính quy, mà Trần Phong thì sao? Chính là dã lộ! Thế nhưng mà, cói như là dã lộ, cơ sở cũng phải đạt đến tiêu chuẩn, bằng không thì sẽ rất dễ dàng lật thuyền trong mương! Cái này, mới là mục đích của việc khảo hạch cơ sở.

Chỉ biết chế tác mà thôi? Căn bản là không được! Không có trải qua thi đấu gen tân tú, thì tuyệt đối sẽ không biết sự tàn khốc của thi đấu gen tân tú!

Trong trận đấu này...thậm chí còn có thể chết người! Nếu so sánh với nhau, những trận khảo hạch trước mắt chỉ là trò trẻ con, khảo hạch thực lực cơ sở, cũng chính là muốn bảo hộ mấy chế tác sư còn yếu kém này.

"Trần Phong..." Trương Vĩ nhìn chăm chú vào Trần phong.

Trên "Cộng đồng giả lập", cũng có rất nhiều người cũng đang chú ý tới tình huống của Trần Phong, cũng đồng dạng thất bại bốn lần, mặc dù có rất nhiều người đã rời đi, nhưng cũng có một số người nhất quyết không rời đi.

"Ta cũng không tin là hắn còn có thể thành công."

"Đúng rồi!"

"Ta ngồi xem hắn thất bại tiếp." Có vô số người nghị luận sôi nổi.

Vương Việt có cái gì mà nhìn? Mỗi lần đều thành công ngược lại cũng không có ý nghĩa, ngược lại là Trần Phong cho đến bây giờ còn chưa bị đào thải, mới là điểm sáng chói nhất! Điểm thú vị chính là, bởi vì loại tình huống quý dị này, dẫn đến tên tuổi của Trần Phong được tăng vọt, số lượng người vây xem lại có thể vượt xa được Vương Việt.

Mà vào lúc này.

Xoạt! Trần Phong đã bắt đầu đi vào tràng cảnh mô phỏng thứ năm.

"Bắt đầu." Đám người cảm thấy hưng phấn, làm quần chúng vây xem, có được tầm mắt của thượng đế, bọn hắn có thể trông thấy rất rõ ràng, vấn đề ẩn tàng bên trong cảnh vật chung quanh, thậm chí là lúc nào vấn đề sẽ lẫn vào bên trong quá trình chế tác, bọn họ cũng đều biết! Khi nhìn thấy chế tác sư ở bên trong lại không hề phát hiện ra được cái gì, bọn hắn ngược lại còn cảm thấy rất là vui vẻ.

Ở trong phòng thí nghiệm, Trần Phong đi đến bàn thí nghiệm, hắn lấy tài liệu ra, bắt đầu chế tác, mà vào lúc này đây, đám người có thể trông thấy rất rõ ràng, có một chút hạt kỳ dị lập loè hào quang, trộn lẫn vào bên trong tinh huyết Mộc Hùng.

"Xuất hiện rồi." Đám người hưng phấn hò hét, cùng với tràng cảnh mô phỏng lần thứ nhất của Trần Phong giống như đúc!

Những loại hạt này sẽ trà trộn vào bên trong tinh huyết, cải biến Gien Mộc Hùng, nếu như không thể phát hiện ra được những loại hạt này, quá trình chế tác căn bản sẽ không có khả năng thành công!

Xoạt! Trần Phong vẫn tiếp tục chế tác.

"Hắn không phát hiện ra được."

"Ha ha, xem ra lần này hắn chạy không thoát."

"Ngất, ta còn tưởng rằng hắn có thể phát hiện đó chứ."

Đám người bàn luận sôi nổi, sau đó trông chờ Trần Phong chế tác thất bại.

"Lần này hẳn sẽ lại thất bại."

"Xem ra Trần Phong sẽ thật sự bị đào thải."

"Ai, thất bại mấy lần liên tiếp, vì sao ngay cả một điểm tiến bộ cũng không có." Đám người chỉ tiếc rên rỉ không thành thép.

Xoạt! Trần Phong đổ dung dịch vào bao chứa, chế tác hoàn thành! Tròng cảnh giả lập đổi mới.

"? ? ? !" Đám người đột nhiên trợn trừng con mắt.

Chuyện gì đã xảy ra? Thế mà lại thành công?

Móa! Làm sao có thể?

"Chuyện này..." Tất cả mọi người đều phát mộng.

Bọn hắn nhớ rất rõ, Trần Phong rõ ràng cũng không xử lý những loại hạt kia a! Bọn hắn trông thấy rất rõ ràng, những loại hạt kia đã trộn lẫn vào bên trong tinh huyết a! Rốt cục thì chuyện gì đã xảy ra?

"Những loại hạt kia chắc chắn đã thay đổi kết cấu gen Mộc Hùng, vì sao lại không xảy ra chuyện gì." Đám người thấp giọng nói.

Quá kỳ quái! Đám người nhanh chóng kêu gọi nhau, số lượng người vây xem Trần Phong lại càng tăng lên.

"Ta cũng không tin là lần sau hắn vẫn có thể thành công."

"Chút nữa hãy nhìn cẩn thận vào." Đám người trừng to mắt.

Lần thứ sáu, bắt đầu, lần này, những loại hạt kia lại trộn lẫn vào quá trình kích hoạt gen, ần theo lý thuyết, những loại hạt nayf sẽ kích hoạt cùng với các đoạn gen, một lần nữa cải biến gen.

Nhưng mà...lại không có ảnh hưởng gì! Trần Phong lại có thể nhẹ nhõm hoàn thành quá trình chế tác, một lần nữa thành công!

"Lại thành công?" Đám người kinh ngạc đến ngây người, cái này là cái tình huống quý gì thế?

Lần thứ bảy! Lần thứ tám! Lần thứ chín!

Hoàn cảnh không giống nhau, các loại hạt không giống nhau!

Sa mạc...băng sương...đủ các loại hoàn cảnh kỳ quái đều xuất hiện, nhưng mà, đều không có ảnh hưởng gì! Trần Phong tựa hồ có thể miễn dịch đối với những loại hạt kia, bất luận là loại hạt gì trộn lẫn vào quá trình chế tác đều không tạo thành được bất kỳ một sự ảnh hưởng nào, hắn đều có thể nhẹ nhõm chế tác thành công!

"Cái này làm sao có thể?" Đám người không thể lý giải được.

Nhìn Mục Nguyên đi! Người ta rõ ràng đã thanh tẩy những loại hạt kia, có thể nhìn thấy rất rõ ràng, hắn đã vận dụng năng lực Linh Mục, cho nên những loại hạt kia căn bản không thể nào ẩn trốn được trước mặt hắn, sau đó hắn liền có thể thanh tẩy hết.

Trận cuối cùng

Mấy người khác, cũng đều vận dụng năng lực của chính mình hoặc là kinh nghiệm phong phú, thế nhưng chỉ có duy nhất Trần Phong? Là lặng yên không một tiếng động tiến hành chế tác, hoặc nói là ——hắn căn bản cũng không hề chú ý đến!

"Gen năng lực sao? Hắn vì sao lại có nhiều loại gen năng lực như vậy, hắn mới đạt đến cấp E thôi mà? !" Mọi người đều cảm thấy cạn lời.

Mà vào lúc này, ở phân hội Kim Thành, nhân viên công tác phụ trách chạy chương trình giả lập khảo hạch cũng chú ý tới một màn này, có một đồng thư tố cáo, khiến cho hắn tưởng là chương trình của mình xảy ra lỗi gì đó.

"Tình huống này là như thế nào?" Nhân viên công tác có chút ngây người xem lại quá trình Trần Phong khảo hạch.

Không có ảnh hưởng gì? Hắn nhìn qua số liệu biểu hiện, không có lỗi gì a! Ít nhất thì bảng số liệu biểu hiện đều chính xác, những loại hạt này đều có đặc tính đặc biệt, rất dễ dàng trộn lẫn vào gen, hơn nữa còn có năng lực truy tung!

Ví dụ như —— những loại hạt đặc thù ở chỗ của Trần Phong.

Nhân viên công tác nhìn qua, những loại hạt này gần như đều có năng lực truy tung và phân biệt nhất định, chúng nó sẽ tự động né tránh các loại gen khác, đồng thời sẽ tìm được các đoạn gen Ao Mộc Hùng, sau đó sẽ phát sinh phản ứng cùng với nó, cải biến tính chất. Đây là chương trình quá nhiều thường thấy nhất bên trong chương trình mô phỏng.

Loại phương thức này ở trong hiện thực sẽ không có khả năng! Thế nhưng ở trong thế giới giả tưởng? Ở bên trong hoàn cảnh mô phỏng vẫn có thể làm được rất dễ dàng, huống hồ là những loại hạt đặc thù này vô cùng có linh tính, chỉ cần để bọn hắn tiến vào bên trong Thế giới Số chiều mô phỏng, thì sẽ tuyệt đối không thất bại!

Không có ảnh hưởng sao? Không có khả năng!

Trần Phong, có vấn đề, biểu lộ của nhân viên công tác trở nên nghiêm túc. Có rất ít người sở hữu gen năng lực có thể gian lận, nhưng mà bởi vì tính uy hiếp của Hiệp hội chế tác gen, đã thật lâu không có ai dám khiêu khích bọn hắn.

"Thú vị." Nhân viên công tác cười lạnh.

"Còn có một lần a?" Hắn nhìn một chút, Trần Phong đã hoàn thành chín lần, còn kém một lần cuối cùng.

"Khởi động hạt truy tung." Nhân viên công tác bình tĩnh nói ra.

"Hạt truy tung khởi động." Âm thanh băng lãnh của máy móc vang lên.

"Xoạt!" Một đám hạt đặc thù tiến vào hình thức truy tung.

Đám hạt truy tung này nhanh chóng tiến vào trong thế giới Số chiều tại tràng cảnh giả lập của Trần Phong, dưới đám hạt truy tung này, có thể nhìn thấy tình cảnh trong thế giới Số chiều rất rõ ràng.

"Ta ngược lại muốn xem xem, người đã gian lận như thế nào!" Nhân viên công tác cười lạnh.

Trong văn phòng, bên trên màn sáng to lớn, đang ghi chép lại quỹ tích di chuyển của đám hạt truy tung này, nhân viên công tác ngay cả mí mắt cũng không nháy một cái.

Tiến vào tinh huyết, thuận lợi, tìm kiếm các đoạn gen Ao Mộc Hùng...

Xoạt! Xoạt! Đám hạt truy tung không ngừng tìm kiếm.

Đinh! Một tiếng vang nhỏ vọng ra.

Đã tìm được, hạt truy tung tìm được một đoạn gen Ao Mộc Hùng nào đó, đang hưng phấn xông lại, nhưng mà vào lúc này, một sự tình kinh người phát sinh, khuôn mặt nghiêm túc nguyên bản của nhân viên công tác, trong nháy mắt biến thành ngốc trệ.

"Bị chặn đường? ! Đây coi là..." Nhân viên công tác há to miệng đến mức có thể nhét vào một quả trứng ngỗng, nửa ngày cũng không thể khép lại.

Trời ạ! Hắn đã thấy cái gì? ! Đám hạt truy tung mang theo nhiệm vụ đặc thù, thế mà nửa đường bị một đoạn gen nào đó chặn đường, sau đó cưỡng ép phát sinh phản ứng, khiến cho chúng nó mất đi hiệu lực? Nhân viên công tác kinh ngạc đến ngây người.

Đúng như vậy, hắn ở chỗ này làm việc mấy chục năm, còn chưa bao giờ thấy qua tình huống kinh người như thế, cái chương trình này là do hắn thiết lập. Thiết lập đem mục tiêu Gien Ao Mộc Hùng như là 'Mỹ nữ', hạt truy tung giống như là một 'Soái ca', phụ trách giải quyết 'Mỹ nữ' này, để cho nàng mất đi hiệu lực. Nhưng mà hắn còn chưa kịp đi đến bên người 'Mỹ nữ', nửa đường đã bị một đám tráng hán cưỡng ép kéo đi, cưỡng ép chà đạp.

"? ? ?" Nhân viên công tác nửa ngày cũng không lấy lại được tinh thần.

Cái này là cái tình huống quỷ gì thế? ! Người bình thường nếu như gặp được vấn đề sẽ giải quyết vấn đề, mà có một số ít người thì đem vấn đề bóp chết từ trong trứng nước, còn Trần Phong thì sao? Vấn đề còn tại ở trong trạng thái nòng nọc nhỏ liền bị bóp chết ngắc!

Trận khảo hạch thứ tư, kết thúc, nguyên bản còn lại 42 người, càng đáng thương hơn sót lại 12 người, mà khiến cho người ta cảm thấy cổ quái nhất chính là, bên trong y nguyên vẫn còn cái tên Trần Phong!

Mà hắn...y nguyên vẫn suýt soát đạt được tiêu chuẩn.

"Tình huống này là như thế nào?"

"Trần Phong thế mà vẫn còn sót lại?"

"Nghe nói hắn thành công liên tiếp sáu lần." Đám người kinh ngạc bàn luận.

Có một ít người không phục lựa chọn báo cáo gian lận, nhưng mà nhân viên công tác rất nhanh liền cho ra phản hồi, đó là kỹ thuật của Trần Phong,

không có bất cứ vấn đề gì! Trần Phong, đã thành công tiến vào trận thứ năm!

"Cái tên Trần Phong này..." Đám người cảm thấy rung động.

"Tốt, chư vị." Trương Vĩ từ tốn nói: "Chúc mừng các vị tiến vào một trận đấu cuối cùng, các vị thông qua các lần khảo hạch cơ sở nhất, mỗi người đều có thực lực không tệ, như vậy một trận đấu cuối cùng, chính là chế tác gen chân chính! Chúng ta cung cấp cách điều chế gen cùng với tài liệu, các vị sẽ tiến hành chế tác!"

"Ta không quản các vị là sơ cấp chế tác sư hay là trung cấp chế tác sư! Các vị nhất định phải cam đoan xác xuất thành công khi chế tác gen cấp F là 100%, cho nên lần này, ta sẽ cung cấp cho các vị một cách điều chế gen bình thường cấp F!"

"Chế tác thành công sẽ được 60 điểm, sau đó mỗi một Gen chế tác sư sẽ được mười vị giám khảo phụ trách chấm điểm, sẽ quyết định điểm số sau cùng của các vị, Max là 100 điểm ——." Trương Vĩ nhanh chóng nói ra quy tắc.

Xoạt! Gần như tất cả mọi người đều vô ý thức nhìn về phía Trần Phong.

Trần Phong, đã xong! Đám người cũng lộ ra vẻ mặt cổ quái.

"Làm sao vậy?" Có người còn chưa kịp phản ứng.

"Người tự nhìn điểm số xem." Có một người thấp giọng nói.

"A?" Hắn vô ý thức nhìn về phía điểm tích lũy, sắc mặt sau đó liền đại biến.

Tổng số điểm tích lũy.

Hạng nhất, Trương Lâm, 346 điểm.

Hạng hai, Vương Việt, 342 điểm.

Hạng ba, Mục Nguyên, 330 điểm.

Hạng tư, Lý Tứ, 329 điểm.

...

Mà trọng yếu nhất là Trần Phong.

280 điểm!

Ba lần 60 điểm, lại thêm lần chống đỡ tám ván gỗ được 3 phút kia ! Trần Phong hết thấy chỉ có 280 điểm, khoảng cách so với Mục Nguyên ở hạng ba, kém tới 50 điểm!

"Phân số liệu này...nói một cách khác, Mục Nguyên chỉ cần đạt được 50 điểm, là có thể đá dít được Trần Phong?" Có người bưng tỉnh.

Không sai! Mặc dù đây là chế độ đào thải, thế nhưng sau cùng vẫn sẽ dựa theo tổng điểm tích lũy để tính toán! Vô luận người khác có thành tích như thế nào, khoảng cách giữa Trần Phong cùng với Mục Nguyên vẫn kém quá nhiều!

Mà 50 điểm là khái niệm gì? Mục Nguyên chỉ cần chế tác thành công một lần liền có được 60 điểm!

Số chiều công thủ

Mà Trần Phong thì sao? Coi như có đạt max điểm cũng không được! Trừ phi Mục Nguyên chế tác thất bại? Thế nhưng coi như nhân phẩm của Mục Nguyên kém tới cực điểm chế tác thất bại, bẻ gãy vào thành tích 329 điểm của hạng thứ tư, Trần Phong có max điểm cũng không đuổi kịp!

Còn có hạng thứ năm, thứ sáu...chỉ cần ở bên trong những người này có một người chế tác thành công, Trần Phong coi như cũng không có cách nào xông vào được 3 vị trí đầu!

"Chuyện này..." Đám người rốt cục đã hiểu ra.

Trần Phong thế mà cứ như vậy bị đào thải? ! Mặc dù hắn đã vượt qua từng vòng từng vòng đi đến vòng cuối cùng, nhưng mà bởi vì bản thân đạt được điểm tích lũy quá thấp, ngay cả tư cách trùng kích ba vị trí đầu cũng đều không có!

Mà nói trắng ra ——những người lần này có tư cách tranh đoạt ba vị trí đầu, chỉ có sáu người đứng đầu! Sáu người còn lại, bao quát cả Trần Phong ở bên trong, cũng chỉ là pháo hôi cỡ lớn mà thôi.

"Thế mà cứ như thế bị đào thải."

"Không có cách nào, niên kỷ của Trần Phong vẫn còn quá nhỏ."

"Dù sao thì hắn cũng không có bối cảnh giống như Vương Việt a..."

Đám người bùi ngùi mãi không thôi.

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng lộ ra một vẻ mặt cổ quái. Bởi vì cái tên Vương Việt kém cỏi kia, thậm chí không dám đối mặt cùng với hắn kia, thế mà lại chủ động đi đến trước mặt an ủi hắn, không sai, lại có thể là an ủi.

"Người đừng có từ bỏ quá sớm? Ta rất mong chờ người đạt được hạng thứ 3." Vương Việt nói xong liền quay người rời đi.

Trần Phong: "..."

An ủi? Không sai, Vương Việt thế mà đến an ủi hần! Mặc dù Trần Phong nhìn giống như là sẽ bị đào thải, thế nhưng y nguyên vẫn còn cơ hội, hần chỉ cần chế tác ra thuốc thử biến dị, là có thể cưỡng ép thêm điểm, vọt vào ba vị trí đầu! Mà chuyện này đối với Trần Phong mà nói, căn bản không phải là vấn đề gì to tát.

Cho nên, Trần Phong tin tưởng mình chỉ cần làm ra gen biến dị, là có thể đạt được hạng ba dễ như trở bàn tay, căn bản không phải là vấn đề! Thế nhưng khiến cho hần cảm thấy ngạc nhiên chính là ——Vương Việt thế mà lại đi đến an ủi hần? Thật là khôi hài.

"Có vấn đề." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

Vương Việt trước đó tỏ ra vẻ kém cỏi cũng không giống như là giả, vì sao bây giờ lại bỗng nhiên liền biến đàn ông? Ăn trúng bùa ngải sao? Hơn nữa còn đi đến an ủi hần? Cái này không chỉ là ăn phải bùa ngải, mà còn là uống nhầm thuốc đi.

"Hần là đang có chuyện gì đó xảy ra..." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

Quá bị động! Hần không có tài nguyên của Vương gia, cũng không có quyền thế, một mực lẻ loi một mình, thế nhưng bởi vì thiếu thốn tin tức, cho nên hần vẫn luôn rơi vào tình trạng bị động!

Phải nghĩ một chút biện pháp, giá trị may mắn? Không được, hiện tại giá trị may mắn của hần quá ít, một khi ảnh hưởng đến hiện thực, 500 điểm giá trị may mắn căn bản chính là một hạt bụi, trong vài phút sẽ bị tiêu hao sạch sẽ!

Vậy phải làm sao bây giờ? Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến năng lực của Tần Kiệt.

Thiên Thính! Hần đương nhiên sẽ là không có loại năng lực này, thế nhưng bên trong Gen Huyền Xà thì có hay không?

"Thử một chút xem." Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Thiên Huyền!

Ong —— Quảng sáng may mắn, mở ra!

Trần Phong phóng thích một đạo đao gió hơi mờ, đao gió trong nháy mắt dung nhập vào bên trong cơ thể, trong cái chớp nhoáng này, Trần Phong cảm giác được chính mình có thể nghe được rất nhiều loại thanh âm.

Âm thanh ở trong vòng một trăm mét xung quanh, hắn có thể nghe thấy rất rõ ràng!

Thành công, Trần Phong cảm thấy động tâm, quả nhiên! Bên trong năng lực Thiên Huyền xác thực có ẩn chứa loại gen điều tra! Cho dù là rất yếu.

Tinh thần lực hiện tại của Trần Phong quá thấp, hắn có thể vận dụng, cũng đều là những loại gen có thuộc tính tinh thần thấp hơn tinh thần lực của hắn, lại dung hợp thêm với đao gió, cho nên hiệu quả tạo ra vô cùng yếu! Một cái bí kỹ dung hợp 2 tinh, khi mà Trần Phong vận dụng, thế mà vèn vèn chỉ có thể nghe được thanh âm trong khoảng cách 100 mét.

Quá yếu!

"Không thể làm như vậy được..." Trần Phong ngẫm lại, nếu như lại thêm một cái thì sao?

Xoạt! Lại một đạo đao gió như thế xuất hiện, dung nhập vào trong cơ thể của Trần Phong, Trần Phong nguyên bản chỉ có thể nghe được thanh âm trong khoảng cách 100 mét, thế mà một lần nữa bạo tăng, tăng lên tới trọn vẹn hai trăm mét! Phi thường cường đại!

Có thể sử dụng được! Trần Phong xúc động, như thế chẳng phải là mang ý nghĩa, sau này cũng tương đương với việc hắn có được năng lực điều tra? ! Một mình hắn, cũng đã tương đương với một cái gen tiểu đội!

"Như vậy thì...thử một chút xem cái năng lực này có thể mạnh đến cỡ nào đi!" Đôi mắt của Trần Phong sáng rõ.

Xoạt! Một chuỗi đao gió bùng nổ ở trong người.

Quảng sáng may mắn, toàn diện mở ra, trong nháy mắt này, có một trăm đạo đao gió dung nhập vào trong cơ thể, Trần Phong liền cảm giác được

bản thân ở trong một khắc này, liền có được tầm mắt của thượng đế!

Thanh âm trong phạm vi 1 vạn mét, hẳn có thể nghe thấy rất rõ ràng! Thật là mạnh! Trong lòng của Trần Phong rung động.

"Vương gia..." Bởi vì tình huống dị thường của Vương Việt, khiến cho hắn gần như vô thức nhìn về phía Vương gia.

Trong mơ hồ, hắn có thể nghe được một thanh âm mơ hồ.

"Trần Phong... Quá tà môn... Phải chết... Số chiều công thủ..." Đây là thanh âm của Vương Thiên Hào.

"Ta không thể... thể nhưng Vương Việt lại có khả năng." Đây là thanh âm của lão hoa mai quái dị lúc trước.

"Là người nào? !" Bỗng nhiên có một tiếng quát to, Trần Phong đang lắng nghe liền bị cưỡng ép cắt ngang.

Kim Thành, tại Vương gia.

"Hừ." Vương Thiên Hào lộ ra vẻ mặt khó coi, nói: "Lại có người dám đến đây nghe lén?"

"Không sao." Mai lão cười lạnh một tiếng: "Có kết giới do ta bố trí, người ở Kim Thành có thể nghe được chúng ta nói chuyện, không cao hơn ba người, mà có tư cách giấu diếm được ta, thì một cái cũng không có!"

"Nếu như thế." Vẻ mặt của Vương Thiên Hào trở nên hòa hoãn, nói: "Vương Việt ở bên kia, còn mời ngài chỉ điểm nhiều hơn."

"Yên tâm." Mai lão cười lạnh: "Cái tên ranh con đã phá vỡ một đạo ấn ký hoa mai của ta kia, lần này ta chắc chắn sẽ thu thập hắn, chỉ cần hắn dám chế tác gen, ta nhất định sẽ đưa hắn vào một con đường chết!"

Mà lúc này, trong trận khảo hạch, vẻ mặt của Trần Phong lộ ra một nụ cười cổ quái.

Bởi vì đối phương đã bố trí kết giới che giấu, những điều mà hắn nghe được vốn cũng không nhiều. Bởi vì thực lực của đối phương quá mạnh, hắn tức thì liền bị cưỡng ép cắt ngang, thế nhưng như vậy là đã đầy đủ!

Số chiều công thủ? Vào lúc hắn tìm hiểu về tin tức thi đấu gen tân tú đã từng đọc qua về phương diện tri thức này!

Cái này ——là trận giao phong thực chiến đáng sợ nhất bên trong thi đấu gen tân tú!

Nói trắng ra, chính là tiến công cùng với phòng ngự trong thế giới Số chiều, ở bên trong sự tàn khốc của kỳ thi đấu gen tân tú, chế tác sư mặc dù không thể chiến đấu, nhưng lại có khả năng tiến hành quấy nhiễu tinh thần !

Thế giới số chiều va chạm

Người có thể tưởng tượng được không, vào thời điểm người đang tiến hành tìm kiếm gen, các đoạn gien bỗng nhiên nổi khùng, thậm chí bắt đầu công kích Thế giới Số chiều sẽ phát sinh cái gì hay không?

Chết! Hoặc là biến thành người thực vật! Ở bên trong Thế giới Số chiều tiến hành giao phong, thậm chí so với hiện thực còn tàn khốc hơn.

Thế giới Số chiều, chính là thế giới tinh thần của người, các đoạn gien ở bên trong đều là vũ khí của người, người có thể dùng tinh thần lực điều khiển chúng nó tiến hành công kích cùng với phòng ngự!

Nếu như gặp phải loại công kích này, đánh không lại nhất định phải quả quyết từ bỏ! Nếu như thế thì coi như thất bại cũng sẽ không gây ảnh hưởng đến hiện thực, thế nhưng một khi hết thấy đoạn gien của người bị phá hủy, Thế giới Số chiều sụp đổ, sinh mệnh của người cũng sẽ sụp đổ, người, có thể sẽ chết.

Các kỳ thi đấu gen tân tú hàng năm đều có người chết bởi vì loại giao phong Số chiều công thủ này!

Thậm chí hằng năm đều có người xin hủy bỏ Số chiều công thủ, thế nhưng Số chiều công thủ chính là một bộ phận của chế tác sư, nếu như không nắm giữ được kỹ thuật giao phong bên trong Số chiều công thủ, đến khi gặp phải sẽ chết chắc!

Cũng may là, loại tình huống này cũng xảy ra không nhiều. Số chiều công thủ, bình thường là chuyên môn của các cao cấp chế tác sư, trung cấp chế tác sư cũng chưa học được bao nhiêu, cái mà bọn hắn y vào chính là gen năng lực của mình!

Loại người này, mặc dù có được năng lực Số chiều công thủ, nhưng các phương diện khác lại rất yếu. Đối một loại thuyết pháp khác —— ừm, chính là học lệch nghiêm trọng, bình thường những người này sẽ không đi được tới điểm cuối cùng!

Thế nhưng Trần Phong không nghĩ tới, Vương Việt thế mà cũng học được Sổ chiêu công thủ, mà lại còn dự định ra tay với hắn, hắn lấy ở đâu ra sức mạnh cùng với cái lá gan này?

Hoặc là...cái lão hoa mai quái dị kia sẽ ra tay? Trần Phong bỗng nhiên cười. Sổ chiêu công thủ? Thật sự là chờ mong a.

Tại hiệp hội chế tác gen Kim Thành, trận khảo hạch thứ năm, đã bắt đầu.

Trương Vĩ cung cấp cho mọi người một phần cách điều chế gen cấp F 3 tinh hoàn toàn mới cùng với tài liệu.

Gen con giun

Độ khó: 3 tinh

Đăng cấp: Cấp F

Tác dụng: Dùng gen con giun làm hạch tâm, có thể đem hai loại thuốc thử gen cấp F xâu chuỗi vào cùng một chỗ với nhau, phát huy ra hiệu quả càng thêm cường đại.

Đây là một loại gen rất thú vị, cho dù bởi vì có đủ loại hạn chế, đồng thời tính thực dụng cũng không cao lắm, thế nhưng nó lại có giá trị nghiên cứu không thể nghi ngờ.

Đám người sau khi học tập xong cách điều chế, liền bắt đầu quá trình chế tác.

Nói thật, có thể đi đến một bước này, trên cơ bản mọi người đều đều đã thuần thục với thuật chế tác gen cấp F, đối với các cách chế tác gen cấp F không có bất cứ vấn đề gì. Mỗi người đều nghiêm túc bắt đầu chế tác gen, hơn trăm vạn người của Kim Thành đứng vây xem, chờ đợi xem cuối cùng ai sẽ đạt được 3 hạng đầu.

Trần Phong thì lại có một chút qua loa.

"Từ bỏ rồi sao?"

"Ài, không có cách nào, làm sao cũng sẽ bị đào thải, còn có thể có làm được cái gì?" Đám người cảm khái.

Mà Trần Phong thì lại dồn sự chú ý lên trên người của Vương Việt.

Quả nhiên, Vương Việt nhìn giống như là bận rộn, thế nhưng trên thực tế cũng không động thủ, hẳn đang đợi Trần Phong.

Thú vị, Trần Phong cười cười, thì ra đến an ủi ta là vì sợ ta không tiến hành chế tác gen sao?

Như vậy ——thì sẽ như người mong muốn!

"Xoạt!" Trần Phong xuất ra máu tươi.

"Oanh!" Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong tiến vào thế giới Số chiều.

Thế giới Số chiều của hắn còn đang ở vào trạng thái hỗn độn, các đoạn gen trong tinh huyết đang ở khắp nơi bên trong thế giới Số chiều, không ngừng chạy nhảy, đây chính là Thế giới Số chiều chưa xây dựng hoàn chỉnh.

Không có trời, không có đất, chỉ là một mảnh hỗn độn.

"Xoạt!" Trần Phong phát tay, bắt đầu tìm kiếm gen tại thế giới Số chiều, nhưng mà, vào ngay lúc này.

"Oanh!" Hư không bị đánh rách tả tơi.

Thế giới Số chiều hỗn độn, thế mà bị phá vỡ ra một cái lỗ thủng to lớn, có một bóng người ngạo nghễ xuất hiện, phá vỡ thế giới Số chiều của Trần Phong, chân đạp trên hoa mai mà đến, người này, lại có thể là Vương Việt!

Mà vào lúc này, trong sân thi đấu, Trương Vĩ đột nhiên bùng tỉnh.

"Số chiều công thủ?" Sắc mặt của Trương Vĩ đại biến, hắn chẳng thể nghĩ tới, lại có thể có người dám ở bên trong vòng thi đấu gen tân tú thứ nhất liên sử dụng Số chiều công thủ, đây chính là thủ đoạn liều mạng a!

Cái này chỉ vẻn vẹn là vòng thi đấu gen tân tú thứ nhất a!

"Điên rồi hay sao?" Trương Vĩ nhìn kỹ lại, vậy mà lại có thể là Vương Việt ra tay đối với Trần Phong.

"Đáng chết!" Trương Vĩ giống như là muốn tiến tới chặn đường, nhưng mà, lại bị một vị chế tác sư ở bên cạnh ngăn lại.

"Không thích hợp." Vị chế tác sư kia thấp giọng nói: "Bọn hắn cũng không có làm trái quy tắc, chúng ta không thể nhúng tay vào."

"Thế nhưng mà..." Trong lòng của Trương Vĩ giống như là có lửa đốt.

Trần Phong có thiên tư rất cao, coi như năm nay không có có thành tích, mấy năm sau cũng nhất định sẽ có thành tựu, nếu như ở thời điểm này xảy ra chuyện không may mà nói...Hắn không dám tưởng tượng!

"Đừng làm loạn." Vị chế tác sư kia ngăn Trương Vĩ lại, nói: "Hai người này đều là tân thủ mới tốt nghiệp trung học, người sợ cái gì?"

"Hi vọng là như thế." Trong lòng của Trương Vĩ cảm thấy lo lắng.

Tân thủ? Trần Phong khẳng định là tân thủ, thế nhưng Vương Việt...ngẫm lại báo cáo của thủ hạ trước đó về mâu thuẫn của Trần Phong cùng với Vương Việt, hắn ý thức được, lần này có thể sẽ có một chút phiền phức, Trần Phong, hi vọng người có thể chịu đựng! Trương Vĩ cấp tốc đưa ra báo cáo cho thượng cấp, hy vọng có thể mau chóng kết thúc trận giao phong này.

Mà vào lúc này, trong thế giới Số chiều.

Vương Việt chân đạp trên hoa mai, giống như là thần linh!

"Trần Phong." Vương Việt cảm thụ lực lượng cường đại trong cơ thể, gần như rên rỉ nói: "Ha ha, người có biết hay không? Ta đã chờ đợi giờ khắc này

thật lâu, rốt cuộc cũng đã có thể giết chết được ngươi!"

Hắn bị Trần Phong ngược đãi quá thảm! Lần nào cũng bị ngược đãi! Chưa từng thắng lợi qua được một lần nào! Cho nên, vào thời điểm Mai lão nguyện ý trợ giúp hắn ra tay, hắn không có một chút do dự nào đồng ý ngay lập tức, hắn biết, đây là một cơ hội tốt nhất để chém giết Trần Phong.

"Thật sao?" Trần Phong thở dài một tiếng, nói: "Vương Dao chắc hẳn là sẽ rất thất vọng a?"

"Mắc mớ gì đến nàng!" Vương Việt tuân ra sát ý: "Nếu như không phải là do nàng không chịu giúp, ngươi đã sớm chết! Hừ, trong hiện thực ta không giết được ngươi, thế nhưng ở nơi này chính là Thế giới Số chiều!"

"Ồ đây...là sân nhà của ta!"

"Oanh!" Hư không sụp đổ.

Thế giới Số chiều của Vương Việt đã giáng lâm!

Trong nháy mắt, hai cái thế giới Số chiều đè lên nhau, cùng với thế giới Số chiều gần như hỗn độn của Trần Phong khác biệt, thế giới Số chiều của Vương Việt mặc dù đơn giản, thế nhưng đã có một chút kết cấu cơ sở nhất.

"Oanh!" Mặt đất ở dưới chân đã ngưng tụ.

Ở đây ta là Thần

Ở trên không, có một đồng đoạn gen hỗn hợp, đang điên cuồng bay nhảy trong hư không, bởi vì có khí tức dị thường tràn vào, khiến cho các đoạn gen này có chút nổi khùng, thậm chí là không ổn định.

Gen hỗn hợp, đây chính là kết quả do hai cái thế giới Số chiều va chạm với nhau tạo thành!

"Ngưng!" Vương Việt chỉ vào hư không.

Xoạt! Các đoạn gen ngưng kết, thế mà biến thành một thanh kiếm ánh sáng ở trong tay của Vương Việt.

Ánh kiếm hiện lên, một lượng lớn đoạn gen bị chém vỡ nát, đây chính là kỹ xảo công kích bên trong thế giới Số chiều, cũng là địa phương mà Vương Việt trội hơn Trần Phong, hẳn khẳng định, Trần Phong tuyệt đối còn chưa học qua tri thức về loại phương diện này!

"Trước tiên phá hủy gen của ngươi, sau đó lại giết ngươi!" Vương Việt cười lạnh.

Xoạt! Hoa mai dưới chân của hắn, hào quang tỏa ra toàn bộ thế giới Số chiều.

"Đây là..." Trần Phong hơi híп trông mắt lại.

"Ha ha." Vương Việt cười to: "Toàn bộ thế giới Số chiều đã bị ta khóa chặt, ngươi không thể trốn thoát được, ở chỗ này, ta sẽ phá hủy hết thảy những gì thuộc về ngươi, khiến ngươi vĩnh viễn bị chôn vùi!"

Thì ra là thế, Trần Phong nhìn về phía đóa hoa mai dưới chân của hắn, thật thú vị, đó là đồ vật của lão hoa mai quái dị kia sao?

"Xoạt!" Vương Việt lại diệt đi một mảng lớn gen, có một chút cổ quái nhìn qua Trần Phong, hỏi: "Ngươi không sợ?"

Vương Việt cảm giác có một chút kỳ quái, Trần Phong dường như là quá trấn định, từ đầu tới đuôi, thế mà lại không có một nửa điểm bối rối, vô luận là lúc hấn bước vào thế giới Số chiều, hay là lúc lợi dụng lực lượng của hoa mai để phong tỏa thế giới Số chiều!

"Tại sao phải sợ?" Trần Phong cười tủm tỉm nói: "Người đi tìm cái chết, tại sao phải sợ?"

"Đi tìm cái chết?" Vương Việt cười lạnh: "Người quả nhiên là có hiểu biết về thế giới Số chiều, cho nên người mới không cảm thấy kinh hãi, người tự cho là mình có lá bài tẩy, cho nên căn bản mới không cảm thấy sợ hãi có đúng hay không?"

"Để ta đoán xem." Vương Việt từ tốn nói: "Người tưởng rằng ở đây chỉ có một mình ta thôi sao?"

"Ô...ô...n...g —— " Hoa mai xoay tròn, hào quang ngạo nhân lấp lóe, đóa hoa mai ánh sáng kia, thế mà lại biến thành thân ảnh của một lão giả.

"Là người." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, khó trách vì sao Vương Việt lại tự tin như vậy.

"Anh bạn trẻ." Mai lão từ tốn nói: "Người hủy đi một phần ấn ký hoa mai của ta, hôm nay ta sẽ hủy đi sinh mệnh của người."

"Xoạt!" Hấn khoát tay, toàn bộ thế giới Số chiều đều lay động.

"Cho dù đây chỉ là một phần ấn ký hoa mai." Mai lão lãnh ngạo nói: "Cho dù là mượn thế giới Số chiều của Vương Việt, ta chỉ có thể phát huy ra một phần nhỏ lực lượng, thế nhưng, như vậy cũng đã đầy đủ để giết chết người."

"Oanh!" Quanh thân Mai lão tản ra hào quang lấp lánh.

Quanh người của hấn, có vô số đoạn gien ngưng tụ thành một thanh kiếm, nhắm thẳng vào Trần Phong.

Xoạt! Một kiếm chém xuống, uy lực kinh người, hơn phân nửa thế giới Số chiều tựa hồ ở dưới một kiếm này cũng muốn nổ tung, đây chính là thực lực

của Mai lão, Số chiều công thủ, hẳn còn am hiểu hơn xa xa Trần Phong cùng với Vương Việt!

"Chết đi." Mai lão hét lớn một tiếng.

Tạch... ! Tạch... !

Hư không rung động, toàn bộ Thế giới Số chiều cũng kịch liệt rung động.

Vương Việt lộ ra vẻ mặt hưng phấn, cái tên Trần Phong lâu nay vẫn đề đầu cười cở hấn này rốt cuộc cũng sắp chết rồi sao? Nhưng mà, Vương Việt nhìn qua một chút, lập tức phát mộng.

Một kiếm của Mai lão đã chém xuống! Thế nhưng...lại không có rơi xuống!

Thanh đại kiếm lạnh lẽo thấu xương kia, lại ngừng lại ở trước mặt của Trần Phong, có vô số đoạn gien trôi nổi, đang ở trước mặt Trần Phong ngăn cản lại thanh đại kiếm này, tựa như là một đám người tí hon, đang ngăn trở đòn công kích của Mai lão!

"Làm sao có khả năng?" Sắc mặt của Mai lão biến hóa, Trần Phong là một sơ cấp chế tác sư, làm sao lại có được năng lực không chế cường đại đến như vậy? Phải biết rằng, thế giới Số chiều động một tí là có mấy vạn đoạn gen, coi như là hẳn, có thể không chế, cũng chỉ có mấy ngàn đoạn gen! Mà Trần Phong thì sao? Chỉ vền vẹn bằng vào một lần phòng ngự này, số lượng đoạn gen mà Trần Phong thôi động cũng đã không kém gì với hẳn!

"Vì sao lại không có khả năng?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Ta thế nhưng đã chờ các người thật lâu."

Không chế? Hẳn không cần phải không chế! Không có học qua kỹ xảo số chiều công thủ thì lại làm sao? Quỹ tích di chuyển của các đoạn gen vốn là bất quy tắc, hẳn chỉ cần đem Quần sáng may mắn mở ra, những đoạn gen này sẽ ngay lập tức 'Trùng hợp' đi qua!

Có lẽ, ở trong hiện thực Trần Phong sẽ còn cảm thấy lo lắng, bởi vì sẽ không đủ giá trị may mắn để sử dụng.

Thế nhưng ở đây thì sao? Ở bên trong thế giới Số chiều?

Thật có lỗi, ở đây, hắn gần như là vô địch, gần như là Thần!

"Gặp lại." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Oanh!" Có một lượng lớn đoạn gen đem Mai lão cùng với Vương Việt bao phủ.

"Không tốt." Sắc mặt của Vương Việt đại biến.

"Oanh!" Vô cùng vô tận đoạn gen xỏ xuyên qua thân thể của hắn, nơi này là thế giới Số chiều, mặc dù bị các đoạn gen xỏ xuyên qua, hắn cũng không chết, thế nhưng hắn có thể nhạy cảm cảm giác được, thể tinh thần của chính hắn đang trở nên vô cùng suy yếu.

"Cứu ta! Mai lão cứu ta!" Vương Việt nhìn về phía Mai lão.

Nhưng mà, khi Vương Việt quay đầu lại, lại hoảng sợ phát hiện, Mai lão không gì không làm được ở trong lòng của hắn, lúc này, thế mà cũng đang chạy trốn, hơn nữa còn là chặt vật chạy trốn.

"Làm sao có thể? !" Vương Việt gần như nghẹn ngào, đây chính là Mai lão cơ mà!

"Đáng chết!" Vẻ mặt của Mai lão trở nên khó coi, hắn biết là Vương Việt đang rơi vào khốn cảnh, thế nhưng mà hắn có thể làm sao? Bị giới hạn bởi thân thể của Vương Việt, bởi vì muốn tránh cho Hiệp hội chế tác gen phát hiện, hắn chỉ có thể đưa một ít lực lượng vào bên trong hoa mai, nếu nhiều hơn nữa sẽ bị phát hiện!

Thế nhưng một chút lực lượng này đã là rất mạnh! Xem như là cao cấp chế tác sư bình thường, Mai lão cũng không hề sợ một chút nào! Nhưng mà...hắn chưa bao giờ nghĩ tới, cái tên Trần Phong chỉ mới là sơ cấp chế tác sư này, thế mà có thể khống chế toàn bộ thế giới Số chiều, hết thảy các đoạn gen trong thế giới Số chiều, thế mà lại có thể để mặc cho Trần Phong điều khiển! Đây là cái tình huống quái quỷ gì vậy? Hắn không thể hiểu được.

"Oanh!" Lại là một lượng lớn đoạn gen oanh tới, Mai lão chỉ có thể chặt vật tránh né, trên người xuất hiện từng đạo vết thương.

Hai người Vương Việt muốn chạy trốn, nhưng mà lại bị ai phát hiện ra, toàn bộ Thế giới Số chiều trước đó đã bị đóa hoa mai ánh sáng phong tỏa, cho nên trước khi kết thúc chiến đấu, thì đừng hòng thoát ra được.

"Oanh!" "Oanh!"

Lại là hai luồng gen rơi xuống.

"Phốc!" Thể tinh thần của Vương Việt càng trở nên suy yếu.

"Trần Phong, đừng có giết ta!" Vương Việt hoảng sợ, nói: "Là do ta sai, ta không nên tìm người gây chuyện, là do lão đầu này khởi xướng mọi chuyện, ta lúc đầu đã cự tuyệt, nhưng cha ta lại đồng ý..."

Giết Vương Việt

"Đừng có giết ta." Vương Việt nói năng lộn xộn.

Trần Phong chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào hắn.

"Mấy lần rồi? Ngươi đã mài mòn hết sự kiên nhẫn của ta rồi." Trần Phong lắc đầu nói.

"Ô...ô...n...g —— " Lại một luồng gen tuôn ra từ trong tay của Trần Phong.

Vương Việt lộ ra vẻ hoảng sợ, chật vật bỏ chạy ra phía sau.

"Oanh!" Trần Phong phát tay, một dòng gen khổng lồ bao phủ thân thể của Vương Việt.

"Phốc!" Vương Việt đang chạy trốn liền khựng lại, trên lồng ngực, xuất hiện một cái lỗ thủng to lớn.

"Ta..." Vương Việt không dám tin sờ sờ vào lồng ngực, hắn thê mà bị đâm thủng? Phải biết rằng, thể tinh thần có khả năng chữa trị tự động, thể mà bây giờ lại bị đâm thủng, chỉ có thể nói rõ rằng...

Vương Việt run run rẩy rẩy ngẩng đầu, phát hiện ra thân thể của hắn gần như đã biến thành trong suốt, thể tinh thần đã muốn sụp đổ!

"Không, không thể nào." Vương Việt điên cuồng gầm rú: "Ta không thể chết, ta là cường giả tương lai! Ta là người sẽ giúp cho Vương gia quật khởi a! Ta làm sao có thể chết ở chỗ này được!"

"Hừ." Trần Phong hừ lạnh một tiếng.

HUU...U...U ! Lại có một luồng gen xuyên qua thân thể của Vương Việt.

"Bịch." Vương Việt ngã xuống đất.

"Oanh!"

"Oanh!"

Toàn bộ thế giới Số chiều bắt đầu chấn động, cái thế giới này là do hai thế giới Số chiều chồng chất lên nhau tạo thành, theo Vương Việt chết đi, tất cả mọi thứ trong thế giới Số chiều của hắn, đều nổ tung!

Mà có một vài thứ —— lại vĩnh viễn dung nhập vào thế giới Số chiều của Trần Phong!

"Cơ hội tốt." Mai lão mừng rỡ, Vương Việt đã chết, phong tỏa cũng được giải trừ, hắn rốt cục cũng đã có thể chạy trốn.

"Xoạt!" Một đạo lưu quang hiện lên, hắn cười đóa hoa mai điên cuồng chạy ra bên ngoài.

Nhưng mà, sau khi Trần Phong vung tay lên, lại có một lượng lớn đoạn gen bao trùm thân thể của Mai lão, ngăn chặn hết thấy đường lui của Mai lão.

"Trần Phong!" Mai lão rít lên một tiếng: "Người đang tự tìm chết!"

"Cút ngay!" Hào quang trên đóa hoa mai không ngừng lấp lóe, phá một lượng lớn đoạn gen, nhưng mà, số lượng đoạn gen mà Trần Phong điều khiển lại quá nhiều, căn bản là không thể phá hủy hết.

Thậm chí —— ngay cả đám gen vô chủ của Vương Việt, thế mà cũng bắt đầu tiến tới ngăn cản!

"Làm sao có thể?" Vẻ mặt của Mai lão trở nên trắng bệch.

Trần Phong, thế mà ngay cả đám gen của Vương Việt cũng đều có thể điều khiển?

Cái tên yêu nghiệt này rốt cuộc là ai! Mai lão biết, lần này thực sự là rất phiền phức, nếu không trốn thoát được, thì thật sự sẽ chết ở đây, thực lực của cái tên Trần Phong này, đã vượt xa ngoài sự tưởng tượng của hắn.

Nhất định phải rời đi! Trong đôi mắt già nua bắn ra hào quang sắc bén.

Hô ——Hắn hít vào một hơi thật sâu nói: "Trần Phong, đây là do ngươi bức ta."

Đóa hoa mai bỗng nhiên tỏa ra quang mang lấp lóe, đó là một đạo tinh mang màu tím quý dị, toát ra lực lượng làm cho người khác phải kinh hãi.

"Ô...ô...n...g —— " Tinh mang màu tím lấp lánh, có một lượng lớn đoạn gen trong nháy mắt này tuôn ra.

"Ngươi không phải là rất thích không chế hay sao? Để ta nhìn xem ngươi có thể không chế được bao nhiêu!" Mai lão cười lạnh.

"Oanh!" Vô cùng vô tận đoạn gen bắn thẳng vào Trần Phong, Trần Phong điều khiển một lượng lớn đoạn gen để ngăn cản, thế nhưng số lượng đoạn gen lần này thực sự quá nhiều, hắn kém chút nữa liền ngăn không được! Mà Mai lão, đã nhân cơ hội này nhanh chóng chạy trốn.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, có một đoàn ánh sáng màu đỏ hiện lên.

HUU...U...U ! Ánh sáng màu đỏ lấp lóe, Mai lão còn không chưa kịp phản ứng, liền hoảng sợ phát hiện, tinh mang màu tím phóng xuất ra một lượng lớn đoạn gen kia, thế mà trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm hơi, trong hư không, có một đoàn ánh sáng màu đỏ quý dị không ngừng lấp lánh.

"Đó là cái gì?" Mai lão cảm thấy khiếp sợ, tinh mang màu tím kia chính là một giọt tinh huyết a! Nó ít nhất cũng ẩn chứa mấy vạn đoạn gen a! Đó là lá bài tẩy của hắn ở trong thế giới Số chiều, thế mà trong nháy mắt, liền bị đoàn ánh sáng màu đỏ quý dị kia xử lý?

Tiểu Ảnh làm tốt lắm. Trần Phong thầm nghĩ.

HUU...U...U ! Lại có một lượng lớn đoạn gen bao phủ thân thể của Mai lão.

"Xem ra là ngươi không có cách nào trốn được rồi." Trần Phong giống như cười mà không phải cười, đạp phá hư không mà đến.

"Trần Phong, ngươi dám giết ta, ta chắc chắn sẽ truy sát ngươi suốt đời!" Mai lão bèn nhón nói: "Đây chỉ là một cỗ phân thân mà ta lưu lại ở trên

người của Vương Việt mà thôi, người giết cũng vô dụng, nếu bây giờ người thả phân thân của ta đi, ân oán của chúng ta sẽ xóa bỏ từ đây."

"Ha ha." Trần Phong cười lạnh.

Xoạt! Hắn đưa tay bóp một cái vào đóa hoa mai.

"Trần Phong!" Mai lão oán hận nói.

"Phân thân sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói:
"Phân thân chỉ sợ cũng không thể đi theo Vương Việt vào đây được đi? Nếu như đây chỉ là một cỗ phân thân, người cũng sẽ không sợ hãi như vậy? Thứ này coi như không phải là chân thân của người...thì chắc hẳn cũng là bảo bối của người."

"Ta rất hiếu kì, nếu như bóp nát nó, sẽ phát sinh ra cái gì?" Trần Phong nghiêng ngả nói ra.

"Đừng bóp!" Mai lão càng thêm hoảng sợ.

"Người có biết hay không? Từ lúc người xuất hiện, vào thời điểm người có ý đồ giết ta, thì cái kết cục này của người cũng đã được định sẵn."

Trần Phong lạnh lẽo nói: "Người càng cảm thấy sợ hãi, ta càng cảm thấy hiếu kỳ."

"Không được!" Thanh âm của Mai lão trở nên gấp rút: "Trần Phong, ta cũng không có nói đùa! Thứ này là bảo bối của ta, ẩn chứa lực lượng vô cùng kinh khủng, nếu người phá hủy nó đi, sẽ xảy ra việc lớn!"

"Thì ra là như vậy?" Trần Phong cảm thấy kinh ngạc.

Lời này của Mai lão, có vẻ như là cũng có mấy phần tin cậy.

"Thật." Mai lão thở phào, nói: "Nếu như người buông tha cho ta..."

"Răng rắc!" Một tiếng vỡ vụn phát ra, đóa hoa mai, bị bóp nát.

"Ôi cha?" Trần Phong có chút ngẩn người, sau đó lộ ra một vẻ mặt vô tội nhìn Mai lão, nói: "Thật có lỗi, trượt tay..."

"Trần Phong! ! !" Toàn thân của Mai lão run lên, kinh sợ nhìn đóa hoa mai đã vỡ vụn kia, có một vết năng lượng kỳ dị đang tiêu tán ra xung quanh.

"Oanh!" Một lượng lớn năng lượng bùng nổ trong nháy mắt.

Mà lúc này, tại phân hội Kim Thành, trong sân thi đấu, dưới sự quan sát của hơn 100 vạn người, dưới ánh mắt khẩn trương của đám người Trương Vĩ, Vương Việt bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt thống khổ.

"Đã xảy ra chuyện!" Trương Vĩ hét to.

Vào lúc Vương Việt tiến hành số chiều công thủ Trương Vĩ liền biết là sẽ xảy ra chuyện, thế nhưng Trương Vĩ không ngờ được, tại sao người xuất hiện vấn đề đầu tiên, lại có thể là Vương Việt? !

"Mau cứu người!" Trương Vĩ gấp rút nói ra.

"Hiểu rõ." Nhân viên y tế đã sớm chuẩn bị vội vã đi tới.

Mà ở trong cái nháy mắt này, có một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên tản ra từ phần đầu của Vương Việt, cỗ lực lượng đáng sợ này khiến cho sắc mặt của tất cả mọi người bao gồm cả Trương Vĩ đều đại biến.

"Cỗ lực lượng này..." Đám người hoảng sợ lui lại.

"Phốc!" Một tiếng nổ vang truyền ra, cái đầu của Vương Việt trong nháy mắt nổ tung, giống như là một quả dưa hấu chín nẫu rơi xuống đất, máu tươi văng khắp nơi.

"Chuyện gì vậy?" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Thay Trần Phong công nôi

Chết? Vương Việt vậy mà chết? Chết ngay bên trong sân thi đấu của Hiệp hội chế tác gen?

Tâm thần của mọi người giật thót một cái, bọn hắn biết, đã xảy ra việc lớn!

"Đáng chết!" Đám người Trương Vĩ tức giận, cái cổ khí tức quen thuộc vừa rồi kia...là hoa mai...

"Là Mai lão!" Trong ánh mắt của Trương Vĩ tràn ngập sát ý.

Cái lão già này, lại dám ra tay đối với Trần Phong cùng với Vương Việt? Mặc dù không biết nguyên nhân là cái gì, thế nhưng lại dám ra tay ở Hiệp hội chế tác gen, chính là trắng trợn khiêu khích bọn hắn!

"Thỉnh cầu trợ giúp, lập tức truy sát!"

"Hiểu rõ!"

Hiệp hội chế tác gen đã rất lâu rồi không có ai dám khiêu khích? Cho dù là một cái phân hội! Mai lão, người đây là đang tự tìm đường chết!

Mà lúc này, tại Vương gia, Mai lão nguyên bản đang ngồi xếp bằng, lâm vào mê man bỗng nhiên trở nên già nua thêm 10 tuổi, nôn ra máu tươi như điên.

"Ngài làm sao vậy?" Vương Thiên Hào bừng tỉnh.

"Cút!" Mai lão tức giận, tản ra sát ý ngút trời: "Tên giặc Trần Phong, ngươi dám!"

Rất đáng hận! Tên tiểu tạp chủng này thế mà lại dám...nhưng mà, vèn vèn ở trong nháy mắt, hắn cũng cảm giác được một cỗ sát ý ngút trời hướng về phía bên này bao phủ đến, là đám người ở Hiệp hội chế tác Gen cùng với Công hội Gen.

"Không tốt." Sắc mặt của Mai lão đại biến.

Chạy! Không có một chút do dự nào, hắn xoay người bỏ chạy, chỉ lưu lại Vương Thiên Hào đang phát mộng, đến cùng thì chuyện gì đang phát sinh?

"Oanh!" Mặt đất chấn động, có một nhóm người bay đến truy sát Mai lão.

Có một nhân viên công tác dừng lại hỏi: "Vương Thiên Hào, người có quan hệ như thế nào cùng với cái lão già kia?"

"Lão già?" Vương Thiên Hào trừng lớn con mắt nói: "Ta nói này, coi như người là nhân viên của Hiệp hội chế tác Gen cũng không nên phách lối như vậy, Mai lão coi như là cũng có một chút tiếng tăm, lão nhân gia ông ta..."

"Lão nhân gia?" Vẻ mặt của nhân viên công tác càng trở nên cổ quái, hỏi: "Người gọi ông ta là lão nhân gia?"

"Thì làm sao?" Vương Thiên Hào cười lạnh.

"Không, không có việc gì." Nhân viên công tác tán thưởng Vương Thiên Hào: "Người thật là rộng lượng."

"? ? ?" Vương Thiên Hào không hiểu ra sao.

Mà lúc này, quản gia đã truyền đến tin tức mới nhất, đến thời điểm Vương Thiên Hào nhìn thấy đứa con trai của mình chết thảm, hắn cảm thấy phần nộ đến mức phát điên, đặc biệt là khi nhìn thấy cái cổ lực lượng quen thuộc kia.

"Lão già khôn kiếp! Ta không giết ngươi thì sẽ thề không làm người! ! !"
Tiếng hét phần nộ truyền tới tận mây xanh.

Vương Việt đã chết, đã chết trong tay của Mai lão, đây là chuyện mà mọi người đã tận mắt nhìn thấy.

Sao cơ? Trần Phong ra tay sao? Có quỷ mới tin! Mai lão bị thương nặng chạy trốn, đã thay Trần Phong công nôi toàn bộ.

"Đáng chết!" Mai lão sờ sờ vào lồng ngực.

Nơi đó ——có một mảnh máu tươi, Trần Phong bóp nát đóa hoa mai, khiến cho thân thể của hắn bị thương nặng! Bây giờ còn đang bị Hiệp hội chế tác Gen cùng với Công hội gen đồng thời truy sát, lần này, chỉ sợ là không thể chạy thoát được.

Giải thích? Sẽ không có bất cứ ý nghĩa gì! Nói rằng mục tiêu nguyên bản của hắn là Trần Phong? Cũng đều giống nhau là bị giết!

M* kiếp, Mai lão lộ ra vẻ mặt đắng chát, hắn chẳng thể ngờ được, hôm qua chính mình còn đang uy phong lẫm liệt, hôm nay lại biến thành một cái kết quả như thế này! Cái tên Trần Phong này, thật là quá tà môn!

"HUU...U...U !" Nơi xa hiện lên ánh sáng.

Mai lão vừa nghỉ ngơi không đến một phút đồng hồ một lần nữa chạy trôi chết, hắn không thể chết! Càng không thể bị nghiền chết ở một cái địa phương nhỏ nhoi như thế này được!

Mà vào lúc này, ở Hiệp hội chế tác gen, thi thể của Vương Việt đã được dọn dẹp sạch sẽ, trong lúc thi đấu gen tân tú tử vong là một chuyện rất phổ biến, thế nhưng ở ngay vòng thứ nhất đã tử vong, mà còn tử vong theo kiểu như thế này...thì chưa bao giờ thấy qua.

"Tăng cường đề phòng." Trương Vĩ lạnh giọng nói ra.

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

Cho dù thực lực của Mai lão vượt xa bọn hắn, thế nhưng để xảy ra vấn đề, bọn hắn tất nhiên vẫn phải chịu trách nhiệm, sự tình đồng dạng, tuyệt đối không thể để cho nó phát sinh một lần nữa.

"Đã điều tra rõ ràng chưa?" Trương Vĩ nhìn về phía nhân viên điều tra.

"Không có." Nhân viên điều tra khẽ lắc đầu: "Chúng ta đã lần lượt điều tra qua tất cả mọi người ở đây, cũng đã xem lại camera giám sát mấy lần, cũng không phát hiện ra bất cứ dấu hiệu dị thường nào. Nhưng mà khí tức của Mai lão lại đồng thời xuất hiện trên người của Trần Phong cùng với Vương

Việt, theo kết luận sơ bộ của ta, thì mục tiêu của Mai lão, hẳn là hai người Trần Phong cùng với Vương Việt."

"Thật sao?" Trương Vĩ tản ra sát ý nồng đậm.

Thiên tài ở Kim Thành vốn cũng không có nhiều, lão già kia thế mà muốn giết tới hai người?

"Tăng cường bảo hộ!"

"Tiếp tục tổ chức khảo hạch, tuyệt đối không được để xảy ra bất kỳ vấn đề gì nữa." Trương Vĩ trầm giọng nói.

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác nghiêm túc nói.

Mà vào lúc này, ở trên "Cộng đồng giả lập" càng là một mảnh xôn xao, thi nhau bàn luận về kết quả điều tra.

Mai lão? Loại cường giả kia thế mà xuất hiện ở đây!

Hơn nữa —— lại còn muốn giết Trần Phong cùng với Vương Việt?

Hắn điên rồi hay sao?

"Tại sao có thể như vậy?"

"Ta cũng không rõ ràng, nghe nói vừa rồi Mai lão đang ở trong Vương gia, vừa rồi Mai lão còn vừa từ Vương gia chạy trốn, nói không chừng là do lão già này có mâu thuẫn đối với Vương gia."

"Là tranh chấp nội bộ hay sao?"

"Có lẽ là vậy đi, từ khi Vương lão gia tử bị bệnh nặng Vương gia liền rối loạn, hai ngày trước Vương lão gia tử qua đời, toàn bộ Vương gia kém chút nữa đã đánh nhau tại chỗ."

"Thì ra là thế."

Đám người sôi nổi bàn luận.

Thi đấu gen tân tú hằng năm đều sẽ xuất hiện thương vong, bọn hắn đã sớm tập mãi thành thói quen. Chuyện ngoài ý muốn lần này sở dĩ khiến cho người ta chú ý, chính là vì có ngoại nhân nhúng tay vào, làm trái quy tắc, nhưng mà theo việc Mai lão bị đuổi giết, chuyện này sớm muộn cũng sẽ kết thúc.

Vương Việt sao? Rất nhanh liền bị người quên mất.

"Sắp kết thúc rồi nhỉ?"

"Ừm..."

"Khảo hạch vẫn còn đang được tiếp tục, cũng rất nhanh sẽ kết thúc."

Theo thời gian trôi qua, đám người một lần nữa quan sát trận khảo hạch, Trương Lâm đã đứng vững chắc ở vị trí thứ nhất, như vậy chỉ còn lại hai cái danh ngạch, cuối cùng thì người nào sẽ giành được?

Thời gian khảo hạch chỉ có 25 phút đồng hồ, rất nhiều người lần lượt hoàn thành, ban giám khảo cũng nhanh chóng cho ra điểm số.

Ví dụ như ——hạng nhất, Trương Lâm, 90 điểm! Điểm tích lũy nguyên bản là 346 điểm, tăng thêm 90 điểm, đứng vững ở vị trí hạng nhất với 436 điểm, dẫn trước ở phía xa xa!

Hạng hai, Mục Nguyên, 80 điểm! Điểm tích lũy nguyên bản là 330 điểm, tổng điểm tích lũy là 410 điểm.

Hạng ba, Lý Tứ, 88 điểm! Nguyên điểm tích lũy 329 điểm, tổng điểm tích lũy là 408 điểm.

...

Ngoại trừ cái đó ra, những người ở vị trí thứ năm, thứ sáu cũng không thể bút lên vào 3 hạng đầu.

"Kết thúc rồi!"

"Đúng vậy, nguyên bản còn tưởng rằng Mục Nguyên sẽ tránh hạng thứ ba cùng với Lý Tứ, nhưng mà Vương Việt tử vong ngoài ý muốn, khiến cho hai người này đều đạt được danh ngạch."

Đạt danh ngạch

"Không phải sao?" Đám người bùi ngùi mãi không thôi.

Lúc này, mười hai người dự thi, thì 10 người đã có thành tích! Còn lại —— chỉ còn lại Trần Phong!

Mọi người nhìn nhìn thời gian, chỉ còn lại có ba phút.

"Trần Phong vẫn còn chưa hoàn thành?"

"Dù sao thì thời gian bước vào nghề của hần vẫn còn quá ngắn, mặc dù thiên phú rất tốt, thế nhưng muốn tiếp xúc với một cách điều chế mới tinh vẫn sẽ tương đối gian nan đi." Có người suy đoán.

"Không biết hần có thể hoàn thành hay không."

Mọi người cảm thấy hứng thú.

Từ lúc bắt đầu khảo hạch cho đến bây giờ, Trần Phong đã làm ra những việc rất thần kỳ, mỗi một lần người cho rằng hần sẽ bị đào thải, hần luôn luôn có thể thần kỳ đứng ở bên rìa đào thải!

Một lần lại một lần! Mà lần này thì sao? Hần có thể chế tác thành công hay không, đám người rất chờ mong, về phần thành tích...không có người quan tâm.

Điểm tích lũy nguyên bản của Trần Phong là 280, xem như lần chế tác này hần có được max điểm, tổng điểm tích lũy cũng chỉ có 380 điểm, mà Lý Tứ ở hạng thứ ba, hiện tại đang có 408 điểm!

"Ta đoán Trần Phong sẽ chế tác không thành công." Có người cười nói.

"Ta cảm thấy Trần Phong trong vòng 2 phút đồng hồ nữa là có thể hoàn thành." Một người khác không phục nói.

Bên trong phòng giả lập trực tiếp, có rất nhiều người thể mà còn đặt cược với nhau, trên sân thi đấu, mấy người Trương Vĩ cũng dành rất nhiều sự quan tâm cho Trần Phong.

Mà đúng vào lúc này.

Xoạt! Ánh sáng lung linh hiện lên, Trần Phong đã tiến hành đổ dịch thể vào bình chứa.

"Ô...ô...n...g —— " Chế tác hoàn thành!

"Cuối cùng cũng xong." Trương Vĩ thở phào một hơi.

Mới vào nghề ba tháng, có thể vào thời điểm này học tập xong một cách điều chế cấp F 3 tinh hoàn toàn mới, đồng thời còn chế tác thành công, đủ để chứng minh thiên phú của Trần Phong về phương diện chế tác. Không có tài nguyên, không có bối cảnh, mới bước vào nghề không bao lâu đã có thể đạt đến tình trạng như Vương Việt, ngược lại càng nói rõ Trần Phong có tiềm lực cực cao!

Về phần thành tích? Ngược lại không trọng yếu, trước khi 25 tuổi, Trần Phong chắc chắn có thể cảm quán quân một lần thi đấu gen tân tú.

"Giao cho ban giám khảo đi." Trương Vĩ cười nói.

"Được." Trần Phong tiến lên, đem thuốc thử gen giao cho ban giám khảo.

Nhưng mà, khiến cho người ta kinh ngạc chính là, sau khi mấy vị giám khảo tiếp nhận, mở ra kiểm trắc, từng người đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ cùng với kỳ quái, bắt đầu không ngừng thảo luận.

"Tình huống như thế nào?" Tất cả mọi người bao gồm cả Trương Vĩ cũng không hiểu ra sao.

Không phải là chấm điểm thôi sao? Các người chỉ cần đưa số điểm của mình ra, lấy trung bình là sẽ ra số điểm? Bây giờ còn thảo luận cái gì? Thậm chí còn tranh cãi đến mức đỏ mặt tía tai!

Tình huống này là như thế nào? Mà sau cùng, ban giám khảo cũng kết thúc thảo luận, cho ra điểm số của Trần Phong.

Cơ sở là 86 điểm, biến dị được tăng thêm 50 điểm!

Điểm tích lũy —— 136 điểm!

"Rào —— " Tất cả mọi người xôn xao một mảnh.

"Tăng thêm điểm biến dị?"

"Thế mà có thể biến dị?"

"Đây cũng là một cách điều chế mới hoàn toàn mà? !"

Đám người kinh ngạc đến ngây người.

Biến dị!

Lại có thể là biến dị!

Lần thứ nhất chế tác liền có thể biến dị, đây là tỷ lệ thấp cỡ nào a?

Này, chuyện này...tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Ai có thể nghĩ tới, Trần Phong mới chế tác lần đầu tiên loại gen mới này, thế mà có thể chế tác ra gen biến dị, không hổ là chế tác sư có thể làm ra Gen Kiến Vàng - cực cùng với Gen Lôi Xà - cực!

"Chờ một chút...nếu như vậy, Trần Phong chẳng phải là đã tiến vào ba vị trí đầu?" Đám người đột nhiên tỉnh táo.

Đúng vậy, Trần Phong đã chễm chệ tiến vào ba vị trí đầu! Bởi vì được tăng thêm 50 điểm biến dị, Trần Phong dùng thành tích 416 tổng điểm tích lũy, vượt tới hạng hai, thu hoạch được một trong 3 cái danh ngạch của Kim Thành, Lý Tứ thì bị đào thải.

"Như vậy cũng được sao?" Đám người trợn mắt hốc mồm.

"Cái này giống như là có chút không công bằng a?"

Có người không phục nói: "Gen biến dị, chuyện đó căn bản là vận khí tốt thôi mà?"

Nhưng mà, khi hắn nói ra lời này, mọi người chỉ dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn hắn.

"Huynh đệ là người ngoài nghề a?" Có người chế giễu.

Vận khí? Bản thân biến dị chính là một bộ phận của thuật chế tác gen!

Thậm chí có một số người dung hợp một số loại gen năng lực đặc thù, chính là để tăng tỷ lệ biến dị lên, chính là vì muốn chế tạo ra gen biến dị càng thêm cường đại! Đây chính là một môn chương trình học hạch tâm a!

Gen mạnh nhất... cách điều chế gen đặc thù...thu hoạch ngoài ý muốn...có đôi khi, đều là thông qua biến dị mà đạt được.

Mà lúc này, theo việc Trần Phong tiến vào ba vị trí đầu, danh tiếng lại một lần nữa được tăng lên dữ dội.

Danh tiếng của Trần Phong ở trên "Cộng đồng giả lập" càng là đột phá chân trời, có mấy chục vạn người đến đây xem trực tiếp, kém chút chen bể phòng trực tiếp cá nhân của Trần Phong.

Trước kia, Trần Phong chính là dựa vào Gen Kiến Vàng - cực, Gen Lôi Xà - cực, cùng với việc được vị phó hội trưởng tán dương, nổi tiếng trong một đoạn thời gian ở Kim Thành.

Thế nhưng trên thực tế? Tin tức cũng chỉ được truyền bá trong một thời gian ngắn, cũng không có quá nhiều người biết tới Trần Phong.

Mà bây giờ ——Trần Phong lại có thể đường đường chính chính tiến vào ba vị trí đầu! Đánh bại Lý Tứ, trở thành đại biểu của Kim Thành, tham gia thi đấu gen tân tú, dương danh Kim Thành! Không ai không biết.

Kim Thành, ở một chỗ khác.

"Trần Phong thế mà lọt được vào 3 vị trí đầu." Đám người Từ Phi kinh ngạc tán thán.

Bọn hắn mặc dù không có thời gian xem trận so tài này, thế nhưng thông qua tin tức trên báo đài, bọn hắn vẫn có thể biết được quá trình thi đấu của Trần Phong, sau đó tiến vào ba vị trí đầu như thế nào!

"Xem ra ngươi phải cố gắng lên." Chu Linh giống như cười mà không phải cười nói: "Cẩn thận bị vượt qua nha!"

"Làm sao có thể? !" Từ Phi nghiêm nghị nói.

Trần Phong tiến bộ quá nhanh! Dựa theo loại tốc độ này, nói không chừng vào thời điểm gặp lại lần sau, Trần Phong liền xa xa vượt qua bọn hắn! Bọn hắn mặc dù chơi thân với nhau, thế nhưng có một hiện thực rất tàn khốc đó là, nếu như thực lực hai bên sai biệt quá lớn, có lẽ căn bản ngay cả bằng hữu cũng không làm được.

"Như vậy không thể được." Từ Phi sờ sờ cái đầu trọc của mình.

Cho dù có trọc đầu, hắn cũng phải trở nên mạnh hơn!

Kim Thành, ở trong một cửa hàng gen, Trương thúc vừa mới bán đi một phần tài liệu gen, sau khi thấy tin tức, lập tức cười như nở hoa: "Ha ha, tên tiểu tử Trần Phong này, thế mà có thể cầm tới danh ngạch?"

"Không phải sao? Ta đã sớm nói đứa nhỏ này có thiên phú a." Trương bác gái bán món ăn cũng tham gia náo nhiệt.

Một chút bà tám trong xóm bắt đầu đi tới thảo luận, vô cùng náo nhiệt.

Kim Thành, tại sân tàu bay, đám người Tô Cần đang đứng đợi tàu bay, từ hôm nay trở đi, bọn hắn sẽ chính là sinh viên đại học! Từ hôm nay bọn hắn sẽ bỏ xa người bình thường, đi trên một con đường tươi sáng! Trở nên càng mạnh! Trở nên càng thêm ưu tú!

Động tác lớn

"Nghe nói hôm nay chính là ngày bắt đầu thi đấu gen tân tú a." Một một học sinh hưng phấn nói.

"Cùng chúng ta không có quan hệ gì." Một học sinh khác lắc đầu nói: "Xem như là có người vào lúc học cấp ba đã học chế tác gen, thì ít nhất phải sau khi tốt nghiệp đại học, mới có tư cách tham gia đạt được một ít thành tích chứ?"

Đám người gật gật đầu, rất tán thành.

"Tô Cận, đang nghĩ gì thế?" Lưu Dao nhìn thấy Tô Cận có chút xuất thần, vỗ vỗ vào bả vai của nàng.

"Không, không có việc gì." Tô Cận lấy lại tinh thần.

"Sẽ không phải đang suy nghĩ tới Trần Phong đó chứ?" Lưu Dao tròn mắt trừng một cái, khinh thường nói: "Hắn không có thi vào đại học, hơn nữa lại còn nhập bọn cùng với những người tu luyện ở nơi hoang dã kia, về sau nói không chừng cũng chỉ là một tên lưu manh, cùng chúng ta không có bất luận sự liên hệ nào. Những người ở khóa trước không thi đậu đại học, có mấy người có đường ra? Chúng ta không phải đã nhìn thấy rất nhiều rồi sao?"

"Ta biết." Tô Cận thấp giọng nói.

Nàng vào thời kỳ ở trường cấp 3, một mực rất có hảo cảm với tên một sách Trần Phong, nhưng mà ai có thể ngờ được, Trần Phong một mực chiếm hạng nhất, thế mà lại thi rớt đại học!

Mà một chuyến đi đến núi Long Thệ, nàng càng nhìn thấy một Trần Phong hoàn toàn không biết! Hết thầy đều đã kết thúc, nàng cũng rõ ràng. Từ hôm đó, nàng và Trần Phong, đã là người của hai thế giới!

"Đi thôi." Lưu Dao nói ra.

"Ừm." Tô Cẩn gật gật đầu.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, có một học sinh ngẩng đầu lên, bỗng nhiên lộ ra vẻ khiếp sợ: "Người kia... là Trần Phong sao?"

Đám người gần như vô thức ngẩng đầu lên nhìn, ở bên trên cái màn sáng to lớn trong sân, đang đưa tin về kỳ thi đấu gen tân tú, có ba thân ảnh 3D đang không ngừng tuần hoàn —— Trương Lâm, Trần Phong, Mục Nguyên!

"Làm sao có thể? !" Mấy người Lưu Dao kinh hô.

Trần Phong? Người kia lại có thể là Trần Phong? !

Trùng tên sao? Nhưng mà, khi nhìn thấy cái khuôn mặt và tài liệu cá nhân quen thuộc kia, tâm thần của mọi người đều chấn động mãnh liệt, thật sự lại là Trần Phong, là bạn học cùng lớp với bọn hắn, cái tên Trần Phong thi rớt đại học kia! Vị đồng học mấy giây trước còn bị bọn hắn khinh bỉ, thế mà lại thành linh xuất hiện ở trên màn sáng!

"Các người nhìn tư liệu của Trương Lâm đi..." Một học sinh bỗng nhiên kêu lên sợ hãi.

Đám người nhìn kỹ, sắc mặt lập tức đại biến.

Trương Lâm! 24 tuổi! Tốt nghiệp ưu tú đại học Hải Phong! Sau khi tốt nghiệp hai năm liền bước vào trung cấp chế tác sư, có kinh nghiệm chế tác phong phú, ví dụ như... vân vân, bên trên màn sáng hiện ra tài liệu cá nhân hết sức kỹ càng.

Tại sao lại có thể như vậy? ! Mấy học sinh này gần như đồng thời ghen ngào.

Đại học Hải Phong! Cũng chính là trường đại học mà bọn hắn thi đậu!

Vị đồng học bị bọn hắn khinh bỉ kia, thế mà lại đứng cùng một nơi với một vị sinh viên tốt nghiệp ưu tú đại học Hải Phong!

Hơn nữa ——điểm số cũng không sai biệt bao nhiêu! Ngẫm lại lời nói vừa rồi, bọn hắn lập tức mặt đỏ tới mang tai, mà Tô Cẩn càng là kinh ngạc nhìn

thân ảnh của Trần Phong, thật lâu cũng không lấy lại được tinh thần.

Nguyên lai...người đã đạt đến loại độ cao này rồi sao?

Mà lúc này, ở phân hội Kim Thành, Trần Phong vọt vào 3 hạng đầu, cũng khiến cho mọi người bị chấn động mạnh mẽ.

Ví dụ như, Trương Vĩ.

"Hạng hai?" Trương Vĩ có chút phát mộng, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, Trần Phong thế mà cứ như vậy tiến vào ba vị trí đầu, cảm được một danh ngạch tham gia vòng thi đấu gen tân tú thứ hai! Chuyện này...

"Người không cao hứng sao?" Vị chế tác sư ở bên cạnh kinh ngạc nhìn Trương Vĩ.

"Không biết." Trương Vĩ thờ dãi: "Vốn là nên cao hứng, thế nhưng mà nghĩ đến việc Trần Phong hiện tại sắp phải đi đối mặt với thi đấu gen tân tú chân chính, một vòng tranh tài tàn khốc hơn một vòng..."

Tuổi tác của Trần Phong quá nhỏ! Đây mới là sự lo lắng của hắn, mặc dù Trần Phong có thiên tư không tệ, thế nhưng người có thiên tư trác tuyệt đồng dạng như hắn chỗ nào cũng có, hơn nữa, mấu chốt nhất là, tuổi tác của người ta so với hắn càng lớn hơn rất nhiều!

Đây là một kỳ thi đấu dành cho người dưới 25 tuổi a! 18 tuổi cùng với 25 tuổi?

Làm sao mà so! Nếu là khoảng chừng hai năm nữa...

"Người đã nghĩ quá nhiều rồi. " Vị chế tác sư kia bĩu môi nói: "Gặp nguy hiểm cũng là những vòng đấu sau này, người cảm thấy Trần Phong có thể vượt qua được vòng thứ hai hay sao?"

Trương Vĩ lập tức yên lặng, đúng vậy, thành tích của Trần Phong nhìn như không tệ, nhưng đó vền vền chỉ là ở Kim Thành! Phải biết rằng, đại biểu Kim Thành dự thi hằng năm, có mấy người có thể vượt qua được vòng thứ hai?

Nói trắng ra, chính là đi học hỏi kinh nghiệm mà thôi, ngay cả vòng thứ hai cũng không qua được, lấy nguy hiểm ở đâu ra!

"Ta quả nhiên đã suy nghĩ nhiều." Trương Vĩ cười khỏ.

Bởi vì chuyện này nên không cần phải lo lắng an nguy, thật sự là một cái sự thật bi ai.

Phân hội Kim Thành, vòng thi đấu thứ nhất kết thúc.

Thời gian của vòng thi đấu thứ hai là ba ngày sau, địa điểm: Hải Thành, ba người Trần Phong sau khi nhận được tin tức liền riêng phần mình rời đi, bọn hắn có hai ngày thời gian để chuẩn bị.

"Ba ngày..." Trần Phong trầm ngâm.

Vòng thứ nhất chỉ là sự sàng chọn ở phân hội! Bắt đầu vòng thứ hai, mới thật sự là tranh tài chế tác! Không có cơ sở! Không có khảo hạch! Chỉ có ——chế tác!

Trần Phong lên trên mạng tìm kiếm tư liệu thi đấu của mấy kỳ thi đấu gen tân tú trước, thế nhưng quy tắc tranh tài hằng năm cũng không giống nhau, cùng với người chế định quy tắc có quan hệ rất lớn, căn bản là không có cách nào có thể phán đoán. Mà những người phân tích thi đấu gen tân tú cũng chỉ có một câu —— chế tác sư càng cường đại, càng có thể đi được xa!

"Không biết lần này sẽ tranh tài như thế nào." Trần Phong có chút chò mong.

Chỉ cần không có những cái gọi là khảo hạch cơ sở này, tranh tài chân chính, hắn sẽ không sợ bất luận một kẻ nào! Đó mới là sân nhà của hắn!

"Ô...ô...n...g —— " Vòng đeo bỗng nhiên chấn động.

Trần Phong mở ra xem, lại có thể là Vương Thuần.

Màn sáng bắn ra thân ảnh của Vương Thuần.

"Chúc mừng người tiến vào vòng thứ hai." Vương Thuần chúc mừng.

"May mắn mà thôi." Trần Phong cười cười.

May mắn cái lông, Vương Thuần trợn mắt trừng một cái, hắn mới không thèm tin những lời này của Trần Phong, bất quá, thần sắc của hắn rất nhanh liền trở nên ngưng trọng, thấp giọng nói: "Trần Phong, có lẽ người phải chú ý một chút."

"Sao vậy?" Tâm thần của Trần Phong giật thót một cái.

"Vương gia." Vương Thuần thấp giọng nói: "Mặc dù ta đã rời đi khỏi Vương gia, nhưng mà vẫn có mấy người liên lạc với ta, ta đã biết được một chút tin tức, bọn hắn có lẽ sẽ làm ra động tác lớn."

"Động tác lớn." Trần Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt: "Cùng ta có quan hệ gì?"

Vương Việt? Đó là Mai lão giết a, cũng không liên quan gì tới hắn, lại nói, có Hiệp hội chế tác Gen cùng với Công hội Gen bảo hộ, hắn cũng không phải sợ hãi Vương gia.

"Vẫn nên cẩn thận mới tốt." Vẻ mặt của Vương Thuần trở nên nghiêm túc: "Thân phận của người bây giờ rất đặc thù, có thể yêu cầu bảo hộ hai mươi bốn giờ."

Lễ vật

"Đa tạ." Trần Phong cảm tạ.

Cúp liên lạc, Trần Phong lâm vào trầm tư.

Vương gia...bọn hấn có động tác lớn, cùng chính mình cũng không có liên quan quá nhiều a? Có điều là bất kể như thế nào, hấn vẫn muốn điều tra một chút.

"Ô...ô...n...g —— " Ánh sáng lung linh lấp lóe, lỗ tai của Trần Phong khẽ động, một trăm đạo đao gió dung hợp vào trong cơ thể, khóa chặt ——
Vương gia!

Xoạt! Mỗi một tiếng bước chân ở Vương gia đều vang lên ở bên tai.

"Đại sư, giao cho ngài."

"Yên tâm, gen năng lực của ta là nguyên rửa, có thể bỏ qua khoảng cách."

"Cần phải chuẩn bị bao lâu?"

"Bản chất của nguyên rửa là nguyện lực, ngươi hãy đưa tiền thù lao đầy đủ cho mọi người ở Vương Gia, để cho bọn hấn bởi vì giết chết mục tiêu mà thành tâm ngưng tụ ra nguyện lực vào máu tươi là được. Chỉ cần có đầy đủ nguyện lực, nguyên rửa của ta có thể vượt cấp khiêu chiến, coi như là vị Mai lão gì kia, cũng không có vấn đề gì."

"Máu tươi..."

"Ừm, đến lúc đó ngươi bảo những người đó ở lại Vương gia là được, ta sẽ tạo thành trận pháp, nhiều nhất chỉ hao tổn một chút tinh thần lực và một vài giọt máu tươi, tuyệt đối sẽ không có vấn đề gì."

"Tốt, vậy trước tiên ngài hãy luyện tập trước với tên Trần Phong kia đi."
Đây là thanh âm của Vương Thiên Hào.

Vẻ mặt nguyên bản hóng hót của Trần Phong lập tức trở nên quỉ dị.

M* kiếp, cái này cùng hắc có quan hệ gì?

"Mặc dù là do Mai lão giết người, thế nhưng mục tiêu của Mai lão lại là Trần Phong, ta cũng không tin, chuyện này cùng với hắc không có quan hệ! Con trai của ta nếu như đã chết, thì tên Trần Phong này cũng không cần sống nữa, vừa vặn chôn cùng với nhi tử của ta, ngài trước tiên hãy giết chết hắc, nhìn xem uy lực của nguyên rửa!" Lời nói của Vương Thiên Hào mang theo oán niệm ngút trời.

"Yên tâm." Đại sư tự tin nói: "Ta cần 5 ngày thời gian chuẩn bị! Đến lúc đó, mấy người Trần Phong cũng vừa rời đi khỏi Kim Thành, cho dù hắc có chết, cũng không có ai hoài nghi đến chúng ta."

"Rất tốt."

"Vậy thì tiền thù lao..."

...

Thanh âm của hai người càng ngày càng nhỏ, Trần Phong nghe nửa ngày, cũng không nghe ra cái gì có ích.

Rất lâu sau, năng lực biến mất, hắc trở về hiện thực.

Nguyên rửa? Trần Phong lên trên mạng tìm hiểu, là một bí kỹ dung hợp 3 tinh! Đây là một loại gen năng lực đáng sợ, thế nhưng cần phải chuẩn bị máu tươi, rồi thành lập trận pháp, vô cùng phiền phức, lực chiến đấu cận thân lại vô cùng yếu!

Thế nhưng —— lại có thể bỏ qua khoảng cách! Một khi bị đề mắt tới, sẽ vô cùng nguy hiểm.

Loại bí kỹ này, nguyên lực càng mạnh, uy lực càng lớn! Mà cái gọi là nguyên lực, cũng là một loại khái niệm mà đám người này tự mình định nghĩa —— dùng ý niệm sát hại mục tiêu chính là nguyên lực! Càng nhiều người hi vọng mục tiêu chết, uy năng nguyên rửa cũng sẽ càng cường đại, tiêu hao tài lực cùng với vật lực rất kinh người.

"Thế mà còn có loại năng lực này." Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái thế giới này, so với chính mình tưởng tượng còn phải đáng sợ hơn! Rất khó lòng phòng bị!

Làm sao bây giờ? Trần Phong nhíu mày.

Vương Việt đã chết, hơn nữa trên danh nghĩa còn là do 'Mai lão' giết, Trần Phong cứ tưởng là chuyện này đã kết thúc, không nghĩ tới Vương gia thế mà vẫn cứ muốn giết hắn! Hơn nữa chỉ vền vẹn là hoài nghi. Quả nhiên là rất bá đạo!

Phòng ngự? Ẩn trốn? Tại sao phải phòng! Trần Phong nhìn bình thuốc thử gen trong tay, ánh mắt trở nên sắc bén, nếu Vương gia muốn ồn ào, thì cứ để cho cả Vương gia chết chung, sự tình sẽ biến thành vô cùng đơn giản.

Cắt cỏ, vẫn nên trừ tận gốc.

Xoạt! Trần Phong đem bình thuốc thử gen bỏ lên trên bàn.

Cái này —— lại chính là thuốc thử gen con giun!

—— ——

Thuốc thử gen con giun biến dị

Đăng cấp: Cấp F

Tác dụng: Dùng gen con giun làm hạch tâm, có thể đem nhiều phần thuốc thử gen cấp F giống nhau xâu chuỗi vào cùng một chỗ, phát huy ra hiệu quả càng thêm cường đại.

—— ——

Đây là một loại thuốc thử biến dị, do Trần Phong lợi dụng giá trị may mắn làm ra được!

Nguyên bản miêu tả của loại gen con giun này là —— dùng gen con giun làm làm hạch tâm, có thể đem hai phần thuốc thử gen cấp F giống nhau xâu

chuỗi vào cùng một chỗ, phát huy ra hiệu quả càng thêm cường đại, đây chỉ là một loại thuốc thử gen bình thường, là hàng dùng một lần.

Dưới tình huống bình thường, sau khi sử dụng thuốc thử gen con giun, nó sẽ dùng một đầu dây nhỏ đem hai phần thuốc thử gen liên kết với nhau, khiến cho uy năng của hai bình thuốc thử gen chồng chất lên nhau! Cho dù chỉ là thuốc thử gen cấp F, nhưng mà vào một số thời khắc vẫn sẽ tạo ra hiệu quả vô cùng cường đại!

Mà bây giờ...nguyên bản là xâu chuỗi hai phần, đã biến thành nhiều phần. Có ý tứ là, nó có thể đem nhiều phần thuốc thử gen giống như đúc liên hợp lại với nhau!

Trần Phong hết sức muốn biết, nếu như là ba phần hoặc là năm phần, thậm chí là càng nhiều phần thuốc thử gen liên hợp vào cùng một chỗ, uy lực tạo ra, đến cùng sẽ chồng chất lên được bao nhiêu lần?

"Thật là khiến cho người ta mong đợi a." Trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Sau đó, hai ngày trôi qua, Trần Phong vẫn đang ở trong phòng cho thuê. Không có người nào biết được hiện tại hắn đang làm cái gì.

Hai ngày sau, Trần Phong đứng giờ đi đến phân hội Kim Thành, đi theo mấy người Trương Vĩ đến Hải Thành dự thi.

"Ô...ô...n...g —— " Tàu bay chậm rãi khởi động, xẹt qua một đường cầu vòng, biến mất tại đường chân trời.

Trần Phong, chính thức rời đi khỏi Kim Thành.

"Cố gắng lên!"

"Xông vào một trăm người đứng đầu! Vì Kim Thành làm ra vẻ vang!"

Đây là sự cổ vũ của bách tính Kim Thành, biểu ngữ tung bay trong hư không.

"Hi vọng bọn họ có thể lấy được thành tích tốt." Nhân viên công tác cảm khái.

"Đúng vậy a." Một người khác rất tán thành.

Mục Nguyên cùng với Trần Phong đoán chừng chỉ đến tham gia cho vui mà thôi, thế nhưng Trương Lâm...có lẽ có một ít hi vọng! Cố gắng lên!

Đám người chờ mong đầy cõi lòng, ở trung tâm tàu bay, cũng có rất nhiều người đến chúc mừng người Trần Phong cố gắng, thi đấu gen tân tú, không phải là chỉ liên quan đến một vài người, còn có cả tòa thành thị này!

**

Bên trên tàu bay, Trần Phong bỗng nhiên mở màn sáng vòng đeo ra.

Tên người liên hệ: Vương Thiên Hào.

Đây là số liên lạc mà hắn lấy được từ Vương Thuần.

"Đỉnh —— " Trần Phong ấn vào số liên hệ.

Rất lâu sau, bên kia truyền tới một thanh âm bao hàm sát ý: "Trần Phong?"

"Đúng là ta." Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Gần đây ta nhận được sự chiếu cố của Vương gia rất nhiều, bây giờ ta đã sắp rời khỏi Kim Thành, ta còn đặc biệt chuẩn bị một ít lễ vật cho các người, mong các người sẽ cảm thấy hài lòng."

"Cạch." Trần Phong cúp liên lạc.

? ? ? Vương Thiên Hào ở bên kia không hiểu ra sao.

Lễ vật? Chúng ta rất quen với người sao? Hắn nhú mào, nghĩ mãi mà cũng không rõ, Trần Phong bỗng nhiên liên hệ cùng với chính mình là có ý gì, thế nhưng nghĩ nửa ngày, hắn tự nhiên cảm giác được có một chút không ổn.

"Oanh!" Hư không bỗng nhiên rung động, bầu trời sáng sủa bỗng nhiên bị mây mù che đậy, có một cỗ lực lượng đáng sợ hội tụ ở trên trời.

Vương gia gặp nạn

Đây là... sắc mặt của Vương Thiên Hào đại biến.

"Phòng ngự! Mau khởi động năng lượng phòng ngự!"

"Oanh!" Một tiếng nổ thật lớn, sấm chớp giáng lâm!

Mà vào lúc này, ở trung tâm Tàu bay.

Nhân viên công tác Hiệp hội chế tác Gen đang đi tuần tra, bởi vì lúc trước phát sinh sự kiện Mai lão, cho nên vì đề phòng ba người Trần Phong bị tập kích, bọn hắn đã chuẩn bị hàng loạt gen chiến sĩ tới bảo vệ mấy người Trần Phong, trước khi rời đi khỏi Kim Thành, bọn hắn muốn xác định là ba người Trần Phong đã tuyệt đối an toàn!

Về phần Hải Thành? Hiệp hội chế tác Gen ở loại địa phương kia so với ở đây còn cường đại hơn vô số lần!

Thấy ba người Trần Phong đã ngồi lên Tàu bay, bọn hắn rốt cục mới nhẹ nhàng thở ra. Nhưng mà, chẳng ai ngờ được rằng, chỉ trong vùn vụt một phút đồng hồ thời gian, bọn hắn còn chưa kịp rút lui, bỗng nhiên có một tiếng nổ vang kịch liệt truyền đến.

"Oanh!" Mặt đất rung động.

"Cái gì thế? !" Tất cả mọi người ở Kim Thành đều chấn động.

"Không tốt." Đám người của Hiệp hội chế tác Gen càng cảm thấy kinh hãi, rốt cuộc vẫn xảy ra chuyện!

Bọn hắn theo bản năng nhìn về phía phương hướng truyền tới âm thanh, nơi đó, là một vùng tăm tối, bầu trời bị mây mù màu đen bao phủ, có từng đạo thiểm điện màu tím cứng cáp từ trên trời giáng xuống, giống như tận thế địa ngục! Có một vòng bảo hộ năng lượng màu lam nhạt hiện lên, nhưng trong nháy mắt liền nổ tung, cái chỗ kia, lại có thể là Vương gia!

"Oanh!" "Oanh!" Mặt đất nổ tung, từng tiếng kêu thảm thiết vang lên.

"Không tốt." Sắc mặt của đám người ở Hiệp hội chế tác Gen đại biến, bọn hắc nguyên lai còn tưởng rằng trung tâm Tàu bay xảy ra chuyện, không ngờ được, nơi xảy ra chuyện lại có thể là Vương gia!

"Đi!" Tất cả mọi người đều xuất động, hướng về phía Vương gia đi đến.

"Oanh!" "Oanh!" Sấm chớp đáng sợ không ngừng giáng xuống, mặt đất rung động âm ầm.

"Ngăn trở! Mau ngăn trở cho ta!" Vương Thiên Hào điên cuồng gầm thét, thực lực của hắn rất cường hãn, có thể bảo vệ bản thân, nhưng mà trận sấm chớp này kinh khủng nhất là ở chỗ phạm vi của nó, lúc này sấm chớp đầy trời đã bao trùm toàn bộ Vương gia...hắn căn bản không có sức chống cự!

"Oanh!" Mỗi một tia chớp đánh xuống, đều có người chết, đều có phòng ốc sụp đổ, hai mắt của Vương Thiên Hào trở nên đỏ tươi, nhìn hết thấy những thứ mà mình khổ sở kinh doanh hóa thành phế tích, thậm chí ngay cả tài liệu vừa mới chuẩn bị và vị đại sư có sở trường nguyên rửa kia cũng bị đánh chết!

Vị đại sư này có năng lực nguyên rửa có thể vượt cấp chém giết bỏ qua khoảng cách, thế nhưng năng lực phòng ngự của bản thân lại thấp đến mức làm cho người ta giận sôi! Thậm chí vị đại sư này còn không kịp chạy trốn đã bị sét đánh cháy đen!

Không còn gì cả, mất sạch, Vương Thiên Hào tự lẩm bẩm.

Rất lâu sau, sấm chớp biến mất, trận sấm chớp đáng sợ kia rốt cuộc cũng đã ngừng lại, Vương Thiên Hào chật vật ngẩng đầu, trước mắt là một mảnh bừa bộn, toàn bộ Vương gia, một nửa đã biến thành phế tích.

Thương vong vô số! Từng tiếng kêu rên không ngừng truyền đến, trên mặt của bọn hắc lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, hiển nhiên bọn hắc căn bản nghĩ không ra, thế mà có tai họa từ trên trời giáng xuống!

Đây chính là Vương gia cơ mà! Đây chính là ở trong nội thành cơ mà! Làm sao lại có người dám động thủ ở chỗ này? Làm sao dám? !

Mà lúc này, người của Hiệp hội chế tác Gen rốt cục cũng đã chạy đến, có người dám ở nội thành động thủ với quy mô lớn như thế, mức độ nghiêm trọng của chuyện này quá lớn, bọn hắn nhất định phải xử lý.

"Có biết là ai làm hay không?" Nhân viên công tác nhìn về phía Vương Thiên Hào.

"Trần Phong!" Vương Thiên Hào cắn hận nói ra.

? ! Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt quái dị.

Trần Phong? Bọn hắn thế nhưng mà vừa mới đưa Trần Phong đi, làm sao có thể là Trần Phong? !

"Người chắc chắn chứ?"

"Xác định." Vương Thiên Hào tản ra sát ý lạnh liệt: "Ta khẳng định là hắn!"

"Được." Nhân viên công tác khẽ gật đầu, nhìn về phía nhân viên điều tra bên cạnh nói: "Mau nhìn một chút xem."

"Ô...ô...n...g —— " Hai mắt của hắn lấp loé điện lưu, từng hình ảnh mơ hồ hiển hiện, có một cái thân ảnh uyển chuyển xuất hiện.

"Ta thấy một nữ nhân!" Hắn lộ ra vẻ vui mừng, nhưng mà, vào thời điểm hắn đang muốn xem rõ ràng hơn, hình ảnh đột nhiên biến mất, chỉ cần là địa phương mà đạo thân ảnh kia xuất hiện, liền trở nên mơ hồ không rõ.

"Mở ra cho ta!" Người kia cười lạnh, thôi động bí kỹ dung hợp, nói: "Ta cũng không tin là tra không ra người!"

"Oanh!" Hai mắt của hắn bắn ra ánh sáng lung linh lấp lóe, nhưng mà, chỉ vền vền trong nháy mắt, máu tươi từ trong mắt của hắn lại chảy xuống.

"Phốc!" Nhân viên điều tra phun ra một ngụm máu tươi.

"Sao vậy?" Người chung quanh cấp tốc đỡ lấy hắn.

"Người kia...ta tra không được." Nhân viên điều tra thấp giọng nói: "Ta chỉ có thể nhìn thấy đó là thân ảnh của một nữ nhân, thế nhưng lại không thể nhìn thấy được khuôn mặt của đối phương, rất có thể, thực lực của đối phương hơn ta rất xa!"

"Các người nhìn này!" Bỗng nhiên, có một tiếng thét kinh hãi, một nhân viên công tác chỉ vào nghi thức nguyên rửa trên mặt đất, còn có máu tươi rơi lả tả trên mặt đất, đó là đồ vật chuẩn bị để thi triển nguyên rửa.

"Không tốt." Sắc mặt của Vương Thiên Hào biến hóa.

"Nguyên rửa?" Nhân viên công tác bỗng nhiên hiểu được.

"Vương Thiên Hào, người đang tìm cái chết!" Bọn hắn lộ ra ánh mắt sắc bén.

Hiệp hội chế tác Gen muốn bảo vệ chính là cái thành phố này, mà không phải là một cái thế gia nào đó! Vào thời điểm nhìn thấy nghi thức nguyên rửa, có rất nhiều thứ đã không cần phải giải thích, bởi vì người có ý đồ nguyên rửa người khác, kết quả làm kinh động đến người bảo hộ của đối phương, cho nên mới bị giết ngược lại, sự tình này còn hiếm thấy hay sao? !

Vừa rồi nữ nhân kia...ngay cả nhân viên điều tra cấp C cũng không thể xem xét được, rốt cục sẽ mạnh đến mức nào?

Vương Thiên Hào! Người đến cùng đã trêu chọc phải kẻ địch như thế nào?
!

"Ta..." Vương Thiên Hào đã hết đường chối cãi.

Nguyên rửa người khác? Đáng chết, hắn còn chưa kịp khởi động nguyên rửa a! Nhưng mà ——không có ai tin tưởng.

"Tự giải quyết cho tốt." Hiệp hội chế tác Gen lạnh lùng lưu lại một câu cảnh cáo.

Tại sao lại có thể như vậy? Vương Thiên Hào lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Cứ như vậy kết thúc? Trần Phong... Vương Thiên Hào nhìn Vương gia đã biến thành một mảnh phế tích, rốt cuộc đã hiểu được ý tứ cuộc gọi lúc này của Trần Phong.

Uy hiếp! Là uy hiếp trần trụi! Trần Phong đang dùng sự thực nói cho Vương Thiên Hào biết, hắn cũng có thủ đoạn của chính mình!

Coi như đánh không lại ngươi, thế nhưng hắn chỉ có một người cô đơn, tùy thời có thể chạy trốn, mà Vương gia các ngươi thì sao? Cội nguồn chính là ở đây! Ngươi có thể chạy trốn được hay sao? ! Nếu như trêu chọc hắn nữa, Vương gia rất có thể sẽ thật sự bị hủy diệt!

"Trần Phong..." Vương Thiên Hào đắng chát thì thào hai chữ này. Hắn biết, chính mình không còn dũng khí giao thủ cùng với Trần Phong nữa!

Mà vào lúc này, tại khách sạn Kim Thành, Vương Thuần nhìn một màn này cười nhạt một tiếng: "Xem ra ngươi đã lập công."

Hải Thành

"Đó là đương nhiên." Thân Y dương dương đắc ý nói ra: "Người ta vốn cũng không phải là người của cái thế giới này, hơn nữa còn am hiểu nhất là điều tra, hẳn làm sao có thể tra ra ta được!"

"Dĩ nhiên là như vậy." Vương Thuần cười nói, bất quá trong lòng hắn lại cảm thấy kinh ngạc.

Hết thấy mọi thứ đều thuận lợi! Thuốc thử gen thật là thần kỳ...có uy lực mạnh không thể tưởng tượng nổi, mặc dù hắn thấy rõ đó là từng lọ thuốc thử Gen Lôi Xà - cực được thông qua một loại thủ đoạn nào đó liên kết lại cùng một chỗ với nhau, thế nhưng vì sao uy lực và phạm vi nó bộc phát lại vượt quá mức tưởng tượng như vậy?

Mà thời gian tập kích cũng vô cùng hoàn mỹ! Dưới thời điểm Hiệp hội chế tác Gen toàn diện xuất động nhân viên bảo hộ cho mấy người Trần Phong, sấm chớp bỗng nhiên bùng nổ, khiến cho người của Hiệp hội chế tác Gen căn bản không thể trở về kịp! Bằng không, dù cho Vương gia có làm nhiều việc ác hơn nữa, Hiệp hội chế tác Gen cũng không cho phép ở trong nội thành phát sinh ra dạng sự kiện có quy mô lớn như thế này, tất nhiên sẽ cưỡng ép kết thúc.

Hơn nữa nghi thức nguyên rửa, máu tươi, tất cả mọi thứ xuất hiện đều rất đúng lúc, khiến cho nhân viên điều tra gần như đi theo cái phương hướng này, hoàn mỹ không một tí vết, không có bất kỳ một chỗ sơ suất nào.

Toàn bộ kế hoạch mà Trần Phong vạch ra thế mà xảy ra giống như đúc! Thật là đáng sợ! Vương Thuần đối với một chế tác sư còn nhỏ hơn chính mình một tuổi này, ngoại trừ có quan hệ bằng hữu, còn có sự bội phục thật sâu! Thủ đoạn như vậy, tương lai tuyệt đối sẽ không phải là người thường!

"Ô...ô...n...g —— " Tàu bay di chuyển với một tốc độ cực nhanh, Trần Phong đang nhắm chặt hai mắt bỗng nhiên mở ra.

Trong cơ thể, Quảng sáng may mắn đang vận chuyển rất cực cũng đã dừng lại.

"Kết thúc rồi sao." Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh.

Thuốc thử gen con giun biến dị có tác dụng như thế nào? Khi đem nó xâu chuỗi một đồng lọ Gen Lôi Xà – cực với nhau, liền có thể tạo thành một loại thuốc thử gen siêu cường có uy lực không thể tưởng tượng nổi, chính là một lọ thuốc thử dùng một lần có phí tổn chế tạo cực lớn! Mà dưới tác dụng của Quảng sáng may mắn, hắn càng có thể cam đoan kế hoạch tiến hành thuận lợi, đề phòng phát sinh những chuyện ngoài ý muốn.

Hết thấy đều hoàn mỹ không có một chút tì vết! Ngoại trừ giá trị may mắn tiêu hao trong cơ thể.

Đây là lần đầu tiên mà Trần Phong có cảm giác mình gần giống như là thần linh! Hắn đứng ở vị trí của thần linh, thao túng hết thấy, tùy tiện khiến cho Vương gia bị hủy diệt, thương vong vô số!

Người cho rằng chỉ có năng lực nguyên rửa là có khả năng vượt cấp chém giết sao? Không hề, chỉ cần có đầy đủ giá trị may mắn, Trần Phong cũng có thể làm được!

Tại dạng thành thị nhỏ như Kim Thành này, Vương gia rất mạnh, nhưng mà như thế thì tính sao? Dùng một lọ liên hoàn gen, liền có thể hủy đi một nửa cái Vương gia!

Tất cả những người ở Vương gia mấy ngày trước, đều nguyện ý cống hiến máu tươi để chém giết Trần Phong, đối với những người này, Trần Phong căn bản sẽ không khách khí!

Ở phương xa, thông qua kính cửa tàu bay trong suốt, ánh mặt chói mắt chiếu vào trước mặt, khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười. Mặc dù tiêu hao hơi nhiều giá trị may mắn, thế nhưng Vương gia bị đánh về nguyên hình, hắn cũng không cần phải lo lắng có người giở trò quỷ nữa, rất cực thì cũng đã có thể yên tâm tham gia thi đấu cho thật tốt!

Hạng nhất thi đấu gen tân tú, hắn nhất định phải đạt được!

"Sao thế?" Trương Vĩ nhìn thấy vẻ mặt của Trần Phong có chút không đúng.

"Hơi mệt một chút." Trần Phong cười cười: "Ta cần nghỉ ngơi một chút."

Hai ngày này hẳn đều bận rộn chế tác gen, tinh thần vẫn còn chưa có khôi phục lại, Trần Phong nhanh chóng rơi vào trạng thái ngủ say, mãi đến khi âm thanh tàu bay đáp xuống mặt đất vang lên, đã đến Hải Thành!

Hải Thành, là một tòa thành thị thần kỳ, bởi vì đây là một tòa thành thị phiêu phù ở trên biển! Không có bất kỳ một cái cột chống nào!

Đây là một toà băng nổi do mấy vị truyền kỳ tự tay tạo ra, khiến cho mọi người ở chỗ này, kiến tạo ra một toà thành thị thuộc về mình, biến nơi này thành một nơi thần kỳ!

Mấy người Trần Phong đi xuống tàu bay, có một cỗ mát lạnh thấu người từ dưới chân truyền đến.

"Thật là mát mẻ." Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Trong ngày mùa hè chói chang, cỗ mát lạnh này thật sự là làm cho người ta cảm thấy sảng khoái.

"Nhưng đến mùa đông thì người sẽ không nghĩ như vậy." Mục Nguyên thăm thẳm nói ra.

Trần Phong: "..."

Nơi này đến mùa đông, chắc hẳn là sẽ rất lạnh a?

"Nào có khoa trương như các người nghĩ vậy." Trương Vĩ bật cười: "Nơi này đông ấm hè mát, chính là một địa phương thích hợp cho nhân loại ở lại nhất, bằng không thì nó cũng sẽ không trở thành một trong 10 thành phố lớn nhất của thế giới."

"Mấy vị có cần hướng dẫn viên du lịch hay không?" Có một thanh âm mềm dẻo truyền đến.

Đám người quay đầu lại, kinh ngạc phát hiện ra đó là một tiểu cô nương mọc ra tai thỏ, hai cái tai dài sinh trưởng ở hai bên, thế mà ngoài ý muốn nhìn rất dễ thương.

Người biến dị? Tâm thần của Trần Phong đột nhiên giật thót một cái.

"Chỉ là biến dị mỏng manh." Trương Lâm thấp giọng nói.

Người biến dị, cũng được chia làm mấy loại, chỉ cần tương lai không gây ảnh hưởng đến tâm trí, có thể thông qua sự kiểm soát của Hiệp hội chế tác Gen, thì sẽ không được tính là nguy hiểm.

Thì ra là thế, Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Còn Mục Nguyên ở bên cạnh thì hai mắt tỏa ra ánh sáng, đây chính là một cô gái tai thỏ a!

"Không cần." Trương Vĩ cười cười cự tuyệt.

"Vậy các vị có cần tư liệu về kỳ thi đấu gen tân tú hay không?" Đôi mắt của tiểu cô nương hí thành một đường hình sợi, rất là đáng yêu nói: "Khách nhân đến trong hai ngày này, phần lớn đều đến vì kỳ thi đấu gen tân tú, chúng ta ở đây có rất nhiều tư liệu nha."

"Ví dụ như —— những vị chế tác sư có tiềm lực đạt hạng nhất?" Tiểu cô nương cười tủm tỉm nói ra.

"Bao nhiêu tiền, ta muốn!" Mục Nguyên vung tay lên.

"Uy." Trần Phong giữ chặt tay Mục Nguyên lại, loại phương thức tiêu thụ này, đâu có khác gì mấy người bán hàng rong ở các địa phương du lịch trên Trái Đất đâu?

Xoạt! Mục Nguyên đã trả tiền, một chuỗi tư liệu được truyền vào bên trong vòng đeo tay của hắn.

Phí giao dịch —— 3000 nguyên.

"Đây đều là tình hình ở bên trong kỳ thi đấu gen tân tú nha ~ " Tiểu cô nương cười híp mắt rồi đi.

Trần Phong: "..."

3000 nguyên mua một phần tư liệu? Coi như ngươi là chế tác sư, cũng không cần phải ngốc như vậy a?

Mà lúc này, Hiệp hội chế tác gen Hải Thành đã phái người tới tiếp đãi bọn hắn, trông thấy tiểu cô nương rồi đi ở nơi xa đột nhiên hỏi: "Các ngươi không có mua tư liệu của nàng đấy chứ?"

"Mua một phần." Mục Nguyên nhanh chóng đáp lời.

"Là cái này?" Nhân viên công tác mở ra vòng đeo của chính mình, không ngờ lại là một đồng tư liệu giống nhau như đúc, sau đó người này dùng ánh mắt như nhìn đồ đàn hương về phía Mục Nguyên nói: "Những vật này, đều là tư liệu được công khai trên diễn đàn học thuật a."

Vòng tránh tài thứ hai bắt đầu

Đám người: "..."

Quả nhiên là bị hố.

"Người thì biết cái gì." Mục Nguyên khinh bỉ nói: "Mục tiêu của ta chính là cái này."

Nói xong, hắn chỉ chỉ vào dãy số liên lạc mà lúc nãy tiểu cô nương kia truyền tư liệu cho hắn.

Đám người nghe vậy liền yên lặng.

"Người trâu." Trần Phong vỗ vỗ vào bờ vai của hắn, 3000 nguyên đổi lấy một dãy số liên lạc của một cô gái, cũng đáng.

"Chế tác sư quá cô đơn." Mục Nguyên thở dài: "Quan hệ quá ít, lại thêm sơ cấp chế tác sư cũng không phải là cái gì quá nổi tiếng, ta đến từng này tuổi còn chưa biết bạn gái là cái gì, ông nội của ta đã nói, ta nhất định phải thừa dịp lần thi đấu gen tân tú này, tìm một cô bạn gái!"

Trần Phong im lặng, mục tiêu đến dự thi của cái tên này lại có thể là chuyện này?

"Đi, để ta mang các người đi tham quan." Nhân viên công tác mở miệng.

Hải Thành rất là kỳ diệu, ở dưới ánh sáng mặt trời, người có thể nhìn thấy vô số tượng băng, cứ như vậy đường hoàng bày ở trên đường cái, sờ tay vào, chỉ cảm thấy mát lạnh. Ven đường còn có bán ẩm băng, để người cảm thụ sớm một chút mùa đông của Hải Thành, Trần Phong đến chạm một chút, những cái ẩm băng kia, thế mà lại vô cùng ẩm áp!

Chỗ thần kỳ nhất, chính là cả toà thành thị băng nổi này.

Nhưng mà —— mấy người Trần Phong đến đây dù sao cũng không phải để du lịch.

Sau khi tham quan một hồi, Trần Phong liền mất đi hứng thú, nhân viên công tác mang bọn hắn đi lòng vòng thêm một chút, rồi dẫn bọn hắn đến khách sạn nghỉ ngơi, rồi bắt đầu đi đón tiếp những người khác.

Trong phòng khách sạn, Trương Vĩ sau khi giảng giải cho mấy người Trần Phong những hạng mục cần phải chú ý, liền để cho mọi người đi nghỉ ngơi.

Thời gian tranh tài là sáng mai, đêm nay mọi người có thể hoạt động tự do. Trần Phong vốn muốn cùng với Mục Nguyên trao đổi một số kỹ xảo chế tác, không ngờ, Mục Nguyên giống như là đã câu được em gái tai thỏ kia, ngay cả người cũng không nhìn thấy.

"Thực sự là..." Trần Phong lắc đầu bật cười.

Sau khi ăn tối xong, Trần Phong bắt đầu chuẩn bị cho cuộc tranh tài vào ngày mai.

Chờ đến khi nước tới chân mới nhảy sẽ không có tác dụng gì, Trần Phong cũng không hề muốn tiêu hao tinh thần lực, mà tiến vào diễn đàn học thuật, xem xét tư liệu liên quan tới thi đấu gen tân tú.

100 chế tác sư có tiềm lực nhất...

100 chế tác sư xinh đẹp nhất...

...

Có đủ loại tiêu đề xuất hiện.

Chế tác sư tham gia khảo hạch là 9.600 người, trong gần 10.000 vị chế tác sư tham gia dự thi, chỉ cần là những người có điểm sáng đều được đưa vào bên trong danh sách chế tác sư tiềm lực, nhưng Mục Nguyên có trình độ chế tác cao lại không được đưa vào là vì không có điểm nổi bật nào khác. Thú vị nhất là, Trần Phong còn chứng kiến được cái tên của mình ở trong danh sách 'Tương lai có lẽ sẽ có cơ hội tiến vào một trăm người đứng đầu'...

"Bởi vì tuổi tác sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hắn nghiêm túc đọc hết một lượt tư liệu, sau đó mới đi ngủ.

Một đêm lặng yên trôi qua.

Vào ngày kế tiếp, ba người Trần Phong đi theo Trương Vĩ đến nơi tranh tài.

Đó là một toà cao ốc khổng lồ cao 300 tầng, được Hiệp hội chế tác gen bao toàn bộ, cũng là sân thi đấu lần này của mọi người.

"Cố gắng hết sức là được." Trương Vĩ vỗ vỗ bả vai của Trần Phong.

"Được." Trần Phong cười cười, cứ như vậy không có lòng tin đối với mình?

Yên tâm, rất nhanh, hắn sẽ chứng minh thực lực của mình! Lần thi đấu gen tân tú này, hắn nhất định phải giết tới hạng nhất!

Đi vào toà cao ốc, Trần Phong đi đến sân thi đấu của chính mình, sân thi đấu vô cùng rộng lớn, chung quanh là đủ loại thiết bị chưa từng thấy qua, nhìn qua so với Kim Thành còn xịn hơn nhiều lắm, ánh sáng màu lam đầy trời, khiến cho tâm thần của người dự thi cảm thấy thanh thản.

Mười giờ đúng, tranh tài đúng giờ bắt đầu.

"Vòng thứ hai tranh tài, chính thức bắt đầu!"

"Quy tắc tranh tài —— chế tác sự tự do lựa chọn cách điều chế gen, tự do thu thập tài liệu, chế tác ra thuốc thử gen phòng ngự mạnh nhất! Căn cứ vào cường độ tiếp nhận của thuốc thử, phán định ra thành tích cuối cùng!"

"Vòng đấu này vên vẹn chỉ có 1000 người xếp phía trên thông qua, những người còn lại, sẽ bị đào thải!"

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, kho gen thi đấu gen tân tú được mở ra, ở bên trong...toàn bộ đều là cách điều chế gen! Từ cấp F đến cấp E, 1 tinh đến 5 tinh, hết thấy mọi chủng loại, cần cái gì cũng có. Nếu như người dám, thậm chí hiện tại có thể lựa chọn một cách điều chế cấp E 5 tinh!

Đây là ban thường đối với việc thông qua vòng thi đấu thứ nhất hay sao? Trần Phong kinh ngạc tán thán, quả nhiên, vừa tới đây liền được thưởng một cách điều chế gen!

Có rất nhiều người tự nhận là không thể thông qua được vòng thi đấu này, lúc này liền lựa chọn một cách điều chế đắt đỏ hoặc là một cách điều chế phù hợp với bản thân rời đi, thế nhưng đối với Trần Phong mà nói...

Vòng đấu này, hẳn nhất định phải lựa chọn nghiêm túc! Mà vòng này yêu cầu làm ra thuốc thử phòng ngự mạnh nhất? Thế nhưng kho gen lại không có bất kỳ một sự hạn chế nào, nếu như người lựa chọn một loại hình gen công kích hoặc là lựa chọn một loại thuốc thử dung hợp? Như vậy thì chỉ có thể bị đào thải!

Tranh tài ——vào thời điểm này đã bắt đầu.

Chọn loại gen nào bây giờ? Trần Phong nhìn vào bên trong kho gen, chỉ cảm thấy hoa cả mắt.

Từng loại gen chỉ có giới thiệu ngắn gọn, tên gen, tác dụng gen, tài liệu chủ yếu, người nhất định phải quét mắt một vòng sau đó đánh giá ra uy lực đại khái của nó! Từ bên trong các loại hình gen công kích, phụ trợ, dung hợp thậm chí là rất nhiều loại hình khác, lựa chọn ra thuốc thử gen loại hình phòng ngự!

Đây là thử thách đầu tiên.

Thử thách thứ hai, chính là muốn người lựa chọn độ khó điều chế. Độ khó từ cấp F 1 tinh đến cấp E 5 tinh đều có, người chọn cái nào? Phòng ngự mạnh nhất? Không hề nghi ngờ, thuốc thử gen có độ khó càng cao, uy lực sẽ càng lớn! Thế nhưng, gen cấp E có độ khó khăn 5 tinh, người có tự tin là sẽ chế tác thành công? Cho dù là trung cấp chế tác sư!

Phải biết rằng...đây còn là cách điều chế gen lần đầu tiên tiếp xúc! Chỉ có một ngày thời gian! Có thể chế tác được mấy lần?

Thuốc thử gen có độ khó càng cao, mang ý nghĩa là tài liệu cần thiết cũng càng nhiều! Nếu như người vất vả một ngày, ngay cả tài liệu cũng thu thập

không đủ, thậm chí chỉ có thể tập hợp một phần tài liệu, người thật sự có thể cam đoan là chính mình sẽ chế tác thành công hay sao? Mà một khi thất bại, thì sẽ trực tiếp bị đào thải!

"Cái vòng đấu này..." Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Tranh tài ở Kim Thành mặc dù là khảo hạch cơ sở, nhưng mà lại vô cùng đơn giản, người chỉ cần dựa theo quy tắc là có thể vượt qua, ghim chắc cơ sở, là có thể nhẹ nhõm qua cửa, mà vòng tranh tài thứ hai này, từ vừa mới bắt đầu, cũng đã khiến cho người ta lâm vào tình huống khó lựa chọn.

Đây chỉ vền vẹn là một lần chế tác gen, một lần chế tác, định thành bại.

"Chọn cái nào bây giờ?"

Thu thập tài liệu

Trần Phong dùng ánh mắt quét qua bên trên màn sáng, sau cùng liền dừng lại ở hàng trước nhất, là một loại gen cường đại hiện ra ở hàng trên cùng.

"Chính là ngươi." Trần Phong nhanh chóng lựa chọn.

Cách điều chế gen Tê Giác

Độ khó: 5 tinh

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: thôi động Tinh thần lực, thi triển ra một vòng sáng phòng ngự.

Giới thiệu: Thông qua tinh huyết của Tê Giác tinh luyện mà thành, yêu cầu đủ loại tài liệu để kích phát ra lực lượng thần bí trong gen Tê Giác, tạo ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

Đây là một loại thuốc thử gen phòng ngự cường đại nhất trong kho gen, không có cái thứ hai!

Đây chính là lựa chọn của Trần Phong, hắn nếu muốn xông tới hạng nhất, tự nhiên phải lựa chọn loại mạnh nhất.

Vòng thứ nhất ở Kim Thành khảo hạch là cơ sở chế tác, thành tích của hắn rất bình thường, thế nhưng vòng này khảo hạch chính là chế tác chân chính, vô luận là chế tác kiểu gì, hắn cũng không hề sợ một ai! Đây, thế nhưng chính là sân nhà của hắn!

"Chắc là có rất nhiều người lựa chọn giống như mình chứ?" Trần Phong lộ ra vẻ tươi cười.

Như vậy...thì xem thử ai có thể cười đến cuối cùng đi!

Xoạt! Theo việc lựa chọn hoàn thành cách điều chế gen, Trần Phong tiến vào giai đoạn thu thập tài liệu. Nhưng mà, hắn không biết là, theo lựa chọn của hắn, "Cộng đồng giả lập" lại trực tiếp nổ tung.

Nhất là diễn đàn học thuật! Trải qua sự tình mấy lần trước, Trần Phong ở trên diễn đàn học thuật Kim Thành cũng coi như là có một chút danh tiếng, cho nên đến lúc hắn tranh tài, tự nhiên là có rất nhiều người quan tâm.

Nhưng mà...thuốc thử gen Tê Giác? Con m* nó đang đùa ta à?

Phải biết rằng, người dự thi có gần một vạn người, người lựa chọn thuốc thử gen Tê Giác gần như là không tồn tại!

Vì cái gì? Bởi vì đồng tài liệu cần thiết hồ người kia! Các cách điều chế gen khác, cho dù là cách điều chế cấp E 5 tinh khác, tài liệu cần thiết vền vền cũng chỉ có hai ba trăm loại, mà tài liệu cần thiết của thuốc thử gen Tê Giác... lại cao tới 1200 loại! Một con số làm cho người ta hoảng sợ! Đây căn bản không phải là vấn đề chế tác khó khăn, mà là người ngay cả tài liệu cũng không thể thu thập hoàn thành!

"Có phải hay không là Trần Phong đã từ bỏ tranh tài?" Có người suy đoán.

Đây kỳ thật là một chuyện rất bình thường, có một số người mắt thấy không có cách nào thông qua vòng thứ hai, cho nên mới lựa chọn một cách điều chế cấp E 5 tinh sau đó bị đào thải cũng là một chuyện rất bình thường, nhưng mà...

"Người có biết thuốc thử gen Tê Giác cấp E đại biểu cho cái gì hay không?" Một người bỗng nhiên mở miệng.

"Cái gì?" Người kia ngây người.

"Chính là một cách kiểm tra trí thông minh." Hắn thăm thăm nói ra.

Người kia: "..."

Thuốc thử gen Tê Giác mặc dù có lực phòng ngự mạnh nhất trong cấp E, nhưng mà bởi vì chi phí thu thập tài liệu siêu cao, dẫn đến giá cả bán đi chênh lệch với phí tổn thấp đến một mức độ làm cho người ta giận sôi.

Đây căn bản là một loại gen bỏ đi, xem như là có từ bỏ tranh tài, lựa chọn một cái cách điều chế gen 5 tinh khác cũng rất dễ dàng, cho nên Trần Phong đến cùng đang muốn làm cái gì? Bọn hắn thật sự không hiểu rõ.

Mà lúc này, vào thời điểm bọn hắn thấy Trần Phong tiến vào khu vực giả lập tài liệu bắt đầu thu thập tài liệu, mới thật sự xác nhận là, Trần Phong, lại thật sự muốn chế tác loại gen này!

Loại thuốc thử gen Tê Giác hồ người này!

"Ha ha ha, chết cười rồi."

"Trong khu vực thu thập tài liệu, mặc dù có vô số tài liệu, mà mỗi một loại tài liệu đều cần chính mình thu thập, mười tiếng thì có thể thu thập được bao nhiêu?"

"Đứa nhỏ này choáng đầu rồi."

"Có lẽ không phải là ngu ngốc, mà là sau khi đạt được thành tựu chế tạo ra gen cấp F mạnh nhất liền choáng váng đầu óc, trở nên quá mức tự đại." Một số người cười lạnh không thôi.

Tranh tài, là có hạn chế thời gian! Chỉ có mười giờ! Cho dù được cung cấp sẵn tinh huyết, không cần phải săn giết biến dị thú, mà dịch bồi dưỡng cần trên một ngàn loại tài liệu, đều cần phải tự mình đi thu thập! Giả thiết rằng, trong ba phút có khả năng thu thập được một loại tài liệu, một giờ cũng chỉ mới được 20 loại!

Mà mười tiếng thì sao? Chỉ được 200 loại! Với cái ý tứ này, bất luận cách điều chế gen nào mà tài liệu cần thiết vượt qua 200 loại, thì sẽ không đủ thời gian, đương nhiên, nếu như người có thiên phú dị bẩm thì khác, nếu như có tốc độ thu thập nhanh mà nói, có thể thu thập được nhiều hơn 100 loại, 200 loại, 300 loại, thậm chí là 400 loại, có rất nhiều người cũng có thể hoàn thành.

Nhưng mà, thuốc thử gen Tê Giác cần tới 1200 loại tài liệu? Người nhất định đang là đang đùa ta.

"Lại có thể có người lựa chọn loại gen kiểm tra trí thông minh này."

"Ta cứ tưởng là chỉ có những tên gà mờ mới chọn loại gen này."

"Ha ha ha, ta nhất định phải đi nhìn xem." Có rất nhiều người cười trên nỗi đau của người khác.

Có một đám người tràn vào bên trong phòng trực tiếp của Trần Phong, thế mà ngoài ý muốn mang đến cho hắn một lượng người xem rất lớn.

Mà vào lúc này đây, cũng đã có một phần lớn người dự thi lựa chọn xong cách điều chế gen, bắt đầu tiến vào giai đoạn thu thập tài liệu cần thiết.

"Oanh!" Ánh sáng trước mắt lung linh biến ảo, Trần Phong rơi xuống đất.

Trời xanh, mây trắng, còn có một rừng cây rậm rạp.

Không khí mát mẻ tràn ngập mùi thơm thoải qua chóp mũi, toàn bộ thế giới đều cho Trần Phong một loại cảm giác chân thực dị thường, hắn bóp bóp tay, thế mà có thể cảm giác được sự đau đớn.

Thiết bị 3D? Thẻ tinh thần? Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hắn có thể khẳng định, Hiệp hội chế tác gen đã thông qua một loại thủ đoạn nào đó tiêu hao tinh thần lực, mô phỏng ra thẻ tinh thần giống như đúc với bản thể, đây là kỹ thuật càng cao cấp hơn so với "Cộng đồng giả lập"! Đương nhiên, dạng thiết bị này, người bình thường cũng căn bản là không có cách nào sử dụng, tinh thần lực phải đạt tới một trình độ nhất định, mới có thể tiếp nhận được.

Đây chính là địa phương thu thập tài liệu sao? Trần Phong nhìn về phía nơi xa.

Nơi đó, hắn đã nhìn thấy một chút tài liệu chế tác thường gặp, mà ở bên trong rừng cây, có thể thấy một chút biến dị thú cỡ nhỏ đang chạy tung tăng, đây là một cái thế giới giả tưởng thu nhỏ.

Một vạn chế tác sư, bị truyền tống đến cái thế giới này, thu thập tài liệu cần thiết cho cách điều chế gen.

"Bắt đầu đi." Trần Phong cảm thấy hưng phấn.

Cách đó không xa, có một gốc cỏ non đang dập chờn trong gió, Trần Phong dựa theo tri thức mà mình học được, thận trọng bảo hộ được tính của nó, sau đó thu tập, tốn hai phút rưỡi thời gian ——

Loại tài liệu thứ hai, ở phía sau một con biển dị thú, thế giới giả tưởng thiết trí những con biển dị thú này, cũng không cần phải đánh chết chúng nó, mà người chỉ cần quen thuộc tập tính của chúng nó, là có thể tùy tiện đi vòng qua nó. Trần Phong thận trọng vòng qua đầu biển dị thú kia, đi ra sau lưng nó, thu thập được loại tài liệu mà nó đang bảo vệ.

Tốn ba phút rưỡi thời gian ——

Loại tài liệu thứ ba, tốn một phút thời gian.

Loại tài liệu thứ tư, tốn bốn phút thời gian.

...

Trực tiếp chém giết

Trần Phong bỗng nhiên ngừng lại, mười loại tài liệu, tốn 27 phút đồng hồ! Như thế quá chậm! Mười tiếng nhìn như hết sức dư dả, nhưng mà cứ tiếp tục như vậy, ngay cả một nửa tài liệu cũng không thể thu thập đủ!

"Quả nhiên là không được a?" Trần Phong có một chút tiếc nuối, xem ra, chỉ có thể dùng loại biện pháp kia.

Mà vào lúc này, đám quần chúng đang quan sát trực tiếp rốt cục cũng trở nên hưng phấn.

"Hắn đã phát hiện ra được vấn đề."

"Nguyên lai là trước đó hắn thật sự không biết."

"Xem ra mặc dù thu hoạch được một chút thành tựu ở cấp F, nhưng cơ sở của bản thân lại quá kém, ngay cả những loại kiến thức căn bản này cũng không hiểu rõ, làm như thế nào có thể đi xa hơn?"

"Đúng đấy, hiệp hội chế tác gen làm sao lại nhận định là năm sau hắn có thể lọt vào top 100?"

"Thật là khôi hài!"

Đám người vui vẻ nghị luận.

Trên diễn đàn học thuật càng là một chuỗi phê phán, bởi vì thành tựu cùng với mấy lần sự kiện lúc trước của Trần Phong, số lượng người ủng hộ hắn cũng không ít, mà người chán ghét Trần Phong cũng rất nhiều, vào lúc này, đều dồn dập đi ra phê phán.

Bọn hắn giống như là đã thấy Trần Phong thất bại vậy.

Trên thực tế, kể từ lúc Trần Phong lựa chọn cách điều chế thuốc thử gen Tê Giác thì đã thất bại, gần một vạn người dự thi, chỉ có một mình hắn lựa

chọn cái cách điều chế gen này, không phải đầu óc có bệnh thì là cái gì?

Người cho rằng người ta ngốc? Không, người nào cũng cực kỳ tinh ranh, vô luận là vì lợi ích hay là vì tranh tài, thuốc thử gen Tê Giác cũng là lựa chọn kém nhất.

"Ngồi đây xem chuyện cười lớn nhất năm nay thôi." Có người châm chọc khiêu khích.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, mọi người đang ở trong phòng giả lập trực tiếp của Trần Phong xem trò cười tất cả đột nhiên trùng lớn con mắt, tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

"Chờ một chút, hấn đang làm gì?"

"Đây là muốn..."

"Hấn điên rồi phải không?!"

Ở khu vực tài liệu, có một ít chất lỏng đọng trên một phiến lá cây nào đó, đây là một loại tài liệu mà Trần Phong muốn thu thập, Thần Lộ, đồng thời cũng là một loại đồ uống mà biến dị thú thích nhất.

Cho nên...xung quanh Thần Lộ luôn luôn tràn đầy biến dị thú, khu vực tài liệu thiết trí biến dị thú, cũng là vì muốn người dự thi đối với đặc tính của loại tài liệu này càng hiểu hơn, người chỉ cần hiểu rõ tập tính của những con biến dị thú này, là có thể tùy tiện lách qua.

Những con biến dị thú này thay phiên thu lấy Thần Lộ, chỉ cần chờ vài phút, thì sẽ có một khoảng trống, người chỉ cần lợi dụng khoảng thời gian này, nhanh chóng lấy Thần Lộ đi là được. Hoặc là nếu người hiểu rõ tập tính của những con biến dị thú này, dùng một chút tài liệu khác để dẫn dụ đi, cũng có thể nhẹ nhõm thu thập Thần Lộ.

Rất dễ dàng, đương nhiên, cũng phải mất một quãng thời gian, mà cái này, cũng là loại tài liệu thứ mười một mà Trần Phong cần thu thập.

Người xem trực tiếp trong phòng, nguyên bản còn đang hào hứng xem Trần Phong tiêu tốn thời gian, nhưng mà căn bản không nghĩ tới, Trần Phong lúc

này, thế mà đi thẳng tắp về hướng đám biển dị thú.

Không sai! Hắn thế mà trực tiếp hướng về phía biển dị thú đi tới!

"Hắn điên rồi?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Đây là...muốn tự sát sao? Trần Phong cứ như vậy muốn từ bỏ tranh tài?

Nhưng mà, vào ngay lúc này, theo Trần Phong đi vào, sự tình càng kinh người phát sinh.

"HUU...U...U !" Một đạo đạo gió sáng chói từ trong tay của Trần Phong bùng nổ, chém về phía một con biển dị thú, uy lực rất là kinh người, con biển dị thú kia thế mà bị Trần Phong đả thương!

"HUU...U...U !" Lại là một đạo đạo gió bùng nổ, biển dị thú chết!

Sau đó, Trần Phong liền nhẹ nhõm lấy đi Thần Lộ.

Tồn thời gian ——10 giây.

"? ? ? ? !" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Giết...hắn thế mà giết biển dị thú!

Phải biết rằng, không phải là không có người thử săn giết qua những con biển dị thú này, nhưng mà những con biển dị thú kia cũng là cấp F đỉnh phong, đối với những vị sơ cấp, trung cấp chế tác sư mà nói, muốn săn giết sẽ dị thường tốn sức.

Mà Trần Phong thì sao? Tốc độ săn giết cứ nhiên lại có thể mau lẹ như thế!

"Đó là Gen năng lực của hắn..." Có người rất nhanh liền tỉnh ngộ.

Chế tác sư bình thường, đều dung hợp những loại gen năng lực phụ trợ, mục đích là để tăng cao xác suất chế tác thành công, mà Trần Phong, thế mà lại dung hợp gen chiến đấu!

"Làm sao lại như vậy? !" Có người không dám tin, Trần Phong được tôn xưng là chế tác thiên tài, thế mà lại dung hợp một loại gen chiến đấu? ! Chuyện này...

"Có lẽ là do trước kia hắn quá nghèo." Có một người mở miệng cười lạnh.

Đám người chỉ biết im lặng, Gen chế tác sư không có tiền phải dung hợp gen chiến đấu sao?

Có! Loại người này có rất nhiều! Những người tu luyện ở nơi hoang dã kia, may mắn trở thành chế tác sư đều là như thế này, Gen chế tác sư cùng với gen chiến sĩ lộn xộn, dẫn đến gen năng lực lộn xộn, đi một bước tính một bước! Dạng người như thế này, vô luận là sức chiến đấu hay là trình độ chế tác, đều không thể bằng người trong nghề.

Song tu? Đó chính là một chuyện viển vông! Những người như vậy chỉ là vì hoàn cảnh ép buộc nên mới làm như vậy mà thôi.

Mà...dạng người như thế này, không có một người nào là có tư cách tham gia thi đấu gen tân tú! Trần Phong, là người thứ nhất!

Đao gió? Cái kia là cái năng lực quỷ gì? Đối với Gen chế tác sư mà nói, loại năng lực kia quả thực là rác rưởi!

"Nhưng nếu như thế thì tốc độ thu thập của hắn có thể được tăng lên rất nhiều a?" Có người bỗng nhiên tỉnh ngộ.

"Vậy cũng không nhất định." Một người khác cười lạnh: "Thu thập tài liệu, chỉ có một số là có biến dị thú trông coi, mà nếu không có biến dị thú trông coi, thì cũng chỉ có thể thu thập một cách đơn thuần, hắn làm sao có thể tăng tốc độ lên? Phải biết rằng, muốn thu thập hoàn mỹ một loại tài liệu, nhất định phải cẩn thận từng li từng tí, bảo hộ cho được tính của nó không bị hao tổn..."

Người này còn chưa kịp nói xong, đã ngây dại nhìn Trần Phong, không riêng gì người này, bên trong phòng trực tiếp của Trần Phong lúc này, hết thảy mọi người đều bị cử động của Trần Phong làm cho sợ ngây người.

Người kia nói vào thời điểm thu thập tài liệu, Trần Phong phải cẩn thận từng li từng tí để giữ gìn dược tính của linh thảo, thế nhưng hắn cứ như vậy nhổ lên rồi trực tiếp đi qua.

"! ? ? ? ? ? !" Đám người sợ ngây người.

Nhổ lên...nhổ lên xong rồi đi? ! Cái tên Trần Phong này điên rồi có phải không? !

Linh thảo! Nhất định phải bảo trì dược tính, chỉ có như thế, vào thời điểm chế tác mới có thể cam đoan sự thành công, dược tính tổn thất mỗi một phút, đối với xác suất chế tác thành công đều sẽ có ảnh hưởng, thậm chí sẽ thất bại! Cho nên, vào thời điểm thu thập loại linh thảo này, nhất định phải thận trọng đào móc, mang theo cả bùn đất, mới có thể cam đoan dược tính cần thiết cho việc chế tác. Mà Trần Phong, cứ như vậy trực tiếp nhổ lên là xong!

"..." Đám người lộ ra vẻ mặt dờ dẩn.

Thu thập hoàn thành

Cách xử lý không giống như thường thức của Trần Phong khiến cho đám người chỉ có thể bất lực chửi đậu xanh rau má.

Này, chuyện này...bọn hần đều có thể khẳng định, Trần Phong đã bị điên rồi!

"Có lẽ là hần chỉ làm như vậy một lần?" Có người suy đoán.

Dù sao nếu như chỉ là một lần, thì sẽ không có ảnh hưởng quá lớn.

"Ta cũng cảm thấy như thế." Có một người khác phụ họa: "Có lẽ quá trình bảo trì được tính cho gốc linh thảo này quá tiêu tốn thời gian, cho nên hần mới dứt khoát nhổ lên, đây thật ra là một lựa chọn tương đối hợp lý."

"Đúng thế." Đám người nghĩ nghĩ, rất tán thành với cái ý kiến này.

Nhưng mà, vào thời điểm mà bọn hần vừa mới tự thuyết phục mình xong, Trần Phong đã nhanh chóng bước tới một bụi cỏ, bốc một ít chất lỏng đổ vào bình chứa, tốn 10 giây thời gian.

"Trời ạ! Đó là Phong Lộ a! Thứ này nhất định phải xử lý vô khuẩn, bằng không thì sẽ ảnh hưởng đến xác xuất thành công, Trần Phong thế mà lấy tay trực tiếp bốc lên, a a a a a a, ta muốn điên rồi!" Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Chất lỏng yêu cầu xử lý cầu vô khuẩn...thế mà hần lại trực tiếp bốc lên? Trời ạ, Trần Phong đến cùng là dốt nát đến cỡ nào! Người chẳng lẽ không biết trong tay người người có bao nhiêu vi khuẩn hay sao? Bằng vào cách thu thập Phong Lộ như thế này, nếu như sử dụng, xác xuất thành công sẽ rớt xuống cực thấp!

"Hần điên rồi!"

"Hần nhất định đã điên rồi!" Đám người gần như sụp đổ.

Mà những chuyện này, vèn vèn chỉ là mới bắt đầu.

Hết thầy linh thảo? Nhỏ! Hết thầy chất lỏng? Trực tiếp bốc lên! Có biến dị thú ngáng đường? Trực tiếp chém giết!

...

Thế là con đường thu thập bạo lực của Trần Phong, đã chính thức bắt đầu.

Trên diễn đàn học thuật, trong phòng trực tiếp của Trần Phong, thậm chí là ở nhiều địa phương khác, hết thầy những người thấy cảnh này, đều ngây người, nếu như nói quá trình thu thập tài liệu của những người dự thi khác là một giáo án dạy học hoàn mỹ, dạy người cách thu thập tài liệu như thế nào, như vậy thì hành động của Trần Phong chính là mặt trái của giáo án dạy học!

Trần Phong thu thập tài liệu, không có một cái nào là hoàn mỹ!

"Không được, ta không chịu nổi! A a a a a!"

"Nhìn nữa là ta sẽ phát điên!"

"Đây quả thực là không có một chỗ nào hài hòa a..."

Có rất nhiều chế tác sư ở trong phòng trực tiếp không thể nhìn được cảnh này, đây chính là hành động vũ nhục đối với tài liệu mà. Rất nhanh, liền có một số chế tác sư không nhịn được rút lui khỏi phòng trực tiếp. Sau khi rời đi, bọn hắn lên diễn đàn học thuật viết các bài viết chửi đậu xanh rau má, sau đó càng có nhiều người hơn đi đến phòng trực tiếp của Trần Phong quan sát, trong lúc nhất thời, số lượng người quan sát Trần Phong thế mà tăng lên dữ dội.

Bên trong phòng giả lập trực tiếp, chỉ có một mảnh chửi đậu xanh rau má cùng với phê phán.

"Thật là bạo lực!"

"Không thể tha thứ!"

"Đây quả thực là sự vũ nhục đối với việc thu thập tài liệu!"

Các chế tác sư đều điên cuồng lên án, mặc dù bọn hắn biết Trần Phong sử dụng cách thu thập bạo lực này là để tăng tốc độ lên, mặc dù bọn hắn biết, loại phương thức này của Trần Phong căn bản là không có khả năng chế tác thành công! Nhưng bọn hắn y nguyên vẫn không thể chịu đựng được.

Mục đích của vòng tranh tài này là để làm cái gì? Làm một vị chế tác sư, nhất định phải quen thuộc với tài liệu của mình! Nếu như người ngay cả tài liệu mà mình sử dụng để chế tác gen tới từ nơi đâu, có đặc tính như thế nào cũng không biết, nếu chỉ một mực ở trong phòng chế tác gen, thì có thể có tiền đồ như thế nào? !

Có thể làm ra được gen mạnh nhất hay sao? Không thể! Cho nên, thu thập tài liệu, cũng là một phương diện cơ sở mà nhất định phải học tập! Có ý nghĩa rất lớn.

Mà Trần Phong thì sao? Căn bản chính là đang làm loạn quá trình thu thập tài liệu!

"Thật là quá phẫn." Có một vài chế tác sư lâu đời càng là không thể chịu đựng được, mắng: "Hắn căn bản chính là một cây gậy quấy phân heo!"

Đáng tiếc, những lời này Trần Phong cũng không nghe được, nếu như nghe được hắn nhất định phải hỏi một chút, ai có thể ngăn cản được hắn, đây là cuộc thi của hắn, hắn muốn chơi thế nào thì chơi như thế đó!

Mà vào lúc này, theo thời gian trôi qua, tài liệu mà Trần Phong thu thập được đang tăng lên rất nhanh.

Hai giờ, 30%! Bốn giờ, 50%! Sáu giờ, 80%! Tám giờ, hoàn thành!

1200 loại tài liệu nguyên bản không có khả năng thu thập được, đã bị hắn bạo lực hoàn thành! Cho dù hết thấy những loại tài liệu này không còn được một nửa được tính như lúc đầu.

Đến tận đây, Trần Phong đã thuận lợi tiến vào giai đoạn thứ ba, chế tác gen!

"Hắn sẽ chế tác thành công chứ?" Có người đột nhiên hỏi.

Xoạt! Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn hấn như là một thằng ngu.

Thành công? Thành công cái mụ nội nhà ngươi à? Đây chính là cách điều chế gen cấp E 5 tinh! Là một cách điều chế gen có độ khó siêu cao! Coi như là có 1 vạn người tham gia thi đấu gen tân tú, những người dám lựa chọn cách điều chế gen cấp E 5 tinh cũng không vượt quá 100 người, mà trong đó tuyệt đại đa số đều là trung cấp chế tác sư đỉnh phong!

Còn Trần Phong? Bọn hấn nhìn vào tư liệu cá nhân, ừm...sơ cấp chế tác sư 20 tinh?

Cười chết ta rồi, không hề nghi ngờ, cái người mới hỏi kia, thật đúng là một người ngoài nghề, tới đây là để xem náo nhiệt.

Chế tác thành công? Lần thứ nhất tiếp xúc với cách điều chế gen có độ khó siêu cao này, xác suất thành công sẽ vô cùng thấp! Liền xem như là rất nhiều trung cấp chế tác sư nổi tiếng cũng không dám cam đoan là có thể thành công! Một sơ cấp chế tác sư như Trần Phong, ngay cả cách điều chế cấp E 1 tinh có thể chế tác được hay không cũng là một chuyện, cách điều chế gen cấp E 5 tinh? Căn bản không có khả năng thành công.

Huông chi...còn có một cái vấn đề rất mâu chốt, tài liệu mà hấn thu thập, tất cả đều là khiếm khuyết phẩm! Gần như không có một cái nào là hoàn chỉnh! 1200 loại tài liệu, ít nhất có 1000 loại tài liệu bị giảm đi hiệu quả, bằng vào đóng tài liệu khiếm khuyết này, có thể thành công được hay sao? Quá buồn cười!

"Ngôi đợi Trần Phong thất bại."

"Như trên + 1 "

" Như trên + 2 "

Mọi người điên cuồng bình luận, phòng trực tiếp của Trần Phong trở nên sôi động tới cực điểm, thậm chí có rất nhiều người được gọi là ngôi sao chế tác sư, vào thời điểm này đều bị Trần Phong đè ép xuống phía dưới! Căn bản là không cùng một cấp độ.

Những người này kiên trì ở lại phòng trực tiếp của Trần Phong đến bây giờ, chính là vì nhìn hấn chế tác thất bại!

Thậm chí, ở trên một cái lớp học nào đó, có một giáo viên giảng dạy trực tiếp mở ra quá trình Trần Phong thu thập tài liệu.

"Các bạn học."

"Đây, mau nhìn vào đây."

"Loại phương thức thu thập này của Trần Phong, chính là mặt trái của tài liệu giảng dạy, các em nhìn đi, ở thời điểm này, phải làm như thế này, chứ không nên cậy mạnh như hấn..." Giáo viên giảng dạy chậm rãi nói.

Mỗi một động tác của Trần Phong, đều được xem như là một ví dụ mặt trái.

Bắt đầu chế tác

Mà bây giờ...bạn hẳn chính là đang chờ đợi một kết quả. Bạn hẳn muốn nói cho những người tu luyện ở nơi hoang dã kia, nói cho những người có ý đồ đi đường tắt, dạng cây mạnh, phá hư tranh tài như thế này, là không có kết quả tốt!

"Các người đoán xem Trần Phong sẽ thất bại ở bước nào?"

"Chắc là bước tìm kiếm gen, Trần Phong dù sao cũng chỉ là tân thủ, cũng dám lựa chọn cái cách điều chế gen này, ta đoán chừng hẳn ngay cả bước tìm kiếm gen cũng không chịu đựng được."

"Bằng vào loại tài nghệ này khẳng định không qua được bước tìm kiếm gen."

"Ta cũng cảm thấy cũng thế."

"Không được nhìn thấy dịch bồi dưỡng được chế tác từ hơn 1000 loại tài liệu phế phẩm thật sự là tiếc nuối..."

Đám người hưng phấn bàn luận, cuối cùng cũng chờ được đến thời khắc mà bạn hẳn muốn nhìn thấy nhất.

Mà đúng vào lúc này, quá trình chế tác gen, chính thức bắt đầu!

Xoạt! Trần Phong đem đủ loại tài liệu chuẩn bị kỹ càng, nơi này là thế giới giả tưởng, có rất nhiều máy móc sẽ phụ trợ hẳn hoàn thành, hẳn không cần phải làm quá nhiều sự tình vụn vặt.

Ồ...ô...n...g —— Tinh huyết Tê Giác lơ lửng trên không trung, Trần Phong trong nháy mắt tiến vào thế giới Số chiều.

"Oanh!" Phòng Giả lập trực tiếp, gần như tất cả những người xem, cũng theo Trần Phong tiến vào thế giới Số chiều.

Đây chính là chỗ tốt của thế giới giả tưởng, mọi người có khả năng trực tiếp tiến vào thế giới Số chiều của người khác quan sát mọi thứ!

"Oanh!" Mấy chục vạn đoạn gen hiện lên.

"Có nhiều gen thật."

"Không hổ là tinh huyết của Tê Giác." Đám người kinh ngạc tán thán.

Bước đầu tiên, tìm kiếm gen, yêu cầu 1000 đoạn gen, quá kinh khủng!
Thuộc thử gen Tê Giác yêu cầu cực cao, không chỉ yêu cầu một số lượng tài liệu cực nhiều, còn có 1000 đoạn gen! Chỉ sợ là Trần Phong cũng căn bản không có nghĩ tới a?

"Đoán chừng đã sợ tới mức choáng váng."

"Ha ha, ta cũng muốn biết tìm kiếm 1000 đoạn gen sẽ mất bao nhiêu lâu?
Không biết Trần Phong có thể hay không tìm được tất cả?"

Đám người nghị luận âm ỉ.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, Trần Phong đã động thủ.

Xoạt! Hắn khép hờ hai mắt, cũng không có cẩn thận lựa chọn gen để bắt lấy, mà trực tiếp đưa tay vào thế giới Số chiều bắt loạn, từng nắm từng nắm!
Một lần nắm hơn mười đoạn gen!

Xoạt! Trần Phong nhanh chóng dùng hai bàn tay bắt các đoạn gen!

"? ? ? ?" Gần như tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Đây là chuyện gì? Tìm kiếm gen sao? Tìm kiếm cái trứng! Người mở to hai mắt ra mà nhìn xem, cái này đâu thể gọi là tìm kiếm? Cái này căn bản là cướp bóc mới đúng? ! Đây chính là tùy tiện bắt đại một đám gen đang bay ở trước mặt mới đúng? !Trần Phong đến cùng muốn làm cái gì? Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Bọn hắn không có học tập cách điều chế gen Tê Giác, cũng không biết những đoạn gen mà Trần Phong chọn đến cùng có đúng hay không.

Mà loại phương thức này...làm sao có khả năng chọn đúng? ! Hoặc nói là, vừa đúng, vừa sai!

"Lòe người." Một vị chế tác sư lâu năm cười lạnh, hắn đã nhìn ra, Trần Phong căn bản chính là muốn từ bỏ tranh tài, hơn nữa còn muốn dùng loại phương thức này để hấp dẫn nhiều người xem, chế tạo ra một đợt marketing!

"Hắn đây là muốn làm cho mình nổi tiếng a?" Đám người chột tỉnh ngộ.

Hắn thành công rồi sao? Cái này làm sao có thể thành công! Cái này căn bản là làm ầu! Bọn hắn cũng bỗng nhiên nghĩ đến, theo "Cộng đồng giả lập" phát triển, có rất nhiều người bắt đầu không để ý ranh giới cuối cùng 'Giả ngây thơ ngu xuẩn', sau đó lừa gạt sự quan tâm của mọi người.

Thậm chí...có rất nhiều người cố ý gây chuyện thị phi để hấp dẫn sự quan tâm! Vô luận là bọn hắn bị nhục mạ, hay là bị phê phán, chỉ cần có người chú ý, bọn hắn liền thành công. Thậm chí dựa vào sự mắng chửi của mọi người, cũng có thể kiếm lời được một khoản tiền lớn. Mà bây giờ, Trần Phong tựa hồ cũng đang làm như vậy.

"Đáng chết." Có rất nhiều người tỉnh ngộ.

Muốn chế tác thành công sao? Hắn ta căn bản không cần chế tác thành công! Hắn chính là đang cố ý giả ngu, lừa gạt sự quan tâm của mọi người.

Rất nhiều người quay lại nhìn số lượng người ở trong phòng trực tiếp, nguyên lai trong lúc vô tình, số người quan tâm Trần Phong, thế mà đã vượt qua một phần lớn ngôi sao chế tác sư! Thậm chí còn cao hơn so với những thiên tài chế tác sư kia!

"Bị lừa rồi." Đám người kinh hô.

Tình hình diễn ra trên "Cộng đồng giả lập" bọn hắn biết, chỉ là bọn hắn dù như thế nào cũng không nghĩ tới, đường đường là chế tác sư, thế mà cũng sẽ dùng loại phương thức này để marketing cho mình! Chẳng lẽ hắn không sợ danh tiếng của mình bị chôn vùi hay sao?

Xoạt! Trần Phong vẫn như trước nhắm mắt, bất loạn.

Càng ngày càng có nhiều người phát hiện ra có chuyện gì đó không đúng.

"Chống lại Trần Phong!"

"Cự tuyệt chiêu trò hấp dẫn lực chú ý!"

"Lòe người, lừa gạt sự quan tâm!"

Một đám người bắt đầu điên cuồng bình luận, thế là, càng ngày càng có nhiều người thấy, bọn hắn cũng không hề rời đi, mà ở lại nói cho những người khác biết, hi vọng những người khác sẽ tỉnh ngộ.

Rất nhanh, phòng trực tiếp của Trần Phong liền biến thành một mảnh sôi trào.

"Rất đáng hận!" Rất nhiều người sau khi tỉnh ngộ cũng cảm thấy phần nộ.

Trong lòng của bọn họ, chế tác sư là một nghề nghiệp cao quý, cho dù là chế tác sư cấp thấp nhất!

Cho nên, sau khi biết mình đang bị lừa gạt, bọn hắn càng trở nên phần nộ, có rất nhiều người không có một chút do dự lựa chọn tố cáo, bọn hắn muốn lật tẩy Trần Phong! Muốn cho Trần Phong biết được, đắc tội các chế tác sư sẽ có hậu quả như thế nào!

Nhưng mà, vào ngay lúc này, bỗng nhiên một âm thanh nổ vang.

Ầm! Tinh huyết vỡ tan, có một lượng đoạn gen bị phá hủy theo tinh huyết, chỉ còn lại những đoạn gen mà Trần Phong lựa chọn, đang tỏa ra hào quang kỳ dị trong thế giới Số chiều.

Bước đầu tiên, tìm kiếm gen, hoàn thành.

"Cái gì?"

"? ? ? ?"

Trong phòng trực tiếp của Trần Phong.

Đám người đang điên cuồng bình luận liền dừng lại trong nháy mắt, phòng trực tiếp có hơn một trăm vạn người, thế mà xuất hiện một sự đình trệ ngắn ngủi. Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Hoàn... hoàn thành? Làm sao có thể? !

Bước đầu tiên, tìm kiếm gen, đã hoàn thành, trọn vẹn 1000 đoạn gen, dưới tình huống Trần Phong nhắm mắt bốc đại lấy một đám lớn, thế mà lại có thể hoàn thành, đám người ở trong phòng trực tiếp dùng nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

Bọn hấn hết sức muốn biết, Trần Phong đã hoàn thành như thế nào?

Hoặc nói là...làm sao có thể? ! Nếu như không phải bọn hấn nhìn thấy tận mắt, bọn hấn nhất định sẽ không tin tưởng! Từ lúc nào, mà bước tìm kiếm gen lại trở nên đơn giản như vậy?

"Ta nhất định là đã xuất hiện ảo giác."

"Ta cũng thế."

Hai người này mừng rỡ quay lại nhìn nhau, sau đó lại lộ ra vẻ mặt bi ai.

Ảo giác? Đồng thời? Hai người bọn họ cũng không phải là người ngu a?

Mà lúc này đây, một chuỗi bình luận lại xuất hiện, nhằm về phía những người vừa rồi mới khinh bỉ, mắng chửi Trần Phong: "Nhóm người ngốc nghếch bị đánh mặt."

"Sao các ngươi nói là hấn không thể hoàn thành?"

"Một đám khỉ làm xiếc mà thôi."

"Quá buồn cười."

"Không phải là do các ngươi ghen ghét Trần Phong đó chứ?"

Thành công?

Đám người hưng phấn bàn luận, những người ủng hộ Trần Phong cũng nở mày nở mặt.

Đáng đời? ! Chưa gì hết Trần Phong đã bị những tên chế tác sư này phê phán, nói Trần Phong không bằng cả rác rưởi, còn bảo là Trần Phong đầu óc có bệnh vân vân...bây giờ nhìn thử xem ai mới là người có bệnh?

"Ta..." Một vị chế tác sư muốn giải thích một chút, nhưng cuối cùng vẫn không thể nói ra miệng.

Nói cái gì? Hiện thực trần trụi ở ngay trước mặt, bọn hắn cũng chưa từng nghĩ tới, sẽ có một ngày, bọn hắn sẽ bị một đám người ngoài nghề khinh bỉ, hơn nữa lại không có cách nào hoàn thủ.

Cái tên Trần Phong đáng chết này!

Mà lúc này, Trần Phong đã tiến vào bước chế tác thứ hai, kích hoạt gen.

Nói thật, bước thứ hai này cũng có độ khó rất cao, nhưng sau khi trải qua bước tìm kiếm gen, bước thứ hai này nhìn có vẻ đơn giản hơn, quả nhiên, Trần Phong rất dễ dàng liền hoàn thành một bước này.

Hiện tại, Trần Phong chỉ còn một bước dung hợp gen nữa là có thể chế tác thành công.

Xoạt! Trần Phong ấn vào một cái nút, tài liệu dùng để điều chế dịch bồi dưỡng, Trần Phong đã sớm bỏ vào trong thiết bị cất giữ, chỉ cần ấn vào chốt mở, thì thiết bị sẽ tự động điều chế dịch bồi dưỡng.

Xẹt xẹt! Rất nhanh, dịch bồi dưỡng liền được chế tác hoàn thành, có một bãi chất lỏng tràn ngập màu sắc quý dị xuất hiện. Trần Phong chỉ cần đem các đoạn gen Tê Giác nhỏ xuống bãi chất lỏng này tiến hành phục chế cùng với bồi dưỡng là xong. Chỉ có điều là...

"Màu sắc của bãi chất lỏng này vì sao lại có cảm giác là lạ?"

"Đúng vậy a, giống như trong miêu tả không giống nhau lắm?"

Đám người nghi hoặc.

Mà đến tận giờ phút này, đám chế tác sư mới một lần nữa cười lạnh mở miệng: "Dùng hợp hơn 1000 loại tài liệu khiếm khuyết, chỉ có thể chế ra dịch bồi dưỡng rác rưởi."

"Rốt cuộc cũng đợi được đến lúc này."

"Ha ha ha, đây chính là kết quả của hơn 1000 loại tài liệu khiếm khuyết sao?"

"Cười chết ta rồi."

Đám chế tác sư hưng phấn trao đổi.

Hơn 1000 loại tài liệu khiếm khuyết, điều chế ra được dịch bồi dưỡng rác rưởi, đây cũng là lần đầu tiên bọn hắn nhìn thấy, loại màu sắc này, quả nhiên là rất kỳ quái.

"Các người làm sao biết được bãi chất lỏng kia không tốt?"

Một quần chúng đang quan sát không phục nói: "Coi như màu sắc có khác một chút, nồng độ có nhạt một chút, nói không chừng còn tốt hơn thì sao? Nồng độ cao không nhất định đã là tốt nhất."

"Đúng thế." Một người khác phụ họa nói, bọn hắn hiện tại cũng hết sức không ưa đám chế tác sư này.

"Người thì biết cái gì." Một lão giả dựng râu tròng mắt, nói: "Dịch bồi dưỡng thuốc thử gen Tê Giác, đương nhiên là nồng độ càng cao càng tốt! Dịch bồi dưỡng có nồng độ càng cao, xác suất dung hợp thành công càng cao! Nếu như nồng độ có thể cao từ 50% trở lên, như vậy xác suất thành công sẽ cực cao!"

"Không lẽ người nói cái gì cũng đúng?" Người kia cười lạnh.

"Lão phu đã nghiên cứu thuật chế tác nhiều năm, ta lừa các người để làm cái gì."

Lão giả giận dữ mắng mỏ đám người: "Từ bên ngoài nhìn vào, màu sắc rất nhạt. nồng độ của bãi chất lỏng này, gần như không đến 1%! Ở dưới loại tình huống này, xác suất hẳn dung hợp gen thành công, tuyệt đối không cao hơn 0.001%! Ở dưới loại tình huống này, nếu có thể chế tác thành công, lão phu sẽ tình nguyện bán hẳn làm thầy!"

Hùng hồ như vậy? Tâm thần của mọi người giật thót một cái, xác suất thành công không cao hơn 0.001%? Đây chẳng phải là xác suất 1/ 100.000 sao?

Cái xác suất này...quả nhiên là cực thấp.

"Người nói là phải làm đây." Một người cười lạnh.

"Buồn cười." Lão giả khinh thường nói: "Người cho rằng ta không hiểu cái tên Trần Phong này hay sao? Ta thực ra còn quá hiểu hắn! Ta cũng từng có một học sinh như thế! Thế hệ chế tác sư vào thời của ta rất thuận phác, trong mắt chỉ có chế tác! Nhưng mà chế tác sư tuổi trẻ bây giờ, vì cái gì mà "Cộng đồng giả lập", vì có nhiều người chú ý hơn..."

"Bởi vì thế chuyện gì cũng dám làm, lừa người, đầu cơ trục lợi, làm mọi thủ đoạn để hấp dẫn sức chú ý! Lão phu hận nhất là những loại chế tác sư này! Ta cảm thấy mất mặt thay cho bọn hắn!" Lão giả cảm phần tức giận nói.

"Đúng thế." Có một vài chế tác sư nhanh chóng phụ họa.

"Giỏi thì chờ Trần Phong chế tác xong lại nói, lúc này ai nói Trần Phong sẽ không hoàn thành được bước đầu tiên?" Người kia cười lạnh.

Đầu cơ trục lợi? Mỗi người đều có gen năng lực khác biệt, có lẽ gen năng lực của Trần Phong sẽ có tác dụng nâng cao xác suất thành công, vào thời điểm tìm kiếm gen, không phải là Trần Phong đã thành công rồi sao?

"Bước tìm kiếm gen, có thể thông qua thế giới Số chiều tăng xác suất thành công lên, cũng có các loại năng lực phụ trợ." Lão giả dùng kinh nghiệm của

mình nói: "Mà bước dung hợp gen? Coi như hấn có thể tăng xác xuất thành công lên, cũng tăng lên không được bao nhiêu."

Mà đúng vào lúc này, giọt gen Tê Giác kia đã lặng yên rơi vào bên trong dịch bồi dưỡng, dung hợp gen, bắt đầu!

"Bắt đầu." Đám người nhìn không chớp mắt, hơn một trăm vạn người trong phòng giả lập phòng trực tiếp gắt gao nhìn chăm chăm vào khay chứa.

Một cái...hai cái...ba cái...gen Tê Giác bắt đầu phục chế. nhưng mà, những đoạn gen này vụn vụn chỉ mới phục chế được mấy cái, liền ngoài ý muốn khựng lại, tựa hồ như là gặp phải sự tình ngăn trở nào đó, không thể không ngừng lại.

"Kết thúc rồi sao?"

"Ha ha ha, cười chết ta rồi."

"Một lần dung hợp gen buồn cười nhất từ trước tới nay."

"Loại dịch bồi dưỡng đầy chất bản được tạo thành từ những tài liệu khiếm khuyết này, vào thời điểm phục chế gen, là chắc chắn sẽ bị chất bản ngăn chặn, không có cách nào có thể tiếp tục."

"Đúng thế." Đám chế tác sư mỉa mai, nhưng mà, chỉ vụn vụn qua hai giây, quá trình phục chế gen, thế mà lại một lần nữa bắt đầu! Hơn nữa, lần này còn dùng một loại tốc độ khủng khiếp phục chế điên cuồng, 10%... 20%... chỉ trong vòng 10 giây ngắn ngủi, liền lan ra toàn bộ khay chứa.

Dịch bồi dưỡng trong nháy mắt liền biến thành màu xanh lam, dung hợp gen, hoàn thành. Trần Phong đổ đi 1/10 chất lỏng trong khay chứa, rồi mới đổ phần còn lại vào trong ống chứa, hoàn tất mọi việc, chế tác thành công!

Mà lúc này, trong phòng giả lập trực tiếp của Trần Phong, đám chế tác sư còn chưa kịp lấy lại tinh thần.

??? Cứ như vậy liền chế tác thành công? Bọn hấn không có cách nào tưởng tượng được, quá trình phục chế gen mới vừa rồi còn bị chất bản làm

ảnh hưởng, làm sao có thể trong nháy mắt liền trở nên trôi chảy? Làm sao có thể trong nháy mắt hoàn thành? !

Đây chính là một bước dung hợp gen khó nhất! Bằng vào cách điều chế gen có độ khó cao như thế này, coi như không có bất kỳ loại chất bản nào, có một phần dịch bồi dưỡng hoàn mỹ, xác suất thành công cũng thấp đến đáng thương, cần phải luyện tập thêm nhiều lần lắm!

Dung hợp gen nhất định phải có một môi trường cân đối hoàn mỹ! Mà có chất bản tồn tại, khiến cho môi trường cân đối biến thành một chuyện hết sức khó khăn, cho nên chỉ cần có một chút chất bản cũng đều ảnh hưởng rất lớn đến xác suất thành công.

Mà phần dịch bồi dưỡng này thì sao? Có vô số chất bản! Đặc biệt là Trần Phong còn chỉ là một tân thủ! Hắn làm sao có thể thành công? !

Tàn Hải

Đám chế tác sư lộ ra vẻ mặt phát mộng, mà những người quần chúng lúc này bị bọn hần phê phán kia, lúc này đang ra sức chế giễu khiến cho bọn hần á khẩu không trả lời được.

"Không phải các người nói xác suất thành công là 1/ 100.000 sao?"

"Lão già kia nói quá giống như thật, nói đến mức ta kém chút nữa đã tin."

"Đúng thế, còn dám nói là mình đã nghiên cứu nhiều năm, người cứ tiếp tục tự biên tự diễn tiếp đi."

Quần chúng xung quanh bắt đầu điên cuồng trào phúng, bọn hần đã chứng mất đám chế tác sư này rất lâu!

Nói trắng ra là, Trần Phong chỉ đang cố gắng hoàn thành phần thi đấu của mình, các người làm cái gì mà giống như cừu nhân giết cha nhìn chăm chăm vào Trần Phong? Phá hư tranh tài? Nhà người đang tranh tài chắc? !

Mà đám chế tác sư kia thì càng á khẩu không trả lời được.

Phản bác sao? Lấy cái gì mà phản bác! Vô luận phản bác như thế nào đều vô dụng mà thôi! Trần Phong đã chế tác thành công, dùng hiện thực tàn khốc tát cho bọn hần một phát đau điếng.

"Ngồi đợi ai đó bái sư."

"Như trên + 1 "

" Như trên + 2."

Đám người bắt đầu cười như điên, cùng với những phòng giả lập trực tiếp khác không có điều gì kỳ lạ để so sánh, phòng trực tiếp của Trần Phong đúng là sôi nổi không dám tưởng tượng, mà bởi vì việc này, số lượng người quan sát Trần Phong lại một lần nữa tăng lên dữ dội.

Xoạt! Xoạt! Số người tham gia không ngừng tăng lên.

Mà vào lúc này, có một chuyện khiến cho mọi người đặc biệt quan tâm hơn đó là, Trần Phong chế tác ra bình thuốc thử gen Tê Giác này, được tôn xưng là thuốc thử gen cấp E phòng ngự mạnh nhất này, đến cùng có thể mạnh đến cỡ nào? ! Vạn chúng chờ mong.

Mà lúc này, thời gian tranh tài cũng không còn thừa bao nhiêu, đại đa số các chế tác sư đều đã chế tác thành công, đây là một trận thi đấu gen tân tú toàn cầu, số người quan sát càng đạt đến hơn một trăm triệu người!

Phòng giả lập trực tiếp của Trần Phong thì sao? Chỉ có một triệu người! Còn những người khác ở đâu? Bọn họ còn đang quan sát các ngôi sao chế tác sư chân chính thi đấu!

Số lượng quần chúng xem náo nhiệt cũng không ít, hơn nữa còn có rất nhiều người còn ôm theo thái độ học tập đến đây quan sát trận tranh tài này, hi vọng có thể học được một chút đồ vật. Từ quá trình thu thập tài liệu của những người dự thi, bọn hắn đã học được rất nhiều thứ có ích.

Ví dụ như ——Tần Hải có số lượng người theo dõi nhiều nhất, 23 tuổi, giới tính nam, là một ngôi sao chế tác sư siêu cấp, phòng giả lập trực tiếp có tới 30 triệu người theo dõi, có được một lượng Fan hâm mộ kinh khủng. Bản thân còn cực kỳ đẹp trai, anh tuấn kinh người.

Mà nguyên nhân hắn được hoan nghênh nhất, chính là bởi vì mỗi một cái động tác của hắn, mỗi một lần chế tác, thậm chí là mỗi một lần thu thập tài liệu, cũng là hiện thân của sách giáo khoa!

Nhìn hắn chế tác, là một loại hưởng thụ, nhìn hắn thu thập, có thể học được rất nhiều thứ bổ ích. Lại thêm bối cảnh kinh khủng của bản thân, mặc dù đây là lần đầu tiên Tần Hải tham gia thi đấu gen tân tú, nhưng cũng đã có thể hấp dẫn lực chú ý của 30 triệu người!

Đây chính là Tần Hải, là chế tác sư siêu cường có cơ hội thu hoạch được quán quân nhất.

Lúc này, ở phòng trực tiếp của Tần Hải, hắn đang ưu nhã tiến hành bước dung hợp gen cuối cùng, những đoạn gien sống động đang bình ổn dung hợp ở trong tay của hắn, trôi chảy giống như tơ lụa, khiến cho người ta cảm thấy sáng khoái vô cùng, sau mười giây tiếp theo, chế tác thành công!

Bình luận bùng nổ.

"Nhìn thật là thoải mái."

"A a a quả thực là một sự hưởng thụ, đây mới thật sự là chế tác gen!"

"Mới bị chọc mù mắt từ phòng trực tiếp của Trần Phong về đây."

"Trần Phong là ai? ? ? Chọc mù mắt là sao?"

"Các người đi lên diễn đàn học thuật nhìn một chút liền biết."

Bên trong đầy trời lời ca ngợi, còn có một lượng lớn người bị hại từ phòng trực tiếp của Trần Phong qua bên này, sau khi có một số người hiếu kỳ đi qua xem xong, cũng lộ ra một vẻ mặt đau khổ trở về.

"Quả thực là..."

"Thế nào?"

Những người khác hiếu kỳ hỏi: "Chế tác thất bại rồi sao?"

"Không, chế tác thành công, nhưng mà..." Người kia lộ ra vẻ mặt kỳ quái, giống y chang như là vừa mới ăn một cái bạt tai vậy: "Rất khó miêu tả được."

"Có lợi hại hơn Tần Hải không?"

"Làm sao có thể."

"Cái tên kia chế tác như cái rắm ấy." Người kia lắc đầu, tiếp tục xem Tần Hải kết thúc công việc chế tác, thở dài nói: "Mọi người nhìn đi, Tần Hải ngay cả quá trình thu thập tàn cuộc, nhưng cũng có thể ưu nhã như thế, ta nếu là nữ nhất định sẽ gả cho hắn."

Trong phòng trực tiếp lại xuất hiện thêm một chuỗi ca ngợi, nếu so sánh cùng với phòng trực tiếp của Trần Phong, quả thực là hai loại phong cách cực kỳ khác biệt.

Bình luận tiêu cực? Đương nhiên có, nhưng mà loại bình luận ngẫu nhiên mới xuất hiện này ngay lập tức sẽ bị chìm trong biển lời ca ngợi, căn bản là không có khả năng được người khác chú ý tới, loạt bình luận ca ngợi như thủy triều không hề ngừng lại. Đây chính là danh khí của Tần Hải, vô cùng kinh khủng.

Đến tận đây, Tần Hải lựa chọn cách điều chế cấp E 5 tinh, đã chế tác hoàn thành.

Mà ở một cái phòng trực tiếp khác, có tròn vẹn 10 triệu người đang ở bên trong quan sát một người dự thi, cũng có một phong cách khác biệt so với Trần Phong cùng với Tần Hải bên kia, bầu không khí ở nơi này, luôn luôn tràn đầy sự hài hước.

Đó là một cô gái mỹ lệ, ừm...cô gái này là Vân Tiểu Đóa.

Cho dù số tuổi chính thức của Vân Tiểu Đóa là 22 tuổi, nhưng nhìn qua nàng lại có bộ dáng giống như 16 tuổi, nàng ăn mặc một bộ quần áo trắng xanh đan xen, buồn bực ngán ngẫm ngồi bên trên một quả cầu đầy lông ngán người. Mà ở bên cạnh nàng, có một con lừa màu xám đen, đứng thẳng bằng hai chân sau, đang cực khổ chế tác.

Không sai! Đó là một con lừa! Một con lừa có thể chế tác gen! Những người mới vừa gia nhập vào cái phòng trực tiếp này tất cả đều sợ ngây người, cái tình cảnh này...

"Tại sao lại là một con lừa đang chế tác?" Có người lộ ra vẻ mặt phát mộng hỏi.

Người biến dị sao? Không đúng, nếu như con lừa này là người biến dị, vậy thì cô gái mỹ lệ này lại là chuyện gì? Chẳng lẽ quy tắc cho phép hai người đồng thời thi đấu?

"À." Có một người giải thích: "Con lừa nhỏ này là do Vân cô nương dùng năng lực của mình triệu hoán ra đó, tự nhiên là sủng vật của nàng."

"Ồ." Người kia chợt hiểu.

Chờ một chút, thế nhưng cho dù là như vậy thì cũng không đúng a? Con lừa nhà ai thế mà còn biết chế tác gen? !

Nhưng mà, đến thời điểm hần một lần nữa hỏi thăm, đã không còn ai để ý tới hần, hần nhìn về phía khung bình luận, có một chuỗi bình luận đã nhấn chìm câu hỏi của hần.

"Cô gái đẹp kia lại đang ngẩn người."

"Có lẽ là nàng đang quá nhàm chán."

"Thật sự là làm người còn không bằng một con lừa..."

"Đâu chỉ không bằng một con lừa, ta càng muốn làm cái quả cầu đầy lông kia hơn? !"

"Cái rắm, quả cầu đại nhân nhà ta bằng vào người muốn làm là làm?"

Khảo thí lực phòng ngự

"Làm người không bằng một quả cầu..."

Bình luận liên tục lấp loé.

Xoạt! Con lừa vậy vậy hai cái móng trước, quá trình chế tác đang tiến vào bước dung hợp cuối cùng.

"Tiểu Mao." Cô gái đáng thương nhìn nó hỏi: "Lúc nào mới làm xong?"

"Hí—— " Con lừa kêu một tiếng.

"Nhanh lên nhanh lên." Cô gái lộ ra vẻ mặt cầu khẩn: "Vào buổi tối ta còn muốn xem phim."

Vân Tiểu Đóa, một triệu hoán sư đặc thù, bởi vì ở trong số những sinh vật mà nàng triệu hoán ra có một con lừa có được được năng lực chế tác siêu cường, cho nên nàng nghiêm nhiên đã trở thành một Gen chế tác sư, tự phong là một thiếu nữ xinh đẹp toàn diện. Nàng ưa thích ngẩn người, xem phim, có được một lượng Fan hùng hậu gần bằng Tàn Hải.

Mà đúng vào lúc này, trong hai cái lỗ tai dài của con lừa bắn ra hai đạo hào quang.

"Xoạt —— " Dung hợp gen, hoàn tất, đổ vào bình chứa, thuốc thử gen cấp E 5 tinh, chế tác thành công.

"Thế mà xong rồi!"

"Đây là lần thứ nhất Tiểu Đóa khiêu chiến với một cách điều chế cấp E 5 tinh a?"

"Không hồ là Tiểu Đóa."

"A a a a a a, con lừa thật là mạnh."

Khung bình luận một lần nữa lấp lóe điên cuồng.

Mà lúc này, đa số người dự thi cũng đã hoàn thành quá trình chế tác gen. Ngoài trừ Tần Hải, Vân Tiểu Đóa, còn có rất nhiều chế tác sư cũng có lượng người theo dõi vô cùng cao, có mấy người có lượng theo dõi cũng là 8, 9 triệu người, mỗi một người, cũng đều là siêu cấp thiên tài. Mà những người thường thường không có gì lạ, thậm chí là phòng trực tiếp không bao nhiêu người xem kia, cũng có khả năng ẩn giấu đi những chế tác sư mạnh mẽ.

Thi đấu gen tân tú, vốn là phi phạm như thế.

Xoạt! Thời gian tiến vào những phút đếm ngược cuối cùng.

Có rất nhiều người dự thi chưa hoàn thành bắt đầu tăng tốc tiến triển, còn những người dự thi không có bao nhiêu tiến triển thì trực tiếp từ bỏ, sau mười phút, trận tranh tài liền tiến vào giai đoạn chấm điểm!

"Bắt đầu!" Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Chấm điểm! Thuộc thử gen của người dự thi có hiệu quả như thế nào, sẽ được quyết định trong giai đoạn này. Vô luận loại gen nào, có độ khó chế tác như thế nào, đều không còn trọng yếu nữa, chỉ có thuộc thử gen có thể thừa nhận được lực lượng công kích cao nhất, mới có thể thu được điểm số cao nhất!

"Xoạt!" Hình ảnh của tất cả các phòng trực tiếp biến mất.

Ở trên không, chỉ có vô số đạo ánh sáng màu lam loé lên.

Vào giờ khắc này, người xem vô luận ở cái phòng trực tiếp nào, cũng đều chỉ có thể nhìn thấy một loại cảnh tượng, đây là tầng lầu kiểm trắc gen, cũng là giai đoạn khảo thí hiệu quả phòng ngự của các loại thuộc thử gen.

"Không biết là ai có thể đạt được vị trí số 1." Đám người muôn phần chờ mong.

Cho dù đây chỉ là vòng thi đấu thứ hai, nhưng vẫn có ý nghĩa phi phạm.

Ở trên diễn đàn học thuật, càng có vô số người đã bắt đầu bỏ phiếu suy đoán. Lần tranh tài này, người lựa chọn cách điều chế cấp E 5 tinh, có trọn vẹn 200 người, mà cuối cùng có thể chế tác thành công, cũng chỉ có 30 người, còn lại ——toàn bộ đều bị đào thải!

Tùy tiện lựa chọn cách điều chế gen vượt quá thực lực của bản thân, chỉ có một con đường chết! Mà ba mươi người còn sót lại, toàn bộ đều được lên bảng bình chọn. Mà ngoài trừ những người dự thi này, thuốc thử gen cấp E 4 tinh, cũng có thể phát huy ra hiệu quả siêu cường! Thậm chí, ở bên trong mấy trăm người chế tác thành công thuốc thử gen cấp E 4 tinh, có một người, thế mà ngoài ý muốn chế tác ra thuốc thử gen cấp E biến dị 4 tinh! Biến dị 4 tinh, mang ý nghĩa là có lực phòng ngự siêu cường!

Xoạt! Đám người dòn dập bỏ phiếu.

Tần Hải...

Vân Tiểu Đóa...

Có vô số người ủng hộ thần tượng của mình, mà đến thời điểm có người bỏ phiếu cho Trần Phong, khiến cho quá trình bỏ phiếu trở nên đình trệ một chút, chẳng ai ngờ được, thế mà thực sự có người bỏ phiếu cho Trần Phong! Cho dù... cách điều chế gen của hắn trên danh nghĩa là cường đại nhất!

Hơn nữa thuốc thử gen chế tác ra có tốt hay không, không chỉ có quan hệ cùng với cường độ và độ khó của cách điều chế gen, còn có quan hệ cùng với trình độ chế tác cùng với tài liệu! Trần Phong có thể đạt tiêu chuẩn sao? Hiển nhiên là không thể!

Cái dịch bồi dưỡng được làm ra từ hơn 1000 loại tài liệu khiếm khuyết kia, vô cùng hồ người, cho dù Trần Phong có may mắn chế tác thành công, mà chất bản ở bên trong phải làm sao bây giờ? ! Với một lượng lớn chất bản như thế kia! Bình thuốc thử gen Tê Giác kia căn bản chính là hàng nhái a!

Mà mấy người Tần Hải cùng với Vân Tiểu Đóa thì sao?

Bọn hắn lựa chọn tài liệu ưu tú nhất, chế tác ra gen hoàn mỹ, cùng với Trần Phong lộ ra một trình độ hoàn toàn khác biệt!

Bằng vào những loại thuốc thử gen được chế tác một cách hoàn mỹ như thế này, làm sao có thể yếu?

Ai ưu ai kém, có rất nhiều người chỉ cần liếc qua liền có thể hiểu rõ.

Đương nhiên, đối với nhiều người khác, Trần Phong là ai? Bọn hắn căn bản cũng không biết! Càng thú vị hơn chính là, từng cái phòng giả lập trực tiếp, đều sẽ xuất hiện một cột mục tiêu mong đợi, căn cứ vào sự bỏ phiếu của Fan hâm mộ, xác định xem người dự thi này sẽ đạt được vị trí thứ bao nhiêu. Nhưng cái này vốn vẹn chỉ là một cái hoạt động giải trí nhỏ trong phòng trực tiếp.

Đa số các ngôi sao chế tác sư đều được mong đợi đạt hạng nhất, ba vị trí đầu, thậm chí là mười vị trí đầu, mà chỉ có một mình phòng trực tiếp của Trần Phong, mục tiêu mong đợi là —— ở vị trí 1000, vốn vẹn chỉ là không bị đào thải. Bọn hắn thật sự vô cùng hoài nghi, bình thuốc thử gen Tê Giác tràn ngập chất bẩn kia của Trần Phong, thật sự có thể ngăn trở được cường quang công kích?

Mà đúng vào lúc này, cường quang bắt đầu lấp lóe trong hư không, tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị, bọn hắn biết, quá trình khảo thí lực phòng ngự, đã bắt đầu!

"Oanh!" Cường quang kinh khủng rơi xuống, trong hư không, vô số người ngược đầu nhìn lên, có một điểm tinh mang lấp lóe, tỏa ra mấy ngàn đạo cường quang, bắn về phía mặt đất.

"Bắt đầu rồi sao?"

Trần Phong ngẩng đầu, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị, uy năng của thuốc thử gen Tê Giác chỉ có chính hắn mới rõ ràng, hắn biết, khẳng định là có vô số người không tin mình, thế nhưng, bọn hắn có tin hay không thì lại như thế nào? ! Lần này, hắn nhất định phải đạt được hạng nhất!

"Oanh!" Cường quang sáng chói giáng lâm.

Mấy ngàn đạo cường quang, đánh về phía của mỗi một chế tác sư.

"Mở!" Trần Phong thôi động thuốc thử gen trong tay.

"Ồ...ô...n...g —— " Vòng phòng ngự của thuốc thử gen Tê Giác vào lúc này bắt đầu hiện lên, trước mặt Trần Phong, vòng sáng nhàn nhạt nhu hoà xuất hiện, đem cường quang ngăn cản ở phía bên ngoài.

Chặn được! Trần Phong cảm thấy mừng rỡ.

Đây chính là uy năng của vòng phòng ngự thuốc thử gen Tê Giác! Đây chính là khảo thí lực phòng ngự, đúng như quy tắc tranh tài ban đầu, đạo cường quang ban đầu, chỉ mang theo cường độ năng lượng tiêu chuẩn.

Chỉ còn 8 người

Cùng lúc đó, tất cả những người dự thi đều đã phóng thích thuốc thử gen.

"Oanh!" Có người xuất hiện băng thuận trước mặt.

Có người xuất hiện tường đất trước mặt.

Thậm chí...có người xuất hiện một đầu biển dị thú trước mặt.

Ngày cả thuốc thử gen do người dự thi lựa chọn, cũng có đủ loại, mà có người lựa chọn thuốc thử phòng ngự, chính là trực tiếp tăng cường lực phòng ngự của bản thân lên. Mỗi một người, đều có sự lựa chọn riêng của mình.

Keng, kiểm trắc bắt đầu, cường độ năng lượng trước mắt: 100 đơn vị.

"Oanh!" Cường quang lấp lóe, năng lượng kinh khủng bắt đầu trùng kích, từ trên trời giáng xuống, mà việc mà các chế tác sư có thể làm, cũng chỉ là phòng ngự! Dùng chính thuốc thử gen mà bọn họ chế tác ra tiến hành phòng ngự!

Đợt tấn công thứ nhất, tất cả mọi người đều có thể ngăn chặn được.

Mà vào lúc này, năng lượng trong đạo cường quang bắt đầu tăng cường!

120 đơn vị! 150 đơn vị! 200 đơn vị! Năng lượng kinh khủng đang không ngừng được tăng lên.

"Oanh!" Ánh sáng nổ tung, có một cái tường đất phòng ngự sụp đổ, từng loại thuốc thử gen sau khi bị phá vỡ, đều được căn cứ vào mức độ năng lượng mà nó có thể ngăn cản được, cho ra điểm số. Cái thuốc thử gen tường đất này, có trị số chịu đựng là 200 đơn vị!

Quá trình khảo thí, vẫn còn tiếp tục.

"Oanh!" "Oanh!" Vô số đạo cường quang vẫn không ngừng nghỉ lấp loé, có liên tiếp có các loại thuốc thử gen không chịu nổi, lần lượt sụp đổ, mà tuyệt đại đa số thuốc thử gen có thể chống đỡ đến bây giờ, trị số chịu đựng cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Thuốc thử gen Băng thuần—— 280 đơn vị.

Thuốc thử gen Đồng hóa—— 282 đơn vị.

...

"Oanh!" "Oanh!" Lần lượt nổ tung, lần lượt có từng người dự thi ảm đạm rời khỏi sân kiểm trắc.

Năng lượng trong các đạo cường quang vẫn được tăng cường!

"Rống —— " Có một tiếng gào thét phát ra, sau khi phục dụng thuốc thử gen, lực phòng ngự toàn thân được tăng cường lên mấy lần, thế nhưng cũng vẫn không thể chịu đựng được cường quang trùng kích, sau khi chịu đựng được 340 đơn vị, người này liền ảm đạm rời sân.

Mà lúc này, quá trình khảo thí vẫn còn tiếp tục.

"HUU...U...U !"

"HUU...U...U !"

Dưới cường quang trùng kích, vẫn đang có lần lượt từng người rời đi.

Mà những người rời đi, cũng càng ngày lấy được trị số chịu đựng càng cao, đến thời điểm khảo thí cuối cùng, chỉ còn không đủ 100 người lưu lại! Gần 100 người này, thuốc thử gen chế tác ra đều là cấp E 4 tính trở lên!

Bọn hãn, chính là người nổi bật trong vòng tranh tài thứ hai này!

Trong phòng giả lập trực tiếp, mọi người đều cảm thấy xúc động, một trăm người đứng đầu ở vòng thứ hai đã ra lò, cho dù chỉ là bài danh tạm thời, thế nhưng vào các trận tranh tài phía sau, bọn hãn cũng sẽ là một trăm người mạnh nhất!

Mỗi một chế tác sư trong một trăm người này, đều vô cùng cường đại, bọn hắn dùng phương thức của mình, kiên cường ngăn trở đạo cường quang ở trước mắt.

Vào giờ khắc này, gần như hết thảy ánh mắt của mọi người, đều đã rời đi khỏi những người dự thi thất bại, tập trung vào gần 100 người còn lại này.

Mà làm cho người ta giật mình nhất chính là —— Trần Phong thế mà vẫn còn ở đó.

"Trần Phong?"

"Cái bình thuốc thử gen Tê Giác hàng nhái kia?" Có người chột hô lên.

Lúc thuốc thử gen Tê Giác được chế tác thành công, khiến cho không ít người chấn động, dù sao nó cũng là một loại gen cường đại nhất trên danh nghĩa, bất quá khi bọn hắn biết, đây là thuốc thử gen được làm ra từ hơn 1000 loại tài liệu khiếm khuyết, liên đới với Trần Phong mất đi hứng thú, thế nhưng không nghĩ tới, Trần Phong thế mà có thể chống đỡ cho tới bây giờ!

"Không dễ dàng nha."

"Dùng loại phương thức này tiến vào Top 100, ta phục." Vô số người mới tràn vào phòng trực tiếp của Trần Phong tán thưởng.

Theo bọn hắn nghĩ, mặc kệ Trần Phong có thực lực như thế nào, có thể lựa chọn thuốc thử gen Tê Giác mà những người dự thi khác không dám lựa chọn, sau đó chế tác thành công, thì đã vô cùng lợi hại. Chỉ có điều làm cho bọn họ càng thêm hiếu kỳ là, Trần Phong có thể chống đỡ được bao lâu?

"Đoán chừng sẽ lập tức bị đào thải." Một vị chế tác sư lâu năm lắc đầu:

"Thuốc thử gen Tê Giác ta đã chế tác qua nhiều lần, cũng đã quan sát quá trình chế tác của Trần Phong, ở bên trong có rất nhiều chất bẩn, hiệu quả mà bình thuốc thử gen Tê Giác này có thể phát huy ra, chỉ có một phần ba. Đoán chừng Trần Phong có thể chống đỡ được đến bây giờ, đó là bởi vì sự cường đại của bản thân thuốc thử gen Tê Giác."

"Đúng là như thế." Một vị chế tác sư khác bày tỏ sự đồng ý, căn cứ vào kinh nghiệm của bọn hắn mà nói, bình thuốc thử gen này đúng là tràn ngập chất bẩn.

Thì ra là thế, đám người giết mình, thuốc thử gen Tê Giác yêu cầu hơn 1000 loại tài liệu cùng với 1000 đoạn gien, mạnh hơn một chút so với thuốc thử gen bình thường là có thể lý giải.

"Xem ra Trần Phong đã sắp không chịu nổi nữa."

"Có thể đi đến một bước này, đã vô cùng không dễ dàng." Đám người cảm khái.

Mà vào lúc này.

HUU...U...U ! Cường quang, một lần nữa được tăng cường mãnh liệt.

"Oanh!" "Oanh!" Phòng ngự của một lượng lớn người dự thi sụp đổ.

Vào thời điểm chỉ còn lại không tới 100 người, cường quang bắt đầu điên cuồng tăng cường, bên trong một giây đồng hồ liên tục tăng cường tới bốn, năm lần, phòng ngự của hơn 90 người sụp đổ, trực tiếp phân định ra thứ hạng. Gần như tất cả các loại thuốc thử gen cấp E 4 tình đều bị đào thải, cho dù là rất nhiều loại thuốc thử phòng ngự cấp E 5 tình, cũng bởi vì không chịu nổi áp lực mà sụp đổ.

Lưu lại, chỉ còn có tám người! Mà khiến cho người ta kinh ngạc chính là —— Trần Phong vẫn còn ở đó.

"? ? ? ?"

"Hắn làm sao vẫn còn trụ lại được?"

"Không phải nói bình thuốc thử gen Tê Giác này chỉ có thể phát huy ra một phần ba uy lực hay sao?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Chẳng lẽ thuốc thử gen Tê Giác chỉ có 1/3 uy lực, mà đã có thể cường đại đến tình trạng như thế?

"Chỉ có 1/3 uy lực thôi đó." Vị chế tác sư lâu năm kia bất động thanh sắc nhìn lướt qua, nói: "Cho nên, Trần Phong vẫn còn trụ được, nhưng phòng ngự của mấy vị chế tác sư kia bị sụp đổ, chỉ có thể nói rõ rằng, những loại gen mà bọn hắn lựa chọn cũng không thích hợp với năng lượng trùng kích, phải bị đào thải, thế nhưng Trần Phong cũng chỉ đi tới được đây mà thôi."

"Các người nhìn vài người còn lại đi." Vị chế tác sư lâu năm ý vị thâm trường nói ra.

Cái gì? Đám người theo bản năng nhìn lướt qua, tâm trạng lập tức giật thót một cái.

Tàn Hải... Vân Tiểu Đóa... 5 tinh! Tất cả đều là 5 tinh! Bọn hắn đồng dạng đều là cách điều chế gen cấp E 5 tinh!

Hơn nữa, bọn hắn vô luận là trình độ chế tác hay là tài liệu thu thập đều vượt xa Trần Phong! Những người này, coi như là ở bên trong những loại thuốc thử gen cấp E 5 tinh, cũng là người nổi bật! Ngoại trừ Trần Phong, tất cả đều là các ngôi sao chế tác sư, đã nghe quá nhiều nên quen thuộc.

"Lại có thể là bọn hắn..."

"Tám người còn lại, đều mạnh tới mức này hay sao?"

Đám người rung động, mỗi một người, đều là trung cấp chế tác sư cao giai hoặc là đỉnh phong.

Cầm hạng nhất

Mỗi một người, cũng đều chế tác ra thuốc thử gen phòng ngự cấp E 5 tinh hoàn mỹ. Bất luận nhìn như thế nào, Trần Phong cũng là người yếu nhất ở trong tám người này.

"Các người xem đi, người đầu tiên bị đào thải, tất nhiên là Trần Phong." Có một người khẳng định.

Mà lúc này, cường độ năng lượng một lần nữa được tăng lên.

"HUU...U...U !" Cường quang lấp loé.

Oanh! Phòng ngự của hai ngôi sao chế tác sơ sọ, mà Trần Phong, vẫn còn ở đó.

"Chuyện này..." Đám người đột nhiên tròn to mắt.

Vẫn còn? Chuyện này không khoa học! Ở dưới loại công kích cấp bậc này, thuốc thử gen Tê Giác có một phần ba uy năng làm sao có thể chống đỡ được?

"HUU...U...U !" Cường quang một lần nữa lấp loé.

Oanh! Phòng ngự của ba ngôi sao chế tác sơ sọ, bị loại, mà Trần Phong, y nguyên vẫn còn ở đó.

Lúc này, vền vền chỉ có ba người lưu lại! Trần Phong! Tần Hải! Vân Tiểu Đóa!

Ở dưới ba đạo cường quang kia, vẻ mặt của Tần Hải rất kiên định, trước mắt hắn có một đoàn năng lượng trôi nổi, chặn hết thủy cường quang. Vân Tiểu Đóa, cầm trên tay một tấm lá chắn, đem đạo cường quang cản ở trước người, giống như một nữ chiến thần. Trần Phong ngạo nghễ đứng ở đó, hết thủy cường quang đều bị chặn lại ở trước vòng sáng của thuốc thử gen Tê Giác.

"Làm sao có thể?" Vô số người lên tiếng kinh hô, bọn hắn đã tận mắt thấy, phòng ngự của hai ngôi sao chế tác sư kia đã lung lay sắp đổ, mà phòng ngự của Trần Phong, lại cứng như bàn thạch, không có bất kỳ một sự dao động nào!

Chất bản mà vị chế tác sư kia nói ở đâu? 1/3 uy lực kia ở đâu? Con m* nó các ngươi đang đùa ta có đúng hay không?

"Hắn làm sao có thể chống đỡ?" Đám người cảm thấy kinh dị không thôi.

"Kỳ thật..." Vị chế tác sư lâu năm kia một lần nữa mở miệng.

"Im miệng!"

"Cút!"

"Lăn!"

Một chuỗi bình luận chửi mắng, đem vị chế tác sư này đánh trở về.

Vị chế tác sư lâu năm lộ ra vẻ mặt đau khổ, sự phân tích của hắn kỳ thật không sai a, căn cứ vào kinh nghiệm của hắn, tồn tại nhiều chất bản như vậy, nói bình thuốc thử gen kia có 1/3 uy năng đã là vô cùng khuếch đại! Vậy tại sao Trần Phong lại có thể trụ được đến bây giờ? Chỉ có một cái khả năng —— đó là gen năng lực!

"Hắn khẳng định có một loại gen năng lực tịnh hoá." Cũng có người suy đoán.

Năng lực tịnh hóa! Có khả năng khu trừ chất bản.

"Không có khả năng." Có người đứng lên phản bác: "Ta đã gặp qua loại năng lực kia, bình thường chỉ có thể khu trừ một chút ít chất bản, giống như Trần Phong một lượng lớn chất bản như thế này, căn bản không có khả năng tịnh hóa hoàn toàn."

"Vậy thì chuyện gì đã xảy ra?"

Không có người biết rõ! Mà vào thời điểm mọi người ở đây đang kinh nghi bất định, lại có một đạo cường quang rơi xuống.

Oanh! Một người nữa bị đào thải! Vẫn như cũ kiên trì, chỉ còn sót lại hai người.

Trần Phong bị đào thải rồi sao? Đám người gần như vô thức nhìn lại. Nhưng mà, khiến cho người ta kinh ngạc chính là, lần này bị đào thải, lại có thể là Vân Tiểu Đóa! Đạo cường quang tăng cường rơi xuống, lá chắn phòng ngự của nàng, trực tiếp sụp đổ!

"A a a a a a, thật đáng giận!" Vân Tiểu Đóa phát điên: "Tiểu Mao, hôm nay không cho phép ngươi ăn cơm chiều!"

"Hí —— " Con lừa nhỏ ủy khuất ngồi xổm xuống, quá oan cho nó? Nó đã phát huy ra thực lực mạnh nhất của chính mình! Cách điều chế gen Cấp E 5 tinh, tuyệt đối là trình độ tốt nhất từ trước tới nay của nó, thế nhưng ai mà biết được, thế mà còn có hai tên yêu nghiệt, so với nó còn muốn lợi hại hơn? !

Mà lúc này, trong phòng giả lập trực tiếp, có một lượng lớn người tràn vào, chẳng ai ngờ được rằng, Trần Phong thế mà lại có thể đi được đến một bước này.

Quyết đấu sau cùng—— chỉ còn Trần Phong cùng với Tần Hải! Tần Hải lựa chọn gen phòng ngự, là một loại gen gần với thuốc thử gen Tê Giác, hơn nữa còn được chế tác thành công một cách hoàn mỹ, mà Trần Phong thì sao? Một bình thuốc thử gen Tê Giác tràn đầy chất bản, theo như suy đoán thì Tần Hải nhất định sẽ là người trụ lại cuối cùng, thế nhưng hiện tại, không có ai dám kết luận. Hoặc là Trần Phong mới chính là người trụ đến sau cùng! Không có một ai dám mở miệng.

Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều ngừng thở, chờ đợi một đạo cường quang cuối cùng giáng xuống.

"Oanh!" Cường quang siêu cường giáng xuống.

"Tạch... !" Một tiếng vỡ tan thanh thủy vang lên, đám người gần như theo bản năng ngẩng đầu lên nhìn, sau đó liền kinh hoàng.

"Lại có thể là..."

"Trời ạ!"

Đám người có cảm giác cả thân thể đang run rẩy, ở dưới đạo cường quang lấp lánh kia, ở trên sân khảo thí lúc này, chỉ còn có một người còn đứng tại chỗ! Chính là Trần Phong! Hắn thế mà vẫn còn trụ được!

Cho dù vòng phòng ngự của hắn đã lung lay sắp đổ, cho dù sắc mặt của hắn có một chút tái nhợt, thế nhưng hắn y nguyên vẫn là người trụ đến cuối cùng, trở thành đệ nhất nhân của vòng tranh tài này!

Cái thân ảnh cô độc kia ngẩng đầu lên, cười nói: "Xem ra ta đã thắng?"

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển. Khảo thí kết thúc! Trần Phong, trị số chịu đựng: 960 đơn vị, không có một chút do dự nào đạt hạng nhất!

"Rào —— " Tất cả mọi người oanh động, chẳng ai ngờ được rằng, vòng tranh tài này, người đi đến sau cùng, thế mà lại là Trần Phong? Là cái tên Trần Phong chịu đủ mọi lời phê phán này!

Một thót hắc mã kinh khủng!

Ở một trường đại học nào đó, một vị giảng viên nào đó đang lấy Trần Phong ra làm ví dụ mặt trái của giáo trình.

"Các người nhìn đi, cái tư thế này là sai lầm, cái phương thức này cũng là sai lầm, thu thập một loại linh thảo, hắn ít nhất xuất hiện năm lần sai lầm mang tính nguyên tắc.

"Dạng chế tác này, làm sao có thể thành công? Dạng chế tác sư này, làm sao có thể tiến bộ? !" Thầy giáo già ân cần dạy bảo.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, tin tức bắn ra, bên trên cái màn ánh sáng lớn kia, xuất hiện một nội dung.

Trần Phong, thu hoạch hạng thứ nhất ở vòng tranh tài thứ hai.

? ? ? Hết thầy thầy trò đều lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Trần Phong? Đệ nhất? ? Đám người liếc nhìn nhau, có một chút lúng túng.

Mà vào giờ khắc này, kèm theo tin tức đưa ra, cái tên Trần Phong càng chân chính phát hoả.

Có vô số người ngạc nhiên bắt đầu thẩm tra.

Gen Kiến Vàng... Gen Lôi Xà... lật tẩy Đào giáo sư... tư liệu về Trần Phong không ngừng được lộ ra ngoài ánh sáng, mọi người ngạc nhiên phát hiện ra, cùng so sánh với Tần Hải, nhìn qua tư liệu của Trần Phong, càng giống như là một cổ sự truyền kỳ!

"Mới tốt nghiệp trung học được ba tháng liền có thể làm được nhiều chuyện như vậy?"

"Xem ra người này cũng không phải là một người bình thường a."

"Nhìn tư liệu đi, hắn chỉ mới bước vào nghề được ba tháng?"

"Cái rắm! Ba tháng cùng lắm là chỉ có thể đến Hiệp hội chế tác gen làm chứng nhận sơ cấp chế tác sư mà thôi, có quỷ mới tin là hắn vừa mới vào nghề, trên tư liệu biểu hiện hắn đã đạt tới trình độ chế tác 20 tinh, người tin sao?"

"Đúng thế." Mọi người điên cuồng nghị luận.

Trần Phong, lần này là phát hoả chân chính.

Lửa cháy khắp toàn cầu!

Đừng có đả kích

Phố lớn ngõ nhỏ, chỉ cần là người quan tâm thi đấu gen tân tú đều biết, ở vòng tranh tài thứ hai này, Trần Phong thu được vị trí đệ nhất, tạm thời chiếm giữ đầu bảng! Đương nhiên, nếu muốn duy trì được sự chú ý của mọi người, còn cần phải xem vào biểu hiện của Trần Phong trong các vòng tranh tài tiếp theo.

Mà lúc này đây, quang cảnh lưu chuyển.

Xoạt! Quá trình kiểm trắc kết thúc, cơ chế đào thải khởi động.

"Ô...ô...n...g —— " Trong hư không, một con số to lớn không ngừng lấp lóe, tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị. Vào giai đoạn kiểm trắc, chỉ là giai đoạn chấm điểm cho từng người, mà cũng không phải là đào thải, còn phải xem điểm chuẩn của vòng tranh tài này là bao nhiêu, rồi mới tiến hành đào thải!

Mỗi người đều biết điểm số của mình, thế nhưng 9000 người bị đào thải thì sao? Con số đang không ngừng lấp lóe ở trên không trung kia, mới là đường ranh giới sau cùng! Loại phương thức này, cực kỳ tương tự cùng với điểm sàn thi đại học.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, con số đang lấp lóe rốt cuộc cũng ngừng lại —— 512 điểm!

"Oanh!" Toàn trường chấn động, những người thấp hơn 512 điểm, sẽ trực tiếp bị đào thải!

Xoạt! Điểm chuẩn đã được công bố! Ở bên trên bảng danh sách tranh tài, tên của 9000 người dự thi trong nháy mắt biến thành màu đen, trực tiếp bị đào thải, mà những người có số điểm từ 512 trở lên, được tiếp tục tham gia vào vòng thứ ba! Vòng tranh tài thứ hai đã chính thức kết thúc.

"Kết thúc rồi?" Có rất nhiều người cảm thấy nuối tiếc, nhất là những người dự thi đã bị đào thải kia, bọn hắn làm sao cũng không ngờ được, chính mình

thế mà lại ở bên trong 9000 người bị đào thải!

Mà vào lúc này, Trương Lâm cũng ngơ ngác nhìn vào màn sáng vòng đeo của mình.

Đào thải! Có hai chữ màu đỏ hiện lên rất dễ thấy, 510 đơn vị! Hắn chẳng thể nghĩ tới, số điểm của hắn chỉ kém số điểm tiêu chuẩn vẹn vẹn 2 điểm! Hắn thế mà ngay ở vòng thứ hai liền trực tiếp bị đào thải!

Hai điểm! Vẹn vẹn chỉ kém có hai điểm!

"Tại sao có thể như vậy..." Trương Lâm vô lực cúi đầu xuống, hắn chính là hy vọng của hết thầy bách tính ở Kim Thành a! Hắn quá cẩn thận! Cho nên mới lựa chọn một cách điều chế có xác suất thành công hoàn mỹ, thế nhưng loại gen phòng ngự này lại có uy lực hơi thấp, không nghĩ tới, thế mà lại vừa vặn thấp hơn tiêu chuẩn 2 điểm.

Tranh tài kết thúc, tất cả mọi người đều rời khỏi nơi thi đấu, Trương Lâm mờ mịt đi ra khỏi cao ốc, liền thấy Mục Nguyên đang nhảy nhót tung bừng.

"Người đậu rồi sao?" Trương Lâm nhin không được hỏi.

"Không có a." Mục Nguyên lườm hắn một cái: "Ta chỉ có 360 điểm, làm sao có thể đậu được, ha ha, ta đã hẹn được cô gái tai thỏ tối nay đi xem phim giả lập!"

"Hắc hắc...phim giả lập a ~ khiến cho người ta lạc vào một cảnh giới kỳ lạ!"

"Nếu như trong bộ phim kia có một ít cảnh mập mờ, ừm... hắc hắc." Mục Nguyên lộ ra vẻ mặt cười ngây ngô.

Trương Lâm: "..."

Cái tên này hiện tại đầu óc đề ở đâu đâu, có thể đậu mới có quỷ.

Trương Vĩ ở xa xa đi tới.

"Thật xin lỗi." Trương Lâm rất là áy náy.

"Không sao." Trương Vĩ hưng phấn vỗ vỗ vào bả vai của hấn nói: "Sang năm tiếp tục cố gắng, ngươi vẫn còn có không gian phát triển rất lớn."

"Ừm." Trương Lâm vừa muốn nói cái gì đó, trên không trung, màn ánh sáng lớn trên cao ồ ồ bỗng nhiên lấp lóe, thành tích thi đấu gen tân tú vòng thứ hai được hiện ra, có một bảng danh sách to lớn lấp lánh trong hư không, mà hạng nhất —— lại đột ngột chính là Trần Phong!

"Trần Phong?" Trương Lâm trực tiếp cảm thấy choáng váng, là tiểu đệ đệ vừa mới nhập môn kia? !

"Chuyện này..." Trương Lâm không thể tin được.

"Ta đã nói qua rồi, hấn hết sức có thiên phú." Trương Vĩ tràn ngập ngữ khí tự hào, hấn biết Trần Phong sớm muộn cũng sẽ nhất phi trùng thiên, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, cư nhiên lại nhanh chóng như thế, mới vừa vào nghề ba tháng, đã đạt đến tình trạng như thế này! Cực kỳ cường hấn!

Mà lúc này đây, Trần Phong cũng đi ra từ cao ốc.

"Chúc mừng." Trương Vĩ cố nén sự xúc động, hưng hăng ôm chầm lấy Trần Phong.

"Cùng vui." Trần Phong cười nói.

"Đương nhiên." Trương Vĩ cười to.

Trần Phong cảm hạng nhất, hiệp hội Kim Thành mở mày mở mặt, thậm chí, toàn bộ Kim Thành cũng bởi vì vậy mà được lợi. Phải biết rằng, đây chính là một kỳ thi đấu có phạm vi toàn cầu a!

Mấy người Trần Phong nhanh chóng trở về khách sạn, trên đường đi, tâm tình của Trương Lâm một mực không tốt, đám người không ngừng an ủi.

"Nghĩ thoáng một chút đi." Mục Nguyên an ủi: "Ngươi nhìn xem, Trần Phong ngay cả thi đại học cũng rớt, ngươi thế nhưng lại chính là một sinh viên đại học trọng điểm, về phương diện này, hấn sẽ không có cách nào so sánh được với ngươi."

Trần Phong: "..."

Trương Lâm: "..."

Còn có kiểu an ủi người như vậy hay sao?

Trần Phong trợn mắt trừng Mục Nguyên một cái.

Trương Lâm càng là lộ ra một vẻ mặt khó coi, như vậy là, hắn là một sinh viên tốt nghiệp trường đại học trọng điểm, thế mà không bằng cả một người thi rớt đại học, vừa mới tới vòng thứ hai liền bị đào thải rồi? Chuyện này giống như là càng bị ai hơn a? ! Bất quá, việc Trần Phong thế mà lại thi rớt đại học hắn thật sự là không biết.

"Người vì sao lại có thể thi rớt đại học?" Trương Lâm có một chút ngoài ý muốn.

"Ừm, bởi vì ta kém hai điểm thi đại học." Trần Phong có chút tiếc nuối.

"Ồ." Trương Lâm ra vẻ hiểu rõ, nguyên lai một thiên tài như Trần Phong, lúc trước thi đại học cũng kém hai điểm!

"Hai điểm...cũng giống như là mình lúc này vậy! Quả nhiên, con người ai cũng có sở trường riêng, Trần Phong ở phương diện chế tác có thiên tư trác tuyệt, nhưng ở phương diện học hành có khiếm khuyết là cũng có thể lý giải." Trương Lâm an ủi bản thân, tâm tình hòa hoãn được một chút.

Nhưng mà, Mục Nguyên bỗng nhiên nói tiếp một câu: "Đừng có nghe hắn nói mò, cái tên này là bởi vì có việc bận cho nên ngày cuối cùng không có tham gia thi cử, bằng không thì khẳng định hắn là thủ khoa đại học."

Trần Phong: "..."

Hắn hiện tại còn có một ý nghĩ là muốn bóp chết Mục Nguyên, hắn rốt cuộc biết được con hàng này vì cái gì nhiều năm như vậy còn chưa có bạn gái!

Cạn lời! Loại tính cách này mà có bạn gái mới là không bình thường!

Mà Trương Lâm càng là khóc không ra nước mắt, nguyên lai người ta là bởi vì bỏ thi một ngày cho nên mới kém hai điểm? Sự chênh lệch ở trong này đúng là như biển lớn! Không ngờ được bản thân Trần Phong cũng là một con mọt sách siêu cấp? ! Người so với người quả nhiên tức chết người! Trương Lâm lộ ra một vẻ mặt đau thương lâm lũn bước đi.

"Người tốt nhất đừng có đả kích tâm tình của hấn nữa." Trương Vĩ đi đến bên người Trần Phong thấp giọng nói.

Trần Phong lộ ra vẻ mặt vô tội, chuyện này thực sự không có quan hệ cùng với hấn a!

Một lát sau, mọi người đã trở về khách sạn, bởi vì ba ngày sau mới bắt đầu tranh tài vòng thứ ba, cho nên Trần Phong sẽ có đủ thời gian để nghỉ ngơi và bổ sung tri thức.

Hai ngày này Mục Nguyên cũng vô cùng thân mật với cô gái tai thỏ, không có áp lực tranh tài, ngày nào hấn cũng đi hẹn hò mua sắm.

Cao Vân Phong

Mặc dù Trần Phong đã khuyên nhủ Mục Nguyên là nên tiết chế một chút, trước tiên cố gắng hiểu rõ đối phương, thế nhưng hiện tại Mục Nguyên đã tỉnh trùng lên não, mặt đầy xuân quang, đoán chừng có nói nữa cũng không nghe lọt tai.

Trương Lâm thì lại đang cố gắng huấn luyện, sau khi vòng tranh tài thứ hai kết thúc, hắn càng trở nên khắc khổ, khiến cho Trần Phong không khỏi cảm thấy bội phục.

Về phần Trần Phong? Hắn chỉ một mực nghỉ ngơi lấy lại sức, ba ngày này, chính là vinh quang thuộc về hắn. Phố lớn ngõ nhỏ, gần như là bất kỳ địa phương nào, chỉ cần Trần Phong ra ngoài, liền có thể nhìn thấy tin tức của mình ở khắp mọi nơi, đi tới chỗ nào đều sẽ bị vô số người vây xem. Hắn lúc này mới ý thức được, chính mình đã thật sự phát hỏa.

"Xem ra là không cần sợ bị ám sát nữa." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Về sau, bất kể là ai muốn động hắn, chỉ sợ cũng phải suy tính ước lượng, cái hạng nhất này, giá trị! Bất quá, mục tiêu của Trần Phong không chỉ có như thế, lúc này chỉ mới vẹn vẹn chỉ là vòng thứ hai thi đấu gen tân tú mà thôi, ở đẳng sau có lẽ còn có vòng thứ ba, vòng thứ tư! Hắn nhất định phải đi đến cuối cùng!

Mấy ngày này không tiện đi ra ngoài, Trần Phong chỉ có thể lên diễn đàn học thuật. Mỗi ngày này diễn đàn học thuật thảo luận cũng đều là về kỳ thi đấu gen tân tú, hắn đọc tư liệu của những người dự thi khác, rất có ích.

Chỉ có điều là, Trần Phong không nghĩ tới chính là, điểm nóng trên diễn đàn học thuật hôm nay, lại liên quan tới hắn!

《 Gen phòng ngự cường đại nhất —— chất bản đã đi đâu? 》

Bên trong nhấn mạnh về vấn đề của bình thuốc thử gen Tê Giác mà Trần Phong đã chế tác, theo lý thuyết thì ở bên trong có vô số chất bản, thế nhưng cuối cùng, bọn hắn cũng không hề phát hiện ra một chút chất bản nào! Bình thuốc thử gen Tê Giác được gọi là 'Hàng nhái' kia, ở trong tay của Trần Phong, lại có thể phát huy ra một trăm phần trăm uy năng!

Cho nên, chất bản đã đi đâu? Đã bị tịnh hóa rồi? Đó là loại gen năng lực gì, thế mà có thể tịnh hóa nhiều chất bản như vậy? ! Chỉ mới cấp E mà đã có thể làm được? Chỉ sợ là cấp D cũng không được a? Vậy thì rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Những chuyện mà Trần Phong làm, quả thực là đã làm cho 100 câu hỏi vì sao xuất hiện. Có đủ loại suy đoán, chuyện này nhất định là có quan hệ với hai loại gen năng lực của Trần Phong, có người nói đó là năng lực tịnh hóa, có người nói đó là năng lực tinh luyện, mỗi người nói một kiểu.

Ở bên trong bài viết này, càng có báo cáo kỹ càng hơn, thậm chí, còn có người chuyên môn chuẩn bị hơn 1000 loại tài liệu khiếm khuyết đi thử nghiệm, nhưng mà, sau nhiều lần liên tục thử nghiệm, không có một lần nào thành công! Bọn hắn đang tiến hành tìm kiếm nguyên do.

"Không hồ là học giả nghiên cứu." Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Chỉ cần tình huống có một chút vấn đề liền muốn truy vấn ngọn nguồn, về phần chất bản đi đâu sao? Đương nhiên là loại bỏ sạch a! Vào thời điểm thuốc thử gen Tê Giác vừa mới chế tác hoàn thành, Trần Phong không phải đã đổ đi một phần mười hay sao? Một phần mười chất lỏng mà Trần Phong đổ đi, toàn bộ đều là chất bản.

Ừm...chỉ cần khởi động Quảng sáng may mắn, toàn bộ chất bản ẩn chứa ở bên trong thuốc thử gen Tê Giác, cứ như vậy sẽ bị đổ đi một lượt, sau đó còn lại chính là một phần thuốc thử gen Tê Giác hoàn mỹ, chỉ đơn giản như vậy mà thôi.

Cho nên —— thuốc thử gen Tê Giác ở trong tay của hắn, vốn là bản đầy đủ!

"Có nên hay không giải thích cho bọn hấn một chút?" Trần Phong nhìn những học giả đang nghiêm túc trả lời, không nhìn được muốn hỏi đáp một câu, thế nhưng nghĩ đến chuyện nếu như hấn nói thật, có khả năng sẽ bị đánh chết.

Được rồi, Trần Phong lắc đầu, dù sao thì có nói cũng không ai tin.

Thời gian ba ngày trôi qua rất nhanh, mấy ngày này Trần Phong đều đọc đủ loại tư liệu học thuật liên quan đến thi đấu gen tân tú, cũng cảm khái đối với các học giả nghiên cứu chuyên nghiệp, thu hoạch cũng tương đối khá.

Mà vào lúc này, ở phòng điều khiển của cao ốc, nhân viên công tác của Hiệp hội chế tác gen, đang tiến hành khảo thí cùng với hoàn thiện quy tắc vòng tranh tài thứ ba, bọn hấn muốn phòng ngừa hết thảy những lỗ thủng cùng với vấn đề phát sinh.

"Hoàn tất kiểm tra vòng tranh tài thứ ba."

"Đã có khả năng đưa vào sử dụng bình thường vào ngày mai."

"Rất tốt." Người trung niên cầm đầu khẽ gật đầu.

"Tiểu Cao, tranh tài như thế, có phải hay không là quá mức nghiêm khắc rồi?" Một ông lão ở bên cạnh thở dài một tiếng.

Cao Vân Phong, giáo sư khoa học nghiên cứu đỉnh cấp Đại học Hải Phong!

Ngoại hiệu ——Quy tắc cuồng ma! Ông ta tin tưởng hết thảy thế gian đều tồn tại ở bên trong quy tắc, chỉ cần có quy tắc thích hợp, mọi vật trong đất trời đều có thể khống chế được! Ông ta làm người tương đối cứng nhắc, chăm chỉ, thế nhưng ở phương diện nghiên cứu học thuật cùng với chế định quy tắc khá thành công, cho nên lần này mới được thuê đến đây để làm người thiết lập quy tắc cho kỳ thi đấu gen tân tú. Chỉ có điều là, ngay cả ông ta cũng không ngờ được, phương thức thi đấu của Trần Phong, lại thô bạo như vậy!

"Yên tâm." Cao Vân Phong lạnh nhạt nói: "Các người nếu đã thuê ta đến thiết lập quy tắc tranh tài, ta nhất định sẽ sàng chọn ra một trăm người đứng

đầu mạnh nhất! Đúng nghĩa với một trăm người đứng đầu! Bất luận may mắn như thế nào, ở trước mặt ta đều vô dụng!"

"Vòng tranh tài thứ hai người cũng nói như vậy." Ông lão ở bên cạnh giống như cười mà không phải cười nói.

Cao Vân Phong hơi có chút xấu hổ, mục tiêu của vòng tranh tài thứ hai, chính là thông qua quy tắc để sàng chọn ra chế tác sư có cơ sở mạnh nhất, không chỉ là thuật chế tác, quá trình thu thập cũng là một bộ phận khảo hạch trọng điểm!

Mỗi một loại tài liệu! Mỗi một quá trình thu thập một loại tài liệu, cũng là một phần khảo hạch. Những cái này ——đều sẽ ảnh hưởng đến kết quả chế tác sau cùng, đây là quy tắc do ông ta thiết lập.

Ở bên trong quy tắc của ông ta, hẳn là Tần Hải có cơ sở mạnh nhất hoặc hai người dự thi

khác có thực lực kinh khủng đồng dạng đoạt được vị trí đứng đầu, cho dù là Vân Tiểu Đóa cũng được, dù sao thì cái con lừa đáng chết kia, ông ta cho tới bây giờ vẫn không nhìn thấu. Nhưng mà, cuối cùng người đứng đầu lại là Trần Phong, là một con cá lọt lưới bên ngoài quy tắc.

Ông ta đã xem lại 10 lần đoạn phim quay lại, nhưng mà, vẫn như cũ nhìn không hiểu, Trần Phong đã làm như thế nào để lấy được vị trí đệ nhất! Ông ta chính là người chế định quy tắc! Thế mà lại xem không hiểu, đây mới là sự khó chịu nhất.

Săn giết biến dị thú, đây là hành vi dã man, cái này cùng với đám người ở Công hội Gen đầu óc ngu si tứ chi phát triển kia khác nhau ở chỗ nào? Bọn hắn chính là Gen chế tác sư cao quý cơ mà! Mà phương thức thu thập bạo lực của Trần Phong, càng làm cho ông ta không thể thở nổi, mỗi một cử động, đều là sai lầm! Mà bằng vào phương thức đầy sai lầm như thế, Trần Phong lại có thể thành công, chế tác thành công, kiểm soát thành công, chễm chệ nắm lấy vị trí đệ nhất!

Tần Hải quyết tâm

Vì cái gì? Ông ta vẫn cảm thấy không hiểu, gian lận sao? Vì Trần Phong, ông ta đã khiến cho nhân viên kỹ thuật tăng ca trong đêm, không ngừng kiểm tra cùng với điều tra, vẫn không phát hiện ra được vấn đề, hết thấy mọi chuyện đều hợp lý, vậy mà càng cảm thấy khó chịu hơn, nhất là đối với những người ưa thích nắm giữ mọi thứ như ông ta.

"Ta không thích người này." Cao Vân Phong nói thẳng.

Thiên tài? Vận khí? Ông ta đã đọc qua tư liệu của Trần Phong, cùng với những người dự thi khác không giống nhau, sau khi đọc kỹ lưỡng một lần, Đào giáo sư, Vương gia... ông ta càng phát hiện ra được nhiều tin tức hơn. Sau đó, ông ta xác định Trần Phong chính là một người chuyên gây họa, một người có tính cách không chịu an ổn.

So ra mà nói, ông ta càng ưa thích dạng học sinh điển hình như Tần Hải hơn, ưu tú toàn phương vị, khiến cho người ta không tìm thấy mảy may một vấn đề nào, đây mới là một tấm gương chế tác sư chân chính.

"Người không thích cũng vô dụng." Ông lão nghiêng ngẫm cười một tiếng: "Nói không chừng cuối cùng hẳn lại đạt hạng nhất tiếp a."

"Không có khả năng!" Cao Vân Phong cười lạnh: "Trình độ chế tác cùng với tinh thần lực của bản thân hẳn đều không đủ, tuyệt đối không có khả năng đi đến cuối cùng, cho dù là có một chút thiên phú, cũng không có tác dụng gì!"

"Ít nhất là —— vòng tranh tài thứ ba này hẳn sẽ không qua được." Cao Vân Phong ngạo nghễ nói.

Quy tắc của ông ta bị giẫm đạp, chỉ có một lần duy nhất này mà thôi. Bởi vì Trần Phong là một con cá lọt lưới ngoài quy tắc, mấy ngày đêm này ông ta đều tăng ca, đem quy tắc tranh tài của vòng thứ ba, càng thêm hoàn thiện cùng với tường tận. Lần này, ông ta sẽ không cho Trần Phong bất cứ một cơ

hội nào. Mong muốn thông qua vòng tranh tài thứ ba này? Nếu như người có khả năng, xin mời đường đường chính chính chính diện tiến hành!

"Thật sao?" Ông lão cười không nói, những vị giáo sư giảng dạy ở trường đại học này đều ưa thích sinh viên khuôn mẫu a, lão nhân gia ông ta ngược lại lại cảm thấy những loại người như Trần Phong có được đủ loại phương thức phá cục kỳ dị cùng với kỳ tư diệu tưởng này, mới càng khiến cho người ta cảm thấy kinh diễm. Bởi vì có Trần Phong tồn tại, toàn bộ cuộc tranh tài mới càng có thêm sức sống, cũng có hứng thú hơn nhiều.

Hải Thành, ở một khách sạn xa hoa nào đó, Tần Hải đang yên lặng xem đoạn phim ghi hình tranh tài trước mắt. Từ lúc Trần Phong ra tay, đến lúc Trần Phong đoạt giải quán quân, mỗi một bước, mỗi một chi tiết nhỏ, hắn đều nhìn qua vô số lần, phân tích mỗi một loại khả năng xảy ra.

"Tiểu Hải." Quản gia bên cạnh có chút bận tâm, hắn sợ Tần Hải chịu không được sự đả kích.

Tần Hải, từ lúc vào nghề cho đến bây giờ, đã tham gia qua vô số lần tranh tài, chưa bao giờ có một lần thất bại! Chỉ cần hắn tham gia tranh tài, thì toàn bộ đều là hạng nhất! Không có một lần ngoại lệ! Đây chính là thực lực kinh khủng mà Tần Hải có!

Cho nên ——cho dù là thi đấu gen tân tú, hắn cũng không tham gia vào lúc 18 tuổi, mà đợi cho tới bây giờ, bởi vì hắn nếu như muốn tham gia, vậy thì phải tuyệt đối đạt được đệ nhất! Nhưng mà không nghĩ tới, lúc này mới vừa mới bắt đầu, đã bị người khác chặn đường.

"Thú vị." Tần Hải bỗng nhiên bật cười.

"Thiếu gia không có việc gì chứ?" Quản gia hơi ngạc nhiên.

"Đương nhiên là không có việc gì." Trên mặt của Tần Hải lộ ra nét mặt hưng phấn: "Ta đã thật lâu không gặp được đối thủ, ta cứ tưởng là thi đấu gen tân tú cũng không có ai có thể là đối thủ của ta."

"Trần Phong...cuộc thi đấu này xem ra sẽ rất thú vị a." Tần Hải lộ ra vẻ mặt tươi cười.

"Tiểu Hải." Tâm trạng của quản gia hơi rung động, bao nhiêu năm rồi không thấy được thiếu gia tươi cười như vậy? Suy nghĩ kỹ một chút, từ khi bắt đầu cầm được 10 lần quán quân cho tới bây giờ, thiếu gia đã mất đi sự hứng thú và thú vị, cho dù trên khuôn mặt có nở nụ cười, thì cũng chỉ là một nụ cười mang tiêu chuẩn khách sáo. Mà bây giờ, thiếu gia tựa hồ đã trở lại thời điểm lần thứ nhất tham gia thi đấu.

"Lần này, ta phải thắng!" Tần Hải ngẩng đầu, sục sôi chiến ý, máu nóng, ở trong người lại một lần nữa bùng cháy.

Ở một cái sở nghiên cứu nào đó.

"Có nghiên cứu ra cái gì không?"

"Không có."

"Phế vật." Một quản đốc cao gầy như thân trúc, cười lạnh nói với hơn một trăm nghiên cứu viên mặc áo khoác màu trắng: "Công ty thuê các người tới để làm cái gì? Ừm? Chỉ là một loại thuốc thử gen cấp E đều nghiên cứu không ra? Tăng ca! Buổi tối hôm nay nhất định phải tăng ca cho ta! Nghiên cứu không ra được kết quả, không cho phép đi ngủ!"

Quản đốc không ngừng rít gào, loại thuốc thử gen này, nhất định phải nghiên cứu ra cho được! Cách điều chế gen 5 tinh, rất có giá trị khai phá, bản thân của thuốc thử gen Tê Giác có giá cả bán ra chênh lệch quá thấp, không đáng để khai phá, thế nhưng nếu như dùng tài liệu khiếm khuyết cũng có thể thành công... thì những loại thuốc thử gen khác nếu như cũng có thể chế tác bằng tài liệu khiếm khuyết mà nói...tuyệt đối là một khoản lợi nhuận lớn!

Nghĩ tới đây, hai mắt của quản đốc phát sáng, hấn tin tưởng, chỉ cần nghiên cứu ra vấn đề này, nghiên cứu ra bí quyết chế tác thành công của Trần Phong, hấn nhất định có thể được thăng chức tăng lương, đảm nhiệm vị trí CEO, xây nhà lầu cưới vợ đẹp!

Chỉ là một cách điều chế gen cấp E mà thôi? Không là vấn đề! Chỉ có điều là, đáng thương là hấn còn không biết, chính mình đã lựa chọn một cái hạng mục khó khăn đến mức nào!

**

Hải Thành, ở một cửa hàng kem ly nào đó, Vân Tiểu Đóa bắt chéo hai tay bên bờ eo thon, răn dạy con lừa nhỏ trước mắt: "Hừ, người nhớ kỹ cho ta, lần này không lấy được hạng thứ nhất, về sau không cho phép ăn kem ly nữa!"

"Hí —— " Con lừa nhỏ ủy khuất, lần thi đấu này có quá nhiều yêu nghiệt a!

"Chuyện này..." Vân Tiểu Đóa nghiêng đầu nghĩ nghĩ: "Cũng đúng, có cái tên Tần Hải chết giẫm kia, đoán chừng người cũng không cầm được hạng thứ nhất, ừm... vậy thì hạng thứ hai đi!"

"Chỉ cho phép người đạt hạng thứ hai!"

"Hí —— " Con lừa nhỏ kêu một tiếng.

"Thứ hai và thứ ba không có gì khác nhau?" Vân Tiểu Đóa sừng sốt một chút, sau đó mới nhớ tới, nói: "Đúng vậy, hạng thứ hai và thứ ba ban thưởng cũng giống nhau, vậy thì ba vị trí đầu! Im miệng, không cho người nói nữa! Là ba vị trí đầu, không cho phép bàn điều kiện!"

Vân Tiểu Đóa nín lấy lỗ tai của con lừa nhỏ: "Chính là ba vị trí đầu, có nghe hay không?"

"Hí —— " Con lừa nhỏ ủy khuất nói.

"Hừ, ta mới không mắc mưu." Vân Tiểu Đóa bĩu môi: "Lần này thắng mới cho phép ăn kem ly."

"Làm sao! Người bây giờ còn chưa hiểu rõ tại sao người thua sao, trở về nhà xem đoạn phim ghi hình Trần Phong thi đấu cùng với ta, nếu xem không hiểu thì không cho phép đi ra ngoài!"

"Người chính là đồng bạn của Vân Tiểu Đóa ta! Không cho phép người sợ!"

Nói xong, nàng nín lấy lỗ tai của con lừa nhỏ kéo đi.

Trên thực tế, gần như tất cả các chế tác sư, đều đang nghiên cứu đối thủ, mà trong đó, người mà bọn hắn nhất định phải xem một lần, thậm chí là xem không dưới mười lần, chỉ có một người —— đó là Trần Phong!

Vòng thi đấu thứ ba

Tần Hải a, Vân Tiểu Đóa a, trên cơ bản bọn hắn xem vài lần liền có thể hiểu, coi như không bắt chước được, thì cũng biết là chuyện gì đã xảy ra!

Mà Trần Phong thì sao? Đúng là thật sự xem không hiểu, vô luận là tân thủ chế tác, hãy là lão luyện chế tác. Thậm chí —— có người còn nhờ vả lão sư của mình, thế mà vẫn y nguyên xem không hiểu, vô cùng lúng túng, Trần Phong đã làm như thế nào cảm được hạng nhất? Thế mà lại trở thành một câu đố.

Bất quá, trên diễn đàn học thuật đã có một lưu truyền rộng rãi, đó là Trần Phong nắm giữ một loại gen năng lực cường đại, vào thời khắc quan trọng nhất, tịnh hóa toàn bộ chất bẩn, cầm lấy hạng nhất.

Đương nhiên, lời lưu truyền này cũng chỉ có thể lừa gạt được một vài người ngoài nghề. Chỉ cần đối với cái nghề này hơi hiểu một điểm, sẽ căn bản không tin. Nhưng mà, bọn hắn cũng không biết là, mặc dù cái lời lưu truyền này hơi nhầm nhứ, nhưng thật ra đã là phiên bản tiếp cận với sự thật nhất.

Trong ba ngày này, tất cả mọi người đều tiến hành nghiên cứu đối thủ, cũng có người ôn tập tri thức.

Thời gian vội vàng trôi qua, rất nhanh, ba ngày thời gian đã kết thúc, vòng tranh tài thứ ba bắt đầu.

Mười giờ đúng, mấy người Trần Phong đúng giờ xuất hiện tại sân thi đấu.

Xoạt! Ánh sáng lung linh hiện lên, tranh tài bắt đầu, đối với vòng tranh tài thứ ba, diễn đàn học thuật đã từng có dự đoán, có thể là thi đấu chế tác gen công kích mạnh nhất, hoặc là các loại gen XX mạnh nhất, cho nên đã có rất nhiều người dự thi sớm làm chuẩn bị, thế nhưng mà, chờ đến thời điểm quy tắc tranh tài chân chính được ban bố, đám người vẫn y nguyên cảm thấy cả kinh, chẳng ai ngờ được rằng, vòng tranh tài thứ ba, lại có thể là loại phương thức này.

"Oanh!" Ánh sáng lưu chuyển, đám người chỉ cảm thấy tầm nhìn trước mắt biến ảo, có một vương quốc cổ xưa xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, thanh âm của hệ thống tranh tài, cũng ngay lập tức vang lên.

"Vòng tranh tài thứ ba, bắt đầu! Đây là vương quốc Eyre, bởi vì có một đầu rồng đen tàn phá bờ bãi ở bên trong quốc cảnh, quốc vương mang binh đi thảo phạt, cuối cùng cũng chém giết được đầu rồng đen này, thế nhưng sau trận chiến này vương quốc tổn thất rất nặng nề, thương vong vô số, huyết thống hoàng thất bị rồng đen nguyên rửa, không ngừng có người chết, vương quốc Eyre, đã sắp sụp đổ."

"Mà ngươi, làm một quốc sư, phải ở trong vòng mười tiếng ban ngày, sử dụng hết sức lực trợ giúp bọn hắn, ngươi có khả năng lựa chọn một cách điều chế gen, cũng có thể sử dụng cách điều chế gen của chính mình. Cứu chữa những người khác nhau, thu hoạch được điểm tích lũy khác biệt. Cuối cùng sẽ dựa vào điểm tích lũy để chọn 100 người đứng đầu, những người còn lại sẽ bị đào thải!"

Âm thanh máy móc lạnh buốt phát ra, làm cho không biết bao nhiêu người kinh hãi.

100 người? Vòng tranh tài thứ ba, thế mà chỉ chọn có 100 người? ! Chẳng ai ngờ được, tiết tấu tranh tài thế mà lại trở nên hung tàn như thế! Vén vén chỉ là vòng tranh tài thứ ba, thi đấu gen tân tú đã muốn sàng chọn ra một trăm người mạnh nhất! Những người còn lại ——toàn bộ bị đào thải! Vòng đấu nào cũng đều là 10 chọi 1!

Ở một nơi nào đó.

"Loại phương thức này..." Có người ngâm nga: "Chẳng lẽ là do người kia thiết trí quy tắc?"

"Ồ." Một người khác cười nói: "Nếu như là hắn mà nói, vậy thì rất là thú vị."

Vòng tranh tài thứ ba, từ lúc vừa mới bắt đầu liền trở nên không giống như bình thường. Mà vào lúc này, một phân danh sách xuất hiện trên màn sáng,

thì ra đó là tình huống thương vong trước mắt của vương quốc Eyre, làm quốc sư, người dự thi có tư cách tìm hiểu tình huống.

Xoạt! Một chuỗi tin tức hiển hiện.

Bình dân, bị ngoại thương thấp, chữa trị một người có thể đạt được 1 điểm tích lũy.

Chiến sĩ, bị ngoại thương nặng, chữa trị một người có thể đạt được 3 điểm tích lũy.

Sĩ quan, thương thể nội ngoại giống nhau, căn cứ vào thương thể khác biệt, sau khi chữa trị một người có thể đạt được từ 5 đến 20 điểm tích lũy.

...

Hậu cung, bị rồng đen nguyên rửa, chữa trị một người có thể đạt được 30 điểm tích lũy.

Hoàng tử, bị rồng đen nguyên rửa, chữa trị một người có thể đạt được 30 điểm tích lũy.

Quốc vương, bị rồng đen nguyên rửa, chữa trị có thể đạt được 50 điểm tích lũy.

Đây là một phần danh sách rất kỹ càng, mỗi một thân phận, đều có điểm tích lũy riêng của mình. Người chỉ có một ngày thời gian, nhất định phải ở trong một khoảng thời gian ngắn, chữa trị cho thật nhiều người, thu hoạch càng nhiều điểm tích lũy, mới có thể từ bên trong 1000 người dự thi trở hết tài năng.

"Phần danh sách này..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, nhìn bản danh sách này có vẻ hết sức phức tạp, nhưng trên thực tế lại được phân loại rất tốt.

Ngoại thương! Nội thương! Nguyên rửa! Hết thấy chỉ có ba loại thương thế này, cho nên, chỉ cần lựa chọn một cách điều chế tương ứng, tiến hành chữa trị là xong, càng lên cao, mặc dù độ khó càng cao, thế nhưng điểm số cũng sẽ càng cao.

Tuyển cách điều chế gen loại hình chữa trị nguyên rửa? Trần Phong bỗng nhiên bừng tỉnh.

Đây là một cái hố to! Nhìn như rất đơn giản, thế nhưng trên thực tế, người cũng chỉ có một ngày thời gian! Trong vòng một ngày! Người nhất định phải chữa trị xong! Nếu như hiệu quả chữa trị không đủ mạnh, coi như là nội thương cũng cần đến ba ngày mới có thể chữa khỏi, cái thời gian hạn chế một ngày này, đã khiến cho rất nhiều sự lựa chọn bị bỏ qua!

Mà nguyên rửa... Trần Phong nhìn lướt qua, mặc dù không có nói rõ cường độ của nguyên rửa, thế nhưng vị quốc vương bị nguyên rửa kia, ít nhất cũng phải là cấp D trở lên! Rất là khó nhằn, coi như người có làm ra cách điều chế gen 5 tinh, cũng chỉ có thể đạt được 200 đến 300 điểm tích lũy! Đây cũng là một cái hố to.

"Cho nên, chữa trị ngoại thương là có lời nhất." Trần Phong chậm rãi phân tích.

Ngoại thương, trị liệu rất đơn giản mau lẹ! Hơn nữa, bởi vì cách điều chế gen chữa trị ngoại thương cũng có cấp bậc tương đối thấp, tiêu hao cũng thấp, số lượng bình dân cũng có rất nhiều, cho nên, lựa chọn cách điều chế gen loại này, càng có thể nhanh chóng bút lên phía trước.

"Keng —— Xin mời lựa chọn một cách điều chế gen."

Xoạt! Kho gen một lần nữa mở ra, Trần Phong theo bản năng liền nhìn về phía cách điều chế gen trị liệu ngoại thương tốt nhất, là một cách điều chế gen cấp E 3 tinh, cấp bậc không cao lắm, thế nhưng tài liệu tiêu hao đặc biệt thấp! Đơn giản, mau lẹ! Đây quả thực là một cách điều chế gen trị liệu ngoại thương hoàn mỹ.

Vào thời điểm Trần Phong chuẩn bị lựa chọn, chợt ngừng lại, bởi vì hắn nghĩ đến một cái vấn đề đáng sợ, nếu như mình lựa chọn cái này, rất có thể

sẽ bị đào thải khỏi cái vòng đấu này! Không phải là cách điều chế gen có vấn đề, mà là vấn đề của chính hấn!

Trần Phong lập tức ngừng tay, vòng đấu này sàng chọn bao nhiêu người? Chỉ có 100 người! Từ bên trong 1000 người dự thi tinh anh, sàng chọn ra 100 người! Trần Phong nhìn qua một chút, bây giờ người dự thi còn lại gần như là thuần một sắc trung cấp chế tác sư, mặc dù trình độ của bọn hấn cao thấp không đều, thế nhưng có thể đi được tới một bước này, tất nhiên đều là những chế tác sư mạnh nhất.

Tinh thần lực quá thấp

Một trăm người đứng đầu, tinh thần lực của bọn hắn chắc chắn sẽ phi thường cường đại, mà Trần Phong thì sao? Chỉ có 250 điểm! Một con số tương đối lúng túng! Ở bên trong những người dự thi động một tí là 600, 700, thậm chí là hơn 1000 điểm thuộc tính tinh thần này, bằng vào một chút điểm tinh thần lực đó của Trần Phong căn bản chỉ là mưa bụi, tuyệt đối sẽ bị đào thải.

Chọn cách điều chế trị ngoại thương? Mọi người đều biết là con đường này là có lời nhất.

Cho nên ——không thể nghi ngờ, tuyệt đại đa số người dự thi sẽ lựa chọn con đường này. Sau đó, vòng thi đấu này, sẽ biến thành một cuộc so đấu tinh thần lực và khôi phục tinh thần lực, dùng 250 điểm tinh thần lực của Trần Phong, có thể trị liệu được mấy người?

"Chuyện này có chút phiền toái." Trần Phong có chút đau đầu, thuộc tính tinh thần không đủ, đây là một điểm chí mạng a!

Không phải là Trần Phong quá yếu, mà ở trong khoảng thời gian này, tiến bộ của hắn đã có thể thể dùng từ nhanh như gió để hình dung, chỉ có thể trách là thời gian hắn bước vào nghề quá ngắn, đối thủ lại quá mức cường đại!

"Nên làm như thế nào?" Trần Phong lâm vào trầm tư.

Mà vào lúc này đây, những người khác đã nhanh chóng lựa chọn cách điều chế gen của chính mình, nhất là những người nắm giữ cách điều chế trị liệu, ở trong vòng tranh tài này càng giống như là cá gặp nước. Đây chính là nội tình, trên thực tế, gần như mỗi một chế tác sư tinh anh, đều chắc chắn sẽ nắm giữ một hai cách điều chế trị liệu, chỉ có điều là nếu so sánh cùng với kho gen khổng lồ của Hiệp hội chế tác Gen, thì vẫn quá nhỏ bé.

Xoạt! Đám người rất nhanh chóng làm ra lựa chọn của mình.

Tần Hải thì vô cùng bá khí lựa chọn loại hình gen tịnh hoá sinh mệnh, nếu muốn tranh đoạt hạng thứ nhất, hẳn chắc chắn phải dùng thực lực mạnh nhất của chính mình! Hắn muốn dùng thực lực cường đại của mình, trực tiếp trấn áp nguyên rửa, tịnh hoá những vị hoàng thân quốc thích này! Thứ mà hắn muốn lựa chọn, chính là loại gen mạnh nhất.

Còn Vân Tiểu Đóa thì sao, nàng cùng với con lừa kia vừa thương lượng xong, lựa chọn một loại gen trị ngoại thương cơ sở nhất, không có gì kỳ lạ, nhiều người lực lượng lớn, mặc dù nhìn qua Vân Tiểu Đóa chỉ có một người, thế nhưng cái quả cầu đầy lông vào ngày bình thường làm một quả bóng cho Vân Tiểu Đóa ngồi lên kia cũng có tinh thần lực rất mạnh, còn có cả Vân Tiểu Đóa nữa, cũng có thể trợ giúp cho con lừa một phần sức lực, coi như là tương đương với ba người! Gen trị ngoại thương đối nàng mà nói, là một lựa chọn tuyệt hảo.

Những người còn lại cũng dồn dập lựa chọn cách điều chế gen cho mình, có rất nhiều người am hiểu chữa trị nội thương, cũng lựa chọn con đường này, mỗi người đều lựa chọn sở trường của riêng mình.

Mà lúc này, trong phòng giả lập trực tiếp.

Bởi vì thành tích ở vòng tranh tài thứ hai, hiện tại số lượng người theo dõi ở các phòng trực tiếp cũng không có phân bố theo sự nổi tiếng như lúc trước nữa, mà là dựa vào vị trí xếp hạng ở vòng tranh tài thứ hai. Cho nên, phòng trực tiếp của Trần Phong, đang có số lượng người theo dõi đông nhất! Áp đảo cả Tần Hải lẫn Vân Tiểu Đóa.

"Cái tên Trần Phong rác rưởi kia, cũng dám tranh cùng với Tiểu Đóa nhà ta sao?"

"Đúng thế."

"Bất quá chỉ là may mắn thành công một lần mà thôi, ta nghe nói cái thuốc thử gen Tê Giác gì kia, xác suất thành công chỉ có 1/ 100.000 mà thôi, hoàn toàn là vận khí!"

"Loại người này dựa vào cái gì mà đòi vượt qua Tần Hải được chứ? !"

Mưa bình luận xuất hiện trên khung chat.

Số lượng người theo dõi ở phòng trực tiếp của Trần Phong điên cuồng nhảy vọt, vào lúc bắt đầu tranh tài, liền từ mười mấy triệu người, bứt lên hơn 30 triệu người, thậm chí vẫn còn đang nhanh chóng tăng vọt! Đây là một chuyện rất bình thường.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì một vạn phòng trực tiếp, bây giờ chỉ còn lại có 1000 phòng. Theo việc không ngừng có người đào thải, phòng trực tiếp cũng đóng cửa theo, số lượng người theo dõi ở những cái phòng trực tiếp này, không ngừng chảy vào những phòng trực tiếp còn lại, số lượng người theo dõi Tần Hải cùng với Vân Tiểu Đóa cũng tăng lên trên một biên độ nhỏ, nhưng mà bởi vì nguyên nhân Trần Phong, mặc kệ là anti- Fan hay là Fan chân chính, đều có rất nhiều người tiến vào phòng trực tiếp của Trần Phong.

Đám người này cũng muốn xem xem, Trần Phong có tư cách gì mà đòi vượt qua thần tượng của bọn họ! Chỉ bằng vào vận khí sao? Buồn cười!

"Làm sao lại có nhiều anti- Fan nào tàn vào đây như vậy?"

Đám chế tác sư nguyên bản ở trong phòng trực tiếp của Trần Phong từ vòng thứ hai đến giờ đều không chịu nổi.

Quá ngây thơ! Bọn hần mặc dù không ngừng tranh luận cùng với bị đánh mặt, thế nhưng đều là liên quan đến các tri thức chế tác gen, coi như có bị phê phán, cũng là bị phê phán từ phương diện tri thức, mà đám anti- Fan nào tàn này thì sao?

"Xấu như vậy cũng đòi làm ngôi sao chế tác sư?"

"Cái mũi của Trần Phong lớn như vậy, nhìn qua liền biết không phải là người tốt."

"Nhìn đôi mắt ti hí của hần mà xem, như thế làm sao có thể có thiên phú tốt?"

"Lớn lên có bộ dáng như thế này, hần là vẫn còn chưa có bạn gái chứ?"

? ? ? Đám anti- Fan nào tàn này đang nói cái gì thế? ! Các người tới là để phê phán hay là tới làm trò khôi hài? Thật là quá phận!

Đám chế tác sư kém chút nữa bị đám người này làm cho tức chết, những chế tác sư nguyên bản rất ngứa mắt với Trần Phong này, hiện tại lại vô cùng đồng tình với hắn, thậm chí còn có một số nghiêng về phía Trần Phong.

Xấu? Dáng dấp của Trần Phong mặc dù không có đẹp trai như Tần Hải, thế nhưng cũng là trên trung bình a? Dù như thế nào, cũng không tính là xấu a? Trong mắt những người này đến cùng thì chữ "Đẹp" được định nghĩa như thế nào vậy?

Còn có, Trần Phong có xấu hay là không xấu, có bạn gái hay là không có bạn gái, có quan hệ cộng lõng gì đối với trình độ chế tác của hắn? Không biết là vì sao đám anti- Fan nào tàn này lại đem những chuyện này liên hệ với nhau a. Muốn bôi nhọ người khác cũng phải dựa theo phương pháp cơ bản chứ? ! Thật là quá mức a.

"Không biết hắn là Trần Phong chọn cách điều chế gen như thế nào?" Đám người suy đoán.

Mà vào lúc này đây, đám anti- Fan lại bình luận là lựa chọn cái nào cũng sẽ vô dụng, xấu như vậy thì có lựa chọn loại hình như thế nào, cũng sẽ bị đào thải, đúng là không còn gì để nói với đám người này.

Ngoại thương! Nội thương! Nguyên rửa! Trần Phong sẽ lựa chọn cái nào?

Vô luận là anti- Fan hay là Fan hâm mộ chân chính, thì phòng trực tiếp của Trần Phong đều có một lượng người theo dõi đông nhất, bởi vì ở vòng tranh tài thứ hai Trần Phong đã đạt hạng nhất, áp đảo cả Tần Hải cùng với Vân Tiểu Đóa, mỗi một cử động của Trần Phong, đều có vô số người đang mong chờ.

"Nên lựa chọn ngoại thương a? Chữa trị ngoại thương là mau lẹ nhất." Có người nói.

"Không được, ngoại thương chính là phương thức dùng số lượng để thủ thắng, chữa trị cho một người chỉ được có 1 điểm tích lũy, tinh thần lực của

Trần Phong quá thấp, tốc độ khôi phục lại quá chậm, căn bản sẽ không trị liệu được cho mấy người." Lập tức có người phản bác.

Gen Cáo Tuyệt

"Vậy thì lựa chọn nguyên rửa..." Một người khác đề nghị.

"Cái này càng không được, nguyên rửa mặc dù số lượng ít chất lượng cao, thế nhưng muốn tịnh hóa nguyên rửa, lại có yêu cầu đối với cường độ sức sống rất cao! Những vị hoàng thân quốc thích kia, ít ra cũng đều đạt đến cấp D a? Trần Phong chỉ có 250 điểm tinh thần lực, coi như có gen năng lực tăng cường tinh thần cũng không được a!" Một vị chế tác sư tương đối tinh thông đối với nguyên rửa phản bác.

"Nói như vậy, thì Trần Phong chỉ có thể lựa chọn nội thương?" Đám người trợn tròn mắt.

Đúng là có nhiều người thì sẽ có chỗ tốt, bài trừ đám anti-Fan cùng với Fan không nào, những chế tác sư lâu năm bàn luận rất sôi nổi, rất nhanh liền phân tích ra khả năng chiến thắng duy nhất của Trần Phong——nội thương!

Đó chính là hy vọng duy nhất của Trần Phong.

Về phần có thể đi bao xa? Thì phải nhìn xem Trần Phong phát huy như thế nào.

"Hi vọng là hắn sẽ cho ra sự lựa chọn đúng đắn." Đám người chờ mong.

Mà vào lúc này đây, Trần Phong cũng đã phân tích hoàn tất, vòng đầu này vẫn như cũ là chế tác gen thuần túy nhất, nhưng lại yêu cầu đối với cơ sở cao hơn. Nếu như hắn muốn vượt qua được một cửa này, thì chỉ có thể lựa chọn cách điều chế chữa trị nội thương!

"Nội thương sao..." Trần Phong lẩm bẩm.

Không cam tâm a, đây là đúng là một cái lựa chọn không tồi, bởi vì số người bị nội thương có hạn, điểm số cũng không cao, lựa chọn chữa trị nội thương, mang ý nghĩa là sẽ từ bỏ tranh đoạt các hạng đầu! Thế nhưng cũng có chỗ tốt, đó chính là chữa trị nội thương đối với tinh thần lực và lực sinh

mệnh, đều không có yêu cầu quá cao, hấn cũng sẽ không dễ dàng bị đào thải, có chỗ tốt, cũng có chỗ xấu.

Nhưng mà —— Trần Phong khẳng định, số lượng người lựa chọn loại gen chữa trị nội thương cũng tuyệt đối không ít. Trải qua vòng tranh tài thứ hai tàn khốc, trong vòng tranh tài này, bọn hấn nhất định sẽ càng lựa chọn thận trọng!

Trần Phong có thể so được với mấy người này hay không? Không thể.

"Loại quy tắc này..." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

Dùng nhiều lần chế tác, để giải quyết các xác suất nhỏ ngẫu nhiên hay sao?

"Chỉ có thể giao cho người." Trần Phong nói thầm ở trong lòng, nếu như hấn đã không có cách nào tự mình lựa chọn, vậy thì sẽ phải nhờ vào sự giúp đỡ của Quảng sáng may mắn.

Xoạt! Hào quang trước mắt lưu chuyển, Trần Phong nhắm hai mắt lại, toàn diện khởi động Quảng sáng may mắn.

"Ô...ô...n...g —— " Trần Phong chỉ tay vào hư không, lựa chọn đại một cách điều chế gen nào đó, hấn vừa mở mắt nhìn, lập tức ngây ngẩn, m* nó, tại sao lại là loại gen này? !

Trong phòng giả lập trực tiếp, có vô số người đang chờ Trần Phong lựa chọn, nhưng mà chờ đến thời điểm Trần Phong lựa chọn hoàn tất, gần như tất cả mọi người đều phát mộng, cái cách điều chế gen này...m* nó, rốt cuộc thì tên Trần Phong này muốn chơi trò gì? !

Cách điều chế gen Cáo Tuyết

Độ khó: 5 tinh

Tác dụng: thôi động tinh thần lực thi triển Băng Tâm, tiến hành trị liệu.

Giới thiệu: Thông qua tinh huyết của Cáo Tuyết tinh luyện thành, yêu cầu đủ loại tài liệu để kích phát ra lực lượng thần bí bên trong gen Cáo Tuyết, tạo ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

"Gặp quý!"

"Tại sao lại là cái cách điều chế gen này?"

"Ta đã tìm hiểu tác dụng của Băng Tâm, ừm... Băng Tâm: thông qua tinh thần lực kích phát năng lực to lớn trong gen Cáo Tuyết, có thể chữa trị được thương thể cùng với hiệu quả tịnh hóa nguyên rủa. Ừm, ta đã xem qua một chút, thương thể ở trong này bao gồm cả ngoại thương và nội thương? Còn có thể tịnh hóa nguyên rủa."

Xoạt! Toàn bộ phòng trực tiếp trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, nội thương, ngoại thương đều có thể chữa trị? Còn có thể tịnh hóa nguyên rủa? Người vì sao không lên trời ở luôn đi? !

Không sai, đây là một loại gen cường đại có thể chữa trị cả ba loại thương thể! Vô luận là ngoại thương, nội thương hay là tịnh hóa nguyên rủa, sử dụng loại gen này đều sẽ có một hiệu quả nhất định, đây quả thực là đầu cù là trị liệu đủ thứ! Thế nhưng chỗ không tốt cũng rất rõ ràng, đó chính là nó có hiệu quả rất bình thường!

Muốn chế tác loại gen này để tranh tài? Đơn giản là muốn chết!

"Trần Phong điên rồi sao?"

"Chữa trị cả ba loại thương thể?"

Đám người đồn dập chửi đầu xanh rau má, bọn hắn thật sự không thể hiểu được, Trần Phong tại sao lại lựa chọn một cách điều chế gen như thế, hoặc nói là, hắn ngây thơ muốn chữa trị cho tất cả mọi người? !

Làm sao có thể! Người chỉ có thời gian một ngày thôi mà!

"Cũng không tính là quá kém a?" Có người yếu ớt nói: "Trị liệu chủ yếu là nguyên rửa, còn nội thương và ngoại thương xem như là phụ trợ? Thu nhập thêm một chút điểm tích lũy?"

"Thu nhập thêm cái quý!"

"Hiệu quả tịnh hoá nguyên rửa của loại gen này không có cách nào so sánh được với những loại gen thuần về việc tịnh hoá nguyên rửa, cần phải có tinh thần lực và cường độ sinh mệnh lực thật cao mới có thể tịnh hoá được nguyên rửa, người có biết hay không? Tần Hải có 1000 điểm thuộc tính tinh thần, cũng chỉ dám lựa chọn chữa trị một loại nguyên rửa, Trần Phong chỉ có 250 tinh thần lực liền muốn lên trời?"

"Hắn lấy cái gì mà so cùng với người ta?"

"Về phần nội thương cùng với ngoại thương...người cảm thấy người vất vả chế tác ra một phần thuốc thử gen 5 tinh, đi trị liệu để kiểm 1 hoặc 3 điểm tích phân, như vậy sẽ có lời sao? Một ngày người có thể chế tác ra được mấy phần?!"

Thì ra là như vậy! Người kia há to miệng, không biết phản bác như thế nào.

Trên thực tế, theo việc vòng tranh tài thứ hai kết thúc, cũng có rất nhiều người chờ mong đối với Trần Phong. Thậm chí, hiện tại bọn hắn đã ngầm thừa nhận, Trần Phong có khả năng dễ dàng chế tác ra các loại thuốc thử gen cấp E 5 tinh, đây là sự công nhận cao nhất của mọi người hiện tại đối với hắn!

Ai có thể ngờ được, vừa rồi còn đối với Trần Phong có một chút chờ mong, sau một khắc đã nhìn thấy hắn tìm đường chết! Bọn hắn thật không hiểu, chẳng lẽ sau khi đạt hạng nhất ở vòng tranh tài thứ hai, sự tự đại của Trần Phong đã bành trướng đến loại trình độ này rồi hay sao?

Mà trên thực tế, không riêng gì bọn hắn không hiểu, ngay cả chính Trần Phong cũng không hiểu!

"Đây là cái cách điều chế quý gì thế." Trần Phong đã cũng vô lực chửi đậu xanh rau má.

Gen Cáo tuyết? Vào thời điểm hấn trông thấy cái cách điều chế gen này, cả người đều cứng đơ! !

Chữa trị cả ba loại thương thế ! Quảng sáng may mắn đến cùng đối với hấn có bao nhiêu tự tin?

Mặc dù hấn tin tưởng hiệu quả của thuốc thử gen Cáo Tuyết cấp E 5 tinh này, coi như là dầu cù là cũng sẽ không quá kém, thế nhưng mà loại tiêu hao tinh thần lực và sinh mệnh lực kinh khủng kia, một ngày hấn có thể làm ra được mấy cái? !

Băng Tâm...có thể trị liệu được mọi loại thương thế... Trần Phong đọc miêu tả tác dụng.

Hấn tin tưởng, Quảng sáng may mắn lựa chọn gen Cáo Tuyết là có nguyên nhân, ít nhất thì Quảng sáng may mắn cũng sẽ không hại hấn.

Giá trị may mắn, tiêu hao trọn vẹn 10 điểm, điều này đã nói rõ, cái gen Cáo Tuyết này, đúng là được Quảng sáng may mắn lựa chọn đi ra.

Hoàng Hạc

Hắn một lần nữa nhìn qua sổ liệu, vẫn như cũ không có bất cứ một vấn đề gì.

Trừ phi... trong mắt của Trần Phong lóe lên một vòng ánh sáng nhàn nhạt.

"Trước tiên cứ chế tác ra một phần cái đã!" Trần Phong quả quyết hạ quyết định, có nhiều thứ, chỉ có tự mình thử nghiệm mới biết được hiệu quả.

"Xoạt!" Trần Phong nhanh chóng nắm giữ cơ sở tư liệu của cách điều chế gen Cáo Tuyết.

Như vậy thì...bắt đầu đi! Đây là một lần tranh tài đặc biệt, nếu như nhất định phải tìm chỗ tốt mà nói, thì đó là người dự thi đang đóng vai quốc sư, hết thấy tài liệu trong quốc khố, người dự thi đều có quyền sử dụng, trên lý luận là sẽ không có bất kỳ một sự hạn chế nào!

"Tới đi!" Ánh mắt của Trần Phong loé sáng.

"Xoạt!" Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong bước vào bên trong hoàng cung.

Tranh tài, chính thức bắt đầu!

Cùng một thời gian này, gần như tất cả các chế tác sư cũng bắt đầu chế tác gen, ở chỗ này, không cần phải thu thập tài liệu, người cần bất kỳ vật gì, đều sẽ được binh sĩ đưa tới, tất cả mọi người trong toàn bộ vương quốc, đều sẽ nghe theo sự sai khiến của người.

Thậm chí là cả quốc vương! Chỉ cần người muốn, người có thể tùy thời xem xét trạng thái tinh thần của quốc vương.

Đến tận đây, rất nhiều chế tác sư lựa chọn tịnh hóa nguyên rửa, đều bắt đầu chế tác loại gen mà mình lựa chọn, coi như không có cách nào trị liệu được

cho quốc vương, thì cũng có thể trị liệu được cho những vị hoàng thân quốc thích khác.

Điểm tích lũy, đang không ngừng được gia tăng.

Mà các chế tác sư lựa chọn chữa trị ngoại thương, thì lại bắt đầu chế tác ra đại lượng thuốc thử gen cấp thấp, chữa trị cho một lượng lớn người dân, bắt đầu nâng cao điểm số của mình! Mỗi một người đều có phương thức riêng của mình.

Ở một cái vương quốc nào đó, có một con lừa đang cố gắng chế tác thuốc thử gen, mà ở bên cạnh nó, có một quả cầu đầy lông đang không ngừng phát ra ánh sáng, đó chính là sinh mệnh lực!

"A... !" Trong tay của Vân Tiểu Đóa cũng tản ra từng vầng sáng bao phủ thân thể của con lừa, đây là hiệu quả khôi phục tinh thần! Nàng và quả cầu đầy lông đang phụ trợ con lừa tiến hành chế tác gen!

Xoạt! Từng bình từng bình thuốc thử gen không ngừng được hoàn thành, ở bên trong tất cả những chế tác sư lựa chọn chữa trị ngoại thương, thành tích của Vân Tiểu Đóa đúng là một mình một ngựa, xa xa dẫn ở phía trước!

"Thật là quá mức a, ba người khi dễ một người."

"Quả nhiên con lừa mới là bản thể!"

"Kỳ thật ta là Fan hâm mộ của con lừa..."

Bình luận che lấp cả khung chat, quan sát Vân Tiểu Đóa tranh tài luôn luôn vui vẻ, nhẹ nhõm sung sướng, nàng có thể nhẹ nhàng trấn áp quần hùng, mang lại cho người xem một cảm giác hưng phấn.

Không thể nghi ngờ, ở bên trong những chế tác sư lựa chọn chữa trị ngoại thương, Vân Tiểu Đóa chính là đệ nhất, không có ai bằng!

...

Ở một cái vương quốc nào đó, vẻ mặt của Tần Hải rất trang nghiêm, hắn lựa chọn cách điều chế gen có hiệu quả tịnh hoá phi thường cường đại, độ

khó cũng vô cùng cao. Bất quá, sau khi tiêu hao vô số tài liệu trong quốc khố, hắc rớt cục cũng đã thành công chế tác ra được một phần, sau khi cho một vị hoàng tử sử dụng, có hiệu quả rất phi phàm.

"Cái cường độ chữa trị này..." Tần Hải trầm ngâm.

Trị liệu cho hoàng thân quốc thích sẽ không có bất cứ một vấn đề gì, duy chỉ có quốc vương...vẫn như cũ là chưa đủ!

"Vậy thì cứ tiếp tục chế tác." Hai mắt của Tần Hải loé lên ánh sáng, dùng những vị hoàng thân quốc thích này để luyện tập, tiếp tục hoàn thiện loại thuốc thử gen này, tranh thủ làm ra một phần thuốc thử gen ưu tú nhất, để trị liệu cho quốc vương, đạt được số điểm cao nhất!

Đây chính là sự tự tin của Tần Hải, hắc muốn ở trong vòng một ngày, trị liệu cho hết thấy những người bị nguyên rủa! Sau đó ——nếu như còn thời gian, có lẽ hắc còn có thể trị liệu cho những người khác?

Cái cách điều chế gen tịnh hoá này mặc dù không có cách nào trị liệu nội thương cùng với ngoại thương, thế nhưng mà hắc có nội tình rất cường đại, bản thân có học qua một vài cách điều chế gen trị liệu cơ sở, mặc dù chỉ là cấp F 1 tinh, thế nhưng dùng để trị liệu cho thương thể cho người dân bình thường hắc là không có vấn đề gì.

Mục tiêu của hắc, là hạng nhất! Lần này, hắc sẽ không cho Trần Phong bắt cứ một cơ hội nào.

Xoạt! Tần Hải bắt đầu điên cuồng chế tác.

Một phần...hai phần...ba phần...

Mọi người ở trong phòng trực tiếp đều nhìn đến mức ngẩn người, vô luận là trạng thái tinh thần, hay là tốc độ chế tác, Tần Hải của hôm nay, so với Tần Hải ba ngày trước kia tựa hồ hoàn toàn không phải là cùng một người.

"Loại tốc độ này...ta dựa vào, Tần Hải nổi khùng rồi sao?"

"Đây mới là trạng thái hoàn mỹ của Tần Hải sao!"

"Thật là mạnh!"

Đám người cảm thấy vô cùng rung động, từ lúc tiếp xúc với một cách điều chế gen hoàn toàn mới, theo sự thất bại không ngừng, dần dần đến với sự thành công, xác xuất thành công không ngừng được tăng lên, đến lúc làm ra được một phần gen ưu tú nhất! Vèn vèn chỉ cần nửa ngày!

20 điểm...40 điểm...điểm tích lũy của Tần Hải điên cuồng nhảy vọt.

Ở bên trong 200 chế tác sư lựa chọn tinh hoá nguyên rửa, Tần Hải không có một chút do dự nào cầm lấy vị trí đệ nhất, điểm tích lũy nhanh chóng đuổi sát với Vân Tiểu Đóa, thậm chí còn có xu hướng muốn vượt qua. Đây, mới chính là thực lực chân chính của Tần Hải!

Mà lúc này đây, trong một phòng giả lập trực tiếp khác, cũng có rất nhiều người đang quan sát một chế tác sư tên là Hoàng Hạc, bởi vì sự lựa chọn của người này lại là chữa trị nội thương! Mà hắn, cũng là người có số điểm cao nhất bên trong những chế tác sư lựa chọn chữa trị nội thương.

Nội thương là như thế nào? Ở thời đại này, nói trắng ra chính là ở trong quá trình chiến đấu khiến cho thuộc tính gen bị tổn thương, giống như là bị năng lực hoá diễm, hàn băng tổn thương. Bởi vì những nguyên nhân tổn thương đặc thù như vậy, dẫn đến thân thể không có cách nào chữa trị được bằng những biện pháp bình thường, mà chỉ cần giải quyết những loại tổn thương đặc thù này, thân thể liền không có vấn đề.

Mọi người vì cái gì không thích lựa chọn chữa trị nội thương? Là bởi vì phiền phức, có người thì bị thương thuộc tính A, cái có người thì bị thương thuộc tính B, còn có một số người bị thương thuộc tính C, cần được hốt thuốc đúng bệnh, bằng không thì không những không chữa trị được, còn có thể đưa đến phản hiệu quả. Cho nên cho dù điểm tích lũy nhận được rất cao, trị liệu lại đơn giản, cũng không có quá nhiều người lựa chọn chữa trị nội thương!

Mà Hoàng Hạc, lại là người am hiểu phương diện này nhất, hắn thậm chí còn không cần lựa chọn cách điều chế trong kho gen, mà chỉ dùng cách điều chế gen mà bản thân mình biết, cấp tốc trị liệu cho một nhóm lớn người bị nội thương. Điểm số của hắn đang không ngừng tăng lên dữ dội!

"Đây là cách điều chế gì thế?"

"Tốc độ thật là nhanh."

"Cách điều chế gen không phải là trọng điểm, trọng điểm là gen năng lực của hân." Có người có ánh mắt bén nhọn đã nhìn ra mảnh khoe.

Hoàng Hạc, trung cấp chế tác sư đỉnh phong, bên trong những loại gen năng lực của hân có một loại là —— hấp thu tổn thương.

0 điểm

Hắn không chỉ có khả năng hấp thu thương tổn của chính mình, mà còn có thể hấp thu tổn thương trong cơ thể của người khác, bởi vậy, tốc độ trị liệu của hắn mới đáng sợ như vậy!

"Chuyện này..."

"Là năng lực hấp thu tổn thương? !"

"Ồ, còn có loại năng lực này nữa hay sao?"

Đám người kinh ngạc đến ngây người, đây chính là trận tranh tài giữa các chế tác sư!

Năng lực hấp thu tổn thương là cái quỷ gì? ! Hơn nữa, loại năng lực này, ngoài việc tăng lực phòng ngự cho bản thân, thế mà còn có thể hấp thu tổn thương của người khác, càng giống như là một loại gen biến dị!

Mà lúc này đây, Fan hâm mộ của Hoàng Hạc đã lên tiếng, nguyên lai, bản thân Hoàng Hạc chính là một Gen chế tác sư đi theo loại hình trị liệu, tại nơi hắn sinh sống phi thường nổi danh. Lúc trước thể tử của hắn bị thương không có cách nào có thể chữa trị, vì trị liệu thương thể cho nàng, Hoàng Hạc rất cuộc cũng tìm kiếm được loại gen năng lực đặc thù này. Hiện tại, hắn không những có thể trị liệu nội thương, mà còn có thể trị liệu ngoại thương.

"Thì ra là thế." Đám người nổi lòng tôn kính.

Chế tác sư chuyên môn trị liệu? Dạng chế tác sư này, càng được người ta tôn kính!

Xoạt! Hoàng Hạc nhanh chóng bút phá, có lẽ bởi vì nội thương có đủ loại, tương đối hỗn loạn, cho nên những người này mặc dù chịu đủ loại nội thương, thế nhưng thương thể cũng không tính là quá nghiêm trọng. Mà loại thương thể này đối với Hoàng Hạc mà nói? Chính là dễ như trở bàn

tay! Sau khi thăm dò rõ ràng quy luật, điểm số của Hoàng Hạc lại bắt đầu tăng lên dữ dội.

10 điểm! 20 điểm! Chỉ ngắn ngủi trong một giờ, hắn đã đuổi sát Tần Hải cùng với Vân Tiểu Đóa, cực kỳ kinh khủng!

"Hắn là ba người bọn hắn sẽ tranh đoạt vị trí đệ nhất a?" Mọi người hưng phấn suy đoán.

Cho dù số lượng chế tác sư có thiên phú trác tuyệt rất nhiều, thế nhưng có rất nhiều người không am hiểu loại gen chữa trị này, cho nên chỉ có thể lựa chọn phương án an toàn để không bị đào thải, cho nên 3 vị trí đầu bảng, cuối cùng chỉ có thể rơi vào 3 vị chế tác sư này.

Tần Hải! Hoàng Hạc! Vân Tiểu Đóa! Điểm số của ba người, đã vượt xa khỏi khỏi hạng thứ tư gần gấp đôi.

"Còn Trần Phong thì sao?" Lúc này, có người chợt nhớ tới Trần Phong.

Làm người đứng đầu ở vòng tranh tài thứ hai, Trần Phong vẫn rất là nổi tiếng, nhưng mà đến lúc đi vào phòng trực tiếp của Trần Phong, mọi người đều triệt để không biết nói gì.

Điểm số của Trần Phong——0. Không sai, trọn vẹn trôi qua hai giờ, số điểm của Trần Phong y nguyên vẫn là một số 0 tròn trĩnh!

"Chuyện gì đang xảy ra?" Đám người không hiểu ra sao.

"Còn có thể như thế nào, là do thất bại quá nhiều lần chứ sao?"

Quần chúng trong phòng trực tiếp ai thán: "Thuộc tính tinh thần của hắn vốn là 250 điểm, còn muốn tịnh hóa nguyên rửa cho mấy người vương tử, quốc vương, làm sao có thể thành công?!"

"Coi như là Tần Hải có 1000 điểm thuộc tính tinh thần, lần thứ nhất chế tác cũng thất bại cơ mà?!"

"Bằng vào một chút tinh thần lực này của hắn, còn là loại thuốc thử dầu cù là này, có thể thành công mới là có quỷ!"

Vô số người chửi đậu xanh rau má, đám người mới vào nghe vậy cũng trở nên im lặng.

Trần Phong đang làm cái gì? Hẳn đây là muốn từ bỏ so tài?

"Quá tự đại rồi."

"Sau khi đạt vị trí đệ nhất một lần liền không biết mình là người nào..."

Có người chửi đậu xanh rau má, còn có không ít người phụ họa.

Cử động bây giờ của Trần Phong, đơn giản chính là tự tìm đường chết. Nhưng mà, vô luận bọn hắn chỉ trích như thế nào, Trần Phong vẫn như cũ ở bên trong hoàng cung yên lặng nghiên cứu gen Cáo Tuyết.

Xoạt! Chế tác gen hoàn thành, lại có một phần thuốc thử gen Cáo Tuyết vừa mới ra lò.

—— ———

Thuốc thử gen Cáo Tuyết

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: Thi triển ra Băng Tâm, kích phát tiềm năng trong gen Cáo Tuyết, có thể trị liệu và giảm bớt thương thế, đối với tịnh hoá nguyên rửa cũng có hiệu quả không tệ.

—— ———

"Cuối cùng cũng hoàn thành." Trần Phong cảm thấy xúc động, lúc trước hắn đã thử qua, thuốc thử gen Cáo Tuyết không có hiệu quả gì đối với mấy người hoàng thân quốc thích bị nguyên rửa! Hoặc nói là, chỉ có thể tạo được tác dụng giảm bớt!

Bởi vì cường độ tịnh hóa không đủ, không cách nào có thể trị tận gốc! Thế nhưng trải qua rất nhiều lần thử nghiệm, Trần Phong cũng đã suy đoán ra được cường độ tịnh hóa của gen Cáo Tuyết.

Như vậy ——nội thương thì sao? Trần Phong bắt đầu một lần nữa thử nghiệm, cho một vị sĩ quan bị nội thương nghiêm trọng sử dụng một phần thuốc thử gen Cáo Tuyết, cũng có thể tạo ra tác dụng giảm bớt, thế nhưng vẫn như cũ không có cách nào chữa trị thành công.

"Quả nhiên là không được." Trần Phong trầm ngâm.

Thuốc thử gen Cáo Tuyết, căn bản chính là một sợi gân gà! Ít nhất ở bên trong vòng tranh tài thứ ba này, sẽ không có nổi một chút tác dụng nào, Trần Phong nếu như cứ tiếp tục chế tác loại thuốc thử gen này, tất nhiên sẽ trực tiếp bị đào thải!

Thế nhưng... Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, một lần nữa bắt đầu chế tác.

Tìm kiếm gen! Kích hoạt gen! Dung hợp gen!

Xoạt! Hoàn tất đổ vào bình chứa, từ đầu tới đuôi, đều được hoàn thành một mạch.

Lại có một phần thuốc thử gen vừa ra lò, mà lần này, phần thuốc thử gen này lại tản ra ánh sáng lung linh, theo hết thấy những phần thuốc thử gen mà Trần Phong chế tác ra có một chút bất đồng!

—— ———

Gen Cáo tuyết biến dị

Đẳng cấp: Cấp E

Tác dụng: Thi triển ra Băng Tâm, kích phát tiềm năng trong gen Cáo Tuyết, có thể trị liệu thương thế trong một phạm vi nhất định, đối với tịnh hoá nguyên rửa cũng có hiệu quả rất mạnh.

—— ———

Gen biến dị! Đây chính là chuyện mà Trần Phong chờ mong.

Gen biến dị, có lẽ sẽ khiến cho gen Cáo Tuyết càng trở nên cường đại, giúp hắn thoát khỏi khốn cảnh trước mắt, thế nhưng sau khi Trần Phong nhìn số liệu của phần thuốc thử gen biến dị trước mắt cuối cùng vẫn lắc đầu.

So sánh với gen Cáo Tuyết bình thường, nhiều thêm hai từ "Phạm vi", không tệ cũng biến thành "Rất mạnh".

Không thể nghi ngờ, hiệu quả của gen Cáo tuyết biến dị còn muốn cường đại hơn không ít so với gen Cáo Tuyết bình thường.

"Thử một chút." Trần Phong nhanh chóng thử nghiệm, lấy mục tiêu làm trung tâm, xung quanh phạm vi ba mét, thế mà những người ở trong phạm vi này cũng đều được chữa trị! Nhưng có một chút tiếc nuối chính là, hiệu quả trị liệu vẫn rất là bình thường.

Đối với hiệu quả tịnh hoá nguyên rửa cũng chỉ có thể giảm bớt.

Hiển nhiên, nguyên rửa ở nơi này rất mạnh, bằng vào tác dụng của thuốc thử gen Cáo tuyết biến dị mà nói! Là không có bao nhiêu tác dụng đối với hoàng thân quốc thích và quốc vương?

Đây chính là một cái vương quốc! Với trình độ hiện tại của Trần Phong, coi như sử dụng phiên bản gen Cáo Tuyết biến dị, cũng vô pháp thành công, sau cùng cũng chỉ có thể trị liệu một chút thương thế cấp thấp, kiếm một chút điểm tích lũy mà thôi.

Phạm vi trị liệu rộng hơn? Nhưng không trị được hết thương thế thì có thể làm được cái gì? Hơn nữa phạm vi chỉ có ba mét!

Cho nên, Quàng sáng may mắn vì sao lại lựa chọn cái cách điều chế này? Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Như vậy... chỉ còn lại một loại khả năng.

"Oanh!" Ánh sáng trước mắt của Trần Phong biến ảo, trong nháy mắt tiến vào trạng thái siêu chiều, hắn nhắm chặt hai mắt.

Đáng thất vọng

Trần Phong, lại một lần nữa tiến vào loại trạng thái đặc thù này, đây là trạng thái dùng để cải tiến cách điều chế gen.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong tùy tâm mà động, ở dưới sự phụ trợ của Quần thể sáng may mắn bắt đầu chế tác.

"Nếu như người đã lựa chọn cái cách điều chế gen này, vậy thì hãy khiến cho nó phát huy ra uy lực chân chính đi!" Trần Phong gào thét ở trong lòng.

Xoạt! Trần Phong nhanh chóng tiến hành chế tác gen từng bước một.

Rất lâu sau, vào lúc tinh thần lực của Trần Phong gần như hao hết, cảm giác được một cỗ mệt mỏi dị thường, lần cải thiện cách điều chế ở dưới trạng thái siêu chiều này, rốt cục đã hoàn thành!

Chế tác gen thành công! Một vũng dịch thể lóe lên hòa quang kỳ dị, vừa mới ra lò, giá trị may mắn tiêu hao ——tới gần 100 điểm!

"..."

Trần Phong thở phào một hơi dài, trình độ tiêu hao giá trị may mắn siêu cao như thế, hi vọng là sẽ không để cho hắn phải thất vọng.

Xoạt! Quét hình Gen.

Trần Phong theo bản năng nhìn thoáng qua, tâm trạng lập tức chấn động mãnh liệt.

Loại gen này...lại có thể là...khó trách vì sao Quần thể sáng may mắn thế mà lại lựa chọn nó! Khó trách lại tiêu hao nhiều giá trị may mắn như vậy! Đáng giá!

"Nguyên lai, đây chính là nguyên nhân mà Quần thể sáng may mắn lựa chọn người hay sao?" Trần Phong cảm thấy xúc động.

Nội thương đệ nhất? Ngoại thương đệ nhất? Tịnh hóa đệ nhất? Trần Phong liếm liếm đôi môi khô khốc, ánh mắt bốc cháy hừng hực, thật có lỗi, hạng thứ nhất của vòng tranh tài này, ta muốn.

Thế là, ở trong phòng trực tiếp của Trần Phong, tất cả mọi người bỗng nhiên trông thấy một màn rất ngạc nhiên. Trần Phong vừa rồi rõ ràng đã chế tác thành công mấy lần thuốc thử gen Cáo Tuyết, thế mà lại bắt đầu không ngừng thất bại, liên tục mấy chục lần, thế mà không có một lần thành công!

Chuyện này...đây là Trần Phong sao? Trần Phong từ trước đến giờ luôn tạo ra những điều kỳ tích?

"Đã xảy ra chuyện gì?" Đám người cảm thấy kinh dị không thôi.

"Hắn là do hắn không sử dụng gen năng lực, hoặc là hắn đã từ bỏ tranh tài."

Có người suy đoán: "Các người không cảm thấy có gì lạ hay sao, trạng thái của hắn bây giờ, chính là đang không ngừng luyện tập cái cách điều chế gen này hay sao? Lợi dụng tài liệu trong quốc khố, không ngừng đề thăng sự thuần thực của chính mình?"

Đám người: "..."

Luyện tập? Tăng độ thuần thực lên? Đây chính là thi đấu gen tân tú cơ mà!

"Hắn là không phải đâu?" Vẫn có người không tin là Trần Phong sẽ làm như vậy.

Mà trên thực tế, Trần Phong thật sự là đang luyện tập! Trình độ chân chính của hắn, chỉ là sơ cấp chế tác sư đỉnh phong, một cách điều chế gen cấp E 5 tinh, nếu như không sử dụng giá trị may mắn, hắn chỉ có thể một mực thất bại! Thế nhưng, loại thất bại này đối với hắn lại hết sức có chỗ tốt, đây chính là cấp E 5 tinh a!

Nếu như có thể nắm giữ...Trần Phong nhất định có thể đột phá giai đoạn sơ cấp, trở thành một trung cấp chế tác sư chân chính, thực sự trở thành một chế tác sư có trình độ chế tác cường đại! Điều này đối với hắn mà nói, là một cái cơ hội rất tốt.

Xoạt! Trần Phong vẫn không ngừng chế tác, sau mấy chục lần thất bại liên tục, ngẫu nhiên cũng sẽ thành công được một lần. Mà ngoại trừ cái đó ra, Trần Phong cũng hạ một mệnh lệnh quý dị, bảo binh lính mang hết thủy thể năng lượng tinh thần trong vương quốc vận chuyển vào bên trong hoàng cung.

"Hắn muốn làm cái gì?"

"Đoán chừng là dùng để khôi phục tinh thần lực a." Có người châm chọc nói.

Kỳ thật không chỉ có Trần Phong, cũng rất nhiều người đã từ bỏ tranh tài, dùng một cơ hội khó có này, để đề thăng trình độ chế tác của chính mình, cái này cũng tương đương với một sự ban thưởng khi thông qua vòng thứ hai!

Thế nhưng mọi người vẫn có mong chờ tương đối cao đối với Trần Phong, những người khác đều là miễn cưỡng thông qua vòng tranh tài thứ hai, tự biết vòng tranh tài thứ ba không cách nào thông qua mới quyết định từ bỏ, Trần Phong là một người cảm hạnh nhất ở vòng thứ hai vậy mà cũng làm như thế, thật là đáng thất vọng!

Cảm thấy thất vọng, có rất nhiều người dón dập lắc đầu rời đi, số lượng người theo dõi Trần Phong, đang không ngừng hạ xuống.

Buổi tối lặng yên mà tới, vòng tranh tài thứ ba cũng đã đến khâu cuối cùng.

Hiện tại gần như tất cả lượng người theo dõi, đều tụ tập vào trong phòng trực tiếp của Tần Hải, Vân Tiểu Đóa cùng với Hoàng Hạc, ba người này cũng đang hùng hực tranh đoạt vị trí thứ nhất.

Hạng nhất, Tần Hải, 329 điểm! Hạng hai, Hoàng Hạc, 310 điểm! Hạng ba, Vân Tiểu Đóa, 290 điểm!

Về phần thứ tư? Chỉ có 190 điểm! Căn bản không phải là một cấp bậc.

Hơn nữa, cho dù bây giờ Tần Hải đang tạm thời giữ hạng thứ nhất, thế nhưng vô luận là Hoàng Hạc hay là Vân Tiểu Đóa, đều đuổi nhau sát sà

sạt, nhất là tiểu đội 3 người Vân Tiểu Đóa!

"Ba người này đều rất mạnh." Đám người kinh ngạc tán thán.

"Đúng vậy a, với cái tốc độ này của Vân Tiểu Đóa... Tần Hải cũng đã sắp bị đuổi kịp."

"Tần Hải cũng rất lợi hại, coi như sau khi tỉnh hóa hết thấy những người bị nguyên rửa, số điểm tích lũy của Tần Hải cũng sẽ ngừng lại, không nghĩ tới hần thế mà bắt đầu trị liệu ngoại thương! Dùng cách điều chế gen cấp thấp trị liệu cơ sở nhất, trị liệu ngoại thương, cho dù tốc độ có hơi chậm một chút, thế nhưng vẫn còn đang không ngừng tiến lên, quá thần kỳ."

"Tất cả bọn họ đều đang cố gắng a."

"Ta cảm thấy Hoàng Hạc là lợi hại nhất, một người không có tiếng tăm gì, thế mà có thể vững vững vàng vàng trị liệu nội thương, một mực duy trì một tốc độ đều đặn tiến lên, nói không chừng hần mới là người có thể cảm được vị trí thứ nhất."

"Rất có thể." Đám người nghị luận âm ỉ.

Vào giờ khắc này, ánh mắt của mọi người gần như đều tập trung ở chỗ này, thời gian tranh tài dần dần cũng đã tới điểm cuối cùng. Vẫn có người nhớ tới Trần Phong, sau đó đi qua nhìn một chút, phát hiện ra điểm số của Trần Phong vẫn là một con số 0 tròn trĩnh, bọn hần chỉ có thể thất vọng trở về, tiếp tục quan sát mấy người Tần Hải.

331! 332! Tần Hải vẫn còn đang cố gắng! Vân Tiểu Đóa đã vọt tới 329 điểm! Vô cùng hung mãnh.

Mỗi một lần chế tác gen hoàn tất, điểm số của ba người đều sẽ đón một lần nhảy vọt, nói thật, nếu như không phải chế tác gen cần phải tiêu tốn thời gian, điểm số của bọn hần đã sớm đột phá chân trời. Mà coi như là như thế, điểm số của ba người, đã vượt xa xa khỏi người đứng hạng thứ tư, sáng tạo ra kỳ tích.

Mười phút cuối cùng, Hoàng Hạc có một lần vọt tới hạng thứ nhất, nhưng rất nhanh liền bị vượt qua.

Ba phút cuối cùng, Hoàng Hạc một lần nữa vọt tới thứ nhất, 350 điểm! Điểm số của hắn luôn tăng theo từng đợt, mỗi một đợt đều sẽ bùng nổ, mà trong thời điểm này, hắn đang tạm dẫn đầu...

Vân Tiêu Đóa cùng với Tần Hải đều đang đuổi theo sát không tha!

Tần Hải: 348! Vân Tiêu Đóa: 346!

"Đã tới một phút đồng hồ cuối cùng!"

"A a a a a, thật là khấn trương, không biết là cuối cùng ai sẽ cầm hạng nhất."

"Ba người ai cũng có thể!"

"Cố gắng lên."

Mỗi người đều ra sức cổ vũ cho thần tượng của mình.

Một phút đồng hồ có thể chế tác ra được mấy phần thuốc thử gen?

1200 điểm

Đây chính là thời điểm khảo nghiệm gen năng lực, vô luận là lá bài tẩy như thế nào, đều phải sử dụng vào thời điểm này, mới có thể tranh đoạt được hạng nhất cuối cùng!

Mà Fan hâm mộ sợ nhất là ——Tần Hải cùng với Vân Tiểu Đóa căn bản cũng không biết tình huống của mình. Bọn hắn căn bản không biết mình đang xếp hạng thứ mấy, cũng căn bản không biết là điểm số của bọn hắn đang nguy hiểm như thế nào, nếu cứ như vậy bỏ lỡ mất hạng nhất, mới là sự khó chịu nhất!

Hai người bọn họ sẽ sử dụng toàn lực chứ?

Hiển nhiên, vô luận là Tần Hải hay là Vân Tiểu Đóa, đều bùng nổ vào thời khắc này.

Xoạt! Tốc độ chế tác gen của hai người đều tăng lên dữ dội.

Tần Hải: 349! Vân Tiểu Đóa: 348! Hai người đều đang điên cuồng bùng nổ.

Vào giờ khắc này, vô luận là quần chúng vây xem, hay là chế tác sư, thậm chí là cao tầng của Hiệp hội chế tác Gen, người chế định quy tắc, đều ngưng tụ ánh mắt về nơi đây! Vòng tranh tài thứ ba, ai sẽ là người cầm hạng nhất sau cùng?

"Đình! Tranh tài kết thúc!"

Xoạt! Thành tích được cập nhật, tất cả mọi người đều cố nén xúc động nhìn qua.

Bảng thành tích trong nháy mắt được đổi mới, nhưng mà, trong nháy mắt mọi người nhìn thấy số liệu trên bảng thành tích, đều lộ ra vẻ mặt phát mộng, mục nội nhà nó, bọn hắn đang nhìn thấy cái gì? !

————

Hạng nhất, Trần Phong, 1200 điểm.

Hạng hai, Tần Hải / Vân Tiểu Đóa / Hoàng Hạc, 350 điểm.

Hạng năm, Vương Ngũ, 222 điểm.

"? ? ? !"

"Con m* nó?"

"Chuyện này là chuyện gì?"

"1200 điểm? Làm sao có thể?"

Tất cả mọi người đều ngây ra như phỗng.

1200 điểm? Trần Phong? Bọn hấn nhớ kỹ vài phút trước đó, Trần Phong vẫn là 0 điểm cơ mà? Liền xem như là chế tác tông sư, cũng không có khả năng trong vài phút đạt được 1200 điểm a? !

Tình huống này là như thế nào? Gian lận? Gần như tất cả mọi người đều bùng nổ!

Nói đùa cái gì vậy? Trong nháy mắt cuối cùng ba vị chế tác sư cường đại giao phong, ở vào thời khắc quan trọng nhất, Trần Phong lại lặng yên không tiếng động cướp đi hạng thứ nhất, hơn nữa còn là một con số 1200 điểm kinh khủng?

So với ba người bọn hấn cộng lại còn muốn nhiều hơn! Thật là quá phận!

"Mặt mũi đâu?"

"Vài phút đạt 1200 điểm, muốn gian lận cũng không nên quá mức như thế chứ?"

"Vài phút cái quỷ a, lão tử vào ba mươi giây cuối cùng còn đi vào phòng trực tiếp của Trần Phong nhìn thoáng qua, hấn vẫn như cũ còn là 0 điểm."

"Cho nên, chỉ trong vòng 30 giây? Đạt được 1200 điểm?"

Tất cả mọi người điên rồi, đây quả thực là muốn nhục nhã sự thông minh của bọn họ!

"Tổ cáo!"

"Tất cả cùng nhau tổ cáo đi!"

"Đường đường là thi đấu gen tân tú, vậy mà lại có người dám gian lận?"

Đám người cảm thấy phẫn nộ.

"Có thể hay không cũng là một loại gen năng lực?" Có người yếu ớt nói ra, trong nháy mắt liền bị người khác chửi đến mức phun máu chó: "Gen năng lực nội nhà ngươi! Làm sao có thể có dạng gen năng lực như vậy? Tại sao ngươi không chịu dùng não của mình để suy nghĩ lại một chút!"

Đương nhiên, cũng có người nghĩ đến một vấn đề, chuyện này cũng không giống như là Trần Phong bị tố cáo lần đầu tiên? Lần trước tố cáo xong liền biến thành một trò hài lớn! Trần Phong căn bản là không có gian lận, lần này có thể hay không cũng là giả?

Nhưng mà, căn bản không có ai để ý đến người này.

"Chuyện này nếu như không phải là gian lận, lão tử sẽ trực tiếp cạo đất!"

"Đúng đấy, nếu cái này còn không phải là gian lận, thì không lẽ con mắt của ta mù rồi? 1200 điểm, cơ hồ là phải chữa trị cho 99% người mắc bệnh mới có thể đạt tới? Ngươi nói cho ta biết đi, trong nháy mắt làm sao có thể chữa trị hết thảy những người bệnh bị nội thương, ngoại thương, còn có cả nguyên rủa? Cái mù nội nhà nó? Ngươi cho rằng ngươi là thần linh sao? !"

"Fan không nào xéo đi, chuyện này nhất định phải cho Tiểu Đóa của chúng ta một cái công đạo!"

Mọi người điên cuồng rít gào, khung chát trong nháy mắt tràn đầy bình luận, kém chút nữa khiến cho sever quá tải.

Cùng một thời gian, trên diễn đàn học thuật, "Cộng đồng giả lập", bất luận là loại địa phương gì có khả năng thảo luận, đều đang nói về chuyện này,

tạo thành sự oanh động trước nay chưa có, cái tên Trần Phong, lại một lần nữa phát hỏa.

Trong tòa cao ốc, tại tầng cao nhất, Hiệp hội chế tác gen chấn động, tổng bộ bị vô số thư tố cáo oanh tới, bọn hắn làm sao cũng không thể tin được, thi đấu gen tân tú, thế mà xuất hiện lỗ thủng nghiêm trọng như vậy!

"Tra! Mau tra rõ cho ta!" Vô số người gầm thét.

"Chuyện này, nhất định phải cho công chúng một cái công đạo."

Từng mệnh lệnh được hạ xuống.

Sắc mặt của Cao Vân Phong cũng trở nên tái xanh, ông ta cũng không ngờ được, chính mình thiết trí một quy tắc hoàn mỹ không tì vết, thế mà lại xuất hiện một lỗ thủng chương trình, có thể cải biến điểm số.

Không sai, cho đến bây giờ, gần như tất cả mọi người đều coi đây nhất định là lỗ thủng chương trình! Chỉ có lỗ thủng chương trình, mới có thể khiến cho người thi trong nháy mắt điên cuồng đạt tới 1200 điểm, chễm chệ ở vị trí thứ nhất.

"Trần Phong..." Sắc mặt của Cao Vân Phong rất khó nhìn, từ lúc đầu ông ta đã thấy cái tên Trần Phong này không hợp mắt!

"Tra rõ cho ta." Cao Vân Phong hét lên với nhân viên kỹ thuật: "Lập tức điều tra số liệu của Trần Phong, ta muốn biết, vào một phút cuối cùng, hắn đã làm cái trò gì."

Cao Vân Phong trở nên nghiêm túc trước nay chưa có, ông ta cũng không muốn anh danh của chính mình bị hủy ở trong tay của một tên tiểu tử.

"Hiểu rõ." Nhân viên kỹ thuật cũng cảm thấy tâm tình lạnh buốt, đây chính là một sự kiện kinh thiên, nếu như thật sự là lỗ thủng chương trình...chỉ cần nghĩ đã cảm thấy đáng sợ.

Tra! Mấy trăm nhân viên kỹ thuật đang không ngừng điều tra, đúng là đã phát hiện ra được một chút vấn đề và lỗ thủng chương trình nhỏ, thế nhưng những cái này chỉ tạo thành một chút đình trệ rất ngắn, đồng thời không có

liên quan gì đến việc có thể cải biến điểm số, thậm chí, số liệu của Trần Phong trong vòng một phút đồng hồ cuối cùng kia, cũng không hề trái với một loại quy tắc nào, không có bất cứ một vấn đề gì!

"Không có vấn đề?" Cao Vân Phong gầm thét: "Loại số liệu như thế này, người còn dám nói là không có vấn đề? !"

Đám người cúi đầu xuống, bọn hắn chính là nhân viên kỹ thuật chuyên nghiệp! Bằng không thì cũng không có khả năng ở chỗ này, thế nhưng mà bọn hắn thật sự không điều tra được bất cứ một vấn đề nào, cho dù là tất cả bọn hắn đã vận dụng gen năng lực đặc thù của mình! Thế nhưng cũng không có bất kỳ một phát hiện nào.

"Đến cùng là loại năng lực gì..." Ánh mắt của Cao Vân Phong lấp lóe, có thể giấu điếm được chương trình kiểm trắc, cưỡng ép cải biến điểm số, đến cùng là cái năng lực nghịch thiên gì? Ông ta rơi vào sự trầm tư.

Nhưng mà vào lúc này, ông lão bên cạnh bỗng nhiên cười nói: "Không tra ra được số liệu có vấn đề, thì có thể xem đoạn phim quay lại a, có lẽ, vốn là không có vấn đề gì a."

"Làm sao có thể? !" Cao Vân Phong theo bản năng muốn mắng hai câu đầu óc tối dạ.

Nói đùa sao? Loại này ngay cả đồ đàn cũng đều có thể nhìn ra được vấn đề, người lại dám nói là không có vấn đề?

Trị liệu siêu cường

Thế nhưng sau khi ngẫm lại thân phận của ông lão, ông ta sau cùng cũng không dám nói ra lời này.

"Điều tra đoạn phim thu hình một phút đồng hồ cuối cùng cho ta."

"Được."

Xoạt! Ánh sáng hiện lên, một phút đồng hồ thu hình cuối cùng của Trần Phong xuất hiện.

Ở trong đoạn phim ——tựa hồ đang tiến hành một hoạt động rầm rộ, có một đám người rộn rộn ràng ràng đứng vây ở xung quanh, ở giữa có một đồng lớn thể năng lượng tinh thần chong chóng, không biết là đang làm cái thứ gì.

Đám người Cao Vân Phong càng là nhìn chòng chọc vào Trần Phong cùng với điểm số.

Lúc này, vẫn là 0 điểm, 30 giây cuối cùng, 0 điểm, 20 giây cuối cùng, 0 điểm, 10 giây cuối cùng, vẫn là 0 điểm.

Sau đó, vào lúc này, Trần Phong giơ tay lên, tản ra hào quang rực rỡ lấp lánh, một vầng sáng thánh khiết bắn ra, bao phủ tất cả mọi người, sau đó...

Xoạt! Số điểm điên cuồng nhảy lên, chỉ ngần ngui bên trong 10 giây, đã vọt tới 1200 điểm! Tranh tài kết thúc.

"Chuyện này..." Tất cả mọi người đều sợ ngây người, vào thời điểm bọn hắn nhìn vào số liệu, đã biết đó là 10 giây cuối cùng, thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, 1200 điểm lại có thể lấy được bằng cách này!

Cái vầng sáng kia...loại trị liệu kia...cho dù là thời gian tranh tài đã kết thúc.

Thế nhưng nhân viên kỹ thuật vẫn không ngừng đoạn phim lại, bọn hắn có thể thấy rất rõ ràng, thương thế của những bình dân, sĩ quan, thậm chí là hoàng thân quốc thích, tất cả mọi người vào thời khắc này đều đã khỏi hẳn!

Chữa khỏi? Cái này làm sao có thể? ! Tất cả mọi người đều rung động.

"Thủy Mạc Hoa Sen..." Ông lão ở bên cạnh bình tĩnh, thở dài một tiếng.

Đám người nghe vậy liền run sợ.

Thủy Mạc Hoa Sen, là một loại thuốc thử gen trị liệu quần thể cường đại, năm đó cũng là bởi vì chỉ cần dùng một phần thuốc thử liền có thể trị liệu cho vô số người mà dương danh, bất luận là loại thương thế nào đều có thể chữa khỏi trong nháy mắt!

Vô luận là bao nhiêu người! Chỉ cần ở bên trong phạm vi tác dụng, đều có thể chữa trị!

Thế nhưng mà...đó là một loại thuốc thử gen siêu cường cấp A a! Mà cái này vãn vãn chỉ là một trận thi đấu gen tân tú a!

"Mau điều tra số liệu của loại thuốc thử gen kia." Cao Vân Phong hít vào một hơi thật sâu.

Thế giới giả tưởng hết thảy đều được mô phỏng theo hiện thực, ông ta cũng không tin, Trần Phong chỉ là một sơ cấp chế tác sư, lại có thể chế tác ra được thuốc thử gen Thủy Mạc Hoa Sen cấp A!

"Vâng." Nhân viên kỹ thuật gật đầu.

Xoạt! Gen số liệu hiện ra, Cao Vân Phong nhìn thoáng qua, toàn thân lập tức run lên, ngây người tại nguyên chỗ, lại có thể là cái này? !

Cấp A? Không, đây chỉ là một loại gen biến dị cấp E 5 tinh! Thế nhưng mà thuộc tính của nó...

————

Gen Cáo Tuyết biến dị —— không biết

Đẳng cấp: Cấp E

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: Thi triển Băng Tâm, kích phát tiềm năng trong gen Cáo Tuyết, có thể trị liệu thương thế cùng với nguyên rửa trong một phạm vi nhất định, phạm vi cùng với hiệu quả sẽ tỷ lệ thuận với năng lượng tiêu hao.

Thi triển: kích phát thể năng lượng (năng lượng càng mạnh, uy năng càng mạnh).

Đây là...Cao Vân Phong ngơ ngác nhìn loại thuốc thử gen trước mắt, ông ta rất cuộc đã biết, Trần Phong vì cái gì có thể tạo thành loại hiệu quả trị liệu vô song chưa từng có kia, hơn nữa ông ta cũng biết, chỉ có ở bên trong thể giới giả tưởng, mới có thể tạo ra được loại hiệu quả vô song như vậy!

Ở hiện thực thì sao? Ai sẽ cho người năng lượng dự trữ của cả một cái quốc khó? ! Tuyết đối là không có khả năng! Hiệu quả của loại thuốc thử gen này mặc dù kinh người, thế nhưng mà tiêu hao càng khủng bố hơn!

Hơn nữa ——còn vô cùng lãng phí, vô luận là từ những góc độ như thế nào, đây đều là một loại thuốc thử gen hồ người, thế nhưng mà hết lần này tới lần khác từ góc độ ở bên trong cái vương quốc giả tưởng này, đều hợp tình hợp lý! Thậm chí, còn gần như là hoàn mỹ.

"Tại sao có thể như vậy?" Cao Vân Phong thất hồn lạc phách.

Làm trái quy tắc? Gian lận? Những gì mà Trần Phong làm hết thảy đều phù hợp với quy tắc! Hoàn mỹ không có một chút tì vết! Ông ta thậm chí còn không tìm được bất luận một chỗ nào để phủ định. Người ta ở bên trong quy tắc chế định, sáng tạo ra loại kỳ tích như thế này, người còn có thể nói được cái gì? !

Trong phòng điều khiển trung tâm, nhiệt độ của bầu không khí trong phòng bỗng nhiên biến thành sương lạnh. Những kỹ thuật viên kia gần như đã ngạt thở.

Rất lâu, Cao Vân Phong mới vô lực mở miệng: "Công bố đi."

"Cái gì?" Đám người sững sốt một chút.

"Công bố kết quả! Trần Phong không hề gian lận, số liệu rất bình thường! Nếu như bọn hắc còn hoài nghi mà nói, đem đoạn phim một phút cuối cùng phát cho bọn hắc xem, cũng đem số liệu của loại thuốc thử gen này công bố ra." Cao Vân Phong khó coi nói.

"Ách —— " Đám người kinh ngạc nhìn Cao Vân Phong, hiển nhiên không thể tin được, một người xấu tính như ông ta, lần này thế mà phải chịu thua thiệt.

"Nhìn cái gì vậy." Cao Vân Phong găm thét: "Ta giống như là loại người lười thôi không biết phân biệt đúng sai hay sao? Tính tình của ta mặc dù không tốt, thế nhưng cũng biết phân rõ sự thật, hạng nhất lần này, là Trần Phong nên được, không có bất kỳ người nào có thể lấy đi!"

"Hiểu rõ." Thần sắc của mọi người trở nên nghiêm nghị.

"Hừ." Cao Vân Phong hừ lạnh một tiếng: "Nhưng mà tiểu tử này đã khiêu khích ta mấy lần, sau này ta sẽ ta sẽ cho hắc biết tay."

Đám người: "..."

Vừa rồi cảm động coi như công toi.

Ở bên cạnh, khuôn mặt của ông lão kia lộ ra ý cười, Trần Phong a... một tiểu tử thật thú vị.

Mà lúc này, thư tố cáo vẫn đang dồn dập bay tới, sau khi thư tố đạt tới 1 triệu lượt, rốt cục cũng đạt được sự phản hồi, Hiệp hội chế tác gen chính thức tuyên bố tin tức, tất cả mọi người đều kích động ấn vào xem xét.

Sau đó —— mọi người đều lộ ra vẻ mặt ngốc trẻ.

"Số liệu chính xác?"

"Không có bất cứ vấn đề gì?"

"Trần Phong chân chính đạt được hạng nhất?"

Tất cả mọi người kém chút nữa liền nổi khùng tại chỗ.

Cũng may là, ở dưới đoạn nội dung này, còn đính kèm một đoạn video, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt không tin mở ra, sau đó liền thấy được một màn kinh người.

Tất cả những người bị thương, đều đang đứng ở trước cung điện, được chữa khỏi vền vền chỉ bằng một màn ánh sáng.

Trần Phong, dùng một loại thuốc thử gen siêu cường, tạo ra kỳ tích!

"Làm sao có thể có loại gen cường đại đến như vậy?"

"Đúng đấy, muốn trị liệu hết cho tất cả mọi người, yêu cầu ít nhất cũng phải là thuốc thử gen cấp B hoặc là cấp A a? Nếu Trần Phong không gian lận, làm sao có thể làm ra được loại thuốc thử gen này?"

"Đúng vậy!" Có vô số người tức giận, Gen năng lực, hoàn toàn chính xác là có thể vượt cấp chế tác.

Thế nhưng ——chỉ giới hạn một cái cấp bậc, vượt qua hai cái cấp bậc trở lên để chế tác gen, yêu cầu về phương diện tinh thần lực của người chế tác, đoán chừng ngay cả số lẻ cũng không đủ, làm sao có thể thành công? !

Trần Phong mới có bao nhiêu trình độ? Cấp E mà thôi! Hơn nữa còn mới vừa bước vào cấp E!

Mục nguyên thất tình

Cho nên, bọn hấn căn bản không tin tưởng là Trần Phong có thể làm ra loại thuốc thử gen này, chỉ là theo bản năng cho rằng trận đấu này có ẩn giấu một bí mật kinh thiên nào đó.

Mà vào lúc này, Hiệp hội chế tác gen đã tuyên bố số liệu cuối cùng—— căn kẽ chi tiết thuốc thử gen mà Trần Phong đã chế tác ra.

"Rào —— " Toàn cầu oanh động.

"Đây là..."

"Con m* nó thực sự còn có loại gen này?"

"Thật là lợi hại, Trần Phong trước đó yêu cầu binh sĩ vận chuyển hết thầy thể năng lượng đến trước cung điện, nguyên lai là vì để thi triển loại thuốc thử gen này!"

"Đâu chỉ có như thế, hấn còn bảo tất cả mọi người bị thương đi đến trước cung điện."

"M* nó!" Đám người chột tinh ngộ.

Nguyên lai, Trần Phong làm hết thầy, cũng là vì một màn cuối cùng này! Hấn chờ đợi suốt cả một ngày cũng không có động thủ, chính là vì tập hợp càng nhiều thể năng lượng cùng với thật nhiều người bị thương, khiến cho bình thuốc thử gen này phát huy ra uy năng mạnh nhất!

Chuyện này...đúng là một kỳ tích, tất cả mọi người đều rung động. Bọn hấn rất cuộc đã biết, 1200 điểm của Trần Phong là từ đâu tới, nhìn qua giống như là hấn phá hư quy tắc, nhưng lại tuân thủ quy tắc, dùng phương thức của riêng mình, sáng tạo ra kỳ tích!

"Thế nhưng mà..."

"Kho gen vì sao lại có cách điều chế gen này?" Có người hoài nghi.

Nhưng mà, rất nhanh liền có người công bố số liệu chân chính của cái cách điều chế gen này, theo Trần Phong chế tác ra loại thuốc thử gen này, căn bản chính là thuộc tính hoàn toàn khác biệt.

"Trải qua xem xét, thứ này mặc dù cũng là từ gen Cáo Tuyệt chế tác mà thành, nhưng cũng không phải là cách điều chế được cung cấp từ trong kho gen, rất có thể là một cách điều chế gen kiểu mới do Trần Phong chính mình sáng tạo."

Tin tức này vừa ra, lần nữa dẫn tới sự oanh động, cách điều chế gen mới! Cái mà Trần Phong sử dụng lại có thể là một cách điều chế gen mới!

"Cách điều chế gen mới mỗi ngày đều có, thế nhưng loại năng lực này..." Có người kinh ngạc tán thán.

"Mặc dù có tác dụng không lớn ở trong hiện thực, bị hạn chế rất nhiều, cũng không có khả năng sản xuất hàng loạt, thế nhưng vào một số trường hợp đặc biệt, vẫn có thể đưa đến tác dụng rất lớn." Một chút nghiên cứu viên phân tích nói ra.

Liền ngay cả đám người Fan hâm mộ của Tần Hải cũng ngậm miệng không trả lời được.

Phù hợp quy tắc!

Hung hăng đoạt vị trí đệ nhất!

Còn tự mình sáng tạo ra cách điều chế gen mới, ai có thể sánh được? Ít nhất là ở bên trong lần tranh tài này, không người nào có thể so sánh, nghi vấn sao? Người lấy cái gì mà đòi nghi vấn? !

Tin tức được truyền thông điên cuồng công bố, có đủ loại báo ra hằng ngày đưa tin, truyền hình tuyên bố, lượng người theo dõi Trần Phong lại một lần nữa tăng vọt, thậm chí còn hoàn toàn vượt qua Tần Hải, trở thành một chế tác sư sáng tạo ra kỳ tích mới.

Sau đó, cơ chế đào thải chính thức khởi động.

Trong hư không, một con số khổng lồ lấp lóe trên màn sáng, sau cùng ngưng tụ thành một điểm số —— 136 điểm. Những người thấp hơn số điểm này, trực tiếp bị đào thải!

Xoạt! Có một lượng lớn tên của người dự thi biến thành màu đen, đào thải kết thúc.

Đến tận đây, vòng tranh tài thứ ba đã kết thúc, sàng chọn được 100 chế tác sư mạnh nhất, Trần Phong một lần nữa cảm lấy hạng nhất, không có ai có thể phủ nhận!

Bên trong cao ốc, có một ít người lộ ra vẻ mặt mờ mịt rời đi, hiển nhiên không ngờ được chính mình thế mà lại bị đào thải. Có một ít người thì mừng rỡ như điên, chính mình lại có thể lọt vào Top 100 chế tác sư mạnh nhất!

Đây chính là Top 100 chế tác sư mạnh nhất của kỳ thi đấu gen tân tú này! Thậm chí là chế tác sư trẻ tuổi mạnh nhất toàn cầu.

Lúc Trần Phong đi ra, chỉ có một mình Trương Vĩ đang đứng chờ.

"Trần Phong." Trương Vĩ hưng hăng tới ôm hân một cái.

Quá trâu bò, Trần Phong liên tục cảm hạng nhất hai vòng tranh tài, tiến vào Top 100 chế tác sư mạnh nhất, đây chính là thành tích mà Kim Thành chưa bao giờ có, mang theo ý nghĩa trọng đại, danh ngạch thi đấu gen tân tú sang năm của Kim Thành, có lẽ sẽ được tăng lên rất nhiều!

"Bọn hân đâu?" Trần Phong cười cười.

"Mục Nguyên gần đây luôn bám theo em gái tai thỏ, còn Trương Lâm thì đang một mực bế quan chế tác." Trương Vĩ giải thích.

Em gái tai thỏ...Trần Phong nhin không được cười ha hả, con hàng Mục Nguyên này quả nhiên đã thành công cầu kết với cô gái tai thỏ kia.

"Đi thôi." Mục Nguyên vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong, khích lệ nói:

"Không cần phải để ý đến bọn hân, người liên tục cảm hạng nhất hai vòng tranh tài, chuyện lăng nhăng quá nhiều, có rất nhiều truyền thông còn đang

muốn phỏng vấn người, đều bị ta cự tuyệt, ba ngày này người phải nghỉ ngơi và chuẩn bị thật tốt, tranh tài ba ngày sau, phải cố gắng hết sức, phát huy toàn bộ thực lực của mình là được."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Vòng tranh tài thứ tư a...hắn rất chờ mong.

Hai người trở lại khách sạn, có một chút ngoài ý muốn chính là, nguyên lai tưởng rằng gian phòng khách sạn trống rỗng lại có một người ở bên trong, một bóng người chập vạt đang ngăn người bên cửa sổ, gương mặt lộ ra vẻ ai oán cùng với ngốc trệ.

Mục Nguyên? Trần Phong cùng với Trương Vĩ liếc nhau.

"Nhìn bộ dáng này của người, bị bỏ đá rồi sao?" Trương Vĩ thấp giọng nói.

"So với ta nghĩ còn nhanh hơn." Trần Phong khẽ gật đầu.

Từ lúc hắn trông thấy cái cô gái tai thỏ kia đã có một cảm giác là lạ, không biết có phải hay không là hắn đối với người biến dị luôn có một chút khó chịu, luôn có một cảm giác không hài hòa, chỉ là mỗi lần trông thấy Mục Nguyên đều hưng phấn như vậy, hắn không tiện đánh giá mà thôi.

Về phần thất tình sao...thất bại nhiều thêm mấy lần cũng là một chuyện tốt, lịch duyệt càng thêm phong phú.

"Các người trở về rồi sao?" Mục Nguyên đã chú ý tới hai người Trần Phong.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Ta thất tình." Mục Nguyên ngờ ngạc nói ra.

Hai người Trần Phong cùng với Trương Vĩ liếc nhìn nhau, quả nhiên là thế.

"Người có biết hay không? Ta cùng với nàng đã mập mờ mấy ngày, nàng đều không cho ta đụng vào người, cho nên hôm nay ta mới mời nàng uống

rượu, nguyên dự định uống rượu là để làm cho lá gan to hơn, có thể..." Mục Nguyên lộ ra vẻ mặt dờ dẩn.

"Sau đó thì sao?" Trần Phong cảm thấy hứng thú.

"Về sau nàgng thế mà uống say, sau đó chúng ta liền cởi quần áo ra..." Vẻ mặt của Mục Nguyên càng trở nên khó coi hơn.

"Sau đó thì sao, sau đó thì sao?" Trương Vĩ càng thêm hưng phấn mà hỏi.

Trần Phong: "..."

Ngươi tốt xấu gì tuổi cũng đã cao, còn xem náo nhiệt cái gì!

"Về sau..." Mục Nguyên giống như là mất hồn nói: " Ta phát hiện được, nàgng móc ở dưới váy ra một vật còn lớn hơn cả ta."

Xoạt! Thế giới trở nên thanh tịnh, nhiệt độ bầu không khí của căn phòng trong nháy mắt hạ xuống dưới điểm đóng băng.

So với ngươi... còn lớn hơn? Đù m* nó! Trình độ hóa trang bây giờ thật là kinh người a! Khó trách vì sao Trần Phong luôn cảm thấy cô gái tai thỏ kia có cái gì đó là lạ.

Trần Phong cùng với Trương Vĩ liếc nhau, loại chuyện này bọn hắh làm sao có thể nói tiếp?

Thiên mã hành không

"Nàng móc ra một bình thuốc thử gen sao?" Trần Phong thử dò xét, hắn muốn làm cho loại chuyện này trở nên bớt xấu hổ hơn.

Nhưng mà Trương Vĩ nhin không được lại lườm Trần Phong một cái, thuốc thử gen cái bà nội nhà ngươi? ! Móc ra từ dưới váy loại đồ chơi này mới càng quý dị hơn đó? Lại nói, ngươi nói như thế có khác nào nói là tiểu đệ đệ của Mục Nguyên còn nhỏ hơn cả một cái bình thuốc thử gen?

"Không, hắn là nam." Mục Nguyên lộ ra vẻ mặt đờ đẫn.

"Nhưng nàng không có yết hầu a." Trương Vĩ nghĩ đến cái gì.

"Về sau hắn nói cho ta biết, sau khi đột biến gen, ảnh hưởng mà hắn nhận phải, cũng là bởi vì đó là gen của một con thỏ cái, cho nên mới dẫn đến hắn càng ngày càng giống với con gái, yết hầu bị thoái hóa... Tương lai có thể sẽ triệt để biến thành nữ, nếu như ta không chê, hắn không ngại..." Mục Nguyên tiếp tục nói.

"Cho nên, ngươi đã đồng ý?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Ta nghĩ đến một chuyện, đã bỏ ra nhiều tiền như vậy, làm sao có thể ăn thiệt thòi! Liền xem như nam, ta cũng phải đòi trở về, cho dù đó không phải là nữ."

"Sau đó..."

"Vẫn không thể nào hạ thủ được." Mục Nguyên lộ ra vẻ mặt bi ai: "Cho nên ta vẫn tính là thất tình."

"Thất tình tốt, thất tình tốt." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra.

Bà nội nhà nó, Mục Nguyên nếu thật sự có thể hạ thủ được với một thằng đực rựa, về sau Trần Phong không phải là sẽ rất nguy hiểm sao!

Nhưng mà chuyện yêu đương của cái tên Mục Nguyên này, thế mà lại có thể phong phú đến tình trạng như thế. Trần Phong đột nhiên cảm giác được, quá trình yêu đương của con hàng này có lẽ so với chính mình tranh tài còn muốn đặc sắc hơn rất nhiều.

Lúc này, Mục Nguyên tựa ở trên cửa sổ, tùy thời đều có thể rơi xuống. Trương Vĩ dùng ánh mắt ra hiệu cho Trần Phong, bảo hắn nói lời an ủi, hắn chỉ có thể bước ra phía trước.

"Bình tĩnh." Trần Phong bình tĩnh nói: "Thất tình là một chuyện hết sức phổ biến, nếu như có thể ổn định tâm tính, nói không chừng sẽ nhân họa đắc phúc đó."

"Nhân họa đắc phúc?" Mục Nguyên lộ ra vẻ mặt mờ mịt, hắn đã bị tổn thương thành như thế này, còn có thể được cái gì phúc?

"Đương nhiên." Trần Phong nghĩ nghĩ nói: "Thời cổ có một vị gọi là Tây Môn đại nhân thất tình, ra ngoài đường đi dạo, bị một cây trúc đập trúng đầu, ông ta ngẩng đầu nhìn lên, thì ra là một phụ nhân yêu mị."

"Sau đó bọn họ liền yêu nhau hay sao?" Mục Nguyên buồn bã nói.

"Không." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị: "Tây Môn đại nhân sau khi bị nện trúng, lâm vào mơ màng thật sâu, vì cái gì cây trúc lại phải rơi xuống mà không bay lên trời? Như vậy trái đất có cái gì hút nó sao? Mọi vật trên trái đất đều có sức nặng, hòn đá ném đi rốt cuộc lại rơi xuống đất, trọng lượng của mọi vật có phải là kết quả của lực hút trái đất không, từ đó ông cho ra định nghĩa "Vạn vật hấp dẫn..."

"Cút!" Mục Nguyên cầm bình rượu đập tới, cười mắng: "Tây Môn đại nhân mục nội nhà ngươi, cải biên cũng phải tuân thủ theo phương pháp cơ bản có được hay không? ! Yên tâm, ta cũng không có ý định tự sát, chỉ là do tâm tính không được tốt đập bể mấy điều hoà không khí, cho nên mới tới nơi này hóng gió mà thôi, thất tình mà thôi, ta cũng không phải là chưa từng trải qua." (* Nhái câu chuyện về quả táo chín của Newton)

Đập bể mấy điều hoà không khí? Trần Phong nhìn xem mấy điều hoà không khí ở trên đỉnh đầu, hắn làm sao có thể đập hư được?

"Được rồi, không có việc gì liên tốt." Trần Phong cùng với Trương Vĩ thờ phào, sau đó liền xoay người rời đi.

Mục Nguyên: ? ? ?

Moá? ! Coi như hắn không muốn tự sát, cũng nên an ủi thêm vài câu chứ, ta vừa mới thất tình đây? Thật là quá phận!

"Trần Phong còn phải chuẩn bị đi tranh tài, người còn chưa xem kết quả của vòng tranh tài thứ ba có đúng không?" Thanh âm của Trương Vĩ truyền đến từ phía xa xa, tràn đầy ý vị thâm trường: "Nếu như tâm trạng của người không được tốt, thì nên xem qua một chút, có lẽ là sẽ làm cho người có một chút hứng thú."

"Là sao?" Mục Nguyên có một chút mờ mịt, từ khi bận đi tán gái, hắn đã thật lâu không quan tâm đến kỳ thi đấu gen tân tú! Dù sao thì hắn cũng đã bị đào thải, có cái gì để mà xem?

Sau đó, Mục Nguyên lên trên mạng tra một chút, lập tức ngây người.

Trần Phong? Đệ nhất? Hắn lại đạt được vị trí đệ nhất? ! Mục Nguyên khiếp sợ tiếp tục tra cứu, sau đó liền nhìn thấy một số điểm khủng bố vượt xa tổng số điểm mà ba người Tần Hải, Vân Tiểu Đóa và Hoàng Hạc đạt được——1200 điểm!

"Híz-khà-zzz —— " Mục Nguyên hít vào một ngụm khí lạnh, đây chính là thực lực của Trần Phong sao? Kinh khủng như vậy! Hắn bỗng nhiên hiểu rõ, vì cái gì hắn vừa rồi vào thời điểm tìm Trương Lâm, Trương Lâm lại căn bản không có để ý tới hắn, mà hai mắt lại trở nên đỏ bừng tiếp tục nghiên cứu chế tác gen!

Nguyên lai... Trần Phong đã đạt đến loại trình độ này? ! Thực lực của Trương Lâm đã cao như vậy, vẫn còn đang cố gắng, còn hắn thì sao?

"Trần Phong." Mục Nguyên cảm giác được ý chí chiến đấu của mình đang trở về, nói: "Ta sẽ không bị người vượt lên quá xa đâu."

Thất tình? Cái này thì tính là cái gì!

Mà vào lúc này, ở một khách sạn xa hoa nào đó, Tần Hải có chút dờ dẩn nhìn thành tích tranh tài. Hắn đối với thành tích của mình vẫn hết sức tự tin, hắn tin tưởng, coi như đây không phải là lĩnh vực mà hắn am hiểu nhất, hắn cũng có thể vọt tới hạng nhất! Thế nhưng, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, thế mà có tới hai người đạt cùng hạng với hắn, hơn nữa còn có một người, áp đảo ở phía trên tất cả mọi người!

Vân Tiểu Đóa...hắn biết cô gái này.

Quý dị, vô thường.

Đây là sự đánh giá của hắn đối với Vân Tiểu Đóa, người vĩnh viễn sẽ không biết ranh giới cuối cùng của con lừa nhỏ kia là ở nơi nào, còn có cái quả cầu đầy lông chưa bao giờ xuất thủ kia, đến cùng sẽ có được năng lực như thế nào? Không có ai biết rõ! Lại thêm tính cách vui buồn thất thường của Vân Tiểu Đóa, nàng hoặc có thể nói là cái tổ hợp này của nàng khiến cho người ta nhìn không thấu.

Hoàng Hạc? Tần Hải nhìn lướt qua liền rõ ràng, đây là lĩnh vực mà người này am hiểu nhất! Hắn cùng với Vân Tiểu Đóa, dùng địa phương không am hiểu nhất, giao phong cùng với người ta, sau cùng đạt thành thứ hạng không phân thắng bại là sự tình có thể tiếp nhận, thế nhưng duy chỉ có Trần Phong... 1200 điểm?

Vào thời điểm hắn nhìn thấy loại thành tích này, liền trực tiếp phát mộng, chuyện này là tình huống như thế nào? Mà khi thấy đoạn video chiếu lại, thậm chí là thời điểm số liệu của loại gen kia được công bố, Tần Hải liền lâm vào sự trầm tư, rất lâu mới có thể hồi phục lại tinh thần, ánh mắt trở nên sáng tỏ trước nay chưa có.

Cơ sở cùng với thiên phú của hắn đều muốn tốt hơn so với Trần Phong, nhưng mà đối phương lại có thể ở bên trong những quy tắc đã được chế định, tìm tới phương thức thắng lợi thiên mã hành không loại này, phi thường linh động. Xét về phương diện này, thì hắn lại kém xa!

"Nguyên lai là mình bại ở chỗ này."

Vòng tranh tài thứ 4

Tần Hải đã hiểu ra, đối với hắn mà nói, chỉ cần tới hạng hai, chính là thất bại!

Tần Hải tổng kết kinh nghiệm cùng với giáo huấn của lần thất bại này, chiến ý càng trở nên sục sôi, hết sức chăm chú bắt đầu làm chuẩn bị cho vòng tranh tài thứ tư, vòng tiếp theo, hắn nhất định phải thắng!

Mà vào lúc này, những chế tác sư vừa mới kết thúc tranh tài đều xem lại đoạn video thi đấu của những người dự thi khác, nhất là những chế tác sư nằm trong top 100 chế tác sư mạnh nhất kia! Bọn hắn không có thời gian để đi chơi cùng với giải trí, bọn hắn muốn phân tích ra thực lực của đối thủ! Bởi vì căn cứ vào kinh nghiệm tranh tài của các năm trước, vòng tranh tài thứ tư, rất có thể là giao phong thực sự!

Thất bại ——có thể sẽ chết.

Nhưng mà, bọn hắn đã gần như xem hiểu tất cả thủ đoạn của những người dự thi khá, duy chỉ có một mình Trần Phong, bọn hắn càng xem càng cảm thấy phát mộng, nguyên lai đây là Trần Phong cầm đề nhất?

Trần Phong! Lại là Trần Phong! Mỗi một lần thi đấu xong, bọn hắn đi ra liền nhìn thấy cái tên Trần Phong ở vị trí thứ nhất!

Lúc này, nếu như vẫn có người ngu ngốc ngây thơ đem Trần Phong xem như là một chế tác sư bình thường, như vậy liền thật sự là quá ngu xuẩn, căn cứ theo suy đoán của mọi người, Trần Phong rất có thể là có trình độ chế tác cực kỳ kinh người, chỉ là chưa có đi đến Hiệp hội chế tác gen làm qua đăng ký, chỉ thế mà thôi.

Còn thực lực của hắn thì sao, vô cùng kinh khủng! 1200 điểm! Biên dị! Cách điều chế gen mới!

Trần Phong lại một lần nữa đối mới nhận biết của tất cả mọi người, đám người một lần nữa xem qua đoạn video thu hình, xem như bọn họ có một

lần nữa thi đấu lại, chỉ sợ cũng sẽ không được làm giống như Trần Phong, bởi vì bọn hắn căn bản không thể chế tác ra loại gen biến dị này được!

Xem như có thể xem thấu được hắn, cũng vô pháp có thể chiến thắng được hắn! Đây chính là Trần Phong.

Nếu như nói lần thứ nhất nắm lấy hạng nhất, rất nhiều người cho còn cho rằng là Trần Phong may mắn, nhưng mà đến thời điểm Trần Phong nắm lấy hạng nhất, thì đã có thể chứng minh được năng lực của Trần Phong. Vô luận hắn là hắn có thể đi được đến cuối cùng hay không!

Ở một phân hội Hiệp hội chế tác Gen nào đó, một chế tác sư lâu năm tản ra cảm xúc sục sôi: "Cái tên Trần Phong này, ta muốn thu hắn làm đồ đệ, hắn hiện tại chỉ mới có trình độ sơ cấp hoặc là trung cấp, một khi đi qua học tập..."

"Xéo đi, đến phiên ngươi chắc?"

"Muốn thu Trần Phong làm đồ đệ thì cũng là ta mới đúng?"

Mấy chế tác sư nhao nhao thành một đoàn.

Tại một tập đoàn chế dược nào đó, có một ông lão nhìn con cái đang tranh chấp vì lợi ích trước mắt, thất vọng lắc đầu, sau đó hướng ánh lên trên người của Trần Phong ở trên màn sáng.

Loại tiềm lực này...

"Vân nhi." Ông lão bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Tiểu Uyển năm nay bao nhiêu tuổi rồi?"

"Cha." Một quý phụ trung niên lộ ra vẻ mặt cười khở, nói: "Nàng mới 14 tuổi."

"14 tuổi sao?" Ông lão nghĩ nghĩ: "Có khả năng thử một chút."

Ông ta tin tưởng, nếu như đem Trần Phong kéo đến công ty của bọn họ làm nhân viên nghiên cứu khoa học, có lẽ tình huống của công ty sẽ có sự đổi mới, nói không chừng cái công ty tuổi xế chiều này có thể khởi tử hồi sinh.

Coi như trình độ hiện tại của Trần Phong không đủ, vền vền bằng vào số lượng người theo dõi của Trần Phong bây giờ, cũng đã có thể khiến cho công ty của ông ta kiếm một món hời lớn!

Người trung niên ở bên cạnh thì lại lộ ra vẻ mặt ưu sầu, lôi kéo Trần Phong sao? Đây là một ý kiến hay.

Thế nhưng mà căn bản hắn không có con gái à? Không biết hiện tại sinh thêm một đứa có kịp hay không.

"Trần Phong..." Một đêm này, có vô số người nhớ kỹ tên của hắn.

Cùng lúc đó, trên các tạp chí lớn đều thuần một sắc tán dương Trần Phong, trước vòng đấu này, còn có không ít người nghi vấn Trần Phong, bây giờ ngay cả một cái cũng không thấy được. Hiệp hội chế tác Gen cố ý công bố số liệu, chứng minh tài năng của Trần Phong, tức thì được mọi người không ngừng chia sẻ lên trang cá nhân của mình, nhất là mười giây cuối cùng!

Loại thánh quang chữa trị hoa lệ kia! Loại phản kích ở trong tuyệt địa kia! Khiến cho trong nội tâm của mọi người phát ra sự sáng khoái.

Đây là vinh quang thuộc về Trần Phong! Suốt ba ngày, cái tên Trần Phong vang vọng trên toàn cầu!

3 ngày cứ như vậy lặng lẽ trôi qua, hết thấy người dự thi đều đang cố gắng nghiêm túc nghiên cứu tư liệu về đối thủ, không có ai dám xem thường đối phương! Vô luận là đối phương xếp ở vị trí thứ mấy!

Sự chờ mong của người xem về kỳ thi gen tân tú càng ngày càng tăng vọt.

Rất nhanh, ba ngày đã kết thúc.

Mười giờ đúng, mấy người Trần Phong đúng giờ xuất hiện tại sân thi đấu.

Xoạt! Ánh sáng lung linh hiện lên, vòng tranh tài thứ tư, chính thức bắt đầu!

Vòng tranh tài thứ tư là cái gì? Chính là cuộc chiến của Top 100! Có thể lưu lại đến bây giờ, cũng đều là chế tác sư tinh anh được sàng chọn ra từ vô số

chế tác sư, mỗi một người đều có được trình độ chế tác siêu cường! Mỗi một người đều có được một lượng lớn người theo dõi cùng với Fan hâm mộ!

Nhiệt độ của trận thi đấu gen tân tú, cũng một lần nữa tiến vào thời kì đỉnh cao từ lúc thi đấu cho đến bây giờ.

"Vòng đấu này sẽ là cái gì?" Vạn chúng chờ mong.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, âm thanh máy móc lạnh buốt vang lên.

"Vòng tranh tài thứ tư, chế tác thuốc thử gen phụ trợ, phụ trợ máy móc mô phỏng hình người tiến hành chiến đấu, cùng với những người khác tiến hành quyết đấu. Thắng lợi một trận, sẽ đạt được 1 điểm tích lũy, thất bại, đạt được 0 điểm tích lũy."

"Miễn phí cung cấp một cách điều chế gen, cung cấp vô hạn tài liệu chế tác."

"Thời gian chế tác: Ban ngày (10 giờ), sau khi chế tác hoàn thành, sẽ tiến vào giai đoạn chiến đấu, người dự thi sẽ điều khiển máy móc mô phỏng hình người tiến hành quyết đấu." (nhắc nhở hữu nghị: Vì để khảo thí tốt hơn, thuốc thử gen mà người dự thi chế tác ra cũng sẽ không tiêu hao hết trong khi chiến đấu, sau khi chiến đấu kết thúc sẽ một lần nữa khôi phục, thuận tiện cho lần chiến đấu tiếp theo của người dự thi.)

"Sau cùng sẽ dựa vào số điểm tích lũy để xếp hạng, chỉ lấy 10 người có số điểm cao nhất, những người còn lại —— đào thải toàn bộ!"

Xoạt! Đám người xôn xao một mảnh.

Phụ trợ! Lại có thể là phụ trợ! Cái gì là thuốc thử gen phụ trợ? Đó chính là thuốc thử gen do người chế tác, chỉ có thể tác dụng lên trên máy móc mô phỏng hình người, không cách nào tác dụng lên trên người của địch nhân, chỉ có thể phụ trợ máy móc hành chiến đấu!

Hơn nữa, cái vòng đấu này cũng không có hạn chế số lượng! Nói một cách khác, trên lý luận, người có khả năng sử dụng vô số loại gen phụ trợ! Chỉ

cần chúng nó không phát sinh xung đột là được.

Cùng một thời gian sử dụng các loại thuốc thử gen khác biệt, sẽ có tỷ lệ nhất định phát sinh xung đột dẫn phát biến dị hoặc là một chút biến hóa bất lợi, nhưng chỉ cần xử lý vấn đề này...người liên có thể sử dụng vô số thuốc thử gen!

Thực chiến

Mà vòng tranh tài này lại có thời gian chế tác và thử nghiệm rất sung túc, cho nên có thể tưởng tượng, vào thời điểm quyết đấu, những cỗ máy móc mô phỏng hình người này, đến cùng sẽ xuất hiện bao nhiêu loại thuốc thử gen. Đây cũng là một loại khảo nghiệm nội tình, người đến cùng sẽ có bao nhiêu loại thuốc thử gen phụ trợ không xung đột với nhau?

Một cái? Hai cái? Hoặc là càng nhiều? Không hề nghi ngờ, đối mặt với cỗ máy móc mô phỏng hình người có thực lực đồng dạng, có thể thi triển lên máy móc càng nhiều thuốc thử gen phụ trợ, thì có thể tăng thực lực lên càng nhiều, mới có thể thu hoạch được thắng lợi cuối cùng! Đây là một trận thực chiến mô phỏng, không có bất kỳ một khả năng may mắn nào.

Ô...ô...n...g! Ánh sáng màu xanh lam tỏa ra, từng người dự thi đều xuất hiện ở bên trong một cái phòng thí nghiệm không lồ.

"Đây là..." Tâm trạng Trần Phong giật thót một cái.

Đây là một căn phòng thí nghiệm độc lập, bên trong đặt sẵn vô số tài liệu, mỗi một loại tài liệu đều đã được chuẩn bị xong, ngay cả những loại tài liệu không thể bảo tồn được, cũng có một cái vòng sinh thái bao quanh để bảo tồn, đây chính là sự cung ứng tài liệu vô hạn, người mong muốn có tài liệu như thế nào, ở đây đều có.

Trên mặt bàn, còn có một con Chip chứa cách điều chế gen, Trần Phong mở ra.

Xoạt! Màn sáng hiển hiện, kho gen một lần nữa mở ra, có vô số cách điều chế gen xuất hiện.

"Đinh! Xin mời ngài lựa chọn cách điều chế gen."

Âm thanh máy móc lạnh buốt nhắc nhở, Trần Phong không để ý đến nó, mà nhìn về phía cách đó không xa, ở bên trong cái sân huấn luyện to lớn kia, có

một cỗ máy hình người màu vàng đang đứng ở đó chờ lệnh, đây chính là máy móc mô phỏng hình người? Trần Phong cảm thấy kinh ngạc.

Xoạt! Hắn quét ánh mắt qua, một loạt số liệu hiện lên.

—— ———

Máy móc mô phỏng hình người

Tinh thần: 200

Lực lượng: 200

Thể chất: 200

Nhanh nhẹn: 200

Gen năng lực: trùng kích tinh thần, ngưng tụ tinh thần lực công kích đối phương, tạo thành tổn thương tinh thần nhất định.

—— ———

Đây là một cỗ máy móc mô phỏng hình người tiêu chuẩn.

Thuộc tính các phương diện rất đồng đều, có được gen năng lực, thể nhưng cũng vô cùng bình thường, mà nhiệm vụ của chế tác sư, chính là phụ trợ nó, khiến cho nó trở nên càng cường đại hơn! Thân thể của nó được mô phỏng gien người, theo nhân loại bình thường gần như không có chênh lệch, người có khả năng giúp cho nó phục dụng bất kỳ một loại thuốc thử gen nào.

"Quả nhiên là thực chiến mô phỏng!" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Lần quy tắc này đã đánh trúng vào hạch tâm, trúng vào phương diện mà hắn yếu ớt nhất.

Phụ trợ gen? Hắn căn bản ngay cả một cái cũng đều không có!

"Nội tình..." Trần Phong chợt nhớ tới một câu nói lúc trước, nội tình càng mạnh, ở bên trong thi đấu gen tân tú mới có thể đi được càng xa.

Mà trên thực tế, xác thực là như thế, thi đấu gen tân tú vốn chính là muốn sàng lọc ra những chế tác sư mạnh nhất, không đủ nội tình làm sao có tư cách thành trở thành chế tác sư mạnh nhất? !

Vô luận là vòng thứ nhất, vòng thứ hai, vòng thứ ba, hay là vòng thứ tư, gần như hết thảy những trận tranh tài, nhìn qua đều giống như là để cho người lựa chọn cách điều chế sau đó chế tác gen, thế nhưng ở dưới từng cái quy tắc, cũng là khảo nghiệm nội tình của bản thân người dự thi!

Vòng thứ nhất là khảo nghiệm lý luận cơ sở...

Vòng thứ hai là khảo nghiệm tri thức thu thập tài liệu...

Vòng thứ ba là khảo nghiệm phương thức chữa trị, Tàn Hải mặc dù lựa chọn tịnh hoá nguyên rửa, thế nhưng tự thân cũng nắm giữ một vài cách điều chế gen chữa trị ngoại thương, bằng không thì hắn cũng không có khả năng đạt tới 350 điểm, đây đều là nội tình!

Mà nội tình của vòng tranh tài này, chính là số lượng cùng với chất lượng cách điều chế gen phụ trợ. Được tự do lựa chọn cách điều chế gen? Có mạnh hơn đi nữa thì cũng chỉ có thể lựa chọn được một cái! Máy móc mô phỏng hình người của người ta toàn thân được bao quanh bởi hiệu quả của mười mấy loại thuốc thử gen phụ trợ, người chỉ có một loại thuốc thử gen phụ trợ, như vậy thì còn đánh như thế nào?

5 tinh? Biến dị? Cường đại tới đâu gặp số lượng áp đảo như thế cũng phải gục ngã!

Khi thuốc thử gen phụ trợ đạt đến một số lượng nhất định, số lượng nhiều tuyệt đối có thể dẫn tới biến đổi về chất!

"Có một chút phiền phức." Trần Phong nhíu mày.

Gien Mộc Hùng... Gen Lôi Xà... Gen Kiến Vàng... Gen Huyền Xà...

...

Trần Phong xem hết thấy những cách điều chế gen mà mình nắm giữ, thật đáng buồn chính là, thế mà ngay cả một loại thuốc thử gen phụ trợ cũng đều không có! A, không đúng, Gen Kiến Vàng cũng được coi là nửa cái!

Có lẽ...mình sẽ có khả năng chế tác ra một loại Gen Kiến Vàng biến dị khác?

Đáng tiếc là cũng chỉ có thể tăng lên được 20 điểm tinh thần lực, đối với cỗ máy móc mô phỏng hình người này mà nói, chỉ là một hạt cát trong sa mạc, mà ngoại trừ cái đó ra, Trần Phong không có bất kỳ loại gen nào khác có thể dùng!

Nói một cách khác, Trần Phong chỉ có thể lựa chọn một cách điều chế gen phụ trợ trong kho gen, hẳn phải dùng loại gen này, phụ trợ máy móc mô phỏng hình người, đi chiến đấu cùng với những người khác có bảy, tám loại, thậm chí là mười mấy loại thuốc thử gen phụ trợ! Đừng nói là biến dị, xem như là cải biến cách điều chế cũng đều vô dụng!

"Keng —— Xin mời lựa chọn cách điều chế gen."

Âm thanh máy móc lạnh buốt một lần nữa nhắc nhở Trần Phong.

"Chọn cái nào?" Trần Phong nhìn vào bên trong kho gen, lần này nên chọn cái gì?

Mà vào lúc này, trong cao ốc, ở trung tâm điều khiển, Cao Vân Phong nhàn nhạt nhìn một màn này.

"Người nhìn đi, không cần ta phải ra tay, chính hắn cũng sẽ bị đào thải, Trần Phong có thiên phú ta thừa nhận, có lẽ là vào tương lai hai năm sau, hắn có thể sẽ cầm được quán quân một kỳ thi đấu gen tân tú, thế nhưng hiện tại thì sao? Không có cửa." Cao Vân Phong lắc đầu.

Có thể được ông ta nhận định là quán quân tương lai hai năm sau, có thể thấy rõ ông ta đối với thực lực của Trần Phong vẫn vô cùng công nhận, cho dù Trần Phong đã làm cho ông ta tức giận rất nhiều lần.

"Tuổi tác vẫn còn quá nhỏ." Cao Vân Phong bình tĩnh nói: "Nội tình quá nhỏ bé."

"Người sẽ không sợ là hấn sẽ tiếp tục cầm tới hạng nhất sao?" Ông lão giống như cười mà không phải cười nói.

Cao Vân Phong giống như là đã bị hớ tới hai lần rồi đi? Thế mà vẫn còn dám tự tin như vậy.

"Lần này không giống nhau, lần này thế nhưng chính là một trận thực chiến phụ trợ!" Cao Vân Phong lắc đầu: "Theo ta được biết, Tần Hải đã nắm giữ hai cách điều chế phụ trợ gen cấp E 5 tinh, hai cách điều chế gen phụ trợ cấp E 4 tinh, còn có rất nhiều những cách điều chế gen phụ trợ khác, mỗi một loại đều phi thường cường đại, những cách điều chế cấp E 5 tinh bên trong kho gen cũng không hơn được bao nhiêu?"

"Trần Phong sẽ làm như thế nào để siêu việt được? Coi như hấn có tăng thêm gen năng lực, cũng không được. Hai vòng tranh tài trước mặc dù hấn chiến thắng, thế nhưng đó chỉ là gặp may, mà lần này, hấn sẽ không có bất kỳ một cơ hội nào." Cao Vân Phong nghiêm túc phân tích.

Gen Dơi Xanh

Loại thái độ này là sự nghiên cứu thuần túy của một học giả, không có coi thường, không có bôi nhọ, mà là phân tích từ số liệu.

"Thật sao?" Ông lão cười nói: "Vậy thì ta sẽ rửa mắt quan sát."

Vòng tranh tài thứ tư —— đang ở trong giai đoạn lựa chọn cách điều chế.

Xoạt! Ánh sáng lung linh hiện lên, từng chế tác sư đều lựa chọn cách điều chế gen cho mình. Nhưng mà, người xem cũng không tỏ ra quá nhiều phản ứng, bởi vì theo những vòng tranh tài trước đó không giống nhau, lần lựa chọn cách điều chế gen này cũng sẽ không ảnh hưởng quá nhiều đến kết quả.

Cách điều chế gen 4 tinh? Cách điều chế gen 5 tinh? Không có bao nhiêu tác dụng! Chỉ có phối hợp những loại thuốc thử gen mà người dự thi nắm giữ với cách điều chế gen mới lựa chọn, cỗ máy móc mô phỏng hình người mới có thể phát huy ra uy năng mạnh nhất.

Mà trên thực tế thì sao, tranh tài cho tới bây giờ, có thể ở lại cũng đều là trung cấp chế tác sư cao giai hoặc là trình độ đỉnh phong! Trình độ chế tác của bọn hắn, ít nhất cũng là trung cấp chế tác sư 60 tinh trở lên!

Điều này sẽ có ý vị gì? Nếu như cách điều chế mà bọn hắn nắm giữ đều là cấp E 5 tinh, thì bọn hắn sẽ nắm giữ được 12 cách điều chế cấp E! Chờ đừng nói chi là, mỗi một trung cấp chế tác sư, còn nắm giữ một lượng lớn cách điều chế cấp F!

Mỗi một trung cấp chế tác sư, đều nắm giữ những cách điều chế vô cùng phong phú.

Trị liệu...phòng ngự...công kích...ngoại trừ những lĩnh vực mà bọn hắn am hiểu, bọn hắn cũng nắm giữ một số cách điều chế của các lĩnh vực khác.

Cho dù có rất nhiều cách điều chế gen, bọn hắn ở vòng thứ hai, vòng thứ ba không có cơ hội dùng đến, thế nhưng ở một vòng này, bọn hắn lại có thể phát huy ra được hiệu quả tốt nhất.

Thậm chí còn có người chỉnh lý ra số liệu cụ thể.

Tần Hải, cách điều chế gen loại hình phụ trợ, tổng cộng 25 cái.

Vân Tiêu Đóa, cách điều chế gen loại hình phụ trợ, không biết, thế nhưng căn cứ vào tư liệu báo danh, trước mắt ở trong tay của nàng cũng phải có ít nhất 22 cái...

Ngoại trừ cái đó ra, những chế tác sư còn lại cũng có từ 10 đến 20 cái không giống nhau! Những người nắm giữ ít hơn 10 cách điều chế gen loại hình phụ trợ lác đác không có mấy.

Mà Trần Phong thì sao? Ngay cả một cái cũng không có!

Tất cả những người dự thì đã trải qua nhiều năm huấn luyện, đi từng bước đến giai đoạn này, nhất là giai đoạn sơ cấp chế tác sư gian nan nhất kia.

Mà Trần Phong thì sao? Chỉ mới bước vào nghề vèn vèn có ba tháng, vô luận là quy tắc áp xuống từ loại phương diện nào, cũng đều là nhược điểm của hắn.

"Thế mà ngay cả một cái cũng không có?" Người xem thấy số liệu của Trần Phong cũng sợ ngây người.

Bọn hắn biết Trần Phong có khả năng ở phương diện này khiếm khuyết rất nhiều, không nắm giữ được bao nhiêu cách điều chế gen loại hình phụ trợ, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, lại có thể là một con số 0 tròn trĩnh!

"Bà nội nó, đây chẳng phải nói là... hắn chỉ có một cách điều chế gen loại hình phụ trợ chọn được từ trong kho gen?"

"Chuyện này...như thế này làm sao thi đấu?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Theo mấy lần trước không giống nhau, hiện tại Trần Phong đã có Fan hâm mộ cứng, bọn hắn vẫn tương đối hi vọng Trần Phong có thể thu hoạch được thắng lợi cuối cùng.

Nhưng mà...bây giờ ngay một cái cũng không có? Nhìn qua những người dự thi khác người nào cũng có hơn mười loại gen phụ trợ, bọn hắn cũng không biết phải nói như thế nào.

Như thế thật sự có thể thắng được hay sao? Đây không phải là vấn đề có tin hay không tin Trần Phong. Mà là do nội tình của bản thân Trần Phong quá thực thấp đến một loại tình trạng làm cho người ta phải giận sôi, đừng nói lần này là gen phụ trợ, coi như là gen công kích, phòng ngự, trị liệu... Trần Phong cũng không có bất kỳ một tia hy vọng nào.

"Hắn là có thể thắng chứ?" Có rất nhiều Fan hâm mộ Trần Phong mù quáng.

Mà lúc này đây, anti- Fan cũng đã nhanh chóng bình luận.

"Bằng vào chừng này nội tình cũng dám tới dự thi?"

"Ha ha ha, ỷ vào gen năng lực cùng với một chút ý nghĩ hiểm thấy lấy được hạng nhất hai vòng tranh tài liền coi chính mình là người giỏi nhất rồi sao? Nhìn qua Tần Hải thử đi!"

"Không phải sao..."

"Đáng thương cho Trần Phong, người có nội tình thấp nhất trong Top 100."

"Người dựa vào cái gì nói Trần Phong nhà chúng ta có nội tình thấp nhất? Nói đùa cái gì thế, cái đó gọi là có nội tình thấp nhất hay sao? Cái này căn bản là không có nội tình mới đúng! Cười chết ta rồi."

Đám người đồn dập trào phúng.

Fan hâm mộ của Trần Phong cũng không cam lòng phản kích, trong lúc nhất thời, bình luận xuất hiện như mưa trên khung chat, đến mức Trần Phong đang làm cái gì cũng hoàn toàn không nhìn thấy, có thể đem thế giới giả tưởng ba chiều từ độ cao, độ rộng cùng với chiều sâu bao trùm toàn

phương vị, chỉ có thể nói rõ phòng trực tiếp của Trần Phong có một lượng người theo dõi cực kỳ khủng bố.

Thế nhưng... Trần Phong thật sự có thể thắng sao? Không có ai biết được! Dù cho hắn có thiên phú dị bẩm, dù cho hắn có năng lực chế tác kinh người!

Lần này, thế nhưng mà lại là loại hình tranh tài thực chiến a!

Mọi người đều đang quan sát người dự thi tranh tài, bởi vì tài liệu được cung cấp vô hạn lượng, cho nên mọi người chỉ tập trung vào quá trình chế tác là được, hơn nữa, bọn hắn đều đem những cách điều chế mà mình nắm giữ thuần thục đem ra chế tác trước, cho nên quá trình chế tác cũng rất nhẹ nhõm, không có bất cứ một vấn đề gì!

Một cái...hai cái...ba cái...mọi người đều đang cố gắng chế tác.

Thời gian tranh tài là một ngày, khiến cho bọn hắn có đầy đủ thời gian để chế tác thuốc thử gen, cùng với việc làm quen với cách điều chế gen mới, cùng với việc thử nghiệm uy năng của cỗ máy móc mô phỏng hình người.

Thời gian đang không ngừng trôi qua.

Mà lúc này, Trần Phong cũng đã lựa chọn được cách điều chế gen cho mình.

Cách điều chế gen Dơi Xanh

Độ khó: 5 tinh

Tác dụng: Trong thời gian 3 giây tăng tinh thần lực lên 500 điểm, một ngày vền vền chỉ có thể sử dụng một lần.

Hạn chế: Cấp E

Giới thiệu: Thông qua tinh huyết của Dơi Xanh tinh luyện mà thành, yêu cầu đủ loại tài liệu để kích phát ra lực lượng thần bí bên trong Gen Dơi

Xanh, tạo ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

"? ? ?" Đám người không hiểu ra sao.

Chọn cái này là có ý tứ gì? Nói thật, những người dự thi khác ở vòng này lựa chọn cách điều chế gen, cũng sẽ không có người nào để ý tới, cho dù bọn hắn có lựa chọn một loại gen vô dụng khác, cũng không có ai quan tâm!

Thế nhưng mà Trần Phong? Hắn chỉ có một loại gen phụ trợ này mà thôi! Hắn lựa chọn cái này để làm gì?

"Đại ca, đừng làm rộn nha!"

"Đại ca, ta tin tưởng ngươi sẽ có khả năng tạo ra kỳ tích! Có thể hay không đổi một loại gen khác bá đạo hơn, ví dụ như một loại gen phụ trợ có lực sát thương siêu cường... khiến cho máy móc mô phỏng hình người bị phá hủy trong một lần công kích?"

"Hoặc là chọn một loại gen phụ trợ nổ tung!"

Bình luận xuất hiện như mưa trên khung chat, lần này ngay cả Fan hâm mộ của Trần Phong cũng đứng ngồi không yên, bởi vì loại gen này thật là...không có tác dụng gì!

Lâm khắc

Trong thời gian 3 giây tăng tinh thần lực lên 500 điểm? ? Có thể làm được cái gì?

Phải biết rằng, máy móc mô phỏng hình người mặc dù nắm giữ năng lực trùng kích tinh thần, nhưng lại không hề có bất cứ hiệu quả tăng cường nào, lực công kích thật sự là vô cùng bình thường!

Người xem một chút những loại năng lực tinh thần cường đại kia đi ——

Liệt Diễm Phong Bạo!

Băng Tinh Siêu Năng!

Sức chiến đấu được tăng cường lên gấp bội, mà trùng kích tinh thần thì sao? Không hề có hiệu quả tăng cường! Chỉ là một năng lực lợi dụng tinh thần lực để công kích thuần túy nhất mà thôi.

Huông hồ là máy móc mô phỏng hình người bản thân chỉ có 200 điểm tinh thần lực, coi như tăng thêm được 500 điểm, cũng chỉ mới có 700 điểm, đối chiến với những người khác cũng không có một chút tác dụng nào a.

Hơn nữa...chỉ tăng lên trong thời gian 3 giây! Quá ngắn ngủi! Máy móc mô phỏng hình người chiến đấu với nhau, trong vòng 3 giây là sẽ có thể kết thúc chiến đấu hay sao? Bọn hắn cảm thấy hết sức hoài nghi.

"Có khi nào sẽ chồng chất được hiệu quả lên nhau hay không?" Có người suy đoán: "Nếu như sau khi biến dị có khả năng chồng chất..."

"Không có khả năng!" Có người quả quyết bác bỏ: "Vô luận là có hay không có chồng chất, đều không thể sử dụng, nói đùa cái gì vậy, người cho rằng vì sao loại gen này chỉ có thể tăng lên 500 điểm tinh thần lực, là bởi vì gen hạn chế? Không phải, là bởi vì hạn chế của nhân loại! Hạn mức cao nhất của cấp E chỉ có 1000 điểm, nếu như người lâm thời tăng tinh thần lực lên quá nhiều..."

"Ầm! Đầu óc của người sẽ trực tiếp bị thiêu hủy!"

"Biến thành não tàn!"

"Thân thể sẽ ở trong một khoảng thời gian ngắn cấp tốc tan rã, hô phi yên diệt!"

"Thì ra là thế."

Mọi người trở nên nghiêm nghị.

Chồng chất cũng không được sao? Vậy thì tại sao Trần Phong lại lựa chọn loại gen này?

Bạn hẳn có một chút không hiểu rõ.

"Chuyện này, Trần Phong lựa chọn loại gen này chắc chắn là có nguyên nhân của hẳn." Fan hâm mộ của Trần Phong giải thích.

"Ha ha." Có một người bỗng nhiên cười lạnh: "Sao người không thử qua phòng trực tiếp của Vân Tiểu Đóa xem một chút?"

"Làm sao?"

Trong phòng trực tiếp của Vân Tiểu Đóa, nàng đang thử nghiệm hiệu quả của thuốc thử gen lên trên cỗ máy móc mô phỏng hình người.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, máy móc mô phỏng hình người, tinh thần được tăng lên trọn vẹn 500 điểm!

"Thuộc tính cơ sở như thế này là đủ rồi." Vân Tiểu Đóa vỗ vỗ bàn tay nhỏ, rất là hài lòng.

Lúc này, nếu có người xem xét thuộc tính của cỗ máy móc mô phỏng hình người, nhất định sẽ phát hiện ra một điều kinh người, thuộc tính cơ sở của cỗ máy móc này, thể mà tất cả đều biến thành 700 điểm!

Tăng thuộc tính cơ sở lên? Không phải là chỉ một mình Trần Phong có, mà cái này, vẹn vẹn chỉ mới là bắt đầu!

"Thuốc thử gen phụ trợ cấp F 3 tinh—— hóa đá toàn thân trong vòng 10 giây." Vân Tiểu Đóa không ngừng thử nghiệm.

Thành công! Tạm thời hoá thành ngọn lửa...tạm thời hoá thành chất lỏng...

Chờ một chút, Vân Tiểu Đóa thể mà còn chế tạo ra được các loại thuốc thử gen có hiệu quả thần kỳ khác.

Tăng thuộc tính cơ sở lên? Đây chẳng qua chỉ là một phần nhỏ.

Thuộc tính cấp E có thể tăng lên là có hạn! Cho nên... tăng thêm các loại hiệu quả tạm thời biến thành các loại hình dạng khác nhau, đây mới chính là con át chủ bài của Vân Tiểu Đóa.

Mọi người dùng Vân Tiểu Đóa để so sánh, liền phát hiện ra Trần Phong thật sự không có bất kỳ một phần thắng nào, căn cứ vào sự thống kê của bọn hắn, lần tranh tài này, Trần Phong có khả năng cực cao là sẽ bị đào thải.

Phân tích số liệu của máy móc mô phỏng hình người...phân tích số liệu thuộc tính cơ sở...phân tích số liệu Gen năng lực...

...

Vô luận là phân tích từ loại góc độ nào, Trần Phong ở bên trong 99 người dự thi, đều nằm ở hạng chót.

Mà lúc này, ở bên trong phòng trực tiếp của một người dự thi tên là Lâm Khắc, trong mắt của hắn hiện ra tinh quang, hắn đang dùng thuốc thử gen phụ trợ, chế tạo ra một cường giả cho mình. Ở trước mắt, cỗ máy móc mô phỏng hình người ở dưới sự cải tạo của hắn, toàn thân trên dưới đều trở nên không giống như bình thường.

"Ô...ô...n...g —— " Hắn ném ra một bình thuốc thử gen.

"Kiên cố!"

"Ô...ô...n...g —— " Thuốc thử gen hóa thành một đoàn năng lượng, sau đó ngưng tụ thành một bộ áo giáp.

"Tạch... !" Áo giáp rơi xuống trên người của cỗ máy móc mô phỏng hình người, hoàn mỹ không một chút tì vết.

"Xong rồi!" Lâm Khắc xúc động, mà ở trước mắt của hắn, cỗ máy móc mô phỏng hình người vốn không có gì lạ kia, thế mà biến thành một người máy mặc áo giáp tràn ngập năng lượng đáng sợ!

Đây là cơ giáp! Dùng thuốc thử gen phụ trợ để biến máy móc mô phỏng hình người thành cơ giáp!

"Ha ha ha." Lâm Khắc mừng như điên.

"Hạng thứ nhất của vòng đấu này, tất nhiên sẽ là của ta!"

"Mặc dù thời gian duy trì có chút ngắn, nhưng mà tuyệt đối có thể phát huy ra được lực lượng gấp mười lần!" Lâm Khắc xúc động, hắn biết, truyền kỳ thuộc về hắn, đã bắt đầu.

Mà vào giờ khắc này, trong phòng trực tiếp của Lâm Khắc, cũng có một lượng lớn người đi vào quan sát quá trình cỗ cơ giáp kia sinh ra, cỗ cơ giáp tràn ngập ánh sáng kim loại kia, khiến cho rất nhiều người nhìn đến mê say.

"Thật là hoàn mỹ."

"Chỉ là cơ giáp mà thôi, nói thật, làm ra cơ giáp cũng không tính là thần kỳ, có rất nhiều loại gen năng lực cũng có thể làm được, thế nhưng chỉ sử dụng thuốc thử gen phụ trợ mà có thể tạo ra một cỗ cơ giáp lâm thời, vị chế tác sư Lâm Khắc này có chút mạnh không hợp thói thường a."

"Lại là một cái 'Hoàng Hạc' quật khởi." Đám người kinh ngạc tán thán.

Trần Phong, Hoàng Hạc...hiện tại lại nhảy ra một cái Lâm Khắc! Thi đấu gen tân tú, quả nhiên là một cơ hội tuyệt hảo để ra mặt.

Vào lúc này, tất cả mọi người đang vì trận quyết đấu của mình mà cố gắng chuẩn bị.

Bởi vì có rất nhiều cách điều chế gen lạ lẫm, hoặc là chỉ có một mình người chế tác ra mới biết, cho nên nếu nhìn vào số liệu biểu hiện trên phòng trực

tiếp, cũng sẽ không nhìn ra được mảnh khoé gì.

Cái vòng tranh tài này, trọng điểm chính là giai đoạn chiến đấu!

Thời gian, dần dần trôi qua.

Trong phòng thí nghiệm, Trần Phong vẫn đang bình tĩnh chế tác gen, hẳn rất rõ ràng thực lực của mình, thời gian vào nghề của hắn quá ngắn, mong muốn dùng thực lực của một tân thủ sơ cấp, dành thắng lợi ở trong vòng đấu này, nhất định phải dùng một chút thủ đoạn đặc thù!

Cơ sở nội tình? Quyết đấu thực chiến? Cho dù quy tắc lần này đã nhằm vào điểm yếu nhất của hắn, thế nhưng Trần Phong vẫn có thể ở bên trong quy tắc, bắt được một tia hi vọng thắng lợi, đồng thời còn có...hi vọng tiếp tục cầm lấy hạng nhất!

"Tới đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn cũng không tin, lần này hắn lại không tranh được hạng nhất!

Xoạt! Chế tác gen thành công! Trần Phong nhìn lướt qua, lập tức lộ ra thần sắc mừng rỡ, quả nhiên theo sự dự liệu của hắn cũng không kém bao nhiêu, nếu như là biến dị loại trình độ này mà nói...vẫn còn có thể liều mạng!

Thời gian, lặng yên trôi qua, bóng đêm giáng lâm, giai đoạn chế tác đã chính thức kết thúc, bắt đầu đến giai đoạn chiến đấu!

Miêu sát

"Đình! Xin mời mang theo thuốc thử gen tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu." Âm thanh máy móc lạnh buốt nhắc nhở.

"Oanh!" Máy móc mô phỏng hình người hiện thân, trước mắt Trần Phong biến ảo, xuất hiện một cái màn ánh sáng lớn, ở phía trên biểu hiện ra tin tức của cỗ máy móc mô phỏng hình người, chung quanh chính là bình thuốc thử gen mà hắn vừa mới chế tác hoàn thành.

Ở trong chiến đấu, hắn tùy thời có thể khống chế toàn bộ hành động của cỗ máy móc mô phỏng hình người.

"Muốn bắt đầu rồi sao?" Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh lẽo, gen phụ trợ đúng là lĩnh vực mà hắn không am hiểu, thế nhưng mà những loại gen khác...

"Keng, chuẩn bị chiến đấu hoàn tất."

"Tất cả các nhân viên đã vào chỗ."

"Giai đoạn chiến đấu, chính thức bắt đầu."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, vô số cái tên lấp lóe, bắt đầu ghép cặp ngẫu nhiên.

Trần Phong vs Triệu Lục.

"Oanh!" Một cái đài thi đấu to lớn giáng lâm, hai cỗ máy móc mô phỏng hình người xuất hiện tại ở giữa đài thi đấu, con số ở giữa màn sáng bắt đầu đếm ngược, sau khi 3 giây trôi qua, chiến đấu chính thức được bắt đầu!

"Bắt đầu." Trong phòng trực tiếp của Trần Phong vẫn có rất nhiều người quan tâm.

Vô luận là người dân bình thường hay là Fan hâm mộ của Trần Phong cũng được, đây là trận chiến đầu tiên của Trần Phong, bọn hắn muốn nhìn một chút xem thử là Trần Phong có cơ hội đi tiếp hay không.

"Triệu Lục chế tác ra được 12 loại thuốc thử gen phụ trợ."

"Đúng vậy, mặc dù Triệu Lục ở hạng chót của Top 100, thế nhưng về phương diện gen phụ trợ vẫn cường đại hơn Trần Phong quá nhiều."

Đám người nghị luận âm ỉ.

Mà đúng lúc này, chiến đấu đã bùng nổ.

"Ồ...ô...n...g —— " Trên người cỗ máy móc mô phỏng hình người của Triệu Lục, có đủ mọi màu sắc thuốc thử gen hiện lên, đó là hiệu quả của đủ loại gen phụ trợ, tản ra uy lực kinh người đáng sợ.

Mà Trần Phong thì sao? Trên người của cỗ máy móc mô phỏng hình người trước mắt, chỉ có một tầng ánh sáng lung linh nhàn nhạt, đó là hào quang của Gen Dơi Xanh.

"Rống —— " Triệu Lục điều khiển cỗ máy móc mô phỏng hình người gầm lên giận dữ, hóa thành một vệt tàn ảnh, phóng tới Trần Phong.

Tốc độ cực nhanh! Thuộc tính nhanh nhẹn của cỗ máy móc này đã đạt tới cực hạn.

"Tốc độ thật là nhanh!"

"Tốc độ này đã đến trình độ cấp D, còn có các loại tăng cường khác!"

"Trần Phong coi như đã xong."

Đám anti- Fan cười lạnh.

Loại tốc độ này...thật sự là quá nghịch thiên!

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, Trần Phong khẽ nâng tay lên, một đường sáng xung kích nhàn nhạt hiện lên, đạo tàn ảnh có tốc độ siêu cao kia

trong nháy mắt sụp đổ.

Thắng lợi!

"Chiến đấu kết thúc, Trần Phong thắng lợi, thu hoạch được 1 điểm tích lũy."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong đã trở lại khu vực chờ đợi.

"? ? ? ? !"

"Đã xảy ra chuyện gì thế?"

"Moá nó!"

Đám người không hiểu ra sao.

Vậy mà có thể thắng? Vòng thứ hai tranh tài là như thế này, vòng thứ ba, vòng thứ tư vẫn là như vậy! Mỗi một lần người cho rằng Trần Phong đã đến cực hạn, hẳn luôn có thể dùng một loại thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi dành chiến thắng. Mà bây giờ, vẫn như cũ là như thế.

"Các người nhìn thấy cái gì không?"

"Không có. "

"Chỉ nhìn thấy cổ máy móc của Triệu Lục tiến lên, sau đó liền không nhìn thấy gì nữa." Đám người thành thật trả lời.

Không có người nào thấy được là đã xảy ra chuyện gì.

Bởi vì sự việc diễn ra quá nhanh, cực kỳ nhanh.

Mà trận chiến đấu thứ hai của Trần Phong đã bắt đầu, đối thủ cũng hoàn toàn như trước đây vừa bước vào sân liền bộc phát ra sức chiến đấu cường đại nhất của chính mình, hướng về Trần Phong vọt tới, nhưng mà Trần Phong chỉ cần khoát tay một cái.

Xoạt! Hào quang của thuốc thử gen Dơi xanh hiện lên, đối thủ trực tiếp sụp đổ.

Thắng! Trần Phong, lại một lần nữa thu hoạch được 1 điểm tích lũy.

"? ? ?"

"Đù moá, đã xảy ra chuyện gì?"

Trong phòng trực tiếp của Trần Phong, đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, lại là như thế này!

"Ta vừa rồi đã nhìn rất kỹ, chỉ có thể cảm giác được một cỗ sóng năng lượng hiện lên, sau đó đối thủ liền trực tiếp bị xử lý, chiến đấu liền kết thúc..." Một người cười khổ nói.

"Ta cũng thế." Những người khác cũng dôn dập phụ họa.

Cái này là cái tình huống quỷ gì thế? !

Các người qua các phòng trực tiếp khác mà xem đi, hai cỗ máy móc mô phỏng hình người, toàn thân lập loè ánh sáng lung linh, chiến đấu hết sức hung tàn, quyền quyền đổ máu, khiến cho người xem cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Mà Trần Phong ở đây thì sao? Chính là miếu sát! Người thậm chí ngay cả quá trình chiến đấu cũng đều không nhìn thấy, cái có thể thấy, đều là thời khắc thắng lợi, trận chiến đấu trong vòng vài giây liền kết thúc.

"A a a, không chịu nổi."

"Ta cũng không tin, ta ngay cả một lần cũng không thấy rõ."

"Từng cỗ máy móc mô phỏng hình người được phụ trợ cũng không giống nhau, có phụ trợ tốc độ, có phụ trợ phòng ngự, ngoại trừ có thể đem thuộc tính tăng lên, còn có thể cường hóa năng lực, ta cũng không tin, Trần Phong mỗi một lần đều có thể miếu sát!"

"Đồng ý."

Có rất nhiều người bắt đầu chờ đợi Trần Phong bị một người nào đó đánh bại.

Trận chiến đấu thứ ba.

Bắt đầu, lần này đối thủ của Trần Phong là một tuyển thủ loại hình phòng ngự toàn phương vị.

Thể chất và tinh thần của cỗ máy móc này đều được cường hoá đến một mức độ rất cao, lại thêm hai loại hình gen phụ trợ cường hóa năng lực, khiến cho lực phòng ngự của cỗ máy móc này trở nên vô cùng kinh người.

"Lần này chắc chắn là sẽ không kết thúc nhanh như vậy."

"Đúng đấy, coi như Trần Phong có dành được chiến thắng, cũng có thể thấy được là hắn đã dùng loại thủ đoạn gì."

Đám người rất chờ mong.

"Đây là điều tất nhiên."

"Phòng ngự mạnh như vậy, khẳng định không có cách nào có thể miểu sát... Moá nó! Đã kết thúc rồi sao?"

Anh chàng vừa mới nói được một nửa câu đã lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Mà vào lúc này, ở bên trong đài thi đấu giả lập, cỗ máy móc có lực phòng ngự kinh người kia đã sụp đổ, hóa thành tàn ảnh biến mất, trên màn sáng đang hiện ra người thắng lợi là Trần Phong, chiến đấu đã kết thúc.

Trần Phong, lại một lần nữa thu hoạch được 1 điểm tích lũy, miểu sát! Lại là miểu sát!

"..."

Phòng trực tiếp biến thành một mảnh yên lặng.

Rất lâu sau, mới có người hỏi: "Chuyện này làm sao có thể? !"

Đúng vậy, làm sao có thể? ! Đây chính là tuyển thủ loại hình phòng ngự a, tất cả những người dự thi đều chỉ được sử dụng cỗ máy móc mô phỏng hình người, người dựa vào cái gì mà đòi miểu sát người ta?

Lực lượng? Tinh thần? Nhanh nhẹn?

Từ cỗ máy móc của Trần Phong, không nhìn ra được bất luận một sự cường đại nào a, mọi người không thể hiểu được là đã xảy ra chuyện gì, Trần Phong chỉ cần hơi hơi nhấc nhấc tay, liền có thể miêu sát dễ như trở bàn tay.

Toàn trường rung động.

"Lúc này mới là trận thứ ba mà thôi..."

"Có khả năng là do đối thủ quá yếu?"

Đám người suy đoán.

Sau đó, Trần Phong lại tiếp tục chiến đấu.

Trận thứ 4, miêu sát!

Trận thứ 5, miêu sát!

...

Trận thứ 20, miêu sát!

...

Tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm nhìn Trần Phong một đường hát vang, một đường miêu sát! Chưa bao giờ dừng lại!

Bất khả chiến bại

Vô luận là đối thủ có thực lực như thế nào, chỉ cần Trần Phong ra tay, tất cả đều là miếu sát! Người khác chiến đấu xong một trận, Trần Phong đã hoàn thành 10 trận! Quá nhanh!

Chuyện này...toàn bộ phòng giả lập trực tiếp oanh động, mà hung mãnh như vậy, không vền vẹn chỉ có Trần Phong, còn có một vài người dự thi khác cũng thắng liên tiếp không ngừng.

Cỗ máy móc mô phỏng hình người của Vân Tiểu Đóa toàn thân bùng cháy ngọn lửa, vô cùng kinh khủng, có thể chống đỡ được ở dưới 3 quyền của nàng lác đác không có mấy người.

Cỗ máy móc mô phỏng hình người của Lâm Khắc thì chính là một cỗ cơ giáp, một quyền đâm ra, đối thủ có mạnh hơn nữa cũng bị đập nát!

Ngoại trừ mấy người này ra, còn có một cỗ máy móc mô phỏng hình người toàn thân tản ra ánh sáng màu vàng, giống như là một tảng đá, thuộc tính cơ sở của nó không cao, thế nhưng lại có đủ loại năng lực phòng ngự cường đại phụ trợ, gần như là vô địch, bất luận là loại công kích nào ở trước mặt nó đều không thể phát huy ra được hiệu quả! Sau đó, đối thủ sẽ dần dần bị mài chết, đây là một con đường chiến đấu thuần túy bằng cách phòng ngự.

Còn có một cỗ máy móc mô phỏng hình người khác, có tốc độ cực nhanh, ảo ảnh trùng điệp, không giống như Triệu Lục chủ yếu tăng thuộc tính nhanh nhẹn lên, cỗ máy móc này, có tốc độ cực nhanh chủ yếu là dựa vào thuốc thử gen cung cấp hiệu quả. Mấy chục đạo ảo ảnh lấp lóe ở trong đài thi đấu, người căn bản không thể phân biệt được cái nào mới là chân thân, mà một khi bị trúng đòn, chỉ có một con đường chết! Đây là một con đường chiến đấu dựa vào tốc độ cực nhanh.

Kinh khủng như vậy, vô số người xem đến mức máu nóng sôi trào.

"Thật là mạnh."

"Không biết bọn hắn lúc nào sẽ gặp nhau."

"Đúng vậy a, công kích mạnh nhất cùng với phòng ngự mạnh nhất, không biết là ai mới có thể đi đến cuối cùng."

Đám người vạn phần mong đợi.

Vân Tiểu Đóa...Lâm Khắc...mỗi người đều có phong cách chiến đấu riêng của mình.

Đây là nội chiến Top 100, gần như mỗi người đều có Fan hâm mộ và lượng người theo dõi của chính mình, ai mới có thể đi đến cuối cùng?

Không ai biết, bởi vì có một vài người dự thi, chưa bại qua bao giờ.

20 trận, 30 trận, 40 trận, vẫn không thất bại một lần nào! Nhưng mà, đây là một hồi chiến đấu toàn diện, vô luận thực lực của người mạnh như thế nào, đều phải quyết đấu cùng với 99 người khác, cho nên, Trần Phong cuối cùng vẫn sẽ được ghép cặp với một đối thủ chưa từng thất bại.

Trận thứ 62, Trần Phong vs Đông Linh Nhi.

"Là nàng."

"Là cỗ máy móc có tốc độ cực nhanh kia, còn có thể phân tán ra vô số ảo ảnh!" Đám người kinh ngạc tán thán.

Đông Linh Nhi, có được 19 loại thuốc thử gen phụ trợ, ở dưới tình huống thuốc thử gen phụ trợ không ngừng kết hợp, có thể làm cho cỗ máy móc mô phỏng hình người tạm thời có được tốc độ siêu cường, còn có thể phân tán ra vô số ảo ảnh!

Nàng chưa từng thất bại một lần nào, bởi vì đối thủ của nàng căn bản là không có cách nào có thể nhìn thấu ảo ảnh, ngay cả chân thân cũng không tìm được, thì còn đánh như thế nào?

"Đây là một trận quyết đấu giữa hai cường giả!" Tất cả mọi người đều hưng phấn.

"Không biết là ai sẽ thắng lợi." Có người kích động nói.

"Thắng lợi cái quỷ, ta đối với vấn đề này hoàn toàn không quan tâm, vấn đề mà ta quan tâm nhất chính là, năng lực miêu sát những người khác của Trần Phong, đến cùng là cái gì?" Có người nói.

Đám người rất tán thành với lời này, Trần Phong đến cùng đã dùng thủ đoạn gì để miêu sát đối thủ? Không có người nào biết được. Dù cho Trần Phong đã miêu sát đối thủ tới 61 lần, bọn hắn y nguyên vẫn không nhìn ra được một chút manh mối nào, đây mới là điều đáng sợ nhất.

Mà lần này, theo một cỗ máy móc có tốc độ cực nhanh, có được sức chiến đấu siêu cao, còn có một số thủ đoạn phòng ngự nhất định, Trần Phong có thể thắng lợi được hay sao?

Xoạt! Chiến đấu bắt đầu.

"Ô...ô...n...g —— " Vô số ảo ảnh phân tán.

HUU...U...U ! Tầng tầng ảo ảnh lao thẳng về phía cỗ máy móc mô phỏng hình người của Trần Phong, từ các góc độ khác nhau, từ các phương hướng khác nhau, thậm chí cả tốc độ cũng không giống nhau, căn bản là không có cách nào phân biệt ra đâu mới là chân thân.

"Oanh!" Trần Phong khẽ nâng tay lên, sử dụng thuốc thử gen.

"Ô...ô...n...g —— " Quanh thân cỗ máy móc mô phỏng hình người hiện lên hào quang nhàn nhạt.

Xoạt! Hết thấy ảo ảnh biến mất trong nháy mắt, cỗ máy móc của đối thủ sụp đổ trong nháy mắt, bị đánh bay ra bên ngoài.

Chiến đấu kết thúc, Trần Phong, thắng.

"Đù moá nó!" Đám người há miệng thật lâu cũng không thể khép lại, lại là như thế này?

Miêu sát! Vẫn như cũ là miêu sát! Đây chính là Đông Linh Nhi cơ mà! Đông Linh Nhi vẫn chưa thất bại một lần nào cơ mà! Thế mà...cũng đã bị

miểu sát rồi? Đám người lúc này mới ý thức được cái gì đó, Trần Phong lần này, chỉ sợ lại chế tạo ra một loại gen siêu cường kinh khủng, thậm chí là sẽ có khả năng một lần nữa cầm lấy hạng nhất.

"Hắn là sẽ không thể chứ?" Có người yếu ớt nói: "Vẫn còn tới mấy người chưa từng thất bại một lần nào..."

Nhưng mà, rất nhanh, Trần Phong liền gặp những người kia, trận thứ 67, Trần Phong vs Lâm Khắc.

Là một cỗ máy móc sau khi sử dụng thuốc thử gen phụ trợ, sẽ tạm thời biến thành một cỗ cơ giáp siêu cường, sức chiến đấu được tăng trên diện rộng, Lâm Khắc! Trận chiến đấu này đúng là đã có không ít người mong đợi.

Sau đó...chiến đấu bắt đầu, 1 giây sau, chiến đấu kết thúc, miểu sát! Vẫn như cũ là miểu sát!

A? Lâm Khắc lộ ra vẻ mặt mờ mịt, từ đầu tới đuôi, hắn căn bản ngay cả cơ hội xuất thủ đều không có! Cơ giáp năng lượng siêu cường? Uy năng gấp mười lần? Dưới một đòn miểu sát của Trần Phong, không có một chút đất dụng võ nào.

Miểu sát! Lại là miểu sát! Đánh bại Lâm Khắc chỉ mới là bắt đầu, vào thời điểm Trần Phong đánh bại từng ngôi sao chế tác sư, đồng thời sau đó còn đem Vân Tiểu Đóa đánh bại, mọi người mới lộ ra vẻ mặt kinh sợ.

"Vân Tiểu Đóa cũng bị đánh bại?"

"Trần Phong thế mà lại có thể mạnh tới mức này?"

Đám người cảm thấy rung động, đến tận giờ phút này, bọn hắn mới biết được, Trần Phong đến cùng khủng bố đến mức nào. Nhiều ngôi sao chế tác sư bất bại như vậy, đều bị Trần Phong miểu sát!

"Trần Phong lại muốn cầm vị trí đệ nhất?"

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong được ghép cặp với một đối thủ mới, làm oanh động vô số người.

Trần Phong vs Tần Hải!

"Là Tần Hải."

Đôi mắt của đám người sáng rực, Tần Hải, là chế tác sư có được nhiều loại gen phụ trợ nhất! Cho đến bây giờ, vẫn như cũ duy trì sự bất bại, giống như là Trần Phong, Tần Hải cũng lựa chọn con đường công kích mạnh nhất, chỉ cường hóa một loại phương diện —— công kích!

Tăng thuộc tính lực lượng lên cao nhất! Tăng cường công kích mạnh nhất! Vũ khí năng lượng mạnh nhất! Ở trong tay cổ máy móc mô phỏng hình người của Tần Hải, có một thanh kiếm năng lượng lập loè ánh sáng chói mắt, nó có khả năng trong nháy mắt tỏa ra uy năng kinh khủng, đánh bại đối thủ! Mặc dù không phải là miểu sát, nhưng cũng phi thường cường hãn!

Vậy là xong rồi sao?

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hai cỗ máy móc đã xuất hiện ở bên trong đài thi đấu.

"Trần Phong!" Chiến ý của Tần Hải sục sôi, thắng liên tiếp 75 trận, hắn đã chờ giờ khắc này rất lâu rồi!

"Tần Hải." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, đối với vị chế tác sư hoàn mỹ như sách giáo khoa này, hắn có ấn tượng rất sâu sắc, đối phương cũng là người cạnh tranh lớn nhất với hắn tại lần thi đấu gen tân tú này!

Xoạt! Chiến đấu bắt đầu!

"Hiện!" Tần Hải thôi động hết thủy thuốc thử gen.

Ô...ô...n...g —— Trong tay của cỗ máy móc mô phỏng hình người xuất hiện một thanh kiếm năng lượng lấp lóe, tỏa ra uy năng kinh khủng, mơ hồ đã siêu việt giai đoạn hiện tại, thậm chí trong không khí cũng xuất hiện các vết nứt rất nhỏ! Có từng vòng từng vòng ánh sáng nhàn nhạt bao quanh thanh kiếm năng lượng, đó là hiệu quả của các loại thuốc thử gen phụ trợ mà Tần Hải tăng cường lên trên thân kiếm! Cực kỳ kinh khủng.

"Chém!" Tần Hải điều khiển cỗ máy móc chém một kiếm xuống.

"Oanh!" Năng lượng đáng sợ lan tràn, mà đối với cái này, Trần Phong vẫn hoàn toàn như trước đây giơ tay lên, nhắm ngay vào Tần Hải.

"Oanh!" Ánh sáng lung linh hiện lên, thanh kiếm năng lượng chém ra một đạo hào quang đáng sợ trên không trung, nhưng đến thời điểm cách cỗ máy móc của Trần Phong 1 cm liền đứng khựng lại, vĩnh viễn dừng ở nơi đó.

Hào quang, dần dần tán đi trên không trung, trận chiến đấu, đã kết thúc.

"Cái gì?" Tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

Kết thúc rồi sao? ! Bọn hắn quay đầu nhìn sang, lúc này mới phát hiện ra, cỗ máy móc của Tần Hải lúc này đã nổ tung, chết ở dưới đòn công kích của Trần Phong!

"Rào..." Đám người xông xáo một mảnh, chẳng ai ngờ được rằng, thế mà lại xảy ra kết quả như vậy!

Miêu sát! Vẫn như cũ là miêu sát!

"Chỉ sợ là không có ai ngăn được Trần Phong nữa?"

"Thực lực thật là đáng sợ!"

"Ngay cả Tần Hải đều bại, còn ai có thể ngăn cản được hắn?"

Đám người kinh ngạc tán thán.

80 trận thắng liên tiếp! 90 trận thắng liên tiếp!

Số lần thắng liên tiếp của Trần Phong một lần nữa tăng vọt.

Mà vào lúc này, sự tình kinh người đã phát sinh, Tần Hải một lần nữa chiến bại! Mà đối thủ của hắn, là một vị chế tác sư gọi là Tôn Hán, chính là cỗ máy móc toàn thân đắm mình trong ánh sáng màu vàng kia, cứng như đá tảng, phòng ngự gần như là vô địch.

Phong cách chiến đấu của hắn là ——từ từ mài chết đối thủ!

"Chuyện gì đã xảy ra?" Đám người cảm thấy kinh nghi bất định.

"Moá nó." Đám người vừa mới quan sát trận chiến kia đều dồn dập chỉ đầu xanh rau má: "Tên kia căn bản chính là một con trâu, hai mươi loại cách điều chế gen phụ trợ tất cả đều là thuốc thử gen phòng ngự, có bệnh hay sao? !"

"Tần Hải căn bản ngay cả phòng ngự của Tôn Hán cũng không phá được, thì còn đánh như thế nào?"

"Nói thật, nếu như là bản thân Tần Hải mà nói, đã sớm thắng, thế nhưng đây lại là trận chiến giữa hai cỗ máy móc mô phỏng hình người a, căn bản là không phá được phòng ngự của đối phương!"

Tôn Hán cũng không mạnh, bởi vì hắn chỉ vẹn vẹn thắng liên tiếp được 12 lần liền bị đánh bại.

Vào thời điểm chiến đấu ở trận thứ 13, hắn gặp được một người dự thi có mấy loại thuốc thử gen phụ trợ trị liệu, mỗi lần cỗ máy móc sắp bị phá huỷ, lại có một bình thuốc thử gen trị liệu được ném ra, cỗ máy móc lại nhảy nhót tung bừng.

Tôn Hán am hiểu phương diện hao tổn, lại bị đối thủ hao tổn chết trước, đây chính là khắc chế!

Thế nhưng mà ——mặc dù là như thế cũng không thể phủ định được thực lực của Tôn Hán.

Ở bên trong Top 100, am hiểu về phương diện chế tác thuốc thử gen phòng ngự nhất, Tôn Hán là hạng nhất, cỗ máy móc mô phỏng hình người mà hắn chế tạo ra không hề nghi ngờ là có phòng ngự đệ nhất!

"Thế mà còn có loại phương thức chiến đấu như thế này?"

"Chờ một chút, như vậy, chẳng phải nói là, hắn có khả năng đánh bại được Trần Phong hay sao?" Đám người bỗng nhiên bừng tỉnh.

Mà vào lúc này, Trần Phong đã thắng liên tiếp 95 lần, đối thủ còn lại chỉ có 4 người, nếu không có gì bất ngờ gì xảy ra, trận chiến đấu mà mọi người mong đợi nhất đã sắp xuất hiện!

Trần Phong vs Tôn Hán! Quyết đấu giữa công kích mạnh nhất cùng với phòng ngự mạnh nhất!

Bên trong đài thi đấu giả lập, có hai cỗ máy móc mô phỏng hình người xuất hiện, có vô số ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào Trần Phong, chờ trận chiến này bắt đầu, năng lực miêu sát của Trần Phong, đã sắp được giải mã! Vạn chúng chờ mong.

Người theo dõi trong phòng trực tiếp của Trần Phong cùng với Tôn Hán tăng lên dữ dội.

20 triệu! 30 triệu! 40 triệu!

...

Lượng người theo dõi trong phòng trực tiếp, lần đầu tiên đạt đến một con số bất khả tư nghị, cho dù là trực tiếp toàn cầu.

Trong phòng trực tiếp của Trần Phong, những người ở nơi này, đều muốn nhìn một chút xem Trần Phong đến cùng là đã dùng loại thủ đoạn gì để miêu sát, dù cho là Fan hâm mộ của Trần Phong, cũng hi vọng đối thủ có thể trì hoãn cuộc chiến đấu thêm được mấy giây.

Ừm...để cho bọn hán nhìn rõ được thủ đoạn miêu sát của Trần Phong.

Mà ở trong phòng trực tiếp của Tôn Hán thì sao?

"Tôn Hán cố gắng lên!"

"Đánh bại đại ma vương Trần Phong!"

Bình luận xuất hiện như mưa trên khung chat, thế mà chỉ thuần một sắc bình luận hi vọng Tôn Hán có thể mài chết được Trần Phong.

Công kích của Trần Phong rất mạnh! Không thể nghi ngờ, thế nhưng Tôn Hán lại am hiểu nhất chính là đối phó với loại này, đây cũng là điểm mà mọi người đang mong đợi. Nếu như ngay cả Tôn Hán đều bị đánh bại, chỉ sợ là thật sự không có ai có thể đánh bại được Trần Phong nữa?

Xoạt! Con số bắt đầu đếm ngược, chiến đấu bắt đầu.

"Ô...ô...n...g —— " Toàn thân cỗ máy móc của Tôn Hán chìm trong ánh sáng màu vàng.

Tựa hồ cảm giác được sự uy hiếp của Trần Phong, Tôn Hán điên cuồng vung vẩy, một chuỗi thuốc thử gen phòng ngự thể mà trong nháy mắt được mở ra toàn bộ, so với khi đối chiến với Tần Hải còn nhiều hơn.

Xoạt! Ánh sáng màu vàng lấp lóe, cổ máy móc của Tôn Hán đã tiến vào trạng thái mạnh nhất.

Mà vào lúc này, Trần Phong đã khẽ nâng tay lên.

Ô...ô...n...g —— Hư không rung động.

Xoạt, sắc mặt của Tôn Hán đại biến.

"Hiện!" Hắn trực tiếp thôi động cấm thuật.

Cổ máy móc ở trước mặt Tôn Hải, xuất hiện một vòng năng lượng màu đỏ ngòm, một lần nữa bao bọc lấy cổ máy móc, hình thành một tầng phòng ngự cường đại, đây chính là thuốc thử gen phụ trợ cường đại nhất của Tôn Hán.

"Thật là mạnh."

"Đây đến cùng là có mấy tầng phòng ngự?"

"Trong nháy mắt liền có thể bộc phát ra hết các tầng phòng ngự a."

Đám người cảm thấy nóng lòng, Tôn Hán khẳng định là đã cảm giác được mỗi nguy hiểm nên mới có loại phản ứng này, thế nhưng đến cùng thì mỗi nguy hiểm này phải kinh khủng đến cỡ nào, mới có thể khiến cho hắn thi triển ra nhiều tầng phòng ngự đến như vậy? !

Mà đúng vào lúc này.

"Oanh!" Một vệt hào quang nổ tung.

Lần này, mọi người có thể nhìn thấy rất rõ ràng, có một đường gợn sóng trong suốt, đánh đến cổ máy móc của Tôn Hải, bởi vì năng lượng va chạm quá mãnh liệt, cho nên sinh ra hiệu ứng ánh sáng rất hoành tráng, sau đó...

"Phốc!" Có một âm thanh nổ tung vang lên, chiến đấu kết thúc.

"Vậy là xong rồi sao?"

Thập cường xuất hiện

Đám người lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Ở bên trong đài thi đấu giả lập, trên màn ảnh thắng lợi một lần nữa hiện ra cái thân ảnh quen thuộc kia ——Trần Phong!

"Xoạt!" Mọi người đều chấn động, Trần Phong lại thắng? Lại miểu sát? ! Chuyện này m* nó thật sự là không khoa học a! Người có quyền chiến thắng, thế nhưng tốt xấu gì thì cũng phải để cho chúng ta nhìn xem người sử dụng loại thủ đoạn gì có được hay không?

Còn có cái tên Tôn Hán kia, người không phải tự xưng là người có phòng ngự mạnh nhất hay sao? Coi như có thua! Người cũng phải chống đỡ được thêm mấy giây nữa chứ!

Nhưng mà không chỉ riêng người xem, Tôn Hán cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Thua rồi? Chiến đấu liên tục mấy chục lần, hắn đã gặp được vô số cỗ máy móc mô phỏng hình người, cũng đã thua qua mấy lần, nhưng mà cho tới nay vẫn chưa có một lần nào bị miểu sát, ngay cả năng lực phản kháng cũng đều không có! Cho dù là đã rời khỏi đài thi đấu, hắn vẫn không thể lấy lại được tinh thần, đây là một tên yêu nghiệt như thế nào? !

Mà vào lúc này đây, giai đoạn chiến đấu đã tới hồi kết thúc.

Sau cùng, Trần Phong không có một chút do dự nào cầm hạng nhất.

Xoạt! Bảng điểm đổi mới.

Hạng nhất, Trần Phong, 99 điểm.

Hạng hai, Tàn Hải, 97 điểm.

Hạng ba, Lâm Khắc, 94 điểm.

...

Đến tận đây, 10 người mạnh nhất đã xuất hiện, những người còn lại, trực tiếp bị đào thải! Mà ánh mắt của mọi người đều đặt ở trên người của Trần Phong.

Đệ nhất! Quả nhiên lại là đệ nhất! Liên tục 3 vòng đấu, cho dù mọi người lại tiếp tục không coi trọng hắn, Trần Phong vẫn y nguyên dùng một loại thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi, chầm chệch đoạt vị trí đệ nhất, không có ai bằng!

"Lại là Trần Phong." Đám người kinh ngạc tán thán.

Nhưng mà, chẳng ai ngờ được, vào ngay lúc này, bởi vì kém 1 điểm cho nên bị đào thải, Tôn Hán chỉ có thể xếp hạng ở vị trí thứ 11 bỗng nhiên phát ra kháng nghị.

"Ta muốn tố cáo Trần Phong, hắn ở trong trận chiến đấu sử dụng năng lực trái với quy tắc!"

Oanh! Tâm thần của mọi người chấn động mãnh liệt.

Tố cáo! Hơn nữa lại còn là người dự thi đứng ở vị trí thứ 11 tố cáo.

"Ta muốn tố cáo hắn! Ta vốn sẽ không bị đào thải." Tôn Hán nói ra: "Mọi người có thể sẽ hoài nghi lời nói của ta, thế nhưng ta sẽ cung cấp cho mọi người một phần số liệu, vào tình huống ta sử dụng hết thấy các loại thuốc thử gen phụ trợ, lực phòng ngự của cỗ máy móc đã đến cấp C!"

Oanh! Đám người run sợ, lực phòng ngự đạt đến cấp C? ! Đó là cái khái niệm gì!

Máy móc mô phỏng hình người, bản thân chỉ có trình độ cấp E sơ giai! Chế tác sư bình thường sẽ sử dụng thuốc thử gen phụ trợ nó đến cấp E đỉnh cao, chế tác sư tinh anh sẽ đem nó phụ trợ đến cấp D sơ giai, mà chế tác sư thiên tài giống như là Tần Hải, có thể đưa nó phụ trợ đến cấp D trung giai hoặc thậm chí là cấp D cao giai!

Thế nhưng mà cấp C? Tuyệt đối là không có khả năng! Đó là một cái ngưỡng cửa! Uy năng của cấp C, sẽ vượt qua xa xa cấp D!

Xoạt! Tôn Hán công bố số liệu khảo thí của chính mình.

"Thì ra là thế." Đám người chột tỉnh ngộ.

Khó trách vì sao công kích của Tần Hải thế mà ngay cả phòng ngự của Tôn Hán cũng không thể phá được, nguyên lai thuốc thử gen phòng ngự của Tôn Hán, cư nhiên không sai đã đạt đến cấp C? Cực kỳ kinh khủng!

Thế nhưng mà...Trần Phong thì sao? Đám người bỗng nhiên ý thức được một chút không thích hợp.

Thuốc thử gen phụ trợ mà Trần Phong sử dụng nhiều nhất không cao hơn 5 loại, mọi người vào thời điểm hấn chế tác cũng nhìn thấy, tuyệt đại đa số cũng đều là thuốc thử gen Dơi xanh, hấn đã dùng loại thử đoạn gì khiến cho lực công kích vượt qua cấp C?

Tuyệt đối không thể! Cấp C là khái niệm gì? Thuộc tính tinh thần đạt tới 10.000 điểm!

"Ta có thể cảm giác được." Tôn Hán cười lạnh: "Vào thời điểm ta bị công kích, tầng phòng ngự của ta trong nháy mắt liền bị nổ tung, nhận phải một lực lượng kinh khủng, điều này nói rõ, cường độ công kích của hấn tuyệt đối không chỉ là 10.000 đơn vị!"

"Híz-hà-zzz —— " Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Suy nghĩ kỹ một chút, đúng là như lời Tôn Hải nói? Đồng dạng là cấp C, lực công kích cùng với phòng ngự, coi như có mạnh hơn một chút, cũng sẽ không thể dứt khoát như thế, có thể dùng một đòn miểu sát, điều này nói rõ...cường độ công kích của Trần Phong, còn hơn xa 10.000 đơn vị!

Là cấp C trung giai hay sao? Cường độ công kích đạt tới 20.000 đơn vị? Mà thực lực bản thân của cỗ máy móc mô phỏng hình người thì sao? Thuộc tính tinh thần chỉ có 200 điểm, bất luận nhìn như thế nào, đều tuyệt đối không có khả năng đạt tới!

"Cho nên." Tôn Hán cất cao giọng nói: "Ta hoài nghi Trần Phong vào thời điểm điều khiển cỗ máy móc công kích, đã tự mình vận dụng một loại gen năng lực nào đó, quấy nhiễu cỗ máy móc của ta!"

"Ta yêu cầu trả lại cho ta một cái công đạo!" Tôn Hán bài danh thứ 11, chỉ kém có 1 điểm so với người thứ 10, bởi vì bị Trần Phong đánh bại cho nên mất đi 1 điểm, nếu như có 1 điểm này, hẳn chỉ ít có thể chen vào mười vị trí đầu, cho dù là đồng hạng 10, đây là vinh quang thuộc về hắn!

Mười vị trí đầu cùng với top 100, cách biệt một trời một vực, hắn nhất định phải tranh thủ, huống hồ là, nếu như Trần Phong thật sự làm trái quy tắc, sẽ bị trực tiếp đào thải! Trong lúc nhất thời, gần như tất cả ánh mắt của mọi người đều đổ dồn về phía vấn đề này.

Làm trái quy tắc a? Suy nghĩ kỹ một chút, đám người cũng cảm thấy có một chút khả nghi.

Gian lận? Chắc hắn là không phải, thế nhưng có ý đồ sử dụng gen năng lực của mình để quấy nhiễu cỗ máy móc chiến đấu của đối thủ, coi như không phải là gian lận thì cũng là làm trái với quy tắc, theo như dĩ vãng thì sẽ bị huỷ bỏ thành tích!

Bởi vì quy tắc tranh tài đã viết rất rõ ràng ——chế tác thuốc thử gen phụ trợ!

"Tra!"

"Nhất định phải tra rõ!"

Những người dự thi đã từng bị Trần Phong đánh bại cũng dồn dập lên tiếng, nhất là Fan hâm mộ của bọn hắn.

Bọn hắn đều được gọi là chế tác sư thiên tài có trình độ chế tác kinh khủng, thế nhưng lại bị Trần Phong miểu sát trong vài giây, mặt mũi đều bị đánh cho sưng lên, lúc này tự nhiên muốn đi ra bỏ đá xuống giếng.

Thi đấu gen tân tú, lại một lần nữa bị tạm dừng, đây đã là lần thứ hai tạm dừng tranh tài.

Lần trước...cũng là bởi vì Trần Phong! Bất quá, bởi vì sự kiện tố cáo lần trước, lần này phần lớn mọi người đều có thể giữ vững lý trí, chờ đợi kết quả điều tra của Hiệp hội chế tác gen.

"Loại người thích phá hư quy tắc này nhất định phải đào thải!"

"Người tuổi trẻ bây giờ a, luôn ưa thích đầu cơ trục lợi."

"Mỗi lần đều là do cái tên Trần Phong này gây ra chuyện."

"Đúng đấy, kỳ thi đấu gen tân tú lần này đã bị hắn làm cho hỏng bét."

Có rất nhiều chế tác sư cảm thấy khó chịu, nhất là đám chế tác sư ở thế hệ trước, ý nghĩ của bọn hắn rất đơn giản, bất kể có phải là vu hãm hay không, cái tên Trần Phong kia nếu như không làm những kiểu gây rối loạn như thế này, sẽ có ai tố cáo hắn?!

Lại tố cáo

Hắn thật sự không thể thi đấu theo đúng quy tắc hay sao?

Ở một nơi nào đó, có một lão chế tác sư đứng lên, nói: "Lục nhi, mau điu ta đi đến Hiệp hội chế tác gen."

"Lão sư." Đám học sinh cung kính nói: "Ngài cần gì phải tự mình đi?"

"Hừ! Ta không đi thì ai sẽ quản được bọn hắn? ! Hiện tại thi đấu gen tân tú càng ngày càng hồ nháo, Tần Hải học sinh của ta kia, cơ sở vững chắc, thành tích ổn định, tính cách cũng tốt, thế mà chỉ có thể đứng hạng thứ hai? Mà hạng nhất, lại có thể là một tên chế tác sư thông qua những thủ đoạn mưu lợi để giành chiến thắng? Như vậy có còn thiên lý hay không!" Lão chế tác sư tức giận nói.

"Ách, lão sư, vẫn còn chưa có kết luận đâu." Đám học sinh có chút xấu hổ.

"Đầu cơ trục lợi cũng không phải là thủ đoạn đặc thù hay sao?"

"Hừ!" Lão chế tác sư trừng mắt liếc học sinh của ông ta một cái, nói: "Lại nói, đây là sự sai lầm của Cao Vân Phong! Nếu như không phải do quy tắc chế định của hắn xuất hiện lỗ hổng, thì làm sao Trần Phong có thể lợi dụng cơ hội để đầu cơ trục lợi?"

Trần Phong trục lợi...Cao Vân Phong sai lầm...nhân viên kỹ thuật phế vật...Hiệp hội chế tác Gen không công bình... ông lão bắt đầu huyền thuyên công khai xử lý tội lỗi, tựa hồ như đã trở về quá khứ.

Đám học sinh chỉ có thể cười khò mà nghe lão sư lảm nhảm.

"Lão nhân gia ngài tuổi đã cao còn muốn xem náo nhiệt cái gì? Nói thật, lấy thân phận của lão sư đi chèn ép một tiểu bối chế tác sư, có phải hay không là quá khi dễ người khác? Lão nhân gia ngài cũng quá thiên vị cho sư huynh Tần Hải đi? ?" Đám học sinh nghĩ linh tinh trong lòng.

Chỉ có điều là, đám học sinh lại không chú ý tới một tia u quang trong mắt của lão sư, xanh lam như biển, thâm bất khả trắc.

"Đi thôi, thừa dịp bộ xương già này của ta vẫn còn có thể cử động... vòng tiếp theo, cuộc chiến thập cường, nhất định phải do những lão chế tác sư ở thế hệ trước như chúng ta thiết lập ra quy tắc!"

Mà vào lúc này, trong toà cao ốc, tại trung tâm điều khiển, tự nhiên có một sự kiện tổ cáo xuất hiện, cũng làm cho nhân viên kỹ thuật bận bịu đến mức sút đầu mẻ trán.

"Đã tra rõ ràng chưa?" Cao Vân Phong thân nhiên nói.

"Đã xong." Nhân viên kỹ thuật khẽ gật đầu.

Xoạt! Số liệu thi đấu của Trần Phong một lần nữa bị đưa ra, còn có những loại thuốc thử gen sử dụng trong lúc chiến đấu, mà vào lúc này đây, Cao Vân Phong mới biết được, Trần Phong đến cùng đã dành chiến thắng như thế nào!

"Chuyện này...thì ra là như vậy? !" Cao Vân Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, ông ta đã tận khả năng hoàn thiện quy tắc, mấy trăm chế tác sư ngồi lại với nhau thiết lập quy tắc, thế nhưng không ngờ được, y nguyên vẫn bị Trần Phong tìm ra được địa phương có thể lợi dụng.

"Nếu như cứ công bố ra như thế này ta sẽ bị mắng chết a..." Cao Vân Phong tự lẩm bẩm, vào thời điểm trông thấy số liệu của Trần Phong, ông ta liền biết, ông ta sắp phải chịu xui xẻo, cái thằng nhóc Trần Phong này...

"Là trùng hợp sao?" Cao Vân Phong cười khò.

Một lần là trùng hợp, hai lần là vận khí, ba lần thì sao? Chỉ có thể nói rõ, Trần Phong là một người có năng lực phân tích cùng với quan sát khiến cho người ta phải kinh ngạc thán phục, còn có —— nội tình! Không sai, là nội tình, nội tình của thằng nhóc Trần Phong này hoàn toàn khác với nội tình của những người khác.

"Trần Phong..." Cao Vân Phong đã chính thức công nhận cái tên Trần Phong này.

Có lẽ, đây là một chế tác sư có thể thực sự thành tài!

"Công bố đi." Cao Vân Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Công bố toàn bộ sao?" Nhân viên kỹ thuật có một chút do dự.

"Toàn bộ!" Cao Vân Phong không một chút do dự nói: "Ta đã thiết trí quy tắc từ điểm xuất phát cho tới điểm cuối cùng, Trần Phong nếu như vẫn tuân thủ theo quy tắc, thì đây chính là thắng lợi thuộc về hắn!"

"Vâng." Nhân viên kỹ thuật khẽ gật đầu.

Xoạt! Số liệu của Trần Phong một lần nữa được công bố.

Mà vào lúc này, ngay vào thời điểm có vô số người đang kháng nghị, Hiệp hội chế tác gen đã cho ra tuyên bố, hết thấy số liệu của Trần Phong đều bình thường, không có bất kỳ một cử động làm trái quy tắc nào, đồng thời còn công khai số liệu!

"Thì ra là thế." Có rất nhiều người lơ đãng, bị tố cáo sao? Nói đùa gì thế, đây cũng không phải là lần đầu tiên.

"Vẫn nên nhìn qua số liệu đi." Đám người quan sát đoạn video quay lại, liên ngốc trệ tập thể, bọn hắn đã nghĩ tới vô số khả năng, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, phương thức chiến thắng sau cùng của Trần Phong, lại có thể là loại này! Loại thuốc thử gen mà hắn sử dụng...lại có thể là loại này!

"Chuyện này..."

"Cái này m* nó cũng được? !"

"Chờ một chút, cái này làm sao có thể?"

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng, bởi vì vào cái thời điểm này, bọn hắn rốt cục đã hiểu rõ phương thức đánh chiến thắng của Trần Phong!

Gen Dơi Xanh biến dị

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: Tạm thời tăng tinh thần lực lên 500 điểm trong vòng 3 giây.

Trong đoạn video, Trần Phong ở trong khoảnh khắc đó, trực tiếp thôi phát trợn vện 20 bình thuốc thử Gen Dơi Xanh biến dị, tạo thành hiệu quả tăng tinh thần lực lên một mức độ kinh khủng! Căn cứ theo số liệu biểu hiện, cỗ máy móc mô phỏng hình người sau khi phục dụng hết đồng thuốc thử gen này xong, tinh thần lực liền từ 200 điểm tạm thời tăng lên thành 10.000 điểm.

"Chuyện này..." Mọi người làm sao cũng không nghĩ tới, chuyện này thế mà lại giống như suy nghĩ ban đầu của bọn hắn.

Thuốc thử Gen Dơi Xanh, quả nhiên lại biến dị! Trần Phong hoàn toàn chính xác có được loại thiên phú đặc biệt này!

Thế nhưng...coi như là biến dị cũng không có khả năng chống chọi hiệu quả chứ?

"Trần Phong nhất định đã sử dụng gen năng lực." Tôn Hán nhìn thoáng qua số liệu, càng thêm khẳng định.

"Số liệu này không đúng!" Có người không dám tin nói: "Tuyệt đối không có khả năng có chiến sĩ cấp E nào có thể nhận được sự tăng cường kinh khủng như thế này! Tăng tinh thần lực lên nhiều như vậy, toàn bộ thân thể sẽ bị hỏng mất!"

Đúng thế, từ 200 điểm tăng lên tới 10.000 điểm? Không có một chiến sĩ cấp E nào có thể thừa nhận được loại trình độ tăng lên này, cho dù là máy móc mô phỏng hình người!

Đây là một vấn đề thường thức, coi như là Trần Phong cũng không thể được, thế nhưng...chịu không được thì lại như thế nào? !

Mà vào lúc này! Đoạn video quay lại cảnh chiến đấu lại được tiếp tục phát ra.

Lần này, dưới tình huống tua chậm vô số lần, mọi người rốt cục cũng đã nhìn thấy được rõ ràng, sau khi miêu sát đối thủ xong, thân thể của cỗ máy móc mô phỏng hình người, cũng đang dần dần phân giải.

Sau ba giây đồng hồ, thân thể giải thể, tử vong, bởi vì lực lượng được tăng lên quá mức kinh khủng, máy móc mô phỏng hình người căn bản là không có cách nào có thể tiếp nhận! Cho nên, sau khi phục dựng được mấy giây liền tử vong.

Thế nhưng, đây chỉ là một trận chiến đấu giả lập thì đâu có ảnh hưởng gì? Cho dù có tử vong thì sao? Cũng không có việc gì a! Dù sao thì sau khi chiến đấu kết thúc cũng sẽ phục hồi lại như cũ, đây chỉ một trận chiến đấu giả lập mà thôi, chỉ cần trước khi chiến đấu kết thúc, không tử vong trước đối thủ là được rồi.

Không cam tâm

Cho dù là ngay khi phục dựng đồng thuốc thử gen này xong thì đại não sẽ hư hỏng, nhưng mà không có quan hệ, đại não hư hỏng cũng là cỗ máy móc mô phỏng hình người kia, Trần Phong vẫn có thể điều khiển nó phóng ra công kích tiêu diệt đối thủ.

Cho nên mới nói, Trần Phong chính là dùng loại phương thức tự sát này để dành chiến thắng, dùng loại phương thức này trong hiện thực căn bản là không có khả năng thành công, hoàn thành một chuỗi miêu sát liên tục như thế!

"..."

Tất cả mọi người đều lâm vào yên lặng, bọn hắn đã nghĩ đến vô số khả năng, chưa bao giờ nghĩ tới, lại có thể là loại thủ đoạn này!

Chồng chất hiệu quả! Sau đó chết! Nếu như là ở trong hiện thực, Trần Phong làm như thế, còn chưa kịp ra tay, chính mình liền bị đốt chết rồi, thế nhưng ở bên trong thế giới giả tưởng, hắn lại có thể thành công.

Biến dị! Tăng thuộc tính tinh thần lên! Chỉ đơn giản như vậy mà thôi.

Moá nó! Đám người thật lâu vẫn không thể lấy lại được tinh thần, là do đầu óc của bọn hắn quá chậm chạp, hay là do tư duy của Trần Phong quá nhạy vọt?

"Coi như là thế cũng không được." Tôn Hán một lần nữa mở miệng: "Máy móc mô phỏng hình người chỉ có năng lực trùng kích tinh thần, coi như đòn công kích tinh thần có thể đạt đến 10.000 đơn vị, cũng không có khả năng ở trong nháy mắt đánh tan phòng ngự của ta! Phải biết rằng phòng ngự của ta, thế nhưng lại bị phá vỡ trong nháy mắt!"

Lúc này, đám người cũng đã kịp lấy lại tinh thần, đúng thế, Tôn Hán bị miêu sát, điều này nói rõ cường độ công kích của Trần Phong phải vượt xa 10.000 đơn vị! Đây rốt cuộc là chuyện gì?

"Các người mau nhìn đi." Đoạn video lại được tua chậm thêm mấy lần.

Lần này, mọi người đã có thể nhìn thấy rõ ràng, sau khi thôi phát xong 20 bình thuốc thử gen Dơi xanh, Trần Phong còn thôi phát một loại thuốc thử gen đặc thù khác —— là thuốc thử gen Cực Quang!

Là một loại gen virus, thiêu đốt gen trong cơ thể, lại là một loại thuốc thử gen tự sát khác! Vào thời điểm cỗ máy móc mô phỏng hình người tiến vào trạng thái virus, công kích tinh thần vốn rất bình thường, lại có thể tuôn ra một cỗ uy lực kinh khủng, miểu sát Tôn Hán!

Quả thật, những người sau khi sử dụng thuốc thử gen Cực Quang sẽ có kết cục rất thảm! Thậm chí, nếu như tương đối xui xẻo mà nói, người sử dụng có khả năng vừa mới phục dụng thuốc thử gen Cực Quang xong, gen hạch tâm liền bị đốt rụi, khiến cho cơ thể không thể hoạt động, thế nhưng... Trần Phong vẫn thắng.

"Gen... Virus?" Đám người ngơ ngác nhìn lên màn hình.

Lại là một loại thuốc thử gen tự sát? Vẫn là một phương thức đánh bạc?

Cho nên...Trần Phong chính là dựa vào hai loại thuốc thử gen này miểu sát quần hùng, thu hoạch được thắng lợi sau cùng? ! Nếu như là ở trong hiện thực, vô luận là loại tăng tinh thần lực kinh khủng kia, hay là gen virus, Trần Phong còn chưa kịp làm gì thì đã tử vong rồi, căn bản là không có khả năng đánh bại đối phương!

Thế nhưng mà ——đây chỉ là một trận chiến đấu giả lập!

"Vì sao lại như thế?" Tôn Hán lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Số liệu đã được công bố, Trần Phong không hề gian lận, thế nhưng mà kết quả lại càng trở nên khó mà tiếp nhận, hẳn lại có thể là bị một loại phương thức căn bản không thể dùng trong hiện thực này đánh bại, mà sự bùng nổ cuối cùng của gen virus, càng mang theo cả vận khí nữa! Nếu như lúc ấy vận khí không tốt, gen hạch tâm bị thiêu huỷ, cỗ máy móc của Trần Phong không thể hoạt động, hẳn liền có thể tiến vào được 10 hạng đầu? Chuyện này...

"Không cam tâm a!" Tôn Hán gầm nhẹ một tiếng, thập cường, giắc mộng thập cường của hắn, thế mà cứ như vậy kết thúc!

Đương nhiên, Tôn Hán đáng thương còn không biết, Trần Phong nếu dám sử dụng thuốc thử gen Cực Quang, tự nhiên là có niềm tin tuyệt đối! Vận khí? Loại vấn đề này căn bản là không tồn tại! Trần Phong chỉ cần mở ra Quang sáng may mắn là có thể giải quyết.

Mà vào giờ khắc này, theo việc số liệu được công bố toàn diện, vòng tranh tài thứ tư chính thức kết thúc, cái tên Trần Phong, lại một lần nữa dùng một loại tốc độ khủng khiếp bao phủ toàn cầu.

"Thập cường sinh ra! Trần Phong lại đạt hạng nhất!"

"Một chiến thắng không thể tưởng tượng nổi, các bạn có tán thành với loại phương thức này hay không?"

"Quý tài Trần Phong, có thể hay không dựa vào trí tuệ để đi đến cuối cùng?"

"Sự thắng lợi dựa trên vận khí, gen virus có thể dùng được hay không? !"

Đủ loại tiêu đề xuất hiện trên các tờ báo, tạp chí, Trần Phong, một lần nữa đứng ở nơi đầu sóng ngọn gió.

Loại công kích mang tính tự sát này, dẫn tới sự chỉ trích của vô số người, sân thi đấu giả lập vốn được mô phỏng theo hiện thực, cuối cùng lại bị một phương thức như thế này đánh bại!

Có rất nhiều người không cam lòng! Không đơn thuần là những chế tác sư trong top 100 bị đào thải kia, mà ngay cả thập cường cũng như thế.

"Ta đã bị loại phương thức này đánh bại sao?" Tần Hải sau khi nhìn thấy số liệu cũng chỉ có thể cười khổ.

Thực sự là...quá hoang đường!

"Ta bị loại người này miếu sát?" Hàn quang trong mắt của Lâm Khắc lóe lên, hắn đã thất bại qua mấy lần, thế nhưng duy chỉ có tên Trần Phong này,

là hấn không thể hiểu thấu, nhưng mà không nghĩ tới, lại có thể là một loại phương thức gần như gian lận này!

Rất đáng hận! Bọn hấn, thua không cam tâm.

"Nếu như...nếu như là hiện thực chân chính..." Trong lòng của mỗi người đều xuất hiện một cỗ lửa giận.

Bọn hấn không phục! Thập cường, bản thân là vô thượng vinh quang! Mà bây giờ...bởi vì Trần Phong tồn tại, tính chất của thập cường đã bị cải biến, đây vốn là đội hình 10 vị chế tác sư cường đại nhất, tự nhiên lại xuất hiện một vị chế tác sư khác loại như Trần Phong!

Trần Phong có tư cách gì mà đòi tiến vào mười vị trí đầu? Đây là câu hỏi mà rất nhiều người đều muốn hỏi.

Trình độ chế tác? Chỉ có sơ cấp.

Nội tình? Trần Phong gần như không có.

Mỗi lần hấn chiến thắng, đều y vào cách điều chế gen mới, sau đó tìm kiếm lỗ thủng trong quy tắc, dùng một phương thức đặc thù thủ thắng, như vậy thì làm sao bọn hấn có thể cam tâm?

Nói thật, thành tựu của Trần Phong, ít nhất là có 1 nửa số người dự thi không tán thành, mấy vòng trước còn không tính, lần này còn vào thập cường? Có rất nhiều người không phục.

"Trần Phong..." Tất cả mọi người đều kìm nén một cỗ phẫn nộ ở trong lòng.

Nhất là chín chế tác sư trong thập cường! Đều bị Trần Phong giẫm ở dưới chân...

Bị mọi người nghi vấn thực lực của thập cường...

Bị báo ra hằng ngày phê phán là kỳ thi đấu gen tân tú lần này không bằng các kỳ trước...cái gì mà chín người không ép được một người Trần Phong, có thể để cho Trần Phong cầm hạng nhất, đoán chừng thập cường cũng

chẳng mạnh đến đâu, cái gì mà ngôi sao chế tác sư, cũng chỉ là trò cười vân vân.

Mỗi lần Trần Phong bị phê phán, có khả năng đều lôi cả chín người bọn hắn tới.

Mỗi lần Trần Phong được công nhận, chín người bọn hắn cũng bị lôi vào phê phán một chút.

...

Vô luận phát sinh cái gì, chín người bọn hắn, đều phải công nôi cho Trần Phong.

Ở một cửa hàng kem ly nào đó.

"A a a a a a a —— tức chết bản thiếu nữ rồi."

Bí mật của Trần Phong

Vân Tiểu Đóa tức điên nói: "Người nhìn đi, vào thời điểm bọn hấn mắng Trần Phong, thế mà cũng lôi tên của ta vào, a a a a a, có quan hệ gì với ta chứ? !"

"Người nhìn đi, cái người gọi là Tổng miệng rộng này, cái gì gọi là, đây là một kỳ thi đấu gen tân tú kém nhất? Hèn mặt, năm ngoái không phải hấn cũng nói như vậy hay sao? Còn có cái tên kia..."

"Đây này..." Vân Tiểu Đóa chỉ cho con lừa nhỏ xem.

Con lừa nhỏ lộ ra vẻ mặt vô tội mở to đôi mắt của mình.

"Nhìn cái gì vậy! Không cho phép ăn! Lúc nào thắng mới được ăn, vào vòng đấu tiếp theo, ta nhất định phải cho Trần Phong đẹp mặt, hừ hừ, không thể để cho cái gậy quấy phân heo này..." Vân Tiểu Đóa thở phì phò, sau đó mơ hồ cảm giác được câu nói này không đúng lắm, lập tức đổi lời nói: "Không thể để cho Trần Phong một con sâu làm rầu nồi canh được."

Trong tiệm kem, có một quả cầu đầy lông đang ăn kem ly.

"Hí —— " Con lừa nhỏ ủa khuấy kêu một tiếng, không cho ăn còn chưa tính, còn bắt nó nhìn người khác ăn? Thật là quá mức a!

"Ngao ngao —— " Con lừa nhỏ phẫn nộ, cũng là do cái tên Trần Phong đáng chết kia, lần sau nhất định nó sẽ thu thập cái tên này thật tốt!

Ở cùng một khoảng thời gian.

Tần Hải, Lâm Khắc...mỗi người đều kìm nén một cỗ tức giận ở trong lòng.

Vòng tiếp theo, vòng thứ năm, bọn hấn nhất định phải cho Trần Phong đẹp mặt! Bọn hấn chính là thập cường, chính là thiên tài chân chính, bọn hấn nhất định phải chứng minh tiềm lực cùng với nội tình của mình, tuyệt đối sẽ không để cho Trần Phong đầu cơ trục lợi một lần nữa. Thậm chí, đã có

người âm thầm liên hệ với các thập cường khác, hi vọng chín người bọn họ có thể tạo thành một tiểu đoàn thể, dùng hết sức lực chống lại Trần Phong! Đánh bại Trần Phong, là mục tiêu thứ nhất của bọn hắn!

Mà vào giờ khắc này, trên diễn đàn học thuật, bởi vì phương thức thủ thắng đặc thù này của Trần Phong, cũng đưa tới vô số sự chỉ trích, có người ủng hộ có người phản đối, khiến cho diễn đàn học thuật vô cùng sôi nổi. Nhưng mà, nhiệt độ của chuyện này rất nhanh liền hạ xuống, bởi vì vào thời điểm này, có một cái chủ đề xuất hiện, trong nháy mắt dẫn tới sự chú ý của mọi người.

Trung tâm của cái chủ đề này ——vẫn là Trần Phong.

《Trần Phong liên tục chiến thắng cùng với biện pháp phá giải đơn giản nhất》

Xoạt! Cái chủ đề này vừa mới xuất hiện liền khiến cho vô số người vào xem, bởi vì người viết cái chủ đề này, lại là một vị chế tác đại sư có danh tiếng, vô luận là thân phận hay là địa vị, đều không phải là người bình thường có thể so sánh được.

Mà cái chủ đề này, nội dung thì ít nhưng mà ý thì nhiều, nội dung của chủ đề, chính là phân tích tường tận mấy lần thi đấu của Trần Phong, suy đoán Trần Phong có khả năng nắm giữ một loại gen năng lực cường đại nào đó —— tiêu hao một cái giá lớn nhất định, chế tác ra gen biến dị! Đồng thời cũng đánh giá, nếu như loại năng lực này thật sự tồn tại, đó có thể là một loại gen năng lực cấp A trở lên!

Nội dung của cái chủ đề này đã nhấn vào trọng tâm, Trần Phong nhiều lần chế tác ra gen biến dị, có lẽ là vì loại gen năng lực thần bí này, rất hợp tình hợp lý.

Sau đó, Trần Phong có thể chiến thắng là còn vì một nguyên nhân khác, chính là vì những chế tác sư khác bị áp chế, bởi vì đây là tranh tài, cho nên phải bị hạn chế bởi quy tắc.

Mà bởi vì có quy tắc, cho nên thực lực của những người dự thi khác, đều bị hạn chế trên một phạm vi lớn, ví dụ như, phòng ngự mạnh nhất... phụ trợ

mạnh nhất... trị liệu mạnh nhất...

Mà Trần Phong thì sao? Bởi vì nội tình của bản thân hắn là con số 0, cho nên hắn gần như không có hạn chế.

Đây là điều thứ hai, còn có một nguyên nhân thứ ba, chính là ý nghĩ thiên mã hành không của Trần Phong. Cho dù vị chế tác đại sư này đối với hai điểm phía trước của Trần Phong vô cùng không hài lòng, thế nhưng ở điểm này, ông ta vẫn cho Trần Phong đánh giá rất cao, đây là một chế tác sư có trí tuệ cao!

Cho nên, kết hợp ba điểm này lại với nhau, Trần Phong mới có thể chiến thắng liên tiếp. Mà ngoại trừ cái đó ra, còn có cả phương pháp phá giải đơn giản của hắn —— cách điều chế gen.

Trần Phong có thể thắng liên tiếp ba vòng, thế nhưng, các người có chú ý qua hay không, hạch tâm mỗi một lần chiến thắng của Trần Phong, cũng là cách điều chế gen mới lựa chọn trong kho gen? Bởi vì hắn không có bất luận một chút nội tình nào! Cho nên hắn không có bất luận một cách điều chế tác gen nào khác để lựa chọn! Hắn chỉ có thể sử dụng loại phương thức này! Yếu tố hạch tâm mỗi một lần chiến thắng của hắn—— cũng chính là cách điều chế gen mới lựa chọn trong kho gen.

Cho nên...nếu như tranh tài không còn cung cấp cách điều chế gen mới thì sao? Căn cứ vào những kỳ tranh tài ở các năm trước, nếu như kỳ tranh tài tiến vào vòng quyết đấu cuối cùng, rất có khả năng là sẽ không cung cấp cách điều chế gen mới nữa, đến lúc đó, Trần Phong làm như thế nào để phát huy thực lực?

Nội dung cuối cùng đính kèm hàng loạt số liệu khảo thí.

"Rào —— " Sau khi chủ đề được tuyên bố, dẫn tới náo động to lớn.

Thì ra là thế! Có không ít người đầu óc mơ hồ, rốt cục cũng tỉnh ngộ, vào thời điểm có vô số người còn đang mờ mịt, vị chế tác sư này, dùng một phương thức đơn giản nhất, làm cho cả diễn đàn học thuật tỉnh táo trở lại, bắt đầu nghiên cứu học thuật.

Như vậy...các người cảm thấy vòng đấu tiếp theo Trần Phong sẽ đạt hạng thứ mấy? Có người tạo ra một bài bình chọn.

Xoạt! Trần Phong không có chút chần chừ nào đứng ở vị trí thứ mười!

Số người bỏ phiếu: 12.841 người.

Trần Phong đứng thứ 10 - số phiếu: 11.921 người.

Ở trên cái thế giới này, đáng sợ nhất chính là không biết thông tin, sau khi Trần Phong bị phân tích sạch sẽ, trên người của hắn đã sớm không còn một chút thần bí nào.

Mà vào lúc này, ở trong khách sạn, Trần Phong sau khi đọc xong cái chủ đề này cũng hãi hùng khiếp vía.

Quá chuẩn! Ngoại trừ năng lực đặc thù Quảng sáng may mắn, thì những phương diện phân tích khác, cũng không có mấy may sai lầm.

"Quả nhiên là không thể đánh giá thấp những lão tiền bối này." Trần Phong cảm thấy rung động.

Thứ mười sao... Trần Phong thở dài một tiếng, nói thật, vốn là hắn cũng cho là mình có thể đạt hạng nhất, nhưng mà sau khi liên tục cảm mấy lần hạng nhất, thậm chí sau khi tiến vào thập cường, hắn vẫn cảm nhận được sự vô lực thật sâu, chỉ sợ, hắn chỉ có thể dừng bước tại vòng thi đấu tiếp theo.

Chín vị chế tác sư trong thập cường quá mạnh a!

Tần Hải...Vân Tiểu Đóa...Trần Phong rất rõ ràng thực lực của mình, nếu như tỷ thí chân chính với bọn hắn, thì hắn căn bản không phải là đối thủ của bọn họ, hoặc nói là, đây căn bản không phải là một cuộc đọ sức cùng cấp bậc!

Vòng quyết đấu giữa thập cường là như thế nào? Hắn cũng không rõ ràng, thế nhưng theo suy đoán của hắn, rất có thể là vòng quyết đấu này sẽ không hạn chế bất cứ một loại hình nào nữa!

Mà là quyết đấu toàn diện chân chính ——! Đến lúc đó, hấn lấy cái gì mà
thủ thắng?

Ôn cường

Hoặc nói là, đúng như nội dung ở bên trong cái chủ đề này, không được cung cấp cách điều chế gen mới nữa, thì hẳn nên làm cái gì? Dùng một vài cách điều chế gen đáng thương của hẳn, quyết đấu cùng với những người khác có đến mười mấy thậm chí là mấy trăm cách điều chế gen? ! Chắc hẳn là sẽ bị đánh bại không thể nghi ngờ!

Thế nhưng cứ như vậy mà từ bỏ? Trần Phong không cam tâm, thật vất vả mới đi được đến một bước này, mà cứ như vậy từ bỏ? ! Làm sao có thể cam tâm!

Có lẽ...sẽ không thăm đến mức như vậy chứ? Trần Phong nhìn giá trị may mắn còn lại trên màn sáng, cho dù mỗi một lần tranh tài đều phải tiêu hao rất nhiều, nhưng mà bởi vì có ba ngày thời gian nghỉ ngơi, còn có thể tích lũy thêm một ít!

Giá trị may mắn hiện tại của Trần Phong, thế mà còn tới 300 điểm! Chuyện này...có thể là hy vọng duy nhất của Trần Phong.

"Ta hiện tại đã là sơ cấp chế tác sư đỉnh phong." Trần Phong phân tích thực lực của mình.

Hắn vốn đã sắp đạt tới trình độ sơ cấp chế tác đỉnh phong, trải qua khoảng thời gian tranh tài và chế tác này, cuối cùng hẳn cũng đã đạt tới trình độ sơ cấp chế tác đỉnh phong!

Cho dù —— trình độ chế tác của hẳn y nguyên vẫn chỉ có 20 tinh, trong khoảng thời gian này hẳn cố gắng không có uổng phí, cho dù là khi chế tác gen cấp E như cũ vẫn yêu cầu giá trị may mắn, thế nhưng mà cách điều chế gen cấp F, Trần Phong đã có khả năng chế tác thành công, vô luận là có độ khó như thế nào!

Hắn hiện tại, đang ở một trạng thái gọi là ngụy - trung cấp chế tác sư.

"Thuật chế tác của mình đã tăng lên rất nhiều." Trần Phong vẫn cảm thấy tương đối hài lòng.

Mỗi một lần tranh tài, đều có tiến bộ, đều có tăng lên! Không ngừng tranh đấu cùng với những người dự thi khác, đồng thời giao phong cùng với những chế tác sư khác, trình độ cơ sở của Trần Phong, cũng đang không ngừng tăng lên, đạt đến tình trạng như bây giờ!

Thế nhưng, vòng quyết đấu cuối cùng này? Hạng nhất sao...vẫn còn chưa đủ!

Trên diễn đàn học thuật, mọi người vẫn đang bàn luận sôi nổi về cái chủ đề kia. Trần Phong mở ra, đọc lại thêm một lần, trong thời gian mấy tiếng, chủ đề đã có trên một vạn người tham gia bình luận, hiển nhiên là cái chủ đề này rất được mọi người coi trọng.

Trần Phong yên lặng lật bình luận ra xem.

"Ha ha, Trần Phong lần này đã không còn bí mật gì cả."

"Thú vị, nguyên lai là Trần Phong có một loại gen năng lực cường đại a..."

"Có ai biết cái năng lực kia là gì hay không?"

"Không biết, thế nhưng chỉ cần suy đoán ra đại khái là được, có những số liệu luận chứng này, Trần Phong đã không còn cách nào để có thể trục lợi trong vòng quyết đấu thập cường nữa rồi chứ?"

"Ha ha đúng như vậy." Đám người nghị luận ầm ĩ.

"Nói cho cùng vẫn là nội tình không được a..." Có người bùi ngùi mãi không thôi.

Đúng thế, nội tình! Vấn đề mà Trần Phong bắt đắ dĩ, không phải chính là nội tình hay sao? Ai bảo niên kỷ của hắn quá nhỏ chứ?

"Đúng đúng đúng!"

"Tuổi tác của Trần Phong vẫn còn quá nhỏ, qua hai năm nữa nói không chừng chính là quán quân."

"Điểm ấy ta vẫn tương đối tán đồng."

"Nói thật, ta cảm thấy những phương diện khác của Trần Phong cũng không tính là quá kém a, nội tình bao hàm rất nhiều thứ, thế nhưng điểm yếu duy nhất của Trần Phong chính là khuyết thiếu số lượng cách điều chế."

"Như trên + 1."

"Như trên + 2."

Đám người nhiệt liệt thảo luận.

Trần Phong rất tán thành, trên diễn đàn học thuật, ở những vấn đề liên quan đến học thuật vẫn tương đối khách quan, bọn hắn cũng đã phân tích ra một bộ phận thiếu thốn nhất bên trong nội tình của Trần Phong——cách điều chế gen!

Thế nhưng mà, thiếu thốn cái này thì biết phải làm sao? Cách điều chế gen nào mà không phải nhọc nhằn luyện tập khổ sở thật lâu mới có thể nắm giữ...

Chờ một chút? Trần Phong đột nhiên ý thức được cái gì.

Cách điều chế gen? Luyện tập thật lâu? Mới có thể nắm giữ?

Oanh! Giống như thể hồ quán đỉnh, trong nháy mắt Trần Phong liền triệt để tỉnh táo, hai mắt sáng tỏ, trở nên vô cùng hưng phấn.

"Nói đùa cái gì! Chính mình còn đang cười nhạo tư duy của những người khác có chỗ nhầm lẫn, chính mình không phải cũng vậy hay sao? Những chế tác sư khác muốn nắm giữ một cách điều chế gen phải tốn thời gian rất lâu, thế nhưng mình căn bản lại không cần, bởi vì Quặng sáng may mắn tồn tại, mình chỉ cần học tập cách điều chế gen là đủ rồi! Chỉ cần học tập đủ số lượng cách điều chế gen đến, nó sẽ trở thành nội tình của mình."

Hắn căn bản không cần luyện tập, hắn chỉ cần học tập cách điều chế gen là đủ rồi! Mà học tập cách điều chế gen... rất khó sao? ! Trần Phong bây giờ đã học tập qua rất nhiều cách điều chế gen cấp E 4 tinh cùng với 5 tinh, đối với số liệu cách điều chế gen cùng với các loại tài liệu càng thêm tường tận, tốc độ học tập càng thêm cấp tốc!

"Muốn học tập một cách điều chế gen? Căn bản không tốn bao nhiêu thời gian! Như vậy...nếu như bây giờ mình học tập một lượng lớn cách điều chế gen thì sao?" Trần Phong liếm liếm đôi môi khô khốc của chính mình, trong lòng cảm thấy hưng phấn.

Nội tình cường đại? So số lượng cách điều chế gen? ! Lão tử sẽ so với các người!

Xoạt! Trần Phong đi vào khu giao dịch "Cộng đồng giả lập" tiến hành quét ngang, lâu lâu chế tác ra một phần thuốc thử gen Kiến Vàng – cực, sau đó bán đi với một cái giá trên trời, cho nên hiện tại hắn vẫn có một chút tiền dư.

Cách điều chế gen cấp F? Mua hết! Cho dù là cách điều chế gen 1 tinh!

Trần Phong đi dạo qua khu giao dịch, mua đi toàn bộ những cách điều chế gen mà hắn cho là có tác dụng.

Không đủ tiền sao? Chế tác thêm một phần thuốc thử Gen Kiến Vàng – cực, bán đi là xong, Trần Phong bắt đầu kế hoạch mua sắm điên cuồng của mình.

Trong vòng ba ngày thời gian, Trần Phong không ngừng mua sắm cách điều chế gen cùng với học tập cách điều chế gen.

Cách điều chế gen cấp F căn bản không thể lãng phí được bao nhiêu thời gian của Trần Phong, chỉ cần mấy phút là có học được, chỉ có cách điều chế gen cấp E có độ khó cao, mới có thể làm chậm trễ một chút thời gian của Trần Phong, thế nhưng cũng sẽ không quá lâu, bởi vì theo tư liệu cách điều chế gen càng ngày càng nhiều, tốc độ học tập cách điều chế gen của Trần Phong, cũng càng lúc càng nhanh!

Thậm chí, ở bên trong một số cách điều chế gen, Trần Phong đã biết hơn phân nửa nội dung.

Xoạt! Trần Phong điên cuồng học tập, vào vòng quyết đấu cuối cùng này, hẳn muốn để cho những vị chế tác sư kia nhìn một chút, đến cùng cái gì mới là nội tình!

Bên trong toà cao ốc, tại trung tâm điều khiển, mấy người Cao Vân Phong cũng đang kiểm tra quy tắc của vòng quyết đấu cuối cùng, nhưng mà, chẳng ai ngờ được, có một lão chế tác sư, ở dưới sự nâng đỡ của học sinh, xuất hiện ở trong trung tâm điều khiển.

"Ngài sao lại tới đây?" Cao Vân Phong giật nảy cả mình.

Lão gia tử này sao lại tới đây?

Ôn Cường, đã từng là trưởng lão hội nghị của tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, có thực lực rất kinh khủng, học trò khắp thiên hạ. Dạng lão tiên bối này, làm sao lại đi tới chỗ này?

Chế tác sư mạnh nhất

"Nhìn một chút." Ôn Cường chỉ nhàn nhạt nói một câu.

Cao Vân Phong có một chút xấu hổ, lão nhân gia này cứ nhìn chăm chăm, bọn hắn làm sao mà kiểm tra?

"Lão Ôn." Có một giọng nói cởi mở truyền đến từ đằng xa, ông lão một mực làm bạn với Cao Vân Phong trong quá trình tranh tài đã xuất hiện, cười nói: "Người tới xem nào nhiệt cái gì?"

"Lão Hầu, người tại sao lại ở chỗ này?" Ôn Cường có một chút ngoài ý muốn.

Hầu Lượng, đồng dạng cũng là trưởng lão hội nghị của tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, chỉ bất quá, Ôn Cường đã từ bỏ vị trí này, mà Hầu Lượng thì vẫn như trước đang ở trên cương vị!

"Người cũng có thể tới, ta vì cái gì không được tới?" Hầu Lượng cười cười.

Ôn Cường nhìn nếp nhăn trên mặt của Hầu Lượng, thở dài: "Người cũng già rồi a."

Đúng vậy, già rồi, hai người năm đó cũng là thiên kiêu, bây giờ đã trở thành hai ông lão.

Năm đó hai người bọn họ lật trời đổ biển, thậm chí gần như chọc thủng trời, bây giờ thế mà cũng an an ổn ổn ở chỗ này tiến hành kiểm tra quy tắc tranh tài, thậm chí còn rất vui vẻ.

"Đúng như vậy." Hầu Lượng nhin không được cười ha hả.

"Nếu như người đã ở đây, vậy thì mục đích mà lần này ta tới đây..." Ôn Cường cũng không nói nhảm.

"Yên tâm." Hầu Lượng lúi kéo Ôn Cường nói: "Ta nếu như đã ở chỗ này, chắc chắn sẽ không khiến cho sự kiện kia xảy ra vấn đề, lần thi đấu gen tân tú này, nhất định sẽ sàng chọn ra được người mạnh nhất."

"Vậy thì tốt." Ôn Cường lúc này mới cảm thấy yên tâm.

Có Hầu Lượng ở đây, quy tắc tranh tài sẽ không có vấn đề.

"Ta vẫn chỉ có một câu nói." Thần sắc của Ôn Cường trở nên nghiêm túc: "Chỉ có chế tác sư còn sống, mới là chế tác sư mạnh nhất! Ở bên trong hiện thực, có mấy người có thể cho người hoàn cảnh khảo thí hoàn mỹ vô khuẩn? Chúng ta không cần những con mọt sách ở trong phòng thí nghiệm, cũng không cần những kẻ đầu cơ trục lợi, cái chúng ta cần chính là những chế tác sư chân chính!"

"Chân chính —— "

"Chế tác sư mạnh nhất!" Ôn Cường nói ra từng chữ.

"Đã hiểu." Vẻ mặt của Cao Vân Phong cũng trở nên nghiêm nghị, quy tắc mà ông ta chế định, cũng chính là vì mục đích này.

Ông ta bỗng nhiên ý thức được, lần thi đấu gen tân tú này, có lẽ sẽ không đơn giản như bên ngoài vậy! Mặc kệ là bảo ông ta tới chế định quy tắc cho lần tranh tài này, hay là để cho Hầu Lượng tiền bối tới giám sát tranh tài! Thế nhưng cho dù là như thế nào, ông ta chỉ cần chấp hành những việc mà mình nên làm là đủ rồi.

"Vậy thì tốt." Ôn Cường nhìn thật sâu vào Cao Vân Phong, quay người rời đi.

Hầu Lượng chủ động tiễn Ôn Cường đi ra ngoài.

"Lão Hầu...nhất định phải cẩn thận." Ôn Cường thấp giọng nói: "Có một chút đồ vật không sạch sẽ, chỉ sợ sẽ đi ra."

"Hiểu rõ." Đôi mắt của Hầu Lượng sáng ngời, mục đích mà lần này ông ta tới đây, cũng là vì chuyện này.

"Cái đứa bé Tần Hải kia, đó chính là nhân tuyển tốt nhất." Ôn Cường nhin không được nói ra: "Ta đã cố ý bồi dưỡng đứa bé này."

"Yên tâm." Hầu Lượng cười nói: "Vòng tranh tài thứ năm, chính là một trận quyết đấu toàn diện, ngươi đã hài lòng chưa?"

"Quyết đấu toàn diện? !" Hai mắt của Ôn Cường tỏa sáng, nếu như vậy, thực lực của Tần Hải nhất định có thể phát huy ra toàn bộ.

"Cho nên, chúng ta nhất định sẽ tuyên ra được chế tác sư mạnh nhất!" Hầu Lượng cười nói.

"Đã hiểu." Ôn Cường hài lòng rời đi, không nhìn thấy được nụ cười nghiền ngẫm của Hầu Lượng.

Bọn họ đích xác sẽ chọn ra chế tác sư mạnh nhất! Thế nhưng Tần Hải có thể thắng được hay không, không phải là do bọn hắn định đoạt, mà là do kết quả của cuộc tranh tài định đoạt! Dù sao thì...vẫn có một vài tên nhóc thú vị.

"Quyết đấu cuối cùng sao?" Hầu Lượng lộ ra một nụ cười, có phải là tên nhóc mà ông ta coi trọng kia sẽ chiến thắng hay không? Ông ta rất chờ mong.

Ở một nơi nào đó, trong vùng biển vô tận, mặt biển cùng với sông băng xen lẫn, vô cùng vô tận.

Đây là biển băng, cho dù mặt trời có lớn hơn nữa, ở đây cũng vẫn là hàn băng vô tận.

Bỗng nhiên, nước biển trở nên sôi trào, nước biển lạnh buốt thấu xương, thế mà ở trong nháy mắt này đột nhiên sôi trào.

"Ừng ực!" Khói đen kinh khủng từ dưới nước biển toát ra.

Rất lâu sau, từng luồng từng luồng khói đen to lớn, ngưng kết ở trên không trung, giống như ác ma leo ra từ trong thâm uyên, có hình thể to lớn, thân thể cực kỳ giống như rồng ở trong truyền thuyết! Cho dù ——đó chỉ là khói đen tạo thành.

"Ha ha ha ha ha, ta đã trở về." Tiếng kêu gào bén nhọn từ trong bóng đen truyền đến.

"Không biết bao nhiêu năm rồi...lão tử rút cuộc cũng đã trở lại! Hiệp hội chế tác Gen, còn có Công Hội Gen, những con rệp đáng chết này, các người tưởng là có thể vĩnh viễn trấn áp được ta ở đây hay sao? Ha ha, thật là buồn cười!" Thanh âm oán độc của bóng đen quanh quẩn.

Hắn đã trở về, cho dù đã bỏ ra một cái giá to lớn, thế nhưng mà, hết thấy đều đáng giá, hắn tin tưởng, chỉ cần một lần nữa có thể ngưng tụ ra thân thể, hắn nhất định có thể một lần nữa chinh phục thiên hạ, khiến cho toàn bộ thế giới phải thần phục ở dưới chân của hắn!

"Thời đại của lão tử, sắp giáng lâm!" Bóng đen giương nanh múa vuốt.

Có một vệt khói đen nhàn nhạt tiêu tán, thế mà ăn mòn đi hơn phân nửa biển băng.

Đây chính là thực lực của hắn! Cho dù bây giờ hắn cực kỳ suy yếu, cũng không có một ai có thể so sánh.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, có một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên giáng lâm, bóng đen vừa mới thức tỉnh ý thức còn chưa kịp phản ứng, đã bị một thanh cự kiếm mang theo ngọn lửa từ phía chân trời bay tới xỏ xuyên qua.

"Oanh!" Cự kiếm hoá điểm giáng lâm, đem bóng đen xuyên thấu, giống như là một cây đinh vậy, đâm vào trên biển băng.

"A —— " Bóng đen phát ra một tiếng kêu thảm thiết đau đớn, điên cuồng giãy dụa, nhưng mà hắn cũng không còn cách nào phát huy ra được lực lượng như vừa rồi, sức mạnh của hắn, đã bị phong ấn.

"Ai? ! Ai dám ra tay đối với lão tử?" Bóng đen gầm thét.

"Oanh!" Trên bầu trời, ở phía trên một đám mây, có một bóng người rơi xuống, lại có thể là Vương Dao!

"Người là ai, làm sao lại biết bản tôn xuất hiện ở đây?" Bóng đen bèn nhón nói.

Hắn lừa gạt được Hiệp hội chế tác Gen, lừa gạt được Công Hội Gen, làm sao cũng không ngờ được, lại có thể có một người ở chỗ này chờ hắn, hơn nữa còn là một tiểu cô nương!

"Hừ." Vương Dao hừ lạnh một tiếng.

Oanh! Nàng đem thanh cự kiếm hoả diễm một lần nữa đè xuống.

"Người không giết ta được, ta có bất diệt chi thân..." Bóng đen gầm thét.

Mà vào lúc này, trong tay của Vương Dao, hiện ra một giọt máu tươi lập loè ánh sáng màu xanh lam thần bí kỳ dị, lặng yên nhỏ xuống vị trí mà bóng đen bị thanh cự kiếm hoả diễm xỏ xuyên qua.

"Oanh!" Lực lượng đáng sợ tỏa ra.

"A!" Bóng đen hét thảm một tiếng.

"Tinh huyết Hải Long, người tại sao lại có loại đồ vật này! Hải long đã chết nhiều năm như vậy a a a a a a..." Bóng đen hoảng sợ nhìn thân thể của mình đang bắt đầu sụp đổ.

"Ta thế nhưng chính là người đứng đầu thế giới trong tương lai!"

Vòng quyết đấu cuối cùng

"Ta làm sao có thể chết ở chỗ này? !"

"Ta có bắt diệt chi thân..."

Thanh âm hoảng sợ không ngừng truyền đến.

"Xì... —— " Kèm theo một tiếng vang nhỏ cuối cùng, bóng đen, tan thành mây khói.

Tinh huyết Hải Long hao hết một điểm lực lượng cuối cùng của chính mình, rơi vào trong nước biển, vùng biển hơn mười dặm sôi trào xung quanh, rốt cục cũng một lần nữa trở nên bình tĩnh.

Biển băng, trở nên lặng yên như cũ, Vương Dao ngẩng đầu lên, khuôn mặt nhỏ độc đáo cực kỳ mỹ lệ dưới ánh mặt trời.

"Cái kế tiếp."

Xoạt! Ánh sáng loé lên, thân ảnh của nàng biến mất ở trong một đám mây.

Vùng biển vô tận khôi phục lại sự yên lặng như cũ, giống như là chưa bao giờ phát sinh qua bất cứ chuyện gì.

Ba ngày, lặng yên trôi qua, mâu thuẫn liên quan của Trần Phong với những người khác trong thập cường cũng càng ngày càng trở nên nghiêm trọng.

Ba ngày thời gian, người nào cũng xắn tay áo lên, vì trận quyết đấu cuối cùng làm ra sự chuẩn bị, vòng quyết đấu cuối cùng của thập cường, không hề nghi ngờ chính là một trận chiến đặc sắc nhất.

Chín giờ năm mươi, trong phòng giả lập trực tiếp, tranh tài còn chưa bắt đầu, đã có một lượng lớn người chờ sẵn.

Đám người Trần Phong đi vào toà cao ốc, bởi vì nguyên nhân chỉ còn lại có mười người, cho nên bọn hắn được tiến vào cùng một sân thi đấu do Hiệp hội chế tác gen đặc biệt chuẩn bị, đây cũng là lần đầu Trần Phong trông thấy hình dáng của đám người Tần Hải.

"Trần Phong!" Một người mặt đối mặt, tia lửa bắn ra bốn phía.

"Ồ." Trần Phong cười nhạt một tiếng, cũng không để ý tới bọn hắn, mà nhìn về phía chung quanh, cái sân thi đấu này, các thiết bị giả lập ở xung quanh còn xa hoa hơn mấy vòng trước rất nhiều! Trận chiến cuối cùng này, chắc chắn sẽ rất khốc liệt.

"Trần Phong!"

Những người khác cảm thấy khó chịu, bọn hắn không ngờ được, Trần Phong thê mà không thèm để ý đến bọn hắn! Quả thực là trào phúng trần trụi!

"Chút nữa ta sẽ để cho ngươi đẹp mặt." Lâm Khắc tản ra sát ý bén nhọn, hắn một mực xem lần bị Trần Phong miêu sát là một loại khuất nhục.

"Ta sẽ đánh bại ngươi." Tần Hải nghiêm túc nói.

"Hừ!" Vân Tiểu Đóa cũng hừ lạnh một tiếng.

Những người còn lại đều nhìn chăm chú vào Trần Phong, toàn thân tràn ngập chiến ý.

"Vậy thì xin đợi các vị." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Keng —— xin mời người dự thi vào chỗ." Thanh âm nhắc nhở lạnh buốt vang lên.

Mấy người cười lạnh một tiếng, nhanh chóng đi tới vị trí của mình.

Tranh tài, đã sắp bắt đầu.

Mười giờ đúng.

Xoạt! Hết thấy các phòng trực tiếp đều đồng thời sáng lên, ánh sáng màu xanh lam đang nhấp nháy, các thiết bị giả lập to lớn ở xung quanh, đèn chỉ thị màu đỏ đang không ngừng lấp lóe.

Vòng quyết đấu cuối cùng, rốt cục cũng bắt đầu!

"Đỉnh! Vòng tranh tài thứ năm bắt đầu!"

"Mỗi một người dự thi, đều phải chiến đấu cũng với chín người dự thi khác, thắng lợi thì nhận được 1 điểm, thất bại thì nhận được 0 điểm!"

"Vị trí xếp hạng sẽ dựa vào điểm số tích lũy cuối cùng."

"Quy tắc của vòng tranh tài thứ năm như sau, hai người dự thi sẽ ở bên trong tràng cảnh cảm ứng giả lập tiến hành quyết đấu, được cung ứng tài liệu vô hạn, người dự thi có quyền chế tạo ra bất luận một loại thuốc thử gen nào, sử dụng để đánh giết đối phương!"

"Người sống sót cuối cùng, sẽ là người chiến thắng!"

"Thời gian quyết đấu: 10 giờ."

"Rào —— " Tin tức vừa ra, tất cả mọi người đều chấn động.

Quyết đấu toàn diện! Lần này quyết đấu sau cùng này, lại có thể là quyết đấu toàn diện!

Ngoại trừ một quy tắc bắt buộc, là nhất định phải sử dụng thuốc thử gen để đánh bại đối phương, trận quyết đấu này, gần như không có bất kỳ một sự hạn chế nào khác! Nói một cách khác ——tất cả mọi người trong thập cường, đều có thể bật hết hỏa lực!

"Cuối cùng cũng đã tới thời điểm đặc sắc nhất."

"Trần Phong chỉ sợ là không xong."

"Những vị chế tác sư này người nào không có trên một trăm cách điều chế gen?"

Đám người hưng phấn bàn luận.

Không được lựa chọn cách điều chế gen mới! Không có hạn chế loại hình! Thậm chí, ngay cả quy tắc thắng lợi cũng cực kỳ đơn giản —— chỉ cần sống sót, là có thể thắng lợi.

Trần Phong dựa vào cái gì để chiến thắng? Lỗ thùng bên trong quy tắc.

Hiện tại, quy tắc chỉ có một cái, người làm sao tìm được lỗ thùng? Trình độ chế tác của Trần Phong rất mạnh, điểm ấy đã được mọi người công nhận, thế nhưng ở các phương diện khác? Gần như là không!

Ở trong mắt của quần chúng, chế tác sư mạnh nhất, không phải chỉ dựa vào trình độ chế tác, mà còn có nội tình của bản thân, cường đại toàn phương vị, bất kỳ một phương diện nào yếu hơn, cũng không có tư cách được xưng là mạnh nhất.

Trần Phong sao? Hiển nhiên là không có tư cách!

"Ngồi đợi Trần Phong được 0 điểm."

"Đây mới thật sự là thi đấu gen tân tú."

"Trận tranh tài này rốt cuộc cũng đã được khôi phục lại như bình thường."

Vô số người biểu thị sự tán thưởng đối với quy tắc tranh tài.

Mà vào lúc này.

"Rốt cuộc cũng chờ được đến lúc này." Một người Tàn Hải cũng xắn tay áo lên.

Vô hạn tài liệu! Vô hạn loại hình! Bọn hắn đã có thể không một chút kiêng kỵ nào phát huy ra thực lực mạnh nhất của mình.

Mưu lợi? Lỗ thùng quy tắc? Ở trước mặt nội tình cường đại, hết thảy cũng đều là trò cười!

Đây là một trận chiến đấu thuộc về Gen chế tác sư! Lần này, bọn hấn nhất định phải để cho Trần Phong biết, cái gì gọi là Gen chế tác sư chân chính!

Xoạt! Ánh sáng lung linh hiện lên.

Trận đấu chiến đấu tiên được mở ra.

Mà đối thủ trận đấu tiên của Trần Phong, lại là Lâm Khắc!

"Thế mà lại là hai người bọn hấn?"

Mọi người cảm thấy cực kỳ hứng thú, đối thủ thứ nhất của Trần Phong, lại có thể là Lâm Khắc!

"Lâm Khắc đối với Trần Phong thế nhưng có oán giận ngút trời a."

"Đoán chừng lại có trò hay để xem."

"Ta có cảm giác Trần Phong sắp bị đánh rất thảm."

Vô số người hưng phấn nghị luận, trong trận chiến này, nói trắng ra chính là ở dưới hoàn cảnh nơi hoang dã, khảo hạch năng lực sinh tồn cùng với năng lực chế tác của Gen chế tác sư, mà quan trọng nhất là cái gì?

Thuộc thử gen! Mà cái này, chính là phương diện thiếu sót nhất của Trần Phong.

"Trần Phong?" Lâm Khắc có một chút ngoài ý muốn nhìn đối thủ của mình, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Người thứ nhất liền là Trần Phong? Quá vui mừng!

"Ta thế nhưng đã chờ ngươi rất lâu nha." Lâm Khắc cười lạnh một tiếng, từ sau khi bị Trần Phong miểu sát, trong lòng của hấn luôn kìm nén một cỗ tức giận, không ngờ được bây giờ hấn lại có vận khí tốt như vậy.

"Ô...ô...n...g —— " Ánh sáng lung linh lấp lóe.

"Lựa chọn ngẫu nhiên tràng cảnh."

"Lựa chọn hoàn tất —— Sơn Hải Lục Lâm."

Xoạt! Ánh sáng màu xanh lam không ngừng lấp lóe, nhanh chóng tạo ra một hoàn cảnh mô phỏng cực kỳ chân thật.

"Hít-hà-zzz —— " Vô số người hít vào một ngụm khí lạnh.

Thế mà thật sự là hoàn cảnh mô phỏng cảm ứng? Vì cam đoan sự công bằng cùng với chân thực của trận tranh tài, thiết bị giả lập mà lần này Hiệp hội chế tác Gen chuẩn bị, thế mà có thể mô phỏng hoàn mỹ ra Sơn Hải Lục Lâm trong hiện thực!

Hoàn cảnh ở nơi này, giống như đúc với hiện thực! Cho dù là sức gió cũng giống nhau như đúc, đây chính là hoàn cảnh mô phỏng chân thật, gần như có thể coi là hiện thực!

Săn giết

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, Trần Phong cùng với Lâm Khắc xuất hiện bên trong hoàn cảnh mô phỏng, tranh tài bắt đầu!

Không có bất kỳ một lời nhắc nhở nào, hai người đều xuất hiện ở hai góc núi hẻo lánh khác nhau, có đầy đủ thời gian để chế tác gen.

"Tới." Trần Phong trở nên nghiêm nghị, địa phương Sơn Hải Lục Lâm này hắn đã từng nghe qua, bởi vì hoàn cảnh ưu mỹ, tài liệu chế tác đầy đủ, thậm chí còn được mọi người gọi là thánh địa chế tác!

Trần Phong phóng tầm mắt nhìn tới, trong vòng mười thước trước mắt, hắn liền nhìn thấy trên một trăm loại tài liệu chế tác, mà biến dị thú đông đảo trên Sơn Hải Lục Lâm, cũng trực tiếp biến thành từng giọt tinh huyết. Đây là thi đấu chế tác gen, không phải là gen chiến sĩ thi đấu, việc chém giết biến dị thú đều được đơn giản hoá, khiến cho quá trình chế tác trở nên thuận lợi nhất.

"Nhất định phải dùng thủ đoạn của Gen chế tác sư sao?" Trần Phong trầm ngâm.

Hắn hiện tại đã bù đắp một lượng lớn cách điều chế gen, cho dù chỉ là vừa mới quen thuộc, nhưng chỉ cần mở Quầng sáng may mắn ra, hắn y nguyên vẫn có khả năng chế tác thành công, cho nên, nói theo một ý nghĩa nào đó, Trần Phong đã có đầy đủ nội tình để đối kháng cùng với bọn hắn!

Thế nhưng Lâm Khắc...cái tên này là một sự phiền toái rất lớn, cho dù đã từng miếu sát qua Lâm Khắc, thế nhưng Trần Phong vẫn y nguyên nhớ kỹ cỗ máy móc của Lâm Khắc, bộ cơ giáp màu xanh thẫm thẫm kia, có hiệu quả tăng cường đối với thực lực rất to lớn! Cái tên này, là một đại kinh địch.

"Chắc là hắn sẽ tiếp tục chế tạo thuốc thử gen cơ giáp." Trần Phong suy đoán.

Nếu như muốn đánh bại Lâm Khắc, không thể dùng một hoặc hai loại thuốc thử gen, nhất định phải có một lượng lớn thuốc thử gen bùng nổ trong nháy mắt, mới có thể đánh bại được hắn!

Ví dụ như —— bộ liên hoàn Gen Lôi Xà - cực, chỉ cần một bộ liên có thể đem hơn phân nửa Vương gia hủy diệt!

"Phải dùng loại này hay sao?" Trần Phong kiểm tra giá trị may mắn của mình.

Không thể dùng! Giá trị may mắn hiện tại của hắn chỉ có hơn ba trăm điểm, nếu như muốn chế tác ra một bộ liên hoàn Gen Lôi Xà - cực, ít nhất cũng sẽ tiêu hao hết 200 điểm giá trị may mắn, coi như có chiến thắng, những trận sau cũng có không cách nào đánh.

"Phải dùng giá trị may mắn ít nhất, đạt được thắng lợi!" Mục tiêu của Trần Phong đã trở nên rõ ràng.

Như vậy —— liên bắt đầu từ chỗ cơ sở nhất đi.

Xoạt! Trần Phong bắt đầu thu thập cơ sở tài liệu, tiến hành chế tác gen.

Chế tác thuốc thử gen Tê Giác là không thể nào, muốn tìm đủ 1200 loại tài liệu sẽ mất rất nhiều thời gian, chế tác xong loại thuốc thử gen này cũng sẽ mất gần 10 tiếng, không khoa học!

Nếu như người chưa chế tác xong thuốc thử gen, mà đối phương đã chế tác hoàn thành? Nếu như sau khi chế tác xong, đối phương đi tìm người thì sao?

Miêu sát! Không có thuốc thử gen, thì tương đương với thân thể trần trụi, người không có bất kỳ một loại năng lực nào để phản kháng!

Mục tiêu của Trần Phong rất đơn giản, chế tác thuốc thử Gen Lôi Xà - cực! Ở dưới sự phụ trợ của Quảng sáng may mắn, cùng với sự quen thuộc của hắn với Gen Lôi Xà, hắn nhất định sẽ có thể nhanh chóng chế tác ra được, sau đó sẽ thừa cơ hội xử lý Lâm Khắc trước! Đây, chính là cơ hội của hắn.

Xoạt! Thu thập hoàn tất tài liệu, Trần Phong dùng một tốc độ ánh sáng chế tạo ra thuốc thử Gen Lôi Xà - cực.

"Đã đến lúc tìm Lâm Khắc!" Ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển.

"Ồ...ô...n...g —— " Đao gió lặng yên không một tiếng động dung hợp vào trong cơ thể, hắn chuẩn bị điều tra vị trí của Lâm Khắc một chút, nhưng mà không ngờ được, năng lực vừa mới sử dụng, liền bị trực tiếp ngăn chặn.

Cảnh cáo: Gen năng lực vẹn vẹn chỉ có thể sử dụng ở bên trong quá trình chế tác gen!

Trần Phong: "..."

Quả nhiên, nghiêm cấm toàn diện Gen năng lực sao?

Kỳ thật ngẫm lại cũng bình thường, nếu như Gen chế tác sư ở trong chiến đấu, cho phép sử dụng gen năng lực để chiến đấu, tính chất của cuộc tranh tài chỉ sợ sẽ biến chất!

Đây chính là cuộc tranh tài giữa các Gen chế tác sư! Bất quá...nếu bị nghiêm cấm thì sẽ không có biện pháp hay sao? Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Xoạt! Trần Phong nhanh chóng thu thập một chút tài liệu, lần chế tác này, là một loại thuốc thử gen cấp F 3 tinh bình thường, dùng trình độ bây giờ của Trần Phong, ngay cả giá trị may mắn cũng không cần, chỉ cần dựa vào bản thân hắn liền có thể hoàn thành độc lập.

Thuốc thử gen Dơi Âm, tạm thời gia tăng thính lực, trinh sát vị trí của địch nhân.

"Đã tìm được!" Ánh mắt của Trần Phong sáng rỡ.

Xuất phát! Trần Phong nhanh chóng tới gần Lâm Khắc.

Vù! Sơn Hải Lục Lâm cũng không hề nhỏ, nhưng khi Trần Phong dùng một con đường thẳng để tới gần Lâm Khắc, thì cũng không có bao xa, chỉ ngắn ngủi trong năm phút đồng hồ, Trần Phong đã đi tới phụ cận Lâm Khắc.

Trong phòng giả lập trực tiếp, đám người ngơ ngác nhìn một màn này.

Thật là hung tàn! Bọn hắc nguyên lai còn tưởng rằng đây là một trận chiến giữa hai Gen chế tác sư không ngừng chế tác thuốc thử gen, vào thời khắc cuối cùng mới phóng thích ra thuốc thử gen để tiến hành chiến đấu.

Bọn hắc chưa bao giờ nghĩ tới, Trần Phong lại mau lẹ như thế.

Chế tác! Điều tra! Công kích! Một mạch hoàn thành.

Trần Phong đã thể hiện ra kinh nghiệm chiến đấu vượt xa một chế tác sư bình thường, bọn hắc nhìn qua một số phòng trực tiếp khác, gần như tất cả các chế tác sư đều lặng yên chuẩn bị thuốc thử gen, hình thức chiến đấu của bọn hắc rất đơn giản, giống như là cỗ máy móc mô phỏng hình người vậy, sớm chuẩn bị tốt thuốc thử gen, sau đó bùng nổ, phóng thích tất cả các con át chủ bài của mình, tranh đoạt thắng lợi cuối cùng! Mà duy nhất chỉ có cái tên Trần Phong này...

Vù! Trần Phong qua lại không ngớt trong rừng, tựa như một con dã thú hung mãnh, hắc chỉ chuẩn bị hai bình thuốc thử gen công kích, bắt đầu hành trình săn giết của mình, mà đáng sợ nhất là, nếu như Trần Phong thật sự có thể đánh lén thành công —— thì hắc thật sự có khả năng chiến thắng!

"Đù moá nó, còn có loại kỹ thuật này sao?"

"Kinh nghiệm chiến đấu thật đáng sợ..."

Đám người cảm thấy rung động.

Đây là lần thứ nhất, bọn hắc bị Trần Phong làm cho kinh diễm.

Bên trong phòng trực tiếp, chỉ thấy Trần Phong trang bị rất nhẹ nhàng, qua lại không ngớt bên trong Sơn Hải Lục Lâm, nhanh như gió táp.

Mà ở một bên khác, mọi người mở ra phòng trực tiếp của Lâm Khắc, phát hiện ra Lâm Khắc còn đang nỗ lực chế tác thuốc thử gen, trình độ chế tác của hắc kỳ thật so với Trần Phong còn cao hơn, tốc độ chế tác cũng rất nhanh, không ngừng tăng thực lực lên cho chính mình.

"Moá nó, Lâm Khắc mau chạy a!"

"Trần Phong đã sắp mò tới đây, còn chế tác con m* nhà ngươi à!"

"Lâm Khắc, tinh cầu đã sắp bị hủy diệt, mau mở cửa ra nhìn một chút."

Bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat.

Nhưng mà, từ đầu đến cuối, Lâm Khắc đều không phát giác ra bất cứ một điều dị thường nào.

Mà vào lúc này, thậm chí không cần đi qua phòng trực tiếp của Trần Phong, người xem ở bên trong phòng trực tiếp của Lâm Khắc, ở một góc nào đó, đã phát hiện ra được một vệt ánh sáng sắc bén.

Chào người?

Trần Phong, đến rồi!

"Moá nó!"

"Đầu óc của Lâm Khắc bị hỏng rồi sao?"

"Mau chạy đi!"

Bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat, người xem đều hi vọng Lâm Khắc có thể nhanh chân chạy đi, thế nhưng mà, vào lúc này Lâm Khắc căn bản không biết là chuyện gì đang phát sinh, vẫn còn đang tiến hành chế tác gen.

Ám sát? Tập kích? Làm sao có thể? Đây chính là thi đấu gen tân tú! Đây chính là trận chiến đấu giữa hai Gen chế tác sư.

Căn cứ vào kinh nghiệm ở các kỳ thi đấu gen tân tú trước, phần lớn các chế tác sư đều sẽ ở trong thời gian cho phép không ngừng chuẩn bị thuốc thử gen, mãi cho đến giai đoạn chiến đấu sau cùng! Theo con số đếm ngược chiến đấu biến thành số 0, tràn cảnh mô phỏng cảm ứng, mới bắt đầu thu nhỏ phạm vi, theo phạm vi tranh tài bị thu nhỏ, hai vị chế tác sư chắc chắn sẽ sinh ra va chạm.

Mà sau cùng ——chính là quyết chiến định ra bên thắng! Lúc này, chính là quyết đấu cường độ thuốc thử gen giữa hai bên! Thuốc thử gen của ai hung mãnh hơn thì người đó sẽ thắng!

"Đã được mười loại." Lâm Khắc tràn ngập sự chờ mong.

Bộ thuốc thử gen do hắn thiết kế, đã sắp chế tác xong.

Đến lúc đó, khởi động cơ giáp năng lượng, lại thêm các loại thuốc thử gen có uy lực mạnh mẽ khác, hắn có khả năng ở một mức độ nào đó, bảo trì hình thể cơ giáp của mình.

Đây chính là siêu cấp biến thân! Sức chiến đấu sẽ tăng lên rất dữ dội!

Trần Phong sao? Ha ha ha.

"Chờ đó." Lâm Khắc cười lạnh: "Ta sẽ cho ngươi đẹp mặt."

Hắn đã quyết định, vừa gặp liền sử dụng toàn lực, khiến cho Trần Phong không còn khí lực cử động, thuận tiện trước khi chết nhục nhã một chút, chỉ có như thế, mới có thể rửa sạch sự khuất nhục khi lần trước bị miểu sát!

"Chỉ còn hai loại nữa." Lâm Khắc hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Ánh sáng lung linh lấp lóe, hắn tiếp tục bắt đầu chế tác.

Bên trong phòng trực tiếp của hắn, tất cả mọi người đều cảm thấy dở khóc dở cười, vẫn còn tiếp tục chế tác? Đại ca ngươi đang đùa ta hay sao! Mau ngừng đầu lên nhìn một chút đi, người ta đã đuổi tới cửa rồi!

Mà vào lúc này, đám người chợt phát hiện ra một mảnh ánh sáng lung linh bắt đầu khởi động, tâm trạng lập tức trở nên nghiêm nghị.

Trần Phong...sắp xuất thủ!

Trong rừng cây, Trần Phong tiềm phục ở một nơi hẻo lánh, không lộ ra một chút âm thanh nào, hắn đã quan sát Lâm Khắc chế tác hoàn chỉnh một loại thuốc thử gen, thế nhưng một mực vẫn không có ra tay, bởi vì vừa rồi loại thuốc thử gen kia có thể chế tác rất dễ dàng, Lâm Khắc rất dễ dàng tỉnh lại từ trong quá trình chế tác. Mà bây giờ, mãi đến khi Lâm Khắc một lần nữa bắt đầu chế tác một loại thuốc thử gen mới, trong mắt của Trần Phong mới bắn ra một tia hàn quang lạnh lẽo.

Cơ hội đã tới!

Xoạt! Trong mắt Lâm Khắc hiện lên một vệt ánh sáng lung linh, hắn tiến vào thế giới Số chiều!

"Ngay tại lúc này!" Trần Phong không một chút do dự nào ném thuốc thử gen Lôi Xà ra.

"HUÛ...U...U !" Ánh chớp lấp lóe, thuốc thử gen Lôi Xà tại nổ tung ở quanh người Lâm Khắc, ánh sáng lung linh nhàn nhạt tiêu tán, trong nháy mắt liền biến mất, cho dù không có chạm vào trên người của Lâm Khắc, Lâm Khắc vẫn ý thức được nguy cơ, ngay lập tức tỉnh táo trở lại.

Trần Phong? ! Lâm Khắc đột nhiên ý thức được có điều gì đó không ổn.

" Lâm Khắc vẫn còn cơ hội phản kích!" Mọi người trong phòng trực tiếp điên cuồng bình luận.

"Nhanh, lập tức phóng thích thuốc thử gen phòng ngự!"

"Đúng đúng đúng, thuốc thử Gen Lôi Xà - cực mặc dù có lực công kích cường đại, thế nhưng phản ứng rất chậm, Lâm Khắc có thể lợi dụng khoảng thời gian này, lập tức sử dụng thuốc thử gen phòng ngự liền có cơ hội!"

Mọi người điên cuồng gầm thét: "Đây là cơ hội cuối cùng, nhất định phải ngăn cản được một đòn này của Trần Phong!"

Mà lúc này, Trần Phong chỉ cười tủm tỉm nhìn Lâm Khắc ở trước mắt.

"Chào ngươi." Trần Phong phát phát tay, chào hỏi cùng với hắn.

"Chào ngươi?" Lâm Khắc sửng sốt một chút, mới tỉnh táo lại từ thế giới Số chiều, hắn hiển nhiên là không biết chuyện gì đang xảy ra, cho nên mới theo bản năng trả lời một câu "chào ngươi".

"Oanh!" Sấm chớp đáng sợ từ trên trời giáng xuống, Lâm Khắc trong nháy mắt này liền bị đánh cho trọng thương.

"HUÛ...U...U !" Trần Phong ném tới một bình thuốc thử gen quả cầu lửa cấp F 1 tinh đã cầm sẵn ở trong tay.

"Oanh!" Thuốc thử gen nổ tung, ngọn lửa nồng đậm bùng cháy, thiêu đốt Lâm Khắc thành tro tàn.

"..."

Phòng trực tiếp lâm vào trong yên lặng, một giây sau chợt nổ tung.

Lâm Khắc cứ như vậy chết? ! |Trận chiến đấu đầu tiên, cứ như vậy kết thúc? Còn có cái tên Trần Phong kia, thật là quá phận a! Thuốc thử gen Lôi Xà, chào hỏi, thuốc thử gen quả cầu lửa, ba chiêu liên hoàn, một mạch mà thành, quả thực là nhục nhã trần trụi!

Xoạt! Ánh sáng lung linh hiện lên, chiến đấu kết thúc, hai người Trần Phong cùng với Lâm Khắc đã trở về vị trí của mình trong sân thi đấu! Trần Phong thắng.

Một trận chiến đấu nguyên bản diễn ra trong vòng 10 tiếng, Trần Phong chỉ dùng đúng mười lăm phút, ở trong đó, hắn chế tác gen dùng năm phút đồng hồ, tìm người dùng năm phút đồng hồ, chờ đợi cơ hội dùng năm phút đồng hồ, giết người, vền vền chỉ trong nháy mắt, từ lúc truy kích cho đến khi chém giết, khiến cho người xem cảm thấy thoải mái tràn trề niềm vui!

**

"Ta... chết rồi?" Lâm Khắc mờ mịt nhìn nhìn thân thể của mình, hắn đã trở lại hiện thực, nói rõ cuộc tranh tài đã kết thúc!

Kế hoạch trả thù mỹ diệu ở trong lòng còn chưa kịp thực hiện, một đồng thuốc thử gen mà hắn tỉ mỉ chuẩn bị còn chưa kịp sử dụng, thế mà cứ như vậy chết ở trong tay Trần Phong? Đặc biệt còn là một bình thuốc thử gen quả cầu lửa cấp F 1 tinh!

"A a a a!" Tâm tình của Lâm Khắc nổ tung, nhất là khi ngẫm lại, trong lúc Trần Phong đánh lén, thế mà còn lừa gạt phát tay chào hỏi hắn, hắn bây giờ ngay cả ý nghĩ muốn giết người cũng đều có, thật là quá phận! ! !

Ngẫm lại hình ảnh vừa rồi...ngẫm lại có mấy triệu người xem mình bị nhục nhã...

"Trần Phong!" Lâm Khắc bốc ra lửa giận ngút trời: "Lại là Trần Phong! Đây nguyên bản là một trận chiến đấu mà mình nhục nhã hắn mới đúng! Đây vốn là một trận chiến đấu mà mình chủ động xuất kích mới đúng! Tại sao lại có thể như thế?"

"A a a a a!" Lâm Khắc gầm thét, trong lồng ngực tràn ngập sự phẫn nộ không có chỗ phát tiết.

Vòng quyết đấu cuối cùng này còn chưa kết thúc, hắn còn có 8 trận chiến nữa cần phải đánh, thế nhưng cho dù như thế nào thì trận chiến giữa hắn cùng với Trần Phong cũng đã kết thúc, hắn đã thất bại thê thảm, hơn nữa hắn còn có một loại dự cảm bất tường...

Hắn đoán không lầm, cho dù trận chiến đấu đã kết thúc, thế nhưng người xem trong phòng trực tiếp của hai người bọn hắn đã phát điên rồi, vô số bình luận lấp lóe, tất cả mọi người đều đang điên cuồng bàn luận.

"Chào ngươi? Lâm Khắc làm ta cười bể bụng rồi."

"Lôi Xà – Chào ngươi – Quả cầu lửa, đây chính là ba chiêu liên hoàn nha, ha ha ha."

"Không phục không được."

"Không được, quá trâu bò, từ bây giờ ta sẽ là Fan hâm mộ của Trần Phong!"

Tổng miện rộng

"Ha ha ha, ai nói Trần Phong không thể thắng? Mặc dù Trần Phong của chúng ta nội tình ít một chút, cơ sở kém một chút, thế nhưng Trần Phong có trí thông minh rất cao a!"

Đám người cười muốn điên rồi.

"Chuyện này..." Trần Phong khi trở lại hiện thực cũng không còn gì để nói, Lâm Khắc ngoài ý muốn tỉnh táo lại, hắn thấy như thế, bởi vì thuốc thử gen Lôi Xà sẽ công kích từ trên trời xuống, cho nên hắn mới lập tức giơ tay chào hỏi với Lâm Khắc, có ý đồ hấp dẫn lực chú ý của Lâm Khắc. Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, nếu ở trước mặt Lâm Khắc chào hỏi, Lâm Khắc thấy như vậy, khẳng định sẽ thi triển thuốc thử gen phòng ngự, nếu như tính cảnh giác của Lâm Khắc đủ cao, Lâm Khắc có thể trong nháy mắt thi triển phòng ngự ra phía chính diện!

Mà lúc này đây, ở phía trên đầu của Lâm Khắc sẽ không có bất kỳ sự phòng hộ nào, thuốc thử gen Lôi Xà y nguyên sẽ có khả năng oanh tạc thành công! Đây mới là kế hoạch của Trần Phong! Chào hỏi, chỉ là vì hấp dẫn sự chú ý của Lâm Khắc! Thế nhưng...hắn chưa bao giờ nghĩ tới, cho dù Lâm Khắc mới vừa tỉnh lại từ thế giới Số chiều, thế nhưng khi nhìn thấy hắn chào hỏi, Lâm Khắc theo bản năng phản ứng, lại có thể trả lời lại một câu là "chào người"? ? ?

Người con m* nó đang đùa ta hay sao? Trần Phong cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ a, hắn thật sự không có ý tứ muốn nhục nhã Lâm Khắc.

Trên "Cộng đồng giả lập", theo trận chiến đấu của Trần Phong kết thúc, cũng dẫn tới sự nghị luận điên cuồng. Trần Phong chiến thắng ngoài ý muốn đã vượt xa dự liệu của mọi người, nhưng mà bởi vì một vài vấn đề, chuyện mà mọi người quan tâm nhất cũng không phải là sự thắng lợi của Trần Phong, mà là ——Ba chiêu liên hoàn.

Lôi Xà - Chào người- Quả cầu lửa, thậm chí còn trở thành phương thức chào hỏi của rất nhiều người. Lâm Khắc lộ ra vẻ mặt mờ mịt đáp lại một câu "Chào người" kia, bị người ta chụp màn hình lại, tạo thành một cái ảnh chế, điên cuồng truyền bá ở trên mạng, khiến cho mọi người cười như điên, Lâm Khắc thấy như vậy liền phát điên.

Mà vào thời điểm này, có một nhà phê bình nổi danh Tống miệng rộng bỗng nhiên nã pháo vào kỳ thi đấu gen tân tú, nhằm vào quy tắc thi đấu gen tân tú cùng với tính công bình bắt đầu trắng trợn nã pháo!

Tống miệng rộng, là một nhà phê phán nổi danh, thông qua phê phán đủ loại chủ đề cùng với sự kiện điểm nóng, tìm kiếm sự nổi tiếng, bởi vì có tinh thần không biết xấu hổ, nhiều năm trôi qua người này cũng tích lũy được một nhóm Fan hâm mộ lớn, mà lần này, người này lại đột nhiên xuống tay đối với kỳ thi đấu gen tân tú.

"Ta cho rằng trận tranh tài này vô cùng bất công." Tống miệng rộng viết ra một bài luận dài vài trang A4.

Cái gì là quy tắc tranh tài không hợp lý, nếu cứ như vậy sàng chọn ra, cũng không phải là chế tác sự mạnh nhất vân vân. Lâm Khắc rõ ràng cường đại hơn Trần Phong quá nhiều, mà cứ như vậy bị đánh bại, quy tắc tranh tài thật sự là không công bằng. Thậm chí, hắn còn phê phán không một chút do dự, cuộc tranh tài ở giữa các Gen chế tác sư, từ lúc nào đã luân lạc tới tình trạng chém giết dã man giống như gen chiến sĩ vậy?

"Rào —— " Toàn dân oanh động.

Tống miệng rộng cũng không phải là nhân vật to lớn gì, thế nhưng lời mà hắn nói, hoàn toàn nói trúng vào ý nghĩ của rất nhiều người, nhất là Fan hâm mộ của Lâm Khắc! Hắn rõ ràng cường đại hơn nhiều so với Trần Phong, cứ như vậy bị đánh bại! Mà còn là một phương thức vô cùng nhục nhã như vậy! Đây có phải hay không đã nói rõ là quy tắc tranh tài thật sự có vấn đề?

Thế là, có rất nhiều người bắt đầu chia sẻ bài luận của Tống miệng rộng, Fan hâm mộ của Lâm Khắc có bao nhiêu? Hơn 1 triệu người!

Cỗ cơ giáp năng lượng siêu cường kia, cùng với cảm nhận về kim loại lạnh buốt, cũng hấp dẫn được sự chú ý của không ít người, trở thành Fan trung thành của Lâm Khắc, lúc này, tự nhiên muốn ủng hộ Lâm Khắc một chút, không quan hệ đến sự đúng sai, chỉ vì sự yêu thích của mình đối với Lâm Khắc.

"Yêu cầu sửa đổi quy tắc tranh tài."

"Đúng vậy!"

"Đây rõ ràng là một cuộc tranh tài giữa các Gen chế tác sư! Cứ cho mỗi một người dự thi ở bên trong một cái phòng thí nghiệm, ở bên trong so đấu xác xuất thành công chế tác không phải là tốt hơn sao? !"

"Giết chóc là một hành vi dã man." Fan hâm mộ của Lâm Khắc điên cuồng khiêu nại.

Nhưng mà, lần này, Hiệp hội chế tác gen còn chưa kịp phản hồi, đã có người đáp trả, hơn nữa —— còn là một vị chế tác đại sư có thân phận hiển hách!

"Vấn đề này ta sẽ có tư cách trả lời chứ?"

Vị chế tác đại sư nhàn nhạt nói xong một câu, sau đó không một chút khách khí bắt đầu phản kích.

1, Lâm Khắc chết không oan, Lâm Khắc sau khi đi ra từ Thế giới Số chiều, cũng không có lập tức tỉnh táo lại, nói rõ Lâm Khắc đối với phương diện phản kích này kinh nghiệm gần như là bằng không, cái này cũng liền mang ý nghĩa, nếu như Lâm Khắc ở hiện trường đã ngoại chế tác, vào thời điểm Lâm Khắc gặp được nguy cơ, hẳn là sẽ phải chết không thể nghi ngờ! Từ một điểm này, Lâm Khắc chính là chết không oan! Hẳn nên cảm thấy may mắn khi đây chỉ là hoàn cảnh mô phỏng cảm ứng, nếu không thì —— hẳn đã thật sự chết!

2, Ai nói cho mọi người biết là Lâm Khắc mạnh hơn so với Trần Phong? Trần Phong cho dù chỉ chế tác vài loại thuốc thử gen để chiến đấu, thế

nhưng vô luận là từ tốc độ, thời gian, hay là chất lượng mà nói, đều vượt xa trình độ chế tác của Lâm Khắc.

3, Quy tắc tranh tài vô cùng hợp lý, đây là một vòng tranh tài dựa trên điểm tích lũy.

Lâm Khắc bại, thế nhưng không có nghĩa là hấn thua, Trần Phong thắng, thế nhưng không có nghĩa là hấn thắng. Vòng tranh tài dựa trên điểm tích lũy, chỉ có người nào có tổng số điểm tích lũy cao nhất mới là người thắng!

4, Xin hỏi tranh tài ở chỗ nào đã biến thành không công bằng? Các loại thuốc thử gen có đẳng cấp cao, đa số đều yêu cầu chế tác ở hiện trường, ở hiện trường có đủ loại kẻ địch, đủ loại âm mưu quỷ kế trùng điệp, người sẽ cho là kẻ địch sẽ coi người là một chế tác sư để so trình độ chế tác hay sao?

M* nó đầu óc thật tồi tệ a! Người cho rằng năm sông bốn biển đều là mẹ của người hay sao?

Xoạt! Bài viết vừa mới tuyên bố, trong nháy mắt liền dẫn tới sự oanh động.

"Tốt cho một câu "Người cho rằng năm sông bốn biển đều là mẹ của người hay sao?"

"Đúng đấy, ai nói cho các người là Lâm Khắc nhất định mạnh hơn Trần Phong?"

"Tổng miêng rộng bình thường phê phán những ngôi sao diễn viên, ca nhạc để tìm kiếm danh tiếng còn chưa nói, lại dám nhắm vào thi đấu gen tân tú? Chỉ cần tùy tiện một vị chế tác đại sư liền có thể giẫm chết hấn."

Đám người hưng phấn bàn luận.

Trên diễn đàn học thuật, có không ít chế tác sư chân chính, cũng ở thời điểm này lên tiếng.

"Ta từng gặp được vô số lần nguy cơ, so với cái này còn khủng bố hơn không biết bao nhiêu lần, biết bao nhiêu đồng bạn cũng bởi vì tính cảnh giác quá kém cho nên đã chết hết rồi, người cho rằng có gen chiến sĩ bảo hộ liền không có vấn đề sao? Quá ngây thơ rồi!"

Thua đáng đời

"Nói thật, Lâm Khắc thua là đáng đời! Chỉ cần hắn hơi có một chút cảnh giác, chú ý chung quanh một chút, lần này hắn liền có khả năng chiến thắng!"

Có rất nhiều vị chế tác sư lâu năm bày tỏ sự đồng ý.

"Ta ngược lại cũng không hiểu nhiều về chế tác sư các ngươi." Một vị gen chiến sĩ nói: "Chẳng qua nếu như ta vào thời điểm ở nơi hoang dã giao phong với một đội ngũ mang theo Gen chế tác sư mà nói, ta chắc chắn trước hết sẽ giết Gen chế tác sư! Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì giết bọn hắn rất dễ! Hơn nữa, chế tác sư còn có uy hiếp rất lớn."

Đám người nghe vậy liền đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, có một vài vị lão chế tác sư, thừa cơ kể ra những chuyện cũ mà chính mình kinh lịch năm đó, mỗi một lần cũng đều là cử tử nhất sinh, có thể còn sống sót, đơn giản chính là kỳ tích!

Chế tác ở hiện trường, so với trong tưởng tượng của bọn hắn càng thêm nguy hiểm!

"Ta cảm thấy cái quy tắc tranh tài này rất tốt, cho mấy thằng nhóc chế tác sư luôn ở bên trong phòng thí nghiệm kia, biết được một chút hiện thực của cái thế giới này a." Một lão chế tác sư cảm khái.

Bọn hắn trước đó đều đã từng phê phán qua Trần Phong, thế nhưng lúc này bọn hắn y nguyên vẫn đứng ra, không phải là vì Trần Phong, mà là vì vòng tranh tài này! Vì hết thảy Gen chế tác sư!

Có vô số người phát biểu cái nhìn của mình, đây là lần thứ nhất, Trần Phong thế mà được dư luận ủng hộ!

Trong khách sạn, Mục Nguyên có một chút không thích ứng với những bình luận ở trên mạng, hắn đã quen thuộc với những bài viết tranh luận về Trần

Phong, toàn bộ đều là phê phán Trần Phong, không nghĩ tới lần này thế mà lại có nhiều người ủng hộ hẳn như vậy!

"Móa nó, không phải là con hàng Trần Phong lại trả tiền mời mọi người nói tốt cho mình đây chứ?" Mục Nguyên tự lắm bầm.

Mà vào lúc này, vòng tranh tài vẫn còn tiếp tục, Trần Phong mặc dù đã thắng, thế nhưng những người khác vẫn còn đang chiến đấu.

Trận đấu thứ nhất, tiếp tục đến tám giờ tối mới kết thúc, các cặp đấu còn lại cũng lần lượt kết thúc, cho dù căn cứ vào tư liệu được lộ ra ngoài ánh sáng ở trên mạng, các thế gia vọng tộc đã sớm đoán ra được kết quả, thế nhưng y nguyên vẫn xem say sưa ngon lành.

Tần Hải vs Cảnh Huy, Tần Hải thắng lợi!

Triệu Thiên vs Hoàng Hạc, Triệu Thiên thắng lợi!

Bôi Tháp vs Lỗ Dật, Bôi Tháp thắng lợi!

Vân Tiểu Đóa vs Đặng Lợi, Vân Tiểu Đóa thắng lợi!

Tranh tài kết thúc, đám người Trần Phong trở về hiện thực.

Bởi vì quan hệ với trận quyết đấu sau cùng, trước khi vòng tranh tài này kết thúc, ai cũng không cho phép rời đi khỏi sân thi đấu, mấy ngày thời gian này, bọn hắn nhất định phải sinh sống ở nơi này.

Chỉ bằng vào đám gia hỏa này sao? Trần Phong nhìn về phía đám người Tần Hải, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh, liên mình chín người? Một trò cười mà thôi!

"Hắn có ý tứ gì?" Tần Hải sừng sốt một chút, sau đó nhìn về phía những người khác.

"Ta đã thua." Sắc mặt của Lâm Khắc tái xanh.

"Cái gì?" Đám người kinh ngạc.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Tần Hải khiếp sợ hỏi.

Thực lực của Lâm Khắc rất mạnh, cho dù là hãn muốn dành thắng lợi cũng đều vô cùng không dễ dàng, cổ cơ giáp năng lượng kinh khủng kia, nếu như tăng thêm hiệu quả của một vài loại thuốc thử nữa, rất có thể sẽ hình thành nên vòng năng lượng tuần hoàn! Vô cùng vô tận! Lâm Khắc làm sao lại bại?

Mục tiêu của Lâm Khắc thế nhưng chính là ba vị trí đầu! Coi như không đấu lại đám người Tần Hải, cũng có được thực lực hết sức cường hãn! Hơn nữa còn bại bởi Trần Phong? Tần Hải cảm thấy kinh hoàng.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Tần Hải thấp giọng hỏi lần thứ hai.

Lâm Khắc nói qua đại khái một lần, đám người chỉ có thể im lặng.

"Thật là mạnh!" Tâm thần của Tần Hải giật thót một cái, cho dù Trần Phong chỉ sử dụng vẹn vẹn ba loại thuốc thử gen cấp F, thế nhưng cái quá trình săn giết nước chảy mây trôi kia, vẫn y nguyên khiến cho tất cả mọi người cả kinh!

Thử hỏi xem...nếu như không phải là Lâm Khắc, mà là bọn hãn thì sao? Tần Hải đổ một thân mồ hôi lạnh.

Trần Phong, có lẽ so với trong tưởng tượng của bọn hãn càng thêm nguy hiểm! Trần Phong hết sức thông minh, hãn biết rất rõ khuyết điểm cùng với ưu điểm của mình, mặc dù nội tình cùng với thực lực của hãn không đủ, thế nhưng kinh nghiệm chiến đấu lại vô cùng phong phú! Cho nên, hãn đã đem ưu thế của mình phát huy, đánh bại Lâm Khắc.

"Không thể cho hãn một cơ hội đánh lên nào." Vẻ mặt của Tần Hải lộ ra sự quả quyết.

Kinh nghiệm chiến đấu của Trần Phong thật sự là đáng sợ, tuyệt không thể cùng với hãn so về phương diện này! Nếu như hãn gặp được Trần Phong,

trước tiên sẽ chế tác thuốc thử gen phòng ngự bảo vệ mình, khiến cho Trần Phong không có cách nào đánh lên ám sát, chỉ có như thế, mới có thể phát huy ra thực lực của mình.

Mà vào lúc này, những người khác cũng là làm ra một quyết định cùng loại.

Kinh nghiệm chiến đấu của người mạnh? Hừ, ta sẽ chế tác thuốc thử gen phòng ngự bảo vệ trước.

Dù sao thì cơ sở của Trần Phong cũng rất kém, chờ sau khi chế tác ra đủ bộ thuốc thử gen phòng ngự, sau đó sẽ vẫn còn dư thời gian chế tác ra các loại gen công kích, rồi sẽ giao đấu với Trần Phong! Bi kịch của Lâm Khắc, tuyệt đối không thể để nó tái diễn lại một lần nữa.

Mà vào lúc này, trong tòa cao ốc, Cao Vân Phong đang đọc số liệu của trận chiến đấu.

Trần Phong thắng, thậm chí còn dẫn tới hàng loạt sự kiện!

"Thực sự là..." Cao Vân Phong lắc đầu.

"Lâm Khắc thất bại, ngược lại đã nói rõ ý nghĩa của lần tranh tài này." Hầu Lượng thần nhiên nói.

Cao Vân Phong khẽ gật đầu, Ông ta biết thế hệ chế tác sư tuổi trẻ hiện tại có khuynh hướng chế tác gen thuần khiết, thế nhưng không nghĩ tới, đã nghiêm trọng đến loại tình trạng này! Liền ngay cả Lâm Khắc loại ngôi sao chế tác sư này đều không có một chút tính cảnh giác nào, là bởi vì hắn từ trước tới giờ đều được gia đình bảo vệ quá tốt hay sao? Loại hiện tượng này thật sự là đáng sợ.

Vòng tranh tài thứ năm này, nhất định phải tiến hành tới cùng, trận đấu thứ nhất, vền vẹn chỉ là bắt đầu, chỉ có 1 điểm tích lũy, chỉ có không ngừng tiến bộ cùng với cố gắng, không ngừng tăng lên thực lực của chính mình, mới có thể trở thành chế tác sư tốt nhất!

Vì cái gì các vòng tranh tài lại phải cách nhau 3 ngày thời gian? Không chỉ là vì để cho bọn hắn có thời gian nghỉ ngơi cùng với chuẩn bị! Mà là vì mỗi

một vòng tranh tài, đều có quá nhiều đồ vật mà bọn hắn cần phải học tập. Có rất nhiều đồ vật có thể học được ở trên sách giáo khoa, hoặc là ở trong quá trình thực hành học được đồ vật, thế nhưng đến khi chân chính chế tác trên hiện trường, sẽ xuất hiện rất nhiều vấn đề!

Nhất ở dưới tình huống nguy cơ ở tứ phía, vào loại thời điểm này, mới có thể thể hiện ra lực lượng chân chính của chế tác sư! Lần thứ nhất thất bại? Có thể lý giải.

Nhưng ở những trận chiến tiếp theo thì sao? Chỉ có không ngừng học tập, mới có thể đi được đến cuối cùng! Ông ta cũng muốn nhìn một chút, lần tranh tài này đến cuối cùng, sẽ sàng chọn ra được một chế tác sư mạnh đến cỡ nào!

Triệu Thiên

Tần Hải? Vân Tiểu Đóa? Hoặc là... trong mắt của Cao Vân Phong lóe lên một vệt ánh sáng.

Một đêm, lặng yên trôi qua, ngày kế tiếp, vào mười giờ sáng, trận chiến thứ hai bắt đầu.

Xoạt! Ánh sáng hiện lên, đối thủ ở trận thứ hai của Trần Phong cũng đã xuất hiện.

Trần Phong vs Triệu Thiên!

"Là hấn sao?" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Triệu Thiên, ngôi sao chế tác sư nổi danh, theo tục truyền, bằng vào gia cảnh nghèo khó của Triệu Thiên, có thể đi được đến một bước này, hoàn toàn là do hấn tự mình xông lên, hấn có kinh nghiệm chế tác vô cùng phong phú! Hấn mặc dù không có lượng người theo dõi nhiều như Tần Hải cùng với Vân Tiểu Đóa, thế nhưng thực lực cũng phi thường cường đại, cách điều chế gen do chính hấn cải tiến, chính là con át chủ bài mạnh nhất của hấn!

Một chế tác sư có được một cách điều chế gen đặc thù siêu cường!

Thuốc thử gen Con Gián biến dị

Đăng cấp: Cấp E

Độ khó: 5 tinh

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: Sau khi phục dụng sẽ có được lực thích ứng siêu cường, trong vòng một ngày, có thể ngăn cản toàn bộ hiệu quả của một số loại thuốc thử gen cùng loại từ cấp E trở xuống.

"Thuốc thử gen Con Gián biến dị..." Trong đầu óc của Trần Phong hiện lên tư liệu về loại gen này, đây là một loại thuốc thử gen cấp E vô cùng đáng sợ!

Phải biết rằng, đây chính là thi đấu gen tân tú! Khi công kích đối phương, làm gì có chuyện chế tác sư chỉ chuẩn bị một bình thuốc thử gen? Dùng một chuỗi thuốc thử gen liên tục ném ra, mới có thể đánh bại được kẻ địch!

Mà ở trước mặt Triệu Thiên thì sao? Hết thấy đều là trò cười! Coi như người có chuẩn bị 100 bình thuốc thử gen cùng loại, ở trước mặt thuốc thử gen Con Gián biến dị cũng vô hiệu!

Cái gen năng lực này...đơn giản là nghịch thiên! Cho dù nó chỉ có tác dụng trong vòng một ngày. Thế nhưng như thế không có nghĩa là Triệu Thiên sẽ trở thành vô địch, chế tác thuốc thử gen Thuốc thử gen Con Gián biến dị, yêu cầu tiêu hao rất nhiều tài liệu cùng với tinh lực, chỉ cần trước khi Triệu Thiên chế tác thành công giết chết hắn là được.

"Cần phải nhanh chóng đánh chết hắn, không cho hắn thời gian chế tác!" Trần Phong đã xác định mục tiêu rõ ràng.

Xoạt! Sau khi chế tác Gen Lôi Xà - cực và thuốc thử gen Dơi Âm xong, Trần Phong một lần nữa tiến hành truy sát!

"Lại bắt đầu." Đám người trong phòng trực tiếp của Trần Phong tràn ngập sự chờ mong, không thể nghi ngờ, đối thủ lần này của Trần Phong là Triệu Thiên phi thường cường đại, hi vọng chiến thắng duy nhất của Trần Phong, chính là ở trước lúc Triệu Thiên thành công chế tạo ra thuốc thử gen Con Gián biến dị giết chết hắn!

Vù! Thân ảnh của Trần Phong qua lại không ngớt.

Nhưng mà, vào lúc hắn mới di chuyển được một nửa quãng đường, thì không thể không dừng lại, bởi vì có sử dụng bất luận loại năng lực nào, đều không thể bắt được dấu vết của Triệu Thiên, trừ phi Trần Phong tiến hành lục soát từng tấc đất một.

Triệu Thiên đã ẩn trốn, thậm chí —— còn sử dụng một loại thuốc thử gen có năng lực che giấu.

"Là mùi hoa lan..." Trần Phong ngửi ngửi mùi vị trong không khí, đây là một loại thuốc thử gen, có thể phóng thích hàng loạt sóng ba động để khuấy nhiễu tinh thần lục, thính giác, thị giác, xúc giác.

"Cái tên này thật là cẩn thận." Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Triệu Thiên làm như thế, rõ ràng là muốn kéo dài thời gian, chỉ cần kéo dài đến khi hắn chế tác hoàn thành thuốc thử gen Con Gián biến dị, Trần Phong căn bản sẽ không thể nào là đối thủ của hắn.

Mà vào lúc này, ở một nơi nào đó, trên khóe miệng của Triệu Thiên lộ ra một nụ cười.

"Trần Phong sao? Ta sẽ không bị người dễ dàng tìm tới như vậy, trận đấu này, chờ đến khi ta chế tác xong thuốc thử gen Con Gián biến dị, mới thật sự bắt đầu, đến lúc đó, ta sẽ để cho người mở mang một chút về uy lực chân chính của loại thuốc thử gen này!" Triệu Thiên tràn ngập sự chờ mong.

Sai lầm của Lâm Khắc hắn tuyệt đối sẽ không mắc phải, lần này...hắn nhất định sẽ dành được thắng lợi!

"Người miêu sát ta một lần, ta đánh bại người một lần." Trên khóe miệng của Triệu Thiên lộ ra một nụ cười lạnh.

Thuốc thử gen Con Gián biến dị của hắn không phải là vạn năng, ít nhất là khi sử dụng đối với đám người Tần Hải liền không phát huy ra được hiệu quả gì, thậm chí còn có thể biến thành nhược điểm! Dù sao thì thời gian chế tác loại thuốc thử gen này quá lâu, khiến cho chất lượng của những loại thuốc thử gen khác hạ xuống toàn diện, thế nhưng nếu như dùng nó để đối phó với Trần Phong? Vậy thì nó chính là Thần khí!

Đây chính là một cơ hội tốt để dương danh! Triệu Thiên động tâm, dùng nội tình của Trần Phong, sau khi thi triển mấy bình thuốc thử gen công kích đáng thương kia xong, liền chỉ có thể để mặc cho hắn chà đạp, hắn gần như đã đứng ở thế bất bại!

"Ha ha." Triệu Thiên càng nghĩ càng hưng phấn, bắt đầu quá trình chế tác gen, trước khi chế tác xong thuốc thử gen Con Gián biến dị, hắn sẽ tuyệt đối không chạm mặt cùng với Trần Phong.

"Ô...ô...n...g —— " Mùi hương hoa lan nhàn nhạt tiêu tán, thân ảnh của Triệu Thiên lặng yên biến mất ở trong rừng.

Trong phòng trực tiếp của Triệu Thiên, đám người đang quan sát cũng kinh thán không thôi.

Quấy nhiễu...bẫy rập...lừa dối...

Từ mùi vị đến dấu chân, Triệu Thiên sau khi chuẩn bị mọi thứ thật hoàn mỹ, mới bắt đầu quá trình chế tác, Trần Phong căn bản là không có khả năng tìm tới.

"Hắn ta thật là cẩn thận."

"Lần này xem ra Trần Phong phải thua."

"Đúng vậy a, loại phương thức ám sát kia, chỉ có thể sử dụng một lần mà thôi!"

Đám người cảm khái.

Ám sát đã không có tác dụng, trận đấu này cũng cũng không còn cái gì bất ngờ nữa, loại thuốc thử gen này của Triệu Thiên, đối với những người có nội tình ít như Trần Phong, quả thực là khắc chế bẩm sinh! Căn bản là không có khả năng chiến thắng!

"Bị khắc chế a..."

"Chiến thắng đã nằm chắc ở trong tay của Triệu Thiên."

"Khá là đáng tiếc."

Đám người cảm thấy rất là tiếc nuối.

Chế tác thuốc thử gen Con Gián biến dị hết sức lãng phí thời gian, cho nên Trần Phong mới một bên truy sát một bên chế tác, nhưng mà, suốt năm tiếng đồng hồ, hắn cũng không thể tìm được Triệu Thiên.

Cái tên này có tính cảnh giác quá cao! Trần Phong một bên truy sát một bên chế tác, Triệu Thiên cũng một bên ẩn núp một bên thu thập tài liệu, không có một ai lãng phí thời gian!

Sau năm tiếng, Triệu Thiên rốt cuộc cũng chế tác thành công!

"Ừc." Triệu Thiên trực tiếp trút bình thuốc thử gen Con Gián biến dị vào trong miệng, có một cỗ lực lượng cường đại chấn động có màu tím nhạt bao quanh thân thể của hắn.

"Đến lúc rồi?" Trên khóe miệng của Triệu Thiên lộ ra một nụ cười lạnh:
"Trần Phong...lại dám truy sát ta?"

"Ha ha, Trần Phong, bây giờ ngươi có dám đi ra hay không?" Triệu Thiên nhanh chân đi ra, găm lên gịen dữ.

Nhưng Trần Phong lại không để ý đến hắn.

"Hừ." Triệu Thiên cười lạnh một tiếng: "Ta nhìn xem ngươi có thể tránh được bao lâu?"

Xoạt! Triệu Thiên bắt đầu tìm kiếm Trần Phong.

Sau khi phục dụng một loạt thuốc thử gen phòng ngự, Triệu Thiên đã tiến vào trạng thái chiến đấu, coi như Trần Phong có đột ngột xuất hiện, hắn cũng có thể nhanh chóng đánh chết Trần Phong!

"Mới trôi qua có mấy tiếng, Triệu Thiên liền phản truy sát rồi?"

Lại bị gạt

"Không có cách nào, thuốc thử gen Con Gián biến dị quá mạnh."

"Đúng thế, loại thuốc thử gen này đối với cao thủ chỉ mang đến tác dụng hạn chế, thế nhưng đối với dạng tân thủ như Trần Phong này quả thực là tai nạn!"

Đám người bụi ngùi mãi không thôi.

Trần Phong giống như là chỉ có một loại thuốc thử gen Lôi Xà? Với lại...mấy loại thuốc thử gen cấp F 1 tinh, như là cái gì quả cầu lửa?

Chỉ có một vài thủ đoạn công kích đơn thuần như vậy, gần như sẽ không có khả năng tạo thành thương tổn cho Triệu Thiên, đặc biệt là Triệu Thiên còn chuẩn bị thêm mấy loại thuốc thử gen loại hình phòng ngự, cho nên, Trần Phong rất có thể sẽ không phá được phòng ngự của Triệu Thiên!

"Trần Phong, mau đi ra đây!" Triệu Thiên cười lạnh, bắt đầu truy sát!

Đám người có chút im lặng, vốn là một trận chiến đơn giản giữa hai chế tác sư lại một lần nữa biến chất, nửa đoạn trước Trần Phong truy sát Triệu Thiên, nửa đoạn sau Triệu Thiên truy sát Trần Phong, hai người này đã biến cuộc chiến này thành một trò chơi mèo vờn chuột. Trong lúc đang đuổi giết và ẩn nấp, hai người cũng đều dừng lại một chút để chế tác gen, chuẩn bị cho trận quyết đấu cuối cùng.

Thời gian, lặng yên trôi qua, con số đếm ngược biến thành số 0, hạn chế phạm vi, bắt đầu!

"Ô...ô...n...g —— " Có một vòng ánh sáng nhàn nhạt màu đen từ đằng xa xuất hiện, những nơi nó đi qua, không có một ngọn cỏ nào có thể sống sót, hết thảy đều biến thành bụi bặm!

"Híz- zzz —— " Tất cả mọi người nhìn thấy tình cảnh này cũng hít vào một ngụm khí lạnh.

Dãy núi...rừng rậm...đều trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Nguyên lai đây chính là hạn chế phạm vi, vòng ánh sáng màu đen này sẽ chậm rãi thu nhỏ lại, mãi đến khi đem khoảng cách áp súc lại thành một điểm! Vòng ánh sáng di chuyển rất chậm rãi, thế nhưng nếu như đụng phải, thì chỉ có một con đường chết.

Mà đúng vào lúc này, ở một chỗ nào đó gần rìa vòng ánh sáng, Trần Phong mang theo một cái bọc đồ chậm rãi đi ra.

"Người rốt cục cũng chịu đi ra." Triệu Thiên cười lạnh một tiếng: "Chạy làm cái gì? Vào thời điểm người bắt đầu truy sát ta không phải là rất sung sướng hay sao?"

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười.

"Hừ." Triệu Thiên cười lạnh một tiếng, thân nhiên nói: "Nếu đã bị ta bắt được, cũng đừng nghĩ cách chạy, mau kết thúc đi, dù sao thì người cũng không có khả năng chiến thắng."

"Thật sao?" Trần Phong gỡ bọc đồ của mình xuống: "Thế mà ta đã chuẩn bị rất nhiều lễ vật cho người."

"Buồn cười." Triệu Thiên cười lạnh một tiếng.

Trần Phong có nội tình như thế nào, mọi người chẳng lẽ còn không rõ ràng? Hoặc nói là, cái tên Trần Phong này, trước khi đến đây căn bản không có điều tra tư liệu của hắn? Không biết là hắn có thuốc thử gen Con Gián biến dị? !

Như vậy thì...hàn quang trong mắt của Triệu Thiên lóe lên.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong đã mở ra bọc đồ của mình.

Xoạt! Một loạt thuốc thử gen lóe sáng, gần như làm cho Triệu Thiên mù con mắt.

Đây là...Triệu Thiên cảm thấy kinh hãi.

"Không biết chừng này đã đủ hay chưa?" Trần Phong cười lạnh.

"Người..." Sắc mặt của Triệu Thiên đại biến.

Bởi vì ở bên trong bọc đồ của Trần Phong, lại có hơn một trăm bình thuốc thử gen, hơn nữa hết thấy những bình thuốc thử gen này, lại không có một cái nào giống nhau, thuần một sắc thuốc thử gen công kích!

"Chạy!" Triệu Thiên theo bản năng muốn lui lại chạy trốn.

Nhưng mà —— đã không kịp!

"Cho người." Trần Phong ném ra một bình thuốc thử gen ở trong tay.

Oanh! Hư không nổ tung, một bình thuốc thử gen 3 tinh bùng nổ, Triệu Thiên vội vàng phòng ngự.

Mà cái này, vền vền chỉ mới là sự bắt đầu, trong tay của Trần Phong, đang lần lượt ném ra từng bình thuốc thử gen, mỗi một bình đều bộc phát ra lực lượng cường đại!

Oanh! Oanh! Oanh! Một chuỗi thuốc thử gen oanh tạc.

Đúng như lúc đầu mọi người đã nói, thuốc thử gen Con Gián biến dị của Triệu Thiên rất mạnh, thế nhưng khuyết điểm cũng rất rõ ràng, chế tác loại gen này phi thường tốn thời gian cùng với tinh lực! Chuyện này cũng khiến cho, Triệu Thiên ngoại trừ chế tác ra được một bình thuốc thử gen Con Gián biến dị, những loại thuốc thử gen khác, căn bản là không chế tác được thêm mấy cái! Cho dù là thuốc thử gen phòng ngự, cũng không có mấy cái!

Oanh! Oanh! Oanh!

Trần Phong vẫn bình tĩnh ném ra từng bình thuốc thử gen, Triệu Thiên chỉ có thể chật vật phòng thủ!

"Chuyện này..."

"Móa nó!"

"Nhiều thuốc thử gen như vậy!"

Tất cả mọi người trong phòng trực tiếp đều sợ ngây người, đây quả thật là Trần Phong hay sao?

Từ lúc Trần Phong ở bên trong bọc đồ, xuất ra một trăm loại thuốc thử gen kia, bọn hắn liền ngây dại, bởi vì với cái ý tứ này, Trần Phong ít nhất phải nắm giữ trên một trăm cách điều chế gen! Thậm chí ——là càng nhiều hơn!

Nội tình ít? Không có bao nhiêu cách điều chế gen? Bọn hắn bỗng nhiên cảm giác được hai má trở nên nóng rất.

Oanh! Oanh! Lực lượng đáng sợ đánh xuống.

Gen Lôi Xà chỉ là một phần nhỏ ở trong đó, còn có một lượng thuốc thử gen nhiều hơn nữa, cũng là những loại thuốc thử gen mà Lâm Khắc chưa từng thấy qua, chính là một trong số vô số cách điều chế mà hắn mua sắm! Mà thời gian chế tác ra cũng rất ngắn.

Chế tác thuốc thử gen cấp F trong nháy mắt liền có thể thành công, chế tác thuốc thử gen cấp E thì tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn cùng với vài phút thời gian.

"Nội tình sao? Người muốn so nội tình cùng với ta?" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Oanh! Oanh!

Triệu Thiên lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Trần Phong oanh tạc 360 độ không có góc chết, khiến cho hắn ngay cả cơ hội chạy trốn cũng đều không có! Mấy bình thuốc thử gen phòng ngự đáng thương của hắn, vào thời điểm này căn bản không có được bao nhiêu tác dụng!

Oanh! Oanh!

Triệu Thiên học ra mấy ngụm máu tươi, thuốc thử gen Con Gián biến dị? Có khả năng thích ứng siêu cường? Ở dưới sự oanh kích vô cùng vô tận của

Tần Phong, liền biến thành trò cười.

Mà vào lúc này, phòng trực tiếp cũng lâm vào sự yên lặng ngán ngùi, chẳng ai ngờ được, thế mà lại xuất hiện loại kết quả này, Triệu Thiên hôm qua vừa mới thắng xong một trận hôm nay đã thê thảm như vậy?

Bị Trần Phong dùng vô số loại thuốc thử gen công kích, đánh cho đến mức hoài nghi nhân sinh! Hơn nữa, đáng sợ nhất là, Trần Phong vền vẹn chỉ mới chế tạo ra thuốc thử gen công kích mà đã nhiều như vậy, nếu như là thuốc thử gen phòng ngự, phụ trợ, hoặc là các loại hình cách điều chế gen khác thì sao? ! Trần Phong đến cùng nắm giữ bao nhiêu cách điều chế? Không có ai biết rõ!

"Con m* thằng nào nói nội tình của Trần Phong kém?" Triệu Thiên bốc ra lửa giận ngút trời.

Rất đáng hận, nếu như hắn sớm biết Trần Phong có nhiều cách điều chế gen như vậy, hắn căn bản sẽ không chế tác ra thuốc thử gen Con Gián biến dị, hắn vì cái gì trở nên bị động như thế? Bởi vì hắn bỏ ra nửa ngày thời gian, làm ra một loại gen vô dụng đối với Trần Phong! Làm sao có thể thắng?

"A a a a..." Triệu Thiên hét thảm, hắn mơ hồ cảm giác được, chính mình lại bị Trần Phong lừa gạt!

"Phốc!" Lại là một bình thuốc thử gen bùng nổ, lồng ngực của Triệu Thiên bị nổ nứt.

"Sắp không được..." Vẻ mặt của Triệu Thiên trở nên khó coi.

Hắn không thể thua! Hắn một đường đi đến bây giờ, quá khó khăn!

Số chiều công thủ

Hắn tự biết không có khả năng nắm lấy số một, cho nên mục tiêu của hắn vẫn luôn là ba vị trí đầu!

Tiến vào ba hạng đầu! Đạt được phần thưởng thuộc về ba hạng đầu! Đây là mục tiêu của hắn từ trước tới nay.

Mấy người Vân Tiểu Đóa, Tần Hải kia có thực lực rất kinh khủng, hắn căn bản không có khả năng đánh lại, cho nên không thể kiếm điểm được từ trên người của bọn họ, cho nên, trước lúc đó, không thể thiếu điểm.

Một điểm của tên Trần Phong này, không thể thiếu!

"Oanh!" Lại là một bình thuốc thử gen khác bùng nổ, hết tầng phòng ngự của Triệu Thiên đã triệt để sụp đổ, vết máu loang lổ toàn thân, hắn đã không chịu nổi.

"Đây là do ngươi bức ta." Triệu Thiên gầm lên giận dữ.

Oanh! Hào quang đáng sợ tản ra.

"Át chủ bài sao?" Tròng mắt của Trần Phong hơi híp lại.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, thế giới trước mắt biến ảo, toàn bộ hoàn cảnh giả lập tựa hồ như cũng ở trong cái nháy mắt này biến mất, xuất hiện một cái thế giới mới tinh!

"Đây là..." Con ngươi của Trần Phong đột nhiên co rụt lại.

Mà vào lúc này, trong tòa cao ốc, Cao Vân Phong vốn đang ngồi ở trung tâm điều khiển xem nào nhiệt, sắc mặt đột nhiên đại biến: "Không tốt."

Số chiều công thủ! Triệu Thiên thế mà đem Trần Phong kéo vào thế giới Số chiều của hắn! Nguy hiểm!

"Đáng chết." Vẻ mặt của Cao Vân Phong trở nên khó coi.

Số chiều công thủ, có tính nguy hiểm cực lớn! Kỳ thi đấu gen tân tú các năm trước, đều có người chết bởi chuyện này, lần này khi thiết lập quy tắc tranh tài, ông ta đã tận khả năng tránh đi chuyện này! Nhưng mà, không nghĩ tới, vào vòng quyết đấu cuối cùng, bọn gia hỏa này y nguyên vẫn dùng đến! Đây là một năng lực thuộc về bản thân của gen chế tác sư, ông ta không có cách nào nghiêm cấm!

Phải biết rằng, chết đi ở trong thế giới giả tưởng, chỉ là giả chết, bởi vì người dự thi xuất hiện ở trong thế giới giả tưởng, chỉ là thể tinh thần mà thôi.

Thế nhưng Số chiều công thủ, lại có thể đem thể tinh thần gạt bỏ! Một khi ở bên trong Số chiều công thủ xảy ra chuyện, vậy thì sẽ xảy ra chuyện chân chính! Rất có thể, Trần Phong sẽ trực tiếp bị đánh chết!

"Mau truyền tin tức cho Trần Phong." Cao Vân Phong hít vào một hơi thật sâu: "Nếu như không chống nổi lập tức nhận thua, quyết không thể dùng cứng đối cứng!"

"Chờ một chút." Cao Vân Phong suy nghĩ một chút: "Mở ra một lối đi đặc biệt, mặc kệ là ai nhận thua, lập tức kết thúc tranh tài!"

"Hiểu rõ." Nhân viên kỹ thuật gật đầu.

Đủ loại mệnh lệnh được hạ xuống, sắc mặt của Cao Vân Phong y nguyên vẫn rất nghiêm túc.

Số chiều công thủ, vô cùng nguy hiểm, một khi hai cái thế giới Số chiều va chạm với nhau, không chết cũng bị thương, coi như Trần Phong muốn thoái lui, Triệu Thiên sẽ để cho hắn thoái lui hay sao? Đây là một trận giao phong giữa các Gen chế tác sư nguy hiểm nhất!

"Hi vọng là sẽ không xảy ra sự tình gì quá nghiêm trọng." Cao Vân Phong tự lẩm bẩm.

Bên cạnh Cao Vân Phong, Hầu Lượng chỉ cười cười, nếu như vòng tranh tài cuối cùng này các chế tác sư có thể sử dụng mọi thủ đoạn, tự nhiên sẽ bao hàm cả Số chiều công thủ! Rất cực, cũng đã đến một bước này rồi sao? !

Mà vào lúc này, trong phòng giả lập trực tiếp, mọi người vốn đang xem náo nhiệt bỗng nhiên giật thót một cái.

"Đù móa, lại có thể là Số chiều công thủ!"

"Rất cực cũng thấy được!"

"Đây là trận giao phong tàn khốc nhất giữa các Gen chế tác sư sao?"

"Triệu Thiên thật là ác độc!"

"Ác độc cái gì? Hắn đã sắp thua rồi, vì cái gì không thể dùng Số chiều công thủ? Coi như là ở bên trong quy tắc, chuyện này vẫn tính là hợp pháp! Vì xếp hạng cuối cùng, nhất định phải tranh thủ!"

Đám người nghị luận ầm ĩ.

Số chiều công thủ xuất hiện, đã kích thích tâm tình của tất cả mọi người.

Xoạt! Vô luận là Trần Phong hay là Triệu Thiên, lượng người theo dõi của hai cái phòng trực tiếp này đều đang điên cuồng tăng vọt.

"Chỉ sợ là sẽ xảy ra đại sự a!" Có người thấp giọng nói.

Số chiều công thủ, không sợ là mạnh hay là yếu, coi như đánh không lại cũng có thể rút lui, thế nhưng chỉ sợ một bên không khống chế được lực công kích, khiến cho một bên tử vong! Đây mặc dù là thủ đoạn thiết yếu của cao cấp chế tác sư, thế nhưng trung cấp chế tác sư cũng có mấy người học qua, một khi bị công kích trúng, rất có thể sẽ xảy ra chuyện! Đó mới là sự đáng sợ nhất!

Trần Phong có thể rút lui được hay không? Không có người nào biết rõ!

"Oanh!" Ánh sáng lung linh hiện lên, lộ ra hào quang rực rỡ lấp lánh, một cái thế giới kỳ quái xuất hiện ở trước mắt của mọi người.

Số chiều công thủ! Mở ra!

"Bắt đầu rồi!" Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Số chiều công thủ, cuộc giao phong tàn khốc nhất trong thi đấu gen tân tú!

Bởi vì vào cái giai đoạn này, coi như may mắn học được kỹ thuật Số chiều công thủ, cũng đều là tân thủ, khổng chế không được tốt, không hiểu nặng nhẹ, cho nên rất dễ dàng xuất hiện sự thương vong!

"Không tốt, Trần Phong giống như là chưa từng học qua Số chiều công thủ."

"Làm sao ngươi biết?"

"Ngươi nhìn thể giới Số chiều của hắn đi, không có bất kỳ một vật gì!" Sắc mặt của người kia trở nên khó coi.

Mà vào lúc này, đám người cũng đã phóng tầm mắt nhìn tới.

Lúc này, hai cái thể giới Số chiều đã va chạm vào nhau, ở cái thể giới kỳ quái này, Trần Phong cùng với Triệu Thiên đang giằng co ở phía xa xa, dưới chân là đất đai kiên cố.

Sau lưng của Triệu Thiên, có vô số đoạn gen lóe lên, chúng nó tạo thành những hình dạng kỳ dị, đó là thể giới Số chiều do Triệu Thiên tạo dựng, dùng để phụ trợ quá trình chế tác gen! Mà ở phía sau lưng của Trần Phong, lại không có vật gì!

"Đây chính là thể giới Số chiều sao?" Đám người kinh ngạc tán thán.

Thể giới Số chiều, là một bộ phận thiết yếu của Gen chế tác sư.

Chỉ bất quá, vào giai đoạn mới nhập môn, Thể giới Số chiều cũng chỉ là một mảnh trống rỗng, chỉ có cao giai chế tác sư, mới có thể hoàn thiện cùng với sửa chữa thể giới Số chiều, hiệu suất tìm kiếm gen cũng sẽ được tăng lên trên diện rộng, là một chương trình học mà mỗi một chế tác sư đều phải học!

Mà bởi vì thế giới Số chiều chính là thế giới tinh thần diễn hóa, cho nên cũng rất dễ dàng bị những chế tác sư khác tiến hành công kích, đây chính là lý do vì sao Số chiều công thủ tồn tại.

Số chiều công thủ một khi phát động, hai cái thế giới Số chiều sẽ va chạm vào với nhau. Thậm chí, người có thể ở bên trong thế giới Số chiều chế tác vũ khí, phòng ngự, nhà cửa, hết thảy tất cả cũng đều sẽ xuất hiện, mặc cho người sử dụng, ví dụ như vô số tạo hình kỳ quái từ các đoạn gen ở sau lưng của Triệu Thiên! Người có thể điều khiển chúng nó tiến hành công kích cùng với phòng ngự!

Thắng, có khả năng trọng thương tinh thần của đối phương.

Bại, nhất định phải nhanh chóng rời đi.

Hoặc nói là...Cho dù liều mạng để cho tinh thần bị trọng thương cũng phải rời khỏi, bởi vì một khi thế giới Số chiều bị khóa chặt, không cách nào chạy ra, rất có thể thể tinh thần của người sẽ bị đối phương chôn vùi ở chỗ này! Đó, mới thật sự là chết.

"A, sao nhìn có chút không đúng vậy?"

Người phải chết

Có rất nhiều người người xem lộ ra vẻ mặt lạc lõng: "Trước kia ta cũng đã từng xem qua một cuộc giao phong Số chiều công thủ, ở bên trong sẽ có vô số đoạn gen cơ mà."

"Đó là vì bọn họ đang ở trong quá trình tìm kiếm gen." Những người khác trong phòng trực tiếp giải thích cho hắn.

Đó là do hai chế tác sư đang ở trong quá trình chế tác gen, bởi vì sử dụng tinh huyết để tìm kiếm gen, cho nên thế giới Số chiều mới có vô số đoạn gen, cho nên nếu vào lúc đó tiến hành Số chiều công thủ, tất nhiên sẽ có gen bay đầy trời! Đây cũng là những trận chiến đấu thường thấy nhất bên trong quá trình chế tác gen.

Mục đích chính là vì cướp đoạt gen của đối phương, hoặc là phá hư quá trình chế tác của đối phương. Hiện tại tiến vào Số chiều công thủ, chính là một trạng thái bình thường nhất, tự nhiên không có bất kỳ một đoạn gen nào!

"Thì ra là thế." Người kia giật mình, bỗng nhiên ý thức được có điều gì đó không đúng: "Thế nhưng mà nếu như ngay cả những đoạn gen kia cũng không có, Trần Phong chẳng phải là..."

Đúng thế, Trần Phong căn bản không có xây dựng thế giới Số chiều! Nếu như ở bên trong quá trình chế tác phát động Số chiều công thủ, ít nhất còn có một ít đoạn gen rải rác có khả năng lợi dụng, thế nhưng hiện tại, Trần Phong gần như là trần trụi! Hắn không có bất kỳ vật gì!

Mà đối diện hắn... thế giới số chiều đằng sau lưng Triệu Thiên cho dù nhìn qua cũng rất đơn giản, nhưng lại được võ trang đầy đủ.

"Trần Phong sắp không xong rồi." Lần này tất cả mọi người đều thấy rõ.

"Nhanh nhận thua đi." Có một số người không đành lòng nhìn.

"Đúng đấy, chỉ là một trận đấu mà thôi, chỉ có một điểm tích lũy mà thôi, chúng ta tin tưởng người có thể đi đến cuối cùng, lọt vào ba vị trí đầu! Hơn nữa, coi như thua một trận, cũng có khả năng đạt được hạng nhất cơ mà!"

"Đúng đúng đúng."

Bình luận xuất hiện như mưa.

"Người mới 18 tuổi, làm gì phải so đo cùng với hắn, có đúng hay không?"

"Triệu Thiên đã 24 tuổi, sang năm khẳng định sẽ muốn tham gia thêm một lần nữa, dùng thiên phú của người, nhất định có thể dễ dàng thu thập được hắn!"

Đám người an ủi Trần Phong.

Bọn hắn hi vọng Trần Phong có thể nhanh chóng từ bỏ.

Dù sao ——đây cũng chính là một chuyện có thể chết người a!

Một đường đi đến bây giờ, Trần Phong cũng có rất nhiều Fan trung thành, vốn chỉ muốn yên lặng quan sát Trần Phong thi đấu, hiện tại cũng bởi vì chuyện này, một mạch nhảy ra ngoài.

Cùng một thời gian, ở các địa phương khác, cũng có vô số người quan tâm một màn này, đây là trận giao phong Số chiều công thủ đầu tiên trong kỳ thi đấu gen tân tú năm nay, mà đối thủ, rõ ràng lại là Trần Phong có thời gian vào nghề ngắn nhất! Vị chế tác sư được gọi là quý tài kia!

"Móa nó."

"Trần Phong không phải là chưa học Số chiều công thủ đó chứ."

"Nói nhảm, hắn mới vào nghề được bao lâu, trình độ chế tác có thể đến loại tình trạng này đã đủ để khiến cho người ta kinh diễm, làm sao có thể có thời gian học tập Số chiều công thủ? !"

"Các người đừng quên, hắn chỉ là sơ cấp chế tác sư đỉnh phong a!"

"Sắp xảy ra sự tình không hay."

Đám người cảm thấy lạnh lẽo.

Hiện tại, hi vọng duy nhất của bọn hắn chính là, Trần Phong có thể mau mau nhận thua.

Hoặc là...tìm tới cơ hội chạy đi, cho dù tinh thần bị trọng thương cũng không sao.

Xoạt! Có vô số ánh mắt nhìn về phía thế giới Số chiều.

Mà vào lúc này, trong thế giới Số chiều, Trần Phong cũng là lần thứ hai bước vào bên trong cái thế giới thần kỳ này.

Ở dưới chân, là một mảnh đất đai quen thuộc, Trần Phong mặc dù không có xây dựng thế giới Số chiều, thế nhưng lần trước sau khi va chạm thế giới Số chiều cùng với Vương Việt, kết quả là mảnh đất kiên cố của Vương Việt liền thuộc về Trần Phong!

"Cái cảm giác này có một chút không đúng." Triệu Thiên có cảm giác mặt đất ở đây so với ở trong tưởng tượng của hắn còn muốn kiên cố hơn. Trong ấn tượng của hắn, hắn chỉ tùy ý xây dựng một lớp đất phẳng mà thôi.

Là Trần Phong xây dựng mặt đất này hay sao? Triệu Thiên nhìn về phía thế giới trống rỗng sau lưng của Trần Phong, cười lạnh một tiếng, làm sao có thể là hắn! Đây là một tên tân thủ hoàn toàn không có xây dựng thế giới Số chiều!

"Xem ra là sau khi hai thế giới Số chiều đê lên nhau sẽ khiến cho mặt đất càng thêm kiên cố." Triệu Thiên suy đoán.

"Ô...ô...n...g —— " Chấn động nhẹ nhẹ truyền đến.

Đến tận đây, hai cái thế giới Số chiều, đã dung hợp hoàn mỹ, ở phía sau Triệu Thiên, những đoạn gen đang lấp lóe kia có tròn vẹn một ngàn cái, những đồ vật gần như không thể nhìn thấy được ở trong hiện thực này, ở chỗ này lại vô cùng to lớn! Hơn nữa ——còn có uy lực phi phàm.

"Xoạt!" Vô số đoạn đoạn gien ngưng kết thành một thanh kiếm to trong tay của Triệu Thiên, đây là thủ đoạn tiên công.

"Xoạt!" Một chuỗi đoạn gien vờn quanh thân thể của hắn, hình thành một bộ giáp bao bọc lấy thân thể của hắn, hoàn mỹ không có một chút tỳ vết! Đây là thủ đoạn phòng ngự.

Vền vền chỉ trong một tích tắc, Triệu Thiên liền đem chính mình vũ trang tận răng, mà ở phía đối diện hắn, Trần Phong lại không có bất kỳ một động tác nào.

"Thật có lỗi." Triệu Thiên lạnh lùng nhìn Trần Phong, nói: "Lần này, chỉ sợ ta không thể lưu lại mạng sống cho ngươi được."

"Ồ?" Trần Phong có một chút ngoài ý muốn.

"Ta một người xông xáo tới tận một bước này, đã trải qua quá nhiều chuyện, lần này coi như ta có buông tha ngươi, tinh thần của ngươi có thể bị trọng thương, thuật chế tác gien cũng sẽ bị ảnh hưởng, ngươi sẽ hận ta cả một đời. Mà lấy thiên phú của ngươi, tương lai thật sự sẽ có khả năng siêu việt ta, cho nên, lần này chắc chắn ta sẽ giết ngươi!" Trong mắt của Triệu Thiên lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Triệu Thiên sẽ có tâm địa thiện lương sao? Không hề! Nếu như tâm địa của hắn thiện lương, hắn đã sớm chết không biết bao nhiêu lần! Hắn từ một hài tử 14 tuổi ở cái xóm nghèo kia, biến thành một ngôi sao chế tác sư như bây giờ, chính là dựa vào một cỗ tâm ngoan thủ lạt, mạnh hơn xa so với tâm trí của Lâm Khắc!

Trần Phong, phải chết! Mà ngoại trừ cái đó ra, còn có một điều quan trọng hơn! Đó chính là —— mục tiêu năm nay của hắn là thứ ba, nhưng sang năm, chính là hạng nhất!

Mà Trần Phong thì sao? Mới có 18 tuổi, đã có thiên phú siêu cường. Nếu như năm nay hạng nhất bị Tần Hải lấy đi, sang năm hắn còn phải quyết đấu cùng với Trần Phong, hắn coi như đối với mình tự tin đến cỡ nào, cũng không dám khẳng định là chính mình có thể đánh bại được Trần Phong! Đây chính là một thiên tài giống như yêu nghiệt.

Cho nên...muốn sang năm cầm được hạng nhất, hắc nhất định phải giết chết Trần Phong!

"Gặp lại." Triệu Thiên quát lạnh một tiếng, nếu như đã hạ quyết định, hắc cũng sẽ không do dự nữa, hắc rất rõ ràng, nếu như cứ kéo dài thời gian, có thể sẽ dẫn tới một số lão bất tử đến can thiệp!

Cho nên ——hắc nhất định phải nhanh chóng chém giết!

Xoạt! Thừa dịp Trần Phong còn đang suy nghĩ những lời mà hắc nói, hắc trong nháy mắt bùng nổ, thân hình bạo khởi, chém một kiếm kinh thiên về phía Trần Phong!

"Oanh!" Mũi kiếm đáng sợ rơi xuống.

Người gian lận

"Tạch... !" Hư không xuất hiện vết rách, ở dưới cổ lực lượng công kích cường hãn này, thế giới Số chiều vốn cũng không có dung hợp hoàn mỹ này, đã xuất hiện dấu hiệu không ổn, lúc nào cũng có thể sụp đổ.

"Đã xảy ra chuyện!" Hết thảy người xem đều kinh hô một tiếng.

Bọn hắn đã suy đoán là Số chiều công thủ có khả năng sẽ hết sức tàn khốc, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, Triệu Thiên thế mà lại ra tay tàn nhẫn như vậy, mà Trần Phong, còn là một tên tân thủ mới tinh!

Nhìn thấy Trần Phong ngốc trệ tại chỗ không có bất kỳ một hành động nào, trái tim của đám người bỗng nhiên đập nhanh.

Trần Phong...hắn thật sự hoàn toàn không hiểu gì hay sao! Hắn thậm chí ngay cả chạy trốn như thế nào cũng đều không hiểu! Không, chuẩn xác mà nói là sau khi tiến vào thế giới Số chiều, ở một cái thế giới hoàn toàn xa lạ này, Trần Phong giống như là đang trợn tròn mắt, căn bản là không có bất cứ một động tĩnh gì! Một kiếm này chém xuống, chỉ sợ là hắn sẽ đi tong!

Mà vào lúc này, tại tầng cao nhất trong tòa cao ốc.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Sắc mặt của Cao Vân Phong trở nên tái xanh.

"Phương thức nhận thua đâu? Đã gửi cho Trần Phong hay chưa?"

"Đã gửi rồi." Nhân viên kỹ thuật cười khô, hắn đã lập tức gửi cho Trần Phong, thế nhưng không biết vì sao, Trần Phong từ đầu tới đuôi cũng không có bất kỳ một chút phản ứng nào.

Vì sao lại chưa nhận được? Cao Vân Phong cảm thấy lo lắng.

Chẳng lẽ Triệu Thiên có loại thủ đoạn nào đó có thể chặn được phương thức nhận thua, đây chính là do hệ thống thông báo cơ mà! Nhưng mà

không có ai có thể chắc chắn được! Bởi vì cái thế giới này có nhiều loại năng lực thần kỳ lắm!

Xoạt! Nhìn thấy một kiếm đáng sợ kia chém về phía Trần Phong, trái tim của Cao Vân Phong không khỏi đập nhanh, chẳng lẽ Trần Phong sẽ phải chết ở chỗ này? Mặc dù lúc trước ông ta vẫn cho rằng là Trần Phong không có tư cách chiến thắng! Thế nhưng mà, ông ta chỉ vờn vờn nhằm vào tuổi tác của Trần Phong.

Nhưng thiên phú của Trần Phong——ông ta lại không có cách nào có thể giám định!

"Nhanh nhận thua a!" Cao Vân Phong găm thét trong lòng.

Đây là vòng quyết đấu cuối cùng, không có bất kỳ người nào có thể can thiệp trận tranh tài này, cho dù là người chế định quy tắc như ông ta, cũng chỉ có thể ở chỗ này khần trương nhìn một màn này.

Mà đúng vào lúc này.

Bỗng nhiên, Trần Phong nhẹ nhàng nâng tay lên, chỉ về hướng Triệu Thiên.

"Kịp phản ứng rồi sao?" Triệu Thiên nhe răng cười một tiếng: "Muộn rồi!"

"Oanh!" Ánh kiếm đáng sợ chém xuống.

"Oanh!" Mặt đất rung động.

"Trần Phong chết rồi sao?" Đám người có chút không đành lòng nhìn về phía giữa sân, sau đó liền ngốc trệ tập thể.

Chuyện này...trời ạ! Bọn hắn đã nhìn thấy cái gì? ! Làm sao có thể? ! Vô số người kinh hãi đứng lên.

"Móa nó!" Cao Vân Phong cũng nhin không được chửi tục một câu.

Trong thế giới Số chiều, Trần Phong vẫn đứng tại nguyên chỗ, không hề di động một bước.

Mà thanh kiếm chém về phía hắn đã nổ tung, hóa thành vô số đoạn gien, mà Triệu Thiên ở cách đó không xa, trên trán xuất hiện một cái lỗ thủng to bằng ngón tay! Áo giáp được vũ trang ở trên người, toàn bộ nổ tung!

"Làm sao có thể..." Triệu Thiên không dám tin mở to hai mắt.

Hắn thua? Bại bởi Trần Phong? Còn là ở bên trong Thế giới Số chiều? !
Làm sao có thể! Trần Phong rõ ràng chỉ là một tên tân thủ thế giới Số chiều a! Mà vào lúc này...

"HUU...U...U" Ánh sáng màu đỏ lóe lên, Triệu Thiên mới nhìn thấy ở trong tay của Trần Phong, cái một đoạn ánh sáng màu đỏ sáng chói, nó đang nghịch ngợm vờn quanh bàn tay của Trần Phong, giống như là một sinh vật sống.

"Đó là cái gì..." Triệu Thiên gần như thì thào, hắn nhớ tới, vừa rồi, đúng là cái đoạn ánh sáng màu đỏ này, thẳng tắp xuyên qua.

Trong nháy mắt đó! Áo giáp được vũ trang ở trên người của hắn sụp đổ toàn diện! Thứ này...

"Người có hay không cảm thấy mảnh đất này có chỗ khác biệt?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng cười nói.

"Cái gì?" Vẻ mặt của Triệu Thiên đột nhiên đại biến: "Đây là thế giới Số chiều do người cấu trúc!"

"Không sai." Trần Phong lạnh lùng nói: " Thế giới Số chiều của ta, chỉ cấu trúc một mảnh đất đai kiên cố, cùng với một loại công kích mạnh nhất! Có những thứ này, đã đầy đủ."

Khuôn mặt của Triệu Thiên lập tức xám như tro tàn.

Thì ra là thế! Mảnh đất này... đoạn ánh sáng này...rõ ràng đều là thủ đoạn trong thế giới Số chiều của Trần Phong! Tên Trần Phong bị hắn nhận định là không có cơ sở gì này, ngược lại còn có được thủ đoạn công kích mạnh nhất ở bên trong thế giới Số chiều.

Cùng với hắn so Số chiều công thủ? Quả thực là muốn chết!

Mà vào lúc này, hết thấy những người thấy được cảnh này đều lộ ra vẻ mặt phát mộng, chẳng ai ngờ được, bọn hắn mới vừa rồi còn đang lo lắng cho tính mạng của Trần Phong, đảo mắt lại biến thành loại kết quả này? !

Vền vền chỉ cần vung tay lên, hết thấy thủ đoạn của Triệu Thiên liền nổ tung, vền vền chỉ một vết ánh sáng, cái trán của Triệu Thiên liền trực tiếp bị xỏ xuyên qua! Thủ đoạn Số chiều công thủ của hai người, căn bản cũng không phải là cùng một cấp bậc a!

"Thật là mạnh!"

"Trần Phong quá đẹp trai rồi!"

"Các ngươi không biết tâm tình vừa rồi của ta đâu, một giây phía trước còn tưởng rằng Trần Phong sẽ chết, một giây sau liền có thể phản sát kinh người!"

"Đù móa nó, thật là mạnh."

Bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat, cho dù là những người bình thường thích ẩn dật lúc này cũng đều xuất hiện bình luận.

Số lượng bình luận ở trong phòng trực tiếp của Trần Phong trong vòng một phút này, cũng là một lần nhiều nhất, trong nháy mắt Trần Phong thể hiện ra thủ đoạn của mình, đã làm kinh diễm không biết bao nhiêu người.

"Ngươi..." Trong mắt của Triệu Thiên lộ ra tia sáng lạnh lẽo: "Đây thật sự là đồ vật của ngươi sao?"

Có thể hay không là gian lận! Thi đấu gen tân tú, cho phép ngươi dùng hết thấy thủ đoạn của chính mình, thế nhưng, nếu là của người khác thì sẽ không được. Điều này rất dễ lý giải, nếu như trường bồi truyền thụ cho ngươi một loại thủ đoạn nào đó, ngươi cố gắng luyện tập biến nó trở thành đồ vật của mình, chuyện này là có thể, thế nhưng nếu như đây là tạm thời mượn dùng thì sao? Vậy liền tuyệt đối không được!

Ví dụ như... dấu ấn hoa mai của Vương Việt lúc trước, đó chính là gian lận!

Trần Phong thật sự có khả năng mạnh như vậy? Triệu Thiên cảm thấy hết sức hoài nghi.

"Người cũng có khả năng thật sự chỉ là một tân thủ, thế nhưng —— có một vị cường giả giúp người lưu lại đoạn ánh sáng màu đỏ ở trong này." Triệu Thiên không phục nói.

Hắn nhọc nhằn khổ sở luyện tập bao nhiêu lâu mới học được kỹ xảo Số chiều công thủ? Trung cấp chế tác sư nếu muốn vượt cấp học tập kỹ xảo Số chiều công thủ, sẽ có độ khó cực kỳ cao!

Mà Trần Phong thì sao? Chỉ là một sơ cấp chế tác sư? Làm sao có thể!

"Người nghĩ như vậy sao?" Trần Phong chỉ là cười cười.

Theo tiểu Ảnh tiến vào thế giới tinh thần, hắn liền có thể cảm giác được tần suất của tiểu Ảnh đã dần dần dung hợp với tinh thần lực của hắn, cuối cùng liền trở thành một bộ phận tinh thần lực của hắn!

Gian lận? Quả thực là một chuyện tiểu lâm!

Chết!!!

"Vậy người cảm thấy chuyện này là như thế nào?" Trần Phong nhắc nhắc tay.

"Ô...ô...n...g —— " Bên trong thế giới Số chiều, thanh kiếm cùng với áo giáp vũ trang của Triệu Thiên vừa mới bị Trần Phong đánh cho sụp đổ kia, liền biến thành những đoạn gen rời rạc vô chủ, thế mà dần dần bay về phía Trần Phong.

"Ngưng!" Trần Phong chỉ vào trong hư không.

Xoạt! Những đoạn gen rời rạc kia, thế mà một lần nữa ngưng kết thành một thanh cự kiếm.

"Làm sao có thể? !" Triệu Thiên thét một tiếng kinh hãi, mặt xám như tro tàn.

Đây là một thủ đoạn công kích cơ sở nhất của Số chiều, thế nhưng mà muốn đem những đoạn gen rời rạc này, không ngừng ma luyện, thích ứng, lại biến thành một bộ phận của thế giới Số chiều, biến thành vũ khí, không biết phải hao phí bao nhiêu thời gian! Triệu Thiên đã phải bỏ ra trọn vẹn một tháng thời gian!

Mà Trần Phong...chỉ cần trong nháy mắt, ở trước mặt hắn, đem chính những đoạn gen của hắn, biến thành vũ khí.

Gian lận? Tổ cáo sao? Số chiều công thủ của hai người, căn bản là không phải một cấp bậc! Hắn đã thua, hơn nữa còn thất bại thảm hại.

"Bất quá, những lời mà người vừa mới nói, thế nhưng đã nhắc nhở cho ta một chút." Trần Phong bỗng nhiên cười nói: "Người đi đến một bước này không dễ, cho nên càng thêm trân quý, hơn nữa người còn tâm ngoan thủ lạt, chắc chắn sẽ tìm cơ hội trả thù, cho nên..."

Không tốt! Trong lòng của Triệu Thiên giật thót một cái, Trần Phong muốn giết hắn!

"Ta nhận..." Triệu Thiên đột nhiên hô.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, Trần Phong đã một lần nữa giơ tay lên.

"HUU...U...U...U...U !"

"HUU...U...U...U...U !"

"HUU...U...U...U...U !"

Ánh sáng màu đỏ lóe lên, Tiểu Ảnh hóa thành từng đạo tàn ảnh đem thân thể của Triệu Thiên xỏ xuyên qua.

Triệu Thiên, chết!

"..."

Triệu Thiên há to miệng, một chữ cuối cùng cũng không thể nói ra, thể tinh thần bị xỏ xuyên thì còn có thể khôi phục, thế nhưng trong nháy mắt vừa rồi, đoạn ánh sáng màu đỏ bùng nổ ra vô số tàn ảnh kia, đã tiêu hao hết thủy lực lượng tinh thần của hắn!

"Oanh!" Thân ảnh của Triệu Thiên biến mất, thế giới Số chiều sụp đổ.

Trận giao phong Số chiều công thủ đầu tiên trong kỳ thi đấu gen tân tú năm nay, cứ như vậy kết thúc.

Mà vào giờ khắc này, trong sân thi đấu, thân thể của Triệu Thiên ngã xụi lơ xuống, vĩnh viễn mất đi ý thức, mà phòng trực tiếp của hắn, vốn đang phát ra hình ảnh cũng biến thành màu đen.

Triệu Thiên, đã chết!

Oanh! Toàn cầu oanh động, chẳng ai ngờ được rằng, thế mà lại xuất hiện loại kết quả này!

Triệu Thiên chết rồi sao? Không sai, Triệu Thiên đã chết!

"WTF...?!" Có rất nhiều người ngốc trệ nửa ngày, mới có thể phản ứng được.

Đây là từ lúc vòng thi đấu thứ hai bắt đầu cho đến nay, có một người đầu tiên chết, hơn nữa, còn là loại giết người không thành bị phản sát, chết ở trong tay của Trần Phong!

Trong tầng cao nhất của tòa cao ốc, liền ngay cả Cao Vân Phong một mực khẩn trương quan tâm cũng lộ ra vẻ mặt không thể tin được.

Kết thúc rồi sao? Cứ như vậy kết thúc?

Đúng thế, Trần Phong vẫn còn sống, thế nhưng có một vấn đề đó là, Triệu Thiên đã chết! Từ lúc đầu tới giờ ông ta một mực tránh khỏi sự kiện tử vong này, thế mà vẫn phát sinh!

Mà vào lúc này, trong phòng giả lập trực tiếp.

"Chúc mừng Trần Phong giết ngược lại thành công."

"Nhìn trận đấu này, ai còn dám xem thường Trần Phong của chúng ta?!"

Bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat.

Nội tình kém? Cách điều chế gen ít? Thời gian vào nghề quá ngắn?

Ha ha, bằng một trận đấu này, Trần Phong đã tát vào mặt của không biết bao nhiêu người! Trần Phong từ lúc dự thi cho đến bây giờ, bị bôi nhọ nghiêm trọng nhất, chính là nội tình kém, cách điều chế gen ít, trong các vòng tranh tài, tựa hồ như là đều tìm lỗ hổng trong quy tắc để đầu cơ trục lợi!

Nhưng mà, trên thực tế thì sao? Trần Phong nắm giữ cách điều chế gen, so với tất cả mọi người đều nhiều hơn! Vào thời điểm đối chiến với Triệu Thiên, vắn vắn chỉ là thuốc thử gen loại hình công kích, đã chế tác ra được không biết bao nhiêu cái! Còn các loại thuốc thử gen loại hình khác thì sao?

Phòng ngự, phụ trợ...nếu như cộng các loại hình này vào nữa chỉ sợ sẽ càng nhiều!

Nội tình? Ha ha, nội tình của ai mới kém? Thật là một trò hề! Đặc biệt là ở dưới tình huống mọi người cho rằng hẳn không biết gì về Số chiều công thủ, Trần Phong lại ở trong nháy mắt bộc phát, miểu sát Triệu Thiên!

Trần Phong không có tư cách tiến vào mười vị trí đầu? Trần Phong so với Lâm Khắc còn muốn yếu hơn rất nhiều?

Xoạt! Fan hâm mộ của Trần Phong triệt để nổ tung.

Trên diễn đàn học thuật, "Cộng đồng giả lập", phàm là những địa phương đã từng bơi lội qua Trần Phong, đều bị Fan hâm mộ yên lặng đào chủ đề lên tát vào mặt, mà trang web của Tổng miệng rộng thì tràn ngập lời mắng chửi.

Trần Phong, trong nháy mắt nổi tiếng toàn cầu!

《Một thốt hắc mã hung tàn nhất từ trước tới nay! 》

《Đệ nhất nhân Số chiều công thủ, lần tranh tài này, còn có ai có thể là đối thủ của Trần Phong? ! 》

《 Nhân tuyển có khả năng cầm quán quân nhất! 》

Đầu đề ở trên tất cả các kênh truyền thông đều là về Trần Phong, về phân những người tranh tài khác? Đã không có ai chú ý.

Hôm nay chỉ có một ngôi sao —— đó chính là Trần Phong!

Cho tới nay, Trần Phong bị đủ loại bôi đen, đủ loại khinh bỉ chưa bao giờ phản bác qua, lần đầu tiên tẩy sạch hết thảy vết nhơ, vươn lên trở thành người dự thi có tiềm lực đạt giải quán quân nhất!

Vào ban đêm, trận chiến đấu thứ hai chính thức kết thúc, đến lúc đám người Tần Hải từ trong trận đấu đi ra, mới kinh ngạc phát hiện ra, bọn hắn thế mà thiếu mất một người: "Triệu Thiên đâu rồi?"

"Chết rồi." Lâm Khắc là người kết thúc trận đấu đầu tiên tận mắt nhìn thấy Triệu Thiên bị giết chết, nuốt một chút nước bọt nói ra: "Vào thời điểm tranh tài trực tiếp bị đánh chết, nhân viên công tác đã mang thi thể của hắn đi, chỉ vèn vện trả lời hai chữ là chết nào."

Xoạt! Bầu không khí trong nháy mắt liền trở nên yên tĩnh.

Chết nào? Chết ngay ở trong hiện thực? Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

"Số chiều công thủ!" Trong mắt Tần Hải bắn ra một tia nghiêm túc: "Trần Phong thế mà hiểu được Số chiều công thủ?"

"Không chỉ riêng hắn hiểu, Triệu Thiên cũng biết." Lâm Khắc bình thường cũng có một chút quan hệ với Triệu Thiên, nói: "Thế nhưng nếu có thể miêu sát Triệu Thiên, ngay cả chạy trốn cũng không thể, đã nói rõ là Trần Phong có năng lực Số chiều công thủ siêu cường!"

Đám người nghe vậy liền yên lặng, liên minh chín người của bọn hắn mới vừa mới bắt đầu đã liên tục bại lui, một người bại, một người chết, căn bản là liên minh đã không còn ý nghĩa.

"Các người phải cẩn thận." Lâm Khắc thấp giọng nói: "Nhất là ở bên trong Số chiều công thủ!"

Liên minh sao? Không có ai nhắc lại, cái gọi là liên minh, ban đầu chính là bởi vì Trần Phong có thực lực quá kém, khiến cho thập cường mất mặt, bọn hắn muốn chứng minh uy nghiêm cùng với thực lực của thập cường, mới liên minh! Mà bây giờ thì sao? Trần Phong liên tiếp đánh bại hai người, đã chứng minh ra thực lực của mình!

Hiện tại...người phải lo lắng chính là bọn hắn!

"Đều trở về chuẩn bị đi." Tần Hải khoát khoát tay, thực lực bản thân của hắn cường đại, đương nhiên sẽ không e ngại Trần Phong.

Quét ngang

Thế nhưng những người khác thì không thể được, hơi không cẩn thận, sẽ thật sự có khả năng bị đánh chết!

Đám người rời đi, Tần Hải lâm vào trong trầm tư, nguyên lai hắn còn tưởng rằng có thể dành hạng nhất như trở bàn tay, không ngờ lại xuất hiện đủ loại ngoài ý muốn.

Sau khi thất bại ở vòng tranh tài thứ hai, vào vòng tranh tài thứ ba hắn bắt đầu nghiêm túc, nhưng vẫn thất bại! Thất bại! Liên tục thất bại! Đây là lần đầu tiên, hắn cảm thấy một sự bất lực mà lúc trước chỉ có đối thủ của hắn mới cảm thấy! Không phải nghiêm túc là có thể thắng! Nguyên lai, lần này cũng không giống nhau như trước kia?

Vô lực...đối với hắn mà nói chính là một loại cảm giác xa lạ.

Vô luận là Trần Phong lộ bao nhiêu lá bài tẩy, hắn đều rõ ràng một chuyện, đó là thực lực của mình, đều siêu việt toàn phương diện Trần Phong, giống như là những đối thủ trước kia vậy! Nhưng mà coi như thế, người mỗi một lần dành chiến thắng, vẫn là Trần Phong! Hắn chỉ có thể khuất nhục đứng ở vị trí thứ hai.

Vì cái gì? Hắn cũng không biết.

"Trần Phong." Tần Hải thấp giọng đọc hai chữ này: "Mình rốt cuộc phải cường đại hơn Trần Phong đến mức nào, mới có thể đánh bại được hắn? !"

Hải Thành, ở bên trong khách sạn, quản gia của Tần Hải đang câu thông cùng với người Tần gia.

"Tiểu Hải không có vấn đề gì đó chứ?"

"Đang bị Trần Phong tạm thời siêu việt, hắn là sẽ có một ít hoang mang a? Có điều, chờ đến khi hắn có thể hiểu rõ, ngược lại sẽ đi càng xa, Trần Phong xuất hiện, đối với hắn mà nói chính là một chuyện tốt."

"Biết là vậy, bất quá...vị trí quán quân lần này nhất định phải cầm tới!"

"Yên tâm, đứa nhỏ Tần Hải này, chưa bao giờ để cho chúng ta phải thất vọng!"

Ở ngoài cửa sổ, bóng tối càng ngày càng trở nên thâm thúy.

Thời gian dần trôi qua, mà vào lúc này, trong lúc đang nghỉ ngơi trong toà cao ốc, mấy người Hoàng Hạc đang luyện tập Sổ chiêu công thủ. Mục tiêu của bọn hắn rất đơn giản, coi như ở trong Sổ chiêu công thủ không đánh lại Trần Phong, thì ít nhất chạy trốn cũng không phải là vấn đề a? Sau đó liền dùng thuốc thử gen tiến hành quyết đấu!

Về phương diện này, bọn hắn cường đại hơn quá nhiều so với Trần Phong.

Nhưng mà, bọn hắn rất nhanh liền thấy được cái gì gọi là ác mộng, Triệu Thiên cường ép tiến vào Sổ chiêu công thủ, mở ra cho Trần Phong một cánh cửa chân chính, bởi vì Trần Phong đã phát hiện ra một sự kiện, vì cái gì nhất định hắn phải chờ người khác đến khiêu chiến? Nếu như chuyện tiến vào Sổ chiêu công thủ là hợp tình hợp lý, như vậy thì hắn cũng có thể sử dụng loại thủ đoạn này a!

Thế là...trận đấu thứ ba, Trần Phong vs Cảnh Huy, Trần Phong thắng lợi!

Trận đấu thứ tư, Trần Phong vs Lỗ Dật, Trần Phong thắng lợi!

Trận đấu thứ năm, Trần Phong vs Đặng Lợi, Trần Phong thắng lợi!

Trận đấu thứ sáu, Trần Phong vs Hoàng Hạc, Trần Phong thắng lợi!

Thắng liên tục bốn trận, bất khả chiến bại!

Trần Phong thậm chí căn bản không cần phải chế tác quá nhiều thuốc thử gen, sau khi tìm được kẻ địch, liền cưỡng ép mở ra Sổ chiêu công thủ, sau đó, ở trong thế giới Sổ chiêu tiến hành chém giết! Cho dù những người này cũng có năng lực nhất định trong Sổ chiêu công thủ, thế nhưng y nguyên cũng không phải là đối thủ của Trần Phong.

Bất quá, đối với mấy đối thủ không có gút mắc và vấn đề quá lớn đối với mình này, Trần Phong cũng không cần thiết phải giết chết bọn hắn, chỉ cần bọn hắn nhận thua là hắn sẽ buông tha, rất nhanh, Trần Phong liền có 6 điểm tới tay.

"Quét ngang toàn trường a!"

"Ta có một loại cảm giác là Triệu Thiên đã mở ra hộp ma Pandora..."

(*Chú thích về hộp ma Pandora: một khi chiếc hộp bị mở ra, thiên tai bệnh dịch, chết chóc và những điều kinh hoàng khác sẽ được thả tự do ra ngoài thế giới)

"Ha ha ha, ta cũng thấy thế."

"Quá kinh khủng!"

"Đây mới là thực lực chân chính của Trần Phong!"

Bên trong phòng trực tiếp tràn ngập bình luận.

Trước đó Trần Phong luôn luôn bị chà đạp, vào thời điểm bọn hắn muốn phản bác đều có một loại cảm giác chột dạ, mà bây giờ sau khi Trần Phong quét ngang toàn trường, khiến cho bọn hắn có một cảm giác tinh thần sáng khoái, thoải mái tràn trề!

Quá thoải mái! Bọn hắn thậm chí còn muốn hét lớn một tiếng: Còn có ai? ! Đây mới là Trần Phong! Đây mới là chế tác sư mạnh nhất!

"Quá mạnh." Rất nhiều người cảm thán không thôi.

Vô luận thế giới Số chiều của người có lực phòng ngự mạnh đến cỡ nào, vô luận người người có bao nhiêu lực công kích, ở trước mặt đoàn ánh sáng màu đỏ của Trần Phong, hết thảy cũng đều sụp đổ! Bị miểu sát!

Đến nay mọi người vẫn không rõ đoàn ánh sáng màu đỏ đó là cái gì, không có một ai biết, công kích của Trần Phong trong thế giới Số chiều, vì sao lại có thể cường hãn đến loại tình trạng như thế! Thật là đáng sợ!

"Hắn sẽ không cứ như vậy giết tới vị trí thứ nhất đó chứ?" Có người cảm thấy rung động.

"Người đã suy nghĩ nhiều quá rồi? Trần Phong mặc dù đánh bại được sáu người, thế nhưng ba người còn lại, cũng là người nổi bật bên trong thập cường, nhất là Vân Tiểu Đóa cùng với Tần Hải! Người cảm thấy lấy bối cảnh của hai người bọn họ, sẽ không hiểu biết Số chiều công thủ hay sao? Nếu như Trần Phong thật sự muốn sử dụng loại thủ đoạn này, khẳng định sẽ gặp phải thất bại!"

"Đồng ý." Có người khẽ gật đầu.

Trần Phong rất mạnh, điều này đã được mọi người công nhận, nhưng mà muốn dựa vào Số chiều công thủ đánh khắp thiên hạ sao? Tuyệt đối không có khả năng!

"Muốn đi đến điểm cuối cùng, vẫn nên dựa vào năng lực chế tác." Một vị lão chế tác sư tự nhiên nói ra.

Bọn hắn tin tưởng, vô luận là Tần Hải hay là Vân Tiểu Đóa, đều có thể tùy tiện kết thúc chuỗi bất bại của Trần Phong, nhưng mà, chẳng ai ngờ được, chỉ mới là trận đấu thứ bảy, Trần Phong liền gặp phải một phiền toái lớn.

Trận thứ bảy, Trần Phong vs Bối Tháp.

"Bối Tháp?" Trần Phong nhìn qua tư liệu của người này.

Theo Trần Phong giống nhau, tư liệu của những người khác gần như cũng được công khai ở trên mạng. Cho nên, mỗi lần bắt đầu, Trần Phong cũng đều cân nhắc thực lực của các đối thủ, đối với những đối thủ yếu kém trong phương diện Số chiều công thủ, hắn liền trực tiếp mở ra Số chiều công thủ đánh giết đối thủ, kết thúc chiến đấu!

Mà nếu như đối phương có thực lực cường hãn, Trần Phong trước tiên sẽ chuẩn bị thuốc thử gen kỹ càng, sau đó lại mở ra Số chiều công thủ, dùng để phòng ngừa vạn nhất, cũng may là, mấy trận đấu ở phía trước cũng không gặp được vấn đề gì.

Còn cái tên Bối Tháp này? Năng lực Số chiều công thủ cũng rất tầm thường, Trần Phong tuyệt đối có thể thắng!

"Cứ tiếp sử dụng phương thức chiến đấu như bình thường."

Hai mắt của Trần Phong sáng như điện, có thể sử dụng thủ đoạn Số chiều công thủ để giải quyết sự tình, hắn sẽ không lãng phí thời gian để chế tác gen! Bởi vì một nguyên nhân rất đơn giản ——tiết kiệm giá trị may mắn!

Vòng tranh tài cuối cùng này ngày nào cũng phải đấu một trận, liên tục chín ngày, nếu như Trần Phong không tiết kiệm giá trị may mắn, căn bản sẽ không có khả năng chống đến phút cuối cùng.

Xoạt! Trần Phong chế tác thuốc thử gen, bắt đầu tìm kiếm Bối Tháp.

Nhưng mà, lại không tìm thấy!

Ám Thử

Tất cả tin tức đều bị che giấu, Trần Phong liên tiếp dùng mấy loại thuốc thử gen, đều không thể tìm được bất cứ một dấu vết nào của Bối Tháp, đối phương đã lặng yên che giấu.

"Lại trốn đi rồi sao?" Trần Phong nhíu mày, loại tình huống này không phải là không có, đối phương một khi trốn đi, hẳn chỉ có thể đợi đến khi quá trình hạn chế phạm vi bắt đầu.

"Người tưởng rằng có thể kéo đến khi hạn chế phạm vi người liền có thể thắng?" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Xoạt! Trần Phong cũng không tìm kiếm đối phương nữa, mà là bắt đầu luyện tập chế tác gen, không ngừng chế tạo ra đủ loại thuốc thử gen thiên hình vạn trạng.

Thời gian lặng yên trôi qua, rất nhanh, đã đến lúc bắt đầu chiến đấu.

"Ô...ô...n...g —— " Quá trình hạn chế phạm vi, bắt đầu!

"Tới." Tinh thần của Trần Phong trở nên phấn chấn.

Nhưng mà, 10 phút đồng hồ trôi qua... 20 phút đồng hồ trôi qua... 30 phút đồng hồ trôi qua... Trần Phong vẫn không nhìn thấy bất luận một kẻ nào xuất hiện, Bối Tháp, giống như là đã biến mất!

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trần Phong cảm giác được một chút không ổn.

Nửa giờ đã trôi qua, hẳn thế mà còn không nhìn thấy được nửa điểm thân ảnh của Bối Tháp!

Ẩn thân? Hoặc là...dung hợp với hoàn cảnh? Trần Phong suy đoán ở trong lòng.

Xoạt! Hắn chế tác một loạt thuốc thử gen để tiến hành trình sát, nhưng mà, vẫn không có!

Thêm 10 phút trôi qua, Trần Phong vẫn không có tìm được Bối Tháp.

Mà vào lúc này đây, nhìn thấy vòng ánh sáng màu đen nhàn nhạt đang đi đến gần, Trần Phong mới ý thức được sự không ổn, đây là một đối thủ mà hắn căn bản không nhìn thấy được!

Lần này ——rất phiền toái! Hắn nhìn thời gian, khoảng cách kết thúc tranh tài, chỉ còn có 20 phút đồng hồ.

Số chiều công thủ? Người ngay cả người đều không nhìn thấy, như thế nào lôi hắn vào Số chiều công thủ? !

Mà vào lúc này, trong phòng trực tiếp của Bối Tháp.

"M* kiếp!"

"Dùng loại phương thức này thật sự là không biết xấu hổ!"

"Này, chuyện này..."

"Moá, còn có loại kỹ thuật này sao?"

Tất cả mọi người đều trợn mắt hốc mồm.

Bởi vì Bối Tháp ở trước mắt, đột nhiên lại biến thành một con chuột! Ân núp ở dưới mặt đất sâu trăm mét! Trần Phong căn bản là không có khả năng phát hiện ra được hắn!

"Hắn làm sao lại biến thành một con chuột?"

"Đúng vậy, không phải là không cho phép sử dụng gen năng lực hay sao?" Có người hỏi.

Những người xem Bối Tháp thi đấu từ đầu tới bây giờ, chỉ yên lặng đưa ra số liệu của loại thuốc thử gen mà Bối Tháp đã sử dụng.

Thuộc thủ gen Âm Thử biến dị (Âm Thử: chuột bóng tối)

Độ khó: 5 tinh

Cấp bậc: Cấp E

Tác dụng: sau khi sử dụng có thể tạm thời biến thành Âm Thử, có thể theo cảnh vật chung quanh hòa làm một thể, che giấu hết thấy sự điều tra, thời gian duy trì là 24 tiếng. Âm Thử biến dị có năng lực Âm Năng Thủ Hộ: trong vòng một phút đồng hồ tăng lực phòng hộ của bản thân lên gấp mười lần!

Hạn chế: trong lúc biến thân không thể giải trừ

"Con m* nó!" Đám người cảm thấy rung động.

Âm Thử biến dị? Chính là con chuột nhỏ có 1 cm kia? ?

Chuyện này...khó trách vì sao Trần Phong lại tìm không thấy! Đây thật ra là một cách điều chế gen hồ người, cấp E 5 tinh, thể mà chỉ có thể biến thân, hơn nữa lại không thể tùy thời hủy bỏ, thể nhưng nếu sử dụng ở trong một số trường hợp đặc biệt...thì đó căn bản chính là một lỗ hổng!

Ví dụ như, ở trong trận chiến đấu này, đây thật ra là một phương thức mưu lợi để dành thắng lợi.

Thể nhưng mà...chỉ cần không có trái với quy tắc, thì ai sẽ quan tâm? Hai vòng trước không phải Trần Phong cũng sử dụng lỗ hổng ở trong quy tắc để dành chiến thắng hay sao? Chỉ có thể nói là phong thủy luân chuyển, Trần Phong dùng thủ đoạn đặc thù để dành chiến thắng, bây giờ cũng bị người dùng thủ đoạn đặc thù nhằm vào!

"Quả nhiên là phong thủy luân chuyển."

"Ha ha ha, bỗng nhiên thật muốn được nhìn biểu lộ của Trần Phong vào thời điểm thất bại."

"Như trên + 1 "

"Như trên + 2 "

Có rất nhiều người nhanh tay bình luận.

Trần Phong trước đó đã hồ qua quá nhiều người! Mà bây giờ, mặc dù hắn đã bộc phát ra tiềm lực của mình, đối mặt với một người sử dụng thủ đoạn đặc thù, phản ứng đầu tiên của mọi người, chính là muốn nhìn một chút vẻ mặt của Trần Phong khi bị người ta đánh bại bằng loại phương thức này.

Mục tiêu của Bối Tháp rất rõ ràng, chờ đến khi thời gian kết thúc! Lợi dụng quá trình hạn chế phạm vi, cưỡng chế đem Trần Phong gạt bỏ!

Phải biết rằng, căn cứ theo quy tắc, theo thời gian trôi qua, phạm vi hạn chế sẽ càng ngày càng nhỏ, đến khi biến thành một điểm nhỏ mới thôi.

Mà Bối Tháp thì sao? Đang ẩn trốn ở dưới lòng đất! Dưới mặt đất cũng có hạn chế phạm vi, giống như là trên mặt đất.

Thế nhưng... hình thể của Bối Tháp bây giờ rất nhỏ a!

Biến dị Âm Thủ chỉ có kích cỡ bằng một đốt ngón tay, còn có cả năng lực nguy trang! Trần Phong làm sao có thể tìm được?

Huống chi, bản thân Âm Thủ đối với loại năng lượng ăn mòn này cũng có một chút kháng tính nhất định, cho nên, cho dù là hai người đồng thời bị năng lượng ăn mòn, cũng là Trần Phong chết trước.

"Chuyện này...có một chút giống như phương thức Trần Phong sử dụng ở vòng tranh tài thứ tư?"

Đám người rất nhanh liền nghĩ đến cỗ máy móc mô phỏng hình người, vào thời điểm vòng tranh tài thứ tư, Trần Phong đã dùng một loại phương thức như thế để đánh bại kẻ địch, mà bây giờ, Bối Tháp đang trả lại cho hắn!

Cái phạm vi hạn chế kia đang càng ngày càng nhỏ, đã biến thành một cái vòng tròn có thể thấy được. Mà vào lúc này, khoảng cách kết thúc tranh tài, chỉ còn lại mười lăm phút.

Trong toà cao ốc, Cao Vân Phong dờ khóc dờ cười nhìn một màn này.

Quả nhiên! Chỉ cần có Trần Phong tranh tài, tiết tấu của trận đấu sẽ biến thành không đúng. mấy lần trước là như thế này, lần này cũng như thế, chỉ bất quá, Trần Phong đã biến thành người bị hại, bị phương thức đặc thù của Bối Tháp lừa gạt!

Thế nhưng mà...không hiểu vì sao ông ta lại có một chút hả giận? Cao Vân Phong phát hiện ra mình lại có một chút cảm giác cười trên nỗi đau của người khác.

"Khụ khụ." Ông ta rất nhanh liền điều chỉnh lại tâm tình của mình, làm người chế định quy tắc, làm sao lại có thể chế giễu người dự thi được? Tuyệt đối không thể!

Bất quá, nụ cười ở trên khoé miệng kia của ông ta dù làm như thế nào cũng đều không thể che giấu được, thủ đoạn đặc thù như thế, Trần Phong, người thật sự có thể tìm tới được phương pháp phá cục hay sao?

Mà vào lúc này, ở bên trong trận chiến đấu, Trần Phong nhíu mày nhìn vòng ánh sáng năng lượng màu đen ở phía xa đang không ngừng tới gần.

Ở nơi xa, những địa phương bị vòng ánh sáng màu đen quét qua đều biến thành phế tích, cây cỏ khô kiệt, mất đi sinh mệnh lực, Trần Phong tuyệt đối không muốn đụng vào cái vòng ánh sáng này!

Thế nhưng mà —— cái tên Bối Tháp kia đang ở đâu? Vẫn không thấy hắn xuất hiện!

"Đang ần núp để đánh lén?" Trần Phong một mực suy đoán là Bối Tháp có khả năng đã lợi dụng một loại thuốc thử gen nào đó để tiến hành ần nấp, chờ đợi thời cơ để đánh lén mình, cho nên hắn một mực đề cao cảnh giác, chờ đợi cho tới bây giờ.

Hệ trục tọa độ

"Chẳng lẽ là..." Trần Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Không lẽ hắn dùng thủ đoạn đặc thù? Trần Phong trợn to con mắt, có một chút không thể tưởng tượng nổi.

M* nó...lại có người dám chơi hoa chiêu đối với hắn? ! Hắn rút cuộc cũng đã hiểu rõ, Bối Tháp đang muốn ẩn trốn, đồng quy vu tận cùng với hắn! Mạch suy nghĩ đúng, sự tình phía sau liền có thể dễ dàng đối phó, Trần Phong rất nhanh liền đoán được phương thức mà Bối Tháp có thể dùng, cho nên vẫn ở nguyên tại chỗ chờ đợi Bối Tháp hiện thân.

Bởi vì phạm vi hạn chế! Ý nghĩ của Trần Phong rất đơn giản —— phạm vi hạn chế không chỉ riêng là mặt đất, mà còn là ở trong lòng đất, bởi vì như thế cho nên phạm vi hạn chế là một quả cầu, đang không ngừng thu nhỏ!

Cho nên, trong thời điểm bầu trời với mặt đất bị thu nhỏ đến khoảng cách 3 mét, Bối Tháp tất nhiên sẽ xuất hiện, bởi vì không gian còn thừa, căn bản là không có cách nào có thể dung nạp được hai người.

Nhưng mà, Trần Phong chờ đến 4 phút đồng hồ cuối cùng, không gian hạn chế đã co lại chỉ còn ba mét, Bối Tháp, y nguyên vẫn còn chưa xuất hiện!

"Oanh!" Các vật thể ở chung quanh bị Trần Phong lật tung lên, vẫn không phát hiện ra được Bối Tháp.

"Cái tên này..." Trần Phong nhíu mày, hắn đã sử dụng một loại thuốc thử gen đặc thù hay sao?

Trần Phong mơ hồ đoán được cái gì đó, đối phương có thể đã dùng một loại năng lực đặc thù nào đó để tiến hành che giấu, coi như là đối phương xuất hiện ở trước mắt, hắn cũng không nhìn thấy!

"Oanh!" Ánh lửa nổ tung, Trần Phong ném vào mặt đất một bình thuốc thử gen, mặt đất rung động.

Nhưng mà, cũng không phát hiện ra được sự dị thường nào cả.

Mà vào lúc này, người xem ở trong phòng trực tiếp của Bối Tháp đã cười đến bể bụng rồi.

"Trần Phong chỉ sợ là phải thua."

"Ta thấy đúng là như thế."

Đám người vui vẻ bình luận, làm quần chúng xem náo nhiệt, bọn hắn đều có thể thấy, Bối Tháp đang ở bên cạnh Trần Phong, chờ đợi tranh tài kết thúc, mà Trần Phong, lại không có một chút phát giác nào. Âm Thử biến dị quá nhỏ, hơn nữa lại có thể hoà làm một thể với hoàn cảnh xung quanh, nhìn qua chỉ giống như là một khối đất nhỏ, theo vô số khối đất ở xung quanh không có bất kỳ một sự khác biệt nào.

Vừa rồi cái bình thuốc thử gen kia đã công kích trúng Bối Tháp, thế nhưng... Bối Tháp thế nhưng chính là biến dị thú cấp E! Còn có lực phòng ngự gấp mười lần! Bình thuốc thử gen kia chỉ là một loại thuốc thử gen cấp thấp, làm sao có thể tổn thương được hắn?

"Vẫn còn chưa xuất hiện hay sao?" Trong mắt của Trần Phong bắn ra ánh sáng lạnh lẽo.

Nếu chưa xác định được phương thức ẩn tàng của Bối Tháp, sẽ căn bản không có cách nào tìm được hắn!

Ẩn thân? Thu nhỏ? Hoặc là...trực tiếp hóa thành bụi bặm phiêu đảng trong không khí?

Hoặc là...biến thành một cái gì đó bám lên trên quần áo của mình?

Hoặc là...biến thành vi khuẩn ở trong người của mình? Mọi chuyện đều có khả năng!

Vào thời điểm mấy ngày trước Trần Phong quét ngang cách điều chế gen ở trên "Cộng đồng giả lập", đã từng gặp qua đủ loại thuốc thử gen thần bí, nhất là cách điều chế gen cấp E 4 tinh và 5 tinh! Có rất nhiều cách điều chế gen có được năng lực kỳ diệu!

Mà Bối Tháp, rất có thể cũng nắm giữ một cái!

"Nhất định phải nhanh chóng phá cục." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc.

Quầng sáng may mắn? Vô dụng! Hiện tại ngay cả chuyện Bối Tháp ở nơi nào, có hình dáng như thế nào, loại hình là cái gì, cũng không rõ ràng, coi như mở Quầng sáng may mắn ra, Trần Phong cũng không biết làm sao để phát huy tác dụng! Bởi vì Bối Tháp có khả năng biến thành bất kỳ một vật gì, nếu như phương hướng sai, sẽ chỉ làm lãng phí hàng loạt giá trị may mắn!

Thử nghiệm từng cái? Thời gian đã không còn kịp! Vậy thì bây giờ phải làm như thế nào? Trần Phong lâm vào trầm tư.

Loại hình...hình dáng...Không! Những cái này đều không trọng yếu, trọng yếu nhất chính là vị trí! Như vậy, làm như thế nào để xác định được vị trí của Bối Tháp?

Quầng sáng may mắn cho tới nay chỉ có thể tác dụng trên tỷ lệ, khiến cho Trần Phong thậm chí quên mất, Quầng sáng may mắn, bản thân thế nhưng lại chính là một loại tồn tại giống như vạn năng!

Coi như không thể ảnh hưởng đến hiện thực, nó cũng phi thường cường đại! Chỉ có thể dùng ở bên trên tỷ lệ? Như vậy chỉ cần đem chuyện này biến thành tỷ lệ là có thể!

Ví dụ như —— trên khóe miệng của Trần Phong bỗng nhiên lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Trần Phong khép hờ hai mắt, bất thành linh tiến vào thế giới Số chiều của chính mình.

Lên! Đại địa chấn động, những đoạn gien tạo thành mặt đất bắt đầu hiển hiện, Trần Phong vung tay lên, căn cứ theo tình huống trước mắt trong hiện thực, đem những đoạn gen này kết nối với nhau tạo thành từng đường thẳng, hần dùng những cái đường thẳng này, xây dựng ra một cái hệ trục tọa độ không gian.

Còn hấn, chính là gốc toạ độ!

Xoạt! Trần Phong vung tay lên, căn cứ theo các đoạn gen có màu sắc khác nhau phân chia thành các con số từ một đến mười, một đồng con số rối loạn, toàn bộ phiêu phù ở trong hư không trước mắt!

"Như vậy —— nếu như bây giờ ta yêu cầu một con số, thì đó sẽ chính là vấn đề tỷ lệ chứ?" Trần Phong suy đoán.

Hiện tại, hấn yêu cầu số liệu của một toạ độ.

"Như vậy...nếu như có vận khí đủ tốt, ta bắt đại những con số này, thì sẽ chính là toạ độ vị trí của Bối Tháp?" Trần Phong nghĩ thầm.

Mặc dù cái tỷ lệ này sẽ vô cùng thấp, thế nhưng, chỉ cần là vấn đề có tỷ lệ thì cho dù có thấp đến đâu Quảng sáng may mắn cũng sẽ đào ra được.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Trần Phong tiện tay bắt ba lần.

Hoành độ, xác nhận vị trí, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn!

Tung độ, xác nhận vị trí, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn!

Cao độ, xác nhận vị trí, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn!

"Chính là chỗ này!" Đôi mắt của Trần Phong sáng rõ.

Oanh! Hấn trở về hiện thực.

Trần Phong vồ một phát về một phía nào đó.

Xoạt! Bắt được, là một khối đất có xúc cảm không giống như đất.

"Đã bắt được người!" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

"Đù moá nó!"

"Như vậy cũng có thể tìm tới? !"

"?????" Tất cả mọi người trong phòng trực tiếp đều sợ ngây người!

Mà vào lúc này, khoảng cách kết thúc tranh tài, chỉ vùn vùn còn có 30 giây!

Vòng ánh sáng năng lượng ăn mòn kia, thậm chí đã gần chạm vào người của Trần Phong, chỉ cần Trần Phong hơi động một chút, liền có khả năng bị ăn mòn ngay lập tức. Chỉ cần lại kiên trì thêm 30 giây nữa, Bối Tháp liền chiến thắng, nhưng chẳng ai ngờ được vào thời điểm này, Trần Phong thế mà có thể bắt được Bối Tháp!

Hắn làm sao bắt được? Không có ai biết được!

"Chuyện này..." Đám người tròn mắt hốc mồm.

Mà lúc này, Bối Tháp bị Trần Phong bắt lấy cũng cảm thấy kinh ngạc, hắn chẳng thể ngờ được, mình sẽ ở vào thời điểm chỉ còn 30 giây bị Trần Phong bắt lấy, bất quá, mặc dù là như thế, hắn cũng không có một chút e ngại nào!

Hắn hiện tại chính là Âm Thủ biến dị! Cho dù không có lực công kích gì, thế nhưng lực phòng ngự vẫn như cũ là trình độ cấp E đỉnh phong!

"Ám Năng Thủ Hộ!" Hắn không có một chút do dự nào thôi động năng lực duy nhất của Âm Thủ biến dị, trong vòng một phút tạm thời tăng lực phòng ngự lên gấp mười lần, với ý tứ này, hắn bây giờ sẽ có lực phòng ngự tiếp cận với cấp D!

Bộ gen

30 giây? Không ai có thể phá được phòng ngự của hắn!

"Người không có đủ thời gian." Bối Tháp ngạo nghễ nhìn Trần Phong.

"Người chắc chắn như vậy sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

"Coi như là Tần Hải cũng vô pháp phá được phòng ngự của ta!" Bối Tháp tự tin nói.

"Thằng nhóc con, người đối với năng lượng ăn mòn không hề biết gì cả." Trần Phong cười lạnh một tiếng, thuận tay ném hắn vào bên trong vòng ánh sáng năng lượng màu đen.

"A —— " Một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên, Bối Tháp, chết!

Xoạt! Tranh tài kết thúc! Trần Phong, thắng!

"Rào —— " Phòng giả lập trực tiếp xôn xao thành một mảnh!

"Bối Tháp chết rồi sao?" Đám người lộ ra một vẻ mặt phát mộng.

Chẳng ai ngờ được rằng, Bối Tháp mới vừa rồi còn điều võ giương oai thế mà trong nháy mắt đã bị Trần Phong bắt được, sau đó liền bị ném ra bên ngoài cho năng lượng ăn mòn thôn phệ hết!

Phòng ngự gấp mười lần? Đây căn bản là một chuyện tiêu lâm.

"Hắn làm sao lại tìm được?" Đám người cảm thấy mê mang.

Biến dị Âm Thủ, là một loại sinh vật kỳ lạ, lực công kích gần như bằng không, thể nhưng có hình thể rất nhỏ, có được năng lực ẩn nấp siêu cường, coi như là sinh vật cao hơn nó một cấp cũng không nhất định có thể phát hiện ra được nó, Bối Tháp sau khi biến hình, cơ hồ đã đem năng lực của

Ám Thử biến dị phát huy tới cực hạn, mà Trần Phong...lại có thể phát hiện ra!

"Có trời mới biết." Những người còn lại cũng hết sức mất phương hướng, không có ai nhìn thấy rõ.

Có vẻ như, Trần Phong sau khi nhắm mắt lại mấy giây, đến lúc mở ra liền trực tiếp bắt được!

"Đoán chừng là một loại thuốc thử gen trình sát cường đại nào đó." Có người suy đoán.

"Rất có thể." Những người còn lại khẽ gật đầu.

Xem ra nội tình của Trần Phong, so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn kinh khủng hơn!

"Đáng tiếc." Vô số người biểu thị sự tiếc nuối.

Nguyên bản còn muốn nhìn thấy vẻ mặt của Trần Phong khi bị người khác đánh bại, trải nghiệm cảm giác bị người khác trêu đùa, không nghĩ tới, thủ đoạn của Bối Tháp lại bị Trần Phong nhẹ nhõm phá giải mất.

Về phần Bối Tháp thất bại? Bọn hắn không có bất kỳ một cảm giác ngoài ý muốn nào, Trần Phong bây giờ đã bạo phát ra nội tình của mình, vốn đã cường đại hơn Bối Tháp, Trần Phong thắng lợi, là một chuyện tình đương nhiên, mà vào lúc này, lại có một tin tức kinh người truyền đến.

Tần Hải vs Vân Tiểu Đóa, Tần Hải thắng!

"Rào —— " Mọi người đều kinh ngạc.

Vân Tiểu Đóa thế mà bại? Phải biết rằng, cho dù Tần Hải có thực lực cường đại, thế nhưng Vân Tiểu Đóa ở trong trận chiến đấu này có ưu thế bẩm sinh, một mình nàng lại có thể đại biểu cho ba người. Mặc dù chỉ có con lừa nhỏ biết chế tác thuốc thử gen, thế nhưng quả cầu đầy lông cùng với Vân Tiểu Đóa đều có thể giúp nó thu thập tài liệu, vào thời điểm chiến đấu cũng có thể sử dụng thuốc thử gen!

Tương đương với 3 VS 1! Ở trong loại tình huống này, thế mà nàng lại thất bại? !

"Tình huống này là như thế nào?" Đám người đồn dập chuyển qua phòng trực tiếp của Vân Tiêu Đóa.

"A a a a, thật là đáng tiếc!"

"Chống đỡ lâu như vậy mà vẫn thất bại."

"Thật là đáng giận nha."

Bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat.

Đám người lật lại bình luận để xem, thế mới biết được nguyên nhân mà Vân Tiêu Đóa thất bại.

Bộ Gen! Đây chính là một loại sản phẩm mà chỉ có cao cấp chế tác sư mới có thể tiếp xúc!

Phải biết rằng, ở bên trong loại chiến đấu có cấp bậc này, thuốc thử gen bình thường đã không có cách nào phát huy được hiệu quả. Người có thuốc thử gen công kích cấp E? Hẳn có thuốc thử gen phòng ngự cấp E! Hai người đều chuẩn bị một lượng lớn thuốc thử gen, người nào cũng không thể làm gì được người kia.

Mà vào lúc này đây, muốn dành chiến thắng, chỉ có thể dựa vào trình độ chế tác cùng với cách điều chế gen, chế tạo ra một loại thuốc thử gen càng cường đại càng có uy lực hơn!

Thế là ——bộ gen xuất hiện, cái gọi là bộ gen, chính là dùng nhiều loại thuốc thử gen tổ hợp thành bộ gen, dung hợp hoàn mỹ mấy loại thuốc thử gen này với nhau, hỗ trợ lẫn nhau, phát huy ra hiệu quả kinh người!

Đây là phiên bản bí kỹ dung hợp của Gen chế tác sư! Dem mấy loại thuốc thử gen tổ hợp lại với nhau, phát huy ra hiệu quả cường đại hơn!

Mà đại biểu ——chính là bộ cơ giáp của Lâm Khắc!

Mọi người lúc đầu trông thấy cơ giáp năng lượng của Lâm Khắc, chỉ cảm thấy mới lạ, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, cơ giáp năng lượng chính là một hệ thống tổ hợp gen hoàn chỉnh!

Phải biết rằng, cho dù Lâm Khắc bị Trần Phong miểu sát, thế nhưng ở bên trong mấy trận chiến ở phía sau, cơ giáp năng lượng của Lâm Khắc vẫn y nguyên phát huy ra được một cỗ lực lượng kinh khủng, bách chiến bách thắng! Ngay cả lúc hắn chiến đấu với Tần Hải cũng đã suýt một chút nữa thắng lợi!

Đây ——chính là sự cường đại của bộ gen! Mà Vân Tiểu Đóa quyết đấu cùng với Tần Hải, ở dưới tình huống quyết đấu các loại thuốc thử gen vô hiệu, sau cùng cũng biến thành một cuộc chiến giữa bộ gen.

Tần Hải, hắn có một bộ gen được tạo thành từ 11 loại thuốc thử gen, sau khi kích phát, có thể phóng ra một quả cầu năng lượng to lớn để oanh sát kẻ địch!

Vân Tiểu Đóa, nàng cũng có một bộ gen được tạo thành từ 15 loại thuốc thử gen, là pháo cao xạ siêu năng, có tầm bắn cực xa, có thể tự do khóa chặt mục tiêu trong tầm mắt, có được năng lực liên tục xạ kích cùng với công kích cường lực.

Theo như lý luận, bộ gen của Vân Tiểu Đóa sẽ cường đại hơn! Bộ gen này có số lượng thuốc thử gen tổ hợp vượt xa Tần Hải, nhưng mà, hai người bọn hắn lại được đưa ngẫu nhiên vào bên trong một cái hang động, pháo cao xạ siêu năng của Vân Tiểu Đóa không có cách nào có thể phát huy ra hiệu quả chân chính, sau đó ở một cái góc rẽ nào đó, bị Tần Hải miểu sát.

"Thật là đáng tiếc."

"Loại thất bại này thật sự là không còn cách nào."

Đám người cảm thấy rất là tiếc nuối, bộ gen mạnh nhất của nàng lại bị hoàn cảnh mô phỏng khắc chế? Đây quả thực là người tính không bằng trời tính!

Mà đến tận đây, trận chiến đấu thứ bảy, cũng chính thức kết thúc.

Trần Phong, 7 điểm!

Tần Hải, 7 điểm!

Vân Tiêu Đóa, 6 điểm!

Lâm Khắc, 5 điểm!

...

Không sai, Lâm Khắc sau khi bị Trần Phong đánh bại, vẫn y nguyên dựa vào bộ gen cơ giáp của mình quét ngang toàn trường, cứ thế lấy được 5 điểm, xếp ở vị trí thứ 4! Bộ gen cường đại đến mức nào, có thể thấy được lôm đôm.

"Lâm Khắc xem ra chỉ có thể đạt được vị trí thứ 4."

"Ừm, Trần Phong quét khởi, hẳn đã không có cách nào lọt vào 3 vị trí đầu."

"Vén vén chỉ còn lại hai trận đấu, chắc hẳn là ba người bọn họ sẽ đạt được 3 vị trí đầu..."

Một người bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Ba vị trí đầu! Thập cường nội chiến, không chỉ vì hạng nhất, mà còn là vì 3 vị trí đầu! Chỉ là trước khi vòng tranh tài cuối cùng này bắt đầu, chẳng ai ngờ được, 3 vị trí đầu lại là 3 người này!

Trần Phong! Tần Hải! Vân Tiêu Đóa!

Về phần các thứ tự còn lại? Đã không còn ai chú ý.

Tần Hải, chưa bao giờ thất bại, có khả năng đạt được vị trí thứ nhất hoặc là thứ hai!

Hòn đảo núi lửa

Vân Tiểu Đóa, thất bại một lần, có khả năng đạt được vị trí thứ hai hoặc là thứ ba!

Mà Trần Phong...xếp ở vị trí thứ mấy cũng có thể!

"Phải xem bọn họ đánh một trận như thế nào." Đám người tràn ngập sự chờ mong.

Vòng thứ tranh tài năm có hết thảy 9 cuộc chiến đấu, Trần Phong đã tiến hành chiến đấu 7 trận, chỉ còn lại hai trận chiến với Vân Tiểu Đóa và Tần Hải, cũng là hai cuộc chiến đấu đặc sắc nhất!

Sau khi chiến đấu xong hai trận này? Hết thảy mọi chuyện sẽ rõ ràng!

Mà lúc này đây, bọn hắn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề: "Trần Phong có bộ gen sao?"

"Không biết." Những người khác dồn dập lắc đầu.

Bộ gen cũng không phải là người nào cũng sẽ biết, bởi vì cần phải tốn rất nhiều thời gian để nghiên cứu, dung hợp cùng với kiểm trắc, yêu cầu một lượng lớn tài nguyên để duy trì, tuyệt đối không phải là người bình thường thể làm được. Cho nên cho dù là ở bên trong thập cường, cũng chỉ có ba người trước mắt là có được bộ gen!

Lâm Khắc, Tần Hải, Vân Tiểu Đóa!

Trần Phong có hay không? Không có ai rõ ràng!

Thế nhưng...tỷ lệ có được là cực thấp.

"Có một chút khó khăn rồi." Đám người cảm thấy lo lắng.

Mấy lần chiến đấu trước, Trần Phong đã chứng minh nội tình của chính mình, đã có tư cách đối kháng với thập cường! Thế nhưng không có bộ gen, cũng chỉ có thể rớt xuống vị trí thứ ba!

Bộ gen, xuất hiện ở giai đoạn này, tuyệt đối là đại sát khí! Lâm Khắc cũng chính vì như vậy, mới có tự tin cầm lấy vị trí thứ ba, nhưng đáng tiếc là sau khi ngoài ý muốn bị Lâm Siêu miêu sát, hắn chỉ có thể ngồi xồm ở vị trí thứ tư, thế nhưng...Trần Phong có hi vọng đạt thứ hạng cao hơn hay không? Không có!

"Trần Phong?" Lâm Khắc cười lạnh một tiếng.

Tranh tài chưa kết thúc, hắn cũng đã biết được thành tích của Trần Phong.

Đối với cái tên gia hỏa đã dùng phương thức đặc thù để đánh bại mình, hắn không có bất kỳ một sự hảo cảm nào! Nếu như đối quyết chính diện, hắn nhất định sẽ dùng bộ gen cơ giáp của mình đánh cho Trần Phong đến mẹ hắn cũng nhận không ra!

"Tiểu Đóa, giúp ta đánh bại Trần Phong." Lâm Khắc nhìn về phía Vân Tiểu Đóa: "Nếu như cô bị đánh bại, ta sẽ nói cha ta đến nhà cô cầu hôn."

"Ngươi dám? !" Vân Tiểu Đóa xù lông tại chỗ, nàng mới không thêm gả cho cái tên mặt trắng nhỏ ngốc nghếch này!

"Vậy thì cố gắng đánh cho tốt." Sắc mặt của Lâm Khắc tối sầm.

"Hừ, còn cần ngươi phải nói." Vân Tiểu Đóa cắn răng nói: "Thù bị miêu sát lúc trước rốt cuộc cũng có thể báo, hừ, ta so với ngươi còn muốn đánh bại Trần Phong hơn!"

"Đúng không, Tiểu Mao?" Nàng vỗ vỗ vào con lừa nhỏ ở bên cạnh.

"Hí —— " Con lừa nhỏ tru lên một tiếng, dựng thẳng lỗ tai lên, hai mắt đỏ như máu.

Vân Tiểu Đóa nói: "Đúng, thắng hắn ta sẽ cho ngươi ăn kem ly."

Lâm Khắc lập tức im lặng.

Ở nơi xa, Tần Hải khẽ gật đầu với bọn hắn, sau đó đứng dậy rời đi.

"Cái tên này, có điểm gì đó là lạ." Lâm Khắc nhíu mày.

Tần Hải mặc dù có thực lực mạnh nhất, thế nhưng một mực rất là hiền lành đối với những người khác, vô luận là thật hay giả, nụ cười của hắn đều có một sức cuốn hút hết sức thoải mái, mà bây giờ, nụ cười của hắn lại có một chút gượng gạo.

Thậm chí ——Lâm Khắc còn có một chút cảm giác âm u không hiểu.

"Hừ." Vân Tiểu Đóa bĩu môi: "Đoán chừng sau khi thắng liền tỏ ra vẻ khinh thường ta."

Vậy cũng không giống, Lâm Khắc hơi híp tròng mắt lại, kinh nghiệm chiến đấu của hắn mặc dù ít, thế nhưng không có nghĩa là hắn ngốc, cái tên Tần Hải này, tuyệt đối có gì đó khác với mọi ngày!

"Chỉ hi vọng là mình cảm giác sai lầm." Lâm Khắc tự lẩm bầm.

Màn đêm buông xuống, vào buổi sáng ngày kế tiếp.

Mười giờ đúng, trận chiến thứ tám bắt đầu, Trần Phong vs Vân Tiểu Đóa!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, tràng cảnh được lựa chọn ngẫu nhiên, vào thời điểm tràng cảnh mô phỏng xuất hiện, gần như tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, bởi vì đó chính là hòn đảo núi lửa có tiếng tăm lừng lẫy ở trong hiện thực.

Ở trung tâm hòn đảo là một tòa núi lửa thật to! Mà ở trên đỉnh núi lửa, nếu đứng ở đó, có thể thoải thích xem mỗi một góc độ trên toàn bộ hòn đảo, chuyện này đối với Vân Tiểu Đóa mà nói, chính là một nơi có được tầm mắt lớn nhất cùng với...tầm bắn tốt nhất! !

"M* nó!"

"Hòn đảo núi lửa!"

"Lại có thể là nơi này!"

Đám người kinh ngạc đến ngây người.

Đối với Vân Tiểu Đóa mà nói, đây là tràng cảnh tốt nhất, một khi nàng chiếm được đỉnh núi, Trần Phong quả thực là thập tử vô sinh, không có bất kỳ một biện pháp nào để đối kháng!

Quả nhiên, ngay từ lúc bắt đầu tranh tài, Vân Tiểu Đóa liền nhanh chóng phóng tới đỉnh núi lửa, sau năm phút, thành công đứng ở vị trí cao nhất, sau mười phút, nàng đã chế tác hoàn tất pháo cao xạ siêu năng.

"Oanh!" Đạo công kích thứ nhất đánh về phía Trần Phong.

Đó là cái gì? Trần Phong cảm thấy không ổn, chật vật tránh né.

"Oanh!" Một tia la-de rơi xuống, ở phía sau lưng của hắn cứ thế bị bắn ra một cái hố to đùng.

??? Trần Phong có chút không hiểu, đây là thứ quái quỷ gì, lúc này mới bắt đầu được mười phút đồng hồ cơ mà!

Điều tra! Trần Phong thôi động thuốc thử gen điều tra, nhìn về phía đỉnh núi lửa, lập tức đem tình hình của Vân Tiểu Đóa nhìn rõ ràng, bởi vì đối phương căn bản không hề giấu diếm một chút nào!

Có một cái nòng pháo to lớn đang nhắm ngay vào Trần Phong! Hơn nữa còn có một quả cầu đầy lông vàng óng, chạy loạn khắp nơi thu thập tài liệu, có một con lừa nhỏ đang chế tác gen, còn Vân Tiểu Đóa, chỉ chịu trách nhiệm nhắm bắn là được rồi, phân công công việc rất rõ ràng!

Trần Phong: "..."

Quá mức khi dễ người a! Đây m* nó chính là ba người đánh một a! Cho dù gen năng lực bị hạn chế, nhưng sử dụng loại phương thức này cũng đúng là không biết xấu hổ!

Trong lúc hắn đang suy tư, lại có một viên pháo năng lượng bắn tới, Trần Phong chật vật tránh né, hắn nhìn một chút vị trí của Vân Tiểu Đóa, gần như có thể nhìn thấy toàn bộ hòn đảo, căn bản là không có chỗ nào mà trốn!

Hòn đảo này, trung tâm là là một ngọn núi lửa to lớn, chung quanh có từng mảnh rừng cây, Trần Phong hiện tại đang đứng ở bên trong rừng cây, thể nhưng đối với Vân Tiểu Đóa mà nói, loại trình độ rừng cây này, cơ hồ tương đương với một mảnh đất trống trải.

"Trước tiên trốn vào trong mặt đất." Trần Phong cắn răng.

"Oanh!" "Oanh!"

Ở dưới pháo năng lượng không ngừng oanh kích, Trần Phong trốn vào một cái khe nứt nào đó, hắn bây giờ đang cách Vân Tiểu Đóa rất xa, pháo cao xạ có uy lực rất mạnh, thể nhưng ở dưới một khoảng cách xa như thế này, Trần Phong muốn tránh né vẫn là một chuyện hết sức chuyện dễ dàng.

"Như thế này không thể được." Trần Phong nhìn cô nàng đang dương dương đắc ý trên đỉnh núi lửa, nếu cứ tiếp tục như thế này, hắn sẽ bị Vân Tiểu Đóa bắn chết tươi!

"Nhất định phải suy nghĩ biện pháp ứng đối." Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ.

Vân Tiểu Đóa không chế toàn trường, chỉ có ở dưới mặt đất là nàng không thể bắn tới!

Cho nên...nếu như từ dưới đất mò qua, có lẽ sẽ còn cơ hội?

"Thử một chút." Trần Phong quả quyết hành động.

Ba đánh một

Thăm dò địa hình! Rất nhanh, Trần Phong thế mà thật sự tìm được một cái đường hầm ở dưới mặt đất, Trần Phong một đường thận trọng đi qua, ở phía cuối của cái đường hầm này, lại có thể là ở bên trong ngọn núi lửa!

"Đây không phải là mạch nước ngầm." Trần Phong trở nên nghiêm nghị, có khả năng là vào lúc núi lửa phun trào, dung nham nóng chảy đã tạo ra cái đường hầm này.

Ở bên trong ngọn núi lửa, Trần Phong quan sát bốn phía, chỉ có dung nham nóng chảy kinh khủng.

"Ừng ục!"

"Ừng ục!"

Dung nham nóng chảy nóng hổi đang sôi trào, ở đây có nhiệt độ cực cao, cho dù là Trần Phong cũng không thể thừa nhận.

"Rời khỏi đây thôi, nóng quá!" Nếu như không tìm được cái đường hầm nào khác, Trần Phong chỉ có thể rời đi khỏi nơi này, cái đường hầm này một mực thông từ rừng cây cho tới nơi này, Trần Phong có thể tùy tiện ẩn núp ở bất cứ một nơi nào.

Nhưng mà, ngay vào lúc Trần Phong vừa mới đi ra khỏi cửa đường hầm thì...

"Oanh!" Có một viên pháo năng lượng kinh khủng bắn tới.

Không tốt, Trần Phong kinh hãi lùi lại, cửa đường hầm liền bị oanh vỡ tung.

"Thế mà lại bị nàng phát hiện ra!" Trần Phong nhìn về phía đỉnh núi lửa, ở nơi đó, có một cô gái mỹ lệ đang dào dạt đắc ý nói: "Hừ hừ, ta đương nhiên không có thời gian rảnh để đi dò xét địa hình ở đây, thế nhưng ta quên nói

cho người biết, hòn đảo núi lửa trong hiện thực này, ta đã đi qua, ta đối với mấy cái đường hầm ở dưới mặt đất này rất rõ ràng."

"Hi hi, nhất là ở bên trong ngọn núi lửa...đó là một kỳ quan thiên nhiên, hiện tại đã biến thành một địa điểm du lịch. Dưới sự oanh kích của pháo cao xạ siêu năng, người nhất định sẽ trốn vào bên trong đường hầm. Thế nhưng...ta sẽ không cho người cơ hội đi ra."

Vân Tiểu Đóa cười híp mắt nhìn Trần Phong: "Nhận thua thì ta liền thả người đi ra, nếu không nhận thua, hừ hừ, người chỉ có thể ở bên trong biến thành tôm hùm nướng!"

Xoạt! Phòng trực tiếp của Vân Tiểu Đóa trong nháy mắt nổ tung, bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat.

"Nữ thần của ta thế mà cũng có lúc bá đạo như vậy."

"Nữ thần cư nhiên lại xấu bụng như thế."

Chẳng ai ngờ được, Vân Tiểu Đóa luôn luôn ngăn người, cư nhiên lại xấu bụng như thế, vào thời điểm này thế mà sử dụng chiêu trò đối với Trần Phong, thành công lừa gạt Trần Phong đi vào bên trong đường hầm!

Ở trong đó chỉ có dung nham nóng chảy nóng hôi! Cùng với nhiệt độ cao không hợp thói thường!

Trong hiện thực, vào lúc du khách đi tới nơi này, đều phải được trang bị đủ loại thiết bị, bảo hộ thân thể, điều tiết nhiệt độ, mới có thể quan sát ở bên trong vài phút, nếu không căn bản sẽ không chịu nổi!

"Sẽ không xảy ra chuyện giết ngược đó chứ?" Vẫn có người có một chút bận tâm.

Dù sao, lúc trước Trần Phong vẫn có thể xem thấu được ý nghĩ của Bối Tháp.

Luận về những loại chiêu trò đặc thù như thế này? Trần Phong thế nhưng chính là ông tổ!

"Không giống nhau." Rất nhanh liền có người phản bác: "Bối Tháp sử dụng chiêu trò, là bởi vì hắn không có thực lực, mà nữ thần Tiểu Đóa của chúng ta, thực lực của bản thân cường hãn hơn so với Trần Phong rất nhiều! Người nhìn đi, bây giờ Trần Phong nếu dám ra ngoài, thì có khả năng rất cao sẽ bị pháo cao xạ bắn chết, nếu không đi ra, thì chỉ có thể ở bên trong ngọn núi lửa, dần dần bị nướng chết."

"Hiện tại —— hắn không sẽ không có con đường thoát nào!"

Quả thật là như thế, chỉ vùn vụt hai phút, Trần Phong đã đổ mồ hôi đầm đìa.

"Chỉ sợ là phải thua."

"Ba đánh một có chút quá mức khi dễ người..."

"Trần Phong có lẽ chỉ có thể đạt được vị trí thứ ba."

Đám người thở dài, chẳng ai ngờ được, trận chiến đấu này lại xảy ra tình huống như thế này, mới bắt đầu được một tiếng đồng hồ, Trần Phong đã bị ép vào tuyệt lộ!

"Nếu như chế tác một vài loại thuốc thử gen hàn băng..." Có người bỗng nhiên nghĩ đến cái gì.

Nếu như ở trong hoàn cảnh được thiết lập vô số tài liệu này, như vậy, nếu như có thể chế tác ra thuốc thử gen hàn băng, Trần Phong sẽ có khả năng sống sót ở chỗ này? Bọn hắn có thể nghĩ đến, Trần Phong tự nhiên cũng nghĩ đến, thế là, đám người liền chuyển qua phòng trực tiếp của Trần Phong, liền nhìn thấy hắn đang tìm kiếm tài liệu chế tác gen, bắt đầu điều tiết nhiệt độ.

Nhưng mà —— vô dụng! Trong loại hoàn cảnh nóng bức này, hết thảy loại thuốc thử gen đều bị giảm đi hiệu quả!

"Chung quanh có quá nhiều năng lượng hỏa diễm."

"Ở trong loại hoàn cảnh này, nếu chế tác các loại thuốc thử gen liên quan đến hỏa diễm, chính là làm ít công to, hiệu quả sẽ được tăng lên gấp bội, thế

nhưng chế nếu chế tác các loại thuốc thử gen liên quan đến hàn băng, chỉ sợ là ngay cả một phần mười hiệu quả cũng đều không có."

Đám người cảm thấy tiếc nuối, không thể điều tiết nhiệt độ, Trần Phong có thể chống đỡ được bao lâu? Không có ai biết rõ!

*

Trong ngọn núi lửa, bờ môi của Trần Phong trắng bệch, toàn thân đổ mồ hôi đầm đìa, nhiệt độ nóng bỏng khiến cho thân thể của hắn liên tục thoát nước, không tới 30 phút đồng hồ nữa, hắn tất nhiên sẽ chết!

Bây giờ phải làm sao...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, cửa đường hầm đã bị Vân Tiểu Đóa nhìn chằm chằm, căn bản là không có cách nào đi ra, mà ở trong loại hoàn cảnh đặc thù như thế này, khiến cho các loại thuốc thử gen như nước và hàn băng có hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, hắn căn bản là không có bất kỳ một biện pháp nào.

Thuốc thử gen phòng ngự? Vô hiệu! Nhiệt độ nóng bỏng căn bản không phải là công kích! Đây chính là hoàn cảnh áp bức! Trần Phong hồi tưởng lại hết thảy những cách điều chế gen mà hắn đã học tập, không có bất kỳ một loại nào có thể giải quyết.

Có lẽ... hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, thuốc thử gen phòng ngự không chống đỡ được nhiệt độ cao, thế nhưng có lẽ sẽ phòng ngự được pháo cao xạ?

Trần Phong động tâm, hắn nhanh chóng chế tác ra một loại thuốc thử gen phòng ngự, nhưng mà đến khi hắn ném cái bình thuốc thử gen phòng ngự cấp E 4 tinh này ra, liền bị cái gọi là pháo cao xạ siêu năng bắn nổ tung! Khẩu pháo cao xạ kia có uy lực cực kỳ đáng sợ!

Mà trên thực tế, cũng xác thực là như thế, pháo cao xạ siêu năng, chính là bộ gen do Vân Tiểu Đóa sử dụng rất nhiều loại thuốc thử gen cấp E 4 tinh cùng với 5 tinh tổ hợp thành, Trần Phong chỉ dùng một loại thuốc thử gen phòng ngự cấp E 4 tinh thì làm sao có thể ngăn cản?

Trừ phi là thuốc thử gen Tê Giác! Thế nhưng mà...Trần Phong nhìn hoàn cảnh chung quanh một chút, đừng nói là có thể chế tác thành công hay không, coi như dùng giá trị may mắn may mắn để chế tác thành công, uy lực của thuốc thử gen Tê Giác, chỉ sợ ngay cả một phần mười cũng không tới!

Nguyên nhân chính là vì nguyên tố nước! Đây dù sao cũng là một loại thuốc thử gen liên quan tới nguyên tố nước.

"Vậy phải thì phải làm như thế nào?" Trần Phong tự lẩm bầm, ở trong loại tuyệt cảnh này, Quầng sáng may mắn cũng không có tác dụng quá lớn.

"Phải chết ở chỗ này sao?" Trần Phong có một chút tiếc nuối, đã đi tới một bước này rồi, chỉ cần thắng hai trận nữa, hẳn liền là đệ nhất!

Dẫn nổ núi lửa

Thế nhưng mà...hắn cuối cùng vẫn thua ở chỗ này.

"Ta không cam tâm." Trần Phong thấp giọng nói, đi vào cái thế giới này, đây là lần thứ nhất hắn vì một cái mục tiêu nào đó mà phấn đấu, vì trận thi đấu gen tân tú này, hắn đã chuẩn bị rất nhiều thời gian và tinh lực.

Thật sự không thể cầm được quán quân hay sao? Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Tí tách! Từng giọt mồ hôi không ngừng rơi xuống, bờ môi của Trần Phong bởi vì mất nước mà trở nên trắng nhợt.

Dung nham nóng chảy nóng hổi ở nơi xa vẫn còn đang sôi sùng sục, tràn ngập lực lượng đáng sợ, Trần Phong nhìn dòng dung nham đỏ bừng kia, bỗng nhiên giật mình từ trong sự mê muội.

Dung nham nóng chảy...nhiệt độ cao...núi lửa...hai con mắt của Trần Phong bỗng nhiên tỏa ra tinh quang.

Có lẽ ——vẫn còn có cơ hội!

Mà vào lúc này, trong phòng giả lập trực tiếp, mọi người đang nhìn Trần Phong giãy dụa trong những giây phút cuối cùng, dưới khẩu pháo cao xạ của Vân Tiểu Đoá, Trần Phong đã không còn bất luận con đường sống nào! Thậm chí, ngay cả hành động của hắn cũng trở nên có một chút chậm chạp.

"Đoán chừng là Trần Phong đã sắp không chịu được nữa."

"Trần Phong giống như là còn muốn chế tác thuốc thử gen."

"Vô dụng, ở dưới loại hoàn cảnh này, bất luận loại thuốc thử gen hàn băng nào, cũng không thể phát huy ra được 1/10 hiệu quả."

"Không, cái kia tựa hồ như là một loại thuốc thử hoả diễm." Có người nhận ra được loại thuốc thử gen kia, lập tức lộ ra vẻ mặt cổ quái.

"Cái gì?" Đám người đột nhiên sửng sốt.

Thuốc thử gen hoả diễm? Có bị bệnh hay không?

Ở trong loại hoàn cảnh nóng nực như thế, chế tác thuốc thử gen hoả diễm?

"Chờ một chút, các người hãy xem những loại thuốc thử gen mà Trần Phong đã chế tác ra đi?" Có người đột nhiên bình tĩnh.

Đám người ngưng mắt nhìn kỹ, sắc mặt lập tức đại biến.

Thuốc thử gen biến dị khô nóng, tạm thời tăng nhiệt độ lên trong một phạm vi nhất định.

Thuốc thử gen biến dị phóng to, đem vật thể ở trong một phạm vi nhất định phóng to lên gấp mười lần.

Thuốc thử gen biến dị thôi hoá, tăng tốc tốc độ của hết thảy các loại phản ứng ở bên trong một phạm vi nhất định.

...

Trần Phong đang nhanh chóng chế tác ra một loạt thuốc thử gen có cùng công năng trong một phạm vi nhất định, hơn nữa, còn đều là thuốc thử gen biến dị cấp E.

"M* nó, Trần Phong đang muốn làm cái gì?!"

"Chẳng lẽ là..." Đám người rốt cục nghĩ đến cái gì.

"Người muốn nói là..." Những người còn lại hít vào một ngụm khí lạnh.

Có khả năng hay không? Ở trong hiện thực, tự nhiên là không có khả năng! Thế nhưng mà ở chỗ này... được cung cấp vô hạn tài liệu! Hơn nữa, uy lực những loại thuốc thử gen mà Trần Phong chế tác ra cũng không tầm thường,

ở dưới loại hoàn cảnh đặc thù này, hiệu quả lại càng được tăng lên mấy lần, lại thêm việc toàn là gen biến dị...

Cho dù là ai cũng không có cách nào tưởng tượng được, chúng nó có thể phát huy ra được uy năng như thế nào!

"Hắn là sẽ không phải đâu?" Có người nuốt một ngụm nước bọt, Trần Phong sẽ không làm một chuyện điên rồ như thế chứ?

Nhưng mà, một giây sau, bọn hắn liền nhìn thấy Trần Phong đem hết thảy các loại thuốc thử gen vút vào bên trong dung nham, còn bản thân thì điên cuồng chạy ra phía xa xa, mà ở ngay trong cái nháy mắt này, mặt đất bắt đầu chấn động.

"Oanh!" Một cỗ đáng sợ năng lượng xông thẳng lên trời!

Trên đỉnh núi lửa, Vân Tiểu Đóa bỗng nhiên cảm giác được một cỗ năng lượng dị thường.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Vân Tiểu Đóa nháy nháy con mắt.

Pháo cao xạ siêu năng còn đang nhắm thẳng vào cửa đường hầm, nàng biết vào thời điểm cuối cùng Trần Phong nhất định sẽ làm ra hành động gì đó, nhưng nàng chỉ cho đó là hành động giãy chết cuối cùng của Trần Phong mà thôi.

"Hừ hừ, lần này ngươi chết chắc rồi." Tinh thần của Vân Tiểu Đóa trở nên vô cùng phấn chấn.

Mà vào lúc này đây, nàng rốt cục thấy được thân ảnh của Trần Phong.

"Ngươi quả nhiên đã đi ra." Vân Tiểu Đóa vui vẻ.

Xoạt! Pháo cao xạ siêu năng nhắm chuẩn! Nhưng mà, vào ngay lúc này, con lừa nhỏ ở bên cạnh bỗng nhiên cắn vào tà áo của nàng, ra sức lôi kéo về phía sau.

"Ngươi muốn làm cái gì?" Vân Tiểu Đóa lộ ra vẻ mặt bối rối, mơ hồ cảm giác được chỗ nào đó có chút không đúng, mà vào lúc này...

"Oanh!" Có một cỗ năng lượng kinh người bùng nổ từ dưới chân.

"Oanh!" Dung nham nóng chảy đáng sợ phóng lên tận trời, bầu trời của hòn đảo núi lửa toàn bộ trong nháy mắt biến thành màu đỏ.

"Chuyện này..." Vẻ mặt của Vân Tiểu Đóa trở nên trắng bệch, nàng rốt cuộc cũng đã biết chuyện gì đang xảy ra? !

"Oanh!" Dung nham nóng chảy đáng sợ ập tới, sắc mặt của Vân Tiểu Đóa đại biến, mang theo hai con sủng vật điên cuồng chạy trốn, nhưng mà, bây giờ mới chạy thì làm sao kịp?

Trên đỉnh núi lửa, là một vị trí có tầm nhìn tốt nhất, cũng là miệng núi lửa phun trào!

"Oanh!" Ba người Vân Tiểu Đóa bị dung nham nóng chảy bao phủ.

Trong mơ hồ, tựa hồ có thể nghe được tiếng thét tức giận chói tai của Vân Tiểu Đóa: "Trần Phong!"

"Oanh!" Dung nham kinh khủng bùng nổ.

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng vừa chạy trốn ra được khỏi cửa đường hầm, nhìn một cỗ dung nham đang hung tàn đuổi theo ở phía sau, trào ra từ cửa đường hầm.

Trên đường dung nham lan tràn, hết thấy cây cối, sinh vật sống đều bị chôn vùi, đây chính là tai họa!

"Phù —— " Trần Phong thở một hơi dài nhẹ nhõm, cũng nên kết thúc rồi chứ?

"Oanh!" "Oanh!" Vách đá núi lửa kiên cố bắt đầu chấn động, sắc mặt của Trần Phong biến hóa.

Không tốt! Chơi quá lớn rồi! Hẳn nguyên lai còn tưởng rằng, vách núi lửa có thể ngăn cản được cỗ dung nham đáng sợ kia, dù sao thì ở dưới tình huống có mấy cái đường hầm thông ra bên ngoài, dung nham sẽ giống như là nước chảy vậy, sẽ ưu tiên chảy theo đường hầm, thế nhưng không nghĩ

tới, lần dung nham bùng nổ này lại quá mức kinh khủng, cái đường hầm nhỏ nhỏ này, căn bản là không thể tiếp nhận được một lượng lớn dung nham như vậy!

"Oanh!" Vách đá ở phía sau trong nháy mắt nổ tung, dung nham đáng sợ hướng về Trần Phong ập tới.

Móa! Trần Phong điên cuồng chạy trốn, vào thời điểm mắt thấy thân thể sẽ bị nhấn chìm bởi dung nham.

Xoạt! Thời gian tựa hồ vào thời khắc này đứng im, cuộc tranh tài kết thúc!

Thắng rồi sao? Toàn thân của Trần Phong đổ ra mồ hôi lạnh.

"Rốt cục...cũng kết thúc, tốt cho một cái Vân Tiểu Đóa!" Trần Phong kinh ngạc tán thán, hắn chẳng thể nghĩ tới, Vân Tiểu Đóa sau khi bị dung nham nhấn chìm, thế mà vẫn có thể chống chịu được một khoảng thời gian dài như vậy! Xem ra Vân Tiểu Đóa vẫn còn có một loại thuốc thử gen phòng ngự làm át chủ bài khác!

Chỉ có điều là...Trần Phong lắc đầu, người chiến thắng vẫn là hắn!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong trở về hiện thực.

Trận chiến thứ tám, Trần Phong thắng, Vân Tiểu Đóa bại!

"Oanh!" Tất cả mọi người trong phòng giả lập trực tiếp đều chấn động, làm người xem tận mắt chứng kiến trận đấu này, bọn hắn càng cảm thấy rung động, nhất là một khắc bùng nổ cuối cùng kia, tai họa giáng lâm trong nháy mắt giống như tận thế kia!

Khiến cho người ta lạc vào một loại cảnh giới kỳ lạ! Vào một khắc này, bọn hắn gần như đã cho rằng mình bị dung nham nhấn chìm!

Chuyên môn gây tai họa

Thậm chí —— có không biết bao nhiêu người bị dọa đến mức phải từ trong thế giới giả tưởng trở về hiện thực.

Trần Phong thắng, dùng một loại thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi dành chiến thắng!

"Hắn thế mà dám dẫn nổ núi lửa." Vô số người tự lảm bảm, bọn hắn cho đến nay vẫn không thể tin được, Trần Phong cư nhiên lại điên cuồng như thế.

"Cái tên điên này!"

Hoàn cảnh mô phỏng rất chân thật, cho mọi người một cảm nhận chân thật nhất, hết thấy theo như hiện thực đều giống như đúc, thế nhưng bọn hắn đều không để ý đến một chuyện đáng sợ nhất.

Lợi dụng địa hình để giết người! Một loại thủ đoạn giết địch kinh người! Loại phương thức mà Trần Phong dùng này, đã làm cho tất cả mọi người cả kinh.

Mà Vân Tiểu Đóa thì sao? Thành vì địa hình, bại vì địa hình.

Bởi vì loại địa hình đặc thù này xuất hiện, nàng đã chiếm cứ nơi cao nhất, dùng một tầm bắn cực xa để truy sát Trần Phong, bởi vì đã quen thuộc với loại địa hình này, nàng đã thành công gạt Trần Phong chui vào bên trong núi lửa. Nhưng mà đồng dạng như vậy, cũng bởi vì loại địa hình đặc thù này, nàng là người thứ nhất chết ở bên trong cỗ dung nham phun trào kia.

"Thực sự là..." Đám người thật lâu cũng không thể lấy lại được tinh thần, lần này, bọn hắn căn bản cũng không biết phải đánh giá như thế nào, chỉ có một cỗ rung động!

**

Trong toà cao ốc, Cao Vân Phong từ đầu đến cuối nhìn màn biểu diễn của Trần Phong, cũng nửa ngày không nói ra được câu nào.

Thế mà còn có loại kỹ thuật này? Cái tên này là người hay sao? Mạch suy nghĩ của hắn tại sao lại không giống với người bình thường?

Cao Vân Phong cũng vô lực chửi đậu xanh rau má.

Hòn đảo núi lửa! Cái địa hình này, ông ta đã dùng vô số lần, không, thậm chí là ở các kỳ thi đấu gen tân tú trước đây, vào các vòng tranh tài cuối cùng, đều sẽ xuất hiện! Nhưng mà cho tới nay cũng chưa có ai dùng loại phương thức này để dành chiến thắng!

"Có thể thằng nhóc này đến đây là để chuyên môn gây tai hoạ cho mình." Cao Vân Phong thở dài, ông ta biết, chính mình lại phải viết một bài báo cáo thật dài.

Nếu như đã xuất hiện loại vấn đề này, cái địa hình hòn đảo núi lửa này, về sau chỉ sợ là sẽ không được đưa vào thi đấu nữa, bằng không thì sau này người dự thi đều dùng loại phương pháp này...ông ta chỉ tưởng tượng thôi mà đã đổ một thân mồ hôi lạnh.

Chưa hết, không chỉ như thế, các địa hình có khả năng lợi dụng để giết đối thủ, đều phải nghiêm cấm! Ông ta nhớ đến một số loại địa hình, cũng đều có khả năng dùng một số loại thủ đoạn đặc thù để dẫn phát các loại thiên tai sóng thần, địa chấn, ít nhất phải đào thải một nửa số địa đồ!

"Thực sự là..." Cao Vân Phong chỉ có thể cười khổ.

Một lần bùng nổ này của Trần Phong, đơn giản chính là kinh thiên động địa.

"Hi vọng là một trận chiến cuối cùng ngày mai sẽ không xảy ra chuyện gì." Cao Vân Phong hiện tại chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, ông ta hiện tại so với bất luận kẻ nào đều hi vọng cuộc tranh tài này sớm kết thúc, bởi vì đám chế tác sư lần này, thật sự là quá mức kinh khủng!

Mà vào lúc này, toàn bộ cộng đồng mạng đều đã nổ tung.

Báo ra hằng ngày, diễn đàn học thuật...những người không có cơ hội được xem trực tiếp trận đấu này, cũng bị triệt để bị kinh động.

Trần Phong, một người luôn luôn ở một thời điểm mà người cho rằng hắn sẽ chết, dùng một phương thức thiên mã hành không để dành chiến thắng, phương thức chiến đấu của hắn, luôn luôn có thể làm cho thế nhân kinh diễm!

"Toàn là phản sát!"

"Không thể không phục."

"Một lần thì là vận khí, hai lần thì là may mắn, thế nhưng hiện tại... đây là thực lực chân chính của người ta a!"

"Quá mạnh!"

Đám người nghị luận âm ỉ.

Mà ở trên diễn đàn học thuật, mọi người lại thảo luận về tình huống núi lửa nổ tung, bởi vì căn cứ theo số liệu báo cáo, muốn dẫn nổ ngọn núi lửa ở trên hòn đảo kia, ít nhất phải cần có uy năng cấp A!

Mà Trần Phong thì sao? Hắn từ một loại phương thức đặc thù khác, khiến cho núi lửa bùng nổ!

Dẫn nổ? Vì cái gì nhất định phải dùng một lực lượng cực mạnh đánh vào để dẫn nổ đâu?

Có đôi khi, chỉ cần dùng một loại phương thức thích hợp, liền có thể dẫn nổ!

Nghe nói bởi vì việc này, hết thảy cư dân ở phụ cận hòn đảo núi lửa đều dọn nhà toàn bộ, Gen Công Hội ở nơi đó khẩn cấp xuất động, đem toàn bộ hòn đảo núi lửa phong tỏa!

Du khách đang đi xem phong cảnh, tạm thời bị cắt ngang! Chuyện này đưa tới tiếng vọng cực kỳ to lớn, kỳ thật có rất nhiều học giả nghiên cứu đều biết những biện pháp đồng dạng, thế nhưng Trần Phong lại đem loại biện

pháp này công bố với thiên hạ! Vì phòng ngừa có người bắt chước, bọn hăn chỉ có thể làm như thế để đề phòng.

Cái tên Trần Phong, lại một lần nữa bùng nổ trên toàn cầu, cho dù là —— hăn còn chưa lấy được quán quân. Hơn nữa, số lượng người theo dõi Trần Phong đã hoàn toàn vượt trội so với Tần Hải, chân chính biến thành một ngôi sao chế tác sự siêu cấp!

"Bỗng nhiên ta thật sự chờ mong Trần Phong lấy được quán quân."

"Ha ha, ta cũng thế."

"So sánh với phương thức đúng quy củ của Tần Hải, ta càng ưa thích loại phương thức này của Trần Phong."

Đám người nghị luận âm ỉ.

Trên diễn đàn học thuật, có một cái tiêu đề bình chọn liên quan tới 'Người cảm thấy ngày mai ai có thể đoạt giải quán quân?', theo như thống kê trong bài bình chọn này, tỉ lệ ủng hộ của Trần Phong, đã vượt qua 62%, toàn diện siêu việt Tần Hải chỉ có 38%!

Trần Phong!

Trần Phong!

Gần như là các chủ đề được đăng lên vào ngày hôm nay, đều bao quanh Trần Phong.

Theo một con hắc mã Trần Phong mới xuất hiện, Tần Hải, đã lặng yên từ thanh niên đệ nhất thế hệ trẻ rơi xuống phía dưới. Cho dù——trận chiến giữa Trần Phong với Tần Hải vào ngày mai còn chưa bắt đầu! Không có cách nào, hiệu ứng thị giác mà Trần Phong tạo ra cho người xem quá mạnh.

Dùng một loại giải thích thông tục thì chính là —— chuyên gia gây chuyện, gần như mỗi một trận đấu, Trần Phong đều có thể tạo ra những loại tình huống kỳ quặc, cho dù là hăn đang chăm chú thi đấu.

Mà Tần Hải thì sao? Vĩnh viễn làm đúng theo quy củ, trong một thời gian lâu dài, mọi người cũng sẽ dần dần mệt mỏi.

Mà vào lúc này, tại Tần gia, trưởng bối Tần gia nhìn tin tức trên báo ra hằng ngày cùng với các chủ đề ở trên mạng, cũng đều có cảm giác trăm mối không có cách giải.

Vì sao lại như thế? Tần Hải đã làm gì sai hay sao? Không hề! Hết thấy đều dựa theo kế hoạch mà làm, vô cùng thuận lợi.

Chiến thắng liên tiếp, bất khả chiến bại! Tần Hải liên tục lấy được 8 điểm tích lũy, quả thực chính là truyền kỳ, nhưng mà không hiểu sao, danh khí của Tần Hải thế mà đang điên cuồng giảm xuống? !

Vì cái gì? Bởi vì Triệu Thiên bị Trần Phong giết mất, Tần Hải đã thiếu đi một trận chiến? Sự ảnh hưởng này cũng không quá lớn đi.

Chết, là một tình huống bình thường trong thi đấu gen tân tú, sau khi Triệu Thiên chết, những người khác đến thời điểm ghép cặp với Triệu Thiên, sẽ tự động được thêm một điểm. Đây là quy định đặc biệt của Hiệp hội chế tác gen, không có gì khác, chính là không muốn cổ vũ người dự thi giết người.

Tám phần mười

Cho dù Số chiều công thủ là thủ đoạn của chế tác sư, không có ai có thể cảm đoán! Thế nhưng ——bọn hầy y nguyên vẫn không hy vọng có người chết! Cho nên, người giết người, những người khác sẽ trực tiếp được cộng một điểm.

Tần Hải bởi vì nguyên nhân này nên danh khí bị giảm hay sao? Hiển nhiên là không phải, danh khí của Tần Hải giảm xuống, không phải là bởi vì hầy làm không tốt, mà là bởi vì đã xuất hiện một người càng hấp dẫn ánh mắt của mọi người hơn hầy, một người càng kinh khủng hơn! Một người chỉ có 250 điểm tinh thần lực! Một người chỉ có trình độ sơ cấp chế tác sư 20 tinh!

"Trần Phong..." Người của Tần gia yên lặng đọc lấy cái tên này.

Trong phòng khách, một người trung niên lộ ra một nụ cười nhàn nhạt: "Ta cũng không hy vọng có bất luận chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh."

"Ngài yên tâm." Người Tần gia nói: " Tần Hải nhất định sẽ đạt quán quân!"

"Ta biết." Người trung niên tự nhiên nói ra: "Ta hợp tác cùng với Tần gia các người, cũng chính là bởi vì như thế, ta tin tưởng vào thực lực của Tần Hải, dù sao, nếu như hầy không lấy được quán quân..."

"Tần gia các người, cũng không cần phải tồn tại nữa."

Xoạt! Sắc mặt của tất cả mọi người Tần gia đại biến.

"Chúng ta..." Người Tần gia vội vàng giải thích.

"Nhớ kỹ." Người trung niên cắt ngang lời, nói: "Bên trong kế hoạch của chúng ta, Tần Hải nhất định phải cầm được quán quân! Đây là một điều kiện nằm ở bên trong kế hoạch của chúng ta, một điều kiện cơ sở nhất!"

"Ha ha."

"Nếu như không cầm được quán quân mà nói..." Người trung niên khoát khoát tay, rời đi khỏi Tần gia.

Tần gia yên lặng một mảnh.

"Ta ngay từ đầu đã biết, hợp tác cùng với bọn hắc, chính là hợp tác với ma quỷ!" Một người phụ nữ khóc lóc kể lể.

"Bây giờ nói cái này thì có thể làm được cái gì! ?" Một lão giả giận dữ mắng mỏ: "Tần Hải phải đạt được quán quân, đây cũng là một bước dễ dàng nhất ở trong kế hoạch, cũng là một bước thoải mái nhất, ai có thể nghĩ tới, lại xảy ra vấn đề ở ngay chỗ này?"

Ai cũng không nghĩ ra!

Năm ngoái, đồng dạng cũng có một vị thiên tài lấp lánh! Cho nên...vì không muốn có chuyện ngoài ý muốn, bọn hắc đã trọn vẹn chờ đợi Tần Hải một năm, năm nay Tần Hải mới tham gia thi đấu gen tân tú, thế nhưng mà, ai có thể nghĩ đến, sẽ xuất hiện thêm một cái Trần Phong? !

Tần Hải có thể thắng hay sao? Bọn hắc không biết! Từ bên trên số liệu mà nói, phần thắng của Tần Hải là chín thành.

Thế nhưng mà...khi đối mặt với Trần Phong? Hết thấy những số liệu này đều vô dụng!

Huống chi, bọn hắc cần chính là trăm phần trăm, dù sao thì, nếu như Tần Hải thất bại...lão giả hít vào một hơi thật sâu nói: "Xem ra, chỉ có thể dùng cách kia."

Đám người yên lặng, cách kia chính là phải trả một cái giá rất lớn...

"Ủy khuất cho đứa nhỏ Tần Hải này rồi." Lão giả từ tốn nói, nhưng mà vì Tần gia, ông ta nhất định phải làm như vậy!

Xoạt! Màn đêm buông xuống, trên bầu trời của Tần gia, không hiểu sao có một tia lo lắng, một luồng hắc khí lặng yên không một tiếng động lóe lên.

Mà vào lúc này, tại Hải Thành, Trần Phong đang tổng kết lại kinh nghiệm tranh tài lần này của chính mình.

Chính là chủ quan! Nếu như hắn thật sự cẩn thận, cũng sẽ không bị Vân Tiểu Đóa gài bẫy đuổi vào bên trong ngọn núi lửa, mà đối với việc không nhận biết đủ thực lực của Vân Tiểu Đóa, đây cũng là một vấn đề.

Mặt khác, hắn vốn chờ mong tiến hành giao phong Số chiều công thủ một lần cùng với Vân Tiểu Đóa, cho dù năng lực Số chiều công thủ của Vân Tiểu Đóa tuyệt đối sẽ không yếu, thế nhưng tiểu Ảnh có thể sẽ sáng tạo ra được kỳ tích.

Nhưng mà...hắn không có bất kỳ một cơ hội nào! Vân Tiểu Đóa từ đầu tới đuôi đều không cho hắn bất cứ một cơ hội nào!

Nếu không có pha dẫn nổ núi lửa cuối cùng, Trần Phong chỉ có một con đường chết, xem ra, quyết không thể ỷ vào Số chiều công thủ nữa. Thứ này là một con át chủ bài, là để bảo vệ mình, chứ tuyệt đối không thể lạm dụng!

"Vân Tiểu Đóa biết cách tránh né Số chiều công thủ, Tàn Hải khẳng định cũng sẽ biết." Trần Phong suy đoán.

Hơn nữa, đối phương rất có thể sẽ thiết trí bẫy rập chờ hắn, hiện tại Trần Phong đã bị chơi khăm hai lần, mặc dù hắn đã phá giải thành công, thế nhưng không thể không cảnh giác thêm một chút. Một trận chiến cuối cùng này, hắn nhất định phải cẩn thận!

Chỉ cần thắng, thì hắn chính là quán quân! Có được vinh quang vô thượng!

Bại, chỉ có thể rớt xuống hạng hai, bị mọi người chậm rãi quên đi.

"Cố gắng lên." Trần Phong động viên cho chính mình, mà lúc này, giá trị may mắn trong cơ thể của hắn, còn tới 420 điểm.

Đêm dài, mọi người dần dần thiếp đi, Tàn Hải ở bên trong nửa mê nửa tỉnh, chợt phát hiện ra giấc mộng trở nên rõ ràng trước nay chưa từng có, hết thảy mê huyền trong giấc mộng biến mất, giống như là lạc vào một cảnh giới kỳ lạ.

"Đây là có chuyện gì?" Tâm trạng của Tần Hải chấn động.

"Cháu của ta." Thanh âm của Tần lão gia tử bỗng nhiên vang lên.

"Ông nội." Tần Hải vui mừng, gen năng lực của Tần lão gia tử, chính là Hoàng Lương Nhất Mộng!

Có thể báo mộng cho người khác ở trong giấc ngủ! Không người có người nào có thể phát giác.

"Ngày mai cháu có nắm chắc hay không?" Tần lão gia tử đem tình huống hiện nay phân tích cho hắn nghe, sắc mặt của Tần Hải đại biến, hắn thế mới biết, Trần Phong thế mà lại đạt đến loại tình trạng này!

Bất quá, coi như là như thế...

"Ông nội cứ yên tâm!" Ánh mắt của Tần Hải trở nên kiên định: "Coi như Trần Phong có mạnh hơn, cháu cũng có tám phần mười nắm chắc chiến thắng!"

Đây là sự tự tin của hắn! Thực lực của hắn, so với những biểu hiện ở bên ngoài còn mạnh hơn!

"Tám phần mười sao?" Tần lão gia tử thở dài một tiếng.

Tám phần mười, không đủ a! Tần gia lớn như vậy, không thể đảm bảo được bằng loại tỷ lệ này!

Vạn nhất...rơi vào hai thành còn lại thì sao? Trần Phong có tư duy thiên mã hành không, không có bất kỳ người nào có thể bắt được, nếu như hắn một lần nữa sử dụng một chiêu trò nào đó để lừa bịp, Tần Hải đồng dạng cũng sẽ thất bại!

Trừ phi...thực lực của Tần Hải có thể vượt xa Trần Phong!

"Thật xin lỗi, cháu của ta." Tần lão gia tử thở dài một tiếng: "Ủy khuất cho cháu rồi."

"Sao cơ?" Tần Hải đột nhiên khẽ giật mình.

"Oanh!" Tần lão gia tử đưa tay, đánh một chưởng lên trán của Tần Hải.

"Ô...ô...n...g —— " Một cỗ năng lượng kinh khủng tiêu tán.

"Không muốn!" Vẻ mặt của Tần Hải thống khổ mà vắn vẹo: "Ông nội, không cần..."

"Thật có lỗi." Tần lão gia tử mặc dù có một chút áy náy, thế nhưng vẫn như cũ rất kiên định: "Nghĩ đến con cháu của Tần gia, nghĩ đến cha mẹ của cháu, chúng ta không có lựa chọn nào khác..."

"Oanh!" Năng lượng nổ tung, tất cả mộng cảnh đều biến mất, Tần Hải nháy mắt trở về hiện thực, sự đau đớn kịch liệt từ trong cơ thể truyền đến.

"A a a a a a —— " Tần Hải điên cuồng gào thét, hắn có cảm giác cả người muốn nổ tung, có một cỗ sức mạnh kinh khủng đang tàn phá thân thể của hắn, sau cùng, cỗ lực lượng kia xông phá hết thủy xiềng xích, đem Tần Hải đưa vào một mảnh thế giới mới tinh!

"Oanh!" Cực hạn, đột phá!

Bộ gen mới

Máu tươi chảy ra bên ngoài khoé miệng của Tần Hải.

"Vì cái gì..." Tần Hải thấp giọng nỉ non.

Vì cái gì! Hắn đến bây giờ cũng không thể tin được, Tần gia thế mà lại làm như vậy đối với hắn!

Hắn đột phá! Vượt qua cực hạn, bước vào cấp D.

Vốn tinh thần lực chỉ có 1000 điểm, càng đột nhiên tăng mạnh, vọt thẳng đến cực hạn, một đường tăng vọt, đạt tới 2000 điểm, đến một mức độ mà không có ai dám tưởng tượng!

Thế nhưng...hắn cũng đã hỏng mất, tất cả mọi tiềm lực, ở bên trong sự đột phá bạo lực này bị phá hủy. Vốn là hắn sẽ có cơ hội đột phá đến cấp C, cấp B... thậm chí là cao hơn! Hắn tin tưởng, chỉ cần cho hắn thời gian, hắn nhất định sẽ trở thành một nhân vật truyền kỳ, nhưng mà bây giờ, hắn chỉ có thể vĩnh viễn lưu lại ở cấp D, ở cái tầng dưới chót này giãy dụa.

Vì cái gì... đôi mắt của Tần Hải chảy ra hai hàng huyết lệ.

Tần gia! Sự mê mang trong mắt của hắn hóa thành hận ý, nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, một thanh âm ở sâu trong linh hồn của hắn vang lên: "Sinh ra là người Tần gia... chết là hồn Tần gia... giết Trần Phong, nắm lấy quán quân."

Xoạt! Một vầng sáng lóe lên.

"Giết Trần Phong, nắm lấy số một!" Đôi con ngươi của Tần Hải tan rã.

"Giết Trần Phong...nắm lấy quán quân..."

Tần Hải tự lâm bầm, trên ngực của hắn, có một đóa hoa yêu diễm lấp lánh ánh sáng màu đen.

Đêm, lặng yên trôi qua.

Ngày kế tiếp, trận chiến đấu sau cùng, Tần Hải vs Trần Phong! Những người ủng hộ hai bên đã sớm ngồi vào chỗ của mình, số lượng người theo dõi của hai người, cũng nghênh đón một con số cao nhất từ trước đến nay.

Mười giờ đúng, tranh tài bắt đầu!

Xoạt! Ánh sáng loé lên, tràng cảnh mô phỏng chân thật trực tiếp xuất hiện, đây là một tràng cảnh cực kỳ bình thường, hiển nhiên, bởi vì sự kiện lợi dụng địa hình để chiến thắng, khiến cho những loại địa hình kỳ quái kia bị nghiêm cấm, nhất là ở trong một trận chung kết như thế này! Hiển nhiên, Hiệp hội chế tác gen cũng bị Trần Phong chơi cho sợ rồi.

Mà vào lúc này, trận chiến chính thức bắt đầu.

"Tần Hải..." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc, cái tên này hắn đã nghe nói qua quá nhiều lần, hiện tại rốt cục cũng đã đối mặt, cho dù là mấy vòng trước hắn đã vượt qua Tần Hải mấy lần, thế nhưng hắn biết rõ mình đã dành được hạng nhất bằng những loại phương thức nào.

Mà lần này ——chỉ có thể dùng cứng đối cứng!

Chiêu trò? Không có.

Lợi dụng địa hình? Không có.

Trận quyết chiến sau cùng này, Trần Phong chỉ có thể liều mạng.

Thuốc thử gen Lôi Xà.. thuốc thử gen Cáo Tuyết...Thuốc thử gen Dơi xanh...

...

Trần Phong điên cuồng chế tác.

Hết thấy những loại thuốc thử gen cấp F, cùng với thuốc thử gen cấp E 1 tính đến 3 tính, Trần Phong tận khả năng đem hết thấy các loại thuốc thử

gen mà chính mình cảm thấy có thể sử dụng được đều đem ra chế tác, đây là một trận đánh ác liệt, hẳn nhất định phải chuẩn bị thật đầy đủ.

Xoạt! Thời gian trôi qua, ở giai đoạn trước khi quyết chiến này, giống như là sự yên tĩnh trước bão táp, bình tĩnh khiến cho người ta cảm thấy đáng sợ. Vô luận là Trần Phong hay là Tần Hải, đều đang nhanh chóng chế tác thuốc thử gen, mãi cho đến một giây cuối cùng, khi phạm vi hạn chế bắt đầu thu nhỏ, hai người mới chậm rãi đứng dậy.

"Muốn bắt đầu rồi!" Tất cả mọi người trong phòng trực tiếp hưng phấn.

Một ngày thời gian, hai người đều đã chuẩn bị một lượng lớn thuốc thử gen, đại bộ phận thuốc thử gen ở trong đó người xem đều có thể nhận ra được, thế nhưng trong tay của hai người, đều có một ít loại thuốc thử gen chưa từng thấy qua, cho dù trong mỗi phòng trực tiếp đều có hơn 40 triệu người, cũng không có người nào nhận ra được! Những cái này, chính là bài tẩy của hai người bọn hắn!

Thế nhưng, không biết vì cái gì, Tần Hải hôm nay, lại tản ra khí tức lạnh buốt đáng sợ, mang theo một tia tà khí không hiểu ở trên mặt, liền xem như là Fan hâm mộ trong phòng trực tiếp của Tần Hải, cũng mơ hồ cảm giác được có một chút không đúng, là bởi vì Tần Hải quá coi trọng trận đấu này rồi?

Hoặc là... tâm thần của mọi người cảm thấy run rẩy, bọn hắn có một loại dự cảm, trận chiến đấu ngày hôm nay, chỉ sợ là muốn xảy ra sự tình!

Trong rừng rậm, trù bị trọn vẹn một ngày, Trần Phong cùng với Tần Hải rốt cục cũng gặp nhau.

"Ta chờ ngươi đã rất lâu." Khóe miệng của Tần Hải lộ ra một cổ tươi cười quái dị.

Tên gia hỏa này... Trần Phong nhíu mày, Tần Hải hôm nay, cho hắn một loại cảm giác không giống lắm.

"Ta không biết ngươi là người làm sao có thể đi được tới một bước này." Trong sự tươi cười của Tần Hải mang theo một vết âm lãnh: "Thế nhưng,

nên dừng ở đây thôi."

"Oanh!" Lực lượng đáng sợ bỗng nhiên bùng nổ.

Trong tay của Tần Hải, có hai mươi bình thuốc thử gen đồng thời nổ tung, ngưng tụ thành một thể, năng lượng cường đại biến ảo trên không trung, sau cùng biến thành một thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm.

"Đây là..." Sắc mặt của mọi người đại biến.

Bộ gen! Lại có thể là một bộ gen mới tinh! Bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng Tần Hải thi triển bộ gen mà lúc trước đã quyết đấu cùng với Vân Tiểu Đóa, không ngờ, hắn thế mà còn có một bộ gen khác!

"Hai cái bộ gen!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Bộ gen ở loại giai đoạn này chính là một loại hàng hiếm, Tần Hải thế mà lại có hai cái, nội tình của Tần Hải đến cùng là kinh khủng đến bậc nào, hơn nữa cái thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm này...quá mạnh!

Xoạt! thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm vờn quanh thân thể của Tần Hải.

Ô...ô...n...g —— một vòng ánh sáng màu vàng óng đem thân thể của hắn bao phủ, Tần Hải vốn là không có sức chiến đấu gì, khí tức bỗng nhiên trở thành mỏng lung.

Chém! Tần Hải bước ra một bước, thân thể của hắn nhẹ nhàng lướt tới, thế mà lưu lại trên không trung một cái bóng màu vàng sậm, mà đáng sợ nhất là, cái bóng màu vàng sậm kia thế mà có vẻ rất sống động.

"Oanh!" Cái bóng màu vàng sậm trong chốc lát lao thẳng về phía Trần Phong! Nhanh như tia chớp!

"Bạo!" Con người của Trần Phong co vào, không có một chút do dự nào phóng thích thuốc thử gen.

Oanh! Thuốc thử gen Tê Giác nổ tung trên không, thuốc thử gen Tê Giác mà hắn phải khổ sở nhọc nhằn thu thập đủ loại tài liệu ở vòng tranh tài thứ

hai này, ở dưới tình huống tài liệu rơi đất này, Trần Phong cũng có thể rất dễ dàng chế tác ra được, đây là tầng phòng ngự mạnh nhất của hắn.

"Oanh!" Cái bóng màu vàng sậm va chạm cùng với vòng sáng thuốc thử gen Tê Giác.

"Oanh!" Năng lượng đáng sợ trùng kích, bộc phát ra lực lượng kinh người, nhưng mà, vòng sáng thuốc thử gen Tê Giác không có bất cứ một sự dao động nào, cái bóng màu vàng sậm lại nổ tung tại chỗ.

Chặn được rồi sao? Đám người ngừng thở.

Chặn được! Thuốc thử gen Tê Giác không hổ là thuốc thử gen mạnh nhất trong giai đoạn này, thế mà ngay cả công kích bộ gen của Tần Hải đều có thể...

Nhưng mà, vào ngay lúc này.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Tần Hải nhẹ nhàng một lần nữa hướng về phía trước bước ra một bước, ở chỗ cũ một lần nữa lưu lại một cái bóng màu vàng sậm, cái bóng trong nháy mắt dần sinh liền trở nên sống động, một lần nữa lao thẳng về phía Trần Phong!

Vẫn tránh thoát được

Xoạt! Tần Hải lại một lần nữa bước ra một bước, lại là một cái bóng màu vàng sậm được sinh ra.

Một giây, một cái bóng màu vàng sậm.

Từng bước sát cơ!

Xoạt! Ba cái bóng màu vàng sậm đánh về phía vòng sáng thuộc thử gen Tê Giác.

"Tạch... !" Vòng sáng thuộc thử gen Tê Giác xuất hiện một vết rách.

"Tạch... !" Vết rạn một lần nữa lan ra.

"Oanh!" Vòng sáng thuộc thử gen Tê Giác trong nháy mắt nổ tung.

Phòng ngự của Tần Phong, bị phá!

"Híz-hà-zzz —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Thật là đáng sợ! Đây chính là uy lực bộ gen thứ hai của Tần Hải sao?

Từng bước sát cơ! Mỗi một bước mà Tần Hải bước ra, cũng sẽ ở lưu lại ở phía sau một cái bóng màu vàng sậm giống nhau như đúc, thậm chí có thể duy trì được động tác cùng với hình dáng của Tần Hải, vô cùng khinh khủng.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Đám người vô cùng lo sợ, thực lực của Tần Hải so với hôm qua còn lớn mạnh hơn nhiều lắm!

"Không biết." Những người khác khẽ lắc đầu.

"Trần Phong chỉ sợ là sẽ gặp phải nguy hiểm." Có người thấp giọng nói.

"Không phải sao." Mọi người nhìn về phía cuộc chiến đấu.

Xoạt! Tần Hải một lần nữa bước ra một bước.

Năng lượng màu vàng sậm trên thân kiếm trong tay hắn lóe lên u quang, lại là một cái bóng màu vàng sậm được sinh ra, hóa thành một tàn ảnh đáng sợ, trong nháy mắt lao thẳng về phía Trần Phong.

"Không ngăn được!" Trần Phong cắn răng, đòn công kích này quá mức kinh khủng, hắn căn bản là không có cách có thể ngăn cản!

Làm sao bây giờ? Bóng mờ...năng lượng...

"Đi!" Trần Phong trong nháy mắt dẫn nổ hết thủy thuốc thử gen công kích của chính mình, lửa cháy, lôi điện phóng ra ngập trời, hết thủy thuốc thử gen mà Trần Phong có, trong thời khắc này đều bùng nổ.

"Oanh!" Cái bóng màu vàng sậm đánh tới.

Con người của Trần Phong đột nhiên co vào, hắn nhìn thấy hết thủy công kích của mình tiêu tan trong nháy mắt, thế mà đều bị chém vỡ, sau đó cái bóng màu vàng sậm cầm một thanh kiếm ở trong tay kia, tiếp tục hướng về phía hắn đánh tới!

"Bạo!" Trần Phong gầm lên giận dữ.

"Oanh!" Hết thủy thuốc thử gen phòng ngự, phụ trợ bạo liệt, ánh sáng màu đỏ vờn quanh người của Trần Phong.

"Phốc!" Cái bóng màu vàng sậm đánh tới.

"Oanh!" Trần Phong cảm giác được một cỗ năng lượng to lớn đánh tới.

Một bước! Hai bước! Ba bước! Trần Phong cứ thế mà bị bức lui ba bước, lúc này mới hơi ngừng lại.

"Đã chặn được rồi sao?" Trần Phong lầm bầm một tiếng.

Trước mắt, thanh kiếm ở trong tay của cái bóng màu vàng sậm, đã dừng lại ở trước lồng ngực của hắn, lưu lại một dấu vết nhàn nhạt đỏ như máu, kém chút nữa đã xuyên thủng lồng ngực của hắn!

"Thật là khủng khiếp." Trần Phong tràn trề mồ hôi lạnh.

Quá mạnh! Đây chính là thực lực chân chính của Tần Hải sao?

Nhưng mà, lúc này mới vèn vèn chỉ là bắt đầu.

"Hừ." Khóe miệng của Tần Hải lóe lên một tia trào phúng.

Xoạt! Hắn lần nữa bước ra một bước, ở chỗ cũ của hắn, lại có một cái bóng màu vàng sậm sinh ra, có biểu lộ rất sống động, thậm chí còn liếc mắt nhìn Trần Phong, tản ra sát ý nồng đượm!

"Giết!" Cái bóng màu vàng sậm trong nháy mắt biến mất.

"Xong!" Đám người thở dài một tiếng, vốn bọn họ còn tưởng đây là một trận chiến cân sức cân tài, thế nhưng lại chưa từng xuất hiện, vừa mới bắt đầu chiến đấu đã là hoàn toàn nghiêng ép, ưu thế nghiêng về phía Tần Hải tuyệt đối! Trần Phong không hề có lực hoàn thủ! Đây mới là thực lực chân chính của Tần Hải sao? Quá mức kinh khủng!

Trần Phong...đáng tiếc, đám người lắc đầu, bọn hắn biết, Trần Phong sẽ bại, Trần Phong đã mất đi chín mươi chín phần trăm thuốc thử gen, trong một trận quyết đấu như thế này giữa hai Gen chế tác sư, cơ hồ tương đương với việc mất đi hết thủy sức chiến đấu! Phải đánh như thế nào? !

Mà vào lúc này, ở bên trong tràng cảnh mô phỏng, Trần Phong nhìn cái bóng màu vàng sậm bỗng nhiên biến mất kia, trái tim cũng đập liên hồi.

Thật là mạnh! Một bước một đạo tàn ảnh! Thế mà còn có loại tổ hợp thuốc thử gen thần kỳ như thế này! Trần Phong đột nhiên cảm giác được, chính mình quả nhiên đã xem thường anh hùng thiên hạ, quá trình phát triển của Gen chế tác sư cho tới bây giờ không biết đã trôi qua bao nhiêu năm lịch sử, làm sao có thể không có nội tình cường đại?

Cái bóng màu vàng sậm sao...ánh mắt của Trần Phong lóe lên, hấn không ngăn được, mỗi một cái bóng lao tới công kích, đều quá mức cường đại, vượt xa thực lực của Trần Phong hiện nay, hơn nữa tốc độ của nó còn quá mức kinh người, căn bản là không ngăn được!

Nếu đã như thế, thì không cần phải ngăn cản nữa!

"Hít hà" —— Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nhắm hai mắt lại.

"Ưc." Phục dụng vào một bình thuốc thử gen, Trần Phong cảm giác được ở trong cơ thể có một cỗ nhiệt lượng đẩy ra, giống như hào quang lấp lánh trong đêm tối.

Xoạt! Cái bóng màu vàng sậm quỷ dị xuất hiện ở bên người của Trần Phong.

Đến rồi! Trần Phong nhắm nghiền hai mắt.

Oanh! Cái bóng màu vàng sậm vung kiếm chém tới.

Ô...ô...n...g —— năng lượng đáng sợ bùng nổ.

Kết thúc rồi, đám người thở dài.

Nhưng mà, ở ngay trong cái nháy mắt này, thân ảnh của Trần Phong bỗng nhiên nghiêng qua một góc độ quỷ dị, tránh thoát đòn tập kích của cái bóng màu vàng, thanh kiếm chém thẳng xuống tạo ra một đường hình quạt, thế mà không thể gây ra được thương tổn cho Trần Phong.

"WTF! ?"

"! ! !" Đám người xem đột nhiên tròn to mắt lên nhìn.

Tránh thoát? Cái này làm sao có thể? !

Phải biết rằng, tốc độ của cái bóng màu vàng sậm này nhanh kinh khủng không hợp thói thường, Trần Phong lúc đầu phải dùng cứng đối cứng, cũng là bởi vì tốc độ của cái bóng màu vàng quá nhanh, đòn công kích lại quỷ dị, căn bản là không có cách nào tránh né!

Cho nên —— chỉ có thể dùng cứng đối cứng! Mỗi một lần cái bóng xuất hiện hay là biến mất, đều nhanh đến mức người xem không thể bắt kịp!

Nhưng mà...Trần Phong thể mà có thể tránh thoát? ! Đám người ngơ ngác nhìn Trần Phong.

Nhất là Trần Phong vào thời khắc này, đang nhắm nghiền hai mắt, căn bản là không có mở mắt.

"M* nó."

"Đây là cái kỹ thuật gì?"

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, Trần Phong lại còn có loại thân thủ như thế này?

"Chẳng lẽ nhắm mắt lại là có thể nhìn thấy cử động của cái bóng màu vàng?"

Có người thử nghiệm nhắm mắt lại, trước mắt liền biến thành một màu đen kịt, bỗng nhiên cảm giác được mình giống như là một thằng ngu.

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Đám người cảm thấy sợ hãi không thôi, nhưng mà, không có người nào biết rõ.

"Có lẽ, chỉ là trùng hợp?" Có người đột nhiên hỏi.

Mà vào đúng lúc này, Tần Hải lại bước ra một bước, lại có một cái bóng màu vàng sậm xuất hiện, cầm thanh kiếm năng lượng trong tay chém về phía Trần Phong, thân ảnh như có như không, vô cùng kinh khủng, nhưng mà...

Xoạt! Ánh sáng màu vàng sậm lóe lên, Trần Phong vẫn như cũ còn đứng ở nguyên tại chỗ, một kiếm này, lại chém hụt.

"M* nó!"

"Trần Phong thật sự là có thể tránh thoát!"

"Ngay cả loại bộ gen kinh khủng này mà hã cũng có thể phá giải?"

Đôi mắt của người xem sáng rực.

Trong tràng cảnh mô phỏng, Trần Phong khoan thai đứng tại chỗ, trên khóe miệng mơ hồ có thể thấy vẻ tươi cười, hai mắt nhắm chặt, mỗi một kiếm của cái bóng màu vàng, hã đều có thể thông dong tránh né.

Trạng thái virus

Một kiếm! Hai kiếm! Ba kiếm!

Thế nhân kinh diễm! Tránh thoát! Trần Phong thật sự có thể tránh thoát! Đám người trở nên hưng phấn, nguyên lai còn tưởng rằng trận chiến này sẽ kết thúc rất nhanh, một lần nữa lại trở nên đặc sắc, tư thái tiêu sái của Trần Phong, khiến cho mọi người biết rằng, không chỉ có Tần Hải ẩn tàng thực lực, Trần Phong cũng có.

"Cái tên này..." Tần Hải lộ ra vẻ mặt kinh sợ.

Uy lực của bộ gen này hẳn biết rất rõ! Lại thêm thực lực của hắn bây giờ đột nhiên tăng mạnh, tinh thần lực tăng lên dữ dội, uy lực của bộ gen càng trở nên phi thường cường đại, chỉ là một tên Trần Phong làm sao có thể chống đỡ được?

"Ta cũng không tin." Trong mắt của Tần Hải lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Xoạt! Xoạt! Tần Hải nhanh chóng bước đi, những địa phương mà hắn đi qua, đều lưu lại một cái bóng của chính mình, mỗi một bước, đều lưu lại một cái bóng màu vàng sậm mang theo tư thái của hắn, tản ra sát ý nồng đậm.

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Từng cái bóng màu vàng sậm lao thẳng về phía Trần Phong, mỗi một cái bóng sau khi lao đi được một khắc liền biến mất không thấy đâu nữa, sau đó xuất hiện ở bên người của Trần Phong với một góc độ dị thường xảo trá, lấp lánh hào quang ám kim! Siêu nhanh! Siêu cường!

Nhưng mà... Trần Phong vẫn hoàn toàn thông dong như trước đây.

Xoay người, nghiêng né... mỗi một cái động tác của Trần Phong, đều có thể tránh né đòn công kích của một cái bóng, từng cái bóng màu vàng sậm sau chém một kiếm vào người của Trần Phong liền biến mất không thấy gì nữa.

Xoạt! Xoạt! Mọi người thấy thế liền hưng phấn vô cùng, thật là mạnh!

"Đây mới là trận chiến đấu mà chúng ta muốn nhìn thấy!"

"Bằng vào một trận chiến này, một bộ gen này của Tần Hải chắc chắn sẽ dương danh thiên hạ!"

"Khẳng định là như vậy." Đám người rất tán thành.

Đòn công kích anh tuấn... cái bóng tiêu sái... một bộ gen này của Tần Hải, không chỉ có công kích cường đại, mà còn có hiệu ứng rất đẹp.

Nhưng mà, càng nhiều ánh mắt, lại là nhìn về phía Trần Phong, có rất nhiều người nhìn thấy, bình thuốc thử gen mà Trần Phong vừa mới phục dụng để tránh né công kích kia, đó mới là cái mà bọn hắn quan tâm, một loại thuốc thử gen cường đại có thể đối kháng với Tần Hải!

Chỉ cần một bình thuốc thử gen của Trần Phong, liền có thể đối phó được với bộ gen của Tần Hải?

Quá cường đại! Mọi người nhìn Trần Phong với ánh mắt sáng rực.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong vẫn như cũ nhắm chặt hai mắt, đây là trạng thái virus! Chính là một trạng thái đặc thù của Trần Phong! Lợi dụng thuốc thử gen Cực Quang, tiến vào trạng thái virus, lực tương tác tinh thần đạt đến cực hạn, hết thảy mọi sự vật ở chung quanh tựa hồ như là bị tua chậm, Trần Phong có thể nhìn thấy rõ mọi thứ, đây chính là phương án ứng đối của Trần Phong.

Về phần công kích của Tần Hải? Hắn càng có thể nhìn thấy rõ ràng! Dù sao... trên bản chất thì cái bóng màu vàng sậm cũng là công kích tinh thần lực!

Cho dù Trần Phong không có cách nào điều khiển mấy cái bóng màu vàng này, thế nhưng cái bóng màu vàng sậm được tạo thành từ thể năng lượng

tinh thần này, ở trước mắt hắn lại giống như là lửa thể, không có cách nào có thể gây bất lợi gì được cho hắn.

Tốc độ quá nhanh nhìn không rõ? Góc độ công kích xảo trá? Ở trước mắt của hắn chính là không tồn tại!

Xoạt! Trần Phong một lần nữa tránh thoát một cái bóng màu vàng công kích.

Sáu giây, Trần Phong mặc niệm ở trong lòng, trạng thái virus, chỉ còn lại có bốn giây, nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Nghĩ tới đây, khoe miệng của Trần Phong bỗng nhiên lộ ra một nụ cười giễu cợt: "Đây chính là công kích mạnh nhất của ngươi sao? Quá bất nhúc, ta chấp ngươi một đôi mắt, mà ngươi cũng không thể đánh thắng được ta?"

Xoạt! Trong đôi mắt của Tần Hải bắn ra một tia sát ý.

"Ngươi đang tìm cái chết." Thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm trong tay của Tần Hải lóe lên hào quang kinh khủng.

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng màu vàng tỏa ra xung quanh.

Oanh! Ánh sáng loé lên, Tần Hải bước ra một bước, lần này, không còn là công kích của cái bóng nữa, mà cả người của Tần Hải đều được hào quang năng lượng màu vàng sậm bao phủ, tốc độ trong nháy mắt liền bùng nổ đến cực hạn!

Xoạt! Ánh sáng lóe lên, Tần Hải tự mình xuất thủ, tốc độ của hắn quá nhanh, trong không khí truyền đến thanh âm bạo liệt.

"Đây là..." Tâm thần của mọi người giật thót một cái, uy lực của một chiêu này, so với những cái bóng màu vàng sậm kia còn cường đại hơn!

"Ta biết rồi." Có người kinh hô: "Những cái bóng màu vàng sậm kia chỉ là đòn công kích ở dưới trạng thái bình thường, mà hiện tại đòn công kích này, mới chính thức là kỹ năng của bộ gen!"

"Híz-hà-zzz —— " Đám người hít vào một ngụm khí lạnh, thế mà có thể cường hãn đến loại tình trạng này a?

Trần Phong...có thể đỡ nổi hay sao? Bọn hãn biết Trần Phong đối mặt với đòn công kích bình thường tránh né rất thành thạo điều luyện, nhưng mà bây giờ, một đòn này của Tần Hải dưới uy năng của thanh kiếm màu vàng sậm này, càng nhanh càng mạnh càng kinh khủng! Đây, mới là uy lực chân chính của cái bộ gen này!

Oanh! Gần như trong nháy mắt, vào thời điểm tầm mắt mọi người thậm chí còn chưa kịp nhìn theo, Tần Hải cầm theo thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm đáng sợ trong tay, đã xuất hiện ở sau lưng của Trần Phong.

Chém! Một cổ ánh kiếm màu vàng sậm chém xuống.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong một mực chậm rãi né tránh công kích đột nhiên mở mắt ra, cơ hội đã tới, ngay vào lúc này, trạng thái virus chỉ còn có một giây đồng hồ.

Càng nhanh hơn? Càng mạnh hơn? ! Vô dụng mà thôi, ở dưới trạng thái virus, tinh thần lực của đối thủ càng cường hãn, năng lượng ngưng tụ càng nhiều, thì càng dễ thấy! Tựa như là tia hồng ngoại vậy, càng cường đại, càng to lớn, càng có thể nhìn thấy rõ ràng!

Tần Hải vào thời khắc này, ở bên trong thế giới cảm ứng tinh thần của Trần Phong, đơn giản chính là một khóa mặt trời khổng lồ! Mỗi một cái động tác! Mỗi một cái góc độ! Điều vô cùng lấp lánh!

Ô...ô...n...g ——Thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm trong tay của Tần Hải chém qua.

Xoạt! Kiếm ảnh bao trùm khắp nơi, năng lượng đáng sợ chấn động, thân thể của Trần Phong nhẹ nhàng tránh thoát khỏi phạm vi ánh kiếm bao phủ, đứng ở trước mặt Tần Hải.

Trần Phong ngẩng đầu một cái, dùng ánh mắt nhìn thẳng vào đôi mắt của Tần Hải, Trần Phong cười khế một tiếng, trên khóe miệng, lộ ra một đường cong hoàn mỹ, đó là sự trào phúng.

"Thật can đảm!" Con tức giận của Tần Hải trong nháy mắt tăng vọt, hẳn làm sao cũng không ngờ được, Trần Phong cứ nhiên lại cuồng vọng như thế, sau khi tránh thoát công kích của mình, thế mà không hề rời đi, ngược lại còn dám đi tới trước mặt mình biểu lộ ra sự trào phúng!

"Người đang tìm cái chết!" Tần Hải nổi giận.

Xoạt! Hào quang màu vàng mãnh liệt bộc phát ra, Tần Hải đang muốn chém giết Trần Phong, nhưng mà vào lúc này, Trần Phong lại nhẹ nhàng vươn tay, bỗng nhiên đặt ở bên miệng của Tần Hải.

Hả? Tần Hải sửng sốt một chút, sau đó...

Xoạt! Trần Phong đem mấy mấy bình thuốc thử gen cứ thế mà nhét vào trong miệng của Tần Hải.

Không sai! Chính là trực tiếp nhét vào trong miệng!

Chiến đấu? Tần Hải cho dù có trình độ chế tác gen cao hơn nữa, kinh nghiệm chiến đấu cũng không phong phú bằng Trần Phong.

Cao cấp chế tác sư

Đây là địa phương mà một chế tác sư thuần khiết như Tần Hải sẽ không có khả năng siêu việt Trần Phong! Một khi Tần Hải bị Trần Phong áp sát, Trần Phong liền có thể tìm được một cơ hội tốt nhất để xuất thủ!

Ví dụ như ——hiện tại!

"Oc! ! !" Miệng của Tần Hải bỗng nhiên bị nhồi vào một đồng thuốc thử gen.

????? ! Tần Hải trừng to con mắt, đây là một trận chiến đấu giữa hai Gen chế tác sư, bản thân chính là dùng thuốc thử gen để chiến đấu! Cho nên chỉ cần không làm trái quy tắc, người có khả năng sử dụng mọi phương thức để tiến hành chiến đấu, thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Trần Phong thế mà lại dùng một phương thức dã man mà thô tục như thế này!

"Thế mà lại dám đem thuốc thử gen nhét vào trong miệng của chính mình! Thật quá phẫn!" Tần Hải tức giận muốn phun ra bên ngoài.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, thân ảnh Trần Phong nhanh chóng lướt qua bên người của Tần Hải, lưu lại một âm thanh quen thuộc ở bên tai của Tần Hải: "Gặp lại."

"Oanh!" Năng lượng đáng sợ trong nháy mắt bùng nổ, Trần Phong...đã đem những bình thuốc thử gen kia dẫn nổ! Đó là mấy bình thuốc thử gen mà Trần Phong còn sót lại, cũng là mấy bình thuốc thử gen có uy lực mạnh nhất, mà bây giờ, đồng thuốc thử gen đó còn đang ở trong miệng của Tần Hải...

Dẫn nổ toàn bộ! Ánh sáng óng ánh sáng chói vào thời khắc này bùng nổ!

"Híz-hà-zzz —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn hắn đã nhìn thấy cái gì? Đây, chuyện này...thật là đáng sợ!

Người dẫn nổ ở địa phương nào chẳng được? Người thế mà lại nhét vào trong miệng của Tần Hải rồi dẫn nổ, đây quả thực là nhục nhã trần trụi a! Cho dù là cách một cái thế giới giả tưởng, bọn hắc y nguyên vẫn có thể cảm giác được loại đau đớn cùng với khô nóng kia.

"Đòn này khẩu vị đủ nặng nha."

"Thật là quá phẫn."

"Ta cứ tưởng ba chiêu liên hoàn kia của hắc đã là cực hạn..."

"A a a a a, Trần Phong lại dám làm như vậy với Tần Hải của ta!"

Phòng trực tiếp xuất hiện một loạt bình luận, giống như mưa lâm lâm liên tục.

Fan hâm mộ của Tần Hải phần nộ mắng chửi, Fan hâm mộ của Trần Phong thì lại cảm thấy thoải mái muốn bay lên, chưa từng có một trận chiến đấu nào, lại có thể làm cho bọn hắc cảm thấy thoải mái đến loại tình trạng như thế này! Đây mới là trận chiến đấu mà bọn hắc muốn chiêm ngưỡng! Trần trề niềm vui!

Rất lâu sau, hào quang của cái vụ nổ kia rốt cục đã biến mất.

Tần Hải đã chết rồi sao? Đám người gần như theo bản năng nhìn lại.

Ở nơi đó, chỉ có một mảnh cây cối ngã rạp xuống, có một bóng người, cô độc đứng ở nơi đó, hai mắt vô thần, con ngươi tan rã, trên mặt lộ ra vết máu, khiến cho người ta cảm thấy được một tia âm lãnh không hiểu.

"Tần Hải... chết rồi sao?" Có người thấp giọng nói.

Nhưng mà, không có người nào trả lời hắc, trong tràng cảnh giả lập, bọn hắc đều biết là được mô phỏng cực kỳ giống với hiện thực. Bọn hắc có khả năng nhìn thấy Tần Hải rõ ràng, thế nhưng cái biểu lộ lạnh buốt cùng với ánh mắt không có bất kỳ một phản ứng nào kia, khiến cho bọn hắc nhìn không ra được sinh tử của Tần Hải!

Đã chết rồi sao? Thế giới bỗng nhiên lâm vào sự yên lặng.

Tất cả mọi người đều đang chờ, bỗng nhiên...

Đông! Đông! Tiếng tim đập quen thuộc vào thời khắc này khôi phục lại, khuôn mặt của Tần Hải khôi phục lại được một chút huyết sắc, cái ánh mắt đã mất đi thần thái kia vào thời khắc này một lần nữa ngưng tụ lại, chỉ là ở bên trong con mắt, lại xuất hiện một đóa hoa thần kỳ.

"Ha ha..." Tần Hải bỗng nhiên cười ha hả, trên khuôn mặt, lộ ra một nụ cười sáng chói, vết máu trên khóe miệng đã ngừng chảy, trực tiếp ngưng kết, biến thành một hoa văn màu máu quỷ dị.

"Ha ha, Trần Phong...người cần gì phải làm như vậy chứ?" Tần Hải tự lẩm bẩm.

Trần Phong cảm giác được một chút không ổn, Tần Hải hiện tại, mang đến cho hắn một cảm giác vô cùng quỷ dị.

"Nếu để cho ta thắng, mọi chuyện cũng sẽ nhanh chóng kết thúc." Trên khuôn mặt của Tần Hải lộ ra một nụ cười quỷ dị: "Tại sao cứ bắt ta phải giết chết người chứ?"

"Hắn có ý tứ gì?" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

"Ừc." Tần Hải uống vào một bình thuốc thử gen.

Oanh! Một cỗ lực lượng đáng sợ từ trong cơ thể của Tần Hải bùng nổ, lan tràn ra chung quanh, trong nháy mắt, thế mà bao phủ toàn bộ tràng cảnh mô phỏng, toàn bộ khu rừng rậm này!

Oanh! Oanh! Toàn bộ tràng cảnh mô phỏng đều run rẩy.

Đó là...gần như tất cả mọi người vào thời khắc này đều nghẹn ngào!

**

Trong toà cao ốc, Cao Vân Phong đang xem trận chiến đột nhiên khản trương đứng lên, sắc mặt đại biến, thất thanh nói: "Loại vật này làm sao lại có thể xuất hiện ở bên trong tràng cảnh mô phỏng?"

"Đó chính là do Tần Hải tạo ra." Nhân viên công tác cười khổ.

"Cái gì?" Cao Vân Phong trong nháy mắt liền ngơ ngẩn, do Tần Hải tạo ra? Làm sao có thể, đây chính là...

"Liên tục hai năm đều có dạng yêu nghiệt này a?" Cao Vân Phong cảm thấy kinh diễm.

Ở bên cạnh Cao Vân Phong, Hầu Lượng một mực yên lặng không nói gì, trong đôi mắt cũng lóe lên một vệt hào quang, đám nhóc đến dự thi lần này, cũng có người đã đi đến một bước này rồi hay sao? Thật là khiến cho người ta vui mừng a!

Không riêng gì bọn hắn! Gần như tất cả mọi người đều cảm thấy kinh diễm, bởi vì bình thuốc thử gen mà Tần Hải sử dụng, đúng là một loại thuốc thử gen cấp D!

"Làm sao lại..." Đám người cảm thấy rung động.

Đây chính là thi đấu gen tân tú! Vẹn vẹn chỉ là những chế tác sư từ 25 tuổi trở xuống, là một trận thi đấu giữa những người trẻ tuổi a!

Nếu như người dự thi nắm giữ bộ gen và Số chiều công thủ, liền có thể xem như người đó có thiên tư trác tuyệt, sớm học được thủ đoạn mà chỉ có cao cấp chế tác sư mới có, thế nhưng mà thuốc thử gen cấp D? Đó là đồ vật mà chỉ có cao cấp chế tác sư mới có thể chế tác a!

Chẳng lẽ nói là...Tần Hải, thế mà đã đạt đến trình độ cao cấp chế tác sư? !

Hải Thành, tại khách sạn, Trương Vĩ lộ ra sắc mặt khó coi xem trực tiếp, Trần Phong một đường giết tới trận chung kết, khiến cho hắn mừng rỡ không thôi, nhưng mà thế nào cũng không nghĩ tới, Tần Hải thế mà đã đạt đến loại tiêu chuẩn này?

Cao cấp chế tác sư a? Lại thêm một tên yêu nghiệt xuất hiện!

Cao cấp chế tác sư từ 25 tuổi trở xuống, có hay không? Có! Thế nhưng rất ít, mỗi một người, đều là tuyệt thế thiên tài!

Năm ngoái, cũng có một tên yêu nghiệt như thế này, quét ngang toàn trường, từ đầu tới đuôi, không có bất kỳ một người nào là đối thủ của hắn, nhẹ nhõm lấy đi quán quân của kỳ thi đấu gen tân tú.

Mà năm nay, cũng xuất hiện một tên yêu nghiệt như thế!

"Thật là xui xẻo..." Trương Vĩ thở dài.

Chỉ còn kém đúng một bước nữa là Trần Phong liền có thể đoạt được giả quán quân! Thật đáng tiếc, Trương Vĩ có một chút tiếc nuối. Hẳn khẳng định, ở các kỳ thi đấu gen tân tú của các năm tới, Trần Phong có lẽ cũng sẽ có cơ hội trở thành cao cấp chế tác sư, nắm lấy số một, trở thành một truyền kỳ!

Thế nhưng hiện tại...chỉ sợ là hắn chỉ có thể dừng lại ở một bước này.

Lại nhắm mắt

Mà vào lúc này, trong phòng giả lập trực tiếp, đám người xem cũng phải đợi thật lâu mới có thể hồi phục lại tinh thần. Bọn họ đều biết Tần Hải có nội tình cường đại, thế nhưng không nghĩ tới, thế mà lại cường đại đến loại tình trạng này, thế mà thật sự đột phá cực hạn, trở thành cao cấp chế tác sư!

Phải biết rằng, muốn trở thành cao cấp chế tác sư, chắc chắn là phải trở thành gen chiến sĩ cấp D! Mà chuyện này...vèn vèn chỉ là một yêu cầu thấp nhất! Đối với chế tác sư không thể sử dụng phương thức chiến đấu để đột phá cực hạn mà nói, đột phá cực hạn cấp D, chính là một sự tình phi thường chật vật, kẹt ở đó mấy năm cũng đều là chuyện rất bình thường, nhưng mà...Tần Hải thế mà đã đột phá! Lúc mới thi đấu chỉ là cấp E đỉnh phong, mới thi đấu được mấy ngày đã thuận lợi đột phá!

"Thật là mạnh!"

"Tần Hải thế mà lại trâu bò như vậy?"

"Ta còn tưởng rằng Trần Phong đã chiến thắng, không ngờ được Tần Hải còn có một con át chủ bài càng kinh khủng hơn!"

"Gen chiến sĩ cấp D, cao cấp chế tác sư..."

Đám người kinh ngạc tán thán, trận đấu này, chỉ sợ sẽ không có bất cứ một kết quả nào khác nữa.

Trong lịch sử, đã từng xuất hiện mấy lần cao cấp chế tác sư, thế nhưng mỗi một lần xuất hiện, cũng đều là quét ngang, có một không hai trong toàn trường, không có bất kỳ người nào có thể chống lại! Đây chính là thực lực của cao cấp chế tác sư a!

Chuyện này không chỉ là siêu việt toàn diện thuộc tính gen cùng với thuật chế tác gien, mà còn có cả gen năng lực! Lấy bối cảnh của Tần Hải, hẳn đột phá cấp D, gia đình chỉ sợ đã sớm chuẩn bị cho hắn một loại thuốc thử dung

hợp gen tốt nhất, trợ giúp hấn nhận được một loại gen năng lực mới! Năng lực chế tác chắc chắn sẽ gia tăng trên một phạm vi lớn.

Thuốc thử gen cấp D cũng đã xuất hiện, Trần Phong lấy cái gì mà so?

"Đáng tiếc cho Trần Phong."

"Cũng không có việc gì, sang năm hấn lại một mình một ngựa tung hoành."

Đám người cảm thấy người tiếc hận, đã sinh Du, sao còn sinh Lượng? Đụng phải loại tình huống này, chính là một sự tình không có cách nào phá giải.

Chỉ có thể nói, theo thời đại biến hóa, thế hệ tuổi trẻ càng ngày càng mạnh, vốn là phải rất nhiều năm mới gặp được một cao cấp chế tác sư, thế mà lại có thể xuất hiện liên tục trong hai kỳ thi đấu gen tân tú.

Có lẽ, đây mới là tương lai của Gen chế tác sư!

"Trần Phong sẽ còn có cơ hội chứ?" Có người suy đoán.

Dù sao Trần Phong luôn luôn có tư duy thiên mã hành không, coi như đánh không lại, ít nhất cũng phải có biện pháp thắng lợi chứ?

Ví dụ như —— lợi dụng địa hình hoặc là một cái gì đó? Nhưng mà...

"Oanh!" Tần Hải đã động, năng lượng đáng sợ tản ra xung quanh, toàn bộ khu rừng rậm đều rung động, từng sợi dây leo, từng cái cây bay vọt lên trên trời, giống như là vật sống, đây chính là hiệu quả của loại thuốc thử gen cấp D mà Tần Hải chế tác ra!

—————

Thuốc thử gen hóa thân Ma La

Đăng cấp: Cấp D

Độ khó: 4 tinh

Tác dụng: Hóa thân thành Ma La biến dị, có được năng lực to lớn của Ma La, có thể tạm thời điều khiển thực vật trong một phạm vi nhất định.

Thời gian: Một giờ

Ma La, là một loại thực vật đáng sợ, nó có thể hấp thụ những loại thực vật khác để tăng thực lực lên, được gọi là 'Thực vật chi vương' ! Mười dặm xung quanh, chỉ cần là địa phương mà nó tồn tại, những loại thực vật khác chỉ có thể kéo dài hơi tàn. Mà chỉ cần tinh luyện gen tinh hoa bên trong cơ thể của Ma La, liền có được loại năng lực kinh khủng này.

Xoạt! Xoạt! Quang mang màu xanh lóe lên, có một sợi dây leo cứng cáp nện xuống, tạo thành một cái rãnh đất sâu hoắm trên mặt đất, tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, đây chính là uy lực của thuốc thử gen cấp D! Cho dù là chỉ có thể khống chế thực vật, lực lượng cũng đã đạt đến cấp D!

Trần Phong đã không còn bất kỳ một cơ hội nào!

"Chuyện này...thật là đáng sợ!"

" Tần Hải đã thực sự vượt qua cấp D."

"Thế thì còn đánh như thế nào?"

Đám người kinh hô.

Nguyên lai còn tưởng rằng Trần Phong giao phong cùng với bộ gen của Tần Hải đã là phi thường cường đại, không ngờ được Tần Hải thế mà lại đột phá tới cấp D, thậm chí còn dung hợp thành công một loại thuốc thử gen dung hợp mới!

Nhận một loại gen năng lực mới! Cùng với một cỗ tinh thần lực kinh khủng! Bước vào cấp độ cao cấp chế tác sư, cơ hồ là bước vào một cảnh giới cường đại hơn rất nhiều.

Trần Phong...có lẽ đã không còn hy vọng gì.

Trong tròng cảnh mô phỏng, một nửa thân thể của Tần Hải đã hóa thành Ma La, từng sợi dây leo đáng sợ bắt đầu kéo dài, hết thấy thực vật xung quanh đều bị năng lực Ma La kích thích múa may điên cuồng, cỏ cây cuồng hoan!

Hết thấy thực vật ở dưới sự khống chế của Tần Hải đều điên cuồng sinh trưởng, đây chính là năng lực của Ma La! Đây là một vương quốc thực vật thuộc về Tần Hải!

"Oanh!" Tần Hải bước ra phía trước một bước, thân thể Ma La to lớn lắc lư, tràn ngập lực lượng kinh khủng.

"Ta vốn không muốn dùng loại thủ đoạn này." Trên khuôn mặt của Tần Hải lộ ra một nụ cười tàn nhẫn: "Đây là do ngươi bức ta, Trần Phong, ngươi hãy ngoan ngoãn đứng đó cho ta đánh một trận, thế mà dám có ý đồ làm nhục nhã ta, ha ha ha..."

HUU...U...U...U...U ! Một cái dây leo thô to quăng về phía Trần Phong.

"Oanh!" Mặt đất nổ tung, Trần Phong kinh hãi nhìn cái rãnh đất sâu hoắm ở dưới mặt đất, lực lượng thật là đáng sợ! Nguyên lai, đây mới là thực lực chân chính của Tần Hải sao?

Không, không đúng! Khí tức ngày hôm qua của Tần Hải rõ ràng không phải là như vậy!

Chẳng lẽ là...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Oanh!" Lại có một sợi dây leo thô to rơi xuống, Trần Phong vội vã lui lại.

"Chạy đi đâu!" Tần Hải nhìn ra suy nghĩ của Trần Phong, điên cuồng đuổi giết.

Oanh! Oanh! Từng sợi dây leo điên cuồng nện xuống, một trăm mét xung quanh, toàn bộ đều bị thực vật bao trùm, thực vật điên cuồng hướng về phía Trần Phong đập xuống, giống như quần ma loạn vũ, Tần Hải khống chế hết thấy mọi thứ, làm sao có thể để cho Trần Phong chạy thoát!

"Hít hà" —— Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, trước mắt bị dây leo cùng với thực vật đầy trời bay múa, sắc trời trở nên u ám, phong tỏa tất cả

các hướng, hấn gần như không thể nhìn thấy cảnh sắc ở bên ngoài!

"Kết thúc rồi..." Có rất nhiều người thấp giọng nói, lần này là thật sự kết thúc, mấy chục sợi dây leo có uy lực cấp D kia, kèm theo một đám cây cỏ đang bay múa trên bầu trời, đem Trần Phong vây ở chính giữa, trải dài trong một phạm vi 100 mét a!

Làm sao có thể trốn ra ngoài? Chẳng ai ngờ được rằng, cuộc chiến đấu cuối cùng, lại xảy ra tình huống như thế này!

Tần Hải sẽ đạt được giải quán quân sao? Đám người cảm thấy tiếc hận thay cho Trần Phong, nhưng mà, vào ngay lúc này, đám người đột nhiên thét lên một tiếng kinh hãi.

Bởi vì Trần Phong...lại một lần nữa nhắm hai mắt lại.

"Hấn muốn làm cái gì?" Tâm thần của mọi người đột nhiên giật thót một cái, phải biết rằng, lần trước Trần Phong nhắm hai mắt lại, liền có thể phá giải thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm của Tần Hải! Mà lần này...

Đi bộ nhàn nhã

"Bắt đầu đi." Trần Phong ngâm nga một tiếng ở trong lòng.

Mặc dù trước mắt có rất nhiều dây leo, mặc dù trước mắt có rất nhiều cây cỏ, mặc dù một giây sau, có khả năng là sẽ có vô số đòn công kích rơi xuống đánh hẳn thành một đồng thịt nát.

Quầng sáng may mắn, mở ra! Quanh người của Trần Phong, có một cỗ năng lượng nhàn nhạt dập dờn.

Đây là lần thứ nhất Trần Phong có ý đồ ảnh hưởng hiện thực ở trong một trận chiến đấu, không còn là tỷ lệ hư ảo thuần túy nữa, mà là chân chân chính chính làm ảnh hưởng đến hiện thực!

Cái này...mới chính là lực lượng chân chính của Quầng sáng may mắn!

"Xoạt." Trần Phong bước ra một bước.

Ở nơi nào đó, có một cái cây cổ thụ cao lớn, ở dưới sự kích thích của năng lực Ma La, cái cây cổ thụ này liền điên cuồng sinh trưởng cùng với phát dục, có được lực lượng cường đại, mà ở dưới sự kích thích mạnh mẽ của năng lực Ma La, chuỗi gen của nó bỗng nhiên xuất hiện biến dị! Cái cây cổ thụ vốn đã đạt tới một kích thước cực hạn, bỗng nhiên điên cuồng tăng vọt một lần nữa.

"Oanh!" Một sợi dây leo đánh về phía vị trí của Trần Phong, nhưng mà, ở trong tình huống cây cổ thụ đột nhiên tăng trưởng một lần nữa, bởi vì không gian không đủ, khiến cho sợi dây leo đập vào thân cây, khiến cho sợi dây leo bị chệch hướng.

Oanh! Sợi dây leo rơi xuống đất, thế mà đập không trúng Trần Phong! Một bước này của Trần Phong, thế mà lại có thể bình yên vô sự.

"Chuyện này..." Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Không có việc gì? Sợi dây leo vì sao lại đập không trúng? Không có người nào biết rõ! Bọn hắn chỉ thấy, Trần Phong khép hờ hai mắt, sau đó liền cứ như thế bình tĩnh bước ra một bước.

"Chuyện này chỉ là trùng hợp thôi sao?" Có người suy đoán.

Mà vào đúng lúc này, Trần Phong một lần nữa bước ra một bước.

"Chết!" Đôi mắt của Tần Hải bắn ra sát ý, sự sai lầm vừa rồi khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn, thế nhưng hắn đã biết là chuyện gì đã xảy ra, loại xác xuất biến dị nhỏ này, chỉ là một chuyện ngoài ý muốn mà thôi, chỉ cần một giây nữa là có thể đập chết cái tên Trần Phong này...

Oanh! Tần Hải điều khiển một sợi dây leo khác đập thẳng về hướng của Trần Phong, đó là một sợi dây leo thô to, cứng rắn như sắt!

Nhưng mà, vào đúng lúc này, cái sợi dây leo này theo như bình thường sẽ đập Trần Phong thành một đồng thịt nát, thế mà không có một dấu hiệu nào trở nên mềm nhũn.

???? Tần Hải lộ ra vẻ mặt phát mộng, mềm nhũn?

Sợi dây leo mềm nhũn nện lên trên người của Trần Phong, tựa như là gãi ngứa vậy.

Tần Hải lộ ra vẻ mặt ngốc trẻ, hắn chẳng thể nghĩ tới, sợi dây leo vô cùng cứng rắn kia, thế mà cũng sẽ vào ngay lúc này phát sinh biến dị, biến thành một trạng thái mềm nhũn giống như những sợi dây leo bình thường?

Gen phản tổ? Con m* nó! Chuyện này làm sao có thể? !

Oanh! Oanh! Từng sợi dây leo nện xuống, lần lượt đánh trượt, hoặc là biến thành mềm nhũn.

Tần Hải điều khiển vương quốc thực vật của chính mình, điên cuồng chém giết Trần Phong, thế nhưng mà, có một điều quỷ dị đó là, Trần Phong cứ như vậy nhắm chặt hai mắt, bình tĩnh đi tới, không nhận phải bất kỳ một chút tổn thương nào!

"Đù móa nó!"

"Còn có loại kỹ thuật này?"

Phòng trực tiếp nổ tung.

Đây chính là Ma La a! Đây chính là hết thầy thực vật a! Đám người cảm thấy rung động, Trần Phong mỗi một lần khép hờ hai mắt, đều giống như là bất hack vậy, quá mức kinh khủng!

Lần trước như thế, lần này cũng thế.

Một bước! Hai bước! Ba bước!

...

Giống như đi bộ nhàn nhã, làm cho vô số người kinh ngạc đến ngây người!

Rất nhanh, Trần Phong đã đi ra khỏi phạm vi công kích của Tần Hải, ngoài một trăm mét, hắn dừng bước lại, lúc này mới mở to mắt, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười.

Thành công! Nguyên lai...đây mới là uy lực của Quầng sáng may mắn sao?
!

Có thể ảnh hưởng đến hiện thực! Đây là lần thứ nhất Trần Phong không có một chút kiêng kỵ nào sử dụng Quầng sáng may mắn, cái loại cảm giác này, đơn giản là thoải mái muốn bay lên! Chỉ cần mở Quầng sáng may mắn ra, hắn liền là thần! Không gì làm không được!

Chỉ có điều là... Trần Phong nhìn một chút giá trị may mắn, thở dài một tiếng, ở bên trong mấy giây này đã tiêu hao gần 300 điểm!

Giá trị may mắn tích lũy trong một tháng, chính là vì mấy giây khoái cảm này!

Quay đầu lại, Trần Phong vừa vặn trông thấy ánh mắt bất khả tư nghị của Tần Hải.

"A." Trần Phong cười khẽ một tiếng, tiêu sái rời đi.

"Trần Phong!" Tần Hải nổi giận.

Oanh! Oanh! Vô số thực vật đánh về phía Trần Phong.

Nhưng mà...đám thực này sau khi vượt qua phạm vi một trăm mét, liền ngừng lại.

Ngoài một trăm mét, đây cũng không phải là phạm vi mà Tần Hải có khả năng khống chế, Tần Hải muốn nhanh chóng bước lên phía trước, thế nhưng hình thể to lớn của Ma La di động thực sự là quá chậm, căn bản là không có khả năng đuổi kịp Trần Phong, còn Trần Phong, thì thuận lợi rời đi.

"Chạy thoát!"

"Thế mà thật sự chạy thoát..."

Bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat.

Bọn hắn vừa rời cứ như nhìn thấy Trần Phong bước từng bước một đi ra bên ngoài, loại cảm giác kia...quá đơn giản!

"Giống như là chơi game bật hack bất tử vậy. "

"Không phải sao?"

"Có thể là Trần Phong sử dụng một loại thuốc thử gen nào đó làm cho thực vật cảm thấy khó chịu." Có người suy đoán.

Những người còn lại khẽ gật đầu, coi như không phải loại này, cũng là một vật tương tự.

Trên thế giới này tràn ngập quá nhiều loại gen năng lực kỳ dị, cùng với đủ loại thuốc thử gen thiên hình vạn trạng, cho nên bọn hắn cũng không có bất kỳ một sự hoài nghi nào, chỉ có cảm giác kinh diễm.

Những cách điều chế mà Trần Phong ẩn tàng, tuyệt đối không ít hơn so với Tần Hải!

Có lẽ...Trần Phong thật sự có cơ hội chiến thắng? Đám người theo bản năng nhìn về phía Trần Phong.

"Người trốn không thoát được." Tần Hải tản ra sát ý nồng đậm.

"Thời gian còn lại không nhiều, ta hiện tại sẽ ở ngay chỗ này chờ ngươi!"
Tần Hải cười lạnh: "Chờ đến lúc phạm vi hạn chế chỉ còn lại một trăm mét, đến lúc đó, ta nhìn xem ngươi có thể trốn đi đâu!"

Trốn? Trận chiến đấu này, chạy trốn cũng không có một chút tác dụng nào!

Tần Hải hết sức thông minh, loại thuốc thử gen mà lúc này Trần Phong sử dụng để chạy trốn, chắc chắn là có hạn chế, trong một thời gian ngắn không thể sử dụng một lần nữa, nếu như thế, hắc căn bản sẽ không cần phải bận tâm nữa!

Coi như bây giờ chạy trốn được thì như thế nào? 30 phút cuối cùng, phạm vi hạn chế chỉ còn lại 100 mét, chính là lúc hắc có thể thoải mái ngược đãi Trần Phong!

Trong phạm vi 100 mét này! Đây là phạm vi công kích của mình!

"Ta chờ ngươi." Tần Hải dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Trần Phong, tản ra sát ý nồng đậm.

Mà vào lúc này, sau khi rời đi, Trần Phong liền bắt đầu chế tác thuốc thử gen, vừa rời mặc dù hắc giao phong thất bại với Tần Hải, thế nhưng hắc cũng bắt được một chút tin tức thú vị.

Ví dụ như —— bản chất của những loại thực vật này.

Ha ha, vương quốc thực vật? Trên khuôn mặt của Trần Phong lóe lên một nụ cười nhàn nhạt.

Xoạt! Trần Phong điên cuồng chế tác.

Biển lửa

Sau mười phút, thậm chí còn không tới ba mươi phút cuối cùng, Trần Phong đã từ trong rừng cây đi ra, xuất hiện ở trong tầm mắt của Tần Hải.

"Trần Phong!" Tần Hải khóa chặt vào Trần Phong, ánh mắt rơi xuống trong tay của Trần Phong.

Ở đó...không có bất kỳ một vật gì! Ở trên người Trần Phong, thế mà không hề mang theo bất luận một bình thuốc thử gen nào!

"Hắn muốn làm gì?" Tần Hải không hiểu.

"Ta muốn hỏi một chút." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn Tần Hải, nói: "Khí tức của ngươi hôm nay có một chút khác biệt, cho nên, ta suy đoán, ngươi chắc hẳn là vừa mới đột phá cấp D có đúng không?."

"Ta ngẫm lại, ừm, ngươi vừa mới đột phá cấp D, liền vội vàng vàng bước vào cấp độ cao cấp chế tác sư, còn tranh thủ thời gian học tập một cách điều chế gen cấp D, như vậy là... tối hôm qua ngươi chắc là không có ngủ đi? Nếu là như thế thì...ngươi chắc hẳn là cũng không có thời gian để học một cách điều chế gen cấp D nào khác a?"

"Cho nên, theo sự suy đoán của ta, thuốc thử gen cấp D của ngươi bây giờ cũng chỉ có một loại này mà thôi!" Trần Phong chậm rãi phân tích.

"Coi như chỉ có một loại, cũng đã đủ để giết ngươi." Ánh mắt của Tần Hải trở nên lạnh thấu xương: "Loại trạng thái đặc thù vừa nãy của ngươi không biết là hiệu quả của loại thuốc thử gen nào, thế nhưng ở trong một khoảng thời gian ngắn sẽ không thể sử dụng được nữa? 30 phút cuối cùng, phạm vi hạn chế chỉ còn lại 100 mét, ta cũng không tin, ngươi có thể chống đỡ được nửa giờ!"

"Đương nhiên là không được." Trần Phong nhin không được cười lên: "Bất quá, ngươi cũng không biết nội dung trận đấu của ta ngày hôm qua a?"

"Thì sao?" Tần Hải sững sốt một chút.

"Ta chiến đấu cùng với Vân Tiêu Đóa..." Trần Phong cười khẽ một tiếng:
"Đó chính là một trận đấu tương đối đặc sắc a."

"Hắn có ý tứ gì?" Tần Hải cảm giác được có chút không thích hợp, hắn muốn động thủ, thế nhưng Trần Phong lại ở cách hắn một trăm mét không tiến thêm một chút nào, hắn cũng không có bất kỳ biện pháp nào, mà vào lúc này, ở nơi xa, có một vệt ánh sáng lóe lên.

Đó là...Tần Hải nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức đại biến.

"Oanh!" Một tiếng nổ kịch liệt vang lên.

"Oanh!" Trước mắt của Tần Hải biến thành một mảnh đỏ bùng, ở nơi xa, lấp lánh hào quang đáng sợ, có từng đạo dấu vết màu đỏ đang lan tràn đến, đó là ——lửa!

Oanh! Lửa sáng lóng lánh, ngọn lửa lan tràn lên đám thực vật, rừng rậm mặc dù tràn ngập cây cối, thế nhưng dưới tình huống bình thường, cũng không có khả năng bùng cháy đến loại tình trạng như thế này, thế nhưng...hết thảy thực vật, cây cối ở dưới sự ảnh hưởng của năng lực Ma La, đều sinh trưởng rất tốt a!

Tần Hải vì muốn tăng cường thực lực của mình, đem thực vật cây cối ở xung quanh trăm mét, thúc dục sinh trưởng thành một vương quốc thực vật chân chính, không có một chỗ nào là chỗ trống!

Oanh! Ngọn lửa bùng cháy, bên trong phạm vi hạn chế, hết thảy thực vật, cây cối đều đang bị ngọn lửa thiêu đốt hùng hực.

Nhưng mà, ở đối diện Trần Phong, Tần Hải chỉ mĩa mai nhìn Trần Phong.

Lửa?

"Ha ha, ngươi chẳng lẽ lại ngây thơ đến mức, tưởng rằng hết thảy thực vật đều sẽ bị lửa thiêu đốt hay sao?" Tần Hải cười lạnh.

Xoạt! Có một đám thực vật nhanh chóng tiến tới phía trước, những loại thực vật mang thuộc tính hàn băng, không dễ bị bén lửa liền tiến ra phía trước.

"Ồ." Trần Phong chỉ bình tĩnh nhìn Tần Hải: "Lửa của ta, thế nhưng rất lợi hại."

Oanh! Ngọn lửa lan tràn đến vương quốc thực vật của Tần Hải.

Oanh! Ánh lửa nổ tung, hết thấy thực vật trong nháy mắt bùng cháy.

"Làm sao có thể?" Sắc mặt của Tần Hải đại biến, cái này là cái ngọn lửa quỷ gì? !

Không! Tuyệt không có khả năng! Ở nơi này có vô số loại thực vật không bén lửa cơ mà...

Đi! Đều đi qua ngăn cản ngọn lửa cho ta! Tần Hải găm thét ở trong lòng.

Nhưng mà...chỉ vô dụng mà thôi! Hết thấy thực vật đi lên đều giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, mặc dù chúng nó vào ngày bình thường rất khó có thể bén lửa, giờ phút này cũng bốc cháy hùng hực. Thế lửa càng lúc càng lớn, sau cùng liền nhấn chìm Tần Hải trong biển lửa, bởi vì hiện tại hắn đã hoá thân thành Ma La, bản thể của Ma La là thực vật đối mặt với một biển lửa như thế này, căn bản là không có chỗ nào có thể đi!

"Không thể nào..." Tần Hải không dám tin nhìn cảnh tượng ở trước mắt.

Oanh! Biển lửa kinh khủng bùng nổ, trong phòng giả lập trực tiếp, đám người thật lâu cũng chưa lấy lại được tinh thần.

Kết thúc rồi sao? Tần Hải nhọc nhằn khổ sở chế tạo ra một vương quốc thực vật, thế mà lại bị Trần Phong cho một mối lửa đốt sạch sẽ, thậm chí còn đem cả Tần Hải cuốn vào!

"Chuyện này...có loại lửa này nữa hay sao?"

"Có trời mới biết, đoán chừng lại là một loại thuốc thử đặc thù nào đó a?"

Đám người cảm thấy rung động, Ma La dễ bén lửa, gần như tất cả mọi người đều biết, thế nhưng...người cũng phải có cơ hội ra tay mới được. Tần Hải hóa thân thành Ma La, thực vật ở xung quanh trăm mét đều bị hắt không chế, có thể nhẹ nhõm ngăn cản hết thấy các loại lửa, thế nhưng chẳng ai ngờ được rằng, ngọn lửa đặc thù của Trần Phong, thế mà có thể đem hết thấy thực vật thiêu đốt! Đây mới là điều đáng sợ nhất!

Thuốc thử gen Ma La của Tần Hải, lại bị Trần Phong dùng một môi lửa phá giải! Lần này...có lẽ vẫn là một loại thuốc thử gen thần kỳ chưa bao giờ thấy qua.

Mọi người đều suy đoán như thế.

Cách đó không xa, Trần Phong chỉ bình tĩnh nhìn vào trong biển lửa.

Ngọn lửa Thần kỳ? Không tồn tại! Trong nháy mắt ngọn lửa bùng nổ, hắt đã mở Quảng sáng may mắn ra, những loại thực vật này ở dưới sự kích thích của năng lực Ma La vốn đã ở vào trạng thái cực độ không ổn định, bị Quảng sáng may mắn ảnh hưởng, trong nháy mắt liền biến dị! Hết thấy thực vật không dễ bén lửa, toàn bộ đều biến thành trạng thái có thể bốc cháy! Đây mới là nguyên nhân căn bản!

Giá trị may mắn! Đã tạo thành một trận hoả hoạn trước nay chưa từng có!

"Oanh!" Ánh lửa không ngừng nổ tung.

Rất lâu sau, cái ánh lửa lan tràn kia đã biến mất, trên mặt đất biến thành một vùng phế tích, ở vị trí của Tần Hải, càng xuất hiện một cái vật thể màu đen to lớn bị đốt cháy khét, đó chính là Ma La!

Kết thúc rồi sao? Đám người suy đoán.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này.

Tạch... ! Tạch... ! Ma La bỗng nhiên nứt ra, có một thân ảnh một bên trắng một bên đen chật vật leo ra.

"Vẫn còn sống sao!" Trần Phong cười lạnh một tiếng, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, Tần Hải mặc dù còn sống, thế nhưng hắt đã bị thương nặng! Thừa

dịp hấn bệnh lấy mạng của hấn!

Trong mắt của Trần Phong bắn ra một tia hàn khí, quả quyết ra tay vào thời điểm này.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, Tần Hải đột nhiên ngẩng đầu lên, cái khuôn mặt luôn luôn anh tuấn kia, thế mà trở nên có một chút vẩn vơ, có một cỗ năng lượng như có như không thổi qua quanh người của Tần Hải, trong khoảnh khắc đó bùng nổ!

"A a a ! ! !" Một tiếng gầm thét vang lên.

"Oanh!" Ngọn lửa đang bùng cháy cùng với tro tàn bị đẩy ra toàn bộ.

Trần Phong chỉ cảm thấy tầm mắt chuyển biến, trong nháy mắt tiến vào một cái thế giới mới.

Đây là ——thế giới Số chiều!

Cung điện

Oanh! Oanh! Hai thế giới Số chiều không ngừng đè lên nhau, hư không ở dưới chân biến thành mặt đất cứng rắn, đó là thế giới Số chiều của Trần Phong, khiến người ta cảm thấy hoảng sợ chính là, có một tòa cung điện to lớn đang từ trên trời giáng xuống!

Oanh! Không sai, là một toà cung điện màu vàng lấp lánh, ở bên trong loại thế giới Số chiều kỳ quái này, lại có thể cực kỳ dễ thấy!

Ô...ô...n...g —— Tinh thần lấp lóe, thân ảnh của Tần Hải xuất hiện ở trước toà cung điện, toà cung điện này...thuộc về thế giới Số chiều của hắn!

"Người lại có thể đem ta bức bách đến loại tình trạng này." Tần Hải rời khỏi cung điện, bước từng một tới.

Xoạt! Xoạt!

Mặt đất, từng khối gạch men đang trải ra thành một con đường ở dưới chân của Tần Hải, để cho hắn có thể thoải mái bước đi.

"Đây là..." Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Vừa đi vừa trải? Đây là cái lực lượng quái quỷ gì thế!

"Ta vốn không muốn dùng một chiêu này." Vẻ mặt của Tần Hải trở nên lạnh nhạt.

Trong mắt hắn, có một vệt khói đen quỷ dị lóe lên.

"Cái tên này..." Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái, hắn đã có thể khẳng định, cái tên Tần Hải này nhất định có vấn đề.

Không muốn dùng một chiêu này? Vì sao lại không muốn dùng? !

Nếu như năng lực Số chiều công thủ của Tần Hải thật sự cường hãn đến loại tình trạng này, hoàn toàn có khả năng vào lúc vừa mới gặp được Trần Phong, liền có thể trực tiếp dùng Số chiều công thủ giết chết Trần Phong! Dễ như trở bàn tay!

Bộ gen? Ma La? Căn bản không cần mấy thứ này, là Tần Hải có thể tùy tiện chiến thắng!

Thế nhưng...hắn hết lần này tới lần khác lại để đến thời khắc cuối cùng mới sử dụng?

Có vấn đề! Trần Phong ngưng tụ ánh mắt, hắn biết, chính mình chỉ cần tìm vấn đề xảy ra ở nơi nào, liền nhất định có thể chiến thắng! Hoặc là...

"Trần Phong, hãy chết đi." Khóe miệng của Tần Hải lóe lên một tia cười lạnh.

Xoạt! Sau lưng của hắn, ở bên trong cái cung điện to lớn kia, có một loạt tiếng bước chân nặng nề mà chinh tề truyền đến, Trần Phong ngẩng đầu nhìn lại, đó lại có thể là từng đội binh sĩ mặc áo giáp nối đuôi nhau đi ra, chính là những đội binh sĩ được tạo thành từ đoạn gen thuần túy!

"Giết!" Tần Hải đưa tay.

Xoạt! Hết thấy binh sĩ đều phóng thẳng về phía Trần Phong!

"Oanh!" Phòng trực tiếp khiếp sợ.

" Thế giới Số chiều của Tần Hải lại có thể mạnh như vậy?"

"Cung điện còn chưa tính, thế mà ngay cả binh sĩ cũng có?"

"Chuyện này..." Đám người không thể tưởng tượng nổi.

Thi đấu gen tân tú mặc dù thỉnh thoảng cũng có giao phong Số chiều công thủ xuất hiện, nhưng mà bình thường cũng chỉ là công thủ tác chiến đơn giản, cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện qua năng lực Số chiều công thủ hoàn chỉnh như thế!

"Có lẽ...đây chính là sự cường đại của cao cấp chế tác sư?"

Có người thấp giọng nói ra, đám người lúc này mới nhớ tới, Tần Hải đã là cao cấp chế tác sư!

"Chỉ sợ sẽ ra đại sự a!" Đám người cảm thấy vô cùng lo sợ: "Trong trận đấu này Tần Hải đã bại hai lần liên tiếp, kém chút nữa còn bị Trần Phong giết chết, mà bây giờ, năng lực Số chiều công thủ của Tần Hải lại cường hãn đến tình trạng như thế, chỉ sợ là hắn sẽ không bỏ qua cho Trần Phong!"

Hi vọng...là không có việc gì a! Đám người nhìn không chuyển mắt.

Mà lúc này, trong toà cao ốc, Cao Vân Phong cùng với Hầu Lượng cũng trở nên quan tâm trước đây chưa từng có. Bọn hắn hi vọng vòng tranh tài cuối cùng này có thể sàng chọn ra được chế tác sư mạnh nhất, thế nhưng cũng không hi vọng là bọn họ sẽ xảy ra chuyện, vô luận là Trần Phong hay là Tần Hải, cũng đều là thiên tài trác tuyệt!

"Nếu thực sự không được, thì hãy cưỡng ép kết thúc!" Hầu Lượng lần đầu tiên hạ mệnh lệnh.

"Hiểu rõ." Cao Vân Phong trầm giọng nói, hai thiên tài mạnh nhất quyết đấu, ai sẽ là người chiến thắng? Tất cả mọi người rất chờ mong, thế nhưng bọn hắn hiểu rất rõ, đối mặt với thế giới Số chiều chân chính, đối mặt với một cao cấp chế tác sư như Tần Hải, đối mặt với một cái cung điện to lớn, thậm chí là từng đội binh sĩ kia! Trần Phong...thật sự có phần thắng sao?

"Oanh!" Từng nhóm binh sĩ đi thẳng về phía Trần Phong.

"Giao cho ngươi." Trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh.

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng màu đỏ lóe lên, một đường ánh sáng màu đỏ thẳng tắp lóe lên trong hư không, xỏ xuyên qua qua một tên gen binh sĩ thứ nhất, sau đó lại xệt qua một đường đường cong hoàn mỹ, đem tên gen binh sĩ ở bên cạnh một lần nữa xỏ xuyên qua.

Phốc! Phốc! Phốc!

Đường ánh sáng màu đỏ giống như con thoi xuyên qua xuyên lại, từng nhóm binh sĩ không ngừng ngã xuống, cái đường ánh sáng màu đỏ lấp lánh kia, ở trong thế giới kỳ quái này cực kỳ loá mắt, thậm chí bởi vì tốc độ của nó quá nhanh, còn lưu lại một chút tàn ảnh, mỗi một lần ánh sáng màu đỏ lóe lên, đều có vô số người ngã xuống.

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Ánh sáng màu đỏ lóng lánh.

Mấy trăm tên binh sĩ thủ hạ của Tần Hải, liên tục ngã xuống trên đường bay của đường ánh sáng màu đỏ.

Sụp đổ! Hết thấy binh sĩ đều hóa thành từng đoạn gien tiêu tán, đường ánh sáng màu đỏ màu đỏ kia tựa như là một cái lưỡi hái của tử thần, bay đến đâu gặt hái sinh mệnh đến đó! Rất rung động lòng người!

"Người..." Tần Hải không thể tưởng tượng được nhìn Trần Phong, đám binh lính kia đến cùng mạnh cỡ nào hẳn rất rõ, cho dù là tùy tiện một tên binh sĩ, đều có thể đem một cái thế giới Số chiều vừa sáng tạo của một tân thủ san bằng!

Loại trình độ kia như Triệu Thiên? Chỉ cần một binh sĩ là có thể ngược đãi! Mà bây giờ, hết thấy binh sĩ thế mà bị cái đường ánh sáng màu đỏ kia xỏ xuyên qua.

Đây rốt cuộc là năng lực gì? ! Đây là lần đầu tiên Tần Hải cảm giác được sự rung động, đây là lần thứ nhất hẳn cảm giác được, cái tên Trần Phong này trên người tràn đầy sự quý dị cùng với tà khí, so với chính mình càng thêm yêu nghiệt!

"Nhất định phải kết thúc." Tần Hải hít vào một hơi thật sâu.

Chậm thì sinh biến, cứ kéo dài trận quyết đấu với cái tên Trần Phong này, có nhiều biến số lắm. Nếu như đã đến một bước này, liền dùng thủ đoạn

mạnh nhất đem hấn gạt bỏ, cứ việc, đây là một chiêu số mà hấn một mực không muốn sử dụng, cho dù...có một chút nguy hiểm!

"Ô...ô...n...g —— " Một vệt sáng màu đen lóe lên, vờn quanh thân thể của Tần Hải, biến thành một bộ khôi giáp màu đen.

"Đi!" Ánh sáng đỏ lóng lánh, ánh sáng màu đỏ bao quanh Trần Phong trong chớp nhoáng này bắn thẳng về phía Tần Hải, nhưng mà...

Đình! Một tiếng va chạm giòn tan vang lên, đường ánh sáng màu đỏ thể mà không thể đánh xuyên được khôi giáp!

Chuyện gì đã xảy ra? Trần Phong cảm thấy kinh ngạc, hấn cảm giác được rõ ràng sự thống khổ của tiểu Ảnh, cái loại cảm giác này tựa như một chiếc xe tải đang chạy trên đường cao tốc đụng phải một tấm thép...

Ô...ô...n...g ——Tiểu Ảnh ủy khuất.

"Thử lại một lần nữa?" Trần Phong đề nghị.

Đình! Lại là một tiếng va chạm giòn tan vang lên, tiểu Ảnh một lần nữa không công mà lui lại.

Chuyện gì đã xảy ra? ! Trần Phong cảm thấy khiếp sợ, người khác chỉ cho rằng tiểu Ảnh chỉ là một loại thủ đoạn công kích trong Thế giới số chiều, thế nhưng Trần Phong rất rõ ràng...

Ta hiểu rồi

Tiểu Ảnh chính là một loại tồn tại đặc thù có thể ăn các đoạn gen, thế mà lại ăn không được bộ khôì giáp này? Là bởi vì bộ khôì giáp này quá kiên cố?

Trần Phong hướng về phía tiểu Ảnh hỏi thăm, câu trả lời lại có thể là...không thể ăn! Nói một cách khác, những vật này, không phải là đoạn gen! Không phải là đoạn gien, làm sao lại có thể xuất hiện ở cái thế giới này?

Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh, Tần Hải một mực không dám tiến vào Thế giới Số chiều, thậm chí một mực giấu diếm vấn đề, có khả năng là ở ngay chỗ này, chỉ cần tìm ra được vấn đề, phòng ngự của Tần Hải liền có thể tự nhiên không công mà phá!

Mảnh thế giới này... Trần Phong đột nhiên nhìn về phía sau lưng của Tần Hải, cái cung điện to lớn kia!

Tiểu Ảnh!

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng đỏ lóng lánh.

"Hừ." Tần Hải chỉ cười lạnh một tiếng, muốn công phá phòng ngự của toà cung điện?

Ngây thơ! Phải biết rằng...đây chính là...

Oanh! Tiểu Ảnh giống như con thoi bay vút đi, cái cung điện to lớn kia để lộ ra một tia ánh sáng nhàn nhạt, thế mà bị tiểu Ảnh ngạnh sinh xỏ xuyên qua.

"Rống —— " Tần Hải trong nháy mắt nổi giận.

"Oanh!" Thế giới Số chiều rung động.

Trần Phong muốn nhìn một chút xem ở bên trong cung điện kia có cái gì cũng không có thấy, Tần Hải bùng nổ thế mà không hiểu tại sao có thể phát ra lực lượng gấp mười lần, ngưng tụ ra một thanh kiếm đâm về phía Trần Phong.

"Phốc!" Một kiếm xỏ xuyên qua thân thể của Trần Phong.

"Oanh!" Thế giới Số chiều sụp đổ, Tần Hải đã thắng lợi, thế mà lại cưỡng ép kết thúc thế giới Số chiều.

"Phốc!" Trần Phong phun ra một ngụm máu tươi, hắn đã thụ thương! Cho dù hắn chỉ bị chém một kiếm, cho dù thể tinh thần còn chưa bị tiêu diệt, hắn y nguyên vẫn bị thương rất nặng, hắn không nghĩ ra là, vì cái gì mà Tần Hải lại chủ động kết thúc thế giới Số chiều!

Phải biết rằng... Tần Hải thế nhưng đang chiếm thế thượng phong a! Trong nháy mắt đó Tần Hải bùng nổ lực lượng, đã hoàn toàn có thể nghiền ép Trần Phong! Chỉ cần thêm một giây nữa, chém thêm một kiếm nữa giết Trần Phong, thể tinh thần của Trần Phong sẽ bị trực tiếp bị gạt bỏ, không phải là chết đi ở trong thế giới Số chiều, mà là chết đi thực sự! Thế nhưng mà...cho dù là loại tình huống này, Tần Hải vẫn chủ động kết thúc thế giới Số chiều?

"Người quả nhiên là có vấn đề!" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hắn rất rõ ràng, tất cả bí mật, hết thảy tất cả, đều ở bên trong tòa cung điện kia, vừa rồi toà cung điện bị tiểu Ảnh phá vỡ kia, đã sắp lộ ra chân tướng ở bên trong!

"Tần Hải kết thúc Số chiều công thủ?"

"Hắn rõ ràng có khả năng thắng lợi..."

Người xem ở chung quanh cũng không hiểu ra sao.

"Đoán chừng là do cỡ lực lượng kia quá mức cường đại khiến cho thế giới Số chiều sụp đổ đi." Có người suy đoán.

Mặc kệ Trần Phong chiến đấu như thế nào cùng với Tần Hải, luôn có chuyên gia có thể tìm tới được lí do để giải thích.

"Các người có thấy cái gì không?"

"Ở bên trong tòa cung điện kia, ta chỉ thấy một chùm ánh sáng."

"Ai, ta cũng thế."

"Ta muốn nhìn một chút xem ở bên trong có cái gì..." Đám người cảm thấy hiếu kỳ.

Nhưng mà, không ai thấy cái gì! Tần Hải cũng vô cùng quả quyết, cho dù là một giây cũng sẽ không trì hoãn, vào thời khắc mấu chốt nhất, không có một chút do dự nào kết thúc chiến đấu, không để cho bất luận một kẻ nào thấy.

"Nhưng mà chiến đấu cũng đã sắp kết thúc rồi mà?" Có người nhìn về phía tràng cảnh mô phỏng.

Lúc này, Tần Hải đã bị thương nặng! Một mối lửa của Trần Phong, thật sự đã đốt cho hắn thật thê thảm.

Trần Phong cũng bị thương nặng! Ở thế giới Số chiều bị Tần Hải chém giết, Trần Phong tổn thương nguyên khí nặng nề.

Bất quá, mặc dù hai người đều bị thương nặng, nhưng mà bởi vì Tần Hải chủ động kết thúc thế giới Số chiều từ bỏ cơ hội chém giết Trần Phong, cho nên thương thế của Trần Phong rõ ràng nhẹ hơn một chút, đây là một cơ hội rất tốt cho Trần Phong!

Trần Phong chỉ cần đi qua, xử lý Tần Hải! Liền có thể thắng lợi! Trần Phong——sẽ là quán quân của lần thi đấu gen tân tú này! Đám người tràn ngập sự chờ mong.

Bọn hắn biết, rất nhanh, tranh tài sẽ kết thúc.

Nhưng mà, chẳng ai ngờ được rằng, vào ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên cười lớn một tiếng: "Ta hiểu được, ha ha ha ha! Ta hiểu được, thì ra là

thế!"

Xoạt! Sau khi cười một hơi dài, Trần Phong thế mà chạy trốn!

Đúng thế, là chạy trốn chết! Trần Phong không liều mạng cùng với Tần Hải, ngược lại còn xoay người bỏ chạy.

"Hắn điên rồi sao?" Đám người tròn mắt hốc mồm.

Vừa rồi Tần Hải không nắm chắc cơ hội chém giết Trần Phong, lãng phí một cơ hội tuyệt hảo, mà bây giờ Trần Phong cũng xoay người bỏ chạy, cũng lãng phí một cơ hội tuyệt hảo!

Hai người này rốt cuộc muốn làm cái gì? Mọi người cảm thấy không hiểu!

Nhưng mà, ngay vào thời điểm Trần Phong vừa mới rời đi.

Ô...ô...n...g —— Tần Hải chặt vật phục dụng một bình thuốc thử gen đầy chất lỏng màu đen.

Đông! Đông! Trái tim của Tần Hải đập âm âm, thương thế trên người của Tần Hải đang nhanh chóng phục hồi lại như cũ, vết sẹo trên người đang nhanh chóng biến mất, vốn là Tần Hải đang bị trọng thương, thế mà đang khôi phục cực kỳ nhanh chóng!

"Cái gì thế!"

"Chẳng lẽ là thuốc thử gen chữa trị cấp D?"

Đám người kinh ngạc tán thán.

Khó trách vì sao Trần Phong lại xoay người bỏ chạy! Tần Hải có được loại thuốc thử gen này, Trần Phong chỉ có một con đường chết!

Chỉ là...tràng cười lớn cuối cùng của Trần Phong là có ý gì? Không có người biết rõ!

Mà vào lúc này, sau khi Trần Phong rời đi, thì lại điên cuồng thu thập tài liệu để chế tác gen, bởi vì tài liệu tập trung rất dày đặc, Trần Phong rất

nhANH đã tìm được hết thầy tài liệu, bắt đầu chế tác gen!

Xoạt! Trần Phong nhanh chóng chế tác.

Mà vào lúc này, thương thể của Tần Hải đang được chữa trị nhanh chóng.

"Nhanh nhanh nhanh!" Thần sắc của mọi người trở nên lo lắng.

Tần Hải có chuẩn bị thuốc thử gen chữa trị, Trần Phong thì lại không có a, hắn chỉ có thể chế tác tại hiện trường! Nếu như trước khi hắn chế tác hoàn thành mà bị Tần Hải ra tay...

Một giây...Hai giây...Ba giây... Tất cả mọi người khẩn trương quan sát.

Tìm kiếm gen cũng cần thời gian, kích hoạt gen cũng cần thời gian! Vào thời gian này...

Xoạt! Xoạt! Tốc độ tay của Trần Phong đã vượt qua sự tưởng tượng của đám người, Quảng sáng may mắn được triển khai toàn bộ! Mỗi một cái giai đoạn, hắn đều tiến vào một trạng thái tốt nhất!

Mà vào lúc này, ở cách đó không xa, Tần Hải đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Trần Phong, vị trí của hai người cũng không tính là quá xa, mặc dù hắn có khả năng gián đoạn quá trình chữa trị để tùy thời ra tay công kích Trần Phong, thế nhưng hắn cũng không có ra tay, bởi vì hắn không xác định được Trần Phong còn có hay không con át chủ bài nào. Một khi hắn gián đoạn chữa trị, mà Trần Phong lại lấy ra một con át chủ bài khác...chỉ sợ lại là một trận phiền phức khác!

Cho nên, nếu chưa khôi phục lại được thực lực đỉnh cao của mình! Hắn tin tưởng, Trần Phong sẽ tuyệt không có khả năng chế tạo ra được loại thuốc thử gen nào có thể đánh bại được hắn!

Bởi vì trên bản chất...cái bình mà hắn vừa uống căn bản không thuộc về thuốc thử gen!

Trần Phong điên rồi?

Ha ha? Thuốc thử gen chữa trị? Đây chẳng qua chỉ là đề nguy trang mà thôi! Ánh mắt của Tần Hải lóe lên một vệt hào quang âm lãnh.

Ô...ô...n...g ——Một giây! Hai giây! Ba giây!

Tần Hải cảm giác được thân thể của mình đang dần khôi phục đến thời kì đỉnh cao, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, thậm chí còn mơ hồ có một chút tăng lên!

"Oanh!" Lực lượng trong cơ thể rốt cục cũng khôi phục, Tần Hải hoạt động thân thể một chút, cảm giác được một luồng sức mạnh dồi dào trước nay chưa có, hẳn bây giờ, đã vượt qua cả thời kỳ đỉnh cao lúc trước!

"Hít hà -zzz —— " Tất cả mọi người trong phòng trực tiếp đều hít vào một ngụm khí lạnh, đây là loại thuốc thử gen gì? Lại có thể cường đại đến tình trạng như thế!

Bọn hắn biết loại thể gia công tử như Tần Hải này, sẽ có tích súc nội tình cực kỳ thâm hậu, chắc chắn sẽ có rất nhiều cách điều chế gen thần kỳ cấp cao, nhưng mà chữa trị hoàn toàn? Đây, chuyện này...có chút mạnh quá mức a!

"Ít nhất phải là một loại thuốc thử gen cấp D 5 tinh!" Có người phỏng đoán.

Nhưng mà, cho dù như thế nào, Tần Hải cũng đã trở lại trạng thái đỉnh phong!

"Trần Phong sắp xong rồi!"

"Không nhất định, thuốc thử gen của hắn cũng đã làm xong." Đám người theo bản năng nhìn lại.

Theo việc Tần Hải khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, thuốc thử gen của Trần Phong cũng đã chế tác hoàn thành, nhưng mà sau khi đám người nhìn

thoáng qua, cũng chỉ cảm giác được một trận bất đắc dĩ.

Lại có thể là...loại thuốc thử gen này? !

—— ———

Gen Cáo Tuyết biến dị —— không biết

Đăng cấp: Cấp E

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: Thi triển Băng Tâm, kích phát tiềm năng trong gen Cáo Tuyết, có thể trị liệu thương thể cùng với nguyên rửa trong một phạm vi nhất định, phạm vi cùng với hiệu quả sẽ tỷ lệ thuận với năng lượng tiêu hao.

Thi triển: kích phát thể năng lượng (năng lượng càng mạnh, uy năng càng mạnh).

—— ———

Đúng là loại thuốc thử gen mà bọn họ đã quen thuộc kia! Tại vòng tranh tài thứ ba, so tài chữa trị ở trong vương quốc Eyre, loại thuốc thử gen này đã phát huy ra tác dụng cực kỳ trọng yếu, nhưng lúc ấy sở dĩ nó cường đại, là bởi vì có thể năng lượng của cả một cái quốc khó!!

Còn bản thân của loại thuốc thử gen này, cho dù là biến dị, cũng không có hiệu quả quá lớn!

"Chuyện này..." Đám người không còn gì để nói.

Cho nên nói, Trần Phong liều mạng này giờ, thế mà lại chế tạo ra được một loại thuốc thử gen như thế? Ở trong trường hợp không có nhiều thể năng lượng duy trì, đơn độc sử dụng loại gen này, nó chỉ có thể được coi là một loại thuốc thử gen cấp E bình thường thôi a! Căn bản là không thể phát huy ra được hiệu quả đặc biệt a!

"Chỉ sợ là do Trần Phong không có những loại thuốc thử gen chữa trị khác?"

"Rất có khả năng." Đám người thở dài.

Đôi mắt một Tần Hải đã hoàn toàn khôi phục đến trạng thái đỉnh phong, Trần Phong chỉ sợ là sẽ thật sự thua! Cho dù hai người có chế tác ra thuốc thử gen công kích giống nhau, Tần Hải cũng đều có thể tùy tiện miểu sát Trần Phong, ở trong loại tình huống này, Trần Phong làm sao có thể chiến thắng? !

"Người muốn dùng loại thuốc thử gen này để trị liệu?" Tần Hải cười nói, cái tên Trần Phong này, quả nhiên đã hết biện pháp.

"Ta đã đánh giá người quá cao rồi hả?" Trên khóe miệng của Tần Hải lộ ra một nụ cười.

Như vậy...thì trận chiến này cũng nên kết thúc rồi? Hẳn lấy trong người ra một bình thuốc thử gen công kích.

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng lấy ra thuốc thử Gen Cáo Tuyết biến dị của chính mình, nhưng mà, làm cho người ta không nghĩ tới chính là, hẳn thế mà không có sử dụng cho mình, mà là...nhắm vào ngay Tần Hải!

"Người điên rồi?" Tần Hải nhìn về phía Trần Phong giống như là nhìn một thằng đàn, cái tên này, thế mà lại dùng thuốc thử gen trị liệu để công kích hẳn, có phải hay không là đầu óc đã bị hỏng?

Ngày cả người xem cũng không hiểu ra sao, Trần Phong sẽ không phải là sau khi trúng một đòn của Tần Hải ở trong thế giới Số chiều, đầu óc bị hỏng rồi đó chứ...mấy năm trước quả thật là cũng có mấy trường hợp như thế này.

"Oanh!" Một vệt ánh sáng từ trên trời giáng xuống, Trần Phong cười lạnh một tiếng, nhanh chóng phóng thích hiệu quả của bình thuốc thử Gen Cáo Tuyết biến dị lên người của Tần Hải.

Vào giờ phút này, tại Tần gia, bên trong đại sảnh Tần gia, có hai quả cầu năng cầu năng lượng quý dị đang trôi nổi ở giữa đại sảnh, chung quanh lập loè bảy cột khói đen giống như cột nhà, từng đạo năng lượng đáng sợ ở

trong bảy cột khói đen hình thành một cái phù văn quỷ dị, đem hai quả cầu năng lượng gắt gao trấn áp ở trung tâm.

Ô...ô...n...g ——

Ô...ô...n...g ——

Từng cột khói đen không ngừng chấn động, ở bên trong một cái quả cầu năng lượng, có một thân ảnh đang lộ ra thân sắc thống khổ, có bộ dáng...giống như là Tần Hải! Nét mặt của hắn, động tác của hắn, thế mà ở bên trong cái quả cầu năng lượng kia giống nhau như đúc!

"Cháu trai của ta." Tần lão gia tử lạnh giọng nói: "Vẫn còn muốn chống cự sao? Từ lúc ngươi xuất sinh cho tới bây giờ, Trần gia đã vì ngươi bỏ ra rất rất nhiều tài nguyên, bây giờ bảo ngươi trả nợ một lần lại khó khăn như thế sao?"

"Từ bỏ đi! Vì Tần gia...vì tất cả mọi người!"

Ở bên trong quả cầu năng lượng, Tần Hải gắt gao cắn chặt răng, cho dù ý thức bị trấn áp, thế nhưng ánh mắt của hắn y nguyên vẫn trở nên kiên nghị trước nay chưa có: "Tần Hải... Ta... Tuyệt đối... Sẽ không...Trở thành... Nô lệ... Của các ngươi..."

Vẻ mặt của Tần Hải bởi vì giãy dụa mà vặn vẹo, ở bên trong tràng cảnh mờ phỏng, vẻ mặt quái dị kia của Tần Hải cũng lộ ra! Mặc dù Tần gia đã che giấu thanh âm của Tần Hải, đồng thời phát ra thanh âm của mình, thế nhưng sắc mặt của Tần Hải lại không có cách nào có thể che giấu, đây mới là nguyên nhân mà Tần Phong cảm giác được sự quái dị của Tần Hải!

"Ha ha. cháu ngoan, ngươi cần gì phải làm như vậy chứ..." Tần lão gia tử thở dài một tiếng.

Tần gia từ nhỏ đã tập trung huấn luyện cho Tần Hải trở nên càng cường đại, tâm trí cũng vô cùng kiên định cùng với ý niệm cứng cỏi!

Không nghĩ tới, sau cùng Tần Hải lại dùng những thứ này để chống lại Tần gia!

"Người phải biết rằng, sự kiên định, ý chí cứng cỏi của người, đều là do Tần Gia chúng ta giúp người rèn luyện." Tần lão gia tử cười lạnh.

"A... A..." Tần Hải chỉ phát ra tiếng kêu trào phúng trừ trong cổ họng.

"Mau tăng cường độ lên cho ta!" Tần lão gia tử gầm lên giận dữ: "Mỗi một cái động tác của Tần Hải, đều phải theo tiêu chuẩn, không thể để cho người khác nhìn ra sơ hở, thanh âm cũng nhất định phải phối thật tốt, có hiểu hay không? !"

"Vâng." Những người còn lại vội vàng vâng dạ.

Mị hoặc! Không chế! Thuốc thử gen!

Tần gia đã không chế toàn phương vị Tần Hải.

Nhưng mà, coi như là như thế, ngẫu nhiên trong một cái nháy mắt, Tần Hải vẫn có thể ngẫu nhiên thoát ra khỏi sự giầy dụa. Hai mươi năm qua, bọn hắn đã huấn luyện Tần Hải thành một người cực kỳ kiên nghị, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, ý chí của Tần Hải thế mà lại có thể kinh khủng đến tình trạng như thế này, vượt xa thường nhân!

Ở bên trong quả cầu năng lượng bên cạnh Tần Hải, có một người có hình dáng tương tự như Tần Hải đang ngồi ở bên trong,

Tần Hải giả

Xung quanh có ánh sáng nhàn nhạt vờn quanh, cả người đã mất đi ý thức, thế nhưng lại có một sợi dây nhỏ, kết nối vào bên trong quả cầu năng lượng chứa thân ảnh của Tần Hải!

Đây chính là thể thân của Tần Hải! Người đang vận dụng thân thể của Tần Hải để thi đấu, chính là người này! Tần gia dùng hết mọi loại thủ đoạn cũng không thể hoàn toàn khống chế Tần Hải, bởi vì không muốn có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, Tần gia chỉ có thể yêu cầu em họ của Tần Hải, thay thế ý thức của Tần Hải! Trong trận chiến đấu với Tần Phong, vào thời điểm 'Tần Hải' cần làm ra động tác, trên mấy cột khói màu đen sẽ phóng thích ra năng lượng, kích thích ý thức của Tần Hải khiến cho thân thể làm ra phản ứng tương ứng!

Đây chính là phương thức mà bọn hắn khống chế Tần Hải!!

"Người sẽ không chống đỡ được bao lâu." Tần lão gia tử cười lạnh: "Ta muốn để cho người biến thành một thanh kiếm của Tần gia! Tiềm lực của người đã bị phế bỏ, nhưng lại có thể cung cấp cho Tần gia một tương lai tốt nhất!"

Thế nhưng coi như là như thế, chờ sau khi thi đấu gen tân tú kết thúc, sẽ dùng giải quán quân của Tần Hải, kiếm lại một đợt tiền tài, đem hết thầy ích lợi ở trên người của Tần Hải, sau đó khu trục khỏi Tần gia, Tần lão gia tử đã chuẩn bị kế hoạch rất cụ thể. Vì Tần Hải, Tần gia đã trả giá quá nhiều, nhất định phải kiếm lại!

"Ta...Sẽ không... Để cho người... Đạt được..Ý định." Tần Hải nói ra từng chữ, từ trong kẽ răng phát ra tiếng rít.

Hắn không có cách nào mở miệng, hắn không thể khống chế thân thể, thế nhưng hắn y nguyên vẫn có khả năng phát ra thanh âm của mình!

"Ha ha." Tần lão gia tử chỉ cười lạnh.

Phản kháng? Người làm sao có tư cách mà phản kháng! Từ lúc người được sinh ra, trong cơ thể liền bị cắm vào vật kia, từ lúc được sinh ra, người đã chính là một thanh vũ khí của Tần gia, là một cỗ khôi lỗi!

Mà lúc này, ở trong đại sảnh, bên trên màn sáng phát ra cảnh tượng tranh tài, Trần Phong móc ra bình thuốc thử gen Cáo Tuyết.

"Chẳng lẽ người đang đặt hi vọng vào Trần Phong?" Tần lão gia tử lạnh nhạt nói: "Mặc dù vừa rồi hắn đã đánh nát cung điện, thế nhưng cũng không có người nào thấy sự tồn tại của người, bọn hắn thậm chí còn không biết là đã phát sinh ra chuyện gì!"

"Mà bây giờ...hắn cũng sẽ bị thân thể của người giết chết!"

Thật không? Tần Hải đưa ánh mắt nhìn về phía bình thuốc thử gen ở trong tay của Trần Phong, bỗng nhiên lóe lên ánh sáng rực rỡ.

"Ha ha! Là loại thuốc thử gen kia! Trần Phong, ta quả nhiên là không nhìn lầm người! Chuyện tiếp theo...phải nhờ cậy vào người rồi!" Tần Hải nghĩ thầm.

Mà vào lúc này, ở trong tràng cảnh mô phỏng, loại hiệu quả đặc thù của bình thuốc thử Gen Cáo Tuyết biến dị đã tỏa ra.

Tần Hải chỉ là cười lạnh một tiếng, hắn khẳng định, đầu óc của Trần Phong đã bị hỏng! Nhưng mà, ở ngay trong cái nháy mắt này, Tần Hải bỗng nhiên cảm giác được một sự không ổn, hắn đột nhiên ý thức được cái gì đó, loại thuốc thử Gen Cáo Tuyết biến dị này còn có một đặc tính khác. ——

Tĩnh hóa! Chẳng lẽ là... sắc mặt của Tần Hải đại biến.

Đáng chết! Trần Phong đã nhìn thấu được thân phận của hắn, cố ý chế tác ra loại thuốc thử gen này!

"Trốn!" Tần Hải vô ý thức muốn chạy trốn.

Nhưng mà...đã không kịp!

"Oanh!" Có một cột sáng thánh khiết giáng lâm, vẻ mặt của Tần Hải càng trở nên quái dị, bên trong vẻ hoảng sợ, thế mà còn có ý cười, còn có không dám tin, hẳn không thể tin được, Trần Phong thế mà có thể có thể đoán được chân tướng!

Làm sao có thể? ! Liền ngay cả trưởng lão của Hiệp hội chế tác gen cũng không thể nhìn thấu!

Nhưng mà, đối diện hẳn, Trần Phong chỉ đang bình tĩnh quan sát.

Kết thúc đi...trong đáy lòng của Trần Phong thở dài một tiếng, tất cả những nghi hoặc, tất cả những vấn đề, đều ở trong cái nháy mắt tòa cung điện ở bên trong thế giới Số chiều bị phá hủy đã được công bố, mặc dù hẳn không nhìn thấy, thế nhưng mà tiểu Ảnh lại có thể nhìn thấy!

Trong mắt mọi người, tiểu Ảnh chỉ là một thủ đoạn công kích! Chỉ là một thanh vũ khí! Thế nhưng chỉ có Trần Phong rõ ràng, tiểu Ảnh, là một sinh vật sống sờ sờ! Nó đem hết thấy những hình ảnh mà chính mình nhìn thấy truyền cho Trần Phong, cũng vào một khắc này, Trần Phong rút cuộc cũng minh bạch, cái tòa cung điện ở bên trong thế giới Số chiều của Tần Hải đến cùng là có ý tứ gì!

Tòa cung điện kia...lại có thể là một nhà tù cầm tù ý thức Tần Hải chân chính! Trong trận chiến đấu này, Tần Hải một mực dự thi, lại có thể là giả! Thân thể là Tần Hải, thế nhưng ý thức đã sớm bị thay thế!

Mà trong giao phong Số chiều công thủ? Ý thức chân chính của Tần Hải tất nhiên sẽ xuất hiện!

Cho nên...'Tần Hải' căn bản không dám sử dụng Số chiều công thủ! Cuối cùng bất đắc dĩ phải dùng một lần, còn kém chút bị Trần Phong vạch trần tại chỗ, đây là nguyên nhân vì sao hẳn liều lĩnh trả một cái giá lớn, để cưỡng ép kết thúc Thế giới Số chiều!

Bởi vì...nếu như chỉ cần nhiều thêm một giây! Chỉ sợ cũng sẽ bị tất cả mọi người trên toàn thế giới nhìn thấy! Thấy ở bên trong tòa cung điện kia, Tần Hải đang bị bảy cột khói đen cầm tù!

Cho nên, sau khi Trần Phong rời đi, đã làm ra một bình thuốc thử Gen Cáo Tuyết biến dị.

Vì cái gì ——chỉ là muốn hiệu quả tịnh hóa của nó! Trần Phong không biết được uy năng tịnh hóa đến cùng sẽ mạnh bao nhiêu, thế nhưng hắn thấy được sự kiên trì của Tần Hải chân chính, tên gia hỏa kia... ở dưới sự khổng chế như thế này, vẫn còn có thể giãy dụa cùng với phản kháng!

Cái ý chí đáng sợ kia, cho dù là Trần Phong cũng cảm thấy động dung!

Tần Hải! Chuyện tiếp theo, giao cho ngươi! Ánh mắt của Trần Phong sáng rực.

Mà vào giờ khắc này, tại Tần gia, vào lúc hào quang thuốc thử Gen Cáo Tuyết biến dị bắt đầu tỏa ra, đã tịnh hóa hết thấy sự ràng buộc ở trên thân thể của Tần Hải, tất cả các cây cột khói trong nháy mắt này liền mất đi hiệu lực!

"Không tốt." Tần lão gia tử bỗng nhiên biến sắc.

"Oanh!" Ánh sáng nổ tung, ở bên trong quả cầu năng lượng, Tần Hải trong nháy mắt bùng nổ.

"Oanh!" Tần Hải đã sớm chuẩn bị, dùng một quyền đánh tới điểm kết nối của bảy cột khói đen, đem cỗ năng lượng tuần hoàn kinh khủng trực tiếp đánh vỡ, đây là nhược điểm của trận pháp này, Tần Hải đã nhìn chăm chăm vào nơi này rất lâu!

"Oanh!" Năng lượng kinh khủng màu đen chấn động.

Tạch... ! Tạch... ! Bảy cột khói đen nổ tung!

"Tần Hải!" Tần lão gia tử tức giận hét lên, bảy cột khói đen này là do vị kia giao cho Tần gia!

"Ngươi bây giờ chỉ là một tên phế nhân! Coi như ý thức của ngươi có trở về, thân thể của ngươi cũng bị phế đi! Hãy ở lại Tần gia, hiệu lực cho Tần gia, chúng ta sẽ tìm cho ngươi một bộ thân thể mới, cho ngươi một cuộc

sống mới! Người hân phải biết là chuyện này ta có thể làm được! Chỉ cần người lấy được quán quân..."

Tần lão gia tử cảm dỗ: "Ta nhất định khiến ngươi trở nên càng cường đại, trở thành người mạnh nhất của Tần gia, ta dùng năng lực của ta thề, có trời đất chúng giám, ta sẽ không có cách nào vi phạm!"

"Tần lão!" Đám người ghen ngào.

Tần lão gia tử đã bỏ hết cả tiền vốn, Tần lão nếu dùng năng lực để thề, thì nhất định sẽ phải thực hiện!

Vĩnh viễn không làm nô

"Không được a." Đám người chung quanh hoảng sợ.

Trời ạ! Bọn hắn đã dùng loại thủ đoạn này để đối phó với Tần Hải, một khi Tần Hải trở về...

"Ta cũng không muốn a." Tần lão gia tử có chút áy náy, thế nhưng bây giờ ông ta đã không còn bất kỳ biện pháp nào!

Trước mắt, chỉ có thể dùng loại phương thức này để giữ Tần Hải lại! Vì Tần gia...

Nhưng mà, ở bên trong quả cầu năng lượng, chỉ có tiếng cười điên cuồng của Tần Hải.

"Ha ha ha ha ha! Người sẽ không cho là ta sẽ vẫn nghe lời của người đó chứ?" Ở trong tay của Tần Hải, xuất hiện một thanh kiếm ý thức.

"Oanh!" Hắc quang trong tay của Tần lão gia tử lấp lóe.

"Tần Hải!" Sát ý trong mắt của Tần lão lóe lên: "Chỉ cần đạt quán quân, Tần gia sẽ phụng người làm chủ! Sau khi ta chết, tất nhiên là cả Tần gia này sẽ là của người! Người bây giờ nếu như làm loạn...ta sẽ phải giết người!"

"Ha ha." Tần Hải cười to.

"Oanh!" Thanh kiếm ý thức trong tay tỏa ra hào quang.

Oanh! Thân hình của Tần Hải bay lên, chém về phía vị đường đệ ở bên trong quả cầu bên cạnh.

"Người dám!" Tần lão gia tử nổi giận, đoàn hắc quang trong tay bắn vọt tới.

"Oanh!" Hào quang đáng sợ tỏa ra, Tần Hải đã chém một kiếm xuống, thanh kiếm va vào đoàn hắc quang, tất cả năng lượng, cũng vào thời khắc

này bùng nổ!

Oanh! Oanh! Trong mơ hồ, Tần lão gia tử thậm chí còn nghe được thanh âm kiên nghị kia của Tần Hải.

"Tần Hải ta...Vĩnh viễn... Không...Làm...Nô!"

Oanh! Hết thảy mọi thứ trong đại sảnh bị nhấn chìm, thế thân chết! Trần pháp bị phá hủy! Hơn một nửa Tần gia biến thành phế tích!

"Xong..." Tần lão gia tử nhìn thấy ý thức của Tần Hải rời đi, thống khổ nhắm mắt lại, Tần gia bọn hắn, đến cùng đã bồi dưỡng ra được một tên yêu nghiệt cỡ nào a!

Mà vào lúc này, trong tràng cảnh mô phỏng, Tần Hải đang giãy dụa ở trong sự thống khổ.

Trong mơ hồ, có thể thấy được khóe miệng của hắn lộ ra ý cười, giống như thống khổ lại giống như đang cười, hắn bỗng nhiên cảm giác được thân thể có chút không thể khống chế, một chút khói đen nhàn nhạt trên người đã bắt đầu tiêu tán.

"Người đã trở về rồi sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Như vậy...chính là lúc này rồi!

Xoạt! Trần Phong dùng một ngón tay chỉ vào trong hư không, thế giới Số chiều! Mở ra!

"Ô...ô...n...g —— " Thế giới Số chiều, một lần nữa giáng lâm, Trần Phong xuất hiện ở trên một mảnh đất cứng rắn, mà đối diện với hắn, khuôn mặt của Tần Hải càng trở nên vặn vẹo, toàn thân bị khói đen bao phủ, biến thành một bộ khô giáp!

"Trần Phong! Người đang tự tìm đường chết!" Tần Hải rít lên một tiếng, hắn đã mất đi liên hệ với Tần gia! Hắn đã mất đi sự liên hệ cùng với bản thể của mình, hắn có thể cảm giác được, thân thể của mình đang dần dần bị mất khống chế! Hắn biết, Tần gia đã xảy ra chuyện! Hắn nhất định phải nhanh

chóng chém giết Trần Phong, rời đi khỏi nơi này, trở về Tần gia! Thế thân của Tần Hải phi thường khẳng định.

"Giết!" Tần Hải gầm lên giận dữ, trong nháy mắt trở nên hung bạo.

Oanh! Cái trạng thái này của thế thân Tần Hải giống như là chiến thần vô địch, nhất là ở dưới trạng thái bùng nổ này, gần như không có người nào địch lại, Trần Phong căn bản không thể nào là đối thủ của hắn!

Nhưng mà, Trần Phong chỉ đứng đó cười cười.

HUU...U...U...U...U ! Một đường ánh sáng đỏ lóe lên, Trần Phong chỉ vào cái tòa cung điện ở phía sau Tần Hải!

"Phốc!" "Phốc!"

Bên trong thế giới Số chiều, tòa cung điện to lớn kia đã bị xỏ xuyên.

Oanh! Tòa cung điện, sụp đổ!

"Oanh!" Tòa cung điện to lớn hóa thành phế tích ngã xuống vang rền.

"Người cho rằng chỉ cần đánh nát tòa cung điện kia là người sẽ có cơ hội? Mूर्der phân sai! Bây giờ ta nhất định sẽ chém giết người!" Tần Hải tản ra sát ý nồng đậm.

Lần này hắn đã sớm chuẩn bị, ngưng tụ tất cả lực lượng toàn thân, cho dù quyền sở hữu thân thể đang dần dần bị mất đi không chế, thế nhưng hắn vẫn có nắm chắc, trong một thời gian ngắn xử lý Trần Phong!

Xử lý người! Tranh tài liền kết thúc! Xử lý người... Hết thảy mọi việc sẽ có thể được văn hồi!

Oanh! Một thanh kiếm màu đen chém tới, thế không thể đỡ!

"Tới đi!" Trần Phong cười lạnh.

HUU...U...U...U...U ! Đường ánh sáng màu đỏ lóe lên, Tiểu Ảnh một lần nữa hóa thành một tàn ảnh màu đỏ giết tới! Vào thời khắc thanh kiếm màu

đen và đạo tàn ảnh màu đỏ sắp va chạm vào nhau!

Tất cả mọi người đều ngừng thở, nhưng mà, trong cái nháy mắt này, có một thân ảnh sáng chói, xuất hiện ở trên bầu trời, tản ra hào quang lóng lánh đáng sợ!

"Phốc!" Trong tay của cái thân ảnh kia, cầm một thanh kiếm cực kỳ sắc bén, mạnh mẽ ném xuống.

"Người nào?" Thế thân Tần Hải đột nhiên giật mình.

Oanh! Khói đen đáng sợ bùng nổ, tản mát ra xung quanh. Nhưng mà, ngoài ý liệu là, ở trước mặt khói đen, thanh kiếm sắc bén kia lại có hiệu quả cực kỳ bé nhỏ!

"Đây là con át chủ bài của ngươi sao?"

"Ha ha, làm bộ đôi quyết chính diện cùng với ta, sau đó triệu hoán một thanh kiếm đánh lên ở phía trên?" Người thật sự cho rằng, loại thủ đoạn vụng về này có thể lừa gạt được ta." Thế thân Tần Hải nhẹ nhàng cười.

"Ha ha! Bây giờ ta sẽ để cho ngươi biết một chút, lực lượng chân chính của ta là như thế nào!"

Oanh! Khói đen một lần nữa bốc ra cuộn cuộn, năng lượng đáng sợ từ trong cơ thể của thế thân Tần Hải bùng nổ, bắn ra một đường gợn sóng to lớn màu đen tản ra bốn phía, mang theo thanh thế cực kỳ hung hãn!

Mà vào giờ khắc này, ánh mắt của Trần Phong trở nên rất kiên nghị.

HUU...U...U...U...U ! Đường ánh sáng màu đỏ lóe lên, hóa thành một đạo tàn ảnh màu đỏ phóng tới đường gợn sóng màu đen!

Ở trên trời, cái thân ảnh lấp lánh kia rốt cục cũng rơi xuống, hóa thành một chùm ánh sáng màu vàng!

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong thế giới Số chiều tối tăm, chỉ có thể nhìn một đạo tàn ảnh màu đỏ bắt mắt đang bay vun vút song song với mặt đất,

cùng một với một chùm ánh sáng màu vàng từ trên trời lao xuống, một đốm màu vàng, xỏ xuyên qua đường gợn sóng màu đen của thể thân Tần Hải.

"Oanh!" Ba đòn công kích va chạm vào nhau!

Thời gian, tựa hồ dừng lại vào cái thời khắc này, đạo tàn ảnh màu đỏ và chùm ánh sáng màu vàng vẫn sáng chói như trước, bỗng nhiên...

Oanh! Có một tiếng nổ kinh thiên vang lên! Mặt đất nổ tung! Năng lượng loang lỗ bùng nổ bên trong toàn bộ thể giới Số chiều! Hào quang chói mắt lấp lánh.

"Kết thúc rồi sao!" Đám người cảm thấy run sợ, bọn hắn biết, trận quyết đấu cuối cùng này, rốt cục cũng sắp kết thúc!

Người sống sót... chính là người chiến thắng sau cùng! Mà vào giờ khắc này, sau khi ánh hào quang chói mắt kia tan biến.

Người nào thắng? Mọi người nhìn vào vị trí trung tâm vụ nổ, tập thể ngốc trệ.

Tần Hải...ngã trên mặt đất, trên lồng ngực bị một thanh kiếm xỏ xuyên qua, cái thân ảnh lấp lánh kia đang cầm chuôi kiếm, đem Tần Hải gắt gao đóng đinh ở trên mặt đất.

"Hít hà -zzz —— " Đám người hít vào một ngụm khí lạnh, loại thủ đoạn công kích này...

"Là người..." Thể thân Tần Hải không dám tin nhìn vào thân ảnh lấp lóe.

"Gặp lại." Thân ảnh lấp lóe cười khẽ một tiếng.

"Phốc!" Thanh kiếm được ấn sâu vào thân thể của Tần Hải, Tần Hải chết!

"Oanh!" Toàn cầu oanh động! Tất cả mọi người ở bên trong phòng trực tiếp đều cả kinh.

Kết thúc

Chuyện này...bạn hẳn vẫn cho là, cái thân ảnh lấp lánh kia là một thủ đoạn Số chiều công thủ của Trần Phong, cùng loại với đám binh sĩ của Tần Hải, nhưng mà chưa bao giờ nghĩ tới... thân ảnh lấp lánh thế mà còn có thể nói chuyện? !

Phe thứ ba sao? ! Ta dựa vào! Thế giới Số chiều thế mà còn có phe thứ ba? Đây là một trận quyết chiến đặc sắc nhất, mỗi người đều đang nghiêm túc quan sát, chỉ sợ làm lọt mất một chi tiết nào đó, thế nhưng bạn hẳn chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có phe thứ ba xuất hiện! Đây chính là thế giới Số chiều cơ mà!

"Vậy rốt cuộc đó là cái gì?" Mọi người cảm thấy kinh sợ.

Mà vào lúc này, sau khi Tần Hải chết đi, ánh sáng lung linh chung quanh cái thân ảnh kia tan biến, lộ ra hình dáng, hơn một trăm triệu người trong phòng giả lập trực tiếp kém chút nữa đã nhảy lên tại chỗ, bởi vì người đó, thế mà lại là Tần Hải!

Chuyện này...WTF! Tất cả mọi người đều phát mộng, trời ạ, chuyện gì đã xảy ra? !

"? ? ?" Tất cả mọi người cảm thấy bối rối!

Mà vào giờ khắc này, sau khi 'Tần Hải' chết đi, khói đen không bị không chế điên cuồng lan tràn ra chung quanh! Loại khói đen này, là một loại lực lượng viễn siêu mọi thứ!

Thế nhưng...đây chính là thế giới của Tần Hải! Khi chân thân của Tần Hải xuất hiện, ý thức thể thân của Tần Hải chết, hết thảy mọi việc đã kết thúc.

Thân thể chết! Ý thức chết! Vị thay thế Tần Hải này, thật sự đã chết rồi.

Trần Phong nhìn về phía Tần Hải, trên khuôn mặt của Tần Hải lộ ra một nụ cười xán lạn, nói: "Cám ơn, Trần Phong."

Trần Phong chỉ cười cười.

"Ta thiếu người một cái mạng..." Tần Hải cười nói: "Về sau, ta sẽ trả nợ cho người."

"Oanh!" Thế giới Số chiều sụp đổ, trong tròng cảnh giả lập, Tần Hải trở về thân thể, hắn dùng thanh kiếm năng lượng ở trong tay, trực tiếp cắm vào bộ ngực của mình, hắn nếu biết được ở trong cơ thể của mình bị Tần gia cắm vào một đồ vật bất minh, thì tuyệt đối sẽ không thể để cho nó khống chế mình nữa!

Kết thúc đi! Trận nháo kịch hoang đường này! Hết thấy những thứ mà Tần gia cho ta! Hãy hủy diệt đi!

Phốc! Ánh sáng lóng lánh! Trên người của Tần Hải lóe lên hào quang kỳ dị, dùng ý thức cường đại của mình quyết đấu với khói đen.

"Ý chí thật là mạnh!" Trong mắt của Trần Phong lóe lên sự kinh ngạc.

"Trần Phong...giúp ta!" Tần Hải ngâm nga một tiếng.

Hai mắt của Trần Phong bắn ra hàn quang, chỉ một điểm vào mi tâm của Tần Hải, gặp lại!

Oanh! Hào quang màu trắng đen đáng sợ nổ tung, Tần Hải, chết!

Xoạt! Tròng cảnh mô phỏng biến mất, một trận chiến đấu dài dằng dặc này cuối cùng cũng đã kết thúc! Trần Phong đã thắng lợi!

"Xoạt!" Trận chiến đấu kết thúc, Trần Phong trở về hiện thực, hắn rút thiết bị giả lập xuống, nhanh chóng vọt tới trước mặt Tần Hải đứng cách đó không xa.

"Ba!" Thân thể của Tần Hải vô lực ngã quy xuống.

"Tần Hải!" Trần Phong đỡ hắn lên.

Một lát sau, Tần Hải mới mở to mắt, cho dù sắc mặt vô cùng tái nhợt, nhưng lại lộ ra một nụ cười quen thuộc.

Là Tần Hải! Hắn còn sống!

"Khục." Tần Hải có chút hư nhược nhìn Trần Phong đang ôm chính mình, dùng hết khí lực cuối cùng nói ra: "Ta không chơi gay."

"Móa!" Trần Phong trợn mắt trừng hắn một cái, nhanh chóng đem Tần Hải giao cho nhân viên y tế, hắn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng cũng kết thúc! Tần Hải dùng ý niệm cường đại của chính mình kết thúc bản thân, đem hết thầy căn nguyên tà ác gạt bỏ, khôi phục lại sự tự do của bản thân, kết thúc cuộc nháo kịch này!

Thế nhưng tương lai của hắn...Trần Phong nhìn về phía Tần Hải.

Mà vào giờ khắc này, Tần Hải cho dù rất suy yếu, nụ cười trên khuôn mặt lại có thể bình thản trước nay chưa từng có, cho dù hắn là người bị hại lớn nhất trong chuyện này.

"Lo lắng cho hắn làm cái gì." Trần Phong nhin không được cười ha hả:
"Dùng ý chí của cái tên Tần Hải này, chỉ sợ không có cái gì có thể hạn chế được tương lai của hắn! Người phải lo lắng chính là mình mới đúng, cho dù đã đạt được giải quán quân, thế nhưng nội tình vẫn quá yếu a, cũng không thể vào mỗi lần chiến đấu đều sử dụng Quả đấm sáng may mắn a?"

"Ta cũng sẽ không để cho người siêu việt." Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

Nhưng mà, Trần Phong còn không biết là, toàn bộ cộng đồng mạng đã lật trời!

Chuyện gì đã xảy ra! Tình huống cuối cùng kia là sao? Nhất là vào lúc cuối cùng Trần Phong triệu hoán một cái Tần Hải khác chém giết Tần Hải, càng làm cho đầu óc của rất nhiều người trực tiếp chết máy, không kịp phản ứng!

"Ta đã nhìn thấy cái gì?"

"Đó là cái gì?"

"Là một thủ đoạn mới của Số chiều công thủ sao?"

Có vô số người suy đoán.

Nhưng cũng đã có người phát hiện ra vấn đề: "Các người có ý thức được hay không, Tần Hải xuất hiện vào thời khắc cuối cùng kia, cái nụ cười kia, mới đúng là Tần Hải của chúng ta a!"

"Đúng đúng đúng!"

"Trận chiến đấu này ta cũng không hề muốn ủng hộ Tần Hải, ta có cảm giác hấn quá âm u..."

"Không chỉ là như vậy, sau khi Tần Hải chết ở trong thế giới Số chiều, cuối cùng lại hô một câu "Là người", các người có chú ý tới hay không?"

"Nói như vậy, thân ảnh lấp lánh xuất hiện vào lúc cuối cùng kia mới thật sự là Tần Hải?"

"Câu giải thích!"

"Tìm chân tướng!"

Bình luận giống như mưa xuất hiện trên khung chat, bọn hấn dù như thế nào không thể ngờ được, trận chiến đấu cuối cùng của kỳ thi đấu gen tân tú, thế mà lại xảy ra kết cục như vậy!

Trần Phong triệu hoán Tần Hải quang minh chém giết Tần Hải bóng tối?
Quá rung động!

Trận chiến đấu đã kết thúc, trận quyết đấu hấp dẫn nhất của Trần Phong cùng với Tần Hải, đã làm cho cộng đồng mạng nổ tung, toàn dân bàn tán sôi nổi, nhất là một màn Trần Phong triệu hoán Tần Hải quang minh giáng lâm kia! Quá rung động lòng người. Bọn hấn biết, tất nhiên là đã phát sinh ra đại sự!

Mà vào giờ khắc này, không chỉ riêng bọn hấn, mấy người Cao Vân Phong cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Tần Hải quang minh? Tần Hải bóng tối? Hai người bọn hấn đang chơi cái trò gì vậy? !

"Keng —— " Còi báo động chói tai vang lên.

Nhân viên kỹ thuật bỗng nhiên bừng tỉnh: "Phát hiện ra số liệu dị thường!"

Xoạt! Màn sáng lấp lóe, nhân viên kỹ thuật rất nhanh liền điều tra ra số liệu, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, số liệu của tràng cảnh mô phỏng chiến đấu lúc nãy, thế mà bị cái gì đó chặn lại, tiến hành thay thế số liệu!

Nhân viên kỹ thuật khởi động chương trình truy tung, thay thế số liệu của bọn hắn, chặn đường đi của số liệu, lại có thể là một đoạn khối đen...

"Điều này làm sao có khả năng? !" Nhân viên kỹ thuật ngốc trệ.

Năng lượng tôi? Chuyện này...lại là những cái năng lực đặc thù đáng chết kia! Nhân viên kỹ thuật nghiên rãng nghiên lợi, luận trình độ chuyên môn, bọn hắn đều là nhân viên kỹ thuật cấp cao nhất, thế nhưng mà vẫn phải chịu thua một vài người, chính là những gen chiến sĩ có được năng lực đặc thù!

Đây là sự va chạm giữa khoa học kỹ thuật cùng với gen năng lực! Nếu không có Tần Hải chân chính xuất hiện, chỉ sợ bọn hắn cho đến bây giờ cũng không thể phát hiện ra được chân tướng!

"Thế thân sao?" Mấy người Cao Vân Phong trong nháy mắt liền hiểu ra.

Quán quân Trần Phong

Gian lận! Lại có thể có người dám ở dưới mí mắt của bọn hắc tiến hành gian lận, hơn nữa còn kém chút nữa đã thành công! Nói theo một ý nghĩa nào đó, đây cũng là thay người thi đấu!

"Tốt cho một cái Tần gia!"

Cao Vân Phong cười lạnh một tiếng, đại khái đã đoán ra chuyện gì phát sinh.

"Thú vị." Hầu Lượng giống như có điều suy nghĩ.

Tần gia, bọn hắc làm thế nào lại có được loại thủ đoạn này? Tại sao lại muốn làm như thế? Thà rằng hủy Tần Hải đi, cũng muốn nắm lấy quán quân? Trừ phi...

"Xem ra sự tình càng ngày càng trở nên thú vị." Trên khóe miệng của Hầu Lượng lóe lên một nụ cười.

"Liên hệ với Tần Hải, bảo hắc giải thích lý do." Cao Vân Phong thấp giọng nói.

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

Loại chuyện này, chỉ có Tần Hải đứng ra giải thích mới là thích hợp nhất.

Rất nhanh, Tần Hải vừa mới khôi phục được một chút khí sắc đã kể ra mọi chuyện trước truyền thông, dưới tình huống hắc không nắm chắc 100% chiến thắng Trần Phong, Tần gia đem ý thức của hắc cầm tù, dùng ý thức của em họ thay thế hắc, có ý đồ đánh giết Trần Phong, nhưng mà Trần Phong trong khi chiến đấu đã phát hiện ra manh mối, đem hắc giải cứu ra, sau cùng hai người mới liên kết với nhau để phá cục!

Oanh! Tin tức được tuyên bố ra, toàn cầu oanh động! Tất cả mọi người đều cả kinh, thì ra chân tướng là như vậy!

"Khó trách ta luôn cảm thấy Tần Hải là lạ..."

"Ha ha, ta biết ngay mà, Tần Hải của chúng ta không có khả năng biến thành như thế!"

"Tần gia đây là tự tìm đường chết!"

"Hừ hừ, hãy chờ đợi sự trừng phạt của Hiệp hội chế tác gen đi!"

"Thì ra là thế."

"Cho Trần Phong một like."

Fan hâm mộ của Tần Hải dồn dập đi ra ủng hộ.

Mà đúng vào lúc này, có rất nhiều người bỗng nhiên ý thức được một vấn đề.

"Chờ một chút..."

"Như vậy là, Trần Phong không đơn giản đã đánh bại Tần Hải, còn đánh bại thể thân Tần Hải, cuối cùng nhất còn cứu được Tần Hải chân chính? !"

Đám người nghĩ lại tỉ mỉ, lập tức cảm thấy rung động.

Còn không phải là như thế hay sao? ! Ở trạng thái bình thường Tần Hải có thể là đối thủ của Trần Phong hay không? Không có khả năng! Nếu như có thể đánh bại được Trần Phong, Tần gia cũng không cần sử dụng thủ đoạn để khống chế Tần Hải! Mà thể thân Tần Hải, đã bước vào cấp độ cao cấp Gen chế tác sư, còn đột phá tới Cấp D, thậm chí còn có đủ loại thủ đoạn gian lận, thế mà còn không thể đánh bại được Trần Phong!

Như thế còn chưa tính, thậm chí... Trần Phong còn nhìn thấu được mọi chuyện, đem Tần Hải chân chính cứu ra?

"Rào —— " Tất cả mọi người đều rung động.

Chỉ vào lúc này, bọn hắn mới chân chính ý thức được, Trần Phong đến cùng khủng bố đến mức nào! Lần thi đấu gen tân tú này sàng chọn ra được quán

quân, đến cùng mạnh cỡ nào!

Mà vào lúc này, vào lúc trận chiến cuối cùng này kết thúc, hết thảy các kênh truyền thông đều kinh động, kỳ thi đấu gen tân tú kết thúc, quán quân đã xuất hiện...

Trận chiến đấu kinh người cuối cùng...

Trần Phong liên kết với Tần Hải...

Từng chuyện từng chuyện đều bùng nổ, xuất hiện khắp nơi trên mạng, trên báo đài, trên truyền thông!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Hiệp hội chế tác Gen bắt đầu chiếu lại những cảnh đặc sắc.

Chỉ có một mình Trần Phong! Đây là vinh quang thuộc về quán quân, thuộc về một mình Trần Phong!

Mà vào lúc này đây, mọi người mới nhớ tới, cho dù con đường thi đấu của Trần Phong rất chập chùng, hấn nhiều lần xem bị đào thải, mạo hiểm muôn phần, nhưng mà từ đầu đến cuối, hấn đều đạt được đệ nhất.

Vòng thứ hai, Trần Phong chế tác ra thuốc thử gen Tê Giác, có lực phòng ngự mạnh nhất.

Vòng thứ ba, Trần Phong dùng một bình thuốc thử gen Cáo Tuyết, cứu vớt một cái vương quốc.

Vòng thứ tư, Trần Phong miêu sát toàn trường, không ai cản nổi.

Vòng thứ năm, Trần Phong càng khiến cho toàn trường kinh diễm!

Đệ nhất!

Đệ nhất!

Tất cả đều là đệ nhất!

Đám người cảm thấy rung động, những người có ý đồ chất vấn toàn bộ đều ngậm miệng.

Nội tình? Thực lực? Trần Phong sẽ kém ở chỗ nào!

Xoạt! Màn sáng lưu chuyển.

Trần Phong quyết đấu với Lâm Khắc, giống như là một sát thủ!

Trần Phong quyết đấu với Triệu Thiên, đó là lần đầu tiên hắn bùng nổ nội tình của mình, nghiền ép toàn trường!

Trần Phong quyết đấu với Bôi Tháp, Bôi Tháp sử dụng chiêu trò biến thành một con chuột, bị hắn tùy tiện quơ tay một cái liền bắt được, đến bây giờ cũng không có ai biết rõ, Trần Phong đến cùng đã làm như thế nào tìm được Bôi Tháp trong khi đang ẩn nấp!

Trần Phong quyết đấu với Vân Tiểu Đóa, dẫn nổ núi lửa, lợi dụng địa hình giết địch!

Trần Phong quyết đấu với thể thân Tàn Hải, còn có đường ánh sáng màu đỏ kia, cuối cùng còn cứu Tàn Hải, hai người liên kết đánh giết thể thân Tàn Hải, càng là có thể xưng là truyền kỳ!

"Thật là mạnh!" Nhìn những khoảnh khắc được chiếu lại trên màn sáng, đám người chỉ có sự rung động.

Đây chính là Trần Phong! Đây chính là chế tác sự mạnh nhất của lần thi đấu này! Kỳ thi đấu gen tân tú kém nhất từ trước đến nay? Quả thực là một trò cười!

Xoạt! Các khoảnh khắc không ngừng lấp lóe, sau cùng, màn sáng ngưng tụ thành một cái cúp to lớn, ở phía trên khắc hai chữ Trần Phong.

Ngày kế tiếp, Tàn gia bị san thành bình địa, căn cứ theo truyền thông báo cáo, Tàn gia bởi vì vi phạm hàng loạt các quy tắc, cự tuyệt với việc phối hợp điều tra, thậm chí còn chủ động công kích nhân viên chấp pháp, sau cùng dẫn phát một trận đại chiến!

Đối với chuyện này, không có bất kỳ một ai đồng tình, Tần gia làm ra sự tình người người oán trách, ngay cả cháu trai ruột của mình cũng đều có thể ra tay, những loại người này không khác gì dã thú, không có một ai cảm thấy thương tiếc.

Cho nên... tin tức về Tần gia rất nhanh liền bị nhấn chìm, không có người hỏi thăm. Bài viết trên trang đầu của các tờ báo vẫn là Trần Phong! Chuyện ngày hôm qua vụn vụn chỉ là một sự bắt đầu, các tạp chí lớn, bên trên đủ loại màn sáng, các cuộc thi đấu liên quan tới kỳ thi đấu gen tân tú, mới chính thức được bắt đầu chiếu lại!

Toàn bộ đều là các trận chiến đấu làm cho người khác phải kinh diễm! Không đơn thuần chỉ là Trần Phong, còn có cuộc chiến của 10 người trong thập cường!

Chỉ có điều là, vô luận là ba vị trí đầu, mười vị trí đầu, thậm chí là Top 100, bên trong những khoảnh khắc đặc sắc, xuất hiện nhiều nhất vẫn là Trần Phong, ở dưới những góc quay lại cận cảnh, chính là những kỹ thuật rất nhỏ của Trần Phong. Vào thời điểm Trần Phong đang thi đấu, căn bản là những việc không thể chú ý được, theo lời giải thích của người dẫn chương trình, khiến cho người xem bưng bình đại ngộ.

Có rất nhiều người thậm chí còn xem lại thêm một lần nữa, mà 8 người dự thi bên trong thập cường, lại là lần đầu tiên xem lại những đoạn phim này.

Hải Thành, ở một nơi nào đó, Lâm Khắc lặng yên nhìn đoạn phim chiếu lại trên màn hình, hắn đối với Trần Phong có hận ý mãnh liệt nhất, nhất là Trần Phong mấy lần sử dụng mưu lợi để dành chiến thắng, khiến cho hắn thua rất không cam tâm, mà bây giờ, hận ý tràn ngập đã hóa thành hư không.

"Ai." Lâm Khắc thở dài một tiếng, xem trận chiến đấu cuối cùng của Trần Phong, hắn không thể không thừa nhận, coi như hắn có phát huy hết thủy thực lực, cũng không có cách nào chiến thắng được Trần Phong! Cái tên này căn bản là một yêu nghiệt!

Ám Năng

Trần Phong đạt giải quán quân, công chính danh thuận.

Trần Phong... ý chí chiến đấu của Lâm Khắc trở nên sục sôi: "Tương lai, ta nhất định sẽ đuổi kịp được ngươi!"

Ở một cửa hàng nào đó, Hoàng Hạc nhìn lên màn sáng, sau cùng chỉ có thể lắc đầu.

"Thật mạnh! Đây mới là chế tác sư mạnh nhất a." Hoàng Hạc bùi ngùi mãi không thôi.

Bên cạnh, vợ của Hoàng Hạc rất tán thành gật gật đầu, trên khuôn mặt xinh xắn mang theo ý cười, thế nhưng ánh mắt ôn nhu vẫn luôn đặt ở trên người của Hoàng Hạc, chưa bao giờ dời đi.

Ở trong cửa hàng kem ly, một con lừa nhỏ nhìn kem ly trước mắt nước bọt chảy đầm đìa.

Vân Tiểu Đóa thì đang dứ dẩn nhìn chăm chăm vào nó.

"Hí..." Con lừa nhỏ ủa khuất kêu một tiếng.

Vân Tiểu Đóa nhìn chăm chăm vào nó thật lâu, cuối cùng vẫn khoát khoát tay, chu cái miệng nhỏ nhắn lên: "Được rồi được rồi, cho ngươi ăn đó! Cũng không thể trách ngươi được, ngay cả tên Tần Hải kia cũng thê thảm như vậy..."

"Há, còn có cái tên Trần Phong chết giẫm kia!"

"Hừ hừ." Vân Tiểu Đóa bóp bóp bàn tay nhỏ, tản ra khí thế hùng hổ: "Trần Phong, đừng để cho ta gặp được ngươi!"

Người chung quanh nghe vậy, cũng đổ mồ hôi lạnh tràn trề, phải biết rằng, Vân Tiểu Đóa mặc dù dự thi, nhưng mà phụ trách chế tác gen chính thức lại

là con lừa nhỏ! Mà bản thân của Vân Tiểu Đóa, thế nhưng chính là một gen chiến sĩ, một gen chiến sĩ cực kỳ cường đại!

Nếu như không phải là bởi vì thi đấu gen tân tú hạn chế gen năng lực...nghĩ tới đây, bọn hắn lập tức vì Trần Phong mặc niệm ba giây.

Ở một khách sạn nào đó, Bồi Tháp yên lặng xem ti vi, nhìn thấy Trần Phong nhắm chặt hai mắt, một lát sau khi mở mắt ra, liền có thể quơ tay một cái chụp lấy hắn, có thể xưng là kinh điển!

"Đây là loại thuốc thử gen gì..." Bồi Tháp kinh ngạc tán thán, hắn khẳng định, Trần Phong tất nhiên là sử dụng một loại thuốc thử gen nào đó, nội tình của Trần Phong...so với sự tưởng tượng của tất cả mọi người đều khủng bố hơn!

Trên diễn đàn học thuật, đủ loại tiêu đề bùng nổ!

Suy đoán gen năng lực của Trần Phong...

Suy đoán về những loại thủ đoạn đặc thù mà Trần Phong sử dụng ở trong các trận thi đấu...

Suy đoán Trần Phong đến cùng nắm giữ bao nhiêu cách điều chế gen...

Đủ các loại suy đoán, mỗi một kỹ thuật mà Trần Phong sử dụng không thể giải thích, bọn hắn đều cho ra vô số khả năng, cái tên Trần Phong, đã chân chính vang vọng trên toàn bộ thế giới.

Mà còn rất nhiều thủ đoạn của Trần Phong? Vẫn còn là bí mật.

Mà vào lúc này, ở trong khách sạn, Trần Phong lộ ra vẻ mặt giống như là bị chó cắn, bởi vì ngay mới vừa rồi, có một người phát ngôn tìm tới cửa, Trần Phong vừa mới bắt đầu còn cảm thấy hết sức hưng phấn, mãi đến khi hắn biết sản phẩm của đối phương lại có thể là khăn bác gái...

? ? ? ! Cái đồ chơi này tìm hắn phát ngôn để làm gì? !

"Cút!" Trần Phong kém chút nữa đã muốn đập cái tên này ra bên ngoài.

Mà vào lúc này.

Đình! Cửa phòng tự động mở ra, Trương Vĩ đi đến, có chút kỳ quái hỏi: "Ai làm cho người tức giận?"

"Không có việc gì." Trần Phong bất đắc dĩ nói.

"Há, đúng, bên này có mấy người phát ngôn..." Trương Vĩ bỗng nhiên nói.

"Không được!" Trần Phong không một chút do dự cự tuyệt.

Trương Vĩ kỳ quái nhìn hắn một cái, không gặp thì thôi, phản ứng lớn như thế để làm gì?

Khụ khụ, Trần Phong tăng hắng một cái.

"Được rồi, dù sao thì người cũng không thiếu tiền." Trương Vĩ trầm ngâm một chút, nói: "Một ít ngôi sao chế tác sư tiếp sau khi làm đại diện thương hiệu, bởi vì sản phẩm có vấn đề cuốn vào kiện cáo cũng không ít, người không gặp cũng tốt, hiện tại thực lực của người còn không tính là quá mạnh, không cần thiết phải cuốn vào mấy thứ rắc rối này, bất quá, ta có một việc muốn người chuẩn bị một chút."

"Chuyện gì?" Trần Phong ngẩng đầu hỏi.

"Phần thưởng của người." Trương Vĩ cười nói.

Xoạt! Ánh mắt của Trần Phong sáng rực.

Đến rồi! Ban thưởng của kỳ thi đấu cho quán quân, gia nhập vào tổng bộ của Hiệp hội chế tác gen! Mục đích từ đầu của hắn cũng chính là chuyện này!

Ban đêm, Trần Phong đứng giờ đi theo Trương Vĩ đi đến phân hội Hải Thành.

Ở chỗ này, Trần Phong lần thứ nhất nhìn thấy một người của tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, đó là một lão giả có thân hình gầy gò, nhưng trong ánh mắt lại tràn ngập sự cơ trí.

"Hoan nghênh người gia nhập Hiệp hội chế tác gen." Lão giả chủ động nắm tay Trần Phong, nói: "Ta là Hầu Lượng."

"Ngài tốt." Trần Phong nói.

"Ngồi đi." Hầu Lượng cười nói: "Vốn nên đi đến tổng bộ làm thủ tục cho người, bất quá, tình huống bây giờ rất đặc thù, phải giản lược đi rất nhiều thứ, hãy bỏ qua cho chúng ta."

"Không sao." Trần Phong lắc đầu.

"Đây là phần thưởng của người." Hầu Lượng cười cười.

Xoạt! Ông ta đưa cho Trần Phong một cái hộp gỗ, Trần Phong mở ra, ở bên trong có một cái huy chương nhỏ nhắn mà tinh xảo, đó là huy chương tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, là tiêu chí khiến cho vô số người hâm mộ.

"Quét hình một cái." Hầu Lượng nhìn thấy Trần Phong chuẩn bị đóng hộp gỗ lại, nhắc nhở.

Hả? Trần Phong dùng vòng đeo quét hình.

Đinh! Thân phận khóa lại! Xác nhận hoàn tất!

"Tôn kính chế tác sư, ngài khỏe chứ, trước mắt ngài đã có được quyền hạn: có thể mua được cách điều chế cấp F và cấp E với giá thấp hơn rất nhiều, các loại cách điều chế gen tịnh hóa được miễn phí mua sắm! Cách điều chế gen Cấp D có thể thông qua hoàn thành nhiệm vụ để đạt được, ngài trước mắt còn chưa có quyền hạn để mua các cách điều chế gen có đẳng cấp cao hơn."

"Mua được với một cái giá thấp hơn nhiều! Miễn phí!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Trở thành hội viên của tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, thế mà còn có được chỗ tốt như vậy!

Đối với những người chỉ cần học tập cách chế tác gen, thậm chí còn không phải rèn luyện để tăng độ thuần thực như hắc mà nói, hoàn toàn có thể đem

hết thấy cách điều chế gen cấp F toàn bộ học hết!

Kiểm lời lớn rồi! Trần Phong cảm thấy xúc động, vền vền chỉ bằng vào cái huy chương này, lần thi đấu gen tân tú này hẳn cố gắng cũng không uổng!

Mà ngoại trừ cái đó ra...còn có cách điều chế gen miễn phí!

Cấp F, cấp E, hai cái cấp bậc này, cách điều chế gen miễn phí có số lượng cũng không ít! Hiệp hội chế tác gen, vì sao có thể dễ dàng đem những cách điều chế gen tịnh hoá này miễn phí đưa cho mình? Trong này, nhất định có vấn đề!

"Ta có thể hỏi một chút sự tình miễn phí cách điều chế gen tịnh hoá là chuyện gì hay không?" Trần Phong hỏi.

"Biết ngay là người sẽ hỏi." Hầu Lượng nhin không được cười ha hả, ông ta trầm ngâm một cái, thu lại nụ cười ở trên khuôn mặt: "Không biết người có chú ý đến hay không những làn khói đen xuất hiện ở trên người của Tần Hải giả?"

"Đương nhiên là có." Trần Phong cảm giác được một chút nặng nề.

Những làn khói đen kia vô cùng đáng sợ, bản thân chúng nó phi thường cường đại, có thể công có thể phòng ngự, có thể đi vào thế giới Số chiều, có thể ngưng trang thành các đoạn gen, có thể chữa trị thân thể, gần như là không gì không làm được.

"Những làn khói đen kia, chúng ta gọi là Âm Năng." Sắc mặt của Hầu Lượng trở nên nghiêm túc.

Tịnh Hoá Giả

Ám Năng? Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Hầu Lượng chậm rãi kể, mở ra một tầng bí mật của cái thế giới này, cái thế giới này rất lớn, cho dù có vô số loại gen kỳ lạ, thế nhưng bởi vì để đảm bảo hoàn cảnh sinh thái, luôn luôn có một vòng năng lượng tuần hoàn hoàn mỹ, cam đoan cho sự vận chuyển của thế giới.

Thế nhưng...lại có một loại năng lượng kỳ lạ xuất hiện, nguyên nhân nó sinh ra không có ai rõ. Nó có khả năng nuốt chửng hết thảy các loại năng lượng, vĩnh cửu phá hư sự cân bằng của thế giới, tạo thành những hậu quả đáng sợ không có cách nào đoán được! Nó không tuân thủ theo quy tắc của thế giới, nếu như cứ tùy ý để cho nó phát triển tiếp, càng ngày sẽ có càng nhiều năng lượng sẽ bị nó nuốt chửng, sau cùng phá hủy toàn bộ thế giới!

Mà loại năng lượng này, chính là Ám Năng! Bởi vì muốn tiêu diệt Ám Năng, Gen Công Hội đã âm thầm thành lập một đội Giám Sát Giả, bọn họ sẽ phụ trách giám sát cùng với tiêu diệt Ám Năng, giữ gìn sự cân bằng cho cái thế giới này!

Những năm gần đây, Giám Sát Giả cùng với Ám Năng vẫn một mực đang tiến hành đối kháng với nhau. Mặc dù Ám Năng không ngừng xuất hiện, thế nhưng đội viên ở trong đội Giám Sát Giả cũng không ngừng gia tăng, đem Ám Năng đánh đuổi ra khỏi tầm mắt của bách tính, thế nhưng chẳng ai ngờ được...năm nay, lại xuất hiện một chút biến số.

"Biến số gì?" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

"Biến dị!" Hầu Lượng thở dài thật sâu.

Ám Năng vốn chỉ có bản năng cắn nuốt năng lượng, có một phần trong đó lại phát sinh biến dị, có được thần trí, học được cách chạy trốn và ẩn nấp, dùng những thủ đoạn bình thường căn bản là không có cách nào tiêu diệt được chúng nó! Những sinh vật Ám Năng biến dị này, thông qua nuốt

chúng năng lượng để tăng thực lực của chính mình lên, không ngừng trở nên cường đại!

Bọn chúng có thể nuốt chửng hết thủy, thậm chí nhân loại sau khi bị ám năng thôn phệ, liền biến thành một người biến dị giống như sinh vật Âm Năng!

Gen Công Hội gọi bọn chúng là quái vật Âm Năng.

Trần Phong: "..."

Một cái tên thông tục rất dễ hiểu.

"Ừm, đúng rồi." Hầu Lượng nói: "Tên em họ của Tần Hải kia, liền là một con quái vật Âm Năng."

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, khó trách vì sao tên kia lại có thể kinh khủng như thế!

Nguyên lai đây chính là quái vật Âm Năng sao? Được tạo thành từ Âm Năng, có thể hóa thành thực thể, cũng có thể hóa thành năng lượng, phi thường cường đại, muốn tiêu diệt quái vật Âm Năng, chỉ có một loại biện pháp.

Tịnh hóa! Kéo chúng nó vào thế giới Số chiều! Bởi vì duyên cớ kết cấu tạo thành, bọn chúng sẽ trực tiếp bị kéo vào thế giới Số chiều, mất đi liên hệ với hiện thực, lúc này, chúng ta mới có thể tiêu diệt chúng nó! Cũng chỉ có loại biện pháp này, mới có thể triệt để giết chết bọn chúng!

Thì ra là thế! Trần Phong rốt cục cũng tỉnh ngộ, lúc trước hắn đã từng nói chuyện qua với Tần Hải, Tần Hải rõ ràng đã chém giết cỗ thân thể em họ của hắn, theo lý mà nói, ý thức sẽ bị chôn vùi theo mới đúng, thế nhưng em họ của hắn vẫn còn có thể điều võ giương oai trong thế giới Số chiều, hiện tại xem ra, cỗ thân thể kia chỉ là do Âm Năng tạo thành!

Chờ một chút...thế giới Số chiều? Trần Phong đột nhiên ý thức được cái gì đó, như vậy thì người của Giám Sát Giả nhất định phải là chế tác sư hay sao? !

"Không sai." Hầu Lượng lộ ra vẻ cười khỏ: " Âm Năng bình thường, Giám Sát Giả có khả năng tiêu diệt, thế nhưng những đám quái vật Âm Năng có được thần trí này, thì chỉ có chế tác sư mới có thể tiêu diệt triệt để!"

Đây mới là điều làm cho ông ta cảm thấy nhức đầu nhất!

Muốn chân chính tiêu diệt bọn gia hỏa này, chỉ có thể kéo chúng nó vào bên trong thế giới Số chiều, bởi vì vậy cái nhiệm vụ gian khổ này, liền rơi lên trên người của chế tác sư, mà sức chiến đấu của chế tác sư, lại gần như là không!

"Kỳ thật tiêu diệt bọn chúng rất đơn giản, sau khi phán đoán được cường độ năng lượng của quái vật Âm Năng, liền kéo chúng nó vào Thế giới Số chiều, rồi tiêu diệt! Chỉ đơn giản như vậy thôi." Hầu Lượng cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Mặc dù Hiệp hội chế tác gen đã nghiên cứu ra một loại thuốc thử gen có khả năng tiêu diệt đối phương trong thế giới Số chiều, thế nhưng có rất nhiều chế tác sư, ngay cả thủ đoạn tự vệ cơ bản nhất cũng đều không có! Thậm chí còn chưa kịp kéo chúng nó vào thế giới Số chiều, đã bị chúng nó giết chết! Quá yếu!

Cho nên, mới có cái kỳ thi đấu gen tân tú cải biến này, bọn hán hi vọng, có thể dùng loại thủ đoạn này, khiến cho những chế tác sư bình thường kia, biết ý thức nguy cơ, biết được sự trọng yếu của năng lực tự vệ, trở nên càng cường đại!

"Tương lai mấy năm sau, chúng ta sẽ dần dần cải biến chuyện này."

"Sự tình liên quan tới thuốc thử gen tịnh hóa, ý thức nguy cơ, thủ đoạn Số chiều công thủ... chúng ta thậm chí còn muốn viết vào bên trong sách giáo khoa bắt buộc, vô tri vô giác cải biến tất cả các chế tác sư!"

"Thế nhưng năm nay...chỉ có thể bắt đầu từ những chế tác sư vừa mới được sàng chọn ra như các người!"

Hầu Lượng nhìn chằm chằm vào Trần Phong, nói: "Chúng ta muốn từ bên trong những chế tác sư hiện có, sàng chọn ra một nhóm lớn chế tác sư, huấn

luyện thành Tịnh Hóa Giả!"

Tịnh Hóa Giả... tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, từ cái tên, hắn liền biết là có ý gì, đây là những người chuyên môn tiêu diệt quái vật Âm Năng! Tịnh hóa thế giới!

"Những vị tiền bối chế tác sư kia thì sao?" Hắn đột nhiên hỏi.

Thi đấu gen tân tú vốn chỉ dính đến trung cấp chế tác sư, nhiều nhất chỉ là trình độ cao cấp chế tác sư, còn những vị chế tác đại sư cường đại hơn đâu?

"Hết thấy những chế tác sư phù hợp với điều kiện, đều có thể trở thành Tịnh Hóa Giả." Hầu Lượng trầm giọng nói.

"Người hãy xem cái này đi." Hầu Lượng thả ra một phần số liệu.

Yêu cầu của Tịnh Hóa Giả:

- 1, Có được Thế giới Số chiều.
- 2, Có được năng lực chế tác ở hiện trường cường đại (nhất định phải chế tác ở hiện trường, một phần tài liệu trong đó, là thể năng lượng của đối phương)
- 3, Có được thủ đoạn tự vệ nhất định.
- 4, Trình độ chế tác (nhất định phải cam đoan chế tác cách điều chế gen cấp E 5 tinh thành công một lần)
- 5, Có ý chí kiên định.

Thỏa mãn những điều kiện này, là có thể trở thành một thành viên của Tịnh Hóa Giả.

Thì ra là thế, Trần Phong khẽ gật đầu, thế nhưng mà, cùng với quán quân của lần thi đấu gen tân tú này có quan hệ gì? Tịnh Hóa Giả nhiều như vậy, bất luận nhìn như thế nào, cũng không đến lượt hắn a? Trần Phong cảm thấy hơi nghi hoặc một chút.

"Là như vậy." Hầu Lượng nhìn ra suy nghĩ của Trần Phong, thở dài một tiếng.

"Ba năm trước đây, một số chiến sĩ của Gen công hội, ở một nơi nào đó phát hiện ra được một đoàn khói màu đen khổng lồ, ở bên trong có khả năng dựng dục ra một đầu quái vật Âm Năng đáng sợ, theo quái vật Âm Năng bình thường không giống nhau, nó đang không ngừng hấp thu cùng với trưởng thành, có vô tận tiềm năng!"

Lừa gạt hài tử

"Chúng ta cũng đã phái người đi tới đó, thế nhưng cái chỗ kia..." Hàu Lượng nói đến đây, trên khuôn mặt lộ ra thần sắc cổ quái: "Cấp D trở lên không có cách nào có thể tới gần!"

"Cấp D trở lên?" Trần Phong ngây người, còn có loại kết giới cổ quái này?

"Đúng, chỉ cần thuộc tính gen vượt qua 1000 điểm, liền tuyệt đối không có khả năng đi vào được." Hàu Lượng gật đầu: "Chúng ta ngay từ đầu cũng cảm thấy kỳ quái, vì sao lại có thể có loại kết giới này, về sau mới phát hiện ra được, đây là do quái vật Âm Năng tận lực dẫn dụ các nhân loại có thuộc tính gen thấp hơn 1000 điểm đi vào!"

"Cái gì?"

Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái, quái vật Âm Năng tận lực dẫn dụ các nhân loại có thuộc tính gen thấp hơn 1000 điểm đi vào?

"Đúng vậy." Sắc mặt của Hàu Lượng trở nên nghiêm túc: "Bọn chúng đang muốn cung cấp năng lượng để thai nghén đầu quái vật Âm Năng ở bên trong! Mà nhân loại từ cấp D trở xuống, chính là thức ăn tốt nhất!"

"Không chỉ đơn giản như thế."

"Sự tình phát sinh ở Tần gia, nói rõ quái vật Âm Năng đã học tập được cách giao dịch! Hai chuyện này, đều có thể nói rõ đám quái vật Âm Năng có thần trí đang phát triển rất nhanh, một khí trí tuệ của bọn chúng có thể đạt đến trình độ như chúng ta...đó mới thực sự là tai nạn!"

"Mà bây giờ...mặc dù bọn chúng muốn dùng loại phương thức này để khiến cho con quái vật Âm Năng đang thai nghén kia trở nên mạnh hơn, nhưng mà đồng dạng, bọn hấn cũng không có cách nào vi phạm quy tắc của tầng kết giới này! Cho nên quái vật Âm Năng ở bên trong cũng sẽ không quá mạnh! Cho nên, đây là một cái thời cơ rất tốt, chúng ta sẽ đi vào đó, xử lý nó!"

Ánh mắt của Hầu Lượng như điện, nói: "Căn cứ vào trạng thái thai nghén trước mắt, một tháng sau, nó sẽ phá kén trọng sinh, mà trong thời khắc đó, lớp kén dày đặt chung quanh con quái vật Âm Năng kia cũng sẽ biến mất, không có cái gì bảo hộ cho nó nữa, đó chính là một thời cơ tốt nhất để tiêu diệt nó!

"Cũng là... cơ hội duy nhất của chúng ta!" Vẻ mặt của Hầu Lượng trở nên nghiêm túc.

"Chờ một chút." Trần Phong xoa xoa đầu, hắn muốn tỉnh táo lại một chút, cho nên nói, có một con quái vật Âm Năng được thai nghén trong ba năm, cũng không biết là thứ đồ gì, tóm lại là hết sức đáng sợ, nói không chừng là một loại sinh vật kinh khủng nào đó cũng khó nói. Sau đó, bởi vì có hạn chế là chỉ có dưới cấp D mới đi vào được, cho nên mới cần hắn.

Ừm...đã hiểu rõ, đây là vì thủ hộ sự hòa bình của thế giới, thành kính cùng với chính nghĩa, thế giới nếu như gặp phải nguy hiểm, tất nhiên là phải liều mình chiến đấu, cứu vớt thế giới! Vào lúc cần thiết, thậm chí có thể hy sinh cả bản thân mình, có đúng hay không?

Đúng cái em gái nhà người! Trần Phong trợn mắt.

Lừa ai đó? ! Mặc dù Hầu Lượng nói sự tình này có vẻ rất nghiêm trọng, cái gì mà vĩnh cửu phá hư cân bằng của thế giới, Âm Năng, cái gì mà nuốt chửng...thế nhưng Trần Phong luôn cảm thấy chuyện này có rất nhiều thành phần lừa gạt a! Đã có tồn tại Âm Năng phá hư thế giới, như vậy, có lẽ là cũng tồn tại một dạng năng lượng khác có thể chữa trị thế giới a? Hắn cũng không tin, Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội sừng sững nhiều năm như vậy, làm gì có chuyện chỉ bằng vào một cái Âm Năng là có thể đem thế giới này hủy diệt! Chuyện này không khoa học.

Lại nói, nếu quả thật là chuyện này nghiêm trọng như vậy, Hiệp hội chế tác gen đã sớm xù lông, làm sao có thể lặng yên không tiếng động tiến hành như thế này? Toàn bộ thế giới vẫn sống bình yên như thế này?

Trần Phong nhìn ra xung quanh một chút, phân hội Hải Thành vẫn cực kỳ bình an, chế tác sư thì đang bận rộn làm việc của mình, một vị chế tác sư còn đang hưng phấn bởi vì một cái hạng mục của mình vừa mới được thông

qua, được tổng bộ cấp cho kinh phí nghiên cứu khoa học. Có một vị phân hội trưởng mập mạp, dùng ánh mắt hèn mọn không ngừng quét qua trên mông của nhân viên phục vụ khách hàng, cực kỳ thoải mái tiêu sái.

Cho nên...nếu như thế giới đã sắp bị hủy diệt, vậy thì bọn gia hỏa này đang làm cái gì đây? ! Cấp kinh phí cái gì mà nghiên cứu khoa học! Nhìn mông cái quỷ gì! Thế giới gặp nguy hiểm? Nói đùa cái gì!

Huông chi, cho dù trời có sập xuống, cũng sẽ có cường giả đỡ lấy a! Hắn chỉ là một tên chế tác sư nho nhỏ, cho dù như thế nào, giống như là cũng không tới phiên hắn a? Đừng tưởng nhìn thấy hắn tuổi nhỏ, là có thể tùy tiện lừa dối có được hay không!

"Nếu như ta cự tuyệt thì sao?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt không biểu tình.

"Khụ khụ." Hâu Lượng cùng với Trương Vĩ ở bên cạnh đang chờ một câu trả lời chắc chắn của Trần Phong, đột nhiên nghe được một câu nói như vậy, kém chút nữa đã bị sặc chết,

Tại sao lại có thể nói lời cự tuyệt, cảm giác sứ mệnh của người đâu? ! Cảm giác vinh dự của người đâu? !

"Loại chuyện này, đương nhiên ngoại trừ người ra không còn ai khác có thể làm được." Vẻ mặt của Hâu Lượng trở nên nghiêm nghị: "Nhiệm vụ cứu vớt thế giới gian khổ liền..."

"Nếu như ta cự tuyệt thì sao?" Trần Phong tiếp tục đặt câu hỏi.

"Được thôi." Hâu Lượng thở dài: "Loại chuyện này, nếu như không phải là do sự tự nguyện, cũng không thể hoàn thành. Chúng ta sẽ tìm kiếm từ vị trí thứ hai trở đi, cho đến khi gặp được người thích hợp."

"Ta biết ngay mà." Trần Phong trợn mắt trừng một cái, hắn biết ngay là cái gì thế giới gặp nguy hiểm, cứu vớt thế giới ngoại trừ người ra không còn ai khác có thể làm chỉ là vô nghĩa.

Nhiệm vụ lần này...nói trắng ra là, vền vền chỉ là một nhiệm vụ tiêu diệt mối nguy hiểm có khả năng xuất hiện trong tương lai! Trần Phong nếu như

không tiếp thụ, tự nhiên sẽ được đưa cho những người khác.

"Ban thưởng nhiệm vụ là cái gì?" Trần Phong nói thẳng.

"Cái tên tiểu tử này..." Hầu Lượng cảm thấy bất đắc dĩ, người không thể hy sinh vì thế giới một lần hay sao?

"Nếu như là Tần Hải, hẳn sẽ không hỏi loại vấn đề này." Hầu Lượng cảm khái, ông ta có một chút hoài niệm về Tần Hải, nếu như là Tần Hải, khẳng định sẽ tiếp nhận vô điều kiện, vì hòa bình thế giới, vì nhân loại sau này!

"Đúng vậy a." Trần Phong cũng cảm thấy rất tán thành: "Cho nên hẳn mới bị hãm hại thâm trọng như vậy."

Hầu Lượng: "..."

Lợi hại! Mấy đứa nhóc bây giờ thật không dễ lừa gạt! Tên tiểu tử này mới tốt nghiệp trung học thôi cơ mà!

"Được rồi, được rồi!" Hầu Lượng trực tiếp công khai nhiệm vụ cụ thể.

Nhiệm vụ tịnh hóa!

Thời gian nhiệm vụ: Một tháng sau

Địa điểm nhiệm vụ: Băng Phong Tuyệt Địa

Giới thiệu nhiệm vụ: tịnh hóa quái vật Âm Năng

Nhiệm vụ ban thưởng: Tùy ý một cách điều chế gen cấp D.

Bởi vì nhiệm vụ này rất đặc thù, cho nên phần miêu tả nhiệm vụ cũng được viết vô cùng ngắn gọn, thế nhưng nhiệm vụ ban thưởng lại viết vô cùng rõ ràng, vào thời điểm Trần Phong đọc xong, ánh mắt liền sáng rực!

Tùy ý lựa chọn một cách điều chế gen Cấp D! Trần Phong cảm thấy xúc động.

Bên trong kho gen của Hiệp hội chế tác gen có bao nhiêu cách điều chế gen? Không có người nào biết rõ!

Thực tập

Nhưng những cách điều chế gen cấp F và cấp E được người dự thi lựa chọn, cũng đều có được lực lượng vượt mức bình thường, vô cùng kinh người!

Thế nhưng cách điều chế gen cấp D thì sao? Không hề có! Cho dù là cấp D 1 tinh cũng đều không có! Vì cái gì? Bởi vì từ cách điều chế gen cấp D trở lên, giá trị đã được gia tăng trên một phạm vi rất lớn! Cho nên, Trần Phong cũng không nghĩ tới, một lần nhiệm vụ tịnh hóa, Hiệp hội chế tác gen liền lấy ra một cách điều chế gen cấp D để làm ban thưởng, hơn nữa trọng yếu nhất chính là, có thể tùy ý lựa chọn!

Cái kho gen khổng lồ kia...Trần Phong ngấm lại liền động tâm.

Tịnh hóa... Trần Phong bắt đầu cân nhắc lợi và hại, cho dù Hầu Lượng đã nói nhiệm vụ lần này có nguy cơ trùng trùng, thế nhưng nếu như chuẩn bị kỹ càng thuốc thử gen, còn có giá trị may mắn, có lẽ là sẽ có thể liều mạng.

Lại nói... nếu như không có nguy hiểm, thì lợi ích ở đâu ra? ! Nếu như không phải là chuyện này, Hiệp hội chế tác gen làm sao lại có thể để cho người tùy ý lựa chọn cách điều chế gen?

Làm đi! Trần Phong tiếp nhận nhiệm vụ.

"Rất tốt." Hầu Lượng cũng nhẹ nhàng thở ra một hơi, con khỉ nhỏ này thật sự là khó dây dưa!

"Mặc dù cái nhiệm vụ này không dọa người giống như ta nói, thế nhưng xác thực cũng vô cùng nguy hiểm." Hầu Lượng khó có khi nghiêm túc, vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong: "Chuẩn bị thật cẩn thận, một tháng sau gặp lại."

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Nếu đã tiếp nhận nhiệm vụ, hấn chắc chắn phải ứng phó toàn lực!

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, mặt đất bỗng nhiên rung động, Trần Phong cùng với Hầu Lượng cũng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía đông nam, đó là, Tần gia!

"Đã xảy ra chuyện!" Sắc mặt của hai người cũng khẽ biến.

Tần gia có khoảng cách rất xa so với nơi này! Cổ năng lượng bùng nổ ở Tần Gia, thế mà lại có thể khiến cho bọn hắn ở đây cảm nhận được, đến cùng là đã xảy ra chuyện gì? !

Hầu Lượng lập tức gọi điện, rất nhanh, phân hội ở bên kia liền truyền về một tin tức kinh người, vào thời điểm nhân viên công tác kết thúc công việc, Tần gia đã phát sinh ra một vụ nổ kịch liệt, trên một trăm nhân viên công tác toàn bộ gặp nạn! Không có một người nào còn sống!

Năng lượng màu đen đáng sợ không ngừng lan ra ở xung quanh Tần gia, Gen Công Hội đã dùng một tốc độ nhanh nhất phong tỏa phê tích Tần gia, Giám Sát Giả xuất động, tịnh hóa Âm Năng ở phụ cận Tần gia, thế nhưng ở bên dưới phê tích của Tần gia...vẫn y nguyên không ngừng truyền đến những cổ năng lượng kỳ dị! Ở nơi đó, có khả năng còn sót lại một con quái vật Âm Năng!

Tần gia xảy ra chuyện! Các kênh truyền hình đưa tin là đào phạm Tần gia làm loạn, Gen Công Hội đã tiến hành truy đuổi, thế nhưng mấy người Trần Phong lại rất rõ ràng, ở Tần gia rốt cuộc đã phát sinh ra chuyện gì.

Quái vật Âm Năng! Giống như người mà không phải người, giống như thú mà không phải là thú! Bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng ở Tần gia chỉ có một đầu quái vật Âm Năng xuất hiện, hiện tại xem ra, vấn đề ở Tần gia, so với trong sự tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn.

Tần gia... hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, ở bên dưới phê tích Tần gia, cho dù là có quái vật Âm Năng thì cũng là do bị đuổi giết chạy trốn xuống phía dưới, xem ra cũng không tính là quá mạnh, có lẽ, sẽ vừa vặn cho hắn có thể luyện tay một chút?

"Nghĩ cái gì thế!" Hầu Lượng mạnh mẽ trừng mắt liếc Trần Phong một cái:
"Người cho rằng quái vật Âm Năng thật dễ đối phó như vậy hay sao? Tên

em họ của Tần Hải đầu tiên là bị Tần Hải xử lý thân thể, rồi mới kéo vào thế giới Số chiều, bị hai người các người liên hợp tiêu diệt, người thật sự cho rằng chỉ bằng vào một mình người là có thể đánh bại được hẳn?"

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái.

"Lại nói." Hầu Lượng nhìn Trần Phong một chút: "Thực lực bây giờ của người quá yếu, ít nhất phải chờ sau khi đến tổng bộ, tăng cường thực lực trên diện rộng, mới được coi là một Tinh Hóa Giả hợp cách."

"Tăng cường thực lực trên diện rộng." Tâm trạng của Trần Phong khẽ động: "Đi đến tổng bộ còn có chỗ tốt?"

"Người không biết sao?" Hầu Lượng kinh ngạc nhìn Trần Phong.

Đây chính là tin tức mà gần như mọi người đều biết a, cái thằng nhóc tinh ranh này, thế mà lại không biết chỗ tốt khi gia nhập vào tổng bộ? Rồi ông ta mới giật mình nhớ tới, Trần Phong, là xuất thân chân chính từ hàn môn! Cô nhi! Không có bối cảnh! Không có hậu thuẫn!

"Thực sự là..." Hầu Lượng trở nên nghiêm nghị, đã lâu lắm rồi không nhìn thấy một đứa nhỏ như vậy.

Hàn môn, mang ý nghĩa là tài nguyên cực kỳ thiếu thốn, nhất là Trần Phong loại này! Với một lượng tài nguyên ít ỏi mà vẫn có thể đạt đến tình trạng như thế này, bây giờ đã gia nhập vào Hiệp hội chế tác Gen, tương lai của đứa nhỏ này, là bất khả hạn lượng!

"Tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, được xưng là thánh địa của chế tác sư! Mà muốn trở thành chế tác sư trong tổng bộ càng là khó càng thêm khó, thế nhưng một khi tiến vào tổng bộ, cũng nhận được hồi báo rất phong phú! Bằng không thì người cho rằng, nhiều con em thế gia như vậy, đều một lòng một dạ muốn gia nhập vào tổng bộ?" Trong mắt của Hầu Lượng lóe lên ý cười.

Thì ra là thế, Trần Phong cảm thấy động tâm.

"Tổng bộ cách nơi này rất xa xôi, vẫn phải chờ thêm một tháng nữa, lúc đó lại xuất phát thì phù hợp hơn." Hầu Lượng thản nhiên nói.

"Ừm." Trần Phong đã hiểu rõ, ở đây, hắn cũng có rất nhiều chuyện tình cần phải xử lý.

"Về phần Tần gia..." Hầu Lượng trầm ngâm một lát: "Chúng ta sẽ lập tức điều động Giám Sát Giả cùng với Tịnh Hóa Giả ra tay, nhanh chóng tịnh hóa phế tích Tần gia, người muốn đi cùng chứ."

"Không chỉ là ngươi, mấy người trong thập cường cũng phải đi, ngươi muốn chuẩn bị cho nhiệm vụ lần sau, thì nhất định phải sớm quen thuộc với Âm Năng, lần này vừa vặn là một cái cơ hội tốt, những người khác thì coi như là một lần khảo hạch cuối cùng, xem thử bọn hắn có tư cách trở thành Tịnh Hóa Giả hay không!" Về mặt của Hầu Lượng trở nên sáng ngời.

"Hiểu rõ." Trần Phong gật đầu.

Cho nên, đây coi như là đi thực tập sao? Khóe miệng của Trần Phong lộ ra ý cười.

**

Tại phế tích Tần gia, một trăm mét xung quanh đã bị phong tỏa, có một tầng hào quang nhân nhật lấp lánh, đem bên trong và bên ngoài ngăn cách, giống như là hai thế giới!

Bên ngoài là ánh nắng tươi sáng, mà bên trong thì lại tràn ngập khí tức hắc ám, phế tích Tần gia âm u kinh khủng, hai loại hoàn cảnh cực kỳ khác biệt!

Mà vào giờ khắc này, trước mặt phế tích Tần gia, đám người lần lượt đi vào, sau khi kết thúc tranh tài, thập cường một lần nữa gặp mặt, mà Trần Phong không ngờ được chính là, thay thế Triệu Thiên đi tới, lại là Tôn Hán.

"Trần Phong! Ngươi có nhớ ta hay không?" Tôn Hán bắn ra hận ý.

Trần Phong đạt quán quân thì lại như thế nào? Vậy cũng không thể cải biến được, sự bi ai khi Tôn Hán chỉ có thể xếp ở vị trí thứ 11! Trên tư liệu cá

nhân của hắ, sẽ vĩnh viễn biểu hiện lần thi đấu gen tân tú này bài danh ở vị trí thứ mười một!

Phế tích Tàn Gia

Mà nguyên nhân, chính là do Trần Phong dùng phương thức mưu lợi để miêu sát hắn! Hắn hết sức phẫn nộ, bởi vì Trần Phong không cần một điểm này cũng có thể nhẹ nhõm quá quan, vèn vèn chỉ là vòng tranh tài thứ tư mà thôi, coi như đạt hạng hai, đối với Trần Phong cũng không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thế nhưng mà đối với Tôn Hán thì sao? Một điểm này lại cực kỳ trọng yếu! Một điểm trân quý nhất của Tôn Hán bị Trần Phong cầm đi, đối với Trần Phong mà nói cũng chỉ là một điểm có hay không cũng không quan trọng, đây mới là điều khiến cho Tôn Hán tức giận nhất!

"Há, là người sao." Trần Phong có chút ngoài ý muốn: "Ừm, ta đã nghe qua sự tình người khiêu nại ta, mặc dù có một chút lỗ măng, nhưng mà cũng không phải là việc gì lớn, ta tha thứ cho người."

Tôn Hán: ???

Tha thứ cho ta? Ai cần người phải tha thứ? !

"Trần Phong!" Tôn Hán bộc phát ra cơn tức ngút trời.

"Nghe lời đi." Trần Phong vỗ vỗ vào bả vai của hắn: "Người tìm ta có rất nhiều, người nhìn phía sau lưng của người đi."

Cái gì? Tôn Hán ngạc nhiên, hắn quay đầu nhìn lại, quả nhiên, mỗi người trong thập cường đều phức tạp nhìn Trần Phong, nhất là ở bên kia, có một thiếu nữ mỹ lệ tràn ngập khí tức thanh xuân.

"Trần Phong!" Vân Tiểu Đóa cắn chặt răng.

"Chào cô." Trần Phong phát phát tay.

"Hừ hừ, ta nói cho người biết, mặc dù người lợi hại hơn so với Tiểu Mao nhà ta, thế nhưng ta lại là gen chiến sĩ... hừ hừ, hôm nay người nếu như

người không xin lỗi ta." Vân Tiểu Đóa giờ nắm tay nhỏ trắng bóc lên uy hiếp.

Lợi hại hơn so với Tiểu Mao...Trần Phong nhìn con lừa nhỏ bên người của nàng, lập tức có một loại cảm giác bị vũ nhục, cho nên, chính mình một mực vẫn luôn tranh tài với một con lừa hay sao?

"Cho ta hỏi một cái vấn đề." Trần Phong nhắc tay.

"Nói." Vân Tiểu Đóa đặc ý.

Mặc dù trên phương diện chế tác gen nàng không sánh bằng bọn gia hỏa này, thế nhưng sức chiến đấu tự thân lại là mạnh nhất, có thể khiến cho cái tên cặc tài khinh người này trở nên phục tùng cũng là hết sức có cảm giác thành công.

"Cô có con lừa này, tại sao không cười?" Trần Phong đặt câu hỏi chi tiết.

"Nó là bằng hữu của ta!" Vân Tiểu Đóa trừng to mắt nói.

"Thôi đi." Trần Phong thâm nói: "Rõ ràng là sủng vật, không cười nó cho thật tốt, mà chờ đến lúc nó cười cô hay sao?"

"Trần Phong!" Vân Tiểu Đóa tức giận mặt mũi đỏ bừng.

HUU...U...U...U...U ! Nàng lấy một củ cà rốt từ trong túi ra ném về phía Trần Phong.

"Tiểu Đóa!" Sắc mặt của Lâm Khắc đại biến.

Đùa gì thế? ! Trần Phong chỉ là một tên chế tác sư không có sức chiến đấu! Mặc dù ở bên trên thi đấu gen tân tú, mỗi người nhìn qua đều hết sức uy mãnh, thế nhưng đó chỉ vẻn vẹn là ở dưới tình huống có vô hạn tài liệu cùng với đã chuẩn bị thật lâu!

Mà dưới tình huống bình thường...Gen chế tác sư sẽ không có bất kỳ một chút sức chiến đấu nào!

Vân Tiểu Đóa mặc dù chỉ tùy ý ném một củ cà rốt, thế nhưng lực lượng cùng với nhanh nhẹn của bản thân đều vô cùng kinh khủng, củ cà rốt được ném ra thế mà mang theo lực lượng rất kinh khủng!

"Mau tránh." Vân Tiểu Đóa lo lắng nói, trong nháy mắt nàng ném củ cà rốt ngoài liền hồi hận, trước đó theo Trần Phong chiến đấu, đã khiến cho nàng vô thức không để ý đến thực lực trong hiện thực của Trần Phong.

Oanh! Củ cà rốt mang theo lực đạo kinh khủng đánh về phía Trần Phong.

"Trần Phong!" Một người còn lại cũng tiến lên.

Theo bản năng lấy ra thuốc thử gen để cứu Trần Phong, thế nhưng căn bản là không kịp, chỉ có thể nhìn củ cà rốt mang theo lực lượng kinh khủng đánh về phía Trần Phong.

Mà vào lúc này, Trần Phong chỉ hơi hơi đưa tay.

Oanh! Củ cà rốt đang bay tới trong nháy mắt bị đao gió xoắn nát, hóa thành vô số mảnh vụn bắn tung toé.

Đao gió? Đám người Lâm Phàm lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Chờ một chút, Trần Phong không phải là chế tác sư hay sao? Vì sao lại có loại gen năng lực đao gió này? Phải biết rằng, gen năng lực của Trần Phong đã trở thành bí ẩn lớn nhất ở trên diễn đàn học thuật! Cho dù đã từng có người nói đó là gen năng lực đao gió, thế nhưng những người khác lại căn bản không tin, sau cùng liền bị nhấn chìm bên trong các chủ đề khác, cho nên hiện tại liên quan tới gen năng lực của Trần Phong, vẫn như cũ là một chủ đề được bàn tán sôi nổi trên diễn đàn học thuật.

Mà bây giờ...thế mà thật sự là đao gió? Đám người Lâm Phàm mất nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần. Bởi vì chuyện này chính là một sự thật đáng buồn, mấy người bọn hắn, thế mà thua một chế tác sư nắm giữ gen năng lực đao gió, một cái gen năng lực phế bỏ!

"Năng lực của ngươi lại có thể là đao gió!" Vân Tiểu Đóa kinh ngạc.

"Người thế mà theo mang theo cả cà rốt!" Trần Phong càng cảm thấy rung động.

Ở trong sự nhận thức của hắn, chưa từng có cô nương nào, lại tùy thời đem theo cà rốt ở trong túi xách của mình, hơn nữa còn là loại cà rốt cứng chắc cỡ lớn này!

"Trần Phong!" Vân Tiểu Đóa khó thở nói: "Đó là đồ ăn của Tiểu Mao! Kem ly không có cách nào để lâu được, cho nên ta mới đem theo cà rốt!"

"À à." Trần Phong giật mình, khó trách vì sao cà rốt có kích thước lớn như thế.

"Cái ánh mắt kia của ngươi là có ý gì!" Trong ánh mắt của Vân Tiểu Đóa tràn ngập sự uy hiếp.

Nàng thề! Trần Phong là một tên đáng ghét nhất mà nàng từng gặp qua! Không có cái thứ hai! Hừ!

"Hắn không có ác ý." Tần Hải ở một bên nói ra.

"Ngươi cũng xéo đi, tên mặt trắng nhỏ!" Vân Tiểu Đóa mạnh mẽ trừng mắt liếc Tần Hải một cái: "Cá mè một lứa, đều không phải là người tốt!"

Tần Hải: "..."

Liên quan gì tới mình!

"Nhìn ngươi làm ra chuyện tốt kìa." Tần Hải nhìn Trần Phong bất đắc dĩ nói, ngươi không thể để ý đến cảm thụ của một tiểu cô nương hay sao?

"Ngươi vì sao cũng tới?" Trần Phong cảm thấy rất là ngoài ý muốn, hắn nguyên lai còn tưởng rằng Tần Hải sẽ phải nghỉ ngơi một thời gian dài.

"Ta cũng không có thời gian để nghỉ ngơi a." Tần Hải thản nhiên nói.

Trần Phong trở nên nghiêm nghị, là bởi vì sự tình hao hết tiềm lực sao? Sự tình của Tần Hải hắn đã được nghe nói, bởi vì nguyên nhân cưỡng ép đột phá, từ nay về sau, có thể hắn sẽ vĩnh viễn lưu tại cấp D, cả đời không

có cách nào đột phá! Cái này cũng liền mang ý nghĩa, coi như thực lực của hắn bây giờ có mạnh hơn, cũng sẽ bị dần dần bị mọi người siêu việt!

Phải biết rằng, coi như là Tịnh Hóa Giả, cũng được tính theo đẳng cấp, Tịnh Hóa Giả có đẳng cấp cao hơn, sẽ được giao những nhiệm vụ có đẳng cấp cao hơn, mấy Tịnh Hóa Giả nhập môn như Trần Phong, cũng chỉ có thể xử lý được một số vấn đề cấp thấp.

Mà Tần Hải thì sao? Có khả năng sẽ vĩnh viễn lưu tại giai đoạn này! Đây là một loại bi ai như thế nào? Mà Tần Hải, trên khuôn mặt vẫn như cũ là cái nụ cười bình tĩnh kia.

Cái tên này...Trần Phong thâm than ở trong lòng, liền xem như rơi vào loại tình huống này, hắn vẫn tới đây để liều mạng sao?

"Đừng có để ý tới ta nữa có được hay không." Tần Hải nhìn chăm chăm về phía Trần Phong, khuyên bảo: "Ta đã nói rồi, ta không chơi gay."

Hạ Nghiên

Trần Phong: "..."

"Cái thế giới này, tràn ngập vô hạn khả năng." Vẻ mặt của Tần Hải rất tự tin: "Coi như hao hết tiềm lực, ta cũng có thể giết ra một phiến thiên địa!"

Mặc dù tổn thất tiềm lực, thế nhưng mà hắn lại đạt được tự do chân chính, xiềng xích trói buộc hắn nhiều năm đã được cởi ra, ý chí của hắn càng trở nên kiên định.

"Cố gắng lên." Trong mắt của Trần Phong lóe lên ý cười.

Mấy người nói chuyện phiếm với nhau, cũng dần dần trở nên quen thuộc, mà đúng vào lúc này, màn ánh sáng che giấu Âm Năng chung quanh được mở ra, có hai người đi đến, đúng là Tịnh Hóa Giả cùng với Giám Sát Giả chấp hành nhiệm vụ lần này.

"Giám Sát Giả, Bành Long." Người trung niên có chút mập mạp thản nhiên nói.

Đám người khẽ gật đầu, mà để cho người ta có chút ngoài ý muốn chính là, phân hội Hải Thành bên này phái ra Tịnh Hóa Giả, lại có thể là một cô gái có vóc người nóng bỏng, vô cùng xinh đẹp.

"Các người tốt, ta gọi là Hạ Nghiên." Trên khóe miệng của nàng lộ ra một vết cười nhạt, phong tình vạn chủng.

"Ách, cô tốt." Đám người Tôn Hán nhất thời co quắp.

"..."

Khóe miệng của Bành Long hơi hơi run rẩy, hiển nhiên đã sớm thành thói quen với loại tình huống này.

"Bắt đầu đi." Bành Long giơ tay lên.

Ô...ô...n...g —— Hai con bướm bướm lập loè hào quang từ trong tay hắt bay ra, tản ra năng lượng màu xanh lam nhàn nhạt, đem loại năng lượng chung quanh phế tích Tần gia làm cho người ta cảm thấy không thoải mái biến mất toàn bộ.

"Đây là gen năng lực của Bành Long." Hạ Nghiên vừa cười vừa nói: "Nó có khả năng tịnh hóa Âm Năng, rất lợi hại."

"Oa." đám người ngạc nhiên, thế mà còn có loại dị năng này?

Xoạt! Bành Long chỉ tay vào hư không.

Ô...ô...n...g —— Hai con bướm bướm đang bay múa kia trong nháy mắt liền biến ảo thành ngàn vạn, có vô số hư ảnh từ trên người hai con bướm bay ra, lóng lánh huỳnh quang. Mỗi một cái hư ảnh của con bướm bướm, quanh thân đều lập loè hào quang nhàn nhạt, bay lượn ở chung quanh, dưới sự khống chế của Bành Long, nhào về phía vùng tăm tối bên trong phế tích Tần gia.

Phốc! Phốc! Từng cái hư ảnh của bướm bướm nổ tung.

Xoạt! Âm Năng ở chung quanh, trong nháy mắt liền biến mất, phế tích Tần gia, ở phía dưới phế tích bị Âm Năng bao phủ, lộ ra một cái lối đi thật dài, đây là đường hầm dưới lòng đất của Tần gia, cũng là địa phương mà Âm Năng xuất hiện.

Thật là lợi hại! Đám người kinh ngạc tán thán.

"Bước đầu tiên, điều tra cường độ Âm Năng." Bành Long đem vòng đeo nhắm ngay vào phế tích Tần gia.

Đinh! Đinh! Màn sáng lập loè ánh sáng, sau cùng dừng lại ở cấp D.

"Lắp đặt Chip Giám Sát Giả, có thể thông qua vòng đeo, đối với Âm Năng tiến hành ước định cường độ thô sơ giản lược." Bành Long nhàn nhạt nói: "Cấp D đại biểu cho việc ở bên trong có một con quái vật Âm Năng thực lực cường hãn, ít nhất cần phải có Giám Sát Giả cùng với Tịnh Hóa Giả cấp

D đồng loạt ra tay mới có thể tiêu diệt được nó, thiếu một người, hoặc là không đủ đẳng cấp...chỉ có một con đường chết!"

"Hiểu rõ." Mọi người trở nên nghiêm nghị.

"Đi thôi." Bành Long đi lên phía trước dẫn đường.

"Ta cũng không có bao nhiêu sức chiến đấu, sẽ đi cùng với các ngươi." Hạ Nghiên cười híp mắt nói ra.

"Không, không có vấn đề." Tôn Hán mặt đỏ tới mang tai, nói: "Ta, ta có thể bảo hộ cho cô."

"Vậy thì cảm ơn tiểu đệ đệ~ " Hạ Nghiên cười nói.

"Ta cũng có thể." Lâm Khắc cũng tự tin nói.

"Hừ!" Vân Tiểu Đóa chu miệng.

Cúi đầu nhìn một chút dáng người ngây ngô của chính mình lập tức nhụt chí, Hạ Nghiên loại dung mạo đẹp dễ này, có vóc người nóng bỏng thành thực nữ tính, đối với mấy người tuổi trẻ huyết khí phương cương như Tôn Hán có lực hấp dẫn quá lớn, nhất là đám chế tác sư ít khi đi ra bên ngoài này.

"..."

Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhau, cũng không mở miệng.

Xoạt! Mấy người theo thứ tự đi xuống, trong đường hầm, là một vùng tăm tối.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng sáng lên, bên người Bành Long, hai con bướm một trái một phải, vỗ vỗ đôi cánh, huỳnh quang sáng lóng lánh, những nơi mà chúng nó đi qua, hết thảy Âm Năng đều lặng yên không tiếng động biến mất.

"Bước thứ hai, đi một bước dọn sạch một bước." Bành Long lạnh lùng nói:

"Tuyệt đối không cho phép để sót lại một chút Âm Năng nào, bằng không

thì mỗi một giọt Âm Năng sót lại, cũng có thể mang tới cho người nguy hiểm."

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

Như vậy...chỉ cần đi theo đám khói đen này là có thể tìm được con quái vật Âm Năng, rồi mới có thể tiêu diệt được nó, đây vốn là một lần nhiệm vụ bình thường, bỗng nhiên...

"!" Một thanh âm kỳ dị truyền đến.

"M* kiếp!" Sắc mặt của Tôn Hán đại biến, mọi người nhìn xung quanh, lập tức kinh sợ phát hiện, dưới chân của Tôn Hán, có một bàn tay tái nhợt bỗng nhiên vươn ra, có một bóng người chui lên, lạnh lẽo đánh tới.

"Cút!" Tôn Hán bị dọa đổ một thân mồ hôi lạnh.

Xoạt! Xoạt! Ánh sáng lấp lánh, hắc chuân bị đủ loại thuốc thử gen, một mạch ném ra bên ngoài, đủ loại phòng ngự toàn thân lấp lóe hào quang, đủ loại quang sáng bao phủ.

"Đi!" Bành Long chỉ vào hư không.

"Phốc!" Cái bóng người bị chọc thủng trán, ngã quỵ xuống.

"Đây là tử thi Âm Năng, là Âm Năng thâm nhập vào không chế thi thể, không có sự uy hiếp nào, không cần phải lãng phí..." Bành Long thản nhiên nói.

"Tiểu đệ đệ không có sao chứ?" Hạ Nghiên ân cần hỏi han.

"Không, không có việc gì." Vẻ mặt của Tôn Hán biến thành một trái táo đỏ, liên tục khoát tay.

"Đi thôi." Khóe miệng của Bành Long hơi run rẩy, bởi vì nguyên nhân Hạ Nghiên, hắc có cảm giác là mình nói chuyện giống như là không có ai đang lắng nghe.

Trên đường đi, lại xuất hiện một con tử thi Âm Năng, dọa cho Lâm Khắc luống cuống tay chân ném ra đủ loại thuốc thử gen, thậm chí còn trực tiếp lắp ráp thành cơ giáp năng lượng! Cho dù là có người bảo hộ! Thế nhưng mà loại tình huống xuất hiện trực tiếp từ mặt đất, bắt bọn lấy mắt cá chân của bọn hắn này, cũng khiến cho bọn hắn cực kỳ sợ hãi, đây cũng không phải là tranh tài trong giả lập, mà đây là hiện thực.

"Ta đã nói không cần phải sợ hãi." Bành Long không nhịn được nói, đều lớn hết rồi có phải con nít đâu, làm gì mà phải kinh hãi đến mức như vậy!

"Người bớt lèm bèm đi." Hạ Nghiên lườm hắn một cái: "Chế tác sư cũng không phải là gen chiến sĩ giống như các người, có thông cảm được một chút hay không?"

"Cẩn thận một chút." Hạ Nghiên ôn nhu nói.

"Ừm." Mấy người Tôn Hán có một chút hồ thẹn.

Cũng may, sau khi trải qua mấy lần gặp tử thi Âm Năng, đám người rốt cục cũng nhìn mãi thành thói quen. Cái đường hầm của Tần gia cũng không tính là quá xa, Bành Long mang theo mọi người cẩn thận tiến lên, sau cùng liền tìm được vị trí của quái vật Âm Năng.

"Rống —— " Một tiếng gào thét phát ra từ trong khối đen.

Đến rồi! Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị, bọn hắn đã cảm giác được cái cổ khí tức kinh khủng kia, truyền đến từ cuối lối đi.

"Quái vật Âm Năng."

"Âm Năng tạo thành sinh vật, có lực lượng vô cùng vô tận." Bành Long lạnh lùng nói: "Muốn chân chính giết chết bọn hắn, nhất định phải kéo vào thế giới Số chiều rồi tiến hành chém giết, bình thường cũng phải có một gen chiến sĩ hợp tác cùng với một chế tác sư, gen chiến sĩ xuất thủ trước, chờ đến khi thân thể của nó..."

Nguy cơ

Bành Long còn chưa nói xong.

"Rống!" Con quái vật Âm Năng ở phía xa xa bỗng nhiên nổi khùng.

"Xoạt!" Sát ý kinh khủng tỏa ra, khí tức Âm Năng vô cùng tận từ phía cuối đường hầm bắt đầu tản ra.

"Đáng chết." Sắc mặt của Bành Long biến hóa: "Vì sao nó lại bị chọc giận?"

Quái vật Âm Năng, bị kích thích ở một mức độ nào đó, thực lực sẽ được tăng lên rất nhiều! Thế nhưng ở đây...

"Tiểu Nghiên!" Bành Long quả quyết ra tay.

"Hiểu rõ." Hạ Nghiên đã chuẩn bị sẵn sàng thuốc thử gen ở trong tay.

"Oanh!" Quanh thân Bành Long tản ra hào quang lấp lánh, hai con bướm xen lẫn trên không trung, huyền hóa ra muôn vàn hư ảnh bướm bướm.

Xoạt! Xoạt! Một lượng lớn hư ảnh bướm bướm phóng tới quái vật Âm Năng.

Xèo! Xèo! Thanh âm đáng sợ không ngừng vang lên, thanh âm hư ảnh bướm bướm rơi vào trên người Quái vật Âm Năng, tựa như là thanh âm axit sunfuric ăn mòn kim loại, cái thanh âm kỳ quái kia, khiến cho người ta phát ra sự sợ hãi từ trong đáy lòng.

Oanh! Thân thể của quái vật Âm Năng sụp đổ trong chớp mắt.

"Ngay tại lúc này! Hạ Nghiên!" Bành Long quát to một tiếng.

"Tới." Hạ Nghiên uống vào một bình thuốc thử gen, quanh thân tản ra hào quang lấp lánh trong veo, đó là năng lượng tịnh hóa!

Xoạt! Số chiều công thủ mở ra! Quái vật Âm Năng biến mất tại chỗ! Là do Hạ Nghiên đã đem quái vật Âm Năng kéo vào bên trong thế giới Số chiều, mượn nhờ lực lượng của thuốc thử gen, tiến hành quyết đấu với quái vật Âm Năng bên trong thế giới Số chiều. Đây chính là phương thức chém giết quái vật Âm Năng, theo phương thức lúc trước Trần Phong cùng với Tần Hải chém giết em họ của Tần Hải giống nhau cơ bản.

Bây giờ mấy người Trần Phong không thấy cái gì nữa, chỉ có thể ở tại chỗ chờ đợi.

"Chắc là sẽ không có chuyện gì xảy ra chứ." Đám người Lâm Khắc có một chút lo lắng.

"Không có chuyện gì." Bành Long thản nhiên nói: "Chúng ta đã hợp tác rất nhiều lần, hướng chỉ, trước khi tiến vào thế giới Số chiều..."

Trần Phong cùng với Tần Hải vênh tai lên nghe.

"Phốc!" Hạ Nghiên bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

"Tiểu Nghiên!"

"Tiền bối!"

Sắc mặt của mọi người đại biến.

"Không có việc gì." Sắc mặt của Hạ Nghiên trở nên tái nhợt, có chút hư nhược nói ra: "Tên kia so với sự tưởng tượng của ta còn cường đại hơn, bất quá, cũng đã bị ta tiêu diệt, chúng ta mau rời khỏi đây."

"Được." Bành Long gật đầu.

Quái vật Âm Năng đã chết, nhiệm vụ hoàn thành thuận lợi! Tiêu tốn thời gian: ba giờ đồng hồ, đây vốn là một lần nhiệm vụ phi thường phổ thông, nếu nhiệm vụ đã hoàn thành, nhanh chóng rời khỏi là tốt nhất, thương thế của Hạ Nghiên có một chút nghiêm trọng, nhất định phải nhanh chóng chữa trị.

Nhưng mà, vào lúc này, không có ai chú ý tới, ở trên mặt đất, ở bên trong một cái bình chứa gen vỡ vụn, có một chút năng lượng kỳ quái đang không ngừng tản mát ra bên ngoài, theo không khí bay vào bên trong những luồng Âm Năng.

"Để ta làm một lần tịnh hóa cuối cùng." Bành Long đứng dậy.

Quái vật Âm Năng đã chết, chỉ cần tịnh hóa hết những luồng khói đen còn lại này là được, nhưng mà, vào ngay lúc này.

"Oanh!" Âm Năng ở cuối lối đi bỗng nhiên bắt đầu trở nên cuộn cuộn.

"Chuyện gì thế này?" Sắc mặt của Bành Long đại biến, cái khí tức này...

"Oanh!" "Oanh!" Âm Năng bắt đầu khởi động, không ngừng dung hợp bên trong bóng tối, có một luồng khí tức đáng sợ xuất hiện, có một tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, mọi người nhìn vào, tâm trạng lập tức trở nên nghiêm nghị, bởi vì đó lại là một đầu quái vật Âm Năng khác!

"Rống —— " Quái vật Âm Năng gào thét một tiếng.

"Cút!" Bành Long điều khiển hai con bướm đi qua chém giết.

"Ta đi giúp hần." Hạ Nghiên hư nhược tiến lên phía trước.

"Tiền bối!" Đám người Lâm Khắc xấu hổ, bọn hần thế mà không thể giúp được một cái gì!

Đây là quái vật Âm Năng cấp D! So với gen chiến sĩ bình thường cấp D còn cường đại hơn! Ngoại trừ lực lượng tịnh hóa đặc thù của thuốc thử gen, bọn hần căn bản không có bất kỳ biện pháp nào, tùy tiện xông đi lên, chỉ làm cho hai vị tiền bối thêm phiền phức!

"Không tốt!" Một vệt ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt lóe lên trong tay của Trần Phong, hần và Tần Hải quay đầu lại nhìn nhau, đều có một cảm giác không ổn, nếu đúng như là bọn hần đoán...

"Đi qua hỗ trợ!" Trần Phong không có một chút do dự nào chuẩn bị đi qua.

Nhưng mà, vào ngay lúc này.

"Rống —— " Có một tiếng gầm nhẹ vang lên, lại có một đầu quái vật Âm Năng ngăn lại đường đi của hắn.

"Cẩn thận!" Sắc mặt của tất cả mọi người đều đại biến.

Xoạt! Xoạt! Từng đạo tàn ảnh xuất hiện.

"Hít hà -zzz —— " Đám người phóng tầm mắt nhìn tới, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh.

Một con...Hai con...Ba con...có trọn vẹn năm con quái vật Âm Năng đem bọn hắn vây quanh!

Tại phế tích Tần gia, những nhân viên của Hiệp hội chế tác Gen đang canh giữ ở bên ngoài, mà ở một nơi xa xôi nào đó, có hai người nhìn vào một cái màn sáng, trên màn sáng xuất hiện hình ảnh của mấy người Tần Phong!

"Thời gian cũng không sai biệt lắm..."

"Ừm."

"Có nắm chắc không?"

"Chín thành!"

"Đầy đủ, đồ vật do chúng ta cùng với Tần gia nghiên cứu ra, quyết không thể để rơi vào trong tay của Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen công hội!"

"Hiểu rõ."

"Đúng rồi, bên trong tạm thời còn có mấy tên Tịnh Hóa Giả thực tập..."

"Bọn hắn sẽ không lật nổi bao nhiêu bọt nước."

"Vậy thì tốt."

Hai người này âm thầm trao đổi với nhau, sau đó liền biến mất, hết thấy, đều giống như trong kế hoạch của bọn hắn.

Mà lúc này, ở phía dưới phế tích Tần gia, ở bên trong đường hầm đen kịt, mấy người Trần Phong đã bị mấy con quái vật Âm Năng vây quanh, chung quanh mỗi một con quái vật Âm Năng, đều tản ra lực lượng đáng sợ, đó là uy năng cấp D!

Phiền toái rồi! Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, đây không phải là tranh tài, đây không phải là thế giới giả tưởng, bọn hắn cũng không có tư cách giao phong với mấy con quái vật cấp D đáng sợ này! Làm sao đây? Đám người cảm thấy tuyệt vọng.

"Đừng có hoảng hốt!" Tần Hải trầm giọng nói: "Chỉ cần chống đỡ thêm vài phút nữa, hai tiền bối sẽ trở lại, Tôn Hán, ngươi không phải am hiểu nhất là thuốc thử gen phòng ngự hay sao?"

"Sử dụng hết rồi!" Tôn Hán khóc không ra nước mắt.

Vào thời điểm tử thi Âm Năng xuất hiện, hắn đã phí phạm hết thấy thuốc thử gen của mình!

Lâm Khắc...Bối Tháp...mấy người bọn hắn cũng là như thế.

"Hít hà —— " Tần Hải hít vào một hơi thật sâu.

"Không có việc gì, Tiểu Đóa, Trần Phong, thuốc thử gen của các ngươi hẳn là vẫn còn chứ?"

"Ừm."

"Giao cho các ngươi."

"Hiểu rõ." Trần Phong trầm giọng nói.

"Chúng ta tận hết khả năng chống đỡ thêm vài phút, liền có thể sống sót." Thanh âm trầm ổn của Tần Hải vang lên, khiến cho mấy người bình ổn cảm xúc hốt hoảng, rất nhanh liền khôi phục lại sự tỉnh táo, nhanh chóng sử dụng gen năng lực của mình để giúp đỡ một chút.

Oanh! Oanh! Mấy người Trần Phong dẫn nổ những bình thuốc thử gen cuối cùng.

Thuốc thử gen phòng ngự! Thuốc thử gen công kích! Dùng hết tất cả lực lượng để chống đỡ.

Mà vào lúc này, bên cạnh Bành Long, con quái vật Âm Năng đã bị hấn chém chết, đang phục sinh lại.

"Chỉ là một con quái vật Âm Năng vừa mới đản sinh cũng dám phách lối!"

"Tiểu Nghiên!" Bành Long nhìn về phía Hạ Nghiên.

Bị bao vây

"Chỉ sợ ta đã không có cách nào thi triển thế giới Số chiều." Hạ Nghiên hừ nhướn nói ra, đưa qua một bình thuốc thử gen, nói: "Con quái vật Âm Năng này vừa mới sinh ra, vô cùng yếu ớt, trực tiếp bóp nát cái này, là có thể khiến cho nó không thể sống lại."

"Được." Bành Long tiếp nhận.

Oanh! Thuốc thử gen vỡ tan, vô số hạt màu lam lấp lóe.

Nhưng mà, khiến cho Bành Long kinh ngạc chính là, những cái hạt màu lam kia thế mà không có phóng tới quái vật Âm Năng, mà trái lại còn bỏ nhào lên trên người của Bành Long, nuốt chửng lấy lực lượng trong cơ thể của Bành Long.

"Đây là chuyện gì?" Sắc mặt của Bành Long đại biến.

"Phốc!" Lồng ngực của Bành Long bỗng nhiên đau xót, Bành Long không thể tưởng tượng nổi xoay người lại, trên khuôn mặt của Hạ Nghiên lộ ra một nụ cười xán lạn: "Gặp lại ~ "

"Cô..." Bành Long vô lực ngã xuống: "Làm sao có khả năng..."

Hạ Nghiên cũng là quái vật Âm Năng? Tuyệt đối không có khả năng! Nếu như nàng thật sự là quái vật Âm Năng, làm sao có khả năng tránh thoát khỏi sự kiểm soát của Hiệp hội chế tác gen!

"Người có biết vì sao lại có nhiều quái vật Âm Năng như vậy hay không?" Hạ Nghiên tiến đến bên cạnh Bành Long thấp giọng nói: "Âm Năng, vốn chính là do chúng ta nghiên cứu ra được."

"Oanh!" Mi mắt của Bành Long đột nhiên trợn to, hấn chết!

Mà vào lúc này, mấy người Trần Phong cùng với Tần Hải vẫn còn đang cố gắng chống cự.

Hết thủy thuốc thử gen mà bọn hắc chuẩn bị gần như đã hao hết, mấy con quái vật Âm Năng này quá cường đại, bọn hắc căn bản không ngăn cản nổi, rất nhanh liền sẽ phải chết ở chỗ này!

"Hạ Nghiên tiền bối!" Trần Phong chợt thấy Hạ Nghiên ở phía xa xa, kêu cứu: "Hãy cứu chúng ta.!"

"Tới." Hạ Nghiên cũng lộ ra vẻ mặt khẩn trương.

Xoạt! Năng lượng tinh hóa quanh người của nàng lóe lên, mấy con quái vật Âm Năng lộ ra vẻ mặt hoảng sợ tránh ra, bọn chúng đối với loại năng lượng tinh hóa này, có một loại e ngại bẩm sinh.

"Chống đỡ! Bằng đại ca cũng sẽ lập tức tới!" Hạ Nghiên tiến đến bên cạnh mấy người, đưa ra mấy bình thuốc thử gen, nói: "Hắc bảo ta trở về trước bảo hộ các người, đến, trước tiên phục dụng mấy bình thuốc thử gen này, tăng cường năng lượng tinh hóa."

"Đa tạ." Đám người cảm kích nói.

Xoạt! Mấy người mở nắp bình thuốc thử gen ra, chuẩn bị phục dụng.

Trong mắt của Hạ Nghiên lóe lên ý cười, mà ở trong cái nháy mắt này, ánh mắt của Tần Hải lưu chuyển, trong nháy mắt bùng nổ công kích tinh thần trùng kích, đánh về phía Hạ Nghiên.

Đáng chết! Con người của Hạ Nghiên đột nhiên co vào.

Xoạt! Nàng cấp tốc lùi lại, tránh đi đòn công kích tinh thần trùng kích của Tần Hải, nhưng mà, nàng không nghĩ tới chính là, nghênh đón nàng, lại là một chuỗi đao gió đáng sợ mà lạnh buốt!

"Phốc!" Máu tươi bắn tung tóe, cho dù nàng đã cảnh giác đầy đủ cao, y nguyên vẫn bị chặt đi một cánh tay! Vết máu...từ chỗ cụt tay chảy ròng ròng.

"Không giết chết được sao?" Trần Phong cảm thấy rất là tiếc nuối, nguyên lai tưởng rằng có thể trực tiếp miêu sát nàng, có một chút đáng tiếc.

"Các người đang chơi trò gì thế? !" Sắc mặt của Tôn Hán cùng với Lâm Khắc đại biến: "Các người cũng đã biến thành quái vật Âm Năng rồi hay sao?"

"Ngớ ngẩn." Trần Phong chỉ cười lạnh một tiếng.

Ở nơi xa, vẻ hoảng sợ trên khuôn mặt của Hạ Nghiên đã biến mất, lạnh lạnh nhìn Trần Phong, nói: "Các người làm thế nào có thể phát hiện?"

Nàng nhìn qua bả vai đang đổ máu, phục dụng một bình thuốc thử gen, mới khó khăn cầm được máu, cái vết thương to bằng miệng chén kia đang nhanh chóng tái tạo.

"Người..." Đám người Tôn Hán lúc này mới phản ứng được, có vấn đề không phải là Trần Phong cùng với Tần Hải, mà là Hạ Nghiên, vị nữ chế tác sư khêu gợi ở trước mắt bọn hắn này! Tịnh Hóa Giả thực hiện nhiệm vụ lần này!

"Ngay từ đầu ta đã không thích người." Trần Phong lạnh lùng nói ra.

"Bành Long mặc dù nói rất ít, thế nhưng mỗi một lần mở miệng, tất nhiên là đều giảng giải tiêu diệt quái vật Âm Năng như thế nào, mà người, mặc dù nhìn như quan tâm mọi người, không ngừng an ủi mọi người, nhưng mà chưa từng nói qua bất luận cái gì có nội dung mang tính thực chất, thậm chí mỗi một lần Bành Long giảng đến thời khắc máu chót, người cũng làm như vô tình cắt ngang."

"Một lần còn chưa tính, hai lần... ba lần...thì chính là có vấn đề, đương nhiên, lúc này ta chỉ có một chút hoài nghi, quái vật Âm Năng rõ ràng đã có được thần trí, thế nhưng quái vật Âm Năng xuất hiện ở đây, lại có tinh thần cực kỳ thất thường, giống như là một con quái vật ngốc nghếch, đó là điểm thứ hai."

"Điểm thứ ba, người ở thế giới Số chiều rõ ràng có khả năng dễ dàng đánh bại quái vật Âm Năng, vào thời điểm nguy cấp chính mình bị trọng thương, chúng ta liền xác định được —— người, có vấn đề!" Ánh mắt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Đáng tiếc, chờ đến thời điểm Tiểu Ảnh xuất hiện báo cáo tin tức cho hẳn, Bành Long cùng với Hạ Nghiên đã xông vào bên trong khói đen, bằng không thì nói không chừng còn có thể đem Bành Long cứu trở về!

"Tiểu đệ đệ thông minh." Hạ Nghiên cười nói: "Đáng tiếc là ta chỉ còn có một cánh tay, bằng không thì nhất định sẽ cho ngươi một tràng vỗ tay."

"Ngươi đến cùng là ai?" Ánh mắt của Trần Phong lấp lóe.

"Chuyện này ngươi cũng không cần phải biết." Hạ Nghiên cười híp mắt nhìn hắn, nói: "Các ngươi xác thực hết sức cơ trí, đáng tiếc là vẫn phải chết ở chỗ này, tỷ tỷ ta cũng không có hứng thú chơi đùa với những người sắp chết..."

Xoạt! Hàn quang lạnh lẽo lóe lên, Hạ Nghiên bỗng nhiên cúi người, một đạo quang mang nổ tung, rơi lên trên mặt đất.

Cách đó không xa, thân ảnh của Vân Tiểu Đóa lặng yên xuất hiện, đánh lén thất bại!

"Các ngươi cũng không quá thành thật nha." Hạ Nghiên thu lại nụ cười trên mặt, nàng không nghĩ tới, Trần Phong cố ý nói chuyện với nàng là để kéo dài thời gian, thế mà tạo ra cơ hội cho Vân Tiểu Đóa âm thầm ra tay, mấy đứa nhóc này, cũng không đơn thuần giống như mặt ngoài.

"Hừ, ta cũng không tin các ngươi có thể còn sống thoát ra ngoài." Thân hình của Hạ Nghiên lùi lại nhanh như gió.

Xoạt! Hàn quang năng lượng tịnh hóa tan biến, mấy con quái vật Âm Năng trong nháy mắt liền đem mấy người Trần Phong vây quanh, thậm chí, ở cách đó không xa, con quái vật Âm Năng mới vừa rồi bị Bành Long chém chết, thế mà cũng đang nhanh chóng bò đến đây! Tổng cộng là có 6 con!

"Chơi vui vẻ nhé." Hạ Nghiên lạnh lùng cười một tiếng, thân ảnh biến mất, nhiệm vụ lần này của nàng chính là đến lấy những tư liệu còn lưu lại ở Tân gia, mấy tên Tịnh Hóa Giả thực tập này nhất định sẽ chết, căn bản không đáng để cho nàng ở chỗ này lãng phí thời gian, mà vào lúc này...

"Rống!" Sáu con quái vật Âm Năng bắt đầu khởi động khí tức kinh khủng quanh người, mười người Trần Phong, đã rơi vào nguy hiểm!

"Sắp tiêu rồi." Khuôn mặt của đám người Tôn Hán biến thành màu đất.

Đã tiêu hao hết thuốc thử gen, bọn hắn gần như không có bất luận một chút sức chiến đấu nào!

Tinh thần trùng kích? Đối với bọn gia hỏa này căn bản là vô hiệu!

"Kéo chúng nó vào thế giới Số chiều!" Tôn Hán hoảng sợ kêu to.

"Không được!" Tần Hải quả quyết bác bỏ: "Mấy con quái vật Âm Năng này mặc dù là vừa mới được dẫn sinh, thế nhưng thực lực cũng vô cùng kinh khủng, nếu như không chém giết thân thể mà trực tiếp kéo vào thế giới Số chiều, các người cũng sẽ chết!"

Đàn phải ra tay

Bọn hần chỉ là chế tác sư mà thôi a! Liền xem như là Tịnh Hóa Giả, cũng cần phải có Giám Sát Giả phụ trợ, mới có thể tiêu diệt được quái vật Âm Năng, bọn hần những chế tác sư không có bất kỳ sự chuẩn bị nào có thể làm sao bây giờ? !

"Làm sao bây giờ..." Đám người tuyệt vọng.

Rống! Quái vật Âm Năng xuất động, sáu con đồng thời bùng nổ, tản ra uy lực kinh khủng.

"Tiểu Đóa!" Tần Hải bỗng nhiên mở miệng.

"Ta chỉ có thể ngăn cản được một con." Vân Tiểu Đóa cười khổ, nàng chỉ có cấp E a! Đối mặt với quái vật Âm Năng cấp D, cũng chỉ có thể vền vện ngăn cản được một con, mà 5 con còn lại...

"Oanh!" Quái vật Âm Năng đánh tới, mắt thấy là sắp phải xảy ra chuyện, Trần Phong thở dài một tiếng, rốt cục cũng phải ra tay.

"Để ta tới đi." Trần Phong bình tĩnh nói.

Ô...ô...n...g —— Các đoạn gen điên cuồng bùng cháy trong cơ thể!

Xoạt! Quầng sáng may mắn khởi động! Tại thời khắc nguy hiểm, Trần Phong không có một chút do dự gì!

Oanh! Vô cùng vô tận đao gió trong nháy mắt bùng nổ, phía trên mỗi một cái đao gió, đều lập loè quang mang màu xanh kỳ dị thăm thẳm, đó là lực lượng tịnh hóa! Năng lực Thiên Huyền vào thời khắc này đã tự động chọn phát ra lực lượng tịnh hóa!

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Một lượng lớn đao gió tịnh hóa bắn ra xung quanh, hơn phân nửa đường hầm dưới lòng đất vào thời khắc này lấp lánh ánh sáng!

Oanh! Oanh! Đường hầm dưới lòng đất lấp lánh vàng sáng, đao gió bắn ra bốn phía, năng lượng tịnh hóa kinh khủng bùng nổ trong nháy mắt, khiến cho tất cả mọi người sợ ngây người, Vân Tiểu Đóa chuẩn bị thả ra bí kỹ dung hợp cũng dừng lại, ngơ ngác nhìn một màn này.

Phốc! Phốc! Đao gió phô thiên cái địa đem quái vật Âm Năng bao phủ, mấy con quái vật Âm Năng vừa mới hình thành, cứ thế mà bị Trần Phong oanh sát!

"Chuyện này..." Đám người một mảnh ngốc trệ, chẳng ai ngờ được rằng, Trần Phong thế mà lại có sức chiến đấu kinh người như thế! Bọn họ đều biết là Trần Phong có được năng lực đao gió, thế nhưng mà, đao gió lúc nào lại có thuộc tính tịnh hóa? Đao gió lúc nào lại có số lượng nhiều như vậy?

Trần Phong...hẳn là chế tác sư cơ mà! Vân Tiểu Đóa cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt, cái tên này ở phương diện chế tác nghiền ép chính nàng còn chưa tính, thế mà sức chiến đấu còn mạnh hơn chính nàng, cái này làm sao có thể? !

"Nghĩ cái gì thế?" Tần Hải quát to một tiếng: "Mau kéo chúng nó vào thế giới Số chiều!"

Đám người đột nhiên bừng tỉnh, đám quái vật Âm Năng này sau khi bị tiêu diệt cũng sẽ không biến mất, mà còn đang không ngừng hấp thu năng lượng để gây dựng lại thân thể, tùy thời đều có khả năng sống lại.

"Hiểu rõ."

"Ô...ô...n...g ——" Thế giới Số chiều khởi động.

"Ta tới!" Tôn Hán rống to, một mực bị chà đạp, không giúp đỡ được việc gì, lúc này tự nhiên chủ động ra tay.

Mấy người Lâm Khắc cũng phấn chấn tinh thần, đem quái vật Âm Năng kéo vào bên trong thế giới Số chiều.

Một người một con! Mấy người nhanh chóng ở trước mặt Trần Phong đem sáu con quái vật Âm Năng kéo vào bên trong thế giới Số chiều! Sau khi kỳ thi đấu gen tân tú kết thúc, coi như không có xây dựng thế giới Số chiều, bọn hắn cũng đã học tập được cách nắm giữ thế giới Số chiều, lúc này tự nhiên cũng sẽ không lưu thủ.

Xoạt! Hết thấy quái vật Âm Năng biến mất ở trong hiện thực, mấy người Tôn Hán chiến đấu bên trong thế giới Số chiều!

Mở ra! Đây vốn là một sự tình hết sức đơn giản, những con quái vật Âm Năng này vừa mới được sinh ra, vốn có thực lực rất mỏng manh, sau khi bị Trần Phong chém giết, sức chiến đấu càng giảm xuống trên phạm vi lớn, lúc này chỉ cần ở thế giới Số chiều tiêu diệt chúng nó là xong, thế nhưng Trần Phong căn bản không nghĩ tới, bọn họ sau khi kéo quái vật Âm Năng vào bên trong thế giới Số chiều...thế mà đánh không lại!

Xoạt! Xoạt! Tiểu Ảnh bay giống như con thoi, Trần Phong thông qua ý thức của tiểu Ảnh, nhìn thấy rõ ràng mấy người Tôn Hán đang ở thế yếu! Nếu cứ phát triển tiếp như vậy, bọn hắn rất có thể sẽ bị quái vật Âm Năng nuốt chửng.

Phé vật! Trần Phong thầm mắng một câu, hắn rút cuộc cũng minh bạch, Hiệp hội chế tác Gen đối với Tịnh Hóa Giả vì cái gì lại có yêu cầu cao như vậy, nếu như ngay cả những yêu cầu này cũng không đạt được tiêu chuẩn, sẽ trở nên hết sức vương vãi!

Trên người của Tôn Hán đã tỏa ra khói đen.

"Làm sao bây giờ?" Sắc mặt của Tàn Hải biến hóa.

"Chờ một chút." Ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển, quét qua trên người của bọn hắn: "Hoàng Hạc cùng với Lâm Khắc vẫn còn có thể chống đỡ, để cho bọn hắn ngăn cản thêm một chút vậy, về phần mấy người còn lại... thì trực tiếp mở ra Số chiều công thủ đối với bọn hắn!"

Số chiều công thủ? Lúc này...đám người đột nhiên sững sốt một chút, chột tinh ngộ.

Số chiều công thủ! Vốn là trận giao phong bên trong thế giới Số chiều của hai chế tác sư!

Thế nhưng...không có ai quy định là khi tiến vào thế giới Số chiều của nhau thì nhất định phải giao thủ, lúc này, nếu như mở ra Số chiều công thủ, mọi người sẽ có khả năng liên thủ cùng với nhau đánh tan quái vật Âm Năng!

"Ý kiến hay." Ánh mắt của mọi người trở nên sáng ngời.

Xoạt! Số chiều công thủ được mở ra!

"Oanh!" Từng cái thế giới Số chiều giáng lâm, cái thế giới Số chiều này vốn đang tràn ngập nguy hiểm, bởi vì có thế giới Số chiều mới dung hợp, trong nháy mắt liền trở nên kiên cố, dưới tình huống hai đánh một, quái vật Âm Năng rất nhanh liền sụp đổ.

Phốc! Phốc! Từng con quái vật Âm Năng bị tiêu diệt.

"Kết thúc rồi." Thần sắc của Trần Phong rất bình tĩnh, trong tay của hắn, ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt đang lặng yên ẩn nấp.

Đó là tiểu Ảnh, nếu như dùng thủ đoạn bình thường mà có khả năng đối phó, hắn cũng không cần phải để cho Tiểu Ảnh lộ ra ngoài ánh sáng, ngoại trừ Tần Hải cùng với Vân Tiểu Đóa, hắn đối với những người còn lại cũng không yên lòng.

"Hạ Nghiên đi về hướng kia." Trần Phong nhìn về phía một cái chỗ ngoặt trong đường hầm.

"Đi!" Tần Hải quả quyết nói ra.

Bản thân của Hạ Nghiên cũng là chế tác sư, không có bao nhiêu sức chiến đấu, chỉ có thể dựa vào quái vật Âm Năng để làm khó bọn hắn mà thôi, lúc này là cơ hội giết nàng tốt nhất.

Xoạt! Đoàn người nhanh chóng đuổi theo.

Mà vào lúc này, ở phía cuối đường hầm, Hạ Nghiên rốt cuộc cũng tìm được những tư liệu mà Tần gia cất giấu, vừa mới chuẩn bị mang theo hết thấy tư

liệu rời đi, lại nghe được ở nơi xa truyền đến tiếng bước chân.

"Thanh âm này..." Nàng hơi nghi hoặc một chút quay đầu nhìn lại, sắc mặt lập tức đại biến, lại có thể là những tên Tịnh Hoá Giả thực tập kia!

Làm sao có thể? ! Trọn vẹn sáu con quái vật Âm Năng, Bành Long cũng không nhất định có thể ứng phó được, bằng vào mấy tên Tịnh Hoá Giả thực tập này, thế mà có thể đem bọn chúng tiêu diệt?

Trong lòng của Hạ Nghiên hơi hồi hộp một chút, bởi vì nàng nhớ tới, bên trong những chế tác sư này, thành linh còn có một vị Vân Tiểu Đóa tồn tại đặc thù! Bởi vì đầu con lừa đáng chết kia mới là chế tác sư, chính nàng ngược lại lại là gen chiến sĩ! Nếu như để cho nàng giết tới, chính mình không nhất định có thể chạy trốn.

Gặp nguy hiểm

Nhất định phải rời đi! Không thể mang theo tư liệu a? Hạ Nghiên có một chút tiếc nuối, trước mắt nàng, những trang giấy tràn ngập ánh sáng nhàn nhạt lấp lánh này, đều là tư liệu mà bọn hắn nghiên cứu nhiều năm. Ở cái thời đại gen này, chỉ có dùng loại thủ đoạn đặc thù này xử lý trang giấy, mới có thể an toàn bảo hộ hết thấy tư liệu bí ẩn! Đáng tiếc là không thể mang đi! Nguyên kế hoạch là tiêu diệt tất cả mọi người, đem những tư liệu này mang đi, thế nhưng...

"Đáng tiếc." Hạ Nghiên lắc đầu, nàng quá rõ ràng tầm quan trọng của những tư liệu này, nếu không có cách nào mang đi, vậy thì cũng chỉ có thể tiêu diệt, còn có những tên Tinh Hoá Giả thực tập đáng chết này! Nếu như không phải bọn hắn được tạm thời được đưa qua bên này để học hỏi kinh nghiệm...

"Hừ!" Trong mắt của Hạ Nghiên lóe lên tia sáng lạnh lẽo, nàng lạnh lạnh nhìn về phương hướng đám người Trần Phong đi tới, ngược lại còn trở nên vô cùng bình tĩnh.

Xoạt! Nàng đem một bình lại một bình thuốc thử gen lấy ra, đặt ở trước mặt.

Mà vào lúc này, đám người Trần Phong đã đi tới, đây đúng là một cái đường hầm thật dài dưới lòng đất, bọn hắn đi một lúc mới có thể đến nơi này, mà ở cuối lối đi, Hạ Nghiên, đang ở nơi đó chờ bọn hắn, ở bên người của nàng, lập loè hào quang nhàn nhạt.

"Ồ chỗ kia..." Trần Phong trước tiên chú ý tới nơi đó, ở bên trong đường hầm tối đen này, coi như là hào quang nhàn nhạt cũng vô cùng chói mắt, đây chính là mục tiêu nhiệm vụ của nàng hay sao?

"Con điếm thú! lần này ta xem ngươi trốn đi nơi nào!" Tôn Hán nghiêng răng nghiêng lợi, đi ra phía trước.

Từ lúc bắt đầu ái mộ đến khi bị tính kế, hẳn cảm giác mình đã bị hí lộng, ở bên trong đường hầm chỉ có một cái lối ra, Hạ Nghiên căn bản là không có đường nào có thể trốn.

"Tỷ tỷ đã chờ các người rất lâu rồi nha." Hạ Nghiên giống như cười mà không phải cười.

Nữ nhân này... ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển, nhìn về phía những cái bình chứa gen bình thường trên mặt đất kia, nhìn qua giống như chỉ là những cái bình bình thường tùy ý rơi tứ tán trên mặt đất. Nhất là ở dưới hào quang nhàn nhạt của mấy trang giấy trong bóng tối, càng gần như là nhìn không thấy!

Thế nhưng mà những cái bình này...còn có vị trí sắp xếp...là Bộ gen! Trong đầu óc của Trần Phong đột nhiên xuất hiện cái từ ngữ này.

Ảo giác sao? Trần Phong biết mình đối với Bộ gen không hiểu được bao nhiêu, nhìn về phía Tần Hải bên cạnh, phát hiện ra trên khuôn mặt của Tần Hải cũng đồng dạng lộ ra vẻ ngưng trọng, quả nhiên là không thích hợp!

"Có vấn đề." Tần Hải thấp giọng nói.

"Trở về!" Trần Phong quát to một tiếng.

"Sợ cọng lông!" Tôn Hán tuyệt không sợ nói: "Nàng cũng là chế tác sư thì có gì mà phải sợ."

"Quả nhiên là một tiểu đệ đệ không nghe lời." Hạ Nghiên cười tủm tỉm nhìn Tôn Hán.

Xuýt! Nàng đối với Tôn Hán nguýt một cái, nói: "Tiểu đệ đệ, cũng không nên nghĩ oan cho tỷ tỷ."

Xoạt! Một cỗ năng lượng nhàn nhạt tản mạn ra xung quanh.

"Rút lui!" Trần Phong quát to một tiếng.

Xoạt! Vài người nhanh chóng lùi lại, ở dưới chân của Hạ Nghiên, mấy cái bình thuốc thử gen kia trong nháy mắt dẫn nổ, hơn mười loại năng lượng có

tính chất khác nhau đan vào một chỗ, bỗng nhiên bùng nổ ra một cỗ lực lượng kinh khủng!

"Oanh!" Năng lượng đáng sợ tỏa ra!

"Đây là cái gì..." Tôn Hán trừng to con mắt nói.

Cỗ năng lượng kinh khủng kia trong nháy mắt đã đem thân ảnh của hắn bao phủ!

Oanh! Năng lượng kinh khủng thổi qua, Tôn Hán, chết! Đây là một lối đi thẳng tắp, bọn hắn không đường nào có thể trốn!

Nữ nhân này... con người của Trần Phong co lại, hắn đoán được cái này có khả năng là Bộ gen của Hạ Nghiên, là một loại át chủ bài nào đó, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, lại có thể là loại phương thức tập kích khủng bố tự sát này! Nữ nhân này điên rồi phải không? !

Trốn! Trốn! Mọi người điên cuồng lui lại, nhưng mà, cỗ năng lượng trùng kích kia có tốc độ nhanh hơn bọn họ nhiều lắm, nếu tiếp tục như vậy, bọn hắn chỉ có thể bị cỗ năng lượng vô cùng vô tận này bao phủ, bọn hắn hẳn là sẽ phải chết không thể nghi ngờ!

Làm sao bây giờ? Ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển.

Đao gió? Ngăn không được! Ở loại địa phương này... Trần Phong nhìn cỗ năng lượng thật lớn giống như dòng sông đổ xuống trước mắt, ở bên trong cái đường hầm dưới lòng đất này, đã trở thành một cái lưỡi hái tử thần thu gặt tính mệnh.

"Ta không muốn chết." Một người Bối Tháp cũng thất kinh nói.

"Đề ta thử một chút." Tàn Hải đứng ra.

"Ô...ô...n...g ——" Trên người tỏa ra mấy bình thuốc thử gen.

Xoạt! Trong tay của hắn ngưng tụ một thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm, đây là Bộ gen mạnh nhất của hắn, cũng là ở bên trên thi đấu gen tân tú, biểu hiện ra uy lực mạnh nhất!

Chém! Tàn Hải nhắm ngay vào cuối đường hầm.

Oanh! Ánh sáng màu vàng sậm va chạm cùng với năng lượng bùng nổ.

Nhưng mà...cỗ năng lượng đáng sợ kia vền vện chỉ đình trệ trong tích tắc, lại một lần nữa phóng tới đám người.

"Tiểu Đóa!" Trần Phong bỗng nhiên ra tay.

Oanh! Hai đạo đao gió chém về phía đường hầm ở trước mặt, đường hầm dưới lòng đất cứ thế mà bị đánh nát một bộ phận, đại lượng đất đá sụp đổ, chặn đường hầm lại.

"Đã hiểu." Hai mắt của Vân Tiểu Đóa tỏa sáng.

Oanh! Lực lượng kinh khủng bùng nổ.

Ầm! Ầm! Từng quyền đánh tới, toàn bộ đường hầm dưới lòng đất trong nháy mắt sụp đổ, phế tích Tàn gia bắt đầu sụp đổ, cỗ năng lượng đáng sợ tuôn ra từ cuối đường hầm kia, tốc độ rút cục cũng chậm lại.

Hữu hiệu! Ánh mắt của mọi người sáng ngời.

"Tiếp tục phá đường hầm!" Trần Phong mừng rỡ nói.

Vô cùng vô tận đao gió tại vào thời khắc này bùng nổ, Vân Tiểu Đóa cũng đem lực lượng phát huy tới cực hạn! Bọn hắn một bên lui lại, một bên không ngừng đánh vỡ nát đường hầm dưới lòng đất, cỗ năng lượng đáng sợ kia không ngừng bị cản trở, tốc độ không ngừng trở nên chậm lại.

"Mau thoát khỏi đây." Có người mừng rỡ, cách đó không xa, đã đến chỗ ngoặt của cái đường hầm này, chỉ cần đi đi qua cái chỗ ngoặt kia, liền có thể tránh đi được cỗ năng lượng đáng sợ này!

Nhưng mà, vào ngay lúc này, cỗ năng lượng đáng sợ đã bị làm chậm kia bỗng nhiên lại một lần nữa bùng nổ! Tiếng nổ mạnh kịch liệt vang lên, toàn bộ phế tích Tàn gia ở trong cái nháy mắt này cũng run rẩy.

Oanh! Cỗ năng lượng đáng sợ vừa mới chậm lại kia liền điên cuồng tuôn ra.

Xoạt! Hết thầy trở ngại đều bị làm sạch, cỗ năng lượng đáng sợ tiếp tục vọt thẳng về phía tất cả mọi người! Nguy hiểm!

"Xong." Trong lòng của mọi người lạnh toát.

Oanh! Cỗ năng lượng đáng sợ hung hãn ập tới, tản ra ánh sáng trắng chói mắt lóng lánh.

Trong mơ hồ, tựa hồ có thể nhìn thấy một cái bóng to lớn cản ở trước mặt của mọi người.

Tại phế tích Tần gia, ở bên ngoài, các nhân viên của Hiệp hội chế tác Gen, canh giữ ở đường ranh giới bên ngoài, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần, ngay vào lúc cái này, mặt đất bỗng nhiên chấn động.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng đáng sợ tỏa ra từ phía dưới phế tích Tần gia!

Oanh! Oanh! Phế tích Tần gia vốn đã xóc xệch, một lần nữa xáo tung cả lên.

"Không tốt." Nhân viên công tác chung quanh đột nhiên cảm thấy không ổn, đám người Bàn Long cùng với Trần Phong, còn đang ở bên dưới lòng đất phế tích!

Thần bóng

"Nhanh cứu người." Một người quát to một tiếng, Gen chiến sĩ cấp tốc chạy đến.

Nhưng mà, trong nháy mắt mà bọn hắc vừa mới chuẩn bị đi xuống, có một cỗ năng lượng càng đáng sợ hơn trong nháy mắt này bùng nổ, đánh bay những gen chiến sĩ trở về.

Oanh! Oanh! Từng chiến sĩ bị đẩy lùi ra ngoài.

"Đáng chết!" Những chiến sĩ này người đầy bụi đất đứng lên, bọn hắc cũng không lo lắng về việc mình bị thụ thương, thế nhưng mà những người ở bên trong kia...

Xoạt! Bóng người lóe lên.

"Có người đi ra." Đám người vui mừng: "Nhanh, cứu người."

Ở bên trong phế tích, có một cái thân ảnh toàn thân vết máu loang lổ leo ra, thình lình đứng là Hạ Nghiên.

"Hạ Nghiên, những người khác đâu?" Có người hỏi.

"Bọn hắc..." Hạ Nghiên rơi lệ đầy mặt: "Bọn hắc vì cứu ta..."

"Ô ô ô." Hạ Nghiên khóc không thành tiếng, ở dưới sự bi thống, thanh âm của Hạ Nghiên càng ngày càng nhỏ, đã mất đi ý thức.

"Đã hôn mê, hắc là mất máu quá nhiều, nhanh, đưa nàng đến bệnh viện, nếu kịp thời sử dụng thuốc thử gen, cánh tay còn có thể mọc lại!"

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác cấp tốc an bài.

"Những người khác lập tức đi vào cứu viện."

"Hiểu rõ." Mọi người lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, bọn hắc biết, chuyện lần này, chỉ sợ là đã xảy ra đại sự rồi! Một Giám Sát Giả -gen chiến sĩ Bành Long có được năng lực tinh hóa, mười Gen chế tác sư có tiềm năng vô hạn đang ở bên trong, nếu như toàn bộ bọn hắc đều chết ở chỗ này...

"Nhanh! Lập tức gọi người cứu viện!"

Bỗng nhiên, hư không bị đánh rách tả tơi, có một bóng người từ trên trời giáng xuống, Hắc Lượng dùng ánh mắt thâm nhiên quét qua trên người của mọi người, trầm giọng hỏi: "Đây là chuyện gì?"

"Đã xảy ra chuyện." Nhân viên công tác cười khổ tự thuật tình hình vừa rồi.

Nổ tung? Chẳng lẽ lại là quái vật Ám Năng? Sắc mặt của Hắc Lượng tái xanh.

Bên dưới phế tích Tần gia, có lẽ chỉ có một con quái vật Ám Năng cấp D không kịp chạy trốn mà thôi, vì sao lại có thể gây ra nguy hiểm cho đám người Bành Long được?

Còn có Trần Phong! Ông ta không tin là con khi nhỏ này không có một chút sức chiến đấu nào!

Chết rồi sao? Làm sao có khả năng? ! Nơi này, đến cùng đã phát sinh ra chuyện gì? ! Gen Công Hội sẽ không phạm phải loại sai lầm ngu xuẩn này, chẳng lẽ lũ Ám Năng bên kia lại biến dị ra cái gì mới rồi? Nếu thật sự là như vậy..

"Được rồi." Hắc Lượng lắc đầu, nói: "Dùng hết tất cả mọi thủ đoạn, nhất định phải đem bọn hắc cứu ra!"

"Sống phải thấy người, chết phải thấy xác!" Hắc Lượng nói ra từng chữ.

"Hiểu rõ!" Thần sắc của mọi người trở nên nghiêm nghị, hết thảy gen chiến sĩ bắt đầu công việc cứu viện, đủ loại năng lực điều tra đều được vận dụng toàn bộ, ở bên trong phế tích Tần gia bừa bộn khắp nơi này tìm kiếm người còn sống sót.

Mà vào lúc này, phía dưới phế tích Tần gia, tất cả mọi người không dám tin nhìn về phía trước, trước mặt bọn hắn, có một cái quả cầu màu vàng to lớn ngấn ở trước mặt bọn hắn, cái kia rõ ràng là một quả cầu bình thường hay ở dưới móng của Vân Tiểu Đóa, một quả cầu vàng có kích cỡ tương đương với một quả bóng Yoga.

Chỉ có điều là, quả cầu vàng này hiện tại, đã trở nên vô cùng khổng lồ, giống như là bị thổi phồng vượt quá giới hạn.

"Cái tên này..." Tâm thần của mọi người rung động, bởi vì vào cái thời khắc nguy cơ kia, chính là do quả bóng vàng này đi ra, ăn hết hết thủy năng lượng! Cứ thế mà ngăn chặn lại cỗ năng lượng trùng kích đáng sợ kia!

"Ợ ~ "

"Ta...không được!" Quả bóng vàng ợ no nê.

HUU...U...U...U...U ! Sau đó liền hóa thành một đoàn ánh sáng vàng biến mất.

"Nó không có sao chứ?" Trần Phong lo lắng.

"Không có việc gì." Vân Tiểu Đóa lắc đầu, chán nản nói: "Bì Tập lần này ăn quá nhiều năng lượng, trước khi tiêu hóa xong nó sẽ không xuất hiện nữa, đoán chừng qua một đoạn thời gian rất dài sẽ không thể gặp được nó."

Trần Phong: "Quả nhiên là thần bóng!"

"Không sao." Tần Hải an ủi: "Lần sau nó đi ra, tất nhiên sẽ càng trở nên cường đại! Hiện tại...điều mà chúng ta phải lo lắng chính là...làm như thế nào để rời đi khỏi cái địa phương quỷ quái này?"

Đám người ngẩng đầu nhìn lại, đường hầm dưới lòng đất vốn hoàn chỉnh vào giờ phút này đang không ngừng sụp đổ, bọn hắn mặc dù có thể sống sót dưới cỗ năng lượng trùng kích kia, thế nhưng cũng có khả năng là sẽ bị chôn sống ở chỗ này! Vân Tiểu Đóa đã hao hết năng lượng, lực lượng của Trần Phong cũng không còn thừa bao nhiêu.

Mà còn lại...tất cả đều là chế tác sư! Bọn hắn thậm chí còn không biết ở đây cách xa mặt đất bao sâu, thật sự có thể đi ra ngoài hay sao?

"Ta..." Bối Tháp vừa định nói một câu, Tần Hải bỗng nhiên đưa tay đem hắn đẩy ra.

Oanh! Một mảng lớn phế tích vào thời khắc ấy rơi xuống, trộn lẫn đủ loại tài liệu đặc thù, ở chỗ mà Bối Tháp vừa mới đứng, bị nện ra một cái hố cực lớn.

"Hít hà -zzz —— " Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

HUU...U...U...U...U ! Trần Phong thử nghiệm dùng đao gió oanh kích.

Ầm! Ầm! Đao gió truyền đến thanh âm thanh thúy, nhưng cũng không có đánh nát được, đường hầm dưới lòng đất của Tần gia chỉ được làm từ tài liệu bình thường, bọn hắn có khả năng oanh phá, thế nhưng những đám phế tích rớt xuống này, rõ ràng là một bức tường của Tần gia! Vì đề phòng ngoại nhân công kích, những bức tường này của Tần gia cũng được trộn lẫn những chất liệu mà không thể dùng những thủ đoạn công kích bình thường phá vỡ!

Ít nhất thì ——dùng lực lượng của Trần Phong cùng với Vân Tiểu Đóa, căn bản là không có cách nào oanh phá. Hơn nữa——lại còn vô cùng nặng nề.

Oanh! Nơi xa lại có một vùng phế tích sụp đổ, đám người cảm thấy tuyệt vọng, bọn hắn rất rõ ràng, chỉ cần bị một khối đá vụn trong đó đập trúng, bọn hắn cũng đều chỉ có một con đường chết! Ở bên trong đường hầm không ngừng sụp đổ này...bọn hắn đã không còn đường nào có thể trốn!

"Làm sao đây?" Đám người gần như tuyệt vọng.

"Bối Tháp, thuộc thủ gen Âm Thủ biến dị của người đâu?" Có người bỗng nhiên nghĩ đến.

"Không có." Bối Tháp cười khô: "Vật kia ở trong hiện thực ta còn chưa làm ra được, có rất nhiều loại tài liệu không thể tìm được, chỉ có ở trong thế giới giả tưởng mới có."

Đám người yên lặng một mảnh, trong bọn họ, chỉ có Vân Tiểu Đóa cùng với Trần Phong là có được sức chiến đấu. Thế nhưng mà Trần Phong lúc trước vào thời điểm đối phó với quái vật Âm Năng, đã tiêu hao hàng loạt tinh thần lực, mà Vân Tiểu Đóa vì cứu bọn họ, năng lượng gần như cũng hao hết! Bọn hắn đã dùng hết thảy mọi thủ đoạn!

"Ta..." Lâm Khắc gắt gao xiết chặt nắm đấm, hắn khẳng định, nếu như không phải là bởi vì hắn ở trước mặt Hạ Nghiên biểu hiện một chút, phạm một Bộ gen cơ giáp năng lượng trân quý, hắn hiện tại nhất định có thể tạo ra được một số tác dụng nhất định, mà không phải trở thành một người vương vãi!

"Ô...ô...n...g —— " Hào quang màu vàng sậm lóe lên, trong tay của Tần Hải, cái hào quang quen thuộc kia một lần nữa lấp lánh.

"Đây là..." Ánh mắt của mọi người sáng ngời, Bộ gen của Tần Hải, thế mà vẫn còn!

"Vừa rồi mặc dù không thể ngăn trở cỗ năng lượng kia, thế nhưng Bộ gen của ta, cũng không phải bị phá huỷ dễ dàng như vậy."

Đường hầm sụp đổ

Tần Hải tự tin nói: "Hiện tại, các ngươi hãy theo ta giết ra bên ngoài!"

Oanh! Một khối phế tích từ trên đỉnh đầu của đám người rơi xuống, Tần Hải cầm thanh kiếm năng lượng màu vàng sậm trong tay, chém giết tới.

Oanh! Khối phế tích kia liền bị Tần Hải trực tiếp oanh mở.

Phá được! Đám người mừng rỡ, nhưng mà...bọn hắn lại phát hiện ra một chuyện, thanh kiếm năng lượng ở trong tay của Tần Hải, màu sắc càng ngày càng phai nhạt.

Tí tách! Mu bàn tay của Tần Hải, máu tươi đang lặng yên nhỏ xuống, tâm thần của mọi người run lên, Tần Hải chỉ sợ là cũng đang gắng gượng chống đỡ! Hắn là một cao cấp chế tác sư duy nhất trong mọi người, cũng là một người duy nhất đạt đến cấp D, cho nên hắn muốn lấy dũng khí của mình, mang đến hi vọng cho mọi người, thế nhưng...hắn còn có thể chống đỡ được mấy lần?

"Chúng ta thế nhưng chính là thiên chi kiêu tử." Tần Hải chỉ thanh kiếm năng lượng màu vàng về phía trước, ánh mắt trở nên kiên định nói: "Chúng ta nhất định có thể đi ra bên ngoài! Coi như không có đường, chúng ta cũng phải giết ra một con đường máu!"

Đám người xiết chặt nắm đấm, đúng vậy a, bọn hắn làm sao có thể chết được ở chỗ này? ! Trong lòng bọn họ, tín niệm sinh tồn đang nhanh chóng trở về.

Trần Phong: "..."

Không hổ là Tần Hải a! Lãnh tụ trời sinh, có lực ngưng tụ rất là đáng sợ! Mặc dù những lời này bình thường nghe có chút hơi sến, thế nhưng vào thời khắc nguy cơ như thế này, vẫn có sức cuốn hút vô cùng!

Đám người một lần nữa xuất phát, chỉ là...nhiệt huyết không nhất định có thể mang đến sự may mắn.

"Oanh!" Lại là một khối phế tích rơi xuống, Tần Hải chém tới một kiếm, đem khối phế tích đánh bay, thế nhưng máu tươi trên mu bàn tay, càng ngày càng chảy ra nhiều, hắn đang dùng tính mạng của mình để mở đường!

"A!" Lâm Khắc dùng một quyền đánh xuống mặt đất, bàn tay cũng tràn ngập máu tươi, hắn hận a! Nếu như...nếu như hắn còn cho dù chỉ là một bình thuốc thử gen, cũng sẽ không khiến cho Tần Hải phải liều mạng như thế!

Những người còn lại cũng tràn đầy sự hồ thẹn, tại sao...tại sao chỉ có thể để cho một mình Tần Hải tiếp nhận những chuyện này?

"Không cần phải áy náy." Tần Hải cười nhạt một tiếng: "Đây vốn là tai họa do Tần gia gây ra, liền để ta một người từng là Tần gia, cống hiến một điểm khí lực cuối cùng đi."

Oanh! Thanh kiếm năng lượng màu vàng một lần nữa vung lên, Tần Hải một lần nữa đánh nát một khối phế tích, máu tươi...không ngừng chảy xuôi.

"Cái tên này..." Tâm trạng của Trần Phong run lên.

"Phù." Thở một hơi dài nhẹ nhõm, Trần Phong bước ra một bước, thế mà đi tới trước mặt Tần Hải.

"Ừm?" Tần Hải có chút nghi hoặc nhìn hắn.

"Từ giờ trở đi, hãy đi theo ta đi." Trần Phong thản nhiên nói, ánh mắt quét qua trên người của mọi người, cuối cùng rơi vào trên người của Tần Hải, nói: "Vào thời điểm cần người xuất thủ, ta sẽ nói."

Nói xong, Trần Phong bình tĩnh nhắm hai mắt lại.

"Đây là..." Con người của đám người đột nhiên co vào, lại là một màn này! Ở bên trong đoạn phim quay lại cảnh thi đấu, bọn hắn đã vô số lần nhìn thấy cảnh này! Liền ngay cả một chút cường giả cũng đều nói qua, Trần

Phong có được ngũ giác lục thức kinh khủng bẩm sinh, vào thời điểm hấn nhắm hai mắt lại, mới là thời điểm kinh khủng nhất!

(Ngũ giác lục thức: ngũ giác là năm giác quan, lục thức bao gồm Nhãn thức, Nhĩ thức, Tỷ thức, Thiệt thức, Thân thức và Ý thức)

Xoạt! Trần Phong bước ra một bước.

Một bước, hai bước, Trần Phong đi ở hàng đầu, Tần Hải cầm thanh kiếm năng lượng màu vàng trong tay, đi sát theo đằng sau Trần Phong, hai người đi ở phía trước mở đường, những người còn lại thì đi theo sát phía sau bọn hấn.

Oanh! Oanh! Từng khối từng khối phế tích rơi xuống, Tần Hải nhiều lần kém chút nữa nhìn không được ra tay, nhưng mà, mỗi một lần, những khối phế tích kia cũng đều sẽ quỹ dị sượt qua người của đám người.

Một lần lại một lần! Những khối phế tích có quỹ tích bất quy tắc này, thế mà lại ngay ngắn rõ ràng rơi xuống đập vào mặt đất rền vang phía sau mấy người Trần Phong!

Oanh! Oanh! Con đường mà mấy người Trần Phong đi qua bị phong tỏa, thế nhưng ở phía trước, lại là một mảnh không gian thoáng đãng.

"Thật mạnh." Đám người rung động.

Đây chính là ngũ giác lục thức kinh khủng bẩm sinh mà những cường giả kia đã nói? Bọn hấn chưa bao giờ nghĩ tới, thiên phú của một người lại có khả năng cường hấn đến loại tình trạng này! Ở bên trong lòng đất đang sụp đổ, giống như đang đi dạo nhàn nhã.

Bỗng nhiên, Trần Phong dừng bước lại, cho dù Quang sáng may mắn đang được mở ra, thế nhưng bọn hấn y nguyên vẫn cảm giác được một cỗ nguy cơ.

Đằng trước...rất nguy hiểm! Có một khối phế tích khổng lồ sắp sụp đổ sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Quầng sáng may mắn ở trạng thái này chỉ có thể vền vẹn ảnh hưởng đến xác suất, rất nhiều khối phế tích lung lay sắp đổ, mới có thể quý dị không rơi xuống, thế nhưng nếu như có một khối phế tích khổng lồ nào đó sắp rơi xuống...vậy thì nó nhất định sẽ rơi xuống!

Nếu như cưỡng ép ngăn trở, phải dùng Quầng sáng may mắn thông qua ngoại lực can thiệp! Thế nhưng ở dưới tình huống đó, một chút ít giá trị may mắn Trần Phong vừa mới tích lũy được này, trong nháy mắt sẽ tiêu hao sạch sẽ, đó mới chính là tự tìm đường chết!

Cho nên...một bước này không thể đi.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Đám người hơi kinh ngạc khi thấy Trần Phong dừng lại.

Nhưng mà, liền ở trong cái nháy mắt này, bầu trời bỗng nhiên lắc lư.

Oanh! Oanh! Một chuỗi phế tích to lớn rơi xuống, đập vào phía trước mặt bọn hắn.

"Hít hà -zzz —— " Đám người đổ một thân mồ hôi lạnh, nếu như không phải Trần Phong đột nhiên dừng lại...

"Đi thôi." Trần Phong từ bên cạnh vòng qua, một lần nữa xuất phát.

Mà rất nhanh, Trần Phong một lần nữa gặp được một tình huống giống nhau, song lần này kinh sợ chính là, mấy mảnh phế tích rơi xuống lần này, thậm chí ở trên đỉnh đầu của bọn họ còn có một mảnh! Cho dù là quầng sáng may mắn cũng không thể ngăn được!

"Tần Hải!" Trần Phong dừng bước lại.

"Trên đỉnh đầu!" Trần Phong trầm giọng nói.

"Hiểu rõ!" Thanh kiếm năng lượng màu vàng trong tay của Tần Hải tản ra hào quang.

Oanh! Một mảnh đá tảng rơi xuống trên đỉnh đầu bị oanh phá đến một địa phương khác, một chuỗi phế tích chung quanh cũng đã rơi xuống, đem

mười mét xung quanh bao trùm toàn bộ! Muôn phần mạo hiểm!

Sắp thoát rồi... Trần Phong than nhẹ ở trong lòng, bọn hắn lượn quanh một vòng lớn, đã đi tới được chỗ lúc trước Hạ Nghiên kích nổ một loạt bình thuốc thử gen kia.

"Chính là chỗ này." Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời, hắn không tin là Hạ Nghiên đã thật sự đồng quy vu tận cùng với bọn hắn, quả nhiên, bọn hắn phát hiện thấy vết máu trên mặt đất, nhưng không có phát hiện ra thi thể của Hạ Nghiên! Nữ nhân này đã đi ra bên ngoài!

"Theo vết máu đi lên." Đám người phân chấn.

Quả nhiên, bọn hắn một đường theo vết máu, từ nơi này trèo lên phía trên, không hề gặp phải bất kỳ một sự trở ngại nào! Rất nhanh, bọn hắn đã cảm thấy khí tức và ánh sáng quen thuộc trên mặt đất.

"Có tín hiệu!" Đám người vui mừng muôn phần.

"Đi thôi!" Khóe miệng của Trần Phong lộ ra ý cười.

Oanh! Tần Hải đánh nát mặt đất.

Ở trên mặt đất.

Đồng đội heo

Bên trong phế tích Tần gia, nhân viên cứu viện đang không ngừng tìm kiếm, nhưng mà bởi vì bị bức tường năng lượng cách ly, cùng đủ loại năng lượng loang lổ hỗn tạp, căn bản là không có cách nào thuận lợi tìm kiếm, hoàn cảnh cứu viện, so với trong tưởng tượng còn ác liệt hơn.

Liền ngay cả sắc mặt của Hầu Lượng cũng dần dần trở nên khó coi, Trần Phong bợn hấn...

Mà đúng vào lúc này.

Oanh! Mặt đất bỗng nhiên nổ tung, từng đạo khí tức quen thuộc suy yếu xuất hiện.

"Có người đi ra rồi!"

"Nhanh!" Một nhân viên cứu viện vui mừng nói.

"Là bọn hấn!" Đôi mắt của Hầu Lượng sáng rõ.

Xoạt! Ông ta vọt vào bên trong phế tích, phóng tầm mắt nhìn tới, quả nhiên là mấy đứa nhóc kia!

"Ha ha ha." Hầu Lượng mừng rỡ, ông ta biết, những đứa nhóc này, tuyệt đối sẽ không chết ở chỗ này!

Mà vào giờ khắc này, trong bệnh viện, ở dưới sự cấp cứu khẩn cấp của bác sĩ, cánh tay của Hạ Nghiên đã khôi phục, trong thời đại gen, chỉ cần không phải chết não, thì nhất định sẽ có biện pháp khiến cho người bị thương khỏi hấn.

Chỉ có điều ngoài ý liệu là, bầu không khí trong phòng bệnh có một chút quỷ dị không hiểu.

"Tiểu ca ca..." Hạ Nghiên dán lên người của nhân viên công tác trước mắt, nói: "Ta sợ hãi."

"A..." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt khô nóng, hắn chỉ là một nhân viên cứu viện bình thường, chỉ có một vài năng lực cứu viện nhất định, đã bao giờ được gần gũi qua với một nữ chế tác sư, nhất là một nữ chế tác xinh đẹp như thế này?

"Hãy ôm ta một cái có được hay không?" Hạ Nghiên dán thân thể nóng bỏng vào người của nhân viên công tác.

"Tốt tốt tốt." Nhân viên công tác khẩn trương nói, hắn có cảm giác thân thể đang trở nên nóng bừng.

"Người ta lạnh." Hạ Nghiên đem thân thể của mình ép sát gần như lọt thỏm vào trong lồng ngực của nhân viên công tác, dùng bàn tay nhỏ không ngừng sờ tới sờ lui ở trên người của hắn, đôi mắt lại nhìn không chớp vào máy truyền tin bên hông của hắn!

"Vị trí số 1 đã lục soát xong."

"Vị trí số 2 đã lục soát xong."

...

Máy truyền tin của nhân viên công tác không ngừng lấp loé tin tức.

Bỗng nhiên, có một tin tức mới xuất hiện.

"Xin cứu viện, tinh thần của Tần Hải đã tiêu hao vượt quá giới hạn, cần nhân viên cứu viện nhanh chóng tới trợ giúp!"

Cái gì? Tâm trạng của Hạ Nghiên chấn động mãnh liệt.

Thoát ra rồi sao! Bọn hắn thế mà đã thoát ra được rồi? ! Hạ Nghiên rung động.

Bọn gia hỏa này, đúng ra vào lúc mà nàng kích nổ Bộ gen đã phải chết rồi! Chớ đừng nói là... phê tích Tần gia lớn như vậy bị ảnh hưởng bởi vụ nổ

trong đường hầm dưới lòng đất, bắt đầu sụp đổ rơi xuống đường hầm, cộng thêm uy lực nổ tung lần thứ hai của Bộ gen! ! Bọn hắc làm sao có khả năng đi ra? !

"Đáng chết!" Hạ Nghiên ý thức được một tia không ổn, nếu như mấy người Tần Hải cùng với Trần Phong vẫn còn sống...

"A a ~ " Thân thể của nàng run rẩy ở trong lòng ngực của nhân viên công tác, thấp giọng nói: "Mau ôm ta..."

Bỗng nhiên, thân thể của nhân viên công tác cứng đờ, thân thể của Hạ Nghiên nhẹ nhàng trượt ra bên ngoài.

Máu tươi...chảy xuống tí tách.

Mà vào giờ khắc này, tại phế tích Tần gia, Trần Phong vừa mới đi ra đã nói ngay: "Hạ Nghiên có vấn đề, nàng đã giết Bành Long."

"Hạ Nghiên?" Hầu Lượng sững sốt một chút, lập tức hạ lệnh: "Không chế Hạ Nghiên!"

Vô luận điều mà Trần Phong nói là thật hay giả, trước tiên cứ đem nàng khống chế cũng không có thừa.

"Vâng." Nhân viên công tác lập tức hạ lệnh.

Nhưng mà, nhân viên công tác cứu viện ở bệnh viện bỗng nhiên mất đi liên hệ, chờ đến thời điểm bọn hắc đi qua, chỉ phát hiện ra một bộ thi thể lạnh như băng, Hạ Nghiên, đã chạy trốn!

"Phế vật!" Hầu Lượng nổi giận.

Khó trách vì sao bọn hắc tra không ra được khí tức Âm Năng khác! Khó trách một lần nhiệm vụ tịnh hóa bình thường, lại xảy ra việc lớn như thế!

Hạ Nghiên...lại có thể là một Tịnh Hóa Giả xảy ra vấn đề!

"Tra! Tra rõ cho ta! Dùng toàn bộ năng lực điều tra hết thấy Tịnh Hóa Giả một lần." Hầu Lượng hạ mệnh lệnh bắt buộc.

Đùa gì thế, nếu như ngay cả Tịnh Hóa Giả đều có vấn đề, có thể nghĩ được tính chất nghiêm trọng của chuyện này! Quái vật Âm Năng, thế mà đã thâm thấu vào Hiệp hội chế tác Gen đến loại mức độ này? !

"Các người không có sao chứ?" Hầu Lượng nhìn về phía Trần Phong.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu, ngoại trừ Tần Hải bị thương nặng, Tôn Hán chết trận, những người còn lại đều hoàn hảo không có một chút tổn hại.

"Hắn vì sao lại thụ thương rồi?" Hầu Lượng nhìn về phía bị xe cứu thương chở Tần Hải đi.

Đây đã là lần thứ hai rồi a? Thân thể vừa mới được chữa trị tốt, lại nằm xuống! Hơn nữa, lần nào cũng đều là tiêu hao tinh thần vượt quá giới hạn, lại thêm ngoại thương! Ngoại thương có thể dễ dàng chữa trị, thế nhưng mà loại chuyện tiêu hao tinh thần vượt quá giới hạn này...xảy ra nhiều lần chỉ sợ là sẽ xảy ra vấn đề!

"Sẽ không có chuyện gì chứ?" Trần Phong nhìn mấy người trong thập cường đã rời đi, lạnh lùng nói ra: "Bởi vì cứu một đám đồng đội heo!"

"Là sao?" Hầu Lượng giống như có điều suy nghĩ.

Cho dù đồng dạng đều là thập cường, cho dù trong lúc thi tài tất cả mọi người đều biểu hiện ra thực lực không tẻ, nhưng đến khi vào trong hiện thực, trình độ mà mấy người này phát huy ra, đơn giản chính là khác biệt ngày đêm!

"Bọn hắn đều xin gia nhập vào tổng bộ...sau khi trở về ta sẽ xem xét lại bọn hắn có tư cách gia nhập hay không." Hầu Lượng dùng âm thanh lạnh lùng nói.

"Đa tạ." Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Lần này Hầu Lượng trở về đánh giá lại mấy người Lâm Khắc có tư cách gia nhập tổng bộ hay không? Ha ha! Ông ta nhất định sẽ làm thật nghiêm túc!

Đám người Trần Phong bình yên vô sự, Hầu Lượng coi như là cũng nhẹ nhàng thờ ra, thế nhưng vấn đề lần này, bọn hắn nhất định phải điều tra rõ ràng tiền căn hậu quả, cùng với...phải chăng còn có những âm mưu khác!

"Đáng tiếc đã để cho Hạ Nghiên chạy mất." Hầu Lượng dùng âm thanh lạnh lùng nói.

Trải qua điều tra cùng với phân tích, bọn hắn đã biết Hạ Nghiên cố ý tới là vì những tư liệu ở dưới đường hầm kia, thế nhưng những tư liệu kia đã bị phá hủy, không có ai biết được đó là cái gì! Thậm chí là phát sinh ra cái gì cũng không biết!

Đó là tư liệu gì? Hạ Nghiên đang giấu diếm cái gì? Quái vật Âm Năng cùng với Tàn gia đang làm cái gì? Không có người nào biết rõ!

"Vậy cũng không nhất định." Trần Phong bỗng nhiên cười.

"Ừm?" Hầu Lượng sững sốt một chút.

"Chúng ta đã từng gặp qua một lần, lúc ấy chúng ta truy tung Hạ Nghiên đến cuối đường hầm, bên người nàng có rất nhiều trang giấy toả ra ánh sáng nhàn nhạt, trong nháy mắt chúng ta đi tới nàng liền dẫn nổ thuốc thử gen..." Trần Phong thần nhiên nói.

Hầu Lượng khẽ gật đầu, những điều này ông ta cũng biết.

"Bất quá." Trần Phong bỗng nhiên nói: "Vào thời điểm nhìn thấy những vật kia, ta đã dùng vòng đeo quay lại một số đồ vật thú vị..."

Ánh mắt của Hầu Lượng trở nên sáng rực, quay phim! Bởi vì tín hiệu ở bên trong bị che giấu, cho nên bọn hắn theo bản năng không để ý đến đến vật này.

Tổ chức khổng lồ

Đám người Vân Tiêu Đóa càng là không có một chút để ý nào! Thế nhưng Trần Phong...

"Tốt tốt tốt!" Hầu Lượng mừng như điên, không hổ là thiên tài mà ông ta coi trọng nhất!

Xoạt! Trần Phong đem đoạn phim quay được truyền cho Hầu Lượng.

Cho dù mơ hồ không rõ... cho dù khoảng cách quá xa...thế nhưng, chỉ cần có một chút manh mối, Hiệp hội chế tác Gen liền có thể phân tích ra được nhiều thứ hơn, bởi vì phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn phát sinh, Hầu Lượng trực tiếp triệu tập tập tiêu tổ phá giải tiến hành làm việc.

Nửa giờ sau! Đoạn phim của Trần Phong quay lại đều đã được phân tích rất rõ ràng! Cho dù chỉ là một vài trang giấy ở phía trên cùng nhất của chồng giấy, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy một chút nội dung, thế nhưng chỉ vắn vắn là những cái tiêu đề kia, đã làm cho tất cả mọi người phải run sợ biến sắc. Bởi vì nội dung trong trang giấy nói tới, ở phía sau Hạ Nghiên, là một cái tổ chức khổng lồ có kết cấu hoàn chỉnh!

Mà Quái vật Âm Năng? Chỉ là một trong những sinh vật năng lượng mà bọn hắn nghiên cứu ra được! Chỉ có thế mà thôi!

"Hít hà -zzz —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Quái vật Âm Năng? Chỉ là một trong những sinh vật năng lượng mà bọn hắn nghiên cứu ra được? Tổ chức khổng lồ? !

"Đây là..." Cho dù là Hầu Lượng cũng đều đứng ngòai không yên.

"Các người đi theo ta." Hầu Lượng đem tất cả mọi người đưa đến phân hội Hải Thành.

Xoạt! Xoạt! Tin tức ở bên trong đoạn phim quay lại không ngừng được moi móc ra.

"Kế hoạch của quái vật Âm Năng..."

"Sự sinh ra cùng với chôn vùi của Âm Năng..."

"Kế hoạch làm cho Hỏa Diễm Sơn sinh ra thần trí..."

"Kế hoạch điều khiển thảm hoạ thiên nhiên lốc xoáy..."

...

Từng cái tiêu đề chỉ cần nhìn qua liền giật mình, chỉ vền vền là những trang giấy ở phía trên cùng, đã làm lòng người rung động.

Âm Năng? Cái kia căn bản chính là chuyện nhỏ! Hằng năm có nhiều người muốn phá hư thế giới lắm, nhưng có mấy người có thể thành công? Ở cái thời đại này, theo việc có một cái thế lực nào đó chiếm núi làm vua, có ý đồ thành lập vương quốc của mình, làm ra một ít chuyện tà ác, đầu óc nóng lên muốn làm cái gì ma vương đều là chuyện rất bình thường. Thế nhưng nhiều khi lý tưởng còn chưa kịp thực hiện đã chết ở bên trên nửa đường, chỉ có một số ít người là có thể phát triển. Những người này hoặc là những thế lực này, mới là sự uy hiếp đối với thế giới, đây là một chuyện rất bình thường.

Căn cứ vào tư liệu biểu hiện, đánh giá trước mắt của Hiệp hội chế tác Gen cùng Gen Công Hội, sự kiện có khả năng uy hiếp đến thế giới, có tới 236 sự kiện! Quái vật Âm Năng? Chỉ là một món ở trong đó! Thậm chí...trình độ uy hiếp cũng chỉ có 1 tinh mà nói. Bất quá, bất luận cái gì được dán vào nhãn hiệu 'Uy hiếp thế giới', đều không thể khinh thường, cho nên cho dù là sự kiện 1 tinh, đều sẽ có một vị trưởng lão như Hầu Lượng này tới xử lý.

Thế nhưng...bạn hấn chưa bao giờ nghĩ tới, chuyện này sẽ dính dáng đến một tổ chức! Mà đáng sợ nhất là, vền vền chỉ là những số liệu biểu hiện ở bên ngoài, bên trong 236 sự kiện bị đánh dấu 'Có khả năng tạo thành uy hiếp đối với thế giới', thế mà có tới 72 sự kiện có quan hệ với cái tổ chức này! Đây mới là điều đáng sợ nhất! Đây là một con quái vật khổng lồ được giấu ở bên trong bóng tối!

"Chuyện này..." Tất cả mọi người đều run sợ, bọn hắc biết, Trần Phong lần này chỉ sợ là đã đụng tới một tồn tại không tầm thường.

"Chỉ có những thứ này thôi sao?" Hầu Lượng lộ ra vẻ mặt khó coi, những cái này vển vển chỉ là những thông tin ở bề ngoài, còn nội dung ở bên trong những hạng mục này, nhất là ở bên trong những trang giấy bị che khuất kia, chắc hẳn là sẽ có nội dung chi tiết.

"Không có cách nào phân tích." Nhân viên phân tích nói: "Bề ngoài chỉ có những thứ này, phóng to hay dùng năng lực nhìn thấu cũng vô dụng, những số liệu còn lại, chỉ có thể thông qua thôi diễn cùng với mô phỏng để phân tích."

"Thành lập một tiểu tổ nghiên cứu, nhất định phải nhanh chóng phá giải!" Hầu Lượng không có một chút do dự nói.

"Hiểu rõ." Mệnh lệnh của Hầu Lượng rất nhanh liền được chấp hành.

Mà khiến cho Trần Phong chú ý nhất là, có một cái hạng mục tương đối khác với những cái hạng mục khác, ở bên trong một đống những hạng mục khác vô cùng dễ thấy —— kế hoạch Thai Nghén Giả! Đây là một hạng mục ở phía trên cùng!

Thai Nghén Giả...là một loại quái vật được hình thành từ Âm Năng, bọn hắc có ý đồ một lần nữa kích thích Âm Năng biến dị, chế tạo ra một con quái vật cường đại hơn! Mà cho tới bây giờ, con quái vật này đã được dục được ba năm...

"Là cái nhiệm vụ kia!" Trần Phong bừng tỉnh, là mục tiêu nhiệm vụ tịnh hóa của hắc! Bọn hắc không ngừng hấp dẫn các chế tác sư cùng với gen chiến sĩ cấp thấp tiến vào, là bởi vì bọn hắc mong muốn thông qua loại phương thức này, cung cấp dinh dưỡng cho con quái vật kia! Bọn hắc đang thí nghiệm! Thử nghiệm làm như thế nào để tạo ra quái vật càng mạnh hơn!

"Thời gian không còn kịp nữa rồi." Hầu Lượng nhìn về phía Trần Phong, vẻ mặt trở nên nghiêm túc: "Ngày mai ta sẽ dẫn người đi tới tổng bộ."

"Được." Trần Phong hiểu rõ, quái vật Âm Năng không cần phải lo lắng, thế nhưng cái con quái vật sắp được thai nghén ra kia, không biết là nó có được sức mạnh kinh khủng đến cỡ nào! Mà bởi vì độ khó của cái nhiệm vụ tinh hóa bình thường này đã bị đề cao lên, cho nên Hầu Lượng mới quyết định, đi tới tổng bộ Gen Công Hội, tìm cho Trần Phong một người bảo hộ! Một gen chiến sĩ chân chính!

"Trước lúc này...ngươi phải trở nên mạnh hơn!" Hầu Lượng dặn dò.

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Ngày mai, đi đến tổng bộ, tăng thực lực lên, một tháng sau, đi tiêu diệt con quái vật kia.

Mục tiêu đã rất rõ ràng! Một ngày này, chính là lưu lại thời gian cho Trần Phong chia tay với bạn bè và người thân.

Buổi chiều, Trần Phong về tới Kim Thành, có vô số người đã đứng chờ sẵn đón tiếp, trên các quảng trường lớn, gần như hết thảy các màn sáng, cũng đều là hình ảnh của Trần Phong, đây chính là thành thị của Trần Phong!

"Đây coi như là áo gấm về làng sao?" Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Tại phân hội Kim Thành, trải qua sự cân nhắc nghiêm túc của, bọn hắn làm ra quyết định sau cùng, đem lý lịch sơ lược cùng với tư liệu của Trần Phong, treo lên trên tường của phân hội! Từ đó về sau, Hiệp hội chế tác Gen Kim Thành, cũng có treo ảnh của Trần Phong!

Nguyên nhân bởi vì tất cả các tấm ảnh này đều được biểu hiện trên màn sáng, cho nên có các cử động rất chân thật, ở phía dưới còn lưu lại một câu phát biểu của Trần Phong, dùng để cổ vũ các tân chế tác sư phấn đấu, cho nên, phân hội Kim Thành đã liên hệ với Trần Phong, gửi cho bọn hắn một câu phát biểu, để đưa vào bên trong màn sáng.

"Treo ảnh?" Trần Phong yên lặng, hắn không nghĩ tới, chính mình thế mà còn có loại đãi ngộ này!

Sau khi đi qua bãi phỏng Trương thúc cùng với một số hàng xóm, hấn đi làm thủ tục trả phòng cho thuê, hoàn thành yêu cầu của phân hội Kim Thành, lặng yên rời khỏi Kim Thành.

Nguyệt Nha Tuyền

Mà vào lúc này, tại phân hội Kim Thành, mọi người đã đem ảnh của Trần Phong treo lên trên tường.

Xoạt! Màn sáng lưu chuyển, thân ảnh của Trần Phong xuất hiện, ở phía trên biểu hiện ra tài liệu cá nhân cùng với thành tựu của Trần Phong, ở phía dưới biểu hiện ra lời phát biểu của Trần Phong ——chỗ cho thuê quảng cáo.

"? ? ?" Đám người Kim Thành lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ta dựa vào? !" Khuôn mặt của Trương Vĩ tối sầm, cái tên tiểu tử thú vị này! Vào thời điểm hắn đang chuẩn bị gọi cho Trần Phong chửi mắng một trận, không nghĩ tới mấy người đi qua nhìn thấy cảnh này, đều vô cùng hưng phấn: "Đây là ảnh treo của Trần Phong!"

"Móa, cái câu phát biểu này..." Đám người vô lực chửi bậy.

"Ta cảm thấy cũng được mà, so với cái câu "Hãy làm việc tới bốn giờ sáng hãy đi ngủ" ở bên cạnh tốt hơn nhiều, lão từ nếu ngày nào cũng làm việc tới bốn giờ sáng, không phải là sẽ chết sớm hay sao?"

"Đúng thế."

"Có lẽ liên chính là vì có tính cách hài hước như thế, hắn mới có thể trở thành chế tác sư mạnh nhất a?"

"Đúng đấy, hết thảy mấy cái câu danh ngôn của khác ta đã xem đến mắt ói, cái câu phát biểu này của Trần Phong mới thật sự là hạc giữa bầy gà a? Ha ha ha."

Đám người vui vẻ nghị luận.

Thực sự là... Trương Vĩ cười khò lắc đầu, ý định gọi điện mắng chửi Trần Phong cũng chợt tắt, có lẽ, như thế này cũng rất tốt.

Ngày kế tiếp, Trần Phong đi theo Hầu Lượng đi đến tổng bộ.

"Oanh!" "Oanh!" Vô cùng vô tận sấm chớp rơi xuống, sấm sét màu tím đầy trời, lấp lánh ở trong thiên địa.

Tâm trạng của Trần Phong chấn động mãnh liệt, hẳn biết tổng bộ của Hiệp hội chế tác gen chắc chắn là một địa phương bất phàm, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, có cả một tòa căn cứ, thế mà lại lơ lửng ở trên không trung! Ở giữa muôn vàn đạo sấm chớp kia!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Hầu Lượng mang theo Trần Phong vượt qua sấm chớp, những tia sấm sét tràn ngập uy lực khủng bố kia, vào thời điểm sắp đánh vào thân thể của hai người, liền lặng yên không tiếng động đánh chệch sang một bên, đây chính là cấm chế phòng ngự của tổng bộ, sẽ không làm tổn thương đến những người đeo huy chương tổng bộ!

Vượt qua sấm chớp, có một tòa Thiên Không Thành to lớn hiện thân! Có vô số đạo năng lượng kỳ dị bao quanh, ngăn cách hết thảy khí tức. Thiên Không Thành trôi nổi, mây mù lượn lờ ở phía dưới, Hầu Lượng mang Trần Phong bước vào Thiên Không Thành, ở trong này thế mà không khác nhau một chút nào so với thành thị bình thường!

"Hoan nghênh đi vào Tinh Thành." Trên khóe miệng của Hầu Lượng lộ ra một nụ cười.

Ở nơi xa, có một vài chế tác sư đang đi qua đi lại, trên người của mỗi một người đều tản ra một cỗ khí tức kinh khủng, có thể gia nhập vào tổng bộ, người nào không phải là thiên tài! Những người này, phi thường mạnh mẽ.

"Thật là mạnh!" Trong lòng của Trần Phong rung động, toàn bộ Tinh Thành, đều tràn ngập sức sống nồng đậm.

"Ở chỗ này, tốc độ khôi phục là gấp mười lần bên ngoài." Hầu Lượng thản nhiên nói.

Cái gì? Trần Phong kinh hô. Gấp mười lần là cái khái niệm gì? Theo ý vị này, người sẽ không cần phải sử dụng thuốc thử gen khôi phục tinh thần nữa! Vô luận là người tiêu hao bao nhiêu lực lượng tinh thần, đều có thể

khôi phục cực kỳ nhanh chóng! Ở chỗ này tăng cường thực lực, chính là làm ít công to! Quả nhiên...không hổ là thánh địa của chế tác sư!

Mà vào lúc này, trong Tinh Thành, có rất nhiều người vào thời khắc này đều nhìn về phía cửa vào, bọn hắn cảm ứng được cỗ khí tức xa lạ của Trần Phong.

"Đứa nhỏ kia đã tới, chính là quán quân của kỳ thi đấu gen tân tú, đứa nhỏ bẩm sinh liền có được ngũ giác lục thức siêu cường?"

"Đúng thế."

Có một số người hứng thú bàn luận, ở chỗ này, có rất ít người có thể dẫn tới sự chú ý của những người khác, bởi vì tất cả mọi người ở nơi này, gần như cũng đều là thiên tài! Có thể đi vào tổng bộ, từng người đều là tồn tại như yêu nghiệt! Tuổi tác, thiên phú, thiếu một thứ cũng không được! Có người có lực tương tác tinh thần siêu cường! Có người có tinh thần nhạy bén, không người nào có thể địch nổi! Có người lại có lực khôi phục tinh thần cực kỳ kinh người!

Đây đều là bởi vì những đoạn gen cường đại trong người của cha ông bọn hắn, dẫn đến đời sau xuất hiện một chút cải biến ẩn tính, thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nhìn thấy qua loại thiên phú nào giống như Trần Phong vậy.

Ngũ giác lục thức sao? Có người thấp giọng nói: "Xem ra nơi này đã sắp trở nên náo nhiệt."

Tại Tinh Thành, Hầu Lượng giới thiệu mỗi một khu vực ở Tinh Thành, để cho Trần Phong quen thuộc các hoàn cảnh ở chung quanh, còn dạy cho hắn một chút cơ sở dẫn dắt màn sáng cùng với chỉ thị tọa độ.

"Như vậy...bây giờ người hãy đi dạo chơi một chút đi, ta đã đem thông tin tư liệu của ngươi kết nối vào hệ thống của tổng bộ hiệp hội chế tác gen, nếu như có vấn đề, ngươi tùy thời có thể dùng vòng đeo để liên hệ cùng với những người khác, hoặc là liên hệ với nhân viên công tác ở nơi này."

"À, đúng rồi, còn có phần thưởng của ngươi, mỗi một chế tác sư khi gia nhập vào tổng bộ đều sẽ có ban thưởng, thế nhưng ngươi..." Hầu Lượng tỏ

ra ý vị thâm trường nói: "Đây chính là ước mơ tha thiết của rất nhiều người."

Hầu Lượng mang Trần Phong trở về là chỉ là tiện đường, bởi vì chuyện của cái tổ chức bí ẩn kia, ông ta còn có quá nhiều chuyện muốn làm, nói xong, Hầu Lượng liền rời đi.

Trần Phong cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, gần như tất cả mọi người ở đây, cho dù là nhân viên công tác, cũng đều là chế tác sư có thực lực mạnh mẽ, cho nên sẽ không có cái gì gọi là nhân viên phục vụ. Hết thảy, đều phải dựa vào chính mình!

Chỉ là...phần thưởng kia là cái gì? Một câu cuối cùng nhất của Hầu Lượng khiến cho Trần Phong hết sức để ý.

Mà đúng vào lúc này.

Ô...ô...n...g ——Vòng đeo chân động, trước mắt của Trần Phong đột nhiên sáng lên, đến rồi!

Xoạt! Màn sáng bắn ra, phần thưởng khi Trần Phong khi gia nhập vào tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen rốt cục cũng đã được cấp.

"Keng —— " Trong tư liệu cá nhân của Trần Phong, nhiều ra thêm mấy dòng tin tức.

Ba phần Nguyệt Nha Tuyên. (Tuyên: nước suối)

Một phần Hồ Liệt Tuyên.

Cách điều chế gen cấp D bình thường (1 tinh, 2 tinh, 3 tinh), tùy ý tuyên một một phần.

"Đây là cái gì?" Trần Phong sửng sốt một chút.

Nguyệt Nha Tuyên?

Xoạt! Một dòng miêu tả xuất hiện ở trên màn sáng, Nguyệt Nha Tuyên, là một loại thuốc thử gen cường đại có hình dạng như nước suối, chứa đựng

lực lượng thần kỳ, có thể tăng tinh thần lực của chế tác sư lên trên diện rộng, đây là sản phẩm độc quyền của Hiệp hội chế tác gen!

Mỗi một phần Nguyệt Nha Tuyên, đều vô cùng quý giá! Thậm chí rất nhiều nhiệm vụ có độ khó cao, ban thưởng sau cùng đều là Nguyệt Nha Tuyên, đối với rất nhiều người mà nói, đây là một đồ vật mà bọn họ nằm mơ cũng muốn có, vô cùng trân quý!

Dưới tình huống bình thường, chỉ có vào thời điểm gia nhập vào tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, mới có thể được tặng một phần Nguyệt Nha Tuyên! Nếu muốn nhận được nhiều hơn? Chỉ có thể liều mạng!

Mà Trần Phong ở đây...vừa mới tiến vào tổng bộ, liền được ban thưởng ba phần Nguyệt Nha Tuyên.

Một giây

Tại phế tích Tần gia, bởi vì sự kiện của Hạ Nghiên, cùng với hậu quả mà chuyện này đưa đến, Trần Phong cùng với Tần Hải đem mấy người Vân Tiểu Đóa cứu ra, ban thưởng thêm một phần Nguyệt Nha Tuyền.

Công hiến một đoạn phim trân quý, bởi vì những tin tức ở bên trong đoạn phim này phi thường trọng yếu, có công lao to lớn, cho nên một lần nữa ban thưởng thêm một phần Nguyệt Nha Tuyền. Trần Phong, vừa mới tiến đến Tinh Thành, liền thu hoạch được ba phần Nguyệt Nha Tuyền! Khó trách vì sao ngày cả Hầu Lượng cũng đều hâm mộ vô cùng.

Mà Hồ Liệt Tuyền...thì là một vật phẩm đặc thù dùng để đề thăng tổ chất thân thể. Nguyệt Nha Tuyền tăng tinh thần lực lên, Hồ Liệt Tuyền tăng tổ chất thân thể lên (lực lượng, thể chất, nhanh nhẹn), hai loại nước suối, đều là báu vật của Hiệp hội chế tác gen. Trên lý luận, Hồ Liệt Tuyền sẽ cùng với Nguyệt Nha Tuyền dẫn tới sự cộng minh. Tinh thần lực càng cường đại, tổ chất thân thể sẽ tăng lên càng nhiều, chỉ cần phục dụng hai loại nước suối này, là có thể nhanh chóng bổ sung vấn đề thân thể suy nhược của Gen chế tác sư. Bởi vì vậy, Hồ Liệt Tuyền cũng đồng dạng vô cùng trân quý!

So sánh với hai loại nước suối này, cái ban thưởng thứ ba, cách điều chế gen cấp D bình thường ngược lại cũng không có gì lạ.

"Cũng không cần phải vội vàng lựa chọn cách điều chế gen." Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời: "Trước tiên tăng thực lực lên mới là điều trọng yếu!"

Hắn đã kẹt tại 250 điểm tinh thần rất lâu rồi, thi đấu gen tân tú chỉ là tranh tài giả lập, mặc dù ở bên trong toà cao ốc thi đấu có thể tăng trình độ chế tác lên, thể nhưng tinh thần lực căn bản sẽ không tăng lên!

"Đây là thời điểm tăng lên." Trần Phong tràn ngập chờ mong, hắn muốn nhìn một chút, cái gọi là Nguyệt Nha Tuyền này, đến cùng có thể tăng lên được bao nhiêu tinh thần lực?

"Là cái này sao..." Hấn dựa theo chỉ thị đi đến bên cạnh một cái thiết bị giao dịch cỡ nhỏ màu trắng.

Xoạt! Hấn quét vòng đeo qua.

Ô...ô...n...g —— Một bình thuốc thử gen xuất hiện, đây chính là thiết bị giao dịch thường dùng, ở trong các thành thị, là một loại thiết bị mà những thương gia giàu có mới có thể dùng, ở đây lại có đầy đường, khắp nơi đều thấy.

Xoạt! Trần Phong cầm lấy bình thuốc thử gen.

—— ———

Nguyệt Nha Tuyên

Tác dụng: Tăng tinh thần lực lên trên diện rộng.

Đăng cấp: ? ? ?

—— ———

Đăng cấp rõ ràng đều là dấu chấm hỏi? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, đây là tình huống hấn chưa từng thấy qua! Khó trách trong miêu tả lại nói Nguyệt Nha Tuyên quý giá như thế, chỉ sợ là những hội trưởng và phó hội trưởng cấp cao nhất kia, mới có tư cách chế tác ra loại đồ vật này a?

Nguyệt Nha Tuyên... Trần Phong tràn ngập sự chờ mong.

"Ừc!" Dựa theo miêu tả, Trần Phong dùng một ngụm uống hết.

Oanh! Trong đầu óc nổ vang một tiếng, Trần Phong chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới trước mắt nổ tung, có vô số ánh sáng màu xanh lam lấp lánh, lạnh lẽo thấu xương giáng lâm, hấn thể mà lại tiến vào một cái thế giới băng tuyết màu xanh lam!

Một cái thế giới tinh thần thần kỳ! Mà vào giờ khắc này, có rất nhiều người ở Tinh Thành đều cảm giác được cỗ khí tức này.

"Là Nguyệt Nha Tuyền."

"Hắn quả thật đã bắt đầu phục dụng."

"Thú vị."

Trên khóe miệng của đám người lộ ra một nụ cười: "Đã tiến vào thế giới của Nguyệt Nha Tuyền rồi sao? Không biết vị tiểu bằng hữu thiên tư trác tuyệt này của chúng ta có thể chống đỡ được bao lâu?"

Nguyệt Nha Tuyền! Sau khi phục dụng sẽ tiến vào một thế giới tinh thần độc lập! Cái thế giới thần kỳ hư ảo kia! Ở nơi đó thông qua một lượng lớn năng lượng tinh thần trùng kích tăng thực lực của mình lên, nếu như đã sớm có chuẩn bị, có thể sẽ có thể tăng lên càng nhiều, Trần Phong thì lại lỗ mãng như thế...

"Người vào lúc đó có thể kiên trì được bao lâu?"

"15 giây, chỉ đề thăng được có 150 điểm tinh thần lực." Người kia tiếc nuối nói.

Đối với thời điểm phục dụng Nguyệt Nha Tuyền, thì tương đương với một cỗ tài phú rất lớn a, đáng tiếc là hắn lại không có nắm chặt.

"Ta cũng chỉ được có 20 giây, tăng lên được 200 điểm tinh thần lực." Hắn giống như cười mà không phải cười nói: "Nghe nói vị tiểu bằng hữu này của chúng ta thế mà lại có thể phá kỷ lục của những người lão luyện, ở bên trong thi đấu gen tân tứ đại sát tứ phương, không biết có thể hay không phá được kỷ lục ở lại bên trong Nguyệt Nha Tuyền lâu nhất hay không."

"Rất có thể." Đám người tràn ngập sự chờ mong.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong đang đứng ở bên trong một cái thế giới lạnh lẽo đóng băng khắp nơi.

"Đây là loại địa phương nào?" Trần Phong ngây người.

Oanh! Có vô cùng vô tận nước biển từ chung quanh vọt tới, từ bốn phương tám hướng! Mỗi một giọt nước biển đều tràn ngập tinh thần lực nồng đậm,

tia ánh sáng màu lam lạnh thấu xương kia, chính là tinh thần lực được cô đọng, thứ này lại có thể là một mảnh tinh thần chi hải!

Có ý gì? Dùng thân thể của mình, tiếp nhận tinh thần lực trùng kích? Trần Phong suy đoán, rồi sau đó...

Oanh! Hắn dùng thân thể của mình tiếp nhận những đợt trùng kích này, trong nháy mắt đó.

Phốc! Thể tinh thần nổ tung, Trần Phong chỉ cảm thấy văng sáng trước mắt lưu chuyển, đã trở về hiện thực!

Kết thúc! Xong việc? Trần Phong gãi gãi đầu, nhìn nhìn thuộc tính gen của mình, 250 điểm tinh thần lực, thành linh đã tăng lên tới 260 điểm, tốn thời gian, 1 giây!

"Chỉ có thể tăng lên 10 điểm?" Trần Phong tràn ngập nghi hoặc, đây chính là tăng tinh thần lực lên trên diện rộng?

Hàng giả? Hắn nhìn một chút bình chứa Nguyệt Nha Tuyền trống rỗng, trong ấn tượng của hắn, hắn nhớ kỹ kiếp trước có một loại quảng cáo đồ uống nào đó, miêu tả cũng như thế này, sau khi uống xong trong mùa hè, cũng là trong nháy mắt tiến vào một thế giới băng tuyết màu xanh lam, tràn đầy sự thoải mái, cái kia tràn ngập cảm giác không hài hòa, 5 xu một chai kia... Trần Phong nhìn bình chứa trống rỗng trong tay lâm vào trầm tư, luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng lắm.

Mà vào giờ khắc này, ở nơi xa, những chế tác sư đang quan sát Trần Phong kia, cũng không còn gì để nói, chuyện này...phá kỷ lục! Cho dù chỉ là thuận miệng nói, thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Trần Phong thế mà thật sự có thể phá kỷ lục, kỷ lục bị đá ra khỏi thế giới Nguyệt Nha Tuyền nhanh nhất cho đến nay! 1 giây!

"Này cũng quá nhanh đi." Đám người cười khở, trong ấn tượng của bọn họ, cho tới bây giờ kỷ lục nhanh nhất, được xưng là Tiểu Lý Tử nhanh nhất, cũng có thể kiên trì được 3 giây cơ mà? ! Này, này, chuyện này...

"Có thể là tuổi tác quá nhỏ đi." Có người nghĩ đến điều gì đó, bọn hắn trước khi gia nhập vào tổng bộ, bình thường tinh thần lực cũng đều là 800, 900 điểm, thậm chí đã đạt đến cấp D!

Mà Trần Phong thì sao? Vốn vẹn chỉ có 250 điểm tinh thần lực!

Nguyệt Nha Tuyên, trên bản chất, chính là dùng tinh thần lực của người, ở bên trong thế giới Nguyệt Nha Tuyên, tạo thành một cái thể tinh thần, thông qua thể tinh thần, tiếp nhận cỗ tinh thần lực trùng kích mạnh mẽ kia! Người càng kiên trì được lâu, thì càng có lời! Chính là một còn đường tắt để tăng tinh thần lực lên!

Cho nên...thể tinh thần càng cường đại, tinh thần lực có thể tiếp nhận sẽ càng nhiều!

Phá của

Thế nhưng Trần Phong...tuổi tác quá nhỏ! Thể tinh thần quá yếu! Lại thêm không có một chút chuẩn bị nào, cho nên mới trong nháy mắt sụp đổ, nếu như hắn có thể chuẩn bị một chút, kiên định giữ vững thể tinh thần, có lẽ sẽ có thể kiên trì được nhiều thêm một chút.

"Xem ra danh hào xạ thủ Tiểu Trần Tử nhanh nhất phải giao cho hắn rồi." Giọng nói của vị chế tác sư được đặt biệt danh là Tiểu Lý Tử tràn ngập sự vui sướng.

Năm đó hắn đốt nát, khiến cho hắn phải mang theo cái biệt danh này nhiều năm, mỗi lần có người mới gia nhập tổng bộ đều bị mọi người trêu chọc, hiện tại Trần Phong vừa mới đến, cũng giống như hắn vậy phạm vào sai lầm như thế!

"Hắc hắc, Tiểu Trần Tử, ừm, không tệ không tệ." Tâm tình của Tiểu Lý Tử trở nên vui vẻ.

"Người cái tên này." Đám người nhìn không được cười ha hả.

Nhưng mà, chẳng ai ngờ rằng, vào ngay lúc này, cái khí tức quen thuộc kia lại xuất hiện một lần nữa.

"Đây là..." Đám người đang chuẩn bị rời đi, bước chân hơi ngừng lại.

Nguyệt Nha Tuyên! Thế mà lại là khí tức của Nguyệt Nha Tuyên!

"Là Trần Phong!" Đám người kinh ngạc cảm thụ cỗ khí tức kia, hắn lại có tới hai phần Nguyệt Nha Tuyên! Được trời ưu ái a!

Đám người kinh ngạc tán thán, vừa mới gia nhập Hiệp hội chế tác Gen, liền đạt được hai phần Nguyệt Nha Tuyên, chỉ có thể nói rõ là trước khi gia nhập, Trần Phong đã hoàn thành một chút nhiệm vụ! Lợi hại! Bọn hắn không thể không phục, thế nhưng...

"Phí phạm." Ngữ khí của Tiểu Lý Tử có một chút ngưng trọng, nếu như sớm biết Trần Phong còn có một phần Nguyệt Nha Tuyên, hẳn nhất định sẽ ngăn cản!

Một phần Nguyệt Nha Tuyên muôn phần hiếm hoi, Trần Phong ở trong giai đoạn này, vắn vắn chỉ có thể tăng lên 10 điểm tinh thần lực, căn bản chính là phung phí của trời! Phải biết rằng, bọn hắn sau đó vì muốn tăng tinh thần lực lên, làm mấy lần nhiệm vụ cực kỳ khó khăn, mới có thể hối đoái được một phần Nguyệt Nha Tuyên, vô cùng không dễ dàng.

"Đúng vậy a." Đám người cười khở, lần thứ nhất tăng lên được 10 điểm, lần thứ hai lại có thể tăng lên được bao nhiêu?

Mà vào giờ khắc này.

Xoạt! Trần Phong đã bước vào thế giới tinh thần màu xanh lam kia, vào thời điểm sử dụng hoàn tất phần Nguyệt Nha Tuyên thứ nhất, hắn đã tổng kết ra một cái vấn đề có khả năng xuất hiện, vì thế mới không một chút do dự sử dụng lần thứ hai. Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, kết thúc quá nhanh sao? Không quan hệ! Vậy thì đổi tư thế, thử một lần nữa!

"Oanh!" Vô cùng vô tận nước biển từ bốn phía đánh tới, từ bốn phương tám hướng đánh tới, tinh thần chi hải hung tàn, sóng cả mãnh liệt, trong nháy mắt này bao phủ mà đến, Trần Phong ngưng tụ tinh thần.

Đây là thế giới tinh thần! Ta là thể tinh thần!

Xoạt! Trần Phong ngồi xếp bằng, tạo ra tư thế vững chắc nhất.

Oanh! Nước biển đánh thẳng tới.

Một giây! Hai giây! Ba giây!

Oanh! Thể tinh thần sụp đổ! Vàng sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong nháy mắt trở về hiện thực.

Ba giây! 30 điểm tinh thần lực! Trần Phong nhìn một chút số liệu hóa trên màn sáng, vốn là 250 điểm tinh thần lực, sau khi trải qua hai lần tăng lên, đã vọt tới 290 điểm, tăng lên trọn vẹn 40 điểm!

"Đổi tư thế quả nhiên là có ích." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Nhưng mà, hẳn không biết là, những chế tác sư đang quan sát kia lại lộ ra vẻ mặt đau lòng.

Nguyệt Nha Tuyền! Đây chính là Nguyệt Nha Tuyền! Trần Phong bốc đồng sử dụng hai lần, hai phần Nguyệt Nha Tuyền trân quý liền biến mất!

"Hai phần Nguyệt Nha Tuyền mới có thể tăng lên 40 điểm tinh thần lực." Bọn hắn cảm giác được trong lòng của mình đau đến mức không thể thở nổi.

Bại gia a! Quá lãng phí! Phải biết rằng, dưới tình huống bình thường, lần đầu sử dụng tăng lên 100-200 điểm cũng là chuyện bình thường, mà một vài thiên tài có thiên phú người kinh, yêu nghiệt dưới 25 tuổi đạt tới trình độ cấp D, còn có thể tăng lên càng nhiều!

Đây chính là Nguyệt Nha Tuyền! Mặc kệ là cấp E hay cấp D, đều là phi thường trân quý! Mà bây giờ...quá đau lòng.

"Có nên hay không nói cho hắn biết là không thể lãng phí như thế?" Có người thờ dài nói.

"Được rồi." Một người khác lắc đầu: "Lần đầu sử dụng vốn chính là lãng phí, chắc là không có ai biết được là hắn còn có phần thứ hai, đúng là quá lãng phí..."

"Trước tiên nên để cho hắn vui vẻ một chút đi."

"Chờ đến khi hắn biết được giá trị của Nguyệt Nha Tuyền, tự nhiên sẽ đau lòng."

Đám người im lặng, còn không phải là như vậy hay sao? Năm đó mỗi người bọn họ vào thời điểm biết được giá trị chân chính của Nguyệt Nha Tuyền, có ai không đau lòng? Nhiều năm trôi qua, chuyện này thậm chí đã trở thành truyền thống nhập môn! Đây cũng là những sự tình vui vẻ của các tiền bối đi trước.

"Thế nhưng mà...ngộ nhỡ hần còn có phần thứ ba thì sao?" Tiểu Lý Tử vẫn cảm thấy hết sức lo lắng.

Xoạt! Mọi người nhìn hần giống như là nhìn đồ đàn vậy.

Phần thứ ba? Người cho rằng đó là nước khoáng hay sao?

Nhưng mà, liền ở trong cái nháy mắt này, lại có một cỗ khí tức quen thuộc xuất hiện một lần nữa.

? ! Đám người đột nhiên giật mình, lại tới? Móa nó! Thật hay giả?

Xoạt! khí tức nhàn nhạt quanh người của Trần Phong lại làm cho tất cả mọi người cả kinh.

Phần thứ ba! Trần Phong thế mà còn có phần Nguyệt Nha Tuyên thứ ba!

"Cái này làm sao có thể?" Đám người kinh hãi.

Đây cũng không phải là sau khi gia nhập, góp nhặt được rất nhiều điểm tích lũy, chậm rãi hồi đoái, mà là vào thời điểm vừa mới nhập môn phát ra ban thưởng, cho nên...cái tên Trần Phong này đến cùng đã làm ra bao nhiêu công hiến? !

"Cũng không khỏi quá phận đi? Mới nhập môn liền được ban thưởng ba phần Nguyệt Nha Tuyên."

Đám người gần như câm nín.

"Đây rốt cuộc làm đã làm ra cái công hiến nghịch thiên gì?"

"Công hiến cỡ nào cũng không có khả năng cho nhiều Nguyệt Nha Tuyên như vậy, không phải là cưới con gái của hội trưởng đó chứ?" Có người tự lẩm bầm.

Đám người: "..."

Thế nhưng suy nghĩ kỹ một chút, cái khả năng này giống như là có xác suất lớn hơn một chút, mà đám người sau khi hết khiếp sợ, càng nhiều hơn chính

là sự đau lòng, phần thứ ba này, chỉ sợ là cũng sẽ phí phạm!

Phần thứ nhất, 10 điểm tinh thần lực, 1 giây.

Phần thứ hai, 30 điểm tinh thần lực, 3 giây.

Cái phần thứ ba này...nhiều nhất cũng chỉ có thể kiên trì được 5 giây a?

"A a a, ta không chịu được!"

"Ba phần Nguyệt Nha Tuyên lại cứ như thế bị lãng phí ở trước mặt của ta?"

"Quá phá của a!"

Đám người phát cuồng rồi, nguyên lai khi xem người khác phá của như thế này, cũng sẽ đau lòng như thế.

Mà vào lúc này, Trần Phong một lần nữa bước vào thế giới tinh thần Nguyệt Nha Tuyên, mặc dù đã thất bại hai lần, thế nhưng hắn đã tìm được điểm mà Quảng sáng may mắn có khả năng lợi dụng. Tinh thần lực mà hắn tiếp nhận, quyết định bởi thể tinh thần hiện tại! Cái thể tinh thần này!

Oanh! Oanh! Nước biển ở bốn phương tám hướng đánh thẳng tới, Trần Phong ngồi xếp bằng, cảm thụ cỗ áp lực kinh khủng ở chung quanh, đối với một người chỉ có 250 điểm tinh thần lực chế tạo ra thể tinh thần nhỏ bé như hắn mà nói, hoàn toàn chính xác là quá mức kinh khủng!

Thế nhưng...đây chỉ là nước biển a! Cho dù là tinh thần chi hải!

Cực hạn

Trần Phong nhắm chặt hai mắt, hẳn có thể cảm giác được vô số tinh thần lực sống động trong nước biển kia, có một lượng lớn các tia tinh thần lực liên kết với nhau tạo thành một cỗ tinh thần lực kinh khủng! Nếu như đây là thật sự là một cỗ tinh thần lực được liên kết từ rất nhiều tia tinh thần lực, như vậy mà nói... ánh mắt của Trần Phong lóe lên ánh sáng lung linh.

Xoạt! Quầng sáng may mắn, mở ra! Vốn hẳn còn tưởng đó là một cỗ tinh thần lực duy nhất, cho nên cũng không tính lãng phí giá trị may mắn, thế nhưng nếu như là loại kết cấu này...thì nhất định phải tranh thủ!

Oanh! Nước biển từ bốn phương tám hướng đánh thẳng tới, Trần Phong nhắm chặt hai mắt.

Ô...ô...n...g —— Quầng sáng may mắn lặng yên không tiếng động tản ra, cỗ nước biển tinh thần tảo bạo mà hung mãnh kia, ở trong cái nháy mắt này, thế mà lại đột nhiên trở nên nhu hòa.

Rào —— Nước biển tinh thần cuồng bạo tựa hồ như đang được một loại lực lượng nào đó làm cho an tĩnh.

Xoạt! Cỗ nước biển kinh khủng kia, vào thời điểm vọt tới bên người Trần Phong, đã trở nên cực kỳ bình tĩnh, lực lượng sóng biển vọt tới từ bốn phía triệt tiêu lẫn nhau, tiến vào một loại cân bằng kỳ diệu nào đó, nước biển hóa thành những làn sóng nhẹ nhàng vây quanh Trần Phong, tinh thần lực của Trần Phong, rốt cục cũng bắt đầu tăng lên!

Một giây! Hai giây! Ba giây! ...thời gian, lặng yên trôi qua.

Mà vào giờ khắc này.

Tại Tinh Thành, đám chế tác sư lại lộ ra thần sắc kinh ngạc, bởi vì bọn hắn phát hiện ra, lần này Trần Phong thế mà có thể chống đỡ được hơn 5 giây, so với hai lần trước đã tốt hơn rất nhiều! Đã rút ra được kinh nghiệm từ hai

lần trước rồi hay sao? Xem ra còn không ngốc, mọi người nhìn chăm chú vào Trần Phong.

"Sắp kết thúc rồi chứ?"

"Không biết lần này có thể hay không kiên trì được 10 giây?"

"Cái này phải xem vào ý chí bản thân của hấn."

Đám người thấp giọng nghị luận.

Tinh thần lực Trần Phong chính là nhược điểm bẩm sinh, quá yếu, thể tinh thần ngưng tụ cũng rất yếu, khi tiến vào thế giới Nguyệt Nha Tuyền trong nháy mắt sẽ thành hình, vô luận người tăng lên bao nhiêu tinh thần lực, đều không thể cải biến thể tinh thần, cho nên thể tinh thần lần này của Trần Phong, là do 290 điểm tinh thần lực ngưng tụ mà thành! So với hai lần trước, đúng là có tăng lên được một chút.

Tích tắc! Tích tắc! Bọn hấn nhìn con số thời gian trên vòng đeo không ngừng tăng lên.

Rất nhanh, mười giây đã trôi qua, Trần Phong lần này, thể mà có thể vượt qua được mười giây!

"Cũng được."

"Lần này rốt cục cũng không tính phá của."

"Đối với cái thể tinh thần nhỏ bé này của hấn mà nói, mười giây cũng không tính là quá yếu đi."

Trên mặt của mọi người rốt cục cũng lộ ra ý cười.

Quá khó khăn, Trần Phong mỗi một lần sử dụng Nguyệt Nha Tuyền, đều khiến cho bọn họ cực kỳ đau lòng, còn kém chút nữa là không nhìn được đến nói cho hấn biết là không được phí phạm!

"Không biết hấn còn có thể kiên trì được bao lâu."

"Đoán chừng là nhanh thôi.."

"Kiên trì được 20 giây coi như là hồi vốn!"

Đám người tràn ngập chờ mong.

15 giây! 18 giây! 20 giây! Thời gian, không ngừng trôi qua.

Tuỳ tiện xông qua mục tiêu mà bọn hấn mong muốn, mà Trần Phong, vẫn như trước đang ngồi im tại chỗ, thậm chí lông mày cũng không hề nhú một lần, đến tận đến giờ phút này, mọi người mới cảm giác được có một chút không đúng.

"Cái tên này...sao lại có thể kiên trì lâu đến như vậy?"

"Thể tinh thần của hấn mạnh đến như vậy sao?" Bọn hấn cảm giác được có một chút không đúng.

Liền xem như kiên trì được 20 giây, không phải là sẽ muôn phần gian khổ hay sao? Dùng thể tinh thần của Trần Phong, làm sao bây giờ vẻ mặt vẫn có thể thoải mái như vậy? Không có người nào biết rõ! Mà thời gian, còn đang không ngừng tăng lên.

30 giây! Sắc mặt của bọn hấn hơi hơi biến hóa.

40 giây! Sắc mặt của bọn hấn trở nên nghiêm túc.

50 giây! Bọn hấn có chút không kèm được.

60 giây! Bọn hấn bị hù dọa.

"Đây là...ta dựa vào, đây đã tăng lên 600 điểm tinh thần lực rồi đi?"

"Lúc đầu là 290 điểm, tăng lên 600 điểm, tăng cường 222%, cái này sao có thể?"

Đám người rung động, bọn hấn đều là chế tác sư! Hơn nữa còn đều là thiên tài!

Nguyệt Nha Tuyền, người nào cũng đã từng sử dụng qua một lần, bọn hăn biết sự kinh khủng của tinh thần chi hải, cũng biết sử dụng những kỹ xảo như thế nào ở bên trong để có thể thu được thêm càng nhiều tinh thần lực, mỗi người đều phải tốn rất nhiều thời gian để học kỹ xảo vận dụng tinh thần lực.

Thế nhưng...tăng cường 222%? Gần như không có nào có thể đạt đến! Hoàn toàn chính xác là có người có thể tăng lên 600 điểm tinh thần lực, thậm chí nhiều hơn đều có, thế nhưng đó là bởi vì tinh thần lực bản thân của người ta cao, đã đến cấp D! Mà Trần Phong thì sao? Hăn chỉ có 290 điểm tinh thần lực a! Thể tinh thần của hăn chỉ được ngưng tụ từ 290 điểm tinh thần lực!

Loại trình độ thể tinh thần này...hăn làm như thế nào để chịu đựng được sự trùng kích của tinh thần chi hải? Không có người nào biết rõ!

Mà vào lúc này, thời gian, vẫn còn tiếp tục! 61 giây! 62 giây! 63 giây!

"Đã sắp đến cực hạn." Có người bỗng nhiên mở miệng.

Trần Phong vốn là có 270 điểm tinh thần lực, nếu như hăn có thể chống đỡ được 73 giây, liền có thể tăng lên 730 điểm tinh thần lực, trực tiếp trùng kích đến cấp E đỉnh phong! Đạt đến cực hạn!

Xoạt! Một đám chế tác sư phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ cần một lần liền có trực tiếp bút phá đến cực hạn hay sao? Mặc dù cấp E đối với bọn hăn mà nói là một cái đẳng cấp rất thấp, thế nhưng mà loại phương thức bút lên phía trước như thế này, cũng đủ làm cho bọn hăn rung động!

71 giây! 72 giây! 73 giây!

"Cực hạn!" Có người kinh hô.

Đến tận đây, tinh thần lực của Trần Phong đã tăng lên 730 điểm, chính thức vọt tới 1.000 điểm!

"Thật là mạnh, thật là bất khả tư nghị." Một đám chế tác sư kinh ngạc tán thán.

Ngày đầu tiên Trần Phong tới Tinh Thành, liền làm cho tất cả mọi người kinh diễm.

290 điểm lực lượng tinh thần! Tăng lên 730 điểm! Tăng cường 270%! Một cái số liệu rất khủng bố.

Mà vào lúc này, thời gian vẫn còn tiếp tục, cho dù tinh thần lực không thể đề thăng được nữa, thế nhưng Trần Phong vẫn như cũ còn ở bên trong thế giới Nguyệt Nha Tuyên, không ngừng hấp thu tinh thần lực.

"Hắn vẫn còn tiếp tục."

"Ừm...mặc dù tinh thần lực không cách nào tăng lên, thế nhưng dùng để củng cố tinh thần lực cũng rất tốt." Đám người khẽ gật đầu.

Nguyệt Nha Tuyên, không cách nào đột phá cực hạn.

Tinh thần chi hải ở thế giới Nguyệt Nha Tuyên mặc dù nhìn như rất hung mãnh, thế nhưng bản chất chính là tăng lên thuần túy, có đặc tính ôn hòa, sẽ không mang đến tổn thất và di chứng cho tinh thần, có thể tăng lên vô cùng hoà bình, vô cùng ổn định. Mà chỗ xấu duy nhất chính là, bởi vì quá mức bình thản cho nên không có cách nào có thể đột phá được cực hạn!

Nguyên nhân là vì khi đạt đến cực hạn, nhất định phải dùng bạo lực để đột phá! Nó là một cái bình cảnh, chỉ có không ngừng siêu việt! Chỉ có không ngừng bút lên trước, mới có thể đột phá!

Mà Nguyệt Nha Tuyên...coi như là phục dụng trong trạng thái cực hạn, cũng chỉ có thể có tác dụng củng cố tinh thần lực.

Tăng cường 456%

Khiến cho chất lượng tinh thần lực của người không ngừng tăng lên, thể tinh thần ở bên trong thế giới Số chiều càng trở nên cường đại hơn.

"Đứa nhỏ này..." Ngữ khí của đám người tràn ngập sự tán thán kinh ngạc.

Quả nhiên là như lời đồn vậy, đứa nhỏ này luôn có thể sáng tạo ra một chút kỳ tích. Mà hắn —— chỉ mới có 18 tuổi!

80 giây! 90 giây! Thời gian vẫn còn tiếp tục.

Hết thấy tinh thần lực của Trần Phong đều đang dần dần vững chắc, bởi vì đặc tính ôn hòa mà ổn định bẩm sinh của Nguyệt Nha Tuyền, vào thời điểm này phát huy ra tác dụng cực kỳ trọng yếu, tinh thần lực của Trần Phong trở nên cường đại trước nay chưa từng có!

Mà vào lúc này, hơn phân nửa chế tác sư ở Tinh Thành đều bị kinh động, bọn hắn nghe nói có người đã phá kỷ lục tăng cường, đem thành tích tăng cường 200% của một vị thiên tài nào đó vượt qua, sáng tạo ra một kỷ lục tăng cường 270% kinh khủng!

"Trần Phong sao?"

"Là quán quân của kỳ thi đấu gen tân tú năm nay?"

Có rất nhiều chế tác sư cường đại, hướng ánh mắt nhìn về phía khu dân cư.

Ở nơi đó, chung quanh người Trần Phong đang tản ra hào quang lấp lánh.

Tại trung tâm Tinh Thành, những vị chế tác đại sư kia cũng chú ý tới một màn này.

"Đây chính là đứa bé mà người đề cử?" Ánh mắt của một lão giả rạng rỡ.

"Không tệ." Khóe miệng của Hầu Lượng lộ ra một nụ cười: "Thiên phú tốt nhất, ý thức tốt nhất, cũng hết sức thông minh, mấu chốt nhất là, đứa nhỏ này luôn luôn có thể sáng tạo ra kỳ tích."

"Thật sao?" Ánh mắt của lão giả kia vẫn nhìn về phía nơi đó.

"Đương nhiên, đối phó với con quái vật Âm Năng sắp sinh ra kia, Trần Phong chính là ứng cử viên tốt nhất, ở phía dưới Cấp D, hẳn tuyệt đối là người thích hợp nhất..."

Nhưng mà, đúng vào lúc này, quanh người của Trần Phong, một cỗ khí tức quen thuộc bỗng nhiên xuất hiện.

"Đây là..." Vô số chế tác sư lộ ra vẻ khiếp sợ.

"Moá nó!" Sắc mặt của Hầu Lượng đại biến.

Cỗ khí tức kia...đang tăng lên! Đó là dấu hiệu của việc tinh thần lực tăng lên! Cho dù không có đột phá, thế nhưng hơi thở quanh người của Trần Phong đã lặng yên biến hóa, thế mà một lần nữa bắt đầu hướng về phía thuộc tính cao hơn bắt đầu khởi xướng trùng kích!

Cực hạn! Hẳn đang đột phá cực hạn! Chẳng ai ngờ được rằng, ở dưới trạng thái cực hạn phục dụng Nguyệt Nha Tuyền, hẳn thế mà còn muốn tăng lên!

"Không thể nào..." Đám người cảm thấy run sợ, Nguyệt Nha Tuyền cũng có khả năng đột phá cực hạn hay sao?

Chưa bao giờ có! Thuộc tính bản thân của Nguyệt Nha Tuyền quá mức bình thường không nói, cho dù có sử dụng thật nhiều Nguyệt Nha Tuyền, cũng sẽ ở bên trong lực trùng kích vô cùng vô tận của tinh thần chi hải sụp đổ, bởi vì cái tinh thần chi hải kia sẽ càng ngày càng hung mãnh! Thời gian kiên trì càng dài, tinh thần lực trùng kích tiếp nhận sẽ càng trở nên kinh khủng!

Mà Trần Phong thì sao? Đã tiếp tục được mười phút đồng hồ.

"Hắn sẽ không thật sự đột phá đó chứ?" Đám người rung động.

"Có trời mới biết." Những người khác cũng không chớp mắt nhìn chăm chăm, cử động này của Trần Phong, đã thật sự hù dọa tất cả mọi người.

"Cái tên tiểu tử thúi này..." Vẻ mặt của Hầu Lượng đã trở nên đen kịt.

Nhiệm vụ a! Nhiệm vụ tinh hóa a! Điểm thuộc tính vượt qua 1000 là tuyệt đối không thể đi! Nếu như tên tiểu tử thúi này thật sự đột phá, ông ta thật sự chỉ có thể đi tìm kiếm những người khác, thế nhưng mà nếu như Trần Phong thật sự đột phá, còn nói rõ hẳn thật sự có thiên phú dị bẩm...

Đến cùng là nên chờ mong hắn đột phá hay là không đột phá bây giờ? Hầu Lượng lộ ra vẻ mặt nhức cả trứng.

Mười một phút! Mười hai phút! Khí tức chung quanh Trần Phong càng ngày càng trở nên kỳ diệu.

Mười lăm phút! Hai mươi phút! Cái khí tức vốn kinh dị kia của Trần Phong, chậm rãi trở nên vững chắc, cái bình cảnh cực hạn vốn có một chút lắc lư kia, một lần nữa vững chắc như núi! Không có cách nào rung chuyển!

"Quả nhiên là không có cách nào đột phá."

"Cho dù tinh thần lực có vững chắc hơn nữa cũng vô dụng."

"Đây chính là cực hạn a."

Đám người hiểu rõ.

"Vẫn còn tốt, vẫn còn tốt." Hầu Lượng nhẹ nhàng thở ra một hơi, không có cách nào đột phá cực hạn cũng tốt.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, có người dùng năng lực điều tra nhìn Trần Phong, sắc mặt lập tức đại biến.

"Các ngươi xem!"

"Cái gì?"

Đám người vô ý thức nhìn thoáng qua, đồng dạng cũng lộ ra vẻ mặt rung động ? ?

Hầu Lượng cũng ở phía xa nhìn lại, sắc mặt lập tức tối sầm, bởi vì ở dưới số liệu quét hình, bọn hắn phát hiện một cái sự tình đáng sợ, mặc dù không cách nào đột phá cực hạn, tinh thần lực của Trần Phong, y nguyên vẫn đang tăng lên! Thuộc tính tinh thần: 1010 điểm!

"? ? ?"

"Tình huống này là như thế nào?" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng, không có đột phá cực hạn, tinh thần lực vẫn có thể tăng lên?

Chuyện này...liền ngay cả Hầu Lượng cũng đều ngây dại.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, khí tức của Trần Phong vẫn còn đang trầm ổn biến hóa.

1010 điểm! 1020 điểm! 1030 điểm! Tăng lên! Như trước kia vẫn đang tăng lên!

Mặc dù không có cách nào đột phá cực hạn, mặc dù vẫn còn kẹt tại cấp E, thực lực của Trần Phong, vẫn như trước đang không ngừng tăng lên, tinh thần lực ở dưới tác dụng của Nguyệt Nha Tuyên đang tăng vọt!

Nguyệt Nha Tuyên lại còn có loại công hiệu này hay sao? Không có người nào biết rõ! Bởi vì cho tới bây giờ không có ai có thể làm được điều giống như Trần Phong, ở bên trong tinh thần chi hải của thế giới Nguyệt Nha Tuyên kinh khủng này ngâm trong bồn tắm!

Không sai, Trần Phong chính là đang ngâm trong bồn tắm! Những làn sóng biển không ngừng mơn man thân thể khiến cho hắn có một cảm giác đang ngâm mình trong bồn tắm...

1300 điểm tinh thần! 1400 điểm tinh thần! 1500 điểm tinh thần! Tinh thần lực của Trần Phong rốt cuộc cũng không tăng lên nữa.

Giá trị may mắn đã không tiêu hao nữa, có ý nghĩa là tinh thần lực cùng với chất lượng tinh thần của Trần Phong trước mắt đều đã đến cực hạn, cho nên

Quầng sáng may mắn đã không còn một chút tác dụng nào!

Xoạt! Quầng sáng may mắn dừng lại, nước biển nhẹ nhàng chung quanh một lần nữa nổ tung.

Oanh! Trần Phong trong nháy mắt bị nhấn chìm.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong trở về hiện thực, hấn tỉnh táo lại, nhìn qua một chút số liệu hoá trên vòng đeo cũng giật nảy mình, hấn tự biết Nguyệt Nha Tuyên khẳng định không có cách nào đột phá cực hạn, cho nên mới yên tâm hấp thu! Nhưng mà chưa từng nghĩ tới, coi như không đột phá cực hạn, cũng có thể không ngừng tăng lên!

1500? Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Phiền toái! Hầu lão gia tử đoán chừng sẽ đập hấn ra bã!

Mà vào giờ khắc này, tất cả các chế tác sư trong Tinh Thành đều bị kinh động, tăng cường 270% còn chưa tính, những loại kỹ lực này, chính là dùng để bị siêu việt, phá kỷ lục ở chỗ này là một sự tình hết sức thường gặp, thế nhưng...tăng lên 1230 điểm tinh thần lực?

Tăng cường 456%? Vậy cũng quá mức đi! Trực tiếp siêu việt cực hạn của cấp E!

"Nguyệt Nha Tuyên còn có loại công hiệu này?" Ánh mắt của mọi người trở nên ngốc trệ.

Thứ này từ sau khi xuất hiện, liền được phong làm báu vật, từ xưa tới nay chưa từng có ai sử dụng Nguyệt Nha Tuyên như thế.

Trường Minh Thú

Cũng không có ai có thể ở trong biên tinh thần ngây ngốc lâu như vậy!

"Quá kinh người!"

"Lập tức nghiên cứu Nguyệt Nha Tuyên, nếu như nó thật sự có loại công hiệu này..."

Vô số chế tác sư vui mừng, bọn hắn biết, nếu như Nguyệt Nha Tuyên thật sự có khả năng đột phá lý luận 1000 điểm cực hạn trước mắt...có lẽ giá trị của nó sẽ còn cao hơn!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết chính là, có thể ở bên trong biên tinh thần kiên trì lâu như vậy!

Mà vào lúc này, ở trung tâm Tinh Thành, Hầu lão gia tử cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Chuyện này tính là gì? 1500 điểm tinh thần lực, thế nhưng lại chưa có đột phá cực hạn? Loại tình huống này, còn có thể tiến hành nhiệm vụ tinh hóa hay không? Có trời mới biết a!

Cái mà bọn hắn gọi là cực hạn, cũng là căn cứ vào thời điểm đột phá cấp E liền biết được, bởi vì cực hạn cấp E chính là 1000 điểm, về phần không tới cấp D, thế nhưng thuộc tính tinh thần lại vượt qua 1000 điểm còn có thể đi thực hiện nhiệm vụ tinh hóa hay không... cho tới bây giờ còn không có ai cân nhắc qua vấn đề này a!

Móa! Hầu Lượng nhin không được tuôn ra một câu chữ tục.

Chờ một chút, cũng không phải là không có biện pháp, Hầu Lượng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên nhìn về phía lão giả áo đỏ ở bên cạnh.

"Lão Chu a...hắc hắc, loại thuốc thử gen kia của ngươi..." Hầu Lượng xoa xoa tay.

"Cút!" Lão Chu không có một chút khách khí.

"Vì toàn cục, hi sinh một cái thì có sao." Hầu Lượng tuyệt đối không e lệ.

"Xéo đi! Chỉ là một cái nhiệm vụ tình hóa, tìm một người khác cũng được." Lão Chu giận dữ mắng mỏ.

"Vì thế giới a, lão Chu a... suy tính một chút đi." Hầu Lượng đầy mặt ý cười đem lão Chu kéo sang một bên, hai tay bắt tri giác đã vươn ra.

"Người dám động thủ! Người đây là ăn cướp trắng trợn, thật là hèn mạt!" Lão Chu giận dữ mắng mỏ.

Một lát sau, Hầu Lượng cầm trên tay một bình thuốc thử gen, tinh thần sáng khoái đi ra bên ngoài.

Lão Chu quần áo không chỉnh tề, tức giận đến mức râu ria run rẩy, cái tên khốn này, đã nhiều năm như vậy, làm sao còn không biết xấu hổ như vậy! Lại dám trực tiếp cướp đồ của ông ta!

Tinh Thành, tất cả mọi người đang đắm chìm trong cơn chấn động.

Tinh thần lực của Trần Phong vọt tới 1500 điểm, quả thực đã làm cho tất cả mọi người chấn kinh! Đây cũng không phải là vấn đề tăng cường, mà là vấn đề siêu việt trạng thái cực hạn 500 điểm, đây mới là sự tình mà những chế tác sư này quan tâm!

"Trần Phong..." Vô số người yên lặng nhớ kỹ cái tên này, mặc dù bọn hắn chưa bao giờ thấy qua.

Mà lúc này, ở bên trong gian phòng, Trần Phong đang quen thuộc với thực lực do tinh thần lực tăng lên dữ dội mang đến, hắn hiện đã tăng tinh thần lực lên quá nhiều, nhất định phải nhanh chóng thích ứng. Bỗng nhiên có người gõ cửa, Trần Phong mở ra xem, lại có thể là Hầu Lượng.

"Tên tiểu tử ngươi thật biết gây chuyện!" Hầu Lượng mạnh mẽ trừng mắt một cái.

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái, mặt không đổi sắc: "Lão nhân gia ngài đã nói, ta phải tận lực tăng thực lực của mình lên."

"Cho dù là vậy thì cũng không được vượt qua 1000 điểm!" Hầu Lượng tức giận nói: "Người có muốn thực hiện nhiệm vụ nữa hay không? !"

"Ngoài ý muốn, ngoài ý muốn!" Trần Phong gượng cười hai tiếng, không nghĩ tới tùy tiện tăng lên một lần, thế mà vượt qua hạn chế nhiệm vụ, trở nên lúng túng như vậy.

"Cho người." Hầu Lượng đưa qua một bình thuốc thử gen.

"Đây là..." Trần Phong tiếp nhận, ánh mắt lập tức sáng rõ.

Thuốc thử gen Trường Minh Thú

Tác dụng: Giảm xuống 500 điểm tinh thần lực, tăng lên 200 điểm nhanh nhẹn, 200 điểm lực lượng, 200 điểm thể chất.

Thời gian duy trì: 10 giờ.

"Đồ tốt!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Đây là một loại thuốc thử gen đặc thù, cho dù không đề thăng quá nhiều, hiệu quả cũng không tính là cường đại, thế nhưng chỗ tốt của cái bình thuốc thử gen này là thời gian duy trì rất dài!

Trọn vẹn 10 giờ! Nếu như sử dụng trong lúc làm nhiệm vụ...

"Thế mà còn có thứ này?" Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Hắn còn tưởng là không còn cách nào thực hiện nhiệm vụ, hiện tại xem ra, vẫn có thể cứu giúp được một chút.

Chờ một chút, Trần Phong bỗng nhiên ý thức được một chút không thích hợp, nếu có loại vật này mà nói, tùy tiện một vị cao cấp chế tác sư có thuộc tính trên 1000 cũng có thể làm nhiệm vụ a? Hơn nữa nếu như là cao cấp chế tác sư, nói không chừng kinh nghiệm so với Trần Phong còn phong phú hơn.

Trần Phong nói ra nghi ngờ của mình.

"Rất đơn giản, thứ nhất, cao cấp chế tác sư có tinh thần lực từ 1000 đến 1500 lác đác không có mấy. Thứ hai, bọn hắn coi như có giảm xuống trở lại cấp E, sức chiến đấu của bản thân cũng bị giảm xuống trên một phạm vi lớn, không có được tác dụng quá lớn. Thứ ba, Gen chế tác sư làm ra loại thuốc thử gen này có một chút keo kiệt. Thứ tư...loại phương thức giảm thuộc tính xuống này, rất có thể sẽ không trở về được." Hầu Lượng nghiêm túc nói.

Không trở về được? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, nói một cách khác, nếu như đem cái đồ chơi này cho người mới nhập môn cấp D sử dụng, đôi phương rất có thể sẽ vĩnh viễn lưu tại cấp E, điều này thực sự có chút đáng sợ.

"Như vậy là vẫn là do ta đi?" Trần Phong cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Đương nhiên là ngươi." Hầu Lượng mạnh mẽ trừng mắt liếc hắn một cái: "Ta bảo ngươi tăng thực lực lên, chứ không phải bảo ngươi đi gây chuyện, ta muốn ngươi ở bên trong phạm vi hạn chế của nhiệm vụ, tận khả năng tăng lên, hiểu rõ chưa?"

"Hiểu rõ." Trần Phong biểu thị rằng mình đã hiểu.

Hầu Lượng đi vài bước, lấy lại tinh thần, ông ta vẫn cảm thấy không yên lòng, dùng ngữ khí nghiêm trọng nói ra: "Trần Phong a, nơi này là nhà của ngươi, là nhà của ngươi có biết hay không?"

"Đây không phải tranh tài! Cũng không phải khảo thí! Cho nên...ngươi cũng không cần phải phá kỷ lục, dành danh tiếng, có hiểu không?" Hầu Lượng thành tâm nói.

"Hiểu rõ." Trần Phong gật đầu.

"Cho nên...không cần phải gây chuyện nữa đâu?" Hầu Lượng lo lắng nói.

"Sẽ không." Trần Phong thề: "Lần này cũng chỉ là một sự tình ngoài ý muốn."

Thật sự là ngoài ý muốn! Có trời mới biết thế mà còn có thể không đột phá cực hạn tăng lên tới 1500 điểm tinh thần?

"Vậy thì tốt." Hầu Lượng đạt được sự cam đoan của Trần Phong, nhìn chăm chăm vào hắn một lúc nữa mới rời đi.

Trần Phong: "..."

Chẳng lẽ hắn nhìn qua giống như loại người chuyên làm chuyện xấu xa hay sao? Nhưng mà, hắn không biết là, hắn hiện tại đã nổi tiếng toàn Tỉnh Thành!

Đây chính là tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen, những vị chế tác sư kia tự nhiên tùy thời có thể cảm ứng được tinh thần biến hóa, Trần Phong náo lớn như vậy, bọn hắn làm sao có thể không biết? ! Vén vén chỉ tới đây một ngày, thanh danh của Trần Phong liền trở nên hiển hách!

"Ta thật sự chỉ là đơn thuần tăng thực lực lên mà thôi." Trần Phong thở dài.

Hắn lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa, hắn nhìn về phía một vật khác —— Hổ Liệt Tuyền.

Hổ Liệt Tuyền, một loại thuốc thử gen thần kỳ, có thể tăng tố chất thân thể lên.

"Ừc!" Trần Phong phục dụng, tố chất thân thể được tăng lên trên mọi phương diện !

Oanh! Trần Phong đắm vào trong một quyền hư không, cực kỳ mạnh mẽ.

Tuyệt Địa Trọng Sinh

Loại đồ vật cường ép tăng tố chất thân thể lên này, cũng chỉ có ở chỗ này. Theo giới thiệu, đây là một phiên bản đặc biệt dành cho các chế tác sư, có thể giảm bớt sự thống khổ khi thân thể bị cải tạo, không hổ là tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen!

"Hít hà!" ——Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, một lần nữa chỉnh lý lại thực lực của mình.

Sức chiến đấu của hắn đã tăng vọt, lực lượng, nhanh nhẹn, thể chất, tinh thần, được tăng lên trên mọi phương diện!

"Vẫn còn chưa đủ!" Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh.

Từ vừa mới lúc bắt đầu, mục tiêu của hắn liền vô cùng rõ ràng, tăng thực lực lên! Hoàn thành nhiệm vụ tịnh hóa, sau đó... hồi đoái một cách điều chế thuốc thử dung hợp gen cấp D! Đây mới là mục đích thực sự của Trần Phong!

Loại thuốc thử dung hợp gen này...Trần Phong đã nghiên cứu qua, giả thiết mỗi lần dung hợp gen đều có một điểm số nhất định, mà sức chiến đấu sau cùng, rất có thể là lũy thừa chồng chất từ những lần dung hợp gen này! Chỉ cần có một lần dung hợp có điểm số thấp, thực lực tổng hợp sẽ giảm xuống rất nhiều! Hắn nếu như muốn đột phá, vậy nhất định phải chọn loại thuốc thử dung hợp gen mạnh nhất!

Mà trên toàn thế giới...chỉ có ở đây mới có! Chỉ có ở đây, mới có được cách điều chế gen cường đại nhất! Chỉ có ở đây, mới có được kho gen hoàn chỉnh nhất! Hắn muốn ở bên trong kho gen của Hiệp hội chế tác gen, ở bên trong một lượng lớn cách điều chế gen trong kho gen, chọn một loại thuốc thử dung hợp gen có độ khó cao nhất, mạnh nhất, hi hữu nhất, thích hợp nhất, chế tác ra gen mạnh nhất!

"Phải nhanh chóng tăng thực lực lên, hoàn thành nhiệm vụ tịnh hóa, sau đó đột phá cấp D!" Mục tiêu của Trần Phong rất rõ ràng.

Thực lực bây giờ của hắn mặc dù đã tăng lên, thế nhưng mà còn thiếu rất nhiều, hắn tham gia nhiệm vụ tịnh hóa là vì muốn có tài nguyên tốt hơn, nhưng không phải là sẽ đi chịu chết, dù cho Gen Công Hội cũng sẽ phải ra thiên tài hiệp trợ, thế nhưng Trần Phong tuyệt đối sẽ không tin người khác.

"Một tháng này, phải trở nên mạnh hơn!" Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh.

Mà bây giờ, đã hoàn tất việc tăng thuộc tính cơ sở, Trần Phong đem ánh mắt hướng vào phần ban thưởng cuối cùng của Hiệp hội chế tác Gen. Không phải là cái cách điều chế gen cấp D kia, mà là chứng nhận ban thưởng của chế tác sư, sau khi chứng nhận đẳng cấp chế tác sư, Hiệp hội chế tác Gen sẽ phát ra ban thưởng!

Làm tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen, phần ban thưởng này sẽ càng phong phú.

Chứng nhận Sơ cấp chế tác sư, ban thưởng tùy ý một cách điều chế gen cấp F (đã nhận lấy cách điều chế gen Gen Lôi Xà.)

Chứng nhận Trung cấp chế tác sư, ban thưởng 《kỹ xảo vận dụng tinh thần lực từ thuần thực đến tinh thông》 (chưa chứng nhận.)

Chứng nhận Cao cấp chế tác sư, ban thưởng 《năm năm xây dựng Số chiều, ba năm Số chiều công thủ》 (chưa chứng nhận.)

Chứng nhận Chế tác đại sư, ban thưởng Bộ gen 《Tuyệt Địa Trọng Sinh》 (chưa chứng nhận.)

...

"Cái đó là..." Trần Phong xem phần ban thưởng của chế tác đại sư, trở nên rất hứng thú.

Hắn biết tổng bộ Hiệp hội chế tác gen ban thưởng đối với chứng nhận chế tác sư khẳng định so với các phân hội bình thường còn muốn phong phú hơn, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, thế mà lại phong phú đến loại tình trạng này!

Tuyệt Địa Trọng Sinh! Đây là một bộ Bộ gen được xưng là Phượng Hoàng Niết Bàn siêu cường!

Trên thị trường...có giá trị liên thành!

Tuyệt Địa Trọng Sinh! Bộ gen tiêu hao một lần duy nhất! Sau khi phục dụng, sẽ lưu lại hạt giống năng lượng ở trong người, vào thời điểm gặp được nguy cơ trí mạng sẽ bùng nổ, trong nháy mắt bộc phát ra uy năng siêu mạnh tiêu diệt kẻ địch.

Đồng thời... hoàn toàn khôi phục thể lực! Hoàn toàn khôi phục tinh thần! Chữa trị toàn bộ thương thế! Trong nháy mắt, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, đây chính là Bộ gen Tuyệt Địa Trọng Sinh!

"Thứ này..." Trong lòng của Trần Phong có một ngọn lửa bùng cháy.

Nó là một Bộ gen siêu cường được tạo thành từ mười hai loại thuốc thử gen cấp D 4 tinh cùng với cấp D 5 tinh, bình thường chỉ có chế tác đại sư mới có thể chế tác được!

Vô cùng trân quý! Vô cùng hiếm thấy! Về phần cao cấp chế tác sư? Coi như có đem mười hai cách điều chế gen này đưa cho người, người phải mất bao lâu mới có thể nắm giữ? ! Bằng vào chừng đó thời gian cùng với tinh lực tiêu hao, còn không bằng dùng để bước vào cấp độ chế tác đại sư!

Chờ đến khi người có thể nắm giữ một lượng lớn cách điều chế gen cấp D, vào thời điểm đó có thể tùy tiện làm ra những loại thuốc thử gen này, không sai biệt lắm cũng sẽ trở thành chế tác đại sư.

Cho nên... muốn chế tác ra Tuyệt Địa Trọng Sinh, bình thường cũng đều là do chế tác đại sư. Chỉ có chế tác đại sư có thực lực cường đại, nội tình phong phú, có được bối cảnh mạnh mẽ, mới có được Tuyệt Địa Trọng Sinh, tương đương với một cái mạng thứ hai của bọn hắn! Khắc sâu tại trong cơ thể! Đây là một con át chủ bài siêu cường của các chế tác sư!

Vào lúc Trần Phong bù lại tri thức về phương diện Bộ gen, lần thứ nhất thấy Tuyệt Địa Trọng Sinh liền cảm thấy kinh diễm, mà bây giờ, hắn cách cái Bộ gen này, chỉ còn có vài bước.

"Tuyệt Địa Trọng Sinh..." Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời có thần.

Hắn đã động tâm, gen năng lực trên cái thế giới này thiên biến vạn hóa, quý thần khó lường, cho dù có Quảng sáng may mắn, coi như hắn có tính cảnh giác cao, cũng không thể cam đoan an toàn tuyệt đối!

Cho nên...thứ này hắn nhất định phải nắm bắt tới tay!

Chế tác đại sư a? Trần Phong bắt đầu phân tích khả năng đạt được nó.

Chúng nhận đẳng cấp! Đây là sự tình mà mỗi một chế tác sư nhất định phải trải qua. Trần Phong đã từng ở phân hội Kim Thành chứng nhận qua, rất đơn giản, chế tác ba phần Gien Mộc Hùng là có thể, mà chứng nhận ở tổng bộ, hơi hơi có chút không giống.

Bạn hắn sẽ cung cấp cho người một cách điều chế gen chuyên môn khảo thí, chế tác thành công, thì thông qua!

Cách điều chế gen chứng nhận Sơ cấp chế tác sư, cấp F 1 tinh.

Cách điều chế gen chứng nhận Trung cấp chế tác sư, cấp E 1 tinh, yêu cầu 100 điểm tinh thần lực .

Cách điều chế gen chứng nhận Cao cấp chế tác sư, Cấp D 1 tinh, yêu cầu 1000 điểm tinh thần lực.

Cách điều chế gen chứng nhận Chế tác đại sư, cấp C 1 tinh, yêu cầu 10000 điểm tinh thần lực.

...

"Cấp C..." Trần Phong cười khỏ.

Quả nhiên, mục tiêu bây giờ là chế tác đại sư có chút quá miễn cưỡng a? Chúng nhận chính thức của hắn hiện tại, cũng vền vền chỉ là sơ cấp chế tác sư 20 tinh, thực lực chân chính, gắng gượng lắm cũng chỉ là trình độ trung cấp chế tác sư, còn chế tác đại sư?

Căn bản không phải là cùng một cấp bậc! Liền ngay cả chúng nhận cao cấp chế tác sư cũng đều có một chút miễn cưỡng!

Trần Phong lâm vào trầm tư, hiện tại hắn đã có 1500 điểm tinh thần lực, đã đạt đến yêu cầu thấp nhất để chứng nhận cao cấp chế tác sư, thế nhưng nếu như hoàn toàn dựa vào thực lực của bản thân để chế tác thuốc thử gen cấp D 1 tinh, đoán chừng vẫn còn có một chút miễn cưỡng.

Giảm nhu cầu tinh thần lực

Tỉ lệ thất bại cực cao! Chẳng qua nếu như mở ra Quần sáng may mắn, chứng nhận cao cấp chế tác sư liền dễ như trở bàn tay, thế nhưng chế tác đại sư? Đừng đùa! Trần Phong ngay cả yêu cầu thấp nhất 10000 tinh thần lực cũng đều không đạt được! Hoặc nói là...hắn thiếu một số không ở phía sau.

"Được rồi." Trần Phong lắc đầu, hiện tại vẫn không cần phải mơ tưởng xa vời.

"Chờ đến khi tinh thần của ta đạt tới yêu cầu, nhất định sẽ thu lấy ngươi!" Trần Phong xiết chặt nắm đấm, cái Bộ gen này, hắn nhất định phải lấy được!

Đóng cửa giao diện chứng nhận, Trần Phong quyết định trước tiên đi nhận cách điều chế gen cấp D ban thưởng trước, mặc dù chỉ là một cách điều chế gen bình thường từ 1 đến 3 tinh, nhưng cũng là cách điều chế gen cấp D thứ nhất của Trần Phong.

Xoạt! Kho gen mở ra.

"Quét hình quyền hạn... xác định thân phận..."

Xoạt! Ánh sáng lấp lóe, trước mắt của Trần Phong xuất hiện vô số thuốc thử gen.

Đây đều là thuốc thử gen cấp D! Ở phía dưới mỗi một loại thuốc thử gen, đều có giới thiệu vắn tắt về nó, cùng với chi tiết cận kề, chỉ cần lựa chọn chúng nó, số liệu sẽ được trực tiếp gửi vào bên trong vòng đeo.

"Ta xem một chút." Trần Phong có một chút xúc động.

Công kích... phòng ngự... phụ trợ...mỗi một cách điều chế thuốc thử gen cấp D, đều phi thường mạnh mẽ! Cho dù chỉ là cấp D 1 tinh!

"Lợi hại." Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Nếu như đã lựa chọn cách điều chế gen, thì sẽ chuẩn bị để thực hiện nhiệm vụ, cách điều chế gen tinh hóa, Hiệp hội chế tác gen sẽ cung cấp miễn phí, như vậy mục tiêu lựa chọn của Trần Phong, sẽ đặt trên phương diện tự vệ, dù sao thì, chỉ có sống sót, mới có thể hoàn thành nhiệm vụ!

"Sàng chọn..." Trần Phong tìm kiếm trong kho gen, trong thời điểm hắn đang tìm kiếm gen tự vệ, bỗng nhiên ngăn cản cả người.

Bởi vì vào cái thời điểm này, hắn thế mà lại nhìn thấy một cách điều chế gen cấp D kỳ lạ, nó đối với sự chiến đấu không có một chút trợ giúp nào, thế nhưng lại có một hiệu quả rất thần kỳ.

"Cách điều chế gen trong kho gen quả nhiên rất toàn diện!" Trần Phong kinh ngạc tán thán, bởi vì hiệu quả của loại thuốc thử gen này rõ ràng là giảm nhu cầu về tinh thần lực trong khi điều chế gen xuống 5%!

Giảm nhu cầu tinh thần lực? Thế mà còn có loại thuốc thử gen này?

Nguyên lý là cái gì, Trần Phong nhìn một chút, sau khi sử dụng loại thuốc thử gen kia, chung quanh khu vực chế tác sẽ hình thành một tấm lá chắn tinh thần, tăng cường độ sống động của tinh thần, hấp thu tinh thần từ trong không khí để cung cấp bổ sung, từ đó tạo thành hiệu quả giảm nhu cầu tinh thần lực của cách điều chế gen.

"Là như thế này sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Nếu như quả thật có loại gen về phương diện này...

Xoạt! Trần Phong nhanh chóng sàng chọn, hết thấy cách điều chế gen giảm nhu cầu được sàng chọn đi ra toàn bộ.

Rất nhanh, có mấy chục cách điều chế gen xuất hiện, toàn bộ đều là cách điều chế gen giảm nhu cầu! Mà có một cái trong đó, thế mà giảm nhu cầu xuống cao tới 50%! Đáng tiếc, đây lại là một cách điều chế gen 5 tinh.

Cách điều chế gen cấp D 3 tinh có hiệu quả tốt nhất, sẽ giảm xuống được 30%!

"30%..." Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Xoạt! Trần Phong tiến vào "Cộng đồng giả lập".

Sàng chọn khu giao dịch! Trần Phong nhanh chóng ở trong khu giao dịch của "Cộng đồng giả lập" sàng chọn ra các loại thuốc thử gen giảm nhu cầu, có đủ loại thuốc thử gen, từ 10% đến 30% không giống nhau, thế nhưng cao hơn thì sao?

Không có! Quả nhiên... thuốc thử gen 4 tinh 5 tinh cũng rất hiếm hoi, lại thêm loại thuốc thử gen giảm nhu cầu này cũng không có bao nhiêu lợi ích, cho nên cũng không bán được nhiều, cho nên cũng không có bao nhiêu người nguyện ý chế tác.

"Xem ra chỉ có thể tự mình làm." Trần Phong một lần nữa mở kho gen ra, chọn cách điều chế gen giảm nhu cầu cấp D kia.

Lựa chọn! Xoạt! Cách điều chế gen tới tay.

Cách điều chế gen Quy Linh

Độ khó: 3 tinh

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: Giảm xuống 20%- 30% nhu cầu tinh thần lực của cách điều chế gen.

Kéo dài: 120 giây.

Giới thiệu: Thông qua tinh huyết của Quy Linh tinh luyện mà thành, cần đủ loại tài liệu để kích phát ra lực lượng thần bí bên trong gen Quy Linh, tạo ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

Cho dù trên thị trường cũng có cách điều chế gen giảm 30% nhu cầu, thế nhưng Trần Phong tin tưởng, nếu như hấn tự làm, sẽ càng mạnh hơn!

Nếu như biến dị mà nói... lại có thể giảm nhu cầu tinh thần lực được nhiều hơn! Trần Phong cảm thấy xúc động. Nếu như mọi chuyện đều đúng như dự liệu của hấn, nói không chừng, hấn thật đúng là có khả năng thử một lần chứng nhận chế tác đại sư, đạt được một phần Bộ gen kia.

Có hi vọng! Ánh mắt của Trần Phong sáng rực, không phải chỉ là 10.000 điểm tinh thần lực thôi sao?

Liều mạng! Động tâm không bằng hành động, Trần Phong quả quyết bắt đầu kế hoạch trùng kích vào cấp độ chế tác đại sư.

Bước đầu tiên, chế tác thuốc thử gen Quy Linh biến dị! Nhu cầu tinh thần lực của cách điều chế gen cấp D 3 tinh này là 1200, đối với Trần Phong bây giờ có tinh thần lực cao tới 1500 mà nói, hoàn toàn không có bất cứ một vấn đề gì.

Học tập! Lựa chọn tài liệu, mua sắm! Tại tổng bộ Hiệp hội chế tác gen, hết thầy so với ở nhà đều thuận tiện hơn nhiều. Trần Phong rất nhanh liền chuẩn bị xong hết thầy tài liệu để bắt đầu chế tác, bởi vì có tinh thần lực siêu cao, quá trình chế tác của Trần Phong so với trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi hơn rất nhiều.

Nửa giờ sau, Trần Phong chế tác thành công,

Thuốc thử gen Quy Linh biến dị

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: Giảm 40% nhu cầu tinh thần lực của cách điều chế gen.

Kéo dài: 120 giây.

40%! Trần Phong vui mừng, với cái ý vị này, nhu cầu tinh thần lực của hắn chỉ còn lại 6000 điểm, 4000 điểm còn lại thì loại thuốc thử gen Quy Linh này sẽ bổ sung cho hắn.

Nhưng mà như thế này là đủ rồi hay sao? Vẫn còn thiếu rất nhiều!

Bước thứ hai của Trần Phong, chính là tiến hành cải tiến cái cách điều chế gen này!

Hoặc nói là...tối ưu hóa cách điều chế gen! Cách điều chế gen phức tạp như vậy, chắc chắn sẽ có không gian để cải tiến! Trần Phong tin tưởng, ở dưới tác dụng siêu cường của Quang sáng may mắn, cho dù tỷ lệ cải tiến là một

phần ngàn tỉ, hấn cũng có thể đem nắm chặt, biến cái cách điều chế gen này càng trở nên ưu tú! Cho dù, cần phải tiêu hao rất nhiều giá trị may mắn!

Sau khi nghỉ ngơi ba ngày, tổng giá trị may mắn của Trần Phong vượt qua 100 điểm, lúc này hấn mới bắt đầu quá trình cải tiến.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong nhắm chặt hai mắt, tiến vào trạng thái siêu chiều.

Chung quanh, có một lượng lớn tài liệu, bất luận là loại tài liệu nào có khả năng dùng đến, Trần Phong đều chuẩn bị, thành bại hay không đều nằm ở chỗ này.

Xoạt! Trần Phong nhanh chóng vung hai tay.

Tìm kiếm gen, hoàn thành! Dung hợp gen, hoàn thành! Kích hoạt gen, hoàn thành!

Cải tiến cách điều chế gen đối với Trần Phong mà nói thì đã sớm thuận thực, không phải là việc gì khó, giá trị may mắn tiêu hao nhanh như gió, sau khi tiêu hao 50 điểm, mới hơi ngừng lại.

Chuẩn bị

Chế tác thành công!

Thuốc thử gen Quy Linh biến dị

Loại hình: Đặc thù

Tác dụng: Giảm 50% nhu cầu tinh thần lực của cách điều chế gen.

Kéo dài: 120 giây.

"50%!" Trần Phong mừng như điên, quả nhiên, cách điều chế gen này vẫn có thể được cải tiến! Hắn kiểm tra tài liệu còn lại trên bàn, so với cách điều chế gen nguyên bản, tiêu hao trọn vẹn hơn gấp đôi, bất quá, hết thấy đều đáng giá!

"Nhu cầu tinh thần lực chỉ còn lại 5000 điểm!" Trần Phong xiết chặt nắm đấm.

Hắn đối với việc chứng nhận chế tác đại sư lại tiến thêm một bước! Như vậy... Bước thứ ba, chính là tăng tinh thần lực của mình lên!

Trần Phong bây giờ đã vững chắc ở 1500 điểm tinh thần cực hạn, muốn chân chính tăng tinh thần lực lên, gần như là không có bất kỳ một cái khả năng nào, thế nhưng nếu như chỉ là tạm thời tăng lên mà nói...tuyệt đối không có vấn đề! Có rất nhiều loại thuốc thử gen có khả năng tạm thời tăng tinh thần lực lên!

Ví dụ như thuốc thử gen Dơi xanh.

Thuốc thử gen gen Dơi Xanh biến dị

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: Tạm thời tăng tinh thần lực lên 500 điểm, kéo dài 3 giây.

Đây là một loại thuốc thử gen mà Trần Phong đã từng sử dụng ở trong kỳ thi đấu gen tân tú, cấp E 5 tinh, có hiệu quả rất cường hãn, thế nhưng nếu như liên tục sử dụng quá nhiều, sẽ trực tiếp chết não!

Trong lúc đang thi đấu, Trần Phong có thể lợi dụng thuốc thử gen Dơi xanh để quét ngang toàn trường, bởi vì đó là một cuộc so tài giữa 2 cỗ máy móc!

Ở trong hiện thực thì sao? Tuyệt đối không được!

Căn cứ theo sự tìm hiểu của Trần Phong, tạm thời tăng tinh thần lực lên, tốt nhất nên bảo trì ở trong tỷ lệ 100%, như thế mới có thể không có tác hại nào.

Nói một cách khác, Trần Phong có khả năng tạm thời tăng tinh thần lực lên với hạn mức cao nhất là 1500 điểm! Như thế, tự thân có 1500 điểm, tạm thời tăng lên là 1500 điểm, là có thể đạt được 3000 điểm, khoảng cách đến mục tiêu cuối cùng, vèn vèn chỉ còn lại có 2000 điểm!

"Đồng thời sử dụng ba bình thuốc thử gen Dơi xanh?" Trần Phong nghĩ nghĩ, cuối cùng vẫn lắc đầu.

Quá hồ người! Đồng thời sử dụng ba bình thuốc thử Gen Dơi Xanh biến dị là không có vấn đề, nhưng mà có một vấn đề đó là, thời gian duy trì chỉ có 3 giây!

Quả thật là quá ngắn, Trần Phong có thể đợi sau khi hết 3 giây hiệu lực liền sử dụng thêm ba bình thuốc thử Gen Dơi Xanh biến dị khác, đem thời gian 3 giây duy trì càng lâu, thế nhưng nếu làm như vậy, muốn chế tác một loại thuốc thử gen cấp C? Coi như có mở ra toàn diện Quảng sáng may mắn, cũng phải cần 100 giây, cho nên, hắn cần phải chuẩn bị 300 bình thuốc thử Gen Dơi Xanh biến dị!

Ròng rã 300 cái! Nếu còn phải phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn, còn phải chuẩn bị nhiều hơn! Đây chính là cách điều chế gen cấp E 5 tinh! Bằng vào trình độ hiện tại của Trần Phong còn chưa thể chế tác được, nhất định phải mở Quảng sáng may mắn ra mới có thể chế tác, tiêu hao một lượng lớn tài liệu cần thiết cùng với một lượng lớn giá trị may mắn...

"Đây chính là một cái hồ to." Trần Phong trực tiếp phủ định cái phương án này.

Vậy thì phải sử dụng loại phương pháp nào? Trần Phong trầm ngâm một lát, chợt nhớ tới một cách điều chế gen cấp F 3 tinh, tạm thời tăng tinh thần lực lên 30 điểm, kéo dài 200 giây. Đây là một loại thuốc thử gen vô cùng không đáng chú ý, có đẳng cấp thấp, nhu cầu thấp, tác dụng thấp.

Thế nhưng nếu như phối hợp với thuốc thử gen Con Giun, có thể đem nhiều bình thuốc thử gen cấp F cùng loại liên kết với nhau, có lẽ nó sẽ có thể phát huy ra được uy lực không thể tưởng tượng nổi!

Thuốc thử gen Con Giun biến dị

Đẳng cấp: Cấp F

Tác dụng: Dùng gen con giun làm hạch tâm, có thể đem nhiều phần thuốc thử gen cấp F giống nhau xuyên chuỗi vào cùng một chỗ, phát huy ra hiệu quả càng thêm cường đại.

"Tuyệt phối!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Trọng yếu nhất chính là, phối hợp hai loại thuốc thử gen này, hẳn không cần phải lãng phí giá trị may mắn.

Xoạt! Trần Phong bắt đầu chế tác.

Một cái, năm cái, mười cái...hắn chế tác một lượng lớn thuốc thử gen cấp F tạm thời tăng tinh thần lực, trải qua sự thử nghiệm, đại khái sau khi liên kết ba mươi bình thuốc thử gen này lại với nhau, có thể tạm thời đem tinh thần lực của Trần Phong tăng lên 1500 điểm! Kéo dài, 200 giây!

"Đã xong." Trần Phong dùng trọn vẹn ba ngày mới có thể chế tác thành công.

Đến tận đây, tinh thần lực của Trần Phong, đã có khả năng tạm thời tăng lên tới 3000 điểm! Mà nhu cầu tinh thần lực so với mục tiêu, vẫn còn cách 2000 điểm!

"Còn thiếu một chút." Trần Phong nói thầm.

Bước thứ tư, tăng hiệu quả của tinh thần lực lên!

Tinh thần lực không đạt nhu cầu? Không có quan hệ! Nếu số lượng không đủ, thì sử dụng chất lượng! Nếu như 1 điểm tinh thần lực của người, có thể phát huy ra hiệu quả giống như 2 điểm tinh thần lực của người bình thường, có phải hay không liền có thể dùng một loại phương thức đặc thù để đạt tiêu chuẩn?

Đây chính là mục tiêu của Trần Phong, đương nhiên, một bước này, chỉ là suy nghĩ.

Tăng chất lượng tinh thần lực lên có thể hay không sẽ mang đến những vấn đề khác?

Mấy loại phương thức tăng chất lượng tinh thần lực lên khác nhau ở chỗ nào? Loại phương thức nào thích hợp để chế tác gen? Loại phương thức nào thích hợp với chiến đấu? Loại phương thức nào sẽ xung đột cùng với cách điều chế gen giảm nhu cầu? Những chuyện này đều cần phải trải qua rất nhiều lần thử nghiệm!

"Bắt đầu đi." Trần Phong tràn đầy phấn khởi.

Tăng lên uy năng... tăng lên hiệu quả... tăng lên chất lượng...tăng trình độ ngưng kết... Trần Phong bắt đầu dùng một lượng lớn thuốc thử gen cấp F để tiến hành thử nghiệm, Trần Phong mất trọn vẹn bảy ngày thử nghiệm, mới tìm được cách điều chế gen thích hợp.

Thuốc thử gen Mục biến dị

Độ khó: 5 tinh

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: Tạm thời tăng hiệu quả của tinh thần lực lên 80%

Kéo dài: 150 giây.

Giới thiệu: Thông qua tinh huyết của Mực tinh luyện mà thành, cần đủ loại tài liệu để kích phát ra lực lượng thần bí trong gen Mực, tạo ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

Tăng lên 80%, kéo dài 150 giây, hoàn mỹ! 3000 tinh thần lực tăng lên 80% là 2400!

Nói một cách khác, Trần Phong sau khi phục dụng loại thuốc thử gen này, sẽ có thể tạm thời phát huy ra hiệu quả của 5400 điểm tinh thần lực, phối hợp với thuốc thử gen Quy Linh, hoàn mỹ vượt qua nhu cầu 10000 điểm!

"Đã đạt tiêu chuẩn!" Trần Phong vui mừng, đáng tiếc là thuốc thử gen Mực sau khi biến dị, chỉ có thể gia tăng thời gian duy trì, bằng không thì Trần Phong tin tưởng, tinh thần lực của hắn nhất định sẽ càng mạnh!

Hiện tại...hắn cách chứng nhận chế tác đại sư, chỉ còn có một bước.

"Nên đi chứng nhận rồi." Đôi mắt của Trần Phong sáng rực, giờ khắc này, hắn đã đợi rất lâu.

**

Tại Tinh Thành, từ khi Trần Phong tạo ra sự kiện Nguyệt Nha Tuyên, đã trọn vẹn trôi qua mười ba ngày, những ngày này, Tinh Thành đã khôi phục lại sự an bình như thường ngày.

"Vật kia bây giờ có tình huống như thế nào?" Hầu Lượng đang liên hệ cùng với Gen Công Hội.

"Vẫn còn đang ở bên trong quá trình thai nghén, trước mắt vẫn không có dấu hiệu phá kén mà ra."

Khoa trương

Ở phía đối diện truyền đến thanh âm trầm ồm: "Thời gian chênh lệch so với sự dự đoán của chúng ta không nhiều, ước chừng vào nửa tháng sau, mới có thể xuất hiện động tĩnh, đến lúc đó, mới thật sự là bắt đầu."

"Vậy thì tốt." Sắc mặt của Hầu Lượng trở nên nghiêm túc: "Tùy thời báo tình huống cho ta."

"Hiểu rõ."

Hầu Lượng đạt được câu trả lời, lúc này mới cúp máy.

Trạng thái của Thai Nghén Giả theo trong tưởng tượng cũng không sai biệt lắm, nếu như hết thảy đều thuận lợi, nửa tháng sau, vào thời điểm người Thai Nghén Giả kén trọng sinh, mới cần Trần Phong ra tay.

"Hi vọng sẽ không xảy ra vấn đề." Hầu Lượng nói thầm.

"Trần Phong hai ngày này như thế nào?" Ông ta bỗng nhiên nhìn về phía trợ thủ của mình.

"Ây." Trợ thủ rõ ràng sững sốt một chút, nói: "Đã rất nhiều ngày không ra khỏi cửa, một mực chế tác thuốc thử gen."

"Vậy thì tốt." Hầu Lượng hài lòng gật đầu.

Đây là phương diện mà ông ta tán thưởng Trần Phong nhất, vô luận có thiên phú như thế nào, vô luận có bối cảnh như thế nào, Trần Phong vẫn chưa bao giờ nhụt chí, vĩnh viễn vẫn đang cố gắng! Sự cố gắng của hắn, cao hơn so với rất nhiều người!

Bỗng nhiên, vòng đeo của trợ thủ chấn động, hắn nhìn thoáng qua, vẻ mặt liền trở nên cổ quái: "Trần Phong giống như muốn tới nơi này chứng nhận."

"Chứng nhận?" Hầu Lượng trầm ngâm một cái, khẽ gật đầu: "Bây giờ cũng nên chứng nhận, sớm đem ban thưởng trung cấp chế tác sư chuẩn bị cho tốt."

"Hiểu rõ." Trợ thủ khẽ gật đầu.

"Chờ một chút." Hầu Lượng suy nghĩ một chút, nói: "Ban thưởng Cao cấp chế tác sư cũng chuẩn bị luôn đi."

"A?" Trợ thủ rõ ràng sửng sốt một chút.

Cao cấp chế tác sư? Chuyện này... thời điểm mà Trần Phong tham gia thi đấu chỉ mới là sơ cấp chế tác sư thôi à? Coi như hắn có thiên phú dị bẩm, cũng không có khả năng trực tiếp vượt qua trung cấp chế tác sư nhảy đến cao cấp chế tác sư chứ?

"Lo trước khỏi hoạ." Hầu Lượng tức giận nói: "Tránh khỏi việc tên tiểu tử này một lần nữa gây chuyện."

"Cũng đúng." Trợ thủ nghĩ nghĩ, lập tức yêu cầu nhân viên an bài.

Hầu Lượng dùng ánh mắt thăm thẳm, nhìn về trung tâm chứng nhận ở phía bên cạnh, cũng có một chút chờ mong: "Không biết tên tiểu tử này có dám bút lên cao cấp chế tác sư hay không?"

Mà vào lúc này, ở công trung tâm chứng nhận, Trần Phong bắt đầu đăng ký.

"Xin mời lựa chọn chứng nhận đăng cấp."

"Trung cấp chế tác sư!"

"Xin chờ một chút."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, một cách điều chế gen cấp E 1 tinh, đã được truyền vào bên trong vòng đeo của Trần Phong, chung quanh từ lâu đã được chuẩn bị xong đủ loại tài liệu, đây là chứng nhận cách điều chế gen!

"Ta xem trước một chút." Trần Phong tiếp nhận số liệu cách điều chế gen.

Một lượng lớn số liệu tuôn ra, bởi vì Trần Phong đã học qua rất nhiều cách điều chế gen cấp E, cho nên rất nhanh liền có thể đem những nội dung này nhớ kỹ.

"Bắt đầu đi." Chế tác gen bắt đầu.

Năm phút đồng hồ, Trần Phong chế tác thành công! Coi như không cần Quàng sáng may mắn, cũng dễ như trở bàn tay. Điều này đã nói rõ thực lực chế tác của bản thân Trần Phong, đã vượt xa cấp bậc mới nhập môn, đi đến giai đoạn trung cấp chế tác sư đỉnh phong.

"Xem ra trong khoảng thời gian học tập này cũng không có lãng phí." Trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười mỉm.

"Chúc mừng ngài."

"Chúng nhận đã thông qua, cấp cho ban thưởng."

Xoạt! Một phần thư tịch quý giá được gửi cho Trần Phong.

Trần Phong cười nhạt một tiếng, không có một chút do dự nào nói: "Tiếp tục chúng nhận!"

"Xin mời lựa chọn chúng nhận đăng cấp."

"Cao cấp chế tác sư!" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Xin chờ một chút." Thanh âm lạnh buốt của hệ thống truyền đến.

Bước chân của một số người ở gần đó rốt cục cũng hơi hơi dừng lại, Trần Phong mong muốn bước vào giai đoạn cao cấp chế tác sư? Đối với cái người vừa tới Tinh Thành ngày đầu tiên đã gây chuyện này, bọn hắn vẫn có thể nhận ra.

"Cao cấp chế tác sư..." Có rất nhiều người hướng ánh mắt nhìn về phía này.

Trần Phong ở cái tuổi này chứng nhận cao cấp chế tác sư, nếu như thành công, cũng là một chuyện mừng lớn của Hiệp hội chế tác Gen.

Rất nhanh, chứng nhận đã được bắt đầu, lần này là một cách điều chế gen cấp D 1 tinh, là cách điều chế gen chứng nhận cao cấp chế tác sư.

Chỉ tốn hai phút đồng hồ.

Xoạt! Trần Phong liền chế tác thành công!

"Cao cấp chế tác sư 18 tuổi..." Ánh mắt của một người sáng ngời: "Đứa nhỏ này có thiên phú kinh người!"

"Từ thời điểm hắn đánh bại Tần Hải ta liền đoán ra được." Có người lộ ra ý cười nói.

Đúng thế, đám người lắc đầu bật cười.

Không phải sao! Tần Hải bản thân chính là cao cấp chế tác sư cùng với gen chiến sĩ cấp D, còn không phải bị Trần Phong đánh bại hay sao? ! Cho nên, Trần Phong có thể chứng nhận cao cấp chế tác sư, vốn là một chuyện bình thường, hết thảy đều nằm trong dự liệu.

"Xem ra phải cố gắng." Một người cười nói: "Bằng không sẽ bị hắn đuổi kịp mất."

Đó là chuyện đương nhiên, đám người dồn dập gật đầu, có người mới tiến vào, có thể có khiến cho bọn hắn càng thêm cố gắng.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, sắc mặt của một vị chế tác sư bỗng nhiên đại biến: "Hắn đây là..."

Cái gì? Đám người theo bản năng quay đầu lại nhìn, lập tức khiếp sợ, bởi vì vào thời điểm này, Trần Phong thế mà không hề rời đi, mà vẫn còn đang tiếp tục bắt đầu chứng nhận lần thứ ba!

Chứng nhận chế tác đại sư! Nhu cầu thấp nhất, 10000 điểm tinh thần lực! Cũng chính là gen chiến sĩ cấp D đỉnh phong hoặc là cấp C mới có thể đạt điều kiện, mà dưới tình huống bình thường, cho dù là cấp D đỉnh cao cũng vẹn vẹn vừa đáp ứng được điều kiện!

Còn về tỷ lệ chế tác thành công? Rất khó!

Cho nên, ở trong thường thức của mọi người, muốn trở thành chế tác đại sư, thế nào cũng phải đạt đến cấp C a?

Mà Trần Phong thì sao? Chỉ mới là cấp E đỉnh phong! Tinh thần lực coi như có siêu việt người bình thường, cũng vền vẹn chỉ có 1500 điểm mà thôi! Chỉ có 1500 điểm tinh thần lực thế mà lại dám tiến hành chứng nhận chế tác đại sư? Hẳn điên rồi phải không!

"Có một chút làm ầu." Một vị chế tác sư uy tín lâu năm nhú mày.

Mặc dù bọn hắn đều nhất trí cho rằng Trần Phong làm việc quá khoa trương, nhưng mà vẫn hết sức tán thành Trần Phong, vậy mà bây giờ, đứa nhỏ này có phải hay không là có chút khoa trương quá mức?

Người mới có 1500 điểm tinh thần lực! Còn muốn chứng nhận chế tác đại sư? Ngoại trừ lòe người thì có tác dụng gì? !

Phần lớn chế tác sư trên bản chất đều rất ưa thích phong cách điệu thấp cùng với ổn trọng, mà loại hành vi lỗ mãng này của Trần Phong, đã khiến cho một số chế tác sư bất mãn.

"Mới có một chút thực lực đã khoa trương, quá lộ liễu đi."

Một vị nữ chế tác sư có dáng người đầy đặn chu cái miệng nhỏ nhắn.

"Harry, đừng hà khắc với người mới như thế, hắn nếu dám thử nghiệm, hẳn là có một ít biện pháp đi, vào thời điểm hai năm trước ngươi vừa mới tới, cũng không có phân dưỡng khí này."

Đồng bạn của nàng cười nói.

"Có loại dưỡng khí này thì có tác dụng gì!" Không phải là sử dụng thuốc thử gen giảm nhu cầu hay sao? Ai mà không biết? Nếu như chỉ kém một chút thì còn có thể, thế nhưng mà mới chỉ có 1500 điểm? Lừa gạt ai đây."

Chế tác đại sư Trần Phong

Harry hừ lạnh một tiếng, không vui nói: "Mỗi một lần chứng nhận chế tác, đều cần tiêu hao rất nhiều loại tài liệu, nếu như không có nắm chắc tiến hành chứng nhận, đây chính là đang lãng phí tài nguyên!"

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong đã bắt đầu chứng nhận chế tác đại sư, những người kia đang suy nghĩ cái gì, hẳn biết rõ.

Hành động bây giờ của hắn giống cái gì, chính là còn không có tốt nghiệp trung học, liền xin tham gia thi đại học! Liền xem như là ở kiếp trước, sau khi bị lên báo, cũng là sẽ bị đủ người ở trên cộng đồng mạng công khai xử lý tội lỗi, ở chỗ này cũng là như thế, hắn đã sớm tập mãi thành thói quen.

1500 điểm là không đủ? Chỉ mới là cấp E sẽ không có cách nào thành công? Buồn cười! Trong mắt của Trần Phong lóe lên tinh mang.

Xoạt! Tư liệu của cách điều chế gen đã được truyền đến.

Quá trình chế tác gen, chính thức bắt đầu! Trần Phong đầu tiên học tập cách điều chế gen chứng nhận, rồi mới chuẩn bị thỏa đáng hết thảy tài liệu, sắp xếp đâu ra đó, lúc này mới bắt đầu chuẩn bị chế tác.

Bước đầu tiên, dùng thuốc thử gen Quy Linh biến dị.

Ô...ô...n...g ——một vệt hào quang nhàn nhạt lấp lánh xuất hiện quanh người của Trần Phong, hình thành một tấm lá chắn tinh thần lực kỳ diệu, đây là hiệu quả của thuốc thử gen Quy Linh! Giảm 50% nhu cầu tinh thần lực của cách điều chế gen, kéo dài 120 giây! Nguyên bản cần 10000 điểm tinh thần lực để chế tác cách điều chế gen, đã biến thành 5000 điểm!

Bước thứ hai, dùng thuốc thử gen tăng tinh thần lực lên, sau khi sử dụng một chuỗi thuốc thử gen được kết nối bằng thuốc thử gen Con Giun, tinh thần lực của Trần Phong liền tạm thời tăng lên gấp đôi trong một khoảng thời gian, vọt tới 3000 điểm! Kéo dài 200 giây!

Bước thứ ba, dùng thuốc thử gen Mực biến dị! Tạm thời tăng hiệu quả tinh thần lực lên 80%, kéo dài 150 giây!

"Ô...ô...n...g —— " Trước mắt Trần Phong, giọt tinh huyết một mực không động đây kia bỗng nhiên lấp lánh.

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh, Trần Phong bước vào thế giới Số chiều.

"Tiến vào được rồi!" Trần Phong mừng như điên, tinh thần lực của hắn đã đạt tiêu chuẩn! Sau khi phục dụng đủ loại thuốc thử gen phụ trợ, Trần Phong rốt cục cũng đạt đến tiêu chuẩn của cách điều chế gen chứng nhận cấp C!

Bất quá, cho dù tinh thần lực đã đạt tiêu chuẩn, Trần Phong cũng không dám thư giãn, hắn biết, chính mình chỉ có 120 giây!

Vượt qua một giây...hắn sẽ trực tiếp thất bại!

"Bắt đầu đi." Trần Phong nhắm chặt hai mắt.

Oanh! Quàng sáng may mắn được mở ra toàn diện.

Mà vào giờ khắc này, tất cả các chế tác sư trong Tinh Thành đều khiếp sợ nhìn về phía này. Vào một phút trước, bọn hắn còn đang phê phán Trần Phong, mà một phút sau, Trần Phong liền cứ thế mà mở ra thế giới Số chiều, bắt đầu chế tác gen!

"Làm sao có khả năng?" Nữ chế tác sư tên là Harry kia tròn to mắt, nói: "Hắn rõ ràng chỉ có 1500 điểm..."

"Người xem." Đồng bạn của nàng cười nói: "Vẫn sẽ có biện pháp."

"Thuốc thử gen Quy Linh, tổ hợp thuốc thử không biết tăng tinh thần lực lên, cùng với thuốc thử gen Mực."

Có người nhận ra thuốc thử gen mà Trần Phong sử dụng, thế nhưng coi như là như thế, bọn hắn cũng không biết, Trần Phong đến cùng làm sao có thể đạt đến điều kiện thấp nhất! Vẫn còn kém xa mới đúng chứ? !

Vì chúng nhận chế tác sư, bọn hắn đã sớm nghiên cứu qua đủ loại phương pháp, cho dù là những loại thuốc thử gen so với mấy cái này còn tốt hơn, bọn hắn đều đã nghiên cứu qua! Nhưng mà...cũng không đủ! Còn thiếu rất nhiều!

"Có lẽ đó chính là gen năng lực của hắn." Có người nói.

"Có lẽ là thế." Những người khác khẽ gật đầu.

Nếu như lại phối hợp thêm gen năng lực, có lẽ sẽ có khả năng, thế nhưng tinh thần lực vền vền chỉ mới đạt đến điều kiện thấp nhất, liền muốn chế tác thành công? Gần như là không có khả năng! Cho dù là cách điều chế gen chúng nhận rất đơn giản!

"Ta sau khi tiến vào trình độ chế tác đại sư 3 tinh mới có thể chúng nhận thành công."

"Ta cũng thế."

"Ta ngược lại vào lúc trình độ chế tác đại sư chỉ có 1 tinh liền chúng nhận thành công, thế nhưng cũng phải dùng hàng loạt thuốc thử gen tăng xác xuất thành công, còn giống như Trần Phong..."

Đám người khẽ lắc đầu, dùng toàn bộ đều là thuốc thử gen phụ trợ? Những thứ này dùng càng nhiều, xung đột sẽ càng lớn!

Cho nên...bọn hắn đều tận khả năng không sử dụng thuốc thử gen phụ trợ, mà dùng các loại thuốc thử gen tăng xác xuất thành công, cam đoan vào thời điểm chúng nhận chế tác đại sư, có thể thành công trong một lần!

Mà bây giờ... Trần Phong lại dùng toàn bộ lên bên trên phương diện tăng tinh thần lực! Coi như hắn miễn cưỡng đạt được tiêu chuẩn thấp nhất, cũng không có cách nào chế tác thành công!

Đám người rất tán thành.

"Để cho hắn thử một lần cũng tốt."

Harry vỗ vỗ bộ ngực sữa ngạo nhân, phát ra thanh âm lạnh lạnh: "Mới vừa đi vào Tinh Thành đã nhảy nhót tung bùng, đây cũng là thời điểm cho hấn biết, chính mình cùng với chế tác đại sư chân chính chênh lệch ở chỗ nào! Coi như tinh thần lực đạt đến tiêu chuẩn, cách điều chế gen cấp C cũng không phải là dễ dàng chế tác như vậy."

Thiên tài? Ở đây ai không phải là thiên tài!

"Người nha." Đồng bạn của nàng chỉ có thể lắc đầu bật cười.

Harry đồng dạng cũng có thiên tư trác tuyệt, thế nhưng gần đây khi chứng nhận chế tác đại sư đã thất bại hai lần, cho nên mới không cam lòng.

Chỉ có điều là...có một ít người thế nhưng mà trời sinh liền có thể sáng tạo ra kỳ tích!

"Trần Phong..." Hấn đọc thăm cái tên này, hấn cũng muốn nhìn một chút, cái người vừa mới tới này, rốt cuộc muốn xông đến cái tình trạng gì!

Xoạt! Bên trong thế giới số chiều, Trần Phong bắt đầu nhanh chóng chế tác, Quầng sáng may mắn bật hết hỏa lực.

Cái số liệu kia phức tạp đến mức khó có thể tưởng tượng, đang dùng một loại tốc độ cực nhanh dung hợp, thậm chí, Trần Phong nhìn rất nhiều lần cũng không hiểu, thế nhưng hấn chỉ cần tùy ý một chút...liền có thể thành công! Đây chính là uy lực của Quầng sáng may mắn! Chỉ cần là vấn đề tỷ lệ, đều không có vấn đề gì đối với Trần Phong!

Xoạt! Vàng sáng quanh người của Trần Phong lưu chuyển.

30 giây, hoàn thành bước đầu tiên tìm kiếm gen!

80 giây, hoàn thành bước thứ hai kích hoạt gen!

118 giây, hoàn thành bước thứ ba dung hợp gen!

Cuối cùng nhất...chính là đóng gói! Chỉ còn có 2 giây! Trần Phong không có một chút do dự nào, dùng tinh thần lực khổng lồ chế chất lỏng đóng gói.

Chế tác hoàn thành! Tốn 119 giây——!

"Vừa kịp." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Cho dù việc này thậm chí cũng không thể được coi là một bước, thế nhưng Trần Phong rất rõ ràng, một khi 120 giây trôi qua, dùng trình độ tinh thần lực của mình, căn bản ngay cả việc đóng gói cũng không làm được! Cũng may, là vừa kịp thời gian.

"Thành công không?" Trần Phong sục sôi cảm xúc, đây là lần thứ nhất hắn chế tác thuốc thử gen cấp C!

"Xin chứng nhận!" Trần Phong tràn ngập chờ mong.

Ồ...ô...n...g —— Hệ thống bắt đầu quét hình.

"Đỉnh! Quét hình số liệu kết thúc!"

"Đang kiểm tra số liệu bên trong thuốc thử gen..."

"Thông qua chứng nhận!"

"Chúc mừng ngài, chế tác đại sư Trần Phong!"

Xoạt! Toàn bộ Tinh Thành oanh động.

Chế tác đại sư? Trần Phong? Hẳn thế mà chứng nhận thành công? ! Đùa gì thế!

Cái thân phận vinh quang kia, thế mà bị Trần Phong chỉ có cấp E, tinh thần lực chỉ có 1500 điểm chứng nhận thành công?

Thiên tài đã tới

Có rất nhiều chế tác sư có 10000 điểm tinh thần lực còn đang vì cái mục tiêu này mà cố gắng!

Đây chính là chứng nhận chế tác đại sư!

Đây chính là... bộ gen Tuyệt Địa Trọng Sinh a!

Oanh! Tất cả các chế tác sư ở Tinh Thành đều bị kinh động.

Liền ngay cả những chế tác sư vốn không thèm để ý đến chuyện này, vào lúc Trần Phong chứng nhận thành công cũng rất đổi chấn động, bởi vì Trần Phong lại phá một kỷ lục nào đó!

Chứng nhận chế tác đại sư...với điểm tinh thần lực thấp nhất, trẻ tuổi nhất!

"Làm sao có khả năng? !" Harry gần như súp đồ, hấn thề mà thông qua được?

Cái tên này chỉ có 1500 điểm tinh thần lực, thế mà thông qua được? ! Phải biết rằng, chính mình đã đạt tới 11.000 điểm tinh thần lực a! Vì trùng kích chế tác đại sư, nàng đã chuẩn bị rất nhiều lần, thế nhưng y nguyên vẫn thất bại! Làm sao có thể như vậy? Làm sao có khả năng!

Đồng bạn của nàng chỉ tỏ ra ý vị thâm trường cười cười: "Có lẽ, ban đêm ngươi nên ít chơi mấy cái trò kia lại."

Tại trung tâm Tinh Thành.

"Tên tiểu tử này..." Hầu Lượng dờ khóc dờ cười, còn tưởng rằng cái tên này mười ngày không có động tĩnh đã khiến cho ông ta bớt lo, không ngờ được vừa mới ra khỏi cửa đã gây ra sự tình!

Vẫn là loại sự tình kinh thiên này! Chế tác đại sư Trần Phong? Ngẫm lại cũng rất tốt.

"Cái kia..." Trọ lý bỗng nhiên nói: "Bên trung tâm chứng nhận nói, có rất nhiều người ở bên kia đang kháng nghị, cho rằng Trần Phong không có tư cách đảm nhiệm chế tác đại sư... phần thưởng của hắn..."

"Phát!" Hầu Lượng cười lạnh: "Ai dám khẩu trừ thử một chút xem!"

"Thế nhưng mà..." Trọ lý đỏ mặt hơi đầy đầu.

"Trần Phong chứng nhận thành công ở bên trong quy tắc, ai dám phủ nhận!"

"Không chỉ phát thưởng! Còn phải phát thưởng nhiều hơn!" Trên khóe miệng của Hầu Lượng lộ ra một nụ cười: "Bọn gia hỏa này thành danh quá lâu, cũng quá an nhàn, chỉ có thiên tài mạnh hơn xuất hiện, mới có thể kích phát được đầu chí của bọn hắn!"

"Mà bây giờ...thiên tài đã tới."

Cùng ngày này, ở bên trong sự kháng nghị của một số người, Tinh Thành phát huy chương chế tác đại sư cho Trần Phong, dẫn tới sự oanh động, thậm chí còn dùng phương thức truyền tin gửi đến cho tất cả các chế tác sư!

Kỷ lục một lần nữa bị phá! Trần Phong trở thành Tinh Thành...không, thậm chí là chế tác đại sư trẻ tuổi nhất toàn thế giới! Năm nay mới gần 18 tuổi!

Bộ gen đã tới tay! Trần Phong xúc động, đây là Bộ gen thứ nhất của hắn, hơn nữa còn là bộ gen Tuyệt Địa Trọng Sinh có thực lực cường hãn mà chỉ có chế tác đại sư mới có! Có cái này, hắn tương đương với có một cái mạng thứ hai!

Xoạt! Một lượng lớn số liệu tràn vào, hết thảy cách điều chế gen đều được cấp cho Trần Phong, Trần Phong cũng lần thứ nhất thấy được toàn bộ tư liệu của nó.

Tuyệt Địa Trọng Sinh, bao gồm mười hai cách điều chế gen cấp D hiếm hoi, trong đó, có năm cách điều chế gen 5 tinh, và bảy cách điều chế gen 4 tinh, dựa theo quy tắc và trình tự sử dụng, có thể tản ra uy năng của bộ gen.

Hạn chế sử dụng——bản thân của chế tác sư!

"Bản thân?" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Hắn rốt cuộc biết, tại sao trên thị trường căn bản không mua được cái Bộ gen này! Hắn rốt cuộc biết, tại sao chỉ có chế tác đại sư mới có tư cách có được thứ này! Bởi vì cái đồ chơi này, thế mà chỉ có bản thân chế tác sư mới có thể sử dụng!

"Là bởi vì hiệu quả của một vài loại thuốc thử gen thành phần hay sao?"
Trần Phong suy đoán.

Có rất nhiều loại thuốc thử gen có hiệu quả tốt, hạn chế sử dụng cũng tương đối cao, Tuyệt Địa Trọng Sinh...hiển nhiên là thuộc về loại này.

Mà vào lúc này, khoảng cách kỳ hạn một tháng, chỉ còn có 17 ngày! Giá trị may mắn tích lũy, 200 điểm.

"Đầy đủ!" Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

Cách điều chế gen cấp D đối với hắn là không có vấn đề, chỉ cần có tài liệu đầy đủ, hắn có thể chế tác toàn bộ trong một ngày! Mà ở Tinh Thành, chính là một chỗ có toàn bộ tài liệu của thế giới.

Mua mua mua! Trần Phong bắt đầu điên cuồng mua sắm, đương nhiên, cho dù lúc trước bán được rất nhiều Gen Kiến Vàng, nhưng tài chính của Trần Phong cũng có vẻ như là không đủ, hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát trực tiếp làm ra một nhóm lớn thuốc thử Gen Kiến Vàng.

Cửa hàng gen mạnh nhất, cũng nghênh đón một đợt giờ cao điểm, trong một ngày thời gian, toàn bộ đều được bán hết! Vấn đề tiền bạc của Trần Phong tạm thời được giải quyết.

Thu mua tài liệu! Chế tác thuốc thử! Thuận tiện...học tập hai bản chiến lược quý giá 《 năm năm xây dựng Số chiều, ba năm Số chiều công thủ 》 cùng với 《 kỹ xảo vận dụng tinh thần lực từ thuần thực đến tinh thông 》 .

Một bản giảng giải thủ đoạn Số chiều công thủ, một bản giảng giải kỹ xảo vận dụng tinh thần lực. Đây cũng là những tri thức mà hắn thiếu thốn nhất! Trần Phong vội vã học tập giống như đói như khát.

Về phần phương diện tinh hóa? Trần Phong cũng không cần phải lo lắng, đây là một nhiệm vụ trọng yếu có cấp bậc 'Uy hiếp thế giới', thuốc thử gen tinh hóa trong quá trình thực hiện nhiệm vụ, sẽ được các chế tác sư có đẳng cấp cao cung cấp!

Trần Phong chỉ cần hoàn thành phần việc của hắn mà thôi! Hắn chỉ cần tiêu diệt Thai Nghén Giả! Cùng với ——tự vệ!

Nguyên nhân rất đơn giản, một khi Thai Nghén Giả bị tiêu diệt, cấm chế hạn chế cấp bậc sẽ tự động biến mất! Đến lúc đó, cường giả của cái tổ chức kia tất nhiên sẽ xuất hiện, mà tiếp viện của Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội cũng sẽ xuất hiện, tất nhiên đó sẽ là một trận hỗn chiến! Trần Phong đang ở trung tâm của chiến trường, nhất định phải lập tức rút lui!

Trong thời gian này, Hầu Lượng cũng đã tới giải thích cặn kẽ nội dung nhiệm vụ cho Trần Phong.

- 1, Tiến vào Băng Phong Tuyệt Địa.
- 2, Tiêu diệt Thai Nghén Giả.
- 3, Lập tức rời đi.
- 4, Tiếp viện hai bên xuất hiện, hỗn chiến.

Đương nhiên, Trần Phong chỉ cần hoàn thành ba bước đầu, bước thứ tư liên không có quan hệ với Trần Phong.

"Nhớ kỹ, hoàn thành nhiệm vụ xong, nhất định phải lập tức rút lui!" Hầu Lượng dặn dò nhiều lần, ông ta rất rõ ràng nhiệm vụ lần này nguy hiểm cỡ nào! Dựa theo kế hoạch mà nói, đương nhiên sẽ không có bất cứ vấn đề gì, thế nhưng chỉ sợ trong lúc thực hiện nhiệm vụ sẽ phát sinh một chút biến số.

Mà biến số này...rất có thể sẽ đến từ cái tổ chức thần bí kia!

"Có nghiêm trọng như thế không?" Trần Phong thận trọng hỏi.

"Đương nhiên, nguyên bản bên trong nhiệm vụ, Thai Nghén Giả là do tự nhiên dẫn sinh, thế nhưng hiện tại...đây lại là kiệt tác do cái tổ chức thần bí kia làm!" Hầu Lượng trầm giọng nói: "Đương nhiên, tương ứng theo đó, căn cứ vào độ khó của nhiệm vụ, chúng ta cũng sẽ đề cao ban thưởng, độ khó càng cao, ban thưởng càng cao! Về điểm này, chúng ta sẽ không bạc đãi người một nhà!"

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Sự kiện về Hạ Nghiên lẽ ra sẽ không có ban thưởng, nhưng bởi vì độ khó biến hóa, Hiệp hội chế tác gen cứ thế mà cấp thêm cho hắn hai phần Nguyệt Nha Tuyên, có thể thấy được Hiệp hội chế tác Gen giàu nứt đổ đổ vách!

"Mình hiện tại lại có một chút chờ mong bọn hắn nhúng tay vào nhiệm vụ lần này." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một vết nụ cười.

Gặp người quen

Độ nguy hiểm càng cao! Ban thưởng càng cao! Thực sự là...chờ mong a.

Thời gian, lặng yên trôi qua, thời hạn một tháng rất nhanh liền đến, căn cứ vào báo cáo của nhân viên trinh sát, Thai Nghén Giả lập tức sẽ sinh ra.

"Nhiệm vụ lần này, kẻ địch ở trên đường, Gen Công Hội sẽ giải quyết, người chỉ cần đi theo bọn hắn, tìm tới Thai Nghén Giả, sau đó..." Ánh mắt của Hầu Lượng trở nên lạnh buốt.

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Tìm tới mục tiêu, ném ra một lượng lớn thuốc thử gen tịnh hoá để suy yếu Thai Nghén Giả, vào thời khắc nó yếu đuối nhất, kéo nó vào thế giới Số chiều, sau đó đánh chết nó tại chỗ! Đây chính là nhiệm vụ của Trần Phong!

"Đi." Hầu Lượng tự mình đem Trần Phong dẫn đến Băng Địa.

Ở đây, chính là doanh địa cách Băng Phong Tuyết Địa gần nhất của Gen Công Hội.

"Nhất định phải cẩn thận." Hầu Lượng dặn dò.

"Yên tâm." Trần Phong cười cười: "Có Tuyết Địa Trọng Sinh, ta sẽ không có vấn đề."

"Tên tiểu tử nhà ngươi." Hầu Lượng nhin không được cười ha hả.

Đúng như thế, coi như là Trần Phong không có cách nào chế tác thành công Tuyết Địa Trọng Sinh, thế nhưng mười hai cách điều chế gen cũng đều là cách điều chế gen cấp D hiếm hoi, trong đó có mười cái đều là phương diện tự vệ! Chỉ cần chế tác ra được một hai cái, năng lực sinh tồn của Trần Phong liền có thể được đề cao lên không ít.

Về phần có thể chế tác thành công Tuyệt Địa Trọng Sinh? Ông ta chưa bao giờ nghĩ tới! Đây chính là ròng rã mười hai cách điều chế gen cấp D hiếm hoi! Coi như là chế tác đại sư, mong muốn chế tác thành công mười hai loại thuốc thử gen cấp D này, cũng cần phải nghiên cứu mấy tháng.

Trong vòng 17 ngày chế tác hoàn thành? Không thể nào! Coi như Trần Phong có thiên phú mạnh hơn, cũng cần phải có thời gian!

Mà vào lúc này, người của Gen Công Hội cũng đã tới, Trần Phong ngẩng đầu lên nhìn, lập tức ngốc trệ, hắn đã từng nghĩ tới việc Gen Công Hội lần này phái tới người mạnh nhất là ai, nhưng mà chưa từng nghĩ tới lại có thể là người quen biết của chính mình!

"Hắc hắc, đã lâu không gặp." Trên khuôn mặt của Vương Thuần lộ ra ý cười.

Trần Phong: "..."

Tại sao lại là tên gia hỏa này! Gen chiến sĩ cấp E mạnh nhất?

Trần Phong lộ ra vẻ mặt hoài nghi nhìn thân thể nhỏ bé của Vương Thuần, đây không phải là một nhiệm vụ bình thường, đây chính là nhiệm vụ tịnh hóa cuối cùng a, Vương Thuần có thể bảo hộ được hắn hay sao? Đùa gì thế!

"Người vì sao có thể lẫn lộn đến vị trí Gen chiến sĩ cấp E mạnh nhất?" Vẻ mặt của Trần Phong không có biểu tình.

"Ta triệu hoán Thần Uy ra ngoài vung vẩy mấy lần, liền đem bọn hắn chém gục." Vương Thuần đắc ý nói.

Trần Phong: "...". Cái tên này gian lận cũng có chút quá mức đi!

"Các người biết nhau?" Hầu Lượng ngạc nhiên, thiên tài quả nhiên là có cùng chung chí hướng.

"Chúng ta thế nhưng chính là hảo huynh đệ đã từng ngủ qua cùng một chỗ." Vương Thuần vỗ vỗ bả vai của Trần Phong.

Trần Phong: "..."

"Vậy thì tốt." Hầu Lượng cười nói: "Các người biết nhau ta cũng yên lòng."

"Xin hãy tin tưởng sự chuyên nghiệp của chúng ta." Người phụ trách của Gen Công Hội tự hào nói: "Ngoại trừ Vương Thuần, chúng ta còn chuẩn bị một lượng lớn Ảnh chiến sĩ, cam đoan nhiệm vụ có thể được tiến hành thuận lợi."

Ảnh chiến sĩ? Trần Phong hơi nghi hoặc một chút.

"Phốc." Vương Thuần búng một ngón tay.

Ô...ô...n...g —— Trong hư không, có một cái bóng nhàn nhạt lóe lên.

Lúc này, Trần Phong mới ngạc nhiên phát hiện, bọn hắn đã bị ít nhất hơn mười cái bóng vây quanh, trên người của mỗi một cái bóng đều toát ra hào quang kinh khủng.

Ảnh chiến sĩ! Gen năng lực: Âm Ảnh Hoá! Một loại gen năng lực vô cùng thích hợp cho các sát thủ! Sau khi được Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội nghiên cứu ra, phát triển thành Ảnh chiến sĩ đặc thù, dùng để bảo hộ các thành viên trọng yếu, ẩn giấu trong bóng đêm.

Người không biết bọn hắn có bao nhiêu người, người không biết những loại năng lực khác của bọn hắn là cái gì. Những người này...vô cùng khinh khủng! Xem ra, lần nhiệm vụ này, Gen Công Hội cũng đã bỏ hết cả tiền vốn.

"Xoạt!" Ảnh chiến sĩ trong nháy mắt biến mất, một lần nữa ẩn giấu.

Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, nếu như vừa rồi những Ảnh chiến sĩ này tới là để ám sát hắn, hắn có khả năng tránh thoát được một kiếp này hay không? Tuyệt đối không có khả năng!

"Xem ra sau này mình càng phải cẩn thận hơn." Trần Phong âm thầm nói trong lòng.

Mặc dù hắn không có phát hiện ra những người này là bởi vì những người này đối với hắn không có sát ý cùng với uy hiếp, thế nhưng những thứ này, vốn là không đáng tin cậy, nếu như năng lực của đối phương chính là ẩn

giấu sát ý cùng với uy hiếp thì sao? Cho nên ——hắn nhất định phải càng cẩn thận!

Hầu Lượng nhìn biểu hiện của Trần Phong, khẽ gật đầu, trong thành thị, Trần Phong là một tên chuyên gây chuyện, hắn làm việc cao điệu, không kiêng nể gì cả, căn bản không để ý tới bất luận ánh mắt của một người nào, khiến cho ông ta đau đầu vô cùng.

Thế nhưng khi ra nơi hoang dã thực hiện nhiệm vụ, hắn lại thận trọng từng bước, vô cùng cẩn thận! Đây mới thật sự là chế tác sư!

Tích! Thời gian nhảy lên, bắt đầu ghi chép thời gian nhiệm vụ. Trần Phong đi theo Vương Thuần ở dưới sự bảo vệ của đám người Hầu Lượng, bước vào Băng Phong Tuyệt Địa.

"Ừc!" Trần Phong dùng thuốc thử gen Trường Minh Thú, tinh thần lực giảm xuống 500 điểm, ba cái thuộc tính gen còn lại thì tăng lên 200 điểm!

Ô...ô...n...g —— Trong nháy mắt mấy người Trần Phong liền biến mất, có một tầng ngăn cách như có như không lặng yên không một tiếng động xuất hiện, đám người Hầu Lượng cũng không tiếp tục tiến lên, đây chính là khu vực hạn chế đẳng cấp!

Bắt đầu! Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Xoạt! Hai tỷ muội Thần Uy, Thần Y lặng yên không một tiếng động xuất hiện.

"Đã lâu không gặp." Thần Y vui vẻ nhìn Trần Phong, Thần Uy thì chỉ khẽ gật đầu.

"Đã lâu không gặp." Trần Phong cười nói.

Vương Thuần nhin không được muốn chửi đậu xanh rau má.

Móa! Cái tên này đối với bản thân hắn lãnh đạm như thế, nhưng đối với hai tỷ muội Thần Y lại thân cận như thế!

"Nói nhảm." Trần Phong vô lực chửi bậy: "Người tới nơi này vẫn là do ta bảo vệ người!"

Đùa gì thế! Thần Uy mạnh thì mạnh, nhưng không có cách nào phủ định là Vương Thuần quá vương vếu!

Có cái tên này ở đây...ai phải bảo vệ ai còn chưa biết chừng, để cho Gen chế tác sư bảo hộ Gen chiến sĩ? Ừm...rất tốt rất mạnh mẽ!

"Khụ khụ." Vương Thuần gượng cười hai tiếng: "Những chi tiết nhỏ này không cần phải để ý, có thể hoàn thành nhiệm vụ là được."

Trần Phong: "..."

Nguyên lai cái tên này tới cũng là vì thù lao phong phú.

"Người không sợ sẽ chết ở chỗ này hay sao." Trần Phong tức giận nói.

"Lẽ ra ta cũng không có ý định tới, dù sao thì nhiệm vụ này cũng rất nguy hiểm, nhưng mà vào thời điểm nghe nói người phải bảo vệ gọi Trần Phong, ta liền quyết định, nhất định phải tới bảo hộ người! Chúng ta thế nhưng chính là đồng sinh cộng tử, từng giết qua kẻ địch cùng một chỗ, là hảo huynh đệ ngủ qua cùng một chỗ! Tuyệt không thể để cho một mình người mạo hiểm!" Vương Thuần nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

Đại gia người! Mặt mũi ở đâu? Trần Phong thật muốn đập cho hấn một cước, người rõ ràng là đến đây ăn bám ta để lấy thù lao có đúng không ?!

Sương chết!

Thần Y ở một bên nhẹ giọng cười yêu kiều, vui vẻ nhìn xem Trần Phong trào phúng Vương Thuần, ánh mắt lại bất động thanh sắc liếc nhìn ra chung quanh, triển khai toàn bộ ý niệm!

Bỗng nhiên, cái đầu nhỏ của Thần Y dừng lại một chút, nhìn về phía trước: "Có cái gì đang đến đây!"

Xoạt! Tàn ảnh trong bóng tối lóe lên, có một con biến dị thú hai mắt đỏ ngầu còn chưa kịp tới gần, đã bị chém chết!

Tập kích? Buồn cười. Đây chính là Băng Phong Tuyệt Địa! Mấy người Trần Phong mặc dù đang nói chuyện, cũng duy trì sự cảnh giác cao nhất!

"Thế mà không phải là địch nhân sao?" Trần Phong có chút ngoài ý muốn, hẳn nguyên lai còn tưởng rằng địch nhân xuất hiện!

Nhưng mà, vào ngay lúc này.

Phốc! Có một cỗ thi thể ầm ầm rơi xuống trước mặt mấy người Trần Phong, dọa đám người nhảy dựng một cái, nhưng mà khi bọn hắn nhìn kỹ cỗ thi thể, sắc mặt liền trở nên đại biến! Đó lại có thể là thi thể của một Ảnh chiến sĩ!

"Làm sao có khả năng..." Sắc mặt của mọi người đại biến.

Chết rồi? Ảnh chiến sĩ? Bọn hắn từ đầu tới đuôi, căn bản là không có trông thấy bất luận kẻ nào ra tay!

Xoạt! Vương Thuần nhanh chóng làm ra phản ứng, một tấm lá chắn năng lượng được dựng lên. Vô luận địch nhân dùng phương thức như thế nào để tiến công, cứ thành thành lập lá chắn năng lượng cái đã rồi tính sau!

"Thần Y, kiểm tra." Về mặt của Vương Thuần rất bình tĩnh.

"Hiểu rõ." Thần Y tiến lên xem xét thi thể.

Vì phòng ngừa độc tố cảm nhiễm, Vương Thuần vô cùng cẩn thận.

Thế nhưng...vén vén chỉ nhìn thoáng qua, vẻ mặt của Thần Y liền trở nên có một chút cổ quái.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong hỏi.

"Khó mà nói." Thần Y cũng có một chút mờ mịt.

??? Đám người không hiểu ra sao, khó mà nói? !

"Các người tự mình xem đi." Thần Y vọt đến phía sau Vương Thuần.

Thật sự kỳ quái như vậy sao? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, xích lại gần xem xét, dùng con Chip bên trên vòng đeo quét hình, sau khi số liệu hiện ra, sắc mặt của Trần Phong bỗng nhiên cũng biến thành có một chút cổ quái dị.

Đây là...Vương Thuần nhìn lướt qua, cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng: "Thế mà còn có loại gen năng lực này?"

Đúng thế, Ảnh chiến sĩ này, chết bởi một loại gen năng lực thần kỳ, không phải là loại hình vật lý! Không phải là loại hình tinh thần! Mà là một loại công kích trạng thái đặc thù! Chuẩn xác hơn mà nói...thậm chí ngay cả công kích trạng thái cũng không tính, bởi vì cái này lại là một loại gen năng lực nâng cao tinh thần, được Hiệp hội chế tác Gen công nhận là một loại gen năng lực cấp thấp!

Kích thích thần kinh

Tác dụng: Thông qua thủ đoạn tinh thần lực đặc thù, kích thích thần kinh, làm cho thần kinh luôn luôn bảo trì ở trạng thái hưng phấn.

Loại năng lực này đối với chiến đấu vô dụng, bình thường đều được dùng ở bệnh viện, dùng để nâng cao tinh thần. Theo lời đồn, nghe nói thậm chí có phú hào chuyên môn bao nuôi loại chế tác sư có năng lực này, dùng để nâng cao chất lượng sinh hoạt, để cho mình trở nên hưng phấn cùng với vui vẻ, nhưng mà chưa từng nghĩ tới...có người lại sử dụng nó trong chiến đấu!

Mà trước mắt, vị Ảnh chiến sĩ cấp E đỉnh phong có sức chiến đấu kinh khủng này, chính là chết bởi loại năng lực này, trước khi chết, trên vẻ mặt còn duy trì tư thái tiêu hồn. Dùng một lời giải thích thông tục mà nói —— hấn chết vì sướng! Hệ thần kinh hưng phấn dị thường, kích thích vượt quá giới hạn nên chết!

Đám người yên lặng, thậm chí những Ảnh chiến sĩ còn lại cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Sướng chết? Đây là cái kiểu chết quái quỷ gì!

"Sau này cũng ta cũng không dám nói ba chữ "Chết thoải mái" nữa." Vương Thuần buồn bã nói.

Ở trước mắt đúng là như thế? "Chết thoải mái"!

"Xem ra địch nhân của chúng ta đã xuất hiện..." Trần Phong thấp giọng nói.

Địch nhân thứ nhất, đã xuất hiện! Là một chiến sĩ có được năng lực đặc thù, đến từ cái tổ chức thần bí kia!

"Phải cẩn thận." Ánh mắt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Kích thích thần kinh? Đó là cái đồ chơi gì! Theo thủ đoạn công kích bình thường khác biệt, loại gen năng lực có được phương thức công kích đặc thù này, mới là đáng sợ nhất, cũng là phòng bị khó khăn nhất! Nếu như không có cách nào phòng bị loại công kích này, chỉ sợ không tìm được Thai Nghén Giả đã chết sạch.

"Không hiểu." Tất cả mọi người lắc đầu, loại phương thức công kích quỷ dị này, không có người nào hiểu được.

"Kích thích thần kinh..." Trần Phong trầm giọng nói.

Không có người nào biết rõ cái năng lực kích thích thần kinh này công kích như thế nào, cho nên bọn hắn căn bản là không có cách phòng thủ, thế nhưng chỉ cần là có liên quan đến tinh thần lực mà nói...

"Tinh thần lực càng mạnh, thì năng lực chịu đựng sẽ càng mạnh! Đối phương nếu xuất hiện ở đây, tinh thần lực khẳng định không cao hơn 1000 điểm! Cho nên...thông qua một chút biện pháp tạm thời tăng tinh thần lực lên là có thể phòng bị." Trần Phong phân tích.

"Hiểu rõ." Đám người giống như có điều suy nghĩ.

"Về phần tinh thần lực quá yếu..." Trần Phong thấp giọng nói: "Các người tạm thời lui ra phía sau đi."

Hắn đang nói với mấy Ảnh chiến sĩ, đại bộ phận Ảnh chiến sĩ đều chủ tu nhanh nhẹn cùng với lực lượng, coi như sức chiến đấu có đạt đỉnh, dụng phải loại tình huống đặc biệt này, cũng không có bất kỳ một biện pháp nào, hắn là sẽ phải chết không thể nghi ngờ!

"Thật xin lỗi." Một nửa Ảnh chiến sĩ thở dài rời đi.

"Không sao." Trần Phong cười cười: "Tiếp tục đi thôi."

Đội ngũ một lần nữa tiến lên, trong lúc này, người kia một lần nữa phát ra công kích. Nhưng mà...ở bên trong đội ngũ có điểm tinh thần lực từ 800 trở lên này, không đưa đến tác dụng quá lớn! Một Ảnh chiến sĩ bị công kích chỉ tạm thời mất đi năng lực hành động, chờ mấy giây đi qua, lại trở nên sinh long hoạt hổ.

Một lần! Hai lần! Liên tục ba lần đều thất bại! Ngược lại sau khi trúng mấy đòn công kích này, còn khiến cho mấy Ảnh chiến sĩ lộ ra vẻ mặt thoải mái, sức chiến đấu mơ hồ còn tăng lên rất nhiều! Đây chính là điều tai hại của cái năng lực này, không thành công, liền thành nhân!

Trần Phong: "..."

Vương Thuần: "..."

Cái năng lực này phải nói như thế nào đây, ừm...quả nhiên là quá không được! Khó trách vì sao Hiệp hội chế tác Gen đánh giá đây là một năng lực cấp thấp! Khi đối mặt với địch nhân có tinh thần lực cường đại, căn bản là không có một chút tác dụng nào!

"Vẫn nên cẩn thận mới tốt." Trần Phong dặn dò.

Địch nhân đồng dạng cũng là cấp E đỉnh phong! Cái này cũng mang ý nghĩa là, đối phương chỉ ít có hai loại gen năng lực, càng có khả năng có được bí kỹ dung hợp! Sức chiến đấu của đối phương, có lẽ so với trong tưởng tượng càng mạnh hơn!

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

"Vù!" —— Gió lạnh thấu xương, ở trong Băng Phong Tuyệt Địa, càng đi vào chỗ sâu, càng lạnh lẽo, đối với mấy người Trần Phong luôn ở chỗ ấm áp mà nói, tuyết đối là một sự khảo nghiệm, còn có kẻ địch âm thầm.

"Tìm được hắc chưa?" Vương Thuần nói khẽ.

"Sắp rồi." Thần Y nói: "Chỉ cần hắc ra tay một lần nữa, liền có thể khóa chặt được vị trí của hắc."

"Được." Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời, kẻ địch thông qua loại phương thức này xuất thủ, mặc dù xuất quỷ nhập thần, thế nhưng năng lực cận chiến cũng sẽ vô cùng yếu, một khi tìm được vị trí của hắc...

Tiểu Ảnh bùng nổ

Bỗng nhiên, âm thanh gió thổi phiêu đảng kia có một chút quỷ dị.

Đến rồi! Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Làm cho người ta kinh ngạc chính là, lần này địch nhân không có lựa chọn Ảnh chiến sĩ có tinh thần lực yếu, mà lựa chọn mục tiêu hạch tâm của nhiệm vụ lần này, Trần Phong có tinh thần lực mạnh nhất!

Ô...ô...n...g —— Một chùm hào quang đáng sợ lấp lánh, đòn công kích lúc trước vền vền chỉ là một tia tinh thần lực chấn động, nhưng khi xuất thủ với Trần Phong, thế mà xuất hiện một chùm sóng cường đại mà dùng mắt thường cũng có thể thấy!

"Không tốt." Sắc mặt của Vương Thuần đại biến.

Gia cường hiệu quả! Gen năng lực thứ hai của cái tên này, lại có thể là gia cường hiệu quả! Cái năng lực kích thích thần kinh kia vốn cũng không tính là quá cường đại, vền vền chỉ có thể coi là một loại gen năng lực khác loại, vào thời điểm này lại toát ra uy lực kinh người, toàn bộ đánh về phía Trần Phong! Đây là hành động chém tướng! Hắn lại muốn trực tiếp tiêu diệt Trần Phong!

"Cẩn thận." Một Ảnh chiến sĩ ngăn cản trước mặt Trần Phong.

Nhưng mà, cái chùm sáng kia trong nháy mắt liền xỏ xuyên qua thân thể của hắn, không tạo thành bất cứ một thương tổn gì, lặng yên bay tới trước mặt của Trần Phong, đây là công kích khóa chặt! Dùng thủ đoạn bình thường để phòng ngự, vô hiệu!

Oanh! Ánh sáng nổ tung, công kích kích thích thần kinh, xâm nhập vào đầu óc của Trần Phong trong!

"Không tốt!"

Sắc mặt của mọi người đại biến, rất đáng hận! Nhiệm vụ này vừa mới bắt đầu, bọn hắn mới gặp được một tên địch nhân thứ nhất! Mặt mũi của mấy Ảnh chiến sĩ càng là tràn đầy sự áy náy, phương thức bảo hộ thường dùng của bọn hắn, ở trước mặt cái tổ chức thần bí này, căn bản là vô hiệu! Không có nổi một chút tác dụng nào! Sự kinh khủng của cái chùm sáng kia bọn hắn rất rõ, bình thường còn chưa tính, bây giờ còn là phiên bản gia cường hiệu quả...

HUU...U...U...U...U ! Cái chùm sáng kia đã phóng thẳng vào trong đầu óc của Trần Phong.

"Ngăn không được?" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, hắn cũng không nghĩ tới, đòn công kích kích thích thần kinh này, lại có thể khóa chặt tinh thần!

"Khóa chặt tinh thần lực sao?" Trong đầu óc của Trần Phong suy nghĩ như điện.

Xoạt! Sóng ánh sáng lưu chuyển, chùm sáng kia đã phóng tới thần kinh của Trần Phong, chỉ cần trong nháy mắt, trong chớp mắt nó tiếp xúc với hệ thần kinh, sẽ khởi động kích thích thần kinh, Trần Phong rất có thể sẽ chết ngay lập tức! Hắn ngăn không được!

Trần Phong rất rõ ràng, bằng vào 1000 điểm tinh thần lực, tuyệt đối không ngăn được loại công kích này!

Làm sao đây? Trần Phong kinh hoàng, hắn không nghĩ tới, vừa bước vào Băng Phong Tuyệt Địa một lát, liền đứng trước nguy cơ sinh tử!

Sửng chết? Tuyệt đối không! Trần Phong cắn răng, loại phương thức công kích này...ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Xoạt! Tư duy vận chuyển cực hạn, chỉ có phán đoán ra phương thức công kích của thứ này, mới có thể phá giải!

Khóa chặt tinh thần...chỉ có va chạm phải tinh thần lực giống nhau mới có thể dừng lại?

Không, nếu như chỉ có như vậy, chỉ cần tùy tiện một đường công kích, va chạm vào đòn công kích, nó liền bị dẫn nổ, Trần Phong vừa rồi đã thử nghiệm dùng đao gió để công kích, nhưng vô hiệu! Như vậy, không chỉ là khóa chặt tinh thần, còn có một phương thức khóa chặt khác, đó chính là sinh mệnh đặc thù!

Chỉ có sinh mệnh đặc thù mới có thể! Tinh thần giống nhau, sinh mệnh đặc thù... về mặt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên cổ quái, nếu là như vậy...tinh thần lực giống nhau, còn là sinh mệnh đặc thù! Tiểu Ảnh liền có thể làm được!

Tiểu Ảnh, Tâm trạng của Trần Phong khê động.

Xoạt! Một đường ánh sáng đỏ như con thoi bay đến, ngăn cản trước mặt hệ thần kinh của Trần Phong.

Oanh! Chùm sáng kia va chạm vào Tiểu Ảnh, thời gian, tựa hồ đứng im vào thời khắc này.

Kết thúc rồi sao? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Đối phương là sát thủ kích thích thần kinh, nếu như hắn chỉ nhằm vào thần kinh nhân loại, Tiểu Ảnh là một giống loài khác, tổn thương nhận phải cũng sẽ không quá lớn! Hoặc nói là ——vô hiệu!

Mà vào lúc này, cái chùm sáng kia đã biến mất.

"Xem ra không sao." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng mà, vền vẹn trong một tích tắc, Trần Phong phát hiện ra đôi mắt của Tiểu Ảnh tỏa ra một dải ánh sáng mãnh liệt màu đỏ.

Đây là...Tiểu Ảnh, mau ra ngoài! Trần Phong thầm nghĩ không ổn.

Xoạt! Hắn trong nháy mắt phóng xuất Tiểu Ảnh ra bên ngoài, mà liền ở trong cái nháy mắt này, Tiểu Ảnh liền biến thành một vệt ánh sáng màu đỏ, bắn ra bốn phía.

Oanh! Oanh! Hai ngọn núi gần đó bị xỏ xuyên.

"Hít hà -zzz —— " Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, đây là cái quỷ gì thế?

Vù! Tiểu Ảnh vạch ra một đường ánh sáng đỏ lấp lánh trong đất trời.

Băng Phong Tuyệt Địa, từng đỉnh núi sụp đổ, kết cấu thân thể của Tiểu Ảnh vốn là đặc thù, ở dưới sự kích thích đặc thù bùng nổ, ai cũng không biết là sẽ phát sinh ra cái gì!

Oanh! Lại là một ngọn núi lớn sụp đổ!

"Gào —— " Một đầu biến dị thú giật mình, nhưng mà còn chưa phát hiện ra kẻ địch, trong nháy mắt đã bị xỏ xuyên! Chết!

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Ánh sáng màu đỏ lấp lánh, ở không trung xẹt qua vô số đường cong hoàn mỹ, có tốc độ cực nhanh, lấy Trần Phong làm trung tâm, đang không ngừng mở rộng phạm vi.

Hết thấy biến dị thú, đều chết! Những nơi ánh sáng màu đỏ đi qua, không có bất kỳ một sinh vật nào có thể sống! Liền ngay cả từng dãy núi tuyết cao ngất kia, chỉ cần ngăn trở lộ tuyến của đường ánh sáng màu đỏ, toàn bộ đều sụp đổ!

Oanh! Mặt đất rung động.

Ở nơi xa, có vài bóng người bỗng nhiên xuất hiện, chột vọt chạy trốn ra bên ngoài.

"Là bọn hắc!" Thần Y liếc mắt liền nhận ra bọn hắc, chính là những tên kia, cái tên gen chiến sĩ thi triển công kích kích thích tinh thần cùng với thủ hạ của hắc!

"Lên!" Thần Uy tản ra sát ý nồng đậm, nhưng mà...

Phốc! Ánh sáng màu đỏ lóe lên, đám người lặng yên không một tiếng động ngã xuống.

"Đó là quái vật gì? !"

"Đừng có giết ta, a a a a..."

Từng tiếng kêu thảm vang lên tận mây xanh.

Nhưng mà, vô dụng!

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Mỗi một lần ánh sáng đỏ lóe lên, đều có một người ngã xuống, một nhóm mười người, vừa mới xuất hiện không đến ba giây, liền chết đi chín người, tên gen chiến sĩ lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng nhìn đường ánh sáng màu đỏ lấp loé kia, đây rốt cuộc là cái đồ vật quý quái gì? ! Hiển nhiên, hắn cũng không ngờ được, sẽ xảy ra kết quả như thế này!

Phốc! Ánh đỏ lấp lóe, hắn vĩnh viễn ngã xuống.

Mà vào lúc này, ánh sáng màu đỏ vẫn còn tiếp tục bay tứ phía.

Rất lâu, sau khi ánh sáng màu đỏ biến mất, đến thời điểm Tiểu Ảnh trở về, Băng Phong Tuyệt Địa đã hoàn toàn tĩnh mịch, mười dặm xung quanh, toàn bộ sinh vật đều bị diệt sạch! Ở chung quanh chỉ còn sót lại đám người Tần Phong mà thôi!

"Kết thúc rồi à?" Vương Thuần nuốt một ngụm nước bọt.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, hắn nhìn một chút vào trong thức hải của mình, vốn là một đoạn ánh sáng màu đỏ thẳng tắp, sau khi phát tiết xong, đã biến thành mềm nhũn, Tiểu Ảnh hóa thành một vệt cong nằm xụi lơ ở bên trong không gian tinh thần.

Cái tên này...Trần Phong dờ khóc dờ cười, nguyên lai Huyền Xà còn có loại phản ứng này hay sao? Quá khỏe khoắn!

Tuyệt rồi

Hắn vốn tưởng là Tiểu Ảnh chỉ có thể ăn gen, không nghĩ tới...cái tên này. Có lẽ so với sự tưởng tượng của chính mình càng khủng bố hơn!

"Đi thôi." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Chỉ có điều là lần này, ánh mắt của những Ảnh chiến sĩ khi nhìn về phía Trần Phong đều tràn ngập sự kính nể, một màn vừa rồi đã khắc sâu vào trong đáy lòng của bọn hắn!

Bọn hắn không biết cái gì là Huyền Xà! Nhưng trong mắt bọn hắn, chỉ thấy Trần Phong sau khi bị kích thích thần kinh, vẫn bình yên vô sự, tiện tay phóng ra một đường ánh sáng đỏ lấp lánh, đem mười dặm xung quanh phá hủy hết thảy!

Nguyên lai Trần Phong lại mạnh mẽ như thế! Nguyên lai... Gen chế tác sư cũng có thể khủng bố như thế!

Đội ngũ một lần nữa xuất phát, một đường thái bình, sinh vật mười dặm xung quanh đã bị làm thịt sạch, mặc dù là người của cái tổ chức kia cũng không dám tới gần, mấy người Trần Phong thuận lợi đi qua mười dặm đường này, tiến vào chỗ càng sâu.

"Phải cẩn thận một chút." Trần Phong dặn dò, hắn không tin cái tổ chức kia sẽ từ bỏ ý đồ, mặc cho bọn hắn tiếp cận Thai Nghén Giả!

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

Xoạt! Một cổ lạnh lẽo không giống bình thường buông xuống.

Đến rồi! Ánh mắt của đám người sáng ngời.

Oanh! Bên trong bóng tối, có một đám sát thủ có thực lực không tầm thường lao ra, mỗi một người, cũng đều là cấp E đỉnh phong, có thực lực

không tầm thường, hiển nhiên là cường giả được cố ý bồi dưỡng ra, ba mươi đạo thân ảnh từ các góc độ xuất hiện!

Tập kích! Mục tiêu —— là Trần Phong! Trải qua việc tập kích bằng gen năng lực thất bại, lần này bọn hắn lại dùng một hình thức ám sát truyền thống nhất! Nhưng mà...

Phốc! Từng cái thân ảnh bay xuống, thậm chí không cần Thần Uy ra tay, chín vị Ảnh chiến sĩ trong nháy mắt liền bộc phát ra sức chiến đấu siêu cường, lấy một địch ba, thế mà có thể vững vàng chiếm thế thượng phong!

Miêu sát! Thuần một sắc miêu sát! Vền vền chỉ có thời gian mười giây đồng hồ, hết thấy kẻ địch đều bị giết sạch!

Mạnh như thế sao? Trần Phong nhìn về phía những Ảnh chiến sĩ, trước đó bọn hắn đã biệt khuất thật lâu, vào thời khắc này rốt cục cũng được phóng thích! Thậm chí, ở trong mắt của rất nhiều người, Trần Phong còn thấy được vẻ chưa thoả mãn.

"Bọn gia hỏa này..." Trần Phong lập tức hiểu rõ.

Là bởi vì thần kinh kích thích hưng phấn sao? Những tên sát thủ này, chỉ sợ là đã bị đồng đội của mình hố rồi.

"Lợi hại." Vương Thuần cho bọn hắn một lời khen.

"Còn khoảng năm mươi dặm nữa." Trần Phong nhìn về phía nơi xa.

Khoảng cách mục tiêu của bọn hắn, hết thấy chỉ có sáu mươi dặm đường, cũng chính là 30 km! Không xa, cũng không gần. Những tên sát thủ này thất bại, đã lộ ra một sự kiện rõ ràng, nếu như muốn giết chết Trần Phong, nhất định phải giết chết những Ảnh chiến sĩ này, bằng không thì tuyệt đối không có khả năng thành công!

Những Ảnh chiến sĩ bị bọn hắn bỏ qua này, mới là đám người có sức chiến đấu mạnh nhất!

Cho nên...Trần Phong suy đoán, mục tiêu kế tiếp của bọn hắn, rất có thể là những Ảnh chiến sĩ.

"Các người cẩn thận." Trần Phong dặn dò.

"Hiểu rõ." Bọn hãn khẽ gật đầu.

Đội ngũ ở dưới gió rét thấu xương một lần nữa tiến lên, trên đường đi có chút yên bình, thế nhưng càng yên bình, tính cảnh giác của đám người cũng trở nên càng cao.

"VÙ!" ——Gió lạnh lạnh thấu xương, bầu trời đã bắt đầu có tuyết rơi.

"Tuyết rơi." Trần Phong kinh ngạc.

"Đúng vậy a." Vương Thuần xoa xoa tay: "Xem ra chúng ta đã đến chỗ sâu."

"Bông tuyết thật xinh đẹp." Thần Y vui vẻ nói: "Nếu như không có những cơn gió lạnh này thì còn tốt hơn."

Đám người nhin không được cười ha hả.

Mà vào lúc này, đoá bông tuyết thứ nhất đã rơi vào bên trên lá chắn năng lượng.

"Rắc!" Tiếng vỡ vụn kinh người vang lên, lá chắn năng lượng do Vương Thuần một mực tạo ra, thế mà xuất hiện vết rách.

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người đại biến: "Những bông tuyết này có vấn đề!"

"Rắc rắc!" Bông tuyết đầy trời rơi xuống, lá chắn năng lượng đã sắp không thể ngăn cản nổi.

"Ra tay!" Vương Thuần gầm lên giận dữ.

HUU...U...U...U...U ! Ảnh chiến sĩ một lần nữa bùng nổ, đem bông tuyết rơi xuống phá hủy.

Nhưng mà...bọn hãn có thể phá hủy được bao nhiêu? Gió lạnh bao phủ, những cái bông tuyết kia, vô cùng vô tận!

"Rắc rắc!" Lá chắn năng lượng lung lay sắp đổ, sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, chẳng ai ngờ được rằng, lần công kích này của địch nhân cư nhiên lại hung mãnh như thế, hơn nữa lại còn thông qua loại phương thức công kích cực kỳ đặc thù này!

Bông tuyết...Trần Phong nhìn lên bầu trời, các người có thể điều khiển được cả thời tiết sao? Nói như vậy, đây đại thể là một loại năng lực tạo bông tuyết hoặc là tạo mưa? Trần Phong suy đoán.

Loại năng lực này hết sức phổ biến, có rất nhiều biến dị thú kỳ lạ đều có thể tạm thời khiến cho thời tiết biến hóa, mà gen năng lực của đối phương, là có thể tạm thời cải biến thời tiết, tạo thành cảnh tượng tuyết rơi! Nhưng mà loại năng lực này bình thường chỉ có được sử dụng ở những tình huống đặc biệt, nghe nói năm ngoái vào lúc mở hội đầu xuân, bên trong công viên xuất hiện một nữ thần cầu vòng.

Cầu vòng xuất hiện, quét sạch hết thảm các loại thời tiết khác! Có hiệu quả kinh người! Thế nhưng loại năng lực thời tiết này, bình thường cũng không có sức chiến đấu, Hiệp hội chế tác Gen cũng đánh giá không cao, không nghĩ tới, lại có thể có người dùng loại phương thức này để công kích!

Trần Phong suy nghĩ như điện, có thể xuất hiện ở đây, nhiều nhất chỉ là cấp E!

Như vậy ——đối phương chỉ có hai loại gen năng lực! Một cái ở bên trong, tất nhiên là năng lực tuyết rơi! Một cái khác...có lẽ là độc tố? Bên trong bông tuyết có ẩn chứa độc tố? Trần Phong nhíu mày, loại phương thức tổ hợp gen này cũng không tránh khỏi là quá hiếm thấy, chẳng qua nếu như thật sự là hai loại này, uy lực tuyết đối không có khả năng cường đại như thế này!

Đùa gì thế? ! Bản thân độc tố cũng thuộc về năng lực chiến đấu khá yếu! Một cái độc tố, một cái tuyết rơi? Liên hợp hai loại năng lực này, dù như thế nào, đều khó có thể bộc phát ra được uy năng cỡ này! Coi như là ở Băng Phong Tuyết Địa có hiệu quả thuộc tính bẩm sinh cũng không có khả năng!

Như vậy ——đã có thể xác định được.

"Muốn tạo ra loại uy lực này ít nhất cần có hai người!" Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh: "Diệt đi một người ở trong đó, bọn hắc nhất định phải chết!"

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

Ông! Hai Ảnh chiến sĩ lặng yên không một tiếng động biến mất.

Ám sát ——bọn hắc cũng vô cùng am hiểu.

"Hãy tranh thủ thời gian cho bọn hắc." Vương Thuần phát ra âm thanh lạnh lùng.

Mà đúng vào lúc này.

"Rắc!" Lá chắn năng lượng vỡ vụn, bông tuyết đầy trời phiêu nhiên rơi xuống, mỗi một mảnh đều ẩn chứa lực lượng đáng sợ.

"Tới." Trần Phong bắn ra Thiên Huyền đao gió.

Lá chắn năng lượng mạnh hơn, cũng không ngăn được loại công kích có phạm vi cực lớn này, thế nhưng, bông tuyết có uy lực mạnh hơn, trên bản chất cũng chỉ là bông tuyết! Chỉ cần khắc chế năng lực...

Xoạt! Thần Uy trong nháy mắt ra tay, nàng cầm thanh Hỏa Diễm Kiếm bùng cháy vào trong mặt đất.

Oanh! Một đám lửa đỏ bùng lấy Thần Uy làm trung tâm bắt đầu khuếch tán, xung quanh mười mét, trong nháy mắt quét sạch hết thủy bông tuyết.

Công kích thời tiết

Bông tuyết trong nháy mắt tan rã, căn bản là không có cách nào tới gần! Trong Băng Phong Tuyết Địa u ám, có một đám lửa bùng cháy lấp lánh.

Tất cả mọi người đều đang tận lực kéo dài thời gian! Địch nhân muốn nhanh chóng tiêu diệt Trần Phong, mà mấy người Trần Phong, lại muốn chống đỡ cho đến khi mấy Ảnh chiến sĩ xử lý xong địch nhân!

Thời gian, lặng yên trôi qua, bỗng nhiên, trên bầu trời xuất hiện thay đổi, tuyết rơi dày trời bắt đầu tan biến, buông xuống từng giọt nước mưa đáng sợ.

Trời mưa, tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Mưa rơi tí tách liên tục, hơn nữa, càng lúc mưa càng lớn! Từng giọt nước mưa rơi lên mặt đất, không ngừng truyền đến thanh âm đáng sợ.

XÈO ——khí trắng không ngừng bốc hơi.

Đây là...đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

"Rào!" Mưa nhỏ trong nháy mắt biến thành mưa rào tầm tã, cho dù là đám lửa của Thần Uy cũng không ngừng bị áp súc, ở dưới một lượng lớn nước mưa ăn mòn, phạm vi đang không ngừng bị giảm bớt, 9 mét, 8 mét, 7 mét...

"Ta cần phải tăng cao sức lửa!" Thần Uy phát ra âm thanh lạnh lùng, bằng vào trình độ của cơn mưa này đừng hòng làm tổn thương nàng!

Thế nhưng...Vương Thuần giữ lại giữ chặt Thần Uy, khẽ lắc đầu, nàng lúc này mới phát hiện ra, theo việc tăng cao sức lửa, sắc mặt của mọi người đã trở nên đỏ bừng, bao quát cả Vương Thuần, mọi người cũng không thể tiếp nhận được cỡ nhiệt độ cao này!

Muốn sấy khô những giọt nước mưa này, cần phải có nhiệt độ cao hơn! Nhưng mọi người lại không chịu nổi! Nhiệt độ như bây giờ, đã là cực hạn

mà mọi người có thể tiếp nhận!

"Vậy thì phải làm sao?" Thân Uy thấp giọng nói.

Không tìm thấy kẻ địch, nàng cũng không có bất kỳ một biện pháp nào, ở trong trí nhớ của nàng, cũng chưa bao giờ xuất hiện loại tình huống này, căn bản là không tìm thấy kẻ địch, cùng với loại phương thức công kích kinh khủng với phạm vi lớn như thế này!

Đáng chết! Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, bởi vì nếu cứ tiếp tục như vậy, bọn hắn sẽ bị chậm rãi mài chết!

Kẻ địch? Căn bản không nhìn thấy! Đối mặt với loại công kích này, bọn hắn không có bất kỳ một biện pháp nào!

"Đào đường hầm trốn vào mặt đất?" Trần Phong bỗng nhiên đề nghị.

"Đề ta thử một chút." Một Ảnh chiến sĩ oanh kích vào mặt đất.

Oanh! Mặt đất nổ tung, nhưng mà, chỗ đó cũng chỉ xuất hiện mấy vết nứt, đất đai ở chỗ này có đặc tính hàn băng rất cao, muốn ở chỗ này đào ra một cái đường hầm là gần như không có khả năng.

"Như thế chỉ sợ là không được..." Vẻ mặt của Vương Thuần trở nên khó coi, kẻ địch quá đáng sợ.

"Vẫn chưa tìm được hay sao?" Trần Phong nhìn về phía Ảnh chiến sĩ, lâu như thế, đồng bạn của bọn hắn còn chưa tìm được địa điểm của đối phương?

"Đối phương đã che giấu." Ảnh chiến sĩ nghiêm túc nói.

"Ta cũng tìm không thấy." Thân Y khẽ lắc đầu: "Đối phương khẳng định cũng có năng lực che giấu tương tự, các phương diện đều được bố trí vô cùng hợp lý."

Che giấu sao? Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Đây cũng không phải là một người, mà là cả một đoàn đội! Chỉ có một cái đoàn đội hoàn chỉnh, mới có thể đem thời tiết dung hợp với công kích hoàn mỹ như vậy, phối hợp ăn ý như vậy, chỉ có thể là một cái đoàn đội hoàn chỉnh, mới có thể đem khí tức của mấy người bọn hắn che giấu hoàn mỹ như vậy, cho dù là Thần Y đến từ một thế giới đặc thù cũng không thể phát hiện ra được!

Đối thủ lần này, hiển nhiên so trước đó còn đáng sợ hơn, nếu như bây giờ có vị nữ thần cầu vòng kia ở đây liền tốt. Trần Phong thở dài một tiếng, cho dù vị nữ thần cầu vòng kia không có bất kỳ cái sức chiến đấu gì, thế nhưng ở thời điểm này, chỉ cần một đường cầu vòng thần kỳ, liền có thể quét sạch hết thảy! Nói trắng ra là khắc chế năng lực!

Cái đoàn đội này...rất là đặc thù...chỉ cần sử dụng thời tiết công kích, đã khiến cho đám người Trần Phong gặp phiền phức ngập trời! Nếu cứ để như thế này...Trần Phong thấy vẻ mặt của Thần Uy cô nương đã có chút không ổn, vì trợ giúp mọi người chống cự cơn mưa này, nàng đã tiêu hao quá nhiều lực lượng!

Nàng sẽ không chống được bao lâu nữa, không thể kéo dài! Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Mau mở vòng đeo ra, ta muốn liên hệ cùng với hai người kia." Trần Phong nhìn về phía Ảnh chiến sĩ bên người.

"Được." Ảnh chiến sĩ đem sổ liên hệ gọi cho Trần Phong.

Xoạt! Thông tin kết nối.

"Đem vị trí của các người phát tới cho ta." Trần Phong thần nhiên nói.

"Vâng." Hai tên Ảnh chiến sĩ phát ra vị trí của mình.

"Rất tốt." Trần Phong thu được vị trí bọn hắn, liền nhắm chặt hai mắt, một lần nữa khởi động phương pháp tìm tọa độ mà lúc trước sử dụng trong khi thi đấu gen tân tú!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong bước vào thế giới Số chiều, thành lập tọa độ!

Ô...ô...n...g —— Quầng sáng may mắn khởi động toàn diện! Lần trước, Trần Phong đã sử dụng loại phương pháp này, bắt lấy Bối Tháp ẩn nấp. Đó là lần đầu tiên Trần Phong kết hợp hiện thực cùng với xác suất, phát triển ra một loại năng lực mới của Quầng sáng may mắn! Lợi dụng phương thức xác suất, bắt con số, tìm tới vị trí của đối phương!

Nói trắng ra là, chính là đoán! Dùng một chuỗi các đoạn gien dài ngắn không đồng nhất đại biểu từ số 0 đến số 9, xác định tọa độ.

Xoạt! Các đoạn gen đại biểu cho các con số đang lấp lánh trên không trung, Trần Phong tiện tay trao một cái...sáu đoạn gien, đại biểu cho một con số theo thứ tự là 000 121, đây là tung độ.

Xoạt! Trần Phong lại vờ một cái...đại biểu cho một con số 056 438, đây là hoành độ.

Xoạt! Lần thứ ba tiện tay trao một cái, cũng bắt được thêm sáu đoạn gen, đại biểu cho con số 000 000, đây là cao độ, nói rõ đối phương hiện tại không có ở trên không trung hay là ở dưới mặt đất, mà là ở trên mặt đất.

Như vậy ——vị trí đã được xác định! Đây chính là năng lực mà Trần Phong lúc trước sử dụng, loại năng lực này, được hần đặt tên là ——Quầng sáng may mắn - khóa chặt! Chỉ cần 3 giá trị may mắn, không có ai có thể che giấu vị trí của mình được!

"Đã tìm được các người." Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Trần Phong liên hệ hai Ảnh chiến sĩ, nói: "Kẻ địch đang ở phương hướng sáu giờ của các người, cách các người 213 mét!"

"Vâng!" Đôi mắt của hai Ảnh chiến sĩ sáng ngời.

Ô...ô...n...g —— Bọn hần lặng yên đi qua.

Lúc này, năng lượng quanh người của Thần Uy, đã không còn nhiều.

Mà vào lúc này, ở một nơi nào đó trong Băng Phong Tuyết Địa, có một nhóm mười người đang gắt gao nhìn chăm chăm vào mấy người Trần Phong.

"Sắp rồi, năng lượng của tiểu cô nương kia đã sắp hao hết, chỉ cần nàng không thể duy trì, những người còn lại này, đoán chừng không bao lâu cũng sẽ gục ngã, đến lúc đó...hắc hắc."

"Tiểu Cửu, tiểu Thập, nhất định phải che giấu khí tức thật tốt."

"Yên tâm!" Tiểu Cửu cười lạnh: "Coi như là gen chiến sĩ cấp D cũng không có khả năng phát hiện được chúng ta."

"Ừm." Những người còn lại khẽ gật đầu, mỗi người trong đoàn đội của bọn hắn đều có được năng lực đặc thù! Tiểu Cửu, tiểu Thập, có được gen năng lực che giấu cùng với cảm ứng siêu cường, tổ hợp gen đặc thù của hai người bọn hắn, có thể đem năng lực che giấu gần như phát huy tới cực hạn!

Đồ sát

Lão đại phụ trách không chế toàn cục! Bảy người còn lại, toàn bộ đều là công kích thời tiết! Bảy người, tổ hợp đủ loại năng lực thời tiết, đủ loại hiệu quả độc tố, ăn mòn đặc biệt, bảy người liên hợp, đủ để tạo ra một trận thiên tai! Đây chính là thực lực của đoàn đội bọn họ! Vô cùng kinh khủng.

Về phần phòng ngự? Căn bản là không cần! Phạm vi công kích bằng thời tiết của bọn hắn cực kỳ khủng bố, thường thường đối phương còn chưa kịp tới gần bọn hắn, đã chết! Căn bản không có khả năng bắt được bọn hắn!

"Ha ha, bằng vào hai con gà mờ cũng muốn tìm được chúng ta? Buồn cười!" Một người bàn luận khe khẽ.

"Nhưng mà nói cho cùng, cái nữ nhân điên Hạ Nghiên kia đến cùng muốn làm cái gì? Bồi dưỡng ra một loại sinh vật đáng sợ như vậy, có đôi khi ta cũng cảm thấy sợ hãi."

"Quan tâm nàng làm cái gì, làm nhiệm vụ của chúng ta lấy ban thưởng là được." Tiểu Cửu cười lạnh một tiếng: "Nếu như nàng không chế tạo ra nó, tổ chức sẽ tuyên bố ra nhiệm vụ có ban thưởng phong phú như thế này sao?"

"Cũng đúng." Đám người không nhịn được cười cười.

Trời sập xuống, có người cao to chịu lấy, bọn hắn sợ cái gì? !

"Ha ha, ban thưởng của nhiệm vụ lần này..."

Mấy người hưng phấn thảo luận.

Về phần Trần Phong? Bọn hắn nhìn lướt qua, đám người Trần Phong còn đang khổ sở chống đỡ!

Về phần hai con gà mờ đang tìm kiếm bọn hắn, cũng không biết là bây giờ đã lạc đến nơi nào, đối phương đồng dạng cũng sử dụng năng lực che giấu,

nếu như muốn tìm hai con gà mờ này, có khả năng sẽ làm bại lộ chính mình.

Dù sao thì bọn hắn cũng căn bản cũng không có khả năng tìm tới! Tiểu Cửu cười lạnh một tiếng.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, hắn bỗng nhiên cảm giác được lồng ngực đau xót.

"Người..." Tiểu Cửu đột nhiên trợn to mắt, không dám tin nhìn người đang đứng trước mặt mình.

Một Ảnh chiến sĩ xuất hiện, lặng yên không tiếng động đâm thủng lồng ngực của hắn, thanh đao găm mang theo hiệu quả tê liệt, khiến cho hắn ngay cả một câu cuối cùng cũng không nói ra xong liền ngã xuống.

"Ai? !" Máy người cảm thấy có một chút không đúng, nhưng mà...đã muộn!

Có được công kích loại thời tiết có phạm vi cực lớn này, cũng liền mang ý nghĩa là năng lực phòng ngự của bọn hắn gần như là bằng không, một khi bọn hắn bị Ảnh chiến sĩ tới gần...

Phốc! Máu tươi bắn tung toé, đây căn bản là một trường giết chóc!

"Người làm sao có khả năng..." Tiểu Thập không dám tin nhìn hai Ảnh chiến sĩ, hắn đến chết cũng không rõ ràng, chính mình cùng với tiểu Cửu có năng lực che giấu vô địch, vì sao lại bị phát hiện! Vì sao lại bị tìm tới!

"Xoạt!" Ảnh chiến sĩ lạnh lùng rút đao găm ra.

Chiến đấu kết thúc! Trên bầu trời, cơn mưa rào kinh khủng kia trong nháy mắt liền dừng lại.

"Kết thúc." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một vệt nụ cười.

"Người cái tên này..." Vương Thuần kinh ngạc thán phục nhìn Trần Phong.

Hắn biết Trần Phong có sức chiến đấu kinh người, nhưng mà hắn có Thần Y, có được ưu thế bẩm sinh, không nghĩ tới lần này, Thần Y cũng không thể

tìm được kẻ địch, thế mà lại bị Trần Phong nhẹ nhõm tìm tới.

Cái tên này...đến cùng có bao nhiêu con át chủ bài!

"Ta cũng có chút ghen ghét với ngươi." Vương Thuần thở dài.

"Xéo đi." Trần Phong tức giận nói ra, người có khả năng mở hậu cung như ngươi, mới khiến cho người ta phải đổ kỵ a? ! Có hai tỷ muội Thần Y, thế mà còn không vừa lòng hay sao?

Mà vào lúc này, hai Ảnh chiến sĩ đã trở về, cũng mang về một tin tức kinh người.

Tổ chức...nhiệm vụ...Hạ Nghiên...đây là những gì mà bọn hắn nghe được, Trần Phong nghe vậy, sống lưng liền phát lạnh. Đối phương lại có thể có hình thức như Hiệp hội chế tác Gen cùng Gen Công Hội! Cũng là hình thức nhiệm vụ ban thưởng! Cũng là hình thức cường giả tiếp nhận nhiệm vụ! Điều này nói lên cái gì? Nói rõ rằng cái tổ chức thần bí này rất khổng lồ!

Cùng với...cho dù là loại hình thức tuyên bố nhiệm vụ này, trước đó lại không có ai nghe được bất kỳ một loại tài liệu gì liên quan đến cái tổ chức này, thậm chí là ngay cả tên tổ chức của đối phương là gì cũng không biết!

Chuyện này không khỏi quá mức đáng sợ đi! Lực ngưng tụ cùng với thực lực của cái tổ chức này, có lẽ so với trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn.

"Thời gian tiếp theo, cần phải chú ý nhiều hơn." Trần Phong ngưng trọng nói.

Mấy người Vương Thuần cũng khẽ gật đầu, nếu đây thật sự là hình thức nhiệm vụ treo giải thưởng, như vậy, kẻ địch ở phía sau, chỉ sợ là sẽ càng mạnh! Nếu như là đối kháng chính diện, bọn hắn căn bản sẽ không sợ! Hạn chế ở nơi này cao nhất chỉ là cấp E đỉnh phong, vô luận là Ảnh chiến sĩ hay là Thần Uy cũng đều là những tồn tại cường đại nhất!

Sợ là sợ ——những loại gen năng lực ngồn ngang kia! Mà thành viên của cái tổ chức này, tựa hồ là đi theo con đường âm độc này.

Trong gió lạnh, đám người Trần Phong chật vật tiến lên.

Bỗng nhiên, Trần Phong ngừng lại.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Vương Thuần nghi hoặc.

"Như thế không được." Trần Phong lắc đầu.

Cái này tổ chức thần bí này quá mức quỷ dị, cũng có đủ loại gen năng lực đặc thù thiên hình vạn trạng, rất khó lòng phòng bị, nếu cứ tiếp tục như vậy, bọn hắn sẽ bị đối phương từ từ mài chết!

Mà trọng yếu nhất chính là...thời gian! Khoảng cách với thời gian Thai Nghén Giả xuất hiện, đã không còn nhiều lắm! Nếu như đối phương phái ra thêm một đội hình gen chiến sĩ kéo dài thời gian như lúc này, bọn hắn căn bản là sẽ không có bất kỳ một biện pháp nào, cho nên, không thể tiếp tục như vậy!

Ngồi chờ chết, chỉ có một con đường chết! Nhất định phải suy nghĩ chút biện pháp, Trần Phong suy nghĩ như điện.

Xoạt! Tư duy điên cuồng vận chuyển, Trần Phong rất rõ ràng, nhất định phải nghĩ ra một cái biện pháp khả thi!

Ảnh chiến sĩ? Không được! Bọn hắn mặc dù có thực lực mạnh mẽ, nhưng mà đối phương căn bản không ra tay theo lẽ thông thường, cho nên phương diện chiến đấu mà Ảnh chiến sĩ am hiểu nhất, ngược lại lại không có cách nào phát huy! Thần Uy tử muội...cũng như thế!

Vậy bây giờ phải làm sao đây? Trần Phong vắt hết tể bào não cũng không nghĩ ra được biện pháp gì, những loại gen năng lực đặc thù này, đối với chiến đấu bình thường, quả thực là không có cách nào đề phòng!

Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó, kích thích thần kinh có lợi hại hay không? Rất lợi hại!

Công kích thời tiết có lợi hại hay không? Rất lợi hại!

Thế nhưng mà, loại phương thức công kích đặc thù này, bởi vì quá chênh lệch, bởi vì quá cực đoan, cho nên sức chiến đấu của bản thân sẽ bị suy yếu,

nếu như vậy...điều mà bọn hấn sợ nhất, chính là cận chiến! Bằng vào chín vị Ảnh chiến sĩ này, chỉ cần tìm được bọn hấn...

Mà cái này, hết lần này tới lần khác lại là phương diện mà Trần Phong am hiểu, Quầng sáng may mắn - khóa chặt, chỉ cần tốn 3 giá trị may mắn!

"Bất quá...làm như thế nào để xác định kẻ địch xuất hiện?"

Trần Phong trầm ngâm, Quầng sáng may mắn – khóa chặt có khả năng định vị tùy ý, thế nhưng, trước hết người phải có mục tiêu. Nhưng mà kẻ địch chưa từng xuất hiện bao giờ, người khóa chặt bằng cách nào?

Khóa chặt...ừm...Quầng sáng may mắn có gì mà không làm được, Quầng sáng may mắn - khóa chặt là năng lực thứ nhất hấn mở ra! Quầng sáng may mắn phải chăng là có thể mở ra được một loại năng lực khác?!

Quầng sáng may mắn - đề phòng

Ví dụ như... phát hiện kẻ địch! Ý nghĩ này lướt nhanh qua đầu của Trần Phong.

Có khả năng! Nguyên nhân rất đơn giản, Quầng sáng may mắn dựa vào suy nghĩ của Trần Phong mà thay đổi. Ví dụ như, trong suy nghĩ của Trần Phong biểu thị: Ta cần một cái đao gió băng thuộc tính, như vậy, sau khi sử dụng giá trị may mắn thì nhất định sẽ xuất hiện đao gió băng thuộc tính!

Các thuộc tính khác?! Sẽ không xuất hiện! Nếu như tuyệt đối không có khả năng xuất hiện thì giá trị may mắn sẽ không bị tiêu hao!

Cứ đơn giản như thế, như vậy...nếu như trong suy nghĩ của Trần Phong biểu thị: Nếu như xung quanh bản thân xuất hiện kẻ địch có uy hiếp đối với bản thân liền xuất hiện một dấu hiệu nào đó, như thế liệu có thể hình thành nên hiệu quả đề phòng?!

Nghĩ đến đó bản thân liền thực hiện!

“Thử một chút liền biết.” Tâm trạng của Trần Phong lập tức thay đổi.

Tại Thế giới Số chiều, Trần Phong đang ở giữa hàng loạt những đoạn gen sống động.

Bình thường, ở trong thế giới tinh thần, những đoạn gen này sẽ chạy tán loạn tứ phía, chỉ có ở thời điểm cần thiết mới có thể tìm được bọn nó, ví dụ như Quầng sáng may mắn – khóa chặt.

Những đoạn gen Trần Phong dùng kỹ thuật đề số hóa chính là bọn chúng!

Ở trạng thái bình thường, những đoạn gen ngắn này đã vô cùng ổn định, sẽ không phát sinh biến dị, cho dù có phát sinh biến dị bên trong thế giới Số chiều cũng không có ý nghĩa gì.

Thế nhưng nếu sử dụng giá trị may mắn vẫn có thể cưỡng ép chúng phát sinh biến dị! Mặc dù làm như vậy không có chút ý nghĩa nào, nhưng lần này, năng lực mà Trần Phong thử nghiệm lại có quan hệ cùng với chúng.

Ví dụ như... suy nghĩ của Trần Phong thể hiện rõ ràng: nếu lấy hấn làm trung tâm, trong khoảng cách ba cây số xung quanh xuất hiện kẻ địch có uy hiếp đối với hấn, thì đoạn gen hấn đặt bên trong sẽ ngay lập tức xảy ra biến dị.

Xác suất hóa chuyện không có khả năng!

Như vậy... Chỉ cần kẻ địch xuất hiện, gen trong cơ thể Trần Phong ngay lập tức sẽ phát sinh loại biến dị có xác suất siêu nhỏ này, cho dù chỉ là 1/10000!

Chỉ cần là xác suất, đối với Trần Phong mà nói, đều không thành vấn đề!

Mà đặc điểm lớn nhất chính là: nếu như không có kẻ địch xuất hiện, đoạn gen của Trần Phong sẽ không phải chịu bất cứ ảnh hưởng gì, thậm chí ngay cả giá trị may mắn cũng sẽ không bị tiêu hao!

Điều này cũng có nghĩa là Trần Phong có thể vĩnh viễn mở năng lực này.

Thậm chí— có khả năng tùy ý đặt ra đủ loại phạm vi! Ví dụ như, 100 cây số xung quanh hấn?

Thậm chí— tùy ý định nghĩa đủ loại kẻ địch! Ví dụ như, một người nào đó!

“Chắc hấn sẽ là như vậy?” Trần Phong vô cùng chờ mong.

Xoạt! Quầng sáng may mắn khởi động, quả thật là không có bất kì một sự tiêu hao nào!

“Đi!” Trần Phong dẫn đầu đội ngũ tiến lên.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ.

Xoạt! Đoạn gen nào đó trong thế giới Số chiều bỗng nhiên xảy ra biến dị, giá trị may mắn tiêu hao một điểm.

“Đến rồi!” Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Tuy nhiên, đây là lần đầu thử nghiệm năng lực Quảng sáng may mắn – đề phòng nên Trần Phong cũng chưa dám xác định là có chính xác hay không, Trần Phong lập tức mở ra Quảng sáng may mắn – khóa chặt khoá chặt mục tiêu!

Xoạt! Tiêu hao 3 giá trị may mắn, tọa độ của mục tiêu được xác định!
Thành công! Trần Phong mừng như điên, thật sự có thể xác định được tọa độ của kẻ địch chưa từng gặp!

“Quá tốt rồi!” Trần Phong xúc động.

Chờ một chút! Nếu là như vậy, Quảng sáng may mắn – khóa chặt chẳng phải là sẽ vô cùng cường đại hay sao! Chỉ cần xác định thân phận của người đó, thậm chí Trần Phong có khả năng khóa chặt mục tiêu trên phạm vi toàn cầu! Tọa độ hóa cả hành tinh, sau đó có thể dễ dàng tìm ra đối phương.

Thử một chút! Xoạt! Thế giới số chiều, xây dựng!

Trần Phong xây dựng tọa độ ba chiều của cả hành tinh, như vậy...

“Chỉ cần vận khí của ta đủ tốt liền có thể tìm thấy vị trí của Hầu Lượng?!”
Trần Phong giống như có điều gì cần suy nghĩ.

Xoạt! Tùy ý bắt lấy ba lần, vô số đoạn gen đại biểu cho các con số xuất hiện, từ đó Trần Phong cũng thu được tọa độ chính xác của Hầu Lượng, không ngờ là ở Tỉnh Thành!

“Quả nhiên...” Tâm trạng của Trần Phong bây giờ đang cực kỳ rung động.

Thật sự là có khả năng! Đây là lần đầu tiên hắn biết, hóa ra năng lực diễn sinh của Quảng sáng may mắn, vô luận là để đề phòng hay khóa chặt đều bá đạo như thế, cái nào cũng không thềm nói đến đạo lý.

Hóa ra... đây mới thực sự là bản chất của Quảng sáng may mắn! Dem sự việc không có cách nào làm được xác suất hóa, như vậy mọi chuyện sẽ không còn là vấn đề!

“Thật mạnh.” Tâm trạng của Trần Phong chấn động mạnh, hắn biết, từ trước đến nay hắn vẫn đánh giá thấp uy lực của Quảng sáng may mắn! Nếu là như vậy... khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, nhiệm vụ lần này sẽ trở nên thú vị rồi.

“Các người tới đây.” Trần Phong tập hợp các Ảnh chiến sĩ lại.

Ở phương diện bảo vệ an toàn, vốn là do Vương Thuần cùng với các Ảnh chiến sĩ của Công hội Gen phụ trách, Trần Phong không có quyền ra lệnh cho bọn hắn, nhưng bởi vì lực lượng mà Trần Phong thể hiện ra, tất cả mọi người đều thuận phục hắn.

“Người, người, người, các người lập thành một tổ!” Trần Phong chỉ vào ba người: “Các người đi tuần tra trong phạm vi ba cây số phía trước.”

“Ba người các người, tổ 2... bên trái...”

“Ba người các người, tổ 3... bên phải...”

Toàn bộ chín Ảnh chiến sĩ đều được Trần Phong phái đi.

“Người làm gì vậy?” Vương Thuần hỏi với vẻ mặt nghiêm túc.

Trần Phong cười cười: “Chỉ là để cho bọn hắn phát huy năng khiếu mà thôi.”

“?” Vương Thuần không hiểu ra sao.

“Rất nhanh người sẽ biết.” Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Bị động phòng thủ? Hiển nhiên đây không phải là phong cách của hắn.

Những Ảnh chiến sĩ này am hiểu nhất là cái gì? Giết chóc! Trải qua mấy trận chiến vừa rồi, thực lực tốt nhất của bọn hắn đã được bộc lộ ra.

Tính nhanh nhẹn siêu cao!

Sức chiến đấu siêu cường!

Tính ẩn lấp siêu mạnh!

Đây mới chân chính là ưu thế của bọn hắc!

Phòng thủ? Sẽ chỉ càng ngày càng bị động.

“Ồ bên trong phạm vi cố định mà các người phụ trách tuần tra.”

Trần Phong lạnh lùng nói: “Ta sẽ gửi tọa độ cho người có khoảng cách gần nhất, nhiệm vụ của ba người một tổ các người chính là đi qua tiêu diệt bọn hắc!”

Xoạt! Cả đám người trợn to mắt.

Đây là...

Vương Thuần cũng phải hít vào một ngụm khí lạnh, bọn hắc đã nghĩ tới vô số khả năng, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới Trần Phong lại muốn chủ động xuất kích!

Không sai! Chủ động xuất kích!

Vương Thuần cười khổ: “Nếu như không phải quen biết người từ trước, ta còn tưởng rằng người đang nằm vùng đây.”

“Các người có làm hay không?” Trần Phong cười mà như không cười.

“Làm!” Vương Thuần cắn răng, Trần Phong còn dám, chính mình lại sợ cái gì?!

Hắn đã quen biết Trần Phong một thời gian, mặc dù đối với thực lực chân chính của Trần Phong không hiểu rõ, nhưng hắn biết rất rõ một chuyện, Trần Phong tuyệt đối không làm chuyện mà hắn không nắm chắc!

Dù cho— là việc điên cuồng như vậy.

“Như vậy... bắt đầu trò chơi thôi!” Trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười tàn nhẫn. Ai nói hắn nhất định phải phòng thủ? Thật có lỗi. Từ giờ trở đi, ta mới là sát thủ!

Đôi phương chỉ có 1

Lấy Trần Phong làm trung tâm, một vòng giết chóc lặng yên khởi động, dưới sự trợ giúp từ Quảng sáng may mắn đề phòng cùng với khoá chặt của Trần Phong, một bữa thịnh yến giết chóc được bày ra!

Xoạt! Thế giới Số chiều, gien biến dị!

Ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển, lập tức khoá chặt vị trí của mục tiêu.

“Tổ 1, 300 mét về hướng sáu giờ!”

“Tổ 2, 500 mét về hướng chín giờ!”

“Tổ 3, 950 mét về hướng bốn giờ!”

...

Xoạt! Xoạt!

Quảng sáng may mắn – khoá chặt mở ra, tất cả mọi kẻ địch đều không thể che giấu.

Phát hiện mục tiêu! Định vị mục tiêu! Chém giết mục tiêu!

Trần Phong cùng với mấy người Ảnh chiến sĩ cách địa điểm của mục tiêu càng gần, địch càng nhiều, thế nhưng ở dưới sự chỉ huy điên cuồng giết chóc của Trần Phong, chỉ còn lại vô số cỗ thi thể lạnh như băng!

Một cái.. Hai cái... Ba cái... Không có một người nào còn sống!

Băng Phong Tuyệt Địa, hoàn toàn tĩnh mịch! Vốn dĩ là con đường với tầng tầng trở ngại, cứ thế mà bị giết ra một con đường máu.

“Moá nó!” Vương Thuần nhìn một màn này trong lòng tràn đầy sự rung động.

Điên rồi! Điên thật rồi! Cho tới bây giờ hắn cũng chưa từng nghĩ tới, Trần Phong thực hiện loại nhiệm vụ tầng tầng nguy cơ này mà vẫn thô bạo, kiêu ngạo như thế, quét ngang toàn bộ Băng Phong Tuyệt Địa, giết chóc toàn trường!

Cái tên này... Quả nhiên không phải người bình thường!

Băng Phong Tuyệt Địa, ở một nơi nào đó trong động băng.

Vẻ mặt của Hạ Nghiên vô cùng nghiêm túc, giai đoạn chuẩn bị cuối cùng đang được tiến hành, nàng biết rõ, một khi Thai Nghén Giả thức tỉnh, nhất định có thể mở ra một tương lai mới! Nhất định có thể!

Chỉ có điều là... nàng nhìn mấy cái điểm đỏ lấp lóe bên trong màn sáng,

Trần Phong! Hạ Nghiên sờ lên cánh tay không còn linh hoạt của chính mình, trong mắt lóe lên hận ý, tên chế tác sư đáng chết, lại muốn tới để phá hư kế hoạch của mình sao?

“Chỉ là một tên chế tác sư mà vẫn chưa diệt trừ được?” Tráng hán đứng bên cạnh có chút xấu hổ. Bọn hắn là một tổ chức cấp E, số người cũng không ít, những người trước đó được xem như là cấp E tinh anh của tổ chức, nhưng mà bọn hắn căn bản không nghĩ tới, đối phương sẽ hung tàn đến mức này!

Tới một cái, giết một cái! Tới hai cái, giết một đôi! Thậm chí người còn chưa kịp tìm thấy bọn hắn đã bị giết sạch! Như vậy làm sao đánh? Bây giờ căn bản không có ai dám nhận nhiệm vụ.

“Nếu không... chúng ta hủy bỏ hạn chế cấp E đỉnh phong!” Hắn thận trọng nói ra.

“Tuyệt đối không thể!” Hạ Nghiên lạnh lùng nhìn hắn, tản ra sát ý nồng đậm.

Tráng hán nhất thời không dám mở miệng.

“Hừ.” Hạ Nghiên nhìn chằm chằm hắn đến mức hắn lạnh cả sống lưng, lúc này nàng mới thu hồi ánh mắt.

Giải trừ hạn chế? Làm sao có khả năng?!

Tất cả mọi việc nàng đang làm đều là vì Thai Nghén Giả.

Tất cả những gì hần đang làm cũng là vì Thai Nghén Giả!

Hạn chế cấp E đỉnh phong, không chỉ là vì giúp Thai Nghén Giả phát triển, càng quan trọng hơn, là vì che giấu Hiệp hội chế tác Gen cùng với công kích của các siêu cường giả đến từ Gen Công Hội! Nếu như không có bất cứ hạn chế gì, nơi này sẽ bị những cường giả kia khóa chặt...Có trời mới biết sẽ phát sinh ra chuyện gì, nàng quyết không thể mạo hiểm!

"Nếu như tổ chức tín nhiệm ta nhiều hơn một chút." Hạ Nghiên xiết chặt nắm đấm, kế hoạch quái vật Âm Năng đã phát triển đến giai đoạn cuối, bởi vì sự tồn tại của Tịnh hóa Giả cùng với Giám Sát Giả, kế hoạch phát triển bị ảnh hưởng cực lớn, tâm huyết trong mấy năm này vô cùng có khả năng sẽ bị phá hủy!

Đây là sự đánh cược cuối cùng của nàng, Quái vật Âm Năng biến chủng
—— Thai Nghén Giả!

Ba năm tâm huyết, thành bại quyết định ngay trong hôm nay!

"Chỉ cần nó sinh ra, chúng ta liền thắng."

Hạ Nghiên tự lẩm bẩm, Trần Phong? Nàng tuyệt đối không thể để cho hần phá hư kế hoạch!

"Để cho hần ra tay đi." Hạ Nghiên bỗng nhiên nói

Xoạt! Người kia toàn thân run lên: "Ngài nói là..."

Tên kia! Cũng là một trong những hạng mục của cái kế hoạch này?

"Hần quá nguy hiểm." Sắc mặt của người kia trở nên khó coi: "Nếu như mất không chế..."

"Ta biết." Ánh mắt của Hạ Nghiên sâu thẳm, nàng chẳng lẽ lại không biết hần nguy hiểm cỡ nào hay sao? Để cho hần ra tay, cũng là chuyện bất đắc

đĩ! Chuyện đã đến nước này, nàng đã không có lựa chọn khác!

Tên tiểu tử Trần Phong kia, nàng sẽ đem hắn đưa vào tuyệt lộ! Trần Phong...

Nàng nhìn điểm đỏ bên trên màn sáng, quanh người tản ra sát ý nồng đậm.

Mà lúc này, ở ngoài rìa của Băng Phong Tuyệt Địa, có một bóng người tiến vào, ánh mắt rất bình thản.

"Tính toán thời gian...hắn là không sai biệt lắm." Thanh âm trong thiên địa mang theo cảm giác lạnh lạnh.

Xoạt, đạo thân ảnh kia một lần nữa biến mất, lưu lại một hương thơm thoang thoang.

**

Băng Phong Tuyệt Địa.

Con đường đám người Trần Phong đi bỗng nhiên trở nên thông thuận một cách lạ thường, sau khi bị liên sát mười mấy đợt không còn thấy những người kia xuất hiện nữa, dường như bọn chúng đã có chút e ngại.

Mười dặm, hai mươi dặm...

Không thấy xuất hiện bất cứ kẻ địch nào nữa, khoảng cách của bọn hắn với điểm cuối cùng càng ngày càng gần. Sắc mặt Vương Thuần càng thêm ngưng trọng!

"Thần Y." Hắn thấp giọng nói.

“Ừm, ta biết rồi.” Thần Y điểm một chút lên cái đầu nhỏ của mình.

Càng an nhàn lại càng nguy hiểm! Đối với cái tổ chức thần bí này, bọn hắn phải giữ mười vạn phần đề phòng. Bỗng nhiên, tinh thần của Trần Phong khẽ động.

Quảng sáng may mắn - đề phòng lần nữa có phát huy hiệu quả, kẻ địch đã xuất hiện, khóa chặt phương vị trí của đối phương, tiến hành truy sát!

"Tổ 1, 1200m hướng chín giờ." Trần Phong trầm giọng nói.

"Rõ." Xoạt! Ba Ảnh chiến sĩ ra tay.

"Cẩn thận một chút." Trần Phong dặn dò.

Thời gian đã trôi qua lâu như thế kẻ địch mới tiếp tục xuất hiện, việc này khiến cho hắn có cảm giác không tốt lắm.

Ba phút đồng hồ... Năm phút đồng hồ... Thời gian đã trôi qua thật lâu mà vẫn không có tin tức trả lời.

Rất lâu sau, vòng đeo của Ảnh chiến sĩ dần đầu chấn động, là một tin tức phản hồi, tổ thứ ba bị truy sát, toàn quân bị diệt, không có một người sống sót! Thậm chí ngay cả một cái hình ảnh cũng không lưu lại!

"Xảy ra chuyện rồi." Sắc mặt của Ảnh chiến sĩ kia đại biến.

Đây là phương thức liên lạc nội bộ của Ảnh chiến sĩ bọn hắn! Bất cứ ai chết, tin tức đều sẽ được nhanh chóng phản hồi đến phụ cận, mặt khác bên trong thông tin được truyền đến từ Ảnh chiến sĩ, trên lý luận, còn có hình ảnh được tự động thu lại!

Thế nhưng... Không có! Không có bất cứ một hình ảnh nào! Điều này đã nói rõ, ba người bọn họ bị địch nhân giết chết trong nháy mắt!

"Không thể nào lại như vậy được?!" Ảnh chiến sĩ kia gầm nhẹ.

Quy tắc của nơi này là cấm những người đạt cấp E đỉnh phong tiến vào, bọn hắn đã là sự tồn tại của cấp E đỉnh phong, bởi vì đã trải qua quá trình chém giết lâu dài mà lực chiến đấu của bọn hắn cũng vượt xa người bình thường! Có rất ít người có thể đánh bại bọn hắn! Đừng nói đến là ba đánh một!

"Liệu có phải là một đoàn đội?" Vương Thuần suy đoán.

"Không." Thân Y bỗng nhiên lắc đầu: "Chỉ có một người."

"Làm sao muội biết?" Vương Thuần kinh ngạc.

"Bởi vì đôi phương vốn dĩ không có ý định che giấu khí tức!" Thần Y nói với vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc.

Người nửa máy

Cái gì? Tâm thần của mọi người chấn động.

Xoạt! Từng đạo tinh thần lực của mọi người tản ra phía trước để thăm dò.

Thật không ngờ tới, ở điểm cuối cùng trong mục tiêu của bọn hắn, có một luồng khí tức kinh khủng bắn thẳng vào mây trời, hơi thở đáng sợ khiến không khí xung quanh trở nên vặn vẹo, vô cùng hung tàn.

Che giấu khí tức? Căn bản là không cần thiết!

Đối phương cứ đứng bình tĩnh như vậy trước cửa hang của Thai Nghén Giả! Người muốn đi vào hang? Chỉ khi người bước qua được cửa ải này của hắn mới có thể tiến vào!

"Thật muốn cùng hắn đấu một trận." Ánh mắt Thần Uy sáng ngời.

Ở thời điểm Vương Thuần triệu hoán nàng, nàng đã có được sức chiến đấu cường đại, theo thực lực Vương Thuần tăng lên, lực chiến đấu của nàng cũng theo đó tăng lên, hiện tại thực lực của nàng đã vô cùng kinh khủng! Chỉ cần từ cấp E đỉnh phong trở xuống nàng tuyệt đối không sợ bất luận kẻ nào!

"Bảo bọn hắn quay về đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, gọi Ảnh chiến sĩ ra ngoài truy sát trở về.

Theo phán đoán của hắn, đây có lẽ sẽ là một trận chiến cuối cùng!

Sau khi Ảnh chiến sĩ trở về đám người mới xuất phát. Bảy Ảnh chiến sĩ, cộng thêm Trần Phong cùng Thần Uy, bọn hắn không tin là thể không đánh lại một mình đối phương. Phải biết rằng, cho dù hắn có mạnh hơn đi nữa thì cũng chỉ là cấp E đỉnh phong!

Xoạt! Gen tiểu đội lại lần nữa xuất phát. Bọn hắn rất nhanh đã đến điểm cuối cùng.

Chỉ là, cho dù cho trước đó đã chuẩn bị kỹ càng, bọn hắn cũng chưa từng nghĩ tới, kẻ đang chờ bọn hắn ở điểm cuối cùng lại là một cái đồ chơi!

Không sai, chỉ có thể dùng từ đồ chơi để hình dung về hắn! Đó là một bóng người to lớn cao ba mét, thân thể của hắn từ mi tâm hướng xuống dưới chia làm hai nửa, bên trái là thân thể đầy cơ bắp kinh khủng, phía bên phải thân thể lại tràn ngập màu lãnh lẽo của máy móc! Hắn giống người mà lại không phải là người! Hoặc là nên nói... hắn là nửa người nửa máy!

"Người nửa máy?" Trong mắt của mọi người lộ ra vẻ kinh sợ. (Người nửa máy – Cyborg)

Phải biết rằng ở thời đại này, theo công nghệ gen phát triển, ngay cả việc mất cánh tay đều có thể chữa trị, chỉ cần không phải chết não, ngoại thương cơ vốn không còn là vấn đề khó giải quyết, vì vậy chi giả đã sớm bị đào thải do không có thị trường tiêu thụ. Người nửa máy? Dường như đã là truyền thuyết từ xa xưa!

"Ta đã chờ các ngươi rất lâu." Giọng nói lạnh buốt của máy móc tổng hợp truyền đến. Cái thân thể cao ba mét kia nhìn về phía đám người Trần Phong, bên mắt trái tràn ngập ý cười, con mắt điện tử phía bên phải thì lập lòe ánh sáng màu đỏ đầy quỷ dị. Trông hắn vô cùng kinh khủng!

"Cái tên này..."

Trần Phong cùng với Vương Thuần liếc nhau, cả hai đều có cảm giác không lành. Nếu như không phải là bởi vì thân thể hắn có vấn đề, thì chỉ còn một khả năng, hắn là vũ khí sinh hóa! Thứ này, bản thân chính là vũ khí được nghiên cứu ra! Cũng chỉ có thứ này, mới có thể không bị hạn chế bởi quy tắc ở nơi này! Hạn chế đối với cấp E đỉnh phong trở lên? Đối với cái đồ chơi này chỉ sợ là vô hiệu!

"Không phải như vậy chứ?" Vương Thuần có cảm giác kinh hoàng.

Mà đúng lúc này, vật kia giờ lên cánh tay phải cứng cáp, cánh tay to lớn do máy móc tạo thành, nhắm thẳng vào vị trí của đám người Trần Phong .

Ô...ô...n...g ——

Máy móc nhanh chóng hoạt động, trong nháy mắt đã vận hành xong. Một cái bóng màu đen nhánh nhăm thẳng xuống chỗ bọn hắn.

"Đây là..." Sắc mặt của mọi người đại biến.

"Lui lại!" Trần Phong quát to một tiếng.

Xoạt! Mọi người điên cuồng lùi lại. Trong nháy mắt này, hào quang đáng sợ tỏa ra.

Oanh! Đất trời một mảnh nóng sáng!

Oanh! Hào quang lấp lánh đầy đáng sợ.

Đám người bị bạch quang chói mắt chiếu vào khiến mắt gần như không thể mở ra, thế nhưng tại thời khắc mấu chốt này, bọn hắn vẫn nhảy bèn làm ra hành động chính xác nhất đó là tránh ra theo bản năng.

Oanh! Mặt đất rung động. Sau khi ánh sáng tan biến, đám người mở mắt ra, bọn hắn lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, mặt đất như vậy mà lại bị oanh ra một khe rãnh thật sâu. Đây chính là lực lượng của pháo năng lượng! Không ngờ lại kinh khủng đến như vậy!

"Cái tên này..." Sắc mặt của mọi người trở nên vô cùng khó coi. Uy lực của pháo năng lượng này ít nhất cũng là cấp D, thậm chí là đã đạt đến trình độ cấp D đỉnh phong! Bọn hắn chỉ là gen chiến sĩ cấp E đỉnh phong căn bản không phải là đối thủ!

Tạch... ! Tạch... ! Người máy cử động thân thể của mình.

"Mau công kích hắn!" Vương Thuần không do dự ra lệnh. Luận kinh nghiệm chiến đấu, hắn so với Trần Phong còn phong phú hơn!

Pháo năng lượng mặc dù mạnh, chỉ cần chú ý cẩn thận vẫn có thể tránh thoát, hơn nữa muốn thi triển pháo năng lượng cần có một khoảng thời gian, chỉ cần không cho hắn có thời gian để thi triển là được.

Xoạt! Bảy Ảnh chiến sĩ đánh thẳng về hướng người máy. Tàn ảnh lấp lóe. Ngay tại thời điểm chém đến trên người của người máy, bỗng nhiên, cánh

tay phải của nó lóe lên ánh sáng, một lá chắn năng lượng quý dị được hình thành trong nháy mắt chắn ở phía trước người hấn.

Ô...ô...n...g..., lá chắn năng lượng lóe lên vàng sáng lấp lánh, chặn lại hết tất cả mọi công kích!

"Hắc hắc." Người máy nhe răng cười một tiếng.

Oanh! Pháo năng lượng lần nữa nổ ra.

"Cẩn thận!"

Sắc mặt của mọi người đại biến.

Oanh! Ánh sáng nổ tung. Vừa rồi ở cự ly xa có thể dễ dàng né tránh được pháo năng lượng, nhưng hiện tại, ở phạm vi khoảng cách gần, bảy người căn bản không có chỗ để né tránh, chỉ có thể trực tiếp ngạnh kháng!

"Phòng ngự!" Bảy người gầm lên đầy giận dữ.

Oanh! Năng lượng bị tiêu tán. Chỉ trong nháy mắt bảy người bị đánh bay ra ngoài. Tất cả đều bị trọng thương!

"Chuyện này..." Sắc mặt Trần Phong đại biến. Rốt cuộc hấn đã biết hai Ảnh chiến sĩ kia chết như thế nào!

Chỉ đối mặt với hấn vền vẹn vài giây, với thực lực mạnh mẽ ở cấp E đỉnh phong của bảy Ảnh chiến sĩ vậy mà toàn bộ đều trọng thương, so với hấn bọn họ căn bản không phải là cùng một cấp bậc!

Thứ này, không chỉ có lực công kích cường hấn, mà những phương diện khác cũng mạnh đến mức khiến người ta giận sôi!

Bảy Ảnh chiến sĩ ra tay ra tay chỉ trong nháy mắt, vậy mà cái tên này lại có thể phản ứng lại một cách nhanh chóng, đồng thời phóng thích lá chắn năng lượng, điều này đã nói rõ đối phương có năng lực phản ứng siêu nhanh! Lá chắn năng lượng quý dị kia chỉ tùy tiện chống đỡ cũng có thể chặn lại công kích mạnh nhất của bảy chiến sĩ cấp E đỉnh phong, điều này nói rõ lực phòng ngự của nó phi thường mạnh mẽ!

Công kích mạnh! Phòng ngự mạnh! Phản ứng nhanh! Đây căn bản không phải đối thủ thuộc cùng một cấp bậc với bọn họ!

Mà trong nháy mắt này.

Xoạt! Hào quang tỏa ra, bỗng nhiên có một thân ảnh mỹ lệ giết tới, đánh từ phía sau lưng của người máy, là Thần Uy!

Trong nháy mắt Ảnh chiến sĩ xuất thủ, dưới sự trợ giúp của Thần Y nàng lặng yên ẩn nấp, vọt tới phía sau hắn, đánh ra từ phương hướng tốt nhất!

Mà giờ khắc này, người máy vẫn còn đang duy trì tư thế đem Ảnh chiến sĩ đánh bay!

Cơ hội! Cơ hội tuyệt hảo!

Oanh! Ánh kiếm đáng sợ chém qua.

Trần Phong ra tay

"Giết chết hắn!" Tinh thần Vương Thuần sục sôi.

Ô...ô...n...g... Năng lượng trên thân kiếm của Thần Uy uy càng ngày càng mạnh!

Cho tới bây giờ, mỗi lần kiếm của nàng chém ra đều là một kích toàn lực, có thể một đòn giết chết, tuyệt không cho kẻ địch có cơ hội thứ hai! Ngọn lửa nóng bỏng chiếu sáng hơn phân nửa bầu trời!

Oanh! Ánh kiếm rơi vào trên người người máy.

"Oanh!" Ánh lửa nồng đậm nổ tung, đám người nhìn với ánh mắt tràn ngập sự chờ mong, nhưng thân thể người máy trong tích tắc đã biến thành màu vàng, một màu vàng lóng lánh tràn ngập khí tức khủng bố, nó đã chặn lại tất cả công kích!

Đây là... Gen năng lực! Khóe miệng của người máy lộ ra một nụ cười chế nhạo.

Đừng nhìn hắn có một nửa thân thể được máy móc cải tạo liền cho rằng hắn thật sự chỉ là máy móc? Làm người nửa máy, chỗ cường đại nhất của hắn chính là hắn như trước vẫn là nhân loại! Hắn vẫn có thể dung hợp gen năng lực! Hắn đã có được gen năng lực hoàn chỉnh, lại có được uy năng cường đại của người máy!

Đánh lén? Đối với hắn chỉ là trò cười!

Hắn vốn là thí nghiệm của một hạng mục của bên trên! Hắn muốn trở thành vô địch chiến thần do khoa học kỹ thuật cùng gen kết hợp! Mặc dù bởi vì hao tổn của cải to lớn, chỉ cải tạo một lần rồi đình chỉ kế hoạch. Thế nhưng... hắn vẫn là tồn tại mạnh nhất ở giai đoạn này!

Mặc kệ việc nửa thân thể nửa cơ giới hoá, hắn vẫn là nhân loại, hắn biết rõ, muốn tiếp tục cải tạo, chỉ có thể dựa vào nữ nhân đáng chết kia!

Ô...ô...n...g... Ánh sáng màu đỏ lấp lóe trong mắt của hắn. Giết Trần Phong, sau đó trở về bắt nữ nhân kia tiếp tục cải tạo cho mình!

"Cút!" Người máy quát to một tiếng.

Oanh! Pháo năng lượng tỏa ra. Thần Uy bị năng lượng kinh khủng oanh kích ra ngoài. Thực lực cấp E đỉnh phong, có được năng lực vượt cấp chiến đấu, thậm chí có thể khiến cho gen chiến sĩ cấp D chịu một chút thiệt thòi - Thần Uy, cũng không phải là đối thủ của người nửa máy móc cải tạo! Cái tên này rốt cục mạnh đến mức nào?!

"Ta nên cảm ơn các người." Khóe miệng người máy lộ ra nụ cười quỷ dị: "Nếu như không phải là nhờ các người, nữ nhân kia cũng sẽ không thả ta cho ta được tự do, cho nên, vì cảm tạ các người... hãy để ta tự mình tiễn các người lên đường đi!"

Xoạt! Ánh sáng loé lên. Trên thân người máy tỏa ra ánh sáng chói mắt! Hắn có thân thể của cấp E đỉnh phong cộng thêm gen năng lực toàn diện, gen năng lực bùng nổ dung hợp cùng với thân thể máy móc, không ai có thể là đối thủ của hắn!

Xoạt! Người máy trong nháy mắt nổ tung.

"Cẩn thận!" Thần Uy đi đầu đứng cản trước người mọi người.

Oanh! Thiết quyền cùng ngọn lửa kiếm va chạm!

Phốc! Thần Uy phun ra một ngụm máu tươi.

Thật mạnh. Đám người cảm thấy run sợ. Không ai có thể ngờ rằng, tên người máy này sẽ cường hãn đến tình trạng như thế!

Ánh chiến sĩ chật vật đứng lên, thế nhưng có lẽ cũng không giúp ích được gì, lần này chỉ e là thật sự phải chết ở chỗ này.

"Thật xin lỗi." Trên mặt của Ánh chiến sĩ tràn ngập vẻ áy náy. Nhiệm vụ của bọn hắn là đem Trần Phong đưa đến trước mặt Thái Nghén Giả. Thế nhưng lại thất bại!

Rõ ràng mục tiêu cuối cùng đang ở trước mắt, rõ ràng cách đó không xa, thế nhưng mà bọn hắn lại không qua được!

"Các người đưa ta đến đây là được rồi." Khóe miệng Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Nhiệm vụ của các người đã hoàn thành, còn lại cứ giao cho ta đi."

Cái gì? Đám người sửng sốt một chút. Giao cho người? Do thời điểm đường ánh sáng đỏ kia bùng nổ dẫn đến thần kinh bị kích thích sao? Đường ánh sáng màu đỏ quả thật là vô cùng cường đại! Bọn hắn đến giờ vẫn còn ấn tượng sâu sắc! Trần Phong thật sự có thể đối phó với người nửa máy sao?

Thần kinh của hắn không có bị kích thích, cũng không chịu sự tác động từ điều kiện bên ngoài! Chỉ là loại người toàn thân là nửa cơ giới hoá này, còn có thể tự động trọng tổ trạng thái máy móc, nếu như không có Chip não phụ trợ, căn bản không thể làm được! Đại não của hắn đã được cải tạo tất nhiên là phải sử dụng Chip não! Đã là như vậy, nếu sử dụng tinh thần trùng kích truyền thống có khả năng có thể vô hiệu hóa nó!

Sử dụng tinh thần công kích đối với một cái máy móc?! Hắn có thể khẳng định, khi đối phương cải tạo loại nửa người nửa máy này, chắc chắn cũng đã nghĩ đến phương diện này, tinh thần công kích của Trần Phong rất có thể sẽ không có hiệu quả!

Để cho một chế tác sư đi chiến đấu? Làm sao có thể!

"Rút lui đi." Ảnh chiến sĩ thấp giọng nói: "Cho dù nhiệm vụ không thể nào hoàn thành, chúng ta cũng nhất định phải đảm bảo sự an toàn của ngài."

"Không cần." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Ở phía đối diện, sát ý của người máy kia đã bắt đầu khởi động, hắn nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

Lời nói của Trần Phong khiến cho hắn cảm thấy có chút không ổn, gia hỏa này, thật sự có thủ đoạn chém giết được hắn sao? Từ tư liệu chi tiết mà Hạ Nghiên truyền đến cho hắn có thể thấy... gia hỏa này, vô cùng nguy hiểm! Hắn nhất định phải cẩn thận!

"Trước khi bắt đầu trận chiến, ta có một vấn đề muốn hỏi." Bỗng nhiên Trần Phong mở miệng hỏi.

Cái gì? Khuôn mặt người máy lộ ra vẻ mờ mịt.

"Thân thể này của ngươi, máy móc chiếm đúng nửa phần, cho nên..." Trần Phong hiếu kỳ nhìn một chút hạ bộ của hắn: "Nơi đó cũng là nửa máy móc?"

!!!

Sắc mặt người máy tái xanh, coi như là như kẻ địch, hỏi như vậy ở trước mặt cũng hơi quá đáng đi?!

"Hóa ra là như vậy..." Trần Phong dùng một loại ánh mắt đồng tình nhìn hắn.

"Trần Phong!" Âm thanh điện tử lạnh buốt tràn đầy sát ý phát ra từ người máy.

Đồ chơi kia sau khi cải tạo đã trở thành vũ khí giết người, căn bản không thể sử dụng như bình thường, đây chính là nỗi đau lớn nhất trong lòng của hắn, cũng là việc làm cho hắn căm hận Hạ Nghiên nhất!

"Ta giết ngươi!" Người máy trong nháy mắt liền phát điên.

"Quả nhiên..." Trần Phong khé miệng lộ ra một nụ cười.

Coi như cải tạo thành nửa máy móc, bản thể của hắn cũng vẫn là nhân loại, biết tức giận, sẽ nổi giận, tâm tính sẽ không ổn định, cải tạo loại sinh vật như này, thì có ích lợi gì?

"Kết thúc đi." Trần Phong nhàn nhạt phát tay.

Xoạt! Quảng sáng may mắn mở ra! Thiên Huyền đao gió tuôn ra, Thiên Huyền có thể kết hợp cùng gen, cùng với tinh thần lực của bản thân có quan hệ, tinh thần lực của hắn bây giờ đã được tăng lên trên diện rộng, dùng gen kết hợp uy lực chắc chắn gia tăng rất nhiều.

"Gen công kích mạnh nhất! Đi ra đi!" Trần Phong quát nhẹ trong đầu.

Ồ...ô...n...g... Một đường đao gió to lớn hoành không xuất hiện.

Năng lực Thiên Huyền: Cự Đại Hóa, có thể hấp thu năng lượng rời rạc trên không, đem năng lượng công kích bản thể khuếch trương gấp ba lần!

Mà bây giờ, Năng lực Thiên Huyền kết hợp cùng đao gió, hình thành bí kỹ dung hợp, vốn là đao gió có uy năng bình thường, tăng lên trọn vẹn gấp năm lần, uy lực kinh người.

Cự Đại hóa! Đây là Thiên Huyền kết hợp với gen mạnh nhất được sàng lọc từ trong gen ra!

"Uy năng tăng lên gấp năm lần sao?" Khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Chính hắn cũng quên đã bao lâu không có thi triển ra lực lượng chân chính.

Chỉ cần đánh hết điện

Lần trước, tinh thần lực của hắn chỉ có 250, Thiên Huyền đao gió bùng nổ đã có khả năng miểu sát Cấp D, mà hiện tại 1000 tinh thần lực thì triển ra Thiên Huyền đao gió...

Xoạt! Đao gió dài nửa mét bùng nổ trong nháy mắt! Uy năng tăng lên gấp năm lần! Kích cỡ tăng lên gấp năm lần!

"Thứ này..." Người máy cảnh giác muôn phần, mở ra tất cả năng lực phòng ngự.

Oanh! Đao gió va chạm với lá chắn năng lượng.

Ô...ô...n...g... Một tia gợn sóng lấp lánh nhàn nhạt, không tạo thành bất cứ uy hiếp gì đối với hắn.

Dùng 1000 tinh thần lực để thi triển đao gió, chống đỡ là cấp E đỉnh phong, Cứ coi như uy năng tăng lên gấp năm lần, cũng chỉ xem như chạm đến cánh cửa của cấp D! Muốn phá lá chắn của hắn? Không có khả năng!

Công kích đến từ đao gió to lớn của Trần Phong, thậm chí còn không bằng công kích cường đại của bảy Ảnh chiến sĩ!

"Quả nhiên là như vậy..." Đám người cười khỏ, chỉ sợ là lần này phải chết ở chỗ này.

"Chỉ có ngàn ấy uy lực?" Người máy nhe răng cười: "Vậy thì đi chết đi."

Xoạt! Thân ảnh của hắn bùng nổ phát ra công kích có uy lực kinh người.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, Trần Phong lần nữa phát tay.

Xoạt! Một chuỗi đao gió tiếp tục được phóng ra.

Không cần biết uy lực của đao gió mạnh hay yếu, trên bản chất cũng là do năng lượng gió cấu thành! Tốc độ nhanh kinh người, một chuỗi đao gió bắn ra, khiến cho người máy không thể không dừng lại để phòng ngự.

Oanh! Oanh! Oanh! Đao gió liên tục bùng nổ, đánh vào bên trên lá chắn năng lượng.

Ồ...ô...n...g... Từng gợn sóng năng lượng lấp lóe, mấy chục đao đao gió chém xuống, nhưng vẫn không tạo ra bất kỳ ảnh hưởng gì!

Không thể như thế mãi được... Thần Uy khẽ lắc đầu. Như thế chỉ làm tiêu hao năng lượng của đối phương mà thôi, căn bản là không có cách tạo thành tổn thương thật sự! Muốn tiêu diệt người máy, nhất định phải trong nháy mắt tạo ra công kích siêu cường mới có thể!

"Người quá yếu!" Người máy lắc đầu.

Loại công kích này, làm sao có thể gây tổn thương cho hắn? Chế tác sư hiện nay cũng quá mức ngây thơ đi! Vậy mà Hạ Nghiên còn cẩn thận nhắc nhở hắn là người này rất nguy hiểm? Nghĩ lại chỉ khiến hắn cảm thấy buồn cười.

Thế nhưng thần sắc của Trần Phong từ đầu đến cuối vẫn hết sức bình tĩnh.

Oanh! Oanh! Đao gió không ngừng nghỉ tuôn ra.

Người máy chỉ lạnh lùng nhìn đối thủ, chờ tinh thần lực của hắn hao hết, liền tiến lên chém giết hắn.

Nhưng mà... Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ, ba phút....

Bỗng nhiên, âm thanh nhắc nhở lạnh buốt của hệ thống vang lên, sắc mặt của người máy đại biến.

"Keng! Cảnh cáo! Năng lượng chỉ còn thừa 10%!"

"Cái gì?" Hai nửa mặt của người máy đồng thời trở nên vặn vẹo. 10%? Làm sao có khả năng?! Chính mình có được năng lượng hạch tâm siêu cường! Năng lượng hạch tâm siêu cường đủ cho hắn duy trì trạng thái bình thường

một năm! Cho dù là mỗi ngày chiến đấu, cũng có thể chống đỡ trong thời gian một tháng! Lúc này mới chỉ qua vài phút?

Hắn nhìn về phía số liệu năng lượng. Lúc này hắn mới phát hiện, chỉ trong vài phút ngắn ngủi Trần Phong đã bắn ra không biết bao nhiêu đao gió! Đao gió liên miên bất tuyệt, nhìn qua giống như là một đường sóng xung kích to lớn! Mà mỗi một đao đao gió, mặc dù không thể phá vỡ lá chắn năng lượng, nhưng lại có thể tạo thành sự tiêu hao to lớn!

"Không thể nào!" Người máy không dám tin. Cái tên này làm sao lại có khả năng thi triển nhiều đao gió như thế? Coi như một đao đao gió chỉ cần một chút tinh thần lực, bằng vào lực lượng của Trần Phong, nhiều nhất chỉ có thể thi triển 1000 đao đao gió a? Chứ không phải giống như bây giờ, liên tục không ngừng! Không thể đếm hết được!

9%...8%... Năng lượng vẫn đang điên cuồng giảm xuống.

"Không!" Người máy trở nên hoảng sợ. Hắn muốn có sinh mệnh vô hạn, tương lai vô hạn! Hắn không thể nào chết ở chỗ này được!

Xoạt! Hắn gần như muốn quay người chạy trốn theo bản năng. Nhưng... Oanh! Một lượng lớn đao gió một lần nữa đem hắn bao phủ.

Trốn? Hắn không thể trốn được rồi! Lá chắn năng lượng dưới tình huống vận chuyển toàn diện, hắn căn bản không thể di chuyển được, bằng không thì tiêu hao sẽ càng nhanh hơn, hắn chỉ có thể chống đỡ lá chắn năng lượng, ngăn cản công kích của Trần Phong!

7%... 6%... Năng lượng vẫn đang điên cuồng giảm xuống.

Không thể ngồi chờ chết được! Hắn thử thi triển thủ đoạn khác, ví dụ như pháo năng lượng oanh kích... Nhưng dưới sự công kích từ đao gió với số lượng vô tận của Trần Phong, không hề đem đến bất cứ hiệu quả gì, thậm chí sẽ chỉ khiến năng lượng tiêu hao tăng lên nhanh chóng, tỉ lệ phần trăm năng lượng lần nữa giảm mạnh!

3%... 2%... 1%...

"Đinh!"

"Cảnh cáo! Năng lượng cơ thể hao tổn quá nhanh!"

"Cảnh cáo! Quá trình khôi phục năng lượng tự nhiên không có cách nào bắt kịp tiêu hao!"

"Cảnh cáo! Năng lượng sắp tiêu hao hết, xin nhanh chóng bổ sung."

Một chuỗi cảnh cáo tiếng truyền đến.

Cuối cùng, sau một tiếng tiếng kêu thảm thiết đầy đau đớn, lá chắn năng lượng biến mất.

"Không!" Người máy hoảng sợ thét lên.

Oanh! Số lượng lớn đao gió đem hấn bao phủ. Năng lượng hao hết! Phòng ngự mất đi hiệu lực! Tất cả thủ đoạn đều dừng lại!

Phốc! Từng đao đao gió rơi xuống trên thân thể người máy, mặc dù hấn đã phát huy một cách toàn diện gen năng lực, thể nhưng lúc này, nửa cái máy móc thân thể kia, trở thành sự vương vịu lớn nhất của hấn!

Phốc! Phốc! Phốc! Đao gió bùng nổ. Người máy bị vô số đao gió chém giết đến chết.

"Chuyện này..."

Tất cả mọi người há to mồm, thật lâu sau vẫn chưa thể lấy lại tinh thần. Cứ như vậy liền chết? Sao có khả năng?!

Người máy này có thể xưng là vô địch chiến thần, quét ngang toàn trường, không ai có thể địch lại, ngay cả Thần Uy cũng không địch lại hấn, vậy mà bây giờ lại bị Trần Phong dùng đao gió đánh chết? Điều này thật không khoa học! Đến cùng đã phát sinh chuyện gì? Đám người không hiểu ra sao. Ngay cả hai tỷ muội Thần Uy cũng lộ ra ánh mắt kinh sợ.

"Chuyện này là thế nào?" Vương Thuần ngạc nhiên hỏi.

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái, thản nhiên nói: "Người máy mặc dù có rất nhiều ưu điểm, thế nhưng vĩnh viễn có một cái khuyết điểm trí mạng, cái kia chính là lượng điện... A, không đúng, năng lượng. Cho nên, chỉ cần đem hắc đánh đến hết điện, liền kết thúc."

Vương Thuần: "..."

Đám người: "..."

Không có điện? Năng lượng hao hết? Trời ạ, nào có đơn giản như người nói!

Thời đại này. Năng lượng phát triển khủng bố như thế, năng lượng trong cơ thể người máy hẳn là có thể tự tuần hoàn đi, thậm chí cũng có thể tự hấp thu năng lượng để cân bằng với lượng tiêu hao! Không có điện? Chỉ sợ là chuyện tiểu lâm!

Nếu lời này không phải là Trần Phong nói, Vương Thuần đã sớm phun nước bọt khinh bỉ. Thế nhưng bây giờ... Vương Thuần chỉ có thể cười khổ. Ngẫm lại tràng cảnh vừa rồi, hẳn xem như đã hiểu được là tại sao. Trần Phong dùng số lượng lớn đao gió, đem năng lượng tuần hoàn của đối phương phá hư, làm cho năng lượng tiêu hao lớn hơn nhiều so với năng lượng hấp thu, khi đó sẽ xuất hiện vấn đề, sau cùng mới có thể hao hết năng lượng.

Sau khi nghĩ thông suốt, đám người liếc nhau, hai mặt nhìn nhau, cho nên nói, một cái người máy kinh khủng như thế, cứ như vậy bị Trần Phong trước mắt chém chết? Đường đường là vô địch chiến thần, bởi vì không có điện, biến thành một đồng sắt vụn?

Đưa bé trai

Này, này, chuyện này...

"Quái vật này quá lợi hại."

Trần Phong có chút đau lòng nhìn số lượng giá trị may mắn bị tiêu hao. Cứ coi như tinh thần lực tăng lên trên diện rộng, số lượng cùng chất lượng của đao gió bắn ra mỗi giây đều tăng lên rất nhiều, nhưng tiêu hao toàn bộ giá trị may mắn thì quá lãng phí!

Vương Thuần: "..."

Đám người: "..."

Bọn hắn thế nào lại cảm thấy con hàng Trần Phong này mới là quái vật? Quá cường đại đi! Nhất là những Ảnh chiến sĩ, càng là lộ ra vẻ mặt phát mộng. Đây chính là người mà Gen Công Hội để cho bọn họ tới bảo vệ, một gen chế tác sư "Tay trời gà không chặt", "Suy nhược", "Tuổi tác quá nhỏ không có cái kinh nghiệm gì"? Đến cùng là ai bảo vệ ai a?! Không nhẽ nhiệm vụ mà bọn hắn tiếp nhận là nhiệm vụ giả.

Bỗng nhiên ở cửa hang tràn ngập khí tức băng lãnh truyền đến một tiếng vù vù.

"Thanh âm này..." Mắt Trần Phong sáng ngời.

Thai Nghén Giả sắp ra đời rồi!

"Các người ở chỗ này trông coi." Trần Phong không chút do dự nói: "Ta vào trong giải quyết nó."

"Được." Đám người trầm giọng đáp.

Đây là Thai Nghén Giả do quái vật Âm Năng biến dị tạo thành, bọn hắn đều là gen chiến sĩ, căn bản không giúp ích được gì! Thậm chí có thể sẽ bị lây

bệnh!

"Người mang theo Thần Uy đi." Vương Thuần bỗng nhiên mở miệng.

"Nàng?" Trần Phong có chút ngoài ý muốn. Chẳng lẽ người của thế giới khác sẽ không bị Âm Năng cảm nhiễm?

"Ta là hỏa thuộc tính, có thể quét sạch tà ác!" Thần Uy nghiêm túc nói.

Xoạt! Bên trên cự kiếm là ngọn lửa hùng hực, ánh lửa nồng đậm kia mang theo hơi thở kỳ dị nhàn nhạt, có lẽ, đây chính là khả năng thanh trừ tà ác trong truyền thuyết - hơi thở chính nghĩa?

Trần Phong có chút kỳ quái liếc mắt nhìn Vương Thuần, cái tên này đến cùng là xem truyện tranh gì a?! Ngọn lửa chính nghĩa? Gặp cái quỷ gì thế này? Có thể đưa đến thế giới hiện thực còn mang theo một chức năng đầy quỷ dị?!

"Khụ khụ." Vương Thuần tăng hắng một cái: "Tóm lại, có hiệu quả tịnh hóa là được rồi."

"Được." Trần Phong không nói nhảm, liếc mắt nhìn Thần Uy: "Đi."

Xoạt! Hai người bước vào động băng.

Ô...ô...n...g... Hào quang kỳ dị không ngừng lấp lánh.

Thai Nghén Giả...sắp ra đời rồi!

Trần Phong đứng từ xa nhìn lại, bao vây lấy Thai Nghén Giả là lớp vỏ kén thật dày, nó đã đổi màu đến mức rất nhạt, bên trong là những tia sáng đen đáng sợ đang không ngừng lấp lánh, nó có thể nứt ra bất cứ lúc nào! Sau khi phá kén trọng sinh, Thai Nghén Giả sẽ được sinh ra.

Xoạt! Trần Phong móc ra tất cả thuốc thử tịnh hóa. Đây là thuốc thử tịnh hóa do Hiệp hội chế tác Gen chuẩn bị, nó được sử dụng để đối phó với Thai Nghén Giả, nó có thể làm suy yếu lực lượng của Thai Nghén Giả trên phạm vi lớn, để tạo ra cơ hội cho Trần Phong!

Thai Nghén Giả sắp ra đời rồi.

Ánh mắt của Trần Phong gắt gao nhìn chăm chăm vào vỏ kén, chờ đợi nó phá kén chui ra.

Bỗng nhiên trên vỏ kén xuất hiện vết rách.

Băng Phong Tuyệt Địa.

Hạ Nghiên nhìn thân ảnh ngã xuống trên màn sáng trước mặt, sắc mặt nàng trở nên xanh mét.

Chết rồi! Danh hiệu người máy 'Vô địch chiến thần' kinh khủng, đến cả nàng cũng cảm thấy nguy hiểm, có được thực lực siêu cường so với loài người, thế mà lại bị giết chết! Hơn nữa... lại là bị Trần Phong chơi đùa đến chết.

"Phê vật!" Hạ Nghiên nói một cách đầy phẫn nộ.

Thực lực hẳn đủ cao, thế nhưng đầu óc lại không đủ dùng, khó trách tổ chức muốn phế bỏ hẳn!

Về phần Trần Phong... Đây không phải lần đầu tiên kế hoạch của nàng bị Trần Phong phá hỏng. Hạ Nghiên hít sâu một cái, ép cơn giận xuống, bộ ngực của nàng không ngừng phập phồng lên xuống.

Lần thứ nhất là ở phê tích của Tần gia, kế hoạch của nàng vốn dĩ đã vô cùng hoàn mỹ không ngờ tới lại bị Trần Phong nắm được, khiến nàng bị mất đi một cánh tay.

Lần thứ hai là sau khi hủy đi phê tích của Tần gia, Trần Phong đã dẫn đám người kia chạy trốn, không những vậy hẳn còn mang theo một chút bí mật không thể bị lộ ra của tổ chức!

Mà lần này, hẳn lại tới để phá hỏng kế hoạch của nàng! Nàng đối với hẳn vốn dĩ đã vô cùng bất mãn, nếu như kế hoạch Thai Nghén Giả bị thất bại...

Về mặt Hạ Nghiên hết sức khó coi. Nàng vẫn nhớ rõ, lúc ấy cấp trên đã nói, kế hoạch Thai Nghén Giả là cơ hội cuối cùng của mình, nếu như nhiệm vụ

này thất bại, chỉ sợ...

"Không thể để thất bại được!" Hạ Nghiên tự lẩm bẩm một mình: "Lần này tuyệt đối không thể thất bại!"

Nàng hết sức mong chờ Thai Nghén Giả ra đời, nàng sẽ không cho phép xuất hiện bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn, nhất là tên tiểu tử Trần Phong kia.

"Xem ra, chỉ còn một biện pháp cuối cùng." Hạ Nghiên nỉ non một tiếng.

Rầm! Nàng đổ một bình thuốc thử gen vàng miệng.

"Ô...ô...n...g ... Ánh sáng lung linh tràn ngập hơi thở đáng sợ tiêu tán.

"A a a —— " Sự đau đớn tột cùng khiến cho nàng quằn quại trên mặt đất, màn sáng bên trên cho thấy số liệu của nàng, các thuộc tính đang không ngừng biến hóa, cuối cùng hạ từ cấp D xuống cấp E, cường ép đến 1000 điểm!

Không ngờ nàng lại tự hạ cấp của bản thân! Rất lâu sau, nàng bò từ dưới mặt đất lên với sắc mặt trắng bệch, bước chân xiêu vẹo tiến vào khu vực hạn chế với cấp E đỉnh phong!

"Ta tới đây..."

Ngay lúc này trong động băng, Trần Phong cùng Thần Uy đang chờ Thai Nghén Giả được sinh ra.

" !"

Kèm theo một tiếng vang nhỏ, vết rạn bắt đầu lan nhanh, từng đạo ánh sáng màu đen tràn tỏa ra từ vết rạn, bao trùm phía trên của vỏ kén, từ khe hở để lộ ra hào quang đen kịt mà chói mắt.

"Xuất hiện rồi!" Hai mắt của Trần Phong nhìn chăm chăm vào cái kén. Ánh sáng lưu chuyển.

Trần Phong xiết chặt thuốc thử gen trong tay.

Vỏ kén triệt để vỡ ra. Từng mảnh từng mảnh vỏ kén tróc ra, tia sáng đen chói mắt bắn ra.

Xuất hiện rồi!

Trần Phong chuẩn bị ném thuốc thử ra ngay lập tức, nhưng khi trông thấy Thai Nghén Giả hấn ngây ngẩn cả người, bởi vì xuất hiện ở bên trong vỏ kén kia lại là một bé trai mười hai mười ba tuổi, xinh đẹp động lòng người!

"Sao lại có chuyện như vậy?" Sắc mặt Trần Phong đại biến.

Thai Nghén Giả, không phải là do Quái vật Âm Năng diễn sinh sao? Phải là quái vật mới đúng! Đứa bé này...

"Đây là nơi nào?" Hai mắt của bé trai chứa đầy sự mờ mịt, đôi mắt to của hấn vô cùng xinh đẹp, không hề kém so với Thần Y.

Xoạt! Hai mắt của hấn nhìn về phía Trần Phong. Đôi mắt to xinh đẹp tràn đầy vẻ ngây thơ. Trần Phong tò mò nhìn hấn, hấn cũng tò mò nhìn Trần Phong, bên trong ánh mắt lóe lên một tia không muốn xa rời.

Trần Phong thử phát phát tay, hấn cũng phát phát tay theo.

Trần Phong thử nháy mắt mấy cái, hấn cũng nháy mắt mấy cái theo.

"Đứa nhỏ này..."

Khuôn mặt lạnh băng của Thần Uy cũng xuất hiện một tia rung động.

Đây là...

? ? ! !

Trần Phong giật thót một cái. Nhiệm vụ này có gì đó không đúng! Hấn không phải cỗ máy giết người giống như Hiệp hội chế tác Gen nói, khi phát hiện mục tiêu mình muốn tịnh hóa là một bé trai, trực giác nhạy bén nói cho hấn biết, có chỗ nào đó không đúng! Là Hiệp hội chế tác Gen bên kia có vấn đề? Hay là...thí nghiệm của Hạ Nghiên xảy ra vấn đề? Phản ứng của đứa bé trai này giống như là coi hấn cùng Thần Uy là cha mẹ?

Thật đáng yêu!

Nếu thật là như vậy, có lẽ có khả năng... Trên mặt Trần Phong nở nụ cười đi về hướng bé trai.

Lừa được rồi! Bên trong đôi mắt lớn sống động của bé trai lóe lên một tia trào phúng mà không ai phát giác!

Quả nhiên... Nhân loại loại này đều là sinh vật ngu xuẩn.

Thông qua Chip não kiểm trắc, 90% nhân loại đối với bé trai, bé gái, đều có sự yêu thích không tầm thường, đối với trai gái già trẻ đều không ngoại lệ.

Quả nhiên là chính xác! Hắn làm theo hành động của Trần Phong vì đối với loài động vật có vú này thì đây là một hành động có lực sát thương vô cùng to lớn!

Loại cảm xúc này tồn tại trong gien hành vi, theo cách nói thông tục của nhân loại thì gọi là “manh hóa”. Một khi nhân loại thấy tiểu động vật đáng yêu đi theo hoặc làm theo hành động của mình, theo bản năng sẽ sinh ra các loại cảm xúc gọi là “Manh hóa”, “Thương hại”, “Đồng tình”. Quả nhiên là chính xác!

"Tới đây nào." Trần Phong vươn tay ra.

"Thật đáng yêu." Thần Uy cũng đi qua.

Trên mặt bé trai lộ ra nụ cười ngọt ngào, cũng vươn tay về phía bọn họ, khuôn mặt xinh đẹp kia thật khiến cho lòng người rung động, nhìn qua thuần khiết như vậy có cảm giác như không có bất kỳ tạp chất gì.

Ô...ô...n...g... Ngón tay hai người sắp chạm vào nhau trên không trung.

Tới đây đi, tới đây đi! Bé trai rít gào trong lòng. Các người dám làm tổn thương Hạ Nghiên chủ nhân, tất cả các người đều đáng chết!

Xoạt! Trong mắt của hắn lấp lóe vô số số liệu. Không sai! Chính là chip thông minh!

Lợi dụng chip thông minh, tiến hành nguy trang Âm Năng, phân tích và phá giải nhược điểm của kẻ địch để từ đó hoàn thành mục đích của mình! Đây chính là Thai Nghén Giả. Cũng là phương hướng nghiên cứu của Hạ Nghiên! Cho dù là người nura máy ở bên ngoài, hay là Thai Nghén Giả, đều là thông qua khoa học kỹ thuật cùng gen lực lượng kết hợp với nhau để tạo ra loại vũ khí mạnh nhất!

Ô...ô...n...g... Âm Năng đáng sợ lưu chuyển bên trong đầu ngón tay. Nhờ vào năng lực nguy trang siêu cường của mình mà không ai có thể phát hiện ra, chỉ cần Trần Phong hoặc Thần Uy đụng phải thì nhất định sẽ bị đồng chất hóa, thậm chí trở thành một bộ phận của Âm Năng!

Ha ha ha ha!

Tới đi! Trong lòng của đứa bé trai đặc ý.

Ô...ô...n...g —— Trần Phong cùng với Thần Uy rốt cục cũng tới gần.

"Không tốt." Sắc mặt của Trần Phong bỗng nhiên biến hóa: "Người..."

Bị phát hiện! Bé trai cười lạnh, hiện tại mới phát hiện ra, đã muộn!

Mắt thấy Trần Phong lùi lại một bước, nó chủ động tiến về phía trước một bước dán tới, muốn chạm vào Trần Phong, nhưng mà ở trong tay của Trần Phong, lại có một loạt thuốc thử gen xuất hiện, đột nhiên nhét vào trong miệng của nó!

Ặc! Miệng của bé trai bị nhồi vào vào một đồng thuốc thử gen.

"Biết cái gì gọi là bạo miệng hay không?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười.

? ? ? Bé trai giật mình không ổn, cầm lấy đồng thuốc thử gen trong miệng, chuẩn bị đem những cái này vứt ra.

Oanh! Ngọn lửa kinh người trước mắt tỏa ra, nữ nhân mà nó cho rằng là có tình mẫu tử ngu ngốc kia, cầm trong tay một thanh kiếm bốc lửa đáng sợ chém đến, cái khí tức kỳ quái của ngọn lửa kia, khiến cho nó hoảng sợ vạn phần.

Phốc! Một kiếm đâm vào ngực, đem hắc đống đinh vào trong vách đá hang núi!

"Bạo!" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Oanh! Vô cùng vô tận lực lượng tịnh hóa tỏa ra.

Ngụy trang? Đùa gì thế! Một người có Quang sáng may mắn - đề phòng như Trần Phong, một người ở một thế giới khác như Thần Uy, cái đứa bé trai này ở trong mắt của hai người bọn hắn không có một chút nào lực hấp dẫn nào! Đáng thương cho đứa bé trai là một câu cũng không kịp nói ra, đã bị Trần Phong cùng với Thần Uy đánh giết!

"? ? ? !" Đứa bé trai không dám tin nhìn hai người bọn hắn.

Làm sao có khả năng? ! Nhân loại hiện tại đều lãnh huyết như thế sao? Cái tên nam nhân kia còn chưa tính, còn nữ nhân kia... tình mẫu tử vừa mới nói đâu? Huống chi, chính nó là Thái Nghén Giả, ở vào trạng thái “Manh hóa”, “Thương hại”, “Đồng tình” dễ bị thu phục này, đối với thám hiểm giả xem lợi ích là trên hết mà nói, không phải là dụ hoặc lớn nhất hay sao?

Một khi đem nó thu phục, chính là tương đương với thu hoạch được một trợ thủ có sức chiến đấu cực lớn! Bọn hắn không động tâm sao? Căn cứ vào sự kiểm tra của Chip trí não, 90% nhân loại đều sẽ bị mắc lừa, 9,9% nhân loại sẽ bảo trì cảnh giác, tiếp tục quan sát tình huống!

Mà hai người này thì sao? Bọn hắn thế mà còn lừa gạt nó, sau đó thừa cơ xử lý nó? Bọn hắn không phải người sao? !

"Cô vì sao lại tàn bạo như thế." Trần Phong nhìn thấy Thần Uy ra tay búi người mãi không thôi: "Một đứa bé trai đáng yêu như thế, cô vì sao lại có thể xuống tay được?"

"Thật có lỗi." Thần Uy cười lạnh một tiếng: "Thế giới của chúng ta không có nam nhân."

Trần Phong: "..."

Tên gia hỏa Vương Thuần này đến cùng là đã xem loại sách gì? !

"Ách ách —— " Quanh người của đứa bé trai vờn quanh khói đen.

"Các người...Đáng chết!" Vẻ mặt của nó vặn vẹo, khói đen trong cơ thể tản ra xung quanh, thân thể không ngừng tự chữa trị.

Nhưng mà, khiến cho nó hoảng sợ chính là, bởi vì thanh kiếm lửa của Thần Uy tạo thành thương thế, thân thể của nó thể mà không có cách nào tự lành, ngược lại càng ngày càng có xu thế nặng hơn!

Làm sao có khả năng? Đây là cái ngọn lửa quái quỷ gì thế? !

"Đây chính là ngọn lửa chính nghĩa ở trong một thế giới khác!" Trần Phong cười tủm tỉm nhìn đứa bé trai.

Xoạt! Trần Phong ném ra hết cây thuốc thử gen tịnh hoá ra.

Oanh! Một lượng lớn thuốc thử gen tịnh hoá đem Thai Nghén Giả bao phủ.

Thần Uy giờ thanh kiếm lửa lên, đem chuôi kiếm nhắm ngay vào trán của nó mạnh mẽ đánh tới, ánh sáng đỏ sáng chói lóe lánh tản ra: "Dùng danh nghĩa của ta, tịnh hóa đi!"

"Oanh!" Lửa cháy hùng hục bùng cháy.

"A a a a a —— " Từng tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến.

Thai Nghén Giả ở dưới sự chà đạp của Thần Uy cùng với Trần Phong, rốt cục sụp đổ, bộ dáng đứa bé trai biến mất, biến thành một đoàn khói đen kinh khủng.

"Là lúc này!" Ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Oanh! Thế giới Số chiều khởi động!

Ồ...ô...n...g —— Thế giới rộng lớn vô ngần xuất hiện, thế giới Số chiều của Trần Phong tương đối ngổn ngang, ngoại trừ đất đai kiên cố, cùng với đoạn gien tán loạn bốn phía, gần như không có bất kỳ cái đồ vật gì thành hình. Các đoạn gen ở đây vốn cũng không nhiều, bình thường hẳn chỉ dùng những đoạn gien này mô phỏng thành các con số, tiến hành xác suất hóa, không ngừng sàng chọn ra con số, cùng với khi phát hiện ra kẻ địch thì lập tức biến dị...

Các đoạn gien trong thế giới Số chiều của hắn căn bản không đủ dùng, cho nên, so sánh theo các cao cấp chế tác sư khác, Trần Phong ở đây quả thực chính là nghèo rớt mồng tơi!

Thai Nghén Giả lộ ra vẻ mặt hoảng sợ bị Trần Phong lôi vào thế giới Số chiều, nhưng đến thời điểm trông thấy thế giới Số chiều của Trần Phong, cái vẻ mặt tràn đầy kinh hoàng kia lập tức biến mất.

"Đây chính là thế giới Số chiều của ngươi?" Thai Nghén Giả sợ ngây người.

Thế giới Số chiều, chính là đại sát khí để chém giết quái vật Âm Năng!

Giết Thai Nghén Giả

Cho nên, làm một con quái vật Âm Năng đặc thù, Hạ Nghiên tự nhiên đã truyền đạt hàng loạt phương thức liên quan tới việc chạy trốn khỏi thế giới Số chiều cho nó!

Hơn nữa độ khó cũng rất cao, ví dụ như ——Số chiều lồng giam! Khi bị kéo vào thế giới Số chiều, nó sẽ trực tiếp bị nhốt vào bên trong một cái lồng giam bền chắc, nó nhất định phải ở trong một khoảng thời gian ngắn, nghĩ biện pháp chạy đi, đây là bài kiểm tra bắt buộc của nó!

Nhưng mà ở thế giới Số chiều của Trần Phong, cái gì cũng đều không có! Không có lồng giam đáng sợ! Không có hàng loạt binh sĩ! Không có xiềng xích đặc biệt! Thậm chí... ngay cả một thanh vũ khí cũng đều không có! Đây quả thực là thế giới Số chiều có độ khó thấp nhất mà nó thấy qua!

Phải biết rằng, cho dù là những tân thủ mới nhập môn, người mới học thế giới Số chiều, đều biết dùng đoạn gien, vì chính mình rèn luyện ra một vài thanh vũ khí cùng với một vài thủ đoạn phòng thủ.

"Nhưng ở đây cái gì cũng đều không có, có lẽ...mình vẫn còn cơ hội!" Thai Nghén Giả rất nhanh liền mừng rỡ.

Oanh! Từng đoàn từng đoàn khối đen ngưng tụ lại, nó hóa thành một con quái vật to lớn màu đen, theo em họ của Tần Hải lúc trước không khác nhau một chút nào!

"Thú vị." Trần Phong khen một tiếng.

"Đi chết đi!" Thai Nghén Giả gầm lên giận dữ.

Trần Phong phát phát tay.

Xoạt! Một lượng lớn đoạn gien gào thét lao tới, đem nó bao phủ.

? ? ? Thai Nghén Giả ngốc trệ, điều này sao có khả năng? ! Tại thế giới Số chiều! Những đoạn gien rời rạc kia, chỉ có luyện chế thành vũ khí của mình mới có thể sử dụng! Bằng không thì chúng nó chỉ có thể không có mục đích du đãng ở bên trong hư không của thế giới Số chiều, căn bản là không có cách nào không chế!

Mà ở đây...nó thấy rõ ràng, những cái đoạn gien kia tất cả đều đang ở trạng thái rời rạc! Nhưng mà bây giờ, chính là những đoạn gien ở trạng thái rời rạc này, ở dưới sự chỉ huy của Trần Phong, toàn diện xuất động, giống như từng tên chiến sĩ nhỏ, đem nó bao phủ.

Oanh! Đoạn gien nổ tung, Thai Nghén Giả bị đánh bay, rồi sau đó, ánh sáng đỏ lóng lánh xuất hiện! Là một đường ánh sáng đỏ sáng chói lóng lánh.

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Đường ánh sáng màu đỏ đáng sợ đem Thai Nghén Giả xỏ xuyên qua!

Một lần! Hai lần! ... Thai Nghén Giả quỳ tại nguyên chỗ, như vạn tiễn xuyên tâm, thân thể hoàn chỉnh được tạo thành bởi khói đen, bây giờ lại có thương tích đầy mình! Thực lực của Thai Nghén Giả vốn là rất mạnh, thế nhưng ở dưới hiệu quả liên tục tịnh hoá, lại bị Trần Phong kéo vào bên trong thế giới Số chiều, căn bản là không phát huy ra được lực lượng của chính mình, liền nhanh chóng bị chém giết!

"Làm sao có khả năng..." Thai Nghén Giả ngơ ngác nhìn Trần Phong.

Oanh! Thân thể không trọn vẹn ầm ầm ngã xuống đất, hóa thành khói đen tiêu tán, Thai Nghén Giả, chết!

Xoạt! Trần Phong trở về hiện thực, Thai Nghén Giả đã chết, hắn cùng với Thần Uy nhất định phải nhanh chóng rời đi!

Nhưng mà, ngoài ý liệu là, coi như Thai Nghén Giả đã bị chém giết, cấm chế hạn chế cấp E vẫn không được giải trừ.

"Đây là chuyện gì?" Trần Phong mơ hồ cảm giác có một chút không ổn.

"Rắc!" Thanh âm kỳ dị truyền đến, Trần Phong cùng với Thần Uy đột nhiên quay đầu lại, lúc này mới phát hiện ra, ở trong động băng, ở chỗ vỏ kén, có một bóng người đang ngã sấp trên mặt đất, đem những cái vỏ kén kia ăn từng miếng nuốt xuống.

Oanh! Khói đen bắt đầu khởi động.

"Ai?" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

"Khà khà khà khà hắc..." Tiếng cười quen thuộc truyền đến, bóng người kia ngẩng đầu, lộ ra một khuôn mặt quỷ dị âm u.

"Hạ Nghiên? !" Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào.

Làm sao lại là nàng? Hạ Nghiên! Nàng không phải là đã đạt đến cấp D rồi hay sao? Chờ một chút, vào lúc nào nàng đã hạ xuống đến cấp E rồi? Hơn nữa, coi như nàng có tới đây, nàng cũng chỉ là một chế tác sư thôi cơ mà? ! Nữ nhân này...

"Oanh!" Thần Uy xuất thủ trước, nàng cũng không có suy nghĩ nhiều phương pháp như Trần Phong.

Nàng chính là hoá thân của chính nghĩa, nàng có thể cảm giác được trên người của Hạ Nghiên có khí tức tà ác!

Phốc! Mọi việc đều thuận lợi, thanh kiếm lửa đâm vào lồng ngực của Hạ Nghiên.

Oanh! Ngọn lửa bùng cháy, thân thể của Hạ Nghiên hóa thành tro tàn.

"Chết rồi?" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Nữ nhân này lặng yên không tiếng động tới, chính là vì chịu chết? Tuyệt đối không có khả năng! Nhìn xem qua đồng vỏ kén đã bị ăn đi một ít kia, Trần Phong mơ hồ cảm thấy có điều gì đó không lành, ngọn lửa của Thần Uy rơi xuống phía trên vỏ kén, thế mà không cách nào thiêu hủy được chúng nó, ngọn lửa, mơ hồ còn biến thành màu đen.

"Không tốt!" Trần Phong kinh hoàng.

"Rút lui!" Hấn mang theo Thần Uy nhanh chóng rời đi.

Nhưng mà vào lúc hai người vừa mới chạy đến cửa động, có một cỗ khí tức kinh khủng từ bên trong băng động trong nháy mắt bùng nổ, dãy núi lớn như vậy, thế mà bị trực tiếp đánh nát!

Oanh! Dãy núi sụp đổ, vô số tảng băng rơi xuống!

"Đã xảy ra chuyện gì?" Vương Thuần đứng trước cửa động ý thức được cái gì đó.

"Đi!" Trần Phong quát to một tiếng.

Đám người theo bản năng theo Trần Phong rời đi.

Oanh! Đá tảng đáng sợ không ngừng rơi xuống, mặt đất bị nện ra từng cái hố to, còn có những luồng khí tức màu đen như mưa rơi, đem mặt đất ăn mòn ra từng cái lỗ nhỏ, đám người chỉ có thể chật vật trốn tránh.

Oanh! Toàn bộ Băng Phong Tuyệt Địa bị bao phủ bởi bóng tối.

Đất trời, biến thành một vùng tăm tối.

"Đây là cái đồ vật quỷ quái gì?" Ánh mắt của Vương Thuần lộ ra sự kinh sợ, cái tên Trần Phong này đến cùng đã gây ra chuyện gì!

"Có trời mới biết." Trần Phong tức giận nói: "Chúng ta giết Thai Nghén Giả, thế nhưng không nghĩ tới Hạ Nghiên lại tới, mặc dù Thần Uy đã chém chết nàng, thế nhưng..."

Oanh! Đất đai bỗng nhiên rung động, ở trong bóng tối, một cái thân ảnh to lớn xuất hiện. Đám người theo bản năng nhìn lại, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, cái kia lại có thể là một con quái vật đáng sợ do khói đen tạo thành, giống người mà không phải người, giống như quái mà không phải quái! Thế nhưng nếu như nhìn kỹ bộ mặt của nó...

"Hạ Nghiên?" Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"A a a a." Thanh âm âm lãnh vang vọng trong thiên địa: "Trần Phong..."

"Quả nhiên là người!" Trần Phong kinh hoàng.

Con quái vật đáng chết này, quả nhiên là Hạ Nghiên! Thần Uy mặc dù đã chém nát thân thể của Hạ Nghiên, thế nhưng nữ nhân này bởi vì ăn một ít vỏ kén đàn sinh Thai Nghén Giả, ý thức sau cùng cũng thay đổi thành quái vật Âm Năng! Nàng cải tạo đủ loại quái vật, sau cùng...cũng đem chính mình biến thành quái vật!

"Cần gì chứ?" Trần Phong cười lạnh.

"Đều là do người..." Ánh mắt của Hạ Nghiên lộ ra hận ý.

Một lần, hai lần, ba lần... mỗi một lần cũng đều là do Trần Phong phá hủy kế hoạch của nàng! Nếu như không phải là Trần Phong, nàng như thế nào sẽ đi đến một bước này!

"Người có biết hay không?" Trên khuôn mặt của Hạ Nghiên lộ ra một nụ cười xán lạn: "Mục tiêu của ta, cho tới nay cũng là vì thực hiện kết hợp khoa học kỹ thuật cùng với năng lực, vô luận là người nửa máy, hay là Thai Nghén Giả, thế nhưng bọn hắn đều có thiếu hụt, không đạt được tình trạng mà ta mong muốn, mãi đến một ngày, ta đã tìm được trạng thái tốt nhất!"

Hạ Nghiên biến hóa

"Đó chính là ta! Chỉ cần chính ta hóa thân thành năng lượng! Ta mượn nhờ khoa học kỹ thuật, có thể phân tích hết thấy số liệu. Đồng thời, chỉ cần cải tạo thân thể của mình, khiến cho mình tùy thời có khả năng hoán đổi giữa thể giới tinh thần và hiện thực, ta liền có thể vô địch! Ta có khả năng tùy ý bước vào bất luận một cái thế giới nào!"

"Vô luận là chân thực hay là hư ảo!" Hạ Nghiên cười lớn: "Ta một mực không dám làm đến một bước này, thế nhưng hiện tại... ở dưới sự bức bách của người, ta cuối cùng vẫn đi đến một bước này."

"Tổ chức sẽ thấy sự cố gắng của ta, chỉ cần giết các người, trở lại tổng bộ, ta cũng sẽ tìm được nhiều tư nguyên hơn để tiến hành nghiên cứu! Ta sẽ trở thành tồn tại đặc thù nhất ở bên trong tổ chức! Những tên gia hỏa xem thường ta kia...còn có người, đều sẽ trả giá đắt!"

"Ha ha ha." Hạ Nghiên lộ ra tư thái say lòng người.

"Loại cảm giác này...thật sự là quá mỹ diệu!"

Tại Băng Phong Tuyệt Địa, đám người Hầu Lượng một mực canh giữ ở phía ngoài nhất thời cảm thấy không lạnh, không biết vì sao, theo thời gian trôi qua, khu vực hạn chế truyền đến khí tức càng ngày càng kinh khủng.

"Bây giờ phải kết thúc rồi chứ?" Hầu Lượng tự lẩm bẩm.

Cái cảm giác này...không thích hợp!

Bỗng nhiên.

Oanh! Khu vực hạn chế có một cột ánh sáng màu đen phóng lên tận trời, cỗ khí tức Âm Năng làm cho người chán ghét kia điên cuồng tản mát ra xung quanh, cái cỗ khí tức vượt qua cấp E đỉnh phong xa xa làm cho tất cả mọi người cả kinh.

"Đây là..." Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi.

"Đã xảy ra chuyện!" Hầu Lượng sầm mặt xuống.

Oanh! Một vị cường giả Gen Công Hội thử nghiệm tiến vào, liền bị một cỗ lực lượng bài xích mãnh liệt bắn ra.

Cấm chế...vẫn còn!

"Hạn chế vẫn còn, tại sao lại xuất hiện một cỗ năng lượng cường đại như thế?" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây chính là khu vực hạn chế! Hạn mức cao nhất ở nơi này vền vẹn chỉ có cấp E đỉnh phong mới đúng, đây là lý do tại sao bọn hắc yểm tâm điều động Vương Thuần cùng với Trần Phong đi tới đây chấp hành nhiệm vụ, mà bây giờ...

"Tình huống của mấy người Trần Phong như thế nào?" Hầu Lượng đột nhiên hỏi.

"Đề ta xem một chút." Trong tay của một gen chiến sĩ lấp lánh ánh sáng nhạt: " Sinh mệnh thể của bảy Ảnh chiến sĩ rất mỏng manh, có lẽ là bị trọng thương, sinh mệnh thể của Vương Thuần cùng với Trần Phong thì vẫn tràn đầy như cũ."

"Vậy thì tốt." Hầu Lượng nhẹ nhàng thở ra một hơi, bởi vì quan hệ với khu vực hạn chế, bọn hắc yểm chỉ có thể kiểm soát được sinh mệnh thể.

"Kiểm tra liên tục!" Hầu Lượng trầm giọng nói: "Vào thời điểm tối hậu trọng yếu, dùng bạo lực đột phá!"

"Hiểu rõ." Thần sắc của mọi người trở nên trang nghiêm.

Bạo lực đột phá! Đương nhiên là có thể! Thế nhưng đại giới phải bỏ ra là rất khó có thể tưởng tượng. Một khi muốn cứu vớt Trần Phong cùng với Vương Thuần, tiến hành bạo lực đột phá kết giới hạn chế, bọn hắc yểm sẽ hao phí một lượng lớn tài nguyên cùng với năng lượng, những vị cường giả kia cũng sẽ bại lộ vị trí của mình! Lúc này, nếu như kẻ địch ra tay, nhiệm vụ của bọn họ tất nhiên sẽ thất bại!

Hết thầy kế hoạch và tài nguyên... uổng phí toàn bộ! Hầu Lượng khẳng định, cường giả của cái tổ chức thần bí kia chắc chắn cũng đang ở trong bóng tối chờ đợi.

Chờ một cơ hội! Đây là một cuộc chiến tranh! Vô luận là phương nào, chỉ cần bị bức bách xuất thủ trước, thì sẽ thất bại!

Vào giờ khắc này, toàn bộ Băng Phong Tuyết Địa đều cuộn cuộn sóng ngầm, dưới gió lạnh đầy trời, ẩn giấu vô số cường giả đáng sợ, chờ đợi một thời cơ xuất thủ, ở khu vực hạn chế chỉ cần có bất luận một tia gió thổi cỏ lay nào, đều có thể dẫn phát một hồi đại chiến kinh thiên!

Mà vào lúc này, tại Băng Phong Tuyết Địa, trong khu vực hạn chế, ở trước mặt cái động băng đã biến thành phế tích, Hạ Nghiên điều khiển thân thể khổng lồ chạy trở về, khói đen kinh khủng mờ mịt vờn quanh, có một cỗ lực lượng làm cho người ta sinh ra sợ hãi, đó là lực lượng do nàng cùng với Thái Nghén Giả kết hợp!

Xoạt! Hạ Nghiên lại trở về ăn những cái vỏ kén kia.

"Ngăn nàng lại!"

Xoạt! Bảy Ảnh chiến sĩ ra tay.

"Cút!" Hạ Nghiên tiện tay phát phát tay.

Oanh! Mấy bóng người bay rớt ra ngoài.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung tóe, Ảnh chiến sĩ vốn đã thụ thương bị hất ra xa xa, té xỉu trên mặt đất.

"Cấp C..." Vương Thuần hít vào một ngụm khí lạnh, hắc hiện tại cũng là cấp E đỉnh phong, Thần Uy có khả năng vượt cấp khiêu chiến Cấp D, cho dù là đối mặt với gen chiến sĩ cấp D đỉnh phong cũng không sợ hãi, thế nhưng mà cấp C? Đùa gì thế!

"Chém!" Thần Uy bùng nổ thanh kiếm lửa trong tay.

Vô hạn trảm!

Xoạt! Tàn ảnh lấp lóe, Thần Uy bùng nổ ra uy năng mạnh mẽ chém về phía Hạ Nghiên, nhưng mà, làm cho người ta kinh ngạc chính là, cổ khói đen nồng đậm bị bao phủ trong biển lửa, thế mà không có bất kỳ một sự tổn thương nào!

"Rắc!" Hạ Nghiên lại ăn hết một cái mảnh vụn.

Oanh! Ngọn lửa tỏa ra, Hạ Nghiên dừng lại một chút, lạnh lùng liếc mắt nhìn Thần Uy, sau đó tiếp tục cúi đầu ăn vỏ kén, nàng thế mà có thể bỏ qua công kích của Thần Uy!

"Điều này làm sao có khả năng?" Vương Thuần gầm nhẹ một tiếng, con quái vật kia, thế mà mạnh tới mức này? !

"Đáng hận." Thần Uy khẽ giậm đôi chân thon dài trắng bóc xuống mặt đất, có một chút bất mãn nhìn Vương Thuần, nói: "Nếu như có thể phát huy ra được một chút lực lượng chân chính của ta..."

"Hừ, đàn ông vô dụng." Thần Uy hừ lạnh một tiếng.

Vương Thuần chỉ có thể cười khổ, hắn có mạnh hơn cũng vô dụng thôi, ở đây hạn chế cấp D trở lên a! Hạ Nghiên không biết đã dùng thủ đoạn gì, tăng lên tới cấp C không thể tưởng tượng được.

Kết giới hạn chế cấp E, chính là vì thực lực của bản thân Thai Nghén Giả! Hết thủy năng lượng vượt qua cấp E đỉnh phong, đều không thể đi vào bên trong được, ở chỗ này, vượt qua cấp E căn bản là không có cách nào tiến vào, mà coi như lợi dụng phương pháp đặc thù tiến vào, cũng không có cách nào siêu việt cấp E!

Đây là một loại kết giới đặc thù dùng để bảo vệ cho Thai Nghén Giả! Vốn là vào thời điểm Thai Nghén Giả chết sẽ tự biến mất, nhưng mà bởi vì Hạ Nghiên dung hợp cùng với vỏ kén của Thai Nghén Giả, cho nên kết giới hạn chế mới có thể tiếp tục tồn tại!

Thế nhưng...bởi vì quan hệ thực lực, Hạ Nghiên hẳn là phải nhận áp chế nghiêm trọng nhất mới đúng! Cho dù là như thế nào, Hạ Nghiên cũng khó có khả năng đột phá hạn chế!

Mà vào lúc này, Trần Phong mới nhớ tới tư liệu liên quan tới Thai Nghén Giả mà lúc trước hắn đọc được.

Kế hoạch Thai Nghén Giả... hình dáng Âm Năng... kết hợp khoa học kỹ thuật cùng với gen năng lực...Hạ Nghiên...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Là bởi vì cái thân thể này của nàng sao?" Trần Phong rất nhanh liền nghĩ đến một điều gì đó, hắn phát hiện cho đến bây giờ, Hạ Nghiên sau khi biến dị vẫn một mực dùng Âm Năng để duy trì cái hình dáng quý dị này, căn bản là không thể biến thành hình người!

"Người hết sức thông minh." Hạ Nghiên tán thưởng nói.

Tại sao có thể như vậy?

"Đáng tiếc...quái vật Âm Năng bình thường, những người bị Âm Năng lây bệnh kia mặc dù toàn thân đều được năng lượng hóa, nhưng chỉ khi biến trở về hình người, mới có thể thi triển được lực lượng, không giống như ta..."

"Ta có thể thoát khỏi hết thầy trời buộc." Hạ Nghiên mê say nói: "Ta đã thoát khỏi được cái thân thể bẩn thỉu kia, thoát khỏi cái linh hồn nhỏ bé, ừm, mùi vị thật là ngon..."

Xoạt! Hạ Nghiên ăn hết một mảnh vụn cuối cùng, khuôn mặt được tạo thành từ khói đen mỉm cười, vừa ăn vừa nói chuyện cùng với Trần Phong, cực kỳ giống với một cuộc nói chuyện phiếm trong lúc ăn bữa tối, khiến cho đám người không khỏi rùng mình.

Nữ nhân này...

Ô...ô...n...g —— năng lượng đáng sợ chấn động quanh người của Hạ Nghiên.

"Hoàn thành." Trên khuôn mặt của Hạ Nghiên tươi cười.

"Như vậy —— Trần Phong, ta cho ngươi một lựa chọn cuối cùng, cho dù ngươi đã phá hỏng rất nhiều lần hành động của ta, thế nhưng ta đối với thiên phú và ngũ giác lục thức vô cùng cường đại trong truyền thuyết của ngươi cảm thấy rất hứng thú, ta có thể cho ngươi một cơ hội."

"Thần phục ta, sáng tạo ra tồn tại càng mạnh mẽ hơn!" Ánh mắt của Hạ Nghiên trở nên cuồng nhiệt.

"Thật có lỗi." Trần Phong lộ ra vẻ tiếc nuối: "Ta đối với nữ nhân có tuổi tác quá lớn không hứng thú."

...

Biểu lộ trên mặt của Hạ Nghiên cứng đờ.

"Người đang tìm cái chết." Ánh mắt của Hạ Nghiên trở nên âm lãnh, khó có khi nàng nổi lên lòng yêu tài.

"Không quan trọng." Khuôn mặt được tạo thành khói đen của Hạ Nghiên bỗng nhiên lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm, giống như cười mà không phải cười, nói: "Giết người, cắt ra thành từng mảnh, mang trở về vẫn như cũ có khả năng nghiên cứu."

Oanh! Khói đen nổ tung.

"Cẩn thận!" Thần Uy đi lên cản ở trước người của mọi người.

Oanh! Ánh lửa nồng đậm va chạm cùng với khói đen.

Phốc! Thần Uy bị đánh lùi lại mấy bước, miệng phun máu tươi, mà Hạ Nghiên lại bình yên vô sự!

"Hừ!" Trần Phong thuận tay hất lên.

HUU...U...U...U...U ! Mấy chục đạo đao gió bùng nổ.

Tịnh hóa đao gió!

Băng hàn đao gió!

Ngọn lửa đao gió!

...

Đủ loại đao gió kỳ kỳ quái quái trong nháy mắt này bùng nổ, có uy lực không tầm thường, nhưng mà gần như tất cả các đạo đao gió đều xuyên qua thân thể của Hạ Nghiên, không hề tạo được bất cứ một chút thương tổn nào!

"Làm sao có khả năng?" Trần Phong kinh hãi hét một tiếng.

"Ha ha!" Hạ Nghiên cười âm lãnh, bị Trần Phong phá hỏng việc nhiều lần, bây giờ nhìn thấy vẻ khiếp sợ của Trần Phong, nàng liền có một cổ khoái cảm khó có thể hình dung, quá mỹ diệu.

"Ta sẽ đối đãi với ngươi thật tốt." Hạ Nghiên liếm liếm bờ môi.

Oanh! Vô cùng vô tận khối đen trong nháy mắt đem Trần Phong bao phủ.

"Cẩn thận? ! !" Sắc mặt của tất cả mọi người đại biến.

Oanh! Đủ loại công kích đánh về phía Hạ Nghiên.

Nhưng mà —— vô hiệu! Cho dù là ngọn lửa tịnh hóa của Thần Uy cũng không có bất kỳ một biện pháp nào!

"Trần Phong? !" Vương Thuần gầm thét, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Trần Phong bị cổ khối đen kia bao trùm, hắn mặc dù luôn luôn bị trêu chọc là đến đây để Trần Phong bảo vệ, thế nhưng trên bản chất, hắn vẫn là gen chiến sĩ! Bảo hộ Trần Phong, là nhiệm vụ của hắn! Cũng là chức trách của hắn! Mà bây giờ...

"Cút ngay!" Toàn thân của Vương Thuần tỏa ra ánh sáng màu vàng, thế mà lao tới đâm một quyền!

Oanh! Cú đâm mang theo ánh sáng màu vàng đập thẳng vào khối đen, cho dù không có có Thần Uy cùng với Thần Y, bản thân của Vương Thuần cũng có sức chiến đấu rất mạnh! Nhưng mà...

Oanh! Một quyền của hắn như đánh vào bông gòn, vô hiệu! Thực lực mà hắn ẩn giấu tuy cường hãn, thế nhưng mà ở trước mặt Hạ Nghiên đã đạt đến cấp C này, thậm chí là còn có đặc tính bỏ qua mọi loại công kích này, căn bản là vô hiệu!

Xoạt—— Vô cùng vô tận khối đen đem Trần Phong bao phủ.

Xong! Trong lòng của mọi người cảm thấy lạnh lẽo.

Mà vào lúc này, Trần Phong chỉ bình tĩnh uống vào mấy bình thuốc thử gen.

1, Thuốc thử gen Quy Linh biến dị, ở chung quanh hình thành một tấm lá chắn tinh thần lực kỳ diệu, giảm 50% nhu cầu tinh thần lực, cũng tương đương với hiệu quả tăng lên 50% tinh thần lực.

2, Thuốc thử gen tăng tinh thần lực, trong một thời gian ngắn tạm thời tăng tinh thần lực của người phục dụng lên gấp đôi!

3, Thuốc thử gen Mục biến dị, tạm thời tăng hiệu quả tinh thần lực lên 80%!

Trần Phong đem hết một lượt các loại thuốc thử gen mà hắn sử dụng trong khi chứng nhận chế tác đại sư, nhưng mà, bởi vì đang ở trong khu vực hạn chế cho nên căn bản không tăng được lên một chút nào.

"Tiểu gia hỏa đáng thương... vô luận ngươi có tăng lên bao nhiêu tinh thần lực, ở chỗ này, cũng chỉ là 1000." Hạ Nghiên trêu tức nhìn hắn: "Ngươi không phải là luôn luôn có thể sáng tạo ra kỳ tích hay sao? Hiện tại vì sao lại sử dụng loại phương thức vô dụng này để giãy dụa?"

Ô...ô...n...g —— Âm Năng nồng đậm xâm nhập vào thân thể của Trần Phong.

Hạ Nghiên muốn cảm nhiễm Trần Phong, đem Trần Phong biến thành thú hạ của nàng!

"Thật sao?" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Xoạt! Trần Phong nâng tay cắm vào bên trong khối đen.

Khuôn mặt được tạo thành từ khối đen của Hạ Nghiên đột nhiên run rẩy kịch liệt, nàng dùng đôi mắt to lớn dữ tợn nhìn chằm chằm vào Trần Phong, lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi.

"Ngươi...làm sao có khả năng..." Hạ Nghiên hoảng sợ thét lên.

"Ha ha." Trần Phong cười khẽ một tiếng.

Oanh! Thân thể của Hạ Nghiên rung động kịch liệt, bỗng nhiên, có một đường ánh sáng đỏ sáng ngời từ bên trong khối đen lao ra.

HUU...U...U...U...U ! Đường ánh sáng đỏ lóng lánh trong nháy mắt này bùng nổ, bay qua bay lại, đem thân thể của Hạ Nghiên ngạnh sinh xỏ xuyên

qua! Thân thể được tạo thành bởi khói đen vốn rất mạnh mẽ, bị ánh sáng màu đỏ vô tận xuyên qua vô số cái lỗ nhỏ!

Không có cách nào công kích? Có thể tùy ý hoán đổi giữa hư ảo cùng với hiện thực? Thật có lỗi... Tiểu Ảnh so với người còn am hiểu hơn!

Phía trước phế tích động băng, thanh âm hoảng sợ của Hạ Nghiên không ngừng truyền ra, khói đen rung động kịch liệt, nàng không chế thân thể không ngừng lùi lại, nhưng mà lại không có một chút tác dụng nào!

Phốc! Ánh sáng màu đỏ như con thoi xuyên qua xuyên lại, trong cái chớp mắt này, toàn bộ bầu trời đều bị ánh sáng màu đỏ bao trùm, những chỗ mà ánh sáng màu đỏ đi qua, khói đen trên thân thể của Hạ Nghiên đều sẽ biến mất, thân thể của Hạ Nghiên càng ngày càng nhỏ...

"Không!" Hạ Nghiên gần như sụp đổ hét lên: "Tại sao có thể như vậy? !"

"Người Làm sao có khả năng..." Hạ Nghiên không thể tưởng tượng được nhìn Trần Phong.

Nàng cũng không sợ chết, từ thời điểm nàng gia nhập tổ chức, nàng đã làm tốt tâm lý là sẽ phải tử vong, thế nhưng nàng không ngờ được chính là, chính nàng dùng hết cả cuộc đời nghiên cứu ra thân thể hoàn mỹ, thế mà cư nhiên lại bị Trần Phong phá mất!

Không thể nào! Hạ Nghiên gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

Thân thể có vấn đề? Không đủ hư hóa? Không đủ năng lượng?

Xoạt! Thân thể của Hạ Nghiên không ngừng biến động, nhưng mà...không có bất kỳ một chút hiệu quả nào! Mỗi một lần ánh sáng màu đỏ giống như con thoi xuyên qua, khói đen sẽ đều rung động kịch liệt.

Thời gian dần dần trôi qua, Hạ Nghiên đã không còn cách nào bảo trì cỗ thân thể đặc thù này, rốt cục liền biến trở lại thành thân thể của nhân loại.

Siêu cường giả cấp A

Hạ Nghiênnằm xụi lơ trên mặt đất, cổ uy năng kinh khủng cấp C kia, cũng một lần nữa hạ xuống cấp E đỉnh phong!

"Vật kia..." Hạ Nghiênnắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, giống như điên cuồng hét lên: "Nói cho ta biết, người đã tạo nó ra như thế nào?"

"Người nói nó hay sao?" Trần Phong cười cười, phát phát tay đem Tiểu Ảnh thu hồi vào trong cơ thể.

"Mau nói cho ta biết!" Hạ Nghiêngần như cầu khẩn.

"Rất đơn giản." Trên khuôn mặt của Trần Phong mang theo nụ cười nhàn nhạt, nhẹ nhàng nói ở bên tai của nàng: "Đó là đồng bạn của ta, không phải là sản phẩm nhân tạo."

Đồng bạn? Không phải là sản phẩm nhân tạo? Hạ Nghiêngây người một lát, bỗng nhiên cười lớn.

Quá buồn cười! Cái gì mà đồng bạn, vật kia rõ ràng là sủng vật mới đúng! Nói một cách khác, chính mình dốc cả một đời theo đuổi thân thể hoàn mỹ, gần như có được lực lượng vô địch, thế mà còn không bằng một con sủng vật nho nhỏ của Trần Phong?

Ha ha ha ha ha ha! Hạ Nghiêncười ra nước mắt.

"Tại sao lại có thể như vậy... ha ha ha ha!" Hạ Nghiêndiên cuồng cười to, hơi thở ngược lại càng ngày càng trở nên mỏng manh, nàng đã sắp không chịu được nữa.

Mà vào lúc này, mấy người Vương Thuân cũng hai mặt nhìn nhau, một phút trước, bọn hắn còn đang lo lắng cho Trần Phong, một phút sau, hắn đã đánh gục Hạ Nghiênn, quá dữ dội rồi? !

"Ta hiện tại có thể khẳng định." Vương Thuần cười khỏ: "Ta thật sự tới đây là để cho người bảo vệ."

Những người còn lại cũng rất tán thành, bảo hộ Trần Phong? Trần Phong so với tất cả mọi người cộng lại đều cường đại hơn! Cái nhiệm vụ này thực sự là...quá ức hiếp người!

Mà đúng vào lúc này, theo hơi thở của Hạ Nghiên càng ngày càng yếu, cái cấm chế hạn chế từ cấp E trở xuống này rốt cục cũng trở nên buông lỏng.

Cấm chế đã sắp biến mất! Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, hẳn biết, viện binh song phương sẽ lập tức xuất hiện, đại chiến chân chính chỉ sợ là đã sắp buông xuống.

"Đi!" Trần Phong lạnh giọng nói.

"Hiểu rõ." Đám người cấp tốc lùi lại, nhưng mà, đúng vào lúc này.

Oanh! Hư không rung động, có một bàn tay khổng lồ xuất hiện trên không trung, nhằm vào mấy người Trần Phong âm âm vỗ xuống.

"Đến rồi!" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, cường giả chân chính của cái tổ chức kia, đã ra tay rồi!

Oanh! Công kích đáng sợ từ không trung rơi xuống, nhưng mà đám người của Trần Phong lại không có một chút sợ hãi nào, bởi vì ở ngay trong cái nháy mắt này, cường giả của Gen Công Hội rốt cục cũng ra tay rồi.

Oanh! Một vết sáng đem cái bàn tay kia chém vỡ.

"Ha ha, đã chờ các ngươi rất lâu."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, cường giả của Gen Công Hội rốt cục cũng hiện thân.

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng lấp lóe, bốn gen chiến sĩ tản ra khí tức cường đại xuất hiện, mà người cầm đầu, quanh người có ánh sáng óng ánh sáng chói vờn quanh, tản ra khí chất phi phàm.

"Là hấn!" Ánh mắt của Vương Thuần sáng ngời.

"Người biết hấn?" Trần Phong hiểu kỳ.

"Đương nhiên." Vương Thuần xúc động.

Tuyệt Bất Nhị, cường giả của phân hội Hải Thành, là gen chiến sĩ cấp B đỉnh phong, có được tốc độ siêu nhanh, năm loại gen năng lực của hấn đều có quan hệ với tốc độ, có sức chiến đấu vô cùng cường hấn.

Có một câu nói đó là, võ công thiên hạ, chỉ có nhanh là không phá được!

Tuyệt Bất Nhị chính là một ngôi sao chiến sĩ! Giống như là ngôi sao chế tác sư vậy, là một gen chiến sĩ có vô số Fan hâm mộ!

Theo lời đồn, Tuyệt Bất Nhị đang chuẩn bị đột phá cấp A, sau khi đột phá sẽ dung hợp thêm một loại gen năng lực liên quan tới tốc độ, một khi hấn đột phá thành công, rất có thể sẽ trở thành người đàn ông có tốc độ nhanh nhất trên thế giới!

"Xem ra toàn cục đã định." Trần Phong cũng nhẹ nhàng thở ra.

Nói như vậy, mọi chuyện xem như đã kết thúc? Quá khó khăn!

Loại cường giả có cấp bậc này xuất hiện, nhiệm vụ lần này của hấn coi như là đã kết thúc, hấn đã quyết định, lần này trở về, nhất định phải hung hăng ngạo Hiệp hội chế tác gen một phát.

"Ừm." Vương Thuần cũng khẽ gật đầu.

Nhiệm vụ lần này mặc dù đối với bọn hấn mà nói là hết sức gian nan, nhưng dù sao cũng chỉ là nhiệm vụ cấp E, bây giờ khu vực hạn chế đã được giải trừ, Hiệp hội chế tác Gen và Gen Công Hội sẽ nhẹ nhõm giải quyết mọi chuyện. Cường giả cấp B đỉnh phong cũng đã ra tay rồi, còn việc gì đến phiên bọn hấn?

"Trở về đi." Trần Phong mở miệng.

"Ừm." Đám người khẽ gật đầu.

Cường giả đại chiến, đối với bọn hắc mà nói là quá nguy hiểm, nghĩ tới đây, đám người liên lặng yên chuẩn bị rời đi, mà vào lúc này, Tuyệt Bất Nhị cũng đã bùng nổ ra tốc độ siêu cường, chỉ vùn vụt một giây, đã lao thẳng về phía kẻ địch.

Thật nhanh! Đám người chỉ có kinh ngạc tán thán! Loại tốc độ này, chỉ sợ là trong thiên hạ cũng không có mấy người có thể làm được a?

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng lấp lóe.

Có một tiếng hét thảm vang lên.

"Nhanh như thế đã giết được một người?" Đám người theo bản năng tán thán, có một bóng người đập lên trên mặt đất.

Oanh! Máu tươi bắn tung tóe, đám người Trần Phong trong lúc vô tình liếc qua, lập tức sợ hãi cả linh hồn, bởi vì cái người vừa bị miểu sát kia, thế mà lại là Tuyệt Bất Nhị vừa mới diễn võ giương oai!

"Hít hà -zzz —— " Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

"? ? ?" Trần Phong càng lộ ra vẻ mặt phát mộng, đại ca người đang đùa ta hay sao?

Tốc độ nhanh nhất? Đúng là chết với tốc độ nhanh nhất! ! !

"Người này là giả sao?" Hắc theo bản năng nhìn về phía Vương Thuần.

Ở thời đại này giả mạo ngôi sao chiến sĩ cũng không phải là không có, nói không chừng con hàng này chính là một...

"Thật!" Vương Thuần run giọng nói, hắc làm sao có khả năng nhìn lầm!

Đây chính là Tuyệt Bất Nhị a! Ngôi sao chiến sĩ a! Mà đúng vào lúc này.

Oanh! Hư không rung động, có một cái thân ảnh bình thản đi ra, là một người trung niên uy nghiêm có khuôn mặt chữ quốc, nhìn qua cũng không có bất kỳ địa phương kỳ lạ nào, ngoại trừ ở trong tay của hắc...có một ít

máu tươi. Chính là người này, vừa rồi trong nháy mắt đã miêu sát Tuyệt Bất Nhị.

"Bất Nhị!" Máy tiếng hét phần nộ truyền ra, mấy gen chiến sĩ cấp B khác có tốc độ chậm hơn rốt cục cũng đã chạy tới, nhìn thấy thi thể lạnh băng của Tuyệt Bất Nhị, tức giận lao thẳng về phía người trung niên trước mắt.

"Cút!" Người trung niên búng một ngón tay..

Oanh! Lực lượng kinh khủng bùng nổ, mấy gen chiến sĩ cấp B trong nháy mắt bị đánh bay ra bên ngoài, ở trước mặt người trung niên này, bọn hắn thê mà không có sức hoàn thủ!

"Đây là..." Tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Cấp A! Chỉ có thể là gen chiến sĩ cấp A!

"Đã xảy ra chuyện." Vương Thuần đột nhiên nuốt một ngụm nước bọt.

Chẳng ai ngờ được rằng, cái tổ chức này thế mà phái ra siêu cường giả cấp A, bọn hắn điên rồi có phải hay không? ! Hoặc nói là, Hạ Nghiên thế mà lại trọng yếu đến loại tình trạng này?

"Trốn đi!" Trần Phong lập tức nói ra.

Xoạt! Mấy người lặng yên không tiếng động trốn vào bên trong phế tích động băng, căn bản là không dám đi ra ngoài.

Lần này...là thật sự nguy hiểm!

Mà vào giờ khắc này, ở bên ngoài Băng Phong Tuyệt Địa, mấy người Hầu Lượng cũng lộ ra vẻ khiếp sợ, bọn hắn căn bản không thể tưởng tượng nổi, chỉ là một cái nhiệm vụ cấp thấp Thai Nghén Giả, thế mà lại có siêu cường giả cấp A ra tay.

Là nàng

"Bọn hần điên rồi phải không!" Hầu Lượng gầm nhẹ một tiếng.

Cấp A! Đó cũng không phải là rau cải trắng! Chỉ là một nhiệm vụ cấp E đỉnh phong, sẽ xuất hiện siêu cường giả cấp A? Cái tổ chức này có bị bệnh hay không? !

"Tiếp viện! Lập tức yêu cầu tiếp viện!" Hầu Lượng điên cuồng gầm thét vào trong vòng đeo tay, ông ta tin tưởng, Gen Công Hội sẽ rất nhanh phái cường giả tới, thế nhưng... sẽ tới kịp hay sao? !

Cấp A...các người rút cuộc muốn làm cái gì? ! Hầu Lượng gắt gao nhìn chăm chăm về phía phế tích động băng.

Hiện tại hạn chế đã được giải trừ, chỉ cần dùng tinh thần lực là ông ta cũng có thể tùy tiện nhìn thấy tình huống ở bên trong. Ông ta khẳng định, chuyện này tuyệt đối sẽ không đơn giản như bề ngoài, cái gì mà quái vật Âm Năng, Thai Nghén Giả, đều không đáng để cho cường giả cấp A ra tay, việc này, chắc chắn là có điều gì đó kỳ quặc!

Mà đúng vào lúc này.

Bỗng nhiên, ánh sáng lấp lóe, bên người của vị cường giả cấp A kia, có lần lượt từng bóng người xuất hiện, cũng đều là những người có dung mạo tầm thường, thậm chí là bình thường tới mức mà khi đi qua trong đám người sẽ không có ai chú ý. Nhưng mà...

Cấp A! Cấp A! Thuần một sắc cấp A! Bọn hần thế mà phái ra trọn vẹn năm vị cường giả cấp A!

"Điên rồi, bọn hần nhất định là điên rồi." Hầu Lượng tự lẩm bẩm.

Ông ta biết, đã xảy ra chuyện lớn! Chắc chắn là có một chuyện lớn nào đó mà ông ta không biết phát sinh! Bởi vì cái sự tình này, mới khiến cho cái tổ

chức thần bí này điên cuồng như vậy, thậm chí là không tiếc bất cứ một cái giá nào!

"Gắt gao nhìn chăm chăm vào bọn hắc cho ta!" Hầu Lượng nói với nhân viên trinh sát.

"Nếu quả như thật xảy ra chuyện...nếu như chúng ta chết hết...ngươi cũng nhất định phải truyền tin tức trở về." Hầu Lượng nói với nhân viên trinh sát trẻ tuổi, đứa nhỏ này không có bao nhiêu sức chiến đấu, chỉ là một nhân viên trinh sát bình thường, thế nhưng hắc có một cái năng lực đặc thù —— có thể bỏ qua hết thấy những năng lực ngăn chặn tin tức! Cho dù ở nơi này bị ngăn chặn tin tức, hắc cũng có thể đem tin tức truyền ra bên ngoài!

"Hiểu rõ!" Khuôn mặt của nhân viên trinh sát đỏ lên.

"Như vậy...xem ra là chúng ta không có cách nào có thể sống sót." Hầu Lượng tự lẩm bẩm.

Tại Bằng Phong Tuyết Địa, có một cỗ khí tức kinh khủng đang quanh quẩn trong thiên địa, đám người Trần Phong trốn ở bên trong phế tích động băng, mặc dù bọn hắc biết làm như thế là không thể trốn khỏi được sự cảm ứng của các cường giả cấp A, thế nhưng ít nhất là cũng có thêm được một chút cảm giác an toàn.

Hạ Nghiên đang nằm thoi thóp cách đó không xa.

"Nữ nhân này..." Trần Phong thở dài một tiếng.

Chỉ chém giết một nữ nhân Hạ Nghiên thôi mà lại dẫn đến nhiều địch nhân cường đại như thế? Đến cùng là tại sao? !

"Ta vẫn cho là chỉ có ở trường học giết học sinh lão sư mới nhảy ra."
Vương Thuần cũng cảm thấy vô lực chửi bậy: "Nếu như mấy người này là cái gì nhân tình của Hạ Nghiên hoặc là phụ thân của Hạ Nghiên, ta nhất định sẽ chết không nhắm mắt."

"..." Trần Phong mạnh mẽ trừng mắt liếc hắc một cái: "Ngươi không sợ bị bọn họ nghe được?"

"Không có chuyện gì." Thần Y bỗng nhiên ôn nhu nói ra, trong tay lấp lánh hào quang nhàn nhạt: "Ta không biết là có thể che giấu được cảm ứng của bọn hắc hay không, bất quá bọn hắc khẳng định là không nghe được cuộc nói chuyện của chúng ta."

Che giấu! Đây là phương diện mà Thần Y am hiểu nhất.

"Đa tạ." Trần Phong khẽ gật đầu, nhìn về phía cách đó không xa.

Bọn hắc...thật sự có thể sống sót hay sao? Hiệp hội chế tác Gen biết là những kẻ ở phía sau của Hạ Nghiên khẳng định sẽ ra ngoài, cho nên bọn họ đã chuẩn bị rất kỹ càng, vốn chỉ dự liệu đó là cấp C hoặc là cấp B đã mạnh nhất, chẳng ai ngờ được rằng, lại là cấp A!

Hơn nữa —— còn là năm vị! Cái tổ chức thần bí này, cấp A là rau cải trắng hay sao? Hoặc nói là... thân phận của Hạ Nghiên rất đặc thù?

Bỗng nhiên, vị cường giả cầm đầu đi về phía phế tích động băng, đám người Trần Phong ngừng thở, cẩn thận ẩn trốn.

Xoạt! Người này đi đến phía trước phế tích động băng, cách vị trí của đám người Trần Phong, chỉ có năm mét! Trần Phong thậm chí có thể mơ hồ cảm giác được, ánh mắt của đối phương đã quét qua trên người của hắc.

Bị phát hiện! Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, trên thực tế, ở trước mặt cường giả cấp A, bọn hắc vốn là không có cách nào ẩn nấp. Hiện tại chỉ hy vọng, vị cường giả cấp A này đối với bọn hắc không có bao nhiêu hứng thú...

"Các người tới là để cứu ta sao?" Hạ Nghiên mỏng manh nói.

Vào thời điểm Tuyệt Bất Nhị xuất hiện, nàng đã tuyệt vọng, không nghĩ tới, tổ chức sẽ phái ra nhiều cường giả như thế tới cứu nàng, đây là lần thứ nhất, nàng cảm thấy cảm động như thế.

"Cứu người?" Vị cường giả cầm đầu sửng sốt một chút, sau đó cười nhạt một tiếng.

"Yên tâm, vào thời điểm rời đi, chúng ta sẽ mang người theo."

??? Trong đầu của Hạ Nghiên toát ra một dấu chấm dấu hỏi, đây là có ý gì?

Bỗng nhiên, khóe miệng của người trung niên lộ ra ý cười, dùng ánh mắt nhìn xuyên qua tầng tầng phế tích, dừng lại ở trên người của Trần Phong.

"Đã bị khóa chặt!" Sắc mặt của đám người Trần Phong đại biến.

Rút lui! Mấy người không có một chút do dự nào lùi lại, mấy vị cường giả cấp A này muốn làm cái gì? ! Không có người nào biết rõ!

Điên rồi! Bọn gia hỏa này vì sao lại mặc kệ Hạ Nghiên bị thương nặng sắp chết, mà lại quay đầu nhìn bọn hắn chằm chằm?

"Trốn được sao?" Người trung niên kia cười nhạt một tiếng.

Oanh! Hắn đưa tay, một chùm sáng sáng chói trong tay bắn ra.

Ô...ô...n...g —— Thời gian tựa hồ vào thời khắc này đứng im.

Trần Phong đột nhiên co con người vào, hắn thấy rất rõ ràng, thời gian tựa hồ như chậm lại, nhưng cái chùm sáng kia lại giống như con thoi bắn về phía của hắn, hắn nhìn thấy rất rõ, nhưng lại không có cách nào tránh né!

"Trần Phong!" Hầu Lượng gầm lên giận dữ.

Xong! Đây chính là cường giả cấp A a! Cho dù chỉ là một đòn công kích tùy ý của người này, Trần Phong cũng tuyệt đối không có khả năng tiếp nhận!

Oanh! Cái chùm sáng đáng sợ kia bắn tới, ánh sáng chói mắt màu đỏ trong nháy mắt bùng nổ.

"Oanh!" Năng lượng đáng sợ chấn động ở chung quanh.

"Rắc!!!" Vết rách kinh khủng theo đất đai lan tràn ra xung quanh, đất đai vô cùng kiên cố mà gen chiến sĩ bình thường không thể phá vỡ, thế mà cư nhiên bị đánh ra một cái rãnh sâu hoắm! Đây chính là uy năng của cường giả cấp A sao? Đám người cảm thấy run sợ.

Trần Phong chết rồi sao...Bọn hắn theo bản năng nhìn về phía giữa sân, lập tức khiếp sợ phát hiện, Trần Phong thế mà còn ở nguyên tại chỗ, cái rãnh sâu hoắm ở ngay bên cạnh hắn! Có một cái thân ảnh xinh xắn lạnh lợi cản ở trước mặt của hắn, thay hắn ngăn chặn hết thủy đòn công kích!

Đó là —— Hầu Lượng đột nhiên co con người vào, là nàng!

"Cô đã đến..." Tâm trạng của Trần Phong rung động.

Vương Dao! Lại có thể là nàng! Lần này, hắn cứ tưởng là Hiệp hội chế tác Gen và Gen Công Hội đã chuẩn bị chu toàn, lại thêm thực lực cường đại của mình, cho nên không có thông tri cho Vương Dao, không ngờ được là nàng vẫn tới! Vào thời khắc hắn nguy cấp nhất.

Mục tiêu là Vương Dao

Thiếu nữ mặc chiếc váy màu đỏ kia, chưa bao giờ động lòng người như lúc này.

"Đã lâu không gặp." Ngữ khí của Vương Dao vẫn như cũ rất bình thản.

"Đa tạ." Trần Phong cảm tạ từ đáy lòng.

"Không sao..." Vương Dao khẽ lắc đầu: "Chỉ là, những chuyện mà ta thiếu người, từ đây thanh toán xong."

Thanh toán xong? Tâm trạng của Trần Phong run lên, hắn nhớ kỹ Vương Dao đã hứa hẹn là sẽ xuất thủ ba lần, cho dù là lần này cũng chỉ là lần thứ hai mà thôi, tại sao lại đột nhiên biến thành thanh toán xong rồi? Là vì nguyên nhân địch nhân lần này quá mức cường đại hay sao?

Kỳ thật ân tình mà hắn đưa Tinh huyết Hải Long cho Vương Dao, nàng đã sớm trả lại cho hắn! Chỉ có điều là...nếu như đã thanh toán xong, có phải hay không là sẽ không bao giờ được gặp nàng nữa? Người con gái lạnh lùng mà quật cường này, thế nhưng luôn luôn cam kết lời hứa hẹn của mình...

Xoạt! Mấy vị cường giả cấp A còn lại cũng lần lượt đi tới nơi này.

"Đi!" Vương Thuần kéo Trần Phong trở về.

"Vẫn chưa thanh toán xong!" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói: "Cô vẫn còn thiếu nợ ta một lần!"

"..."

Thân thể của Vương Dao hơi hơi rung động, nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn Trần Phong, bên trong cái ánh mắt lạnh lùng kia, xuất hiện một tia kỳ dị mà Trần Phong chưa bao giờ thấy qua.

Cái ánh mắt kia...Trần Phong thầm nghĩ không ổn, bởi vì hắn chợt nhớ tới, Vương Dao rốt cuộc mạnh đến cỡ nào? !

Vương Dao mỗi một lần đều ở trên trời giáng xuống cứu mạng hắn, nhưng đối thủ lúc trước, mạnh nhất cũng chỉ là cấp C mà thôi, mà lần này, thế nhưng lại là 5 vị cường giả cấp A! Vương Dao nàg...

"Người lưu lại ở nơi này, chỉ làm liên lụy đến nàng mà thôi!" Vương Thuần thấp giọng nói.

"Ta biết." Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, liên lụy...thật sự là hai chữ chói tai.

Vương Thuần mang Trần Phong rời đi, mấy vị cường giả cấp A kia thế mà không có đuổi giết bọn hắn, mà đều dừng lại, nghiêm túc đem Vương Dao vây vào chính giữa.

"Người rốt cục cũng đã xuất hiện." Người trung niên kia trầm giọng nói.

Cái gì? Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái, đây là có ý gì? Chẳng lẽ nói, mục đích cuối cùng nhất của bọn hắn... lại chính là Vương Dao? !

"Ta tự giới thiệu mình một chút, ta là Lôi Hạo, gen chiến sĩ cấp A, là đội trưởng của nhiệm vụ lần này." Lôi Hạo trầm ổn nói ra.

Đối mặt với Vương Dao, ngữ khí của hắn vô cùng ngưng trọng, thậm chí, còn mang theo một tia cẩn thận.

"Năm năm qua, kế hoạch của tổ chức chúng ta bỗng nhiên liên tục bị phá hỏng. Vô luận là kế hoạch thiên tai, hay là kế hoạch Âm Năng, hoặc là kế hoạch máy móc, luôn luôn vào thời khắc quan trọng nhất, bị phá hỏng! Mỗi một lần nhiệm vụ, mỗi một cái kế hoạch, vào thời khắc quan trọng nhất, sẽ luôn luôn có một người hoành không xuất hiện, người này dùng phương thức nghiền nát bẻ gãy, đem toàn bộ kế hoạch phá hỏng, sau đó lại lặng yên biến mất không một tiếng động."

"Năm năm, phá hỏng 72 lần! Chúng ta một mực tìm kiếm vị cường giả bí ẩn này, mãi cho đến một ngày...chúng ta rốt cục cũng phát hiện ra kẻ địch."

Lôi Hạo nói đến đây, còn có chút không dám tin: "Đó là một tiểu cô nương chỉ mới có 18 tuổi, bởi vì từ nhỏ gen biến dị, thậm chí còn có thể bảo trì được hình thể của một tiểu cô nương!"

Xoạt! Tâm trạng của tất cả mọi người rung động, coi như là những gen chiến sĩ cấp B của Gen Công Hội đứng xung quanh cũng sợ ngây người. Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, tiểu cô nương bé nhỏ đứng ở trước mắt của bọn hắn, trong mấy năm này lại làm ra nhiều chuyện như thế, so với toàn bộ Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội cộng lại còn nhiều hơn!

"Người rất mạnh, mạnh đến mức khó tin! Từ lúc ngươi phá hư kế hoạch, chúng ta đã thấy được tiềm lực của ngươi, từ cấp E không ngừng tăng lên, cấp D, cấp C, cấp B... cấp bậc nhiệm vụ mà ngươi phá hư cũng không ngừng tăng lên, thực lực của ngươi đang không ngừng được tăng cường, mà bây giờ...ngươi đã có thể phá hư được kế hoạch cấp A của chúng ta." Về mặt của Lôi Hạo rất nghiêm túc.

Mỗi một câu mà Lôi Hạo nói ra, đều làm cho mọi người khiếp sợ.

"Vương Dao..." Trần Phong rung động.

Nàng thế mà lại làm ra nhiều chuyện như thế? Suy nghĩ kỹ một chút, Vương Dao ngoại trừ vô cùng lạnh lùng với người của Vương gia, thì tâm địa vẫn vô cùng hiền lành, vào thời điểm ở núi Long Thệ, hắn và bạn học của hắn đều là do nàng cứu được!

"Nói nhảm nhiều như vậy để làm cái gì?" Về mặt của Vương Dao vẫn bình tĩnh như trước.

"Hi vọng ngươi có thể gia nhập vào tổ chức của chúng ta." Ánh mắt của Lôi Hạo lóe lên sự cuồng nhiệt: "Chỉ cần ngươi chịu gia nhập, tất cả mọi thứ trước đó đều được xóa bỏ, bởi vì ngươi đáng giá như vậy! Chúng ta tin tưởng, dùng tiềm lực của ngươi, tương lai ở tổ chức của chúng ta chính là thiên chi kiêu tử! Thậm chí là lãnh tụ! Nếu không... "

Xoạt! Lôi Hạo tản ra sát ý nồng đậm! Bên cạnh, bốn vị chiến sĩ cấp A cũng nhìn chăm chăm.

Đáng chết! Sắc mặt của đám người Hầu Lượng đại biến, cái tổ chức này phải ra nhiều cường giả như thế, lại chính là muốn bức bách Vương Dao gia nhập! Nếu quả thật là đúng như bọn hắn nói...một khi Vương Dao gia nhập...

Vẻ mặt của tất cả mọi người đều trở nên khó coi.

"Đáng chết!" Hầu Lượng nhìn điểm sáng lấp lóe bên trong màn sáng của vòng đeo, cường giả chân chính của Gen Công Hội đã xuất phát, bọn hắn chỉ cần chạy đến đây, mấy tên cường giả cấp A này căn bản không phải là vấn đề! Thế nhưng...bọn hắn cần thời gian a!

Vương Dao, có thể tranh thủ được thời gian cho đến lúc đó hay không? Nàng sẽ gia nhập vào cái tổ chức này sao? Đám người lo lắng, nhưng mà, vào ngay lúc này, Vương Dao bỗng nhiên cười.

"Hi hi." Thanh âm hoạt bát mang theo một tia mỉa mai.

"Câu nói này, là do lãnh tụ của các ngươi nói có đúng không?" Vương Dao thản nhiên hỏi.

"Ngươi vì sao lại biết?" Sắc mặt của Lôi Hạo biến hóa.

Trên khoé miệng của Vương Dao lộ ra một nụ cười nhạt: "Đã nhiều năm như thế, cái tính ăn nói bậy bạ của hắn cũng không có đổi a, nếu quả thật muốn để cho ta làm lãnh tụ, hắn cần gì phải nghiên cứu kế hoạch trường sinh bất tử chứ?"

Xoạt! Đám người Lôi Hạo biến sắc.

"Ngươi đến cùng là ai? !" Lôi Hạo gầm lên giận dữ.

Ở bên trong tiếng gầm giận dữ, thế mà mang theo một tia hoảng sợ, tiểu cô nương này...thế mà biết tất cả!

"Ta là ai?" Vương Dao lắc đầu: "Không trọng yếu."

Oanh! Hào quang kinh khủng vào thời khắc này tỏa ra, trên người của Vương Dao, chiếc váy màu đỏ hoa lệ kia vào thời khắc này bùng cháy, hóa

thành ngọn lửa nồng đậm, lực lượng kinh khủng tỏa ra từ trong cơ thể của nàng, trong nháy mắt bùng nổ!

Oanh! Mặt đất rung động, Băng Phong Tuyệt Địa lớn như vậy, bầu trời trong nháy mắt liền biến thành ánh đỏ!

"Tới đi!" Vương Dao nâng kiếm chỉ vào Lôi Hạo.

Chiến! Nàng đây là...tâm trạng của Trần Phong run lên, lúc này, hắn bỗng nhiên biết được câu nói đã thanh toán xong kia của Vương Dao là có ý gì, bởi vì nàng biết, nàng sẽ không còn cơ hội giúp hắn xuất thủ lần thứ ba! Nhất là cái ánh mắt cuối cùng kia của nàng...chính là muốn từ biệt hắn!

"Ta khuyên ngươi một lần cuối cùng." Vẻ mặt của Lôi Hạo lạnh lùng: "Gia nhập chúng ta, nếu không..."

Băng Tuyền

Oanh! Vương Dao chém một kiếm tới.

"Xem ra không thể thương lượng." Lôi Hạo thở dài một tiếng: "Như vậy, thì chết đi thôi."

Ô...ô...n...g —— Quanh người của Lôi Hạo tản ra một cỗ khí tức kỳ dị.

"Hắn muốn làm cái gì?" Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị, nhưng mà, vào ngay lúc này, bốn chiến sĩ cấp A còn lại đã ra tay.

"Oanh!" Một người phát tay, một toà sơn mạch hư ảo to lớn từ trên trời giáng xuống, đất trời trở nên u ám, tựa hồ cũng bị toà sơn mạch này che lấp.

Thái Sơn Áp Đỉnh - bí kỹ dung hợp 5 tinh! Cần năm loại gen năng lực liên hợp, mới có thể tạo thành bí kỹ dung hợp siêu cường này, chế tạo ra một toà sơn mạch bằng tinh thần lực, trấn áp kẻ địch! Bất luận là ai bị trấn áp, đều sẽ phải tiếp nhận sự trùng kích kinh khủng!

Xoạt! Toà sơn mạch kia đánh về hướng Vương Dao, mà vào lúc này, Vương Dao đã nâng tay phải lên cản ở trên đỉnh đầu.

"Oanh!" Đại địa chấn động.

"Lên!" Ngọn lửa nồng đậm quanh người của Vương Dao bùng cháy, lửa nóng hùng hực vào thời khắc này bùng cháy, thân ảnh của Vương Dao ở dưới toà sơn mạch kia vô cùng nhỏ bé, thế nhưng nàng vẫn có thể ngoan cường chịu đựng cỗ trùng kích kinh khủng này.

"Rắc!" Mặt đất ở dưới chân của nàng lún xuống.

Chặn được! Tâm thần của mọi người kinh hoàng, đây chính là bí kỹ dung hợp 5 tinh! Do gen chiến sĩ cấp A thi triển ra bí kỹ dung hợp 5 tinh! Cứ như thế chặn được?

Nhưng mà, mấy vị cường giả cấp A kia cũng không suy nghĩ nhiều, trước khi đến, bọn hắn đã thực hiện qua rất nhiều lần điều tra, đối với thực lực của Vương Dao, bọn hắn rõ như lòng bàn tay, cũng không hi vọng là một đòn Thái Sơn Áp Đỉnh có thể trấn áp được Vương Dao! Một chiêu này, chỉ là muốn hạn chế hành động của nàng!

"Xoạt!" Người thứ hai ra tay.

"Ồ...ô...n...g —— " Trong hư không, có chín quả mặt trời nhỏ có màu sắc khác nhau dâng lên trên không trung, mỗi một quả mặt trời đều có một cỡ nhiệt lượng kinh khủng, mỗi một cái đều toát ra ánh sáng óng ánh sáng chói!

"Đi!" Người kia chỉ vào hư không.

Oanh! Chín quả mặt trời nhỏ bỗng nhiên bắn ra chín chùm sáng kinh khủng! Mục tiêu là ——Vương Dao! Chín chùm sáng có màu sắc khác nhau, chín chùm sáng tràn ngập năng lượng đáng sợ, trong nháy mắt bắn về phía Vương Dao, ánh mặt trời đáng sợ sáng chói lấp lánh!

"Vù!" Lớp băng ở dưới mặt đất dưới sức nóng của chín chùm sáng này đều bị hoà tan, mỗi một chùm sáng, đều có nhiệt lượng kinh khủng khiến cho người ta phải run sợ.

Cửu Dương Đấu Cảnh!

Bí kỹ dung hợp 5 tinh cần năm loại gen năng lực dung hợp với nhau mới có thể tạo ra bí kỹ siêu cường đại, thông qua việc tổ hợp gen năng lực để tạo ra chín loại thuộc tính khác nhau tạo thành chùm sáng trùng kích, mà chín chùm sáng sẽ dung hợp với nhau vào một điểm cuối cùng, chín loại năng lượng dung hợp sẽ sinh ra phản ứng, sẽ tạo ra uy năng cực kỳ cường đại!

"Oanh!" Chín chùm ánh sáng bắn về phía Vương Dao.

"Coong!" Một tiếng vang phát ra giòn giã.

Vương Dao nhẹ nhàng giơ tay trái lên, chín chùm lực lượng kinh khủng kia hơi ngừng lại một chút sau đó liền nổ tung, thậm chí chúng còn chưa kịp

dung hợp với nhau, tay trái của Vương Dao đã ngay lập tức xuất hiện một tấm lá chắn bằng lửa trực tiếp ngăn trở!

"Hừ." Một tiếng hừ lạnh vang lên, người thứ ba ra tay.

Lại là một bí kỹ dung hợp 5 tinh nữa, có tên là Băng Hàn Phong Bạo cực kỳ cường đại, có mức độ tàn phá vô cùng khủng khiếp, những nơi mà nó đi qua, trên mặt đất đều bị tàn phá thành từng tầng đất trống! Gió lốc bao phủ khắp nơi! Mặt đất vốn dĩ bằng phẳng giờ đây đã bị đào xuống ba mét! Đây chính là lực tàn phá kinh khủng của Băng Hàn Phong Bạo!

Hắn thôi động gió lốc bao phủ hoàn toàn Vương Dao, nhưng mà, bên trong Băng Hàn Phong Bạo lại có một ánh lửa, vô cùng loá mắt.

Tay trái của nàng ngăn trở Cửu Dương Đẩu Cảnh, tay phải chống lại Thái Sơn Áp Đỉnh, chiếc váy đỏ ở trên người của nàng bùng cháy đối đầu với Băng Hàn Phong Bạo.

"Thật là mạnh!" Nhìn một màn rung động lòng người này, đám người không khỏi thốt lên một tiếng đầy cảm khái. Lấy lực lượng của một người mà có thể nhẹ nhõm đối kháng với ba vị gen chiến sĩ cấp A, rốt cuộc thực lực chân chính của tiểu cô nương này mạnh tới mức nào?

"Cút!" Ánh mắt của Vương Dao chứa đầy vẻ lạnh lùng.

Quanh người của nàng tỏa ra vô số ngọn lửa đỏ rực. Trong thời khắc này, chiếc váy đỏ bốc lửa toát ra uy năng vượt quá sức tưởng tượng của mọi người!

Oanh! Thái Sơn Áp Đỉnh... Cửu Dương Đẩu Cảnh...Băng Hàn Phong Bạo...
Tất cả mọi công kích đều bị chôn vùi bên trong hỏa diễm!

Oanh! Năng lượng đáng sợ nổ tung, lúc này, đòn công kích đầy trời đều nổ tung, mặt đất rung động kịch liệt, ở phía trước động băng, thế mà bị oanh ra một cái hố sâu không lồ!

Oanh!

Toàn bộ Băng Phong Tuyết Địa đều đang rung động, mà vào lúc này...bỗng dung hồ sâu có một nguồn nước không ngừng tuôn trào ra xung quanh.

Oanh! Nước sông màu xanh thăm thẳm trào ra bên ngoài, tạo thành một con sông rộng lớn.

Xoạt! Nước sông tuôn ra liên tục không ngừng, đất đai khô phục lại vẻ bình tĩnh vốn có.

"Đây là..." Đám người hít vào một ngụm khí lạnh., đây là Băng Tuyền!

Đây là một truyền thuyết ở Băng Phong Tuyết Địa! Cũng là đồ vật nguy hiểm nhất! So với những gen chiến sĩ cấp A ở trước mặt họ, nó thậm chí còn nguy hiểm hơn! Bởi vì dòng nước chảy xuôi bên trong Băng Tuyền này có thể làm cho tất cả các loại gen năng lực mất đi hiệu lực!

Theo truyền thuyết, trước kia ở đây vốn là một dòng sông Băng Tuyền, thường xuyên có người chết vì nó, để bảo hộ sự an toàn của mọi người, có mấy vị siêu cường giả đã liên kết lại để phong ấn Băng Tuyền, xây dựng nên một thế giới băng ở trên Băng Tuyền! Đây chính là nguyên nhân tồn tại của Băng Phong Tuyết Địa!

Mọi người vốn chỉ coi là đây là một truyền thuyết cổ xưa, nhưng mà bây giờ... Băng Tuyền lại đang xuất hiện ở trước mắt của mình.

"Truyền thuyết này thật sự là thật!"

"Ở phía dưới của Băng Phong Tuyết Địa thật sự có sông Băng Tuyền!"

"Nước sông có thể làm cho tất cả các loại gen năng lực mất đi hiệu lực trong truyền thuyết"

Trong lòng của mọi người đang cực kỳ rung động, tất cả những gì bọn hắn nhìn thấy vào ngày hôm nay, những gì mà bọn hắn đã trải qua so với một đời của rất nhiều người còn đặc sắc hơn! Trận chiến của các siêu cường giả này thế mà lại có thể phá vỡ phong ấn cổ xưa! Toàn bộ Băng Phong Tuyết Địa đều đang phát sinh biến động!

Bọn hắn biết, chỉ e rằng từ nay về sau nơi đây sẽ lại trở thành một cấm địa!

Theo truyền thuyết, mặc dù nước sông sau khi rời khỏi Băng Tuyền sẽ bị mất đi hiệu lực, thế nhưng chỉ cần ở chỗ này, chỉ cần ở cùng một chỗ với Băng Tuyền, liền có thể khiến cho tất cả các năng lực bị mất đi hiệu lực! Nơi đây sẽ trở thành cấm địa của tất cả các gen chiến sĩ!

"Không ngờ được lực lượng của bọn hắc lại có thể đạt đến loại tình trạng này?" Đám người tràn đầy rung động.

Bọn hắc biết chiến sĩ cấp A rất mạnh, nhưng chưa từng nghĩ tới là lại mạnh tới mức này, bất luận là những cường giả cấp A này, hay là Vương Dao cũng là sự tồn tại mà bọn hắc cả đời cũng không có cách nào với tới!

Bí kỹ 6 tinh

Có lẽ bọn hắc thật sự có thể sống sót?

Nhưng mà vào ngay lúc này, có một cỗ lực lượng khiến cho người ta sợ hãi bỗng nhiên tỏa ra, đám người theo bản năng nhìn về phương hướng khí tức truyền đến, bọn họ kinh hãi phát hiện ra, trên mi tâm của Lôi Hạo đột nhiên xuất hiện một cái ấn ký thần kỳ.

"Kết thúc đi." Lôi Hạo cười lạnh một tiếng, phù văn ở mi tâm lấp lánh.

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người đại biến, rất nhiều người đã nhận ra cái ấn ký thần kỳ kia đại biểu cho cái gì.

Ngôn Xuất Pháp Tùy, đây là bí kỹ dung hợp 6 tinh! Cần sáu loại gen dung hợp để tạo nên bí kỹ siêu cường đại, sau khi dung hợp sẽ có được sức mạnh hủy thiên diệt địa, nhưng có một khuyết điểm là cần phải có một thời gian dài chuẩn bị mới có thể phóng xuất ra!

Mà bây giờ... hắc đã chuẩn bị xong.

Ba người trước ra tay, là để tranh thủ thời gian cho hắc. Đây mới thật sự là sát chiêu! Đối phó với loại đối thủ đặc thù này, nhất định phải dùng thủ đoạn mạnh nhất, nhất định phải dùng bí kỹ dung hợp 6 tinh mới có thể dành chiến thắng! Đây cũng chính là thủ đoạn mạnh nhất của cường giả cấp A ! Không có cái thứ hai! Nếu dùng nó để công kích, tất nhiên sẽ là công kích mạnh nhất. Nếu dùng nó để phòng ngự, tất nhiên sẽ là phòng ngự mạnh nhất. Đây chính là Ngôn Xuất Pháp Tùy, một bí kỹ dung hợp 6 tinh toàn năng !

Xoạt! Lôi Hạo bước ra một bước, hắc điểm một cái về hướng của Vương Dao, nhàn nhạt phun ra một chữ: "Chém!"

Oanh! Ấn ký ở mi tâm của hắc biến mất trong nháy mắt, ngay lập tức nhanh như chớp phóng tới trước mặt của Vương Dao, đất trời biến sắc.

"Không tốt!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Bí kỹ dung hợp 6 tinh là bí kỹ mạnh nhất của cường giả cấp A! Mà Ngôn Xuất Pháp Tùy, càng là cường giả bên trong các bí kỹ dung hợp 6 tinh, không có người nào có thể địch lại!

Viện binh của Gen Công Hội tại sao còn chưa tới, nếu như lúc này Vương Dao bị giết chết, sợ rằng tất cả bọn hắn đều phải chết ở chỗ này!

Làm sao đây? ! Tâm trạng của tất cả mọi người đều trở nên khẩn trương.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, ngay vào lúc Ngôn Xuất Pháp Tùy trong nháy mắt chém tới, quanh người của Vương Dao, có một cỗ năng lượng biến ảo đang chấn động, giống như gợn sóng năng lượng, lặng yên tản ra xung quanh.

Xoạt! Gợn sóng trong nháy mắt bao trùm toàn trường.

Thời gian, tựa hồ vào thời khắc này đứng im, toà sơn mạch từ trên trời giáng xuống kia, Cửu Dương Đẩu Cảnh huyền diệu vô cùng kia, còn có cỗ gió lốc tàn phá bừa bãi kia, đều tựa hồ ở trong cái nháy mắt này đứng im!

Thậm chí...cả đòn Ngôn Xuất Pháp Tùy đang chém tới kia!

Hết thảy, đều dừng lại, chỉ có một đạo thân ảnh lơ lửng trong nháy mắt này lóe lên, nếu như người nào đó có thể nhìn được rõ ràng, liền sẽ khiếp sợ phát hiện, cái thân ảnh kia, đúng là Vương Dao!

Xoạt! Ánh sáng loé lên, Vương Dao trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở bên cạnh một cường giả cấp A.

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, Vương Dao một lần nữa biến mất, lấp lánh trong hư không.

"Cái gì..." Mấy vị cường giả cấp A chỉ có thể kinh hãi nhìn một màn này.

Ô...ô...n...g —— Thân ảnh của Vương Dao lấp loé ở bên cạnh từng người, thân ảnh khéo léo đẹp đẽ của nàng, nhẹ nhàng như bướm bướm bay múa, nhẹ nhàng thổi qua bên người của năm vị cường giả cấp A.

Thời gian, tựa hồ vào thời khắc này khôi phục lại.

Trong phê tích động băng, cổ khí tức đáng sợ cơ hồ khiến cho người ta hít thở không thông kia bắt đầu buông lỏng. Vương Dao vẫn như cũ đứng ở chỗ cũ, ánh mắt bình tĩnh vẫn như cũ nhìn vào Lô Hạo, Ngôn Xuất Pháp Tùy vẫn còn đang chém ra, cách Vương Dao một đoạn!

Vậy mà ở trong cái nháy mắt này!

Phốc! Một vệt máu tươi bắn tung toé, vị cường giả cấp A thứ nhất mà Vương Dao xuất hiện ở bên cạnh, vị cường giả cấp A đã thi triển Thái Sơn Áp Đỉnh kia, không thể tin được che cổ của mình, ầm ầm ngã xuống.

Phốc! Người thứ hai! Người thứ ba!

"Đây là..." Đám người tròn to con mắt nhìn cảnh này, bọn hắn biết chiêu này, bọn hắn đã từng thấy qua!

Huyền Ảnh Trảm! Bí kỹ dung hợp 6 tinh! Nó không có thủ đoạn toàn năng giống như Ngôn Xuất Pháp Tùy, nhưng lại có một đặc tính mạnh hơn, nó có khả năng bỏ qua khoảng cách, bỏ qua số người, trước khóa chặt sau đó chém giết! Trong nháy mắt chém giết tất cả mọi người!

Một chiêu này rất mạnh! Thế nhưng mà... Huyền Ảnh Trảm cần phải dung hợp 6 loại gen năng lực không gian mới có thể thi triển ra được! Vương Dao rõ ràng phải có ít nhất là một đến hai loại gen hoả diễm, làm sao có khả năng thi triển ra chiêu này!

Nàng tại sao có thể làm được? Đám người không dám tin mở to mắt ra nhìn.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé, sau đó...người thứ tư!

Phốc! Ánh sáng loé lên, có một chút quỷ dị chính là, trên người của người này lại lóe lên ánh sáng màu lam, vền vền chỉ lưu lại một vết thương nhẹ, đây chính là một vị cường giả cấp A này giờ vẫn chưa ra tay, năng lực của hắn, rất có thể là phòng ngự.

Mà vào giờ khắc này, ở trên người của Lôi Hạo, uy năng của Huyền Ảnh Trảm, cũng vào thời khắc này bộc phát ra.

Oanh! Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, quanh người của Lôi Hạo, có một cái hư ảo tinh tượng to lớn hiển hiện, nhìn qua giống như là vô số ngôi sao tạo thành trời sao, thay hẳn gánh vác hơn phân nửa đòn công kích.

Oanh! Tinh tượng sụp đổ, bầu trời sao to lớn hoá thành vô số tinh mang.

Phốc! Máu tươi bắn ra, trên khuôn mặt của Lôi Hạo xuất hiện một vết máu.

Đây là...tâm thần của mọi người kinh hoàng, nhìn về phía vị cường giả cấp A chưa từng xuất thủ kia.

Tinh Tượng Phòng Ngự! Bí kỹ dung hợp 6 tinh, cần ít nhất sáu loại gen năng lực phòng ngự, thông qua những năng lực này, dẫn dắt lực lượng sao trời tạo thành một lá chắn phòng ngự tuyệt đối, có lực phòng ngự cực kỳ đáng sợ! Hắn đã chặn lại đòn công kích Huyền Ảnh Trảm thay cho Lôi Hạo!

Mà vào giờ khắc này, Ngôn Xuất Pháp Tuy đã chém về phía Vương Dao, bộ váy đỏ trên người của Vương Dao bùng cháy, Ngôn Xuất Pháp Tuy liền biến mất trong hư không.

Nhìn qua...giống như là không có bất kỳ một điều dị thường nào.

Mà lúc này, mọi người nhìn về phía nơi đó, tâm trạng run lên, đây là một trận chiến kinh thế, năm vị cường giả cấp A quyết đấu với Vương Dao, có đủ loại bí kỹ dung hợp siêu cường được thi triển, nhưng mà sau cùng lại là ba người chết hai người bị thương!

Chỉ trong nháy mắt! Vương Dao vền vện chỉ ra tay một lần!

Oanh! Ba cường giả cấp A, vĩnh viễn ngã xuống, Lôi Hạo sờ lên vết thương ở trên khuôn mặt, bàn tay nhuốm máu, vẻ mặt cũng trở nên ngưng trọng đáng sợ: "Người so với sự tưởng tượng của chúng ta còn mạnh hơn, đáng tiếc..."

Vị cường giả cấp A thi triển Tinh Tượng Phòng Ngự cũng đứng ở bên cạnh Lôi Hạo, mà trước mặt bọn hắn, Vương Dao, vẫn như cũ chỉ đứng bình tĩnh ở đấy, dựa vào nét mặt của nàng không nhìn ra được một chút mảnh khoe nào, nhưng mà lại có một giọt máu chảy xuôi trên cánh tay phải của nàng, sau cùng rơi xuống mặt đất, nàng đã thụ thương.

"Quả nhiên..." Vương Dao thấp giọng thì thầm: "Vẫn là thực lực không đủ?"

Nữ nhân điên

Chung quy thì đây cũng là 5 vị cường giả cấp A, hơn nữa còn là cường giả cấp A của cái tổ chức thần bí này, người nào không có thực lực cực kỳ mạnh mẽ? Dùng một địch năm, cuối cùng vẫn là quá miễn cưỡng, cho dù... nàng đã đoán được cái kết quả này trước.

Đáng tiếc, Vương Dao thở dài một tiếng ở trong lòng, nàng còn có quá nhiều chuyện muốn làm.

Mà vào lúc này, vòng đeo của Hầu Lượng chấn động, ông ta nhìn thoáng qua, lập tức mừng rỡ, những vị cường giả kia, rất nhanh sẽ chạy đến! Sắp rồi! Chỉ cần năm phút đồng hồ nữa, bọn hắn sẽ có mặt ở nơi này!

Vương Dao...người nhưng nhất định phải chống đỡ được đến lúc đó! Hầu Lượng căn dặn, những người còn lại cũng gắt gao nhìn chăm chăm về phía trước. Nếu có thể, cho dù là một khả năng nhỏ nhoi, bọn hắn cũng sẽ đi hỗ trợ, thế nhưng mà, bọn hắn không thể! Dùng thực lực của bọn hắn, coi như xông lên cũng chỉ gây thêm sự vướng víu!

Đây mới là điều đáng buồn nhất, vô luận là gen chiến sĩ hay là gen chế tác sư! Không đủ thực lực...chỉ có thể đến nạp mạng!

"Vương Dao..." Mọi người đọc thầm cái tên này ở trong lòng, nhất định phải sống sót a!

Nhưng mà, hai người Lôi Hạo vì sao lại không biết tầm quan trọng của thời gian?

"Những tên gia hỏa kia chắc cũng đã sắp tới rồi?" Lôi Hạo cười lạnh một tiếng: "Như vậy thì tạm biệt, tiểu cô nương."

Oanh! Ánh sáng lung linh lóe lên, hắn một lần nữa xuất thủ, lần này, không còn là Ngôn Xuất Pháp Tùy nữa, vền vẹn chỉ là một loại gen năng lực, ngẫu nhiên xen lẫn một chút bí kỹ dung hợp 2 tinh, 3 tinh, thế nhưng mà...

Oanh! Thanh kiếm lửa trong tay của Vương Dao bị nổ tung.

Oanh! Chỉ một lần công kích, trên người của Vương Dao bắn ra một vết máu tươi.

"Hừ." Lôi Hạo cười lạnh: "Ngôn Xuất Pháp Tùy, chém không phải là thân thể của người, mà là tinh thần cùng với ý thức của người, ta hết sức kinh ngạc vì sao người lại có thể ở dưới đòn công kích của Ngôn Xuất Pháp Tùy sống sót...xem ra lực lượng của người so với bên trong sự tưởng tượng của ta còn muốn cường đại hơn."

"Thế nhưng...coi như may mắn còn sống sót thì lại như thế nào? Ngôn Xuất Pháp Tùy coi như không có cách nào chém chết người, nhưng người cũng sẽ bị trọng thương! Bây giờ tinh thần và ý thức của người đều bị trọng thương, người còn có thể phát huy ra được bao nhiêu lực lượng?"

"Oanh!" Vương Dao bị đánh bay ra ngoài.

Phốc! Nàng té xuống đất, thân thể nhỏ nhắn của nàng trượt trên mặt đất, lưu lại một vết máu thật dài, toàn thân bị máu tươi nhuộm đỏ, theo chiếc váy màu đỏ hòa làm một thể, nàng...đã sắp không được.

"Vương Dao!" Đám người nắm chặt hai quả đấm, hai mắt trừng muốn nứt, chưa từng có một thời điểm nào, bọn hắn lại có thể căm hận mình đến như thế! Thế mà phải dựa vào một tiểu cô nương, chiến đấu cho mình!

Cố gắng lên! Trong lòng của Hầu Lượng nóng như lửa đốt, ông ta một mực nhìn vào vòng đeo, nhìn điểm sáng viên binh trên màn sáng! Một phút đồng hồ! Vén vén chỉ cần một phút đồng hồ nữa! Bọn hắn sẽ đến!

Nhất định...phải sống a!

"Vương Dao..." Tâm trạng của Vương Thuần cũng rung động, hắn cho tới bây giờ cũng không biết, cô em họ mà hắn rất ít tiếp xúc này lại khủng bố như thế, cũng càng không biết, cô em họ bị nhiều trường bối nói là có tính cách dở hơi này, lại là một cường giả mạnh mẽ như vậy! Em họ...nhất định phải sống sót!

Nhưng mà, bởi vì chiến đấu quá mức kịch liệt! Bởi vì xuất hiện quá nhiều cường giả! Cho nên, ở bên trong trận đại chiến kinh thiên này, tất cả mọi người đều không để ý đến một người, một người mà bọn hắn vốn nên chú ý, hơn nữa còn là một người một mực ở giữa chiến trường!

Hạ Nghiên! Nàng thế mà còn sống!

"A a a a..." Hạ Nghiên rên rỉ một tiếng.

Nàng làm như thế nào cũng không tưởng tượng được, chính mình thế mà lại rơi vào kết quả như vậy, nàng đã hiểu rõ! Nàng đã hiểu rõ toàn bộ! Cái gì mà tổ chức sẽ cho người một lần cơ hội cuối cùng...đều là giả!

Nàng chỉ là một miếng mồi nhử! Chỉ là một miếng mồi nhử mà tổ chức ném ra để hấp dẫn Vương Dao đến đây! Cho dù là cái nhiệm vụ dẫn sinh ra Thai Nghén Giả này đã được thực hiện từ ba năm trước, cho dù đây là một bước cuối cùng trong kế hoạch tạo ra quái vật Âm Năng...

"Ha ha ha ha!" Hạ Nghiên điên cuồng cười to.

Giả! Tất cả đều là giả! Nàng vì tổ chức mà dâng hiến cuộc đời của mình! Nàng vì nghiên cứu, vì trở thành truyền kỳ, vì muốn được vô số người kính ngưỡng, nàng đã dùng hết tất cả mọi thủ đoạn, không tiếc bất cứ một cái giá nào để đạt được tài nguyên!

Nhưng mà...đây chính là kết quả mà nàng nhận được hay sao? Trong mơ hồ, nàng tựa hồ nhớ tới, năm đó cũng có một người trung niên đến tìm nàng, thân thiết nhìn nàng, hỏi nàng có nguyện ý làm học sinh của hắn ta hay không?

"Sự phụ, ta tới..." Tầm mắt của Hạ Nghiên trở nên mơ hồ, nàng dùng thân thể tàn tật không đầy đủ của mình, chắt vạt bò đến bên cạnh hai người Lôi Hạo.

Mà vào giờ khắc này, hai người Lôi Hạo thấy được Hạ Nghiên, cũng chỉ lạnh lùng liếc qua, nữ nhân này còn tưởng là vào lúc này, bọn hắn sẽ cứu nàng hay sao?

Được rồi, không cần phải quan tâm đến nàng, nếu như nàng có thể tự mình bò đến khu vực an toàn, có lẽ sau khi chuyện này kết thúc sẽ thuận tiện mang nàng trở về, hai người Lôi Hạo cũng không quá quan tâm đến chuyện này. Bởi vì vào cái thời điểm này, hết thảy lực chú ý của hai người Lôi Hạo đều rơi lên trên người của Vương Dao! Đối đãi với thiếu nữ có thực lực kinh khủng này, dù cho là nàng đã bị thương nặng, bọn hắn cũng không dám có nửa điểm thư giãn! Một lần đánh cược cuối cùng nhất, mới là một đòn đáng sợ nhất!

"Cẩn thận." Hai người Lôi Hạo thận trọng đi tới gần Vương Dao.

Nhưng mà, liền ở trong cái nháy mắt này, vào thời điểm Hạ Nghiên bò đến bên cạnh hai người Lôi Hạo, bỗng nhiên ra tay, ôm lấy bắp đùi của Lôi Hạo.

? ! ! Khuôn mặt của Lôi Hạo đột nhiên biến đổi: "Người muốn làm cái gì? !"

"Làm gì? Ha ha ha ha ha! Đương nhiên là muốn để cho các ngươi chôn cùng với ta! Ha ha ha ha ha ha!" Hạ Nghiên cười lớn.

Cái tổ chức đáng chết! Gen chiến sĩ cấp A đáng chết! Chết hết đi cho ta!

Oanh! Âm Năng kinh khủng trong nháy mắt này bùng nổ.

Hạ Nghiên...dẫn nổ thân thể của mình! Cái thân thể đã sớm tàn tạ không còn gì kia, vẫn là một cỗ thân thể được tạo thành từ Âm Năng, cho dù đã suy yếu không chịu nổi, y nguyên vẫn bộc phát ra một cỗ lực lượng làm cho người ta kinh diễm! Cho dù...nàng chỉ có lực lượng cấp C đỉnh cao!

Oanh! Tinh tượng quen thuộc một lần nữa lấp lánh.

Chỉ cần một lần Tinh Tượng Phòng Ngự, là có thể tùy tiện chặn được đòn tự bạo của Hạ Nghiên, loại uy lực này mặc dù nhìn như rất kinh khủng, thế nhưng đối với hai người bọn hắn cũng không thể gây ra được sự tổn thương nào.

"Nữ nhân điên." Lôi Hạo giận mắng một tiếng.

Nhưng mà, chờ đến khi hai người bọn hắn một lần nữa chuẩn bị công kích, lại hoảng sợ phát hiện ra... Vương Dao đã biến mất!

"Cẩn thận!" Lôi Hạo theo bản năng đề phòng.

Ô...ô...n...g —— Tinh Tượng Phòng Ngự một lần nữa lấp lánh.

Bọn hắn muốn phòng bị một kích cuối cùng của Vương Dao khi đến đường cùng!

Trần Phong điên rồi?

Nhưng mà, chờ đến khi bọn hắn dùng tinh thần cảm ứng bao trùm toàn trường, lại kinh ngạc phát hiện ra vị trí của Vương Dao, lại ở cách đó không xa, chỉ có khoảng một trăm mét...

Có một thiếu niên nhìn qua như là một đứa học sinh, đang ôm Vương Dao liều mạng chạy như điên! Hắn lại muốn mang theo Vương Dao chạy trốn?

"Trốn? ?" Lôi Hạo tức giận cười.

Học sinh hiện nay lại đột ngột đến loại tình trạng này rồi hay sao? Chạy trốn? Ở ngay trước mặt hai chiến sĩ cấp A? ! Quá ngây thơ! Một trăm mét, đối với bọn hắn mà nói, vèn vèn chỉ là một cái chớp mắt.

Băng Phong Tuyệt Địa, ở trước mặt phê tích động băng, diễn ra một màn kinh người. Không chỉ đơn giản là hai người Lôi Hạo, bao quát cả mấy người Vương Thuần cùng với Hầu Lượng, gần như tất cả mọi người đều sợ ngây người, bởi vì cái người đang ôm Vương Dao chạy trốn, thành linh đúng là Trần Phong!

Móa! Vương Thuần giận mắng một tiếng, cái thằng ngu này! Hắn muốn làm cái gì? Đây chính là chiến sĩ cấp A cơ mà! Hơn nữa, còn là hai chiến sĩ cấp A mạnh nhất!

Khó trách Vương Thuần một mực có một cảm giác kỳ quái, Trần Phong từ đầu tới đuôi, một câu cũng đều không nói qua! Vương Thuần liếc nhìn qua mấy lần, phát hiện ra Trần Phong vẫn một mực cẩn thận nhìn chằm chằm vào trận chiến đấu cho nên cũng không có chú ý. Không nghĩ tới...chỉ mất tập trung một chút, Trần Phong thế mà đã xông ra! Cái tên điên này! Hắn cho là mình có thể cứu được Vương Dao hay sao?

Không thể nào, hắn lao ra, chỉ có thể chịu chết mà thôi!

"Ngu xuẩn!" Hầu Lượng cũng rất là tức giận.

Đã là lúc nào rồi, người còn xông ra làm gì? Chỉ còn một phút nữa là những cường giả cứu viện sẽ đến! Chỉ cần Vương Dao có thể chống thêm một phút đồng hồ nữa, mấy người còn lại nhất định có thể còn sống sót! Coi như lui một vạn bước, coi như Vương Dao không có chống đỡ được, hai người Lôi Hạo cũng không dám lưu lại thêm một giây đồng hồ nào! Vương Dao hi sinh, cũng coi như là có giá trị!

Nhưng bây giờ thì sao? Trần Phong xông ra, hắn sẽ chết, Vương Dao cũng sẽ hi sinh vô ích!

"Điên rồi! Hắn nhất định là điên rồi!" Đám người tự lảm bảm, bọn hắn biết, Trần Phong ở trong tay của hai vị cường giả cấp A kia, sẽ sống không qua nổi một giây.

Trên thực tế, Trần Phong đã chờ thời khắc này rất lâu rồi! Có nên cứu Vương Dao hay không? Coi như Vương Dao có mạnh hơn, đáng giá để cho hắn cứu hay sao? Hắn chỉ cần ngồi nhìn Vương Dao chống đỡ đến khi viện binh của Gen Công Hội đến, bọn hắn khẳng định sẽ được cứu, vào loại tình huống này, cần phải xông ra liều mạng để cứu nàng hay sao?

Về góc độ lợi ích thì sao? Hắn đã từng suy nghĩ thật lâu, thế nhưng sau cùng, hắn vẫn tuân theo bản tâm của mình.

Cứu! Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hắn ưa thích tiểu cô nương này, chỉ thế mà thôi! Không biết từ khi nào, thân ảnh của tiểu cô nương này đã in sâu vào đáy lòng của hắn.

Là bởi vì nàng đã cứu hắn rất nhiều lần? Hay là bởi vì... ở bên trong cái bề ngoài lạnh lùng của nàng là một trái tim thiện lương? Hắn không biết, thế nhưng nếu đã sống lại ở cái thế giới này, nếu như ngay cả dũng khí ưa thích một người cũng đều không có, vậy thì cũng không khỏi quá thảm a?

Huống hồ gì, ở trước mặt 5 gen chiến sĩ cấp A, cho dù nàng biết là nàng sẽ không thể sống nổi, nàng vẫn quyết định xuất hiện! Giúp Trần Phong ngăn cản một đòn chí mạng! Chỉ bằng vào một điểm này, đã làm cho Trần Phong nhất định phải cứu nàng! Cũng là vì ba lần hứa hẹn xuất thủ của nàng kia?

"Ai." Trần Phong thở dài một tiếng, hắn làm sao lại thích một tiểu cô nương bốc đồng này thế?

Đương nhiên, cứu thì cứu, Trần Phong cũng không muốn chịu chết, cho nên hắn vẫn một mực chờ đợi, chờ một cái cơ hội tuyệt hảo!

Vào thời điểm mấy người Lôi Hạo chiến đấu cùng với Vương Dao, Trần Phong liền chờ, mãi đến một khắc Hạ Nghiên tự bạo, hắn biết, cơ hội đã tới.

Xoạt! Gió lạnh thấu xương táp vào người, Trần Phong gắt gao ôm lấy Vương Dao ở trong ngực, lúc này mới cảm giác được một tia ấm áp.

Vù! Trần Phong lao đầu về phía trước, ở bên trong kế hoạch của hắn, không thể lãng phí một giây nào, chỉ có như thế, mới có cơ hội! Tính trước làm sau, đây chính là lần đầu tiên hắn dùng sinh mệnh của mình để tìm đường sống trong kẽ chết!

"Người không nên đi ra." Thanh âm yếu ớt của Vương Dao từ trong lồng ngực truyền đến.

"Cô cũng không nên đi ra." Trần Phong bĩu môi.

Nếu như Vương Dao không ra mà nói, mấy vị chiến sĩ cấp A này làm sao có thể tìm được nàng? Thế nhưng nàng đã đi ra rồi! Vào thời điểm Lôi Hạo chém giết Trần Phong, đã ngăn cản ở trước mặt của hắn!

"Không giống nhau, bọn hắn vốn là vì ta mà đến, thả ta xuống, ta còn có thể chống đỡ được mấy chiêu." Vương Dao yếu ớt nói.

"Hừ! ! !" Trần Phong tức giận hừ lạnh.

Còn có thể chống đỡ được mấy chiêu? Là muốn kiên trì thêm một phút đồng hồ nữa thì có! Cạn lời, thời gian tiếp viện của Gen Công Hội đến đây, các người tính toán thật là chuẩn! Hầu Lượng tính toán chuẩn, Lôi Hạo tính toán chuẩn, không nghĩ tới, Vương Dao cũng tính toán chuẩn như vậy!

Lôi Hạo tính toán chuẩn thời gian, có thể trước khi tiếp viện tới, đánh chết Vương Dao.

Vương Dao tính toán chuẩn thời gian, trước khi tiếp viện tới, ngăn cản Lôi Hạo!

Cho nên, kết quả cuối cùng chính là Vương Dao chết, Lôi Hạo đi, những người khác được cứu? Tính toán cái lông!

"Có đáng giá không?" Trần Phong lắc đầu.

"Đây là... do ta thiếu người." Vương Dao hư nhược nói: "Cho nên... buông ta xuống đi, ta sẽ dẫn dụ bọn hắc ra chỗ khác, chỉ là, lần này... cũng có thể xem như là ra tay đủ ba lần?"

"!" Tâm trạng của Trần Phong run lên.

Nữ nhân này...đến bây giờ vẫn còn xoắn xuýt về hứa hẹn xuất thủ ba lần hay sao? Ngay cả mạng của mình cũng không muốn hay sao! Hắc thật sự rất muốn mắng Vương Dao một câu, thế nhưng lại không mắng được, có một tảng đá chặn ở ngực, khiến cho hắc vô cùng khó chịu.

"Ta sống cho đến bây giờ...chỉ có hai người thật lòng muốn giúp ta, một người là Vương Việt... vào lúc ta tuyệt vọng, đã giúp ta cầu tình một câu, mặc dù là không có tác dụng gì..."

"Một người khác, là người, lúc này còn đi ra cứu ta, cho nên, ta không muốn người cũng chết theo ta...như thế ta sẽ chết không nhắm mắt." Thanh âm của Vương Dao càng ngày càng suy yếu.

"Im miệng!" Trần Phong quát khê một tiếng.

Vương Dao chăm chú nhìn Trần Phong: "Ta không sợ chết."

Trần Phong nhìn nàng thật sâu một cái: "Nhưng ta sợ cô chết."

Vù! Trần Phong vẫn chạy như điên, hắc biết, Hạ Nghiên sẽ không giữ chân được hai người Lôi Hạo quá lâu!

Quả nhiên, ở ngay trong cái nháy mắt này, lực lượng Âm Năng bùng nổ đã biến mất, Trần Phong cảm giác được một luồng sát ý lạnh buốt đang bao phủ lấy thân thể của hắc, đó là sát khí của Lôi Hạo!

Lôi Hạo đã phát hiện ra!

Thời gian! Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, hắn cần thời gian! Hắn biết, chỉ cần trong nháy mắt, Lôi Hạo sẽ có thể miểu sát hắn!

Làm sao bây giờ? Đầu óc của Trần Phong lưu chuyển.

Quảng sáng may mắn, khởi động! Ta muốn thời gian! Mặc kệ người muốn làm cái gì, ảnh hưởng đến tỷ lệ hay là hiện thực, mặc kệ tiêu hao bao nhiêu giá trị may mắn, đều phải tranh thủ thời gian cho ta! Nội tâm của Trần Phong gào thét!

Tự sát?

Oanh! Công kích của Lôi Hạo trong nháy mắt đã đánh tới.

Quầng sáng may mắn bật hết hỏa lực!

Vào giờ khắc này, Trần Phong có cảm giác Quầng sáng may mắn đang điên cuồng giảm xuống, hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bởi vì điều này nói rõ, Quầng sáng may mắn có hiệu lực!

"Oanh!" Mặt đất bỗng nhiên rung động, một đòn sát chiêu của Lôi Hạo đã sắp đánh trúng Trần Phong, mặt đất ở một nơi nào đó bỗng nhiên nổ tung, có một cột nước Băng Tuyền bỗng nhiên từ dưới đất phun ra ngoài.

Oanh! Cột nước và chạm cùng với đòn công kích của Lôi Hạo.

Xoạt! Không có bất kỳ một sự phản ứng nào, công kích của Lôi Hạo trong chốc lát liền biến mất vô tung vô ảnh, cột nước Băng Tuyền đột nhiên phun ra, sau đó bị trọng lực kéo trở về, giống như là chưa từng phát sinh ra bất cứ chuyện gì.

Lôi Hạo kinh ngạc, đây là tình huống như thế nào? ! Hắn biết Băng Phong Tuyệt Địa bây giờ đã phát sinh biến đổi lớn, phong ấn không còn, nước sông Băng Tuyền ở dưới mặt đất lúc nào cũng có thể phun ra, thế nhưng lại có thể vừa vặn ngăn trở công kích của hắn...hắn đến cùng xui xẻo đến cỡ nào? !

"Hừ!" Lôi Hạo hừ lạnh một tiếng, "Ta cũng không tin..."

"Oanh!" Lại là một đòn công kích kinh khủng bắn ra, mục tiêu vẫn là Trần Phong cùng với Vương Dao!

Nhưng mà, ngay vào lúc đòn công kích sắp đánh trúng vào người của Trần Phong, tại một địa phương cách Trần Phong không đến năm mét, lại có một cột nước Băng Tuyền bỗng nhiên bắn ra từ trong mặt đất, lặng yên không tiếng động ngăn trở công kích của Lôi Hạo.

Cái này làm sao có thể? ! Lôi Hạo lộ ra vẻ mặt phát mộng, cột nước Băng Tuyền...lại chặn công kích của hắn? !

Lôi Hạo gắt gao nhìn chăm chăm về phía trước, Trần Phong có thể không chế nước sông Băng Tuyền hay sao? Tuyệt đối không có khả năng! Băng Tuyền vì sao cho tới nay cũng chỉ là truyền thuyết?

Bởi vì nó có khả năng gạt bỏ hết thấy hiệu quả của các loại năng lực! Không có cách nào không chế! Nguyên nhân vì tất cả các loại không chế, cũng là gen năng lực! Mong muốn gen năng lực không chế nước sông có thể gạt bỏ hết thấy hiệu quả của các loại năng lực? Đây chính là một câu chuyện cười!

Mà nước sông Băng Tuyền...trong vài giây rời khỏi sông Băng Tuyền, sẽ nhanh chóng mất đi tác dụng! Không có cách nào bảo tồn!

Đã từng có người có được một loại năng lực đặc thù —— 'Có thể khiến bất kỳ vật gì bảo tồn được hiệu quả đỉnh cao hoàn mỹ'! Hắn đã thử nghiệm đi bảo tồn hiệu quả của nước sông Băng Tuyền.

Nhưng mà...đây chính là một câu chuyện cười, bởi vì 'Có thể khiến bất kỳ vật gì bảo tồn được hiệu quả đỉnh cao hoàn mỹ' bản thân cũng là năng lực! Đụng phải nước sông Băng Tuyền, năng lực này cũng sẽ mất đi hiệu quả!

Còn muốn không chế? Càng là chuyện không thể nào! Nhưng mà, ở chỗ này...hắn tận mắt nhìn thấy, mỗi một lần công kích đánh tới, dưới mặt đất đều có nước sông Băng Tuyền phun ra ngoài, trong nháy mắt mất đi hiệu lực, vừa vặn ngăn trở công kích của hắn!

Đây là do trùng hợp? Có quỷ mới tin!

HU'U...U...U...U...U ! Lại là một đòn công kích đánh tới!

"Oanh!" Một cột nước Băng Tuyền dâng trào.

Một lần! Hai lần! Một màn quỷ dị này khiến cho tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

"Chuyện này..." Đám người há hốc mồm ra, còn có loại kỹ thuật này nữa hay sao?

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong cùng với Vương Dao đã chạy được rất xa.

"Người đang tìm cái chết!" Lôi Hạo hít sâu một hơi.

Hắn biết, có sông Băng Tuyền tồn tại, hắn sẽ không có cách nào công kích trúng hai người Trần Phong.

Thế nhưng... công kích vô hình người sẽ ngăn cản như thế nào? !

Ngôn Xuất Pháp Tùy là sát chiêu mạnh nhất của hắn, thế nhưng ngoại trừ cái đó ra, hắn còn có được rất nhiều bí kỹ dung hợp 4 tinh hoặc là 5 tinh, ví dụ như...

Nhất Niệm Sinh Tử! Bí kỹ dung hợp 5 tinh! Có thể bỏ qua khoảng cách, bỏ qua phạm vi, bỏ qua phòng ngự! Cần phải dung hợp năm loại gen năng lực, phóng xuất ra một đòn công kích ý niệm siêu cường, trực tiếp xuất hiện ở trong cơ thể của mục tiêu! Nó thuộc về loại hình nguyên rủa, không có bất kỳ một hình dạng nào, vô tung vô ảnh!

Ô...ô...n...g —— Một cỗ năng lượng cường đại hội tụ ở trên người của Lôi Hạo.

Lôi Hạo chỉ về phía Trần Phong ở đằng xa.

Xong rồi! Trong lòng của mọi người cảm thấy lạnh lẽo, có rất nhiều người nhận ra cái thức mở đầu này. Vô luận là vận khí cũng tốt, trùng hợp cũng được, dòng nước sông Băng Tuyền bỗng nhiên phun trào kia cho bọn hắn hi vọng, thế nhưng đòn công kích tiếp theo này, Trần Phong sẽ làm thế nào để ngăn cản? !

Trần Phong...sắp xong rồi! Tâm thần của mọi người run lên.

HUU...U...U...U...U ! Cỗ năng lượng kỳ dị kia khóa chặt Trần Phong.

Trần Phong cũng nhìn thấy màn này, hấn biết, đòn công kích mà Lôi Hạo vừa mới thi triển tất nhiên là một chiêu tuyệt sát, thế nhưng lúc này, khóe miệng của hấn lại lộ ra một nụ cười.

Kết thúc rồi... Trần Phong cúi đầu xuống nhìn khuôn mặt đẹp đẽ của Vương Dao, chợt phát hiện ra, tiểu nha đầu này thế mà lại mỹ lệ trước nay chưa có, chiếc váy đỏ mà nàng mặc trên người cũng vô cùng động lòng người.

"Chúng ta đều phải sống! Nhất định...có thể!" Trần Phong ôm thật chặt nàng, nhẹ nhàng nói ở bên tai của nàng.

Vụt! Trần Phong nhảy lên cao cao, hấn vậ mà mang theo Vương Dao, nhảy vào bên trong nước sông lạnh như băng!

Tồm! Bọt nước văng khắp nơi.

HUU...U...U...U...U ! Công kích của Lôi Hạo đã đánh tới, nhưng mà, ở bên trong nước sông, liền biến mất vô tung vô ảnh, mặc cho đòn công kích có hung hấn cỡ nào, cũng không qua được nước sông Băng Tuyền!

"Chuyện này..." Đám người đột nhiên kinh hô một tiếng.

Nhảy sông? Nhảy vào sông Băng Tuyền? !

Cái tên này điên rồi! Phải biết rằng, nhảy vào bên trong sông băng, tất cả các năng lực đều sẽ biến mất, người sẽ biến thành một người bình thường, nước chảy bèo trôi, bị cuốn đi ở trong nước sông chảy xiết...thập tử vô sinh!

Oanh! Nước sông vẫn chảy ào ào, thân ảnh của Trần Phong cùng với Vương Dao trong chốc lát liền biến mất vô tung vô ảnh, hai người bọn hấn...đã bị cuốn đi!

Ở trong cái chớp mắt này, mọi người trông thấy rất rõ ràng, thân thể của Trần Phong cùng với Vương Dao, trong nháy mắt nhảy vào trong nước sông, liền đã một lớp băng bao trùm!

Đây chính là sông Băng Tuyền! Nước sông thần kỳ âm không biết bao nhiêu độ! Trong truyền thuyết, đã từng có mấy ngàn cường giả cấp F cho

đến cấp A vô ý rơi vào sông Băng Tuyền, không hề có một ai có thể sống sót!

Không có năng lực! Cho dù tổ chất thân thể của người có mạnh hơn, cũng chỉ có một con đường chết! Bởi vì thân thể của người vô luận mạnh đến cỡ nào, trong nháy mắt tiến vào sông Băng Tuyền, liền bị đông cứng. Sau đó, ở bên trong sông Băng Tuyền nước chảy bèo trôi, chìm vào đáy sông hóa thành tượng băng, hoặc là bị biến dị thú bên trong sông Băng Tuyền trong truyền thuyết nuốt mất, không có bất kỳ một khả năng sống sót nào!

Cách đó không xa.

"Tự sát?" Lôi Hạo nhíu mày, hắn không nghĩ tới, hai người bọn hắn thế mà dám nhảy vào bên trong sông Băng Tuyền trong truyền thuyết, ở trong truyền thuyết, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể sống sót rời khỏi sông Băng Tuyền!

Ô...ô...n...g —— Vòng đeo cổ tay chấn động, Lôi Hạo nhìn thoáng qua màn sáng, cường giả của Gen Công Hội, lập tức sẽ tới ngay.

Siêu cường giả tới!

"Đi!" Lôi Hạo cười lạnh một tiếng, dùng ánh mắt lạnh như băng quét qua trên người của đám người Hầu Lượng, cấp tốc rời đi.

Vương Dao rơi vào sông Băng Tuyền, mục tiêu đã hoàn thành! Rút lui!

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, hai người Lôi Hạo nhanh như gió rời đi, mà sau khi bọn hắn rời đi vài giây, có từng đạo khí tức đáng sợ xuất hiện, những siêu cường giả của Gen Công Hội rốt cục cũng đã chạy đến!

"Chạy đi đâu!"

Oanh! Một bóng người từ trên trời giáng xuống, xé rách không gian!

Ô...ô...n...g —— Ở bên trong không gian bị xé rách, hai người Lôi Hạo vừa mới chạy trốn, đang ở bên trong!

"Là ngươi!" Lôi Hạo nhìn hắn một cái, sắc mặt lập tức đại biến.

Trốn! Ngôn Xuất Pháp Tùy —— trốn! Ngôn Xuất Pháp Tùy mà hắn đã sớm chuẩn bị vào thời khắc này bùng nổ, hóa thành một chùm ánh sáng lung linh bỏ trốn, về phần vị đồng bạn ở bên cạnh đã cứu hắn mấy lần? Hắn đã không thể lo được!

Oanh! Sấm chớp vô tận giáng xuống.

"Lôi Hạo!" Người kia hét thảm một tiếng, vội vã khởi động Tinh Tượng Phòng Ngự, lại chỉ có thể vền vẹn chống đỡ được hai giây.

Phốc! Tinh tượng nổ tung, chết! Hắn thậm chí ngay cả cơ hội thi triển chiêu thứ hai cũng đều không có.

"Hừ!" Cường giả của Gen Công Hội có thể nhìn thấu vạn dặm, khóa chặt vào người của Lôi Hạo, lao vút theo truy sát.

Mà vào giờ khắc này, có một vài vị cường giả vẫn lưu ở nguyên chỗ, bảo vệ mấy người Vương Thuần rời đi. Băng Phong Tuyết Địa phát sinh biến đổi lớn như thế, không đơn giản chỉ là đám người Hầu Lượng, mà liền ngay cả nhân viên công tác làm việc ở doanh địa phụ cận, cũng phải rút lui toàn bộ!

"Có thể cứu bọn hấn ra hay không?" Hầu Lượng nhìn về phía sông Băng Tuyền chảy xiết ở nơi xa.

"Chỉ sợ là không thể." Những người kia thở dài một tiếng: "Sự tình sông Băng Tuyền, Gen Công Hội một mực có ghi chép, đây là một lĩnh vực mà nhân loại một mực không có cách nào tiếp xúc, cho nên mới bị phong ấn, hiện tại phong ấn đã được giải trừ... Băng Phong Tuyết Địa nơi này, chỉ sợ rất nhanh sẽ bị sông Băng Tuyền nhấn chìm!"

Oanh! Ở nơi xa, mặt đất rung động, không ngừng có nước sông Băng Tuyền từ dưới đất phun ra bên ngoài, tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị. Bọn hấn biết, ở đây...rất nhanh sẽ bị nước sông vô tận bao phủ. Toàn bộ Băng Phong Tuyết Địa, sẽ lại biến thành một con sông Băng Tuyền to lớn, ở đây, tất cả mọi năng lực đều sẽ mất đi hiệu lực! Ở đây, sẽ trở thành cấm địa của gen chiến sĩ!

"Trần Phong..." Vương Thuần nhìn vào bên trong sông Băng Tuyền.

"Đi thôi." Hầu Lượng thở dài một tiếng, có một chút tự trách: "Là sai lầm của ta."

Vương Thuần im lặng, loại chuyện này, ai có thể ngờ tới? ! Tổ chức thần bí...siêu cường giả cấp A...

"Thần Y." Ánh mắt của Vương Thuần bỗng nhiên trở nên chăm chú: "Giúp ta mạnh lên đi."

"Ta phải trở nên mạnh hơn! Ta muốn triệu hoán tất cả mọi người! Ta muốn...san bằng cái tổ chức kia!" Ánh mắt của Vương Thuần trở nên kiên định.

Hấn vốn cho là mình rất mạnh mẽ, bởi vì có thể vượt cấp khiêu chiến, thậm chí còn có một chút kiêu ngạo, nhưng mà trải qua một lần sóng gió này, đã

khiến cho hấn triệt để tỉnh táo lại. Cái thế giới này, nguy hiểm ở khắp mọi nơi!

Muốn sống...nhất định phải càng mạnh! ! !

"Trần Phong..." Vương Thuần hít sâu một hơi, nói: "Đi!"

Xoạt! Vương Thuần đi theo đám người Hầu Lượng rời đi.

Băng Phong Tuyệt Địa, nước sông Băng Tuyền không ngừng dâng trào từ phía dưới mặt đất, một lát sau, có một tiếng nổ ầm ầm, toàn bộ Băng Phong Tuyệt Địa sụp đổ, vô tận nước sông Băng Tuyền tuôn trào ra.

Oanh! Toàn bộ Băng Phong Tuyệt Địa biến mất! Ở đây, triệt để biến thành một con sông Băng Tuyền to lớn!

Rất lâu sau, nước sông chảy xiết mới bình tĩnh trở lại, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ có vô tận băng trôi.

Mênh mông! Đây chính là sông Băng Tuyền, cảm địa trong truyền thuyết của nhân loại! Mà vào giờ khắc này, ở một nơi nào đó bên trong sông Băng Tuyền, hai cái thân ảnh đang ôm nhau không ngừng chìm xuống.

Lạnh, vô tận hàn băng, Trần Phong có thể cảm giác được rất rõ ràng, thân thể đang trở nên không ngừng cứng ngắc. Đây là sông Băng Tuyền! Âm không biết bao nhiêu độ, nhưng nước sông lại không bị kết băng! Nó có xóa sạch hết thấy hiệu lực của các loại năng lực, ở chỗ này, bất kỳ ai cũng chỉ là một người bình thường.

Xoạt! Thân thể của Trần Phong dần dần bị đông cứng, hấn biết, nếu cứ tiếp tục như vậy, hấn chỉ có một con đường chết! Nhất định phải rời đi nơi này! Trần Phong mong muốn hoạt động thân thể, nhưng mà...vô hiệu! Cho dù tổ chất thân thể của hấn có mạnh hơn, trong nháy mắt rơi vào bên trong dòng sông, liền bị một lớp băng bao trùm, không có cách nào động đậy, thân thể của hấn đang dần dần bị đóng băng.

Không thể ngồi chờ chết như thế! Thân thể của Trần Phong xơ cứng, thế nhưng tư duy lại rõ ràng trước nay chưa có, bên trong sông Băng Tuyền,

thân thể bị khống chế không thể động, chỉ có một con đường chết. Thế nhưng Trần Phong biết, có một loại năng lực vẫn còn có thể sử dụng, đó chính là Quang sáng may mắn! Quang sáng may mắn trước đó thôi động nước sông Băng Tuyền, nhiều lần chặn đòn công kích của Lôi Hạo, đây cũng là nguyên nhân vì sao Trần Phong lại tự tin nhảy vào sông Băng Tuyền, đánh cược vào số điểm giá trị may mắn còn lại ở trong cơ thể!

Đánh cược vào... 249 điểm giá trị may mắn trên người! Liều mạng! Bùng cháy lên đi! Quang sáng may mắn!

Oanh! Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh.

Xoạt! Quang sáng may mắn trong cơ thể điên cuồng giảm xuống, Trần Phong cũng không biết là phải tiêu hao bao nhiêu giá trị may mắn, cũng không biết là Quang sáng may mắn sẽ làm cái gì, hắn chỉ có thể đem hết thấy sự tình giao cho Quang sáng may mắn, giao cho... vận khí! Hắn tin tưởng, Quang sáng may mắn sẽ tìm được một đường sinh cơ kia, cho dù tỷ lệ đó là 1 phần tỷ tỷ!

Oanh! Giá trị may mắn điên cuồng tiêu hao! 249 điểm, trong nháy mắt tiêu hao sạch sẽ! Bỗng nhiên, trong đáy sông có một cái bóng đen xuất hiện.

"Đường sinh cơ xuất hiện?" Tâm trạng của Trần Phong khê động.

Nhưng mà, chờ đến thời điểm hắn dùng tinh thần lực quét qua, sắc mặt lại đại biến, bởi vì cái bóng đen xuất hiện kia, lại có thể là một con Mực khổng lồ, một con biến dị thú loài Mực kinh khủng ở dưới đáy sông!

Xong đời! Trần Phong chỉ có thể cười khổ, đây chính là... biến dị thú! Biến dị thú có thể ở bên trong sông Băng Tuyền sinh tồn, sẽ là một tên gia hỏa kinh khủng đến cỡ nào?

Xoạt! Biến dị thú tựa hồ đã chú ý tới sự hiện hữu của hai người Trần Phong, nó nhanh chóng vọt tới, Trần Phong muốn chạy trốn, nhưng thân thể lại không có cách nào khống chế, chỉ có thể trơ mắt nhìn con Mực khổng lồ hung hăng đụng vào trên người chính mình cùng với Vương Dao.

"Con m* nhà ngươi..." Trần Phong chửi thề một tiếng ở trong lòng, tiêu hao nhiều giá trị may mắn như vậy, chỉ có thể đưa được đến một con Mực thật to? Quá hổ người đi!

Oanh! Lực đạo kinh khủng truyền đến, Trần Phong cùng với Vương Dao trong nháy mắt bị đụng bay, thân thể trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Mười mét...trăm mét...

Oanh! Thân thể của hai người thể mà trực tiếp bị đánh bay ra khỏi sông Băng Tuyền.

Một giây...Hai giây...Ba giây...

Xoạt! Nước sông Băng Tuyền mất đi hiệu lực!

Rung động!

Trần Phong cùng với Vương Dao thể mà trong nháy mắt có thể khôi phục lại được năng lực! Thế nhưng...như vậy thì có ích lợi gì? !

Vừa rồi biến dị thú ở dưới đáy sông cũng không có sử dụng năng lực gì, xem ra vô luận là người hay là biến dị thú, đều sẽ bị sông Băng Tuyền hạn chế, thế nhưng thân thể khổng lồ của con biến dị thú kia, y nguyên vẫn có thể tạo một lực lượng trùng kích rất kinh khủng! Đây chính là biến dị thú bên trong sông Băng Tuyền! Một con quái vật đã sinh sống ở bên trong sông Băng Tuyền không biết bao nhiêu năm!

"A." Trần Phong quan sát thân thể của mình, đầu tiên là bị sông Băng Tuyền đông cứng, sau đó lại bị biến dị thú trùng kích, vừa rồi ở trong cái nháy mắt đó, thân thể của hắn cơ hồ bị đụng nát, ngũ tạng vỡ nát!

"Còn tưởng rằng có thể chống đỡ." Trần Phong thở dài một tiếng.

Như vậy...chỉ còn lại một cái biện pháp!

"Vương Dao...mọi chuyện tiếp theo, liền giao cho ngươi." Trần Phong khẽ than thở một tiếng, ôm lấy thân thể mềm mại của Vương Dao.

Ở trên không trung, thân thể của hai người bị lực xung kích ép chặt vào nhau.

Xoạt! Ý thức của Trần Phong trở nên mơ hồ, thân thể của hai người sau khi bay lên trên cao thêm một chút nữa, liền không ngừng rơi xuống, một lần nữa rơi vào bên trong sông Băng Tuyền, nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, trong cơ thể của Trần Phong có một chút hào quang lấp lánh.

"Oanh!" Lực lượng đáng sợ bùng nổ!

Ô...ô...n...g ——Ánh lửa toả ra lực lượng vô cùng tận.

Đó là —— lực lượng thuộc về bộ gen Tuyệt Địa Trọng Sinh! Cái bộ gen mà Trần Phong đã chuẩn bị trước khi tới đây làm nhiệm vụ, rốt cục vào thời khắc này, vào lúc Trần Phong chết phát huy ra tác dụng, khiến cho hắn một lần nữa sống lại!

Mà vào lúc này, khoảng cách của hai người bọn hắn đối với mặt nước sông, chỉ còn có ba mét!

Oanh! Vô tận ánh lửa xung quanh thân thể của Trần Phong tiến vào trong cơ thể của Vương Dao, chiếc váy đỏ đã trở nên ảm đạm của Vương Dao trong nháy mắt trở nên lấp lánh, Vương Dao một mực nhắm chặt hai mắt, trong nháy mắt này liền mở ra, toả ra hào quang sáng chói.

Oanh! Lửa sáng lóng lánh, thân thể của hai người vào thời điểm cách mặt nước sông không tới một mét, bỗng nhiên bay vọt lên cao!

Vù! Càng bay càng cao! Sau cùng ở một vị trí một ngàn mét trên không trung mới hơi ngừng lại.

Ở nơi đó...có một người đang phiêu nhiên đứng trên một đám mây, Vương Dao thận trọng đem Trần Phong buông xuống, lực lượng của bộ gen Tuyệt Địa Trọng Sinh, đã bị nàng hấp thu tuyệt đại bộ phận, Trần Phong vên vẹn chỉ có thể khôi phục lại thân thể, cho nên vẫn còn chưa tỉnh táo.

"Ta còn sống?" Vương Dao tự lẩm bẩm, nàng cho đến bây giờ cũng đều không thể tin được, sẽ có người sẽ nguyện ý cứu mình.

Dù sao...nàng nhìn qua Trần Phong, chưa bao giờ cảm thấy hắn mê người như thế, hắn còn sống, ở dưới sự truy sát của năm vị chiến sĩ cấp A, ở bên trong nước sông Băng Tuyền, vào thời điểm nàng cho rằng là đã hết hy vọng, hắn lần lượt sáng tạo ra từng kỳ tích một, đưa nàng cứu trở về, nàng ngơ ngác nhìn Trần Phong, bỗng nhiên cười ngọt ngào.

Vù ——đám mây chợt di động, bay về phía đất liền, sông Băng Tuyền vừa mới thành hình, trên bầu trời vẫn trống rỗng! Mà ngay sau khi hai người bọn hắn rời đi, khí tức thuộc về sông Băng Tuyền không ngừng lan tràn, không chỉ là mặt nước, thậm chí ngay ở trên không trung sông Băng Tuyền, đều tràn ngập một cỗ lực lượng kỳ dị.

Xoạt! Một đầu biển dị thú bay qua, ở trên bầu trời sông Băng Tuyền bỗng nhiên mất đi năng lực, rơi xuống bên trong sông Băng Tuyền, hóa thành một khối tượng băng, lực lượng của sông Băng Tuyền, đang thức tỉnh!

Bên trong đám mây, Vương Dao ngây ngốc nhìn Trần Phong, trong nội tâm của nàng, tâm hồn thiếu nữ đang rung động kịch liệt chưa từng có. Nguyên lai...đây chính là cảm giác ưa thích? Đôi mắt linh động trên khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp đẽ của Vương Dao rất là động lòng người, nhìn Trần Phong ở trước mắt, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười ôn nhu, theo bản năng, liền sờ về phía khuôn mặt của Trần Phong, nhưng mà, bàn tay trắng nõn của nàng lại xuyên qua khuôn mặt của Trần Phong.

Xuyên qua! Chuyện gì đã xảy ra? Vương Dao tỉnh táo lại, lúc này mới phát hiện ra, không biết từ khi nào, bàn tay phải của nàng, thế mà đã trở nên trong suốt! Nàng phát phát tay, bàn tay phải trong suốt xuyên qua thân thể của Trần Phong, giống như một cái bóng hư ảo.

Xoạt! Nụ cười trên khuôn mặt của Vương Dao biến mất, hiện thực lạnh buốt, khiến cho nàng ở bên trong sự rung động tỉnh táo trở lại.

"Thời gian...sắp không đủ." Vương Dao tự lẩm bẩm.

Xoạt! Cánh tay phải của nàng không ngừng lấp lóe, lại khôi phục như bình thường, Vương Dao đứng dậy, vẻ mặt khôi phục lại sự lạnh lùng như lúc trước, nàng dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn về phía một phương vị nào đó, ở nơi đó, chính là tổng bộ của cái tổ chức thần bí kia!

Nàng cúi đầu xuống, nhìn một chút vẻ mặt bình tĩnh của Trần Phong, bỗng nhiên lộ ra ý cười, nàng không hiểu nhiều về tình cảm, thế nhưng nàng biết, vào thời điểm nàng nhìn thấy Trần Phong, nàng sẽ cảm thấy rất dễ chịu, cũng hết sức thư thái.

Nàng cúi đầu xuống, nhẹ nhàng hôn lên trên môi của Trần Phong.

Rất ngọt, là một loại cảm giác rất kỳ quái.

"Như vậy...ba lần cơ hội xuất thủ kia xem vẫn còn thiếu người." Vương Dao thấp giọng nỉ non.

"Nếu như...ta có thể sống lại thêm một lần nữa, thì tốt biết bao..."

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, đám mây lặng yên không một tiếng động bay vụt đi, biến mất ở đường chân trời.

Ở nơi hoang dã Vân Sơn, Trần Phong tỉnh lại ở bên trong một mảnh ánh sáng nhu hòa.

"Đích —— "

"Đích —— "

Âm thanh máy móc lạnh buốt vang lên, trước mắt của hắn có một người máy tròn vo, giờ máy quét lên không ngừng quét hình Trần Phong, có từng ánh hào quang không ngừng quét qua trên người của Trần Phong.

"Kiểm tra hoàn tất, thân thể của mục tiêu không có vấn đề gì, đích —— "

"Nơi này là..." Trần Phong ngẩng đầu nhìn ra xung quanh.

Là một hoàn cảnh quen thuộc, đây là doanh địa của Gen Công Hội, cũng là một doanh địa gần Băng Phong Tuyết Địa nhất.

Tại sao ta lại ở chỗ này?

Xoạt! Trí nhớ trước khi hôn mê trong nháy mắt khôi phục.

Vương Dao đâu? ! Tâm trạng của Trần Phong đột nhiên giật thót một cái, không đúng! Nếu như kế hoạch không có vấn đề...

Không thể nào! Ở dưới trạng thái Quầng sáng may mắn mở ra, kế hoạch của hắn tuyệt đối sẽ không có khả năng xảy ra vấn đề, cho dù là có vấn đề cũng sẽ phát triển theo phương hướng tốt nhất, cho nên lúc này, hắn là hắn cùng với Vương Dao phải được cứu cùng một chỗ mới đúng!

"Ai đem ta đưa tới đây?" Trần Phong bỗng nhiên nhìn về phía người máy.

"Không có người nào." Đèn chỉ thị của người máy lấp lóe: "Chúng ta ở phụ cận doanh địa phát hiện ra người."

!!! Trần Phong đột nhiên co con người vào, như vậy Vương Dao... tuyệt đối đã xảy ra chuyện!

Xoạt! Trần Phong đột nhiên lao ra ngoài doanh địa, ở bên ngoài, ở đây là một dãy núi cao mây trắng vờn quanh, ở đây đồng dạng cũng là một cái địa phương kỳ diệu, thế nhưng theo Băng Phong Tuyết Địa không giống nhau chính là, ở nơi này có phong cảnh rất đẹp, là thánh địa mà vô số người đến du lịch!

"Vương Dao..." Trần Phong dùng ánh mắt nhìn ra bốn phía, chỉ có hoang dã vô tận.

Mục tiêu của Trần Phong

Tiểu Ảnh...Trần Phong mặc niệm ở trong lòng, hắn nhất định phải biết đã phát sinh ra chuyện gì!

Ô...ô...n...g —— Thế giới Số chiều được mở ra! Trần Phong bước vào bên trong thế giới Số chiều.

"Người có lẽ vẫn một mục ở đây..." Trần Phong tự lầm bầm: "Tái diễn lại hình ảnh vào lúc đó cho ta..."

Oanh! Ánh sáng lung linh tản ra, tinh thần lực chậm rãi tái tạo, Tiểu Ảnh lấp lóe ở trên không trung, những cái gì mà nó nhìn thấy, ở bên trong thế giới Số chiều một lần nữa tái diễn, dùng thân phận của một người thứ ba nhìn cảnh tượng này!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, tâm trạng của Trần Phong chấn động.

Hắn thấy được Vương Dao mang theo hắn chạy thoát khỏi sông Băng Tuyền. Hắn thấy được Vương Dao nhu tình hôn hắn một cái. Hắn thấy được thân thể trong suốt không ngừng lấp lóe của Vương Dao. Hắn thấy được thân sắc kiên định có một chút tiếc nuối kia của Vương Dao. Hắn thấy được Vương Dao đem hắn nhẹ nhàng đặt lên phụ cận doanh địa rồi lướt đi.

Cảnh tượng, ở chỗ này hơi ngừng lại, chỉ có thân ảnh dần dần rời đi của Vương Dao...

"Nàng còn sống." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Hắn cứ tưởng là Vương Dao lại vì cứu hắn mà gặp nguy hiểm, nếu nàng vẫn còn sống, vậy thì rất tốt. Thế nhưng mà, tại sao nàng lại rời đi? Hắn đã xem rất rõ ràng, cảm xúc của Vương Dao biến hóa từ khi thân thể của nàng biến thành trong suốt! Đó là cái gì? Tại sao thân thể của nàng lại trở nên trong suốt? Trên người của Vương Dao đến cùng đã phát sinh ra cái gì? ! Trần Phong có một chút nghi ngờ.

Chỉ mới mười tám tuổi, Vương Dao đã mạnh đến mức không còn gì để nói! Lúc mười tám tuổi, tiểu cô nương y nguyên vẫn còn bảo trì hình thể 15, 16 tuổi!

"Đã từng phát sinh một chút biến dị..." Trần Phong y nguyên vẫn nhớ được lời mà nàng nói lúc trước.

Biến dị...thân thể của nàng đã phát sinh biến dị như thế nào? Trần Phong so với những người khác càng muốn biết hơn!

Bởi vì hắn rõ ràng, Vương Dao rời đi, khẳng định có quan hệ cùng với chuyện này.

"Ta nhất định sẽ biết rõ ràng." Ánh mắt của Trần Phong trở nên lạnh lẽo.

Trong lòng của hắn, có một cỗ hỏa diễm không hiểu đang thiêu đốt, hắn vẫn cho là mình đã đủ mạnh, nhất là sau khi đạt giải quán quân của kỳ thi đấu gen tân tú, khiến cho hắn có cảm giác là mình đã có được tương lai vô hạn! Nhưng mà, vèn vèn chỉ trong một lần làm nhiệm vụ, hắn thấy được sự tàn khốc của hiện thực.

Nguyên lai, đây mới chính là cường giả của cái thế giới này! Nguyên lai, cường giả cấp A cũng sẽ chết nhanh như thế! Nguyên lai, đây chính là nhiệm vụ được miêu tả là 'Bất luận chuyện ngoài ý muốn nào cũng có thể phát sinh'.

Hiện thực, vĩnh viễn sẽ không dựa theo kịch bản của người, cái thế giới này có vô hạn khả năng, cũng có vô hạn chuyện ngoài ý muốn!

Hắn tiếp xúc với Vương Dao mấy lần, cũng vèn vèn chỉ là có hảo cảm, chỉ có chuyến đi sinh tử lần này, hảo cảm mới biến thành ưa thích, thế nhưng mà, theo sự hiểu rõ càng nhiều của hắn đối với cô nương này, thì càng thấy đau lòng. Không hiểu vì sao, hắn liền có một ý nghĩ muốn bảo vệ nàng.

Hắn biết, hắn vẫn như cũ vẫn còn rất trẻ, hắn vẫn như cũ còn có một bầu nhiệt huyết! Thế nhưng, đây cũng là lần đầu tiên, hắn cảm nhận được lực lượng chân chính của mình ở trước mặt cường giả, thì ra lại vô lực như thế! Cũng không thể ngờ được, Vương Dao thế mà đã đạt đến loại độ cao này!

Một cái độ cao mà hắn không thể với tới! Nàng không chỉ là cấp A, hơn nữa còn là cường giả bên trong cấp A! Trong một cái chớp mắt giết chết ba chiến sĩ cấp A, ký ức của Trần Phong cho đến nay vẫn còn rất mới mẻ! Nói thật, nếu không phải trong năm chiến sĩ cấp A kia vừa vặn có một chiến sĩ loại hình phòng ngự siêu cường, chỉ sợ một chiêu kia của nàng đã có thể giết sạch bọn họ!

"Cho nên cô mới muốn rời khỏi ta hay sao?" Trần Phong tự lẩm bầm.

Bởi vì nàng quá mạnh, địch nhân của nàng cũng sẽ càng mạnh! Cái tổ chức thần bí kia! Trần Phong...không thể giúp đỡ nàng được một chút nào, mà ngoại trừ cái đó ra, nàng cũng có thói quen độc hành!

"Ta sống cho đến bây giờ...chỉ có hai người thật lòng muốn giúp ta, một người là Vương Việt... vào lúc ta tuyệt vọng, giúp ta cầu tình một câu, mặc dù không có tác dụng gì...một người khác, là ngươi." Thanh âm yếu ớt của Vương Dao tựa hồ lại vang lên bên tai của hắn.

Nàng đã hình thành thói quen độc hành, nàng dùng một cái bề ngoài lạnh lùng, che giấu viên nội tâm yếu ớt của mình, nàng một mình đi lại ở trong cái thế giới này, yên lặng làm những chuyện của mình, vô cùng cô tịch, loại cảm giác giống như chỉ có một mình nàng ở trên cái thế giới này...

Trần Phong hiểu rất rõ! Hắn vào thời điểm vừa mới xuyên việt cũng không phải là như thế hay sao? Nhưng đó là bởi vì hắn vốn không thuộc về cái thế giới này.

Mà Vương Dao thì sao? Nàng rõ ràng thuộc về cái thế giới này, lại bị ngăn cách ở bên ngoài thế giới! Đây mới là điều làm cho Trần Phong đau lòng nhất.

"Cô đến cùng đã trải qua chuyện gì?" Trần Phong khẽ lắc đầu.

Hắn suy đoán, bí mật trên người của Vương Dao, có lẽ là theo cái tổ chức kia có quan hệ, hết thảy mọi việc mà nàng trải qua, có lẽ là đều có liên quan đến cái tổ chức kia!

"Hiện tại, cô đang ở đâu?" Trần Phong nhìn về phía màn sáng.

Xoạt! Số liệu biểu hiện! Sau khi giá trị may mắn hao hết, hiện tại rất cực hấn cũng đã khôi phục lại được 3 điểm! Nếu như muốn, hấn tiện tay liền có thể mở ra Quầng sáng may mắn - khóa chặt, tìm tới vị trí của Vương Dao! Thế nhưng...sau khi tìm được thì sao?

Được rồi, Trần Phong khẽ lắc đầu, quan hệ của hai người hiện tại vẫn chỉ ở mức độ thích nhau, hấn không có tư cách can thiệp vào quyết định của Vương Dao, cũng không có thực lực để có thể giúp đỡ Vương Dao! Cho nên, Vương Dao nếu như đã có sự lựa chọn của mình, hấn sẽ tôn trọng!

Thế nhưng...chuyện như vậy, hấn không muốn nhìn thấy lần thứ hai!

Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định, bây giờ hồi hận cũng không có một chút ý nghĩa nào, nếu mong muốn làm được chuyện mà mình muốn, nếu muốn để cho mình không còn vô lực, mặc cho người chà đạp, vậy thì hãy trở nên càng mạnh đi!

"Hiện tại... thực lực của hấn còn thiếu rất nhiều! Vương Dao mới mười tám tuổi đã có thể đạt tới cấp A, chính mình tại lại sao không thể? ! Mạnh lên! Tăng thực lực của mình lên!"

Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời, chỉ có như thế, hấn mới có thể vào thời điểm mình muốn làm chuyện gì đó, sẽ không vô lực như thế! Mà chuyện này, cũng chính là chuyện mà từ lúc hấn mới xuyên qua cái thế giới này đã muốn làm. Chỉ là ——cảm xúc của hấn lại chưa bao giờ mãnh liệt như bây giờ! Mà hiện tại...bước đầu tiên! Chính là đạt tới cấp D!

Xoạt! Tinh thần lực của Trần Phong tỏa ra toàn diện, 1500 điểm thuộc tính tinh thần đã khôi phục lại như cũ, hấn đã đến cực hạn bên trong cực hạn! Chỉ cần có một cơ hội, liền có thể đột phá cấp D!

"Cần phải trở về." Trần Phong rời khỏi doanh địa.

Mà vào lúc này, tại Tinh Thành, sóng gió của sự kiện Thai Nghén Giả cũng đã dẫn nổ toàn bộ Tinh Thành. Nghe nói, Lôi Hạo cuối cùng vẫn trốn thoát, cũng là người sống duy nhất của cái tổ chức thần bí kia, những người khác toàn bộ đã ngã xuống!

《kế hoạch xuyên việt thế giới song song》

Tổ chức thần bí tồn thất rất nặng nề!

Mà Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen...cũng giống như thế, mấy Ảnh chiến sĩ, một chiến sĩ thiên tài cấp B đỉnh phong, còn có Trần Phong vừa mới đoạt giải quán quân thi đấu gen tân tú! Cùng với Vương Dao, một tiểu cô nương tràn ngập sắc thái huyền bí!

Xoạt! Tinh Thành được bao trùm bởi ánh đèn điện, những người một mực không ưa thích Trần Phong, cũng đều đang trầm mặc.

Ban đêm, vào lúc Trần Phong trở về, đã nhìn thấy một cô nương có vóc người đầy đặn, ngực lớn lạ thường, đang thương tâm nhìn một tấm ảnh treo trên cửa ra vào của Tinh Thành. Trần Phong liếc nhìn, khuôn mặt lập tức tối sầm.

Bởi vì cái tấm ảnh kia...thình lình là chính hắn!

??? Một ngày còn chưa trôi qua, đã đem ảnh của mình treo trên cửa để tưởng niệm rồi?

"Cô nương." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của nàng, hỏi: "Cô tên là gì?"

"Ta gọi là Harry Baud." Cô nương khỏ sở nói.

Harry Baud... Trần Phong theo bản năng nhìn thoáng qua bộ ngực của nàng, ừm... rất to. Hắn suy nghĩ một chút, chính mình có lẽ là cũng không biết cô nương này.

"Cô biết người này sao?" Trần Phong chỉ chỉ vào tấm ảnh.

"Không biết." Harry thấp giọng thút thít: "Thế nhưng do trước đó ta đã từng chửi bới qua hắn, ô ô... Không nghĩ tới hắn cứ như vậy chết đi rồi, bây giờ

ta cũng không biết phải làm sao, chỉ có thể ở đây xin lỗi hần."

Trần Phong: "..."

"Cô quay đầu lại xem ta là ai đi?" Trần Phong thở dài.

Harry xoay người lại, mi mắt bỗng nhiên trợn to, ánh đèn màu trắng có chút chói mắt. Khiến cho đôi mắt của nàng không thể mở to ra hết cỡ, chỉ có thể mơ hồ trông thấy một cái thân ảnh quen thuộc, tựa hồ giống như tấm ảnh ở trên cửa trùng điệp lên nhau, vô cùng quỷ dị.

Xoạt! Harry nháy nháy mắt mấy lần, thân ảnh trước mắt mới trở nên rõ ràng hơn.

"Quý a!" Nàng hét thảm một tiếng.

Oanh! Tiểu cô nương trong nháy mắt bùng nổ.

"Người chết không có quan hệ với ta a a a a!"

"Ta chỉ mắng chửi người vài câu, cũng không có làm tổn thương người!"

HUU...U...U...U...U ! Một chuỗi bộ gen trong nháy mắt bùng nổ.

Oanh! Ánh sáng nổ tung.

"Móa nó!" Sắc mặt của Trần Phong đại biến.

"Ô...ô...n...g —— " Còi báo động chói tai vang lên.

Năng lượng ba động kịch liệt xuất hiện, khiến cho toàn thành báo động!

"Có kẻ địch hay sao? !" Cảnh vệ cấp tốc xuất hiện, sau đó liền lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn kẻ địch ở trước mắt.

Ừm... là Trần Phong? ? ? !

"Người còn sống? !" Hầu Lượng rất nhanh chạy đến, hưng phấn nhìn Trần Phong trước mắt.

Không sai, là hấn! Ông ta hung hăng ôm chầm lấy Trần Phong!

"Người thế mà còn sống." Hầu Lượng xúc động nói.

"Đương nhiên vẫn còn sống." Trần Phong chỉ chỉ vào vết thương ở trên người, thở dài một tiếng: "Cửu tử nhất sinh, thế nhưng không nghĩ tới, không chết ở bên trong sông Băng Tuyền, nhưng kém chút nữa đã chết ở trong tay người của mình."

Harry, cao cấp chế tác sư đỉnh phong! Gen chiến sĩ cấp D, có tinh thần lực rất kinh khủng! Vừa rồi trong nháy mắt nàng bùng nổ đó, kém chút nữa đã trực tiếp đánh nát Trần Phong.

"Thật... thật xin lỗi." Vẻ mặt của Harry đỏ lên, nói năng có chút lộn xộn.

"Được rồi, đừng có dọa con gái nhà người ta." Hầu Lượng vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong, vẻ mặt bỗng nhiên trở nên ngưng trọng: "Vốn cho là người đã xảy ra chuyện, có một số việc không thể nào tra cứu, thế nhưng nếu người đã xuất hiện...có một số việc, người cũng phải biết."

"Ừm?" Tâm trạng của Trần Phong đột nhiên giật thót một cái.

"Tới." Hầu Lượng đem hấn đưa đến phòng họp.

"Nhiệm vụ lần này mặc dù tổn thất nghiêm trọng, thế nhưng cũng có một chút thu hoạch ngoài ý muốn. Ở trên người của bốn chiến sĩ cấp A đã chết kia, chúng ta tìm được một chút manh mối, lại thêm tư liệu ở trong đoạn phim người quay cũng nhận được một chút tiến triển, hai bút cùng vẽ, chúng ta lại thu thập được một chút tư liệu về cái tổ chức kia."

Xoạt! Hầu Lượng mở màn sáng ra, ánh sáng lưu chuyển, có một vài trang giấy lập lòe ánh huỳnh quang xuất hiện, từng cái kế hoạch xuất hiện qua, toàn bộ đều là các kế hoạch quỷ dị và điên cuồng.

Có một vài chỗ gạch dấu x màu đỏ, đại biểu cho việc kế hoạch bị hủy bỏ...có một chút đánh dấu đại biểu kế hoạch vẫn đang được tiến hành...bỗng nhiên, Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào, bởi vì hấn thấy một cái tiêu đề kinh người: 《kế hoạch xuyên việt thế giới song song》.

Đây là...Trần Phong vô ý thức nhìn qua thời gian lần cuối cùng thực hiện kế hoạch, thành linh đúng là bốn tháng trước!

Đây là cái quỷ gì? Trần Phong kinh hoàng.

Kế hoạch xuyên việt? ! Cái tổ chức này, thế mà còn có kế hoạch xuyên việt? !

Xoạt! Trần Phong đưa ánh mắt nhìn về phía phần tài liệu này, cho dù là đại bộ phận số liệu đã bị phá hư, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn có thể thấy được rất nhiều tin tức.

xx năm xx tháng, lần thứ nhất thí nghiệm kế hoạch xuyên việt.

xx năm xx tháng, lần thứ hai thí nghiệm kế hoạch xuyên việt.

...

Mỗi một tuần ít nhất sẽ thí nghiệm một lần, cái phần số liệu dài dòng kia, đại biểu cho số lần thí nghiệm.

Kế hoạch xuyên việt đang không ngừng được thí nghiệm, chủ đề thí nghiệm là, giả thiết là có một cái thế giới song song, sau đó thử nghiệm triệu hoán sinh mệnh từ một cái thế giới khác, để cho các sinh mệnh đó xuyên qua đến cái thế giới này! Được gọi là xuyên việt!

Nhưng mà...bọn hắn chưa bao giờ thành công qua, căn cứ theo thống kê, cho đến bây giờ, cái kế hoạch này đã được tiến hành mấy chục năm, đã thí nghiệm mấy ngàn lần, nhưng chưa từng thành công qua một lần nào!

Thất bại!

Thất bại!

Một chuỗi thất bại màu đỏ tươi.

Mãi đến bốn tháng trước...vào thời điểm thí nghiệm kế hoạch xuyên việt lần cuối cùng nhất, hết cả năng lượng điên cuồng tiêu hao, năng lượng của

hơn phân nửa căn cứ thí nghiệm trong nháy mắt hao hết, thí nghiệm trong nháy mắt nổ tung! Thương vong vô số!

Đã phát sinh ra cái gì? Không có người nào biết rõ! Căn cứ theo số liệu biểu hiện, không có bất kỳ người nào phát hiện ra được loài sinh vật khác nào tồn tại. Sau cùng, cái thí nghiệm này, được nhận xét là bởi vì thất bại nên nổ tung!

"Rào —— " Trong lòng của Trần Phong nhắc lên sóng to gió lớn, bởi vì cái thời gian kia, thỉnh linh đúng là cái ngày mà hắn xuất hiện ở cái thế giới này! Nói một cách khác ——chính hắn tại sao xuất hiện ở đây, chính là do cái kế hoạch xuyên việt này?

Chờ một chút, Trần Phong muốn yên tĩnh một chút, đến cùng là có phải hay không?

Kỳ thật rất đơn giản, Trần Phong thậm chí không cần phải chứng thực, hắn chỉ cần hỏi thăm Quảng sáng may mắn.

Xoạt! Gen bỗng nhiên biến dị, Quảng sáng may mắn đã nói cho hắn đáp án.

"Thế mà thật sự có quan hệ cùng với cái thí nghiệm kia..." Trần Phong sợ mất mật.

Cho nên, ban đầu chính là do cái tổ chức này vừa vặn mở thí nghiệm ra, mà Trần Phong ở trái đất vừa vặn gặp được nguy cơ, ở dưới sự triển khai toàn lực của Quảng sáng may mắn, tìm tới cho hắn một cơ hội sống sót duy nhất này?

Nguyên lai là như thế? Vậy nếu như hắn có thể xuyên qua, những người khác...

"Nếu như không có Quảng sáng may mắn phụ trợ, tỷ lệ thành công xuyên qua của cái thí nghiệm này là bao nhiêu?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

Xoạt! Bàn quay số trong thế giới Số chiều cho ra đáp án, là một loạt số không! Sau hơn 100 con số không, cuối cùng mới xuất hiện một con số 1!

Toàn là người điên

Gần như là không có khả năng!

"Chuyện này còn tốt." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Đây cũng nói rõ rằng là, nếu không có Quảng sáng may mắn mở ra, cái thí nghiệm xuyên việt này căn bản là không có khả năng thành công! Hắn cũng không cần lo lắng có những những người khác xuyên qua cái thế giới này.

Sau đó... Trần Phong lại thấy được một kế hoạch xuyên toa!

Không sai, là một cái kế hoạch gần như có thể sánh ngang với kế hoạch xuyên việt! Nhưng mà... cái kế hoạch này rất thảm hại! Thuần một sắc màu đỏ thất bại, cho tới bây giờ, vẫn như cũ không truyền tống thành công ra thế giới khác bất kỳ một vật gì, ngẫu nhiên cho dù có đồ vật biến mất, bọn hắn cũng không biết là nó đã được truyền tống sang thế giới khác hay là đã biến mất ở trong không gian!

Xuyên qua, là không có phản hồi, cho nên...cái kế hoạch này càng khốc liệt hơn, xác suất thành công cũng cực kỳ thấp.

"Mấy cái người điên này!" Trần Phong chỉ có thể nói như thế.

Cái tổ chức thần bí kia, tất cả đều là người điên! Nếu không có sự tình của Hạ Nghiên vừa vụn lộ ra ngoài ánh sáng, ai có thể tưởng tượng ra được, một cái sự kiện kinh khủng có thể uy hiếp đến thế giới kia, cũng là sản phẩm của cái tổ chức này? ! Bọn hắn gần như đã đem toàn bộ những người điên trên thế giới tập hợp cùng với nhau.

"Bọn họ đích xác là người điên." Hầu Lượng lắc đầu: "Nhưng cũng là những người điên thông minh nhất."

Trần Phong rất tán thành.

"Tiểu cô nương kia..." Hầu Lượng đột nhiên hỏi.

"Rời khỏi rồi." Trần Phong lắc đầu: "Ta tỉnh lại, đã không thấy nàng ở đâu."

"Ừm." Hầu Lượng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Loại cường giả kia, căn bản không phải là thường nhân sẽ có khả năng phỏng đoán, Vương Dao...trong mắt của ông ta chính là như thế!

Căn cứ theo suy đoán của bọn họ, rất có thể là do bản thân Vương Dao có được con át chủ bài mạnh mẽ, cho nên Trần Phong mặc dù đã nhảy xuống sông Băng Tuyền, thế nhưng vẫn có thể được Vương Dao cứu trở về.

"Người phải cẩn thận." Hầu Lượng nghiêm túc nói: "Chỉ sợ cái tổ chức kia sẽ để mắt tới người."

"Ta biết." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Cái tổ chức kia sao... hắn đã đổi mặt.

"Người hôm nay phải nghỉ ngơi thật tốt, chuyện này có ảnh hưởng phi thường lớn, có rất nhiều thứ cần phải thống kê, nếu như ta đoán không có sai, phần thưởng của người sẽ được cấp vào ngày mai." Hầu Lượng bỗng nhiên nói ra.

A? Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Ban thưởng! Cách điều chế cấp D tùy ý? Tuyệt đối không chỉ là cái này, nhiệm vụ lần này gặp phải rất nhiều biến cố cùng với sự kiện đột phát, Trần Phong có công lao to lớn, có thể tưởng tượng được, phần thưởng lần này của hắn, chắc chắn là sẽ vô cùng phong phú!

"Vậy thì ta sẽ rửa mặt mà đợi." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Chỉ có điều là, sau khi rời đi, hắn cũng không có trở về phòng, mà rời đi khỏi Tinh Thành. Hắn trở về Tinh Thành chỉ là tiện đường hồi báo một ít tin tức, phòng ngừa bọn gia hỏa này làm ra càng nhiều chuyện hơn, ví dụ như cử hành tang lễ cái gì cho hắn...mà bây giờ, hắn còn có một ít chuyện muốn làm.

Màn đêm buông xuống, tại Kim Thành, Vương gia, vì sự phát triển của Vương gia, Vương Thiên Hào cũng lo lắng hết lòng, mặc dù trước đó vài tháng bị Trần Phong đả kích có một chút tổn thất nặng nề, thế nhưng Vương gia vẫn rất kiên trì gầy dựng lại!

Ít nhất ở Kim Thành thì vẫn có thể sống yên ổn, thế nhưng Vương Thiên Hào vẫn lo sợ, sợ Trần Phong sẽ trả thù! Vương Việt đã chết, hắn mặc dù cũng rất căm hận, thế nhưng nếu so sánh với Vương gia, Vương Việt thì coi là cái gì? Chính hắn tùy tiện tìm một cô gái, đều có thể giúp hắn sinh ra một đồng con trai!

Không, Trần Phong sẽ không trả thù nữa, hắn hiện tại đã công thành danh toại, làm sao sẽ nhớ đến một kẻ vô danh tiểu tốt như mình? Vương Thiên Hào vẫn luôn tự an ủi mình như vậy. Coi như là như thế, hắn gần như đêm nào cũng bừng tỉnh trong cơn ác mộng.

Trong phòng ngủ.

"Ta sai rồi! Đừng có phá hủy Vương gia!" Vương Thiên Hào lại một lần nữa bừng tỉnh trong cơn ác mộng.

Trong mộng, hắn thấy được Trần Phong tới, phát tay hủy hoại Vương gia chỉ trong chốc lát.

"Lại là cái giấc mộng này?" Vương Thiên Hào cười đắng chát một tiếng.

Thực sự là...Hắn lắc đầu, đứng dậy, cố gắng đè ép cảm xúc xuống, nhưng mà, dưới ánh trăng mờ ảo, hắn lại nhìn thấy một cái bóng người quen thuộc, đang đứng ở nơi đó, bình tĩnh nhìn hắn.

"Oanh!" Trong lòng của Vương Thiên Hào chấn động mãnh liệt, là hắn! Hắn đến thật rồi! Trần Phong! Thế mà thật sự đang đứng trước Vương gia!

"Người tới diệt Vương gia sao?" Vương Thiên Hào cười đắng chát một tiếng.

Hắn biết thân phận của Trần Phong, cũng biết sự kinh khủng của tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen, lúc này, Trần Phong lại lặng yên không tiếng động tới

đây, là mong muốn làm cái gì?

"Khôi phục lại cũng không tệ." Trần Phong nhìn hoàn cảnh xung quanh Vương gia, thản nhiên nói.

Vương Thiên Hào giống như lâm đại địch.

"Ta chỉ đến đây hỏi một chuyện." Trần Phong thản nhiên nói.

"Người cứ hỏi." Vương Thiên Hào nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"Vương Dao khi còn bé đã phát sinh ra sự tình gì?" Trần Phong mở miệng hỏi.

Vương Dao? Tâm trạng của Vương Thiên Hào trở nên nghiêm nghị:
"Nàng..."

"Cứ suy nghĩ cho thật kỹ rồi hãy nói." Trần Phong vung vẩy hai bình thuốc thử gen ở trong tay, đưa tư liệu cá nhân của hắn cho Vương Thiên Hào nhìn thoáng qua, nói: "Tin tưởng ta, ta đã trở thành một chế tác đại sư...người sẽ không muốn thấy lực phá hoại của hai bình thuốc thử gen này đâu."

Xoạt! Sắc mặt của Vương Thiên Hào đại biến!

Chế tác đại sư? Trần Phong thế mà đã đạt đến loại độ cao này? !

"Ta nói." Vương Thiên Hào cười khổ một tiếng: "Ta sẽ nói toàn bộ!"

Trần Phong quá cường đại, khiến cho hắn rốt cuộc cũng không sinh ra nổi bất kỳ một tia may mắn nào.

"Mười tuổi a? Đại khái cỡ đó." Vương Thiên Hào suy nghĩ một chút mới nói: "Ta nhớ đến lúc ấy nhận được một cái tin tức, nói là có một cái trại huấn luyện không biết nào đó coi trọng tư chất của Vương Dao, mong muốn Vương gia cho nàng gia nhập. Bọn hắn sẽ cung cấp cho Vương gia thù lao vô cùng phong phú, trợ giúp Vương gia tiến vào một thành phố lớn hơn!"

"Thế nhưng ta làm sao có khả năng làm loại chuyện này? Cho nên ta đã cự tuyệt." Vương Thiên Hào dùng nghĩa chính ngôn từ nói.

"Cự tuyệt?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên lạnh lẽo nhìn Vương Thiên Hào.

"À." Vương Thiên Hào chợt dạ một hồi, nuốt một ngụm nước bọt, rồi mới lên tiếng: "Ta lẽ ra đã đồng ý, thế nhưng mà vào lúc đó, Vương Dao lại xuất hiện."

"Người có biết hay không? Nàng lúc đó còn chưa cao tới một mét! Thế mà đã cầm một con dao đặt lên cổ của ta." Vương Thiên Hào cười khổ.

"Người không có phản kháng sao?" Trần Phong ngạc nhiên, Vương Dao ngay vào lúc đó, chỉ là một bé gái 10 tuổi a? Vương Thiên Hào thế nhưng chính là gen chiến sĩ.

"Ta muốn phản kháng." Ánh mắt của Vương Thiên Hào mang theo sự sợ hãi: "Thế nhưng nàng lại dùng một loại ánh mắt hết sức kỳ quái nhìn ta, ta có một loại cảm giác, nếu như ta phản kháng, ta nhất định sẽ chết! Cho nên...ta đã cự tuyệt lời mời của cái trại huấn luyện kia."

"Đó là lần thứ nhất nàng làm loại chuyện này, sau đó, đó là một chuyện hết sức thường gặp." Vương Thiên Hào đắng chát nói.

Thủ Hộ Tuyệt Đối

"Là sao." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Vương Thiên Hào kể lại rất nhiều chuyện, Trần Phong chỉ lẳng lặng lắng nghe. Hiển nhiên, Vương Dao từ ngày đó trở đi, đã từ một bé gái ngây thơ, biến thành sát phạt quyết đoán. Nàng ngoại trừ đối với Vương Việt còn ngẫu nhiên nói hai, ba câu, đối với bất kỳ người nào cũng đều rất lạnh lùng, về phần nguyên nhân? Không có người nào biết rõ.

"Lúc đó đến cùng đã phát sinh ra cái gì?" Trần Phong vặn hỏi.

"Ta cũng thật sự không biết." Vương Thiên Hào càng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Hắn cũng không biết tại sao con gái của hắn lại hận hắn? Dù sao cũng phải có một cái cái lý do a? Liền xem như năm đó hắn bỏ rơi mẫu thân của nàng, thế nhưng mà những năm này Vương Dao cũng không lo ăn lo uống a? Coi như có quan hệ không tốt đối với hắn, cũng sẽ không hận hắn như thế a? Thậm chí... là cái ánh mắt giết người kia!

"Đây chính là toàn bộ." Hắn nói xong hết thảy những gì mình biết, cầu khẩn nói: "Van cầu người, buông tha cho Vương gia đi!"

"Tự giải quyết cho tốt." Trần Phong lạnh nhạt rời đi.

Khi hắn rời đi khỏi Kim Thành, vào thời điểm hắn biết cái tổ chức kia tồn tại, hắn đối với Vương gia đã không có mấy may sự hứng thú nào, nếu hắn thật sự muốn giết Vương Thiên Hào, cũng không cần Vương Dao phải động thủ.

Ở phía sau, Vương Thiên Hào kinh sợ cảm kích, hắn cũng từng là một đời kiêu hùng, là hùng bá một phương ở Kim Thành, nhưng bởi vì cái gọi là 'Gia tộc', con gái bỏ đi, con trai chết rồi, sau cùng lại rơi vào kết cục này, chỉ có thể nói là gieo gió gặt bão.

Trên bầu trời, màn đêm đen kịt đã xuất hiện ánh sáng.

"Cần phải trở về." Trần Phong tự lẩm bầm, rất nhanh, Trần Phong đã ngồi tàu bay trở lại Tỉnh Thành.

Ô...ô...n...g —— Vòng đeo cổ tay chấn động, ban thưởng nhiệm vụ của hắn, đã được cấp!

"Lại là cái gì?" Trần Phong tràn ngập chờ mong.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong liếc mắt liếc nhìn qua, sắc mặt lập tức tối sầm: "Chúc mừng ngài hoàn thành nhiệm vụ tịnh hóa, ban thưởng tùy ý một cách điều chế cấp D."

"Không còn gì khác sao?" Trần Phong nhin không được chọc chọc vào màn sáng, không có cái gì nữa! Chỉ có một cái này!

"Lừa nhau à?" Trần Phong mặt mũi chửi bậy.

Mặc dù nhiệm vụ tịnh hóa lần này ban thưởng chính là cái này, thế nhưng lần này lại là chân chính cử tử nhất sinh, thậm chí đã dẫn phát một trận chiến đấu giữa các cường giả A! Cấp bậc nhiệm vụ rõ ràng đã đề cao lên không biết bao nhiêu lần! Loại nhiệm vụ này...vẫn chỉ có bằng này ban thưởng?

Mà đúng vào lúc này, Hầu Lượng đã từ đằng xa đi tới.

"Đã nhận ban thưởng chưa?" Hầu Lượng cười nói.

"..."

Trần Phong thở dài thăm thẳm: "Lão Hầu, ngài làm người cũng không quá tốt a."

Con hàng này vào lúc hắn bắt đầu nhập môn liền lừa dối hắn, một đường hãm hại lừa gạt khiến cho hắn hoàn thành nhiệm vụ tịnh hóa, đến khi ban thưởng chỉ có một chút xíu như thế này.

"Ha ha." Hầu Lượng cười to: "Ta biết ngay là tên tiểu tử ngươi sẽ không hài lòng."

"Được rồi." Ông ta đưa ra một cái hộp tinh mỹ, nói: "Đây mới là đèn bù tổn thất đối với nhiệm vụ lần này của người."

"Ồ?" Tâm trạng của Trần Phong khẽ động.

"Nói thật, thứ này..." Ánh mắt của Hầu Lượng trở nên phức tạp, nói: "Ngay cả ta cũng có một chút động tâm a, vốn là bọn hăn muốn cho người phần thưởng cách điều chế nào đó, thế nhưng cách điều chế là thứ mà người chỉ cần cố gắng, ở chỗ này tùy thời lúc nào cũng có thể đổi được, cho nên ta mới đem mấy lần công lao của người gộp lại thành một, giúp người xin một vật."

"Đây là một vật mà người nào cũng tha thiết ước mơ." Hầu Lượng tự nhiên nói ra.

Xoạt! Trần Phong mở ra.

Ô...ô...n...g ——Hào quang chói mắt vào thời khắc này lấp lánh, có một cỗ lực lượng làm cho người ta sợ hãi tỏa ra từ trong hộp.

Đó là... lực lượng thuộc về siêu cường giả! Trần Phong nhìn về phía cái hộp, ở bên trong có một cái huy chương màu bạc lấp lánh, lạnh buốt mà tràn ngập ánh sáng màu bạc, nhìn qua vô cùng thánh khiết.

"Đây là cái đồ vật gì?" Trần Phong chờ mong hỏi.

"Người đụng vào một cái liền biết." Hầu Lượng cười nói.

Trần Phong thận trọng đem ngón tay chạm vào cái huy chương, mà ở trong nháy mắt ngón tay của hăn đụng vào huy chương, toàn bộ không gian tựa hồ vào thời khắc này đứng im, hào quang vô cùng vô tận, lấp lánh ở giữa Trần Phong cùng với cái huy chương.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, cái huy chương màu bạc kia thế mà biến mất.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu bạc hóa thành một cái ký hiệu lóe sáng kỳ dị, lấp lánh ở chỗ mi tâm của Trần Phong, hào quang đầy trời vào thời khắc này cũng được thu lại.

Xoạt! Hết thấy hào quang biến mất, xung quanh khôi phục lại như bình thường, Trần Phong sờ sờ vào mi tâm của mình, ở nơi đó, không có vật gì.

"Đây là cái gì?" Trần Phong ngạc nhiên.

Mặc dù hắn không nhìn thấy, sờ không tới, thế nhưng hắn có thể cảm giác được, có một cỗ lực lượng cường đại kinh khủng đang ẩn núp ở trong cơ thể của mình, lúc nào cũng có thể bùng nổ.

Cỗ lực lượng kia, cường đại đến kinh người!

"Thủ Hộ Tuyệt Đối." Hầu Lượng lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Chỉ có những người làm ra cống hiến đặc biệt đối với Hiệp hội chế tác Gen, mới có tư cách có được cái huân chương này, nói thật, người có thể nhận được vật này, vền vền chỉ bằng vào những cái cống hiến kia là không đủ, đây là do chúng ta cân nhắc đến tiềm lực của người cùng với tiểu cô nương Vương Dao cho nên mới có thể thông qua "

"Tác dụng của thứ này..." Hầu Lượng dừng lại một chút mới nói tiếp: "Nó là lực lượng do một vị siêu cường giả ngưng tụ, nếu như người gặp phải nguy hiểm, phân thân của vị siêu cường giả kia sẽ tạm thời buông xuống!"

"Nó, là cái mạng thứ hai của người." Hầu Lượng chân thành nói.

"Đây là phiên bản tăng cường của bộ gen Tuyệt Địa Trọng Sinh?" Trần Phong nghi hoặc.

"Không phải." Hầu Lượng lắc đầu: "Căn bản không phải là một đồ vật cùng cấp bậc, Tuyệt Địa Trọng Sinh mặc dù là một bộ gen mạnh mẽ, thế nhưng cũng vền vền giới hạn trong cấp C...mà thứ này, coi như là cấp A cũng không sợ!"

"Lại nói, Tuyệt Địa Trọng Sinh, cũng chỉ vền vền ở trong một khoảnh khắc giúp người khôi phục, vền vền chỉ có thể bộc phát ra lực lượng cấp C đỉnh phong, nếu như kẻ địch lại ra tay một lần nữa? Người vẫn sẽ chết, nhưng mà Thủ Hộ Tuyệt Đối...nó sẽ giúp người giải quyết hết thấy kẻ địch!" Hầu Lượng ngưng trọng nói: "Đương nhiên, nếu có thể, ta hi vọng người vĩnh viễn cũng đừng dùng đến nó."

"Tại sao?" Trần Phong nghi hoặc.

"Bởi vì tác dụng lớn nhất của nó, không phải là để giết người, mà là thủ hộ!" Hầu Lượng trầm giọng nói: "Cho nên, dù cho có được lực sát thương kinh người, nó xưa nay cũng không tồn tại giống như là một thanh vũ khí giết địch, mà là tồn tại bảo hộ chế tác sư!"

"Nguyên nhân rất đơn giản, người đã từng nghe qua những loại năng lực nguyên rửa hay chưa?" Hầu Lượng hỏi.

Đã nghe qua, Trần Phong khẽ gật đầu.

Nguyên rửa! Người sử dụng năng lực nguyên rửa, có thể bỏ qua khoảng cách, trực tiếp chỉ định mục tiêu, vô cùng kinh khủng, có thể ở một địa phương cách mấy ngàn cây số chém giết người! Rất khó lòng phòng bị! Đó mới là chuyện kinh khủng nhất.

Cự tuyệt!

Ở cái thời đại thần kỳ này, nguyên rửa đại biểu cho sự huyền bí cùng với tà ác.

Thậm chí ——còn có một chút nguyên rửa có thể đột phá lá chắn thành thị! Vĩnh viễn không nên đắc tội với kẻ địch có năng lực nguyên rửa, nếu như đắc tội, nhất định phải đem hấn xử lý tại chỗ! Bằng không, nửa đời sau của ngươi sẽ phải sống trong trong sự ám ảnh vì sợ bị nguyên rửa.

Đây là lời lưu truyền nhiều nhất liên quan tới nguyên rửa, có vô số người lấy đó mà làm gương!

"Thủ Hộ Tuyệt Đối, có thể ngăn chặn nguyên rửa." Hầu Lượng nói ra.

Cái gọi là nguyên rửa, cho dù có thể bỏ qua khoảng cách, thế nhưng cần phải khóa chặt mục tiêu.

Mà nếu như ngươi thi triển nguyên rửa đối với người có được Thủ Hộ Tuyệt Đối, ngươi sẽ cảm giác được một cỗ lực lượng kinh khủng ở trong cơ thể của đối phương, một khi khởi động nguyên rửa...ngươi sẽ trong nháy mắt bị giết ngược lại! Lực lượng của Thủ Hộ Tuyệt Đối, so với bất luận sự tưởng tượng của kẻ nào đều khủng bố hơn!

"Vậy nếu như dùng những loại nguyên rửa yếu hơn tiêu hao hết lực lượng của Thủ Hộ Tuyệt Đối?" Trần Phong nghi hoặc hỏi.

"Nào có dễ dàng như vậy." Hầu Lượng lườm hấn một cái: "Mong muốn tiêu hao được lực lượng Thủ Hộ Tuyệt Đối, ít nhất cũng phải xử lý được người mới có thể tiêu hao a! Về phần những cái năng lực nguyên rửa yếu ớt kia, chính ngươi chẳng phải là có thể ngăn chặn hay sao?"

"Đúng thế." Trần Phong rút cuộc đã minh bạch.

Bom hạt nhân! Đây chính là một quả bom hạt nhân!

Phải biết rằng, có nhiều thứ, lực uy hiếp của bản thân nó so với lực lượng của nó còn cường đại hơn.

Mà Thủ Hộ Tuyệt Đối, chính là tồn tại như vậy, chỉ cần có vật này ở trong người, bất luận là người nào có ý đồ nguyên rửa hấn, cũng sẽ không dám ra tay.

Ít nhất ——trừ phi đồng thời có hai cường giả có năng lực nguyên rửa có thể miểu sát Trần Phong ra tay, một người ở bên trong đã chuẩn bị sẵn tâm lý bị Thủ Hộ Tuyệt Đối giết ngược lại!

Đây chính là lực uy hiếp của Thủ Hộ Tuyệt Đối! Có thể nói, từ sau ngày này, Trần Phong liền có một cái hộ thân phù cực kỳ cường đại! Nhiệm vụ lần này ——đáng giá!

"Đây đều là những phân ban thưởng bên ngoài." Hầu Lượng dặn dò xong sự tình Thủ Hộ Tuyệt Đối, tiếp tục nói: "Còn có một số ban thưởng tiềm ẩn, ví dụ như, vì người chế tạo riêng một kế hoạch đột phá cực hạn!"

Kế hoạch đột phá cực hạn! Chính là kế hoạch chuyên môn dùng để đào tạo ra chế tác sư có tiềm lực mạnh nhất.

Trần Phong hiện tại là cấp E đỉnh phong, có 1500 điểm tinh thần lực, bởi vậy, Hiệp hội chế tác Gen đã cung cấp cho hấn một con đường hoàn mỹ để hấn tấn thăng lên cấp D, bọn hấn sẽ cung cấp tài liệu miễn phí, tiến hành huấn luyện những khóa chế tác ngắn hạn, có thể tăng trình độ chế tác của Trần Phong lên trên diện rộng, sau đó sẽ ở trong đoạn thời gian này bút lên phía trước cực hạn!

Tiến hành chế tác không gián đoạn, là một phương thức tốt nhất để chế tác sư đột phá cực hạn! Chu kỳ: Nửa năm.

Trong vòng nửa năm, Trần Phong tất nhiên sẽ bước vào cấp D! Trong vòng nửa năm, trình độ chế tác của Trần Phong chắc chắn sẽ toàn phương vị tăng lên dữ dội!

"Nửa năm..." Trần Phong khép hờ hai mắt.

Nửa năm, chính là vì tích lũy cùng với tăng lên! Nửa năm tu dưỡng cùng với rèn luyện, có thể làm cho chế tác sư có được trình độ chế tác cường đại hơn, dù sao thì hạch tâm của chế tác sư, vẫn như cũ là chế tác! Đối với chế tác sư mà nói, đột phá cực hạn, vền vền chỉ là vì muốn chế tác ra các loại gen tốt hơn!

"Tin tưởng ta." Hầu Lượng đặc ý nói: "Tất cả các chế tác sư trải qua sự huấn luyện, đều sẽ trở nên càng mạnh. Thiên phú càng tốt, đồ vật học được càng nhiều, đối với người mà nói, là một cơ hội tốt nhất!"

"Hơn nữa...lần này thế nhưng còn là vì người chế tạo riêng ra một kế hoạch!" Hầu Lượng rất là vui mừng nhìn Trần Phong, có thể vừa mới gia nhập tổng bộ trong thời gian một tháng, liền đạt được một khóa huấn luyện riêng, ngoại trừ Trần Phong, sẽ không có người thứ hai!

Mà vào lúc này, Trần Phong rốt cục cũng mở miệng: "Thật có lỗi, ta cự tuyệt."

"Cái gì?" Hầu Lượng lộ ra vẻ mặt ngốc trệ.

Cự tuyệt? Hầu Lượng có chút phát mộng.

Trần Phong vì sao lại cự tuyệt? Đây chính là kế hoạch riêng chuyên môn chế tạo ra để đột phá cực hạn! Là kế hoạch mà có không biết bao nhiêu chế tác sư mơ ước!

Nơi đó, có vô hạn tài liệu! Nơi đó, có chế tác sư cấp bậc cao nhất giảng giải! Nơi đó, còn có tài nguyên cùng với thiết bị tốt nhất để đột phá cực hạn! Có thể nói, toàn bộ Tinh Thành, đây là một chỗ tốt nhất dùng để tăng thực lực lên, trong thời gian nửa năm, tuyệt đối sẽ khiến cho người thoát thai hoán cốt, toàn phương diện đều sẽ trở nên càng cường đại. Nơi đó...chính là thánh địa chế tác mà mọi người thường nói!

"Người..." Hầu Lượng trừng lớn con mắt, hắn thậm chí còn tưởng là Trần Phong không có nghe rõ ràng, mở miệng nói ra: "Nếu không ta sẽ chuyển cho người một bản huấn luyện chi tiết?"

"Không cần." Trần Phong khẽ lắc đầu.

Hắn đã nghe được rất rõ ràng, trong nửa năm tăng trình độ chế tác lên trên diện rộng, thuận tiện đột phá cực hạn, tuyệt đối là sự tình mà rất nhiều chế tác sư tha thiết ước mơ, thế nhưng đối với Trần Phong mà nói...lại còn thiếu rất nhiều! Trình độ chế tác? Tăng cái đồ chơi lên kia đối với Trần Phong có hữu dụng hay không?

Không có! Đừng nhìn Trần Phong chỉ là một gen chiến sĩ cấp E, thế nhưng hắn đã hoàn thành chứng nhận khảo hạch chế tác đại sư, trở thành chế tác đại sư!

Trong nửa năm huấn luyện này hắn sẽ nhận được cái gì? Xác xuất thành công? Kiến thức căn bản? Thủ pháp? Hay là khái niệm? Hắn đều không cần! Đối với Trần Phong mà nói, điều duy nhất làm hạn chế trình độ chế tác của hắn, chỉ có một điểm —— ngưỡng cửa tinh thần lực! Chỉ cần có đầy đủ tinh thần lực, hắn thậm chí vào ngay lúc này liền có thể chế tác ra thuốc thử gen cấp A!

Cho nên...cho dù là huấn luyện cái gì đối với hắn mà nói cũng đều là lãng phí thời gian! Thời gian nửa năm? Hắn trở thành chế tác sư còn chưa đến nửa năm!

Đối với Trần Phong mà nói, cái mà hắn cần tăng lên nhất cũng chỉ là tinh thần lực! Cũng là sức chiến đấu! Trình độ chế tác đối với hắn mà nói, là một thứ không cần thiết! Trình độ chế tác hiện tại, đối với hắn mà nói là đã đầy đủ.

Sau khi tiêu hao hàng loạt tinh lực ở phương diện này, liền quá lãng phí thời gian, cho nên, bước kế tiếp của Trần Phong, chính là tăng thực lực của mình lên, nhanh chóng bước vào cấp D!

"Tên tiểu tử nhà ngươi..." Hầu Lượng dựng râu tròng mắt, tận tình liên tiếp khuyên bảo Trần Phong trong một giờ đồng hồ, kém chút nữa khiến cho chính mình mệt mỏi mà chết, sau cùng ông ta cũng chỉ có thể thỏa hiệp: "Không đi huấn luyện cũng được! Nhưng ngươi cũng không được làm loạn a?!"

"Có hiểu hay không!" Hầu Lượng cảm thấy nhức đầu.

Tuyển nhận thiên tài vào là có chỗ tốt, thế nhưng cũng có chỗ xấu, chính là bọn gia hỏa này từng người đều có quyết định của mình, có đôi khi căn bản không để ý đến những lão tiền bối như bọn hắn.

Mà bên trong những thiên tài này...ừm...Trần Phong xem như là một tên cứng đầu nhất.

"Hiểu rõ!" Trần Phong gật đầu đồng ý.

Gen Mộc Báo

Hầu Lược lúc này mới rời khỏi.

Ở bên trong gian phòng, Trần Phong dẫn gân cốt một cái, một đêm không ngủ, tinh thần của hắn ngược lại còn rất sung mãn.

"Ban thưởng..." Ánh mắt của Trần Phong nhìn chằm chằm vào màn sáng.

Thủ Hộ Tuyệt Đối là một sự vui mừng ngoài ý muốn, cũng là con át chủ bài rất lớn sau này của hắn, thế nhưng cái cách điều chế cấp D này, cũng là cánh cửa để Trần Phong bước vào cấp D! Cũng là một bước trọng yếu nhất của hắn!

Xoạt! Trần Phong mở kho gen ra.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, có một lượng lớn cách điều chế gen cấp D lấp lóe trong hư không.

"Sàng chọn —— cách điều chế thuốc thử dung hợp gen." Trần Phong tỉnh táo nói.

Mục tiêu hiện tại của hắn chính là đột phá, tuyệt đối không thể bị những cách điều chế gen cấp D nhìn qua có vẻ mạnh mẽ này mê hoặc ánh mắt.

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, các loại hình cách điều chế gen khác biến mất.

"Sàng chọn —— cách điều chế 4 tinh, 5 tinh." Trần Phong lạnh lùng nói ra.

Xoạt! Lại là một mảng lớn cách điều chế gen biến mất, chỉ để lại cách điều chế hi hữu nhất, trân quý nhất 4 tinh cùng với 5 tinh, Trần Phong muốn tìm ra cách điều chế thuốc thử dung hợp gen mạnh nhất thuộc về hắn!

"Cái nào phù hợp?" Trần Phong điên cuồng vận chuyển tư duy.

Hoả diễm...lực lượng...nguyên rửa...đủ loại gen năng lực thiên hình vạn trạng!

Sau cùng, Trần Phong đã nhắm chặt vào ba cái, cái thứ nhất, loại hình tăng tinh thần lên. Đây là một loại hình gen năng lực cấp D 5 tinh đặc thù, có thể bị động tăng trưởng 50% tinh thần lực, có thể làm cho tinh thần lực của người, vĩnh viễn vượt qua những người cùng cấp! Loại gen năng lực này phi thường mạnh mẽ, nếu như Trần Phong dung hợp loại này...ừm...tinh thần lực của hắn sau này có thể tăng lên trên một phạm vi lớn, đối với việc chế tác cũng có lợi ích rất lớn, có thể chế tác ra các loại gen cường đại hơn!

Cái thứ hai, là một loại hình gen năng lực công kích bằng hoả diễm. Đây là một loại gen công kích cấp D 5 tinh, có được năng lực công kích siêu mạnh bằng hoả diễm! Có thể cung cấp ra đòn công kích hoả diễm được tăng cường 500%! 1000 đơn vị tinh thần lực, có thể phát huy ra hiệu quả 5000 đơn vị! Vô cùng kinh khủng! Mà cái này...vẫn còn chưa có sử dụng bí kỹ dung hợp!

Loại hình gen năng lực công kích bằng hoả diễm này, bởi vì đặc tính hoả diễm được hoan nghênh nhất, cho nên vô cùng dễ dàng tạo thành bí kỹ dung hợp với các loại gen năng lực khác, rất là cường đại! Nếu như dung hợp loại gen năng lực này, Trần Phong từ đó trở về sau sẽ có được thủ đoạn công kích kinh thiên. Hắn tin tưởng, nếu phối hợp loại gen năng lực này với Thiên Huyền, nhất định có thể phát huy ra uy năng càng mạnh mẽ hơn!

Cái thứ ba, thì là loại hình gen phụ trợ, đây cũng là một cách điều chế gen cấp D 5 tinh, thế nhưng tác dụng chủ yếu của nó là để phụ trợ chiến đấu! Cái gen năng lực này, có thể dùng năng lượng tạo thành trang bị, ví dụ như áo giáp năng lượng, kiếm năng lượng cái gì đó.

Trên lý luận, chỉ cần có đủ năng lượng, người có khả năng trang bị cho mình đến tận răng, nguyên nhân Trần Phong lựa chọn loại gen năng lực này, là bởi vì nó có thể công phòng nhất thể, không gì không làm được! Cho dù ở trong mắt những người khác nó cũng không được tính một loại gen năng lực quá tốt!

Thế nhưng —— Trần Phong lại động tâm, bởi vì năng lượng càng mạnh, trang bị tạo thành sẽ càng mạnh! Dưới tình huống bình thường, năng lượng

của mọi người cũng là có hạn, thế nhưng nếu như dùng vô hạn đao gió cung cấp năng lượng, sau đó sử dụng loại gen năng lực kia để tạo thành trang bị...hắn sẽ cường đại đến cỡ nào? Trần Phong rất chờ mong.

Hắn đã từng thấy cơ giáp năng lượng của Lâm Khắc, mặc dù cường đại thế nhưng lại tầng tầng thiếu hụt. Cái kia dù sao cũng chỉ là một bộ gen, là hàng dùng một lần, sau khi sử dụng hết, liền không có, bộ gen dùng một lần, chỉ có thể khiến cho người tạm thời có một ít năng lực! Mà gen năng lực, thế nhưng lại là tồn tại vĩnh cửu!

"Chọn cái nào?" Trần Phong trầm tư.

Ba loại gen đều vô cùng thích hợp với hắn, thế nhưng trải qua sự sàng chọn sau cùng, Trần Phong liền loại bỏ loại hình gen tăng tinh thần, nguyên nhân rất đơn giản, hiện tại hắn đang khuyết thiếu thủ đoạn chiến đấu! Vô luận hắn mang trên người cái danh tiếng chế tác sự cường đại đến cỡ nào, hắn vẫn là gen chiến sĩ!

Hắn cần sức chiến đấu! Thuần túy tăng tinh thần lực lên? Không dùng được! Đã quên Vương Việt chết như thế nào rồi đúng không? Con hàng này cũng có được gen năng lực tăng cường tinh lực siêu cường, nhưng mà bởi vì khuyết thiếu thủ đoạn công kích, cho nên sức chiến đấu gần như là bằng không, sau cùng liền bị Trần Phong ngược chết.

Công kích hoá diễm? Trần Phong do dự ở chỗ này thật lâu, thế nhưng sau cùng cũng lựa chọn từ bỏ. Bởi vì thứ này mặc dù cường đại, nhưng bởi vì nguyên nhân có quá nhiều loại hình gen năng lực phòng ngự hoá diễm, phạm vi lại lớn, năng lực khắc chế hoá diễm ở chỗ nào cũng có! Cho nên...hắn mới quả quyết từ bỏ.

Mà những loại gen khác thì sao? Trần Phong nhìn qua một chút, cũng đều là 4 tinh hoặc là không đủ uy lực, chỉ có thể từ bỏ.

Xoạt! Trần Phong lựa chọn xác nhận.

Ô...ô...n...g ——Số liệu của cách điều chế gen xuất hiện.

—— ————

Thuốc thử dung hợp gen Mộc Báo

Độ khó: 5 tinh

Hạn chế: Cấp D.

Giới thiệu: Dùng tinh huyết của Mộc Báo làm hạch tâm, tinh luyện gen Mộc Báo, dùng đủ loại tài liệu trân quý làm phụ trợ, chế tác thành thuốc thử dung hợp gen.

Tác dụng: Có thể đạt được năng lực năng lượng hoá vũ trang.

Năng lượng hoá vũ trang: Dùng năng lượng bám vào thân thể, tạo thành trang bị, có được 100% uy năng của năng lượng. Năng lượng tiêu hao càng nhiều, lực lượng trang bị càng cường đại, càng thích hợp chiến đấu cận thân.

"Là người." Trần Phong xúc động.

Loại gen năng lực thứ ba của hắn, đã được xác định.

Năng lượng hoá vũ trang! Cho dù năng lượng hoá vũ trang chỉ có uy năng 100%, theo những loại hình gen năng lực công kích khác chênh lệch rất xa, nhất là 500% uy năng vừa rồi của loại năng lực kia, thế nhưng nó không có hạn mức cao nhất!

Có vô hạn đao gió, năng lượng hoá vũ trang sau cùng sẽ cường đại đến cỡ nào? Không có người nào biết rõ! Huống hồ, đây vền vện chỉ là số liệu mà kho gen đưa ra. Trần Phong nếu muốn chế tác ra thuốc thử gen dung hợp cho chính mình, chắc chắn sẽ phải chế tác ra thuốc thử gen dung hợp biến dị, hoàn thiện cách điều chế, chế tạo ra thuốc thử gen dung hợp mạnh nhất!

"Như vậy...tìm kiếm tư liệu về biến dị thú Mộc Báo cho ta." Trần Phong tại tìm tòi.

Xoạt! Tin tức tương quan về biến dị thú Mộc Báo từ trong màn sáng bắn ra.

Mộc Báo tê cay, giá cả 388 nguyên.

Mộc Báo hương cay, giá cả 688 nguyên.

Mộc Báo chua cay, giá cả 988 nguyên.

???

Biểu lộ trên mặt của Trần Phong lập tức cứng đờ, đây là cái đồ chơi gì? !

Đây là cái gì vậy? Trần Phong thật không thể hiểu nổi.

Hắn liên tục kéo xuống mấy trang tin tức, không ngờ tất cả đều là tên của các tiệm cơm, ngay cả khung quảng cáo cũng là quảng cáo của các công ty chuyên phát nhanh! Cho đến khi kéo đến trang thứ tư, Trần Phong mới tìm được tin tức muốn tìm.

Thịt rất ngon?

Mộc Báo, biến dị thú Cấp D, có độ nhanh nhẹn cao, có được năng lực ngưng hiện năng lượng, lực công kích cùng với lực phòng ngự đều không tầm thường, thích sống thành bầy, khó bắt, bởi vì chất thịt ngon mà được mọi người yêu thích???

Trần Phong nhìn về câu giới thiệu cuối cùng, hắn không nhìn nhầm, chất thịt ngon!

Bởi vì năng lực ngưng hiện năng lượng đặc thù cho nên trừ phi gặp phải tai nạn, thân thể của Mộc Báo đều được bảo hộ ở phía dưới lớp năng lượng ngưng thực, cho nên thân thể được bảo vệ phi thường tốt.

Ừm... Chất thịt ngon, sau khi chế biến thành thức ăn, ăn vào thậm chí còn có hiệu quả khôi phục tinh thần mỏng manh.

Trần Phong: "..."

Đại quân ăn hàng đã vươn nanh vuốt vào trên người của biến dị thú cấp D rồi hay sao?

??? Thật là đáng sợ!

Không có ai cảm thấy tự ái sao? Đây đường đường là thú biến dị cấp D a! Đối với vô số gen chiến sĩ mới nhập môn, đây là cấp bậc tồn tại đáng ngưỡng vọng! Thế mà bây giờ lại trở thành món ăn trong mâm của mọi người!

Ừm... Trần Phong có phần yên lặng, hắn cảm thấy nếu muốn săn giết Mộc Báo, trước đó cần phải có sự hiểu biết về nó.

Rất nhanh nhân viên giao hàng nhanh đã giao hàng đến, Trần Phong nhìn một chút, thịt Mộc Báo ở bên trong hộp chỉ có vài miếng, chả trách lại bán rẻ như thế, hắn ném thử một miếng thịt, cảm giác sau khi ăn miếng thịt kia... Trần Phong nhú mày.

Sau khi ăn xong, hấn cảm giác mình vẫn chưa hiểu rõ về Mộc Báo, lại ăn thêm một phần.

"Quả nhiên có tác dụng đối với việc khôi phục tinh thần."

Sau khi xác định rõ, Trần Phong ăn liền ba phần thịt. mặc dù tinh thần không khôi phục được bao nhiêu, thế nhưng cảm giác rất rõ ràng tinh thần sảng khoái hơn trước, loại thịt này sau khi chế biến quả thực là rất mỹ vị.

"Mộc Báo..." Trần Phong trầm ngâm.

Hắn ném thử mùi vị của thịt Mộc Báo không phải là bởi vì tham ăn, mà là bởi vì nếu như Mộc Báo thật sự được hoan nghênh như lời đồn, quá trình hấn săn giết Mộc Báo có thể sẽ không được thuận lợi.

"Muốn hoàn thiện cách điều chế gen Mộc Báo, dùng tinh huyết của Mộc Báo bình thường chỉ sợ là không được..." Trần Phong tự lẩm bầm một mình.

Muốn hoàn thiện cách điều chế thì phải tìm ra gen tiềm ẩn đang bị ẩn giấu! Cũng chính là cải thiện những lỗ thủng xuất hiện ở bên trong cách điều chế trước kia, phải tối ưu hóa cách điều chế, cho nên Trần Phong muốn chọn loại tinh huyết tốt nhất!

Tinh huyết của Mộc Báo thủ lĩnh, gen của nó càng mạnh mẽ hơn so với gen của Mộc Báo bình thường, thế nhưng...

"Hi vọng sẽ không gặp phải vấn đề rắc rối gì." Trần Phong hít sâu một hơi.

Ngày hôm sau, hấn đến thảo nguyên Khô Mộc, đây là nơi sinh trưởng của một loại cây gỗ khô kỳ lạ, cả thảo nguyên trông giống như biển vàng, vì vậy mà được xưng là thảo nguyên Khô Mộc, nơi này là địa phương Mộc Báo phát triển nhất.

"Mộc Báo..." Trần Phong đi tới địa bàn doanh địa của Công hội Gen.

Mặc dù hấn còn chưa kịp đi vào bên trong, chỉ đứng ở cổng nhìn thoáng qua, vẻ mặt liền tối sầm lại.

Người, lít nha lít nhít đầy người, những nơi có thể nhìn thấy được tất cả đều là người!

"Tiểu đội săn giết Mộc Báo ba thiếu một, gen chiến sĩ có năng lực điều tra hãy nhanh tay gia nhập, săn bắt chuyên nghiệp, một ngày bắt ba con không phải là vấn đề! Tiểu đội chuyên nghiệp, tuyệt không lừa đảo! Tất cả mọi lợi ích đều được chia đều, đảm bảo uy tín, không hề gạt người..."

"Tiểu đội săn bắt Mộc Báo cấp 2, cần gen chiến sĩ chuyên nghiệp, kiểu người trông thấy mười con chỉ có thể bắt được một con chúng ta không cần a."

Thanh âm mời chào liên tiếp lọt vào tai Trần Phong.

Trần Phong đã đi qua rất nhiều doanh địa của Công hội Gen nhưng mà cho tới nay chưa bao giờ gặp được nơi nào có nhiều người như thế này! Hắn cho rằng là chỉ có những địa điểm du lịch mới đông người như thế!

"Ở đây..." Trần Phong rung động.

Từng tiểu đội tiến vào thảo nguyên Khô Mộc để săn giết Mộc Báo.

Sống theo bầy? Lực phòng ngự mạnh? Đứng trước số lượng người trước mặt đều vô hiệu!

"Ta chọn sai địa điểm rồi sao?" Trần Phong tự lẩm bẩm.

Tra xét cẩn thận địa đồ thêm một lần, địa phương Mộc Báo phát triển, cũng chỉ có vài nơi.

Trần Phong đi tra xét suốt một ngày, những địa phương Mộc Báo sinh trưởng đều đến xem qua một lần, sau đó chỉ có thể luyến tiếc trở về, chỉ vì nơi nào cũng tấp nập người! Mà mục tiêu của tất cả mọi người đều là săn giết Mộc Báo!

"Những người này điên rồi sao?" Trần Phong cười khổ.

Sau khi tra xét, hắn mới biết được nguyên nhân khiến những người này điên cuồng như vậy. Mộc Báo có giá niêm yết là mười vạn nguyên, sau khi bọn

hắn sẵn giết đem bán cho tiệm cơm, tiệm cơm cắt thành từng miếng thịt, làm thành đồ ăn đem bán ra có thể dùng giá tiền cao hơn bán ra thu về lợi nhuận không nhỏ.

Thợ săn Mộc Báo, thậm chí còn trở thành một loại nghề nghiệp!

Săn giết rồi bán buôn sau đó lại bán lẻ... điều này đã tạo thành một dây chuyền buôn bán hoàn chỉnh .

"Sao lại có thể như vậy." Trần Phong có chút đau đầu.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới mình lại gặp phải loại tình huống này! Trước kia khi săn giết thú biến dị, chỉ cần cân nhắc tới việc nguy hiểm hay không nguy hiểm, mà bây giờ đừng nói tới Mộc Báo thủ lĩnh, Trần Phong chỉ sợ đến Mộc Báo thường cũng khó có thể bắt gặp! Chẳng lẽ chỉ vì loại nguyên nhân này mà chế tác thất bại? Trần Phong nghĩ đến mức nhức cả trứng.

"Cần phải nghĩ biện pháp mới được." Trần Phong nhíu mày.

Mở ra Quảng sáng may mắn? Nói thật, ở đây có quá nhiều người, nếu như mở ra Quảng sáng may mắn có trời mới biết sẽ tiêu hao bao nhiêu giá trị may mắn, hắn chỉ cần những người săn giết Mộc Báo thủ lĩnh đều tránh đi! Trần Phong cảm giác mấy điểm giá trị may mắn đáng thương kia của mình đều không đủ tiêu hao.

Phải làm sao đây? Trần Phong lâm vào trầm tư.

Có lẽ... Hắn nhìn 20 điểm giá trị may mắn của mình, từ hôm qua đến bây giờ, cũng không khôi phục được bao nhiêu.

Nếu như... chỉ là nếu như...

Hắn cần Quảng sáng may mắn trợ giúp trong quá trình săn giết Mộc Báo thủ lĩnh, 20 điểm giá trị may mắn, có thể trợ giúp cho hắn bao nhiêu?

"Thử một chút vậy." Trần Phong hít sâu một hơi.

Ông —— Quảng sáng ay mắn mở ra!

Xoạt! Giá trị may mắn điên cuồng tiêu hao. 5 điểm...10 điểm...15 điểm...

Xoạt! Giá trị may mắn tiêu hao sạch sẽ.

Trần Phong khép hờ hai mắt, hẳn có thể cảm giác được Quang sáng may mắn phát huy được một chút tác dụng, thế nhưng cụ thể phát sinh cái gì thì không có ai biết.

Không có? Trần Phong có chút tiếc nuối. Quả nhiên 20 điểm giá trị may mắn vẫn là quá miễn cưỡng... Trần Phong lắc đầu.

Bỗng nhiên vòng đeo ở cổ tay chấn động.

"Ông —— "

"Kiểm tra thấy thông tin về bằng hữu của ngài đang tiếp nhận nhiệm vụ có liên quan."

Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng. Nhiệm vụ! Bằng hữu? Trần Phong mở màn sáng ra xem xét, không ngờ là Từ Phi!

Từ Phi tiếp nhận một cái nhiệm vụ tương quan liên quan đến Mộc Báo, thế nhưng cụ thể là gì thì Từ Phi không nói rõ, cho nên Trần Phong cũng không biết là cái gì.

"Từ Phi?" Trần Phong thử liên hệ với hắn.

"Ha ha, Trần Phong, đã lâu không gặp a." Từ Phi xuất hiện bên trong màn sáng với cái đầu trọc lóc.

Mộc Báo quật khởi

"Người đang làm nhiệm vụ liên quan đến Mộc Báo?" Trần Phong hỏi thẳng vào vấn đề.

"Đúng a." Từ Phi cười hắc hắc: "Có một tên thổ hào ban bố nhiệm vụ săn giết Mộc Báo thủ lĩnh. Nhắc tới cũng may mắn, nghe nói hắn lẽ ra đã tuyển chọn được một đoàn đội cấp D, nhưng tại thời điểm chuẩn bị mời tiểu đội kia lại nhìn thấy tư liệu về đoàn đội của bọn ta, hắn cảm giác giao cho chúng ta có vẻ thích hợp hơn sau đó liền tuyển chúng ta."

A? Trần Phong xúc động. Quả nhiên! Quàng sáng may mắn có hiệu lực ảnh hưởng vào ngay thời điểm hiện tại, Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Cho dù chỉ có 20 giá trị may mắn, cho dù cũng không phải là chuyện gì trọng yếu, thế nhưng ít nhất điều này cũng nói rõ, Quàng sáng may mắn quả nhiên có thể ảnh hưởng đến hiện thực thông qua loại phương thức đặc thù này!

Nếu như hắn có đủ giá trị may mắn... bỗng nhiên Trần Phong nghĩ đến một bộ phim kiếp trước từng xem qua, khi Tử Thần tới để cướp đi sinh mệnh của hắn, tại thời điểm giá trị may mắn đầy đủ, Trần Phong chính là tử thần!

"Sẽ có một ngày như vậy." Trong lòng Trần Phong tràn ngập chờ mong.

"Người cũng muốn tiếp nhận nhiệm vụ này?" Từ Phi hiếu kỳ hỏi.

"Ta cần một chút tinh huyết của Mộc Báo."

Trần Phong bỗng nhiên cười nói: "Đội ngũ của các người còn thiếu người hay không?"

Hai mắt của Từ Phi tỏa sáng, Trần Phong muốn gia nhập? Đây tất nhiên là chuyện tốt!

Tỉnh Thành.

Hầu Lượng đang xử lý sự kiện Băng Tuyên, bỗng nhiên lại nhận được tin tức, Trần Phong đi thảo nguyên Khô Mộc săn giết Mộc Báo, hẳn đường đường là chế tác sư lại đi mạo hiểm!

"Tiểu tử thú này không thể an ổn nghỉ ngơi mấy tháng sao?" Hầu Lượng tức muốn nổ tung.

Sự việc Băng Tuyên vừa mới qua được mấy ngày? Hẳn không sợ chết à? !

Chế tác sư bình thường đều muốn ở trong phòng thí nghiệm, Hiệp hội luôn phải nghĩ biện pháp lừa bọn hắn ra ngoài lịch luyện, mà cái tên tiểu tử Trần Phong này căn bản chính là một tên gia hỏa nhàn rỗi không chịu được.

"Không cần phải lo lắng." Lão Chu ở bên cạnh thản nhiên nói: "Có Thủ Hộ Tuyệt Đối, hẳn còn an toàn hơn người nhiều, huống chi, tiểu tử này cần phải đi con đường của chính mình, chúng ta không nên nhúng tay vào quá nhiều."

"Ta cũng chỉ muốn tốt cho hắn." Hầu Lượng dựng râu tròng mắt, bảo hộ Trần Phong cũng gọi là can thiệp?

"Ha ha." Lão Chu cười lạnh một tiếng: "Người quên là Hiệp hội của chúng ta chuyên bồi dưỡng thiên tài sao?"

Hầu Lượng lập tức im lặng. Thiên tài! Công hội Gen của bọn hắn cũng từng bồi dưỡng qua! Bọn hắn nhận nuôi cô nhi, dốc tất cả tài nguyên, bồi dưỡng được vô số thiên tài có thực lực mạnh mẽ, những người này đều rất lợi hại, thế nhưng không ai có thể siêu việt người xưa! Đây là một loại bi ai.

Bọn hắn dựa theo phương pháp bồi dưỡng tốt nhất nhưng kết quả đều là thiên tài mô phỏng, tựa như... một cái khuôn đúc.

Mà Trần Phong so với những thiên tài kia hoàn toàn không giống nhau! Độc lập độc hành.

"Ta không muốn người bảo vệ hắn vượt quá giới hạn cho phép khiến cho hắn cũng thay đổi thành loại thiên tài mô phỏng kia." Lão Chu nói: "Trần

Phong sở dĩ có thể đạt được thành công như bây giờ, cũng là bởi vì không có người can thiệp vào tương lai của hắn, trợ giúp thích hợp thì có thể, còn lại phải xem sự nỗ lực của bản thân hắn."

Tâm trạng Hầu Lượng chấn động, ông ta không nghĩ tới, so với ông ta thì Lão Chu còn có mong đợi cao hơn!

Sau khi hiểu rõ thiên phú của Trần Phong, ông ta đã vội vã muốn đem những thứ tốt nhất cho Trần Phong khiến cho Trần Phong trở nên lợi hại hơn, cường đại hơn! Thiên phú như nhau, nếu như có nhiều tài nguyên hơn, so với việc hắn lẻ loi một mình dù sao cũng tốt hơn rất nhiều a! Hầu Lượng một mực cho rằng như thế, nhưng không ngờ tới ý nghĩ của Lão Chu lại tương phản hoàn toàn với ông ta.

Ngẫm lại mới thấy, những Hiệp hội kia dốc hết tất cả tài nguyên cũng không thể bồi dưỡng ra được thiên tài, những người đó cả đời cũng không cách nào có thể siêu việt thiên tài xưa. Hầu Lượng trầm mặc.

Trần Phong... ông ta nhìn về phía bên ngoài của Tỉnh Thành. Đứa nhỏ này tự đi con đường của chính mình, so với con đường mà ông ta an bài thật sự còn tốt hơn sao?

Ở một nơi nào đó có một nhà máy bị bỏ hoang, bên trong nhà máy rộng rãi chất đầy các loại dụng cụ thí nghiệm. Bị giam giữ bên trong những cái lồng giam là con thú biến dị đang hấp hối, trên người chúng nó ghim lít nha lít nhít lỗ kim, truyền đến từng tiếng gào thét hư nhược.

Trên mặt đất là những tập tài liệu rơi lá tả, bừa bộn khắp nơi. Một người trung niên với vẻ mặt ngưng trọng đang xem lại những đoạn thu hình.

Ở đây bọn hắn chủ yếu phụ trách nghiên cứu gen của thú biến dị, tìm kiếm ẩn tính cường đại hơn trong gen lực lượng, bọn hắn muốn tìm loại lực lượng giống với lực lượng Âm Năng để cải biến thế giới!

Hơn mười năm trôi qua đi, kết quả bọn hắn thu được đều quá mức bé nhỏ, nhưng... chẳng ai ngờ được rằng, khi bọn hắn sắp từ bỏ thí nghiệm, bỏ đi kế hoạch thì thí nghiệm bỗng nhiên xuất hiện chuyên biến kinh người!

Mộc Báo thủ lĩnh ngay lập tức quật khởi ở trong phòng bếp, không sai!
Chính là ở trong phòng bếp!

Vốn là chỉ là làm nguyên liệu nấu ăn - Mộc Báo, buổi trưa hôm nay đồ ăn của bọn hắn vốn dĩ là Báo thiêu nguyên con, nhưng chẳng ai ngờ rằng, vốn dĩ đã chuẩn bị tốt gia vị để nướng thịt, con Mộc Báo này lại nổi khùng chạy đi!

Nó mang theo một thân cây thì là, sau khi xử lý đầu bếp cùng với hai thủ vệ cấp D, liền tiêu sái chạy trốn.

"Cái con biến dị thú chết tiệt này." Ánh mắt của người trung niên hùng hực tức giận.

Đầu bếp chết rồi? Cũng không phải là chuyện quá quan trọng nên chẳng ai thêm quan tâm! Nhưng mà con Mộc Báo nổi khùng này là Mộc Báo thủ lĩnh, việc này đã mang đến hi vọng cho kế hoạch sắp thất bại, lực lượng của con Mộc Báo thủ lĩnh này nhất định là vô cùng kinh khủng...

Con Mộc Báo này, có chuyện ẩn giấu ở bên trong!

"Tìm!"

"Nhất định phải bắt được nó!"

"Mặc kệ là nguyên nhân gì, ta nhất định phải bắt được nó!"

Người trung niên nghiêm nghị nói.

Mà lúc này ở doanh địa trên thảo nguyên Khô Mộc, Trần Phong cuối cùng cũng gặp được đám người Từ Phi.

Chu Linh vẫn xinh đẹp như trước đây, ánh mắt của Hầu Tử càng thêm sáng ngời, thân thể của Thiết Thạch tràn ngập uy nghiêm, mà cái đầu trọc của Từ Phi vẫn không thể mọc lên một sợi tóc nào.

"Cái đầu của ngươi thật là sáng nha." Trần Phong tán dương.

"Xéo đi." Từ Phi tức giận nói, còn không phải là do tiểu la lý của nhà ngươi làm ra? Chỉ là hiện nay sau khi hắc hiêu rõ sự đáng sợ của Vương Dao, hắc sẽ không dám nói ra những lời này.

"Nói chuyện nhiệm vụ đi."

"Được." Đám người đi đến một nơi an tĩnh.

Nhiệm vụ của Từ Phi rất đơn giản, bọn hắc cần đem thi thể của Mộc Báo thủ lĩnh trở về.

Còn về tinh huyết? Sau khi Mộc Báo chết, tinh huyết sẽ biến mất sau một thời gian ngắn, chờ bọn hắc mang theo thi thể Mộc Báo trở về, sớm đã không còn, cho nên cho Trần Phong một chút đều không thành vấn đề.

"Vậy thì tốt." Trần Phong rất hài lòng, cùng bọn Từ Phi hợp tác, việc săn giết lần này hắc là có thể nhanh chóng giải quyết.

Tiểu đội Ảnh Sát

Mộc Báo thủ lĩnh là một loại tồn tại đặc thù bên trong đám Mộc Báo.

Bên trong mấy vạn con Mộc Báo, khả năng chỉ có một con Mộc Báo thủ lĩnh, chất thịt của nó so với những con Mộc Báo bình thường ngon hơn không chỉ một hai lần, một khi Mộc Báo thủ lĩnh xuất hiện mọi người sẽ điên cuồng đuổi theo. Cho nên trọng điểm của lần săn giết này, vẫn là phải tránh né những người khác.

"Được." Trần Phong chỉ có thể làm như vậy, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, có một ngày vấn đề lớn nhất của việc săn giết thú biến dị, lại là bởi vì con thú biến dị này ăn quá ngon!

"Căn cứ theo tin tức của chúng ta..."

"Hai ngày này, ở chỗ sâu nhất trong thảo nguyên Khô Mộc, có một đầu Mộc Báo thủ lĩnh ẩn hiện, nó vô cùng giáo hoạt, bình thường luôn luôn tránh ở dưới đất, chúng ta chỉ cần dẫn dụ nó đi ra, sau đó..."

Từ Phi bắt đầu chế định kế hoạch.

Phát hiện —— khóa chặt —— săn giết! Đơn giản thô bạo.

Chu Linh am hiểu năng lực đóng băng, có thể làm chậm nó.

Thiệt Thạch am hiểu năng lực phòng ngự, có thể ngăn cản tổn thương.

Hầu Tử am hiểu năng lực điều tra, có thể định vị Mộc Báo.

Trần Phong cùng với Từ Phi...thì sẽ phụ trách chiến đấu! Sau khi Trần Phong đạt giải quán quân của kỳ thi đầu gen tân tú, không còn ai dám khinh thị sức chiến đấu của Trần Phong! Có Trần Phong gia nhập, mấy người Từ Phi chính là không duyên không cớ đạt được một sự giúp đỡ lớn.

"Có vấn đề gì không?" Từ Phi nhìn về phía những người khác.

"Không có." Đám người dồn dập lắc đầu.

"Rất tốt." Từ Phi gật gật đầu: "Nếu như không có vấn đề, chúng ta tận khả năng giải quyết nhiệm vụ trong hôm nay, đương nhiên, vấn đề lớn nhất của nhiệm vụ lần này, không phải là bản thân Mộc Báo, mà là những người chuyên đi săn Mộc Báo kia!"

Người chuyên đi săn, bởi vì có năng lực đặc thù, chuyên môn đi săn Mộc Báo mà sống! Bọn hắn có được sự nhạy cảm và ý thức vượt xa người bình thường!

Cho dù là không có bao nhiêu tin tức, Mộc Báo thủ lĩnh chỉ mới xuất hiện trong hai ngày này, người bình thường căn bản sẽ không chú ý đến, thế nhưng Từ Phi cũng sẽ không coi thường trực giác của những người này.

"Tốc chiến tốc thắng!" Từ Phi trầm giọng nói.

Như vậy —— xuất phát! Gen tiểu đội toàn diện xuất động, phong cách hành sự hiện tại của Từ Phi, càng ngày càng hợp khẩu vị đối với Trần Phong.

Nhanh gọn, quả quyết.

Dựa theo kế hoạch mà Từ Phi đã chuẩn bị, bọn hắn cố ý tránh sự chú ý của biến người, đi vòng qua những người này, tiến vào chỗ sâu bên trong thảo nguyên Khô Mộc. Căn cứ vào tư liệu biểu hiện, Mộc Báo thủ lĩnh, thường ẩn hiện ở gần nơi đây.

Chỉ có điều là, mấy người Từ Phi vừa mới định ném mồi nhử ra, bỗng nhiên dừng tay.

Oanh! Có một cỗ sát ý kinh người bùng nổ ở dưới chân.

"Cẩn thận!" Từ Phi đề phòng nói.

"Ta tới!" Thiết Thạch mở ra phòng ngự tuyệt đối.

Oanh! Một tầng vàng sáng nhàn nhạt đem mọi người bao phủ.

Vù! Vù! Từng đạo thân ảnh đen kịt theo cái bóng dưới chân bắn ra, tập kích tới, cứ thế mà đem tầng phòng ngự của Thiết Thạch đánh tan, lộ ra sát khí lạnh như băng.

Cái thủ pháp quen thuộc này...Trần Phong thả mắt nhìn qua, quả nhiên ở bên trong những người kia nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc ——
Bóng Dáng.

"Thật sự là đã lâu không gặp đây này." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Tàn ảnh lấp lóe, sát khí lạnh như băng tràn ngập, đám người Từ Phi còn chưa có kịp phản ứng, thì đã bị áp chế toàn diện, trên người xuất hiện từng đạo vết thương, ở dưới sự công kích điên cuồng, chỉ có thể miễn cưỡng chống cự.

Chiến đấu ——vừa mới bắt đầu đã kết thúc.

"Là các ngươi." Tâm trạng của Từ Phi rung động.

Tiểu đội Ảnh Sát! Cái tiểu đội này cũng giống như bọn hắn, cũng là gen tiểu đội cấp D! Thế nhưng bọn hắn lại vô cùng đặc thù!

Tất cả mọi người trong tiểu đội Ảnh Sát đều nắm giữ loại hình gen năng lực cái bóng, dựa vào cướp đoạt mà sống, xuất quỷ nhập thần, vô cùng khinh khủng! Cho dù là mới vừa được thành lập không bao lâu, nhưng đã có thể gây dựng ra một cái thanh danh hiển hách. Chẳng ai ngờ được rằng, bọn hắn thế mà lại xuất hiện ở đây!

Phiền toái rồi, Từ Phi thâm nghĩ không ổn.

Mà vào lúc này, đội trưởng Âm Ảnh đã dùng ánh mắt lạnh buốt quét qua, sau cùng rơi xuống trên người của Trần Phong, nói: "Giải quyết hắn."

"Vâng." Bóng Dáng ra tay.

Tiểu đội Ảnh Sát của bọn hắn chỉ có bốn người, cho nên mỗi lần ra tay, đều sẽ nhanh chóng tiêu diệt những người yếu ớt nhất, bằng vào một tốc độ nhanh nhất không chế cục diện.

Mà Trần Phong, một chế tác sư hiển nhiên là một miếng mồi ngon nhất.

Xoạt! Bóng Dáng lặng yên đánh tới, nhưng mà, chờ hấn tới gần mục tiêu, lúc trông thấy cái khuôn mặt quen thuộc kia, sắc mặt lập tức đại biến: "Là người? !"

"Chào." Trần Phong cười híp mắt vung tay ra.

Rút lui! Bóng Dáng không có một chút do dự gì, điên cuồng lùi lại.

"Sợ cái gì? !" Đồng bạn Tàn Ảnh không hiểu nhìn hấn một cái.

Người quen sao?

Ô...ô...n...g —— Hai mắt của Tàn Ảnh lấp lóe ánh sáng màu đỏ, cái tên đầu trọc kia, chỉ số sức chiến đấu là từ 3000 đến 5000... Cô em gái kia, chỉ số sức chiến đấu là từ 2800 đến 4900... thực lực của từng người ở trong mắt của hấn hiện ra không sót một cái gì.

Đây chính là một loại gen năng lực của hấn, ước định sức chiến đấu, hấn có khả năng phân tích rõ ràng thực lực của địch nhân, phán đoán ra sức chiến đấu cao nhất của kẻ địch!

Có một câu nói rất hay, biết người biết ta trăm trận trăm thắng, từ khi Tàn Ảnh dung hợp loại gen năng lực này xong, xác xuất phục kích thành công của tiểu đội bọn hấn đã tăng lên trọn vẹn năm thành!

Còn thất bại? Không tồn tại! Trông thấy xương khó gặm, bọn hấn đều đã sớm tránh đi.

Mà Trần Phong, chỉ số sức chiến đấu chỉ có 1000! Đúng như sự tính toán lúc đầu của hấn vậy, đây là một người có sức uy hiếp thấp nhất, cái tên Bóng Dáng này... vào thời điểm Tàn Ảnh vẫn chưa nghĩ được rõ ràng, liền nghe thấy tiếng kêu hoảng sợ của đồng đội, hấn ngẩng đầu nhìn lên, trước mắt đã bị vô cùng vô tận đao gió bao trùm.

"Oanh!" Tàn Ảnh trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, miếu sát!

"Tàn Ảnh!" Sắc mặt của tất cả mọi người trong tiểu đội Ảnh Sát đại biến.

"Cơ hội tốt." Hai mắt của Từ Phi tỏa sáng, trong nháy mắt tránh thoát sự áp chế của tiểu đội Ảnh Sát.

Oanh! Phản kích toàn diện bùng nổ, tiểu đội Ảnh Sát am hiểu nhất chính là đánh lén cùng với ám sát, năng lực mạnh nhất của bọn hắn cũng đều là những phương diện này, một khi mất đi ưu thế, đối quyết chính diện, bọn hắn căn bản sẽ không phải là đối thủ.

"Rút lui!" Âm Ảnh cắn răng.

"Truy." Từ Phi phát ra âm thanh lạnh lùng.

Đánh lén xong liền muốn chạy, nào có dễ dàng như vậy?

Oanh! Mọi người điên cuồng truy sát.

"Các ngươi đang tìm cái chết." Trong mắt của Bóng Dáng lóe lên tia sáng lạnh lẽo, phát ra ngữ khí lạnh buốt: "Chúng ta không muốn giao phong cùng với các ngươi, chỉ là vì không muốn tổn thất quá lớn, thật sự cho là chúng ta đánh không lại các ngươi?!"

HUU...U...U...U...U ! Bóng Dáng ném ra một bình thuốc thử gen loé ra hào quang kỳ dị, trong ánh mắt của hắn tràn ngập sự hung tàn, đây là do các ngươi bức ta đó, nhất là ngươi, Trần Phong!

Kẻ đàn đáng thương

"Cẩn thận!" Sắc mặt của đám người Từ Phi đại biến, bọn hắn có thể cảm giác được ở bên trong cái bình thuốc thử gen này ẩn chứa lực lượng không giống với bình thường, vào loại thời khắc mấu chốt nhất này, Bóng Dáng ném ra, thì chắc chắn không phải là phạm phẩm, đám người lập tức bày trận sẵn sàng đón quân địch.

"Bóng Dáng Tập!" Tinh quang trong mắt của Âm Ảnh lấp lóe.

Xoạt! Cái bình thuốc thử gen được ném ra bên ngoài kia, thế mà được ẩn giấu ở bên trong bóng tối, chờ đến thời điểm nó xuất hiện một lần nữa, thế mà đã xuất hiện ở trước mặt của đám người Trần Phong!

"Không tốt." Đám người Từ Phi kinh hoàng.

Sắp xong rồi! Loại thuốc thử gen kinh khủng này, một khi bùng nổ ở bên trong một khoảng cách gần như thế này...

"Nổ đi!" Bóng Dáng thôi động tinh thần lực.

Ô...ô...n...g ——Tinh thần lực tinh chuẩn thôi động bình thuốc thử gen.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, có một cái bàn tay lặng yên không tiếng động vung ra, thế mà đem bình thuốc thử gen nắm chặt, chất lỏng ở bên trong lấp lóe ánh sáng kỳ dị kia, trong nháy mắt liền ngừng lại.

Đây là cái tình huống gì? Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, thuốc thử gen sắp nổ tung, thế mà còn có thể cưỡng ép dừng lại?

"Làm sao có khả năng?" Bóng Dáng trừng lớn hai mắt, không dám tin nhìn Trần Phong, nói: "Đây chính là thuốc thử gen Địa Long có được uy năng cấp D đỉnh phong! Người làm sao có thể làm cho nó mất đi hiệu lực?"

Trần Phong: "..."

Hắn dùng sắc mặt cổ quái nhìn bình thuốc thử gen Cực Quang ở trong tay, ừm... thuốc thử gen Địa Long? Tại sao lại nghe quen tai như thế? A, đúng rồi, lúc trước vào thời điểm hắn lừa dối mấy người An Đặc, cố ý bịa ra một loại thuốc thử gen Địa Long, không nghĩ tới... Bóng Dáng thế mà tưởng thật!

Hơn nữa, hắn còn đem cái đồ chơi này xem như bảo bối cất giữ kỹ như thế, cho tới bây giờ mới sử dụng! Nghĩ tới đây, Trần Phong liền dùng một loại ánh mắt thương hại nhìn Bóng Dáng, một kẻ đàn đáng thương.

Bóng Dáng: "? ? ?"

"Giết!" Từ Phi quả quyết hạ lệnh, kỳ tích xuất hiện ở trên người của Trần Phong hắn đã không còn cảm thấy kinh ngạc, vào thời khắc như thế này, hắn ngược lại lại là người tỉnh táo lại nhanh nhất.

Xoạt! Mấy người một lần nữa truy sát đến.

"Phế vật!" Âm Ảnh giận mắng một tiếng, Bóng Dáng khoe khoang con át chủ bài của mình với bọn hắn lâu như thế, thế mà chẳng có một chút hiệu quả nào?

Quá hồ người! Cũng may là...chính hắn cũng có một con át chủ bài.

"Hít hà"——hắn hít sâu vào một hơi, dùng ánh mắt lạnh như băng quét qua từng người, sau cùng mới nhắm mắt lại.

"Vạn Vụ Mê Tung!"

Xoạt! Sương mù đầy trời bỗng nhiên tuôn ra, tiểu đội Ảnh sát giấu thân ảnh ở trong sương mù, biến mất trong nháy mắt.

Một lát sau, chờ đến khi sương mù biến mất, bọn hắn đã biến mất vô tung vô ảnh.

"Thế mà chạy được?" Từ Phi nhíu mày, nói: "Hầu Tử."

"Hiểu rõ." Trong mắt của Hầu Tử lóe lên tinh quang, nhưng lại không thể tìm được sự tồn tại của những người kia.

Tiểu đội Ảnh Sát, cái mà bọn hấn am hiểu nhất, vốn chính là ẩn nấp cùng với ám sát, một khi để bọn hấn chạy trốn, căn bản là không có khả năng tìm được.

"Được rồi." Từ Phi lắc đầu: "Không cần phải lãng phí thời gian nữa."

"Được." Hầu Tử thu tay lại.

"Nếu đã biết sự hiện hữu của bọn hấn, chúng ta cũng không cần phải giẫm lên vết xe đổ nữa." Trong mắt của Từ Phi bắn ra tia sáng lạnh lẽo lấp lóe: "Lần sau bọn hấn nếu như còn dám tới đánh lén, nhất định phải cho bọn hấn chết không có chỗ chôn!"

Tiểu đội Ảnh Sát, rất am hiểu đánh lén cùng với ám sát! Một khi bị phát hiện cùng với nhắm vào, bọn hấn sẽ chết như thế nào cũng không biết.

May là... có Trần Phong ở đây.

"Cám ơn." Từ Phi cảm tạ.

Từ lúc đầu hấn đã biết, để cho Trần Phong đi theo là tuyệt đối không sai, đây là một tên gia hỏa chuyên môn sáng tạo kỳ tích, sau khi đạt giải quán quân của kỳ thi đấu gen tân tú, gia nhập vào tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen, Trần Phong càng trở nên khủng bố hơn!

"Không có việc gì." Trần Phong nghiêng ngẫm cười cười, không nghĩ tới bình thuốc thử gen Cực Quang mất đi lúc trước, bây giờ còn có thể tìm trở về.

"Đi thôi." Từ Phi quyết định chuyển sang một nơi khác dẫn dụ Mộc Báo thủ lĩnh.

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu.

Hắn kỳ thật có khả năng tùy tiện định vị Mộc Báo thủ lĩnh cùng với tiểu đội Ảnh Sát, thế nhưng bây giờ giá trị may mắn của hấn chỉ còn lại 20 điểm đáng thương, nếu không tới tình huống đặc biệt, hấn tuyệt đối sẽ không lãng phí giá trị may mắn!

Nhưng mà, có một chút ngoài ý muốn chính là, chờ đến khi bọn hắn tìm tới vị trí an toàn, vào thời điểm chuẩn bị dẫn dụ Mộc Báo thủ lĩnh, lại một tiếng quái khiếu vang lên ở phía xa, luồng khí tức cùng với thanh âm này...

"Là Mộc Báo thủ lĩnh cùng với tiểu đội Ảnh Sát!" Sắc mặt của Từ Phi biến hóa.

"Đáng chết!" Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, cái tiểu đội Ảnh Sát đáng chết này mắt thấy không có cách nào đánh lén, liền nghĩ cách phá hư nhiệm vụ của bọn hắn.

"Nhanh!" Đám người tràn ngập sát khí chạy tới, nhưng mà, chờ đến thời điểm bọn hắn chạy tới, toàn bộ đều sợ ngây người.

Ở nơi đó, tiểu đội Ảnh Sát đang giao thủ cùng với Mộc Báo thủ lĩnh.

Chỉ có điều là, cùng với trong tưởng tượng của bọn hắn không giống nhau chính là, tiểu đội Ảnh Sát lại có một đội viên bị đánh chết, ở phía sau đang có một con Mộc Báo to lớn hơn bình thường, đang đuổi giết hai người Bóng Dáng cùng với Âm Ảnh.

Ở trong không khí, truyền đến mùi cây thì là thơm nức mũi...

? ? ? Đây là cái tình huống gì? Đám người ngốc trệ.

Mộc Báo thủ lĩnh mặc dù có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng tất cả mọi người trong tiểu đội Ảnh Sát đều có thuộc tính nhanh nhẹn cao đến mức không hợp thói thường, coi như đánh không lại, chạy thoát cũng không là vấn đề chứ? Đây, đây, chuyện này...

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, Âm Ảnh trong nháy mắt này tiến hành ẩn nấp, nhưng mà...

Oanh!

Mộc Báo thủ lĩnh nổi khùng đập một cước xuống, Âm Ảnh thế mà bị ngạnh sinh đập bay đi.

"Vì sao nó biết?" Tâm trạng của Từ Phi giật thót một cái.

Mộc Báo thủ lĩnh thế mà có thể phát hiện ra Âm Ảnh đang ẩn nấp? Thực lực của nó thế mà lại kinh khủng đến loại tình trạng này?

"Không phải." Hầu Tử khởi động năng lực, hai mắt không ngừng lấp lóe, trên mặt lộ ra thần sắc quái dị: "Là bởi vì trên người của Âm Ảnh bị dính mùi vị của cây thì là, cho nên..."

Mọi người nhất thời im lặng, khó trách vì sao hắn không thể thoát khỏi được Mộc Báo thủ lĩnh! Căn bản là không cần phá giải ẩn thân của Âm Ảnh, chỉ cần đi theo mùi vị, là Âm Ảnh sẽ không có đường nào có thể trốn.

Oanh! Âm Ảnh bị Mộc Báo thủ lĩnh điên cuồng chà đạp, hắn bị một cước nặng nề đạp vào lồng ngực, nhìn qua có vẻ vô cùng thê thảm.

"Bóng Dáng..." Âm Ảnh cầu cứu.

Bóng Dáng ở phía xa xa nhìn thoáng qua, lập tức xoay người chạy.

"Mau cứu ta..." Âm Ảnh cầu cứu nhìn về phía đám người Từ Phi, đám người Từ Phi liếc nhau, không ngừng rút lui về phía sau.

Đùa gì thế! Đâu Mộc Báo thủ lĩnh này rõ ràng không giống như Mộc Báo thủ lĩnh bình thường, cực kỳ hung tàn đáng sợ, lúc này đi lên để làm cái gì? Tìm đường chết hay sao?

Gặp nguy hiểm

Đám người nhanh chân rời đi, rất lâu sau, bọn hắn mới dừng lại, bởi vì bọn hắn không thể không suy nghĩ một cái vấn đề nghiêm túc, làm như thế nào để săn giết Mộc Báo thủ lĩnh.

Đám người có chút đau đầu, tránh thoát khỏi đám người tập nập, tránh thoát tiểu đội cướp đoạt, bọn hắn rốt cục cũng gặp được mục tiêu, thế nhưng mà không ngờ được rằng, con Mộc Báo thủ lĩnh cư nhiên lại cường đại như thế!

Từ Phi tính toán đại khái thực lực giữa hai bên, hắn bị ai phát hiện ra, mấy người bọn hắn, thế mà đánh không lại con Mộc Báo cây thì là này! Đây mới là điều đáng buồn nhất!

"Chuyện này đối với nội dung trong kế hoạch có một chút không thích hợp a..." Đám người cười khổ.

"Đây là một đầu Mộc Báo thủ lĩnh..." Từ Phi dừng lại một chút, rồi mới nói: "So với Mộc Báo thủ lĩnh xuất hiện trong tư liệu bất luận cái gì đều cường đại hơn!"

A? Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, nếu như Mộc Báo thủ lĩnh đủ mạnh, nếu dùng tinh huyết của nó để chế tác gen...Trần Phong hưng phấn.

"Từ bỏ đi." Mấy người liếc nhìn nhau.

Nhiệm vụ xuất hiện biến cố không thể đoán được, đã không còn cách nào có thể tiếp tục, đầu Mộc Báo thủ lĩnh này quá mức cường đại, bọn hắn căn bản không phải là đối thủ.

"Ta sẽ hủy bỏ nhiệm vụ." Từ Phi khẽ gật đầu.

Kịp thời từ bỏ, mới là cử chỉ sáng suốt, bọn hắn làm nhiệm vụ vốn là chỉ vì lịch luyện, không cần thiết phải đi chịu chết.

"Người thì sao?" Từ Phi nhìn về phía Trần Phong.

"Được." Trần Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Đối với mấy người Từ Phi mà nói, đây chỉ là một nhiệm vụ bình thường, vốn cũng không cần thiết phải liều mạng, thế nhưng đối với Trần Phong mà nói, đây chính là một cơ hội tốt nhất! Chờ đến khi trở về chuẩn bị một chút, lại đến sẵn giết Mộc Báo. Trần Phong quyết định ở trong lòng.

"Đi thôi." Đám người dùng một tốc độ cao rời đi, bởi vì sự tồn tại của Mộc Báo thủ lĩnh, ở chỗ sâu trong thảo nguyên Khô Mộc, lại trở nên có một chút quý giá.

Nhưng mà, vào trong nháy mắt bọn hắn chuẩn bị rời đi.

Xoạt! Có một nhóm lớn người bỗng nhiên tuôn ra, là nguyên một đội gen chiến sĩ được trang bị hoàn mỹ, từ bên ngoài thảo nguyên Khô Mộc giết tới, hình thành một cái vòng vây to lớn.

"Cẩn thận." Hầu Tử cảnh báo.

Đám người cấp tốc trốn vào bên trong bụi cỏ.

"Đây là cái tình huống gì?"

Đám người cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra, ở đây ngoại trừ thợ săn Mộc Báo, vì sao vào lúc này lại xuất hiện những thế lực kỳ quái như thế này?

"Xem phương hướng di chuyển của bọn hắn." Trần Phong thấp giọng nói.

Đám người phóng tầm mắt nhìn tới, toàn bộ đội ngũ đang hướng về một nơi nào đó vây quanh mà đi, rõ ràng là vị trí của Mộc Báo thủ lĩnh! Mục tiêu của bọn hắn, lại có thể là Mộc Báo thủ lĩnh!

"Hiện tại những đội ngũ săn thú đều được vũ trang đầy đủ như thế này?" Từ Phi mệm mòi cười bậy.

"Chỉ sợ là không đơn giản như vậy." Trần Phong cười lạnh.

Mộc Báo thủ lĩnh mạnh mẽ vượt mức bình thường... bỗng nhiên xuất hiện nguyên một đội gen chiến sĩ... muốn nói bọn hắc không có quan hệ, Trần Phong căn bản sẽ không tin.

Xem ra có chuyện gì đó đã phát sinh, chỉ có điều là, bọn hắc nếu đã có thể nắm giữ vị trí của Mộc Báo, tại sao không trực tiếp đi tới, mà lại từ bên ngoài tạo thành vòng vây đi vào? Trần Phong mơ hồ cảm thấy có một chút không lành.

"Hầu Tử, che giấu."

"Hiểu rõ."

Mọi người tránh đi phạm vi điều tra của nhóm người kia, cẩn thận lùi lại.

Nhưng mà...không có đường thối lui! Bọn hắc đã bị đẩy đến vị trí của Mộc Báo thủ lĩnh, nếu lùi lại, chỉ sợ cũng sẽ bị phát hiện!

Mà vào lúc này, những người kia cũng đã nhìn thấy Âm Ảnh bị chà đạp.

"Cứu ta." Âm Ảnh vẫn còn một hơi, ngạc nhiên kêu cứu.

Phốc! Ánh sáng lóe lên, những người kia trực tiếp xử lý Âm Ảnh, lúc này mới khóa chặt Mộc Báo thủ lĩnh.

"Hít hà -zzz!" Đám người Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn gia hỏa này...

"Bọn hắc đang dọn bãi." Từ Phi đột nhiên hiểu được: "Con Mộc Báo thủ lĩnh này khẳng định dính vào một chút cơ mật, bọn hắc không muốn để cho người ta biết, cho nên trước lúc này, muốn giết chết tất cả mọi người!"

Đám người nghe vậy, sắc mặt lập tức đại biến, nếu thật là như vậy..bọn hắc đang gặp nguy hiểm!

Xoạt! Đội ngũ gen chiến sĩ này cẩn thận loại bỏ, không buông tha bất luận một nơi hẻo lánh nào.

Mấy người Trần Phong lùi lại từng bước, đã đến cực hạn, nếu như cứ tiếp tục như vậy nữa, bọn hắn khẳng định sẽ bị bức bách đi ra, không có đường có thể trốn!

"Năng lực che giấu của ta đã sắp không chịu được nữa." Vẻ mặt của Hầu Tử trở nên khó coi.

Quá gần! Khoảng cách này, chỉ cần đi gần thêm một chút nữa sẽ bị nhìn thấu.

Làm sao đây? Đám người cảm thấy lạnh lẽo, chẳng ai ngờ được rằng, đi ra bên ngoài sân giết Mộc Báo một lần, thế mà lại gặp được loại mầm tai vạ này, hơn nữa, còn là vào thời điểm bọn hắn chủ động từ bỏ!

"Trần Phong..." Từ Phi mong đợi nhìn xem Trần Phong.

Vào loại tình huống này, cũng chỉ có Trần Phong mới có thể mang đến kỳ tích a? Hắn tin tưởng thân phận khác biệt hôm nay của Trần Phong, nhất định sẽ có một ít con át chủ bài cường đại.

"Xuyt —— " Trần Phong đặt ngón tay ở bên miệng nói nhỏ.

Ô...ô...n...g —— Quảng sáng may mắn lặng yên không một tiếng động khởi động.

Giá trị may mắn trong hai ngày này của Trần Phong thật sự là cũng không còn bao nhiêu, hôm qua đã tốn 20 điểm khiến cho tiểu đội của Từ Phi nhận được nhiệm vụ!

Nhưng mà 20 điểm giá trị may mắn đó cũng vừa vặn cũng làm cho Trần Phong có thể khảo thí một sự kiện mà bình thường hắn không dám khảo thí.

Ảnh hưởng đến hiện thực! 20 điểm giá trị may mắn còn lại, không biết người có thể làm ra được tác dụng gì?

10 điểm giá trị may mắn bị tiêu hao!

Xoạt! 20 điểm giá trị may mắn trong nháy mắt giảm đi phân nửa.

A? Trần Phong ngạc nhiên, thế mà chỉ tiêu hao có 10 điểm giá trị may mắn?

Xoạt! Những người kia vẫn tiếp tục thăm dò.

Đám người Trần Phong ghé vào bên trong bụi cỏ, ngay cả một cử động cũng không dám.

Mất thấy khoảng cách càng ngày càng gần, Từ Phi mong muốn chủ động ra tay chiếm cứ tiên cơ, Trần Phong thấy vậy liền giữ hãm lại, giá trị may mắn đã tiêu hao, Quầng sáng may mắn chắc chắn sẽ phát huy ra tác dụng, thế nhưng hãm cũng muốn nhìn một chút, 10 điểm giá trị may mắn, đến cùng là có thể phát huy ra được cái tác dụng gì? Nhất là loại tình huống trước mắt này!

" Xoạt!" Tiếng bước chân càng ngày càng gần, năng lực điều tra tin tức đã quét qua mấy lần bên cạnh bọn hãm, cách bọn hãm...chỉ có một đoạn ngắn!

Đội trưởng bảo an cẩn thận kiểm tra mỗi một chỗ, hãm là người cầm đầu của lần hành động này, không thể để xuất hiện một chút vấn đề nào!

Mà đúng vào lúc này, vòng đeo cổ tay bỗng nhiên chấn động, màn sáng bắn ra, có một cái thanh âm thờ hỏn hỏn truyền đến, thậm chí còn mang theo một tia hoảng sợ.

"Không tốt, đã xảy ra chuyện."

"Chuyện gì? !" Sắc mặt của vị đội trưởng biến hóa.

"Là như thế này, cấp trên nhìn thấy sự việc xảy ra trên màn hình giám sát, yêu cầu chúng ta tái diễn lại một lần thí nghiệm như cũ, nhìn một chút xem có thể hay không có một ít phát hiện."

Gà tây cũng biến dị?

"Cho nên, những người kia lại đi tìm một con Mộc Báo thủ lĩnh khác, chuẩn bị đồ nướng, củi lửa cũng đã đều chuẩn bị xong, vừa nướng được một phút đồng hồ, con Mộc Báo thủ lĩnh kia liền nổi khùng."

Đầu dây ở bên kia truyền đến thanh âm hoảng sợ của vị nghiên cứu viên:
"Chúng ta mặc dù đã làm một chút chuẩn bị, thế nhưng chẳng ai ngờ rằng sẽ thật sự xảy ra chuyện, cho nên mới xuất hiện một chút sai lầm, con Mộc Báo thủ lĩnh kia cũng đã chạy trốn."

"? ? ? ?" Đội trưởng há hốc mồm, nửa ngày cũng không có khép lại được.

Lại thêm một con? Các người đặc biệt đang chơi cái trò gì? !

"Nó tới thảo nguyên Khô Mộc rồi à?" Vẻ mặt của Đội trưởng trở nên khó coi.

"Vâng." Vẻ mặt của vị nghiên cứu viên trở nên nghiêm túc, nói: "Ở đó chính là một nơi thích hợp cho nó sinh sống, cũng là khoảng cách gần nhất, cho nên sau khi rời khỏi khu thí nghiệm, nó liền hướng về phía này chạy tới."

"Được rồi." Đội trưởng hít sâu một hơi, khiến cho mình tỉnh táo lại, nói:
"Chỉ cần khóa chặt mùi vị cây thì là, tìm tới nó, sau đó bắt sống nó trở về là xong có đúng hay không?"

"Không phải." Vị nghiên cứu viên có chút xấu hổ nói: "Lần này là hương vị cay."

"..."

Khuôn mặt của Đội trưởng nhất thời tối sầm lại, mấy cái thẳng ngu này!

Sắc mặt của Đội trưởng tái xanh, hấn vốn là đội trưởng bảo an, phụ trách bảo an toàn bộ khu thí nghiệm!

Bởi vì những thằng ngu này, làm ra những chuyện này, hấn không thể không dẫn người đi bắt Mộc Báo thủ lĩnh, không ngờ được, trong thời điểm hấn mang đi đại bộ phận sức chiến đấu của khu thí nghiệm, thế mà còn dám thí nghiệm tiếp! Bọn hấn là do gan lớn hay là dốt nát?

"Nhớ kỹ, chờ ta trở về!" Đội trưởng cắn răng nghiêng lợi nói: "Mấy tên nghiên cứu viên trói gà không chặt như các người, nếu như lại xảy ra chuyện thì phải làm sao đây? Muốn thử nghiệm, thì cũng phải chờ chúng ta trở về có được hay không?"

"Tốt tốt tốt." Vị nghiên cứu viên cũng không dám làm loạn.

Ba! Đội trưởng cúp máy, hấn hiện tại cũng đã bó tay với cái bọn gia hỏa này.

Hấn một lần nữa nhanh chóng chỉ huy: "Trước tiên bao vây con Mộc Báo cây thì là này lại cho ta, quyết không thể để cho nó chạy! Chút nữa sẽ có một con Mộc Báo hương cay khác tới đây, trước tiên đem cái tên kia giải quyết, tuyệt đối không thể để cho bất luận kẻ nào phát hiện ra!"

"Hiểu rõ." Đám người nghe lệnh.

Xoạt! Đoàn người dùng tốc độ cao truy tung về phương hướng của con Mộc Báo hương cay.

Đám người Trần Phong lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, tránh thoát rồi!

"Quả nhiên là vấn đề thí nghiệm." Từ Phi thấp giọng nói.

"Ừm, xem ra là cái con Mộc Báo này chạy ra từ khu thí nghiệm của bọn hấn."

Trần Phong không hiểu ra sao.

Mộc Báo! Thí nghiệm! Hương cay cùng với cây thì là? Có trời mới biết bọn hấn đang làm cái thí nghiệm gì.

"Chẳng lẽ là đó là một cái nhà máy gia công thực phẩm nào đó?" Chu Linh suy đoán.

Cũng chỉ có nhà máy gia công thực phẩm, mới có thể nghiên cứu ra những loại đồ ăn mang hương vị cây thì là và hương cay này a? Thế nhưng nếu như là nhà máy gia công thực phẩm, Mộc Báo thủ lĩnh làm sao có thể biến đi? Không có người nào biết rõ.

"Chúng ta có thể rời đi được hay chưa?" Từ Phi có cảm giác càng ngày càng không ổn.

"Đi không nổi." Hầu Tử hít sâu một hơi, nói: "Ở phía ngoài đã bị gen chiến sĩ phong tỏa, bên trong có người đang tuần tra, hiện tại toàn bộ thảo nguyên Khô Mộc đều đã trở thành cấm khu của bọn hắn!"

"Vị trí hoạt động duy nhất của chúng ta chỉ có một chỗ." Hầu Tử chỉ một ngón tay về nơi xa.

Nơi đó, là chỗ càng sâu hơn của thảo nguyên Khô Mộc!

"Đi." Từ Phi quả quyết nói: "Lưu tại nơi này chẳng mấy chốc nữa cũng sẽ bị phát hiện, còn không bằng đi sâu vào bên trong, chờ đến thời điểm bọn hắn giao phong cùng với hai con Mộc Báo thủ lĩnh kia..."

"Chúng ta liền thừa dịp hỗn loạn chạy trốn."

"Được." Đám người khẽ gật đầu.

Xoạt! Đám người lặng yên không một tiếng động ẩn giấu.

Ánh mắt của Trần Phong quét qua phương hướng mà đội ngũ gen chiến sĩ kia rời đi, trên biểu tình lộ ra một chút cổ quái, hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, thế mà lại là cái kết quả này!

Trùng hợp? Hay là...những người kia đến cùng lại đang tiến hành một loại thí nghiệm nào đó? Trần Phong cảm thấy rất là hiếu kỳ.

Mà vào giờ khắc này, Mộc Báo thủ lĩnh mang theo hương vị cay nồng đậm ở trên người rốt cục cũng xuất hiện, đội ngũ gen chiến sĩ dùng hết tất cả mọi biện pháp mới có thể bao vây lại con Mộc Báo này.

Đến tận đây, hai con Mộc Báo thủ lĩnh đều đã bị khốn trụ!

"Bắt lại." Đội trưởng quả quyết hạ lệnh.

Oanh! Gen chiến sĩ giống như ong vỡ tổ phun lên, hai con Mộc Báo thủ lĩnh này đều phi thường mạnh mẽ, đều có trình độ cấp D đỉnh phong, thế nhưng dù sao thì đội ngũ gen chiến sĩ cũng có quá nhiều, sớm muộn gì cũng có thể mài chết chúng nó.

"Ngao ngao gào —— " Hai con Mộc Báo điên cuồng gầm rú, nhưng mà cuối cùng vẫn bị bắt sống.

"Mang đi." Đội trưởng lạnh lùng nói.

Mà vào lúc này, mấy người Trần Phong đã lặng yên không tiếng động ghé vào trong bụi cỏ, không nhúc nhích, năng lực ẩn nấp của Hầu Tử, chỉ có thể tận khả năng suy yếu sự hiện hữu của bọn hắn.

Bọn họ đã muốn rời đi, Từ Phi hơi hơi nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, vị đội trưởng kia sau khi trầm ổn hạ mệnh lệnh xong, bỗng nhiên lạnh giọng nói ra: "Lại kiểm tra thêm một lần nữa, tuyệt đối không được để cho bất cứ một ai nhìn thấy chuyện này."

"Vâng." Đám người khẽ gật đầu.

Đây chính là đội trưởng bảo an của bọn họ, cẩn thận, thông minh, có thực lực mạnh mẽ!

"Đáng chết." Đám người Từ Phi lại thầm kêu không ổn.

Mới vừa rồi thật không dễ dàng tránh thoát một kiếp, hiện tại... chỉ sợ là sẽ không thể thoát được! Trong lòng của bọn hắn nóng như lửa đốt, một khi bọn hắn bị phát hiện ở chỗ này, nhất định sẽ bị giết người diệt khẩu! Phải biết rằng, bọn hắn thế nhưng đã tận mắt nhìn thấy quá trình cái đội ngũ này săn bắt Mộc Báo thủ lĩnh!

Xoạt! Quá trình dọn bãi lại một lần nữa được tiến hành.

"Cần gì chứ?" Trần Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Bằng hữu, người cũng nên biết, quá cẩn thận có khi người khổ lại chính là người?

Ô...ô...n...g —— Quàng sáng may mắn khởi động!

Xoạt! 10 điểm giá trị may mắn cuối cùng cũng trong nháy mắt tiêu hao sạch sẽ.

Xoạt! Vào thời điểm những người kia vừa đi đến vị trí của mấy người Trần Phong.

Ô...ô...n...g —— Vòng đeo cổ tay một lần nữa chấn động.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Đội trưởng mơ hồ cảm thấy không lành.

"Xảy, xảy ra chuyện!" Vẻ mặt của vị nghiên cứu viên trở nên xanh xao:
"Lại biến dị!"

"Cái gì?" Vị đội trưởng phát mộng hỏi: "Các người lại tiến hành thí nghiệm tiếp?"

"Không phải." Vị nghiên cứu viên cười khổ: "Chúng ta biết Mộc Báo có vấn đề, cũng không dám làm loạn, chỉ có điều là hai con Mộc Báo lúc trước, đã đem tất cả mọi thứ ở đây phá hủy toàn bộ, đồ ăn cũng không còn thừa bao nhiêu, đầu bếp cũng đã chết, mọi người đói gần chết, liền bắt mấy con cái gà tây để nướng, thế nhưng không nghĩ tới..."

"Gà tây cũng biến dị?" Đội trưởng trừng lớn con mắt.

"Vâng, những con gà tây kia..."

Vị nghiên cứu viên còn chưa nói hết một câu, ánh mắt đã trở nên hoảng sợ.

Lực lượng thần bí

"Cút ngay!"

"Cẩn thận!"

Từng tiếng tiếng thét chói tai truyền đến.

Bên trong màn sáng, vị nghiên cứu viên điên cuồng chạy trốn, bị một con gà tây toàn thân nhuộm tương ớt truy đuổi.

"Rắc!" Một tiếng nổ thật lớn truyền ra, màn sáng biến mất.

Đó là cái gì? Gà tây nướng tương ớt? Đội trưởng lộ ra vẻ mặt mờ mịt, hắn có cảm giác rằng thế giới quan của bản thân đã sụp đổ, hắn mới rời khỏi khu thí nghiệm chỉ có một ngày thời gian, nơi đó liền phát sinh ra nhiều chuyện như thế? !

"Đáng chết!" Đội trưởng cắn răng một cái: "Mau trở về!"

"Vâng." Đám người nhanh chóng rời đi.

Thảo nguyên Khô Mộc, khôi phục lại sự yên lặng như cũ.

"Thật là đáng sợ." Chu Linh khần trương vỗ ngực một cái.

"Đúng thế." Thiết Thạch đáp lời.

Mà đúng vào lúc này, vòng đeo tay của Hầu Tử chấn động, hắn nhìn thoáng qua rồi mở miệng nói ra: "Tại đảo Khô Diệp, có người phát hiện ra tin tức về Mộc Báo thủ lĩnh."

"Đảo Khô Diệp..." Hai mắt của Từ Phi tỏa sáng, nói: "Đi!"

Hiện tại hắn cảm thấy bất kỳ loại địa phương nào đều muốn an toàn hơn ở đây nhiều.

"Người thì sao?" Từ Phi nhìn về phía Trần Phong.

"Ta thì không đi được." Trần Phong cười cười: "Ta muốn về tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen đưa tin."

"Được." Từ Phi cười nói: "Có việc gì cứ tùy thời cứ liên hệ với ta."

Rất nhanh, Từ Phi đã dẫn người rời đi, ánh mắt của Trần Phong nhìn về phương hướng vị đội trưởng bảo an kia rời đi, lại trở nên hưng phấn.

Khu thí nghiệm sao...

"Hắc hắc." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Mộc Báo cây thì là, Mộc Báo hương cay đều đã xuất hiện, nơi đó sẽ không xuất hiện ra Mộc Báo thủ lĩnh càng mạnh mẽ hơn đó chứ? Hắn rất chờ mong! Hắn biết, đây là một cái cơ hội tuyệt hảo!

Tinh huyết của mấy con Mộc Báo này, chắc chắn là so với Mộc Báo thủ lĩnh bình thường còn cường đại hơn, gen ẩn chứa bên trong tinh huyết của chúng nó, chắc chắn là càng thêm phong phú! Đây mới là tài liệu tốt nhất để cho Trần Phong chế tác ra gen mạnh nhất!

Ở nơi đó...Trần Phong nhất định phải đi!

Ở nơi đó... Trần Phong nhất định có thể tìm tới tinh huyết của Mộc Báo thủ lĩnh càng mạnh mẽ hơn!

Trần Phong rất chờ mong, đương nhiên, trước lúc này, hắn nhất định phải chuẩn bị thật thích đáng.

Bây giờ giá trị may mắn đã tiêu hao sạch sẽ, sức chiến đấu của Trần Phong đã giảm xuống trên phạm vi lớn, còn có Tuyệt Địa Trọng Sinh cũng đã tiêu hao hết, mong muốn đi đến loại địa phương kia, nhất định phải tích lũy một ít.

Chạng vạng tối, Trần Phong trở lại Tinh Thành, sự tình tìm kiếm Mộc Báo thủ lĩnh cũng không cần phải nóng nảy, theo những gì mà mấy người bạn

họ nói chuyện với nhau, bọn hấn hiện tại cũng không có hiểu rõ vì sao Mộc Báo lại biến dị!

Cho nên, bọn hấn cần thời gian để nghiên cứu, mà khoảng thời gian này, chính là thời gian để cho Trần Phong chuẩn bị.

Bảy ngày sau, Trần Phong chuẩn bị hoàn tất, một bộ Tuyệt Địa Trọng Sinh, một số loại thuốc thử gen khác cùng với 103 điểm giá trị may mắn, ngoại trừ cái đó ra, còn chuẩn bị hàng loạt tài liệu để chế tác thuốc thử gen Mộc Báo, hết thầy đều đã được chuẩn bị sẵn sàng.

Xoạt! Quảng sáng may mắn —— khóa chặt!

Mục tiêu: đội trưởng bảo an! Trong đầu của Trần Phong cao lóe lên hết thầy tin tức về đội trưởng bảo an.

Xoạt! Giá trị may mắn tiêu hao 3 điểm, xác định được tọa độ!

"Bắt đầu thôi." Trần Phong cảm thấy xúc động: "Mộc Báo thủ lĩnh mạnh nhất? Ta đến đây!"

Đêm khuya, ở một nhà máy bỏ đi, khu thí nghiệm hỗn loạn đã khôi phục lại như bình thường.

Vào giờ phút này, có một đám nghiên cứu viên đang điên cuồng tiến hành thí nghiệm, cho dù là bọn họ đã thật lâu không được nghỉ ngơi, thế nhưng tinh thần của mỗi người đều phấn chấn, hai mắt nhấp nháy có thần. Trước mắt có một đầu Mộc Báo thủ lĩnh đang nằm.

Phập —— tiêm thuốc thử gen vào, nhưng mà, lại là một lần thất bại. Vô luận bọn hấn nghiên cứu như thế nào, cũng không có cách nào đào móc ra lực lượng tiềm ẩn ở trong con Mộc Báo thủ lĩnh, một tiểu tổ nghiên cứu khác đang nghiên cứu gà tây cũng nghiên cứu mãi không ra.

Có lẽ...còn có những nhân tố khác? Những năng lực thần kỳ sinh ra cũng đều là do trùng hợp mà thôi.

Mà bọn hấn —— cần phải phát hiện những điều trùng hợp này.

Mộc Báo thủ lĩnh nếu như có khả năng tùy thời biến dị thì đã sớm bị phát hiện, cho nên gen biến dị ẩn giấu của nó đến cùng là cái gì?

Theo bản năng, có người nhớ đến một điểm.

"Ở địa phương lúc trước nướng Mộc Báo thủ lĩnh, vẫn còn chưa có ai đụng tới chứ?"

"Không có." Vị nghiên cứu viên nói ra.

Bởi vì phát sinh hai lần sự kiện, thậm chí đầu bếp cũng chết, nơi đó đã bị phong tỏa.

"Rất tốt, vậy liền đến đó thí nghiệm một lần nữa."

"Vâng!"

Lần này, toàn bộ khu thí nghiệm đều được võ trang đầy đủ, bọn hắn lập lại quá trình lúc trước, một đầu Mộc Báo thủ lĩnh biến dị một lần nữa sinh ra, trên người tràn ngập mùi chao nồng đậm.

"Có lẽ..." Có người suy đoán: "Ngoại trừ bản thân Mộc Báo, thì còn có quan hệ với những ngọn lửa này?"

Xoạt! Đôi mắt của mọi người sáng lên, phương hướng thí nghiệm hơi bắt đầu biến hóa.

Rất lâu sau, bọn hắn rốt cục cũng phát hiện ra huyền bí của sự biến dị.

Không phải là ngọn lửa!

Không phải là phòng bếp!

Mà là những thanh củi bỏ đi kia!

Vì truy cầu mỹ vị, đầu bếp không có sử dụng đá năng lượng, mà lại lựa chọn những thanh củi bỏ đi này để làm củi đốt, thêm vào lực lượng ẩn giấu của Mộc Báo thủ lĩnh cùng với gà tây...mới có thể xuất hiện một màn thần kỳ kia!

Những thanh củi kia...có một cỗ lực lượng thần bí!

"Thử một chút." Bọn hấn hưng phấn bắt đầu thí nghiệm.

Mà lần này —— đối tượng thí nghiệm vẫn là Mộc Báo thủ lĩnh.

Một đầu Mộc Báo thủ lĩnh khẩn cấp được chở tới đây, bọn hấn nghiêm túc thực hiện thí nghiệm theo quy tắc, lực lượng trong các thanh củi cũng được giám sát kỹ càng, từ từ quan sát quá trình Mộc Báo thủ lĩnh biến dị.

"Gào —— " Một tiếng tức giận rít gào, lại thêm một con Mộc Báo thủ lĩnh biến dị ra đời.

"Ầm!" Mộc Báo thủ lĩnh biến dị không ngừng va chạm vào vòng phòng hộ.

Các nghiên cứu viên tràn ngập hưng phấn nói: "Ha ha, quả nhiên là lực lượng của củi."

Lần này, bọn hấn cũng không có nung nó lên, mà đốt cháy mấy thanh củi, để cho lực lượng thần bí dung hợp vào trong cơ thể của Mộc Báo thủ lĩnh, sau đó, con Mộc Báo này liền lặng yên không tiếng động biến dị.

"Ầm!"Toàn bộ nhà máy bỏ hoang đều chấn động.

Đội trưởng bảo an lau lau mồ hôi lạnh, mấy cái tên điên này!

Cho dù hiện tại hết thấy lực lượng bảo an đều ở đây, thế nhưng hấn y nguyên vẫn không yên lòng. Đầu Mộc Báo thủ lĩnh này sau khi biến dị liền trở nên điên cuồng, thế mà từ cấp D nhảy lên tới cấp C, hấn thậm chí cũng hoài nghi, cái vòng năng lượng này đến cùng có thể chống đỡ được hay không!

"Cẩn thận một chút." Đội trưởng bảo an nhắc nhở.

"Yên tâm, lần này chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng, vòng phòng ngự này có thể ngăn cản cấp C đỉnh phong, chỉ là một đầu Mộc Báo thủ lĩnh mà thôi, có trở nên mạnh hơn nữa cũng không cách nào đột phá." Nghiên cứu viên giải thích.

Đội trưởng bảo an lúc này mới lặng yên lui ra.

"Như vậy...chuẩn bị số liệu thí nghiệm đi."

Trần Phong xuất thủ

"Ha ha, nếu như có thể phát hiện ra lực lượng thần bí này là cái gì, như vậy chúng ta liền có tư cách trở thành một thành viên chân chính của tổ chức, chúng ta cũng có thể trở thành người phụ trách hạng mục." Mấy nghiên cứu viên hưng phấn nói.

Đây chính là chỗ tốt của tổ chức bọn họ, chỉ cần có người đào móc ra lực lượng thần bí cường đại, một khi được tổ chức chứng nhận thông qua, thì sẽ cấp cho người một khoản tiền lớn để tiến hành nghiên cứu, đương nhiên...bọn hắn sẽ lấy hết thủy tư liệu bên trong quá trình nghiên cứu! Chỉ cần nghiên cứu thành công, liền có thể trở thành thành viên hạch tâm của cái tổ chức này! Vô luận là mạnh hay yếu!

Mà bây giờ? Bọn hắn chỉ có thể được coi là thành viên vòng ngoài của cái tổ chức kia, bọn hắn chỉ có thể được cung cấp một chút tư liệu để tiến hành nghiên cứu, phía trên cũng chỉ cho người một cái phương hướng, thế nhưng có thể nghiên cứu ra được hay không, cũng chỉ có trời mới biết.

"Chúng ta sắp thành công rồi, ha ha, Hạ Nghiên ỷ vào quan hệ của lão sư và nàng, trở thành một thành viên trong tổ hạng mục Âm Năng, gia nhập vào tổ chức, mà bây giờ chúng ta lại có thể tự mình thành công!" Một nữ nghiên cứu viên kiêu ngạo nói.

"Đúng như thế." Đám người xúc động.

Thành công! Chỉ cần đem tin tức báo cáo cho tổ chức, phía trên chẳng mấy chốc sẽ phái người tới chứng nhận.

"Chuẩn bị đi."

"Đây là thời khắc sẽ cải biến vận mệnh của chúng ta!" Đám người hưng phấn.

Trong không khí tràn đầy tiếng cười sung sướng.

Mà vào giờ khắc này, ở ngoài nhà máy bỏ đi, có một thân ảnh lặng yên xuất hiện, Trần Phong đã đến, hắn mang theo một cái bọc đồ nhỏ, nằm sấp trên mặt đất quan sát tình hình.

Xoạt! Có hai bóng người đi qua, là bảo an tuần tra phụ cận nhà máy.

"Hai chiến sĩ cấp D." Trần Phong nhú mày.

Đẳng cấp của đối phương vẫn còn cao hơn Trần Phong, muốn giết bọn hắn, chỉ có thể vượt cấp khiêu chiến! Nếu như dùng Thiên Huyền đao gió để đánh lén...trong phim ảnh, những nhân vật chính sẽ lặng yên không một tiếng động chui vào, trông thấy có người liền phục kích, cắt đứt cổ, sau đó cứ tiếp tục, cứ như vậy một đường đem địch nhân chậm rãi xử lý.

Thế nhưng...Trần Phong nhìn thoáng qua cổ tay của bọn hắn, vòng đeo cổ tay mà những người này sử dụng theo vòng đeo dân dụng thông dụng mà Trần Phong sử dụng không giống nhau, vòng đeo cổ tay của bọn hắn có màu đỏ, đây là phiên bản nâng cấp, chúng nó được trang bị hàng loạt các con Chip đặc thù!

Ví dụ như ——không vào internet cũng có thể liên hệ trong mạng lưới nội bộ.

Ví dụ như ——có thể ghi chép tin tức sinh mệnh!

Trần Phong khẳng định, chỉ cần có bất cứ một người nào chết, hết thảy bảo an đều sẽ biết!

"Bọn hắn đối với bảo an cũng hào phóng như thế sao?" Trần Phong thở dài.

Nếu như thủ đoạn đánh lén không đáng tin cậy, chỉ có thể sử dụng một biện pháp khác.

"Mục đích của ta không phải là giết người, mà là Mộc Báo thủ lĩnh, ừm..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, nếu như chỉ là vì Mộc Báo thủ lĩnh, vậy thì khiến cho bọn hắn rơi vào sự hỗn loạn là được rồi có đúng không? Mà phương diện này...những đồ vật mà hắn đã chuẩn bị có thể làm rất tốt!

Trần Phong thấy được ở phía trước, đây là một tòa nhà máy bỏ đi, vì che giấu khí tức của mình, tránh né Gen Công Hội truy xét, bọn hắn thậm chí còn không dám sử dụng nguồn năng lượng mới, mà chỉ dám sử dụng hình thức mạch điện.

"Là hệ thống dây điện kiểu cũ sao?" Trần Phong mỉm cười, vậy thì quá thú vị.

Hắn khẽ nâng lên tay.

Xoạt! Khởi động Quầng sáng may mắn!

Ầm! Một tia lửa lấp lánh, dây điện hoàn hảo trong nháy mắt liền chập mạch, toàn bộ nhà máy bỏ đi rơi vào trong bóng tối. Trần Phong chậm rãi móc từ trong ngực ra một ít bình thuốc thử gen, hắn hiện tại gần như tinh thông hết thấy các loại thuốc thử gen cấp E cùng với cấp F, mặc dù nhìn qua rất yếu, thế nhưng...

Ầm! Một chùm sáng lấp lánh, thuốc thử gen cấp E 2 tinh, loại hình quấy nhiễu, có thể chế tạo ra gọn sóng nhiệt năng to lớn, khiến cho hết thấy vật thể có nhiệt lượng, trong vòng mười phút trở nên càng nóng bỏng!

Ầm! Gọn sóng màu lam lóe lên, thuốc thử gen cấp E 4 tinh, loại hình quấy nhiễu, có thể chế tạo ra gọn sóng năng lượng điện từ, khiến cho hết thấy thiết bị sử dụng điện năng tạm thời mất đi hiệu lực, thời gian duy trì là mười phút đồng hồ!

Ầm! Một đoàn sương mù to lớn nhanh chóng lan tràn, thuốc thử gen cấp E 3 tinh, loại hình quấy nhiễu, có thể chế tạo ra sương mù to lớn, khiến cho đối phương không thấy rõ phương hướng, cũng có năng lực che giấu nhất định.

Ầm! Trần Phong ném ra một nhóm lớn thuốc thử gen quấy nhiễu gây ra rối loạn, bầu không khí vốn sạch sẽ, trong nháy mắt tràn đầy hàng loạt gọn sóng quấy nhiễu, sương mù, ánh sáng màu đỏ, mùi vị kỳ quái, sóng âm quấy nhiễu chói tai cùng với độc tố thần kinh.

Oanh! Toàn bộ nhà máy hỗn loạn tung bừng.

Như vậy thì...bắt đầu thôi! Trần Phong yên lặng móc ra trang bị phòng vệ đã chuẩn bị sẵn, định ở ngoài sáng ta ở trong tối, đây chính là ưu thế lớn nhất của hắn hiện tại.

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong lặng yên biến mất.

Mà vào giờ khắc này, những nghiên cứu viên kia vẫn đang ăn mừng sự thành công của thí nghiệm, sau đó trong nháy mắt liền rơi vào trong bóng tối.

"Cúp điện à?" Nhân viên bảo an giật mình.

"Yên tâm, không có chuyện gì." Nghiên cứu viên cười nói: "Coi như mạch điện tổng đứt mất, từng phòng thí nghiệm của chúng ta đều có máy phát điện độc lập..."

Ô...ô...n...g ——Vòng phòng ngự giam giữ Mộc Báo thủ lĩnh lặng yên không một tiếng động được giải trừ.

"Cẩn thận." Sắc mặt của nhân viên bảo an đại biến.

"Gào —— " Tiếng gầm giận dữ vang lên, nhà máy bỏ đi hỗn loạn tung bừng.

"Không nên rối loạn!" Đội trưởng bảo an chạy đến quát to một tiếng: "Tránh ra, để ta giải quyết nó."

Thực lực của hắn đủ để xử lý Mộc Báo biến dị, nhưng mà, vào ngay lúc này, có một chút đồ vật kỳ quái bỗng nhiên lẫn vào trong không khí. Đám người chỉ cảm thấy một mảnh sương trắng tuôn ra, bên tai có một chuỗi tạp âm, mũi ngửi được mùi vị kỳ quái, thân thể trở nên tê dại, có chút không thể khống chế, thế giới trước mắt, bỗng nhiên trở nên mơ hồ không rõ.

"Đây là cái gì?"

"Cẩn thận!"

"A —— "

Nhà máy bỏ đi hỗn loạn tung bùng.

"Có địch tập kích!"

"Ô...ô...n...g —— " Một chùm ánh sáng trắng nhẹ nhàng xuất hiện, lấy đội trưởng bảo an làm trung tâm, hình thành một tầng vòng bảo hộ to lớn, hết thấy những đồ vật kỳ quái đều bị ngăn cản ở bên ngoài.

Thuốc thử gen cấp E dù sao vẫn quá yếu! Đối với những gen chiến sĩ cấp D này, thậm chí là Đội trưởng bảo an cấp C, căn bản là không có cách tạo thành tổn thương.

Xoạt! Mấy nhân viên bảo an cấp tốc đem nghiên cứu viên cứu ra, ngoại trừ thời điểm vừa rồi hỗn loạn đột nhiên bùng nổ, chết ba nghiên cứu viên cùng với hai nhân viên bảo an, những người còn lại vẫn an toàn.

"Đi!" Đội trưởng bảo an mang theo mọi người nhanh chóng rời khỏi.

Nhưng mà, mới vừa rời đi được một đoạn ngắn, những nghiên cứu viên trong lúc bối rối đã tỉnh táo lại, điên cuồng hét to: "Số liệu thí nghiệm, còn có những thanh củi kia..."

"Đi ra ngoài trước rồi nói." Đội trưởng bảo an lạnh lùng nói ra.

Hỗn loạn

"Tuyệt đối không được!" Nghiên cứu viên gầm thét: "Đây rõ ràng là địch tập kích, đối phương hướng về phía số liệu nghiên cứu của chúng ta mà tới, chúng ta nghiên cứu nhiều năm mới có thể thành công, quyết không thể vứt bỏ."

"Mạng sống trọng yếu hơn hay là nghiên cứu trọng yếu hơn?" Đội trưởng bảo an gầm thét.

"Nghiên cứu trọng yếu!" Máy nghiên cứu viên trăm miệng một lời.

Đội trưởng bảo an: "..."

Lợi hại cho một đám não tàn!

"Không mang tư liệu đi, chúng ta sẽ không đi." Máy nghiên cứu viên trăm ồm nói ra, thậm chí có người bắt đầu hoài nghi Đội trưởng bảo an: "Không phải là có người cầu kết với các người, muốn trộm cướp tư liệu của chúng ta đây chứ?"

Trong ấn tượng của bọn hắn, loại chuyện này cũng xảy ra rất thường xuyên!

Đội trưởng bảo an: "..."

"Hít hà –zzz!" ——Hắn hít vào sâu một hơi, nếu như không phải nhiệm vụ của hắn là bảo hộ những người này, hắn nhất định sẽ làm thịt bọn hắn.

"Máy người các người, dẫn bọn hắn rời đi trước, ta..." Đội trưởng bảo an theo bản năng tiến hành an bài, sau đó suy nghĩ một chút, lại sợ đối phương dùng kế điệu hổ ly sơn, nếu như hắn quay người đi, mấy thằng ngu này bị giết sạch thì làm sao đây?

"Được rồi, ở lại đây cùng với nhau, đối phương sử dụng loại thủ đoạn này để tập kích, nói rõ sức chiến đấu của bản thân cũng không mạnh. Bất quá...hết thảy mọi chuyện phải nghe theo sự an bài của ta." Đội trưởng bảo

an lạnh lùng nói: "Ở trong này có một đầu biến dị Mộc Báo! Còn có kẻ địch không biết!"

"Hiểu rõ." Máy nghiên cứu viên mừng rỡ.

Mà vào lúc này, trước mắt của bọn hắn vẫn là một vùng tăm tối.

"Hừ." Đội trưởng bảo an cười lạnh một tiếng.

Quấy nhiễu? Hắn đã bao lâu rồi không được nhìn thấy thủ đoạn quấy nhiễu thấp kém như thế!

Đối với chiến sĩ cấp C! Coi như muôn quấy nhiễu, cũng phải sử dụng kết giới quấy nhiễu có phạm vi cực lớn! Lực lượng kinh khủng từ trên trời giáng xuống, hạn chế hết thấy các loại thủ đoạn, có được năng lực quấy nhiễu cùng với che giấu siêu cường, thậm chí khiến cho trước mặt người xuất hiện huyền cảnh! Đây mới thực sự là quấy nhiễu.

Mà chuyện trước mắt này...là cái đồ chơi gì? ! Coi như có sử dụng nhiều loại thuốc thử gen E chồng chất lên nhau, cũng không có cách nào có thể quấy nhiễu được chiến sĩ cấp C!

Xoạt! Một chùm ánh sáng lóe lên, bên trong phạm vi mười mét, lập tức bị quét sạch, khí tức năng lượng kinh khủng cấp C chấn động, những gợn sóng quấy nhiễu năng lượng ở chung quanh tự động bị đẩy ra, căn bản là không có cách nào làm tổn thương được bọn hắn mấy may, cuộc đi săn trong bóng tối bắt đầu.

Mà vào giờ khắc này, trong nhà máy bỏ đi, Trần Phong bình tĩnh qua lại như con thoi.

Mộc Báo thủ lĩnh...

Xoạt! Đôi con người có thể bắn ra tia hồng ngoại, làm cho Trần Phong có thể nhìn thấy rõ ràng hoàn cảnh chung quanh, đây là tác dụng của một loại thuốc thử gen cấp E, mặc dù nó không có lực sát thương, thế nhưng cũng đồng dạng không có cách nào phòng ngự, tất cả những người ở bên trong

nhà máy đều bị nhìn thấu! Thậm chí là toàn bộ những sinh vật máu nóng ở bên trong nhà máy!

Đây chính là nguyên nhân vì sao hấn sử dụng thuốc thử gen quá nhiều, giết người? Không cần thiết.

"Mộc Báo thử lĩnh...ừm." Trần Phong khóa chặt vị trí của Mộc Báo thử lĩnh.

Nó đang ở bên trong cái phòng thí nghiệm kia, chỉ có điều là, khiến cho Trần Phong có một chút ngoài ý muốn chính là, hấn phát hiện ra những nhân viên bảo an vừa mới chạy trốn thế mà cũng đang nhanh chóng hướng về phía cái phòng thí nghiệm kia chạy đến.

"Bọn hấn đang muốn làm gì?" Trần Phong nghi hoặc.

Vào lúc này, bọn hấn không phải là phải thận trọng phòng bị địch nhân sao? ! Bởi vì địch nhân đột nhiên xuất hiện, đám nhân viên bảo an này sẽ nhanh chóng bảo hộ nhân viên nghiên cứu rời đi, phòng bị địch nhân tập kích mới đúng, dù sao thì bọn hấn căn bản cũng không biết kẻ địch có bao nhiêu người!

Bọn hấn lại trở về để làm gì? Trần Phong nhíu mày.

Những người này đột nhiên quay đầu trở về, làm lộn xộn kế hoạch của hấn!

Trừ phi...ở trong cái phòng thí nghiệm kia có đồ vật gì đó rất quan trọng! Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, tư liệu thí nghiệm về Mộc Báo biến dị!

Xoạt! Tâm trạng của Trần Phong khẽ động, nếu là như vậy...cước bộ của hấn có chút nhanh hơn.

Vào giờ phút này, trong nhà máy bỏ đi, Trần Phong cùng với nhân viên bảo an đều đang nhanh chóng chạy tới phòng thí nghiệm, mà ở nơi đó, vẫn có một đầu Mộc Báo thử lĩnh biến dị đang du đãng!

Trần Phong, cấp E đỉnh phong.

Bảo an...toàn bộ đều là cấp D từ sơ giai đến đỉnh phong, cộng thêm đội trưởng cấp C sơ giai! Đám người này chính là một phương mạnh mẽ nhất!

Ưu thế duy nhất hiện tại của Trần Phong chính là, đối phương còn chưa phát hiện ra được hắn.

"Mục tiêu của bọn hắn là số liệu thí nghiệm hoặc là tài liệu thí nghiệm, cho nên bọn hắn nhất định sẽ ưu tiên đem theo tài liệu và tư liệu, sau đó rút lui! Đầu Mộc Báo kia..." Trần Phong nhìn lướt qua.

Cho dù không có cách nào phán đoán ra được thực lực của Mộc Báo, nhưng mà căn cứ theo tiếng kêu để phán đoán, nó so với Mộc Báo hương cay và cây thì là lúc trước còn cường đại hơn không ít, đoán chừng đã đạt đến cấp C! Cái cấp độ này, Trần Phong muốn ứng phó sẽ rất khó khăn!

"Nếu có thể làm cho bọn hắn xung đột với nhau, mình sẽ dễ dàng hành động hơn một chút." Trong đầu óc của Trần Phong suy nghĩ như điện.

Chờ đến thời điểm hắn chạy tới phòng thí nghiệm, nhân viên bảo an đã lấy được số liệu thí nghiệm, đang chuẩn bị rút lui, mà đầu Mộc Báo kia thậm chí còn không phát hiện ra được động tĩnh ở bên này! Đám nhân viên bảo an hành động lặng yên không một tiếng động, vô cùng chuyên nghiệp.

"Cứ như vậy muốn đi hay sao?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Thiên Huyền đao gió! Bùng nổ! Mục tiêu của Trần Phong không phải là những người này, mà là cửa phòng thí nghiệm

Oanh! Một chuỗi đao gió màu vàng đất bùng nổ, lại thêm một chút dịch nhờn kỳ quái, cửa phòng vốn rất rộng rãi, trong chốc lát bị bịt kín, gợn sóng năng lượng tản ra, thậm chí còn hấp dẫn sự chú ý của Mộc Báo.

"Rống!" Mộc Báo điên cuồng vọt tới.

"Đáng chết!" Trong mắt của Đội trưởng bảo an lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

"Bạo lực đột phá, lập tức rời đi!"

"Hiểu rõ!"

"Oanh!" Mấy nhân viên bảo an cấp tốc phá cửa.

Mộc Báo tức giận vọt tới, quanh người của Đội trưởng bảo an tỏa ra năng lượng kinh khủng, phong lực áp ủ ở trong người, bí kỹ dung hợp siêu cường bùng nổ trong nháy mắt.

Bí kỹ dung hợp 4 tinh—— Phong Bạo Nhất Kích!

Oanh! Một cơn gió lốc mang theo lực phá hoại kinh khủng xuất hiện, Mộc Báo thủ lĩnh ăn một kích toàn lực của Đội trưởng bảo an, bị ngạnh sinh đánh bay ra bên ngoài.

"Đi!" Đội trưởng bảo an bình tĩnh dừng tay, dẫn đám người nhanh chóng rời đi, hắn là nhân viên bảo an, không phải là chiến sĩ, hắn rất rõ ràng vào thời điểm này hắn cần phải làm cái gì. Huống chi, trong bóng tối còn có bên thứ ba đang nhìn chăm chăm! Bọn hắn nhất định phải rời đi!

"Đủ chuyên nghiệp!" Trần Phong tán thưởng.

Như vậy...cũng nên cống hiến cho ta một phần lực lượng đi.

"Oanh!" Trần Phong bỗng nhiên ra tay.

"Muốn chết!" Ánh mắt của Đội trưởng bảo an trở nên lạnh buốt: "Ta đã chờ ngươi rất lâu rồi."

Đột phá cấp D

Oanh! Gió lốc kinh khủng trong nháy mắt tỏa ra, cho dù vừa mới thi triển Phong Bạo Nhất Kích, không có cách nào ngưng tụ thêm một chiêu này nữa, thế nhưng Đội trưởng bảo an chỉ cần tùy tiện đánh ra một kích, liền có được uy năng cấp C!

Oanh! Vô số đao gió va chạm vào gió lốc.

Oanh! Lượng lớn đao gió bị gió lốc xé rách.

Cơn gió lốc kinh khủng sau khi đánh tan đao gió, nhanh chóng đánh tới trước mặt Trần Phong.

Oanh! Năng lượng đáng sợ trong nháy mắt bùng nổ.

Phốc! Trần Phong phun ra một ngụm máu tươi.

Thụ thương rồi sao? Kẻ địch tại sao lại yếu như thế? Đội trưởng bảo an sững sốt một chút.

Kẻ địch dám tới tập kích khu thí nghiệm của bọn họ, thế mà lại yếu như thế? Hẳn theo bản năng muốn đuổi theo truy giết, nhưng mà nhìn một chút số liệu tư liệu trong tay của thủ hạ, sau cùng liền cơ trí dừng bước lại, đối phương rất có thể là đang sử dụng kế điệu hồ ly sơn! Không thể đuổi theo!

"Rời đi trước." Đội trưởng bảo an bình tĩnh nói ra.

Mặc kệ đối phương là một người hay là một đoàn đội, hẳn chỉ muốn bảo vệ tốt tất cả mọi thứ, lát nữa lại đi vào thu thập đối phương!

Cái nhà máy bỏ hoang này... không có đường nào có thể trốn!

"Hiểu rõ." Đám người nhanh chóng rời đi.

Mà ở cách đó không xa, Trần Phong đang không ngừng nôn ra máu tươi.

Cấp C...quả nhiên là tồn tại không thể đánh giá thấp! Cho dù hắn đã kịp thời sử dụng thuốc thử gen phòng ngự trước khí gió lốc bùng nổ!

"Ha ha." Trần Phong lau lau máu tươi trên khóe miệng, cảm thụ một cỗ lực lượng mới ở trong cơ thể.

Cực hạn ——đột phá! Bản thân đã ở vào trạng thái siêu cực hạn cấp E! Lần lượt trải qua mấy lần cử tử nhất sinh ở sông Băng Tuyền, Trần Phong đã sớm muốn đột phá, nhưng bởi vì hạn chế thể năng lượng, dẫn đến hắn vẫn một mực kẹt ở trạng thái cực hạn không có cách nào đột phá! Thế nhưng cái bình cảnh kia, đã sớm lung lay sắp đổ.

Cho nên...Trần Phong rất cần một lần kích thích! Không cần phải quá mãnh liệt, chỉ cần một lần uy lực vừa phải kích thích, là hắn có thể tùy tiện đột phá cực hạn, bước vào Cấp D! Mà bây giờ, hắn đã làm được.

1501! Vền vền chỉ tăng lên một điểm, cũng đã đủ làm cho Trần Phong tiến vào một cái thế giới mới!

Ô...ô...n...g —— Hết thấy sự vật ở chung quanh càng trở nên rõ ràng.

Trước mắt, toàn bộ thế giới trở nên sáng ngời, đây không phải là do hiệu quả tinh thần lực tăng lên, mà là một loại tăng cường bản chất, hắn có thể cảm giác được, hắn đối với sự khống chế tinh thần lực của mình càng thêm cường đại.

"Cấp D!" Trần Phong hít sâu vào một hơi.

Như vậy là đã đột phá cấp D, như vậy thì bây giờ sẽ bắt đầu chế tác gen.

Hắn nhìn về phía đầu Mộc Báo thủ lĩnh ở phía xa xa, cho dù Mộc Báo thủ lĩnh giống như đội trưởng bảo an cũng đều là cấp C, thế nhưng dù sao thì đòn công kích cấp C bình thường sẽ không so được với bí kỹ dung hợp siêu cường 4 tinh, thậm chí là cách biệt một trời một vực. Mộc Báo thủ lĩnh vừa mới biến dị hiển nhiên sẽ không thể thừa nhận được đòn công kích mang theo lực lượng kinh khủng như vậy được.

"Rống —— " Nó bị thương nặng ngã xuống đất, cho dù thương thế bên trong cơ thể đang được không ngừng chữa trị, thế nhưng nó vẫn cần phải có thời gian để khôi phục.

" Mộc Báo thủ lĩnh mạnh nhất sao?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Cấp C sao? Thực sự là...làm cho người ta phải chờ mong a!

Oanh! Một chuỗi đao gió trong cơ thể của Trần Phong bùng nổ!

Phốc! Mộc Báo thủ lĩnh cấp C trọng thương bị chuỗi đao gió này chém chết tại chỗ! Trần Phong thận trọng từ trong cơ thể của nó rút ra một đoàn ánh sáng long lanh, là một giọt tinh huyết Mộc Báo lập loè hào quang kỳ dị, đây chính là mục tiêu lần này của hắn!

Rốt cục... trong lòng của Trần Phong tràn ngập sự chờ mong.

Bắt đầu đi! Trần Phong không có một chút do dự nào, bắt đầu ở tại chỗ chế tác gen, hắn rất rõ ràng mình đang làm cái gì! Hắn khẳng định, hiện tại bên ngoài nhà máy đã bị vây lại, hiện tại hắn căn bản không còn đường nào có thể trốn! Thế nhưng, từ đầu tới đuôi, hắn căn bản là không có dự định chạy trốn!

Hắn muốn, chính là liều một lần! Hắn muốn ở ngay bên trong cái nhà máy bỏ hoang này tiến hành chế tác gen, đồng thời dung hợp thuốc thử gen thành công!

Xoạt! Trần Phong bắt đầu quá trình chế tác gen.

Mà vào giờ khắc này, ở bên ngoài nhà máy bỏ hoang, Đội trưởng bảo an rốt cục cũng đã thành công đem những nghiên cứu viên và tư liệu đưa đến địa phương an toàn, bọn hắn ẩn giấu ở phía dưới một khu phế tích nào đó, số liệu thí nghiệm cùng với tài liệu đều hoàn hảo không có một chút tổn hại.

"Mấy người các người lưu lại nơi này bảo vệ bọn hắn, phong tỏa toàn bộ nhà máy! Những người khác cùng ta đi vào!"

"Vừa rồi có người giao thủ cùng với ta, thế nhưng đã bị thương nặng, chúng ta có thể khóa chặt vị trí của hắn, ha ha, bằng vào loại thực lực này, loại thủ đoạn quấy nhiễu thấp kém này...ta ngược lại muốn xem xem, đây đến cùng là một đội ngũ như thế nào mà dám đến đánh cướp chúng ta!" Đội trưởng bảo an tản ra sát ý nồng đậm.

"Hiểu rõ." Đám người nghe lệnh.

"Gió lốc!" Đội trưởng bảo an nhắm vào nhà máy bỏ hoang thi triển công kích, hiện tại toàn bộ nhà máy bỏ hoang đã không còn bất luận một nghiên cứu viên nào, hắn cũng không cần phải cố kỵ.

Oanh! Lực lượng đáng sợ của cơn gió lốc bao phủ, lực lượng hung tàn mạnh mẽ thổi qua từng cái góc nhỏ của nhà máy bỏ hoang, những gợn sóng quấy nhiễu kỳ kỳ quái quái kia bị quét sạch toàn bộ! Bầu không khí, khôi phục lại sự trong lành.

"Thật là mạnh." Đám người kinh ngạc tán thán.

Đây chính là lực lượng của Đội trưởng bảo an, vô cùng cường đại!

"Chẳng cần biết người là ai." Đội trưởng bảo an dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía nhà máy bỏ hoang: "Đều phải trả giá đắt cho ta."

"Đi!" Đội trưởng bảo an dẫn người tiến vào.

Màn đêm càng sâu hơn.

Vù ——Nhà máy bỏ hoang bị cơn gió lốc tàn phá bừa bãi, Trần Phong đã tháo các trang bị phòng hộ ra, vừa rồi lực lượng của cơn gió lốc kia mặc dù không có lực sát thương, thế nhưng lực trùng kích mạnh mẽ của cơn gió lốc y nguyên vẫn khiến cho hắn cảm thấy vô cùng khó chịu. Vì Đội trưởng bảo an này, có thực lực phi thường mạnh mẽ!

Thời gian a... Trần Phong hít sâu vào một hơi.

Xoạt! Quảng sáng may mắn khởi động toàn diện.

Quá trình chế tác gen, bắt đầu!

Liên quan tới cách điều chế gen thuốc thử dung hợp gen Mộc Báo, Trần Phong đã sớm học tập xong, hiện nay tinh huyết Mộc Báo đã tới tay, hắn chỉ cần dựa theo hướng dẫn bên trong cách điều chế để chế tác liền có thể thành công.

Thế nhưng...điều này đối với Trần Phong mà nói, là còn thiếu rất nhiều.

Xoạt! Trần Phong nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại, tiến vào trạng thái Siêu chiều!

Ô...ô...n...g —— Thế giới Số chiều trở nên không giống như bình thường, tinh huyết diễn hóa thành vô số đoạn gen lưu động, Trần Phong không đơn giản chỉ muốn chế tác gen, mà hắn còn muốn hoàn thiện gen, chế tạo ra một loại gen mạnh nhất thuộc về mình! Cải thiện cách điều chế!

Xoạt! Quảng sáng may mắn khởi động toàn diện.

Cho ta nhìn lực lượng chân chính của người đi

Ô...ô...n...g —— Bước đầu tiên, tìm kiếm gen! Bước thứ hai, kích hoạt gen! Bước thứ ba dung hợp gen...

Quá trình cải thiện cách điều chế, Trần Phong đã sớm thuần thục vô cùng, hẳn đắm chìm bên trong quá trình chế tác gen.

Mà vào lúc này, bên trong nhà máy bỏ hoang, Đội trưởng bảo an lặng yên dẫn người tiến vào.

"Tiểu Đàm." Đội trưởng bảo an lạnh lùng nói.

"Hiểu rõ." Tiểu Đàm gật đầu.

Ô...ô...n...g —— Khởi động năng lực điều tra, hẳn rất nhanh liền khóa chặt vị trí của Trần Phong.

"Vẫn còn ở bên trong khu thí nghiệm." Tiểu Đàm hơi nghi hoặc một chút.

Khu thí nghiệm...Đội trưởng bảo an nhíu mày, không lẽ này giờ đối phương vẫn không nhúc nhích? Thương thế quá nặng? Hay nói là...đối phương thiết kế bẫy rập?

"Cẩn thận một chút." Đội trưởng bảo an trầm giọng nói: "Có thể là bẫy rập."

"Vâng!" Đội ngũ một lần nữa xuất phát, lần này, bọn hắn trực tiếp hướng về phía khu thí nghiệm.

Mà vào lúc này, hai phút trôi qua, Trần Phong đã chế tác hoàn tất.

"Quét hình." Trần Phong khởi động quét hình gen.

Xoạt! Số liệu hiển hiện.

—— ———

Thuốc thử dung hợp gen Mộc Báo biến dị

Độ khó: 5 tinh.

Hạn chế: Cấp D.

Nhu cầu dung hợp: 1000 điểm tinh thần lực.

Cơ sở gen: Tăng lên 100%.

Năng lượng hoá vũ trang: Dùng năng lượng bám vào thân thể, tạo thành trang bị, có được 200% uy năng của năng lượng. Năng lượng tiêu hao càng nhiều, lực lượng của trang bị càng cường đại, càng thích hợp cho việc chiến đấu cận thân. Căn cứ theo thuộc tính năng lượng khác biệt, thuộc tính của trang bị cũng sẽ khác biệt.

—— ———

"Xong rồi!" Trần Phong cảm thấy xúc động.

Thuốc thử dung hợp gen Mộc Báo đã thành công! Hơn nữa —— còn biến dị!

Uy năng 100%, biến dị thành uy năng 200%! Cho dù so với uy năng 500% của năng lực công kích chân chính vẫn còn có sự chênh lệch rất lớn, thế nhưng đối với loại hình gen toàn năng này mà nói, đã là phi thường mạnh mẽ. Công phòng nhất thể 200%, tuyệt đối là cực kỳ mạnh mẽ, chỉ có điều là...

"Chỉ có biến dị như thế này thôi sao?" Trần Phong nhíu mày.

Hắn cố ý lựa chọn tinh huyết của Mộc Báo thủ lĩnh mạnh nhất, vượt xa Mộc Báo thủ lĩnh bình thường, còn tiêu phí trọn vẹn 50 điểm giá trị may mắn để cải thiện cách điều chế cơ mà!

Không có đặc tính kỳ lạ nào khác hay sao? Trần Phong so sánh miêu tả với gen bình thường, phát hiện được ở phía dưới thêm ra một câu —— căn cứ theo thuộc tính năng lượng khác biệt, thuộc tính của trang bị cũng sẽ khác biệt.

"Thuộc tính năng lượng..." Tâm trạng của Trần Phong khẽ động.

Ở dưới tình huống bình thường, năng lượng hoá vũ trang là không có thuộc tính! Vô luận người cung cấp năng lượng có bất luận cái thuộc tính gì, nó đều sẽ loại bỏ hết thấy thuộc tính, tạo thành năng lượng hoá vũ trang thuần túy nhất, bởi vì khác biệt năng lượng rất dễ dàng dẫn tới sụp đổ. Đoán chừng tiền bối lúc trước nghiên cứu ra loại thuốc thử gen này, cũng đã cân nhắc qua vấn đề cùng loại, sau cùng mới lựa chọn loại bỏ thuộc tính năng lượng.

Mà bây giờ, nó lại xuất hiện, Trần Phong dùng một loại phương thức đặc thù tái hiện nó, là tốt? Hay là xấu? Không có người nào biết rõ! Đây là thuốc thử dung hợp gen cấp D 5 tinh!

Đây là —— thuốc thử gen mạnh nhất trên lý luận!

"Ừc." Trần Phong trực tiếp phục dụng.

Oanh! Lực lượng mệnh mông quanh quần ở trong cơ thể, thương thế trên người của Trần Phong trong nháy mắt liền khỏi hẳn, tổ chất thân thể được tăng lên toàn phương vị!

Thuộc tính tăng lên 100%! Lực lượng, nhanh nhẹn, thể chất, đều được tăng lên toàn diện! Mà tinh thần lực bản thân của Trần Phong, càng là trong nháy mắt bứt lên đến 3000 điểm! Đạt đến một tình trạng không thể tưởng tượng nổi!

Oanh! Trong đầu óc của Trần Phong nổ vang, người bình thường đột phá coi như là thuộc tính tăng lên 100% cũng chỉ có 1000 điểm, nhưng mà tinh thần lực cực hạn của bản thân Trần Phong đã vượt xa thường nhân, lúc này tăng một phát tới 1500 điểm! Đây mới thực sự là tăng lên.

Lực lượng của gen Mộc Báo tỏa ra toàn phương vị!

"3000 điểm tinh thần lực!" Trần Phong khép hờ hai mắt, hần đang cảm nhận luồng tinh thần lực mạnh mẽ kia.

Cấp D trung giai! 3000 điểm tinh thần lực! Hần đã dừng lại ở cấp E đỉnh phong quá lâu, một lần đột phá, liền sát nhập vào cấp D trung giai, có được lực lượng vượt xa gen chiến sĩ cấp D bình thường!

Mà vào lúc này, tiểu đội bảo an đã đi đến trước cửa.

"Cỗ lực lượng này..." Đội trưởng bảo an cảm thấy kinh ngạc, hần cảm thấy một cỗ lực lượng cấp D đang tản ra, mặc dù không yếu, thế nhưng cũng không tính là quá mạnh mẽ, thế nhưng mà hần cảm nhận được, ở bên trong chỉ có một người!

"Đi." Hần lạnh giọng nói.

"Ầm!" Cửa phòng bị một cước đá văng, gen tiểu đội chinh tề xông vào.

Đập vào mắt —— chỉ có một người Trần Phong!

Hừ! Đội trưởng bảo an hừ lạnh một tiếng.

HUU...U...U...U...U ! Lực lượng gió lốc ngưng kết trong tay, Đội trưởng bảo an vung tay xuống, đối với một chiến sĩ chủ tu tinh thần lực Cấp D, hơn nữa còn là một tên gia hỏa đang nhắm chặt hai mắt không biết đang làm cái gì, hần tin tưởng một kích của mình liền có thể giải quyết được đối phương!

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, có một cỗ lực lượng đáng sợ bỗng nhiên bùng nổ.

Oanh! Hào quang chói mắt lấp lánh, trên người của Trần Phong bộc phát ra uy năng khó có thể tưởng tượng được, đem Đội trưởng bảo an ngành sinh đánh bay ra bên ngoài, phòng thí nghiệm cũng nổ tung trong nháy mắt!

"Đây là..." Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Ở nơi đó, ánh sáng tan biến, có một thiếu niên toàn thân bao phủ bởi hào quang kỳ dị đang lạnh lùng nhìn bọn hần, trên tay phải giống như có cái gì đó đang lắc lư, vô cùng vô tận năng lượng lưu chuyển ở trong lòng bàn tay.

"Phù!" ——Trần Phong thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Thành công! Hắn nhìn một chút bộ giáp năng lượng ở trên người của mình.

Ừm...mặc dù còn có một chút tan rã, cũng không đủ ngưng tụ, nhìn qua càng giống như là nửa đồ vật hư ảo, thế nhưng lực lượng cường đại của nó đã phát huy ra tác dụng! Uy lực vô cùng! Một kích cấp C của Đội trưởng bảo an, đã bị nó ngăn trở.

Xoạt! Trần Phong vận thân thể một cái, hắn có thể cảm giác được thân thể trở nên nhẹ nhàng trước nay chưa có, bộ giáp năng lượng vờn quanh quanh người, không tạo thành cho hắn bất luận một sự vướng víu nào, thậm chí càng trở nên nhẹ nhàng!

Đây là lực lượng của gió, đây là thuộc tính tăng thêm sao? Trần Phong nhớ rõ, năng lượng hoá vũ trang của cách điều chế cải thiện, có thể thu hoạch được thuộc tính tăng thêm!

Ví dụ như ——Đạo gió? Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Năng lượng hoá vũ trang, năng lượng càng cường đại, trang bị càng cường đại! Ngay trong nháy mắt vừa rồi, hắn đã bạo phát ra trên một trăm đạo đạo gió, cung cấp năng lượng cho bộ giáp năng lượng.

"Lên!" Mấy nhân viên bảo an còn lại cũng sẽ không cho Trần Phong thời gian.

Oanh! Một đám gen chiến sĩ cấp D đánh tới.

"Cấp D." Trần Phong cười khẽ một tiếng.

Hắn nhớ kỹ, chính mình trước khi tham gia thi đấu gen tân tú, vào thời điểm chỉ có 200 điểm tinh thần lực, đã từng giao phong qua với gen chiến sĩ cấp D? Lúc ấy chính mình cũng không có thua! Mà bây giờ, hắn có trọn vẹn 3000 điểm tinh thần lực, còn có được bộ giáp năng lượng cường đại!

"Để cho ta...nhìn một chút lực lượng chân chính của ngươi đi." Trần Phong tự lắm bầm.

Chiến đấu kịch liệt

Xoạt! Thân ảnh của hắn biến mất trong nháy mắt.

Khi hắn một lần nữa xuất hiện, đã đi đến bên người của một nhân viên bảo an.

"Làm sao có khả năng? !" Tên nhân viên bảo an kia kinh hãi thét lên.

Hắn cảm giác được rõ ràng lực lượng của Trần Phong không bằng chính mình, tại sao lại...

Oanh! Năm tay phải của Trần Phong lấp lánh hào quang.

Đó là một cái bao tay năng lượng, có được uy năng tăng cường mạnh mẽ, kèm theo tốc độ cực nhanh, một quyền như chớp đánh về phía sau gáy của tên nhân viên bảo an.

Oanh! Một quyền bạo liệt!

Phốc! Tên nhân viên bảo an kia bị đánh bay tại chỗ.

Xong!

Ánh mắt của Trần Phong trở nên lạnh lẽo, kết quả của việc 100 đạo đao gió cung cấp năng lượng chính là, hết thảy năng lượng đều được tăng thêm thuộc tính của gió, cái này cũng khiến cho bộ giáp năng lượng của Trần Phong có một đặc tính ——đó là tốc độ.

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong lấp lóe, bên trong khu thí nghiệm đen kịt lấp lóe ra từng đạo ánh sáng màu xanh.

Oanh! Từng tiếng nổ vang truyền ra, từng tên nhân viên bảo an bị đánh bay tại chỗ, đụng lên trên vách tường ở phía xa, không rõ sống chết.

Ha ha—— Trần Phong cười ha hả, đây chính là lực lượng của bộ giáp năng lượng hay sao? Quả nhiên là rất mạnh mẽ! Mặc dù hẳn biết những nhân viên bảo an này đều không phải là cái gì gen chiến sĩ cấp D quá mạnh, nhưng có thể nhẹ nhõm miêu sát bọn hắn, cũng đủ để chứng minh sự mạnh mẽ của bộ giáp năng lượng này!

Trần Phong xiết chặt hai quả đấm, hẳn có thể cảm giác được một cỗ lực lượng kinh khủng chảy xuôi ở trong bộ giáp năng lượng, đây không phải là lực lượng thân thể đơn thuần, mà là uy năng năng lượng! Là một loại lực lượng có thể diễn hóa thành các hình thái khác nhau!

Ở một nơi nào đó, trong phòng huấn luyện tối tăm, có một người trẻ tuổi đang chập vật huấn luyện, mồ hôi theo theo làn da màu đồng cổ chảy xuống, số liệu ghi chép trong phòng huấn luyện lại một lần nữa đổi thành kỷ lục mới!

"Lại phá kỷ lục nữa rồi?" Trên khóe miệng của người trẻ tuổi lộ ra một nụ cười.

Lôi Minh, năm nay gần 24 tuổi, gen chiến sĩ cấp C!

"Đích đích —— " Vòng đeo tay chân động. Lôi Minh nhìn thoáng qua, lập tức cảm thấy hứng thú.

"Nghĩ ngờ có Linh Hải Mộc xuất hiện?" (Linh Hải Mộc : Gõ Linh Hải)

"Thú vị...không phải thứ đó đã bị phá hủy rồi sao?" Lôi Minh ngạc nhiên, hắn sờ sờ vào cái huy chương có đặc tính đặc biệt trên ngực của mình, bên trong cái huy chương này ẩn chứa một chút lực lượng của Linh Hải Mộc, đã có thể cứu được tính mệnh của hắn không biết bao nhiêu lần!

"Nếu như Linh Hải Mộc thật sự hiện thân...thật sự là làm cho người ta chờ mong a." Lôi Minh liếm liếm bờ môi.

Mà vào giờ khắc này, tại nhà máy bỏ hoang.

"Người là ai?" Đội trưởng bảo an gầm nhẹ một tiếng.

Hắn đã nhìn ra, thiếu niên này cho dù là chỉ có cấp D, thế nhưng cùng với những gen chiến sĩ bình thường như hắn khác biệt rõ ràng, thiếu niên này có được sức mạnh lớn hơn! Mà loại người này, bình thường hay được gọi là thiên tài! Thiếu niên này tại sao lại xuất hiện ở đây?

"Một người qua đường." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Hắn bước ra một bước, toàn thân được bao phủ bởi hào quang lấp lánh, cho dù Đội trưởng bảo an là một gen chiến sĩ cấp C, thế nhưng cho dù là như thế, Trần Phong cũng không sợ hãi một chút nào! Hắn vừa vặn muốn thử xem uy năng của bộ giáp năng lượng này.

"Hừ." Đội trưởng bảo an hừ lạnh một tiếng.

Người qua đường? Gặp quỷ người qua đường! Hắn nhìn thấy khuôn mặt của thiếu niên này có một chút quen thuộc, mặc dù không có nhận ra là ai, thế nhưng hắn suy đoán đối phương khẳng định là một ngôi sao chiến sĩ nào đó.

"Chẳng cần biết người là ai...mặc kệ người là cái gì thiên tài, ở đây, đều không phải là địa phương người nên tới." Đội trưởng bảo an tản ra an sát ý nồng đậm: "Chờ ta giết chết người, nhất định sẽ điều tra xem người đến cùng là ai, hắc hắc, có thể tự tay giết chết một ngôi sao chiến sĩ..."

Oanh! Lực lượng gió lốc quanh quần, quanh người của Đội trưởng bảo an có lực lượng vô cùng vô tận vờn quanh, đó là uy năng cấp C!

Oanh! Hai cổ khí tức mạnh mẽ va chạm trên không trung, vậy mà có lực lượng ngang nhau! Bộ giáp năng lượng lần đầu được sử dụng, liền phát huy ra uy năng mạnh mẽ.

Oanh! Toàn bộ khu thí nghiệm đều rung động, hai bóng người cấp tốc va chạm trên không trung! Không có chiêu thức! Không có bí kỹ! Chỉ có va chạm thuần túy nhất! Trên không trung chỉ có thể nhìn thấy tàn ảnh của hai người, Đội trưởng bảo an bùng nổ toàn bộ sức chiến đấu, bộ giáp năng lượng của Trần Phong cũng bùng nổ đến cực hạn, bỗng nhiên...

Oanh! Hào quang đáng sợ lấp lánh, Đội trưởng bảo an lại bị trúng một quyền của Trần Phong, thế nhưng hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bởi vì hào quang chung quanh người của Trần Phong đã ảm đạm.

"Đây chính là thứ mà người dựa vào để vượt cấp khiêu chiến?" Đội trưởng bảo an cười lạnh: "Hiện tại, nó đã biến mất."

Xoạt! Hào quang ảm đạm lấp lóe mấy lần liền biến mất, bộ giáp năng lượng vốn lấy năng lượng của đao gió để hoạt động, năng lượng hao hết, tự nhiên cũng sụp đổ.

Như vậy ——tiếp theo liền tới phiên ta.

Ánh mắt của Đội trưởng bảo an trở nên lạnh lẽo, lực lượng gió lốc ngưng tụ ở trong tay, đang chuẩn bị ra tay, nhưng mà...

"Ô...ô...n...g —— " Trong tay của Trần Phong bỗng nhiên có từng vầng sáng lấp lánh.

Đó là —— lực lượng thuộc về đao gió! Trong nháy mắt, một trăm đao! 200 đao! 300 đao!

Sau đó ——tất cả lực lượng của 300 đao đao gió liền biến thành năng lượng của bộ giáp năng lượng.

Oanh! Quanh người Trần Phong càng trở nên lấp lánh, toàn thân được vầng sáng bao trùm. Ánh sáng màu xanh lập loè hàn ý lạnh lẽo, bởi vì lần này được cung cấp năng lượng nhiều hơn, bộ giáp năng lượng nhìn qua rất giống một bộ cơ giáp hư ảo!

Cùng với —— hai cái bao tay tràn ngập vầng sáng của Trần Phong!

"Làm sao có khả năng? !" Sắc mặt của Đội trưởng bảo an đại biến.

Trần Phong thế mà có thể trong nháy mắt hoàn thành bộ giáp năng lượng, hơn nữa so với lần trước càng mạnh hơn? !

Chuyện này...cái tên này đến cùng có năng lực gì? !

Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra ý cười, chiến đấu một lần nữa bùng nổ, lực lượng của Trần Phong được tăng lên dữ dội, thế mà có thể áp chế toàn diện Đội trưởng bảo an!

Oanh! Đội trưởng bảo an lùi lại từng bước.

"Cứ như thế này là không được." Đội trưởng bảo an giật mình một cái, sức chiến đấu của hắn vượt xa Trần Phong, lại chỉ có thể dùng loại phương thức này để tác chiến cùng với Trần Phong, quá mức biệt khuất! Xem ra, không cần thiết phải giữ sức nữa.

Xoạt! Đội trưởng bảo an bỗng nhiên dừng lại.

"Người cho rằng, chỉ có người biết vận dụng năng lượng gió?"

Ô...ô...n...g —— Có một cỗ gió lốc xuất hiện, thân thể của đội trưởng bảo an trong nháy mắt xuất hiện sự biến hóa, nhưng khác biệt với bộ giáp năng lượng của Trần Phong, hắn lại có thể đem năng lượng gió dung nhập vào trong cơ thể!

Oanh! Một quyền của Trần Phong đánh tới, hào quang năng lượng bắn ra tứ phía, thế mà không tạo thành được bất cứ một chút thương tổn nào.

Đây là...Trần Phong đột nhiên co rút con ngươi lại.

Oanh! Một quyền của Đội trưởng bảo an, ngược lại còn đánh bay Trần Phong ra phía sau.

Phong Bạo Thiểm Điện

"Lá Chấn Gió Lốc - bí kỹ dung hợp 3 tinh, có thể miễn dịch đại bộ phận tổn thương cùng với hết thủy năng lượng gió." Đội trưởng bảo an thân nhiên nói.

Miễn dịch năng lượng gió, cũng không phải là đặc tính gì quá cường đại, bởi vì hạch tâm của gió lốc cũng chính là năng lượng gió, thế nhưng đối mặt với bộ giáp năng lượng được tạo thành từ năng lượng gió của Trần Phong, đây chính là đại sát khí! Công kích của Trần Phong, vô hiệu đối với hắn!

"Tới đi." Đội trưởng bảo an xắn tay áo lên.

Bộ giáp năng lượng đã mất đi hiệu lực, người còn cái gì để đấu với ta?

"Thật sao?" Trần Phong bùng nổ tất cả lực lượng.

Oanh! Bộ giáp năng lượng trong nháy mắt phóng ra toàn bộ năng lượng.

Nhưng mà ——Đội trưởng bảo an y nguyên vẫn không có việc gì, năng lượng của trọn vẹn ba trăm đạo đạo gió trong nháy mắt hao hết, thế mà không tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với hắn, lực lượng mạnh mẽ của Lá Chấn Gió Lốc cho người ta cảm thấy run sợ.

"Chết đi!" Đội trưởng bảo an nhe răng cười.

Vào thời khắc này Trần Phong tựa như là trẻ sơ sinh vậy, không hề có bất kỳ một lực lượng bảo vệ nào, Đội trưởng bảo an đánh một quyền tới.

Oanh! Gợn sóng kinh người xuất hiện, lực lượng gió lốc ngừng lại ở trước mặt của Trần Phong, chung quanh người của Trần Phong tràn ngập năng lượng màu đen, không có ánh sáng chói mắt, không có năng lượng lấp lóe màu xanh, chỉ có một bộ trang phục giản dị nhất, cỗ năng lượng nhàn nhạt màu đen kia, càng giống như là một kiện áo khoác!

Năng lượng hoá vũ trang toàn thuộc tính!

Dùng Thiên Huyền đao gió làm năng lượng cốt lõi, ẩn chứa thuộc tính thiên hình vạn trạng của năng lực Thiên Huyền, ngưng kết thành một bộ trang bị năng lượng, cũng dung hợp vô số thuộc tính! Đây là một bộ trang bị năng lượng toàn thuộc tính!

Cho dù bộ trang bị năng lượng này quá cân đối không có bất kỳ cái năng lực gì, nhưng lại vô cùng kiên cố cùng với trầm ổn!

"Đây là cái quý gì?" Sắc mặt của đội trưởng bảo an biến hóa.

Trang bị năng lượng? Thế nhưng mà trang bị năng lượng của Trần Phong không phải là một bộ giáp màu xanh hay sao?

Oanh! Trần Phong ra tay, thân ảnh của hắn một lần nữa bùng nổ, tốc độ mặc dù không có nhanh như trước đó, thế nhưng vẫn mãnh liệt như cũ, mà đáng sợ nhất là, lực lượng cùng với phòng ngự của bộ trang bị năng lượng này, đều muốn mạnh hơn so với trước đó!

? ? ? Đây là cái quý gì? Đội trưởng bảo an lộ ra vẻ mặt phát mộng, Trần Phong thế mà còn một loại trang bị năng lượng khác?

Điều này làm sao có khả năng? ! Phải biết rằng, mỗi một bộ năng lượng hoá vũ trang, mỗi một loại gen năng lực này, đều cần phải phối hợp với mấy loại khác gen, cần dung hợp với càng nhiều gen năng lực, mới có thể càng cường đại!

Mà cái này...hai bộ? Trần Phong chỉ có cấp D thôi a? Nếu như một trong những loại gen năng lực của hắn là năng lượng hóa vũ trang, hắn chỉ còn lại hai loại gen năng lực mà thôi? Chẳng lẽ mỗi một loại gen, đều có thể hình thành một bộ trang bị năng lượng? Đội trưởng bảo an không hiểu ra sao.

Hắn chưa bao giờ thấy qua ai có được hai bộ trang bị năng lượng, mà còn có đẳng cấp cao như thế! Nhưng mà ...

Oanh! Đau đớn thấu xương khiến cho tâm thần của hắn trở lại hiện thực.

Đây là sự thực! Bộ trang bị năng lượng thứ hai của Trần Phong mặc dù có tốc độ chậm hơn một chút, thế nhưng các phương diện khác lại càng cường đại hơn, dùng thân thể va chạm đơn thuần, hấn căn bản không phải là đối thủ!

"Hít - hà" —— Đội trưởng bảo an hít vào sâu một hơi.

"Có một chút lực lượng... ta vốn không muốn dùng." Hấn thở dài một tiếng.

Hả? Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Oanh! Một vết sáng nổ tung trong hư không.

Không tốt! Sắc mặt của Trần Phong đại biến, vội vàng tránh sáng một bên.

Oanh! Ngay vị trí đứng cũ của Trần Phong bị oanh ra một cái hố to, Trần Phong mặc dù kịp thời tránh né, thế nhưng vẫn bị cỗ lực lượng kia quét qua trên khuôn mặt. Trần Phong sờ sờ gương mặt, nơi đó xuất hiện một vết thương thật dài cùng với cảm giác đau rất.

"Hít hà -zzz!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Đó là —— Phong Bạo Thiểm Điện! (lôi điện gió bão)

"Người cho rằng chỉ có gió nhanh nhất? Người cho rằng chỉ có người là có tốc độ nhanh? Để cho người cảm nhận một chút lực lượng lôi điện được ngưng tụ ra từ gió bão đi!" Trong mắt của Đội trưởng bảo an lóe lên một tia lãnh quang, chỉ có điều là, nét mặt của hấn cũng không có nhẹ nhõm như hấn biểu hiện, thậm chí ngẫu nhiên còn có một tia thống khổ.

Đây không phải là lôi điện đơn thuần, đây là lôi điện có uy năng mạnh mẽ được gió bão ngưng tụ ra! Nó là do mấy loại sức mạnh ngưng kết lại, so với lôi điện thuần túy càng cường đại hơn, cũng rất khó có thể điều khiển!

Loại lực lượng này...người bình thường căn bản là không có cách khống chế!

"Nét mặt của hấn..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Phong Bạo Thiểm Điện hẳn là do ngưng tụ mấy loại năng lượng khác nhau hình thành. Mà loại lực lượng này, Đội trưởng bảo an hiện tại cũng không hoàn toàn nắm giữ, cho nên khi thi triển mới gian nan như vậy!

"Chết đi!" Trong mắt của Đội trưởng bảo an lấp lóe ánh chớp.

Oanh! Phong Bạo Thiểm Điện đánh xuống.

Lần này, Trần Phong không có cách nào tránh khỏi!

Oanh! Phong Bạo Thiểm Điện va chạm vào bộ trang bị năng lượng màu đen của Trần Phong!

"Rắc!" Bộ trang bị năng lượng được tạo thành từ năng lượng Thiên Huyền đao gió trong nháy mắt tan rã, Trần Phong có thể nhìn thấy rất rõ ràng, Phong Bạo Thiểm Điện như con thoi đánh tới, hết thấy năng lượng trong nháy mắt hao hết, đây chính là lực lượng của Phong Bạo Thiểm Điện! Không ngừng lại một chút nào, Phong Bạo Thiểm Điện đáng sợ đã đánh về phía Trần Phong.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, có một cỗ lực lượng quen thuộc ở trên người của Trần Phong bùng nổ.

Oanh! Ánh chớp lấp lóe.

Con mắt của Đội trưởng bảo an đột nhiên trợn to.

Đó là cái gì?! Đội trưởng bảo an sợ ngây người, lực lượng của Phong Bạo Thiểm Điện hẳn rất rõ ràng, đó là bí kỹ dung hợp siêu cường có uy lực vô cùng to lớn mà hắn mới học được, nhưng bây giờ hắn vẫn chưa thể nắm giữ hoàn toàn!

Thế nhưng cái tên thiếu niên này... Lá gan của đội trưởng bảo an run rẩy.

Oanh! Phong Bạo Thiểm Điện đánh về phía Trần Phong, hẳn cho rằng Trần Phong chắc chắn phải chết, không ngờ được trên người của Trần Phong lại xuất hiện một tầng năng lượng kì lạ, nhanh chóng tránh khỏi công kích của Phong Bạo Thiểm Điện!

Đó là lực lượng của Phong Bạo Thiểm Điện! Không sai.

Trên người Trần Phong xuất hiện một bộ trang bị năng lượng hoàn toàn mới mang đặc tính của Phong Bạo Thiểm Điện. Bộ trang bị lấp lánh ánh sáng màu đỏ nhạt, tăng năng lượng trên bộ trang bị này so với những bộ trang bị khác thì mỏng hơn rất nhiều, thế nhưng lực lượng mà nó có được không hề tầm thường!

Tăng thêm tốc độ! Tăng thêm uy lực! Đây là một bộ trang bị giúp nâng cao tốc độ, tăng cường lực công kích! Chỉ có một cái khuyết điểm đó là lực phòng ngự gần như bằng không.

Xoạt! Ánh sáng lấp loé.

Bên trong nhà máy bỏ hoang là một vùng tăm tối, chỉ có ánh sáng của một tia sáng đỏ lóe lên, đó là tàn ảnh của Trần Phong lưu lại!

Vào thời khắc một mảnh đất trời im lặng, chỉ có ánh sáng màu đỏ lóe lên.

Lôi minh

Một tiếng “Phốc” nhỏ vang lên, đội trưởng bảo an không dám tin vào mắt mình.

Trước ngực hần một xuất hiện một cái lỗ nhỏ, máu tươi đang không ngừng tuôn ra.

"Người..." Đội trưởng bảo an không cam lòng.

"Đa tạ." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Hóa ra lực lượng Phong Bạo còn có khả năng ngưng kết ra Phong Bạo Thiểm Điện sao? Chỉ cần phong (gió), vũ (mưa), và lực lượng của thiểm điện (tia chớp)?

Đội trưởng bảo an vất vả thi triển ra Phong Bạo Thiểm Điện, Trần Phong chỉ cần lợi dụng Thiên Huyền đao gió tạo ra những loại năng lượng có thuộc tính khác nhau, sau đó dưới tác dụng của Quầng sáng may mắn tạo thành một loại năng lượng giống như Phong Bạo Thiểm Điện! Cường đại hơn! Bạo lực hơn!

Đao gió, Thiên Huyền, trang bị năng lượng...Ba loại năng lượng vốn không có khả năng dung hợp, dưới sự tác động của Quầng sáng may mắn đã bộc phát ra uy năng không thể tưởng tượng nổi, thậm chí có thể nói là không gì không làm được!

Rầm! Thân ảnh của đội trưởng bảo an ngã xuống một cách vô lực. Đường đường là gen chiến sĩ cấp C, cứ như vậy mà chết ở chỗ này.

Kết thúc rồi...Trần Phong tự lẩm bẩm, đây là lần đầu tiên hần giết chiến sĩ cấp C! Điều này có ý nghĩa vô cùng to lớn.

"Trở về thôi." Trần Phong thở dài nhẹ nhõm., tất cả mục tiêu trong chuyến đi này của hần đã hoàn thành.

Đột phá cực hạn! Dung hợp gen! Hiện tại Trần Phong đã thuận lợi bước vào cấp D, thực lực tăng lên rất nhiều, có được nhiều chiêu thức năng lượng cường đại, chuyển đi tới nhà máy bỏ hoang lần này đã kết thúc hoàn mỹ, chỉ là ngay khi hắn chuẩn bị rời đi.

Ô...ô...n...g! Trên bầu trời vang lên một tràng tiếng rung động kỳ dị.

"Đây là..." Trần Phong đột nhiên có cảm giác không lành.

Máy bay chiến đấu! Không ngờ lại là thanh âm của máy bay chiến đấu! Để có thể mau tới nơi này một cách nhanh nhất, bọn hắn sử dụng cả máy bay chiến đấu!

Ô...ô...n...g ..Ô...ô...n...g... Máy bay chiến đấu chậm rãi đáp xuống bên ngoài nhà máy bỏ hoang.

"Là máy bay chiến đấu!"

"Cứu viện tới."

Những nhân viên bảo an kia cùng những nhà nghiên cứu dồn dập chạy ra.

Oanh! Cửa khoang của máy bay chiến đấu mở ra.

Từng hàng gen chiến sĩ được trang bị vũ trang đầy đủ nhanh chóng xuất hiện, bao vây nhà máy bỏ hoang, đi đầu chính là Lôi Minh với sắc mặt lạnh lùng!

"Đồ đầu?" Lôi Minh lạnh lùng hỏi.

"Ở đây." Một vài nghiên cứu viên kích động giao tư liệu của mình ra.

Những thứ này...Lôi Minh nhìn thoáng qua, tiện tay ném đi: "Ta không cần thứ này."

"A?" Mọi người sửng sốt, thận trọng lấy ra một thanh gỗ cháy dở: "Ngài muốn cái này phải không?"

Quả nhiên... Hai mắt Lôi Minh sáng ngời, hắn nhận lấy thanh gỗ cháy dở kia, bên trong thanh gỗ mang theo một cỗ lực lượng quen thuộc, đó là lực lượng của Linh Hải Mộc!

"Là thật!" Tâm trạng của Lôi Minh chấn động mãnh liệt.

Nó xuất hiện, nó thật sự đã xuất hiện! Dù cho chỉ là một phần nhỏ, dù cho chỉ là một chút xíu!

Nhìn xem một đoạn Linh Hải Mộc bị thiêu hủy, hắn kém một chút nữa đã muốn giết sạch những người đang có mặt ở đây, cũng may là hắn đã kịp thời đề nén cỗ sát ý ở trong lòng xuống.

"Đi thôi." Hắn lạnh lùng nói.

"Đội trưởng của chúng ta vẫn còn bên trong nhà xưởng bỏ hoang." Một vài nhân viên bảo an kêu to.

"Là sao?" Lôi Minh lạnh lùng nói: "Quét hình!"

Oanh! Hào quang lấp lánh chói mắt, bên trên máy bay chiến đấu, một luồng ánh sáng thăm dò quét về phía nhà máy bỏ hoang.

Oanh! Nơi ánh sáng quét qua có thể thấy rõ ràng tất cả những gì có bên trong nhà máy, trong nhà máy bỏ hoang xuất hiện một bóng người, đó là người sống duy nhất.

"Đó là đội trưởng của các người sao?" Lôi Minh hỏi.

"Không..." Sắc mặt của nhân viên đội bảo an xám xịt.

Chẳng ai ngờ rằng, mới cách vài phút đồng hồ, đội trưởng của họ cùng vài người tiến vào tất cả đều đã chết, chỉ có một bóng người xa lạ!

"Thật là tiếc." Lôi Minh từ tốn nói.

Sau khi bọn hắn nhận được tin tức liền xuất phát ngay lập, không ngờ được mấy tên vô dụng này không thể cầm cự được trong vòng mấy phút, thật sự

là bùn nhão không thể trát tường, nếu như không phải là bởi vì Linh Hải Mộc... Ha ha.

"Dẫn bọn hắn lên đi." Lôi Minh bình tĩnh nói.

"Vâng."

Các nhà nghiên cứu được đưa lên trên máy bay chiến đấu.

Bên trong nhà xưởng bỏ hoang là một mảnh tăm tối, thân ảnh màu đỏ tươi kia vô cùng nổi bật.

"Thú vị." Lôi Minh cười lạnh, thân ảnh kia nhìn qua tuổi tác cũng không lớn.

"Ngôi sao chiến sĩ?"

"Không quan trọng." Lôi Minh lắc đầu, nếu là bình thường hắn không ngại chơi đùa cùng với tên gia hỏa kia, thế nhưng hiện tại thì Linh Hải Mộc so với bất cứ chuyện gì cũng đều quan trọng hơn!

"Giải quyết hắn đi."

"Chuẩn bị trở về." Thanh âm của Lôi Minh đầy sự lạnh lùng.

"Tuân lệnh." Tiếng máy móc lạnh lẽo đáp trả.

Ồ...ô...n...g... Máy bay chiến đấu chuẩn bị cất cánh.

"Muốn đi rồi?" Trong bóng tối Trần Phong nhẹ nhàng thở ra.

Sự mạnh mẽ của kẻ địch vượt xa sức tưởng tượng của hắn, gen chiến sĩ siêu cường còn có cả máy bay chiến đấu đáng sợ kia, nếu quả thật phải chiến đấu, Trần Phong e là sẽ lành ít dữ nhiều. Cũng may, mục tiêu của đối phương là ưu tiên bảo vệ các nhà nghiên cứu, sau khi cứu được các nhà nghiên cứu liền chuẩn bị rút lui.

Cũng nên rời đi thôi, Trần Phong yên lặng rút lui.

Nhưng vào ngay lúc này, bỗng nhiên hắn có một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt! Một cảm giác lạnh lẽo thấu xương!

"Đây là tình huống gì?" Tâm trạng của Trần Phong đột nhiên giật thót một cái.

Địch tập kích? Hắn liếc nhìn về bốn phía, không phát hiện được bất cứ một địch nhân nào!

Thậm chí...Người trẻ tuổi có thực lực cường đại nhất kia cũng đang ngồi trên máy bay chiến đấu để trở về, ai sẽ ra tay với mình?

Cỗ nguy cơ này... Ánh mắt của Trần Phong quét qua, sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

Ở nơi xa, máy bay chiến đấu với hình thể khổng lồ kia, đang mở ra cái miệng lớn như ác ma, một cái nòng pháo to lớn tràn ngập năng lượng kinh khủng đang nhắm thẳng vào nhà máy bỏ hoang.

Đó là... pháo năng lượng Plasma! Là vũ khí có lực sát thương vô cùng cường đại!

Trên lý luận, nếu nó có nguồn năng lượng cung cấp vô hạn, nó thậm chí có thể hủy cả một tòa thành!

"Chết tiệt!" Sắc mặt của Trần Phong tái xanh.

Oanh! Năng lượng đáng sợ tại thời khắc này bùng nổ, đất trời biến thành một mảnh nóng sáng.

Oanh! Năng lượng sóng ánh sáng từ nhà máy bỏ hoang bốc lên, tất cả mọi người đều trợn tròn mắt.

Những nhà nghiên cứu cùng với nhân viên bảo an mới vừa lên máy bay chiến đấu không hề nghĩ tới, người trẻ tuổi này lại dùng loại phương thức này để tiêu diệt kẻ địch!

Đây chính là máy bay chiến đấu! Đây chính là pháo năng lượng Plasma! Đây chính là vũ khí mới sẽ sử dụng trong chiến tranh!

"Điên rồi." Đám người lảm bảm, bọn hăn khẳng định người trẻ tuổi kia nhất định là một người điên!

Oanh! Đám mây hình nấm bốc to lớn lên, ánh sáng trắng chói mắt khiến cho mọi người không thể mở mắt.

Rất lâu sau đất trời mới khôi phục lại sự tối tăm.

Vị trí của nhà máy bỏ hoang giờ đây đã biến thành một vùng phế tích, thậm chí còn xuất hiện một cái hố sâu hơn mười mét, giống như một cái thung lũng! Nhà máy bỏ hoang đã biến mất.

"Ừm..."

"Quét hình một lần nữa." Lôi Minh thân nhiên nói.

Ô...ô...n...g...Ánh sáng quét qua, không có bất kỳ người nào còn sống.

"Nhiệm vụ đã hoàn thành."

Pháo Plasma

"Trở về thôi." Trên mặt của Lôi Minh là một mảng tươi cười.

Mọi người không rét mà run, lần lượt đi lên máy bay chiến đấu, không ai dám đối nghịch với hắn. Không ngờ hắn lại là một người điên!

Nhưng ngay lúc bọn hắn chuẩn bị rời đi, tiếng máy quét cảnh cáo điên cuồng vang lên.

Hả? Tất cả mọi người đều sửng sốt.

Xoạt! Ánh sáng lấp loé.

Đám người vô ý thức nhìn lại, sắc mặt lập tức đại biến, bên trong hồ sâu to lớn kia xuất hiện một thân ảnh mà bọn hắn vô cùng quen thuộc, chính là tên địch nhân kia! Không ngờ vậy mà hắn vẫn còn sống!

Xoạt! Trần Phong chậm rãi bước từng bước một, trên mặt hắn không có bất kỳ một biểu cảm gì.

Hắn không phải là thần, hắn chỉ là một nhân loại bình thường, cho dù thực lực của hắn có mạnh hơn! Cho dù Quang sáng may mắn có mạnh mẽ như thế nào!

Cho nên khi pháo năng lượng Plasma bắn tới, Trần Phong liền biết, hắn nhất định phải chết không thể nghi ngờ! Loại công kích ở trình độ kia, hắn không có khả năng ứng phó!

Hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Điều duy nhất hắn có thể làm chính là khiến cho cái chết này biến thành sự việc xảy ra trong chớp mắt. Bởi vì chỉ có như thế, Tuyệt Địa Trọng Sinh mới có thể phát huy ra uy lực, chỉ có như thế hắn có thể sống lại sau khi chết, một lần nữa dục hỏa trùng sinh!

Cũng may là công kích của pháo Plasma chỉ có uy lực trong chớp mắt.

Hắn thành công, trong nháy mắt hắn chết đi, Tuyệt Địa Trọng Sinh kích hoạt, hắn đã trở lại rồi!

"Làm sao có khả năng?" Các nhà nghiên cứu ở bên trên máy bay chiến đấu không dám tin vào mắt mình.

Sống sót? Làm sao có khả năng?! Đây chính là pháo năng lượng Plasma cơ mà!

Mặc dù bởi vì hạn chế năng lượng, không có khả năng phát huy uy lực đến cực hạn, thế nhưng toàn bộ nhà máy bỏ hoang đều đã biến thành phế tích, Trần Phong làm sao có khả năng vẫn còn sống?!

Xoạt! Mọi người nhìn lại một lần nữa.

Ở bên trong hố sâu to lớn, dưới tác dụng của sóng ánh sáng quét hình, bọn hắn có thể trông thấy rõ ràng một thân ảnh màu đỏ đang bước từng bước một ra khỏi hố sâu.

Cuối cùng thân ảnh màu đỏ biến thành thực thể, hắn đi ra khỏi cái hố!

Đám người run sợ, vẻ mặt bình tĩnh của Lôi Minh rốt cục đã xảy ra biến hóa.

"Là người!" Hắn liếc mắt một cái, ngay lập tức liền nhận ra Trần Phong.

Vài ngày trước đó hào quang của Trần Phong quá mức chói mắt, ở thời điểm hắn chấp hành nhiệm vụ hoàn tất, trong lúc vô tình đã thấy qua hình ảnh của Trần Phong... Không sai, chính là hắn!

Chỉ là sau khi nhận ra thân phận của Trần Phong, hắn lại càng không thể tin được.

Trần Phong? Chính là cái tên chế tác sư kia?!

Như vậy người giết chết đội trưởng bảo an, thậm chí còn tránh thoát cả năng lượng trùng kích của pháo Plasma, không ngờ chỉ là một Gen chế tác sư trẻ tuổi như vậy?

Tuy nhiên... Lôi Minh bỗng nhiên hưng phấn hẳn lên, cái tên Trần Phong này...

Xoạt! Màn sáng hơi hơi nhấp nháy một chút, một nhiệm vụ mới xuất hiện.

Tổ chức sẽ ban thưởng cho người giết chết Trần Phong, ừm, mặc dù phần thưởng không đáng để cho mọi người lãng phí thời gian đi chấp hành, thế nhưng bây giờ chính hắn tự đưa tới cửa...

"Ha ha." Khóe miệng Lôi Minh lộ ra một nụ cười.

"Ta gọi là Lôi Minh."

"Hãy nhớ kỹ tên của ta vào."

"Bởi vì, ta chính là người giết chết ngươi." Lôi Minh nhàn nhạt nhìn Trần Phong.

Lôi Minh... Trần Phong nhìn về phía máy bay chiến đấu, đây là sự tự tin của người sao? Dựa vào pháo năng lượng Plasma?

Xoạt! Quảng sáng may mắn khởi động, hiện tại hắn chỉ có 32 điểm giá trị may mắn! Một con số ít đến đáng thương, 32 điểm... Có thể làm cho máy bay chiến đấu xảy ra trục trặc sao?

Xoạt! Trần Phong thử khởi động Quảng sáng may mắn, nhưng giá trị may mắn không thay đổi một tí nào, điều này nói rõ, vốn dĩ không có khả năng nào có thể khiến cho máy bay chiến đấu gặp trục trặc! 32 điểm là quá ít, không đủ để khiến cho chuyện đó xảy ra!

"Lại quay lại rồi." Trần Phong hít sâu vào một hơi.

Quả nhiên là do hắn đã suy nghĩ nhiều, ngoại trừ loại nhà máy bỏ hoang này còn sử dụng mạch điện cổ xưa, hiện tại là thời đại hệ thống năng lượng mới, loại máy bay chiến đấu này làm sao có khả năng tùy tiện xảy ra trục trặc? Chỉ là... có điều gì đó không đúng.

Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Đối với hắn mà nói việc ảnh hưởng tới hiện thực sẽ tiêu hao vô cùng nhiều giá trị may mắn, trong ấn tượng của hắn, cho dù khiến cho "Máy đánh bạc số 3" gặp trục trặc đều tiêu hao rất nhiều giá trị may mắn!

Chỉ cần có tỷ lệ là hắn có thể sử dụng! Hắn có thể xem xét tin tức!

Thế nhưng...sự tình Mộc Báo biến dị? Hắn chỉ cần 10 điểm giá trị may mắn! Là bởi vì Mộc Báo có thể dễ dàng biến dị? Gà tây cũng rất dễ dàng biến dị? Cũng không đúng, khi tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn ở lần thứ hai, có thể khiến cho rất nhiều gà tây biến dị! Đây cũng là ảnh hưởng hiện thực a, tại sao lại dễ dàng như vậy? Mà muốn máy bay chiến đấu gặp trục trặc lại khó như thế? Nhất định đã xảy ra vấn đề gì đó!

Hay là... có đồ vật nào đó đã ảnh hưởng đến Quang sáng may mắn! Suy nghĩ này lướt nhanh qua đầu của Trần Phong.

Bỗng nhiên hắn chú ý tới thanh củi trong tay của Lôi Minh, cái thanh củi kia nhìn có chút cũ nát, thậm chí đã trở nên đen kịt, đó là đồ vật mà những nghiên cứu viên kia liệu sống liệu chết muốn đoạt được sao?! Là bởi vì nó sao? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Ô...ô...n...g... Hai mắt của Trần Phong lấp loé, lập tức dùng tinh thần lực quét qua.

Trong nháy mắt đó, hắn cảm nhận được một cỗ lực lượng không hề tầm thường!

Thứ này... Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

"Đây không phải vật người có khả năng nhúng chàm." Lôi Minh lạnh lùng cười một tiếng.

"Oanh!" Chỉ trong nháy mắt lôi điện đã ngưng tụ đầy trời, bầu trời phía trên phé tích là một mảnh đen kịt trong tích tắc được soi sáng, lực lượng kinh khủng của Lôi Minh gây ra sự kinh động cho tất cả mọi người! Đây là... cường giả cấp C đỉnh phong!

Có sức chiến đấu cao tới mười vạn siêu cường!

Oanh! Thân thể của Lôi Minh biến ảo, lại hóa thành lôi điện.

"Hít hà -zzz!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Bí kỹ dung hợp 4 tinh, hóa thân lôi điện! Đây là bí kỹ dung hợp siêu cường cấp C, có sức chiến đấu cực kỳ kinh khủng, thậm chí có khả năng vượt cấp khiêu chiến! Trần Phong có thể vượt cấp khiêu chiến đội trưởng bảo an, thế nhưng Lôi Minh cũng đâu phải là người bình thường? Vượt cấp khiêu chiến, cũng không phải chỉ có một mình Trần Phong!

"Oanh!" Sấm chớp lấp lánh.

Xoạt! Thân ảnh của Lôi Minh trong chớp mắt đã tới.

Thật nhanh! Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, theo một khắc trông thấy Lôi Minh, hắn liền biết đây là một cuộc ác chiến! Là một trận khổ chiến không có lựa chọn, bởi vì hắn không thể rời đi, hắn rất rõ ràng, chỉ cần cách hơi xa nơi này, chờ hắn lại là một pháo Plasma siêu cường! Đây mới thực sự là một con đường chết!

"Hít -hà!" —— Trần Phong hít sâu vào một hơi, lần này, hắn đã không còn cái gì để có thể dựa vào! Giá trị may mắn chỉ còn có 32 điểm!

Hắn nhất định phải lợi dụng hợp lý!

Xoạt! Cỗ sấm chớp kinh khủng kia buông xuống, hai mắt của Trần Phong lấp lánh, ngoài ngạnh kháng thì không còn bất kỳ một biện pháp nào, điều bây giờ hắn có thể làm, chính là lợi dụng Thiên Huyền đao gió, cùng với năng lượng hoá vũ trang tạo ra một bộ trang bị năng lượng có cùng thuộc tính với Lôi Minh!

Linh Hải Mộc

Xoạt! Giá trị may mắn tiêu hao 1 điểm, Thiên Huyền đao gió bộc phát liên tục.

Xoạt! Giá trị may mắn tiêu hao 1 điểm, chỉ định thuộc tính Thiên Huyền đao gió——sấm chớp.

Oanh! Năng lượng hoá vũ trang sấm chớp hoàn tất, quanh người Trần Phong lấp lóe sấm chớp, thế mà có hiệu quả tương tự như là bí kỹ dung hợp Hoá Thân Lôi Điện.

Oanh! Lôi Minh lao tới đánh giết, nhưng mà bởi vì có thuộc tính giống nhau, hai người dù là ai cũng không cách nào tổn thương đến đối phương! Lực lượng cường đại nhất của Lôi Minh, thế mà bởi vì chuyện này, bị suy yếu tới cực điểm!

Mà vào lúc này, giá trị may mắn của Trần Phong, chỉ còn có 30 điểm.

"Năng lượng hoá vũ trang?" Lôi Minh ngạc nhiên.

Hắn nhận ra loại gen năng lực mà Trần Phong sử dụng, không nghĩ tới thế mà Trần Phong lại có thể năng lượng hoá vũ trang sấm chớp, hơn nữa, lại còn vừa vụn gặp hắn.

Trùng hợp sao? Lôi Minh cười lạnh, coi như là cùng thuộc tính thì sẽ có thể miễn dịch tổn thương hay sao? Ngây thơ!

"Người có biết không?" Lôi Minh bỗng nhiên cười nói: "Có một loại lực lượng, nó có thể xuyên qua hư không, bỏ qua phòng ngự, bỏ qua thuộc tính, bỏ qua bất luận một cái khả năng gì, trực tiếp đánh vào trong thân thể của đối phương!"

"Ta gọi nó là —— Phá Không Trảm!" Lôi Minh tự nhiên nói ra.

Trần Phong đột nhiên co con người vào.

"Chỉ có điều là, một chiêu này quá mạnh! Rất khó có thể không chế, nó có độ khó quá cao, coi như là cấp B cũng có rất ít người có thể học được, cho nên, tỷ lệ thành công khi ta thi triển, chỉ có 1% đáng thương!"

"Bất quá..." Khóe miệng của Lôi Minh lộ ra ý cười: "Người đoán xem nó có thể có hiệu lực đối với người hay không?"

Xoạt! Năng lượng kinh khủng ngưng kết ở trong tay của hắn, vô số lực lượng sấm sét vào thời khắc này, ngưng kết thành một đoàn tinh mang, đoàn tinh mang này, ẩn chứa lực lượng vô cùng vô tận!

Đi! Lôi Minh chỉ tay vào hư không, đoàn tinh mang lướt qua thanh củi cháy dở rồi lập tức xé rách hư không biến mất.

Phá Không Trảm! Tự nhiên có thể phá vỡ hư không!

Vào giờ phút này, đoàn tinh mang kia đã phá vỡ hư không, chém về phía hư vô, nếu quả thật đúng như lời mà Lôi Minh nói, thời điểm nó xuất hiện một lần nữa, tất nhiên là sẽ chém chết Trần Phong!

Nghĩ tới đây, đám người liên vô ý thức nhìn về phía Trần Phong.

Đây là... Trần Phong kinh hoàng, bởi vì trong cái nháy mắt đó, hắn cảm giác được thân thể của mình bị khóa chặt! Dưới trạng thái Quang sáng may mắn bật hết hỏa lực, hắn y nguyên vẫn bị Phá Không Trảm khóa chặt!

Ô...ô...n...g —— Hàn khí lạnh lẽo thấu xương tuôn ra, Trần Phong khẳng định, một giây sau, chính mình sẽ bị chém chết!

? ? ? Trần Phong có chút phát mộng, 1% cũng sẽ có thể thi triển thành công? Hơn nữa, ở dưới tác dụng của Quang sáng may mắn, nó chắc hẳn là sẽ không có hiệu lực mới đúng, làm sao có thể...

Trần Phong vô cùng lo sợ, hắn nhìn lên màn sáng số liệu hoá, 30 điểm giá trị may mắn, thế mà không có tiêu hao! Quang sáng may mắn, mất hiệu lực!

Đến cùng là đã xảy ra chuyện gì? ! Toàn thân của Trần Phong bị bao phủ ở bên trong hàn khí.

Giờ phút này, hấn cách cái chết chỉ có một đường chỉ!

Phá Không Trảm...là bởi vì chiêu này có đặc tính khoá chặt hay sao? Hay là, con hàng Lôi Minh này rõ ràng có thể thi triển thành công 100%, cho nên mới nói vậy để làm phân tâm hấn?

Mặc kệ, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, Quảng sáng may mắn! Khởi động! Nếu như cái đồ chơi này đã được phóng thích, thì cũng không cần phải ngăn cản nó, mà cứ để cho nó mất đi hiệu lực là được, ví dụ như... đánh trượt!

Xoạt!

Trong hư không, đoàn tinh mang vừa mới biến mất đã xuất hiện, bay sượt qua trên cánh tay của Trần Phong, lưu lại một đường vết máu thật dài, giá trị may mắn trong cơ thể của Trần Phong cũng tiêu hao sạch sẽ trong nháy mắt, 30 điểm giá trị may mắn, vền vẹn chỉ có thể khiến cho Phá Không Trảm đánh lệch đi một chút.

Chỉ như thế mà thôi, ảnh hưởng đến hiện thực, tiêu hao so với trong tưởng tượng còn muốn nhiều hơn.

Đến tận đây, giá trị may mắn còn lại của Trần Phong cũng đã tiêu hao sạch sẽ!

"Phiền toái rồi." Trần Phong xiết chặt nắm đấm, hấn đã dùng hết các con át chủ bài, giá trị may mắn cũng tiêu hao sạch sẽ, lần chiến đấu này đã thật sự biến thành tuyệt cảnh, nếu như sớm biết lần này sẽ gian nan như vậy, Trần Phong nhất định sẽ tích lũy thật nhiều giá trị may mắn!

Nhưng mà...ngoài ý liệu là, vẻ mặt của Lôi Minh càng trở nên khó coi hơn.

"Thế mà không có đánh trúng?" Lôi Minh kinh sợ.

Mặc dù Phá Không Trảm của hấn chỉ có tỷ lệ thành công là 1%, thế nhưng chỉ cần thi triển thành công, thì tuyệt đối sẽ không đánh trượt a, huống chi, đây chính là Linh Hải Mộc cơ mà...Lôi Minh nhìn về phía thanh củi trong

tay, nếu như không phải hắn cảm ứng được lực lượng ở bên trong cái thanh củi này, hắn thậm chí còn cho rằng đây là một đoạn Linh Hải Mộc giả.

Linh Hải Mộc vì sao lại có thể thất bại? Lôi Minh không hiểu.

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng rốt cục cũng phát hiện ra được một chút manh mối. Hắn phát hiện ra lực chú ý của Lôi Minh chủ yếu đều rơi lên thanh củi trong tay, ngẫm lại sự phỏng đoán trước đó, Trần Phong khẳng định, vật kia tuyệt đối sẽ không tầm thường.

Có lẽ...đôi mắt của Trần Phong sáng ngời, không có giá trị may mắn thì lại làm sao? ! Hắn y nguyên vẫn có thể thử một lần!

"Ưc!" Trần Phong uống một bình thuốc thử gen Cực Quang.

Oanh! Vàng sáng lưu chuyển trong cơ thể, trong cái chớp mắt này, Trần Phong liền tiến vào trạng thái lực tương tác tinh thần cực hạn, tất cả tinh thần lực chung quanh vào thời khắc này trở nên rõ ràng trước nay chưa có, mà ở trong tay của Lôi Minh...ở phía trên thanh củi kia, lại có một cỗ khí tức kỳ dị.

Chính là nó! Tâm trạng của Trần Phong khê động.

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong biến mất trong nháy mắt, bộ trang bị năng lượng được ngưng tụ từ sấm sét trong nháy mắt này bộc phát, khiến cho tốc độ của hắn tăng lên dữ dội! Bộ trang bị năng lượng sấm sét vốn đã có tốc độ cực nhanh, ở dưới trạng thái lực tương tác tinh thần cực hạn...gần như là không thể nhìn thấy thân ảnh của hắn.

"Cút!" Lôi Minh chỉ một ngón tay vào Trần Phong.

Oanh! Một đoàn sấm chớp nổ tung ở trên lòng ngực của Trần Phong, lực lượng đáng sợ thuận thế đánh vào trong cơ thể của Trần Phong. Cho dù là có cùng thuộc tính, uy năng của sấm chớp được thi triển bởi chiến sĩ cấp C, vào lúc Trần Phong không có một chút đề phòng nào đánh trúng vào lòng ngực, Trần Phong y nguyên vẫn bị thương nặng!

Phốc! Máu tươi bắn tung toé.

Nhưng mà, mặc dù là như thế, Trần Phong cũng không hề dừng lại, bởi vì...

Xoạt! Trần Phong trong nháy mắt đã bắt được cái thanh củi kia.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ lực lượng quen thuộc tiến vào trong cơ thể.

Đây là...sắc mặt của Trần Phong đại biến, trong cái chớp nhoáng này, hắn tựa hồ đã trở về quá khứ, trở về tới thư viện, về tới cái khoảnh khắc kỳ diệu kia, cảm nhận được một cỗ lực lượng giống nhau.

Đây là... lực lượng may mắn!

Xoạt! Ngay trong nháy mắt này, Trần Phong rốt cuộc đã hiểu rõ hết thảy! Hắn hiểu được lực lượng ẩn chứa ở bên trong thanh củi này, hiểu rõ được những chuyện quỷ dị phát sinh trong hai ngày này, đến cùng là từ đâu mà đến!

Cảnh tượng kỳ lạ

Linh Hải Mộc! Trước đây đã từng có một vùng biển có lực lượng kỳ diệu, lực lượng mà nó ẩn chứa, có thể khiến cho người sử dụng được may mắn chiếu cố, nó được gọi là Linh Hải, nhưng mà vào một ngày nọ, có một gốc cây bên trong Linh Hải bị đột biến, hấp thụ hết thủy nước biển và lấy đi toàn bộ lực lượng của Linh Hải, từ đó mới xuất hiện cái tên Linh Hải Thần Thụ.

Mà Linh Hải Mộc, chỉ là một cái nhánh cây của Linh Hải Thần Thụ. Mà Mộc Báo biến dị, gà tây biến dị, kỳ thật cũng không có quan hệ quá lớn với Trần Phong, giá trị may mắn của Trần Phong, cũng chỉ vèn vèn đưa đến một cái tác dụng hướng dẫn! Tác dụng chân chính, chính là đoạn Linh Hải Mộc này!

Khó trách...tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, khó trách vì sao khi hắn muốn ảnh hưởng đến hiện thực lại trở nên đơn giản như vậy. Khó trách vì sao chiêu Phá Không Trảm của Lôi Minh chỉ có tỷ lệ 1% mà cũng có thể thành công! Nguyên lai...hết thủy đều là tác dụng của đoạn Linh Hải Mộc này!

Oanh! Lực lượng quen thuộc quanh quẩn, trong chớp nhoáng Trần Phong chạm vào đoạn Linh Hải Mộc này, Trần Phong liền cảm giác được Quang sáng may mắn đã sớm dung hợp trong cơ thể của hắn bắt đầu rực rộ, truyền ra ý niệm mãnh liệt. ! ! !

Con mắt của Trần Phong đột nhiên trợn to, Quang sáng may mắn lại muốn hấp thụ lực lượng của Linh Hải Mộc? ! Không sai! Quang sáng may mắn, thế mà biểu lộ khát vọng khi thấy thức ăn! Như vậy...thì hãy làm đi, cảm xúc của Trần Phong sục sôi.

Xoạt! Một cỗ lực lượng quen thuộc tràn vào trong Quang sáng may mắn.

Oanh! Toàn bộ thế giới tựa hồ cũng ở thời khắc này nổ tung, trước mắt của Trần Phong có vô số hình ảnh lưu chuyển, Quang sáng may mắn điên cuồng

lấp lánh, vào giờ khắc này, giá trị may mắn mà Trần Phong có thể không chế đã đạt đến một loại cực hạn nào đó! Trong cái chớp nhoáng này, hắc chính là thần linh!

Có trời mới biết, ở bên trong đoạn Linh Hải Mộc này ẩn chứa bao nhiêu lực lượng may mắn! Bản thể của nó thể nhưng đã hấp thu trọn vẹn lực lượng may mắn của cả một vùng biển Linh Hải, cho dù nó chỉ là một cái nhánh cây, cho dù chỉ là một đoạn nhỏ, cũng đã không thể tính toán được!

Oanh! Vô số ánh sáng lưu chuyển trước mắt, Trần Phong rất rõ ràng, đây chính là do giá trị may mắn tràn ra.

Hắc quá yếu! Quảng sáng may mắn căn bản không thể hấp thu được quá nhiều lực lượng may mắn, cho nên lực lượng may mắn còn lại ở bên trong Linh Hải Mộc vào lúc này đang tràn ra bên ngoài, nếu như không có cách nào hấp thu...toàn bộ sẽ bị lãng phí hết!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Lãng phí? Chuyện này là không thể được, như vậy thì...

"Tỏa ra đi, giá trị may mắn!" Trần Phong gầm nhẹ một tiếng, cỗ lực lượng may mắn này quá mức kinh khủng, hắc căn bản là không có cách nào có thể điều khiển.

Giá trị may mắn hiện tại, giống như là một dòng sông may mắn chảy xuôi, Trần Phong chỉ có thể tận khả năng khiến cho nó chảy về phương hướng của mình, tận lực khiến cho mình nhận được nhiều lợi ích nhất!

Về phần sẽ phát sinh ra cái gì? Chính hắc cũng không biết! Thế nhưng Trần Phong tin tưởng, Quảng sáng may mắn nhất định sẽ có phương thức riêng của mình.

Oanh! Vô số ánh sáng lưu chuyển trước mắt, có một cỗ sức mạnh kỳ diệu bỗng nhiên buông xuống trong đầu óc của Trần Phong, có một đoạn hình ảnh kỳ lạ xuất hiện.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong nhìn thấy Vương Dao, vẻ mặt của nàng vẫn lạnh lùng như cũ, chiếc váy đỏ đang bùng cháy, khuôn mặt đẹp đẽ mà nghiêm túc khiến cho Trần Phong có một chút động dung.

Chỉ có điều là, vào giờ phút này Vương Dao nhìn qua có một chút chật vật, đã thụ thương, trên người thậm chí còn có hai vết máu thật dài, nàng làm sao thế?

Tâm trạng của Trần Phong xiết chặt, Vương Dao đã xảy ra chuyện rồi? !

Đó là ở đâu? Trần Phong theo bản năng nghĩ đến cái câu hỏi này, nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, Trần Phong thế mà thấy được chính mình. ? ? ?

Chính ta? Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, hắn không phải là ở ngay chỗ này hay sao?

Mà vào lúc này.

HUU...U...U...U...U ! Có một cỗ lực lượng kinh khủng đánh về phía Trần Phong, Vương Dao cầm thanh cự kiếm hoá diễm ở trong tay, vẫn y nguyên lạnh lùng đứng ở trước mặt Trần Phong, vì hắn ngăn trở hết thảy công kích.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, trên khoé miệng của Vương Dao ứa ra một ít máu tươi.

"Đây rốt cuộc là cái gì?" Trần Phong không hiểu ra sao, hắn dùng ánh mắt quét qua trên người của 'Chính mình', lúc này mới phát hiện ra, thực lực của cái 'Chính mình' này, không sai biệt đã đạt đến cấp B! So với hiện tại cao hơn nhiều lắm! Mà chung quanh...

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, cảnh tượng có thể thấy được bỗng nhiên mở rộng.

Đây là...Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào.

Oanh! Bóng tối đáng sợ buông xuống, từng đạo ánh sáng lung linh lóe lên, nổ tung ở trên mặt đất, giống như là tận thế!

Đây là Tinh Thành! Đây là thánh địa của chế tác sư!

Oanh! Bên trong Tinh Thành hỗn loạn tung bùng.

Phốc! Hầu Lượng bị một đạo lưu quang đâm chết, tiểu cô nương gọi là Harry kia... Có rất nhiều chế tác sư mà Trần Phong không biết tên lần lượt chết đi, thậm chí, Trần Phong còn thấy được cả Tần Hải, Vân Tiểu Đóa!

"Chuyện gì đã xảy ra? Cảnh tượng này đến tột cùng là cái gì?" Mà vào thời điểm đầu óc của Trần Phong còn đang mơ hồ.

Bỗng nhiên, có một cột sáng nổi liền trời đất xuất hiện! Toàn bộ Tinh Thành, Thiên Không thành lớn như vậy, bị một cột sáng thẳng tắp xỏ xuyên qua.

Oanh! Một tiếng nổ mạnh truyền ra, cả tòa thành thị, trong nháy mắt này nổ tung, tiếng nổ vang kinh thiên cùng với hào quang sáng chói làm chấn động cả hành tinh! Tất cả mọi người trong Tinh Thành...đều chết!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hơi giật mình một cái, Trần Phong liền lấy lại tinh thần, giá trị may mắn đã tiêu hao hết, hết thấy mọi thứ chung quanh tựa hồ trong nháy mắt liền khôi phục lại.

"Cút!" Lôi Minh hét to một tiếng.

Oanh! Trần Phong bị một quyền đánh bay ra ngoài, máu tươi bắn tung toé, hắn bị thương nặng!

"Phốc!" Trần Phong phun ra một ngụm máu, nhìn về phía đoạn Linh Hải Mộc ở trong tay của Lôi Minh, hắn có thể cảm giác được, tất cả lực lượng ở bên trong thanh củi kia, vừa rồi đã bị hấp thu sạch sẽ, thanh củi kia, đã biến thành một thanh củi bình thường.

"Hèn mạt." Lôi Minh tức đến nổ phổi.

Linh Hải Mộc không có cái gì có thể sánh được! Đáng chết! Kém chút nữa đã bị Trần Phong phá hủy! Cái thằng khỉ gió này mặc dù có thực lực không mạnh, nhưng mà bởi vì nguyên nhân có cùng thuộc tính năng lượng, cho nên khi chiến đấu sẽ phi thường khó khăn, hơn nữa còn có cái thủ đoạn quỷ

dị đột nhiên tăng tốc độ lên kinh khủng kia...còn có mục tiêu của đối phương lại còn chính là Linh Hải Mộc.

Không thể đánh nữa! Lôi Minh xác định, nếu như lại bị Trần Phong làm hỏng một chút Linh Hải Mộc, hắn cũng sẽ đau lòng đến chết, hơn nữa, giết Trần Phong, nói không chừng những lão bất tử ở Hiệp hội chế tác Gen kia cũng sẽ nhảy ra.

"Đi!" Lôi Minh quả quyết hạ lệnh.

Xoạt! Một đám người cấp tốc trở lại máy bay chiến đấu, dùng một tốc độ cao rời đi.

Oanh! Máy bay chiến đấu hóa thành tàn ảnh biến mất, trong bóng tối, chỉ có Trần Phong vẫn lưu tại nguyên chỗ.

Tinh Thành chấn động

Kết thúc rồi à? Trần Phong nhìn về một cái chấm đen biến mất ở phía xa.

Đúng thế, đã kết thúc, theo việc Lôi Minh cố kỵ dẫn quân rời đi, trận chiến đấu này đã thật sự kết thúc! Thế nhưng Trần Phong cũng không có thời gian để vui mừng vì mình vẫn còn sống sót, mà bởi vì hiệu quả của lượng giá trị may mắn khổng lồ vừa này, khiến cho hắn nhìn thấy những đoạn hình ảnh kia, y nguyên vẫn rõ mồn một trước mắt!

Chỉ là, những đoạn hình ảnh kia... cái 'Chính mình' kia...

Xoạt! Trần Phong vội vã dùng tinh thần lực tái hiện lại những đoạn hình ảnh vừa rồi, cuối cùng hắn cũng có thể xác định được những điểm mà hắn đã bỏ sót.

Địa điểm: Tinh Thành

Thời gian: Một năm sau

Nhân vật: Tần Hải, Vương Dao, cùng với tất cả những chế tác sư mà hắn thấy được!

Sự kiện: Bởi vì phát sinh một số chuyện nào đó, dẫn đến việc Tinh Thành lâm vào kiếp nạn, tại thời điểm chiến đấu sau cùng, khiến cho Tinh Không Thành nổ tung!

"Một năm sau..." Trần Phong khép hờ hai mắt.

Hiện tại Tinh Thành vẫn rất bình thường, một năm sau đến cùng sẽ xảy ra chuyện gì? ! Hắn không biết.

Tần Hải... Vương Dao... chuyện này có quan hệ với bọn hắn như thế nào? Hắn có quá nhiều câu hỏi!

Hoặc là...đây chỉ là ảo giác do Linh Hải Mộc gây nên?

Không có khả năng, đây là lần thứ nhất Trần Phong tiếp xúc với lực lượng của Linh Hải Mộc, cũng là lần thứ nhất Trần Phong ở trên cái thế giới này, tiếp xúc với đồ vật có ẩn chứa giá trị may mắn!

Một cái là Quảng sáng may mắn, một cái là cành cây may mắn! Hai loại lực lượng may mắn của hai thế giới khác nhau tiếp xúc với nhau! Trần Phong vốn còn cho là, cả hai sẽ có quan hệ tốt, thế nhưng không nghĩ tới, Quảng sáng may mắn thế mà lại bá đạo hấp thu hết thủy lực lượng của Linh Hải Mộc, cho dù để tràn ra, cũng không lưu lại cho nó một chút nào.

Quan hệ tốt? Không tồn tại!

"Đây coi như là cạnh tranh giữa đồng loại sao?" Trần Phong cười khở.

Bất kể có phải là cạnh tranh hay không, cả hai gặp nhau, cũng khiến cho Trần Phong vô cùng kinh ngạc và vui mừng!

Những giá trị may mắn ngoài định mức tràn ra bên ngoài thì không nói, chỉ vền vẹn bằng vào những giá trị may mắn mà Quảng sáng may mắn đã hấp thu, liền mang đến cải biến cực lớn cho Quảng sáng may mắn!

Trần Phong xem qua màn hình số liệu hoá, giá trị may mắn vốn đã tiêu hao sạch sẽ, đã biến thành 100 điểm!

Đương nhiên, đây chỉ là số giá trị may mắn Quảng sáng may mắn lưu lại sau khi nâng cấp hoàn thành. Linh Hải Mộc mang tới sự cải biến lớn nhất chính là, Quảng sáng may mắn cuối cùng từ lực lượng mộng lung hư vô không có cách nào phỏng đoán, biến thành lực lượng chân chính có thể điều khiển, ví dụ như...

"Ta muốn định vị vị trí của Hào Lượng." Trần Phong truyền ra một ý niệm rõ ràng.

Tin tức phản hồi: Quảng sáng may mắn - khóa chặt, đã được chấp hành, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

Không sai, hiện tại là mặc kệ làm cái gì, không còn là Quảng sáng may mắn bất hết hỏa lực nữa, tiêu hao dựa vào sự suy đoán của hắn nữa, mà là chân

chính đạt được sự phản hồi rõ ràng!

Người muốn làm gì, sẽ tiêu hao bao nhiêu giá trị may mắn, đều sẽ được Quảng sáng may mắn phản hồi lại!

Thậm chí, còn có thể tiến hành lựa chọn tối ưu!

"1 điểm giá trị may mắn?" Trần Phong sửng sốt một chút.

Hắn nhớ kỹ là muốn xác định được ba cái tọa độ là phải tiêu hao 3 điểm giá trị may mắn cơ mà!

"Thử một chút." Trần Phong thử nghiệm định vị vị trí của Hầu Lượng, sau đó, có một dãy số tọa độ xyz xuất hiện, ở giữa dùng ba số 000 ngăn cách, khuôn mặt của Trần Phong nhất thời trở nên tối sầm, tại sao lúc trước hắn lại tách thành ba lần bốc để lãng phí giá trị may mắn?

Quảng sáng may mắn vào ngay lúc này! Nó sẽ căn cứ vào ý muốn của Trần Phong, cho ra lựa chọn tốt nhất!

"Linh Hải Mộc..." Trần Phong tràn ngập chờ mong.

Một đoạn Linh Hải Mộc đã có thể khiến cho Quảng sáng may mắn tăng lên rõ ràng như thế, nếu như có càng nhiều Linh Hải Mộc thì sao? Thậm chí, nếu như hắn tìm được Linh Hải Thần Thụ thì sao? ! Đến lúc đó, nói không chừng hắn lại biến thành thần may mắn chân chính!

Đương nhiên, những điều này chỉ là suy nghĩ của Trần Phong mà thôi, không nói trước tới việc tương lai có thể hay không trở thành thần may mắn, vèn vèn một năm về sau, đã là một trường kiếp nạn! Cái đoạn hình ảnh kinh khủng kia!

Một năm...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, thời gian lưu lại cho hắn, cũng không nhiều a! Cảnh tượng ở bên trong đoạn hình ảnh vừa nảy quá mức rung động! Thậm chí...toàn bộ Tinh Thành cũng bị huỷ diệt trong nháy mắt! Đây chính là một tòa thành khổng lồ a!

Giá trị may mắn, là một lực lượng thần kỳ, nó dùng loại phương thức biểu hiện ra hình ảnh này, không nhất định là tương lai chân chính, nhưng nhất

định là có khả năng tồn tại! Tương lai, vốn là cũng không có cách nào dự đoán.

Ví dụ như, Trần Phong tiện tay ném ra một đồng tiền xu, nó có thể là mặt ngửa, có thể là mặt sấp, cũng có thể là dựng thẳng, cũng có khả năng tiền xu biến mất giữa không trung, hoặc là bị người khác lấy mất, cho dù là có tỷ lệ cực thấp. Một sự tình đơn giản như thế đều có rất nhiều khả năng, chớ đừng nói chi là tương lai vô hạn khả năng!

"Chuyện này, nhất định không thể để cho nó phát sinh." Trần Phong khẳng định.

Cho dù tỷ lệ phát sinh chuyện này là rất lớn, cũng phải khiến cho nó biến thành số không!

Một năm...ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Xoạt! Trần Phong đứng dậy trở lại Tinh Thành,

Tại Tinh Thành, Trần Phong cố ý liên hệ với Hầu Lượng.

Sự tình mà hắn nhìn thấy quá là quan trọng, nhất định phải nói cho Tinh Thành biết! Thế là, ở trong phòng họp, Trần Phong chứng chặc đảng hoàng ở trước mặt đủ loại hội trưởng cùng với phó hội trưởng có thân phận kinh khủng, tuyên bố, có một tổ chức thần bí nào đó đang lên kế hoạch phá hủy Tinh Thành vào thời điểm một năm sau, kế hoạch rất hoàn chỉnh, đang được không ngừng chấp hành, hắn đã tận mắt thấy kế hoạch mô phỏng, Tinh Thành bị phá hủy!

Đối với chuyện này, cao tầng Tinh Thành bị oanh động! Thân phận quán quân kỳ thi đấu gen tân tú của Trần Phong vào lúc này đã phát huy ra tác dụng, nhất là mấy nhiệm vụ gần đây hắn hoàn thành, khiến cho Trần Phong có được quyền nói chuyện nhất định.

Tinh Thành tiến vào trạng thái đề phòng, Trần Phong cũng coi như là yên tâm phần nào.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, một cái sự tình càng kinh người hơn phát sinh, một bức phác hoạ chân dung đã làm oanh động toàn bộ cộng đồng mạng, khiến cho toàn cầu chấn động, trong nháy mắt nhảy nhẩy lên thành từ khoá được mọi người tìm kiếm nhiều nhất, không thể lay động!

"Bức phác hoạ chân dung này có gì đặc biệt mà có thể gây chấn động toàn cầu?" Trần Phong tràn ngập nghi hoặc.

Xoạt. Hắn mở ra xem xét, sắc mặt lập tức đại biến.

Đó là Tần Hải! Bên trong màn sáng, Trần Phong mở bức phác hoạ chân dung kia ra. Đó là một bức phác hoạ bình thường, không có có màu sắc dư thừa, chỉ có những đường cong đơn giản, nhưng là lại rõ ràng vẽ ra một hình ảnh kinh người.

Trong tám hình, ở một nơi nào đó trên đỉnh núi tuyết, có một thân ảnh cô đơn ngồi xếp bằng.

Cấm địa

Trên người tản ra khí tức mỏng manh, bông tuyết bay xuống đầy trời, đem thân ảnh của hắn bao trùm, nhìn qua vô cùng thê lương.

Trên mặt đất, có khói đen đáng sợ vờn quanh.

Trên bầu trời, có vô số sấm chớp rơi xuống, mỗi một tia chớp, mỗi một đạo khói đen, đều đánh vào phía trên cổ thân thể kia, nơi này cực kỳ giống với địa ngục!

Đó là...tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Tần Hải! Ở bên trong địa phương giống như địa ngục này lại có thể là Tần Hải!

Bỗng nhiên, ánh mắt của Trần Phong rơi vào trên đùi của Tần Hải, trên đùi của Tần Hải có đặt một loại đồ vật mà hắn không thể quen thuộc hơn —— Linh Hải Mộc! Tần Hải gắt gao nắm chặt nó vào trong tay, mặc cho muôn vàn sấm chớp bùng xuống!

Đây là chuyện gì? Trần Phong kinh hoàng.

Tần Hải? Linh Hải Mộc? Vì sao hai cái tên này lại liên quan đến cùng một chỗ, cho dù chỉ là một bức chân dung! Chủ nhân của cái bức họa này, nàng làm sao có thể vẽ ra được?

Trần Phong tra xét thân phận của cô gái này, càng cảm thấy rung động. Tiểu Nguyệt, năm nay gần 18 tuổi, thể chất suy yếu, sức chiến đấu gần như là bằng không, nhưng lại được mọi người gọi là thiếu nữ thiên tài trăm năm khó gặp, bởi vì nàng đã thành công dung hợp một bộ gen thần kỳ!

Một bộ gen gần như không có khả năng tồn tại —— chân thực! Nàng không có bất kỳ sức chiến đấu gì, thế nhưng nàng có thể tìm được bất cứ người nào, có thể vẽ ra bất kỳ một địa phương nào mà người đó đang ở, bất cứ chuyện gì mà người đó trải qua!

Thậm chí ——căn cứ theo suy đoán, nếu như bộ gen này được hoàn thiện, nàng sẽ có khả năng vẽ ra cả một cuộc đời của bất kỳ một người nào! Từ quá khứ, đến tương lai! Cuộc đời của người, có lẽ chỉ là một bức họa trong tay của nàng, đây mới là chuyện kinh khủng nhất.

Bởi vì vậy, bản thân của Tiểu Nguyệt cũng có được danh tiếng cực lớn, bởi vì nàng ở trên mạng thường xuyên trợ giúp một số người tìm kiếm thân nhân mất tích, làm ra những việc khiến cho mọi người nhất trí khen ngợi!

Mãi đến khi——nàng vẽ ra bức chân dung của Tần Hải, căn cứ theo lời giới thiệu, là do một Fan hâm mộ Tần Hải, bỏ ra một số tiền lớn thỉnh cầu Tiểu Nguyệt cô nương chế tác, Tiểu Nguyệt đồng ý, sau đó liền có một bức họa kinh người này!

"Lại có thể là thật!" Tâm trạng của Trần Phong rung động.

Hắn nguyên lai tưởng rằng đây chỉ là một bức vẽ do Fan hâm mộ làm ra! Nói thật, vào cái thời đại có nhiều ngôi sao xuất hiện như vậy, có nhiều người thích vẽ chân dung của thần tượng là chuyện bình thường...thế nhưng cái này lại có thể là thật?

Tần Hải! Linh Hải Mộc! Đều là thật!

"Chờ một chút." Trần Phong sửa sang một chút mạch suy nghĩ.

Nói một cách khác, hiện tại, ở một chỗ hẻo lánh nào đó trên cái viên tinh cầu này, Tần Hải đang trải qua những chuyện này?

"Làm sao có thể như vậy?" Tâm trạng của Trần Phong rung động, hắn chợt nhớ tới câu nói tự tin trước kia, cái thân ảnh cao ngạo kia, mặc dù tiềm lực đã hao hết, hắn cũng có thể giết ra một phiến thiên địa!

Tần Hải, trên người của người đến cùng đã phát sinh ra cái gì? Còn có đoạn Linh Hải Mộc kia...thứ này quá mức kinh khủng, hắn đã từng gặp qua! Loại đồ ngu Lôi Minh kia chỉ có thể vô ý thức khiến cho Linh Hải Mộc tự động vận chuyển, mà Trần Phong lại có thể khống chế giá trị may mắn, khống chế phương hướng Quầng sáng may mắn, cho dù chỉ là một phần nhỏ!

"Bức họa này..." Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Hắn quá rõ ràng sự oanh động do bức tranh này đưa tới! Vô luận là Tần Hải có danh tiếng đang đứng ở đỉnh phong, hay là Linh Hải Mộc ở trên người của hắn!

Có lẽ, mình nên đi tìm hắn một chút, tâm trạng của Trần Phong khê động, kiếp nạn Tinh Thành một năm sau, hắn nhất định phải nhanh chóng tăng thực lực của mình lên! Sử dụng thủ đoạn truyền thống, dưới tình huống bình thường, căn bản là không thể làm cho mình tăng lên quá nhiều! Liên xem như có Quàng sáng may mắn phụ trợ, Trần Phong một năm sau cũng chỉ có thể đạt đến cấp B.

Mong muốn càng mạnh hơn? Chỉ có khiến cho Quàng sáng may mắn trở nên càng cường đại hơn mới có thể! Cái này, mới là con át chủ bài lớn nhất của hắn ở cái thế giới này! Quàng sáng may mắn nâng cấp, mang tới cho Trần Phong, là tăng lên toàn phương vị!

"Nếu như lấy được đoạn Linh Hải Mộc ở trong tay Tần Hải, một lần nữa khiến cho Quàng sáng may mắn nâng cấp...chính mình có lẽ sẽ có thể trong vòng một năm vọt tới cấp A! Linh Hải Mộc! Chính mình nhất định phải đạt được!"

Huống chi... hắn cũng không hy vọng Tần Hải sẽ chết đi như vậy! Nghĩ tới đây, Trần Phong liền nhìn về phía bối cảnh bên trong bức vẽ, những đường cong đơn giản kia tựa hồ vào thời khắc này trở nên sống động.

"Tần Hải, ngươi ở đâu?"

Mà vào giờ khắc này, toàn bộ cộng đồng mạng đã chấn động, sự oanh động do bức vẽ mang tới đã vượt ra ngoài tưởng tượng của tất cả mọi người, Tần Hải tại vào lúc kết thúc kỳ thi gen tân tú cũng đã thu hoạch được một nhóm Fan hâm mộ lớn!

"Nơi đó đến cùng cái địa phương gì?"

"Tần Hải đến cùng đang làm cái gì?"

Rất nhiều Fan hâm mộ cầu cứu trên mạng.

Dưới sự trợ giúp của một lượng lớn Fan hâm mộ, vị trí của Tần Hải rốt cục cũng bị tìm thấy.

Chỉ là...cái vị trí kia...

"Trời ạ! Tại sao Tần Hải lại ở trong loại địa phương kia?"

"Điên rồi sao? !"

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Bởi vì vị trí của Tần Hải lại ở ngoài khu vực an toàn mà Gen Công Hội đã kiểm soát, là một khu vực không biết mà nhân loại chưa bao giờ dám đến đó thăm dò!

Nơi đó ——là cấm địa! Viên tinh cầu này quá lớn, tiến độ khai phá đại lục, cũng chỉ mới có 18%! Có rất nhiều nơi có được lực lượng kỳ dị mà lại thần bí, dùng khoa học kỹ thuật cùng với trình độ gen trước mắt của nhân loại còn chưa thể giải quyết, cho nên chỉ có thể đánh dấu là 'Khu vực không biết', ở nơi đó hết thảy thủ đoạn khoa học kỹ thuật đều vô hiệu!

Chúa tể của viên tinh cầu này, cho tới bây giờ cũng không phải nhân loại, mà là những lĩnh vực mà nhân loại chưa bao giờ kiểm soát được, những địa phương không thể tìm thấy ở bên trong bản đồ, những tồn tại bí ẩn kia!

Ở nơi đó...tràn ngập lực lượng huyền bí mà không biết! Ngay cả một phần lớn kế hoạch của cái tổ chức thần bí kia, cũng đều có quan hệ với những nơi đó.

Những nơi đó...là những khu vực mà nhân loại không dám bước chân vào, những địa phương kia, bị mọi người gọi là cấm địa!

Chỉ có cường giả cấp A mới dám bước chân vào, mà cho dù là cường giả cấp A, cũng là nguy cơ trùng trùng, có rất nhiều cường giả đi đến đó cũng không có cách nào trở về, chỉ có thể để lại một vài từ.

Đó chính là những khu vực tồn tại trong truyền thuyết! Băng Phong Tuyết Địa chính là một địa phương như vậy, sau đó cứ thế ở dưới sự hợp lực của mấy vị siêu cường giả phong ấn, lúc này mới có doanh địa của Gen Công Hội, thế nhưng hiện tại theo sông Băng Tuyền được giải phong, Băng Phong Tuyết Địa biến thành Sông Băng Tuyết Địa, nơi đó lại một lần nữa trở thành cấm địa.

Mà bây giờ ——Tần Hải thế mà lại xuất hiện ở loại địa phương kia!

Băng Hải Tuyết Nguyên

Những Fan hâm mộ kia của Tần Hải kém chút nữa đã bất tỉnh tại chỗ, mỗi nguy hiểm mà Tần Hải gặp phải, đó chính là địa phương mà nhân loại không dám đặt chân vào!

"Tần Hải đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Có lẽ...là vì đột phá a?" Có người bỗng nhiên thở dài.

Đúng vậy, đột phá, Tần Hải đã hao hết tiềm lực, đã định trước là không có tương lai. Dùng thủ đoạn bình thường, hắn căn bản không có khả năng sẽ có thể tiến bộ, sẽ phải vĩnh viễn dừng lại ở cấp D, mong muốn đột phá, chỉ có thể thông qua những lực lượng không biết! Mà những địa phương kia, chính là hy vọng duy nhất của hắn.

Cho nên Tần Hải không có một chút do dự đi đến đó, cho dù cơ hội sống sót rất là xa vời.

"Tần Hải này..." Vô số người đau lòng: "Tìm xem chỗ đó là ở đâu, có lẽ đã từng có người đi qua."

Có tất nhiều người căn cứ vào bức vẽ Tần Hải bắt đầu tìm kiếm, rốt cục ở trong tư liệu của Gen Công Hội tìm được vị trí của Tần Hải, ở nơi đó, chỉ có một cái tên.

Băng Hải Tuyết Nguyên

Mức độ nguy hiểm: Cực kỳ nguy hiểm!

Tiến độ khai phá: 0% (khu vực không biết)

"Băng Hải Tuyết Nguyên..."

"Ta đã nghe qua cái chỗ kia, nghe nói đã từng có cường giả cấp A đi qua, sau cùng cũng không còn sống trở về." Có người cả kinh nói.

Cấm địa...chắc chắn sẽ có một chút truyền thuyết, ở trong bản đồ vệ tinh, tất cả những nơi có màu đen, là một loại địa phương không có cách nào tra xét, đại biểu cho những khu vực cực kỳ nguy hiểm!

Nếu ở trung tâm nội địa, cho dù có nguy hiểm cỡ nào, Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen cũng sẽ liều mạng đem những nguy hiểm ở những địa phương này thanh trừ, thế nhưng mà ở những địa phương xa xôi kia...chính là ngoài tầm tay với!

"Tần Hải chỉ sợ là sẽ gặp nguy hiểm."

"Ài, đi loại địa phương kia, có mấy người có thể còn sống trở về?" Đám người thở dài.

Mà lúc này, ở một tòa căn cứ nào đó, sắc mặt của Lôi Minh tái xanh nhìn đoạn Linh Hải Mộc trong tay của mình, hắn đã khảo nghiệm gần một trăm lần, Phá Không Trảm cho đến bây giờ cũng không thành công qua một lần, không hề nghi ngờ, đoạn Linh Hải Mộc có năng lực thần bí này đã mất đi hiệu lực! Hỏng rồi! Bị tên Trần Phong đáng chết kia làm hỏng!

"Tạp chủng đáng chết." Lôi Minh tức giận đến mức run rẩy cả người.

Cái nhánh cây nho nhỏ này có giá trị liên thành, so với bất kỳ vật gì đều muốn đắt đỏ hơn, hắn đã vô cùng cẩn thận, không nghĩ tới nó vẫn bị phá hủy ở trong tay của Trần Phong.

Trần Phong...Lôi Minh hận không thể đem Trần Phong chém thành muôn mảnh, hắn khẳng định, lần sau nếu gặp được Trần Phong, nhất định hắn sẽ không bỏ qua cho Trần Phong! Bỗng nhiên, hắn nhìn về phía tin tức điểm nóng bên trong màn sáng.

Tần Hải...chuyện này vào hai ngày này hắn vẫn một mực nghe nói, thế nhưng hắn cũng không để ý lắm, đây còn là lần đầu tiên hắn trông thấy, thế

nhưng cho dù là lần đầu tiên, hắn liền bị cái nhánh cây kia hấp dẫn thật sâu.

Linh Hải Mộc! Ánh mắt của Lôi Minh sáng rõ, một nhánh cây Linh Hải Mộc hoàn chỉnh!

Nhánh Linh Hải Mộc lúc trước hắn lấy được mặc dù cũng rất to, thế nhưng đã bị mấy thằng ngu kia đốt đi một nửa, bằng không thì cũng sẽ không bị Trần Phong đụng một cái liền hỏng!

Mà trong tay của Tần Hải chính là một nhánh cây Linh Hải Mộc hoàn chỉnh!

"Thứ này..." Lôi Minh kích động run rẩy, hắn nhất định phải đạt được!

Về phần Băng Hải Tuyết Nguyên? Ở trước mặt một bầu trời lợi ích, hết thảy đều không có vấn đề! Hắn kết thông tin liên lạc.

"Ca!"

"Ta lại phát hiện ra một nhánh cây Linh Hải Mộc!"

"Ha ha."

"Người khác khẳng định nhận không ra, bọn hắn chưa từng thấy qua Linh Hải Mộc chân chính là có bộ dáng gì. Thế nhưng hai ngày trước ta đã thấy được, mặc dù đã bị hư hỏng."

"Đúng, ta sẽ không nhận lầm!"

"Ở ngay tại Băng Hải Tuyết Nguyên, mặc dù chỗ kia rất nguy hiểm, thế nhưng nếu là địa phương mà ngay cả Tần Hải đều có thể đến, chúng ta tự nhiên cũng có thể đến, chúng ta lặng yên không một tiếng động cướp đi Linh Hải Mộc liền rút lui!" Lôi Minh kích động nói.

Cái địa phương kia nếu Tần Hải có thể đến, bọn hắn tại sao lại không thể? Muốn rút lui? Càng không cần phải lo lắng, chỉ cần cầm tới Linh Hải Mộc, may mắn liền sẽ đi theo bọn hắn, nhắm mắt cũng có thể tùy tiện rời đi, có cái gì mà phải sợ? ! Linh Hải Mộc, bọn hắn nhất định phải lấy được! Hắn bị Trần Phong hù một lần, lần này, nhất định phải báo thù rửa hận!

**

Kim Thành, ở một nơi nào đó xa xôi tại vùng ngoại thành, trong một toà nhà cao cấp, có một đám người ăn mặc trường bào đen kịt, chỉnh tề quỳ xõm trên mặt đất, trên không trung tràn ngập các loại khí tức kinh khủng.

"Ồ bên trong cái bức chân dung kia..."

"Băng Hải Tuyết Nguyên...ta ở nơi đó cảm nhận được khí tức của Long! Ở nơi đó...có khả năng có huyết mạch của tổ tiên tồn tại."

Thanh âm trầm thấp già nua quanh quẩn ở trong hư không.

"Long Được."

"Vâng!"

"Người hãy mang theo một tiểu đội đi tìm."

"Vâng." Long Được trầm giọng đáp.

Đối với chuyện mình chỉ có thực lực cấp C mà phải đi vào Băng Hải Tuyết Nguyên, hẳn không có bất cứ một dị nghị nào, lão tổ nếu đã để cho bọn hắn đi, đương nhiên sẽ không hại bọn hắn.

"Nơi đó...là địa bàn thuộc về chúng ta! Các người ở nơi đó, sẽ cảm nhận được lực lượng phù hộ, đáng tiếc là...ta đã không đi được nữa rồi, tương lai của Long gia, liền dựa vào các người..." Thanh âm trầm thấp dần dần biến mất.

Vô số người mặc áo bào đen nghiêm túc đứng dậy.

"Như vậy thì hãy chuẩn bị lên đường đi!" Long Được trầm giọng hạ lệnh:
"Tìm kiếm vinh quang thuộc về chúng ta! Tìm kiếm vinh quang của Long!"

"Vâng!" Thanh âm đáp ứng chỉnh tề kinh thiên động địa.

Mà vào giờ khắc này, trên cộng đồng mạng, nhiệt độ liên quan tới Tần Hải vẫn như cũ không giảm. Làm cho người ta đau lòng đó là, vẫn không có

siêu cường giả nào nguyện ý ra tay, vô số Fan hâm mộ kêu rên, bọn hắn lần thứ nhất phát hiện ra, nguyên lai tiền cũng không phải là vạn năng.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, có Fan hâm mộ trong lúc tìm kiếm tọa độ của Băng Hải Tuyết Nguyên phát hiện ra một thân ảnh, lập tức đưa lên trên mạng, cộng đồng mạng vừa mới bình tĩnh lập tức nhắc lên sóng to gió lớn.

Bởi vì người đó lại có thể là Trần Phong! Trần Phong quán quân của kỳ thi đấu Gen tân tú, hắn thế mà lặng yên không tiếng động đi đến Băng Hải Tuyết Nguyên!

Oanh! Toàn bộ cộng đồng mạng oanh động.

"Trần Phong lại muốn đi cứu Tần Hải?"

"Hắn điên rồi có phải không? !"

"Đây rốt cuộc là chuyện gì?"

Tất cả mọi người không dám tin nhìn cảnh này, bọn hắn dù như thế nào cũng không nghĩ tới, vào thời khắc nguy cơ này, người thứ nhất đi cứu Tần Hải, lại là Trần Phong! Ở dưới tình huống những siêu cường giả cũng không nguyện ý ra tay, một chế tác sư như Trần Phong lại đi. Mọi người cảm thấy rung động.

"Có lẽ...đây mới thật sự là bạn bè đi."

Cộng đồng mạng một lần nữa bị dẫn nổ.

Vốn Tần Hải cùng với Trần Phong đang được mọi người cực kỳ mến mộ, bởi vì việc này, một lần nữa quét ngang các các trang web, chiếm cứ gần như hết thảy các từ khoá được tìm kiếm nhiều nhất!

Mọi người không ngừng bàn tán sôi nổi, thảo luận, có vô số người quan tâm đến sự kiện của Tần Hải.

Fan nữ

Thậm chí, có một Fan hâm mộ giàu có trực tiếp mua một cái vệ tinh, hy vọng có thể nhìn thấy một chút tin tức ở Băng Hải Tuyết Nguyên, mà ở trong một tấm hình cuối cùng mà vệ tinh chụp được. Bọn hắn thấy, một cái thân ảnh bé nhỏ, bước vào một vùng tăm tối.

Đó là Trần Phong! Hắn, cuối cùng đã tới Băng Hải Tuyết Nguyên! Hi vọng...hắn có thể còn sống trở về!

Tại cấm địa, gió và tuyết xen lẫn đầy trời, Trần Phong nhìn một chút bản đồ trong tay, hướng dẫn chỉ thị dừng lại ở đây. Đi đến nơi đây, đã xem như là không thể gặp được người nào nữa, đây là khoảng cách an toàn gần nhất mà Gen Công Hội có khả năng thăm dò đến, tiến tới phía trước nữa liền có khả năng xuất hiện nguy hiểm không biết.

"Trần Phong?" Âm thanh của một thiếu nữ nhẹ nhàng vang lên.

"Ai? !" Trần Phong đột nhiên nhìn lại, trong gió tuyết có một bóng người đi đến, đó là một thiếu nữ xinh đẹp mặc váy trắng, trong đôi mắt to sáng ngời tràn ngập sự vui mừng.

"Anh đến tìm Tần Hải sao?" Thiếu nữ hưng phấn nói: "Có khả năng mang ta theo hay không?"

"Cô là?" Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

Hắn tới nơi này vốn là không có nói cho bất luận kẻ nào, tại sao lại có thể có người biết! Cho dù có người thấy chính hắn đưa lên trên mạng, cũng không có khả năng có người ở phía trước chờ hắn!

Mà thiếu nữ này...Trần Phong nhìn nàng một ít bông tuyết dính ở trên người của nàng, có lẽ nàng đã ở chỗ này chờ đợi rất lâu.

"Ta là Fan hâm mộ của Tần Hải." Thiếu nữ điềm điềm nho nhã nói: "Anh có thể gọi ta là Tiểu Nhu."

Fan hâm mộ? Tiểu Nhu? Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

"Hi hi, bức họa kia của Tiểu Nguyệt tỷ tỷ cũng là do ta mời nàng vẽ, lẽ ra khi đăng bức vẽ kia lên mạng là sẽ có thật nhiều người đến giúp đỡ, không nghĩ tới những vị cường giả kia đều là đồ nhát gan." Tiểu Nhu hết sức không hài lòng nói.

Trần Phong: "..."

"Bất quá, còn tốt là có anh." Tiểu Nhu hưng phấn nói: "Hừ hừ, là một người bạn chí cốt, một mình anh đi quá nguy hiểm a, vậy thì ta sẽ đi với anh, đem Tàn Hải của ta cứu đi ra."

Trần Phong: "..."

Hiện tại Fan hâm mộ đã cuồng nhiệt đến loại trình độ này rồi hay sao? Hắn nhìn kỹ một chút thiếu nữ gọi là Tiểu Nhu này, nàng rất xinh đẹp, toàn thân trắng nõn, có khí chất không bình thường, xem ra là một đại tiểu thư có gia cảnh không tầm thường, còn muốn đến đây xem náo nhiệt cái gì?

"Ta đã đạt đến cấp C." Tiểu Nhu tỏ lộ thực lực của mình.

Trần Phong: "..."

Chuyện này cùng với đẳng cấp không có quan hệ có được không? Mà là ý thức chiến đấu! Băng Hải Tuyết Nguyên là một địa phương hết sức đặc thù, nếu như không có đầy đủ ý thức chiến đấu, coi như là cường giả cấp A cũng có khả năng ngã xuống, Trần Phong cũng là ỷ vào Quảng sáng may mắn của chính mình mới dám đi! Thế nhưng nếu như thêm một người xa lạ...

"Không có khả năng!" Trần Phong quả quyết cự tuyệt.

"Van cầu anh mà." Tiểu Nhu cầu khẩn.

"Nếu như cô đã đạt đến cấp C, thì tự mình đi không phải là tốt hơn sao?"
Trần Phong cười lạnh.

"Không giống nhau." Tiểu Nhu khó có lúc ngại ngùng nói: "Người ta vẫn một mực tu luyện tại nhà, chưa từng đi nơi nào xa như thế này đâu."

Trần Phong: "..."

Như thế càng không được có được không? ! Không ngờ đây chính là một vị đại thiên kim tiểu thư sống trong tơ lụa? !

"Hừ! Biết ngay là anh sẽ không đồng ý, quý hẹp hòi, Tiểu Nguyệt tỷ tỷ quả nhiên không có nói sai." Tiểu Nhu thâm nói, sau đó mở ra vòng đeo cổ tay của chính mình, màn sáng hiển hiện, một hình ảnh xuất hiện ở trước mặt của Trần Phong: "Nếu tăng thêm cái này thì sao?"

Đây là... Trần Phong theo bản năng nhìn thoáng qua, tâm trạng lập tức giật thót một cái.

Linh Hải Mộc! Hắn thế mà lại thấy được Linh Hải Mộc!

"Tiểu Nguyệt tỷ tỷ nói cho ta biết, anh có khả năng cần cái đồ vật này, nhưng mà lại không có cách nào tìm tới, nàng mới vẽ cho ta một bức vẽ đồ vật này, ừm... nàng có thể giúp anh tìm tới cái đồ vật này." Trên khóe miệng của Tiểu Nhu lộ ra ý cười.

Tiểu Nguyệt? Là thiếu nữ thiên tài thần kỳ kia sao? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, bất quá, cái gì gọi là cần vật này mà lại không có cách nào tìm tới? Ta có Quảng sáng may mắn...

Xoạt! Trần Phong theo bản năng truyền ý niệm ra, khóa chặt Linh Hải Mộc!

Xoạt! Trong ý thức có một cái tin tức phản hồi, vô hiệu! Cùng là lực lượng may mắn, Trần Phong thế mà không có cách nào khóa chặt vị trí của Linh Hải Mộc, như vậy nếu như chỉ khóa chặt Tần Hải thì sao? Trần Phong một lần nữa thử nghiệm tìm tòi.

Xoạt! Vô hiệu! Hai đạo tin tức phản hồi lạnh buốt khiến cho Trần Phong tỉnh táo, lực lượng của Linh Hải Mộc quá mức mạnh mẽ, nhất là lực lượng may mắn, Trần Phong mong muốn thông qua lực lượng của Quảng sáng may mắn, đi khóa chặt vị trí của nó gần như là không có khả năng!

Thậm chí —— là khu vực bị nó bao trùm!

"Xem ra chỉ có thể đi tìm." Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

"Ta có thể giúp anh." Tiểu Nhu đặc ý nói.

"Cần gì chứ?" Trần Phong thở dài một tiếng.

Tiểu Nhu, 18 tuổi, cấp C! Đây là một cái khái niệm phi thường đáng sợ, theo ý vị này, thiên phú của tiểu cô nương này phi thường kinh người, mà bối cảnh ở phía sau cũng vô cùng khinh khủng!

Ít nhất ——cũng phải cùng một cái cấp bậc với Tần gia!

Nắm giữ loại thực lực này, thế mà lại là Fan hâm mộ của Tần Hải? ! Coi như chế tác gen so với tu luyện đơn thuần còn muốn khó khăn hơn, thế nhưng là gen chiến sĩ cấp C 18 tuổi, cũng là ở trong hàng ngũ thiên tài, là tồn tại cấp cao nhất!

"Anh thì biết cái gì." Tiểu Nhu trợn mắt trừng Trần Phong một cái: "Hừ hừ, nữ sinh chúng ta thường xuyên nghĩ, có một ngày, sẽ có một anh hùng cái thế chân đạp mây bảy màu tới cứu chúng ta, chẳng lẽ nam nhân các anh lại không có ý nghĩ này? Ta thế nhưng đã nghe Tiểu Nguyệt tỷ tỷ nói, anh cùng với tiểu cô nương Vương Dao, chính là vì như vậy mà đến với nhau."

Trần Phong: "..."

"Cho nên nha." Tiểu Nhu tràn ngập ước mơ: "Vào thời điểm tiểu Hải gặp được nguy hiểm, vào lúc hấn tuyệt vọng nhất, ta muốn để cho người đầu tiên mà hấn nhìn thấy chính là ta! Chờ ta cứu hấn đi ra, chúng ta nói không chừng còn có thể trở thành một đoạn giai thoại!" Trong mắt của Tiểu Nhu xuất hiện một sự ước ao.

Trần Phong: "..."

Hắn nhớ kỹ ở kiếp trước trong lúc đi học, chính mình cũng tự tưởng tượng ra bạn nữ hấn thích gặp nạn, chính mình tới cứu giúp cái gì đó... thế nhưng sau cùng bởi vì hấn quá mức xui xẻo nên chỉ có thể tưởng tượng.

Mà Tiểu Nhu, thì lại dự định đem cái giấc mộng này biến thành sự thật.

Đủ dữ dội! Trần Phong bội phục.

Chỉ có điều là...đây chính là cấm địa thần bí a, thiếu nữ tự xưng là Fan hâm mộ Tần Hải này, thật sự là Fan hâm mộ của hắn hay sao? Hay là, một người có mục đích khác?

Trần Phong từ đầu tới cuối vẫn duy trì một phần cảnh giác.

"Được. ta đáp ứng." Trần Phong cười cười: "Bất quá, trên đường đi hết thảy phải nghe lời của ta."

"Không có vấn đề." Tiểu Nhu chẳng hề để ý nói.

"Được." Trần Phong giảng cho nàng hàng loạt những sự tình nên chú ý, một lần nữa xuất phát, chỉ bất quá, lần này nhiều thêm một sinh vật có tên là 'Fan nữ nào tàn cuồng nhiệt của Tần Hải'...

Biển băng

Rất nhanh, hai người đã đi tới Băng Hải Tuyết Nguyên.

Gió tuyết đầy trời biến mất, xuất hiện ở trước mặt hai người, là một Biển Băng vô tận! Đây chính là bước đầu tiên để bước vào Băng Hải Tuyết Nguyên, vượt qua Biển Băng!

Biển Băng...Trần Phong nhớ tới tư liệu mà hắn tìm hiểu được.

"Biển Băng có được lực lượng phân giải mạnh mẽ, có thể đem hết thủy vật thể chạm phải nước biển phân giải, cho dù là nhân loại! Mà Biển Băng bốc hơi ở trên không trung ngưng kết thành lực lượng sấm chớp, bầu trời cũng phi thường đáng sợ."

"Nếu bay cách mặt biển quá cao, sẽ bị sét đánh, nếu bay cách mặt biển quá thấp, sẽ bị nước biển phân giải."

"Cho nên...mong muốn vượt qua Biển Băng, chỉ có biện pháp duy nhất, chính là bay lượn ở tầng thấp!" Tiểu Nhu thản nhiên nói.

"Cô thế mà biết?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Nói nhảm. " Tiểu Nhu vẩy vẩy lọn tóc đuôi ngựa xinh xắn: "Ta cũng không ngốc, ta thế nhưng chính là đi cứu chồng ta trở về kết hôn, làm sao có thể chết ở chỗ này!"

Trần Phong: "..."

Tiểu cô nương này đủ trâu.

"Kỳ thật..." Tiểu Nhu đang muốn nói cái gì đó.

"Xuyt!" Tâm trạng của Trần Phong bỗng nhiên khẽ động, nói: "Có người đến!"

Xoạt! Hắn mang Tiểu Nhu cấp tốc lui lại, núp ở nơi xa, mà đứng vào lúc này, có một đám người đen nghịt đi tới, đi đến phụ cận Biển Băng, cảm địa tĩnh mịch, bỗng nhiên trở nên náo nhiệt.

Phía trước Biển Băng, có mấy chục cái thân ảnh mặc áo bào đen xuất hiện, bọn hắn dùng ánh mắt yên lặng mà nghiêm túc nhìn về phía Biển Băng, trong mắt lại có một loại cảm giác sứ mệnh kỳ dị.

"Đây chính là Biển Băng sao?" Long Dược ngưng tụ ánh mắt.

Bọn hắn đã nghe qua truyền thuyết về Biển Băng, biết ở đây rất nguy hiểm, sau đó, liền không có sau đó. Long gia mặc dù ở trong truyền thuyết cực kỳ cường đại, thế nhưng hiện tại bất quá cũng chỉ là một cái gia tộc suy tàn, chỉ biết một ít chuyện cũ thần kỳ cùng với truyền thuyết cổ xưa, thế nhưng Băng Hải Tuyết Nguyên?

Bọn hắn cũng không có nghiên cứu, coi như mục tiêu lần này của bọn hắn là ở Băng Hải Tuyết Nguyên, cũng bất quá là bởi vì lão tổ cảm nhận được khí tức của Long ở bên trong bức phác họa chân dung...

"Long Thập Tam." Long Dược bỗng nhiên mở miệng: "Người đi thử xem."

"Được." Người trẻ tuổi được gọi là Long Thập Tam đi tới, trực tiếp đem tay phải nhúng vào bên trong Biển Băng, sự tình kinh người phát sinh, nước biển ở bên trong vậy mà trong chớp mắt khiến cho cánh tay phải của hắn tan rã! Tay phải của hắn, liền như thế biến mất!

Thần sắc của đám người trở nên nghiêm nghị, nước biển thật là đáng sợ! Nước biển ở nơi này, cũng huyền bí giống như sông Băng Tuyền, cho dù tác dụng khác biệt, nhưng nước biển sau khi rời đi khỏi Biển Băng mấy giây sau cũng sẽ mất đi hiệu lực, thế nhưng đều phi thường đáng sợ! Đây chính là cảm địa kinh khủng.

"Ta không chịu nổi." Long Thập Tam bình tĩnh đứng dậy trở về, cánh tay phải đã bị phân giải vậy mà đang chậm rãi tái tạo lại, đây chính là gen năng lực của hắn, tái tạo cơ thể.

"Rất tốt." Long Dược khẽ gật đầu.

Ngay cả cường độ thân thể của Long Thập Tam cũng đều không thể chịu nổi, những người khác cũng không cần phải thử, cái Biển Băng này, căn bản là không có cách nào có thể tiếp xúc, vậy xem ra, chỉ có thể bay qua.

"Long Thập Thất." Long Dược tiếp tục phân phó.

Có người liền bay lên trên cao, người này bay ở một độ cao vừa phải, cũng không có gì xảy ra, bọn hắn có quá nhiều người, mỗi người đều có được gen năng lực mạnh mẽ, coi như không biết quy tắc của nơi này, cũng có thể tùy tiện dùng số lượng để phỏng đoán ra.

"Bay lượn ở tầng thấp sao?" Long Dược tỉnh táo hạ lệnh: "Biến thân đi."

"Vâng."

"Gào —— " Một tiếng gầm rú nhỏ vang lên, mấy chục thân ảnh nằm rạp trên mặt đất, ở phía sau lưng mọc ra một đôi cánh béo múp míp.

Xoạt! Một đám thân ảnh mặc áo bào màu đen bay đi, Trần Phong cùng với Tiểu Nhu ở phía xa xa lộ ra vẻ mặt phát mộng, bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng những người này sẽ dùng cái năng lực gì đó để bay qua, căn bản không nghĩ tới những người này, thế mà toàn bộ đều có cánh!

"Long gia." Trần Phong đã nhận ra Long Dược, đã từng xuất hiện ở núi Long Thệ.

"Là gia tộc tự cho là hậu duệ của Long kia?" Tiểu Nhu ngạc nhiên: "Bọn hắn thế mà thật sự đem chính mình tiến hóa theo phương hướng Long, quá ngu nha."

"Bọn hắn tại sao lại ở chỗ này." Ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Hắn có thể xác định, mục tiêu của những người này không phải là Linh Hải Mộc, Linh Hải Mộc trong truyền thuyết, có lẽ là có rất nhiều người biết, thế nhưng tuyệt đối không phải người nào cũng đã từng nhìn thấy Linh Hải Mộc! Bản thân của Linh Hải Mộc chính là một cái nhánh cây, không có hình dạng cố định, lúc trước ở nhà máy bỏ hoang, Trần Phong đã tận mắt nhìn thấy Linh Hải Mộc trong tay của Lôi Minh, cũng không thể đem bộ

dáng của nó liên tưởng đến Linh Hải Mộc. Nếu không phải sau đó hấn dùng Quang sáng may mắn cảm giác được có một chút không đúng, hấn hiện tại cũng sẽ không biết được nhánh cây trên tay của Tần Hải là Linh Hải Mộc!

Thứ này...bản thân chính là truyền thuyết! Chớ nói chi là, Linh Hải Mộc còn có quan hệ kỳ lạ với tổ chức thần bí, Lôi Minh tại sao lại nhận biết được Linh Hải Mộc? Tổ chức thần bí đến cùng muốn làm cái gì? Đây đều là những chuyện mà Trần Phong muốn biết. Linh Hải Mộc, tuyệt đối không thể để rơi vào trong tay của tổ chức thần bí!

"Phải tăng thêm tốc độ." Trần Phong âm thầm nói ra.

Bức phác họa chân dung hấp dẫn lực chú ý của rất nhiều người, đám người Long Dược xuất hiện có khả năng không phải chỉ là trùng hợp, nói không chừng sẽ còn có nhiều người hơn xuất hiện, vô luận mục đích của bọn hấn là cái gì. Phải nhanh chóng vượt qua Biển Băng! Trần Phong quyết định.

"Làm thế nào để bay qua?" Tiểu Nhu mong đợi nhìn Trần Phong.

"Đi theo ta." Trần Phong đi tới phía trước Biển Băng.

Xoạt! Hấn nhẹ nhàng vươn tay ra.

"Anh muốn làm cái gì?" Tiểu Nhu giật nảy cả mình, người cũng không phải là cái Long Thập Tam gì kia, người ta chính là gen chiến sĩ chuyên tu thân thể có năng lực mạnh mẽ, thân thể hư hại cũng có khả năng tự động tái tạo lại!

"Yên tâm." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Ô...ô...n...g ——Năng lượng im ắng lặng yên tản ra, Biển Băng, có lực lượng thần kỳ, trên lý luận là có khả năng làm tan rã hết thảy mọi thứ, thế nhưng nếu quả thật là như vậy, vì sao vẫn có bờ biển? Còn có đất đai ở dưới chân của bọn hấn! Những cái này rõ ràng là không hề bị nước biển phân giải!

Thế nhưng mà, bùn đất bình thường thì lại bị phân giải, cho nên, ở giữa bờ biển và nước biển, chắc chắn có một tầng năng lượng thần kỳ, cổ năng

lượng thần kỳ này cùng loại với vòng bảo hộ vậy, làm cho bờ biển không bị Biển Băng phá hư. Đó, chính là loại năng lượng mà Trần Phong muốn tìm.

Xoạt! Quầng sáng may mắn mở ra! Vô số đoạn gen bên trong Thiên Huyền lấp lóe, từ khi tinh thần lực của Trần Phong đột phá đến 3000 điểm, Thiên Huyền cũng đã giải toả được rất nhiều đoạn gen có tiềm năng mạnh mẽ.

"Nếu như ta chế tác ra một bộ trang bị năng lượng mang theo đặc tính của loại năng lượng này, sẽ cần bao nhiêu giá trị may mắn?" Trần Phong truyền ý niệm ra.

Xoạt! Ý niệm phản hồi: 2 điểm.

Muốn làm là phải làm lớn!

Có thể! Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, chỉ cần 2 điểm, là có thể chế tác ra một bộ trang bị năng lượng mang theo thuộc tính của loại năng lượng thần kỳ ở trên bờ biển, điều này nói rõ, cái mà hắn cần tiêu hao, vền vẹn chỉ là số lượng Thiên Huyền đao gió cùng với chỉ định thuộc tính!

Bên trong vô số đoạn gen của Thiên Huyền, thật sự có đoạn gen có thuộc tính không bị Biển Băng phân giải.

Quả nhiên! Trần Phong cảm thấy xúc động.

Như vậy thì ——bắt đầu đi!

Oanh! Có một tầng năng lượng màu tím nhạt đem Trần Phong bao trùm, từ tay đến chân, bao trùm toàn bộ thân thể của hắn, trong chốc lát, Trần Phong liền được vũ trang đầy đủ.

Xoạt! Trần Phong dùng cánh tay phải nhúng vào bên trong Biển Băng, hắn thấy rất rõ ràng, nước biển ở xung quanh bị màn năng lượng màu tím nhạt đẩy ra bên ngoài.

Quả nhiên là không có cách nào phá hư! Trần Phong động tâm.

Xoạt! Hắn bước ra một bước, giẫm vào trong biển, vẫn bình yên vô sự!

"Anh..." Tiểu Nhu trừng lớn con mắt.

Đây là loại năng lực thần kỳ gì? ! Thế mà có thể bỏ qua hiệu quả tan rã đáng sợ của Biển Băng? !

Nàng trước khi đến đây, đã hỏi qua Nhị bá của mình, ở chỗ của Nhị bá quả thật có một chút đồ vật không bị ảnh hưởng bởi Biển Băng, thế nhưng những vật kia vẫn còn đang được nghiên cứu ở trong phòng thí nghiệm, hơn nữa đã được định trước là không có bất kỳ sức chiến đấu gì, thế nhưng mà cái tên Trần Phong này...

"Có một chút phiền phức." Trần Phong cũng không thèm để ý tới sự nghi vấn của Tiểu Nhu.

Chẳng lẽ phải khiêng nàng đi qua? Quá nguy hiểm! Chỉ cần một ít sóng biển ập vào, tiểu cô nương này chỉ sợ là sẽ xong đời. Nơi này vô luận có đẳng cấp cao cỡ nào cũng vô nghĩa, một khi bị nước biển đùng vào...đó chính là bị phân giải ngay lập tức!

"Như vậy thì phải làm sao đây?" Hai mắt của Tiểu Nhu bỗng nhiên tỏa sáng: "Đúng rồi, bức vẽ của Tiểu Nguyệt tỷ tỷ, ừm, để ta tìm xem..."

"Là cái này!" Tiểu Nhu cầm ra một bức vẽ giao cho Trần Phong, nói: "Tiểu Nguyệt tỷ tỷ nói, cái này có thể giúp anh."

Ồ? Trần Phong động tâm, hần trở lại bên bờ biển, mở bức vẽ ra xem xét, lập tức cảm thấy ngạc nhiên, trong bức vẽ lại có thể là một bản thiết kế một chiếc thuyền, ở phía trên bản thiết kế được đánh dấu rõ ràng, những vị trí mà năng lượng có thể tuần hoàn, cùng với phương hướng vận chuyển như thế nào.

Đây là...tâm trạng của Trần Phong rung động, năng lượng hoá vũ trang, thế mà còn có thể làm được như thế này? !

Không sai, đây chính là năng lượng hoá vũ trang! Ở trong mắt của Trần Phong, hoặc là nói, trong mắt người bình thường, năng lượng hoá vũ trang đều dùng để chế tạo ra cơ giáp hoặc hoặc là áo giáp bao quanh thân thể, để cho mình có được lực lượng cường đại.

Thế nhưng ở đây...năng lượng hoá vũ trang lại có thể tách rời khỏi bản thân! Năng lượng hoá vũ trang, lại có thể chế tạo ra một chiếc thuyền nhỏ! Thoát ly tự thân, năng lượng vẫn còn có thể tuần hoàn? Trần Phong cảm thấy ngạc nhiên, sau đó liền phát hiện ra câu hỏi của mình rất ngu ngốc, năng lượng hoá vũ trang bản thân không phải là trước tiên tiêu hao năng lượng, sau đó mới được chế tạo ra hay sao?

Quả thật, loại này tự triển có thể thoát ly khỏi thân thể, tạo thành các loại hình thái khác nhau! Đây không phải là chuyện mà không có ai nghĩ tới, mà là do năng lượng sau khi thoát ly, phải cải biến rất nhiều công thức vận

chuyển năng lượng, so với việc Trần Phong cải thiện cách điều chế còn gian nan hơn vô số lần!

Cho nên, căn bản không có người nào thử nghiệm! Mà ở trong đó...Trần Phong nhìn một chút bức vẽ ở trong tay. Ở phía trên bản thiết kế, những chỗ mà năng lượng có thể bị tán ra ngoài đều đã được đánh dấu, đơn giản giống như là giáo trình của một cuốn sách giáo khoa——.

Ta...móa! Trần Phong chỉ cảm thấy kinh ngạc tán thán, Tiểu Nguyệt cô nương lại có thể đáng sợ đến loại tình trạng này! Hắn vốn còn cho rằng mình đạt được Quảng sáng may mắn là đã được trời ưu ái, không nghĩ tới, trên cái thế giới này, còn có thể gặp được nhiều năng lực càng thần bí và cường đại hơn!

Bức vẽ của Tiểu Nguyệt...năng lực triệu hoán của Vương Thuần... năng lực thần bí của Vương Dao...

...

Chớ đừng nói chi là, còn có một cái tổ chức thần bí xuất quỷ nhập thần! Đây là một cái thế giới điên cuồng! Cũng là một cái thời đại điên cuồng! Bất quá, Tiểu Nguyệt cô nương mặc dù có thể cung cấp những này, thế nhưng Trần Phong khẳng định, nàng đối với loại phương diện này hoàn toàn không biết gì cả, nàng chỉ là đơn thuần đem những gì mình thấy vẽ ra mà thôi.

Thuyền nhỏ? Đùa gì thế! Nếu như vấn đề vận chuyển năng lượng khi năng lượng hoá vũ trang thoát ly cơ thể đã được giải quyết, tại sao lại muốn chế tác thuyền nhỏ? Muốn làm thì phải làm lớn.

"Ngây thơ." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Ừc." Hắn phục dụng hai bình thuốc thử gen.

Oanh! Hết thấy năng lượng tỏa ra, Thiên Huyền đao gió làm năng lượng cốt lõi một lần nữa thôi động, Trần Phong dựa theo hướng dẫn ở bên trong bức vẽ tiến hành vận chuyển năng lượng, năng lượng kinh khủng vào thời khắc này tản ra xung quanh. 3000 điểm tinh thần lực trong cơ thể được phóng

thích toàn bộ, cộng thêm hiệu quả của giá trị may mắn khiến cho đao gió bộc phát ra vô hạn!

Ngưng tụ đi! Năng lượng hoá vũ trang! Trần Phong gần như bạo phát tất cả mọi lực lượng.

Oanh! Ở phía trên mặt biển, có một vật thể to lớn hoành không xuất thế, tạo hình to lớn của nó làm cho Tiểu Nhu cô nương đang ở một bên chờ đợi thuyền nhỏ sợ ngây người.

"Anh, anh, anh... đây là cái gì? Đây đến cùng là cái gì?" Tiểu Nhu lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Thuyền nhỏ? Gặp quỷ rồi! Xuất hiện ở trước mặt nàng, rõ ràng là một chiếc chiến hạm! Trần Phong thế mà dùng phương thức năng lượng hoá vũ trang, cứ thế mà ngưng tụ ra một ra một chiếc chiến hạm? !

Thế nhưng mà, điều này làm sao có khả năng? Nàng cũng là gen chiến sĩ, nàng rõ ràng có thể cảm giác được lượng năng lượng vừa rồi tiêu hao! Tinh thần lực của Trần Phong mới có bao nhiêu? Hắn đã làm như thế nào để có thể đạt đến loại tình trạng này?

"Điên rồi." Tiểu Nhu tự lẩm bẩm.

Mà vào lúc này.

"Xong rồi." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, 3000 điểm tinh thần lực cực hạn, cộng thêm thuốc thử gen tăng cường, lại thêm giá trị may mắn bộc phát ra vô hạn đao gió, khiến cho Trần Phong có thể ở trong nháy mắt bùng nổ ra lực lượng đạt đến một loại cực hạn nào đó!

Đây là một con tàu chiến hạm, càng chuẩn xác hơn mà nói, chỉ là xác ngoài của một chiếc chiến hạm do năng lượng hoá vũ trang tạo thành, ở bên trong ——trống không.

Ừm...công nghệ kỹ thuật cao? Trần Phong không hiểu, ở mặt ngoài nhìn giống như là một chiếc chiến hạm, thế nhưng nói trắng ra là, nó chỉ là năng

lượng hoá vũ trang của Trần Phong, chỉ thế mà thôi. Trần Phong chỉ có khả năng khống chế nó di động, sau đó liền không có chức năng gì khác.

Bất quá...ở trên Biển Băng, chỉ cần điểm này là đã đầy đủ.

"Xuất phát!" Trần Phong đạp lên chiến hạm.

Oanh! Năng lượng thôi động, chiến hạm chậm rãi di chuyển về phía trước.

"Có một cái vấn đề." Tiểu Nhu giơ tay lên, yếu ớt mà hỏi: "Như thế có thể hay không là quá lộ liễu rồi?"

Gặp lại Lôi Hạo

Nào chỉ là khoa trương! Quả thực chính là hung hăng càn quấy a! Đây là địa phương nào? Là Biển Băng! Cấm địa trong truyền thuyết!

Thậm chí... gần đây bởi vì ảnh hưởng đến từ bức vẽ Tàn Hải, còn dẫn tới những người khác tới đây, nơi này, không chỉ là hoàn cảnh hiểm ác, mà còn có biên dị thú mạnh mẽ, cùng với kẻ địch không có cách nào biết trước!

Mà Tàn Phong thì sao? Không có một chút kiêng kỵ nào tạo ra một chiếc chiến hạm to lớn lập loè ánh sáng màu tím! Ở bên trong hải dương mê mông, quả thực là hung hăng càn quấy đến mức không có cách nào tưởng tượng! Chỉ cần không phải mù lòa, ai cũng có thể nhìn thấy bọn hắn!

"Sẽ không." Trần Phong phát phát tay.

"Ừc." Hắn uống một bình thuốc thử gen khôi phục, tinh thần lực tiêu hao sạch sẽ được chậm rãi khôi phục.

"Thế nhưng mà, tạo ra một chiếc thuyền nhỏ chở chúng ta lặng yên không tiếng động đi qua Biển Băng không phải sẽ tốt hơn sao?" Tiểu Nhu cười khổ nói.

"Điều thấp, không nhất định là có thể sống sót." Trần Phong thản nhiên nói.

Tạo ra một chiếc thuyền nhỏ? Những người khác trông thấy sẽ sợ hãi tránh đi hay sao? Đùa gì thế! Đây chính là cấm địa! Hắn hao phí hết thủy tinh thần lực, còn tiêu hao hai bình thuốc thử gen, chế tác ra một trang bị năng lượng siêu cường, không chỉ đơn giản là làm một cái vỏ bọc đơn giản như vậy được!

"Cho dù là chiếc tàu to lớn này cũng vô dụng mà thôi." Tiểu Nhu buông tay.

Năng lượng hoá vũ trang tạo thành một chiếc chiến hạm, nhìn như mạnh mẽ, thế nhưng trên bản chất cũng là tinh thần lực của Trần Phong! Coi như đã trải qua một ít năng lực tăng cường đặc thù, thế nhưng y nguyên vẫn

không đủ cường đại! Chỉ cần một kích toàn lực của cường giả cấp C trở lên là...Oanh, chiếc chiến hạm chắc chắn sẽ sụp đổ!

Ví dụ như —— cái tên Long Dực vừa mới rời khỏi kia, vô luận nhìn như thế nào, Trần Phong cũng đang dùng một phương thức đánh bạc.

"Cô phải tin tưởng vào ta chứ." Trần Phong nghiến ngấm nói ra.

Tiểu Nhu: "..."

Nàng có thể nói cái gì? Nàng hiện tại đang hoài nghi nghiêm trọng, Tiểu Nguyệt tỷ tỷ nói là nàng nên đi theo Trần Phong đến cùng là đúng hay sai, xem ra cho đến bây giờ, cái tên này căn bản chính là một người điên! Vào thời điểm Tiểu Nguyệt tỷ tỷ về chân dung, chắc cũng không ngờ được cái tên này lại điên cuồng như vậy? !

Oanh! Chiến hạm lóng lánh hào quang bắt đầu xuất phát, không kiêng nể gì cả! Ở bên trong Biển Băng mênh mông, giống như một ngọn đèn sáng. Rất nhanh, hai người Trần Phong liền nhìn thấy mấy chục thân ảnh màu đen đang bay ở trên trời, là Long Dực!

Mà vào giờ khắc này, Long Dực cùng với đám thủ hạ cũng nhìn thấy Trần Phong ở trên chiếc chiến hạm, lập tức lộ ra vẻ mặt ngốc trệ, lại có người có thể đi lại ở trên mặt biển? !

"Muốn đoạt hay không đoạt..." Có rất nhiều người đã động tâm, mà ở trong cái nháy mắt này...

Xoạt! Trên chiến hạm, những cái ống pháo ở hai bên, đồng loạt nhắm ngay vào đám người Long Dực, ánh sáng màu tím chảy xuôi, đang vận sức chờ phát động, những người vốn đang rục rịch kia bỗng nhiên dừng lại.

Đây là cái gì? Pháo năng lượng Plasma? Không có người nào biết rõ! Long Dực cảnh giác quan sát những cái họng pháo kia, chỉ sợ ở bên trong sẽ bắn ra một loại lực lượng kinh khủng nào đó.

Xoạt! Ánh mắt hai bên va chạm với nhau, tia lửa đang không ngừng bắn ra.

Long Dục có thể cảm giác được chiếc chiến hạm kia cũng không tính là mạnh mẽ, nếu như đoạt được, tuyệt đối sẽ tiết kiệm được rất nhiều lực lượng, hiện tại nếu như bọn hắn ra tay, Trần Phong tuyệt đối sẽ không ngăn được! Thế nhưng mà hào quang lấp lóe bên trong hai cái họng pháo kia lại khiến cho hắn cảm thấy không lành. Ở trong đó, tựa hồ có lực lượng không giống như bình thường! Lại nói, nơi này là Biển Băng, chém giết ở chỗ này, cũng không phải là quyết định sáng suốt.

Rất lâu sau...

"Đi!" Long Dục chủ động lùi lại.

"Vâng." Những người còn lại thấp giọng đáp.

Xoạt! Bọn hắn một lần nữa bay đi.

"Hết sức thông minh." Trần Phong thản nhiên nói.

Xoạt! Chiến hạm nhẹ nhàng lướt đi, lần thứ nhất va chạm cùng với những người khác, Trần Phong không chiến mà thắng.

"Những thứ này là thật?" Tiểu Nhu ngạc nhiên nhìn hai họng pháo ở trên chiến hạm.

"Đương nhiên là giả." Trần Phong tức giận nói.

Chiếc chiến hạm này chỉ là năng lượng hoá vũ trang, cũng không phải là vũ khí khoa học kỹ thuật, làm sao có khả năng ngay cả pháo năng lượng Plasma cũng có thể chế tác ra được? Tiểu cô nương này chẳng lẽ lại một người ngu ngốc.

Tiểu Nhu: "..."

Giả? Cho nên vừa rồi cái tên Trần Phong này đã lừa gạt đám người kia?

"Người thật sự không sợ bọn họ ra tay hay sao."

Tiểu Nhu cô nương cười khỏ, nàng không biết vì sao lại có cảm giác cái tên Trần Phong này không đáng tin cậy.

"Bọn hấn sẽ không." Trần Phong thản nhiên nói: "Thế nhưng nếu như chúng ta đang đứng trên một chiếc thuyền nhỏ, người có tin hay không, đám người kia tuyệt đối sẽ không có một chút do dự nào cướp đi để chính mình ngồi lên."

Tiểu Nhu yên lặng, bởi vì nàng phát hiện ra, những điều mà Trần Phong nói, rất có thể sẽ xảy ra! Đây là cấm địa, ở đây...không có bất kỳ một quy tắc cùng với hạn chế nào khác! Nếu như có thể tìm được chuyện có lợi cho mình, thì những người đó đều có thể ra tay.

Xoạt! Chiến hạm tiếp tục tiến lên, sau khi hai người gặp được đám người Long Dực, hành trình tiếp theo cũng coi như là thuận lợi, có thể nhẹ nhõm vượt qua phân nửa Biển Băng, mà rất nhanh đã tới điểm cuối...

Ở nơi xa, có một đội ngũ như ẩn như hiện, hơn nữa, theo đám người Long Dực không giống nhau, trên người của mấy người này toát ra khí tức cực kỳ kinh khủng, ngay vào thời điểm Trần Phong nhìn thấy bọn hấn, bọn hấn cũng quay đầu lại nhìn về phương hướng bên này.

Là bọn hấn! Tâm trạng của Trần Phong khê động, người của tổ chức thần bí, rốt cục cũng đã xuất hiện!

Lôi Minh! Lôi Hạo! Cùng với ba người chưa từng thấy qua!

"Trần Phong!" Tiểu Nhu lo lắng.

Nàng có thể cảm giác được sự kinh khủng của những người này, một chiến sĩ cấp A! Một chiến sĩ cấp C! Còn có ba chiến sĩ cấp B! Trời ạ, đây là một cái đội ngũ cường đại nào thế?

"Đi đi đi!" Tiểu Nhu lo lắng nói, nếu lúc này rời đi, ở bên trên Biển Băng, những người này chưa hấn đã đuổi theo kịp.

"Đi không nổi." Trần Phong từ tốn nói.

Lúc này, tuyệt đối không thể sợ! Nếu như hấn quay người chạy trốn, mấy người này sẽ lập tức truy giết!

"Là người!" Ánh mắt của Lôi Minh lạnh buốt, chính là cái tên này, đã hủy Linh Hải Mộc của hắn!

Mà khí tức của Lôi Hạo ở bên cạnh Lôi Minh cũng có chút không ổn định, càng lạnh lùng hơn nhìn chằm chằm vào Trần Phong, tản ra sát ý sục sôi, chính là cái tên này, đã cứu Vương Dao đi!

Đương nhiên, cái mà bọn hắn để ý tới nhất, chính là chiếc chiến hạm này! Ở loại địa phương này...lại có đồ vật có thể không bị nước biển phân giải...thứ này...trong mắt của mấy người lóe lên sự tham lam.

"Đã lâu không gặp a." Trần Phong giống như không có chuyện gì xảy ra phát phát tay: "Ha ha, không nghĩ tới các người thế mà nhận biết nhau."

Xoạt! Mấy người chậm rãi tới gần.

"Trần Phong!" Tiểu Nhu khẩn trương nói.

"Không cần phải lo lắng." Trần Phong phát phát tay.

Bắn giết

Xoạt! Hai hòng pháo ở trên chiến hạm một lần nữa nhắm ngay vào mấy người Lôi Minh, mấy người Lôi Minh đang bay tới gần nhất thời ngốc trệ, hiển nhiên, bọn hấn cũng không nghĩ tới, hai cái hòng pháo này thế mà có thể di động!

Là thật hay giả? Pháo năng lượng Plasma? Mấy người liếc nhìn nhau, sau cùng mới quyết định tạm thời lui ra, đánh nhau ở chỗ này, không đáng! Bọn hấn cũng không sợ pháo năng lượng Plasma, thế nhưng gọn sóng năng lượng cường đại cũng sẽ dẫn tới sinh vật đáng sợ trong Biển Băng, trừ phi bọn hấn đem chiến hạm phá hủy! Thế nhưng nếu như đem chiếc chiến hạm này phá hủy, thì bọn hấn ra tay còn có cái ý nghĩa gì? Không có lời.

"Người nên cảm thấy may mắn vì nơi này là Biển Băng." Lôi Minh lạnh lùng nói ra.

"Người dám rời đi khỏi nơi này, ta sẽ giết người." Lôi Hạo tỏa ra sát ý.

Uy năng mạnh mẽ thuộc về cấp A tỏa ra xung quanh, làm cho tâm thần của mọi người run rẩy.

Đi! Mấy người bắt đầu lùi lại.

Hù dọa thành công! Trong lòng của Tiểu Nhu mừng rỡ, nàng không nghĩ tới, Trần Phong mặc dù là một tên điên, thế nhưng lại rất có thiên phú lừa dối người, liên tiếp thành công lừa dối hai nhóm kẻ địch!

Chỉ là, chẳng ai ngờ được, vào ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Cứ như vậy đi sao?" Trần Phong bỗng nhiên cười.

Cái gì? Đám người Lôi Minh dùng ánh mắt nhìn Trần Phong giống như là một thằng đàn.

Cái tên này đang định làm gì? ! Tiểu Nhu trừng lớn con mắt.

"Khó có khi ở loại địa phương này gặp được các người." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Để cho các người uy hiếp xong liền chạy, ta chẳng phải là quá mất mặt rồi? Cường giả cấp A? Tại nơi này...người cũng chỉ là một con chó!"

Ba! Trần Phong đè xuống một cái nút nào đó ở trước người.

Oanh! Ánh sáng màu xanh lam vào thời khắc này lấp lánh.

HUU...U...U...U...U! HUU...U...U...U...U!

Từng chùm ánh sáng màu xanh lam tỏa ra. Tiểu Nhu lộ ra vẻ mặt không thể nào hiểu nổi, nàng không có nghĩ tới Trần Phong lại có ý định đi gây sự với những người này, cũng không nghĩ tới những ống pháo này thật sự có thể bắn ra đồ vật.

Thế nhưng... nó có thể bắn ra thứ gì hữu dụng? Đây chính là cường giả cấp A a! Người chỉ có một cái chiến hạm với năng lượng của chiến sĩ cấp D, có thể gây tổn thương gì cho hắn? Đây là điều mà tất cả mọi người biết. Thậm chí ngay cả Lôi Hạo cũng nghĩ như thế.

Bọn hắn lộ ra vẻ mặt ngốc trệ, dù như thế nào bọn hắn cũng không nghĩ đến Trần Phong lại dám ra tay với bọn họ? Hơn nữa còn là chủ động ra tay! Cái tên này điên rồi?

Chỉ là... Khi những chùm sáng màu xanh lam kia tới gần, đến khi bọn hắn có thể nhìn thấy rõ ràng, sắc mặt tất cả của mọi người đại biến.

"Tránh ra!" Lôi Hạo quát to một tiếng.

Xoạt! Hắn thuận tay kéo lấy Lôi Minh điên cuồng lùi lại.

HUU...U...U...U...U!

HUU...U...U...U...U!

Quang ảnh lưu chuyển.

"Cẩn thận!" Một tiếng thét đầy kinh hãi vang lên.

Một gen chiến sĩ né tránh không kịp bị ánh sáng màu xanh lam xuyên qua thân thể, hắn không dám tin cúi đầu nhìn xuống thì thấy bộ ngực mình xuất hiện một cái lỗ thủng thật lớn.

"Ta..." Người kia còn chưa kịp nói hết câu đã rơi âm âm vào Biển Băng.

Oanh! Vô số quang ảnh lưu chuyển. Một gen chiến sĩ mạnh mẽ cấp B cứ như vậy mà ngã xuống!

? ? ? Đã xảy ra chuyện gì vậy? Tiểu Nhu ngây ngốc tròn to mắt, không ngờ Trần Phong lại có thể giết chết một gen chiến sĩ cấp B?

"Phản ứng nhanh thật." Trần Phong tán dương, cứ tưởng rằng có thể nhận tiện mang Lôi Minh đi nhưng hắn không nghĩ tới là Lôi Hạo sẽ ra tay giúp đỡ.

"Người..." Lôi Hạo liếc mắt nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

"Đi!" Hảnhra lệnh một tiếng, vậy mà mang người chạy trốn.

"Muốn bỏ chạy?" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Nã pháo! Âm! Âm! Từng chùm sáng màu xanh lam rực rỡ bắn ra, ở phía trên Biển Băng nổ tung thành từng đám bọt nước, sắc mặt đám người Lôi Hạo biến thành khó coi đang không ngừng tránh né công kích.

"Điên rồi! Điên rồi!" Tiểu Nhu tự lẩm bẩm.

Trời ạ. Nàng nhìn thấy cái gì? Đường đường là gen chiến sĩ cấp A, thế mà lại bị Trần Phong truy sát chạy trốn chết? Rốt cục đã phát sinh chuyện gì? Cái này chỉ là một chiếc chiến hạm năng lượng hoá, Làm sao có thể tạo ra lực lượng khiến gen chiến sĩ cấp A phải e ngại? Tiểu Nhu đi qua cẩn thận xem xét, nàng ngay lập tức sợ ngây người. Những chùm sáng màu xanh lam kia... không ngờ lại là nước biển!

Không sai! Đây chỉ là nước từ biển băng! Mà cái được gọi là đại pháo chiến hạm này vốn dĩ không hề có năng lượng gì, chỉ đơn thuần hút lấy

nước biển sau đó phun ra, chỉ đơn giản như vậy thôi. Chuyện này khiến Tiểu Nhu dở khóc dở cười.

Trong ấn tượng của nàng, hình ảnh như này nàng đã từng được nhìn thấy ở công viên trò chơi! Nói cách khác, Trần Phong đang sử dụng nguyên lý hoạt động của súng phun nước để bắn giết một gen chiến sĩ cấp B, sau đó đuổi theo những người khác khiến họ chạy tán loạn khắp nơi? Nàng thực sự không biết nên nói cái gì? !

Oanh! Oanh! Oanh! Đám người Lôi Hạo điên cuồng bay lượn, bên cạnh là từng đoàn từng đoàn bọt nước không ngừng nổ tung, phía sau hắn là chiến hạm màu tím lấp lánh đang theo sát, Trần Phong liên tục truy sát Lôi Hạo mười cây số!

"Trần Phong, ngươi đừng khinh người quá đáng!" Lôi Hạo bắt đầu khởi động sát ý, chưa bao giờ hắn bị làm nhục như vậy?! Bị một tên chiến sĩ cấp D truy sát?

"Ta khinh ngươi đấy thì làm sao?" Trần Phong cười lạnh.

Sự đồng tình? Vốn dĩ là chưa từng tồn tại! Thời điểm Lôi Hạo ra tay với Trần Phong và Vương Dao chưa bao giờ lưu thủ với bọn họ.

Từ khi trông thấy bản thiết kế chiếc thuyền nhỏ, hắn ngay lập tức hắn đã chuẩn bị kỹ càng, bằng không thì hắn lãng phí nhiều tinh thần lực như vậy để chế tác chiến hạm làm gì? Chính là để đối phó với tổ chức thần bí!

Mặc dù mục tiêu vốn là Lôi Minh, việc Lôi Hạo xuất hiện có chút ngoài ý muốn, tuy nhiên... hắn đều giết hết! Chỉ cần hôm nay có cơ hội, Trần Phong nhất định sẽ xử lý bọn hắn!

Oanh! Oanh! Lại là mấy đạo lưu quang lấp lóe. Một tên gen chiến sĩ cấp B trên người bị dính phải một chút xíu nước biển, một mảnh da lớn ở chỗ đó ngay lập tức liền bị thổi rữa, suýt chút nữa mất đi một bộ phận của cơ thể!

Không thể tiếp tục như vậy! Sắc mặt mọi người hết sức khó coi. Bọn hắn có thể khẳng định, nếu còn tiếp tục như vậy nữa, bọn hắn sẽ bị truy sát cho đến chết!

"Trần Phong."

"Người đã làm được rồi."

Lôi Hạo lạnh lùng nhìn Trần Phong: "Người thật sự cho rằng ta không thể làm gì được người sao?"

Ô...ô...n...g.. Một chùm năng lượng kinh khủng được ngưng tụ trong tay hắn.

Hắn là chiến sĩ cấp A! Hắn có tôn nghiêm của chiến sĩ cấp A! Dù cho hắn chưa khôi phục lại được thực lực ban đầu, dù cho thực lực của hắn đã bị tổn hao nhiều, thế nhưng cũng không phải là một gen chiến sĩ cấp D như Trần Phong có khả năng khiêu chiến!

"Nơi này là Biển Băng."

"Nếu ta sử dụng lực lượng cường đại, có thể dẫn dụ biến dị thú ở Biển Băng tới đây!"

Lôi Hạo hít sâu một hơi: "Ở bên trong biển băng có biến dị thú cường đại, mặc dù ta cũng không ngại đối mặt nhưng người xác định không sợ kinh động đến bọn nó?"

Huy chương may mắn

Xoạt! Ánh mắt của Lôi Hạo lạnh thấu xương: "Nếu là loại sinh vật kia xuất hiện..."

"Ha ha."

"Chúng ta vẫn có thể miễn cưỡng chạy trốn, còn ngươi?" Lôi Hạo nói thẳng.

Hắn là cấp A, mấy người đồng bạn đều là cấp B! Còn Trần Phong thì sao? Hắn chỉ có Cấp D!

Sở dĩ bây giờ bọn hắn bị đuổi giết, là do năng lượng bị hạn chế không dám bay quá nhanh, thế nhưng một khi Biển Băng xuất hiện biến dị thú, bọn hắn nhất định sẽ vất chân lên cỏ chạy trốn!

Lúc ấy... Trần Phong sẽ là người chạy chậm nhất, nhất định sẽ là kẻ chết đầu tiên, coi như Lôi Hạo bọn hắn có người xảy ra chuyện, thì Trần Phong cùng với Tiểu Nhu nhất định cũng sẽ trở thành đệm lưng cho bọn hắn.

"Ngươi nên biết chừng mực đi." Lôi Hạo lạnh lùng nhìn Trần Phong. Nếu được, hắn không muốn nghĩ đến trường hợp cá chết lưới rách kia.

"Ha ha." Trần Phong từ chối cho ý kiến.

Ầm! Ầm! Lại là một chuỗi đạn nước nổ tung!

"Trần Phong!" Lôi Hạo gầm lên giận dữ: "Đây là ngươi đang tự tìm đường chết!"

Oanh! Năng lượng đáng sợ bỗng nhiên bùng nổ. Ngay lúc này lực lượng kinh khủng của cường giả cấp A bộc phát mạnh mẽ, có một cỗ lực lượng kinh người xuất hiện, hai mắt của Lôi Hạo tỏa ra sát ý nồng đậm. Giết Trần Phong? Đối với hắn thì chỉ cần cái nhấc tay mà thôi.

"Ta sẽ giết ngươi trước, sau đó sẽ dẫn bọn hắc đi." Lôi Hạo cười lạnh.

Nhưng ngay trong nháy mắt này.

"Gào —— " Một tiếng tiếng vang truyền đến từ chỗ sâu của Biển Băng.

"Không tốt!" Sắc mặt Lôi Hạo đại biến.

Phía dưới đáy của Biển Băng, quả nhiên tồn tại sinh vật có thực lực mạnh mẽ!

"Đi!"

HUU...U...U...U...U! Lôi Hạo nắm lấy đệ đệ, mang theo hai tên gen chiến sĩ cấp B còn lại chạy trốn nhanh như gió.

Xoạt! Thân ảnh đám người biến mất nhanh như gió.

Mà vào giờ khắc này, ngay ở phía trước chiến hạm, cách chỗ Trần Phong không xa, có một cái bóng mờ to lớn xuất hiện phía dưới đáy biển, dù cho nó còn chưa xuất hiện nhưng vẫn có thể khiến cho người ta run rẩy.

"Tiêu rồi." Hai mắt của Tiểu Nhu tối sầm lại.

Bọn hắc không có tốc độ của gen chiến sĩ cấp A, cấp B! Bản thân của chiến hạm đổ ngay trên Biển Băng, dòng nước bắt đầu chuyển động, khiến cho chiến hạm gần là như không đi được, nhưng ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó.

"Há, đúng rồi."

"Quên nói cho ngươi một việc."

Trần Phong nói: "Do chiến hạm năng lượng của chúng ta và năng lượng bảo vệ bờ biển giống nhau, cho nên chiến hạm của chúng ta mặc dù ở trong mắt của nhân loại phát ra ánh sáng màu tím chói mắt nhưng trong mắt của sinh vật ở Biển Băng, chúng ta chỉ là một khối đá ngầm di động."

Tiểu Nhu: "...Đá ngầm?? Nàng nhìn về phương hướng đám người Lôi Hạo rời đi.

Quả nhiên. Phía dưới Biển Băng, một cái bóng mờ to lớn đang đang nhanh chóng truy sát theo, đám người Lôi Hạo bay càng nhanh, sử dụng lực lượng càng mạnh, càng thu hút sự chú ý của sinh vật sống trong Biển Băng.

"Một đám người đáng thương." Tiểu Nhu mặc niệm trong lòng.

Hiện tại nàng có thể khẳng định Trần Phong là một tên đại biến thái có tâm lý vặn vẹo! Mặc dù cái tên này có được sự thông minh bẩm sinh nhưng thực chất bên trong chính là một kẻ tà ác.

Hừ hừ. Vẫn là Tần Hải nhà của ta nhu thuận.

Mà lúc này Trần Phong nhìn về phía mặt biển, ánh mắt bỗng nhiên ngưng trệ.

Ở nơi đó, chỗ tên cường giả cấp B kia chết, thân thể của hắn cùng với quần áo, tất cả mọi thứ đều bị tan rã không còn sót lại một chút cặn, chỉ có một cái huy chương duy nhất, trôi nổi trên mặt biển.

Trên mặt biển, tấm huy chương lẳng lặng trôi lơ lửng.

"Thứ này vậy mà không có bị phân giải?" Trần Phong kinh hoàng. Đây là đồ vật gì?

Xoạt! Hắn thận trọng tới gần, nhặt tấm huy chương kia lên.

Cầm nó trên tay, Trần Phong cảm giác được một cỗ khí tức quen thuộc.

"Đây là..." Sắc mặt của Trần Phong biến hóa.

Hắn cảm nhận được lực lượng của Linh Hải Mộc! Cho dù chỉ có một tia.

Linh Hải Mộc... Trần Phong nhú mày.

Huy chương trong tay hắn vô cùng nhẹ, tràn ngập huyền bí. Hắn nhìn kỹ một chút, đây là huy chương dành cho hội viên trung tâm của tổ chức thần

bí kia, chỉ có hội viên trung tâm mới có tư cách nắm giữ thứ này!

"Không ngờ bọn hần lại dùng Linh Hải Mộc để chế tác huy chương?" Trần Phong rung động.

Mặc dù bên trong tấm huy chương chỉ có một tia lực lượng mỏng manh của Linh Hải Mộc, thế nhưng nếu như chế tác với số lượng lớn, số lượng Linh Hải Mộc cần tiêu hao chỉ sợ cũng không phải con số nhỏ!

Tổ chức thần bí sao lại có nhiều Linh Hải Mộc như thế? Còn nữa, sử dụng Linh Hải Mộc để chế tác huy chương có tác dụng gì?

Xoạt! Trần Phong thử thôi động nhưng không có phản ứng gì xảy ra. Chỉ chủ nhân của nó mới có thể sử dụng sao? Trần Phong không hiểu.

Nhưng ngay lúc này, Quảng sáng may mắn bỗng nhiên mở ra, một cỗ lực lượng vô danh hướng về huy chương thần bí trong tay Trần Phong, việc phát sinh sau đó khiến cho hần vô cùng kinh ngạc.

Ô...ô...n...g ... Huy chương trong tay tan rã!

Tất cả lực lượng bên trong huy chương không ngờ lại bị Quảng sáng may mắn hút đi!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển. Huy chương thần bí trong tay Trần Phong cứ thế hóa thành bột phấn.

? ? Trần Phong lộ ra vẻ mặt si ngốc. Thời điểm hần nhìn về phía trong cơ thể, hần phát hiện ra một việc kinh người. Hần vốn là chỉ có hơn hai mươi điểm giá trị may mắn ít ỏi, mà lúc này thẳng đến hơn năm trăm điểm! Giá trị may mắn, tăng lên!

"Thứ này lại có thể biến thành giá trị may mắn?" Trần Phong kinh ngạc cảm thán.

Hần biết bên trong huy chương ẩn chứa lực lượng của Linh Hải Mộc. Hần biết Linh Hải Mộc mang đến may mắn cùng với Quảng sáng may mắn là như nước với lửa, nhưng hần chưa từng nghĩ tới, Quảng sáng may mắn có

thể trực tiếp hấp thu lực lượng của Linh Hải Mộc! Sự biến đổi như vậy thật bá đạo! Thật mạnh. Trần Phong rung động.

Lực lượng của Linh Hải Mộc không ngờ còn có thể hấp thu như thế? Đây là lần thứ hai Trần Phong tiếp xúc với lực lượng của Linh Hải Mộc, lại mang đến cho hắn kinh hỉ lần nữa.

"Cho nên..."

"Lần đầu tiên là Linh Hải Mộc đủ mạnh, khiến cho Quảng sáng may mắn thăng cấp!"

"Mà lần này chỉ là một chút lực lượng mỏng manh, không đủ để ảnh hưởng đến bản chất của Quảng sáng may mắn, cho nên lực lượng của nó trực tiếp bị hút đi?" Trần Phong suy đoán. Dựa vào sự bá đạo của Quảng sáng may mắn điều này rất có thể xảy ra.

"Có chuyện gì vậy?" Tiểu Nhu nhìn Trần Phong có chút kỳ quái.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu, nhìn về phương hướng đám người Lôi Hạo rời đi.

Hiện tại hắn ngược lại có chút chờ mong thấy những người này. Ừm... Một cái huy chương may mắn liền có thể có được 500 điểm giá trị may mắn, nếu như lấy hết huy chương may mắn bọn hắn... Chẳng nhẽ, huy chương của mỗi người ẩn chứa lực lượng của Linh Hải Mộc là như nhau sao? Có thể có sự khác biệt về cấp bậc hay không?

Nếu như vậy... Trần Phong có cảm giác mình đã mở ra cánh cửa của một thế giới mới.

Thật sự là giá trị may mắn khôi phục quá chậm! Một giờ chỉ được một điểm! Trước kia, mỗi lần Trần Phong muốn đi làm chuyện gì đều phải chuẩn bị trước mười ngày nửa tháng, thậm chí khi giá trị may mắn quá ít hắn còn không muốn đi ra ngoài.

Súng bắn nước?

Mà bây giờ...

"Tổ chức thần bí sao?" Ánh mắt Trần Phong sáng rực lên.

Vốn dĩ hắn muốn né tránh tổ chức thần bí nhưng giờ đây trong đầu hắn đều là giá trị may mắn! Chỉ cần có thể bắt được bọn hắn, muốn bao nhiêu giá trị may mắn đều được!

Oanh! Chiến hạm lại một lần nữa xuất phát. Mục tiêu —— Băng Hải Tuyệt Nguyên!

Biển Băng rất lớn. Đặc biệt là khi người muốn bay lượn trên mặt biển thì nhất định phải thật cẩn thận, cảnh giác mới có thể vượt qua mặt biển, thế nhưng đối với Trần Phong mà nói tất cả đều không thành vấn đề gì.

Chiến hạm chạy nhanh về phía trước, kèm theo đó là một tiếng vang thật lớn. Chiến hạm đụng vào bờ biển cánh đồng tuyết, bọn hắn đến nơi rồi! Mà giờ khắc này, năng lượng hoá để ngưng tụ chiến hạm cũng không còn thừa nhiều, hóa thành vô số hạt nhỏ rồi tiêu tán.

Tuy nhiên, ngoài ý muốn của Trần Phong, bọn hắn không phải là người đầu tiên đến đây! Trước mắt là cánh đồng tuyết màu trắng rộng mênh mông, trên mặt tuyết xuất hiện những dấu chân thật sâu, trước khi bọn hắn đến không lâu đã có người tiến vào bên trong!

Không ngờ lại có người tới... Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Lần đầu tiên hắn nhìn thấy bức phác họa thì đã chuẩn bị tới đây, nhờ có chiến hạm năng lượng mà hắn đã đến trước đội ngũ của tổ chức thần bí! Không nghĩ tới, còn có người tới sớm hơn bọn hắn! Những người này là ai? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Trần Phong nhìn kỹ những dấu chân trên mặt đất, giống vết chân người nhưng lại có chút không giống.

"Những dấu chân này..." Vẻ mặt của Trần Phong vô cùng nghiêm túc.

"Cũng có thể là một loại sinh vật nào đó." Trần Phong suy đoán, cũng có thể là sinh vật lưỡng thê sống trong Biển Băng, hoặc là một loại sinh vật đặc thù bên trong Băng Hải Tuyết Nguyên.

Biển Băng rộng lớn như thế, chắc chắn có tồn tại thần bí, nhưng vì chưa có người bước chân vào nên không ai biết rõ bên trong nguy hiểm đến mức nào!

Trần Phong nhìn ra xa, chỉ có một màu trắng vô tận.

Xoạt! Xoạt! Bông tuyết rơi xuống mặt đất sau đó yên lặng tan rã, đem đến cảm giác đầy quý dị.

Nơi này...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Mà vào lúc này.

Trong Biển Băng, tiểu đội Lôi Hạo, ở dưới sự truy sát của sinh vật Biển Băng, rốt cục cũng chật vật chạy thoát được, thế nhưng cũng có một người bị trọng thương.

Bọn hắn coi như có vận khí không tệ, bởi vì bị kích thích bởi năng lượng cường đại, dẫn tới sự chú ý của một sinh vật Biển Băng khác, hai sinh vật Biển Băng này giao phong với nhau, bọn hắn mới có thể may mắn chạy thoát.

Bọn hắn sờ sờ vào cái huy chương của mình, huy chương may mắn, nhiều khi có thể tạo ra tác dụng vi diệu! Đây là một con át chủ bài của bọn họ. Chỉ có thành viên trung tâm mới có tư cách nắm giữ được lực lượng thần bí!

"Trần Phong..." Lôi Hạo một mực nhớ kỹ cái tên này, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình lại bị một gen chiến sĩ cấp D nho nhỏ trêu đùa! Lúc trước ở sông Băng Tuyền cũng là như thế, hiện tại cũng vẫn là như thế.

Một nhóm năm người bọn hắn, mới vừa mới bắt đầu liền một chết một trọng thương, tổn thất quá mức thảm trọng! Mấy người còn lại cũng tản ra sát ý sục sôi, Trần Phong...bọn hắn cực kỳ hận người này!

"Sẽ có cơ hội." Lôi Minh lạnh lùng nói.

Trần Phong hung hăng càn quấy, cũng bất quá là vì năng lực của hắn không bị Biển Băng khắc chế, bằng không, chết như thế nào cũng không biết! Chờ sau khi rời đi khỏi nơi này...ha ha.

"Đi thôi, ở đây quá mức nguy hiểm." Lôi Hạo trầm giọng nói: "Thương thế của Khiếu Thiên quá nặng, phải nhanh chóng rời khỏi Biển Băng."

"Hiểu rõ." Đám người gật đầu.

Cũng may, bọn hắn đã sắp bay ra khỏi Biển Băng.

Xoạt! Mấy người nhanh chóng bay ở trong tầng thấp, rất nhanh liền đi tới đường chân trời Biển Băng, ở phía trước là Băng Hải Tuyết Nguyên.

Chỉ có điều là, khiến cho bọn hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, ở nơi đó, bọn hắn thế mà thấy được hai thân ảnh đang do dự, không dám đi sâu vào bên trong cánh đồng tuyết.

Đó là...Trần Phong? ! Khuôn mặt của bọn hắn sáng rõ! Đã có thể báo thù rồi! Vừa nói muốn thu thập Trần Phong, hiện tại liền nhìn thấy hắn?

"Là các ngươi?" Trần Phong thay đổi sắc mặt, theo bản năng liền muốn chạy trốn, nhưng mà, đã muộn!

"Chết đi!"

Mấy người tức giận đánh tới, nhất là tên chiến sĩ cấp B đã bị trọng thương kia, nếu như không phải là bởi vì tên Trần Phong đáng chết này, hắn như thế nào sẽ rơi vào kết quả như vậy!

Chỉ có điều là... vào ngay lúc này, Trần Phong lại yên lặng móc ra một khẩu súng nước kỳ quái to lớn, cực kỳ giống như súng đồ chơi.

Thế nhưng Lôi Hạo lại nhảy bén chú ý tới, ở phía sau khẩu súng có một cái ống thật dài, nối liền vào bên trong Biển Băng, vật kia là...

"Tránh mau! !" Lôi Hạo đột nhiên gầm lên giận dữ.

Cái gì? Mọi người nhất thời ý thức được có chút không ổn.

Oanh! Từng chùm nước Biển Băng màu lam nhạt bùng nổ.

Phốc! Mấy người Lôi Minh vội vàng trốn tránh, thế nhưng tên chiến sĩ cấp B đã bị trọng thương kia, bởi vì ở khoảng cách quá gần thêm vào thương thế quá nặng, căn bản là không kịp trốn tránh, bị xuyên qua tại chỗ.

"Trần Phong! ! !" Lôi Hạo gầm lên giận dữ.

"Hừ." Trần Phong chỉ cười lạnh một tiếng.

Oanh! Lại có một chùm nước biển bắn tới, mấy người Lôi Hạo chỉ có thể chật vật chạy trốn.

"Ta sẽ giết ngươi!" Lôi Hạo lạnh lùng nhìn Trần Phong.

"Đi!"

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, bọn hắn thế mà chạy trốn!

Đi rồi sao? Trần Phong vẫn chưa thỏa mãn đem khẩu súng bắn nước thu lại, trong ấn tượng của hắn, lần cuối cùng hắn dùng súng bắn nước hung hăng càn quấy như thế này, chính là ở nhà trẻ lớp lá... Mặc dù sau đó ngoài ý muốn bắn trúng cô giáo chủ nhiệm, bị đánh cho một trận.

Băng tuyết đầy trời, mấy người Lôi Hạo bước vào cánh đồng tuyết, có một cái dù vô hình xuất hiện trên đầu của hai người bọn họ, bông tuyết trên bầu trời bay xuống bị cái dù vô hình này cản lại.

"Cái tên đáng chết này." Lôi Hạo nghiêng răng nghiêng lợi.

Bọn hắn đã bị Trần Phong trêu đùa tới ba lần! Hơn nữa, vốn là tiểu đội hoàn chỉnh năm người, thế mà hiện tại chỉ còn lại ba người!

"Có muốn hay không..." Trong mắt của Lôi Minh lóe lên tia sáng lạnh lẽo.

Trần Phong sở dĩ có thể hung hăng càn quấy, cũng bắt quá là dựa vào lực lượng của Biển Băng, chỉ cần hắn rời khỏi bờ biển, đi vào bên trong cánh đồng tuyết, là bọn hắn căn bản sẽ không sợ Trần Phong! Chỉ cần tùy tiện một người cũng đều có thể nhẹ nhõm giết chết hắn! Chỉ cần thủ tại chỗ này, chờ hai người Trần Phong đi qua, ha ha...

"Đồ ngu." Tên chiến sĩ cấp B sống sót duy nhất mở miệng, dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người của Lôi Minh: "Người có phải hay không đã quên mất, nơi này là nơi nào rồi đúng không?"

A? Lôi Minh lộ ra vẻ mặt mờ mịt, bỗng nhiên, băng hàn thấu xương tuôn ra, Lôi Minh chợt tỉnh ngộ, nơi này là Băng Hải Tuyết Nguyên! Bởi vì hắn thẹn quá hoá giận đối với Trần Phong, cho nên hắn suýt chút nữa đã quên mất, nơi này là cấm địa! Cho dù có anh trai của hắn là chiến sĩ cấp A ở đây, thì ở nơi này cũng rất nguy hiểm!

Ví dụ như...dấu chân đáng sợ trên cánh đồng tuyết của sinh vật không biết!

Thỏ cũng sợ mạnh hiếp yếu?

"Đi thôi!" Lôi Minh đột nhiên nuốt một ngụm nước miếng, hấn hiện tại ngay cả một phút đồng hồ cũng không muốn đợi ở chỗ này nữa, tranh thủ thời gian hoàn thành nhiệm vụ, sau đó mang theo Linh Hải Mộc trở về mới là trọng điểm.

"Đi thôi." Lôi Hạo mang theo hai người tiếp tục thâm nhập vào sâu bên trong cánh đồng tuyết.

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng đã hấp thu xong cái huy chương mà tên chiến sĩ cấp B kia lưu lại, lại có thêm được 500 điểm giá trị may mắn.

"Ta hiện tại có chút yêu mến các ngươi." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười.

Thật là một cái... tổ chức tràn ngập phúc lợi a! Bất quá, Trần Phong cũng rất rõ ràng, hành động khoa trương của hắn đến đây cũng đã chấm dứt.

Mới vừa rồi là thừa dịp đánh lén, tên chiến sĩ cấp B kia đã bị thương nặng, còn có nước Biển Băng mạnh mẽ, mới có thể giết chết cái tên kia, thế nhưng từ bây giờ trở đi...hắn chỉ có thể dựa vào chính mình!

Mấy người Lôi Hạo đã đi vào sâu bên trong cánh đồng tuyết, Trần Phong cũng không thể lạc hậu.

"Đi thôi." Hai người Trần Phong bước chân vào cánh đồng tuyết.

Nhưng mà, ở ngay trong cái nháy mắt này, Trần Phong cảm nhận được một cổ nguy cơ kinh khủng, đột nhiên lùi lại một bước, có một cái bóng màu trắng nhảy vọt tới, tản ra hàn khí lạnh lẽo.

"Vù!" Cái bóng màu trắng rơi xuống đất, thì ra là một con thỏ có bộ lông trắng như tuyết, khiến cho nó ở bên trong cánh đồng tuyết gần như nhìn không ra, có kích thước nhỏ nhắn, lại tản mát ra lực lượng làm cho người ta phải sợ hãi, ít nhất là uy năng cấp C!

Ô...ô...n...g —— Đôi mắt to màu đỏ máu của con thỏ lấp lóe, nó hóa thành một tia sáng trắng hung ác vọt tới.

Vù! Ánh sáng lạnh lấp lóe.

"Muốn chết." Trong mắt của Trần Phong lấp lóe ánh sáng lạnh lẽo, hăn mặc dù chỉ có cấp D, nhưng không phải là ai cũng có thể khi dễ.

Oanh! Vô hạn đao gió phát động, một bộ trang bị năng lượng xuất hiện, 3000 điểm tinh thần lực, ở dưới sự bùng nổ cực hạn của vô hạn đao gió, vậy mà phóng xuất ra uy năng 10.000 đơn vị, cộng thêm 200% uy năng của bộ trang bị năng lượng...

Oanh! Vàng sáng trên toàn thân Trần Phong lưu động, hăn tạm thời bước vào cấp C!

Ầm! Cái con thỏ kia bị Trần Phong dùng một đòn miểu sát.

"A —— " Tiểu Nhu kêu lên một tiếng sợ hãi.

"..."

Trần Phong quét mắt nhìn nàng: "Nếu như cô dám nói "vì sao lại giết con thỏ đáng yêu này", ta nhất định sẽ đem cô bỏ ở nơi này một mình rời đi."

"Ách, không phải." Tiểu Nhu chỉ ra phía sau Trần Phong, nói: "Ở nơi đó giống như có cái gì đó."

Cái gì? Trần Phong quay đầu.

Ở sau lưng hăn, bên trong mặt tuyết trắng lóa, mặt đất bỗng nhiên rung động, mặt tuyết bị đội lên trên cao.

Trần Phong đột nhiên co con người vào, nhìn đồng tuyết đang bị đội lên càng ngày càng cao, có một sinh vật khổng lồ từ phía dưới đồng tuyết chui ra! Đó đúng là một con thỏ to lớn cao hơn 5 mét! Thực lực là...cấp B!

Oanh! Con thỏ to lớn hung tàn nhìn chăm chăm vào hai người Trần Phong rồi vọt tới.

"Đi!" Trần Phong lôi kéo Tiểu Nhu điên cuồng chạy về phía trước.

Đùa gì thế? Cho dù là con thỏ to lớn này không có mạnh như Lôi Hạo, thế nhưng nó lại có thực lực cấp B siêu cường, lại thêm hình thể to lớn, đủ khiến cho bất kỳ ai cũng phải sợ hãi.

Huống chi... tốc độ của con thỏ này cũng không chậm! Làm sao lại xuất hiện thứ này? Trần Phong cảm thấy sợ hãi. Hắn biết được cánh đồng tuyết này sẽ không giống với bình thường, chắc chắn sẽ có những lực lượng thần bí, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, hắn vừa mới bước một bước vào cánh đồng tuyết liền bị một con thỏ điên cuồng truy sát!

Xoạt! Một cỗ cảm giác nguy hiểm càng kinh khủng bỗng nhiên xuất hiện, Trần Phong đang chạy tới hơi ngừng bước.

Oanh! Mặt đất trước mắt bị đánh rách tả tơi, có một củ cà rốt dài ba mét cứ thế mà cắm vào bên trong mặt tuyết, con thỏ to lớn trầm ổn đi tới, mặt đất cũng đều đang rung động.

Xoạt! Nó đi đến trước mặt hai người Trần Phong, lộ ra vẻ mặt trêu tức nhìn hai người bọn hắn, tựa như là mèo thấy chuột con vậy!

Cái tên này có trí tuệ! Tâm trạng của Trần Phong trở nên lạnh buốt, đây mới là điều đáng sợ nhất!

Khó trách...cái tên này cảm giác được thực lực mạnh mẽ của Lôi Hạo, có một chút kiêng kị, cho nên mới chờ bọn Lôi Hạo rời đi sau đó mới động thủ, hiện tại ngay cả một con thỏ cũng biết sợ mạnh hiếp yếu!

Chỉ sợ là gặp phiền toái rồi, Trần Phong ngẩng đầu nhìn về phía con thỏ trước mắt.

Ô...ô...n...g ——Trong đôi mắt của con thỏ lấp lóe ánh sáng màu đỏ, tản ra sát ý cuồng bạo.

Bên trong Biển Băng, những sinh vật mạnh mẽ kia đều ẩn giấu ở dưới đáy biển, thế nhưng ở trên cánh đồng tuyết, những sinh vật khủng bố này lại dồn dập xuất hiện, bởi vì chúng nó cảm nhận được hơi thở xa lạ.

Thật là nguy hiểm! Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, bây giờ hắn đã cách Biển Bàng một khoảng, bằng không thì hắn tuyệt đối có thể dùng khẩu súng nước bắn chết con thỏ này! Hơn nữa, nếu như con thỏ này thật sự có trí khôn mà nói...chỉ sợ nước trong Biển Bàng cũng không có tác dụng lớn.

Bây giờ phải làm sao đây? Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ, chỗ dựa duy nhất của hắn bây giờ, chính là năng lượng hoá vũ trang!

Năng lượng hoá vũ trang, trước mắt chính là kỹ năng cường đại nhất của hắn, phối hợp với Thiên Huyền đao gió, có thể đem thực lực của hắn từ cấp D đưa lên thành cấp C! Thế nhưng, cũng chỉ được như thế mà thôi.

Còn con thỏ này thế nhưng lại là biến dị thú cấp B a! Chống đỡ chính diện? Chỉ có một con đường chết!

Thế nhưng nếu như trốn đi... ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển.

Lực lượng bên trong bộ trang bị năng lượng hiện tại là thuộc tính gió, tốc độ của hắn cũng không tính là quá chậm, thế nhưng có chút tiếc nuối là, con thỏ này tựa hồ cũng am hiểu tốc độ.

Như vậy ——chỉ còn lại một cái biện pháp! Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Năng lượng hoá vũ trang, không chỉ có thể chế tạo cho mình một bộ trang bị năng lượng đơn giản như vậy, nó còn có một phương thức thô bạo hơn, chỉ là Trần Phong một mực không muốn sử dụng, mà đúng vào lúc này...

"Rắc!" Có một tiếng vang thật lớn, con thỏ tiện tay rút củ cà rốt to lớn lên.

Oanh! Mặt tuyết khẽ run, vô số bông tuyết bắn tung toé.

"Ngay vào lúc này!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Đi!"

Oanh! Bộ trang bị năng lượng lấp lánh vàng sáng.

Vào giờ khắc này, quanh người Trần Phong, bộ trang bị năng lượng cường đại tương đương với uy năng cấp C, có thể giúp cho Trần Phong vượt cấp khiêu chiến, vào thời khắc này bỗng nhiên dẫn nổ ầm ầm!

Không sai! Tất cả lực lượng, ở trong nháy mắt này dẫn nổ! Lực lượng kinh khủng tỏa ra, bộ trang bị năng lượng toàn diện phóng thích, cung cấp cho Trần Phong một cỗ lực lượng cường đại nhất!

Trong cái nháy mắt đó!

Xoạt! Thân thể của Trần Phong cùng với Tiểu Nhu hóa thành tàn ảnh, biến mất trong nháy mắt.

Loại tốc độ này... đáng sợ kinh người! Cái này cơ hồ tương đương với một chiến sĩ cấp C toàn lực bùng nổ!

"Trốn thoát rồi sao?" Trần Phong cảm giác được khí tức của con thỏ đã dần dần biến mất.

Chạy được rồi! Trần Phong cảm thấy run sợ, nơi này thật là đáng sợ.

Tần Hải đang đột phá!

Chỉ có điều là, Trần Phong còn chưa thể thở phào chân chính, cổ cảm giác nguy hiểm cường đại lại một lần nữa buông xuống, phương hướng uy hiếp là...

Xoạt!

Trần Phong đột nhiên ngẩng đầu lên, ở trên bầu trời, có một con thỏ to lớn đang từ trên trời giáng xuống, cầm trong tay một cây cà rốt to lớn, nhắm thẳng vào đỉnh đầu của Trần Phong, ánh hào quang lấp lánh ngưng tụ trên chóp củ cà rốt.

Đáng chết! Trần Phong thay đổi sắc mặt, con thỏ đáng chết này vậy mà có thể đuổi kịp?

Xoạt! Hàn khí lãnh lẽo thấu xương buông xuống, bóng đen to lớn trên đỉnh đầu che khuất bầu trời, cổ lực lượng kinh khủng kia từ trên trời giáng xuống, đem Trần Phong cùng với Tiểu Nhu khóa chặt!

Đúng lúc này, tiếng thét chói tai của Tiểu Nhu bỗng nhiên vang lên.

"A —— " Trần Phong có chút khó chịu đưa hai tay bịt lỗ tai lại, hắn vừa định khởi động Quần áo sáng may mắn xem thử có thể thay đổi chiến cuộc hay không, sau đó liền khiếp sợ phát hiện ra, con thỏ đang từ trên trời giáng xuống tốc độ lại càng ngày càng chậm, dần dần đứng im, sau đó bắn ngược trở về, hơn nữa càng lúc càng nhanh, rất nhanh liền ở trên bầu trời biến thành một điểm đen...

"Chuyện gì thế?" Trần Phong sợ ngây người.

"Gen năng lực của cô là cái gì?" Hắn nhìn về phía Tiểu Nhu.

"Phản... Phản trọng lực." Tiểu Nhu thở hắt hắt nói.

Trần Phong: "..."

Khó trách lại dữ dội như vậy! Tiểu Nhu cô nương một mực đi theo hấn không tạo ra được một tác dụng gì, Trần Phong kém chút nữa là đã quên, đây chính là một gen chiến sĩ có được sức chiến đấu cấp C!

"Chúng ta nhanh lên." Tiểu Nhu khẩn trương nói: "Phản trọng lực không giết được nó, nó rất nhanh sẽ trở lại."

"Ừm." Trần Phong gật đầu, hai người dùng một tốc độ cao rút lui.

Một lát sau, con thỏ kia một lần nữa từ trên trời giáng xuống, sắc mặt cực kỳ âm u. Hiển nhiên là sau khi để cho hai con mồi trốn thoát nó đã phi thường bất mãn, nó dùng cái mũi đồ ngửi ngửi khí tức của hai người kia, vào lúc đang chuẩn bị một lần nữa truy sát, nó bỗng nhiên nhìn về phía bờ biển.

Nơi đó...tựa hồ càng có nhiều con mồi tới, con thỏ lập tức trở nên hưng phấn.

Trên cánh đồng tuyết, Trần Phong cùng với Tiểu Nhu đã đi được rất xa, sau khi được chứng kiến con thỏ to lớn kia, bọn hấn đã trở nên cẩn thận từng li từng tí, Trần Phong càng là không dám khinh thường, Quảng sáng may mắn - đề phòng được triển khai toàn bộ, không dám thư giãn một chút nào!

Ở nơi xa, có một con kiến không cẩn thận giết chết con voi.

Đúng như vậy! Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn cái cảnh tượng này, chính là kiến giết chết voi. Ở đây 20% sinh vật biến dị đều có được năng lực mạnh mẽ mà kỳ dị—— Cự Đại Hóa! Mà 80% sinh vật còn lại, chính là đồ ăn của bọn hấn.

Thế là... con thỏ to lớn, con kiến to lớn, bộ ngựa to lớn...đã biến nơi này trở nên dị thường hung hiểm.

Biến dị thú ở đây có thực lực rất cao! Thấp nhất, đều là cấp D! Thường thấy nhất chính là cấp C, mà hơi mạnh hơn một chút chính là cấp B cùng loại như con thỏ kia, vô cùng khinh khủng! Về phần cao hơn? Trần Phong vẫn chưa nhìn thấy, hấn cũng hi vọng là chính mình sẽ không nhìn thấy.

Xoạt! Hai người lặng yên không tiếng động tiến lên.

Bỗng nhiên! Quảng sáng may mắn giảm xuống 2 điểm, 1 điểm phát hiện được kẻ địch không biết tồn tại, 1 điểm khóa chặt vị trí, định vị ra vị trí của một con biển dị thú to lớn, Trần Phong có thể tùy tiện tránh đi khỏi nơi đó. Nơi này, so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn nguy hiểm hơn!

"Có hơi hận hay không?" Trần Phong nhìn về phía Tiểu Nhu, tiểu cô nương này đã bắt đầu mất đi sự hưng phấn.

"Không." Tiểu cô nương kiên định lắc đầu, nói với ngữ khí ngưng trọng: "Càng nguy hiểm, ta càng phải tới cứu hắn! Đây là hứa hẹn của ta đối với hắn! Cũng là sự chấp nhất của ta!"

Hứa hẹn...mi mắt của Trần Phong bỗng nhiên nhú lại, như vậy thì nàng cũng không giống như là Fan hâm mộ đơn thuần a. Đây là tiểu cô nương tự quyết định, hay là, cái tên này Tần Hải, thế mà theo Fan hâm mộ...ừm, đáng giá để nghiên cứu, vào lúc gặp Tần Hải nhất định phải hỏi một chút.

Trần Phong thu hồi sự tò mò trong lòng, nhìn về phía nơi xa, băng tuyết vẫn như cũ bay đầy trời, bốn phía ẩn giấu nguy cơ đáng sợ.

"Cái kế tiếp là ở đây." Tiểu Nhu lại lấy ra một bức họa, bức họa này lại có thể là một tấm bản đồ.

Có hình dáng đại khái như là...ừm, giống tấm bản đồ mê cung trong một trò chơi kiếm hiệp.

"Ở đây, ở đây..."Sắc mặt của Tiểu Nhu trở nên ngưng trọng: "Chúng ta đi theo con đường này liền có thể nhanh nhất đuổi tới đó, nhất định có thể đến chỗ Tần Hải trước bọn họ."

"Được." Trần Phong gật đầu.

Hai người một lần nữa xuất phát, ở dưới sự phụ trợ của Quảng sáng may mắn cùng với sự chỉ dẫn của bản đồ, hai người dùng một tốc độ nhanh nhất chạy vào chỗ sâu trong cánh đồng tuyết. Chỉ có điều là, làm cho hai người ngạc nhiên chính là, mấy người Lôi Hạo thế mà cũng đã chạy tới!

"Bọn hấn chắc hẳn là cũng có một loại thủ đoạn điều tra đặc thù nào đó."
Trần Phong suy đoán.

Xoạt! Hai người che giấu khí tức lặng yên đi theo, ở bên trong cánh đồng tức, lưới cảm ứng bị giảm xuống rất nhiều, Lôi Hạo cũng không thể phát hiện ra hai người bọn hấn, sau khi trèo lên đỉnh núi tuyết ở phía trước, rốt cục cũng thấy được Tần Hải!

Oanh! Sấm chớp lấp loé, trên đỉnh núi tuyết, bên trong gió tuyết đầy trời, thân thể của Tần Hải đã bị băng tuyết bao trùm. Có từng đạo từng đạo lực lượng đáng sợ đánh lên trên người hấn, hào quang kỳ dị không ngừng lấp lánh, mỗi một lần lực lượng kinh khủng buông xuống, thân thể của Tần Hải đều run nhẹ một cái, giống như là phải tiếp nhận lực trùng kích rất mạnh mẽ.

"Tần Hải..." Ánh mắt của Tiểu Nhu vào thời khắc này ngưng tụ lại.

"Đừng nóng vội." Trần Phong giữ nàng lại.

Đã chờ lâu như thế, cũng không cần phải quá vội vã! Hiện tại trọng yếu nhất chính là, phải làm như thế nào để giải quyết mấy người Lôi Hạo, hoặc nói là, làm như thế nào ở dưới mí mắt của mấy cường giả này, đem Tần Hải mang đi! Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ.

Lôi Hạo... Lôi Minh...Trần Phong dùng tốc độ cao phân tích thực lực của bọn hấn.

Chống đỡ chính diện? Tuyệt đối không có khả năng! Hai người bọn hấn cộng lại cũng không đủ cho Lôi Hạo giết!

Cho nên...chỉ còn một cái biện pháp! Trộm người! Đem Tần Hải trộm trở về! Dùng một tốc độ nhanh nhất đem Tần Hải mang đi, sau đó nhanh chóng rời đi khỏi nơi này, chỉ cần đi đến Biển Băng, ai truy sát ai còn chưa nhất định!

Có thể làm được! Trần Phong thầm nghĩ.

Cho dù xác suất là rất nhỏ, thế nhưng ở dưới tình huống Quảng sáng may mắn bật hết hỏa lực...

"Hắn không thể động." Tiểu Nhu bỗng nhiên mở miệng.

Cái gì? Trần Phong sững sốt một chút.

"Tần Hải đang đột phá, không thể động." Tiểu Nhu dùng ánh mắt ôn nhu nhìn Tần Hải.

Không thể động...Trần Phong theo ánh mắt của nàng nhìn lại, lúc này mới phát hiện được, ánh sáng lấp lóe lung linh quanh người Tần Hải, hẳn là một trạng thái đột phá nào đó!

Hắn đang đột phá cái gì? Tần Hải hao hết tiềm lực, lại còn có thể đột phá? ! Trần Phong cảm thấy rất ngạc nhiên.

Có lẽ... Tần Hải thật sự đã tìm được con đường riêng của mình!

Tả Tiểu Nhu

Chờ một chút, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó, nếu như Tần Hải ở đây cũng không gặp phải nguy hiểm, mà là đang đột phá, vậy thì cái gì mà 'Cứu viện Tần Hải', 'Bức phác họa chân dung', chẳng phải là còn mang thêm phiền phức cho hắn? Có trời mới biết!

Nếu như không có bức phác họa chân dung kia, Tần Hải hoàn toàn có khả năng yên tĩnh đột phá có đúng không? !

"Đột phá trong khốn cảnh, không có nghĩa là không có khốn cảnh." Tiểu Nhu lắc đầu: "Tiểu Nguyệt tỷ tỷ phân tích sẽ không sai."

"Được rồi." Trần Phong nhún nhún vai.

Thế nhưng hiện tại Tần Hải lại không thể động, hiện tại mới thật sự là phiền toái. Bọn hắn có thể đợi, thế nhưng mấy người Lôi Hạo căn bản sẽ không chờ Tần Hải! Quả nhiên, mấy người Lôi Hạo chỉ lạnh lùng nhìn thoáng qua, sau đó liền tiếp tục tiến lên, mục tiêu của bọn hắn là Linh Hải Mộc!

"Nhất định phải ngăn cản bọn hắn!" Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh.

Mục tiêu của hắn cũng là Linh Hải Mộc, thế nhưng Tần Hải lại nhất định phải cứu! Có lẽ, Quảng sáng may mắn...Trần Phong đang chuẩn bị mở ra Quảng sáng may mắn, nhưng mà không nghĩ tới chính là, có một tiếng hét to vang lên, Tiểu Nhu cô nương thế mà đã xông tới.

"Dừng tay!" Tiểu Nhu ngăn cản ở trước người Tần Hải.

Sấm chớp đầy trời ở phía sau nàng bắt đầu khởi động, cái cảnh tượng này nhìn tương đối rung động.

Tiểu Nhu cô nương... Trần Phong trừng to mắt, tiểu cô nương ngốc nghếch này tại sao lại đi ra tìm cái chết?

Dĩ nhiên là không phải! Nếu như Trần Phong đoán không có sai...

"Là các người." Lôi Minh kinh hãi: "Các người lại dám đi ra đây chịu chết."

"Thú vị." Trên khóe miệng của Lôi Hạo lộ ra một nụ cười, thật sự là đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy, khi gặp được chẳng tốn chút công phu.

Vị gen chiến sĩ cấp B duy nhất còn sống sót kia thì đang dùng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn hai người Trần Phong, ở đây không phải là Biển Băng, ở chỗ này, hai người Trần Phong chỉ có một con đường chết!

"Muốn động vào Tần Hải, trước tiên hãy bước qua xác của ta." Tiểu Nhu lạnh lùng nói ra.

Thân ảnh thon nhỏ của nàng vô cùng bình tĩnh.

"Một tiểu thư xinh đẹp như thế, nếu giết thì sẽ rất đáng tiếc." Lôi Minh liếm liếm đôi môi khô khốc.

"Hừ." Tiểu Nhu lắc đầu, thương hại nhìn hắn: "Hiện tại vẫn ngu xuẩn như thế, xem ra người cả đời này cũng không thể thoát khỏi được cái tên đại ngốc Lôi gia."

"Người là ai?" Sắc mặt của mấy người Lôi Hạo nhất thời biến hóa.

Lôi gia? Đại ngốc? ! Vì sao một ngoại nhân như nàng cũng biết được cái tên gọi này? !

"Tả Tiểu Nhu." Tiểu Nhu thản nhiên nói.

"Là người? !" Lôi Minh thét một tiếng kinh hãi.

Cái tên này hắn đã quá quen thuộc! Cho dù chưa từng gặp mặt, thế nhưng ở trong tổ chức, hắn thường xuyên có thể nghe được sự tình liên quan tới cái tên này! Bởi vì cái tên này, chính là thế hệ tuổi trẻ truyền kỳ của bọn hắn! Người giữ kỷ lục hoàn thành nhiệm vụ cao nhất!

Kinh thế kỷ tài trăm năm khó gặp của Tả gia! Vào thời điểm chưa được 18 tuổi đã có thể vượt cấp khiêu chiến cấp B! Đủ loại lời đồn! Nàng dùng thân thể yếu đuối của một tiểu cô nương, hoàn thành rất nhiều sự tình mà các

thiên tài được tổ chức bồi dưỡng hạch tâm cũng không làm được, trở thành một nhân vật truyền kỳ! Dạng người này, vì sao lại xuất hiện ở đây?

"Bởi vì..."

Tả Tiểu Nhu nhìn về phía thân ảnh ở trên núi tuyết, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Ta là Fan hâm mộ của hắc.""

Ở một nơi nào đó, có một thành viên sau khi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ của tổ chức trở lại căn cứ, khi hắc mở cửa chính của căn cứ ra liền sợ ngây người, mùi máu tươi gay mũi đập vào mặt, bên trong là một mảnh máu tanh!

"Đây là chuyện gì?" Hắc hoảng sợ nhìn vào.

Máu tươi...tất cả đều là máu tươi! căn cứ lớn như vậy, vậy mà không còn một người sống nào!

Đã chết hết! Hắc vội vàng mở ra camera giám sát, bên trong màn sáng chỉ có một thiếu nữ bông bênh đi qua, nàng nhẹ nhàng đi ra bên ngoài căn cứ, ánh sáng lưu chuyển, cả cái căn cứ sụp đổ, vô số người biến thành sương máu.

Đó là —— Tả Tiểu Nhu!

"Là nàng." Hắc vô lực ngã xụi lơ trên mặt đất.

Nếu như là nàng, chuyện này liền có khả năng, mặc dù không biết tại sao...trên mặt mũi của hắc tràn đầy sự thống khổ liên hệ với tổng bộ.

"Căn cứ 931 bị hủy diệt."

"Thành viên trung tâm Tả Tiểu Nhu... làm phản!" Thanh âm trầm thấp vang vọng ở trên không trung của căn cứ.

**

Trên cánh đồng tuyết, Fan hâm mộ...khóe miệng của Lôi Minh co giật.

Cô ta là một yêu nghiệt trăm năm khó gặp, tại sao lại có thể là Fan hâm mộ của Tần Hải? Lừa gạt ai thế!

"Tại sao?" Vị chiến sĩ cấp B kia bỗng nhiên mở miệng: "Cho ta một cái lý do mà người phản bội."

"Lý do?" Tả Tiểu Nhu cười: "Còn phải nói cái gì nữa hay sao?"

"Lý do!" Ngữ khí của người kia trở nên nghiêm nghị trước nay chưa có.

Tả Tiểu Nhu lại có thể ở trên người hắn cảm nhận được một cỗ áp lực mạnh mẽ mà ngay cả Lôi Hạo đều không có! Tên gia hỏa này...

"Tả gia đã từng thông gia cùng với Tần gia." Tả Tiểu Nhu thản nhiên nói.

"Thì ra là thế." Người kia thở dài một tiếng.

Tần gia, vốn là căn cứ ngoài rìa của tổ chức thần bí, bởi vì kế hoạch quái vật Âm Năng, bởi vì thái độ của Tần gia, cao tăng đã quyết định đem Tần gia đặt vào bên trong tổ chức thần bí!

Mà thông gia...chính là một biện pháp tốt nhất! Cho nên, trải qua sự sàng chọn, cuối cùng tổ chức liền lựa chọn Tả gia.

Ba năm trước đây, Tần gia và Tả gia, đã chính thức thông gia, đối với bọn hắn mà nói, những chuyện này chỉ là một đạo mệnh lệnh. Nhưng mà đối với Tả Tiểu Nhu - thiên kim tiểu thư duy nhất của Tả gia mà nói, đối với một tiểu cô nương có thói quen giết chóc trong bóng tối này mà nói, đây chính là một sự tình trọng đại! Đây cũng là lần thứ nhất nàng bắt đầu tìm hiểu sự tình bên ngoài tổ chức.

A... nguyên lai cái tên kia chính là Tần Hải.

A...nguyên lai đây chính là ngôi sao chế tác sư!

A...nguyên lai hắn lại lợi hại như thế? Ha ha, hắn ở bên trong các chế tác sư cũng là người nổi bật.

A...nguyên lai, đây chính là chồng tương lai của ta?

Tâm hồn thiếu nữ đã nảy mầm từ đây, nàng bắt đầu càng ngày càng hiểu rõ nhiều sự tình liên quan tới Tần Hải, nàng bắt đầu càng ngày càng quan tâm sự tình về Tần Hải, trở thành một Fan hâm mộ của Tần Hải. Ba năm thời gian này, là khoảng thời gian vui sướng nhất của nàng, bởi vì nàng bỗng nhiên có mục tiêu.

Có lẽ...chính mình cũng có thể được gả làm vợ cho người ta, trải qua cuộc sống của một người bình thường? Nhưng mà bỗng nhiên có một ngày, hết thấy đều mất sạch. Tần gia đã không còn, Tần Hải hao hết tiềm lực, mọi huyền tượng của nàng sụp đổ, cho nên nàng mới giết đi ra.

Nàng phải cứu Tần Hải! Nàng muốn ở bên cạnh hắn!

Tổ chức? Bồi dưỡng? Ân tình? Không tồn tại.

Những người giống như nàng trong tổ chức có rất nhiều, loại bồi dưỡng thành công cụ giết người này, khiến cho tổ chức biến thành một thế lực cường đại nhất, nhưng cũng không cách nào làm cho bọn nàng mang theo lòng trung thành.

Dù sao thì ... bọn nàng cũng chỉ là công cụ giết chóc mà thôi, tổ chức không cần nàng, thế nhưng mà Tần Hải cần, cho nên nàng mới tới, chỉ đơn giản như thế mà thôi.

Trọng lực bất quy tắc

Còn ở bên cạnh, Trần Phong cũng lộ ra vẻ mặt nhức cả trứng, cho nên nói, tiểu cô nương nguy trang thành một cô gái ngốc nghếch này, lại có thể là vị hôn thê của Tần Hải? Còn giống như là người một nhà của tổ chức thần bí!

Đây thật là...một cái kịch bản phim truyền hình máu chó a!

"Xin lỗi." Tả Tiểu Nhu cười cười đối với Trần Phong: "Dù sao thì nếu như ta nói thẳng, người có thể sẽ không để cho ta đi theo."

Trần Phong: "..."

Đây không phải là nói nhảm sao! Ở bên người có một sát thủ kinh khủng đi theo ai có thể an tâm? Thế nhưng mà, nếu tính cả Lôi Minh vào, kẻ địch của tổ chức thần bí lần này, thế nhưng lại có trọn vẹn ba người, nhất là tên gia hỏa cấp B kia cùng với Lôi Hạo cấp A!

Hai người bọn họ mới là nguy hiểm nhất! Tiểu Nhu cô nương, thật sự có thể ngăn cản được hai người bọn họ sao?

"Phù——" Trần Phong thở một hơi dài, Quảng sáng may mắn đã sẵn sàng, chuẩn bị tùy thời bùng nổ!

Mà vào lúc này, Lôi Minh tựa hồ mới có thể lý giải là đến cùng đã phát sinh ra chuyện gì.

"Người thế mà phản bội tổ chức?" Lôi Minh trừng lớn con mắt: "Người cũng đã biết kết cục khi phản bội tổ chức rồi chứ? Người..."

"Im miệng!" Lôi Hạo quát lạnh một tiếng cắt ngang lời của Lôi Minh, nhìn về phía Tả Tiểu Nhu nói: "Nếu như người là vì Tần Hải mà đến, rất tốt, người có thể mang Tần Hải đi."

"Ca?" Lôi Minh lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Có khả năng mang Tần Hải đi? Vậy mà lại sợ rồi? Người thế nhưng chính là cường giả cấp A cơ mà!

"Thế nhưng mà..." Tả Tiểu Nhu nhìn một chút nhánh cây trên đùi của Tần Hải, nói: "Vật kia tựa hồ hắc còn đang dùng, bằng không, chờ sau khi Tần Hải đột phá xong, ta lại mang hắc đi?"

Xoạt! Ánh sáng lạnh lẽo trong mắt của Lôi Hạo lóe lên: "Đừng có được voi đòi tiên."

Ở dưới loại hoàn cảnh này đột phá cùng với lịch luyện, bằng vào thực lực của Tần Hải căn bản là không thể nào làm được, cái duy nhất có thể dựa vào, chỉ có thể là Linh Hải Mộc! Mỗi khi hắc đột phá được một chút, lực lượng của Linh Hải Mộc đều sẽ tiêu hao một con số khổng lồ!

Chờ Tần Hải đột phá xong? Lực lượng của Linh Hải Mộc còn có thể còn lại bao nhiêu! ?

"Nếu như thế, ta chỉ có thể giết các người." Lôi Hạo lạnh lùng nói ra.

Oanh! Vô tận sấm chớp ngưng tụ.

"Ồ...ô...n...g —— " Trong tay của Tả Tiểu Nhu lấp lóe ánh sáng nhu hòa, lạnh nhạt nói ra: "Nếu như ở dưới tình huống bình thường, ta tự nhiên sẽ không dám giao thủ cùng với người, thế nhưng người bây giờ, thương thế lần trước bị Gen Công Hội truy sát, vẫn chưa khỏi hẳn chứ?"

"Là Tiểu Nguyệt nói cho người?" Sắc mặt của Lôi Hạo trở nên ngưng trọng, hắc rốt cuộc đã biết vì sao mà xác xuất thành công nhiệm vụ của Tả Tiểu Nhu là cao nhất.

Là bởi vì Tiểu Nguyệt! Có những bức phác hoạ kia, nàng trước khi đi làm nhiệm vụ, đã làm tốt công tác chuẩn bị! Mà lần này, Tả Tiểu Nhu nếu đã dám ra tay với mình, tất nhiên đã chuẩn bị thỏa đáng! Thực lực của hắc bây giờ đã giảm xuống trên phạm vi lớn, nhất định phải ứng đối toàn lực!

"Tiểu Minh, giúp ta." Lôi Hạo trầm giọng nói.

"Vâng." Lôi Minh không dám nói đùa.

Oanh! Sấm chớp lấp lánh, hai huynh đệ liên kết với nhau! Hai người bọn hắn hành động phi thường ăn ý, lực lượng hỗ trợ lẫn nhau, sức chiến đấu tăng lên rất nhiều.

"Giết!" Lôi Minh phóng thích ra đòn công kích, nhưng mà, vào thời điểm phóng thích, thân thể của hắn vậy mà không tự chủ lơ lửng, vốn hắn muốn công kích Tả Tiểu Nhu, vậy mà lại sai lệch trăm vạn dặm!

Mà thân thể của Lôi Hạo lại giống như bị núi đè, hai chân hãm sâu xuống mặt đất! Đây chính là năng lực của Tả Tiểu Nhu! Bí kỹ dung hợp 4 tinh siêu cường —— Không Chế Trọng Lực, ở trong phạm vi năng lực của nàng, nàng có thể tùy ý khống chế trọng lực!

"Trọng lực bất quy tắc —— giao sát!" Tả Tiểu Nhu lạnh lùng nói.

Oanh! Sắc mặt của hai huynh đệ Lôi Hạo bỗng nhiên trở nên vặn vẹo.

Gấp mười lần trọng lực? Phản trọng lực? Không, chỉ có vào thời điểm trọng lực trở nên không có quy tắc mới là khó chịu nhất, người căn bản sẽ không biết thân thể của người vào một giây tiếp theo sẽ tiếp nhận bao nhiêu trọng lực! Hơn nữa...cỗ trọng lực này, vẫn còn đang không ngừng biến hóa!

Lôi Hạo dùng ánh mắt khóa chặt vào Tả Tiểu Nhu, cho dù lực lượng của hắn đã bị giảm xuống trên một phạm vi lớn, thế nhưng dù sao cũng thuộc về cấp A. Hắn chỉ cần tìm tới một cơ hội, chỉ cần một chiêu, liền có thể miểu sát Tả Tiểu Nhu! Chỉ cần có thể đánh trúng Tả Tiểu Nhu, liền có thể thắng lợi!

Nhưng mà, Tả Tiểu Nhu làm sao có thể cho hắn một cơ hội như thế?

"Trọng lực bất quy tắc —— phòng hộ!"

Oanh! Một tầng tấm chắn vô hình hình thành ở trước mặt của Tả Tiểu Nhu, công kích của Lôi Minh căn bản là không có cách nào xuyên thấu tấm chắn, công kích của Lôi Hạo tuy mạnh mẽ, thế nhưng sau khi đi qua lá chắn trọng lực bất quy tắc, đã sớm thay đổi phương hướng! Căn bản là không có cách nào đánh trúng Tiểu Nhu.

"Đây chính là thực lực của các ngươi?" Tả Tiểu Nhu trầm giọng nói.

Oanh! Lại là một tầng trọng lực nữa tuôn ra.

Phốc! Lôi Hạo phun ra máu tươi, trong ánh mắt bắn ra sự căm hận, nếu như vẫn còn Ngôn Xuất Pháp Tùy, hắn nhất định có thể tùy tiện miêu sát Tả Tiểu Nhu! Chỉ là một chiến sĩ cấp C, coi như có thể vượt cấp khiêu chiến, cũng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của hắn!

Nhưng mà bây giờ...hắn vẫn phải dựa vào lực lượng lôi điện của Lôi Minh để bảo hộ thân thể.

Ô...ô...n...g ——Lực lượng lôi điện của Lôi Minh không ngừng lấp lánh, hắn chỉ có thể dùng lực lượng của mình không ngừng triệt tiêu trọng lực của Tả Tiểu Nhu! Cho dù có thể triệt tiêu được một bộ phận lớn trọng lực, thế nhưng những phần trọng lực còn lại kia vẫn như cũ phi thường khó chịu, nội tạng trong cơ thể liên tục bị kéo giãn cùng với áp súc lại, khiến cho hắn phi thường thống khổ.

Trọng lực bất quy tắc biến hóa quá nhanh! Hắn căn bản theo không kịp! Càng bị ai hơn là, mặc dù hắn cùng với Tả Tiểu Nhu đều là cấp C, thế nhưng hắn chợt phát hiện ra, trận chiến đấu này, hắn căn bản là không xen tay vào được!

Oanh! Tả Tiểu Nhu lấy một chọi hai, thế mà có thể chiếm cứ thế thượng phong!

"Phế vật." Vị gen chiến sĩ cấp B ở bên cạnh tựa hồ có chút không nhìn được, bên trong ánh mắt thâm thúy lóe lên ánh sáng màu xanh lam: "Nhanh chóng kết thúc đi."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hắn bước ra một bước. Nhưng mà, ngoài ý liệu là, ngay vào lúc hắn chuẩn bị xuất thủ, có một bóng người cản ở trước mặt của hắn, rõ ràng là Trần Phong ở trong mắt của hắn không có bao nhiêu sự uy hiếp! Một gen chế tác sư chỉ có sức chiến đấu cấp D!

"Là ngươi." Hắn có một chút ngoài ý muốn.

Trần Phong, gen chiến sĩ cấp D, bởi vì nắm giữ gen năng lực năng lượng hoá vũ trang đặc thù miễn cưỡng có thể đối kháng với cấp C, thế nhưng cũng chỉ dừng ở đó mà thôi, ở trước mặt chiến sĩ cấp B chính thức, không có một chút phần thắng nào.

"Là ta." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc, hẳn biết thực lực của mình không được, thế nhưng hiện tại chỉ có thể liều mạng!

Vòng lặp vô hạn

Năng lượng hoá vũ trụ trang toàn diện bùng nổ, cộng thêm Thiên Huyền đao gió vô hạn, lại thêm thuốc thử gen Cực Quang, Quầng sáng may mắn, các loại át chủ bài mà hắn có, ít nhất cũng có thể chống đỡ được một hồi chứ? Chỉ cần chống đỡ đến lúc Tả Tiểu Nhu thắng lợi, như vậy là đủ rồi!

"Muốn kéo dài thời gian?" Người kia liếc mắt liền có thể xem thấu ý đồ của Trần Phong, nói: "Lại muốn ở trước mặt ta kéo dài thời gian, thật sự là thú vị..."

Có ý gì? Trần Phong nhú mày.

"Đi chết đi." Người kia bình thản vung tay ra.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ ánh sáng ôn hòa lung linh lấp lóe.

Xoạt! Toàn bộ thế giới trước mắt của Trần Phong bỗng nhiên biến ảo.

Oanh! Bầu trời sụp đổ, mặt đất nổ tung! Toàn bộ thế giới tựa hồ vào thời khắc này áp súc vô hạn, bầu trời màu trắng không giới hạn trước mắt đang không ngừng áp súc, sau cùng biến thành từng đoạn bậc thang.

Ảo cảnh? Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái, hắn tựa hồ đang đứng trên các bậc thang trong một đường hầm, dưới chân chỉ có bậc thang lạnh buốt màu xám, một bên là hướng xuống phía dưới cầu thang, một bên là hướng lên trên cầu thang, hai bên là bức tường màu đen.

Có một chút quái dị, Trần Phong thử đụng vào một cái bức tường, có cảm giác hết sức là quái dị, con đường trước mắt hắn có thể đi duy nhất, con đường duy nhất có khả năng đi qua, chỉ có cái cầu thang này!

Đây là cái ảo cảnh gì? Trần Phong cảm thấy kỳ quái, hắn thử nghiệm dùng tinh thần lực bạo lực công phá, cũng không có bất kỳ một hiệu quả nào! Vô hiệu sao?

Trần Phong bỗng nhiên phát động Quầng sáng may mắn, Quầng sáng may mắn thần kỳ có thể ảnh hưởng đến hiện thực, có thể trợ giúp hắn giải quyết hết thảy những vấn đề về phương diện phán đoán! Nơi này là huyền cảnh sao?

Không phải! Nhìn giá trị may mắn tiêu hao 1 điểm, Trần Phong kinh hoàng, ở đây thế mà không phải là huyền cảnh? Cái không gian kỳ diệu này, cũng không phải là thế giới Số chiều, đến cùng đây là cái địa phương gì?

Xoạt! Trần Phong thử công kích vào bức tường, vô hiệu! Trên bức tường màu đen, hắn thậm chí còn cảm nhận được uy năng mà chỉ có cấp A mới có! Loại phòng ngự này, liền xem như là chiến sĩ cấp A cũng không có khả năng phá vỡ được!

Đây là cái địa phương gì? Trần Phong cảm thấy rung động.

Chẳng lẽ nói...đây là một cái lồng giam ở nơi nào đó chuyên môn dùng để cầm tù?

Phòng tối? Về mặt của Trần Phong rốt cục cũng thay đổi, coi như là cứng đối cứng với cấp B hắn cũng không sợ, coi như đánh không lại cũng có thể chống đỡ được mấy giây, thế nhưng loại năng lực quỷ dị mà kỳ diệu này mới là thứ mà hắn kiêng kỵ nhất! Mà bây giờ ——hắn đã gặp phải.

Trần Phong quay đầu nhìn xung quanh, chỉ có bóng tối vô tận, trước mắt chỉ có cái cầu thang này!

"Nếu như không phải là ảo cảnh mà nói..." Trần Phong phân tích, nơi này chính là một không gian thần kỳ nào đó.

Cho nên, năng lực của vị gen chiến sĩ cấp B này, rất có thể là không gian! Mà nếu như đây là không gian do hắn xây dựng, chắc chắn sẽ có lối ra và lối vào!

"Cứ đi thử liền biết." Về mặt của Trần Phong trở nên kiên định.

Xoạt! Hắn theo bậc thang đi lên, bởi vì không phải là ảo cảnh, cho nên hắn căn bản không sợ bỗng nhiên rơi vào khoảng trống ngã chết, những gì hắn

thấy trước mắt là hiện thực, Trần Phong từng bước một theo bậc thang đi lên.

Nhưng mà...không có phần cuối! Hắn đi mấy phút đồng hồ, vẫn y nguyên không nhìn thấy phần cuối, cái cầu thang này đến cùng có bao nhiêu bậc? Trần Phong không biết.

Phải biết rằng, muốn xây dựng không gian, cũng cần năng lượng! Xây dựng không gian càng rộng, năng lượng cần cũng càng nhiều, mong muốn mở ra được một cái không gian vĩnh viễn không thể đi ra, cần phải mạnh mẽ hơn đối phương vô số lần mới có thể!

Mà người này chỉ là chiến sĩ cấp B? Hiển nhiên là sẽ làm không được!

"Mình cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Tiếp tục! Hắn một lần nữa đi mười phút đồng hồ, ngẩng đầu, vẫn là cầu thang vô cùng vô tận!

Đi ngược rồi sao? Trần Phong nhíu mày, nếu như đi xuống dưới thì sẽ ngắn hơn?

Không có khả năng! Cái không gian này là độc lập, người kia không có khả năng đem Trần Phong đặt ở cửa vào, bằng không thì Trần Phong chỉ cần tùy tiện đi xuống mấy bước liền có khả năng đi ra ngoài. Ngẫm lại thần sắc tự tin của người kia, ở đây nhất định có vấn đề.

Cho nên...vấn đề là cái gì? Trần Phong tiếp tục đi lên phía trên, một lần nữa đi hết mười phút đồng hồ, Trần Phong rốt cục dừng lại.

Xây dựng không gian? Năng lượng tiêu hao? Không! Ở đây căn bản chính là không gian vĩnh viễn không có điểm dừng! Bằng vào thời gian này giờ hắn đi, ít nhất cũng đã đi được mấy ngàn bậc, vẫn không có bất luận cái gì là phần cuối! Hắn khẳng định, coi như hắn có đi xuống phía dưới, cũng sẽ không nhìn thấy bất kỳ một vật gì khác!

Loại không gian này, ở trong hiện thực căn bản là không có khả năng tồn tại, trừ phi là ảo cảnh! Thế nhưng mà...ở đây lại không phải là ảo cảnh!

"Vấn đề nằm ở đâu?" Trần Phong tự lẩm bầm.

Bỗng nhiên, Trần Phong móc ra một bình thuốc thử gen khôi phục tinh thần, thả lên trên mặt đất, sau đó đột nhiên đi lên, chờ hần đi lên được khoảng một trăm bậc thang, lập tức hít vào một ngụm khí lạnh, cái kia bình thuốc thử gen kia, thế mà ở trước mặt hần! Ngay tại vị trí vừa rồi!

Chẳng lẽ là... Trần Phong rốt cục cũng ý thức được vấn đề là cái gì, hần vô luận đi lên bao nhiêu xa, vẫn ở nguyên trong khoảng phạm vi này, đây là một cái cầu thang tuần hoàn vô hạn!

Ảo cảnh? Không, đây không phải là ảo cảnh!

"Định lý cầu thang nghịch lý..." Trần Phong cảm thấy rung động.

Cái gọi là định lý cầu thang nghịch lý, chính là chỉ một cái cầu thang có thể đi xuống phía dưới hoặc là đi lên phía trên, thế nhưng lại không thể đi đến cùng, có thể được coi là một cái biến thể của Tam giác Penrose, ở trên cái cầu thang này vĩnh viễn cũng sẽ không có cách nào tìm đến điểm cao nhất hoặc là thấp nhất, nói một cách đơn giản, chính là vĩnh viễn không có phần cuối! Trên lý luận, thứ này ở thế giới ba chiều là không thể nào tồn tại.

- Tam giác Penrose: còn được biết đến là Penrose tribar, hoặc impossible tribar, là một hình tam giác bất khả thi (Vật thể bất khả thi), có thể gây ảo giác thị giác.

Mà ở trong đó...cái cầu thang này ở kiếp trước là một thứ không có khả năng xuất hiện, nhưng ở đây lại xuất hiện một cái cầu thang như vậy! Trần Phong rõ ràng là một mực đi lên phía trên, nhưng lại đang ở bên trong tuần hoàn vô hạn, đây là một cái vòng lặp vô hạn! Đây là một cái khốn cảnh! Đúng hơn là một cái lồng giam!

"Phiền toái rồi." Trần Phong tự lẩm bầm.

Tuần hoàn sao...hẳn khẳng định, đây là một cái không gian riêng biệt! Đối phương đầu tiên là kiến tạo ra một cái không gian riêng biệt, sau đó đem cái không gian này thiết trí thành vòng lặp vô hạn, khiến cho người không có cách nào tìm được lối ra và lối vào!

Chờ một chút... Trần Phong muốn yên tĩnh một chút.

Vòng lặp vô hạn? Lợi dụng lực lượng không gian, chế tạo tuần hoàn vô hạn?

Không gian biến dạng? Không gian xuyên qua? Tuyệt đối không có khả năng!

Học Giả

Chiến sĩ cấp B căn bản là không có năng lực như vậy! Căn cứ theo sự hiểu biết của Trần Phong, chỉ có không gian đại sư cấp A cấp cao nhất, hết thấy các loại gen năng lực đều có thể khống chế lực lượng không gian, dùng tất cả thời gian để nghiên cứu không gian, mới có thể kiến tạo được một vùng không gian biến dạng cùng với xuyên qua nhỏ nhoi!

Loại năng lực này, liền xem như ở bên trong cấp A cũng cực kỳ hiếm thấy! Còn cấp B? Không có khả năng!

Lại nói, nếu quả thật người này có khả năng tiện tay chế tác ra một cái không gian, cũng thiết trí thành vòng lặp vô hạn, tại sao lại muốn thiết trí thành loại cầu thang nghịch lý này? Người trực tiếp vẽ một cái vòng tròn, kiếm một cái hành lang, thậm chí trực tiếp kiếm một cái nhà tù, để cho người ta không có cách đi ra ngoài là được rồi! Tại sao đối phương không làm như thế?

Rất đơn giản, làm không được! Nguyên nhân là vì vi phạm quy tắc không gian! Cho dù Trần Phong cũng không hiểu nhiều về lực lượng không gian thần bí, thế nhưng cũng biết một chút tri thức cơ bản về nó, ví dụ như —— không gian mà người xây dựng, cần phải có lối ra và lối vào! Cho dù là không gian thế ngoại đào nguyên độc lập, người cũng cần phải có lối ra và lối vào, có đúng hay không?

Mặc dù có rất nhiều người đem lối ra và lối vào thiết trí ở cùng một chỗ. Mà ở nơi này, không có lối ra, cũng không có lối vào, chỉ có cầu thang vĩnh viễn hướng lên cùng với vĩnh viễn hướng xuống!

Có khả năng hay không? Tuyệt đối không có khả năng! Cho nên, lối ra và lối vào rốt cuộc ở đâu? Trần Phong nhìn một chút bậc thang ở phía dưới, lại nhìn về phía đỉnh cầu thang, hần rất rõ ràng, lối ra và lối vào, chắc chắn là ở phía dưới cùng hoặc là trên cùng, vô luận là bên nào! Chỉ cần hần có thể đi đến phần cuối, là có thể đi ra ngoài!

Đây cũng là lý do tại sao đối phương lại thiết trí ra cái cầu thang huyền diệu này, là vì để cho người tìm không thấy lối ra và lối vào! Cho nên, chỉ cần đi đến phần cuối là có thể sao? Trần Phong thử nghiệm đi lên phía trên, vô luận đi lên bao xa, bình thuốc thử gen vẫn đang đợi hắn ở phía trước, hắn, vẫn như cũ còn ở nguyên tại chỗ.

"Vẫn như cũ ở nguyên tại chỗ sao?" Trần Phong bỗng nhiên cười.

Vòng lặp vô hạn? Cầu thang nghịch lý? Buồn cười!

Nếu như có lối ra và lối vào, chính mình vẫn còn ở nguyên tại chỗ, như vậy chỉ có một cái khả năng, đối phương đã lợi dụng một loại năng lực nào đó, khiến cho hắn tưởng là hắn đã đi lên phía trên! Hơn nữa, hắn vừa vặn biết một cái năng lực như vậy!

Ví dụ như ——một tấm gương! Nếu như điểm kết thúc của thế giới vô tận được thể hiện bằng một tấm gương, mặc dù người không thể bước vào bên trong gương, thế nhưng mà, nếu như có một loại gen năng lực khiến cho người bước vào được trong gương?

Ví dụ như ——cái cầu thang trước mắt, nếu như hình ảnh ở phía trước được nguy tạo bởi một tấm gương, ở mặt ngoài là đi lên, nhưng trên thực tế...là đi xuống thì sao?

Cho nên, cái tầng lầu này, sẽ vĩnh viễn đi không hết! Bởi vì khi bước đi lên, sẽ thông qua một loại ảnh gương mô phỏng nào đó bước trở về!

Đây là gen năng lực —— mô phỏng ảnh trong gương!

Thông qua loại gen năng lực này chế tạo ra một đoạn cầu thang giống như đúc, thế nhưng tất cả các loại lực lượng ở bên trong lại tương phản với đoạn cầu thang thật! Trọng lực là tương phản, thị giác là tương phản, hết thảy đều là tương phản! Cho nên người đi vào trong đoạn cầu thang mô phỏng này mới không có bất cứ một cảm giác dị thường nào. Mặc dù không biết người kia làm như thế nào, có thể đem loại gen năng lực này dung hợp với năng lực không gian, thế nhưng không phải là không có thể!

"Để ta tới thử một chút đi."

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt!

Hắn bước ra một bước, nếu như hắn đoán không lầm...

Trần Phong đi đến bậc thang thứ năm mươi, nếu như đã đoán được cái kết của cái cầu thang này là như thế nào, như vậy chỗ mà hắn muốn nhắm vào liền dễ dàng hơn rất nhiều.

Hắn giơ tay sờ vào phía trước, trống không, loại ảnh trong gương này nhìn không thấy, sờ không được, cảm giác không thấy, chỉ có duy nhất một cách có thể phát hiện, đó là nhiệt độ!

Xoạt! Dao gió hàn băng bùng nổ.

"Xoạt!" Không gian trống rỗng trước mắt, xuất hiện một lớp băng bao bọc ở bên ngoài.

"Xuất hiện!" Tâm trạng của Trần Phong chấn động, quả nhiên là như thế!

Như vậy ——thì kết thúc đi!

Oanh! Lực lượng trong tay của Trần Phong chấn động, toàn bộ lớp băng bị chấn nát! Thế giới cầu thang vô tận trong nháy mắt kết thúc, Trần Phong đi theo bậc thang tiến lên phía trước, ở nơi đó, có một ánh hào quang nhàn nhạt, đó chính là cửa ra vào hiện thực!

Loại không gian độc lập này, tốc độ thời gian trôi qua rõ ràng không bình thường, Trần Phong khẳng định...trong hiện thực, hắn là cũng không lâu lắm!

Mà vào lúc này, trên đỉnh núi tuyết, Tả Tiểu Nhu không thể tưởng tượng nổi nhìn vị chiến sĩ cấp B kia, hỏi: "Người là ai? !"

Trần Phong đã biến mất, nàng đã thấy Trần Phong bước ra ngăn cản người này, thế nhưng dùng thực lực của Trần Phong, ít nhất cũng có thể chống đỡ được một phút đồng hồ, vào một phút này, đã đủ để cho nàng đạt được

thắng lợi, thế nhưng mà chỉ vền vện trong nháy mắt, Trần Phong liền biến mất! Loại thực lực này...

"Ta?" Người kia cười cười: "Bọn hấn ưa thích gọi ta là Học Giả."

"Là nguoi!" Sắc mặt của Tả Tiểu Nhu đại biến.

Học Giả! Là một tên gia hỏa khủng bố bên trong tổ chức thần bí! Mặc dù thực lực của hấn chỉ có cấp B, tuy nhiên lại không có ai dám xem thường hấn, hấn rất mạnh về năng lực không chế không gian, chính mình sáng tạo ra bí kỹ dung hợp không gian, đủ để khiến cho bất luận kẻ nào cũng phải sợ hãi! Đây là một tên địch nhân rất đáng sợ! Kẻ địch bị hấn trục xuất, còn chưa có người nào có thể trở lại.

Trần Phong... trong lòng của Tả Tiểu Nhu lạnh lẽo, chính mình chỉ sợ là đã hại Trần Phong.

Thật xin lỗi, Tả Tiểu Nhu thở dài một tiếng, một trận chiến này, không thể tiếp tục! Huynh đệ Lôi gia nàng còn có thể miễn cưỡng đối phó, nếu như thêm vào một tên Học Giả, nàng căn bản là không có một chút phần thắng nào! Nàng nhìn thoáng qua Tần Hải vẫn còn đang ở bên trong quá trình đột phá...chỉ sợ chỉ có thể dựa theo như lời mà Trần Phong nói, cưỡng ép mang Tần Hải rời đi! Chỉ là, nếu làm như thế, cơ hội đột phá mà Tần Hải thiên tân vạn khổ mới tìm kiếm được này, sẽ một lần nữa biến mất!

Mặc kệ, Tả Tiểu Nhu khẽ cắn môi, bởi vì vào cái thời điểm này, ánh mắt của Học Giả đang nhìn chăm chăm vào nàng, một cỗ lực lượng không gian cường đại, đang bắt đầu tản ra xung quanh, hấn đã muốn xuất thủ!

Đi! Tả Tiểu Nhu phóng tới Tần Hải.

Phản trọng lực!

Ô...ô...n...g ——Tốc độ của nàng tăng lên dữ dội, trong nháy mắt liền phóng đến trước mặt Tần Hải.

Nhưng mà, ngay trong nháy mắt nàng chuẩn bị chạm vào Tần Hải, có một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, Lôi Hạo

đột nhiên lao ra, ngăn trở con đường đi của nàng.

"Cứ như vậy liền muốn rời đi?" Lôi Hạo nhẹ răng cười một tiếng.

Oanh! Lực lượng cường đại chảy xuôi quanh người của hắn.

Tìm kiếm cơ hội sống!

Oanh! Oanh!

Hai quyền, Lôi Hạo liền có thể bức lui Tả Tiểu Nhu.

"Lực lượng của ta mặc dù không còn thừa bao nhiêu, cũng có thể ngăn cản được người!" Lôi Hạo cười lạnh.

Khóe miệng của Học Giả lộ ra một nụ cười, dùng lực lượng không gian khóa chặt Tả Tiểu Nhu, nói: "Tạm biệt."

Ô...ô...n...g —— Lực lượng cường đại tỏa ra.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, hư không đột nhiên nổ tung, có một bóng người xuất hiện, tựa hồ ngăn cản ở trước mặt của Tả Tiểu Nhu, nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, lại biến mất vô tung vô ảnh.

Tả Tiểu Nhu, vẫn còn ở nguyên tại chỗ!

? ? ? Học Giả có chút ngây người.

Vừa rồi...đã phát sinh ra cái gì? Trong mơ hồ, bọn hắn tựa hồ thấy được một cái thân ảnh xuất hiện, trợ giúp Tả Tiểu Nhu chặn đòn công kích của Học Giả!

"Thế thân thuật?" Học Giả chau mày.

Trong truyền thuyết, tựa hồ là có dạng bí kỹ dung hợp này, có thể trợ giúp chủ nhân tiếp nhận một lần công kích trí mạng! Thế nhưng trong thời gian ngắn chỉ có thể thi triển một lần!

"Vậy thì thi triển một lần nữa."

Xoạt! Học Giả thi triển một lần nữa.

Nhưng mà, trong cái nháy mắt này.

Oanh! Hư không nổ tung, đạo thân ảnh kia lại ngăn cản trước mặt của Tả Tiểu Nhu, thay nàng nhận lấy công kích.

Xoạt! Đạo thân ảnh kia lại biến mất.

Tả Tiểu Nhu vẫn như cũ bình yên vô sự.

???? Học Giả lộ ra vẻ mặt phát mộng, đây là cái tình huống gì? ! Thế thân thuật làm sao có khả năng đồng thời phóng thích hai lần? Hay là, trên người của Tả Tiểu Nhu có một loại lực lượng nào đó có thể ngăn cản bí kỹ dung hợp không gian của mình? !

Xoạt! Học Giả thi triển một lần nữa.

Nhưng mà...tàn ảnh lấp lóe, mỗi một lần, cái đạo tàn ảnh kia đều sẽ xuất hiện! Bí kỹ dung hợp không gian vô cùng thần kỳ của Học Giả, vào thời khắc này lại mất đi hiệu lực.

Làm sao có khả năng? ! Học Giả không dám tin, Tả Tiểu Nhu đến cùng là cái gì yêu nghiệt, thế mà có thể miễn dịch công kích của hắn? ! Đây chính là bí kỹ dung hợp không gian cường đại nhất của hắn a!

"Ta không tin!" Học Giả gầm nhẹ một tiếng.

Loại tình huống này, hắn chưa từng gặp phải bao giờ! Cho dù là siêu cường giả cấp A, cũng sẽ bị vây khốn, mặc dù đối phương trong nháy mắt sẽ bạo lực giết ra, thế nhưng kiểu gì cũng sẽ bị khốn trụ trong nháy mắt! Mà không giống như Tả Tiểu Nhu, hoàn toàn miễn dịch! Làm sao có thể như vậy...

Xoạt! Hắn thi triển một lần nữa, sắc mặt lại đại biến, bởi vì vào cái thời điểm này, hắn đã hoảng sợ phát hiện ra năng lượng của hắn thế mà toàn bộ hao hết! Năng lượng còn lại, căn bản không đủ để chống đỡ một lần thi triển nữa của hắn!

Vì sao lại như vậy? Học Giả sụp đổ, hắn căn bản là ngay cả một lần cũng đều không thành công a! Trên lý luận, nếu công kích không thành hình, căn bản sẽ không tiêu hao năng lượng của hắn a!

Đây chính là bí kỹ dung hợp không gian! Chỉ cần đem đối phương vút vào bên trong không gian, mới có thể xây dựng không gian, mới có thể xây dựng tuần hoàn, mà ngay cả bước đầu tiên đều không hoàn thành, tại sao lại tiêu hao năng lượng? Mà đúng vào lúc này...

Oanh! Hư không nổ tung, đạo thân ảnh kia lại xuất hiện một lần nữa, lần này, Học Giả rốt cục cũng thấy rõ ràng thân ảnh kia đến cùng là người nào, hắn thét lên một tiếng kinh hãi: "Là ngươi? !"

Người kia, lại có thể là Trần Phong!

"Đương nhiên là ta." Trần Phong lộ ra vẻ mặt không hiểu thấu nhìn Học Giả.

Lợi hại, vừa mới ra tới liền bị ném vào, liên tục 5, 6 lần, thật là quá mức a!

"Ta nói này... huynh đệ, coi như ta phá giải một loại bí kỹ dung hợp 5 tinh của ngươi, ngươi cũng không cần phải hận ta như thế a? Một lần lại một lần đem ta ném vào, lại không có một chút tác dụng nào. Ta nếu như có thể phá giải được một lần, mấy lần sau sẽ càng dễ hơn a, ngươi một mực đối với ta thi triển chiêu này, không sợ năng lượng hao hết hay sao?" Trần Phong cảm thấy rất là khó chịu.

"Ta..." Học Giả có chút phát mộng.

Có trời mới biết đó là ngươi a! Sự thông dong trên khuôn mặt của hắn đã sớm biến mất, đây là tên yêu nghiệt nào vậy? !

Cho nên nói là, bí kỹ dung hợp không gian 5 tinh được xưng là vô địch của hắn, bị một gen chiến sĩ chỉ có cấp D, a, vẫn là một tên chế tác sư có sức chiến đấu yếu ớt phá giải...một lần lại một lần!

Điên rồi! Cái thế giới này điên rồi! Học Giả lộ ra vẻ mặt sụp đổ, vào thời điểm nào chế tác sư lại có sức chiến đấu cường hãn như thế?

Oanh! Trọng lực bất quy tắc! Tả Tiểu Nhu nắm lấy cơ hội, trong nháy mắt bùng nổ.

Hai huynh đệ Lôi Hạo cùng với Học Giả trong nháy mắt lâm vào khốn cảnh, bọn hắn vốn đã không còn nhiều năng lượng, cho nên không còn cách nào di động, chỉ có thể giãy dụa dưới sự ảnh hưởng của trọng lực bất quy tắc!

"Kết thúc đi." Trọng lực kinh khủng của Tả Tiểu Nhu âm âm ép xuống.

Oanh! Một tiếng nổ vang kịch liệt.

Nhưng mà, ngoài ý liệu chính là, một cỗ lực lượng cường đại mà hung hãn bỗng nhiên bùng nổ, chặn hết thủy lực công kích của Tả Tiểu Nhu, thậm chí còn gạt bỏ cả lĩnh vực trọng lực bất quy tắc!

Oanh! Oanh!

Lực lượng kinh khủng tỏa ra, lực lượng kinh người mà mệnh mông bùng nổ.

Xoạt! Lôi Hạo bình tĩnh bước đi ra từng bước một, trong tay hắn, có một cái bình thuốc thử gen trống rỗng, ở phía trên có một cái nhãn dán rất nhỏ.

Nguyên dịch chữa trị

Đẳng cấp: cấp A

Tác dụng: Tạm thời đem thực lực tăng lên tới trạng thái đỉnh cao nhất!

Thời gian duy trì: 120 giây

Hiệu quả: Sau khi kết thúc thời gian duy trì, thực lực của người phục dụng sẽ rơi vào trạng thái yếu nhất trong vòng 1 tháng.

Xoạt! Lôi Hạo đi ra, cỗ khí tức uy nghiêm thuộc về cấp A tỏa ra!

"Lũ tiểu gia hỏa ngu xuẩn...các người thật sự cho rằng, ta không có bất kỳ một sự chuẩn bị nào, liền dám ôm thân thể thụ thương, đi tới loại địa phương nguy hiểm này hay sao? Đây là do các người bức ta...vốn là, ta không muốn dùng." Thanh âm lạnh lẽo của Lôi Hạo vang vọng trong thiên địa.

Không tốt! Sắc mặt của Trần Phong cùng với Tả Tiểu Nhu đại biến.

Lôi Hạo đã khôi phục lại thực lực! Cấp A!

Cái gì mà trọng lực bất quy tắc...cái gì mà bí kỹ dung hợp không gian...hết thảy tất cả, đều là trò cười ở trước mặt của Lôi Hạo cấp A! Căn bản không phải là một cái cấp độ! Điều duy nhất trước đó bọn hắn dựa vào, chính là do Lôi Hạo bị thương nặng, căn bản là không thể thi triển ra lực lượng chân chính, mà bây giờ, khi thực lực chân chính của hắn bùng nổ...

Quảng sáng may mắn khởi động! Trần Phong không có một chút do dự sử dụng tất cả lực lượng!

"Tìm kiếm một cơ hội sống!" Trần Phong truyền ý niệm ra.

Xoạt! Quảng sáng may mắn phản hồi: ảnh hưởng hiện thực trên phạm vi lớn, không có cách nào dự đoán giá trị may mắn tiêu hao.

"Vậy thì hãy dùng toàn bộ!" Trần Phong không có một chút do dự nào.

Xoạt! Quảng sáng may mắn bùng nổ toàn diện! Ảnh hưởng hiện thực luôn luôn là sự tình tiêu hao nhiều giá trị may mắn nhất, cũng là thứ mà Trần Phong một mực không dám đụng vào!

Một cái 3 quả dưa của "máy đánh bạc số 3", đã cần đến 5 giá trị may mắn!

Long gia

Mà lần ảnh hưởng hiện thực dẫn tới sự cộng minh đối với Linh Hải Mộc, cũng tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn! Mà lần này, dùng 1000 điểm giá trị may mắn, hắn muốn cải biến tuyệt cảnh ở trước mắt! Có đủ hay không? Hắn không biết.

Xoạt! Giá trị may mắn ở trong người của hắn, trong nháy mắt cạn tới đáy!

Ô...ô...n...g —— Một cỗ lực lượng kỳ dị tản ra chung quanh, giống như là không phát sinh ra bất cứ một chuyện gì.

Mà ở trước mắt, uy năng kinh khủng vờn quanh thân thể của Lôi Hạo, giống như là thần ma.

Oanh!

Oanh!

Hai đòn công kích cấp A bắn ra.

Phốc! Tả Tiểu Nhu cùng với Trần Phong trực tiếp bị đánh bay ra bên ngoài.

Hai người ngay lập tức bị thương nặng! Đây căn bản không phải là một cuộc đọ sức cùng cấp bậc! Thậm chí không cần cái gì bí kỹ dung hợp, vèn vẹn chỉ là công kích cấp A bình thường nhất, cũng căn bản không phải là Trần Phong cùng với Tả Tiểu Nhu có khả năng chống đối.

"Xoạt!" Lôi Hạo một lần nữa giơ tay lên.

"Thật xin lỗi." Tả Tiểu Nhu bỗng nhiên nói ra đối với Trần Phong.

Nàng nguyên lai tưởng rằng còn có thể cứu được Tần Hải, không nghĩ tới ngay cả người còn không có cứu được, còn làm liên lụy đến Trần Phong.

"Còn chưa phải lúc." Trần Phong thấp giọng nói.

"A?" Tả Tiểu Nhu có một chút mờ mịt, đều phải chết, cái gì là còn chưa phải lúc?

Oanh! Công kích mạnh mẽ của Lôi Hạo bắn tới, Trần Phong không để ý đến những chuyện này, mà gắt gao chú ý đến chung quanh.

Quầng sáng may mắn...kiểu gì cũng sẽ phát huy tác dụng cơ mà? ! Liên xem như ảnh hưởng hiện thực trên phạm vi lớn, liên xem như bọn hắn hiện tại đang ở trong tuyệt cảnh, đây chính là trọn vẹn 1000 điểm giá trị may mắn a! Người kiểu gì cũng sẽ phát huy ra tác dụng chứ? !

Cho dù —— chỉ cần mang cho hai người bọn hắn một chút hi vọng sống trong tuyệt cảnh!

Xuất hiện đi! Đường sinh cơ! Trần Phong gào thét ở trong nội tâm, mà ở ngay trong cái nháy mắt này, có một làn sóng ánh sáng kỳ dị bỗng nhiên xuất hiện, từ bên trên một cái đỉnh núi tuyết khác, ở một nơi nào đó mà bọn hắn không thấy được cuốn tới.

Xoạt! Chỉ vền vẹn trong nháy mắt! Giống như một làn sóng ánh sáng quét ngang mà qua! Tất cả các loại năng lượng, trong nháy mắt bị tan rã, công kích mạnh mẽ kinh khủng kia của Lôi Hạo sắp rơi xuống trên người hai người Trần Phong, vào thời khắc này bỗng nhiên tan rã! Làn sóng ánh sáng kia...lại có hiệu quả làm cho hết thủy năng lượng tan rã!

Xoạt! Xoạt!

Sóng ánh sáng không ngừng lóe lên, không đơn thuần là trong bầu trời, mà là tất cả các loại năng lượng ở dưới đất hay trên trời vào thời khắc này đều tan rã!

Đao gió của Trần Phong...trọng lực của Tả Tiểu Nhu...không gian của Học Giả...hết thủy tất cả, đều hóa thành hư vô! Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều đã biến thành người phàm.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Lôi Hạo hoảng sợ.

Hắn chính là gen chiến sĩ cấp A! Hắn hiện tại đang ở vào trạng thái đỉnh cao nhất a! Cái này là cái lực lượng quỷ gì, thế mà có thể đem hắn trực tiếp biến thành người phàm, hắn vậy mà không có cách nào có thể phòng ngự? !

Không có khả năng! Trên thế giới này tại sao lại có thể có loại lực lượng này? !

"Không thể nào!" Lôi Hạo gầm nhẹ một tiếng.

Nhưng mà vào lúc này, ở nơi xa, có từng tiếng hoan hô điên cuồng truyền đến.

"Chúng ta đã thành công!"

"Ha ha."

"Chúng ta cuối cùng cũng đã thành công, Long gia chúng ta... sắp quật khởi!"

Thanh âm điên cuồng mà hưng phấn truyền đến, mấy người Trần Phong ngẩng đầu nhìn lại, ở trên đỉnh của một ngọn núi tuyết khác, có từng tiếng bước chân trầm ổn, thân ảnh của đám người kia từ xa đến gần, rốt cục cũng xuất hiện trong tầm mắt của mấy người Trần Phong.

Xoạt! Một đám người mặc áo bào màu đen chính tề xuất hiện.

vẻ mặt của bọn hắn rất trang nghiêm, trong mắt lập loè ánh mắt hưng phấn mà kích động.

Đây là...người của Long gia! Cầm đầu, thành lĩnh đúng là Long Dược! Mà làm cho người ta cảm thấy kinh sợ nhất, chính là cái đầu lâu to lớn mà đám người đang khiên ở trên vai, mấy chục người, chỉ nâng lên một cái đầu lâu to lớn.

Ô...ô...n...g ——Hào quang kinh khủng ở bên trên cái đầu lâu lấp lánh, cái lực lượng thần bí làm tan rã năng lượng kia, chính là tới từ cái đầu lâu to lớn này!

Xoạt! Đám người mặc áo bào màu đen chỉnh tề bước đi, thân ảnh của mỗi người đều trở nên có chút như có như không, tựa hồ như đã dung nhập vào bên trong cái áo bào màu đen, có một cỗ lực lượng thần bí cường đại chấn động trong cơ thể khi bọn hắn bước đi.

"Các người là ai?" Vẻ mặt của Lôi Hạo trở nên khó coi.

"Huyết mạch Long gia." Long Dược lạnh lùng nói: "Truyền nhân của Long."

Long? Lôi Hạo đột nhiên nhìn về phía cái đầu lâu kia.

Cái bộ dáng kia...cái đầu lâu to lớn kia, cực kỳ giống với đầu rồng ở trong truyền thuyết!

"Đây là huyết mạch của rồng!" Long Dược cuồng nhiệt: "Ha ha ha, cho dù bên trong xương cốt chỉ còn lại có một tia lực lượng, dù cho là chỉ có một chút xíu, chỉ cần lấy ra, Long gia chúng ta liền có thể quật khởi! Chúng ta...tất nhiên sẽ trở thành một gia tộc mạnh mẽ nhất!"

"Ha ha ha ha!" Long Dược cười lớn.

Bọn hắn có thể cảm giác được lực lượng tự thân đang tăng lên! Bọn hắn chỉ cần kích phát lực lượng ẩn giấu ở bên trong cái đầu lâu, thì ở đây, chính là sân nhà của bọn hắn!

Về phần Lôi Hạo? Trần Phong? Bọn hắn căn bản không quan tâm.

"Bộ phận cuối cùng của cái đầu lâu..." Bọn hắn đi thẳng một đường lên đỉnh núi tuyết, sau cùng liền đến trước mặt Tàn Hải.

"Chính là ở đây!" Long Dược trầm giọng nói.

Một bộ phận cuối cùng của cái đầu lâu, ở ngay dưới thân thể của Tàn Hải.

"Mang đi!" Long Dược phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Vâng." Mấy người áo đen đi ra.

"Người dám? !" Ánh mắt của Lôi Hạo trở nên lạnh lẽo.

Từ lúc nào, một đám gen chiến sĩ cấp C cũng dám ở trước mặt hãn khoa trương? Muốn ở ngay trước mắt của hãn, mang Tần Hải đi, làm sao có thể? !

"Ta hiện tại không muốn đề ý đến người." Long Dược nhìn Lôi Hạo một cái: "Ta biết người rất mạnh, thế nhưng không có năng lượng, người bây giờ bất quá cũng chỉ là phế vật."

"Phế vật..." Lôi Hạo cười.

"Ha ha ha, phế vật!"

"Ha ha ha!"

"Cho dù không có năng lượng!"

"Cho dù là chỉ có thể sử dụng thân thể!"

"Lực lượng của gen chiến sĩ cấp A, cũng không phải là những người yếu ớt như các người có thể lý giải!"

"Oanh!"

Trong cơ thể hãn tỏa ra lực lượng mệnh mông.

"Người muốn chiến sao?"

"Vậy thì tới đi!"

Lôi Hạo trở nên điên cuồng, hãn đã chịu đủ khi bị những con gà mờ này lăng nhục!

Trần Phong còn chưa tỉnh, cái đám Long gia này? Xem ra chỉ là một đám giáo phái cuồng nhiệt! Hãn đường đường chính là gen chiến sĩ cấp A, sao có thể nhịn được dạng nhục nhã này? !

Oanh! Hấn đâm ra một quyền, tổ chất thân thể của gen chiến sĩ cấp A có mạnh hay không?

Cực kỳ mạnh! Ít nhất, so với gen chiến sĩ cấp B bình thường còn cường đại hơn nhiều, nhất là Lôi Hạo, làm một phần tử của tổ chức thần bí, tổ chất thân thể của bọn hắn cũng được gia tăng rất nhiều. Chỉ có điều là...

"Ngớ ngẩn." Long Dục chỉ là lãnh lạnh nhìn thoáng qua, cùng với người Long gia chúng ta so thân thể? !

Rồng! Có hai tiếng gầm giận dữ vang lên.

Tần Hải vô địch

Có hai người áo đen bỗng nhiên giết ra, ngăn cản trước người của Long Dục.

Bang! Một quyền của Lôi Hạo giống như đánh vào tường đồng vách sắt.

Làm sao có thể...sắc mặt của Lôi Hạo đại biến, vào thời điểm hắn muốn rút tay về, thế nhưng lại rút không nổi.

Ba! Long Dục dùng một cước đạp ngã Lôi Hạo, bàn chân lớn trực tiếp đạp xuống.

"Cấp A?" Long Dục cười lạnh.

"Ha ha." Hai người áo đen giật cái áo bào màu đen ra, lộ ra da thịt cứng rắn, bắp thịt tràn ngập lực lượng, vào thời khắc này toát ra hào quang kinh khủng.

Long gia huyết mạch

Cấp bậc: Cấp C đỉnh phong!

Lực lượng: 10.000 điểm!

Thể chất: 10.000 điểm!

Gen năng lực: Thuần một sắc tăng cường thân thể.

Đây chính là sự kinh khủng của người Long gia, tất cả năng lực của bọn hắn, đều có quan hệ với thân thể, tổ chất thân thể đơn thuần mà bọn hắn bạo phát ra, rất đáng sợ kinh người!

Ở trong phạm vi năng lực bị vô hiệu này, người của Long gia, chính là tồn tại vô địch!

Đi! Lôi Hạo rốt cục cũng tỉnh ngộ, theo những người này ở đây đánh nhau? Quá mức ngu xuẩn! Thừa dịp thời gian duy trì lực lượng cấp A của chính mình còn lại một ít, mau sớm chạy trốn mới là thượng sách.

"Cút!" Lôi Hạo gầm lên giận dữ.

Oanh! Tất cả lực lượng trong cơ thể nổ tung, cho dù vừa mới nổ tung, liền bị lực lượng ở bên trên cái đầu lâu lóe lên đánh tan rã, thế nhưng cũng làm cho hắn thoát khỏi sự khống chế của người Long gia!

Xoạt! Thân ảnh của Lôi Hạo biến mất, Lôi Hạo kéo lấy Lôi Minh cùng với Học Giả nhanh chóng rời đi, nơi này đã không còn là nơi mà bọn hắn có thể nhúng tay. Bất quá...hắn hướng ánh mắt nhìn thật sâu về một hướng.

Trần Phong...Long Dược...Tả Tiểu Nhu... khuất nhục mà hắn chịu, sau này nhất định sẽ tìm trở về! Ngẫm lại chính mình đường đường là cường giả cấp A, đầu tiên là bị Trần Phong dùng nước Biển Băng bắn cho phải chặt vật chạy trốn, sau đó lại bị Tả Tiểu Nhu ngược đãi, cuối cùng thật vất vả mới khôi phục lại được lực lượng, lại bị cái gì mà người Long gia đè xuống đất nhục mạ.

Những sự nhục nhã này, hắn nhớ rất kỹ! Ta sẽ tìm trở về...thân ảnh của Lôi Hạo dần dần biến mất.

Lôi Hạo đã chạy trốn, đám người Long gia dùng ánh mắt lạnh như băng quét qua trên người của Trần Phong cùng với Tả Tiểu Nhu.

"Chúng ta đi thôi." Trần Phong bất động thanh sắc lôi kéo Tả Tiểu Nhu lui lại.

"Trần Phong..." Trong mắt của Long Dược lóe lên tia sáng lạnh.

Mỗi thù chặt tay lần trước hắn vẫn còn nhớ rõ, chỉ có điều là, hắn rất rõ ràng giờ phút này chính hắn đại biểu cho Long gia. Hiện tại, bọn hắn còn có chuyện trọng yếu hơn phải làm! Trước tiên phải rút lực lượng huyết mạch của Long ra, sau đó lại tìm Trần Phong tính toán sổ sách! Hắn nhìn về phía đỉnh núi tuyết.

Ở nơi đó, tên thiếu niên kia đang ngồi xếp bằng, trên trời có vô số sấm chớp âm ầm đánh xuống, hắn tựa hồ đang lợi dụng những vật này để thôi luyện thể xác, đột phá cực hạn!

"Bộ xương ở dưới thân thể của hắn, có thể hấp dẫn sấm chớp." Long Dược khẳng định: "Hắn muốn dùng loại phương thức này để hấp thu lực lượng của long, quá buồn cười! Hắn lại dám lấy trộm lực lượng huyết mạch của chúng ta, giết hắn!"

Rống! Có mấy người mặc áo bào đen tiến vào bên trong sấm chớp.

Oanh! Oanh! Mấy đạo sấm chớp kinh khủng đánh xuống, toàn thân những người áo đen kia bị đánh đến mức toàn thân run rẩy, nhưng lại rất nhanh trở nên ổn định, kiên định từng bước một đi về phía Tần Hải, sau cùng, người đứng đầu đã đứng trước mặt Tần Hải.

Xoạt! Thân thể của Tần Hải khẽ run.

"Chết đi." Mấy người mặc áo bào đen tản ra lực lượng kinh khủng.

"Sắp xảy ra chuyện!" Trong lòng của Trần Phong phát lạnh, 1000 điểm giá trị may mắn, có thể mang cho hắn và Tả Tiểu Nhu một con đường sinh cơ, có thể đem Lôi Hạo đuổi đi, nhưng Tần Hải đang ở giữa sấm chớp vẫn như cũ không có bất kỳ một tác dụng nào.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, ánh sáng lấp loé, có một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên bốc lên, mấy người mặc áo bào đen có lực lượng thân thể kinh khủng kia, vậy mà ở trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài!

Oanh! Oanh! Oanh!

Thân thể của mấy người mặc áo bào đen lần lượt rơi xuống đất.

Cái gì? Long Dược đột nhiên giật mình, ánh mắt của Trần Phong cùng với Tả Tiểu Nhu lập tức sáng ngời. Ở giữa sấm chớp vô tận, thân ảnh một mực đang ngồi xếp bằng kia rốt cục cũng đứng dậy, cái thân thể bình thường kia, lực lượng chân động kinh khủng làm cho người ta phải sợ hãi!

Đó là Tần Hải! Đó là —— lực lượng thân thể thuần túy nhất!

"Tần Hải tỉnh rồi?" Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời.

Xoạt! Tinh quang sáng chói lóe lên, Tần Hải chậm rãi mở hai mắt ra, quét ánh mắt sắc bén qua đám người mặc áo bào đen, nhìn về phía Tả Tiểu Nhu.

"Tần Hải..." Tả Tiểu Nhu xúc động.

Tỉnh! Tần Hải rốt cuộc đã tỉnh! Vào cái thời khắc quan trọng nhất này! Hết thấy...đều đáng giá!

"Tần Hải..." Tả Tiểu Nhu nhìn về phía cái người đã làm cho tâm hồn thiếu nữ của nàng rung động, chỉ là, Tần Hải chỉ bình thản quét ánh mắt qua trên người của nàng, nhìn về phía Trần Phong ở bên cạnh nàng.

"Đa tạ." Tần Hải khẽ gật đầu.

"Khách khí." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Tỉnh liền tốt.

"A?" Tả Tiểu Nhu có chút phát mộng, vào lúc này nàng mới nhớ tới một chuyện đáng sợ —— Tần Hải, cũng không nhận ra nàng.

Cho dù nàng đã quan sát Tần Hải vô số lần, dù cho ba năm này nàng đã thành thói quen đem Tần Hải xem như là mục tiêu của mình, thế nhưng Tần Hải vẫn như cũ không biết nàng! Hoặc chỉ vờ vện là nghe qua tên của nàng, chỉ thế mà thôi.

Suýt chút nữa đã quên mất điểm ấy, trong lòng của Tả Tiểu Nhu có một chút đắng chát, bất quá, chỉ cần hấn vẫn còn ở đó...

"Giết hấn." Long Dược lạnh lùng nói ra, hấp thu xong lực lượng huyết mạch của rồng còn muốn đi? Ngây thơ!

"Chúng ta nhất định phải mang bộ xương rồng hoàn chỉnh trở về, hấn đã hấp thu lực lượng huyết mạch của rồng, vậy thì mang cả hấn đi về!" Long Dược phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Vâng." Mấy người mặc áo bào đen một lần nữa xuất thủ.

Oanh! Bọn hắn tạm thời buông cái đầu lâu rỗng xuống, một lần nữa ra tay với Tần Hải, nhưng mà, làm cho người ta kinh hãi chính là, giờ phút này Tần Hải lại thể hiện ra thực lực kinh người, là loại lực lượng thân thể thuần túy nhất kia!

Oanh! Hào quang màu vàng trên toàn thân của Tần Hải bắt đầu khởi động, giống như là thiên thần. Toàn thân của hắn bắt đầu khởi động huyết mạch của rồng, thậm chí còn có được đủ loại gen năng lực mạnh mẽ như đám người mặc áo bào đen, ở trước mặt Tần Hải, căn bản không phải là đối thủ!

Một quyền! Đánh bay!

"Làm sao có thể? !" Long Dược đột nhiên co con người vào, thực lực của người trong nhà hắn rất rõ! Đây chính là cấp C đỉnh phong! Huống chi, ở đây, gen năng lực lại hoàn toàn vô dụng!

Phương diện mà đám người mặc áo bào đen cường đại nhất, không chỉ có ở chỗ thuộc tính thể chất cùng với lực lượng, mà thân thể có được lực lượng huyết mạch của rồng kia mới là căn bản!

Còn có...những loại gen năng lực bị động không bị mất đi hiệu lực kia!

Ví dụ như —— tăng cường độ thân thể lên 20%!

Long Nhân

Loại gen năng lực này đã sớm kết hợp chung một chỗ với thân thể, căn bản là không có cách nào có thể cảm đoán, là một loại năng lực tăng cường thân thể đơn thuần, vô cùng cường đại, không người nào có thể chống đỡ.

Đây chính là người Long gia! Đây chính là người mặc áo bào đen! Thế nhưng mà người thiếu niên ở trước mắt này...

Oanh! Lại là một người mặc áo bào đen bị đánh bay.

Một quyền! Toàn thân của thiếu niên kia bắt đầu toát ra lực lượng kinh người đáng sợ.

"Loại lực lượng này..." Long Dược gắt gao nhìn chăm chăm vào Tần Hải, đây chính là lực lượng huyết mạch ở bên trong bộ xương rồng sao? Hắn nhất định phải đạt được!

"Ta tới." Long Dược gào thét một tiếng.

Oanh! Vô cùng vô tận lực lượng tỏa ra, gân xanh toàn thân của hắn bùng nổ, lực lượng thân thể kinh khủng nhất thuộc về Long gia bùng nổ, tốc độ trong nháy mắt được tăng lên tới cực hạn, hung hăng dùng một quyền đánh tới Tần Hải.

Hừ! Tần Hải hừ lạnh một tiếng.

Oanh! Một quyền đối nhau, lực lượng kinh khủng vào thời khắc này tản ra.

Phốc! Một ngụm máu tươi bắn ra, thân ảnh của Long Dược bay rớt ra bên ngoài, hắn thế mà không phải là đối thủ của Tần Hải.

"Lực lượng của ngươi..." Long Dược xoa xoa nắm đấm gần như đã gãy nát, rốt cục biến sắc, hắn rốt cuộc biết thiếu niên này tại sao lại mạnh mẽ như thế, thiếu niên này thế mà đã thật sự hấp thu xong lực lượng ở bên trong

xương rỗng, có được lực lượng có thể làm tan rã những loại năng lượng khác!

Cái mà Tần hĩ làm tan rã, chính là năng lượng ở bên trong cái đầu lâu rỗng to lớn kia, chính là cái năng lượng mà vì sao bọn hắn không sợ Lôi Hạo, đem hắn đuổi đi! Cũng là bởi vì cái năng lượng này, bọn hắn mới trở nên mạnh mẽ như thế! Thế nhưng mà tan rã cũng có hạn chế! Nó cũng có hạn chế cường độ, nó chỉ có thể hạn chế những năng lực đã phóng thích ra.

Ví dụ như ——Lôi Hạo bùng nổ, liền không có khả năng làm tan rã năng lượng trong chớp mắt. Cho nên, cho dù Lôi Hạo bị hạn chế lực lượng, y nguyên vẫn có thể bùng phát ra tất cả lực lượng để chạy trốn, mà người thiếu niên ở trước mắt này, có thể làm tan rã năng lượng ở bên trong cái đầu lâu to lớn! Thậm chí có thể làm tan rã năng lượng trong cơ thể của hắn!

Tầng hào quang màu vàng xung quanh thân thể của người thiếu niên kia, chính là một lực lượng đáng sợ có thể làm tan rã mọi năng lượng! Một quyền của hắn đánh xuống, tầng hào quang màu vàng kia đầu tiên là cưỡng ép tan rã hết tất cả các năng lực ở trong thân thể của hắn, vô luận là thể xác hay là năng lượng, sau đó dùng lực lượng mạnh mẽ của mình, đánh bay hắn ra bên ngoài.

"Tan rã..." Long Dược không những kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Nếu như thiếu niên này có thể hấp thu, bọn hắn chẳng phải là cũng có thể hấp thu? Thử nghĩ một chút đi, tất cả mọi người của Long gia, vốn chỉ là người Long gia có thân thể mạnh mẽ, mỗi người đều có được lực lượng tan rã, thuộc về lực lượng huyết mạch!

Sau đó...thì còn ai có thể địch? ! Người Long gia từ đó trở đi, mới thật sự là quật khởi!

"Loại lực lượng huyết mạch này, chúng ta chắc chắn phải có được!" Long Dược liếm liếm đôi môi khô khốc.

"Bắt lấy hắn, không cần lưu thủ." Long Dược lạnh giọng ra lệnh.

"Vâng." Một tiếng rống trầm thấp vang lên.

"Bọn hấn định làm gì?" Tả Tiểu Nhu giật nảy cả mình.

Đây là trận chiến đấu thuộc về cường giả tu thân thể, hai người bọn hấn không thể giúp đỡ được bất luận điều gì, chỉ có thể đứng nhìn, vốn là đang đứng nhìn Tần Hải quét ngang tất cả mọi người, thế nhưng hiện tại lại có một chút không ổn, những người mặc áo bào đen này trở nên có chút quỷ dị.

"Không biết." Trần Phong trầm giọng nói.

Hấn cũng có một chút cảm giác không đúng, thế nhưng mà giá trị may mắn đã hao hết, hấn hiện tại cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể hi vọng Tần Hải vừa mới đột phá, tìm được con đường của mình, đạt được thực lực cường đại!

Oanh! Tần Hải đánh từng quyền ra, gần như tất cả đám người mặc áo bào đen đều bị đánh bay, thế nhưng...

Rống —— Có một tiếng rống trầm thấp vang lên, những người mặc áo bào đen bị thương nặng đã ngã xuống mặt đất, vậy mà lại có thể chậm rãi bò lên. Ánh sáng màu đen nồng đậm loé lên, trên người của mỗi người, đều toát ra lực lượng đáng sợ, thân thể bị thương nặng của bọn hấn dùng một tốc độ cao tái tạo lại, thậm chí còn trở nên cường đại hơn.

Hai bên đỉnh đầu của bọn họ, bắt đầu mọc ra hai cục thịt, rất nhanh, hai cái cục thịt kia thế mà biến thành một đôi sừng thịt!

"Xoạt!" —— có một đôi cánh thịt mọc ra ở phía sau lưng, hết thảy đám người mặc áo bào đen, vậy mà trong nháy mắt đã biến thành một sinh vật kỳ lạ giống người mà không phải người.

"Long Nhân?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Không." Long Dược lạnh giọng nói: "Đây là... lực lượng huyết mạch của rồng!"

Oanh! Ánh sáng lấp loé, đám người mặc áo bào đen xuất thủ một lần nữa, vô luận là nhanh nhẹn, lực lượng hay là thể chất, đều tăng lên dữ dội trên

một phạm vi lớn! Từng đạo tàn ảnh phóng đi, toát ra lực lượng kinh người đáng sợ!

Oanh! Tàn Hải vừa rồi có thể gọi là vô địch, vậy mà lại rơi vào thế yếu.

"Không tốt." Tả Tiểu Nhu cũng biến sắc.

Tàn Hải đang gặp phải nguy hiểm! Coi như Tàn Hải vừa mới thu hoạch được lực lượng mới trở nên mạnh mẽ, thế nhưng phải đối mặt với nhiều Long Nhân như vậy căn bản cũng không phải là đối thủ, nhất là còn có một tên Long Dược! Có quá nhiều người.

Trọng lực bất quy tắc! Nàng thử thi triển năng lực, vô hiệu! Ở trong phạm vi ảnh hưởng của cái đầu lâu to lớn kia, hết thảy năng lực đều vô hiệu.

"Trần Phong..." Nàng nhìn về phía Trần Phong.

"Đề ta suy nghĩ một chút." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn hiện tại cũng không có biện pháp nào quá tốt, năng lực thì bị phong ấn, giá trị may mắn thì hao hết, sức chiến đấu của thân thể cũng không mạnh, ngay cả tư cách lao lên làm pháo hôi cũng không có!

Thế nhưng...Trần Phong nhìn về phía Linh Hải Mộc trên mặt đất, Tàn Hải sau khi đột phá, vật kia liền bị ném ở trên mặt đất. Đây chính là một cơ hội của hắn!

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong đột nhiên lao ra, một phát bắt được Linh Hải Mộc.

"Giết hắn!" Long Dược phát ra âm thanh lạnh lùng.

Nếu như Trần Phong cùng với Tả Tiểu Nhu đứng ở đằng xa nhìn thì cũng thôi đi, bọn hắn căn bản cũng không muốn lãng phí thời gian để đi qua giết người, thế nhưng Trần Phong vậy mà dám chạy tới, cái này chính là tự tìm đường chết!

Còn có cái nhánh cây kia! Vốn là hắn cũng không thèm để ý, thế nhưng vì cường giả cấp A kia tựa hồ đến là vì vật này, Trần Phong cũng đã lao lên

cướp lấy vật này, chỉ cần hấn không phải là đồ đàn, cũng biết là thứ này có vấn đề!

Nói không chừng...Tần Hải có thể hấp thụ lực huyết mạnh của rồng là do có quan hệ với thứ này, tuyệt đối không thể để cho Trần Phong mang vật này đi.

Oanh! Một người mặc áo bào đen đánh tới, thân thể đáng sợ phóng tới Trần Phong, thân ảnh của hấn bùng nổ, giống như một con cự thú gào thét điên cuồng lao tới!

Trần Phong, muốn tránh cũng không thể tránh, đúng vào lúc này.

"Cút!" Tần Hải quát to một tiếng, hào quang màu vàng bắt đầu khởi động, thân ảnh của hấn bắn ra như con thoi, đánh bay người mặc áo bào đen đang lao tới Trần Phong.

Có phải là truyền nhân của thần lần?

"Cút!" Tần Hải quát to một tiếng, hào quang màu vàng bắt đầu khởi động, thân ảnh của hắn bắn ra như con thoi, đánh bay người mặc áo bào đen đang lao tới Trần Phong.

Phốc! Máu tươi bắn ra, sau lưng của Tần Hải vừa bị kẻ địch ở phía sau lưng đánh ra một vết thương.

"Người điên rồi sao?" Tần Hải nhìn Trần Phong, vào loại thời điểm này, không mang cô nương kia chạy trốn, còn ở chỗ này làm cái gì?

"Không điên làm sao có thể thắng được người?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Giúp ta giữ vững một phút đồng hồ, những chuyện còn lại, giao cho ta."

Vốn là hắn muốn lấy được Linh Hải Mộc liền chạy đi, nếu Long Dược cũng đã chú ý tới Linh Hải Mộc, vậy thì cũng chỉ có thể ở chỗ này hấp thu!

"Cái tên điên này..." Tần Hải lắc đầu nhìn Trần Phong.

"Được." Tần Hải trầm giọng nói, hắn tin tưởng Trần Phong, nếu Trần Phong đã cam đoan, như vậy nhất định sẽ có biện pháp.

Oanh! Hào quang màu vàng bắt đầu khởi động, Tần Hải ngăn ở trước mặt Trần Phong.

Đám người mặc áo bào đen đánh tới, nhưng không có cách nào tiến thêm được một bước.

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, lực lượng quen thuộc một lần nữa tuôn ra! Đó là lực lượng thuộc về Linh Hải Mộc, giá trị may mắn thuộc về

lực lượng thần bí!

Oanh! Thời không tựa hồ vào thời khắc này đứng im, Quảng sáng may mắn toàn diện phát động, giá trị may mắn bên trong Linh Hải Mộc nhanh chóng bị hút ra, cỗ lực lượng thần bí mệnh mông kia, lại một lần nữa tràn ra!

Rào —— Ánh sáng lấp lóe, Trần Phong lại một lần nữa tiến vào trạng thái tư duy thần bí lúc trước.

"Bắt đầu đi." Cảm xúc của Trần Phong trở nên sục sôi.

Quảng sáng may mắn lại một lần nữa tăng lên điên cuồng!

Thăng cấp! Về phần giá trị may mắn tràn ra?

"Tới đi!" Ánh mắt của Trần Phong lấp loé, nếu như trên thế giới có một loại lực lượng làm tan rã các loại năng lực khác, vậy thì hẳn khẳng định sẽ có một loại năng lực có thể ngăn cản được loại lực lượng này, giống như là năng lượng trên bờ Biển Băng vậy!

Mà hẳn...chính là muốn chế tác ra một bộ trang bị năng lượng có thuộc tính như vậy!

Xoạt! Giá trị may mắn tiêu hao! Thiên Huyền đao gió bùng nổ, cung cấp năng lượng cốt lõi, ngưng tụ ra một màn ánh sáng màu bạc.

Trần Phong tiêu hao một lượng lớn giá trị may mắn, mới ngưng tụ ra được một bộ trang bị năng lượng màu bạc này!

Ô...ô...n...g —— Trần Phong thử nghiệm thôi động, hẳn có thể cảm giác được lực lượng ẩn chứa bên trong bộ trang bị năng lượng màu bạc! Có khả năng sử dụng! Nó có khả năng sử dụng năng lượng ở bên trong phạm vi ảnh hưởng của cái đầu lâu, cho dù hết sức mỏng manh, thế nhưng thứ này quả thực có thể ngăn cản được lực lượng tan rã! Đây mới thực sự là một bộ trang bị năng lượng siêu cường!

"Không tốt." Đám người Long Dược đột nhiên ý thức được điều không ổn, ở dưới sự ảnh hưởng của cái đầu lâu, Trần Phong lại có thể sử dụng năng lượng? Nếu để cho hắn hoàn thành...

"Giết hần!" Long Dược gầm thét.

Oanh! Một đám người mặc áo bào đen đột nhiên lao ra, nhưng mà...

Ầm! Thân thể cứng rắn của Tần Hải đã ngăn cản trước mặt bọn hần, hào quang màu vàng bắt đầu khởi động, mỗi một quyền đánh ra đều kinh thiên động địa, hào quang màu vàng bắn ra đầy trời, hần cứ thế mà chặn lại hết thủy công kích! Đây không phải là cái gì năng lượng, mà là lực lượng của thân thể!

Oanh! Đám người mặc áo bào đen điên cuồng công kích.

Phốc! Tần Hải vừa mới đột phá, không nắm giữ được bao nhiêu kỹ xảo, càng sẽ không có cái gì gọi là chiêu thức, ở dưới sự công kích của đám người mặc áo bào đen có chút chật vật, thế nhưng cho dù là như thế, hần cũng không hề lùi lại một bước, có thể ngăn cản liên cản, không ngăn nổi...thì mạnh mẽ chống đỡ!

Oanh! Từng quyền đánh lên trên người của Tần Hải.

"Tần Hải!" Tả Tiểu Nhu lo lắng.

Tần Hải chủ tu vốn là tinh thần, lần này thử nghiệm phương thức đặc thù để đột phá cực hạn, mới đạt được tới loại tình trạng này! Thế nhưng mà coi như thân thể của hần có mạnh hơn...những cái tên Long Nhân đáng chết này...hần thật sự có thể chống đỡ?

Một phút đồng hồ! Tranh thủ cho Trần Phong một phút đồng hồ, thật sự có thể được hay sao?

Oanh! Thân thể của Tần Hải ửng hồng.

Oanh! Thân thể của Tần Hải có chút run rẩy.

Hần đã sắp không chịu đựng nổi nữa! Đám người Long gia này sau khi biến thân, đã đạt đến cấp C đỉnh phong, lực lượng thân thể đơn thuần, đã đạt đến một trình độ hết sức kinh khủng! Không có người nào có thể địch, liền xem như là hần, cũng không thể thừa nhận công kích của đám người này!

Phốc! Khóe miệng của Tần Hải ứa ra máu tươi.

Bao lâu rồi? Hắn nhìn qua thời gian... 50 giây, còn có 10 giây!

Oanh! Hào quang màu vàng bắt đầu khởi động, hào quang đầy trời vốn đã âm ảm, lực lượng thân thể của Tần Hải cũng không còn thừa bao nhiêu, có mạnh hơn nữa cũng không thể chịu được nhiều người công kích như thế!

5 giây! 4 giây!

Phốc! Tần Hải phun ra một ngụm máu tươi.

3 giây! 2 giây!

Hai chân của Tần Hải đã run rẩy, gần như không đứng thẳng được.

1 giây!

Oanh! Tần Hải vô lực ngã xuống, nửa quỳ nửa ngồi trên mặt đất.

Chỉ sợ là...không chịu nổi nữa a? Sắc mặt của Tần Hải tái nhợt đáng sợ, lực lượng rõ ràng đã tiêu hao vượt quá giới hạn, thân thể vừa mới đột phá, dồi dào tinh lực, chỉ trong vài phút ngắn ngủi liền biến thành loại trạng thái này.

Phải chết sao? Trên khóe miệng của hắn lại lộ ra một nụ cười, Trần Phong, người muốn một phút đồng hồ, ta đã làm được!

Oanh! Long Dược điên cuồng đánh một quyền vào đầu của Tần Hải, một quyền này mang theo lực lượng cực kỳ mạnh mẽ, tựa hồ có thể đánh xuyên qua hư không, xuất hiện ở trước mặt Tần Hải.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, có một đạo ánh sáng màu bạc lấp lóe, là một cánh tay màu bạc lặng yên không tiếng động duỗi ra, bình thản ngăn ở trước mặt Tần Hải.

"Ầm!" Một tiếng nổ vang thật lớn, một kích kinh thiên của Long Dược, lại bị một cánh tay chặn lại!

Cái gì? Long Dược khiếp sợ nhìn lại.

Ở nơi đó, toàn thân Trần Phong được bao phủ bởi ánh sáng màu bạc, hẳn chỉ cần duỗi một cánh tay ra, nhìn qua giống như là không có sử dụng một điểm lực lượng nào, đã có thể chặn lại đòn công kích mạnh nhất của Long Dực!

"Làm sao có khả năng?" Long Dực không dám tin.

"Có cái gì mà không thể nào?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Tần Hải...cám ơn, chuyện tiếp theo, liền giao cho ta đi." Trần Phong bình tĩnh đi ra.

Tả Tiểu Nhu kích động lao ra, đem Tần Hải toàn thân gần như một lá cờ lấy, kéo ra phía sau, lần này, đổi lại là Trần Phong ngăn cản ở trước người bọn họ!

Oanh! Ánh sáng màu bạc vào thời khắc này lấp lánh vô cùng, Quảng sáng may mắn thăng cấp hoàn tất, bộ trang bị năng lượng siêu cường cũng đã hoàn tất, tiếp theo, là sân nhà của Trần Phong.

"Truyền nhân của long?" Trần Phong nhìn về phía đám người Long Dực, trên khoé miệng lộ ra một nụ cười chế nhạo.

Cái đầu lâu to lớn kia nhìn qua cực kỳ giống với rồng phương Tây, nhưng mà nếu nhìn kỹ lại...

"Các người xác định không phải là truyền nhân của thần lằn đó chứ?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

"Trần Phong!" Hai mắt của Long Dực đỏ bừng, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, nói: "Người có biết mình đang nói cái gì hay không? !"

Cự Long

"Đương nhiên." Trần Phong cười nói: "Cái gì mà huyết mạch của rồng, người cho rằng ta không nhìn ra được các người chính là người biến dị sao? Chỉ bất quá, là người biến dị hợp pháp mà thôi! Lần trước đã đã từng gặp qua một cô gái tai thỏ biến dị, mấy người các người bây giờ, cũng không sai biệt lắm."

"Nhiều nhất cũng chỉ là người thần lẫn biến dị mà thôi."

Oanh! Người Long gia trong nháy mắt liền trở nên phần nộ.

Người biến dị? Thần lẫn? Bọn hắn tức giận đến nổ phổi, huyết mạch của bọn hắn là Long cao quý, bọn hắn so với người bình thường có sức mạnh lớn hơn, lực lượng huyết mạch cường đại chảy ở trong cơ thể, lại bị Trần Phong nhục nhã thành như thế...

Cô gái tai thỏ? Người thần lẫn biến dị? Bọn hắn có cảm giác đây là một sự vũ nhục trần trụi.

"Người đang tìm cái chết." Sát ý toàn thân của Long Dục bắt đầu tản ra.

Oanh! Hắn đâm ra một quyền mang theo lực lượng kinh khủng, đám người mặc áo bào đen vào thời khắc này cũng đều ra tay, mục tiêu, đương nhiên là Trần Phong!

"Tới đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Bộ trang bị năng lượng trên người tản ra ánh sáng màu bạc, khiến cho hắn có thể tùy tiện cảm nhận được cỗ lực lượng cường đại ở quanh người! Uy năng siêu cường của bộ trang bị năng lượng: 500%!

Những chiến sĩ cấp C khi bùng nổ bí kỹ dung hợp 4 tinh siêu cường, cũng có khả năng đạt đến 500% uy năng, thế nhưng cũng chỉ có thể bùng nổ trong nháy mắt, còn có đủ loại hạn chế, mà Trần Phong bây giờ...lại không có bất kỳ một sự hạn chế nào! Mỗi một quyền, đều là 500% uy năng!

Ở bên trong cái khu vực không thể sử dụng năng lực này! Ở bên trong cái khu vực chỉ có thể sử dụng lực lượng thân thể thuần túy này! Trần Phong, chính là tồn tại vô địch.

Oanh! Trần Phong bùng nổ trong nháy mắt, một quyền, một người bị đánh bay tại chỗ, lại một quyền, lại một người bị đánh ngã, cỗ ánh sáng màu bạc kinh khủng, bộc phát ra lực lượng kinh khủng!

Oanh! Oanh! Oanh!

Ánh bạc lấp lóe, người thần lẩn biến đi đầy trời bị đánh trở lại nguyên hình! Quyền cuối cùng, ngay cả Long Dược cũng bị ánh bạc ngập trời đánh bay.

Làm sao có khả năng...trong mắt của Long Dược tràn ngập sự không thể tưởng tượng. Hắn làm thế nào cũng không nghĩ ra, chính hắn lại có ngày sẽ bị một gen chế tác sư cấp D đánh bay, tại phương diện mà hắn am hiểu nhất, phương diện lực lượng thân thể thuần túy!

Mà vào giờ khắc này, Tần Hải cũng lộ ra vẻ mặt kinh sợ, Trần Phong tại sao lại có thể mạnh mẽ như thế? Hắn vì đột phá cực hạn, vì không muốn rút lại ở phía sau, mới lựa chọn đi trên con đường tràn ngập gian khổ mà nguy hiểm này, sau cùng mới có thể cường hóa thân thể đến tình trạng như vậy! Tiềm lực của hắn đã hao hết, gen thuộc tính gần như là không có khả năng tăng trưởng! Thế nhưng...hắn thông qua loại phương thức này, đã hoàn toàn thay đổi thể chất!

Lực lượng có hạn? Tinh thần có hạn? Không quan trọng! Hắn đem thân thể bình thường của nhân loại, cải tạo thành thân thể mạnh hơn! Cho dù là gen thuộc tính đồng dạng, cũng có thể bộc phát ra uy năng không thể tưởng tượng nổi!

Đây chính là con đường của Tần Hải! Thế nhưng mà cái tên Trần Phong này, thế mà đã cường đại đến loại trình độ này?

"Là năng lượng hoá vũ trang." Tả Tiểu Nhu thấp giọng nói: "Có khả năng có quan hệ với cái nhánh cây kia, đây hẳn không phải là trạng thái bình thường."

Nàng biết rất rõ thực lực của Trần Phong, nếu như Trần Phong ở trạng thái bình thường cũng khủng bố như thế, hai người bọn hắn đã sớm kết thúc chiến đấu mang theo Tần Hải cao chạy xa bay rồi.

"Ừm." Tần Hải khẽ gật đầu, thế nhưng ánh mắt vẫn thủy chung đặt ở trên người của Trần Phong, vô luận có phải hay không là trạng thái bình thường, Trần Phong lại một lần nữa siêu việt hắn!

"Huống hồ là ——Hắn lại cứu mình một mạng! Cái tên gia hỏa này..." Tần Hải nói thầm.

Hắn biết, Trần Phong cũng giống như hắn có thiên tư trác tuyệt, Trần Phong vốn là một con hắc mã giết ra từ kỳ thi đấu gen tân tú, đang lấy một loại tốc độ khủng khiếp trở nên càng mạnh!

"Ta sẽ không tụt lại phía sau." Vẻ mặt của Tần Hải trở nên kiên định.

Cho dù tương lai không có cách nào siêu việt Trần Phong! Cho dù trong tương lai vẫn phải đuổi theo bóng lưng của Trần Phong!

Oanh! Ánh sáng màu bạc sáng chói lấp lánh, máu tươi của Long Dược bắn tung toé, thân thể bay rớt ra ngoài, những người mặc áo bào đen cũng bị đánh ngã toàn bộ, đau đớn kêu thảm thiết, đây căn bản cũng không phải là một cuộc chiến đấu cùng cấp bậc! Đây chính là một bộ trang bị năng lượng siêu cường được ngưng tụ từ một lượng lớn giá trị may mắn cơ mà!

"Kết thúc đi!" Trần Phong phát tay.

Mà đúng vào lúc này, có một tiếng than nhẹ kỳ dị vang lên.

Xoạt! Đất trời trong nháy mắt rơi vào bóng tối.

Đã xảy ra chuyện gì? Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Ô...ô...n...g —— Âm thanh nỉ non trầm thấp vang lên, giống như ma chú trong bóng tối.

Từng đạo ánh sáng màu đỏ quỷ dị hiện hiện ở trên thân thể của đám người Long gia, đan xen vào cùng một chỗ với áo bào màu đen, giống như từng

chùm tơ máu đỏ tươi, hình thành một cảnh tượng quý dị.

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Từng chùm tơ máu tụ tập vào với nhau.

"Ta...sẽ không chết ở chỗ này!" Ánh mắt âm lãnh của Long Dược tràn ngập sát ý: "Vũ nhục người Long gia, nhất định phải trả giá đắt!"

"A —— " Một tiếng thét tê tâm phế liệt vang lên, thân thể của Long Dược dần dần tan rã dưới từng chùm tơ máu vây quanh, vô số tơ máu quấn quanh thân thể của hắn, sau cùng hóa thành một đoàn ánh sáng màu đỏ to lớn!

Oanh! Ánh sáng màu đỏ tỏa ra.

Rồng! Một tiếng rồng to tràn ngập uy nghiêm xuất hiện, giữa ánh đỏ, có một vết hào quang linh động lóe lên, bóng tối tan biến, có một con Cự Long được tạo thành bởi tơ máu lấp lánh trong hư không! Mỗi một lần nó vỗ cánh, đều tràn ngập mị lực.

Đó là...đám người Tần Hải hít vào một ngụm khí lạnh.

Cự Long! Thế mà là Cự Long chân chính! Cho dù đây chỉ là do Long Dược và đám người mặc áo bào đen, phóng thích ra lực lượng của chính mình, tạm thời dung hợp với nhau tạo thành Cự Long, thế nhưng chuyện này há không phải nói rõ, trong huyết mạch của bọn hắn, vậy mà thật sự ẩn chứa lực lượng Cự Long?

Hậu duệ của Long...Long gia một mực thờ phụng lại có thể là thật? !

Rồng! Cự Long gào thét, trong ánh mắt lờ mờ có thấy rõ được thần thái của Long Dược, đám người mặc áo bào đen toàn bộ hóa thành tơ máu, đem Long Dược biến thành Cự Long màu máu chân chính!

"Lại dám hấp thu lực lượng huyết mạch của chúng ta! Các ngươi...đều đáng chết!" Cự Long gầm nhẹ một tiếng.

Rống! Tiếng rống kinh khủng mang theo từng tia long uy, trong mắt Cự Long lập loè ánh sáng màu đỏ chói mắt cùng với sát ý, gắt gao khóa chặt Trần Phong, há cái miệng rộng, một cột sáng đỏ ngòm trong nháy mắt phun ra ngoài.

Oanh! Ánh sáng đỏ lóng lánh!

"Trần Phong!" Đám người Tần Hải giật nảy cả mình.

Đây chính là Cự Long a! Cho dù tin tức về Long vẫn luôn là truyền thuyết, thế nhưng cho đến bây giờ, cái gì mà huyết mạch Long, đầu lâu rồng, trước mặt đủ loại dấu tích, Cự Long chân chính rất có thể tồn tại.

Thoái hoá

Cho dù Long Dực trước mắt chỉ tạm thời hóa thân thành Cự Long, thế nhưng cỗ uy nghiêm kinh khủng này đã đủ khiến cho người ta sợ hãi.

Trần Phong có thể ngăn cản sao? Tần Hải cùng với Tả Tiểu Nhu theo bản năng nhìn về phía Trần Phong.

Nơi đó, bên trong cột sáng đỏ ngòm vô cùng vô tận, có một chùm ánh sáng màu bạc bỗng nhiên lấp lánh.

"Là Trần Phong!" Hai mắt của Tần Hải tỏa sáng.

Oanh! Ngân quang lóng lánh, ánh bạc vờn quanh thân thể của Trần Phong, cho dù bị cột sáng đỏ ngòm kia trùng kích không ngừng lùi lại, thế nhưng hắn vẫn có thể ngang nhiên chống đỡ đòn công kích này.

Xoạt! Ánh sáng đỏ ngòm biến mất, trên mặt đất lưu lại một chuỗi dấu chân thật sâu.

"Đây chính là lực lượng của Long hay sao?" Trần Phong phát ra âm thanh lạnh lùng.

Cái thanh âm bình tĩnh kia khiến cho Long Dực không nhịn được tức điên.

"Hừ!" Cự Long gầm thét.

Xoạt! Đôi cánh màu đỏ máu chớp động, con Cự Long nổi khùng, há miệng không ngừng bắn ra cột sáng màu đỏ ngòm, một chút ánh sáng màu bạc của Trần Phong cơ hồ bị ánh sáng đỏ ngòm bao phủ! Nhưng mà...vô luận nó oanh kích bao nhiêu lần, ánh sáng màu bạc vẫn còn ở nguyên đó!

Oanh! Trần Phong trầm ổn đánh ra từng quyền, mỗi một quyền, đều mang theo ánh sáng màu bạc, đây là lực lượng cường đại do Linh Hải Mộc ngưng tụ, vào thời khắc này toát ra uy năng không thể tưởng tượng nổi!

Oanh! Ở dưới cột sáng đỏ ngòm vô cùng vô tận, hấn thể mà cứ hướng về phía trước rảo bước tiến lên!

Một bước! Hai bước!

"Phá!" Trần Phong quát to một tiếng, cột sáng đỏ ngòm đầy trời biến mất, ánh sáng màu bạc một lần nữa lấp lánh.

Oanh! Trần Phong bay bổng lên không trung, ngưng tụ tất cả lực lượng vào một quyền, trong nháy mắt bùng nổ, đánh về phía con Cự Long.

Oanh! Mặt đất rung động, hào quang màu đỏ đầy trời tiêu tán!

Phốc! Thân thể Cự Long màu đỏ cao lớn thể mà bị đánh bay.

"Ngươi..." Cự Long không dám tin nhìn chằm chằm vào Trần Phong.

Bại! Hấn thể mà bại? Cự Long, không phải nhất định là chân long, thể nhưng những sinh vật có thể được gọi là 'Long', bình thường cũng đều phi thường đáng sợ. Người Long gia, mặc dù vẻn vẹn chỉ có một chút cái gọi là gen Cự Long, nhưng khi bọn hấn đã rút ra hết thảy gen trong cơ thể của mình, vào thời điểm ngưng tụ lực lượng thuộc về Cự Long lại với nhau, y nguyên vẫn rất kinh khủng!

Đây là lực lượng đặc hữu của Long gia bọn hấn! Thế nhưng mà hấn lại bại! Bại bởi vì một con trùng nhỏ mà lúc trước hấn có thể tùy tiện giẫm chết.

Xoạt! Trần Phong đi ra.

"Ngươi thua rồi." Trần Phong bình tĩnh nói.

"Không thể nào!" Cự Long gầm thét.

"Chúng ta là người Long gia! Chúng ta là hậu duệ của Long, không có khả năng thua người được! Là bởi vì gen của Long không đủ sao? Nhất định là như vậy."

Trong đôi mắt màu đỏ của Cự Long tràn ngập sát khí, sau cùng liền cầm cái đầu lâu rồng lên, nói: "Đây là do ngươi bức ta, lực lượng trong đầu lâu

rồng, là lực lượng Cự Long chân chính..."

"Ha ha ha." Cự Long cười lớn.

Oanh! Bàn tay lớn màu đỏ ngòm tóm chặt đầu lâu rồng.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng đáng sợ tràn vào.

Không tốt! Sắc mặt của Tần Hải biến hóa, lực lượng của đầu lâu rồng quá mức đáng sợ, coi như là chiến sĩ cấp A như Lôi Hạo cũng không thể sử dụng năng lực, Trần Phong mặc dù đã thoát khỏi hạn chế của lực lượng tan rã, thế nhưng một khi lực lượng trong đầu lâu rồng bị Cự Long thu lấy...

Huông chi, đáng sợ nhất là sự dung hợp của bọn hắn! Thủ đoạn của Long gia quá mức đáng sợ, bọn hắn lại có thể đem hết thủy gen của sinh vật có được huyết mạch Cự Long ngưng kết vào cùng một chỗ, hình thành nên Cự Long, mà đầu lâu rồng ở trên tay của hắn...đó chính là gen của Cự Long chân chính! Một khi đầu lâu rồng bị hắn hấp thu, hắn rất có khả năng sẽ biến thành Cự Long chân chính!

Nhưng mà, ngoài ý liệu chính là, Trần Phong chỉ nhàn nhạt nhìn cảnh này.

"Trần Phong?" Tả Tiểu Nhu nhắc nhở.

Lúc này, không phải là nên ngăn chặn hắn hay sao?

"Không cần." Trần Phong cười lạnh một tiếng: "Nếu như hắn không dung hợp cái gì gọi là 'Đầu lâu rồng' này, thì còn có thể chạy trốn, nói không chừng còn có thể mang theo đồ vật chạy trốn, thế nhưng hiện tại..."

"Rồng!" Ánh sáng màu đỏ lóng lánh, vàng sáng màu đỏ máu quanh người Cự Long phóng đại, nó đang hấp thu lực lượng của đầu lâu rồng!

"Tại sao?" Tả Tiểu Nhu không hiểu, đây chính là đầu lâu của Cự Long chân chính cơ mà! Ở trong đó, nhất định ẩn chứa gen Cự Long mạnh mẽ, vì sao lại...

Mà vào lúc này, Tần Hải cũng lộ ra thần sắc cổ quái, tựa hồ như đã nghĩ đến cái gì: "Chẳng lẽ là..."

"Không sai." Trần Phong lộ ra nụ cười nghiền ngẫm: "Chính là vật kia."

Đầu lâu rồng? Ai nói cho ngươi đó là đầu lâu của rồng? ! Cũng bởi vì lớn lên giống đầu rồng, có hình dáng tương đối tương tự?

Nếu như ở đây chỉ là một địa phương tầm thường, cái đầu không lồ như thế, lại có hình dáng giống như đầu Cự Long, thì không thể nghi ngờ thân phận của nó, thế nhưng ở đây là cái địa phương nào?

Là Băng Hải Tuyết Nguyên a! Ở đây có rất nhiều sinh vật mạnh mẽ, cũng đều có thân thể vô cùng to lớn! Nếu như đây thật sự là đầu lâu Cự Long, loại sinh vật mạnh mẽ này, làm sao lại có thể không biến dị? Cự Long vốn đã có hình thể không lồ, ở chỗ này sẽ trở nên bao lớn? Không có người nào biết rõ!

Cho nên...cái đầu lâu này mặt ngoài tương tự với đầu Cự Long, hơn nữa lại còn có năng lực thần kỳ làm tan rã năng lực, vừa vặn tương tự với một sinh vật ở trong trí nhớ của Trần Phong.

Thần lằn Thủy Dong!

Năng lực: Phóng thích gọn sóng mỏng manh, có thể giảm bớt uy năng của năng lượng.

Loại sinh vật này bình thường không có gì lạ, ở chỗ này đã biến thành 'Cự Long', cái năng lực bình thường kia, ở chỗ này đã biến thành cấm chế năng lượng vô cùng cường đại! Đây mới là đồ vật mà Long Dược muốn dung hợp! Thật sự cho rằng Trần Phong vừa rồi trào phúng bọn hắn là người thần lằn, là bởi vì muốn nhục nhã bọn hắn sao?

Không hề, thật ra là do hắn tò mò a, người Long gia dùng huyết mạch Cự Long làm hạch tâm kích phát lực lượng thần bí mạnh mẽ của Cự Long, nếu như gia nhập vào gen của thần lằn, sẽ lai giống ra một sinh vật như thế nào?

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển, Long Dực đã dung hợp gen mới hoàn tất, lực lượng bên trong 'đầu lâu rồng' đã bị hấp thu, theo Cự Long màu đỏ dung hợp lại cùng một chỗ, sau cùng diễn hóa thành năng lượng hoàn toàn mới, thân thể không ngừng biến hóa.

Cánh, lặng yên không một tiếng động biến mất, thân thể cao lớn của Cự Long cũng đang thu nhỏ lại, tứ chi trở nên càng ngắn và nhỏ, thân thể càng ngày càng ép sát mặt đất, sau cùng, hóa thành một con thằn lằn to lớn máu me đầy đầu!

Tiến hóa? Không, đây là thoái hóa!

Trần Phong: "..."

Quả nhiên là đã biến thành thằn lằn sao?

"Không! Không thể nào!"

Vẻ mặt của Long Dực tràn ngập sự hoảng sợ, bọn hắn thể nhưng chính là hậu duệ của Long, làm sao lại có thể biến thành thứ này? Coi như dung hợp các loại gen khác, lực lượng bên trong những loại gen này cũng sẽ không vượt qua được huyết mạch của Long!

"Tan rã a..." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi.

Quầng sáng may mắn cấp 3

Năng lực tan rã của thần lằn Thủy Dong, vừa vắn đem cái gọi là huyết mạch của Long tiêu trừ, vào thời điểm Long Dực có ý đồ hấp thu lực lượng của 'đầu lâu rồng', liền đã định trước một con đường chết!

Đã kết thúc, Trần Phong khẽ lắc đầu.

Oanh! Ánh sáng màu bạc kinh khủng lấp lánh, Trần Phong dùng một quyền đánh bay Long Dực ra bên ngoài, nhưng mà, thân thể cao lớn của Long Dực quay cuồng một vòng trên mặt đất, thế mà không hao tổn lông tóc bỏ dấy!

"Ha ha ha ha, coi như không có gen Long, thế nhưng mà gen của thần lằn cũng đã đủ mạnh!" Vẻ mặt Long Dực trở nên dữ tợn.

Hắn có thể cảm nhận được lực lượng cường đại trong cơ thể! Đó là lực lượng cường đại thuộc về thần lằn Thủy Dong khổng lồ, coi như không có huyết mạch của Long, nó y nguyên vẫn cực kỳ mạnh mẽ! Chỉ cần giết Trần Phong, trở lại Long gia...

Oanh! Long Dực nổi khùng, huy động thân thể kinh khủng vọt tới Trần Phong.

Xoạt! Long Dực quật cái đuôi dài tới, bộ trang bị năng lượng màu bạc của Trần Phong thế mà không chịu nổi.

"Ha ha, lực lượng cường đại như thế này, coi như là thần lằn thì lại như thế nào?" Vẻ mặt Long Dực trở nên dữ tợn.

Oanh! Hắn một lần nữa huy động thân thể vọt tới Trần Phong.

Chỉ có điều ngoài ý liệu là, Trần Phong mặc dù ở vào thế yếu tuyệt đối, cũng không có bất kỳ sự lo lắng nào, mà chỉ dùng một loại vẻ mặt thương hại cùng với đồng tình nhìn hắn.

Đây là cái tình huống gì? Tâm trạng của Long Dục kinh hoàng.

"Người có phải hay không là đã quên mất một sự kiện?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Người thật sự hấp thu được lực lượng thần lằn, thu được sự tăng cường siêu cường, thế nhưng cái đầu lâu đã bị người hấp thụ hết lực lượng..."

Ồ...ô...n...g —— Cái đầu lâu to lớn kia hóa thành bụi bặm biến mất, sau khi bị hấp thụ hết tất cả lực lượng, cái đầu lâu này cũng không còn cách nào bảo trì hình dạng hoàn chỉnh, mà lực lượng cường đại nhất của năng lực tan rã, rốt cục cũng biến mất!

Tất cả mọi người —— đã khôi phục lại được năng lực.

"Không tốt!" Long Dục than thảm một tiếng, nếu như có thể khôi phục được năng lực mà nói...

Oanh! Một cỗ áp lực kinh khủng bỗng nhiên buông xuống.

"Trọng lực bất quy tắc —— giao sát!" Thanh âm lạnh lùng của Tả Tiểu Nhu bỗng nhiên vang lên, nàng nhần nhẹn nửa ngày đã sớm không chịu đựng nổi, hạn chế năng lực đã được giải trừ, nàng liền phóng xuất ra lực lượng mạnh nhất của chính mình!

Oanh! Thân thể cao lớn của thần lằn ầm ầm nện vào mặt đất, cũng đã không còn cách nào đứng dậy.

" Long... Gia... Chúng ta... " Tiếng gào thét của Long Dục bị ngắt quãng.

Ầm! Tả Tiểu Nhu vung cánh tay nhỏ lên, Long Dục đến chết cũng không nói được hết câu, đôi mắt to lớn gắt gao nhìn chằm chằm vào mấy người Trần Phong, hắn không thể tin được, hắn vậy mà lại chết ở chỗ này!

Kết thúc...Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Quá khó khăn! Lôi Minh! Long Dục! Chuyên đi lần này đến Băng Hải Tuyệt Nguyên, so với trong tưởng tượng còn nguy hiểm hơn. Bất quá, sau khi nguy hiểm qua đi, hắn cũng thu được thành quả kinh người, cứu được

Tần Hải, mà Quảng sáng may mắn của hắn, cũng lại một lần nữa được thăng cấp!

Nếu có đẳng cấp mà nói, hắn là Quảng sáng may mắn cấp 3 đi? Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Hắn nhìn về phía màn hình số liệu hóa, giá trị may mắn: 1000 điểm.

Lần hấp thu Linh Hải Mộc này so với lần trước còn muốn nhiều hơn một chút, ngoại trừ việc Quảng sáng may mắn thăng cấp, còn lưu lại trọn vẹn 1000 điểm giá trị may mắn cho Trần Phong! Đương nhiên, những điều này đều không trọng yếu, trọng yếu nhất, chính là đặc tính sau khi Quảng sáng may mắn thăng cấp.

Xoạt! Trần Phong mở Quảng sáng may mắn ra.

Ô...ô...n...g —— Một tầng thế giới hư ảo bỗng nhiên hiển hiện, đó là một cái thế giới hư ảo chỉ có Trần Phong mới có thể nhìn thấy, giống như thế giới Số chiều vậy, là thế giới tinh thần độc lập đặc hữu thuộc về hắn!

A? Trần Phong có một chút ngạc nhiên, Quảng sáng may mắn, thế mà cũng có thể đơn độc mở ra một cái thế giới tinh thần?

Xoạt! Trần Phong quét ý niệm qua, toàn thân lập tức chấn động, bên trong mảnh thế giới giả lập này, có vô số hạt ánh sáng kỳ quái phiêu đảng, ánh sáng lung linh tỏa ra, lực lượng may mắn thần bí và mạnh mẽ chảy xuôi ở bên trong! Đây là thế giới do giá trị may mắn tạo thành!

Một cái... thế giới giả lập! Ở cái thế giới này, hắn có thể không chệ giá trị may mắn làm bất cứ một chuyện gì.

Ví dụ như ——định vị tọa độ của Hào Lượng!

Xoạt! Có một cỗ lực lượng may mắn kỳ dị từ bên trong thế giới giả tưởng này tản ra bên ngoài, sau khi lưu chuyển một vòng ở thế giới bên ngoài, sẽ phản hồi cho Trần Phong một cái tọa độ chính xác. Không chỉ có như thế, thậm chí, ánh sáng lưu chuyển trong thế giới giả tưởng, thế mà xuất hiện một tấm hình Hào Lượng đang bước đi!

Đây là...Tâm trạng của Trần Phong chấn động mãnh liệt.

Hình ảnh! Được tùy ý tạo thành thông qua những hạt ánh sáng này, hoàn toàn có khả năng tạo dựng thành bất luận một loại hình ảnh nào! Trên lý luận, chỉ cần có một đồng hạt ngẫu nhiên, liền có thể tạo hình thành bất luận một loại hình ảnh nào, chỉ là muốn tạo thành hình ảnh giống như Hầu Lượng có tỷ lệ rất nhỏ, nếu như cưỡng ép mô phỏng, sẽ tiêu hao giá trị may mắn rất nhiều! Ít nhất, Trần Phong ở bên trong thế giới Số chiều sẽ không có cách nào hoàn thành.

Nói đùa! Muốn sử dụng bao nhiêu đoạn gen, mới có thể mô phỏng thành công một hình ảnh? Có trời mới biết! Mà bây giờ, bởi vì cái thế giới giả tưởng này tồn tại, thông qua vô số hạt ánh sáng ở bên trong, Trần Phong tạo thành đồ vật gì cũng được!

Ở đây...hắn thậm chí có khả năng mô phỏng ra những hình ảnh giống nhau như đúc với hiện thực! Nói trắng ra là, bởi vì cái thế giới giả tưởng này tồn tại, số liệu mà Quảng sáng may mắn phản hồi, theo lúc đầu chỉ là những con số đơn thuần, bây giờ đã có thêm cả hình ảnh minh họa!

Cho nên...sau này khi hắn định vị tọa độ sẽ được kèm theo một tấm hình? Trần Phong rất chờ mong.

Mà vào giờ khắc này, trong tấm hình, Hầu Lượng đang cởi quần áo... khuôn mặt của Trần Phong nhất thời tối sầm lại, cũng may là, chỉ có vền vền một giây, hình ảnh liền biến mất, hình ảnh khiến cho người ta mù mắt cũng không xuất hiện, Trần Phong theo bản năng nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Giá trị may mắn tiêu hao: 1 điểm, Quảng sáng may mắn - khóa chặt, hiệu quả được tăng lên toàn diện!

"Nếu như Quảng sáng may mắn - khóa chặt được tăng lên như vậy, thì Quảng sáng may mắn - đề phòng..."

Tâm trạng của Trần Phong khê động, cho tới nay, chức năng đề phòng này đều vô cùng bạo lực, thông qua phương thức cưỡng ép phá hư đoạn gen, khiến cho Trần Phong cảnh giác. Nếu như ở bên trong thế giới giả lập này,

triển khai chức năng đề phòng, có phải hay không là cũng sẽ hiện thêm những đồ vật khác?

Nếu như kẻ địch xuất hiện, phải chăng là có thể trực tiếp biểu hiện ra vị trí của hắn? Còn có số lượng của địch nhân nếu như dùng điểm đỏ để biểu thị...

Chờ một chút, Trần Phong có quá nhiều ý nghĩ.

"Thử một chút đi."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Trần Phong một lần nữa mở Quầng sáng may mắn ra.

Làm hay không làm?

Xoạt! Thế giới giả tưởng ngưng kết hình ảnh, có một hình ảnh kinh người xuất hiện, đó là một cái vòng tròn to lớn, ở giữa có ba cái tiêu điểm, là ba người Trần Phong, mà ở mười dặm xung quanh, có vô số điểm đỏ lít nha lít nhít đang đang nhanh chóng tiếp cận.

Hoàn thành! Chúc năng mới đã được sinh ra! Đây là Quảng sáng may mắn - đề phòng bản năng cấp!

Chỉ có điều là, Trần Phong còn chưa kịp vui mừng, thì đã bị chấm đỏ đầy trời dọa sợ.

Địch tập kích! Những điểm đỏ lít nha lít nhít này, toàn bộ đều là địch nhân!

Trên cánh đồng tuyết, có từng bóng người đang di chuyển như con thoi, trong đó, thành linh có hai người Lôi Hạo, Lôi Minh!

Chỉ trong vài phút Trần Phong giao phong cùng với Long Dược, đợt nhân thủ thứ hai của tổ chức thần bí đã chạy tới, thuần một sắc cường giả cấp C trở lên! Thậm chí, còn có cả cường giả cấp A tồn tại!

"Người xác định là ở đó có Linh Hải Mộc?" Gen chiến sĩ cấp A cầm đầu nhìn về phía Lôi Hạo, trầm giọng hỏi.

"Xác định." Lôi Hạo thở dài một tiếng.

Nếu như có khả năng, hắn sẽ tuyệt đối không nguyện ý liên hệ với tên gia hỏa này, mặc dù hắn biết con hàng này đang ở phụ cận làm nhiệm vụ, bởi vì một khi liên hệ hắn...Linh Hải Mộc rất có thể sẽ đổi chủ!

Dùng thực lực của hắn hôm nay, chỉ sợ là không thể giành được Linh Hải Mộc.

"Rất tốt." Người kia phi thường hài lòng.

Linh Hải Mộc...đồ vật trân quý này không phải ai cũng biết, xem như là Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen cũng không có quá nhiều ghi chép, chỉ coi nó như là một vật trong truyền thuyết, nhưng tổ chức của hắn lại biết được!

Thứ này, là thật! Chỉ cần là người được tổ chức cung cấp cho huy chương may mắn, đều có thể cảm nhận được cỗ lực lượng kia, cho dù rất mỏng manh, nhưng lại phi thường mạnh mẽ! Mà nếu như có được một đoạn Linh Hải Mộc, có được lực lượng chân chính...

Hắn rất là động tâm.

Hắn lẽ ra đang ở phụ cận của một cái khu vực khác chấp hành một nhiệm vụ nguy hiểm hơn, nhưng sau khi nhận được tin tức của Lôi Hạo thì lập tức từ bỏ nhiệm vụ của mình, không một chút do dự chạy đến.

"Dạ Đồng." Lôi Hạo thở dài: "Đến lúc đó người phân cho chúng ta một phần mười là đủ rồi."

"Dễ nói dễ nói." Dạ Đồng lộ ra vẻ tươi cười.

Cái tên Lôi Hạo này hết sức thức thời nha, nếu như là một phần mười, cũng không phải là không thể cho hắn, về phần mấy người Trần Phong? Căn bản là không ở bên trong sự bận tâm của hắn!

"Đám người Long gia gì kia, diệt đi toàn bộ! Còn Trần Phong...bắt sống!" Dạ Đồng lạnh lùng hạ lệnh.

"Vâng!" Đám người nghe lệnh.

Tất cả mọi người trên đỉnh núi tuyết đã bị khóa chặt!

Xoạt! Đỉnh núi dần dần bị đám người bao phủ, một nhân viên điều tra cấp B đã đem tình hình phía trên công bố, đám người Long gia chỉ còn lại một bộ thi thể, chỉ có ba người Trần Phong còn sống.

"Xem ra chiến đấu đã kết thúc?" Dạ Đồng cười nghiêng ngả một tiếng.

Thú vị, nghĩ không ra bọn hắn lại có một lần làm ngư ông đắc lợi.

"Cẩn thận một chút." Lôi Minh thấp giọng nói: "Linh Hải Mộc lần trước là do bị Trần Phong phá hủy."

Phá hủy? Dạ Đồng nghi hoặc, Linh Hải Mộc còn có thể bị lực lượng bình thường phá hủy sao? Tuy nhiên hắn cũng chưa tiếp xúc qua với Linh Hải Mộc chân chính, cũng không quá rõ ràng, chỉ có thể hạ lệnh một lần nữa: "Trần Phong giao cho ta, các người đối phó hai người còn lại!"

"Vâng!" Đám người đáp.

Xoạt! Bọn hắn lặng yên không tiếng động bao vây toàn bộ đỉnh núi tuyết!

Tình hình đang hết sức căng thẳng.

Mà vào giờ khắc này, vẻ mặt của ba người Trần Phong cũng trở nên rất khó coi.

Địch tập kích! Lít nha lít nhít kẻ địch!

Cho dù Trần Phong thông qua Quảng sáng may mắn - khóa chặt đã sớm thấy đám địch nhân này, thế nhưng đối phương lại dàn trận thành một hình tròn vây lại, ba người bọn hắn căn bản không thể tìm được bất kỳ một đường lui nào!

Giết ra một con đường máu? Trần Phong nhìn đám người thấp nhất là cấp C này chỉ có thể cười khổ.

Lần này...chỉ sợ là nguy hiểm a! Bộ trang bị năng lượng màu bạc của Trần Phong vẫn còn ở đó.

Bộ trang bị năng lượng màu bạc này rất đặc thù, ngưng tụ năng lượng cốt lõi của ít nhất một vạn điểm giá trị may mắn bùng nổ ra Thiên Huyền đao gió, hắn có thể cảm giác được rõ ràng một cỗ năng lượng kinh khủng quanh người, mỗi một tia ánh sáng màu bạc, đều là năng lượng áp súc cực hạn một trăm ngàn vạn, không biết Thiên Huyền đã dùng loại năng lực nào để áp súc, khiến cho bộ trang bị năng lượng này ẩn chứa lực lượng kinh người!

Coi như Trần Phong mặc bộ trang bị năng lượng này một năm, năng lượng cũng sẽ không hao hết! Thế nhưng mà...cũng vền vẹn chỉ như thế mà thôi.

Năng lượng ẩn chứa có nhiều hơn nữa cũng không cách nào sử dụng, bởi vì công năng chủ yếu của nó là: Phòng ngự năng lực tan rã! Nó có khả năng vận chuyển năng lượng ở dưới năng lực tan rã của cái đầu lâu lúc trước. Đây mới chính là tác dụng của nó! Còn về uy năng chiến đấu của nó? Chỉ có Cấp C đỉnh phong!

"Nếu như lúc ấy không có ảnh hưởng bởi năng lực tan rã..." Trần Phong thở dài.

Nếu như vào thời điểm giá trị may mắn tràn ra, không có năng lượng kỳ dị phòng ngự tan rã, bộ trang bị năng lượng ngưng tụ từ vô hạn Thiên Huyền đao gió này nhất định sẽ càng mạnh! Thậm chí, có thể siêu việt cấp B cũng khó nói!

Thế nhưng, nếu như thực sự có thể ngưng tụ một bộ trang bị năng lượng cấp B, Trần Phong thật sự có thể không chế hay sao? Hắn cũng không biết.

"Trốn đi." Tả Tiểu Nhu đề nghị.

Dưới sự khống chế trọng lực của nàng, tốc độ chạy trốn của ba người bọn hắn sẽ nhanh hơn! Lại phối hợp với bộ trang bị năng lượng của Trần Phong, chỉ cần bọn hắn có thể chạy trốn đến Biển Băng, thì coi như là tổ chức thần bí, coi như là cường giả cấp A cũng không có cách nào! Ở nơi đó, Trần Phong chính là vương giả duy nhất!

"Không trốn được." Tần Hải lắc đầu.

Đã có thể lơ mơ nhìn thấy bóng người của tổ chức thần bí.

Mà ở chính diện, phương hướng đi tới Biển Băng, lại xuất hiện vị cường giả cấp A kia! Hiển nhiên là đối phương cũng biết Trần Phong ở trong Biển Băng kinh khủng như thế nào, căn bản sẽ không cho hắn cơ hội.

Bọn hắn, đã không còn đường nào có thể trốn!

"Đáng chết." Tần Hải lộ ra vẻ mặt khó coi.

Không nghĩ tới, bọn hắn cuối cùng vẫn rơi vào khốn cảnh!

"Thật xin lỗi." Hấn đối với Trần Phong có một chút áy náy, cuối cùng vẫn làm liên lụy đến Trần Phong.

"Không có việc gì." Trần Phong khẽ lắc đầu.

Lúc này phải làm sao đây? Giá trị may mắn? Hiện tại hấn có khoảng chừng 1000 điểm giá trị may mắn, nếu như làm ảnh hưởng hiện thực... căn cứ vào kinh nghiệm của các lần trước, tình huống lần này cũng không sai biệt lắm...chắc là có thể được!

Thế nhưng 1000 điểm giá trị may mắn, chỉ có thể thay đổi nguy cơ trước mắt, thậm chí còn có khả năng mang đến nguy hiểm không biết!

Ví dụ như ——1000 điểm giá trị may mắn của hấn lần trước, giải quyết được vấn đề Lôi Hạo, nhưng lại thành toàn cho Long Dược, giải quyết xong Long Dược, lại xuất hiện một cường giả cấp A khác! 1000 điểm giá trị may mắn, chỉ có thể giải quyết được một mối nguy hiểm.

Cho nên...làm hay là không làm?

Tự bạo

Hi vọng đây là một mối nguy hiểm cuối cùng nhất! Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Chỉ có điều là, vào lúc này, Tả Tiểu Nhu bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, nói: "Đúng rồi, bức vẽ mà Nguyệt tỷ tỷ cho ta vẫn còn một tấm, nói là hãy dùng vào thời điểm nguy hiểm nhất."

Tiểu Nguyệt! Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, là cô nương huyền bí không có may mắn sức chiến đấu nào kia!

Xoạt! Tả Tiểu Nhu lấy ra một bức vẽ.

"Đây là cái gì?" Tả Tiểu Nhu lộ ra vẻ mặt mờ mịt, bởi vì bức vẽ này thành linh lại là một bản vẽ vận chuyển năng lượng.

"Đưa cho ta." Tâm trạng của Trần Phong khê động.

Lần trước, năng lượng hoá vũ trang ly thể, khiến cho thực lực của hắn tăng lên trên diện rộng, thậm chí còn ở bên trong Biển Băng đánh đấu thắng đó, mà đồ vật lần này... Trần Phong hưng phấn nhìn vào bản vẽ, vẻ mặt trở nên có chút cổ quái.

Đây là...tự bạo? ! Không sai. Thứ này lại có thể là một bức vẽ vận chuyển năng lượng để làm ra một bộ trang bị tự bạo!

Móa! Trần Phong trừng lớn con mắt.

Tự bạo? Đùa hắn à? Năng lượng hoá vũ trang khủng bố đến mức nào, hắn rất rõ, một khi tự bạo, uy năng sinh ra xác định là cấp C trở lên, dùng cường độ thân thể của Trần Phong, chỉ sợ là căn bản không sống nổi, hơn nữa, đối mặt một đám kẻ địch cấp C, cấp B, thậm chí còn có cấp A tồn tại, tự bạo có tác dụng gì?

"Đoán chừng là cái này được dùng để đối phó với Long Dược." Tả Tiểu Nhu lập tức ủ rũ nói.

Hoàn toàn chính xác, nếu như vào thời điểm đối mặt với Long Dược, nàng xuất ra thứ này, có lẽ còn có một chút tác dụng, đáng tiếc, Long Dược đã bị Trần Phong dùng bạo lực giải quyết.

"Nếu như lấy ra sớm một chút liền tốt." Tả Tiểu Nhu thở dài.

Nếu như giải quyết Long Dược sớm một chút, nói không chừng bọn hắn đã sớm rời đi. Bức vẽ mà Tiểu Nguyệt đưa không sai, chỉ là do Tiểu Nhu lấy ra sai thời điểm!

"Thật xin lỗi." Tả Tiểu Nhu cúi đầu xuống.

"Không sao." Trần Phong lắc đầu, vấn đề này dù như thế nào cũng không thể trách được nàng.

Chỉ có điều là... Trần Phong nhìn bức vẽ năng lượng vận chuyển này một lúc bỗng nhiên giật mình.

Tự bạo! Dùng thực lực của hắn, tự bạo một bộ trang bị năng lượng bình thường, uy lực có thể đạt đến cấp C, thế nhưng nếu như hiện tại tự bạo bộ trang bị năng lượng màu bạc này... Trần Phong bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Năng lượng áp súc bên trong bộ trang bị này quá mức kinh khủng, nếu như tự bạo, sẽ giống như là một đầu đạn hạt nhân cỡ nhỏ! Bức vẽ này có vẻ như đã xuất hiện rất đúng lúc!

Thế nhưng...lần này mình không có Tuyệt Địa Trọng Sinh a! Tự bạo phối hợp cùng với Tuyệt Địa Trọng Sinh, có thể xưng là tuyệt phối!

Trần Phong bùng nổ ra uy năng tự bạo siêu cường, Tuyệt Địa Trọng Sinh có thể làm cho hắn sống lại, nhưng mà lần này thời gian quá gấp, Trần Phong căn bản là chưa kịp chế tác ra Tuyệt Địa Trọng Sinh! Nếu như cưỡng ép tự bạo, tất cả mọi người đều phải chết!

"Cho nên...cái bức vẽ này là để cho chúng ta đồng quy vu tận cùng với kẻ địch hay sao?" Trần Phong cười khở.

Xoạt! Địch nhân đang tiếp cận từ phía xa, mà vào lúc này, nhìn bức vẽ vận chuyển năng lượng trước mắt, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến bức vẽ vận chuyển năng lượng thứ nhất Tiểu Nhu đưa cho hắn.

Ly thể...Tự bạo... ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên sáng tỏ, thì ra là như thế!

"Ha ha! Ta biết rồi!" Trần Phong cười to.

Hai người Tần Hải lộ ra vẻ mặt phát mộng, cái thằng này điên rồi sao?

"Tiểu Nhu, cô hãy làm như thế này..." Trần Phong kéo Tả Tiểu Nhu qua nhỏ giọng nói.

Mà vào giờ khắc này, đám người Lôi Hạo đã đi lên đỉnh núi tuyết, bọn hắn thậm chí còn nhìn thấy thân ảnh của mấy người Trần Phong ở phía xa xa.

"Người bị mấy người bọn hắn đánh đuổi?" Dạ Đồng giống như cười mà không phải cười nói.

"..."

Khóe miệng của Lôi Hạo co giật: "Cẩn thận lực lượng tan rã vẫn còn ở đó."

"Ta sẽ chú ý." Dạ Đồng lạnh nhạt nói ra.

Buồn cười! Nếu như đã biết ở trên đó có lực lượng tan rã, hắn sẽ đứng ở bên ngoài phạm vi tan rã ta tay! Chỉ là mấy tên chiến sĩ cấp C và Cấp D, lật không nổi bao nhiêu bọt nước.

"Chuẩn bị ra tay!" Dạ Đồng lạnh giọng nói ra.

Xoạt! Tất cả mọi người vào chỗ, mà vào lúc này, bỗng nhiên, ở trên đỉnh núi tuyết, có một chùm ánh sáng màu bạc lóe lên, toàn thân Trần Phong được bao bọc bởi ánh bạc, vậy mà phóng ra với tốc độ cực nhanh! Phóng thẳng tới Dạ Đồng!

Hắn điên rồi sao? Mọi người ở đây kinh dị không thôi.

Trong khi đang phóng ra với tốc độ siêu cao thì Trần Phong bỗng nhiên lặn ra một phía khác, tách rời với bộ trang bị năng lượng màu bạc!

Oanh! Bộ trang bị năng lượng màu bạc sáng lóng lánh, giống như đạn pháo bắn tới Dạ Đồng!

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng màu bạc lấp lóe.

Giữa thiên địa, chỉ có một chùm ánh bạc chói mắt này, bộ trang bị năng lượng đã thoát ly khỏi Trần Phong, vẫn duy trì một tốc độ cực cao, xông thẳng về phía Dạ Đồng.

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng, còn có loại kỹ thuật này? Đây coi là loại công kích gì? Không có người nào biết rõ! Bọn hắn cũng là lần đầu tiên trông thấy, bộ trang bị năng lượng thế mà còn có thể dùng để công kích như thế!

Thế nhưng, coi như là bọn họ không biết, cũng có thể cảm giác được bên trong bộ trang bị năng lượng kia ẩn chứa một cỗ năng lượng kinh khủng! Bộ trang bị năng lượng màu bạc kia, giờ phút này tản mát ra uy năng kinh khủng làm cho người ta phải sợ hãi!

Đây là...cấp C! Cấp C đỉnh phong!

Cấp B! Cấp B đỉnh phong!

Cỗ uy năng kia lại có thể không ngừng tăng lên!

Rất nhanh...vậy mà đã vọt lên tới cấp A! Làm sao có khả năng? Đám người kinh hô một tiếng.

Cấp A! Bộ trang bị năng lượng màu bạc kia của Trần Phong, thế mà có thể bộc phát ra uy năng cấp A? ! Làm sao có khả năng?!

Cho dù bộ trang bị năng lượng màu bạc còn chưa có nổ tung, thế nhưng khí tức mà nó phát tán ra, đã khiến cho mọi người kinh sợ vô cùng, đây là lực

lượng cấp A chân chân chính chính! Cũng là công kích mạnh nhất cho đến trước mắt của Trần Phong.

Xoạt! Vô số người hoảng sợ né tránh.

Duy chỉ có một mình Dạ Đồng, là chỉ cười lạnh một tiếng.

"Uy năng cấp A? Thông qua một loại thủ đoạn nào đó để đạt tới sao?"

"Ha ha." Dạ Đồng khẽ lắc đầu: "Nhóc con, ngươi thật sự cho rằng cường giả cấp A, chỉ là uy năng đơn giản như thế? Loại công kích nhược trí này"

"Cho dù là có uy năng cấp A..." Hắn thở dài một tiếng.

Công kích lần này của Trần Phong xác thực rất mạnh, thế nhưng, cũng chỉ thế mà thôi. Nó có lẽ có uy lực rất mạnh mẽ, thế nhưng phương thức công kích ngu xuẩn như thế, gần như không có khả năng đánh trúng người!

Cường giả Cấp A có thực lực như thế nào? Tại cuộc chiến ngày đó ở sông Băng Tuyền!

Thái Sơn Áp Đỉnh!

Cửu Dương Đấu Cảnh!

Có rất nhiều bí kỹ dung hợp cấp A không có cách nào phát huy ra hiệu quả, tại sao?

Bởi vì phương thức công kích! Ngươi công kích, kẻ địch chẳng lẽ sẽ không phòng ngự?

Duy chỉ có Ngôn Xuất Pháp Tù của Lôi Hạo, là phát huy ra được uy năng mạnh nhất! Bởi vì đòn công kích này có thể bỏ qua phòng ngự, bỏ qua hết thủy vật cản, trực tiếp xâm nhập vào cơ thể của Vương Dao!

Lại bắn giết

Đây mới là điều đáng sợ nhất, về phần Trần Phong với phương thức tự bạo bộ trang bị năng lượng này? Dạ Đồng bật cười.

Có lẽ nó thật sự có được uy năng cấp A, thế nhưng nó ở bên trong tất cả những đòn công kích cấp A mà Dạ Đồng đã thấy qua, nhất định là một cái ngu xuẩn nhất, không có cái thứ hai!

Oanh! Bộ trang bị năng lượng màu bạc hóa thành một đoàn đạn pháo, bắn thẳng vào trong mặt tuyết.

Xoạt! Dạ Đồng cùng với những thủ hạ bên cạnh nhanh chóng lùi lại vài trăm mét, khoảng cách này...đã đầy đủ!

"Oanh!" Ánh sáng màu bạc kinh người rót cục cũng tỏa ra, mặt tuyết rung động, đất trời tựa hồ bị một cột ánh sáng màu bạc xỏ xuyên qua.

Nổ, thật sự nổ, bộ trang bị năng lượng màu bạc mang theo uy năng cấp A bùng nổ, một trăm mét xung quanh, không người nào có thể sống! Mấy gen chiến sĩ cấp B không kịp chạy trốn trực tiếp biến thành tro bụi!

Đây chính là uy năng cấp A! Thậm chí ở chỗ xa hơn, cũng bị cỗ năng lượng cường đại này tác động đến.

Phốc! Vô số gen chiến sĩ cấp B cùng với cấp C trọng thương!

Nhưng mà...ở những nơi xa hơn, đám người vẫn có thể bình yên vô sự! Dạ Đồng bình tĩnh tạo ra một tấm lá chắn năng lượng, ở địa phương cách vụ nổ vài trăm mét, là một địa phương bị ảnh hưởng kém nhất, chỉ cần một tấm lá chắn năng lượng liền có thể tùy tiện chặn hết thủy lực xung kích.

"Muốn giết ta sao? Trò cười mà thôi!"

Oanh! Cột sáng màu bạc không ngừng lấp lánh, Dạ Đồng nhẹ nhõm ngăn trở hết thủy lực xung kích.

Thật mạnh, tâm trạng của Lôi Hạo cũng giật thót một cái, cái tên này, so với lần trước hẳn thấy còn mạnh mẽ hơn, xem ra, hẳn phải nhanh một chút khôi phục lại thương thế.

Rất lâu sau, ánh sáng màu bạc đầy trời tan biến, trên mặt tuyết, ở địa phương trung tâm của vụ nổ, bị nổ ra một cái hố sâu khổng lồ, sâu không thấy đáy, đủ để thấy được uy lực kinh khủng của vụ nổ này!

Thế nhưng mà...đám người Dạ Đồng và Lôi Hạo, vẫn bình yên vô sự! Cho dù có mấy gen chiến sĩ chân ngắn cấp B cùng với cấp C chết mất, thế nhưng đối với thực lực tổng hợp của bọn hắn mà nói, gần như là không có bất kỳ sự tổn thất nào.

Như vậy... mọi chuyện cũng nên kết thúc rồi chứ? Dạ Đồng bình thản nhìn lại.

Lúc này, mấy người Trần Phong đã đi xuống núi tuyết.

"Giết!" Dạ Đồng lạnh lùng hạ lệnh.

"Chờ một chút." Lôi Hạo bỗng nhiên ý thức được điều gì đó không ổn.

Tình cảnh trước mắt, vào thời điểm làm nhiệm vụ ở sông Băng Tuyền rất tương tự! Lúc ấy, chính là cái tên Trần Phong không đáng chú ý này, đã cứu Vương Dao đi! Khiến cho hắn đi một chuyến không công, thậm chí còn bị thương nặng!

Trước mắt mặc dù không có Vương Dao, chỉ có Trần Phong, theo lý mà nói thì sẽ không có vấn đề gì, thế nhưng mà...

Bỗng nhiên, tâm trạng của Lôi Hạo run lên, bởi vì vào cái thời điểm này, Trần Phong thế mà cười.

"Ha ha, huynh đệ." Trần Phong phát phát tay đối với Lôi Hạo: "Có cảm giác hay không là tình cảnh này rất quen thuộc?"

"..."

Lôi Hạo gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

"Sợ cái gì?" Dạ Đồng cười lạnh một tiếng.

Không có lực lượng tan rã, thậm chí ngay cả cái bộ trang bị năng lượng màu bạc kia cũng đã nổ tung, Trần Phong hiện tại, căn bản chính là một thanh củi mục, có cái gì phải sợ? !

"Giết!" Dạ Đồng mệnh lệnh thủ hạ tiến lên chém giết Tần Hải cùng với Tả Tiểu Nhu, còn mình thì đi đến gần, chuẩn bị bắt sống Trần Phong.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, trong tay của Trần Phong, bỗng nhiên có ánh sáng lấp lánh, vô cùng vô tận năng lượng tuôn ra, trong tay của hắn xuất hiện một khẩu súng bắn nước khổng lồ, phần đuôi của khẩu súng bắn nước, có một cái ống cắm vào bên trong cái hố sâu, ở bên trong đó... nước Biển Băng đang được hút lên.

"Không tốt!" Lôi Hạo rút cuộc cũng đã biết nguy hiểm đến từ nơi nào.

"Chạy mau!" Lôi Hạo quát to một tiếng.

Nhưng mà, đã muộn!

HUU...U...U...U...U ! Một chùm ánh sáng màu xanh lam bỗng nhiên bắn ra, mục tiêu mà Trần Phong nhắm, chính là Dạ Đồng đang đi đến gần nhất!

Đây là cái đồ chơi gì? ! Tính cảnh giác của Dạ Đồng rất cao, khi nhìn thấy chùm ánh sáng màu xanh lam bắn ra, hắn lập tức khởi động một tấm lá chắn năng lượng cấp A, nhưng mà, khiến cho hắn kinh hãi chính là, tấm lá chắn năng lượng cấp A của hắn, lại mà giống như giấy...

"Trốn!" Dạ Đồng rút cục cũng cảm thấy không lành, nhưng mà...mặc dù hắn tránh né rất nhanh, chùm sáng màu xanh lam kia cũng chệch đi rất nhiều, nhưng mà bởi vì quá gần, cuối cùng vẫn không có tránh thoát!

Phốc! Dạ Đồng bị Trần Phong bắn trúng vào ngay mặt.

Phốc! Một nửa khuôn mặt của hắn bị hoà tan tại chỗ, một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang tới tận mây xanh.

"K...h...ô...n...g —— "

"Không thể!" Dạ Đồng hoảng sợ.

Tại sao lại có thể như vậy! Hắn thể nhưng chính là cường giả cấp A cơ mà!

Hắn thể mà lại bị một gen chế tác sư Cấp D hủy khuôn mặt? Dạ Đồng không dám tin.

"Thằng ngu." Lôi Hạo thầm mắng ở trong lòng.

Cái tên này ở tại cấp A quá lâu, có phải hay không là đã quên, đây là cái địa phương gì! Đây chính là Băng Hải Tuyết Nguyên! Đây chính là cấm địa chưa bao giờ được khai phá qua a!

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Chùm ánh sáng màu xanh lam bắn ra đầy trời.

Trốn! Tất cả mọi người đều chật vật chạy trốn.

"Trần Phong! ! !" Dạ Đồng bỗng nhiên hét lên một tiếng chói tai, hắn không sợ đau nhức, hắn đã trải qua vô số lần sinh tử, vừa rồi hắn đã khẩn cấp sử dụng thuốc thử gen chữa trị, thuốc thử gen chữa trị cấp A cường đại nhất!

Thể nhưng...nửa khuôn mặt của hắn vẫn như cũ bị huỷ! Cho dù da thịt đã sinh trưởng lại một lần nữa, nhưng nhìn qua vẫn vô cùng kinh khủng! Không thể trở về như cũ được!

"Trần Phong...!" Dạ Đồng điên cuồng hét lên: "Ta muốn giết ngươi! ! !"

Tiếng hét khủng bố vang lên.

Oanh! Dạ Đồng điên cuồng, thân ảnh của hắn lấp lóe, hóa thành một đạo tàn ảnh đánh về phía Trần Phong.

Nhưng mà, ở dưới chùm ánh sáng màu xanh lam đầy trời, hắn căn bản là không có cách nào tới gần Trần Phong, chỉ cần hắn đi vào, nghênh đón chính là nước Biển Băng đầy trời, hắn chỉ có thể hậm hực lui lại!

Tìm ta báo thù? Ngây thơ! Trần Phong cười lạnh một tiếng.

HUU...U...U...U...U !

HUU...U...U...U...U !

Khẩu súng nước liên tục bắn ra hai chùm ánh sáng màu xanh lam, lại bắn chết hai người. Dùng năng lượng để thôi động, nước bắn ra càng xa, uy lực càng mạnh!

Mà đúng vào lúc này, có một gen chiến sĩ đã chạy ra bên ngoài mấy trăm mét, tuyệt vọng nhìn một chùm nước đang bắn tới, lộ ra biểu tình tuyệt vọng.

Phốc! Chùm nước màu xanh lam rơi xuống, hấn đột nhiên trợn to đôi mắt, bởi vì chùm nước này lại không có tác dụng gì!

Tại sao lại thế...đúng rồi! Hấn lập tức mừng rỡ, gằm lên giận dữ: "Những chùm nước sau khi bắn ra ba giây đồng hồ sẽ mất đi hiệu lực, chỉ cần rời đến phạm vi này, hấn căn bản là sẽ không có cách nào gây thương tổn cho chúng ta."

Thì ra là thế, đám người chột tỉnh ngộ.

Xoạt! Mọi người vội vã nhanh chóng lùi lại.

HUU...U...U...U...U !

Trần Phong bắn ra nước Biển Băng đã không gây ra nguy hiểm gì nữa.

"Ha ha ha." Dạ Đồng nhe răng cười, trong mắt lóe lên hận ý: "Nhìn xem ta sẽ mài chết ngươi như thế nào!"

Chạy trốn

Công kích trong phạm vi mấy trăm mét! Đối với chiến sĩ cấp A như bọn hắn mà nói, căn bản không phải là vấn đề, tất cả mọi người vây quanh Trần Phong, hiển nhiên là muốn ở một khoảng cách xa chém giết Trần Phong!

"Người nhất định sẽ phải chết!" Khuôn mặt của Dạ Đồng trở nên vặn vẹo, hắn bây giờ vẫn còn có thể cảm nhận được sự đau rát trên khuôn mặt.

"Thật sao?" Trần Phong cười cười, sau đó lôi kéo Tàn Hải cùng với Tả Tiểu Nhu trực tiếp nhảy xuống hố sâu.

Cái gì? Vào thời điểm Dạ Đồng dẫn người đi đến phụ cận hố sâu, đã phát hiện ra một chiếc tàu ngầm do Trần Phong ngưng tụ loé lên ánh sáng màu tím, lặng yên chìm vào dưới đáy...

??? Nửa khuôn mặt của Dạ Đồng lộ ra vẻ phát mộng, Trần Phong đã thành công chạy trốn, trước khi đi còn hung hăng càn quấy bắn giết một trận!

Trần Phong cứ như thể không có một chút kiêng kỵ nào dùng năng lực năng lượng hoá vũ trang chế tạo ra một chiếc tàu ngầm, cho dù Dạ Đồng biết, chỉ cần tùy ý một kích của hắn liền có thể phá huỷ chiếc tàu ngầm kia! Thế nhưng mà...đánh không đến!

Oanh! Dạ Đồng điên cuồng công kích vào đáy hố sâu.

Nhưng mà, hết thảy công kích của hắn khi chạm vào nước biển liền bị phân giải, không phải là loại năng lượng nào cũng có thể không bị nước biển ảnh hưởng, ngoại trừ Trần Phong, bọn hắn chỉ có thể đứng ở bên trên cái hố hậm hực nhìn xuống!

Như vậy liền kết thúc rồi? Đám người ở phía sau Dạ Đồng càng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Cho nên nói, bọn hắn đã từ bỏ nhiệm vụ của mình, tới phục kích Trần Phong, sau đó nhận phải thương vong vô số, cường giả cấp A như Dạ Đồng

cũng bị hủy dung, sau đó kẻ địch ở ngay trước mặt của bọn họ, đường hoàng rời đi, mà bọn hắn chỉ có thể đứng nhìn! Cho dù bọn họ có hai cường giả cấp A! Chuyện này...

"Bọn hắn trốn không được xa." Có người bỗng nhiên mở miệng: "Chiếc tàu ngầm kia, khẳng định chỉ là một cái xác ngoài."

Đúng thế, Trần Phong chắc chắn sẽ không hiểu được cái gì là nguyên lý máy móc a, cái gì là tàu ngầm chân chính, cho nên, chiếc tàu ngầm mà hắn chế tạo ra kia, chỉ là một cái vỏ bọc!

Hắn có khả năng thông qua năng lượng để khống chế tàu ngầm di chuyển, thế nhưng những cái khác thì sao? Ví dụ như ——không khí!

"Ở dưới nước không có có không khí." Có người kinh hô.

"Bọn hắn coi như chạy trốn vào trong đáy biển cũng chỉ có một con đường chết."

"Đúng, ở đây cách Biển Băng quá mức xa xôi, không khí ở bên trong tàu ngầm, căn bản là không đủ để bọn hắn chống đỡ được một phần mười lộ trình!"

"Hắn khẳng định sẽ đi ra." Đám người phân tích.

"Rất tốt." Dạ Đồng tử ra sát ý nồng đậm.

Hắn có thể khẳng định, ba người kia không có một năng lực nào liên quan đến không khí!

"Phong tỏa cái hồ sâu này! Chỉ cần bọn hắn đi ra —— giết không tha!" Dạ Đồng tử giận hạ lệnh.

"Vâng!" Tất cả mọi người đều gắt gao nhìn chăm chăm vào hồ sâu.

Bọn hắn vừa rồi đã chủ quan, thế nhưng lần này, chỉ cần ba người Trần Phong thò đầu ra, chỉ cần xuất hiện trong nháy mắt, sẽ nghênh đón công kích mạnh nhất của bọn hắn! Trần Phong, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Đương nhiên...Trần Phong cũng có thể không xuất hiện, ba người ở trong nước biển sẽ bị chết ngạt! Có khả năng này hay không? Lôi Hạo khẽ nhíu mày nhìn vào hồ sâu.

Trên lý luận, kế hoạch này là không có bất cứ một vấn đề gì, thế nhưng không hiểu sao, Lôi Hạo luôn luôn có một cảm giác không đúng, chỉ cần giằng co cùng với Trần Phong, cuối cùng cũng sẽ xuất hiện một số vấn đề quý dị.

Hi vọng là không có vấn đề... Lôi Hạo tự lẩm bầm.

Nếu như không bắt được Trần Phong, lần tổn thất này là quá mức thảm trọng! Hơn nữa, căn cứ theo sự hiểu rõ của hắn về Dạ Đồng, cái tên gia hoả có độ tự luyện đối với dung mạo của mình rất cao này, rất có thể sẽ bởi vì chuyện này mà trở mặt thành thù cùng với hắn!

Nghĩ tới đây, hai huynh đệ Lôi Hạo cũng gắt gao nhìn chăm chăm về phía hồ sâu.

Bông tuyết bay xuống, bóng tối dần buông xuống, cánh đồng tuyết càng trở nên băng hàn.

Mà vào lúc này, ở bên trong Biển Băng vô tận, ở bên trong chiếc tàu ngầm màu tím, ba người Trần Phong di chuyển ở trong nước biển, ở phần đuôi tàu ngầm, có một chuỗi bọt khí không ngừng toát ra: "Ừng ục!"

Ừm... Tả Tiểu Nhu hít vào một hơi thật sâu.

"Oa, không khí ở đây thật là trong lành." Tả Tiểu Nhu kinh ngạc tán thán.

Nàng còn tưởng rằng chiếc tàu ngầm nho nhỏ này sẽ không chứa đủ dưỡng khí.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười một tiếng.

Nói nhảm! Đây chính là dưỡng khí tinh khiết!

Nước Biển Băng, bản chất là chỉ là nước biển bình thường! Nó sở dĩ huyền bí, cũng không phải là bởi vì nước biển, mà là bởi vì cỗ lực lượng thần bí ở

trong nước biển!

Chỉ cần đem nước biển hút lên tàu ngầm, chờ ba giây sau, nó sẽ lại biến thành nước biển bình thường, sau đó liền bị năng lượng điện ly, phân giải ra dưỡng khí cùng với khí hydro...Trần Phong nhớ kỹ, cái này tựa hồ đã được học ở trường trung học?

Nhưng mà, trường trung học ở cái thế giới này lại không có dạy những thứ này! Trong thời đại gen, là thời đại cường giả vi tôn, ở bên trong giáo dục cơ sở, cũng không có những kiến thức này, chỉ có các môn học về gen! Cho dù ở bên trong một số loại sách khác cũng có viết, thế nhưng lại không có người quan tâm.

Đương nhiên, Trần Phong nếu như biết đám người Dạ Đồng giờ khắc này đang ở trên hồ sâu trông chừng hắn, chỉ sợ là sẽ cười chết rồi, đám người kia toàn là kẻ ngốc hay sao!

Xoạt! Tàu ngầm khoan thai di chuyển.

Thỉnh thoảng, có một con cự thú lướt qua, bóng đen to lớn bao phủ cả chiếc tàu ngầm, rất là kinh người. Cũng may, đối với bọn chúng mà nói, năng lượng màu tím này có tính uy hiếp, bởi vì ở trong nhận thức của bọn chúng, loại năng lượng màu tím nhạt này, chỉ có ở trên bờ biển hoặc đá ngầm mới có thể xuất hiện! Cũng không có gì đáng để mà chú ý.

Xoạt! Nước biển chảy xuôi, ba người tranh thủ thưởng thức phong cảnh dưới đáy biển khó có được này.

"Sinh vật ở đây thế mà có cả cấp B!" Tần Hải kinh ngạc.

Hắn hấp thu một chút lực lượng của thần lân Thủy Dong khổng lồ, liền có được thân thể đạt đến cấp C, có được sức chiến đấu vô địch trong cấp C, nếu như có thể hấp thu những sinh vật trong Biển Băng này...

"Tần Hải..." Tả Tiểu Nhu dùng ánh mắt ôn nhu nhìn hắn.

Tần Hải có một chút đau đầu, vừa rồi Tả Tiểu Nhu đã nói cho hắn biết thân phận của nàng, hắn cũng rốt cục đã nhớ tới tiểu cô nương này là ai, thế

nhưng mà hấn thật sự không quen nàng biết nàng a! Bây giờ đã là cái niên đại nào rồi!

Tần gia cũng đã bị huỷ rồi có được hay không? Thế nhưng tiểu cô nương này lại cố ý tới cứu mình...

"Ai." Tần Hải cũng cảm thấy hết sức đau đầu, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

"Trần Phong, xem kia, con cá mập thật to." Tần Hải bỗng nhiên biểu lộ ra vẻ ngạc nhiên.

Tả Tiểu Nhu: "..."

Trần Phong: "..."

Đánh trống lảng thật tốt.

"Ta sẽ không bức ép ngươi." Ánh mắt của Tả Tiểu Nhu rất ôn nhu thế nhưng lại tràn ngập sự kiên định: "Ta nhất định sẽ làm cho ngươi thích ta, bởi vì ta là Tả Tiểu Nhu, Tả Tiểu Nhu độc nhất vô nhị!"

Tần Hải: "..."

Lão hữu?

Cánh đồng tuyết rất lớn, nhất là Biển Băng ở phía dưới cánh đồng tuyết.

Tàu ngầm chậm rãi chạy ở dưới đáy biển, Trần Phong cũng không dám chạy quá nhanh, sợ đụng vào một sinh vật Biển Băng nào đó, mọi người sẽ nổ tung tập thể.

Một đêm, lặng yên mà qua.

Trên cánh đồng tuyết, ở một nơi nào đó trước hồ sâu.

Đám người Dạ Đồng run lẩy bẩy dưới gió tuyết, lộ ra vẻ mặt mê mang nhìn mặt biển không có bất cứ một động tĩnh gì, một đêm trôi qua, thế mà lại không có bất cứ một động tĩnh gì!

Trần Phong chết rồi? Không, chỉ sợ là hắn đã rời đi!

"Có khả năng là hắn biết chế tạo ra đồ vật tạo dưỡng khí..." Có người suy đoán.

Sắc mặt của Dạ Đồng tái xanh, Trần Phong trước khi đi tới Băng Hải Tuyết Nguyên, thế mà ngay cả một bước này cũng đều chuẩn bị xong? Hắn không tin, thế nhưng mà ở dưới tình huống này, hắn không thể không tin.

Trần Phong...thật sự đã rời đi!

"M* kiếp!" Trên trán của Dạ Đồng nổi gân xanh.

Nửa khuôn mặt bị huỷ dung, ngũ quan vặn vẹo vào cùng một chỗ, nhìn qua vô cùng kinh khủng.

"Sớm muộn gì ta cũng sẽ giết ngươi!" Dạ Đồng tản ra sát ý sục sôi.

Ở phía sau, tất cả mọi người câm như hến.

Liền ngay cả Lôi Hạo cũng không dám vào thời điểm này nói cái gì, ngộ nhỡ con hàng này bởi vì quá mức phần nộ đem chuyện này tính lên trên đầu của hắn thì chẳng phải là quá thua lỗ?

"Đi!" Dạ Đồng cuối cùng cũng hạ lệnh rút lui.

Hành động lần này của tổ chức thần bí, cuối cùng rốt cục đều thất bại.

Cánh đồng tuyết, khôi phục lại như bình thường, không biết qua bao nhiêu lâu, bỗng nhiên, có một vị lão nhân bình thản đi tới, ở bên trong cánh đồng tuyết lạnh lẽo, bình thản bước đi, sau cùng dừng ở trên đỉnh núi tuyết, ở chỗ này, ông ta cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc.

"Lão hữu...ta cảm giác được huyết mạch của ngươi."

Xoạt! Ông ta chậm rãi vươn tay ra.

Oanh! Băng tuyết ở phụ cận bị hòa tan, thi thể của Long Dược lặng yên không một tiếng động xuất hiện.

"Chết rồi sao?" Lão giả giống như có điều suy nghĩ.

Xoạt! Ông ta nâng tay phải lên, có một cỗ hào quang kỳ dị lưu chuyển, dùng Long Dược làm trung tâm, khu vực chung quanh, bắt đầu phát sinh biến hóa quỷ dị, thi thể của Long Dược cũng đang dần dần biến hóa, trái tim ngừng đập đã lâu kia, thế mà lại bắt đầu đập trở lại.

Bịch! Bịch!

Long Dược, thế mà sống lại! Nếu có người ở chỗ này, nhất định sẽ kinh hãi phát hiện ra, đây là lực lượng thời gian! Trên thế giới này, lại có thể có người thật sự nắm giữ lực lượng thời gian!

Bịch! Bịch!

Trái tim một lần nữa đập lại như bình thường, Long Dược bối rối mở cặp mắt của mình ra, hiển nhiên còn chưa rõ ràng là đã phát sinh ra chuyện gì.

Xoạt! Lão giả chỉ vào hư không, hình ảnh vừa rồi trong nháy mắt hiển hiện ở trong đầu của Long Dược, hiển nhiên là do ông ta lười nhác nói rõ lý do, mà dùng một loại phương thức đặc thù nói cho Long Dược.

"Đa tạ ân cứu mạng của tiền bối." Long Dược quỳ xuống đất cảm kích.

Đây chính là cường giả chân chính! Hắn có thể cảm giác được, lực lượng của vị tiền bối này, so với cái gì cấp A không biết mạnh hơn bao nhiêu lần! Cổ lực lượng kinh khủng kia, đủ để cho bất luận một kẻ nào cũng phải sợ hãi!

"Không sao." Ông lão khẽ lắc đầu: "Chỉ là ở trên thân thể của ngươi, ta cảm thấy huyết mạch của lão hữu, mặc dù quá mức mỏng manh, quá mức lộn xộn..."

Huyết mạch! Long Dược đột nhiên giật mình tỉnh táo.

Huyết mạch Cự Long sao! Làm sao có khả năng?

Phải biết, thời đại mà Cự Long phát triển nhất chính là...

Chờ một chút, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, lão nhân này nếu như nắm giữ thời gian, có hay không sẽ mang ý nghĩa vĩnh sinh? ! Nếu thật là như vậy, ông ta trở thành bằng hữu của Cự Long cũng không có gì là kỳ quái! Cho dù là ở cái thời đại kia!

Long Dược cảm thấy xúc động, hắn biết, chính mình rất có thể đã gặp được cơ duyên to lớn!

"Cầu xin tiền bối chỉ bảo." Long Dược quỳ rạp xuống đất.

"Thôi được." Ông lão thở dài một tiếng: "Nếu gặp được nhau, chính là có duyên, lão hữu đã mất thì cũng thôi, nếu như có thể tái hiện lại hào quang năm đó của hắn, cũng coi như là có một chút an ủi. Nếu như thế, ta sẽ khiến cho huyết mạch ở trong cơ thể của ngươi tỉnh lại."

Xoạt! Hào quang kỳ dị lưu chuyển.

"Đa tạ!" Long Dược kích động dập đầu như bầm tởi.

Hắn biết, chính mình đã đụng phải thiên đại cơ duyên, từ nay có thể hoá thân thành Cự Long! Chính mình, rất có thể, sẽ trở người thứ nhất trong Long gia từ trước tới nay có huyết mạch Cự Long chân chính!

Ô...ô...n...g —— Ông lão phát phát tay.

Long Dược có thể cảm giác được gen trong cơ thể đang đang thiêu đốt.

Hắn biết, đây là gen phản tổ! Đây là lực lượng thời gian!

"Nếu huyết mạch đã thức tỉnh, nhớ kỹ là phải tiếp tục truyền thừa, trên thế gian này, ngươi là truyền nhân duy nhất của hắn." Thanh âm nhàn nhạt của ông lão nương theo thân ảnh của ông ta biến mất, giống như chưa từng bao giờ xuất hiện qua, bên trong gió tuyết đầy trời, chỉ có Long Dược đang tiếp tục tiến hoá.

Xoạt! Lực lượng lưu chuyển, tiến hóa hoàn thành! Cảm xúc của Long Dược sục sôi, từ hôm nay trở đi, hắn chính là truyền nhân Cự Long, cái gì Trần Phong, cái gì Tần Hải, cái gì Lôi Hạo, sớm muộn cũng sẽ bị hắn siêu việt!

"Ha ha ha, thử một chút xem bây giờ mình đã cường đại đến cỡ nào đi!"

Rống —— Long Dược thôi động lực lượng của Long.

Nhưng mà...không có!

??? Long Dược có một chút kỳ quái nhìn về phía trong cơ thể của mình, sắc mặt lập tức đại biến, bởi vì hắn hoảng sợ phát hiện ra, hết thấy huyết mạch của Long trong cơ thể vậy mà biến mất toàn bộ! Lưu lại chính là một loại huyết mạch chưa từng thấy qua!

Chẳng lẽ là... Long Dược không dám tin nhìn lại.

Đúng thế, hắn đúng là đã kế thừa một loại huyết mạch mạnh mẽ! Lão nhân kia vì hắn tái tạo lại huyết mạch, thế nhưng mà, hảo hữu của lão nhân, vị bằng hữu đã chết từ lâu kia, căn bản không phải là cái gì Cự Long, mà là con thần lằn khổng lồ kia!

Nói một cách khác...hắn hiện tại, đã biến thành một con thần lằn? ?

Rất lâu sau, có một tiếng tiếng kêu thảm thiết vang tới tận mây xanh.

"Thằng già kia, con m* nhà ngươi!"

Tại Tinh Thành, ba người Trần Phong đã trở về, sự tình hẳn thành công mang Tần Hải trở về dẫn tới sóng to gió lớn, có vô số người bàn tán sôi nổi trên mạng, mà vào giờ khắc này, Trần Phong đang chỉnh lý lại thu hoạch trong chuyến đi lần này.

1, Lực lượng của Quảng sáng may mắn tăng lên!

Bây giờ Quảng sáng may mắn sau khi thăng cấp lần thứ hai đã có được sức mạnh lớn hơn, vô luận là chức năng khóa chặt hay là đề phòng, đều mang đến hiệu quả càng mạnh mẽ hơn.

2, Kỹ xảo năng lượng hoá vũ trang.

Dưới sự trợ giúp của Tiểu Nguyệt cô nương, sức chiến đấu của Trần Phong đã gia tăng trên một phạm vi lớn, thành công học xong hai thủ đoạn thần kỳ năng lượng hoá vũ trang, ly thể cùng với tự bạo! Phối hợp với Thiên Huyền đao gió làm năng lượng cốt lõi, Trần Phong gần như có được năng lực toàn năng! Sức chiến đấu tăng lên trên một diện rộng!

Đương nhiên, những thủ đoạn này chỉ khiến cho hắn có được năng lực toàn năng, có được sức mạnh chiến đấu mạnh hơn mà thôi, chứ một khi đối mặt với lực lượng siêu việt cực hạn của hắn, y nguyên vẫn không có cách nào đối kháng!

Tăng thực lực

Ví dụ như ——gen chiến sĩ cấp B!

"Mình hiện tại toàn lực bùng nổ hẳn là có thể đạt đến trình độ cấp C." Trần Phong suy đoán.

Bản thân của hắn chính là cấp D trung giai, có được 3000 điểm tinh thần lực, dùng Thiên Huyền đao gió làm năng lượng cốt lõi, ngưng tụ thành trang bị năng lượng, ít nhất cũng sẽ đạt đến tiêu chuẩn cấp C! Có được năng lực khiêu chiến vượt cấp!

Thế nhưng ——vẫn còn thiếu rất nhiều! Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Cấp C? Ở trước mặt cường giả cấp A cũng chỉ là pháo hôi! Ngẫm lại sự kiện Băng Hải Tuyệt Nguyên lần này, ngay cả Lôi Hạo cấp A cũng phải chịu thiệt thật lớn, Dạ Đồng cấp A bị hủy dung, cấp B và cấp C càng là thương vong vô số! Hắn suy nghĩ lại một chút trường họa kiếp tại Tinh Thành trong tương lai... Trần Phong hơi hơi nhắm hai mắt lại.

Hắn có thể cảm giác được, cảnh tượng giống như tận thế kia lại một lần nữa hiển hiện.

Cảnh tượng u ám...những tiếng hét thảm... thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn ngăn cản ở trước mặt của hắn, cùng với một khắc Tinh Thành bị huỷ diệt cuối cùng!

"Thời gian a..." Trần Phong thầm nói.

Thời gian lưu lại cho hắn, cũng không còn nhiều!

Trong thời gian một năm, hắn nhất định phải vọt tới cấp A! Chỉ có vọt tới cấp A, hắn mới có tư cách ảnh hưởng đến trận chiến đấu này, vô luận là thắng hay thua, ít nhất, hắn còn có tư cách tham dự! Ít nhất hắn là không cần Vương Dao phải ngăn cản ở trước mặt của hắn!

Nếu muốn đạt tới cấp A...ít nhất mỗi tháng cần phải tăng lên một cấp! Cấp D cao giai, Cấp D đỉnh phong, đột phá cấp C! Cấp C trung giai, cấp C cao giai... cấp B đỉnh phong, đột phá cấp A! Ròng rã 11 cái giai đoạn! Mà giai đoạn cuối cùng đột phá cấp A chính là khó càng thêm khó! Ở dưới tình huống bình thường, căn bản chính là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành!

Những cái giai đoạn này, vô luận là cái nào, cho dù là một cái giai đoạn trong cấp D, mất thời gian một năm cũng đều rất là bình thường, người phải dùng thời gian một năm tiến hành tăng lên mười một lần? Nói mơ giữa ban ngày! Căn bản là không có người nào sẽ tin tưởng!

Đương nhiên, Trần Phong cũng không cần người nào tin tưởng, hắn dùng thời gian mấy tháng, liền từ một học sinh không có gì cả, trở thành chế tác đại sư đương đang thiên hạ, ai có thể làm được? Hắn, bản thân chính là kỳ tích!

Như vậy ——mục tiêu đã được xác định! Trong ánh mắt của Trần Phong tỏa ra hào quang, trong tháng này, nhất định phải từ cấp D trung giai vọt tới cấp D đỉnh phong! Nói một cách khác, từ 3000 điểm tinh thần lực, nhất định phải tăng vọt tới 6000 điểm! Điều này rất khó, nhưng cũng không phải là không có cơ hội.

"Cường hoá Gen!" Trần Phong nghĩ tới cái biện pháp này.

Thông qua săn giết biến dị thú tăng thuộc tính thân thể lên, biện pháp này đối với các chế tác sư khác mà nói gần như là chuyện không thể nào, nhưng đối với Trần Phong ngược lại lại là một chuyện đơn giản nhất.

Mục tiêu săn giết—— Mộc Báo! Sau khi chuẩn bị hàng loạt thuốc thử gen, một lần nữa chuẩn bị hoàn tất Tuyệt Địa Trọng Sinh, Trần Phong liền võ trang đầy đủ xuất phát, tăng thực lực của mình lên toàn diện.

Thời gian, lặng yên trôi qua.

Trong thời gian một tháng, Trần Phong đều ở trong gian khổ phấn đấu.

Trong thời gian một tháng, Trần Phong đều ở trong tình cảnh vượt cấp khiêu chiến!

Chuyện cường hoá Gen Mộc Báo này, so với trong sự tưởng tượng của Trần Phong còn phải gian nan hơn gấp bội!

Thứ nhất, lựa chọn gen thuộc tính, cường hoá Gen rất nguy hiểm, không chỉ là bởi vì biến dị thú kết bè kết đội, còn có lựa chọn thuộc tính, một khi gen thuộc tính vượt xa tự thân, sẽ vô cùng nguy hiểm!

Nhất là trong tình huống tinh thần lực vô cùng cao, thế nhưng ba loại thuộc tính khác lại rất thấp, tinh thần lực của Mộc Báo coi như là trên 3000 điểm, những thuộc tính còn lại ít nhất cũng là năm sáu trăm! Cho nên, không chỉ phải lựa chọn Mộc Báo có thuộc tính tinh thần cao hơn, còn phải lựa chọn Mộc Báo có các thuộc tính khác không quá cao hơn thuộc tính tự thân.

Chuyện này hết sức khó khăn, Trần Phong nguyên lai tưởng rằng có Quảng sáng may mắn định vị, hành động của hắn có thể càng thêm dễ dàng, thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, kẻ địch chân chính của hắn, vẫn như cũ là một lượng lớn thợ săn!

Thật vất vả khóa chặt được một con Mộc Báo thích hợp, vào lúc hắn tìm tới đã bị giết! Còn có mấy lần, sau khi thiên tâm vạn khổ tìm được một con Mộc Báo thích hợp, khi đi đến đã phát hiện nó đang bị đặt lên bên trên giá nướng, trên người vẩy lên đồ gia vị, trong không khí tràn ngập mùi thơm...

Cảm giác ngay lúc đó của Trần Phong, thật sự là một lời khó nói hết. Một tháng trôi qua, cả người Trần Phong đều tiêu tụy đi một vòng, cũng may, trước khi kết thúc một tháng này, hắn cũng đã thành công hoàn thành mục tiêu của mình.

Đương nhiên, trong vòng một tháng này cũng tiêu hao rất nhiều giá trị may mắn, đương nhiên thông qua sự cung cấp năng lượng và tài nguyên vô hạn của Hiệp hội chế tác Gen, Trần Phong cũng chưa từng lo lắng về việc tiêu hao năng lượng!

Tăng lên! Tăng lên! Tăng lên!

Mục tiêu của Trần Phong vô cùng rõ ràng, trong một tháng, hắn đã chính thức đạt tới trình độ cấp D cao giai!

—— ———

Thuộc tính tinh thần: 6000 đơn vị

Thuộc tính thể chất: 1000 đơn vị

Thuộc tính nhanh nhẹn: 1000 đơn vị

Thuộc tính lực lượng: 1000 đơn vị

—— ———

Mục tiêu đầu tiên, đã đạt thành!

"Rốt cục đã có thể rời đi khỏi cái địa phương quỷ quái này." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Hắn nhìn thoáng qua địa phương sinh sôi Mộc Báo tấp nập người qua lại, khắp nơi đều là câu khẩu hiệu 'Tiểu đội ba người thiếu một, cần tuyển một thành viên điều tra chuyên nghiệp', mà càng quan trọng hơn là, bản thân Mộc Báo lại quá yếu!

Không phải là con Mộc Báo nào cũng sẽ biến dị! Cũng không phải là con Mộc Báo nào, cũng đều cường đại như Mộc Báo thủ lĩnh. Cho nên...Mộc Báo bình thường, hạn mức tinh thần lực cao nhất cũng chính là 6000 điểm, Trần Phong ở chỗ này tìm hai ngày, cũng không tìm thấy một con Mộc Báo biến dị tinh thần lực nào, sau này, chỉ có thể dựa vào chính mình!

Mục tiêu kế tiếp ——từ cấp D cao giai tăng lên tới cấp D đỉnh phong! Nếu như dựa theo thuộc tính tinh thần tiêu chuẩn, hắn là từ 6000 điểm, đạt đến 9000 điểm, lại một lần nữa tăng lên 3000 điểm!

Thời gian, vẫn như cũ là một tháng, tăng lên 11 cái giai đoạn trong thời gian mười hai tháng, ngoại trừ dành thời gian 2 tháng để đột phá cấp A, những giai đoạn còn lại của Trần Phong, nhất định phải hoàn thành trong vòng một tháng! Đây là ranh giới cuối cùng!

Chỉ có như thế, đến khi Tỉnh Thành xảy ra chuyện, hấn có thể đạt đến cấp A! Chỉ có như thế, hấn mới có thể trở nên càng mạnh! Nếu như ngay cả những chuyện này đều không thể hoàn thành... Trần Phong lắc đầu, bắt đầu chuẩn bị hành trang một lần nữa tăng thực lực lên.

Mà vào lúc này, Hầu Lượng thông báo cho hấn một chút tin tức, thân phận của Tả Tiểu Nhu, sự kiện Băng Hải Tuyết Nguyên, tất cả mọi chuyện phát sinh trong lúc đó đã được xử lý hoàn tất!

"Làm xong rồi?" Tâm trạng của Trần Phong khẽ động.

Bởi vì thân phận đặc thù của Tả Tiểu Nhu, cho nên nàng cùng với Tần Hải đều bị lưu tại ở Tỉnh Thành, chờ đợi kết quả điều tra, còn có quan hệ với rất nhiều tin tức về tổ chức thần bí.

Người quá già

Xoạt! Trần Phong mở màn sáng ra.

Trong tin tức biểu hiện: thân phận Tả Tiểu Nhu đã được điều tra rõ ràng, Tần Hải được phê chuẩn đặc biệt gia nhập vào tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen, mà Trần Phong cho dù không có nhận nhiệm vụ thế nhưng lại có công hiến trác tuyệt, thu hoạch được ban thưởng đặc thù!

"Lại là ban thưởng?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Trong hiệp hội, Trần Phong nhận lấy phần thưởng của mình —— phần thưởng nhiệm vụ cấp bậc cao nhất.

Đây là một phần thưởng đặc biệt, vì Trần Phong cũng không tiếp nhận và hoàn thành nhiệm vụ, thuộc về công hiến đặc biệt, không có cách nào ban thưởng trực tiếp. Lại thêm hiệp hội chế tác gen cũng có quy tắc của mình, nên chỉ có thể căn cứ vào cấp bậc khả năng tiếp nhận nhiệm vụ hiện tại của Trần Phong, ban thưởng phần thưởng lớn nhất.

"Cấp bậc của ngươi bây giờ..." Nhân viên công tác bỗng nhiên có chút ngây người: "Chế tác đại sư?"

Không sai! Chế tác đại sư!

Cho dù Trần Phong chỉ có Cấp D, nhiệm vụ tiếp nhận thường đều có đẳng cấp rất thấp, nhưng bởi vì lần chứng nhận chế tác sư trước đó, giúp hắn có thể tiếp nhận được nhiệm vụ có cấp bậc vô cùng cao! Vì thế nên...

Xoạt! Phần thưởng nhiệm vụ phát ra, 1 cách điều chế cấp C tùy chọn.

"Cấp C!" "Tùy ý!" Tâm trạng của Trần Phong kích động. Hắn quá rõ ràng mức độ quý giá của phần thưởng này.

Quan trọng cũng không phải là cách điều chế cấp C, độ khó chế tác cũng không quá đáng nói, quan trọng là hai chữ tùy chọn này! Chỉ cần như vậy,

hắn liền có thể không chút kiêng kỵ mà lựa chọn bên trong kho gen khổng lồ! Lựa chọn gen mạnh nhất thuộc về chính hắn!

Lựa chọn —— Cách điều chế cường đại nhất!

Lúc trước, vì một nhiệm vụ ban thưởng cách điều chế cấp D tùy chọn, Trần Phong liều mạng quyết đấu với quái vật Âm Năng, cứu tử nhất sinh, mà bây giờ, không thể ngờ được hắn lại đạt được ban thưởng 1 cách điều chế cấp C tùy chọn! Đây là kinh hỉ lớn nhất.

"Tùy chọn..." Trần Phong liêm liêm đôi môi khô khốc. Thuốc thử gen dung hợp cấp D bứt phá cấp C, lại tìm thấy rồi!

Mặc dù bây giờ hắn vẫn chưa đạt đến cấp D đỉnh phong, mặc dù hiện tại hắn vẫn chưa đột phá, thế nhưng, cách điều chế đã sớm tới tay, làm trong lòng của Trần Phong càng trở nên tự tin, cứ thoải mái gia tăng thực lực! Sau đó dùng một lần hành động đột phá bước vào cấp C!

Hai mắt của Trần Phong sáng ngời, đương nhiên, lý do tại sao hắn thu hoạch được phần ban thưởng đặc biệt này, nhân tố lớn nhất, chính là nhờ vào Tả Tiểu Nhu.

Sát thủ của cái tổ chức thần bí này! Bởi vì Tả Tiểu Nhu phản bội tổ chức, đi theo Tần Hải đến Tinh Thành, bọn hắn cũng nhận được càng nhiều tư liệu liên quan tới cái tổ chức thần bí kia, đây chính là công hiến to lớn.

"Mỹ nam kế dĩ nhiên lại dùng tốt như thế..." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi: "Sớm biết như thế, Tần Hải nguoi..."

"Xéo đi!" Tần Hải tức giận, trừng mắt liếc hắn một cái, con hàng này thật biết gây phiền toái!

"Các nguoi đã tới." Hầu Lượng thấy hai người, cười nói: "Đi theo chúng ta tới nơi này."

"Được." Hai người Trần Phong cùng đi đến. Chỉ có điều... Có chút vượt ra ngoài ý liệu, mặc dù Hầu Lượng vẫn luôn lộ ra nụ cười, thế nhưng vẻ mặt

quả thực có một chút bất đắc dĩ và miễn cưỡng, dường như có sự tình gì đó không đúng.

"Xảy ra chuyện gì rồi sao?" Tần Hải thấp giọng hỏi.

"Có thể." Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, không lẽ có quan hệ với sự tình một năm sau?

"Đã biết là không thể gạt được các ngươi." Hầu Lượng thở dài một tiếng, ngừng một chút rồi nói: "Là sự tình liên quan tới Tiểu Nhu cô nương."

"A?" Hai người Trần Phong nghi hoặc, Tiểu Nhu... chẳng lẽ Tiểu Nhu có vấn đề?!

Nhưng, khi bọn hắn đến phòng quan sát, một lần nữa trông thấy Tiểu Nhu, mới biết được sự tình liên quan tới Tiểu Nhu cô nương trong miệng Hầu Lượng là cái gì!

Phòng quan sát, khắp nơi bừa bộn, vài gian phòng đã bị phá hủy, còn có mấy người thụ thương không ngừng kêu rên, mà Tả Tiểu Nhu lại bị từng chuỗi xiềng xích trói chặt trên ghế.

Đã phát sinh chuyện gì? Sắc mặt của hai người Trần Phong đại biến.

Vào lúc đang muốn hỏi Hầu Lượng một chút, Tả Tiểu Nhu đã ngẩng đầu lên, ánh mắt đối diện, bọn hắn không còn nhìn thấy ánh mắt ôn nhu quen thuộc, mà lại tràn ngập sát ý lạnh như băng!

"Các ngươi là ai?" Ánh mắt thâm lãnh của Tả Tiểu Nhu quét qua trên người của bọn hắn.

"Ngươi không biết ta sao?" Tần Hải ngạc nhiên.

"Ngươi là ai?" Vẻ mặt của Tả Tiểu Nhu trở nên lạnh lùng: "Hừ hừ, là người của Hiệp hội chế tác Gen sao? Thú vị... mặc dù không biết các ngươi đã dùng thủ đoạn gì mà bắt được ta, thế nhưng... đừng hòng đạt được bất cứ tin tức gì từ trong miệng của ta." Tả Tiểu Nhu lạnh lùng nói ra.

"???" Tần Hải và Trần Phong không thể hiểu nổi, mất trí nhớ sao? Bọn hắn nhìn về phía Hầu Lượng, con hàng này sẽ không áp dụng thủ đoạn gì đó chứ?

"Đừng nhìn ta như vậy." Hầu Lượng trợn trắng hai mắt: "Tiểu Nhu cô nương chính là khách nhân ở nơi này, đúng giờ mỗi ngày, chúng ta sẽ tới hỏi thăm chút chuyện gì đó, ai dám bức cung nàng a? Mỗi lần hỏi thăm đều có giám sát, các người muốn xem, tùy thời có thể xem, thế nhưng lần này, lúc vừa mới hỏi tới cái tổ chức kia, nàng bỗng nhiên trở thành như thế."

Là sao? Tần Hải nhìn vào đôi mắt của nàng, trong đó chỉ có sát ý vô tận, nàng đã xảy ra chuyện gì...

"Nếu người như thế này, Tiểu Nguyệt cô nương sẽ rất thất vọng." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Tiểu Nguyệt?" Tả Tiểu Nhu nhíu mày: "Đó là ai?"

Trần Phong và Tần Hải liếc nhau, bỗng nhiên cảm giác được một chút quý dị, nàng dĩ nhiên lại không biết Tiểu Nguyệt? Tất cả trí nhớ đều biến mất rồi hay sao? Thế nhưng rõ ràng nàng vẫn nhớ kỹ cái tổ chức kia...

Tại sao? Là bởi vì cuộc chiến trên cánh đồng tuyết hay sao?

Tần Hải bỗng nhiên có một chút đau lòng, những ngày này, hắn đã tiếp xúc rất nhiều với Tả Tiểu Nhu, cô nương ngốc này luôn luôn si ngốc như thế, canh giữ ở bên cạnh mình, thế nhưng bây giờ...

Cho dù hắn không yêu Tả Tiểu Nhu, cũng không thể để nàng ở trong loại trạng thái này! Cô nương ngốc này... chính là vì cứu hắn nên mới...

Không! Không thể! Tần Hải gầm nhẹ một tiếng, hắn tuyệt đối không thể nhìn Tiểu Nhu cô nương biến thành như thế!

Dựa theo lời của Tả Tiểu Nhu, nàng đã mất thời gian ba năm mới có thể thay đổi, từ một cỗ máy lạnh lùng trở thành một con người, mà bây giờ, làm sao lại trở về như cũ!

Mất trí nhớ sao... về mặt của Tần Hải trở nên kiên định.

Hắn sẽ không vì nhớ ơn mà lấy thân báo đáp gì đó, nhưng tiểu cô nương này đã cứu hắn chính là sự thật, hắn quyết không cho phép Tả Tiểu Nhu ở trong trạng thái này!

"Tiểu Nhu, người nhìn ta." Tần Hải nắm lấy tay của nàng.

Tả Tiểu Nhu xoay chuyển ánh mắt, chạm vào trên ánh mắt của Tần Hải, bỗng nhiên có chút động dung.

"Người nhớ ra ta rồi sao?" Tần Hải kích động.

"Không, mắt người có ghen." Tả Tiểu Nhu thản nhiên nói.

Tần Hải: "..."

"Nếu như muốn dùng mỹ nam kế." Khóe miệng của Tả Tiểu Nhu lộ ra một nụ cười, chỉ chỉ Trần Phong đang ở bên cạnh, nói: "Ta càng ưa thích thiếu niên có phong cách như thế này, người có vẻ hơi già."

Vẻ mặt của Tần Hải trực tiếp phát mộng.

Tổ chức thần bí

Già... Già? Khóe miệng của Trần Phong hơi hơi run rẩy.

Chờ chút... Già? Hắn nhìn khuôn mặt của Tiểu Nhu hoàn toàn không giống như giả bộ, đột nhiên nói: "Tiểu Nhu cô nương, chúng ta cũng không hỏi người về chuyện của tổ chức, ít nhất, hãy nói cho chúng ta biết..."

"Năm nay người bao nhiêu tuổi a?" Trần Phong rất là bất đắc dĩ.

"Ta? 15 tuổi!" Tả Tiểu Nhu thản nhiên nói, khuôn mặt xinh đẹp của nàng hết sức chăm chú, hoàn toàn không giống như là giả bộ.

Đám người lại đột nhiên giật mình, 15 tuổi? Chuyện này... bọn hắn lại hỏi một vài vấn đề đơn giản, rốt cục xác định một sự thực —— Tả Tiểu Nhu, đã mất trí nhớ! Trí nhớ trong ba năm ròng rã, đã biến mất toàn bộ!

Ở nơi này! Ở bên trong Tỉnh Thành này! Ở thánh địa của chế tác sư!

"Là người làm, hay là..." Trong mắt của Trần Phong lấp lóe hàn quang.

"Không giống như người làm." Hầu Lượng lắc đầu: "Bởi vì thân phận của Tả Tiểu Nhu rất đặc biệt, cho nên mọi hành động của nàng ở Tỉnh thành này đều được giám sát hai mươi bốn giờ, không có người nào dám ra tay với nàng!"

"Loại phản ứng này..." Hầu Lượng như có điều suy nghĩ: "Càng giống như một cấm chế thần bí! Vì trong lời nói cùng với suy nghĩ của Tiểu Nhu cô nương, có chứa một ít nội dung đặc biệt... Những nội dung kia đã phát động cấm chế, mới khiến cho nàng mất đi trí nhớ."

Thì ra là thế, đám người giật mình tỉnh ngộ. Đúng! Cái tổ chức thần bí kia, nhiều năm qua cũng không có người nghe nói đến, như vậy, có lẽ cũng là vì loại thủ đoạn này! Cũng chỉ có như thế, bọn hắn mới có thể duy trì huyền bí!

Đám người nhanh chóng lý giải, chỉ có điều... lúc tiến hành quét kiểm tra đối với Tả Tiểu Nhu một lần nữa, sự tình càng kinh người đã phát sinh!

Căn cứ theo số liệu biểu hiện, tuổi thân thể của Tả Tiểu Nhu dĩ nhiên thật sự chỉ mới có mười lăm tuổi! Tả Tiểu Nhu ở trước mắt bọn hắn, thật sự đúng là 15 tuổi!

Xôn xao —— sắc mặt của mọi người đại biến.

Đến cùng đã phát sinh ra chuyện gì? Không một ai biết được! Vốn chỉ là công tác hỏi thăm bình thường, chẳng ai ngờ rằng sẽ chọc ra nhiều chuyện nhức đầu như thế! Vấn đề tuổi thân thể và trí nhớ của Tả Tiểu Nhu...

"Nàng có thể nói dối về chuyện tuổi tác hay không?" Trần Phong hỏi.

"Sẽ không." Tần Hải quả quyết bác bỏ, mặc dù hắn không biết nhiều về Tả Tiểu Nhu, nhưng tư liệu của nàng, đúng là hắn vẫn tương đối quen thuộc, năm nay nàng mười tám tuổi, tuổi thân thể làm sao có thể chỉ mới mười lăm?! Mà nhìn kỹ lại một chút...

"Các người có phát hiện... nàng đã nhỏ đi một chút hay không?" Bỗng nhiên có người nói ra.

Trần Phong nhìn kỹ, dường như đúng là như thế: "Ngực nhỏ..."

"Giám sát!" Sắc mặt của Hầu Lượng khê biến.

Xoạt! Những chuyện đã xảy ra với Tả Tiểu Nhu từ đầu đến cuối được phát lại.

Ở nơi đó, bọn hắn rõ ràng trông thấy một Tả Tiểu Nhu càng thêm thành thực, mặc dù vẫn là thiếu nữ, thế nhưng phát dục rõ ràng đã tốt hơn một chút, mà ngay lúc nói đến một lần vô tình phát hiện của nàng ở bên trong tổ chức... Nàng do dự một lát, bỗng nhiên nổi khùng.

"Chính là chỗ này!" Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Xoạt! Một giây này, màn ảnh bị chia nhỏ vô số lần, rốt cuộc bọn hắn cũng trông thấy rõ ràng, thân thể của Tả Tiểu Nhu, ngay trong một giây này, càng

trở nên trẻ tuổi!

Đây là... lực lượng thời gian!

"Tê —— " Tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Trên thế giới này, dĩ nhiên thực sự có người nắm giữ lực lượng thời gian?!
Mà Tả Tiểu Nhu vền vền chỉ là ngẫu nhiên gặp phải cái gì đó, thấy được chút chuyện gì đó, bỗng nhiên đã phát động loại lực lượng kia.

Thực sự là... rốt cuộc nàng đã thấy được cái gì? Đám người kinh hãi, bọn hắn biết, cái tổ chức thần bí này, chỉ sợ đang ẩn giấu một bí mật càng đáng sợ!

Cuối cùng, Tả Tiểu Nhu lưu lại, mặc dù đã chiếu lại băng thu hình cho nàng xem rất nhiều lần, nàng y nguyên vẫn không tin, Hiệp hội chế tác Gen chỉ có thể tạm thời giam lỏng Tả Tiểu Nhu, đương nhiên, nói là giam lỏng, trên thực tế, Tả Tiểu Nhu vẫn là muốn cái gì sẽ có cái đó, chỉ là vì vấn đề an toàn nên mới hạn chế tự do của nàng mà thôi.

"Ta sẽ giúp cho ngươi khôi phục." Tần Hải nghiêm túc nói.

"Đại thúc, loại người già cả như ngươi, căn bản không thể dùng được mỹ nam kế." Tả Tiểu Nhu cũng rất chân thành.

Tần Hải: "..."

Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười. Đương nhiên, mặc dù thân thể của Tả Tiểu Nhu xuất hiện một vài vấn đề, nhưng qua vài chục lần nói chuyện phiếm trước kia, bọn hắn đã nắm giữ một chút tư liệu mới về tổ chức thần bí. Ví dụ như —— tên!

"Bọn hắn có tên là gì?" Tần Hải sục sôi sát ý, loại tổ chức tà ác này, sớm muộn gì hắn cũng sẽ diệt trừ.

"Tổ chức thần bí." Hầu Lượng thở dài một tiếng.

"Ta biết, ta hỏi tên của bọn hắn..." Tần Hải hỏi.

"..." Hầu Lượng dừng một chút, cười khỏ nói: "Tên của bọn hấn, đơn giản gọi là tổ chức thần bí."

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên ngưng kết, trên khoé miệng của Trần Phong hơi hơi run rẩy, rốt cuộc hấn cũng minh bạch, tại sao nhiều lần như thế, ngay cả cái tên của cái tổ chức kia cũng đều điều tra không ra! Không phải tra không được, mà là cho dù đặt ở dưới mí mắt của người, chắc chắn người cũng không thể nghĩ đến, cái tổ chức này, đơn giản gọi là tổ chức thần bí! Bọn hấn vẫn luôn cho rằng đây chỉ là danh hiệu mà thôi.

"Quá hồ người đi." Trần Phong mệt mỏi chửi bậy, đây là cái tên rách nát gì thế?

"Tổ chức thần bí..." Tàn Hải tự lẩm bảm, bắt đầu từ khi Tàn gia bị hủy diệt, hấn lập tức có quan hệ chặt chẽ với cái tổ chức này, lại thêm sự tình của Tả Tiểu Nhu, nhất định hấn sẽ không bỏ qua cho tổ chức này!

"Chờ một chút." Trần Phong bỗng nhiên cảnh giác: "Tiểu Nhu không có tuôn ra tin tức của tổ chức kia, người ban thưởng cho ta làm cái gì?"

Đối với Hầu Lượng, hấn đã quá quen thuộc!

Lúc trước, chính là con hàng này dùng quái vật Âm Năng lừa gạt chính mình một vỏ, cái gì mà cứu vớt thế giới, kết quả thì sao? Loại cấp bậc của quái vật Âm Năng, ngay cả cộng lông cũng đều không phải!

"Khụ khụ." Hầu Lượng tăng hắng một tiếng: "Ta có lừa bịp như thế sao?"

"Người cứ nói đi?" Trần Phong cảnh giác quan sát hấn: "Ta có thể nói cho người biết, phần thưởng ta đã nhận, tuyệt đối sẽ không trả về."

Hầu Lượng: "..."

"Sẽ không thu hồi đâu." Mặt mũi của Hầu Lượng tối sầm: "Vô luận là Tả Tiểu Nhu đã xảy ra chuyện gì, ít nhất là trong mắt người ngoài, chúng ta đã tìm hiểu được tất cả từ chỗ của Tả Tiểu Nhu!"

"Chúng ta phải cho kẻ địch một loại biểu hiện giả dối, những điệu bộ này vẫn phải làm."

Thì ra là thế, Trần Phong tỉnh ngộ, đây là diễn kịch sao? Đây chính là sở trường của hắn a.

"Đương nhiên, về phần ngươi..." Hầu Lượng dừng một chút rồi nói: "Có một nhiệm vụ mới."

"Từ chối!" Trần Phong không có một chút khách khí.

Hầu Lượng: "..."

Thật đúng là một chút mặt mũi cũng không chịu cho a!

"Ngài nói đi." Tần Hải nhin không được cười lên, liếc mắt ra hiệu cho Trần Phong một cái: "Ít nhất cũng nghe một chút đi."

"Được a." Trần Phong nhún nhún vai: "Như vậy, Hầu lão gia tử, thế giới này có mỗi nguy cấp bách gì cần chúng ta cứu vớt, hay là có đại ma vương gì xuất thế?"

Lại gặp Từ Phi

Tên tiểu tử thú này... Hầu Lượng trợn trừng mắt một cái, nhưng mà nói đến nhiệm vụ, hấn lại nghiêm mặt: "Nhiệm vụ lần này tương đối đặc biệt, không phải là nhiệm vụ của Hiệp hội chế tác Gen chúng ta, mà là nhiệm vụ phụ trợ Gen Công Hội bên kia cố ý phát tới!" Hầu Lượng ngưng trọng nói ra.

Gen Công Hội? Trần Phong hứng thú.

"Còn nhớ rõ hành động lúc trước vì cứu vớt Tần Hải chứ? Mặc dù người đã trở về, thế nhưng Gen Công Hội trải qua một tháng thảo luận, cuối cùng đã quyết định bắt đầu tiến hành kế hoạch! Mục tiêu —— Băng Hải Tuyệt Nguyên! Bọn hấn muốn xây dựng toàn bộ Băng Hải Tuyệt Nguyên thành một doanh địa mới của Gen Công Hội!" Hầu Lượng trầm giọng nói.

Tâm thần của mấy người Trần Phong cũng là run lên, doanh địa mới? Băng Hải Tuyệt Nguyên, chính là tùy thời ai cũng có thể mạo hiểm sao? Chỉ có điều... chuyện này làm sao có thể? Muốn xây dựng một doanh địa mới, nhất định phải biết rõ ràng đẳng cấp nguy hiểm.

Ví dụ như —— núi Long Thệ, tình hình cụ thể, đẳng cấp của biến dị thú, phạm vi nguy hiểm, tất cả tư liệu nhất định phải được điều tra rõ ràng! Phải biết, điều đáng sợ nhất luôn là không có kiến thức! Cho dù là địa phương cấp bậc thấp nhất, người cũng phải biết được rốt cuộc nơi đó có cái gì!

Đây là doanh địa của Gen Công Hội! Vô luận là địa phương thám hiểm cấp A, hay là địa phương thám hiểm cấp F! Tại sao cầm địa mãi mãi không cách nào xây dựng thành doanh địa? Nguyên nhân rất đơn giản: nguy hiểm chưa biết!

Người vĩnh viễn không biết, rốt cuộc ở đây nguy hiểm đến cỡ nào! Tại một địa phương cấp A tùy thời có thể ngã xuống, người bình thường căn bản không thể sinh tồn!

Xây dựng doanh địa ở Băng Hải Tuyết Nguyên? Có thể sao? Bên trong Biển Băng kia ẩn giấu vô số sinh vật chưa từng biết đến... Những sinh vật to lớn xuất quỷ nhập thần kia... Địa phương đó có bao nhiêu nguy hiểm, bọn hắc biết rất rõ!

"Bởi vậy mới cần phải có sự trợ giúp của các người." Hầu Lượng nhìn về phía Trần Phong: "Sự tình trên cánh đồng tuyết, cứ giao cho Gen Công Hội, vô luận là những sinh vật kia mạnh mẽ như thế nào, chung quy chỉ là sinh vật! Thế nhưng bên trong Biển Băng, những nơi chưa từng biết đến kia, ngay cả Gen Công Hội cũng thúc thủ vô sách, chỉ có thể giao cho người, chỉ có người mới có thể bình yên vô sự ở trong nước!"

"Đương nhiên, loại nhiệm vụ liên hợp đặc biệt này, bọn hắc sẽ cho người một phần thưởng kinh người! Nếu như người cảm thấy hứng thú..." Hầu Lượng thành khẩn dẫn dụ: "Người nghĩ đi a, người cứ việc hành động giống như lúc trước, mang theo Tần Hải đi du ngoạn thế giới đáy biển một phen là có thể xong xuôi rồi... Ừm, quá mức đơn giản? Người chỉ phụ trách ghi chép! Chỉ cần phía dưới không có sinh vật cường đại nào, chúng ta lập tức có thể... Trục tiếp đóng băng toàn bộ Biển Băng, để nơi đây biến thành chỗ nhân loại có thể đặt chân đến thám hiểm!"

Hầu Lượng hít sâu một hơi, đóng băng! Đây là phương thức xử lý giống như Băng Phong Tuyết Địa lúc trước! Cũng là biện pháp tốt nhất. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết, chính là ở phía dưới Biển Băng không tồn tại quá sinh vật quá mạnh mẽ, bằng không, Gen Công Hội vất vả chế tác kết giới chính là chuyện cười, chuyện lần này cần phải nhờ đến Trần Phong.

"Để ta suy nghĩ một chút." Trần Phong trầm ngâm.

Biển Băng... Lấy năng lực hiện tại của hắc, nếu chỉ đơn giản nhìn một chút, kiểm tra phía dưới có sinh vật gì, sẽ không có vấn đề gì a? Trọng yếu nhất chính là, loại nhiệm vụ cấp bậc này, vô luận là Gen Công Hội hay là Hiệp hội chế tác Gen, phần thưởng tuyệt đối sẽ không quá thấp, nhất là bên phía Gen Công Hội!

Chủ ý của bên kia chính là gia tăng thực lực? Phần thưởng kia... tâm thần của Trần Phong khẽ động: "Ta nhận."

"Được." Hầu Lượng rất là vui mừng: "Như vậy, chuẩn bị xuống biển đi."

Trần Phong: "..."

Hắn luôn cảm thấy câu nói này có chỗ nào quái quái... Trong ấn tượng, có một số nghề nghiệp tựa hồ cũng gọi là xuống biển?

Ngày kế tiếp, Trần Phong chính thức xuống biển, khiến người ta có chút ngoài ý muốn, chính là khi công bố tin tức này, đã dẫn đến một trận oanh động trên mạng, có vô số người bàn luận, tìm hiểu thông tin.

"Người có biết xuống biển là cái gì không?"

"Không hiểu a."

"Trần Phong xuống biển rồi."

"Cái gì? Hắn cũng làm những loại việc này?"

"..."

Tin tức cùng loại nơi nào cũng có, cũng may, kế hoạch xây dựng doanh địa mới của Gen Công Hội nhanh chóng được công bố, hóa ra Trần Phong đi làm nhà thám hiểm, xuống biển để thăm dò, và còn nhiều kế hoạch khác tạm thời chưa có công bố ra.

"Hóa ra xuống biển chính là như thế."

"Gen Công Hội lại muốn xây dựng doanh địa mới?"

"Quá chờ mong!"

Đám người kích động, loại tin tức này dù muốn giấu diếm cũng không giấu được. Bởi vì sự tình của Tần Hải, Băng Hải Tuyết Nguyên vẫn luôn có người quan tâm, mà bây giờ, vô số cường giả của Gen Công Hội đồng loạt xuất hiện trên Băng Hải Tuyết Nguyên, thanh thế to lớn!

Về phần tổ chức thần bí? Bọn hắn không sợ chút nào!

Biển Băng rộng lớn như vậy cũng bị phong tỏa! Vô số siêu cường giả vây quanh, tạo điều kiện tốt nhất để Trần Phong xuống biển. Gen Công Hội đã sớm nghiên cứu ra tàu ngầm không bị Biển Băng phân giải, thế nhưng, vấn đề lớn nhất, chính là sau khi thứ này xuống biển sẽ bị công kích! Dù sao, đối với sinh vật biển mà nói, tàu ngầm quá mức lạ lẫm! Thậm chí —— còn tràn ngập sự uy hiếp!

Vì thế, loại năng lượng màu tím kỳ diệu của Trần Phong sẽ phát huy ra tác dụng lớn nhất. Vì an toàn hơn một chút, lần này, Trần Phong đã dùng một chiếc tàu ngầm cỡ nhỏ xuống biển! Bên trong tàu ngầm đã bố trí tất cả các loại thiết bị giám sát và sinh hoạt, có năng lượng vô cùng vô tận!

Việc Trần Phong muốn làm chính là dùng năng lượng màu tím bảo vệ tàu thật tốt. Vốn dĩ Trần Phong dự định mang theo Tàn Hải, nhưng Tàn Hải một là không có nhiệm vụ, hai là không có phần thưởng, loại chuyện này cũng không giúp được gì, lại đi cảm hóa Tả Tiểu Nhu. Đương nhiên, trong tình huống trước mắt, chuẩn xác mà nói chính là "xúi giục".

Một mình Trần Phong cũng có chút vất vả, lại thêm hẳn thật sự không rành về cái tàu ngầm này, vì thế, Gen Công Hội bên kia đã an bài nhân thủ cùng đi biển. Chỉ có điều là, Trần Phong làm sao cũng không nghĩ ra, nhân viên công tác Gen Công Hội bên kia điều động, lại là người từng quen biết!

"Từ Phi?" Trần Phong ngạc nhiên, làm sao lại là con hàng này?! Hắn vốn tưởng rằng đời này sẽ không còn gặp lại đám người Từ Phi nữa!

"Hắc hắc." Từ Phi có chút xấu hổ, hai người nói chuyện phiếm, Từ Phi mới nói ra tình hình thực tế.

Hóa ra từ lần trước chia tay Trần Phong, hẳn tự thấy thực lực quá yếu, tiến bộ quá chậm, thế là dùng đủ mọi cách cầu xin trong nhà, nhà hắn cũng coi như giàu có, sau khi hao phí vô số tài lực, cứ thế gửi Từ Phi đến Gen Công Hội làm một tên nhân viên công tác, hi vọng hắn có thể tìm thấy cơ duyên. Bình thường hẳn cũng không có cơ hội gì, hành động lần này người ta sống chết đều không nguyện ý đi mạo hiểm, hắn lập tức tự đề cử mình đến đây.

Trần Phong: "..."

Hắn có thể nói gì đây? Cái tên này cũng thật là liều mạng!

Rùa đen chết tiệt

"Ngươi thế mà có thể mọc tóc." Trần Phong ngạc nhiên, một quãng thời gian không gặp, trên quả đầu trọc lóc của Từ Phi, dĩ nhiên mọc ra một chút tóc, nhìn qua thật giống đầu đinh.

"Ta đã phá nguyên rửa tiều la lỵ của ngươi!" Từ Phi đắc ý.

"Cẩn thận lần sau lại bị nàng đốt sạch." Trần Phong tức giận nói.

"Hắc hắc." Từ Phi lập tức ngượng ngùng cười một tiếng.

Rất nhanh, Gen Công Hội bên kia đã chuẩn bị hoàn tất!

Bang! Bang! Gen Công Hội chuyển từng cỗ máy to lớn đến phụ cận Biển Băng.

Ô...ô...n...g —— Một màn sáng hiển hiện, phía trên là tất cả số liệu điều tra được!

"Đang kết nối số liệu... kết nối hoàn tất, đang kiểm tra tàu ngầm... kiểm tra hoàn tất! Dụng cụ kiểm tra ghi chép vận hành... Kiểm tra hoàn tất!" Từng cái bóng đèn màu xanh sáng lên, cuối cùng, kiểm tra được thông qua!

"Vận hành tốt, có thể bắt đầu thử nghiệm."

"Tốt!"

"Rào —— " Tàu ngầm được đẩy ra mặt nước, Trần Phong chính thức xuống biển, đúng như lời của Gen Công Hội, tàu ngầm không bị phân giải.

"Tài liệu đặc biệt sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Nhưng vì lý do an toàn, hắn vẫn phủ lên một tầng năng lượng màu tím! Tàu ngầm bảo đảm nhu cầu cuộc sống bình thường của bọn hắn, còn Trần Phong, phải bảo đảm tàu ngầm an toàn!

Xoạt! Xoạt! Tàu ngầm màu tím xuống nước, một số sinh vật Biển Băng trông thấy vội vàng tránh ra xa, hiển nhiên, ánh sáng màu tím kia vốn là thứ bọn chúng không thể đựng chàm.

Ô...ô...n...g —— Dụng cụ ghi chép triển khai.

Bên trong tàu ngầm, một màn sáng được kết nối với Gen Công Hội bên kia, biểu hiện tín hiệu hoàn mỹ, tất cả mọi người có thể thấy rõ hình ảnh trong biển.

Xoạt! Mở hải đồ ra, chỉ có một phần màu xanh, còn lại phần lớn đều là màu đen.

"Phần màu xanh là những khu vực đã dò xét qua." Từ Phi chỉ chỉ vào màu sắc trên bản đồ, căn cứ theo ghi chép nói: "Tiến độ dò xét vền vền chỉ là 10%, vì những thứ này, đã tiêu hao mấy chục chiếc tàu ngầm "

"Thật sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Rào —— Tàu ngầm tiến về khu vực chưa dò xét.

Ông! Ông! Gợn sóng lặng yên lan tỏa ra các phía chung quanh, tàu ngầm đi qua nơi nào cũng ghi chép lại toàn bộ hoàn cảnh chung quanh, khu vực màu xanh lam kia, đang không ngừng mở rộng!

Xoạt! Xoạt! Thanh tiến độ không ngừng tăng lên. 15%... 20%... 25%... Gen Công Hội, vô số người kinh ngạc tán thán.

"Thật nhanh." Bọn hắn điều tra vô số lần, cho dù cẩn thận từng li từng tí, có lần nào không gặp tầng tầng khó khăn, không cẩn thận một chút lập tức bị sinh vật Biển Băng đánh bay, thậm chí có cả nhân viên thương vong! Mà Trần Phong ở đây, căn bản không cố kỵ gì.

Xoạt! Xoạt! Thanh tiến độ không ngừng tăng lên, sinh vật cấp C... sinh vật cấp B... sinh vật cấp C...

Từng sinh vật chưa từng thấy qua được ghi chép lại, khiến người ta vui mừng là mặc dù thực lực của những sinh vật này không tầm thường, nhưng vẫn chưa tới tình trạng không cách nào chống lại!

Nguyên nhân chúng nó hung tàn, là vì sinh tồn trong Biển Băng này! Sức chiến đấu của bọn chúng, mạnh nhất cũng chỉ cấp B đỉnh phong mà thôi! Nơi này... có khả năng xây dựng! 80%... 85%...

"Sắp thành công rồi." Đám người kích động không thôi, cầm địa mà bọn hắn khát vọng thám hiểm quá nhiều năm qua, rốt cuộc cũng sắp được mở mang.

Mà vào giờ khắc này, bên trong Biển Băng, Trần Phong và Từ Phi cũng điều khiển tàu ngầm tiến đến chỗ sâu nhất chưa bao giờ tiếp xúc, nơi đó cũng là 10% cuối cùng trên hải đồ!

Rào —— nước biển bị yên lặng đẩy ra.

Oanh! Ánh sáng màu đỏ chói mắt bỗng nhiên lấp lóe, một con mắt to như đèn lồng ở dưới đáy biển mở ra, ánh mắt rơi xuống phía trên tàu ngầm.

"Không tốt." Sắc mặt của Từ Phi và Trần Phong lập tức đại biến, bị phát hiện!

"Cẩn thận." Sắc mặt của Từ Phi ngưng trọng.

Hắn đã thấy tất cả công tác ghi chép trước đó, mỗi một lần những người kia chết, đều là bởi vì bị sinh vật Biển Băng chú ý tới! Hắn vốn tưởng rằng lần này sẽ không phát sinh! Năng lượng màu tím của Trần Phong mất hiệu lực?

"Thứ này." Trần Phong ý thức được có chút không ổn. Năng lượng màu tím vô cùng hữu hiệu đối với sinh vật Biển Băng!

Chỉ cần là sinh vật Biển Băng, bọn chúng sẽ tránh đi những vật này, bởi vì trong ý thức của bọn chúng, thứ này chỉ là đồ vật giống như đá ngầm! Thế nhưng, không phải sinh vật Biển Băng, căn bản là vô hiệu! Không sai, không phải sinh vật Biển Băng!

Con mắt khổng lồ lấp lóe ánh sáng màu đỏ kia cuối cùng cũng chậm rãi lộ ra chân thân, thứ kia lại là một con rùa đen khổng lồ toàn thân lấp lánh ánh sáng!

"Là nó." Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Con rùa đen to lớn chết tiệt kia! Nó thế mà lại xuất hiện ở địa phương này!

Gen Công Hội, mọi người đang nhìn hình ảnh tàu ngầm không ngừng tiến lên trên màn sáng, lúc thấy thanh tiến độ vọt tới 90%, chẳng ai ngờ rằng, bỗng nhiên lại gặp phải nguy hiểm!

Ánh sáng màu đỏ to lớn kia... hình thể kinh khủng kia...

"Gặp chuyện không may!" Sắc mặt của mọi người đại biến, những cường giả tụ tập ở đây, nếu là bình thường, bọn hắn chỉ mất vài phút là có thể đánh bại con rùa đen này, nhưng nơi đó... chính là dưới Biển Băng! Bọn hắn không thể giúp được chuyện gì! Hiện tại... chỉ có thể hi vọng Trần Phong và Từ Phi trốn được! Đám người cảm thấy sốt ruột.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong màn sáng, con rùa đen to lớn kia càng ngày càng gần.

"Đây là thứ quỷ quái gì?" Từ Phi kinh sợ.

"Dừng lại!" Trần Phong đột nhiên kêu dừng.

Xoạt! Tàu ngầm đình chỉ tất cả chuyển động, lơ lửng trong biển nước, hai người bọn hắn hi vọng sẽ không bị chú ý, thế nhưng trong mắt con rùa đen to lớn, ánh mắt không ngừng chuyển động kia, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì đó.

Bỗng nhiên, cặp mắt kia nhìn về phía Trần Phong, xuyên thấu qua vật cản là tàu ngầm và năng lượng màu tím! Nó phát hiện ra Trần Phong!

"Đáng chết." Tâm thần của Trần Phong đột nhiên giật thót một cái, bị phát hiện! Trong cái nháy mắt đó, hắn cảm thấy có một cỗ lực lượng kinh khủng rõ ràng quét qua trên người của hắn, trong khoảnh khắc đó tựa như là bị đè mất tới!

"Đi!" Trần Phong không chút do dự nói ra.

"Được." Từ Phi cấp tốc khởi động tàu ngầm.

Oanh! Tàu ngầm hóa thành một tia sáng tím lặn yên biển mất, nhưng mà, con rùa đen khổng lồ kia âm âm chuyển động, trong nháy mắt, thế mà đã đuổi tới!

"Đây là tốc độ quỷ quái gì?" Từ Phi sợ vãi cả linh hồn.

"Oanh!" Hình thể khổng lồ của con rùa đen đùng thẳng tới.

Loảng xoảng! Loảng xoảng! Tàu ngầm không ngừng chấn động, màn sáng điên cuồng lấp lóe.

Tất cả mọi người ở Gen Công Hội lo lắng nhìn vào, nhưng mà, rùa đen to lớn lại va chạm một lần nữa, màn sáng lơ lửng trong nháy mắt trở nên tối đen.

Màn sáng... biến mất! Trong lòng mọi người giật thót một cái.

Đã xảy ra chuyện! Làm sao đây? Đám người liếc nhìn nhau, lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Xây dựng doanh địa trên Băng Hải Tuyết Nguyên... không lẽ thật sự đã vượt quá thực lực bây giờ của bọn hắn sao?

Bọn hắn nhìn về mặt nước Biển Băng phía xa xa, đám người Trần Phong rõ ràng đang gặp nguy hiểm, con rùa đen kia rõ ràng không quá cường đại, tuy nhiên, lại không ai có thể xuống dưới!

"Triệu tập thêm một chiếc tàu ngầm." Người phụ trách hành động lần này bỗng nhiên mở miệng.

5% khu vực còn lại

"Cái gì?" Đám người giật nảy cả mình, ở dưới đó, rõ ràng có một con rùa lớn...

"Mang vũ khí tối tân nhất mới nghiên cứu đến đây."

Về mặt của người phụ trách dữ tợn: "Mặc dù nhóm người Trần Phong xảy ra chuyện, nhưng cũng đã mang đến tin tức quý giá cho chúng ta, ít nhất là 90% hải đồ đã được tra xét rõ ràng, còn lại 10% này, nếu như chỉ có một con rùa lớn đáng chết này, lão tử muốn nó phải trả giá đắt!"

"Vâng!" Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

"Tàu ngầm của chúng ta có cài đặt hình thức chạy trốn... hi vọng... bọn hần sẽ bình yên vô sự!" Đám người cầu nguyện.

Mà lúc này, ở dưới chỗ sâu của Biển Băng, con rùa đen kia điên cuồng va chạm, dụng cụ ghi chép bị hư hỏng chỉ mới là khởi đầu, tất cả linh kiện bên trong đều bị đụng cho thất điên bát đảo, hai người Trần Phong cũng bị hoa mắt váng đầu. Con rùa đen kia... vẫn đang va chạm không ngừng!

"Đáng chết." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, giữ cho mình tỉnh táo.

Keng —— Keng —— Ánh sáng màu đỏ lấp lóe.

"Phát hiện nguy hiểm cực lớn, đề nghị khởi động hình thức chạy trốn!" Tiếng máy móc vô hồn vang lên.

"Hình thức chạy trốn là cái gì?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Thứ đồ chơi kia không có hiệu quả ở chỗ này." Từ Phi cười khỏ: "Tập trung tất cả năng lượng trong tàu ngầm, trực tiếp bắn khoang thuyền bên trong đi! Trên lý thuyết là có thể trực tiếp bắn chúng ta thẳng lên trên bờ!"

"Thế nhưng ở đây..."

Từ Phi thở dài: "Quá sâu!"

Không chỉ là vấn đề độ cao, còn có sinh vật bên trong Biển Băng!

Ở chỗ này... hình thức chạy trốn bị hạn chế vô cùng cao!

Không có năng lượng màu tím của Trần Phong, dưới hình thức chạy trốn, khoang thuyền sẽ trực tiếp bị sinh vật trong Biển Băng đánh nổ...

Hiện tại còn đang bị con rùa đen công kích, bọn hắc căn bản là không có cách nào đi ra bên ngoài!

Huống chi, con rùa đen chết tiệt trước mắt này, sẽ để cho bọn hắc thuận lợi chạy trốn hay sao?

"Mô phỏng quá trình thoát hiểm!" Từ Phi thử nghiệm mô phỏng.

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Liên tiếp hơn mười biện pháp thoát hiểm, toàn bộ đều biểu hiện thất bại!

98% là chết! Bọn hắc, đã không còn đường nào có thể trốn!

Biện pháp thoát hiểm sao...ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển.

Xoạt! Quầng sáng may mắn mở ra! Nếu như hình thức chạy trốn chính là lựa chọn một cái phương hướng, một cái góc độ, đối với Trần Phong mà nói, quả thực là một chuyện dễ dàng nhất! Chỉ cần 1 điểm giá trị may mắn là đã đủ.

Chỉ là cái phương hướng này...Trần Phong nhìn về phía phương hướng mà Quầng sáng may mắn chỉ ra, chính là chỗ sâu nhất trong Biển Băng, chính là cái khu vực bên trong 5% còn lại!

"Từ Phi!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu: "Là cái phương hướng kia!"

"Được." Từ Phi nhẹ răng cười.

Trần Phong chính là một tên gia hỏa giỏi về sáng tạo kỳ tích, cho nên đối mặt với loại tình huống này, hắn căn bản sẽ không có một chút do dự nào, vọt thẳng vào chỗ sâu nhất bên trong Biển Băng!

Oanh! Tàu ngầm bỗng nhiên nổ tung, khoang thuyền ở bên trong tàu ngầm bắn ra như đạn pháo! Bên trong...chỉ có Trần Phong cùng với Từ Phi.

Oanh! Nước biển bị xé mở chảy xuôi về phía sau, khoang thuyền bị bắn ra từ trong vụ nổ, sau cùng rơi xuống bên trong 5 % khu vực còn lại kia, mà hai người Trần Phong cùng với Từ Phi, cũng theo sự chấn động của khoang thuyền, bị đung thất điên bát đảo.

Rất lâu, khoang thuyền mới có thể ngừng lại được.

"Ngừng rồi sao?" Tâm thần của hai người trở nên nghiêm nghị.

Khoang thuyền trong cùng được thiết kế rất an toàn, bị phong bế toàn bộ, nhất là ở bên trong Biển Băng, cho nên, bọn hắn căn bản không nhìn thấy bên ngoài phát sinh chuyện gì!

Con rùa lớn kia đâu rồi? Ở nơi này...bên trong 5% khu vực còn lại, cơ hội sống là ở chỗ nào? !

Chờ một chút, Trần Phong ổn định lại tâm trạng, hắn rất rõ ràng, nếu như con rùa lớn vẫn còn, nó nhất định sẽ va chạm vào khoang thuyền, nhưng mà, trọn vẹn qua thời gian nửa tiếng, bọn hắn vẫn bình yên vô sự! Không có bất cứ một động tĩnh gì truyền đến.

"An toàn rồi!" Từ Phi vui mừng.

"Chúng ta hẳn là đang ở một nơi nào đó bên trong chỗ sâu của Biển Băng." Trần Phong suy đoán: "Con rùa lớn đã rời đi, tàu ngầm cũng hỏng, một hồi nữa ta dùng năng lực năng lượng hoá vũ trang, chế tạo ra một cái tàu ngầm cỡ nhỏ, sau đó chúng ta liền rời khỏi đây."

"Được." Từ Phi gật đầu.

Con rùa lớn nếu như đã rời khỏi, uy hiếp coi như đã được giải trừ, chỉ có điều là...

"Coong! Coong!" Thanh âm kỳ dị bỗng nhiên từ vỏ ngoài của khoang thuyền truyền đến.

Cái gì? ! Cơ bắp của Trần Phong lập tức trở nên căng cứng, đó là cái gì!

"Chẳng lẽ là con rùa lớn kia?" Từ Phi trở nên khẩn trương.

"Chắc là không phải." Trần Phong lắc đầu, nếu như là con rùa lớn, chỉ cần đục một cái, là có thể đem bọn hắn đục bay ra bên ngoài, bây giờ khoang thuyền không có vỏ ngoài bền chắc như tàu ngầm, gần như sẽ bị đục nát!

Bằng loại chất liệu của khoang thuyền, căn bản là sẽ không ngăn được con rùa đen kia!

Cho nên...chắc hẳn là chỉ là một sinh vật bình thường trong Biển Băng.

"Ta trước tiên sẽ chế tác tàu ngầm." Trần Phong quyết định thật nhanh.

Coi như khoang thuyền có thể chống cự lại nước Biển Băng, nhưng sớm muộn gì cũng sẽ bị sinh vật trong Biển Băng đập nát, muốn ở bên trong khoang thuyền tránh né nguy hiểm căn bản là không có khả năng!

"Xoạt!" Từ Phi mở cửa khoang thuyền ra.

Ô...ô...n...g ——Thiên Huyền đao gió trong tay của Trần Phong dùng để chế tạo ra năng lượng màu tím đã được chuẩn bị sẵn sàng, hắn đã làm tốt công tác chuẩn bị chiến đấu, chỉ có điều là, trong nháy mắt cửa khoang thuyền mở ra...hắn cảm thấy kinh hãi!

Ngoài cửa khoang thuyền, có mấy thân ảnh đang đứng ở bên ngoài, trông thấy hai người Trần Phong cũng bị dọa đến mức thân thể run rẩy.

Đó là...một nhóm người! Ở đây lại có thể có người? Trần Phong đột nhiên nhìn về phía chung quanh, không khí mới mẻ truyền đến, những dãy phòng ốc tinh tế xen kẽ với nhau, còn có một loạt ánh mắt kinh dị đang nhìn hắn...ở bên trong chỗ sâu của Biển băng, lại có một cái thôn trang! ! !

"Các người..." Trần Phong đang muốn mở miệng.

"A a!" Có một tiếng kêu sợ hãi tiếng truyền đến.

Xoạt! Có một tấm lưới được chế tác bởi chất liệu đặc thù bỗng nhiên xuất hiện, trực tiếp bao bọc cái khoang thuyền, Trần Phong cùng với Từ Phi còn chưa kịp đi ra ngoài, liền bị vây ở bên trong một tấm lưới to lớn.

Ngay sau đó, có lít nha lít nhít người xuất hiện, trong tay cầm những cái xiên có hình thù kỳ quái, nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

"Những người này..." Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Lúc này, hẳn mới chú ý tới, những người này mặc dù nhìn qua có bộ dáng giống như nhân loại, thế nhưng mỗi người ở đây đều có một chút khác biệt so với nhân loại.

Càng chuẩn xác hơn mà nói —— bọn hắn là người biến dị! Trong đám người, có một người biến dị tóc ở trên đầu giống như là xúc tu của bạch tuột... còn có một người toàn thân có làn da màu hồng, đầu nhọn hoắc giống như là một cái đầu bút chì... tướng mạo của những sinh vật ở nơi này đều tương đối kỳ dị, giống như người mà không phải người.

Xoạt! Trần Phong thử nghiệm thôi động năng lượng —— vô hiệu!

Thôn trang ở chỗ sâu trong Biển Băng này, thuộc về khu vực bị cấm chế năng lượng.

Thổ dân trong biển?

Dưới sự ảnh hưởng của Biển Băng, bất luận là loại năng lực nào còn chưa thành hình liền sẽ bị phân giải, căn bản là không có cách nào có thể thi triển! Trừ phi...

Bỗng nhiên.

Xoạt! Tấm lưới lớn bị túm lại, Trần Phong cùng với Từ Phi trực tiếp bị treo ngược lên.

"Đù moá nó, đây đến cùng là cái nơi quỷ quái gì thế?" Từ Phi kinh sợ.

"Có trời mới biết." Trần Phong lắc đầu.

Ai có thể tưởng tượng được, ở bên trong chỗ sâu của Biển Băng, thế mà còn có những sinh vật này? Hắn cũng không nghĩ tới, vừa mới chạy trốn được con rùa đen, lại gặp phải nguy cơ trí mạng!

Đám gia hỏa này...Trần Phong quan sát đám người này, hiện tại hi vọng duy nhất của hắn chính là, những người này có thể nghe hiểu lời của hắn.

"Uy uy uy? Đại huynh đệ?" Từ Phi nói liên miên lải nhải nói: "Ha ha ha, hai cánh tay này của ngươi rất có ý tứ, giống như là tay nắm quyền anh vậy... ha ha, ngươi rốt cuộc đã dung hợp loại gen biến dị gì vậy?"

"Không nói lời nào sao? Ai, để ta đoán một chút...con cua? Ta đoán đúng có hay không!"

"Ha ha, còn có cái tên gia hỏa màu vàng ở bên kia..." Từ Phi nói năng bậy bạ.

Ai biết được, vào ngay lúc này, có một bóng người quay đầu lại, liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói: "Ngươi còn nói nhảm nữa, ta sẽ chặt ngươi thành tám khúc."

"Moá, người còn biết nói chuyện?" Từ Phi kinh ngạc đến ngậy người.

"Hừ." Người kia chỉ hừ lạnh một tiếng.

Xoạt! Hai người bị kéo vào bên trong thôn trang.

Trần Phong thừa cơ thưởng thức phong cảnh của cái thôn trang này, bởi vì có vị trí địa lý đặc thù, phong cảnh ở nơi này quả thực là đẹp không sao tả xiết, thôn trang cũng không tính là lớn, thế nhưng ở bên ngoài lại có một lớp màng bảo hộ màu tím nhàn nhạt, đem nước Biển Băng cách ly cùng với thôn trang, cho nên cái thôn trang này mới không có bị nước biển ăn mòn.

Thế nhưng...Trần Phong dùng ánh mắt quét qua lớp màng bảo vệ ở bên ngoài.

Ở nơi đó, địa phương ở phía ngoài màng bảo hộ, có thể thấy rất rõ ràng, có mấy cái phòng ốc đang ở bên trong nước biển, bởi vì nước biển yên tĩnh, cho nên mấy cái phòng ốc này mới không có hóa thành phế tích!

Không thể nghi ngờ, chỉ cần đụng vào nhẹ nhàng, hoặc là nước biển hơi chấp trùng một chút, chúng nó sẽ tan biến!

Những cái phòng ốc này, vừa mới bị ăn mòn không quá lâu, Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Hắn là mới bị ăn mòn." Từ Phi hiển nhiên cũng chú ý tới chuyện này.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Mà vào giờ khắc này, hai người bọn hắn cũng đã bị mang vào trong thôn.

Cửa phòng mở ra, có một ông già béo mặt mọc đầy râu đi ra, làm cho người ta kinh ngạc chính là, trên bả vai của ông ta, lại có thể là một cái đầu chó!

Chuyện này...trên khoé miệng của Trần Phong hơi hơi run rẩy, chỗ sâu cũng có chó hay sao?

Từ Phi càng là kém một chút không thể nhịn cười được.

Ha ha ha ha ha! Tướng mạo của những người biến dị này thật sự là quá khôi hài! Chỉ có điều là, hắn còn không dám cười thành tiếng, vị thôn trưởng đầu chó kia dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người của bọn hắn, Từ Phi rất nhanh liền không cười được.

"Ném ra ngoài làm thức ăn."

"Vâng." Đám người nghe lệnh.

Xoạt! Sắc mặt của Từ Phi đại biến.

Thức ăn? Đùa gì thế! Mặc dù hắn không biết bọn gia hỏa này muốn làm cái gì, thế nhưng từ hai chữ "Thức ăn" này cũng có thể thấy được, tình cảnh của bọn hắn vô cùng không ổn, nhất là ở bên ngoài còn có một con rùa đen...là muốn đút cho con rùa đen kia ăn? Trong lòng của Từ Phi phát lạnh.

Xoạt!

Một đám người biến dị nhấc lấy hai người bọn hắn chuẩn bị đi ra ngoài.

Nhưng mà, vào ngay lúc này Từ Phi bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Thôn các ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu?"

Xoạt! Hết thấy người biến dị bỗng nhiên dừng bước chân lại.

Thôn trưởng đầu chó chậm rãi di chuyển thân thể mập mạp tới, nhìn chăm chú vào Từ Phi: "Kẻ ngoại lai, ngươi thì biết cái gì?"

"Ta có thể đứng dậy hay không?" Từ Phi bất đắc dĩ nói.

"Thả hắn ra." Thôn trưởng đầu chó nói ra.

Từ Phi được tạm thời thả ra ngoài, hắn hít vào một hơi thật sâu, lúc này mới nhìn về phía thôn trưởng đầu chó, nói: "Rất đơn giản, những lớp màng bảo hộ ở bên ngoài kia, ta thấy được những căn phòng ốc đã bị phân giải, nếu như đã bị phân giải lâu rồi, đoán chừng chúng nó đã sớm biến mất, thế nhưng cho dù đã mất đi một vài bộ phận, những căn phòng ốc kia vẫn y nguyên còn hoàn chỉnh!"

"Điều này nói rõ...những thứ này là vừa mới bị ăn mòn." Từ Phi thản nhiên nói.

"Thì ra là thế." Thôn trưởng đầu chó khẽ gật đầu: "Sức quan sát hết sức bén nhạy."

"Dĩ nhiên." Từ Phi đắc ý.

"Kéo ra ngoài, ném đi làm thức ăn." Thôn trưởng đầu chó vung tay lên.

Xoạt! Từ Phi lại bị nhét vào bên trong cái lưới.

? ? ? Từ Phi lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Những vấn đề này ngay cả một thằng đàn đều có thể nhìn ra, còn cần người phải nói?"

Thôn trưởng đầu chó lộ ra vẻ mặt lạnh buốt, nói: "Nhìn dáng vẻ của người chắc cũng không nghĩ ra được phương pháp giải quyết, giữ lại để làm cái gì? Các người những cái tên nhân loại chết bầm này!"

? ? ? Khuôn mặt của Từ Phi tối sầm.

Cái gì gọi là nhìn dáng vẻ của người chắc cũng không nghĩ ra được phương pháp giải quyết?

Đúng là mắt chó không nhìn được người?

"Kỳ thật ta..." Từ Phi vẫn còn muốn giãy dụa.

"Xoạt!" Đám người biến dị lại một lần nữa kéo hai người đi ra bên ngoài, Trần Phong lúc này chỉ có thể mở miệng: "Ta có lẽ sẽ có biện pháp giảm bớt khổ cảnh của các người."

"Ồ?" Thôn trưởng đầu chó quét ánh mắt chất vấn qua.

"Bằng không thì người nghĩ rằng chúng ta làm như thế nào để thông qua Biển Băng đi tới chỗ này?" Trần Phong bình tĩnh nói.

"Hừ, bằng vào những vật này sao?" Thôn trưởng đầu chó cười lạnh một tiếng: "Mang ra ngoài cho ta!"

Xoạt! Từng chiếc từng chiếc tàu ngầm cũ nát bị đẩy ra ngoài.

Hai người Trần Phong đột nhiên co con người vào, đây đều là tàu ngầm không người lái được Gen Công Hội phái đi những lần trước, sau khi bị đánh chìm, thế mà đều trôi đến nơi này!

Coong! Thôn trưởng đầu chó gõ gõ vào mấy cái tàu ngầm.

Ba! Mấy cái tàu ngầm ầm ầm vỡ nát.

"Những vật này mặc dù có khả năng không bị phân giải, thế nhưng ở dưới áp lực nước sâu như thế này, căn bản là sẽ không kiên trì được bao lâu." Thôn trưởng đầu chó lạnh lùng nói.

Áp lực nước...Trần Phong cảm thấy mệt mỏi, một tên thổ dân ở dưới đáy biển như người cũng biết cái này? Quá mức a!

"Đồ vật do nhân loại các người làm ra, ở trước mặt thiên nhiên chính là một chuyện tiếu lâm." Thôn trưởng đầu chó chẳng thèm ngó tới.

Rất nhanh, Trần Phong cùng Từ Phi lại một lần nữa bị kéo đi.

"Các người...chính là kẻ cầm đầu hủy diệt thôn trang của chúng ta!"

Ánh mắt của thôn trưởng đầu chó tràn ngập sự bất thiện: "Chúng ta ở đây bao nhiêu năm rồi đều bình yên vô sự, thế nhưng từ khi các người ở phía trên bắt đầu thăm dò, ở đây mới xuất hiện sự biến hóa!"

"Còn có cái con rùa đen chết tiệt kia..."

"Tất nhiên là do nhân loại các người chính mình dẫn tới!"

Ánh mắt của thôn trưởng đầu chó trở nên hung mãnh: "Chỉ cần giết sạch đám nhân loại đi vào trong biển các người, con rùa đen kia tự nhiên sẽ rời đi, ở đây liền sẽ khôi phục lại bình tĩnh như lúc trước."

Cầu Lực

"Mang đi!" Thôn trưởng đầu chó hạ lệnh.

Mấy người liền chuẩn bị một lần nữa kéo hai người Trần Phong ra bên ngoài.

"Người xác định rồi sao?" Trần Phong mở miệng một lần nữa: "Thế nhưng người đã từng nghĩ tới hay chưa, nếu như người chọn sai, tất cả mọi người ở cái thôn trang này đều phải chết đi! Nếu như người tin tưởng lời của ta, có lẽ ta sẽ có thể cứu được các người."

"Người làm sao để cứu chúng ta?" Thôn trưởng đầu chó nhìn về phía hắn.

"Nhìn đây." Trần Phong đi ra ngoài rìa thôn trang.

Bởi vì nơi này là Biển Băng, cho nên cũng không có người ngăn cản hắn, có một chùm ánh sáng màu tím từ trong tay của hắn bắn ra, rơi vào bên trong nước biển, thế mà bình yên vô sự!

"Đây là..." Vẻ mặt của thôn trưởng đầu chó rốt cục cũng biến hóa.

Người thiếu niên này thế mà có được loại lực lượng thần kỳ này! Có lẽ... thôn trang sắp bị huỷ diệt của bọn hắn vẫn còn có một chút hi vọng sống!

"Ta xin tự giới thiệu một chút." Thôn trưởng đầu chó rốt cục cũng chính thức công nhận hai kẻ ngoại lai này, nói: "Chào người, ta gọi là Cầu Lực, là thôn trưởng của Mạc Thôn, có lẽ, các người đã từng nghe qua cái tên này."

Cái gì? ! Sắc mặt của Trần Phong cùng với Từ Phi đại biến.

Gen Công Hội? Cầu Lực? Bọn hắn đã từng nghe qua cái tên này! Mười năm trước, cường giả Cầu Lực cấp A của Gen Công Hội dẫn đầu thủ hạ làm phản, chém giết bốn vị ngôi sao chiến sĩ cấp A, vô số gen chiến sĩ cấp B, dẫn tới sự oanh động to lớn! Đến bây giờ vẫn là một trong những sự kiện tập kích kinh khủng nhất! Hai người Trần Phong nguyên lai còn tưởng rằng

đám người Cầu Lực đã chết, chưa bao giờ nghĩ tới, sẽ ở dưới chỗ sâu nhất của đáy Biển Băng nhìn thấy bọn hắn!

Hơn nữa ——còn có bộ dáng như thế này.

Bỗng nhiên, Trần Phong đột nhiên nhìn về phía những thôn dân 'Giản dị' ở chung quanh, ở dưới những cái bệ ngoài quỹ dị kia, tựa hồ vừa khớp với số liệu mà lúc trước hắn vô tình xem qua! Nhân số cũng nhất trí!

"Các ngươi..." Sắc mặt của Trần Phong cùng với Từ Phi đại biến.

Là bọn hắn! Tất cả mọi người ở nơi này, đều là đào phạm mười năm trước của trận chiến kia! ! !

Nguy hiểm! Thần kinh của Trần Phong theo bản năng trở nên căng cứng.

Xoạt! Quầng sáng may mắn toàn diện mở ra! Trần Phong đổ mồ hôi lạnh tràn trề, bất quá, rất nhanh, hắn liền tỉnh táo trở lại, nếu như những người này thật muốn giết chết hai người bọn hắn mà nói, hai người bọn hắn căn bản không thể sống sót cho tới bây giờ.

Lại nói...nơi này chính là chỗ sâu nhất trong Biển Băng! Hai người bọn hắn coi như muốn chạy trốn, cũng không có đường nào có thể trốn!

"Các ngươi..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu: "Tại sao lại ở chỗ này?"

"Ngươi thế mà không sợ?" Trên khóe miệng của Cầu Lực lộ ra một nụ cười.

"Sợ hãi thì sẽ có ích gì không?" Trần Phong buông tay, khôi phục lại sự bình thản.

"Rất tốt, vậy thì có thể nói chuyện tiếp." Cầu Lực bình tĩnh nói: "Nếu như không có cách nào trao đổi mà nói, chúng ta chỉ có thể xử lý ngươi."

Trần Phong: "..."

Cầu Lực giới thiệu đại khái một chút tình huống của bọn hắn, kỳ thật theo dự đoán của Trần Phong không sai biệt lắm, bọn hắn năm đó bị đuổi giết,

roi vào bên trong Biển Băng, bởi vì có một số thủ đoạn đặc thù nên mới có thể may mắn sinh tồn, cho nên mới ở tại đây.

"Những lớp màng ánh sáng màu tím kia..." Trần Phong nhìn về phía lực lượng thần kỳ bao bọc ở chung quanh đem Biển Băng chia cắt cùng với thôn trang.

"Là do một huynh đệ của chúng ta tạo ra." Cầu Lực thấp giọng nói: "Hắn có tên là Tất Khúc Chí, đã từng là nhân viên làm màng bảo hộ hải sản, cái gì mà tôm, cua, ếch, đều là do hắn làm ra một lớp màng bao bọc, năng lực của hắn có thể chế tạo ra một tầng năng lượng màng bảo hộ, đem hết thủy hải sản giữ tươi, sau đó bị ta phát hiện ra, đem hắn gia nhập vào bên trong đoàn đội."

"Năng lực của hắn rất mạnh." Cầu Lực nói.

"Đã thấy được." Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Nói đùa, có thể đem Biển Băng cùng với thôn trang ngăn cách, có thể không mạnh sao? Khó trách vì sao ở đây được gọi là Mạc Thôn...thì ra là thế. (Mạc: lớp màng, màng bọc)

"Bằng loại năng lực này, nếu như các người lúc ấy liên hợp cùng với Gen Công Hội..." Tâm trạng của Trần Phong khẽ động.

Thật là đáng tiếc, nếu như dùng năng lực này phối hợp cùng một chỗ với những đại năng của Gen Công Hội, tuyệt đối có thể làm được không ít chuyện lớn! Đám người Cầu Lực tuyệt đối có thể lấy công chuộc tội!

"Không thể nào." Trong ánh mắt của Cầu Lực tràn đầy sự lạnh lẽo: "Coi như là chúng ta không muốn làm kẻ địch cùng với Gen Công Hội, thế nhưng cũng sẽ không tha thứ cho hắn! Ở cái nhà ga đó, chúng ta đã chết quá nhiều người..."

"Kỳ kỳ...Tiểu Nguyên...A Phù..." Ánh mắt của Cầu Lực trở nên hốt hoảng, thân nhân của mấy người bọn họ, đều ngã xuống ở bên trong cái nhà ga kia! Đây là nợ máu!

"Nếu như không phải chúng ta biết Gen Công Hội đã bị che mắt..." Sát ý trong mắt của Cầu Lực đại thịnh.

Bọn hần thế nhưng đều là cấp A, nếu quả thật nếu muốn đi ra bên ngoài Biển Băng làm một chút chuyện gì đó, tuyệt đối sẽ không quá khó khăn!

Che mắt...Gen Công Hội... Trần Phong kinh hoàng: "Chẳng lẽ..."

"Không sai! Chúng ta là bị oan uổng!" Cầu Lực căm hận nói ra.

Sắc mặt của Trần Phong cùng với Từ Phi đại biến, không ngờ đây lại là một vụ hàm oan! Ròng rã mười năm a! Năm đó...đến cùng đã phát sinh ra chuyện gì?

"Đoàn đội của chúng ta trong lúc thi hành nhiệm vụ, bỗng nhiên mất đi ý thức, chờ đến lúc chúng ta tỉnh lại, bản thân liền bị trọng thương, không hiểu sao lại biến thành kẻ mang tội! Bị Gen Công Hội đuổi bắt, bị kẻ địch không biết truy sát, chúng ta chỉ có thể không ngừng trốn chạy! Cuối cùng bị một người thần bí đánh rơi vào bên trong Biển Băng!" Cầu Lực thở dài một tiếng.

"Người thần bí..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Không sai, người thần bí kia..." Trong mắt của Cầu Lực lóe lên hận ý: "Chính là kẻ cầm đầu thúc đẩy toàn bộ mọi chuyện!"

"Các người không muốn đi báo thù sao?" Trần Phong có một chút kỳ quái.

Coi như lúc ấy bị thương nặng không có cách nào đánh bại được kẻ địch, nhưng sau khi khôi phục...

Vẻ mặt của Cầu Lực trở nên cô quái, sau cùng thở dài một tiếng, hận ý tràn ngập vào thời điểm này đều đã biến thành sự bất đắc dĩ: "Đánh không lại a..."

Cái gì? Trần Phong có một chút phát mộng.

Đánh không lại? ? Người đang trêu đùa ta có đúng hay không? Các người chính là một đoàn đội toàn là gen chiến sĩ cấp A và cấp B cơ mà!

"Người thần bí kia..." Cầu Lực lắc đầu nói: "Vào lúc chúng ta đang thi hành nhiệm vụ, phát hiện ra được một người thần bí! Người này có danh hiệu là 'Linh Hồn', có được khả năng khống chế tâm trí mạnh mẽ! Có thể cái nhiệm vụ mà chúng ta đang làm là do hắn tuyên bố, sau này khi chúng ta tiến hành tra xét lại, có thể là lúc đó chúng ta bị hắn tạm thời khống chế tâm trí, mới phát sinh ra loại sự tình này."

Linh Hồn! Người thần bí! Khống chế tâm trí cường giả cấp A! Từng chữ làm cho người ta rung động xuất hiện.

Ở bên trong đại sự xảy ra vào mười năm trước, vậy mà lại ẩn giấu nhiều sự tình không biết như thế, thực lực của cái người thần bí kia, cũng cực kỳ kinh người đáng sợ!

Phải xử lý nó

Có thể điều khiển nhiều cấp cường giả cấp A như vậy, đến cùng là cái lực lượng gì?

"Chúng ta đã điều tra mười năm, chúng ta cũng đã tu luyện mười năm, thế nhưng mà y nguyên vẫn không phải là đối thủ của hắn ta." Cầu Lực thở dài: "Cho nên chúng ta chỉ có thể ẩn núp ở nơi đây, chờ đến thời điểm chúng ta nắm giữ được sức mạnh khắc chế được lực lượng của hắn, chúng ta mới có thể giải oan cho mình! Mới có thể báo thù cho các huynh đệ!"

Chung quanh, ở dưới vẻ mặt của các thôn dân kia, trong cảm xúc cũng xuất hiện gợn sóng rất nhỏ. Có nhiều thứ...cho dù là mười năm đã trôi qua cũng không có cách nào có thể quên!

"Cái thôn trang này..." Trần Phong nhìn ra ngoài rìa thôn trang lúc nào cũng có thể trở thành phế tích, nếu như hết thảy mọi chuyện đều như Cầu Lực nói, tại sao thôn trang lại xảy ra chuyện không hiểu thấu như thế này?

"Tất Khúc Chí chết rồi." Cầu Lực hít vào một hơi thật sâu, trong mắt tản ra sát ý nồng đậm: "Vào một đoạn thời gian trước, vào thời điểm hắn đang bảo trì màng bảo hộ, đã bị con rùa đen không biết xuất hiện từ nơi nào hại chết."

"Mạc Thôn...liền bắt đầu không ngừng thu nhỏ, nhất là cái con rùa đen đáng chết kia còn không ngừng công kích vào nơi này." Cầu Lực bốc ra lửa giận ngút trời: "Nếu như không phải nơi này là Biển Băng, nếu như Tất Khúc Chí vẫn còn sống, chỉ là một con rùa đen cấp B, ta dùng một tay cũng có thể xé xác được nó!"

Trần Phong lập tức hiểu ra, Tất Khúc Chí, chỗ dựa lớn nhất của đám người Cầu Lực ở Biển Băng đã chết! Cho nên, bọn hắn cho dù có thực lực mạnh hơn cũng không cách nào phát huy ra được, cho dù con rùa đen này có thực lực thấp hơn nhiều so với bọn hắn, thế nhưng một khi màng bảo hộ nứt ra, nước biển tràn vào bên trong...chỉ có một con đường chết!

"Hi vọng là năng lượng của người có ích." Cầu Lực nhìn về phía Trần Phong, hấn đối với Trần Phong cũng không còn sát ý gì nữa, bởi vì nếu như năng lượng của Trần Phong vô dụng, tất cả mọi người đều sẽ chết ở chỗ này.

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

" Âm!" " Âm!" " Âm!"

Tiếng nổ vang rền không ngừng vang lên, con rùa lớn kia, đang không ngừng va chạm vào lớp màng bảo hộ thôn trang, truyền đến từng đợt tiếng nổ vang, mà lớp màng bảo hộ xung quanh thôn trang, màu sắc lại trở nên ảm đạm hơn một chút.

Ánh mắt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, nếu như cứ tiếp tục như vậy, nhiều nhất là bảy ngày nữa, màng bảo hộ sẽ vỡ tan! Thời gian...lưu lại cho bọn hấn, cũng không còn nhiều.

Trong bảy ngày, Trần Phong nhất định phải tìm được biện pháp phá cục! Chế tạo ra tàu ngầm năng lượng? Vô dụng! Cái đồ chơi này chỉ có thể lừa gạt được sinh vật trong Biển Băng, con rùa đen thậm chí không cần quá nhiều kỹ thuật, chỉ cần phá vỡ tầng năng lượng màu tím, bọn hấn sẽ lập tức bị Biển Băng phân giải! Đây mới là điều đáng sợ nhất! Vô luận những điều mà Cầu Lực nói là thật hay giả, hấn đều phải bảo vệ cái thôn trang này cho thật tốt, cũng là bảo vệ mình!

Nếu như lợi dụng năng lực Thiên Huyền bắt chước theo lực lượng của lớp màng bảo hộ, hoặc là cung cấp năng lượng cho lớp màng bảo hộ này...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Chuyện này đối với hấn mà nói là không có vấn đề, thế nhưng tất cả những thứ này đều phải có một cái tiền đề, đó chính là phải làm sao để ngăn chặn con rùa đen kia đừng công kích vào lớp màng bảo hộ nữa!

Mà nếu như Trần Phong muốn rời khỏi đây, cũng không có cách nào thoát khỏi con rùa đen! Như vậy...thì rất đơn giản.

"Xử lý nó!" Ánh mắt của Trần Phong trở nên hung ác.

Mục tiêu đã được xác định, như vậy những chuyện còn lại liền trở nên đơn giản, Trần Phong đầu tiên thử nghiệm một chút, lợi dụng năng lượng trong Thiên Huyền đao gió bổ sung sự tiêu hao cho lớp màng bảo hộ, ở bên trong ánh mắt kinh diễm của đám người Cầu Lục, thử nghiệm thành công!

Có thể được! Chỉ cần cái lớp màng bảo hộ này không vỡ tan, Trần Phong chỉ cần không ngừng rót năng lượng vào, liền có thể bảo hộ nơi đây, sau đó chính là làm thịt con rùa đen đáng chết kia!

Chỉ cần đánh chết nó, sự an toàn của thôn trang sẽ không cần phải lo, hai người Trần Phong cũng có thể thuận lợi rời đi, không cần lo lắng cái con rùa đen này ở phía sau lưng ra tay, xử lý hai người bọn hắn, hai bên rất nhanh liền đạt thành sự nhất trí.

"Chúng ta có một ít tư liệu của nó." Một người đi ra, mặc dù bọn hắn không có cách nào ở bên trong Biển Băng đánh giết con rùa đen, thế nhưng trải qua khoảng thời gian nghiên cứu này, cũng phân tích ra được thực lực đại khái của nó.

Rùa lớn.

Đăng cấp: cấp B

Năng lực 1: ẩn nấp siêu cường, nó nếu như muốn ẩn giấu, cho dù là cường giả cấp A cũng không thể phát hiện.

Năng lực 2: chữa trị siêu cường, nếu muốn chiến đấu với nó, nhất định phải dùng một tốc độ cực nhanh giết chết, bằng không thì thương thế của nó sẽ khép lại trong một thời gian ngắn, cực kỳ đáng sợ.

Năng lực 3: sinh mệnh cực dài, có huyết mạch đặc thù, khiến cho nó có được tuổi thọ rất lâu dài.

Năng lực 4: phòng ngự siêu cường, cái mai màu đen của nó, có lực phòng ngự mạnh đến mức không còn gì để nói, thậm chí có thể phòng ngự được

một kích cấp A! Khả năng miễn dịch với Biển Băng có lẽ cũng có quan hệ với cái mai này.

Năng lực 5: Không biết.

"Hít hà -zzz!" Từ Phi hít vào một ngụm khí lạnh, đây là một đoạn số liệu hết sức đáng sợ! Nhất là ở bên trong Biển Băng!

Với ý vị này, bọn hắn chỉ có một lần cơ hội xuất thủ, hơn nữa, nhất định phải dùng một tốc độ nhanh nhất giết chết, bằng không, bọn hắn chỉ có thể chậm rãi bị nó mài chết!

Coi như Trần Phong có khả năng bổ sung năng lượng cho lớp màng bảo hộ! Màng bảo hộ coi như một mực hoàn hảo, cũng sẽ bị thời gian mài chết! Đây chính là rùa đen a, có sinh mệnh cực dài a!

"Phiền toái nhất chính là cái năng lực không biết kia..." Cầu Lực nhíu mày.

"Ta ngược lại lại biết một chút." Trần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Là Sinh Tử Cực Cảnh, dùng một cái giá lớn là tuổi thọ hoặc là thời gian, chế tạo ra một quả cầu Sinh Tử Cực Cảnh siêu cường, mê huyễn tất cả mọi người!"

!!!! Đám người đột nhiên trợn to mi mắt.

Sinh Tử Cực Cảnh? Dùng một cái giá lớn là tuổi thọ hoặc là thời gian để thi triển?

Nếu như thật là như vậy, cái huyễn cảnh này chắc chắn sẽ cực kì khủng bố!

"Người đã từng gặp được?" Cầu Lực cảm thấy kinh ngạc.

"Ừm, trước kia ta đã từng gặp được nó một lần, con rùa đen này bị một cường giả cấp A đánh cho bị thương, liền thi triển ra chiêu này, lúc ấy ta cũng bị cuốn vào, nếu như ta không có đoán sai, thứ này chính là gặp mạnh thì mạnh, gặp yếu thì yếu! Một khi thực lực của bản thân không có cách nào chiến thắng quái vật ở bên trong..." Trần Phong thấp giọng nói ra.

Xoạt! Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Trần Phong giới thiệu kỹ càng một chút tình huống mà lúc ấy hắn gặp phải, Sinh Tử Cực Cảnh, rất có thể là dùng cảnh giới của bản thân để căn cứ thiết lập ra độ khó, nói một cách khác, nếu như người là cấp E, thì độ khó chính là cấp E đỉnh phong!

Ba cường giả cấp A

Nếu như ngươi là cấp B đỉnh phong! Nếu như ngươi vừa vặn mới đột phá đến cấp B, lại gặp phải độ khó cấp B đỉnh phong...thật có lỗi, ngươi rất có thể sẽ chết ở bên trong Sinh Tử Cực Cảnh.

Đương nhiên, loại huyền cảnh kỳ diệu có trình độ này, coi như không có cách nào giết chết ngươi, cũng sẽ lấy đi của các ngươi rất nhiều thời gian, tranh thủ thời gian cho con rùa đen ung dung chạy đi.

"Chuyện này..." Đám người há to mồm, nếu là như vậy, còn đánh cái rắm? !

Bản thân con rùa đen có phòng ngự cùng với chữa trị siêu cường còn chưa tính, chỉ có thể dùng tốc độ cao miểu sát còn chưa tính, kết quả nó còn có một loại năng lực át chủ bài cường đại này? ! Đó căn bản là không có cách nào đánh!

Đây chính là Biển Băng a! Một khi con rùa đen bị thương nặng chạy trốn, nó liền có thể tùy tiện ẩn nấp đi ở một nơi nào đó, cũng sẽ không có cách nào tìm được, mà khi nó khôi phục lại đến đây một lần nữa... tất cả mọi người ở đây sẽ vô cùng nguy hiểm!

"Nó bây giờ còn chưa có cảnh giác, cho là chúng ta chỉ có thể ở bên trong thôn trang phòng thủ bị động." Trần Phong nhìn về phía con rùa lớn ở phía xa xa.

"Cho nên...chúng ta chỉ có một cái biện pháp! Miểu sát!"

Xoạt! Tâm thần của mọi người run lên.

Miểu sát! Miểu sát một con rùa lớn có lực phòng ngự cấp A, còn là ở bên trong Biển Băng! Có khả năng sao?

"Chúng ta không có cách nào ra tay a." Cầu Lực cười khổ.

Nếu như bọn hấn có thể ra tay, thì làm sao bây giờ lại có nhiều vấn đề như thế! Nơi này chính là Biển Băng, con rùa đen kia sống chết cũng không đi vào bên trong thôn trang, hết thảy công kích năng lượng của bọn hấn, cũng sẽ biến mất ở bên trong Biển Băng, căn bản là không có cách nào có thể công kích! Đây mới là nguyên nhân căn bản tại sao con rùa đen kia lại phách lối như vậy.

"Vậy nếu như...một bộ phận của Biển Băng bỗng nhiên mất đi hiệu lực thì sao?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng hỏi.

A? Ánh mắt của mọi người bỗng nhiên sáng rõ.

"Vậy chúng ta có khả năng sẽ được ăn thịt rùa nướng." Vẻ mặt của Cầu Lực trở nên dữ tợn.

Thời gian, lặng yên mà qua.

Bảy ngày trôi qua, Trần Phong vẫn một mực tiến hành nghiên cứu lớp màng bảo hộ, lớp màng bảo hộ của thôn trang, cũng ở dưới sự trùng kích của con rùa đen không ngừng thu nhỏ.

"Không sai biệt lắm..." Một tiếng lẩm bẩm quanh quẩn bên trong Biển Băng.

Oanh! Có một tiếng nổ thật to, lớp màng bảo hộ kia bỗng nhiên vỡ tan.

Thôn trang ——hoàn toàn trần trụi!

"Ô...ô...n...g —— " Hai mắt của con rùa lớn tỏa ra ánh sáng, nó đã chờ giờ khắc này rất lâu rồi! Nhưng mà nó tựa hồ biết thực lực của những người kia rất kinh khủng, cho nên mới giấu mình ở bên trong Biển Băng đánh phá lớp màng bảo hộ!

Oanh! Nó nương theo nước biển bơi vào.

Oanh! Nước biển bao phủ toàn bộ thôn trang.

Xoạt! Có vô số đồ vật bị phân giải.

Nhưng mà, ở nơi đó, có một tầng năng lượng màu tím, nhỏ hơn lớp màng bảo hộ, giống như là một cái phòng nhỏ, bao bọc xung quanh những người ở bên trong thôn trang, cho dù là phải chen chúc với nhau.

"Rống —— " Con rùa lớn gầm rú một tiếng đặc ý.

Đây chính là vòng bảo hộ của tên tiểu gia hỏa kia? Có tác dụng cái rắm!

"Ầm!" Nó nhanh chóng va chạm vào, vòng bảo hộ năng lượng màu tím trong nháy mắt nổ tung.

Nước biển tràn vào bên trong, nhưng mà, làm cho người ta cảm thấy kinh dị chính là, vào giờ phút này nước biển mặc dù đã bao phủ đám nhân loại kia, thế nhưng đám nhân loại này, thế mà không nhận phải bất cứ một thương tổn nào! Con rùa lớn bỗng nhiên ý thức được điều gì đó không ổn.

Xoạt! Nó xoay cái đầu ra chỗ khác nhìn, lập tức sợ mất mật.

Ở nơi đó, có một lớp màng bảo hộ nhỏ hơn một chút lặng yên xuất hiện, lớp màng bảo hộ thôn trang vốn đã bị phá hủy, lại một lần nữa xuất hiện, ngăn chặn nước biển tiếp tục chảy vào!

Đây là lớp màng bảo hộ thứ hai! Lớp màng bảo hộ thứ nhất ở bên ngoài, lớp màng bảo hộ thứ hai ở bên trong!

Mà con rùa lớn...thật không may, bây giờ lại ở bên trong lớp màng bảo hộ thứ hai, nơi này vẫn như cũ tràn ngập nước biển, mặc dù tất cả đều là nước Biển Băng, bởi vì bị ngăn cách bởi lớp màng bảo hộ thứ hai, đã hoàn toàn mất đi loại lực lượng cường đại kia! Biến thành một đồng nước biển bình thường!

Rống! Con rùa lớn gầm lên giận dữ, điên cuồng phóng ra bên ngoài!

"Chết đi!" Ánh mắt của Cầu Lực trở nên hung ác.

Trốn? Bọn hán chuẩn bị lâu như thế, làm sao có khả năng để cho nó chạy thoát!

Phòng ngự mạnh? Ở trước mặt của bọn hắn, thì tính là cái gì chứ! Cho dù con rùa lớn chỉ cần một giây đồng hồ là có thể chạy đi, thế nhưng vào lúc này, ba người mạnh nhất ở Mạc Thôn, toàn bộ ba gen chiến sĩ cấp A đã ra tay!

"Chém!" Cầu Lực quát lạnh một tiếng.

Công kích quét qua, cái mai rùa phòng ngự mà rùa đen lấy làm tự hào trong nháy mắt nổ tung, ở dưới sự hoảng sợ của con rùa lớn, không có một chút do dự nào triển khai ra lực lượng mạnh nhất của mình.

"Diệt!" Một cường giả cấp A khác tên là Quách Gia nhàn nhạt phát tay.

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển, huyễn cảnh mạnh mẽ do con rùa lớn phóng thích ra, trong nháy mắt nổ tung! Đây chính là lực lượng của cường giả cấp A, dù cho người có con át chủ bài cấp B mạnh hơn đi nữa, ở dưới sự ra tay toàn lực, thậm chí là ở dưới sự chuẩn bị của một cường giả cấp A, bất quá chỉ là một trò cười!

"Chết!" Vị cường giả cấp A còn lại lạnh lùng điềm ra một chỉ.

Có một cái bàn tay màu đen xuyên qua mai rùa bóp nát nội tạng của nó, toàn thân của con rùa lớn run rẩy, thần hồn sụp đổ, căn bản là ngay cả mấy giây đồng hồ cũng đều không chịu đựng được, chẳng mấy chốc sẽ chết!

"Các người..." Con rùa lớn phun ra một câu tiếng người.

Nó như thế nào cũng không nghĩ ra, chính mình thế mà lại chết ở chỗ này!

"Đều chôn cùng theo ta đi." Con rùa lớn gào thét một tiếng.

Oanh! Quảng sáng quỷ dị bỗng nhiên nổ tung.

"Cẩn thận." Tâm thần của mọi người kinh hoàng.

Cầu Lực không một chút do dự nào phóng thích phòng ngự mạnh nhất ngăn ở trước mặt, nhưng mà đoàn hào quang kỳ dị kia, thế mà có thể tùy tiện xuyên qua phòng ngự, đánh vào.

Xoạt! Sắc mặt của mọi người đại biến.

Nguy hiểm! Đám người đồ mồ hôi lạnh tràn trề.

Mà vào lúc này đây, bọn hăn cuối cùng cũng nhìn thấy đoàn hào quang kỳ dị kia là cái gì, vậy mà là máu tươi của con rùa đen!

Oanh! Máu tươi tản ra xung quanh, hết thấy nước biển trong nháy mắt đổi màu, mặc dù là phòng ngự của Cầu Lực cũng không có cách nào chống cự!

"Nhanh! Đem nước biển đẩy ra bên ngoài!" Quách Gia nóng lòng nói.

Nhưng mà...đã muộn!

Phốc!

Phốc!

Hai người chết tại chỗ.

Mà đúng vào lúc này, có một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên bùng nổ.

"Oanh!" Ngọn lửa bùng cháy, là Từ Phi! Từ Phi đánh ra từng quyền, quyền ảnh kinh khủng mang theo hoả diễm, vào thời điểm này bộc phát ra uy năng mạnh mẽ, đem nước biển ở chung quanh sấy khô!

Oanh!

Oanh!

Ánh lửa lấp lóe.

"Các ngươi mau chạy đi!" Từ Phi gầm lên giận dữ.

Hoả diễm vờn quanh toàn thân của hăn, giống như chiến thần vô địch!

Xèo! Xèo! Âm thanh nước biển bốc hơi không ngừng vang lên.

Từ Phi gặp nguy hiểm

Đám người nhanh chóng rời đi, đến địa phương chưa bị nhiễm máu tươi của con rùa.

Nước biển quá mức quý dị, sau khi nhiễm máu tươi của con rùa đen càng trở nên kỳ dị, ai cũng không dám đụng vào, để cho Từ Phi dùng hoá diệu sấy khô là một biện pháp tốt nhất.

Ô...ô...n...g ——

Ô...ô...n...g ——

Ngọn lửa bùng cháy, nước biển ở bên trong lớp màng bảo hộ rốt cục cũng dần dần biến mất.

Chỉ có điều là, ngay vào lúc này, đám người không nghĩ tới chính là, máu tươi của con rùa đen đã bị sấy khô kia, thế mà chỉ thay đổi trạng thái tồn tại, hóa thành thể khí, ngưng tụ lại thành một tia ánh sáng màu xanh bắn tới.

"Cẩn thận!" Tâm thần của mọi người bỗng nhiên giật thót một cái.

"Hả?" Từ Phi mờ mịt quay đầu lại.

HUU...U...U...U...U ! Tia ánh sáng xanh bắn tới, máu tươi của con rùa đen hóa thành thể khí trong nháy mắt tràn vào trong cơ thể của Từ Phi.

"Ầm!" Thân thể của Từ Phi trở nên cứng ngắc, ầm ầm ngã xuống đất.

"Từ Phi!" Sắc mặt của Trần Phong đại biến.

Mấy người Cầu Lực cũng vội vàng chạy tới, hết thấy nước biển nhiễm máu tươi của con rùa đen trong lớp màng bảo hộ đã được sấy khô, đây là công lao của Từ Phi, nói trắng ra là, hắn đã cứu được tất cả mọi người!

"Đề ta." Một vị gen chiến sĩ am hiểu chữa trị đi ra.

Thân thể của Từ Phi đang lấy một tốc độ rất nhanh trở nên xanh mét, nhưng bởi vì ngọn lửa trong cơ thể đang bùng cháy, tốc độ máu tươi rùa đen lan ra cũng chậm đi rất nhiều.

"Hắn sẽ không kiên trì được quá lâu." Sắc mặt của người kia trở nên khó coi.

Ô...ô...n...g —— Từ trên người của Từ Phi lóe lên ánh sáng màu xanh.

"Máu tươi của con rùa đen kia gần như đã tràn vào trong cơ thể của hắn, hắn đang dùng tâm hỏa của mình để chống cự, thế nhưng..." Người kia lắc đầu.

Thực lực chênh lệch quá xa! Từ Phi có thực lực như thế nào? Chỉ là cấp D!

Con rùa đen thế nhưng đã đạt đến cấp B a! Hiện tại, con rùa đen trước khi chết, dùng tất cả máu tươi của nó xâm nhập vào trong cơ thể của Từ Phi! Hắn làm thế nào có thể chống đỡ nổi?

"Chưa hắn là không được." Ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Xoạt! Quầng sáng may mắn, toàn diện mở ra!

Lần này, hắn muốn trợ giúp Từ Phi thoát khỏi khốn cảnh! Cho dù tỷ lệ có nhỏ cỡ nào!

Ô...ô...n...g —— Ánh lửa bùng cháy.

Giá trị may mắn bắt đầu điên cuồng giảm xuống.

10 điểm... 20 điểm... Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Giá trị may mắn sau có thể giảm xuống, nói rõ là có hiệu quả!

Mà vào lúc này, hắn cũng nhìn thấy Quầng sáng may mắn phản hồi: Mỗi giây tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn, chỉ có thể bảo trụ cho Từ Phi tạm thời không chết, khiến cho một nửa máu tươi rùa đen đối kháng với ngọn lửa, một nửa phá hủy thân thể của Từ Phi, giảm trình độ nguy hiểm xuống, giảm tốc độ ăn mòn của máu tươi xuống.

Thế nhưng ——cũng chỉ có thể làm giảm tốc độ tử vong!

"Ta có thể giúp hấn kiên trì lâu hơn một chút, các người có biện pháp gì hay không?" Trần Phong nhìn về phía những người kia.

Bọn hấn thế nhưng chính là gen chiến sĩ cấp A và cấp B!

"Đề ta tới." Quách Gia đi tới: "Nếu như hấn sắp chết, ta thực sự sẽ không có cách nào, thế nhưng nếu như người đã có biện pháp giúp cho hấn kiên trì được lâu hơn, vậy thì sẽ rất đơn giản."

Xoạt! Hấn đặt một bàn tay lên người của Từ Phi.

Oanh! Một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên tràn vào, ngọn lửa trong cơ thể của Từ Phi lúc đầu chỉ có thể miễn cưỡng đối kháng với máu tươi rùa đen bỗng nhiên cháy hừng hực, thế mà chủ động xuất kích, đi tìm kiếm máu tươi rùa đen còn lại!

"Ta cũng tới." Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, máu tươi của rùa đen quá mạnh, nếu như toàn bộ máu tươi đều chuyên tâm đối kháng với ngọn lửa hoặc là toàn lực phá hủy thân thể của Từ Phi, Từ Phi sẽ nhanh chóng chết đi, thế nhưng ở dưới hiệu quả dẫn dắt của Quảng sáng may mắn...máu tươi rùa đen vẫn phân ra thành hai nửa, vừa đối kháng với ngọn lửa vừa phá hủy thân thể của Từ Phi.

Rất nhanh, máu tươi rùa đen đã bị ngọn lửa luyện hóa hết, thân thể của Từ Phi cũng không biến hóa nữa! Thậm chí —— còn dần dần trở nên hồng nhuận phơn phớt!

"Xong rồi!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Máu tươi rùa đen bị ngọn lửa luyện hóa, dung nhập vào trong cơ thể Từ Phi, không chỉ bù đắp lại những tổn thương vừa nãy, còn cường hóa thân thể của Từ Phi!

Oanh! Ngọn lửa chung quanh người của Từ Phi bùng cháy, lúc này, không cần người nào trợ giúp nữa, đây là năng lực hỏa diễm của hấn, Từ Phi, đã được cứu trở về từ trong nguy cơ sinh tử.

Đông! Đông!

Trái tim của Từ Phi khôi phục lại nhịp đập.

Chỉ có điều là ——đây chính là máu tươi của rùa đen a! Ở thời đại này bởi vì lực lượng gen tồn tại, trong máu tươi của loại sinh vật rùa đen này càng ẩn chứa sức mạnh rất lớn, thực lực càng mạnh, hiệu quả của máu tươi càng mạnh! Nhìn đoàn máu tươi này sau khi bị sấy khô mà vẫn còn năng lực hoạt động liền biết!

Máu tươi của rùa đen rất mạnh! Mà máu tươi của con rùa đen đã sống qua không biết bao nhiêu năm tháng này, càng mạnh hơn! Huống chi, đây còn là một con rùa đen cấp B có khả năng khiêu chiến vượt cấp, trong máu tươi ẩn chứa lực sinh mệnh rất cường đại! Ở bên trong đoàn máu tươi này, đến cùng ẩn chứa bao nhiêu năng lượng? Không có người nào biết rõ!

"Hi vọng là sẽ không xảy ra chuyện gì..." Đám người Cầu Lực tự lắm bầm.

Nhưng mà, thân thể Từ Phi càng trở nên hồng nhuận, càng lúc càng đỏ, thậm chí màu sắc còn trở nên có một chút không bình thường.

"Đã xảy ra chuyện." Trong lòng mọi người than thầm.

Mới vừa rồi là bị máu rùa đen trùng kích, kém chút nữa chết mất, hiện tại đã thành công cứu về rồi, không nghĩ tới bởi vì lực lượng ẩn chứa trong máu tươi quá nhiều, sắp bị bạo thể mà chết!

Chuyện này...Trần Phong chửi đậu xanh rau má.

Quảng sáng may mắn? Hắn đã thử nghiệm thôi động, song lần này căn bản lại vô hiệu! Mấy người Cầu Lực cũng có một chút phát mộng, tinh thần lực không đủ, bọn hắn còn có khả năng bổ sung thêm, thế nhưng lực lượng trong cơ thể quá mức mạnh mẽ, thì phải làm như thế nào? !

Mọi người quay mặt lại nhìn nhau.

"Ách —— " Từ Phi thống khổ rên rỉ.

Đám người cũng nghĩ mãi không ra, chẳng lẽ cứ nhìn đến khi cái tên này bạo thể mà chết?

"Lực lượng của rùa lớn..." Trần Phong suy nghĩ một chút nói: "Rùa lớn có khả năng miễn dịch lực lượng Biển Băng, nếu như đem hấn ném vào bên trong Biển Băng, có lẽ sẽ có khả năng ức chế được một chút?"

"Ý kiến hay!" Ánh mắt của mọi người sáng lên.

Bọn hấn trước tiên đem một bàn tay của Từ Phi nhúng vào bên trong nước biển.

Ô...ô...n...g —— Bàn tay phải lặng im phân giải, thế nhưng, bởi vì có cỗ lực lượng kỳ dị của rùa lớn, bàn tay phải của Từ Phi thế mà được gây dựng lại! Mà sau khi gây dựng lại, tốc độ phân giải tựa hồ như chậm đi một chút! Lực lượng của rùa lớn, đang lặng yên không tiếng động tiêu hao.

"Có thể được." Đám người vui mừng.

Oanh! Bọn hấn trực tiếp đem Từ Phi ném vào bên trong Biển Băng, lực lượng Biển Băng tuôn ra, thân thể của Từ Phi không ngừng tan rã, không ngừng gây dựng lại, sau khi mỗi một lần gây dựng lại, thế mà có thể kiên trì được một thời gian lâu hơn!

Trở về trên bờ

Kháng tính! Thân thể của hắn thể mà đang dần sinh ra kháng tính với Biển Bể! Mà lực lượng của rùa lớn, cũng đang không ngừng tiêu hao, chỉ có điều là, làm cho người ta kinh ngạc chính là, mặc dù thân thể của Từ Phi đã hoàn toàn được gây dựng lại, gần như đã hoàn toàn miễn dịch với nước Biển Bể, lực lượng của rùa lớn thể mà còn chưa có hao hết!

"Lực lượng thật là kinh khủng." Đám người kinh ngạc tán thán.

Con rùa lớn mặc dù có sức chiến đấu không mạnh, thể nhưng năm tháng nó sinh tồn, chỉ sợ so với trong tưởng tượng của bọn hắn càng xa xưa hơn, mới có thể có được lực lượng khủng bố như thế!

Oanh! Lực lượng kinh khủng ở trong cơ thể của Từ Phi rít gào, thân thể của hắn ở bên trong nước biển, thể mà đã hoàn toàn miễn dịch.

"A a a a a a —— " Từ Phi gào thét, vọt vào bên trong Biển Bể.

"Để cho hắn phát tiết một chút cũng tốt." Cầu Lực khẽ gật đầu.

"Cũng đúng." Quách Gia rất tán thành: "Biển Bể cuối cùng cũng có một chút ích lợi, có thể giúp cho hắn tiêu hao bớt lực lượng dư thừa..."

Rất lâu sau, Từ Phi bay trở về, tinh thần rất sáng khoái.

Ở phụ cận Biển Bể, nhân viên công tác của Gen Công Hội đang đổ mồ hôi đầy đầu.

Xoạt! Hết thấy những thiết bị trước mắt đang điên cuồng vận chuyển.

Có một chiếc tàu ngầm không người lái được thả xuống biển, bọn hắn đang tìm kiếm dấu vết của mấy người Trần Phong. Nhưng mà, không có!

Căn cứ vào số liệu mà Trần Phong cùng với Từ Phi phản hồi trước đó, bọn hắn đã sớm tránh đi những con quái vật đáng sợ kia, lần đầu tiến vào chỗ sâu trong Biển Băng, chính là 5% khu vực không biết còn lại! Nhưng mà...

"Rắc!" Chỉ vèn vèn trong nháy mắt, hết thảy màn sáng liền biến thành màu đen. Trong nháy mắt tàu ngầm tiến vào 5% khu vực không biết, tựa hồ đã bị một cỗ lực lượng khổng lồ trùng kích, tàu ngầm nổ tung, ngay cả căn bã cũng không còn sót lại! Nơi đó, có tồn tại khủng bố.

"Hai người bọn hắn không thể sống nổi." Có người thở dài.

Kế hoạch xây dựng doanh địa ở Băng Hải Tuyết Nguyên, cuối cùng vẫn phải thất bại.

Chỉ cần bọn hắn không có cách nào hiểu rõ chỗ sâu bên trong Băng Hải Tuyết Nguyên đến cùng có nguy hiểm như thế nào, thì căn bản sẽ không dám ở nơi này kiến thiết doanh địa, đây là vấn đề nguyên tắc!

"Từ bỏ đi." Đám người tiếc nuối.

Đây đã là chiếc tàu ngầm thứ năm bọn hắn phái ra, mấy chiếc đằng trước, còn chưa kịp đi đến chỗ sâu trong Biển Băng đã bị hủy hoại, lần này đã là cực hạn! Cho dù là có năng lượng thần kỳ của Trần Phong hỗ trợ! Người phụ trách nhìn vào bên trong Biển Băng, sau cùng chỉ có thể thở dài một tiếng.

"Ta tuyên bố, kế hoạch khai hoang Băng Hải Tuyết Nguyên lần này... Trần Phong, Từ Phi, chết! Kế hoạch thất bại..."

Nhưng mà, vào ngay lúc này.

Ô...ô...n...g —— Hết thảy thiết bị lại điên cuồng vận chuyển.

Màn sáng đen thui, thế mà lại bắt đầu lấp lóe!

"Lại có tàu ngầm được thả xuống nước?"

Sắc mặt của mọi người biến hóa.

"Không, là một thiết bị nào đó ở dưới đáy biển phát ra tín hiệu." Nhân viên kỹ thuật mừng như điên.

Cái gì? Đám người mừng rỡ lại gần.

Mà vào lúc này, ở chỗ sâu trong Biển Băng.

Có một cái mai rùa to lớn trôi nổi bên trong nước biển, đó là vật duy nhất trên người con rùa lớn lưu lại, cho dù sau khi nhận một đòn công kích của Cầu Lực đã xuất hiện vết rạn.

"Phòng ngự của thứ này rất mạnh, có lẽ có sẽ có một ít tác dụng." Cầu Lực khẳng định.

"Lấy về đây xem." Quách Gia bảo Từ Phi bơi vào bên trong Biển Băng lấy về.

Chỉ có điều là, ở ngay trong cái nháy mắt này, có một cỗ lực lượng vô danh bỗng nhiên từ trong mai rùa tản ra, cái mai rùa mạnh mẽ mà thần bí kia, thế mà trong nháy mắt liền biến thành tro bụi.

!!! Đám người kinh sợ.

Ô...ô...n...g ——Hào quang đậm đặc lóe lên, Biển Băng khôi phục lại sự yên tĩnh.

"Có vấn đề!" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hắn nhớ tới cái tấm thẻ sắt trên người của con rùa lớn, "Đỗ Mã"... Con rùa lớn làm như thế nào cũng sẽ không tự mình khắc cho nó một cái tên trên tấm thẻ sắt, ở phía sau nó có lẽ còn có nhân vật khủng bố hơn.

"Nhất định phải rời đi khỏi nơi này!" Trần Phong cảnh giác.

Bây giờ rùa lớn đã tử vong, bọn hắn cũng không cần phải ở lại chỗ này.

Gen Công Hội bên kia, chắc hẳn là cũng đã chờ rất sốt ruột, nói không chừng đã đem tin tức bọn hắn tử vong truyền ra, chậm thêm một chút nữa, có lẽ còn có thể tổ chức tang lễ cho hai người bọn hắn.

Thế là Trần Phong mới nói ra ý muốn của mình, thế nhưng có một chút ngoài ý muốn chính là, đám người Cầu Lực thế mà không nguyện ý rời đi.

"Tại sao?" Trần Phong cảm thấy rất kỳ quái.

"Bộ dạng này của chúng ta..." Cầu Lực lắc đầu: "Vì muốn sinh tồn ở chỗ này, vì truy cầu sức mạnh lớn hơn để báo thù, chúng ta đã không còn giống như nhân loại, trở về cũng không có tác dụng gì."

"Chúng ta đều dung hợp sinh vật ở bên trong Biển Băng...có lẽ, qua một thời gian ngắn nữa, chúng ta cũng có thể thích ứng được với nước Biển Băng, thực lực sẽ trở nên mạnh hơn, đến lúc đó, chúng ta mới có thể đi ra bên ngoài báo thù." Về mặt của Cầu Lực trở nên nghiêm túc.

Thực lực bây giờ của bọn hắn, còn thiếu rất nhiều.

"Người thần bí kia lại mạnh mẽ đến mức như vậy sao?" Trần Phong kinh hãi.

"Đúng thế." Cầu Lực rất tán thành.

Nói xong, hắn lấy ra một pho tượng thiếu nữ cao khoảng 20 cm: "Cho người cái này."

Trần Phong nghi ngờ hỏi: "Đây là cái gì?"

Cầu Lực nghiêm mặt nói: "Mười năm trước, nhiệm vụ mà chúng ta thực hiện, chính là có quan hệ với thứ này, đây cũng là đầu mối duy nhất của chúng ta, người giao cái này cho Gen Công Hội, có lẽ sẽ tìm được một chút manh mối."

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu: "Cái sự tình đóng băng kia..."

Hắn vẫn chưa quên nhiệm vụ lần này, mục tiêu của bọn hắn, chính là đóng băng mảnh Biển Băng này!

"Làm đi." Cầu Lực gật đầu: "Đóng băng, cũng có thể ngăn cản được những sinh vật ngoại lai như rùa lớn tiến đến."

Đóng băng Biển Băng, đối với bọn hắc cũng có chỗ tốt.

"Vậy thì tốt." Trần Phong rốt cục cũng yên tâm.

"Nhớ kỹ! Nếu như ngươi thấy một người ở chỗ mi tâm có kỳ thạch. Vô luận là vào thời điểm nào, ở cái địa phương gì, nhất định phải chạy, chạy thật xa!" Cầu Lực lộ ra thần sắc nghiêm túc.

Chỗ mi tâm có kỳ thạch... là cái người được gọi là "Linh Hồn" kia sao?

Hiểu rõ! Trần Phong một mực nhớ kỹ.

Xoạt! Cáo biệt đám người Cầu Lực, hai người Trần Phong rốt cục cũng rời đi.

Ô...ô...n...g —— Tàu ngầm màu tím xé rách nước biển, biến mất trong tầm mắt của đám người Cầu Lực.

Đến tận đây, toàn bộ Biển Băng đã được thăm dò hoàn tất, nơi đây, đã không còn bất luận chỗ nào là không biết! Nhiệm vụ hoàn thành! Trần Phong cùng với Từ Phi thuận lợi trở về.

**

Ở một nơi nào đó, mây mù lượn lờ, một người trung niên đang đi lại trong hư không, bỗng nhiên dừng bước lại, dùng ánh mắt kỳ dị nhìn về phía một phương hướng cách nơi đây không biết mấy trăm vạn dặm, đó là...vị trí Biển Băng!

"Sủng vật của sư phụ thế mà chết rồi?" Hắc có một chút ngạc nhiên.

Tên kia mặc dù thực lực không được, đáng đáp cũng xấu, nhưng mà bởi vì có tuổi thọ vô cùng lâu đời, cho nên rất được sư phụ yêu thích, thế mà chết rồi? !

Đóng băng biển băng

"Cho ta xem một chút..." Người trung niên khẽ nhếch hai mắt.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng kinh khủng bùng nổ, một cỗ ý niệm cường đại đến mức không có cách nào tưởng tượng trong nháy mắt này tỏa ra.

Xoạt! Ý niệm xông thẳng vào trời xanh.

Mà vào giờ khắc này ở bên trong chiếc tàu ngậm màu tím, Trần Phong đang khôi phục lại tinh thần lực, bỗng nhiên cảm giác được pho tượng thiếu nữ trong ngực nóng bỏng đến dọa người, có một cỗ lực lượng kỳ dị dường như lóe lên trong khoảnh khắc đó.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong ngạc nhiên.

Thứ này... hắn nhìn xuống pho tượng thiếu nữ ở trong tay, đây là một mỹ nữ điển hình, có mái tóc dài, mặc váy ngắn, cộng thêm đôi mắt thật to, với bộ dáng như thế này, trong hiện thực cũng không có khả năng tồn tại!

Hắn một lần nữa sờ soạng, nhiệt độ của pho tượng giống như đã khôi phục lại như bình thường.

"Kỳ quái..." Trần Phong nhíu mày.

Mà vào lúc này, người trung niên ở nơi xa xôi kia, vừa mới thăm dò hoàn tất, chỉ có điều khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn chính là, hắn thế mà không nhìn thấy bất kỳ một vật gì!

Làm sao có khả năng...hắn chau lông mày lại, dùng cường độ ý niệm của hắn bây giờ, coi như là cường giả cấp A cũng không có cách nào trốn tránh được sự thăm dò của hắn! Sủng vật của Lão sư đã chết, chỉ sợ có chút chuyện ẩn giấu ở bên trong!

"Sau khi kết thúc chuyện này, xem ra phải đi tới Biển Băng một chuyến."
Người trung niên lạnh nhạt nói.

Hắn hiện cũng có sự tình muốn làm, cũng không có cách nào thoát thân.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, thân ảnh của hắn dần dần biến mất, nếu có người ở nơi này, nhất định sẽ ngạc nhiên phát hiện ra, ở chỗ mi tâm của hắn, dường như có một viên kim cương màu xanh lá lấp lánh, như vì sao trên trời!

Bên trong tàu ngầm, Từ Phi ngơ ngác nhìn tấm gương, lộ ra biểu một mực không muốn sống.

"Tóc của ta..." Từ Phi đau lòng.

Hắn sử dụng thời gian mấy tháng, mới có thể chữa trị da đầu, một lần nữa khiến cho tóc mọc ra, không nghĩ tới lúc này mới qua mấy ngày thời gian! Lại bị đốt rụng! Hơn nữa...hắn nhìn một chút lông mày trụi lủi của chính mình, hiện tại cả cái đầu của hắn, nhìn qua giống như là một quả trứng vịt to lớn.

"A a a—— " Từ Phi phát điên hét lên: "Lại bị cạo trọc!"

"Không có việc gì, mặc dù người trọc đầu, thế nhưng lại mạnh hơn." Trần Phong an ủi.

Từ Phi: "..."

Câu này nghe như thế nào cũng giống như là đàn cười trên nỗi đau của người khác?

**

Tại Gen Công Hội, Trần Phong cùng với Từ Phi đã mất tích mấy ngày, theo thời gian dần trôi qua, hai người gần như đã bị mọi người phán định là tử vong, kế hoạch khai hoang Biển Băng chính thức thất bại! Vì thế, có rất nhiều người lại bàn lùi.

"Lúc đầu ta đã nói không nên khai phá Băng Hải Tuyết Nguyên."

"Đúng đấy, quy mô đại lục trước mắt đã đầy đủ, những khu vực chưa biết này, chờ đến khi chúng ta có đủ thực lực tự nhiên là có thể tùy tiện khai

phá, cần gì phải mạo hiểm như thế này?"

"Một gen chế tác sư có thể tạo ra được bao nhiêu tác dụng?"

Một vài người lạnh lạnh trào phúng, tiếng chỉ trích phô thiên cái địa xuất hiện, từ lúc vừa bắt đầu, bọn hắn chính là người phản đối kế hoạch khai hoang. Bọn hắn thuộc về phái bảo thủ của Gen Công Hội, dưới tình huống không có nguy hiểm cùng với thật sự cần thiết, bọn họ thậm chí không nguyện ý muốn cải biến bất kỳ một cái gì!

Chỉ có điều là, vào lúc bọn chuẩn bị đầy đủ tư liệu, chuẩn bị đem những người thúc đẩy kế hoạch khai hoang, hung hăng đè ép xuống, thì lại có một tin tức mới nhất truyền đến.

Trần Phong —— đã trở về!

"Cái gì?" Máy người này đột nhiên trừng lớn con mắt.

Trở về? Tên chế tác sư đã mất tích ở Biển Băng gần 7 ngày, thế mà đã trở về rồi?

Xoạt! Ba giờ chiều, Trần Phong chính thức trở về! Hắn mang về, không chỉ là Từ Phi, còn có một phần báo cáo hoàn mỹ ở chỗ sâu trong Biển Băng —— ở chỗ sâu nhất chỉ có một con rùa lớn cấp B có thực lực mạnh mẽ, đã bị hai người bọn hắn chém giết!

Từ đó ——Biển Băng không còn phải lo lắng nữa!

Xoạt! Tất cả mọi người oanh động, đối với bản báo cáo của Trần Phong, bọn hắn cũng không có hoài nghi, bởi vì ở loại địa phương kia, nếu quả thật có nguy hiểm, Trần Phong cùng với Từ Phi cũng không có khả năng còn sống trở về!

"Như vậy... kế hoạch đóng băng Biển Băng, chính thức được khởi động!" Vô số người cảm thấy xúc động.

Trên cộng đồng mạng, có rất nhiều người lên xem trực tiếp cảnh này.

Sau cùng, Gen Công Hội phủ một lớp tấm thép có chất liệu giống như vỏ tàu ngầm lên trên mặt biển, ở phía dưới tấm thép, có vô số bóng đèn lấp loé ánh sáng màu tím!

Đây là cảnh cáo, nói cho sinh vật trong Biển Băng biết, đây là ranh giới cuối cùng mà chúng nó không được phép bước qua, cho dù bình thường chúng nó cũng rất ít khi ngoi lên mặt biển.

Cường giả của Gen Công Hội ra tay, bao trùm toàn bộ Biển Băng, nhiệt độ băng hàn bỗng nhiên buông xuống, biến nơi này thành một vùng biển băng chân chính!

Rất nhanh, Biển Băng cùng với cánh đồng tuyết được nối liền thành công! Đây là một nơi mới tinh để mạo hiểm, ở bên trong có vô số sinh vật to lớn thần kỳ, đoán chừng ở đây rất nhanh sẽ trở thành thiên đường mạo hiểm của các cường giả.

Cấp độ thám hiểm được phán định là —— cấp B! (Cấm các cường giả cấp A tiến vào)

Bởi cường giả cấp A có thực lực quá mạnh, rất dễ dàng khiến cho Biển Băng sụp đổ, giống như là trận đại chiến giữa Vương Dao cùng với 5 cường giả cấp A Lôi Hạo vậy, dẫn tới sông Băng Tuyền sụp đổ! Đây chính là nguyên nhân tại sao nơi này bị hạn chế cấp độ!

Đến tận đây, doanh địa ở Băng Hải Tuyết Nguyên, đã chính thức được xây dựng hoàn thành. Tiến độ khai thác tinh cầu của nhân loại, lại một lần nữa tăng thêm được một chút.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong cùng với Từ Phi đã trở lại Gen Công Hội, hai người hoàn thành nhiệm vụ khai hoang một cách rất hoàn mỹ, lần này cũng đạt được phần thưởng phong phú của Gen Công Hội, đối với chuyện này, Trần Phong đã chờ mong rất lâu.

Trong Gen Công Hội, có vô số người đang đứng chờ hai vị công thần này trở về, cũng rất chờ mong xem ban thưởng của bọn hắn là cái gì, rất nhanh, ban thưởng được tuyên bố!

Từ Phi bởi vì có công lao to lớn, đặc biệt cho phép gia nhập vào tổng bộ Gen Công Hội, trở thành một thành viên chân chính của Gen Công Hội!

"Cũng không tệ lắm." Đám người khẽ gật đầu.

Đối với một người vốn chỉ là nhân viên công tác, thậm chí chỉ được tính là 'Công tác viên' như Từ Phi mà nói, đây quả thực là ban thưởng tốt nhất! Trở thành một thành viên của Gen Công Hội, ban thưởng so với trong tương tượng còn muốn phong phú hơn! Phải biết rằng, ban thưởng khi chứng nhận đẳng cấp ở Gen Công Hội, hoặc là ban thưởng khi làm nhiệm vụ sau này đều vô cùng phong phú.

"Đa tạ." Từ Phi cười đến mức miệng cũng không khép lại được.

Mà Trần Phong...người phụ trách dừng một chút mới nói: "Căn cứ theo việc chúng ta thảo luận cùng với Hiệp hội chế tác Gen bên kia, quyết định để cho người tự mình lựa chọn ban thưởng."

"Ồ?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Lựa chọn thứ nhất, căn cứ theo chúng ta hiểu, người bây giờ là chiến sĩ Cấp D, chủ thuộc tính là 6000 đơn vị, Gen Công Hội chúng ta có khả năng bảo hộ người hoàn mỹ tăng lên tới cấp C! Hết thầy tài nguyên, thậm chí là cả thuốc thử dung hợp gen, Gen Công Hội chúng ta cũng sẽ cung cấp toàn bộ cho người!" Người phụ trách thần nhiên nói.

Gặp lại người quen

Oanh! Tâm thần của mọi người run lên, ban thưởng thật là khủng khiếp! Trực tiếp tăng lên một cái cấp bậc? Đây là chuyện mà bất luận một loại tài nguyên nào cũng không thể so sánh được! Hoàn mỹ tăng lên cấp C, đây chính là ban thưởng lớn nhất của Gen Công Hội!

"Lựa chọn thứ hai thì sao?" Trần Phong đồng dạng cũng cực kỳ chấn động.

Từ điểm này ít nhất có thể thấy được, Gen Công Hội tuyệt đối không keo kiệt.

"Lựa chọn thứ hai —— " Người phụ trách dừng một chút rồi mới nói: "Cho phép người đặc biệt gia nhập vào tổng bộ Gen Công Hội!"

Hả? Đám người rõ ràng ngây ra một lúc, gia nhập tổng bộ Gen Công Hội?

Chờ một chút, Trần Phong không phải là người của Hiệp hội chế tác Gen hay sao? Vì sao lại gọi cái này là ban thưởng, đây rõ ràng là đào chân tường, chờ một chút, không đúng, hẳn nói ở đây là đặc biệt!

Chẳng lẽ là...hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Không sai." Trên khóe miệng của người phụ trách lộ ra một nụ cười mỉm: "Bởi vì thực lực của người rất đặc thù, cho nên có khả năng gia nhập vào cả hai phía."

"Hít hà -zzz!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây chẳng phải nói là, Trần Phong có thể đồng thời gia nhập Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội? Vô luận là cái tổ chức nào, đãi ngộ của thành viên trung tâm đều phi thường phong phú, mà Trần Phong, lại có thể may mắn trở thành thành viên trung tâm của hai cái tổ chức cường đại nhất!

Hai phần đãi ngộ! Hết thầy nhiệm vụ! Thậm chí ——cả ban thưởng đặc thù khi tiến hành chứng nhận đẳng cấp của Gen chiến sĩ!

Chỉ có điều là, đám người nhẵn mày lại, dạng ban thưởng này nhìn như rất tốt, thế nhưng trên thực tế, ban thưởng của Gen Công Hội bên này, Trần Phong lại có thể cầm được mấy cái? Phải biết rằng, bản chất của Trần Phong chính là chế tác sư!

Mà ban thưởng của Gen Công Hội thì sao? Tất cả đều là phương diện chiến đấu mới có thể thu được ban thưởng! Cho dù là chứng nhận đẳng cấp cơ sở nhất, ví dụ như chứng nhận gen chiến sĩ cấp D, yêu cầu của Gen Công Hội đều là sức chiến đấu tuyệt đối! Trần Phong căn bản là không có cách hoàn thành chứng nhận!

Có lẽ...Trần Phong gia nhập tổng bộ Gen Công Hội, chỗ tốt duy nhất nhận được, chính là tên tuổi vang dội, cùng với từ đó về sau có thể tiếp nhận nhiệm vụ của Gen Công Hội? Chỉ thế mà thôi.

Phần ban thưởng này nhìn như rất tốt, nhưng cũng không đáng tin cậy, tương phản với phần ban thưởng này, ban thưởng bảo hộ cho đến khi đạt cấp C, mới là chân thật nhất!

"Trần Phong sẽ chọn cái gì?"

"Không biết."

Đám người nhỏ giọng thầm thì.

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng đang không ngừng suy nghĩ.

"Đã suy nghĩ kỹ rồi sao?" Người phụ trách bình tĩnh nói.

"Được." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nói: "Ta muốn gia nhập Gen Công Hội!"

Rào —— Đám người xôn xao thành một mảnh.

Vẻ mặt của Trần Phong lại kiên định trước nay chưa có, đây là kết quả mà hắn đã suy tính kỹ càng, cấp C đối với hắn mà nói căn bản không phải là vấn đề, chỉ cần cố gắng thêm một quãng thời gian, là có thể đạt được! Có sự bảo hộ của Gen Công Hội, không nhất định có thể khiến cho hắn đạt đến cấp C nhanh hơn, ngược lại sau khi gia nhập Gen Công Hội, ban thưởng

của những cái chứng nhận đẳng cấp kia...ừm, hấn vẫn nhớ rất kỹ những phần ban thưởng phong phú của Hiệp hội chế tác Gen?

Ví dụ như ——Chế tác đại sư ban thưởng bộ gen Tuyệt Địa Trọng Sinh! Như vậy, làm một tổ chức gen chiến sĩ lớn nhất trên thế giới, Gen Công Hội ở phương diện này chẳng lẽ lại kém hơn so với Hiệp hội chế tác Gen? Hiển nhiên là không!

Như vậy...ánh mắt của Trần Phong sáng ngời, hấn rất là chờ mong! Hấn tin tưởng, chỉ cần hoàn thành chứng nhận đẳng cấp ở Gen Công Hội, ban thưởng có thể lấy được, chưa hấn đã kém so với ban thưởng của lựa chọn thứ nhất! Bất quá, trước lúc này, Trần Phong còn có một việc muốn làm.

Tại Thanh thành, trời vừa hừng sáng, ánh mắt trời chiếu rọi thành thị, dân chúng bình thường đã bắt đầu sinh hoạt bận rộn của chính mình, bên trong bệnh viện, có một ông lão đang nằm trên giường bệnh nghỉ ngơi, ở bên cạnh, có một cô nương xinh đẹp đang thận trọng chiếu cố ông lão, hoa quả được cắt thành từng khối nhỏ, đút vào trong miệng ông lão, trên trán lộ ra một chút mồ hôi.

"Tiểu Mẫn, nghỉ ngơi một chút đi." Lão nhân cười nói.

"Không có chuyện gì, cha." cô nương lau lau mồ hôi: "Bác sĩ đã nói, đợi lát nữa liền có thể xuất viện, lại nghỉ ngơi thêm một quãng thời gian, gen hoại tử là có thể chữa trị được."

"Tốt tốt." Ông lão chỉ có thể tiếp nhận.

Mà vào lúc này, ở bên cạnh bọn họ, trên giường bệnh cách đó không xa, có một người trẻ tuổi nhìn một màn cha con hài hoà này, cũng có một chút động tâm, nhất là cô nương thuần lương kia! Vào một tháng trước, trong lúc vô tình ngẫu nhiên gặp hai cha con này, hấn đã bị cô nương này làm cho động tâm, thiện lương mà ôn nhu, lớn lên còn rất xinh đẹp! Đây không phải là kiểu cô nương mà hấn mong chờ đã lâu sao?

Tiểu Mẫn... Mục Nguyên động tâm, ít nhất so với cô gái tai thỏ đáng chết kia còn hơn một vạn tám ngàn dặm! Cho nên, vốn chỉ là do trong lúc vô

tình chế tác gen nổ tung, nằm viện một hồi liền tốt, thế nhưng là bởi vì tiểu cô nương này, hấn cứ thế mà ở chỗ này nguyên một tháng!

"Một chút nữa là cha của cô nương này sẽ xuất viện, ừm...đến lúc mình cũng làm thủ tục xuất viện, thuận tiện kết giao bằng hữu." Mục Nguyên suy nghĩ.

Ở ngay trên giường bệnh của cha nàng bắt chuyện, chỉ sợ là sẽ bị đánh chết, vẫn là để một chút nữa đi ra ngoài bắt chuyện thì phù hợp hơn.

Hắn thật vất vả mới có thể thoát khỏi sự ám ảnh về cô gái tai thỏ, lần này hấn rất là nghiêm túc. Hấn biết mình không có tư lịch ngạo nhân như Trần Phong, thế nhưng muốn tìm kiếm một cô vợ xinh đẹp để sống qua ngày thì cũng không có vấn đề gì.

Mà vào lúc này, có một chiếc tàu bay hạ xuống nhà ga, Trần Phong cũng đã đi tới Thanh thành, trước khi chính thức gia nhập vào Gen Công Hội, hấn có một chuyện muốn làm trước, đó chính là đến chiếu cố cho người nhà thê tử đã qua đời của Cầu Lực một chút.

Đây là yêu cầu duy nhất của Cầu Lực, bởi vì lúc trước Cầu Lực có thực lực cường hấn, cưới một tiểu cô nương chỉ mới có 18 tuổi, không nghĩ tới, vừa mới kết hôn liền xảy ra chuyện, trong nhà thê tử của Cầu Lực rất ít người, chỉ có một đứa em trai tám tuổi, cho nên, Cầu Lực hi vọng Trần Phong sau khi trở về, có thể chiếu cố cho bọn họ một chút. Dù sao thì Cầu Lực cũng đã thiếu người khác quá nhiều.

"Định mệnh a." Trần Phong thôn thức không thôi.

Mười năm...hi vọng bọn họ vẫn còn tốt, hấn dựa theo địa chỉ mà Cầu Lực cho đi đến, bên kia chính là một dãy nhà cũ nát, ở trong cái thời đại khoa học kỹ thuật sáng chói này, nhìn qua càng có chút quá mức cũ nát. Xem ra, bọn họ chỉ có thể dựa vào một ít tiền cứu tế ít ỏi để sinh sống, dù sao thì vào năm đó, trong nhà bọn hấn chỉ còn lại một người cha già cùng với một đứa bé trai, Cầu Lực hoàn toàn chính xác là đã thiếu người khác quá nhiều.

Chỉ có điều là, mắt thấy đã sắp đến nơi, Trần Phong bỗng nhiên ở dãy nhà cũ nát nơi này nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc!

Người con có hiếu

Đó là... Mục Nguyên!

Không sai, hẳn thế mà thấy được Mục Nguyên!

Lúc này, Mục Nguyên đang đứng chung với một tiểu cô nương, đang đỡ lấy một ông lão thận trọng đi tới.

"Trần Phong?" Mục Nguyên ngẩng đầu, cũng cảm thấy hết sức vui mừng.

"Đây là bằng hữu của anh?" Tiểu cô nương quay đầu nhìn thoáng qua.

"Ừm." Mục Nguyên gật đầu.

"Vậy thì em sẽ về nhà trước, vừa vặn để cho cha của em nghỉ ngơi một chút." Tiểu cô nương cười nói: "Anh trước tiên cứ đứng đây trò chuyện với bằng hữu của mình, một chút nữa liền vào nhà chơi một chút, căn nhà số 3 bên kia chính là nhà của em."

"Ừm." Mục Nguyên khẽ gật đầu.

Nói xong, tiểu cô nương liền chậm rãi dìu ông lão đi, nhà của bọn họ cũng không xa, đi qua hai cái góc rẽ liền tới.

"Trần Phong!" Mục Nguyên hưng phấn: "Người vì sao lại ở chỗ này."

"Xử lý một ít chuyện cho mấy người bằng hữu." Trần Phong nghiêng ngẫm cười nói: "Cũng là tên tiểu tử người có bản lĩnh lớn a, cái cô nương kia..."

"Hắc hắc." Mục Nguyên đắc ý: "Mới quen, mới quen."

Hôm nay hẳn trợ giúp tiểu cô nương đưa người cha về nhà, đây chính là một con đường tắt để làm quen, hẳn tin tưởng, dùng điều kiện của mình, nhất định có thể đánh động được tiểu cô nương này!

Điều kiện của tiểu cô nương này? Gần như chính là một cái xóm nghèo! Mà hấn thì sao? Trung cấp chế tác gen sư!

Lại thêm hấn tự nhận là mình thiện lương, đáng tin, thành thật, ổn trọng... tất cả các phương diện đều không có vấn đề a! Nhất định sẽ không phát sinh ra chuyện gì ngoài ý muốn!

"Người tốt nhất nên cẩn thận một chút." Trần Phong nghiêng ngẫm cười nói, sự tình cô gái tai thỏ lần trước, chính là một sự tình tương đối thảm liệt.

"Yên tâm." Mục Nguyên tự tin.

Lần này hấn đã bí mật quan sát một tháng trời! Hấn cũng đã tìm hiểu qua, lão nhân còn thường xuyên lấy những tấm ảnh chụp còn bé của hai cha con ra xem!

Ừm...rất mỹ lệ! Ừm...dưới cái quần yếm kia, ừm, là nữ không sai! Khụ khụ.

"Vậy thì tốt." Trần Phong nói chuyện phiếm cùng với hấn một lát, nhưng mà tâm tư của Mục Nguyên dường như cũng không đặt ở phương diện này, mà ánh mắt không ngừng nhìn về phương hướng mà tiểu cô nương rời đi.

Trần Phong nhìn không được cười ha hả: "Đi thôi, đi thôi, có thời gian lại trò chuyện."

"Hắc hắc." Mục Nguyên kích động biến mất tại góc rẽ.

"Cái tên này..." Trần Phong lắc đầu bật cười.

Cũng không sao, ở bên trong chuyện yêu đương của người khác, mình cũng không cần phải tham gia náo nhiệt.

Ừm...trước tiên vẫn nên đi tìm thân nhân của Cầu Lực, chiếu cố cho bọn họ một chút là có thể, sớm muộn gì Cầu Lực cũng sẽ có một ngày trở lại, đến lúc đó, đây chính là một đại nhân tình! Vô luận nghĩ như thế nào, Trần Phong đều cảm thấy rất có lời.

Nhìn một chút địa chỉ, Trần Phong đi đến góc rẽ, theo con đường cũ nát ở hai bên dãy nhà đi tới, ừm... sau khi liên tiếp rẽ hai lần, Trần Phong nhìn

vào bên trong một căn nhà cũ nát, số 3, ừm, chính là cái số nhà này!

"Leng keng!" Trần Phong đề chuông cửa xuống, khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, người mở cửa, lại có thể là Mục Nguyên.

? ? ? Trần Phong có chút phát mộng.

"Chờ một chút." Hắn nhìn một chút địa chỉ ghi chép trên màn sáng của chính mình, hoài nghi hỏi: "Số 3?"

"Hả?." Mục Nguyên cũng bất ngờ nói: "Căn nhà này chính là số 3!"

"Nhà của cô nương Kỳ Kỳ?" Trần Phong lại hỏi lại một lần nữa.

"Ồ." Mục Nguyên cũng đã lấy lại được tinh thần, hỏi: "Ta dựa vào, không phải là người cũng muốn tìm cái số nhà này đó chứ?"

"Có chuyện gì thế?" Tiểu cô nương đuổi cái đầu nhỏ ra.

"Không có việc gì, không có việc gì." Mục Nguyên gượng cười hai tiếng: "Không có việc gì, ta trước tiên đi theo bằng hữu trò chuyện một hai câu."

Nói xong hắn liền kéo Trần Phong đi ra bên ngoài.

"Moá, huynh đệ, người không phải là muốn tới đây giết người đó chứ?"
Mục Nguyên sợ mất mật.

Trần Phong: "..."

Cạn lời, hắn nhìn qua giống như sát thủ lắm sao?

"Đây là người thân của một bằng hữu, hắn nói là bọn họ sống không được khá, cho nên mới nói ta tới chiếu cố bọn họ một chút, ta đến cho bọn họ một ít tiền, giúp bọn họ tìm kiếm một công việc ổn định là được." Trần Phong nhún nhún vai.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt." Mục Nguyên nhẹ nhàng thở ra một hơi, hắn rất khó khăn mới tìm được người mình thích a.

Hai người một lần nữa trở về, Trần Phong một lần nữa gõ cửa, tiểu cô nương mở cửa phòng ra.

Trần Phong biểu lộ thân phận của mình: "Cầu tiên bồi nhờ ta đến đây chiếu cố mọi người một chút."

Xoạt! Sắc mặt của tiểu cô nương đại biến, Cầu tiên bồi...

"Hắn vẫn còn sống!" Tiểu cô nương rung động.

"Đúng thế, hắn bảo ta nói cho các người biết, hắn đời này chỉ thích qua một người, cũng chỉ vĩnh viễn yêu một mình nàng, hắn sẽ không thẹn với nàng, cũng sẽ không thẹn với người nhà của nàng! Huyết cừu năm đó, kẻ địch vẫn còn đó, chờ đến thời điểm bọn hắn có thể nắm chắc tiêu diệt kẻ địch, hắn nhất định sẽ trở lại!"

Tiểu cô nương nghe vậy, liền khóc không thành tiếng.

Mười năm! Bọn hắn chờ những lời này, đã chờ mười năm a!

Rất lâu sau, nàng mới khôi phục lại được.

"Vào đi." Nàng mời Trần Phong đi vào nhà, nhìn thoáng qua Mục Nguyên nói: "Anh ở bên ngoài này chờ một chút đi."

"Hả?." Mục Nguyên lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Trần Phong sau khi đi vào, cũng tràn ngập sự nghi hoặc. Bởi vì Cầu Lực đưa tư liệu người thân của hắn rất rõ ràng, Kỳ Kỳ vợ hắn, chỉ có một đứa em trai, còn có một người cha già! Ngoại trừ cái đó ra, không có người thân nào nữa!

Tiểu cô nương này...

Tiếng bước chân nặng nề vang lên, ông lão nghe được động tĩnh liền đi ra.

Sự tình kinh người bỗng nhiên xuất hiện, chỉ thấy tiểu cô nương rất nhanh cởi cái váy dài của mình ra, bên trong mặc một bộ quần đùi áo thun ngắn tay, nàng dùng một ít nước vuốt lên mặt một cái, trang điểm trên mặt trong

nháy mắt biến mất, lộ ra một khuôn mặt sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái, mái tóc dài trên đầu được trực tiếp kéo xuống nhét vào trong ngắn tử.

Lúc này ông lão mới đi tới, hỏi: "Tiểu Lực?"

"Cha." Hấn đi ra phía trước.

"Đã đi làm về rồi sao?" Ông lão thở dài: "Chị của con vừa mới đem ta từ bệnh viện về nhà, ai u, bộ xương già này của ta..."

Trần Phong nhìn cảnh này đến mức trợn mắt hốc mồm.

Chờ một chút, "Chị"?

Tên gia hỏa được gọi là tiểu Lực này, quăng tới cho Trần Phong một ánh mắt áy náy.

Rất lâu sau, chờ đến khi ông lão một lần nữa về phòng nghỉ ngơi, hấn mới kể toàn bộ chân tướng cho Trần Phong.

Người cha già của hấn có chút ngốc nghếch, lại bị bệnh tim, thân thể vốn cũng không tốt, hiện tại chỉ có thể miễn cưỡng duy trì sinh mệnh, căn bản là không thể nhận được kích thích quá lớn, thuốc quá mắc bộn hấn cũng không mua nổi. Ngay từ đầu hấn dùng lý do Kỳ Kỳ quá bận không thể về thăm nhà, thế nhưng qua một thời gian dài, căn bản không gạt được ông ta!

Cho nên...vì để cho cha già giải quyết nghi hoặc, tiểu Lực đã quyết định tự mình hoá trang thành Kỳ Kỳ!

Cho nên...mới có một màn mà Trần Phong nhìn thấy hôm nay!

"Ta với chị của ta rất giống nhau." Tiểu Lực có một chút ngại ngùng: "Có rất nhiều người cũng không phân biệt được."

Trần Phong: "..."

Là một người con có hiếu! Ừm...thật là một nhà hài hòa.

Khảo hạch

Trần Phong có một chút vui mừng, tên tiểu tử này vì người cha già của mình cũng coi như là tận tâm tận lực, Trần Phong suy nghĩ một chút, cũng chuyển qua cho tiêu Lục một khoản tiền.

"Hãy mua một căn nhà tốt hơn, bằng vào số tiền này, đủ để cho hai cha con các ngươi sống một cuộc sống tốt, Cầu tiền bối, sớm muộn cũng sẽ trở lại." Trần Phong vỗ vỗ vào bờ vai của hắn.

"Đa tạ!" Tiểu Lục cảm kích.

Chỉ có điều là, bây giờ còn có một vấn đề, Mục Nguyên...Trần Phong bỗng nhiên có một chút đau đầu, cái tên tiểu tử đáng thương này...

"Ngươi hãy từ chối hắn thật nhã nhặn." Trần Phong thổn thức không thôi, nói: "Cứ giả bộ như không thích hắn, cự tuyệt hắn là được rồi, đừng có nói chân tướng cho hắn, khiến cho tên nhóc đáng thương này có một chút ảo tưởng đi."

Rất nhanh, Trần Phong cùng với Mục Nguyên đã rời đi.

"Hắc hắc, lần này nhất định nàng sẽ không thoát khỏi được tay của ta." Mục Nguyên hăng hái: "Có mối quan hệ thân thích với bằng hữu của ngươi, ta càng nắm chắc hơn."

Trần Phong: "..."

"Ta nói cho ngươi biết a, tiểu cô nương lần này có tâm địa rất thiện lương..."

Mục Nguyên lú lo không ngừng giảng giải, thậm chí còn kể cả nỗi ám ảnh của hắn, khi hắn nhìn thấy ảnh lúc nhỏ của tiểu cô nương mới dám xác nhận đó chính là nữ.

"..."

Trần Phong yên lặng, đột nhiên hỏi: "Nàng tên là gì?"

"Kỳ Kỳ a, rất êm tai." Tâm tư của Mục Nguyên bây giờ đang ở trên mây, căn bản là không có ý thức được vấn đề.

"Ồ." Trần Phong đã hiểu rõ.

"Kỳ Kỳ...đây không phải là tên thê tử của Cầu Lực hay sao, khó trách, nói như vậy, ảnh chụp mà Mục Nguyên thấy, ừm... người thấy hết ảnh chụp thê tử của Cầu Lực cũng không lỗi! Về phần sau này có thể bị Cầu Lực chém chết hay không thì ta cũng không biết, thật là một tên nhóc đáng thương."

Ban đêm.

Trần Phong về tới Gen Công Hội.

Trần Phong về tới Gen Công Hội thì trời đã tối rồi.

Chuyện của Mục Nguyên, hẳn chỉ có thể làm hết khả năng của mình, yêu cầu Tiểu Lực khéo léo từ chối, Mục Nguyên sau khi thất tình một quãng thời gian thì sẽ tốt lên thôi, về phần chân tướng của sự việc... có những lúc không nên biết thì tốt hơn.

Tám giờ, Trần Phong cùng với Từ Phi dựa theo thời gian đã hẹn trước đi tới kiểm tra. Bọn hắn không ngờ tới ở đây bị vô số gen chiến sĩ vây quanh! Đám người này đứng hai bên đường toả ra khí tức cực kỳ đáng sợ.

Cấp C, cấp B, cấp A... hai người Trần Phong tiến vào mà lòng đầy lo sợ.

Ánh mắt của những người này nhìn hai người Trần Phong cũng tràn ngập sự nghiền ngẫm, hôm nay hai vị công thần này tới khảo nghiệm đã thu hút sự chú ý của bọn hắn.

Từ Phi! Vốn là nhân viên công tác trong Gen Công Hội! Bởi vì hoàn thành nhiệm vụ lần này mà một đêm thành danh được gia nhập vào Gen Công Hội trở thành thành viên hạch tâm! Lập tức từ cộng tác viên trở thành thành viên chính thức! Đây là chuyện trước nay chưa từng có.

Xây dựng doanh địa mới là công lao lớn nhất, việc này cùng với việc quân vương thời cổ đại giúp vua mở rộng lãnh thổ không có gì khác nhau! Bọn hấn muốn nhìn xem thực lực của Từ Phi đã đạt đến trình độ nào.

Mà Trần Phong thì càng không cần phải nói! Hấn là Gen chế tác sư! Bởi vì có năng lực đặc thù, mà được Gen Công Hội mới đến thực hiện nhiệm vụ, mặc dù hấn là chế tác sư nổi tiếng, có danh tiếng khá lớn, còn về sức chiến đấu của hấn thì có rất nhiều người tò mò, có người đố kỵ, có người hâm mộ, có người bội phục, bởi vậy ở đây mới có đầy ắp người.

Bọn họ đều biết ở trong cuộc thi đấu gen tân tú Trần Phong đã bày ra thực lực kinh khủng, có thể chưa được xem tận mắt, thì nhất định cũng đã nghe được từ những người khác.

Sức chiến đấu chân chính của Trần Phong tuyệt đối không tầm thường! Thế nhưng, đây dù sao cũng chỉ là cuộc tranh tài! Trong trận đấu có thể sử dụng thuốc thử gen! Thậm chí có thể cung cấp cho người số lượng lớn các loại tài liệu chế tác, không quy định thời gian. Còn hiện tại, người không có bất kỳ tài liệu gì, cũng không có thời gian chuẩn bị! Hơn nữa Gen Công Hội đã đưa ra luật lệ cấm sử dụng thuốc thử gen! Ở đây, chỉ đơn thuần kiểm tra sức chiến đấu!

"Dù sao cũng không phải là kiểm tra của Hiệp hội chế tác Gen." Rất nhiều người không coi trọng lực chiến đấu của Trần Phong, sức chiến đấu của bản thân các Gen chế tác sư đều vô cùng yếu, nếu như ngay cả thuốc thử gen cũng cấm sử dụng...

"Đây cũng là thời điểm để cho tên chế tác sư nổi tiếng này biết sự chênh lệch giữa chế tác sư cùng với gen chiến sĩ chúng ta." Có người cười lạnh.

Có một số người nhận ra, Trần Phong đây là đang muốn khiêu khích các gen chiến sĩ!

Người là một tên chế tác sư, thế mà lại ở chỗ này tiến hành lấy giấy chứng nhận đăng cấp, đây chính là đang khiêu khích tất cả các gen chiến sĩ!

Thử nghĩ xem, nếu một chế tác sư cấp D như Trần Phong có thể thông qua được chứng nhận gen chiến sĩ cấp D, những chiến sĩ cấp D của Gen Công

Hội không thông qua chứng nhận biết giấu mặt vào đâu?

Tại trung tâm chứng nhận, Trần Phong cùng với Từ Phi đã đi đến sảnh chính.

"Đã sắp xếp xong xuôi rồi." Người phụ trách nói.

"Được." Hai người Trần Phong cùng với Từ Phi bắt đầu tiến hành trận đấu.

Xoạt! Cửa của trung tâm chứng nhận mở ra, ở nơi đó... xuất hiện một cái sân thi đấu to lớn!

Vì phòng ngừa sự nổi loạn và quấy nhiễu ngoài ý muốn, không ngờ được là trung tâm chứng nhận đã từ chối hết thấy những chiến sĩ khác muốn chứng nhận, vào lúc này, trung tâm chứng nhận chỉ phục vụ hai người Trần Phong!

"Liệu có quá khoa trương không?" Trần Phong yên lặng.

"Đây là điều các ngươi nên nhận được." Người phụ trách thản nhiên nói, trên khoé miệng thậm chí lộ còn lộ ra một tia trào phúng: "Có một số người cho rằng ngươi và Từ Phi chẳng qua là có vận khí tốt, đúng lúc bắt được. Chúng ta vì cân nhắc đến sự an toàn của các ngươi, cũng không tiện để lộ ra quá nhiều chi tiết cụ thể, vì vậy bây giờ các ngươi hãy để cho bọn hăn chứng kiến thực lực chân chính của mình đi!"

Chỉ có hăn mới biết được nhiệm vụ lần này kinh khủng đến nhường nào! Nói đùa! Nếu như việc xây dựng doanh địa đơn giản như vậy, bọn hăn đã làm từ lâu! Bọn hăn biết rõ, doanh địa có thể thành công mở ra có tới 90% là công lao của Trần Phong và Từ Phi! Đây là vinh quang của bọn hăn!

"Đi thôi."

"Bây giờ là lúc khiến cho một số người thanh tỉnh." Người phụ trách cười nói.

"Ngươi không sợ bọn hăn bị đả kích quá mức?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Nếu như có thể, vậy thì quá tốt rồi." Người phụ trách cười nhạt một tiếng.

"Được." Trần Phong tự tin nói.

Có được sự ủng hộ từ phía người phụ trách chính là sự khẳng định lớn nhất! Tiếp đó, hấn muốn khiến cho những người này biết, sức chiến đấu của ngôi sao chế tác sư là hấn đây... đến cùng là có bao nhiêu!

Xoạt! Trần Phong cùng với Từ Phi ra trận.

Trong sân thi đấu xuất hiện hai người máy mô phỏng giống nhân loại như đúc, đây chính là hình thức chứng nhận đẳng cấp của Gen Công Hội, thông qua người máy để mô phỏng sức chiến đấu!

Nhóm đầu tiên, người máy cấp F!

Chứng nhận cấp C

Những người máy mô phỏng nhân loại này sẽ dựa vào tiêu chuẩn thân thể cùng với năng lực cấp F để tạo ra sức chiến đấu hoàn mỹ nhất của cấp F một cách chuẩn xác nhất! Chiến thắng nó thì người có thông qua chứng nhận cấp F!

Chứng nhận ở nơi này với đẳng cấp của bản thân người không có quan hệ! Ở đây chỉ nhận chứng nhận sức chiến đấu!

Nếu như không cách nào thông qua chứng nhận cấp F... thì cho dù cảnh giới của bản thân người đã đến cấp B, người cũng không có cách nào đạt được ban thưởng dành cho cấp F!

Rất nhanh, trong mắt hai cái người máy mô phỏng nhân loại cấp F lấp lánh ánh sáng, chứng nhận bắt đầu!

Ầm!

Ầm!

Một quyền!

Người máy trước mặt Từ Phi và Trần Phong ngã xuống đất, đối với cấp bậc hiện tại của hai người mà nói, giải quyết một người máy cấp F căn bản là không thành vấn đề.

Xoạt! Chứng nhận cấp F, thông qua.

Nhóm thứ hai, cấp E! Hai người máy mô phỏng nhân loại xuất hiện, chất liệu của hai người máy này so với nhóm trước càng tốt hơn, trong mắt những người chung quanh đã xuất hiện một chút chờ mong, bởi vì mặc dù Trần Phong cùng với Từ Phi đều là cấp D nhưng bọn hắn một người chỉ là nhân viên công tác, một người chỉ là Gen chế tác sư, cả hai đều không tính là mạnh!

Có lẽ... bọn hắn đến cấp E liền dừng lại?

Àm!

Àm!

Hai đạo quang ảnh lóe lên, Trần Phong và Từ Phi bình tĩnh thu tay lại, hai cái quang ảnh bay ra ngoài.

Một quyền! Vẫn như cũ là một quyền! Hai người, mỗi người một quyền liền giải quyết đối thủ của mình! Thậm chí, không cần dùng năng lực!

Nói đùa, bây giờ bằng vào sức chiến đấu của bọn hắn muốn đối phó một người máy có thực lực thấp hơn so với mình không biết bao nhiêu lần vốn dĩ không cần phải sử dụng năng lực!

"Thế mà có thể miêu sát." Có người kinh ngạc.

"Dù sao cũng đã đạt đến Cấp D, sức chiến đấu của bản thân nhất định cũng không tầm thường..."

Có người khinh thường nói: "Đoán chừng đến cấp D rất nhanh sẽ thua thôi."

Nhưng ánh mắt của một số người đã biến hóa. Cho Trần Phong cùng với Từ Phi mới chỉ đánh bại người máy cấp E, thế nhưng những điều này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là phương thức chiến đấu của bọn hắn!

Miêu sát! Còn có nắm đấm!

Trong ấn tượng của họ... chủ thuộc tính của Trần Phong và Từ Phi đều là tinh thần? Nếu như vậy thì thực lực chân chính của hai người...

"Hít hà -zzz!" Một số người sau khi nghĩ rõ ràng về mặt dần biến hóa, bọn hắn biết, hai người trước mắt này đã hoàn thành nhiệm vụ xây dựng doanh địa, sức chiến đấu chân chính của họ chỉ sợ...

Xoạt! Chúng nhận gen chiến sĩ cấp D, bắt đầu!

Xoạt! Nhóm người máy thứ ba xuất hiện.

Hai người máy đi đến trước mặt Trần Phong và Từ Phi.

Chúng nhận cấp D, chủ thuộc tính của bản thân người máy cũng vừa vặn đạt đến 10.000 điểm, về phương diện gen cũng dung hợp ba loại gen năng lực thông dụng! Trừ cái đó ra, bản thân bọn hắn cũng có kỹ xảo chiến đấu nhất định, cũng có năng lực chiến đấu nhất định!

"Lần này chỉ sợ là phải khổ chiến."

"Ừm, nhưng mà hai người này vẫn còn cơ hội, dù sao cũng chỉ là chúng nhận cấp D mà thôi..."

Đám người đồn dập suy đoán.

Nhưng, không ai ngờ đến, ngay vào lúc này, Từ Phi lại chủ động ra tay.

"Oanh!" Bước ra một bước, thân ảnh Từ Phi phiêu nhiên lướt tới, kèm theo một tiếng nổ vang, một cái đầu máy móc tròn vo ùng ục lặn xuống sân thi đấu.

Xoạt! Xung quanh lâm vào một mảnh yên tĩnh.

Kết thúc! Trước sau vẫn chưa tới hai giây, trận chiến của Từ Phi kết thúc một cách hết sức đơn đơn giản nhưng cũng đầy thô bạo.

Chỉ là, khi đám người còn chưa kịp lấy lại tinh thần từ trong sự khiếp sợ, người máy bên phía Trần Phong cũng đi tới bên cạnh hắn, chiến đấu một lần nữa bắt đầu.

Ô...ô...n...g ... Trong nháy mắt năng lượng của Trần Phong ngưng tụ thành một bộ cơ giáp năng lượng.

Oanh! Một quyền đánh xuống!

Ầm! Trước ngực người máy bị oanh ra một cái cái lỗ to đùng.

Chiến đấu kết thúc! Miếu sát!

"? ? ? ?" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng, kết thúc rồi?

Bạn hẳn tưởng rằng sẽ giằng co chiến đấu, không ngờ lại kết thúc trong nháy mắt, vô luận là Từ Phi hay là Trần Phong, đều bạo phát ra thực lực cường đại khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng! Mặc dù đối thủ chỉ là người máy chứng nhận cấp D đạt tiêu chuẩn. Thế nhưng... đây chính là miếu sát a! Đây là tình huống gì?

Về mặt của mọi người có chút ngây ngốc. Từ Phi dù sao cũng là gen chiến sĩ, cho dù chỉ là nhân viên công tác, thế nhưng Trần Phong không phải chỉ là một Gen chế tác sư hay sao?! Nếu như cho phép sử dụng thuốc thử gen thì không có vấn đề! Bạn hẳn tin tưởng thực lực của Trần Phong. Nhưng ở đây cấm sử dụng mọi loại thuốc thử gen, mà Trần Phong...

Về mặt của nhiều người đã trở nên ngưng trọng, những người cùng là cấp D nhưng vẫn chưa thông qua khảo hạch gen chiến sĩ cảm thấy có một chút xấu hổ. Cánh cửa bạn hẳn chưa thể thông qua, Trần Phong lại thông qua! Hơn nữa tuổi của Trần Phong còn trẻ hơn so với bạn hẳn! Đặc biệt, hẳn còn là một chế tác sư!

"Không ngờ lại thú vị như vậy." Khóe miệng của một số người lộ ra ý cười.

Ngay vào lúc này, khi Trần Phong và Từ Phi thông qua chứng nhận, mọi người đã thấy được thực lực chân chính của bạn hẳn, dù như thế nào đi nữa, ít nhất hai người này cũng phù hợp với cảnh giới của mình!

Ở chỗ này, thực lực là tiêu chuẩn duy nhất! Gen Công Hội xem thường nhất là loại người gì? Chính là cảnh giới tiến lên nhưng thực lực vẫn dậm chân tại chỗ! Loại người này là bị xem thường nhất.

Chỉ có thông qua chứng nhận đẳng cấp của Gen Công Hội, tài năng của người mới có thể được công nhận, có thể vượt cấp khiêu chiến ở chỗ này chính là thiên tài chân chính! Nhất là chứng nhận vượt cấp! Mỗi tháng đều có vài người có thể hoàn thành chứng nhận vượt cấp khiến lòng người kinh hãi. Thế nhưng Trần Phong và Từ Phi? Bạn hẳn chưa từng nghĩ tới.

Mà lúc này, nhóm thứ tư, chứng nhận cấp C bắt đầu.

Xoạt! Người máy mô phỏng nhân loại lập loè ánh sáng lấp lánh xuất hiện.

"Bắt đầu." Trước mắt mọi người sáng ngời.

Bạn hẳn biết sức chiến đấu của Trần Phong và Từ Phi không tệ, thế nhưng đến tột cùng mạnh đến mức nào? Bạn hẳn muốn xem hai người họ có thể chống đỡ được bao lâu ở dưới sự công kích của người máy cấp C!

Nếu như chỉ là miễn cưỡng thông qua cấp D, đoán chừng ngay cả một chiêu cũng không chịu được.

"Từ những lần công kích trước có thể thấy, hai người có thể chống đỡ được ít nhất mười chiêu." Có người kết luận.

Vừa rồi Trần Phong và Từ Phi bùng nổ ra sức chiến đấu vô cùng không tầm thường, cho dù là đối mặt với thực lực cấp C vượt xa bạn hẳn, mười chiêu chắc chắn không phải là vấn đề, ít nhất là bạn hẳn cũng cho rằng như thế.

"Cắt." Có người khinh thường nói: "Mười chiêu? Các người coi là cấp C là củ cải trắng sao? Ta thấy bạn hẳn từ một đến hai chiêu đều không chịu nổi! Một chiêu vừa rồi mặc dù nhìn như miểu sát, nhưng bạn hẳn đã bạo phát tất cả lực lượng! Năng lượng hoá vũ trang của Trần Phong, còn có lực lượng bùng nổ của Từ Phi."

"Càng mạnh hơn?"

"Không thể nào!"

Hắn lạnh lùng nói.

Một số người khẽ gật đầu, rất tán thành. Cấp C, cấp D... vốn là hai thế giới hoàn toàn khác biệt!

Vượt cấp khiêu chiến

Gen năng lực tăng thêm ngoài định mức không nói, chỉ so chỉ số gen thuộc tính đã chênh lệch gấp mười lần! Đây căn bản không phải là chiến đấu cùng cấp! Mười chiêu? Chỉ sợ cũng chịu không được.

Ngay vào lúc này, hai người máy tiếp tục đi vào, chiến đấu chứng nhận một lần nữa bắt đầu.

Lần này, vẫn là Từ Phi ra tay trước, hắn không chờ người máy tới gần đã tiến lên bắt đầu trận chiến đấu này.

Phong cách chiến đấu, vẫn bạo lực như trước.

Oanh! Oanh! Oanh!

Thân ảnh Từ Phi bay lên, đánh xuống từng quyền từng quyền.

Lực lượng đáng sợ chấn động, từ khi gây dựng lại thân thể trong Biển Băng, từ khi trải qua biến cố lần trước, ngay cả Trần Phong cũng không biết cái tên này đã mạnh đến mức nào! Mất đi lông tóc... nhưng đã mang đến cho hắn lực lượng không ai dám tưởng tượng!

Oanh! Oanh!

Vô số ngọn lửa tuôn ra.

Đối mặt với người máy cấp C, Từ Phi liền bạo phát ra tất cả lực lượng, tất cả ngọn lửa được ngưng tụ trong một quyền bắn ra!

Liệt Diễm Phong Bạo! Đây là chiêu thức hắn đã sử dụng lúc gặp Trần Phong lần đầu. Chỉ là, uy lực thi triển ra vào lúc này lại đáng sợ kinh người!

Oanh! Ngọn lửa tỏa ra.

"Ô...ô...n...g —— " Quanh người của người máy đối diện tản ra ánh sáng lạnh lẽo.

Đối mặt với ngọn lửa của Từ Phi, nó không có một chút e sợ nào, năng lực kinh khủng phóng tới Từ Phi, đây là lần đầu tiên hai người sử dụng lực lượng đối đầu! Từ Phi vs người máy! Hai người đều phóng xuất ra công kích mạnh nhất!

"Đến rồi!" Ánh mắt của đám người tràn ngập chờ mong.

Bọn hắn đã thấy loại giao phong này rất nhiều lần, nếu như không có đoán sai, sau khi đánh ra một kích này, thực lực của một bên sẽ rơi vào thế yếu!

Sau đó... từng bước lùi lại! Người ở thế yếu sẽ không ngừng bị oanh kích, sau cùng sẽ thất bại! Đây chính là chiến đấu thông thường.

Chỉ là, ngay tại thời điểm hai công kích sắp va chạm, con người của đám người đột nhiên co rút lại, đây là...

Trên không, vốn là hai đạo công kích sắp va chạm, thế mà lại chệch hướng vào lúc này. Từ Phi! Hắn thế mà chủ động công kích chệch hướng.

Xoạt! Tất cả mọi người đứng bật dậy.

"Hắn muốn làm cái gì?" Tâm thần của mọi người kinh hoàng, đó căn bản là đấu pháp đồng quy vu tận!

Phương hướng công kích của Từ Phi chệch hướng, nhắm ngay vào người máy, điều này cũng có nghĩa là công kích của hai người sẽ không đối đầu trực tiếp mà là công kích lên thân thể của đối phương!

"Cẩn thận." Sắc mặt của người phụ trách biến hóa.

Đùa gì thế? Dùng thân thể của nhân loại liều mạng với máy móc? Điên rồi sao! Đây vốn vụn chỉ là một lần kiểm tra thôi cơ mà!

Sắc mặt của mọi người cũng đại biến, chẳng ai ngờ được rằng, cái tên gọi là Từ Phi này, thế mà lại điên cuồng như thế! Ngay cả người phụ trách ở bên

trong, cùng với một chút cường giả, cũng đã chuẩn bị xuất thủ cứu giúp. Nhưng mà, vào ngay lúc này...

Oanh! Công kích rốt cuộc cũng rơi xuống, đám người đột nhiên trợn to con mắt.

"Cái đó là..." Tất cả mọi người sợ ngây người.

Nơi đó, công kích của Từ Phi âm âm rơi xuống, đem người máy ngạnh sinh đánh nổ! Mà đồng dạng, công kích của người máy, cũng toàn bộ rơi xuống trên người của Từ Phi, cổ sức mạnh đáng sợ đó, cũng làm cho vô số người rung động, thậm chí là chuẩn bị xuất thủ cứu giúp. Trào phúng thì trào phúng, bọn hắn cũng không thể để cho Từ Phi xảy ra chuyện.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, trên người của Từ Phi lại lóe lên ánh sáng màu xanh lam nhàn nhạt...

Ô...ô...n...g —— Công kích rơi lên trên người của hắn, thế mà lại đang dùng một loại tốc độ bất khả tư nghị tan rã, chờ đến khi chạm vào thân thể của hắn, uy lực đã không còn đủ 1/10!

"Phốc!" Từ Phi phun ra một ngụm máu tươi, mặc dù uy lực chỉ còn lại 1/10, nhưng cũng có một chút khó có thể chịu đựng, thế nhưng...

Oanh! Người máy nổ tung tại chỗ.

Hắn thắng! Tâm thần của mọi người kinh hoàng, kể ra thì rất dài, thế nhưng trên thực tế, từ lúc Từ Phi ra tay cho đến bây giờ, vùn vụt chỉ có hai giây, Trần Phong ở bên kia thậm chí còn chưa bắt đầu!

Từ đầu tới đuôi! Từ Phi chỉ dùng một giây đồng hồ vọt tới bên người người máy, một giây đồng hồ đối chiến với người máy! Sau đó chiến đấu liền kết thúc! Vô cùng thô bạo.

"Chuyện này..." Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Vượt cấp! Đây là vượt cấp khiêu chiến! Ngoại trừ những thiên tài của Gen Công Hội, tên nhân viên công tác vừa mới được gia nhập chính thức này,

một nhân vật như thế, cũng có thể hoàn thành vượt cấp khiêu chiến! Không thể tưởng tượng nổi!

"Thật là mạnh mẽ!" Đám người nuốt một ngụm nước miếng.

Cho dù trước đó vẫn còn có người xem thường Từ Phi, thế nhưng chờ đến khi Từ Phi đánh bại người máy cấp C, hấn ở trong ánh mắt của tất cả mọi người, chỉ còn lại sự bội phục cùng với tán đồng! Đây mới là người một nhà Gen Công Hội bọn hấn!

Từ Phi! Dùng loại phương thức này, đạt được sự công nhận của tất cả mọi người.

"Không tệ." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra vẻ tươi cười.

Những tên gia hoả Gen Công Hội này cảm hận rất rõ ràng, chán ghét cũng rất thẳng thắn, bội phục cũng vô cùng đơn giản, loại tính cách này, Trần Phong cũng hết sức ưa thích.

"Như vậy —— hãy để cho ta chinh phục các ngươi đi!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Năng lượng hoá vũ trang ngưng tụ!

Bên trong Gen Công Hội, đám người đang hứng thú nhìn trận chiến đấu sắp bộc phát.

Ngay vào lúc vừa rồi, Từ Phi dùng phương thức cứng đối cứng giải quyết người máy cấp C thu hoạch được sự tán thành của mọi người, lúc này, người máy cũng đã bước đến trước mặt Trần Phong.

Năng lượng kinh khủng được ngưng tụ, trong mắt của người máy cấp C lóe lên hồng quang, chiến ý sục sôi, Trần Phong đã bị nó khóa chặt.

"Đến rồi!" Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Người máy cấp C quá mạnh, thực lực của nó đã siêu việt hấn mọi phương diện, ở dưới tình huống bình thường, hấn căn bản không thể nào là đối thủ của tên gia hỏa này!

Thế nhưng...trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một vòng tiếu dung, bộ cơ giáp năng lượng đã ngưng tụ xong, tản ra ánh sáng chói mắt lấp lánh chung quanh thân thể của Trần Phong, vờn quanh quanh người.

Mọi người biết đây là bộ cơ giáp năng lượng do Trần Phong ngưng tụ ra, có thể tăng sức chiến đấu lên rất nhiều, nhưng mà muốn đánh giết người máy cấp C, vẫn còn kém rất xa.

Nguyên nhân rất đơn giản, người có cơ giáp năng lượng, người máy cũng có bí kỹ dung hợp! Uy lực đòn tấn công của người được tăng cường mấy lần, uy lực của nó cũng được tăng cường lên rất nhiều!

Người máy toàn diện bộc phát, lực lượng kinh khủng vào thời khắc này tỏa ra, giống như thời điểm đối kháng với Từ Phi, độc nhất vô nhị.

Năng lượng quanh người của Trần Phong cũng đã ngưng tụ đến cực hạn, đột nhiên phóng tới người máy, chỉ có điều là, ngay vào một khắc này, khiến cho người ta kinh ngạc chính là, bộ cơ giáp năng lượng của hắn thể mà có thể ly thể!

Đây là...đôi mắt của đám người đột nhiên trừng lớn, còn có cả loại thao tác này? Bộ cơ giáp năng lượng lóng lánh hào quang đã bắn tới người máy.

"Đù móá, cái này cũng được?"

"Cơ giáp năng lượng ly thể? Đây là cái kỹ thuật gì?"

Có người sợ hãi thán phục.

Chứng nhận cấp B

Bất quá, sau khi ngạc nhiên, bọn hắn cũng rất nhanh liền rõ ràng: "Loại thủ đoạn công kích này mặc dù nhìn qua rất mạnh, thế nhưng vẹn vẹn chỉ có thể trọng thương được người máy mà thôi."

Không sai, trọng thương mà thôi, người máy cũng không chết. Mà vào lúc này đây, Trần Phong sẽ gặp phải đòn công kích kinh khủng của người máy trước khi chết, một đòn công kích còn cường đại hơn so với lúc bình thường!

Cuối cùng —— chỉ sợ là sẽ có kết quả đồng quy vu tận! Mà căn cứ vào số liệu khảo hạch, đồng quy vu tận không được tính là thông qua.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, Trần Phong lại khoát tay một cái, có một chùm năng lượng hiện lên ở trong tay. Đây là năng lực hắn thông qua Quảng sáng may mắn sàng chọn ra từ bên trong năng lực Thiên Huyền, có thể tăng cường uy lực cho trang bị do năng lực năng lượng hoá vũ trang ngưng tụ ra, vẹn vẹn chỉ tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn!

Một loại gen năng lực được sàng chọn từ bên trong năng lực Thiên Huyền! Đến cùng sẽ có hiệu quả như thế nào? Chỉ có trời mới biết!

Chùm năng lượng này rơi lên trên bộ cơ giáp năng lượng, bỗng nhiên, bộ cơ giáp năng lượng nguyên bản rất to lớn, vậy mà trong nháy mắt bị thu nhỏ lại hơn 100 lần!

Không sai! Bộ cơ giáp năng lượng nguyên bản rất to lớn, thế mà biến thành kích cỡ tương đương với một quả trứng ngỗng!

"Đây là năng lực Thu Nhỏ Hóa!" Có người nhận ra năng lực này, dưới tình huống không thay đổi uy năng, nó có thể thu nhỏ các vật thể khác!

Chỉ có điều là...lúc này thu nhỏ lại để làm cái gì?

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, bộ cơ giáp năng lượng bị thu nhỏ đã va chạm với người máy, bởi vì bộ cơ giáp năng lượng bỗng nhiên thu nhỏ, cho nên vừa vụn rơi vào trong miệng của người máy.

Toàn trường sợ hãi, bộ cơ giáp năng lượng vào khắc này dẫn nổ, tiếng phá hủy đáng sợ truyền đến, không chỉ là uy lực vụ nổ của bộ cơ giáp năng lượng, còn có đòn công kích kinh khủng mà người máy đang ngưng tụ cũng bị dẫn nổ!

Lửa sáng lóng lánh, không thấy rõ là chuyện gì đang xảy ra.

Rất lâu sau, có một cái đầu người máy lấp loé ánh đèn bay ra, lăn lông lốc dưới mặt đất, người máy cấp C, chết!

Toàn trường yên tĩnh, chẳng ai ngờ được rằng, Trần Phong thể mà lại thông qua loại phương thức này đạt được thắng lợi! Bộ cơ giáp năng lượng ly thể còn chưa tính, thể nhưng vào thời điểm sắp va chạm, bỗng nhiên thu nhỏ gấp một trăm lần, sau đó rơi vào bên trong miệng người máy nổ tung...cảnh tượng kia thật sự là say lòng người!

Cái cảm giác kia...thật sự là một lời khó nói hết.

Đến tận đây, Trần Phong cùng với Từ Phi đã thông qua chứng nhận cấp C! Hai thành viên vừa mới tham gia Gen Công Hội này, đã dùng loại phương thức này thu được sự công nhận của tất cả mọi người!

Mà lúc này, người máy nhóm thứ năm đã xuất hiện! Chứng nhận cấp B bắt đầu!

"Bọn hần thể mà còn muốn tiến hành chứng nhận cấp B?" Đám người đột nhiên mở to hai mắt, hai người này điên rồi sao!

"Có lẽ là do Gen Công Hội an bài." Có người suy đoán.

"Vì sao?" Có người không hiểu.

"Nói nhảm, đương nhiên là để cho bọn hần mở mang kiến thức một chút về thực lực của Gen Công Hội."

Có người phân tích rất chuyên nghiệp: "Người suy nghĩ một chút xem, hai người này vừa đến đã quét ngang cơ cấu chứng nhận, mặt mũi của bọn hắn ở đâu? Đưa người máy cấp B ra, để cho bọn hắn mở mang kiến thức một chút sự cường đại của Gen Công Hội."

"Thì ra là thế." Đám người bừng tỉnh đại ngộ.

Chỉ có điều là, bọn hắn cũng không biết, cái này căn bản không phải là ý tứ của Gen Công Hội, sở dĩ tiếp tục tham gia chứng nhận cấp B, là bởi vì Trần Phong cùng với Từ Phi yêu cầu!

Hai người máy cấp B bước vào trong sân, cùng với những người máy phía trước khác biệt, xung quanh người của hai người máy này có năng lượng vờn quanh, chất liệu của thân thể cũng có thấy được sự khác biệt rõ ràng, tràn ngập ánh sáng kim loại lạnh lẽo.

"Đến rồi!" Ánh mắt của Từ Phi sáng rực.

Hắn rất rõ ràng thực lực của mình, Trần Phong là loại hình chiến sĩ toàn năng, không có lĩnh vực nào am hiểu nhất, thế nhưng cũng không có lĩnh vực yếu nhất, có thể thông qua đủ loại phương thức để phá cục, thế nhưng hắn lại không được! Thực lực của hắn nguyên bản rất mỏng manh, coi như là thân thể sau khi được máu rùa lớn tái tạo, cũng giống như cũ chỉ am hiểu một loại phương diện.

Đó chính là ——Tấn công! Chỉ có tấn công, mới có thể phát huy ra ưu thế lớn nhất của hắn!

"Tới đi." Từ Phi tản ra chiến ý sục sôi.

Người máy vừa mới vào trận, Từ Phi liền trong nháy mắt bộc phát công kích, hoàn toàn như trước đây dùng bạo quyền đánh ra, trong nháy mắt bộc phát tất cả lực lượng! Đây là một đòn toàn lực của hắn.

Mà đối diện, trong mắt người máy lóe lên hồng quang, đồng dạng cũng vung vẩy cánh tay phản công.

Năng lượng chấn động kịch liệt, sóng ánh sáng kinh khủng trong nháy mắt dẫn nổ, máu tươi bắn tung toé. Trong nháy mắt Từ Phi liền bị đánh bay ra bên ngoài, dư ba năng lượng, được người phụ trách cưỡng ép chặn đường, lúc này trận chiến đầu này mới được tính là kết thúc, cái này căn bản không phải là một trận chiến đầu cùng một cấp bậc!

"Còn kém nhiều lắm." Từ Phi cười khỏ.

"Người mới cấp D." Người phụ trách tức giận nói.

Hai người này, liền xem như vượt cấp khiêu chiến cấp B cũng quá điên cuồng rồi a? Nếu như hấn ra tay muộn một chút, vạn nhất xuất hiện thương thể không thể chữa trị thì làm sao bây giờ? Người chẳng phải là sẽ bị phế đi?

"Hai tên điên các ngươi..." Người phụ trách bất đắc dĩ lắc đầu.

"Trần Phong!" Người phụ trách bỗng nhiên đưa tay ngăn cản trận chiến giữa Trần Phong cùng với người máy cấp B: "Tình huống vừa rồi của Từ Phi ngươi cũng đã thấy được, vẫn còn muốn thử sao?"

Chênh lệch thật là quá lớn! Mọi người chung quanh cũng rất tán thành. Có thể vượt cấp khiêu chiến đánh bại người máy cấp C, Trần Phong cùng với Từ Phi cũng đã đủ để kiêu ngạo!

Vượt cấp khiêu chiến? Có thể! Thế nhưng muốn vượt hai cấp? Gần như là không có khả năng thực hiện! Gien năng lực không nói, chênh lệch giữa gen thuộc tính, chính là ngày đêm khác biệt!

Các ngươi chỉ mới có cấp D, chủ thuộc tính cao nhất cũng bất quá là mới 10.000 điểm!

Mà cấp B thì sao? Cho dù đây chỉ là người máy, cho dù đây chỉ là người máy cấp B tiêu chuẩn thấp nhất, gien thuộc tính của nó, cũng phải hơn 100.000 đơn vị! Như vậy còn đánh như thế nào? !

Cấp B...Trần Phong nhìn về phía người máy trước mắt, coi như người phụ trách không nói, hấn cũng có thể cảm giác được sự cường đại của người

máy trước mắt, thế nhưng cứ như vậy từ bỏ, khó tránh khỏi có một chút tiếc nuối. Đây chính là điểm tích lũy gấp mười lần a... Trần Phong thở dài.

Điểm tích lũy! Đây chính là cơ chế ban thưởng hạch tâm của Gen Công Hội! Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ tương ứng, là có thể đạt được ban thưởng một số lượng điểm tích lũy nhất định, thông qua điểm tích lũy, người có thể hồi đoái bất luận thứ gì mà người muốn!

Mà điểm tích lũy ban thưởng chứng nhận, là dày nhất!

Ban thưởng chứng nhận cấp độ F, 10 điểm.

Ban thưởng chứng nhận cấp độ E, 100 điểm.

Ban thưởng chứng nhận cấp độ D, 1.000 điểm.

Ban thưởng chứng nhận cấp độ C, 10.000 điểm.

Ban thưởng chứng nhận cấp độ B, 100.000 điểm!

Đao gió đầy trời

Điểm tích lũy của mỗi một cấp đều là gấp 10 lần, đây mới là nguyên nhân mà mỗi người ở Gen Công Hội đều liều mạng muốn chứng nhận thành công, một khi người đột phá đến một cái cảnh giới nào đó, sau khi thông qua chứng nhận, là có thể thu hoạch được đại lượng điểm tích lũy để tăng thực lực của mình lên, để cho mình trở nên càng cường đại hơn!

Mà số điểm tích lũy này, có thể dùng để hối đoái đủ loại đồ vật.

Ví dụ như —— phòng huấn luyện tinh thần cấp D, có thể tăng thuộc tính tinh thần lên trên diện rộng, gia tăng kỹ xảo khống chế tinh thần cùng với ổn định trạng thái, mỗi giờ tiêu hao 100 điểm tích lũy.

Ví dụ như ——Đủ loại bí kỹ dung hợp cường đại!

Ở Hiệp hội chế tác Gen, người có thể hối đoái đủ loại cách điều chế gen, tại Gen Công Hội, người có thể hối đoái đủ loại bí kỹ dung hợp cường đại!

Ngoại trừ mấy cái đó ra, còn có rất nhiều phương thức sử dụng khác.

Thế nhưng mục tiêu của Trần Phong cũng rất rõ ràng, 6000 điểm tinh thần lực hiện tại của hắn, nếu như đến đến phòng huấn luyện tinh thần cấp D tu luyện một đoạn thời gian, tuyệt đối có thể tăng tinh thần lực của mình lên trên một diện rộng! Dưới tình huống tăng tinh thần lực bằng các phương thức bình thường đã vô hiệu, thông qua loại phương thức này để tăng lên càng thêm hợp lý.

Mà những điều này, đều cần điểm tích lũy! Chứng nhận Cấp C nhận được rất nhiều điểm tích lũy? Đối với Trần Phong mà nói, chỉ là một hạt cát trong sa mạc, nếu như muốn chạy nước rút và trở nên mạnh mẽ hơn, ban thưởng mười vạn điểm tích lũy của chứng nhận cấp B, hắn nhất định phải bắt vào trong tay!

"Cũng không phải là không có cơ hội." Trong lòng của Trần Phong rục rịch.

Dù sao thì thử một chút, cũng sẽ không tổn thất cái gì, không phải sao?

"Ta tiếp tục khiêu chiến!" Trần Phong không một chút do dự nói ra.

"Tốt a." Người phụ trách thở dài.

Cũng được, để cho Trần Phong thử một chút, biết cái gì là sự cường đại của cấp B cũng tốt.

Người máy một lần nữa bắt đầu công việc.

Khiêu chiến ——bắt đầu!

Ô...ô...n...g —— Hồng quang bắt đầu khởi động, người máy sẽ ra tay ngay lập tức.

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, loại người máy này phi thường cường đại, sức chiến đấu cũng đạt đến tiêu chuẩn cấp B, tuyệt đối sẽ không xuất hiện cái trạng thái gì mà không ổn định, thế nhưng, dưới tình huống vốn có nhiều chỗ tốt, người máy cũng có một cái khuyết điểm không tính là khuyết điểm, mà loại tình huống này, Trần Phong đã từng gặp được, Trần Phong cười khẽ một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Năng lượng vô cùng vô tận chung quanh bỗng nhiên ngưng tụ.

Không có khúc nhạc dạo! Không có chuẩn bị! Chỉ có tốc độ!

Trải qua bộ cơ giáp năng lượng, ly thể, tự bạo, các loại chiêu số cường đại, Trần Phong lại một lần nữa trở về kỹ năng căn bản nhất của chính mình —— Thiên Huyền đao gió! Lấy giá trị may mắn làm hạch tâm, Thiên Huyền đao gió bắt đầu công việc!

Trong này, 50 % năng lượng đều là lực lượng gió! Tốc độ của mỗi một đao đao gió, đều đáng sợ kinh người! Phía trên mỗi một đao đao gió, đều mang theo năng lực kỳ quái mà Trần Phong cũng không biết!

Trong nháy mắt, có mấy trăm đao đao gió bộc phát, số lượng nhiều đến mức đáng sợ!

Lúc ban đầu, vào thời điểm Trần Phong chỉ mới có cấp F, mỗi giây chỉ có thể phóng thích 10 đạo đao gió, theo thực lực tăng lên, con số này cũng đang không ngừng được gia tăng! Nhưng mà điều chỉnh như thế nào, 1 điểm giá trị may mắn có thể bộc phát ra bao nhiêu đạo đao gió, ở trong sự biến hoá thực lực của Trần Phong, cũng không ngừng biến hóa, chính hắn cũng không mò ra được.

Thế nhưng hiện tại...mỗi giây hắn có thể phóng thích 300 đạo đao gió, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn.

Quảng sáng may mắn đã phản hồi cho Trần Phong một con số chính xác. Đây chính là thực lực của Trần Phong hôm nay, thực lực đã tăng lên không biết bao nhiêu lần, Quảng sáng may mắn trải qua hai lần thăng cấp, cũng có thể phản hồi ra một con số chính xác!

Đao gió đầy trời bộc phát, làm cho tất cả mọi người sợ ngây người.

"Cái này..." Đám người đột nhiên co con ngươi vào.

Một giây đồng hồ phóng thích ra ba trăm đạo đao gió, cái số lượng kinh khủng này, đủ để làm cho bất luận kẻ nào cũng phải rung động, huống chi, chỗ kinh khủng nhất của những đạo đao gió này, không phải là số lượng!

Mà là ——đủ loại thuộc tính dung hợp thiên hình vạn trạng! Mỗi một đạo Thiên Huyền đao gió, đều tương đương với đao gió cùng với một loại năng lực nào đó hình thành nên bí kỹ dung hợp 2 tính!

Địch nhân của Trần Phong không chỉ phải đối mặt với một lượng đao gió khổng lồ, mà là ròng rã 300 bí kỹ dung hợp 2 tính, trong vòng một giây!

Người máy vừa mới ra tay, đã có ba trăm đạo Thiên Huyền đao gió xuất hiện. Đủ loại năng lực cùng với màu sắc thiên hình vạn trạng xuất hiện trên không trung, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt đờ đẫn nhìn một màn này, không có người nào nhìn ra được đây là cái gì!

Đao băng...Đao lửa...Gió độc... Lôi điện...Đủ loại đao gió kỳ quái hình vòng cung bắn ra. Vền vền chỉ trong mấy cái nháy mắt, toàn bộ trung tâm

chứng nhận liền bị đao gió phô thiên cái địa bao trùm, mà hết thấy đao gió chỉ có duy nhất một mục tiêu —— chính là người máy cấp B!

"Cái này là cái quỷ gì thế?" Đám người kinh sợ, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua năng lực nào đáng sợ như vậy!

Chỉ có Từ Phi là lộ ra vẻ mặt hiểu rõ, cái hình ảnh quen thuộc này...

"Đích đích —— " Người máy kiểm soát ra nguy cơ, bắt đầu thi triển phòng ngự! Có một vòng phòng ngự kinh khủng bao bọc thân thể của nó, đao gió đầy trời đánh lên phía trên vòng phòng ngự, nhưng căn bản là không thể xuyên qua được vòng phòng ngự! Người máy, bình yên vô sự.

"Không phá được phòng ngự?"

Đám người lúc này mới tỉnh ngộ, thủ đoạn công kích này của Trần Phong nhìn qua rất hoành tráng, rất dọa người, thế nhưng uy lực thực tế chỉ có cấp D, coi như là cũng có thể vượt cấp khiêu chiến, thế nhưng cùng với cấp B chênh lệch quá lớn, liền ngay cả phòng ngự cũng không thể phá được!

"Ngay cả một chút cũng không thể làm gì được hay sao?"

Mọi người nghi vấn, đòn công kích đầy trời của Trần Phong, ở bên trên vòng phòng ngự của người máy không lưu lại dấu vết gì, quá yếu!

"Xem ra hắn đã sắp thua."

Mọi người nói, trong tình huống này, chỉ cần người máy tùy tiện phản công một lần, Trần Phong chắc hẳn là sẽ phải chết! Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm người máy còn chưa kịp phản công, đao gió đầy trời lại một lần nữa tuôn ra, lần này, 360 độ chung quanh người máy gần như bị bao phủ toàn bộ!

Đao gió! Đao gió! Một lượng lớn đao gió liên miên bất tận tuôn ra!

"Đây là muốn làm cái gì?"

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, Trần Phong thế mà dùng loại phương thức tổn công mà không có kết quả này, phong bế hết thấy đường tấn công

của người máy, nhìn qua giống như là rất hung mãnh, thế nhưng làm như thế này thì hẳn có thể chống đỡ được bao lâu?

Một giây hay là hai giây? Đám người hoài nghi, nhưng mà...

Một giây! Hai giây! Ba giây! Thời gian lặng yên trôi qua.

Chờ đến thời điểm thời gian nhảy vọt đến một phút đồng hồ, sắc mặt của mọi người đã có một chút rung động. Chờ đến thời điểm thời gian nhảy vọt đến hai phút đồng hồ, mọi người đã lộ ra vẻ mặt kinh sợ, liền ngay người phụ trách cũng biến sắc mặt.

Cấp D đỉnh phong

Chờ đến thời điểm thời gian nhảy đến ba phút, sắc mặt của người phụ trách đã biến thành vô cùng khó coi.

Thanh âm kỳ dị liên tục vang lên, cũng không dẫn tới sự chú ý của quá nhiều người, thanh âm vẫn tiếp tục truyền ra.

Bỗng nhiên, vòng phòng ngự có thể được xưng là vô địch không có cái gì có thể phá kia bỗng nhiên xuất hiện một vết rạn nhàn nhạt, sau đó bắt đầu xuất hiện sự chấn động kịch liệt, sau khi kiên trì được 2 giây liền ầm ầm vỡ vụn!

"Đây là chuyện gì?" Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên đại biến.

Đã xảy ra chuyện! Một lượng lớn đao gió quét qua, người máy bị đánh bay tại chỗ, ngã xuống đất không dậy nổi. Thân thể của nó hoàn hảo không một chút tổn hại, căn bản là không chịu bất cứ một thương tổn nào, thế nhưng...

"Đã xảy ra chuyện gì?" Đám người khiếp sợ nhìn lại.

Sắc mặt của người phụ trách tái xanh, sau khi đi qua xem xét một lúc, mới thở dài một tiếng, nói: "Hao hết năng lượng..."

Toàn trường yên tĩnh, hao hết năng lượng? ? ? Bọn hắn gần như không dám tin, đường đường là người máy cấp B, được sử dụng động cơ năng lượng tuần hoàn, thậm chí có thể tự do khôi phục năng lượng, hoàn thành một vòng tự tuần hoàn! Bằng vào dạng người máy như thế này, thế mà lại bị đánh đến mức hao hết năng lượng? ! Cái này, cái này, cái này...

"Như vậy cũng được?"

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Phương thức chiến đấu hôm nay của Trần Phong, cũng đã khiến cho bọn hắn mở rộng tầm mắt.

"Thông qua chứng nhận như thế, cũng không được tính chứ?" Có người yếu ớt hỏi.

"Người có muốn thử một chút hay không?" Người phụ trách nhìn hấn hỏi.

"Ây..."Người kia nhất thời cảm thấy xấu hổ.

Suy nghĩ kỹ một chút năng lực kinh khủng vừa rồi của Trần Phong, đám người đồng dạng cũng im lặng, nếu như bọn hấn phải đối mặt với loại công kích đao gió đầy trời này mà nói...cũng không có cách nào có thể ngăn cản!

Đầy trời đều là đao gió, không có chỗ nào có thể trốn! Đáng sợ nhất là, bên trên những đao đao gió này đều mang theo đủ loại năng lực kỳ kỳ quái quái, chỉ cần ở bên trong đao gió có một loại năng lực khắc chế, thì sẽ mang đến nguy hiểm rất lớn!

"Ta có thể tùy tiện giải quyết." Một Gen chiến sĩ cấp B tên là Lam Tinh đi ra, cười lạnh nói: "Loại thủ đoạn này của Trần Phong, đối phó với người máy còn có thể, muốn đối phó với chiến sĩ cấp B chân chính, căn bản là không được!"

"Lấy thực lực của ta, dùng một quyền là đã đủ đánh chết hấn!" Lam Tinh tự tin nói.

Hấn khẳng định, loại trình độ gà mờ này của Trần Phong, cũng chỉ có thể khi dễ được người máy mà thôi.

"Sau đó thì sao?" Người phụ trách nhìn hấn như một thằng đàn nói: "Người nói cho ta biết xem, người mới nào vừa thông qua được chứng nhận cấp B, liền có thể đánh được với Gen chiến sĩ cấp B chân chính?"

"Người có phải hay không là bị hổng não...đây chỉ là một lần khảo hạch cấp B có tiêu chuẩn thấp nhất? !"

Đám người thanh tỉnh trong nháy mắt, đúng thế, đây chỉ vụn vụn chỉ là một lần khảo hạch cấp B có tiêu chuẩn thấp nhất a! Người là một chiến sĩ cấp B lão làng, đi lên nói là mình có thể dùng một quyền đánh chết Trần Phong, thật sự là sẽ có cảm giác ưu việt hay sao? Còn chưa đủ mất mặt đi!

Lại nói...Trần Phong vền vền chỉ mới là cấp D a! 18 tuổi a! Nghĩ tới đây, mọi người đều dùng ánh mắt nhìn Lam Tinh như nhìn một thằng đàn, Lam Tinh lập tức cảm thấy được khuôn mặt trở nên nóng bỏng, đáng giận...

"Nhớ kỹ, về sau Trần Phong cùng với Từ Phi cũng là người của Gen Công Hội." Người phụ trách thân nhiên nói: "Các người có thể thông qua bất luận một thủ đoạn nào để khiêu chiến, tổ đội, thế nhưng ta không hy vọng bởi vì vấn đề về thân phận mà lục đục với nhau!"

"Không có vấn đề."

Đám người ồn ào một hồi, kỳ thật, vào lúc Trần Phong cùng với Từ Phi hoàn thành chứng nhận cấp C, bọn hắn đã công nhận hai người Trần Phong! Chỉ là do Trần Phong gây ra oanh động quá lớn, đã hù dọa một số người.

Đến tận đây, Trần Phong cùng với Từ Phi đã dung nhập vào Gen Công Hội. Mà chuyện thứ nhất của hai người, cũng chính là nhanh chóng tăng thực lực của mình lên!

Nhất là sau khi trải qua sự tình Biên Băng, còn có sự kiện Cầu Lực bị vu hãm, Trần Phong cùng với Từ Phi cũng có khát vọng rất lớn đối với việc tăng thực lực lên!

Từ Phi ngay lập tức tiêu hao điểm tích lũy tiềm tu bế quan! Chuyện thứ nhất của Trần Phong, cũng chính là tiến vào phòng huấn luyện tinh thần cấp D để tu luyện.

Trong phòng huấn luyện, Trần Phong đang tính toán chỉ số tăng lên, căn cứ vào sự thống kê khoa học trước mắt, mỗi một giờ tu luyện ở bên trong phòng huấn luyện tinh thần cấp D, có thể tăng lên 50 điểm tinh thần lực, phi thường cường hãn! Hơn nữa lại còn vô cùng an toàn!

Thậm chí, càng quan trọng hơn là, nó có thể làm cho tinh thần lực đã tăng lên của người, trở nên càng thêm vững chắc cùng với khả năng khống chế! Tăng phương diện khống chế tinh thần lực lên trên diện rộng! Dưới tình huống bình thường, sau khi gen chiến sĩ hoàn thành chứng nhận cấp D, cũng thu được 1000 điểm tích lũy, nếu dùng toàn bộ để thăng tinh thần lực, trong vòng một ngày liền có thể tăng lên 500 điểm tinh thần lực!

"Một giờ tăng 50 điểm." Trần Phong yên lặng tính toán.

Một giờ 50 điểm, một ngày có hai mươi bốn giờ, chính là 1200 điểm! Tốc độ tăng lên cực kỳ kinh khủng, so với biện pháp ra ngoài săn giết Mộc Báo còn nhanh hơn nhiều!

Đương nhiên, muốn tăng tinh thần lên kiểu này cũng phải trả một cái giá vô cùng to lớn! Bởi vì nó làm tiêu hao rất nhiều điểm tích lũy, tương đương với việc tiêu hao một lượng lớn tài nguyên khác! Nếu như không phải Trần Phong đã đặc biệt hoàn thành chứng nhận cấp B, hẳn thật sự cũng không dám tiêu xài điểm nhiều tích lũy như thế!

Về phần hiện tại sao...hắc hắc, Trần Phong đi đến phòng huấn luyện, ở bên trong biểu lộ phát mộng của nhân viên công tác, nhẹ nhõm tiêu xài 8.000 điểm tích lũy, mua trọn vẹn 80 giờ tu luyện!

"Bắt đầu đi." Trần Phong tạm thời bế quan tu luyện.

Phòng huấn luyện tinh thần, là một không gian đặc thù được phong bế, cảm giác của Trần Phong ở bên trong, giống như là một cái thế giới độc lập do siêu cường giả chế tạo! Khác biệt với phương thức tăng tinh thần bằng Nguyệt Nha Tuyên của Hiệp hội chế tác Gen, phương thức tăng lên ở nơi này, càng giống với phương thức bạo lực tăng lên ở bên trong Sinh Tử Cực Cảnh!

Oanh! Từng đoàn từng đoàn ảo cảnh do tinh thần lực ngưng tụ xuất hiện, Trần Phong phải đem bọn hắn chém giết, bọn hắn mới có thể biến thành tinh thần lực vô chủ, để cho Trần Phong hấp thu!

Xoạt! Trần Phong lâm vào trong chém giết, tinh thần lực, cũng bắt đầu vũng vàng tăng lên!

Năm ngày sau, Trần Phong thuận lợi xuất quan, tinh thần lực đã vọt tới 10.000 điểm cực hạn! Cấp D đỉnh phong!

Điều duy nhất khiến cho Trần Phong tiếc nuối chính là, một bước cuối cùng nhất này, cho dù hắn làm như thế nào cũng không cách nào đột phá được cực hạn, cho dù là phòng huấn luyện tinh thần cấp C cũng không được! Ở

đây chỉ thích hợp củng cố tinh thần lực, không thích hợp cho việc đột phá cực hạn.

"Quả nhiên là không được sao?" Trần Phong tiếc nuối.

Nhiệm vụ đột phá cực hạn

Sử dụng phòng huấn luyện cấp C 1 giờ tiêu hao 2000 điểm tích lũy, tăng thêm lần sử dụng trước đó, hiện tại Trần Phong mới tiêu hao có 1 vạn điểm tích lũy, vẫn còn khoảng chừng mười vạn điểm tích lũy!

Bí kỹ dung hợp, hẳn tạm thời cũng không cần, bí kỹ dung hợp truyền thống, căn bản không thích hợp để cho hắn sử dụng. Như vậy mục tiêu kế tiếp —— chính là đột phá cực hạn!

Ở đây đã có phòng huấn luyện thích hợp để tăng tinh thần lên, tự nhiên cũng có phương pháp chuyên dụng để đột phá cực hạn!

"Ngài muốn hỏi đóa nhiệm vụ đột phá cực hạn? Xin chờ một chút."

Nhân viên công tác rất nhanh cho ra hàng loạt nhiệm vụ.

—— ———

1, Tên: Địa Cực Đột Phá. Tại vùng địa cực xa xôi, ở nơi đó có một loại thực vật thần kỳ, có thể trợ giúp đột phá cực hạn cấp D. Tỷ lệ đột phá: 0.01%, độ khó: 1 tinh, tiêu hao 0 điểm tích lũy, hạn chế: không hạn chế.

2, Tên... tỷ lệ đột phá: 1%, nguy hiểm: 1 tinh, tiêu hao 100 điểm tích lũy.

3, Tên... tỷ lệ đột phá: 1.1%, nguy hiểm: 1 tinh, tiêu hao 110 điểm tích lũy.

...

208, Tên... tỷ lệ đột phá: 30%, nguy hiểm: 4 tinh, tiêu hao 10.000 điểm tích lũy.

216, Tên... tỷ lệ đột phá: 35%, nguy hiểm: 3 tinh, tiêu hao 20.000 điểm tích lũy.

...

Đây là một cái bảng hồi đoái dài ngoằng. Ngoại trừ nhiệm vụ Địa Cực Đột Phá là không cần phải tiêu hao điểm tích lũy, còn các nhiệm vụ còn lại, đều cần tiêu hao điểm tích lũy, mới có thể thu hoạch được tư cách!

Trần Phong đọc thật kỹ, căn cứ vào tỷ lệ nguy hiểm cùng với đột phá, số điểm tích lũy tiêu hao cũng đang không ngừng biến hóa.

Hiệp hội chế tác Gen chủ đạo là chế tác gen, điểm tích lũy của bên kia, cũng chỉ có thể dùng để đổi cách điều chế cùng với phương thức tăng trình độ chế tác lên, thế nhưng Gen Công Hội bên này, toàn là vì tăng sức chiến đấu lên!

Vén vén chỉ là nhiệm vụ đột phá cực hạn cấp D, liền có nhiều vô số kẻ! Trần Phong trông thấy rất nhiều nhiệm vụ đang không ngừng biến thành màu đen, lại có rất nhiều nhiệm vụ đang không ngừng xuất hiện.

"Chọn cái nào?" Ánh mắt của Trần Phong liên tục lưu chuyển, bỗng nhiên dừng lại, bởi vì hắn thấy một cái tin tức thần kỳ.

233, nhiệm vụ... phụ thân ngã xuống trong lúc vô tình... thuốc thử gen đặc thù... có thể giúp đột phá cực hạn cấp D... ta cần mang hài cốt của phụ thân về cố hương, thuốc thử gen cho người... tỷ lệ đột phá: 100%, nguy hiểm: 5 tinh, tiêu hao 50.000 điểm tích lũy!

Xoạt! Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, 100%! Thuốc thử gen! Đây mới là thứ làm cho hắn động tâm nhất. Hắn căn bản không quan tâm 5 vạn điểm tích lũy, thế nhưng nếu như hắn đạt được loại thuốc thử gen này, có lẽ sẽ có thể có được cách điều chế gen chế tạo ra loại thuốc thử này! Coi như không có, hắn cũng có thể thông qua Quảng sáng may mắn để khai phá, hoặc nói là, dùng Quảng sáng may mắn tìm kiếm một chút tài liệu thay thế.

Như vậy..có lẽ hẳn sẽ có thể chế tạo ra được thuốc thử gen đột phá cực hạn cấp D?

"Những thứ bán trong cửa hàng gen mạnh nhất cũng lâu rồi chưa đổi mới..."
Trần Phong cảm thấy xúc động.

Ở trong bảng nhiệm vụ đột phá cực hạn, chỉ có cái này là thích hợp nhất!
Cho dù tiêu hao rất nhiều điểm tích lũy, cho dù là vô cùng hồ người!

"Loại nhiệm vụ này..." Trần Phong vẫn còn có một chút nghi hoặc: "Có cần ta phải xuất lực?"

"Không cần." Nhân viên công tác lắc đầu: "Cái giá duy nhất mà ngài phải trả chính là 5 vạn điểm tích lũy, vô luận là mục tiêu nhiệm vụ hay là quá trình nhiệm vụ, đều sẽ có những người khác tự nhiên thực hiện. Chỉ là bởi vì điều kiện chế tác thuốc thử gen quá hà khắc, cho nên mới cần ngài tự mình đi theo, để phòng xảy ra những chuyện ngoài ý muốn."

"Nói một cách khác...nếu như không có điều kiện đặc thù, ta thậm chí có khả năng ở chỗ này chờ bọn hắn đem thuốc thử gen đưa tới?" Trần Phong hỏi.

"Đương nhiên." Nhân viên công tác khẽ gật đầu: "Nếu như là thuốc thử gen đột phá, dùng 5 vạn điểm tích lũy mua sắm một phần thuốc thử gen, tự nhiên là có thể, hãy chờ ta tìm một chút."

"Ừm... thuốc thử gen..." Nhưng hắn rất nhanh liền lắc đầu: "Không thể, căn cứ theo tư liệu biểu hiện, phần thuốc thử gen này bản thân chính là phải chế tác ở một hoàn cảnh đặc biệt, thậm chí là ngay cả bình chứa cũng không có, vị chế tác sư kia mặc dù có thể chế tác thành công, thế nhưng chất lỏng bên trong thuốc thử gen lại không có cách nào di chuyển, chỉ có thể sử dụng ở ngay tại chỗ!"

Thì ra là thế, Trần Phong có chút hiểu rõ, vị chế tác sư này chính là vì muốn chế tác ra loại thuốc thử gen này cho nên mới đi đến loại địa phương kia hay sao? Đối với những người tự mình nghiên cứu ra thuốc thử gen, thậm chí sau cùng bởi vì chế tác gen mà hi sinh, Trần Phong không thể không bội phục.

"Ta hối đoái cái này." Trần Phong xác định.

"Ngài khẳng định sao?" Nhân viên công tác dừng một chút mới nói:
"Nhiệm vụ này đã treo được nửa năm, bởi vì phải tiêu hao điểm tích lũy quá nhiều, hơn nữa độ nguy hiểm lại cao tới 5 tinh, cho nên mới một mực không có người hối đoái."

"Ta xác định." Trần Phong gật đầu.

Đối với những người khác mà nói, cái nhiệm vụ này có lẽ là không có lời! Bởi vì nếu có 5 vạn điểm tích lũy, chỉ cần hối đoái mấy loại nhiệm vụ có tỷ lệ đột phá 30%, cũng có thể chậm rãi đột phá! Còn tiếp nhận loại nhiệm vụ này căn bản là không có lời!

Thế nhưng...cái nhiệm vụ này đối với Trần Phong mà nói, chính là vô cùng có lời, đây chính là cách điều chế a...

Nếu như hắn tự mình thôi diễn ra cách điều chế, Quảng sáng may mắn căn bản là không có cách nào vận chuyển, cũng không thể nghĩ ra được, thế nhưng nếu như đạt được loại thuốc thử gen kia để phân tích mà nói, coi như sẽ dễ dàng hơn rất nhiều!

Xoạt! Trần Phong tiếp nhận nhiệm vụ.

Thời gian nhiệm vụ, 15 ngày sau!

"Đến lúc đó sẽ có người liên hệ với ngài." Nhân viên công tác nói.

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Cho nên nói, lần này hắn chính là đi làm một ông chủ? Ừm...nói một cách khác, nếu như hết thấy mọi chuyện thuận lợi, chỉ cần đi theo nhìn bọn hắn hoàn thành nhiệm vụ, cuối cùng chờ bọn hắn đưa thuốc thử gen cho mình là xong!

"Nghĩ không ra mình cũng có ngày được loại đãi ngộ này." Trần Phong nhin không được cười lên.

Ở bên trong nhiệm vụ làm ông chủ hưởng thụ, đây chính là đãi ngộ mà hắn chưa bao giờ có.

"Thật sự là chờ mong a." Trần Phong cảm thấy rất hứng thú.

Đương nhiên, coi như là làm ông chủ, Trần Phong cũng muốn tăng thực lực của mình lên! Bởi vì căn cứ theo kinh nghiệm của hắn, loại ra ngoài chấp hành nhiệm vụ này, vẫn sẽ gặp phải những mối nguy không biết, cho dù là nếu nhiệm vụ thất bại sẽ trả lại điểm tích lũy cho Trần Phong...người nếu đã chết rồi còn muốn điểm tích lũy để làm cái gì? !

"Nếu như ngại cần, ở nơi này của chúng ta có hàng loạt loại thuốc thử gen tạm thời tăng thực lực lên." Nhân viên công tác đề nghị.

"Ồ?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Chỉ là sau khi hắn xem qua một lần liền có chút thất vọng, đây đều là đồ vật do Hiệp hội chế tác Gen bên kia đưa tới, mặc dù giá cả rất tiện nghi, thế nhưng uy lực cũng rất bình thường, ít nhất đối với Trần Phong mà nói, là như thế.

Trần Phong bị đả đảo

"Vậy thì phải trở về Hiệp hội chế tác Gen một chuyến."

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, bởi vì hắn nhớ kỹ trước đó Hầu Lượng đã nói cho hắn biết, lần hợp tác nhiệm vụ này, Hiệp hội chế tác Gen cũng có ban thưởng?

Nghĩ đến liền làm, xế chiều hôm đó Trần Phong liền trở về Hiệp hội chế tác Gen. Chỉ là, khiến cho Trần Phong hơi kinh ngạc chính là, hắn vừa trở về, thậm chí vừa mới đi đến cửa chính, liền bị rất nhiều chế tác sư liên hợp chống lại!

Đây là cái tình huống gì? ? Trần Phong có chút phát mộng.

Tỉnh Thành, Trần Phong ngơ ngác nhìn đại quân chế tác sư trước mắt, những chế tác sư ngày thường lãnh ngạo này, thế mà đang dùng biểu ngữ không ngừng kháng nghị.

"Trần Phong vô sỉ! Tham tư lợi!"

"Quyết không cho phép Trần Phong đi lên vị trí cao hơn!"

"Chúng ta không cần dạng chế tác sư này!"

"Thỉnh cầu khai trừ Trần Phong!"

Từng dãy biểu ngữ hiển hiện ở trên màn sáng.

? ? ? ? Trần Phong có chút phát mộng.

Đây là tình huống gì? Trong ấn tượng của hắn, lần trước lúc hắn trở lại, vẫn có danh khí khá cao, rất được mọi người hoan nghênh, vì sao lần này trở về, liền trở thành dạng này?

Mà vào lúc này đây, có một số người cũng đã chú ý tới hắn.

"Là Trần Phong!"

"Chỗ nào?"

"Bên kia."

Một số người bỗng nhiên kêu lên.

"Đù moá." Vào thời điểm Trần Phong đang cảm thấy không lành, có một đôi tay nhỏ bỗng nhiên đem hắn kéo ra phía sau, tránh thoát khỏi tầm mắt của đám người.

Ai? Trần Phong quay đầu lại xem xét, đập vào mắt chính là một bộ ngực cực lớn.

Harry? Trần Phong kinh ngạc, người kéo hắn lại là cô nương Harry!

"Xuyt." Harry mang theo Trần Phong chạy đi thật lâu mới dừng lại, đến chỗ không có ai, lúc này mới thở hồng hộc, khuôn mặt đỏ bừng, đối với những chế tác sư thuần phác như nàng mà nói, một năm cũng khó chạy được một lần như thế này.

"Hầu tiên bồi... bảo ta mang người tới đây..." Harry thở hắt hắt nói.

"Được." Trần Phong lúc này mới hiểu rõ.

Hầu Lượng, hắn cũng muốn biết đến cùng đã phát sinh ra chuyện gì!

Rất nhanh, Trần Phong đã đi đến gian phòng của Hầu Lượng.

"Ngồi đi." Hầu Lượng thản nhiên nói.

"Đến cùng đã phát sinh ra sự tình gì?" Trần Phong cũng không khách khí ngồi xuống, trực tiếp hỏi.

"Còn có thể là cái sự tình gì?" Hầu Lượng thở dài, lúc này mới từ từ nói tới.

Hàng năm, Hiệp hội chế tác Gen sẽ căn cứ theo điểm cống hiến bình chọn ra chế tác sư vinh dự ưu tú nhất, chế tác sư được hưởng vinh dự đặc thù, sẽ

nhận được một lượng lớn tài nguyên nhiều hơn người khác rất nhiều! Đây là sự khẳng định của mọi người đối với chế tác sư vinh dự!

Chỉ có điều là, chẳng ai ngờ rằng, năm nay vừa mới bình chọn điểm cống hiến, hạng nhất, thế mà lại là Trần Phong!

"Ta? ? ?" Trần Phong trừng lớn con mắt, hắn mới làm có mấy lần nhiệm vụ?

"Đúng, là ngươi." Hầu Lượng cũng rất là bất đắc dĩ, hiển nhiên là hắn cũng không nghĩ tới có thể là như vậy: "Số lần ngươi hoàn thành nhiệm vụ mặc dù rất ít, thế nhưng ngươi cũng không nhìn một chút, mỗi lần ngươi hoàn thành nhiệm vụ đều là cái cấp bậc gì! Gần như là thuần một sắc cấp bậc uy hiếp thế giới! Thậm chí còn có một lần hỗ trợ kế hoạch xây dựng doanh địa!"

"Cống hiến của loại nhiệm vụ này..." Hầu Lượng lắc đầu.

Tóm lại, liên bởi vì rất nhiều loại nguyên nhân, cái gì mà chế tác sư vinh dự liên cứ như thế rơi xuống trên đầu của Trần Phong.

"Coi như thế, cũng không nên đả đảo ta chứ?" Trần Phong có chút không hiểu.

"Vinh dự chế tác sư chỉ là dây dẫn nổ." Hầu Lượng lắc đầu: "Chủ yếu nhất chính là sự đối lập, ngươi có biết mấy lần trước vinh dự chế tác sư đều là ai hay không? Tất cả đều là lão tiền bối đức cao vọng trọng! Điểm cống hiến kékích xù của bọn hắn, chính là thông qua kỹ thuật chế tác hoặc là cống hiến luận văn, từng phần từng phần lấy được! Gần như tất cả các chế tác sư đều nhận được ân huệ!"

"Nhiệm vụ mà ngươi hoàn thành mặc dù đối với thế giới cùng với tổ chức có cống hiến rất lớn, thế nhưng...đối với bọn hắn lại không có bất kỳ một cống hiến nào! Nói như thế ngươi đã hiểu rõ hay chưa?" Hầu Lượng thấp giọng nói.

Nhiệm vụ mà Trần Phong hoàn thành đều là cấp bậc gì? Uy hiếp thế giới! Đây đều là những nhiệm vụ đặc thù siêu cấp cùng một nhịp thở với Gen

Công Hội! Mà ngoại trừ cái đó ra, còn có cống hiến do báo động trước tai nạn, ví dụ như mỗi nguy có khả năng xuất hiện vào một năm sau! Điều này đã được Dự Ngôn Sư của Gen Công Hội tán thành! (Dự Ngôn Sư: người tiên tri)

Cho nên hiện tại Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội đã lặng yên không tiếng động bày ra một kế hoạch bí mật, thế nhưng, đây đều là những chuyện không có cách nào công bố! Hơn nữa coi như có công bố, chỉ sợ cũng không thể đạt được sự tán thành của những lão chế tác sư này.

Bởi vì trên bản chất, Trần Phong hoàn thành những nhiệm vụ này, đều là tác phong của Gen Công Hội, đối với Hiệp hội chế tác Gen không có bất kỳ một sự trợ giúp nào!

Ví dụ như —— tăng trình độ chế tác lên! Chế tác sư vinh dự mấy lần trước, cống hiến gần như là thuần một sắc ở trên vấn đề chế tác gen, vấn đề nghiên cứu, hoặc là các vấn đề đột phá nghiên cứu trọng đại! Bọn hắn sau khi nghiên cứu thành công, sẽ dùng phương thức 'Điểm cống hiến' bán ra thành quả nghiên cứu, tất cả các chế tác sư đều có khả năng thông qua điểm tích lũy mua để đọc!

Mỗi một người mua sắm, Hiệp hội chế tác Gen cũng sẽ phản hồi điểm cống hiến tương ứng. Cho nên, chỉ cần thông qua số lượng điểm cống hiến, bọn hắn liền có thể biết ai là người có điểm cống hiến cao nhất! Bởi vì tác dụng duy nhất của 'Điểm cống hiến', chính là dùng để biểu lộ danh tiếng của mình! Cho nên, ở trong lòng của mọi người, gần như đã ngầm thừa nhận người có nhiều điểm cống hiến, mới thật sự là chế tác sư vinh dự! Thậm chí Hiệp hội chế tác Gen còn có một bộ hệ thống ban thưởng hoàn chỉnh liên quan tới vinh dự!

Vì cổ vũ những lão chế tác sư này tiến hành nghiên cứu khoa học! Có rất nhiều người dùng cả một đời để nghiên cứu chế tác gen, thúc đẩy sự phát triển của thuật chế tác cùng với nghiên cứu khoa học, chính là vì đạt được một lần chế tác sư vinh dự! Bởi vì đây là thành tựu cả đời.

Đồng dạng, năm nay cũng là như thế, mấy vị chế tác sư đức cao vọng trọng, bởi vì cái danh hào này mà tranh giành đến kịch liệt, xuống giá trên phạm vi lớn đủ loại nghiên cứu khoa học cùng với luận văn nghiên cứu, điểm

cống hiến cũng được tăng trên phạm vi lớn, đến thời điểm mọi người còn đang tranh giành sảng khoái, chẳng ai ngờ được rằng, sẽ có một tên Trình Giảo Kim giết ra, hơn nữa, lại còn vượt xa người khác!

Dưới tình huống bình thường, chế tác sư hoàn thành nhiệm vụ chỉ có thể thu được điểm tích lũy, bọn hắn chỉ có thể dùng điểm tích lũy mua sắm kỹ thuật chế tác hoặc là luận văn tương quan, không có bất kỳ một cái điểm cống hiến nào!

Thế nhưng...ai bảo những nhiệm vụ mà Trần Phong hoàn thành quá mức kinh người làm chi? ! Mỗi một cái đều khủng bố như thế! Mỗi một cái đều là bởi vì đối với thế giới có cống hiến đặc thù, mà đạt được ban thưởng một số lượng điểm cống hiến thiên văn!

Huỷ bỏ đi

Mà những thứ này...cuối cùng đã đẩy Trần Phong lên vị trí chế tác sư vinh dự!

"Nguyên lai là như thế." Trần Phong rốt cục cũng hiểu ra.

"Ừm." Hầu Lượng cũng rất là đau đầu: "Lần này có mấy tên cạnh tranh, hiện tại đã nhất trí đối ngoại, yêu cầu cho bọn hắn một cái công đạo, nhất là cô nàng Lam Tinh Lãng kia..."

"Lam Tinh Lãng?" Trần Phong kinh ngạc.

"Đúng." Hầu Lượng gật đầu: "Thực lực của Lam gia cũng có chút kinh người, một nhà bọn hắn có rất nhiều người ở tổng bộ Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen, lần này xảy ra chuyện, cũng là bởi vì nàng cổ động. A, đúng, em trai của nàng cùng là người của Gen Công Hội, giống như gọi là cái gì Lam Tinh, không biết người đã thấy qua hay chưa."

Trần Phong: "..."

Hắn lại nghĩ tới cái tên đàn bị mọi người chế giễu kia, sau đó hắn nghe nói, cái tên đó tên là Lam Tinh, mặc dù vừa xấu vừa ngu còn tràn ngập cảm giác ưu việt, thế nhưng tính tình cũng không tính là quá xấu. Nguyên lai còn tưởng rằng đó chỉ là một lần giao phong ngẫu nhiên, không nghĩ tới lần này lại gặp phải Lam Tinh Lãng...

"Nói như vậy, lần trước Lam Tinh đi ra chế giễu mình, có khả năng là vì chuyện này!" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Bởi vì danh ngạch chế tác sư vinh dự của chị gái bị chính mình đoạt đi, cho nên muốn thay nàng xả giận hay sao? Nếu là như vậy, liền hợp tình hợp lý.

"Tính cách của Lam Tinh Lãng mặc dù có một chút quái dị, tính khí nóng nảy, thế nhưng cống hiến đối với chế tác sư là thực sự, đủ loại cách điều chế cùng với vấn đề nghiên cứu khoa học, đều lấy được thành công trọng đại!

Bằng không thì cũng sẽ không làm một cái nhiệm vụ nào, liền có thể được định là người ứng cử chế tác sư vinh dự, Hầu Lượng đã nói như vậy."

"Cho nên..." Trần Phong dường như có chút hiểu rõ: "Người tới tìm ta, chính là hi vọng ta nhượng bộ?"

"Không." Hầu Lượng lắc đầu: "Chúng ta hi vọng đạt được câu trả lời chắc chắn của người, mau chóng giải quyết chuyện này. Nếu như người không muốn cái chế tác sư vinh dự này, chúng ta sẽ làm ra cải cách, chế tác sư vinh dự sau này vẹn vẹn chỉ là dựa trên điểm cống hiến cho nghiên cứu chế tác, cống hiến đặc thù không được tính ở bên trong! Nếu như người muốn cái chế tác sư vinh dự này...vậy nó y nguyên vẫn là của người!"

"Hiệp hội chế tác Gen, tuyệt đối sẽ không bạc đãi người một nhà!" Hầu Lượng nói rất có nghĩa khí.

Cống hiến mà Trần Phong làm ra, ít nhất bọn hắn đều biết, cho dù không thể công khai, thế nhưng cũng không thể bởi vì vậy liền xóa sạch vinh quang thuộc về Trần Phong! Hắn gọi Trần Phong đến lần này, cũng là muốn một câu trả lời chắc chắn.

Trần Phong khép hờ hai mắt, chế tác sư vinh dự...Lam Tinh Lãng...kháng nghị...

"Ha ha." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười đùa cợt.

Hầu Lượng cũng nhin không được cười ha hả, dựa vào cái biểu lộ này, hắn đã đoán ra được đáp án, tên tiểu tử Trần Phong này a.

"Trước tiên hủy bỏ đi." Trần Phong mở miệng.

"Tốt, vậy thì để ta nghĩ ra biện pháp trấn áp... Hả, người nói cái gì?" Hầu Lượng đột nhiên trừng lớn con mắt.

Hủy bỏ? Hắn không có nghe lầm đó chứ!

"Tạm thời cứ hủy bỏ trước." Trần Phong cười cười: "Hiệp hội chế tác Gen cho ta nhiều tài nguyên như thế, dù sao cũng phải có một chút báo đáp đi."

Hầu Lượng: "..."

"Hủy bỏ đi." Trần Phong xác định.

"Thật sao?" Hầu Lượng lộ ra vẻ mặt hồ nghi nhìn Trần Phong, biểu lộ vừa rồi của Trần Phong cũng không giống như là sợ hãi a! Hơn nữa hắn đã nhận biết Trần Phong lâu như thế, con hàng này vào thời điểm nào đã sợ hãi qua!

"Thật." Trần Phong lộ ra vẻ mặt chân thành: "Chỉ tính toán công hiến nghiên cứu cũng coi như là cho mọi người một cái công đạo."

"Người chó có làm loạn a!" Hầu Lượng sợ mất mặt.

Hắn luôn cảm thấy, Trần Phong sẽ làm ra một chút chuyện gì đó! Cái tên này làm ra điệu bộ sợ hãi, ngược lại càng khiến cho ông ta cảm thấy thấp thỏm...

"Không cho phép gây sự!" Hầu Lượng dặn dò một câu, lúc này mới rời đi, căn bản là không có chú ý tới nụ cười nhàn nhạt trên khoé miệng của Trần Phong.

Cống hiến luận văn sao? Ha ha...

Tinh Thành, có một cái tin tức được tuyên bố, làm cho tất cả mọi người kinh sợ, chính thức sửa đổi đánh giá chế tác sư vinh dự, sau này chỉ tính toán đối với cống hiến 'thuật chế tác Gen', các loại cống hiến còn lại, cũng không được tính ở bên trong!

Tin tức vừa ra, Tinh Thành oanh động, điểm cống hiến của rất nhiều người trên bảng vinh dự được tinh chỉnh lại!

Mà ở trong đó... Trần Phong nguyên bản cao cao tại thượng lúc này đã biến mất, hạng nhất đã biến thành Lam Tinh Lăng!

"Quả nhiên là Lam tiên bối."

"Ha ha, Trần Phong đã bị quét xuống."

"Kháng nghị quả nhiên là có hữu hiệu."

"Vốn nên là như vậy, Lam tiền bối bởi vì chế tác gen đã làm ra không biết bao nhiêu công hiến, điểm tích lũy sau mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ của ta, đều dùng để đổi luận văn nghiên cứu của Lam tiền bối!"

"Đúng là như vậy?"

Đám người nghị luận âm ỉ.

Lại nói, Trần Phong hoàn thành nhiệm vụ, chấp hành nhiệm vụ, đều là 'phong cách Gen Công Hội', cuối cùng nhất, còn đặc biệt gia nhập vào Gen Công Hội! Bản thân chuyện này đã khiến cho rất nhiều chế tác sư không tán đồng!

Từ khi Trần Phong gia nhập tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen cho đến nay, dường như chưa bao giờ nghiên cứu qua bất kỳ một sự tình chế tác nào, toàn bộ đều là tăng thực lực và sức chiến đấu của mình lên! Dạng người này, có cái tư cách gì mà đòi trở thành chế tác sư vinh dự?

Trần Phong bị đá ra bên ngoài bảng vinh dự, là chuyện đương nhiên.

Đương nhiên, cũng có một chút người thông tuệ nhìn ra chân tướng.

"Như thế đối với Trần Phong là không công bằng a?"

"Đúng a, hẳn nếu như có thể dựa vào điểm công hiến để đứng thứ nhất, khẳng định là đã làm ra công hiến trác tuyệt, nếu như theo thuật chế tác gen không có quan hệ, tất nhiên là sẽ có quan hệ với Hiệp hội chế tác Gen! Cái gì tổ chức thần bí trước đó, không phải chính là như vậy hay sao? Cứu vớt Hiệp hội chế tác Gen không được coi là công hiến?"

Có người không cam lòng nói.

Điểm công hiến ở đây cũng chỉ có ba loại, thuật chế tác gen, Hiệp hội chế tác Gen, thế giới! Vô luận là loại công hiến nào, cũng đều nên được đền đáp sự vinh dự tương ứng, sau cùng lại biến thành tính toán dựa trên công hiến về thuật chế tác gen, đúng là sai lầm bất công.

Nhưng mà, những người này đến cùng chỉ thuộc về số ít. Đại đa số ánh mắt của mọi người, đều là nhìn chằm chằm vào phương diện công hiến thuật

chế tác gen!

Dù sao...người cống hiến đối với Hiệp hội chế tác Gen, đối với toàn bộ thế giới, mọi người cũng nhìn không thấy, cũng cảm giác không thấy, chỉ có cống hiến thuật chế tác gen, mới là thật sự.

Đây mới là hiện thực! Lợi ích tương quan, bọn hăn mới quan tâm.

Đến tận đây, đánh giá chế tác sư vinh dự chính thức bắt đầu! Cho dù điểm cống hiến của Lam Tinh Lăng đang ngồi tít ở trên cao, thế nhưng mấy cái tên ở phía sau cũng đuôi sát theo, còn có vài người tuyên bố thành quả mới của chính mình, dẫn tới vô số người mua sắm.

Cho dù vẫn như cũ là long tranh hổ đấu, thế nhưng lần này cũng không có ai kháng nghị nữa.

Lam Tinh Lãng

"Cạnh tranh hết sức kịch liệt a."

"Đúng vậy a, không có Trần Phong lúc này mới xem như là bình thường nha."

Đám người hưng phấn thảo luận.

Mà vào giờ khắc này, trong Tinh Thành cũng xuất hiện một cái màn sáng to lớn.

Ở nửa bên trái màn sáng, là bảng xếp hạng vinh dự, một trăm người đứng đầu đều được đề tên ở trên bảng, Lam Tinh Lãng rõ ràng là hạng nhất! Mà nửa bên phải rõ ràng là nghiên cứu được hoan nghênh nhất, giống nhau đều là 100 cái tên, trong đó được bán ra nhiều nhất, thỉnh linh đã bán ra được 100.000 phần, một cái con số hết sức kinh khủng!

Hạng nhất: 《làm như thế nào để chế tác ra bộ gen thuộc về mình? 》

Tác giả: Lam Tinh Lãng

Giá cả: 30 điểm tích lũy

Lượng tiêu thụ: 100.000 phần

"Quả nhiên là quyển sách này."

"Lam tiên bối quả nhiên dữ dội."

Đám người kinh ngạc tán thán.

"Giá gốc là 60 điểm tích lũy, trực tiếp hạ giá nửa giá bán, có thể không hùng hực hay sao?"

Mà vào giờ khắc này, bất kỳ một cái phân hội nào, bất kỳ một chế tác sư nào, chỉ cần đi qua màn sáng nhìn thấy cái nghiên cứu hạ giá này, có lẽ cũng sẽ mua sắm một phần.

Bán hạ giá 50 %, tràn đầy dụ hoặc, mà ngoại trừ cái đó ra, còn có rất nhiều nghiên cứu do lão tiên bối nghiên cứu cũng tiến hành giảm giá trên một trình độ nhất định, đây quả thực là sự cuồng hoan thuộc về tất cả các chế tác sư!

Trần Phong nào chỉ ảnh hưởng đến lợi ích của Lam Tinh Lăng a! Quả thực là làm ảnh hưởng đến lợi ích toàn dân!

"Các người đoán xem ai sẽ là chế tác sư vinh dự?"

"Ta đoán chừng là Lam tiên bối."

"Ta cảm thấy Lý tiên bối cũng có một chút hi vọng..."

"Các người không cảm thấy Chương tiên bối cũng không thành vấn đề hay sao? Nghiên cứu của hắn mặc dù không tính là dễ bán, thế nhưng lại có rất nhiều nghiên cứu a!"

"Đúng thế."

Đám người nghị luận ầm ĩ.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong lại bị gạt ra bên ngoài, dần dần bị người khác xem nhẹ. Thậm chí là không có ai chú ý tới, Trần Phong lúc này, đã lặng yên không tiếng động đi vào bên trong Tinh Thành, nhìn bảng xếp hạng vinh dự.

"Điểm cống hiến?" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Thật sự là càng ngày càng thú vị...hắn đối với cái gì là chế tác sư vinh dự này, kỳ thật không quá quan tâm. Nhưng mà bởi vì việc này, có rất nhiều người đã cười ở trên đầu của hắn, chuyện này thì không thể nhìn.

Tham tư lợi? Trục xuất khỏi Hiệp hội chế tác Gen? Thỉnh cầu khai trừ Trần Phong?

Mỗi một cái biểu ngữ lúc trước, Trần Phong đều nhớ kỹ!

Hắn rất rõ ràng, hắn muốn mạnh lên, kỳ thật thích hợp hơn chính là ở Gen Công Hội!

Thế nhưng trên đường mạnh lên cần có tài nguyên, đối với người không có bất kỳ một cái bối cảnh gì như Trần Phong mà nói, chế tác sư chính là lá bài tẩy của hắn! Mà Hiệp hội chế tác Gen, lại có được cách điều chế cùng với tài nguyên phong phú nhất! Cho nên, cái thân phận tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen này, hắn tuyệt đối sẽ không vứt bỏ! Hắn cũng quyết không cho phép những người này có ý đồ khiêu khích hắn!

Chuyện này ——hắn quyết không thể lui bước!

Có đôi khi, chỉ cần nhường ra một bước, cho dù là ích lợi thuộc về hắn, cũng sẽ bị bức lui từng bước, cho nên, Trần Phong từ khi bắt đầu, cũng không có ý định nhường ra! Cái chế tác sư vinh dự này, hắn nhất định phải lấy được!

Điểm cống hiến? Số lượng? Thật là lố bịch!

"Cứ hưng phấn đi." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Rất nhanh, các người sẽ cảm thụ được cảm giác khi bị nghiền cứu chi phối..."

Buổi chiều, ở dưới ánh mắt của vô số người, Trần Phong bước vào sở nghiên cứu khoa học. Ở nơi đó, có vô số vấn đề chưa được giải quyết, cũng có vô số vấn đề được giải quyết mỗi ngày, mỗi ngày đều có vấn đề mới được đưa tới. Có một số vấn đề chỉ cần một chút thời gian liền có thể giải quyết, có chút cần phải không ngừng thử nghiệm qua thực tiễn mới có thể tìm được, có chút thì hoàn toàn phải dựa vào vận khí! Đây là phương thức cơ bản để lấy được điểm cống hiến!

Giải quyết vấn đề! Tuyên bố nghiên cứu nghe rất trâu bò, thế nhưng có khả năng sau khi người nhọc nhằn khổ sở nghiên cứu ra được thành công, lại

không có ai mua sắm! Cho dù giá cả rất tiện nghi!

Cho nên...mới có rất nhiều người lựa chọn phương thức giải quyết vấn đề. Ở đây có rất nhiều vấn đề đều là do chế tác sư chính mình ban bố, công khai ghi giá, người chỉ cần hoàn thành một vấn đề, liền có thể đạt được điểm công hiến thuộc về mình.

Ví dụ như —— bên trong hỏa diễm Mạc La có hay không ẩn chứa thừa số hoạt tính? Giá trị: 10 điểm công hiến.

Chỉ cần giải quyết được cái vấn đề này, là có thể đạt được điểm công hiến đối ứng. Có rất nhiều chế tác sư không có điểm công hiến, cũng không muốn làm nhiệm vụ, liền thông qua loại phương thức này để thu hoạch được điểm công hiến. Thế nhưng, sử dụng loại phương thức này để kiếm điểm công hiến quả thực là không được bao nhiêu.

Dù sao theo việc bán ra nghiên cứu để thu được điểm công hiến, căn bản không phải là một cái cấp độ!

"Trần Phong thế mà tới sở nghiên cứu khoa học..."

"Đoán chừng sau khi bị gạt khỏi bảng vinh dự liền bị kích thích đi?"

"Hiện tại mới đến thì có cái gì để dùng?"

Đám người đồn dập lắc đầu.

Đánh giá Chế tác sư vinh dự, chính là tính theo năm! Vào lúc đầu năm đã bắt đầu! Vào thời điểm Trần Phong còn chưa tới, người khác đã bắt đầu làm chuẩn bị! Bây giờ cũng đã qua hơn nửa năm, hắn hiện tại mới đến, có cái gì dùng?

"Đoán chừng chỉ là đến xem a?" Có người suy đoán.

Nhưng mà, Trần Phong căn bản không có để ý tới bọn hắn, mà đem ánh mắt nhìn về phía tư liệu mà sở nghiên cứu công khai.

—— ———

Các vấn đề nghiên cứu mong đợi được giải quyết nhất

- 1, Làm như thế nào để tăng xác suất thành công chế tác gen Phong Lạc lên?
- 2, Làm như thế nào để dung hợp hoàn mỹ ba loại tài liệu Thủy, Hỏa, Lôi tương khắc?
- 3, Giải quyết thiếu hụt trí mạng của bộ gen Huyết Vũ như thế nào?

...

Đây là những vấn đề nghiên cứu mong đợi được giải quyết nhất được mọi người bỏ phiếu đi ra!

Sở nghiên cứu, rất nhanh liền có rất nhiều người bu lại. Nhất là những người nghe nói Trần Phong ở chỗ này đang chuẩn bị trả lời vấn đề, càng là tới xem náo nhiệt, bọn hắn rất ngạc nhiên là Trần Phong sẽ làm ra phản kích như thế nào? Chỉ có điều bọn hắn không nghĩ tới chính là, Trần Phong sau khi yên lặng nhìn nửa giờ, liền quay người rời đi.

"Đi rồi?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Làm cái gì thế? Trần Phong không phải đến là để trả lời vấn đề sao? Hắn không phải tới là để thu hoạch điểm số cống hiến hay sao?

"Chùn bước rồi sao?"

"Cũng không có cách nào, dù sao thì cũng không đuổi kịp..."

Có người lắc đầu.

Bọn hắn kỳ thật rất rõ ràng, vẹn vẹn so sánh với nghiên cứu bán ra, Trần Phong còn cách xa mấy lão tiền bối này mười vạn tám ngàn dặm, coi như có trả lời hết thảy những vấn đề ở đây cũng không có cách nào đuổi kịp!

"Hắn dù sao chỉ mới đạt đến cấp D..."

Có người thờ dài, chế tác sư vinh dự bị thủ tiêu, có rất nhiều người lúc trước không chống đối Trần phong, ngược lại bởi vì việc này mà đối với hắn có một chút đồng tình.

100 vấn đề

Sau đó, Trần Phong dường như đã lựa chọn bế quan, hai ngày trôi qua cũng đều không có tin tức của Trần Phong, mọi người cũng đã không còn sự quan tâm đối với hắn nữa.

"Ha ha ha, Lam tiên bối lại tuyên bố nghiên cứu mới!"

"Thật sao?"

"Đương nhiên, chỉ cần 50 điểm tích lũy! Mặc dù hơi đắt một chút, thế nhưng đối với những chế tác sư mới gia nhập chắc chắn là đáng giá, xem ra chế tác sư vinh dự lần này sẽ chạy không thoát."

"Đúng là như thế."

Đám người hưng phấn không thôi.

Toàn bộ Tinh Thành cũng đang thảo luận về chuyện này.

Mà vào lúc này, ở bên trong một cái gian phòng nào đó, Trần Phong vẫn đang lặng im nghiên cứu.

Làm như thế nào để tăng lên xác suất thành công chế tác gen Phong Lạc...

Thử nghiệm! Thử nghiệm! Trần Phong đang tự mình tiến hành cải thiện đối với cái cách điều chế này! Ở dưới phụ trợ của Quảng sáng may mắn, Trần Phong ở trong trạng thái Siêu chiều, nhẹ nhõm chế tạo ra cách điều chế hoàn mỹ! Bản thân cái này chính là một cái cách điều chế không hoàn thiện. Nếu là những cách điều chế bình thường, xác suất chế tác thành công lần đầu tiên có thể là 0%, thế nhưng theo việc không ngừng thuần thực cùng với luyện tập, xác suất chế tác thành công có thể đạt tới 100%!

Mà cách điều chế không hoàn thiện...thì không làm được! Nguyên nhân vì bản thân cách điều chế chưa được nghiên cứu hoàn thành, cách điều chế này chỉ mới được nghiên cứu đến giai đoạn thử nghiệm, chỉ có thể đạt đến

một cơ sở nhất định, ví dụ như cái cách điều chế Phong Lạc này! Xác suất thành công nguyên bản chỉ có 30%!

Đây là vấn đề trước mắt mà mọi người mong đợi giải quyết nhất! Bởi vì cái cách điều chế này có thể tăng tinh thần lực lên, đối với tất cả mọi người đều có chỗ tốt, thậm chí là mọi thử nghiệm về cái cách điều chế này đều được các chế tác sư công bố! Nhưng mà một năm đã trôi qua, tiến độ chỉ mới có 30%!

Mà bây giờ, Trần Phong cứ thế mà dùng một hơi đẩy tiến độ lên 100%!
Cách điều chế Phong Lạc, đã hoàn thiện.

Mà cái này ——vén vén chỉ mới là cái thứ nhất! Ở bên trong 100 vấn đề ở trên cùng mà mọi người mong đợi giải quyết nhất, ít nhất có tới 70 cái vấn đề liên quan tới cách điều chế, Trần Phong lợi dụng Quàng sáng may mắn, nhẹ nhõm hoàn thiện!

Giải quyết! Mà ngoại trừ những cái này, còn lại đều là vấn đề thực tiễn! Ví dụ như dung hợp ba loại thuộc tính tương khắc, vấn đề này cần phải có một lượng lớn cách điều chế, tài liệu liên tục thử nghiệm, mới có thể đạt được số liệu cuối cùng, ở bên trong tìm một điểm cân đối! Một điểm cân đối của 3 loại thuộc tính, chuyện này đối với Quàng sáng may mắn mà nói, lại vô cùng đơn giản.

Rất nhanh, trải qua hai ngày nghiên cứu, Trần Phong đã giải quyết hết thảy các tất cả vấn đề!

Ít nhất —— 100 cái vấn đề được mọi người bình chọn là mong muốn giải quyết nhất ở Sở nghiên cứu, Trần Phong đã giải quyết sạch sẽ, bất quá, Trần Phong cũng không có đi đến sở nghiên cứu trả lời, mà chuẩn bị đem nghiên cứu đi bán.

Không sai! Bài nghiên cứu mà lần này Trần Phong đem bán, chính là đáp án của 100 cái vấn đề này! Hẳn tin tưởng, những vấn đề này sở dĩ có thể lên bảng, tất nhiên là sẽ được vô số người chờ mong, tất cả 100 vấn đề, đã được Trần Phong giải quyết toàn bộ một lần, chắc chắn là sẽ rất được hoan nghênh.

Đây mới là mục tiêu của Trần Phong, đương nhiên, phương thức bán ra có thể sẽ có một chút khác biệt mỏng manh.

"Chuẩn bị bắt đầu đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Rất nhanh, tin tức ba ngày sau Trần Phong sẽ bán bài nghiên cứu, đã làm toàn bộ Tỉnh Thành kinh sợ.

"Bán bài nghiên cứu?"

"Trần Phong? Hắn không phải là chỉ mới đạt tới cấp D hay sao?"

"Đừng có quên, người ta thế nhưng đã chứng nhận chế tác đại sư! Gen Công Hội chứng nhận cũng là gen chiến sĩ cấp B! Thân phận chính thức của hắn chính là vô cùng khinh khủng!"

"Bài nghiên cứu mà hắn bán ra sẽ có người mua?"

"Nghe nói bài nghiên cứu này là đáp án của 100 cái vấn đề kia..."

"Cái gì?"

Đám người kinh hãi.

Nếu như là bài nghiên cứu bình thường còn chưa tính, thế nhưng nếu là đáp án của 100 vấn đề gian nan kia, 100 vấn đề mà tất cả các chế tác sư mất bao nhiêu thời gian vẫn chưa thể giải quyết được...

"A a a, thật là chờ mong!"

"Nếu như là thật, đây chính là công hiến chân chính."

Đám người cảm thấy xúc động.

"Những vấn đề mà các lão tiền bối đều không thể giải quyết, Trần Phong thật sự có thể giải quyết?"

Cũng có người hoài nghi.

"Không biết a."

Có rất nhiều người cũng nửa tin nửa ngờ, Trần Phong vền vện chỉ thả ra một chút phong phanh, đã có thể đưa tới oanh động to lớn! Mặc dù hẳn không có làm bất luận một cái tuyên truyền gì, đã dẫn tới nhiệt độ kinh khủng.

Tinh Thành, ở một nơi nào đó, Lam Tinh Lãng sau khi nghe được tin tức này cũng cực kỳ sợ hãi. Nàng quá rõ ràng lực sát thương do 100 cái vấn đề này mang tới, mỗi một cái vấn đề, đều có mấy chục vạn người đang chăm chú nhìn vào, đây chính là nhiệt độ của 100 cái vấn đề gian nan nhất a! Nếu như giải quyết toàn bộ, làm ra một bản nghiên cứu...

"Người đã đạt đến loại trình độ này rồi hay sao?" Lam Tinh Lãng lộ ra vẻ mặt khó coi.

"Chị." Lam Tinh bỗng nhiên mở miệng: "Nếu không thì sau khi Trần Phong công bố bài nghiên cứu, chúng ta chế tác ra một bản lậu..."

"Ba!" Lam Tinh Lãng vung bàn tay một cái, trên khuôn mặt của Lam Tinh xuất hiện một cái dấu đỏ.

"Đồ ngu!" Lam Tinh Lãng hung hăng trừng mắt nhìn hấn một cái.

"Chị." Lam Tinh ủy khuất, đó chỉ là một cái đề nghị của hấn thôi mà.

"Đây là Tinh Thành! Đây là thánh địa của chế tác sư! Người dám ở loại địa phương này nói loại sự tình này, muốn chết hay sao?" Lam Tinh Lãng nổi cơn giận dữ, nhìn đứa em trai ngu ngốc của mình, nói: "Bài nghiên cứu chính là hạch tâm phát triển của thuật chế tác, chỉ có sau khi nghiên cứu đạt được hồi báo, các chế tác sư mới có thể càng cố gắng tiến lên, người cảm thấy Tinh Thành sẽ không bảo vệ quyền lợi của bọn hấn? Người có tin hay không, chỉ cần bản lậu của người vừa mới được tung ra, người của Hiệp hội chế tác Gen sẽ lập tức tìm được người?"

"Một cái nữa...Trần Phong nếu như đem bài nghiên cứu này bán ra, người mua sắm chính là tất cả các chế tác sư của các phân hội Hiệp hội chế tác Gen, chỉ cần thông qua vòng đeo cổ tay thao tác một chút, liền có thể mua

sấm được! Đây là con đường tiêu thụ bản nghiên cứu chính thức của Hiệp hội chế tác Gen!"

"Người tự mình làm ra bản lậu? Thì sẽ tiêu thụ như thế nào? Làm như thế nào để không bị phát hiện? Làm như thế nào để truyền bá? Nếu như chỉ là truyền bá quy mô nhỏ, đối với Trần Phong sẽ có bao nhiêu ảnh hưởng?"

Lam Tinh Lãng lạnh giọng đặt câu hỏi.

"A?" Lam Tinh lộ ra vẻ mặt mê mang, vậy mà lại phiền phức như thế?

"Được rồi." Nhìn thấy bộ dáng mê mang của đứa em trai, Lam Tinh Lãng thở dài, ông trời thật là bất công! Cho đứa em trai này của nàng thiên phú tu luyện kinh người, nhưng lại lấy đi trí tuệ của hắn...

"Người có thể tới đây trợ giúp ta, ta hết sức cảm tạ." Lam Tinh Lãng vỗ vỗ vào bả vai của Lam Tinh, nói: "Nhưng mà chuyện này, người cũng không cần phải nhúng tay."

Hồ to liên hoàn

"Hắc hắc." Lam Tinh ngượng ngùng gãi gãi đầu: "Vậy cái tên Trần Phong này..."

"Yên tâm." Lam Tinh Lãng lắc đầu: "Cho dù Trần Phong đã thả ra tiếng gió là sẽ bán đáp án của 100 cái vấn đề này, thế nhưng đến lúc nào mới nghiên cứu ra được? Vào thời điểm nào mới bán ra, chính là một cái vấn đề!"

"Hơn nữa...coi như hẳn nghiên cứu hoàn thành..." Lam Tinh Lãng cười lạnh một tiếng: "Cũng chỉ còn có 1 tháng a, điểm cống hiến chúng ta chuẩn bị rỗng rã trong một năm, há chỉ bằng vào một tháng của hẳn là có khả năng siêu việt?"

Chính nàng đã có trọn vẹn tới 50 bài nghiên cứu! Mỗi một bài nghiên cứu, mỗi một ngày, đều có doanh thu vô số điểm cống hiến, điểm cống hiến hiện tại của nàng, đã đến một cái tình trạng vô cùng khinh khủng! Đây chính là vì cái gì chế tác sư vinh dự bình thường đều là lão chế tác sư đức cao vọng trọng!

Bởi vì càng ngày có càng nhiều bài nghiên cứu! Cho dù chỉ thống kê điểm cống hiến trong một năm, cũng là một con số vô cùng kinh người! Đừng nói đến Lam Tinh Lãng, coi như là người xếp ở vị trí thứ 100, đều có một vài bài nghiên cứu làm cơ sở, mỗi ngày đều có người mua sắm.

Còn Trần Phong? Coi như có đem bài nghiên cứu trả lời 100 vấn đề kia bán cũng không có bất kỳ cái hi vọng gì! Rất nhanh, các chế tác sư ở Tinh Thành cũng ý thức được vấn đề này.

"Điểm cống hiến a..."

"Đây đều là điểm cống hiến bọn hẳn tích lũy trong vòng 1 năm... bài nghiên cứu này của Trần Phong, cho dù có bán đi với cái giá trên trời, chỉ sợ cũng không thể dao động được Lam Tinh Lãng a?"

"Không phải sao..."

"Đoán chừng có thể tiến vào một trăm người đứng đầu cũng đã không tệ."

Đám người thở dài.

Một bản nghiên cứu, căn bản là không có cách nào có thể cải biến kết cục, nhiều nhất chỉ có thể khiến cho Trần Phong vẫn hồi một chút danh khí, cải thiện tên tuổi của hắn. Bất quá, bởi vì nhiệt độ của 100 cái vấn đề kia, mọi người y nguyên vẫn rất chờ mong.

Ba ngày sau, Trần Phong đem bán phần nghiên cứu thứ nhất chính thức!

Ở Tinh Thành có vô số người chờ đợi.

Xoạt! Sở nghiên cứu đã đưa bài nghiên cứu của Trần Phong lên: 《hướng dẫn giải quyết những vấn đề nghi nan nhất hàng năm—— kỳ thứ nhất 》, đây là một cái cái tên rất bình thường.

"Thật sự có."

"Xuất hiện!"

"Mau nhìn xem bao nhiêu tiền?"

Đám người mong đợi nhìn lại, chỉ có điều là, so với trong tưởng tượng của bọn hắn không giống nhau, Trần Phong đem bán, thế mà dùng phương thức chia thành từng tốp nhỏ, đem bán đơn độc!

"Ồ...giống như là rất rẻ a?"

"Đúng a, tập hợp 100 loại vấn đề có độ khó cao này, ta cứ tưởng là sẽ bán ra với giá ít nhất là 100 điểm tích lũy chứ."

"Giá cả nguyên bộ vẫn rất đắt, chẳng qua nếu như chỉ cần mua những vấn đề mà mình cần, liền tiện nghi hơn rất nhiều."

Đám người cảm thấy ngạc nhiên.

"Trần Phong thế mà lại có lương tâm như thế..."

"Đúng như vậy."

"Mua mua mua!"

Đám người lập tức trở nên hưng phấn.

Hết thấy những người xem qua giá cả, đều hưng phấn bắt đầu mua sắm, Tỉnh Thành, các nơi trên toàn cầu, mỗi một chế tác sư đang chăm chú vào 100 vấn đề nguy nan này đều đang sôi sùng sục!

"Để ta mua trước một bản xem như thế nào... A, lại có thể là cái vấn đề này... Ừm... Nếu như dựa theo đáp án của Trần Phong... Oa, thật sự có thể được!"

Một số người sau khi mua sắm lập tức nghiệm chứng.

Thành công! Trần Phong, đã thật sự giải quyết những vấn đề này!

Oanh! Trong nháy mắt Trần Phong đem bán bài nghiên cứu đã dẫn tới oanh động, giá cả siêu tiện nghi, giá trị siêu cao, dẫn tới sự oanh động cực lớn! Chỉ có điều là...

"Bằng vào bao nhiêu giá cả như thế này, coi như mỗi một người mua một phần, cũng không có cách nào dao động được Lam Tinh Lăng a?"

"Chuyện này, còn phải nói gì nữa hay sao, khẳng định là Trần Phong đã từ bỏ vị trí chế tác sư vinh dự, đây chính là hồi đáp cho mọi người, dành sự hảo cảm, có biết hay không?"

"Thì ra là thế."

Đám người chột tỉnh ngộ, theo bọn hắn nghĩ, đây chính là một phương pháp tốt để Trần Phong rửa sạch danh tiếng.

Chỉ có Hầu Lượng là lộ ra vẻ mặt hoài nghi nhìn cái phương thức đem bán bài nghiên cứu này, cái tên Trần Phong này, thật sự sẽ làm mấy loại chuyện không có ích lợi gì hay sao? Hắn nhìn kỹ phần đem bán 'Giá rẻ' này, sau khi nghiên cứu trọn vẹn mấy phút đồng hồ, bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh!

"Trần Phong, con m* nhà ngươi! ! !" Hào Lượng tru lên một tiếng.

Giá cả tiện nghi? Tiện nghi cái quỷ! Ở phía sau cái giá nhìn qua có vẻ tiện nghi này, là một cái hố sâu to lớn liên hoàn!

Bài nghiên cứu: 《hướng dẫn giải quyết những vấn đề nghi nan nhất hàng năm—— kỳ thứ nhất》

Giá gốc nghiên cứu: 588 điểm tích lũy.

Phương thức bán ra: bán ra từng phần.

Bởi vì mỗi một cái vấn đề đều cần đại lượng công thức và số liệu tính toán, cho nên sau cùng mới quyết định bán ra từng phần, mỗi một cái vấn đề sẽ được coi là một bài nghiên cứu độc lập. Căn cứ vào độ khó của vấn đề một lần nữa bình xét cấp bậc!

Trong đó —— những vấn đề có thể giải quyết dễ dàng nhất, cấp bậc bình xét là R, tổng cộng có sáu mươi cái. Vấn đề tương đối khó khăn, cấp bậc bình xét là SR, tổng cộng ba mươi cái, vấn đề có độ khó siêu cao, cấp bậc bình xét là SSR, tổng cộng có mười cái!

Mà phương thức mua sắm, thì đơn giản hơn, chỉ cần một điểm tích lũy liền có thể mua sắm được một "gói vấn đề", là có khả năng nhận được ngẫu nhiên một phần nghiên cứu ngẫu nhiên! Có thể là cấp R, cũng có thể là cấp SR, càng có thể là cấp SSR!

Giá có rẻ hay không?

Đương nhiên là quá rẻ!

Giá gốc nghiên cứu là 588 điểm cơ đấy? ! 100 cái vấn đề này mỗi một cái đều là vấn đề có độ khó cao, Trần Phong muốn nghiên cứu ra được, không biết phải bỏ ra bao nhiêu công sức và tài nguyên, cái giá 588 mặc dù đắt đỏ nhưng mà tuyệt đối là đáng giá! Huống chi, đây vền vẹn chỉ là giá gốc, giá tiền hiện tại là, chỉ cần 1 điểm tích lũy, liền có thể lập tức thu hoạch được một phần!

Có lời hay không? Tuyệt đối là có lời! Có rất nhiều người thậm chí đã chuẩn bị xong trên một trăm điểm tích lũy để mua sắm.

"Đề ta thử một chút." Có một người thử nghiệm mua sắm một phần.

Xoạt! Chúc mừng ngài thu hoạch được một phần vấn đề cấp SR, vấn đề được miêu tả như sau...

"Ha ha ha, chỉ cần 1 điểm tích lũy liền mua được 1 phần vấn đề cấp SR."

Người kia hưng phấn.

"Vận khí lại tốt như thế?"

Những người còn lại cũng rất hứng thú về chuyện này.

Mọi người rất hào hứng mua phần đầu tiên cho mình, bởi vì chỉ cần một điểm tích lũy, liền có thể đạt được đáp án cho những loại vấn đề hiếm hoi này! Quá hạnh phúc!

Phải biết rằng, coi như là giá cả bình thường ở bên trong Sở nghiên cứu, thấp nhất cũng phải cần đến 10 điểm tích lũy? ! Cho dù là vấn đề rách nát cỡ nào, chỉ cần giải quyết được liền có thể treo lên bán!

Một cái! Hai cái! Ba cái! ...Mười cái!

Có người mua một hơi mua mười cái, đơn giản thoải mái!

Thậm chí ——có người bắt đầu hướng về Lam Tinh Lăng chửi bới.

"Ai, lần trước Lam tiên bối giải quyết một vấn đề khó khăn, lại bán ra với cái giá tới 30 điểm tích lũy! Đúng vậy, mặc dù thật sự đã giải quyết được vấn đề, thế nhưng..."

Sứ giả chính nghĩa

Sẽ không có hại khi không có sự so sánh, so sánh với việc bán ra 1 điểm tích lũy của Trần phong, giá bán của Lam Tinh Lãng đơn giản là quá mắc!

"Có lẽ, đây chính là phương thức vẫn hồi danh dự của Trần Phong a?"

"Mặc dù không cách nào thu hoạch được danh hiệu chế tác sư vinh dự, thế nhưng cuối cùng vẫn nhận được danh tiếng."

"Ừm...bán ra giá rẻ như thế, làm sao có thể so sánh được với Lam Tinh Lãng? Được rồi, ta sẽ mua nhiều hơn mấy phần, xem như ủng hộ cho Trần Phong, dù sao cũng chỉ có vài điểm tích lũy."

"Ta cũng vậy, cái vấn đề mà ta cần kia cũng là cấp bậc SSR."

Xoạt! Vô số người bắt đầu mua sắm.

Tinh Thành, tất cả các phân hội Hiệp hội chế tác Gen trên toàn cầu, tất cả các chế tác sư, đều đang ở vào thời khắc này điên cuồng tiến hành mua sắm, mà vào lúc này, bọn hắn thậm chí còn không ý thức được vấn đề...

Mà vào lúc này, tại Tinh Thành.

"Trần Phong?" Harry hưng phấn nhìn Trần Phong.

"Ha ha, Harry ngược... A, Harry cô nương." Trần Phong bắt đầu nhìn bộ ngực lớn đang lắc lư của nàng, tiểu cô nương này không cảm thấy được áp lực to lớn mỗi khi chạy hay sao?

"Ta đã mua bài nghiên cứu của ngươi." Harry hưng phấn: "Hi hi, có rất nhiều người đều nói ngươi thiện lương đáng yêu, mặc dù không thể đạt được danh hiệu chế tác sư vinh dự, thế nhưng mà mọi người sẽ ủng hộ ngươi!"

"A? Người muốn đi ra ngoài sao?" Harry nhìn điệu bộ kỳ quặc của Trần Phong.

"Ừm, sợ bị đánh... A, không đúng, có một chút việc." Trần Phong tăng hắng một cái.

"Ồ, vậy thì ta sẽ không làm chậm trễ thời gian của người, hãy cố gắng lên." Harry cổ vũ.

"Ừm." Trần Phong tranh thủ thời gian rút lui.

Chỉ có điều là, vừa đi ra khỏi cửa thì lại trông thấy một người —— Lam Tinh!

"Lại có thể là con hàng này!" Trần Phong kinh hoàng.

Nhưng mà chợt ngẫm lại nơi này là Tinh Thành, cũng không cần phải sợ hãi, hần nhú mày hỏi: "Người làm sao lại ở nơi này?"

Chỉ có điều khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, Lam Tinh thể mà chủ động đi tới lấy lòng.

"Chuyện kia...là do ta trách oan người." Lam Tinh thật thà gãi đầu một cái.

"Ồ?" Trần Phong cảm thấy ngoài ý muốn.

"Bọn hắn nói người là người tốt." Lam Tinh suy nghĩ một chút rồi mới nói: "Ta cảm thấy trước đó ta có thể đã hiểu lầm người, chị của ta nói, danh hiệu chế tác sư vinh dự cực kỳ trọng yếu, trở thành chế tác sư vinh dự, còn có thể thu được thực quyền, tiến vào tầng quản lý của Hiệp hội chế tác Gen, biến thành một bộ phận chân chính của Hiệp hội chế tác Gen, người tuyệt đối không thể từ bỏ!"

"Thế nhưng ta cảm thấy, chị của ta đã sai!" Lam Tinh rất nghĩa khí nói: "Hôm nay người bán bài nghiên cứu ra, ta nghe được có rất nhiều người đang khen ngợi người, nói chị của ta bán bài nghiên cứu quá đắt, ta nghĩ là chị của ta đã bị lợi ích che mắt..."

Trần Phong: "..."

"Ta hi vọng người có thể khuyên nhủ chị của ta." Lam Tinh nghiêm mặt nói: "Danh hiệu chế tác sư vinh dự cũng không quá trọng yếu, trọng yếu là cảm nhận của mọi người về bản thân mình."

Trần Phong: "..."

Hắn dùng một loại ánh mắt giống như đồ đàn nhìn Lam Tinh.

Rất lâu sau, Hắn mới vỗ vỗ bả vai của Lam Tinh, thôn thức không thôi nói: "Huynh đệ, là ta đã trách oan người."

Trên thế giới này vẫn còn có loại người tốt này hay sao? Không có! Chính mình vì sao lại nhìn hắn như một thằng đàn vậy, đây chính là một người lòng mang chính nghĩa, là một sứ giả của công lý!

"Người đã cãi nhau với chị của mình?" Trần Phong nhìn dấu tay màu đỏ trên khuôn mặt của hắn.

"Ừm." Lam Tinh thở dài: "Nàng nói ta ăn cây táo rào cây sung."

Trần Phong: "..."

"Ta có việc muốn rời khỏi, chờ đến khi ta trở lại, nhất định sẽ khuyên nhủ chị của người." Trần Phong nghiêm mặt nói.

"Được." Lam Tinh trầm ổn gật đầu: "Ta tin tưởng người."

"Cố gắng lên." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Chị của người muốn đạt được danh hiệu chế tác sư vinh dự cũng là vì tương lai của các người, mặc dù thủ đoạn hơi quá kích một chút..."

"Đâu chỉ là quá kích." Lam Tinh xúc động nói: "Ta một mực không hiểu rõ bài nghiên cứu của các người là cái gì, hôm nay mới đến nhìn mới biết, thế mà nguyên lai người chỉ bán có 1 điểm! Chị của ta lại bán tới 30 điểm! Khó trách vì sao lại có nhiều người chửi mắng chị của ta như vậy! Nếu như cha mẹ vẫn còn, nhất định sẽ răn dạy nàng!"

"Cho nên mới cần người ở đây." Bên trong ánh mắt của Trần Phong tràn ngập sự vui mừng, nói: "Chị của người mặc dù lợi hại, thế nhưng vẫn cần

phải có người giám sát, không bị lạc lối!"

"Ta hiểu được." Lam Tinh nặng nề nói.

Rất nhanh, hai người cáo từ, Trần Phong rời đi, Lam Tinh thì mang theo sứ mệnh nặng nề đi về nhà.

Một giờ sau.

"Ầm!" Cửa phòng của Trần Phong bị một cước đá vỡ, Hầu Lượng thở phì phò nhìn bên trong căn phòng đã không có một ai, con hàng Trần Phong này, thế mà vào loại thời khắc mấu chốt này chạy trốn!

"Cái tên tiểu tử thúi này!" Hầu Lượng tức điên.

Đừng nhìn hôm nay có rất nhiều khen ngợi Trần Phong, thế nhưng đây vụn vụn chỉ là ngày đầu tiên, những người kia gần như không có rút phải vấn đề trùng lặp hoặc là trùng lặp không nhiều!

Thế nhưng Hầu Lượng đã nhìn qua dữ liệu nền! Tỷ lệ nhận được vấn đề cấp SSR, vụn vụn chỉ có 1%! Hơn nữa còn là trọn vẹn 10 vấn đề SSR! Nói một cách khác, nếu như người chỉ muốn nhận được một loại vấn đề cấp SSR nào đó mà nói...chỉ có tỷ lệ một phần ngàn, ít nhất cần phải có 1000 điểm tích lũy mới có thể nhận được!

Hơn nữa, căn cứ theo xác suất chuyển đổi, loại tỷ lệ này có khả năng gia tăng vô hạn hoặc là giảm bớt vô hạn! Mà nếu như, mong muốn tập hợp đủ toàn bộ vấn đề cấp SSR... Hầu Lượng ngẫm lại liền cảm thấy lá gan run rẩy một hồi.

Hắn khẳng định, Trần Phong nếu như không chạy trốn, nhất định sẽ bị đánh chết ở chỗ này!

Mà vào giờ khắc này, theo việc mua sắm bùng nổ, những chế tác sư một mực tán dương Trần Phong kia, rốt cục cũng mơ hồ cảm giác được một chút không thích hợp, vì sao điểm cống hiến của Trần Phong lại tăng nhanh như thế...

Ngày hôm sau, sự kiện Trần Phong bán ra bài nghiên cứu đã đạt đến đỉnh cao, mọi người đều đã nghe nói rằng có một bài nghiên cứu sưu tập đặc biệt rẻ và hiệu quả như thế.

Mua mua mua!

Những người đã trải qua đủ loại giá bán như 38/68/98, đều biết cái giá chỉ có 1 điểm tích lũy này là tiện nghi như thế nào!

Đặc biệt là bộ sưu tập đáp án 100 loại vấn đề này! Hiện tại chỉ cần 1 điểm là có thể mang về được một cái! Có rất nhiều người cũng không cần quá nhiều vấn đề, chỉ cần rút được những vấn đề mà mình cần, là có thể dùng một cái giá thấp hơn giá gốc nhiều mua được, nếu như có vận khí tốt...thậm chí chỉ cần dùng vài ba điểm tích lũy liền có thể giải quyết!

Huống hồ, cho dù chỉ tùy tiện là 1 điểm tích lũy, cũng đều có thể rút ra được một phương án giải quyết bên trong 100 loại vấn đề gian nan này! Thứ này, đặt ở tình huống bình thường, thấp nhất cũng phải bỏ ra 30 điểm tích lũy mới có thể nhận được! Nếu như có vận may nghịch thiên, người có thể một lần rút được những vấn đề có giá trị siêu cao, chính là càng là có lời!

Trả điểm tích lũy cho ta

Căn cứ vào kinh nghiệm những năm qua, những loại vấn đề siêu khó này một khi được giải quyết, một cái ít nhất phải bán được 100 điểm tích lũy!

Mà Trần Phong ở đây...quả thực là giá mua củ cái trắng!

Mua mua mua mua!

Tất cả mọi người đều mua đến điên rồi, phân hội các nơi, tất cả các chế tác sư, đều đang điên cuồng mua sắm. Làm cho người ra kinh ngạc nhất chính là, vào buổi sáng ngày hôm nay, ở bên trên màn sáng, lại tăng thêm một dòng thời gian hạn chế ---- -- -- tháng!

Là thời gian kết thúc tranh đoạt danh hiệu chế tác sư vinh dự!

Xoạt! Toàn dân oanh động.

"Ta dựa vào, thế mà còn có thời gian hạn chế?"

"Ta biết ngay là Trần Phong vì muốn đạt thứ hạng cao cho nên mới bán rẻ như thế..."

"A a a, nhanh đi mua."

"Mặc kệ có cần hay là không cần, cứ mua trước rồi lại nói."

Đám người phát điên, ngay cả những người bình thường không bao giờ mua bất luận một bài nghiên cứu nào, giờ phút này nghe nói đến chuyện này, cũng mua một mạch một nhóm lớn về lưu trữ.

Đây chính ưu đãi một năm chỉ có một lần! Bỏ lỡ ngày hôm nay, năm sau liền không có!

Mua mua mua, đã trở thành chủ đề duy nhất của các chế tác sư vào mấy ngày này!

Trên diễn đàn học thuật...ở các địa điểm gặp mặt...gần như tất cả các chế tác sư cũng đang thảo luận chuyên về chuyện này!

"Ha ha ha, ta chỉ cần một điểm tích lũy liền rút được một vấn đề cấp SSR!"

Có người đăng bài viết.

"Oa, hâm mộ."

"Là thật hay giả."

Có vô số người vào bình luận, các tiêu đề tương tự xuất hiện tầng tầng lớp lớp, không có cách nào, số lượng mua sắm quá lớn! Cuối cùng cũng sẽ xuất hiện những tình huống như vậy, lại dẫn tới vô số người mua sắm! Mà những người không rút được vấn đề mà mình cần, lúc này cũng không có thời gian để đăng bài viết, mà tiếp tục vội vàng mua sắm!

Danh tiếng, nhân khí của Trần Phong...dùng một loại tốc độ bùng nổ không ngừng tăng lên. Coi như là rất nhiều người không phải là chế tác sư nghe nói đến chuyện này, cũng ngạc nhiên không thôi.

Trần Phong, một lần nữa dương danh!

Mà vào lúc này, tại Kim Thành, Trần Phong đã lặng lẽ trở lại phòng trọ, nhìn thấy đủ loại tiêu đề ở trên mạng, hấn bùi ngùi mãi không thôi, thật là một đám nhỏ đơn thuần a...

Trong ấn tượng của hấn, vào thời điểm các trò chơi năm đó cải biến phương thức phát hành, hấn cũng đã nghĩ như thế...

Miễn phí a! Mùa xuân của trò chơi đã tới...sau đó...hấn liền thấy được cái gì gọi là miễn phí, cái gì gọi là giá rẻ, cái gì gọi là bạn sẽ có cơ hội nhận được!

Ở thế giới cường giả vi tôn này, thương nghiệp cũng không được quá hoan nghênh, cho nên so với trái đất vẫn là kém hơn quá nhiều, loại phương thức rút quà này là càng chưa bao giờ có!

Xoạt! Dữ liệu nên không ngừng biến động, chỉ có người đem ra bán như Trần Phong, mới biết được đồng số liệu này khủng bố đến mức nào! Bởi vì

căn cứ theo tư liệu thống kê, người sử dụng mua sắm nhiều nhất trước mắt, đã mua trọn vẹn 20.000 phần, nói một cách khác chính là 20.000 điểm cống hiến!

Sau đó...cái số liệu này còn đang không ngừng tăng thêm, nói một cách khác, vị lão ca đáng thương này, còn chưa có rút được thứ mình muốn? Trần Phong thử kiểm tra số liệu chi tiết của người này.

Ừm...70 cấp R, 20 cấp SR, 9 cấp SSR...chỉ còn kém một cái! Hắn đã có được trọn vẹn 9 cái SSR, trong đó một cái có số lượng cao nhất đã rút được 50 cái, số lượng ít nhất cũng có mười cái, thế nhưng cái vấn đề mà hắn cần kia...không có! Vẫn không có xuất hiện!

"Cái tên gia hỏa đáng thương này..." Trần Phong vì hắn mặc niệm.

Trình độ đen đủi của cái con hàng này quả nhiên là không thể tưởng tượng nổi a! Mà ngoại trừ cái tên xui xẻo này, còn có một đám xui xẻo khác, cũng tốn gần 10.000 điểm tích lũy, cũng không thể rút được vấn đề cấp SSR mà mình cần!

"Phào —— may mà bây giờ ta đã rời khỏi Tinh Thành." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Theo trình độ tiêu hao điểm tích lũy kia mà nói, không cần nghĩ cũng biết đều là tiền bối có thực lực kinh khủng siêu cấp, nếu như bị tìm đến...ừm...sẽ bị đánh cho cha mẹ nhận không ra.

Bất quá...Trần Phong nhìn qua doanh thu bán hàng, chỉ vẻn vẹn hai ngày thời gian, điểm cống hiến tích lũy của hắn đã miếu sát hơn 80% chế tác sư, hơn nữa còn đang dùng một loại tốc độ khủng khiếp không ngừng tăng lên!

Tốc độ, càng lúc càng nhanh! Loại phương thức này mặc dù rất hổ người, thế nhưng đơn giản là không người nào có thể so sánh!

Đương nhiên, muốn làm kiểu này phải có một cái tiền đề, ngươi nhất định phải cam đoan chính mình có đầy đủ danh khí cùng với uy vọng, bằng không, sẽ bị người ta chém chết...bất quá...

"Nhiều nhất là hai ngày." Trên khuôn mặt của Trần Phong lộ ra một nụ cười thú vị.

Rất nhanh! Rất nhanh bọn gia hỏa này sẽ hoảng sợ vì bị xác suất chi phối!

Mà vào lúc này, mọi người vẫn còn đang chìm trong cơn sóng rút quà, chế tác sư bình thường tới tham gia náo nhiệt, chỉ cần dùng từ 10 đến 20 điểm tích lũy liền rút được một đồng đáp án giải quyết vấn đề, tỉ lệ lặp lại cũng không cao, cảm thấy rất là hưng phấn, đi lên diễn đàn học thuật đăng bài, dẫn tới vô số người hâm mộ, nếu như rút được vấn đề SSR, càng là có thể nhắc lên một đợt thủy triều!

Có lời hay không? Có lời cực lớn! Thế nhưng đối với những chế tác sư muốn tìm được vấn đề mà mình mong muốn để giải quyết khúc mắc trong quá trình chế tác thì lại có chút nhức cả trứng. Bọn hắn phát hiện ra, mình muốn ở bên trong 100 cái vấn đề này để rút ra được cái mình cần, cái tỷ lệ kia dường như so với bên trong tưởng tượng của chính mình còn thấp hơn nhiều lắm!

Nhất là ——ở dưới cái tình huống lặp lại vô hạn này! Quá hồ người a? ! Nếu như là vấn đề cấp R còn tốt một chút, hết thảy có tới 70 vấn đề, nhưng xác suất rút được lại lớn, nhẹ nhõm liền có thể thu hoạch được, nếu như là cấp SR liền hơi khó một điểm, thế nhưng nếu như là cấp SSR...vậy thì hãy quỳ xuống đất cầu nguyện đi!

"Cái tiết tấu này giống như có một chút không đúng?" Có người đã ý thức được một chút vấn đề.

Cũng may, những người này cũng chỉ hoài nghi là do mình xui xẻo, cũng không nghi vấn tới Trần Phong.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, một cái tiêu đề tên là 《Trần Phong khôn kiếp! Trả lại điểm tích lũy cho ta? ? !》 xuất hiện trên diễn đàn học thuật, dẫn tới sự oanh động to lớn!

Trần Phong khôn kiếp! Trả lại điểm tích lũy cho ta? ? !

Vì một cái vấn đề SSR, ta đã tiêu hao trọn vẹn 10.000 điểm cống hiến, thế nhưng mà, ngay cả một cái SSR cũng đều chưa từng xuất hiện, người không nhìn lầm đâu!

Một! Cái! Đề! Không! Có!

Cạn lời a! Một vạn điểm cống hiến a! Rút vấn đề cái con m* nhà ngươi!
Trần Phong mau trả điểm tích lũy cho ta!

Oanh! Dẫn đàn học thuật nổ tung.

Không có điều gì khác, bởi vì người đăng bài viết này rõ ràng là một vị Chế tác đại sư! Chỉ có điều là, nếu như bài viết người này đăng lên là một cái dây dẫn nổ, như vậy thì những bình luận của các chế tác sư ở bên dưới, mới coi như là một cơn bão chân chính.

tầng 1, ID: Khắc Bất Cải Mệnh, thân phận: Chế tác đại sư.

Ha ha ha ha ha! Giả! Đề là giả! Trong cái gói vấn đề này căn bản không có cấp SSR!

Phát sóng trực tiếp

"Đây là...chế tác đại sư?"

Vấn đề cấp SSR thật sự khó rút được như vậy sao? !

Xoạt! Cái bài viết này xuất hiện, đã đốt lên chiến hoả.

"A a a, ta cứ tưởng là chỉ có mình ta... ta là cao cấp chế tác sư, tốn hao: 500 điểm tích lũy, một cái vấn đề SSR còn chưa nhìn thấy..."

"Ta là chế tác đại sư, tốn hao 1000 điểm tích lũy, rút được 12 vấn đề SSR, thế nhưng đặc biệt lại là cùng một vấn đề cấp SSR... dù moá!"

"Ta là chế tác đại sư, tốn hao 8000 điểm tích lũy, cũng không rút được vấn đề cấp SSR mà mình muốn."

Xoạt! Từng cái bình luận xuất hiện, cái bài viết này vừa mới xuất hiện không lâu, ở bên trong 10 phút ngắn ngủi, đã xuất hiện hơn một ngàn lượt bình luận, nhiệt độ trong nháy mắt tăng vọt đến vị trí thứ nhất!

"Dù moá, là thật hay giả?"

"Thì ra là như vậy?"

Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, cái này nhìn như dùng giá thấp bán ra, ở phía sau lại còn có loại hố to này! Tỷ lệ lặp lại quá cao? Phương thức bán ra hố người? !

Oanh! Tất cả mọi người nổ tung.

"Chúng ta muốn một cái công đạo!"

"Đúng rồi!"

"Bảo Trần Phong đi ra giải thích!"

"Trả lại điểm tích lũy cho ta, lão tử rút được tám mươi vấn đề, nhưng không dùng được cái nào? Ta chỉ cần một vấn đề cấp SSR ở bên trong mà thôi!"

Vô số chế tác sư kháng nghị, thậm chí, còn có người trực tiếp yêu cầu Hiệp hội chế tác Gen công bố số liệu!

Chỉ có điều là, thân phận của Trần Phong rất đặc thù, bản thân là Chế tác đại sư, cộng thêm chứng nhận gen chiến sĩ cấp B, còn có vinh dự đặc thù trong người, người bình thường căn bản là không có tư cách làm gì được hắn! Ngay cả Hầu Lượng cũng đều không có tư cách! Đây chính là chỗ tốt của danh tiếng!

"Trần Phong..." Lam Tinh Lãng cười lạnh.

Nàng nguyên lai còn tưởng rằng Trần Phong là một kinh địch, tự biết là không tranh được danh hiệu chế tác sư vinh dự, có ý đồ dùng loại phương thức này dùng danh tiếng và danh khí để áp chế nàng, để cho nàng trở nên khó coi không có cách nào xuống đài, thế nhưng ai biết được, Trần Phong thế mà dùng loại phương thức này để lừa gạt điểm cống hiến, hắn căn bản chính là tự tìm đường chết!

Nàng đã tìm hiểu ra tỷ lệ của chuyện rút quà này, cấp SSR thậm chí cũng chỉ có 1%! Cái tên Trần Phong này căn bản là đang tìm cái chết!

"Nếu như ngươi đã tự tìm đường chết..." Lam Tinh Lãng đắc ý nói.

Xoạt! Nàng kết nối thông tin, liên hệ với bằng hữu: "Ngươi có còn phát sóng chương trình hay không? Rất tốt, bây giờ hãy chuẩn bị phát sóng trực tiếp cảnh mua sắm bài nghiên cứu của Trần Phong đi, lần này, ta muốn để cho hắn thân bại danh liệt!"

"Được." Bên kia đáp.

Lam Tinh Lãng lộ ra vẻ tươi cười, Trần Phong a...thật lâu rồi không thấy có người tự đi tìm chết như thế này!

Người bạn kia của nàng, là người dẫn chương trình phát sóng trực tiếp trên nền tảng Mỏ Neo rất nổi tiếng, danh tiếng không kém một chút nào so với những ngôi sao chiến sĩ và chế tác sư! Lần này nàng nhờ vả người này phát sóng trực tiếp cảnh mua sắm bài nghiên cứu của Trần Phong, những cái tỷ lệ hồ người ở bên trong, đều sẽ bại lộ trong nháy mắt! Trần Phong chắc chắn sẽ xong đời!

"Chị, tại sao chị lại có thể làm như thế?" Lam Tinh khó có thể tin hỏi.

"Người thì hiểu cái gì!" Lam Tinh Lãng lười nhác nói rõ lý do với đứa em trai ngu ngốc này, nàng tin tưởng, đến lúc đó, sau khi âm mưu Trần Phong bị bại lộ ra ngoài ánh sáng, nhất định có thể làm cho đứa em trai ngu ngốc này thấy rõ chân tướng.

Chỉ có điều nàng không biết là, ngay sau khi nàng rời đi được một phút đồng hồ, đứa em trai của nàng liền mang theo biểu lộ nặng nề mà vừa đau buồn, liên hệ với một người.

"Trần Phong." Lam Tinh nhìn xem bóng người bên trong màn sáng nói: "Người nói không sai, chị của ta đã bắt đầu thuê người vu hãm người, không sai biệt lắm với những gì mà người nói trước đây..."

Lam Tinh bị thông, hắn không nghĩ tới, chị của hắn lại là người như vậy.

"Nàng có tính cách hiếu thắng, kiểu gì cũng sẽ đi một chút đường quanh co." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi nói: "Bất quá, ta tin tưởng người có thể làm cho nàng quay về con đường ngay thẳng!"

"Ta nhất định." Lam Tinh nghĩa khí nói: "Ta vừa mới nghe được nàng nói..."

Rất lâu sau, Trần Phong mới hài lòng cúp máy, ừm, Lam Tinh quả nhiên là một sứ giả chính nghĩa!

Phát sóng trực tiếp sao...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hắn lần đầu tiên tiếp xúc với người dẫn chương trình trực tiếp, chính là bộ thi thể gặp được ở kẽ núi hoang vu kia!

Xoạt! Trần Phong mở nền tảng Mỏ Neo phát sóng trực tiếp ra.

Cảnh vật xung quanh thay đổi, có một cái tiêu đề ở chính giữa, nội dung đại khái là tiết lộ sự thật về cái gì là phương thức rút bài nghiên cứu của Trần Phong, tỷ lệ rút thực sự là như thế nào!

Giới thiệu vắn tắt: Lần này sẽ áp dụng 1 vạn điểm tích lũy, tiến hành trực tiếp mua sắm!

Công khai! Công chính! Minh bạch! Để cho tất cả mọi người nhìn một chút, xác suất rút được vấn đề cấp SSR, xác suất rút được vấn đề cấp SR, còn có xác suất rút được vấn đề cấp R, đến cùng sẽ là bao nhiêu!

Xoạt! Theo tiêu đề quảng cáo xuất hiện, số người xem trực tiếp đang không ngừng gia tăng!

1 triệu! 2 triệu! 3 triệu!

...

Rất nhanh, cái con số này liền đột phá 10 triệu người, còn đang không ngừng gia tăng, đây chính sự kinh khủng của việc phát sóng trực tiếp, bởi vì nó quá thực tế và quá nổi tiếng!

Sau cùng, con số này mới ổn định ở con số 20 triệu người xem.

Mà vào lúc này...bài kiểm tra rốt cục cũng bắt đầu.

"Sơ cấp chế tác sư đến đây xem!"

"Cao cấp chế tác sư đến đây xem!"

"Chế tác đại sư đến đây xem!"

...

Mưa bình luận xuất hiện trong khung chat.

Ngô Canh nhìn số lượng người xem tăng đột biến này rất là hài lòng, mặc dù là nhận uỷ thác của Lam Tinh Lăng mới có thể đạt đến được cái con số này, thế nhưng chuyện này bản thân chính là cả hai cùng có lợi!

Hôm nay, ít nhất phải có 1 triệu chế tác sư đến xem!

"Chào tất cả các bạn."

"Ta là người dẫn chương trình thân yêu của các bạn, chế tác đại sư Ngô Canh."

"Ha ha, các bạn đều biết, ta là người dẫn chương trình dạy học, bình thường sẽ chỉ bảo các bạn một chút cơ sở chế tác thuốc thử gen, thế nhưng hôm nay, ta cũng không mang các bạn đi thám hiểm nữa, mà là muốn cho các bạn xem một chút, sự kiện Trần Phong nóng nhất hai ngày hôm nay là như thế nào!"

"Chuyện đã xảy ra các bạn đều biết, ta cũng cũng không muốn nói nhiều, hôm nay, ta sẽ dùng trọn vẹn 10.000 điểm tích lũy, để đưa sự thật đến cho các bạn!"

"10.000 điểm...coi như không cách nào phán đoán ra hết thấy số liệu, những cũng đủ để tiếp cận với chân tướng."

"Bây giờ... chúng ta hãy làm sáng tỏ bức màn của sự thật."

Xoạt! Ngô Canh tiến vào giao diện bán bài nghiên cứu của Trần Phong.

Mua sắm! Dùng 10.000 điểm tích lũy, mua trọn vẹn 10.000 phần!

"Rào " Mọi người đều cảm thấy rung động.

Không có ai ngờ được người dẫn chương trình vừa nói mua xong liền mua! Đây chính là trọn vẹn 10.000 điểm tích lũy, là một con số kinh khủng mà nhiều người dùng cả đời để thu thập cũng không đủ!

Điên rồi!

Quá may mắn

"Thật là dữ dội!"

"Có vẻ như là phải thực sự kiểm tra dữ liệu!"

"Người này thật sự hạ thủ được!"

"Mọi người mau đi qua đây xem này..."

Số lượng người xem trong phòng trực tiếp của Ngô Canh lại một lần nữa tăng lên dữ dội.

Trên khóe miệng của Ngô Canh lộ ra vẻ tươi cười, so sánh với lợi ích khi người theo dõi tăng vọt, đầu tư một vạn điểm tích lũy, là tuyệt đối có thể kiếm về!

Hắc hắc...xin lỗi người, Trần Phong!

"Như vậy, hãy bắt đầu nào." Ngô Canh vô cùng tự tin.

Kỳ thật hắn đã âm thầm thu thập số liệu từ trước, suy đoán ra đại khái tỷ lệ của những thứ này đến cùng bao nhiêu, thế nhưng lần này, hắn muốn để cho tất cả mọi người cùng xem!

Xoạt!

Ngô Canh bắt đầu mở gói vấn đề, phòng trực tiếp rơi vào sự yên lặng quỷ dị, tất cả mọi người đều đang chăm chú xem.

"Bắt đầu rồi sao?"

Trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, tên gia hỏa đáng thương, người cho rằng đồ vật người không thể rút được, thì người sẽ không bao giờ rút được hay sao? Vấn đề xác suất này, nào có đơn giản như người nghĩ vậy...

Xoạt! Ngô Canh đã rút ra phần thứ nhất thành công!

"Rào!" Phòng trực tiếp truyền ra từng tiếng hô kinh ngạc.

Bởi vì lần thứ nhất rút ra phương án giải quyết, lại chính là cấp bậc SSR! ?
? ? ?

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, ngay cả Ngô Canh cũng trực tiếp phát mộng, cấp SSR? Chờ một chút, loại vấn đề cấp bậc cao như thế này, không phải là chỉ có xác suất 1% hay sao...làm sao lại...

"Ha ha." Ngô Canh cười gượng hai tiếng: "Xem ra vận may của ta không tệ!"

Phòng trực tiếp cho ra một chuỗi like, hiển nhiên là mọi người đều cảm thấy vận may của Ngô Canh quá tốt, chỉ có Ngô Canh là có nỗi khổ khó nói, làm sao chuyện này lại không giống như trong dự liệu?

"Tiếp tục!"

Ngô Canh mở ra một phần nữa.

Xoạt! Cấp bậc R.

"Tiếp tục." Ngô Canh rút cục cũng thở ra một hơi nhẹ nhàng.

Mấy lần rút tiếp theo đều là cấp R cùng với cấp SR, cho dù tỷ lệ cấp SR cao hơn một chút, thế nhưng ít nhất cũng thuộc về phạm trù có thể lý giải, nhưng mà vào lần tiếp theo...

Xoạt! Lại là một vấn đề cấp SSR xuất hiện!

Oanh! Phòng trực tiếp một lần nữa oanh động. ? ? ?

Ngô Canh bối rối, moá nó làm sao lại xuất hiện nữa?

"Oa, thật là lợi hại."

"Vận may của người dẫn chương trình thật là nghịch thiên nha!"

Đám người tán dương.

Nhưng mà, Ngô Canh sắp khóc rồi, đây là chuyện gì thế? Lúc này mới là lần rút thứ mấy? Hết thấy mới rút được 12 lần, trong đó hai cái SSR, sáu cái SR, bốn cái R! Vô luận nhìn như thế nào, gói vấn đề 1 điểm tích lũy của Trần Phong, dường như cũng không hổ người như mọi người hay nói a!

Không! Chắc hẳn là do lượt rút quá ít! Ngô Canh hít vào một hơi thật sâu, mình có 10.000 gói vấn đề cơ mà! Sợ cái gì ~!

"Ha ha, chúng ta tiếp tục." Ngô Canh hào khí phát phát tay, một lần nữa bắt đầu, mở liên tục 1000 phần!

Nhưng mà, lần này, sắc mặt của hắn tái xanh thật rồi, sau đó biến thành càng ngày càng xanh, thậm chí đến cuối cùng, ánh mắt còn biến thành màu tím sẫm.

Một ngàn lượt rút! Trong đó có 100 vấn đề SSR! 500 vấn đề SR! 400 vấn đề R! Vô luận nhìn như thế nào, thì cái tỷ lệ này...

"Người này đến cùng may mắn đến cỡ nào?"

"Đoán chừng không phải là vấn đề về vận may nha, hẳn không phải đã nói, ở dưới một mẫu số lớn, xác suất mới trở nên chân thực hay sao, đây mới chính là số liệu chân chính đó!"

"Có khả năng!"

Đám người nghị luận ầm ỹ.

Không, sẽ không! Ngô Canh không dám tin.

Tiếp tục!

Xoạt! Xoạt! Xoạt!

Hắn dùng toàn bộ số điểm tích lũy còn lại để mua sắm, nhưng mà, khiến cho hắn cảm thấy sụp đổ chính là, cho dù là sau khi mở xong 1 vạn gói vấn đề, xác suất cũng chưa từng thay đổi.

Sau cùng, xác suất đã được xác định!

SSR —— 10%!

SR —— 50%!

R —— 40%!

Đây là số liệu rất có thành ý, bất kể là nhìn nó như thế nào.

"Làm sao có thể như vậy?" Ngô Canh sụp đổ.

Mà vào lúc này, ở một nơi nào đó, Lam Tinh Lãng đang nhìn một màn này về mặt càng ngày càng trở nên khó coi, nếu như không phải nàng có quan hệ không tệ với Ngô Canh, nàng thậm chí còn hoài nghi Ngô Canh đã giở trò ở trong chuyện này! Bởi vì chính nàng đã tự mình khảo nghiệm qua, cho dù như thế nào, cái số liệu này, đều không giống như là số liệu chân thực!

10% SSR? Lừa gạt quỷ sao! Hết thầy số liệu, đều không khớp!

Chỉ là, làm như thế nào để nghi ngờ? Ngô Canh thế nhưng đã ở ngay trước mặt tất cả mọi người trực tiếp mua 10.000 gói vấn đề, tiêu tốn ròng rã một vạn điểm tích lũy, căn bản là không có khả năng gian lận, huống chi bên uỷ thác bán ra lại là Hiệp hội chế tác Gen!

Nói trắng ra là, cái số liệu này đã được thiết lập ngay từ lúc đầu rồi, và Trần Phong cũng không có tư cách thay đổi!

Cho nên, làm sao có thể như vậy? Không có người nào biết rõ!

Về mặt của Lam Tinh Lãng cũng trở nên cực kỳ khó coi, ở bên cạnh, Lam Tinh nhìn số liệu phát ra trên màn sáng, lộ ra vẻ mặt đặc ý, 10% tỷ lệ, nhìn một chút xem, tỷ lệ cao bao nhiêu! Đây chính là người do chị của mình nhờ vả!

"Trần Phong quả nhiên không có nói sai " Lam Tinh nói thềm một câu.

Trần Phong nói cho hắn biết, Lam Tinh Lãng sẽ tìm người bồi nhọ Trần Phong, đồng thời sẽ tạo ra một cái kế hoạch như thế nào, hắn nguyên bản

còn không tin, tới lúc này thì không thể không tin!

Cái thế giới này, quả nhiên không có đơn giản như hần nghĩ vậy!

Mà vào lúc này, chương trình phát sóng trực tiếp của Ngô Canh, cũng dẫn tới sự oanh động to lớn!

Tỷ lệ rút trúng cấp SSR là 10%? Bằng vào cái tỷ lệ như thế này thì cũng không có cách nào bơi đen a?

Tỷ lệ của những người khác không được 10%, chỉ có thể nói rõ là do mình xui xẻo a!

"Gian lận!"

"Khẳng định là gian lận!"

"Số liệu này khẳng định có vấn đề!"

"Trần Phong có phải hay không đã vụng trộm điều chỉnh số liệu?"

Có một số người kháng nghị.

Mà tại Hiệp hội chế tác Gen, bởi vì dư luận to lớn, lần đầu tiên đưa ra phản hồi —— Trần Phong sau khi gửi bán số liệu ở bên Hiệp hội chế tác Gen, sẽ không có tư cách tùy ý điều chỉnh! Mỗi khi Trần Phong muốn điều chỉnh, thì phải nộp đơn xin xem xét!

Nói một cách khác ——Số liệu cũng không bị sửa đổi! Xác suất cũng chưa bao giờ thay đổi!

"Làm sao có thể như vậy?" Ngô Canh cảm thấy bối rối.

Loại số liệu này, vì sao không giống như Lam Tinh Lăng nói? Hần thậm chí có chút hoài nghi số liệu lần trước Lam Tinh Lăng đưa cho hần không phải là giả đó chứ? !

Xoạt! Hần lập tức một lần nữa dùng một 10.000 điểm tích lũy mua sắm.

Lần này, chỉ có không đến 100 vấn đề cấp SSR! Hơn nữa còn có một cái vấn đề chưa xuất hiện, nói một cách khác, 10.000 gói vấn đề lần này, thế mà không rút được đủ toàn bộ 100 cái vấn đề! Chính là một cái hố to!

"Quả nhiên là vấn đề vận khí!" Ngô Canh tỉnh ngộ.

Là do lúc này hắn đã xài hết vận khí rồi hay sao?

Thử lại một lần nữa!

Xoạt! Hắn lại tiếp tục mua thêm 10.000 gói vấn đề, nhưng mà, khiến cho hắn cảm thấy sập đổ chính là, số liệu lần này, thế mà lại cùng với lần đầu tiên không kém bao nhiêu! Xác suất rút trúng SSR giống nhau là 10%!

Xông top 10

Điên rồi! Ngô Canh lộ ra vẻ mặt phát mộng, làm sao có thể như vậy?

Hắn một lần nữa mua tiếp 10.000 gói vấn đề, lần này lại rút được 103 vấn đề cấp SSR!

? ? ? Ngô Canh lộ ra vẻ mặt mờ mịt, đến cùng là chuyện gì?

Bởi vì không làm rõ ràng được đến cùng đã phát sinh chuyện gì, hắn chỉ có thể dừng phát sóng trực tiếp, tìm Lam Tinh Lăng để tìm hiểu xem đến cùng đã xảy ra chuyện gì! Tuy nhiên cũng bởi lần phát sóng trực tiếp này, đã khiến cho rất nhiều người muốn đi mua sắm, kết quả là điểm cống hiến của Trần Phong lại một lần nữa tăng lên dữ dội! Mà vào lúc này...

"Đã giải quyết xong." Trần Phong lặng yên không tiếng động đóng Quảng sáng may mắn lại.

Đùa gì thế! Cùng với hắn chơi xác suất? Hắn có thể nhẹ nhõm chơi chết người!

Bị Quảng sáng may mắn bao phủ, người muốn không rút trúng cũng không có khả năng!

"Tiếp tục đi." Trần Phong nhìn số liệu trên màn sáng cười nhạt một tiếng.

Năm ngày! Vén vén chỉ có năm ngày thời gian, hắn đã tiến vào 100 người đứng đầu trong bảng vinh dự!

Phương thức bán ra lần này, có hiệu quả phi thường cao! Lần phát sóng trực tiếp của Ngô Canh là có nhiều người xem nhất, cũng có nhiều người khác tiến hành phát sóng, nhưng Trần Phong lại lười nhác quản mấy người này, cho dù tỷ lệ của bọn hắn nát, mọi người cũng sẽ đem ra so sánh với Ngô Canh.

Mà vào lúc này, thời gian còn lại cho việc tranh đua, chỉ còn lại có hai mươi lăm ngày!

"Lúc này chỉ mới chỉ là khởi đầu mà thôi." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Sự kinh khủng của vấn đề xác suất hẳn hiểu rất rõ, nhất là loại hiện tượng bài nghiên cứu cấp bậc này!

Mà vào lúc này, rốt cục cũng có một số người chú ý tới một vấn đề.

"Các người xem điểm cống hiến của Trần Phong kia."

"Moá, thế mà đã tiến vào một trăm người đứng đầu?"

"? ? ? ?"

"Làm sao có khả năng, mấy ngày trước hẳn không phải chỉ có 0 điểm cống hiến thôi hay sao? Lúc này mới được năm ngày a, thế mà đã vượt qua được rất nhiều lão tiền bối? !"

"Trong đó còn có quán quân của bảng vinh dự mấy năm trước a!"

Đám người cảm thấy sợ hãi, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Trần Phong thế mà lại có thể tùy tiện tiến vào Top 100 như thế, hơn nữa chỉ dùng có năm ngày! Sự kinh khủng của vấn đề xác suất, vào thời khắc này đã hiện ra không thể nghi ngờ!

"Chẳng lẽ Trần Phong muốn vọt vào vị trí thứ nhất?"

"Không thể nào!" Điểm cống hiến của Lam Tinh Lăng tương đương với nhiều năm tích lũy, vào năm nay bùng nổ, còn đem rất nhiều bản nghiên cứu ra bán, điểm cống hiến của nàng năm nay, so với Trần Phong phải nhiều hơn cả trăm lần! Trần Phong nếu muốn đuổi kịp, ít nhất cũng phải có thời gian một năm mới có một điểm hi vọng!" Có người khinh thường nói.

"Đúng thế."

Mọi người xem bảng vinh dự, đúng là kém nhiều lắm.

Nhưng mà, tuần thứ nhất kết thúc, điểm cống hiến của Trần Phong, lại bắt đầu bùng nổ!

Mỗi thời mỗi khắc, đều có vô số người mua sắm!

Cho dù có vô số người mắng!

Cho dù có vô số người tẩy chay!

Điểm cống hiến của Trần Phong vẫn không ngừng gia tăng! Dù sao thì đây cũng không phải là trò chơi!

Người suy nghĩ một chút đi, nếu như trong quá trình chế tác gặp phải vấn đề trọng yếu, nếu như bởi vì một ít vấn đề kẹt ở chỗ này, hạng mục mà người nghiên cứu nhiều năm, vấn đề hạch tâm nhất, chỉ cần một chút điểm tích lũy liền có thể giải quyết! Người có mua hay không? Người có chơi hay không chơi! Đây mới là đám khách hàng lớn của Trần Phong!

Trong số những người rút ra được phương án giải quyết cấp SSR thậm chí là muốn vi phạm bản quyền cũng không được, bởi vì tài liệu sử dụng ở trong bài nghiên cứu phải được ghi rõ nguồn! Những khách hàng đã bỏ ra hàng vạn điểm tích lũy để mua sắm, đại đa số cũng đều là các nhóm nghiên cứu.

Xếp hạng trước mắt của Trần Phong mặc dù không cao, nhưng số lượng điểm cống hiến của Trần Phong lại đang không ngừng tăng lên mới là kinh khủng nhất, lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị bắt đầu siêu việt!

Người thứ tám mươi!

Người thứ bảy mươi!

Người thứ sáu mươi!

.....

Xông!

Xông!

Xông!

Cử động dữ dội của Trần Phong đã khiến cho vô số người bị sốc! Cho dù có rất nhiều người đã bắt đầu tẩy chay Trần Phong, mặc dù đã có người nhìn thấu cái hố sâu này, nhưng mà, vẫn như cũ có vô số người muốn nhảy hố!

Tuần thứ hai, Trần Phong vẫn đang y nguyên thừa thắng xông lên!

Khắp nơi trên thế giới không ngừng thảo luận về chuyện này, vô luận là mắng hay là khen ngợi, thì bài nghiên cứu này cũng đã trở thành một hiện tượng!

Mà vào lúc này, vị trí xếp hạng của Trần Phong đã xông vào Top 10!

Hung mãnh như vậy! Lam Tinh Lăng một mực bình tĩnh đã có chút không nhìn được, nàng nhìn Trần Phong đang đuổi sát theo mình, có một chút hoảng hốt, cho dù khoảng cách điểm cống hiến của Trần Phong so với nàng còn phi thường xa xôi, nhưng mà.....lúc này mới vèn vèn chỉ có mười bốn ngày! Trần Phong vẫn còn trọn vẹn mười sáu ngày thời gian a! Ai có thể biết được, mười sáu ngày này sẽ phát sinh ra chuyện gì? Không có ai biết.

Không thể như vậy được, Lam Tinh Lăng cắn răng, ánh mắt trở nên điên cuồng, nàng vì danh hiệu vinh dự chế tác sư đã đợi quá lâu rồi, nàng quyết không cho phép một tên tiểu bối như Trần Phong, ở trước mặt mình đạt được phần vinh dự này! Vinh dự chế tác sư.....nhất định sẽ là ta! Lam Tinh Lăng do dự một chút, cuối cùng cũng kết nối thông tin: "Ta muốn nói chuyện với ngươi."

Ngày kế tiếp, trong lúc mọi người còn đang ngon giấc nồng.

Chẳng ai ngờ rằng, có một cái tin tức mới được tuyên bố, làm oanh động tất cả mọi người!

Lam Tinh Lăng bán ra một bài nghiên cứu mới!

« Gen chế tác sư phải làm như thế nào để tự bảo vệ mình trong một trận chiến đấu?»

Giới thiệu vắn tắt: nội dung bên trong bài nghiên cứu này bao gồm nhiều cách khác nhau để giúp cho các chế tác sư tự bảo vệ mình, ở bên trong chứa 36 bộ gen phù hợp và phương thức chiến đấu! Xin nhớ kỹ, chỉ có chế tác sư còn sống, mới là chế tác sư chân chính.

Giá cả: 100 điểm tích lũy!

Đây là một bài nghiên cứu chiến đấu có giá trị đắt đỏ! Chỉ là..... Lam Tinh Lăng vì sao lại làm ra một bài nghiên cứu như thế này?

Phải biết rằng, Lam Tinh Lăng cũng chính là một chế tác sư ở trong nhà kính, nhóm khách hàng của nàng cũng đều là như thế, cho nên mấy năm nay số lượng khách hàng vẫn là cố định, cơ hồ không tăng thêm mới được bao nhiêu! Thế nhưng nếu bây giờ nàng bán ra một bài nghiên cứu chiến đấu như thế này, thậm chí có thể hấp dẫn thêm một lượng lớn khách hàng mới! Lam Tinh Lăng, đây là đang muốn khai thác thêm một thị trường khách hàng khác!

Nàng có bản lĩnh này sao? Có người hoài nghi.

Nhưng mà, sau khi mua bài nghiên cứu về xem xét, 36 bộ gen cùng với phương thức chiến đấu ở bên trong, cơ hồ là hoàn mỹ! Đây là một bài nghiên cứu tuyệt đối xứng đáng với cái giá 100 điểm tích lũy!

Danh khí của Lam Tinh Lăng dù sao thì vẫn như cũ, bản nghiên cứu mà nàng bán ra rất nhanh liền gây nên sự oanh động. Mơ hồ còn có xu thế đè ép danh khí của Trần Phong, mọi người bắt đầu thảo luận về việc Lam Tinh Lăng vì sao lại chuyển hướng nghiên cứu sang lĩnh vực chiến đấu vân vân.....chỉ có một số người nhìn ra được chân tướng!

Đại hạ giá

Bản nghiên cứu này, chỉ sợ không phải là do Lam Tinh Lãng tự mình làm! Từ phong cách chiến đấu ở bên trong mà nói, càng giống như là thủ bút của vị xếp hạng thứ hai kia!

Liên hợp sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hay là nói, trao đổi?! Lam Tinh Lãng đã dùng một hạng mục mà mình chưa nghiên cứu hoàn thành, tiến hành trao đổi cùng với người kia, đạt được bài nghiên cứu này, nếu như là dạng này liên rất thú vị.....

Tổ cáo? Trần Phong lắc đầu, không có một chút ý nghĩa nào! Mọi người đối với mấy chuyện này cũng không quá quan tâm.

Bất quá, bởi vì cử động lần này của Lam Tinh Lãng, điểm cống hiến của Trần Phong nguyên bản đang đuổi sát không buông, lại bị bỏ xa, Lam Tinh Lãng đã ổn thỏa giành vị trí đệ nhất!

Không thể để như thế này được.....Trần Phong khẽ lắc đầu, hắn cũng không có thời gian để bồi tiếp Lam Tinh Lãng ở chỗ này trong thời gian nửa tháng, hai ngày nữa hắn còn phải đi làm nhiệm vụ nữa! Nếu như thế, chỉ có thể vận dụng đòn sát thủ. Đây chính là do các người bức ta đó.....Trần Phong lộ ra một nụ cười quái dị.

Ngày kế tiếp, bên trên bài nghiên cứu của Trần Phong, bỗng nhiên xuất hiện thêm một dòng chữ đỏ tươi —— Bán hạ giá giới hạn thời gian! Bán hạ giá giới hạn thời gian! Gói vấn đề nguyên bản chỉ có giá 1 điểm tích lũy, ở bên cạnh xuất hiện thêm một cái gói vấn đề mới tinh —— rút thăm mười lần liên tiếp! (chỉ cần 6 điểm tích lũy!)

Rút thăm mười lần liên tiếp! Giảm giá 60%?

Oanh! Tất cả mọi người nổ tung, mà đáng sợ nhất là, cái này cũng chưa hết, một cơ chế mới cũng lặng yên không một tiếng động được tuyên bố —— cơ chế chòng chát về vấn đề SSR! Mỗi một lần bạn rút được một vấn đề SSR trùng lặp, tỷ lệ nhận được vấn đề SSR sẽ được tăng lên gấp đôi!

Ví dụ như —— xác suất rút trúng vấn đề SSR là 1%, nếu như bạn rút trúng một vấn đề SSR trùng lặp, xác suất lần sau rút ra vấn đề SSR, sẽ biến thành 2%, nếu như vẫn trùng lặp...thì chính là 4%! Nếu như lần sau vẫn trùng lặp, xác suất sẽ biến thành 8%! 16%! 32%!

Mãi đến khi rút được vấn đề SSR hoàn toàn mới, cái xác suất kia mới được thiết lập lại!

Oanh! Toàn cầu oanh động, cái tin tức này giống như là một trận động đất! Nhiệt độ bài nghiên cứu của Trần Phong vừa mới giảm xuống, sau tin tức bán hạ giá cùng với cơ chế chồng chất xác suất, lại một lần nữa trở nên nóng hừng hực! Nhất là những tên gia hỏa kia...bị lọt sâu vào bên trong hố nhưng vẫn chưa rút được vấn đề mà mình cần!

"Nếu có cái cơ chế chồng chất xác suất vấn đề SSR này..." Vô số người động tâm.

"A a a, bán hạ giá kia!"

"Chỉ bán hạ giá trong vòng 24 giờ..."

"Giảm 60%!"

Mua mua mua! Tất cả mọi người điên rồi! Trần Phong đã ném ra cho mọi người một miếng bánh ngon, khiến cho bọn hắn luân hãm, vì vấn đề SSR mà mình muốn bắt đầu liều mạng, chỉ có điều là...bọn hắn không để ý đến một vấn đề.

Vấn đề SSR thật sự dễ rút được như vậy hay sao? Cơ chế chồng chất xác suất chỉ là tiền đề, trước tiên phải rút được vấn đề SSR cái đã!

Từ 1% đến 2%, lại đến 4%, dưới mấy cái xác suất này, mong muốn rút được, lại là một cái hố to khác! Đó chính là mấy trăm thậm chí là một ngàn điểm tích lũy! Vén vén chỉ một đòn này, đã có thể bỏ xa Lam Tinh Lăng mấy con phố!

Thế là, Lam Tinh Lăng lại lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn cảnh này, bài nghiên cứu mà nàng mới bán, sau khi bùng nổ trong ngày đầu tiên, ngày thứ hai thế

mà ngay cả doanh số 1/100 của ngày đầu tiên cũng không đạt được!

Làm sao có thể...Lam Tinh Lãng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Mà vào lúc này, điểm cống hiến của Trần Phong lại đang điên cuồng tăng lên dữ dội!

Bán hạ giá! SSR! Mua mua mua! Toàn bộ cộng đồng mạng đều bị những chữ này bao trùm, trên bảng xếp hạng vinh dự, tất cả mọi người rung động nhìn cái tên Trần Phong quét ngang tất cả mọi người, không ngừng tiến lên, sau cùng liền đuổi sát đít Lam Tinh Lãng.

Mà cho dù là như thế, Trần Phong vẫn còn đang không ngừng tiến lên!

Đêm khuya, Trần Phong đã siêu việt Lam Tinh Lãng, chễm chệ ngồi lên vị trí đệ nhất!

Xoạt! Toàn bộ Tinh Thành chấn động.

"WTF?"

"Trần Phong đạt được vị trí đệ nhất?"

"Cái này sao có thể? Lam Tinh Lãng đã tích lũy điểm cống hiến trong vòng 1 năm..."

"Trời ạ!"

"Những vấn đề này thế mà có nhiều người cần mua như vậy sao?"

Tất cả các chế tác sư trong Tinh Thành đều sợ ngây người! Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Trần Phong đem bán bài nghiên cứu này lại khủng bố như thế, chỉ dùng nửa tháng thời gian, liền quét ngang gần như hết thảy các chế tác sư!

Thậm chí ——còn có thể vượt qua Lam Tinh Lãng vừa mới bán ra một bản nghiên cứu mới! Đây chính là Lam Tinh Lãng a! Đây chính là chế tác sư nổi tiếng a! Ngay cả nàng cũng bị Trần Phong tùy tiện siêu việt, còn ai có thể kèm chế được cái tên Trần Phong này? Không ai có thể chế trụ!

Ngày kế tiếp, tin tức Trần Phong ngang nhiên thu được vị trí đệ nhất đã được truyền ra, khiến mọi người chân chính biết, cái phương thức bán ra gói vấn đề này đến cùng khủng bố đến mức nào! Thậm chí một lần nữa dẫn tới một đợt mua sắm như thủy triều.

Lam Tinh Lăng sụp đổ, nàng nguyên lai còn tưởng rằng sau khi đợt bán hạ giá kết thúc, điểm cống hiến của nàng liền có thể rất nhanh siêu việt Trần Phong! Thế nhưng không nghĩ tới, điểm cống hiến của Trần Phong, còn đang dùng một loại tốc độ khủng khiếp đang không ngừng gia tăng! Một mình một ngựa nhanh chóng rời đi, bỏ lại nàng xa xa ở phía đằng sau.

"Ta thua rồi..." Nàng rốt cục cũng thừa nhận.

Cạnh tranh? Đã không có chút ý nghĩa nào, tích lũy nhiều năm, chuẩn bị một năm, bị Trần Phong dùng nửa tháng siêu việt, nửa tháng còn lại, nàng đã không có tư cách cạnh tranh tiếp với Trần Phong!

Một ngày trôi qua, Lam Tinh Lăng nguyên bản đang theo sát sau lưng Trần Phong đã hoàn toàn bị hất ra! Điểm cống hiến của Trần Phong một mình một ngựa chạy đi, xông thẳng lên trời, cũng vào lúc này, mọi người mới biết được, phương thức bán bài nghiên cứu của Trần Phong đến cùng khủng bố đến mức nào!

"Lừa đảo!"

"Tên hồ người!"

"Mặt mũi ở đâu?"

Trên mạng vẫn còn có vô số người chửi rủa, mà làm cho người ta kinh ngạc nhất chính là, lại có thể có người bắt đầu bắt chước phương thức của Trần Phong, bán ra các gói bài nghiên cứu!

Sau đó...nó lây lan như một trận bệnh dịch, ngày kế tiếp, ngay cả mười phần cũng đều không bán được! Không phải là bài nghiên cứu nào mọi người cũng cần, cũng không phải người nào cũng giống như Trần Phong, có thể giải quyết một loạt 100 vấn đề gian nan mà mọi người mong muốn giải quyết nhất.

Sau cùng, mọi người liền chuyển về phương thức bán như cũ, điểm cống hiến của Trần Phong, Lam Tinh Lăng, và tất các chế tác sư đều vững bước tăng lên, thế nhưng tăng lên nhiều nhất, mua sắm nhiều nhất, vẫn là Trần Phong!

Được làm vua thua làm giặc! Cái thế giới chính là đơn giản như vậy! Sau khi Trần Phong vọt lên vị trí đệ nhất, danh khí của Trần Phong càng tăng cao hơn, còn có rất nhiều người dẫn chương trình bắt đầu phát sóng trực tiếp mua gói vấn đề...đủ loại thảo luận xuất hiện, danh khí của Trần Phong chỉ có tăng không giảm!

Ngô Huy

Cho dù thời gian còn tới nửa tháng, thế nhưng vị trí đệ nhất, đã không có một chút lay động nào!

Đệ nhất: Trần Phong! Cho dù ngay từ đầu đã bị mọi người công kích, mất đi tư cách cạnh tranh chế tác sự vinh dự, thế nhưng hắn dùng loại phương thức này, lại giết trở về, một lần nữa nắm lấy vị trí đệ nhất!

"Thật là mạnh mẽ!"

"Người sau cùng lại có thể là hắn..."

Đám người kinh ngạc tán thán.

Kết thúc! Vào thời điểm Trần Phong nắm lấy vị trí đệ nhất, toàn cục đã định!

Lam Tinh Lăng mặc dù liên kết với người xếp hạng thứ hai, cho dù thu lấy bài nghiên cứu của người này dùng danh nghĩa của mình đem bán, vẫn như cũ bại bởi Trần Phong! Đây mới là điều đáng sợ nhất!

"Tên tiểu tử thúi này..." Hưu Lượng cũng rung động, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Trần Phong thế mà có thể ở trong thời gian ngắn ngủi nửa tháng, liền làm đến loại tình trạng này! Vô luận là điểm cống hiến thu hoạch được, hay là giải quyết những vấn đề kia! Phải biết rằng, 100 vấn đề trên cùng này, đều là những vấn đề có độ khó siêu cao!

Thậm chí —— cần phải thí nghiệm hàng trăm ngàn lần mới có thể đạt được kết quả!

"Cái tên này..." Hưu Lượng thở dài một tiếng.

Mỗi một lần hắn đề cao sự nhận biết của mình đối với Trần Phong lên, Trần Phong luôn có thể mang đến cho hắn sự vui mừng lớn hơn, có lẽ, Trần Phong thật sự có thể mang đến kỳ tích cho bọn hắn!

Ví dụ như ——chiến dịch xảy ra ở Tỉnh Thành một năm sau! Bọn hấn đã xác nhận qua, Trần Phong nói không có sai, thời gian không đến một năm, Tỉnh Thành sẽ đổi mặt với kết quả tử vong! Mặc dù mọi người sử dụng những loại thủ đoạn bình thường cũng không tìm được bất luận một tin tức gì, thế nhưng sau khi Hầu Lượng kiên trì xin, liên hợp mấy vị cường giả mới có thể nhìn thấy!

Một năm sau, Tỉnh Thành hủy diệt...tất cả các chế tác sư sẽ vẫn lạc...thế nhưng nguyên nhân? Trước mắt vẫn như cũ không biết! Bọn hấn đã âm thầm phái người điều tra, trước lúc này, chỉ có thể tận khả năng trở nên càng mạnh!

"Trần Phong..." Ánh mắt của Hầu Lượng trở nên thăm thẳm.

Mà vào lúc này, ngay vào lúc các chế tác sư ở Tỉnh Thành còn đang bàn luận về sự tình của Trần Phong, thân ảnh của Trần Phong đã xuất hiện ở một nơi xa xôi nào đó.

"Chào các người, ta là Trần Phong."

Trần Phong nở một nụ cười, nhìn về đội ngũ uy thác sẽ giúp cho hấn đột phá cực hạn ở trước mặt.

"Chào... chào người." Âm thanh có một chút nhát gan vang lên: "Ta, ta, ta chính là người ủy thác nhiệm vụ."

Ở giữa đám người, có một cái thân ảnh nhỏ gầy mà tái nhợt từ bên trong chen ra ngoài, lau lau mồ hôi trên khuôn mặt, khăn trương đi đến trước mặt Trần Phong.

Con mắt của Trần Phong liền nhú lại.

Đó là một đứa bé, càng chuẩn xác hơn mà nói, đó là một bé trai mười ba mười bốn tuổi, bên trên gương mặt non nớt, lại có một tia trưởng thành kỳ lạ.

"Ta...ta tên là Ngô Huy." Bé trai khăn trương nói.

Ngô Huy...không hồi tiếc... (吴辉 phiên âm ra là Ngô Huy: không hồi tiếc)

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, nói: "Tên rất hay."

"Cám, cám ơn." Khuôn mặt bé nhỏ của Ngô Huy đỏ bừng.

Ở phía sau hắn, là một lão giả có thực lực mạnh mẽ, còn có vài chục vị gen chiến sĩ có thực lực bất phàm. Trần Phong suy đoán đại khái, lão giả này ít nhất là trình độ cấp B, vài chục vị gen chiến sĩ kia cũng phải có sức chiến đấu cấp C hoặc là cấp B.

Ô...ô...n...g —— Nhiệm vụ kết nối! Màn sáng của Trần Phong kết nối cùng với bé trai.

Đinh! Truyền dữ liệu! Năm vạn điểm tích lũy đã được gửi vào Gen Công Hội, chờ đến khi Trần Phong thu hoạch được đồ vật, sau khi nhiệm vụ hoàn thành, tự nhiên sẽ giao vào tài khoản cho bé trai.

"Tạ ơn." Bé trai chân thành nói ra.

Trần Phong: "..."

Ở trong mắt của bé trai, hắn không nhìn ra bất kỳ sự hoạt bát nào của cái lứa tuổi này! Cho dù là thời đại gen, như thế này cũng là quá mức hà khắc rồi.

"Như vậy, thì bắt đầu nhiệm vụ đi?" Ngô Huy nói ra.

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu.

Xoạt! Một nhóm mấy người xuất phát.

Trên đường, bé trai Ngô Huy giới thiệu cho Trần Phong một chút tên của lão giả kia cùng với mấy chục vị gen chiến sĩ, sau khi hiểu rõ chân tướng, Trần Phong càng cảm thấy quý dị.

Nguyên nhân rất đơn giản ——Lão giả cùng những chiến sĩ kia, rõ ràng đều là người nhà họ Ngô bọn hắn! Đây đúng là một cái gia tộc!

"Thật là thú vị." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, từ thái độ của bé trai đối với bọn hắn, không nhìn ra được một chút nào bọn hắn là một cái gia tộc a!

"Tần Hải, giúp ta tra một người." Trần Phong truyền tin tức của Ngô Huy cho Tần Hải.

Rất nhanh, Tần Hải đã truyền tư liệu trở lại, Ngô gia, vốn cũng là một cái gia tộc mạnh mẽ, thế nhưng toàn bộ gia tộc đều dựa vào gia chủ Ngô Diệu Thiên làm hạch tâm, bây giờ Ngô Diệu Thiên ngoài ý muốn ngã xuống, Ngô Huy con của hắn, lại gần như không có năng lực chiến đấu gì, được công nhận là phế vật, toàn gia tộc tự nhiên cũng phân liệt.

Ngô gia, từ đó biến mất, thú vị nhất là, căn cứ theo tư liệu biểu hiện, Ngô Diệu Thiên sở dĩ đi tới chỗ như thế mạo hiểm, cũng là vì con trai...cũng là vì Ngô Huy!

Ngô Huy, năm nay 14 tuổi, có thiên phú dị thường, có năng lực dị thường, có huyết mạch dị thường! Ngô Diệu Thiên năm đó yêu nhau với một cô nương, ở bên nhau hạnh phúc, sau khi sinh ra một đứa con, cô nương kia liền huyền bí biến mất, không có người nào biết được nàng đi nơi nào, chỉ biết là thân phận của nàng có khả năng cực kì khủng bố! Mà xem như là Ngô Huy con trai của nàng, từ lúc mới ra đời đã bắt đầu không giống với bình thường, thế nhưng phần khác biệt này, lại hủy hoại hắn.

Không thể dung hợp 99% gen năng lực. Những loại thuốc thử dung hợp gen kia, gần như khi tiến vào trong cơ thể liền sẽ bị phá hủy! Ngô Huy có thân thể đặc thù, năm đó cũng dần tới tiếng vọng to lớn, trở thành đối tượng nghiên cứu của các chế tác sư, thế nhưng cho đến hôm nay, vẫn không có người nào nghiên cứu được rõ ràng.

Ngô Huy, cũng bởi vậy mà bị chặt đứt con đường tu luyện! Trên lý luận, hắn sẽ vĩnh viễn ở cấp độ F! Thế nhưng, cũng may hắn là hắn có một người cha làm chế tác sư, Ngô Diệu Thiên vì giúp cho con trai đột phá, đã dùng hết đủ loại biện pháp, sau cùng khiến cho hắn cưỡng ép đột phá!

Cấp E! Cấp D! Hai lần cưỡng ép đột phá! Không dung hợp thuốc thử gen, mà cưỡng ép đột phá! Mà lần này, hắn mạo hiểm tới nơi này nghiên cứu

thuốc thử gen đặc thù, cũng là vì muốn cho con trai cưỡng ép đột phá đến cấp C! Thế nhưng, sau cùng lại xuất hiện chuyện ngoài ý muốn!

Trần Phong nhìn về phía Ngô Huy, trong mắt của hắn luôn có sự tự trách cùng với thống khổ như có như không.

Đứa nhỏ này...hắn là hắn sống hết sức không dễ dàng.

"Giúp ta tra một chút Ngô Năng." Trần Phong lặng yên không tiếng động câu thông với Tần Hải thông qua vòng đeo.

Ngô Năng! Chính là lão giả bên người của Ngô Huy! Cho dù thân phận của hắn là quản gia của Ngô Huy, nhưng mà từ cử động cùng với ánh mắt của hắn mà nói, đây cũng không phải là thái độ của một quản gia nên có, hắn thậm chí là chẳng hề để ý!

Đồ Mã

Xoạt! Tần Hải ở bên kia rất nhanh đã tra xong.

Ngô Năng, từng là quản gia của Ngô gia, Ngô gia sau khi xảy ra chuyện, hẳn cũng người thứ nhất rời đi, bởi vì hẳn cho rằng Ngô Diệu Thiên vì con trai, đã hủy đi toàn bộ Ngô gia, là phi thường ngu xuẩn.

Hoặc là do hẳn đã làm quản gia quá lâu, hẳn thậm chí đã quên đây vốn chính là Ngô gia! Một người như vậy...làm sao lại xuất hiện bên người của Ngô Huy? Tâm trạng của Trần Phong khê động.

Lần này hẳn tới, chỉ là muốn dùng năm vạn điểm tích lũy đổi lấy một cái cơ hội đột phá cực hạn! Trên lý luận, sự tình Ngô gia kỳ thật cùng với hẳn không có liên quan quá nhiều, thế nhưng...nếu như ở trong này có mồi ảm mà nói, sự tình làm ông chủ của hẳn có thể thuận lợi được hay sao?

"Xem ra phải cẩn thận một chút." Trần Phong nghĩ thầm ở trong lòng.

Xoạt! Bước chân của Trần Phong trở nên nhẹ nhàng, hẳn giả bộ như mình là một chế tác sư bình thường không có một chút sức chiến đấu nào, đi theo bên cạnh Ngô Huy, ở bên trong khu vực được bảo hộ nói chuyện phiếm với hẳn.

Rất nhanh, Trần Phong liền thân quen cùng với Ngô Huy.

Mà vào giờ khắc này, đám người đã lặng yên đi đến nơi mà lần này cần phải thám hiểm —— Thảo nguyên Thanh Hà. Căn cứ theo sự thống kê của Gen Công Hội, đây là một địa phương thám hiểm cấp B, ở nơi đây có biến dị thú cực kỳ cường đại, thế nhưng mạnh nhất cũng bất quá chỉ là cấp B đỉnh phong! Có Ngô Diệu Thiên cấp B cùng với vài chục gen chiến sĩ cấp C trở lên này, theo lý thuyết mà nói là sẽ không xuất hiện điều gì ngoài ý muốn mới đúng.

"Cẩn thận một chút." Đám người Ngô Năng giảm bước chân lại.

Ở nơi đây đã cách doanh địa Gen Công Hội rất xa, nếu như gặp phải nguy hiểm không thể dự đoán, vậy liền thật sự có thể sẽ xảy ra chuyện.

Xoạt! Bên trong bụi cỏ lần lượt có từng cái bóng đen đi ra.

"Địch tập kích!" Ngô Năng quát to một tiếng.

Mấy chục vị chiến sĩ ra tay, đem những cái bóng đen kia đóng đinh tại chỗ, rõ ràng là từng con sói hung ác biến dị trên thảo nguyên! Thuần một sắc cấp C đỉnh phong! Cũng được tính là một trong những loại biến dị thú hung mãnh thường thấy nhất ở nơi đây!

"Phản ứng rất nhanh." Trần Phong kinh diễm.

Lần hành động này, có lẽ so với trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi hơn. Đây là Trần Phong lần thứ nhất được hưởng thụ loại đãi ngộ 'Ông chủ' này, đơn giản thoải mái muốn bay lên, được bảo hộ ở giữa, gần như cái gì cũng đều không cần phải làm!

Oanh! Gen chiến sĩ giao phong cùng với biến dị thú, trên đường đi xuất hiện không biết bao nhiêu biến dị thú, đều được đám người Ngô Năng giải quyết thuận lợi, cho dù lúc này có một bầy sói xuất hiện, có rất nhiều người đã bị thương.

"Phương hướng ba giờ xuất hiện biến dị thú không biết."

"Đã giải quyết."

"Phương hướng năm giờ xuất hiện biến dị thú không biết."

"Đã giải quyết."

Đội ngũ không ngừng truyền đến thanh âm.

"Hết sức chuyên nghiệp a." Trần Phong kinh ngạc tán thán.

"Bọn hăn trước kia là đội ngũ do cha ta đào tạo ra."

Ngô Huy có chút nhát gan nói.

"Thật sao?" Trần Phong cười nói: "Vây lần này, là lần hỗ trợ cuối cùng của bọn họ? Trước khi rời khỏi Ngô xuất thủ một lần cuối cùng?"

"Không." Ngô Huy lắc đầu, thần sắc trở nên âm đạm: "Bọn hấn là đi theo Ngô Năng thúc thúc, ta trước đó đã nhờ vả rất nhiều lần, bọn hấn cũng không nguyện ý ra tay, lần này là bởi vì năm vạn điểm tích lũy của ngươi... Ta hứa hẹn, hết thấy điểm tích lũy sau khi kết thúc nhiệm vụ, đều sẽ giao cho bọn hấn, bọn hấn mới đồng ý giúp ta."

"Kỳ thật...nhiệm vụ đã treo được nửa năm. Nếu như giảm điểm tích lũy đi một chút, đoán chừng sẽ có rất nhiều người nguyện ý làm nhiệm vụ này, nhưng mà Ngô Năng thúc thúc yêu cầu thấp nhất là năm vạn điểm tích lũy, cho nên chỉ có thể một mực treo..."

"Nói như vậy, ngươi cái gì cũng không chiếm được?" Trần Phong nhìn hấn một cái.

Ngô Huy thấp giọng nói: " ít nhất... còn có thể đem thi thể của cha ta trở lại quê hương..."

Trần Phong im lặng, thiên tâm vạn khổ, chờ nửa năm, thậm chí từ bỏ việc bước vào cấp C, chính là vì tới một chỗ như thế, đem hài cốt của phụ thân mang về?

"Gia sản của ngươi đâu?" Trần Phong ngạc nhiên hỏi.

Ngô gia mặc dù đã không còn, nhưng tài sản thì vẫn còn chứ! Tùy tiện thuê mấy cái đoàn đội chuyên nghiệp, không phải là có thể nhẹ nhõm mang thi thể về còn có được phần thuốc thử gen kia?

"Bị, bị thân thích chia sạch." Ngô Huy cúi đầu xuống.

Không có sức chiến đấu, hấn quả thực là mặc cho mọi người chà đạp! Nếu không phải bởi vì có người kiêng kỵ mẫu thân của hấn có khả năng còn sống, chỉ sợ là hấn đã sớm bị giết chết!

Trần Phong: "..."

Tên tiểu tử này quả thực là khổ cực tới cực điểm a! Bất quá, chuyện này Trần Phong cũng không giúp được, mỗi người đều có con đường muốn đi của mình, hắn còn không có lòng tốt đến tình trạng như thế, bất quá cái tên Ngô Năng này, có thể sẽ không tận chức tận trách như thế!

Có lẽ...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Mà đúng vào lúc này, đội ngũ đã lặng yên bước vào chỗ sâu bên trong thảo nguyên Thanh Hà.

Rong —— Tiếng gào thét trầm thấp rung động trong hư không.

Oanh! Từng tiếng tiếng nổ vang, kèm theo tiếng bước chân rầm rập truyền tới.

"Không tốt!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Có một con biến dị thú kinh khủng cao tròn vẹn 50 mét, từ trong chỗ sâu thảo nguyên đi ra, quanh người tản ra uy năng kinh khủng, hai mắt to lớn chiếu ra ánh sáng trong bóng tối.

Cấp B đỉnh phong! Vương giả cường đại nhất trên mảnh đất này!

"Cẩn thận." Vẻ mặt của đám người Ngô Năng trở nên nghiêm túc.

Chỉ có điều là, Trần Phong lại có một chút choáng váng, bởi vì hắn nhìn thấy ở trước ngực của con biến dị thú kinh khủng này, nhìn thấy một tấm thẻ sắt quen thuộc.

Đồ Mã...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, lần trước trông thấy cái tên này, chính là ở trên người của cái con rùa lớn kia! Vì cái gì biến dị thú ở trong thảo nguyên Thanh Hà cũng sẽ có cái tấm thẻ sắt này! Hai chữ Đồ Mã rốt cuộc là có ý gì!

Tên của một tổ chức?

Danh hiệu của một cuộc thí nghiệm?

Tên của một người nào đó?

Không có người nào biết rõ.

Đây là một con sói thảo nguyên biến dị mạnh mẽ, thực lực: cấp B, sức chiến đấu: không biết, nhưng nhìn kích cỡ của nó, ở nơi này, tất nhiên là tồn tại cấp bá chủ!

Lại có một tiếng gào thét vang lên, khí tức kinh khủng tỏa ra, con sói biến dị này ra tay.

"Lên!" Ngô Năng quát lạnh.

Bọn hắn đã sớm đối với biến dị thú ở nơi này rõ như lòng bàn tay.

"Sói thảo nguyên biến dị! Cấp B, nếu như là đầu lĩnh, có thể sẽ có huyết mạch truyền thừa, đạt đến cấp B đỉnh phong, nhanh chóng giải quyết nó, bước vào chỗ sâu bên trong thảo nguyên!"

"Hiểu rõ." Gen tiểu đội ra tay, chiến đấu bùng nổ ở phía trước.

Mà Trần Phong lại lặng yên không tiếng động đem Ngô Huy kéo ra sau lưng của mình, cho dù hết thảy mọi việc nhìn qua rất thuận lợi, thế nhưng cái tám thẻ sắt quen thuộc kia...

Tiếng nổ vang rền không ngừng truyền ra, sói biến dị liên tục bại lui, vết thương chồng chất.

"Đánh chết nó!" Ngô Năng phát ra âm thanh lạnh lùng.

Sói biết nói chuyện

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, có một thanh âm bén nhọn bỗng nhiên vang lên: "Bọn gia hỏa các ngươi thật là khinh người quá đáng!" ? ? ?

Đám người không hiểu ra sao, bọn hắn nhìn kỹ lại, vẻ mặt liền lộ ra vẻ quái dị, bởi vì cái thanh âm này, rõ ràng là do con sói biến dị trước mắt phát ra! Nó thể mà có thể mở miệng nói chuyện!

"Người biết nói chuyện?" Ngô Năng kinh sợ.

"Nói nhảm! Lão tử cũng không bị câm, vì cái gì không thể nói!"

Sói biến dị gầm thét: "Các ngươi mấy cái tên tạp chủng này, lại dám đi vào chỗ này, có tin hay không trong vòng vài phút ta sẽ gọi huynh đệ đến đây cắn chết các ngươi? ? Các ngươi biết nơi này có bao nhiêu sói thảo nguyên hay không? Đã biết thân phận của lão tử chưa? Mau rút nhanh lên!"

Đám người: "..."

Sói thảo nguyên biến dị thể mà có thể mở miệng nói chuyện, quả nhiên là chưa từng nghe thấy!

"Sói biến dị biết nói tiếng người..." Trong mắt của Ngô Năng lóe lên tinh quang: "Nếu như bắt người đem về nghiên cứu..."

Sắc mặt của Sói biến dị đại biến, nó tru lên một tiếng.

Tiếng gào thét có tính xuyên thấu vang tận tới mây xanh, thể nhưng mà, khiến cho người ta kinh sợ chính là, cho dù là như thế, chung quanh vẫn không có một con sói thảo nguyên nào xuất hiện.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Con sói biến dị lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ha ha, ngươi thật sự cho rằng ta không có chuẩn bị sẵn sàng sao?" Ngô Năng lộ ra vẻ mặt trầm thấp: "Nếu như muốn tới nơi này, ta tự nhiên đã

sớm chuẩn bị hết thảy mọi thứ, tạo ra một lớp che chắn, đề phòng người tru lên gọi đồng bạn đến đây!"

Bên cạnh hắn, quanh người của một gen chiến sĩ lóe lên sóng ánh sáng nhàn nhạt, tiếng tru của con sói biến dị, bị sóng ánh sáng triệt tiêu hoàn mỹ! Không cách nào có thể truyền ra! Căn cứ theo tính toán, tiếng tru bình thường và cứu viện của sói thảo nguyên, đều nằm ở bên trong một dải tần số nhất định, hoàn toàn có khả năng ở bên trong tiếng tru bình thường phân tích ra các dải tần số cứu viện! Chỉ cần khóa chặt cái dải tần số cứu viện này, khiến cho thanh âm cứu viện không có cách nào truyền ra, là có thể hoàn mỹ ngăn chặn! Bọn hắn đã sớm chuẩn bị thủ đoạn này để đối phó với bầy sói, nhẹ nhõm phá đi tiếng tru cứu viện của con sói biến dị này!

"Bắt sống!" Ngô Năng đắc ý hạ lệnh.

Nhưng mà chỉ trong thoáng chốc, hắn đã trông thấy con sói biến dị tiếp tục ngửa mặt lên trời.

Nó muốn làm gì? Tru lên? Tiếng tru cứu viện của nó đã bị khóa chặt, căn bản là vô hiệu! Vậy thì nó muốn làm gì?

Chỉ có điều vượt quá ngoài ý liệu của hắn chính là, con sói biến dị chỉ dùng một loại ánh mắt kỳ dị nhìn hắn, giống như là đang nhìn một thằng đàn...

Ảo giác sao? Sau đó, ánh mắt của Ngô Năng đột nhiên trợn to, bởi vì con sói biến dị sau khi bày xong tư thế ngửa đầu tru, bỗng nhiên vừa tru vừa la hét: "Các huynh đệ, lão tử bị mấy tên tạp chủng đánh hội đồng!"

"Nhanh tới cứu ta! ! !"

"Hú hú hú! "

"Cứu mạng a!"

"Hú hú hú! "

"Mấy cái tên hèn mạt này, lão tử từng thế nhưng chính là động vật quý hiếm cần được bảo hộ a!"

Từng tiếng sói tru quỷ dị cùng với thanh âm tiếng người xen lẫn với nhau. ?
? ? ?

Đám người Ngô năng lộ ra vẻ mặt phát mộng, quanh người gen chiến sĩ bên cạnh Ngô Năng lóe lên sóng ánh sáng, đem một bộ phận lớn thanh âm triệt tiêu đi, nói: "Lão đại, cứ yên tâm, hết thấy tiếng sói tru đều đã bị triệt tiêu."

Đúng thế, chỉ cần là tiếng sói tru, vô luận là dùng loại phương thức nào cũng không thể truyền ra được!

Thế nhưng mà...con sói này còn hét lên một bộ phận là tiếng người a!

Mặt đất rung động, từng con sói thảo nguyên có vẻ mặt dữ tợn chậm rãi xuất hiện.

Bầy sói đang đến! Chúng nó có lẽ là không nghe được tiếng sói tru, thế nhưng lại có tiếng người kêu thảm liệt, đã đủ để hấp dẫn lực chú ý của chúng nó.

Một đầu, hai đầu, ba đầu...

Rất nhanh, sói thảo nguyên lít nha lít nhít xuất hiện!

Cấp B! Cấp B! Toàn bộ đều là cấp B!

Đám người gần như tuyệt vọng, vài con sói cấp B đối với bọn hắn là không có vấn đề, thế nhưng đây là mấy chục con thậm chí là trên một trăm con sói thảo nguyên B, bọn hắn căn bản là không có biện pháp! Chỉ có một con đường chết!

Này, này, chuyện này...tại sao có thể như vậy? Đám người Ngô năng cũng trong nháy mắt cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới, kế hoạch mà bọn hắn đã chuẩn bị tốt, thế mà lại chịu thua với một con sói biến dị quỷ dị!

Đây rốt là một con sói biến dị như thế nào! Một con sói biến dị có thể nói chuyện, còn có cả trí tuệ như nhân loại?

"Đáng hận!" Ngô Năng cắn răng.

"Làm sao bây giờ?" Những người còn lại cũng lộ ra vẻ mặt khó coi.

Đàn sói thảo nguyên đang từng bước ép sát, không ngừng đi tới gần, đem bọn hắc vân quanh.

Trần Phong... Ngô Năng nhớ tới tên gia hỏa này, cho dù Trần Phong chỉ là một tên chế tác sư, thế nhưng trong ấn tượng của hắn, hắn nhớ kỹ người này ở trên mạng được gọi là người sáng tạo kỳ tích, mỗi một lần đều có thể sáng tạo ra kỳ tích. Nghĩ tới đây, hắn theo bản năng nhìn về phía Trần Phong.

Sau đó...hắn thấy Trần Phong ôm Ngô Huy trốn ở bên trong đám người run lẩy bẩy.

Ngô Năng: "..."

Ngô Năng hít vào một hơi thật sâu, xem ra chỉ có thể dùng biện pháp kia.

"Kế hoạch C!"

"Hiểu rõ." Một gen chiến sĩ đi ra.

Mây mù kinh khủng trong nháy mắt tràn ngập.

Đây là một loại gen năng lực đặc thù cấp B của hắn – Đế Chi Vụ Mai! Cấm chế tất cả các năng lực nhận biết! Hạn chế hết thảy các năng lực chiến đấu! Ở chỗ này, chỉ có thể nhìn bằng mắt thường! Tầm nhìn, chỉ có hai mét! Không phân địch ta!

Đây là biện pháp mạnh nhất để giải quyết nguy cơ mà bọn hắn có, cho dù địch nhân có cường đại hơn, trong nháy mắt này cũng sẽ biến thành mù lòa, tranh thủ thời gian cho bọn hắn chạy trốn, đặc biệt là đối với mấy con sói thảo nguyên này! Cho dù con sói thủ lĩnh kia vô cùng quý dị, thế nhưng mấy con sói thảo nguyên còn lại, bất quá chỉ là biến dị thú cấp B bình thường!

"Đi theo ta!" Người kia thấp giọng nói, Ngô Năng dẫn đám người đi theo sau lưng người này, đám người lặng yên không tiếng động rời đi.

Trong mơ hồ, bọn hắc đường như có thể cảm giác được đàn sói ở chung quanh đang bồi hồi, nhưng cũng không có cách nào tìm tới được dấu vết của bọn hắc, đám người cứ như vậy lặng yên không tiếng động rời đi.

"Con sói biến dị chết tiệt kia..." Ngô Năng cười lạnh một tiếng.

Một con Sói thảo nguyên biến dị có thể mở miệng nói chuyện, không biết đã trải qua loại biến dị như thế nào, nếu như có thể bắt được nó, cắt miếng ra để nghiên cứu...nói không chừng sẽ có giá trị liên thành! Chờ giải quyết xong sự tình Ngô Huy, hắc nhất định sẽ tới đây thu thập nó!

Chỉ có điều là, hắc không có chú ý tới, ở bên trong bóng tối, cho dù bày sói đang mờ mịt nhìn chung quanh, thế nhưng con sói biến dị kia, mắt vẫn sáng như đuốc, không nhìn ra được nửa điểm mê mang nào! Tinh quang trong mắt của nó loé lên, ánh mắt vượt qua Ngô Năng rơi lên trên người của Trần Phong.

Ở trên người của tên nhân loại này! Nó cảm thấy một chút khí tức quen thuộc.

Lực lượng thời gian

Trong chỗ sâu của thảo nguyên, có một tòa phế tích thật to lập loè ánh sáng màu xanh lung linh. Có từng tảng đá sừng sững, hình thành một cổ cảm giác áp bách kỳ dị, ở trung tâm, có một giọt chất lỏng màu xanh lam lập loè hào quang kỳ dị, đang không ngừng lấp lánh. Mà ở trước mặt giọt chất lỏng kia, có thân ảnh của một người trung niên đang đứng ở nơi đó, đưa lưng về phía đám người, tay phải hơi giơ lên, đó là...

"Cha!" Ngô Huy run sợ.

Người trung niên kia chính là Ngô Diệu Thiên sao? Trần Phong đột nhiên co con người vào, nếu nhìn kỹ, cái thân ảnh kia mặc dù nhìn như rất thật, thế nhưng không biết từ lúc nào, thế mà đã trở nên cứng ngắc! Đó lại có thể là một người chết! Một cỗ thi thể!

Thế nhưng... Trần Phong dùng ánh mắt đánh giá thật kỹ càng, thi thể vẫn hoàn chỉnh như cũ!

Nửa năm rồi a! Trần Phong cảm thấy rung động, căn cứ theo tư liệu biểu hiện, Ngô Diệu Thiên có thể đã chết được nửa năm, hắn nguyên lai tưởng rằng nếu có thể tìm được thi thể của hắn ta, thì cũng chỉ còn lại một bộ xương khô, chứ không phải là như thế này...

Trần Phong cảm giác được mấy tảng đá này tràn ngập sự quỷ dị.

"Không nên gấp gáp." Trần Phong giữ chặt Ngô Huy.

"Ừm." Ngô Huy thấp giọng nói: "Đó chính là thuốc thử gen do cha của ta chế tác ra."

Trần Phong theo ánh mắt của hắn nhìn lại, trước mặt Ngô Diệu Thiên, có một giọt chất lỏng màu xanh lam đang bay lơ lửng, chính là mục tiêu của nhiệm vụ lần này, cũng là thuốc thử gen có thể làm cho Trần Phong đột phá! Thuốc thử gen trong truyền thuyết có thể khiến cho chiến sĩ cấp D cưỡng ép đột phá cực hạn!

"Thật sự có khả năng?" Trần Phong hỏi.

"Ừm." Ngô Huy thấp giọng nói: "Cha ta truyền tư liệu cho ta, bảo ta đi tới đây, đáng tiếc..."

Ánh mắt của Ngô Huy có một chút ảm đạm, nếu như không phải là bởi vì hắn, phụ thân căn bản sẽ không chết!

Ngô Huy đem tư liệu truyền cho Trần Phong, Trần Phong cũng nhìn thấy tư liệu mà Ngô Diệu Thiên truyền về, theo tư liệu biểu hiện, dưới tình huống bình thường, loại thuốc thử gen bạo lực đột phá cực hạn cấp D này căn bản là không có khả năng tồn tại, cũng không có khả năng chế tác ra được! Thế nhưng, nếu như ở dưới một số hoàn cảnh đặc thù, chưa chắc đã không thể thành công!

Ví dụ như ——ở đây! Ở sâu bên trong thảo nguyên Thanh Hà, bên trên mảnh phế tích này!

Nơi này là một vùng bùn sau khi sông Thanh Hà chảy qua lưu lại, sau cùng biến thành nơi sinh sống của một đám ếch, bởi vì những con ếch thần bí này, ở đây mới xuất hiện một lực lượng kỳ diệu!

Là lực lượng thời gian! Thời gian ở nơi này, so với như bình thường dường như chậm hơn một chút!

Ếch đen

Đăng cấp: biến dị thú Cấp B

Năng lực: khiến cho thời gian chung quanh thân thể trôi chậm lại, có tuổi thọ lâu hơn.

Sức chiến đấu: 0

Đây chính là nguyên nhân tại sao Ngô Diệu Thiên đi đến chỗ này! Hắn dùng một loại trận pháp đặc biệt, vây khốn những con ếch đen này, lợi dụng năng lực đặc thù của bọn chúng, khiến cho thời gian của một mảnh khu vực này trôi chậm lại!

Sau đó...tiến hành quá trình chế tác mà căn bản không thể thực hiện được trong tình huống bình thường! Sau cùng, hắc thành công chế tác được thuốc thử gen đột phá cực hạn cấp D, chính là giọt chất lỏng màu xanh lam kia! Hắc vui vẻ gọi điện cho con trai đi đến đây, thế nhưng không biết vì sao, vào thời điểm Ngô Huy còn chưa kịp chạy tới, hắc đã vĩnh viễn bất động ở nơi đây.

Dung nhan vẫn như cũ, thậm chí thân thể cũng không có bất kỳ một sự biến hóa nào, thế nhưng người đã chết. Ở đây đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Không có nào người biết rõ!

"Đi xem một chút." Ngô Năng ra lệnh cho một người.

Trước mắt, những tảng đá mang đến cho người ta một cỗ cảm giác áp bách không hiểu, cho dù là cái giọt chất lỏng màu xanh lam đang ở trước mắt, cũng không có ai dám ở thời điểm này làm loạn.

"Vâng." Một gen chiến sĩ đi ra.

Mười mét! Hai mươi mét! Ba mươi mét! Hắc cẩn thận từng li từng tí đi đến trước mặt Ngô Diệu Thiên, không có bất kỳ một biến hóa nào.

"Thu lấy giọt chất lỏng kia đi." Ngô Năng ra lệnh.

Người kia đi ra phía trước, chỉ có điều là, ngay vào lúc hắc sắp đụng vào giọt chất lỏng kia, trong cái nháy mắt đó, có một tia ánh sáng màu xanh lam lấp lánh, thân thể của người kia trong nháy mắt cũng đứng im tại nơi đó!

Chuyện gì thế? Tâm thần của mọi người kinh hoàng.

Chết rồi? Chuyện gì đã xảy ra? ! Cái tình huống này cũng quá mức kinh khủng a!

"Lão tam!" Một gen chiến sĩ lao ra, lay động thân thể huynh đệ của mình, nhưng mà, vô dụng! Người này dường như cứ như vậy đã biến thành một pho tượng, dù gọi như thế nào cũng không tỉnh dậy! Thời gian của hắc, đã dừng lại! Đám người cảm thấy kinh sợ.

Nơi này...so với trong tưởng tượng của bọn hắc càng khủng bố hơn!

"Dùng đồ vật thử một chút." Trần Phong đề nghị.

Ngô Năng rất nhanh yêu cầu mọi người thử nghiệm, đều vô hiệu! Vật chất có thể hoàn mỹ bay xuyên qua mảnh khu vực màu xanh lam này.

"Những con biến dị thú thì sao?" Trần Phong hỏi.

Có người thử nghiệm bắt một con biến dị thú ném qua, mà vào lúc này, có một sự tình kinh người phát sinh, con biến dị thú kia, thế mà giống nhau bị đông cứng ngay tại chỗ! Thời gian ngưng đọng!

"Hít hà -zzz!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

"Tới giúp ta kiểm trắc." Trần Phong bản thân là một chế tác sư rất am hiểu các loại kiểm trắc.

Ngô Năng phái người hỗ trợ, rất nhanh, bọn hắn liền kiểm trắc ra được trận pháp đá tảng này có lực lượng thần bí —— ở bên trong pháp trận đá tảng, bất cứ là sinh vật nào, thời gian cũng đều sẽ bị ngưng đọng!

"Là lực lượng của ếch đen!" Trần Phong bỗng nhiên minh bạch.

Trên bản chất ếch đen có khả năng làm thời gian chậm lại, thế nhưng thời gian là cố định, không có khả năng vô duyên vô cớ giảm bớt cùng với gia tăng, cho nên, cái gọi là thời gian trôi qua chậm lại, trên bản chất, chính là thông qua hấp thu thời gian của những sinh vật khác, để tạo thành hiệu quả thời gian trôi qua chậm lại!

Ếch đen, là một sinh vật đặc thù có thể hấp thu thời gian! Cho dù là rất ít.

Mà Ngô Diệu Thiên, sử dụng phương pháp trái ngược, bao vây chúng nó ở trong trận pháp, thông qua năng lực đặc thù của chính mình, khiến cho chúng nó phản tác dụng cống hiến ra lực lượng thời gian!

Sau khi hiểu rõ, đám người liền có một cảm giác da đầu tê dại.

Khống chế thời gian? Đây cơ hồ là thủ đoạn của thần linh a! Ngô Diệu Thiên đây chính là chơi với lửa a!

Coi như là đám ếch đen mạnh mẽ cấp B này, sau khi có được năng lực làm thời gian trôi chậm lại, cũng đã bị mất đi hết sạch sức chiến đấu! Mà Ngô Diệu Thiên thì sao? Có ý đồ thông qua chúng nó không chế thời gian!

Cũng chính bởi vì vậy, hắn mới đã sáng tạo ra một loại thuốc thử có thể đột phá cực hạn, một loại thuốc thử gen thần kỳ căn bản không có khả năng tồn tại trong hiện thực! Chỉ có điều là.....cuối cùng hắn vẫn bị lực lượng thời gian phản phệ!

Trần Phong suy đoán, Ngô Triệu Thiên biến thành như thế này, rất có thể là bởi vì lực lượng thời gian quá mức kinh khủng, cuối cùng mặc dù chế tác thành công, nhưng lại bị lực lượng thời gian tác động.

Vô sĩ

Nói như vậy.....cha ta có khả năng không chết?! Ngô Huy bỗng nhiên trở nên kích động.

Rất có thể! Nếu như là thời gian ngưng đọng, đó chính là nói phụ thân của hắn rất có thể còn chưa tử vong! Nếu như phá huỷ cái trận pháp đá tảng này, rất có thể có thể sẽ đem người cứu ra!

"Mọi người tới đi, phá huỷ trận pháp đá tảng!" Ngô Năng ra lệnh một tiếng.

Đám người không dám vào bên trong trận pháp, thế nhưng vẫn có thể ở bên ngoài công kích vào trận pháp đá tảng, thế là, đám người bắt đầu điên cuồng công kích.

Oanh! Từng tảng đá bị đánh vỡ, bên trong trận pháp, lực lượng ngưng đọng thời gian tựa hồ đã dần dần trở nên buông lỏng, thời gian tựa hồ cũng đã bắt đầu chậm chậm lưu động, lông mi của Ngô Diệu Thiên khẽ run.

Muốn tỉnh! Đám người vui mừng! Nguyên kế hoạch chỉ là đem thi thể mang về, hiện tại nếu như có thể cứu tỉnh Ngô Diệu Thiên, đối với tất cả mọi người mà nói đều là chuyện tốt! Nhất là đối với Ngô Huy! Đây chính là một đại chế tác sư chân chính!

Oanh! Từng tảng đá sụp đổ! Có một mảnh ech kêu, trận pháp đá tảng rốt cục cũng sụp đổ, một vòng quang huy màu xanh thắm vào thời khắc này lấp lánh, giống như một vòng sóng ánh sáng nhàn nhạt lặng yên tán ra xung quanh.

Xoát! Thời gian, tựa hồ vào thời khắc này khôi phục.

Ông —— Quang hoa lưu chuyển, đám người có thể trông thấy rõ ràng, bên trong trận pháp, hai cái thân ảnh bị đông cứng đột nhiên thức tỉnh, Ngô Diệu Thiên mở mắt nhìn về phía đứa con trai của mình.

Tiểu Huy! Ngô Diệu Thiên vui mừng gọi.

Cha! Ngô Huy kích động.

Nhưng mà, ngay trong cái nháy mắt này, có một cơn gió mát thổi qua, thân ảnh của Ngô Diệu Thiên vậy mà hóa thành vô số hạt bụi, tựa hồ như là bị gió thổi tiêu tán, bay đầy trời bên trong không trung.

Không!!! Ngô Huy hoảng sợ, cha! Hắn lao ra ôm chầm lấy, nhưng mà, chỉ có thể bắt được một dải hào quang, Ngô Diệu Thiên, đã biến mất!

Đã xảy ra chuyện gì? Đám người cảm thấy kinh nghi bất định.

Nhưng mà, vào đúng lúc này, gen chiến sĩ vừa rồi bị đông cứng, sau khi pháp trận đá tảng sụp đổ cũng đã được giải trừ, chỉ là ở trong cái tích tắc này, toàn thân của hắn xuất hiện vô số lỗ máu, giống như bị vô số người chà đạp, thân thể, nội tạng, hết thảy toàn thân vào giờ khắc này đều tiếp nhận sự đả kích nặng nề.

Phốc! Tử vong!

???? Đám người sợ ngây người.

Lão tam! Người bằng hữu kia phát điên, gầm thét một tiếng, đến cùng là ai, có dám ra hay không?!

Sắc mặt của đám người cũng trở nên nghiêm túc, chẳng ai ngờ được rằng, vừa phá hủy pháp trận đá tảng, hai người Ngô Diệu Thiên liền trực tiếp tử vong, ngược lại là con biến dị thú kia, thế mà cứ như vậy đường hoàng rời đi!

Hai người một thú bị thời gian đông cứng, chỉ có một con biến dị thú chạy thoát, ở nơi này.....đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Thời gian.....Trần Phong hơi híп tròng mắt.

"Người có phải đã biết ai giết cha của ta?" Ngô Năng đột nhiên hỏi, này giờ hắn vẫn một mực chú ý biểu lộ của Trần Phong.

"Có một chút suy đoán." Trần Phong lạnh nhạt nói.

Ai? Đám người theo bản năng đề phòng lẫn nhau.

"Nói cho ta, ta nhất định sẽ giết hần!" Toàn thân bằng hữu của Lão Tam phun trào sát ý.

"Người giết hần, chính là ngươi đó." Trần Phong khẽ lắc đầu.

"Cái gì?" Đám người cảm thấy chấn động.

"Ngươi nói bậy bạ cái gì đó?" Người kia tức giận, nói: "Ta làm sao lại phải giết chết Lão Tam!

"Bởi vì thời gian....." Trần Phong thở dài một tiếng: "Thời gian! Là một loại lực lượng cực kì đặc thù! Vào thời điểm thời gian ngưng đọng, ngươi dùng sức lay động thân thể của Lão Tam, còn không ngừng vỗ vào khuôn mặt và thân thể của hần, không biết là đập bao nhiêu lần, không biết lắc lư bao nhiêu lần!"

"Mà trong cái nháy mắt thời gian ngưng đọng mất đi hiệu lực.....những cổ lực lượng mà ngươi tác động đã dung nhập vào lực lượng thời gian kia, trong cái nháy mắt này bộc phát, "Oanh!", bằng hữu của người tử vong tại chỗ!"

"Mà Ngô Diệu Thiên tử vong, cũng là như vậy! Qua thời gian nửa năm! Phơi gió phơi nắng! Thân thể của hần nhìn qua giống như không có nhận phải bất kỳ một tổn thương gì, thế nhưng nửa năm trôi qua, các loại sức gió, ánh sáng mặt trời, các loại lực lượng xuyên thấu tiến vào trong cơ thể của hần, chỉ là bởi vì thời gian ngưng đọng, cho nên cũng không có hiển hóa! Mà trong nháy mắt đó thời gian ngưng đọng được giải trừ, trong nháy mắt dẫn nổ! Xoát! Vền vền chỉ là một cơn gió mát, liền tan thành mây khói! Ngô Diệu Thiên, chết!"

"Ngược lại con biến dị thú vừa mới được ném vào kia, bởi vì không có người đề ý tới, cũng bởi vì thời gian quá ngắn, ngược lại vẫn có thể sống sót! Đây mới là điều đáng buồn nhất."

Không!!! Bằng hữu của Lão Tam cơ hồ sụp đổ, hần chẳng thể nghĩ tới, hại chết Lão Tam lại chính là mình! Nếu như không phải hần lo lắng cho Lão

Tam, lao ra không ngừng lay động thân thể của Lão Tam, Lão Tam cũng sẽ không chết, hấn hận a!

Cha.....Ngô Huy đồng dạng cũng cảm thấy bi thống, ông trời tại sao lại mang đến hy vọng cho hắn rồi đập tắt không thương tiếc, hài cốt cũng không còn! Thậm chí ngay cả nhiệm vụ dự tính ban đầu của hắn cũng vô pháp hoàn thành!

"Ai." Ngô Năng cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, còn tưởng rằng lão gia tử vẫn có thể sống sót, thật sự là đáng tiếc! Bất quá, nếu như đã không thể cứu sống được lão gia tử, vậy thì tiến hành giao dịch nhiệm vụ sau cùng đi.

"Đó là điều đương nhiên." Có một cái thanh âm xa lạ bỗng nhiên vang lên.

Trong đám người, trong tiểu đội của Ngô Năng, thế mà có một gen chiến sĩ mang theo nụ cười đi ra, nói: "Lão Ngô.....giao dịch của chúng ta đã hoàn thành."

Xoát! Quang huy lạnh lẽo hiện lên.

"Các ngươi....." Vài gen chiến sĩ thủ hộ bên người của Ngô Huy vừa định phản kháng, đã bị đồng bạn ở bên cạnh xuất thủ chém giết, trong nháy mắt tử vong! Bên người Ngô Huy, trong nháy mắt chỉ còn sót lại một người Trần Phong!

"Ngươi.....Ngô Huy không dám tin nhìn Ngô Năng."

"Nhóc con.....xin lỗi." Trên khóe miệng của Ngô Năng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Được làm vua thua làm giặc! Trong nháy mắt Ngô Diệu Thiên chết đi, Ngô gia biến mất đã được định trước, cho nên Ngô Năng đã sớm tìm một con đường lui cho mình, cái gọi là năm vạn điểm tích lũy...còn có lợi ích nhiệm vụ trước mắt!

"Đây chính là thuốc thử gen đột phá cực hạn 100% mà ngươi đã nói?" Người kia kinh diễm nhìn giọt chất lỏng màu xanh lam đang bay lơ lửng.

"Đúng vậy!" Ngô Năng cười nói: "Pháp trận đá tảng đã bị phá huỷ, hiệu quả của thứ này, tuyệt đối có thể khiến cho ngài hài lòng."

"Người..." Ngô Huy giờ phút này rốt cuộc cũng đã minh bạch chuyện gì đang xảy ra!

Cái tên khốn kiếp Ngô Năng này thế mà bán hấn hai lần! Trần Phong ở đây, năm vạn điểm tích lũy một lần, Ngô Năng bên kia, lại âm thầm bán thuốc thử gen đột phá cực hạn cho những người khác!

"Người làm như thế này sẽ bị Gen Công Hội truy nã." Ngô Huy gắt gao nhìn chăm chăm vào Ngô Năng.

"Ta biết." Ngô Năng rất là lạnh nhạt nói: "Bất quá, bọn hấn chỉ tìm được 1 kết quả đó là —— toàn quân bị diệt, chết ở chỗ này, bao quát cả ta! Sau đó ta sẽ phẫu thuật thâm mỹ sống một cuộc sống mới!"

"Người vô sỉ!" Ngô Huy phẫn nộ.

Phe thứ ba

Tại sao lại có thể như vậy...hắn còn tưởng là coi như Ngô Năng không nguyện ý giúp mình, chỉ mang thi thể của phụ thân trở về mà đòi 5 vạn điểm tích lũy cũng đã rất quá đáng, thế nhưng không nghĩ tới, hắn lại dám...

"Nhóc con, đây mới là hiện thực a!" Ngô Năng cười to: "Cha của ngươi vì thân thể của ngươi thế nhưng thật là nhọc lòng, khiến cho ngươi vào cái tuổi này liền vượt xa người khác, sắp đột phá đến cấp C! Thế nhưng như vậy thì có ích lợi gì?"

"Ngươi đầu tiên là không có bất kỳ một loại gen năng lực nào, thứ hai cũng không có sức chiến đấu! Nói thật, nếu như bản thân ngươi có thiên phú kinh người, ta không những không ra tay với ngươi, ngược lại còn phụ tá ngươi, biến ngươi trở thành người mạnh nhất của Ngô gia, thế nhưng rất là tiếc nuối, ngươi ngay cả tư cách để cho ta giúp đỡ đều không có, quá yếu! Cho nên...xin lỗi ngươi, nhóc con."

Ngô Năng tàn nhẫn nói: "Nói thật, vào thời điểm hắn quyết định bồi dưỡng ngươi, ta liền đoán được Ngô gia sớm muộn cũng sẽ có một ngày sẽ xong đời, ta đã sớm chuẩn bị đường lui cho mình!"

"Mà bồi dưỡng một tên phế vật, chính là phương thức khiến cho gia tộc xuống dốc nhanh nhất." Từng chữ của Ngô Năng như kim đâm, đâm vào đáy lòng của Ngô Huy.

Trái tim của hắn đang nhỏ máu! Tay của hắn cũng đang chảy máu!

"Nhớ kỹ." Ngô Năng phát ra âm thanh lạnh lùng: "Hại chết phụ thân ngươi, không phải người khác, mà chính là ngươi! Hiện tại, hãy đi vào địa ngục sám hối với phụ thân của ngươi đi!"

Quầng sáng kinh khủng tỏa ra, nhưng mà, đúng lúc này.

Có một tiếng nổ vang thật lớn, có một bộ cơ giáp năng lượng lóng lánh hào quang bỗng nhiên phóng tới, chặn một kích của Ngô Năng.

"Trần Phong! !" Ngô Năng liếc mắt liền biết đó là ai, nói: "Người đang tìm cái chết!"

Ánh sáng lưu chuyển, bí kỹ dung hợp kinh khủng cấp B chém giết tới.

"Hừ." Trần Phong hừ lạnh một tiếng, cũng không để ý tới, bộ cơ giáp năng lượng bị đánh bay lên trời kia, trong nháy mắt giải thể hóa thành một đầu đạn hạt nhân đánh về phía Ngô Năng!

Hào quang kinh khủng trong nháy mắt nổ tung! Năng lượng kinh người vào thời khắc này bùng nổ, đánh bay tất cả những người ở gần đó ra bên ngoài! Cho dù là cấp B!

Trần Phong đột nhiên bùng nổ công kích quá kinh người, ai cũng sẽ không ngờ được, chỉ là một chiến sĩ Cấp D, hơn nữa còn là một gen chế tác sư lại có thực lực kinh khủng như thế!

Rất nhanh, đám người dính đầy bụi đất đứng lên, nguyên bản là một đội hình hoàn chỉnh, bị nổ thành chia năm xẻ bảy.

Mấy gen chiến sĩ có thực lực nhỏ yếu, cái gì mà cấp C đỉnh phong, lại bị nổ chết tại chỗ! Bộ cơ giáp năng lượng do Trần Phong ngưng tụ đã tạo ra uy lực quá kinh khủng!

"Trần Phong! !" Trong mắt của Ngô Năng lóe lên tia sáng lạnh.

Quay đầu nhìn lại, giọt chất lỏng màu xanh lam kia đã biến mất cùng với hai người Trần Phong!

"Là cái tên đạt giải quán quân kỳ thi đấu gen tân tú kia?" Tên gen chiến sĩ kia cười lạnh: "Ta đối với hắn cũng không có hứng thú gì, thế nhưng ngay cả đồ của lão tử cũng dám đoạt, thì đó chính là tự tìm đường chết!"

Từng bóng người xuất hiện, ở bên trong bóng tối, thế mà có càng nhiều gen chiến sĩ cấp B! Những người này..đều là người của hắn!

"Đã định vị được!" Ánh mắt của Ngô Năng lấp lóe, hắn nhìn xuống phía dưới trận pháp đá tảng, ở bên dưới đồng phế tích, ở bên trong dường như có người tồn tại.

"Bọn hấn đang ở bên trong! Giết! Phong bế hết thầy lối ra, không cho phép bất luận người nào đi ra, trông thấy bất luận kẻ nào, giết không tha!"

"Hiểu rõ!" Lần lượt từng có từng bóng người lấp lóe, giết xuống phía dưới phế tích, thuần một sắc là gen chiến sĩ cấp B!

Những địch nhân lần này, so với trong tưởng tượng của hai người Trần Phong càng khủng bố hơn!

"Mặt đất ở dưới phế tích này không lớn." Ngô Năng lạnh lùng nói: "Bọn hấn sẽ trốn không thoát."

"Chỉ hy vọng là như thế." Gen chiến sĩ kia cười lạnh: "Nếu như hấn chạy thoát rồi, coi như là ngươi không hoàn thành nhiệm vụ, dù sao thì đồ vật còn chưa giao cho ta, hắc hắc hắc, đến lúc đó ngươi..."

Khóe miệng của Ngô Năng hơi hơi run rẩy, hấn rõ ràng được người mà mình hợp tác lần này là ai! Nhiệm vụ lần này, hấn nhất định phải hoàn thành!

"Yên tâm." Hấn hít vào một hơi thật sâu, đi theo những người kia phối hợp truy sát Trần Phong cùng với Ngô Huy! Hấn ngược lại cũng muốn xem xem, chỉ là một gen chế tác sư cấp D, đến cùng có bao nhiêu lực lượng! Thân ảnh của hấn nhanh chóng chui vào bên dưới phế tích.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong phế tích. Trần Phong mang theo một cái thân ảnh nhỏ gầy đang chạy trốn, ở sau lưng như có gai đâm, hấn có thể cảm giác được sự kinh khủng của những người đang truy sát mình! Thuần một sắc chiến sĩ cấp B!

Hấn đối phó với một người còn có thể! Thế nhưng mấy chục người? Không thể nào! Cho nên lần này, chỉ có thể trốn! Vào thời điểm vị gen chiến sĩ kia xuất hiện, Trần Phong liền ý thức được sự không ổn, nếu như Ngô Năng thật sự đã tính toán như vậy, chắc chắn sẽ phải nhô cổ tận gốc!

Cho nên...hấn chỉ có thể trốn! Ngô Huy chỉ là do hấn thuận tay mang theo mà thôi, thằng nhóc này đã đủ đáng thương, Trần Phong không ngại thuận

tay đem hấn mang theo, đương nhiên, chỉ là vì cũng không làm ảnh hưởng gì đến bản thân của hấn.

Trần Phong mang theo Ngô Huy chạy xuyên qua mặt đất dưới phế tích, hấn rất muốn tìm một lối ra để chạy ra bên ngoài, nhưng mà toàn bộ lối ra đã bị phong tỏa, hấn hiện tại chỉ có thể mang theo Ngô Huy ẩn nấp bên trong cái đường hầm này!

Thậm chí ——rất nhanh sẽ không có đường nào để đi!

"Như vậy không thể được." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, xem ra phải làm ra phản kích!

"Ngô Huy! Ngươi có năng lực gì?" Hấn nhìn về phía Ngô Huy.

Dù sao Ngô Huy cũng là một chiến sĩ cấp D cực hạn, trên lý luận, cảnh giới của Ngô Huy là giống nhau với Trần Phong, coi như sức chiến đấu có yếu hơn nữa, cũng phải có một chút chứ?

"Không có." Ngô Huy hồ thẹn cúi đầu xuống.

"Không có? ? ?" Trần Phong có chút phát mộng: "Một chút cũng không có?"

"Ừm." Ngô Huy nhát gan cúi đầu xuống.

Thân ảnh nhỏ gầy nhìn qua càng thêm yếu đuối.

Làm sao có thể... Trần Phong có chút nhức đầu, nếu như không phải trên người của Ngô Huy có khả năng liên quan với manh mối 'Cách điều chế', hấn thậm chí còn muốn vứt Ngô Huy ở lại chính mình trốn đi! Ngươi thể nhưng là gen chiến sĩ cấp D a!

"Ta...không có sức chiến đấu." Ngô Huy thất lạc nói: "Bọn hấn... nói ta là phế vật... ta có năng lực, thể nhưng ta cũng không biết đó là cái gì, căn bản cũng nghiên cứu không ra...viện nghiên cứu cũng không thể tìm ra được..."

Thần sắc của Ngô Huy trở nên ảm đạm, phụ thân của hấn là Chế tác đại sư, gần như đã sử dụng hết thầy các loại biện pháp, nhưng vẫn vô dụng! Đường

như là do bị áp chế bởi huyết mạch của mẫu thân, Ngô Huy không có bất kỳ một cái năng lực gì! Càng chuẩn xác mà nói là, gen huyết mạch bản thân của hắn, quá mức mạnh mẽ, đã trấn áp hết thảy các loại gen khác, căn bản không có khả năng dung hợp thành công! Đây mới là nguyên nhân tại sao Ngô Huy cho đến bây giờ cũng không có dung hợp được bất luận loại gen năng lực nào! Bởi vì không có cách nào thành công!

Năng lực của Ngô Huy

"Người thi triển ra cho ta xem một chút." Trần Phong nhíu mày, hắn cũng không tin, lại còn có cả loại năng lực không có cách nào phán đoán?

"Ừm." Ngô Huy thấp giọng.

Ồ...ô...n...g —— Trong tay của hắn loé lên một tia sáng lung linh, tản ra hào quang nhàn nhạt, sau đó liền biến mất.

"Hết rồi sao?" Trần Phong có chút phát mộng.

"Hết rồi." Ngô Huy cúi đầu xuống.

Trần Phong: "..."

Đây là cái năng lực quỷ gì thế! Hắn khẳng định, những người ở cái viện nghiên cứu kia cũng đã bó tay hết cách, cho nên mới phán định Ngô Huy là phế vật.

"Ngay cả một chút tác dụng gì đó cũng không có hay sao?" Trần Phong nhìn không được hỏi.

"Ừm." Ngô Huy thấp giọng nói: "Viện nghiên đã thử nghiệm hơn 3000 loại đồ vật và biến dị thú, đều vô hiệu."

Trần Phong: "..."

Được rồi, nếu Ngô Huy không có sức chiến đấu, chỉ có thể dựa vào chính mình! Trần Phong nhìn số điểm giá trị may mắn của mình, có một chút đau lòng, vì cách điều chế, liều mạng!

Mà vào lúc này, trong tay của Ngô Huy lại không ngừng loé lên gợn sóng như có như không. Hắn cũng biết mình gần như không có bất kỳ cái sức chiến đấu gì, cho nên đang không ngừng dùng tinh thần lực đáng thương của mình thử nghiệm, hy vọng có thể nghiên cứu ra được một chút thủ

đoạn. Cho dù là chưa từng thành công qua một lần nào, hắn vẫn không có từ bỏ.

"Có thể biến thành được cái chày gỗ hay sao!" Trần Phong tức giận nói: "Đi thôi."

Hắn giữ chặt Ngô Huy chuẩn bị kéo đi, nhưng mà vào lúc này, hào quang nhàn nhạt ở trong tay của Ngô Huy, vậy mà vào thời khắc này ngưng kết, biến thành một cái chày gỗ!

Ngô Huy há lớn miệng.

Đây là...Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào, chày gỗ? Làm sao có thể! Ngô Huy làm sao lại làm ra một cái chày gỗ?

Chờ một chút, chẳng lẽ là...Trần Phong bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, trong lòng nhắc lên sóng to gió lớn, không thể tưởng tượng nổi nhìn Ngô Huy, bởi vì nếu như suy đoán của hắn là thật, tên tiểu tử này chỉ sợ là có được một loại năng lực kinh thiên!

"Ta có thể tạo ra đồ vật?" Ngô Huy lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Hắn đã dùng năng lực của mình thử nghiệm qua vô số lần, thế nhưng mỗi lần đều không có bất kỳ vật gì! Thậm chí là không phát huy ra bất cứ tác dụng gì, thế nhưng vừa rồi...Ngô Huy cầm cái chày gỗ nện vào đầu của mình.

Hắn che đầu rên rỉ nói: "Đau quá!"

Trần Phong: "..."

Thế mà con m* nó còn có thể đem chày gỗ tự đập vào đầu của mình!

"Ta muốn thử xem đây là thật hay giả." Ngô Huy xoa xoa đầu, trong ánh mắt lại tràn ngập sự mừng rỡ: "Thật, tựa như là thật! Ha ha ha, năng lực của ta là hữu dụng, ta thật sự là có năng lực!"

Ngô Huy cảm thấy hưng phấn không thôi.

"Tốt, vậy chúng ta thử lại một lần nữa." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Được." Vẻ mặt của Ngô Huy trở nên nghiêm túc.

Hắn bày ra một cái tư thái thành tín, gầm nhẹ một tiếng: "Xuất hiện đi! Chày gỗ!"

Ô...ô...n...g —— Một vệt ánh sáng lung linh lóe lên, đường hầm tối om hơi sáng lên một chút liền ảm đạm biến mất.

Biểu lộ trên mặt của Ngô Huy hơi đình trệ.

Vô hiệu! Lại là vô hiệu!

"Tại sao lại có thể như vậy..." Ngô Huy có một chút mờ mịt, vẫn không có bất kỳ vật gì là sao?

Hắn điên cuồng thôi động năng lực, nhưng mà vẫn cứ vô hiệu.

"Dừng lại." Trần Phong khoát khoát tay: "Người thi triển như vậy là sai bản chất rồi, người suy nghĩ kỹ một chút, vừa rồi trong cái nháy mắt người làm ra cái chày gỗ đó, là làm như thế nào?"

"Làm như thế nào?" Ngô Huy mờ mịt nói: "Ta chỉ là muốn chứng minh cho người thấy..."

"Cho ta thấy?" Trần Phong xác nhận.

"Đúng." Ngô Huy cúi đầu xuống nói: "Người đã cứu ta, ta chỉ muốn giúp đỡ... không muốn cho người thêm phiền phức."

"Rất tốt." Trần Phong gật đầu: "Như vậy, tiếp tục đem lực chú ý của người đặt lên trên người của ta, vào thời điểm phóng thích năng lực, đem tinh thần lực khóa chặt vào ta!"

"Hiểu rõ chưa?" Trần Phong lập lại.

"Hả? Ừm." Ngô Huy gật đầu.

"Như vậy thì—— bắt đầu đi!" Trần Phong nhắc nhở.

"Hô." Ngô Huy hít vào một hơi thật sâu, ngưng tụ hào quang nhân nhật, khởi động năng lực!

Lần này, hắn cũng không có triệu hoán chày gỗ nữa, mà làm theo lời của Trần Phong, đem lực chú ý đặt ở trên người của Trần Phong, sau đó liền khởi động năng lực!

Ô...ô...n...g ——Ánh sáng lưu chuyển.

Trong tay của Ngô Huy, lại một lần nữa xuất hiện một cái chày gỗ.

"Xuất hiện rồi!" Ngô Huy cảm thấy kinh sợ.

Chuyện này...làm sao có thể? !

? ? ? Lúc này rõ ràng hắn đã thử nghiệm rất nhiều lần cũng không thể triệu hoán ra được...

"Quả nhiên." Trong lòng của Trần Phong càng rung động hơn.

Hắn đoán không có sai, năng lực của Ngô Huy chính là cái ở trong sự tưởng tượng của hắn!

"Lại đến." Ngô Huy một lần nữa thôi động năng lực.

Lần này, trong tay của hắn xuất hiện một cây trường thương, Ngô Huy vẫn như cũ lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Đây là...chuyện gì đã xảy ra? !

Sau khi dùng tinh thần khoá chặt vào Trần Phong, chỉ cần thi triển năng lực đối với Trần Phong, là trong tay của hắn có thể xuất hiện đủ loại đồ vật kỳ kỳ quái quái, đây chính là năng lực của mình hay sao? !

Mà ở trong cái nháy mắt này, Ngô Huy một lần nữa thi triển năng lực.

Ánh sáng bắt đầu khởi động, quanh người của Ngô Huy, vậy mà xuất hiện một bộ cơ giáp năng lượng cường đại, cỗ khí tức năng lượng kinh khủng kia, vậy mà không khác nhau một chút nào so với bộ cơ giáp năng lượng của Trần Phong!

Đây là...Ngô Huy trừng lớn con mắt, hắn cảm giác được chính mình đã trở nên cường đại trước nay chưa từng có! Năng lượng rất nhanh liền biến mất, thế nhưng Ngô Huy vẫn như cũ đắm chìm bên trong cỗ lực lượng cường đại kia, khát vọng nhìn Trần Phong, hắn biết, bí mật năng lực của chính mình, có lẽ đã bị Trần Phong đã phá giải!

"Trần đại ca..." Ánh mắt của Ngô Huy bắn ra sự chờ mong.

Hắn đã bị phán định là phế vật quá lâu rồi! Ngay cả phụ thân của hắn cũng vì chuyện này mà chết mất, hắn đã quá muốn chứng minh chính mình!

"Giúp ta một chút..." Ngô Huy khát vọng nhìn Trần Phong.

"Không cần ta phải giúp ngươi."

Trần Phong nhàn nhạt lắc đầu, bên trong ánh mắt tràn ngập ý cười, nói: "Bởi vì năng lực của ngươi, vốn là tồn tại độc nhất vô nhị trên thế gian, thậm chí là tồn tại vô địch! Nó là năng lực yếu nhất, cũng là năng lực mạnh nhất!"

Ngô Huy lộ ra vẻ mặt mờ mịt, cái gì gọi là năng lực yếu nhất, cũng là năng lực mạnh nhất?

"Bởi vì năng lực của ngươi, là căn cứ vào sự phán định của người khác, đối phương cho rằng năng lực của ngươi mạnh, năng lực của ngươi liền mạnh, đối phương cho rằng năng lực của ngươi yếu, năng lực của ngươi liền rất yếu, đối phương cho rằng ngươi là phế vật...như vậy —— ngươi chính là phế vật!" Trần Phong thở dài một tiếng.

"Cái gì?" Con người của Ngô Huy đột nhiên phóng to.

"Ta chưa bao giờ thấy qua một loại năng lực nào như vậy."

"Thế nhưng...vào thời điểm người khoá chặt đối phương, nếu có thể khiến cho đối phương nghĩ rằng người là phi thường mạnh mẽ, lúc đó, người sẽ phi thường mạnh mẽ! Thậm chí có thể xưng là vô địch! Thế nhưng nếu đối phương cho rằng người là phế vật, cho rằng năng lực của người là vô dụng, cho dù người có thử nghiệm một vạn lần, cũng đều vô dụng!" Trần Phong thần nhiên nói.

Thì ra là thế... Ngô Huy thông khổ nhắm mắt lại.

Kịch bản

Khó trách! Khó trách vì sao hần thử nghiệm cả vạn lần cũng không có kết quả! Sau khi hần bị công nhận là phế vật, được phụ thân đưa đến viện nghiên cứu để thử nghiệm, thì đã được định trước là không có bất kỳ một cái kết quả nào! Mọi người đều biết người là phế vật sẽ còn ai tin tưởng người?

Huống chi —— còn nhất định phải nhắm ngay vào đối phương để thi triển! Có lẽ là có một vài người tin tưởng hần, thế nhưng ở dưới tình huống đó, mục tiêu mà hần nhắm vào đều là bia ngắm hoặc là người nộm, mà thật đáng tiếc, năng lực của hần đối với mấy loại đồ vật không có tư duy này chính là vô hiệu! Chỉ có nhắm vào người nào đó thi triển, vào thời điểm người đó tin tưởng là hần vô cùng cường đại, mới có thể xuất hiện!

Đây chính là năng lực của hần! Một cái năng lực thần kỳ chưa bao giờ xuất hiện qua! Hơn nữa! Không chỉ đơn giản như thế. Cho dù là sau khi đối phương khẳng định, năng lực của người mới có thể xuất hiện, thế nhưng những vật này có mạnh mẽ hay không còn phải dựa vào trình độ tin tưởng của đối phương!

Ví dụ như —— cái chày gỗ mà Trần Phong nghĩ đến này! Cho dù cái chày gỗ này là do năng lực của hần làm ra, thế nhưng sức chiến đấu lại gần như là không!

Ví dụ như —— Trần Phong nghĩ ra bộ cơ giáp năng lượng! Trong nháy mắt xuất hiện, liền tự động giải thể, bởi vì Trần Phong hiểu rất rõ năng lực của Ngô Huy, cho nên, coi như hần có phối hợp, cũng không có cách nào phát huy ra hiệu quả! Mong muốn trở nên mạnh nhất, nhất định phải khiến cho đáy lòng của đối phương tin tưởng người!

"Đây không phải là một năng lực phế vật hay sao?" Ngô Huy cười một tiếng đáng ghét.

"Phế vật?" Trần Phong cười nói: "Nhóc con, đây là năng lực mạnh nhất, đến, để cho ta giúp ngươi mở mang một chút kiến thức, năng lực của ngươi, đến cùng khủng bố đến mức nào..."

Phế tích bỗng nhiên rung động, vô số hòn đá rơi xuống.

"Bọn hắc đã tới!" Ngô Huy lộ ra thần sắc kinh khủng.

"Bình tĩnh." Trần Phong liếc mắt nhìn hắc: "Chờ ta một hồi."

Ngô Huy lộ ra vẻ mặt mờ mịt, những người kia đã sắp tới rồi, còn chưa chịu trốn hay sao? Thế nhưng nếu Trần Phong không đi, hắc cũng không có cách nào rời đi, được rồi, muốn chết thì cùng chết!

Ngô Huy đã làm tốt tâm lý chuẩn bị chịu chết.

"Tốt." Trong màn sáng của Trần Phong hiện lên từng hàng chữ.

"Ừm...đây là những gì mà ta vừa viết, ngươi hãy học thuộc đi." Trần Phong tặng hắc một cái.

Với tốc độ tay hiện tại của hắc, gõ chữ trên màn sáng nhanh hơn nhiều so với nói chuyện, thời gian quá cấp bách, hắc cũng chỉ có thể làm như thế này, Ngô Huy đến gần xem thử, liền kinh ngạc đến ngây người, phía trên này lại có thể là một cái kịch bản! Không sai! Còn có đủ loại lời kịch tự kỷ!

"Chuyện này..." Ngô Huy có chút phát mộng, hắc mơ hồ đoán được ý nghĩ của Trần Phong, thế nhưng vẫn như cũ không dám tin, đây là chính là muốn hắc dùng cái kịch bản này, để chiến đấu cùng với kẻ địch hay sao? !

"Tin tưởng ta." Trần Phong vỗ vỗ vào bờ vai của hắc, thấp giọng nói.

"Đây là... hy vọng duy nhất của ngươi! Hãy nhớ lại cái chết của cha ngươi, hãy nhớ lại tại sao Ngô gia xuống dốc, hãy nhớ lại sự phẫn nộ khi ngươi bị gọi là phế vật nhiều năm như vậy, ngươi thật sự cam tâm, cứ như thế để cho cha của ngươi thất vọng?"

"Nhóc con...đây là cơ hội duy nhất mà ta có thể cho ngươi! Nếu như thuận lợi, từ nay về sau trong cái thiên hạ này, sẽ không có ai là đối thủ của

ngươi!"

Máu nóng trong người của Ngô Huy trong nháy mắt dâng lên.

Từ nay về sau...trong thiên hạ không có người nào là đối thủ của hắn?
Nguyên lai, năng lực của hắn lại cường đại đến như vậy?

"Năng lực của ta..." Một ngọn lửa bùng cháy lên trong lòng của Ngô Huy, hắn nắm chặt hai quả đấm: "Nó có tên gọi là gì?"

"Ta sẽ đặt cho nó một cái tên thật thú vị...Sâm La Vạn Tượng!"

Trần Phong phát ra thanh âm nhàn nhạt tràn ngập uy nghiêm.

Sâm la...Vạn tượng...máu nóng trong lòng của Ngô Huy bùng cháy.

Nguyên lai, đây chính là năng lực của hắn sao? ! Bá khí như thế!

Trần Phong là ân nhân cứu mạng của hắn, cũng là người duy nhất ở bên trong tuyệt cảnh nguyện ý tin tưởng hắn, là người duy nhất nguyện ý trợ giúp hắn, dạng người này...hắn vì cái gì không tin?

Liều mạng! Ngô Huy rốt cục cũng có quyết định, vào thời điểm một lần nữa mở mắt, đưa nhóc tràn đầy sự nhất gan tự ti này, trong mắt tràn đầy sự tự tin và cuồng ngạo! Đây chính là kịch bản mà Trần Phong thiết kế!

"Yên tâm, ta sẽ giúp ngươi..." Trần Phong nhỏ giọng nói: "Đây không phải là một mình ngươi chiến đấu, cũng là hi vọng sống của chúng ta, cho nên, hãy dồn toàn bộ sức lực để đánh thắng trận này đi!"

"Bởi vì, ngươi nhất định có thể thắng!"

"Vâng." Ánh mắt của Ngô Huy càng trở nên tự tin.

Mà đúng vào lúc này, hào quang kinh khủng nổ tung, đường hầm dưới lòng đất triệt để bị đánh nát, ánh mắt lạnh lùng của Ngô Năng đã khóa chặt nơi đây, trong ánh mắt sâm lãnh mang theo băng hàn nhàn nhạt nói: "Đã tìm được ngươi!"

Hắn dẫn người tới, chỉ có điều là, khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn chính là, Ngô Huy thế mà không có chạy trốn, ngược lại còn ngẩng đầu nhìn về phía hắn, trên khóe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị mà âm lãnh.

"Lão quản gia...ta đã chờ ngươi rất lâu rồi đấy." Thanh âm kia vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Lộp bộp, tâm trạng của Ngô Năng giật thót một cái, cái giọng điệu này...

Dưới mặt đất phế tích, Ngô Năng mang theo mấy gen chiến sĩ cấp B đánh tới, Trần Phong cùng với Ngô Huy bị vây ở bên trong phế tích, đây vốn là một thời điểm toàn thắng, bầu không khí lại có chút không đúng.

"Tên tiểu tử ngươi..." Ngô Năng hơi híp tròng mắt lại.

"Ngươi thật sự cho rằng năng lực của ta là phế vật?"

"Không." Ngô Huy lắc đầu: "Từ lúc ta vừa mới ra đời, đã làm quá nhiều chuyện sai, nguyên nhân vì huyết mạch của mẫu thân, bởi vì lực lượng quá mạnh, tạo thành sát lực quá nhiều!"

"Còn nhớ rõ, lúc ta ba tuổi, có nhớ tiểu nha đầu kia hay không?" Ngô Huy đột nhiên hỏi.

"Tiểu nha đầu kia?" Ngô Năng nghĩ tới, năm đó bên người Ngô Huy đúng là có một tiểu nha đầu, về sau bởi vì mắc bệnh gen hoại tử, đã chết, chuyện này những người ở Ngô gia đều biết.

"Gen hoại tử?" Ngô Huy lắc đầu: "Các ngươi thật sự cho rằng đó là bệnh gen hoại tử?"

"Ha ha ha ha ha! Ta cũng không nghĩ tới, ta vốn chỉ mong muốn khoe khoang cho nàng nhìn một chút năng lực của ta, vậy mà lại hại chết nàng."

Đám người Ngô Năng lộ ra vẻ mặt phát mộng!

Moá nó! Thì ra là như vậy? Còn có loại tình tiết máu chó này? ? Là thật hay giả?

Mà vào lúc này, Ngô Huy có chút thống khổ nhắm mắt lại nói: "Vì phong ấn năng lực của ta, vì không để cho thân phận của mẫu thân ta bại lộ, phụ thân phải đi chạy vạy khắp nơi!"

" Vì phong ấn năng lực của ta!"

"Ha ha ha! Phụ thân không cho phép ta dung hợp bất luận cái gen gì, bất luận cái năng lực gì, đều tuyên bố với bên ngoài là thất bại, để cho ta có thể không ngừng tăng tinh thần lực lên đột phá cực hạn, cũng là vì để cho ta có thể không chế được loại năng lực này!"

"Thế nhưng..." Ngô Huy có chút thống khổ nhìn cánh tay phải của mình, nói: "Ta chưa bao giờ nghĩ tới, sẽ có một ngày, phụ thân ta vì ta mà chết mất, ta lại không thể giúp được một chút gì!"

Thần Kiếm Địa Ngục

"Ha ha ha." Ngô Huy cười lớn.

Đám người Ngô Năng lại càng lộ ra vẻ kinh sợ.

Là thật hay giả? Nếu như hết thảy đều đúng như Ngô Huy nói như vậy...

"Cần thận một chút." Ngô Năng hít vào một hơi thật sâu.

Trước mắt đã đến thời khắc cuối cùng, tuyệt đối không thể sai lầm, hấn nháy mắt, khiến cho mọi người lặng yên không tiếng động vây quanh Ngô Huy, vô luận hấn nói là thật hay giả, tuyệt đối không thể để cho hấn chạy mất. Trong thời gian mà Ngô Huy nói nhảm, càng có nhiều người của bọn hấn từ đằng xa chạy đến. Thuận tiện...hấn cũng muốn xem thử xem, cái thằng nhóc mà hấn đã nhìn từ lúc nhỏ cho đến lớn này! Thật sự có được loại thực lực khủng bố này hay sao? Trong ấn tượng của hấn, cái thằng nhóc này vẫn luôn là phế vật!

"Ta không cam lòng a!" Ngô Huy tự lẩm bẩm.

Ô...ô...n...g ——Hào quang quen thuộc lóe lên.

Ngô Năng trợn to con mắt nhìn cảnh này, cái hào quang này hấn đã quá quen thuộc! Đây là năng lực của Ngô Huy! Trong trí nhớ của hấn, mỗi một lần Ngô Huy thi triển năng lực này, thì sẽ trong nháy mắt chấm dứt, không tạo ra được bất kỳ một hiệu quả nào, thế nhưng nếu như những gì mà nãy giờ Ngô Huy nói đều là thật...

Hào quang lấp lánh vào thời khắc này tuôn ra, quanh người của Ngô Huy thế mà xuất hiện một bộ cơ giáp năng lượng tràn ngập uy năng kinh khủng!

Đó là ——uy năng cấp B!

"Hít hà -zzz!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh, không chỉ là bởi vì thực lực của Ngô Huy, nói thật, chỉ là một chiến sĩ cấp B bọn hấn còn

không để vào trong mắt, thế nhưng điều khiến cho người ta hoảng sợ chính là tuổi tác của Ngô Huy a! Hắn mới bao lớn? ! Còn có...cái tâm cơ đáng sợ kia! Đứa nhỏ này, dường như từ nhỏ tới lớn vẫn luôn giấu kín thực lực của mình? !

"Người vậy mà thật sự có loại lực lượng này." Ngô Năng cảm thấy rung động.

Đáng chết! Nếu như hắn sớm biết Ngô Huy có loại lực lượng này...

"Người nếu đã có được loại lực lượng này, vì cái gì còn nhờ vả chúng ta đi tới nơi này, chẳng phải bằng vào chính người là có thể tùy tiện giải quyết?" Ngô Năng nhíu mày hỏi.

"Ha ha ha, người cứ nói đi?" Trên khóe miệng của Ngô Huy lộ ra một nụ cười tàn nhẫn: "Hơn mười năm... theo ta dần dần lớn lên, nhận hết sự trào phúng của các người, ngày thường phụ thân còn khuyên bảo ta phải tôn trọng các người...thế nhưng... sau khi phụ thân chết, ta đã thấy rõ được thái độ của các người...ha ha, có một số việc, cần phải có sự bàn giao. Ta thật vất vả mới có thể đem toàn bộ các người mang đến nơi đây,

"Ừm...thật sự là hoàn mỹ." Ngô Huy nghiêng đầu sang một bên.

Đám người Ngô Năng cảm thấy kinh hoàng, tên điên! Đây căn bản là một tên điên! Nguyên lai những gì mà Ngô Diệu Thiên làm trong những năm này cũng không phải là trợ giúp con trai suy nhược đột phá cực hạn, mà là vì muốn hạn chế đứa con trai điên này của mình! Đáng chết!

"Chỉ là một chiến sĩ cấp B mà thôi..." Trong mắt của Ngô Năng lóe lên tia sáng lạnh lẽo, nói: "Nếu như thế, vậy cũng chỉ có thể tru sát người! Chuẩn bị ra tay!"

Đám người đã chuẩn bị sẵn sàng, bọn hắn cũng không tin, chỉ là một tên Ngô Huy, có thể mạnh bao nhiêu!

"Ha ha ha." Ngô Huy chỉ cười cười lạnh lạnh, nói: "Các người thật sự cho rằng, có được huyết mạch Sâm La của mẫu thân... cấp B của ta, sẽ giống như các người hay sao? Đám gia hỏa ngây thơ...có lẽ..."

"Đây là thời điểm để cho các người kiến thức một chút lực lượng của ta là như thế nào!" Vàng sáng trong tay của Ngô Huy lưu chuyển.

Ô...ô...n...g —— Bộ cơ giáp năng lượng cấp B vừa nãy đã biến mất, thế nhưng hiện tại, quanh người của Ngô Huy, lại tràn ngập hào quang càng kinh khủng hơn, xông thẳng lên trời! Vàng sáng vờn quanh đáng sợ! Giống như là một con cự long đáng sợ, thậm chí còn đem Trần Phong ở bên cạnh hắn đánh bay ra bên ngoài!

"Người..." Trần Phong hoảng sợ lui lại, lặng yên không một tiếng động giấu cánh tay phải đi. Trong lúc Ngô Huy nói chuyện, tất cả những năng lực mà Ngô Năng thi triển ra, kỳ thật đều đang khóa chặt vào Trần Phong! Bởi vì chỉ có như thế, hai người mới có thể liên hợp, chế tác ra một chút hình ảnh thị giác mạnh mẽ! Cho dù là không có sức chiến đấu!

Thế nhưng —— ít nhất là nhìn cũng rất bá khí nha!

"Ngô Năng, xem ở chuyện ở Ngô Gia người cũng có một chút công hiến, ta vền vẹn chỉ công kích người một chiêu, người nếu như có thể ngăn trở, ân oán giữa ta và người coi như là chấm dứt." Ngô Huy thản nhiên nói.

Hắn giơ tay lên, vàng sáng kinh khủng vờn quanh chung quanh, hạt ánh sáng đầy trời ngưng kết ở trong tay của hắn, xuất hiện một thanh trường kiếm màu đen nhánh tràn ngập khí tức kinh khủng.

"Năng lực của ta, có tên là Sâm La Vạn Tượng! Mà đây, chỉ là thức thứ nhất của Sâm La Vạn Tượng——Thần Kiếm Địa Ngục! Đây là lực lượng thần bí do mẫu thân của ta lưu tại trong huyết mạch của ta, là lực lượng truyền thừa." Ngô Huy từng bước đi tới gần.

Ô...ô...n...g —— Hào quang không ngừng ngưng tụ.

"Nó chỉ có một cái đặc tính!" Ngô Huy mỉa mai nói: "Đó là có thể chém đứt hết thảy mọi vật ở dưới cái gầm trời này! Đã từng có một gen chiến sĩ cấp A mạo phạm Ngô gia, Ngô gia rơi vào nguy cơ, ta đã từng lặng yên dùng thanh kiếm này chém chết hắn."

"Ừm...các người chắc hẳn là không nhớ rõ." Ngô Huy tự lẩm bẩm.

Đám người Ngô Năng đổ mồ hôi lạnh toàn thân, tê cả da đầu.

Cấp A...chém giết cấp A...Ngô Huy vậy mà lại mạnh tới mức này? !

"Đi chết đi!" Trên khóe miệng của Ngô Huy lộ ra một nụ cười gằn.

Tất cả ánh sáng chói vào thời khắc này được thu lại, mục tiêu khóa chặt —— Ngô Năng! Hào quang trong tay của Ngô Huy tuôn ra.

"Chém!" Ngô Huy lạnh lùng nói.

"Cẩn thận!" Tâm trạng của Ngô Năng trở nên khẩn trương, hắn nhớ tới một chuyện! Đã từng, Ngô gia đã từng có một mối nguy hiểm kinh khủng như vậy, về sau không hiểu sao lại biến mất, hắn nguyên lai còn tưởng rằng là do Ngô Diệu Thiên dùng thân phận Chế tác đại sư của chính mình xin giúp đỡ, hiện tại xem ra...lại có thể là Ngô Huy? !

Cái tên này là loại yêu nghiệt gì? Nếu thật là như vậy, tuyệt đối không thể chống đỡ chính diện cùng với hắn! Ngô Năng theo bản năng cảm thấy sợ hãi.

"Ngăn cản cho ta!" Hắn hạ lệnh cho một gen chiến sĩ ngăn ở trước mặt, mà đúng vào lúc này, năng lực của Ngô Huy vào thời khắc này đã tỏa ra, tất cả mọi người đều khẩn trương nhìn cảnh này, vô luận là Ngô Năng hay là Trần Phong, thậm chí cả chính Ngô Huy!

Lần này...thật sự sẽ xuất hiện sao?

Ô...ô...n...g —— Hư không rung động.

Ở phía chân trời xa xôi, khí tức đen kịt không ngừng lấp lánh, có một thanh kiếm màu đen kinh khủng xuất hiện, dường như có thể xuyên qua chân trời xa xôi, phá toái hư không chém giết đến!

"Không tốt!" Sắc mặt của Ngô Năng đại biến, thứ này, thế mà ở bên trong sự tưởng tượng của hắn không khác nhau một chút nào! Một thanh kiếm có thể chém giết cường giả cấp A...

"Trốn!" Hắn quát to một tiếng.

Nhưng mà, đã muộn, Thần Kiếm Địa Ngục chém qua, gen chiến sĩ ngã ở trước mặt Ngô Năng, một gen chiến sĩ từng thuộc về gia tộc Ngô gia, bị chém làm hai, máu tươi bắn ra tung toé, sống lưng của tất cả mọi người phát lạnh.

Không cho phép lưỡng lự

Thật...lại có thể là thật! Tên phé vật Ngô gia kia, thằng nhóc Ngô Huy kia, lại chính là một yêu nghiệt!

"Trốn!" Mọi người điên cuồng chạy trốn.

Nhưng mà, vào giờ phút này, Ngô Huy ngạo nghễ đứng trong thiên địa, dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua, thân ảnh nhỏ bé ở dưới màn đêm, nhìn qua càng trở nên kinh khủng, cái kia là uy năng khủng bố của Thần Kiếm Địa Ngục! Vào lúc hắc triệu hoán Thần Kiếm Địa Ngục ra, toàn cục đã định.

"Kết thúc đi." Ngô Huy lạnh nhạt mở miệng.

"Sâm La Vạn Tượng thức thứ hai —— Tu La Ma Phủ!" (Phủ :búa, rìu)

"Ta có một cây búa, đến từ lĩnh vực Tu La, nó mang theo năng lượng ăn mòn thiên hạ, có được lực lượng phá hủy núi lớn, mỗi một lần chém ra, đều có thể đập nát hư không, Tu La Ma Phủ vừa ra, không thấy máu không trở về!" Thanh âm của Ngô Huy lạnh lùng truyền ra.

Trong cái nháy mắt kia, trong đầu đám người dường như xuất hiện một cái thân ảnh kinh khủng! Bên trong một mảnh chiến trường Tu La màu máu, có một cây búa hủy thiên diệt địa, không gì không làm được, thậm chí có thể chém giết gen chiến sĩ cấp A, quét ngang thiên hạ!

Ô...ô...n...g —— Năng lực trong tay của Ngô Huy lấp lánh, bầu trời đen kịt đột nhiên biến mất, xuất hiện ánh sáng màu đỏ ngòm lấp lánh, có một cây búa to lớn xuất hiện trong hư không, so với sự tưởng tượng của chính Ngô Huy còn kinh khủng hơn, còn cường đại hơn!

Tu La Ma Phủ chém qua! Thương vong vô số! Những gen chiến sĩ cấp B cường đại khủng bố kia, giống như là một đồng người rơm bị một kích chém chết, một lần nữa khiến cho Trần Phong nhớ tới một loại trò chơi cắt cỏ nào đó gọi là "Có một không hai".

Đây chính là cấp B a! Đây chính là gen chiến sĩ mạnh mẽ a!

Vô số người kêu rên, Trần Phong là một người đứng xem còn thấy rung động như vậy, những người đang bị chém giết kia lại càng thêm hoảng sợ.

"Ngô Huy, ta sai rồi!"

"Chúng ta không nên rời khỏi Ngô gia, van cầu người, buông tha cho chúng ta đi."

"Chúng ta sai rồi!"

"Chúng ta nguyện ý vì người làm trâu làm ngựa, hãy bỏ qua cho ta đi..."

Có một ít người vì quá sợ hãi mà thậm chí không trốn, liên tục dập đầu cầu xin tha thứ, Ngô Huy cũng vô ý thức nhìn về phía Trần Phong, trong ánh mắt của hắn có một chút không đành lòng, dù sao thì hắn vẫn còn là một đứa con nít, trong lúc nhất thời vẫn còn có một chút do dự.

"Hãy nhớ kỹ mục tiêu mà người muốn làm." Trần Phong chỉ nhắc nhở nhàn nhạt một câu.

Hắn đã thiết kế cho Ngô Huy một thân phận, thân phận này không cho phép Ngô Huy lưỡng lự! Năng lực của Ngô Huy cực kỳ đặc thù, liên quan chặt chẽ đến thân phận đặc thù của hắn, mới có thể khiến cho người ta không thể nghi ngờ, mới có thể khiến cho hắn phát huy ra uy năng kinh khủng nhất! Cho nên...hắn không được phép lưỡng lự!

"Ta hiểu được." Ngô Huy nhắm hai mắt lại.

Mặc dù tuổi của hắn nhỏ, thế nhưng không có nghĩa là hắn ngốc, một khi hắn đã đi ra một bước này, đã sớm không còn cách nào quay đầu!

"Hừ!" Ngô Huy quát lạnh một tiếng.

"Sâm La Vạn Tượng thức thứ ba —— Vực Sâu Chi Mâu!" (Mâu: chiến thương, trường thương)

"Vực Sâu Chi Mâu, được ta triệu hoán ra từ trong thâm uyên, mỗi một cây chiến thương này, đều có được lực lượng hủy thiên diệt địa, đủ để đâm xuyên qua hết thủy phòng ngự, đâm xuyên trái tim!"

"Các người có thể tưởng tượng, Vực Sâu Chi Mâu giống như là một cơn mưa sao băng giáng xuống là được? Ừm...đó là một cảnh tượng làm cho ta mong đợi nhất." Trên khóe miệng của Ngô Huy lộ ra một nụ cười tà mị.

Không sai, là nụ cười tà mị, đây là yêu cầu trong kịch bản của Trần Phong, cho dù Ngô Huy có vận dụng hết tế bào não, cũng không nghĩ tới, đến cùng phải cười như thế nào mới ra được nụ cười tà mị.

Nhưng mà ít nhất là ở trước mắt, hắn đã hợp cách, thần sắc của đám người cực kỳ hoảng sợ, vào giờ khắc này, bọn họ đang tưởng tượng ra một màn kinh khủng sắp xuất hiện.

Ô...ô...n...g —— Năng lực của Ngô Huy tỏa ra, trời đất một lần nữa bị bóng tối bao trùm.

Trong hư không, có vô số vết nứt không gian xuất hiện, từng thanh trường thương đáng sợ từ trong vết nứt không gian từ trên trời giáng xuống, giống như mưa sao băng, điên cuồng đập xuống. Từng thanh trường thương điên cuồng rơi xuống! Vô số người bị xuyên thủng tại chỗ.

Chết! Đám người Ngô gia đang chật vật chạy trốn, gần như chết hết ở bên trong một chiêu này. Trên mặt mỗi người đều lộ ra vẻ hối hận, bọn hắn cảm hận a! Nếu như sớm biết Ngô Huy mạnh mẽ như thế, bọn hắn cần gì phải phản bội Ngô gia? ! Nếu như...trên mặt mỗi một người đều lộ ra vẻ hối hận.

Mà vài người may mắn còn sống, toàn thân đổ ra mồ hôi lạnh, run lẩy bẩy. Trong mấy người này——vẫn còn Ngô Năng! Hắn có thực lực mạnh nhất, dùng những người ở bên cạnh làm pháo hôi, cho nên vẫn chưa có chết!

"Ngô Huy, ta sai rồi..." Ngô Năng tuôn nước mắt đầy mặt, nói: "Xem những gì mà ta đã cống hiến cho Ngô Gia, hãy tha cái mạng già này cho ta đi, ta sẽ dùng cả đời này để đền bù sai lầm lần này!"

"Ha ha." Ngô Huy chỉ cười lạnh hai tiếng, hất một lần nữa đưa tay nhắm thẳng vào Ngô Năng, trong lòng mọi người đều giật thót một cái.

Ngô Huy phát tay ba lần, ra tay ba lần! Thứ thứ nhất Thần Kiếm Địa Ngục, thứ thứ hai Tu Ma Ma Phủ, thứ thứ ba Vực Sâu Chi Mâu, ba thức của Sâm La Vạn Tượng, mỗi một thức đều kinh khủng đến mức làm cho người ta không thể không sợ hãi! Cái này căn bản là năng lực cấp A!

Ngô Huy...căn bản chính là cường giả cấp A!

"Van cầu người, tha cho ta đi!" Ngô Năng quỳ xuống đất dập đầu như bầm tổi, thậm chí còn không dám chạy trốn! Khi hắn thấy Thần Kiếm Địa Ngục, đã theo bản năng coi Ngô Huy như là một cường giả cấp A, hắn biết, bây giờ hắn có chạy trốn cũng không có một chút ý nghĩa nào! Hắn trốn không thoát!

Nhưng mà, Ngô Huy vẫn chỉ lạnh lạnh nhìn Ngô Năng, hắn kỳ thật không thích giết người, thế nhưng đúng như lời mà Trần Phong nói, có được năng lực như vậy, chỉ có thể làm như thế này mới khiến cho thế nhân biết được sự kinh khủng của hắn! Mới có thể phát huy ra được năng lực của mình! Mới có thể làm cho mình không còn vô năng như trước nữa!

"Chết đi." Hắn giơ tay lên.

Chỉ có điều là, ngay vào lúc này, có một cái thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

"Tiểu huynh đệ, cho ta một chút thể diện có được hay không?"

Ánh sáng lưu chuyển, lít nha lít nhít bóng đen xuất hiện, phe thứ ba mà Ngô Năng dẫn đến, rốt cục cũng đã chạy đến!

"Cứu ta." Ngô Năng chật vật trốn tránh ra sau lưng của bọn họ.

Ngô Huy quét ánh mắt qua, rơi vào trên người của người trung niên cầm đầu kia, Ngô Huy giờ phút này ngưng tụ vô số lực lượng rốt cục cũng đã thấy rõ ràng được thực lực của người này.

Cấp A! Khó trách vì sao hắn có thể điều động được nhiều gen chiến sĩ cấp B như vậy! Khó trách vì sao đám người này thấy được lực lượng của Ngô

Huy, thế mà còn dám giao phong cùng với Ngô Huy, bên trong đám người này, thế mà còn có một gen chiến sĩ cấp A!

"Người nhất định phải cứu hắn?" Ngô Huy lạnh nhạt hỏi, ngữ khí của hắn rất bình tĩnh, chỉ có điều là, thi thể đầy đất ở dưới chân của hắn, ở giữa một mảnh máu đỏ tươi giống như chiến trường Tu La, lại khiến cho người ta cảm thấy vô cùng sấm nhiên, thật sự là rất khủng bố...

Bức lui cường giả cấp A

"Hãy cho ta một chút thể diện." Người trung niên kia bình tĩnh nói, cùng là cấp A, hắn cũng không quá e ngại Ngô Huy.

"Mặt mũi của ngươi không đáng tiền." Ngô Huy cười lạnh: "Mặc dù ta không thấy qua cấp A nhiều, nhưng đã từng giết qua mấy tên, nếu như ngươi cứ khăng khăng phải cứu hắn, ta không ngại chém chết ngươi cùng một chỗ!" Ngô Huy cười tàn nhẫn nói.

"Đương nhiên, coi như không giết được ngươi..." Ánh mắt âm lãnh của Ngô Huy quét ra phía sau lưng của người trung niên, nói: "Ít nhất là đám người ở sau lưng của ngươi, toàn bộ sẽ chết! Thậm chí, cả cái người mà ngươi mang đến đây để đột phá cực hạn!"

"Ừm...có thể khiến cho một cường giả cấp A như ngươi ra tay, chắc hẳn là thân phận của hắn rất trọng yếu a?" Ánh mắt của Ngô Huy rơi vào bên trong đám người, bắt đầu tìm kiếm.

"Ngươi đừng có khinh người quá đáng!" Người trung niên tức giận!

Hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình sau khi lôi ra thân phận cấp A, đối phương thế mà còn không kiêng nể gì như thế, đây là tên phế vật Ngô Huy mà hắn biết đó sao...hắn nhớ lại lời mà Ngô Năng nói cho hắn lúc trước.

Ngô Huy nhát gan, nhát gan, sợ đầu sợ đuôi, đây quả thực là trò cười lớn nhất trong thiên hạ! Cái tên này lãnh huyết khó có thể tưởng tượng được!

"Nhị thúc, đi thôi." Có một người ở sau lưng kéo kéo góc áo của hắn.

Vì một tên Ngô Năng, khiến cho mọi người gặp phải nguy hiểm thật sự là không đáng. Nếu là gen chiến sĩ cấp A bình thường, tự nhiên là hai bên đều có chỗ kiêng kị, thế nhưng đối mặt với cái tên điên Ngô Huy này...

Người trung niên dùng hai mắt nhìn kỹ Ngô Huy! Nếu như không phải lần này mang theo đứa cháu này tới...

"Đi!" Người trung niên hạ lệnh rút lui.

Chuyện này...Ngô Năng không thể tưởng tượng nổi nhìn một màn này, hẳn làm sao cũng không thể tưởng tượng được, Ngô Huy chỉ có một người, một thằng nhóc chưa đủ lông! Thế mà có thể khiến cho cái đoàn đội kia, một gen chiến sĩ cấp A cùng với một đám gen chiến sĩ cấp B, ngạnh sinh bức lui!

"Không...đừng bỏ ta lại." Ngô Năng hoảng sợ hét lên, nhưng mà, ở ngay trong cái nháy mắt này.

"Sâm La Vạn Tượng thức thứ nhất, Thần Kiếm Địa Ngục!"

"Oanh!" Một thanh cự kiếm đen nhánh từ trên trời giáng xuống, nổi liền trời đất!

Ngô Năng bị thanh cự kiếm đóng đinh lên mặt đất, bởi vì sự hoảng sợ của bản thân đối với Ngô Huy, cùng với sự sợ hãi đối với Sâm La Vạn Tượng, dẫn đến Thần Kiếm Địa Ngục vào lúc này so với trước đó còn mạnh lớn mấy lần!

Mà vào giờ khắc này, người trung niên vừa mới rời đi bước chân có chút dừng lại. Hắn cảm nhận một chút lực lượng bùng nổ của thanh cự kiếm đen nhánh kia, cảm thấy kinh hãi, mấy chiêu trước đó, thế mà còn không phải là lực lượng mạnh nhất của Ngô Huy sao?

Uy năng cỡ này...người trung niên cười một tiếng đặng chát, mấy đứa nhóc hiện tại, thế mà đã kinh khủng đến loại trình độ này rồi hay sao? !

Vào giờ phút này, đất trời hợp thành một đường, thanh cự kiếm đen nhánh tản mát ra uy năng kinh khủng, thi thể đầy đất, máu chảy thành sông, thân ảnh nhỏ gầy của Ngô Huy đứng ở chính giữa.

"Thăng rồi!" Trần Phong nhìn bóng lưng của người trung niên đang rời đi thở ra một hơi.

"Đi rồi sao?" Hai chân của Ngô Huy mềm nhũn, kém chút nữa đã té ngã trên mặt đất, Trần Phong tranh thủ thời gian đỡ hắn, cho dù lúc này hắn chỉ

phát tay xuất mấy chiêu, thế nhưng vượt cấp khiêu chiến cũng phải trả một cái giá rất lớn...

So với trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn, tất cả lực lượng của Ngô Huy đều tiêu hao hết! Nếu như còn phải chiến đấu với vị cường giả cấp A, chỉ sợ phải dùng sinh mệnh để liều mạng!

"Chúng ta cũng đi thôi." Trần Phong thấp giọng nói.

"Ừm." Ngô Huy yếu ớt đáp.

Không có kẻ địch, hẳn lại khôi phục lại bộ dáng bình thường.

"Nhớ kỹ! Năng lực này của ngươi, không được nói cho bất luận một kẻ nào! Người biết càng ít, ngươi sẽ càng mạnh mẽ, nếu cả thiên hạ ai cũng biết, thì ngươi sẽ thật sự trở thành phế vật! Ngươi đã hiểu chưa?" Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

"Ừm." Ngô Huy mạnh mẽ gật gật đầu, hẳn quá rõ ràng, Trần Phong đã mang đến cho hắn một điều trân quý đến cỡ nào!

Xoạt! Hai người dùng một tốc độ cao rời đi, nơi này không nên ở lâu, đám người kia cũng đã rời đi, bọn hắn nhất định cũng phải nhanh chóng rời đi khỏi nơi này. Chỉ có điều là sau khi bọn hắn vừa mới rời đi...ở một chỗ xa xa, ở phương hướng lối vào thảo nguyên Thanh Hà, có một làn hào quang kỳ dị bỗng nhiên xuất hiện.

"Ô...ô...n...g!" Đất trời! Trong nháy mắt biến thành màu xám.

"Đó là cái gì?" Ngô Huy kinh hãi.

Ở nơi xa, ở địa phương bị sóng ánh sáng bao trùm, đang dần biến thành màu xám, hơn nữa còn đang lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị, lan tràn đến phương hướng của hai người bọn hắn, tốc độ cực nhanh!

Xoạt! Thảo nguyên màu xanh đang nhanh chóng biến thành màu xám.

Không! Không chỉ là thảo nguyên, mà không khí, thực vật... hết thảy những đồ vật có thể nhìn thấy, dường như cũng đang biến thành màu xám!

"Đã xảy ra chuyện." Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Mà vào lúc này, ở trước mắt bọn hắn xuất hiện những cái thân ảnh màu đen, rõ ràng là đám người vừa mới rời đi lúc nãy, bọn hắn cũng bị hù dọa, đang chạy trốn!

"Đi!" Trần Phong cũng không có một chút do dự nào, mang theo Ngô Huy chạy đi.

Nói đùa cái gì! Ngay cả cường giả cấp A cũng phải chạy trốn, bọn hắn ở lại nơi này có thể làm được cái gì?

Xoạt! Sóng ánh sáng khuếch tán, tất cả mọi người đều đang điên cuồng chạy trốn, nhưng mà làm sao có thể trốn được?

"Ô...ô...n...g!" Ánh sáng lấp lánh, có rất nhiều người biến mất trong nháy mắt!

"Đáng chết!" Trần Phong cảm thấy ớn lạnh.

Tốc độ thật là nhanh! Cứ tiếp tục như vậy, hai người bọn hắn căn bản sẽ trốn không thoát!

Giá trị may mắn? Trần Phong có ý đồ mở ra Quảng sáng may mắn, nhưng mà, vô hiệu! Trần Phong có truyền ra ý niệm như thế nào, Quảng sáng may mắn cũng đều không có phản hồi một chút tin tức nào.

Mà vào lúc này, sóng ánh sáng đã lan tới càng ngày càng gần...vị cường giả cấp A kia cũng đang mang theo đứa cháu chạy trốn! Thế nhưng...thật sự có thể thoát khỏi hay sao?

"Không thể như thế!" Trần Phong cắn răng một cái.

Trong lúc đang chạy trốn, hắn nhìn về phía trước cách đó không xa, ở nơi đó có một cái hố.

Có lẽ...

Vù! Trần Phong mang theo Ngô Huy nhảy vào trong cái hố.

Phong kín! Một chuỗi đao gió đem cửa hang phong kín!

Tàu ngầm màu tím! Trần Phong thậm chí còn chế tạo ra chiếc tàu ngầm màu tím sử dụng trong Biển Băng lúc trước, bởi vì nó có được hiệu quả che giấu cùng với cách ly năng lượng siêu cường!

Phong bế hoàn tất! Trần Phong cùng với Ngô Huy giảm nhịp thở xuống. Ở dưới môi nguy hiểm kinh người này, hắn đã làm hết mọi thứ mà hắn có thể làm! Còn lại, chỉ có thể thuận theo ý trời, mà vào lúc này đây, sóng ánh sáng quỷ dị đã lan tới.

"Ô...ô...n...g!" Sóng ánh sáng lướt tới.

Đến rồi! Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái, hắn thấy rất rõ ràng, làn sóng ánh sáng này có thể bỏ qua địa hình, bỏ qua tàu ngầm màu tím, bỏ qua tất cả mọi thứ, trực tiếp nhào về phía hắn cùng với Ngô Huy!

Xong! Trong lòng của Trần Phong phát lạnh.

Tay...cánh tay...đang lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị biến thành màu xám!

Thế giới trắng đen

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, trên người của Trần Phong, bức tượng thiếu nữ mà lúc trước hắn đem ra từ trong Biển Băng, đạo cụ nhiệm vụ mà tiểu đội của Cầu Lực lấy được vào mười năm trước, ở trên người của thiếu nữ thần bí, bỗng nhiên tỏa ra hào quang, lặng yên không tiếng động bao phủ xung quanh hai người Trần Phong, làn sóng ánh sáng đang lan tới, hơi dừng một chút. Một lát sau, sóng ánh sáng lướt qua Trần Phong cùng Ngô Huy, tiếp tục lan đi.

Được cứu? Trần Phong ngạc nhiên, thứ này...hắn lấy bức tượng thiếu nữ ra, không biết vì sao, bức tượng thiếu nữ mặc váy ngắn này, lúc này nhìn qua càng giống như thật, thậm chí còn cho Trần Phong một loại cảm giác rất sống động! Nó thật sự chỉ là một bức tượng thiếu nữ bình thường thôi sao?

Mười năm trước...tiểu đội Cầu Lực bị đuổi giết! Bởi vì cái bức tượng thiếu nữ này mà bọn hắn đã chết rất nhiều người...

"Người đến cùng là cái gì?" Trong lòng của Trần Phong ngạc nhiên.

Đáng tiếc là, không có ai có thể trả lời hắn, sóng ánh sáng vẫn như cũ khuếch tán ra xung quanh, Trần Phong cùng với Ngô Huy cứ như vậy tránh ở trong cái hố. Không biết qua bao lâu, bức tượng thiếu nữ mới khôi phục lại như bình thường, vào thời điểm sóng ánh sáng kỳ dị chung quanh biến mất, Trần Phong cùng với Ngô Huy mới chính thức nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Được cứu rồi, quá may mắn!

"Đi." Trần Phong cẩn thận từng li từng tí rời khỏi cái hố, nếu như làn sóng ánh sáng thật sự có được năng lực hủy diệt hết thảy, sinh vật sống bên ngoài hắn là đã bị giết sạch rồi, chỉ có điều là, chờ đến khi hắn đi ra ngoài thì lại triệt để ngáy dài!

Bên ngoài, thế mà biến thành một mảnh màu xám tro! Toàn bộ thảo nguyên Thanh Hà, đều đã biến thành màu xám quỳ dị! Không chỉ là màu xám, còn

có màu trắng, màu đen, cùng với đủ loại hạt bụi màu trắng đen.

Cái cảm giác này...giống như là đang xem tivi đen trắng đen vậy! Trong cái chớp mắt này, Trần Phong thậm chí còn có một loại cảm giác là mình đang đứng trong một cái tivi trắng đen.

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong ngạc nhiên hỏi.

Trắng đen...hết thấy đều là màu trắng đen...mặt đất, cây cối, bầu trời...

Ở đây đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là do làn sóng ánh sáng kia, đã đem trọn cái thảo nguyên Thanh Hà này biến thành như thế? Phóng xạ? Hoặc là một loại lực lượng cường đại không biết nào đó?

Sống lưng của Trần Phong trở nên lạnh buốt, trong cái thế giới thần kỳ này, bất cứ chuyện gì cũng có thể phát sinh! Coi như người có trốn ở trong nhà, một khắc sau có một khối thiên thạch từ trên trời giáng xuống cũng là chuyện bình thường! Cho nên...

"Đi!" Hần cùng với Ngô Huy nhanh chóng rời đi, vô luận là ở đây đã xảy ra chuyện gì, toàn bộ thảo nguyên Thanh Hà cũng đã xảy ra chuyện, bọn hắn nhất định phải nhanh chóng rời đi, rất nhanh hai người bọn hắn đã đi đến lối vào thảo nguyên Thanh Hà. Ở bên ngoài lối vào, phong cảnh vẫn đủ màu sắc như bình thường.

"Xem ra chỉ có ở bên trong thảo nguyên Thanh Hà xảy ra chuyện." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Đi! Hần mang theo Ngô Huy đi ra bên ngoài.

Ô...ô...n...g —— Có một làn sóng ánh sáng kỳ dị lay động.

Oanh! Trần Phong cùng với Ngô Huy bị đánh bật trở về.

Chuyện gì thế? Trần Phong rung động, bọn hắn thế mà không ra được! Mà vào lúc này đây, ở bên ngoài có người bước vào thảo nguyên Thanh Hà, Trần Phong chỉ có thể trơ mắt nhìn, đối phương rõ ràng ở ngay trước mắt hắn, lại căn bản không nhìn thấy hắn, trực tiếp bước vào!

Sau đó...trong khoảnh khắc đó bọn hấn liền biến mất! Thậm chí, còn có mấy người kết bè kết đội tiến vào, Trần Phong cứ tưởng là bọn họ sẽ biến mất, nhưng sau khi biến mất một lát, bỗng nhiên có mấy người trở về doanh địa mua cái gì đó, lại một lần nữa bước vào, mấy người này cười cười nói nói.

Dường như...cũng không nhận phải bất kỳ một ảnh hưởng gì! Sự tình phát sinh trong thảo nguyên Thanh Hà, đối với bọn hấn gần như không có bất kỳ một ảnh hưởng gì! Hoặc nói là...bọn hấn căn bản không phát hiện được ở đây đã xảy ra chuyện!

Làm sao có thể? Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hơn nữa, đôi phương cũng không thấy hấn, cũng không nhìn thấy tất cả những thứ này, cái loại cảm giác này, tựa như là đang ở hai cái thời không khác nhau!

Chờ một chút, Trần Phong đột nhiên ý thức được cái gì đó.

Chẳng lẽ nói...sau khi bị làn sóng ánh sáng kia tác động, bọn hấn đã rơi vào trong một khoảng thời không khác? ! Ở đây... Đến cùng là nơi nào?

Trong thảo nguyên Thanh Hà, Trần Phong cùng với Ngô Huy thận trọng đi.

Vào giờ khắc này, bọn hấn giống như là lần đầu tiên bước vào thảo nguyên Thanh Hà, cẩn thận từng li từng tí, bởi vì bọn hấn đã phát hiện ra được, bây giờ toàn bộ thảo nguyên Thanh Hà dường như cũng phát sinh thay đổi.

Ở đây vẫn là thảo nguyên Thanh Hà, nhưng mà... cái hố dưới mặt đất...cỏ dại cao hơn một mét...

Vào thời điểm trở về, nguyên lai còn tưởng rằng sự thay đổi này là do tác động của làn sóng ánh sáng, thế nhưng sau khi nhìn kỹ càng, những thứ này so với lúc trước hoàn toàn khác biệt! Không chỉ là thay đổi về chiều dài cùng với kích thước, mà thậm chí là cả chủng loại!

Ví dụ như, một mảnh cỏ dại ở nơi nào đó, thế mà đã biến thành một mảnh hoa Băng Tử thần bí, đây chính là một loại cây phải dùng một trăm năm bồi dưỡng tỉ mỉ mới có thể nở hoa!

Ở đây tuyệt đối là có vấn đề! Mà làm cho người ta kinh sợ nhất chính là, trận pháp đá tảng của Ngô Diệu Thiên! Ở nơi đó, trận pháp đá tảng đã sớm biến mất không thấy gì nữa, mà lại có thể là một cái cung điện tràn ngập khí tức uy nghiêm, vàng son lộng lẫy!

"Tại sao lại có thể như vậy..." Trần Phong hoảng sợ, hẳn có thể cảm giác được, tòa cung điện này tràn ngập khí tức khủng bố.

Có lẽ... hết thảy mọi chuyện phát sinh ở đây, đều có quan hệ với cái cung điện này. Chẳng lẽ nói, trận pháp đá tảng do Ngô Diệu Thiên tạo thành, nhất là do phương diện lực lượng thời gian, đã làm xúc động đến một loại lực lượng thần bí cường đại nào đó? ! Nếu thật sự là như vậy..

Mà vào lúc này, chỗ xa xa, bỗng nhiên có bóng người xuất hiện.

"Cẩn thận!" Trần Phong đem Ngô Huy trốn vào bên trong bãi cỏ, ở nơi xa, có một đội binh lính chỉnh tề tuần tra đi qua, vẻ mặt rất nghiêm túc.

"Bọn hắn đang đi tuần tra." Ngô Huy thấp giọng nói.

"Ừm." Trần Phong cảm thấy kinh hãi.

Tuần tra...những người này là từ đâu tới? ! Chẳng lẽ trong nháy mắt làn sóng ánh sáng kia lướt qua, thật sự đã đưa bọn hắn vào trong một khoảng thời không khác? Thế nhưng mà, đây đến cùng là cái địa phương nào?

Ảo cảnh? Cũng không giống.

Không gian dị thứ nguyên? Cũng không đúng a! Vừa rồi hắn đi tới lối vào, rõ ràng có thể nhìn thấy người ngoài!

Cái loại cảm giác này...tựa như là bọn hắn đang ở trong hình ảnh của một cái tivi! Chờ một chút...Trần Phong bỗng nhiên hiểu ra.

Bọn hắn hiện tại, không phải là giống như ở bên trong một cái tivi trắng đen, bị nhốt ở bên trong hay sao? Chắc hẳn là bọn hắn đang bị vây trong một không gian riêng biệt! Đây là năng lực không gian, là một loại năng lực đồng dạng với khoảng không gian đặc thù lần trước! Chỉ có điều là, quy tắc được thiết lập ở đây, lại là một thế giới trắng đen! Trần Phong suy đoán.

Sao các ngươi lại có màu sắc

"Đội binh lính này...những người này...cũng là giả sao?" Trần Phong nhíu mày.

Sau khi nhìn chằm chằm vào tòa cung điện một hồi, Trần Phong vẫn quyết định mang Ngô Huy rời đi, nói: "Chúng ta trước tiên đi quan sát các địa phương khác, ít nhất phải thăm dò được rõ ràng nơi này là cái gì!"

"Ừm." Ngô Huy khẽ gật đầu.

Hai người nhanh chóng rời đi, dò xét toàn bộ thảo nguyên Thanh Hà. Chỉ có điều là...vào thời điểm bọn hắn đi vào sâu trong thảo nguyên, bỗng nhiên dừng bước chân lại, bởi vì ở chỗ đó, bọn hắn thế mà thấy được người quen! Không sai, là người quen! Rõ ràng là người mạnh nhất trong cái đám người kia! Vị gen chiến sĩ cấp A kia!

"Là người!" Đối phương cũng nhìn thấy bọn hắn.

"Ở đây đã xảy ra chuyện gì?" Ngô Huy lập tức khôi phục lại sự lạnh lùng, Trần Phong thì cẩn thận lui lại.

"Không biết." Người trung niên khẽ lắc đầu, trên mặt rất nhanh liền trở nên lạnh lùng: "Cái câu này, ta hẳn là phải hỏi các ngươi mới đúng."

"Có ý tứ gì?" Ngô Huy nhướn lông mày lên.

"Nơi này...vào lúc tất cả mọi người đều biến thành màu trắng đen, vì cái gì các ngươi..."

Người trung niên đặt ánh mắt vào trên người của Ngô Huy cùng với Trần Phong, nói: "Y phục của các ngươi mặc dù cũng đã biến thành màu trắng đen, thế nhưng làn da vẫn như cũ có màu sắc!"

Hả? Tâm trạng của Trần Phong cùng với Ngô Huy đột nhiên giật thót một cái. Hai người nhìn kỹ bộ dáng của người trung niên, đúng là như hắn nói? !

Toàn thân của người trung niên này đều là màu trắng đen! Mà hai người bọn họ...là do bức tượng thiếu nữ kia! Trong nháy mắt Trần Phong liền đoán được chân tướng.

Nguyên lai bọn hắn còn tưởng rằng làn sóng ánh sáng kia muốn giết người, không nghĩ tới, làn sóng ánh sáng kia chỉ rút đi màu sắc của mọi thứ ở nơi đây, đúng là một năng lực huyền bí mà quý dị! Bọn hắn được bức tượng thiếu nữ bảo hộ, ngược lại đã trở thành phiền toái lớn! Ít nhất, ở bên trong mảnh thế giới trắng đen này, có được màu sắc, ngược lại đã biến thành một chuyện kinh khủng!

"Các người..." Trong ánh mắt của người trung niên lộ ra hung quang.

"Người đừng có tìm chết." Trong ánh mắt của Ngô Huy hiện ra lãnh quang.

"Ha ha." Người trung niên chỉ cười lạnh một tiếng: "Người cho rằng ta sẽ sợ người? Cùng là cấp A, lão tử đã tung hoành vài năm, làm sao lại sợ một tên vừa mới bước vào cấp A như người? ! Hiện tại cháu của ta cũng không có ở đây, lần này ta đơn thương độc mã, vừa vặn có thể khiến cho người mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là lực lượng cấp A chân chính!"

Oanh! Người trung niên ra tay.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng vô cùng vô tận tuôn ra! Cho dù cái thế giới trắng đen này không nhìn thấy quá rõ ràng, thế nhưng...

Oanh! Bóng đen chấn động, người trung niên hóa thành một đạo tàn ảnh thẳng phóng thẳng về phía Ngô Huy, bản thân Ngô Huy chỉ có thực lực cấp D, thậm chí là không kịp phản ứng!

Phốc! Trong nháy mắt Ngô Huy liền bị đánh bay, máu tươi bắn ra tung toé, máu tươi...đúng là vẫn có màu đỏ! ở bên trong mảnh thế giới trắng đen này, cực kỳ loạn mắt. Mà kinh khủng nhất là, máu tươi màu đỏ sau khi rơi xuống đất, thế mà đem cây cỏ màu trắng đen kia, biến thành màu sắc vốn có của mình.

Màu xanh lá! Màu sắc của bọn chúng đã được khôi phục!

"Lực lượng của ngươi..." Người trung niên nhú mày, nhưng mà rất nhanh liền tỉnh ngộ: "Thì ra là thế, lúc trước ngươi mặc dù đạt đến cấp A, thế nhưng chỉ sợ cũng chỉ là dùng một loại thủ đoạn nào đó, cưỡng ép đột phá đến cấp A có đúng không? ! Ha ha, sau khi ngươi thi triển mấy chiêu, lực lượng lưu lại hiện tại, cũng chẳng còn thừa bao nhiêu?"

Sắc mặt của Ngô Huy biến hóa, hắn thế mà đoán đúng rồi! Sâm La Vạn Tượng, cũng không phải là vạn năng! Có thể đem hắn từ cấp D, cứ thế mà đưa đến cấp A, miếu sát vô số người, đã có thể được gọi là kỳ tích, bây giờ lực lượng của hắn gần như đã hao hết, đối mặt với kẻ địch có thực lực mạnh hơn, hắn còn có thể làm sao? Hắn thậm chí ngay cả phản ứng cũng không kịp! Một cường giả cấp A ở chỗ này, có thể xưng là vô địch!

"Giết hai người các ngươi..." Người trung niên dùng ánh mắt tham lam nhìn về phía Trần Phong cùng với Ngô Huy: "Ta có lẽ cũng có thể khôi phục lại được màu sắc."

Cây cỏ được máu tươi của Ngô Huy khôi phục lại màu sắc có thể thấy rất rõ ràng.

Làn da của Ngô Huy cùng với Trần Phong vốn chỉ giống như người bình thường, ở bên trong thế giới trắng đen cũng không tính là quá nổi bật, thế nhưng đám cỏ xanh tươi mát kia, ở bên trong một mảnh thế giới trắng đen này, lại cực kỳ nổi bật!

"Oanh!" Người trung niên một lần nữa bùng nổ.

"Chém!" Ánh sáng lung linh ngưng tụ, trong tay của hắn xuất hiện một thanh kiếm năng lượng màu xám.

Ô...ô...n...g —— Hào quang trắng đen lóe lên, thanh kiếm năng lượng mạnh mẽ tràn ngập uy nghiêm trong nháy mắt đã chém về phía Ngô Huy.

"Cẩn thận!" Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, theo bản năng, Thiên Huyền đao gió trong tay của hắn bùng nổ!

Oanh! Vô cùng vô tận đao gió tuôn ra, chỉ có điều là, trong chớp nhoáng đao gió bùng nổ, con mắt của Trần Phong đột nhiên trợn to!

Đối diện hắn, người trung niên kia cũng bỗng nhiên lộ ra một vẻ mặt chờ đợi, ngơ ngác nhìn Trần Thiên Huyền đao gió của Trần Phong, theo thanh kiếm năng lượng của hắn va vào nhau.

Oanh! Tiếng nổ kịch liệt vang lên, lực lượng kinh khủng tràn ra xung quanh, Trần Phong cùng với người trung niên đều lùi về phía sau một bước.

Không sai! Đều lùi về sau một bước! Trần Phong thế mà có thể chặn đòn công kích của người trung niên!

"Người..." Người trung niên rung động nhìn Trần Phong.

"? ? ?" Trần Phong đồng dạng cũng không hiểu ra sao.

Chặn được? Chuyện này...Trần Phong đột nhiên nuốt một ngụm nước bọt, lộ ra vẻ mừng như điên, bởi vì vừa rồi, trong nháy mắt đao gió bùng nổ, đã phát sinh ra một cái sự tình dễ dàng bị mọi người bỏ sót!

Không chỉ thân thể của hai người bọn hắn là có màu sắc! Máu tươi là có màu sắc, thậm chí ngay cả năng lượng công kích của bọn hắn vẫn như cũ là có màu sắc! Ngay vào lúc vừa rồi, Thiên Huyền đao gió bộc phát ra đao gió đủ mọi màu sắc, đủ loại màu sắc thiên hình vạn trạng kia, trong nháy mắt đã toát ra uy năng kinh khủng!

Công kích mạnh nhất của Trần Phong nguyên bản cũng chỉ có thể đạt tới trình độ cấp C mà thôi, thế mà bây giờ lại có thể chặn được đòn công kích cấp A!

Một Trần Phong đến từ Tivi LCD có màu sắc rực rỡ, một người trung niên đến từ tivi trắng đen! Cho dù người trung niên có cường đại hơn nữa, Trần Phong cũng không hề sợ một chút nào!

Bởi vì ở chỗ này, màu sắc, thế mà cũng có năng lượng!

Đây là...Ngô Huy càng lộ ra vẻ mặt phát mộng, bởi vì ở trong cái thế giới trắng đen quỷ dị này, lại có thể khiến cho Trần Phong có được lực lượng

kinh người.

"Như vậy..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Tạch... ! Vô số năng lượng lấp lánh, Trần Phong một lần nữa ngưng tụ ra bộ cơ giáp năng lượng của chính mình! Chỉ có điều theo trước đó khác biệt chính là, bộ cơ giáp năng lượng vừa mới được ngưng tụ này, không những có sức mạnh lớn hơn, mà còn có nhiều màu sắc hơn! Chuẩn xác hơn mà nói... đây chính là một bộ cơ giáp năng lượng sắc sỡ sắc màu!

Đánh đập cấp A

Bộ cơ giáp năng lượng lấp loé đủ loại màu sắc, bao gồm cả ngàn vạn màu khác nhau, mỗi một loại màu sắc, đều ẩn chứa một cỗ lực lượng thần bí mà cường đại! Đây là lực lượng thuộc về màu sắc!

"Hừ." Người trung niên hừ lạnh một tiếng, hắn cũng không tin, hắn đường đường là chiến sĩ cấp A, lại đánh không lại một chiến sĩ cấp D như Trần Phong?

"Oanh!" Hắn đâm ra một quyền! Thi triển ra bí kỹ dung hợp cường đại của mình!

"Tới đi!" Trần Phong không uý kị một tí nào.

Xoạt! Ánh sáng loé lên, hắn mang theo bộ cơ giáp năng lượng lao ra.

Oanh! Một quyền đụng nhau.

Phốc! Một bóng người trong nháy mắt bị đánh bay ra bên ngoài, Ngô Huy nhìn kỹ, liền kinh ngạc đến ngây người, cái bóng người bay ra ngoài kia, lại có thể là tên chiến sĩ cấp A kia, mà Trần Phong, thế mà không có bất kỳ một thương thế nào!

Chuyện này... Ngô Huy ngốc trệ, đây chính là cấp A! Đường đường chiến sĩ cấp A! Là một siêu cường giả a!

"Cấp A rất mạnh sao?" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Oanh! Lại là một quyền đánh xuống, đường đường là chiến sĩ cấp A, lại bị Trần Phong đánh ngã xuống mặt đất.

Oanh! Từng quyền rơi xuống, trong nháy mắt thân thể của người trung niên liền chông chát vết thương.

Bộ cơ giáp năng lượng ngàn vạn màu, bộc phát ra lực lượng khiến cho người ta phải sợ hãi! Ở bên trong cái thế giới trắng đen thần kỳ này, màu sắc, chính là lực lượng cường đại nhất!

"Trần Phong, người đừng có khinh người quá đáng!" Người trung niên gầm thét.

Oanh! Trần Phong lại đánh ra một quyền, đem hấn đánh ngã xuống mặt đất, bỗng nhiên...

Phốc! Một luồng khói đen tản ra.

"A!" Không đúng, Trần Phong nhìn kỹ lại, đây không phải là khói đen, đây là sương máu trên người do người trung niên tỏa ra, chỉ là bởi vì không có màu sắc, cho nên mới biến thành màu đen mà thôi.

Xoạt! Khói đen lấp lóe, thân ảnh của người trung niên biến mất theo khói đen, dù sao thì hấn cũng là gen chiến sĩ cấp A, thủ đoạn chạy trốn chết của bản thân, so với tưởng tượng của bọn hấn còn cường đại hơn nhiều lắm.

"Coi như người trốn nhanh." Trần Phong thần nhiên nói.

Ngô Huy: "..."

"Cái kia...có phải là người ra tay quá độc ác rồi hay không?" Ngô Huy thận trọng hỏi: "Người kia dù sao cũng là cường giả cấp A! Người ở chỗ này đánh hấn hung hăng như vậy, chờ đến lúc đi ra chỉ sợ..."

"Vậy thì khiến cho hấn không đi ra được." Vẻ mặt của Trần Phong rất thần nhiên.

Nói đùa cái gì! Nếu như không phải vừa rồi có lực lượng màu sắc, hai người bọn hấn đã bị người trung niên ngược đãi đến chết! Hấn còn muốn lấy máu tươi trên người của hai người bọn hấn, để lấy lại màu sắc cho mình! Trong tình huống này, chỉ có thể một sống hai chết mà thôi! Đứa nhỏ Ngô Huy này cái gì cũng tốt, chỉ có điều là lòng dạ quá mềm yếu...Trần Phong nhìn về phía Ngô Huy.

Ừm...xem ra vẫn phải dạy dỗ thêm một quãng thời gian.

Mà vào lúc này, hai người cũng coi như là biết được lực lượng chân chính của mình! Không chỉ có Trần Phong, ngay cả Ngô Huy sau khi khôi phục lực lượng, cũng trở nên vô cùng cường đại! Mặc dù màu sắc của hắn cũng không nhiều như Trần Phong, thế nhưng ở cái thế giới trắng đen này, vẫn như cũ rất kinh khủng! Ở chỗ này...hai người mới thật sự là cường giả!

"Rất tốt, như vậy, thì hãy để cho chúng ta nhìn một chút, ở đây đến cùng là địa phương nào?!" Thần thái của Trần Phong trở nên sáng láng.

Rất nhanh, hai người đã đi hết một lượt thảo nguyên Thanh Hà, có thể kết luận sơ bộ là, hết thấy những người bị sóng ánh sáng bao trùm, đều xuất hiện ở đây, chỉ là bởi vì nguyên nhân 'Không hiểu' biến thành màu trắng đen. Thực vật ở thảo nguyên Thanh Hà cũng xuất hiện biến hóa không hiểu.

Ở đây...càng giống như là một cái không gian độc lập, càng chuẩn xác hơn mà nói, là dùng thảo nguyên Thanh Hà làm cơ sở, tiến hành xây dựng không gian hai lần!

"Ta đã nghe qua loại thủ đoạn này." Ngô Huy mở miệng.

Cái gọi là xây dựng không gian hai lần, chính là do không gian quá lớn, hoặc là do bản thân không có đủ năng lực xây dựng không gian, cho nên mới phải ký thác vào hiện thực!

Ví dụ như, mảnh thảo nguyên Thanh Hà này! Chỉ có điều là, ở dưới tình huống bình thường, chỉ sử dụng một cái gian phòng nào đó, hoặc là một cái đường hầm nào đó làm bản gốc, chứ chưa bao giờ nghe ai nói qua là có thể sử dụng toàn bộ thảo nguyên Thanh Hà, một khu thám hiểm cấp B lớn như vậy để làm bản gốc!

Bởi vì, điều này quá mức kinh khủng! Ai có bản lĩnh xây dựng nên một không gian lớn như vậy? Cho dù là xây dựng không gian hai lần! Cho dù là dùng hiện thực để làm bản gốc!

Là cường giả cấp A? Hoặc là càng mạnh hơn? ! Mà mục đích khi đối phương thi triển ở chỗ này là để làm cái gì? Không có người nào biết rõ! Thế nhưng căn cứ theo sự suy đoán của Trần Phong, bọn hắn có thể là trong lúc vô tình bị cuốn vào bên trong kế hoạch của một vị siêu cường giả nào

đó, mà những người như bọn hắn ở trong kế hoạch, chỉ thuộc về cấp bậc pháo hôi. Mà bây giờ, bất quá chỉ là bước đầu tiên của kế hoạch! Như vậy...bước kế tiếp, rất có thể là sẽ có chuyện lớn phát sinh.

"Nhất định phải nhanh chóng tìm hiểu rõ ràng." Trần Phong nóng lòng.

Vô luận màu sắc ở chỗ này cường đại đến cỡ nào! Nhất định cũng phải tìm hiểu rõ ràng, chuyện gì sắp phát sinh ở đây, bằng không, chỉ sợ là chỉ có một con đường chết! Kế hoạch của loại siêu cường giả này quá mức kinh khủng! Trần Phong cũng không muốn trông chờ vào may mắn.

"Lại là tổ chức thần bí sao?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, trong ký ức của hắn, cũng chỉ có cái tổ chức kia, mới có thể xây dựng hàng trăm cái kế hoạch đặc thù, mà mỗi một cái đều là cấp bậc uy hiếp thế giới, vô cùng kinh khủng!

"Vậy chúng ta làm sao tìm hiểu?" Ngô Huy lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Toà cung điện kia." Trần Phong chỉ một ngón tay vào trung tâm thảo nguyên.

Nơi đó, mới là vấn đề trọng yếu của lần này! Thảo nguyên Thanh Hà lớn như vậy, chỉ có cái chỗ kia, là có dân bản địa xuất hiện, cũng chỉ có cái chỗ kia, có những thủ vệ cùng với lực lượng thần bí!

"Chúng ta cũng không nhất định đánh thắng được bọn họ." Ngô Huy có chút bận tâm.

Trần Phong, cấp D, sau khi được cơ giáp năng lượng màu sắc tăng cường, biến thành cấp A đỉnh phong! Ngô Huy, Cấp D, sau khi được màu sắc tăng cường, biến thành cấp B, năng lực của hắn thì lại không ổn định, ở vào trạng thái không biết.

Mà địch nhân...chỉ vền vền là đám binh lính tuần tra kia đã là cấp B đỉnh phong! Ở bên trong thì sao? Không có người nào biết rõ! Chỉ vền vền là năng lượng tản mát ở bên ngoài cung điện, cũng có thể thấy được nơi này khủng bố đến mức nào! Ngô Huy đi vào, chỉ sợ cũng chỉ là pháo hôi, một mình Trần Phong đi vào cũng vô cùng nguy hiểm.

"Ai nói chúng ta chỉ có hai người?" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"A?" Ngô Huy mờ mịt ngắc đầu.

"Còn có người so với chúng ta càng muốn thoát khỏi đây hơn."

Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, vừa rồi vào thời điểm cái tên cấp A kia rời đi, Trần Phong đã tiến hành đánh dấu ẩn ký lên người của hắn, chuyện này đối với người có được năng lực Thiên Huyền như Trần Phong mà nói không phải là việc khó gì.

Thiếu nữ thần bí

Nếu là ở thế giới bình thường, hẳn căn bản sẽ không dám làm như thế, thế nhưng ở chỗ này...Hắc hắc. Trần Phong theo ấn ký rất mau liền tìm được hắn, ở nơi đó có một đám người mặc áo đen đang chụm lại cùng một chỗ, đang thảo luận cái gì đó, về chuyện cái thế giới này vì sao lại không có màu sắc...

"Này, các vị." Trần Phong cười híp mắt chào hỏi.

"Trần Phong? !" Người trung niên giận dữ nói: "Người đừng có khinh người quá đáng!"

Xoạt! Từng ánh mắt lạnh băng đem Trần Phong khóa chặt.

"Muốn đi ra ngoài hay không?" Trần Phong lạnh nhạt hỏi.

"Người có biện pháp sao?" Người trung niên bỗng nhiên hỏi lại.

"Không thử một chút làm sao biết?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, mang theo ý vị thâm trường.

Thảo nguyên Thanh Hà, ở vị trí nguyên bản là pháp trận đá tảng, giờ phút này lại có một toà cung điện to lớn xuất hiện, đám người Trần Phong đang ẩn núp ở phía xa xa, đang thương thảo kế hoạch làm như thế nào để chui vào cung điện. Căn cứ theo phỏng đoán, manh mối để cho mọi người rời đi khỏi nơi đây, rất có thể chính là ở đây!

"Chúng ta có thể lặng lẽ xử lý đội tuần tra." Người trung niên đề nghị.

Hắn là gen chiến sĩ cấp A! Mà binh lính của cái đội tuần tra chỉ là cấp B, cho dù số lượng có nhiều hơn nữa, cũng đều không phải là đối thủ của hắn, chỉ cần những người khác không chế tốt năng lượng không tiết ra ngoài, hắn là có thể nhẹ nhõm xử lý...

"Một mình ngài ra tay quá lãng phí năng lượng, chúng ta tác chiến cùng một chỗ có lẽ sẽ có thể..." Có người nói.

"Ta cảm thấy chúng ta hẳn là nên bỏ qua đội tuần tra trực tiếp chui vào." Cũng có người đề nghị.

Đám người nghị luận âm ỉ.

Trần Phong dùng ánh mắt quét qua đội tuần tra trước mắt, nói đùa cái gì thế, nếu như chỉ cần đơn giản chui vào toà cung điện kia, hẳn còn tìm những người này tới để làm gì? !

Xoạt! Trong mắt của Trần Phong lóe lên tia sáng lạnh.

Ô...ô...n...g —— Bộ cơ giáp năng lượng trong nháy mắt liền được ngưng tụ xong.

"Trần Phong, ngươi muốn làm gì?"

Sắc mặt của người trung niên trong nháy mắt đại biến, con hàng này điên rồi à? !

"Còn có thể làm cái gì?" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Oanh! Hắn đánh một quyền tới, năng lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung!

Phốc! Một tên binh lính trong đội tuần tra chết tại chỗ! Đây chính là sức chiến đấu bây giờ của Trần Phong, ở bên trong cái không gian đặc thù mà quỷ dị này, sức chiến đấu của Trần Phong đã tăng vọt đến cấp A đỉnh phong!

"Ngươi điên rồi!" Người trung niên gầm nhẹ: "Ngươi sẽ làm kinh động những người khác."

"Ta biết." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Cái cung điện này lớn như vậy, ở bên trong sẽ có bao nhiêu người? Chui vào làm cái gì? Ám sát làm cái gì? Ngươi có tin hay không, vô luận là ở bên ngoài này có bao nhiêu người, chỉ

cần ở bên trong xảy ra chiến đấu, những người kia vẫn sẽ rất nhanh chạy tới, đem chúng ta vây quanh, còn có thể làm được cái gì?"

"Cho nên, phương pháp này là đơn giản nhất, cứ giết sạch những người ngáng đường chúng ta! Đem tất cả mọi người giết sạch!"

Xoạt! Cửa chính của toà cung điện bỗng nhiên mở ra, từng đội ngũ binh lính từ bên trong giết ra, thuần một sắc cấp B! Không chỉ có như thế, ở bên trong còn có hai chiến sĩ mặc quần áo hoa lệ đi ra, sát ý sục sôi.

"Tự tiện xông vào cung điện, giết không tha!" Âm thanh lạnh lùng truyền đến.

"Người nhìn đi...bọn hần đã tới!" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Lợi hại." Người trung niên trầm mắng một tiếng, sớm biết Trần Phong ngu xuẩn như thế, hần sẽ không đi theo con hàng này! Về phần hiện tại...

"Giết!" Người trung niên cắn răng nói ra.

Oanh! Chiến đấu bùng nổ trong nháy mắt.

Lấy Trần Phong làm người dẫn đầu, mọi người cũng nhào vào chém giết, Trần Phong cùng với người trung niên ngăn cản hai chiến sĩ cấp A, những người còn lại phụ trách thanh lý binh lính cấp B! Rất nhanh, chiến đấu liền kết thúc, ở phía trước cung điện, máu chảy thành sông.

Hai tên cấp A cuối cùng cũng bị Trần Phong cùng với người trung niên chém chết, đám binh lính cấp B thì đã bị tiêu diệt hoàn toàn, thậm chí thủ hạ của người trung niên cũng chết một nửa!

"Đi thôi." Trần Phong dẫn mọi người bước vào đại điện.

"A...địch tập kích!"

"Bọn hần đã xông vào!"

"Trời ạ, thật là đáng sợ..."

Từng tiếng tiếng thét hoảng sợ chói tai không ngừng vang lên, nhân viên phục vụ bên trong cung điện bị dọa chạy tán loạn bốn phía.

Ở đây... Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, toà cung điện này mặc dù vàng son lộng lẫy, thế nhưng bên trong cũng không lớn, chỉ có mấy trăm mét, không xê xích bao nhiêu so với một nhà hàng ở Tỉnh Thành, mà làm cho người ta kinh ngạc nhất chính là...trong này, thế mà lại giam giữ một cô gái!

Trong đại sảnh, có vô số đạo xiềng xích lập loè ánh sáng màu trắng đen kỳ dị, đem thân thể của một cô gái khóa lại toàn bộ, căn bản là không có cách nào có thể động đậy, đây là một thiếu nữ mười sáu mười bảy tuổi, rất xinh đẹp. Cho dù Trần Phong chưa bao giờ thấy qua nàng, thế nhưng không hiểu sao, hần lại có một cảm giác thiếu nữ này vô cùng quen thuộc, dường như đã gặp qua ở một nơi nào đó, hơn nữa đôi mắt của nàng, lại tràn đầy một màu xanh thăm thẳm sâu trong đại dương.

Chờ một chút, màu xanh? ! Trần Phong bỗng nhiên bừng tỉnh, đôi mắt của cô bé này, lại có màu sắc? !

"Cẩn thận." Trần Phong nhắc nhở, nhưng mà...

Bang! Thiếu nữ lay động xiềng xích trong tay, ánh sáng màu xanh lam tản ra xung quanh, hết thấy mọi thứ chung quanh trong nháy mắt đứng im, chỉ có ánh sáng màu xanh lam đang không ngừng tỏa ra, mấy vị chiến sĩ đang đi về hướng thiếu nữ cũng hơi ngừng lại.

Một giây, hai giây, ba giây!

Oanh! Hết thấy xiềng xích nổ tung, ánh sáng màu xanh lam trong nháy mắt bùng nổ.

Phốc! Hết thấy gen chiến sĩ tới gần nàng trong phạm vi mười mét, chết toàn bộ! Đoàn đội to lớn của người trung niên, thế mà vền vẹn chỉ còn lại có năm người!

"Đã chờ các ngươi rất lâu." Trên khóe miệng của thiếu nữ lộ ra một nụ cười.

Trần Phong: ? ? ?

"Gen Công Hội các người làm việc vẫn như cũ bá đạo như vậy." Thiếu nữ nói.

Gen Công Hội? ? ? Bá đạo cái gì? Trần Phong: ? ? ?

Nhưng mà, lúc hắn quay đầu lại nhìn người trung niên, bỗng nhiên ý thức được cái gì đó.

Đây là một cái bẫy! Đối phương dùng toàn bộ thảo nguyên Thanh Hà làm bản gốc để thiết trí ra không gian độc lập, ván cờ đã được thiết lập, khẳng định không phải là vì bọn hắn, mà là vì thiếu nữ này? ! Mà theo lời nói của thiếu nữ này, thì nàng lại đang đợi người của Gen Công Hội? !

Cho nên...đây là một cái thế lực thần bí nào đó đang quyết đấu với Gen Công Hội! Mấy người Trần Phong, chỉ là trong lúc vô tình bị cuốn vào bên trong cái tròng tai nạn này, mà bây giờ, thiếu nữ này, đã nhận định bọn hắn là người của Gen Công Hội!

"Đáng chết!" Trần Phong bỗng nhiên ý thức được một chút không ổn, những người dám đối kháng với Gen Công Hội, sẽ có thực lực cường đại cỡ nào?

"Rút lui!" Trần Phong kinh hãi.

Người trung niên cũng mang theo mấy người còn lại trong đoàn đội nhanh chóng rút lui. Nhưng mà, đã muộn.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu xanh lam bùng nổ.

Hết thấy mọi thứ chung quanh dường như cũng ở trong cái nháy mắt này chậm lại.

Là người một nhà

Loại cảm giác này...là trói buộc không gian? Ngay cả người trung niên có được sức chiến đấu cấp A cũng không thể đào thoát, ánh sáng màu xanh lam tản ra, đem Trần Phong bao trùm, mà ở ngay trong cái nháy mắt này, trên người Trần Phong lại tản ra một màn hào quang lóng lánh, thế mà có thể triệt tiêu ánh sáng màu xanh lam.

"Lại là ngươi..." Trần Phong sờ sờ bức tượng thiếu nữ ở trong ngực, cái bức tượng thiếu nữ này, không biết đã cứu hắn bao nhiêu lần rồi.

"Đi!" Trần Phong lôi kéo Ngô Huy lui lại, nơi này quá mức nguy hiểm, bọn hắn vẫn nên đi trước thì tốt hơn, chỉ có điều là...

"Oanh!" Hư không bị xé rách, có từng người từng người có thực lực kinh khủng bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, trên người của mỗi người đều mặc một bộ đồng phục mà Trần Phong rất quen thuộc, đó là trang phục của Gen Công Hội!

Người của Gen Công Hội đã đến! Vô luận đây là cái nơi quái quỷ gì, vô luận đây là cái thế lực gì, chỉ cần cường giả của Gen Công Hội xuất hiện, trên cơ bản là toàn cục đã định! Bọn họ thực sự đã xuất hiện ở bên trong cái thế giới trắng đen này, còn về cấp bậc thì sao...Trần Phong mừng rỡ, được cứu rồi!

Cấp B đỉnh phong!

Cấp B đỉnh phong!

Cấp B đỉnh phong!

Cấp A!

Cấp A!

Cấp A!

...

Đây chính là thực lực của Gen Công Hội! Một loạt cường giả hiện thân, dùng ánh mắt lạnh lùng khóa chặt vào thiếu nữ, sau cùng mới rơi vào trên người của mấy người Trần Phong.

"Là người một nhà!" Trần Phong vội vàng biểu thị thân phận.

Ô...ô...n...g —— Gen chiến sĩ cầm đầu tiến hành quét hình Trần Phong...

"Đích đích, quét hình lỗi, không rõ danh tính." Âm thanh hệ thống lạnh buốt vang lên.

"Lại dám giả mạo người của Gen Công Hội chúng ta?" Người kia cười lạnh.

Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái, giả mạo? Làm sao có thể, thân phận của hắn đã được chứng nhận rõ ràng...

Chờ một chút, máy truyền tin trong tay của bọn họ...Trần Phong theo bản năng cũng dùng vòng đeo của mình quét hình, vòng đeo trên cổ tay của hắn, thế mà có thể tùy tiện đem vòng đeo trên cổ tay của đối phương phá giải, quét hình thành công! Trần Phong kinh sợ phát hiện ra, hệ thống thời gian bên trong vòng đeo của bọn hắn, mốc thời gian biểu hiện chính là...một trăm năm trước! Mấy người này căn bản không thuộc về thời đại hiện tại! Làm sao có thể...

Trần Phong cảm thấy kinh hoàng, trận pháp đá tảng...thời gian...cung điện...ánh sáng màu xanh...hết thảy mọi thứ dường như được liên hệ với nhau vào thời điểm này. Trần Phong rốt cục cũng tỉnh ngộ, nguyên lai cái nơi này, lại là thảo nguyên Thanh Hà vào một trăm năm trước! ! ! Căn bản không có cái gì là không gian độc lập, địa điểm là giống nhau, chỉ có một chỗ khác nhau duy nhất, đó chính là thời gian!

Màu sắc ở nơi này, đại biểu cho thời gian! Màu trắng đen, đại biểu cho 100 năm trước! Còn màu sắc...thì đại biểu cho thời gian! Trần Phong bởi vì là nhân tố đặc thù, không có bị kéo vào cái niên đại này, cho nên mặc dù thân

thể của hắn ở trong cái niên đại này, thế nhưng lại có được lực lượng của màu sắc! Bởi vì đó là lực lượng của thời gian!

Màu sắc, chính là thời gian! Mà thiếu nữ thi triển ra ánh sáng màu xanh lam kia, cỗ lực lượng có thể làm người khác không thể di chuyển kia, cũng không phải là trói buộc không gian, mà là thời gian chậm lại cùng với thời gian ngưng đọng! Nàng có được lực lượng không chế thời gian! Đây là năng lực của nàng!

Mà mục tiêu của Gen Công Hội, chính là thiếu nữ này! Trần Phong rốt cuộc cũng hiểu rõ. Cho nên, đây là một thiếu nữ có được năng lực thời gian, đang bị Gen Công Hội truy sát hay sao? Nếu như đây đúng là sự tình phát sinh vào 100 năm trước...vậy thì ai đã tạo nên tất cả những chuyện này? Ai đã đem thảo nguyên Thanh Hà đã biến thành bộ dáng như hiện tại? Mục đích của hắn lại là cái gì? Trong thời điểm Trần Phong còn đang ngạc nhiên, bỗng nhiên, có một tiếng sói tru quen thuộc từ phía xa truyền đến.

"Ngao ô!"

"Gào." Sau đó lại có một tiếng gào vang lên, ở đằng xa, có vô số cự thú thảo nguyên vọt tới, mặt đất rung động, có từng tiếng gào thét rít gào, tòa cung điện này trong chốc lát liền bị vô số cự thú vây quanh.

Những con cự thú này...đều là những con cự thú mà Trần Phong chưa từng thấy qua, cự thú thuộc về một trăm năm trước!

"Đến rồi!" Trần Phong kinh hãi.

Bên trong những con cự thú này, cầm đầu rõ ràng là con sói biến dị lúc trước kia! Khác biệt với hết thảy những con cự thú khác chính là, con sói biến dị này, cũng có màu sắc!

Cho dù là chỉ có màu xanh lam! Trên người của nó, có đeo một tấm thẻ sắt quen thuộc, nếu như không phải Trần Phong đã hết sức quen thuộc, gần như sẽ không chú ý tới sự tồn tại của cái tấm thẻ sắt này.

"Quả nhiên là nó!" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, chính là con sói thảo nguyên thủ lĩnh lúc trước kia!

"Tiểu chủ nhân!" Con sói biến dị lập tức quỳ rạp xuống trước cung điện.

"Người là ai?" Thiếu nữ lạnh lùng hỏi.

"Là người vượt thời gian về đây." Trên khuôn mặt của con sói biến dị lộ ra ý cười: "Đặc biệt tới cứu ngài."

"Thời gian..." Khuôn mặt của thiếu nữ có chút động đậy.

Từ tương lai đặc biệt đến đây cứu nàng?

"Bao lâu rồi?"

"Một trăm năm."

"Một trăm năm..." Thiếu nữ khép hờ hai mắt: "Thế mà đã một trăm năm rồi? Ta đã chết?"

"Ngài mất tích." Sói biến dị cung kính trả lời.

"Mất tích..." Thiếu nữ khẽ gật đầu, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía đám người Gen Công Hội, nhìn về phía đại quân của con sói biến dị, cuối cùng rơi vào trên người của mấy người Trần Phong.

Ba phe thế lực! Mấy người Trần Phong mặc dù nhìn như rất trẻ tuổi, thế nhưng lại có thực lực kinh người, không có ai dám khinh thường!

Xoạt! Trong cái chớp nhoáng này, gần như tất cả ánh mắt của mọi người đều rơi lên trên người của mấy người Trần Phong.

Ở nơi đây, trong loại tuyệt cảnh này, mỗi người cũng đều là vì sứ mạng của mình cùng với nhiệm vụ mà đến, mấy cái tên này, vì cái gì mà lại xuất hiện ở đây?

"Báo ra thân phận của các người!" Người của Gen Công Hội hét to.

"Thật sự là người một nhà a..." Trần Phong thở dài.

Xem ra chứng nhận thân phận của một trăm năm sau, hiện tại không thể dùng được a! A, đúng, bằng vào kỹ thuật trên vòng đeo của bọn họ, nếu như thử xâm lấn...Trần Phong thử nghiệm xâm lấn.

"Các người lại quét hình thử lại một lần xem?" Hắc nhìn về phía đám người Gen Công Hội.

Một người ở trong đó đang muốn tiến hành quét hình, bỗng nhiên có một đội viên mở miệng: "Đội trưởng, số liệu chứng nhận mới vừa rồi đã bị sửa lại."

Trần Phong: "..."

Đù moá! Số liệu chứng nhận của các người không theo kịp thời đại, thế nhưng tường lửa lại có thể hiện đại như thế? ?

Xoạt! Mấy người Gen Công Hội lộ ra sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm vào Trần Phong.

"Chúng ta thật sự là người cùng một nhà." Trần Phong buông tay.

Đáng tiếc là, không có người nào tin tưởng.

"Chúng ta là người qua đường!" Người trung niên kia rốt cục cũng mở miệng: "Chúng ta vốn là tới thảo nguyên Thanh Hà để làm nhiệm vụ, trong lúc vô tình bị cuốn vào kế hoạch của các người a, chúng ta thật sự chỉ là người đi đường bình thường!"

"Một trăm năm sau?" Sói biến dị bỗng nhiên mở miệng.

"Đúng thế." Người trung niên do dự một chút, đáp lời.

Đại ca, là người một nhà!

"Giết chết!" Sát ý của đám người Gen Công Hội bỗng nhiên tăng lên dữ dội.

Một trăm năm sau! Bởi vì những kế hoạch bí ẩn và xấu xa của những người này, ai cũng không dám cam đoan, sự xuất hiện của bọn hắc, đối với cái thế giới này sẽ tạo thành ảnh hưởng như thế nào, vượt qua thời gian, cho dù là ở Gen Công Hội cũng đều là tuyệt mật!

Những người này...phải chết! Hắc dùng ánh mắt lạnh lùng quét ánh mắt lên trên người của con sói biến dị cùng với mấy người Trần Phong, cuối cùng mới quyết định, giết!

"Những người này..." Thiếu nữ liếc mắt nhìn mấy người Trần Phong.

"Bọn hắc phải chết." Sói biến dị phát ra âm thanh trầm thấp: "Nếu như bọn hắc thật sự bị chúng ta ảnh hưởng đến, vậy thì nhất định phải chết, dòng thời gian đã được tính toán cẩn thận, không cho phép xuất hiện bất kỳ một tia ngoài ý muốn nào! Vượt thời gian về đây, cũng vãn vãn là vì để cứu ngài, những người này vào thời điểm này xuất hiện ở đây, chỉ có một con đường chết!"

"Huống chi...chuyện tình phe thứ ba ngư ông đắc lợi rất thường gặp." Sói biến dị tràn ngập sự cảnh giác nói.

Ai biết đây có phải hay không là do Gen Công Hội tự biên tự diễn? Nếu như bọn hắc xuất thủ cứu giúp, những người này lại phản bội, thực sự là quá nguy hiểm! Vô luận là bọn hắc, hay là Gen Công Hội, đều không cho phép phe thứ ba xuất hiện! Đây là một nhiệm vụ cực kỳ nguy hiểm...ngay cả là bọn hắc, cũng khó có thể còn sống!

"Giết!" Sát ý lạnh như băng tỏa ra, người cầm đầu của Gen Công Hội lao về phía mấy người Trần Phong.

"Này, chúng ta thật sự là người một nhà!" Trần Phong lấy tin tức chứng nhận của bản thân ra: "Một trăm năm sau chúng nhận thân phận sẽ là như thế này!"

"Hừ!" Người cầm đầu của Gen Công Hội chỉ cười lạnh một tiếng, vô luận có phải hay không, kẻ trước mắt này nhất định phải chết!

"Thật không tin?" Trần Phong cảm thấy bất đắc dĩ.

"Các ngươi đừng có ép ta..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Vẻ mặt của đám người Gen Công Hội trở nên nghiêm túc hơn mấy phần, theo khí tức do bộ cơ giáp năng lượng toả ra chung quanh người của Trần Phong có thể thấy được, thực lực bản thân của Trần Phong chắc chắn cũng cực kỳ không tầm thường!

Xoạt! Đám người Gen Công Hội đem Trần Phong vây quanh.

Chiến đấu...hết sức căng thẳng!

Con sói biến dị cùng với thiếu nữ cũng bao vây mấy người Trần Phong, bọn hấn cũng rất tò mò thiếu niên này đến cùng có thể hay không chạy mất, nếu như lưỡng bại câu thương thì càng hoàn mỹ hơn.

"Ừm..." Trần Phong thờ dãi nói: "Ta nói là người một nhà mà các ngươi cũng không tin."

Bỗng nhiên, vào ngay lúc này, hấn bỗng nhiên lôi kéo Ngô Huy đi đến phương hướng của thiếu nữ.

"Muốn chết!" Đôi mắt của con sói biến dị loé lên hung quang.

"Đại ca, người một nhà!" Trần Phong quát to một tiếng, sau đó lấy ra một tấm thẻ sắt ở trong người của mình ra, phía trên mơ hồ có thể thấy rõ hai chữ Đỗ Mã!

Thiếu nữ: "? ? ?"

Gen Công Hội: "? ? ?"

Sói biến dị thủ lĩnh: "? ? ?"

Một giây trước, người còn nói mình là người một nhà của Gen Công Hội, một giây sau, người liền móc ra một tấm sắt, nói cho con sói biến dị biết người cũng là người một nhà? Người m* nó đang chơi cái trò gì?

"Thứ này..." Con sói biến dị rút cuộc cũng biết cái cảm giác quen thuộc kia là từ đâu mà đến.

"Người vì sao lại có thứ này?" Con sói biến dị nhìn chăm chú vào Trần Phong.

"Là sự phụ của ta cho a, là một lão quái vật không biết đã sống bao nhiêu lâu." Trần Phong hơi hột nói: "Hắn bảo ta đến thảo nguyên Thanh Hà để tìm cơ duyên, nói là có thể lĩnh ngộ được lực lượng thời gian gì đó...bởi vì ta cũng có năng lực thời gian!"

Xoạt! Trần Phong vung tay lên, ánh sáng màu xanh lam lấp lánh ở chung quanh! Toàn bộ thời không của thế giới trắng đen, dường như cũng nhận được ảnh hưởng, nhất cử nhất động của Trần Phong, đối với thế giới của bọn hắn, đều tạo thành trùng kích to lớn!

Đây là, lực lượng thời gian!

"Rất tốt." Sói biến dị vui mừng, nguyên lai là người một nhà, khó trách lại âm hiểm như thế!

"Vẫn còn muốn trộn lẫn vào Gen Công Hội." Trần Phong tiếc nuối: "Không nghĩ tới, chúng nhận thân phận Gen Công Hội mà ta chuẩn bị ở một trăm năm sau, thế mà lại mâu thuẫn với đoạn thời gian này..."

Đám người Gen Công Hội nổi gân xanh trên trán.

Kém một chút! Kém một chút nữa bọn hắn đã bị lừa! Nếu như chúng nhận thân phận của đối phương phù hợp...kể địch một trăm năm sau, mang theo tin tức của một trăm năm sau, ai có thể nhìn thấu? ! Loại địch nhân này, tuyệt đối là uy hiếp thế giới cấp bậc cao nhất!

"Chuẩn bị chiến đấu!" Thần sắc của đám người Gen Công Hội trở nên nghiêm túc.

Vì Gen Công Hội! Vì cái thế giới này!

"Chiến!" Người cầm đầu gầm lên giận dữ, đám người Gen Công Hội trong nháy mắt bộc phát ra sức chiến đấu mạnh nhất.

"Các ngươi hãy bảo hộ tiểu chủ nhân." Sói biến dị liếc mắt nhìn về phía mấy người Trần Phong.

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Như vậy...." Sói biến dị thủ lĩnh lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

"Ngao ô!" Nó rống to một tiếng.

Xung quanh! Hết thấy cự thú thần bí và mạnh mẽ lao tới!

Chiến đấu bùng nổ trong nháy mắt! Trần Phong lôi kéo Ngô Huy đi tới bên cạnh thiếu nữ, nói là bảo vệ, không bằng nói là được bảo hộ.

Chỉ có điều là, ngay vào lúc Trần Phong đang thu thập manh mối để nghĩ biện pháp phá cục, bỗng nhiên có một mùi thơm nức mũi và một cổ hơi nóng bên tai, có một giọng nói nói say lòng người truyền vào trong tai.

"Tiểu ca ca...ngươi rốt cuộc là người nào?"

"Khục." Trần Phong tăng hắng một cái: "Đừng có áp sát như thế."

"Hi hi, ngươi then thùng à." Thiếu nữ giống như cười mà không phải cười, trong ánh mắt lộ ra vẻ giảo hoạt: "Trên người của ngươi có một cổ mùi vị hết sức quen thuộc, khiến cho người ta nhìn không được muốn thân cận cùng với ngươi."

"Đó là mùi thơm cơ thể của ta." Trần Phong nghiêm trang nói.

Thiếu nữ: "..."

Ngô Huy: "..."

Mặt mũi đâu?

Oanh! Trận chiến đấu trước cung điện vẫn còn đang tiếp tục.

Có mấy người muốn tới gần bên này, liền bị Trần Phong trực tiếp đánh lui! Nói đùa cái gì vậy, không đồng ý thân phận của Trần Phong, ai quản người có đúng hay không là người của Gen Công Hội?

"Người thật là mạnh." Thiếu nữ kinh ngạc tán thán.

Nếu tính lực chiến đấu đơn thuần, Trần Phong tự nhiên là người mạnh nhất! Cấp A đỉnh phong!

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười.

"Chết đi!" Lại là một cường giả của Gen Công Hội tới gần.

"Cút!" Trong mắt của Trần Phong lóe lên tia sáng lạnh.

Ô...ô...n...g —— Máu tươi bay tung toé, tên cường giả kia bị Trần Phong trực tiếp chém giết!

Bầu không khí liền trở nên ngạt thở, ánh mắt căm hận của những người còn lại quét qua trên người của Trần Phong, rốt cục cũng không xông qua bên này nữa, mà xông thẳng về phía con sói biến dị, đánh thẳng về phía mấy con cự thú kia!

"Oa." Ánh mắt của thiếu nữ lộ ra ánh sáng dị sắc lung linh.

Thật là mạnh! Trong ấn tượng của nàng, gen chiến sĩ cường đại như vậy đều là thế hệ năm sáu mươi tuổi cùng thời với ông nội của nàng, cho dù là thiên tài cũng là người trung niên hơn bốn mươi tuổi, mà Trần Phong...nhìn qua chỉ có mười tám tuổi! Vẻn vẹn chỉ lớn hơn nàng hai, ba tuổi!

Trong cái chớp nhoáng này, xuân tâm của thiếu nữ đã rung động.

Ta còn, nàng còn!

Vào thời điểm một thiếu nữ gặp được nguy cơ không biết, được một anh hùng cái thế giống như thiên thần buông xuống tới cứu mình? Mà người này, chính là Trần Phong!

Trên chiến trường thương vong vô số, thế nhưng Trần Phong cứ như vậy bình tĩnh đứng ở trước mặt nàng, không có người nào dám tới gần! Một mình hấn, liền có thể bù đắp được thiên quân vạn mã!

Rất lâu sau, cuộc chiến đấu cuối cùng cũng kết thúc, kế hoạch nguyên bản của Gen Công Hội chính là muốn mang thiếu nữ kia đi, căn bản là không có ý định kéo dài thời gian! Nhưng bởi vì có Trần Phong ở đây, bọn hấn không thể không tiêu diệt mấy con cự thú thảo nguyên đáng chết này trước!

Thương vong vô số! Tồn thất nặng nề! Sau cùng, bọn hấn mặc dù đã tiêu diệt được hết đám cự thú kia, thế nhưng mà cũng không còn một chút sức chiến đấu nào.

"Còn muốn đánh nữa hay không?" Con sói biến dị cười lạnh.

"Muốn đánh nữa thì sao?" Trong hư không có một người xuất hiện, rõ ràng là viện binh của Gen Công Hội, vền vẹn chỉ có một người, nhìn qua chỉ có bộ dáng hai lăm hai sáu tuổi, thế nhưng sức chiến đấu...lại là cấp A đỉnh phong! Một siêu cường giả xuất hiện!

"Người cho rằng chỉ có các ngươi có thể gọi viện binh?" Sói biến dị khinh thường, căn cứ vào sự hiểu rõ của nó về dòng thời gian, vào thời gian này...

"Vậy thì liền đánh đi!" Cường giả cấp A đỉnh phong nói.

Ánh sáng màu xanh lóng lánh lưu động, lại có một thiên tài tuổi trẻ đồng dạng xuất hiện, ở chỗ mi tâm của hấn tản ra ánh sáng màu xanh, tràn ngập sự uy nghiêm, toàn thân tràn ngập ánh sáng màu xanh, giống như một rào cản vô hình, vô cùng đáng sợ!

Hắn rút cuộc đã đến! Tâm trạng của con Sói biến dị khê động.

Lữ tiền bối! Chồng tương lai của tiểu chủ nhân!

Vào giờ phút này, hắn từ trên trời giáng xuống, cản ở trước mặt của mọi người, hắn lảng lảng xoay người, liếc mắt nhìn thiếu nữ, trầm ổn nói ra: "Có ta ở đây, không ai có thể đả thương được nàng."

Thiếu nữ: "..."

Xoạt! Hắn xoay người, lao tới đánh nhau với vị thiên tài của Gen Công Hội kia.

Hào quang lấp lánh, nhưng mà, thiếu nữ chỉ dùng ánh mắt nhìn một kẻ đàn nhìn hắn.

Chờ một chút, cái tiết tấu này...sắc mặt của con Sói biến dị bỗng nhiên có chút không đúng. Căn cứ theo dòng thời gian miêu tả, đoạn nội dung cốt truyện phải là như thế này, thiếu nữ gặp được mối nguy hiểm, lâm vào tuyệt cảnh, sau đó Lữ tiền bối xuất hiện, cứu thiếu nữ, ôm mỹ nhân về nhà. Chẳng qua là lúc đó thiếu nữ bị người khác đánh lén, bị thương nặng, cho nên ôm đau nhiều năm, lực lượng thời gian tan rã, sau cùng mới mất tích.

Sự xuất hiện của con Sói biến dị, chính là vì tránh cho thiếu nữ bị đánh lén! Chỉ thế thôi! Mặt khác, cũng không phải là nó phải nhúng tay! Căn cứ theo mệnh lệnh của chủ nhân, nó ngoại trừ việc bảo hộ thiếu nữ, tuyệt đối không nên làm gì ảnh hưởng đến hiện thực, cho nên, nó vền vẹn chỉ triệu hoán cự thú để chống cự mà thôi! Cũng không làm ảnh hưởng đến bất luận cái tiến trình thời gian gì! Liền ngay cả cái tên Trần Phong người một nhà này, nó cũng không hề cho phép Trần Phong tham gia cuộc chiến đấu, mà chỉ vền vẹn để cho Trần Phong bảo hộ thiếu nữ, chỉ thế mà thôi!

Thế nhưng...không nghĩ tới là vẫn xảy ra chuyện! Trần Phong ra tay làm ảnh hưởng tới lịch sử? Không không không, hắn thậm chí không cần ra tay! Hắn chỉ cần đứng đó xem trận chiến diễn ra, người xem, tướng mạo soái ca, mới chỉ có 18 tuổi, sức chiến đấu là cấp A đỉnh phong, tính cách sáng sủa, thông minh cơ trí! Ủm, những điều này còn chưa đủ à? Cùng với hắn so

sánh, Lữ tiền bối hai lần hai sáu tuổi đơn giản chính là một dạng tồn tại giống như cặn bã a!

Không, hai 'Tuyệt thế thiên tài' trước mắt này cũng đều là cặn bã! Huống chi, sau khi biết được sức chiến đấu của Trần Phong, Trần Phong chỉ cần đứng ở bên người thiếu nữ, thiếu nữ căn bản cũng không có cảm nhận được cái gì gọi là uy hiếp trí mạng! Anh hùng cứu mỹ nhân? Chỉ sợ là không có cơ hội gì.

Oanh! Chiến đấu vẫn còn tiếp tục, hai 'Tuyệt thế thiên tài' vẫn còn đang chém giết lẫn nhau, thiếu nữ lại tò mò mà dùng ánh mắt sùng bái nhìn Trần Phong, còn kém không có mở miệng hỏi là tiểu ca ca đã có người yêu hay chưa?.

Sói biến dị: "..."

Thật sự là xui như chó, vậy phải làm sao bây giờ!

"Đề cho ta yên tĩnh suy nghĩ một chút."

Con sói biến dị đau đầu vô cùng, nó một lần nữa lấy kế hoạch ra xem, ừm, chủ nhân khổ tu vô số năm, rốt cục cũng lĩnh ngộ được thời gian ảo ảnh, sau khi tiểu chủ nhân biến mất, càng là khổ tâm nghiên cứu, cho nên mới xuất hiện cái kế hoạch này! Chính là vì muốn làm cho tiểu chủ nhân quay về hiện thực!

Mà bây giờ...hết thảy vẫn được tiến hành rất thuận lợi. Ngoại trừ, người anh hùng vốn thuộc về tiểu chủ nhân đã đổi thành một người khác.

"Ách...chắc là cũng sẽ không có ảnh hưởng quá lớn." Sói biến dị nghiêm túc suy nghĩ một chút, Lữ tiền bối trong tương lai cũng là tồn tại đỉnh cấp thế giới, dùng thực lực cùng với thiên phú của hắn, muốn đoạt thiếu nữ về hắn chỉ là sự tình vài phút.

Ừm...nhất định không sai! Sói biến dị nhìn thời gian, cũng không sai biệt lắm!

Dựa theo kế hoạch...hắn là nên sẵn sàng trở về.

Ba mươi giây! Hai mươi giây! Mười giây!

...

"Đến rồi!" Tâm trạng của Sói biến dị giật thót một cái.

Oanh! Hư không vỡ vụn, vô số cường giả Gen Công Hội xuất hiện, đại quân của Gen Công Hội, rút cục vào thời điểm này đã chạy tới!

"Ngao ô " Có một tiếng sói tru vang lên, vô số ánh sáng màu xanh lam vào lúc này ngưng tụ, trong hư không, có một đạo hào quang kinh khủng nổi lên trời đất!

"Đi!" Lữ tiên bối quát to một tiếng: "Đề ta cản bọn họ lại!"

"Được." Vàng sáng lấp lánh quanh người của Sói biến dị.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu lam kinh khủng vào thời khắc này bùng nổ.

Thời gian! Bắt đầu lưu chuyển.

"Muốn ta hỗ trợ gì hay không?" Trần Phong lạnh nhạt hỏi.

"Không cần." Sói biến dị lắc đầu: "Người nếu như thuộc về một trăm năm sau, vậy thì hãy tận lực đừng ra tay, bảo vệ tốt tiểu chủ nhân là được rồi."

"Rất tốt." Trần Phong bình tĩnh nói: "Ta còn, nàng còn."

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, trước mắt hắn chỉ cần giả mạo là một phần tử của những người này, tận lực nguy trang cho thật tốt, không khiến cho người khác nhìn ra sơ hở liền tốt, chỉ là không nghĩ tới, một câu thuận miệng của hắn, ánh mắt của thiếu nữ lại một lần nữa loé ra dị sắc.

Sói biến dị: "..."

Đại ca ngươi vào lúc này cũng không cần phải nói một câu sến súa như thế chứ? ! Cứ tiếp tục như vậy Lữ tiên bối thật sự là phải ở giá rồi...

"Tiểu Phi!"

"Hẹn gặp lại vào một trăm năm sau!" Lữ tiên bối gầm lên giận dữ.

Vào giờ phút này, một mình hắn đang chặn lại toàn bộ đám người Gen Công Hội, có một loại khí thể bàng bạc một người giữ ải vạn người không thể qua, đáng tiếc, lại không có ai thương thức.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, vô số màu sắc chung quanh biến hóa.

Thời gian...đang dần dần khôi phục! Sinh mệnh của một trăm năm trước, thật sự có thể đưa đến một trăm năm sau hay sao? Trần Phong không biết, đối với lực lượng thời gian, hắn có một cổ kính sợ không hiểu, trên thực tế, cái này căn bản là cảm nhận bình thường của những người không có cách nào điều khiển lực lượng thời gian! Dù sao thì đây cũng là thời gian...

Lữ Hồn

Sau lưng Trần Phong, thiếu nữ híp mắt, dùng bàn tay nhỏ nắm lấy góc áo của Trần Phong.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, màu sắc chung quanh dần dần khôi phục.

Rất lâu sau, có một làn sóng ánh sáng màu xanh lóe lên, mọi vật khôi phục, thảo nguyên Thanh Hà cũng khôi phục lại màu xanh lá dĩ vãng, mấy người Trần Phong rút cục cũng về tới hiện thực!

"Trở về rồi!" Đám người cảm thấy kích động không thôi.

"Oa, đây chính là một trăm năm sau hay sao?" Trong ánh mắt của thiếu nữ lóe lên sự vui mừng.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, trong hư không có một bóng dáng trống rỗng xuất hiện, sát cơ đáng sợ trong nháy mắt bao phủ khắp nơi: "Đã chờ các ngươi rất lâu."

Oanh! Lực lượng kinh khủng bỗng nhiên buông xuống, đất trời biến thành một vùng tăm tối, lực lượng kinh khủng trong nháy mắt rơi xuống trước mặt mấy người Trần Phong.

Tạch... ! Người trung niên dẫn đầu đoàn đội, nguyên bản vẫn đi theo Trần Phong từ lúc đầu tới giờ, lại chết trong nháy mắt, bị cỗ lực lượng kia trực tiếp xuyên thủng!

Phốc! Người trung niên phun ra một ngụm máu tươi, hắn vừa trở lại hiện thực, còn chưa kịp phản ứng, lồng ngực đã bị một chùm ánh sáng lung linh xuyên thủng, đường đường là gen chiến sĩ cấp A, lại trong nháy mắt bị đánh chết!

"Làm sao có thể? !" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Cấp A! Đây chính là cường giả cấp A! Thế mà ngay cả gen chiến sĩ A cũng không đỡ nổi một kích này? !

Mà vào giờ khắc này, cỗ lực lượng kinh khủng kia đã rơi xuống trước mặt Trần Phong.

"Muốn xong!" Trong lòng của Trần Phong trở nên lạnh buốt.

Phòng ngự!

Phốc! Cỗ lực lượng kinh khủng trong nháy mắt xuyên thủng qua lồng ngực của Trần Phong, trái tim vỡ vụn, một cỗ cảm giác gần như hít thở không thông tuôn ra, Trần Phong sắp rơi vào hôn mê.

Trước khi ngã xuống, hắn ngẩng đầu nhìn lại, dường như thấy một đạo ánh sáng màu xanh lục, trong hư không đang dần dần ngưng tụ, có một bóng người đi ra, trên mi tâm có một viên đá quý lấp loé ánh sáng màu xanh.

Nguyên lai là hắn! Trần Phong bỗng nhiên kinh hãi, bởi vì hắn chợt nhớ tới lời nói lúc trước của Cầu Lực.

"Nhớ kỹ!"

"Nếu như ngươi thấy một người ở chỗ mi tâm có kỳ thạch, vô luận là lúc nào, ở địa phương nào, nhất định phải chạy, chạy thật xa!"

"Hôn"...nguyên lai...hắn chính là Hôn! ! ! Người trẻ tuổi vào một trăm năm trước cũng là hắn!

Lữ Hôn sao? Đáng tiếc...hắn biết điều này quá muộn.

Oanh! Máu tươi trên lồng ngực nổ tung, thân thể của Trần Phong âm âm ngã xuống đất, Chết.

Tại Tinh Thành, Hầu Lượng đang đánh cờ cùng với lão Chu.

"Nghe nói tên tiểu tử Trần Phong kia lại đi đến Gen Công Hội chấp hành nhiệm vụ?" Lão Chu bữu môi: "Ngươi thật sự là không lo lắng."

"Có cái gì phải lo lắng." Hầu Lượng nhin không được cười lên: "Một chế tác sư có sức chiến đấu đỉnh cấp, con đường của chúng ta ở nơi này cũng không thích hợp với hấn, ta ngược lại còn hi vọng tất cả các chế tác sư đều có loại sức chiến đấu này đây."

"Gen Công Hội a..." Lão Chu lắc đầu: "Nhiệm vụ ở nơi đó so sánh với nơi này khó hơn không chỉ gấp 100 lần! Chỉ sợ là sẽ chết sớm."

Hầu Lượng tức giận nói: "Ta chết rồi tiểu tử này cũng chưa chắc đã chết."

Ba!

"Ăn!" Hầu Lượng đem một quân cờ có bộ dáng con sư tử đem quân cờ lão hổ của lão Chu ăn hết, đang muốn nói khoác hai câu, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ lực lượng quen thuộc.

Đó là...hắn đột nhiên nhìn về một phương hướng khác.

"Cỗ lực lượng kia..." Lão Chu cũng bỗng nhiên bừng tỉnh.

Vào giờ khắc này, ánh mắt của vô số cường giả trong Tinh Thành đều đang nhìn về một phương hướng, vô số đạo thần niệm quét qua, chỉ cần là chế tác sư ở Tinh Thành, đều rõ ràng cỗ lực lượng này đại biểu cho ý nghĩa gì! Nơi đó, đã xảy ra chuyện!

Thảo nguyên Thanh Hà, vào thời điểm mấy cỗ lực lượng ép xuống, cho dù là Sói biến dị hay là thiếu nữ đều bị chấn kinh, chẳng ai ngờ được, nhóm người mới vừa trở về liền đứng trước tử cục!

"Lữ tiên bối!" Sói biến dị kinh hô: "Hắn là người một nhà!"

"Buồn cười." Trên mi tâm của Lữ Hồn tản ra ánh sáng màu xanh lóng lánh, ánh mắt trở nên lạnh lẽo nói: "Một trăm năm trước ta không biết hấn là ai, hiện nay ta còn không biết hấn là ai hay sao? Quán quân của kỳ thi đấu gen tân tú, thiên tài đồng thời của Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen, ha ha, bằng vào loại thân phận này, còn muốn giấu diếm được ta? Đơn giản là quá buồn cười!"

"Ta sẽ không để cho ngươi giết hắn." Thiếu nữ cắn răng, hai tay xuất hiện ánh sáng lóng lánh: "Thời gian lưu chuyển!"

Lực lượng thời gian nhàn nhạt trong tay của nàng tuôn ra, nàng muốn làm cho thời gian quay lại vài giây đồng hồ, nhất định sẽ có khả năng cứu sống Trần Phong, nhưng mà, Lữ Hồn làm sao có thể cho nàng cơ hội này.

"Ai!" Lữ Hồn thở dài một tiếng, một cỗ lực lượng xuất hiện tùy tiện đem lực lượng của thiếu nữ xóa đi.

"Ngươi!" Thiếu nữ gắt gao nhìn chăm chăm vào Lữ Hồn.

"Nàng không có đoạn trí nhớ kia, ta không trách nàng."

Ánh mắt của Lữ Hồn rơi xuống trên người của thiếu nữ, tràn ngập nhu tình, thế nhưng rất nhanh liền bắt đầu khởi động sát ý: "Thế nhưng, bất luận là người nào có ý đồ nhúng chàm vào nàng, đều chỉ có một con đường chết!"

"Nhất là hắn!" Lữ Hồn dùng một ngón tay chỉ vào Trần Phong.

"Nàng không phải muốn cứu hắn hay sao? Ta bây giờ sẽ đem hắn chém thành muôn mảnh, thần hồn tiêu diệt, đoạn tuyệt phần tâm tư này của nàng." Lữ Hồn phát ra âm thanh lạnh lùng.

Xoạt! Ánh sáng màu xanh lục trong tay một lần nữa chém về phía Trần Phong.

"Ngươi!" Thiếu nữ nhìn về phía con Sói biến dị: "Ta lệnh cho ngươi ngăn lại hắn!"

"Lữ tiên bối..." Sói biến dị chỉ có thể cười khổ tiến lên, mệnh lệnh của tiểu chủ nhân không thể không nghe a!

"Cút!" Trong mắt của Lữ Hồn lóe lên tia sáng lạnh.

Oanh! Thân thể của con sói biến dị trực tiếp bị đánh bay.

Trở về thế giới hiện thực, nó chỉ có thực lực cấp B đỉnh phong, như thế nào là đối thủ của Lữ Hồn? ! Lữ Hồn thế nhưng ít nhất cũng là tồn tại cấp A

đỉnh phong! Thậm chí, là đã siêu việt cấp A!

"Ta sẽ không để cho ngươi làm như vậy." Thiếu nữ cắn răng.

Nàng rõ ràng, nếu như thi thể của Trần Phong bị lực lượng thời gian phá hư, vậy thì Trần Phong mới thật sự là vô luận dùng bất kỳ loại thủ đoạn nào cũng không thể cứu về được! Theo bản năng, nàng liền muốn bảo hộ Trần Phong, nhưng mà...

"Cấm!" Lữ Hồn nhàn nhạt nói một chữ.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ lực lượng kinh khủng mà cường đại phong cấm tất cả lực lượng của nàng, lực lượng thời gian của thiếu nữ, thậm chí là cả thân thể đều bị giam cầm, vô pháp nhúc nhích.

"Kết thúc đi." Lữ Hồn đem ánh mắt nhìn về phía Trần Phong.

Trần Phong vốn chính là một sự kiện ngoài ý muốn trong kế hoạch, cho dù xuất hiện một chút ngoài ý muốn, thế nhưng chỉ cần tiêu diệt Trần Phong, khiến cho tiểu Phỉ khôi phục trí nhớ, hết thảy mọi chuyện sẽ khôi phục lại nguyên dạng.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, lực lượng kinh khủng trong tay của Lữ Hồn chém về phía Trần Phong.

Oanh! Vô cùng vô tận lực lượng tỏa ra.

Đáng chết! Bờ môi của Ngô Huy ứa ra vết máu, trong lòng của hắn, Trần Phong là một dạng tồn tại như sự phụ của hắn, Trần Phong dẫn hắn nhập môn, trợ giúp hắn quật khởi, khiến cho hắn trở thành cường giả chân chính, thế nhưng mà...

Phân thân buông xuống

Bây giờ hắn lại không thể giúp Trần Phong được bất luận một chuyện gì! Đây cũng là lần đầu tiên hắn biết, người đàn ông trên mi tâm có một viên đá quý này lại khủng bố như thế!

Cái gì là cấp C, cấp B, cấp A, ở trước mặt hắn cũng vền vện chỉ là một con số, hắn có thể tùy tiện nghiền ép tất cả mọi người, ban đầu là người trung niên cấp A, sau đó đến Trần Phong...gần như là vô địch! Mà hắn, chỉ có thể tro mắt nhìn Trần Phong chết đi!

Nhất là vừa rồi, vào thời điểm cái cổ lực lượng kia xuyên thủng Trần Phong, hắn đã tận mắt nhìn thấy khí tức sinh mệnh của Trần Phong dần dần biến mất, cái cổ bi ai kia...mà bây giờ, cái tên khốn kia lại muốn huỷ thi! Ngô Huy cảm nhận được sự khuất nhục vô tận.

"A a a a a! !" Hắn gầm lên giận dữ.

"Oanh!" Lực lượng kinh khủng chấn động, hắn thể mà vào thời khắc này vọt tới trước mặt thi thể của Trần Phong.

"Ta không sợ ngươi! Ta gọi là Ngô Huy, ta có được lực lượng cấp A đỉnh phong! Ta sẽ không sợ ngươi!" Ánh mắt của Ngô Huy trở nên kiên định.

"Ồ." Lữ Hồn chỉ cười khẽ một tiếng.

Phốc! Ánh sáng lưu chuyển, thân thể của Ngô Huy trong nháy mắt bay rớt ra bên ngoài.

"Ngươi..." Ngô Huy nôn máu tươi ra như điên.

Công kích? Không, Lữ Hồn thậm chí còn không để ý đến hắn, thực lực của hai người chênh lệch quá xa, lớn đến mức Lữ Hồn căn bản không có đem Ngô Huy để vào trong mắt, tự nhiên càng không quan tâm đến lực lượng của hắn! Ngô Huy thậm chí vền vện chỉ là chạm đến dư ba công kích liền bay rớt ra bên ngoài.

Nguyên lai...ta vẫn yếu như vậy sao?

Xoạt! Cỗ ánh sáng màu xanh lục kia vẫn tiếp tục chém về phía thi thể của Trần Phong, ánh sáng màu xanh lục kinh khủng lại một lần nữa bạo phá, bụi mù đầy trời vào thời khắc này tràn ngập.

"Kết thúc rồi sao?." Ngô Huy thống khổ nhắm mắt lại, hấn ngay cả thi thể của Trần Phong cũng không thể bảo vệ được!

Thiếu nữ cũng lộ ra vẻ mặt thống khổ, thi thể bị thời gian loạn lưu oanh kích, dù cho nàng có năng lực thần kỳ hơn nữa, cũng không cách nào cứu vớt, Trần Phong lần này, là đã chân chính chết hẳn!

"Như vậy, đến phiên ngươi." Lữ Hồn dùng ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía Ngô Huy.

Nhưng mà, vào lúc hấn bước ra một bước, trong nháy mắt chuẩn bị chém giết Ngô Huy, có một cỗ lực lượng kinh người bỗng nhiên từ một chỗ phía sau nào đó bỗng nhiên bùng nổ.

Oanh! Lữ Hồn đột nhiên quay đầu, nhìn về phía nơi đó.

Đó là...vị trí của Trần Phong!

Oanh! Một cỗ lực lượng kinh người bỗng nhiên bắn xuyên qua mây xanh, vệt sáng màu vàng lóng lánh! Ánh sáng màu xanh lục xung quanh trong nháy mắt tiêu tán, bụi mù đầy trời trong nháy mắt bốc hơi, thân thể của Trần Phong thể mà lại trôi nổi trên không trung.

Oanh! Hư không xé rách, một chùm ánh sáng chói mắt màu vàng bỗng nhiên từ phía chân trời buông xuống, chậm rãi rơi xuống trên người của Trần Phong, theo thân thể của hắn dần dần dung hợp, hóa thành trái tim của hắn, trái tim màu vàng lấp lánh hào quang.

Đám người nhìn không được dùng tay che ánh hào quang chói mắt, mơ hồ có thể thấy được, chùm ánh sáng màu vàng vô tận kia, đang dần dần dung nạp vào trong thân thể của Trần Phong, cỗ thân thể đã mất đi hơi thở kia đang dần dần ấm lên.

"Bịch!" Bỗng nhiên, trái tim màu vàng kia nảy lên!

Oanh! Chùm ánh sáng màu vàng chói mắt trong nháy mắt nổ tung.

Phía sau lưng của Trần Phong đột nhiên mọc ra một đôi cánh năng lượng vàng óng, lực lượng cường đại đem hư không chung quanh xé rách, mấy người Lữ Hồn lại bị ngạnh sinh đánh bay ra bên ngoài!

"Làm sao có thể..." Lữ Hồn không thể tưởng tượng nổi, đây là cái tình huống gì? ! Đây là cái đồ vật gì? Lữ Hồn rung động, hẳn cảm thấy đây là một loại lực lượng không giống với bình thường.

"Người đến cùng..." Lữ Hồn gắt gao dán ánh mắt vào Trần Phong, hỏi:
"Người rốt cuộc là thứ gì?"

Trần Phong vẫn còn sống, không có ngược dòng thời gian, không có năng lực nghịch thiên gì, cứ như vậy sống lại. Hẳn dùng loại phương thức không thể tưởng tượng nổi này, làm thay đổi thế giới quan của Lữ Hồn!

Nhất là... trái tim màu vàng đang đập thành thịch trong lồng ngực kia của Trần Phong!

"Bịch!" Mỗi một lần trái tim nảy lên, lực lượng của Trần Phong lại tăng lên dữ dội!

Một lần! Hai lần! Ánh sáng màu vàng óng không ngừng lấp lánh.

Trần Phong giờ phút này được chùm sáng vàng phủ thể, mọc ra đôi cánh màu vàng óng, giống như thiên thần, kèm theo việc trái tim không ngừng đập cung cấp sinh cơ, ý thức của hắn mới dần dần khôi phục lại.

"Một đoạn ký ức quen thuộc xuất hiện..."

"Chỉ có người làm ra công hiến đặc biệt lớn đối với Hiệp hội chế tác Gen, mới có tư cách có được!"

"Nó là lực lượng ngưng hiện của một vị siêu cường giả, nếu như người gặp được nguy hiểm, phân thân của vị kia siêu cường giả kia sẽ tạm thời buông xuống!"

"Nó, là cái mạng thứ hai của ngươi!"

"Nó sẽ giúp ngươi giải quyết hết thấy kẻ địch!"

"Nếu có thể, ta hi vọng ngươi vĩnh viễn đừng dùng đến nó."

...

"A!" Nguyên lai...đây chính là Thủ Hộ Tuyệt Đối sao?

Oanh! Chùm ánh sáng màu vàng kinh khủng kia vào thời khắc này đã được thu lại, ý thức của Trần Phong rốt cục cũng hoàn toàn thức tỉnh, hai mắt nguyên bản nhắm chặt lúc này đã hoàn toàn mở ra.

Xoạt! Ánh sáng màu vàng lóng lánh bắn ra.

Tại Tinh Thành, có vô số ánh mắt nhìn về phương hướng thảo nguyên Thanh Hà. Bọn hắn thấy được cỗ lực lượng kinh người kia, đó chính là lực lượng của Thủ Hộ Tuyệt Đối! Chỉ có người cực kì cá biệt của Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen có được cống hiến đặc biệt lớn mới có tư cách hưởng thụ! Chỉ có điều là...

"Làm sao lại là lực lượng của hắn?" Hầu Lượng cảm thấy rung động.

Lực lượng Thủ Hộ Tuyệt Đối không phải là cố định, nó rất mạnh mẽ, nhưng vẫn cũ quyết định bởi lực lượng của cái vị siêu cường giả kia, thế nhưng không ngờ được, lực lượng Thủ Hộ Tuyệt Đối bùng nổ của Trần Phong, lại có thể là vị kia!

"Có lẽ...đây chính là duyên phận đi." Lão Chu thở dài một tiếng.

"Có lẽ là như vậy." Hầu Lượng khẽ lắc đầu.

Hắn biết, vào thời điểm cỗ ánh sáng màu vàng kia bùng xuống, toàn cục đã định!

Thảo nguyên Thanh Hà, hai mắt của Lữ Hồn trở nên lạnh lẽo, viên đá trên mi tâm cũng lộ ra ánh sáng màu xanh lục kinh người.

"Ta chán ghét cái cỗ lực lượng này..."

Khuôn mặt của hắn trở nên âm trầm, cỗ ánh sáng màu vàng óng này khiến cho hắn có một cảm giác cực kỳ không thoải mái, ánh mắt âm lãnh của hắn ngưng tụ thành một đường, rơi xuống trên người của Trần Phong.

"Mà ngươi...vẫn đáng chết như cũ!" Sát ý trong mắt của hắn đại thịnh.

Sống lại thì đã sao? Lực lượng tăng lên thì lại như thế nào? Chỉ là năng lượng của một cỗ phân thân mà thôi, coi như đã dung hợp cùng với Trần Phong, ở trong mắt của hắn, Trần Phong vẫn như cũ là sâu kiến!

Nếu là bản thể tới đây...Lữ Hồn nắm chặt hai quả đấm.

Không sai! Trước mắt Lữ Hồn, chỉ là một cỗ phân thân! Bằng không thì dùng lực lượng siêu cường của người này, trận chiến đấu này đã sớm kết thúc!

Xoạt! Ánh sáng màu xanh lục trong tay của Lữ Hồn tuôn ra.

Lữ Hồn tỏa ra sát ý, hắn có thể cảm giác được, cỗ phân thân màu vàng óng kia nhiều nhất cũng chỉ sà sà với hắn, hiện tại Trần Phong còn chưa hoàn toàn dung hợp, nếu như ra tay vào giờ phút này, tất nhiên là có thể chém giết hắn!

Hù dọa ai đây?

"Người thật sự nghĩ như vậy sao?" Trần Phong lạnh lùng cười một tiếng.

Chùm sáng phân thân màu vàng buông xuống có một chút ngoài ý muốn, vào thời khắc gặp được nguy cơ, hắn chỉ có thể khởi động Quần sáng may mắn, cùng với việc đem hi vọng ký thác vào Thủ Hộ Tuyệt Đối! Thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Thủ Hộ Tuyệt Đối thế mà lại mạnh mẽ như thế!

Bịch! Trái tim màu vàng đang đập rất mạnh mẽ, theo trái tim đã bị phá hủy của Trần Phong chồng lên nhau, phóng thích ra một cỗ lực lượng siêu cường khó có thể tưởng tượng được, đây là lực lượng siêu việt hết thảy!

Trong nháy mắt chùm ánh sáng màu vàng dung hợp, hắn liền cảm ứng được một cỗ lực lượng đồng dạng với Lữ Hồn ở trước mắt, cho dù đây chỉ là năng lượng của một cỗ phân thân! Thế nhưng vẫn như cũ vô cùng cường đại! Cho dù có thể miêu sát cấp A! Thế nhưng đây vẫn như cũ chỉ là năng lượng của một cỗ phân thân!

Lữ Hồn ở trước mắt thế mà cũng chỉ là một cỗ phân thân, nếu là bản thể Lữ Hồn đến đây, Trần Phong sẽ không có một chút do dự nào vất chân lên cổ mà chạy, thế nhưng hiện tại, cả hai bên đều là phân thân, ai sợ ai? ! Nhất là... thể năng lượng? !

"A." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười khế.

Xoạt! Hắn bước ra một bước, ánh sáng màu vàng óng tản ra, Trần Phong giơ tay ra, một thanh kiếm lấp lánh ánh sáng màu đỏ xuất hiện trên không trung, thanh kiếm này, là hóa thân của Tiểu Ảnh!

Xoạt! Ánh sáng vàng lóe lên, Trần Phong lập tức va chạm vào Lữ Hồn.

Oanh! Lực lượng kinh khủng ở trong nháy mắt này toả ra, thanh kiếm màu xanh lục trong tay của Lữ Hồn lại bị thanh kiếm màu đỏ chặt đứt, ánh đỏ kinh khủng chém qua ánh sáng màu xanh lục, lưu lại một vết máu khủng bố ở trên người của Lữ Hồn.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé, hóa thành vô số hạt năng lượng tiêu tán.

"Đây là..." Lữ Hồn đột nhiên co con người vào, lại một lần nữa, hắn bị chấn động! Hắn khẳng định, xem như là năng lượng của cỗ phân thân kia, cũng tuyệt đối không thể có thanh kiếm khủng bố như thế! Lại có thể trực tiếp nuốt chửng năng lượng, bỏ qua hết thủy phòng ngự!

"Người đến cùng...là cái gì?" Hắn có chút rung động nhìn Trần Phong.

Tên gen chiến sĩ sâu kiến này, đã mang đến cho hắn sự rung động lần thứ hai. Phân thân được ngưng hiện bởi năng lượng, bởi vì máu tươi chảy ra ngoài, hắn bắt đầu mất đi lực lượng, lực lượng của hắn, đang giảm bớt đi.

"Ta?" Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Người giết người!"

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Chém! Trần Phong hóa thành vô số đạo ảo ảnh thoáng hiện, ở dưới sự phụ trợ của đôi cánh màu vàng óng, Trần Phong nhanh như tia chớp, hoàn toàn áp chế Lữ Hồn!

Chuyện này...sói biến dị sợ ngậy người! Ngô Huy sợ ngậy người! Thiếu nữ sợ ngậy người! Ai có thể tưởng tượng đến, hiện tại Trần Phong thế mà lại kinh khủng như thế! Ở đây cũng không phải là một trăm năm trước, không có lực lượng màu sắc, Lữ Hồn cũng không phải là người trẻ tuổi một trăm năm trước kia, mà là siêu cường giả chân chính! Đây, đây, chuyện này...

Phốc! Ánh sáng lưu chuyển, máu tươi bắn tung toé trên không trung.

Oanh! Mỗi một lần va chạm, đều có máu chảy! Dưới sự thôi động của đôi cánh màu vàng óng, thân ảnh của Trần Phong nhanh đến mức kinh người, đây vốn là một trận chiến đấu giữa hai cỗ phân thân, rất rõ ràng, Trần Phong đã hơn một bậc. Hoặc nói là... Trần Phong có được vũ khí do Tiểu Ảnh hoá thành sẽ cường đại hơn!

Phốc! Ánh sáng vàng lóe lên, Lữ Hồn đang chật vật né tránh vào thời khắc này bỗng nhiên đứng im, thân thể của hắn bởi vì tiêu hao năng lượng quá nghiêm trọng, bởi vì né tránh không kịp, bị Trần Phong chém trúng, ánh

sáng màu vàng lạnh lẽo lóe lên, thân thể của Lữ Hồn một phen thành hai!
Một đường chỉ nhỏ màu vàng, theo mi tâm thuận thế lan xuống.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu vàng lóng lánh! Thân thể của Lữ Hồn trong nháy mắt bị chẻ làm hai, cho dù, rất nhanh hai nửa thân thể lại một lần nữa hợp lại thành một, thế nhưng vàng sáng viên đá quý trên mi tâm của hắn so với trước đó nhìn qua muốn âm đạm hơn rất nhiều.

"Trần Phong..." Lữ Hồn gắt gao nhìn vào thiếu niên ở trước mắt.

Hắn bại, bại vô cùng khuất nhục, kế hoạch rõ ràng đang được thi hành rất thuận lợi, tiểu Phỉ rõ ràng cũng được mang về thuận lợi, tại sao lại xảy ra cái kết quả này? Hết lần này tới lần khác bản thể của hắn lại không có cách nào rời đi...

"Người có biết người đang làm cái gì hay không?" Lữ Hồn gầm nhẹ một tiếng.

"Trần Phong...chờ bản thể của ta trở về..."

"Hừ!" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Ở trong chớp nhoáng Lữ Hồn nói chuyện, toàn thân của hắn loé lên ánh sáng màu vàng óng, thanh kiếm màu đỏ do Tiểu Ảnh ngưng tụ, thế mà cũng được ánh sáng màu vàng óng bao bọc!

Oanh! Hết thủy năng lượng ở trong cái nháy mắt này ngưng tụ.

Chém! Hào quang rực rỡ lấp lánh, Lữ Hồn còn chưa nói được hết câu liền ngưng bật, trong nháy mắt liền bị đánh bay ra bên ngoài, còn chưa kịp đứng dậy, đã bị một thanh kiếm mang theo lực lượng kinh khủng xuyên qua lồng ngực.

Phốc! Thanh âm chân thực truyền đến, con mắt của Lữ Hồn đột nhiên trợn to, không thể tưởng tượng nổi nhìn thanh kiếm đỏ bốc lên ánh vàng xỏ xuyên qua lồng ngực, hắn thế mà bị người ta đóng đinh trên mảnh thảo nguyên Thanh Hà này!

"Người..." Trong mắt của hắn lấp lóe ánh sáng lạnh lẽo: "Người không biết là người đang làm cái gì..."

"Ta rất rõ ràng." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Hắn đột nhiên rút thanh kiếm màu đỏ ra.

Oanh! Ánh sáng màu xanh lục nổ tung, phân thân Lữ Hồn, chết!

"Người điên rồi!" Sói biến dị lộ ra thần sắc kinh khủng: "Người giết hắn làm cái gì? Trời ạ, phân thân của hắn một khi chết, bản thể sẽ lập tức nhận được tin tức, cái người điên kia..."

"Không giết thì giữ lại ăn tết à?" Trần Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn nó.

"Đáng chết!" Sói biến dị cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, chỉ có nó mới rõ ràng sự kinh khủng của Lữ Hồn, được gọi bằng cái danh hiệu "Hồn", cũng không phải là để bài trí!

"Nhanh!" Nó theo bản năng liền muốn mang theo thiếu nữ rời đi.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, trong hư không xuất hiện một đạo ánh sáng màu xanh, ở trên trời cao, có một đôi mắt thật to bỗng nhiên xuất hiện, ánh mắt thâm lãnh rơi xuống, như Thương Khung Chi Nhân! (mắt trời)

Hắn đến rồi! Phân thân chết, bản thể đã sắp giáng lâm!

Chỉ có điều là...Trần Phong kiểm tra giá trị may mắn của mình, nguyên lai tưởng rằng giá trị may mắn sẽ sụt giảm thế mà lại không hề tiêu hao, nói một cách khác, hắn hiện tại không gặp nguy hiểm! Vì cái gì? Chẳng lẽ là...

"Người không tới được." Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, nói: "Chuyện trọng yếu như vậy, nếu như người có thể tới, bản thể đã sớm tới, thế mà chỉ phái một cái phân thân tới, nói rõ là người căn bản không có cách thoát thân!"

"Hiện tại người bày ra cái bộ dáng này..." Trần Phong nhìn lên đôi mắt ở trên trời: "Muốn hù dọa ai đây!"

Lữ Hồn: "..."

Tên điên! Tên điên! Sói biến dị tê cả da đầu, đây chính là bản thể của "Hồn" a, ngươi thế mà dám khiêu khích hắn!

"Ta đích xác không cách nào thoát thân." Thanh âm của Lữ Hồn nhàn nhạt truyền đến từ hư không: "Thế nhưng, ngươi cho rằng như vậy thì ta sẽ không có cách nào ra tay?"

Không khí quen thuộc

"Ồ?" Trần Phong trở nên cảnh giác, hồn...không chế...hắn chợt nhớ tới tình cảnh mà Cầu Lực đã gặp phải.

Xoạt! Tiểu Ảnh tản ra ánh sáng đỏ lóng lánh, Trần Phong khẳng định, con hàng này nếu như có ý đồ xâm lấn ý thức của hắn, hắn tuyệt đối có thể đánh cho Lữ Hồn ngay cả mẹ của hắn cũng nhận không ra! Nhưng mà...

"Ngao ô!" Có một tiếng tru vang lên, Sói biến dị nguyên bản có đôi mắt màu đỏ thẫm mà vào lúc này đã biến thành màu xanh lá.

Hắn vậy mà lại đi không chế Sói biến dị! Không tốt, Trần Phong thầm nghĩ không ổn.

Chém! Hào quang sáng chói lấp lánh, Trần Phong không có một chút do dự phóng xuất ra công kích mạnh nhất của chính mình, nhưng mà, thế mà không nghĩ được, con Sói biến dị thế mà vào lúc này lại xông về phía thiếu nữ! Nó muốn cưỡng ép thiếu nữ mang đi! Cái tên Lữ Hồn này...

"Người cho rằng ta sẽ tùy tiện thả người đi?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên tia sáng lạnh.

Hồn sao? Bản thể của hắn hiện tại không thể thoát thân, sợ cái chim!

Xoạt! Đôi cánh vàng óng lấp lóe, tốc độ của Trần Phong một lần nữa bùng nổ, thanh kiếm màu đỏ trong tay một lần nữa lấp ánh sáng màu vàng, lần này, hắn trực tiếp chém về phía đôi mắt ở trên trời cao!

Oanh! Ánh sáng màu vàng kinh khủng nổ tung trong hư không.

Trong đôi mắt màu xanh lá của con Sói biến dị vào thời khắc này xuất hiện sự dừng lại ngắn ngủi.

"Gào " Nó thanh tỉnh.

"Lữ Hồn, con m* nhà ngươi!" Sói biến dị chửi ầm lên, nguyên bản đang vọt lên lại một lần nữa vọt tới, nó đồng dạng không có dừng lại, mang theo thiếu nữ cấp tốc rời đi.

"Tiểu chủ nhân...ta mang ngài về nhà!"

Vù! Ánh sáng lưu chuyển, Sói biến dị cấp tốc biến mất.

Đáng chết, sắc mặt của Lữ Hồn đại biến, tiểu Phỉ năm đó, bởi vì cảm kích ơn cứu mệnh của hắn mới gả cho hắn, thế nhưng mà hiện nay, nàng mặc dù trở về từ một trăm năm trước, thế nhưng tính cách, tính tình cùng với tình cảm đều quá bất ổn định! Bản thể của hắn muốn thoát thân còn cần rất nhiều thời gian, nếu như nàng ở trong khoảng thời gian này...

"Ngươi dám!" Lữ Hồn tức giận.

Xoạt! Đôi mắt to lớn tràn ngập ánh sáng màu xanh lục, hắn có ý đồ một lần nữa khống chế Sói biến dị, nhưng mà, có một đường ánh sáng đỏ lóe lên, năng lượng màu xanh cường đại, trong nháy mắt liền bị chém đứt!

"Trần Phong!" Lữ Hồn tức nổ phổi.

"Gặp lại." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

HUU...U...U...U...U ! Thanh kiếm màu đỏ bắn ra.

HUU...U...U...U...U ! Tiểu Ảnh khôi phục lại chân thân, ánh sáng màu đỏ xẹt qua xẹt lại trong không trung, năng lượng do đôi mắt toả ra, trong tích tắc liền bị gặm sạch sành sanh.

Bầu trời, khôi phục lại sự sáng sủa như trước đây, trong mơ hồ, dường như có thể nghe được Lữ Hồn tức giận rít gào.

"Rít gào cái cọng lông." Trần Phong bĩu môi.

Tại sao lại phải sợ một tên gia hỏa không có cách nào thoát thân, về phần chờ đến lúc hắn thoát thân... ừm, đến lúc đó mời Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen ra tay xử lý hắn là được! Có Quầng sáng may mắn ở trong tay, Trần Phong rất là bình tĩnh.

Ô...ô...n...g —— Hết thấy hào quang vào thời khắc này biến mất, Trần Phong cảm giác được cỗ lực lượng kinh khủng kia đang dần biến mất, lực lượng của thân thể lập tức sẽ bị lấy hết, đây chính là lực lượng của Thủ Hộ Tuyệt Đối sao? Trần Phong rung động.

Khó trách vào thời điểm hắn thu hoạch được Thủ Hộ Tuyệt Đối, lại có nhiều người ước ao ghen tị như vậy, nguyên lai cái được gọi là Thủ Hộ Tuyệt Đối này lại mạnh mẽ như thế!

Lực lượng biến mất, thực lực của hắn lại một lần nữa giảm xuống đến cấp D!

"Cần phải trở về..." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Hắn ôm lấy Ngô Huy hôn mê, bất đắc dĩ lắc đầu, một lần nhiệm vụ đáng ra hắn chỉ phải làm ông chủ, sau cùng lại làm lão cha... thật sự là một lời khó nói hết, hắn cúi đầu xuống, Ngô Huy vẫn còn đang ngủ mê, giống như một đứa bé, không, hắn vốn là một đứa bé.

"Sư phụ...đừng mà..." Ngô Huy tự lẩm bẩm.

Sắc mặt của Trần Phong nhất thời tối sầm lại, cái câu sư phụ này là nói hắn hay sao? Cũng được, có được một tên đồ đệ như thế này cũng không sao, thế nhưng cái câu "sư phụ...đừng mà" này là cái quỷ gì? Cạn lời, người không biết chuyện còn tưởng rằng hắn đã làm ra cái sự tình gì khó mà miêu tả.

"Thực sự là..." Trần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, cần phải trở về.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong dùng một tốc độ cao mang theo Ngô Huy rời đi.

Hắn đem sự tình đại khái thông qua vòng đeo tay gửi cho Hầu Lượng, chuyện tình tiếp theo, giao cho Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen làm là được.

Trên trời cao, ở bên trong mây mù u ám, ở một nơi nào đó lấp lánh ánh sáng màu xanh, khuôn mặt luôn luôn bình tĩnh của Lữ Hồn giờ phút này đã biến thành vô cùng hung tàn, hắn chẳng thể nghĩ tới, cái kế hoạch này cuối cùng thế mà lại biến thành một cái kết quả như thế!

Tiểu Phi trở về, lại dùng một loại phương thức như thế này! Kế hoạch nguyên bản hoàn mỹ, bởi vì một người qua đường như Trần Phong làm cho xuất hiện biến động!

"Trần Phong..." Sát ý trong mắt của Lữ Hồn bắt đầu khởi động.

Cái tên này, phải chết! Hắn tuyệt đối không thể chịu đựng được việc có người thân cận đối với tiểu Phi, dù cho hiện tại vền vẹn chỉ là một chút hảo cảm! Đây chính là thê tử của hắn! Năng lượng của hắn là màu xanh lá, không có nghĩa là não của hắn cũng có màu xanh!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, thanh âm trầm thấp ngưng tụ thành năng lượng xuyên qua hư không.

"Giúp ta tiếp cận hắn, chờ ta trở về, rất nhanh..."

Mà vào giờ khắc này, tại thảo nguyên Thanh Hà, sau khi hai người Trần Phong rời đi không lâu, nhân viên công tác nhận được tin tức đã chạy tới, ở hiện trường thu thập tin tức năng lượng và số liệu báo cáo.

Lực lượng thời gian xuất hiện, đủ để dẫn tới sự oanh động to lớn! Thời gian... đây tuyệt đối không phải là lực lượng người bình thường có khả năng khống chế!

Vô luận là là con Sói biến dị kia, vô luận là thiếu nữ thần bí tiểu Phi kia, hoặc là Lữ Hồn, bọn hắn đều loáng thoáng hiểu được một điểm lực lượng thời gian! Điều này vô cùng đáng sợ! Mà càng làm cho người ta kinh ngạc chính là, bọn hắn dường như nhận biết lẫn nhau! Cho dù là có mâu thuẫn, nói một cách khác, có một cái vòng tròn như thế tồn tại, bọn hắn nắm giữ lực lượng vượt qua hết thảy, thậm chí là có thể khống chế thời gian!

Trở lại một trăm năm trước để đưa người về hiện tại? Chuyện này quá mức kinh khủng! Hơn nữa theo tình huống trước mắt mà nói, thiếu nữ trở về

đường như cũng không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với thế giới 100 năm trước, ở trong này có dạng năng lực gì đang quây nhiễu? Dạng năng lực nào có thể tạo thành được bố cục như thế này? Đây là chuyện mà Gen Công Hội muốn biết.

Tại Tinh Thành, Trần Phong trở về tới đây mới xem như là nhẹ nhàng thở ra một hơi. Mặc dù hiện tại hắn cũng coi như là thành viên của Gen Công Hội, thế nhưng mỗi lần đều là vô ý thức về tới đây, không biết từ khi nào, ở đây cũng đã biến thành nhà của hắn, cho dù, lần trước hắn đã khai chiến với hết thảy các chế tác sư! Trần Phong vừa trở về, liền cảm nhận được một cỗ không khí nhiệt liệt quen thuộc.

"Trần Phong khôn kiếp, trả điểm tích lũy cho ta!"

"Tẩy chay phương thức bán gói vấn đề, thỉnh cầu minh bạch tỷ lệ!"

"Đả đảo Trần Phong, bắt đầu từ ta!"

...

Cách điều chế mới

Thực sự là...làm cho người ta hoài niệm a, Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi. Cuộc tranh đua danh hiệu chế tác sư vinh dự vẫn còn đang được tiến hành, Trần Phong lắc đầu, đem Ngô Huy đưa đến phòng y tế, Hầu Lượng nhận được tin tức là người đầu tiên chạy tới.

"Ta dựa vào, nhỏ như vậy mà người cũng hạ thủ được?" Hầu Lượng kinh ngạc tán thán.

"Xoạt!" Trần Phong trừng mắt liếc hắt một cái, lão gia hỏa Hầu Lượng này, vẫn là như cũ già mà không nên nét!

"Khụ khụ." Hầu Lượng tăng hắng một cái: "Sự tình đại khái ta đã nhận được, nhưng mà tường tình cụ thể, chỉ sợ người còn phải tới báo cáo một chút."

"Cũng không phải là nhiệm vụ mà cũng phải báo cáo?" Trần Phong cảm thấy không hiểu.

"Đương nhiên là phải báo cáo." Mặt mày của Hầu Lượng trở nên hớn hờ: "Đây chính là do ta cố ý tranh thủ cho người, loại chuyện này, người trước tiên phải đến báo cáo, đây chính là thiên đại công lao có biết hay không! Người không muốn nhận phần thưởng hay sao?"

Trần Phong động tâm, ban thưởng của Hiệp hội chế tác Gen, chưa bao giờ khiến cho hắn phải thất vọng!

Rất nhanh, ở dưới sự an bài của Hầu Lượng, Trần Phong tiến hành một lần báo cáo tuyệt mật, nội dung, chính là liên quan tới thiếu nữ thần bí, liên quan tới mấy người Lữ Hồn. Về phần Cầu Lực...Trần Phong lưỡng lự rất lâu, cuối cùng vẫn không viết ra. Không thích hợp, nếu như Gen Công Hội không tiếp nhận, ngược lại sẽ làm bại lộ vị trí của bọn hắn, sẽ gây ra nhiều loạn lớn.

Rất nhanh, sự kiện ở thảo nguyên Thanh Hà cũng dần dần bình phục, cuộc tranh đua danh hiệu chế tác sư vinh dự cũng đã tiến nhập vào khâu cuối cùng, Trần Phong nhìn một chút, thành tích bây giờ của hắn đã bỏ xa Lam Tinh Lăng, căn bản là không cần phải quan tâm.

Như vậy, không sai biệt lắm cũng nên đột phá! Trần Phong động tâm, nguyên nhân là vì trở lại quá khứ và đủ loại chuyện ngoài ý muốn phát sinh, thuốc thử gen thần bí do Ngô Diệu Thiên chế tác ra hắn căn bản chưa kịp dung hợp, thì đã mất đi năng lượng! Thế nhưng cũng may, Trần Phong trải qua một thời gian ngắn tiếp xúc, đã dùng giá trị may mắn phân tích ra cách điều chế của loại thuốc thử gen huyền bí này!

Đó, mới là thu hoạch lớn nhất của lần này! Cách điều chế! Cách điều chế thuốc thử gen đột phá cực hạn cấp D! Có cách điều chế, chính hắn có thể tự mình chế tác! Không chỉ có chính hắn, thậm chí ngay cả Ngô Huy cũng đều có thể đột phá đến cấp C! Hắn tin tưởng, sau khi hắn chế tác ra thành công loại thuốc thử gen này, tất nhiên sẽ dẫn tới oanh động to lớn! Thậm chí là thực lực của toàn bộ thế giới cũng sẽ tiến về phía trước một bước! Đây mới đúng nghĩa là cải biến thế giới!

Tại Tinh Thành, Trần Phong đang nghiên cứu.

Tư liệu đại khái của cách điều chế kiểu mới hắn đều đã có, thế nhưng còn có rất nhiều vấn đề không có cách nào giải quyết, ví dụ như vấn đề ở bên dưới loại hoàn cảnh đặc thù kia mới có thể chế tác. Thuốc thử gen đột phá cực hạn 100%, vốn cũng là một đồ vật không hề tồn tại! Loại thuốc thử gen kiểu mới này, cũng chỉ có ở dưới hoàn cảnh thời gian bị làm chậm mới có thể hoàn thành, chế tác ra loại thuốc thử gen đặc thù vốn không thể tồn tại ở bên trong hiện thực!

Thế nhưng hiện tại...pháp trận đá tảng đã bị phá vỡ! Thiếu nữ tiểu Phi cũng đã trở về! Trần Phong lại căn bản không có lực lượng khống chế thời gian.

"Chuyện này có một chút phiền phức." Trần Phong cảm thấy đau đầu.

Nghiên cứu cách điều chế gen kiểu mới, cứ như vậy bị kẹt ở một bước này. Trong thời gian này, Trần Phong đã thử qua vô số lần nghiên cứu, thế

nhưng vẫn không thu hoạch được cái gì, không có bất kỳ vật gì có thể thay thế được lực lượng thời gian.

"Thời gian..." Trần Phong trầm ngâm, căn cứ theo sự giới thiệu của Ngô Huy, phụ thân của hắn phải dùng mấy năm mới có thể hoàn thành được cái cách điều chế này, cũng là bởi vì mắc kẹt ở vấn đề này, cho nên sau cùng mới lựa chọn phương thức thời gian chậm lại.

"Chờ một chút." Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, tại sao phải xoắn xuýt ở cái vấn đề thời gian này?

Cái bây giờ hắn thấy được chỉ là kết quả! Thế nhưng... vấn đề nguyên bản là cái gì?

"Ngô Diệu Thiên muốn làm cho thời gian chậm lại, chủ yếu là vì muốn giải quyết một cái vấn đề mấu chốt nào đó." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ: "Cho nên ta căn bản không cần phải xoắn xuýt ở vấn đề lực lượng thời gian, trực tiếp tìm tới tư liệu nghiên cứu của hắn, là có thể tìm được cái vấn đề nguyên bản kia."

Xoạt! Trần Phong lên kho tài liệu nghiên cứu tìm kiếm, rất nhanh, hắn liền tìm được vấn đề khó khăn nhất mà Ngô Diệu Thiên gặp phải lúc trước.

Số vấn đề: xt-126, miêu tả vấn đề: ở trình tự thứ ba mươi hai bên trong cách điều chế kiểu mới, cần kích hoạt hoàn mỹ 76 loại tài liệu, dưới ảnh hưởng của chất xúc tác, hết thảy hạt tài liệu điên cuồng nhảy vọt, dẫn đến quá trình kích hoạt cùng với dung hợp thất bại, dưới tình huống bình thường, căn bản không có khả năng thành công!

Thí nghiệm 1, đi qua thí nghiệm hạ nhiệt độ giảm tốc độ... Thất bại.

Thí nghiệm 2, đi qua thí nghiệm ngưng kết không gian giảm tốc độ... Thất bại.

Thí nghiệm 3...Thí nghiệm 74...Thí nghiệm 208...Thí nghiệm 300...Ròng rã ba trăm lần thí nghiệm! Toàn bộ đều thất bại! Mỗi một cái thí nghiệm! Ngô Diệu Thiên đều hết sức chăm chú, đây mới đúng nghĩa là đỉnh cấp chế tác sư.

Ngô Diệu Thiên gần như đã thử nghiệm bất luận một loại biện pháp có khả năng nào, sau cùng chỉ có thể cưỡng ép sửa đổi cách điều chế, lựa chọn một loại phương thức đặc thù, để chế tác thuốc thử gen! Chính là lực lượng thời gian! Cho dù phải trả một cái giá vô cùng lớn lao.

Hậu quả, chính là khiến cho thuốc thử gen rơi vào trạng thái vô cùng không ổn định, nhất định phải đi đến cái địa điểm đặc biệt có trạng thái đặc thù kia, thậm chí vào lúc chế tác thành công thuốc thử gen, cũng phải ở dưới cái trạng thái đặc thù này sử dụng, bằng không, chỉ cần rời khỏi cái địa điểm đặc thù đó liền bị hủy hoại. Đây không phải là một cách điều chế đã được hoàn thiện. Càng chuẩn xác hơn mà nói, đây chính là vì tạm thời chế tác ra một loại thuốc thử gen mà làm thỏa hiệp. May mắn là, hắn đã thành công, trải qua ròng rã mấy năm nghiên cứu, hơn nữa bằng vào sự hiểu biết của mình về năng lực thời gian, hắn cuối cùng cũng sáng tạo ra cái kỳ tích này!

"Thì ra là thế." Trần Phong nghiêm túc đọc một lượt qua tư liệu, trở nên có một chút hưng phấn.

Nguyên lai vấn đề căn bản nhất, vẫn là vấn đề kích hoạt gen! Dưới sự ảnh hưởng của chất xúc tác, hết thảy tài liệu sẽ tiến vào trạng thái gia tốc điên cuồng, cho nên mới cần dùng lực lượng thời gian làm chậm, đem hết thảy các loại hạt làm 'Chậm' lại, như thế mới có thể khống chế hạt tiến hành phản ứng! Cái này đích xác là một vấn đề hết sức chật vật, thế nhưng đối với Trần Phong mà nói, cái này căn bản không phải là vấn đề!

Kích hoạt gen? Hạt? Quá nhanh?

"Để mình thử một chút!" Trần Phong trở nên hưng phấn.

Hắn trực tiếp từ bỏ cách điều chế chưa hoàn thiện của Ngô Diệu Thiên, mà lựa chọn cách điều chế bị Ngô Diệu Thiên từ bỏ lúc trước, cách điều chế 'Gần như không có khả năng thành công'.

Bước vào cấp C

Cái cách điều chế đã bị bỏ đi kia, cách điều chế...cường ép dung hợp 76 loại tài liệu!

"Tới đi!" Trần Phong cảm thấy xúc động.

Vô luận là nan đề như thế nào, chỉ cần là vấn đề có tỷ lệ, đối với hắn mà nói, đều không là vấn đề.

Xoạt! Quảng sáng may mắn khởi động!

Ô...ô...n...g —— Bởi vì kích hoạt gen cũng là vấn đề xác suất, giá trị may mắn trực tiếp bị khấu trừ 10 điểm, phản ứng mãnh liệt của các loại hạt bắt đầu điên cuồng tan rã.

Rất lâu sau, thuốc thử gen bất ổn định, hóa thành một giọt nước màu xanh lam.

"Đây là..." Trần Phong mừng như điên.

Xong rồi! Rốt cục cũng xong rồi!

Ô...ô...n...g —— Gen quét hình!

Tên: không biết?

Cách điều chế kiểu mới

Độ khó: 5 tinh

Đăng cấp: Cấp D

Tác dụng: Cường ép gia tăng 1 điểm tinh thần lực, có thể dùng để đột phá cực hạn! (đối với cường độ tinh thần cấp C trở lên hiệu quả sẽ yếu bớt.)

Cách điều chế kiểu mới xuất hiện! Không chỉ có như thế, bởi vì Trần Phong ở dưới hoàn cảnh bình thường thành công chế tác ra loại thuốc thử gen này, cho nên phần thuốc thử gen này, cũng có thể bảo trì ở trạng thái ổn định!

Trần Phong quan sát trọn vẹn năm phút đồng hồ, giọt chất lỏng vẫn hoàn hảo không một chút tổn hại! Phần thuốc thử gen này, so với phần thuốc thử gen mà Ngô Diệu Thiên chế tạo ra kia, còn muốn cường đại hơn!

Về phần trạng thái Siêu chiều...Trần Phong thử nghiệm tiến vào trạng thái Siêu chiều để cải tạo cách điều chế, thế nhưng Quảng sáng may mắn trực tiếp phản hồi cho hắn là sẽ tiêu hao 10.000 điểm giá trị may mắn, trực tiếp dọa sợ hắn. Quá kinh khủng! Đây căn bản không phải là sự tình mà bây giờ hắn có thể làm!

"Xem ra chỉ có đợi đến sau này khi hấp thu Linh Hải Mộc mới có thể thử một chút." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Loại sự tình có độ khó cao tiêu hao giá trị may mắn siêu cao này, chỉ vào thời điểm giá trị may mắn tràn ra hàng loạt mới có thể thử nghiệm, cũng không biết còn có cơ hội gặp được Linh Hải Mộc nữa hay không. Về phần hiện tại sao...đừng có mơ mộng.

"Cũng nên đột phá rồi!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Ừc." Hắn phục dụng thuốc thử gen.

Giọt chất lỏng màu xanh lam lặng yên dung nhập vào trong cơ thể của Trần Phong.

Oanh! Có một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên tản ra, tinh thần lực nguyên bản đã đến cực hạn cấp D của Trần Phong lặng yên tăng lên 1 điểm, xông phá cực hạn, ngạnh sinh bước vào cấp C! Tinh thần lực trong nháy mắt biến hóa, lượng biến đưa tới chất biến! Trần Phong thuận lợi bước vào cấp C.

"Thật sự có thể đột phá." Trần Phong cảm thấy rung động.

Theo thực lực của mọi người không ngừng tăng lên, thông qua thuốc thử gen để đột phá cực hạn đã biến thành một sự tình không thể nào, dù sao trên bản chất mỗi một lần đột phá đều là bạo lực đột phá! Coi như có dùng thuốc thử gen để tiến hành đột phá cực hạn, trên bản chất cũng là dùng lực trùng kích mạnh mẽ để bạo lực đột phá! Xong mở cực hạn!

Cần phải có một loại thuốc thử gen ẩn chứa lực lượng gấp mười, gấp trăm lần! Cho nên...loại thuốc thử gen đó gần như là không có khả năng tồn tại. Thuốc thử gen Kiến Vàng của Trần Phong lúc trước, đã có thể gọi là sáng tạo kỳ tích, cũng là bởi vì bản thân nó đại biểu cho kỳ tích, còn nếu hướng lên trên? Không thể nào, cấp E...cấp D...muốn đột phá cấp cao hơn, cần sức mạnh lớn hơn! Đó chính là nói về một loại thuốc thử gen có sức mạnh gấp trăm ngàn lần thuốc thử gen Kiến Vàng, là sự tình mà người bình thường căn bản không có khả năng hoàn thành!

Cho nên đột phá cực hạn, cũng trở nên càng ngày càng khó, thông qua thuốc thử gen thì càng không thể nào!

Mà bây giờ, không cần phải huấn luyện, không cần đối diện nguy cơ sinh tử, chỉ vền vền bằng vào một giọt chất lỏng màu xanh lam, liền có thể khiến cho hắn xông phá cực hạn! Đây chính là kỳ tích do Ngô Diệu Thiên sáng tạo!

Xoạt! Trần Phong một lần nữa thôi động tinh thần lực, hắn có thể tùy tiện cảm giác được, cảm giác của hắn càng thêm nhạy cảm, tinh thần lực càng cường đại hơn, đây là sự thuế biến mang tới sau khi tinh thần lực đột phá cực hạn! Cho dù trị số là tương tự, thế nhưng lại càng cường đại hơn! Đây chính là cấp C!

"Rất tốt." Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, khoảng cách đến 'chiến dịch Tinh Thành' càng ngày càng gần, chỉ có nhanh chóng tăng thực lực lên thì hắn mới có thể tự vệ! Bất luận là một chút tài nguyên nào Trần Phong cũng không muốn buông tha!

Chê tác sư vinh dự! Khen thưởng nhiệm vụ! Hết thầy tất cả, Trần Phong đều muốn! Mà bây giờ, cách điều chế kiểu mới xuất hiện, có thể đem Trần Phong đưa đến một cái độ cao khác, nhiều tư nguyên hơn, danh dự cao hơn, cùng với thực lực càng mạnh hơn!

"Bước kế tiếp." Trần Phong thấp giọng nói.

Bây giờ hẳn đã đột phá cực hạn, bước dung hợp gen tiếp theo mới là trọng yếu nhất. Dung hợp thuốc thử gen, thu hoạch được cái năng lực thứ tư, mới có thể được coi là bước vào cấp C chân chính!

"Dung hợp loại gen năng lực nào?" Trần Phong lâm vào trong trầm tư.

Gen năng lực thứ nhất, đao gió. Sử dụng giá trị may mắn, có thể khiến cho đao gió bùng nổ vô hạn!

Gen năng lực thứ hai, Thiên Huyền. Sử dụng giá trị may mắn, hoặc là dung hợp với đao gió, cho dù là kiểu nào cũng đều có thể khiến cho năng lực Thiên Huyền càng cường đại hơn!

Gen năng lực thứ ba, năng lượng hoá vũ trang. Hạch tâm của năng lượng hoá vũ trang được quyết định bởi số lượng đao gió cùng với thuộc tính, có thể ngưng tụ ra một bộ trang bị năng lượng khiến cho Trần Phong nắm giữ lực lượng vượt xa cấp độ hiện tại!

Đây đều là những điều mà Trần Phong dựa vào để vượt cấp khiêu chiến! Mỗi một loại năng lực mà Trần Phong lựa chọn, đều đã được nghĩ sâu tính kỹ, khiến cho mình càng cường đại hơn! Như vậy, loại gen năng lực thứ tư...

"Bang!" Cửa phòng của phòng thí nghiệm bỗng nhiên mở ra, Ngô Huy thở hổn hển xông tới nói: "Không... Không xong."

"Có chuyện gì thế?" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, chẳng lẽ chiến dịch Tinh Thành đã phát sinh sớm rồi?

"Bọn hắn...bọn hắn muốn hủy bỏ tư cách cạnh tranh chế tác sư vinh dự của ngươi." Ngô Huy lo lắng nói.

"Chế tác sư vinh dự?" Trần Phong khôi phục lại sự bình tĩnh, rót cho Ngô Huy một chén trà: "Đừng có gấp, cứ từ từ nói, dù sao ngươi cũng là một người đã trải qua những sự tình hoành tráng, cái sự tình không bằng cọng lông này thì gấp cái gì?"

"Vâng." Ngô Huy xấu hổ, sau khi ổn định tâm trạng, lúc này mới lên tiếng: "Hầu Lượng tiền bối bảo ta đến gửi lời cho người, nói là tổng bộ đã thu được một lượng lớn khiêu nại."

"Bọn hán khiêu nại có tác dụng hay không?" Trần Phong tò mò.

Nói đùa, nếu như khiêu nại là có tác dụng, ở kiếp trước nước Mỹ đã sớm bị khiêu nại đến tan rã rồi! Trần Phong thế nhưng là người một nhà của tổng bộ Gen Công Hội, càng là thiên tài có công hiến trác tuyệt! Ai dám tìm hán gây phiền phức? Chế tác sư bình thường? Vô dụng! Thế nhưng có thể làm cho Hầu Lượng mang câu nói này tới...

"Có phải hay không là xảy ra chuyện khác?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Ừm." Ngô Huy thấp giọng nói: "Căn cứ theo tin tức mới nhất, có một chế tác sư bởi vì không có cách nào rút được vấn đề mình muốn, nên treo cổ tự sát chết."

Du Phương

??? Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mòng.

Tự sát? Nói đùa cái gì! Kiếp trước cũng không có người nào làm như vậy a? Những người này thế nhưng đều là gen chiến sĩ, hơn nữa còn là chế tác sư, tố chất tâm lý làm sao lại có thể yếu ớt như vậy?

"Còn có..." Ngô Huy lộ ra vẻ mặt mờ mịt: "Có rất nhiều chế tác sư bắt đầu dùng những phương thức đặc thù để cướp đoạt điểm tích lũy, sau khi bị bắt, nghe nói cũng là vì chưa rút được vấn đề mình cần."

"Thậm chí...còn có một nữ chế tác sư thiên tài 16 tuổi, bởi vì không thể rút được vấn đề mình muốn, đã theo một chế tác sư khác tiến hành một loại giao dịch nào đó không thể giải thích..." Ngô Huy nói xong sắc mặt liền ửng hồng.

??? Trần Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Tình huống này là như thế nào? ! Ở cái thời đại này, làm gen chiến sĩ, tố chất tâm lý của những người này hẳn là phải rất mạnh mẽ mới đúng a? Ở kiếp trước cũng đều không nghiêm trọng như vậy, ở kiếp này sao lại thế...

"Hầu Lượng tiền bối nói, ảnh hưởng vô cùng ác liệt! Cho nên...có thể sẽ xảy ra một chút biến số." Ngô Huy nghiêm túc truyền đạt những gì mà Hầu Lượng đã nói.

"Biến số..." Trần Phong bỗng nhiên hiểu rõ.

Hắn khẳng định, trong này tất nhiên có người làm chuyện mờ ám! Là Lam Tinh Lăng bài danh thứ hai? Hay là...Trần Phong mở bảng danh sra ách. Hắn có chút kinh ngạc phát hiện ra, bằng qua một quãng thời gian không thấy, hạng hai thế mà đã đổi chủ, Du Phương nguyên bản hạng ba trường kỳ, thế mà trong mấy ngày ngắn ngủi liền vọt tới hạng hai! Thậm chí còn vượt qua Lam Tinh Lăng một đoạn dài. Quả nhiên...cái bọn gia hỏa này, không thể thành thành thật thật ngồi chờ chết hay sao?

"Cái tên này..." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, suy nghĩ một chút, Trần Phong bỗng nhiên kết nối thông tin.

"Ồ, Trần Phong." Ở phía đối diện lộ ra một tên to đầu đàn độn.

"Đã lâu không gặp, Lam Tinh." Trần Phong cười nói: "Gần đây ngươi thế nào?"

"Rất tốt rất tốt." Lam Tinh cười ha hả nói: "Chị của ta đã bỏ đi cái gì mà tranh đoạt hạng nhất a, ta nhìn thấy người đang ngồi tít ở trên cao, ha ha, nhưng mà gần đây ngươi phải cẩn thận một chút, bọn hắc giống như lại đang làm thứ gì đó mờ ám."

"Ồ?" Trần Phong ngạc nhiên: "Người biết?"

"Đương nhiên." Lam Tinh bĩu môi: "Cái lão già tên là Du Phương kia, ngày nào cũng đến tìm chị của ta, nếu như không phải niên kỷ của hắn thực sự quá lớn, ta đã sớm đem hắn đánh chết."

Trần Phong:...

"Ta biết rồi."

Cúp kết nối, Trần Phong đã đoán ra được một số chuyện.

Ba ngày bán ra hai bài nghiên cứu...xem ra hai người đã bắt đầu giao dịch!

Ban đầu, Lam Tinh Lãng vì muốn đánh bại Trần Phong, đoạt lấy vị trí thứ nhất, cho nên mới liên hệ với Du Phương mượn một vài bài nghiên cứu, lấy danh nghĩa của mình bắt đầu bán ra, chắc chắn đã bỏ ra một cái giá rất lớn!

Mà bây giờ, sau khi Lam Tinh Lãng từ bỏ tranh đoạt, Du Phương đã thừa cơ ra tay! Hắn vừa mới bán ra một bài nghiên cứu mới!

Du Phương cũng đã chinh hợp xong nghiên cứu mà Lam Tinh Lãng chưa hoàn thành, thêm bớt một ít, làm ra một bài nghiên cứu mới tinh đem bán, sau cùng siêu việt Lam Tinh Lãng. Mà đối với Lam Tinh Lãng mà nói, thứ hai hay thứ ba không có gì khác biệt. Mà Du Phương vào ngay lúc này đã ra tay rồi. Về phương diện điểm cống hiến, bọn hắc gần như không có khả

năng vượt qua được Trần Phong! Số lượng điểm cống hiến hiện tại của Trần Phong, so với hai người bọn họ cộng lại còn nhiều hơn gấp mười lần!

Không có một chút cơ hội nào! Cho nên Du Phương mới lựa chọn loại phương thức âm hiểm này—— gây rối!! Phương thức rút quà này vốn đã ở nơi đầu sóng ngọn gió, Du Phương làm ra những trò như thế, sẽ có rất nhiều người cùng hòa theo, đúng như vậy, 99% mọi người đều thích náo nhiệt! Vì lợi ích tốt hơn! Làm ồn ào, có lẽ Trần Phong sẽ xuống giá? Có rất nhiều người đều nghĩ như vậy.

Cho nên...chuyện này trong nháy mắt liền nổ tung, Hầu Lượng lúc này mới khẩn cấp bảo Ngô Huy tới, bảo Trần Phong tranh thủ thời gian làm ra phương án giải quyết.

"Bọn hán tưởng làm như vậy là có thể khiến cho ta đi vào khuôn khổ?" Trần Phong cười lạnh.

Hán biết, hiện tại có không biết bao nhiêu người muốn thấy hán biến thành trò cười. Muốn giảm giá sao? Có thể! Hiện tại hán có giảm giá xuống cũng không bất kỳ sự ảnh hưởng nào, điểm cống hiến bây giờ của hán đã không có người nào có thể siêu việt, chỉ cần hủy bỏ hình thức rút quà này, đổi thành hình thức bán ra bình thường là được.

Ừm...cứ dựa theo giá gốc 588 điểm tích lũy, mọi người liền có thể hài lòng, cho nên, chuyện này chỉ cần Trần Phong xuống giá, sự tình liền được giải quyết tốt đẹp. Chỉ có điều là sẽ đơn giản như vậy hay sao?

"Tuyệt đối không thể giảm giá!" Trần Phong chém đinh chặt sắt.

"Vì cái gì?" Ngô Huy lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Bởi vì đây mới là mục đích thực sự của Du Phương." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Kẻ sách thật là ác độc! Không giảm giá, có khả năng bởi vì đủ loại khiêu nại, bởi vì ảnh hưởng ác liệt, sẽ bị tước đoạt tư cách tranh đoạt chế tác sự vinh dự, thế nhưng nếu giảm giá, thì mới thật sự xong đời! Người cho rằng giảm giá là xong?

Sai! Trần Phong khẳng định, giảm giá xuống, sẽ có nhiều người hơn bắt đầu gây rối.

Ví dụ như ——những người ban đầu đã đầu tư hàng loạt điểm tích lũy kia, người ta mất mấy vạn mới rút được vấn đề mình cần, thế mà lúc này chỉ mất có vài trăm điểm liền có thể mua toàn bộ?

Ai không tức? Lúc này đã trải qua bao nhiêu ngày rồi? Nhìn một chút xem điểm cống hiến của Trần Phong hiện tại đã cách Lam Tinh Lãng cùng với Du Phương bao xa, liền biết được những chế tác sư kia đã đầu tư bao nhiêu điểm tích lũy, lúc này muốn giảm giá sao? Giỡn mặt bọn hắn sao? !

Trần Phong nếu như giảm giá, đây mới thực sự là một con đường chết!

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Ngô Huy sợ mất mật, hắn có một cảm giác thế giới của người lớn thật là đáng sợ.

"Rất đơn giản." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh như băng: "Hắn không phải là muốn bức bách ta hay sao? Vậy thì sẽ như ước nguyện của hắn..."

Mà vào lúc này, ở một nơi nào đó tại Tinh Thành.

"Thiếu người, trả." Lam Tinh Lãng đem những bài nghiên cứu mà nàng thiếu Du Phương, giao toàn bộ cho hắn, đây đều là những bài nghiên cứu chưa hoàn thành, Du Phương chỉ cần đem về hơi sửa chữa một chút là có thể bán ra!

"Được rồi." Du Phương tươi cười rạng rỡ.

Hai người Lam Tinh Lãng cùng với Trần Phong cạnh tranh, cuối cùng hắn lại ngồi ở giữa ngư ông đắc lợi! Có thể thấy được hắn thoải mái như thế nào?

"Có những bài nghiên cứu này, hắc hắc, mình lần này nhất định có thể thành công! Trần Phong... mọi chuyện cũng không đơn giản như ngươi nghĩ đâu."

Lam Tinh Lăng lắc đầu khuyến cáo: "Người tốt nhất là nên cạnh tranh chính diện."

"Ha ha." Du Phương chỉ cười cười.

Hắn đã già, nếu bây giờ không tranh, chỉ sợ qua mấy năm nữa sẽ vô vọng! Chê tác sư vinh dự năm nay, hắn nhất định phải đạt được, huống chi, hắn đã đặt ra một cái bẫy cho Trần Phong...

Chợ đen

"Hắn giảm giá, mới là tử cục." Du Phương cười lạnh.

Mà đúng vào lúc này, Lam Tinh bỗng nhiên xông vào.

"Chị, đã xảy ra chuyện!"

"Sao thế?" Lam Tinh Lặng nhủ mày.

"Trần Phong...Trần Phong tuyên bố, ngừng bán bài nghiên cứu!" Lam Tinh nói một hơi.

"Cái gì?" Sắc mặt của Du Phương cùng với Lam Tinh Lặng liền đại biến.

Ngừng bán! Trần Phong ngừng tiêu thụ bài nghiên cứu!

Oanh! Toàn cầu chấn động! Vô luận là bao nhiêu chỉ trích, vô luận khiêu nại nhiều hay ít, đều có thể chứng minh độ hot cho bài nghiên cứu của Trần Phong, đây mới là bài nghiên cứu mang tính hiện tượng! Không có người nào có thể so sánh!

Nhưng mà...ngừng bán? ? ? Trực tiếp ngừng bán? ? ? Những người còn lại chưa mua được vấn đề mình cần kia liền nổ tung.

Xoạt! Vô số người mở màn sáng ra, nhìn về phía giao diện bán bài nghiên cứu của Trần Phong, ở nơi đó chỉ có một câu bởi vì hàng loạt sự tình ác liệt phát sinh gần đây, dẫn đến sự khiêu nại của rất nhiều chế tác sư, cân nhắc đến việc bài nghiên cứu này tạo thành hậu quả không thể đo đếm được, cho nên tạm thời tuyên bố, ngừng bán vô thời hạn! ? ? ?

Tất cả mọi người đều phát mộng, những người đã khiêu nại kia càng lộ ra vẻ mặt mờ mịt, có trời mới biết! Bọn hắn chỉ muốn Trần Phong giảm giá mà thôi!

Dựa theo kế hoạch của Du Phương, Trần Phong nếu như giảm giá, những người đã mua với giá cao kia tất nhiên sẽ nổi tung, thế nhưng hẳn căn bản không nghĩ tới, Trần Phong thế mà trực tiếp ngừng bán? ? Này, này, chuyện này...

"Người nào đã khiêu nại?"

"Đúng!"

"Đi ra cho ta!"

"Lão tử hôm qua mới mua được mấy gói vấn đề, đã rút được 10 vấn đề mà ta mắc kẹt bấy lâu nay!"

"Ta cũng vậy, vừa rút được một cái vấn đề SSR mà ta mắc kẹt!"

Đám người nghị luận ầm ĩ.

Nhất là những người đã đầu tư không ít điểm tích lũy kia, mắt thấy là đã sắp rút ra được vấn đề mình cần, càng vô cùng phẫn nộ, đầu mâu nguyên bản nhằm vào Trần Phong, thế mà đã quay ngoắc sang những người đã khiêu nại kia.

Trần Phong ngừng bán, lại một lần nữa làm oanh động toàn cầu, vô số đơn khiêu nại, phô thiên cái địa được gửi về tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen! Lần này, là một lượng lớn khiêu nại chân chính! Số lượng khiêu nại còn muốn nhiều hơn lần trước rất nhiều, hơn nữa khiêu nại của bọn hắn, lại có thể là khiêu nại những người đã khiêu nại lần trước, thậm chí là khiêu nại cả tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen!

Tất cả mọi người đều phát mộng, những người vốn còn đang chuẩn bị trừng phạt Trần Phong, càng lộ ra vẻ mặt sụp đổ, còn có thể làm như vậy?

Phân hội các nơi, cơ hồ đã bị các chế tác sư đến khiêu nại phá cửa chính, danh tiếng của Trần Phong vốn đang rơi xuống điểm đóng băng, thế mà trong chớp nhoáng Trần Phong ngừng bán tăng vọt lên! Có vô số người hi vọng Trần Phong đem bài nghiên cứu bán lại!

"Mong Trần Phong bán lại!"

"Ta không ngại vất vả một chút."

"A a a, ta chỉ muốn một cái vấn đề SR mà thôi."

Có vô số chế tác sư chờ đợi, không phải là người nào cũng muốn vấn đề SSR hoặc là thu thập đủ bộ, phần lớn các chế tác sư, có lẽ chỉ cần một trong số những vấn đề SR, cũng không tính là quá khó khăn.

Vô số thỉnh cầu xin Trần Phong bán lại được gửi đến tổng bộ đến hiệp hội Hiệp hội chế tác Gen. Đối với chuyện này, Hiệp hội chế tác Gen cũng rất bất đắc dĩ. Bọn hắn vừa vừa rồi còn đang thảo luận phải xử lý Trần Phong như thế nào, hủy bỏ tư cách chế tác sư vĩnh viễn như thế nào, trong nháy mắt, liền yêu cầu Trần Phong tiếp tục đem bán bài nghiên cứu? Chuyện này...

Ở một nơi nào đó.

"Chuyện này đối với ngươi mà nói không phải là chuyện tốt hay sao?"

Có một người nói với Du Phương, Trần Phong ngừng bán, vô luận tranh luận lớn bao nhiêu đi nữa, qua một thời gian ngắn nữa cũng sẽ yên tĩnh. Trần Phong ngừng bán cũng mang ý nghĩa, điểm cống hiến của hắn cũng không thể gia tăng được nữa! Đây chính là cơ hội của Du Phương! Trong khoảng thời gian này bán ra các bài nghiên cứu mới hoặc là hạ giá, có lẽ sẽ đuổi kịp.

Có lẽ...Du Phương động tâm, chỉ có điều là, sau khi ngẩng đầu nhìn bảng xếp hạng vĩnh viễn, hắn liền cảm thấy lạnh buốt.

Không có gì khác, điểm cống hiến hiện tại của Trần Phong, so với hắn trọn vẹn gấp mười lần! Coi như Trần Phong không thể gia tăng thêm điểm cống hiến nữa, Du Phương cũng tuyệt đối không có khả năng đuổi kịp!

"Tại sao lại có thể như vậy..." Du Phương cảm thấy đáng ghét.

Cho nên, nếu muốn đánh bại được Trần Phong, chỉ có một biện pháp duy nhất, vẫn như cũ là tước đoạt tư cách của Trần Phong? Thế nhưng mà, bây giờ làm sao có thể tước đoạt tư cách của hắn? Thân phận của Trần Phong quá mức đặc thù, ban đầu hắn chỉ hi vọng thông qua dư luận áp bách, bức

bách Trần Phong nhượng bộ, hiện tại không nghĩ tới, Trần Phong ngừng bán, dư luận thế mà lại nghiêng về phía Trần Phong? Hiện tại muốn tước đoạt tư cách của Trần Phong là điều không thể nào!

"Xong." Trong lòng của Du Phương phát lạnh, hấn vất vả mưu tính lâu như vậy, Trần Phong chỉ dùng một biện pháp ngừng bán đơn giản, liền khiến cho hấn thua thiệt đại bại, Trần Phong không chỉ thu hoạch được danh tiếng, mà cuối cùng còn thu được danh hiệu chế tác sư vinh dự!

"Cũng không phải là không có biện pháp." Người bên cạnh bỗng nhiên mở miệng.

"Ồ?" Hai mắt của Du Phương tỏa sáng.

"Còn có một biện pháp rất đơn giản." Người kia thấp giọng nói: "Chỉ là người có dám làm hay không mà thôi."

"Biện pháp gì?"

Người kia thì thầm, tâm trạng của Du Phương giật thót một cái.

"Không sai." Người kia lộ ra một nụ cười lạnh nói: "Điểm tích lũy mặc dù không thể giao dịch, thế nhưng điểm tích lũy lại có thể dùng tiền mặt để đổi chác, chuyện này vẫn luôn được tiến hành ở chợ đen..."

"Ừm, nếu như dùng điểm tích lũy loại này để mua bài nghiên cứu, vậy thì càng tốt."

"Chợ đen..." Du Phương run sợ, đây chính là một địa phương đả kích Hiệp hội chế tác Gen nghiêm trọng!

Hắn biết rất rõ ràng, mình bây giờ đang làm cái sự tình đáng sợ như thế nào, thế nhưng mà, cũng chỉ còn lại một biện pháp cuối cùng này, mới có thể siêu việt điểm cống hiến của Trần Phong! Huống chi, hấn rất rõ ràng, mong muốn siêu việt Trần Phong, chính mình phải bỏ ra một cái giá lớn! Có lẽ tích súc mấy chục năm sẽ hao tổn toàn bộ!

Nếu như mình trở thành chế tác sư vinh dự...Nếu như mình trở thành một thành viên của cao tầng quản lý...Nếu như mình cũng có quyền lợi phát

biểu...lúc đó, lại lặng lẽ thủ tiêu dấu vết của chuyện này, có lẽ sẽ không có vấn đề gì? Du Phương suy tính một chốc lát, sau cùng quyết định, làm!

"Ta không biết người trong chợ đen." Du Phương mở miệng.

"Ta biết, hắc hắc... chỉ cần cho ta 10% hoa hồng, ta sẽ giúp ngươi làm tốt mọi chuyện." Người kia cười hắc hắc.

Một trận giao dịch được tiến hành trong bóng đêm.

Ngày kế tiếp, trên bảng xếp hạng, điểm cống hiến của Du Phương bắt đầu tăng lên như bão táp.

Điểm cống hiến nguyên bản còn đang thua Trần Phong một khoảng xa, bắt đầu dần dần đuổi theo, hơn nữa ở dưới sự khống chế của bọn hắn, vẫn duy trì tăng lên rất đều đặn...cũng không có quá mức đột ngột.

Hiển nhiên, những người này đều là dân chuyên nghiệp.

Mà vào lúc này, đại đa số mọi người còn đang bận khiếu nại sự kiện Trần Phong ngừng bán, căn bản là không có người nào chú ý tới điểm cống hiến của Du Phong đang lặng yên tăng lên.

Ta có đề nghị

Một ngày...Hai ngày...ngay vào ngày sắp kết thúc đánh giá chế tác sư vinh dự, Trần Phong bị rớt xuống vị trí thứ hai, Tinh Thành mới oanh động một lần nữa!

Trần Phong đệ nhị? Du Phương đệ nhất? Tất cả mọi người chấn động. Bọn hắn lúc này mới phát hiện ra, nguyên lai Du Phương thế mà đã bất tri bất giác vọt lên vị trí đệ nhất! Chỉ là cái số liệu này...

"Điểm cống hiến có chút cao a."

"Gần đây hắn bán mười mấy bài nghiên cứu mới, có lẽ là có quan hệ a?"

Đám người suy đoán, Du Phương vọt tới thứ nhất là việc lớn, ít nhất đối với chế tác sư tại Tinh Thành chính là như thế, nghe nói đã có không ít người tiến đến tặng lễ, hi vọng về sau có thể được chiêu cố nhiều hơn.

Du Phương cũng vui mừng như điên, đáng giá! Chỉ cần ngày hôm nay kết thúc, hắn chính là chế tác sư vinh dự!

Cái gì Lam Tinh Lăng...cái gì Trần Phong...bọn hắn tranh lâu như vậy, cuối cùng còn không phải là để cho hắn ngư ông đắc lợi? Cho nên mới nói, làm việc là phải suy tính, Du Phương dương dương tự đắc.

Nhưng mà, vào lúc 10 giờ tối, mắt thấy thời gian kết thúc chỉ còn có 2 giờ. Trần Phong bỗng nhiên phát ra một cái tin tức là vì gần đây có quá nhiều người yêu cầu Trần Phong bán lại, bởi vì vậy, hắn đã quyết định tạm thời đem bài nghiên cứu ra bán một lần nữa! Vì cảm tạ mọi người trong khoảng thời gian này đã ủng hộ, bài nghiên cứu sẽ bán hạ giá trong 24 giờ!

Oanh! Tin tức vừa ra, một lần nữa dẫn phát chấn động.

Bán lại rồi! Tất cả mọi người nổ tung, vào thời điểm Du Phương nhận được tin tức mắt liền tối sầm, kém chút nữa là hôn mê tại chỗ. Xong...đây là ý niệm duy nhất của hắn.

Hắn nguyên lai còn tưởng rằng Trần Phong đã bị kế sách của mình bức bách không thể không ngừng bán, hiện tại xem ra, người ta căn bản không quan tâm! Muốn bán lại lúc nào là bán lúc đó!

Mà điểm cống hiến...Du Phương tuyệt vọng nhìn điểm cống hiến trong mười ngày của mình bị mười phút đồng hồ siêu việt! Đây căn bản không phải là cùng một cấp độ! Những chế tác sư kia nghẹn lâu như vậy, lúc này đã hoàn toàn điên rồi! Bởi vì sợ Trần Phong lại ngừng bán, vừa vặn lúc này còn đang bán hạ giá, thế là...điên cuồng mua, tất cả mọi người đều điên rồi.

Rạng sáng, đánh giá chế tác sư vinh dự kết thúc, hết thấy những cái tên trên bảng vinh dự biến mất, chỉ chừa lại một cái tên Trần Phong! Tân chế tác sư vinh dự!

Chế tác sư vinh dự! Đây là một cái thân phận đặc thù, từ đó, Trần Phong cũng là từ một thành viên bình thường, nhảy lên trở thành một trong những thành viên cao tầng quản lý. Ừm...ít nhất là đối với đủ loại quyết sách, hắn cũng có quyền bỏ phiếu cùng với quyền đề nghị, đây là điều trọng yếu nhất. Hơn nữa bởi vì quan hệ tuổi tác, Trần Phong cũng đã trở thành chế tác sư vinh dự trẻ tuổi nhất từ trước tới nay! Gần như không tồn tại!

"Thành công." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Như vậy...ít nhất ở bên trong những quyết định lớn của Hiệp hội chế tác Gen, hắn coi như là cũng có quyền lợi. Ví dụ như, cái 'Chiến dịch Tinh Thành' còn chưa xuất hiện kia! Cái cảnh tượng tận thế kia thường xuyên quanh quẩn ở trong đầu của Trần Phong, hình ảnh toàn bộ Tinh Thành bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, đã làm cho Trần Phong rung động vô số lần!

"Hầu Lượng tiền bối đã nói, Hiệp hội chế tác Gen đã làm ra một chút chuẩn bị, bất quá..." Trần Phong trầm ngâm.

Bọn họ không nhìn thấy được cái tràng diện kia, là tuyệt đối không tưởng tượng nổi sự nghiêm trọng đến mức nào, Hiệp hội chế tác Gen nhiều nhất chỉ có thể đề cao cảnh giác, chuẩn bị một chút biện pháp phòng ngự, đồ vật chân chính có thể chống cự lại tai họa, một cái cũng không có!

Ví dụ như, Tinh Tượng Phòng Ngự, đây là một loại phòng ngự dùng năng lượng để thôi động, mô phỏng trời sao buông xuống, bao phủ toàn bộ Tinh Thành, có được năng lực phòng thủ cùng với phản kích cường đại, có thể được gọi là phòng ngự siêu cấp! Trần Phong nhìn tư liệu về Tinh Tượng Phòng Ngự giống như có điều suy nghĩ.

Ngày kế tiếp, Hiệp hội chế tác Gen tổ chức hội nghị Tinh Thành, toàn bộ Tinh Thành cũng trở nên náo nhiệt, chỉ có thời điểm đưa ra những quyết sách trọng đại, cao tầng Tinh Thành mới có thể tổ chức hội nghị thảo luận, mà vấn đề thảo luận lần này, rõ ràng là hình thức bán bài nghiên cứu của Trần Phong!

Trần Phong bây giờ đã trở thành chế tác sư vinh dự, bọn hắn hi vọng là giá cả có thể giảm xuống đôi chút, đối với cái này, vạn người chờ mong.

Hội nghị bắt đầu vào lúc 10h sáng, Trần Phong cũng đã sớm đến hội trường. Cái gọi là hội nghị Tinh Thành, kỳ thật chính là triệu tập hết thầy những người có tư cách bỏ phiếu đến cùng một chỗ, sau đó mọi người đối với một cái quyết sách nào đó tiến hành bỏ phiếu cùng với phản đối...sau cùng sẽ quyết định ra kết quả.

Hết thầy cao tầng quản lý cùng chế tác sư vinh dự đều có tư cách tham dự! Chỉ bất quá...cũng rất ít có chế tác sư vinh dự đến tham gia, trừ phi có sự tình khiến cho bọn hắn hứng thú, bằng không thì dưới tình huống bình thường, những chế tác sư này đều đang bận rộn sự tình của chính mình, căn bản không có thời gian đến tham gia. Cho nên, mặc dù có rất nhiều người có tư cách tham dự, nhưng tới lúc bỏ phiếu, cũng chỉ có 20, 30 người.

Đương nhiên, Trần Phong đối với chuyện này, lại không có tư cách bỏ phiếu, bởi vì đây là sự tình liên quan đến Trần Phong, cho nên hắn chỉ có thể thảo luận! Rất nhanh, mấy người phó hội trưởng đã tiến vào hội trường, hội nghị bắt đầu, mọi người đối với việc Trần Phong tấn thăng thành chế tác sư vinh dự đều rất hoan nghênh, sau đó liền đưa ra sự kiện bán bài nghiên cứu của Trần Phong.

Xoạt! Gần như toàn bộ ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Trần Phong.

"Bỏ đi chứ sao." Trần Phong thản nhiên nói, hắn đối với điểm cống hiến không có bất kỳ sự hứng thú nào, vốn chính là để tranh đoạt danh hiệu chế tác sư vinh dự mà thôi, nhưng mà coi như bỏ đi, cũng không thể để cho các khách hàng cũ thất vọng đau khổ.

"Bỏ đi từng bước một." Trần Phong trầm ngâm một lát.

"Hiện tại ta sẽ bán hạ giá 30% một thời gian...qua một thời gian ngắn nữa, sẽ bán hạ giá 50%... 70%... 90%... sau cùng sẽ bán nguyên gói."

Trần Phong nói ra phương án của mình, làm như thế sẽ đảm bảo lợi ích cho những khách hàng cũ, cũng như tạo phúc cho những người mới.

"Được." Đám người đồn dập mừng rỡ.

"Đa tạ." Ánh mắt của mọi người khi nhìn về phía Trần Phong trở nên thuận mắt hơn nhiều.

Trần Phong ngượng ngừng cười một tiếng.

Rất nhanh, mọi người liền bắt đầu thảo luận một chút quyết sách khác, mọi người bắt đầu bỏ phiếu, Trần Phong thì đại đa số đều lựa chọn bỏ quyền, hội nghị trôi qua rất nhanh.

Chỉ có điều là, ngay vào lúc hội nghị sắp kết thúc, Trần Phong bỗng nhiên đứng lên.

"Ta có một cái đề nghị." Trần Phong chậm rãi nói.

Cái gì? Đám người đột nhiên trợn to mắt, đề nghị? Hắn muốn làm cái gì? !

"Trần Phong..." Hầu Lượng cũng muốn nhắc nhở Trần Phong, đứa nhỏ này điên rồi có phải hay không?

Đúng thế, hết thảy người tham dự hội nghị đều có quyền đề nghị, sau đó những người khác sẽ bỏ phiếu, nhưng ở dưới tình huống bình thường, đều là mấy người phó hội trưởng tiến hành đề nghị, những người khác rất ít khi tham dự.

Nghé con không sợ hổ

Dù sao người cũng không có loại quyền uy kia, đề nghị cũng phải có người đồng ý có đúng hay không?

Vừa mới bắt đầu mọi người cũng hết sức hưng phấn đề nghị, sau khi phát hiện là phần lớn đều bị phủ quyết, không có cách nào tranh thủ được sự ủng hộ của mọi người, về sau chỉ có thể từ bỏ. Thế nhưng không nghĩ tới... Trần Phong vừa mới trở thành chế tác sư vinh dự vào ngày đầu tiên, thế mà lại dùng loại quyền lực này! Cái tên này...thật là to gan lớn mật a!

"Ồ?" Phó hội trưởng khoan thai nhìn về phía Trần Phong, trên mặt không có biểu tình gì: "Vậy người hãy nói một chút xem."

Đám người nghe vậy, liền lau lau mồ hôi, hội trưởng bế quan lâu dài, quyền lực bình thường ở Tinh Thành đều ở trong tay của phó hội trưởng, qua nhiều năm như thế, đa số những người trong cao tầng quản lý, đều là người của hắn! Đề nghị? Trừ phi đạt được sự tán thành của hắn, nếu không căn bản không có khả năng thành công!

Đây dù sao cũng là sự khiêu khích đối với quyền uy của phó hội trưởng! Ban đầu hội nghị Tinh Thành được thiết lập, vốn là muốn giám sát quyền lực của hội trưởng một người độc đại, đây chính là ý nghĩa mà hình thức hội nghị bỏ phiếu tồn tại!

Chỉ bất quá theo thời gian trôi qua, sau cùng đã biến thành như thế này. Chế tác sư vinh dự mặc dù có số lượng rất nhiều, thế nhưng bọn hắn đa số đều có tính cách đậm mạc, không quan tâm đến những sự tình không liên quan đến mình, khiến cho quyền giám sát triệt để mất đi hiệu lực, nhiều nhất chỉ có thể thỉnh thoảng bỏ một vài lá phiếu, ảnh hưởng đến một chút chuyện nhỏ, chỉ thế mà thôi.

"Ta hi vọng Tinh Thành có thể nhanh chóng bố trí Tinh Tượng Phòng Ngự." Trần Phong đưa ra ý kiến của mình.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong bắt đầu giảng giải, hấn căn cứ từ tin tức mà mình lấy được, hoặc thật hoặc giả, đem rất nhiều chuyện kinh khủng, dẫn dắt đến sự tình Tinh Thành rất có thể sẽ bị tổ chức thần bí công kích.

"Tổng hợp lại những vấn đề mà ta đã nêu ra, hi vọng Tinh Thành có thể nhanh chóng bố trí Tinh Tượng Phòng Ngự." Trần Phong trầm ổn nói ra.

Đám người liếc nhau, hai mặt nhìn nhau, Tinh Tượng Phòng Ngự sao?

Vật kia...nếu như những gì Trần Phong nói là thật, tương lai Tinh Thành sẽ có khả năng bị tổ chức thần bí dùng một loại công kích nào đó nhằm vào, bố trí Tinh Tượng Phòng Ngự cũng coi như là đáng tin cậy. Huống chi, coi như không có gặp được mối nguy, cũng không có chỗ xấu.

"Ta cảm thấy có khả năng."

"Có thể được."

"Nếu có gặp chuyện ngoài ý muốn thì Tinh Thành còn có thể tiếp nhận."

Đám người nghị luận âm ỉ, mà đúng vào lúc này, phó hội trưởng chậm rãi mở miệng: "Ta chỉ có hai cái vấn đề."

"Ngài nói đi." Trần Phong nhìn về phía hấn.

"Thứ nhất, tổ chức thần bí có tài đức gì, mà có được lực lượng hủy diệt Tinh Thành, một thế lực bị chúng ta đánh như chuột chỉ có thể chạy loạn bốn phía, có cái gì mà phải e ngại?"

"Thứ hai, muốn xây dựng Tinh Tượng Phòng Ngự cần phải hợp tác với Gen Công Hội, tiêu hao rất nhiều nhân lực, vật lực cùng với tài chính mấy chục tỷ, số tiền kia chúng ta lấy từ đâu ra? Lấy từ tài chính dự bị của Tinh Thành sao? Nếu như vận dụng khoản tiền kia, tiến độ phát minh và nghiên cứu chế tác của Tinh Thành, ít nhất sẽ giảm xuống 2%!"

Phó hội trưởng nhàn nhạt nói xong, một mảnh chung quanh liền trở nên yên lặng. Hấn chỉ nói hai điểm, lại gần như đem toàn bộ đề nghị của Trần Phong phủ định.

Trần Phong chính là dùng uy hiếp do 'Tổ chức thần bí' tạo thành làm cơ sở, mà phó hội trưởng thì chỉ dùng câu đầu tiên, liền đem cái uy hiếp này phủ định! Về phần cái gì tài chính ở phía sau, căn bản là không cần phải quan tâm.

Nói trắng ra là, Phó hội trưởng phản đối toàn diện! Những người ở phía dưới liếc nhìn nhau, rất nhanh liền có chủ ý của chính mình.

"Ta phản đối."

"Ta cũng phản đối."

Một số người rất nhanh mở miệng.

Bất quá, bởi vì Trần Phong vào thời điểm hội nghị sắp kết thúc nói ra, mọi người thảo luận lại cần cần rất nhiều thời gian, cho nên sau cùng chỉ có thể kéo dài thời hạn chấp hành.

"Nếu quyết sách không có hoàn thành, ngày mai lại tiếp tục." Phó hội trưởng tuyên bố hội nghị hôm nay tạm thời kết thúc.

Rất nhanh, đám người liền rời đi, tin tức trong hội nghị được tung ra bên ngoài, dẫn tới oanh động to lớn.

Trần Phong điên rồi? Đây là ý niệm đầu tiên của tất cả mọi người.

"Người xem." Hầu Lượng bất đắc dĩ lắc đầu.

"Không sao." Trần Phong cười cười nhìn thái độ phong quan liêu này, hần sở dĩ muốn vào thời điểm này nói ra, cũng là bởi vì nhắm vào thời gian thảo luận, hôm nay không có cách nào hoàn thành, về phần ngày mai?

"Yên tâm, sẽ có người đồng ý." Trần Phong nở một nụ cười mang theo ý vị thâm trường.

"Làm sao có thể?" Hầu Lượng cười khổ.

Hần ở chỗ này đã mấy chục năm, làm sao không rõ ràng hơn Trần Phong? Mấy chục người bỏ phiếu này, tám phần mười đều là người một nhà của

phó hội trưởng! Những người còn lại kia, cũng không nhất định sẽ đứng ở bên Trần Phong, Trần Phong căn bản là không có một chút phần thắng nào!

Hãy suy nghĩ một chút đi, nếu như đề nghị lần này của Trần Phong được mọi người bỏ phiếu thực hiện...vậy thì những lần sau, đề nghị của những người khác thì sao? Hoặc là...một ngày nào đó có người đề nghị hủy bỏ chức vụ phó hội trưởng thì sao?

Đây mới là nguyên nhân thực sự mà phó hội trưởng không đồng ý với đề nghị của Trần Phong, hẳn tuyệt đối sẽ không đem loại quyền lực có thể quyết định sống chết này, giao cho các chế tác sư vinh dự! Các người có tư cách bỏ phiếu là được rồi, đây là ranh giới cuối cùng của Phó hội trưởng.

Đêm lặng yên trôi qua, liên quan tới sự tình đề nghị của Trần Phong, cũng gây nên sự xôn xao huyên náo, tất cả mọi người đều cảm thấy Trần Phong là nhé con mới đẻ không sợ cọp, hoặc nói là căn bản không hiểu quy tắc ngầm ở trong này.

"Dù sao thì tuổi tác cũng vẫn còn quá nhỏ..."

"Đúng thế."

"Ngày mai hẳn sẽ thanh tỉnh mà thôi."

"Cho dù là thiên tài thì cũng phải được lịch luyện."

Đám người lạnh nhạt nói ra.

Ngày kế tiếp, hội nghị không hoàn thành vào hôm qua một lần nữa được tổ chức. Chỉ có điều làm cho người ta sợ hãi chính là, vào thời điểm hội nghị sắp mở màn, đám người liền bị hù dọa, bởi vì chế tác sư vinh dự tới nơi này tham gia hội nghị...thế mà có trọn vẹn bốn mươi, năm mươi người! Cái phòng họp nho nhỏ ở Tinh Thành này, vậy mà không chứa đủ người!

"Đã xảy ra chuyện gì?" Phó hội trưởng giật mình cảm thấy không ổn.

Tinh Thành.

Trong hội nghị, mọi người đang sôi nổi thảo luận về một loại quyết sách nào đó, trong phòng họp ngày thường lạnh lẽo giờ phút này lại ngồi đầy người lít nha lít nhít, thậm chí, ở chung quanh còn có một số người đang đứng! Bao quát cả mấy người phó hội trưởng cũng đều lộ ra vẻ mặt mờ mịt, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, sẽ có một ngày...ở đây lại còn có cả vé đứng!

"Nếu không, đòi một cái phòng lớn hơn?" Phó hội trưởng đề nghị.

"Không cần."

"Ta đứng đây là được."

Một lão chế tác sư cười cười: "Tranh thủ thời gian họp cho xong ta còn trở về."

Phó hội trưởng: "..."

Cạn lời, mấy lão già chế tác sư bảy, tám mươi tuổi còn muốn đến xem nào nhiệt cái gì!

Thuốc thử gen Diệu Thiên

Bọn hấn vì cái gì xuất hiện ở đây? Không có người nào biết rõ! Phó hội trưởng mơ hồ suy đoán là chuyện này có quan hệ cùng với Trần Phong, thế nhưng hết lần này tới lần khác, hấn cũng không thể đuổi đi, có thể có được thân phận chế tác sư vinh dự, ngoại trừ tên Trần Phong khác loại này, mỗi một người đều có được địa vị kinh khủng!

Vô luận là trình độ chế tác hay là bối cảnh, đều là đỉnh cấp! Đây là chuyện mà một vị phó hội trưởng như hấn không có cách nào có thể rung chuyển!

"Như vậy thì ... bắt đầu bỏ phiếu đi." Phó hội trưởng hít vào một hơi thật sâu nói: "Liên quan tới quyết sách có hay không bố trí Tinh Tượng Phòng Ngự tại Tinh Thành, chắc hẳn mọi người hôm qua đã suy nghĩ kỹ, hiện tại bắt đầu bỏ phiếu."

"Đồng ý quyết sách bố trí Tinh Tượng Phòng Ngự..." Phó hội trưởng mở miệng.

"Ta đồng ý!"

"Ta đồng ý!"

"Ta đồng ý!"

...

Một loạt cánh tay giơ lên, mười cái...hai mươi cái...ba mươi...các chế tác sư vinh dự đứng xung quanh không do dự giơ tay lên, gần như là giơ tay lên toàn bộ, nhưng chế tác sư vinh dự nguyên bản đến gần nhìn thấy cảnh này, cũng không có một chút do dự nào giơ tay lên. Sau cùng, có trọn vẹn bốn mươi người lựa chọn đồng ý!

Phó hội trưởng chỉ cảm thấy mắt tối sầm, thông qua được! Thế mà cứ như vậy thông qua được! Hấn nhìn một chút chính mình, cùng với hơn hai mươi người thuộc về trận doanh của mình, chỉ cảm thấy trong lòng phát lạnh, hấn

thế mà bị một chế tác sư vinh dự như Trần Phong đánh bại! Có trời mới biết được những chế tác sư vinh dự này vì sao lại đồng ý.

Phải biết rằng, hằng năm cũng chỉ có một vị chế tác sư vinh dự, từng chế tác sư vinh dự, đều phải tranh đua điểm cống hiến, chém giết đến cuối cùng, không chỉ là nội tình, còn có cả thế lực! Những chế tác sư vinh dự này, bản thân không có liên hệ gì với nhau, thậm chí còn có rất nhiều người là phe phái đối địch! Thế nhưng vì sao hôm nay bọn hắn lại đứng cùng với nhau? Có quỷ mới biết!

"Hoàn thành rồi sao?" Một lão chế tác sư không nhin được nhìn phó hội trưởng hỏi.

"Xong." Phó hội trưởng cười khỏ, chỉ có thể tuyên bố: "Bố trí Tinh Tượng Phòng Ngự được thông qua, bắt đầu chấp hành vào ngày hôm nay!"

"Có lẽ...Trần Phong đã thông qua một cái mối nguy nào đó để thuyết phục bọn hắn." Phó hội trưởng suy đoán.

"Những lão chế tác sư này đều có cơ nghiệp trọng đại, rất là sợ chết, nếu như mối nguy mà Trần Phong miêu tả càng kinh khủng, nói không chừng thật sự có thể thuyết phục được bọn hắn. Bởi vậy, những lão chế tác sư này mới đến. Ừm...rất có thể!" Phó hội trưởng trầm nghĩ.

Chỉ là, vào ngay lúc này, những chế tác sư vinh dự sau khi thấy hắn đã đồng ý quyết sách, bắt đầu chấp hành, liền ào ào ào rời đi toàn bộ, trong nháy mắt phòng họp liền trống rỗng.

Khuôn mặt của Phó hội trưởng nhất thời tối sầm lại, hiển nhiên, những người này sở dĩ xuất hiện ở đây, chính là vì tặng 1 phiếu cho Trần Phong, đơn thuần là tới trợ giúp một thoáng! Liền ngay cả mấy phần mặt mũi cũng không cho hắn!

"Quá mức a..." Sắc mặt của Phó hội trưởng tái xanh.

Hắn nhìn về phía Trần Phong, cái tên chế tác sư vinh dự trẻ tuổi nhất từ trước tới nay, chỉ lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, dường như hết thảy mọi việc

đều có thể nắm trong lòng bàn tay. Cái tên này... Phó hội trưởng nhíu lại con mắt lại.

Rất nhanh, hội nghị kết thúc, tin tức quyết sách Tỉnh Tự trị Phòng Ngự được thông qua khiến toàn bộ Tỉnh Thành kinh sợ!

"Thế mà thông qua được?"

"Làm sao có thể..."

"Làm sao không có khả năng, nghe nói hơn phân nửa chế tác sư vinh dự đều xuất quan, chính là vì chống đỡ cho Trần Phong một thoáng."

"Trời ạ, Trần Phong lại có loại uy vọng này?"

"Thật là mạnh!"

"Đây là sự kháng nghị của các lão chế tác sư a? Hừ hừ, nếu như phó hội trưởng cứ khư khư cố chấp, có lẽ hội nghị lần sau chính là bãi miễn chức vị phó hội trưởng..."

"Có khả năng."

Đám người nghị luận âm ỉ.

Bọn hắn chỉ cảm thấy bầu trời Tỉnh Thành lập tức liền thay đổi, Phó hội trưởng nguyên bản một tay che trời, lại cứ như thế bị Trần Phong đạp ở dưới chân! Quá mức kinh khủng!

"Chỉ là một chế tác sư vinh dự..."

"Lại có năng lực như thế..."

Vô số người sợ mất mật.

Trần Phong thể hiện ra quyền uy quá mức đáng sợ! Trong đó làm cho người ta khiếp sợ nhất, không ai qua được nhất, chính là hắn đến cùng đã làm như thế nào khiến cho những người này cam nguyện bỏ phiếu?

Phải biết rằng, bản thân những người này thuộc về những trận doanh khác biệt, thậm chí có một chút còn là đối địch! Đây là điều mà tất cả mọi người đều muốn biết. Cùng ngày, có rất nhiều người đi bái phỏng những lão chế tác sư kia, hi vọng đạt được một chút tin tức. Nhưng mà, không thu hoạch được cái gì. Bất quá, không cần bọn hắn phải điều tra, vào ngày kế tiếp, ngay vào lúc dư luận đang xôn xao, vào thời điểm đám người còn đang suy đoán, có một cái tin tức được công bố, kinh sợ thiên hạ.

Thuốc thử gen mới nhất do Trần Phong nghiên cứu đã thông qua chứng nhận, sắp đem bán. Kí tên, thuốc thử gen Diệu Thiên!

"Thuốc thử gen?"

"Thế mà không phải là bài nghiên cứu?"

"Cái đồ chơi này cũng có thể đem bán?"

"Ách, nghe nói Trần Phong tự mình mở một cái cửa hàng."

"Vậy sao?."

Đám người không hiểu ra sao, vền vền chỉ là thuốc thử gen hay sao? Phải biết rằng, bài nghiên cứu, là thứ mà tất cả mọi người có thể dùng để nghiên cứu, học tập, mà những thứ như thuốc thử gen, có một phần lớn người căn bản là không dùng được! Nhất là Hiệp hội chế tác Gen!

Nói đùa, cái gì mà thuốc thử gen, chính bọn hắn không biết chế tác ra hay sao? Còn cần phải mua? Huống chi, bọn hắn rất ít khi chiến đấu, muốn mua thuốc thử gen để làm cái gì? Hiệp hội chế tác Gen, trên bản chất chính là một cái hiệp hội bán ra thuốc thử gen! Đối với thuốc thử gen đúng là không có gì lạ! Trần Phong bán ra một loại thuốc thử gen thì có gì hiếm lạ?

Chỉ là... những ý nghĩ này chỉ vền vền tồn tại trong một giờ. Vào thời điểm có người đi tới trung tâm chứng nhận tìm hiểu loại thuốc thử gen này, đem phần tài liệu này công bố ra, toàn cầu oanh động!

Tên: thuốc thử gen Diệu Thiên

Độ khó: 5 tinh

Đăng cấp: Cấp D

Tác dụng: Cường ép gia tăng 1 điểm tinh thần lực, có thể dùng để đột phá cực hạn! (đối với cường độ tinh thần cấp C trở lên hiệu quả sẽ yếu bớt.)

"Đây là..."

"Trời ạ!"

"Tại sao có thể có thứ này..."

Vô số người rung động, đột phá cực hạn! Cấp C! Trên thế giới này thế mà thật sự có thứ này! Đối với chế tác sư mà nói, khó khăn nhất chính là cái gì? Đột phá! Bọn hắn không chỉ phải tốn hao rất nhiều thời gian để nghiên cứu cách điều chế, còn phải hao tổn một chút thời gian để tăng thực lực lên, nhưng mà đối với những người không có sức chiến đấu như bọn hắn mà nói, tăng thực lực là cực kỳ khó khăn! Nhất là đột phá cực hạn! Gần như là không thể nào thành công!

Có rất nhiều chế tác sư cả đời kẹt lại ở cánh cửa cao cấp chế tác sư, cũng là bởi vì cảnh giới bị hạn chế, mà bây giờ, Trần Phong lại nhẹ nhàng vượt ra một loại thuốc thử gen...

Ma Vương Ngô Huy

Mà càng thú vị hơn chính là, nó có thể dễ dàng khiến cho người phục dụng bước vào cấp C! Từ cao cấp chế tác sư, đến cánh cửa Chế tác đại sư! Điều này có ý vị gì? Có nghĩa là có rất nhiều cao cấp chế tác sư bị kẹt tại cánh cửa đột phá cực hạn này, sẽ có thể dễ dàng bước vào cấp C, trở thành Chế tác đại sư chân chính! Thân phận từ đó đại biến! Thực lực theo đó cũng tăng lên rất nhiều! Từ cao cấp chế tác sư đến Chế tác đại sư? Đó là thuế biến chân chính!

"Thứ này..." Đám người cảm thấy run sợ, ý nghĩa của thứ này đối với Hiệp hội chế tác Gen, còn muốn hơn xa Gen Công Hội! Loại thuốc thử gen này của Trần Phong, rất có thể làm cho thực lực của cả Hiệp hội chế tác Gen thu hoạch được sự tăng lên to lớn!

"Trời sắp sập." Có vô số người thầm nghĩ.

Ngày kế tiếp, trên "Cộng đồng giả lập", tại cửa hàng gen mạnh nhất, cái cửa hàng này đã yên lặng rất lâu, thậm chí dần dần đã bị mọi người quên mất, chính thức đem bán thuốc thử gen Diệu Thiên, mỗi ngày chỉ có ba phần. Đây là kết quả mà Trần Phong suy tính, ba phần thuốc thử gen, có lẽ có thể đáp ứng vừa đủ nhu cầu, nhưng mà, làm cho người kinh hãi chính là, ba phần thuốc thử gen này toàn bộ đều được bán đi với cái giá trên trời! Toàn cầu oanh động!

"Điên rồi!"

"Cái giá tiền này..."

"VẬY mà vượt quá 10 triệu nguyên?"

Đám người lộ ra vẻ mặt mờ mịt, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, thuốc thử gen lại có thể đắt đỏ đến loại tình trạng này! Mà cho dù là như thế, loại thuốc thử gen này, cũng là có tiền mà không mua được! Mua không được! Nghe nói...người mua đi ba phần thuốc thử gen này, đều là tỷ phú.

Trần Phong! Thuốc thử gen Diệu Thiên! Hai cái từ này đã phát hoả trên toàn cầu! Giải quán quân của Trần Phong trong kỳ thi đấu gen tân tú một lần nữa được khai ra, một lần nữa gây ra sự oanh động, danh tiếng của Trần Phong, đã bùng nổ đúng nghĩa! Dương danh thiên hạ!

Bất quá, vào thời điểm thiên hạ không ai không biết này, Trần Phong lại một mực yên lặng bề quan. Không có cách nào...hắn thiếu thuốc thử gen nhiều lắm...ví dụ như...những lão đại ca đã tặng cho hắn 1 phiếu kia. Mặc dù bọn hắn không cần, thế nhưng là bọn hắn là đại hậu cần a! Chính là vì loại thuốc thử gen này, bọn hắn mới cam nguyện đi tới, vì Trần Phong bỏ phiếu.

Trải qua 7 ngày thời gian, Trần Phong rốt cục cũng trả nợ xong, mà vào giờ khắc này, truyền kỳ liên quan tới thuốc thử gen Diệu Thiên, cũng dần dần truyền ra ngoài, Ngô Diệu Thiên... cũng dần dần trở thành truyền kỳ trong miệng của mọi người.

Ngô Huy rất là cảm kích, hắn biết đây là lễ vật mà Trần Phong đưa đến cho hắn!

"Sur phụ..." Ngô Huy xiết chặt nắm đấm của mình.

Chỉ có điều là, chẳng ai ngờ rằng, vào ngay lúc này, có một cái tin tức kỳ quái bắt đầu lưu truyền, rõ ràng là kháng nghị của Ngô gia, bọn hắn cho rằng Trần Phong đã xâm chiếm cách điều chế của Ngô Diệu Thiên, vân vân.

A? ? ? Ngô Huy lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Ngô gia? Cái gì Ngô gia? Đám người tra một chút tư liệu, thành linh phát hiện ra, những người này, đúng là thân thích trước đó của Ngô Huy. Những tên gia hỏa nguyên bản ức hiếp đủ kiểu đối với Ngô Huy này, thế mà nhảy ra ngoài!

"Bọn gia hỏa này..." Sát ý của Ngô Huy đại thịnh.

Trước khi phụ thân xảy ra chuyện, chính là do bọn gia hỏa này quấy rối!

"Muốn giết người?" Trần Phong hỏi.

"Muốn!" Ánh mắt của Ngô Huy lấp loé.

"Vậy thì hãy đi đi." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Bất quá, trước lúc này, còn có một việc phải làm."

"A?" Ngô Huy mờ mịt ngẩng đầu.

"Một cái sự tình sớm nên làm tốt..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh, cái sự kiện kia...hắn thật sự là quá chờ mong.

Ngày kế tiếp, ngay vào thời điểm thân thích của Ngô gia đưa ra kháng nghị, ai cũng không ngờ tới, có một đoạn video được chính thức công bố, tuyên bố ở trên diễn đàn chiến đấu, có tiêu đề rất kinh người!

《Ngô Huy con trai của Ngô Diệu Thiên, thiếu niên thiên tài, cuồng ma giết chóc chân chính! 》

Đây là cái gì? Đám người tò mò mở ra, bên trong, chỉ có một đoạn chiến đấu nhìn như rất bình thường.

Thế nhưng...gần như trong nháy mắt mở ra, bọn hắn cũng cảm giác được cổ sát ý phô thiên cái địa kia, cổ sát ý đầy trời kia dường như đang ngưng kết trong hư không, giống như ngày tận thế!

"Sâm La Vạn Tượng thức thứ nhất..." Thanh âm lạnh buốt vang vọng trong thiên địa.

Hư không rung động, ở chân trời xa xôi, có một thanh kiếm đen nhánh kinh khủng xuất hiện, dường như có thể xuyên qua chân trời xa xôi, từ trên trời giáng xuống!

Oanh! Quần chúng vây xem kém chút nữa bị tình cảnh trong video giả lập đánh bật ra bên ngoài!

"Ta gọi là Ngô Huy...ta từng chém giết một cường giả cấp A...đây là thức thứ nhất...Sâm La Vạn Tượng thức thứ hai —— Tu La Ma Phủ!"

"Ta có một búa, đến từ lĩnh vực Tu La, nó mang theo năng lượng ăn mòn thiên hạ, có được lực lượng phá nát dãy núi, mỗi một lần chém ra, đều có thể đập vỡ hư không."

"Tu La Ma Phủ vừa ra, không thấy máu không về!"

...

Thanh âm đậm mạc vang vọng trong thiên địa, mỗi một lần Ngô Huy ra tay, đất trời đều chấn động một lần.

Thứ thứ hai...Thứ thứ ba...Mỗi một lần, đều là máu chảy thành sông! Có rất nhiều gen chiến sĩ cấp B mạnh mẽ, bị chém giết như chó!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hàn khí thấu xương làm cho tất cả mọi người tỉnh táo. Lúc này, bọn hắn mới phát hiện ra, nguyên lai phía sau lưng không biết từ khi nào thế mà ướt đầm! Mọi người thế mới biết, người mạnh nhất Ngô gia, không phải Ngô Diệu Thiên! Mà là Ngô Huy! Thiên tài chói mắt nhất Ngô gia, lại có thể là thiếu niên này!

"Hắn chỉ mới có 14 tuổi?"

"14 tuổi liền có thể chém giết cường giả cấp A sao?"

Đám người kinh ngạc tán thán.

Một màn máu chảy thành sông kia in sâu vào trong đầu của bọn họ không quên đi được. Kèm theo thuốc thử gen Diệu Thiên được đem bán, kèm theo thời điểm thanh danh Ngô Diệu Thiên đạt đến đỉnh phong nhất, Ngô Huy xuất hiện, một lần nữa nhắc lên sóng gió to lớn! Ma vương Ngô Huy, dương danh thiên hạ. Ở dưới sự truyền truyền tận lực, hình ảnh Ngô Huy đại chiến, được phát đi phát lại không biết bao nhiêu lần! Gần như tất cả mọi người có một cái ấn tượng đối với hắn —— Ngô Huy rất mạnh! Phi thường mạnh mẽ, ít nhất là cấp A!

"Sự phụ..." Ngô Huy cảm thấy thấp thỏm muôn phần.

"Đi thôi." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Hiện tại tất cả mọi người đối với ngươi đều có một cái ấn tượng cố hữu... ngươi đã có khả năng yên

tâm trở về, Ngô gia, ha ha..."

"Vâng." Ngô Huy cảm kích.

"Nhớ kỹ! Đừng nói cho bất luận kẻ nào chân tướng về năng lực của ngươi!" Chỉ cần không có người nào biết rõ...ngươi chính là vô địch!" Trần Phong dặn dò: "Đúng rồi, lúc chiến đấu là phải thu hình lại, sau này đem về chỉnh sửa lại một chút, làm thành hình ảnh giả lập khiến cho mọi người đối với thực lực của ngươi có thể hiểu rõ."

"Như thế...ngươi mới có thể càng mạnh!"

"Vâng!" Ngô Huy rời đi.

Một thiên tài ma đầu trở về Ngô gia, đoán chừng là những con tôm tép kia lúc này đang ôm nhau run lẩy bẩy mới đúng.

"Rốt cục cũng giúp xong." Trần Phong mệt mỏi nói.

Gen Tử Sư

Bố trí Tinh Tượng Phòng Ngự, một tháng là có thể hoàn thành, đến lúc kia, Tinh Thành xem như là tạm thời có được năng lực phòng ngự nhất định, Trần Phong cũng không cần phải lo lắng đột nhiên xuất hiện một loại công kích nào đó trực tiếp phá hủy Tinh Thành! Sự tình Ngô Huy cũng coi như là đã làm xong, như vậy sự tình tiếp theo...rốt cục cũng có thể làm chuyện của mình.

Dùng hợp gen! Trần Phong nhìn chăm chú vào những cách điều chế gen cấp C, dùng thân phận bây giờ của hắn, 80% cách điều chế của Tinh Thành đều sẽ mở ra đối với hắn, hắn có khả năng tùy tiện thấy hết thấy những loại thuốc thử gen dùng hợp cấp C.

Đao gió, Thiên Huyền, năng lượng hoá vũ trang...loại gen năng lực thứ tư cần lựa chọn là cái gì? Trần Phong lâm vào trầm tư.

Bởi vì vô hạn đao gió tồn tại, dẫn đến năng lượng hoá vũ trang phi thường cường hãn, hắn hiện tại có thể công có thể thủ, thậm chí còn có khả năng vượt cấp khiêu chiến nhất định!

Căn cứ vào chênh lệch thuộc tính năng lượng, muốn vượt cấp khiêu chiến, yêu cầu thấp nhất là: 10 lần uy năng! Ở đây không chỉ là gấp 10 lần thuộc tính, mà là gấp 10 lần uy năng, nếu như uy năng đối phương thi triển là cấp B nhân đôi (x2), thì Trần Phong cần phải thi triển ra uy năng cấp C nhân hai mươi (x20) mới có thể chống lại!

"Uy năng của bản thân năng lượng hoá vũ trang là 500%...nếu như dùng vô hạn đao gió làm hạch tâm năng lượng, có lẽ sẽ có thể phát huy ra uy năng gấp 10 lần! Mà nếu như dùng Thiên Huyền đao gió làm hạch tâm, tạo ra thuộc tính khắc chế, có lẽ có thể tạo ra hiệu quả gấp đôi!" Trần Phong phân tích.

Nếu tính toán theo kiểu này, nếu như là tân thủ vừa bước vào cấp B, hắn sẽ có khả năng thắng lợi! Đương nhiên, cũng chỉ giới hạn ở những tân thủ cấp

B không phát huy ra uy năng gấp hai lần. Nếu như là cấp B lão luyện, tùy tiện thì triển một loại gen năng lực hoặc là bí kỹ dung hợp gấp ba hoặc là gấp năm lần uy năng, Trần Phong sẽ trực tiếp toi đời. Vượt cấp khiêu chiến, chỉ sợ là sẽ càng ngày càng khó khăn!

"Vẫn là quá yếu..." Trần Phong xoa xoa đầu.

Mong muốn vào thời điểm chiến dịch Tinh Thành xảy ra đạt đến cấp A, có chút không đáng tin cậy, huống chi, nếu tùy tiện xông vào cấp A, mà thực lực không được thì càng thảm hại hơn! Cho nên, Trần Phong trải qua sự suy tính kỹ càng, cảm thấy, cùng với việc tăng cảnh giới lên tới cấp A, không bằng đề thăng sức chiến đấu của bản thân đến cấp A! Điểm này, dường như càng hợp lý. Chỉ có điều là, một kích tiện tay của cấp A, tương đương với uy năng gấp trăm lần cấp C, nếu muốn đạt đến loại tiêu chuẩn này, cũng không phải là gen năng lực bình thường có thể làm được!

Hắn cũng không có huyết mạch đặc thù như Ngô Huy! Vậy phải làm như thế nào để tăng bản chất của sức chiến đấu lên? Năng lực gì sẽ có thể... Trần Phong nhanh chóng quét qua các loại cách điều chế.

Gió? Lửa? Nước? Lôi?

Những loại thuộc tính này đều có thể phối hợp với năng lượng hoá vũ trang mang đến sức chiến đấu mạnh mẽ, thế nhưng sau khi Trần Phong suy nghĩ tỉ mỉ, đều bỏ qua toàn bộ, bởi vì đây là những thuộc tính mà bản thân Thiên Huyền đều có thể cung cấp! Vào lúc lấy Thiên Huyền đao gió làm năng lượng hạch tâm, sẽ biến thành thuộc tính của bản thân năng lượng hoá vũ trang! Đây mới là địa phương cường đại nhất của năng lượng hoá vũ trang, cũng là sức chiến đấu trọng yếu nhất của Trần Phong!

"Hết thấy loại gen kèm theo thuộc tính, bỏ qua."

Xoạt! Số lượng cách điều chế trong nháy mắt giảm bớt tám phần mười, Trần Phong ngẩng đầu nhìn lại.

Trọng lực...Không gian...lưu lại đều là một chút năng lực hiểm hoi mà mạnh mẽ. Đương nhiên, bởi vì bản thân có tính chất đặc thù, sức chiến đấu

cùng với uy năng mà nó có thể cung cấp, so với những loại thuộc tính bình thường thấp hơn nhiều lắm, ít nhất là phải chênh lệch gấp ba lần.

Ví dụ như, không chế trọng lực, khi thi triển đơn độc loại gen năng lực này chỉ có thể tạo thành ảnh hưởng trọng lực mỏng manh, chỉ có dùng nó làm gen năng lực hạch tâm, ở dưới sự tăng cường của đủ loại gen năng lực khác, tạo thành bộ gen, mới có thể phát huy ra hiệu quả thực sự! Đối với những người đã định trước là không thể sử dụng được bộ gen như Trần Phong mà nói, có tác dụng không lớn.

Tăng sức chiến đấu lên...vượt cấp khiêu chiến...ánh mắt của Trần Phong lướt qua nhanh như gió, nhưng mà cũng không nhìn thấy được loại gen năng lực nào hài lòng, phần lớn các loại gen mạnh mẽ đều cần sự phụ trợ của loại gen khác.

Nhưng mà, đúng lúc này, hắn bỗng nhiên sững sốt, chờ một chút, nếu như muốn đánh bại kẻ địch, vì cái gì nhất định phải tăng sức chiến đấu của mình lên? Nếu như có thể suy yếu kẻ địch...

Xoạt! Trần Phong một lần nữa nhìn về số liệu các loại thuốc thử gen cấp C. Rất nhanh, hắn liền khóa chặt một loại thuốc thử ở bên trong.

Thuốc thử gen Tử Sư

Đăng cấp: Cấp C

Độ khó: 4 tinh

Loại hình: Thuốc thử dung hợp

Hiệu quả: Thu hoạch được gen năng lực Minh Thị.

Tác dụng: Mở ra U Minh Chi Nhãn, có khả năng phân giải cấu trúc năng lượng của đối phương, tìm kiếm nhược điểm trí mạng. Nếu như thành công tìm được nhược điểm trí mạng, sẽ tạo thành uy năng tăng cường gấp mười lần! (căn cứ theo thực lực chênh lệch giữa hai bên, thời gian phân tích sẽ khác biệt.)

Tổ hợp: Tạm thời chưa có.

Minh Thị! Đây là một loại gen năng lực cực kỳ cường đại! Khác biệt cùng với những năng lực công kích như đao gió, Thiên Huyền, năng lượng hoá vũ trang, Minh Thị là một loại gen năng lực phụ trợ thuần túy, nó có thể giúp cho người phát huy ra sức chiến đấu siêu cường! Tăng cường uy năng gấp mười lần! Mang ý nghĩa là có thể vượt qua được cánh cửa vượt cấp khiêu chiến thấp nhất! Đây là một loại gen năng lực phụ trợ phi thường cường đại, thế nhưng sử dụng loại năng lực này cũng không có nhiều người, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì nó là một loại gen năng lực độc lập!

Thuộc thử gen Tử Sư, cũng không phù hợp đối với các loại gen năng lực khác. Đây cũng chính là nói...một khi dung hợp loại gen năng lực này, thì sẽ tương đương với một loại gen năng lực ngoài định mức, không có cách nào dung hợp với các loại gen năng lực khác! Không thể thi triển đủ loại bí kỹ dung hợp! Trong tương lai, bí kỹ dung hợp sẽ vĩnh viễn thấp hơn đối phương 1 tinh!

Vào thời điểm người khác có bí kỹ dung hợp 4 tinh, người chỉ có 3 tinh! Vào thời điểm người khác có bí kỹ dung hợp 5 tinh, người nhiều nhất chỉ có 4 tinh, đây chính là sự chênh lệch! Mà chênh lệch uy năng giữa hai loại bí kỹ dung hợp 4 tinh và 5 tinh...giống như là hồ và biển!

Cho nên, cho dù loại gen năng lực này rất mạnh mẽ, thế nhưng lại lác đác không có mấy người lựa chọn. Sẽ có rất ít người bỏ ra một chỗ trống để dung hợp một loại gen năng lực phụ trợ độc lập. Thế nhưng đối với Trần Phong mà nói, đây quả thật là một lựa chọn tốt nhất. Bởi vì hắn vốn không cần cái gì là bí kỹ dung hợp! Cái gì là bộ gen!

"Nhược điểm trí mạng..." Trần Phong nhìn về phía miêu tả của cái năng lực này.

Minh Đô

Trước khi dung hợp loại thuốc thử gen này, hẳn muốn nhìn một chút, loại năng lực này đến cùng có thể phát huy ra hiệu quả gì, còn có cái thời gian phân tích dựa theo thực lực của hai bên kia...

Xoạt! Trần Phong bắt đầu thẩm tra ở bên trong kho số liệu của Tinh Thành.

Xoạt! Số liệu không ngừng nhảy vọt, đây là đặc quyền của chế tác sư vinh dự, rất nhanh, một phần báo cáo liên quan tới trải nghiệm cùng với khảo thí loại năng lực này xuất hiện.

Xoạt! Trần Phong mở ra.

Ô...ô...n...g —— Vàng sáng chung quanh lưu chuyển, Trần Phong tiến vào hình thức hình ảnh giả lập, đây là khảo nghiệm yêu cầu cơ bản của năng lực, vào thời điểm thử nghiệm lần đầu tiên, sẽ tự động thu hình lại. Trong hình ảnh, có một người trung niên xuất hiện, cấp C! Trước mắt hắn, là một cỗ máy móc mô phỏng nhân loại, đồng dạng là trình độ cấp C.

Oanh! Chiến đấu bùng nổ, có thể thấy rất rõ ràng, người trung niên đang ở thế yếu, đối mặt với cỗ máy móc mô phỏng nhân loại cùng cấp, hắn căn bản là vô lực phản kháng, mà đúng vào lúc này...

Ô...ô...n...g —— Đôi mắt của người trung niên biến thành màu xanh quỷ dị, Minh Thị mở ra!

Xoạt! Toàn bộ thế giới dường như cũng vào thời khắc này biến thành màu xanh xám.

Trước mắt, chỉ còn lại cỗ máy móc mô phỏng nhân loại, chung quanh lấp lánh năng lượng, còn có từng đường cong như có như không gắn liền cùng với cỗ máy móc...

Ô...ô...n...g —— Hào quang lấp lánh, người trung niên vẫn còn đang chiến đấu.

Trong đôi mắt của hắn, có ba vòng sáng màu xanh xám kỳ dị đem cỗ máy móc mô phỏng nhân loại khoá chặt, không ngừng xoay tròn. Sau cùng, nhược điểm trí mạng của đối phương được khoá chặt.

Xoạt! Ba vòng sáng màu xanh xám vào thời khắc này tỏa ra hào quang, ngay vào lúc này!

Oanh! Người trung niên một mực ở vào thế yếu bỗng nhiên bùng nổ, nhắm ngay vào lồng ngực của cỗ máy móc mô phỏng nhân loại, cái địa phương nguyên bản vô cùng cứng rắn kia, phóng xuất ra công kích mạnh nhất!

Oanh! Công kích kinh khủng bùng nổ, cỗ máy móc mô phỏng nhân loại thuần thực phóng xuất ra kỹ xảo phòng ngự, căn cứ vào số liệu của mấy lần trước, loại công kích cấp bậc này, căn bản là không có khả năng phá phòng ngự của nó. Nhưng mà...

Oanh! Đòn công kích kinh khủng này thế mà có thể bỏ qua hết thủy đánh tới.

Uy năng gấp mười lần! Bùng nổ gấp mười lần! Thực lực nguyên bản ngang nhau, thậm chí là người trung niên đang rơi vào thế yếu, thỉnh linh bộc phát ra lực công kích siêu cường, bộc phát ra uy năng vượt cấp khiêu chiến, đem cỗ máy móc mô phỏng nhân loại miêu sát.

Xoạt! Chiến đấu kết thúc, hình ảnh trước mắt khôi phục lại như bình thường.

"Đây chính là nhược điểm trí mạng?" Tâm trạng của Trần Phong rung động.

Hắn có thể khẳng định, vào thời điểm nhược điểm trí mạng bị khoá chặt, phòng ngự trên người của cỗ máy móc mô phỏng nhân loại, hết thủy đều rất bình thường, thế nhưng là hết lần này tới lần khác vào thời điểm công kích đánh tới...

Điều này nói rõ, nhược điểm trí mạng cũng không phải là năng lực vật lý đơn thuần, mà là một loại năng lực phụ trợ hướng về bên ngoài quy tắc! Nó có thể bỏ qua quy tắc! Bỏ qua phòng ngự! Vô cùng khinh khủng! Đương nhiên, thời gian phân tích cũng hơi lâu...

"Nếu như là những người khác..." Trần Phong một lần nữa mở ra một cảnh chiến đấu khác.

Lần này, người trung niên cấp C, đối mặt với kẻ địch cấp B, Minh Thị mở ra bắt đầu phân tích đối phương, ba vòng sáng quỹ dị trong mắt bắt đầu xoay tròn...mắt tròn vẹn ba phút đồng hồ! Phân tích hoàn thành! Người trung niên bùng nổ một kích mạnh mẽ, đánh cho kẻ địch cấp B bị thương!

Không sai! Vền vền chỉ là bị thương, sau đó liền bị kẻ địch chém giết!

Trần Phong: "..."

Bởi vì nguyên nhân của cái năng lực này, sức chiến đấu của bản thân người trung niên so với cấp C bình thường rất yếu, đối mặt với cấp B, còn có thể kiên trì được 3 phút?

Nếu không phải đây là khảo thí, đoán chừng đã sớm chết! Huống chi! Coi như phân tích hoàn thành, bộc phát ra uy năng gấp mười lần...ừm...thì lại có thể như thế nào? Cho nên kết luận khảo thí, chính là mong muốn dùng loại năng lực này để vượt cấp khiêu chiến, gần như là không có khả năng!

"Kết luận coi như đáng tin cậy." Trần Phong trầm ngâm, xem xong số liệu phân tích, hắn ngược lại càng thêm kiên định lựa chọn Minh Thị, bởi vì, loại năng lực này, chính là rất thích hợp với hắn!

Sức chiến đấu của bản thân bị giảm xuống? Không tồn tại! Trần Phong tự tin, đối mặt với bất luận một kẻ địch cùng cấp nào, hắn cũng không sợ một chút nào! Vấn đề hiện tại duy nhất của hắn, chính là vì có quá nhiều kẻ địch mạnh mẽ hơn hắn! Mà vào lúc này đây, Minh Thị liền có thể phát huy ra được hiệu quả như mong muốn. Hắn tin tưởng, dùng thực lực của mình, phân tích ra nhược điểm trí mạng căn bản không cần ba phút! Huống chi, cái này vền vền chỉ là số liệu năng lực tiêu chuẩn nhất, nếu như biến dị mà nói...ánh mắt của Trần Phong sáng rực, hắn góp nhặt giá trị may mắn lâu như vậy, chính là để sử dụng vào lúc này!

Xoạt! Hắn tìm hiểu những số liệu liên quan đến thuốc thử gen Tử Sư.

Thuốc thử gen Tử Sư, là dùng tinh huyết của một loại biến dị thú kinh khủng gọi là Tử Sư cấp C làm hạch tâm chế ra thuốc thử gen, loại sinh vật này sinh tồn ở một địa phương đặc thù có tên là Minh Đô, ở nơi đó...rõ ràng là cấm địa!

"Cấm địa?" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái, tiếp tục nhìn xuống dưới.

Minh Đô, nơi đó đã từng là một tòa thành thị rất được hoan nghênh, về sau phát sinh ra biến cố kinh người, sinh vật sống ở chỗ đó bị diệt vong trong vòng một đêm, biến thành một tòa thành chết.

Đăng cấp Thám hiểm: không biết

Tiến độ khai phá: 5%

Miêu tả: Gen Công Hội đã từng điều động một tiểu đội gồm một chiến sĩ cấp A và nhiều chiến sĩ cấp B tiến vào, nhưng mà bởi vì thân thể liên tục bị ăn mòn, chỉ mới khai phá được vẹn vẹn 5%, cái tiểu đội này liền vội vàng trở về, từ đó nơi này liền trở thành cấm địa không có ai dám đi vào. Theo thời gian trôi qua, ở nơi đây sản sinh ra một chút biến dị thú kỳ lạ, có một ít năng lực kỳ lạ, thỉnh thoảng sẽ có một ít biến dị thú đi ra khỏi biên giới cấm địa, bị mọi người săn bắt, ví dụ như là Tử Sư.

"Cho nên...không cần phải đi vào cấm địa, chỉ cần ở ngoài cấm địa liền có cơ hội bắt được Tử Sư?" Trần Phong liền động tâm.

Minh Đô, đây là một nơi kỳ quái, vào thời điểm Trần Phong ngồi tàu bay đi đến phụ cận, liền nhìn thấy một tòa thành thị bị bao phủ trong mây đen, vô cùng u ám, không thấy rõ bất kỳ vật gì, đây chính là Minh Đô.

"Loại cảm giác này..." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

Khoảng cách với Minh Đô càng gần, hẳn càng cảm giác được một cỗ lạnh lẽo quái dị, một loại cảm giác âm u khiến cho sống lưng phát lạnh, khiến cho người ta không tự chủ được run rẩy. Nơi này chắc chắn là có một loại lực lượng thần bí nào đó! Có thể làm cho gen chiến sĩ cấp A chùn bước, ở nơi đây tuyệt đối không đơn giản.

Xoạt! Quầng sáng may mắn - đề phòng được mở ra toàn diện, Trần Phong thận trọng chờ đợi ở bên ngoài Minh Đô . Căn cứ theo tư liệu biểu hiện, ở đây thường thường cách một đoạn thời gian, đều sẽ có một, hai con Tử Sư lạc đàn đi ra bên ngoài dạo chơi một chút, sau đó sẽ trở về, Trần Phong chờ đợi chính là chuyện này.

Người thứ ba

Chỉ có điều, có một chút ngoài ý liệu là, Trần Phong ngồi chờ đợi trọn vẹn hai ngày, cũng không nhìn thấy bất cứ một sinh vật nào xuất hiện.

"Có chút không đúng..." Trần Phong lật tư liệu ra, tần suất Tử Sư xuất hiện trong dĩ vãng, dài nhất cũng chỉ có tám giờ!

"Đã xảy ra chuyện!" Trần Phong cảm thấy có một chút bất an.

Nếu như Tử Sư không xuất hiện, chỉ sợ là hẳn thật sự phải tiến vào bên trong, chỉ là tòa thành thị trước mắt này, cũng không phải là hoàn cảnh giống như Biển Băng, coi như gặp được nguy hiểm cũng có thể tránh...nơi này, quá mức nguy hiểm! Biển Băng chưa được khai phá là bởi vì nước biển đặc thù! Chỉ cần tránh đụng vào nước biển, Biển Băng kỳ thật cũng không có quá nhiều nhân tố nguy hiểm. Thế nhưng ở đây...là nguy hiểm chân chính! Một tòa thành chết bị âm khí bao phủ? Ai cũng không biết là ở bên trong sẽ phát sinh ra cái gì!

"Trước tiên đi xem một chút." Trần Phong thận trọng tới gần.

Nhưng mà, vừa mới tới gần Minh Đô bên trong phạm vi mười dặm, nhiệt độ chung quanh đã hạ xuống bên dưới điểm đóng băng, tầm nhìn trước mắt cũng đang không ngừng giảm xuống, có một cỗ rét lạnh bao phủ.

Ô...ô...n...g —— Trần Phong phóng thích năng lượng phòng hộ.

"Trong không khí chung quanh ẩn chứa hàng loạt năng lượng quỷ dị, những loại năng lượng này mang tính ăn mòn nhất định cùng với những thứ chưa biết khác..." Trần Phong căn cứ vào trình độ năng lượng tiêu hao để phân tích.

Càng đến gần Minh Đô, năng lượng tiêu hao càng nhanh, nhưng mà cũng may là bây giờ Trần Phong đã đạt đến nguy cấp C, bằng vào loại trình độ tiêu hao này, hẳn vẫn có thể ứng đối được.

"Trước khi đi vào Minh Đô quá sâu, hẳn là có thể bảo trì năng lượng tuần hoàn." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Chỉ có điều là, vào thời khắc đi vào Minh Đô được ngàn mét, giá trị may mắn bỗng nhiên bắt đầu cảnh báo, có nguy hiểm! Trần Phong không có một chút do dự nào lui lại.

Xoạt! Hắn nhanh chóng lùi lại, có hai đạo bóng đen lóe lên trong bóng đêm một cái rồi biến mất, ở ngay trong cái khoảnh khắc đó, Trần Phong liền cảm nhận được một cỗ sát cơ mãnh liệt!

Cấp B! Hai cái bóng đen này đều là cấp B! Minh Đô, quả nhiên là có sinh vật biến dị tồn tại, hắn nhanh lùi lại một ngàn mét, cảnh báo giải trừ, Trần Phong lúc này mới dừng lại.

"Đuổi theo xa như vậy..." Trần Phong nhíu mày.

Bằng vào thực lực của hắn bây giờ, đối mặt với những loại năng lượng quý dị có tính ăn mòn kia là không thành vấn đề, thế nhưng cũng chỉ thế mà thôi, nói một cách khác, hắn có thể bảo trì cân bằng giữa năng lượng tiêu hao và năng lượng khôi phục lại, cho dù là không nhận phải nguy hiểm, thế nhưng cũng mang ý nghĩa là năng lượng cũng sẽ không tăng lên được! Một khi giao chiến cùng với sinh vật biến dị Minh Đô, sẽ dữ nhiều lành ít.

"Xem ra còn phải chuẩn bị một chút thuốc thử khôi phục." Trần Phong trầm nghĩ.

Vén vén chỉ là một lần dò xét, hắn liền đối với nơi này có một chút hiểu rõ, cho dù chỉ là vì bắt một con Tử Sư, cũng cần phải chuẩn bị hàng loạt thuốc thử khôi phục năng lượng, mà cho dù là như thế, chỉ sợ là một người cũng không làm được. Tử Sư chỉ là cấp C, thế nhưng trong tòa thành thị tùy thời lại có sinh vật cấp B du đãng này. Ví dụ như, hai đạo bóng đen mới gặp phải kia.

"Mình bây giờ muốn đối phó với cấp B vẫn là quá mức miễn cưỡng..." Trần Phong cảm thấy có một chút nhức đầu.

Nguyên kế hoạch là một người lặng lẽ lén vào, lặng yên không tiếng động xử lý một con Tử Sư, sau khi lấy tinh huyết ra liền trở về, hiện tại xem ra là không làm như vậy được.

"Cần phải tìm người hỗ trợ." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Thuê người ngoài quá mức nguy hiểm, nhất là thân phận đặc thù của hắn hiện tại, đoán chừng là số lượng người có ý đồ khác với hắn cũng không ít. Hắn chỉ muốn tới đây săn giết một con Tử Sư, cũng không muốn gặp nguy hiểm ngoài định mức, đã như vậy, chỉ có thể tìm một vài người đáng tin cậy. Huống chi...nơi này có hoàn cảnh rất đặc thù, những người bình thường sẽ không thể đối phó.

Xoạt! Trần Phong tuyên bố nhiệm vụ giới hạn mà chỉ có những người quen mới có thể tiếp nhận.

Mục tiêu: Minh Đô

Nhiệm vụ: Thu hoạch tinh huyết Tử Sư

Ban thưởng: thuốc thử gen Diệu Thiên

Miêu tả: hoàn cảnh của nơi làm nhiệm vụ đặc thù, trong không khí ẩn chứa năng lượng ăn mòn, xin mời thận trọng...

Đình! Rất nhanh liền có người phản hồi nhiệm vụ, Trần Phong kinh ngạc phát hiện ra, người tiếp nhận nhiệm vụ, lại có thể là Từ Phi!

Cái tên này...Trần Phong không hiểu ra sao.

Xoạt! Thân ảnh trên màn sáng bắn ra.

"Người không biết giá trị trường của thuốc thử gen Diệu Thiên hiện tại đắt đỏ cỡ nào đâu, hắc hắc... chỉ là một con Tử Sư còn không phải dễ như trở bàn tay hay sao, ta không cần dùng nhưng bán đi cũng kiếm được không ít tiền." Từ Phi dương dương đắc ý nói nói: "Thân thể của ta hiện tại ngay cả nước Biển Băng cũng có thể miễn dịch, chỉ là năng lượng ăn mòn thì tính toán cái chim."

Trần Phong giật mình, đúng, quên mất là thân thể của cái tên này đã được cải tạo! Đối với những khác người mà nói, loại hoàn cảnh này đúng là có một chút khó khăn, nhưng Từ Phi lại căn bản không quan tâm! Cái tên này hiện tại trên người tự mang đủ loại 'Quầng sáng miễn dịch', có lẽ cũng là một sự giúp đỡ lớn.

"Được." Trần Phong tuyển Từ Phi, mà người thứ hai...

"Vương Thuần? !" Trần Phong càng lộ ra vẻ mặt phát mộng, cái tên này cũng muốn đi?

Lợi hại! Hắn muốn tìm người đến giúp đỡ! Chứ không cần tìm người đến để hắn bảo vệ! Tính cách của Vương Thuần mặc dù tốt, thực lực cũng không tệ, thế nhưng lúc nào có cái tên này đi theo, Trần Phong luôn luôn có một cảm giác là hắn lại biến thành bảo tiêu của cái tên này! Sức chiến đấu tự thân của cái tên này thật là đáng lo a!

"Đã lâu không gặp." Vương Thuần lộ ra một vẻ mặt tiêu tụy, cái loại bộ dáng này, tựa như là vừa mới bị ép khô vậy.

"Người không phải là..." Trần Phong dùng ánh mắt ý vị thâm trường nhìn hắn, con hàng này đã thành công mở ra hậu cung Thủy Tinh rồi hay sao? Lúc này mới qua mấy ngày thời gian, đã bị ép khô thành như thế này, xem ra sức chiến đấu của tỷ muội Thần Uy không tệ a...

"Khụ khụ." Vương Thuần ho khan hai tiếng, vẻ mặt trở nên trắng bệch nói: "Chủ yếu là do có người thứ ba xuất hiện."

A? Tâm trạng của Trần Phong khẽ động, người thứ ba xuất hiện! Ngoại trừ hai tỷ muội Thần Uy, còn xuất hiện thêm một người thứ ba sao...

"Nàng ở loại hoàn cảnh như Minh Đô này chính là như cá gặp nước, sức chiến đấu có khả năng đạt đến cấp B đỉnh phong." Vương Thuần lộ ra một nụ cười khổ, thở dài nói: "Nếu như chỉ là Tử Sư, chúng ta đúng là không có vấn đề, bất quá, có thể hay không trước tiên đem ban thưởng đưa cho ta..."

"Được." Trần Phong đồng ý.

Vương Thuần triệu hoán được người thứ ba rồi sao...hắn cũng có một chút chờ mong. Nếu quả thật là người thứ ba này cường đại như Vương Thuần nói, có lẽ nhiệm vụ lần này sẽ thoải mái hơn một chút. Muốn đi vào Minh Đô cũng cần phải có thời gian chuẩn bị, Trần Phong cũng thiết đặt thời gian nhiệm vụ là vào 3 ngày sau.

Đại ma nữ

Trong ba ngày này, Trần Phong đã chế tác ra đủ loại thuốc thử gen khôi phục để chuẩn bị, thuốc thử gen Diệu Thiên cũng đã sớm đưa cho mấy người Từ Phi, để cho bọn hắn tăng sức chiến đấu lên, sớm chuẩn bị. Chỉ cần chuẩn bị thỏa đáng, nhiệm vụ lần này kỳ thật rất là đơn giản.

Ba ngày sau, mọi người chính thức tập hợp ở bên ngoài Minh Đô. Qua một quãng thời gian không gặp, trên cái đầu trọc lóc của Từ Phi đã mọc ra một ít tóc ngắn, xem ra qua một thời gian ngắn nữa liền có thể khôi phục lại như cũ.

"Mọc rất nhanh a." Trần Phong cười cười.

"Hắc hắc." Từ Phi cười đắc ý.

Rất nhanh, Vương Thuần mang theo bộ dáng 'thân thể bị ép khô' cùng với hai tỷ muội Thần Uy xuất hiện, mọi người giới thiệu lẫn nhau, cũng coi như là có một cái nhận biết chính thức.

Truyện tranh sao...thật là lợi hại! Từ Phi kinh ngạc tán thán, khó trách hắn cảm thấy người này nhìn quen mắt!

"Thủy Tinh Cung...ta giống như đã thấy qua, các cô có danh khí siêu cao!" Từ Phi kinh ngạc tán thán.

"Tạ ơn." Thần Y cười hì hì một tiếng.

"Chính các cô cũng đã xem mình ở trong truyện tranh rồi chứ?" Từ Phi tò mò.

"Đương nhiên." Thần Y ngượng ngùng cười cười: "Đó là một trải nghiệm hết sức kỳ lạ đấy."

"Ta kỳ thật có một vấn đề muốn hỏi." Từ Phi lộ ra một vẻ mặt tò mò: "Các cô đã nhìn qua những con búp bê của mình chưa?"

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

Oanh! Một đoàn ngọn lửa mãnh liệt bùng cháy.

"A " Kèm theo một tiếng kêu thảm thiết, một ít tóc mới mọc ra của Từ Phi, lại một lần nữa bị đốt không còn một mảnh, khôi phục lại sự sáng bóng ngày xưa.

"Hừ." Thần Uy hừ lạnh một tiếng, lúc này mới thu tay lại.

Trần Phong: "..."

Vương Thuần: "..."

Hai người có một chút đồng tình nhìn Từ Phi, búp bê, bình thường được làm từ một loại nhựa tổng hợp nào đó, ừm... tuyệt đại đa số đều là đồ xxx... con hàng Từ Phi này không phải là muốn tìm chết hay sao...

"Cẩn thận cái mồm cho ta." Thần Uy lạnh lạnh nhìn Vương Thuần: "Ai dám nói như vậy nữa, giết không tha!"

"Đúng đúng." Vương Thuần lau lau mồ hôi lạnh.

"Tóc của ta..." Từ Phi khóc không ra nước mắt.

Hắn thật chỉ sự chỉ là vì tò mò nên mới hỏi a! Chỉ có điều là ngay vào thời điểm hắn đang buồn bực, có một cái thanh âm tràn ngập mê huyền dụ hoặc bỗng nhiên nỉ non ở bên tai: "A, tiểu ca ca, người đã xem qua búp bê của người ta chưa..."

"Ừm, chính là cái chủng loại kia..." Thanh âm mềm nhũn truyền qua bên tai của hắn.

Từ Phi đột nhiên ngẩng đầu lên, trước mắt là một thiếu nữ xinh đẹp kinh người xuất hiện, sắc đẹp của nàng không kém hai tỷ muội Thần Uy, càng khiến cho người ta muốn phun máu mũi chính là, y phục mà nàng mặc trên người ít đến thương cảm. Chỉ có mấy mảnh vải che khuất một vài chỗ...cái hơi thở tràn ngập dụ hoặc kia...cái vẻ mặt động lòng người kia...thân ảnh của nàng càng đến càng gần, gần như áp vào người của Từ Phi. Chỉ có điều

là, không hiểu sao, Từ Phi lại cảm giác được thân thể phát lạnh, loại phong cách này... cái giọng điệu này...

"Là cô!" Từ Phi đột nhiên bừng tỉnh.

Ma nữ Minh Nguyệt! Siêu cấp trùm phản diện trong truyện tranh Thủy Tinh Cung!

Xoạt! Lông tơ toàn thân của Từ Phi run rẩy, nhanh chóng lùi lại, cảnh giác nhìn nàng.

"Thôi đi, không có ý nghĩa." Minh Nguyệt bĩu môi, ổn định thân ảnh.

Từ Phi lúc này mới nhìn rõ, không biết từ khi nào, ngay cả hai tỷ muội Thần Uy cũng đều võ trang đầy đủ cảnh giác nhìn Minh Nguyệt, cũng thế, ở bên trong truyện tranh, các nàng cũng là hai phe đối đầu.

"Người tại sao lại đi ra." Thần Uy cười lạnh.

"Hi hi, người ta vì cái gì không thể đi ra?" Minh Nguyệt cười tủm tỉm, dùng tay phải khoác lên trên người của Vương Thuần: "Đúng không, tiểu chủ nhân đáng yêu..."

Cả người của Vương Thuần liền toát ra mồ hôi lạnh.

Minh Nguyệt...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, đây chính là người thứ ba mà Vương Thuần triệu hoán ra hay sao? ! Chờ một chút, trong ấn tượng của hắn...mong muốn triệu hoán ra cái gì, phải tự mình thâm nghĩ mới có thể a? Hắn nguyên lai tưởng rằng Vương Thuần sẽ tiếp tục triệu hoán ra một mạch mấy chị em của Thần Y, không nghĩ tới, dã tâm của người anh em này lại lớn như vậy, thế mà đem trùm phản diện trực tiếp triệu hoán đi ra! Hơn nữa còn là một đại ma nữ như vậy! Trần Phong thế nhưng nhớ rất kỹ, ở bên trong cuốn truyện tranh này, cô em gái này có thể hủy thiên diệt địa không gì không làm được...

"Nam nhân chân chính." Trần Phong cho Vương Thuần một sự tán thưởng.

"Ngoài ý muốn ngoài ý muốn." Vương Thuần lộ ra vẻ mặt khổ bức, vào thời điểm hắn triệu hoán, vốn là muốn triệu hoán ra một tỷ muội trong nhà

của Thần Y, có trời mới biết vì sao lại triệu hồi ra Minh Nguyệt!

Lại nói! Làm sao lại có thể thành công? Cô nàng này thế nhưng là trùm phản diện! Lực chiến đấu của cô ta thế nhưng có thể siêu việt hết thảy! Loại nhân vật có cấp bậc này, vốn là không thể triệu hoán đi ra mới đúng! Ai biết được lúc ấy trong lòng của hắn chỉ nghĩ như vậy một thoáng, thế mà liền thành công! Cho dù thực lực bị hạn chế, thế nhưng y nguyên vẫn rất kinh khủng.

Bởi vì chuyện này, hai tử muội Thần Uy không để ý tới hắn vài ngày, hắn cũng không dám chọc giận hai tử muội này, trước kia mỗi ngày đều được ăn ngon uống sướng, có người hầu hạ, ai biết...

"Đó là bởi vì chúng ta tâm ý tương thông." Minh Nguyệt ôm Vương Thuần vui vẻ nói: "Mặc dù hắn không có khả năng kêu gọi ta đi ra, thế nhưng người ta nếu mà muốn, chủ động một chút là có thể tới nha."

"Đúng không, tiểu chủ nhân thân yêu?" Minh Nguyệt cười tủm tỉm nhìn Vương Thuần.

Khuôn mặt của Vương Thuần xám như tro.

"Hừ!" Hai tử muội Thần Uy chỉ hừ lạnh một tiếng.

Ở bên trong truyện tranh các nàng là tử địch, hiện tại không đánh nhau tại chỗ là đã cho Vương Thuần mặt mũi rồi.

"Cô... cô đến cùng muốn làm cái gì..." Vương Thuần cười khổ.

"Rất đơn giản." Minh Nguyệt vui vẻ nói: "Tìm tới tên tác giả sáng tác truyện tranh kia, bảo hắn vẽ cho ta thêm một ít thủ hạ, khiến cho hết thảy nữ nhân Thần Gia bị nhét vào bên trong lồng heo ngâm xuống nước, bị tra tấn vĩnh thế không được siêu sinh."

Vương Thuần: "..."

Trần Phong: "..."

Từ Phi: "..."

Đù móa, cô em gái này thật là ác độc.

Trần Phong cùng với Từ Phi liếc nhau, hai người đều đồng tình nhìn Vương Thuần, có đôi khi hậu cung cũng không phải là dễ dàng mở ra như vậy, Từ Phi sờ sờ cái đầu trọc của mình, bỗng nhiên có một cảm giác là cũng không phải khó tiếp nhận như vậy.

"Không thể nào đâu đại tỷ." Vương Thuần cười khỏ: "Vào lúc ta đem cuốn truyện tranh này biến thành gen hạch tâm, cuốn truyện tranh này, theo những cuốn truyện tranh khác đã biến thành độc lập."

"Nói một cách khác...từ lúc bắt đầu, cái thế giới này liền bắt đầu phát triển độc lập, theo tác giả không có quan hệ! Đây là thế giới thuộc về ta! Cũng là thế giới của thuộc về các cô! Vào thời điểm năng lực của ta ngưng hiện, hết thảy trên mạng, hết thảy tác giả, hết thảy tất cả, đều cùng với các cô không có bất cứ một quan hệ nào." Vương Thuần giải thích.

"Tạm thời tin tưởng người." Minh Nguyệt dẫn gân cốt một cái.

"Cái kia... cho ta hỏi cô một chút, cô làm như thế nào để đi ra?" Vương Thuần cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Bộ xương khô

Với tư cách chủ nhân, quyền hạn duy nhất của hắn, chính là có thể triệu hoán các nhân vật từ cái thế giới kia, đây cũng là ưu thế duy nhất của hắn, thế nhưng không nghĩ tới, Minh Nguyệt thể mà ở dưới tình huống không được hắn triệu hoán, trực tiếp đi ra! Hắn thề, hắn vừa rồi thật sự là nghĩ không ra!

"Rất đơn giản." Minh Nguyệt nhìn về phía phương hướng Minh Đô.

"Ở nơi đó...ta cảm nhận được lực lượng quen thuộc! Nơi đó, dường như có đồ vật gì đó đang triệu hoán ta." Thanh âm của Minh Nguyệt gần như là nỉ non.

Tâm thần của mọi người kinh hoàng.

Minh Đô? Triệu hoán? Minh Nguyệt thể nhưng chính là chúa tể Minh Giới của một cái thế giới khác! Ở địa phương Minh Đô này đến cùng đã xảy ra chuyện gì, lại có thể làm cho Minh Nguyệt cảm thấy lực lượng quen thuộc? Ngắc lại Tử Sư đột nhiên biến mất, ngắc lại quy luật sương mù gần nhất bỗng nhiên thay đổi, Minh Đô ẩn giấu trong đêm tối này, dường như đã phát sinh ra thêm một số chuyện nào đó.

"Nếu không...thì ngưng đi?" Từ Phi nhìn về phía Trần Phong.

Hắn có khả năng miễn dịch năng lượng ăn mòn, Vương Thuần có Minh Nguyệt tồn tại, càng thêm mạnh mẽ! Cần thận tính toán, ba người bọn hắn, chỉ có Trần Phong là có thực lực yếu nhất! Ở trong loại hoàn cảnh đặc biệt này, không nên đi thì hơn.

"Phải đi." Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định, thuốc thử gen Tử Sư, hắn nhất định phải thu được! Hắn đã đi qua rất nhiều địa phương, đã thấy qua rất rất nhiều hung hiểm, chỉ là một cái Minh Đô, làm sao có thể khiến cho hắn chùn bước?

"Đề ta tới bảo hộ hắn." Thần Uy bỗng nhiên đứng ra.

Xoạt! Ngọn lửa xuất hiện, ngọn lửa lập loè hào quang nhàn nhạt mang theo một loại lực lượng đặc thù, đó là lực lượng chính nghĩa đặc biệt thuộc về Thần Uy, lực lượng thần bí đến từ dị giới!

Ô...ô...n...g —— Lửa sáng lóng lánh đem hết thủy năng lượng ăn mòn chung quanh xua tan.

"Nếu như ở nơi này Gen Công Hội chỉ mới thăm dò được 5%, cũng không có vấn đề, chúng ta có bản đồ do Gen Công Hội thăm dò, trong 5% bản đồ này hẳn là có Tử Sư tồn tại." Trần Phong phân tích.

"Không có vấn đề vậy thì đi vào thôi." Vương Thuần tranh thủ thời gian thúc giục, cứ tiếp tục bị Minh Nguyệt quán lấy như thế này, hẳn sẽ phát điên mất.

"Được." Trần Phong liếc mắt nhìn Minh Nguyệt, mấy người lúc này mới xuất phát.

Mục tiêu, Minh Đô!

Xoạt! Mấy đạo nhân ảnh lặng yên bước vào bên trong sương mù đầy trời, vẻ mặt của mấy người Trần Phong rất là ngưng trọng, chỉ có Minh Nguyệt, là giang hai cánh tay lộ ra vẻ mặt sáng khoái, loại cảm giác này...hết sức tương tự ở nơi nàng sống...

Đây là một địa phương thần kỳ, có Thần Uy bảo hộ, bọn hắn có thể tùy tiện bước vào bên trong Minh Đô, năng lượng ăn mòn tràn ngập trong không khí đều bị ngọn lửa của Thần Uy ngăn cách ở bên ngoài.

Trần Phong cẩn thận dựa theo bản đồ đi vào, đây là bản đồ do Gen Công Hội thăm dò từ lúc sơ khai nhất, vền vẹn chỉ có tiến độ 5%, bọn hắn thận trọng đi sâu vào bên trong, thanh tiến độ cũng đang không ngừng tăng lên.

1%...2%...một lúc sau, bọn hắn dừng lại ở tiến độ 4.8%.

"Có một chút không đúng." Trần Phong cảm thấy kinh hoàng.

Bởi vì cho tới bây giờ, bọn hắn thế mà không gặp được bất kỳ một con biến dị thú nào! Đây mới là chuyện đáng sợ nhất, những sinh vật biến dị hẳn gặp

phải vào mấy ngày trước đâu? Hai con biến dị thú cấp B kia đâu? !

Biến dị thú Tử Sư trong lời đồn đâu? Không có! Cho dù bọn hắc đã đi tới điếm cực hạn của bản đồ.

Xoạt! Mấy người một lần nữa đi về phía trước, cuối cùng cũng đã đi tới tiến độ 5%, mà vào giờ khắc này, bọn hắc rốt cuộc biết được, tiến độ thăm dò lúc trước vì sao lại dừng lại ở chỗ này. Bởi vì đường ranh giới 5%, lại có thể là một tòa thành!

Trước mắt, ở bên trong sương mù u ám, rõ ràng xuất hiện một tòa thành thị! Minh Đô...tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị. Quả nhiên...cho dù phiên địa phương này được gọi là Minh Đô, thế nhưng mà quãng đường mà bọn hắc đi này giờ, chỉ là khu vực ở bên ngoài của tòa thành thị này, hiện tại mới thật sự là đi đến thành thị. Minh Đô, tòa thành chết trong truyền thuyết!

Ô...ô...n...g —— Có một cỗ khí tức âm lãnh tản ra, tòa thành thị trước mắt này, truyền đến một cỗ âm u lạnh lẽo khiến cho sống lưng của người ta phát lạnh.

"Rút lui!" Trần Phong không có một chút do dự nào hạ quyết định.

Hắc đối với mục tiêu và nguy cơ của mình có sự không chế rất rõ ràng, vốn cho là săn giết Tử Sư sẽ không có bao nhiêu nguy hiểm, cho nên hắc mới mang theo hai người Tử Phi đến, thế nhưng nếu mức độ nguy hiểm ở nơi này vượt xa tưởng tượng của hắc, thì cũng không cần phải mạo hiểm nữa. Trở về thuê mấy cường giả cấp A có thực lực mạnh mẽ, mới là cách làm chính xác nhất. Bởi vì nguy hiểm ở nơi này đã vượt qua nguy cơ bị phản bội!

Xoạt! Mọi người nhanh chóng lùi lại, nhưng mà, đúng vào lúc này, có một âm thanh nổ vang kinh khủng bùng xuống.

Oanh! Ở nơi xa có một tiếng nổ thật lớn.

Bởi vì có sương mù u ám, bọn hắc không thể nhìn thấy được cái gì, thế nhưng có một ít sương mù dường như bị vụ nổ kia làm cho tiêu tán, đám

người có thể thấy rõ ràng, có một cái dấu chân to lớn ước chừng 1 mét xuất hiện trên mặt đất, dường như là dấu chân do một loại sinh vật to lớn kinh khủng nào đó mạnh mẽ đạp một cước lên trên mặt đất.

Oanh! Kèm theo tiếng nổ thật to, dấu chân càng ngày càng gần, cho dù không thể thấy được bất luận cái đồ vật gì, thế nhưng cái dấu chân to lớn trên mặt đất mang theo ánh huỳnh quang nhàn nhạt kia...có địch tập kích! Hơn nữa còn là đang đi tới phương hướng của bọn hắn!

"Đáng chết." Đám người nuốt một ngụm nước bọt, những chỗ mà bọn hắn đi qua từ nãy giờ, rõ ràng không nhìn thấy bất luận một con biến dị thú nào, bây giờ bỗng nhiên lại xuất hiện một gia hỏa khổng lồ...

"Thần Y." Vương Thuần nhìn về phía thiếu nữ ở bên người.

Ô...ô...n...g —— Trong đôi mắt của Thần Y tỏa ra ánh sáng lung linh.

Xoạt! Sương mù đầy trời dường như tiêu tán trong nháy mắt, trong cái nháy mắt này, đám người rốt cục có thể thấy rõ ràng, sinh vật lưu lại dấu chân khổng lồ mang theo ánh huỳnh quang nhàn nhạt là cái gì, đó là một bộ xương khô cao mấy chục mét!

"Hít hà!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh, lại có thể là một bộ xương của cự thú!

"Các ngươi xem trên người của nó!" Vương Thuần nhìn thấy một đồ vật quen thuộc.

Tử Sư! Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái, cái bộ xương khô này dường như được tạo thành từ vô số bộ xương, nhìn từ trên xuống, có thể thấy rất nhiều bộ xương của các sinh vật khác! Khó trách vì sao bọn hắn lại không nhìn thấy bất luận một con biến dị thú nào khác...tất cả chúng nó, đều đã bị cái bộ xương khổng lồ này xử lý!

Xoạt! Thân thể của Thần Y nhoáng lên, sương mù đầy trời một lần nữa tuôn ra.

"Không thấy được." Thần Y có một chút tiếc nuối.

Oanh! Âm thanh nổ vang vẫn như cũ truyền đến.

Bên trong sương mù đầy trời, vẫn như cũ có thể rõ ràng nhìn thấy những cái dấu chân mang theo ánh huỳnh quang kia, càng ngày càng gần... cho dù khoảng cách rất xa xôi, thế nhưng bọn hắn vẫn có thể đoán được thực lực của cái bộ xương khô kia.

Thế ngoại đào nguyên

Cấp A! Hoặc nói là, ít nhất là cấp A! Một bộ xương khô ngưng tụ vô số biến dị thú cấp B tuyệt đối không phải là bọn hắc có khả năng chống lại.

Oanh! Dấu chân to lớn một lần nữa tới gần, mấy người Trần Phong liếc nhau, chỉ có thể quay người bước vào toà thành thị trước mặt, bất quá bọn hắc cũng không có đi quá xa, mà chỉ bước qua cửa thành.

Oanh! Bọn hắc nhìn con biến dị thú to lớn kia càng ngày tới càng gần, chỉ có điều là, vào thời điểm đến trước cửa thành, nó thế mà dừng lại, sau khi do dự một lát, khiến cho người kinh sợ chính là, nó thế mà quay người rời đi!

"Nó đã đi." Vương Thuần thấp giọng nói, nhưng lại không có một chút vui mừng nào, có thể làm cho ngay cả loại cự thú này cũng cảm giác được nguy hiểm không dám vào, nơi này...

"Đi." Trần Phong kéo bọn hắc nhanh chóng rời đi, nhưng mà...

Bang! Lại có một tiếng nổ thật lớn vang lên, cửa thành ầm ầm đóng cửa, Minh Đô phong bế!

"Không ra được." Trong mắt của Vương Thuần lóe lên hàn quang.

"Xem ra có người muốn chúng ta đi vào bên trong thành thị..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Tử Sư chết đi, bộ xương khô xuất hiện, cửa thành đóng cửa... tất cả những thứ này đều nói rõ, bên trong tòa thành thị này dường như có một loại sinh linh nào đó đang điều khiển! Ở đây, tuyệt đối có sinh vật đã sinh ra trí tuệ! Chỉ có điều là...không biết là nó muốn làm cái gì.

"Cẩn thận một chút." Trần Phong dặn dò.

"Hiểu rõ." Vương Thuần cùng với Tử Phi khẽ gật đầu.

Hai tỷ muội Thần Uy cũng tiến vào trạng thái đề phòng, chỉ có Minh Nguyệt cô nương là vẫn khoan thai giống như là đang đi dạo phố.

"Những cái kiến trúc này..." Trần Phong dùng ánh mắt quét qua tòa thành thị.

Cửa thành cổ xưa! Kiến trúc cổ xưa! Đường đi...khách sạn...cả tòa thành thị đều mang theo màu sắc cổ xưa, xem ra thời điểm mà tòa thành thị này diệt vong, ít nhất cũng là vào mấy trăm năm trước! Chỉ có như thế, nó mới có thể không bị sự phát triển của thời đại gen quấy nhiễu, bảo lưu lấy sự đặc thù của thời kỳ cổ đại.

Trên cửa thành, có từng chiếc xe ngựa dừng lại, cho dù không có ngựa, Trần Phong vẫn đi lên sờ soạng một thoáng, chiếc xe ngựa sẽ bị gãy vụn theo dự liệu của hắn cũng không xuất hiện, mà theo thời gian trôi qua cũng không tương xứng. Không chỉ có như thế, những chiếc xe ngựa này thế mà vẫn còn hoàn hảo không có một chút tổn hại nào, thậm chí vẫn còn có thể bảo lưu một cảm giác cổ xưa. Không chỉ có như thế, Trần Phong phóng tầm mắt nhìn tới, hết thấy kiến trúc ở xung quanh đều hoàn hảo không có một chút tổn hại! Đây căn bản không giống như dáng vẻ tòa thành thị này đã bị bỏ hoang mấy trăm năm!

Dường như...tòa thành thị này vào một khắc xảy ra chuyện đã dừng lại.

"Có tử khí." Thần Y bỗng nhiên mở miệng nói.

"Cái gì?" Trần Phong nhìn về phía nàng.

"Tử khí, là một loại khí tức đặc thù, là sản phẩm đến từ thế giới của chúng ta... ta không biết ở đây mọi người gọi nó là cái gì, nó cũng không có hình dáng cố định...chính là một loại lực lượng khiến cho người chết phục sinh." Thần Y thấp giọng nói ra.

Chẳng lẽ là...Trần Phong cùng với Từ Phi liếc nhau, là vong linh khôi phục trong truyền thuyết? Trong thời đại gen, theo thực lực được tăng cường, có rất nhiều người bắt đầu nghiên cứu vĩnh sinh, dung hợp đủ loại gen kỳ lạ, xuất hiện đủ loại tổ hợp gen năng lực kỳ lạ...vong linh khôi phục, chính là

một loại ở trong đó. Đây là một loại khả năng gần giống nhất như lời mà Thần Y nói!

Nó được kết hợp từ những loại gen năng lực mạnh mẽ nhưng không có sức chiến đấu, những người có được năng lực này, đã định trước là vào lúc ban đầu sẽ không có sức chiến đấu! Chỉ có đến thời điểm đỉnh phong, chỉ có đến lúc dung hợp đầy đủ các loại gen cần thiết, mới có thể hình thành một cái năng lực dung hợp siêu cấp kinh người!

Vong linh khôi phục! Năng lực này, nó có thể khiến cho hết thảy mọi thứ bảo trì bộ dáng. Ví dụ như: bộ dáng nhân loại! Ví dụ như: cơ năng của thân thể! Thậm chí là cả bộ dáng nguyên bản của vật chất.

Chỉ có điều là không biết vì sao, nghiên cứu vong linh khôi phục bỗng nhiên vào một ngày nào đó bị tuyên bố là thất bại, tất cả mọi người thí nghiệm chết, tư liệu nghiên cứu khoa học biến mất, từ đó trở thành truyền thuyết.

Mà ở trong đó...Trần Phong nhìn về phía toà thành thị vẫn được duy trì bộ dáng nguyên bản này, trong mắt lóe lên sự rung động, chẳng lẽ nói, vong linh khôi phục trong truyền thuyết, thế mà đã thành công? !

Xoạt! Mấy người liếc nhìn nhau, đều thấy được sự không thể tưởng tượng nổi trong mắt của đối phương. Nếu thật sự là như thế...chỉ sợ là sẽ xảy ra đại sự! Vào thời điểm mọi người ở đây kinh nghi bất định, bỗng nhiên, có một tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, sắc mặt của mọi người đại biến, cấp tốc đề phòng.

C-K- Í- T.. T... T——Một cánh cửa ở gần đó bỗng nhiên mở ra, có một người trẻ tuổi nhìn qua giống như hai mươi tuổi đi ra, có chút ngạc nhiên nhìn mấy người Trần Phong, nói: "Ồ, các vị khách quan đến đây thật sớm a? Xem cách ăn mặc của các vị chắc là tới từ bên kia Tây Vực?"

Cái gì? Đám người đột nhiên sửng sốt, mà đúng vào lúc này, ở nơi xa có tiếng bước chân như ầm như hiện, có vô số bóng người xuất hiện, bắt đầu tỏa ra mỗi một góc của thành thị, bắt đầu một ngày bận rộn. Chợ bán thức ăn...hàng thịt...khách điểm...toàn bộ tòa thành thị dường như cũng vào thời

khắc này sống lại, tiếng người huyên náo, dường như tòa thành chết mà lúc trước mấy người nhìn thấy bất quá chỉ là ảo giác.

Ở đây... mấy người Trần Phong nhìn thành thị náo nhiệt không hiểu sao lại có một cảm giác lạnh cả người, tòa thành thị này, cái gọi là Minh Đô này, đến cùng là đã xảy ra chuyện gì? !

"Ha ha, các vị khách quan tới thật là quá sớm, xem quần áo của các vị, không giống như là người địa phương a?" Tiểu nhị của khách điểm rất là hưng phấn hỏi.

"Vâng." Trần Phong khẽ gật đầu, giả bộ như không thèm để ý hỏi: "Vừa rồi dường như không có thấy người nào?"

"À, ở đây cấm đi lại vào ban đêm chứ sao." Tiểu nhị bĩu môi nói: "Nghe nói có nghi phạm chạy ra, vẫn còn chưa bắt được."

"Ồ." Trần Phong giật mình, dường như đã tiếp nhận lời giải thích này.

"Mời ngồi." Tiểu nhị an bài cho mấy người Trần Phong ngồi xuống, gọi đồ ăn, nói khách sáo vài câu, liền đến phục vụ những khách nhân khác, chỉ lưu lại mấy người Trần Phong đưa mắt nhìn nhau.

Quá quỷ dị! Vô luận là cái khách điểm này, hay là tòa thành thị này!

Ảo giác? Trần Phong nhìn về phía Thần Y.

"Không phải." Trong mắt của Thần Y lấp lánh hào quang, nàng có khả năng tùy tiện xem thấu hết thảy huyễn cảnh, thế nhưng nơi này hết thảy mọi thứ lại cực kỳ chân thực, căn bản không phải là bất luận cái huyễn cảnh gì! Ở đây, hết thảy đều là thật! Toàn bộ tòa thành thị, tất cả mọi người ở đây đều là thật!

"Thế ngoại đào nguyên?" Vương Thuần kinh ngạc.

Trên thế giới này, thật sự có được loại thế ngoại đào nguyên này? Giả thiết rằng, rồi loạn năm đó, bọn hắn chạy trốn tới nơi này, có một đại nhân vật thiết trí mê hồn trận phong tỏa hết thảy, cũng thành lập nên một cái thế ngoại đào nguyên? Đây cũng không phải là không thể!

Cao tăng

Thế nhưng...thời gian đã qua mấy trăm năm, ở đây không có khả năng vẫn bảo trì nguyên dạng như cũ à? Còn có tử khí mà Thần Y nói...khiến cho tòa thành thị này tràn ngập sự quỷ dị.

"Ra ngoài đi dạo xem." Trần Phong đề nghị.

"Được." Đám người gật đầu.

Rời đi khỏi khách điểm, bọn hắn đi ra ngoài đường chính, đường đi nguyên bản âm u đầy tử khí, giờ phút này lại trở nên vô cùng phồn hoa, trong nháy mắt đó bọn hắn giống như là đã trở về thời cổ. Có người mua bán, có người cò kè mặc cả, còn có một lời không hợp đánh nhau...cả tòa thành thị đều tràn ngập sức sống.

"Đây là sự thực." Thần Y vô cùng xác định.

Đám người khẽ gật đầu, tòa thành thị này, giờ phút này đã bùng bùng sức sống.

"Các người thử bắt chuyện với bọn họ xem." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói.

"Được." Đám người thử nghiệm bắt chuyện với những người xung quanh.

Bởi vì nơi này nếu như là giả, hoặc là được thiết lập, ở phương diện đối đáp cũng sẽ không thể hoàn mỹ vô khuyết, nhưng mà, tất cả bọn họ đều nói chuyện không có bất cứ một vấn đề gì.

Đây không phải là NPC! (NPC là những nhân vật được thiết kế sẵn trong game để hỗ trợ người chơi)

Đây đều là người thật! Thậm chí...bởi vì bọn hắn hỏi một chút vấn đề quá mức, có người đã báo cáo khiếu nại, nha môn còn phái người đến bắt bọn hắn, cuối cùng bởi vì liên quan đến Từ Phi bọn hắn mới được thả đi.

"Gặp qua đại sư." Những người này đều có chút tôn kính với cái đầu trọc còn có một ít vết sẹo của Từ Phi. Không chỉ có như thế, còn có một ít người chủ động tới tìm, hi vọng Từ Phi khai quang cái gì đó.

"Đều là thật." Ngay cả Thần Uy cũng hạ quyết định.

Vừa rồi nàng đánh một trận cùng với người khác, thương thế cũng đều là thật. Mong muốn tạo thành tất cả những thứ này, trừ phi là huyền cảnh, thế nhưng huyền cảnh phải đồng thời giấu diếm được tất cả mọi người, huyền cảnh thậm chí ngay cả Thần Y đến từ thế giới khác cũng đều có thể giấu diếm được, tuyệt đối không có khả năng! Mà điểm này, Trần Phong cũng thông qua Quang sáng may mắn xác nhận.

Ở đây ——không phải huyền cảnh! Đây là Minh Đô, đây là Minh Đô được ẩn giấu dưới sương mù u ám! Chẳng ai ngờ được rằng, ở bên trong sương mù u ám, lại có một tòa thế ngoại đảo nguyên bảo lưu cuộc sống thời cổ!

"Những người này đã sinh sống ở đây tới mấy trăm năm?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Bỗng nhiên, hắn nhìn về phía cuối ngã tư đường, có một ít thương nhân lên xe ngựa muốn đi ra ngoài, nhưng bởi vì bị binh sĩ chặn lại liền đi xuống xe.

"Bọn hắn không được đi ra ngoài hay sao?" Trần Phong kéo một người đi qua đường hỏi.

"Mấy ngày nay không được." Người này lắc đầu, giải thích: "Mấy ngày nay có người bị tình nghi trốn ra ngoài, nha môn đang truy nã, chỉ được phép vào không cho phép ra, ban đêm còn có lệnh cấm đi lại."

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ hỏi: "Vậy thì bọn hắn bình thường vẫn có thể đi ra ngoài hay sao?"

"Đương nhiên." Người này kỳ quái nói.

"Đa tạ." Mấy người cáo từ rời đi, trong đầu óc liên tục suy nghĩ.

Bình thường có thể đi ra ngoài? ! Bên ngoài thế nhưng lại có một bộ xương khô đi lại cơ mà! Lại nói...đây là một tòa thành chết, đi ra ngoài làm cái gì?

"Bộ xương khô giống như cũng mới xuất hiện vào mấy ngày gần đây..."
Vương Thuần bỗng nhiên mở miệng nói: "Tử Sư cũng là vào mấy ngày này mới đột nhiên biến mất, cho nên chúng ta mới xuất hiện ở đây, ở dưới tình huống bình thường, chúng ta căn bản sẽ không phải tiến vào bên trong Minh Đô."

"Về phần thương nhân bình thường đi ra bên ngoài...các người nói xem, ở đây có thể hay không không chỉ có một tòa thành thị?" Về mặt của Vương Thuần trở nên nghiêm nghị.

"Người nói là..." Tâm thần của mọi người giật thót một cái.

Không chỉ có một tòa thành thị? Nói một cách khác, ở đây có khả năng xuất hiện từ hai đến ba tòa thành thị! Mà thương nhân, thì là người phụ trách mật dịch! Duy trì sự vận chuyển cho mấy tòa thành thị, không chỉ có như thế, mấy người bọn hắn mới là thủ hộ giả chân chính của nơi này!

"Nếu như năm đó có một đại nhân vật bố trí tất cả những thứ này...như vậy...hắn rất có thể đã lưu lại hậu đại, duy trì hết thảy mọi chuyện ở nơi thế ngoại đào nguyên này." Vương Thuần trầm ổn nói.

Đám người giống như có điều suy nghĩ, nếu là như vậy, hết thảy mọi chuyện đều trở nên hợp lý. Mấy trăm năm trước, Minh Đô gặp nguy nan, có một vị siêu cấp cường giả ra tay, thành lập nên tòa thế ngoại đào nguyên này. Hắn thiết trí trận pháp chế tạo ra sương mù bao quanh khiến cho ngoại nhân không có cách nào tiến vào, hắn dùng lực lượng vong linh khôi phục, để khiến cho kiến trúc ở bên trong tòa thành thị này hoàn hảo lại như lúc ban đầu, lại giấu diếm hết thảy, khiến cho tòa thành thị và người ở bên trong vẫn duy trì nét cổ xưa. Hắn lưu lại hậu đại, yên lặng thủ hộ lấy nơi này, mãi đến gần đây, bởi vì có bộ xương khô không hiểu xuất hiện, mới dùng lý do 'Bắt người bị tình nghi', tạm thời phong tỏa Minh Đô!

"Nếu là như vậy...chúng ta chỉ cần chờ đến khi bộ xương khô kia biến mất là có thể rời khỏi đây." Hai mắt của Tử Phi tỏa sáng, bọn hắn chỉ muốn săn giết một con Tử Sư mà thôi, chỉ cần chờ bộ xương khô biến mất, hết thảy mọi thứ sẽ được khôi phục lại như bình thường!

Mục tiêu của bọn hắc cùng với tòa thành thị này cũng không xung đột gì. Về phần ở đây phát sinh ra cái gì? Bọn hắc hiện tại cũng không muốn biết. Liên quan đến bí thuật vĩnh sinh hết thảy đều là nghiên cứu tuyệt mật, dùng thực lực bây giờ của bọn hắc, nếu tiếp xúc với cái này quá sớm, rất có thể sẽ chết không có chỗ chôn! Minh Đô bị phong tỏa, bọn hắc hiện tại không có cách nào rời đi, chỉ có thể an tĩnh chờ đợi. Bất quá, bởi vì thân phận 'Cao tăng' của Từ Phi, bọn hắc có thể được vui chơi giải trí miễn phí...

Rất nhanh, màn đêm lặng yên buông xuống, cả tòa thành thị đã khôi phục lại sự tĩnh mịch, an tĩnh đến đáng sợ. Một người Trần Phong ngây ngốc ở bên trong phòng trọ, phòng trọ lại không có cửa sổ, là một không gian bịt kín không thấy được cái gì, quả thực là khiến cho người ta cảm thấy không thoải mái, cho nên mọi người mới dứt khoát đi ra bên ngoài đường phố. Dù sao thì ban đêm ở đây cũng không có người, về phần cái gì nghi phạm...càng là một cái cũng không có.

"Hắc là do sương mù vào ban đêm quá nặng, có thể gây tổn thương cho người ở chỗ này, thủ hộ giả mới cấm đi lại vào ban đêm, nhưng mà đám sương mù này đối với chúng ta lại không có bất kỳ một cái ảnh hưởng gì." Thần Uy nói.

"Ừm." Đám người khẽ gật đầu.

Nếu đã như vậy, bọn hắc sẽ dứt khoát ở bên ngoài tu luyện, kế hoạch của mấy người Trần Phong rất đơn giản, chờ hết thảy mọi chuyện khôi phục lại như bình thường, săn giết một con Tử Sư, sau đó lặng yên không tiếng động rời khỏi đây, không gây ảnh hưởng đến sự ổn định ở nơi này.

Một đêm, lặng yên trôi qua, sắc trời dần dần trở nên sáng choang, cả tòa thành thị lại bùng bùng sức sống. Một người Trần Phong đi ra khỏi khách điểm, vừa đi ra ngoài đã nghe thấy tiểu nhị ngạc nhiên hỏi: "Ồ, các vị khách quan đến đây thật sớm a? Xem cách ăn mặc của các vị chắc là tới từ bên kia Tây Vực?"

Lặp lại

? ? ? Mấy người Trần Phong nhìn ánh mắt xa lạ của tiểu nhị, bỗng nhiên cảm giác thân thể phát lạnh, nơi này...

Sương mù đầy trời, ở một địa phương ngoài cùng của Minh Đô, có một đám bóng đen đang lặng yên không tiếng động ẩn núp.

"Đội trưởng đã tới hay chưa?"

"Sắp rồi."

"Mau gọi đội trưởng."

"Vâng."

"Lần này là nhiệm vụ do thủ lĩnh tự mình ban bố, không được để xảy ra một sơ suất nào."

"Hiểu rõ, bắt quá, ngài nói loại đồ vật vong linh khôi phục này thật sự có khả năng tồn tại sao?"

"Xuyt " Bóng đen cầm đầu mạnh mẽ trừng mắt liếc hắt một cái, nói: "Đây không phải là chuyện mà chúng ta có thể thảo luận."

"Vâng." Đám người câm như hến.

Xoạt! Bóng đen một lần nữa ẩn nấp, chỉ có từng ánh mắt sáng ngời, lấp lóe ánh sáng nhàn nhạt trong bóng tối.

Ở nơi xa, cảnh tượng bên trong sương mù u ám dường như càng trở nên mơ hồ, rất nhanh, lại có một bóng đen xuất hiện. Đội ngũ bắt đầu xuất phát, tiến vào bên trong sương mù.

"Rống!" Hư không rung động, bộ xương khô khổng lồ kia từ trong bóng tối bước ra.

"Sinh vật vong linh?" Trên khóe miệng của bóng đen lộ ra vẻ vui mừng.

Nếu như ngay cả loại sinh vật trong truyền thuyết này đều xuất hiện, như vậy thì vong linh khôi phục thật sự là có khả năng xuất hiện!

"Lên! Xử lý nó! Có lẽ ở trên người của nó, sẽ có thứ mà chúng ta cần." Đội trưởng cầm đầu lạnh lùng nói.

"Vâng!" Đám người tuân lệnh.

Xoạt! Lực lượng kinh khủng tỏa ra trong bóng đêm, từng đạo bóng đen gần như không thể cảm giác được sự tồn tại, vào thời khắc này lại có thể toát ra lực lượng cường đại, những người này yếu nhất cũng đều là chiến sĩ cấp B!

Rống! Bộ xương khô gào thét, xương trắng vỡ vụn, lấp lóe ánh sáng lung linh trong bóng tối, tử khí kinh người tỏa ra, có một trận triển kinh thiên bùng nổ.

Mà vào lúc này, ở bên trong Minh Đô, mấy người Trần Phong cũng vừa mới phát hiện ra bí mật của tòa thành thị này. Tiểu nhị ngày hôm qua rõ ràng đã từng nói chuyện với bọn hắn, hôm nay lại hoàn toàn quên đi bọn hắn, nói những lời nói giống như đúc với ngày hôm qua!

"Có lẽ là do có quá nhiều khách nên hắn không nhớ chúng ta?" Từ Phi suy đoán.

"Không có khả năng." Trần Phong lắc đầu: "Những người khác hắn có lẽ sẽ nhận lầm, thế nhưng phong cách và quần áo của chúng ta khác biệt so với người ở đây quá nhiều, hắn tuyệt đối sẽ không có khả năng nhận không ra, hơn nữa ánh mắt của hắn...hết sức lạ lẫm." Trần Phong bình tĩnh phân tích.

"Ở đây đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Vương Thuần kinh sợ hỏi.

"Đi ra ngoài tìm hiểu liền biết." Trần Phong nói: "Cũng có thể là tiểu nhị của cái tiệm này có vấn đề."

"Ừm." Đám người rất tán thành.

Bọn hắn rất nhanh đi ra ngoài đường, thử nghiệm bắt chuyện với mọi người, sau đó phát hiện ra, tất cả mọi người ở nơi này, thế mà thật sự không biết bọn hắn! Vô luận là làm cái gì! Đây căn bản không phải là vấn đề của một mình tiểu nhị! Ở đây, cả tòa thành thị, tất cả mọi người, không có ai nhận ra bọn hắn!

"Bị lấy mất trí nhớ?" Trần Phong lóe lên cái ý nghĩ này.

Chẳng lẽ nói rằng, tất cả mọi người trong tòa thành thị này, trong lúc ngủ đã bị lấy đi trí nhớ? Hoặc nói là, bọn hắn những người ngoài này không có cách nào tồn tại trong trí nhớ của bọn họ? Rất có thể là cái khả năng này, chỉ có điều là...cái suy đoán này chỉ vền vẹn kéo dài trong một phút đồng hồ. Đến khi Trần Phong nhìn thấy một cỗ xe ngựa quen thuộc đi ra bên ngoài, vào thời điểm nhìn thấy một cuộc cãi vã phát sinh, mới ý thức được ở đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Không phải là bị mất trí nhớ! Mà là lặp lại! Vì nghiệm chứng suy đoán của chính mình, Trần Phong thử lặp lại một lần quá trình như ngày hôm qua, hắn thấy tất cả mọi thứ, đều lặp lại một lần như hôm qua!

Ví dụ như, vì mua một quả dưa leo, Vương đại thúc cùng với Trương bác gái cãi nhau.

Ví dụ như, chủ tiệm đậu hũ tranh giành tình nhân bị lão bà hành hung bên đường.

Toàn bộ đều xuất hiện! Lặp lại! Giống như đúc so với hôm qua! Nếu như chỉ là bị mất đi trí nhớ, quên hết những chuyện liên quan đến mấy người Trần Phong, bọn hắn làm sao lại làm ra những sự tình giống nhau như đúc với ngày hôm qua? Nơi này...

"Người nhìn nơi đó đi." Từ Phi chỉ về nơi xa.

Ở nơi đó, vào thời điểm xe ngựa đi ra ngoài vẫn như cũ bị ngăn cản.

Ở một cái khách sạn nào đó, bởi vì đánh nhau mà bàn ghế bị hư hao, bây giờ lại hoàn hảo không một chút tổn hại!

Đây căn bản không phải là chuyện lấy đi trí nhớ là có thể làm được, ngoại trừ người, ngoại trừ sinh vật, những thứ kia, dường như cũng hoàn toàn khôi phục lại trong một đêm!

"Đây là lặp lại!" Trần Phong rốt cục cũng xác nhận rõ ràng, ở đây mỗi ngày đều sẽ phát sinh ra những sự tình giống nhau như đúc cùng với hôm qua.

"Có lẽ chỉ là sự trùng hợp?" Từ Phi suy nghĩ một chút.

"Đêm nay nhìn một chút liền biết." Trần Phong bình tĩnh nói.

"Được."

Màn đêm buông xuống, lệnh cấm đi lại vào ban đêm bắt đầu, thế giới khôi phục lại sự quanh quẽ, mấy người Trần Phong tiến hành phá hủy một chút bàn ghế, thậm chí còn đi vào nhà đồ tể giết sạch mấy con heo, sau đó lặng lẽ chờ đến khi ngày thứ hai bắt đầu.

Ngày kế tiếp, tòa thành thị một lần nữa thức tỉnh, những bộ bàn ghế bị mấy người Trần Phong phá hư lặng yên không một tiếng động phục hồi lại như cũ... cửa hàng của Trương đồ tể vẫn như cũ mua bán hừng hực, từng con heo ở bên trong đang đứng đợi bị làm thịt, chúng nó thế mà vẫn còn sống!

"Cái này làm sao có thể..." Từ Phi hít vào một ngụm khí lạnh.

Mấy con heo thế mà vẫn còn sống! Làm sao có thể! Đêm hôm qua hắn còn tự tay giết mấy con!

Ví dụ như...con heo có cái bớt trên mặt khác hẳn những con heo còn lại kia, hôm qua hắn đã tự tay giết chết, hôm nay vẫn còn đang nhảy nhót tung bồng ở bên trong chuồng heo, sống rất tốt.

Trần Phong đoán quả nhiên không sai, nơi này quả nhiên đang lặp lại!

"Không chỉ có đồ vật sẽ phục hồi như cũ, mà sinh vật cũng sẽ phục hồi lại như cũ sao?"

Vương Thuần kinh ngạc nói: "Vậy nếu như là người..."

Đúng thế, nếu như ngay cả bầy heo kia cũng đều có thể phục sinh, vậy thì người...

"Thử một chút đi." Trần Phong lạnh lùng cười một tiếng.

Hắn hỏi thăm một hồi, đi tìm một tên ác ôn chuyên môn gây họa cho dân lành, mấy người đầu tiên là nói chuyện phiếm với tên này vài câu, sau đó chém giết!

Ngày kế tiếp, vào thời điểm tòa thành thị một lần nữa khôi phục, mấy người Trần Phong một lần nữa nhìn thấy được cái thấy cái tên ác ôn kia, hắn vẫn còn sống. Không chỉ có như thế, hắn còn hoàn toàn không nhận biết mấy người Trần Phong.

"Chúng ta bị nhốt rồi." Vương Thuần đột nhiên bừng tỉnh.

Bọn hắn bị vây ở trong một cái thế giới mà ngày nào cũng lặp lại như ngày nào! Ngày qua ngày! Vĩnh viễn không ngừng nghỉ! Mà đáng sợ nhất là, bọn hắn căn bản là không có cách nào phá cục.

Huyền cảnh? Trận pháp? Hết thấy đều không phải, nơi này hết thấy mọi thứ đều là thật, đây mới điều làm cho người ta kinh sợ nhất!

Sau đó, bọn hắn thử đủ loại biện pháp, nhưng mà...vô hiệu! Giết người, hủy vật, thậm chí bọn hắn còn trực tiếp đại náo quan phủ, bị nha môn truy sát khắp thế giới, vào ngày thứ hai, hết thấy mọi thứ đều sẽ khôi phục như ngày bình thường, hoàn mỹ vô khuyết.

Đồ thành

Một ngày, hai ngày, ba ngày...bọn hắn sử dụng hết thảy các biện pháp phá cục có thể nghĩ ra, ở chỗ này đều vô hiệu!

"Đây rốt cuộc là cái nơi quái quỷ gì?" Đám người gần như điên rồi.

"Hi hi, người ta có thể giúp ngươi thử một lần?" Minh Nguyệt cười híp mắt nhìn Vương Thuần.

"Cô có biện pháp?" Vương Thuần hoài nghi nhìn nàng.

"Có một cái ý tưởng, cần phải thử mới biết được." Minh Nguyệt suy nghĩ một chút rồi mới nói: "Nhưng mà ngươi dù sao cũng là chủ nhân, không có sự cho phép của ngươi, người ta cũng không thể làm, cho nên người ta mới phải tới xin phép ngươi."

"Biện pháp gì?" Vương Thuần cảnh giác.

"Chỉ là một cái thí nghiệm phá hoại nho nhỏ, nhìn một chút có thể khôi phục được hay không mà thôi." Thanh âm ôn ẽn của Minh Nguyệt quanh quẩn ở bên tai.

Vương Thuần theo bản năng quay đầu nhìn về phía Trần Phong, lúc này mới gật đầu, bọn hắn đã thử nghiệm đủ loại biện pháp, cũng đều vô hiệu, có lẽ nên để cho Minh Nguyệt thử một chút xem có hi vọng gì không. Thế là, Vương Thuần tạm thời buông hạn chế đối với nàng ra, Minh Nguyệt nhanh chóng đi ra ngoài đường.

"Hắn là... không có vấn đề à?" Từ Phi có một chút lo lắng.

Tiểu ma nữ này ở bên trong truyện tranh cũng không phải là đèn cạn dầu.

"Chắc là không sao đâu." Vương Thuần có một chút không xác định nói: "Dù sao thì thực lực của ta cũng quá yếu, nàng cũng không phát huy ra được bao nhiêu lực lượng..."

Bỗng nhiên...

Oanh! Một tiếng nổ thật lớn truyền đến tận mây xanh.

Chuyện gì đã xảy ra? Đám người đột nhiên bưng tỉnh, chờ đến thời điểm bọn hắn ngẩng đầu nhìn lên, lúc này mới kinh sợ phát hiện ra, đất trời trong nháy mắt rơi vào bóng tối, lực lượng đáng sợ theo bên trong mây đen tuôn ra.

Oanh! Vô số sấm chớp buông xuống, giống như tận thế!

Oanh! Vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Vương Thuần lộ ra vẻ mặt đờ đẫn nhìn thân ảnh mê người kia ở trong bóng tối, trên khóe miệng của Minh Nguyệt mang theo một nụ cười nhàn nhạt, kèm theo vô số sấm chớp âm âm buông xuống.

Oanh! Đám người lộ ra một vẻ mặt phát mộng.

Đồ thành! Nữ nhân này... thế mà lại đồ thành! (Đồ thành: tàn sát cả thành chó gà không tha)

"Điên rồi!" Từ Phi tự lắc bả.

Hắn hiện tại cảm thấy muôn phần may mắn khi chính mình không có trêu chọc đại ma nữ này, móa nó, một lời không hợp liền đồ thành, nhân vật phản diện bên trong truyện tranh đều kinh khủng như thế hay sao?

"Minh Nguyệt!" Vương Thuần tức nổ tung, hắn không nghĩ tới thử nghiệm phá hư nho nhỏ trong miệng của nữ nhân này lại có thể là đồ thành!

"Bình tĩnh." Trần Phong giữ chặt hắn: "Để cho nàng làm."

"Đây chính là đồ thành!" Vương Thuần cảm thấy rất nặng nề, nhất là nhìn thấy vô số người chết thảm trước mắt, những người đang sống sờ sờ kia, thậm chí còn có rất nhiều người đang bò tới cầu cứu bọn hắn.

"Dù sao cũng sẽ không chết." Trần Phong bình tĩnh nói: "Người quên tên ác ôn bị giết vào hai ngày trước rồi hay sao?"

"Ý của ngươi là..." Vương Thuần tỉnh táo trở lại.

"Ta cũng muốn nhìn một chút." Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh: "Giết người có khả năng phục hồi lại như cũ, hủy hoại đồ vật cũng có khả năng phục hồi lại như cũ, như vậy nếu đồ thành, hủy diệt cả tòa thành thì thì có thể hay không phục hồi lại như cũ?"

"Hoặc là nói... thủ hộ giả chân chính ở phía sau màn có thể xuất hiện hay không? Ta rất chờ mong a."

Oanh! Tận thế kinh khủng vẫn kéo dài.

"Ha ha ha ha, trốn chỗ nào được! Tiểu đệ đệ, ngoan ngoãn để cho tỷ tỷ giết nào!"

Âm thanh quái khiếu của Minh Nguyệt vang vọng trong thiên địa, kèm theo tiếng sấm chớp nổ vang, cả tòa thành thị sau cùng cũng hóa thành phế tích, không còn một cái gì hoàn chỉnh! Thậm chí là—— không còn một cái gì còn sống! Chết rồi, chết hết rồi!

"Hi hi, thí nghiệm hoàn thành."

Vào thời điểm Minh Nguyệt trở về, ánh mắt của mọi người nhìn về phía nàng tràn ngập sự quái dị cùng với sợ hãi, nữ nhân này a... có phải hay không là quá mức kinh khủng?

Cho dù là những người này có khả năng sống lại...thế nhưng loại phương thức giết chóc này...

"Hừ!" Thần Uy hừ lạnh một tiếng, nếu không phải nơi này là Minh Đô, nàng đã sớm động thủ.

"Yêu nữ." Thần Y nói thềm một câu.

"Tạ ơn." Minh Nguyệt nháy mắt mấy cái, thu nhận toàn bộ lời khen tặng của Thần Uy.

"Tiểu ca ca, nhìn ta làm cái gì?" Minh Nguyệt nhìn về phía Từ Phi đang chờ dẫn: "Có muốn hay không làm một chút sự tình thân mật hơn?"

"Hít hà -zzz!" Từ Phi run rẩy một cái, cấp tốc trốn ở sau lưng Trần Phong, nói đùa cái gì, về sau gặp được loại ma nữ này, hắn có thể trốn được bao xa là tốt bấy nhiêu!

"Cô thực sự là..." Vương Thuần cười khở một tiếng, có một nhân vật triệu hoán hoàn toàn không thể khổng chế như thế, hắn cũng không biết nên khóc hay nên cười.

"Tốt." Trần Phong thân nhiên nói: "Nếu thí nghiệm đã hoàn thành, vậy thì chờ kết quả đi."

"Được." Đám người gạt đầu, hiện tại chỉ có thể làm như thế.

Nhưng mà, vào ngày kế tiếp, chờ đến khi ánh mặt trời sáng chói xuất hiện, trong nháy mắt đó cả tòa thành thị cũng bừng sáng, dường như đã thức tỉnh, cánh cửa phòng ở bên cạnh mở ra, truyền đến thanh âm quen thuộc.

"Ồ, các vị khách quan đến đây thật sớm a? Xem cách ăn mặc của các vị chắc là tới từ bên kia Tây Vực?" Tiểu nhị chào hỏi.

Trong đáy lòng của mọi người toát ra một cỗ hơi lạnh, quả nhiên! Lại là hắn!

"Lại lặp lại..." Từ Phi cảm thấy bất đắc dĩ.

"Ngay cả đồ thành cũng không có tác dụng?" Vương Thuần cười khở.

Bọn hắn vẫn cho rằng đồ thành là then chốt phá cục, ở bên trong tòa thành thị này bất kể là người nào, hoặc là thứ nào đó sau khi bị Minh Nguyệt hủy diệt hết thấy, thế mà còn có thể lặp lại! Nơi này, chỉ sợ là có ẩn chứa một loại lực lượng thần bí nào đó!

Là loại tử khí kia hay sao? Lực lượng chính nghĩa đặc thù của Thần Uy, vô hiệu đối với nó! Mà ngay cả lực lượng thần bí của Minh Nguyệt, cũng vô hiệu đối với nó!

"Chẳng lẽ chúng ta sẽ vĩnh viễn bị vây chết ở chỗ này?" Đám người cảm thấy kinh sợ.

Bọn hắn có thể tưởng tượng được, nếu như không có cách nào phá cục, sẽ xảy ra hậu quả gì.

"Sẽ không." Trần Phong lắc đầu: "Có lẽ là chúng ta đang tạm thời bị một loại lực lượng nào đó quấy phá mà thôi, chỉ cần..."

Bỗng nhiên, sắc mặt của Trần Phong trở nên biến hóa, ngay trong cái nháy mắt này, hắn thể mà cảm nhận được Quần sáng may mắn cảnh báo!

Cảnh báo? Có người đến? ! Cái hướng kia...

Xoạt! Trần Phong phóng tầm mắt nhìn tới, lại có thể là ở bên ngoài tòa thành!

"Có người đến." Trần Phong kinh ngạc.

"Người ở bên ngoài sao?" Máy người Vương Thuần cũng cảm thấy kinh sợ, ngoại trừ bọn họ, thế mà còn có người ở bên ngoài tới? Cũng là những người vì muốn săn giết Tử Sư mà lạc vào nơi này hay sao?

"Trốn trước cái đã!" Trần Phong không có một chút do dự nào quyết định.

Xoạt! Đám người lặng yên không tiếng động ẩn giấu.

Mà vào lúc này, ở nơi xa, cái cửa thành đã bị phong bế kia, thế mà có từng cái bóng đen thân bí bước vào, cái cách ăn mặc kia...

"Là tổ chức thần bí!" Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Chẳng lẽ nói nơi này là nơi trú quân của tổ chức thần bí?

Chỉ có điều là vào lúc bọn hắn vừa lóe lên cái ý nghĩ này, liền phát hiện ra những người kia sau khi tiến vào cũng lộ ra bộ dáng không hiểu ra sao, lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn một tòa thành thị bưng bưng sức sống này.

Coi bói

"Không phải là bọn hần." Thần Y kết luận: "Bọn hần cũng hết sức mê mang."

"Vậy thì tốt." Trần Phong cảm thấy động tâm.

Nếu như là tổ chức thần bí... mấy người Trần Phong thế đơn lực bạc, thế nhưng nếu có thêm người của tổ chức thần bí, có lẽ sẽ có được phương pháp phá cục! Dù sao thì khí tức của những người kia, ít nhất đều là cấp B! Đây tuyệt đối là thành viên trung tâm của tổ chức thần bí!

"Bọn hần có lẽ sẽ có biện pháp." Trần Phong suy đoán.

"Chúng ta đánh không lại." Từ Phi buông tay.

Nếu như chỉ là cấp B bình thường, mấy người này cũng không phải là vấn đề, bọn hần có thể âm thầm mai phục, ám sát từng người một, thế nhưng hai cường giả cấp A kia...chỉ cần tùy tiện một người đều có thể miểu sát bọn hần! Đây căn bản không phải là đối thủ cùng một cấp bậc!

"Ai nói là phải đánh nhau với bọn hần?" Trần Phong cười thần bí: "Bọn hần cũng không biết chúng ta ở chỗ này."

"Ý của ngươi là..." Hai mắt của Vương Thuần tỏa sáng.

"Không sai." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Kế hoạch của hần rất đơn giản, nếu như coi tòa thành thị này, là một trò chơi ngày nào cũng lặp lại một kiểu, những người dân bản địa này đều là NPC, còn mấy người bọn hần chính là người chơi! Đám người của tổ chức thần bí cũng là người chơi! Chỉ có điều là... bọn hần là những người đầu tiên tham gia trò chơi, cho nên có một ít ưu thế.

"Từ giờ trở đi, hãy gọi ta là NPC Trần tiên sinh." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Ở bên trong tiểu viện của một tòa nhà cũ nát không có người ở, mấy người rất nhanh đổi quần áo của người thời đại này, hoàn mỹ dung nhập vào bên trong tòa thành thị này.

Mà vào lúc này, thành viên trung tâm của tổ chức thần bí rốt cục cũng đã vào thành, là một nhóm mười hai người, chỉnh tề bước vào cổng khách điểm.

"Mấy vị đại nhân nghỉ trọ hay là ở trọ?" Tiểu nhị dường như cảm giác được mấy người này không dễ chọc, cho nên vô cùng cung kính, hầu hạ ăn ngon uống sướng, đối với mấy câu hỏi thăm của bọn hắn cũng là biết gì nói nấy.

Chỉ có điều là, ở trong miệng của tiểu nhị cũng hỏi không ra được thứ đồ gì, Minh Đô? Cấm đi lại ban đêm? Nghi phạm? Đều là những tin tức cũ mà mấy người Trần Phong đều biết. Mấy người này dường như cũng cảm nhận được lực lượng không giống như bình thường ở đây, cũng không dám tùy tiện làm loạn, đây chính là một cấm địa không có ai dám đi vào, coi như là cường giả cấp A cũng phải bảo trì sự cảnh giác!

Thế là, bọn hắn an tĩnh vượt qua một ngày, đến ngày kế tiếp, bọn hắn rốt cục cũng nhìn thấy được lực lượng thần bí của cái tòa thành thị này, chỉ có điều là, bọn hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng! Vật phẩm phục hồi lại như cũ, sinh linh phục hồi lại như cũ... vào thời điểm giết người mà còn có thể phục hồi như cũ, bọn hắn liền đoán ra được đây là cái gì.

"Vong linh sống lại quả nhiên tồn tại!" Hai mắt của đội trưởng lấp lánh.

"Vậy thì...chỉ cần bắt được người giết dây liền tốt." Phó đội trưởng ở bên cạnh lạnh lùng cười một tiếng.

Mục tiêu nhiệm vụ đã được xác định, bắt đầu được chấp hành! Chỉ là, kế hoạch chấp hành cũng có một chút sai lệch, bọn hắn đã dùng đủ loại biện pháp, y nguyên vẫn không có cách nào phá cục! Thậm chí ——là đồ thành!

"Xem ra là chỉ có thể bàn bạc kỹ hơn. " Đội trưởng chau mày.

Mấy người chẳng có mục đích đi ở ngoài đường phố, thăm dò mấy ngày, tất cả mọi người ở đây đều đã bị giết toàn bộ một lần, bọn hắn căn bản không

quan tâm đến cách nhìn của người ngoài.

Chỉ có điều là, không nghĩ tới, vào thời điểm đi ngang qua một cái toà nhà cũ nát nào đó, ở bên trong truyền đến một tiếng hét dài.

"Nhìn trời đoán mệnh."

"Biết người biết ta biết mọi vật."

"Ta là Trần bán tiên, các vị có muốn coi một quẻ hay không?"

C-K- Í- T.. T... T ——Cửa phòng cũ nát mở ra, có một người trẻ tuổi từ bên trong đi ra nói: "Nhìn ấn đường của các vị đã biến thành màu đen, ánh mắt vô thần, mấy ngày nay chỉ sợ là sẽ có họa sát thân a..."

"Coi bói?" Mấy người rõ ràng đều ngây ngẩn cả người.

Không ngờ được, ở trong một góc hẻo lánh của Minh Đô, thế mà lại có một tên thầy bói, mấy ngày trước vào thời điểm đồ thành, phạm vi công kích cực lớn, cũng không có ai chú ý đến nơi này.

Đoán mệnh...mấy người cảm thấy hứng thú, nếu như cái tên thầy bói này thật sự có mấy phần bản sự, có lẽ sẽ có thể cung cấp được một chút manh mối.

"Đúng thế." Tên thầy bói nhìn qua tuổi không lớn lắm, nếu không phải có bộ râu dài, chính là cực kỳ non nớt, nhìn qua liền biết đây là một tân thủ giang hồ.

"Vậy người nói một chút xem, chúng ta có cái họa sát thân gì?" Đội trưởng cười dài nói.

"Đề ta xem một chút...ừm...nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, các vị chỉ sợ là sống không quá được ba ngày." Thầy bói bấm ngón tay tính toán.

"Ba ngày?" Mấy người cười ha ha, bọn hắn đã ở bên trong Minh Đô lặp lại rất nhiều ngày rồi đây? !

"Vậy thì tiên sinh tính toán thử xem, chính mình có hay không gặp họa sát thân?" Đội trưởng giống như cười mà không phải cười nói.

Ngày hôm trước bọn hắn mới đồ thành, tên thầy bói này chỉ sợ là cũng đã bị đánh chết, nếu có cái bản lãnh này, còn xem không ra nguy hiểm của chính mình?

"Ta?" Thầy bói lắc đầu: "Tự nhiên là không có, trên người bách tính ở Minh Đô có ánh sáng cầu phúc, coi như bỏ mình, cũng có thể bảo trì linh hồn bất diệt, đập vào luân hồi."

Xoạt! Sắc mặt của mấy người liền khế biến, linh hồn bất diệt...đập vào luân hồi...tên thầy bói này không đơn giản!

"Mong tiên sinh chỉ bảo." Đội trưởng trầm giọng nói.

"Dễ nói, dễ nói." Thầy bói cười cười: "Cho ta xem, ừm..."

"Thế nào?" Mấy người khẩn trương hỏi.

"Trên đầu của các ngươi..." Thầy bói lắc đầu, lộ ra vẻ mặt kỳ quái: "Lại có ánh sáng màu xanh lục bao phủ."

"Ánh sáng màu xanh lục?" Mấy người lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Đúng thế..." Thầy bói gật gật đầu nói: "Bình thường chỉ có thể tử gần đây vượt quá giới hạn mới có thể xuất hiện loại tình huống như thế này... trên đầu có ánh sáng màu xanh lục lấp lánh, tựa như là thảo nguyên." (ở trung quốc ví von ánh sáng xanh lục trên đầu tương đương với bị cấm sừng)

Mấy người: "..."

"Ngươi nói cái gì? !" Một người giận dữ.

"Chớ có vội." Thầy bói lắc đầu: "Cho nên ta mới cảm thấy kỳ quái, xem bộ dáng của các vị, chỉ sợ là ngay cả lão bà cũng không có, muốn có ánh sáng màu xanh lục cũng không có cơ hội a..."

Mấy người: "..."

Trái tim bị đâm chảy máu, m* nó đây là cái loại thầy bói gì?!

"Cho ta xem một chút." Thầy bói tinh tế xem xét: "Thì ra là thế, họa sát thân của các vị chỉ sợ là kéo dài từ rất lâu rồi, nhưng mà bởi vì ở trên đầu có ánh sáng màu xanh lục bao phủ, cho nên mới có thể sống đến bây giờ. Nếu như các vị chưa có vợ...ừm...có lẽ ở phía trên có một vị đại nhân nào đó, đang dùng ánh sáng màu xanh lục bảo hộ cho các vị?" Thầy bói suy đoán.

"? ? ?"

"Tên thầy bói này nói cái gì thế?."

Mấy người không hiểu thấu.

Ánh sáng màu xanh lục? Phía trên? Máy tên đội viên tức giận đang chuẩn bị động thủ.

"Dừng tay!" Đội trưởng cùng với phó đội trưởng, hai vị gen chiến sĩ cấp A, lại ngăn tất cả mọi người lại, sắc mặt trở nên nghiêm túc đi đến trước mặt thầy bói, nói: "Còn mời tiên sinh chỉ giáo."

Trao đổi tin tức

? ? ? Mấy đội viên không hiểu ra sao, nhưng mà, chỉ có đội trưởng cùng với phó đội trưởng là rõ ràng, cái gọi là ánh sáng màu xanh lục kia là cái gì! Đó là "Hồn" tiền bối!

Ánh sáng màu xanh lục bao phủ...cho dù vị thầy bói này nói cũng không có quá rõ ràng, thế nhưng hai người bọn hắn vẫn có thể phân tích được tin tức trong lời nói của vị thầy bói, những chuyện này chỉ có những thành viên trọng yếu nhất mới có thể biết! Vị thầy bói này, chỉ sợ là có bản sự rất lớn! Ở bên trong Minh Đô luân hồi, thế mà còn ẩn giấu một vị tồn tại như thế! Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi!

"Dễ nói dễ nói." Thầy bói ngượng ngùng cười cười: "Vậy thì phí tổn a..."

Vẻ mặt của đám người đội trưởng đột nhiên quẩn lên, bọn hắn lúc này mới nhớ tới, trên người của mình không có một đồng tiền nào của cái thời đại này!

"Nếu không, ta đi cướp đoạt một ít?" Một đội viên nói.

Thầy bói: "..."

"Không phải là tiền, ta đoán mệnh không lấy tiền, chỉ lấy tin tức." Thầy bói cười nói.

"Tin tức?" Đội trưởng hơi nghi hoặc một chút.

"Không sai, ta mặc dù chỉ là một thầy bói, thế nhưng đối với tin tức trong thiên hạ cảm thấy hứng thú vô cùng, toàn bộ giang hồ, gần như không có sự tình gì mà ta không biết. Vô luận là các chủ ám sát đệ đệ, hay là lâu chủ theo sư nương... ta gần như không gì không biết, các vị có biết những tin tức này từ đâu mà tới hay không?"

"Tự nhiên là do trao đổi." Thầy bói huyền bí khó lường nói.

Đám người im lặng, thế mới biết, vị thầy bói này thế mà còn làm loại sinh ý mua bán tin tức này, đổi được bí mật của những người khác, bán giá cao cho người cần.

"Người muốn biết cái gì?" Đội trưởng hỏi.

"Xem cách ăn mặc của các vị, giống như là người của một cái tổ chức thần bí nào đó, thế nhưng tổ chức trong giang hồ ta biết rất rõ ràng, chưa bao giờ thấy qua dạng trang phục này, cho nên, các vị tới từ cái tổ chức nào?" Thầy bói hỏi.

"Tổ chức thần bí." Đội trưởng lạnh nhạt nói ra.

"Các hạ không muốn làm sinh ý hay sao?" Thầy bói không vui nói.

"Chúng ta thật sự đến từ tổ chức thần bí." Đội trưởng giống như cười mà không phải cười nói.

Mấy người còn lại cũng đang cố nín cười, không có cách nào, ai bảo tên tổ chức của bọn hắn lại là tổ chức thần bí chứ.

"Hừ! Để cho ta xem một chút..." Thầy bói cười lạnh một tiếng, thế nhưng bàn tay thì lại không chậm, hất chỉ vào hư không, dường như đang lắng nghe cái gì đó, sau đó lại ngạc nhiên nhìn mấy người nói: "Các người thế mà không nói dối."

"Kỳ quái...tổ chức thần bí...chưa từng nghe nói qua trong giang hồ lại còn có loại thế lực này? Một tổ chức mới hay sao?" Thầy bói có chút mê mang.

Vẻ mặt của mấy người lại trở nên có một chút ngưng trọng, bọn hắn vốn là nửa thật nửa giả trên đầu thầy bói, không ngờ, hắn vậy mà có thể thật sự xác nhận.

"Ta có thể đánh giá được tin tức là thật hay giả." Thầy bói thản nhiên nói.

Vẻ mặt của mấy người nhất thời trở nên nghiêm nghị, loại năng lực này...

"Tốt, chúng ta tiếp tục." Thầy bói lạnh nhạt nói: "Dùng tin tức tổ chức của các người, hồi đoái phương pháp giải quyết. Giang hồ nếu xuất hiện một tổ

chức mới, ta nhất định phải biết."

"Hừ." Một người cười lạnh một tiếng.

Nói đùa cái gì? Hết thầy thành viên trung tâm của tổ chức thần bí, cũng không biết phản bội tổ chức là cái gì! Chỉ là một tên thầy bói...nhưng mà, hắn vừa mới bước ra một bước liền bị phó đội trưởng ngăn lại.

"Nói cho hắn biết đi." Phó đội trưởng mở miệng.

A? Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, đại ca! Người cứ như vậy định phản bội tổ chức hay sao? !

"Hắn không sẽ nhớ." Đội trưởng thấp giọng nói,

Đám người lúc này mới chột hiểu, nơi đây là Minh Đô! Tất cả mọi người ở đây bọn hắn đều đã giết qua! Tất cả mọi người ở đây vào ngày tiếp theo sẽ quên hết mọi chuyện! Tên thầy bói này có lẽ là có một chút bản sự, thế nhưng hôm nay coi như hắn có biết nhiều hơn, cũng không có một chút tác dụng nào, hưởng chi...giang hồ ở mấy trăm năm trước này, theo hiện tại có quan hệ gì? Coi như biết thì lại như thế nào?

"Là như vậy..." Đội trưởng nhanh chóng nói ra tin tức của tổ chức thần bí.

Thầy bói dường như ở trong cơn chấn động thật lâu không có cách nào hoàn hồn: "Chiến sĩ cấp A mà các người nói chắc là Tông Sư? Ừm... theo kim bài của tổ chức sát thủ cũng không sai biệt lắm... chỉ có điều là...chỉ là một cái tổ chức mà lại có nhiều Tông Sư đến như vậy sao?"

Sắc mặt của thầy bói trở nên nghiêm túc: "Giang hồ làm sao lại bỗng nhiên xuất hiện một tổ chức đáng sợ như thế?"

Đám người đều giống như là cười mà không phải cười, người có thể biết mới có quý!

"Như vậy...còn mời tiên sinh giải nghi hoặc." Đội trưởng lạnh nhạt nói ra.

"Không dám." Thầy bói ở trong sự rung động lấy lại tinh thần nói: "Các người muốn phá cục, then chốt của phá họa sát thân, kỳ thật rất đơn giản, ta

mặc dù không biết các vị đang trải qua dạng nguy hiểm như thế nào, nhưng mà ở bên trong thiên cơ, mơ hồ chỉ để lộ ra hai chữ "Trí nhớ".

"Trí nhớ..." Đám người giống như có điều suy nghĩ.

"Há, đúng rồi." Thầy bói dường như nghĩ đến cái gì nói: "Coi như đã định trước là độc thân cả một đời, các vị vẫn phải chú ý một chút, ánh sáng màu xanh lục trên đỉnh đầu này quả thực là rất cổ quái..."

Đám người: "..."

Rất nhanh, thầy bói tiễn khách, đám người rời đi, một số đội viên sau khi rời đi cũng không hiểu ra sao, không biết được hai chữ "Trí nhớ" là có ý nghĩa gì.

"Trí nhớ..." Phó đội trưởng giống như có điều suy nghĩ, nói: "Chẳng lẽ là..."

"Không sai." Đội trưởng khẽ gật đầu: "Hôm nay chuẩn bị sẵn sàng, vào sáng sớm ngày mai, chấp hành kế hoạch mới! Về phần cái tên thầy bói này... không quan trọng, dù sao ngày mai cũng sẽ quên, chớ có gây ra thêm sự cố."

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

Mà vào lúc này, bọn hắn không biết là, ở bên trong cái toà nhà cũ nát kia, từ trong phòng có mấy người đi ra, thành linh đứng là đám người Vương Thuần, chỉ là vào lúc này, vẻ mặt của mỗi người đều hết sức ngưng trọng. Những tin tức mà vị đội trưởng kia tiết lộ ra so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn đáng sợ hơn! Tổ chức thần bí...so với suy tính của bọn hắn còn kinh khủng hơn!

Minh Đô, bên trong toà nhà bỏ hoang, vẻ mặt của mọi người đều rất nghiêm túc, căn cứ theo lời nói của vị đội trưởng kia, tổ chức thần bí lúc đầu ngoại trừ thủ lĩnh thần bí và người bên cạnh, còn có mười hai cường giả cấp A đỉnh phong!

Đây là trụ cột của tổ chức thần bí! Mà ngoại trừ cái đó ra, còn có trọn vẹn 76 vị cường giả cấp A! Cứ hai cường giả cấp A cùng với một số chiến sĩ

cấp B sẽ tạo thành một tiểu đội tinh anh, chấp hành đủ loại nhiệm vụ, diệt sát kẻ địch, thậm chí bao gồm cả nhiệm vụ tiêu diệt gen chiến sĩ cấp A! Rất ít khi thất bại!

Tổ chức thần bí cũng một mực đang âm thầm ần núp, mà sau đó, bởi vì một số nhân tố, theo sự phỏng đoán của bọn hắn, rất có thể là bởi vì đủ loại sự kiện do Vương Dao, Trần Phong đưa tới, dẫn đến thành viên của tổ chức thần bí đại giảm! Mười hai vị cường giả cấp A đỉnh phong, chỉ còn lại mười vị!

Trí nhớ

76 vị cường giả cấp A, chỉ còn lại 56 vị! Gen chiến sĩ Cấp B, càng là tổn thất nặng nề! Mà đủ loại nhiệm vụ, hạng mục liên quan tới những đội ngũ này, càng là thất bại toàn bộ, thực lực của tổ chức thần bí có thể nói là giảm xuống trên phạm vi lớn, thế nhưng coi như là như thế...cũng vẫn là một trong những thế lực mạnh nhất thế giới!

Mười vị cường giả cấp A đỉnh phong, năm mươi sáu vị cường giả cấp A, một lượng lớn gen chiến sĩ cấp B...chỉ tưởng tượng thôi liền biết đây là một con số kinh khủng.

Đối mặt với loại " nhân vật NPC " thầy bói này, những người này có thể nói là rất nhẹ nhàng nói ra bí mật hạch tâm nhất của tổ chức thần bí!

"Những tin tức này..." Đám người sợ mất mật, có thể tưởng tượng, những tin tức này một khi truyền đến Gen Công Hội, sẽ gây ra loại chấn động như thế nào! Hơn nữa, đây vốn vụn vặt chỉ là những chuyện mà vị đội trưởng này biết!

Còn những chuyện mà hắn không biết thì sao? Ví dụ như ——vị thủ lĩnh huyền bí cùng với người ở bên cạnh hắn kia? Sự uy hiếp của tổ chức thần bí, so với trong tưởng tượng của bọn hắn càng thêm nghiêm trọng!

"Ít nhất chúng ta còn có thể phá hư hành động lần này của bọn hắn." Trần Phong vượt vượt bộ râu của mình, hắn dùng một lượng lớn đoạn gen bên trong năng lực Thiên Huyền, tùy tiện làm ra một bộ râu để hoá thân thành một vị thầy bói là một chuyện không thành vấn đề.

"Bọn gia hỏa này làm sao lại dễ dàng bị lừa dối như thế?" Từ Phi kinh ngạc tán thán.

"Làm sao lại không thể." Trần Phong nhin không được cười ha hả: "Ta lừa dối, là bởi vì muốn dẫn dắt bọn hắn thực hiện biện pháp phá cục chân chính!"

"Trí nhớ?" Vương Thuần giống như có điều suy nghĩ.

"Không tệ, là trí nhớ." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Bọn hắn mặc dù đã thử rất nhiều biện pháp, thế nhưng cũng có rất nhiều biện pháp chưa thử nghiệm, trí nhớ chính là hai chữ đại biểu cho một biện pháp phá cục mà bọn hắn chưa thử nghiệm lần nào! Trần Phong mặc dù nghĩ đến, thế nhưng cũng không có năng lực để thực hiện, hoặc nói là, hậu quả khi cái kế hoạch này gây ra hắn đảm đương không nổi. Cho nên, lần này chỉ cần đi theo đám người của tổ chức thần bí là được rồi! Dù sao thì...

Một đêm nữa lặng yên trôi qua.

Tại Minh Đô, ở bên trong một chỗ bình thường nào đó, có một tiểu cô nương đang vui vẻ chơi đùa, nàng dùng bùn đất trong sân nặn ra một sinh vật có hình thù kỳ quái, chơi rất là vui vẻ.

"Xem này, cha, ta lại nặn ra được một con vật nhỏ." Tiểu cô nương hưng phấn nói.

"Há, đây là cái gì?" Người trung niên ở bên cạnh cười nói.

"Ừm... Sư tử!" Tiểu cô nương nghịch đầu sang một bên suy nghĩ một chút rồi nói: "Đây nhất định là sư tử."

"Ha ha." Người trung niên nhin không được cười lên ha ha: "Con đã thấy qua sư tử hay chưa?"

"Không có." Tiểu cô nương cảm thấy thất lạc, những ý chí rất nhanh liền trở nên sục sôi: "Đây nhất định là sư tử a, ừm... nó chính là một con sư tử do con làm ra!"

"Tốt tốt tốt, đây là con sư tử của con." Người trung niên yêu chiều nói: "Vậy con này là con gì?"

"Ừm...đây là một con hổ." Tiểu cô nương ngượng ngùng nói.

Con hổ do nàng nặn ra, có bộ dáng quả thực rất cổ quái.

"Đó chính là một con hổ." Người trung niên cười cười.

"Ừm...cha, chờ con khỏi bệnh rồi, dẫn con đi ra ngoài chơi có được hay không."

"Được."

"Cha, cha hãy giữ những con vật này thật tốt, con về sau còn muốn làm ra nhiều con vật hơn..."

"Được."

"Cha... giúp con đặt tên cho mấy con vật này có được hay không, bọn nó là do con chuyên môn..."

"Được."

"Ừm... vậy thì gọi chúng nó là cái gì?"

"Con sư tử kia liền gọi là Tử Sư đi."

"Ai nha, thật là khó nghe... bắt quá nên cha đã đặt tên, vậy liền gọi là Tử Sư a, vậy còn con hổ này..." Thanh âm của tiểu cô nương càng ngày càng nhỏ.

"Cha, con có chút mệt."

"Ừm, vậy thì nghỉ ngơi đi." Ánh mắt của người trung niên lộ ra sự yêu chiều, rất nhanh, sau khi màn đêm buông xuống, thân ảnh của hai người đều biến mất ở bên trong màn đêm.

Ngày kế tiếp, mặt trời mọc, tổ chức thần bí đã sớm chuẩn bị thỏa đáng lập tức ra tay, trong nháy mắt toà thành thị thức tỉnh, trong nháy mắt tên tiểu nhị nói ra lời nói quen thuộc, có một đạo hào quang kinh khủng từ trong tay của một tên đội viên toả ra!

Hào quang lưu chuyển! Khôi phục trí nhớ!

Oanh! Hào quang kinh khủng trong nháy mắt trải rộng ra mỗi một cái góc của toà thành thị.

"A —— " Có vô số người ngã xuống mặt đất run rẩy, thất khiếu chảy máu.

Nhưng mà, bọn hắn chỉ lạnh lùng nhìn cảnh này.

Một giây...Hai giây...Ba giây...những người dân bản địa ở bên trong sự run rẩy dần dần tỉnh táo trở lại, những đôi mắt vẫn đục kia vào thời khắc này đã trở nên rõ ràng, trí nhớ của những ngày trước, vào thời khắc này hoàn toàn khôi phục.

"Ta... làm sao lại..." Tên tiểu nhị không thể tưởng tượng nổi ôm đầu của mình.

Mấy trăm năm thời gian! Hắn thế mà mỗi ngày đều lặp lại một hành động như vậy!

Cửa hàng bán thịt... cửa hàng bán món ăn...Di Hồng lâu...vào thời khắc này, tất cả mọi người đều thức tỉnh. Một trăm năm qua, những gì mà bọn hắn trải qua, những gì mà bọn hắn bị mất đi, đều vào thời khắc này thức tỉnh, trí nhớ giấu ở sâu bên trong linh hồn, không có cách nào bị mài mòn! Nếu linh hồn bất diệt, trí nhớ làm sao có thể hoàn toàn biến mất? Hết thấy tất cả mọi người, đều đã thức tỉnh. Tất cả mọi người ở Minh Đô mờ mịt nhìn chính mình, sau khi bản thân một lát, mới tiếp nhận được cái sự thật này, chỉ trong mấy giây ngắn ngủi này, thất khiếu của bọn hắn thế mà chảy máu!

Lượng trí nhớ trong mấy trăm năm, không một ai có thể thừa nhận! Tất cả mọi người ——chết! Cả tòa thành thị, trong nháy mắt đang thức tỉnh liên bị dập tắt.

Đồ thành! Vẫn là đồ thành! Chỉ bất quá, theo mấy lần đồ thành trước đó không giống nhau chính là, lần này thuần túy là trí nhớ chồng chất, thuần túy là phương diện trùng kích tinh thần! Mà ở bên trong trường hạo kiếp này, có một đôi mắt lóe lên tinh mang.

"Tìm được!" Có một đạo tinh quang, vòng qua hết thấy bách tính ở Minh Đô, khóa chặt trên người của một người.

Đã phát hiện ra mục tiêu! Bên trong trường hạo kiếp khôi phục lại trí nhớ, vào thời điểm tất cả mọi người đang tiếp nhận tinh thần trùng kích, chỉ có

một người duy nhất, không có bị tinh thần trùng kích, chính là một người duy nhất có thể miễn dịch! Là một người trung niên bình thường ở bên trong một ngôi nhà bình thường!

Đúng thế, lần đồ thành này, tất cả công kích tinh thần, đều chỉ là vì để nhận biết kẻ địch! Dùng công kích thuần túy đồ thành, người có khả năng giả chết, thế nhưng bằng vào dạng khôi phục trí nhớ như thế này, loại tinh thần trùng kích này, người coi như có giả chết cũng vô dụng! Cái tên gia hỏa duy nhất không có nhận phải tinh thần trùng kích kia, quả thực là đèn sáng trong đêm khuya! Đây chính là cái gọi là kẻ hoạch chân chính! Rất đơn giản thô bạo, thế nhưng cũng hết sức chuẩn xác!

"Là người!" Tiểu đội tinh anh trong nháy mắt bùng nổ.

Oanh! Từng đạo công kích kinh khủng bùng nổ, hết thấy gen chiến sĩ trong tiểu đội tinh anh đều ra tay, mục tiêu —— chính là người trung niên bình thường kia!

Chỉ muốn giao dịch

"Giết!" Công kích hung mãnh đánh tới.

Nhưng mà, tất cả công kích trong chớp mắt đánh tới trước mặt của người trung niên liền đứng im, người trung niên bình thường không thể bình thường hơn nữa kia, ở trong mắt lóe lên sát khí lạnh như băng.

"Các người... thật là quá mức."

Oanh! Lực lượng kinh khủng bùng nổ, hết thảy công kích trong nháy mắt vỡ nát, tất cả mọi người trong tiểu đội tinh anh ở trong tích tắc bị đánh bay ra bên ngoài, miệng phun máu tươi.

"Đây là..." Tất cả mọi người rung động.

Cường giả cấp A đỉnh phong! Thực lực của người trung niên này, lại có thể là cấp A đỉnh phong!

"Các người thật đáng chết!" Sát ý của người trung niên tăng vọt.

"Tiền bối xin chờ một chút." Đội trưởng tiểu đội tinh anh bỗng nhiên mở miệng nói: "Lần này chúng ta tới chỉ là muốn giao dịch."

"Cái gì?" Người trung niên có chút dừng lại.

Mấy người Trần Phong núp trong bóng tối trong lòng giật thót một cái, m* nó, tình huống này là như thế nào? Cái này theo như trong kế hoạch làm ngư ông đắc lợi của bọn hắn có một chút sai lệch a...

Mấy người các người cứ lao vào đánh nhau người chết ta sống là được rồi! Trò chuyện cái gì mà trò chuyện a! Moá nó mấy tên nhân vật phản diện này làm sao lại thích nói nhảm nhiều như vậy!

"Có một chút phiền phức a." Trần Phong mơ hồ cảm giác được một chút không ổn.

"Các người làm sao lại đến đây?" Người trung niên lạnh giọng hỏi.

"Chỉ cầu kỹ thuật, không cầu thương nhân." Đội trưởng trầm giọng nói:
"Chỉ cần tiền bồi chịu giao ra kỹ thuật vong linh chi thuật, chúng ta sẽ nguyện ý trả một cái giá cao để mua đi."

"Các người giết con gái của ta." Hàn quang trong mắt của người trung niên lấp lóe.

"Ngày mai không phải là nàng sẽ khôi phục hay sao?" Đội trưởng cười cười: "Nếu như giao dịch thành công, chúng ta có thể bảo hộ khiến cho nơi đây vĩnh viễn không nhận phải sự quấy rầy, sẽ không nhận phải sự quấy nhiễu của ngoại nhân ở bên ngoài, không biết tiền bồi có hài lòng hay không?" Người trung niên bỗng nhiên động tâm.

Ở nơi xa, Từ Phi thận trọng nhìn Trần Phong, hỏi: "Cái này cũng nằm ở trong kế hoạch hay sao?"

Khuôn mặt của Trần Phong tối sầm, mắt thấy hai tên trùm phản diện đang càng ngày trò chuyện càng hăng hái, đoán chừng chẳng mấy chốc sẽ trao đổi một chút tâm đắc, truyền thụ cái gì gọi là vong linh chi thuật, sau đó giao dịch sẽ hoàn thành. Đến lúc đó, bọn hắn sẽ gặp phải phiền toái lớn!

"Rút lui?" Thần Y đề nghị: "Chúng ta có thể chờ đến khi bọn họ hoàn thành giao dịch thì trốn đi."

"Không được." Trần Phong quả quyết lắc đầu.

Tổ chức thần bí không biết mấy người Trần Phong ở đây, thế nhưng người trung niên này lại biết! Hiện tại hắn có lẽ là chưa làm rõ ràng được quan hệ của hai nhóm người, hoặc tưởng rằng bọn hắn là nhóm tiên phong, thế nhưng nếu như giao dịch được hoàn thành, hắn khẳng định sẽ biết rõ mấy người bọn hắn là ai.

"Làm sao bây giờ?" Vương Thuần cười khổ.

Muốn làm ngư ông đắc lợi cũng không phải là dễ dàng như vậy!

"Ta nghĩ là..." Trần Phong trầm ngâm.

Tình huống trước mắt đối với bọn hắc vô cùng bất lợi! Người trung niên kia, là cường giả cấp A đỉnh phong...tổ chức thần bí cũng có hai cường giả cấp A cùng với mười gen chiến sĩ cấp B...vô luận là bên nào đều có thể ở bên trong vài phút chém giết bọn hắc, huống chi, hai cái thế lực này hiện tại thể mà đang âm thầm liên hợp cùng một chỗ, đây mới là vấn đề lớn nhất.

Vong linh bí thuật là chuyện không thể tồn tại! Ở bên trong tòa thành thị này, bọn hắc liền có thể nhìn ra một chút vấn đề, tổ chức thần bí chắc chắn cũng biết, thế nhưng nhiệm vụ của bọn hắc chỉ là muốn tới thu hoạch những tư liệu nghiên cứu mới nhất. Chỉ thế mà thôi, cho nên giao dịch có thể hoàn thành là chuyện không thành vấn đề.

"Đề ta nghĩ một chút biện pháp..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Cục diện dưới mắt, chỉ có một cái biện pháp đó là phải phá hư giao dịch của bọn hắc.

Chỉ có điều là, làm sao để phá hư? Vị đội trưởng kia hết sức thông minh, vừa gặp nhau liền thẳng thắn nói ra mục đích của mình, hiện tại càng là công bố thân phận cùng với thế lực thần bí kinh khủng của chính mình, để có thể nhanh chóng hoàn thành giao dịch.

"Vậy chỉ có thể ra tay đối với người trung niên kia." Trần Phong hơi hít tròng mắt lại.

Người trung niên...tiểu nữ hài kia... Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì: "Minh Nguyệt, cô có năng lực nào giống như vong linh khôi phục hay không?"

Xoạt! Hai mắt của Minh Nguyệt bỗng nhiên nhú lại. ! ! !

Mấy người Vương Thuần đột nhiên mở to hai mắt.

Đúng vậy! Minh Nguyệt! Nhân vật phản diện mạnh nhất trong truyện tranh Thủy Tinh Cung, cho dù thực lực của nàng bị hạn chế, thế nhưng ở bên trong truyện tranh, nàng thế nhưng gần như có được hết thủy năng lực ở bên trong Minh giới! Nếu nàng thực sự quen thuộc với lực lượng ở nơi này mà nói...có lẽ, có thể thi triển ra được lực lượng chân chính?

Nhưng mà Minh Nguyệt lại lắc đầu: "Không được, vong linh khôi phục vốn cũng không tồn tại, trên thế giới này tuyệt đối không tồn tại loại năng lực nào có thể làm cho mọi người vĩnh sinh, cho dù là ở thế giới của chúng ta, cũng tuyệt đối không có. Quy tắc của thế giới là cân bằng, nếu có năng lực khiến cho mạng sống của con người đạt được sự kéo dài, vậy thì chắc chắn phải có người..."

Mấy người Trần Phong bỗng nhiên giật mình, bọn hắn chợt nghĩ tới một đồ vật tởm phỉ đáng sợ! Phàm là muốn thi triển loại kéo dài tính mạng hoặc là năng lực vĩnh sinh đặc thù này, đều cần vô số tởm phỉ sống sờ sờ, nếu như những gì mà Minh Nguyệt nói là thật... vậy thì căn bản cũng không phải cái gì vong linh bí thuật! Mà là cướp đoạt! Hắn đã cướp đoạt tính mạng của người khác để cho mình sử dụng!

Vậy thì ở đây! Cả cái toà thành thị này...Đầu óc của Trần Phong nhanh chóng tính toán, đây là một toà thành nhỏ chỉ có 2,200 người cổ đại, mỗi người mỗi ngày xuất hiện đại khái 12 giờ, một ngày thành thị khôi phục, tổng cộng sẽ cần $2,200 \times 12 = 26,400$ giờ! 26,400 giờ tương đương với 3 năm.

Ở cái thời đại gen này, tổ chất thân thể của mọi người được đề cao hơn rất nhiều, tuổi thọ trung bình cao tới 120 tuổi. Nói một cách khác, nếu như giết một người trẻ tuổi chừng ba mươi tuổi, tuổi thọ mà hắn còn thừa lại đại khái là 90 năm, đủ để chống đỡ toà thành thị này vận chuyển trong vòng một tháng! Mà những người thám hiểm ở phụ cận Minh Đô, cũng đại đa số đều là chừng ba mươi tuổi.

Nếu tính toán theo kiểu này...một năm cần phải giết mười hai người! Mười năm cần 120 người! Một trăm năm...mấy trăm năm...đây là một con số kinh khủng!

"Cái tên Minh Đô này tồn tại, dường như cũng là bởi vì một lần đồ thành!" Từ Phi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Trong truyền thuyết, Minh Đô ban đầu dương danh, là bởi vì có một cỗ lực lượng không hiểu khuếch tán, dùng Minh Đô làm trung tâm, tất cả mọi người ở gần đó đều chết!"

"Sau đó có sương mù xuất hiện, vô số người đến đây thám hiểm cũng chết!"

"Ồ đây...mới trở thành Minh Đô!" Sắc mặt của Từ Phi trở nên ngưng trọng.

Mà đúng vào lúc này, Thân Y một mực vùi đầu không biết làm cái gì bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta đã phân tích ra được tử khí ở bên trong không khí, bên trong không khí ẩn chứa một loại lực lượng nào đó có thể hấp thu sinh mệnh..."

Cùng một phe?

"Đây không phải tử khí, mà là một loại năng lực nào đó không biết tên. Các người nói cường giả cấp A sau khi đến đây một thời gian ngắn liền rời đi, có khả năng không phải là bởi vì ở nơi này quá khủng bố, mà là bởi vì những vật này đang hấp thu sinh mệnh lực!" Thần Y nói một mạch.

Đám người nghe vậy trong lòng chợt phát lạnh, sinh mệnh lực...năng lực không biết...người bình thường tới nơi này, căn bản chính là tự tìm đường chết, Tử Sư du đang ở bên ngoài, vô số biến dị thú cấp B ở phụ cận Minh Đô, đều vô cùng kinh khủng. Chỉ có cường giả cấp A mới có tư cách đến đây thăm dò, thế nhưng cường giả cấp A lại có thể nhạy bén phát hiện ra sinh mệnh lực của mình bị giảm bớt cho nên căn bản không muốn đi sâu vào bên trong.

Khó trách vì sao Minh Đô chưa bao giờ bị người ta phát hiện ra chân tướng! Nếu như suy đoán của bọn hắn là thật, nơi này căn bản không phải là cái gì thế ngoại đào nguyên, mà là một tòa thành được kéo dài bởi một đồng xương cốt! Mà nếu như...nếu như loại phương thức này được truyền thụ cho tổ chức thần bí...

Sắc mặt của mọi người đại biến, người trung niên mặc dù đáng hận, thế nhưng hắn cuối cùng cũng chỉ có một người, không có cách nào hoàn thành quá nhiều chuyện, chỉ có thể ở đây kéo dài hơi tàn, thế nhưng nếu như loại năng lực tà ác này rơi vào trong tay của tổ chức thần bí, Trần Phong khẳng định, bọn hắn tuyệt đối sẽ chế tác ra một lượng lớn vật thí nghiệm! Đây tuyệt đối là uy hiếp cấp bậc thế giới!

"Bọn gia hỏa này..." Tâm thần của mọi người lạnh buốt, loại chuyện này, biết đến càng nhiều mới càng cảm giác được sự kinh khủng.

"Cho nên...đây cũng là một sự kiện mang tính uy hiếp cấp bậc thế giới khác?" Trần Phong có chút đau đầu.

Các đại ca ơi, ta chỉ muốn tới săn giết một con Tử Sư mà thôi! Yêu cầu của ta cũng không cao a! Một con Tử Sư cấp C, nhiều nhất là bắt được một con Tử Sư cấp C đỉnh phong hoặc là đầu lĩnh, hắn chỉ cần một giọt tinh huyết để chế tác ra thuốc thử dung hợp gen Tử Sư mà thôi! Tại sao lại đụng phải loại chuyện này rồi? Trần Phong phát hiện ra, dưới tình huống không sử dụng Quần sáng may mắn, vận may của hắn dường như rất là thấp... luôn có thể bởi vì đủ loại ngoài ý muốn, cuốn vào các loại sự tình.

"Viên Đá Vận Mệnh mà mình dung hợp có lẽ là hàng loại hai..." Thế nhưng, có thể mặc kệ hay sao?

Loại bí thuật này quá mức tà ác, Trần Phong cũng không muốn về sau mọi người ở trên khắp thế giới sẽ tự nhiên biến mất hoặc là xuất hiện sự kiện đồ thành, nói không chừng vào lúc nào đó hắn sẽ biến thành tế phẩm.

Huống chi...những điều này đều là do Minh Đô gây ra! Vậy còn chuyện Tử Sư vì cái gì lại đột nhiên biến mất? Bên ngoài Minh Đô vì cái gì bỗng nhiên xuất hiện một bộ xương khô? Nơi này đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Một tòa thành thị mấy trăm năm đều vận chuyển lặp đi lặp lại, mỗi ngày đều diễn ra một loại hành động, tuyệt đối sẽ không có khả năng xuất hiện loại ngoài ý muốn này, hoặc là đến cùng người trung niên này đang muốn làm cái gì? ! Đây mới là điều mà hắn lo lắng nhất. Nơi này, tuyệt đối có chuyện lớn đang phát sinh!

"Làm sao bây giờ?" Mấy người theo bản năng nhìn về phía Trần Phong.

Dù sao hoạt động lần này là cũng là Trần Phong tổ chức, lại thêm chiến tích cường hãn của hắn, vào loại thời điểm này, vẫn phải cần hắn làm ra quyết định.

"Còn có thể làm sao?" Trần Phong nhìn về phía nơi xa, trong ánh mắt lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Nơi đó, cuộc đàm phán giống như đã đến thời khắc mấu chốt nhất.

Minh Đô, tử khí đầy trời, ở bên trong một tòa thành thị đầy xác chết, có hai vị cường giả không có một chút kiêng kỵ nào đang tiến hành giao dịch.

"Hai vị này... nói thật là nhiều a." Trần Phong mệt mỏi nói.

Hắn biết là nhân vật phản diện rất ưa thích nói nhiều, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, bọn hắn thế mà nói nhiều đến loại tình trạng này. Bất quá, hai người này cũng không phải là nói nhảm đơn thuần.

Vị đội trưởng kia, rõ ràng đang rất nghiêm túc giao dịch, mà ở phía đối diện, người trung niên nhìn như đang tiến hành xác thực cuộc giao dịch này, dường như có một mục đích nào đó không thể giải thích được.

Có lẽ... mấy người Trần Phong lặng yên ần nấp.

Rất lâu sau, cuộc giao dịch của hai người dường như đã hoàn thành, từng vòng từng vòng vầng sáng lóe lên, dường như đó là một loại năng lực khế ước huyền bí và mạnh mẽ nào đó, có thể cam đoan cho hai bên thuận lợi chấp hành kế hoạch.

"Nếu như thế, còn xin tiền bồi truyền thụ bí thuật." Đội trưởng tiểu đội tinh anh nghiêm túc nói.

"Được." Người trung niên gật đầu.

Nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, có mấy đạo bóng đen bỗng nhiên lao ra.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, có từng đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện, bọn hắn mặc áo đen, thế mà lại là một dạng quần áo giống như tổ chức thần bí.

"Ai?" Trong nháy mắt mọi người ở đây đều trở nên cảnh giác.

"Hồn tiền bồi có lệnh."

"Người này có dụng ý khó dò, giết không tha!"

Thanh âm đã được điều chỉnh của Trần Phong từ bên dưới chiếc khăn che mặt màu đen truyền tới.

"Hồn tiền bồi? ? ?" Đội trưởng rõ ràng sửng sốt một chút, ngoại trừ bọn họ, Hồn tiền bồi thế mà còn phái những người khác đến, làm sao có thể? Hắn

có chút hoài nghi nhìn lại.

"Đồ ngu!" Trần Phong chỉ lạnh lạnh liếc nhìn người này.

Ở dưới bộ quần áo, chỉ có thể nhìn thấy được một cặp mắt lạnh lùng.

"Nguyên lai còn tưởng rằng người này nắm giữ vong linh bí thuật, nhưng thông qua sự kiểm trắc, chúng ta phát hiện ra người này nắm giữ một loại kỹ thuật giả mạo! Loại kỹ thuật chưa hoàn thiện này, nhiều hạng mục của tổ chức cũng đã nắm giữ."

Trần Phong lạnh lùng nói: "Luân hồi ngày qua ngày, còn nhất định phải hiến tế những người khác mới có thể miễn cưỡng sống tạm, loại sống lại này, đến cùng sẽ có ích lợi gì!"

"Người này dùng loại bí thuật bỏ đi này để giao dịch, chẳng lẽ không sợ chúng ta trả thù?" Đường nhiên là hấn sợ! Cho nên...từ lúc mới bắt đầu, hắn đã có ý đồ khiến cho chúng ta không thể còn sống rời đi! Hồn tiền bối vì để cho chúng ta tới cứu các người, tổ chức đã tổn thất không ít cường giả cấp A, bây giờ không thể để tổn thất thêm nữa." Trần Phong lạnh lùng nói ra.

Xoạt! Sắc mặt của người trung niên cùng với đội trưởng đại biến.

Là thật sao? Đội trưởng giật mình cảm thấy không ổn, người này nói rất là có lý, có rất nhiều chuyện là đúng sự thật, lại thêm vẻ mặt của người trung niên, lúc này hắn mới phát giác ra, chính mình thật sự có thể đã bị mắc lừa!

"Người dám đùa ta?" Đội trưởng hằm hằm nhìn người trung niên.

"Nguyên lai các người là cùng một phe hay sao? Hết sức thông minh, bắt quá..." Người trung niên có chút tiếc nuối lắc đầu: "Đã chậm a."

"Cái gì?" Đám người sửng sốt một chút.

Mọi người trong tiêu đội tinh anh càng là lộ ra vẻ mặt không hiểu thấu, cái gì là cùng một phe?

Oanh! Khí tức kinh khủng từ trên người của người trung niên tỏa ra.

"Vốn là muốn chờ các người rời đi khỏi Minh Đô lại thi triển, cũng được, vậy thì liền để cho những tên đáng thương như các người, mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là lực lượng chân chính đi, ha ha ha."

Đoạn Không Trảm

Sát ý lạnh lẽo tỏa ra, người trung niên bùng nổ ra thực lực chân chính của mình.

"Cẩn thận!" Sắc mặt của tất cả mọi người trong tiểu đội tinh anh đều ngưng trọng, lúc này, không có ai so đo chuyện mấy người Trần Phong là ai nữa, người trung niên này lắm nhãi nấy giờ, có trời mới biết là hấn câu giờ để làm cái gì! Huống chi...

Oanh! Một cỗ khí tức kinh khủng buông xuống, tất cả mọi người đều cảm nhận được một cỗ áp lực cường đại, đây là uy áp siêu cường thuộc về cường giả cấp A đỉnh phong! Thực lực của người trung niên này...rất mạnh!

Oanh! Bầu trời Minh Đô trong nháy mắt bị xé rách, bầu trời vốn bị sương mù bao phủ, thế mà xuất hiện vô cùng vô tận hào quang, hào quang đáng sợ, cứ thế mà ở trên bầu trời, xé rách ra một đường hầm không gian thật dài. Xuyên thấu qua khe hở không gian, đám người nhìn thoáng qua, sắc mặt liền đại biến.

Ở bên kia, là một toà thành thị phồn hoa, theo toà thành thị cổ xưa này khác nhau, toà thành thị này thuộc về thời đại gen hiện đại, cho dù chỉ là một toà thành thị nhỏ, cũng có trọn vẹn mấy chục vạn người! Nhân khẩu rất phát triển, mà mục tiêu của người trung niên rõ ràng là những người này!

"Hấn muốn đồ thành!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Đồ thành! Đây là một cái danh từ đáng sợ, cho dù là Minh Nguyệt đã làm qua, tổ chức thần bí cũng đã làm qua, thế nhưng bọn hấn biết rõ, những người ở Minh Đô này là những người có thể khởi tử hoàn sinh, bọn hấn chỉ vì phá cục! Mà người trung niên này lại muốn hiến tế!

"Hấn dự định hiến tế cả một toà thành thị hoàn chỉnh, để cung cấp nuôi dưỡng Minh Đô!"

Đám người cảm thấy phát lạnh, đây chính là một tòa thành thị a! Đây chính là mấy chục vạn người a! Cái tên này...

"Đó là Phong Thành." Về mặt của mọi người trong tiểu đội tinh anh trắng bệch, bởi vì nơi đó rõ ràng là phân bộ của bọn hắn!

Phân bộ của tổ chức thần bí bọn hắn chính là ở gần đây, cho nên tất cả những nhiệm vụ ở bên này gần như đều là do bọn hắn thi hành, mà thật không may chính là, người trung niên bởi vì thực lực có hạn, chỉ có thể tìm kiếm những tòa thành thị ở gần đây, cũng chỉ có thể là Phong Thành! Đây là sự trùng hợp, còn không bằng nói là chắc chắn!

"Cái tên điên này!" Phó đội trưởng chửi ầm lên.

Mặc dù bọn hắn giết người vô số, thế nhưng cũng chưa từng đồ thành chân chính! Giết những người vĩnh viễn sẽ không chết ở trong Minh Đô, bọn hắn sẽ không có cảm giác gì, đối với bọn hắn mà nói, tựa như là giết NPC ở trong game mà thôi, hoàn toàn không cảm giác tội lỗi. Thế nhưng là tòa thành thị này chính là nơi mà bọn hắn sinh hoạt thường ngày... mấy chục vạn người kia...

Oanh! Trong hư không, hào quang lấp lánh càng thêm sáng ngời.

Trong tay của người trung niên đang ngưng tụ một cỗ lực lượng kinh khủng, hắn chính là cường giả cấp A đỉnh phong a, có thể tưởng tượng được chiêu bí kỹ dung hợp mà hắn sắp thi triển sẽ cường đại cỡ nào? ! Đám người chỉ tưởng tượng thôi mà đã không rét mà run.

"Làm sao bây giờ?" Về mặt của tất cả mọi người đều trở nên khó coi.

Cản? Không ngăn được! Cho dù là bọn hắn có tới hai cường giả cấp A! Thế nhưng thực lực chênh lệch, khiến cho bọn hắn căn bản đánh không lại người trung niên này, huống chi, đối phương còn là một lão quái vật đã sống mấy trăm năm!

Cùng là cấp A, cấp A đỉnh phong chỉ là đại biểu cho sự chênh lệch thuộc tính! Thế nhưng chênh lệch sức chiến đấu...bọn hắn chỉ có thể phát huy ra uy năng gấp mười lần cấp A, người trung niên này ít nhất có thể phát huy ra

uy năng gấp trăm lần! Một người đã dừng lại ở cấp A mấy trăm năm, ai cũng không biết hắn có bao nhiêu đáng sợ! Ai cũng không biết nội tình của hắn đến cùng dày đến mức nào!

Mà đúng vào lúc này.

Ô...ô...n...g ——Cỗ lực lượng kia đã ngưng kết ở trên không trung, trước người của người trung niên, có một đầu Cự Long hư ảo như ẩn như hiện, nóng lòng muốn lao ra, ai cũng có thể cảm giác được ở trong con Cự Long này ẩn chứa lực lượng siêu kinh khủng! Không thể nghi ngờ, một chiêu này nếu được phóng thích ra, Phong Thành chắc chắn sẽ bị hủy diệt!

"Thừa cơ hội giết hắn!" Đội trưởng hạ lệnh.

Nếu như chiêu bí kỹ dung hợp này cần thời gian để ngưng tụ, giờ phút này chính là cơ hội tốt nhất để giết hắn.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, sát chiêu của đám người trong chớp mắt đánh tới.

Nhưng mà, làm cho người ta kinh hãi chính là, từng đạo ánh sáng lung linh đáng sợ kia, vào thời điểm chạm vào vầng sáng chung quanh người trung niên, thế mà bị hòa tan trong nháy mắt, sau đó liền bị hấp thu, biến thành một bộ phận lực lượng của hắn. Người trung niên từ đầu đến cuối đều không động đậy, chỉ liếc mắt trào phúng nhìn bọn hắn.

"Đáng chết!" Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi.

Công kích của bọn hắn, thế mà biến thành chất dinh dưỡng cho đối phương? ! Rất đáng hận!

"Xong." Trong lòng mọi người lạnh buốt, trước thực lực tuyệt đối, bọn hắn không có bất kỳ một biện pháp nào!

"Bí kỹ dung hợp sao..." Trần Phong hơi nheo mắt lại, bỗng nhiên nhìn về phía tiểu đội tinh anh: "Các người hắn là có người nắm giữ năng lực không gian chứ?"

Ở cái thời đại này, một gen tiểu đội bình thường, nhất định phải có người nắm giữ năng lực không gian! Vô luận là để phá cục hay là để chém giết, đều có chỗ tốt không tưởng tượng nổi, thậm chí, một gen tiểu đội hoàn chỉnh nhất, bình thường đều có được nhiều chủng loại năng lực, để có thể ứng đối được với nhiều trường hợp hơn.

"Có." Đội trưởng gật đầu.

"Có Đoạn Không Trảm hay không?" Trần Phong lạnh nhạt hỏi.

Đoạn Không Trảm, bí kỹ dung hợp 5 tinh siêu cường! Có thể nói, cơ hồ là chiêu số mạnh nhất mà gen chiến sĩ cấp B loại hình không gian có khả năng nắm giữ, gần như đã biến thành tiêu chí của chiến sĩ loại hình không gian!

Tác dụng: Có thể dịch chuyển hết thủy thủ đoàn công kích vào trong không gian!

Không sai! Đây chính là lực lượng của Đoạn Không Trảm! Mong muốn thi triển được Đoạn Không Trảm, nhất định phải dung hợp năm loại gen mới có thể thành công, cho nên chỉ có chiến sĩ loại hình không gian cấp B mới có thể nắm giữ!

Chiêu bí kỹ dung hợp này, phi thường mạnh mẽ! Vô luận là công kích vật lý thuần túy, công kích xuyên thấu, công kích năng lượng, công kích tinh thần...gần như là những cái gì được gọi là công kích, chiến sĩ loại hình không gian đều có thể cưỡng ép dịch chuyển phương vị của đòn công kích, lập tức chuyển dời đòn công kích đến một tọa độ không gian khác!

Trên lý luận, miễn là có đủ năng lực, nó gần như có thể đảo ngược tất cả các đòn công kích!! Đây chính là Đoạn Không Trảm! Trần Phong mặc dù không có dung hợp năng lực không gian, nhưng đối với loại bí kỹ dung hợp siêu cường đại này, cũng đã sớm nghe thấy.

"Không có." Phó đội trưởng đi tới: "Thế nhưng ta có Đầu Chuyển Tinh Di."

"Đầu Chuyển Tinh Di?" Đôi mắt của Trần Phong đột nhiên sáng rõ.

Đầu Chuyển Tinh Di! Bản nâng cấp của Đoạn Không Trảm 5 tinh lên thành bí kỹ dung hợp 6 tinh! Bí kỹ dung hợp siêu cường cấp A! Công phòng nhất thể!

Nếu như nói Đoạn Không Trảm chỉ là đem công kích dịch chuyển sang một chỗ khác, như vậy Đầu Chuyển Tinh Di, chính là đem chiêu số mà đối phương thi triển, thông qua thủ đoạn không gian, cưỡng ép trả về cho đối phương! Đây mới là chỗ kinh khủng nhất của nó!

Long Ngâm Cửu Châu

Trần Phong dự đoán là đôi phương có thể có Đoạn Không Trảm, thế nhưng không nghĩ tới, thế mà còn có sự vui mừng ngoài ý muốn, gen chiến sĩ loại hình không gian của cái tiểu đội này, vừa vặn là phó đội trưởng, hơn nữa còn là gen chiến sĩ cấp A, còn nắm giữ loại bí kỹ dung hợp mạnh mẽ bên trong cấp A này!

"Rất tốt." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu: "Vậy thì dễ làm rồi."

"Người muốn..." Phó đội trưởng bỗng nhiên nghĩ đến cái gì.

"Không sai! Là cường ép chặn đường!" Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh.

"Không có khả năng!" Phó đội trưởng không có một chút do dự cự tuyệt.

Nói đùa cái gì? Đầu Chuyển Tinh Di mặc dù mạnh mẽ, nhưng cũng không phải là vô địch! Đối với kẻ địch yếu hơn mình, người có khả năng dịch chuyển 100%, thế nhưng khuyết điểm của nó cũng rất rõ ràng, đối với người mạnh mẽ hơn chính mình, xác suất thành công sẽ giảm xuống trên một đường thẳng! Mạnh mẽ hơn một phần mười, xác suất thành công giảm xuống 10%! Mạnh mẽ hơn hai phần mười, xác suất thành công giảm xuống 20%!

...

Mà người trung niên trước mắt, mạnh mẽ hơn hẳn đâu chỉ gấp mười lần? ! Cái này căn bản là một lão quái vật được chứ? ! Phó đội trưởng cẩn thận tính toán một chút xác suất thành công, ừm...chỉ có 0.00008%! Đây là cần nhắc đến vấn đề không gian không thể nắm chắc, không có cách nào dự đoán tính huyền bí, bằng không mà nói, hẳn ngay cả một chút tỷ lệ này đều không có, thế nhưng cái tỷ lệ này cùng với số 0 cũng không khác nhau!

Tỷ lệ không đến một phần một triệu! Lừa nhau à? Hẳn khẳng định, chỉ cần hẳn dám thi triển Đầu Chuyển Tinh Di, hẳn sẽ trong nháy mắt bị cản trở mà

chết! Không có một chút do dự nào! Đây căn bản không phải là một cuộc độ sức cùng cấp bậc!

"Không thử một chút làm sao biết?" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Tuyệt đối không có khả năng." Phó đội trưởng chính là đánh chết cũng không muốn thi triển.

"VẬY các người cứ như vậy trơ mắt nhìn bọn hắc phá hủy Phong Thành?" Trần Phong cười lạnh: "Chúng ta cũng không quá quan trọng, dù sao chúng ta cũng là thủ hạ trực tiếp của Hồn tiền bối, thế nhưng các người, ha ha ha... ngay cả hang ổ cũng bị tận diệt, tổ chức sẽ bỏ qua cho các người sao? A, đúng rồi, một khi cái tên này hấp thu sinh mệnh lực của một tòa thành thị, các người có biết hắc sẽ trở nên cường đại đến cỡ nào hay không?"

"Các người cảm thấy, chính mình có thể sống sót?" Trần Phong đạm mạc nói.

"Thế nhưng mà..." Phó đội trưởng lắc đầu: "Chuyện này căn bản không có khả năng thành công."

"Nhất định có thể thành công." Ánh mắt đạm mạc của Trần Phong quét qua trên người của hắc, nói: "Người thật sự cho rằng Hồn tiền bối điều động chúng ta tới đây là để dạo chơi hay sao? Người cứ việc thi triển là được, chuyện còn lại, cứ giao cho ta là được."

"Người?" Phó đội trưởng hoài nghi nhìn Trần Phong.

Bọn hắc không tin Trần Phong, cũng là bởi vì thực lực của Trần Phong chỉ có cấp C a! Quá yếu! Nếu không phải trong mấy người này có một nữ nhân tản ra khí tức làm cho bọn hắc cảm thấy kiêng kỵ, bọn hắc thậm chí còn hoài nghi những người tới trợ giúp này là một trò khôi hài!

"A." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Đã nghe nói qua Linh Hải Mộc hay chưa?"

Xoạt! Vẻ mặt của hai vị đội trưởng bỗng nhiên đại biến, Linh Hải Mộc! Chẳng lẽ...ánh mắt của hai người trở nên hùng hực.

"Ra tay đi." Trần Phong nhìn con Cự Long hư ảo lúc nào cũng có thể bùng nổ kia, nói: "Chúng ta không có thời gian."

Phó đội trưởng chỉ lưỡng lự trong nháy mắt, mạnh mẽ cắn răng một cái.

"Liều mạng! Đầu Chuyển Tinh Di vẫn là quá miễn cưỡng, căn bản là không có khả năng thành công, coi như có Linh Hải Mộc hiệp trợ, năng lượng của ta cũng không đủ! Thế nhưng nếu như ta không thi triển bản ngược công kích trở về, chỉ thi triển chiêu thức Đoạn Không Trảm gia cường hẳn là có thể miễn cưỡng đủ năng lượng!"

"Người chỉ cần dịch chuyển đòn công kích về phía dãy núi kia là được." Trần Phong nói.

"Được." Phó đội trưởng hít vào một hơi thật sâu.

Không thi triển Đầu Chuyển Tinh Di mà chỉ thi triển phiên bản Đoạn Không Trảm gia cường, đem chiêu bí kỹ dung hợp siêu cường cấp A đỉnh phong này, dẫn dắt đến một dãy núi không người ở phụ cận! Nếu không phải Trần Phong nói ra Linh Hải Mộc, hẳn căn bản là không dám ra tay! Thế nhưng cho dù là có Linh Hải Mộc...

"Chỉ có thể liều mạng!" Đôi mắt của Phó đội trưởng lộ ra hung quang: "Tới đi!"

Oanh! Lực lượng kinh khủng ở trong người của hắn bùng nổ.

Mà vào lúc này, trong hư không, người trung niên dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người của mọi người, vốn hắn cũng không có để ý, cho dù cùng là cường giả cấp A, thế nhưng chênh lệch ở trong đó, lại giống như sông với biển!

"Không sai biệt lắm... đã đầy đủ!" Người trung niên cảm thụ lực lượng mạnh mẽ trước mắt.

Xoạt! Hào quang đầy trời vào thời khắc này ngưng tụ lại.

"Long! Ngâm! Cửu! Châu!" Người trung niên chậm rãi nói ra từng chữ.

Kèm theo mỗi một chữ nói ra, đều có một cỗ lực lượng cường đại ngưng tụ, đến thời điểm cả bốn chữ được đọc lên, con Cự Long hư ảo như ẩn như hiện ở trước mặt của hắn vào giờ khắc này liền ngưng thật, lại thật hóa thành một con Cự Long màu vàng óng sống sờ sờ, đây chính là uy năng siêu cường của chiêu bí kỹ dung hợp này!

Rống! Có một tiếng long ngâm truyền ra, thiên địa rung động, Cự Long xuyên qua hư không, đánh thẳng về Phong Thành!

Vào giờ phút này, cho dù là mấy người Trần Phong đang ở phía sau cũng cảm giác được một cỗ áp bách kinh khủng! Cường giả cấp A đỉnh phong thi triển bí kỹ dung hợp tạo ra uy năng mấy chục lần thậm chí là gấp mấy trăm lần, đến cùng sẽ khủng bố đến mức nào!

"Ra tay!" Trần Phong gầm lên giận dữ.

"A a a!" Phó đội trưởng rít lên một tiếng, Đoạn Không Trảm sớm chuẩn bị vào thời khắc này tỏa ra.

Xoạt! Có một vết nứt trong hư không, ngăn ở phía trước đường hầm hư không do người trung niên mở ra, hoàn mỹ ngăn trở hết thấy đường đi của Cự Long, đây chính là Đoạn Không Trảm. Trên bản chất, nó chỉ là một vết nứt không gian!

Mà vào lúc này, người trung niên quét ánh mắt qua, cười lạnh một tiếng: "Tự tìm đường chết!"

Đúng thế, là tự tìm đường chết, chỉ là tân thủ cấp A, cũng dám ra tay với hắn? Thực lực chênh lệch, cái tên này thật sự không cảm giác được hay sao? Thật sự là ngu xuẩn a...

Mà đúng vào lúc này, không riêng gì hắn, ngay cả phó đội trưởng cũng cảm giác được mình hết sức ngu xuẩn, thế nhưng hắn lại không có cách nào, vào thời khắc nguy cơ này, hắn chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Trần Phong!

"Nhanh phóng thích Linh Hải Mộc!" Phó đội trưởng hướng về phía Trần Phong gầm nhẹ một tiếng.

"Chờ một lát." Ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Hắn bỏ qua ánh mắt cháy bỏng của mọi người trong tiểu đội tinh anh, nhìn con Cự Long đang lao tới Đoạn Không Trảm càng ngày càng gần, trong nháy mắt thấy là sẽ va chạm, hắn rút cục cũng ra tay.

Xoạt! Hắn chỉ vào hư không, Quầng sáng may mắn tỏa ra!

Ô...ô...n...g —— 1 giá trị may mắn tiêu hao trong chớp mắt, tỷ lệ thành công rất thấp? Không đến một phần triệu? Thật có lỗi, ở trước mặt của Trần Phong, chỉ cần là vấn đề tỷ lệ hắn đều có thể giải quyết! Vèn vèn chỉ cần 1 giá trị may mắn, Trần Phong liền có thể đem đòn công kích siêu cường này chặn đứng! Chỉ có điều là...đúng vào lúc này...

Đại chiến kinh thiên?

"Quét sạch." Người trung niên lạnh nhạt nói.

Xoạt! Con Cự Long gầm lên giận dữ, hào quang kỳ dị quanh người bùng nổ, Trần Phong vừa mới thi triển Quang sáng may mắn, vậy mà vào thời khắc này hoàn toàn mất đi hiệu lực!

Làm sao có thể? Trần Phong đột nhiên có con người vào, mất đi hiệu lực? Đây là tình huống hắn chưa từng thấy qua! Người trung niên này thế mà có được năng lực đối kháng với Quang sáng may mắn? Không, khẳng định không phải! Ngay cả cái tên gia hỏa trên mi tâm có kỳ thạch tỏa ra ánh sáng màu xanh kia cũng làm không được, người trung niên này lại càng không có khả năng, như vậy thì chuyện gì đã xảy ra? Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hoặc nói là...người trung niên bởi vì cảm giác được điều gì đó không thích hợp, đơn thuần tăng lực lượng của con Cự Long lên, đơn thuần tăng năng lượng của con Cự Long lên! Chỉ thế mà thôi.

Chỉ có điều là, năng lượng của con Cự Long thuế biến, thực lực trở nên mạnh hơn, đem nguyên bản xác xuất thành công đáng thương giảm xuống thấp hơn, thậm chí có thể nói, trực tiếp đem xác suất thành công gạt bỏ, trực tiếp biến thành một chuyện không có khả năng thành công! Chỉ có ở loại tình huống này, mới có thể khiến cho Quang sáng may mắn mất đi hiệu lực.

Nhưng mà đúng vào lúc này.

Tạch... ! Con Cự Long đã va chạm vào Đoạn Không Trảm.

Phốc! Vền vền chỉ là va chạm năng lượng, trong miệng của phó đội trưởng liền bắn ra máu tươi, đây căn bản không phải là cùng một cấp độ, hắn căn bản không có khả năng chống đỡ!

"Xong." Trong lòng của Phó đội trưởng phát lạnh, hắn biết, mình không nên tin cái tên đáng chết kia! Những người khác trong tiểu đội tinh anh cũng

cảm thấy lạnh cả người, nếu quả thực để cho con Cự Long kia đánh vào Phong Thành, những người bọn hắn sẽ có thể chạy trốn được hay sao? Mà đúng vào lúc này, Trần Phong một lần nữa chỉ vào hư không.

Xoạt! Có một cỗ lực lượng kỳ dị lay động, Trần Phong chỉ giơ ngón tay lên chỉ một cái, vô cùng tiêu sái. Chỉ là, Trần Phong sau khi chỉ một cái xong, trên khuôn mặt lại lộ ra vẻ đau lòng, phải biết rằng, đây chính là ròng rã 1000 điểm giá trị may mắn! Vừa rồi sau khi một lần nữa thi triển Quảng sáng may mắn, hắn liền được phản hồi! Bởi vì đó không phải là vấn đề tỷ lệ, cho nên 1 giá trị may mắn sẽ không có khả năng thành công, chỉ có xúc động lực lượng không gian cùng với quy tắc thần bí thì mới có thể!

Đây là vấn đề ảnh hưởng tới hiện thực! Mà tiêu hao —— chính là 1000 điểm giá trị may mắn. Có trời mới biết, trải qua hai tháng trời hắn cũng chỉ mới góp nhặt được 1200 điểm mà thôi! Mà bây giờ, chỉ tay một cái, liền tiêu hao 1000 điểm giá trị may mắn! Trận đối chiến giữa những siêu cường giả này, quả thực hơi quá mức kinh khủng!

Bất quá...hiệu quả cũng hết sức rõ ràng, kèm theo Quảng sáng may mắn, cái vết nứt không gian nguyên bản lung lay sắp đổ kia, lại bỗng nhiên trở nên sinh long hoạt hổ, biến thành hung mãnh dị thường! Dùng một ngụm nuốt toàn bộ con Cự Long kia vào!

Xoạt! Hào quang đầy trời vào thời khắc này tan rã.

"Chuyện này..." Người trung niên lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Tiểu đội tinh anh cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, ngay cả phó đội trưởng vừa mới thi triển Đoạn Không Trảm cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Thế mà thành công? Ngay cả chính hắn cũng đều không thể tin được. Đây chính là Long Ngâm Cửu Châu cơ đấy! Đây chính là hóa thân Cự Long a! Hơn nữa còn lớn như vậy! Dài như vậy! Cự Long ẩn chứa không biết bao nhiêu năng lượng, liền bị một chiêu Đoạn Không Trảm nhỏ bé nuốt hết!

Này, này, chuyện này...đám người nửa ngày cũng không thể lấy lại tinh thần, chuyện này thật là bất khả tư nghị! Tiểu đội tinh anh dùng ánh mắt khiếp sợ nhìn về phía Trần Phong, Trần Phong chỉ làm ra vẻ huyền bí khó

lường cười nói: "Thủ đoạn của Hồn tiền bối, bằng vào các người làm sao có khả năng dự đoán?"

Đám người lúc này mới chợt hiểu, Hồn tiền bối...bọn hần chỉ biết là Hồn tiền bối mạnh mẽ, chưa bao giờ nghĩ tới, thế mà lại cường đại đến loại tình trạng này! Chỉ cần tùy tiện chuẩn bị một chút thủ đoạn liền có thể đem chiêu thức mạnh nhất của một lão quái vật sống mấy trăm năm chặn đứng? Vậy nếu Hồn tiền bối tự mình ra tay...mọi người nhất thời tràn ngập kính sợ, không hổ là tồn tại truyền kỳ!

Mà vào lúc này, kèm theo việc Cự Long biến mất, người trung niên đã cực kỳ phần nộ.

"Đoạn Không Trảm...ha ha, Đoạn Không Trảm bất quá cũng chỉ có thể nuốt hết nó mà thôi, cũng không có cách nào tiêu diệt, ha ha, các người cho rằng nuốt hết nó xong ta liền không có cách nào điều khiển hay sao?" Trong mắt của người trung niên lóe lên hàn quang.

"Ngưng!"

Oanh! Hư không nổ tung, đôi mắt của người trung niên lóe lên hào quang đáng sợ, đó là năng lực chưa có người nào thấy qua, ai cũng không biết được, lão quái vật đã sống mấy trăm năm này nắm giữ bao nhiêu bí kỹ đáng sợ! Thế nhưng mà hiệu quả lại hết sức kinh người, con Cự Long đã bị Đoạn Không Trảm nuốt hết kia thế mà đang chậm rãi từ bên trong khe nứt không gian đi ra! Nó thế mà có thể thoát ra được!

"Lực lượng thật là đáng sợ." Đám người kinh hãi.

Đây không phải là cái gì bí kỹ, mà là lực lượng đơn thuần! Hần thế mà dựa vào lực lượng kinh khủng của mình kéo con Cự Long ra bên ngoài khe nứt không gian... con Cự Long giờ phút này giống như là một củ cải to lớn, đang được chậm rãi kéo ra...cái cảnh tượng này quá mức kinh sợ.

"Muốn thoát ra sao?" Ánh mắt của Phó đội trưởng cũng trở nên quyết tâm.

Nếu như Đoạn Không Trảm không có khả năng thành công thì cũng thôi, thế nhưng Đoạn Không Trảm nếu như đã thi triển thành công, vậy nó sẽ có

đủ lực lượng để nuốt hết thầy con Cự Long này! Hắn có thể cảm giác được ở bên trong Đoạn Không Trảm mà hắn thi triển lần này có bao nhiêu năng lượng kinh khủng!

"Mau trở về cho lão tử!" Phó đội trưởng gầm lên giận dữ.

Bên trong Đoạn Không Trảm truyền đến lực hấp dẫn cực lớn, đem con Cự Long kia hút trở về!

"Hừ!" Người trung niên hừ lạnh một tiếng, hắn một lần nữa thi triển lực lượng cường đại đem con Cự Long kéo ra.

Thế là, ở trên không trung Minh Đô, có một con Cự Long to lớn thẳng tắp, giờ khắc này đang ở bên trong một cái khe nứt không gian trơn bóng, không ngừng rút ra rút vào, thỉnh thoảng có một chút ánh sáng vàng bắn tung tóe ra xung quanh.

Ừm...Trần Phong trầm mặc.

Vương Thuần trầm mặc.

Tiểu đội tinh anh hoàn toàn yên tĩnh.

Mấy người Thần Y càng là không đành lòng nhìn thẳng.

Cái cảnh tượng này...

"Làm sao cảm giác có một chút..."

Từ Phi nheo mắt nhìn, lộ ra vẻ mặt kỳ quái nói: "Thật giống như..."

"Xoạt!" Mấy đạo ánh mắt hung ác nhìn tới.

Minh Nguyệt dùng bàn tay tạo ra thủ thế một cây kéo cắt, Từ Phi liền cảm như hên, nhưng ở trong ánh mắt của hắn vẫn như cũ vô cùng quái dị, rõ ràng nhìn rất là giống nha...

"Hừ!" Người trung niên hừ lạnh, kéo con Cự Long ra.

"Hấp!" Phó đội trưởng cắn răng, nuốt con Cự Long trở lại.

"..."

Trần Phong cũng có một chút cảm giác sụp đổ.

Hai đại ca! Đây chính là một trận đại chiến đỉnh cấp đấy!

Các người đang đại biểu cho lực lượng siêu cường mạnh mẽ nhất đại lục đấy! Vì sao từ một trận đại chiến kinh thiên, cuối cùng lại biến thành cái dạng nam nữ chơi đùa này?

Lực lượng kinh khủng

Lại phối hợp với hai tên hán tử cứng cáp đang thở dốc, đơn giản là không có cách nào nhìn thẳng được!

Bất quá, dù sao thì người trung niên kia cũng hơn một chút, ở dưới lực lượng kinh khủng mà hắn điều khiển, con Cự Long đã bị nuốt hết, thế mà đang vững chắc chậm rãi rút ra!

"Không tốt." Phó đội trưởng đột nhiên cảm thấy không lành, hắn đã cảm giác được mình sắp không khống chế nổi, lực lượng của người trung niên này quá mức kinh khủng, đã vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

"Các người đối với lực lượng hoàn toàn không biết gì cả." Trên khoé miệng của người trung niên lộ ra nụ cười gần, tản ra hàn quang lạnh thấu xương!

"Dẫn dắt, phóng thích!" Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Không có cách nào dẫn dắt ra ngoài!" Phó đội trưởng đỏ mồ hôi lạnh toàn thân.

Đáng chết! Bởi vì lực lượng của con Cự Long đã bị người trung niên khống chế, đừng nói là Đầu Chuyên Tinh Di, hắn thậm chí ngay cả việc dẫn dắt con Cự Long về hướng dãy núi phụ cận cũng làm không được! Người trung niên này quá kinh khủng!

"Vậy thì hướng về phía dưới chân!" Trần Phong lạnh lùng nói.

"Cái gì?" Phó đội trưởng liền có chút phát mộng.

Dưới chân? Loại lực lượng có cấp bậc này, dẫn nó xuống phía dưới thì không phải mọi người sẽ chết hết? ! Hắn có thể khẳng định, tất cả mọi người ở đây, thậm chí bao gồm cả đội trưởng cũng khó có khả năng ngăn trở được loại lực lượng này! Đây chính là bí kỹ dung hợp siêu cường do lão quái vật này ngưng tụ thật lâu, mới có thể thi triển ra được a!

"Làm đi!" Trần Phong chỉ lạnh lùng nhìn hấn nói: "Ta sẽ tự hại chính mình hay sao?"

"Hấn nói cũng đúng." Phó đội trưởng cắn răng một cái.

Ngắm lại đòn Đoạn Không Trảm vừa nãy có thể thi triển thành công kia, hấn rốt cục quyết định vẫn tin tưởng Trần Phong. Hấn cắn răng giậm chân một cái, cứng rắn đem con Cự Long kia dẫn dắt đánh về hướng Minh Đô! Dẫn dắt đến nơi xa hấn không làm được, thế nhưng Minh Đô, lại ở ngay dưới chân!

Xoạt! Lực lượng kinh khủng đánh xuống, mặt mũi của tất cả mọi người đều biến thành màu đất, một đám cường giả trong tiểu đội tinh anh, giờ phút này cũng run lẩy bẩy, quân người là cái gì cấp B, cấp A, ở trước mặt loại công kích cấp bậc này, đều là một con gà yếu đuối!

Đúng như vậy! Cho dù là đội trưởng của tiểu đội tinh anh, cũng bị ai phát hiện ra, mình bây giờ ngoại trừ run rẩy, thế mà không thể làm gì khác! Đây mới là điều đáng buồn nhất! Hấn thế nhưng chính là cường giả cấp A a! Nhưng mà...

Vào ngay lúc này, người có vẻ mặt biến hóa lớn nhất, lại là người trung niên đang đắc ý kia, không tốt! Mục tiêu của những người này—— lại có thể là Minh Đô! Hấn quá rõ ràng lực lượng của mình cường đại cỡ nào, cũng quá rõ ràng uy lực của một chiêu này, nếu như loại lực lượng này đánh xuống Minh Đô, hết thảy tâm huyết những năm này hấn làm đều trở nên uổng phí!

"Tuyệt đối không được!" Người trung niên cảm thấy lạnh cả người.

Hấn làm hết thảy, cũng là vì khiến cho Minh Đô vĩnh sinh! Một khi Minh Đô bị phá hủy, hấn coi như có vô địch thiên hạ thì lại như thế nào, Minh Đô cũng biến mất, con gái không có, hấn làm hết thảy, lại còn có ý nghĩa gì? !

"A a a a " Một tiếng gào thét truyền ra, quanh người của người trung niên tỏa ra hào quang đại thịnh, ở dưới sự cường ép không chế của hấn, con Cự Long nguyên bản đang đánh về phía Minh Đô, thế mà vào thời khắc này lại đánh chệch sang một bên, lao về phía dãy núi phụ cận!

Oanh! Vào thời khắc này, tác dụng của Đoạn Không Trảm rốt cục cũng hoàn toàn biến mất! Con Cự Long to lớn, cuối cùng cũng thoát ra khỏi khe nứt không gian! Thế nhưng...bởi vì được hai người phó đội trưởng cùng với người trung niên liên hợp dẫn dắt, chỗ duy nhất mà nó có thể hướng tới, cũng chỉ là một dãy núi ở phụ cận Minh Đô!

Oanh! Có một tiếng nổ kinh thiên truyền tới tận mây xanh, cả phiến thiên địa đều chìm ở bên trong ánh sáng màu vàng.

Rất lâu sau, sau khi ánh sáng màu vàng óng biến mất, mọi người có thể nhìn thấy rõ, nhìn không được hít vào một ngụm khí lạnh, dãy núi tồn tại không biết bao nhiêu năm kia, thế mà biến mất rồi!

Không sai! Dãy núi đã bị con Cự Long phá hủy! Vào giờ khắc này, bọn hắn mới biết được, bí kỹ dung hợp gọi là Long Ngâm Cửu Châu này đến cùng khủng bố đến mức nào!

Loại lực lượng này...đám người cảm thấy không rét mà run.

Nhưng mà, càng làm cho người kinh hãi chính là, vào giờ phút này, ở bên người của người trung niên kia, có một quả cầu màu xanh đỏ ẩn chứa lực lượng kỳ diệu, ở bên trong hư không không ngừng lấp lánh. Ở bên trong truyền đến lực lượng quen thuộc!

"Đây là..." Con mắt của Thần Y đột nhiên trừng lớn: "Là sinh mệnh lực!"

"Làm sao có thể!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Long Ngâm Cửu Châu rõ ràng đã thất bại, rõ ràng đã bị dẫn dắt đánh vào dãy núi, làm sao còn có thể có sinh mệnh lực?

Trừ phi...đám người đột nhiên ý thức được cái gì.

"Không sai." Sắc mặt của người trung niên trở nên âm trầm đáng sợ: "Đây là sinh mệnh lực thuộc về mười vạn con biến dị thú ở bên trong dãy núi kia! Các ngươi tưởng rằng chỉ có nhân loại mới có sinh mệnh lực thôi hay sao?"

"Ha ha ha." Tiếng cười âm lãnh của hắn làm cho người ta kinh ngạc.

Bất quá, Trần Phong rất nhanh liền tỉnh táo lại: "Biến dị thú có tuổi thọ càng lâu hơn, sinh mệnh lực càng mạnh hơn, mười vạn con biến dị thú, sinh mệnh lực của chúng nó hẳn là còn hơn xa Phong Thành?"

"Thế nhưng mà...qua nhiều năm như vậy, người thật giống như chưa bao giờ hấp thu qua sinh mệnh lực của bọn chúng? Xem ra, hấp thu biến dị thú có lẽ là có rất nhiều hạn chế?" Trần Phong suy đoán.

Người trung niên lúc này mới ngẩng đầu lên nói: "Người hết sức thông minh! Không sai! Ha ha...nếu như có thể để cho ta hấp thu sinh mệnh lực của đám người Phong Thành kia thì tốt biết bao... sinh mệnh lực của biến dị thú mặc dù mạnh hơn, thế nhưng chất bản cũng càng nhiều hơn, rất khó có thể hấp thu! Hấp thu nhân loại, sinh mệnh lực có thể chuyển hóa 100%! Mà hấp thu biến dị thú, tỉ suất chuyển hóa chưa đủ 1%! Chênh lệch là quá lớn! Cũng không được bao nhiêu...mười vạn con biến dị thú a?"

Người trung niên hít vào một hơi thật sâu: "Nhưng coi như có ít còn hơn không."

Ô...ô...n...g —— Quả cầu ánh sáng màu đỏ xen lẫn màu xanh ở trước mắt người trung niên càng thêm lấp lánh.

Màu đỏ, đại biểu cho sinh mệnh lực.

Màu xanh, đại biểu cho lực lượng của biến dị thú, hoặc nói là chất bản.

Màu đỏ cùng với màu xanh không ngừng đan xen, căn bản là không có cách nào khống chế, người trung niên muốn hấp thu một phần nhỏ sinh mệnh lực, sẽ phải loại bỏ một lượng lớn chất bản! Cho nên tỉ suất chuyển hóa mới thấp như vậy!

"Xoạt!" Người trung niên nhúng một tay vào quả cầu ánh sáng xanh đỏ, bắt đầu hấp thu!

Trần Phong đột nhiên mở miệng: "Nếu để người trung niên hấp thu hết quả cầu ánh sáng kia, lực lượng của hắn sẽ trở nên rất kinh khủng!"

"Chúng ta phải ngăn cản hắn." Ánh mắt của Trần Phong lấp loé: "Hắn vừa mới thi triển Long Ngâm Cửu Châu, cuối cùng còn tiêu hao rất nhiều lực lượng để điều khiển con Cự Long! Hiện tại lực lượng của hắn không còn thừa bao nhiêu! Cho nên hắn mới không chờ được muốn hấp thu quả cầu ánh sáng này! Cho dù ở bên trong có rất nhiều chất bẩn!"

Các người rút cuộc cũng xuất hiện

"Hiện tại mới là thời điểm hãn suy yếu nhất, một khi để cho hãn hấp thu xong..." Trần Phong phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Thì ra là thế." Đám người hiểu ra.

Xoạt! Tiểu đội tinh anh trong nháy mắt liền ra tay.

"Muốn chết." Người trung niên quát lạnh, mặc dù lực lượng hiện tại của hãn không còn thừa bao nhiêu, thế nhưng hiện tại cũng đang không ngừng khôi phục, bằng vào những người trước mắt này, căn bản không có khả năng cản ngang quá trình hấp thu của hãn! Tôn thương mà đám người này tạo ra, thậm chí còn không bằng tốc độ khôi phục của hãn!

"Ha ha...rất nhanh, ta sẽ để cho các người biết cái gì gọi là kinh khủng." Người trung niên một bên phòng thủ, một bên nhẹ nhõm hấp thu quả cầu ánh sáng màu xanh đỏ trước mắt, chỉ có điều là, hãn không có chú ý tới cách đó không xa, trong mắt của Trần Phong đang lóe lên một tia cười lạnh.

Quầng sáng may mắn! Mở ra! Trần Phong lạnh nhạt một nâng một ngón tay lên, mục tiêu, rõ ràng là quả cầu ánh sáng màu xanh đỏ!

"A?" Người trung niên đang điên cuồng hấp thu bỗng nhiên cảm giác được có gì đó không đúng, hãn mới hấp thu không đến một phần ngàn, liền cảm giác không thấy được một chút lực lượng nào nữa, nhìn kỹ lại, lực lượng mà hãn hấp thu, vậy mà toàn bộ đều đã biến thành chất rắn!

Làm sao có thể? Người trung niên trừng lớn con mắt, lực lượng trong quả cầu ánh sáng xanh đỏ này căn bản là không có khả năng khổng chế! Bằng không, hãn đã sớm nhẹ nhõm bóc chất rắn màu xanh ở bên trong quả cầu ánh sáng ra, rồi hấp thu sinh mệnh lực màu đỏ! Ở bên trong quả cầu ánh sáng xanh đỏ này, hai loại năng lượng đang dùng một tốc độ siêu nhanh không ngừng đan xen cùng với vận chuyển, cho dù là lực lượng của hãn bây giờ cũng đều không có cách nào khổng chế! Thế nhưng trước mắt...

"Cái này làm sao có thể?" Người trung niên cảm thấy miệng lưỡi khô không khóc.

Hấp thu! Hấp không ngừng hấp thu, lại chỉ có thể hấp thu được chất bản!

Oanh! Tiểu đội tinh anh thấy thế liền bắt đầu điên cuồng công kích.

"Đáng chết!" Người trung niên lộ ra vẻ mặt khó coi, hắn biết, đây nhất định là một loại bí kỹ nào đó của địch nhân, thế nhưng mà hắn căn bản không có bất kỳ biện pháp nào để ngăn cản!

"Nếu như thế, vậy thì trước tiên tiêu hóa hết thủy chất bản, sau đó..." Trong ánh mắt của người trung niên lóe lên hàn quang.

Cái này cũng không nhất định là chuyện xấu, có người trợ giúp hắn đem chất bản tách rời ra, nếu như hắn có thể chống đỡ đến lúc giải quyết hết thủy chất bản, lưu lại, không phải chính là sinh mệnh lực thuần túy nhất hay sao? Đây chính là sinh mệnh lực của mười vạn con biến dị thú! Vượt xa lượng sinh mệnh lực của cả một tòa thành mà hắn có thể nhận được!

Nếu như giải quyết hết thủy chất bản...có thể hấp thu được nhiều sinh mệnh lực như vậy, hắn có lẽ sẽ có thể tiến thêm được một bước! Người trung niên mừng rỡ, chuyện này, có lẽ là một sự vui mừng ngoài ý muốn.

"Tới đi!" Hắn gầm lên giận dữ, lực lượng quanh người đại trướng, bắt đầu điên cuồng tiêu hóa chất bản!

Lực lượng xanh đỏ nguyên bản lẫn lộn với nhau, hắn cần phải không ngừng chuyển hóa, chậm chạp hấp thu, thế nhưng hiện tại, sau khi xác định những gì mình hấp thu toàn là chất bản, hắn căn bản không cần sử dụng bất luận một cái kỹ thuật gì!

Bây giờ chỉ cần bài trừ, tiêu hóa, xử lý! Một mạch mà thành! Chất bản màu xanh đang đang nhanh chóng giảm bớt, nhưng mà...có một thứ đồng dạng cũng giảm bớt, chính là lực lượng của người trung niên! Hắn rất rõ ràng, nếu như có thể chống đỡ được đến cuối cùng, hắn có lẽ sẽ có thể tiến lên một bước, thế nhưng Trần Phong làm sao có thể để cho hắn có cái cơ hội này?

"Lên!" Tiểu đội tinh anh bắt đầu điên cuồng công kích!

Người trung niên nếu như ở trạng thái bình thường, tự nhiên không có người nào là đối thủ của hắn, thế nhưng trải qua một lần kiếp nạn vừa rồi, lực lượng của hắn bây giờ không còn thừa bao nhiêu! Tiểu đội tinh anh cho dù có yếu hơn nữa, thì cũng vẫn có tới hai cường giả cấp A! Còn có một số chiến sĩ cấp B phụ trợ!

Đại chiến bùng nổ toàn diện, mấy người Trần Phong chỉ đứng ở phía sau lẳng lặng nhìn cảnh này. Lần quyết chiến này, vốn là do Trần Phong âm thầm thúc giục, hiện tại hai bên chém giết, nếu như có thể đồng quy vu tận chính là tốt nhất, nếu như không thể, vậy thì cũng phải lưỡng bại câu thương!

Hoặc là...một chết một tàn, như thế bọn hắn mới có hy vọng còn sống! Tốt nhất là người trung niên chết, tiểu đội tinh anh bị thương nặng! Đây mới là tròng diện mà Trần Phong mong đợi, bởi vì rốt cuộc thì nhân vật phản diện của hai bên trong kế hoạch cũng đã đánh nhau! Ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, đây mới là điều mà hắn muốn!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, Quảng sáng may mắn mở ra, lạng yên không tiếng động vận chuyển.

Dùng lưỡng bại câu thương làm mục đích cuối cùng, tác dụng của Quảng sáng may mắn hiện ra như có như không, giá trị may mắn cũng tiêu hao rất chậm, thật lâu mới có thể tiêu hao một điểm. Trong trận chiến đấu này, địa phương mà Trần Phong có thể nhúng tay, là gần như không có.

Lúc này, chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục, chỉ có điều là, mọi người cũng không có chú ý tới, tên Từ Phi một mực ăn không ngồi rồi này không biết từ khi nào, đã lạng yên biến mất trong tầm mắt của mọi người.

Oanh! Ở trước mặt có một bộ xương khô bị đánh nát chia năm xẻ bảy, Từ Phi xoa xoa tay phải có chút đau đớn, theo tử khí không ngừng bốc lên, có một loại lực lượng không hiểu nào đó xuất hiện, những bộ xương không biết đã chết bao nhiêu lâu này bỗng nhiên bò dậy.

Đây là khu vực ngoài rìa của Minh Đô, nơi này có phương hướng hoàn toàn ngược nhau so với thời điểm mà mấy người Trần Phong đi tới, ở một bên khác của Minh Đô, ở bên trong mặt đất, đang có vô số bộ xương chui ra. Những bộ xương này, đều là tể phẩm của Minh Đô mấy trăm năm nay! Sinh mệnh lực bị hiến tế...thân thể thì bị nhét vào bên trong mặt đất, không hiểu sao bây giờ lại sống lại.

"Cho nên, bộ xương to lớn mà lần trước mình gặp phải, chính là do mấy bộ xương nhỏ này tạo thành hay sao?" Từ Phi giống như có điều suy nghĩ.

Ở dưới tác dụng của tử khí không hiểu, những bộ xương này mặc dù không có ý thức, thể nhưng vẫn như cũ lưu lại bản năng khi còn sống, cùng với sự căm hận thật sâu đối với người trung niên.

"Đám xương cốt này muốn báo thù hay sao?" Từ Phi có chút hiểu rõ.

Tạch... ! Thanh âm quái dị không ngừng truyền đến, những bộ xương vừa sống lại này bắt đầu kết bè kết đội.

Từ Phi lặng yên không tiếng động trốn đi, hẩn nhìn đại quân bộ xương này tiến về phía trước...trên đường đi, những con biển dị thú ngăn cản trước mặt đều bị chém giết.

"Chuyện này..." Từ Phi có một chút sợ mất mật nghĩ thầm: "Con hàng Trần Phong kia sẽ không hớ mình đấy chứ?"

Mà đúng vào lúc này, đại quân bộ xương ở phía xa xa hơi ngừng lại, ở nơi đó, có từng tiếng tiếng gào thét truyền đến, rốt cục cũng có từng con Tử Sư xuất hiện, lít nha lít nhít, rất là dọa người.

"Tử Sư." Ánh mắt của Từ Phi sáng ngời: "Các ngươi rốt cục cũng xuất hiện..."

U Minh Chi Nhân

Tại Minh Đô, đại chiến vẫn còn đang tiếp tục, tiểu đội tinh anh toàn lực ra tay, mấy người Trần Phong ở một bên phụ trợ, nhưng mà cho dù lực lượng của người trung niên đại giảm, bọn hắn cũng không cách nào chống lại.

Phốc! Trần Phong sơ sẩy một chút liền bị đánh bay ra ngoài, bị thương nặng!

"Cẩn thận." Mấy người Vương Thuần vội vàng trở về.

Đội trưởng tiểu đội tinh anh nhíu mày.

Quá yếu! Cái tên này mặc dù là người bên cạnh của Hồn tiền bối, mặc dù có được một loại năng lực đặc thù nào đó, thế nhưng thực lực của bản thân lại quá yếu! Đi theo đám người bọn hắn chiến đấu, chỉ làm vướng víu thêm mà thôi!

"Các người đợi ở đằng sau là được, chuyện ở đây cứ giao cho chúng ta." Đội trưởng tiểu đội tinh anh lãnh đạm nói.

"Được, ta đã phái người thông tri Hồn tiền bối, rất nhanh sẽ chạy tới." Trần Phong trầm giọng nói.

"Được." Đội trưởng tiểu đội tinh anh lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

Trần Phong giả bộ như hết sức yếu ớt nói với Vương Thuần: "Dìu ta đi đến gian phòng bên cạnh nghỉ ngơi một chút."

Mấy người tiến vào, Từ Phi kéo ra một con biến dị thú to lớn đã bị đánh cho hôn mê.

"Kích thước rất lớn a." Trần Phong ngạc nhiên.

"Hắc hắc, đây là con Tử Sư còn sống cuối cùng trong khi chiến đấu với đại quân xương khô, cũng là con mạnh nhất, bị ta đánh bất tỉnh kéo đến đây."

Từ Phi đắc ý nói.

"Ừm, vậy thì tốt." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Phốc! Hắn tùy tiện chém chết con Tử Sư thủ lĩnh này, thu lấy tinh huyết, hắn đã chờ giờ khắc này rất lâu rồi! Mục đích lúc đầu tới nơi này, cũng vөн vөн vì một giọt tinh huyết Tử Sư mà thôi! Ai biết được sẽ bị cuốn vào bên trong loại chuyện như thế này! Trước mắt bọn hắn nguy trang thành thành viên của tổ chức thần bí nhìn như an toàn, thế nhưng trên thực tế cũng là nguy hiểm tầng tầng, vô luận là phương nào chiến thắng! Bọn hắn cũng đều có thể chết ở chỗ này!

Trần Phong nhất định phải trở nên mạnh hơn! Dung hợp! Đột phá!

Xoạt! Trần Phong quả quyết bắt đầu chế tác gen.

"Phong bé khí tức." Vương Thuần thấp giọng nói.

"Ừm." Thần Y khẽ gật đầu.

Ồ...ô...n...g —— Có một màn ánh sáng nhàn nhạt tản ra, đây là năng lực đặc thù đặc hữu của Thần Y, năng lực che giấu đến từ dị giới, khiến cho mấy người Trần Phong ẩn giấu khỏi cảm ứng tinh thần của những người khác! Không có ai có thể phá!

Bên ngoài, chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục, bọn hắn không biết được, Trần Phong mới vừa rồi bị thương nặng rồi đi, đang lặng yên không tiếng động bắt đầu chế tác gen.

"200 điểm giá trị may mắn..." Trần Phong liếc nhìn: "Đủ!"

Hắn hít vào một hơi thật sâu, ánh mắt của hắn trở nên kiên định, bắt đầu cải thiện cách điều chế!

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong trong nháy mắt tiến vào trạng thái Siêu chiều, đối với việc cải thiện cách điều chế này, hắn đã sớm chuẩn bị xong đủ loại tài liệu.

Tài liệu Gen...công thức Gen...rất nhanh, trạng thái Siêu chiều kết thúc, giá trị may mắn tiêu hao, cách điều chế đã được hoàn thiện!

Đây nguyên bản là một loại gen năng lực cấp C rất mạnh, sau khi được Trần Phong cải thiện cách điều chế đã hoàn toàn thay đổi, về phần hiệu quả như thế nào...chỉ có sau khi chế tác ra thuốc thử gen mới biết được!

"Như thế chỉ sợ là không được." Vương Thuần có chút bận tâm.

Ngay ở trước mặt kẻ địch chế tác gen, quá phách lối! Cho dù có Thần Y phong tỏa khí tức, cũng không có khả năng hoàn toàn giấu diếm được quá lâu, một khi bị phát hiện...

"Ta chỉ có thể chống đỡ được mười phút đồng hồ." Thần Y nhăn nhó cái mũi nhỏ.

"Mười phút đồng hồ..."Vương Thuần thấp giọng nói, hắn không biết tại sao Trần Phong phải chế tác gen vào thời điểm này! Thế nhưng...

"Nhất định phải nhanh a!" Vương Thuần lo lắng.

Mà vào lúc này, Trần Phong đã bắt đầu chế tác gen! Quá trình chế tác gen, hắn đã sớm quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, bởi vì Quảng sáng may mắn tồn tại, đối với hắn mà nói, cái gọi là ' thuật chế tác gen ' đã sớm trở thành một con át chủ bài đặc thù.

Tìm kiếm gen, tiêu hao 1 giá trị may mắn, tiêu tốn thời gian 3 giây!

Kích hoạt gen, tiêu hao 1 giá trị may mắn, tiêu tốn thời gian 3 giây!

Dung hợp gen, tiêu hao 1 giá trị may mắn, tiêu tốn thời gian 3 giây!

Đóng gói, 1 giây!

Trước sau cũng chỉ có mười giây đồng hồ, Trần Phong đã hoàn thành!

"Xong!" Trần Phong sờ bình thuốc thử gen trong tay.

"Hoàn thành?" Vương Thuần lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu: "Đã vất vả cho Thần Y cô nương."

Thần Y: "..."

Mười giây đồng hồ? Chế tác xong thuốc thử dung hợp gen cấp C? Bọn họ cũng đều biết Trần Phong là thiên tài trong phương diện chế tác gen, thế nhưng chỉ cần 10 giây liền có thể hoàn thành, có phải hay không là có chút quá mức yêu nghiệt? ! Máy người đều có chút phát mộng.

Trần Phong cũng không để ý đến bọn hắn, sau khi chế tác hoàn thành, liền chăm chú quan sát bình thuốc thử gen trên tay.

Xoạt! Quét hình gen.

Thuốc thử gen Tử Sư biến dị

Đăng cấp: Cấp C

Độ khó: 5 tinh

Loại hình: thuốc thử dung hợp

Hiệu quả: Thu hoạch được gen năng lực Minh Thị.

Tác dụng: Mở ra U Minh Chi Nhân, có khả năng phân giải cấu trúc năng lượng của đối phương, khóa chặt nhược điểm trí mạng của đối phương. Thời gian khóa chặt càng dài, vào thời điểm công kích, uy năng sẽ được tăng cường càng mạnh! (căn cứ theo thực lực chênh lệch giữa hai bên, thời gian khóa chặt nhanh hay chậm sẽ có sự khác biệt.)

Tổ hợp: Tạm thời chưa có.

"Khóa chặt?" Con mắt của Trần Phong đột nhiên trợn to, nếu như hắn nhớ không lầm, U Minh Chi Nhân nguyên bản, chỉ có thể tăng cường uy năng 10 lần khi công kích vào nhược điểm trí mạng! Mà bây giờ, đã biến thành thời gian khóa chặt càng dài, uy năng tăng cường sẽ càng mạnh!

Gấp mười lần? Không...sau khi biến dị, U Minh Chi Nhân đã không còn hạn chế gấp 10 lần nữa! Mà đã hoàn toàn lột xác thành một cái kỹ năng

khác! Trên lý luận, nếu như có đầy đủ năng lượng cùng với thời gian...Trần Phong có thể miêu sát hết thấy! ! !

Ô...ô...n...g —— Trần Phong lặng yên không một tiếng động hoàn thành dung hợp, vào thời điểm hần mở mắt ra, thế giới trước mắt dường như đã thay đổi, toàn bộ thế giới dường như ở trong tích tắc liền rơi vào trong bóng tối, chỉ có từng vòng sáng màu đỏ không ngừng xoay tròn trên người của mọi người trước mắt, không ngừng ngưng kết, đây là U Minh Chi Nhân khóa chặt nhược điểm trí mạng! Ở đây, là thế giới của U Minh Chi Nhân!

Bỗng nhiên, ở trước mắt có một đạo thân ảnh lóe lên, những người bị Trần Phong khóa chặt bỗng nhiên thiếu mất một người.

A? Trần Phong hơi kinh ngạc.

Ô...ô...n...g —— Trước mắt có một tia sáng lạnh lẽo lóe lên.

Trong bóng tối, hần phát hiện ra được một bóng người màu đỏ.

"Là người nào?" Tâm trạng của Trần Phong giật thót một cái.

Nơi này chính là thế giới U Minh Chi Nhân! Là thế giới tinh thần đặc thù thuộc về chính hần! Làm sao lại có thể có người tiến vào nơi đây? ! Cái bộ dáng kia...

"Là nàng? !" Thần sắc của Trần Phong cứng lại.

Xoạt! Ánh sáng loé lên, Trần Phong chỉ cảm thấy một cỗ hàn quang bao phủ lấy hần, đó là lực lượng thuộc về Minh Nguyệt!

Minh Nguyệt, nhân vật thứ ba do Vương Thuần triệu hoán ra, nhân vật phản diện mạnh nhất trong cuốn truyện tranh Thủy Tinh Cung,

Khoá nhân duyên

Thực lực không biết, tính tình không ổn định, không biết át chủ bài, bởi vì quá mức mạnh mẽ, nàng thậm chí có khả năng không cần Vương Thuần triệu hoán mà vẫn có thể đi ra bên ngoài! Đây là một người không bị khống chế!

Trong kế hoạch lần này của Trần Phong, tuyệt đối không có nữ nhân này, cho dù là nàng rất mạnh mẽ! Nếu không phải bị thực lực của Vương Thuần hạn chế, nàng đã sớm vô địch thiên hạ.

Lực lượng của nàng dường như theo lực lượng ở nơi này có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, đặc biệt là sau khi nàng tiến vào Minh Đô, nàng làm việc rất điệu thấp, khiến cho người ta gần như không để ý đến sự tồn tại của nàng!

Không nghĩ tới, hiện tại nàng lại dám ra tay đối với Trần Phong! Hơn nữa, còn là ở bên trong thế giới U Minh Chi Nhân đặc thù này!

Xoạt! Hào quang lạnh lẽo đem Trần Phong bao phủ, toàn thân Minh Nguyệt tản ra ánh sáng màu đỏ, dường như thân thể của nàng được tạo thành từ hào quang hư ảo, cũng không phải là thực thể.

"Nữ nhân này muốn làm gì?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang.

Bởi vì nguyên nhân Vương Thuần, hắn đối với cuốn truyện tranh này cũng có chút tò mò, từng đọc qua một chút, cho dù không hiểu nhiều, thế nhưng cũng biết nàng tuyệt đối không có loại năng lực này! Đây là một loại năng lực hắn chưa từng thấy qua!

"Ngưng!" Một giọng nói lạnh lạnh vang lên.

Có một đạo hào quang kỳ dị lóe lên trong hư không, thân thể nửa hư ảo của Minh Nguyệt xuyên qua người của Trần Phong, cỗ lực lượng kia khiến cho trái tim của Trần Phong đập nhanh hơn một chút.

Trước người, có một sợi dây màu đỏ nối liền giữa hắn và Minh Nguyệt.

"Đây là cái gì?" Trần Phong kinh sợ.

"Người đoán thử xem?" Minh Nguyệt cười híp mắt đi tới.

Trong hư không, thân thể của nàng dần dần ngưng thực, đầy đặn khiến cho người ta tâm động.

"Ta thể nhưng phải chờ mãi mới có cái cơ hội này."

Minh Nguyệt cười nói: "Có người dẫn dắt, ta cũng có thể thoát khỏi Vương Thuần, chân chính bước vào cái thế giới này."

"Há, đúng rồi, thứ này gọi là nhân duyên khóa...đừng nhìn thấy nó chỉ là một sợi dây thừng mà lầm, nó thể nhưng lại có được lực lượng rất mạnh đó, ví dụ như cộng hưởng, trên người của người có được lực lượng mà ta chưa từng thấy qua."

Minh Nguyệt cười tủm tỉm nhìn Trần Phong nói: "Nhất là thời điểm tên kia thi triển Đoạn Không Trảm."

"Ta rõt cuộc cũng biết được cỡ lực lượng kia trên người của người đến cùng mạnh đến cỡ nào, mà bây giờ, người và ta hiện tại đã cộng hưởng, ta rất nhanh liền có thể cảm nhận được cỡ lực lượng kia..."

"Ta rất hiếu kì, nó đến cùng là cái gì?" Minh Nguyệt hiếu kỳ nói.

Con mắt của Trần Phong bỗng nhiên nhú lại, mục tiêu của nàng, lại có thể là Quảng sáng may mắn sao?

Cộng hưởng...Trần Phong nhìn về phía sợi dây đỏ trong ngực.

"Thứ này không thể hủy bỏ sao?"

"Không thể."

"Cô có thể thu được lực lượng của ta, ta cũng có thể thu được lực lượng của cô sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Đương nhiên." Minh Nguyệt cười híp mắt nói: "Chỉ bất quá, cái khế ước này là huyết mạch khế ước! Nó sẽ căn cứ theo lực lượng huyết mạch, tiến hành cộng hưởng theo một tỉ lệ nhất định!"

"Trên thế giới này chưa bao giờ có chuyện tốt vô duyên vô cớ, cũng chưa từng có một người bình thường nào, sau khi cộng hưởng lực lượng, là có thể trở thành cao thủ tuyệt thế! Nó sẽ căn cứ lực lượng trong huyết mạch để tự động phân phối tỉ lệ cộng hưởng!"

"Há, đúng, dùng lời giải thích của cái thế giới này, huyết mạch gọi là gen! Gen ẩn chứa bên trong cơ thể càng mạnh mẽ, thu hoạch được tỉ lệ cộng hưởng càng nhiều hơn!"

"Dù sao thì nếu như người bình thường thu hoạch được lực lượng quá cường đại, cũng chỉ có thể bạo thể mà chết!"

"Mà tỉ lệ của chúng ta...hì hì, dùng 99% lực lượng của người, chỉ có thể trao đổi được 1% lực lượng của ta, hết sức công bằng." Trên khóe miệng của Minh Nguyệt lộ ra một nụ cười tà mị.

Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, cộng hưởng cái cộng lộng.

Đây rõ ràng là trao đổi! Hơn nữa còn là một loại cưỡng ép trao đổi không biết xấu hổ!

Quả thật, cho dù 1% lực lượng bản thể của Minh Nguyệt cũng phi thường mạnh mẽ, thế nhưng Trần Phong muốn 1% lực lượng của nàng để làm gì? Hơn nữa lực lượng bây giờ của nàng bất quá cũng chỉ là cấp B mà thôi!

Nếu như dựa theo lực lượng mạnh yếu để giao dịch còn chưa tính...còn có huyết mạch...Gen...huyết mạch cùng với gen của nhân loại làm sao có thể so sánh được với những tồn tại phi nhân loại này? ! Cái này căn bản là cướp đoạt!

"Hì hì." Trên khuôn mặt của Minh Nguyệt lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm, dùng thân thể đầy đặn mềm mại dán vào Trần Phong nói: "Người ta thế nhưng phải đợi vài ngày mới có thể tìm được một cái cơ hội tốt như thế này đây."

"Như vậy...thì bắt đầu thôi."

Oanh! Có một chùm sáng chói mắt bao phủ Trần Phong cùng với Minh Nguyệt.

Giao dịch bắt đầu! Cái sợi dây đỏ kia toát ra hào quang lấp lánh dị thường!

Ồ...ô...n...g —— Thế giới U Minh Chi Nhãn, biến thành một mảnh màu đỏ.

Mà vào lúc này, trong hiện thực, thân thể của Minh Nguyệt dựa lên trên vách tường, dường như lâm vào một giấc ngủ, mà Trần Phong vừa mới dung hợp hoàn tất, giờ phút này hai mắt lại lập loè ánh sáng màu đỏ đáng sợ!

"Hắn sao vậy?" Đám người cảm thấy kinh sợ.

"Đoán chừng là do hắn đang thí nghiệm năng lực mới." Đám người chỉ có thể suy đoán như thế.

Nhưng mà, nếu như nhìn kỹ, liền có thể phát hiện ra, trong đôi con ngươi đỏ tươi của Trần Phong, mơ hồ có thể nhìn thấy một bóng dáng, chính là Minh Nguyệt!

"Không cần phải vật lộn đâu." Minh Nguyệt ôn nhu nói ra.

"Mục đích của cô là loại lực lượng không biết kia của ta?" Trần Phong lạnh lùng nhìn nàng.

"Dĩ nhiên là không phải." Minh Nguyệt cười híp mắt nói: "Mới vừa rồi không phải ta đã nói rồi hay sao? Còn có cả thân phận! Đây chính là nhân duyên khóa, ngươi có biết nhân duyên là cái gì hay không?"

"Hai người chúng ta về sau sẽ bị khóa lại cùng một chỗ! Ngươi sẽ có được ấn ký thế giới của chúng ta, ta cũng sẽ có được ấn ký của cái thế giới này! Theo ý vị này, ngươi cũng có khả năng tự do bước vào thế giới của ta! Mà ta, cũng không cần dựa vào Vương Thuần nữa! Cũng có thể tự do ở cái thế giới này, hoặc là thậm chí...có thể khôi phục lực lượng thuộc về ta!" Minh Nguyệt lạnh nhạt nói ra.

Trần Phong: "..."

Cho nên hiện tại nàng chính là muốn một cái hộ khẩu ở Bắc Kinh có đúng hay không? Bà cô này vì muốn mua nhà ở Bắc Kinh, cho nên mới muốn kết hôn giả cùng với hắn?

"Vậy nếu như ta chết đi..." Trần Phong thở dài.

"Ta cũng sẽ chết." Minh Nguyệt suy nghĩ một chút, mới nói tiếp: "Cho nên a, vì sự an toàn của tiểu ca ca, về sau người sẽ ở bên cạnh ta, trong đám thù hạ của ta còn đang thiếu một người như người đây."

Trần Phong: "..."

Cho nên hiện tại hắn đã bị nữ nhân này độc chiếm rồi? Thực sự là...

Mà đúng vào lúc này, ánh sáng tan biến, trên khuôn mặt của Minh Nguyệt lộ ra một nụ cười, nàng có thể cảm giác được, một cỗ lực lượng xa lạ đang đang tràn vào trong cơ thể.

"Cái kia..." Trần Phong đột nhiên hỏi: "Minh Nguyệt cô nương, cô hắn không phải là nhân loại có đúng không?"

"Không phải." Minh Nguyệt tự ngạo: "Ta thế nhưng chính là người Minh tộc, làm sao có thể là nhân loại!"

Cơ hội

"Ồ." Trần Phong tỏ ra là đã hiểu, sau đó có chút ngượng ngùng nói: "Như vậy, cô đối với khoá nhân duyên của mình không có cảm giác quá bài xích có đúng hay không?"

? ? ? Minh Nguyệt không hiểu ra sao, Trần Phong nói như vậy là có ý tứ gì?

"Cái kia..." Trần Phong hết sức ngượng ngùng tìm tòi trong ngực một hồi, ở nơi đó, có một con rắn trần ngập ánh sáng màu đỏ đi ra, trên người còn mang theo sợi dây nhân duyên còn chưa mất đi hào quang... về mặt đặc ý của Minh Nguyệt rốt cục cũng trở nên cứng đờ.

"Người..." Minh Nguyệt lộ ra vẻ mặt ngốc trẻ.

Cho nên nói, nàng vừa rồi, thế mà khoá nhân duyên với một con rắn? ? ?

Chờ một chút, ở đây rõ ràng là thế giới tinh thần, là thế giới chuyên môn do năng lực của Trần Phong tạo ra, tại sao lại có thể có những sinh vật khác? !

"Cái kia..." Trần Phong nhìn kỹ thân hình đầy đặn của Minh Nguyệt, lại nhìn con rắn nhỏ một chút nói: "Kỳ thật cô không cần phải quá lo lắng, mặc dù kích thước của nó hơi nhỏ một chút, thế nhưng lại rất dài, cố gắng dùng chắc hẳn là cũng không có vấn đề gì."

Minh Nguyệt: "? ? ?"

"Trần Phong!" Vẻ mặt của Minh Nguyệt trở nên trắng bệch.

Nàng rốt cuộc cũng biết, mình đã bị tên gia hỏa này lừa giỡn! Cho đến tận giờ phút này, nàng mới khiếp sợ phát hiện ra, tỉ lệ cộng hưởng của nàng đối với con rắn nhỏ này lại có thể là 1: 1, nói một cách khác, con rắn nhỏ này có ẩn chứa lực lượng huyết mạch...

"Người dám tính toán ta!" Nàng nhìn về phía Trần Phong, hàn quang trong mắt lóe lên, ngay cả Vương Thuần cũng không dám đối xử với nàng như

vậy, chỉ là một tên Trần Phong...

"Người đang tìm cái chết." Minh Nguyệt tản ra sát ý nồng đậm.

Chỉ có điều là vào thời điểm nàng chuẩn bị xuất thủ, đã nhìn thấy Trần Phong đột nhiên bắt con rắn nhỏ vào trong tay, nhìn chăm chăm vào nàng, trong mắt lộ ra hung quang.

Trong lòng của Minh Nguyệt liền phát lạnh, nàng hiện tại đang ở vào trạng thái cộng hưởng đối với con rắn nhỏ này, nếu ra tay với Trần Phong, con rắn nhỏ này chắc chắn sẽ ra tay, nếu nàng không cẩn thận đem nó giết chết...

"Trần Phong!" Minh Nguyệt thở gấp.

Nàng cứ tưởng là mọi chuyện nằm ở trong tay, không ngờ vậy mà lại bị một tên gia hỏa cấp C tính toán! Thật là đáng hận!

"Người cho rằng như thế là kết thúc rồi hay sao?." Minh Nguyệt mặc dù bị tính kế, nhưng cũng rất nhanh khôi phục lại thái độ bình thường, lạnh lạnh nhìn Trần Phong nói: "Người phải suy nghĩ thật kỹ càng, không có ta, các người chỉ có một con đường chết."

"Bất luận là tiêu đội tinh anh, hay là chủ nhân Minh Đô, đều không phải là bằng vào các người là có khả năng ứng đối! Chỉ có khi ta thoát khỏi sự trói buộc của Vương Thuần, mới có thể khôi phục lại được lực lượng! Mới có thể cứu được các người!" Minh Nguyệt nhìn về phía Trần Phong.

"Ta biết." Trần Phong lạnh nhạt nói ra, dùng thực lực của bọn hắn bây giờ, căn bản không thể nào là đối thủ của bọn hắn.

"Chúng ta bây giờ hãy giải trừ nhân duyên khoá..." Minh Nguyệt mê hoặc nói: "Sau đó trợ giúp ta thoát khỏi sự khống chế của Vương Thuần, ta liền có thể cứu các người, như thế nào?"

"Không cần." Trần Phong suy nghĩ một chút, nói lời cự tuyệt.

"Người..." Minh Nguyệt thở gấp: "Người thật sự muốn chết ở chỗ này hay sao?"

"Đương nhiên là không phải." Trần Phong lắc đầu, bỗng nhiên thấp giọng nói: "Bọn hần cũng không phải là vấn đề quá lớn, điều mà ta lo lắng nhất chính là..."

"Là cái gì?" Minh Nguyệt nhíu mày.

"Không có việc gì." Trần Phong cười cười, trên vẻ mặt lộ ra một nụ cười quái dị nói: "Yên tâm, ta sẽ để cho cô khôi phục."

Minh Nguyệt chau mày, cho dù Trần Phong nói thật dễ nghe, thế nhưng nàng luôn cảm giác có một chút không ổn.

"Há, đúng rồi." Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Cái nhân duyên khóa này, chính là năng lực của cô hay sao? Tại sao ở bên trong Thủy Tinh Cung, ta chưa bao giờ thấy cô sử dụng qua, cô học được ở bên ngoài này hay sao?"

"Bởi vì Thủy Tinh cung không có giống đực, như vậy người đã hài lòng hay chưa?" Minh Nguyệt lạnh lùng nói: "Bởi vì cái tên tác giả đáng chết hèn mọn kia, dẫn đến ở bên trong toàn bộ cuốn truyện tranh, không nhìn thấy được một tên giống đực nào! Coi như là một con chó lang thang ở trên đường, cũng có thể biến thân thành một thiếu nữ xinh đẹp!"

Trần Phong vui mừng nhìn thoáng qua Tiểu Ảnh: "Vậy xem ra yêu cầu của cô cũng không quá cao."

Minh Nguyệt: "..."

Nàng bỗng nhiên có một ý định muốn bóp chết Trần Phong.

"Như vậy...chúng ta hãy nói tới sự tình giúp cho cô khôi phục." Trần Phong nói.

Rất lâu sau, ánh sáng lưu chuyển, thế giới hư ảo trước mắt bỗng nhiên sụp đổ, vẻ mặt của Trần Phong khôi phục lại như bình thường, hần cùng với Minh Nguyệt nhìn như giao phong rất lâu, thế nhưng trên thực tế, ở trong hiện thực, bất quá cũng chỉ có một lát.

"Không có sao chứ?" Đám người có chút lo lắng hỏi, vừa rồi khí tức trên người của Trần Phong quả thực có một chút dọa người.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu.

"Có lẽ...chúng ta nên đi ra ngoài." Trần Phong lộ ra vẻ mặt sáng ngời.

Mọi người đi ra bên ngoài, chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục, không có cách nào, tiểu đội tinh anh cũng không phải là đối thủ của người trung niên, cho nên sau khi trải qua mấy lần thăm dò, bọn hắn đã lựa chọn cách kéo dài!

Quả cầu ánh sáng xanh đỏ kia, chất bản ở bên trong vẫn đang không ngừng giảm xuống, chỉ cần chất bản còn chưa hoàn toàn bị loại bỏ, người trung niên sẽ không hấp thu được một chút năng lượng nào! Cho nên, thực lực của hắn, cũng đang không ngừng giảm xuống!

Trong một khắc chất bản sắp bị loại bỏ hết, mới là thời khắc mà thực lực của người trung niên trở nên yếu nhất! Đó chính là cơ hội tốt nhất để chém giết người trung niên! Cũng là lúc dễ dàng thành công nhất.

Về phần trước thời khắc này? Kéo dài! Tận khả năng kéo dài thời gian, tiêu hao lực lượng của người trung niên, sau đó vào thời khắc quyết chiến sau cùng, sẽ dùng một đòn toàn lực chém giết người trung niên! Cơ hội, chỉ có một lần mà thôi.

Phốc! Thương thế trên người của người trung niên đang không ngừng gia tăng, chiến đấu đã đến thời khắc nguy hiểm nhất!

Bọn hắn rất rõ ràng, vào một khắc chất bản được loại bỏ hết, quả cầu ánh sáng chỉ còn lại sinh mệnh lực thuần túy, chính là thời điểm giết chóc sau cùng, nếu như tiểu đội tinh anh đủ mạnh mẽ, tuyệt đối có thể đem người trung niên ở trong thời điểm yếu nhất này giết chết! Thế nhưng nếu như một khắc này không giết được, thậm chí là chỉ còn lại một hơi...người trung niên sau khi hấp thu xong sinh mệnh lực sẽ khôi phục lại như cũ! Thậm chí là càng mạnh hơn!

Đó là thời khắc hắn yếu đuối nhất, cũng là thời khắc hắn biến mạnh! Thời cơ, nhất định phải nắm chặt!

Tiểu đội tinh anh phải liều mạng đánh ra một kích trí mạng, mà người trung niên, thì chỉ cần một cái phòng ngự tuyệt đối!

Một giây...Hai giây...Ba giây...Thời gian lặng yên trôi qua.

Vào thời điểm một chút chât bần cuối cùng biến mất, tiểu đội tinh anh đã sớm chuẩn bị thật lâu thành linh bùng nổ vào thời khắc này.

"Giết!"

Oanh! Năng lượng đáng sợ tỏa ra.

"Phòng!" Trước mắt người trung niên xuất hiện một tấm lá chắn phòng ngự, cứng như đá tảng.

"Hừ!" Tiểu đội tinh anh chỉ hừ lạnh một tiếng, toàn lực ra tay!

Bị phát hiện

Đội trưởng cấp A! Phó đội trưởng cấp A! Còn có mười gen chiến sĩ cấp B! Thực lực của những người này đều nằm trong dự liệu của người trung niên, nhưng mà, vào lúc này tiểu đội mười hai người bỗng nhiên xuất hiện một loại liên hệ nào đó, tạo thành một loại trận pháp nào đó, một cỗ lực lượng đáng sợ bỗng nhiên buông xuống. Đó là lực lượng vượt xa giai đoạn hiện tại!

"Trận pháp?" Vẻ mặt của người trung niên bỗng nhiên đại biến.

Bên trong mười gen chiến sĩ cấp B kia, bỗng nhiên lại có một người nắm giữ Trận Pháp Phụ Trợ! Một bí kỹ dung hợp mạnh mẽ 5 tinh, thuần túy là phụ trợ! Không có bất kỳ một chút lực sát thương nào! Thế nhưng, trải qua Trận Pháp Phụ Trợ, sức chiến đấu của mười một người trong đội ngũ sẽ tăng lên dữ dội! Đây là một chiêu thức tăng cường sức chiến đấu đoàn thể cực kì kinh khủng.

"Người nghĩ rằng gen chiến sĩ cấp B trong tiểu đội của chúng ta là góp vào cho đủ số hay sao?" Đội trưởng châm chọc nói.

"Lưu luyện ở Minh Đô mấy trăm năm...người đã sớm mất đi ý thức chiến đấu chân chính! Đi chết đi!"

Oanh! Mười hai người liên kết, chùm hào quang kinh khủng bùng nổ, đem lồng ngực của người trung niên xuyên thủng.

Phốc! Người trung niên đột nhiên trợn to con mắt.

"Chết rồi sao..." Hắn cúi đầu nhìn lồng ngực đã bị xuyên thủng của mình.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng vô cùng vô tận bỗng nhiên tản ra.

Trước mắt, toà thành thị Minh Đô đã tồn tại được mấy trăm năm này bỗng nhiên bắt đầu sụp đổ, khách sạn, cửa hàng, đường đi... hết thảy đều ở vào thời khắc này ầm ầm sụp đổ.

Trong hư không, từng đạo bóng đen xuất hiện, rõ ràng là bách tính của tòa thành thị này! Trên khuôn mặt của bọn họ dường như đang lộ ra nụ cười giải thoát. Loại vĩnh sinh này...làm gì có chỗ nào hạnh phúc, căn bản là nguyên rủa! Nhất là một khắc thức tỉnh này!

"Cha." Có một cô bé nhào về phía người trung niên.

"Con gái của cha..." Người trung niên vươn tay ra, nhưng mà, không chờ hắn đụng vào, đã mất đi ý thức, bóng đen đầy trời theo Minh Đô sụp đổ lặng yên biến mất, hết thấy mọi chuyện, đều kết thúc.

Minh Đô đã không còn, người trung niên mặc dù bởi vì con gái của mình thành lập nên những thứ này, thế nhưng cuối cùng bởi vì tội ác chồng chất, bị dân chúng cả thành căm hận, bị những người làm tể phẩm căm hận!

Mà bây giờ, hết thấy đều theo Minh Đô hủy diệt tan thành mây khói.

Oanh! Cả tòa thành thị sụp đổ.

Rống, ở nơi xa, những bộ xương khô không ngừng rít gào kia, cũng vào thời khắc này bị hủy diệt.

Thậm chí, những con biến dị thú còn sống sót kia, cũng theo Minh Đô hủy diệt, mất đi sinh mệnh! Minh Đô cùng với hết thấy biến dị thú ở phụ cận Minh Đô, toàn bộ chết sạch!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Chết hết? Hắn cứ tưởng những thứ bị Minh Đô bị ảnh hưởng chỉ là những cái bộ xương khô kia! Không ngờ được, ngay cả những con biến dị thú có thân thể máu thịt, vậy mà cũng bị Minh Đô ảnh hưởng!

Oanh! Kèm theo Minh Đô hủy diệt, hết thấy biến dị thú ở phụ cận tuyệt chủng! Từ đó, trên thế gian lại không còn những con biến dị thú như thế này nữa!

Trần Phong cùng với Từ Phi nhìn nhau, đều cảm giác được vô cùng may mắn, cũng may là Từ Phi đã sớm đi săn giết một con Tử Sư, bằng không,

chờ hết thảy mọi chuyện kết thúc, Trần Phong chỉ sợ là ngay cả cái mục tiêu cơ bản nhất này cũng không thể hoàn thành!

Rất nhanh, Minh Đô liền triệt để bị hủy diệt, ở dưới chân của đám người Trần Phong, đường phố phồn hoa cũng biến thành phế tích.

Trước mắt, tiểu đội tinh anh của tổ chức thần bí vẫn còn như cũ.

"Theo tưởng tượng có một chút chênh lệch a." Đám người có một chút thất vọng.

Nếu như hai bên đồng quy vu tận thì tốt biết bao?

Hoặc là...bị thương nặng cũng được a? ! Kết quả thì sao? Tiểu đội tinh anh bỗng nhiên bùng nổ, tạo thành trận pháp gì đó, trong chớp mắt đánh chết chủ nhân Minh Đô! Lưu lại một tiểu đội tinh anh hoàn chỉnh! Một người cũng không chết!

Như thế này thì làm sao đánh? Đám người có một chút khó chịu.

Bọn hấn mặc dù tự xưng là thiên tài, tự tin vào lực lượng của mình, thế nhưng coi như vượt cấp khiêu chiến, nhiều nhất chỉ có thể đối phó được với mấy tên chiến sĩ cấp B mà thôi, còn hai cường giả cấp A này thì phải làm sao? Bọn hấn căn bản không phải là đối thủ!

"Không cần phải lo lắng." Trần Phong khẽ lắc đầu.

Chiến đấu? Tại sao phải chiến đấu? Đừng quên rằng, bọn hấn hiện tại chính là người bên cạnh của Hồn tiền bối! Đồng dạng là thành viên của tổ chức thần bí! Mọi người nhất thời đều có điều suy nghĩ.

"Đáng tiếc..." Tiểu đội tinh anh nhìn Minh Đô đã biến mất, thở dài một tiếng, nhiệm vụ của bọn hấn vốn là chỉ muốn thu hoạch tư liệu nghiên cứu mới nhất về vong linh bí thuật, không ngờ được, chủ nhân của Minh Đô lại cứng đầu như thế! Thật là đáng hận!

"Vốn là bán thành phẩm, cũng không cần phải tiếc nuối." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Đúng thế." Đội trưởng tiểu đội tinh anh khẽ gật đầu, có thể phá hủy được kế hoạch của cái tên điên này cũng tốt, bằng không thì phân bộ Phong Thành của bọn hắn sẽ bị huỷ diệt, đó mới gọi là tổn thất lớn nhất.

"Nếu đã xong chuyện, chúng ta cũng cần phải trở về." Trần Phong thở dài.

"Ừm, vậy thì cùng đi thôi." Đội trưởng khẽ gật đầu.

Vào giờ phút này, sự tình ở Minh Đô, bọn hắn cũng nên trở về báo cáo.

"Không cần đi cùng với nhau." Trần Phong cười cười: "Các người muốn hướng về phía tổ chức đưa tin, chúng ta lại muốn hướng về phía Hồn tiền bối đưa tin, cho nên, chỉ sợ là chúng ta sẽ phải từ biệt."

"Khó mà làm được." Đội trưởng nhin không được cười ha hả: "Người nếu như rời đi thì ta lấy cái gì mà đưa tin?"

"Có ý tứ gì?" Trần Phong nhú mày.

"Ha ha, kỳ thật nhiệm vụ lần này ta cũng coi như là hài lòng, mặc dù không đạt được vong linh bí thuật Minh Đô, thế nhưng cũng coi như là cứu vớt được Phong Thành, đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, ta đã bắt được một nhân vật trọng yếu."

Trên khuôn mặt của đội trưởng lộ ra ý cười: "Ta nói có đúng không? Trần Phong."

Xoạt! Vẻ mặt của đám người Từ Phi bỗng nhiên đại biến, bị phát hiện!

"Tiền bối chỉ sợ là đã nhận lầm người rồi a?" Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

"Sẽ không nhận lầm." Đội trưởng cười nói: "Cho dù người ăn mặc quần áo của tổ chức thần bí, cho dù người đã dùng một loại năng lực nào đó cải biến dung mạo, nhưng người lại quên đi một sự kiện!"

"Là cái gì?" Trần Phong bình thản nhìn lại.

Xoạt! Trong tay của đội trưởng bỗng nhiên xuất hiện một viên tinh thể màu xanh lá, giống như là một viên kim cương màu xanh lá, nhìn bộ dáng của nó, thể mà giống nhau đến mấy phần với viên kỳ thạch trên mi tâm của Hồn! Cho dù uy năng của nó kém ngàn vạn dặm.

"Đây là..." Trần Phong bỗng nhiên giật mình.

"Đây là đồ vật do Hồn tiền bối ban cho, nhiệm vụ lần này vốn là do Hồn tiền bối an bài, thứ này, có thể cứu ta một mạng, cũng có thể trực tiếp liên hệ với Hồn tiền bối, ha ha, người còn muốn giấu diếm được ta hay sao?"

Trong ánh mắt của tiểu đội tinh anh tràn ngập sự mỉa mai.

Giấu diếm? Từ lúc vừa mới bắt đầu, bọn hắn liền biết Trần Phong là giả!

Chỉ có điều là Trần Phong đang lợi dụng bọn hắn, bọn hắn làm sao lại không biết lợi dụng Trần Phong?

Nói đông dài

Nếu như giao thủ bình thường với chủ nhân Minh Đô, bằng vào lực lượng mà bọn hắn nắm giữ, coi như là thắng lợi, thì đó cũng là thắng thảm, thương vong vô số, thậm chí là toàn quân bị diệt! Mà nếu lợi dụng Trần Phong...ha ha, không hổ người đã cướp được Linh Hải Mộc từ trong tay của hai huynh đệ Lôi Gia!

"Chuyện này..." Đám người Từ Phi lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Đù moá, thế mà đã sớm bị phát hiện? Hơn nữa còn là loại phương thức này?

Vẻ mặt của mọi người đều có một chút quái dị, loại cảm giác này thật sự là rất khó chịu, giống như là ở thời kỳ cổ đại, người đang muốn làm giả thẻ bài để trà trộn vào trong thành, đối phương bỗng nhiên móc ra điện thoại di động, trực tiếp gọi điện thoại hỏi: "Huynh đệ, người anh em này là người của người có đúng hay không?" Đây quả nhiên là không khoa học!

Sương mù bao phủ Minh Đô có lực lượng quá mức mạnh mẽ, vòng đeo bình thường sẽ không có cách nào truyền tín hiệu, cho nên bọn hắn theo bản năng cũng không để ý tới chuyện này, không ngờ đối phương thế mà còn có loại thủ đoạn này! Chỉ có thể nói, không hổ là tổ chức thần bí!

Tiểu đội tinh anh dùng ánh mắt nhìn mấy người Trần Phong như mấy kẻ đần.

Nhưng mà, ngoài ý liệu chính là, vẻ mặt của Trần Phong thế mà vẫn hoàn toàn bình thản như trước đây.

"Người đoán được?" Đội trưởng ngạc nhiên.

"Tự nhiên." Trần Phong cười cười: "Cho nên chúng ta mới một mực không ra tay, từ lúc bắt đầu, kế hoạch của chúng ta chỉ là núp ở trong bóng tối chờ làm ngư ông đắc lợi, chứ chưa từng muốn..."

Trần Phong nói đến đây liền có một chút bất đắc dĩ: "Đám nhân vật phản diện như các người dường như thích nói quá nhiều, lại còn cái gì mà liên hợp, thậm chí còn bắt đầu đàm phán giao dịch."

"Ha ha." Đội trưởng cười to hai tiếng, hắc hắc dù giết người rất gọn gàng linh hoạt, thế nhưng mỗi lần tất nhiên đều sẽ nói thêm vài lời, thứ nhất chính là có thể đạt được một chút tin tức bí ẩn, thứ hai có thể sử dụng được những biện pháp đơn giản hơn để giải quyết, có thể lừa dối được địch nhân, tự nhiên là sẽ tốt hơn việc chém chém giết giết! Đây chính là phong cách hành sự của hắn.

Ví dụ như, Trần Phong đang ở trước mặt! Chỉ cần dăm ba câu, người xem, Trần Phong sẽ nói ra rất nhiều bí mật. Kể từ đó, lần sau hắn sẽ biết cách đối phó với loại người này, không phải là rất tuyệt diệu hay sao? Đây đều là kinh nghiệm hắn học được bên trong sự chém giết cùng với nhiệm vụ những năm này, nói nhiều thêm vài lời, có đôi khi sẽ có rất nhiều chỗ tốt.

"Sau đó... kỳ thật vào thời điểm chúng ta vừa mới tới... đoán mệnh... mục tiêu..." Trần Phong nhanh chóng kể lại một lần.

Thậm chí, ngay cả kế hoạch lúc ban đầu, sự tình thầy bói cũng đều kể ra, đám người tiểu đội tinh anh cũng quay mặt lại nhìn nhau, không ngờ được tên thầy bói kia lại có thể là Trần Phong!

Bọn hắn nhớ lại cũng rất kinh sợ, lúc này liếc nhìn nhau, cũng cảm thấy sợ hãi, cũng may... bọn hắn nhìn đội trưởng, trên khóe miệng lộ ra ý cười.

Các người xem, nói thêm vài lời, vẫn có chỗ tốt có phải không? Cái tên Trần Phong này mặc dù thông minh, thế nhưng ở trước mặt cái chết, bí mật gì cũng đều nói ra!

Đương nhiên, năng lực kể chuyện của tên gia hỏa này thật sự là có vấn đề, nói nhảm quá nhiều, vừa thối vừa dài... nếu như không phải hắn thỉnh thoảng ném ra ngoài một chút tin tức trọng điểm cùng với bí mật, bọn hắn đã sớm khiến cho hắn ngậm miệng. Bất quá bây giờ thì sao...

"Ta đã nói xong." Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô: "Những điều này hắn là đã đủ để cho các người giao nộp rồi đi? Có thể xem ở trên mặt

mũi Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen, buông tha cho chúng ta?"

"Buông tha?" Đám người tiểu đội tinh anh lộ ra một nụ cười, mấy đứa nhóc hiện tại, vẫn có thể ngây thơ như thế hay sao?

"Thật có lỗi." Đội trưởng cười cười.

"Kỳ thật ta vẫn còn có một câu muốn nói với người." Trần Phong bỗng nhiên nhìn về phía đội trưởng tiểu đội tinh anh.

"Ồ?" Đội trưởng ngạc nhiên.

"Nói nhiều mặc dù có một chút chỗ tốt, thế nhưng cũng có chỗ tai hại, ví dụ như lần này...chỗ tốt là, người lần trước đã bức cho chúng ta không thể không hiện thân, mà chỗ tai hại là... người đã từng nghĩ tới hay chưa, ta tại sao phải nói nhảm cùng với người trong một thời gian dài như vậy?" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Cái gì? Tâm trạng của đội trưởng giật thót một cái.

Xoạt! Hàn quang trong mắt lóe lên, hắn nhìn về phía Trần Phong, xuyên thấu qua bộ quần áo màu đen, nhìn thấy khuôn mặt ẩn giấu ở bên trong, lúc này mới phát hiện ra, hai mắt của Trần Phong, không biết vào lúc nào đã biến thành màu đỏ.

Một mảnh đỏ tươi! Không...vào thời điểm bọn hắn giao chiến cùng với chủ nhân Minh Đô, cũng đã nhìn thấy cái màu sắc này! Bằng không thì hắn làm sao lại không chú ý đến? ! Đây rốt cuộc là cái gì? Đội trưởng lục lọi trong trí nhớ của mình.

Một loại đồng thuật nào đó? Trần Phong chỉ là một chiến sĩ cấp C, muốn sử dụng cái gì để làm tổn thương bọn hắn? Hắn suy nghĩ như điện, không ngừng suy tư.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, đám người Từ Phi đã ra tay, Trần Phong cũng trong nháy mắt võ trang đầy đủ, tuôn ra lực lượng xa xa không thuộc về cấp C, một bộ cơ giáp năng lượng mới tinh xuất hiện quanh người của hắn, Trần

Phong vào thời khắc này, căn bản không giống như là gen chiến sĩ cấp C bình thường, mà càng giống như là cấp B! Vô luận là năng lượng hay là uy năng!

"Nếu như là cấp B..." Đội trưởng bỗng nhiên nhìn về phía hai mắt của Trần Phong.

Ở nơi đó, trong đôi con ngươi màu đỏ tươi kia, bỗng nhiên truyền đến một cỗ lực lượng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi!

"Phòng ngự!" Đội trưởng đột nhiên quát to một tiếng, hắn có thể cảm giác được, cỗ lực lượng mà Trần Phong sắp thi triển kia, tuyệt đối là cấp bậc nghịch thiên! Ngay cả một chiến sĩ cấp A như hắn, đều cảm thấy hoảng hốt! Loại lực lượng này tuyệt đối không phải là lực lượng bình thường! Tên Trần Phong này...

"Trận pháp!"

Ô...ô...n...g —— Trận pháp quen thuộc một lần nữa xuất hiện! Đây là một cái trận pháp cường đại, do một gen chiến sĩ cấp B thi triển ra, hắn cũng không phải làm gì nhiều, năng lực chiến đấu cũng không có bao nhiêu, nhiệm vụ của hắn là phụ trợ bồi dưỡng! Tác dụng lớn nhất của hắn, chính là đem lực lượng của 11 vị chiến sĩ khác kết hợp lại cùng một chỗ, phát huy ra uy năng mạnh nhất!

Công kích, mỗi một lần công kích đều tương đương với một kích liên hợp của tất cả mọi người, cho nên bọn hắn mới bách chiến bách thắng! Coi như là chủ nhân Minh Đô, cũng đều không thể chống đỡ được đòn công kích của bọn hắn! Phòng ngự, cũng tương đương với lực phòng ngự của tất cả mọi người! Cho nên phòng ngự của bọn hắn không có người nào có thể phá!

"Ngưng!" Mỗi người đều thi triển năng lực phòng ngự của mình.

Xoạt! Bởi vì nương theo trận pháp, phòng ngự của tất cả mọi người vào thời khắc này đều chồng chất lên nhau, đây là lực lượng đặc thù thuộc về tiểu đội của bọn hắn!

Mà vào lúc này, lúc phòng ngự của bọn hắn vừa mới ngưng kết, công kích của Trần Phong đã lặng yên buông xuống.

Giờ khắc này...Trần Phong đã chờ quá lâu quá lâu.

Trần Phong ra tay

U Minh Chi Nhân, có khả năng phân giải cấu trúc năng lượng của đối phương, khóa chặt nhược điểm trí mạng của đối phương. Thời gian khóa chặt càng dài, vào thời điểm công kích, uy năng sẽ được tăng cường càng mạnh! (căn cứ theo thực lực chênh lệch giữa hai bên, thời gian khóa chặt nhanh hay chậm sẽ có sự khác biệt.)

Công kích thi triển ra cũng vô cùng đơn giản.

Đầu tiên, ở bên trong thế giới U Minh Chi Nhân, mô phỏng ra lực lượng người sắp thi triển.

Ví dụ như, dùng Thiên Huyền đao gió cung cấp năng lượng tạo ra một bộ cơ giáp năng lượng! U Minh Chi Nhân sẽ cho ra giá trị lực lượng của người, sau đó nó sẽ ước định lực lượng của đối phương bằng một con số, sau đó khóa thời gian, liên tục đền bù khoảng cách giữa hai bên. Ví dụ như, 10 điểm cùng với 200 điểm, U Minh Chi Nhân sẽ không ngừng tiêu hao năng lượng để khóa chặt, tăng cường lực lượng của người lên, 20 điểm, 30 điểm...sau cùng đến thời điểm 200 điểm, sẽ hoàn thành khóa mục tiêu!

Lúc này, người chỉ cần phóng thích năng lực mà người mô phỏng lúc đầu, sau khi đòn công kích được phóng thích, chính là đòn công kích đã được U Minh Chi Nhân tăng cường, mang theo uy năng đủ để miểu sát kẻ địch!

Quá trình U Minh Chi Nhân khóa chặt kẻ địch, chính là một quá trình tăng cường đòn công kích! Thông qua loại phương thức tăng cường này, để đền bù chênh lệch chân chính giữa người và kẻ địch! Đây chính là phương thức phóng thích công kích U Minh Chi Nhân cơ sở nhất!

Trần Phong không có một chút do dự nào thử nghiệm, thế nhưng, chênh lệch thực lực giữa hắn cùng với mấy vị cường giả cấp A này là bao nhiêu? Vô cùng xa xôi! Cho nên...vào thời điểm Trần Phong khóa chặt bọn hắn liền phát hiện ra một vấn đề, chậm, đặc biệt chậm!

Khóa chặt một kẻ cùng cấp C, Trần Phong thậm chí chỉ dùng một giây, bởi vì lực lượng của hắn bây giờ vượt xa cấp C, cho nên đặc biệt dễ dàng! Cấp B thì sao? Sẽ hơi chậm một chút, nhưng vẫn còn ở bên trong phạm vi tiếp nhận của Trần Phong, mấy chục giây, đủ để cho Trần Phong đối mặt với bất luận kẻ địch cấp B nào, cho dù là cấp B đỉnh phong!

Thế nhưng mà cấp A...bằng vào thực lực của hiện tại của Trần Phong thì căn bản không phải là cùng một cấp độ! Nhất là thời điểm khóa chặt chủ nhân Minh Đô, Trần Phong yên lặng tính toán một chút, hắn cần khóa chặt chủ nhân Minh Đô trong khoảng một tuần mới có thể giết được hắn.

Không sai, là khóa chặt một tuần! Trong một tuần thời gian này, Trần Phong không ăn không uống, tiến hành quá trình khoá chặt, chủ nhân Minh Đô cũng nhất định phải ở trong tầm mắt của Trần Phong, như vậy thì hắn mới có thể đánh bại chủ nhân Minh Đô!

Tiền đề vẫn là...Trần Phong phải có đủ thời gian và năng lượng! Cũng chỉ có vào lúc này, Trần Phong mới biết được, cái người được gọi là chủ nhân Minh Đô kia, đến cùng đã kinh khủng đến loại tình trạng nào! Cho dù không am hiểu chiến đấu, hắn y nguyên vẫn có được nội tình kinh khủng! Cho nên, sau khi Trần Phong cẩn thận tính toán, chỉ có thể khóa chặt đội trưởng của tiểu đội tinh anh!

Hắn tin tưởng, tổ chức thần bí nếu đã chủ động đến đây, nếu biết ở trong Minh Đô có người trung niên, còn dám đến đây, nếu chủ động tới để trao đổi kỹ thuật với chủ nhân Minh Đô, như vậy...bọn hắn chắc chắn đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu! Cho nên, tiểu đội tinh anh, chắc chắn sẽ có một con át chủ bài nào đó!

Hắn đã đoán đúng rồi! Tiểu đội tinh anh bùng nổ con át chủ bài, trực tiếp xử lý chủ nhân Minh Đô không có quá nhiều kinh nghiệm chiến đấu, thậm chí ngay cả cơ hội cho hắn phản kháng cùng với sử dụng lá bài tẩy cũng đều không có! Như vậy, Trần Phong tiến hành quá trình khoá chặt đội trưởng tiểu đội tinh anh liền có ý nghĩa.

Trong thời gian này, Trần Phong không biết đã phục dụng bao nhiêu bình thuốc thử gen khôi phục năng lượng, thậm chí thuốc thử gen tăng cường tốc

độ khôi phục năng lượng, cũng không biết là hắn đã phục dụng bao nhiêu bình!

Gần như hết thủy thuốc thử gen năng lượng mà hắn chuẩn bị lần này, đã dùng hết toàn bộ! Mà mục tiêu chỉ có một cái! Khóa chặt đội trưởng! Mặc dù cùng là cấp A, thế nhưng thực lực của vị đội trưởng này, theo chủ nhân Minh Đô kém xa vạn dặm! Cho dù lực lượng của chủ nhân Minh Đô gần như đã hao hết, y nguyên vẫn có thể nghiền áp ròn rã cả một tiểu đội bọn hắn!

Đây căn bản không phải là cùng một cấp bậc! Cho nên... thời gian khóa chặt của Trần Phong liền trở nên ngắn hơn rất nhiều. Theo việc tiểu đội tinh anh giao thủ cùng với người trung niên, theo Minh Đô hủy diệt sau khi bọn hắn kết thúc chiến đấu, theo việc Trần Phong bắt đầu kể ra cho bọn hắn nghe đủ loại bí mật...

Ròn rã một giờ! Trần Phong thậm chí còn kể ra chuyện hắn trở về quá khứ gặp được thiếu nữ thần bí kia! Còn có sự tình gặp được Lữ Hồn! Ngay cả tiểu đội tinh anh cũng không đành lòng cắt ngang. Đương nhiên...trong quá trình kể chuyện, Trần Phong nói nhảm rất là nhiều.

Tóm lại, ở dưới tình huống ba phần thật bảy phần giả, Trần Phong kể ra một câu chuyện xưa dài ngoằng, lại thêm đủ loại bí mật, cứ thế mà kéo đủ một giờ! Sau đó, mục tiêu đã được khóa chặt hoàn thành! Đây là lần thứ nhất hắn sử dụng U Minh Chi Nhân! Không nghĩ tới, mục tiêu lần đầu tiên, lại chính là một cường giả cấp A có thực lực mạnh hơn hắn không biết bao nhiêu lần!

Như vậy...cũng nên tới lúc kết thúc rồi, trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang.

HUU...U...U...U...U ! Thân ảnh của Trần Phong lơ lửng trong không trung, hai mắt lóng lánh ánh sáng đỏ, trong tay ngưng tụ một chùm lực lượng, kèm theo bộ cơ giáp năng lượng lấp lánh, vào thời khắc này chém về phía đội trưởng tiểu đội tinh anh!

Xoạt! Hơn phân nửa bầu trời bị Trần Phong nhuộm thành màu đỏ! Đó cũng không phải là lực lượng cường đại, vào thời khắc này lặng yên không tiếng

động chém xuống, đây là uy năng cấp B.

Tất cả mọi người trong tiểu đội tinh anh thấy rất rõ, bọn hắn cũng có thể cảm nhận được, một kích này của Trần Phong mặc dù hết sức hoa lệ, thế nhưng uy năng cũng không tính là mạnh mẽ, bọn hắn ai cũng có thể đỡ nổi! Nhưng mà, ngay vào một khắc tia ánh sáng đỏ rơi lên trên phòng ngự của bọn hắn, có một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên buông xuống.

"Đây là..." Sắc mặt của đám người đột nhiên đại biến.

Oanh! Bầu trời phẳng phất như vào thời khắc này sụp đổ, vô cùng vô tận lực lượng buông xuống, giống như cự nhân đạp xuống một cước từ trên không trung.

Phốc! Đám người tiểu đội tinh anh nôn ra máu tươi như điên.

"Làm sao có thể..." Bọn hắn không dám tin, Trần Phong tùy ý đánh ra một kích, lại có uy năng như thế!

Tạch... ! Trận pháp phòng ngự do mười hai người liên kết lung lay sắp đổ!

Trần Phong nếu khóa chặt thành công, như vậy khi hắn ra tay, chắc chắn có khả năng miểu sát vị đội trưởng này! Mà bây giờ, tất cả mọi người trong tiểu đội tinh anh đều phải chịu chung!

Trận pháp rất là mạnh mẽ, cộng hưởng lực lượng! Cộng hưởng phòng ngự!

Thế nhưng...nó cũng có một cái chỗ xấu, đó chính là tổn thương cũng cộng hưởng! Nếu như phòng ngự không bị phá, đương nhiên là quá tốt, thế nhưng mà bây giờ đòn công kích của Trần Phong lại có thể xuyên thủng phòng ngự của bọn hắn, vậy cái chỗ xấu này liền trở nên cực kỳ đáng sợ!

Phân thân Lữ Hồn

Vốn là chỉ có thể miêu sát đội trưởng tiểu đội tinh anh, hiện tại...

Phốc! Ánh sáng loé lên, mười hai người phun máu tươi tung toé, chết mất một số người! Dưới một đòn công kích của Trần Phong, ngoại trừ hai cường giả cấp A, những người còn lại toàn bộ đã chết! Mà cho dù là hai cường giả cấp A này, cũng nhận phải thương thế khác nhau!

"Người..." Hai người không thể tưởng tượng nhìn Trần Phong.

Một chiêu! Vén vện chỉ là một chiêu! Trần Phong liền có thể tiêu diệt gần hết tiểu đội của bọn hắn! Cái này làm sao có thể? Phải biết rằng, ngay cả chủ nhân Minh Đô, cũng đều không thể làm được!

"Người đến cùng là ai?" Đội trưởng dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn Trần Phong.

Đây là lần thứ nhất, hắn cảm thấy sợ hãi đối với một gen chiến sĩ cấp C.

"Đồ ngu." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Khóa chặt một giờ, phóng thích ra công kích có thể miêu sát cấp A, mặc dù hắn đã dùng vô số bình thuốc thử gen khôi phục năng lượng, vào giờ phút này lực lượng trong cơ thể cũng gần như đã hao hết toàn bộ! Hắn hiện tại đã không có bất kỳ một chút lực lượng nào!

Thế nhưng...có quan hệ sao? Tiểu đội tinh anh chỉ còn lại có hai cường giả cấp A trọng thương! Mà phó đội trưởng đã hao sạch tất cả lực lượng khi thi triển Đoạn Không Trảm, lần này hoàn toàn không thể phát huy ra bao nhiêu lực lượng, bằng không thì Trần Phong cũng không có khả năng giết chết những chiến sĩ cấp B kia!

Cho nên...đối thủ chân chính của mấy người Trần Phong, chỉ có vị đội trưởng đã bị trọng thương trước mắt này!

Về phần đối thoại? Thật có lỗi, hẳn lại có khuyết điểm ưa thích nói nhiều, Trần Phong mặc dù bây giờ không thể hành động, thế nhưng còn có đồng đội!

Vù! Mấy người Từ Phi nhanh chóng lao ra.

Chiến chiến chiến! Mấy người Từ Phi sớm đã tức sôi ruột trong nháy mắt nỗi khùng, vị đội trưởng này rất mạnh, cho dù bị thương nặng, cũng y nguyên không phải là mấy người Từ Phi có khả năng chống lại, thế nhưng cũng không chịu đựng được nhiều người vây công a! Một chiến sĩ cấp A trọng thương cùng với một đám có thể so với gen chiến sĩ cấp B...thắng bại khó định!

Oanh! Một trận chiến đấu khác bùng nổ.

Một phút đồng hồ... Hai phút đồng hồ... Ba phút... Trần Phong chỉ ở một bên lặng lẽ nhìn.

"Thời gian...cũng không sai biệt lắm" Trần Phong tính toán ở trong lòng.

Mà vào lúc này, ở bên trong trận chiến đấu, mấy người Từ Phi thế mà có thể vây khốn được đội trưởng tiểu đội tinh anh. Thần Y, Từ Phi, Vương Thuần, ba người liên kết đem phạm vi hoạt động của vị đội trưởng này hạn chế lại, mà công kích siêu cường trong tay của Thần Uy vào thời khắc này đã bùng nổ!

"Chết!" Ngọn lửa nồng đậm lấp lánh trong hư không, giáng xuống trên người của vị đội trưởng.

Nhưng mà, ở ngay trong cái nháy mắt này.

Xoạt! Có một đạo hào quang quen thuộc lóe lên, hết thủy công kích tan rã!

Trong hư không, có một bóng người lặng yên không một tiếng động xuất hiện, đi bộ rất nhàn nhã, quang ảnh ngưng tụ ở trên không trung, dần dần ngưng thực, đi xuống từng bước một, xuất hiện ở trước mặt của mọi người.

Mấy người Từ Phi run sợ biến sắc, bởi vì cái thân ảnh xuất hiện kia, thành hình đúng là "Hồn"! ! !

"Gặp qua Hồn tiên bối." Hai cường giả cấp A trong tiểu đội tinh anh mừng như điên.

Hồn! Lại có thể là Hồn tiên bối tự mình đến đây! Ha ha ha ha! Được cứu rồi, hai người mừng rỡ đi đến bên người Lữ Hồn.

Lữ Hồn cũng không để ý tới bọn hắn, mà ở bên trong một mảng ánh sáng màu xanh lục nhìn về phía Trần Phong, trong ánh mắt mang theo một tia hào quang kỳ dị: "Đã lâu không gặp, Trần Phong."

Trần Phong...tâm thần của mọi người liền xiết chặt, cái tên gia hỏa này thế mà lại có thể nhận biết Trần Phong.

"Lần này tới vẫn là phân thân hay sao?" Trần Phong chỉ nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái, theo hắn biết, Lữ Hồn hiện tại căn bản không thể thoát thân được, bằng không thì chuyện trọng yếu như lần trước cũng sẽ không chỉ phái một cái phân thân tới.

"Giết người, một cái phân thân là đã đủ." Lữ Hồn lạnh nhạt nói ra.

Cho dù là phân thân, thực lực của hắn vẫn đạt đến cấp A!

Ô...ô...n...g —— Trong mắt của Trần Phong có một vòng ánh sáng màu đỏ lạng yên không một tiếng động lóe lên, U Minh Chi Nhãn, mở ra!

"Ha ha." Lữ Hồn cười khế một tiếng.

"Gãy!" Hắn tiện tay vung lên, U Minh Chi Nhãn của Trần Phong trong nháy mắt sụp đổ.

"Thứ này vô dụng đối với ta." Thần sắc của Lữ Hồn rất bình tĩnh, nói:

"Người có thể giấu diếm được tai mắt của bọn hắn, thế nhưng ở trước mặt ta thì triển chiêu này, đơn giản là dễ nhìn thấy giống như là một ngọn đèn thấp ở trong đêm đen."

Trần Phong: "..."

Thất bại rồi sao? Quả nhiên...mong muốn dùng U Minh Chi Nhãn để giết Lữ Hồn, chênh lệch quá xa!

Hơn nữa, cho dù vền vẹn chỉ là một cái phân thân, cho dù là vừa rồi chỉ khoá chặt trong chớp mắt, hắn cũng đã ước định được đại khái thực lực của Lữ Hồn, thực lực của Lữ Hồn vô cùng kinh khủng! Cho dù dùng một ngày thời gian cũng không nhất định có thể khóa chặt! Cái tên gia hỏa này, quá mạnh!

"Đi chết đi." Lữ Hồn lạnh lùng nói, hắn hiển nhiên cũng không hay nói như đội trưởng tiểu đội tinh anh, thuận miệng nói chuyện phiếm một câu, liền chuẩn bị hạ sát thủ, căn bản không cho Trần Phong cơ hội để đào tẩu! Bất quá...

"Người không nên tới." Trần Phong bỗng nhiên thở dài một tiếng.

"Vì cái gì?" Lữ Hồn có một chút dừng lại.

"Bởi vì chỉ sợ người lại phải hao tổn thêm một cái phân thân." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Cái gì? Lữ Hồn kinh ngạc, mà ở trong cái nháy mắt này, hào quang kỳ dị bỗng nhiên bốc lên, tràn ngập ra mỗi một cái góc của phế tích Minh Đô, một cỗ khí tức kinh khủng trong nháy mắt này bùng nổ!

Nơi phát ra, chính là ở trên người của Trần Phong! Còn có, quả cầu ánh sáng cách Trần Phong cũng không quá xa kia!

"Là ở đó." Vị đội trưởng thét lên một tiếng kinh hãi.

Đám người quay đầu lại nhìn, lúc này mới phát hiện ra, theo việc chủ nhân Minh Đô chết đi, quả cầu ánh sáng xanh đỏ tràn ngập chất bẩn, lúc này chỉ còn lại một loại màu sắc! Chỉ còn lại có một màu sinh mệnh lực thuần túy!

Bất quá, đám người mặc dù biết được, cũng không có bất kỳ biện pháp nào, đây là lực lượng mà người bình thường căn bản không có cách nào hấp thu, người bình thường đựng vào, chỉ có một con đường chết! Đây là thứ mà những người tu luyện lực lượng Minh Giới, mới có tư cách đựng vào, cho nên bọn hắn chỉ có thể mặc cho quả cầu ánh sáng tiêu tán!

Vậy mà vào lúc này, quả cầu ánh sáng nồng đậm sinh mệnh lực kia thế mà đang điên cuồng giảm bớt, ở sau quả cầu ánh sáng kia, có một cái thân ảnh thon thả mà đầy đặn, như ẩn như hiện.

"Là nàng!" Vị đội trưởng đột nhiên bừng tỉnh, đây là thiếu nữ khêu gợi ở bên người Trần Phong kia!

Oanh! Hào quang đầy trời lấp lánh, Minh Đô nguyên bản sáng sủa, ở trong chớp mắt liền biến thành màu đỏ tím.

Quả cầu ánh sáng trong phút chốc đã bị Minh Nguyệt hấp thu, vẻ mặt nguyên bản bình thường của nàng, trong nháy mắt đã biến thành màu đỏ như máu, khí tức quanh người trở nên cực kỳ đáng sợ.

Ô...ô...n...g —— Trong tay nàng, xuất hiện một thanh lưỡi hái đỏ như máu, đây là vũ khí mà nàng sử dụng ở bên trong Thủy Tinh Cung.

Quá mạnh mẽ

Xoạt! Thanh lưỡi hái đỏ máu chém tới, đất trời dường như vào thời khắc này bị chia cắt!

Mục tiêu của nàng, rõ ràng là hai vị cường giả cấp A.

Tạch... ! Một tiếng nổ thật lớn vang lên, có một tấm lá chắn màu xanh lá xuất hiện, giống như pha lê ngăn ở trước mặt hai cường giả cấp A, sau khi bị thanh lưỡi hái chém trúng, hóa thành vô số mảnh vỡ nổ tung. Ánh mắt của Minh Nguyệt lúc này mới rơi lên trên người của Lữ Hồn.

"Cô em nhà ngươi lại có thể mạnh như vậy?" Từ Phi kinh ngạc tán thán.

"Ta đã không có cách nào không chế được nàng." Vương Thuần cười khỏ.

Trần Phong vừa rồi đã nói cho hắn biết chuyện gì đã phát sinh, hắn cũng không nghĩ tới, năng lực triệu hoán của hắn, đối với Minh Nguyệt mà nói, thế mà lại yếu ớt đến tình trạng như thế!

Đây là do chính cô em nhà mình tự làm loạn a! Mặc dù là Trần Phong...nhưng Vương Thuần y nguyên vẫn có cảm giác ở trên đầu của mình mọc một cái sừng.

"Nếu nàng nổi lên lòng xấu xa..." Hai tỷ muội Thần Uy cảm thấy không lành.

"Sẽ không." Vương Thuần cười khỏ: "Có Trần Phong ở đây, sẽ không có vấn đề."

"Trần Phong?" Mấy người nhất thời kinh ngạc, chuyện này theo Trần Phong có quan hệ gì?

Mọi người nhìn về phía Trần Phong, lúc này mới phát hiện ra, quanh người của Trần Phong, thế mà tản mát ra khí tức giống nhau như đúc với Minh

Nguyệt, chính là lực lượng có thể hấp thu sinh mệnh lực như chủ nhân Minh Đô! Hắn làm sao lại...đám người mở to hai mắt.

Minh Nguyệt còn chưa tính, bản thân nàng thuộc về Minh giới của một cái thế giới khác, thế nhưng Trần Phong thì sao? ? ? Hắn rõ ràng là một nhân loại, cũng có năng lực không giống, tại sao lại có thể làm được như vậy?

"Người có biết chuyện gì đã xảy ra hay không?" Từ Phi thấp giọng nhìn về phía Vương Thuần.

"Ta..." Vương Thuần lộ ra vẻ mặt đau khổ, hắn có thể nói thế nào? Hắn cũng rất bất đắc dĩ a!

Tại Minh Đô, ở bên trong một mảnh phế tích, hai đạo hào quang kinh khủng đang lấp lánh trong hư không, người ở phía dưới gần như không nhìn thấy thân ảnh của hai người bọn hắn, đó rõ ràng là Lữ Hồn cùng với Minh Nguyệt!

Oanh! Hư không chấn động, chỉ có từng đạo sóng ánh sáng lấp lóe.

Ánh sáng màu xanh...ánh sáng màu đỏ...không ngừng tản ra ở trong trời đất.

Minh Nguyệt vốn là cực kỳ cường đại, lúc trước là bởi vì bị thực lực của Vương Thuần hạn chế, hiện tại sau khi hấp thu quả cầu ánh sáng sinh mệnh lực, thực lực đã được khôi phục lại rất nhiều, nhưng nếu muốn đánh giết Lữ Hồn, vẫn có một chút gian nan! Hai người đối chiến, thế mà có thể miễn cưỡng duy trì cân bằng, ai cũng không thể làm gì được ai!

Khóa chặt...

Xoạt! Một đạo lưu quang lóe lên, tùy tiện cắt ngang U Minh Chi Nhãn của Trần Phong, Trần Phong chỉ có thể bất đắc dĩ thu tay lại. Hắn vốn muốn thừa dịp hai người đối chiến, thừa cơ thi triển U Minh Chi Nhãn khóa chặt, thế nhưng Lữ Hồn chỉ cần tùy ý đánh ra một tia ánh sáng, liền có thể cắt ngang! Thực lực của hai người cuối cùng vẫn chênh lệch quá lớn!

Âm thầm tập kích là không được, như vậy...Trần Phong nhìn về phía hai người đang chiến đấu, chỉ có thể đánh trực diện! Dùng thực lực của hắn hôm nay, tự nhiên là không có tư cách tham dự vào trận chiến đấu này, thế nhưng Tiểu Ảnh đồng dạng cũng hấp thu một lượng lớn sinh mệnh lực lại có tư cách!

"Đi thôi!" Trần Phong chỉ vào hư không.

Xoạt! Tiểu Ảnh hóa thành một đường ánh đỏ lóe lên.

Mục tiêu là Lữ Hồn! Nó mặc dù chỉ được tăng lên lực lượng đơn thuần, cũng không có thi triển ra được năng lực cường đại gì, thế nhưng chỉ vền vẹn hóa thành ánh đỏ không ngừng công kích, cũng đủ để làm cho Lữ Hồn kiêng kỵ! Chỉ là, làm cho người ta kinh hãi chính là, cho dù là hai người Minh Nguyệt và Tiểu Ảnh liên kết, y nguyên vẫn không làm được gì Lữ Hồn!

"Đây chính là con át chủ bài của ngươi đấy sao?" Trong mắt của Lữ Hồn lấp lánh ánh sáng lạnh lẽo.

"Oanh!" Một cỗ lực lượng kinh khủng bùng nổ, Lữ Hồn vậy mà đem hai người Minh Nguyệt và Tiểu Ảnh ngạnh sinh đánh văng ra.

"Lực lượng mà hai người các ngươi hấp thu hoàn toàn vượt qua lực lượng của cỗ phân thân này, thế nhưng, cho dù là lực lượng có cường đại hơn nữa, cũng cần phải biết cách vận dụng!"

"Tiểu cô nương này còn chưa tính, cái đoạn dây đỏ này...ha ha." Lữ Hồn chỉ lạnh lạnh cười cười.

Công lực tuyệt thế, nếu như ở trong tay của cao thủ, tự nhiên có thể phóng xuất ra uy năng kinh thế, thế nhưng nếu rơi vào trong tay của mãng phu, chỉ sợ là cũng không phát huy ra được bao nhiêu uy năng.

Hiện tại, cũng giống như thế, Tiểu Ảnh mặc dù lợi hại, thế nhưng dù sao cũng không đạt được tới cảnh giới như Lữ Hồn! Nó hiện tại chỉ có thể dùng lực lượng cường đại cùng với năng lực đơn thuần của mình bay tới bay

lui, căn bản là không có cách nào phát huy ra được uy năng chân chính!
Cho nên, Lữ Hồn căn bản không sợ!

"Phế vật." Minh Nguyệt hận đến nghiến răng, nếu như giao toàn bộ những lực lượng này cho nàng...

"Trần Phong!" Nàng nhìn về phía Trần Phong nói: "Giải trừ khế ước, giao toàn bộ lực lượng cho ta, mới có phần thắng."

"Không có khả năng!" Trần Phong không có một chút do dự nào bác bỏ.

Nói đùa cái gì? Nếu như giao tất cả lực lượng cho Minh Nguyệt, lại không có hạn chế, như vậy sau khi giải quyết xong Lữ Hồn, bọn hắn còn phải đối mặt với nữ nhân đáng sợ này! Một nhân vật phản diện ở bên trong một cuốn truyện tranh? Có tính bất ổn định quá cao!

Trần Phong tuyệt đối không có khả năng đem mạng của mình đặt vào trong tay của loại người này.

Oanh! Lữ Hồn bắt đầu điên cuồng tiến công.

"Người cứ làm như vậy chúng ta chỉ có một con đường chết." Minh Nguyệt lo lắng.

Trần Phong im lặng.

"Người có thể không chế nàng không?" Trần Phong nhìn về phía Vương Thuần nói: "Nếu người có thể khống chế được nàng, hoặc là cam đoan nàng không làm thương hại mọi người, ta đem tất cả lực lượng giao cho nàng cũng không phải là không được."

"Ây." Vương Thuần nhìn một chút hai tỷ muội Thần Uy, lại nhìn một chút chính mình cười khổ nói: "Không thể."

Một bước này, nếu như làm sai, tất cả mọi người sẽ gặp nguy hiểm! Nhất là hai tỷ muội Thần Uy!

"Cho nên mới không thể giao cho nàng a." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Thế nhưng Minh Nguyệt cùng với Tiểu Ảnh trước mắt lúc này vậy mà ở dưới công kích bùng nổ của Lữ Hồn liên tục bại lui, nếu như lúc này không thể tìm ra được biện pháp nào khác, chỉ sợ là thật sự sẽ toi đời!

Không thể trả lại lực lượng cho Minh Nguyệt... Như vậy chỉ còn lại một cái biện pháp, tâm trạng của Trần Phong khẽ động.

Liên hợp! Vào thời điểm Tiểu Ảnh ở trong cơ thể của hắn, có thể để cho hắn sử dụng!

Như vậy, nếu như nó trong cơ thể của Minh Nguyệt thì sao?

Tiểu Ảnh có khả năng xuyên qua hư ảo cùng với hiện thực, có thể tùy ý đi qua! Nó sở dĩ có thể ở trong cơ thể của hắn du đãng, là bởi vì lực lượng của Tiểu Ảnh cùng với lực lượng của hắn đã hòa làm một thể! Mà Minh Nguyệt, lại là bởi vì cái khoá nhân duyên kia, hai người mới có thể hấp thu lực lượng đồng dạng, hiện tại khí tức trên người cũng giống như nhau! Có lẽ...

Xoạt! Trong hư không, đường ánh sáng màu đỏ nguyên bản đang công kích Lữ Hồn, thế mà quay người bắn về phía Minh Nguyệt.

Lữ Hồn phần nộ

"Người muốn làm cái gì? !" Sắc mặt của Minh Nguyệt biến hóa.

"Là dung hợp!" Trần Phong lạnh nhạt nói: "Không nên phản kháng, để cho nó tiến vào thân thể của cô, dung hợp lực lượng của cả hai với nhau, chỉ có như thế, cô mới có thể sử dụng được một nửa lực lượng trong cơ thể của nó!"

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng đỏ lóng lánh, Tiểu Ảnh hóa thành một đường ánh sáng đỏ xuyên vào trong cơ thể của Minh Nguyệt.

Vương Thuần: "..."

"A." Minh Nguyệt lộ ra một chút thần sắc thống khổ.

"Sao thế?" Trần Phong kinh hãi, không dung hợp được lực lượng?

"Không có việc gì..." Minh Nguyệt ổn định lại tâm trạng, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người thử ở trong một tích tắc nhồi vào một đồng lực lượng xem?"

Lúc nàng hấp thu sinh mệnh lực ở trong quả cầu ánh sáng, chính là chậm chậm tiến dần dần dấn vào bên trong cơ thể, nào giống như bây giờ, bị tiểu Ảnh nhào vào trong cơ thể suýt chút nữa làm cho nàng bạo thể! Cũng may là bản thân của nàng đủ mạnh, rất nhanh liền dung hợp cổ lực lượng kia vào thành một thể với cơ thể của mình. Cho dù...nàng biết rất rõ ràng đây là lực lượng của con rắn nhỏ chết tiệt kia!

Oanh! Tất cả lực lượng trong tích tắc dung hợp lại với nhau, đây là lực lượng vô cùng vô tận do chủ nhân Minh Đô hao phí biết bao công sức mới tạo ra được! Đây là sinh mệnh lực của mười vạn con biến dị thú! Đây là lực lượng cường đại chân chính!

Nguyên bản Minh Nguyệt chỉ lấy được một nửa, đối mặt với Lữ Hồn có một chút chật vật, thế nhưng hiện tại, sau khi nàng dùng hợp tất cả các lực

lượng, tỏa ra uy năng rất kinh người!

"Cỗ lực lượng này..." Minh Nguyệt cảm nhận lực lượng trong cơ thể.

"Người..." Nàng đưa một ngón tay chỉ vào Lữ Hồn.

Oanh! Một đoàn tinh mang nổ tung, đem Lữ Hồn đánh bay về phía sau!

"Lực lượng của ta, đã khôi phục lại được một chút..." Trên khóe miệng của Minh Nguyệt lộ ra một nụ cười.

Đây mới là lực lượng nguyên bản của nàng! Nàng ở trong Thủy Tinh Cung rất là bá đạo, chưa bao giờ nhận qua sự chèn ép khuất nhục như thế này?

"Tới đi!" Chung quanh Minh Nguyệt tỏa ra hào quang.

Oanh! Hư không không ngừng nổ tung.

Đám người ngẩng đầu nhìn lên, đều kinh hãi không ngậm miệng được.

Minh Nguyệt cùng với tiểu Ảnh Nguyên bản đang ở thế yếu, sau khi liên hiệp, lại có thể đè ép Lữ Hồn! Cho dù đây chỉ là một cái phân thân của Lữ Hồn, thế nhưng vẫn là cấp A đỉnh phong a! Loại thực lực này...

Phốc! Chỉ một lát sau, Lữ Hồn liền bị thương nặng!

"Trần Phong!" Lữ Hồn gầm lên giận dữ.

Hắn mấy lần muốn ám sát Trần Phong, đều bị Minh Nguyệt ngăn cản.

"Không tiễn." Trên khóe miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Người chờ đó!" Hàn quang trong mắt của Lữ Hồn lóe lên: "Đến lúc bản thể của ta có khả năng hành động..."

Phốc! Minh Nguyệt đập một cước vào mặt của hắn.

"Còn có người..." Lữ Hồn gắt gao nhìn chăm chăm vào Minh Nguyệt: "Ta sẽ cho người biết, bản thể của ta đến cùng mạnh cỡ nào! Mấy con sâu kiến

như các người, sớm muộn cũng sẽ bị hành vi của mình..."

Phốc! Minh Nguyệt dùng lưỡi hái chọc thủng thân thể của hắn.

"Ngớ ngẩn, người cho rằng chỉ có người không phát huy ra được lực lượng chân chính?" Minh Nguyệt hời hợt phát phát tay, cười lạnh nói: "Lực lượng của ta cũng bất quá cũng chỉ mới khôi phục lại được một phần mười mà thôi."

Phốc! Ánh sáng màu xanh lục lóng lánh, phân thân của Lữ Hồn hóa thành vô số hạt ánh sáng màu xanh trôi nổi trong không trung.

"Chạy đi đâu!" Minh Nguyệt cười lạnh.

Xoạt! Nàng vung tay lên một cái, hấp thu tất cả lực lượng! Phân thân Lữ Hồn, chết!

"Xong." Minh Nguyệt đã hấp thu xong hạt năng lượng, vừa lòng thỏa ý, những nàng cũng rõ ràng, về sau hết thấy lực lượng mà nàng hấp thu được, đều phải phân cho Trần Phong một nửa! Càng chuẩn xác hơn mà nói, là phân cho cái con rắn nhỏ đáng chết kia một nửa!

"Thật là hèn mạt!" Minh Nguyệt ngẫm lại liền cảm thấy phẫn nộ.

"Trần Phong." Nàng đang muốn cò kè mặc cả với Trần Phong, bỗng nhiên cảm giác được ở trong cơ thể xuất hiện sự thay đổi, phát hiện ra lực lượng của nàng, vậy mà đang nhanh chóng biến mất...

Nhìn kỹ lại, chỉ thấy con rắn nhỏ đang tỉnh lại, đang thu hồi lại lực lượng của mình! Con rắn nhỏ nguyên bản xui lơ giờ phút này đã trở nên thẳng tắp, đang ở trong người của nàng nhích tới nhích lui...

Trên trời cao, có một đạo thân ảnh vĩ ngạn đang ngồi xếp bằng, viên kỳ thạch trên chỗ mi tâm lấp lóe ánh sáng màu xanh lục, đủ để cho bất luận một kẻ nào cũng phải sợ hãi. Bỗng nhiên, hắn mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên sát ý vô tận.

"Trần Phong!" Có một tiếng hét phẫn nộ vang tận tới mây xanh.

Lại một lần nữa! Dùng thân phận của hắc, lại bị một tên nhãi nhép tính toán! Cái tên đáng chết này, bên người vì cái gì luôn có những cường giả chưa bao giờ thấy qua! Còn có cả nữ nhân kia...ánh mắt của Lữ Hồn trở nên lạnh buốt.

Hắc trước kia chưa bao giờ thấy qua nữ nhân này, lại là một cường giả của Gen Công Hội hay sao? Hắc mấy lần có ý đồ chém giết Trần Phong, nhưng chưa bao giờ thành công! Lần đầu tiên là bởi vì tuổi nhỏ, thế nhưng hai lần đằng sau, không chỉ không giết chết được Trần Phong, còn bị tổn thất 2 cỗ phân thân! Còn có thể tử ròi đi...sắc mặt của Lữ Hồn trở nên khó coi.

Đây mới thật sự là mất cả chì lẫn chài, cho dù là dùng thực lực của hắc hôm nay, ngưng tụ ra một cỗ phân thân cũng rất không dễ dàng, huống chi, bây giờ thể tử của hắc lại không biết hắc! Mà hết thấy những chuyện này, đều là do Trần Phong ban tặng! Cái tên tiểu gia hỏa đáng chết kia!

"Trần Phong..." Ánh mắt của Lữ Hồn lấp lóe.

Thực lực của Trần Phong rất yếu, yếu đến mức hắc tùy tiện dùng một ngón tay cũng đều có thể giết chết hắc! Thế nhưng ở bên cạnh Trần Phong luôn có người bảo hộ, cho nên muốn giết Trần Phong, nhất định phải phái ra sát thủ mạnh hơn, thế nhưng đây là chuyện gần như không có khả năng, còn có người có thể so với phân thân của hắc mạnh hơn? Như vậy, chỉ có thể dùng số lượng! Phương diện này hắc cũng không am hiểu, nhưng lại có một người am hiểu.

Xoạt! Trong mắt của Lữ Hồn lóe lên ánh sáng màu xanh lục, ánh hào quang lấp lánh xỏ xuyên qua hư không.

"Hồn, người có chuyện gì?" Một đạo thanh âm trầm ổn truyền đến.

"Muốn giết một người." Lữ Hồn bình tĩnh nói.

"Ai?" Đối phương hỏi.

"Trần Phong." Lữ Hồn lạnh nhạt nói, phía đối diện bỗng nhiên lâm vào yên lặng.

"Làm sao?" Lữ Hồn cười lạnh: "Sư đệ tốt của ta, tổ chức thần bí của người lớn như vậy, thế mà ngay cả một tên Trần Phong cũng không giết được?"

Đối diện hắn, chính là sư đệ của hắn, cũng là thủ lĩnh của tổ chức thần bí!

"Không dễ giết." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí thành thật trả lời, ở chỗ mi tâm của hắn, đồng dạng cũng có một viên kỳ thạch lấp lánh, tỏa ra uy nghiêm nhàn nhạt, lập loè ánh sáng màu đen làm cho người ta sợ hãi.

"Trần Phong lúc này có một chút kỳ dị, ta đã phái thủ hạ điều tra một quãng thời gian, nhưng nếu muốn giết hắn, chính là khó càng thêm khó, hắn dường như có được sức cảnh giác siêu cao, bao nhiêu lần sát thủ vừa tới gần, hắn đã rời đi, cho tới bây giờ, đừng nói là ám sát, ngay cả muốn tới gần cũng khó khăn!"

Hủy đi

"Chỉ có một biện pháp duy nhất để tiếp cận hắc, đó là ngẫu nhiên gặp bên trong các lần làm nhiệm vụ, mà cho dù là như thế..." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí dừng một chút rồi mới nói: "Cuối cùng cũng sẽ bị hắc giết chết!"

Trần Phong, đây là một cái tên khó nhớ ở bên trong tổ chức thần bí, không chỉ là hắc, ngay cả nữ nhân của hắc, tiểu cô nương Vương Dao kia, càng đáng sợ không hợp thói thường! Những người có ý đồ ám sát nàng, chỉ có đi không có về! Hắc thậm chí đã từng tự mình ra tay, nhưng căn bản là ngay cả người cũng không tìm được!

Hai người này...đều có vấn đề! Hơn nữa còn là vấn đề lớn!

"Người nếu như không thể giải quyết, ta sẽ tự mình ra tay." Lữ Hồn đứng dậy nói.

Oanh! Sấm chớp đầy trời bùng xuống, trong nháy mắt hắc đứng dậy, toàn bộ thương khung thiên hôn địa ám, như muốn sụp đổ.

"Sur huynh!" Thủ lĩnh của tổ chức thần bí chỉ có thể cười khổ một tiếng nói: "Đề ta làm là được."

"Hừ." Lữ Hồn hừ lạnh một tiếng, lúc này mới ngồi xuống.

Ô...ô...n...g —— Thương khung khôi phục lại sự yên tĩnh.

Thủ lĩnh của tổ chức thần bí chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, vị sư huynh này cái gì cũng tốt, chỉ là có chút quá mức lỗ mãng, bắt quá hắc vốn cho là sư huynh nhiều nhất chỉ là không thích cái tên Trần Phong này, không ngờ được, sư huynh lại hận đến tình trạng như thế! Dùng thân phận cao quý của hắc, vậy mà lại ghi hận một tiểu nhân vật như thế? Trần Phong có tài đức gì?

"Ta hiểu được." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí trầm ngâm một lát, việc này nếu muốn làm, tất nhiên phải làm cho thật tốt.

"Sau mười ngày, ta nhất định sẽ giết hấn!" Hấn trầm giọng nói.

"Chờ tin tức tốt của ngươi." Lữ Hồn đạm mạc nhắm hai mắt lại.

Oanh! Ở trên trời cao lúc này, hình như có sấm chớp lóe lên, thân ảnh của thủ lĩnh của tổ chức thần bí lặng yên tan biến.

Mà vào lúc này, tại Minh Đô, theo việc Lữ Hồn chết đi, hết thảy mọi chuyện cuối cùng cũng kết thúc.

"Kết thúc rồi..." Vương Thuần thở dài thật sâu, bọn hấn vốn chỉ muốn đến giúp Trần Phong săn giết Tử Sư mà thôi, không ngờ được, thế mà bị cuốn vào bên trong một trường họa kiếp, hơn nữa còn có thể còn sống sót, thật sự là một kỳ tích!

"Trải qua nhiều chuyện như vậy, còn chém giết hai cường giả cấp A, hắc hắc..." Từ Phi ngược lại lại cảm thấy vô cùng hưng phấn nói: "Lần này nói không chừng lại là một lần công lao lớn, chúng ta coi như không nhận nhiệm vụ, Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen bên kia cũng không thể không ban thưởng."

"Đó là tự nhiên." Trần Phong khẽ gật đầu, vô luận là tin tức về tổ chức thần bí, hay là Minh Đô hủy diệt, hoặc là...

Trần Phong nhìn về phía trước, kèm theo Minh Đô hủy diệt, gian phòng của chủ nhân Minh Đô cũng lặng yên xuất hiện, mấy người Trần Phong điều tra một phen, cũng tìm được cái gọi là tư liệu vong linh bí thuật. Những vật này, đều là tư liệu có giá trị liên thành!

"Có những vật này, tuyệt đối là thiên đại công hiến." Từ Phi cảm thấy hưng phấn.

Nhưng mà, khi hấn quay đầu lại, lại phát hiện ra sự ngưng trọng trên mặt của Vương Thuần cùng với Trần Phong.

"Sao vậy?" Từ Phi kinh ngạc.

"Đây không chỉ riêng là công hiến." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Mà còn có tai nạn to lớn! Vén vén chỉ là một gen chiến sĩ cấp A, trong

lúc vô tình đạt được loại tài liệu này, liền phát triển ra một cái Minh Đô! Người có thể tưởng tượng được, nếu như công bố thứ này ra ngoài, nếu như rơi vào trong tay của một số người hữu tâm, cái thiên hạ này..."

"Hít hà!" Từ Phi hít vào một ngụm khí lạnh.

"Hắn là sẽ không a?" Hắn nuốt một ngụm nước bọt, nói: "Chúng ta chỉ giao cho thượng tầng của Gen Công Hội mà thôi."

"Không sợ vạn nhất chỉ sợ nhất vạn." Trần Phong trầm giọng nói.

Mấy người liếc nhau, cảm giác được tài liệu ở trong tay như nặng ngàn cân.

"Nên làm như thế nào?" Vương Thuần cũng có chút bối rối.

"Hủy đi." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Chúng ta không thể đem loại đồ vật có thể hủy diệt thế giới này, giao vào trong tay của người khác, cho dù là người của Gen Công Hội! Bọn hắn quá mạnh mẽ, đối mặt với loại đồ vật vĩnh sinh này..."

Trần Phong lắc đầu: "Nhân tính khó dò!"

Từ Phi cùng với Vương Thuần liếc nhau, rất tán thành.

Oanh! Một đám lửa rơi xuống, Thần Uy lặng yên không tiếng động thu tay lại, phân tư liệu có giá trị liên thành kia, phân tư liệu mà tổ chức thần bí rất muốn có được kia liền biến thành tro bụi.

"Đi thôi." Đám người đứng dậy rời đi.

Chỉ có điều là, sau lưng Trần Phong, luôn có một nữ nhân một mực đi theo, trong miệng nàng không ngừng nói linh tinh, quẩn lầy Trần Phong, thậm chí còn có mấy lần như có như không sờ tới sờ lui trên người của Trần Phong, không ngừng có ý đồ dẫn dụ cùng với thông đồng, Trần Phong hoàn toàn cảm thấy bất đắc dĩ.

Vương Thuần thì lộ ra sắc mặt đen thui.

Hiển nhiên, nữ nhân này đúng là Minh Nguyệt!

Vì đạt được vật mình muốn, nàng quả thực là không tiếc bất cứ giá nào, nàng đưa đủ loại điều kiện trao đổi, thậm chí còn dùng điều kiện bảo hộ Trần Phong một năm, mở ra đủ loại điều kiện, mục đích, chính là vì năng lượng trên người của con rắn nhỏ! Nhân duyên khóa! Cùng với... một lượng lớn sinh mệnh lực kia!

"Thật sự, những lực lượng này đưa cho ta mới có thể phát huy ra uy năng, người không phải là cũng chưa nhìn thấy? Đây chính là lực lượng có phẩm chất cao nhất, đây chính là sinh mệnh lực a!" Minh Nguyệt đau lòng nói: "Thứ này ở trong tay của con rắn nhỏ đáng chết kia, chính là phung phí của trời a! Nó căn bản là không biết dùng a!"

"Đây là lãng phí! Có được loại lực lượng này, tại sao phải lãng phí như thế? ! Có được lực lượng trân quý như vậy, nó mỗi lần đánh nhau chỉ có thể xuyên qua xuyên lại, nó mặc dù có sinh mệnh, thế nhưng trí tuệ vẫn quá thấp!" Minh Nguyệt không cam tâm.

"Ta cảm thấy rất tốt a." Trần Phong lơ đãng.

Vô luận nói cái gì, hắn đều khó có khả năng thả cho Minh Nguyệt tự do, nữ nhân này...quá nguy hiểm!

"Hừ!" Minh Nguyệt mắt thấy chính mình không có cách nào thuyết phục Trần Phong, lại không thể đánh chết Trần Phong, chỉ có thể thở phào phò rồi đi, trực tiếp trở về thế giới của mình. Ở chỗ này nàng lúc nào cũng bị hạn chế, còn không bằng trở lại thế giới của mình! Về phần Trần Phong...

"Hừ hừ, ta chờ các người sau khi chết sẽ trở lại." Minh Nguyệt không có một chút khách khí nói ra.

Khóa nhân duyên mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng nếu như bị hai thế giới ngăn cách, căn bản sẽ không có khả năng phát huy ra tác dụng, nàng dứt khoát chờ đến khi Trần Phong cùng với con rắn kia chết lại đến!

Xoạt! Thân ảnh của nàng trực tiếp biến mất.

Mà Vương Thuần, từ đầu tới đuôi đều lộ ra vẻ mặt phát mộng. Minh Nguyệt đi ra, hắn không có cách nào khống chế, Minh Nguyệt trở về, cũng

không thềm chào hỏi hấn, hấn hiện tại gần như tương đương với một cánh cửa để Minh Nguyệt ra vào giữa hai thế giới, hơn nữa còn là cửa tự động.

"Không cần phải để ý." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hấn nói: "Loại cường giả này, đã định trước là không có cách nào có thể khống chế."

"Ta biết." Vương Thuần cười khổ.

Đây là hấn lần thứ nhất cảm giác được, nguyên lai nhân vật mà mình triệu hoán, cũng có khả năng theo chính hấn không hề có quan hệ! Xem ra năng lực này của hấn cũng không phải là vạn năng!

Huyền Sát Lệnh

"Hừ, chờ ta trở lại sẽ đi thu thập nàng." Thần Uy cười lạnh.

Tâm tình của Vương Thuần lúc này mới hơi khá hơn một chút.

Ít nhất...thì hai tỷ muội Thần Y Thần Uy vẫn đang trợ giúp cho hắn, bên trong cuốn truyện tranh Thủy Tinh Cung, dù sao thì các cô gái trong Thần Gia cũng thuộc về hắn! Còn Minh Tộc? Về sau không triệu hoán nữa là được.

Rất nhanh, đám người liền rời đi khỏi Minh Đô trở về nhà của mình. Vương Thuần cùng với Từ Phi trở lại Gen Công Hội hỏi báo, Trần Phong cũng một lần nữa trở lại Tinh Thành.

Sau khi hắn đem tin tức hỏi báo, toàn bộ Hiệp hội chế tác Gen chấn động, nghe nói ngay cả một số lão tiền bối đang tiềm tu cũng xuất quan! Vô luận là Minh Đô, hay là tổ chức thần bí, đều là tin tức lớn!

"Người nói Minh Đô có vong linh chi thuật?"

"Còn có những người luân hồi mấy trăm năm?"

"Trên thế giới này thật sự còn có loại kỳ thuật như thế?"

"Không phải là người tự tưởng tượng đó chứ?"

Có người hoài nghi, Trần Phong chỉ cần trực tiếp công bố tư liệu mà mình thu được.

"M* nó, thế mà là thật."

"Bí thuật luân hồi a..."

"Thứ này quá mức đáng sợ!"

"Cho dù chỉ là bán thành phẩm, cũng có ý nghĩa trọng đại."

Mỗi người nói một kiểu, có người nói tốt có người nói xấu.

Đương nhiên, trong lời nói của Trần Phong, sau khi đánh chết chủ nhân Minh Đô, toàn bộ Minh Đô sụp đổ, hết thấy tư liệu đã biến mất, hấn căn bản không có tìm được bất cứ một tư liệu nào!

Cho nên, mọi người cũng chỉ có thể suy đoán, mà ngoại trừ cái đó ra, chính là tổ chức thần bí! Đây là lần đầu có người công bố thực lực của tổ chức thần bí, nhóm người thần bí trong tổ chức thần bí, rốt cục cũng được bỏ đi lớp che mặt!

Cấp A đỉnh phong! Một số cấp A cùng với một số cấp B...cái số lượng cường giả kinh khủng này, đều làm cho tất cả mọi người cảm thấy kinh hãi. Bất quá, làm người ta kinh ngạc nhất chính là, nguyên bản hơn bảy mươi cường giả cấp A của tổ chức thần bí, thế mà đã hao tổn hơn hai mươi người! Đây là một cái con số hết sức kinh khủng! Phải biết rằng, gen chiến cấp A sĩ nào, không phải là trấn thủ một phương?

Chết? Mỗi một người chết đều là việc lớn! Mà tổ chức thần bí, không ngờ được lại chết nhiều như vậy, thậm chí ngay cả cường giả cấp A đỉnh phong cũng chết hai người! Loại hao tổn kinh khủng này, đủ làm cho người ta cảm thấy rung động.

"Tổ chức thần bí..." Hầu Lượng xem tài liệu ở trong tay rơi vào sự trầm ngâm.

Trên thế giới này đáng sợ nhất là cái gì? Không biết! Chỉ có những thứ không biết, mới là đáng sợ nhất! Sau khi tổ chức thần bí bị gỡ khăn che mặt xuống, làm mọi người đối với cái tổ chức này có một chút hiểu biết, cái tổ chức ghê gớm làm cho mọi người sợ hãi này, cũng không quá kinh khủng! Cho dù số lượng cường giả của cái tổ chức này y nguyên vẫn rất kinh người.

Vén vén chỉ bằng vào cái tin tức này, mấy người Trần Phong đã có công hiến to lớn! Chớ nói chi là, còn có điểm thứ ba, đó chính là sau khi Minh Đô hủy diệt, khu vực mà nhân loại có thể thăm dò, lại nhiều hơn một khối

Minh Đô! Mặc dù là Minh Đô đã biến thành một vùng phế tích! Thế nhưng tốt xấu như thế nào thì trên bản đồ vệ tinh, địa phương chỉ có một mảnh đen trắng kia, đã biến thành có thể thấy được.

Cái khu vực chưa biết này, sau khi được mấy người Trần Phong khai hoang, nguy hiểm không biết đã được giải trừ, đã biến thành một chỗ mà ai cũng có thể đi vào thám hiểm, lại là một kiện đại công lao! Uy vọng của Trần Phong tại Tỉnh Thành, lại một lần nữa tăng lên!

"Người cái tên này..." Hầu Lượng chỉ có thể cười khổ.

Mỗi một lần Trần Phong ra ngoài, dường như cũng phải làm ra một cái chuyện lớn nào đó! Chưa bao giờ sống yên ổn qua! Người xem, cho dù ở trên tư liệu viết, cường giả cấp A của tổ chức thần bí còn có năm mươi sáu người, thế nhưng theo nhiệm vụ lần này kết thúc, chẳng phải đã biến thành năm mươi bốn? A, không đúng, là năm mươi người, Hầu Lượng lật ra một phần tư liệu khác đưa cho Trần Phong.

"Cái gì?" Trần Phong mở mắt liếc qua, liền cảm thấy kinh ngạc.

Ở một nơi nào đó, một hạng mục đặc thù nào đó của tổ chức thần bí, có một thiếu nữ vào thời điểm mấu chốt nhất hiện thân, đem hạng mục cường ép phá hư, chém giết bốn cường giả cấp A! Mà thiếu nữ này...cho dù chỉ để lại một cái bóng lưng, thế nhưng Trần Phong nhìn qua liền biết là ai.

Vương Dao! Quả nhiên là nàng! Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười thần nhiên, Vương Dao...lại mạnh lên a!

Hầu Lượng nói: "Người vừa mới phá hủy chuyện lớn của tổ chức thần bí, lại giết chết hai cường giả cấp A, đoán chừng bọn hắc sẽ không bỏ qua cho người! Lần này không giống như mấy lần trước, trước kia các người đều chỉ đi theo cho đủ quân số, đôi phương cũng sẽ không quá chú ý đến các người, cùng lắm thì các người chỉ bị liên lụy mà thôi, thế nhưng lần này...các người chính là mục tiêu!"

"Dựa theo phong cách hành sự của tổ chức thần bí, các người tốt nhất là vào mấy ngày này đừng đi ra bên ngoài." Hầu Lượng dặn dò.

"Được." Trần Phong chỉ có thể đáp ứng.

Kỳ thật không chỉ là hắn, những ngày gần đây, Vương Thuần, Từ Phi...bọn hắn cũng bị cấm túc toàn bộ, ở lại bên trong Hiệp hội chế tác Gen hoặc là Gen Công Hội, lúc này đi ra ngoài căn bản chính là muốn chết!

Trần Phong lúc này cũng cần thời gian để tu dưỡng cùng với củng cố tinh thần lực. Vừa mới dung hợp năng lực mới, hắn còn có quá nhiều chuyện cần làm. Huống chi, hắn còn cần phải học tập và bổ sung đủ loại thuốc thử gen, lấy thân phận cùng với công lao của hắn bây giờ, gần như tất cả các cách điều chế đều được mở ra cho hắn, hắn làm sao có thể buông tha cho cái cơ hội tốt này?

1 tinh, 2 tinh, 3 tinh...

Cấp E, Cấp D, cấp C...

Trần Phong quét mắt nhìn qua, đem hết thầy tư liệu khắc sâu vào trong đầu.

Chỉ có điều là, vào lúc Trần Phong đang học tập, có một cái tin tức kinh người truyền đến: Tổ chức thần bí bắt đầu phát ra Huyền Sát Lệnh! Tất cả mọi người đều chấn động!

"Huyền Sát Lệnh?" Hầu Lượng đột nhiên trợn to mắt, bọn hắn không hiểu nhiều đối với tổ chức thần bí, thế nhưng đối với Huyền Sát Lệnh lại vô cùng rõ ràng, bởi vì đây là lệnh truy sát cấp bậc cao nhất của tổ chức thần bí!

Huyền Sát Lệnh vừa ra, mang ý nghĩa bọn hắn sẽ không tiếc bất cứ một cái giá nào để diệt trừ mục tiêu!

Vô cùng khinh khủng! Gen Công Hội lúc đầu cũng không thèm để ý, nhưng khi sát thủ của tổ chức thần bí cứ thế mà đem một cường giả cấp A được Gen Công Hội bảo hộ chém giết, bọn hắn mới biết được cái Huyền Sát Lệnh này có ý vị như thế nào! Bọn hắn mới biết được, cái 'Không tiếc bất cứ giá nào' này là có ý gì! Vì chém giết vị cường giả cấp A kia, tổ chức thần bí tổn thất mười vị cường giả cấp A, đây là một lần mua bán căn bản là không có lời, thế nhưng mà...bọn hắn chung quy đã thành công! Từ đó,

Huyền Sát Lệnh đã trở thành truyền kỳ, mà lần này...bạn hãy nhìn vào cái lệnh bài quen thuộc này, ở phía trên chỉ có một cái tên Trần Phong!

Huyền Sát Lệnh? Trần Phong nhìn cái lệnh bài có tên mình ở trên màn sáng.

Phóng túng

"Thế mà lại là lệnh truy sát mình?" Trần Phong có một chút ngoài ý muốn, loại xx lệnh ngu xuẩn này, chỉ có ở trong tiểu thuyết võ hiệp mới có thôi mà?

"Rất đơn giản, bởi vì loại kế hoạch có quy mô lớn này, tuyệt đối không thể nào thực hiện kín không kẽ hở, cho nên bọn hắc dút khoát chủ động phóng xuất, khiến cho Gen Công Hội kiêng kỵ."

Hầu Lượng lắc đầu: "Bọn hắc làm như thế, càng lộ ra sự tự tin của mình."

"Vậy thì cũng đúng, bất quá, cái đồ chơi này thực sự khủng bố như vậy sao?" Trần Phong hết sức hoài nghi.

"Chớ có coi thường bọn hắc." Hầu Lượng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc: "Đến đây ta cho ngươi xem một chút tư liệu."

Hầu Lượng lấy ra một đoạn thu hình lần trước Huyền Sát Lệnh được thả ra, cố ý cho Trần Phong xem, đây cũng là lần thứ nhất Trần Phong nhìn thấy chi tiết của cái trận chiến này.

Huyền Sát Lệnh, đây là một hành động rất đặc thù, nó theo những lệnh truy sát khác không giống nhau, thời gian của nó là cố định, nó sẽ bùng nổ trong một thời gian rất ngắn! Thời gian duy trì vền vẹn chỉ có một giờ!

Không sai! Chỉ có một giờ! Trong vòng một canh giờ, sẽ có vô số kẻ địch đếm không hết tiến đến công kích, khiến cho người ta cảm thấy khó lòng phòng bị, bọn hắc có đủ lực lượng để đột phá bất cứ một tầng phòng ngự nào, có chiến lực siêu cường!

"Vậy cũng tuyệt đối không có khả năng đột phá phòng ngự của Gen Công Hội!" Trần Phong không có một chút do dự nào nói ra.

Nói đùa cái gì? Nếu quả thật ở bên trong Gen Công Hội, trong địa phương hạch tâm nhất xuất hiện nguy hiểm, đây chẳng phải mang ý nghĩa là, đối

phương có thể tùy tiện phá hủy Gen Công Hội vào bất cứ lúc nào? Tuyệt đối không có khả năng! Trần Phong khẳng định, trừ phi bọn chúng có thể hủy hoại toàn bộ Gen Công Hội chỉ trong chốc lát, bằng không thì chúng không thể xông vào giết người!

"Tại sao phải đột phá?" Hầu Lượng lại thờ dài một tiếng nói: "Người xem tiếp đi."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hình ảnh bên trên màn sáng bắt đầu chiếu lại. Vào một lần kia, mục tiêu của tổ chức thần bí, là một gen chiến sĩ cấp A của Gen Công Hội, Gen Công Hội đã bảo hộ hắn ở trung tâm tổng bộ.

Nhưng mà...đến thời điểm Huyền Sát Lệnh khởi động, có vô số sát thủ tập kích tới, thuần một sắc cấp A! Đại chiến bùng nổ, Gen Công Hội phái ra hàng loạt cường giả chặn đường, chỉ là, chẳng ai ngờ rằng, trong khi mọi người nhọc nhằn khổ sở chặn địch nhân ở bên ngoài, mục tiêu lại chết! Hắn cứ như vậy chết đi, ở dưới bảo vệ của vô số người, suy kiệt tâm mạch mà chết.

"Suy kiệt tâm mạch?" Trần Phong cảm thấy cái lý do này có một chút khó tin, đây là một kiểu chết như thế nào?

"Không rõ ràng." Hầu Lượng lắc đầu: "Thế nhưng sau này chúng ta phát hiện được dấu vết năng lực trên người của hắn, ví dụ như các loại nguyên rửa, suy yếu, hàng loạt các năng lực công kích cách không."

"Công kích viễn siêu cự ly?" Trần Phong bỗng nhiên bừng tỉnh.

"Ừm." Hầu Lượng khẳng định: "Căn cứ theo phỏng đoán, cường giả cấp A đến công kích chỉ là vì hấp dẫn lực chú ý, cho dù bọn họ vì muốn hấp dẫn mà phải trả một cái giá lớn trọn vẹn mười cường giả cấp A! Nhưng thủ đoạn chân chính tru diệt mục tiêu, lại là công kích viễn siêu cự ly! Sau khi dùng những cường giả cấp A hấp dẫn hết sự chú ý...những đòn công kích kia liền buông xuống! Không ai cản nổi! Trên thi thể của người kia, chúng ta thấy được mấy trăm đạo dấu vết công kích khác biệt... cho dù có một số công kích rất yếu, thậm chí là gần như không hề ảnh hưởng, thế nhưng nếu chồng chất lên nhau..."

Vẻ mặt của Hầu Lượng trở nên khó coi.

"Không phòng ngự được?" Trần Phong cảm thấy hết sức ngạc nhiên.

Công kích viễn siêu cự ly quá mức quý dị, cho nên đối với việc phòng ngự nó, Gen Công Hội hẳn là càng thêm am hiểu mới đúng? Làm sao lại ngay cả những loại công kích này cũng không phòng bị được?

Hầu Lượng cười khò, chỉ có thể kiên nhẫn nói rõ lí do cho Trần Phong, kỳ thật rất đơn giản.

1, Những người nguyên bản sẽ phòng ngự những loại công kích này, không thể không ra tay ứng đối với cường giả cấp A tiến công chính diện, lực phòng ngự tất nhiên sẽ yếu bớt trên phạm vi lớn.

2, Số lượng công kích nhiều lắm! Gen Công Hội kiểm tra được có mấy trăm đạo công kích từ xa, hoặc là công kích bỏ qua khoảng cách, vền vền chỉ là số lượng vượt qua được tầng phòng ngự! Vậy số lượng không vượt qua được phòng ngự thì sao? Mấy trăm? Một ngàn? Mấy ngàn? Hoặc là càng nhiều? Ai cũng không biết rõ tổ chức thần bí đến cùng đã chuẩn bị bao nhiêu!

3, Công kích quá tập trung, tổ chức thần bí có thể đem lệnh truy sát hạn định trong vòng một giờ cũng là vì cái nguyên nhân này, bọn hắn đã tính toán kỹ thời gian bày trận phòng ngự công kích viễn siêu cự ly, thời gian khôi phục đại khái cũng là một giờ, sau khi bị công phá lần thứ nhất, trong một thời gian ngắn căn bản không có khả năng phục hồi lại như cũ!

4, Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội lại có một chút phóng túng.

"? ? ? ?" Trần Phong không hiểu ra sao, mấy cái lý do đằng trước còn có thể tiếp nhận, thế nhưng cái lý do cuối cùng này...phóng túng?

Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội lại có một chút phóng túng?
Phóng túng là sao?

"Cái này..." Chính Hầu Lượng cũng có một chút xấu hổ, sau khi ấp ủ một lúc, lúc này mới giận dữ nói: "Cái gọi là Huyền Sát Lệnh, nhưng thật ra bên

tổn thất lớn hơn là tổ chức thần bí."

Trần Phong gật gật đầu, cái này hắn đã biết đến, đừng nhìn Huyền Sát Lệnh nhìn qua có dáng vẻ rất lợi hại, thế nhưng lần tổ chức hành động này của bọn hắn, cùng với thời điểm va chạm chính diện chết đi một số người chính là một sự tổn thất vô cùng lớn lao!

Vén vén dựa theo con số thương vong, bọn hắn mới là một phương tổn thất lớn nhất! Ví dụ như, lần truy giết vị cường giả cấp A kia! Mặc dù cuối cùng đã thành công chém giết kẻ địch, thế nhưng tổ chức thần bí lại tổn thất mười vị cường giả cấp A cùng với một số cường giả cấp B, một số cường giả bị trọng thương! Chớ đừng nói là trước đó bọn hắn còn phải chuẩn bị một lượng lớn công kích từ xa và công kích viễn siêu cự ly.

"Chẳng lẽ nói là..." Con mắt của Trần Phong đột nhiên tròn to.

"Không sai." Hầu Lượng cười khò: "Có một ít người, ngược lại cảm thấy, Huyền Sát Lệnh của tổ chức thần bí, là một chuyện tốt."

"M* nó." Trần Phong sợ ngây người, tư tưởng của những người này đến cùng là như thế nào? !

"Bọn hắn cũng không phải là sẽ từ bỏ người mà mình cần bảo vệ." Hầu Lượng vì bọn họ giải thích một câu: "Chỉ là bọn hắn cảm thấy, đây là một cái cơ hội rất tốt, một bên vừa bảo vệ người của mình, một bên tận khả năng lưu lại càng nhiều kẻ địch càng tốt, coi như là một mũi tên bắn trúng hai con chim đi."

"Hai con chim cái lông?" Trần Phong vô lực chửi bậy.

Người mà các người cần bảo vệ lần trước cũng đâu có bảo vệ được?

Huyền Sát Lệnh là chuyện tốt?

Quả nhiên ý tưởng mở rộng sâu xa!

"Lần trước người bị truy sát là ai?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Con cả của Dạ Gia, một người quản lý một hạng mục đặc thù."

Dạ gia

Hầu Lượng thấp giọng nói: "Bởi vì cái chết của hắn, toàn bộ hạng mục bị huỷ bỏ, bên ngoài chúng ta giống như chỉ chết một gen chiến sĩ cấp A, thế nhưng trên thực tế...chúng ta tổn thất càng nhiều hơn!"

"Đứa bé kia gọi là Dạ Trung Sở, là một thiên tài nghiên cứu khoa học hiếm thấy, hắn đã nhiều lần sáng tạo kỳ tích, nghiên cứu ra rất nhiều thứ, a, đúng, người hắn là nghe qua em trai của hắn, Dạ Trung Đồng."

"Là gia tộc họ Dạ kia?" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Dạ gia, vốn là một cái gia tộc có thực lực không tệ, vì Gen Công Hội mà phân đầu, thế nhưng sau cùng, hơn phân nửa dòng dõi của Dạ gia mất mạng ở bên trong nhiệm vụ, Dạ Trung Đồng là như thế, không nghĩ tới anh trai của hắn cũng là như thế. Dạ gia nguyên bản khổng lồ, cũng chỉ trong mấy tháng lưu lạc thành một gia tộc bình thường.

"Đúng vậy." Hầu Lượng thở dài.

"Chẳng lẽ đám người kia nghĩ không ra hay sao?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang.

Hắn tuyệt đối không tin, cao tầng Gen Công Hội toàn là kẻ ngốc!

Chuyên đơn giản như vậy...có thể làm khiến cho tổ chức thần bí phát ra Huyền Sát Lệnh, nói rõ rằng hạng mục do Dạ Trung Sở nghiên cứu đã uy hiếp đến tổ chức thần bí, cho nên bọn hắn mới có thể không tiếc bất cứ giá nào đến ám sát! Cứ như vậy, cao tầng Gen Công Hội còn cảm thấy là mình kiếm lời? Đầu óc bị lừa đá rồi sao?

"Bọn hắn đương nhiên đã nghĩ đến điều này." Hầu Lượng lắc đầu: "Chỉ là... bọn hắn vốn phản đối Dạ Trung Sở tiến hành nghiên cứu những cái hạng mục kia, dù sao thì mỗi lần Dạ Trung Sở nghiên cứu khoa học cũng đều tiêu hao rất nhiều tài chính!"

"Về sau Dạ Trung Sở chết, lượng tài chính kia tự nhiên rơi vào trong tay của bọn họ."

"Những người này...tinh lắm." Hầu Lượng cười lạnh.

Trần Phong: "..."

Nguyên lai lại là vì lợi ích hay sao? Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi.

Các người xem tổ chức thần bí của người ta đi? Khó trách vì sao người ta có thể lặng yên không một tiếng động vận chuyển nhiều năm như vậy, thế mà không để lộ ra một chút gió thổi nào! Khó trách vì sao Huyền Sát Lệnh của người ta lại có khả năng thành công, chỉ cần ra một cái mệnh lệnh, tất cả mọi người sẽ đi chấp hành, không có bất kỳ cái tạp niệm gì, cũng không có người nào dám phản đối!

Gen Công Hội là tự do, tôn trọng nhân quyền! Thế nhưng tương ứng, cũng nảy sinh nhiều người có lòng tham lam. Nếu như là ở Hiệp hội chế tác Gen, thân phận của Trần Phong còn có thể tạo được một chút tác dụng, thế nhưng ở Gen Công Hội, quyền lợi của một chế tác sư vinh dự như Trần Phong cũng không lớn! Huống chi, bởi vì đủ loại sự kiện, Trần Phong đoán chừng so với Dạ Trung Sở còn bị người ta ghét hơn! Hắn rất chắc chắn về điều này.

"Xem ra chỉ có thể tự lực cánh sinh." Trần Phong thở dài.

"Chuyện này ngược lại cũng không đến nỗi." Hầu Lượng lắc đầu: "Gen Công Hội chỉ muốn lợi dụng cơ hội lần này để làm một ít chuyện mà thôi, người làm chế tác sư vinh dự, bọn hắn dù sao thì vẫn phải bảo hộ! Chỉ là phương hướng bảo vệ... chỉ sợ là sẽ có một chút khác biệt."

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh một tiếng.

Bảo hộ hắn? Chỉ sợ mục đích chính vẫn là muốn xử lý thật nhiều cường giả cấp A của tổ chức thần bí mà thôi!

"Bất quá..." Hầu Lượng dừng một chút rồi mới nói: "Như thế cũng có chỗ tốt, bọn hắn nếu muốn ra tay đối với tổ chức thần bí, tất nhiên sẽ có hàng

loạt gen chiến sĩ bảo hộ người khỏi các đợt tấn công chính diện."

"Ta hiểu rõ." Trần Phong khẳng định.

Mục tiêu của Gen Công Hội, tất nhiên là những người đến tấn công hẳn, còn những loại hình công kích như nguyên rửa cùng với bỏ qua cự ly, cuối cùng chỉ có thể dựa vào chính hẳn để chống đỡ!

"Xem ra phải suy nghĩ một chút biện pháp." Trần Phong lâm vào trầm tư.

Bỏ qua cự ly, đó là một loại công kích vô cùng phiền phức. Loại năng lực này kỳ thật đều có tính chất khoá chặt, thế nhưng chính là vì như vậy, muốn phá giải cũng vô cùng dễ dàng, ví dụ như —— có một chút năng lực đặc thù, nhìn như có thể bỏ qua cự ly, trên thực tế lại thông qua tín hiệu truyền lại dẫn dắt, nếu như là loại năng lực này, chỉ cần che giấu tín hiệu liền có thể giải quyết! Vô cùng đơn giản! Những năng lực khác, cũng đều là như thế.

90% năng lực 'bỏ qua cự ly', đều cần phải có chất môi giới dẫn dắt! Chỉ cần phong tỏa những chất môi giới này, Trần Phong liền có thể an toàn không lo! Thế nhưng... điều này chỉ giới hạn trong những tình huống mà anh ta biết. Trên thực tế, phiền toái lớn nhất lần này, là chính vì có quá nhiều người, mỗi một người đều có thủ đoạn công kích từ xa không giống nhau, rất khó lòng phòng bị!

Tổ chức thần bí chỉ còn lại 50 cường giả cấp A, thế nhưng cấp B thì sao? Nhiều vô số kể! Ở trong đó, có bao nhiêu người có được năng lực đặc thù? Hoặc là...còn có cấp C? Ở trong đó, lại có bao nhiêu người có được thủ đoạn công kích bỏ qua cự ly? Ở dưới tình huống bình thường, những thủ đoạn này gần như không có khả năng tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với Trần Phong, nhưng sau khi chồng chất những loại công kích này vào cùng một chỗ, liền có khả năng phát sinh thuế biến!

Chớ nói chi là ——trong một lúc đặt chung rất nhiều năng lực vào một chỗ sẽ sinh ra biến dị kinh khủng! Trong này còn có rất nhiều năng lực bỏ qua cự ly chân chính, trực tiếp đánh lên trên người! Người làm sao có thể phòng ngự? Trần Phong có thể tưởng tượng được chuyện này khủng khiếp ra sao.

Huyền Sát Lệnh bắt đầu, đối phương chỉ cần ra một cái mệnh lệnh, mọi nơi trên thế giới, mọi thành viên của tổ chức bí ẩn, mỗi một thành viên có loại năng lực này, đều sẽ bắt đầu thi triển năng lực vào Trần Phong, khi công kích lên tới một con số hàng ngàn, trong thời điểm có nhiều đòn công kích đánh xuống như thế, ai có thể đề phòng nổi?

Trần Phong có thể khẳng định, đến lúc đó, chuyện đầu tiên hẳn phải đối mặt, chính là có hàng loạt gen chiến sĩ cấp A đánh tới cửa! Sự đoàn kết của tổ chức thần bí làm cho người ta phải sợ hãi!

Hai bút cùng vẽ! Ai có thể bảo hộ được cho Trần Phong? ! Thực lực của Gen Công Hội không yếu, hoặc nói là so với tổ chức thần bí còn cường đại hơn, thế nhưng tuyệt đại đa số mọi người còn đang ở bên ngoài chấp hành nhiệm vụ, lại thêm đủ loại phe phái...dựa vào bọn họ còn không bằng hi vọng heo nái có thể leo cây, a, đúng rồi, thời đại này heo nái thật sự có thể leo lên cây.

"Nhất định phải cẩn thận." Hầu Lượng dặn dò.

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Dù như thế nào, hẳn vẫn phải đi tới Gen Công Hội, coi như là bọn họ không muốn bảo hộ hẳn, những cường giả cấp A của cái tổ chức thần bí kia, bọn họ sẽ không muốn giết hay sao? Điều này cũng có thể được coi là giúp đỡ cho Trần Phong. Bọn hắn muốn lợi dụng Trần Phong, Trần Phong làm sao lại không muốn lợi dụng bọn hắn?

Ban đêm, Hầu Lượng truyền đến tin tức, căn cứ một vào một số phỏng đoán của các cường giả có năng lực tiên tri, thời gian Huyền Sát Lệnh khởi động, là mười ngày sau, khoảng chừng 10h sáng, kéo dài trong một giờ. Không chỉ có Trần Phong cần thời gian chuẩn bị, tổ chức thần bí cũng cần thời gian!

Quý Phong

"Coi như là cũng có một chút thời gian để chuẩn bị." Trần Phong lâm vào trầm tư.

Mười ngày sau, vào một cái thời khắc nào đó, tổ chức thần bí sẽ bắt đầu tấn công hắn, đầu tiên là có hàng loạt cường giả cấp A đến cửa tiến hành chém giết, kiểm chế sức chiến đấu của Gen Công Hội, sau đó chính là tập kích bỏ qua cự ly siêu quy mô, dự tính sẽ có hàng ngàn loại công kích đánh lên trên người của Trần Phong. Có thể còn sống sót hay không, vậy cũng chỉ có thể xem vào vận khí.

"Bỏ qua cự ly..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Mười ngày! Trong 10 ngày thời gian, hắn tuyệt đối không có khả năng tăng thực lực lên quá nhiều, Tử Sư đã tử vong, Trần Phong muốn săn giết Tử Sư để cường hoá gen cũng không được, muốn nhanh chóng tăng thực lực lên là vô vọng! Thế nhưng...hắn không chỉ là gen chiến sĩ, mà còn là một chế tác sư!

"Thuốc thử gen phòng ngự về phương diện nguyên rửa hắn là cũng có?" Trần Phong hướng về phía kho gen nhìn lại.

Muốn phòng ngự công kích loại hình nguyên rửa, căn bản nhất chính là cần phải có tinh thần lực mạnh mẽ! Thế nhưng ngoại trừ cái đó ra, vẫn có rất nhiều loại thuốc thử gen có thể phòng ngự được một ít.

Tăng cường tinh thần lực...học được!

Xây dựng lá chắn tinh thần...học được!

Trần Phong đem những cách điều chế có thể sử dụng mua hết, trong thời gian mười ngày, hắn nhất định phải chuẩn bị thật thích đáng.

Trong lúc đó, Hậu Lượng phụ trách truyền đạt tin tức giữa Trần Phong cùng với Gen Công Hội, vì phòng ngừa kẻ địch sớm đánh lên, bọn hắn dứt khoát

để cho Trần Phong sớm đến Gen Công Hội ở! Trần Phong cần loại tài liệu gì, bọn hắn sẽ phụ trách vận chuyển! Dường như là vì đền bù cho Trần Phong, quyền hạn sở hữu, đã được hoàn toàn mở ra cho Trần Phong!

Học tập! Chế tác! Học tập! Chế tác!

Trần Phong mấy ngày nay đều rơi vào bên trong cái vòng tuần hoàn này, không có người nào biết được, mấy ngày này hắn làm ra được bao nhiêu loại thuốc thử gen, cũng không có người nào biết rõ, Trần Phong vào mấy ngày này, đến cùng làm ra bao nhiêu sự chuẩn bị!

"Đáng tiếc là ta không giúp được cái gì." Từ Phi có chút bận tâm.

Thân thể của hắn mặc dù bây giờ đã được cải tạo, thế nhưng cuối cùng thì thực lực cũng quá yếu! Kẻ địch mà lần này Trần Phong phải đối mặt quá mức kinh khủng, căn bản không phải là một gen chiến sĩ vừa mới bước vào cấp C như hắn có khả năng nhúng tay. Cuộc chiến ở Minh Đô, cho dù là nguy hiểm tầng tầng, hắn cũng đã trợ giúp Trần Phong săn giết được Tử Sư, thế nhưng mà hắn vẫn thiếu Trần Phong quá nhiều! Thuốc thử gen Diệu Thiên, còn có phần thưởng phong phú của Gen Công Hội...những điều này đều là nhờ vào Trần Phong.

"Ta sẽ trả lại cho ngươi." Từ Phi hít vào một hơi thật sâu.

Oanh! Quanh người của hắn lấp lóe những loại phù văn thần bí trên da thịt.

"Ta trở nên sẽ mạnh hơn." Ánh mắt của Từ Phi trở nên kiên định.

Mà vào lúc này, tại Tinh Thành, có rất nhiều người đều muốn giúp đỡ Trần Phong, thế nhưng bọn hắn bởi vì thực lực quá yếu nên không có cách nào nhúng tay, Tàn Hải, Vương Thuần... bọn hắn thậm chí ngay cả tư cách nhúng tay cũng không có!

Chỉ có điều là, ngay vào lúc Vương Thuần vừa rời đi, bước chân chợt dừng lại.

"Ta có thể giúp đỡ được?" Vương Thuần lộ ra nét mừng.

"Được."

"Ha ha, mặc kệ bạn như thế nào, ta cũng sẽ đến!" Vương Thuần cười to, hẳn nguyên bản đang muốn đi về nhà, thế mà lại quay đầu đi đến Gen Công Hội!

Thời gian, lặng yên trôi qua, mười ngày thời gian trôi qua rất nhanh.

Gen Công Hội, tại đại sảnh trung ương, ở một vị trí trung tâm nhất, Trần Phong đang ngồi xếp bằng, hẳn đã bảo trì cái tư thế này rất nhiều ngày, chung quanh đã sớm được bố trí đủ loại cấm chế! Mấy ngày nay, Trần Phong không ngủ không nghỉ không ăn không uống, chính là muốn bố trí những cái cấm chế này!

Chung quanh, có vô số cường giả Gen Công Hội mai phục, bỗng nhiên, ở cửa chính có một tiếng sấm vang lên.

"Tới rồi." Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Huyền Sát Lệnh, ở trong mắt của rất nhiều người, đây là một đồ vật rất ngu xuẩn, lãng phí một lượng lớn nhân lực vật lực, đi làm một kiện sự tình được không bù mất, bất luận nhìn thế nào cũng đều là tự chui đầu vào rọ, không nhìn ra được một nửa điểm ưu thế nào, thế nhưng đối với Quý Phong tới nói, lại rất có hiệu quả.

"Thật sự là một trận chiến phe phái hoàn mỹ." Trên khóe miệng của Quý Phong lộ ra một nụ cười.

Bởi vì quan hệ phe phái, tầm quan trọng của Trần Phong đã được rất nhiều người nói qua, nhưng vẫn có rất nhiều người lơ đãng, cho rằng Trần Phong không quan trọng, không đáng lãng phí quá nhiều tài nguyên để bảo hộ. Phải biết rằng, mỗi một khoản tiền của Gen Công Hội đều phải đi qua xét duyệt nghiêm ngặt, mà bảo hộ Trần Phong...nhất là phòng ngự nguyên rủa, cần một lượng lớn tài chính!

Những thứ này, chính là nguyên nhân vì sao mà Trần Phong một mực không có được bảo hộ. Nếu phải vận dụng một lượng lớn tài chính như vậy, cần có đủ loại thảo luận, đủ loại trưởng lão bỏ phiếu, có rất nhiều người mặc dù không có cách nào cự tuyệt, thế nhưng lại có thể lựa chọn một biện pháp đơn giản nhất, kéo dài!

Cho nên sau cùng, số tiền kia cuối cùng vẫn chưa được phê duyệt, bọn hấn chỉ đơn giản triệu hồi những người đang chấp hành nhiệm vụ gần đó đến, bảo hộ cho Gen Công Hội không bị thương tổn, tận khả năng lưu lại những kẻ địch đến đây! Nếu có quá nhiều kẻ địch? Thật có lỗi, người chỉ có thể tự cầu phúc.

Cho nên, từ lúc mới bắt đầu, có rất nhiều người liền biết kết quả của Huyền Sát Lệnh: Tổ chức thần bí chết mất rất nhiều cường giả cấp A, Gen Công Hội phi thường hài lòng, Trần Phong chết, tổ chức thần bí tương tự cũng hài lòng thu tay lại. Hai bên đều rất hài lòng, cùng một dạng kết quả với Huyền Sát Lệnh lần trước.

Điều này, theo việc đám người Gen Công Hội thế mà không gạt bỏ Huyền Sát Lệnh cũng có thể thấy được! Không có ai hoảng hốt! Bọn hấn thậm chí còn có một chút chờ mong. Ở dưới ánh mắt của rất nhiều người, đây là một cơ hội tốt để đả kích kẻ địch, thậm chí là cơ hội tốt nhất để đả kích những phe phái khác.

"Gen Công Hội sao..." Quý Phong cười cười.

Gen Công Hội hết sức khổng lồ, so với tổ chức thần bí còn muốn khổng lồ hơn, thế nhưng phân chia phe phái, cùng với cái gọi là tự do, đã chú định hiệu suất của bọn hấn kém xa tít tắp so với tổ chức thần bí!

"Lão đại, nếu bọn hấn không có ý định bảo hộ Trần Phong, không bằng chúng ta trực tiếp nguyên rửa..." Có người đề nghị.

Ba! Quý Phong dùng một bàn tay quất xuống: "Những người kia mặc dù có tranh đấu nội bộ, thế nhưng người cảm thấy bọn họ đều là đồ ngu hay sao? Bên người Trần Phong hiện tại phải có ít nhất hai mươi vị cường giả cấp A, không điều động sát thủ đi qua, người cảm thấy nguyên rửa có thể rơi xuống được trên đầu của Trần Phong hay sao, mà không phải là nửa đường liền bị những cường giả cấp A này chặn lại?"

"Vậy cũng không nhất định chặn được toàn bộ." Người kia ủy khuất nói: "Còn có rất nhiều năng lực bỏ qua cự ly, bỏ qua thời không, chỉ cần một số rơi lên trên người của Trần Phong, Trần Phong không có một chút phòng ngự nào sẽ..."

Cường đại

"Ba!" Quý Phong lại tát thêm một cái, nói: "Gen Công Hội không bảo vệ Trần Phong, không có nghĩa là hắn không có phòng ngự, hiểu không? Thường Lộ Quá, người đọc một chút tình báo cho cái tên ngu ngốc này nghe đi."

"Vâng." Người trẻ tuổi có tên là Thường Lộ Quá kia đi ra, đẩy mắt kính của mình, rất là văn nhã.

"Căn cứ theo tình báo, cho dù Gen Công Hội chưa cung cấp tài chính ngoài định mức cho Trần Phong, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn dùng một lượng lớn tài chính của mình, bố trí thiên la địa võng, thậm chí vì để tránh cho chuyện ngoài ý muốn nổi lên, mấy ngày này hắn cũng không đi ra bên ngoài, mà một mực ở bên trong, ngồi chờ chúng ta tiến công!"

"Nghe được chưa?" Quý Phong hừ lạnh một tiếng: "Người chắc là cũng biết, một người có tên trên Huyền Sát Lệnh, cũng không phải là hạng người bình thường, nhất là, cái tên này còn có thể chế tác ra thuốc thử gen Diệu Thiên..."

"Hắn không thiếu tiền, cho nên, đây là một trận chiến khó khăn, hiểu chưa?"

Mà vào lúc này, màn sáng của vòng đeo cổ tay hiển hiện, bộ đếm ngược cuối cùng cũng đã biến thành số không.

Huyền Sát Lệnh! Khởi động!

Xoạt! Vách tường lạnh buốt chung quanh, trong nháy mắt biến thành màn sáng, từ thời điểm đếm ngược kết thúc, tất cả hình ảnh liền nhăm ngay vào tổng bộ Gen Công Hội, đây là một cuộc chiến tranh.

Xoạt! Màn sáng hai bên trái phải, cho thấy thực lực của hai bên.

Tổ chức thần bí: gen chiến sĩ cấp A, xx, gen chiến sĩ cấp B, xx...

Gen Công Hội: gen chiến sĩ cấp A, xx, gen chiến sĩ cấp B, xx...

Mà màn sáng ở giữa, thì là một bản đồ toàn cảnh to lớn, tất cả số liệu ở đây, đều là do những cường giả tinh anh chuyên nghiệp nhất của tổ chức thần bí phân tích ra được, là cốt lõi của tổ chức, bọn hắc sẽ không chỉ đào tạo ra thành viên chiến đấu. Toàn bộ tổ chức thần bí giống như là vương triều phong kiến cổ xưa.

Không cần nghị hội, không cần bỏ phiếu, không cần suy tính được mất, cũng không cần cân nhắc tài chính, chỉ cần thủ lĩnh ra lệnh một câu, cơ quan điều tra sẽ được thành lập. Đây chính là thời đại gen! Ngoại trừ sức chiến đấu của các thành viên, cường đại nhất, chính là tin tức!

"Cho nên..." Ánh mắt của Quý Phong lạnh lùng quét về phía màn sáng trung tâm nói: "Các người dựa vào cái gì mà đòi đấu cùng với chúng ta?"

Xoạt! Tổ chức thần bí ra tay, đây là tổng bộ của Gen Công Hội, bọn hắc vốn có ưu thế phòng thủ, thế nhưng như vậy thì tính sao? Thực lực của mỗi người bọn hắc, năng lực, thậm chí là các chiêu số thường dùng, đều bị nghiên cứu triệt để, tổ chức thần bí dùng mười ngày thời gian để chuẩn bị, chính là vì để phân tích bọn hắc! Sau đó sẽ chỉ định ra các đối thủ chuyên khắc chế!

Xoạt! Các cường giả cấp A bắt đầu giao phong, chiến cuộc nhìn qua rất hỗn loạn, nhưng không có người nào biết rõ, cường giả của tổ chức thần bí đều đã lặng yên không một tiếng động tìm xong đối thủ của mình, năng lực lại vừa vặn khắc chế đối phương. Bọn hắc không cần hạ sát thủ, chỉ cần kiềm chế lại những người này là đã đủ.

Mười cái... Năm cái... Ba cái... Một cái... những cường giả nhàn rỗi trong Gen Công Hội đã sắp biến thành số không.

"So với lần trước còn muốn dễ dàng hơn a." Trên khóe miệng của Quý Phong lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Vì đề phòng ngừa vạn nhất, hắc cố ý phái thêm ra một vị cường giả cấp A ngoài định mức đến, nếu có người nào đó gặp được nguy hiểm, vị

cường giả cấp A có tốc độ nhanh nhất này sẽ đi qua giúp đỡ một ít. So sánh cùng với lần trước, yêu cầu của lần này, là không tổn thất một người nào!

Kế hoạch, đang được chấp hành hết sức thuận lợi, như vậy...bước kế tiếp chính là đánh giết mục tiêu. Quý Phong nhìn về phía trung tâm của tổng bộ Gen Công Hội, ở một địa phương cách đó vài trăm mét, bên trong một tòa lâu nhỏ, Trần Phong đang ngồi xếp bằng, đang an tĩnh ngồi ở chỗ đó.

Chung quanh, thậm chí là toàn bộ toà lâu, đều được che kín bởi phù văn kỳ quái.

Cầm chế? Quý Phong chỉ cười cười: "Bắt đầu đi."

Oanh! Một đạo sấm sét giữa trời quang chọt giáng xuống, đây là sét đánh! Bên trong các loại hình Bỏ Qua Cự Ly, là một loại nhanh nhất! Đoàn sấm chớp to lớn kia, có thể phá toái hư không, trực tiếp đánh xuống đỉnh đầu của Trần Phong, nhưng mà, trong nháy mắt đánh vào toà lâu, liền bị một màn ánh sáng ngăn trở. Đây là phòng ngự năng lượng của Gen Công Hội! Phòng ngự siêu cường, năng lượng siêu cường, có thể tự động chữa trị, cái lá chắn phòng ngự năng lượng này, gần như có thể nói là phòng ngự không có khả năng bị phá hư! Trừ phi...

"Vòng thứ nhất, công kích năng lượng thuần túy!" Quý Phong thần nhiên nói.

Oanh! Năng lượng đầy trời buông xuống, hết thấy công kích bỏ qua cự ly, phong, hỏa, lôi... Hết thấy thủ đoạn công kích có thể đánh từ cự ly xa, toàn bộ gần như đều vào thời khắc này buông xuống, rơi xuống bên trên lá chắn năng lượng của Gen Công Hội. Cùng một thời gian, cùng một thời khắc.

Tạch... ! Lá chắn năng lượng không thể lay động này, gần như trong nháy mắt liền xuất hiện vết nứt.

"Làm sao có thể?" Đám người Gen Công Hội cảm thấy chấn động.

Quá nhanh! Lần trước vào thời điểm Huyền Sát Lệnh khởi động, bọn hắn phải cần tới hai phút đồng hồ mới có thể đột phá được lá chắn phòng ngự!

Cũng là trong hai phút này, bọn hắn lưu lại mấy cỗ thi thể cường giả cấp A! Dù sao thì Gen Công Hội cũng không phải là ăn chay.

Hai phút đồng hồ...đủ để khiến cho tổ chức thần bí tổn thất nặng nề, thế nhưng ai có thể ngờ tới, lần này bọn hắn phá huỷ lá chắn năng lượng, thế mà chỉ cần dùng mười giây đồng hồ? !

"Lũ ngu xuẩn." Quý Phong trào phúng, các người cho rằng chỉ có các người là có thể tiến bộ?

Như vậy thì bắt đầu bước thứ hai!

"Nguyên rửa!" Vẻ mặt của Quý Phong trở nên lạnh lùng.

Phòng ngự đã bị phá, cuộc đi săn chân chính bắt đầu!

Oanh! Từng đạo năng lực quý dị chưa từng thấy qua, lặng yên buông xuống, trên bầu trời của Gen Công Hội bỗng nhiên biến hóa, các năng lực kỳ dị đến từ khắp nơi trên toàn cầu, dường như ngưng tụ thành một đạo ánh sáng bảy màu quý dị, nó tụ hợp vô số năng lực kinh người mà đáng sợ, lặng yên buông xuống! '

Chuyện gì đã xảy ra? Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, vừa rồi năng lực trùng kích cũng như thế, hiện tại nguyên rửa cũng là như thế! Tổ chức thần bí từ lúc nào đã có thể cường đại đến loại trình độ này? Chờ một chút, chẳng lẽ là...

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên đại biến, đây không chỉ là năng lực nguyên rửa bình thường!

Bên trong hàng ngàn loại năng lực này, lại có 10% năng lực là năng lực dung hợp thuần túy! Những năng lực này không có lực sát thương gì, lại có thể đem tất cả năng lực chung quanh dung hợp! Mà khi toàn bộ những năng lực này dung hợp vào cùng một chỗ, liền tạo thành sự biến dị kinh người! Vừa rồi cũng là vì như thế, cho nên bọn hắn mới có thể dùng mấy giây phá huỷ phòng ngự! Hiện tại cũng là như thế! Trần Phong...chỉ sợ là phải gặp nguy hiểm!

Tại Gen Công Hội, tổ chức thần bí đột nhiên bùng nổ khiến cho tất cả mọi người sợ ngây người, cho dù Gen Công Hội rất nhanh liền kịp phản ứng, miễn cưỡng kháng cự trùng kích trước mặt, thế nhưng Trần Phong ở nơi đó, bọn hắn căn bản không quản được.

Thâm Lam Chi Hải

Đòn công kích biến dị dung hợp cùng với nhau kia, mạnh đến mức không hợp thói thường.

Mà vào lúc này, trên vùng trời Gen Công Hội, cả mảnh trời đều biến sắc, vô cùng vô tận năng lượng tản ra chung quanh, tràn ngập một loại cảm giác áp bách kỳ dị!

"Trần Phong sắp xong rồi..." Trong lòng của mọi người cảm thấy lạnh lẽo.

Mặc dù bọn hắn biết lần này có khả năng không phòng thủ được, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, cư nhiên lại nhanh chóng như thế!

"Tuyệt đối không thể như thế!" Có người cắn răng nói: "Coi như Trần Phong chết, cũng phải kéo theo vài người làm đệm lưng, bằng không thì Gen Công Hội sẽ thật sự biến thành trò cười!"

"Đúng thế." Đám người chột tỉnh ngộ.

Đúng như vậy, nếu như cứ như vậy để cho tổ chức thần bí giết Trần Phong, mặt mũi của Gen Công Hội xem như là sẽ bị vứt xuống ống cống, lần trước tốt xấu gì cũng giết được 10 cường giả cấp A để hồi vốn a!

Giết! Một đám cường giả của Gen Công Hội nổi khùng, điên cuồng tiến công.

Nhưng mà, phòng chỉ huy của tổ chức thần bí ở nơi xa, cũng không thêm để ý.

"Mục tiêu đã được xác định rõ hay chưa?"

"Đã xác định rõ, Trần Phong ở ngay bên trong toà lâu kia."

"Rất tốt, khóa chặt hắn!"

"Khóa chặt hoàn tất!"

"Như vậy thì —— "

"Bắt đầu đi!"

Quý Phong lạnh nhạt hạ một mệnh lệnh cuối cùng.

Oanh! Cỗ công kích kinh khủng kia rốt cục cũng đánh vào Gen Công Hội, đòn công kích áp ủ rất lâu trên bầu trời kia, ngưng tụ không biết bao nhiêu năng lượng công kích viễn siêu cự ly dung hợp biến dị, rốt cục cũng buông xuống! Lá chắn năng lượng đã bị phá, Trần Phong lấy cái gì để ngăn cản? Dựa vào bản thân của hắn sao? Buồn cười, bằng vào loại trình độ công kích này, cho dù là cấp A cũng không có cách nào ngăn cản!

Vì cam đoan nhiệm vụ thành công, cường độ công kích mà Quý Phong chuẩn bị lần này, thế mà là công kích siêu cường cấp A, Trần Phong chỉ là một cái cấp C mà thôi! Phản kháng? Không tồn tại.

Chỉ có điều là, sau khi đòn công kích siêu cường giáng xuống, trên khoảng trống của toà lâu, bỗng nhiên xuất hiện một vệt ánh sáng màu lam.

Ô...ô...n...g —— Vô số hạt trong suốt lấp lánh, những cái hạt màu lam kia hình thành một cái màng mỏng nhàn nhạt, thế mà có thể chặn lại công kích nguyên rửa và viễn siêu cự ly dung hợp biến dị!

? ? ? Quý Phong đột nhiên đứng lên nói: "Đây là... Thâm Lam Chi Hải? Gen Công Hội đã cấp cho Trần Phong khoản tiền kia rồi hay sao? Bọn hắn dự định dùng toàn lực trợ giúp Trần Phong hay sao? !"

Thâm Lam Chi Hải, là một loại phòng ngự nguyên rửa siêu cường, có thể phòng ngự hết thủy công kích 'Không phải là vật lý'! Nó có một khuyết điểm đó là—— rất quý và thời gian duy trì rất ngắn! Bởi vì có tính phòng ngự quá mạnh, bởi vì có năng lực quá kinh khủng, cho nên thời gian duy trì của thứ này, vền vẹn chỉ có một giây, hơn nữa giá cả lại vô cùng đắt đỏ!

Dưới tình huống bình thường, chỉ có trong lúc chiến đấu, vào thời điểm chạy trốn chết, cảm giác được đối phương sẽ lập tức ra tay nguyên rửa, mới

phải sử dụng vật này, thứ này cần phải có một sự phán đoán nhất định! Chỉ có lão tiên bối thân kinh bách chiến, mới có thể chuẩn xác không sai bất lấy thời gian phóng thích nguyên rủa! Mà Trần Phong, hiển nhiên không phải là một kẻ thân kinh bách chiến!

Một màn vừa rồi chắc chắn là Thâm Lam Chi Hải...Quý Phong nhíu mi mắt lại hỏi: "Các người xác định là Gen Công Hội không có nhúng tay?"

"Không có!" Thường Lộ Quá khẳng định.

"Căn cứ theo tình báo, Hiệp hội chế tác Gen bên kia cho hấn rất nhiều trợ giúp, thế nhưng Gen Công Hội bên này cũng không quá quen thuộc với hấn, cho nên chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ của mình là được, về phần muốn dùng nhiều tài chính để bảo hộ hấn... là chuyện không thể nào! Căn cứ vào cuộc hội nghị mười ngày trước, đề án đặc thù bảo hộ Trần Phong cũng không được thông qua." Thường Lộ Quá bình tĩnh phân tích.

"Không được thông qua sao..." Trong mắt của Quý Phong lóe lên một tia nghi hoặc.

Nếu không được thông qua, vậy thì Thâm Lam Chi Hải là ở đâu tới?

"Có phải hay không là Hiệp hội chế tác Gen tự mình đem đến?" Quý Phong suy đoán.

Nếu như là do những đại sư ở Hiệp hội chế tác Gen chế tác Thâm Lam Chi Hải cho Trần Phong, vậy thì hấn sẽ có một lượng lớn Thâm Lam Chi Hải, hiện tại được hấn sử dụng cũng là một điều dễ hiểu.

"Không thể nào." Thường Lộ Quá lắc đầu nói: "Cho dù bọn hấn có ý tứ hỗ trợ, thì vấn đề chi phí vẫn còn ở đó, Thâm Lam Chi Hải đường đường là thuốc thử gen cấp A, tuyệt đối không phải là người bình thường có khả năng nhúng tay! Trần Phong mặc dù luôn luôn là thiên tài trong phương diện chế tác, thế nhưng hấn còn lâu mới có thể đạt được đến nước này, cũng không thể nào là do tự hấn chế tác!"

"Thật là kỳ quái..." Trong mắt của Quý Phong lóe lên một tia nghi hoặc, nếu không phải là do Trần Phong chế tác, không phải là do người khác tặng,

cũng không phải là Gen Công Hội cung cấp tài chính, như vậy Thâm Lam Chi Hải của Trần Phong đến cùng là từ đâu tới? Đứng vào lúc này...

Xoạt! Lại là một giây trôi qua, trên toà lầu, có một màn ánh sáng màu lam lạng yên loé lên, lại là một cái Thâm Lam Chi Hải khác!

Xoạt! Mỗi một giây trôi qua, đều có một màn ánh sáng màu lam như vậy xuất hiện, năng lực nguyên rửa kính người của tổ chức thần bí, đối mặt với loại phòng ngự tuyệt đối này, hoàn toàn biến thành vật bài trí, không đưa đến được bất kỳ một tác dụng nào!

Một lần! Hai lần! Năm lần! Vào lúc thời điểm thời gian duy trì được hai phút đồng hồ, Quý Phong rốt cục cũng có một chút phát mộng.

Ba mươi lần! Bên trong hai phút đồng hồ, bọn hắn đã tiến công ba mươi lần! Ở giữa mỗi một lần tiến công, còn có lúc dừng lại mấy giây, chính là vì muốn tránh đi Thâm Lam Chi Hải! Thế nhưng... vào thời điểm mỗi một lần công kích của bọn hắn buông xuống, đều vừa lúc đụng phải Thâm Lam Chi Hải! Đối phương phán đoán thời gian công kích nguyên rửa buông xuống, thật sự là quá chuẩn!

"Đáng chết." Quý Phong không hiểu hỏi: "Đến cùng là chuyện gì đã xảy ra? Trần Phong chỉ là một chế tác sư, làm sao có thể phán đoán được chính xác thời gian công kích của chúng ta? !"

"Đề ta điều tra thêm." Thường Lộ Quá bảo thủ hạ dùng tốc độ cao thăm dò, rất nhanh liền đưa đáp án đến.

Chỉ có điều là sau khi xem đáp án trong tay, sắc mặt của hắn cũng biến thành một chút quái dị, đối mặt với ánh mắt uy nghiêm của Quý Phong, hắn chỉ có thể cười khổ nói: "Trần Phong cũng không có phán đoán được thời điểm chúng ta xuất thủ."

"Không có? ?" Quý Phong dùng ánh mắt nhìn Thường Lộ Quá như một thằng đàn.

"Không có." Thường Lộ Quá cười khổ.

"Tên kia...trong hai phút đồng hồ này, hấn vẫn một mực sử dụng Thâm Lam Chi Hải, căn bản là chưa từng nghe qua, mỗi một giây sử dụng một cái, chúng ta mặc dù không nhìn thấy hình ảnh, thế nhưng đại sư lại cảm ứng được lực lượng của 120 lần Thâm Lam Chi Hải."

???? Quý Phong lần này đã thực sự phát mộng.

120 lần Thâm Lam Chi Hải? Có trời mới biết đồng đồ chơi này tiêu hao hết bao nhiêu tiền!

Bọn hấn cũng chỉ mới công kích được vên vện 30 lần mà thôi!

Nhà giàu

Trần Phong thế mà đã dùng 120 phần Thâm Lam Chi Hải? Chính là loại siêu cấp phòng ngự đặc biệt được xưng là có thể miễn dịch hết thủy công kích 'Không phải là vật lý'! Đây chính là thuốc thử gen siêu cường cấp A! Đây chính là thuốc thử gen trân quý có giá trị liên thành! Hắn liền cứ như thế lãng phí? Gen Công Hội lại có thể mặc kệ hắn hay sao?

Quý Hải khẳng định, vô luận bọn là Gen Công Hội cấp cho Trần Phong bao nhiêu tiền, cũng sẽ tuyệt đối không cho phép Trần Phong lãng phí không một chút kiêng kỵ nào như thế? ! Quá phá của!

"Ây." Thường Lộ Quá liên hệ một thoáng, vẻ mặt càng trở nên quái dị: "Căn cứ theo tình báo... hắn tiêu xài tiền của mình, cho nên Gen Công Hội cũng không có quyền can thiệp."

"Tiền của mình?" Quý Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Ta dựa vào, thế mà còn có loại kỹ thuật này? Chờ một chút...cái tên này lấy tiền ở đâu ra? Quý Phong rất nhanh liền kịp phản ứng, đây không phải là 120 cái kẹo que, mà là 120 phần thuốc thử gen cấp A đắt đỏ!

"Ừm..." Thường Lộ Quá tra xét một thoáng rồi mới trả lời: "Mấy ngày trước thuốc thử gen Diệu Thiên được mở bán, giá cả rất đắt đỏ, cho đến trước mắt, lượng tiêu thụ đã hơn một vạn."

"Ừm, căn cứ theo tính toán, số tiền kia đầy đủ để cho Trần Phong mua sắm 3600 phần Thâm Lam Chi Hải." Thường Lộ Quá coi xong liền lộ ra vẻ mặt khó coi.

Quý Phong càng là lộ ra vẻ mặt phát mộng.

3600 phần? Một phần một giây, cứ như thế liền có thể chống đỡ được một giờ? M* kiếp, thời gian duy trì Huyền Sát Lệnh cũng chỉ có một giờ thôi a! Vượt qua một giờ, chi phí của cuộc tấn công sẽ trở nên quá lớn!

"Cho nên nói, mục tiêu lần này của chúng ta, là một tên nhà giàu?" Quý Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Đúng thế." Thường Lộ Quá thấp giọng nói: "Càng chuẩn xác hơn mà nói, là một người chơi trả tiền."

Quý Phong: "..."

Hắn từng chơi qua trò chơi, biết cái gì gọi là người chơi trả tiền, nhưng đây cũng đâu phải là trò chơi! Trong hiện thực, đây cũng là lần đầu tiên hắn gặp phải! Không ngờ, lại khủng bố như thế!

Công kích viễn siêu cự ly? Thủ đoạn nguyên rửa? Dùng được cái rắm a! Các người đã thấy người nào ném thuốc thử gen cấp A như ném rác chưa? ! Quý Phong nhìn lên bầu trời, từng đạo năng lượng kinh khủng đang buông xuống Gen Công Hội, nhưng đều bị cái màng mỏng màu lam nhạt ngăn trở, không cách nào vào sâu hơn! Đây coi là cái gì? Quý Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, đây là lần thứ nhất hắn đối với nhiệm vụ của mình lộ ra vẻ mê mang.

Trong Gen Công Hội, nguyên rửa đầy trời hơi ngừng lại, không chỉ có người của tổ chức thần bí sợ ngây người, mà ngay cả nhân viên công tác của Gen Công Hội cũng bị hù dọa, bọn hắn cũng là lần đầu tiên biết, Trần Phong vậy mà lại có tiền như thế! Quá đại gia!

Thuốc thử gen Diệu Thiên mang tới ích lợi cho Trần Phong, đơn giản có thể dùng từ kinh khủng để hình dung! Nguyên rửa? Công kích viễn siêu cự ly? Không không không không, những vấn đề có thể giải quyết bằng tiền, thì đều không thành vấn đề đối với Trần Phong!

Oanh! Từng đạo năng lực nguyên rửa buông xuống, không công mà lui.

"Tiến công! Tiến công cho ta!" Đôi mắt của Quý Phong trở nên đỏ bừng nói: "3600 phần, không thể nào! Coi như là toàn bộ thị trường, cũng tuyệt đối không có khả năng xuất hiện 3600 phần Thâm Lam Chi Hải!"

Thâm Lam Chi Hải, vốn là đồ vật hiếm hoi, cho dù Trần Phong có quét ngang toàn bộ "Cộng đồng giả lập", quét ngang hết cả Thâm Lam Chi

Hải! Thế nhưng...vẫn như cũ chưa đủ!

Căn cứ theo thống kê, trước đó trên toàn bộ "Cộng đồng giả lập", cũng bắt quá chỉ có 1000 phần, so với khoảng cách 3600 phần, còn kém một vạn tám ngàn dặm!

"Tấn công cho ta!" Quý Phong cười lạnh: "Cùng ta chơi chuyện mờ ám sao? Quá non, tiêu hao hết sạch Thâm Lam Chi Hải của hân, liền có thể miếu sát hân."

Hân khẳng định, Trần Phong nhiều nhất cũng chỉ có 1000 phần Thâm Lam Chi Hải, hân muốn dùng loại phương thức này, kiến tạo cho người ta một loại ảo giác là hân có vô số Thâm Lam Chi Hải, để bọn hân không dám tấn công, hoặc là rút lui! Làm sao có khả năng? Trên toàn bộ thị trường chỉ có bằng đó Thâm Lam Chi Hải! Có tiền cũng vô dụng!

Oanh! Từng đạo công kích rơi xuống.

"Ta nhìn xem ngươi có thể chống được bao lâu." Quý Phong lạnh lạnh nói.

Mà vào lúc này, Thường Lộ Quá lại gãi gãi đầu nói: "Cái kia..."

"Có sự tình gì?" Quý Phong không nhin được nói.

"Trên thị trường xác thực chỉ có 1000 phần Thâm Lam Chi Hải, thế nhưng căn cứ tin tức vừa điều tra trở về, Trần Phong những ngày này đã chi một lượng tiền lớn để mua tài liệu, đưa đến Tinh Thành, có khả năng là trong những ngày này vẫn đang một mực chế tác..." Thường Lộ Quá trầm giọng nói.

"Chế tác? ? ? ?" Quý Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng: "Mười ngày có thể chế tác ra được mấy phần? Có thể chế tác Thâm Lam Chi Hải đều là đại sư!"

"Đúng thế." Thường Lộ Quá cười khỏ nói: "Thế nhưng Trần Phong mặc dù ở Gen Công Hội không có bao nhiêu uy vọng, thế nhưng ở Hiệp hội chế tác Gen bên kia lại là chế tác sư vinh dự! Bây giờ hân đang được tất cả các chế tác đại sư của Hiệp hội chế tác Gen giúp đỡ!"

"Hơn nữa...thời gian gần đây rất quý dị, căn cứ vào tình báo, trong khoảng thời gian này xác xuất chế tác thành công của bọn hắc cao kinh người, nguồn cung ứng Thâm Lam Chi Hải có khả năng thật sự là không thiếu." Thường Lộ Quá thở dài.

??

Quý Phong có chút phát mộng, Thâm Lam Chi Hải, thế mà thật sự không thiếu? Cái kia còn đánh cái rắm à? ! Thủ đoạn chủ yếu của bọn hắc lần này là công kích cự ly xa và nguyên rủa! Nếu như toàn bộ công kích đều vô hiệu...Quý Phong có chút tâm lạnh.

Huyền Sát Lệnh, chẳng lẽ sẽ thất bại lần đầu tiên? Vì lần tiên công này của tổ chức, tài nguyên mà bọn hắc tiêu hao, tuyệt đối không ít so với Gen Công Hội! Thậm chí so với Gen Công Hội còn chuẩn bị nhiều hơn!

Hơn nữa...Quý Phong nhìn một chút tình hình chiến đấu ở phía trước nhất, kèm theo việc Gen Công Hội đang điên cuồng phản kích, đã có một vị cường giả cấp A bỏ mình! Lần tiên công này của bọn hắc, cho tới bây giờ, đã trôi qua hai mươi phút, còn chưa đụng vào được một sợi lông của Trần Phong, mà đã tổn thất một cường giả cấp A!

"Bây giờ phải làm sao đây?" Trong lòng của Quý Phong trở nên lạnh buốt, đây là lần thứ nhất gặp được loại tình huống này, cũng là lần đầu tiên biết được, cái tên nhà giàu này đến cùng khủng bố đến mức nào! Chuyện này thậm chí còn không liên quan đến tư duy tác chiến a!

"Nếu không...thì chờ một tiếng đồng hồ sau rồi mới tiếp tục công kích?" Thường Lộ Quá thử thăm dò.

"Không có khả năng!" Quý Phong quả quyết lắc đầu: "Có rất nhiều người đều đang ở trong lúc chấp hành nhiệm vụ, cứng rắn rút ra một canh giờ để thi hành mệnh lệnh, chậm một giây, đều có thể xảy ra chuyện! Hơn nữa, Huyền Sát Lệnh chỉ kéo dài một giờ chính là quy tắc, một khi cưỡng ép bảo bọn hắc gia tăng thời gian, vậy lần sau bọn hắc có thể sẽ không nghe lệnh."

"Lại nói, coi như có kéo dài thời hạn thì lại như thế nào? Trần Phong đến cùng có bao nhiêu Thâm Lam Chi Hải? Không biết!

Hố to

Chúng ta kéo dài thời hạn, hấn chẳng lẽ sẽ không kéo dài thời hạn? Bằng vào một chút thời gian như vậy, lá chắn phòng ngự của Gen Công Hội đoán chừng cũng đã khôi phục...Trần Phong hoàn toàn có khả năng không sử dụng Thâm Lam Chi Hải nữa, mà chờ đến khi chúng ta công kích lại sử dụng một lần nữa." Quý Phong cười khổ nói.

Thường Lộ Quá: "..."

Hai người liếc nhìn nhau, đều là một mảnh mờ mịt.

Như vậy phải đánh như thế nào? Biện pháp phá giải Thâm Lam Chi Hải không phải là không có, chỉ cần tùy tiện để cho một cường giả cấp A giết vào, liền có thể dùng vài giây đánh chết Trần Phong! Thế nhưng mà —— đây mới là chuyện không thể nào! Cho dù là lần trước, bọn hấn dùng rất nhiều cường giả cấp A tấn công, cũng không thể công phá được cửa chính của Gen Công Hội!

Đùa gì thế? Đây chính là tổng bộ Gen Công Hội! Nếu như ngay cả của chính của mình đều bị tổ chức thần bí công phá, như vậy thì mặt mũi của Gen Công Hội mới thật sự là hoàn toàn không có, sau này làm sao có thể tiếp tục tồn tại!

Công kích viễn siêu cự ly có thể bỏ qua phòng ngự! Thế nhưng muốn đường hoàng tiến vào Gen Công Hội gần như là không thể nào! Trừ phi tổ chức thần bí triệu tập tất cả nhân mã quyết tử chiến cùng với Gen Công Hội! Tuy nhiên cái biện pháp này, là không thể được.

Mà ngoại trừ ngành công, còn có một cái biện pháp khác, chính là loại thuốc thử gen đối ứng với Thâm Lam Chi Hải, nó đồng dạng cũng là thuốc thử gen cấp A, có thể khiến cho Thâm Lam Chi Hải trong nháy mắt mất đi hiệu lực! Nếu như công kích vào lúc này...

"Mua một chút về đây!" Quý Phong khẽ cắn môi.

"Thế nhưng cái giá tiền này..." Thường Lộ Quá có một chút lo lắng.

"Hiện tại đã đâm lao thì phải theo lao, cho dù hao hết dự toán cũng phải giết chết Trần Phong!" Quý Phong quyết tâm.

"Vâng." Thường Lộ Quá rất nhanh dùng một lượng lớn tiền tài mua mười phần tói.

"Mười cái, có thể tạo ra mười giây tác dụng!" Quý Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Trong vòng mười giây, cần phải đem nguyên rửa đánh lên trên người của Trần Phong!"

"Vâng." Công kích một lần nữa được chấp hành, ngay vào một khắc nguyên rửa đánh xuống, tổ chức thần bí liền thi triển thuốc thử gen phá giải, Thâm Lam Chi Hải vừa mới xuất hiện, gần như trong nháy mắt liền biến mất.

"Cơ hội tốt!"

Xoạt! Vô số công kích rơi xuống, nhưng mà ở trong khoảnh khắc đó, lại một lần nữa có một màn ánh sáng màu lam lấp lánh. Trần Phong...lại dùng thêm một phần!

"Lại đến!" Tổ chức thần bí một lần nữa phóng thích thuốc thử gen phá giải, màn ánh sáng màu lam một lần nữa lấp lánh.

Cứ như thế lặp lại, chờ đến thời điểm mười phần thuốc thử gen phá giải tiêu hao hết, công kích nguyên rửa vẫn không thể đánh trúng Trần Phong, toàn bộ đều bị ngăn trở! Trần Phong, thế mà đã sớm chuẩn bị.

"Làm sao đây?" Thường Lộ Quá cười khở.

"Tiếp tục mua!" Quý Phong quyết tâm nói: "Hắn đã sử dụng hết 1000 phần Thâm Lam Chi Hải, tốc độ chế tác của bọn hắn khẳng định không có nhanh như vậy, lại thêm việc chúng ta kéo dài tiêu hao Thâm Lam Chi Hải..."

"Ta cũng không tin! Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi hắn có thể chế tác ra được bao nhiêu phần Thâm Lam Chi Hải? !" Quý Phong hết sức thông minh, hắn liếc mắt liền có thể thấy được chỗ tai hại của Trần Phong.

Quả thật, Trần Phong rất có tiền, thế nhưng có tiền cũng không phải là vạn năng, coi như Hiệp hội chế tác Gen có dốc hết toàn lực phụ trợ, đại sư có thể chế tác Thâm Lam Chi Hải, cũng lác đác không có mấy người, trong thời gian mười ngày, người có thể chế tác ra được mấy phần? Muốn gom góp đủ 3600 phần đến cùng sẽ có bao nhiêu khó khăn? Hơn nữa, coi như người tập hợp đủ thì lại làm sao? Có bọn hăn tiêu hao...chỉ cần trong vòng một canh giờ này, chỉ cần một giây Trần Phong mất đi phòng ngự!

Như vậy ——Trần Phong chắc hẳn phải chết!

"Thế nhưng dự toán của chúng ta..." Thường Lộ Quá hết sức lo lắng.

"Sợ cái gì?" Quý Phong lạnh lùng nhìn hăn một cái, nói: "Dự toán chính là dùng để giết Trần Phong, cho dù sử dụng hết toàn bộ, cũng sẽ không tiếc!"

"Vâng!" Thường Lộ Quá chỉ có thể nghe lệnh.

Thế là, một trận công kích nguyên bản là nguyên rửa viễn siêu cự ly, sau cùng đã biến thành liên quan tới Thâm Lam Chi Hải cùng với thuốc thử gen phá giải! Biến thành một trận chiến đấu khác loại!

Điều mà Thường Lộ Quá phải làm duy nhất, chính là mua mua mua! Không ngừng tiêu hao!

Mà Trần Phong ở bên này, thì chính là không ngừng ném Thâm Lam Chi Hải ra!

Chỉ có điều là, loại chiến đấu này kéo dài chưa đến mười phút đồng hồ, dự toàn của bọn hăn đã sắp cạn kiệt, mà Trần Phong thì vẫn giống như là một cái hồ không đáy!

"Đây là chuyện gì..." Quý Phong nhíu mày.

Loại tiêu hao trình độ này, cũng phải nhanh tới đấy mới đúng a? Hăn hi vọng Thường Lộ Quá có thể kiểm tra một thoáng, nhưng mà vào lúc này, hăn thấy Thường Lộ Quá đang ở trên "Cộng đồng giả lập" mua sắm thuốc thử, vẻ mặt bỗng nhiên trắng bệch. Bởi vì thông qua việc Thường Lộ Quá không ngừng điều tra, hăn rốt cục cũng tra được người bán thuốc thử gen

phá giải nặc danh cho bọn hăn là ai! Thành linh lại đúng là cửa hàng gen mạnh nhất!

Mà nếu như hăn đoán không có sai, chủ nhân của cái cửa hàng này...

"M* nó!" Thường Lộ Quá luôn luôn trầm ổn cũng nhin không được xô một câu nói tục.

Cái hổ! Đây chính là một cái hổ to!

Bọn hăn phản ứng rất nhanh, gần như trong nháy mắt liền đem tất cả mọi chuyện xâu chuỗi lại, liền có một loại cảm giác ngứa chó má. Trần Phong thể mà dùng loại phương thức này để kiếm tiền? Muốn moi tiền của bọn hăn?

“Hăn là một sự trùng hợp a?”

Có người thoáng nuốt một ngụm nước bọt: “Có lẽ chỉ là cửa hàng của hăn bán, cũng không biết chúng ta vừa vặn cần loại thuốc thử gen này?”

Thường Lộ Quá chỉ lạnh lùng nhìn hăn một cái, sau đó điều tra một phen, liền phát hiện một chuyện càng đáng sợ.

Vài ngày trước, cái đồ chơi này giá cả cũng không có cao như thế! Mặc dù rất đắt đỏ, thế nhưng đại khái giá cả cũng chỉ bằng một phần ba giá hiện tại!

Một ngày nào đó bỗng nhiên có người trắng trợn can quét mua hết toàn bộ, sau đó vào hôm nay dùng giá tiền cao hơn bán ra toàn bộ ... Mà hắc thủ sau lưng là ai, không cần nghĩ cũng biết!

Trần Phong! Cửa hàng gen mạnh nhất!

"Cho nên nói..."

"Dự tính của chúng ta liền bị Trần Phong xem thấu rồi?" Quý Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Đúng thế." Thường Lộ Quá đã khôi phục lại bình tĩnh.

Toàn bộ tiểu đội phụ trách chấp hành nhiệm vụ cũng hoàn toàn yên tĩnh, bọn hắn đã chấp hành nhiệm vụ như thế nhiều lần, đã bao giờ gặp phải kẻ phá hoại như này?!

Hồ to! Không biết xấu hổ! Còn đặc biệt có nhiều tiền!

Mà bị ai nhất chính là, cần thận xem xét liền sẽ phát hiện ra đối phương cũng không có lỗ vốn mà còn kiếm được một khoản nhỏ, khoản tiền này chính là do bọn hắn cống hiến a...

Nghĩ đến điểm này, đám người Quý Phong tức đến muốn ói máu.

Đây coi là cái gì? Cứ như vậy khi dễ người a!

"Chúng ta làm sao đây?" Quý Phong mờ mịt.

"Nếu không, rút lui?" Thường Lộ Quá thấp giọng đề nghị.

"Không thể nào." Quý Phong cười khổ: "Nếu như là trước đó rút lui còn có thể, thế nhưng hiện tại..."

Ám Tử

Hắn nhìn về phía tuyến đầu. Nơi đó, thời gian Huyền Sát Lệnh đã quá nửa, lại hao tổn một thêm một tên chiến sĩ cấp A. Đến hiện tại bọn hắn đã hao tổn hai tên chiến sĩ cấp A!

Đây chính là chiến sĩ cấp A! Trong ngày thường cao cao tại thượng, thực lực mạnh mẽ cấp A! Thế nhưng hiện tại, hai tên chiến sĩ cấp A liền cứ như vậy mất...

Không chỉ có như thế, dự trữ của bọn hắn cũng tiêu hết toàn bộ! Tiêu hao to lớn như thế, nếu như cuối cùng vẫn rút lui, Quý Phong không cần nghĩ cũng biết chính mình sẽ có kết cục như thế nào!

Bất cứ giá nào, nhiệm vụ, nhất định phải hoàn thành!

"Hoàn thành như thế nào?" Thường Lộ Quá không hiểu.

"Đề Ám Tử ra tay đi." Quý Phong hít vào một hơi thật sâu.

Cái gì? Tâm thần của Thường Lộ Quá chấn động mãnh liệt.

Ám Tử? Cái gọi là Ám Tử, chính là gián điệp được cài trong Gen Công Hội!

Là một quân bài ẩn, được cài vào trong Gen Công Hội, đã ẩn nấp được hơn mười năm! Những Ám Tử này sở dĩ không có bị phát hiện là do bọn hắn chưa bao giờ dùng đến!

Một khi liên hệ, bọn hắn sẽ liền nhanh chóng bị phát hiện!

Nói trắng ra là, những Ám Tử này, chỉ có thể sử dụng một lần!

Những người này nguyên bản cũng là bởi vì một ít nhiệm vụ huyền bí mà chuẩn bị, nếu như Quý Phong bắt đầu tùy tiện dùng vào lúc này...

"Chúng ta không có lựa chọn!" Quý Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Được." Thường Lộ Quá rất nhanh hiểu rõ.

Hiện tại đây là biện pháp duy nhất của bọn hắn!

Thâm Lam Chi Hải rất mạnh? Giới hạn hết thảy các công kích 'Không phải là vật lý'! Như vậy chỉ cần một người đi qua, lặng yên không tiếng động dùng một đao đánh chết Trần Phong! Hoàn mỹ.

"Hi vọng chỉ cần một Âm Tử là có thể hoàn thành." Quý Phong thấp giọng nói.

Đến thời điểm này chỉ có thể mong chờ là tổn thất ít nhất.

Xoạt! Mệnh lệnh bắt đầu truyền đi.

**

Gen Công Hội, ở tuyến đầu, vẫn đang tiếp tục chiến đấu.

Bỗng nhiên có một vị cường giả cấp A yên lặng rút lui, đi về phía đại sảnh, đi tới vị trí của Trần Phong, mọi người vô thức đưa ánh mắt nhìn sang.

"Trần lão." Một gen chiến sĩ cung kính nói.

"Ta đoán bọn hắn sẽ phái người tới ám sát, ta tới bảo hộ Trần Phong." Trần lão trầm giọng nói.

"Vâng." Gen chiến sĩ tránh ra.

Ngay tại thời điểm Trần lão tới gần Trần Phong, có một người đi tới, người này chính là Vương Thuần. Hắn đưa tay chặn đường Trần lão: "Thật có lỗi, bất kỳ người nào cũng không được đến gần!"

"Tại sao không được?" Trần lão phát ra thanh âm lạnh lùng.

"Ở đây xung quanh hết thảy đều là phù văn, cũng được thành lập là vì phòng ngự nguyên rửa, một khi có người ngoài đi vào, hết thảy phòng ngự

sẽ trong nháy mắt biến mất!"

"Trần Phong sẽ lập tức chết." Vương Thuần lắc đầu: "Ám sát tới hay không ta không biết, thế nhưng nếu như ngươi đi về phía trước một bước, Trần Phong liền gặp nguy hiểm, xin mời Trần lão dừng lại."

Trần lão nhìn về phía Vương Thuần, sau cùng gật đầu: "Ta ở chỗ này bảo hộ hắn."

Vương Thuần đã nói đến mức này, nếu như hắn lại tiếp tục bước về phía trước, cái kia chính là có vấn đề. Hắn đã chú ý tới mấy người âm thầm khóa chặt ánh mắt trên người mình!

Hướng về phía trước, liền sẽ bị hoài nghi!

"A!" Trần lão chỉ cười lạnh một tiếng, ngồi xếp bằng.

Đúng lúc này, bỗng nhiên có một người áo đen xuất hiện từ một nơi hẻo lánh đột nhiên lao thẳng về phía Trần Phong!

"Ừm?!" Đám người co rút con ngươi.

Thực sự có người ám sát? Làm sao có khả năng!

Nơi này chính là ở bên trong Gen Công Hội, trừ phi...

Oanh! Trong bóng tối, Trần lão vẩy mà xông lên chủ động ra tay chặn đường kẻ kia.

"Chẳng lẽ ta trách lầm hắn?" Vào thời điểm Vương Thuần đang suy tư, hai người kia thế mà đã một đánh một lùi lặng yên không tiếng động tiến lại gần Trần Phong, trong nháy mắt đã tới cửa đại sảnh.

"Không tốt." Trong lòng của Vương Thuần giật mình.

"Cản bọn họ lại!" Vương Thuần quát to một tiếng.

Đúng thế, không phải là ngăn kẻ áo đen, mà là ngăn cản hai người bọn chúng!

Vù! Vù!

Từng đạo ánh sáng lạnh lẽo hiện ra.

Mấy vị cường giả trong bóng tối đã ra tay. Những người này đều là chiến sĩ thủ hộ của Gen Công Hội, không đến thời khắc nguy cấp tuyệt đối sẽ không xuất hiện! Những kẻ tiến công vào cửa kia còn chưa tính, thế mà giám đánh tới nội viện??

Quả thực là muốn chết!

Xoạt! Mấy đạo quang mang vọt thẳng tới, mang theo lực lượng cường đại, đem hai người Trần lão chặn lại.

"Cản bọn chúng lại!" Vương Thuần mừng rỡ.

Tuy nhiên, khiến cho người ta kinh ngạc chính là, đúng vào lúc này, trong đám chiến sĩ thủ hộ đó có một kẻ bay về phía cửa, đến cửa cũng không có dừng lại, mà trực tiếp tiến vào bên trong đại sảnh!

Cái gì? Tâm trạng của tất cả mọi người chấn động mãnh liệt.

"Cẩn thận!" Sắc mặt của Vương Thuần đại biến, ai có thể nghĩ tới, trong đám chiến sĩ thủ hộ lại có một kẻ là gián điệp?

Tuy nhiên, đã chậm.

Phốc! Máu tươi bắn tung tóe.

Theo sau hắn chính là những oanh kích nguyên rửa từ trên không trung đánh xuống, gần như toàn bộ rơi xuống người Trần Phong, hào quang tại thời khắc này lấp lánh đáng sợ.

Phốc! Thân thể Trần Phong xụi lơ trên mặt đất.

Một đao xuyên tim, muôn vạn loại năng lực nguyên rửa...

Dưới loại tình huống này không có ai có thể sống được.

"Trốn chỗ nào!" Một tiếng quát to vang lên.

Xoạt! Chung quanh có càng nhiều chiến sĩ thủ hộ xông ra.

Hai người Trần lão còn có tên chiến sĩ thủ hộ phản bội kia, trong nháy mắt bị vây lại, thần sắc của mấy kẻ này rất bình tĩnh. Một khắc khi bọn hắn bị lộ ra ngoài ánh sáng, thì đã đoán được kết cục. Nhiệm vụ đã hoàn thành, bọn hắn không sợ hãi một chút nào.

"Ba tên Âm Tử đã gặp chuyện không may." Thường Lộ Quá nhận được tin tức vô cùng đau lòng.

Đây chính là ba tên Âm Tử đẳng cấp cao nhất a!

Hai tên cấp A a! Thậm chí còn có một tên đã trà trộn được vào cấp bậc thủ hộ giả, không nói tới thực lực mạnh cỡ nào nhưng đủ để nhìn ra sự tín nhiệm của Gen Công Hội đối với hắn!

Thế nhưng mà, vì nhiệm vụ này... ai... chỉ vì giết một tên Trần Phong, đến cùng có đáng giá hay không?

"Giá trị!" Quý Phong cười lạnh: "Người không biết tên Trần Phong này có giá trị đến mức nào đâu, ngay cả thủ lĩnh cũng không tiếc bất cứ giá nào ... vì vậy chúng ta nhất định sẽ không tiếc bất cứ một cái giá nào!"

"Hiểu rõ." Thường Lộ Quá khẽ gật đầu.

Mặc dù quá trình hết sức gian khổ, nhưng cũng may, nhiệm vụ rốt cục cũng đã hoàn thành!

"Chuẩn bị rút lui." Quý Phong lạnh nhạt hạ lệnh.

Chỉ là vào ngay thời điểm bọn hắn chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên có cảm giác có chút không đúng, đột nhiên nhìn về phía hình ảnh do ba tên gián điệp truyền về, trong đại sảnh, thi thể của Trần Phong thế mà hóa thành vô số ánh sáng lung linh tiêu tán!

"Đây là..." Quý Phong giật mình cảm thấy không ổn.

Vị trí nguyên bản của Trần Phong là ở trung tâm trận pháp, có đầy đủ các loại phù văn. Tại địa phương hắn vừa chết, thân ảnh lại hóa thành vô số đạo ánh sáng lung linh nhàn nhạt rồi dần tiêu tán.

“Đây là cái tình huống gì?” Đám người kinh hãi.

Tuyệt Địa Trọng Sinh? Không tồn tại!

Chỉ cần là năng lực mà Trần Phong đã thi triển công khai, bọn hắn chắc chắn đã sớm chuẩn bị!

Không giết được

Muôn vàn năng lực nguyên rửa, độc tố, phong ấn, làm chậm, tổn thương...đủ kiểu nguyên rửa, tuyệt đối khiến cho năng lực gì của hắn cũng đều không dùng được! Để tiêu diệt Trần Phong, bọn hắn đã sớm chuẩn bị tốt! Thế nhưng...

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?!" Quý Phong tức giận.

Để giết chết Trần Phong, bọn hắn đã trả một cái giá quá lớn! Một màn quý dị trước mắt này quả thực đã hù dọa bọn hắn. Thế nhưng đến tận cùng đã phát sinh ra chuyện gì, không có người nào biết rõ!

Trần Phong thật sự đã chết chưa? Quý Phong gắt gao nhìn chăm chăm vào hình ảnh truyền đến bên trong màn sáng.

Trước đại sảnh Gen Công Hội, bất luận địch ta, đều lộ ra vẻ mặt mộng mị nhìn thân ảnh của Trần Phong tiêu tán. Ngay cả chiến sĩ thủ hộ Gen Công Hội cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Vàng sáng này... chẳng lẽ là... Quý Phong đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng!

Không! Sẽ không, hắn nuốt một ngụm nước bọt, rõ ràng...

Một tiếng vang lạnh lạnh, Quý Phong ngẩng đầu nhìn, trong lòng chợt phát lạnh.

Trong đại sảnh, ở vị trí nguyên bản của Trần Phong, mặt đất giống như có cơ quan mở ra về hai phía, kế tiếp có một cái bình đài dâng lên, bên trong đó có một nam một nữ, rõ ràng chính là Trần Phong cùng Thần Y!

"Không ngờ thật sự là như thế." Mặt mày của Quý Phong xám như tro.

Thế thân! Trần Phong thế mà dùng thế thân?!

Thế nhưng bọn hắn rõ ràng cũng đã cân nhắc qua khả năng này, cũng đã từng suy diễn qua, làm sao có khả năng...

"Người...?!" Cái tên chiến sĩ thủ hộ phản bội kia hoảng sợ.

Trần Phong vậy mà còn sống? Làm sao có khả năng?!

"Không thể nào!"

"Chúng ta đã phán đoán qua vị trí của người, đúng là ở đây, tọa độ cũng không có sai sót, người làm sao có khả năng..." Bọn hắn hoảng sợ.

"Đúng thế."

"Tọa độ không sai." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn hắn: "Ta chỉ là nằm hơi thấp xuống một mét mà thôi, ừm... nguyên rửa viên siêu cự ly của các người, có khoảng cách ngàn vạn cây số, chẳng lẽ không rõ ràng một mét này?"

"Không thể nào!" Người kia gắt gao nhìn chằm chằm vào Trần Phong, nói: "Coi như phía trên là thể thân của người, có được khí tức của người, thế nhưng nếu bản thân của người ở phía dưới, sẽ xuất hiện hai cỗ khí tức!"

"Ngay cả cường giả cấp A đỉnh phong cũng không thể thoát khỏi sự kiểm soát của chúng ta..."

“Chúng ta đối với lần kiểm soát này tuyệt đối sẽ không tính toán sai lầm!”

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười.

Kiểm soát? Quét hình khí tức của hắn? Ừm, đích thực là bọn hắn kiểm soát hoàn toàn chính xác.

Cường giả có loại năng lực này, mặc dù không có sức chiến đấu thế nhưng đủ để cho bất cứ kẻ nào đứng ở trước mặt hắn không cách nào che giấu. Đây cũng chính là nguyên nhân tổ chức thần bí tự tin như vậy!

Thế nhưng... Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, có người có thể tránh qua kiểm soát.

Nhất là Trần Phong! Hẳn chính là chỉ có cấp C a! Mà dưới tình huống bình thường, bất luận như thế nào đều khó có khả năng tránh thoát!

"Cám ơn." Trần Phong nhìn về phía Thần Y ở bên cạnh.

"Không cần." Thần Y cười hì hì nói, chuyện này đối với nàng mà nói vốn chỉ là việc nhỏ.

Những người kia xác thực rất lợi hại, nếu là ở khoảng cách gần mà nói, thực lực quá yếu của Thần Y căn bản sẽ không thể thực hiện được, thế nhưng ở dưới tình huống cách không biết bao nhiêu cây số... Thần Y dùng thủ đoạn dị giới che giấu khí tức vẫn khiến cho bọn hắn không cảm ứng được. Nhiệm vụ hoàn thành, Thần Y lạnh lợi đi đến bên người Vương Thuần.

Wang Thuan: "..."

Mặc dù Thần Y chỉ trợ giúp Trần Phong chấp hành nhiệm vụ nhưng mà... hai người cùng ở trong một không gian nhỏ hẹp bí mật dưới mặt đất hơn nửa giờ... ừm... luôn có cảm giác đội nón xanh... mà vào lúc này.

Oanh! Gen Công Hội tức giận bùng nổ.

Chiến sĩ thủ hộ phản loạn càng chọc giận gần như tất cả các chiến sĩ thủ hộ, nguyên một đám chiến sĩ thủ hộ xuất hiện, đem cục diện bình định trong nháy mắt.

Chiến đấu kết thúc!

Ở một bên khác, Quý Phong ngơ ngác nhìn một màn này.

Xoạt! Âm Tử chết, màn sáng biến mất.

Xong, Quý Phong thông khổ nhắm mắt lại.

Âm Tử bị bắt nguyên bản nằm trong dự liệu, vốn là muốn đem Trần Phong xử lý sau đó một đổi một, không ngờ được, vận dụng ba tên Âm Tử y nguyên vẫn không xử lý được Trần Phong!

Mà lúc này khiến cho người ta kinh hãi đó chính là, có lẽ nguyên do chiến sĩ thủ hộ phản bội chọc giận, chiến sĩ thủ hộ ở bên trong Gen Công Hội nguyên bản chỉ có vào thời khắc nguy cấp mới ra tay, hiện tại một mạch tiến công tới cửa, chiến sĩ cấp A vốn chỉ là đánh nghi binh, hiện tại chính là thương vong thảm trọng!

Chỉ có một số người có thể chạy được!

Nhiệm vụ thất bại! Quý Phong tính toán được mất trong nhiệm vụ lần này.

Mười hai vị cường giả cấp A... cùng rất nhiều nhân lực vật lực... một lượng lớn kinh phí... ba tên Âm Tử...

Bọn hắn bỏ ra một cái giá lớn nhưng lại không làm thương tổn được Trần Phong mảy may. Phải biết Trần Phong vốn vẹn vẹn chỉ là một chiến sĩ cấp C a! Hắn trước đó cũng không hiểu tổ chức vì sao lại muốn chém giết Trần Phong. Thế nhưng hiện tại hắn có một cảm giác mãnh liệt, Trần Phong người này, nhất định phải diệt trừ! Người này quá mức yêu nghiệt!

Nguyên bản là va chạm thực lực thuần túy nhất, cứ thế mà bị hắn biến thành tiêu hao chiến.

Rõ ràng đã dùng đủ loại thủ đoạn khiến cho Gen Công Hội không có cách nào trợ giúp cái gì.

Rõ ràng đã sớm chuẩn bị hết thảy, vẫn như cũ bị rơi vào cái hố.

"Trần Phong..." Quý Phong chậm rãi mở mắt ra.

"Lão đại?" Thường Lộ Quá cẩn thận từng li từng tí hỏi: "Muốn trở về hay không?"

"Không trở về được." Quý Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Chuẩn bị đồ vật, đi thôi."

"A?" Thường Lộ Quá lộ ra vẻ mặt mờ mịt, không quay về, đi nơi nào?

"Trần Phong chưa chết, nhiệm vụ lần này thất bại thảm bại!" Quý Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Người có từng nghĩ qua, lần này trở về sẽ có hậu

quả như thế nào hay không? Hiện tại chỉ có thể được ăn cả ngã về không, chúng ta dốc toàn lực tự mình đi xử lý Trần Phong!"

"Chúng ta?" Thường Lộ Quá trừng lớn con mắt.

"Đã không có đường lui..." Quý Phong cười khô: "Trần Phong không chết, chúng ta cũng không trở về được."

Tâm thần của Thường Lộ Quá run lên, đúng vậy, nhiệm vụ lần này tổn thất to lớn, hai người bọn hắn có thể tiếp nhận được hậu quả hay sao? Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có giết chết Trần Phong, bọn hắn mới có thể trở về tổ chức!

"Đi thôi." Quý Phong liếc mắt thật sâu nhìn tư liệu mục tiêu lấp lóe bên trên màn sáng.

Trần Phong... chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại!

Xoạt! Thân ảnh của bọn hắn biến mất rất nhanh.

Mà lúc này Gen Công Hội đang tiến hành kết thúc công việc. Nương theo chiến sĩ thủ hộ ra tay, tất cả kẻ địch tập kích rất nhanh liền bị xử lý! Về phần cái gì nguyên rủa, trước mặt Thâm Lam chi hải không gây ra được nổi cái sóng gió gì.

Một giờ kết thúc, Huyền Sát Lệnh cuối cùng cũng đã thất bại, làm tất cả mọi người kinh động!

"Thế mà thất bại..."

"Vây cũng không giết được Trần Phong sao?" Đám người rung động.

Phải biết rằng, lần trước Dạ Trung Sở bị giết, đồng dạng cũng là một thiên tài, hơn nữa đường đường còn là cường giả cấp A, cũng bị giết chết tại cửa Gen Công Hội!

Kế hoạch của Quý Phong

Mà lần tập kích này của tổ chức thần bí, so với lần trước còn cường đại hơn!

Chỉ một lượng lớn tài chính! Thậm chí còn sử dụng Âm Tử! Thế nhưng kết quả thì sao đây? Trần Phong một chút tổn hại đều không có, kinh người đến cỡ nào!!

"Tốt tốt tốt." Hầu Lượng nhận được tin tức, trên gương mặt già nua lộ ra một nụ cười.

"Tên tiểu tử này, hắc hắc." Hầu Lượng vui mừng, Trần Phong làm ra một màn như thế, chuyện này ngược lại lại trở thành công lao, bọn hắn chưa từng có lần nào có thể xử lý nhiều người của tổ chức thần bí như thế! Kiếm lợi lớn!

"Gọi tên tiểu tử Trần Phong kia đến, lần này phải thưởng cho hắn thật tốt." Hầu Lượng phân phó.

"Cái kia..." Tên thủ hạ có chút xấu hổ nói: "Trần Phong vừa rồi đã rời đi."

"Rời đi??" Hầu Lượng trừng lớn con mắt: "Lúc này hắn đi ra bên ngoài sẽ gặp nhiều nguy hiểm?! Điên rồi sao?"

Mà lúc này, bên ngoài Gen Công Hội, Trần Phong mang theo Vương Thuần yên lặng không tiếng động rời đi.

Trước mắt, cái thế giới thuộc về Quảng sáng may mắn kia, có vô số số liệu đang điên cuồng lấp lóe, từng cái tọa độ không ngừng nhảy ra, cuối cùng mô phỏng ra một cái đồ thị.

"Nguyên lai người ở chỗ này..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra ý cười.

Giá trị may mắn tiêu hao 1 điểm.

Giá trị may mắn tiêu hao 1 điểm.

...

Trần Phong nhìn giá trị may mắn của mình không ngừng giảm xuống, đồ thị do thế giới hư ảo trước mắt mô phỏng ra càng ngày càng rõ ràng, đó là một cái toạ độ hoàn mỹ.

Xuất phát điểm, chính là vị trí ban đầu của người chấp hành Huyền Sát Lệnh lần này.

Trên đồ thị là vị trí hiện tại của người chấp hành Huyền Sát Lệnh, thậm chí là mỗi thời khắc hần di chuyển như thế nào, Trần Phong đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Tuy nhiên khiến cho Trần Phong ngạc nhiên đó là đối phương thế mà không có trở về!

Cái điểm sáng nho nhỏ kia, cách xa vạn dặm, cuối cùng rơi xuống một cái địa phương mà Trần Phong vô cùng quen thuộc, Thanh thành.

"Bọn hần vì sao lại..." Trần Phong vừa nổi lên nghi hoặc, trong nháy mắt liền tỉnh ngộ.

"Nơi đó là con đường duy nhất từ Gen Công Hội đến Hiệp hội chế tác Gen! Cái tên này... hần thế mà dự định tự mình động thủ với mình?!"

Huyền Sát Lệnh đã thất bại, mọi người đều cho là bọn hần sẽ xám xịt trở về, ai có thể ngờ được bọn hần thế mà âm thầm sắp đặt như thế! Không hổ là người của tổ chức thần bí!

"Hần tại sao..." Trần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút, bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh.

Cái tên này căn bản không phải là chuẩn bị kế hoạch phía sau mà chính là vì không còn bất cứ đường lui nào!

Trần Phong xoay chuyển tư duy nhanh chóng đem tình huống của bọn hần phân tích rõ ràng! Bọn hần không còn đường thối lui, cho nên không thể

không giết hắn! Đây mới là điều đáng sợ nhất.

Nếu như là bình thường, cho dù là sát thủ cấp A, Trần Phong trốn tránh một khoảng thời gian, đối phương cũng sẽ không có cách nào, đây cũng là nguyên nhân tổ chức thần bí không có cách nào giết chết hắn, ngoại trừ những tình huống đặc biệt Trần Phong đi ra ngoài, bình thường đều ở trong Tỉnh Thành, người coi như muốn giết hắn cũng không có biện pháp!

Một mực đi theo Trần Phong? Được không bù mất!

Thế nhưng hiện tại...nếu có một kẻ, là một vị cường giả cấp A, hắn gần như không có chuyện gì khác để làm, mục tiêu duy nhất trước mắt của hắn, chính là xử lý Trần Phong!

Hắn có khả năng ẩn núp một tháng, hai tháng, thậm chí còn lâu hơn nữa...

Kẻ địch khủng bố như thế, phải đề phòng như thế nào? Đề phòng được sao?

Trần Phong suy nghĩ một chút trong lòng liền phát lạnh.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Vương Thuần nhạy cảm phát giác được vẻ mặt của Trần Phong có một chút không đúng.

"Có một chút chuyện nhỏ." Trần Phong tóm tắt đại khái lại một chút cho hắn.

"Việc nhỏ?" Vương Thuần tròn trắng mắt, cái này cũng gọi là việc nhỏ?

"Đề cho Gen Công Hội hộ tống người đi." Vương Thuần lắc đầu: "Một mình chấp hành nhiệm vụ mặc dù là nhanh hơn, thế nhưng chỉ cần có hai, ba vị cường giả cấp A bảo hộ người, bọn hắn căn bản sẽ không có biện pháp bắt người."

Trần Phong: "..."

Đại ca, người coi cường giả cấp A là có thể dễ dàng mời đến làm bảo tiêu như vậy sao???

Trước đó là bởi vì cái sự kiện đặc thù ‘Huyền Sát Lệnh’, cũng là do tổ chức thần bí điểm danh muốn truy sát Trần Phong, bọn hắn mới muốn lợi dụng một chút. Còn như ở dưới tình huống bình thường, người chỉ là một thành viên bình thường của Gen Công Hội, muốn được chiến sĩ cấp A cao cao tại thượng bảo hộ người, nhất định phải xuất ra điều kiện tương ứng!

"Dù sao người cũng có rất nhiều tiền, sợ cái gì." Vương Thuần bĩu môi.

Hắn thế nhưng biết rất rõ, Trần Phong lần này mặc dù nhìn như bỏ ra rất nhiều kinh phí, nhưng trên thực tế vẫn lãi một chút.

"Nào có đơn giản như vậy." Trần Phong bắt đầu dĩ.

Cường giả cấp A cũng không phải có tiền liền có thể mời. Huống chi một lần không nói, hai lần, ba lần ... cũng không thể mỗi lần ra ngoài đều mời cường giả cấp A bảo hộ, quá xa xỉ a! Như vậy...

"Xem ra chỉ có thể dùng biện pháp kia."

"Ai." Trần Phong thở dài: "Thật sự không muốn làm như thế."

"Có biện pháp gì?" Vương Thuần ngạc nhiên, loại cục diện không chết không ngừng này, còn có biện pháp?

"Người rất nhanh sẽ biết." Trần Phong cười thần bí.

Hai người một đường lặng yên không tiếng động đi đến địa phương ban đầu của người chấp hành Huyền Sát Lệnh, chính là, không có gì bất ngờ xảy ra, vì phòng ngừa Gen Công Hội thăm dò, tất cả mọi thứ đã được di chuyển! Ở đây đã biến thành một cái nhà máy bỏ hoang.

Bên trong có rất nhiều vật liệu bị loại bỏ và phá hủy, các ổ cứng lưu trữ dữ liệu đã bị phá hủy. Có thể phục hồi được dữ liệu hay không thì không nói, chỉ vắn vắn muốn chữa trị ổ cứng lưu trữ đã phải mất thời gian mấy chục năm. Trần Phong thử mở lên, chỉ có một loạt mã không hợp lệ.

"Hết thấy số liệu đã bị xáo trộn hết rồi hay sao?" Trần Phong có một chút đau đầu.

Đây là phương thức phá hư tiêu chuẩn nhất, những cái ổ cứng lưu trữ này, nếu như đơn giản chỉ là bị phá vỡ, bị phá hủy hoặc thậm chí là bị đốt cháy, cũng có thể được 'Một loại năng lực hồi phục nào đó ' khôi phục lại hoàn toàn! Rất khó để ngăn chặn!

Cho nên, để bảo đảm số liệu không bị tiết lộ, chỉ có cách xáo trộn số liệu! Đây là phương thức 'Xáo trộn' tiêu chuẩn, không có cách nào phá giải, không có cách nào xử lý, bởi vì không có hư hao, cho nên bất luận cái năng lực hồi phục gì, cũng không có cách nào phục hồi lại như cũ! Ngay cả khi nó được đưa trở lại nhà máy để thử nghiệm, mọi thứ vẫn như bình thường.

Tất cả các năng lực —— đều vô hiệu! Chỉ có một biện pháp phá giải duy nhất đó là năng lực thời gian!

Đem thời gian trở lại thời điểm trước khi xáo trộn, chỉ có làm như thế mới có thể phá giải! Thế nhưng loại năng lực này, hiện tại còn chưa có một cường giả nào có thể thi triển! Cho nên, loại phương thức này, trên cơ sở lý luận là không có cách giải quyết!

Bỗng nhiên, Trần Phong nghĩ đến thiếu nữ trăm năm trước kia, nếu như hắn nhớ không lầm, năng lực mà thiếu nữ kia nắm giữ, thế nhưng chính là thời gian!

Phong tặng

"Nghĩ cái gì thế." Trần Phong lắc đầu.

Xoạt! Hắn mở ổ cứng lưu trữ ra, có vô số đoạn mã đang nhảy vọt, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn không có năng lực thời gian, thế nhưng hắn lại có Quảng sáng may mắn! Có thể hồi phục lại được đồng dữ liệu vô cùng vô tận này hay không? Hắn cũng rất chờ mong.

"Quảng sáng may mắn, mở ra!" Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

Ô...ô...n...g! Quảng sáng may mắn vận hành toàn diện.

1 giá trị may mắn!

2 giá trị may mắn!

3 giá trị may mắn!

...

Giá trị may mắn điên cuồng giảm mạnh.

Trần Phong vốn cũng không còn nhiều giá trị may mắn, rất nhanh liền cạn tới đáy, mà bên trong ổ cứng lưu trữ, cái số liệu hỗn độn kia, có một bộ phận dường như trở nên chính tề hơn một chút.

Xoạt! Màn hình tràn ngập đoạn mã bỗng nhiên xuất hiện một vài chữ, thế nhưng rất nhanh lóe lên rồi biến mất, lại biến thành những đoạn kí tự vô tận, giá trị may mắn, đã tiêu hao hết hoàn toàn!

Ròng rã 100 điểm giá trị may mắn, thế mà chỉ phục hồi như cũ được một phần triệu số liệu! Chỉ phục hồi lại được mấy chữ như vậy!

Hiệu quả của hình thức bảo mật này, có thể thấy được chút ít.

Bất quá, Trần Phong mặc dù không am hiểu năng lực phá giải, thế nhưng hắn đã đạt được số liệu mà chính mình muốn nhất, chính là vài chữ vừa mới lóe lên rồi biến mất kia... "Người thi hành nhiệm vụ: Quý Phong!"

Chỉ cần mấy chữ như thế, liền đủ!

"Quý Phong..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, tên rất hay.

Mà vào lúc này, ở một nơi nào đó trong Thanh thành.

Quý Phong đang tìm mấy bằng hữu quen thuộc của mình, hắn đang suy đoán thời gian cùng với địa điểm Trần Phong trở lại Tinh Thành. Đó là cơ hội duy nhất của hắn... nhất định phải giết chết Trần Phong!

"Xác định được chưa?"

"Đã xác định."

"Rất tốt, nếu như là vào thời gian này..."

Quý Phong đang nói cái gì đó, bỗng nhiên phía đối diện không có một dấu hiệu nào bị ngắt thông tin.

Có những người khác truy cập vào thông tin hay sao? Quý Phong nhíu mày.

Chờ đến khi hắn quay lại, thì đã phát hiện ra đối phương cúp máy.

Cúp máy??? Quý Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt, người đang đùa ta à? Trong thời đại này còn có ai tắt nguồn vòng đeo cổ tay? Loại tình huống này chỉ có một khả năng, hắn đã bị đưa vào danh sách chặn cuộc gọi!

Danh sách chặn cuộc gọi?

Người bằng hữu này thế nhưng đã làm nhiệm vụ cùng một chỗ với hắn mấy lần, mặc dù không tính là bằng hữu thân nhất, thế nhưng coi như là cũng có

lợi ích tương quan, vì sao lại vô duyên vô cơ đưa hấn vào danh sách chặn cuộc gọi?

Quý Phong suy nghĩ một chút, vậy thì đổi một người khác, hấn gọi cho một người bằng hữu khác, nhưng mà, đối phương vẫn như cũ là không liên lạc được!

Lại bị đưa vào danh sách chặn cuộc gọi?

"Không thích hợp." Quý Phong liên tục gọi cho những bằng hữu của mình, nhưng mà...

Không liên lạc được!

Không liên lạc được!

Không liên lạc được!

Chỉ có một duy nhất một người là bắt máy, nhưng người này chỉ nói một câu ‘ tự giải quyết cho tốt’ liền tắt đi, vào lúc hấn gọi cuộc thứ hai, đã không có người nhận.

"Đến cùng là đã xảy ra chuyện gì?" Quý Phong chau mày.

Đúng lúc này, Thương Lộ Qua thở hên hên xông tới: "Lão đại, đã xảy ra chuyện!"

"Cái gì?" Tâm trạng của Quý Phong giật thót một cái.

Thương Lộ Qua đem hình ảnh bên trên màn sáng của bản thân, chiếu ra cho Quý Phong, Quý Phong nhìn thoáng qua, kềm chút phun máu ra ngoài: “Trần Phong, con m* người!!!”

Ở một nơi nào đó, trong bóng tối, có mấy đạo thân ảnh mặc áo đen không thấy rõ dung mạo, nhưng theo khí tức khủng bố phát tán quanh thân bọn hấn liền có thể thấy được những người này đều là những nhân vật bất phàm.

"Huyền Sát Lệnh của tổ chức thần bí thế mà lại thất bại."

“Sự tình truy sát Trần Phong chưa bao giờ đứt đoạn, bởi vì nguyên nhân Vương Dao, gần như mỗi ngày đều có nhiệm vụ ám sát Trần Phong, thế nhưng người này có tính cảnh giác mạnh đến mức không còn gì để nói, cói như là có cường giả cấp A đuổi giết hắn, cũng sẽ không hiểu ra sao bị phát hiện, sau cùng cũng không giải quyết được cái gì, không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ.”

"Khó như thế sao?" Có người không tin.

"Hồn tiền bối đã từng ra tay hai lần, hai cổ phân thân đều bị chém giết, người nói thử xem?"

"..."

Đám người trong nháy mắt yên lặng.

Hồn tiền bối? Bọn hắn thế nhưng lại biết được thực lực của vị tiền bối này, cho dù là phân thân thì cũng đạt đến cấp A đỉnh phong! Bằng vào loại thực lực này thế mà... Trần Phong người này, bọn hắn không thể coi thường.

"Bảo Quý Phong trở về đi."

"Vâng."

“Ta quá rõ ràng tính cách của tên này, quá mức ngay thẳng, xảy ra loại sự tình này hắn nhất định sẽ đi ám sát Trần Phong, tuy nhiên tình huống hiện tại lại quá mức nguy hiểm!”

"Vâng."

"Nhớ kỹ, Trần Phong người này, tuyệt không thể coi hắn là gen chiến sĩ bình thường!"

"Vâng."

Mấy người thảo luận xong xuôi, đúng lúc này, vòng đeo cổ tay của một người chấn động, hắn nhìn lướt qua, sau đó chiếu rọi cho những người khác xem, mở miệng nói: "Chỉ sợ Quý Phong sẽ không có cách nào trở về."

"Cái gì?" Đám người nhìn thoáng qua, cũng trở nên trầm mặc, cái tin tức này...

"Ta hiểu rất rõ Quý Phong, việc này có độ tin cậy không cao." Một người lên tiếng.

"Người hiểu rõ, vậy còn những người khác thì sao?" Người kia hỏi: "Lại nói, ngoại trừ chuyện này, còn có, Quý Phong còn dám trở về hay sao? Coi như hắn có trở về, sẽ còn người nào dám tin tưởng hay sao?"

"Chuyện này..." Tâm thần của mọi người chấn động, bọn hắn biết, Quý Phong chỉ sợ là sắp không xong rồi.

Mà phía sau chuyện này, không nghi ngờ chính là do cái tên Trần Phong kia giờ trò quỷ! Suy nghĩ kỹ một chút nội dung thảo luận vừa rồi, bọn hắn đột nhiên cảm giác được sự uy hiếp của cái tên Trần Phong này, có lẽ còn trên cả Vương Dao!

Mà lúc này, ở Thanh thành, Quý Phong nhìn màn sáng trước mắt, khuôn mặt tái nhợt đi.

Giết Trần Phong là một chuyện dễ dàng sao?

Khó. Vô cùng khó.

Thực lực của người tên Trần Phong này không mạnh, nhưng phong cách hành sự lại có chút quỷ dị.

Quý Phong xem qua tư liệu của hắn, nhất là khi thấy tư liệu về chuyện xảy ra ở sông Băng Tuyền, Băng Hải, Minh Đô, rồi việc Trần Phong lừa giết rất nhiều cường giả cấp A, hắn ngay lập tức khẳng định, người này gần như là yêu nghiệt! Cho nên lần này, Quý Phong đã tính đến chuyện hắn sẽ chết trong tay Trần Phong.

Đây là lần đánh cược cuối cùng của hắn! Không thành công thì thành nhân, con đường này là con đường duy nhất hắn có thể đi, chết thì chết, không có gì phải sợ. Mười mấy năm trước hắn đã chuẩn bị tốt cho cái chết của mình!

Thế nhưng... dường như Trần Phong cũng không cho hắn cơ hội này.

Quý Phong nhìn thông cáo bên trên màn sáng, nửa ngày đều không thể lấy lại được tinh thần.

"Cái này..."

"Thông tin bên trên sẽ không phải là thật chứ?" Sắc mặt Thường Lộ Quá cũng tái nhợt đi.

"Nếu như ngươi là người được nhắc đến thì sẽ nghĩ sao?" Ánh mắt của Quý Phong sâu thăm thẳm.

Thường Lộ Quá im lặng.

Bởi vì bên trên màn sáng kia hiện lên rõ ràng là thông cáo chính thức của Hiệp hội chế tác Gen: “Cảm tạ Quý Phong trong lần truy sát này đã phối hợp từ bên trong, lập được công lớn, vì công lao to lớn này chúng tôi sẽ phong cho Quý Phong làm trưởng lão vinh dự của Hiệp hội chế tác Gen, có được quyền bỏ phiếu cùng với quyền hạn quản lý Hiệp hội chế tác Gen, do đó chúng tôi thông báo để mọi người cùng biết.

Treo lên tường

Phối hợp. Công lao to lớn. Trưởng lão vinh dự... Chân Quý Phong mềm nhũn, suýt thì té ngã trên đất.

"Hắn ban bố trên internet?" Quý Phong cắn răng hỏi.

Những lời này, loại giọng nói này, không cần hỏi cũng biết là do Trần Phong phát!

"Không." Thường Lộ Quá lắc đầu: "Hắn chỉ phát đến các chế tác sư trong nội bộ của Hiệp hội chế tác Gen."

"Vậy thì tốt." Quý Phong nhẹ nhàng thở ra theo bản năng, sau đó hắn đột nhiên cảm thấy không lành.

Chỉ phát trong nội bộ của Hiệp hội chế tác Gen?! Điều này chẳng phải cũng có nghĩa tin tức này hắn chỉ phát cho người mà hắn tin tưởng?

"Xong." Tâm trạng Quý Phong kinh hoàng.

Nếu như Trần Phong phát trên mạng còn dễ nói, mặc dù có chút phiền phức nhưng chỉ cần nói là hắn có ý đồ châm ngòi ly gián là có thể giải quyết. Thế nhưng bây giờ hắn chỉ phát trong nội bộ của Hiệp hội chế tác Gen, đây rõ ràng là vì bảo hộ “Quý Phong” và giải thích hợp lý cho “quyền hạn của Quý Phong” mới phát thông cáo, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ Hiệp hội chế tác Gen thật sự chuẩn bị tiếp nhận Quý Phong trở thành trưởng lão vinh dự a!

Về phần tin tức của bọn hắn từ đâu tới? Là từ người nằm vùng trong Hiệp hội chế tác Gen a!

Thời đại này làm gì có tổ chức nào không cài người của mình vào nằm vùng trong những tổ chức khác! Nếu bọn hắn đã nhận được, như vậy thì tổ chức thần bí chắc chắn cũng nhận được những tin tức này! Hắn nên đi nơi nào đây?

Thường Lộ Quá: "..."

Quý Phong: "..."

Hai người liếc nhau, cả hai đều cảm giác được một cổ bí phần khó nói lên lời.

Quá ức hiếp người a! Bọn hấn đều là gen chiến sĩ a! Đường đường là gen chiến sĩ cấp A! Thế nhưng ngay cả cơ hội xuất thủ đều không có, đã bị Trần Phong đóng ở trên thập tự giá!

Từ Thâm Lam Chi Hải, đến việc thuốc thử gen phá giải, lại đến bây giờ. Trong lòng Quý Phong có chút phát lạnh. Tại sao những sự tình có liên quan đến Trần Phong đều quỷ dị như thế? Hấn thật sự không hiểu nổi.

"Đinh —— " Bỗng nhiên máy truyền tin của Thường Lộ Quá vang lên.

Thường Lộ Quá mở ra xem theo bản năng, sau đó liền yên lặng.

"Lại xảy ra chuyện rồi à?" Quý Phong uể oải nói.

"Vâng." Thường Lộ Quá cúi đầu xuống, dừng một chút rồi mới bắt đầu nói: "Trần Phong đem ngài treo trên tường."

Quý Phong: "???"

"Ây." Thường Lộ Quá thở dài, lúc này mới đem đồ vật mà chính mình nhìn thấy trên màn sáng chiếu lên trên màn sáng của Quý Phong.

Quý Phong liếc nhìn, ngay lập tức liền im lặng. Hấn còn có thể nói cái gì?

Bên trên màn sáng.

Trên tường của Hiệp hội chế tác Gen, không biết Trần Phong từ nơi nào tìm được một tấm ảnh chụp của Quý Phong, làm thành các poster lớn, viền vàng, treo ở trên tường vinh dự. Chỉ thiếu điều không có viết lên vài cái chữ to: điện nước miễn phí, xách giỏ vào ở.

Tường vinh dự... Đây là vật rất trọng yếu của Hiệp hội chế tác Gen!

Vô luận mọi người tin hay là không tin, khi Quý Phong bị treo trên tường, hắn đã nghĩ đến kết quả: nếu như hắn không đoán sai thì hắn cũng sẽ bị tổ chức thần bí treo trên tường.

Ừm, trắng đen. Một bước sai thì các bước sau cũng sẽ sai.

Từ khi mới bắt đầu tiếp nhận nhiệm vụ truy sát huyền bí đã là sai lầm lớn nhất! Nếu như có thêm một cơ hội, Quý Phong khẳng định sẽ tránh xa tất cả đồ vật có liên quan đến Trần Phong, tuyệt đối không chạm vào!

"Chúng ta phải làm sao đây?" Thường Lộ Quá lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Tổ chức thần bí là không thể nào trở về, người ở đó mắc bệnh đa nghi nặng bao nhiêu bọn hắn đều rõ ràng, với tình huống hiện tại của bọn hắn nếu trở về chỉ có một con đường là chết!

"..."

Quý Phong không đáp lại và chỉ ngẩng đầu lên nhìn, hắn còn có thể làm như thế nào đây? Hắn cũng rất bất đắc dĩ a.

Rất lâu sau hắn mới lấy lại tinh thần nói: "Đi thôi."

"Đi?" Thường Lộ Quá mờ mịt.

"Đi." Quý Phong nhìn nhìn về phương xa: "Chúng ta tốt xấu gì cũng là cấp A, tóm lại là vẫn có thể sống sót." Hắn đứng dậy.

"Phía trên kia.." Thường Lộ Quá thận trọng chỉ chỉ vào màn sáng.

"Ba!" Bàn tay của Quý Phong không khách khí quất xuống: "Người thật sự tin tưởng thứ này sao! Trường lão vinh dự? Trường lão vinh dự đại gia người, người có tin hay không vào lúc người đi qua, sẽ một đám cao thủ chờ lấy mạng người?" Quý Phong suýt chút thì tức chết.

Đã đến mức này mà lại muốn đi Hiệp hội chế tác Gen? Ngốc hay không ngốc?

"A." Thường Lộ Quá ủy khuất.

"Đi!" Quý Phong mang theo một bụng lửa nóng kéo Thường Lộ Quá rời đi.

"Trần Phong, thù này ta sớm muộn..." Hấn khề cán môi, định nói vài lời ngoan độc, sau đó ngẫm lại về tên Trần Phong đầy quỷ dị này, cuối cùng vẫn sợ nói: "Chúng ta vẫn không nên gặp mặt thì tốt hơn."

"Không, vĩnh viễn không thấy!"

"Tốt nhất kiếp sau cũng đừng gặp."

Tại Tinh Thành, Trần Phong không có một chút kiêng kỵ nào dẫn người dân áp phích khắp nơi.

Ngoại trừ trên tường vinh dự, ở Tinh Thành mỗi một cái góc đều dán hình của Quý Phong tuyên cáo thân phận trưởng lão vinh dự của Hiệp hội chế tác Gen!

Các chế tác sư ở Tinh Thành cũng đều đi xem náo nhiệt. Có một số người hiểu. Có một số người không hiểu.

Nhưng bởi vì thân phận của Trần Phong nên không ai dám cự tuyệt, chỉ có một số người nhin không được mà nghị luận âm ỉ.

"Đây là xem Tinh Thành như nhà mình?"

"Trần Phong cũng chỉ là một chế tác sư vinh dự, ở đâu ra cái tư cách được bình xét cấp bậc trưởng lão vinh dự?"

"Trời mới biết, dù sao phía trên cũng đã đồng ý."

"Hiệp hội chế tác Gen điên rồi sao?"

Đám người không hiểu, tuy nhiên, có một số người biết chút nội tình đã kéo bọn hấn lại: "Các ngươi thì biết cái gì? Các ngươi có biết bên trong lần hành động này Gen Công Hội đạt được bao nhiêu lợi ích không?"

"Các ngươi có biết số người của tổ chức thần bí bị đánh chết là bao nhiêu hay không?"

"Đây đều là việc lớn!"

"Quan trọng nhất chính là... Các người biết Trần Phong hiện tại có bao nhiêu tiền sao?" Bỗng nhiên người kia nói ra một câu.

"À?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, vì sao bỗng nhiên dính líu đến tiền rồi?

"Khụ khụ." Người kia tăng hắng một cái: "Nghe nói Trần Phong nhờ hành động lần này mà kiếm được một khoản rất lớn, đều dùng đơn vị là tỷ để hình dung, Trần Phong trực tiếp đưa số tiền này cho Hiệp hội chế tác Gen dùng để xây dựng hệ thống phòng ngự của mình. Người nói xem một số tiền lớn như thế, Hiệp hội chế tác Gen có thể không đáp ứng yêu cầu của hắn sao?"

"Hiện tại Trần Phong chính là một cái máy rút tiền hình người biết đi..."

Lúc này đám người mới chợt hiểu.

Người kia cười cười một cách thần bí.

Về phần những bí mật khác mà hắn không nói ra.

Ví dụ như... vị gọi là “trưởng kia lão vinh dự” Quý Phong kia căn bản cũng không dám tới! Có những chuyện ở tầng dưới chót chỉ cần truyền ra đã có thể khiến những chế tác sư bình thường này biết liền tốt.

Mà lúc này, cuối cùng Trần Phong cũng có thời gian nghỉ ngơi.

Từ khi Minh Đô kết thúc đến bây giờ, mặc dù đã qua rất nhiều ngày, nhưng trên thực tế hắn cũng không có quá nhiều thời gian nghỉ ngơi, luôn một mực trù bị.

Việc buôn bán thuốc thử gen Diệu Thiên... Lợi dụng thân phận của mình tiến hành như vậy...

Vương Dao bị bắt

Không sai, trong lúc này, dưới sự bảo hộ của Hiệp hội chế tác Gen, Trần Phong tiến hành một thủ bút kịch xù, lúc này hắn mới hoàn thành việc thu mua hàng loạt thuốc thử Thâm Lam Chi Hải!

Về phần số tiền kiếm được từ thuốc thử gen Diệu Thiên?

Trần Phong lại tiếp tục đầu nhập thị trường, thuận tiện còn thu mua thuốc thử gen phá giải Thâm Lam Chi Hải, lúc này mới có thể bảo đảm toàn bộ kế hoạch tiến hành thuận lợi.

Tất cả nhìn như dễ dàng nhưng thực tế mỗi một bước đều đi đều phải thật cẩn thận. Một khi một khâu nào đó xảy ra vấn đề... Hắn chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Cho nên, từ lúc Huyền Sát Lệnh bắt đầu, Trần Phong liên tính toán giá trị may mắn tiêu hao, phải dự trữ một số lượng lớn giá trị may mắn để bảo đảm kế hoạch tiến hành một cách hoàn mỹ nhất!

Cũng may, tất cả đều thuận lợi, thậm chí, cuối cùng còn khuyên được vị bằng hữu đáng yêu là Quý Phong của chúng ta hoàn lương. Trần Phong vô cùng vui mừng.

Đương nhiên, nhiệm vụ lần này có thể thành công không thể nào không nhắc đến tiểu cô nương Thần Y. Mặc dù thực lực của nàng bây giờ còn rất yếu, thế nhưng năng lực che giấu khí tức thuộc về thế giới khác kia trong một ít trường hợp cũng có hiệu quả, bất luận là nguyên rửa viễn siêu cự ly hay là ở thời điểm truy kích Quý Phong. Nếu như không có Thần Y ở đây, đoán chừng chỉ cần vài phút khí tức của Trần Phong liền bị bại lộ.

Vì thế, Trần Phong cố ý mời Thần Y cô nương đi ăn, cũng không biết vì sao, sắc mặt của Vương Thuần có chút lạ quái... ừm, hắn là gần đây bận quá nên mệt.

"Cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi thật tốt." Trần Phong đuổi người một cái, ngã người xuống giường, cứ như vậy mà ngủ thiếp đi suốt một đêm, khi Trần Phong tỉnh lại đã là ngày hôm sau, tinh thần sảng khoái gấp trăm lần, sự mệt mỏi suốt mấy ngày gần đây đều không còn, khôi phục lại tinh thần như trước.

Buổi chiều, Ngô Huy trở lại Tinh Thành.

"Sư phụ." Ngô Huy cung kính hành lễ.

"Người, cái tên này..." Trần Phong lắc đầu bật cười.

Sau khi trải qua sự việc kia, Ngô Huy liền nhận hắc làm sư phụ, Trần Phong đã nhắc nhở hắc mấy lần, Ngô Huy vẫn một mực gọi hắc như vậy, gọi nhiều lần cũng thành quen, Trần Phong liền dứt khoát nhận tên đồ đệ này.

"Giải quyết việc đó đến đâu rồi?" Trần Phong hỏi.

"Tất cả đều thuận lợi." Ngô Huy nghiêm mặt nói.

Có Trần Phong làm chỗ dựa, dưới tình huống tận lực làm cho thanh danh của hắc truyền xa, gần như đối thủ nào của hắc cũng đều biết Ngô Huy có chỗ dựa kinh khủng!

Thậm chí...hắc dựa theo lời Trần Phong nói làm một phần lời kịch. Từ đó, trước khi Ngô Huy ra tay, việc hắc la hét chào hàng đã trở thành thói quen. Đương nhiên, theo tiếng hô của hắc, đối thủ gần như sẽ theo bản năng mà liên tưởng, sau đó...kết thúc.

Ngô Huy đi vền vền một ngày, liền có thể kết thúc sự tình liên quan đến Ngô gia.

"Một ngày?" Trần Phong có một chút ngoài ý muốn.

"Ừm." Ngô Huy có chút ngượng ngùng cười cười: "Thời đại này không phải thời đại tin tức sao, mọi người đánh nhau đều sẽ tìm hiểu thực lực của đối phương trước, cho nên ta mới thẳng thắn công khai toàn bộ... Hơn nữa,

trước khi ta ra tay, cũng học theo bộ dạng của Huyền Sát Lệnh, gửi cho đối phương một phần bái thiếp."

"Không sai." Trần Phong tán thưởng.

Đầu óc của Ngô Huy rất nhanh nhạy, cái đồ chơi này mặc dù xem như có chút ngu xuẩn, thế nhưng trên thực tế lại nói cho đối phương biết là hấn sắp tới chém giết đối phương! Đối với Ngô Huy mà nói, đó chính là một cơ hội để tăng cường sức chiến đấu của mình lên! Một khi đối phương tiến hành tìm hiểu thực lực của Ngô Huy, tất cả đều trở nên nhẹ nhõm hơn.

"Như thế coi như bọn họ không biết ta, cũng sẽ nhanh chóng biết ta." Ngô Huy gãi gãi đầu nói: "Sự phụ, lần này sở dĩ bỏ ra thời gian dài như vậy là vì gặp phải một vài vấn đề, đằng sau việc bình định Ngô gia ta phát hiện sự tình của Ngô gia là có người ở sau lưng quấy rối, có lẽ hấn cũng không nghĩ tới ta sẽ kết thúc nhanh như vậy, cho nên còn chưa kịp chạy trốn."

"Ta giả vờ như không phát hiện ra thân phận của hấn, nhờ vậy mà tra được..." Ngô Huy dừng một chút rồi nói: "Phát hiện hấn có quan hệ với người của tổ chức thần bí, hơn nữa theo như tin tức mà bọn hấn đàm luận, hình như tổ chức của bọn hấn gần đây bắt được một người."

"Ai?" Trần Phong tò mò.

"Vương Dao." Ngô Huy nghiêm mặt nói.

"Cái gì?" Sắc mặt của Trần Phong đại biến.

Vương Dao?! Nói đùa gì vậy? Với thực lực của Vương Dao...

"Người chờ một lát." Ngô Huy ngay lập tức đem ảnh chụp được truyền đi cho Trần Phong.

Trần Phong nhìn hình ảnh phát ra trên màn sáng, hấn có thể thấy rõ ràng người kia đang thảo luận cùng người của tổ chức thần bí về tin tức Vương Dao bị bắt, so với lời tóm tắt của Ngô Huy còn nghiêm trọng hơn!

Nghe nói lần này là do thủ lĩnh của tổ chức thần bí tự mình ra tay mới bắt được!

"Thủ lĩnh của tổ chức thần bí." Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Thực lực của Vương Dao hẳn rất rõ ràng, thế nhưng là nếu như là tên gia hỏa giống như Lữ Hồn kinh khủng kia... Ánh mắt của Trần Phong trở nên sắc bén hơn vài phần.

Mà vào lúc này, hình ảnh bên trong màn sáng bỗng nhiên run run, người kia hiển nhiên đã phát hiện ra vài vấn đề, hắn nhìn thoáng qua phương hướng của màn ảnh, sắc mặt đại biến sau đó điên cuồng chạy ra ngoài.

"Người đâu?" Trần Phong hỏi.

"Đã truy sát, thế nhưng không lưu hắn lại được." Ngô Huy cười khô, hắn không nghĩ tới, tên gia hỏa này không nói một lời nào, mà đã tự sát ngay lập tức!

"Người bình thường đều như vậy." Quả nhiên không nằm ngoài suy đoán của Trần Phong.

Chỉ là Vương Dao...

"Tích tích!" Trần Phong thử liên hệ với Vương Dao.

Không đáp lại!

Thực ra gần đây hắn cùng với Vương Dao rất thường xuyên liên lạc, đương nhiên, đều liên hệ thông qua màn sáng, đều là những cuộc trò chuyện nhằm thiếu muối, ví dụ như nữ MC nào đó đổi nghề, tác giả nào đó công khai địa chỉ dựa vào miệng lưỡi để sống các loại, khó có thể tin, hai người bọn họ lại trò chuyện về những nội dung này. Bây giờ Trần Phong mới nhớ tới, nếu như không nhắc đến thực lực thì Vương Dao cũng chỉ là một tiểu nha đầu mà thôi, cũng chính là tuổi thích nói chuyện bát quái. Chỉ bằng vào những câu chuyện nhằm nhí này, hai người cũng có thể nói chuyện vui vẻ tới quên trời quên đất là biết.

Mà mỗi lần, lúc ra ngoài thi hành nhiệm vụ, cũng sẽ báo cho nhau một tiếng, hoặc là nhắn lại, tình cảm của hai người cứ bình ổn tiến triển, thế

nhưng lần này... Trần Phong nhìn vào hộp thư đến trống rỗng.

"Quả nhiên đã xảy ra chuyện rồi sao?" Tâm trạng của Trần Phong xiết chặt.

"Vương Dao hiện tại có an toàn hay không?" Trần Phong sử dụng Quảng sáng may mắn hỏi thăm.

Không đáp lại! Đối với loại vấn đề đơn giản là có hay không này, Quảng sáng may mắn luôn luôn có thể dễ dàng giải quyết, thế nhưng lần này, thế mà lại không có bất kỳ một phản ứng nào!

"Vương Dao hiện tại có còn sống hay không?"

Không đáp lại!

"Vương Dao đã chết rồi hay sao?"

Không đáp lại!

"Bị che chắn..." Hai mắt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên sắc bén, Linh Hải Mộc!

Ở gần Vương Dao nhất định là có Linh Hải Mộc, mới có thể che chắn hết thấy các suy luận liên quan tới giá trị may mắn!

Đánh đập

Theo tin tức trong quá khứ, ngoại trừ trong lúc vô tình phát hiện ra Linh Hải Mộc, địa phương duy nhất có thể xác định có được Linh Hải Mộc lại đúng là tổ chức thần bí!

Vương Dao, quả nhiên đã bị tổ chức thần bí bắt được! Thần sắc của Trần Phong trở nên lạnh lùng đáng sợ. Càng là vào thời khắc này, tư duy của hắn ngược lại càng trở nên rõ ràng.

Vương Dao...tổ chức thần bí...muốn tìm được, nhất định phải biết được địa điểm của tổ chức thần bí!

Vô luận là cứu viện, hay thỉnh cầu Gen Công Hội ra tay, hoặc là cái gì khác, đều cần phải biết địa điểm của tổ chức thần bí! Thế nhưng cái người mà Ngô Huy phát hiện ra kia đã chết, huống hồ loại tiểu binh này biết nhiều nhất cũng chỉ là một cái phân bộ. Vậy còn có ai biết được địa điểm của tổ chức thần bí?

Trần Phong suy nghĩ một chút, thật sự là hắn biết được một người như vậy
—— Quý Phong.

Quý Phong, gen chiến sĩ cấp A, có tính cách trầm ổn, là một trong những cường giả cấp A của tổ chức thần bí, gen năng lực: ăn mòn.

Đây là tư liệu mà Trần Phong có thể tìm được ở bên trong Hiệp hội chế tác Gen, chỉ có tên, ảnh chụp, coi như là gen năng lực cũng chỉ có hai chữ "ăn mòn", tổ chức thần bí đối với tin tức của thủ hạ bảo mật hết sức kinh người.

"Ăn mòn..." Trần Phong nhíu mày, đây là năng lực gì?

Độc? Nguyên tố? Hay là một loại khác? Không có người nào biết rõ.

"Như vậy không thể được." Trần Phong tự lẩm bầm trong miệng.

Cho dù đã xác định Quý Phong là mục tiêu, thế nhưng hắn rất rõ ràng, thực lực của bản thân Quý Phong khủng bố đến mức nào! Dù sao thì hắn cũng là một cường giả cấp A, cho nên, phải làm sao mới có thể bắt được hắn?

Mời Gen Công Hội hoặc là Hiệp hội chế tác Gen ra tay? Tuyệt đối không được! Cho dù Trần Phong biết đây là một biện pháp tốt nhất, thế nhưng một khi để cho bọn hắn nhúng tay, Quý Phong sẽ tuyệt đối không rơi vào trong tay của Trần Phong, chớ đừng nói là có thể đạt được tin tức về Vương Dao. Chuyện này, hắn phải tự mình hoàn thành!

Cũng may, trải qua lần sự kiện truy sát này, trong tay của Trần Phong cũng đã có một chút tiền dư dả, dùng số tiền này là có thể mời được một vài vị cường giả cấp A, thế nhưng muốn sử dụng những cường giả cấp A này như thế nào cũng cần phải động não.

Ngày kế tiếp, Trần Phong khóa chặt vị trí của Quý Phong, phái người ra tay.

Quý Phong cùng với Thường Lộ Quá nguyên bản đang muốn quy ẩn giang hồ chẳng hiểu vì sao lại bị 3 cường giả cấp A phục kích, đè xuống đất đánh cho bầm dập.

Quý Phong rất nhanh liền bị đánh cho mình đầy thương tích, Quý Phong nổi giận, ngay vào lúc hắn nổi khùng chuẩn bị toàn diện bùng nổ, ba người kia lại lặng yên không tiếng động rút lui, căn bản không có cho Quý Phong cơ hội xuất thủ.

Quý Phong: "? ? ?"

Làm cái gì vậy? ! Đây là ám sát sao? Không giống a?

Nếu như tới ám sát, chắc chắn sẽ là chiêu chiêu trí mạng, mà không phải là giống như bây giờ, chỉ thuần túy bị người ta đánh đập một phen, nhưng không gây thương tổn đến gân cốt.

"Người có phải hay không đã đắc tội người nào?" Hắn ngay lập tức nhìn về phía Thường Lộ Quá.

"Tuyệt đối không có!" Thường Lộ Quá thề.

"Hừ!" Quý Phong mạnh mẽ trừng mắt liếc hấn một cái.

Hấn lau vết máu trên mặt, nhin xuống cổ lửa giận không hiểu xuống, hai người chỉ có thể một lần nữa xuất phát.

Mà trong lúc này, Trần Phong đã lặng yên không một tiếng động rút lui, cái mà hấn muốn, đã tới tay. Trận chiến đấu này diễn ra trọn vẹn trong mười phút đồng hồ, Quý Phong đã bộc lộ tất cả năng lực của mình!

"Quý Phong."

"Năng lực: Ăn mòn."

"Cấp A, tổng cộng có 6 loại năng lực, trong đó có năm loại năng lực ăn mòn, mỗi một loại năng lực đều có thể dung hợp, nếu dung hợp cả 6 loại năng lực này với nhau, sẽ biến thành năng lực ăn mòn siêu cường kinh người!"

"Căn cứ theo dự đoán, nếu như Quý Phong toàn lực bùng nổ, có thể ăn mòn cả một ngọn núi!"

Trần Phong nhìn đến đây cũng cảm thấy rung động.

Có thể ăn mòn cả một ngọn núi! M* nó! Đây chỉ vền vẹn là một người chấp hành sau màn, thế mà đã dữ dội đến tình trạng như thế! Thời đại này, càng là dung hợp một loại năng lực thuần túy, thì càng đáng sợ! Năng lực Quý Phong cũng chính là như thế, chính là một loại hình chuyên môn "Ăn mòn".

Bất quá, cho dù chỉ là một loại hình, thế nhưng phương thức ăn mòn xác thực có đủ loại, ví dụ như các loại ngọn lửa ăn mòn, nước lạnh ăn mòn, độc tố ăn mòn, axit mạnh ăn mòn, gần như bất kỳ những loại phương thức ăn mòn nào mà người đã nghe, Quý Phong cũng có thể thi triển ra, hơn nữa uy lực cũng không tầm thường!

Đây mới là chỗ đáng sợ nhất của Quý Phong! Thậm chí...hấn còn có khả năng ăn mòn năng lực của người!

Cho dù đồng dạng là cấp A, ở trước mặt của Quý Phong, nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy ra năm thành năng lực, giống như lúc trước, trọn vẹn ba

cường giả cấp A, còn chiếm cứ ưu thế đánh lén, cũng chỉ có thể hành hung Quý Phong một trận mà thôi, nếu như Quý Phong liều mạng không để ý tới thương thế, tuyệt đối có thể kéo theo ba người bọn hắn!

Dùng một đối ba, cũng có thể dành chiến thắng! Đây chính là chỗ kinh người của loại năng lực ăn mòn này, đương nhiên, nếu quả thật là đến loại tình trạng này, đoán chừng là bản thân Quý Phong cũng sẽ không giữ được tính mạng. Cho nên nếu không phải đến thời khắc vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt đối sẽ không liều mạng.

"Ăn mòn..." Trần Phong suy nghĩ về loại năng lực này.

Nếu như hắn không có đoán sai, trong ấn tượng của hắn, thật sự là có một cái tên, sau khi thân thể được cải tạo, trở nên càng ngày càng quý dị, ngay cả Biển Băng, sương mù trong Minh Đô cũng đều có thể bỏ qua!

Có lẽ...hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Mà vào lúc này, ở trong một dãy núi phụ cận Thanh thành, Quý Phong cùng với Thường Lộ Quá đang thận trọng tiến lên. Từ lần trước bị ba vị cường giả cấp A đánh đập một trận, bọn hắn càng chú ý bước đi của mình, mặc dù bọn hắn bây giờ còn chưa biết rõ ràng mục đích của mấy người kia, nhưng ở loại địa phương như Thanh Thành này, xuất hiện một vị cường giả cấp A đã là việc lớn kinh thiên, thế mà còn xuất hiện tới ba người, mục đích của đối phương tất nhiên là bất phàm.

"Cẩn thận một chút." Quý Phong dặn dò Thường Lộ Quá: "Cũng có thể là bọn chúng cho rằng chúng ta đang trở về tổ chức, cho nên muốn theo đuôi chúng ta tiến vào tổ chức."

"Hiểu rõ." Thường Lộ Quá lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Cho dù là bất kỳ một cái nào khả năng nào bọn hắn cũng không thể bỏ qua. Bởi vì nếu những người kia thật sự muốn theo đuôi hai người bọn hắn tìm tổ chức thần bí, chờ đến khi phát hiện hai người bọn hắn không có dự định trở về, chỉ sợ là sẽ bị hạ sát thủ, bọn hắn nhất định phải thật cẩn thận.

"Sàn sạt!" Bước đi của hai người càng trở nên cẩn thận.

Nhưng mà, vào đúng lúc này, ở nơi xa có một đạo khí tức bỗng nhiên xuất hiện, có một âm thanh lành lạnh từ nơi xa truyền đến, người chưa tới thì âm thanh đã tới trước.

"Hai vị hãy lưu lại đây đi."

"Ai?" Quý Phong chợt cảm thấy không ổn.

Chạy mau

"Rốt cuộc đã đến rồi sao?" Tâm trạng của Thường Lộ Quá run lên, theo bản năng quét cảm ứng tinh thần tới, vẻ mặt liền trở nên có một chút quái dị, người nói bọn hắn lưu lại thế mà chỉ là một gen chiến sĩ cấp C!

"Cấp C?" Quý Phong có chút kinh ngạc, chột giận dữ.

Thời đại này ngay cả gen chiến sĩ cấp C cũng dám leo lên đầu bọn hắn khi dễ? ! Cho dù là bởi vì sợ bị phát hiện, hai người đều thu liễm khí tức, không có bại lộ lực lượng chân chính của chính mình, thế nhưng không hiểu sao lại bị một tên cấp C dẫm lên trên đầu, Quý Phong tự nhiên sẽ bốc ra lửa giận, hắn đã nhẫn nhịn cỗ lửa giận này rất lâu!

"Ta vốn không muốn ra tay, hừ, chỉ có thể trách vận khí của ngươi không tốt..." Trong mắt của Quý Phong lóe lên sát ý.

Trên đường chạy trốn, tiện tay giết chết một tên cấp C gà yếu dám khiêu khích hoặc là có ý đồ cướp bóc chính mình, đối với hắn mà nói, căn bản không phải là vấn đề gì quá lớn.

Xoạt! Thân ảnh của Quý Phong lóe lên, vượt qua từng dãy rừng cây trước mắt, Quý Phong theo bản năng liền giết tới.

"Một tên đáng thương." Thường Lộ Quá lắc đầu.

Thế mà không có mắt muốn đánh cướp bọn hắn, chỉ có thể nói rõ vận khí của người này quá kém. Chỉ có điều khiến cho hắn ngạc nhiên là, lão đại mang theo lửa giận lao ra, trước sau không đến một giây, lại hoảng sợ chạy trở lại.

"? ?"

Thường Lộ Quá có chút phát mộng hỏi: "Sao vậy?"

"Nhanh lên." Quý Phong kéo lấy hắn chạy đi.

"Chẳng lẽ có người mai phục?" Thường Lộ Quá giật mình hỏi.

"Không có, chỉ có một người." Sắc mặt của Quý Phong trở nên tái nhợt, hai chân chạy càng nhanh.

"A?"

Thường Lộ Quá lộ ra vẻ mặt mờ mịt, sợ cái cọng lông!

"Là Trần Phong." Quý Phong nuốt một ngụm nước bọt nói.

Đánh chết hắn cũng không nghĩ tới, lúc này mới qua hai ngày thời gian, thế mà lại thấy được Trần Phong!

"Trần Phong?" Thường Lộ Quá ngẩn ngơ, bỗng nhiên điên cuồng chạy trốn, bằng vào một chút thực lực của hắn thế mà trong nháy mắt đã chạy lên đằng trước Quý Phong.

Quý Phong lộ ra vẻ mặt "người đùa ta à?", đến lúc này rồi còn so đo nhiều như vậy sao? Cứ chạy trước rồi nói! Tên Trần Phong này quá mức tà môn, tuyệt đối không thể đánh cùng với hắn!

Xoạt! Thân ảnh của hai người xuyên qua dãy núi, làm cho người ta ngạc nhiên là, Quý Phong vào mấy ngày trước xem như bị cường giả cấp A đánh toi bời cũng không có sử dụng toàn bộ thực lực, lúc này thế mà bộc phát ra toàn bộ lực lượng để chạy trốn!

M* kiếp! Ta đánh không lại không lẽ còn không chạy nổi hay sao? !

Thanh thành, có vô số người nhìn về phía dãy núi xa xa, ở nơi đó một cỗ khí tức kinh người mạnh mẽ phóng lên tận trời, cho dù là cách xa hơn mười dặm, y nguyên vẫn khiến cho người ta cảm thấy kính sợ.

Cấp A! Đây tuyệt đối là uy năng cấp A!

"Nơi đó đến cùng đã phát sinh ra cái gì?" Trong lòng mọi người trở nên khẩn trương.

Thanh Thành đã từ rất lâu không nhìn thấy cấp A, mỗi một lần xuất hiện một cường giả cấp A đều là chuyện lớn!

"Nơi đó chỉ sợ đã xảy ra chuyện."

"Chẳng lẽ là thú triều?" Đám người suy đoán.

Toàn bộ Thanh thành đều trở nên khẩn trương, phân bộ Gen Công Hội cũng bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, vô luận là ở dãy núi bên kia phát sinh ra cái vấn đề gì, tuyệt đối cũng không thể để cho Thanh thành bị liên lụy, bọn hắn thậm chí đã chuẩn bị hướng về phía tổng bộ gọi cứu viện.

Chỉ có điều bọn hắn không biết là, cường giả cấp A trong miệng bọn hắn lúc này, đang ở trong dãy núi điên cuồng chạy trốn, phảng phất như ở phía sau có một con ác ma đáng sợ nào đó.

Chạy nhanh thêm một chút! Đây là ý niệm duy nhất của Quý Phong, quanh người tản ra uy năng cấp A, biến dị thú ở phụ cận không có một con nào dám tới gần, con đường chạy trốn của Quý Phong cùng với Thường Lộ Quá rất là thuận lợi, chạy trọn vẹn Mười phút đồng hồ! Chờ đến thời điểm không cảm ứng được khí tức của kẻ địch nữa, hai người bọn hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

"Đã cắt đuôi được hắn rồi chứ?" Thường Lộ Quá thở hồn hển.

Coi như bị Quý Phong kéo đi cả đoạn đường, thân thể của hắn cũng có một chút quá sức.

"Hắn là... A?" Quý Phong có chút không xác định.

Trước mắt, bọn hắn bắt quá cũng chỉ mới chạy ra khỏi cánh rừng, theo lý mà nói, dùng thực lực cấp A của hắn, rất nhẹ nhàng có thể cắt đuôi một tên cấp C, nhưng nếu là một tên cấp C như Trần Phong...

"Ta đi xem một chút." Quý Phong cẩn thận đi về hướng ngược lại một chút.

Nhưng mà, ngay vào lúc hắn đi được khoảng 10 giây, trong rừng cây bỗng nhiên nhô ra một cái đầu quen thuộc nói: "Ha ha, huynh đệ, vội vã chạy đi đâu thế?"

"Trần Phong? !" Quý Phong trợn mắt trừng một cái, có một cảm giác rùng mình.

Trần Phong! Thế mà thật là Trần Phong! Hắn từ trong rừng cây đi ra, đang dùng ánh mắt ranh mãnh nhìn Quý Phong.

"Người Làm sao có khả năng..." Quý Phong cảm thấy kinh hoàng.

Tên gia hỏa Trần Phong này quả nhiên là yêu nghiệt, bằng vào loại tốc độ này hắn thế mà cũng có thể đuổi theo kịp? Phải biết rằng, dưới tình huống hắn bùng nổ tốc độ, coi như là rất nhiều cường giả cấp A cũng đều theo không kịp! Thế nhưng mà cái tên Trần Phong này...người này tất nhiên không phải là cấp C! Quý Phong đã xác định được, cái tên Trần Phong này chắc chắn là vũ khí bí mật của Gen Công Hội, nhìn qua giống như là một người trẻ tuổi cấp C, thế nhưng trên thực tế không biết là một lão quái vật nào đâu! Loại tình huống này, ở tổ chức thần bí bọn hắn cũng có!

"Đi!" Quý Phong không có một chút do dự nào nói.

Quay người liền lôi kéo Thường Lộ Quá chạy trốn.

Xoạt! Thân ảnh của hai người biến mất trong nháy mắt.

"Ai, không thể tâm sự một chút hay sao?" Trần Phong thở dài.

Cái thanh âm thần nhiên kia truyền vào trong tai của Quý Phong, Quý Phong chỉ cảm thấy lạnh cả da đầu, hai chân càng hoạt động nhanh hơn.

Chạy trốn vện mười phút đồng hồ! Quý Phong có cảm giác như mình đã chạy thoát.

Bất quá, lần này hắn hết sức thông minh cũng không có dừng lại, mà một lần nữa chạy trốn vện hai mươi phút, thậm chí đến khi đã rời khỏi ranh giới Thanh Thành, hắn mới dừng lại, lần này, Trần Phong chắc hẳn là sẽ không đuổi kịp chứ? !

"Phù—— " Quý Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Loại cảm giác mệt mỏi chạy trời chết này đã thật lâu không có gặp, chớ nói chi là, lần này khiến cho hấn chạy trời chết, vên vên chỉ là một gen chiến sĩ cấp C. Chỉ có điều là, hấn vừa nghỉ ngơi được một lát, lại có một thanh âm quen thuộc bỗng nhiên truyền đến.

"Ha ha, huynh đệ, chờ ta với?"

Trần Phong? ! Quý Phong nghe được cái thanh âm này liền lạnh cả da đầu, nhìn lại, Trần Phong đang chậm rãi ở phía sau bọn hấn đi tới, tuyệt đối không có một chút bộ dáng gấp gáp nào.

M* kiếp! Quý Phong lưu lại một câu chửi, lại một lần nữa chạy trốn, hấn nghĩ mãi mà không rõ, Trần Phong vì sao lại có tốc độ kinh người như thế!

Nhưng mà, lúc này vên vên chỉ mới là bắt đầu, vào thời gian kế tiếp, Quý Phong mới chính thức cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng, vô luận hấn chạy bao nhanh, chạy bao lâu, Trần Phong luôn luôn đi theo như bóng với hình, mãi mãi đều ở đằng sau!

Phun nước mũi

Một giờ...Hai giờ... Quý Phong rót cục cũng tuyệt vọng.

"Nếu không...đánh thử một chút?" Thường Lộ Quá yếu ớt đề nghị.

"Có thể đánh ta sẽ phải chạy trốn?" Quý Phong vô lực chửi bậy.

Chiến tích trên tư liệu của Trần Phong viết rất rõ, hai lần chém giết phân thân của Hồn tiền bối, nhiều lần xử lý cường giả cấp A, đây còn là ở dưới tình huống Trần Phong phản kích bị động! Hiện tại, Trần Phong chủ động tìm tới hắn...

Ha ha ha, hắn khẳng định là Trần Phong đã chuẩn bị rất chu đáo, bây giờ dừng lại đánh nhau với hắn, căn bản chính là muốn chết.

Không thể không nói, Quý Phong hết sức thông minh, hắn vờ vện từ trên tư liệu của Trần Phong, liền đánh giá ra sự kinh khủng của Trần Phong, thế nhưng đáng tiếc là, Trần Phong nếu đã làm xong kế hoạch, làm sao có thể để cho hắn chạy trốn.

Trong dãy núi, Quý Phong cùng với Thường Lộ Quá càng chạy càng cảm thấy mỏi mệt.

"Đã đến Nhất Tuyền Thiên." Tâm trạng của hai người bỗng nhiên đại chấn.

Nhất Tuyền Thiên! Là một địa phương giao tiếp giữa dãy núi Thanh Thành cùng với một dãy núi khác, bởi vì thuộc tính khác biệt, dẫn đến ở nơi đây xuất hiện một cái khe hở quỷ dị!

Cái khe hở này, cũng là lối đi duy nhất giữa hai dãy núi! Chung quanh...tất cả đều là núi! Bởi vì thuộc tính đặc thù của thành phần đá cấu tạo nên dãy núi, ở nơi này núi đá không thể phá vỡ, cho dù là cường giả cấp A cũng không có cách nào phá hủy, chỉ có thể đi qua một cái khe hẹp ở giữa! Đây chính là Nhất Tuyền Thiên! Đây là con đường một chiều!

Đây cũng là cơ hội của Quý Phong, bởi vì chỉ có chính Quý Phong rõ ràng, cái Nhất Tuyền Thiên được gọi là 'Không thể phá vỡ' này, vừa lúc bị năng lực của hắn khắc chế! năng lực ăn mòn của hắn, có thể dễ dàng phá huỷ những tảng đá này! Chỉ cần bọn hắn đi qua Nhất Tuyền Thiên, sau đó phá huỷ những tảng đá này, đem trọn cái Nhất Tuyền Thiên phá huỷ, phong tỏa con đường này, Trần Phong sẽ không còn cách nào đuổi theo bọn hắn nữa!

Muốn đi vòng qua nơi này...phải cần ít nhất hai tiếng thời gian!

"Đi." Quý Phong khôi phục được một chút tinh thần.

Xoạt. Hai người nhanh chân hướng về phía trước, Nhất Tuyền Thiên nổi tiếng thiên hạ này, từ phía xa nhìn lại, chính là một cái khe hở khổng lồ, chung quanh mọc đầy cỏ dại. Chỉ là ngay vào lúc hai người đang chuẩn bị bước vào, bên trong cái khe hở kia bỗng nhiên lộ ra một cái đầu trụ lúi.

Có người? Quý Phong sợ hãi không thôi, chẳng lẽ là Trần Phong đã tới?

Không thể nào! Trần Phong cho dù không có bị bỏ lại, thế nhưng cũng đang một mực ở phía sau bọn hắn! Bất quá hắn rất nhanh liền tỉnh ngộ, người ở muốn đi qua cái dãy núi này, tất nhiên phải đi qua cái khe hở này, có thể nhìn thấy những người đi thám hiểm khác cũng chẳng có gì lạ.

Hơn nữa thực lực của đối phương...Quý Phong nhìn kỹ một thoáng, chỉ có cấp C, chẳng có gì lạ, chờ một chút...cấp C? Quý Phong đột nhiên cảm giác được có một chút không ổn.

"Người là ai?" Quý Phong đem Thường Lộ Quá kéo ra phía sau, hi vọng là không phải như suy đoán của hắn, nếu không...

"Từ Phi." Từ Phi có chút xấu hổ chào hỏi: "Trần Phong bảo ta đến ngăn chặn các người."

Quả nhiên là Trần Phong! Quý Phong đột nhiên co con ngươi vào, cái tên này đến cùng muốn làm cái gì? Nhưng mà thực lực của cái tên Từ Phi này... Trần Phong thật sự điều một tên cấp C tới chặn đường hắn? Trần Phong tưởng là tên cấp C nào cũng có thể tùy tiện trèo lên đầu của hắn sao? Trần Phong không phải là bị điên rồi đó chứ!

"Hắn điều một tên cấp C tới để chặn đường ta?" Quý Phong nổi giận.

"Ừm." Từ Phi hiển nhiên cũng không hiểu, chỉ ngượng ngùng nói: "Cũng không cần phải khẩn trương a, kỳ thật đây cũng là lần đầu tiên của ta, ta còn chưa đánh nhau với chiến sĩ cấp A bao giờ."

Quý Phong: "..."

Hắn bỗng nhiên muốn đánh chết tên đầu trọc này.

Từ Phi sờ sờ cái đầu trọc của mình, cười hắc hắc nói: "Người cứ đứng đây chờ một chút, một lát nữa thôi là Trần Phong sẽ tới."

"Nực cười." Trong mắt của Quý Phong lóe lên hàn quang.

Hắn không muốn đánh với Trần Phong là bởi vì kiêng kỵ chiến tích dĩ vãng của Trần Phong, thế nhưng không có nghĩa là một tên cấp C nào cũng có thể dùng cái giọng điệu này nói chuyện với hắn! Ở trong thế giới của hắn, cấp A trở xuống, tất cả đều là sâu kiến! Chỉ là một tên cấp C?

"Chết đi!" Quý Phong thậm chí còn lười nhác nói chuyện với Từ Phi.

Xoạt! Một luồng ánh sáng ngưng tụ, uy năng thuộc về cấp A rớt cuộc cũng nổ rộ!

Oanh! Trước mắt có một vụ nổ sáng chói, bầu trời lập tức trở nên ảm đạm, giữa đất trời chỉ còn lưu lại một chút hào quang, đây là uy năng mạnh mẽ của cấp A, là một loại bí kỹ ăn mòn mạnh mẽ!

Xoạt! Bãi chất lỏng có màu sắc quỷ dị kia phóng tới Từ Phi.

Quý Phong dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người của Từ Phi, tựa như là một tử thần đang nhìn con mồi của mình, hắn rất rõ ràng lực lượng của mình, một kích này, ngay cả một toà núi nhỏ cũng có thể xuyên thủng. Thậm chí, hắn đã kéo lấy Thường Lộ Quá chuẩn bị rời đi. Chỉ có điều là vào thời điểm bước ra được một bước, hắn bỗng nhiên dừng lại.

"Bẹp!" Một âm thanh lách tách vang lên, bãi chất lỏng có được lực lượng ăn mòn do hắn ngưng tụ, rơi vào cái đầu trọc của Từ Phi, truyền đến tiếng

bếp lạnh lạnh, sau đó liền không có sau đó, trên khuôn mặt của Từ Phi vẫn treo một nụ cười.

"Người..." Quý Phong lộ ra vẻ mặt kinh sợ.

Không có việc gì? ! Từ Phi thế mà không có việc gì? ! Cho dù đây chẳng qua chỉ là một cái bí kỹ dung hợp bình thường của hắn, chỉ có trình độ 4 tinh, thế nhưng dùng thực lực của hắn hôm nay thi triển, vẫn có thể đạt tới trình độ cấp A! Từ Phi làm thế nào có thể đỡ nổi?

Mà vào lúc này, đối diện với Quý Phong, sắc mặt của Từ Phi đã trở nên xanh mét, sờ sờ cái đầu trọc của mình, chỉ cảm thấy trên tay sền sệt, rất là buồn nôn.

"Người lại dám phun nước mũi lên đầu của ta?" Từ Phi tức giận.

Thật là quá mức! Trần Phong nói rằng đối thủ của hắn lần này là cấp A, hơn nữa còn bị hắn khắc chế toàn diện, thế là hắn cảm thấy hết sức hưng phấn, dù sao thì đây cũng chính là cấp A! Chính hắn sau này cũng có thể về nhà thổi phồng, nói mình đã từng đánh bại qua cường giả cấp A, cho nên hắn mới vội vàng chạy đến, thế nhưng không nghĩ tới...năng lực của cái tên cường giả cấp A này, lại có thể là phun nước mũi? ! Ôi má ơi!

"Ta..." Quý Phong há to miệng, cũng lộ ra vẻ mặt xui như chó.

Năng lực ăn mòn mạnh mẽ của hắn, cứ như thế bị ngăn chặn...hơn nữa còn là một tên cấp C! Nhìn bộ dáng thông dong của đối phương liền biết, hiển nhiên là không hề nhận phải bất cứ một tổn thương nào, đối phương còn cho là hắn phun nước mũi, có trời mới biết, đây là sự vũ nhục đối với hắn đến cỡ nào! Đây chính là năng lực ăn mòn! Đây chính là năng lực ăn mòn có uy năng cấp A! Là bởi vì uy lực quá yếu sao?

Nhất định là như vậy, Quý Phong hít vào một hơi thật sâu, nếu như bí kỹ dung hợp 4 tinh không có cách nào giải quyết được đối phương, vậy thì vận dụng bí kỹ dung hợp 5 tinh đi!

Ngược đãi

"Xoạt!" Toàn thân của Quý Phong lấp lánh hào quang.

Oanh! Hư không chấn động, vô số chất lỏng lưu chuyển trong hư không, ánh sáng vàng tản ra xung quanh. Đây là một bí kỹ dung hợp khác mà Quý Phong thường dùng nhất, cũng là bí kỹ đơn thể mạnh nhất mà hắn nắm giữ trước mắt, cho dù chỉ có 5 tinh, thế nhưng uy năng...so với rất nhiều bí kỹ 6 tinh còn muốn mạnh hơn!

Đi thôi! Quý Phong vung tay.

"Bệt!" Một âm thanh lách tách vang lên.

Quý Phong nghe thanh âm này liền cảm thấy không lành, năng lượng ăn mòn bình thường, hắn là phát ra âm thanh nhẹ nhõm xuyên qua hết thấy mới đúng, mà không phải là loại này, thanh âm phun nước mũi lên trên tường...hắn ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên đúng là như thế.

Sắc mặt của Từ Phi tái xanh nhìn chất lỏng sền sệt từ trên đầu chảy xuống.

"Người thế mà lại phun ra một bãi nước mũi!" Từ Phi giận dữ.

Hắn mặc dù không sợ những vật này, thế nhưng chúng nó hết sức buồn nôn có được hay không? ! Hơn nữa thực lực của đối phương thật sự là mạnh hơn hắn, hắn muốn tránh cũng tránh không thoát!

Quý Phong: "..."

Loại năng lượng này, người bình thường chạm vào liền chết, cho dù là cấp A, cũng chỉ e sợ tránh không kịp, thế nhưng kẻ trước mắt này, lại có thể nhẹ nhõm ngăn trở công kích của hắn hai lần. Người này...sắc mặt của Quý Phong trở nên nghiêm túc. Hắn có kinh nghiệm thân kinh bách chiến, cũng đã gặp những đối thủ có thể ngăn cản năng lượng ăn mòn của hắn, thế nhưng rất ít gặp người nào có thể triệt để ngăn cản như thế, huống chi, hắn có thể cảm giác được rõ ràng người này chỉ là cấp C!

Cấp C có thể ngăn cản được năng lượng cấp A hay sao? Giống như là phòng ngự tuyệt đối? Quý Phong giống như có điều suy nghĩ. Có một chút phòng ngự cực kỳ cường đại, thậm chí gần như là vô địch, thế nhưng khuyết điểm cũng rất rõ ràng, đó chính là thời gian duy trì rất ngắn, hầu như chỉ có thể duy trì trong nháy mắt! Hắn suy đoán, Từ Phi có khả năng là nắm giữ một loại năng lực như vậy.

Như vậy...chỉ có thể sử dụng một chiêu kia, thân thể của Quý Phong hơi nghiêng về phía trước, hai tay lướt qua trên không trung nhanh như gió, sóng ánh sáng trước mắt run rẩy, xuất hiện từng giọt từng giọt chất lỏng kỳ dị trôi nổi trên không trung. Theo hết thấy năng lượng ăn mòn trước đó không giống nhau, năng lượng lần này, thế mà không có một chút ánh sáng nào.

Thậm chí...ngay cả mùi vị cũng không có! Đường như tất cả năng lượng đều được ẩn giấu bên trong giọt chất lỏng này, đây chính là năng lượng ăn mòn mạnh nhất mà Quý Phong nắm giữ cho tới bây giờ! Cũng là năng lượng ăn mòn đã từng ăn mòn cả một ngọn núi, bí kỹ dung hợp 6 tinh đã giúp hắn có được thanh danh hiển hách! Bất luận là cái phòng ngự gì, ở trước mặt nó, đều không chịu nổi một kích!

Phòng ngự tuyệt đối?

Ha ha, người có thể chống đỡ tạm thời, người có thể chống đỡ cả một đời hay sao?

"Đi chết đi." Quý Phong vùng hai tay lên.

Oanh! Hư không rung động, làn sóng ánh sáng trước mắt bắt đầu âm thầm rung động, từng giọt chất lỏng đáng sợ trong nháy mắt bắn ra, mỗi một giọt đều ẩn chứa năng lượng kinh khủng, đủ để ăn mòn hết thảy! Đây là uy năng vô hạn tiếp cận đến cấp A đỉnh phong!

HUU...U...U...U...U ! Hư không bị chất lỏng đầy trời bao phủ.

Thường Lộ Quá sớm đã bị dọa trốn ra phía xa xa, đùa gì thế, hắn đã từng được chứng kiến một chiêu này khủng bố đến mức nào, hắn cũng không muốn bị dính đạn lạc!

Xoạt! Gần như hết thủy chất lỏng đều đánh về phía Từ Phi.

Oanh! Một kích trúng mục tiêu!

Phốc! Cảnh tượng thân thể của đối phương bị xuyên thủng chưa từng xuất hiện, ngược lại còn truyền đến một cỗ thanh âm kỳ dị.

"Tạm thời bị chặn sao?" Quý Phong cười lạnh.

Ưu điểm của chiêu thức này, chính là có thời gian công kích rất lâu! Nó không chỉ có uy lực to lớn, hơn nữa còn có thể duy trì thời gian rất dài, bất luận là loại phòng ngự nào ở trước mặt nó, đều là một trò cười! Coi như Từ Phi có thể ngăn cản, thì có thể ngăn cản được bao lâu?

HUU...U...U...U...U ! Chất lỏng đầy trời bắn ra.

Chỉ có điều là, theo thời gian trôi qua, trong lòng của Quý Phong càng ngày càng lạnh lẽo, bởi vì cho dù đến lúc cuối cùng, hắn cũng không nghe thấy được âm thanh xỏ xuyên qua mà hắn muốn nghe kia!

Phốc! Kèm theo một giọt chất lỏng cuối cùng đánh tới, tâm trạng của Quý Phong run rẩy.

Trước mắt, nửa trên của đối phương bị bao trùm bởi dịch lỏng, bởi vì mục tiêu công kích của Quý Phong chủ yếu là đầu cùng với ngực, cho nên nửa dưới của đối phương rất hoàn chỉnh, thế nhưng...

"Đã chết rồi sao?" Quý Phong khản trương hỏi.

Sau đó hắn liền nhìn thấy Từ Phi cứng ngắc giơ tay lên, dùng bàn tay quạt một cái, lộ ra cái khuôn mặt xanh mét kia, dùng ánh mắt giết người nhìn chòng chọc vào Quý Phong!

"Ngươi, lại dám bắn thẳng vào mặt của lão tử!" Từ Phi tức giận.

"Ngươi thế mà không có việc gì? !" Quý Phong hoảng sợ.

Hắn rốt cuộc cũng biết những tiếng phốc phốc kia là cái gì, chính là âm thanh chất lỏng va chạm vào thân thể của đối phương, nói một cách khác, từ

đầu tới đuôi, đối phương vẫn có thể dùng thân thể ngăn cản năng lượng ăn mòn! Căn bản là không có tầng phòng ngự nào cả! Cái tên trước mắt này...

"Người đến cùng là ai?" Quý Phong hoảng sợ.

"Là đại gia của ngươi!" Từ Phi nổi giận vọt tới, luận không chế năng lượng, hắn không sánh bằng Quý Phong, cho nên công kích của Quý Phong, hắn căn bản không tránh được, thế nhưng nếu dùng thân thể đơn thuần để giao phong, a a a a...

Oanh! Từ Phi trong nháy mắt đem Quý Phong đánh ngã nhào xuống đất.

"Người dám..."

Phốc! Từ Phi đánh từng quyền tới, quyền quyền thấy máu! Thường Lộ Quá trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, lão đại cao cao tại thượng, cường giả luôn luôn tràn ngập sự uy nghiêm, lại bị một tên cấp C ngược đãi như chó... hắn thế mới biết, nguyên lai cấp C thật sự có thể đánh cấp A!

Không chỉ là Trần Phong, còn có người mà Trần Phong phải tới này...

??? Cái thế giới này đến cùng đã xảy ra chuyện gì? ! Thường Lộ Quá có chút phát mộng.

Một trận chiến đấu cực kỳ bi thảm đang đang phát sinh, vào thời điểm Quý Phong đang bị Từ Phi đánh tới hoài nghi cuộc sống, sau đó mới nhớ tới, hắn tại sao lại ở chỗ này đánh nhau với đối phương để làm gì? ! Đánh không lại thì có thể chạy a!

Oanh! Thân thể của Quý Phong chấn động, Quý Phong sung mặt sung mũi rất cực thoát khỏi sự khống chế của Từ Phi. Vừa rồi cũng là ở dưới tình huống kinh sợ cùng với vô ý tạm thời, hắn mới bị Từ Phi một phát bắt được, lúc này mới giãy người thoát thân, hiển nhiên là sau khi thoát thân, Từ Phi sẽ không có khả năng tới gần hắn nữa!

Thời gian chiến đấu của hắn cùng với Từ Phi cũng không dài, trước sau cũng chỉ là sự tình hai phút đồng hồ, nhưng chính là hai phút đồng hồ này,

đã khiến cho hắn gần như hoài nghi cuộc sống! Cũng may là rốt cuộc cũng tránh thoát!

Xoạt! Quý Phong tùy tiện tránh thoát khỏi sự tập kích của Từ Phi.

"Đi!" Sắc mặt của hắn trở nên khó coi, kéo Thường Lộ Quá chạy trốn.

Thông minh như hắn, rất nhanh liền nhìn ra chỗ tại hại của Từ Phi, Từ Phi mặc dù vừa vặn có thể khắc chế hắn, không biết thân thể của Từ Phi có đặc tính như thế nào mà có thể bỏ qua năng lượng ăn mòn, thế nhưng cái tên này cuối cùng vẫn chỉ là cấp C!

Ta đầu hàng

Chỉ cần hấn hạ quyết tâm chạy trốn, Từ Phi căn bản không có khả năng ngăn hấn lại! Nói một cách khác —— Từ Phi căn bản không có bất kỳ ảnh hưởng gì đối với kế hoạch của hấn! Bọn hấn hiện tại nhất định phải rời đi! Trần Phong đoán chừng chẳng mấy chốc nữa sẽ chạy đến, nhất định phải chạy đi trước khi Trần Phong tới, sau đó phong tỏa nơi này, chỉ có như thế, mới có thể tranh thủ được một chút hi vọng sống!

"Không cần để ý tới hấn." Quý Phong lạnh lùng nói, chỉ là khi phối hợp với khuôn mặt sung phù thì có một chút khôi hài.

Xoạt! Hai người tùy tiện tránh né Từ Phi, đi về phía Nhất Tuyên Thiên, chỉ có điều là, bọn hấn dù như thế nào cũng không nghĩ tới, ở nơi đó, thế mà còn một người chờ bọn hấn!

"Ai? !" Tâm trạng của Quý Phong trở nên nghiêm nghị.

Nguyên lai tưởng rằng chỉ có một mình Trần Phong kinh khủng, không nghĩ tới bạn của hấn cũng kinh người như thế, hấn hiện tại đã không dám xem thường bất cứ một người nào mà Trần Phong phái tới.

Hiện tại xem ra, kế hoạch của cái tên này rất chu đáo chặt chẽ, khiến cho người ta giận sôi, tuyệt đối không thể khinh thị!

"Chào các người." Đi ra chính là một người thanh niên, nhìn qua so với Từ Phi không lớn lắm.

Ừm...càng giống như là một đứa bé, hơn nữa hấn nói chuyện rất là bình tĩnh, xem qua giống như là con nhà gia giáo, chỉ là trong nháy mắt nhìn thấy khuôn mặt của đứa bé này, thân thể của Quý Phong liền căng cứng.

Là hấn! Hấn thế mà đến rồi! Trong lòng của Quý Phong phát lạnh, Từ Phi mặc dù đã đánh cho hấn một trận, thế nhưng nói trắng ra là chỉ có thể tạo ra được một chút tác dụng kéo dài thời gian, chỉ cần Quý Phong xem thấu thực

lực của Từ Phi, Từ Phi liền không có nổi một chút tác dụng nào! Thế nhưng người trước mắt này...

"Ngô Huy!" Quý Phong đọc lên một cái tên.

"Đúng thế." Ngô Huy bình tĩnh gật đầu.

Quý Phong chỉ có thể cười khỏ, thật sự là hấn...nếu như nói gần nhất có người nào khiến cho tổ chức thần bí kiêng kỵ, đó nhất định là đứa bé này! Bởi vì tuổi của hấn còn rất trẻ, nhưng thực lực lại quá mức kinh khủng! Ngô Huy, căn cứ theo tư liệu của tổ chức thần bí, người này chỉ mới có 14 tuổi, thực lực cũng đã có thể so với cấp A đỉnh phong!

Đã từng chém giết một số cường giả cấp A...hơn nữa, theo những người khác khác biệt chính là, phong cách hành sự của người này vô cùng cấp tiến, hấp dẫn vô số Fan hâm mộ! Bởi vì mỗi lần hấn chiến đấu, đều sẽ thu hình lại, sau đó phát lên trên mạng! Coi như là những người không biết hấn, sau khi xem video cũng sẽ biết có một người như thế, tuyệt đối là siêu cấp thiên tài! Hấn dùng thời gian một tháng, danh tiếng đã tiếp cận với Trần Phong và Vương Dao!

Ở tổ chức thần bí cũng rất nổi danh! Nếu không phải bởi vì hấn trên thực tế cũng không gây tổn hại gì cho tổ chức thần bí, đoán chừng trình độ uy hiếp của hấn, cũng sẽ phải ở phía trên Trần Phong!

Người này...vô cùng kinh khủng! Cái thế giới này đã xảy ra chuyện gì? Chính Quý Phong cũng có một chút hoài nghi cuộc sống. Hấn dùng hai mươi năm, cũng không thể leo đến cấp A đỉnh phong! Mà năm nay lại xuất hiện hai siêu cấp thiên tài, một người là Vương Dao, một người là Ngô Huy, đều là mười lăm, mười sáu tuổi, đều là cấp A đỉnh phong! Từ lúc nào, đạt tới cấp A thế mà lại dễ dàng như thế?

"Người cũng muốn lưu ta lại sao?" Quý Phong hít vào một hơi thật sâu, hấn hi vọng người này chỉ đi ngang qua.

"Đúng vậy." Ngô Huy gật gật đầu.

"Coi như muốn lưu ta lại, người cũng phải trả một cái giá đắt." Ánh mắt của Quý Phong trở nên quyết tâm.

"Ta biết." Ngô Huy bình tĩnh nói: "Sâm La Vạn Tượng có hết thảy 10 thức, ta cho tới bây giờ, cũng chỉ buông ra có sáu thức, có lẽ, người có thể khiến cho ta thả ra thức thứ bảy, cho dù là ta cũng phải đánh đổi một số thứ."

"Có đáng giá không?" Quý Phong lắc đầu: "Vì một lần nhiệm vụ liều mạng cùng với ta, không đáng."

"Không có cái nhiệm vụ gì cả."

"Không quan trọng là có đáng giá hay không." Ngô Huy lạnh nhạt nói: "Sự phụ đã nói, ta tất nhiên sẽ hoàn thành!"

"Sự phụ?" Tâm trạng của Quý Phong giật thót một cái: "Sự phụ của người là..."

"Trần Phong." Ngô Huy rất bình tĩnh nói.

??? Quý Phong cùng với Thường Lộ Quá lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Chờ một chút...Trần Phong lại có thể là sự phụ của Ngô Huy? Ma đầu Ngô Huy? Sự phụ của chiến sĩ cấp A đỉnh phong này? ! Hai người liếc nhìn nhau, chỉ cảm thấy thế giới quan của mình trong nháy mắt sụp đổ.

Rất lâu sau, Quý Phong cười khò một tiếng, việc đã đến nước này, chỉ có liều mạng! Dù như thế nào...

"Tới đi!" Quý Phong đã làm tốt chuẩn bị hăn phải chết.

"Được." Ngô Huy đứng dậy.

Bất quá, hăn cũng có chút bội phục nhìn Quý Phong nói: "Người của tổ chức thần bí quả nhiên lợi hại, vì không muốn tiết lộ tin tức của tổ chức, thế mà thà chết chứ không chịu khuất phục!"

"Trận chiến này, ta sẽ sử dụng hết toàn lực." Ngô Huy trịnh trọng đứng dậy.

Mà Quý Phong đứng đối diện lúc này đang lộ ra vẻ mặt mơ hồ, không tiết lộ tin tức của tổ chức?

Chờ một chút...đó là tin tức gì? !

"Trần Phong không phải phái các người tới giết ta hay sao?" Quý Phong đột nhiên hỏi.

"Dĩ nhiên không phải." Ngô Huy lắc đầu: "Chúng ta muốn biết một ít tin tức, nếu thật sự muốn giết người, chỉ cần mời Gen Công Hội ra tay, chẳng phải là sẽ dễ dàng hơn?"

Thì ra là thế! Quý Phong lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng được.

"Tới đi." Ngô Huy trịnh trọng đi đến đối diện Quý Phong, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị, nói: "Ở cái thời đại này rất hiếm khi gặp được người như người, xem ở sự trung thành tuyệt đối của người, ta sẽ lưu người toàn thân!"

"Như vậy..." Ngô Huy chuẩn bị bắt đầu.

"Ta đầu hàng!" Quý Phong không chút khách khí giơ hai tay lên.

A? Ngô Huy lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Đầu hàng a." Quý Phong đương nhiên nói.

Nếu Trần Phong không phải là tới để giết hắn, vậy còn đánh cái rắm a! Dù sao thì có đánh như thế nào, đoán chừng hắn cũng vẫn sẽ bị Ngô Huy xử lý! Nếu như thế, còn không bằng dứt khoát đầu hàng.

"Ta cứ tưởng là các người đến giết ta." Quý Phong thản nhiên nói: "Nếu như tới là để hỏi tin tức, ta tùy thời xin đợi."

"Người của tổ chức các người không phải đều là..." Ngô Huy yếu ớt hỏi.

"Đó là tổ chức cũ!" Quý Phong cắt ngang lời của Ngô Huy, hào hùng chính nghĩa nói: "Đó là tổ chức cũ! Rất lợi hại, hai ngày này ta bị đuổi giết đã từng cầu cứu qua, tổ chức không có ai nguyện ý giúp ta, còn phái người tới

truy sát ta, tại sao ta còn phải giữ bí mật cho tổ chức? Ha ha! Các người muốn hỏi cái gì? Nếu ta biết sẽ tuyệt đối không giấu diếm!"

"Địa điểm của tổ chức thần bí, thủ lĩnh của tổ chức thần bí...chỉ cần các người muốn biết, hết thảy đều không có vấn đề, a, đúng, còn có bí mật của cao tầng cũng không thành vấn đề a, ví dụ như Hồn tiền bối giống như bị người nào đó đội nón xanh..."

"Há, đúng, Hồn tiền bối không thuộc về tổ chức thần bí, mà là sư huynh của thủ lĩnh, ha ha, huynh đệ bọn hắn giống như có tới mấy người?"

"Ta biết rất nhiều."

Quý Phong rất là hưng phấn, nói một mạch, đôi diện, Ngô Huy nguyên bản đã chuẩn bị cho một trận đại chiến liên lộ ra vẻ mặt phát mộng, nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

Người muốn giết ta

Quý Phong đột nhiên hỏi: "Như vậy ta chỉ có một điều muốn hỏi, tại sao Trần Phong lại có thể đuổi kịp ta?"

"Kỳ thật rất đơn giản." Từ Phi cười nói: "Ồ, hắc tới rồi."

"Ừm?" Quý Phong đột nhiên quay đầu nhìn lại.

Đây là vấn đề mà hắc vẫn muốn biết đến, thực lực bản thân của Ngô Huy cường hắc còn chưa tính, thế nhưng Trần Phong thì sao? ! Trên bản chất hắc y nguyên vẫn là cấp C, đến cùng đã dùng cách nào để đuổi kịp hắc? !

Đến cùng là loại năng lực gì, có thể làm cho một chiến sĩ cấp C đuổi kịp tốc độ của một chiến sĩ cấp A?

Hắc không biết, chỉ có điều là, chờ đến thời điểm hắc thấy rõ ràng, lại lộ ra vẻ mặt phát mộng, lại có thể là...ở trên không, có một chiếc xe bay màu xanh lam lặng yên không tiếng động xuất hiện, tốc độ nhanh đến mức cực hạn, gần như trong nháy mắt đã đến trước mặt mấy người, lặng yên dừng lại.

"Bay... Xe bay?" Quý Phong trợn mắt hốc mồm.

Xe bay? ? Làm sao lại là cái đồ chơi này? ! Khoa học kỹ thuật ở cái thời đại này phát triển biến chuyển từng ngày, xe bay phát triển tự nhiên càng thêm cấp tốc, nếu như bộc phát toàn lực bay về phía trước, tốc độ tuyệt đối sẽ nhanh kinh người! Thế nhưng...xe bay cũng chỉ được sử dụng ở trong thành thị!

Trên thực tế, gần như hết thảy các loại xe bay chỉ di chuyển trong thành thị, bởi vì loại xe bay siêu nhanh này rất khó điều khiển cùng với quá mức yếu ớt! Một khi va chạm vào bất kỳ một vật gì, cũng sẽ xuất hiện cảnh xe hư người chết! Tốc độ càng nhanh, tai nạn xảy ra càng thảm!

Cho nên, gần như không có người điều khiển xe bay đi ra ngoài, quá ngu xuẩn! Nhất là ở bên trong dãy núi phụ cận, khắp mọi nơi đều có biến dị thú! Chỉ cần va chạm vào bất cứ con biến dị thú nào cũng sẽ chết! Về phần lồng phòng ngự? Ở dưới trạng thái bay lượn siêu nhanh, bất kỳ một vật gì đều có sức phá hoại cực lớn, coi như là lồng phòng ngự cấp A cũng không kiên trì được vài giây đồng hồ, cho nên...

"Xoạt!" Cửa xe bay mở ra, Trần Phong đi xuống.

"Cảm thấy rất kỳ quái?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

Quý Phong chỉ có thể cười khô, không kỳ quái mới có quý.

"Ở dưới tình huống bình thường ta tự nhiên không dám sử dụng cái đồ chơi này, nhưng người quên là lúc này người bùng nổ toàn bộ khí tức cấp A hay sao?" Trần Phong nghiền ngẫm cười nói: "Biến dị thú có thực lực quá yếu sẽ căn bản không dám nhúc nhích, còn biến dị thú có thực lực cường hãn sẽ cho là người đang gây hấn với bọn nó, toàn bộ đều đuổi theo người."

Quý Phong: "..."

Cho nên nói, đây là hậu quả do hấn tạo ra? Hấn còn có thể nói cái gì? Chỉ là bỗng nhiên, Quý Phong nghĩ đến một sự kiện, nguyên bản hấn còn coi đó là một cái sự kiện không có cái gì liên quan, bởi vì Trần Phong xuất hiện, hấn ngược lại lại có chút hoài nghi.

"Mấy ngày trước, có ba cường giả cấp A..." Quý Phong mở miệng nói ra.

"Ồ, ba người đó sao, là do ta phái qua." Trần Phong thản nhiên nói: "Ta kiếm được rất nhiều tiền trong sự kiện Huyền Sát Lệnh, có thể đủ tiền mời ba cường giả cấp A."

"..."

Quý Phong lộ ra vẻ mặt xui như chó, cho nên nói, ngay cả việc mời ba cường giả cấp A đánh cho hấn một trận bầm dập, đều là tiền lấy đi từ hấn? Hấn bỗng nhiên có một cảm giác chua xót không hiểu. Hấn nhìn vẻ mặt

bình thần của Trần Phong, có cảm giác thật sự là một lời khó nói hết. Suy nghĩ kỹ một chút từ lúc giao phong với Trần Phong cho đến bây giờ, hắn gần như không chiếm được bất kỳ một chút ưu thế nào, đây còn là ở dưới tình huống hắn chủ động!

Cái tên Trần Phong này thực sự là...Quý Phong nhìn người trẻ tuổi đáng sợ trước mắt này. Ngô Huy mặc dù càng thiên tài hơn, càng cường đại hơn, thế nhưng dù sao cũng chỉ là sức chiến đấu đơn thuần, nếu như quả thật muốn giết hắn, coi như dùng một số lượng lớn người cũng có thể đè chết hắn! Ngược lại cái tên Trần Phong này mới là đáng sợ nhất! Tính toán từng bước!

"Ta phục." Quý Phong nhắc tay đầu hàng nói: "Người muốn hỏi cái gì, cứ hỏi đi."

"Vương Dao." Trần Phong cũng không muốn lãng phí thời gian hỏi: "Nàng bây giờ ở nơi nào?"

"Vương Dao?" Quý Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt nói: "Chúng ta làm sao biết được, chúng ta cũng đang một mực tìm kiếm tin tức về Vương Dao, nhưng căn bản là... chờ một chút, Vương Dao..."

"Tiểu cô nương kia..." Quý Phong nhíu mày.

"Người nghĩ đến cái gì rồi?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Ừm, tin tức chính thức của Vương Dao tự nhiên là không có, vô luận là hỏi thăm ở nơi nào, cho dù là ở bên trong tổ chức thần bí, cũng không có tin tức về Vương Dao, thế nhưng ta nhớ được trước khi thực hiện nhiệm vụ, trông thấy bốn tên gia hỏa cấp A, đang mang theo một cô bé mười lăm, mười sáu tuổi đi đến tổng bộ tổ chức!"

Quý Phong suy nghĩ một chút nói: "Cô bé kia...ta không thấy rõ dung mạo, thế nhưng ta biết bốn tên kia, trong ngày thường cũng là những người ngang ngược càn rỡ, ý có một chút điểm quan hệ nên lúc nào cũng ra vẻ ta đây, cũng vào ngày đó, trên người của bốn người bọn họ đều bị thương, hơn nữa vào thời điểm bọn hắn áp giải cô bé kia, cũng võ trang đầy đủ! Vô cùng

cảnh giác! Ta vừa tới gần bọn hắc trong vòng trăm thước liền bị phát hiện, dưới tình huống bình thường căn bản là không có khả năng!"

Quý Phong kết luận: "Cho nên chỉ có một cái khả năng, cô bé kia nguy hiểm đến mức, cho dù bị phong cấm lực lượng, bọn hắc cũng không dám thư giãn! Mà ở trong trí nhớ của ta, ở cái tuổi này, có được loại thực lực này...chỉ có một người! Là Vương Dao!"

Quả nhiên là nàng! Sau cùng...nàng vẫn bị tổ chức thần bí bắt được rồi sao? Trần Phong thở phào một hơi, không biết vì sao, sau khi xác nhận Vương Dao không có bị mất tích, hắc ngược lại lại nhẹ nhàng thở ra một hơi, cái thế giới này quá mức nguy hiểm, so với việc bị tổ chức thần bí mang đi, không hiểu chết ở một nơi hoang dã nào đó mới là đáng sợ nhất. Nhất là Vương Dao lại một mực có một mục tiêu nào đó, dường như là đang hoàn thành một chuyện nào đó. Bất quá, nàng thật sự đã bị bắt đi hay sao? Ngẫm lại Vương Dao cho tới nay vẫn đều xuất quỷ nhập thần...

"Xem ra phải thật sự đi đến tổ chức thần bí một chuyến." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên kiên định.

Bất quá, ngay vào thời điểm hắc đang suy tư, Quý Phong ở bên cạnh lại nổi lên tâm tư.

Lúc này Trần Phong chỉ có một người, nếu như giết Trần Phong vào lúc này...hắc mặc dù bây giờ không thể điều hoà với tổ chức thần bí, thế nhưng đó là do tổ chức tưởng hắc phản bội, nếu như lúc này đem Trần Phong giết đi... trong lòng của Quý Phong đang tính toán.

Thừa cơ giết Trần Phong rồi chạy trốn, Ngô Huy cùng với Từ Phi mặc dù cũng rất mạnh, thế nhưng không nhất định là có thể đuổi kịp được hắc! Nghĩ tới đây, sát cơ trong lòng của Quý Phong hiện lên.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, hắc còn chưa kịp động thủ, Trần Phong chợt mở miệng hỏi: "Người muốn giết ta?"

"Cái gì?" Tâm trạng của Quý Phong chấn động mãnh liệt, hắc ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện ra, không biết từ khi nào, cặp mắt của Trần

Phong đã biến thành màu đỏ, lập lòe hào quang làm cho người ta phải sợ hãi!

Chú thuật Long Thần

Ở một nơi nào đó, vẫn như cũ là sương mù u ám quen thuộc, có mấy đạo bóng đen chỉ lộ ra bóng dáng nhàn nhạt trong bóng đêm.

"Quý Phong có vấn đề..."

"Không cần phải lo lắng."

"Thế nhưng mà hắn biết rất nhiều bí mật của tổ chức."

"Không sao, một nhà già trẻ Quý gia đều ở đây, hắn sẽ biết cái gì nên nói cái gì không nên nói, hắn coi như nói ra một chút vấn đề nhỏ cũng không sao."

"Thế nhưng mà chung quy vẫn rất nguy hiểm."

"Ta sẽ mau chóng xử lý."

"Ừm, bây giờ vấn đề về Quý Phong có thể được đặt sang một bên, phải nhất định khởi động cái kế hoạch kia."

"Đúng thế."

...

Mấy đạo bóng đen lặng yên không một tiếng động tiến hành trao đổi.

Mà vào lúc này, Quý Phong còn đang giằng co với Trần Phong.

Nguy hiểm! Đây là lần thứ nhất hắn ở trên người của một chiến sĩ cấp C cảm giác được sự nguy hiểm! Hắn khẳng định, nếu để cho Trần Phong ra tay, hắn không chết thì cũng sẽ bị trọng thương! Lại thêm Ngô Huy cùng với Từ Phi không có hảo ý ở bên cạnh...

"Thật xin lỗi." Quý Phong không có một chút chậm chễ nào nhắc tay xin lỗi.

"Rất tốt." Trần Phong nhàn nhạt nhìn Quý Phong nói: "Ta hi vọng đây chính là một lần cuối cùng."

"Đương nhiên." Lần này Quý Phong đã thật sự sợ rồi, không sợ không được a, hắn vẫn cảm thấy một tổ ba người của Trần Phong quá đáng sợ, Từ Phi là người gánh đòn, Ngô Huy là chủ lực, Trần Phong là mưu trí, sức chiến đấu hắn là sẽ không quá cao, thế nhưng không ngờ, sức chiến đấu của Trần Phong thế mà cũng cực kỳ cường hãn, theo một chút manh mối mà Trần Phong vừa mới lộ ra, ít nhất cũng phải đạt tới trình độ cấp A!

Như thế này còn đánh cái lông? ! Trần Phong giống như còn không đến hai mươi tuổi a? Bọn gia hỏa này đều là ăn cái gì lớn lên? Ăn thuốc kích thích? Thực lực của tên nào cũng quá hung tàn đi! Mặc dù Quý Phong biết những người trước mắt đều là thiên tài trong truyền thuyết, thế nhưng Quý Phong thật sự có một loại cảm giác theo không kịp thời đại, cho nên mới triệt để không phản kháng nữa.

"Hừ!" Trần Phong chỉ hừ lạnh một tiếng.

Vào thời điểm nhìn thấy Quý Phong, Trần Phong liền khởi động U Minh Chi Nhãn, hắn đem cái năng lực kinh người này của mình, gọi là khắc tinh của người lảm lời, cũng là một cái kỹ năng mạnh mẽ duy nhất mà Trần Phong có thể dùng để chống lại cường giả cấp A! Hai người nói chuyện phiếm nửa ngày, Trần Phong đã sớm đem Quý Phong khóa chặt hoàn tất!

Phản kháng? Căn bản chính là muốn chết! Đương nhiên, nếu như Quý Phong nhận sợ là tốt nhất, hắn mặc dù đã khóa chặt Quý Phong, thế nhưng sức chiến đấu của cái tên này vẫn rất cường hãn, U Minh Chi Nhãn loại cấp bậc này, nếu như Trần Phong cưỡng ép thả công kích ra mà nói, năng lượng trong cơ thể sẽ bị phóng thích toàn bộ!

"Hiện tại, nói cho ta biết tổ chức của các ngươi ở đâu?" Trần Phong mở miệng hỏi.

"Ngươi thật sự muốn đi?" Quý Phong ngạc nhiên nhìn Trần Phong.

Tổng bộ của tổ chức thần bí, nơi đó có cao thủ như mây! Chiến sĩ cấp A giống như hắt, ở nơi đó ít nhất có mười người! Chớ đừng nói chi là thỉnh thoảng sẽ có cường giả cấp A đỉnh phong trở về giao nộp nhiệm vụ, lại thêm thủ lĩnh cũng thỉnh thoảng trở về, đến đó quả thực là tự tìm đường chết!

"Chuyện này người không cần phải quan tâm." Trần Phong quét mắt nhìn hắt một cái.

"Hắc hắc." Quý Phong lúng túng gượng cười hai tiếng nói: "Trần Phong, không phải là ta không nói cho người, chỉ có một vấn đề là, ta sau khi nói cho người biết, người đi đến đó bị bọn họ bắt lại, Quý gia chúng ta liền xong đời..."

"Quý gia?" Trần Phong ngạc nhiên, dù moá còn có cả Quý gia?

"Đương nhiên." Quý Phong cười khỏ: "Bằng không thì người cho rằng người của tổ chức thần bí tại sao lại trung thành như thế? Bởi vì những người này đều được tuyển ra từ bên trong các gia tộc phụ thuộc tổ chức! Ví dụ như Tần gia! Nếu không phải bởi vì vấn đề của người, dẫn đến Tần gia xuất hiện biến cố, hiện tại Tần Hải và các người trẻ tuổi trong Tần gia, cũng sẽ trở thành người mới của tổ chức thần bí!"

Thì ra là thế, Trần Phong rốt cuộc cũng hiểu rõ.

"Cho nên nói, nếu ta tiết lộ bí mật, cả nhà sẽ bị liên lụy." Quý Phong cười khỏ: "Nếu như người hỏi những tin tức khác, ta có thể nói toàn bộ cho người, thế nhưng nếu người đích thân muốn đi đến tổ chức thần bí tìm người, vậy thì nhất định sẽ bị bắt a, những người kia thủ đoạn gì cũng có, trên người của người có nhiều bí mật hơn, cũng sẽ bị bọn họ dùng năng lực tìm ra."

"Sau đó...mọi người sẽ cùng nhau xong đời." Quý Phong rất là bất đắc dĩ nói.

"Đến lúc này còn không tin ta?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Bây giờ ta sẽ chứng minh cho người thấy một chút lực lượng của ta."

"Cái gì?" Quý Phong sửng sốt.

Ồ...ô...n...g —— Trên người của Trần Phong, có một cỗ lực lượng kinh người bỗng nhiên bùng nổ.

Loại lực lượng này...Quý Phong đột nhiên co con ngươi vào.

"Xuyt, dừng nhúc nhích." Trần Phong dùng một bàn tay lặng yên không tiếng động khoắc lên trên người của Quý Phong, có một đường ánh sáng màu đỏ thẳng tắp bỗng nhiên xuất hiện, theo bàn tay của Trần Phong tràn vào trong cơ thể của Quý Phong!

"Đây là cái gì?" Quý Phong lộ ra thần sắc kinh khủng.

Bởi vì cỗ lực lượng này quá mức kinh khủng, hắn cảm giác được rất rõ ràng, cỗ lực lượng này cường hãn đến mức làm cho người ta kinh sợ, thậm chí đã tiếp cận đến trình độ cấp A đỉnh phong!

Gặp quỷ! Đây chính là lực lượng do một chiến sĩ cấp C thả ra! Quý Phong cảm thấy rung động, nếu như nói ánh đỏ trong mắt của Trần Phong khiến cho hắn cảm thấy cảnh giác, như vậy đạo lực lượng trước mắt này, có thể làm cho hắn tùy tiện cảm giác được, mình tùy thời có khả năng bị miểu sát! Đây mới thực sự là lực lượng thuộc về cường giả! Trần Phong, người đến cùng là ai? !

Cảm giác được cái đường ánh sáng màu đỏ kia nhích tới nhích lui ở trong cơ thể của mình, Quý Phong cũng không dám làm ra một cử động nhỏ nào, chỉ sợ không cẩn thận, chính mình sẽ bị đâm chết.

Rất lâu sau, Trần Phong mới hài lòng thu hồi lại cái đường ánh sáng màu đỏ kia, Quý Phong lúc này mới lấy tay lau mồ hôi lạnh.

Thật là đáng sợ! Cho dù là ai bị một cái gì đó không có cách nào không chế, có lực lượng viễn siêu chui vào trong cơ thể, cũng sẽ sợ hãi!

"Đó là cái gì?" Quý Phong nuốt một ngụm nước bọt.

"Chú thuật Long Thần!" Trần Phong thần nhiên nói: "Đây là lực lượng truyền thừa ta từng vô tình lấy được trên người của một con rồng màu đỏ,

ừm... Ba ngày chỉ có thể sử dụng một lần, có thể cấm chú thuật Long Thần vào cơ thể của người khác, hiện tại, trong cơ thể của người đã bị ta gieo lực lượng của Hồng Long, tùy thời có thể dùng để dẫn nổ."

Gương mặt mo của Quý Phong liền trở nên trắng bệch, chú thuật?

Hắn chương quản lệnh truy sát, đối với đủ loại nguyên rửa tự nhiên vô cùng hiểu rõ, cho dù loại nguyên rửa Long Thần này hắn chưa từng nghe qua, thế nhưng hắn lại biết rõ cỗ lực lượng vừa rồi khủng bố đến mức nào!

Nếu như là chú thuật có uy năng cỡ này, tất nhiên là có thể miêu sát hắn!

"Hiện tại...người đã có thể trả lời toàn tâm toàn ý hay chưa?" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Tuyển dụng

"Đại ca!" Quý Phong khóc không ra nước mắt nói: "Người hỏi cái gì ta cũng sẽ nói cho người a! Thế nhưng loại tin tức liên lụy này..."

"Vậy thì người hãy nghĩ ra một biện pháp không liên lụy đi." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Trực tiếp đi đến tổ chức thần bí là chịu chết, ta đương nhiên biết, cho nên mới cần một lão tiên bối như người hỗ trợ nghĩ ra biện pháp a, dù sao thì đối với tổ chức thần bí, người so với chúng ta còn hiểu rõ hơn nhiều. Nếu như nơi đó quá nguy hiểm, vậy thì đi theo bảo hộ chúng ta không phải liên lụy tốt?"

Quý Phong: "..."

Còn phải bảo vệ bọn hắn? Hắn cảm thấy đau đầu muôn phần, thế nhưng trước mắt hắn là thót người ta là dao, hắn chỉ có thể trầm tư suy nghĩ.

Biện pháp...nghĩ ra một biện pháp làm sao cho bọn hắn đi đến tổ chức thần bí mà không phải là chịu chết. Quý Phong bút tóc suy nghĩ, đây là cái sự tình gì? Quá khi dễ người!

Quý Phong lộ ra vẻ mặt phát điên, Ngô Huy cùng với Từ Phi ở bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt vẻ kinh dị, hai người cảm thấy rất kỳ quái, từ lúc nào mà Trần Phong lại có một loại bí thuật cao cấp như chú thuật Long Thần rồi?

"Đây là tình huống gì?" Ngô Huy liếc mắt nhìn Từ Phi.

"Còn có thể là tình huống gì." Từ Phi trợn mắt nhìn Ngô Huy: "Dựa theo kinh nghiệm quá khứ, sự phụ của người đã lừa gạt người khác như thế nào?"

"Ồ? Là giả?" Ngô Huy không dám tin.

"Nói nhảm, cái tên mắc ối như thế cũng chỉ có hắn mới có thể nghĩ ra được." Từ Phi trợn trắng mắt: "Sự phụ của người có thực lực như thế nào, trong đầu của người không tự đánh giá được hay sao? Nếu quả thật hắn có

được thực lực chọc trời như vậy, chúng còn phải dùng loại biện pháp bao vây chặn đánh cũ rích này để chặn đường Quý Phong? "

" ... "

Ngô Huy cảm thấy dở khóc dở cười.

"Sự phụ của người suốt ngày chỉ thích nghĩ cách hớ người." Từ Phi nháy mắt với Ngô Huy, hiển nhiên cảm thấy mình rất là cơ trí, sau đó liền cảm thấy một đạo hàn quang của Trần Phong nhìn qua, liền im miệng.

"Hai tên gia hỏa này..." Trần Phong cũng cảm thấy rất là bất đắc dĩ.

Mặc dù hai người này mặt mày hớn hở không nói chuyện, thế nhưng Trần Phong sao có thể không biết ý tứ của hai người bọn họ?

Cái gì gọi là hớ người! Cái này có thể gọi là hớ người hay sao? ! Phải gọi là hướng dẫn, hấn chỉ đang hướng dẫn cho tên gia hỏa Quý Phong này hoàn lương! Chỉ thế mà thôi, về phần chú thuật Long Thần cái gì đó, nói đùa, tùy tiện biên ra một cái lý do nào mà Quý Phong chẳng tin tưởng? Hiển nhiên là do hấn cảm nhận được cỗ lực lượng kinh khủng kia của Tiểu Ảnh! Mà trên thực tế, Tiểu Ảnh xác thực có cỗ lực lượng này, trong cơ thể của nó có ẩn chứa một nửa lực lượng của Minh Nguyệt, có thể tùy tiện miêu sát Quý Phong!

Chẳng qua là bây giờ nó chưa biết sử dụng mà thôi! Sớm muộn cũng sẽ có một ngày nó biết dùng, đây không thể coi là hớ người chứ? Khẳng định là không tính! Dù sao thì mặc kệ bọn hấn có tin hay không, Quý Phong tin là được rồi. Thế là, Trần Phong cứ như vậy rất nhẹ nhõm thuyết phục chính mình, mà vào lúc này...

"Có rồi." Hai mắt của Quý Phong bỗng nhiên tỏa sáng.

Xoạt! Mấy người Trần Phong lập tức nhìn sang.

"Thông báo tuyển dụng!" Quý Phong rất khẳng định nói: "Tổ chức thần bí gần đây muốn tuyển người, người nguyện trang thành con em trẻ tuổi của các

gia tộc phụ thuộc xung quanh tổ chức thần bí, chắc hẳn là có thể trà trộn đi vào."

"Không phải người nói là tổ chức thần bí tuyển người hết sức nghiêm ngặt hay sao?" Trần Phong cảm thấy nghi hoặc.

"Trước kia mà thôi." Quý Phong hưng phấn nói: "Đó là quá trình tuyển dụng bình thường, mỗi một lần đều phải kiểm tra từ một năm trở lên, mới có thể tiến vào quy trình tuyển dụng, thế nhưng lần này thì khác, lần này khẳng định là sẽ tuyển dụng mở rộng."

Trần Phong:...

Đù mò người tưởng rằng đây là trường đại học hay sao mà còn có chuyện tuyển sinh mở rộng!

"Người đã nhận qua mệnh lệnh rồi à?"

Trần Phong hỏi.

"Không có." Quý Phong lắc đầu: "Nhưng ta khẳng định sẽ tuyển dụng mở rộng."

"Tại sao?" Trần Phong nhíu mày.

"Đại ca ơi, chuyện này còn cần phải hỏi hay sao!" Quý Phong vô lực chửi bậy: "Ta có thể khẳng định là vì người đó! Người có biết sự kiện Huyền Sát Lệnh lần này, đã hao tổn bao nhiêu người hay không? Người cho rằng chỉ có hao tổn cường giả cấp A thôi hay sao? Cái đồ chơi nguyên rửa này người phải hiểu được, nếu như nguyên rửa thành công còn tốt, nếu như nguyên rửa thất bại toàn bộ, người cảm thấy sẽ phát sinh ra chuyện gì?"

"Cẩn trả?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Không sai!" Quý Phong gật đầu: "Cẩn trả! Nhất là bởi vì vào thời điểm toàn bộ nguyên rửa đối với người thất bại! Ngàn vạn đạo nguyên rửa kia! Ít nhất có 2/10 nhân viên ở dưới tầng chót, bởi vì đủ loại nguyên nhân mà toi đời."

"Chờ một chút..." Trần Phong nghi hoặc hỏi: "Coi như có chết thì toàn bộ đều là những người có năng lực nguyên rửa thôi mà!"

"Đại ca ơi, trên cái thế giới này làm gì có nhiều người có năng lực nguyên rửa như vậy?" Quý Phong cười khỏ nói: "Coi như là tổ chức thần bí, coi như là Huyền Sát Lệnh mở ra sau mười ngày, chúng ta cũng không có cách nào kiểm ra được hơn một vạn người có năng lực nguyên rửa! 9/10 người trong số này, cũng chỉ là những người có những năng lực khác! Bọn hấn sở dĩ có thể thi triển năng lực nguyên rửa, là bởi vì thuốc thử gen a! Có một số loại thuốc thử gen dùng một lần, không phải là tạm thời sẽ có khả năng phóng thích một lần nguyên rửa hay sao?"

Trần Phong: "..."

Hấn còn tưởng rằng tổ chức thần bí thật sự trâu bò như thế chứ! Nguyên lai cái gọi là ngàn vạn năng lực nguyên rửa này, thì ra là được chế tạo ra bằng loại biện pháp này!

"Cho nên lần hành động này, đã hao tổn rất nhiều rất nhiều người, dùng phương thức tuyển dụng bình thường căn bản là không đủ, lần này nhất định phải mở rộng nhân lực và phạm vi tuyển dụng!" Quý Phong vì cái mạng nhỏ của mình, đang vắt toàn bộ tế bào não để suy nghĩ biện pháp, hấn vốn là người chấp hành kế hoạch, chế định những loại kế hoạch như thế này, vô cùng thuần tay.

"Đương nhiên, coi như là tuyển dụng mở rộng, tổ chức thần bí cũng sẽ động thủ vào các gia tộc phụ thuộc, tuyệt đối sẽ không tuyển dụng người ở bên ngoài. Tổ chức thần bí đã hoạt động nhiều năm như thế, tự nhiên cũng sẽ âm thầm bồi dưỡng các gia tộc phụ thuộc, chỉ có vào thời khắc nguy cơ, mới vận dụng những gia tộc phụ thuộc này."

"Tổ chức thần bí nhất định phải cam đoan là người nhận vào sẽ không phản bội!"

"Mà những cái gia tộc phụ thuộc này, ta vừa vận biết một chút." Quý Phong nói một mạch, đem tất cả mọi chuyện xâu chuỗi, rất hoàn mỹ!

"Cho nên, chúng ta chỉ cần ẩn núp ở bên trong những cái gia tộc phụ thuộc kia, chờ đợi thông báo tuyển dụng là có thể?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Không phải là các người, mà là người." Quý Phong nhìn về phía Trần Phong nói: "Ta có thể lặng yên không một tiếng động nhét vào cũng chỉ có thể là một người, đây là nhân tình do ta cứu được một người ở trong ban tuyển dụng!"

"Được thôi." Trần Phong nhún nhún vai.

Xem ra lần này chỉ có thể hành động một người!

Vương Phong

Bất quá...tổ chức thần bí sao? Trong mắt của Trần Phong lóe lên ánh sáng lung linh, hắn cũng đang rất chờ mong đây.

"Nhớ kỹ! Sau khi được tuyển dụng, cũng không nhất định sẽ được tiến vào tổ chức thần bí, tổ chức thần bí xem như có tuyển dụng mở rộng, cũng sẽ phi thường nghiêm ngặt, tiến hành đủ loại kiểm tra cùng với khảo thí, sau cùng mới chọn một bộ phận người ở trong đó!"

"Cho dù là tuyển dụng mở rộng! Bọn hắn cũng sẽ không giảm tiêu chuẩn của mình xuống!" Vẻ mặt của Quý Phong rất nghiêm nghị.

"Hiểu rõ." Trần Phong gật gật đầu.

"Tuyệt đối không nên sốt ruột..." Quý Phong dẫn dò: "Vương Dao cô nương, người cũng không cần phải lo lắng, mặc dù ta không biết chuyện cụ thể, thế nhưng nơi mà cô ấy bị mang tới là bộ phận nghiên cứu dự án của tổ chức."

"Bộ phận nghiên cứu dự án?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Đúng, đó là một bộ phận phát triển các dự án khác nhau."

"Mặc dù ta không rõ ràng các chi tiết ở bên trong, thế nhưng quá trình đại thể ở bên trong ta vẫn có một chút hiểu biết, Vương Dao nếu đã bị mang tới đó, thì chắc là bọn họ muốn nghiên cứu tại sao nàng lại có thể mạnh mẽ như thế! Mà loại dự án này...đầu tiên sẽ phải làm một bản báo cáo rồi xin xem xét, sau đó phải chờ đợi cấp trên cung cấp tài chính, đến lúc đó toàn bộ dự án mới bắt đầu vận chuyển! Cho dù là dự án nào thì cũng nhất định phải trải qua cái quy trình này! Trước lúc này, Vương Dao chỉ đơn thuần bị giam lại, chờ đợi dự án khởi động mà thôi." Quý Phong nói rất nhuần nhuyễn.

Trần Phong: "..."

Cái quy trình này quả nhiên là rất quen thuộc nha! Nói như vậy, Vương Dao ở trong một khoảng thời gian ngắn sẽ không gặp phải nguy hiểm gì.

"Nàng không có việc gì, cho nên ngươi nhất định không nên gấp gáp!" Quý Phong lau lau mồ hôi lạnh, hắc chỉ sợ Trần Phong liều lĩnh xông vào, nói: "Chỉ cần vạch ra một kế hoạch ổn định, trà trộn vào bên trong cứu nàng ra là xong, căn cứ theo kinh nghiệm trong quá khứ, một dự án mới được khởi động, rất có thể sẽ tuyển thêm một nhóm trợ thủ."

"Ý của ngươi là..." Trần Phong cảm thấy động tâm.

"Không sai." Quý Phong gật đầu: "Nếu vận khí của ngươi không tệ, nói không chừng có thể vừa vận trà trộn vào tổ thực hiện dự án Vương Dao!"

"Vận khí của ta luôn luôn rất tốt." Trần Phong lộ ra vẻ tươi cười.

Húc Thành, Vương gia là thế lực số một số hai ở nơi này, chỉ đứng sau Gen Công Hội, tuân thủ luật pháp, thế nhưng không có người nào biết được, cái gia tộc quyền lực này, lại là gia tộc phụ thuộc của tổ chức thần bí!

"Tin tức đã tới?"

"Đúng thế."

"Rốt cục chờ được đến ngày này... có mấy cái danh ngạch?"

"Ba cái!"

"Ba cái... ừm, vậy liền phái ba đứa nhỏ có thiên phú nhất của Vương gia chúng ta đi thôi, lần này nhất định phải khiến cho người của chúng ta tiến vào tổ chức!"

"Đúng, chỉ có như thế mới có thể tranh thủ càng nhiều tài nguyên cho chúng ta!"

Cao tầng Vương gia đang đang tổ chức hội nghị thảo luận.

"Vương Trung đâu?"

"Không có ở đây."

"Loại hội nghị trọng yếu này hắn cũng dám không đến?"

"Hãy thông cảm một chút đi, các người đều có con cái, người ta nhiều năm như vậy cũng không có một mụn con, hội nghị lần này cũng không có quan hệ gì với hắn, cứ để cho hắn ở nhà đi."

"Đúng vậy."

Đám người thở dài.

Vương Trung, là con trai cả của Vương gia, năm nay bốn mươi tuổi, thực lực của hắn cũng không tầm thường, danh tiếng cũng không tệ, nếu như không có gì bất ngờ gì xảy ra, về sau Vương gia chính là của hắn, thế nhưng hắn lại không có người nối dõi, qua nhiều năm như vậy đều không có một mụn con nào!

"Có vẻ trong tương lai, Vương Trung chưa chắc đã là gia chủ của Vương gia."

"Đúng thế...dù sao thì hắn ta cũng không có con nối dõi, coi như hắn là gia chủ, về sau..."

Một số người nghị luận âm ỉ.

Gặp phải loại chuyện này, cũng là không có cách nào, hiện tại những người khác gửi con cái vào bên trong tổ chức thần bí, trong tương lai nếu chúng nó lẫn lộn trở nên nổi bật, một gia tộc phụ thuộc như Vương gia chắc chắn sẽ nước lên thì thuyền lên. Hội nghị kết thúc, mọi người đã định ra ứng cử viên. Căn cứ theo tin tức của tổ chức, sau ba ngày, những đứa nhỏ này sẽ được gửi đến tổ chức.

"Huấn luyện cho bọn chúng thật tốt."

"Nếu như ngay cả sức chiến đấu cơ sở nhất cũng đều không hợp cách, cũng không cần phải đưa đến cho mất mặt!"

"Hiểu rõ."

Đám người đồng ý, thay vì gửi một số người không đủ tiêu chuẩn đến tổ chức, còn không bằng tự mình loại bỏ!

Rất nhanh, các hoạt động sàng chọn được bắt đầu, chỉ có điều làm cho bọn hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, cả ngày hôm nay bọn hắn cũng không nhìn thấy được Vương Trung.

"Cái tên này đến cùng đã đi làm chuyện gì rồi?" Đám người không hiểu.

Mà vào lúc này, lại có một tin đáng kinh ngạc truyền tới —— Vương Trung đã đi đến Trương gia ở thành thị kế bên, đánh nhau một trận với Trương Việt, nghe nói là cực kỳ thảm liệt!

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, Trương Việt? Hắn ta không phải là bạn thân nhất của Vương Trung hay sao? ! Chuyện gì đã xảy ra?

Nhưng mà, vào buổi chiều, chờ đến khi Vương Trung dương dương đắc ý mang một người trẻ tuổi trở về, bọn hắn rốt cục cũng đã loáng thoáng hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra...trong truyền thuyết, Vương Trung từng thâm mến thê tử của Trương Việt...ồ, nhìn bộ dáng của cái đứa nhỏ này...

"Moá nó!" Đám người kinh ngạc đến ngây người, không thể nào chứ?

"Đến, để ta giới thiệu cho mọi người một chút." Vương Trung vỗ vỗ vào bả vai của người tuổi trẻ nói: "Hắn gọi Trương Phong, m* nó, không đúng, hắn gọi Vương Phong, là con trai của ta, ha ha ha!"

"Đúng thế, ta đã kiểm tra AND, đây đúng là con của ta!"

"Ha ha ha, ta nói vì sao tên Trương Việt khôn kiếp này không cho ta gặp con của hắn, không nghĩ tới năm đó ta chơi đại một phát, lại có dòng dõi!" Vương Trung đắc ý cười to.

"Hắn dù sao cũng là anh em tốt của ngươi." Đám người vô lực chửi bậy.

"Anh em tốt thì sao?" Vương Trung dương dương đắc ý nói: "Lão tử cũng không có lỗi với hắn, lúc trước hai người bọn họ cũng chưa lấy nhau nha,

người trẻ tuổi làm chuyện đó với nhau là chuyện vô cùng bình thường... chỉ bất quá đến lúc bác sĩ bảo cưới thì lại là con của ta! Ha ha ha! Ta thế mà cũng có con nối dõi!"

"Như thế có thích hợp hay không?"

Đám người cảm thấy lo lắng, Trương gia luôn có quan hệ không tệ với Vương gia, nếu như bởi vì chuyện này mà trở mặt...

"Làm sao lại không thích hợp?" Vương Trung cười lạnh nói: "Cái tên hỗn đản kia không hạ sát thủ đối với Vương Phong, đoán chừng là sau khi biết chuyện này, cũng coi như đây là một đứa con của hai nhà chúng ta, trong tương lai đứa nhỏ này sẽ kế thừa cả Trương gia và Vương gia! Về sau quan hệ hai nhà chúng ta chắc chắn sẽ thân mật hơn, đây chính là một cơ hội tốt!"

Đám người nghĩ ngợi, rất có thể là có khả năng này?

"Đến đây, thằng nhóc, cho ta nhìn một chút." Một ông già ngăm nhìn khuôn mặt của Vương Phong nói: "Ừm... rất giống so với lúc người còn trẻ!"

"Đó là điều đương nhiên." Vương Trung đắc ý một lát, bỗng nhiên nói: "A đúng rồi, hãy để cho đứa nhỏ này tham gia hoạt động sàng chọn."

"Hắn?" Đám người sửng sốt một chút.

Học viện

"Nói nhảm!" Vương Trung tức giận nói: "Bằng không thì các người nghĩ xem tại sao con hàng Trương Việt kia sẽ dễ dàng chịu thả người? Khẳng định là sau khi nghe được một chút tin tức, sau cùng mới chịu buông tay, cứ để cho Vương Phong cạnh tranh thử xem."

"Cũng được." Đám người chỉ có thể gật đầu.

Rất nhanh, huấn luyện được bắt đầu, thời gian ba ngày không dài, thế nhưng cũng không ngắn, thực lực của mấy đứa nhỏ ở Vương gia cũng không tệ, tất cả đều là người trẻ tuổi 17, 18 tuổi, thế nhưng bản thân đều đạt đến trình độ cấp D, rất là không tầm thường! Có một ít người còn có thể vượt cấp khiêu chiến! Chỉ có điều là...ở trước mặt Vương Phong, đều là chuyện tiểu lâm!

Ầm! Dùng một chọi ba, Vương Phong dễ dàng đánh bại ba người!

"Thật là mạnh." Đám người đều ngạc nhiên.

Người trẻ tuổi này nhìn qua chỉ có cấp D này, lại có thực lực thật kinh khủng. Người con trai tiện nghi mà Vương Trung nhặt được này, thế mà lại đủ mạnh.

Sau cùng, theo một người cuối cùng nhất bị đào thải ra khỏi huấn luyện, Vương gia rốt cục cũng tuyển được ra ba người để đưa đến tổ chức! Mà Vương Phong...bởi vì có thực lực mạnh nhất, thành linh được bổ nhiệm làm đội trưởng!

"Không hổ là con trai của ta." Hai ngày này Vương Trung rất là đặc ý, ít nhất bên ngoài là như thế, chỉ có điều khiến cho hắn ta cảm thấy hơi xấu hổ khi một vài người hàng xóm đã chuyển đi trong những ngày này...nhất là cặp đôi vừa mới kết hôn kia, vào lúc ban đêm liền cấp tốc dọn đi.

Cái lông gì thế? ? Vương Trung đi hỏi thăm một chút mới biết được, bởi vì sự kiện Vương Phong, hắn hiện tại được mọi người gọi là "người gửi con

trai", về phần gửi con trai cho ai, thì chỉ có trời mới biết. Có một lời đồn càng kỳ quái hơn, chính là hấn chỉ cần ở phía xa xa nhìn thê tử của Trương Việt, thê tử của Trương Việt liền mang thai, cuối cùng sinh ra con của hấn.

Vương Trung: "..."

Đám người này đúng là cái gì cũng dám đồn a! M* nó, nếu hấn thực sự có được loại năng lực này, có tin là hấn chỉ cần dùng vài phút là có thể thống trị thế giới hay không?

Cũng may, ba ngày thời gian trôi qua rất nhanh, cuối cùng tổ chức thần bí cũng phái người đến, mang theo ba người Vương Phong rời đi. Đương nhiên, ở mặt ngoài, dựa theo giấy thông báo mà tổ chức thần bí mang tới, ba người bọn hấn đã được nhận vào trường Học viện Kỹ thuật và đào tạo Năng lực Sơn Thành, cũng được coi là một nửa đại học.

Bên trên tàu bay, Trần Phong đọc tờ giấy thông báo trong tay giống như có điều suy nghĩ, đây chính là vỏ bọc che giấu thân phận của bọn hấn hay sao? Hấn một mực cảm thấy kỳ quái, tổ chức thần bí tuyển nhận người, làm sao có thể giấu diếm được Gen Công Hội, hiện tại xem ra, nếu như chỉ tuyển nhận học sinh tốt nghiệp trung học, nếu như chỉ dùng thông báo nhập học làm điều kiện, tùy tiện tạo ra một cái trường Học viện Kỹ thuật và đào tạo Năng lực, sau đó liền có thể danh chính ngôn thuận tuyển sinh.

Sau đó tổ chức thần bí lại từ bên trong cái Học viện này tuyển đi một vài người...thần không biết quỷ không hay!

"Xem ra chỉ có vượt qua được vòng khảo hạch cuối cùng, mới có thể tiến vào tổ chức thần bí." Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ.

Hiện tại hấn đang dùng thân phận của Vương Phong để tiến vào cái học viện này, hết thấy đều rất thuận lợi, chỉ cần dựa theo kế hoạch là có thể, về phần hai thằng nhóc Vương gia này...bọn hấn lớn lên từ nhỏ ở Vương Gia, tự nhiên là có một chút bài xích với hấn.

Hai thằng nhóc này hiển nhiên cũng không có quá nhiều lịch duyệt, thật sự là một tờ giấy trắng, bọn hấn đang không ngừng thảo luận với nhau, về các

sự tình liên quan đến Học viện, cuộc sống trong Học viện là như thế nào...Trần Phong đối với chuyện này chỉ cười nhạt một tiếng.

HUU...U...U...U...U ! Tàu bay toàn diện khởi động, Trần Phong nhìn thấy phong cảnh không ngừng chạy về phía sau, trong mắt lóe lên một đạo ánh sáng lạnh lẽo, tổ chức thần bí...ta đến rồi!

Sơn Thành, vùng ngoại ô.

Tại một Học viện Kỹ thuật và đào tạo Năng lực nào đó, theo tháng 9 đến, có một hàng dài tân sinh bước vào cổng trường.

Trung tâm tàu bay ở Sơn Thành cũng chào đón vô số học sinh. Từng người lộ ra nụ cười hưng phấn. Mặc dù thực lực của bọn hắn trước mắt còn rất yếu nhưng trước mắt có thể nhìn thấy tương lai tươi sáng.

“Ha ha, người học trường nào ở Sơn Thành?”

"Lam Tường."

“Ồ? Là học viện bồi dưỡng năng lực hệ Thổ trong truyền thuyết?”

"Đúng thế."

"Oa, thật là lợi hại."

“Nghe nói trường đại học quản lý chặt chẽ hơn trường cấp 3 nhiều lần không biết có phải thật hay không...”

“Có trời mới biết, khi ta tới, anh ta thần bí nói cho ta biết cũng không phải ai cũng là sinh viên đại học, chủ yếu là xem chính bản thân mình, ta cũng không quá rõ...”

"Cái này dù sao qua một thời gian liền biết."

"Đúng thế."

Đám người nghị luận ầm ĩ.

Đến trạm Tàu bay, vô số học sinh đã hưng phấn đi xuống.

Mà trong đám hành khách háo hức bước xuống này, có một số thanh niên trẻ tuổi có vẻ mặt so với người bình thường trầm ổn hơn. Những người này hiển nhiên là đội ngũ của Trần Phong.

Mặc dù bọn họ không có nhiều kinh nghiệm nhưng từ nhỏ đã được giáo dục vô cùng cẩn thận ở trước mặt người ngoài tuyệt không nhiều lời nửa chữ! Đây là phép tắc của hết thầy gia tộc phụ thuộc tổ chức thần bí! Dù ở bất cứ nơi nào, hay là thời điểm nào cũng không được tiết lộ danh tính cùng với nhiệm vụ của bản thân!

"Đi."

Một trung niên nam tử dẫn bọn hắn đi. Một đội ngũ chỉnh tề, tại trung tâm Tàu bay dẫn tới vô số ánh mắt chú mục.

"Bọn hắn là..."

“Ồ, là một học viện đào tạo năng lực, hắc hắc, nghe nói tài chính không tốt rất nhanh sẽ bị đóng cửa nên ai cũng đều có thể vào được.”

“Nát như vậy sao?”

“Đó là dĩ nhiên, người dân địa phương ai chẳng biết tình huống cái trường này như thế nào. Mặc dù trường này ở trung tâm thành phố thế nhưng có một số là lưu manh địa phương a, thu chút học phí miễn cưỡng duy trì trường... còn có thành tích của cái trường này, thực sự rất kém.. là một cái học viện gà mờ...”

Một cái học viện gà mờ.. người người đều có thể vào... còn có lưu manh...

Mấy người nhàn rỗi nói chuyện phiếm vài ba câu liền lộ ra rất nhiều tin tức.

Trần Phong nghe vậy, liền kinh hãi.

Hắn nguyên lai còn tưởng rằng cái gọi học viện này chắc chắn nằm ở một cái hang hốc nào đó ở vùng ngoại ô. Dù sao thì như thế mới giấu diếm được Gen Công Hội, không nghĩ tới bọn hắn vậy mà đường hoàng đem cái học

viện này xây dựng tại trung tâm thành phố! Lại thêm cái hồ thanh danh kia ...

Gen Công Hội sẽ nhảm chán đến mức đi giám sát một cái học viện mà người người đều biết là yếu kém hay sao? Hiên nhiên sẽ không.

Chỉ là một học viện bình thường trong thành thị, bất quá cũng chỉ như vậy.

Rời khỏi trung tâm Tàu bay, bọn hắn ngồi trên xe tới trường học. Trần Phong nguyên lai còn tưởng rằng ở nơi này sẽ tiến hành kiểm tra đánh giá gì đó, không ngờ chuyện đầu tiên thế mà là tập huấn, một khóa tập huấn trong vòng bảy ngày!

Mà vào lúc này đây, Trần Phong mới biết được, rốt cuộc cái tổ chức thần bí này đến cùng là lớn bao nhiêu!

1200 người! Đúng vậy, chính là tròn 1200 người!

Tây nã

Bọn hấn đều là người của các gia tộc phụ thuộc, thế mà điều tới 1200 người, mà những người này đều có sức chiến đấu không tầm thường, phù hợp với các điều kiện cơ bản! Vô cùng khinh khủng.

Theo sự giới thiệu của Quý Phong thì tổ chức thần bí đã ba năm không có nhận người, cho nên lần này số người khá nhiều. Thế nhưng có là như thế đi chăng nữa thì hơn một ngàn người ...

Nội tình bên trong tổ chức thần bí, có thể thấy được chút ít!

Các tổ chức khủng bố kỳ thực hết sức phổ biến, thế nhưng giống như tổ chức thần bí này có thể tự dùng tài lực để tự bồi dưỡng nhân tài, mới là đáng sợ nhất!

"1200 người, coi như trung bình một cái thành thị chiếm mười cái danh ngạch, thì cũng là hơn một trăm cái thành thị."

Trần Phong rung động, nói một cách khác, thế lực hiện tại của tổ chức thần bí, đã cường đại đến loại trình độ này rồi hay sao? Chuyện này thật là quá mức kinh người!

Đương nhiên, 1200 người này tổ chức thần bí không có khả năng thu nhận hết, sau khi tiến hành huấn luyện bảy ngày, sẽ tiến hành kiểm tra, những người thông qua sẽ được tổ chức thần bí trực tiếp đào tạo! Nếu không thông qua người cũng sẽ được nhận phần thưởng phong phú, sau đó trở lại gia tộc ban đầu và tiếp tục cống hiến cho tổ chức thần bí... ừm, hậu duệ sinh sôi, chỉ cần có một người trở nên nổi bật, toàn gia tộc liền sẽ được quật khởi!

Dưới thủ đoạn tuyên truyền tây nã mạnh mẽ cùng với sự không chế cứng rắn của tổ chức thần bí, những người trẻ tuổi tài cao làm việc bên trong tổ chức luôn hoạt động hiệu suất cao, vì tổ chức mà phấn đấu! Theo sự hiểu biết của Trần Phong trong đối với những học sinh khác, những người này thế mà thật sự từ sâu trong linh hồn đều là vì trở thành một thành viên của tổ chức thần bí mà cảm thấy phấn kích!

Về phần sau này có thể nhìn thấu hay không? Cũng chỉ có thể xem vào chính mình.

Chẳng hạn như Quý Phong, hắn đã ở lâu trong tổ chức thần bí, cũng không phải là không nhìn thấu tổ chức này nhưng hắn đã gắn bó với tổ chức này quá lâu, nếu không phải vì biến số Tần Phong, chỉ sợ nửa đời còn lại của Quý Phong cũng sẽ là công hiến cho tổ chức thần bí.

Năng lực của tổ chức thần bí có thể thấy được chút ít.

"Cho nên nói, bảy ngày này không chỉ là huấn luyện, mà còn là để tẩy não?"

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Quả nhiên vào thời điểm tập huấn lần thứ nhất, ngoại trừ huấn luyện lực lượng cơ sở và rèn luyện tinh thần, người huấn luyện còn phát cho mỗi người một bộ đồng phục màu trắng, bảo tất cả mọi người mặc đồng phục vào để khôi phục lực lượng, Trần Phong cảm thụ một thoáng, mặc bộ đồng phục này vào thế mà thật sự có thể khôi phục lực lượng!

Thế là trên bãi tập, các học sinh ngồi xếp bằng dày đặc.

Mỗi người trên đỉnh đầu đều có một cái mũ trắng nhỏ, cảm thụ một cỗ lực lượng thần bí cường đại nào đó. Huấn luyện viên thấp giọng thì thầm, truyền thanh âm vào trong tai của tất cả mọi người...

Trần Phong chỉ cảm thấy trước mắt hốt hoảng.

Trong mơ hồ dường như có từng đạo ánh sáng lóng lánh, một cái hư ảnh xuất hiện trong đầu ngồi xếp bằng trong không trung, nhìn hắn với ánh mắt triu mến.

"Hài tử, từ nay về sau ta sẽ ban phước cho ngươi."

Thanh âm kia vô cùng âm áp, Trần Phong theo bản năng gật gật đầu.

Bạch quang nhàn nhạt vây quanh người hắn, đúng lúc này Tiểu Ảnh đang ngủ say bỗng nhiên tỉnh dậy xông tới, đem cái hư ảnh màu trắng kia nuốt

xuống.

Xoạt!

Thế giới trước mắt của Trần Phong trong nháy mắt trở nên rõ ràng.

Chờ đến thời điểm Trần Phong biết chuyện gì đã phát sinh liền toát mồ hôi lạnh, hể hể mà kém chút nữa đã bị cái tổ chức này tẩy não, ở sâu trong tiềm thức lưu lại một hạt giống!

Hắn âm thầm cảm ứng chung quanh. Quả nhiên, tất cả mọi người xung quanh đều là một vẻ mặt thành kính.

Đây chính là một cuộc tẩy não của tổ chức thần bí!

Xoạt!

Trong mơ hồ, dường như có người chú ý tới hắn. Trần Phong lập tức bắt động thanh sắc, trên mặt đồng dạng lộ ra ánh mắt thành tín, ánh sáng trắng nhàn nhạt chung quanh đồng dạng lấp lóe, đáy lòng lại càng hoài nghi, cái gọi là tổ chức thần bí này, đến cùng là làm cái gì? !

Nghiên cứu khoa học? Tập kích khủng bố? Truyền đạo tôn giáo?

Trần Phong đối với tổ chức thần bí hiểu rõ càng nhiều, nghi hoặc cũng càng nhiều!

"Ta sớm muộn gì cũng sẽ biết." Ánh mắt của Trần Phong trở nên bình tĩnh đáng sợ.

Rất lâu sau, tập huấn cũng kết thúc, đám người lúc này mới đi nghỉ ngơi.

Ngày kế tiếp, hết thấy đều như cũ, Trần Phong một mực đi theo mọi người huấn luyện, cũng tận mắt chứng kiến sự mới lạ, hưng phấn, hoài nghi trong mắt những tiểu gia hỏa này sau cùng toàn bộ đã biến thành sự cuồng nhiệt!

Cuồng nhiệt đối với tổ chức thần bí! Cuồng nhiệt đối với một loại lực lượng nào đó!

Cũng may, thời gian 7 ngày trôi qua rất nhanh, cuối cùng cũng bắt đầu kiểm tra.

Đối với Trần Phong mà nói, quá trình này rất dễ dàng giống như là ăn một trái táo. Chỉ là hắn không nghĩ tới, trước khi bắt đầu kiểm tra, có một số người đã bất động thanh sắc xuất hiện ở một góc.

Trần Phong nhìn lướt qua, trong lòng liền run sợ.

Mặt chữ điền... tóc mai... tóc trắng... ria mép...

Mặc dù xấu xí một chút, thế nhưng cá tính rất rõ ràng, Trần Phong liếc mắt một cái liền nhận ra hắn, đây rõ ràng là người mà Quý Phong đã nói trước khi hắn đến đây, người kia chính là người đã mang Vương Dao đi!

Cũng chính là chủ quản nghiên cứu dự án Vương Dao! Lúc này hắn xuất hiện ở đây... Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy động tâm.

Trên sân huấn luyện, người tới từ tổ chức thần bí đang đứng ở phía trên phát biểu.

Người đàn ông mặt chữ điền vừa mới yên lặng không tiếng động xuất hiện ở một góc, có vài người của tổ chức thần bí liền đi qua tiếp đãi, cũng không dẫn tới sự chú ý của những người khác.

"Đây chính là một nhóm người mới sao?" Người đàn ông mặt chữ điền bất động thanh sắc hỏi.

"Vâng." Nhân viên tiếp đãi kính cẩn gật đầu.

Người đàn ông trước mắt này, ngoại hiệu là Phương Khôi, tên thật ngược lại không ai nhớ, là bộ trưởng đương nhiệm bộ phận nghiên cứu của tổ chức thần bí, thực lực cường đại, quyền thế ngấp trời! Hắn lần này tự mình đích thân đến chỉ sợ là...

"Ta muốn một người." Người đàn ông mặt chữ điền hờ hững cất lời.

"Chỉ sợ là ..." Nhân viên tiếp đãi lộ ra vẻ mặt khó khăn nói: "Thủ lĩnh phân phó, học viên lần này đều được chuyển đến bên kia."

Phương Khối hừ lạnh một tiếng rồi nói: "Ta đã trao đổi qua cùng với bọn hần, lần tuyển người này là tuyển cho ba năm sau."

"Lần này ta chỉ tuyển một người, chỉ cần người đứng đầu! Bọn hần nếu như không đồng ý..."

Phương Khối cười lạnh: "Ta sẽ tranh cùng với bọn hần, trong những người mới năm nay, lấy đi ít nhất là một trăm người, nhìn xem bọn hần có đau lòng không? "

"Chuyện này..." Nhân viên tiếp đãi lộ ra vẻ mặt cười khổ.

Bên trong tổ chức thần bí chia làm hai phe, Phương Khối dẫn đầu ở bên phe khoa học kỹ thuật, cho rằng khoa học kỹ thuật có thể thay đổi thế giới, một bên khác lấy tôn giáo làm đầu với đồng phục trắng, cho rằng thần lực mới là thứ ảnh hưởng tới thế giới!

Đương nhiên, ở cái thời đại gen không gì không làm được này, cái gì cũng có khả năng!

Diệp Uyển Đồng

Cho nên, tổ chức thần bí mới để cho hai phe phái này cùng tồn tại.

Người mới đến hàng năm đều sẽ được hai phe phái này tiếp nhận, trong dĩ vãng hai bên còn tranh giành nhau, về sau đó thủ lĩnh biết được, chỉ nói một câu: "Năm nay các người, bọn hắc sang năm, về sau luân phiên thay nhau tuyển người."

Sự tranh giành liền kết thúc, từ đó hai bên mới an tĩnh, bất quá lần tuyển người này chính là cho ba năm sau! Ròng rã sau ba năm sau lần tuyển người này, mới tuyển người mới!

Theo lẽ thường, Phương Khôi lấy đi 100 người cũng là bình thường!

Bất quá, lần này bọn hắc cũng lười báo cáo thủ lĩnh, giao dịch gọn gàng mà linh hoạt, chỉ cần một người, sau cùng hai bên đạt thành nhất trí, hắc mới đi tới đây.

"Một người! Ta chỉ cần một người giỏi nhất!"

Phương Lập liếc mắt cảnh cáo nhân viên tiếp đãi:

“Đừng có để cho ta biết có chuyện dùng mảnh khố ở bên trong, bằng không thì ...”

"Hiểu rõ." Nhân viên tiếp đãi cười khỏ, hắc rời đi khỏi góc hẻo lánh, lặng yên không tiếng động trở về.

Mà vào lúc này, bọn hắc cũng không có chú ý tới một vệt ánh sáng nhàn nhạt ở dưới chân, ẩn ẩn dưới mặt đất, đợi đến khi bọn hắc tách ra, có một đạo ánh sáng xẹt qua rồi lập tức biến mất.

Xoạt! Hồng mang trở về, ánh mắt của Trần Phong trở nên sáng ngời.

"Tiểu Ảnh, chiếu lại những gì vừa rồi ngươi thấy."

Xoạt!

Ánh sáng trước mắt lưu chuyển. Tiểu Ảnh trực tiếp đem tất cả mọi thứ phát ra trong đầu Trần Phong.

Nó không hiểu nhiều những thứ này nhưng cũng không ảnh hưởng tới khả năng ghi chép cùng truyền tải lại, thông qua lực lượng hiện thực cùng giả lập khiến nó có thể tùy tiện ẩn mình dưới mặt đất mà không có người nào có thể phát giác.

"Chỉ cần người đứng đầu?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười.

Căn cứ theo giới thiệu, tổng cộng có tất cả năm bài kiểm tra đánh giá các hạng mục, thấp nhất là 0 điểm, cao nhất là 100 điểm, sau khi kết thúc toàn bộ, điểm tuyển chọn trung bình, vượt qua 60 coi như là được thông qua!

Không đến 60 điểm thì sẽ bị đào thải! Không có giới hạn số lượng người!

Nói một cách khác, nếu như tất cả đều không đạt tới 60 điểm, bọn hắn thà thiếu chứ không lấy ầu!

Đương nhiên, những người đã đến nơi này, hiển nhiên đều đã thông qua khảo nghiệm từ các thế gia, khoảng cách đến cánh cửa của tổ chức thần bí hẳn là sẽ không chênh lệch quá xa. Cũng có khả năng toàn bộ đều thông qua!

60 điểm...Trần Phong lắc đầu bật cười.

Nguyên bản ban đầu hắn chỉ tính đạt được 60 đến 70 điểm để tiến được vào tổ chức thần bí, thế nhưng hiện tại sao...vị trí đầu tiên, hắn chắc chắn phải đạt được!

"A." Trần Phong đuổi người một cái.

Quả thật, trong số một ngàn người này, có rất nhiều thiên tài, có thiên phú kinh người!

Thế nhưng tuổi đời của bọn hắn cũng không lớn, chân chính là một tờ giấy trắng, so sánh với Trần Phong một kẻ lặn lội hơn một năm trong cái thùng

nhuộm muôn màu sắc thì những đứa nhỏ này không cách nào so sánh được!

Vô luận so cái gì, hấn đều tự tin có thể nghiền ép mười phần!

Chỉ là, rất nhanh kiểm tra liền bắt đầu. Thời điểm Trần Phong thấy nội dung của bài kiểm tra hạng mục thứ nhất, hấn liền tại chỗ ngơ ngác, m* nó, hấn không biết cái này a?

Phần thi đầu tiên, tài nguyên.

Là một thành viên của tổ chức, ngoại trừ thực lực bản thân, khi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, thì mọi bối cảnh và tài nguyên cũng đều có thể sử dụng. Vô luận là bằng hữu của ngươi, thân nhân, bất kì người nào cũng đều có thể tính là một phần thực lực của ngươi, có thể gia tăng đáng kể tỷ lệ thành công của nhiệm vụ!

Xoạt!

Màn sáng lấp lóe, vô số số liệu màu xanh lá diên cuồng nhấp nháy, hấn kiểm tra dữ liệu và đặt quy tắc tính toán, mỗi người đều có một dãy số liệu khác nhau, rất nhanh liền có kết quả.

Vương Phong: 10 điểm.

Trần Phong: "..."

Ngẫm lại lời nói vừa rồi còn muốn chèn ép tất cả, mặt mũi của Trần Phong trở nên xám xịt, cái tổ chức thần bí chó má này, bằng hữu cùng người thân của chính mình cũng đều muốn lợi dụng, thật sự là không cứu nổi!

Danh tính của Vương Phong hiển nhiên là được bọn họ tạo ra, để an toàn nhất có thể và không bị phát hiện, cho nên Vương Phong hầu như không có bạn bè gì!

Cho nên chỉ đạt được 10 điểm là chuyện đương nhiên!

A, 10 điểm này có lẽ là bởi vì “Vương Phong” và “Trương Phong” là người hai họ, mới có 10 điểm, bằng không thì chỉ sợ điểm số của Trần Phong chỉ là 0 mà thôi!

Cái số điểm này...Trần Phong có một chút nhức trứng.

Nhìn kỹ về số điểm của những người khác, có một số người bởi vì gia tộc có thể lực khổng lồ, có một số người bởi vì có danh tiếng khá cao, lại còn có một số người mặc dù tuổi còn nhỏ nhưng đã thành danh trở thành ngôi sao chiến sĩ hoặc là ngôi sao chế tác sư, những người này hiển nhiên ít nhất đều có 80 điểm trở lên, mà làm cho người ta kinh ngạc nhất, không ai qua được là một cô nương có tên Diệp Uyển Đồ!

Hầu như tất cả mọi người ở đây đều choáng váng, bởi vì điểm số của nàng đã đột phá đường chân trời, vậy mà đạt 100 điểm tối đa! Hiển nhiên, nếu như không phải phân thi này có số điểm hạn chế, điểm số của cô nương này, sẽ còn cao hơn!

"Người mới của tổ chức thần bí lại có nhân vật khủng bố như vậy?" Trần Phong cảm thấy rung động.

Chỉ có điều là, bởi vì thực lực của hắn vượt xa quá nhiều so với những người xung quanh, cho nên những lời nghị luận nhỏ của bọn hắn, rất nhanh liền truyền vào lỗ tai của Trần Phong, nhất là đánh giá về vị Diệp Uyển Đồ cô nương này!

Trần Phong im lặng thu thập những thông tin này, cô nương được gọi là Diệp Uyển đồ này, mạnh mẽ và kỳ quặc đến nỗi nàng có một mối quan hệ không thể nói với những người thừa kế thế hệ thứ hai hoặc thứ ba của các thế lực khác nhau, để bọn hắn quỳ dưới váy của nàng, thậm chí trong một số trường hợp, nàng còn thay phiên cùng với những người này...ừm...dù sao cũng là do bọn hắn nói. Cho nên, vị cô nương này mới có điểm số về bối cảnh và tài nguyên là 100 điểm!

Lúc này chỉ vừa bắt đầu kiểm tra, nàng đã dẫn trước mọi người xa xa, Trần Phong sau khi tổng kết tin tức xong, chỉ có kinh ngạc tán thán, loại người này...không phục không được!

"Sớm biết như vậy liền bảo bọn họ thiết lập Vương Phong là một đa tình công tử." Trần Phong cảm thấy rất là tiếc nuối.

Nếu như Vương Phong được thiết lập là một đa tình công tử, sau đó có được năng lực tổ truyền 'Một phát đánh bầu' do Vương Trung cha của hắn truyền lại, sau đó Vương Phong trở thành một con ngựa giống đi khắp nơi lưu tình, lưu lại dòng dõi khắp nơi, mai phục ở bên trong các đại gia tộc, có thể hay không là hắn cũng sẽ đạt được 100 điểm tại nguyên và bối cảnh?

Rất là tiếc nuối, Trần Phong càng nghĩ càng thấy đáng tiếc...

Mà vào lúc này, ngay vào lúc Trần Phong còn đang cảm thấy nuối tiếc, hắn chợt phát hiện ra một điều mới, theo số liệu biểu hiện, bên trong những người mà cô nương này quen biết, lại có một bộ phận là những người mới đến! Hơn nữa số lượng còn không ít! 85 người? ?

Đầu óc của Trần Phong có một chút đứng máy, chờ một chút, thời gian huấn luyện cho tới bây giờ mới có bảy ngày thôi mà? Số lượng này...cô em gái này đến cùng đã làm như thế nào?

Hoạt động tập thể

Trần Phong đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên ở bên cạnh có một thanh âm dịu dàng truyền đến: "Xin chào."

Trần Phong vừa quay đầu lại, liền trông thấy một cô bé mặc váy trắng, không trang điểm quá nhiều, nhìn qua có vẻ giản dị, nhưng lại đẹp đến mức nghẹt thở. Đây là một cô gái thuần khiết và đáng yêu.

Hầu hết mọi người khi nhìn thấy một cô gái như thế sẽ không cảm thấy ác cảm. Mà vào lúc này, cô bé này đang nhìn chăm chú vào Trần Phong, chờ hắn trả lời.

"Chào cô." Trần Phong có một chút ngây người, ở phía sau lưng hắn từ lúc nào đã có một cô bé?

"Ta nhìn thấy điểm tài nguyên của ngươi chỉ có 10 điểm." Cô bé có một chút xấu hổ, khi nói chuyện cũng rất là thẹn thùng: "Nếu chỉ có bằng này điểm, về sau đi ra ngoài làm nhiệm vụ cũng sẽ khá là phiền toái đó."

"Đúng là như vậy." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Nếu hắn thật sự là một thành viên của tổ chức thần bí và muốn lập kế hoạch cho tương lai, hắn xác thực là nên lo lắng. Nếu tổ chức thần bí đã đưa phần thi này ra để làm mục tiêu đánh giá, như vậy thì ở bên trong nhiệm vụ trong tương lai, có khả năng sẽ quan hệ rất nhiều đến chuyện này, nếu phần thi này có điểm số cao, chắc chắn là sẽ có chỗ tốt.

"Đúng thế." Cô bé kiễng mép váy lên và thấp giọng nói: "Chuyện này, trên thực tế, nếu như ngươi muốn, người ta có thể giúp ngươi tăng lên."

"Ồ?" Con mắt của Trần Phong liền nhúu lại.

Tăng lên? Thứ bối cảnh tài nguyên này...a, đúng rồi, cô bé trước mắt này chính là một tài nguyên rất lợi hại, nếu nhận biết cùng với nàng, muốn tăng số điểm tài nguyên lên đúng là rất đơn giản, chỉ có điều là...

"Tại sao phải giúp ta?" Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Mặc dù bằng vào phong cách của cô bé này đủ để khiến cho phần lớn đàn ông tâm thần lắc lư, thế nhưng, loại phong cách ngượng ngùng này, trước mắt còn chưa có ai có thể vượt qua Vương Dao, cho nên Trần Phong liền trực tiếp hỏi vào vấn đề cốt lõi.

"Bởi vì người tự tin." Cô bé nháy nháy đôi mắt to rất là đáng yêu, nói: "Điểm tài nguyên chỉ có 10 điểm, mà vẫn có thể tự tin như vậy, nói rõ rằng các phương diện khác của người đều rất lợi hại! Dạng người này, ta tự nhiên sẽ muốn kết giao một thoáng."

"Chuyện kia." Cô bé cúi đầu xuống và bóp mép váy nói: "Đừng nhìn vào vẻ ngoài của người ta mà làm tưởng, kỳ thật người ta rất lợi hại."

"Được thôi." Trần Phong cảm thấy bội phục, không hổ danh là người do gia tộc phụ thuộc của tổ chức thần bí gửi tới!

Cho dù là một cô bé có vẻ ngoài ngây thơ, ánh mắt cũng vô cùng lợi hại, Trần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu như có thể làm quen với cô bé này, cũng có chỗ tốt với lần hành động này của hắn, ừm...ít nhất là có một số chuyện sẽ thuận tiện hơn rất nhiều.

"Làm như thế nào?" Trần Phong nhìn về phía nàng.

"Nó thực sự rất đơn giản." Cô bé ngượng ngùng nói: "Chúng ta thành lập một cái liên minh nhỏ, và mọi người ở bên trong liên minh sẽ giúp đỡ lẫn nhau."

"Ồ." Trần Phong đột nhiên hiểu ra.

Liên minh! Quá mạnh! Những người này nhanh như vậy đã có vòng tròn quan hệ của chính mình!

Trần Phong tự cho là mình đã hết sức thông minh, không nghĩ tới, chỉ trong 7 ngày ngắn ngủi, những người này thế mà đã thành lập liên minh, thành lập vòng tròn quan hệ! Loại liên minh này phải tuyệt đối tin tưởng lẫn nhau

mới có thể, còn nếu như không đoàn kết, liên minh sẽ bị tan vỡ trong vòng vài phút! Quả nhiên là không thể xem thường người trong thiên hạ.

Trần Phong thu hồi lại sự khinh thường đối với những người mới của tổ chức thần bí này.

Bọn hần không tầm thường! Cho nên, cô bé này xem như là chịu trách nhiệm kéo người vào trong liên minh hay sao?

"Liên minh của các cô được gọi là cái gì?" Trần Phong theo tiềm thức hỏi.

"Liên Minh Nữ Thần." Tiểu cô nương nói khẽ.

Nữ thần? Một cái tên rất cường thế, xem ra người trong liên minh chỉ là nữ, chỉ có điều là, cái tên này vì sao lại quen tai như thế? Chờ một chút, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó.

"Cô tên là gì?" Trần Phong đột nhiên nhìn về phía cô bé có dáng vẻ nhu nhược ở phía trước.

"Ta?" Cô bé hiển nhiên là đã bị phản ứng của Trần Phong làm cho giật nảy cả mình, sau đó mới kịp phản ứng, ngượng ngùng cúi đầu nhỏ giọng nói: "Người ta tên là Diệp Uyển Đồng á."

Trần Phong: "..."

Đù moá! Trần Phong sợ ngây người, Diệp Uyển Đồng? Chính là cô bé ở trước mắt mà ngay cả lúc nói chuyện cũng thẹn thùng này? Chờ một chút, Trần Phong có cảm giác như tư duy của mình có một chút theo không kịp.

"Cho nên nói..." Hần chỉ chỉ vào cái tên đứng đầu trên màn sáng: "Đây là cô."

"Ừm." Tiểu cô nương càng thêm ngượng ngùng.

Trần Phong: "..."

Cái này theo tư liệu nữ hoàng gợi cảm không giống nhau a? Nghe đồn...Trần Phong bỗng nhiên lắc đầu, quả nhiên là lời đồn hại chết người.

"Bọn hấn nói rằng cô trong mấy ngày này mời người mới ăn cơm riêng..."
Trần Phong nhớ tới những lời nghị luận lúc nấy.

"Làm gì có." Cô bé liên tục khoát tay: "Ta cũng chưa từng đi ăn với bất cứ người nào."

"VẬY NHỮNG NGƯỜI NÀY..." Trần Phong chỉ chỉ vào 85 người ở bên trong tư liệu của nàng.

"Ồ, đó chỉ là một sự trùng hợp." Cô bé ngượng ngùng nói.

"Ồ." Trần Phong hiểu rõ.

Quả nhiên là tin đồn nhảm sao? Tin đồn ở cái thời đại này thật đáng sợ, lại biến một cô gái tốt nói thành như thế!

"Lúc ấy vừa kết thúc huấn luyện, có một số người đã tổ chức một hoạt động tập thể, ta liền đi tham gia vào cuộc vui này, vào thời điểm đó có khá nhiều người, và tất cả đều chen chúc trong một căn phòng, rất thích hợp cho ta thi triển năng lực, cho nên lúc đó ta mới thi triển một thoáng, không ngờ được một lần lại có thể bao trùm nhiều người như vậy." Cô bé nói chuyện có một chút thẹn thùng.

"Ồ." Trần Phong nhíu mày, như vậy là năng lực của nàng tương tự như lễ rửa tội của các tôn giáo, có khả năng ảnh hưởng tới sự khống chế lòng người hay sao?

"Năng lực của cô là..." Trần Phong hỏi.

"Trái tim mùa xuân bỗng bình." Cô bé nghiêm túc nói.

"Trái tim mùa xuân...liên minh nữ thần." Trần Phong cảm giác được cái tên này có chút không bình thường và hỏi kỹ: "Chuyện kia, có lẽ chúng ta có một chút bất đồng về hoạt động tập thể? Ta không biết liệu hoạt động tập thể mà cô tham gia có nghĩa là ..."

"Đó là..." Khuôn mặt bé nhỏ của cô bé trở nên đỏ bừng nói: "Ồ đó lẽ ra chỉ là một cuộc ăn nhậu vui vẻ mà thôi, và ta đã dùng năng lực biến nó thành một hoạt động tình dục tập thể."

"Đúng thế, dù sao thì nó cũng là một hoạt động tập thể mà."

"Đáng ghét, sao người cứ phải bắt ta nói rõ ràng như vậy." Cô bé then thùng cúi đầu.

Trần Phong: "..."

Đù moá, loại từ ngữ này còn có thể giải thích như vậy? ! Nhìn cô bé trước mắt, Trần Phong cẩn thận quan sát một chút, đột nhiên cảm thấy kinh ngạc, quá dữ dội! Đây mới là một chiến binh thật sự!

"Cho nên tác dụng năng lực của cô..." Trần Phong xoa xoa đầu.

"Sau khi phát sinh quan hệ, ta sẽ có được sự tín nhiệm đặc biệt của người khác." Tiêu cô nương then thùng nói.

Trần Phong: "..."

"Cho nên, mọi người ở trong liên minh đều đã từng cùng với cô..." Trần Phong sửa sang lại một chút từ ngữ.

"Đúng như thế."

Phần thi thứ hai

Cô bé có một chút tự hào nói: "Không có cách nào a, nếu không thì bọn hấn cũng sẽ không tin tưởng thành lập liên minh, hơn nữa còn có thể chia sẻ điểm tài nguyên, người nhìn đi, ở đây lẽ ra có rất nhiều chỉ có 10 điểm hoặc 20 điểm, nhưng bởi vì có mối quan hệ này, điểm tài nguyên của bọn họ đều vượt qua 60 điểm."

Trần Phong: "..."

Có rất nhiều thứ hấn không dám hỏi, bởi vì hấn đã đoán được trả lời, ví dụ như cô bé, ta nghe đồn những người kia thay nhau làm cô... thật là đáng sợ! Trần Phong có cảm giác thế giới quan của mình đã sụp đổ. Đặc biệt, hấn có thể rõ ràng cảm giác được, tính cách của cô bé ở trước mắt là thật sự ngây thơ hồn nhiên, mà không phải là làm giả, đây mới là điều đáng sợ nhất có đúng hay không!

Trần Phong nhớ lại kiếp trước của mình, hấn có thể xác định cùng với khẳng định, cái thế giới mà hấn xuyên qua là thế giới gen, mà không phải là một cái trò chơi nào đó. Chỉ có điều là khi nhìn cô bé ở trước mắt, Trần Phong đối với cái thời đại gen 'có vô hạn khả năng' này có một sự hiểu biết sâu sắc, đây quả nhiên là thời đại gen a!

"Vậy thì người có hứng thú hay không..." Cô bé phát ra lời mời.

"Không có." Trần Phong quả quyết cự tuyệt.

"Thế nhưng mà..." Cô bé rất nghiêm túc giảng giải rất nhiều điều cho Trần Phong, cũng đều bị Trần Phong quả quyết cự tuyệt, nói đùa cái gì vậy, cô bé này chính là hiện thân của chế độ mẫu quyền đó? !

Phong cách sống khác nhau, mưu cầu khác nhau!

"Vậy được rồi." Cô bé chỉ có thể chu cái miệng nhỏ nhắn rời đi, nhưng trước khi đi còn nắm chặt hai quả đấm để cổ vũ cho chính mình: "Bất quá ta sẽ cố gắng để có được người!"

Trần Phong: "..."

Chờ cô bé rời đi hẳn, Trần Phong mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, không biết vì sao, hắn bỗng nhiên nghĩ đến huynh đệ Vương Thuần, chắc chắn, người xem một chút người, người xem một chút người ta đi! Người ta chỉ cần một loại gen năng lực, liền có thể tự mình khai phá ra một cái hậu cung! Người thì sao? Người có sẵn một cái hậu cung, thế mà lại không chinh phục được em nào! Đúng là phế vật!

Đương nhiên, Vương Thuần lúc này đang ở cuối chân trời, còn không biết vì sao mình lại bị Trần Phong mắng cho một trận, mà đang cẩn thận từng li từng tí hầu hạ đại tiểu thư Minh Nguyệt.

Mà vào lúc này, ở sân thi đấu của Học viện kỹ thuật và đào tạo Năng lực, việc phân tích dữ liệu của hơn một ngàn người, cho dù là có cường giả của học viện phụ trợ, cũng phải mất một khoảng thời gian mới có thể hoàn thành, lúc này, phần thi thứ nhất cuối cùng cũng kết thúc.

Đạt tiêu chuẩn 60 điểm, chỉ có 500 người! Còn chưa tính 80 người do Diệp Uyển kéo lên, hiển nhiên, phần lớn mọi người ở đây đều tương đối tin tưởng vào thực lực của mình, trước khi tiến hành khảo thí chính thức thì chuyện này cũng không thành vấn đề.

Mà vào lúc này, phần thi thứ hai đã bắt đầu.

Thực lực! Việc đánh giá cũng rất đơn giản, đó là đối chiến, chỉ việc bộc phát ra lực lượng mạnh nhất của chính mình, hệ thống tự nhiên sẽ đánh giá ra người nào có sức chiến đấu mạnh nhất! Mà đối thủ, chính là một người mặc áo đen.

"Các vị, đối thủ của các người là ta." Hắn đứng ở trước mọi người, hơi nhắm hai mắt lại.

Mọi người nhất thời ngây người, là người này sao? Nhắm mắt lại thì làm sao mà đánh? Vào thời điểm đang nghi ngờ, bỗng nhiên trên người của đối phương lấp loé vô số tàn ảnh, tỏa ra uy năng kinh khủng, chỉ trong chớp mắt, thế mà bên cạnh mỗi tân sinh, đều xuất hiện một cái bóng!

"Quang Nguyệt Huyền Ảnh!" Có người kinh hô một tiếng.

Quang Nguyệt Huyền Ảnh, bí kỹ dung hợp 6 tinh, có thể căn cứ theo số lượng của địch nhân, tự động phóng xuất ra vô số phân thân, có thể tinh chỉnh sức mạnh của mỗi một phân thân, có bao nhiêu người, thì sẽ có bấy nhiêu phân thân!

Trên lý luận, miễn là người có đủ năng lượng, người có khả năng triệu hoán ra 1 tỷ phân thân! Đây chính là chỗ kinh khủng của cái năng lực này! Đương nhiên, cho dù bởi vì đủ loại hạn chế, không thể nào chế tạo ra nhiều phân thân như vậy, thế nhưng ít nhất thì muốn một lúc đối phó với hơn một ngàn tân sinh này vẫn là không có vấn đề.

Xoạt! Từng cái bóng đen xuất hiện, đám tân sinh đã bày sẵn trận địa đón quân địch, mỗi một đạo bóng đen trước mắt đều có được tư duy và trí tuệ đơn giản nhất, còn có được thực lực tương đương với mỗi một tân sinh, hơn nữa còn có thể được tinh chỉnh tăng lên!

"Lên!" Đám tân sinh bộc phát ra sức chiến đấu mạnh nhất của chính mình.

Quy tắc đánh giá điểm số thực sự rất đơn giản, công kích dưới cấp D là 0 điểm, công kích đạt đến cấp B đỉnh phong là có thể đạt được 100 điểm, mà điểm đạt tiêu chuẩn...là công kích cấp C!

Chỉ cần đạt đến cánh cửa cấp C, liền có thể đạt tiêu chuẩn! Ở đây có rất nhiều gen chiến sĩ đều là cấp D, thế nhưng chỉ cần phát huy tốt, chỉ cần nắm giữ một bí kỹ dung hợp không quá tệ, bộc phát ra lực lượng cấp C cũng không phải là quá khó.

Ở một nơi nào đó, Diệp Uyển Đồng phát tay, một đoàn năng lượng màu hồng bao phủ cái bóng ở trước mắt, trong nháy mắt cái bóng liền bị sương mù màu hồng nhấn chìm, rất lâu sau, khi cái bóng xuất hiện thì dường như nhỏ hơn so với mấy cái bóng khác, về phần xảy ra chuyện gì thì chỉ có trời mới biết.

Ở những chỗ khác, từng người từng người tuổi trẻ tài tuấn cũng bộc phát ra lực lượng cường đại, có một ít người khi vừa mới bắt đầu liền bộc phát ra uy năng cấp C! Công kích chỉ cần đạt tới cấp C, hiển nhiên là có thể đạt

được điểm tiêu chuẩn! Thế nhưng bọn hắn sẽ cam nguyện với 60 điểm hay sao? Hiên nhiên là không phải, tất cả mọi người đều cố gắng bộc phát ra uy năng cấp B!

"Bắt đầu." Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời, phần thi thứ nhất của hắn chỉ có 10 điểm, muốn đạt được vị trí đứng đầu, mấy phần thi phía sau hắn phải đạt được max điểm! Hơn nữa, còn không được vận dụng năng lực năng lượng hoá vũ trang! Không có cách nào, năng lượng hoá vũ trang có hiệu quả thị giác quá mạnh, chỉ cần ngưng tụ ra một bộ cơ giáp năng lượng chói mù mắt, tất cả mọi người sẽ biết hắn là Trần Phong. Nhưng nếu như không được sử dụng mà nói...

Xoạt! Cái bóng ở trước mặt đã nhào tới, vẻ mặt của Trần Phong vẫn vô cùng thư thái, nếu như không được sử dụng những thủ đoạn quen thuộc, như vậy muốn đánh bại cái bóng này, chỉ còn một loại biện pháp —— U Minh Chi Nhân! Loại năng lực này, tổ chức thần bí cũng không hiểu biết!

"Rất tốt." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Đạo gió!

Xoạt! Từng đạo đạo gió vô hình lóe lên, ở dưới sự khống chế của Quảng sáng may mắn, hết thảy đạo gió đều biến thành năng lực phụ trợ tốc độ cho Trần Phong! Tốc độ của Trần Phong trong nháy mắt liền trở nên cực kỳ đáng sợ.

Tốc độ nguyên bản chỉ có cấp C, trong nháy mắt liền được đề thăng đến cấp B!

Xoạt! Cái bóng công kích liên tục mấy lần đều thất bại, ánh đỏ trong mắt của Trần Phong không ngừng lấp lóe, cho dù không có cách nào vận dụng năng lực năng lượng hoá vũ trang, thế nhưng Trần Phong đối với cái phân thân có thực lực không quá cao này, cũng sẽ không lãng phí quá nhiều thời gian.

100 điểm

Bị khoá trong vòng 1 giây.

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng đỏ lóng lánh bắn ra, miếu sát cấp D!

Bị khoá trong vòng 30 giây.

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng đỏ lóng lánh bắn ra, miếu sát cấp C!

Coi như không có cách nào vận dụng năng lực năng lượng hoá vũ trang, U Minh Chi Nhãn vẫn có thể phát huy ra uy lực kinh người! Chỉ cần trong quá trình khoá chặt không bị đánh chết, Trần Phong có thể miếu sát bất luận một kẻ nào!

Oanh! Toàn bộ sân huấn luyện rơi vào loạn chiến, chung quanh, có từng chiếc máy bay không người lái và máy quét nhắm vào giữa chiến trường, hiển nhiên là đang phân tích sức mạnh chiến đấu của mỗi một người! Số liệu của mỗi một người đang không ngừng thay đổi.

Đột nhiên, có một người bị cái bóng đánh bại, dòng số liệu đang thay đổi lập tức dừng lại, thực lực ước định: 32 điểm, người kia chỉ có thể lui ra với khuôn mặt trắng bệch. Loại điểm số này...nếu muốn tổng điểm vượt qua điểm trung bình, mấy phần thi phía sau phải đạt điểm thật cao mới được.

Mà vào lúc này, trận chiến đấu trong sân huấn luyện cũng không kéo dài quá lâu, ngoại trừ những người có phương thức chiến đấu đặc thù, tuyệt đại đa số đều vào thời điểm đạt được 60, 70 điểm là bị đào thải! Mà vẫn như cũ kiên trì chiến đấu chỉ còn không đến mười người!

Sau cùng, những người này cũng bị đào thải ở số điểm 78, 79.

"Cuối cùng cũng đã tới cấp B!"

"Ha ha, có thể phát huy ra uy năng cấp B cũng đã không tệ."

"Đúng a, chúng ta còn chưa đến hai mươi tuổi, hiện tại đã có thể phát huy ra uy năng cấp B, chờ sau khi gia nhập tổ chức, tiến vào cấp A cũng là chuyện nằm trong tầm tay."

Những người bị đào thải cuối cùng kia cảm thấy rất hưng phấn, hiển nhiên, hiện tại đã có thể bộc phát ra thực lực cấp B, tổ chức thần bí tất nhiên sẽ chọn bọn hắn làm tinh anh để bồi dưỡng.

Mà vào lúc này, trong sân huấn luyện chỉ còn lại có hai người, là một người trẻ tuổi có thân thể cường tráng, vẻ mặt trắng bệch đáng sợ, thế nhưng vẫn đang gắng gượng chiến đấu với cái bóng, ánh mắt của hắn thỉnh thoảng nhìn về phía bên cạnh, hắn biết cái người gọi là Vương Phong kia vẫn còn đang chiến đấu, cho nên hắn nhất định phải kiên trì! Chiến đấu là phương diện mà hắn am hiểu nhất, cũng là phần thi mà hắn nhất định phải cầm được hạng nhất!

Mà đúng vào lúc này, trận chiến đấu của Vương Phong ở bên kia đã kết thúc trong chớp mắt.

Thắng rồi! Trong lòng của người trẻ tuổi vui vẻ, hắn cố gắng kiên trì thêm hai giây nữa, sau cùng dừng lại ở số điểm 80 mới bị đánh bại. Mà nếu như hắn không có đoán sai, vào thời điểm Vương Phong thất bại, hắn là chỉ có 79 điểm. Chỉ có điều là sau khi hắn kết thúc chiến đấu, ngẩng đầu nhìn về phía chiến tích của Vương Phong lại lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Ở nơi đó, có một con số rất ấn tượng ——Vương Phong đánh chết phân thân! Đạt được 100 điểm!

Làm sao có thể? ! Người trẻ tuổi gần như nghẹn ngào, đánh chết? Không phải là kiên trì đến lúc bị đánh bại, mà là trực tiếp đánh chết phân thân? ! Đây chẳng phải nói là, cái người được gọi là Vương Phong này, thế mà có thể bộc phát ra uy năng cấp B đỉnh phong?

Mà vào giờ khắc này, không chỉ là hắn, toàn bộ thao trường đều trở nên tĩnh lặng, giống như 100 điểm của Diệp Uyển Đồng ở phần thi trước làm vô số người kinh sợ, 100 điểm của Vương Phong ở phần thi này, cũng đồng dạng làm vô số người khiếp sợ, điều này nói rõ là sức chiến đấu của hắn đã đạt

đến cấp B đỉnh phong! Thực lực như vậy, tuổi như vậy, quả thực là quá kinh khủng!

Đối với cái này, Trần Phong chỉ cười nhạt một tiếng, nếu như không phải sợ bại lộ thân phận vì thi triển năng lực năng lượng hoá vũ trang, coi như thực lực của cái bóng là cấp A thì hẳn cũng có thể đánh một trận!

Loại phân thân này mặc dù có sức chiến đấu rất cao, thế nhưng lại quá dễ dàng bị nhắm vào! Nhất là ở bên trong muôn vàn năng lực của Trần Phong, chỉ cần tuyển ra vài loại năng lực khắc chế cái bóng, ở dưới sự hỗ trợ của Quảng sáng may mắn, đủ để bộc phát ra sức chiến đấu kinh người, sau đó dùng U Minh Chi Nhãn miêu sát, dễ như trở bàn tay.

"Vương Phong..." Gần như tất cả mọi người đều nhớ kỹ cái tên này.

Những người của tổ chức thần bí đang ở xung quanh quan sát càng là động tâm, theo những năng lực khác không giống nhau, loại năng lực này, đại biểu cho sức chiến đấu hiện tại!

"Nhớ kỹ người này!" Mọi người thầm nghĩ.

"Vương Phong..." Diệp Uyển Đồng kinh ngạc, nàng biết tiềm lực của Vương Phong không tệ, thế nhưng không nghĩ tới vậy mà lại mạnh tới mức này, khó trách vì sao lại không chịu gia nhập vào liên minh của nàng! Ủm...bất quá, như thế mới có cảm giác chinh phục.

"Ta sẽ bắt được ngươi." Diệp Uyển Đồng tự tin nói.

Mà vào giờ khắc này, rất nhiều người ở xung quanh cũng đang nghị luận âm ỉ, mặc dù chỉ mới đến phần thi thứ hai, nhưng dựa vào thành tích của hai phần thi này, liền biết được người nào sẽ thi đậu!

Vương Phong, tất nhiên là đã thi đậu! Nói đùa, hiện tại đã có uy năng cấp B, sau này khi gia nhập vào tổ chức sẽ còn tiến bộ tới mức nào? Cho nên, có rất nhiều người động tâm, bọn hắn không dám tiếp cận Vương Phong, thế nhưng đã có rất nhiều người chủ động đi kết giao với tộc nhân của Vương Phong, nhất là hai người trẻ tuổi đi theo Vương Phong.

Sớm tạo mối quan hệ cũng không sao.

"Xếp hạng của hai người này như thế nào?"

Có người nhìn về phía một người có tên là Vương Cửu, em họ của Vương Phong.

"Tài nguyên ước định 0 điểm, thực lực ước định 1 điểm."

Sắc mặt của Vương Cửu trở nên tái xanh, tài nguyên ước định 0 điểm thì hắn đã biết, dù sao thì hắn cũng không có hai người cha như Vương Phong, hắn chỉ là một thành viên bình thường của Vương gia, bối cảnh tài nguyên tự nhiên là 0 điểm, bất quá hắn đối với thực lực của mình vẫn còn có một chút tự tin, thế nhưng không nghĩ tới, Vương Phong sau khi bộc phát ra sức chiến đấu đã dọa cho hắn sợ.

Hắn tập trung tinh thần mong muốn ganh đua với Vương Phong, không nghĩ tới đối phương thế mà lại cường đại đến tình trạng như thế! Sau đó, tâm tình của hắn bị sụp đổ, bị cái bóng nhân cơ hội xử lý, căn bản là không phát huy ra được một chút thực lực nào.

"Ồ..." Người kia đáp lời theo tiềm thức: "Không lẽ là Vương Cửu được cử đến để làm nền..."

Vương Cửu: "? ? ?"

"Khục." Người kia biết là mình đã nhỡ miệng, cảm thấy rất lúng túng, vội vã ho khan hai tiếng rồi rời đi.

"Hừ!" Vương Cửu hừ lạnh một tiếng, ánh mắt lại không tự chủ được nhìn vào bên trong sân thi đấu, ở nơi đó, vị trí được vạn chúng chú mục, chỉ có một người, Vương Phong!

"Vương Phong..." Vương Cửu gầm nhẹ một tiếng.

Bởi vì là đồng tộc, cho nên cạnh tranh còn muốn kịch liệt hơn.

Coi như thực lực của người có mạnh hơn, tiềm lực của ta cũng sẽ vượt qua người! Chỉ cần đến phần thi kiểm tra tiềm lực, chứng minh tiềm lực của ta

là cấp A đỉnh phong, thậm chí càng mạnh hơn...ánh mắt của Vương Cửu sáng ngời.

Mà vào lúc này, phần thi thứ ba đã bắt đầu, không sai, đúng là kiểm tra tiềm lực! Sở dĩ đưa phần kiểm tra tiềm lực vào phần thi thứ ba, cũng là bởi vì số điểm đánh giá của phần thi thứ hai được sử dụng làm mẫu.

Tiềm lực

Thành tích đạt được trong phần thi thứ hai chính là điểm khởi đầu để đánh giá tiềm năng!!

Phần thi này, chính là một khoản đầu tư vào tương lai! Ví dụ như ——
Vương Phong! Mọi người đều biết, thực lực của hắn bây giờ là cấp C, uy năng là cấp B đỉnh phong!

Cho nên...phần thi thứ ba này, chính là muốn nhìn một chút, tiềm lực tương lai của Vương Phong, có khả năng đạt tới hạn mức cao nhất hay không, tiềm năng cực hạn là nhiều hay ít? Nếu như tiềm lực cực hạn vẫn là cấp C? Vậy thì nói rõ tiềm lực của Vương Phong đã hao hết! Nếu là như vậy, mặc dù hắn vẫn sẽ được tổ chức thần bí tuyển nhận, thế nhưng tương lai...

Đương nhiên, cũng có khả năng bởi vì phần thi này chỉ có 0 điểm, cho nên không được tổ chức tuyển nhận, đây chính là tầm quan trọng của điểm tiềm lực. Bởi vì vậy, phần thi này cũng cho rất nhiều người có thực lực không tốt có thêm hy vọng. Dù sao thì bởi vì bối cảnh tài nguyên không tốt, cho nên hiện tại có thực lực chút yếu kém, thế nhưng trong số những người này vẫn có những nhân vật có thiên tư tuyệt đỉnh!

"Tới đây, đem bàn tay của mình đặt lên bảng khảo thí." Trước mặt mọi người, xuất hiện một bảng khảo thí thông minh.

Thứ này... Trần Phong nhíu mắt lại nhìn, căn cứ theo suy đoán của hắn, thứ này vền vẹn chỉ được sử dụng như một cái cổng để thu thập các dữ liệu khác nhau như thể lực và kích thích tinh thần, về phần phán đoán như thế nào, tất nhiên là do một cường giả sử dụng một loại năng lực nào đó để định ra kết quả.

"Cái này có chuẩn không?"

"Rất chuẩn, nghe nói đó là một thẩm định viên cấp A."

"Oa, cấp A?"

Đám người kinh ngạc tán thán.

Thẩm định viên, bản thân chính là một cái nghề nghiệp hiếm có, mặc dù rất được hoan nghênh, nhưng mà bởi vì sức chiến đấu gần như bằng không, cho nên vẫn có rất ít người nguyện ý làm cái nghề này. Còn muốn được bồi dưỡng bước vào cấp A? Càng là chuyện không thể nào! Cho dù là một chiến sĩ cấp B cũng có thể tùy tiện xử lý một thẩm định viên cấp A!

Cho nên, ngoại trừ những thế lực đặc thù như tổ chức thần bí, đoán chừng cũng có rất ít thế lực nào lại bồi dưỡng ra một thẩm định viên cấp A. Tổ chức thần bí có thể phái một thẩm định viên cấp A tới, có thể thấy rõ bọn hắn coi trọng lần tuyển dụng này như thế nào.

"Ta đi thử một chút." Đám người hưng phấn ấn xuống.

Xoạt! Từng dãy số trong nháy mắt xuất hiện.

80 điểm!

20 điểm!

70 điểm!

Từng dòng điểm số xuất hiện, có người hưng phấn, có người than khóc. Có một người trẻ tuổi rõ ràng là thiên kiều chi tử, tuổi còn trẻ đã đến cấp C, tiếp cận với Vương Phong, thế nhưng tiềm lực ước định chỉ có 20 điểm! Điều này có ý nghĩa là tiềm lực của hắn trong tương lai đã bị hao hết, không có giá trị bồi dưỡng!

"Hắn thế mà đã hao hết tiềm lực rồi?"

"Ai, đoán chừng là hắn đã dùng một loại biện pháp không bình thường nào đó để tăng thực lực lên?"

"Có khả năng."

Đám người nghị luận ầm ĩ.

Lại liên tục có một số thanh niên có sức chiến đấu tốt nhưng lại có điểm tiềm lực siêu thấp!! Hiên nhiên, bởi vì muốn chuẩn bị cho kỳ kiểm tra này, có rất nhiều người xác thực là đã dùng những thủ đoạn không bình thường để cải thiện sức chiến đấu, thế nhưng loại thủ đoạn này, cuối cùng lại khiến cho bọn hắn không có tương lai. Coi như được tuyển vào tổ chức thì lại như thế nào? Cả một đời cũng chỉ có thể lăn lộn ở tầng thấp nhất!

Xoạt! Nguyên bản có rất nhiều người muốn tiếp cận bọn họ, lại lặng yên không tiếng động rời xa.

Đương nhiên, cũng có một số người được nhìn bằng một con mắt khác, ví dụ như —— Vương Cửu! Cái tên gia hỏa vừa rồi không có tiếng tăm gì này, sau khi kiểm tra tiềm lực liền trở nên nổi tiếng, lần trước sức chiến đấu chỉ có 1 điểm, lần này thế mà tuôn ra thành tích siêu cao 80 điểm.

Đương nhiên, chuyện này cùng với điểm xuất phát quá thấp của hắn có quan hệ. Thành tích của người khác thấp nhất đều là 20 điểm trở lên, thành tích 1 điểm của cái tên này quá thấp, cho nên sau khi kiểm tra tiềm lực hắn mới được mọi người đánh giá cao, mà cho dù là như thế, hắn cũng cho thấy tương lai kinh người của mình—— cấp B đỉnh phong! Dựa vào loại tiềm năng này, hắn có thể một đường xông đến cấp B đỉnh phong!

"Người kia là ai?"

"Vương Cửu, là em họ của Vương Phong."

"Ồ, người của cái gia tộc này ai cũng lợi hại cả."

"Ừm, tiềm năng thế mà lại có thể đạt tới cấp B đỉnh phong, nếu như trong tương lai có cơ duyên xảo hợp đột phá đến cấp A..."

Đám người cũng cảm thấy rất động tâm, đột phá cấp A bản thân chính là phải cần có cơ duyên xảo hợp, cho nên mọi người cũng không để ý, chỉ cần tiềm năng của bản thân có thể đạt tới cấp B đỉnh phong, là đã đủ! Thế là, Vương Cửu nguyên bản bị xem nhẹ một lần nữa được đám người quan tâm, mà đồng dạng, đám người Diệp Uyển Đồng, điểm tiềm năng cũng thuận lợi đạt đến cấp B đỉnh phong, dẫn tới vô số người ghé mắt. Những người này, có lẽ chính là thiên tài trong lần tuyển dụng này!

Đương nhiên, với sự đánh giá tiềm năng của rất nhiều người, càng có nhiều ánh mắt nhìn về phía Vương Phong hơn, người trẻ tuổi đứng đầu ở phần thi thứ hai, đến cùng sẽ có bao nhiêu tiềm lực?

"Vương Phong..." Ánh mắt của Vương Cửu trở nên lạnh lùng, Vương Trung nguyên bản không có con nôi dỗi, cái ghế gia chủ trong tương lai nói không chừng sẽ rơi vào trong tay của hắn!

Bởi vì sự tồn tại của Vương Phong, bây giờ hắn đã không còn cái gì! Hắn tự nhiên sẽ ước ao ghen tị! Điểm tiềm lực bây giờ của hắn cao tới 80 điểm, cho nên hắn rất tự tin, hắn cũng muốn nhìn một chút, cái tên anh họ đã đạt đến cấp C, thậm chí sức chiến đấu còn đạt đến cấp B kinh người này, đến cùng sẽ có bao nhiêu tiềm năng?

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về Vương Phong, mà vào lúc này, Trần Phong của chúng ta còn đang ngẩn người. Đương nhiên, nói một cách chuẩn xác hơn, là hắn đang phân tích phương thức đánh giá của thẩm định viên!

"Thẩm định viên cấp A?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hắn biết, trên thế giới này không có khả năng là có người có thể nhìn thấu được tương lai, nhất là ở bên trong thời đại gen có vô tận khả năng này! Cho nên, thẩm định viên cấp A sẽ căn cứ vào...Trần Phong nhìn lên bảng khảo thí lơ lửng ở trước mắt, đây chính là số liệu cơ sở để thẩm định viên đánh giá!

$\text{Thế lực} * \text{tỷ lệ cân nặng} + \text{cảm ứng tinh thần} * \text{tỷ lệ cân nặng} + \text{chỉ số tuổi} / \text{tỷ lệ cân nặng} + \text{cường độ năng lượng} * \text{tỷ lệ cân nặng} + \text{tham số chưa biết} * \text{tỷ lệ cân nặng} + \text{tham số chưa biết} \dots$ vẫn còn có một số tham số cụ thể Trần Phong cũng không rõ ràng.

Thế nhưng dựa trên những tham số đã có trên bảng khảo thí, hắn đã có thể suy đoán ra một ít. Cho nên, nếu như trong cái nháy mắt mà bảng khảo thí quét hình, trong cơ thể của hắn xuất hiện một chỉ số nào đó vô cùng cao, rất có thể sẽ làm ảnh hưởng đến kết quả chứ? !

Xoạt! Trần Phong đưa tay ấn lên, mà ngay trong cái nháy mắt này, Tiểu Ảnh đã lặng yên không tiếng động phóng thích năng lượng.

Oanh! Bên trên bảng khảo thí hiển thị ra số liệu.

Năng lực sinh tồn

Số liệu trước mắt của Trần Phong trong nháy mắt đột phá tới chân trời! Điểm tiềm lực của những người khác đều là không ngừng biến hóa, từ 60 đến 70, 80, sau đó dần dần ổn định, mà điểm tiềm lực của Trần Phong thì sao...

Oanh! Trong nháy mắt liền biến thành ba chữ số! Sau đó...bắt đầu không ngừng lấp lóe!

100! Ba con số này, bắt đầu điên cuồng lấp lóe! ? ? ?

Tất cả mọi người đều phát mộng.

100 điểm ? ! M* nó, ngay cả điểm tiềm lực cũng có thể là 100 điểm? Cái quỷ gì thế này?

"Ta nhớ được 90 điểm đã là cấp A rồi..."

"Đúng vậy, đây chẳng phải nói là, tiềm năng Vương Phong lại có thể tùy tiện đột phá bình cảnh cấp B, thuận lợi bước vào cấp A? Tiềm năng đến cấp A, chỉ cần không chết, Vương Phong trong tương lai chắc chắn là cấp A!"

"Trời ạ!" Đám người kinh ngạc đến ngây người.

Phải biết rằng, trọng điểm của mỗi một lần tuyển dụng là cái gì? Cấp A! Một cường giả cấp A, tương đương với 100 chiến sĩ cấp B! Thế nhưng, người mới có tiềm lực cấp A nào có thể dễ dàng như vậy? Cho nên, tổ chức thần bí vẫn bồi dưỡng rất nhiều người có tiềm lực cấp B đỉnh phong! Mỗi một lần tuyển dụng cũng chỉ có thể tuyển ra được một vài người có tiềm lực cấp B đỉnh phong!

Sau đó...chờ đến khi bọn hắn đạt đến cấp B đỉnh phong, phụ trợ một thoáng, cho bọn hắn một chút nhiệm vụ thích hợp, một nhóm lớn cấp B đỉnh phong, luôn luôn có một đến hai người đột phá cấp A a? Cứ làm như thế, trong tương lai tổ chức thần bí liền có một nhóm cường giả, cường giả

cấp A của tổ chức thần bí, chính là bởi vì như vậy mà liên tục không ngừng tăng lên.

Thế nhưng, tiềm năng ước định đạt đến cấp A? ! Rất ít! Thậm chí có thể nói là cực kỳ hiếm thấy!

Cấp B đỉnh phong có hạn mức cao nhất là 80 điểm, thế nhưng chỉ cần có thể đến cấp A, thì số điểm liền có thể trực tiếp tiến vào 90 điểm, 10 điểm ở giữa, là hoàn toàn nhảy vọt qua! Đủ để nhìn ra sự coi trọng của tổ chức đối với cấp A! Mà trên thực tế, chỉ cần chứng minh được tiềm lực của mình là cấp A, thì vô luận điểm thi của người như thế nào, tổ chức thần bí tất nhiên sẽ nhận người, cho dù điểm số của các phần thi khác là 0 điểm!

"Cái tên Vương Phong này, chỉ sợ là sẽ bị người của tổ chức giành giật."

"Quá kinh khủng!"

"Tiềm năng cấp A sao?"

Đám người kinh ngạc tán thán.

"Không chỉ có như thế, các người nhìn điểm số của hắn đi, 90 điểm đại biểu cho cấp A, thế nhưng ở phía trên còn có 10 điểm nữa, đại biểu cho từng cái giai đoạn của cấp A, thế nhưng mà hắn..."

Đám người lúc này mới hồi phục lại được tinh thần.

Đúng vậy! Tiềm năng của Vương Phong cũng không phải đơn giản chỉ là cấp A, mà là 100 điểm! Không, càng chuẩn xác hơn mà nói, là trên 100 điểm! Cái con số này vẫn đang không ngừng lấp lóe! Cực hạn của hắn là bao nhiêu? Không có người nào biết rõ!

"Người này..." Tất cả những đại nhân vật của tổ chức thần bí đều động dung.

Bọn hắn biết, sau lần tuyển dụng này, qua ba năm nữa mới tuyển dụng tiếp, đã mang tới cho bọn hắn một siêu cấp thiên tài có tiềm năng vô hạn! Không có người nào có thể so sánh!

Có lẽ...trong tương lai hẳn sẽ có tư cách trùng kích cấp A đỉnh phong!

"Ghi lại tư liệu của hẳn."

"Vâng."

Cái tên Vương Phong này, đã định trước là sẽ được vô số người nhớ kỹ. Hiển nhiên, vô luận là thành tích của các vòng tiếp theo như thế nào, Vương Phong đã được quyết định, bất quá...

"Như thế này vẫn chưa đủ a." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Tổng thành tích của hẳn mới chỉ là hạng hai, còn thiếu rất nhiều, bởi vì điểm tài nguyên quá thấp, tổng thành tích hiện tại của Trần Phong y nguyên vẫn không phải là thứ nhất, mục tiêu của hẳn lần này, thế nhưng là hạng nhất!

Trong lúc vô tình Trần Phong nhìn về phía Phương Khôi, trên khuôn mặt chữ điền của hẳn mặc dù có một chút động dung, thế nhưng vẫn duy trì bình tĩnh như cũ.

"Là bởi vì hẳn chỉ cần người đứng đầu thôi sao?" Trần Phong bình tĩnh trở lại.

Mục tiêu lần kiểm tra này của Trần Phong, chính là Phương Khôi!

Xem ra phải cố gắng vào các phần thi tiếp theo, ánh mắt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Người chung quanh trông thấy Vương Phong có thành tích như vậy mà lại không kiêu không gấp, vẫn như cũ bảo trì sự bình thản, bọn hẳn liền cảm thấy cảm khái muôn phần, không hổ là người trẻ tuổi có tiềm năng vô hạn a! Cái tâm tính này...chắc chắc...

"Vương Phong." Trong mắt của Diệp Uyên Đồng đã bốc lên một ngọn lửa, từ lúc bắt đầu nàng đã chú ý tới Trần Phong, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, hẳn cư nhiên lại bắt phạm như thế, nàng đã có một chút động dung.

Về phần Vương Cửu mới vừa rồi còn được vô số người nhìn chăm chú? Đã sớm bị quăng cho một cục lơ to đùng.

Mà vào lúc này, phần thi thư tư đã bắt đầu, đây là một phần thi vô cùng đơn giản, kiểm tra năng lực sinh tồn! Có tư cách trở thành thiên tài? Có khả năng, thế nhưng phải biết rằng, thiên tài còn sống, mới được gọi là thiên tài! Chết, chỉ có thể gọi là thi thể! Cho nên, phần thi tiếp theo, chính là kiểm tra năng lực sinh tồn!

100 điểm, đối ứng với 100 phương pháp giết chóc! Sống sót một lần, được 1 điểm.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, thế giới trước mắt của mọi người biến hóa, trong nháy mắt liền tiến vào trong ảo cảnh.

Bắt đầu kiểm tra!

Ám sát...Ám sát...Tình sát...Nguyên rửa...Độc chết...Đủ loại phương pháp giết chóc kỳ kỳ quái quái xuất hiện.

Ở bên trong cái ảo cảnh đặc thù này, mỗi người đều sẽ được đưa vào bên trong tiềm thức, thậm chí còn quên mất là chính mình còn đang kiểm tra, sau đó sẽ xuất hiện sự giết chóc bất ngờ. Đương nhiên, nội dung của lần khảo hạch này, cũng có thể được gọi là hướng dẫn 100 phương pháp ám sát của tổ chức thần bí.

Kiểm tra bắt đầu, điểm số của mọi người đều dần dần tăng lên, bởi vì những phương thức giết chóc ban đầu chỉ là va chạm chính diện đơn giản, chỉ có một vài kỹ xảo đơn giản, cho nên mọi người vẫn rất dễ dàng có thể tránh thoát, năm mươi phương pháp giết chóc đầu tiên, chính là để cho mọi người kiểm điểm. Phần thi này đã bỏ qua vấn đề thực lực, đối thủ ở nơi này chỉ có thực lực tương xứng với mỗi người! Đương nhiên, nếu như toi đời ở bên trong 50 phương pháp ám sát đầu tiên này thì cũng không cần phải thi tiếp nữa.

Rất nhanh, sau 50 phương pháp ám sát ban đầu, chính là một tràng giết chóc kinh khủng. Đối phương bình thường đều sẽ mai phục ở bên cạnh,

hoặc là trà trộn ở bên trong đám người qua đường, bỗng nhiên xuất hiện ám sát, hoặc là hạ độc...rất khó lòng phòng bị.

Tất cả mọi người đều đang dùng biện pháp của mình để phá cục, có một số người rất là thông minh, sẽ phân tích từng bước một, sau đó tìm tới mục tiêu, giết chết mục tiêu, sau cùng đạt tới một số điểm rất cao là 80 điểm, có người có thân thể cường tráng, có thể chịu đựng ám sát mà không chết, cũng có thể đạt được điểm cao! Mà Diệp Uyển Đồng thì không cần phải nói, cho dù nàng không phát hiện ra mục tiêu, thế nhưng chỉ cần mục tiêu xuất hiện, chỉ cần liếc nhìn nàng một cái...

Ừm...phong cách của toàn bộ ảo cảnh đột nhiên chuyển từ phong cách kinh dị sang phong cách hành động tình yêu.

Kiểm tra vận khí

Liền ngay cả đại sư cấp A phóng thích ảo cảnh cũng cảm thấy sụp đổ, đương nhiên, về phần lão nhân gia này có sử dụng 'Thế thân thuật' tự mình buông xuống ảo cảnh để ném thử hay không, thì cũng không có ai biết được.

Phương khôi và những người của tổ chức thần bí khác có phát hiện ra cũng không có mở miệng, dù sao thì cũng phải tôn kính người già nha. Mà ngoại trừ cái đó ra, ánh mắt của mọi người đặt ở trên người Vương Phong thì càng nhiều hơn!

Mặc dù bọn hắn biết Vương Phong trên cơ bản đã được tuyển nhận, thế nhưng bọn hắn vẫn như cũ muốn nhìn một chút, cái người được gọi là Vương Phong này, năng lực sinh tồn đến cùng là như thế nào? ! Sau đó...bọn hắn liền phát hiện ra một màn kinh người! Vương Phong ở bên trong ảo cảnh, thế mà xuất hiện một trường giết chóc!

Không sai! Là đồ sát! Không phải những người kia ám sát Vương Phong, mà là Vương Phong đồ sát bọn hắn!

"? ? ?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ảo cảnh tính sai rồi hay sao?" Mấy đại nhân vật của tổ chức thần bí cũng không hiểu ra sao, chỉ có bọn hắn mới có tư cách nhìn thấy những chuyện xảy ra ở bên trong ảo cảnh, thế nhưng có phải là cái ảo cảnh này của Trần Phong có chút hơi quái dị?

Rất nhanh, người thiết lập ảo cảnh đã phản hồi lại, không có sai lầm! Đây chính là một lần ảo cảnh bình thường dùng để kiểm tra thực lực! Về phần tại sao xuất hiện tình huống như vậy, đám người nhìn kỹ một lát, rốt cuộc cũng minh bạch, mỗi người đều trừng lớn con mắt, quay mặt lại nhìn nhau, cái tên gia hỏa gọi là Vương Phong này...cực kỳ mãnh liệt!

Rất đơn giản, hãy giả sử là người đang ở trong một cái tình cảnh như thế này, người đi đến một cái khách sạn nào đó để nghỉ ngơi, nhận được tin tức

là ở xung quanh có người muốn giết người, lúc này người sẽ làm như thế nào?

Có rất nhiều người nghĩ ra phương pháp như là điều tra, phá cục. Thế nhưng Vương Phong thì sao? Hắn lựa chọn một phương pháp đơn giản hơn đó chính là chủ động xuất kích! Giết sạch tất cả mọi người!

"Hít hà!" Sau khi thấy rõ chuyện này, tất cả mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh, thật là độc! Vương Phong lại là một người như vậy!

Bất quá, dạng phong cách hành sự này của Vương Phong, ngược lại còn khiến cho ánh mắt của bọn hắn trở nên sáng ngời, đây mới là thiên tài mà bọn hắn mong muốn! Tâm ngoan thủ lạt, vô cùng quả quyết! Người thế nhưng chính là người của tổ chức thần bí, cũng không phải là làm từ thiện! Sợ cái gì?

Lặng yên giết ngàn người, không buông tha cho một người nào! Đây chính là phong cách của Vương Phong.

Rất nhanh, thành tích của mọi người đều xuất hiện, không có gì bất ngờ xảy ra, Vương Phong vẫn là 100 điểm!

"Rất tốt, rất tốt." Có rất nhiều đại nhân vật của tổ chức thần bí cảm thấy kích động không thôi.

Đương nhiên, có một chút ngoài ý muốn chính là, điểm số của Diệp Uyển Đồng thế mà cao tới 90 điểm, ngoại trừ một số lần nàng bị độc chết, hết thảy kẻ địch xuất hiện ám sát nàng đều bị miễn trừ. Về phần nguyên nhân...mấy người của tổ chức thần bí liếc nhìn sắc mặt ứng hồng của đại sư ảo cảnh, liền yên lặng im miệng.

Loại phương pháp này mặc dù khác loại, thế nhưng cũng coi như là bản sự có đúng không? ! Một cô bé như vậy, bọn hắn nhất định phải tuyển nhận! Người suy nghĩ một chút đi, tổ chức thần bí mong muốn tiêu diệt hoặc là khống chế một ít gia tộc, thì phải làm như thế nào? Điều động cường giả đi cưỡng ép khống chế hoặc là đe dọa, còn đối với những gia tộc không chịu nghe lời thì sao? Diệt môn!

Loại phương pháp này mặc dù an toàn nhưng lưu lại tai hoạ ngầm quá lớn! Nhưng sau này thì sao? Ừm...chỉ cần phái Diệp Uyển Đồng đi là đủ rồi, quá đơn giản phải không? Nói theo một ý nghĩa nào đó, đây coi như là một chiến lược.

Mà lúc này, phần thi thứ tư đã kết thúc, mọi người đã dần dần thích ứng với phương pháp đánh giá, nhưng mà chẳng ai ngờ rằng, phần thi thứ năm, đã làm cho tất cả mọi người sợ ngây người!

"Đây là..." Đám người trừng mắt, đặc biệt là những người có điểm số nằm ngoài rìa tiêu chuẩn, bọn hắn đã làm tốt tâm lý nhất định phải cố gắng trong vòng thi cuối cùng này! Bọn hắn nhất định phải nghiêm túc trong cái phần thi này! Thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới phần kiểm tra này, lại có thể là cái này!

"M* nó."

"Xong đời."

"Ôi má ơi..."

"A a a, tổng điểm của ta chỉ mới có 61 điểm thôi?"

"Ta nên làm cái gì đây?"

Mặt mũi của đám người đều đen thui, đụng phải loại kiểm tra này, không ai có sắc mặt tốt, bởi vì loại kiểm tra này quá bất ổn định, sắc mặt của Trần Phong ngược lại lại có một chút cổ quái, nghĩ thầm: "Đù moá như thế này mà cũng gọi là kiểm tra? Những người của tổ chức thần bí này thực sự là..."

Đối với những khác người mà nói, loại kiểm tra này quá hồ người, thế nhưng đối với Trần Phong mà nói, thì cái này căn bản là đưa không điểm cho hắn! Nguyên nhân rất đơn giản, bản chất của lần khảo hạch này là vận khí! Không sai, chính là vận khí!

Xoạt! Ánh sáng trên sân huấn luyện lưu chuyển, ảo cảnh xuất hiện! Thế giới hiện thực ban đầu, nhanh chóng biến thành một thế giới của những cái

hộp, toàn bộ thế giới chỉ còn lại một người, dưới chân là lít nha lít nhít những cái hộp! Mỗi một bước đi, cần phải đạp lên một cái hộp.

Có khả năng xuất hiện kẻ địch...

Có khả năng xuất hiện bảo vật...

Có khả năng xuất hiện ban thưởng...

Có khả năng trực tiếp chết...

Có khả năng xuất hiện đủ loại trạng thái tăng thêm hoặc là giảm xuống.

Đương nhiên, cũng có khả năng là cái gì cũng đều không xuất hiện, cứ thế mà bước đi, mãi cho đến điểm cuối cùng, có hết thảy 100 cái hộp, cứ bước đi đến khi nào chết, bước đi được bao nhiêu bước, chính là kết quả cuối cùng!

Ở trong cái thế giới này, sử dụng bất luận loại năng lực điều tra nào cũng đều vô dụng! Đối với những người có điểm số nằm ngoài rìa tiêu chuẩn mà nói, đây quả thực là một cái hố to! Đi nhầm một bước liền có thể bị đào thải.

"Quá hồ người."

"Tại sao phải khảo hạch như thế này?"

"Có trời mới biết."

Đám người đồn dập chửi bậy.

Thế nhưng Trần Phong lại mơ hồ đoán được một chút, vận khí...là bởi vì Linh Hải Mộc hay sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, cố ý đem phần thi này liệt vào kiểm tra, là do có quan hệ cùng với Linh Hải Mộc sao? Trong ấn tượng, hắn nhớ kỹ có người đã từng nói qua, huy chương mà tổ chức thần bí cấp cho thành viên trung tâm, có khả năng chồng chất hiệu quả vận khí!

Bên trong tổ chức thần bí, có khả năng là có người có năng lực khống chế vận khí! Con mắt của Trần Phong liền nhúu lại, mục đích cuối cùng của loại khảo hạch này là gì hẳn không biết, thế nhưng cho dù là như thế nào, Trần Phong cũng nhất định phải lấy được hạng nhất! Cho nên, vào lúc bắt đầu phần thi thứ năm, Trần Phong liền bước đi một mạch.

Xoạt! Chỉ vùn vụt mười giây đồng hồ, Trần Phong đã đi tới điểm cuối cùng, mà trong khoảng thời gian này...không kích hoạt bất kỳ một vật gì! ! Kết thúc!

Đình!

"Vương Phong kết thúc kiểm tra, điểm vận khí: 100 điểm!"

Vào thời điểm âm thanh thông báo vang lên, tất cả mọi người đều sợ ngây người, cái đ*o gì thế?

Tranh giành

Bọn hấn còn chưa bắt đầu, Vương Phong đã kết thúc? M* nó đây là tình huống như thế nào? Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ồ, có lẽ tỉ lệ kích hoạt rất là thấp? Đưa không điểm cho chúng ta?"

Có người suy đoán, có lẽ là tổ chức thần bí nhìn thấy nhóm người mới này có biểu hiện không tệ, cho nên cố ý thiết trí kiểm tra để đưa điểm?

"Có khả năng." Có người hưng phấn chạy liên tục mấy bước.

Trúng độc, bảo vật, chồng chất nhiều lần đủ loại trạng thái xấu, sau đó trực tiếp chết ở bên trên nửa đường.

Xoạt! Toàn bộ thế giới an tĩnh.

Những người vừa rồi hưng phấn chuẩn bị thử nghiệm toàn thân đổ ra mồ hôi lạnh, bọn hấn thế mới biết, cái gọi là kiểm tra vận khí này, đến cùng khủng bố đến mức nào!

"Cẩn thận một chút."

"Thứ này cần phải dùng đầu óc, sẽ đạt được điểm cao hơn, mặc dù có một phần rất lớn là vận khí, thế nhưng tuyệt đối đừng đi thẳng về một hướng."

Đám người sợ mất mặt.

Rất lâu sau, kèm theo từng tiếng kêu đau đớn thảm thiết, quá trình kiểm tra đã tiến vào khâu cuối cùng.

Kết thúc! Trần Phong không có một chút do dự nào đạt hạng nhất!

"Rất tốt." Phương Khôi hưng phấn, dựa theo ước định ban đầu, cái tên gọi là Vương Phong này chính là người thuộc về hấn! Chỉ có điều không nghĩ

tới là, ngay vào thời điểm hấn chuẩn bị mang Vương Phong đi, đột nhiên bị ngăn lại.

"Người này, người không thể mang đi." Mục Vô Pháp ngăn ở trước mặt của Phương Khôi.

"Vì cái gì?" Phương Khôi hăm hăm nói.

"Bởi vì bộ nghiên cứu của các người, không đủ khả năng để bồi dưỡng một thiên tài như vậy."

Trong Học viện kỹ thuật và đào tạo Năng lực, hầu hết những người đến xem đều là người của tổ chức thần bí, lúc này kết quả đã được công bố, phần lớn ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên người của Vương Phong cùng với Diệp Uyển Đồng, hai người này, trong tương lai có lẽ sẽ trở thành cao tầng của tổ chức thần bí!

"Diệp cô nương, cô có hứng thú gia nhập vào bộ môn của chúng ta..."

"Vương Phong, người có hay không..."

Có rất nhiều người tới chào mời.

"Các người đang chơi cái trò gì vậy?" Mục Vô Pháp tức giận nói: "Đừng có quên, lần tuyển người mới này thuộc về chúng ta, các người nhiều nhất cũng chỉ có thể chọn được một người mà thôi!"

"Một người thì chẳng lẽ không được chọn Vương Phong?"

Đám người cười lạnh nói, ban đầu nói là chỉ được chọn một người, căn bản không có nói là hạng thứ mấy.

Về phân hạng nhất... kỳ thật Mục Vô Pháp cũng rõ ràng, bọn hấn đều là đại nhân vật, hấn cũng không thể giữ lại được hạng nhất, thế nên mới dứt khoát nhường cho bọn họ, thế nhưng lần này quá đặc thù! Cái người được gọi là Vương Phong này, quả thực là càn quét toàn trường! Cái thành tích kinh

khủng kia, đã sớm làm cho mọi người sáng mắt! Đây tuyệt đối là thiên tài! Không, là siêu cấp thiên tài! Tuyệt đối không thể bỏ qua!

"Vương Phong..."

"Chào Vương Phong..."

Mắt thấy đám người đã vây quanh Vương Phong, Mục Vô Pháp cắn răng một cái, thế mà lặng yên lui lại, lúc này, chỉ cần để cho lão nhân gia làm chủ! Loại thiên tài này nhất định phải thuộc về bọn hắn!

"Gấp cái gì?"

"Nếu không thì cứ để cho hắn tự lựa chọn?"

Có một người trung niên chậm rãi chui vào, đám người nhìn lướt qua liền giật mình, là Đường Lam! Lại có thể là hắn!

"Các người cứ tranh đoạt như thế sẽ không có một chút ý nghĩa nào." Đường Lam chậm rãi nói: "Không bằng hãy để cho hắn tự quyết định."

"Xéo đi!" Phương Khôi không có một chút khách khí nói: Nếu để cho hắn tự mình lựa chọn, cuối cùng không phải là sẽ lựa chọn người hay sao? Ta nói cho người biết, bất kỳ người nào đều có thể đạt được Vương Phong, duy chỉ có một mình người là không được."

"Đúng đấy, lão Đường, người nhanh xéo đi."

Đám người đồn dập quát lớn, nói đùa cái gì vậy? Những người khác còn chưa tính? Đường Lam? Con hàng này là chuyên môn hủy nhân tài đấy! Hắn là người chưởng khống mệnh mạch của tổ chức thần bí! Vận khí! Linh Hải Mộc! Thế nhưng cũng chính là vì vậy, có một số người có vận khí không tệ, đều sẽ bị hắn mang đi! Sau đó...hấp thu hết!

Nghe nói, những người bị Đường Lam vứt bỏ, từ đó sẽ gặp vận rủi ngập trời! Chỉ có điều bình thường những người mà Đường Lam mang đi chỉ có vận khí tốt mà thôi, cho nên để hắn mang đi cũng không sao, thế nhưng lần này hắn muốn mang Vương Phong đi? Tuyệt đối không có khả năng, một nhân tài tốt như vậy nếu như bị hủy, thủ lĩnh không phải là sẽ giết bọn hắn!

"Ai nói là ta muốn hấp thu hấn ta?" Đường Lam cười lạnh: "Lần này ta thu người, là vì bồi dưỡng truyền thừa!"

"Truyền thừa?" Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Vương Phong thế mà đã đạt đến loại độ cao này rồi? Ngay cả Đường Lam không chế vận khí cũng đều nói là muốn lựa chọn Vương Phong, điều này chẳng phải nói là, tiềm lực của Vương Phong...so với trong tưởng tượng của bọn hấn còn kinh người hơn? ! Mà nếu thật sự là như thế, bọn hấn càng không thể buông tay.

"Như vậy thì cũng không tới phiên ngươi." Phương Khôi trừng mắt.

Đám người ở bên cạnh cũng trở nên ồn ào.

"Đây cũng không phải là chuyện mà các ngươi có thể quyết định." Đường Lam cười nhạt một tiếng.

Mà Trần Phong bị đám người vây vào giữa, ngược lại thì ngay cả một câu cũng không nói. Theo kế hoạch của hấn, sau khi đạt được hạng nhất, sẽ thuận lợi đi theo Phương Khôi rời đi, thế nhưng không nghĩ tới, chỉ là một cái hạng nhất, thế mà làm kinh động tới nhiều người như vậy?

Có cần phải như vậy không? Trần Phong cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt, hiển nhiên, hấn đã đánh giá thấp khát vọng của tổ chức thần bí đối với người mới, nhất là loại nhân tài có cấp bậc này như hấn!

"Cho nên nói...mình không cần thận chơi lớn rồi sao?" Trần Phong thở dài.

Lần này thực tình là chuyện ngoài ý muốn! Phần thi thứ nhất của hấn chỉ có 10 điểm, mong muốn cầm được hạng nhất thì nhất định phải cố gắng, bùng nổ toàn diện, thế nhưng không nghĩ tới, bùng nổ hơi có chút quá mức...chuyện này phải làm sao để xử lý?

Trần Phong cũng cảm thấy hết sức buồn rầu, nguyên bản hấn cho rằng là có thể thuận lợi tiến vào bộ nghiên cứu, thế nhưng không nghĩ tới, bỗng nhiên xuất hiện ra nhiều đại nhân vật như vậy, hơn nữa nhìn bộ dáng so với

Phương Khối còn có cấp bậc cao hơn a... Trần Phong có cảm giác như cá trúng.

Thế nhưng trước mắt những đại nhân vật này đã đi ra, hẳn chỉ có thể chờ đợi tình thế phát triển. Máy người Đường Lam cùng với Phương Khối còn đang không ngừng cãi lộn, còn kém là không có đánh nhau, có một số người mắt thấy không được, liền điệu thấp lựa chọn mấy hạt giống có thiên phú không tồi rồi xoay người rời đi. Mà những đại nhân vật còn lại, vẫn còn đang tranh đấu như trước.

Về phần những người mới còn lại? Mặc dù đã thông qua được kiểm tra, thế nhưng cũng không có người nào hỏi thăm. Mà những người bị đào thải, bao quát cả mấy người Vương Cửu, thì được một người béo tròn mang đi nói: "Ừm, chúc mừng các người, các người đã bị đào thải."

Đám người: "..."

Đào thải cũng được chúc mừng hay sao?

"Đương nhiên là phải chúc mừng." Béo ca ca hơi lườm bọn hắn nói: "Lúc trước chúng ta khảo hạch có tổng cộng 450 người, sau cùng có 380 người thông qua, những người bị đào thải như ta ngược lại là số ít. Bất quá...hiện tại hơn 300 người thông qua khảo hạch kia, chỉ có 100 người còn sống! Mà coi như là 100 người này, lẫn lộn tốt nhất, ở trong tổ chức cũng bất quá chỉ là trung tầng mà thôi."

Mục Gia

"Đó là điều mà các người mong muốn hay sao? Tỉ lệ tử vong siêu cao, thu nhập thấp hơn rất nhiều! Nói thật, ta cảm thấy hết sức may mắn khi mình bị đào thải, ừm...rất tốt, mấy người các người bây giờ muốn làm cái gì cũng được, có thể trở về nhà, cũng có thể chiến đấu cho tổ chức, cũng có thể nhận được phúc lợi của tổ chức!" Trên khuôn mặt của Béo ca ca lộ ra vẻ tươi cười đắc ý: "Kể từ đó, các người phải làm việc thật chăm chỉ, vì tổ chức, sinh em bé cho tổ chức!"

Béo ca ca ngừng một trái tim mạnh mẽ nói với mấy trăm người bị đào thải: "Tung lưới thật rộng, mới có thể bắt được nhiều cá, các người hãy đem tài năng của mình gieo ra bên ngoài đi, tốt nhất là một người có thể sáng tạo ra được một cái gia tộc, ừm... tương lai của tổ chức, liền giao cho các người!"

Nói xong, béo ca ca rời đi bằng đôi chân ngắn bé nhỏ của mình, lưu lại mấy trăm người bị đào thải đang lộ ra vẻ mặt mờ mịt, bọn hắn liếc nhau, hai mặt nhìn nhau. Nguyên lai bọn hắn vẫn còn có thể cống hiến cho tổ chức! Những người đã bị tổ chức tẩy não này, ý chí chiến đấu của từng người liền trở nên sục sôi.

Sinh thật nhiều em bé! Bồi dưỡng nhân tài cho tổ chức! Thế là đám người này tự tin rời đi, bọn hắn chưa chắc đã có thể sinh ra những người con có tiềm năng, thế nhưng nếu làm một con ngựa giống thì vẫn có rất nhiều người vui vẻ đi làm.

Có lẽ, trong tương lai tổ chức thần bí lại có thêm vô số "Gia tộc phụ thuộc" do đám người này tạo ra! Trong quá khứ những cái "gia tộc phụ thuộc" đều là được tạo ra như thế này! Mỗi một lần có một đám người đào thải, đều sẽ đi ra bên ngoài tạo dựng thành một gia tộc! Vài chục năm sau sẽ có một vài gia tộc phát triển lớn mạnh! Mà những người mới như bọn họ bây giờ, còn không phải là hậu bối của những người đã bị đào thải trước đây hay sao? Có một số việc, nếu suy nghĩ tỉ mỉ một chút sẽ cảm thấy rất là đáng sợ.

Mà vào lúc này, quá trình lựa chọn đều đã kết thúc, chỉ có chuyện quan hệ đến Vương Phong, là vẫn đang thảo luận như trước.

"Bọn gia hỏa này..." Trong mắt của Đường Lam lóe lên hàn quang.

Cứ tiếp tục như vậy là không thể được, thuần túy chỉ làm lãng phí thời gian mà thôi, có quá nhiều người mong muốn Vương Phong, người nào cũng không nhường, căn bản là sẽ không thảo luận ra kết quả. Không bằng... tâm thần của hắn khẽ động, lặng yên không một tiếng động phát động năng lực.

"Ha ha, nếu không thì hãy để cho ta tới..." Đường Lam cất bước, đang chuẩn bị mang Trần Phong đi.

Nhưng mà, ai có thể ngờ tới, ngay ở trong cái nháy mắt này, có một chùm ánh sáng trắng sáng chói bỗng nhiên buông xuống, trên vùng trời của Học viện kỹ thuật và đào tạo Năng lực, có một hư ảnh to lớn bỗng nhiên bay tới.

Đây là...đám người ngẩng đầu nhìn lên, liền cảm thấy run sợ, chỉ thấy cái hư ảnh kia ngưng tụ lại thành hình người, trên mi tâm có một viên kỳ thạch, lấp lánh như kim cương, theo Lữ Hồn không khác nhau một chút nào! Chỉ bất quá hào quang của viên kỳ thạch này, là màu trắng!

Màu trắng! ! ! Trần Phong kinh hãi, lại là một vị siêu cấp cường giả!

"Đứa nhỏ." Người kia ôn hòa nhìn về phía Trần Phong hỏi: "Người có biết ta là ai hay không?"

"Không biết." Trần Phong lắc đầu.

Hắn làm sao có thể nhận biết! Tuy nhiên, những siêu cấp cường giả này đều thích gắn kim cương trắng, kim cương xanh, kim cương vàng hoặc một cái gì đó lên trên trán, ừm ... chẳng lẽ bọn họ đều là những người cuồng đá quý trong truyền thuyết?

"Ta là Bạch Tông Chi Chủ." Trong ánh mắt của người này lộ ra từ ái vẻ mặt.

Trần Phong liền có cảm giác tâm trạng hốt hoảng, loại cảm giác này...

"Mục Gia!" Đường Lam vội vàng cắt đứt, nếu để cho đối phương cưỡng ép tẩy não, Vương Phong chắc chắn sẽ không tới tay của hắn.

"Hừ!" Người kia cười lạnh một tiếng, ánh sáng trắng buông xuống, vị cường giả được gọi là Mục Gia này không giận tự uy, quanh người tản ra một cỗ uy nghiêm kinh khủng, khiến cho người ta căn bản không dám nhúc nhích.

"Ta còn chưa có tìm người tính toán sổ sách đâu! Người dám ở chỗ này vận dụng năng lực, thật sự cho rằng ta không dám thu thập người?" Mục Gia hằm hằm nhìn Đường Lam.

Đường Lam chỉ có thể cười khô, mà vào lúc này, mấy người Phương Khôi ở xung quanh mới biết vì sao vừa rồi mình không đuổi tay ra ngăn cản đường đi của Đường Lam, lại còn có một loại tâm tính đó là có để vượt đi Vương Phong cũng không sao...

"Đù moá, Đường Lam, ngươi lại dám dùng năng lực? !"

Đám người giận dữ hỏi.

"Thật xin lỗi." Đường Lam cười khô: "Bất đắc dĩ, xin hãy tha lỗi."

"Hừ!" Tất cả mọi người đều hừ lạnh một tiếng.

"Mục Gia." Đường Lam nuốt một ngụm nước bọt.

Hắn nhìn thấy Mục Vô Pháp đang chạy ở phía xa tới, làm sao không biết chuyện gì đã phát sinh, tên cháu trai này thế mà đi ra ngoài gọi viện binh! Thật là quá mức! Loại tiền bối có cấp bậc như Mục Gia đã ra tay, hắn đã không còn cơ hội gì!

"Các người đã quấy rối quá mức rồi! Chỉ vì tranh đoạt một người mới thế mà vận dụng năng lực, chẳng lẽ còn muốn giết tới mức máu chảy thành sông? !"

Mục Gia dùng ánh mắt uy nghiêm nhìn chăm chú vào đám người, đám người nhất thời cảm thấy xấu hổ.

"Tổ chức thần bí luôn chú ý đến tự do cùng với công bằng, đã là chuyện mà các người không có cách nào quyết định, vậy thì cứ để cho Vương Phong tự mình lựa chọn thì như thế nào, ta cảm thấy như thế là tốt nhất." Mục gia trầm ồ nói ra.

Đám người theo bản năng gật gật đầu, sau đó đột nhiên cảm thấy không thích hợp.

Không tốt!

"Mục Gia!" Đám người vô thức muốn ngăn cản, thế nhưng đã chậm.

Mục gia mới vừa nói xong liền căn bản không để ý tới bọn hắn, mà trực tiếp nhìn về phía Vương Phong, mở miệng hỏi: "Đứa nhỏ, ngươi nguyện ý lựa chọn đi theo ai?"

Ô...ô...n...g —— Bạch quang nhàn nhạt tản ra! Đây là một cỗ lực lượng kinh khủng mà người bình thường không thể cảm giác được!

Oanh! Trần Phong chỉ cảm thấy trước mắt biến ảo, có một cái thế giới mới bùng xuống, hư ảnh của đối phương đã bước vào trong đầu óc của hắn, cái lực lượng ôn hòa kia, đã bao lấy thân thể của hắn.

Đây là...lại là loại lực lượng kia? ! Trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang.

Bạch tông...cái gọi là Bạch tông hẳn là tông giáo của tổ chức thần bí? ! Mà vị Mục Gia này hiển nhiên là tổ tông của cái trò tẩy não, cỗ lực lượng kinh khủng kia, cơ hồ đã khiến cho Trần Phong phải thần phục! Bất quá, Trần Phong vẫn rất rõ ràng là mình tới đây để làm cái gì.

Trước mắt trở nên mơ hồ, Trần Phong theo bản năng triệu hoán Tiểu Ảnh ra.

Xoạt! Năng lượng kinh khủng tuôn ra, cỗ ánh sáng trắng tràn ngập trong cơ thể kia, liền biến mất không thấy gì nữa! Thế giới mơ hồ trong thức hải của Trần Phong trở nên rõ ràng trong nháy mắt.

Muốn tẩy não hử? Trần Phong âm thầm cười lạnh, một câu nói kia hiển nhiên còn chưa mang theo đủ lực lượng!

Mà vào lúc này, đám người cũng cảm giác được cỗ lực lượng như có như không kia, tâm liền lạnh.

Xong! Mục Gia đã ra tay rồi, có lão nhân gia ông ta ra tay, chuyện này cơ bản không có chút may mắn nào nữa! Loại ánh sáng tẩy não kinh khủng kia, coi như là cường giả cấp A cũng sẽ bị ảnh hưởng!

Chọn đại

Không thấy hay sao, dùng thực lực của bọn hấn, vừa rồi thế mà lại đồng ý theo bản năng? Bọn hấn khẳng định, Mục Gia vừa rồi chắc chắn đã vận dụng lực lượng, thế nhưng mà bây giờ bọn hấn còn có thể nói cái gì? !

"Ai." Phương Khôi cũng thở dài một tiếng.

Đáng tiếc, nghiên cứu năm nay không giống với những năm khác, nhân viên nghiên cứu nhất định phải có thực lực đủ mạnh, mới có thể khống chế lực lượng nghiên cứu, hơn nữa còn cần phải có thiên phú tốt, nhất là những thiên tài như một tờ giấy trắng này! Chỉ có như thế, bọn hấn mới có thể trưởng thành nhanh chóng trong các dự án, còn những người đã thực hiện qua nhiều dự án kia, bởi vì vấn đề kinh nghiệm, còn không phát huy bằng người mới!

Thực lực, tiềm lực, vận khí? Nghiên cứu cũng cần vận khí! Cái tên Vương Phong này...quả thực là nhân tuyển tốt nhất! Đáng tiếc, nếu sớm biết Vương Phong là một yêu nghiệt như vậy, hấn cũng đã nói sư phụ ra tay rồi, kết quả lại để cho Mục Gia xuất thủ trước, những vấn đề như bọn hấn căn bản là không có cách nào tranh! Vào thời điểm Mục Gia mở miệng, bọn hấn liền biết kết quả.

Chỉ có điều làm cho người ta kinh ngạc chính là, lúc này Vương Phong rốt cục cũng đã mở miệng: "Ta lựa chọn hấn."

Theo một ngón tay của Vương Phong, đám người theo bản năng nhìn lại, con mắt đột nhiên tròn to, bởi vì người mà Vương Phong chỉ, lại có thể là người đàn ông có khuôn mặt chữ điền, cái tên Phương Khôi đáng chết kia!

"Làm sao có thể?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Phương Khôi? Không có khả năng a! Dù như thế nào cũng không thể nào là hấn a! Mặc dù Phương Khôi có năng lực nghiên cứu rất mạnh, thực lực cũng không tệ, thế nhưng ở trước mặt Mục Gia, hấn chính là một dạng tồn tại như cặn bã, không có một chút lực phản kháng nào a!

Mọi người nhìn về phía Phương Khôi, cũng phát hiện ra Phương Khôi đang lộ ra vẻ mặt mờ mịt, hiển nhiên...hắn cũng không biết là đã phát sinh chuyện gì.

"Vương Phong..." Mục Gia vô thức muốn một lần nữa phát động sức mạnh, nhưng lần này đám người đã kịp phản ứng, nhất là Phương Khôi lập tức đứng ra ngăn cản.

Sắc mặt của Mục Gia đen kịt, cuối cùng vẫn không có vi phạm lời nói của mình.

"Ta chỉ muốn hỏi một chút." Mục Gia hơi híp tròng mắt lại hỏi: "Tại sao ngươi lại lựa chọn Phương Khôi?"

Tâm thần của mọi người khẽ run, ở trong lời nói của Mục Gia cảm nhận được một tia sát cơ. Không phải là bởi vì sự lựa chọn của Vương Phong, mà là bởi vì, Vương Phong tại sao có thể bỏ qua sự tầy lể của gã! Phải biết rằng, loại lực lượng kia, coi như là cường giả cấp A cũng không thể may mắn thoát khỏi! Ít nhất là vẫn có thể ảnh hưởng trong vài giây đồng hồ! Thế nhưng cái tên Vương Phong này...

"Ta cũng không biết." Trần Phong mơ hồ gãi gãi đầu nói: "Lúc ấy ta bỗng nhiên cảm giác được có một cỗ lực lượng nào đó ảnh hưởng đến quyết định của ta, mất thấy đến thời điểm sẽ phải lựa chọn, lại có một cỗ lực lượng khác xuất hiện..."

"Hai cỗ lực lượng này dường như tranh đấu với nhau, ta sợ quyết định của mình sẽ bị ảnh hưởng, cho nên mới thừa dịp này chọn đại một người." Trần Phong bình tĩnh nói.

Đám người: "..."

Chọn đại? Lợi hại, con hàng Phương Khôi này đến cùng có vận khí tốt đến mức nào? !

"Đa tạ, đa tạ." Phương Khôi dương dương đắc ý.

Mà vào lúc này, vẻ mặt bình tĩnh của Mục Gia đã trở nên xanh mét, cho dù Vương Phong nói rất mơ hồ, thế nhưng ở bên trong chuyện này, người có thể ảnh hưởng đến lực lượng quy tắc của gã, chỉ có một người! Chỉ có cái tên đáng chết có thể không chế vận khí kia, mới có thể làm ảnh hưởng tới lực lượng của gã!

"Đường Lam!" Mục Gia tức giận.

Oanh! Một chùm ánh sáng trắng lóe lên, Đường Lam bị đánh bay ra bên ngoài.

"Không phải là ta." Đường Lam cảm thấy uất ức, thật sự không phải là hắn a! Hắn có ngốc tới mức nào cũng không dám ở trước mặt khiêu khích Mục Gia a!

Thế nhưng hiện tại những người khác ở đây mặc dù có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng vẫn chênh lệch quá nhiều so với Mục Gia, chỉ có lực lượng vận khí của hắn mới có khả năng bỏ qua hết thủy quy tắc tẩy lễ can thiệp! Cho nên Mục Gia mới giận cá chém thớt lên người của hắn!

Oanh! Đường Lam bị đánh không ngóc đầu lên được, máu me đầy mình.

"Mục Gia." Những người khác vội vàng cầu tình.

"Hừ!" Mục Gia cười lạnh một tiếng nói: "Dám ở chỗ này vận dụng năng lực, sẽ nhận phải kết cục như vậy! Yên tâm, chỉ là bị thương ngoài da, cho hắn một bài học mà thôi, bất quá...đừng có tưởng là ta sẽ bỏ qua dễ dàng như vậy, truyền tin cho anh trai của hắn, mang 500 vạn tới dẫn hắn rời đi."

Xoạt! Ánh sáng trắng lóe lên, Mục Gia lạnh lùng rời đi, đám người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, có một chút hâm mộ nhìn Phương Khôi.

Người xem một chút người ta? Đây mới là ngư ông đắc lợi! Lợi hại, Vương Phong tùy tiện chỉ một ngón tay, làm sao lại không chỉ về hướng của mình chứ?

"Rất tốt, rất tốt!" Phương Khôi mừng hết lớn vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong.

"Đi! Đi theo ta đến bộ nghiên cứu tham quan một chút." Phương Khối dương dương đắc ý, lôi kéo Trần Phong rời đi, thân ảnh của hai người rất nhanh liền biến mất, ánh mắt của Trần Phong lóe lên ánh sáng nhạt, bộ nghiên cứu sao...tổ chức thần bí! Ta đến rồi!

Vạn Vân Sơn, trong số hàng ngàn ngọn núi bị mây mù che phủ, có từng toà kiến trúc khổng lồ đứng sừng sững, không có người nào có thể tới gần! Mây mù vô tận, che chắn hết thảy thông tin cùng với cảm ứng điện từ, năng lượng ẩn chứa trong không khí, đủ để chống lại hết thảy các đòn công kích từ cấp A trở xuống, không có người nào có thể xâm nhập, đây chính là tổng bộ của tổ chức thần bí!

Vào thời điểm này, ở bên trong một toà nhà mang tính biểu tượng tràn ngập ánh sáng lạnh lẽo, một toà to lớn như vậy, mà chỉ được dùng để nhốt một cô bé khoảng chừng 15, 16 tuổi! Cô bé mặc một chiếc váy màu đỏ, ngồi trên mặt đất, toàn thân bị xiềng xích, vẻ mặt vô cùng hờ hững.

Mà vào lúc này, một vài gen chiến sĩ cấp B đứng ở cửa toà nhà chỉ thỉnh thoảng nhìn vào bên trong và sau khi xác định rằng cô bé vẫn ổn, bọn họ sẽ quay đầu đi không chú ý nữa, không phải là bọn hăn lười biếng, mà là không dám.

Từ lúc cô bé này bị giam giữ cho đến bây giờ mới bao lâu? Chết 30 gen chiến sĩ cấp B!

Gen chiến sĩ cấp C tới trợ giúp càng là chết vô số kẻ, đây còn là ở trong tình huống cô bé bị giam ở trong một cái lồng hợp kim đặc biệt! Không biết vì sao, rõ ràng đã bị phong bế lực lượng, rõ ràng hai tay hai chân đều mang theo xiềng xích có tính chất đặc biệt, thế nhưng cô ta y nguyên vẫn có thể tùy tiện thoát ra, hết thảy năng lượng, hết thảy phù văn, dường như đều vô hiệu ở trước mặt của cô ta!

Dưới tình huống bình thường, loại kẻ địch có cấp bậc này tất nhiên là sẽ được giám sát hai mươi bốn giờ, vô luận là đi ngủ, ăn cơm, hay là đi nhà xí, nhất định phải có người hai giám sát hai mươi bốn giờ không gián đoạn, thế

nhưng mà cô bé này..tất cả những thiết bị giám sát chỉ cần tới gần cô ta sẽ mất đi hiệu lực!

Miêu sát cấp A

May mắn là về sau tổ chức phái tới một đại sư am hiểu trận pháp, thiết trí một trận pháp phù văn đặc thù, phong tỏa toàn bộ cái toà nhà này, lúc này mới có thể giam giữ được cô ta! Đương nhiên, cũng chỉ vền vẹn là giam giữ!

"Vương Dao..." Mấy người liếc nhìn nhau, đều có một cảm giác vô cùng sợ hãi.

Trong truyền thuyết, cô bé này đã giết vô số cường giả cấp A, bây giờ cho dù đã trở thành tù nhân, cái tên của cô ta vẫn đồng nghĩa với từ kinh dị! Bây giờ, ngoài việc giao thức ăn đúng giờ, những người khác đơn giản là không dám đến gần. Căn cứ theo yêu cầu của cấp trên, cần phải đợi đến thời điểm khởi động dự án, mới có thể bắt đầu nghiên cứu dự án khoa học, bây giờ cần phải đảm bảo rằng vật thí nghiệm sẽ không chạy trốn.

"Chỉ cần canh giữ ở cửa ra vào là được rồi." Một gen chiến sĩ cấp B nói ra.

"Ừm." Một người khác khẽ gật đầu.

Bọn hắn hiện tại đang chờ mong bộ trưởng nhanh chóng trở về, tranh thủ thời gian khởi động dự án, chính thức nghiên cứu cô gái này, mau chóng mang cái tên sát tinh này đi là được rồi!

Quá nguy hiểm! Cho dù là chỉ đứng ở chỗ này, bọn hắn cũng cảm thấy sống lưng phát lạnh! Mà đúng vào lúc này, ở nơi xa có một người đang long hành hổ bộ đi tới, mấy người liếc nhìn, liền nghiêng đầu chào: "Chào đội trưởng."

"Ừm." Người được gọi là đội trưởng là một cường giả cấp A do cấp trên mới phái tới.

Sau khi có mấy chục gen chiến sĩ cấp B tử vong, cấp trên không những phái tới một đại sư trận pháp, phong bế toàn bộ toà nhà, mà còn phải tới một đội trưởng cấp A!

"Ừm." Đội trưởng khẽ gật đầu nói: "Mở cửa ra, để ta vào xem."

"Hả?" Gen chiến sĩ cấp B kia liền nghiêm nghị nói: "Đội trưởng, ở bên trong rất nguy hiểm."

"Ta nói, để ta vào xem." Đội trưởng hừ lạnh một tiếng: "Nguy hiểm chỉ là đối với các người, lão tử là một chiến sĩ cấp A, coi như Vương Dao ở trạng thái đỉnh phong ta còn không sợ..."

Nói đến đây, hắn đoán chừng mình đã khoác lác hơi quá mức, liền nói tiếp một câu: "Coi như đánh không lại ta cũng có thể đi được, huống chi là một Vương Dao đang bị giam giữ? Coi như nàng có thoát khỏi trời buộc, cũng không có bao nhiêu lực lượng!"

Đội trưởng lạnh nhạt nói: "Mở đi."

"Ngài chờ một chút." Một gen chiến sĩ quay đầu vào bên trong nhìn, nhìn thấy Vương Dao vẫn còn đang khoanh chân ngồi ở chỗ đó dưỡng thần, sau khi xác nhận hết thấy chốt mở xiềng xích đều không có vấn đề, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, thận trọng mở cửa.

"Chuyện này, đội trưởng...ngài mà cảm thấy có chuyện gì bất thường thì hãy chạy ra bên ngoài ngay." Hắn nuốt nước miếng nói ra.

"Một tên nhát gan." Đội trưởng không có một chút khách khí cười lạnh nói.

Xoạt! Hắn sải bước vào bên trong, toàn bộ nội thất bên trong toà nhà đã bị chuyển đi hết, bốn phía chỉ có ánh sáng màu xanh lam lạnh buốt, hiển nhiên là dùng để triệt tiêu năng lực của Vương Dao, đi đến nơi đây, đội trưởng rõ ràng cảm giác được lực lượng của mình nhận phải một sự áp chế nào đó, cũng may thứ này cũng không phải là nhằm vào hắn, cho nên ảnh hưởng mà hắn nhận phải cũng không tính là quá nghiêm trọng.

Ở trung tâm toà nhà, ánh sáng màu xanh lam giống như từng đốm sáng chiếu vào trên người của Vương Dao, chiếc váy dài rực lửa phản chiếu ánh sáng màu xanh có một chút kỳ lạ, ở chung quanh là từng sợi xiềng xích cứng rắn, đem tay chân của nàng khoá chặt, nàng chỉ có thể hoạt động đầu gối.

"Vương Dao..." Đội trưởng nhìn về phía cô bé ở trước mắt, ở cái tuổi này, đã có thể được hưởng thụ sự trấn áp cao nhất, thật là khó tưởng tượng.

"Có chuyện gì?" Vương Dao bình thản mở to mắt hỏi.

"Ta có một chuyện muốn hỏi ngươi." Đội trưởng thấp giọng nói: "Có người yêu cầu ta hỏi một vài chuyện, hắc hắc..."

Hắn đang muốn hỏi chút gì đó, bỗng nhiên kinh dị phát hiện ra, Vương Dao đang bị vô số xiềng xích khoá chặt kia, cái thân thể đang bị mắc kẹt ở bên trong kia, vậy mà đã biến thành trong suốt! Cánh tay phải của Vương Dao, biến mất trong hư không!

Bang! Xiềng xích mất đi chỗ dựa, rớt xuống đất, vang lên âm thanh leng keng.

"Không tốt." Đội trưởng nhìn thấy Vương Dao đã thoát khỏi sự trói buộc, sắc mặt liền đại biến.

Xoạt! Ánh sáng và bóng tối loé lên, Vương Dao đã rời khỏi cái vị trí vừa rồi, sự áp chế của ánh sáng màu xanh lam đã bị suy yếu đi mấy chục lần, lực lượng của nàng đã khôi phục lại được một chút, nàng lặng yên không tiếng động bay xẹt qua người của vị đội trưởng.

"Phốc!" Máu tươi văng khắp nơi, vị đội trưởng mở to hai mắt không dám tin, ầm ầm ngã xuống đất.

Vương Dao chỉ đạm mạc nhìn hắn một cái, cũng không để ý tới, mà nhìn cánh phải đã biến mất của mình, hiện tại đang dần dần khôi phục lại như bình thường.

"Đã bắt đầu rồi sao? Thời gian a..." Vương Dao thì thầm: "Nó đang tiến tới gần hơn."

Nàng giả vờ để bị bắt tới đây, không phải là vì cái mục tiêu kia hay sao? ! Chỉ có điều là hành động lần này quá mức nguy hiểm, ngay cả khi có cơ hội, nàng cũng không chắc chắn.

Ba thành! Nàng chỉ có ba thành thành công!

"Vẫn còn có cơ hội." Vương Dao thấp giọng nói, nàng dùng bàn tay nhỏ bé chạm vào chiếc vòng đeo tay, nhưng lại ngừng lại.

Nếu như nàng chết rồi, có lẽ người mà nàng có lỗi duy nhất là Trần Phong? Phải biết rằng, lời hứa xuất thủ ba lần lúc trước, nàng vẫn còn chưa thực hiện xong đâu, nàng không nói cho Trần Phong biết, chính là vì sợ Trần Phong lo lắng. Trần Phong có thiên phú rất mạnh, nàng tự nhiên biết rất rõ, nhưng mà hiện tại thực lực của Trần Phong vẫn quá yếu, mức độ hành động này, quá mức nguy hiểm, Trần Phong sẽ không thể giúp đỡ, nói cho hắn biết, sẽ chỉ làm cho hắn lo lắng, mà không mang tới một chút tác dụng nào, nếu như lần này thành công...nếu hết thấy mọi chuyện thuận lợi, nàng tự nhiên sẽ trở về nói cho Trần Phong! Nhưng nếu như lần này thất bại...từ đó âm dương cách xa, cũng không cần thiết phải nói cho hắn biết.

"Hi vọng chúng ta sẽ còn có thể gặp lại." Vương Dao nhìn về phía cửa ra vào.

Vào thời điểm vị đội trưởng này xảy ra chuyện, tên chiến sĩ cấp B ở bên ngoài đã nhanh chóng đóng cửa lại, hiện tại toàn bộ toà nhà lại một lần nữa bị phong bế!

Oanh! Ánh sáng màu xanh lam kinh khủng trong nháy mắt tỏa ra, kèm theo việc vị đội trưởng chết đi, toàn bộ toà nhà bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu xanh, phong tỏa toàn diện! Mười mấy vị cường giả cấp A, đang lấy một tốc độ khủng khiếp tới gần.

Vương Dao lắc đầu, yên lặng trở lại vị trí cũ, ngồi xếp bằng, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần. Cho đến khi những cường giả cấp A được võ trang đầy đủ tiến vào, chỉ nhìn thấy một cỗ thi thể lạnh băng, đường đường cấp là gen chiến sĩ cấp A, cứ như vậy chết ở chỗ này.

"Người..." Đám người nuốt một ngụm nước bọt, nhưng không có người nào dám tới gần.

Cấp A! Đây chính là cường giả cấp A! Ở trước mặt nàng, thế mà không hề có lực hoàn thủ, thực lực hiện tại của cô bé này, đến cùng đã kinh khủng đến mức nào? Không có người nào biết rõ! Tư liệu ghi chép của Vương Dao lúc trước có lẽ phải được điều chỉnh lại.

"Người làm cách nào để thoát ra?"

Không hài lòng

Vị đại sư trận pháp nhìn đồng xiềng xích không có một chút tổn hại rơi trên mặt đất, có một chút nhức cả trứng, đây đã là lần thứ mấy rồi? Mỗi lần đều là như vậy! Rõ ràng đã triệt tiêu hết thủy năng lực của nàng! Rõ ràng đồng xiềng xích này đã trải qua vô số lần cải tiến! Thế nhưng mỗi một lần, Vương Dao đều có thể tùy tiện thoát khỏi sự khống chế, nổi lên giết người, cho dù là bọn họ một mực chú ý vào nơi này cũng không kịp cứu người.

Mà kinh khủng nhất là...xiềng xích lại có thể hoàn hảo không một chút tổn hại! Vương Dao, có hai loại năng lực hư ảo liên quan đến không gian và hỏa diễm, cho nên bọn hắn đã sớm phong bế hai loại năng lực này, theo lý mà nói, Vương Dao tuyệt đối không có khả năng thoát ra được khỏi sự trói buộc mới đúng. Tất cả mọi thứ ở nơi này, thậm chí là toàn bộ toà nhà, đều được thiết kế vì Vương Dao!

Wang Dao cũng không đáp lời, vị đại sư trận pháp kia chỉ có thể nhìn nàng thật sâu nói: "Đi!"

Xoạt! Hắn mang theo tất cả mọi người rời đi.

"Đồng xiềng xích kia..." Có người chỉ vào đồng xiềng xích.

"Lấy ra đi." Hắn lắc đầu: "Thứ này nếu đã vô dụng đối với cô ta, vậy thì cũng không cần phải dùng nữa."

"Được." Đám người rời đi.

Đại sư hạ lệnh, một lần nữa phong bế toàn bộ toà nhà! Lớp bên ngoài của toà nhà đã được gia cố vô số lần, ngay cả khi Vương Dao chạy thoát ra khỏi cửa phòng giam, nàng cũng không thể trốn thoát khỏi toà nhà! Mà bữa ăn ba lần một ngày, đã biến thành ba ngày một lần, dù sao thì đối với những cường giả có cấp bậc như thế này, tóm lại là sẽ không sợ đói.

Dự án đã sắp được khởi động, bọn hắn tuyệt đối không cho phép xảy ra chuyện! Cho dù xiềng xích vô dụng, bọn hắn cũng phải đem Vương Dao

khóa kín ở bên trong toà nhà, trong lúc bọn hắn còn đang đau đầu về chuyện này...thì Phương Khố đã trở lại rồi! Nghe nói còn mang về một người mới có thiên phú dị bẩm!

"Người mới sao?"

"Đúng a, nghe nói là người đứng đầu trong đợt tuyển dụng, được bộ trưởng thuận tiện mang về bộ nghiên cứu."

"M* nó, người mới cũng có thể tiến vào dự án, lúc trước ta vì muốn tiến vào dự án, đã phải làm rất nhiều nhiệm vụ trong nhiều năm, nguy cơ trùng trùng a."

"Nghe nói người này có thiên phú rất tốt."

"Thiên phú tốt cũng không thể như thế a, thật quá phận."

Đám người đồn dập chửi bậy, hiển nhiên, bọn hắn đối với cái người mới đến này cảm thấy không hài lòng lắm. Bởi vì tầm quan trọng của dự án lần này ai cũng biết, cấp trên cũng là lần đầu tiên phê chuẩn kinh phí nhanh như thế, gần như hết thấy nhân viên bên trong bộ nghiên cứu, đều muốn được chen một chân vào cái dự án này!

Các người xem cấp độ giam giữ của Vương Dao một chút liền biết! Đây chính là người mà thủ lĩnh tự mình bắt lấy, đây chính là dự án mà thủ lĩnh điểm danh muốn nghiên cứu! Nếu như nghiên cứu ra được, đây chính là thiên đại công lao!

Có ai không muốn tham gia? Mà danh ngạch của dự án cũng chỉ có mấy người mà thôi, người mới ở đâu tới lấy đi một cái danh ngạch, trong lòng của bọn hắn tự nhiên sẽ cảm thấy khó chịu.

"Ta nhớ là bộ trưởng chỉ đi xin phê duyệt dự án thôi mà, làm sao còn dẫn người mới về."

"Còn có thể nói cái gì, lần này tổ chức vừa vận tổ chức tuyển dụng, bộ trưởng thấy không tệ liền mang trở về."

"Thì ra là thế." Đám người nghị luận ầm ĩ.

Ngày kế tiếp, Phương Khôi mang theo người mới chính thức trở về.

Dự án 'MIMK-039' chính thức được khởi động, mục đích chính là nghiên cứu ra các kỹ thuật có thể áp dụng cho nhân loại để tăng cường lực lượng lên! Họ từng nghĩ rằng tiềm năng của con người đã đạt đến giới hạn, thế nhưng Vương Dao xuất hiện, đã làm cho bọn họ thấy một thế giới mới!

Nếu như có thể nghiên cứu ra bí mật trên người của Vương Dao...nếu như có thể tìm hiểu ra tại sao cô gái nhỏ này lại mạnh mẽ như vậy...nếu như...

Đây mới lý do tại sao tổ chức thần bí lại làm ra những động tác lớn như thế, vì bắt được Vương Dao, thủ lĩnh của tổ chức thần bí đã tự mình ra tay, thậm chí vì dẫn dụ Vương Dao, bọn hắn đã hi sinh ít nhất là một cái dự án có cấp bậc uy hiếp thế giới, mới khiến cho Vương Dao mắc lừa! Vì bất năng, tổ chức thần bí đã bỏ ra rất rất nhiều, cho nên nhất định phải đạt được hồi báo mong muốn!

Bọn hắn có ba ngày để chuẩn bị, ba ngày sau, dự án sẽ được chính thức khởi động.

Là một siêu thiên tài, Vương Phong tự nhiên cũng được Phương Khôi đưa vào bên trong dự án, đối với những người có lời chỉ trích và tranh cãi kia, đều bị Phương Khôi trực tiếp đàn áp! Chỉ có những người theo dõi quá trình khảo hạch người mới, mới có thể biết được thiên phú của Vương Phong có bao nhiêu kinh người! Một thiên tài như thế mà các người cũng muốn chèn ép? Đầu óc của các người có bệnh hay sao?

Phương Khôi trực tiếp cho Vương Phong quyền hạn lớn nhất cùng với nguồn lực đảm bảo, đặc biệt là trong ba ngày này, những biện pháp đường tắt có thể làm tăng thực lực lên mà không gây tổn hại cho thân thể, đều được chuyển đến toàn bộ cho Vương Phong, khiến cho Vương Phong có thể thoải mái tăng thực lực của mình lên một bậc.

"Cấp C trung cấp, không tệ." Phương Khôi rất là hài lòng nói: "Mặc dù vẫn còn quá yếu, thế nhưng muốn tham gia dự án cũng miễn cưỡng đạt yêu cầu."

Thế là, khi dự án bắt đầu, ở dưới sự lãnh đạo của một cường giả cấp A và một nhóm cấp B, xuất hiện một người mới chỉ có cấp C, cho dù có vô số người tức giận bất bình, thế nhưng cũng không thể làm gì được.

"Chúng ta làm thí nghiệm ở đâu?" Trần Phong giả bộ như không thêm đề ý mà hỏi.

Đã tới đây được mấy ngày, nhưng hắn chưa nghe thấy được bất luận loại tin tức nào liên quan tới Vương Dao, chỉ có thể một mực chờ đợi, cuộc thử nghiệm đã sắp bắt đầu, Vương Dao dù sao thì cũng nên xuất hiện rồi chứ?

"Là ở chỗ kia." Phương Khôi cười thần bí chỉ về một phương hướng.

Trần Phong nhìn về phía phương hướng mà hắn chỉ, đó là một toà nhà rất cao!

"Cô bé này quá mức nguy hiểm, cho nên hiện tại đang bị giam giữ ở bên trong." Để đảm bảo an toàn cho cơ sở tổ chức và vật thí nghiệm, lần thí nghiệm này, chúng ta nhất định phải làm ở bên trong."

"Ở bên trong cái toà nhà kia?" Trần Phong trừng lớn con mắt.

"Đúng." Phương Khôi nhún nhún vai nói: "Người cứ đi tới là sẽ biết."

Rất nhanh, bọn hắn đã đi tới bên dưới toà nhà cao tầng, Trần Phong ngẩng đầu nhìn lên một chút, đây chính là một toà nhà cao 5, 6 tầng, ở trên đỉnh có một viên pha lê, có thể nhìn ra, nửa trên của toà nhà được bao phủ bởi một loại năng lượng và trận pháp nào đó, trấn áp năng lượng ở nửa dưới toà nhà.

Gen chiến sĩ cấp B thấy đám người đi tới liền mừng như điên.

"Bắt đầu được chưa." Gen chiến sĩ cấp B hỏi.

"Được rồi." Phương Khôi đáp lời.

Oanh! Toà nhà ở trước mắt vậy mà bắt đầu biến động, nửa trên của toà nhà bắt đầu xoay tròn, có một loại lực lượng thần bí nào đó bắt đầu được phóng thích, tản ra uy lực rất là kinh khủng!

Đám người Phương Khôi đều đang chờ đợi.

"Tình huống này là như thế nào?" Trần Phong cảm thấy hơi kinh dị.

Là hấn

Xoạt! Có một đường ánh sáng đỏ lên xuống mặt đất từ dưới chân của hấn, bằng vào đặc tính thân thể của Tiểu Ảnh, đã định trước là nó sẽ không bị bất kỳ một người nào phát hiện ra, nó lang thang trong thế giới ảo và bắt đầu xuất hiện trong tòa nhà. Tuy nhiên có một điều bất ngờ đó là, ánh sáng màu xanh trong tòa nhà này rất đặc biệt, cho dù là Tiểu Ảnh cũng bị áp chế ở một trình độ nhất định, không thể không tránh đi.

"Trấn áp thật là mạnh." Trần Phong cảm thấy rung động.

Dùng thực lực của Tiểu Ảnh cũng đều không thể tới gần, chỉ có thể dừng lại ở bên ngoài, Vương Dao ở trung tâm của trận pháp, đến cùng phải thừa nhận uy áp kinh khủng như thế nào? ! Mà những chùm ánh sáng màu xanh này, chỉ vẻn vẻn là ánh sáng bình thường của pháp trận.

Cùng với sự vận chuyển cực độ của tòa nhà, từng đạo hào quang thần bí ngưng tụ thành thực thể, vờn quanh trong hư không, chiếu vào hai tay hai chân của Vương Dao. Loại hào quang này gần giống như đồ vật bao quanh toà nhà, Vương Dao căn bản không thể nào chạy thoát được, nhưng nó cũng tiêu thụ năng lượng rất lớn, nó chỉ được sử dụng trong thời gian thí nghiệm.

Tạch... ! Phong tỏa toàn bộ! Thân thể của Vương Dao, trong nháy mắt liền bị cố định trên băng ghế thí nghiệm, cố định hoàn tất.

"Rất tốt." Phương Khôi rất là hài lòng.

"Đi." Đoàn người lần lượt đi vào, dụng cụ thí nghiệm rất nhanh liền được chuẩn bị hoàn tất.

"Bắt đầu đi." Phương Khôi lạnh lùng nói ra: "Chuẩn bị lấy máu của Vương Dao."

"Vâng." Trợ thủ nghe lệnh.

Chỉ có điều là, trong nháy mắt bọn hắn đi tới gần băng ghế thí nghiệm, sự tỉnh kinh người liền phát sinh, cánh tay phải của Vương Dao lại đột nhiên biến mất, rút ra khỏi xiềng xích!

Xoạt! Cơ thể của nàng loé lên vài lần, liền tránh thoát khỏi sự trói buộc.

"Xoạt!" Trong ánh mắt của Vương Dao bắn ra ánh sáng lạnh lẽo, nàng biết, hết thảy khu vực chung quanh đây đều là do cái người có khuôn mặt chữ điền này làm chủ, chỉ cần giết hắn, trong một thời gian ngắn nàng liền có thể đạt được mục tiêu của mình!

Giết! Vương Dao bộc phát ra toàn bộ lực lượng của mình, cho dù là bị ánh sáng màu xanh lam áp chế, Vương Dao vẫn có đầy đủ lực lượng, nàng thi triển năng lực không gian và hoả điểm, đánh thẳng về phía Phương Khôi.

Chỉ có điều không ngờ được là, Phương Khôi vào lúc này thế mà đang cười.

"Ta đã chờ ngươi rất lâu." Trên khóe miệng của Phương Khôi lộ ra một nụ cười.

Oanh! Hết thảy đòn công kích của Vương Dao đều ngưng tụ ở trước mặt của hắn ta, hoả điểm, không gian, gần như tất cả lực lượng đều dừng lại vào cái thời khắc này, biến thành những hòn đá lạnh buốt.

Đây là... năng lực hóa đá! Thế mà có thể đem lực lượng không gian hóa đá!

Xoạt! Vương Dao nhìn thấy cuộc đột kích của mình không thành công, liền nhanh chóng đánh một quyền tới, nhưng mà, Phương Khôi giống như là đã sớm chuẩn bị, có thể nhẹ nhàng ngăn trở một quyền của nàng.

Tạch... ! Phương Khôi giơ tay phải về phía trước, chặn đòn tấn công của Vương Dao.

"Ha ha, không hổ là tội phạm truy nã hàng đầu của chúng ta, cho dù là bị bắt tới đây, cũng vẫn nguy hiểm như thế, xem ra sau này nếu gặp phải kẻ địch có cấp bậc này, vẫn nên trực tiếp giết chết, giữ lại chính là tai họa. Thế

nhưng bây giờ... chúng ta đã phải trả một cái giá lớn như vậy, cũng phải nghiên cứu kỹ một chút chứ?"

Phương Khôi cười lạnh: "Đây chính là lời nhấn nhủ mà cấp trên nói."

Oanh! Lực lượng tuôn ra trước người của hắn, nắm đấm của Vương Dao, cũng đang dần dần hoá đá, căn bản là không có cách nào tới gần nửa phần, thậm chí nàng còn bị Phương Khôi không ngừng bức lui!

Đánh không lại! Không có cách nào tới gần! Vương Dao khẽ cắn môi, thôi động lực lượng, thế nhưng nắm đấm rõ ràng chỉ còn cách Phương Khôi nửa mét, nhưng căn bản là không có cách nào tiến thêm nửa bước, bị ngăn trở gắt gao!

"Nếu như ở dưới tình huống bình thường, ta tự nhiên không phải là đối thủ của ngươi, thế nhưng hiện tại..." Phương Khôi ngẩng đầu, nhìn một chút bầu trời sao mô phỏng trên đỉnh đầu.

Trước khi bọn hắn bước vào, ánh sáng màu xanh trên bầu trời, uy lực đã được tăng cường thêm một chút, Vương Dao càng bị áp chế nhiều hơn, lực lượng phát huy ra không tới 1/10, làm sao có thể là đối thủ của Phương Khôi?

"Ngoan ngoãn nằm xuống đi." Phương Khôi hừ lạnh một tiếng.

Tạch... ! Hắn tiếp tục bùng nổ lực lượng của mình, lực lượng hóa đá bắt đầu lan tràn ra, nắm tay phải của Vương Dao, lực lượng trong hư không, đã loáng thoáng sắp bị hóa đá, đang mất đi lực lượng, chẳng mấy chốc sẽ triệt để bị khống chế!

Quả nhiên...vẫn có chút quá miễn cưỡng? Vương Dao cảm thấy buồn bã, nàng biết là mình không nên đánh giá thấp tổ chức thần bí! Nhưng không có cách nào, thời gian lưu lại cho nàng, cũng không còn lại bao nhiêu!

Nàng không thể không đến! Cái dự án kia, chắc hẳn là cũng đã sắp bắt đầu rồi chứ? Vương Dao cảm thấy rất khó xử.

Tạch... ! Lực lượng không còn bao nhiêu trong cơ thể của nàng đang nhanh chóng cạn kiệt, sắp không kiên trì được nữa, Vương Dao thở dài trong lòng. Mọi người thường nói, vào thời điểm sắp chết, cả cuộc đời sẽ được cấp tốc chiếu lại một lần, thế nhưng không ngờ, chỉ có một người xuất hiện...Trần Phong!

Ở trong cuộc đời u ám của nàng, có lẽ chỉ có một ngọn đèn sáng như vậy, nàng sẽ không hối tiếc cho cái chết, nàng đã sớm có giác ngộ như vậy.

Chỉ là...nếu như...nếu như trước khi đi, có thể nhìn thấy khuôn mặt của hắn một lần nữa thì tốt biết bao nhiêu?

Khuôn mặt dữ tợn của Phương Khôi nhìn qua giống như ác ma bò ra từ trong địa ngục, lực lượng của hắn toả ra càng ngày càng mạnh, khiến cho Vương Dao có một chút không kiên trì nổi.

Chỉ có điều là, đúng vào lúc này, nàng cảm giác được vầng sáng kỳ quái ở trước mắt bỗng nhiên nổ tung.

Oanh! Bên tai dường như có đồ vật gì đó nổ vang.

Sau đó, cỗ lực lượng khổng lồ trước mắt làm cho nàng cảm thấy vô lực kia, thế mà lại biến mất trong tích tắc, nắm đấm của nàng cứ như vậy dễ dàng đánh tới thân thể của Phương Khôi!

Phốc! Lồng ngực của Phương Khôi bị đánh xuyên thủng.

Đây là... hai mắt mơ hồ của Vương Dao trong nháy mắt trở nên rõ ràng, trước mắt, những nhân viên thí nghiệm có thực lực không tầm thường kia, không biết từ khi nào, thế mà đã ngã xuống một mảng lớn! Mà làm cho người ta kinh hãi nhất chính là, trên người của Phương Khôi, có một con dao phẫu thuật cắm vào, Vương Dao biết con dao này, đó là thứ mà bọn hắn sắp dùng để sử dụng đối với nàng. Mà bây giờ, nó đã bị cắm vào trong cơ thể của Phương Khôi, sâu tận xương tủy.

Vương Dao nhìn về phía sau lưng Phương Khôi, ở nơi đó, có một thiếu niên mặc áo blouse màu trắng, hắn cởi bỏ áo blouse, giải trừ dịch dung, lộ ra diện mục thật sự của chính mình!

Là hấn...trái tim của Vương Dao lập tức ngừng đập.

Trần... Trần Phong? Vương Dao kinh ngạc nhìn bóng dáng của người trước mắt.

Thật sự là hấn! Cái tên Trần Phong chỉ mới đạt tới cấp C này, cho dù là vượt cấp khiêu chiến cũng chỉ có thực lực cấp B, so với cấp A đỉnh phong của nàng, cách xa đâu chỉ là vạn dặm! Hấn vậy mà lại xuất hiện ở đây, tại thời điểm nàng nguy hiểm nhất!

Cầu nam nữ

"Bé mập." Trần Phong đi đến bên người nàng, chạm vào bầu má của nàng, nói: "Chà... có vẻ như em lại mập lên."

Vương Dao: "..."

Nếu là vào ngày thường, nàng đã sớm dùng một cước đạp bay Trần Phong, thế nhưng vào lúc này, vào thời khắc này, nàng thế mà lại có một chút ấm áp không hiểu, hẳn có thể tới, thật là tốt.

Mà vào lúc này, Phương Khôi đang đứng ngơ ngác nhìn một màn trước mắt này, hẳn chẳng thể ngờ được, người mới do chính hắn mang tới, lại có thể là Trần Phong dịch dung!

Về phần tại sao? Hiển nhiên, trong tổ chức của hắn hiển nhiên là có người phản bội! Hắn cúi đầu nhìn thân thể của mình.

Ừm...phía sau lưng bị Trần Phong đâm một đao, còn được bổ sung thêm một kích 'U Minh Chi Nhãn', chính là một con dao hắn đặc biệt chuẩn bị để cắt da thịt của cường giả cấp A. Chuyện này kỳ thật cũng không quá tệ, thế nhưng sau khi bị Trần Phong đâm sau lưng, lại bị nắm đấm của Vương Dao ở phía trước đánh xuyên thủng lồng ngực...đây mới là thương thế trí mạng!

Một kích này, đã đủ lấy mệnh của hắn! Đặc biệt là sau khi nghe lời tình tứ của hai người ở phía trước, Phương Khôi dành cả cuộc đời độc thân của mình vào sự nghiệp nghiên cứu, có một loại cảm giác đó là mình sắp chết còn bị nhét vào mồm đầy thức ăn cho chó.

Cái đôi cầu nam nữ này...

"Bịch!" Hắn vô lực té ngã trên mặt đất.

Phương Khôi đã chết, về phần những người còn lại?

Phốc! Ánh sáng lung linh lấp lóe, sau khi Phương Khôi cấp A bị xử lý, những chiến sĩ cấp B còn lại căn bản không phải là uy hiếp, Trần Phong đang trong trạng thái bật hết hỏa lực, chỉ cần vài phút liền tiêu diệt xong bọn hắn. Toà nhà cao tầng lớn như vậy, trong nháy mắt chỉ còn lại hai người Trần Phong.

"Ừm...để anh xem một chút." Trần Phong sờ lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Ừm... béo múp míp, xúc cảm thật tốt, ừm... cái xúc cảm này có chút...bàn tay của Trần Phong bỗng nhiên dừng lại.

Hắn có chút chật vật nhìn lại, thân thể của Vương Dao vậy mà đang trở nên trong suốt! Cùng lần trước giống nhau như đúc!

Thân thể của Vương Dao đang nhấp nháy, cái loại cảm giác này, giống như là hình ảnh Ti vi có tín hiệu không tốt.

"Vương Dao." Trần Phong gắt gao nắm chặt bàn tay của nàng, thân thể của nàng mới dần dần trở nên chân thực.

"Em làm sao thế?" Trần Phong run sợ.

"Đây chính mục đích mà em tới nơi này." Vẻ mặt của Vương Dao ngược lại lại có một chút bình tĩnh nói: "Bí mật thân thể của em."

"Anh biết em lo lắng cho anh." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Thế nhưng, coi như em không nói, anh y nguyên vẫn tới, còn cứu được em, cho nên, có phải hay không em nên tin tưởng vào thực lực của anh?"

"Có một số việc, cứ nói cho anh biết, anh sẽ giải quyết." Trần Phong nhìn vào đôi mắt của nàng nói.

"Được." Trong đôi mắt to của Vương Dao tràn ngập ý cười: "Em đáp ứng anh."

"Ồ?" Trần Phong nguyên lai còn tưởng rằng phải phí một phen miệng lưỡi cơ đấy.

Đương nhiên, hắn đã chuẩn bị sẵn một bài thuyết phục sến súa, nhưng không nghĩ tới chưa nói được mấy câu, thế mà Vương Dao đã đồng ý.

"Anh thật giống như là đang cảm thấy đáng tiếc?" Vương Dao giống như cười mà không phải cười nói.

"Làm gì có." Trần Phong tăng hắng một cái, đang muốn nói cái gì, Vương Dao bỗng nhiên nhón chân lên, nhẹ nhàng hôn lên gương mặt của hắn:
"Như thế đã hài lòng chưa?"

"Hài lòng, hài lòng." Trần Phong cảm thấy hạnh phúc.

Cúi đầu xuống, tìm kiếm một lát, Trần Phong rất nhanh từ trên người Phương Khối lấy ra chìa khoá phong toả toà nhà, có thứ này, bọn hắn sẽ có thể rời đi khỏi nơi này.

"Anh không muốn biết bí mật của em hay sao?" Vương Dao mở bản đồ điện tử ra, dùng một ngón tay chỉ vào nơi nào đó nói: "Mục tiêu lần này của em, chính là chỗ này!"

Xoạt! Bản đồ điện tử trôi nổi, Trần Phong bỗng nhiên co con người vào, bởi vì vị trí mà Vương Dao chỉ, rõ ràng là trung tâm tổng bộ của tổ chức thần bí, cũng là khu thí nghiệm của các dự án nghiên cứu khoa học chân chính!

Vương Dao có thực lực như thế nào? Trần Phong chưa bao giờ có sự hiểu biết thật sự, mỗi lần gặp được Vương Dao, địch nhân đều có thực lực cực kỳ cường đại, coi như là Vương Dao cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ! Thậm chí có mấy lần Vương Dao gặp nguy hiểm, đều là do Trần Phong cứu giúp. Cho nên, cho tới nay, Trần Phong đối với thực lực của Vương Dao, cũng đều không có sự hiểu biết quá sâu sắc, hắn biết Vương Dao là cấp A đỉnh phong, thế nhưng cụ thể mạnh đến cỡ nào thì lại không biết?

Mà bây giờ, đến thời điểm Vương Dao mang hắn đi ra khỏi cái "Lồng giam" này, hắn mới biết được, Vương Dao đến cùng khủng bố đến mức nào.

"Chúng ta làm sao đi?"

"Cứ đi thẳng tới là được."

Oanh! Từng đoàn từng đoàn hoả diễm nổ tung, những người ở gần đó có ý định ngăn cản, thậm chí ngay cả một trăm mét cũng đều không thể tới gần.

Những nơi hai người bọn họ đi qua, giống như là ngày tận thế, ngọn lửa vô tận, đủ khiến cho bất luận kẻ nào cũng đều cảm thấy ngạt thở, cho dù là chiến sĩ cấp B đỉnh phong cũng không dám đụng vào.

Oanh! Những chỗ mà ánh lửa xuất hiện, biến thành một mảnh hư vô, thân ảnh nhỏ bé của Vương Dao cứ như vậy đi ở trong hoả diễm, mang theo Trần Phong từng bước một đi về phía trung tâm, giống như đi vào chốn không người, cực kỳ đáng sợ!

"Ngươi dám!" Một cường giả cấp A vội vã chạy đến.

"Cút!" Vương Dao chỉ vào hư không.

Phốc! Trên trán của vị cường giả cấp A xuất hiện một cái lỗ máu, im ắng ngã trên mặt đất, chết.

"Hít hà!" Tất cả mọi người ở chung quanh hít vào một ngụm khí lạnh.

Cấp A! Đây chính là cường giả cấp A!

"Lực lượng thật là kinh khủng."

"Nàng thế mà mạnh tới mức này?"

"Khó trách vì sao lúc trưởng thủ lĩnh phải tự mình ra tay!"

"Nhanh!"

"Thỉnh cầu trợ giúp."

Đám người của tổ chức thần bí hoảng sợ cầu cứu, nhưng không có người nào có thể ngăn cản được đường tiến lên của hai người Vương Dao, bọn hắn chỉ có thể tro mắt nhìn hai người Vương Dao rời đi.

"Nguyên lai...đây mới là thực lực chân chính của nàng?" Trần Phong cảm thấy rung động.

Hắn biết, chính mình cho tới nay, cuối cùng vẫn còn đánh giá thấp Vương Dao, cô bé hay giả vờ ngốc nghếch ở trước mặt của mình này!

Xoạt! Hắn mở màn sáng ra, xác định vị trí mình đang đứng, tổng bộ của tổ chức thần bí rất rộng, giống như là Tỉnh Thành vậy, ở đây gần như có thể có thể được tính là một tòa thành thị, mà căn cứ vào bản đồ mà nói, bọn hắn hiện tại đang ở rìa bên ngoài trung tâm tổng bộ, nói một cách thông tục, thì hai người bọn hắn đang ở vùng ngoại thành. Mà bây giờ, bọn hắn đang trên đường đi đến trung tâm thành phố.

Ở đây chỉ là khu vực ngoài rìa, cũng không có quá nhiều cường giả cấp A, thế nhưng nếu tiến vào trung tâm tổng bộ... Trần Phong vẫn cảm thấy hết sức lo lắng.

Kế hoạch của Vương Dao rất đơn giản, một mạch giết thẳng vào, hoàn thành mục tiêu của mình, sau đó rút lui! Nếu như đã bại lộ, vậy thì chỉ có thể dùng một tốc độ nhanh nhất để hoàn thành!

Thế nhưng...đôi mắt của Trần Phong không tự giác nheo lại, kế hoạch của Vương Dao đúng là rất mau lẹ đơn giản, nhưng cần phải chạy đua với thời gian!

Cứ giao cho anh

Nếu như trước khi cô ấy hoàn thành mục tiêu, đối phương còn không kịp chạy đến, thì hết thảy mọi chuyện đều thuận lợi, thế nhưng nếu như thời gian không đủ, bọn hắn có khả năng sẽ phải chết ở chỗ này! Căn cứ theo phỏng đoán của Vương Dao, xác suất thành công chỉ có năm thành!

"Như vậy không thể được..." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Năm thành? Quá thấp! Nếu như khởi động Quang sáng may mắn... Trần Phong kiểm tra lại số điểm giá trị may mắn của mình, 500 điểm, gần đây hắn hầu như không sử dụng giá trị may mắn để chế tác thuốc thử gen, chỉ sử dụng vào thời khắc sống còn, thế nhưng y nguyên vẫn chưa đủ! Từ lần trước sử dụng toàn bộ giá trị may mắn cho đến bây giờ cũng không bao lâu, cho nên hắn cũng không tích lũy được quá nhiều giá trị may mắn.

"Nếu như dùng giá trị may mắn để ảnh hưởng tới xác suất thành công của lần hành động này..." Trong mắt của Trần Phong lóe lên tinh mang.

Oanh! Hắn bắt đầu suy diễn ở bên trong thế giới may mắn, quy tắc may mắn lặng yên không tiếng động lan tràn, thủ lĩnh và các cường giả cấp A của tổ chức thần bí mà Vương Dao gặp được trong quá khứ, đều được suy diễn, nhưng mà, còn chưa có suy diễn hoàn tất, thế giới giả tưởng trước mắt của Trần Phong bỗng nhiên sụp đổ, suy diễn thất bại!

"Ài!" Trần Phong thở dài, loại tình huống này xuất hiện, chỉ có thể là do không đủ giá trị may mắn! Dù sao thì người cần ảnh hưởng lần này có thực lực quá mạnh, quá mức kinh khủng! Chỉ từ góc độ ảnh hưởng đến xác suất hiện thực, thì mức tiêu hao đã là rất lớn. Vậy thì phải làm sao bây giờ?

Oanh! Ánh lửa nổ tung, Vương Dao mang theo Trần Phong nhanh chóng tiến lên, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nếu như giá trị may mắn không đủ, vậy thì hắn chỉ có thể sử dụng phương thức của mình!

Xoạt! Trong mắt của Trần Phong lấp lóe vàng sáng, Quang sáng may mắn mở ra.

Xoạt! Giá trị may mắn bắt đầu tiêu hao, trước mắt, tọa độ của vô số người bắt đầu hiện ra, Trần Phong nhìn vào bên trong bản đồ, xuất hiện từng cái điểm đỏ và tọa độ, đây là hết thảy vị trí cường giả của tổ chức thần bí!

Cấp B không cần phải quan tâm! Ở đây chỉ có cường giả cấp A! Thậm chí...là siêu cường giả càng mạnh hơn!

Cũng may, dường như vào khoảng thời gian này, bao quát cả mấy người thủ lĩnh của tổ chức thần bí, Lữ Hồn ở bên trong đám siêu cường giả, cũng không có xuất hiện ở đây.

"Bọn hần đều có sự tình khác phải làm." Vương Dao liếc mắt nhìn Trần Phong nói: "Cho nên em mới chọn lúc này để tới."

Thì ra là thế, Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, những người kia nếu như không có ở đây? Vậy thì...

"Nếu như anh có thể mang em tới đó, xác xuất thành công có được tăng lên hay không?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng hỏi.

"Hả?" Vương Dao sững sốt một chút, Trần Phong muốn mang mình tới đó?

Nhiệm vụ lần này rất là gian nan, nàng đã sớm chuẩn bị tốt tâm lý chém giết, từ nơi này đến trung tâm, mới bắt đầu sẽ rất thuận lợi, thế nhưng chẳng mấy chốc sẽ biến thành một tràng chém giết chân chính! Đến lúc đó, gần như toàn bộ các cường giả trong tổng bộ sẽ ra tay, đối với nàng mà nói, đó tuyệt đối là một trận chiến đấu thảm liệt! Vô cùng nguy hiểm! Coi như sức chiến đấu của nàng có mạnh hơn, cũng có khả năng bị bọn họ mài chết! Thế nhưng nếu như Trần Phong...

"Tám phần mười!" Vương Dao không có một chút do dự nói.

"Được." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười nói: "Anh đã nói qua, anh không thể giúp quá nhiều trong chuyện chiến đấu, thế nhưng ở các phương diện khác, em không nên xem thường anh."

"Em hãy thu liễm khí tức, những chuyện còn lại cứ giao cho anh." Trần Phong nhanh chân đi ra.

Hắn nắm lấy bàn tay nhỏ của Vương Dao, lặng yên biến mất ở một góc nào đó, mà vào giờ khắc này, lửa cháy ngập trời bỗng nhiên dừng lại.

Đám người của tổ chức thần bí chỉ dám đứng ở phía xa xa nhìn tới, căn bản không dám tới gần, ai cũng không biết là đã xảy ra chuyện gì, bọn hắn chỉ có thể chờ ở chỗ này, nhưng mà, hai người Vương Dao dường như đã biến mất, không còn xuất hiện, đám người chờ một hồi mới dám tới gần, mới phát hiện ra hai người Vương Dao đã sớm biến mất.

"Bọn hắn đã chạy trốn!"

"Đáng chết, đuổi theo!"

"Nhanh, gọi người tới, tuyệt đối không thể để cho nàng chạy thoát."

"Đúng, thủ lĩnh đoán chừng không bao lâu nữa sẽ trở về, trước lúc này, nhất định phải cản bọn họ lại, phong tỏa hết thảy lối ra, tuyệt đối không thể để cho bọn họ chạy trốn."

"Hiểu rõ."

Trong lòng của đám người như có lửa đốt, vì bắt Vương Dao mà bọn hắn đã trả giá quá nhiều, nếu để cho nàng chạy trốn, tổn thất sẽ rất lớn!

Xoạt! Toàn bộ tổ chức thần bí bắt đầu trở nên lu bù, gần như tất cả mọi người đều bắt đầu tìm kiếm Vương Dao, cho dù không có cách nào đánh bại nàng, thế nhưng chỉ cần phát hiện được nàng, bao vây nàng lại ở một nơi nào đó kéo dài thời gian liền tốt.

Bang! Tất cả các lối ra của tổng bộ tổ chức thần bí bị phong tỏa triệt để.

Mà vào giờ khắc này, bọn hắn lại không biết là, thế giới trước mắt của Trần Phong, dường như đã biến thành bản đồ hai chiều, mỗi người, mỗi một tọa độ, đều xuất hiện rõ ràng ở trong mắt của hắn.

Muốn bắt hắn sao? Không có khả năng! Hiện tại hắn gần như là đang bật hack bản đồ ở trong một trò chơi!

Ở trong tổng bộ của tổ chức thần bí, ở cái chỗ nguy hiểm nhất này, Trần Phong đang nắm tay Vương Dao đi xuyên qua tầm mắt của vô số kẻ địch.

Xoạt! Với một tầm nhìn đầy đủ, Trần Phong có thể tùy tiện tránh thoát ánh mắt của các chiến sĩ cấp A và chiến sĩ cấp B, về phần cấp C? Hoặc là thấp hơn? Nói đùa, dùng thực lực của hai người bọn hắn hôm nay, làm sao lại bị những người này phát hiện! Coi như thỉnh thoảng bị phát hiện...

"Phốc!" Trần Phong phát phát tay, mang theo Vương Dao rời đi, ở trên mặt đất, lưu lại một bộ thi thể chết không nhắm mắt.

Xoạt! Thân ảnh của hai người nhanh chóng xuyên qua đám người tiến tới trung tâm tổng bộ.

Mà đám người của tổ chức người thần bí sau khi tìm kiếm không có kết quả, chỉ có thể đem càng nhiều lực lượng đặt vào đường biên giới, phòng ngừa hai người Vương Dao chạy đi. Ít nhất, cho tới bây giờ, bọn hắn chỉ cho rằng là có người nào đó tới cứu Vương Dao!

Mà vào lúc này, không có một người nào biết rõ, ở một nơi nào đó trong trung tâm tổng bộ, trong bộ nghiên cứu, có một số nghiên cứu viên uy tín lâu năm, đang tiến hành một loại thí nghiệm mấu chốt nào đó! Cho dù bên ngoài huyên náo đến long trời lở đất, cũng không có bất kỳ quan hệ gì đối với bọn hắn.

"Thuốc thử gen."

"Sẵn sàng."

"Chất xúc tác."

"Sẵn sàng."

"Năng lượng bổ sung cùng với năng lượng dự bị?"

"Sẵn sàng."

Trong phòng thí nghiệm lạnh lẽo, mọi người đang thực hiện nhiệm vụ của mình một cách có trật tự.

"Tình huống ở bên ngoài như thế nào?"

"Ồ, nghe nói có một phạm nhân nào đó chạy trốn, đang truy bắt."

"Thật là vô dụng, có mỗi việc canh giữ cũng làm không xong."

Một vị lão nghiên cứu viên có mái tóc vàng cười lạnh một tiếng, gã có tên là Hoàng Quốc, là người phụ trách chính thức của cái dự án này.

Sống lại?

"Hai năm này bởi vì sự xuất hiện của Vương Dao cùng với Trần Phong, nhân thủ của chúng ta thương vong quá nhiều, người mới tuyển vào thì vẫn còn đang trong quá trình huấn luyện, không đủ nhân thủ, cho nên ở bên đó xuất hiện một chút sai sót cũng là điều bình thường." Một người bắt đầu đi giải thích.

Về phạm nhân có chạy thoát được hay không? Nói đùa cái gì vậy! Đây là địa phương nào? Là tổng bộ của tổ chức thần bí đây!

Cường giả cấp A chạy đầy đất! Chiến sĩ cấp B còn nhiều hơn chó! Nếu như để phạm nhân chạy trốn mất, đó mới là một chuyện khôi hài, cho nên bọn hăn căn bản không hề lo lắng, chỉ cần không ảnh hưởng đến thí nghiệm của bọn hăn, hết thảy mọi chuyện đều tốt.

"Mặc kệ bọn hăn, chúng ta chuẩn bị thí nghiệm." Hoàng Quốc nghiêm nghị nói.

"Vâng."

Xoạt! Các trợ thủ nhanh chóng chuẩn bị tài liệu, cửa chính của phòng thí nghiệm đã được đóng lại, ánh đèn chói mắt được điều chỉnh lại thành ánh đèn ôn hoà, nhắm ngay vào mặt bàn thí nghiệm, ở nơi đó, thế mà có một cô bé đang nằm!

Nhìn qua chỉ có bộ dáng 15, 16 tuổi! Cô bé nằm ở phía trên, thân thể rõ ràng đã bị đánh thuốc mê, không có cách nào động đậy, trong đôi mắt của nàng tràn ngập sự tuyệt vọng và kinh hãi, khiến cho người ta phải thương tiếc. Chỉ có điều là ở đây không có một ai thương tiếc nàng.

"Bắt đầu đi."

"Vâng!" Một đám nhân viên nghiên cứu lạnh lùng đi tới.

Hoàng Quốc nhìn cô bé trước mắt, giống như đang nhìn một hòm báu vật, thí nghiệm mà bọn hắn nghiên cứu trọn vẹn mười năm, cuối cùng cũng đã bước vào giai đoạn thử nghiệm trên con người! Căn cứ theo phỏng đoán trước đó, lần thí nghiệm trên chuột bạch của bọn hắn, đã thành công! Lần này chính là thí nghiệm trên người...ha ha ha! Sự quật khởi của tổ chức thần bí bọn hắn, đã không còn xa!

"Bé con, đừng sợ, nó sẽ không đau, nó sẽ sớm qua thôi." Hoàng Quốc thấp giọng thì thầm, ánh mắt thì càng ngày càng trở nên lạnh lùng.

Mấy tên trợ thủ mặc áo bào trắng đứng ở sau lưng của gã, không thấy rõ được dung mạo, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng âm lãnh, cô bé muốn giãy dụa, nhưng căn bản là không thể động đậy.

Xoạt! Hoàng Quốc phát phát tay, bắt đầu thí nghiệm.

Nhưng mà, ngay vào lúc bọn hắn muốn ấn vào chốt mở, cánh cửa của phòng thí nghiệm được làm bằng hợp kim đặc biệt bỗng nhiên lắc lư, có một cỗ năng lượng làm cho người ta sợ hãi từ bên ngoài truyền vào.

Oanh! Một tiếng nổ vang truyền tới.

Cánh cửa chính được làm từ hợp kim không thể bị phá vỡ, cứ thế bị đánh ra một cái lỗ thủng lớn, bên mép lỗ thủng còn mang theo hoả diễm nóng rực, ở nơi đó, có hai người một lớn một nhỏ đi vào.

"Vương Dao!" Có người nhận ra Vương Dao, sắc mặt liền đại biến.

Bọn hắn biết là có phạm nhân ở nơi này thoát ra ngoài, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới, người này lại có thể là Vương Dao! Khó trách vì sao tiếng huyền náo ở bên ngoài chưa bao giờ dừng lại! Nếu như là Vương Dao...

"Hừ." Vương Dao dùng ánh mắt lạnh như băng quét qua, đám người giống như rơi vào hầm băng.

"Sợ cái gì, nơi này chính là trung tâm tổ chức..." Có người gầm thét.

Phốc! Máu tươi bắn ra, hắn im ắng ngã xuống đất.

Những người còn lại hoảng sợ quỳ xuống đất, ai cũng không dám cử động, Vương Dao chậm rãi đi đến trước bàn thí nghiệm, giải trừ trói buộc cho cô bé, nàng dùng một cỗ lực lượng ôn hòa, đem thuốc mê trong cơ thể của cô bé trực xuất ra bên ngoài, hỏi: "Có khỏe không?"

Cô bé gật đầu với một khuôn mặt tái nhợt.

"Trốn đi." Bên trong thanh âm của Vương Dao mang theo một sự cô đơn: "Nếu người đã xuất hiện ở đây, người nhà của người khẳng định đã bỏ rơi người, hãy rời đi khỏi nơi này, có thể trốn được bao xa thì bao xa..."

Cô bé cảm kích nhìn thoáng qua Trần Phong cùng với Vương Dao, nhanh chóng rời đi, từ thân thủ của nàng, hiển nhiên cũng là một người bất phàm.

"Gen chiến sĩ..." Trần Phong nhướn lông mày lên, ngay cả vật thí nghiệm cũng là gen chiến sĩ...

Vương Dao dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua đám người, sau cùng rơi xuống trên người của một gen chiến sĩ cấp B có bộ dáng bình thường.

Phốc! Lại thêm một người ngã xuống đất, người lưu lại, mạnh nhất cũng chỉ là cấp C, bầu không khí trong phòng thí nghiệm yên tĩnh đến đáng sợ.

"Người." Vương Dao nhìn người cầm đầu Hoàng Quốc.

"Đừng giết ta." Hoàng Quốc đột nhiên nuốt một ngụm nước bọt nói: "Chúng tôi sẽ không thí nghiệm nữa, những loại thí nghiệm này là do cấp trên an bài, chúng tôi chỉ là làm theo mệnh lệnh..."

"Im miệng." Vương Dao lạnh lùng nhìn hắn nói: "Ta bảo người ngừng thí nghiệm hay sao?"

"Hả?" Hoàng Quốc lộ ra vẻ mặt mờ mịt, người thí nghiệm cũng đã chạy đi rồi, không ngừng thí nghiệm thì làm cái gì?

"Tiếp tục thí nghiệm." Vương Dao hít vào một hơi thật sâu nói: "Mục tiêu thí nghiệm của người lần này... là ta!"

"Cái gì?" Mọi người đều cảm thấy bị sốc.

Thí nghiệm cô ta? ! Bọn hấn không dám tin nhìn vào cô bé ở trước mắt này.

Nàng bị điên rồi à? ! Nàng có biết đây là loại thí nghiệm như thế nào hay không? Đây chính là...

Chờ một chút! Toàn thân của Hoàng Quốc bỗng nhiên run rẩy, không thể tưởng tượng nổi nhìn Vương Dao.

Bỗng nhiên, thân thể của Vương Dao xuất hiện một sự rung động nhẹ nhàng, thân thể trở nên trong suốt, giống như là lúc nào cũng có thể biến mất, sau khi lấp lóe mấy lần, lại khôi phục như bình thường.

"Thật!"

"Là thật!"

Hoàng Quốc gất gao nhìn chăm chăm vào Vương Dao nói: "Chẳng lẽ ngươi..."

"Ha ha ha!"

"Nguyên lai là ngươi!"

"Ta biết ngay mà, thí nghiệm của ta nhất định sẽ thành công, ha ha ha!" Gã kích động đến mức toàn thân run rẩy.

"Ngươi đã trở về."

"Theo thời gian mà ta thiết trí, nếu ngươi không trở lại thì sẽ biến mất, ha ha, cuối cùng thì ngươi cũng đã trở lại rồi! Ha ha ha."

Mà vào lúc này, Trần Phong đã đi đến một bên lật tư liệu của dự án ra xem, chờ đến lúc nhìn thấy nội dung trong tư liệu, hấn rốt cuộc cũng hiểu rõ tất cả! Rốt cuộc hấn cũng biết vì sao Vương Dao lại phải dẫn hấn tới nơi này!

Có một số việc, cho dù có giải thích như thế nào cũng không rõ ràng! Thế nhưng chỉ cần đến nơi này, chỉ cần thấy được những tư liệu này hết thảy mọi chuyện sẽ được giải thích rõ ràng.

Tên dự án: 《 Sống lại 》

Nguyên lý của dự án: Trở lại quá khứ

Nội dung của dự án: Dem một bộ phận lực lượng linh hồn cùng với trí nhớ của mục tiêu xuyên về quá khứ, sống lại một lần.

Quá trình dự án:...

Không sai, đây đúng là một lần thí nghiệm trở về quá khứ trong truyền thuyết! Trần Phong đã từng trong lúc vô tình đọc được một ít tư liệu lác đác về cái thí nghiệm này của tổ chức thần bí, không ngờ nó lại biến thành hiện thực!

Khó trách... Trần Phong nhắm hai mắt lại.

Khó trách Vương Dao luôn luôn giống như là có thể tiên tri...

Khó trách Vương Dao có thể biết được hết thảy...

Khó trách Vương Dao lại thông hận Vương gia như thế...

...

Mọi chuyện không rõ ràng từ trước đến giờ, vào thời điểm này rốt cục trở nên rõ ràng.

Sống lại, trở về quá khứ, chính là hai khái niệm không thể tưởng tượng nổi. Mọi người luôn nói về nó, không ngừng nhắc đến ở bên trong các lời đồn, thế nhưng từ xưa tới nay chưa từng có ai gặp được người nào sống lại, cũng như là chưa bao giờ thực sự tin tưởng. Mà bây giờ...lời đồn đã biến thành hiện thực.

Vòng lặp thời gian

"Ha ha ha." Hoàng Quốc cười ra nước mắt, gã đã thành công, gã biết là mình có thể thành công!

Gã còn tưởng rằng, vào thời điểm cô bé kia được cứu thoát, giấc mộng thí nghiệm của gã liền kết thúc, thế nhưng không ngờ được, gã thế mà đã thành công! Thành công ở bên trong một cái thời không khác!

"Người bây giờ, chính là thể kết hợp ở kiếp trước cùng với ở kiếp này, người tồn tại chính là nhờ cái thí nghiệm này, nếu như người không thể hoàn thành cái thí nghiệm này, người nhất định phải chết! Đây là điểm xuất phát của vòng lặp thời gian, cho nên người phải đến, người nhất định phải tự mình hoàn thành cái thí nghiệm này!" Ánh mắt của Hoàng Quốc sáng ngời.

Khi thời gian được khôi phục đến thời điểm này, Vương Dao nhất định phải hoàn thành cái thí nghiệm này! Chỉ có như thế! Nàng mới có thể hoàn thành một vòng lặp thời gian.

Nếu như bây giờ nàng không quay trở lại đây, cái thân thể kết hợp giữa hai kiếp này của nàng làm sao có thể tồn tại? Cho nên, thời gian càng gần đến thời điểm này, thân thể của nàng sẽ dần dần biến mất. Thời gian đang đến gần hơn!

"Cô bé này..." Trong lòng của Trần Phong thờ dài một tiếng.

Tới lúc này, hắn mới biết được, Vương Dao đã phải chịu đựng những điều gì, ở kiếp trước nàng bị Vương gia đưa đến nơi đây, bồi dưỡng thành hạt giống thí nghiệm, sau cùng bị thí nghiệm đưa đến quá khứ sống lại, cho nên nàng mới căm ghét Vương gia, căm ghét tất cả mọi người! Chỉ có một người không hại nàng, Vương Việt vền vẹn chỉ cầu tình cho nàng một câu, cũng đã trở thành đối tượng mà nàng cảm kích, cho nên nàng mới có thể trợ giúp Vương Việt như thế.

Đó chính là gia đình của nàng a! Trần Phong nhớ mang máng, vào thời điểm hẳn nhìn thấy Vương Dao, liền nhìn thấy sự cô đơn ở trong mắt của nàng, sự tuyệt vọng của một người sống ở trong một thế giới khác... giống như đúc với cảm giác mà lần đầu tiên hẳn bước vào cái thế giới này!

Hoá ra lại đúng là như thế, cô bé này, đã phải chịu đựng quá nhiều thứ mà nàng không nên gặp phải. Nghĩ tới đây, ánh mắt của Trần Phong càng trở nên nhu hoà, mà vào lúc này...

"Trần Phong." Vương Dao có một chút thấp thỏm nhìn Trần Phong, ở trong đôi mắt to xinh đẹp sáng ngời kia, thế mà còn có một chút sợ hãi, nàng sợ hãi Trần Phong sẽ trách tội nàng. Dù sao thì loại chuyện trở về quá khứ sống lại này, không phải là ai cũng có thể hiểu được.

Cuộc sống của nàng quá cô độc, cho tới bây giờ, cũng chỉ có một mình Trần Phong là thật lòng đối với nàng, mà nàng lại giấu diếm một chuyện như vậy...

"Nguyên lai còn tưởng rằng là một cô bé ngây thơ, không ngờ được lại là một bà chị dày dặn kinh nghiệm." Trần Phong cảm khái một tiếng.

Vương Dao nhìn về phía Trần Phong, cho dù nàng không nói gì thêm, thế nhưng ở bên trong ánh mắt luôn luôn tự tin của nàng lại có một chút lo lắng, nàng hiện tại là một người sống lại, Trần Phong thật sự sẽ thích sao?

Nàng cũng không nói cái gì, chỉ lẳng lẳng nhìn Trần Phong.

"Nhìn cái gì." Trần Phong bỗng nhiên cười, vươn tay xoa xoa mái tóc của Vương Dao, đem mái tóc suôn mượt của nàng vò thành một đống rối mù nói: "Mặc kệ em lớn bao nhiêu, đối với anh mà nói kỳ thật vẫn tương đối nhỏ."

"Có đúng như vậy không?" Trong ánh mắt của Vương Dao lộ ra ý cười.

"Không phải vậy hay sao?." Trần Phong cười cười: "Đương nhiên, anh cũng có một bí mật còn chưa nói cho em, bất quá... em rất nhanh sẽ biết."

"Ừm." Vương Dao đã khôi phục lại phong thái tự tin của mình.

Ở kiếp này, có thể làm cho tâm tình của nàng chập chờn như thế, chỉ sợ cũng chỉ có một mình Trần Phong, một đoạn tình cảm nhàn nhạt kia, không biết từ lúc nào đã trở nên nồng đậm.

"Cũng không sai biệt lắm." Trần Phong nhìn thời gian nói.

"Ừm." Vương Dao khẽ gật đầu.

Hai người Trần Phong đang đợi, chờ một cái thời gian điem! Chỉ có vào đúng cái thời gian điem này, Vương Dao chính xác trở lại quá khứ, hoàn thành một cái chu kỳ thời gian hoàn mỹ, Vương Dao mới có thể không biến mất! Những gì mà nàng phải làm bây giờ chỉ là hoàn thành một bước như vậy, chỉ như thế mà thôi.

"Đã chuẩn bị xong chưa?" Trần Phong nhìn về phía Hoàng Quốc.

"Đã chuẩn bị xong." Trong mắt của Hoàng Quốc tràn ngập sự cuồng nhiệt.

Một nhà khoa học có thể nghiên cứu ra thứ này, một nhà khoa học có thể hoàn thành thí nghiệm làm cho một người khác trở về quá khứ sống lại, tất nhiên sẽ là nhà khoa học đỉnh cấp, cái gì mà tổ chức thần bí hay là Gen Công Hội, gã căn bản không quan tâm!

Bây giờ có thể tận mắt chứng kiến thời khắc truyền kỳ này của mình, là một sự mỹ diệu đến cỡ nào? Gã có quá nhiều quan điểm cần phải được chứng minh!

"Ha ha ha, ngươi hãy nhìn vào thế giới của ngươi, ta hiện tại và ta sau khi ngươi sống lại, xem quan điểm có nhất trí hay không?" Hoàng Quốc sục sôi nói.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng im ắng lưu chuyển, thân ảnh của Vương Dao trôi nổi, chậm rãi nằm ở trên bàn thí nghiệm.

Nàng dùng đôi mắt to nhìn về phía Trần Phong, tràn ngập sự lo lắng, đúng như lời mà nàng nói, cái kế hoạch này, ngay cả chính nàng cũng không thể đảm bảo thành công 100%!

Nếu như chỉ có một mình nàng...nàng tin tưởng! Coi như nàng bắt buộc mấy người này làm thí nghiệm, cho dù bị người khác phát hiện, bọn họ cũng sẽ chờ đến lúc thí nghiệm hoàn thành!

Đây là một cơ hội như thế nào? Làm sao mà người của tổ chức thần bí có thể bỏ lỡ một cơ hội hoàn hảo như thế này được?

Tất nhiên, với trí thông minh của đám người Hoàng Quốc, một khi phát sinh ra loại sự tình này, bọn hắn tất nhiên sẽ phát hiện ra thân phận của nàng, bí mật xuyên qua của nàng sẽ bị lộ ra ngoài ánh sáng! Nàng sẽ trở nên vô cùng nguy hiểm! Coi như có chạy thoát, cũng sẽ vô cùng nguy hiểm!

Mà bây giờ...Trần Phong đứng ở trước mặt của nàng, giúp nàng chặn hết thảm họa, thế nhưng chính là vì như vậy, một khi người của tổ chức thần bí tới, hoặc là những siêu cường giả kia buông xuống... Trần Phong nhất định sẽ chết.

Trần Phong nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy ra thực lực cấp B đỉnh phong, hắn có thể ngăn cản được những người kia hay sao? Vương Dao cảm thấy hết sức lo lắng.

"Ngoan ngoãn nằm xuống."

"Ngủ một giấc liền tốt."

Trần Phong đi đến bên người Vương Dao, ôn nhu nói.

Đám trợ thủ ở chung quanh đều run rẩy không dám nhúc nhích, bọn hắn không dám tưởng tượng, một gen chiến sĩ cấp C như Trần Phong, lại dám nói như vậy đối với một nữ ma vương! Mà hết lần này tới lần khác, nữ ma vương cực kỳ đáng sợ kia, thế mà lại nhu thuận gật đầu.

"Ừm." Vương Dao nhẹ nhàng gật đầu.

Cho dù nàng biết tỷ lệ thành công là cực nhỏ, thế nhưng nàng y nguyên vẫn lựa chọn tin tưởng! Trần Phong cùng với nàng đi với nhau, sáng tạo ra từng cái kỳ tích, đã chinh phục được nàng! Nếu hắn nói có thể làm được, thì nhất định có thể làm được!

Vương Dao ngủ thiếp đi.

Mà vào lúc này, Hoàng Quốc ở bên cạnh đang chuẩn bị thí nghiệm lại lắc đầu, ải, mùi vị yêu đương thật là mục nát a... loại tình cảm làm liên lụy lẫn nhau này thì có cái gì tốt?

"Có thể bắt đầu được chưa?" Trần Phong nhàn nhạt liếc mắt nhìn Hoàng Quốc.

"Khụ khụ." Hoàng Quốc đã lấy lại được tinh thần, ngưng trọng gật đầu:
"Được rồi."

Bắt đầu thí nghiệm

"Rất tốt." Trần Phong nhàn nhạt nói xong, liền đi về phía cửa phòng thí nghiệm.

Sau lưng, kèm theo một tiếng ra lệnh của Hoàng Quốc, thí nghiệm xuyên qua sông lại cũng đã được khởi động toàn diện, ánh mắt lạnh lạnh kia của Hoàng Quốc cũng đã triệt để biến thành sự cuồng nhiệt.

"Lên." Ánh mắt của Trần Phong trở nên ngưng trọng.

Xoạt! Hần hơi hơi đưa tay, cánh cửa chính bị hư hao trước mắt đang được nhanh chóng chữa trị.

Đây là một loại năng lực bên trong muôn vàn loại năng lực của Trần Phong, năng lực Thiên Huyền không gì làm không được, theo thực lực của Trần Phong tăng lên, công năng cũng biến thành càng ngày càng nhiều, không thể nghi ngờ, Trần Phong hiện tại chính là một năng lực giả toàn năng, gần như có vô số loại năng lực mà người nghĩ cũng không dám nghĩ!

Đương nhiên...tất cả năng lực đều là độc lập, rất yếu! Ví dụ như, cái năng lực hồi phục trước mắt này.

Chuyên gia chữa trị chuyên nghiệp bình thường, sẽ dung hợp bốn, năm loại năng lực hồi phục với nhau, thậm chí còn phối hợp xen lẫn với các năng lực khác, sau đó không ngừng tu luyện, tạo thành một năng lực chữa trị cực kỳ cường đại, có thể chữa trị vật thể, có thể tái tạo vết thương cho người, hoặc là chữa trị các loại thương tổn khác, gần như là không gì làm không được! Hầu như có thể sửa chữa tất cả những gì bị phá hủy!

Thậm chí, có một số người còn có khả năng làm cho vật thể hồi phục vào 1 giây trước! Vô luận là bị phá hủy thành cái dạng gì? Chỉ cần còn ở trong một giây, đều có thể phục hồi lại như cũ như một giây trước, loại năng lực này mặc dù có hạn chế rất lớn, có điều kiện sử dụng vô cùng hà khắc, thể nhưng lại có hiệu quả vô cùng kinh người!

Đây mới thật sự là chuyên gia chữa trị! Đương nhiên, sau khi người chữa trị sử dụng loại năng lực này cũng sẽ vĩnh cửu biến mất một giây sinh mệnh, về phần một giây này đến cùng đi nơi nào, đến nay cũng chưa có người nào biết được.

Mà loại năng lực này của Trần Phong, chỉ có thể được coi là một người tập sự.

Xoạt! Cánh cửa hợp kim đã được chữa trị hoàn thành, Trần Phong ngồi xếp bằng, bình tĩnh ngồi ở trước cánh cửa ra vào.

Thiên Huyền có được muôn vàn năng lực, mặc dù nghe có vẻ rất lợi hại, thế nhưng trên thực tế thì lại tương đương với một năng lực gân gà, nó có thể mô phỏng ra bất luận một loại năng lực gì, thế nhưng lại không đủ cường đại. Nó chỉ có thể được sử dụng vào các mục đích bình thường, ví dụ như là dịch dung, hoặc là sửa cánh cửa.

Trước mặt nguy cơ tầng tầng, hắn chỉ có thể dựa vào sức chiến đấu của bản thân!

Bỗng nhiên, bên trong gian phòng lóng lánh ánh sáng màu xanh, Vương Dao đã bắt đầu xuyên qua, thân thể của nàng bay lơ lửng, ánh sáng màu xanh lam lấp lánh đầy trời, lấp lóe xung quanh Vương Dao! Thân thể của nàng đang không ngừng lấp lóe giữa hư ảo cùng với hiện thực.

"Bắt đầu rồi sao." Trần Phong tự lầm bầm trong miệng.

Hắn nhìn vào thời gian, căn cứ theo ghi chép của Vương Dao trước đó, muốn hoàn thành lần thí nghiệm này, tổng cộng cần mười phút đồng hồ! Chỉ cần kiên trì được mười phút đồng hồ, thí nghiệm sẽ hoàn thành! Mười phút đồng hồ... Trần Phong lắc đầu.

Nếu như là ở các địa phương khác, mười phút đồng hồ sẽ vô cùng ngắn ngủi.

Thế nhưng ở đây lại chính là tổng bộ của tổ chức thần bí! Để vội vã đến đây càng sớm càng tốt, hai người Trần Phong không dám dừng lại xử lý dấu vết, không dám trì hoãn một chút thời gian nào! Lúc này mới có thể khó khăn

xông vào đây! Lúc này mới bắt kịp thời gian điểm! Thế nhưng...đến đây thì cũng đã chấm dứt.

Xoạt! Bên ngoài truyền đến một thanh âm đồng loạt.

Trần Phong biết, tổ chức thần bí sau khi tìm kiếm thất bại, đã điều chỉnh đội hình, một lần nữa truy tung theo dấu vết đi tới đây, ở chỗ này hai người Trần Phong căn bản không thể giấu diếm được hành tung của mình! Nhất là còn đang ở đại bản doanh của tổ chức thần bí!

"Phá cửa."

Trần Phong nghe thấy một người hét lên.

Oanh! Tiếng phá hủy kinh khủng vang lên.

Ngay vào lúc vừa rồi, trước khi thí nghiệm bắt đầu, Trần Phong đã buộc Hoàng Quốc mở ra phòng ngự phòng nghiên cứu cao nhất, là loại phòng ngự mà chỉ được mở ra vào thời khắc có chiến tranh!

Oanh! Phòng nghiên cứu rung động kịch liệt, sắc mặt của rất nhiều trợ lý trở nên vui mừng.

Hiển nhiên, người của tổ chức thần bí đã đến, khiến cho bọn hắn cảm thấy mình sắp được cứu.

"Cứ làm thí nghiệm thật tốt." Trần Phong phát ra thanh âm lạnh lùng:
"Không cần phải chờ bọn hắn tới cứu, coi như bọn hắn có đứng trước mặt, các người người nào dám động đây, ta sẽ giết người đó trước."

Xoạt! Sắc mặt của một đám nghiên cứu viên cùng với trợ lý liền trở nên trắng bệch.

"Hãy làm thí nghiệm thật tốt đi." Trần Phong chỉ bình tĩnh nói: "Không cần ngẩng đầu, không cần quan sát, như thế, vô luận là ta hay là người của tổ chức thần bí thắng lợi, không phải là các người đều có thể sống sót hay sao?"

Đám người lúc này mới bắt đầu tĩnh tâm tập trung tiến hành thí nghiệm.

HUU...U...U...U...U ! Từng đạo hào quang ngưng tụ, con số đếm ngược trên màn sáng bắt đầu lấp lóe!

Mười phút đồng hồ! Chín phút năm mươi chín giây!

...

Bầu không khí trong phòng nghiên cứu trở nên quỷ dị đáng sợ, ở bên trong ánh sáng màu xanh lam đầy trời, Trần Phong ngồi xếp bằng, đang ngồi ở trước cửa chính, sau lưng có vô số người đang liều mạng làm thí nghiệm, thân thể của Vương Dao đang trôi nổi trong hư không.

Cảnh tượng này sẽ quỷ dị như thế nào? Bỗng nhiên...

Bang! Kèm theo một tiếng nổ mạnh kịch liệt, cánh cửa chính của phòng nghiên cứu bị đánh vỡ nát.

Tâm thần của đám người đang tiến hành thí nghiệm run lên, nhưng khi nhớ tới lời của Trần Phong, lại ngoan ngoãn cúi đầu xuống làm sự tình của chính mình, căn bản là không dám ngẩng đầu.

Đúng như Trần Phong nói, ngẩng đầu, chỉ có đường chết! Lúc này, chỉ có điệu thấp làm cho người khác không chú ý, mới có thể sống sót!

Xoạt! Người của tổ chức thần bí giống như là ong vỡ tổ xông tới.

Cấp C! Cấp B! Thậm chí còn có cấp A!

Từng hàng gen chiến sĩ xuất hiện, cường giả không nhìn thấy trong ngày thường, vào lúc này lại không ngừng xuất hiện, không có cách nào, ai bảo Trần Phong xông vào đại bản doanh của người ta làm chi? Đây chính là ở trong nhà của người ta a!

Xoạt! Vô số người đem chỗ này vây kín.

"Các người đã tới rồi sao." Vẻ mặt của Trần Phong rất bình thản.

"Hừ." Đám người của tổ chức thần bí hừ lạnh một tiếng.

"Lại có thể là người!" Một người đã nhận ra Trần Phong.

Quả nhiên lại là cái tên chuyên gây tai hoạ này! Chờ đến thời điểm bọn hắn phát giác ra điều không thích hợp, Phương Khôi đã tử vong, phòng giam Vương Dao đã sụp đổ, những tài liệu tương quan ở bên trong bị phá hủy toàn bộ!

Đám người Phương Khôi chết như thế nào thế mà cũng không biết! Mà theo tin tức thời điểm của bọn hắn, chỉ là có người cướp ngục, mang theo Vương Dao chạy trốn, chứ chưa bao giờ nghĩ tới, người cướp ngục kia thế mà lại là Trần Phong!

Hắn làm sao lại biết nơi này? Đây chính là tổng bộ của tổ chức thần bí cơ mà!

Chờ một chút, nếu như hắn biết nơi này, vậy người của Gen Công Hội đâu? Hiệp hội chế tác Gen đâu? Hắn thật sự chỉ tới đây vì Vương Dao thôi hay sao? Mục đích thực sự của hắn là cái gì? !

Kim Điền

Ánh mắt của mọi người lấp lóe, hiện tại thủ lĩnh không có ở đây, bọn hắn chỉ có thể tự mình quyết định!

"Để ta tới giết hắn." Một cường giả cấp A ra tay.

Chỉ có điều ngay vào thời điểm người này sắp công kích Trần Phong, lại có một người khác ngăn cản gã, người này nhìn về phía Trần Phong đang một mực ngồi xếp bằng, thậm chí là không hề nhúc nhích.

"Người thế mà không tránh?" Ánh mắt của người này tràn ngập sự hoài nghi.

"Tại sao phải tránh?" Trần Phong cười nghiền ngẫm nói.

"Người không tránh, sẽ bị đánh chết." Người này lạnh lẽo nói.

"Ta chết đi, các người cũng sẽ chết." Trần Phong cười nói: "Người nói rất đúng, ở đây rất là bí mật, coi như ta có thôi diễn như thế nào thì cũng không thể tìm được nơi này, Gen Công Hội cũng như vậy. Lần này trong lúc vô tình ta mới có thể tiến đến, cũng chỉ là một sự trùng hợp! Ta cũng không có cách nào truyền tin cho Gen Công Hội, thế nhưng, nếu như ta chết ở chỗ này..."

Đám người của tổ chức thần bí nhất thời trở nên nghiêm nghị, có nhiều thứ mặc dù không có cách nào phỏng đoán, nhưng có thể phân tích theo khía cạnh, nếu như Trần Phong thật sự chết rồi, có một ít bí thuật mạnh mẽ, có lẽ là có thể phát hiện được vị trí của Trần Phong!

Bọn hắn không cần thôi diễn vị trí của tổ chức thần bí, chỉ cần thôi diễn vị trí của Trần Phong là đủ rồi! Đến lúc đó...

"Tâm tư rất kín đáo." Đám người tràn ngập sự kiêng kỵ.

Cái tên gia hỏa gọi là Trần Phong này, đã sớm chuẩn bị kỹ càng rồi hay sao? Một số người nguyên bản đang chuẩn bị đánh chết Trần Phong lúc này liền ngừng lại, ngừng cũng không được, mà công kích cũng không được. Mà đúng vào lúc này, có một thanh âm lạnh lạnh truyền đến.

"Bằng vào loại phương pháp này liền muốn kéo dài thời gian, ngươi không khỏi quá ngây thơ đó chứ."

"Cũng không cần phải giết hắn, đánh cho tàn phế là được."

Ở phía sau đám người, có một thân ảnh khôi ngô chậm rãi đi tới, gã khoác trên người một bộ trường bào màu vàng nhân nhật, tản ra một cỗ khí tức cường đại!

Cấp A đỉnh phong! Bộ trưởng bộ chiến lực của tổ chức thần bí!

"Là ngươi?" Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào.

Một người vốn không nên xuất hiện ở nơi này, đã xuất hiện, Kim Điện, một trong những cường giả cấp A đỉnh phong mạnh nhất của tổ chức thần bí, có thực lực cực kì khủng bố! Hơn nữa máu chó nhất là, căn cứ theo tư liệu mà Quý Phong trước đó truyền cho hắn, người này cực kỳ thông minh, ra tay rất tàn nhẫn, dạng người như thế này sẽ không cho hắn cơ hội kéo dài thời gian, lần này chỉ sợ là gặp phiền toái.

"Ngươi không nên ở chỗ này." Trong lòng bàn tay của Trần Phong đổ mồ hôi lạnh.

Căn cứ theo tin tức trước đó, cái tên gia hỏa gọi là Kim Điện này, hắn là đã ra ngoài thực hiện nhiệm vụ mới đúng! Căn cứ theo kế hoạch lúc đầu của Vương Dao, sau khi nàng xác định toàn bộ mấy vị cường giả cấp A đỉnh phong này đã ra ngoài thực hiện nhiệm vụ, cho nên mới dám ra tay, bằng không mà nói, bằng vào những vị cường giả cấp A đỉnh phong như thế này, tuyệt đối có thể vây chết Vương Dao ở chỗ này!

"Đúng là ta đang thi hành nhiệm vụ." Kim Điện cười nhạt một tiếng: "Bất quá do ở đây phát sinh vấn đề, có người đưa ta trở về."

Trở về? Con mắt của Trần Phong trừng lớn.

Làm sao có thể? ! Theo kế hoạch của Vương Dao, tên Kim Điền này đang ở cách xa ngàn vạn dặm, trong một thời gian ngắn căn bản không có khả năng trở về! Vì để hấp dẫn bọn hắn đi ra ngoài làm nhiệm vụ, Vương Dao đã phải tiêu tốn một cái giá lớn, phá hủy rất nhiều dự án của tổ chức thần bí, mới có thể dẫn dụ bọn hắn đi qua! Loại địa phương kia...

Bỗng nhiên, Trần Phong chú ý tới một ít ánh sáng màu xanh trên đỉnh đầu của Kim Điền còn chưa tiêu tan. Cho dù hết sức mỏng manh, cho dù không thể nhìn thấy bằng mắt thường, thế nhưng nếu như cẩn thận dùng tinh thần cảm ứng mà nói, còn có thể phát hiện ra một chút, cái hào quang này...

"Lữ Hồn!" Trần Phong thở dài một tiếng.

"Không sai." Kim Điền khẽ gật đầu: "Kế hoạch của các ngươi rất hoàn mỹ, nhưng lại không để ý đến sự tồn tại của Hồn tiền bối, ở trước mặt thực lực chân chính, hết thảy âm mưu quỷ kế đều là trò cười mà thôi! Mà thực lực của Hồn tiền bối, lại vượt xa sự tưởng tượng của các ngươi! Hồn tiền bối mặc dù không có cách nào thoát thân, nhưng chỉ cần đem ta đưa trở về, hết thảy mọi chuyện sẽ kết thúc!"

Hồn... Trần Phong khẽ lắc đầu, lại là cái tên này! Hai người dường như có thù, mỗi một lần gặp gỡ đều là giao phong sinh tử! Nhưng ngẫm lại cũng là một điều bình thường, hai vợ chồng người ta đang sống thật tốt, lại bị Trần Phong đội nón xanh, hiện tại thể tử của hắn mỗi ngày đều nhớ mong Trần Phong, hắn có thể không hận Trần Phong hay sao? Huống chi, nơi này còn là tổng bộ của tổ chức thần bí!

"Được thôi." Trần Phong nhún nhún vai, dường như đã nhận sợ.

"Bất quá..." Hắn nhìn thoáng qua Kim Điền nói: "Hồn mặc dù không có cách nào thoát thân, thế nhưng ngươi cho rằng hắn nếu đã hao phí một lượng năng lượng thật lớn đưa ngươi trở về, nhưng tại sao hắn lại không chế tạo ra một cái phân thân hay không?"

"Phân thân của Hồn... dường như cũng là cấp A đỉnh phong có đúng hay không? Ha ha, ngươi không thử nghĩ một chút, vì cái gì Hồn không phải

phân thân của mình tới, ngược lại lại đưa người trở về?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

"Ồ?" Kim Điền híp con mắt lại thành một đường nhỏ, bất động thanh sắc.

"Bởi vì hắn không dám." Trần Phong cười nói: "Người nếu đã đọc tư liệu của ta, hắn phải biết rằng, Hồn đã từng phái ra hai cái phân thân cấp A đỉnh phong, đều đã bị ta chém giết! Cho nên hắn sợ, còn người là cái thá gì?" Bầu không khí chung quanh trong nháy mắt hạ xuống dưới điểm đóng băng.

"Ta?" Kim Điền bình tĩnh nhìn Trần Phong, bỗng nhiên cười nói: "Người đang trì hoãn thời gian sao?"

"Người đang nói cái gì?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Ồ." Kim Điền hướng ánh mắt ra sau lưng của Trần Phong, nhìn vào một cái màn sáng nhỏ ở bên trong phòng thí nghiệm, ở trên cái màn sáng cách mấy chục mét mà người bình thường không có cách nào nhìn rõ được, có một con số đang đếm ngược, tám phút năm mươi tám giây!

"Vô luận là Hồn tiền bối muốn làm cái gì, hôm nay nếu như ta đã xuất hiện, thì người cũng nhất định phải chết!" Trong mắt của Kim Điền lóe lên hàn quang.

Hắn không biết Trần Phong muốn làm cái gì, cũng không biết Trần Phong kéo dài thời gian là để làm cái gì? Thế nhưng, vô luận là Trần Phong muốn làm cái gì, hắn chỉ cần đánh cho Trần Phong tàn phế là được!

Người muốn kéo dài thời gian? Rất tốt, ta đây liền tốc chiến tốc thắng! Phong cách làm việc của Kim Điền, luôn luôn là quả quyết như thế.

Oanh! Lực lượng kinh khủng ở chung quanh chấn động, lực lượng cường đại thuộc về cấp A đỉnh phong tản ra, các thành viên của tổ chức thần bí ở chung quanh bị bức lui lại, chỉ có thể đứng chờ ở bên ngoài!

"Phong toả hết thảy những con đường chạy trốn của hắn." Kim Điền thần nhiên nói.

"Vâng!" Máy vị cường giả cấp A nhanh chóng dẫn người phong tỏa toàn bộ phòng nghiên cứu, phong bế hết thảy những lối thoát có thể.

Chỉ có thể giết được 10 người

"Còn tới tám phút a..." Kim Điền xem nhìn thời gian nói: "Xem ra người đợi không được."

"Ha ha." Trần Phong bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Vì cái gì người lại không chịu tin tưởng ta?"

"Người có cái gì để cho ta tin." Kim Điền nghiền ngẫm nói: "Cho dù người đã chém giết qua phân thân của Hồn tiền bối, cho dù người đã từng chém giết qua cường giả cấp A, cho dù mọi người đều đánh giá người là quý dị, tràn ngập tà tính! Thế nhưng ở trong mắt của ta, đó bất quá chỉ là thủ đoạn đầu cơ trục lợi mà thôi, chỉ có ở trong hoàn cảnh đặc biệt mới có thể phát huy ra hiệu lực!"

"Ở chỗ này..." Hấn nhìn về phía Vương Dao nói: "Cô ta đang muốn tăng thực lực lên có đúng hay không? Vô luận là lần này thí nghiệm cái gì, hiện tại ta chỉ cần giết hai người các người, hết thảy mọi chuyện đều được giải quyết xong."

"Thật có lỗi, ta sẽ không cho người thêm thời gian." Kim Điền bước ra một bước, cả vùng trời dường như cũng vào thời khắc này rung động, đây chính là chỗ kinh khủng của cường giả cấp A!

Mà vào lúc này, theo thời gian biểu hiện, vẫn như cũ còn tới 8 phút nữa! Trần Phong chỉ có thể nói nhảm vài câu với Kim Điền, căn bản là không kéo dài được bao nhiêu thời gian!

"Ài." Trần Phong thở dài một tiếng nói: "Ai nói cho người ta muốn trì hoãn thời gian?"

Hấn ngẩng đầu lên, hai mắt đã biến thành màu đỏ!

"U Minh Chi Nhân?" Kim Điền cười lạnh.

U Minh Chi Nhãn, thứ huỷ diệt những kẻ lăm lòi, thứ này đích thật là Thần khí giết chóc, hẳn rồi cuộc đã biết những người kia bị đánh chết như thế nào, tất nhiên là do nói nhảm cùng với Trần Phong, cuối cùng chết bởi vì nói nhiều.

Thế nhưng đối với hắn? Buồn cười! Chỉ có một phút, coi như là cường giả cấp A thi triển U Minh Chi Nhãn hẳn còn không sợ, huống chi chỉ là một tên cấp C như Trần Phong? Mong muốn khóa chặt được hắn, ít nhất phải cần có thời gian một ngày!

"Người quả nhiên chỉ có thể đầu cơ trục lợi." Kim Điền cười lạnh, đang muốn chém giết Trần Phong, bỗng nhiên dừng bước chân lại, trong cái chớp nhoáng này, hắn lại cảm nhận được một cỗ lực lượng kinh người.

"Cái gì?" Hắn theo bản năng nhìn lại.

Trước mắt, kèm theo việc Trần Phong đang chậm rãi đứng lên.

Ồ...ô...n...g —— Có một cỗ khí tức nhàn nhạt chấn động ở chung quanh, cỗ khí tức này rõ ràng khác hẳn với những lực lượng khác, vào thời khắc này vô cùng hấp dẫn sự chú ý, coi như là tất cả mọi người ở xung quanh đều theo bản năng nhìn về phía Trần Phong.

Trần Phong cứ như vậy nhẹ nhàng phát tay phải lên.

Xoạt! Một chùm năng lượng kinh người hội tụ ở trong tay, biến thành một thanh kiếm màu đỏ lấp lánh hào quang, tản ra lực lượng khiến cho Kim Điền cảm thấy sợ hãi!

"Đây là..." Kim Điền đột nhiên co con ngươi vào.

"Hiện tại, ngươi còn cảm thấy là ta đang trì hoãn thời gian?" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Xoạt! Ánh sáng màu đỏ mạnh mẽ bắt đầu bùng sáng.

"Thanh kiếm này có tên là Hồng Nguyệt, ta đã từng dùng nó để chém giết vô số người, trong đó có hai cái phân thân của Lữ Hồn! Còn có một số

cường giả cấp A của tổ chức các người, ừm... ta cũng không thể nhớ rõ được tên của bọn hắc."

Trần Phong suy nghĩ một chút, liền lắc đầu nói: "Quả nhiên, gần đây ta đã giết quá nhiều người rồi hay sao..."

Xoạt! Toàn trường hoàn toàn yên tĩnh, mặc dù Trần Phong không rõ ràng, nhưng bọn hắc lại nhớ rất kỹ!

Tất cả mọi người của tổ chức thần bí, vô luận là cấp B hay là cấp A, thậm chí là cấp A đỉnh phong, chỉ cần giao phong cùng với Trần Phong, cho tới bây giờ không có ai còn sống trở về, một cái cũng không có! ! !

Từ trước đến giờ bọn hắc không biết nguyên nhân, chỉ có thể suy đoán! Bọn hắc cũng đã từng nghĩ tới, Trần Phong có lẽ đã dùng một loại bí kỹ dung hợp cường đại nào đó để giết người? Không có người nào biết rõ! Mà bây giờ, bọn hắc rốt cuộc đã biết được nguyên nhân chân chính.

Hồng Nguyệt...bọn hắc nhìn về phía thanh kiếm năng lượng lập loè ánh sáng màu đỏ kia, thanh kiếm năng lượng chọt lóe chọt tắt, tản ra quang sáng nhàn nhạt, thế nhưng mỗi một lần năng lượng tản ra, cơ hồ đều làm cho người ta cảm thấy ngạt thở!

Cho dù là cách xa như vậy, bọn hắc cũng có thể cảm giác được cỗ rét lạnh thấu xương cùng với uy áp kinh khủng kia. Đây là cấp A đỉnh phong! Là uy năng chân chính của cường giả!

"Làm sao có thể?" Kim Điện có chút khó có thể tin.

Nếu như là cường giả cấp A đỉnh phong, thì có thể lý giải, ngưng tụ ra một thanh kiếm năng lượng có uy năng cấp A cũng là điều bình thường, thế nhưng nếu như đây là do một gen chiến sĩ cấp C làm ra, vậy liền không bình thường!

Nhìn Trần Phong bá khí uy vũ trước mắt, suy nghĩ lại một chút chiến tích trong quá khứ của Trần Phong, Kim Điện bỗng nhiên có một chút hoài nghi.

Thật là lợi hại! Thằng nhóc con này sẽ không lừa dối hần đó chứ? !

Trong tổng bộ tổ chức thần bí, Trần Phong dùng bá khí chấn trụ toàn trường, không có người nào dám động!

Đây cũng không phải là do đám người ở tổ chức thần bí quá ngu ngốc, mà thật sự là do chiến tích trong quá khứ của Trần Phong quá mức kinh người, lại thêm cái thanh kiếm năng lượng lập loè ánh sáng màu đỏ kia cũng là cấp A đỉnh phong hàng thật giá thật! Chỉ vền vẹn cảm thụ cỗ khí tức trên thân kiếm đã cảm thấy áp bách, chớ đừng nói là có dũng khí chiến đấu với Trần Phong!

Chỉ có điều là cũng không phải tất cả mọi người đều cảm thấy như thế, ở bên trong những ánh mắt khiếp sợ, lại có một đôi mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Trần Phong, người này càng nhìn càng có cảm giác không đúng, sau cùng liền biến thành sự hoài nghi nồng đậm.

"Vật kia..." Trong mắt của Kim Điện lấp lóe tinh quang, năng lượng cấp A không phải là giả, thế nhưng...

"Người nếu thật sự có loại thực lực này, tại sao phải nói nhảm cùng với chúng ta?" Kim Điện lạnh giọng hỏi.

"Kiếm này tên là Hồng Nguyệt." Trần Phong thở dài một tiếng, nói: "Một ngày chỉ có thể chém giết được mười người! Mặc dù rất mạnh mẽ, thế nhưng hạn chế cũng rất lớn, bằng không thì ta đã sớm đem toàn bộ các người giết sạch."

Đám người im lặng, vũ khí mạnh mẽ như thế, có hạn chế cũng là một điều rất bình thường.

Vậy làm sao đánh? Cấp B? Cấp C? Nói đùa cái gì! Trần Phong muốn giết những người này căn bản không cần sử dụng Hồng Nguyệt! Thế nhưng nếu như là cường giả cấp A... vì muốn đánh giết Trần Phong, phải bỏ ra một cái giá lớn là 10 cường giả cấp A, thậm chí là cường giả cấp A đỉnh phong sao?

Có lời sao? Đám người trầm mặc.

Bọn hắn bỗng nhiên nghĩ đến, kéo dài thời gian chưa hẳn đã là chỗ xấu, nơi này chính là đại bản doanh của tổ chức thần bí, có vô số cường giả ra bên ngoài làm nhiệm vụ đang cấp tốc trở về! Kéo dài thời gian càng lâu, đối với bọn hắn càng có chỗ tốt!

Chờ những người kia trở về, cho dù là mười tên Trần Phong cũng không làm ra được chuyện gì!

"Lão đại, có lẽ chúng ta..." Có người nhỏ giọng đề nghị.

"Im miệng." Kim Điền hừ lạnh một tiếng.

Vào lúc Trần Phong nói ra những lời này, thì hắn đã có thể khẳng định, con hàng này đang lừa dối người!

Hồng Nguyệt? Chỉ có thể giết mười người? Lừa gạt quý hay sao?

Lừa đảo

Hắn nhìn vào thời gian, nguyên bản 8 phút, chỉ còn lại có bảy phút!

"Quản người cái gì mà Hồng Nguyệt với Hắc Nguyệt." Trong mắt của Kim Điền lóe lên hàn quang.

Nếu như hắn đã hoài nghi, thì sẽ không để cho Trần Phong kéo dài thêm thời gian, uy năng cấp A đỉnh phong thì lại như thế nào? Cùng lắm thì chỉ phải chém giết một phen mà thôi!

Huông chi...đánh không lại còn không chạy được hay sao? ! Hắn tự tin, hắn tuyệt đối sẽ không yếu hơn phân thân của Hồn tiền bối.

"Lên!"

Oanh! Ánh sáng màu vàng bắt đầu khởi động, Kim Điền hít vào một hơi thật sâu, cho dù hắn hoài nghi Trần Phong, thế nhưng giờ phút này nếu đã ra tay, chắc chắn hắn phải sử dụng toàn lực để ứng đối! Hắn cũng muốn nhìn một chút, sự hoài nghi của hắn rốt cuộc có đúng hay không.

Trần Phong...hãy để cho ta xem một chút, lực lượng của ngươi đến cùng có bao nhiêu?

Oanh! Ánh sáng đầy trời ngưng tụ lại thành một chùm sáng đánh về phía Trần Phong.

Trần Phong cảm thấy hoảng sợ, vào thời điểm nhìn thấy chùm ánh sáng ngưng tụ, hắn liền cảm thấy không lành, thế nhưng không có cách nào, quá nhanh! Sự kinh khủng của cường giả cấp A đỉnh phong, đã vượt xa sự tưởng tượng của hắn! Hắn không có cách nào kịp phản ứng! Vào thời điểm hắn nhìn thấy rõ ràng, chùm ánh sáng kia đã bắn tới.

Oanh! Trước mắt của Trần Phong biến thành một mảnh màu vàng.

Đáng chết! Trần Phong cảm thấy tê dại cả da đầu, chùm ánh sáng này đã phong toả hết tất cả đường lui của hắn, Kim Điện hiển nhiên đã có sự hoài nghi đối với hắn, đã sớm chuẩn bị kỹ càng, trước mắt Trần Phong đã không còn đường nào để thối lui!

Bị phát hiện rồi sao... trong lòng của Trần Phong thở dài. Quả nhiên, loại chuyện trang bức này làm nhiều lần kiểu gì cũng sẽ bị vạch trần, đi đêm lăm cũng có ngày gặp ma? Lần này, Trần Phong thế nhưng đã bước chân vào một vũng bùn.

Về phần Hồng Nguyệt...Trần Phong liếc nhìn, vào thời điểm chùm ánh sáng bắt đầu ngưng tụ, thanh kiếm màu đỏ nguyên bản thẳng tắp, cũng trong nháy mắt trở nên mềm nhũn, Tiểu Ảnh hiển nhiên cũng biết sợ!

Không có cách nào, thực lực của Tiểu Ảnh theo cùng một nhịp thở với Trần Phong, Trần Phong là cấp C, Tiểu Ảnh phụ thuộc vào tinh thần lực của Trần Phong, tự nhiên cũng là cấp C, lực lượng cấp A mà nó đạt được chỉ là một lần ngoài ý muốn mà thôi, hơn nữa nó cũng không biết dùng cỡ lực lượng này! Cho nên khi trông thấy chùm ánh sáng cấp A đỉnh phong này, hai người tự nhiên sẽ không có bất kỳ một biện pháp nào!

Không có biện pháp... Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn quay đầu lại, nhìn về phía Vương Dao, thân thể của nàng vẫn còn trôi nổi trên không trung, có vô số ánh sáng lưu động, lấp lánh xung quanh người của nàng, vào thời khắc này Vương Dao nhìn qua giống như là một tiên nữ. Hắn đã đáp ứng Vương Dao, sẽ đuổi kịp bước chân của nàng, sẽ vì nàng che gió ngăn mưa, thế nhưng bây giờ...

"Tốt xấu gì cũng nên để cho ta thực hiện hứa hẹn một lần đi chứ!" Trần Phong thở dài một tiếng.

"Tiểu Ảnh." Hắn thì thầm ở trong lòng, Tiểu Ảnh nhận được ý niệm của hắn, thân thể cũng khẽ động đậy.

"Xem ra, chỉ có thể liều mạng!" Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

Giả bộ trang bức quá nhiều lần, Trần Phong tự nhiên cũng đã suy tính tới khả năng thất bại, chỉ có điều là không phải vào thời điểm vạn bất đắc dĩ, hẳn tuyệt đối sẽ không dùng loại phương thức này, thế nhưng bây giờ...

Xoạt! Trần Phong đưa tay, thanh kiếm Hồng Nguyệt trong tay một lần nữa lấp lóe hào quang.

"Ha ha." Kim Điền ở phía đối diện chỉ cười lạnh.

Biểu lộ trong chớp mắt của Trần Phong căn bản không thể thoát khỏi ánh mắt của hắn, hắn đoán quả nhiên không sai, con hàng Trần Phong này căn bản chính là đang làm màu lừa đảo!

Như vậy...các ngươi có thể đi chết!

Oanh! Kim Điền tăng lực công kích lên, vẻ mặt trở nên dữ tợn đánh tới.

"Tới đi." Ánh mắt của Trần Phong lấp loé, thanh kiếm Hồng Nguyệt trong tay cũng lấp lóe.

Ô...ô...n...g —— Uy năng cấp A tăng lên dữ dội! Tiểu Ảnh mặc dù không có cách nào phát huy cỡ lực lượng này, thế nhưng nói cho cùng, dù sao thì nó cũng có được lực lượng cấp A! Cho nên, nếu như đã không có cách nào ngăn cản, như vậy thì cứ dứt khoát cứng đối cứng!

Không có bất kỳ một kỹ xảo hoặc là chiêu số nào! Cũng không cần gì bí kỹ dung hợp gì cả! Mà là một lần va chạm lực lượng cấp A đỉnh phong đơn thuần! Tiểu Ảnh mặc dù không hiểu được cách sử dụng loại lực lượng này, thế nhưng nếu như chỉ đơn thuần là phòng ngự, có lẽ là có thể...

Xoạt! Chùm ánh sáng màu vàng đánh tới, đây là một kích toàn lực của Kim Điền.

Ánh sáng màu đỏ lấp lóe, đây là tất cả lực lượng trong cơ thể của Tiểu Ảnh tỏa ra!

Oanh! Hư không nổ tung, hai đoàn lực lượng kinh khủng va chạm vào nhau, năng lượng sinh ra, đủ để làm cho bất luận một kẻ nào cũng phải

hoảng sợ, dư ba đáng sợ quanh quẩn ở bên trong phòng nghiên cứu! Đất rung núi chuyển.

"Cẩn thận." Đám người hoảng sợ chạy tứ tán, mà trên khuôn mặt của Kim Điền lại lộ ra một nụ cười.

Cấp A đỉnh phong? Cấp A đỉnh phong cái con m* nhà ngươi! Cho dù chùm ánh sáng màu đỏ kia vô cùng kinh khủng, thế nhưng trong nháy mắt va chạm vừa rồi, hắn đã rõ ràng được nội tình của đối phương, mặc dù hắn không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng hắn lại có thể khẳng định! Đối phương căn bản là không có cách nào phát huy ra lực lượng cấp A đỉnh phong! Con hàng Trần Phong này quả nhiên là đang lừa dối hắn!

"Hừ!" Kim Điền đột nhiên gia tăng lực lượng của mình.

Xoạt! Ánh sáng màu đỏ đầy trời cơ hồ bị tiêu diệt trong tích tắc, trên bầu trời, chỉ còn lại một mảnh ánh sáng màu vàng.

Căn bản không cần phải sử dụng một loại bí kỹ dung hợp mạnh mẽ nào, vền vẹn chỉ là lực lượng tỏa ra, Kim Điền đã có thể trấn áp toàn diện, khiến cho toàn trường choáng ngợp!

"Đi chết đi!" Kim Điền đánh một quyền tới, ánh sáng màu vàng bắt đầu khởi động.

Kim Điền tin tưởng, chỉ cần một quyền này của hắn đánh xuống, con hàng Trần Phong này cùng với cái đồ vật kỳ quái 'Hồng Nguyệt' kia, nhất định sẽ bị hắn đập nát bét!

Chỉ có điều là sau khi hắn đánh một quyền xuống, hắn lại cảm giác được một sự mềm mại ngoài ý muốn.

"Trần Phong còn có át chủ bài khác?" Kim Điền có một chút nghi ngờ, nhưng mà, chờ sau khi ánh sáng màu vàng tản đi, vào thời điểm Kim Điền nhìn thấy tình cảnh ở trước mắt, liền lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Này, này, chuyện này...ngăn trở một quyền của hắn, lại là một nữ tử tuyệt mỹ! Thân thể của nàng được bao phủ trong bọt xà phòng, truyền đến một

mùi thơm dễ chịu, mà trên người nàng được quấn quanh bởi một chiếc khăn choàng màu trắng, nhưng chỉ là che chắn tạm thời, không thể che giấu được dáng người và bộ ngực ngạo nhân của nàng, mà nắm đấm của Kim Điền lại vừa vịn rơi vào...

"Chuyện này..." Kim Điền có một chút không dám tin, công kích của hắn, lực lượng cấp A đỉnh phong, thế mà cứ như vậy bị chặn lại?

Theo tin đồn, ở trong người của Trần Phong có một bức tượng thiếu nữ, ừm, dường như là cái bức tượng này có quan hệ cùng với Hồn tiền bối, cái bức tượng này cũng có được sức mạnh thần bí, nhưng bọn họ cũng không biết cái bức tượng này có hình dáng ra sao, cho nên ở trước mắt chính là cái bức tượng này?

Ta đang tắm người cũng không tha

Mà lực lượng thần bí của bức tượng, chính là phòng ngự siêu cường? ! Chỉ có điều là...hắn đường đường là cấp A đỉnh phong! Trên thế giới này lại thật sự có một loại phòng ngự như thế hay sao?

Giả? Hắn vuốt mắt, dường như là thật...

"Có mềm hay không?" Giọng nói nhỏ nhẹ vang lên bên tai, Kim Điền lại bị dọa sợ vãi cả linh hồn.

Xoạt! Kim Điền hoảng sợ thu tay lại.

"Sống... người sống? !" Kim Điền lùi lại mấy bước, nói năng lộn xộn, không phải là hắn đang giả vờ, mà là thật sự bị hù dọa!

Sống? Hắn nguyên lai còn tưởng rằng đây là do Trần Phong triệu hoán bức tượng thiếu nữ đi ra để phòng ngự mà thôi! Không ngờ được, thế mà thật sự là một người sống! Một người sống có thể sử dụng thân thể để ngăn trở công kích kinh khủng của hắn!

Hắn làm sao lại có thể không sợ? Cho dù hắn đã đạt đến cấp A đỉnh phong! Cho dù hắn gần như đã đạt đến hàng ngũ cao cấp nhất của thế giới, thế nhưng bởi vì đã tiến đến một bước này, cho nên hắn mới càng hiểu rõ, cái thế giới này đến cùng có bao nhiêu sự kinh khủng! Người này...

"Người đến cùng là ai?" Kim Điền nghiêm mặt hỏi, lại có thể có người có thể đem thể xác tu luyện tới tình trạng như thế, quá mức kinh người.

"Ta là ai sao?" Nữ tử kia tức giận, xoa xoa bộ ngực có chút đau đớn nói: "Ta là mẹ của ngươi!"

Nói xong, nàng cũng không đợi Kim Điền khôi phục, liền quay đầu nhìn chằm chằm vào Trần Phong, cắn răng nghiêng lợi nói: "Trần Phong! ! ! Như thế có phải hay không là quá mức quá phận? ! !"

"Khụ khụ." Trần Phong cười gượng hai tiếng, nói: "Ngoài ý muốn, ngoài ý muốn."

Thật sự là ngoài ý muốn! Có trời mới biết là cô ta đang tắm a! Sớm biết có loại phúc lợi này hẳn đã sớm triệu hoán chứ cần gì phải suy nghĩ...

"Muốn làm cái gì cũng phải thông báo cho ta một tiếng chứ?" Nàng lên con giận dữ chửi bới: "Vào thời điểm lão nương đang tắm người cũng không buông tha!"

"Nếu như ta thông báo, cô sẽ đồng ý đi ra hay sao?" Trần Phong yếu ớt hỏi.

"Đương nhiên sẽ không!" Nàng không có một chút khách khí nói ra.

"Cho nên..." Trần Phong lộ ra vẻ mặt vô tội, hẳn cũng không có cách nào a!

"Hừ!" Nàng nghiêng răng nghiêng lợi, chỉ chỉ vào Tiểu Ảnh nói: "Không phải người nói con hàng này là huynh đệ của người hay sao? Người cũng không nỡ để cho nó đi chết? !"

"Hắc hắc." Trần Phong gượng cười hai tiếng: "Ta nào dám để cho nó đi chịu chết, hai huynh đệ chúng ta đồng sinh cộng tử, cho nên chúng ta sẽ sống cùng sống, chết cùng chết, nếu chết sẽ chôn cùng một chỗ..."

HUU...U...U...U...U ! Tiểu Ảnh bay vòng quanh, biểu thị sự đồng ý.

"Người im miệng!" Nữ tử kia kéo Tiểu Ảnh qua đánh cho một trận nói: "Người là cái đồ ăn cây táo rào cây sung, lực lượng trên người của người đều là do lão nương cho! Thế mà lại đi giúp đỡ cái tên Trần Phong đã lừa gạt lão nương này!"

Ầm! Tiểu Ảnh đáng thương bị vò xong lại kéo thẳng, bị kéo thẳng ra rồi lại bị vò lại, Trần Phong chỉ có thể mặc niệm cho nó, em bé đáng thương, vì thắng lợi cuối cùng, hẳn chỉ có thể tạm thời để cho nó bị ury khuất.

Không sai! Nữ nhân này đúng là Minh Nguyệt! Bởi vì nguyên nhân khóa nhân duyên, hai người đã đồng sinh cộng tử, Trần Phong suy đoán, có lẽ loại đồ vật này sẽ có thêm năng lực truyền tống! Hơn nữa hẳn cũng ở trên người của Tiểu Ảnh cảm giác được một cỗ lực lượng kỳ dị, cho nên hẳn

mới xác nhận điều này bằng Quảng sáng may mắn! Sau đó...sự tình ở phía sau liền rất đơn giản.

Đương nhiên, hậu quả chính là hai người bọn hắn sẽ bị Minh Nguyệt đập cho một trận. Minh Nguyệt mặc dù không thể giết bọn hắn, thế nhưng nàng muốn đánh hai người ra bã hoặc là phế tứ chi, vẫn sẽ có khả năng, cho nên loại phương pháp này có nguy hiểm quá lớn, không đến thời khắc nguy cơ, Trần Phong cũng không dám thử nghiệm, không ngờ được lần này lại vừa vạn triệu hoán nàng trong lúc đang tắm tới. Thực sự là...

Mà vào lúc này, Kim Điện ở bên cạnh đã sớm trợn mắt hốc mồm, ôi má ơi đây là chuyện gì vậy? Nữ tử xinh đẹp khủng bố vừa mới xuất hiện này còn chưa tính, còn có cả cái thanh kiếm gọi là Hồng Nguyệt kia...thế mà cũng là vật sống? !

Lúc này hắn đã nhận ra được, nữ tử xinh đẹp này là một tồn tại vô cùng khủng khiếp! ! Theo Trần Phong không giống nhau, trên người của nữ tử này toát ra một cỗ khí tức ưu việt, mà cái loại cảm giác này, hắn chỉ từng thấy qua ở trên người của thủ lĩnh!

Đó là khí tức của siêu cường giả! Đó là...khí tức siêu việt cấp A!

Hơn nữa cái câu nói vừa rồi của nàng, "lực lượng trên người của ngươi đều là do lão nương cho", nói một cách khác, uy năng cấp A đỉnh phong trên người của cái đồ vật gọi là Hồng Nguyệt kia đều là của nàng...điều này cũng đã nói rõ ràng, vì sao cái đồ vật gọi là Hồng Nguyệt kia rõ ràng có được lực lượng cấp A đỉnh phong lại không có cách nào phát huy ra, bởi vì cỗ lực lượng kia vốn là không phải thuộc về nó!

Chỉ có điều là vừa nghĩ tới đây, tay của Kim Điện có một chút run lên, vên vên chỉ là một phần lực lượng liền đạt đến cấp A đỉnh phong rồi? Nữ tử này đến cùng sẽ khủng bố đến mức nào? ! Hắn nhìn một chút vào vòng đeo cổ tay, thời gian đang thong thả trôi đi, bây giờ chỉ còn lại có khoảng năm phút! Chưa từng có lúc nào như bây giờ, hắn lại hi vọng thời gian trôi đi nhanh một chút, hắn hy vọng là có thể kéo dài thời gian!

Hòn tiền bối...ngài cũng mau tới đi a, ta sắp không kiên trì được bao lâu nữa đâu. Kim Điện lộ ra vẻ mặt phát khổ, không có một chút do dự nào ấn vào

cái nút cầu cứu bên trên vòng đeo tay.

Còn đám người ở chung quanh thì sao? Đã sớm bị dọa trốn sạch sẽ, cường giả cấp A đỉnh phong còn chưa tính, bây giờ ngay cả cường giả siêu việt cấp A cũng đã đi ra, một đám gen chiến sĩ bình thường như bọn hắn nào dám lộ mặt? !

Kỳ thật không riêng gì bọn hắn, Kim Điện liếc nhìn, cũng phát hiện ra Trần Phong cũng đang thận trọng nói chuyện. Hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, ai cũng không dám nói chuyện, chỉ có Minh Nguyệt đang đánh Tiểu Ảnh bầm dập, thỉnh thoảng còn dùng ánh mắt quét qua trên người của Trần Phong, Trần Phong cũng bị dọa đổ cả mồ hôi hột.

Rất lâu sau, Minh Nguyệt mới cảm thấy hả giận.

Về phần Tiểu Ảnh? Đã sớm nằm xụi lơ u oán nhìn Trần Phong, trở lại không gian tinh thần.

"Khụ khụ." Trần Phong ngượng ngùng tăng hắng một cái, đã ủy khuất cho huynh đệ rồi!

Mà vào lúc này, Minh Nguyệt lúc này trút xong cỗ tức giận sau khi đột nhiên bị triệu hoán tới, tự nhiên cũng đã khôi phục lại tâm tình như bình thường, trên người nguyên bản chỉ có một chiếc áo choàng tắm, thế mà đã được chỉnh sửa lại một chút, bày ra một bộ dáng cực kỳ khiêu gợi, nàng nhìn về phía Trần Phong nói: "Nếu như ngươi cảm thấy hứng thú, kỳ thật ta cũng không ngại."

Trần Phong: "..."

Trong lòng của hắn đang vì Vương Thuần mặc niệm hai giây.

"Chuyện kia..." Kim Điện yếu ớt mở miệng.

"Há, còn có người?" Sát ý trong mắt của Minh Nguyệt bắt đầu khởi động, xoa xoa bộ ngực có chút đau rát của mình.

"Ta sai rồi!" Kim Điện không có một chút do dự nhận sai: "Ta chỉ muốn đánh Trần Phong, thật sự không cố ý làm cho ngài bị tổn thương."

Hợp lực lừa gạt

"Hừ!" Minh Nguyệt chỉ hừ lạnh một tiếng.

Bỗng nhiên, nàng hướng ánh mắt về phía phương xa nói: "Tên Hồn ngu xuẩn kia, cũng sắp trở lại rồi?"

Lông tơ của Kim Điền liền dựng đứng lên.

Tên Hồn ngu xuẩn kia...A, má ơi, đây quả nhiên cường giả có đẳng cấp như Hồn tiền bối!

Trong lòng của Kim Điền phát khổ, hắn hiện tại rốt cuộc đã biết vì sao tổ chức phái nhiều người như vậy mà cũng không giết được Trần Phong, không phải là bởi vì Trần Phong có thực lực mạnh mẽ, mà là bởi vì người ở phía sau hắn quá mức kinh khủng! Hắn hiện tại đã triệt để bị dọa sợ rồi.

Nói cho cùng thì chuyện này cũng rất bình thường, mấy cường giả cấp A đỉnh phong của tổ chức, ở phía sau người nào không có siêu cường giả? Hiện tại, hắn chỉ hy vọng Hồn tiền bối có thể chạy đến nhanh một chút!

"Yên tâm, ta sẽ không ra tay đối với tiểu bối." Minh Nguyệt quét mắt nhìn hắn một cái, dường như có thể xem thấu tâm tư của hắn, cười lạnh một tiếng, ngồi xếp bằng ngay tại chỗ nói: "Ta sẽ ở đây chờ Hồn tới chiến!"

Kim Điền lúc này mới nhẹ nhàng thở ra một hơi, chỉ có điều là, không biết vì sao, hắn luôn có cảm giác cái cảnh tượng này... có một chút tương tự với cái gì đó? Vào thời điểm đang suy tư, bỗng nhiên hắn cảm thấy ánh mắt lạnh như băng của Minh Nguyệt quét tới, Kim Điền không dám nghĩ lung tung nữa, mà đứng nghiêm chỉnh, không dám động đậy.

Chỉ cần chờ đến khi Hồn tiền bối trở về...

Tại Tổ chức thần bí, bên ngoài phòng nghiên cứu bị bao vây tầng tầng.

Tổ chức thần bí vận chuyển đủ loại vũ khí năng lượng đến, nhắm ngay vào phòng nghiên cứu, đủ loại chiến sĩ cấp A, chiến sĩ cấp B, người chấp hành nhiệm vụ phụ cận gần như đã trở về toàn bộ, thế nhưng cho dù là như thế, bọn hán cũng chỉ dám đứng ở phía xa xa nhìn vào, căn bản không dám tới gần!

Ở nơi đó, dường như đã trở thành cấm địa!

"Chuyện gì xảy ra?"

"Nghe nói có một vị có thực lực có thể so sánh với thủ lĩnh xuất hiện!"

"Chính là nữ tử kia hay sao?"

"Ừm, không thấy Kim lão đại đứng im không dám động đậy hay sao?"

"Xem ra chỉ có thể chờ đợi thủ lĩnh trở về."

"Loại cường giả này... tới để báo thù hay sao?"

"Không biết, nói không chừng là do thủ lĩnh gây nợ tình."

"Có khả năng."

Mọi người đang nhỏ tiếng nghị luận ở bên ngoài.

Ở dưới sự theo dõi của vô số người, thời gian lặng lẽ trôi đi, con số đếm ngược trên màn sáng chỉ còn lại một phút đồng hồ, thí nghiệm của Vương Dao, đã sắp hoàn thành!

Đích! Năm mươi chín giây!

Đích! Năm mươi tám giây!

Mà vào lúc này, Kim Điền bỗng nhiên cảm thấy vui vẻ, bởi vì hán cảm giác được một cỗ lực lượng quen thuộc đang tới gần.

Hồn tiên bối? ! Trong lòng của Kim Điền cảm thấy xúc động, ngài ấy đã trở về rồi?

Đồ ngu! Một đạo ý niệm mãnh liệt hoành không truyền đến.

? ? ? Kim Điền lộ ra vẻ mặt phát mộng, đây là tình huống gì?

"Tiền bối?" Kim Điền thận trọng hỏi: "Ngài còn chưa tới hay sao?"

"Ta có việc trễ nải."

Trong lòng của Lữ Hồn tràn đầy sự buồn bực, gã vốn rất nhanh sẽ chạy đến, thế nhưng không biết vì sao, vào thời điểm phá không chạy đến thế mà gặp phải không gian loạn lưu, khiến cho thông đạo không gian sụp đổ... sau đó gã mở một cái thông đạo không gian khác thì gặp phải không gian bất ổn... thông đạo không gian vốn chứa đầy những thứ lộn xộn, gã cũng đã quen, tránh đi là được, dùng thực lực của gã, coi như gặp phải vấn đề cũng có thể tùy tiện giải quyết, thế nhưng lần này...khi gã mở thông đạo không gian ra, trông thấy đồ vật bay đầy trời, thực sự là không có dũng khí xuyên qua, sau cùng chỉ có thể chạy bộ bằng hai chân mà tới!

Cho đến bây giờ gã cũng không biết là làm sao hôm nay gã lại xui xẻo như vậy!

"Chúng ta đang chờ ngài trở về." Kim Điền cung kính nói.

"Chờ cái rắm!" Lữ Hồn đã bị tên ngốc này chọc giận, gã phẫn nộ nói: "Bắt bọn hần lại cho ta!"

"Thế nhưng nữ nhân kia..." Kim Điền cười khỏ.

Đây chính là một cường giả có cấp bậc như Lữ Hồn, hần làm sao có thể ngăn được?

"Đồ ngu!" Lữ Hồn cả giận nói: "Người nghĩ xem thủ lĩnh của các người sẽ dám để cho loại cường giả có cấp bậc này đến tổ chức thần bí hay sao? Mà quả thật nếu nữ nhân này là loại cường giả như vậy, cô ta còn ngồi vững được hay sao? Nếu như cô ta có được lực lượng như vậy, đã sớm đem các người giết sạch!"

Hả? Kim Điền tròn tròn con mắt, chẳng lẽ nói...

"Nói nhảm!" Lữ Hồn nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Hiện tại bắt bọn hần lại ngay lập tức cho ta! Cái tên Trần Phong kia... phải chết!"

"Vâng!" Kim Điền rốt cục cũng đã tỉnh ngộ, hần rốt cuộc đã biết vì sao nữ nhân Minh Nguyệt này mang đến cho hần một cảm giác có chút quái dị cùng với quen thuộc, hiện tại hần đã hiểu ra, đáng về lợi hại đã dọa cho hần sợ hãi này không phải là giống như đúc với Trần Phong hay sao? Cho nên nói...

Kim Điền lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, tên khốn kiếp Trần Phong này, thấy rằng chỉ có một người không có cách nào lừa dối được hần, cho nên mới gọi ra một nhóm để lừa dối hần?

M* kiếp! Kim Điền đã thật sự phẫn nộ, hần tự cho rằng mình là người thông minh, thông hiểu vạn sự, thế nhưng không nghĩ tới, lần này lại bị mấy người này coi như là một con lừa lừa gạt đến hai lần!

"Trần Phong!" Ánh mắt của Kim Điền bỗng nhiên trở nên lạnh lùng.

"Ừm?" Minh Nguyệt đứng dậy.

"Hừ!" Kim Điền không có một chút do dự nào đánh một quyền tới.

Cẩn thận! Minh Nguyệt xuất hiện ngăn cản.

Oanh! Một tiếng nổ âm âm vang lên.

Kim Điền xanh mặt nhìn Minh Nguyệt bị hần đánh bay ra hơn mười mét.

Không sai, thực lực của Minh Nguyệt không tệ, có thể tiếp nhận một kích của hần mà không chết, ít nhất cũng là cấp A, thế nhưng lại tuyệt đối không có khung bố như hần tưởng tượng, thậm chí còn không đạt tới trình độ cấp A đỉnh phong!

Nàng vẹn vẹn chỉ là một hảo thủ ở bên trong cấp A, chỉ thế mà thôi.

"Nguyên lai...người cũng chỉ là một kẻ có bề ngoài hào nhoáng." Thanh âm của Kim Điền trở nên khàn khàn mà phẫn nộ, chưa từng có lúc nào, lừa gạt trong lòng của hần lại mãnh liệt như thế.

"Tiểu ca ca thật là có mắt nhìn người." Minh Nguyệt liếm liếm bờ môi đỏ mê người của mình.

"Hừ!" Kim Điền tản ra sát ý nồng đậm nói: "Chờ đến lúc ta bắt được ngươi, nhất định sẽ để cho ngươi đẹp mặt."

Hắn nhìn vào thời gian, ánh mắt rơi vào con số đếm ngược 30 giây, mặc dù hắn biết đây là một cái 'dự án Sống lại', cũng biết xác suất thành công của cái thí nghiệm này là cực kỳ bé nhỏ, thế nhưng có thể làm cho mấy người Trần Phong liều mình đi tới nơi này, chắc chắn là có chuyện ẩn ở bên trong, cho dù là như thế nào, hắn tuyệt đối không thể để cho bọn hắn thành công!

"30 giây cuối cùng, chính là tử kỳ của các ngươi! Giết!" Kim Điền ra lệnh một tiếng.

Oanh! Toàn bộ tổ chức thần bí chấn động, đám người của tổ chức thần bí đã sớm rục rịch, sau khi nhìn thấy thực lực của Minh Nguyệt chỉ là cấp A, đã sớm động tâm, đây chính là thiên đại công lao! Minh Nguyệt rất mạnh, thế nhưng cô ta có thể ngăn cản được tất cả mọi người ở đây hay sao? !

"Giết nàng, cứ tưởng là siêu cường giả, hóa ra cũng chỉ là cấp A!"

Nhờ vào cô

"Đúng đây, ngay cả cấp A đỉnh phong cũng chưa tới, chúng ta chỉ cần dùng số lượng cũng có thể đè chết nàng!"

Đám người nhào lên như ong vỡ tổ.

Đích! 29 giây! Con số đếm ngược đang dần giảm xuống.

Hào quang quanh người Vương Dao vẫn còn đang lóe lên, càng ngày càng mạnh, thế nhưng đám người của tổ chức thần đã giết đến, không có người nào có thể ngăn cản!

Không có cách nào, nơi này là tổng bộ của tổ chức thần bí! Coi như không có 'Cường giả bí ẩn', coi như không có Lữ Hồn, tổ chức thần bí lúc này vẫn có thể bộc lộ ra một cỗ sức mạnh kinh khủng!

"Tiểu Ảnh!" Trần Phong quát to một tiếng.

HUU...U...U...U...U ! Tiểu Ảnh trong nháy mắt tiến vào trong cơ thể của Minh Nguyệt.

"Á." Minh Nguyệt hét thảm một tiếng, nàng có cảm giác thân thể một lần nữa bị nhồi lực lượng vào, cỗ sức mạnh quen thuộc kia, đã trở về rồi! Cho dù chỉ là tạm thời, thế nhưng hiện tại...

Oanh! Lực lượng kinh khủng quanh người của Minh Nguyệt bỗng nhiên bùng nổ.

"Cút!" Nàng quát to một tiếng, lực lượng U Minh bùng xuống, đem toàn bộ đám người đánh bay ra bên ngoài.

"Thật mạnh!"

"Loại lực lượng này..."

"Cấp A đỉnh phong, m* nó, thế mà đã đạt đến cấp A đỉnh phong?"

Đám người cảm thấy sợ hãi.

Trong cái nháy mắt vừa rồi, Minh Nguyệt bùng nổ sức mạnh, tản ra uy năng cấp A đỉnh phong.

Mà vào lúc này, chỉ còn lại có hai mươi lăm giây!

"Sợ cái gì?" Kim Điền cười lạnh một tiếng.

Những người kia e ngại, không có nghĩa là hấn sẽ sợ, cỡ lực lượng vừa rồi mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng bất quá cũng chỉ là cấp A đỉnh phong, hấn có thể đánh một trận!

"Đề ta giải quyết nàng." Ánh sáng màu vàng trong tay của Kim Điền bắt đầu khởi động, chủ động lao lên ngăn cản Minh Nguyệt, đồng dạng là cấp A đỉnh phong, hấn không sợ một chút nào!

Oanh! Hai người đánh loạn thành một đoàn.

Mà trên mặt đất, chỉ còn lại Trần Phong cùng với vô số thành viên của tổ chức thần bí!

"Trần Phong, những người còn lại ta không thể quản được." Minh Nguyệt truyền đến thanh âm ngưng trọng: "Nhưng nếu ngươi muốn đi, hiện tại ta có thể mang ngươi rời đi, nếu như không nhanh chóng rời đi, chờ Hồn trở về chỉ sợ là không xong..."

Đây là chuyện duy nhất mà hiện tại nàng có thể làm được.

"Không cần." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, dùng ánh mắt lướt qua đám người, trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười thản nhiên: "Cô chỉ cần ngăn Kim Điền lại là được, còn lại, cứ giao cho ta."

"Hả?" Minh Nguyệt ngậy người một cái.

Giao cho ngươi? ! Nói đùa cái gì thế! Đám người còn lại này mặc dù không có cường giả cấp A đỉnh phong, thế nhưng ít nhất phải có hơn 10 cường giả

cấp A! Vô số cấp B cùng với cấp C! Coi như là nàng cũng không dám đổi mặt chính diện!

Trần Phong có thể lo liệu được hay sao? Nhưng bây giờ cũng không còn bất kỳ một biện pháp nào. Lúc này...chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Trần Phong.

Bất quá, trong lòng của Minh Nguyệt đã hạ quyết tâm, nếu như Trần Phong gặp nguy hiểm, trực tiếp mang Trần Phong rời đi là được, nàng cũng không muốn vì khóa nhân duyên mà chết ở chỗ này! Cho nên, nàng mới cố ý kéo dài thời gian.

Trần Phong...thật sự còn biện pháp để đối phó hay sao?

Mà vào lúc này, kèm theo việc Kim Điền giao phong cùng với Minh Nguyệt, những người khác của tổ chức thần bí rốt cục cũng đánh tới, đám người lít nha lít nhít một lần nữa nhào về phía Trần Phong, tròng cảnh nhìn có chút hùng vĩ. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Trần Phong căn bản sẽ không sống quá được ba giây!

Ở trước mặt một đám cường giả cấp A, hắn không hề có lực hoàn thủ! Thế nhưng, Trần Phong lại ở trong đám người, thấy một cái thân ảnh quen thuộc, cho dù nàng không nhận ra Trần Phong, thế nhưng Trần Phong lại nhận ra nàng.

Nàng tại sao lại ở chỗ này? A, đúng rồi, người mới đến đều sẽ được giao cho các bộ môn khác nhau... hắn thì đi vào bộ nghiên cứu, nàng chắc hẳn là cũng đi vào một cái bộ môn nào đó, cho nên mới xuất hiện ở đây a?

Như vậy...thì mọi chuyện sẽ giao cho cô, bằng hữu của ta, trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, trong tích tắc hắn liền xuất hiện ở bên người của nàng, tung ra sát chiêu.

"Cút ngay!" Diệp Uyển Đồng giật nảy cả mình.

"Thiên huyễn mê hoặc!" Trần Phong nhanh chóng thôi động một loại năng lực trong muôn vàn năng lực của mình.

Thiên Huyền!

Mê hoặc!

Dùng thực lực bây giờ của Trần Phong thi triển loại năng lực này, uy lực có thể phát huy ra, chỉ là một Diệp Uyển Đồng là căn bản không có cách ngăn cản, gần như trong nháy mắt nàng liền bị mê hoặc, phóng xuất ra lực lượng của mình!

Cổ sương mù màu hồng phấn đặc thù trong nháy mắt lan tràn ra xung quanh!

Bỏ qua cấp bậc! Bỏ qua phòng ngự! Bỏ qua hết thảy! Bởi vì cái năng lực này không hề có một chút sát thương nào!

Xoạt! Gần như trong nháy mắt cổ sương mù màu hồng phấn này lan tràn ra, đám người đang muốn xông tới bỗng nhiên ngây người, dừng bước chân lại.

Mà vào lúc này, thời gian đếm ngược, chỉ còn có hai mươi giây!

Như vậy...trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười tàn nhẫn: "Các thành viên của tổ chức thần bí, hãy cảm thụ khoái cảm đi!"

Xoạt! Trần Phong một lần nữa thôi động Thiên Huyền, lựa chọn một loại năng lực tăng cường hiệu quả!

Thực lực của Trần Phong hiện tại đã có thể sánh ngang được với cấp B!

Mà bây giờ, trải qua năng lực tăng cường hiệu quả của hắn, phối hợp với năng lực kinh khủng do Diệp Uyển Đồng thi triển ra, càng là trong nháy mắt đem hết thảy gen chiến sĩ cấp B bao trùm, bị nhấn chìm bên trong sương mù màu hồng, coi như là một số cường giả mạnh mẽ cấp A, cũng nhận phải một chút ảnh hưởng.

"Cổ khí tức này có chút không đúng..."

"Cẩn thận!"

"A... có đồ vật gì đó đang đâm vào mông của ta!"

"Cút ngay!"

"Đừng đụng vào ta!"

Đám người trong nháy mắt trở nên hỗn loạn.

Bên trong cỗ sương mù màu hồng phấn kinh khủng, có một đám người đang lâm vào sự hỗn loạn, cho dù có một ít người duy trì được lý trí, vẫn y nguyên bị những người khác quấn lấy.

Trước cửa của phòng thí nghiệm, diễn ra một cảnh tượng kinh thiên.

Mặc dù lợi dụng Diệp Uyển Đồng, nhưng cũng coi như là người quen, Trần Phong đang chuẩn bị đưa nàng thoát ra bên ngoài, sau đó hần trông thấy nàng dường như căn bản không nhận phải bất kỳ một ảnh hưởng gì, sau đó mới nhớ tới, cỗ sương mù màu hồng phấn này là lực lượng của nàng, cho nên nàng sẽ không bị ảnh hưởng đến, nhưng cái bộ dáng hiện tại này của nàng...

Hưởng thụ? Nhìn vẻ mặt hưng phấn của Diệp Uyển Đồng, trên khoé miệng của Trần Phong hơi hơi run rẩy.

Xem ra không cần phải để ý đến nàng, Trần Phong khẽ lắc đầu.

"Không sai biệt lắm." Trần Phong thấp giọng nói ở trong lòng.

Nhìn giá trị may mắn trong cơ thể đang không ngừng giảm xuống, Trần Phong biết, Hồn đã sắp tới!

Mặc dù muốn ảnh hưởng đến hiện thực sẽ tiêu hao rất nhiều giá trị may mắn, thế nhưng nếu mục tiêu chỉ là thực hiện một số cơ hội, Trần Phong sẽ có thể dễ dàng tạo ra "đòn bẫy"! Cho nên, hần chỉ cần một chút giá trị may mắn liền có thể khiến cho lộ trình trở về của Hồn trở nên dài hơn!

Tiêu hao 50 điểm giá trị may mắn, tác dụng: kéo dài thời gian Hồn trở về thành gấp đôi.

Đương nhiên, về phần tỷ lệ móc nối giữa đường đi và thời gian là như thế nào, Trần Phong cũng không rõ ràng lắm.

Ngưng đọng thời gian

Mà bây giờ...Trần Phong nhìn về phía con số đếm ngược trên màn sáng.

Hai mươi giây! Mười chín giây! Mười tám giây!

...

Cho dù Trần Phong chế tạo ra trận hỗn loạn này, cho dù Quảng sáng may mắn vẫn đang một mực mở ra, thế nhưng cuối cùng có thể kiên trì được bao lâu, có thể chống đỡ đến mức nào, thì chính hắn cũng không biết! Nhất là, ở bên trong tổng bộ của tổ chức thần bí chung quy còn có cường giả như mây!

"Cỗ năng lượng này có thể bỏ qua phòng ngự trực tiếp xâm nhập vào trong cơ thể!"

"Trước tiên hãy loại bỏ cỗ năng lượng này."

"Đúng thế!"

Có một số người thông minh, lập tức ngồi xếp bằng, bắt đầu trực xuất cỗ năng lượng màu hồng này ra, thực lực của Diệp Uyển Đồng cuối cùng vẫn là quá yếu, cho dù đã được Trần Phong tăng cường hiệu quả, cũng không có cách nào chân chính ảnh hưởng đến những cường giả cấp A, những cường giả cấp A kia điều chỉnh trong chốc lát liền có thể khôi phục lại, nhưng bọn hắn cũng phải lãng phí một ít thời gian để giải quyết những kẻ quấy rối ở bên cạnh.

Xoạt! Một làn sóng ánh sáng kinh khủng quét qua, một cường giả cấp A nhanh chóng đánh ngất xỉu mấy người bị ảnh hưởng ở xung quanh.

Xoạt! Một người vung tay lên, một cơn mưa lạnh lẽo rơi xuống.

Thanh lọc! Sương mù màu hồng đầy trời, trong mấy giây ngắn ngủi đã bị xua tan, những gen chiến sĩ đang thất thần kia vào lúc này mới thanh tỉnh

trở lại.

"Giải quyết Trần Phong."

"Hiểu rõ."

Xoạt! Mấy vị cường giả cấp A vọt ra khỏi đám người, hướng về phía Trần Phong đánh tới, lần này, bọn hắn khẳng định Trần Phong đã không còn bất kỳ thủ đoạn nào, chỉ có thể ngồi chờ chết!

"Tới đi!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Oanh! Năng lượng hoá vũ trang được khởi động toàn diện!

Công kích của đám người tổ chức rơi xuống, toả ra hào lấp lánh!

Oanh! Một tiếng nổ kinh người vang lên, ở vị trí của Trần Phong, trực tiếp biến thành một đồng đồ nát! Công kích của mấy cường giả cấp A, vẫn như cũ rất kinh người!

"Đã chết rồi hay sao?" Đám người theo bản năng nhìn lại.

Nhưng mà, chờ đến thời điểm bụi mù tản đi, sắc mặt của tất cả mọi người liền đại biến. Trần Phong vẫn như cũ hoàn hảo đứng ở nơi đó, mà ở trước mặt hắn, có một cái thân ảnh yêu kiều, thay hắn chặn hết thủy công kích!

"Vương Dao? !" Hầu như tất cả mọi người đều biến sắc.

Chờ lần một nữa nhìn về phía khu thí nghiệm, bọn hắn mới phát hiện ra, con số đếm ngược bên trên màn sáng, không biết từ khi nào đã biến thành số không!

Việc đếm ngược đã kết thúc! Vương Dao, thí nghiệm sống lại, đã chính thức hoàn thành!

Ô...ô...n...g —— Vương Dao nhẹ nhàng bước tới, mỗi một bước đi, đều tản ra ánh sáng lấp lánh, thực lực của Vương Dao, dưới tình huống đã đạt đến cấp A đỉnh phong, thế mà còn tăng lên!

Xoạt! Mười vị cường giả cấp A đang bao quanh vậy mà đồng loạt lui lại! Nói đùa cái gì thế! Đây chính là Vương Dao a...bọn hắn đối với Minh Nguyệt mặc dù không quá quen thuộc, thế nhưng đối với thực lực của Vương Dao lại rất rõ ràng! Ở trong lòng của bọn họ, Vương Dao còn kinh khủng gấp một trăm lần so với Minh Nguyệt!

Tại tổng bộ của tổ chức thần bí, có một đạo ánh sáng màu xanh lục từ phía chân trời bay đến.

Lữ Hồn nguyên bản phong phạm khinh vân, giờ phút này trong đôi mắt đã tràn ngập sát ý! Trên đường đi, gã đã thấy được một người sẽ có thể xui xẻo đến mức nào! Gã thế nhưng chính là siêu cường giả! Là tồn tại siêu việt cấp A! Cho dù là tự mình bay đi, tốc độ của gã cũng sẽ không có ai sánh bằng! Thế nhưng coi như là như thế, gã vẫn như cũ bởi vì đủ loại nguyên do không hiểu thấu làm chậm trễ thời gian.

Có trời mới biết gã đã tăng độ cao khi bay lên đến bao nhiêu! Ở dưới tốc độ bay gần như có thể làm không gian vỡ vụn, cảnh sắc ở trước mắt của gã đều trở nên hư ảo, thế nhưng không biết vì sao, vẫn có một ít vật kỳ quái đâm vào bên trên vòng phòng hộ của gã.

Ví dụ như...phân chim, thậm chí là bản thân của một con chim to lớn, loại tình huống này xảy ra kỳ thật cũng rất bình thường, dù sao thì bởi vì tốc độ bay quá nhanh, gã cũng không có cách nào tránh né những thứ này, nhưng bình thường cũng chỉ xảy ra chuyện này từ 4 đến 5 lần, gã hoàn toàn không cảm giác được bất kỳ sự khác thường nào, phân chim sẽ trực tiếp tiêu tán khi đụng vào vòng phòng hộ, các loại chim thì sẽ lập tức bị đâm chết, đối với vòng phòng hộ của gã không có bất cứ một sự ảnh hưởng nào!

Thế nhưng lần này thì khác, phân chim thì giống như mưa đánh tới, chim thì có cả đàn lít nha lít nhít tông vào... Lữ Hồn cũng có một chút phát mộng.

Vòng phòng hộ mặc dù không bị phá hủy, thế nhưng lại bị phân chim che kín mít, hắn không thể không lãng phí thời gian dừng lại làm sạch, sau đó lại bay tiếp, rồi lại tiếp tục xuất hiện tình huống tương tự...

Ngoại trừ mấy cái đó ra, còn có vệ tinh rơi xuống từ trên trời, có trời mới biết thứ này làm sao lại rơi xuống?

Còn có bão năng lượng...là một loại bão mang theo năng lượng đặc biệt...

Lữ Hồn khẳng định, là có một người nào đó đã thi triển năng lực vận rủi lên trên người của gã, thế nhưng vô luận là gã tịnh hoá bao nhiêu lần, cũng không thể khu trục, bất quá...

"Cuối cùng thì ta cũng đã đến." Lữ Hồn nhìn tổ chức thần bí ở phía xa xa.

Xoạt! Hai mắt của gã lóe lên tinh quang, ở khoảng cách hơn mười dặm, hắn đã nhìn thấy cái thân ảnh ngẩn ở trước mặt của Trần Phong.

Vương Dao! Nàng ta lại có thể thoát được!

"Hừ!" Trong mắt của Lữ Hồn lóe lên hàn quang.

Một người là Vương Dao, một người là Trần Phong, hai người này đã khiến cho thực lực của tổ chức thần bí giảm xuống ròng rã ba thành! Lần này, cho dù như thế nào cũng thế để cho hai người bọn hắn rời đi khỏi nơi này.

Xoạt! Người chưa đến, bóng dáng đã tới trước, năng lượng quanh người của Lữ Hồn bắt đầu khởi động, bỗng nhiên ngưng tụ ra một đạo phân thân, nhanh như tia chớp lao xuống!

Oanh! Thân ảnh kinh khủng trực tiếp đánh về phía Vương Dao.

"Hồn tiên bối!" Đám người của tổ chức thần bí mừng rỡ.

Được cứu rồi! Đám người lộ ra vẻ mặt mừng như điên, nếu như không phải vạn bất đắc dĩ, không có người nào muốn giao phong với Vương Dao!

Xoạt! Đạo phân thân kia đã đánh tới.

Nhưng mà, ngay vào thời điểm đạo phân thân vọt tới trước mặt của Vương Dao, bỗng nhiên có một vòng sóng ánh sáng nhàn nhạt đột nhiên tản ra, lấy Vương Dao làm trung tâm, có một cỗ lực lượng thần bí âm âm nổ tung.

Xoạt! Sóng ánh sáng bao phủ, những nơi nó đi qua, hết thảy đều đứng im, biến thành màu xám trắng!

"Đã phát sinh ra chuyện gì?" Đám người cảm thấy hoảng sợ.

Tất cả mọi người đều đứng im ngay tại chỗ! Bọn hắn vẫn còn có thể suy nghĩ, vẫn có thể nhìn được, nghe được, thế nhưng thân thể lại không thể điều khiển được! Toàn bộ thế giới dường như ở trong cái nháy mắt này biến thành màu trắng đen.

Đạo phân thân của Lữ Hồn đang lao xuống cũng hơi ngừng lại, trôi nổi giữa không trung.

Loại cảm giác này... Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào.

Thời gian! Đây là thời gian ngưng đọng!

Chỉ có điều là... thời gian ngưng đọng lần này dường như có một chút khác biệt, cũng không thể đông cứng được suy nghĩ.

Bản thể của Lữ Hồn

Xoạt! Có một đạo thân ảnh màu đỏ từ đằng xa dạo bước đi tới, trên khuôn mặt đỏ rực mang theo một nụ cười, ở bên trong cái thế giới màu xám tĩnh lặng này, đám người theo bản năng nhìn lướt qua, trong lòng liền trở nên run sợ. Bởi vì cái kia thân ảnh màu đỏ đang đi tới kia, lại có thể là Vương Dao!

Hai Vương Dao liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt lộ ra ý cười.

Xoạt! Hai Vương Dao giơ tay lên, chạm hai bàn tay giống như đúc vào nhau.

Xoạt! Ánh sáng chói mắt trong nháy mắt bao phủ cả phiến thiên địa, cái thế giới màu xám trong nháy mắt khôi phục lại như bình thường, lực lượng kinh khủng trong nháy mắt bùng nổ.

Oanh! Sóng ánh sáng bao phủ, cổ phân thân do Lữ Hồn tạo ra kia, còn chưa kịp tới gần, vào giờ khắc này đã nổ tung.

A —— Có một tiếng hét thảm vang lên, cổ phân thân được ngưng tụ từ năng lượng màu xanh lục kia, hóa thành vô số hạt tiêu tán!

"Hít hà -zzz!" Đám người của tổ chức thần bí hít vào một ngụm khí lạnh.

Vương Dao...vì sao lại có đến hai Vương Dao xuất hiện? Nàng làm sao lại có thể mạnh tới mức này?

"Quả nhiên..." Tâm thần của Trần Phong khê động.

Hiện thực kết hợp cùng với quá khứ, đây mới là Vương Dao mà hắn biết, hai cái thân ảnh này đụng vào nhau, mới xem như là hoàn thành một vòng chu kỳ thời gian hoàn mỹ!

"Hừ!" Vương Dao hừ lạnh một tiếng.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, đám người của tổ chức thần bí đứng ở xung quanh đều bị đánh bay ra bên ngoài.

Đám gen chiến sĩ bình thường đứng trước mặt của Vương Dao, căn bản là không có một chút lực phản kháng nào!

"Đây chính là lực lượng của cấp A đỉnh phong hay sao?" Trần Phong cảm thấy rung động.

Hắn biết, Vương Dao vào giờ khắc này, mới thật sự là cấp A đỉnh phong.

Chỉ có điều là...coi như là cấp A đỉnh phong...Trần Phong nhìn về phía Lữ Hồn đang đứng ở phía nơi xa kia, phân thân bị hủy, Lữ Hồn phần nộ đã xuất hiện, mà lần này, rõ ràng là bản thể của hắn!

Một siêu cường giả truyền kỳ —— Hồn!

"Minh Nguyệt!" Trần Phong gầm nhẹ một tiếng.

"Hiểu rõ." Minh Nguyệt khi nhìn thấy Lữ Hồn cũng giật mình một cái.

"Đi!" Trần Phong thấp giọng nói.

"Ừm." Vương Dao vung bàn tay nhỏ lên, đem đám người tổ chức thần bí ngăn lại, nhanh chóng rời đi cùng với hai người Trần Phong, thế nhưng mà, ở trong cái nháy mắt này, Lữ Hồn đã buông xuống.

"Muốn đi sao? !" Lữ Hồn cười lạnh một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Viên kỳ thạch ở mi tâm của hắn bắt đầu tỏa ra hào quang.

Xoạt! Toàn bộ tổ chức thần bí trong nháy mắt liền bị ánh sáng màu xanh lục bao phủ, uy năng kinh khủng tản ra làm cho tất cả mọi người cảm thấy ớn lạnh, tất cả những địa phương có thể rời đi đều bị phong tỏa!

Ngay cả Minh Nguyệt cùng với Vương Dao cũng bị buộc phải dừng lại.

"Muốn trốn sao?" Lữ Hồn cười lạnh.

"Trần Phong...người cảm thấy lần này ta sẽ để cho người chạy trốn? !" Lữ Hồn trào phúng.

Đối mặt với một con kiến hôi như Trần Phong, gã đã phải nhẫn nhịn quá lâu rồi! Ngay cả phân thân của gã cũng bị tổn thất mấy cái, lần này bản thể của gã đã đến, gã sẽ tuyệt đối không bỏ qua cho Trần Phong!

Xoạt! Đám người của tổ chức thần bí cấp tốc chạy tới, đem ba người Trần Phong bao vây.

"Tiền bối." Kim Điện trầm giọng nói.

"Người đã làm rất tốt." Lữ Hồn khẽ gật đầu.

Mặc dù Kim Điện không thể ngăn cản Vương Dao hoàn thành thí nghiệm, thế nhưng chung quy cũng đã có thể ngăn cản ba người này ở lại đây, chỉ cần người vẫn còn ở đây, những chuyện khác đều có thể giải quyết.

Về phần đám nghiên cứu viên ở trong phòng thí nghiệm? Vừa rồi đã sớm bị dư ba công kích đánh chết. Bọn hán mặc dù đã trợ giúp Vương Dao hoàn thành thí nghiệm, thế nhưng bản thân cũng đã làm qua rất nhiều nghiên cứu ác độc, nghiên cứu đủ loại thí nghiệm trên cơ thể người, Trần Phong nguyên bản không có ý định lưu lại mạng sống cho bọn hán!

Huống chi, bọn hán còn biết bí mật của Vương Dao.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu xanh lục bao phủ đầy trời, ba người Trần Phong đã không còn đường nào có thể trốn!

"Thật xin lỗi." Vương Dao cười khổ.

Trần Phong nói sẽ trợ giúp nàng hoàn thành thí nghiệm, Trần Phong đã làm được! Hiện tại chính là thời điểm nàng sẽ mang theo Trần Phong giết ra bên ngoài, ai có thể ngờ được Lữ Hồn lại đến!

Hơn nữa còn là bản thể! Lần này, chỉ sợ là thật sự phải chết ở chỗ này.

"Không có việc gì." Vào thời khắc nguy cơ, Trần Phong lại vô cùng bình tĩnh.

Tổ chức thần bí...Kim Điền...Lữ Hồn...Cấp A...Cấp B...Đầu óc của hắn vận chuyển nhanh như gió.

Hết thấy quan cảnh ở chung quanh lướt qua trong đầu của hắn, hiện tại ba người bọn hắn đang ở trung tâm của tổng bộ tổ chức thần bí, chung quanh có vô số chiến sĩ cấp B và cấp A vây quanh, còn có cả hai cường giả Lữ Hồn cùng với Kim Điền. Đương nhiên, người mà bọn hắn cần phải đề phòng, cũng chỉ có Lữ Hồn! Nếu như Lữ Hồn ra tay toàn lực, là đã đủ để tiêu diệt bọn hắn!

Cho nên... then chốt của biện pháp phá cục, vẫn nằm ở trên người của Lữ Hồn!

Làm cách nào để phá cục? Dựa vào bức tượng thiếu nữ? Trần Phong sờ vào bức tượng thiếu nữ ở trong lòng ngực, kể từ khi biết được thứ này có ẩn chứa năng lượng đặc thù, hắn vẫn một mực mang theo ở trên người, thế nhưng thứ này ngoại trừ công năng phòng ngự bị động thì Trần Phong căn bản không biết dùng như thế nào! Không đáng tin cậy!

Vậy thì còn biện pháp nào có thể chạy thoát khỏi Lữ Hồn? Ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển, vào thời điểm hắn nhìn về phía Vương Dao tâm thần liền khê động, có lẽ vẫn còn một loại biện pháp!

Vương Dao! Cấp A đỉnh phong, năng lực tương quan: hoả diễm, không gian, bởi vì có quan hệ với việc xuyên qua sống lại, Vương Dao đã nắm giữ được hai loại hệ thống năng lực, hơn nữa hai hệ thống năng lực này cũng đã được tu luyện tới một mức độ nào đó, cho nên mới có thể mạnh mẽ như thế! Nếu như vậy thì thông đạo không gian...

"Em có thể mở ra thông đạo không gian được hay không?" Trần Phong nhìn về phía Vương Dao.

"Dưới tình huống bình thường tự nhiên là không có vấn đề." Vương Dao không có một chút do dự nói: "Thế nhưng chỗ này hiện tại đã bị phong tỏa, thông đạo không gian tự nhiên cũng đã bị phong tỏa, ánh sáng màu xanh lục quá mức quý dị, sử dụng thủ đoạn bình thường, căn bản là không có cách nào có thể rời đi!"

"Nếu cưỡng ép mở ra thì sao?" Trần Phong nghiêm túc nói.

Cưỡng ép mở ra? Vương Dao sửng sốt một chút.

Cái gọi là cưỡng ép mở ra, tự nhiên là dùng sử dụng các đòn công kích đánh vào lực lượng phong toả, chỉ cần công kích đủ mạnh, là có thể xé rách ra một cái thông đạo không gian!

Đây không phải là vấn đề lực lượng phong toả của Lữ Hồn có mạnh hay không, mà là vấn đề không gian có thể chịu đựng nổi hay không! Chỉ cần không gian không đủ kiên cố, như vậy khẳng định sẽ bị xé rách!

Nói trắng ra là, dùng thực lực của Vương Dao cùng với Lữ Hồn, nếu thật sự đại chiến toàn diện, không gian tất nhiên sẽ bị xé toạc, loại biến động không gian này thường thường sẽ rất nguy hiểm!

Một khi không gian biến động đủ mạnh, nó sẽ gây ra không gian loạn lưu. .

Đó là một nơi...giả sử thông đạo không gian là từng con đường trong đường phố, ở dưới tình huống bình thường, tất cả các con đường đều nằm ngay ngắn trên đường phố, coi như thỉnh thoảng có chỗ giao nhau, thì vẫn có những quy tắc nhất định.

Không gian loạn lưu

Những quy tắc này, chính là đèn xanh đèn đỏ.

Mà không gian loạn lưu là cái gì? Đó là một nơi có vô số thông đạo không gian xen lẫn với nhau! Không có lối đi cố định! Không có quy tắc!

Người không thể tưởng tượng được ở bên trong một thông đạo không gian nào đó sẽ đột nhiên xuất hiện cái gì, đủ loại năng lượng và vật phẩm kỳ quái, thậm chí là có thể xuất hiện một chiều dị không gian khác!

Đó là chỗ nguy hiểm nhất, coi như là Lữ Hồn, vào thời điểm phá vỡ không gian, trông thấy không gian loạn lưu cũng không dám cưỡng ép bước vào, mức độ nguy hiểm của không gian loạn lưu có thể thấy được chút ít!

"Chẳng lẽ anh..." Vương Dao rất nhanh liền nghĩ tới chuyện này.

"Có thể cưỡng ép mở ra hay không?" Trần Phong trầm giọng nói.

"Có thể!" Vương Dao gật đầu.

"Rất tốt." Trần Phong gật đầu: "Vậy thì mọi chuyện còn lại cứ giao cho anh."

"Được." Vương Dao không có một chút do dự nào gật đầu.

"? ? ?" Minh Nguyệt trừng thật to con mắt nói: "Các người bị điên rồi à? ! Đây chính là không gian loạn lưu! Trần Phong có thực lực quá yếu nói mò còn chưa tính, ngay cả cô cũng đi quấy rối theo hấn?"

"Có liên quan gì tới cô." Vương Dao lạnh lạnh nhìn thoáng qua Minh Nguyệt.

Minh Nguyệt: "..."

Nàng có thể mơ hồ cảm nhận được địch ý của cô bé này.

Vì cái gì? Chờ một chút, cô bé này sẽ không coi nàng là người thứ ba đó chứ? Quá mức a! Minh Nguyệt trợn mắt trừng một cái, nếu như không phải là bởi vì Tiểu Ảnh, có quý mới muốn cùng với các người lưu lại ở nơi này!

"Nếu như cô không nguyện ý đi theo chúng ta, cô có thể rời đi." Trần Phong bất động thanh sắc nói.

"Các người..." Minh Nguyệt cảm thấy rất bất đắc dĩ, bởi vì thân phận của nàng quá đặc thù, nàng tùy thời có thể rời đi khỏi cái thế giới này, nàng sẽ không gặp phải bất kỳ một sự nguy hiểm nào, thế nhưng nếu Tiểu Ảnh ở chỗ này xảy ra chuyện...

"Thật sự là phiền phức." Minh Nguyệt khẽ cắn môi, lúc trước chính mình làm sao lại ngu đến mức muốn liên kết khoá nhân duyên với Trần Phong? Được rồi, chờ sau này khôi phục lại thực lực, thứ này tự nhiên sẽ mất đi tác dụng!

Minh Nguyệt tự nhiên có một chút tính toán, thế nhưng bây giờ, nàng chỉ có thể đi theo Trần Phong.

"Rất tốt." Trần Phong nhìn thoáng qua chung quanh.

Lữ Hồn đang khống chế ánh sáng màu xanh lục thu hẹp lại phạm vi, gã sở dĩ không gấp gáp động thủ, hiển nhiên cũng là do kiêng kỵ Vương Dao hợp lực cùng với Minh Nguyệt phá vỡ không gian chạy trốn.

Vòng phòng ngự của tổ chức thần bí cũng đã được thành lập hoàn tất! Bọn hắn chỉ cần phụ trách việc không để cho ba người Trần Phong chạy thoát là được!

"Hiện tại...các người đã không còn đường nào có thể trốn." Lữ Hồn vào giờ khắc này rốt cục cũng ra tay.

Chỉ có điều là ở trong cái chớp nhoáng này, lực lượng không gian mạnh mẽ trong tay của Vương Dao bỗng nhiên tỏa ra.

Oanh! Lực lượng kinh người đánh vào hư không.

"? ?" Lữ Hồn không hiểu ra sao.

Cô ta đang làm cái gì thế? Muốn mở ra thông đạo không gian à?

Thật là không hiểu nổi, dùng thực lực của Vương Dao, hẳn là sẽ có thể tùy tiện nhìn ra thông đạo không gian đã bị gã phong toả, cô ta đang muốn làm cái gì?

Oanh! Lại là một tiếng nổ thật lớn vang lên, cả bầu trời dường như cũng đang rung chuyển.

Oanh! Kèm theo mấy tiếng nổ lớn, bầu trời cuối cùng đã bị đục ra một cái lỗ thủng lớn, có một cái cửa hang to lớn xuất hiện ở trước mặt của mọi người.

Xoạt —— Năng lượng kinh khủng ở bên trong cửa hang tản ra bên ngoài.

Có cả năng lượng được giải phóng và hấp thụ năng lượng, đủ các loại năng lượng và sức gió vô tận đang ở bên trong cái cửa hang trào ra bên ngoài, thổi về phía trước.

"Không gian loạn lưu?" Lữ Hồn cảm thấy rung động, nguyên bản đang định công kích, vậy mà cứ thế dừng lại.

Ba người này điên rồi hay sao? Gã có chút không dám tin, đây chính là không gian loạn lưu! Ba người này nếu dám bước vào bên trong, căn bản là tự tìm đường chết!

Bịch —— Đám người của tổ chức thần bí bị gió thổi ngã trái ngã phải, chỉ có thể đau khổ chống đỡ.

"Ba người này muốn làm cái gì..." Lữ Hồn hơi híп trông mắt lại.

Bọn hắn muốn dùng không gian loạn lưu tạo ra sự hỗn loạn để thừa dịp chạy trốn? Chỉ có một cái khả năng này!

"Nực cười." Lữ Hồn chỉ cười lạnh một tiếng, coi như làm ra được không gian loạn lưu, chẳng lẽ gã sẽ buông lỏng phong toả thông đạo không gian, để cho ba người bọn hắn rời đi hay sao? Quá ngây thơ rồi!

"Kim Điền, phong toả toàn diện!"

"Gia cố quy tắc không gian!"

"Ổn định không gian loạn lưu!"

Lữ Hồn trầm giọng nói: "Tuyệt đối không thể để cho bọn hắc một cơ hội nào để mở ra thông đạo không gian!"

"Hiểu rõ." Kim Điền lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Đừng nói là không gian loạn lưu, coi như ba người này có chế tạo ra vũ khí hạt nhân, bọn hắc cũng phải đem ba người Trần Phong khóa chết ở chỗ này, cho dù là phá huỷ cái tổng bộ này! ! !

Xoạt! Từng đạo năng lượng tuôn ra bao phủ tổ chức thần bí.

Không gian loạn lưu gần như sắp sụp đổ, vậy mà đã vững chắc thêm được mấy phần! Tổ chức thần bí chung quy vẫn là tổ chức thần bí, thực lực tổng hợp vẫn vô cùng cường đại.

Muốn trốn sao? Vô dụng mà thôi.

"Hừ!" Lữ Hồn hừ lạnh một tiếng.

Ánh sáng màu xanh lục đã co vào đến phạm vi một ngàn mét, khu vực mà ba người Trần Phong có thể hoạt động, đang dần dần bị thu hẹp lại!

Ô...ô...n...g —— Sau khi xác nhận ba người Trần Phong đã không thể chạy trốn, Lữ Hồn rốt cục cũng tự mình ra tay.

Chỉ có điều khiến cho hắc có một chút ngoài ý muốn chính là, ngay vào lúc gã chuẩn bị ra tay chém giết Trần Phong, trước mắt có một đoàn quang ảnh bỗng nhiên lóe lên, ba người Trần Phong vậy mà một mạch tiến vào bên trong không gian loạn lưu!

Lữ Hồn: "? ? ?"

Kim Điền: "? ? ?"

Tiến vào không gian loạn lưu? Bọn hắc diện rồi à? ! Lữ Hồn tròn to con mắt, nửa ngày cũng không thể khép lại, đây chính là không gian loạn lưu! Đây chính là một nơi không có quy tắc! Coi như thực lực của người cực kỳ mạnh mẽ, coi như người có thể bảo đảm chính mình không bị thương tổn, thế nhưng chỉ có một lần gọn sóng không gian xuất hiện ngẫu nhiên, người sẽ tử vong ngay lập tức! Thậm chí là còn có thể vĩnh viễn bị trục xuất tới một thế giới không có sinh mệnh! Dở sống dở chết!

"Ba người diện này..." Lữ Hồn lần đầu tiên bị sốc, cho nên, hiện tại gã đang phải đối mặt với một cái vấn đề rất thực tế, đuổi hay là không đuổi?

Đuổi theo? Ba người Trần Phong muốn tìm đường chết, không có nghĩa là gã cũng muốn tìm chết! Đây chính là không gian loạn lưu, gã đường đường là một siêu cường giả, cũng không cần phải đi vào cái địa phương mà ba người Trần Phong chắc chắn phải chết này mạo hiểm? Quá nguy hiểm!

Hướng chi, không gian loạn lưu chính là một nơi thập tử vô sinh! Cho dù là gã tiến vào...trên cơ bản cũng không thể còn sống trở về! Căn cứ theo thống kê, đã có hàng trăm vạn người bị cuốn vào bên trong không gian loạn lưu, đều là bởi vì đủ loại ngoài ý muốn mà bị cuốn vào không gian loạn lưu, nhưng chưa từng nghe nói có người nào còn sống sót đi ra bên ngoài!

Truy sát

Thậm chí —— năng lực không gian còn có một cái bí kỹ dung hợp có tên là Trục Xuất, tác dụng của nó, chính là đem địch nhân ném vào bên trong không gian loạn lưu, chính là một loại năng lực khiến cho mọi người kiêng kỵ! Mà bây giờ, lại có thể có người dám chủ động tiến vào?

Ba người Trần Phong đây là đang tự tìm đường chết! Tất cả mọi người đều biết.

Thế nhưng mà...nếu không đuổi theo? Nếu như có một phần vạn khả năng Trần Phong chạy thoát thì sao? Hẳn nếu đã dám chủ động tiến vào, có lẽ là sẽ có biện pháp sống sót? Cái tên Trần Phong này quá mức quý dị, coi như là Lữ Hồn phải phân thân đến giết hẳn hai lần cũng không thành công, ai dám nói lần này hẳn nhất định sẽ chết?

Huống chi, còn có Vương Dao cùng với một cường giả bí ẩn không biết! Về phần trước đây không có người nào có thể sống sót ở bên trong không gian loạn lưu...

Trước kia đã từng có người nào như Trần Phong chỉ mới có cấp C liền có thể xử lý được cường giả cấp A hay chưa? Không có! Trước kia đã từng có người nào như Vương Dao bằng vào cái tuổi này liền nhẹ nhõm đạt tới cấp A đỉnh phong hay chưa? Không có! Ai không phải là thiên tài ngàn năm khó gặp một lần?

Cho nên, nếu như là ở trong loại tình huống này, tổ chức thần bí xuất động toàn diện, cho dù có phần lớn thành viên còn chưa trở về kịp, thế nhưng mà Kim Điền cùng với Lữ Hồn đều ở đây a, nếu như lại còn để cho Trần Phong chạy trốn, bọn hắn thật sự có khả năng sẽ phải trực tiếp cạn đất mà ăn!

"Đuổi theo!" Lữ Hồn cắn răng nói.

Hả? Đám người Kim Điền lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Đù moá, thật sự muốn đuổi theo? ! Đây chính là không gian loạn lưu đó!

"Không cần phải đuổi theo mù quáng." Lữ Hồn hít vào một hơi thật sâu, trong mắt lóe lên hàn quang nói: "Ba người Trần Phong nghĩ rất tốt, nhưng lại bỏ qua một trong những điều quan trọng nhất..."

"Thực lực của ta, cũng không phải là bọn hăn có khả năng phỏng đoán!" Lữ Hồn cười lạnh.

"Ngưng!" Lữ Hồn chỉ vào trong hư không.

Xoạt! Từng đạo ánh sáng màu xanh lục khủng khiếp xuất hiện ở trên đỉnh đầu của gã..ánh sáng màu xanh lục sáng chói mà loá mắt, trong nháy mắt đem trọn cái khu vực không gian loạn lưu phong tỏa, bên trong không gian tràn ngập năng lượng loạn lưu cuồng bạo, vậy mà trở nên chậm chạp hơn mấy trăm lần!

"Đi!" Lữ Hồn trầm giọng nói: "Ta có khả năng tạm thời không chế trong vòng một trăm dặm."

"Được." Đám người Kim Điền mừng rỡ.

Xoạt! Từng người hưng phấn giết tới.

Quả nhiên, cái địa phương tràn ngập năng lượng hỗn loạn kia, vậy mà lại trở nên vững chắc, không gian loạn lưu quý dị, dường như cũng đã biến thành một cái thông đạo không gian vững chắc.

Thế nhưng Lữ Hồn cũng đã nói rất rõ ràng, gã chỉ có thể không chế được một trăm dặm! Cho nên bọn hăn nhất định phải ở bên trong cái phạm vi một trăm dặm này, chém giết ba người Trần Phong!

Xoạt! Lần lượt có từng người lao vào bên trong không gian loạn lưu.

Có một cuộc rượt đuổi ở bên trong thông đạo không gian rách tung toé và có vẻ như sẽ có thể sụp đổ vào bất cứ lúc nào đang diễn ra! Hai người Kim Điền cùng với Lữ Hồn, cũng đang đuổi theo sát ở phía sau.

"Không tốt." Sắc mặt của Trần Phong biến hóa.

Khi thấy thông đạo không gian dưới chân ngưng tụ lại hắn liền có một cảm giác không ổn, hắn không thể ngờ được, Lữ Hồn thể mà còn có loại năng lực nghịch thiên này! Loại cường giả cấp bậc này, quả nhiên không phải là bằng vào hắn là có khả năng phỏng đoán.

"Làm sao bây giờ?" Trần Phong cố gắng làm cho mình tỉnh táo trở lại.

Nguyên kế hoạch của bọn hắn kỳ thật rất đơn giản, tiến vào bên trong không gian loạn lưu, ý vào Quảng sáng may mắn, tránh đi những chỗ nguy hiểm, ở vào một chỗ nào đó cách xa tổ chức thần bí đi ra bên ngoài. Thế nhưng hiện tại lại có đám người Kim Điện truy đuổi ở phía sau, nguyên kế hoạch có khả năng sẽ trực tiếp bị phế bỏ!

HUU...U...U...U...U ! Hắn đã cảm giác được động tĩnh, ở bên trong cái thông đạo không gian chật hẹp này, một khi phát sinh chiến đấu...

Trần Phong nhìn một chút hàng rào không gian chung quanh, nếu như ở vào trạng thái không gian loạn lưu bình thường, hắn chỉ cần mở Quảng sáng may mắn ra, là hắn có thể đem đám người này chơi đùa đến chết! Thế nhưng hiện tại, một địa phương lúc nào cũng có thể sụp đổ tràn ngập năng lượng hỗn loạn, lại bị lực lượng cường đại của Lữ Hồn trực tiếp củng cố! Lợi thế duy nhất của hắn, đã không còn.

Mà khoảng cách... Trần Phong nhìn về phía nơi xa, vô cùng vô tận.

Hắn biết Lữ Hồn cho dù có cường đại hơn nữa, cũng không có khả năng phong tỏa toàn bộ không gian loạn lưu, nhưng có một vấn đề đó là, ba người bọn hắn, thật sự có thể chạy thoát khỏi phạm vi mà Lữ Hồn không chế hay sao?

Oanh! Ánh sáng màu xanh lục ở sau lưng đã bắt đầu lan tới, người của tổ chức thần bí, đã sắp đuổi kịp!

"Làm sao bây giờ?" Minh Nguyệt nhìn về phía Trần Phong, nàng có thể trở lại thế giới của mình, thế nhưng Trần Phong thì sao?

"Ta đang suy nghĩ." Đầu óc của Trần Phong đang nhanh chóng vận chuyển.

Oanh! Sát cơ vô tận tuôn ra.

Minh Nguyệt cùng với Vương Dao đang ngăn cản công kích của đám người, bởi vì thông đạo không gian cũng không rộng lắm, hai người vừa vặn có thể ngăn cản đường đi của bọn hắn, Lữ Hồn bởi vì nguyên nhân đang sử dụng lực lượng cũng cố không gian loạn lưu, chỉ có thể sử dụng một bộ phận lực lượng để chiến đấu, cho nên Vương Dao cùng với Minh Nguyệt mới có thể tạm thời ngăn chặn công kích của bọn hắn!

Thế nhưng...Trần Phong nhìn về phía các cường giả của tổ chức thần bí đang không ngừng chạy tới.

Cấp A, cấp B... thực lực của những người này mặc dù không theo kịp đám người Kim Điện, nhưng đồng dạng cũng không kém, hơn nữa còn có số lượng rất nhiều, một khi bọn hắn liên thủ với nhau, sẽ có thể phát huy ra uy năng kinh người!

Xoạt! Theo việc càng ngày có càng nhiều thành viên của tổ chức thần bí tham gia chiến đấu, áp lực của Vương Dao cùng với Minh Nguyệt liên tăng lên gấp bội!

Hai người các nàng...đã sắp không chịu nổi!

"Trần Phong!" Minh Nguyệt lo lắng nói.

"Ta biết rồi." Trần Phong không có một khắc nào ngừng vận chuyển tư duy.

Tất cả các loại tin tức đang không ngừng lướt qua trong đầu óc của hắn, hắn suy diễn đủ loại biện pháp, nhưng vô luận là cái biện pháp nào, kết quả đều chỉ là một con đường chết! Hắn nhìn một chút giá trị may mắn còn lại, vên vên chỉ còn 300 điểm.

"Quá ít." Trần Phong cười khổ.

Trước kia vào thời điểm thực lực của hắn còn yếu, hắn đều sử dụng giá trị may mắn vào năng lực đao gió, mỗi một điểm cũng đều có thể phát huy ra uy lực cực lớn, thế nhưng theo việc thực lực tăng lên, kẻ địch mà hắn phải đối mặt cũng càng cường đại, giá trị may mắn tiêu hao cũng càng ngày càng

kinh khủng! Một giờ khôi phục được một điểm giá trị may mắn, đã không theo kịp.

300 điểm có thể làm cái gì? Cái gì cũng không làm được! Ít nhất là vào loại thời khắc nguy cơ này, không có 5000, 6000 giá trị may mắn thì căn bản không có khả năng thay đổi càn khôn!

Tạch... ! Một tiếng vang nhỏ truyền đến, vòng phòng ngự của Vương Dao cùng với Minh Nguyệt thả ra đã sắp sụp đổ.

Tìm từng tác đất

Loại phòng ngự bị động này, đến cuối cùng sẽ biến thành tiêu hao năng lượng thuần túy, hai người Vương Dao cùng với Minh Nguyệt, làm sao có thể tiêu hao được hết năng lượng của đám người tổ chức thần bí? !

Làm sao bây giờ? Ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên lảng lẽ.

"Vương Dao." Trần Phong trầm thấp mở miệng.

"Ừm?" Vương Dao nghi hoặc nhìn về phía hắn.

"Dẫn nổ nó." Trần Phong nhìn về phía địa phương bọn hắn giao phong, có một cỗ năng lượng kinh khủng đủ để cho bất luận kẻ nào phải sợ hãi, đây là năng lượng do bốn cường giả cấp A đỉnh phong và vô số người của tổ chức thần bí ngưng tụ ra!

"Người điên rồi à?" Minh Nguyệt cắn răng nói: "Chúng ta căn bản còn chưa rời đi được bao xa, hiện tại dẫn nổ, không gian sẽ sụp đổ, coi như không bị không gian loạn lưu ảnh hưởng, chúng ta cũng sẽ trở lại tổ chức thần bí! Có Lữ Hồn ở đó, chúng ta đừng hòng chạy thoát, hết thảy những gì chúng ta làm lúc trước sẽ trở nên vô ích!"

"Cứ tin ta đi." Trần Phong nhìn về phía Vương Dao nói: "Ngay bây giờ."

"Được." Trên khuôn mặt của Vương Dao lộ ra ý cười.

Oanh! Một cỗ năng lượng làm cho người ta sợ hãi bỗng nhiên bùng nổ, toàn bộ không gian loạn lưu trong nháy mắt sụp đổ, tất cả mọi người bị đánh bay ra ngoài!

Oanh! Tiếng nổ vang kinh thiên làm cho vô số người sợ ngây người.

Bên trong tổ chức thần bí, những người đóng giữ bên trong tổ chức đang bất khả tư nghị nhìn lên trên trời, ở một nơi nào đó trong hư không, bầu trời nguyên bản hoàn mỹ, cứ thế mà bị nổ tung thành một cái hố!

HUU...U...U...U...U ! Có một lượng lớn năng lượng loang lổ mà quỹ dị bắn tung tóe ra toàn bộ tổ chức thần bí, vô số thiết bị điện tử trong nháy mắt này liền bị phá hủy.

HÚ...Ú...Ú...Ú!——Tiếng còi cảnh báo vang lên, ánh sáng đỏ lấp loé, có nhiều chỗ còn xảy ra hoả hoạn, toàn bộ tổ chức thần bí hỗn loạn tung bùng.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Không biết."

"Có lẽ là ba người Trần Phong đã bị đuổi kịp."

"Mau nhìn, mọi người đang rơi xuống."

Có người tinh mắt, nhìn thấy ở trong cái hố trên bầu trời có từng đạo thân ảnh bị đánh văng ra, rơi xuống khắp nơi trong tổ chức thần bí!

"Nhanh, đi cứu người!"

"Vâng."

Đám người của tổ chức thần bí trở nên bận rộn.

Mà vào lúc này, hai người Lữ Hồn cùng với Kim Điền cũng đã bình yên vô sự hạ xuống, hai người nhìn một chút cảnh tượng hỗn loạn trước mắt, cũng chỉ lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

"Xem ra ba người Trần Phong cũng rơi xuống rồi."

"Đây không phải là quá tốt hay sao?"

"Nếu như bọn hắn cứ tiếp tục chạy trốn trong không gian loạn lưu chúng ta đúng là không có cách nào, thế nhưng giờ phút này đã rơi trở lại tổ chức thần bí, vậy thì bọn hắn đừng hòng thoát."

Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt lạnh lùng, gã ngẩng đầu, nhìn bầu trời ở nơi xa bị ánh sáng màu xanh lục bao phủ, chỉ cần năng lượng phòng hộ của gã còn tồn

tại, ba người Trần Phong căn bản sẽ không có cách nào trốn ra ngoài, bọn hắn hiện tại bất quá chỉ là cá trong chậu, sớm muộn cũng sẽ bị bắt lại!

"Nhanh chóng bắt bọn hắn." Lữ Hồn ra lệnh.

"Hiểu rõ." Kim Điền mỉm cười nói: "Ngài cứ yên tâm, những kẻ sách mà Trần Phong tự cho là đúng đã bị phá giải, hiện tại đoán chừng đã hết biện pháp, hướng chi, kéo dài lâu như vậy, cường giả của tổ chức chúng ta cũng nên trở về, hắn trì hoãn thời gian càng dài, đối với chính hắn càng không có chỗ tốt!"

"Vậy thì tốt." Lữ Hồn từ chối cho ý kiến.

Ở nơi xa, lại có một vị cường giả cấp A đỉnh phong của tổ chức thần bí trở về, đã bố trí tốt Thiên La Địa Võng chờ Trần Phong! Theo lý mà nói, bằng vào dạng bố cục này, ba người Trần Phong hẳn là phải chết không thể nghi ngờ! Thế nhưng ngẫm lại mấy lần trước, bố cục lần nào là không hoàn hảo vô khuyết?

Trần Phong...Lữ Hồn hơi híp tròng mắt lại, người này quá mức yêu nghiệt, không chỉ có vận khí quý dị, còn có tốc độ tăng trưởng thực lực kinh người, loại người này tuyệt đối không thể lưu! Không đem cái tên này giết chết, một ngày hắn cũng không cảm thấy yên lòng.

"Tăng cường nhân thủ phòng ngự ở bên ngoài lên gấp đôi." Lữ Hồn bỗng nhiên nói ra.

"A?" Kim Điền sững sờ hỏi: "Thế nhưng thưa ngài, nếu như tăng nhân thủ ở bên ngoài lên gấp đôi, hết thảy thành viên đang thi hành nhiệm vụ sẽ phải ngừng lại, sự tổn thất này phải làm sao bây giờ?"

"Ta sẽ chịu trách nhiệm!" Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt âm trầm nói: "Bọn hắn hiện tại khẳng định đang ở bên ngoài, phải thêm mấy chiến sĩ cấp A, tuyệt đối không thể để cho bọn hắn rời đi khỏi nơi này."

"Vâng." Kim Điền đáp.

"Làm nhanh lên." Lữ Hồn khẽ gật đầu, gã thấy rất rõ ràng, Vương Dao cùng với Minh Nguyệt mặc dù có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng nhược điểm lớn nhất của ba người bọn hắn, chính là Trần Phong! Vô luận Trần Phong đã từng dùng loại thủ đoạn nào để giết qua cường giả cấp A, thế nhưng trên bản chất hắn vẫn là cấp C! Sức chiến đấu mạnh nhất của hắn, y nguyên vẫn chỉ là cấp B! Trần Phong...lần này xem người trốn đi nơi nào?

Mà vào lúc này, tổ chức thần bí đã xuất động toàn bộ, rất nhanh cảnh tượng hỗn loạn liền được khôi phục lại như bình thường. Kèm theo việc càng ngày có càng nhiều người trở về, sức chiến đấu tổng hợp của tổ chức thần bí, so với trước đó đã không chỉ tăng lên mấy lần! Thậm chí lại có thêm một cường giả cấp A đỉnh phong nữa trở về! Hiện tại tổ chức thần bí, mới thật sự đã trở thành một tồn tại kinh khủng!

Xoạt! Từng đạo quang sáng, từng đạo cảm ứng quét qua...gần như toàn bộ người của tổ chức thần bí, đều đang tìm kiếm tung tích của ba người Trần Phong, thậm chí bọn hắn còn lập thành rất nhiều đội ngũ đi tìm tòi từng tấc đất một. Trần Phong, căn bản không có đường nào có thể trốn!

"Bên kia tra xét không có."

"Đã tra xét kỹ hay chưa?"

"Cái gì gọi là tra xét không có, tra xét thêm một lần cho ta!"

"Vâng."

Thành viên điều tra cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ nói: "Mỗi một góc ngách nào cũng phải tra xét, còn nhất định phải mang theo máy cảm ứng và thu hình lại, có cần phải làm nghiêm ngặt như thế hay sao?"

"Người thì biết cái gì! Người có biết cái tên Trần Phong này là người nào hay không? Là cái tên nằm ở vị trí đầu tiên trong bảng truy nã của tổ chức chúng ta!" Một người nói.

"Không phải là Vương Dao sao?" Thành viên điều tra sững sờ nói.

"Vương Dao không phải là cũng đã bị bắt một lần hay sao, nàng mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng mà chỉ cần có người lợi hại hơn nàng xuất hiện là có thể đánh bại nàng, thế nhưng cái tên Trần Phong này, hắc quá yếu, yếu đến mức làm cho người căn bản không để ý tới hắn, thế nhưng hắn lại hết lần này tới lần khác giết qua cường giả cấp A, lần này lại dám lẻ loi một mình tiến đến đây cứu Vương Dao!"

"Người này, mới thật sự là mối nguy hiểm! Hơn nữa người có biết điều kinh khủng nhất là cái gì hay không? Cho đến bây giờ, chúng ta vẫn y nguyên không biết, Trần Phong đến cùng đã làm như thế nào để tiến vào tổ chức thần bí của chúng ta...ồ, đúng rồi, người muốn hỏi là tại sao phải thu hình lại có đúng hay không?"

"Hừ, rất đơn giản, bởi vì trong nháy mắt trông thấy Trần Phong, chúng ta có khả năng sẽ chết ngay lập tức, sẽ không truyền tin tức ra ngoài được, cho nên vì độ chuẩn xác của tin tức, mỗi người chúng ta đều phải kết nối với mạng nội bộ! Thu hình lại toàn bộ! Một khi phần thu hình của người xảy ra vấn đề, tất nhiên là đã xảy ra chuyện!"

Chiếm quyền không chế

Người kia chậm rãi nói xong, chung quanh hoàn toàn trở nên yên tĩnh.

Thành viên điều tra đột nhiên nuốt một ngụm nước bọt, nhìn qua chung quanh một chút, liền cảm thấy lạnh cả người. Cái tên Trần Phong này lại khủng bố đến như thế! Vào thời điểm một lần nữa thăm dò, bọn hắn càng nghiêm túc và chú ý hơn so với trước đó.

Chỉ có điều là vô luận bọn hắn tìm tòi như thế nào, dường như cũng không thể tìm được dấu vết của Trần Phong, ba người còn sống sờ sờ, dường như đã biến mất ở bên trong tổ chức thần bí!

"Không nên gấp gáp, rất nhanh bọn hắn sẽ bại lộ tung tích..." Lữ Hồn cười lạnh.

Không chỉ có người của tổ chức thần bí tra xét, gã cũng đang tra xét! Cảm ứng tinh thần của gã, còn mạnh hơn đám người này nhiều lắm! Chỉ trong một thời gian ngắn ngủi, tổ chức thần bí lớn như vậy, đã bị gã thăm dò được 4/5. Địa phương mà ba người Trần Phong đang ẩn núp, đã bị thu nhỏ lại còn 1/5!

"Ồ đó, phải thêm nhân thủ đi qua chỗ đó." Lữ Hồn chỉ một ngón tay vào bản đồ.

"Vâng." Các thành viên của tổ chức thần bí nhanh chóng chạy tới, nhưng mà, chỉ một lát thời gian sau, cái đội ngũ vừa mới chạy đi đã mất đi liên hệ, chờ đến một lần nữa bọn hắn tới tìm hiểu, mấy người này đã chết!

"Xuất hiện rồi!" Đám người không kinh sợ mà còn lấy làm mừng nói: "Ba người Trần Phong quả nhiên đang ẩn núp ở nơi này!"

"Rất tốt." Kim Điện phấn chấn nói: "Nhanh chóng bao vây bọn hắn lại."

Xoạt! Từng đám người từ bốn phía bao vây lại nơi này, mấy người Lữ Hồn cũng lặng yên đi theo, chỉ có điều là mắt thấy phạm vi càng ngày càng bị

thu nhỏ, bỗng nhiên, ở trung tâm của tổ chức thần bí xuất hiện một tiếng nổ vang.

Oanh! Ở ngày địa phương trọng yếu nhất của tổ chức thần bí! Ở trung tâm điều khiển vô số tin tức kia, lại phát sinh một tiếng nổ lớn.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Đám người đột nhiên quay đầu lại nhìn.

Ô...ô...n...g —— Có một vòng bảo hộ kiên cố đã xuất hiện, đem toà nhà cao ốc nơi đặt trung tâm điều khiển bao trùm, có một cái thanh âm quen thuộc được truyền ra bằng radio.

"Alo, mọi người có nghe được hay không?"

"Khục...chư vị bằng hữu của tổ chức thần bí, ta sẽ nói cho các người biết một cái tin tức bất hạnh, nơi này đã bị ta chiếm lĩnh, ừm... cái toà cao ốc này đã bị..."

"Này, Minh Nguyệt, cô đang làm gì thế..."

Trần Phong bỗng nhiên dừng lại, sau đó liền có một giọng nữ truyền đến.

"Để ta nói, ha ha, các thành viên của tổ chức thần bí, các người đã bị chúng ta bao vây."

Vẻ mặt của mọi người của tổ chức thần bí nhất thời trở nên tối sầm.

Bao vây? Nực cười, ba người các người muốn bao vây mấy vạn người chúng ta hay sao?

Mà vào lúc này, mấy người Lữ Hồn mới kịp phản ứng, bị lừa rồi! Trần Phong cố ý lưu lại dấu vết của mình ở bên ngoài rìa, lại âm thầm lại trở về trung tâm tổng bộ, cướp đi quyền khống chế của trung tâm tổng bộ tổ chức thần bí! Chỉ có điều là coi như có cướp được quyền khống chế thì lại như thế nào?

Đó bất quá chỉ là một toà cao ốc mà thôi! Coi như có phòng ngự mạnh nhất thì lại như thế nào? Hệ thống phòng ngự ở trung tâm điều khiển có mạnh hơn, cũng phải tiêu hao năng lượng, bọn hắc ở đây có mấy vạn người, chỉ

cần không ngừng công kích, hệ thống phòng ngự sẽ không chống đỡ được bao lâu.

Trần Phong...người đến cùng muốn làm cái gì?

"Hắn đang tìm cái chết." Trong mắt của Kim Điền bắn ra ánh sáng lạnh lẽo: "Tiền bối, để ta đến giải quyết bọn hắn."

Xoạt! Từng khẩu pháo cao xạ được vận chuyển tới, nhắm ngay vào trung tâm điều khiển! Chỉ có điều là vào lúc bọn hắn chuẩn bị bắn, Trần Phong lại cười nhạt một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Một đạo gọn sóng ánh sáng điện từ loé lên, các thiết bị điện tử trong nháy mắt mất đi hiệu lực!

"Đáng chết." Kim Điền lộ ra vẻ mặt khó coi.

Trần Phong nhanh như vậy đã nắm được cách sử dụng trung tâm điều khiển? Trung tâm điều khiển, tên như ý nghĩa, chính là một nơi có thể điều khiển không chế toàn bộ tổ chức thần bí, cũng là một nơi quan trọng nhất!

Nơi đó được thiết trí rất nhiều thủ đoạn phòng ngự, lắp đặt hệ thống có năng lượng mạnh nhất, trong một thời gian ngắn căn bản là không có cách nào có thể công phá! Thứ sóng ánh sáng điện từ này, chính là loại thủ đoạn chuyên môn khắc chế các loại vũ khí điện tử! Chỉ có điều khiển cho hắn nghi ngờ là, hệ thống bảo mật của trung tâm điều khiển cũng đồng dạng là kỹ thuật cao cấp nhất!

Ở trong đó còn có cả bảo mật sinh trắc học và thân phận, không có ai biết được, Trần Phong đến cùng đã làm như thế nào để trà trộn vào bên trong! Ngoại trừ những người có phận sự, người ngoài căn bản không có khả năng đi vào!

Ngụy trang? Không thể nào! A, đúng rồi, chuyện này chỉ có thể nói rõ rằng Trần Phong có một loại năng lực quý dị nào đó, nếu như bắt được hắn để nghiên cứu...

"Tiền bối." Kim Điền nhìn về phía Lữ Hồn.

"Động thủ." Lữ Hồn nhìn chằm chằm vào lồng năng lượng ở trước mắt nói: "Chỉ cần phá hệ thống phòng ngự, bọn hắn sẽ không còn đường nào để trốn."

"Vâng." Kim Điền gật đầu.

Lữ Hồn chỉ lạnh lạnh nhìn vào toà nhà, hết thấy thiết bị đều đã mất linh, đồng vũ khí cao xạ cũng không có cách nào sử dụng, chỉ có thể dùng sức người để tiêu hao, phá huỷ cái lồng năng lượng này!

Oanh! Đám người của tổ chức thần bí vây quanh trung tâm điều khiển! Vô số công kích hạ xuống, xuất hiện hào quang đủ mọi màu sắc, năng lượng lấp lánh đầy trời, đem trọn cái trung tâm điều khiển bao trùm, không ngừng truyền ra tiếng nổ vang rền. Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, Trần Phong căn bản sẽ không chống đỡ được mấy phút nữa!

Chỉ có điều là...vào đúng lúc này, có từng đạo ánh sáng lạnh lẽo lóe lên.

Bịch! Có hai người ngã xuống đất bỏ mình.

"Cẩn thận!" Kim Điền giật mình cảm thấy không ổn, đòn công kích cấp A đỉnh phong của hắn, cứ thế mà bị lồng năng lượng chặn đứng, bên trong toà nhà còn có thể bắn ra công kích! Đó chính là hai mũi tên năng lượng!

"Bên trong còn có vũ khí năng lượng?" Kim Điền trầm nghĩ không ổn, trung tâm điều khiển thế mà còn có hệ thống vũ khí?

"Không phải là chỉ được phép xây dựng hệ thống phòng ngự thôi hay sao?" Lữ Hồn hỏi.

"Ta cũng không biết." Kim Điền cười khổ nói: "Ở trong bản thiết kế bình thường, trung tâm điều khiển chỉ cho phép lắp đặt thiết bị phòng ngự, thế nhưng hai cái mũi tên năng lượng này..."

Vù! Lại có hai đạo ánh sáng lạnh lẽo bắn ra, hai người ngã xuống đất, mà đáng sợ nhất chính là, hai mũi tên năng lượng này dẫn nổ, thế mà có thể tạo ra một vụ nổ năng lượng cực mạnh!

Vũ khí! Trung tâm điều khiển thế mà còn có hệ thống vũ khí!

"Xác định là hệ thống vũ khí sao?"

"Xác định."

Kim Điền nhận được hồi âm từ Bộ vũ khí liền cảm thấy kinh hãi, khó trách tại sao Trần Phong lại muốn chiếm cứ cùng với phong tỏa trung tâm điều khiển, nếu như nơi này có hệ thống vũ khí, Trần Phong dùng nó để bắn vào đám người của tổ chức thần bí mà nói... về mặt của Kim Điền rốt cục cũng thay đổi.

"Tiền bối." Hấn nhìn về phía Lữ Hồn.

"Biết rồi." Ánh mắt của Lữ Hồn lưu chuyển.

Gã còn tưởng rằng Trần Phong sẽ bị bọn hấn vây chết ở chỗ này, không nghĩ được đám người ngu ngốc này lại dám vi phạm quy tắc, xây dựng hệ thống vũ khí ngoài định mức ở trong trung tâm điều khiển!

Sai lầm

"Phế vật." Lữ Hồn hừ lạnh một tiếng, bất quá, Trần Phong, người cho rằng như thế liền có thể không chế được cục diện hay sao? Ngây thơ!

Xoạt! Lữ Hồn khẽ vươn tay.

Ồ...ô...n...g ——Vòng ánh sáng màu xanh lục đang bao trùm toàn bộ tổ chức thần bí bắt đầu co vào, theo đường kính mười mấy cây số, thu nhỏ lại thành một phạm vi chỉ có mấy trăm mét!

"Ngưng." Lữ Hồn lạnh nhạt vung tay lên.

Xoạt! Hào quang màu xanh lục đem trọn cái trung tâm điều khiển và các tòa nhà phụ cận bao phủ, ánh sáng màu xanh lục nguyên bản có màu sắc nhàn nhạt, bây giờ lại trở nên vô cùng nồng đậm, lá chắn nguyên bản có diện tích lớn như thế được áp súc lại chỉ còn có mấy trăm mét, có thể thấy được nó có uy lực kinh người cỡ nào!

Kim Điện liếc nhìn cảnh này, hẳn biết Trần Phong đã xong, Hồn tiên bối quá mạnh, cái lá chắn năng lượng màu xanh lục này, cho dù là một kích toàn lực của hắn cũng không thể phá được!

Đây mới là Hồn! Đây mới là một nhân vật truyền kỳ!

Oanh! Trung tâm điều khiển bắn ra một loạt mũi tên năng lượng! Nhưng mà, lần này hết thấy mũi tên năng lượng khi va vào lá chắn màu xanh lục, đều bị ngăn lại, mũi tên năng lượng trong nháy mắt nổ tung, tản ra uy năng mạnh mẽ, nhưng lại không tạo ra được một chút gợn sóng nào cho lá chắn màu xanh lục, đây căn bản không phải là đồ vật cùng một cấp bậc! Hệ thống vũ khí? Ở trước mặt Hồn, căn bản chính là một chuyện tiểu lâm!

"Hiện tại, các người sẽ làm như thế nào để chạy trốn?" Lữ Hồn nhìn chăm chăm vào kính cửa sổ trên tầng cao nhất của tòa cao ốc, Trần Phong đang đứng ở đó, hai người đối ánh mắt với nhau, hình như có ánh lửa tỏa ra.

"Người trốn không thoát được." Lữ Hồn cười lạnh.

"Người có vẻ như rất chán chán?" Trần Phong cũng cười nói.

"Đương nhiên." Lữ Hồn đã khôi phục lại ngạo khí ngày xưa của mình, hời hợt nói: "Ở bên trong lá chắn màu xanh lục của ta, người không có chỗ nào có thể trốn, người có lên trời hay xuống đất, cũng nằm trong sự khống chế của ta."

"Ví dụ như...một cái đường hầm mà hiện tại người đang đào ở dưới lòng đất." Lữ Hồn nhẹ nhàng vung tay lên.

Oanh! Ở dưới mặt đất của trung tâm điều khiển, một cái đường hầm nào đó đang được đào ra nổ tung, Trần Phong rốt cục cũng biến sắc.

"Người sẽ không tưởng là, lá chắn màu xanh lục của ta chỉ có ở trên mặt đất thôi đó chứ?" Lữ Hồn cười nghiền ngẫm một tiếng: "Phạm vi của lá chắn màu xanh lục, là một quả cầu lấy ta làm trung tâm, ở bên trong cái phạm vi này, ta chính là tồn tại vô địch!"

Oanh! Lữ Hồn chỉ vào hư không, toàn bộ trung tâm điều khiển đều rung động, vào thời điểm mà lá chắn năng lượng màu xanh lục bị thu nhỏ lại còn vài trăm mét, sự khống chế của Lữ Hồn đối với lá chắn màu xanh lục đã khôi phục đến trạng thái mạnh nhất!

Nguyên bản là một lá chắn để phòng ngừa ba người Trần Phong chạy trốn, thành linh đã biến thành một lĩnh vực! Đây...mới chính là thực lực chân chính của Lữ Hồn!

Xoạt! Lữ Hồn phát phát tay, thời không trước mắt dường như bị bóp méo, vào thời điểm lĩnh vực ánh sáng màu xanh lục được xây dựng hoàn thành, gã liền biết, toàn cục đã định! Vô luận là ai, cho dù là siêu cường giả có sức chiến đấu đồng dạng như gã, cũng không có cách nào thoát khỏi được lĩnh vực mà hắn đã tạo ra, thế nhưng mà, gã không nghĩ tới, vào ngay lúc này, Trần Phong thế mà lại cười.

"Hửm?" Lữ Hồn nhú mày.

"Ai nói cho ngươi là ta muốn chạy trốn?" Trần Phong cười cười.

Không muốn chạy trốn? Lữ Hồn còn chưa lấy lại tinh thần, bỗng nhiên cảm ứng được một cỗ khí tức kinh người từ đằng xa truyền đến.

Oanh! Hai đạo lực lượng quen thuộc bỗng nhiên bùng nổ.

Mà cái vị trí kia...rõ ràng là nơi mà đám người Lữ Hồn chưa kịp thăm dò, 1/5 địa phương còn lại cuối cùng! Cũng là địa phương mà sau khi không gian loạn lưu nổ tung, bọn hắn chưa kịp tra xét! Ở nơi đó...

HUU...U...U...U...U ! Có hai đạo quang mang biến mất trong chớp mắt.

"Là các nàng!" Sắc mặt của đám người Lữ Hồn đại biến, đó là Vương Dao cùng với Minh Nguyệt!

"Làm sao có thể?" Kim Điền thét một tiếng kinh hãi.

Hai nữ nhân này đã chạy đi từ lúc nào, vào lúc ban đầu Trần Phong nói chuyện, hắn rõ ràng đã nghe được giọng nói của Minh Nguyệt, làm sao lại...

Xoạt! Ánh mắt của mọi người đột nhiên nhìn về phía trung tâm điều khiển.

Ở nơi đó, ở phía sau lưng của Trần Phong, có hai bóng người đang ngồi trên ghế làm việc, bởi vì khoảng cách quá mức xa xôi, cùng với nguyên nhân hệ thống phòng ngự có hiệu quả che chắn, bọn hắn cũng không nhìn được rõ lắm.

Thế nhưng...hai bóng người ngồi ở chỗ đó chẳng lẽ không phải là Vương Dao cùng với Minh Nguyệt hay sao?

"Các ngươi nói hai người bọn hắn sao?" Trần Phong cười híp mắt đẩy hai cái ghế một cái, hai bộ thi thể liền từ trên ghế ngã ầm ầm xuống sàn nhà.

Xoạt! Đám người của tổ chức thần bí biến sắc, hai nữ nhân mới ngã xuống sàn nhà kia, chính là nhân viên công tác trước đó làm việc trong trung tâm điều khiển! Cho nên nói, Trần Phong giết các nàng xong liền đặt lên trên ghế ngồi, để làm ra vẻ hai người Vương Dao vẫn còn ở bên trong trung tâm điều khiển hay sao? Thực sự là...bọn hắn rốt cuộc cũng đã hiểu rõ!

"Ta đã phạm phải sai lầm." Lữ Hồn khép hờ hai mắt.

Lúc trước lá chắn màu xanh lục bao phủ tổ chức thần bí có phạm vi quá lớn, cho nên chỉ có một cái công năng phòng ngừa kẻ địch chạy trốn, thế nhưng chỉ bằng vào một cái công năng này, là tuyệt đối có thể ngăn lại hai người Vương Dao! Thế nhưng mà...gã lại tự thu nhỏ phạm vi của lá chắn lại! Hai người Vương Dao từ lúc ban đầu không thể chạy trốn, nhưng trong nháy mắt gã thu nhỏ phạm vi của lá chắn lại, ngược lại đã tạo ra cơ hội cho các nàng chạy thoát!

Đây là sự sơ sót của gã, gã không nghĩ tới, Trần Phong làm tất cả những thứ này, chính là vì muốn tạo cơ hội cho hai người Vương Dao chạy trốn!

"Cần gì chứ?" Lữ Hồn nhìn về phía Trần Phong nói: "Người cũng không phải là các nàng, cũng không thể tự cứu được mình."

"Ta biết." Trần Phong đứng ở phía xa xa nhìn Lữ Hồn cười nói: "Cho nên, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng có ý định muốn trốn tránh."

Ô...ô...n...g —— Trong cái chớp nhoáng này, thân thể của hắn liền tỏa ra hào quang.

"Ta nếu như đã đến đây, liền không có ý định muốn sống sót. Thế nhưng...trước khi ta chết có thể kéo theo các ngươi, cũng sẽ không lỗ! Cho dù là các ngươi là người của tổ chức thần bí, muốn giết ta, cũng phải trả một cái giá đắt!"

Trong mắt của Trần Phong tỏa ra sát ý, lạnh lạnh nhìn đám người của tổ chức thần bí, nói: "Có lẽ, ta sẽ để cho các ngươi nhìn một chút, cái gì mới gọi là lực lượng chân chính! Toàn bộ tổ chức thần bí, hãy chôn cùng với ta đi!"

Xoạt! Quanh người Trần Phong lấp lánh quầng sáng.

Ánh sáng màu đỏ! Uy năng cấp A đỉnh phong! Cổ lực lượng làm cho người ta sợ hãi một lần nữa bốc lên.

Không tốt, sắc mặt của tất cả của mọi người đại biến. Trần Phong cho tới nay vẫn tạo cho mọi người một ấn tượng vô cùng quý dị, cho dù là lần này, chỉ là một chiến sĩ cấp C, mà đã có thể quật tung tổng bộ của tổ chức thần bí! Hẳn khủng bố đến mức nào bọn họ đã quá là rõ ràng!

Trần Phong chết

Tên gia hỏa này đánh ra một kích đồng quy vu tận, đến cùng sẽ khủng bố đến mức nào? Mọi người đều biết phạm là công kích tự bạo hoặc là bất cứ đòn công kích phát tiềm năng thân thể nào, đều có thể bộc phát ra uy năng gấp mười lần, thậm chí là uy năng siêu cường gấp trăm lần! Mà bây giờ...

"Đi!" Vẻ mặt của mọi người đều biến sắc, cho dù là Lữ Hồn cũng không ngoại lệ! Gã mặc dù tự tin tuyệt đối vào thực lực của mình, thế nhưng cũng không dám tùy tiện tiếp nhận một kích này của Trần Phong, gã rất rõ ràng, thân thể của gã tuyệt đối không thể bị thụ thương ở chỗ này!

"Muộn rồi." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Xoạt! Đám người của tổ chức thần bí hoảng sợ lui lại.

Ánh sáng màu đỏ càng trở nên nồng đậm! Ở vị trí mà Trần Phong đứng, đã không nhìn thấy bất kỳ một vật gì, chỉ có ánh sáng màu đỏ vô cùng vô tận, cái ánh sáng màu đỏ quý dị kia, ở giữa ánh sáng màu xanh lục của Lữ Hồn, càng lộ ra vẻ yêu dị, màu đỏ phối với màu xanh, vào lúc này đều làm cho tất cả mọi người cảm thấy e ngại từ trong đáy lòng.

"Mau trốn!" Mọi người điên cuồng lui lại.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, có một bóng người lặng yên không tiếng động xuất hiện, cái bóng người này di chuyển vô cùng lặng lẽ, ngay cả Lữ Hồn cùng với Kim Điện, cũng chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng mơ hồ.

Ồ? Trên mặt của Lữ Hồn lộ ra thần sắc kinh ngạc, vào cái thời điểm nguy hiểm này, gã vậy mà dừng bước lại, mà Kim Điện đồng dạng cũng chú ý đến chuyện này, cũng dừng bước lại, nhìn về phía trung tâm điều khiển.

Ở nơi đó, ở vị trí mà Trần Phong đang đứng! Ở đằng sau luồng ánh sáng màu đỏ chói mắt, vậy mà xuất hiện một cái bóng đen!

Xoạt! Lữ Hồn cùng với Kim Điện liền nhú con mắt lại, luồng ánh sáng màu đỏ này quá mức chói mắt cùng với quỹ dị, tràn ngập đủ loại năng lượng hỗn loạn, khiến cho bọn hắn không có cách nào có thể nhìn thẳng, thế nhưng khi ngưng tụ ánh mắt, y nguyên vẫn có thể thấy một chút mảnh khoe.

Ở nơi đó, dường như còn có một người khác? Có một cái bóng người, đang thận trọng tới gần Trần Phong, dường như đang sợ hãi Trần Phong phát giác, động tác của hắn cực kỳ nhẹ nhàng, lặng yên không một tiếng động đi tới.

10 bước! 9 bước! 8 bước! 7 bước!

...

Mỗi một bước bóng người tới gần, ánh sáng màu đỏ chung quanh Trần Phong càng trở nên nồng đậm.

3 bước! 2 bước! 1 bước! Ánh sáng màu đỏ giống như đã hóa thành một vầng mặt trời nhỏ, cỗ lực lượng tản ra cũng đã đạt tới cực hạn cấp A đỉnh phong, ngay vào thời điểm nó sắp nổ tung, thì có biến cố xảy ra.

Phốc! Một âm thanh nhỏ vang lên.

Xoạt! Hào quang đầy trời dường như vào thời khắc này biến mất! Ánh sáng màu đỏ biến mất toàn bộ!

Cảnh sắc khôi phục lại như bình thường, chờ đến thời điểm bọn hắn nhìn lại, đều trợn mắt hốc mồm.

Ở nơi đó, trước ngực của Trần Phong, có một thanh dao găm lạnh buốt đâm thủng lồng ngực.

Trần Phong không thể tưởng tượng nổi quay đầu lại nhìn bóng người ở sau lưng, theo quần áo ở trên người của đối phương, hắn là nhân viên công tác của trung tâm điều khiển.

"Người..." Trần Phong không dám tin nhìn đối phương.

HUU...U...U...U...U ! Người kia mạnh mẽ đẩy Trần Phong ngã xuống sàn nhà.

Phốc! Từng đao đâm vào ngực, máu tươi bắn ra tung toé.

!!!!!! Tất cả mọi người ở bên ngoài đều sợ ngây người!

Chuyện này...cho dù Trần Phong đã ngã xuống sàn nhà, bọn hắc ở phía dưới nhìn thấy không rõ ràng, thế nhưng cái thanh âm trầm muồn đâm vào da thịt kia, vẫn có thể truyền rõ ràng vào trong tai của mọi người.

"Người là ai..." Trần Phong dường như muốn kéo dài thời gian.

Phốc! Lại là một đao.

"Ta là Trần Phong..."

Phốc! Lại là một đao.

Người kia không có trả lời, chỉ là lạnh lùng đâm từng đao xuống, máu tươi bắn ra tung toé. Rất lâu sau, đến thời điểm âm thanh đao găm đâm vào da thịt không còn nữa, toàn bộ thế giới rốt cục cũng trở nên an tĩnh.

Ở phía trước cánh cửa sổ, có một người toàn thân nhiễm đầy máu tươi đứng lên, đi tới trước cửa sổ, nhìn mọi người ở bên ngoài cửa sổ, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng rét lạnh!

Hắn là ai? Đám người cảm thấy vô cùng sợ hãi, trong tổ chức thần bí, từ lúc nào đã xuất hiện một người như vậy? Ra tay rất quả quyết! Không cho Trần Phong một cơ hội mở miệng nói chuyện!

Đúng thế...đối mặt với loại người này, cho hắc cơ hội nói chuyện, chính là muốn chết! Mặc dù bọn hắc lúc nào cũng muốn bắt sống Trần Phong, sau khi moi ra hết bí mật mới hành hạ hắc đến chết! Thế nhưng bọn hắc không thể không thừa nhận, xử lý gọn gàng Trần Phong, đó mới là biện pháp chính xác nhất!

Xoạt! Người kia đi đến trước mặt đài điều khiển, ấn xuống một cái nút.

Ô...ô...n...g ——Hệ thống phòng ngự của toàn bộ trung tâm điều khiển được giải trừ, lồng phòng ngự năng lượng biến mất!

HUU...U...U...U...U ! Thân ảnh của đám người lóe lên, bay vọt tới, gần như trong nháy mắt đã bay đến tầng cao nhất của tòa cao ốc, ở nơi đó, dưới sàn nhà, chỉ còn lại một bộ thi thể lạnh như băng.

Trần Phong! Hãn thế mà chết rồi? Đám người nuốt một ngụm nước bọt.

Cái tên Trần Phong quấy cho tổ chức thần bí long trời lở đất này, cuối cùng còn dự định tự bạo đồng quy vu tận với mọi người, cứ thế mà chết đi? !

Kim Điện đi qua kiểm tra một chút, Trần Phong đã không còn hơi thở.

Chết thật hay giả chết?

Phốc! Hãn thuận tay đâm vào trái tim, không có phản ứng.

Ừm...xem ra đã chết thật rồi.

Mà lúc này, Lữ Hồn cũng lặng yên đi tới, nhìn thoáng qua.

Phốc! Lại là một đạo công kích đâm vào trong cơ thể của Trần Phong, bộ thi thể đã cứng ngắt kia không có bất kỳ một phản ứng nào.

"Đã chết thật rồi?" Lữ Hồn nhíu lông mày lại, gã đã nhìn thấy Trần Phong giả chết quá nhiều lần! Ngay cả khi hãn đã chết thật sự, thì vẫn có biện pháp để cứu trở về, ví dụ như...cái bức tượng thiếu nữ kia...

"Hừ!" Lữ Hồn hừ lạnh một tiếng.

Oanh! Vô cùng vô tận hào quang trong tay tỏa ra.

Oanh! Một đoàn năng lượng màu xanh lục kinh khủng đánh xuống thi thể của Trần Phong, ánh sáng màu xanh lục nổ tung, biến thân thể của Trần Phong thành vô số hạt bụi!

"Như thế, ta mới có thể yên tâm." Lữ Hồn thì thầm.

Đám người Kim Điền liếc nhìn nhau, cũng khẽ gật đầu.

Như vậy...Trần Phong đã thật sự chết rồi.

—

Ở một nơi nào đó, Vương Dao cùng với Minh Nguyệt đã chạy ra khỏi tổ chức thần bí, chạy trốn đi rất xa, mãi đến thời điểm xác định được người của tổ chức thần bí không truy đuổi nữa, hai người mới dừng bước lại.

"Rốt cục cũng chạy thoát." Minh Nguyệt tức giận nói.

Nàng đường đường là người đứng đầu ở Minh giới, đã lúc nào phải chật vật như thế này? Nếu như có thể khôi phục thực lực, nàng căn bản sẽ không phải e ngại cái tên gia hỏa xanh lét kia! Chuyện hiện tại mà nàng lo lắng nhất vẫn là Trần Phong! Trần Phong nếu như chết rồi, Tiểu Ảnh hẳn sẽ phải chết! Tiểu Ảnh nếu như chết rồi, vậy thì nàng... Minh Nguyệt hít vào một hơi thật sâu.

Nhân duyên khóa cũng không phải là vạn năng, nàng nếu như dám thi triển, tự nhiên sẽ có bản lĩnh giải trừ, thế nhưng cái giá phải trả lại quá lớn, nàng quả thực không dám tùy ý vận dụng!

"Hi vọng người có thể chạy thoát được?" Minh Nguyệt tự lẩm bẩm.

Hai kẻ điên

Mà vào lúc này, nàng dừng bước lại nhìn Vương Dao, phát hiện ra được sắc mặt của cô bé này vẫn hoàn toàn bình thản như trước đây, ngoại trừ sự lo lắng mỏng manh trong ánh mắt, thì không nhìn ra được một chút bộ dáng âu lo nào!

"Ồ, cô không lo lắng cho hần?" Minh Nguyệt ngạc nhiên hỏi.

"Anh ấy đã nói là sẽ trở về." Vương Dao bình thản nói ra.

Minh Nguyệt nói không nên lời: "Vậy mà cô cũng tin?"

Trời ạ! Loại cục diện kia, Trần Phong rất rõ ràng là vì cứu các nàng mà hi sinh chính mình a? Trần Phong sử dụng loại thủ đoạn nhỏ kia có lẽ có thể tạm thời giấu diếm, năng lực Thiên Huyền đúng là hết sức kinh diễm, thế nhưng cuối cùng nó cũng chỉ là một thủ đoạn che mắt! Nhiều nhất cũng chỉ có thể yểm hộ cho các nàng chạy trốn...

Thế nhưng, Trần Phong thì phải làm sao bây giờ? Đúng vậy, hần có lẽ thật sự sẽ có biện pháp sống sót, thế nhưng...biện pháp của Trần Phong là cái gì?

Bị bắt lại và bức cung, hoặc là bị bọn hần đưa lên bàn mổ để nghiên cứu cũng được gọi là sống sót hay sao? ! Hoặc là, dứt khoát thần phục tổ chức thần bí, từ đó trở thành một thành viên của bọn hần? Minh Nguyệt lắc đầu, nàng cũng không quá lạc quan về loại tương lai này của Trần Phong, cho dù là có thể sống sót...

"Vậy thì ta phải làm như thế nào?" Vương Dao có một chút đùa cợt nói:

"Nói với anh ta là ta không thể từ bỏ anh ấy, khóc suốt mướt và làm lãng phí thời gian? Vào thời điểm anh ta nói phải tin tưởng anh ấy, ta bịt lấy lỗ tai nói là ta không nghe, ta không nghe? Sau đó chúng ta sẽ thảo luận xem ai mới là người ở lại chịu chết? Cuối cùng đến khi địch nhân đuổi tới thì ai cũng đi không được?"

Minh Nguyệt: "..."

"Nếu như anh ta đã nói, ta sẽ tin tưởng anh ấy." Vương Dao dừng lại một chút, khép hờ hai mắt, chỉ có đôi lông mi hơi rung động của nàng mới khiến cho Minh Nguyệt biết, giờ phút này nàng cũng không bình tĩnh: "Cho dù là kế hoạch chịu chết, ta cũng phải tin tưởng anh ấy!"

"Đó là tôn nghiêm của anh ấy, tôn nghiêm của một người đàn ông!" Nàng rất hiểu Trần Phong, Trần Phong đã từng nói, sớm muộn sẽ có một ngày, hắn sẽ đứng ở trước mặt của nàng, giúp nàng ngăn cản hết thảy mọi thứ!

Mà lần này, vào cái thời khắc nguy hiểm nhất này, vào lúc ba người chạy ra rìa bên ngoài của tổ chức thần bí, Trần Phong đưa ra biện pháp như vậy, nàng nhất định phải nghe theo! Bởi vì chính nàng cũng không có bất kỳ một biện pháp nào. Trần Phong làm được, hắn đã ngăn chặn hết thảy mọi thứ, tạo cơ hội cho các nàng rời khỏi nơi đó!

Đây là tôn nghiêm thuộc về Trần Phong, cho dù có chết...hắn cũng có thể mang theo nụ cười để rời đi.

Mà nếu như nàng không nghe theo Trần Phong thì sao? Nàng nhất định sẽ chết ở nơi đó, chết ở trước mặt của Trần Phong, nếu như Trần Phong thật sự có biện pháp sống sót, như vậy cả đời này hắn sẽ mang theo sự hối hận cùng với áy náy, và sẽ căm ghét chính mình cho tới cuối đời. Cho nên, nàng nhất định phải đi!

Vương Dao đã hiểu thấu mọi chuyện, cho nên nàng mới không có một chút do dự rời đi.

"Vậy nếu như hắn sẽ chết thật sự thì sao?" Minh Nguyệt nhìn về phía Vương Dao hỏi.

Vương Dao yên lặng, nhìn về phương hướng tổ chức thần bí, ánh mắt trở nên kiên định nói: "Nếu như anh ta chết rồi, ta nhất định sẽ giết sạch toàn bộ tổ chức thần bí để chôn cùng với anh ấy, sau đó, ta sẽ đi tìm anh ấy."

Nói xong nàng liền không lên tiếng nữa.

Một người điên! Minh Nguyệt nhìn vào ánh mắt của nàng, cô bé này không giống như là đang nói giỡn!

Ta mới là nhân vật phản diện cơ mà? ! Minh Nguyệt có một chút bất đắc dĩ.

Loại người vì người mình yêu mà muốn hủy diệt thế giới này, không phải là sự tình mà những nhân vật như nàng nên làm hay sao? Vì sao lại bị hai người các người đoạt mất! A, đúng rồi, nàng bây giờ đã có thể khẳng định —— hai người này đều là người điên.

Trần Phong là một kẻ điên, một kẻ điên thích chơi với lửa, chỉ cần sơ sẩy một chút liền có khả năng chết, mà Vương Dao, đồng dạng cũng là một kẻ điên! Một kẻ điên đồng hành cùng với kẻ điên Trần Phong! Người ở trên cái thế giới này đều là như vậy hay sao? Minh Nguyệt có một chút nhức đầu, nàng bỗng nhiên có một chút hoài niệm Vương Thuần, ân... vẫn là Vương Thuần đáng yêu của nàng, vừa nhu thuận lại vừa nghe lời, không có việc gì còn thể đánh cho một trận.

Xoạt! Trên mặt đất truyền đến tiếng bước chân, Minh Nguyệt ngẩng đầu lên, đã phát hiện Vương Dao đang rời đi.

"Cô...không đợi hần à?" Minh Nguyệt ngạc nhiên hỏi.

"Anh ấy đã nói là ta không cần phải lo lắng." Vương Dao nhìn về phía phương xa, trong thanh âm non nớt mang theo một tia lạnh lạnh: "Nếu như ta đã đột phá khỏi gông cùm xiềng xích của cấp A, thì đây cũng là thời điểm ta nên đột phá...chờ đến khi ta đột phá... đích thân ta sẽ đi đón anh ấy!"

Xoạt! Vương Dao lướt nhẹ đi.

"..."

Minh Nguyệt im lặng, hai kẻ điên này.

Tín nhiệm...thứ này thật sự tồn tại sao? Ít nhất, ở cái thế giới kia của nàng, thứ này cũng không có tồn tại.

Vù! Gió lạnh thổi qua, thân ảnh của Minh Nguyệt đồng dạng cũng biến mất tại nguyên chỗ.

Mà vào lúc này, tại tổ chức thần bí, trong trung tâm điều khiển, ngay vào thời điểm Trần Phong muốn tự bạo đồng quy vu tận, ngay vào thời điểm ánh sáng màu đỏ tích súc đến cực hạn, có một người đột nhiên thức tỉnh.

Đó là một cô gái, nàng có một chút mờ mịt nhìn về phía chung quanh, chỉ thấy một đồng thi thể.

Xoạt! Trí nhớ của nàng dường như đã được khôi phục lại, Trần Phong...cơ thể của nàng vẫn đang còn có một chút run rẩy. Cái gã trẻ tuổi đáng sợ kia, mang trên người một bộ cơ giáp năng lượng, bước vào bên trong trung tâm điều khiển, trong nháy mắt chém giết tất cả mọi người, nàng chỉ vờn vờn nhìn thoáng qua liền mất đi ý thức.

Cái gã đó... nàng nghĩ đến việc đứng dậy và cảm thấy cơ thể của mình rất đau đớn..nàng cúi đầu xuống, nhìn thấy vết sẹo trên ngực và máu vẫn đang chảy.

"Ngưng!" Nàng nhẹ nhàng điếm một cái, năng lượng màu hồng lóe lên, vết thương đang chậm rãi khép lại.

"Vẫn còn tốt...khoảng cách so với điểm trí mạng còn kém ba li..." Nàng ngẫm lại vẫn còn có một chút sợ hãi, nếu như đòn công kích chệch sang ba li nữa, nàng nhất định sẽ chết! Lúc ấy Trần Phong chỉ tiện tay công kích, nếu như gã nhằm vào nàng, nàng đã chết rồi!

Nàng cảm thấy rất là may mắn, mà vào lúc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được ánh sáng màu đỏ ở phía xa xa.

"Chuyện gì đã xảy ra ở đó?"Nàng hơi nghi hoặc một chút đi đến nơi đó, chờ đến khi đẩy cánh cửa khép hờ ra, nàng liền nhìn thấy một màn hít thở không thông ---- ---- có một bóng người đang lặng yên đi tới gần Trần Phong! Sau đó...

Phốc! Người kia đâm một đao vào sau lưng Trần Phong, sinh mệnh lực của Trần Phong dường như hết sức ương ngạnh, nhưng người đó lại lạnh lùng không nói một lời nào, đâm từng đao vào cơ thể, chọc ra từng cái lỗ máu ở trên người của Trần Phong!

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé, chờ đến khi trên người nhuộm đầy máu của Trần Phong, người này mới dừng tay.

Trần Phong...đã chết đến không thể chết lại.

"Một người đàn ông thật mạnh mẽ!" Nàng cảm thấy vô cùng kinh diễm.

Đổi trắng thay đen

Rất nhanh, người này liền giải trừ hệ thống phòng ngự, một đám tiền bối của tổ chức thần bí tới, đem thi thể của Trần Phong đánh thành tro bụi, mỗi nguy của tổ chức thần bí đến lúc này mới xem như là được giải trừ. Người kia, đã cứu được tất cả mọi người!

"Người là ai?" Kim Điền có một chút nghi hoặc nhìn người trước mắt, hắn chưa bao giờ thấy qua người này, mà vào lúc này, người kia cũng chậm rãi xoay người lại, cô gái rất cục cựa cũng trông thấy dung mạo của đối phương.

"Là người? !" Cô gái xúc động nói.

"Tiểu Đồng, người biết hắn à?" Kim Điền ngạc nhiên hỏi.

"Ừm." Cô gái gật đầu nói: "Vào lúc Trần Phong tập kích trung tâm điều khiển... có thể bởi vì thực lực của ta quá yếu, cho nên hắn chỉ tiện tay công kích, ta tưởng là tất cả mọi người đều đã chết, chỉ có một mình ta sống sót ngoài ý muốn..."

"Không nghĩ tới... vẫn còn có người khác sống sót." Nàng vui đến phát khóc, tất cả những người mà nàng nhận biết đều đã chết rồi, có rất nhiều người vì cứu nàng, bị Trần Phong giết chết ở trước mặt nàng, không nghĩ tới thế mà còn có thể trông thấy người quen!

"Ồ." Đám người lúc này mới hiểu rõ.

Đúng vậy, loại người có tâm tư kín đáo như Trần Phong, chắc chắn khi tiến vào trung tâm điều khiển hắn sẽ giết sạch tất cả mọi người, tuyệt đối không có khả năng để cho người khác có cơ hội đánh lén hắn, chỉ có người sống sót ngoài ý muốn...

"Rất tốt!" Kim Điền vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Người làm không tồi! Rất có tiền đồ, hắc hắc, người tên là gì? Về sau hãy đi theo ta đi."

Người kia ngẩng đầu, bình tĩnh nói: "Vương Phong."

Vương Phong, năm nay 18 tuổi, là một thiên tài mới nổi ở tổ chức thần bí, hẳn là người đứng hạng nhất ở trong kỳ khảo hạch tuyển dụng, được Phương Khôi mang đi, trở thành một thành viên của bộ nghiên cứu. Vào lúc sự kiện Vương Dao bộc phát, Vương Phong đã được điều động đi đến trung tâm điều khiển thu nạp tư liệu, tránh thoát khỏi một tràng giết chóc ở tòa nhà giam giữ Vương Dao, hơn nữa còn may mắn sống sót khi Trần Phong tập kích trung tâm điều khiển.

Người làm chứng: Diệp Uyển Đồng.

Nhân chứng: rất nhiều thành viên của tổ chức thần bí.

Xác nhận danh tính: Thông qua.

...

Vương Phong phát hỏa, trong vòng một đêm liền trở nên nổi danh.

Trần Phong là người nào? Đây chính là nhân vật xếp thứ nhất bị truy nã của tổ chức thần bí, cho dù là Lữ Hồn tiền bối ra tay mấy lần cũng thất bại, mấy cường giả cấp A trong lúc vô tình gặp được Trần Phong cũng bị hắn chém giết! Đó là một nhân vật vô cùng đáng sợ. Mà bây giờ, hắn đã chết, chết ở trong tay của Vương Phong.

Hơn nữa còn là vào thời điểm Trần Phong sắp tự bạo đồng quy vu tận với mọi người, theo một ý nghĩa nào đó, Vương Phong đã cứu vớt một lượng lớn người của tổ chức thần bí một lần.

Cho nên...cái tên Vương Phong đang dùng một loại tốc độ bất khả tư nghị lan truyền ra khắp tổ chức thần bí.

Nghi ngờ? Chống lại? Không tồn tại.

Những người có ý đồ nghi vấn Vương Phong, sẽ bị những thành viên trong tổ chức thần bí được Vương Phong cứu mạng đánh thành đầu heo, Vương Phong trong vòng một đêm liền trở thành thiên tài chạm tay có thể bỏng của tổ chức thần bí. Không ai sánh bằng.

Tổ chức thần bí tự nhiên cũng đã tiến hành nghiệm chứng nhiều phương diện đối với Vương Phong, kết quả...danh tính đã được xác nhận! Huống chi, Vương Phong còn là người mới giống như Diệp Uyển Đồng thông qua khảo hạch tuyển dụng, thân phận không có vấn đề gì.

"Vương Phong..." Kim Điền nhìn số liệu kiểm tra ở trước mắt.

Mấy phần thi trước được 100 điểm còn không tính, phần thi kiểm tra cuối cùng được 100 điểm, quả thực đã làm cho hắn cảm thấy kinh diễm, phải biết rằng, thứ này chính là do số mệnh an bài!

Vận khí cao như vậy...Kim Điền thở dài một tiếng, khó trách vì sao Trần Phong lại chết ở trong tay của Vương Phong. Tên Trần Phong này quá mức yêu nghiệt, có vận khí kinh người, ngoại trừ tâm trí, điểm đáng sợ nhất của hắn chính là vận khí! Mà bây giờ, khi hắn gặp phải một người còn có vận khí tốt hơn như Vương Phong...

Xem một chút chiến tích của Vương Phong đi, vào lúc Trần Phong giết người tại toà nhà giam giữ Vương Dao, Vương Phong lại được điều đến trung tâm điều khiển, thử hỏi, nếu như lúc ấy Vương Phong cũng đi theo nhóm người Phương Khôi làm thí nghiệm, chẳng phải là sẽ cùng chết rồi? Đây chính là vận khí!

Trần Phong ở trung tâm điều khiển vì tiết kiệm năng lượng, đã dùng một phương thức tiết kiệm năng lượng nhất đánh giết mọi người, đánh giá thấp sức chiến đấu của hai người Vương Phong cùng với Diệp Uyển Đồng, lưu lại cho hai người Vương Phong một hơi, về sau Vương Phong mới có thể mang theo thân thể bị thương nặng, đem Trần Phong giết ngược lại.

Đây cũng là vận khí! Đây mới là mục đích thực sự vì sao tổ chức thần bí lại muốn khảo hạch vận khí! Tổ chức thần bí vận chuyển nhiều năm như vậy, bọn hắn đã sớm rõ ràng, quy tắc ở trên cái thế giới này, lực lượng nào mới cần được ưu tiên! Hiển nhiên, lần khảo hạch này của bọn hắn, đã thực sự mang tới một tuyệt thể thiên tài cho tổ chức.

Đương nhiên, Kim Điền cũng không biết là, theo việc tất cả mọi người ở bộ nghiên cứu chết, Trần Phong có đem đen đổi thành trắng cũng không có ai quản, huống chi, trung tâm điều khiển bởi vì nguyên nhân Trần Phong, vừa

lúc tồn thất một 'Bộ phận tư liệu', theo như lời khai của Vương Phong, tự nhiên cũng không có người nào đi nghiệm chứng, Trần Phong liền chân chính biến thành Vương Phong.

"Có lẽ..." Trong mắt của Kim Điền lóe lên tinh mang, tên tiểu tử Vương Phong này, trong tương lai có thể sẽ đạt đến loại tình trạng kia?

Hai năm này tổ chức tồn thất rất nặng nề, bởi vì nguyên nhân Trần Phong và Vương Dao, thực lực càng là giảm xuống trên phạm vi lớn, tổ chức nhất định phải nhanh bồi dưỡng ra một nhóm người mới! Mà người được bồi dưỡng trọng yếu nhất, có lẽ chính là cái tên Vương Phong này!

"Tên tiểu tử này..." Kim Điền nhin không được cười ha ha.

Vận khí a...cái thứ này thật sự là khó mà phỏng đoán.

"Thành tựu tương lai của tên tiểu tử này có lẽ sẽ không dưới ta, cũng nên sớm giao hảo." Trong lòng của Kim Điền có suy nghĩ.

Mà vào lúc này, Quý Phong đang ẩn nấp ở một nơi cách tổ chức thần bí không xa lộ ra vẻ mặt mờ mịt xem tin tức vừa mới lấy được ở trong tay, Trần Phong đã bị giết chết.

"Như vậy liền chết?" Quý Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Không nên như thế chứ, gã vừa mới quyết định đi theo Trần Phong, con hàng này liền chết? ! Gã khẳng định, Trần Phong nếu đã chết, từ nay gã sẽ thật sự phải lưu lạc trong giang hồ, vô luận là tổ chức thần bí hay là Hiệp hội chế tác Gen cũng sẽ không tiếp nhận gã!

"Trần Phong chết rồi?" Hai mắt của Thường Lộ Quá tỏa sáng.

"Cao hứng cái rắm, hắn chết rồi rất nhanh liền đến phiên chúng ta." Quý Phong tức giận nói.

"Không không." Thường Lộ Quá lắc đầu nói: "Ngài quên chúng ta lúc trước làm sao lại bị đuổi giết rồi à? Chính là vì mang tội cấu kết với Trần Phong a! Những điều này vốn không phải là sự thật a! Cái tên Trần Phong này quá

mức quỹ dị, khi còn sống, ở trên người của hấn căn bản không tra được bất cứ một chuyện gì, thế nhưng nếu như hấn đã chết rồi..."

Hai mắt của Quý Phong tỏa sáng.

Không phải là như vậy hay sao! Chỉ cần tra ra chân tướng sự kiện Huyền Sát Lệnh lúc trước không phải là có thể giải quyết? !

Gen Công Hội tới

Trên người của Trần Phong luôn có một cỗ năng lượng kỳ dị ngăn cản sự điều tra của bọn hắn, thế nhưng cái tên này nếu hôm nay đã chết rồi, bọn hắn không phải là liền có thể dễ dàng tra cứu những chuyện lúc trước hay sao?

"Đi!" Ý chí chiến đấu của Quý Phong liền trở nên sục sôi, gã đi liên hệ với gián điệp của tổ chức thần bí, chuẩn bị trở về tổ chức, nhưng mà vào lúc này đây, gián điệp lại đưa đến một phần tin tức khác, Quý Phong liếc nhìn, thân thể liền cứng đờ.

"Có chuyện gì?" Thường Lộ Quá tò mò nhìn sang, cũng lập tức lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Rất lâu sau, hai người liền trăm miệng một lời phun ra một câu.

"Con m* nó!"

Trần Phong chết rồi? Người giết Trần Phong chính là Vương Phong? ! Đây m* nó không phải là một người hay sao, cái tên Vương Phong không phải là bọn hắn đặt cho thân phận giả của Trần Phong hay sao?.

Tâm tình của Quý Phong cao hứng còn chưa được hai phút liền hạ xuống điểm đóng băng, gã biết ngay là con hàng Trần Phong này sẽ không chết dễ dàng như vậy mà!

Chỉ có điều là vào thời điểm Thường Lộ Quá còn đang lộ ra vẻ mặt ăn phải ph* n chó, Quý Phong bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, sắc mặt liền đại biến, lôi kéo Thường Lộ Quá vắt chân lên cổ chạy trốn!

"Lão đại?" Thường Lộ Quá lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Im miệng." Quý Phong không nói một lời nào, mà chỉ liều mạng chạy trốn.

Oanh! Gã triển khai toàn bộ lực lượng cấp A đỉnh phong của mình!

Một giây!

Hai giây!

...

Có hai đạo tàn ảnh xuyên qua trong vùng hoang dã.

Mà vào thời điểm hai người Quý Phong vừa mới chạy đi không tới hai phút đồng hồ, bỗng nhiên, có một chùm sáng sáng chói từ trên trời buông xuống, bỗng nhiên khóa chặt toàn bộ vị trí của tổ chức thần bí.

Oanh! Cột sáng to lớn từ trên trời đánh xuống.

Oanh! Sóng nhiệt kinh khủng quét qua toàn bộ Vạn Vân Sơn, mấy chục toà nhà cao lớn chung quanh dãy núi, gần như bốc hơi trong nháy mắt.

"Đây là..." Thường Lộ Quá cảm thấy miệng đắng lưỡi khô nhìn một màn này, cho dù là bọn họ đã cách xa như vậy, vẫn có thể cảm giác được một làn sóng nhiệt khủng khiếp!

"Là bọn hắn." Quý Phong lau lau mồ hôi lạnh trên trán, trong lòng run sợ nói: "Gen Công Hội, đã ra tay rồi."

Xoạt! Từng đạo cột sáng buông xuống! Mỗi một cột sáng hạ xuống, đều kèm theo sự chấn động của đất trời!

Thiên địa biến thành một mảnh nóng sáng, trong mắt hai người đã không còn thấy rõ bất kỳ một vật gì, cỗ hào quang kinh khủng kia, xỏ xuyên qua hết thảy, tràn ngập toàn bộ đất trời! Vạn Vân Sơn được bao phủ bởi mây mù không biết bao nhiêu năm, có được khả năng phòng thủ và che chắn mạnh mẽ, cũng không thể chống đỡ được một giây!

Xoạt! Cột sáng thứ tư buông xuống, mây mù đầy trời rốt cục cũng biến mất, cột sáng không có một chút dừng lại nào đánh vào trung tâm tổ chức thần bí.

Oanh! Một đám mây hình nấm khổng lồ mọc lên! Đại địa rung động.

Trong lòng của hai người Quý Phong cùng với Thường Lộ Quá cảm thấy kinh dị, cho dù cách xa như vậy, bọn hắn vẫn như cũ có thể cảm giác được cỗ lực lượng mạnh mẽ kia! Tổng bộ của tổ chức thần bí, chỉ sợ là giữ không được. Điều duy nhất mà hai người muốn biết chính là, những người kia, có trốn được hay không?

Vạn Vân Sơn, dãy núi đứng sừng sững không biết bao nhiêu năm này, trong nháy mắt liền hóa thành một đồng đồ nát, hết thấy các toà nhà bên trong tổ chức thần bí, cũng vào thời khắc này sụp đổ!

Oanh! Bầu trời bị xé rách, có một cái thông đạo không gian thật lớn được mở ra, có từng cái thân ảnh có thực lực mạnh mẽ từ trên trời giáng xuống, quanh người tản ra khí tức kinh khủng, khiến cho người ta phải sợ hãi.

Đây đều là cường giả của Gen Công Hội! Bọn hắn...rốt cuộc cũng đã đến!

Vù! Có vô số bóng người xuất hiện, tổ chức thần bí có mạnh hay không? Rất mạnh, thế nhưng trải qua nhiều năm như vậy, tổ chức thần bí ẩn núp trong bóng tối, cũng không dám làm bại lộ vị trí của tổng bộ tổ chức, cũng không dám công bố sự tồn tại của tổ chức, chính là bởi vì Gen Công Hội!

Gen Công Hội, được xem như là bá chủ của cái tinh cầu này! Hệ thống Gen... nghiên cứu năng lực...Gen Công Hội đã sớm thâm thấu vào trong máu của tất cả mọi người.

Làm sao so? Lấy cái gì so? Tại sao tổ chức thần bí phải âm thầm ẩn núp trong những năm qua, chính là vì muốn siêu việt Gen Công Hội! Chỉ vào thời điểm vượt qua Gen Công Hội, chỉ vào thời điểm có sức mạnh lớn nhất, bọn hắn mới dám xuất hiện.

Xoạt! Vô số cường giả cấp A buông xuống, so sánh với tổ chức thần bí, nhân tài của Gen Công Hội hiển nhiên càng nhiều hơn! Tổ chức thần bí vốn chỉ có thể tuyển chọn nhân tài ở bên trong các gia tộc phụ thuộc, mà Gen Công Hội thì sao, phạm vi tuyển chọn của bọn hắn là toàn bộ cái tinh cầu này! Gần như hết thấy gen chiến sĩ đều muốn gia nhập vào Gen Công Hội! Đây căn bản là hai thế lực không cùng một cấp độ!

Trong hư không, người phụ trách lần hành động này của Gen Công Hội đứng lơ lửng giữa không trung, dùng ánh mắt lạnh lạnh quét qua tổ chức thần bí, phát hiện ra được ở nơi này không còn một người sống nào.

"Xem ra đã rút lui."

"Chúng ta sau khi nhận được tin tức đã dùng một tốc độ nhanh nhất chạy đến, không nghĩ tới..."

"Không sao, tổng bộ đã bị hủy, bọn hắc cũng không gây nên được bao nhiêu sóng gió nữa."

"Đúng thế, những gì còn lại ở đây đã đủ để cho chúng ta nghiên cứu."

Chung quanh, ở bên trong từng đồng từng đồng đồ nát, nhân viên tìm kiếm của Gen Công Hội, tìm thấy vô số thiết bị lưu trữ dữ liệu.

Từ thông tin lưu lại ở bên trong những thiết bị này, thậm chí là cả tư liệu và tốc độ tiến triển của các dự án khác nhau, cho dù đã bị hủy diệt một phần lớn, thế nhưng những gì lưu lại cũng đã đủ để cho Gen Công Hội nghiên cứu rõ ràng.

Tổ chức thần bí vì cái gì lại có thể làm cho Gen Công Hội cảm thấy kiêng kỵ? Bởi vì không biết! Bọn hắc có đủ loại dự án thí nghiệm kỳ quái, khiến cho người ta phải kinh sợ.

Mà bây giờ...khi bọn hắc hốt hoảng bỏ chạy, ngay cả thời gian phá hủy những thứ này cũng không có, tổ chức thần bí ở trong mắt của Gen Công Hội đã không còn bất luận một bí mật nào! Cái tổ chức này, đã xong đời.

"Bắt đầu nghiên cứu tư liệu."

"Tất cả các thành viên của tổ chức thần bí, hết thảy những gia tộc phụ thuộc, hết thảy những người có liên quan, phải điều tra thật rõ ràng, sau đó tiến hành truy nã toàn diện!"

"Ta muốn khiến cho bọn hắc triệt để biến thành chuột chạy qua đường."

"Hiểu rõ."

Một giọng nói bình tĩnh được phát ra, thông qua dăm ba câu của người phụ trách, kết cục của tổ chức thần bí đã được định đoạt! Nếu như không có chuyện gì ngoài ý muốn, nếu như hang ổ của tổ chức thần bí đã thật sự bị huỷ diệt, có lẽ cái tổ chức khủng bố này, từ nay sẽ biến mất!

"Người cung cấp tin tức là ai?"

"Là người này."

"Là nàng?"

"Ừm."

"Cái cô bé này..."

Người phụ trách bùi ngùi mãi không thôi.

Gen Công Hội rất mau liền phái người đến phong tỏa nơi này, vài vị cường giả hợp lực lại, thậm chí còn thành lập một truyền tống trận, đem nơi này nối liền cùng với Gen Công Hội.

Phát hiện kinh người

Ở đây...có lẽ sẽ trở thành một cái phân bộ mới của Gen Công Hội, vô số thành viên của Gen Công Hội xuất hiện, bắt đầu tiến hành hoạt động tìm kiếm, bức màn bí mật của tổ chức thần bí cuối cùng đã được vén lên.

Thành viên cốt lõi... hệ thống kết cấu... tư liệu dự án...dữ liệu của tổ chức thần bí bị bại lộ hoàn toàn. Miễn là có dữ liệu được lưu lại, đều sẽ được phân tích, sau đó kết hợp với đủ loại năng lực, rất dễ dàng liền có thể được khôi phục lại một cách hoàn chỉnh!

Nào chỉ là một bức màn bí mật! Tổ chức thần bí đơn giản là đã bị lột sạch quần áo!

Nhưng mà, không có người nào biết rõ, ở dưới lòng đất chỉ vài kilomet, đám người Trần Phong đang rơi xuống một cách điên cuồng, tốc độ còn đang tăng lên rất dữ dội!

Trước đó, bởi vì Vương Dao và Minh Nguyệt trốn thoát thành công, vị trí của tổ chức thần bí bị bại lộ, người của tổ chức thần bí phạm là có một chút đầu óc, sẽ không ở nguyên tại chỗ chờ chết!

Cho nên, Trần Phong ngay từ đầu đã sẵn sàng chuẩn bị di tản cùng với đám người tổ chức thần bí! Hấn khẳng định, làm một cái tổ chức sinh tồn không biết bao nhiêu năm ở dưới sự giám sát của Gen Công Hội, tất nhiên sẽ có thủ đoạn của chính mình, thỏ khôn còn có ba hang, huống chi là những người này? Trần Phong cũng muốn nhìn một chút, trụ sở chân chính của tổ chức thần bí nằm ở nơi nào!

Chỉ có điều là...hắn chưa bao giờ nghĩ tới, đường thoát là ở dưới lòng đất! Hết thầy thành viên của tổ chức thần bí, hiện tại đang ở bên trong một phương tiện giống như là một đoàn tàu điện ngầm dài ngoằng, chỉ có điều hướng đi của đoàn tàu điện ngầm này không phải là hướng ngang, mà là hướng xuống phía dưới! Thẳng đứng hướng xuống phía dưới!

Tốc độ...càng lúc càng nhanh!

"Chúng ta muốn đi đâu?" Trần Phong buộc miệng hỏi.

"Đi đến căn cứ chân chính của chúng ta." Trên khóe miệng của Kim Điện lộ ra một nụ cười.

"Căn cứ..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ hỏi: "Căn cứ của chúng nằm ở trong lòng đất?"

"Không." Kim Điện lắc đầu: "Nếu ở dưới lòng đất, khẳng định sẽ bị Gen Công Hộ phát hiện ra, ha ha, căn cứ chân chính của chúng ta, người rất nhanh liền biết!"

Có ý tứ gì? ? ? Trần Phong nhướn lông mày lên, cũng không tiếp tục hỏi nữa.

Rất nhanh liền biết...không phải là ở dưới lòng đất sao?

HUU...U...U...U...U ! Tàu điện ngầm xuyên qua trong bóng tối.

Lòng năng lượng nhân nhật đã xuất hiện chung quanh, tốc độ của tàu điện ngầm vẫn còn đang tăng thêm, thế nhưng theo việc độ sâu không ngừng gia tăng, Trần Phong có thể thấy rõ ràng, lòng năng lượng đã bắt đầu rung động, năng lượng đang bị tiêu hao rất nhanh, mà thế giới bên ngoài tàu điện ngầm, cũng đang từ màu đen biến thành màu đỏ!

Là một mảnh màu đỏ! Ai có thể nghĩ tới, ở chỗ sâu nhất bên trong lòng đất, lại là một biển lửa! Mỗi một đoá hoa lửa, đều đang bốc cháy với nhiệt độ khủng khiếp, đoàn tàu điện ngầm không giống như bình thường này, cứ như vậy một mạch xông vào bên trong biển lửa.

Tít tít tít ——Còi báo động chói tai vang lên.

Lòng năng lượng đã gần như biến thành trong suốt, lúc nào cũng có thể sụp đổ, mà đúng vào lúc này, ở bên trong dung nham nóng chảy sâu nhất bên trong biển lửa, xuất hiện từng đoàn từng đoàn phù văn năng lượng to lớn.

Ô...ô...n...g —— Mỗi một đạo phù văn năng lượng đều lập loè hào quang.

Mấy chục đạo phù văn năng lượng kết hợp lại cùng một chỗ, tạo thành một bộ dáng quỷ dị. Tàu điện ngầm mang theo tiếng rít đậm sầm vào, trong nháy mắt dung nhập bên trong cái trận pháp phù văn to lớn này.

Oanh! Gợn sóng nhàn nhạt lóe lên, tàu điện ngầm xuyên qua trận pháp, thế giới trước mắt, trong nháy mắt trở nên vô cùng rõ ràng, ánh nắng quen thuộc chiếu rọi lên trên người, Trần Phong mở to mắt, khiếp sợ phát hiện ra, bọn hắn vậy mà đã trở lại mặt đất!

Ở đây...Trần Phong nhìn về phía sau lưng, địa phương mà bọn hắn đi ra, rõ ràng là một cái hang đá.

Xoạt! Quầng sáng may mắn khởi động! Trần Phong sử dụng một chút giá trị may mắn còn lại để xác định vị trí, lại ngạc nhiên phát hiện ra, vị trí ở nơi này, thế mà đang ở phía dưới Vạn Vân Sơn!

Không...càng chuẩn xác hơn mà nói...là ở một bên khác của cái hành tinh này!

? ? ? Trần Phong có một chút phát mộng, một bên khác? Chờ một chút, cho nên nói, vừa rồi ở trong mấy phút ngắn ngủi kia, bọn hắn thế mà xuyên qua cả một cái hành tinh và đi tới một bên khác? Người đang đùa ta hay sao? Mặc dù trình độ khoa học kỹ thuật của cái thời đại này rất cao, thế nhưng...thông qua một con đường ở dưới lòng đất đi xuyên qua nửa bán cầu bên kia, đây là cái công nghệ đen gì! (công nghệ đen: công nghệ vượt thời đại, không thể tưởng tượng nổi)

"Hoan nghênh đi tới căn cứ của tổ chức thần bí." Kim Điện vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong nói: "Ở đây, chính là ngôi nhà chân chính của chúng ta."

Đây mới là căn cứ chân chính của tổ chức thần bí? Trong ánh mắt của Trần Phong lộ ra sự ngạc nhiên.

Quả thật, cái vị trí này so với căn cứ Vạn Vân Sơn an toàn hơn gấp một trăm lần, coi như bị phát hiện, Gen Công Hội cũng không có cách nào đánh tới, bởi vì nơi này chính là một cấm địa không biết, là một khu vực mà nhân loại chưa bao giờ thăm dò qua, đó là một cái thế giới hoàn toàn khác biệt!

Vị trí của cái căn cứ này quá tuyệt vời! Thế nhưng...bạn hẳn sẽ làm nhiệm vụ như thế nào? Dù loại dự án, dù loại nhiệm vụ, dù loại kế hoạch...chẳng lẽ sau khi rời đi khỏi phân bộ, trở lại căn cứ chính, chỉ có thể dưỡng lão ở đây?

Lần này bạn hẳn trở về, là bởi vì được Kim Điền bảo lãnh, Kim Điền có quyền hạn đặc biệt, có thể mang bạn hẳn tới đây, vậy những người khác thì sao? Chẳng lẽ mỗi lần đi ra ngoài làm nhiệm vụ đều cần Kim Điền mang theo?

Còn nữa, loại thủ đoạn đi xuyên qua lòng đất này, vô luận là có hay không có công nghệ đen, nhất định sẽ tiêu hao không ít a? Nếu như tiêu hao quá khổng lồ, đi một chuyến về một chuyến căn bản là không có lời! Giống như là muốn mua một cái khăn tắm, còn phải ngồi tàu điện ngầm đi đến những thành thị khác vậy.

Đầu óc có bệnh mới làm như vậy a? Cho nên, tổ chức thần bí đến cùng đã làm như thế nào? Trần Phong cảm thấy rất ngạc nhiên, hẳn dùng nửa ngày thời gian để đi tìm hiểu một chút, liền sợ ngây người.

Nơi này...không, càng chuẩn xác hơn mà nói, là vùng lĩnh vực này, là do một vị siêu cường giả nào đó mở ra! Trong truyền thuyết, ở chỗ mi tâm của vị siêu cường giả này có được một viên kỳ thạch, lập loè ánh sáng màu xanh lam nhàn nhạt, vị này có khả năng tùy tiện xuyên qua hai thế giới!

Trải qua sự nghiên cứu tỉ mỉ, vị này đem năng lực của mình phát dương quang đại, dùng thời gian nhiều năm, ở dưới lòng đất thành lập vô số tiết điểm, có thể đi tới đi lui giữa hai thế giới! Thậm chí, không cần vị này phải ra tay, chỉ cần có một số quyền hạn nhất định, người có thể tự mình đến địa điểm tương ứng và đi tàu điện ngầm trở lại!

Mà cái quyền hạn này——chỉ có thành viên cao cấp của tổ chức thần bí, mới có thể thu hoạch được quyền hạn đi xuyên qua lòng đất.

Thành viên hạch tâm cấp một, thu hoạch được quyền hạn đi xuyên qua lòng đất, có thể mang theo 1 người.

Hệ thống thăng cấp

Thành viên hạch tâm cấp hai, thu hoạch được quyền hạn đi xuyên qua lòng đất, có thể mang theo 2 người..

...

Quản lý viên cấp một, thu hoạch được quyền hạn đi xuyên qua lòng đất, có thể mang theo 10 người.

Quản lý viên cấp hai, thu hoạch được quyền hạn đi xuyên qua lòng đất, có thể mang theo 20 người.

...

Lít nha lít nhít đủ loại quyền hạn đã làm cho Trần Phong chấn kinh.

Mà cái gọi là phương thức đi xuyên qua lòng đất, Trần Phong đã hiểu rõ, sau khi thu được quyền hạn tương ứng, sau khi danh tính của người được xác thực sẽ tự động thông qua, chỉ cần quét thẻ là có thể nhẹ nhõm xuyên qua! Cho dù là ở cái tiết điểm nào, cho dù là bất kỳ một cái vị trí nào... miễn là đã sớm được chọn trước, người có thể đi đến bất kỳ nơi nào!

"Thật là một năng lực đáng sợ." Trần Phong âm thầm kinh hãi.

Cho nên nói, những năm này, vị tiền bối này, vậy mà lại có thể lặng yên không một tiếng động thiết lập hệ thống giao thông trong lòng đất của cái hành tinh này? ! Một cái hệ thống giao thông khủng bố hơn xa các hệ thống giao thông rời rạc ở trên mặt đất? !

Hơn nữa, đây chỉ là ban đầu nhất! Trên cái thế giới này, có quá nhiều địa phương ẩn giấu nguy hiểm không biết, không có cách nào có thể thăm dò, ở bên trong danh sách của Gen Công Hội, hết thấy những 'Khu vực đợi khai phá' đều là như thế.

Có nhiều chỗ, cường giả cấp A có thể đi, những người khác đi sẽ chết.

Có nhiều chỗ, cường giả cấp A đỉnh phong có thể đi, những người khác đi sẽ chết.

Có nhiều chỗ, ai cũng có thể đi, thế nhưng sau khi đi lại không thể trở về được, chỉ có một số người có năng lực đặc thù, mới có thể đi vòng qua!

Những chỗ này, đều thuộc về hoàn cảnh ' Vị trí địa lý đặc thù ', mà hết lần này tới lần khác ở bên trong những chỗ có hoàn cảnh đặc thù này, đều có được một ít năng lượng thần bí mà mạnh mẽ, nếu như có thể đưa người đến nơi đó huấn luyện, có thể sẽ nhận được những chỗ tốt cực lớn!

Đây chính là nguyên nhân vì sao chỉ có một vài danh ngạch huấn luyện, mong muốn đào tạo một người mới trở thành cường giả, phải tiêu tốn quá nhiều chi phí, cho nên hằng năm khi những địa phương này mở ra, chỉ có một số người mới có thể tiến vào!

Đây là chuyện mà Gen Công Hội vẫn luôn muốn tìm biện pháp để giải quyết, đáng tiếc là...bọn họ không có bất kỳ một biện pháp nào! Cho nên, bọn hắn mới phải khống chế danh ngạch, chỉ có thiên tài chân chính hoặc là có bối cảnh đủ lớn mới có thể được tiến vào! Cũng bởi vì vậy mới có đủ loại hoạt động sàng chọn!

Thế nhưng ở chỗ này...Trần Phong nhìn một chút tin tức mà chính mình tìm hiểu được, cái hệ thống giao thông trong lòng đất trải rộng trong toàn bộ cái tinh cầu này, không chỉ bao gồm các tiết điểm khác nhau đi đến và trở về từ hai thế giới, mà còn có một số tiết điểm đi đến một ít địa phương thần bí!

Cho dù trên mặt đất nguy hiểm như thế nào, cũng không có liên quan gì đến bọn hắn! Hệ thống giao thông dưới lòng đất tồn tại, có thể đem tất cả mọi người, nhẹ nhõm đưa đến chỗ tốt nhất cần lịch luyện, ở nơi đó tiến hành ma luyện cùng với tăng cường thực lực!

Đây chính là nguyên nhân căn bản tại sao tổ chức thần bí một mực tin tưởng rằng mình có thể siêu việt được Gen Công Hội! Địa phương mà Gen Công Hội có thể đi, bọn hắn cũng có thể đi! Hơn nữa, còn có thể mang theo một lượng lớn người đi, Gen Công Hội nhọc nhằn khổ sở mới có thể sàng chọn ra được mấy người, đưa qua lịch luyện, mà bọn hắn thì lại có thể nhẹ nhõm đưa bất kỳ một thành viên hợp cách nào tới lịch luyện.

Địa phương mà Gen Công Hội không đi đến được, bọn hắc cũng có thể đi! Chỉ cần được tổ chức phân định là ở một nơi nào đó có được lực lượng đặc thù, có trợ giúp cực lớn đối với việc huấn luyện cùng với tăng cường thực lực, sau khi được mấy vị siêu cường giả đến nơi đó khai phá, tiết điểm trong lòng đất cũng sẽ được xây dựng hoàn thành, sau đó tổ chức thần bí sẽ có thêm một 'nơi huấn luyện bí mật', tùy thời có thể được dùng để cho các thành viên lịch luyện!

Đương nhiên, tổ chức thần bí cũng thiết lập hạn chế trên mỗi một cái tiết điểm, hạn chế không phải là nhân số, mà là thực lực, phòng ngừa có người tùy tiện tiến vào các địa phương có độ nguy hiểm quá cao chịu chết.

Ừm...Trần Phong mở ra danh sách tiết điểm của hệ thống giao thông trong lòng đất.

Xoạt! Một tấm bản đồ ba chiều xuất hiện ở trước mắt, Trần Phong nhìn những toà kiến trúc đại biểu ở trước mắt, và nhìn vào những cái tiết điểm dẫn đến những nơi đó, cùng với từng cái tiết điểm dẫn đến trại huấn luyện, trong lúc nhất thời lại ngây người.

Rất lâu sau, Trần Phong mới thán phục nói: "Thế giới trong lòng đất và các chiến binh?"

"Người nói cái gì thế?" Nhân viên kiểm tra an ninh hiển nhiên là không hiểu Trần Phong đang nói cái gì.

"Không có gì." Trần Phong lắc đầu, hắc chẳng qua chỉ là cảm thấy quá mức kinh người mà thôi.

Những siêu cường giả gắn kỳ thạch trên mi tâm, có lẽ là thuộc về cùng một môn phái? Cũng chỉ có ở bên trong cùng một hệ thống, dựa theo một quá trình đào tạo theo khuôn mẫu, mới có thể bồi dưỡng ra được những siêu cường giả đặc thù như thế! Căn cứ theo suy đoán của Trần Phong, những viên kỳ thạch trên mi tâm, có khả năng chính là một loại năng lực hoặc là vật phẩm, được bồi dưỡng thành cốt lõi của các loại năng lực khác nhau!

Bởi vì phương hướng khác biệt, cho nên mới có có màu xanh, màu trắng, màu đen...

Chỉ có điều là bản thân của những người này đã mạnh như thế, như vậy người bồi dưỡng ra bọn họ sẽ còn khủng bố đến mức nào?

Lữ Hồn...Mục Gia...người nào không phải là siêu cường giả! Thông qua nhưng tin tức mà bọn họ lộ ra trước mắt, Lữ Hồn chỉ có quan hệ huynh đệ với thủ lĩnh của tổ chức thần bí, cho nên, vị sư phụ đã bồi dưỡng ra hai người bọn hắn kia...

Đương nhiên, cũng có thể là vị sư phụ này đã qua đời, nhưng coi như là vị sư phụ này không tồn tại, các siêu cường giả liên quan đến cái tổ chức thần bí này vẫn đã đủ đáng sợ, hơn nữa có khả năng còn có nhiều hơn! Tổ chức thần bí, quả nhiên không đơn giản giống như bề ngoài!

"Chuyện này." Về mặt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, nhìn về phía một nhân viên ở bên cạnh hỏi: "Xin hỏi vị tiền bối xây dựng nên nơi này, có phải hay không là họ Mã?"

Vị tiền bối xây dựng nơi này có phải hay không là họ Mã thì Trần Phong không biết, thế nhưng vị tiền bối này cứ thế mà ở chỗ này mở ra một hệ thống giao thông dưới lòng đất là một chuyện đại sự.

Lấy tổ chức thần bí làm trung tâm, ngoại trừ các tiết điểm dẫn đến nơi này, Trần Phong còn thấy được một cái hệ thống thăng cấp hoàn chỉnh!

1, Thập Phương Ma Địa.

Nơi đó có một loại sinh vật biến dị có tên là 'Thập Phương Ma', bởi vì một loại lực lượng kỳ dị nào đó, được ngưng kết thành từ các nguyên tố, không bao giờ chết, không có trí tuệ!

Săn giết bọn chúng có thể tăng lên một số thuộc tính nhất định.

Thực lực đề nghị: gen chiến sĩ cấp E.

Thực lực hạn chế: không cho phép gen chiến sĩ cấp F bước vào.

Hướng dẫn săn giết: loại sinh vật này rất ngốc nghếch, có thể dễ dàng đánh giết.

Xác định mục tiêu

2, Du Phương Quỷ Tốt.

Ở một nơi nào đó trong lòng đất, bị năng lượng tối tàn phá bừa bãi, hình thành nên những sinh vật nguyên tố mạnh mẽ, bởi vì có âm khí quá nặng, được gọi là Quỷ Tốt, loại sinh vật này nuốt chửng xác chết đang phân hủy ở dưới mặt đất, sau khi nuốt chửng, sẽ nhận được một chút ít trí nhớ khi còn sống, sinh vật này có tính ăn mòn quá nặng, không dễ tới gần, có tính nguy hiểm nhất định.

Sau khi giết, có thể tăng thuộc tính tinh thần lên và củng cố tinh thần.

Thực lực đề nghị: gen chiến sĩ cấp D.

Thực lực hạn chế: gen chiến sĩ cấp E và cấp F không được bước vào.

Hướng dẫn săn giết: loại sinh vật biến dị này có IQ rất thấp, có thể đặt bẫy để giết chết.

3, Vũ Lạc Tinh Hoa.

Ở một nơi nào đó trong lòng đất, có một địa phương, bởi vì có được ánh sao kỳ dị ngưng tụ, được mọi người rất yêu thích, mỗi một đóa tinh hoa ngưng tụ ở nơi đó, đều có được lực lượng cường đại! Sau khi phục dựng, có thể tăng cường các loại thuộc tính cơ sở như tinh thần, thể chất, lực lượng, nhanh nhẹn.

Bởi vì có được lực lượng cường đại, cho nên có rất nhiều sinh vật am hiểu đào đất lang thang ở gần đó, vì thế, vào thời điểm phục dựng tinh hoa sẽ có nguy hiểm nhất định, hãy cẩn thận!

Thực lực đề nghị: gen chiến sĩ cấp C.

Thực lực hạn chế: Gen chiến sĩ cấp D trở xuống không được bước vào.

Hướng dẫn thu hoạch: Lặng lẽ đi vào.

4, Địa Tâm Cự Thú.

...

Trước mặt Trần Phong, là một danh sách tăng cường thực lực dày đặc, bắt đầu từ cấp E, mãi cho đến cấp A, còn có rất nhiều trại huấn luyện bí ẩn, mà rất nhiều nơi ở bên trong, đều là do tổ chức thần bí độc chiếm! Gen Công Hội căn bản là không có cách nào đến những nơi này!

Mà đáng sợ nhất là...không có giới hạn số lượng người! Mặc kệ là kẻ nào, chỉ cần có đầy đủ thực lực, đều có thể tiến vào! Đây mới là điều đáng sợ nhất, có lẽ là những loại tài nguyên khác, tổ chức thần bí không có cách nào so sánh với Gen Công Hội, thế nhưng nếu chỉ so về trại huấn luyện, tổ chức thần bí lại có thể bỏ xa Gen Công Hội mấy con phố!

"Những loại địa phương này..." Trần Phong nhìn qua mà có một chút rung động.

Tại sao hắn phải ở lại? Một là vì muốn tạo cơ hội cho Vương Dao cùng với Minh Nguyệt thoát đi! Hai là vì Linh Hải Mộc ẩn giấu bên trong tổ chức thần bí! Đáng tiếc là cho đến lúc cuối cùng, hắn cũng không có cách nào phát hiện ra Linh Hải Mộc được giấu ở nơi nào...nhưng mà bây giờ...chuyện này đã không còn trọng yếu nữa!

Tài nguyên! Vô luận là lúc nào, những thứ có thể tăng cường thực lực đều là tài nguyên! Thân phận của Trần Phong đã được cố định, cho dù là ở Hiệp hội chế tác Gen, quyền hạn của hắn đã được mở ra toàn bộ, không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản được hắn! Thế nhưng ở đó vền vẹn chỉ có tài nguyên chế tác gen!

Còn muốn tăng cường thực lực lên? Căn bản là không được! Dù sao thì cống hiến của hắn cho Gen Công Hội cũng không tính là quá nhiều!

Trần Phong khẳng định, căn cứ theo trình độ cống hiến của hắn đối với Gen Công Hội, hắn có thể thu được một ít tài nguyên nhỏ, thế nhưng danh ngạch đi đến bất kỳ một cái trại huấn luyện nào...

Ha ha, không có quan hệ gì với hấn, không có cách nào, bọn hấn sẽ gửi con của mình vào trước? Còn có đủ loại thiên tài! Trần Phong? Hấn thật sự là thiên tài, thế nhưng mà hiện tại Trần Phong chỉ là thiên tài trên phương diện chế tác! Có quan hệ cộng đồng gì tới thực lực? Đây chỉ là một phương diện phụ mà thôi!

Hiệp hội chế tác Gen đã coi hấn như là bảo bối, căn bản sẽ không đồng ý cho hấn đi vào các địa phương nguy hiểm! Cho nên...Trần Phong ở bên kia, gần như là không được cung cấp bất kỳ một loại tài nguyên tu luyện nào!

Cho tới nay, Trần Phong đều quen tự lực cánh sinh, ngoại trừ tài nguyên chế tác được Hiệp hội chế tác Gen cung cấp, bất luận loại tài nguyên tu luyện nào cũng đều là do hấn tự tranh thủ! Quá khó khăn!

Mà bây giờ...hấn lại có thể tùy tiện tiến vào bất cứ một cái trại huấn luyện nào! Trước mắt của hấn chính là một cái hệ thống thăng cấp vô cùng hoàn mỹ! Những thứ mà ở trong Gen Công Hội hấn chỉ có thể nhìn và ngưỡng mộ, ở chỗ này lại có khắp nơi, thậm chí điều kiện còn muốn tốt hơn!

Tổ chức thần bí...Trần Phong mặc niệm ở trong lòng, cái tổ chức này quả nhiên là quá đáng sợ. Sự thiếu hụt duy nhất của bọn hấn, có lẽ chính là nhân tài, nếu quả thật để cho bọn hấn dùng những thứ này bồi dưỡng ra đủ nhân tài, bồi dưỡng ra một lượng lớn siêu cường giả, Gen Công Hội sẽ thật sự gặp phải phiền toái.

Đương nhiên, đây cũng không phải là chuyện mà Trần Phong cần phải xem xét, hấn cần thận nghiên cứu những phó bản ở dưới lòng đất... ồ, không đúng, phải gọi trại huấn luyện, hấn đang thiết kế cho mình một con đường thăng cấp hoàn mỹ, mục tiêu là cấp B!

"Mình hiện tại mới chỉ là cấp C trung cấp, cho dù trong mấy ngày này vẫn luôn chiến đấu và tu luyện, nhưng bởi vì thiếu thốn tài nguyên tu luyện, cho nên vẫn luôn bồi hồi ở cấp C trung cấp, không tiến triển thêm được một chút nào, cho nên mục tiêu tiếp theo liền rất đơn giản."

"Trước tiên nhanh chóng xông vào cấp C đỉnh phong! Sau đó tiếp tục tăng cường thực lực, ừm... mấy cái trại huấn luyện này hấn là sẽ thích hợp, sau

đó chính là đột phá cấp C đỉnh phong!" Trần Phong dùng một tốc độ cao phân tích tình trạng của mình.

Chỗ tốt lớn nhất của trại huấn luyện là cái gì? Trước khi đi, liền biết được mình sẽ được nhận được cái gì ở trong đó! Người muốn cái gì, chỉ muốn đọc thông tin về các trại huấn luyện là được, không cần phải không ngừng đi thám hiểm, mãi đến khi tìm được vật mà mình muốn nữa.

Đương nhiên, vẫn có một ít đồ vật hiếm có, có xác suất xuất hiện cực thấp.

Ví dụ như, kết tinh hoả diễm, là một đồ vật hạch tâm làm cho năng lực hoả diễm đột phá đến cấp B, bất luận là một con biến dị thú loại hình hoả diễm nào, sau khi chết đều có thể hình thành kết tinh hoả diễm, thế nhưng cũng có khả năng là không có cái gì!

Cho nên mới cần phải đi chém giết không ngừng! Dùng một loại lời giải thích thông tục, thì cái này gọi là vận may, bất kỳ là một đồ vật gì ở trong trại huấn luyện, xác suất xuất hiện đều cao hơn so với bên ngoài vô số lần!

"Thế mà còn phải dựa vào vận may..."

Trần Phong lắc đầu, vận may là thứ mà bây giờ hắn không thiếu nhất. Tuy nhiên bây giờ kế hoạch đã được thiết lập xong, hắn nhất định phải làm tốt chuẩn bị chu đáo.

Chỉ có điều hắn không biết là, vào thời điểm hắn muốn tăng cường thực lực, tổ chức thần bí cũng đang điều tra hắn!

"Vương Phong đang làm cái gì?"

"Gần đây đều đang nghiên cứu làm cách nào để tăng cường thực lực!"

"Hắn không có tìm hiểu thêm thứ gì khác hay sao?"

"Không có, tất cả những chuyện mà hắn hỏi thăm, đều có quan hệ với việc tăng cường thực lực."

"Thân phận của hắn không có vấn đề gì đó chứ?" Kim Điền trầm giọng hỏi.

"Không có vấn đề, đã điều tra rất nhiều lần, xuất thân như người bình thường, Vương gia là gia tộc phụ thuộc của chúng ta, không có gì phải nghi ngờ."

Điều tra

"Trương gia mặc dù không phải, thế nhưng cũng là một trong những gia tộc dự bị, gia tộc của bọn hắn cũng đã được âm thầm điều tra rất nhiều lần, ngoại trừ thân thể của Vương Phong có một chút kỳ quặc."

Nhân viên điều tra nói đến đây liền dừng lại một chút.

Kim Điền: "..."

Nào chỉ là có chút kỳ quặc! Vị Trương gia chủ kia chính là bị cấm sùng lên đầu đấy! Gã thế mà nhìn được?

"Chắc là vì muốn gia nhập vào tổ chức của chúng ta." Nhân viên điều tra thấp giọng nói: "Trương gia đã xin rất nhiều lần, kỳ thật Trương gia đã sớm không có vấn đề, chỉ là bởi vì mấy năm này không có tuyển người mới, cho nên mới chậm trễ, lần này tình hình không ổn, chúng ta cũng không có cân nhắc Trương gia, bất quá, coi như chậm thêm, đoán chừng năm nay cũng phải làm, Trương gia đoán chừng tưởng là gia tộc của mình không hợp cách, cho nên mới sốt ruột."

"Ừm." Kim Điền khẽ gật đầu, có lẽ thật sự là như thế.

Bất quá...sau này có thể tiến cử Trương gia cho Lữ Hồn tiền bối, có quyết đoán như thế, có sự nhẫn nại như thế, có lẽ sẽ phù hợp với khẩu vị với Lữ Hồn tiền bối.

"Tiếp tục quan sát Vương Phong." Kim Điền trầm giọng nói: "Bất kể như thế nào, một nhóm người mới này, đừng cho họ bất kỳ quyền hạn thành viên cao cấp nào trong thời gian này! Quan sát thêm một quãng thời gian lại nói!"

Không xác thực được thân phận, hắn sẽ không có cách nào yên tâm, nếu quả thật có vấn đề...ha ha, cho dù là không có vấn đề, mà chỉ có một chút hoài nghi, vậy thì hãy ở lại cái căn cứ này cả đời đi!

"Hắn dù sao cũng đã giết Trần Phong cứu tất cả mọi người." Nhân viên điều tra thấp giọng nói: "Còn có tiểu thư Diệp Uyển Đồng, vẫn đang một mực cầu tình cho hắn."

"Tiểu Đồng?" Kim Điền cười khổ.

Nói đến Diệp Uyển Đồng, hắn liền cảm thấy đau đầu, thân phận của vị tiểu thư này, còn rất không bình thường, bởi vì trước khi tham gia khảo hạch, nàng chính là con gái của một đại nhân vật nào đó! Ừm...là con gái nuôi, về phần nuôi xong có thịt hay không thì hắn cũng không biết.

Gia tộc của vị tiểu thư này nguyên bản là gia tộc phụ thuộc tổ chức thần bí, sau này bởi vì một số nguyên nhân, bị một cái thế lực cường đại nào đó tiêu diệt. Thế là, vị tiểu thư này được một gia tộc nhận nuôi, sau đó...cái gia tộc này liền trở nên hỗn loạn. Nghe nói nam chủ nhân đã giết sạch hết thầy nữ quyến, gia tộc của nữ quyến lại chạy đến đại chiến một trận, kết quả cuối cùng, dường như là không có người nào còn sống sót.

Không đơn giản chỉ là cái gia tộc này, những gia tộc có dính dáng quan hệ ở gần đó, toàn bộ đều mắc vào! Nếu như nhất định phải mô tả cái kết quả này, ừm... chính là liên lụy cửu tộc! Hết thầy những thế lực có liên quan đến cái gia tộc kia, đều bị diệt sạch sành sanh.

Tổ chức thần bí vào thời điểm đó cũng mới vừa điều động nhân thủ hoàn tất, bởi vì tổ chức thần bí có thân phận đặc thù, vì ẩn nấp, tất nhiên sẽ phải cần một chút thời gian để chuẩn bị, không ngờ được bên này vừa mới chuẩn bị sẵn sàng, bên kia đã chết sạch rồi? Thế là, Diệp Uyển Đồng không chiến mà nổi danh. Trong 7 ngày thời gian, đem một gia tộc khổng lồ, liên lụy cửu tộc!

Một đại nhân vật của tổ chức thần bí dứt khoát đem Diệp Uyển Đồng thu làm con gái, thế là nàng trở thành một người có thân phận đặc thù, lần này đi đến tham gia khảo hạch cũng là vì muốn phát triển các mối quan hệ của mình. Đương nhiên, sau cùng bởi vì người mới thương vong thảm trọng, người mà nàng giao thiệp duy nhất chỉ còn lại có một mình Vương Phong.

"Nàng đã cùng với Vương Phong..." Kim Điền hỏi.

"Không có." Nhân viên điều tra lắc đầu nói: "Cô ấy đã thể hiện cảm xúc của mình một vài lần và đã bị Vương Phong từ chối."

"Vậy thì tốt." Kim Điền nhẹ nhàng thở ra một hơi, hẳn mặc dù muốn điều tra Vương Phong, thế nhưng trên bản chất vẫn còn có một chút tin tưởng, nếu để cho Diệp Uyển Đồng dính vào, tương lai của Vương Phong sợ rằng sẽ bị ảnh hưởng một chút.

"Tận lực khiến cho hai người bọn hắn bớt tiếp xúc." Kim Điền chau mày nói: "Vương Phong nếu như thông qua điều tra, có lẽ sẽ trở thành một người được tổ chức bồi dưỡng trọng điểm, tính cách của hắn lãnh đạm, chỉ cần dốc sức tăng cường thực lực là được rồi! Nếu như liên lụy đến chuyện tình cảm quá nhiều..."

"Rất là phiền phức!" Kim Điền nghiêm túc nói.

"Hiểu rõ." Nhân viên điều tra lĩnh mệnh.

"Đi xuống đi." Kim Điền phát phát tay.

Ô...ô...n...g —— Vòng đeo cổ tay bỗng nhiên chấn động, Kim Điền mở ra xem, lại có thể là Đường Lam.

"Thương thế của ngươi đã được chữa khỏi rồi à?" Kim Điền giống như cười mà không phải cười nói.

Đường Lam chính là người đã tranh đoạt Trần Phong cùng với Phương Khôi, cuối cùng bị Mục Gia đánh cho tàn phế, làm cho anh trai của gã phải tốn 500 vạn mới có thể chuộc gã về!

Đường Lam nghe vậy, khóe miệng liền co giật.

"Chắc bây giờ ngươi cũng đã biết, ngoại hiệu bây giờ của ngươi, đã biến thành Đường năm trăm vạn rồi chứ?" Kim Điền cười ha hả nói.

"Hừ." Đường Lam cười lạnh một tiếng nói: "Sớm muộn ta cũng sẽ gỡ viên kỳ thạch trên trán của ông ta xuống."

Kim Điền hơi híp tròng mắt lại, Đường Lam dám nói lung tung, hấn lại không dám, những vị tiền bối này đều có được thực lực khủng bố, mỗi người đều có năng lực chuyên môn của chính mình, cường hấn không hợp thói thường, vị Mục Gia này cũng rất là quý dị, hấn cũng không muốn tìm chết.

"Người đang sợ hãi à?." Đường Lam tức giận nói.

Kim Điền không nói chuyện, chỉ cười ha hả, người cũng không sợ, hiện tại có kết quả như thế nào?

"Hừ." Đường Lam tự nhiên biết được Kim Điền đang suy nghĩ cái gì.

"Lần này người tới tìm ta là..." Kim Điền thăm dò.

"Sự tình mà người nói kia, ta đáp ứng." Đường Lam thân nhiên nói.

"Thật sao?" Hai mắt của Kim Điền tỏa sáng, hấn biết rất rõ, những vật kia là bản sự giữ nhà của Đường Lam.

"Thật!" Đường Lam tức giận nói: "Mặc dù lúc trước Vương Phong đã cự tuyệt ta, nhưng cũng chỉ là vận khí siêu cấp vận năm khó gặp một lần! Ta cũng không thể buông tha cho hấn!"

"Huống chi...lão Phương bởi vì chết ngoài ý muốn, cái tên Vương Phong tự nhiên cũng không có ai làm chỗ dựa, ta chưa chắc đã không thể tranh một chuyển, coi như không tranh được, cũng có thể kiếm một cái nhân tình! Hắc hắc, ta cùng với các người không giống nhau, các người nhìn trúng vào thực lực, tiềm lực của hấn, ta nhìn trúng vào một điểm, là vận khí của hấn! Người có được loại vận khí này, không thể nào là người bình thường!" Đường Lam nghiêm mặt nói.

Vào một khắc Đường Lam nhìn thấy Vương Phong liền cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, vận khí của Vương Phong thực sự là quá khủng bố, không có ai có thể sánh bằng! Nhất là phần khảo hạch cuối cùng kia! Nếu đem vận khí ví von như hào quang, hào quang của Vương Phong vào lúc đó có thể ganh đua cùng với mặt trời! Người này, gã nhất định phải giao hảo!

"Tên tiểu tử người cũng không thể tư tàng một mình." Kim Diễn trừng mắt liếc Đường Lam một cái.

"Đương nhiên sẽ không." Đường Lam cười nhạt một tiếng nói: "Thế nhưng vận khí mà hắc nắm giữ, vốn là huyền học, nội tình của hắc mặc dù rất tốt, thế nhưng có thể học được hay không, thì phải dựa vào bản thân của hắc!"

"Đó là chuyện đương nhiên."

Huyền học

Hai người trò chuyện thêm một lúc nữa rồi mới kết thúc, mà Trần Phong, vào ngày hôm sau mới biết được, Kim Điền thế mà mời đến cho hắn một lão sư! Mà chương trình học học tập lần này, càng thêm kinh người!

Huyền học! Huyền học chân chính! Mà Đường Lam, cái tên gia hoả đã bị Mục Gia hành hung một trận kia, chính là lão sư của hắn!

"Khụ khụ, lúc trước chúng ta đã từng gặp qua." Đường Lam có một chút xấu hổ, lần trước gã bị đánh hiển nhiên là hết sức thê thảm.

"Chào ngài." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Cái đồ chơi huyền học này, ta không nói ngươi cũng hiểu rõ, nói trắng ra là, nó dựa vào hai chữ duyên phận, cũng không phải là đơn giản như vậy, mục đích học tập huyền học, là để nâng cao tỷ lệ!"

"Ví dụ như...đem tỷ lệ 1% nguyên bản của một chuyện nào đó, đề cao thành 10%! Cho dù là huyền học, hay là tỷ lệ, hoặc là duyên phận, đều có thể tăng cường thực lực cho ngươi, khiến cho thực lực mà ngươi có thể phát huy ra, trở nên cường đại vô số lần!" Đường Lam nói: "Mà ngoại trừ chuyện đó ra, học tập huyền học, còn có thể đề cao sự cảm ứng, có thể cảm ứng được một chút sự tình như có như không trong tương lai!"

"Ví dụ như...hôm nay có may mắn hay là không may mắn." Đường Lam nghiêm mặt nói.

"Lão sư." Trần Phong bỗng nhiên giơ tay.

"Nói." Đường Lam đối với thái độ học tập của hắn rất hài lòng.

"Chuyện kia." Trần Phong đứng dậy, yếu ớt hỏi: "Ta muốn hỏi một chút, ngày đó ngài có hay không cảm ứng được chính mình có khả năng bị đánh..."

Xoạt! Mặt mũi của Đường Lam nhất thời trở nên tối sầm, gã khẳng định, nếu như không phải gã nhìn trúng thiên phú của Vương Phong, nhất định sẽ đánh chết cái tên mất dạy này! Có cảm ứng được hay không, chính người còn không biết hay sao? Nếu như gã có thể cảm ứng được, vào ngày đó làm sao lại bị đánh một trận thê thảm như vậy? Đây không phải là biết rõ rồi còn cố hỏi hay sao? !

"Không có." Đường Lam tức giận nói.

"Vậy thì học cái này còn làm được cái gì?" Vẻ mặt của Trần Phong trở nên vô cùng nghi hoặc.

Đường Lam: "..."

Gã nhìn kỹ một chút Vương Phong, Kim Điền cũng nhìn qua, lúc này mới phát hiện ra, Vương Phong mặc dù một mực nghe lời, nhưng căn bản lại không tin tưởng huyền học, đây không phải là hấn nghi vấn Đường Lam, mà là nghi vấn huyền học!

Ý của hấn là "Học cái đồ chơi này, thật sự có hiệu quả hay sao?", nếu như là những người khác hỏi câu này, Đường Lam đúng là sẽ lười nhác phải giải thích, người có tin hay không thì kệ m* người, thế nhưng người này lại là Vương Phong, là một trong những người mà gã coi trọng nhất! Cho nên, gã nhất định phải giảng giải!

"Bởi vì thực lực của Mục Gia quá mạnh, ta tự nhiên không có cách nào cảm ứng được." Đường Lam cười khỏ: "Thế nhưng nếu như là những người khác, ví dụ như con hàng Kim Điền này muốn giết ta, ta nhất định có thể sớm cảm ứng được."

"..."

Kim Điền trừng mắt: "Có tin hay không ta hiện tại liền chặt người?"

"Cho nên nói." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Chỉ có thể cảm ứng được những người có thực lực yếu hơn hoặc là bằng với mình, người mạnh hơn mình thì không cảm ứng được, vậy ta học cái này thì có thể làm được cái gì?"

"Duyên phận rất là trọng yếu, ta biết. Vận khí cũng rất trọng yếu, ta biết. Nhưng nếu nói huyền học có khả năng tăng cường duyên phận cùng với vận khí, thì ta không tin."

"..."

Cuộc trò chuyện đột ngột kết thúc.

Kim Điền cùng với Đường Lam quay mặt lại nhìn nhau, không ngờ được Vương Phong lại là cái dạng người này? Kỳ thật chuyện này cũng rất đơn giản, Đường Lam cũng biết ý tứ của Vương Phong, người không phải nói huyền học rất trâu bò hay sao? Chỉ cần chứng minh một chút là có thể!

Thế nhưng cái đồ chơi này thật đúng là không thể chứng minh được.

Ném đồng xu? Cái trò mèo này gần như người nào cũng có thể làm được! Cường giả ở cái thời đại này gần như không gì không làm được, huyền học dường như cũng rất khó có thể chứng minh. Đừng nói là muốn làm cho đồng xu ra mặt số hay là mặt chữ, coi như biến đồng xu thành một đồng vàng cũng có thể làm được!

"Được thôi." Đường Lam hít vào một hơi thật sâu nói: "Ta sẽ nói cho người biết một chút."

Là một thiên tài có vận khí tốt nhất, tại sao người lại có suy nghĩ như vậy? Coi như huyền học không có cách nào biểu thị một cách trực quan, gã nhất định cũng phải thông não cho Trần Phong!

"Người cảm thấy sức chiến đấu của ta như thế nào?" Đường Lam hỏi.

"Bình thường." Trần Phong Thành thật trả lời.

Ở bên trong các gen chiến sĩ cấp A, sức chiến đấu của Đường Lam đúng là nằm ở hạng chót.

"Đúng." Đường Lam không thêm để ý nói: "Cho nên Kim Điền muốn giết ta, sẽ rất dễ dàng, thế nhưng mà, nếu như ta có được năng lực cảm ứng rất mạnh thì sao? Nếu như ta tăng cường vận khí, có thể làm cho ta nhạy bén cảm nhận được những chuyện này thì sao? Ta nhất định có thể sớm làm ra

đề phòng, Kim Điền muốn giết ta, gần như là không có khả năng! Trên thực tế, cho tới bây giờ, những mối nguy mà ta gặp phải đâu phải chỉ là trăm ngàn lần, thế nhưng, ta đều còn sống! Ngày đó đích xác là ta đã bị đánh, nhưng đó là bởi vì thực lực của Mục Gia quá mạnh, cùng với lúc ấy đang ở ngay bên trong tổ chức thần bí, coi như ông ta động thủ, cũng không có khả năng thật sự giết ta!"

"Cho nên...ngươi đã hiểu hay chưa?" Đường Lam ân cần dạy bảo.

Trần Phong nhìn về phía Kim Điền, Kim Điền khẽ gật đầu.

"Chỉ có thể cảm ứng được nguy hiểm thôi hay sao?" Trần Phong hỏi.

"Đương nhiên là không chỉ như vậy." Đường Lam thấy Trần Phong đã bị thuyết phục, rốt cục cũng nhẹ nhàng thở ra một hơi, bắt đầu giảng giải cho Trần Phong biết đủ loại chỗ tốt khi tăng cường vận khí, nói tóm lại, chính là những chuyện có tỷ lệ cực thấp trong ngày thường, sau khi học được huyền học, có thể sẽ đề cao tỷ lệ lên rất nhiều! Có một số chuyện có tỷ lệ hơi cao, thậm chí có khả năng thành công 100%! Đây chính là huyền học!

Trần Phong chỉ lẳng lẳng lắng nghe, huyền học...tác dụng của cái đồ chơi này đối với hắn không lớn, đến thời điểm cần đề cao tỷ lệ, hắn chỉ cần dùng giá trị may mắn là được, cho nên hắn mới một mực biểu hiện sự không hứng thú, cũng phù hợp với tính cách của Vương Phong đã được thiết lập!

Chỉ là, chờ đến thời điểm mà Đường Lam nói xong lời cuối cùng, Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh.

"Ta tin tưởng, khi mạnh mẽ đến một trình độ nhất định, vận khí là có thể không chế được, vận khí nếu như đạt đến cực hạn, sẽ có thể không gì không biết không gì không hiểu!" Đường Lam kích động nói.

"Không thể nào?" Trần Phong nhú mày.

Nếu bàn về chuyện vận dụng giá trị may mắn, hắn là người có kinh nghiệm nhất! Hắn hiện tại đã nắm giữ kỹ thuật vận dụng Quang sáng may mắn cơ sở, có thể lợi dụng giá trị may mắn để đạt được những vật mà mình muốn, ví dụ như...

Quầng sáng may mắn - đề phòng! Địch nhân có hay không ở trong phạm vi cảnh giới? Là có hay không, nếu như có, Quầng sáng may mắn sẽ lập tức cảnh báo! Hoặc là...thông qua con số để phán đoán tọa độ của kẻ địch!

Đây là những đồ vật hiện tại mà Trần Phong có thể vận dụng, hẳn tin tưởng, về sau nếu như có đầy đủ giá trị may mắn, hẳn thậm chí còn có khả năng thông qua việc tổ hợp những chữ cái, xác định lời mà đối phương muốn nói!

Kỹ năng dự đoán

Thế nhưng...hắn đã từng thử qua, tiêu hao rất lớn, căn bản là không có khả năng thành công! Trên lý luận, mong muốn sắp xếp ra một câu nói, cần ghép lại vô số chữ cái, từng chữ cái đều có tỷ lệ, gộp chung vào một chỗ, chính là một lượng dữ liệu khó nói nên lời!

Xác suất xuất hiện một chữ, có khả năng chính là một phần mấy vạn! Nếu như là một câu...giá trị may mắn mặc dù trên lý luận là có thể hoàn thành hết thấy các sự tình liên quan đến xác suất, thế nhưng nó cũng có cực hạn, mà giá trị may mắn cũng có cực hạn!

Nếu như muốn làm được, cần phải có thật nhiều giá trị may mắn! Mà đối với phương diện này, Trần Phong cũng không có quá nhiều kinh nghiệm. Cho dù là ảnh hưởng hiện thực, Trần Phong cũng có thể dự đoán được số lượng giá trị may mắn tiêu hao, thông qua sự trôi chảy bên trong thế giới may mắn, còn về loại trôi chảy tin tức thuần túy này...hắn không có bất kỳ một kinh nghiệm nào!

Thông qua vận khí đạt được tin tức, thật sự có khả năng sao?

"Vì cái gì không có khả năng!" Đường Lam ngạo nghễ nói: "Cho dù hiện tại ta chỉ có thể đạt được nhiều nhất là hai chữ, nhưng sau này căn cứ theo tính toán của ta, tuyệt đối là sẽ có khả năng! Chữ cái? Tại sao phải dùng chữ cái? Trực tiếp dùng chữ là có thể a?"

"Thế nhưng mà...căn cứ theo từ điển, hiện tại không phải là đã có gần 100.000 chữ hay sao?" Trần Phong nghi ngờ hỏi, xác suất của từng chữ đều là $1/100.000$! Đó là một cái hồ to!

"Thì tính sao?" Đường Lam nhún nhún vai nói: "Bên trong 100 ngàn chữ đó, có hơn 90 ngàn chữ không cần thiết! Những kiểu chữ mà chúng ta thường dùng, thường được sử dụng trong ngày thường, cũng không cao hơn ba ngàn chữ! Nếu làm như vậy, không phải là số liệu liên được giảm đi rất nhiều rồi?"

Xoạt! Đôi mắt của Trần Phong liền sáng rực.

Ba ngàn! Đây đâu phải là giảm đi gấp mười lần, mà là hơn ba chục lần! Nếu như vậy...

"Một cái tin tức bao hàm quá nhiều chữ, làm như thế nào để xác định được những chữ trọng yếu?" Trần Phong nghi hoặc.

"Ha ha, như vậy thì phải dựa vào huyền học." Đường Lam hưng phấn nói, khó có được cơ hội làm cho Vương Phong nguyện ý thảo luận cùng với gã, gã rất nhanh liền đem lý luận huyền học của mình truyền thụ.

Chương trình học của Trần Phong, vào lúc này cũng chính thức bắt đầu! Huyền học, đã giải quyết những nghi hoặc từ trước đến giờ của Trần Phong, Đường Lam mặc dù không có nhiều giá trị may mắn khủng bố như Trần Phong, cũng không có thiên phú khủng bố như vậy, thế nhưng gã đã dùng cả đời của mình để nghiên cứu về môn huyền học này! Những kinh nghiệm về phương diện này, gã tuyệt đối là đệ nhất!

Trần Phong nghe gã giảng giải cả một buổi, cũng thu hoạch được rất nhiều, huyền học có thể làm được cái gì? Tăng cường xác suất! Cho dù không nhiều, chỉ khoảng chừng 10%... 20%...thế nhưng nếu có thể tăng xác suất của từng chữ lên như vậy, gộp nguyên cả một câu, có thể tăng lên được bao nhiêu?

Một phần ba ngàn, mỗi một lần huyền học tăng lên, đều có hiệu quả rất rõ rệt, vấn đề nguyên bản tiêu hao rất nhiều giá trị may mắn này, Trần Phong vẫn một mực không dám thử nghiệm, dường như đang được phá giải dần dần.

Cho nên Trần Phong đang học rất nghiêm túc, mà ngoại trừ mấy điều này, còn có tiêu hao giá trị may mắn khi thôi diễn! Bởi vì thực lực của Đường Lam có hạn, cho nên chỉ có thể ở bên trong một câu nói nào đó, sàng chọn ra hai chữ trọng yếu nhất, từ đó phán đoán ra nội dung của câu nói!

Thì ra là thế, Trần Phong rốt cuộc biết vì sao những tên thầy bói đều chỉ có thể bói ra được một hoặc là hai chữ! Mà cái này...đã trở thành một cái kỹ năng dự đoán bằng giá trị may mắn mới của hắn. Hắn không cần phải phán

đoán ở trong tin tức có bao nhiêu chữ, xác suất xuất hiện là nhiều hay ít, hẳn chỉ cần hoàn thành dự đoán của mình là được!

Xoạt! Vàng sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong tiến vào bên trong thế giới may mắn của mình.

Câu nói kế tiếp của Đường Lam là cái gì?

Xoạt! Giá trị may mắn tiêu hao ước tính: 5 điểm.

Có hay không biểu hiện?

Biểu hiện!

Xoạt!

"Vương Phong, người đã hiểu phần nội dung này chưa?"

Màn sáng ở bên trong thế giới may mắn, hiện ra một dòng chữ.

Mà ở trong hiện thực, Đường Lam sau khi đợi Trần Phong tiêu hóa nội dung một chút liền hỏi: "Vương Phong, người đã hiểu phần nội dung này chưa?"

Oanh! Trần Phong cảm thấy chân động mãnh liệt.

Thành công rồi! Hẳn cuối cùng cũng đã thành công! Đây là lần đầu tiên, hẳn có thể phân tích ra tin tức thực tế!

Cho dù chỉ có thể dự đoán lời nói của Đường Lam trong vòng 1 giây, cho dù chỉ là một câu nói đơn thuần, cho dù Đường Lam không có bất kỳ một sự phòng bị nào, thế nhưng vẫn như cũ có ý nghĩa trọng đại!

Nếu như... Trần Phong muốn biết một số chuyện nào đó thì sao? Ví dụ như, Đường Lam có những bí mật gì? Máy cái? Thủ lĩnh của tổ chức thần bí là ai? Có bao hội viên đá quý? A, không đúng, hẳn là bao nhiêu siêu cường giả trên mi tâm có gắn kỳ thạch, những điều này đều có thể hoàn thành! Chỉ cần có đầy đủ giá trị may mắn, Trần Phong có khả năng biết được hết thảy!

Nếu được diễn đạt theo một cách dễ hiểu hơn, Trần Phong sẽ gọi nó là chân lý chi ngôn, có thể cho khiến cho hẳn thấy bất kỳ một sự thật nào!

Năng lực: Chân Lý Chi Ngôn

Tác dụng: sau khi thi triển loại năng lực này, có thể đạt được bất kỳ một tin tức nào mà mình muốn biết.

Tiêu hao: một lượng giá trị may mắn nhất định

"Thử một chút?" Trần Phong cảm thấy rất là động tâm.

Năng lực Chân Lý Chi Ngôn là do nghiên cứu ra được, thế nhưng rốt cuộc nó mạnh đến cỡ nào? Giá trị may mắn tiêu hao chỉ có quan hệ đến số lượng chữ trong câu thôi hay sao? Rất đáng giá để thử nghiệm!

Mà ở trước mắt, vừa vặn có một đối tượng như thế, Trần Phong nở một nụ cười.

"Người cười cái gì?" Đường Lam nhú mày, hẳn có cảm giác nụ cười này của Vương Phong không có một chút tốt đẹp nào.

"Không có gì?" Trần Phong gãi gãi đầu.

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, Chân Lý Chi Ngôn đã được khởi động.

Thử nghiệm lần thứ nhất: Đường Lam đã có bao nhiêu người bạn gái?

Trần Phong hỏi ở trong lòng, Chân Lý Chi Ngôn căn cứ vào ý niệm của Trần Phong bắt đầu hoạt động, Quầng sáng may mắn chính thức phát huy tác dụng, cuối cùng cũng phản hồi ra kết quả.

Tiêu hao 5 điểm giá trị may mắn, kết quả phản hồi: 0.

Trần Phong:...

0 ? ? ? Con số 0 này, cũng không phải là phản hồi thất bại, mà là Đường Lam thật sự chưa từng có bạn gái! Trần Phong nhìn Đường Lam có tuổi tác

khá lớn trước mắt, ánh mắt bỗng nhiên trở nên nhu hòa hơn một chút, hóa ra là một tên FA đáng thương.

Thử nghiệm lần thứ hai: Đường Lam có hay không muốn phản bội tổ chức thần bí?

Trần Phong bắt đầu thử nghiệm hỏi một vấn đề bén nhọn.

Xoạt! Rất nhanh liền được phản hồi.

Tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn, kết quả phản hồi: Không.

Trần Phong:...

Tiêu hao tới 10 điểm luôn sao? Rõ ràng phản hồi chỉ có một chữ giống như thử nghiệm lần thứ nhất, vì sao lại tiêu hao nhiều hơn 5 điểm? Hai câu hỏi khác biệt, tiêu hao khác biệt, là bởi vì cái gì? Trần Phong nhíu mày, xem ra phải tiến hành nhiều lần thử nghiệm hơn.

Bí mật kinh khủng

Vào thời điểm không thể xác định được kết quả, chỉ có tiến hành thử nghiệm hàng loạt, mới có thể tiến hành nghiệm chứng, cho nên Trần Phong liền hỏi một loạt vấn đề về Đường Lam.

Đường Lam năm nay bao nhiêu tuổi?

Phụ thân của Đường Lam tên gì?

Đường Lam mặc nội y màu gì?

Đường Lam...

Trần Phong đem một loạt câu hỏi mà hắn có thể nghĩ ra hỏi hết. Sau đó, hắn phát hiện ra một vấn đề, nếu như nhằm vào một người, những vấn đề càng riêng tư, ẩn giấu càng sâu, giá trị may mắn tiêu hao sẽ càng nhiều!

"Đây là vì cái gì?" Trần Phong rơi vào trong trầm tư.

Là bởi vì Đường Lam đem một ít bí mật giấu ở chỗ sâu nhất? Cho nên coi như là có thông qua quy tắc Quảng sáng may mắn, thông qua loại lực lượng thần bí này để nhìn trộm, cũng phải mất nhiều giá trị may mắn hơn?

Như vậy...ánh mắt của Trần Phong trở nên sắc bén, hỏi thêm một vấn đề cuối cùng: bí mật ẩn giấu sâu nhất của Đường Lam là cái gì? !

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong ngạc nhiên phát hiện ra, giá trị may mắn của mình bỗng nhiên sụt giảm đi 50 điểm, giá trị may mắn còn sót lại, vậy mà trực tiếp cạn tới đáy!

Ôi má ơi! Trần Phong bị sốc, phải biết rằng, giá trị may mắn vừa rồi tiêu hao nhiều nhất, cũng chỉ mới có 15 điểm! Hiện tại bỗng nhiên sụt giảm một lần 50 điểm, chẳng lẽ nói, vị Đường Lam này...Trần Phong suy nghĩ mông lung.

Hắn ở tổ chức thần bí cũng nghe được một chút lời đồn, cho dù chỉ lưu truyền ở tầng dưới chót, thế nhưng cũng rất ly kỳ, ví dụ như, Đường Lam kỳ thật có tên là Đường Sơn, bởi vì thân nhân của gã đã từng bị một số người của Bạch Tông làm nhục nhã cho nên mới không có quan hệ tốt với Bạch Tông, Mục Gia ngày đó kém chút nữa đã đánh cho gã tàn phế cũng là vì đủ loại nguyên do.

Trần Phong vẫn cứ cho rằng đây chỉ là tin đồn nhảm, dù sao thì chuyện ngày đó, thật ra là do hắn giờ trò quỷ...thế nhưng giá trị may mắn...

Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, hắn rất chờ mong, Đường Lam đến cùng ẩn giấu bí mật như thế nào.

Xoạt! Một hàng chữ hiển hiện, Trần Phong nhìn lướt qua, thần tâm liền chấn động mãnh liệt, này, này, chuyện này...mặc dù hắn đã chuẩn bị tốt tâm lý, thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, bí mật mà Đường Lam ẩn giấu, lại có thể là cái này, khó trách vì sao gã lại ẩn giấu ở chỗ sâu nhất!

Đường Lam cùng với chị dâu sinh ra một đứa con, ừm...chỉ đơn giản mấy chữ như vậy. Trần Phong nhìn thoáng qua, trong đầu liền xuất hiện một kịch bản yêu đương máu chó, khó trách vì sao con hàng này không có bạn gái...

"Thế nào?" Đường Lam phát hiện ra trong ánh mắt của Trần Phong có một tia quỷ dị.

"Khục, không có việc gì." Trần Phong tăng hắng một cái: "Tạ ơn ngài."

"Không có gì." Đường Lam hết sức vui mừng, từ sự nghi ngờ ban đầu của Vương Phong, cho đến bây giờ bội phục cùng với cảm tạ, chuyện này khiến cho gã có một cảm giác thành tựu, gã nói: "Đây là điều phải làm, tổ chức thần bí sau này không thể thiếu người được, về sau cố gắng vận dụng huyền học, phát dương quang đại."

"Vâng, lão sư." Trần Phong cung kính nói.

"Không cần phải gọi lão sư." Đường Lam nhin không được cười nói: "Dùng thiên phú của ngươi đoán chừng không cần tới mấy năm liền có thể đạt tới

cấp A, gọi ta là lão sư cũng có chút không thích hợp, nếu như ngươi không chê, cứ gọi ta là Đường đại ca đi."

"Được rồi, Đường đại ca." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Ừm." Đường Lam rất là hài lòng, đứa nhỏ này, cũng không có lãnh ngạo giống như Kim Điện nói nha, hết sức dễ bảo!

"Trở về hảo hảo luyện tập." Đường Lam dặn dò: "Thành tựu của huyền học không chỉ có như vậy, thiên phú của ta có hạn, hi vọng ngươi có thể siêu việt được ta."

"Ừm!" Trần Phong nghiêm túc lên gật đầu nói: "Đường đại ca, tôi sẽ cố gắng trở thành một người như ngài!"

Đường Lam:...

Gã nghe lời này làm sao lại có cảm giác là lạ? Nếu quả thật Vương Phong trở thành một người như gã, thì cũng không nên gọi gã là đại ca...

**

Những ngày này, Trần Phong vẫn một mực đi theo Đường Lam học tập, tinh hoa của huyền học hần gần như đã học hết, khiến cho Đường Lam cảm thấy kinh ngạc không thôi, hiển nhiên, Trần Phong đối với phương diện học tập và lĩnh ngộ huyền học, còn hơn xa so với sự tưởng tượng của gã!

Mà Trần Phong đối với chuyện này chỉ cười cười, tư liệu của Vương Phong đã được thiết lập như thế, hần căn bản không cần phải nói rõ lý do, Đường Lam sẽ tự biên ra một cái lý do tốt.

Những khoảng thời gian còn lại, Trần Phong đều chuẩn bị cho kế hoạch tăng cường thực lực, sau khi giá trị may mắn khôi phục được một chút thì tiến hành nghiên cứu, sau đó phát hiện ra, Chân Lý Chi Ngôn tiêu hao giá trị may mắn, đều có quan hệ mật thiết đối với các phương diện như thực lực của đối tượng, độ riêng tư của tin tức, hoàn cảnh vị trí của đối phương, thậm chí là số lượng chữ của tin tức!

Mà bây giờ, trải qua mấy ngày nghỉ ngơi, giá trị may mắn của Trần Phong rất cục cựa tích lũy được khá khá, bây giờ hắn cũng muốn thử một chút, xem Chân Lý Chi Ngôn có thể làm được nhiều chuyện hơn hay không, ví dụ như...một chút đồ vật được gọi là bí mật chân chính!

Nghĩ là làm, Trần Phong lập tức thi triển Chân Lý Chi Ngôn: Gen chiến sĩ hiện tại mạnh nhất còn sống trên cái tinh cầu này là ai?

Xoạt! Ở bên trong thế giới may mắn, có một hàng chữ mơ hồ xuất hiện.

Bỗng nhiên, toàn bộ thế giới may mắn bắt đầu sụp đổ, có một cỗ lực lượng kinh khủng dường ở một nơi nào đó tuôn ra, Trần Phong có một loại cảm giác lạnh lẽo từ sâu trong linh hồn, giá trị may mắn gần như trong nháy mắt cạn tới đáy.

Không tốt! Trần Phong cảm thấy không lành, hắn biết, hắn chỉ cần lưu lại thêm nửa giây nữa, nhất định sẽ có thể thấy được chân tướng, thế nhưng hắn cũng có một cảm giác, trong một khắc hắn nhìn thấy chân tướng này, cũng là lúc hắn sẽ tử vong!

Đi! Trần Phong không có một chút do dự nào trở về hiện thực.

Tạch... ! Toàn bộ thế giới may mắn sụp đổ, Trần Phong đổ mồ hôi lạnh toàn thân, giống như là mới trải qua một trận đại chiến.

"Cỗ lực lượng kia... đến cùng là cái gì?"

Đó là lực lượng gì? Trần Phong không rõ ràng, thế nhưng trong nháy mắt hàng chữ sắp xuất hiện, hắn cũng cảm giác được một sự sợ hãi từ sâu trong đáy lòng, nếu thực sự muốn ở lại nhìn tiếp...hắn chỉ sợ là mình sẽ chết ngay tại chỗ!

Theo việc hắn tiếp xúc với các cường giả càng ngày càng nhiều, nhìn thấy không ít cường giả cấp A, ngay cả Kim Điện dạng cường giả cấp A đỉnh phong này hắn cũng đã dùng Chân Lý Chi Ngôn điều tra qua, cũng không có bất cứ một vấn đề gì!

Nhưng mà chưa từng nghĩ tới, chỉ là một lần hỏi một vấn đề, kém chút nữa đã đem sinh mạng của mình ném đi.

"Đó là vấn đề mà hiện tại mình không nên hỏi." Trần Phong có một chút hiểu được.

Bất quá hắn cũng không có quá thất vọng, có thể xảy ra chuyện như vậy, đủ để chứng minh sự cường đại của Chân Lý Chi Ngôn! Nó cường đại đến mức, thậm chí có thể nhìn thấy được một chút đồ vật kinh khủng, vấn đề hiện tại chính là do thực lực của hắn quá yếu, ngay cả việc biết rõ chân tướng cũng không thể thừa nhận!

Tăng cường thực lực

Nếu như Trần Phong lớn mạnh hơn một chút, nhất định có thể có được đáp án mà mình muốn!

Mà bây giờ thì sao...hắn phải nhanh chóng tăng cường thực lực của mình lên!

Đương nhiên, về sau liên quan đến việc sử dụng Chân Lý Chi Ngôn, cũng nhất định phải thận trọng! Có một chút vấn đề, tuyệt đối không thể hỏi tùy ý, nếu không lần sau gặp phải loại tình huống tương tự này, Trần Phong chưa chắc đã có thể đào thoát bình yên! Cường giả ở cái thế giới này, so với sự tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn!

"Phải trở nên mạnh hơn!" Trần Phong nắm chặt nắm đấm.

Chương trình học Huyền học cũng đã kết thúc, Chân Lý Chi Ngôn cũng đã được nghiên cứu không sai biệt lắm, Trần Phong rốt cục cũng có khả năng bắt đầu kế hoạch của mình, lợi dụng tài nguyên của tổ chức thần bí để tăng cường thực lực cho mình!

Hiện tại cũng không cần phải quan tâm đến Linh Hải Mộc nữa, bằng vào thân phận của hắn bây giờ là không có tư cách tiếp xúc, bây giờ phải cố gắng lẫn lộn, chờ sau khi thực lực tăng lên, có lẽ sẽ có khả năng đụng vào, đây mới là mục đích thực sự của Trần Phong, hiện tại thì sao...

"Mình hiện tại là cấp C trung giai, mục tiêu kế tiếp là cấp C đỉnh phong!" Trần Phong yên lặng phân tích.

Tài nguyên ở tổ chức thần bí vô cùng phong phú, vèn vèn chỉ là trại huấn luyện mà cấp C có thể đi đã có tới mấy chục loại, đương nhiên, ở bên trong rất nhiều trại huấn luyện này, không có quan hệ với chiến đấu, mà quan hệ với nội tình cùng với vận khí!

Ví dụ như, ở một nơi nào đó có đủ loại thảo dược có thể tăng cường thực lực, nhưng bởi vì sinh trưởng ở trong độc vực, cho nên, nhất định phải mua

sắm đủ loại thuốc thử gen phòng độc! Uy lực của độc tố ở nơi này cũng không tính là mạnh, thế nhưng chủng loại lại nhiều đến mức kinh người!

Hỏa độc, gió độc, trùng độc...đủ loại độc tố mà người căn bản không thể tưởng tượng nổi đều sẽ xuất hiện, ngoại trừ cái đó ra, còn có cả độc tố không biết, hoặc là độc tố chưa bao giờ xuất hiện qua! Nơi này, vô cùng nguy hiểm! Về phần kẻ địch? Bởi vì là hoàn cảnh địa lý đặc thù, nơi đây cho dù là biến dị thú cũng không có cách nào sinh tồn!

Nó có thể chính là một trong những trại huấn luyện cấp C nguy hiểm nhất, cho dù tài nguyên nhận được ở bên trong có phong phú hơn, mọi người cũng không nguyện ý đến đây. Căn cứ theo số liệu ghi chép, muốn thuận lợi bước vào chỗ sâu trong độc vực tăng cường thực lực, sau đó trở về an toàn, ít nhất phải kiêng một bao tải thuốc thử gen giải độc, còn là ở dưới tình huống có vận khí không tệ...phần lớn những trại huấn luyện không cần chiến đấu đều là như thế.

Bởi vì các loại nhân tố hoàn cảnh địa lý, dẫn đến biến dị thú không có cách nào sinh tồn, thế nhưng phạm là những địa phương mà ngay cả biến dị thú cũng đều không thể sinh tồn, bình thường cũng sẽ vô cùng nguy hiểm! Cho nên...so ra mà nói, mọi người càng ưa thích đi đến trại huấn luyện mang tính chất chiến đấu.

Đơn giản, dứt khoát, an toàn! Ví dụ như một cái trại huấn luyện nào đó yêu cầu sức chiến đấu xxx, người chỉ cần có sức chiến đấu cao hơn xxx, bình thường đều có thể thuận lợi trở về, có độ an toàn rất cao! Tại sao phải mạo hiểm đi đến những trại huấn luyện có hoàn cảnh đặc thù kia?

Thế nhưng chuyện này đối với Trần Phong mà nói, lại là một cơ hội tốt nhất, tài nguyên phong phú cùng với phương thức thu hoạch nhẹ nhõm đã hấp dẫn hắn, về phần nguy hiểm? Không tồn tại, thế là...hắn dùng thời gian ba ngày, quét ngang hết thấy những trại huấn luyện không cần phải chiến đấu!

Nhiều chủng loại độc tố? Thật có lỗi, bằng vào năng lực Thiên Huyền, chủng loại năng lực mà Trần Phong nắm giữ còn muốn nhiều hơn. Vận khí? Thật có lỗi, về loại phương diện này, Trần Phong dường như còn am hiểu hơn!

Lại thêm bản thân Trần Phong là chế tác gen sư, hết thầy các trại huấn luyện tương tự, đối với Trần Phong mà nói, cũng không thành vấn đề, hẳn có thể nhẹ nhõm thu hoạch hết thầy các tài nguyên trong các trại huấn luyện không phải chiến đấu, thực lực của hắn lại một lần nữa tăng lên dữ dội! Cho dù là trại huấn luyện có độ khó cực cao, hắn đều có thể tùy tiện quét ngang! Trong vòng ba ngày, Trần Phong liền vọt tới cấp C đỉnh phong!

Ở một nơi nào đó, Trần Phong lạnh nhạt đứng dậy.

"Cấp C đỉnh phong..." Trần Phong cảm thụ lực lượng trong cơ thể.

Lần thứ nhất tiếp xúc với trại huấn luyện, thực lực của hắn tự nhiên được tăng cường rất nhanh, hơn nữa, hắn còn một mạch quét ngang hơn mười trại huấn luyện, điên cuồng hấp thu đủ loại thiên tài địa bảo, lúc này mới có thể bạo lực đột phá. Chỉ có điều là, loại tăng cường thực lực với tốc độ kinh khủng này đến đây cũng đã chấm dứt.

Trong mấy ngày nay, khi sử dụng tàu điện ngầm đi từ căn cứ tổ chức thần bí đến các trại huấn luyện, xa nhất cũng chỉ mất 5 tiếng đồng hồ để di chuyển.

"Tài nguyên của tổ chức thần bí quả nhiên là rất kinh khủng." Trần Phong cảm khái.

Như vậy, bước kế tiếp, chính là đi đến trại huấn luyện chiến đấu, Trần Phong vốn đã có được năng lực vượt cấp khiêu chiến, bây giờ thực lực còn tăng lên một lần nữa, sức chiến đấu tuyệt đối sẽ không thua gen chiến sĩ cấp B đỉnh phong, những cái trại huấn luyện cấp C này, căn bản không có khả năng ngăn cản hắn!

Mục tiêu của hắn rất đơn giản, một lần nữa quét ngang hết thầy trại huấn luyện chiến đấu, đột phá đến cấp B!

Chỉ có điều là, Trần Phong đã có một chút đánh giá cao những cái trại huấn luyện này, cho dù những cái trại huấn luyện này rất nguy hiểm, thế nhưng thực lực của bản thân Trần Phong lại quá mạnh, mạnh đến mức những cái trại huấn luyện được nói là dành cho cấp C này, đối với hắn mà nói là hoàn toàn không có cảm giác! Không có cách nào tôi luyện, tự nhiên cũng không có cách nào đột phá!

Trần Phong sau khi càn quét 5, 6 cái trại huấn luyện chiến đấu, chỉ có thể buông tay, không có cách nào đột phá! Những trại huấn luyện được gọi là 'đột phá bên trong sinh tử', đủ để khiến cho gen chiến sĩ cấp C đỉnh phong tiến vào cấp B này, Trần Phong sau khi đi vào, lại không có một chút cảm giác nào.

Ừm...chỉ có thể làm cho thực lực càng thêm vững chắc, nội tình càng hùng hậu so với trước kia, thế nhưng cũng không có bao nhiêu tác dụng. Cái mà Trần Phong muốn, chính là đột phá!

Chỉ có thực lực tiến bộ, chỉ có đột phá cấp B, hắn mới có thể có đủ điều kiện một lần nữa dung hợp một loại năng lực mới, sức chiến đấu mới có thể một lần nữa tăng lên trên diện rộng!

Về phần thuộc tính? Theo việc thực lực không ngừng được tăng lên, muốn tăng thứ này lên trong khi chiến đấu càng ngày càng bị giảm đi!

Chuyện này phải xử lý như thế nào? Trần Phong có một chút nhức cả trứng, hắn vì lý do an toàn, cố ý đem những trại huấn luyện có độ nguy hiểm cao lưu lại ở sau cùng, không ngờ được, cuối cùng vẫn không có cách nào đột phá, nguyên nhân lại do là hắn có thực lực quá mạnh! Hắn đã quen thuộc cùng với những kẻ địch là cường giả cấp A, thậm chí còn quên mất...một chiến sĩ cấp C sẽ có thực lực như thế nào!

Nếu như những cái trại huấn luyện cấp C này, có thể làm cho Trần Phong cảm giác được sự uy hiếp sinh tử, đoán chừng là những gen chiến sĩ cấp C khác, cũng đừng hòng thông qua được một cái trại huấn luyện nào.

Phiền phức

"Có một chút phiền phức a." Trần Phong tự lầm bầm.

Trại huấn luyện cấp C đã không có cách nào thỏa mãn nhu cầu của hắn, cấp B hắn lại không có đủ tư cách, chẳng lẽ chỉ có thể kẹt ở chỗ này? !

Cho dù hai ngày này tốc độ tăng lên của hắn đã có thể dùng ba chữ cười tên lửa để hình dung, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn không cảm thấy hài lòng, hắn còn tưởng rằng bằng vào tài nguyên của tổ chức thần bí, có thể làm cho hắn một mạch vọt tới cấp B!

Chẳng lẽ chỉ có thể chậm rãi đột phá? Hoặc là... để cho bản thân rơi vào nguy cơ sinh tử để kích thích một thoáng?

"Như vậy không thể được." Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Có lẽ...thử xin quyền hạn đi vào trại huấn luyện cấp B thử một chút? Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy động tâm.

Mặc dù có một chút làm trái quy tắc, nhưng cũng không sao, dù sao thì Vương Phong cũng đã cứu rất nhiều người của tổ chức thần bí, lại thêm quảng sáng thiên tài của bản thân, chưa chắc đã không có khả năng!

Tại Hiệp hội chế tác Gen, Hầu Lượng xanh mặt đọc tin tức vừa mới được truyền về.

Trần Phong vì cứu Vương Dao đã lén vào tổ chức thần bí, cuối cùng bị giết chết, sau khi Gen Công Hội tập kích, đã ở trên hiện trường phục hồi lại một chút hình ảnh xảy ra vào lúc đó.

Hầu Lượng run run rẩy rẩy mở ra.

Xoạt! Một hình ảnh lập thể trôi nổi, ở bên trong hình ảnh lập thể, Trần Phong đứng ở bên trong trung tâm điều khiển, dự định đồng quy vụ tận cùng với tổ chức thần bí, cuối cùng lại bị một người khác sát hại, tất cả mọi chuyện đều có thể nhìn thấy rất rõ ràng. Thậm chí, ngay cả hình ảnh mà Lữ Hồn đem thân thể của Trần Phong nghiền thành tro bụi cũng có! Trần Phong, đã thật sự chết rồi.

Gen Công Hội lần này cũng có thu hoạch rất lớn, bởi vì lần hành động này, đã có quá nhiều người bại lộ! Lữ Hồn bại lộ! Kim Điền bại lộ! Vào thời điểm Trần Phong chiến đấu, đã làm cho tất cả mọi người ở trên Vạn Vân Sơn bại lộ, Gen Công Hội thông qua năng lực của các siêu cường giả, khôi phục lại bộ dáng của tất cả những người này!

Sau đó... truy nã toàn bộ! Có thể nói, những người này một khi xuất hiện, bị người ta phát hiện ra, chỉ có một con đường chết. Khắp nơi trên toàn cầu, ở bên trong con Chip của vòng đeo tay, đều có tư liệu của những người này, một khi gặp được, sẽ được trực tiếp truyền đến Gen Công Hội! Những người này, đã không còn đường nào có thể trốn.

Mà những dự án tổ chức thần bí đang nghiên cứu, cũng hoàn toàn dừng lại, có thể nói, lần hành động này, Gen Công Hội đã giành chiến thắng hoàn toàn, chỉ có một tổn thất duy nhất đó là Trần Phong!

"Bớt đau buồn đi." Lão Chu vỗ vỗ bả vai của Hầu Lượng.

Trần Phong chết rồi, Gen Công Hội sau khi làm một buổi lễ cảm tạ cùng với tưởng niệm, sau đó...liền không có sau đó, Trần Phong là một người cô độc, sẽ còn có ai nhớ tới?

"Trần Phong..." Hầu Lượng nắm chặt hai quả đấm, gã đã từng nghĩ rằng đứa nhỏ này có thể đi xa hơn, nhưng không ngờ ...cuối cùng, người cũng đã chết giống như những thiên tài khác rồi sao? Gã thở dài một tiếng, dường như đã già hơn rất nhiều.

"Người đã giết Trần Phong là ai?" Hầu Lượng hỏi.

"Không rõ ràng, không có tư liệu chi tiết của hắn." Gen Công Hội chỉ có một câu phản hồi: "Từ những thông tin thu được trước mắt, người này có

khả năng tên là Vương Phong."

"Cái gì?" Hầu Lượng đột nhiên sững sốt.

Vương Phong? Chờ một chút, Hầu Lượng một lần nữa đem hình ảnh lập thể do Gen Công Hội truyền tới xem lại một lần, vẻ mặt liền trở nên có một chút quái dị, chẳng lẽ nói...

"Đúng rồi."

"Cái phần danh ngạch kia đã được chỉ định cho ai hay chưa?"

"Vẫn chưa."

"Vậy thì nói với Gen Công Hội, ta muốn đề cử một người."

"Ai?"

"Tần Hải."

**

Mà vào lúc này, tại căn cứ tổ chức thần bí, Trần Phong đã chính thức nộp đơn xin.

"Người muốn xin tư cách đi đến trại huấn luyện cấp B?" Kim Điền nhíu mày hỏi.

Một gen chiến sĩ cấp C, xin đi đến trại huấn luyện cấp B, đây là một chuyện trước nay chưa từng có! Thực lực của biến dị thú ở trong trại huấn luyện, nguyên bản đã cao hơn so với gen chiến sĩ bình thường! Khi bắt đầu xây dựng trại huấn luyện cấp độ C, tất cả các nấc thang chiến đấu của trại huấn luyện đã được điều chỉnh hợp lý, từ cấp C sơ cấp, cho đến đột phá cấp C đỉnh phong, đều có những trại huấn luyện đối ứng, chỉ cần thực lực đạt tới yêu cầu, liền có thể không ngừng đi vào bên trong những cái trại huấn luyện này để tu luyện.

Cho dù là những gen chiến sĩ trong ngày thường có khả năng vượt cấp khiêu chiến, ở chỗ này cũng phải cẩn thận từng li từng tí, tập trung tinh thần

cao độ, lúc này mới có thể an toàn vượt qua trại huấn luyện! Huống hồ, coi như là có thể quét ngang hết thầy những trại huấn luyện chiến đấu, vẫn còn có những trại huấn luyện không phải chiến đấu cơ mà!

Nơi đó còn nguy hiểm hơn! Một khi rơi vào một loại bình cảnh nào đó, không có cách nào đột phá, hoặc là vào thời điểm ở trại huấn luyện chiến đấu có cảm giác quá mệt mỏi, có thể đi vào trại huấn luyện không phải chiến đấu thử một chút. Thế nhưng...bọn hấn chưa bao giờ nghĩ tới, lại có một tên quái thai như Trần Phong!

Trại huấn luyện không phải chiến đấu? Đã sớm thông qua!

Trại huấn luyện chiến đấu? Cũng không cung cấp được bất luận một sự kích thích nào!

Đối với Trần Phong mà nói, những cái trại huấn luyện này, chỉ có thể dùng để thu thập tài nguyên một lần, đổi sang một loại hoàn cảnh mới, sau đó liền không có bất kỳ một tác dụng nào nữa.

Muốn chân chính tăng lên, chỉ có thể tiến vào trại huấn luyện cao cấp hơn! Nghĩ đến liền làm, Trần Phong trước tiên đem hết thầy trại huấn luyện thông qua một lần, sau đó mới đến tìm Kim Điền.

"Cho nên nói..." Kim Điền không thể tưởng tượng nổi nhìn hấn hỏi: "Người đã thông qua hết những cái trại huấn luyện này?"

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu nói: "Rất nhẹ nhõm."

"Coi như thế ngươi cũng không thể đột phá?" Kim Điền xoa xoa đầu.

"Đúng thế." Trần Phong gật đầu: "Cấp C đỉnh phong, đã không thể mang đến cho ta bất luận một sự kích thích nào, nhất định phải là địa phương càng mạnh hơn, mới có thể mang đến cho ta một chút cảm giác!"

Kim Điền: "..."

Hấn lúc này mới nhớ tới số liệu đánh giá lúc trước của Vương Phong, sức chiến đấu của đứa nhỏ này thế nhưng đã đạt đến cấp B đỉnh phong!

Chỉ có điều là người có sức chiến đấu cấp B đỉnh phong như Vương Phong cũng có rất nhiều, nhưng khi những người này đi vào trại huấn luyện cấp C đỉnh phong cũng phải cẩn thận từng li từng tí, cảnh giác muôn phần! Chưa từng xảy ra tình huống như Vương Phong...

Kim Điền cười khỏ, trại huấn luyện cấp C đỉnh phong, đối với người mới mà nói, đã là một cực hạn không có khả năng siêu việt. Cho nên vào lúc đầu xây dựng, bọn hắn cũng chỉ có thể đặt ra một cái ngưỡng cửa như vậy, thế nhưng hiện tại xem ra, đồng dạng là cấp C đỉnh phong, cũng có thể cách biệt một trời một vực, dù sao thì từ cấp B đỉnh phong cho đến cấp A, vẫn như cũ có một đoạn đường rất dài phải đi! Mà cái tên Vương Phong này...

Kim Điền trở nên nghiêm nghị, tên tiểu tử này, thế mà đã mạnh tới mức này rồi?

Muốn giết thì giết

Kim Điền rất cục cựa cũng ý thức được cái gì đó, tổ chức thần bí lần này, chỉ sợ là đã nhặt được một thiên tài chân chính!

"Ta sẽ xử lý." Kim Điền sau khi hiểu rõ tình huống liền đứng dậy rời đi.

Hạn chế thực lực, cũng là vì cân nhắc đến sự an toàn cho các thành viên, thế nhưng nếu Vương Phong đã cố ý xin, tổ chức thần bí cuối cùng vẫn mở quyền hạn ra, chỉ có điều khiến cho Trần Phong có một chút ngoài ý muốn chính là, tổ chức thần bí cũng không thể đề cao quyền hạn để cho hắn có thể tiến vào trại huấn luyện cấp B, mà gửi đến một thông tin khác, lần này bọn hắn cho phép Vương Phong đi theo đoàn đội khai hoang xây dựng trại huấn luyện 089 mới!

"Trại huấn luyện mới?" Trần Phong cảm thấy ngạc nhiên.

"Không sai." Kim Điền khẽ gật đầu nói: "Nói thật, tài nguyên trong trại huấn luyện có phong phú hơn nữa, thì cũng chỉ là những tài nguyên còn sót lại! Chỉ có một nhóm khai hoang sơ khai nhất, mới có được ích lợi phong phú nhất! Mà căn cứ theo phán đoán của chúng ta, trại huấn luyện mới lần này, cường độ năng lượng trung bình, sẽ không vượt quá cấp B!"

"Cho nên...đây là một cơ hội tuyệt hảo!"

Xoạt! Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời, thế mà còn có loại chuyện tốt này.

"Đây là thứ mà ngươi nên được." Kim Điền chỉ cười nhạt một tiếng nói: "Dù sao thì cứu được nhiều người như vậy, ta vẫn có thể nói tốt cho ngươi một chút."

"Đa tạ." Trần Phong nói lời cảm tạ.

Hắn biết, Kim Điền khẳng định đã bỏ ra khá nhiều công sức, xây dựng trại huấn luyện mới sao... Ngắm lại trong vô số năm, một địa phương không có

người đi qua! Cường độ năng lượng trung bình chỉ có cấp B...đây quả thực là phúc địa!

Nếu như có thể đạt được tài nguyên ở bên trong, Trần Phong chắc chắn có thể đột phá! Đương nhiên, loại chuyện tốt này, không có khả năng chỉ là một người Trần Phong, vào thời điểm Kim Điền mang Trần Phong đi tới, đã có ba người đang đứng đợi, trông thấy Trần Phong khuôn mặt của bọn hắn đều trở nên tối sầm, bọn hắn nguyên bản đã thương lượng xong chuyện phân phối tài nguyên, bởi vì Trần Phong đột nhiên chen vào, bọn hắn ít nhất so với ban đầu sẽ thiếu đi mấy thành tài nguyên!

"Người chính là Vương Phong?" Người cầm đầu dùng ánh mắt lạnh lùng âm hiểm nhìn Trần Phong nói: "Nghe nói người ở Vạn Vân Sơn may mắn giết được một người cho nên mới trở nên nổi danh? Ha ha, ta chẳng cần biết người là ai, nhớ kỹ, lần thám hiểm trại huấn luyện mới này, ba người chúng ta sẽ chiếm chín thành tài nguyên, nể mặt Kim tiên bối, ta cho người một phần mười tài nguyên!"

Hai người còn lại cũng lộ ra vẻ mặt khó chịu, tài nguyên ở trại huấn luyện mới phong phú cỡ nào, cho dù là một thành cũng vô cùng nhiều! Huống chi, tự nhiên lại phải bỏ ra 1/10 tài nguyên, tâm tình của bọn hắn làm sao có thể tốt! Ba người nhìn vào Trần Phong, càng cảm thấy cái tên này không vừa mắt.

"Có nghe hay không?" Người kia lạnh lạnh nói.

"Đã nghe." Trần Phong cười gật gật đầu.

"Vậy thì tốt." Người kia cười lạnh: "Người tốt nhất nên ngoan một chút, bằng không thì..."

Chỉ có điều là hắn còn chưa nói xong, Trần Phong đã nhìn về phía Kim Điền, có một chút không hảo ý mà hỏi: "Chuyện kia, ta muốn hỏi một chút, vào thời điểm xây dựng trại huấn luyện mới, chuyện chết người là một điều bình thường có phải không?"

"Ừm." Kim Điền kỳ quái hỏi: "Sao thế?"

"Cho nên nói..." Trần Phong nhìn thoáng qua mấy người diều võ giương oai trước mắt mình, nói: "Nếu như bọn hắc chết ở bên trong, cũng là chuyện tình đương nhiên có đúng không?"

"Người!" Những người kia giận tím mặt, đang muốn phát tác nhưng khi ngẩng đầu lên liền nghênh tiếp ánh mắt lạnh như băng của Trần Phong, lúc này bọn hắc mới khăng định, Trần Phong là thật sự có ý định giết bọn hắc!

Người này có bị bệnh hay không?

Vài người cũng có chút mơ hồ. Mặc dù bọn hắc và Trần Phong có xảy ra tranh chấp về mặt lợi ích, thế nhưng cũng không đến mức giết người chứ? Huống hồ, cứ coi như là hắc có loại suy nghĩ này, không phải là hắc nên lặng lẽ ẩn giấu, tiến hành ở sau lưng hay sao? Thế mà ở trước mặt nói muốn giết bọn hắc, đầu óc của người này không phải là bị hư rồi chứ?!

Cái này... Kim Điền há to miệng đầy sững sốt, không biết nên nói cái gì cho phải.

Má ơi! Tên tiểu tử này lại có thể ác như vậy!

"Kim tiền bối." Mấy người nhìn về phía Kim Điền, phần nộ nói: "Ngài nghe thấy chưa, tên tiểu tử này muốn giết người!"

"Ây." Kim Điền gãi gãi đầu.

"Giết các ngươi thì sao?" Trần Phong dùng ánh mắt kỳ quái nhìn bọn hắc: "Ta nhớ rõ, ngoại trừ khi ở căn cứ của tổ chức thần bí là không thể động thủ, thì không hề nói đến việc ở bên ngoài cũng không thể giết người a!"

"Cái kia." Kim Điền lau lau mồ hôi, giữ chặt Trần Phong nói: "Vẫn nên cẩn thận một chút, cẩn thận."

"Cẩn thận làm gì?" Trần Phong lại càng kỳ quái: "Nhìn bọn hắc rất khó chịu, muốn giết thì giết thôi, có gì mà phải lưỡng lự, con người của ta hề nghĩ đến điều gì đều phải làm cho bằng được! Các ngươi thật kỳ quái, rõ ràng là các ngươi khiêu khích ta trước cơ mà?"

"Vây cũng không thể giết người." Người kia há to miệng không biết nên nói như thế nào.

"Vì sao lại không được?" Trần Phong nghi hoặc: "Nếu như không thể giết những người khiêu khích mình, ta còn gia nhập tổ chức thần bí làm gì? Gia nhập Gen Công Hội chẳng phải là tốt hơn sao?"

Kim Điền: "..."

Bọn hấn chợt phát hiện ra, những lời Trần Phong nói rất hay, rất có đạo lý, không có cách nào phản bác được hấn.

Đúng vậy a, nếu như gia nhập tổ chức thần bí không được tự do giết những người tìm tới cửa khiêu khích chính mình thì gia nhập Gen Công Hội chẳng phải là tốt hơn sao?

Bầu không khí trở nên có chút vi diệu.

"Hừ!"

"Ngụy biện." Người kia cười lạnh một tiếng nói: "Ta sẽ không đấu võ mồm cùng với ngươi, ngươi nếu muốn giết thì ta sẽ tùy thời hoan nghênh, ta cũng muốn nhìn xem, một mình ngươi dùng cách nào để đấu với ba người chúng ta!"

"Đi!" Hấn hừ lạnh một tiếng, quay người rời đi.

Hai người bên cạnh lúc này mới tỉnh ngộ, đúng a, bọn hấn có tận ba người! Huống chi, có thể được phê chuẩn gia nhập trại huấn luyện có ai không phải là thiên tài?! Vương Phong là thiên tài, bọn hấn cũng như vậy, ai cũng có thể vượt cấp khiêu chiến!

"Hắc hắc." Trần Phong cười híp mắt nhìn bọn hấn rời đi, cứ để bọn hấn phách lối một hồi.

Ừm, khai hoang nha... cả đoàn bị diệt là điều rất bình thường.

Mà lúc này, Kim Điền ở bên cạnh chỉ có thể vô lực nâng trán.

"Ta nói này, người có cần phải vừa tới liền đắc tội với bọn hã hay không?" Kim Điền bất đắc dĩ nói.

Mặc dù hã là cường giả cấp A đỉnh phong, có thân phận tôn quý, nhưng mấy tên được đưa vào trại huấn luyện mới, có ai không có bối cảnh hùng hậu ở phía sau?

"Vào thời điểm ta được phê chuẩn gia nhập trại huấn luyện cũng có nghĩa là ta đã đắc tội với tất cả bọn hã." Trần Phong lơ đãng nói.

Cùng với những người này lá mặt lá trái, một đường cười làm lạnh, trước mặt giả bộ như bằng hữu, sau lưng chờ cơ hội, hã thà ngạnh kháng chính diện cùng với bọn hã!

Với thực lực của hã hiện nay còn cần phải quan tâm đến ý nghĩ của bọn hã hay sao? Buồn cười!

"Tóm lại, người nhất định phải cẩn thận." Kim Điền chỉ có thể gật đầu.

Trại huấn luyện mở

Con đường đi tới trại huấn luyện mới đã được sắp xếp xong xuôi, chỉ có một cái tiết điểm, cũng chỉ có những người phụ trách khai hoang như bọn hắn mới có tư cách bước vào. Những người khác không có quyền hạn này!

"Ta hiểu rồi." Trần Phong nghiêm túc gật đầu.

"Ta không nói bọn hắn." Kim Điền bỗng nhiên nói ra.

"Ừm?" Lông mày của Trần Phong nhướn lên.

"Là lão Đường bảo ta nói cho ngươi." Kim Điền dừng một chút rồi mới nói.

Đường Lam? Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, mặc dù hắn có Quảng sáng may mắn, thế nhưng trong một số cách vận dụng huyền học đặc thù cùng với kinh nghiệm thì hắn không bằng Đường Lam!

Đường Lam đã dặn dò Kim Điền nói cho hắn tất nhiên là việc lớn.

"Xin chỉ giáo." Trần Phong nghiêm mặt nói.

"Ta vốn cho rằng đây chỉ là một cái kế hoạch khai hoang trại huấn luyện mới bình thường, thế nhưng cho đến khi lão Đường tìm tới..." Kim Điền nghiêm túc nói: "Trại huấn luyện mới này rất có thể là trại huấn luyện mở!"

Trại huấn luyện mở? Sắc mặt của Trần Phong biến hóa ngay lập tức.

Cái gọi là trại huấn luyện mở tức là không chỉ có người của tổ chức thần bí mà bất kỳ người nào cũng có thể xuất hiện! Mà có khả năng xuất hiện lớn nhất chính là người của Gen Công Hội!

Trong số các trại huấn luyện của tổ chức thần bí, có ít nhất một phần ba là trại huấn luyện mở! Tuy nhiên trại huấn luyện tư nhân của tổ chức thần bí đã hết sức phong phú cho nên có rất ít người tham gia trại huấn luyện mở,

bởi vì trại huấn luyện mở quá mức nguy hiểm! Ở nơi đó có khả năng xuất hiện bất kỳ một loại kẻ địch nào!

Cái thân phận Vương Phong này, bởi vì vấn đề thân phận, cho nên không được tổ chức thần bí phê chuẩn đi ra bên ngoài, cho nên loại trại huấn luyện mở này, hẳn cũng không được phép tham gia! Thế nhưng Trần Phong không nghĩ tới, lần tham gia khai hoang thứ nhất của mình, lại có khả năng là trại huấn luyện mở! Hơn nữa còn là do Đường Lam nhắc nhở...

Trần Phong liền hiểu ra, hỏi: "Cấp trên không phát hiện ra chuyện này hay sao?"

"Không có." Kim Điền lắc đầu nói: "Bởi vì khu vực này thuộc về khu vực chưa khai phá, không có bất kỳ người nào đi qua! Người của Gen Công Hội cũng không ngoại lệ!"

"Lão Đường có thể phát hiện ra, là bởi vì huyền học..."

"Nói thật, chính hắn cũng không tin tưởng lắm, tùy tiện nói lên, cấp trên cũng sẽ không tin tưởng, lần trước bởi vì sai lầm mà hắn đã bị công khai xử tội một lần." Kim Điền vô cùng bất đắc dĩ nói.

Trước kia Đường Lam có quyền lực rất lớn, dù sao cái gọi là huyền học này... cùng với phong thủy không khác biệt lắm, coi như người không tin nó cũng có thể vẽ ra một bức tranh đầy may mắn, thế nhưng từ sau lần thất bại trước... Kim Điền lắc đầu.

"Thật sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Cho nên có thể nói...trại huấn luyện mới, được Gen Công Hội cùng với tổ chức thần bí phát hiện cùng một lúc hay sao?

Chuyện này cũng rất bình thường, không phải tất cả các trại huấn luyện đều ở bờ bên kia của tinh cầu, vị trí của trại huấn luyện lần này nằm trong khu vực ở giữa tổ chức thần bí và Gen Công Hội, hơn nữa bởi vì lần chấn động kịch liệt trong đoạn thời gian này nên đã dẫn tới chú ý, vì vậy mới có sự biến động này, Gen Công Hội nếu như chú ý tới cũng không phải là không có khả năng.

Như vậy... tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Xoạt! Quảng sáng may mắn mở ra!

Nếu tất cả chỉ là phỏng đoán của Đường Lam thì bây giờ Trần Phong sẽ trực tiếp tiến hành nghiệm chứng, kết quả được thành lập! Gen Công Hội thực sự đã phát hiện ra nơi này!

"Xem ra lần này sẽ rất thú vị." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

"Kim tiền bối, người hãy nói cho Đường đại ca, Gen Công Hội chắc chắn sẽ phát hiện ra." Trần Phong nhìn về phía Kim Điền.

"Người cũng dự đoán được?" Hai mắt của Kim Điền tỏa sáng.

"Ừm." Trần Phong cười nói: "Mặc dù ta không có kinh nghiệm giống như Đường đại ca, nhưng thiên phú của ta cũng rất mạnh, hai người chúng ta hợp lại, hắc hắc, có thể biết được rất nhiều đấy."

"Cũng phải." Kim Điền bùi ngùi mãi, nhưng vẫn lắc đầu nói: "Coi như có nói ra cũng không làm được gì, cấp trên sẽ không tin tưởng hẳn, cũng sẽ không phái người đi trợ giúp."

"Cho nên nói." Trần Phong nói: "Phải nói ra thì lần sau mới có người tin tưởng."

Kim Điền ngay lập tức hiểu ra, không phải là vậy hay sao, chỉ cần để cho Đường Lam nói ra là được, về phần cấp trên có muốn tin hay không không quan trọng, chỉ cần Đường Lam nói ra, tự nhiên sẽ đạt được điều mình muốn. Có một số việc, người ngoài cuộc lại thấu triệt hơn.

"Hắc hắc." Kim Điền nghĩ đến sắc mặt của những người kia.

"Vậy người..." Kim Điền nhìn về phía Trần Phong nói: "Nếu nơi đó không còn an toàn, người cũng không cần phải đi mạo hiểm."

"Không cần." Trần Phong lắc đầu nói: "Nếu như tin tức điều tra trước đó không có vấn đề thì ở nơi đó sẽ không xuất hiện cường giả!"

"Đúng vậy." Kim Điền khẽ gật đầu.

Sở dĩ chỗ kia được hoan nghênh là bởi vì đoạn thời gian trước xuất hiện gọn sóng chuyển động, theo suy đoán thì rất có thể là một con biến dị thú cấp B đặc thù! Bởi vì năng lượng của con biến dị thú này quá mức tinh khiết! Gần như bất luận kẻ nào gặp được đều có thể trực tiếp hấp thu giúp cho thực lực tăng lên! Mà nguồn năng lượng tinh khiết này, chiến sĩ cấp C đỉnh phong sử dụng để đột phá là thích hợp nhất!

Lần đầu phát hiện vật kia, tổ chức thần bí đã từng điều động cường giả đi bắt, nhưng mà chỉ cần vừa lộ diện, con vật kia sẽ bỏ chạy ngay lập tức, vô tung vô ảnh.

Sau khi điều tra đã phát hiện ra được nguyên nhân. Bởi vì thứ này quá mức tinh khiết cho nên cực kỳ mẫn cảm đối với khí tức, nếu nó phát hiện ra sinh vật nào mạnh hơn chính mình thì sẽ tuyệt đối không xuất hiện! Cho nên, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra thì lần này có khả năng sẽ không xuất hiện cường giả cấp B, chỉ có cấp C!

Lần hành động này không ngờ lại là một cơ hội cực tốt! Loại biến dị thú này rốt cục có thể trợ giúp cho chiến sĩ cấp C thuận lợi đột phá hay không? Đến cùng có mấy con biến dị thú? Nếu như là cả một đàn biến dị thú mà nói...đây là điều mà bọn hắn nhất định phải xác nhận!

Với thực lực của Trần Phong bây giờ, cho dù có gặp phải người của Gen Công Hội cũng không sợ một chút nào.

"Cẩn thận một chút." Kim Điền suy nghĩ một chút rồi nói: "Ba tên kia có thể không động thì vẫn không nên động."

"Ừm?" Lòng mày của Trần Phong nhướn lên.

"Người giết bọn hắn, tổ chức thần bí đương nhiên sẽ không nhúng tay." Kim Điền thần nhiên nói: "Nhưng những người ở phía sau của ba người bọn hắn tất nhiên cũng không đơn giản! Chuyện này, người hãy tự cân nhắc."

Lời nói của Kim Điền rất đơn giản, nếu giết ba người này có thể sẽ động đến cường giả sau lưng của bọn hắn, có nguyện ý gánh chịu hậu quả này hay không, tự bản thân Trần Phong cần phải suy tính được mất.

"Trong khu vực khai hoang không phải là có thể che chắn tín hiệu hay sao?" Trần Phong nghi hoặc hỏi.

"Tất nhiên là bị che chắn." Kim Điền gật đầu nói: "Nhưng vẫn có một số loại năng lực có thể đoán ra là ai giết bọn hắn."

"Ừm...ta biết rồi." Trần Phong khẽ gật đầu, hắn biết, đây là lời khuyên của Kim Điền dành cho hắn.

Tạm thời hợp tác

"Đa tạ." Trần Phong đi đến hệ thống giao thông dưới lòng đất, căn cứ theo lộ tuyến định trước, lựa chọn tiết điểm mới xây dựng, thuận lợi đi đến trại huấn luyện mới.

Trước mắt của hắn là một mảnh hỗn độn, đây chính là khu vực chưa khai thác? Trần Phong cảm thấy ngạc nhiên.

Đây là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với khu vực chưa khai thác kể từ khi hắn đi vào cái thế giới này.

Chỉ có điều là, Trần Phong còn chưa bắt đầu thăm dò đã phát hiện cách đó không xa có ba người lộ ra sắc mặt khó coi đang chờ đợi mình, Trần Phong liếc nhìn, không phải là ba tên kiến thức có hạn kia hay sao.

"Có việc gì?" Trần Phong phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Hợp tác." Người cầm đầu kia trầm ổn nói: "Sau khi ta đi vào thì cảm giác được một cỗ khí tức không giống như bình thường, còn có một số nguy hiểm khác, có lẽ nơi này so với trong tưởng tượng của chúng ta còn kinh khủng hơn! Cho nên sau khi thảo luận, chúng ta có thể cho người ba phần tài nguyên!"

"Cho ta 30 %?" Con mắt của Trần Phong liền nhú lại.

Có tất cả bốn người, trung bình mỗi người được 25% mới hợp lý! Cho hắn 30%, vậy còn 70 % còn lại, ba người bọn hắn sẽ chia như thế nào?

"Thực lực của hai người bọn họ yếu hơn." Người kia chỉ chỉ hai người bên cạnh nói: "Thực lực của ta mạnh nhất, cho nên lấy ba thành, thực lực của người ta cũng đã nghe qua, có sức chiến đấu không dưới ta, cho nên..."

"Hai chúng ta mỗi người sẽ chiếm ba thành, hai người bọn họ mỗi người hai thành!"

"Phân phối theo lao động."

"Kết quả này, người có hài lòng không?" Hấn nhìn một chút về nơi xa nói:
"Ta có được năng lực cảnh báo, ta cảm giác nơi này có một chút không ổn."

Ồ? Tâm thần của Trần Phong khê động.

Ba người này thỏa hiệp nhanh như vậy khiến cho hấn có một chút ngoài ý muốn, cứ tưởng rằng với tính tình của những người này thì phải là đánh chết cũng không nhận sai mới đúng chứ?!

Xem ra...mấy tên này cũng không đơn giản.

Trong lòng của Trần Phong sinh ra một phần cảnh giác.

Sau khi xem xét đề nghị của mấy người này, hấn suy nghĩ một chút liền phát hiện mình chỉ có thể đồng ý!

Tài nguyên ở chỗ này nhiều như vậy, nếu như hấn tự mình hành động, như vậy sẽ dẫn đến quan hệ cạnh tranh với ba người trước mắt này, như vậy sẽ phát sinh ra chiến đấu! Trừ phi giết sạch bọn hấn! Đương nhiên, nếu như chỉ có bọn hấn thì Trần Phong sẽ không thêm quan tâm, nhưng nếu như có thêm người ngoài... trong lòng Trần Phong tự có tính toán.

"Ta tự giới thiệu mình một chút, ta tên là Nhật Quang, hai người bọn họ là Nguyệt Hoa và Tinh Huy, ba người chúng ta mặc dù chỉ có trình độ của gen chiến sĩ cấp C, nhưng đều có thể vượt cấp khiêu chiến! Mặc dù không cường đại như người nhưng vẫn có thể ứng phó với gen chiến sĩ cấp B bình thường." Người cầm đầu kia nói.

Nhật Quang... tròn mắt của Trần Phong hơi híp lại, hóa ra là hấn!

Hấn từng nghe Diệp Uyển Đồng nói qua về người này, nàng nói người này hết sức to... A, không đúng, là chỗ dựa của người này hết sức to, nghe nói cũng là cường giả cấp A đỉnh phong như Kim Điền.

"Khó trách vì sao Kim Điền lại cảnh cáo mình." Trần Phong ngay lập tức hiểu ra.

"Nếu mình giết cái tên này thì cái tên cường giả cấp A đỉnh phong kia sẽ tới tìm mình để tính sổ? Quả nhiên là phiền phức! Xem ra cái biện pháp trực tiếp xử lý hắn tạm thời không thể dùng, tạm thời hợp tác với bọn hắn cũng là một lựa chọn tốt."

"Ta đồng ý." Trần Phong chấp nhận điều kiện của bọn hắn: "Ta hi vọng các người sẽ không làm ra hành động khác thường, nếu không..."

"Không có vấn đề." Ba người liếc nhau.

"Xin lỗi vì chuyện xảy ra trước đó." Hai bên bắt đầu hợp tác, Nhật Quang thân nhiên nói: "Bỗng nhiên bị cướp mất nhiều tài nguyên như vậy, ta nhất thời tức giận nên mới uy hiếp người."

"Không sao." Trần Phong rất độ lượng khoát khoát tay.

Về phần trong lòng bọn hắn có muốn xin lỗi hay không, Trần Phong có thật tâm tha thứ hay không, thì không ai thêm quan tâm.

"Ta cũng không có nhiều tin tức." Bỗng nhiên Nhật Quang thấp giọng nói: "Vào thời điểm chúng ta vừa định tiến hành thăm dò liên cảm giác được có một chút không đúng, sau đó để cho Tinh Huy tra xét qua thì phát hiện ra ở bên trong mảnh hỗn độn này, chúng ta cảm giác được khí tức của người sống!"

Ồ? Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, Gen Công Hội thế mà tới nhanh như vậy? !

"Người xem." Tinh Huy chỉ về phía một phương hướng.

Ở nơi đó, ở bên trong một bụi cỏ dại nào đó, lộ ra một màn năng lượng mỏng manh, có thể thấy một dấu chân gần như vô hình.

Ở đây...đã từng có người đi qua! Người của Gen Công Hội quả nhiên đã tới trước! Ánh mắt của Trần Phong ngưng tụ lại, cho nên ba người Nhật Quang mới chủ động từ bỏ ba phần mười tài nguyên để tìm hãn hợp tác hay sao?

"Tài nguyên ở nơi này hết sức phong phú, những loại năng lượng khác không nói, ta đã cảm ứng được loại năng lượng tinh khiết nhất kia! Thế

nhưng...trước lúc này, nhất định phải giết chết những người kia!" Sắc mặt của Nhật Quang trở nên lạnh lẽo.

Vô luận là Gen Công Hội, hay là người nào, muốn ở trước mặt của bọn hăn đoạt thức ăn trước miệng cạp, căn bản chính là muốn chết!

"Được." Trần Phong đồng ý.

Nhóm người thận trọng truy tung theo dấu vết, về phương diện này Tinh Huy dường như là một tay hảo thủ, lặng yên không một tiếng động mang theo mấy người không ngừng tới gần, mãi đến một nơi nào đó, bọn hăn mới nghe được một động tĩnh mờ nhạt.

Quả nhiên là có người! Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Ở nơi xa, ở trong một bụi cỏ như ẩn như hiện, đã có thể thấy loáng thoáng vài bóng người.

Tại một khu vực không biết, ở một nơi nào đó trên bản đồ vệ tinh chưa được khai phá, có một nhóm sáu người đang thận trọng đi lại, bọn hăn ăn mặc đồng phục chỉnh tề mà sạch sẽ, từng người đều lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, chỉ có một người đi cuối cùng khiêng theo một cái bao nặng nề, bước từng bước một đi theo phía sau 5 người.

"Tần Hải, sao ngươi đi chậm thế?." Mấy người khó chịu nói ra.

Sở dĩ bọn hăn để cho Tần Hải đi theo, cũng là bởi vì hăn có khí lực lớn, có thể mang theo rất nhiều thứ, chỉ như thế mà thôi, bằng không, bọn hăn muốn mang hăn theo làm gì cho vương vãi?

"Thật không biết Hiệp hội chế tác Gen nhét một người như vậy vào để làm gì."

"Đúng vậy a, cấp trên thế mà còn đồng ý."

"Không đồng ý không được a, thuốc thử gen Gen Công Hội sử dụng hằng năm đều là do Hiệp hội chế tác Gen cung cấp, người nếu như ngay cả một

chút mặt mũi này cũng không cho, năm sau người đừng hòng có được một bình thuốc thử gen nào."

"Ài, mặc dù là như thế, thế nhưng tốt xấu cũng phải cử một người biết đánh nhau tới chứ! Một người như Trần Phong cũng được a!"

Mấy người dôn dập chửi bậy.

Đối với cái tên Tần Hải này, bọn hắn đã sớm nhìn đến khó chịu, Hiệp hội chế tác Gen sẽ muốn phái người tới kiếm một chén canh, có thể lý giải! Thế nhưng...tốt xấu gì cũng nên phái tới một cường giả chứ? ! Coi như không được, cũng nên điều động một tên chế sư tới a? Coi như không thể đánh, thì chế tác thuốc thử gen cho bọn hắn cũng được a, kết quả thì sao?

Hiệp hội chế tác Gen phái qua một kẻ vương vếu!

Ngư ông đắc lợi

Tần Hải! Nguyên bản là siêu cấp thiên tài, sau này bởi vì Tần gia huỷ diệt, triệt để biến thành củi mục! Nghe nói người này về sau đã không có cách nào sử dụng bất luận một loại năng lượng gì, hoàn toàn trở thành một phế nhân! Không có cách nào chiến đấu, cũng không thể sử dụng bất luận một loại năng lượng gì! Hiệp hội chế tác Gen bên kia thuần túy phái đến cho bọn hắn một kẻ ăn bám a...

"Ài." Đám người cho dù có than thở cũng không có bất kỳ một biện pháp nào.

Cũng may, Tần Hải mặc dù đã bị phế đi, thế nhưng tố chất thân thể nguyên bản vẫn còn, có khí lực rất lớn, cho nên liền trở thành cu li bốc vác đồ đạc cho 5 người.

"Được rồi, cứ xem hắn như là cu li bốc vác."

"Tần Hải, nhanh lên."

Đám người chửi bậy.

Hầu Lượng đã từng đề nghị Tần Hải nhiều lần, bảo hắn hãy rời khỏi cái vòng tròn này, nhưng hắn sẽ không bao giờ bỏ cuộc! Vì hắn đã chọn đi trên con đường này, hắn chắc chắn sẽ đi đến cuối cùng!

Một bước, hai bước, Tần Hải trầm ổn đi về phía trước.

"Bước nhẹ một chút." Một người liếc mắt trừng Tần Hải, quát lên: "Người sợ người khác không nghe được hay sao?"

Tần Hải: "..."

Tiếng quát của các người còn lớn hơn tiếng bước chân của ta vô số lần đấy?

"Nhỏ giọng lại một chút." Nhóm trưởng lườm hai người một cái, bỗng nhiên ngồi xổm xuống, sắc mặt trở nên nghiêm túc, nhìn kỹ con đường mà Tần Hải đi qua, bỗng nhiên dừng lại, nói: "Có một chút không đúng."

"Sao thế?" Đám người ngừng lại.

Xuýt! Nhóm trưởng làm ra một thủ thế, sau đó tiến hành quét hình đối với dấu chân của Tần Hải.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng tím lấp lóe, một màn kinh người xuất hiện, ở những chỗ mà dấu chân của Tần Hải giẫm qua, thế mà xuất hiện một chút hào quang nhàn nhạt!

"Đây là..." Nhóm người trừng lớn con mắt.

"Tần Hải, bước tới chỗ này." Nhóm trưởng một lần nữa vung tay.

"Ừm." Tần Hải trầm ổn đạp xuống một cước.

Xoạt! Ánh sáng quét qua, ở chỗ đó, màn hào quang kia đã hoàn toàn hiển lộ, lại có thể là một cái dấu chân hoàn chỉnh! Là một cái dấu chân đặc thù hoàn toàn khác với Tần Hải! Nơi này có người!

"Lại là bọn hần!" Đám người trong nháy mắt trở nên cảnh giác.

Nghe các tiền bối khai hoang lúc trước nói, thỉnh thoảng ở bên trong các trại huấn luyện khai hoang, sẽ gặp được người của tổ chức thần bí, hoặc là một chút người qua đường, mặc dù thực lực không mạnh, thế nhưng lại vô cùng hung ác.

"Cẩn thận một chút." Nhóm trưởng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Thực lực của những người này không được, thế nhưng vào thời khắc mấu chốt lại có thể gây ra sự hỗn loạn...nghe nói vào một lần khai hoang, cũng bởi vì những người này thế mà thất bại! Chờ tiếp viện một lần nữa chạy tới, chỗ kia đã triệt để bị phong cấm, hết thủy tài nguyên đều bị cướp đoạt, rất là đáng hận!

"Đuổi theo!"

"Lần này không thể để cho hắn còn sống sót."

"Vâng."

Đám người bắt đầu tản ra sát ý, mấy con tôm tép nhãi nhép này, bọn hắn muốn giết liền giết.

Mà Tần Hải, chỉ yên lặng khiêng một bao đồ vật đi theo ở phía sau.

Mấy người bắt đầu đuổi theo dấu chân trên mặt đất, bọn hắn nếu đã được phái tới trại huấn luyện khai hoang này, chắc chắn sẽ có người nắm giữ năng lực truy tung, có thể truy đuổi hết sức thuận lợi.

Rất nhanh, bọn hắn liền nghe được một chút thanh âm, dường như còn thấy bóng người lắc lư.

"Quả nhiên là có người." Mấy người liếc nhau, chuẩn bị âm thầm đánh lén.

Tần Hải nhìn lướt qua, lại mơ hồ cảm giác có một chút không ổn.

Nơi này...có điểm gì đó là lạ a! Nếu như thật sự là người của tổ chức thần bí, sẽ lưu lại manh mối rõ ràng như vậy hay sao? Ở cái thời đại này gen chiến sĩ nào không phải hảo thủ sinh tồn bên trong dã ngoại, làm sao lại dễ dàng bị phát hiện như thế.

Đây là bẫy rập, đây là trực giác của Tần Hải, hắn có thể cảm giác được, trong chuyện này có vấn đề.

"Cẩn thận một chút." Tần Hải bỗng nhiên mở miệng nói: "Trong này chỉ sợ là có một chút vấn đề."

"Ồ?" Đám người có chút kinh dị nhìn Tần Hải một cái, mặc dù bọn hắn không tin Tần Hải có thể nhìn ra cái gì, nhưng thấy Tần Hải nói ngưng trọng như thế, đám người liếc nhau, hiển nhiên càng trở nên cẩn thận hơn.

"Đừng đi ra ngoài." Nhóm trưởng nhẹ giọng nói: "Trước tiên cần phải xác nhận mục tiêu."

"Ừm." Đám người khẽ gật đầu, chẳng lẽ là thật sự có vấn đề?

Xoạt! Mấy người lặng yên không tiếng động đuổi theo.

Ở nơi xa, những cái bóng người kia càng ngày càng trở nên rõ ràng, chờ đến thời điểm chân chính tới gần, nhóm trưởng đột nhiên co rụt con ngươi lại nói: "Quả nhiên là bọn hắn!"

Đám người ngẩng đầu nhìn, đúng như thế, xuất hiện ở nơi này, lại đúng là người của tổ chức thần bí!

"Lên!" Nhóm trưởng cười lạnh, nếu mục tiêu đã được xác nhận, thì cũng không cần phải do dự nữa.

Hắn khinh miệt liếc mắt nhìn Tần Hải, hạ mệnh lệnh giết chóc, Tần Hải chỉ yên lặng nhìn những thành viên của tổ chức thần bí đột nhiên xuất hiện ở phía trước.

Thế mà thật sự chính là bọn hắn! Cho nên nói...vừa rồi chỉ là ảo giác của mình hay sao? Tần Hải thở dài một tiếng, mình đã đến yếu đến loại trình độ này rồi hay sao?

Mà vào lúc này, ở sau lưng mấy người Tần Hải mấy trăm mét, có một người mang theo ý cười nhìn mấy người Tần Hải, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Cá đã mắc câu rồi."

"Đội trưởng, kế hoạch này của ngài quá tuyệt vời."

"Hắc hắc, khiến cho Gen Công Hội cùng với tổ chức thần bí chém giết, chúng ta ngồi làm ngư ông đắc lợi ~ "

"Không sai."

"Lần này thực lực của đám người tổ chức thần bí dường như cũng không yếu, hãy để cho bọn hắn cắn xé nhau đi..."

Nhóm người này hưng phấn thảo luận, người được gọi là đội trưởng, cũng chỉ bình tĩnh cười cười. Ngày đó động tĩnh do nơi này tạo ra thực sự quá lớn, không chỉ khiến cho tổ chức thần bí cùng với Gen Công Hội chú ý, mà ngay cả những người đi qua đường gần đó cũng phát hiện ra! Cho nên, hôm nay mới có một màn này.

"Nhớ kỹ." Hấn thấp giọng dặn dò nói: "Thực lực của tiểu đội chúng ta mặc dù không tệ, thế nhưng ở trước mặt Gen Công Hội cùng với tổ chức thần bí cũng chỉ là pháo hôi, cho nên...tuyệt đối không thể để cho bọn hấn phát hiện ra. Chúng ta không ra tay thì thôi, một khi ra tay, nhất định phải diệt đi tất cả bọn hấn!"

"Hiểu rõ." Mấy người gật đầu, nếu như muốn làm ngư ông đắc lợi thật tốt, bọn hấn tự nhiên phải chuẩn bị thật kỹ càng, chỉ có điều là, vào đúng lúc này, ở bên trong một bụi cỏ dại gần đó, bỗng nhiên rung động kịch liệt.

"Người nào?"

Xoạt! Đội trưởng tiện tay vung lên, có một đạo năng lượng tùy tiện phá huỷ cái bụi cỏ kia, nhóm người liếc nhìn qua, sắc mặt liền trở nên quái dị, ở bên trong cái bụi cỏ kia, có hai cái thân ảnh vạm vỡ đang triển miên...

Tại một khu vực không biết, trên bầu trời tràn ngập năng lượng hỗn độn nồng đậm. Bầu không khí chung quanh cũng không tốt, năng lượng quá mức nồng đậm, làm cho người ta có một loại cảm giác hít thở không thông, một ít gen chiến sĩ có thực lực yếu, đoán chừng cũng khó mà hô hấp được như bình thường.

Mấy người Trần Phong một đường đi theo dấu vết cũng đã tìm được mục tiêu.

Gen Công Hội! Quả nhiên là bọn hấn! Ở phía xa bên ngoài một bụi cỏ dại, bọn hấn cũng nhìn thấy người của Gen Công Hội, cho dù nhân số của Gen Công Hội nhiều hơn bọn hấn, thế nhưng mấy người bọn hấn cũng không sợ hãi một chút nào.

Người bản địa

Xoạt! Bụi cỏ bị phá huỷ.

"Quả nhiên là các người." Nhóm trưởng của Gen Công Hội cười lạnh nói: "Hôm nay ta sẽ giết mấy thằng hề các người."

"Hừ!" Nhật Quang cười âm lãnh một tiếng nói: "Ai giết ai còn chưa biết đâu."

Hai bên đối ánh mắt với nhau, tia lửa bắn ra bốn phía.

Mọi người đang dùng ánh mắt quét qua đối phương, phân tích thực lực của đối phương, ở đây dù sao cũng là nơi hoang dã, coi như chém giết cũng phải thật cẩn thận.

Mà vào lúc này, ánh mắt của Trần Phong cũng nhìn về phía nhóm người Gen Công Hội.

Tần Hải? Trần Phong có chút kinh ngạc nhìn vào nhóm người Gen Công Hội, hướng ánh mắt vào một người đang khiêng một bao đồ, con hàng này vì sao lại ở bên trong nhóm người Gen Công Hội!

"Làm cu li bốc vác hay sao?" Trần Phong liếc mắt một cái liền hiểu rõ tình cảnh của Tần Hải.

Thú vị, Trần Phong nở một nụ cười nghiền ngẫm, hẳn biết rõ sức chiến đấu của Tần Hải, coi như mất đi hết thủy năng lượng, hiện tại cũng cực kì khủng bố, sau khi thân thể được cải tạo, thân thể của Tần Hải đã trở nên cực kỳ kinh khủng! Cho dù không sử dụng bất luận một loại năng lượng nào, chỉ ít cũng phải có trình độ cấp B! Dùng Tần Hải để làm cu li bốc vác? Những người này đầu óc bị hư rồi hay sao.

Bất quá, càng làm cho Trần Phong cảm thấy nghi ngờ chính là phản ứng của nhóm người Gen Công Hội này! Phải biết rằng, mấy người Trần Phong

là một đường truy đuổi theo đánh lén, mà phản ứng của những người này...hắn là còn có bên thứ ba?

Tâm thần của Trần Phong khẽ động, hắn chỉ hơi nghi ngờ về chuyện này, sau đó...

Xác nhận! Quảng sáng may mắn đã phản hồi đáp án cho hắn, tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, lần khai hoang trại huấn luyện mới này, quả nhiên thật là thú vị... Phe thứ ba cố ý thiết trí bẫy rập sao? Ha ha...

Mà vào lúc này, hai nhóm người Gen Công Hội và tổ chức thần bí đã bắt đầu động thủ.

Oanh! Sóng ánh sáng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung, toàn bộ đều là uy năng cấp B! Là người có thể được chỉ định đi đến nơi này, tự nhiên đều có năng lực vượt cấp khiêu chiến! Nhóm người Gen Công Hội có nhân số nhiều hơn, lấy thế đè người. Mà nhóm người của tổ chức thần bí bởi vì nguyên nhân đã tham gia nhiều trại huấn luyện hơn Gen Công Hội, thực lực cá nhân cũng cực kỳ cường đại! Hai bên giằng co, thế mà lại đánh ngang nhau!

Người của tổ chức thần bí lấy một địch hai, không rơi vào thế hạ phong!

"Chỉ có một chút thực lực như thế này?" Nhóm người Gen Công Hội cười lạnh.

Người của tổ chức thần bí mặc dù có thực lực không tệ, thế nhưng cuối cùng vẫn có quá ít người, không có khả năng chiến đấu lâu dài cùng với bọn hắn, chỉ cần qua đợt bùng nổ đầu tiên này...đối phương hắn là sẽ phải chết không thể nghi ngờ!

"Ha ha, có rất nhiều người có cùng ý nghĩ như các ngươi, thế nhưng hiện tại cũng đã chết rồi." Nhật Quang chỉ cười nói.

Bùng nổ? Không sai, nhân số của bọn hắn quá ít, chỉ có thể toàn lực bùng nổ! Sau khi bùng nổ, sẽ cạn kiệt sức lực, thực lực đại giảm, thế nhưng đối phương thật sự có thể chống đỡ được đến lúc đó?

"Hắc hắc." Nhật Quang cười tàn nhẫn.

Oanh! Trong tay của hắn ngưng tụ một cỗ hào quang kinh khủng.

Nhật Quang, Nguyệt Hoa, Tinh Huy, trên thân của ba người đồng dạng cũng lấp lóe hào quang.

"Cẩn thận!" Sắc mặt của nhóm người Gen Công Hội khê biến, bọn hắn đã nhìn ra được, đây tất nhiên là một chiêu thức liên thủ siêu cường của ba người này, nhóm người nhanh chóng bày trận, nhanh chóng dựng lên một tấm lá chắn phòng ngự mạnh nhất!

Chỉ có điều là, khiến cho người ta có một chút ngoài ý muốn chính là, có lẽ là do dư ba năng lượng tản ra, bụi cỏ chung quanh bắt đầu rung động kịch liệt, có người liếc nhìn, cũng không quá để ý, nhưng mà cái bụi cỏ kia lại càng ngày càng rung động kịch liệt...

Xoạt! Một người tiện tay đánh về phía bụi cỏ, lại phát hiện ra có người.

Ai! ? Nhóm người Gen Công Hội thất kinh.

"Người nào?" Mấy người Nhật Quang cũng bị dọa cho phát hoảng.

Tất cả mọi người ngừng lại, nhìn về phía hai thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện kia, nếu thật sự có bên thứ ba ra tay, bọn hắn cũng sẽ không ở thời điểm này ngu xuẩn lãng phí năng lượng, chỉ có điều khiến cho bọn hắn có một chút ngoài ý muốn chính là...bên trong bụi cỏ lại xuất hiện hai thân ảnh vạm vỡ đang triển miên...cái tư thế kia... ? ? ?

Hai thân ảnh vạm vỡ đang triển miên cũng giật phắc một cái, hiển nhiên là cũng bị kinh hãi, sau khi phát hiện ra chuyện gì đã phát sinh, hai người nhất thời liền giận dữ.

"Các ngươi là người phương nào?" Ánh mắt của Nhật Quang trở nên lạnh thấu xương.

Ở loại địa phương này chơi dã chiến? Lừa gạt ai thế? ! Hai người này muốn dùng loại phương thức này để lừa gạt ai? Mà đúng vào lúc này...

Xoạt! Một người ở trong đó đứng lên, hình thể của hắn vậy mà cao tới ba mét, toàn thân mọc đầy lông tóc, giống như là dã nhân, hai mắt tràn ngập lửa giận, gắt gao nhìn chăm chăm vào đám người.

"Rống!" Hắn gầm lên giận dữ.

"Hù dọa ai đây? !" Một người của Gen Công Hội cười lạnh.

Bọn hắn đã lịch luyện nhiều năm, còn loại tình huống nào chưa thấy qua?

Loại hình thể này...chẳng qua chỉ là một loại năng lực tăng cường nào đó? Ha ha, nghe nói có một số người vì muốn làm cho một bộ phận thân thể nào đó to hơn, cho nên mới cố ý dung hợp cái chủng loại gen năng lực tăng cường kia! Sức chiến đấu của loại người này căn bản không được bao nhiêu!

"Cút!" Hắn cao ngạo đánh tới.

Nhưng mà, khi tên dã nhân kia lao tới, dùng một đôi thiết quyền đánh tới.

Phốc! Máu tươi bắn tung toé, vị gen chiến sĩ Gen Công Hội thể mà bị một quyền xuyên thủng thân thể!

"Đáng chết." Sắc mặt của nhóm người Gen Công Hội đại biến.

Ngay cả nhóm người của tổ chức thần bí cũng bị hù dọa, ai cũng biết là vị gen chiến sĩ Gen Công Hội muốn ra tay thăm dò thực lực của tên dã nhân này, thế nhưng không thể ngờ được... cái tên dã nhân này...

"Người muốn chết!"

Oanh! Mấy người còn lại của Gen Công Hội tức giận ra tay, từng đòn công kích có uy năng cấp B đánh lên trên người của tên dã nhân, nhưng mà, những đòn tấn công kinh khủng kia, cũng vền vện chỉ làm cho lông tóc trên người của tên dã nhân rung động mấy lần, tên dã nhân vẫn bình yên vô sự!

"Người bản địa! Đây chính là người bản địa ở nơi này!" Một người bỗng nhiên kêu lên, tâm thần của mọi người nhất thời trở nên nghiêm nghị.

Người bản địa...nguyên lai đây chính là người bản địa ở nơi này! Khi xây dựng một trại huấn luyện mới, bình thường đều là ở những khu vực không biết, mà ở loại địa phương đó có người nào, loại lực lượng gì, có đồ vật gì, mọi người cũng không biết! Vào một số thời khắc, ở trong một số địa phương sẽ có người bản địa!

Những người bản địa này bởi vì chưa bao giờ tiếp xúc với người bên ngoài, vì vậy bọn họ không giống với người bình thường trong xã hội, có thể gọi bọn họ là một chủng tộc nhất định, hoặc là một bộ lạc nhất định!

Những kẻ này thường là một bộ tộc cố định! Chỉ có điều là những năm này mọi người cũng rất ít khi gặp được người bản địa, bình thường cũng chỉ là lời lưu truyền trong truyền thuyết.

Truy sát

Mà bây giờ, đây là lần đầu tiên bọn hắn gặp được người bản địa! Một cái chủng tộc chưa bao giờ tiếp xúc qua!

"Công kích bằng năng lượng có vẻ như không có hiệu quả." Tinh Huy trầm giọng nói.

Không có hiệu quả sao? Hết thấy đòn công kích lúc nãy, đều là công kích năng lượng!

Tên dã nhân này...đám người cảm thấy kinh hãi không thôi.

"Đi!" Nhật Quang bỗng nhiên quát to một tiếng.

Xoạt! Nhóm người của tổ chức thần bí bắt đầu nhanh chóng lùi lại, Trần Phong cũng không có một chút do dự nào rút lui.

"Đi!" Nhóm người Gen Công Hội cũng vội vã rút lui, nói đùa cái gì thế? Đụng phải loại địch nhân đáng sợ này, căn bản là không có khả năng chiến thắng, chỉ có thể chạy trốn! Nhưng mà, có trốn được hay không?

"Rống " Một tiếng gào thét vang lên, đám người nhìn lại, hai tên dã nhân kia thể mà đang đuổi theo! Hơn nữa vì phòng ngừa bọn hắn chạy trốn, hai tên dã nhân này thể mà biết chặn đánh!

"Phiền toái rồi!" Đám người sợ mất mật, sau lưng đổ mồ hôi lạnh tràn trề.

Trốn! Tất cả mọi người đều điên cuồng chạy trốn! Có thể đi đến một bước này cũng không có người nào ngốc, cho nên cho dù tổ chức thần bí cùng với Gen Công Hội đang tuyên chiến với nhau, mỗi người đều lưu lại sức lực, chờ đợi bên thứ ba xuất hiện!

Thế nhưng...chẳng ai mong đợi sẽ xuất hiện một chuyện như vậy?

Dã nhân? Hai tên dã nhân đang chơi dã chiến? Bên thứ ba cái quần què! Đồi mạt với sự đuổi giết điên cuồng của hai tên dã nhân, mọi người gần như sụp đổ.

Hết thấy công kích đều không có tác dụng với hai tên dã nhân này, hết thấy công kích năng lượng rơi xuống trên người của hai người bọn hắn, đều không thể tạo thành bất cứ một thương tổn gì, bọn hắn có ngu tới cỡ nào cũng biết được cái chủng tộc dã nhân này có thể miễn dịch hết thấy công kích năng lượng! Mà làm cho người ta phải sợ hãi nhất chính là, ngoại trừ cái đặc tính kinh người này, tốc độ của cái hai tên dã nhân này cũng cực kỳ mau lẹ!

Chỉ cần ai dám chậm một bước, hắn phải chết không thể nghi ngờ! Mọi người căn bản không dám dừng lại một bước nào, mà coi như là như thế, khoảng cách của bọn hắn cũng đang bị rút ngắn dần dần.

Hai thành viên của tổ chức thần bí cùng với Gen Công Hội lúc này còn đánh nhau nảy lửa trong lúc vô tình chạy đến cùng một chỗ, hai người liếc nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy sự tuyệt vọng trong mắt của đối phương. Lúc này, còn ai phân biệt cái gì mà Gen Công Hội với tổ chức thần bí?

"Làm sao bây giờ?" Mọi người gần như đã tuyệt vọng.

"Tách ra chạy!" Nhật Quang gầm lên giận dữ: "Bọn hắn chỉ có hai người, chúng ta tách ra chạy, chắc chắn sẽ có người chạy thoát, sau đó trở về gọi cứu viện, về phần những người bị hai người bọn hắn đuổi giết...tự cầu phúc đi!"

Xoạt! Nhật Quang nói xong, là người thứ nhất thay đổi phương hướng.

Xoạt! Những người còn lại cũng cấp tốc biến hóa phương hướng.

Nhưng mà, hai tên dã nhân kia căn bản không có một chút do dự gì, trực tiếp đuổi theo Nhật Quang, sắc mặt của Nhật Quang trở nên tái nhợt, hơn nữa trong thời điểm đang điên cuồng chạy trốn chết, Nhật Quang bỗng nhiên cảm giác được ở dưới chân đạp vào một vật cứng gì đó, nhưng hắn cũng không quá chú ý, sau đó liền nghe được một tiếng rống tức giận. Hắn

nhìn lại, sắc mặt liền đại biến, ở bên trong cái bụi cỏ đó, lại có hai thân ảnh vạm vỡ chui ra ??? !

Nhật Quang lộ ra vẻ mặt phát mộng, ôi má ơi? Đây là tình huống như thế nào? Chờ một chút, vật cứng mà hấn đập lên ở trong cái bụi cỏ kia, lại là...

Nhật Quang bỗng nhiên phóng tầm mắt nhìn tới, thấy được ở bên trong một mảnh hỗn độn này, ở bên trong cái khu vực không biết này, có vô số bụi cỏ đang rung động theo gió, chẳng lẽ nói...

Rống! Mấy tên dã nhân kia đã đuổi tới rất gần, Nhật Quang bị ba bốn tên dã nhân vây công biết mình không còn đường nào trốn, quay đầu nhìn lại đám người đã thừa cơ chạy trốn kia, liền cảm thấy giận tím mặt.

Bảo các người đi các người liền đi thật? Để hấn ở lại đây chết một mình?

"Các người đừng hòng rời đi!" Nhật Quang cắn răng nói.

Oanh! Hấn giẫm chân một cái.

Xoạt! Có một cỗ gợn sóng kinh khủng từ dưới chân lan tràn ra, mặc dù không có tổn thương gì, thế nhưng cỗ gợn sóng này lại san bằng hết thảy các bụi cỏ dại ở xung quanh!

Đồng cỏ được bảo phủ bởi cỏ dại, trong nháy mắt liền biến thành một thảo nguyên, trong thảo nguyên, lộ ra từng cặp dã nhân trần truồng...

"Rống!" Tiếng gầm gừ phản nộ truyền ra khắp chân trời, tất cả mọi người sợ đang chạy trốn liền sợ ngây người.

"Nhật Quang, con m* nhà ngươi!" Tinh Huy cùng với Nguyệt Hoa tức giận mắng một tiếng, tiếp tục vất chân lên cỏ chạy trốn, nếu như nói vừa rồi chỉ là trốn chạy, thì hiện tại chính là liều mạng mà chạy!

"Đây rốt cuộc thứ quý gì?"

"Không biết!"

"Chưa từng nghe nói qua cái chủng tộc này?"

"A a a!"

"Ta không muốn bị bọn hăn bắt lấy, a a a!"

Đám người hoảng sợ chạy trốn.

Ngẫm lại tình cảnh xảy ra ở trong bụi cỏ, lại nhìn vóc người khô ngô của bọn hăn, ai cũng không muốn tưởng tượng ra cái kết quả sau khi bị bắt! Cái tình cảnh kia đẹp tới mức không ai dám nghĩ.

Mà vào lúc này, ở nơi xa bỗng nhiên truyền đến những giọng nói hỗn loạn.

"Có người!" Đám người vui đến phát khóc.

Nói chung, vào thời điểm khai hoang, sợ nhất là có người ngoài, thế nhưng hiện tại, khai hoang cái quỷ gì, trại huấn luyện cái quỷ gì, ai còn quan tâm? Lúc này, chỉ cần nhìn thấy được đồng tộc là đã mừng hết lớn rồi!

Ha ha ha ha, có người đến! Bất kể có phải là người một nhà hay không, chỉ cần bọn hăn có thể tranh thủ thời gian...

Nhưng mà, chờ đến thời điểm phát hiện ra mấy người kia, sắc mặt của đám người liền tái nhợt, mấy người bọn họ là ai không trọng yếu, mà trọng yếu là, ở phía sau bọn hăn y nguyên còn có một đám dã nhân đang đuổi giết!

"Đù móa, đù móa!"

"Lại tới một nhóm."

"Chạy mau!"

"Phân tán ra đi?"

"Phân tán cái trứng, dã nhân so với chúng ta còn nhiều hơn, nhanh chạy về hướng lối ra!"

"Đúng đúng đúng."

Mọi người điên cuồng chạy về hướng lối ra, Gen Công Hội, tổ chức thần bí, còn có những người qua đường, thế mà bởi vì cái nguyên nhân này, lại quý dị bước lên trên một con thuyền, đồng bệnh tương liên.

Cái đám người này...Trần Phong chợt nhớ tới phe thứ ba.

"Các người chính là phe thứ ba dẫn dụ nhóm người Gen Công Hội và tổ chức thần bí chém giết nhau?" Trần Phong hỏi.

Xoạt! Đám người đồng loạt nhìn lại.

"Có lẽ là thế." Một người yếu ớt nói.

"Móa!" Có vài người kém chút nữa đã đập bay hẳn ra bên ngoài.

"Các đại ca, bây giờ nói cái này còn hữu dụng không?" Người kia vội vã chạy, chỉ kém chút nữa là đã tự bạt tai mình, nói: "Ta chỉ tiện tay đặt một cái bẫy như thế, ai biết được là ở trong bụi cỏ lại có nhiều dã nhân như vậy?"

Đám người: "..."

Nhìn một chút đám dã nhân đang găm rú truy sát ở sau lưng, ai còn muốn lãng phí thời gian đi đập hẳn? Đào mệnh quan trọng hơn a!

**

Mà vào lúc này, tại Gen Công Hội, có một đám đại lão đang thảo luận xem trại huấn luyện mới sau này do ai quản lý.

"Có mấy người bọn họ tất nhiên sẽ không xảy ra vấn đề."

"Có lẽ tổ chức thần bí..."

Siêu cấp A

"Ha ha, ngay cả hang ổ cũng đã bị phá hủy, bọn hắc còn đang nhúc nhích về chuyện này, hiện tại làm gì có thời gian đi quản những chuyện này?"

"Đúng thế."

"Vậy thì chúc cho bọn hắc khai hoang thuận lợi."

"Đúng như vậy."

"Có lẽ hiện tại bọn hắc cũng đã thu hoạch tài nguyên xong?"

Mà ở một bên khác, tổ chức thần bí đối với thực lực của mấy người Vương Phong cũng có một chút tự tin, bọn hắc mặc dù có nhân số không nhiều, thế nhưng đều là nhân tài tinh anh cấp C của tổ chức thần bí! Hơn nữa, ít người dễ di chuyển, có lẽ sẽ càng có ưu thế! Tiến hành ám sát tập kích ở khu vực hỗn loạn, ngược lại càng thêm dễ dàng! Lần này, bọn hắc nhất định sẽ đạt được tài nguyên.

"Lần sau nhất định phải đạt được danh ngạch đi tới cái trại huấn luyện mới này."

"Cái trại huấn luyện mới này, tài nguyên nhận được trong lần thứ nhất đi khai hoang là phong phú nhất, sau này đi cũng nhận được không ít thứ tốt, thế nhưng số lần đi càng nhiều, tài nguyên bị khai thác càng nhiều... liền không đáng giá, có hiểu không?"

"Hiểu rõ!"

"Cho nên, lần sau nhất định phải tranh thủ được danh ngạch!"

"Đường Lam tiên bối nói Gen Công Hội cũng biết nơi này..."

"Yên tâm, không thể nào, ở loại địa phương này Gen Công Hội căn bản sẽ tìm không thấy, huống chi, coi như Gen Công Hội xuất hiện, cũng không

nhất định là đối thủ của bọn họ!"

"Cái tên Vương Phong này, hắc hắc..."

"Còn có mấy tên Nhật Quang kia, đều là những hảo thủ a."

"Có lẽ, bọn hán hiện tại đã thu hoạch được tài nguyên rồi."

Mà ở một nơi nào đó, có một ông lão đang ngạo nghễ đứng trong hư không, phong đạm vân thanh, một bộ tiên phong đạo cốt.

"Ha ha."

"Gen Công Hội cùng với tổ chức thần bí tính toán lẫn nhau, thật tình không biết đều là đồ ngốc, tiểu Khổng lần này ra tay, chắc chắn là sẽ làm ngư ông đắc lợi!." Ông lão có chút vui mừng.

Vung ống tay áo lên, ông lão bấm ngón tay tính toán: "Tính toán thời gian, hẳn là không sai biệt lắm a? Nếu như kế hoạch thuận lợi, Gen Công Hội cùng với tổ chức thần bí lúc này nhất định đã tự giết lẫn nhau. Nếu như có thể đạt được hết thủy tài nguyên, tương lai của đứa nhỏ này cũng được cải biến theo đó!"

"Tương lai...là của những người tuổi trẻ các ngươi a..." Ông lão bùi ngùi mãi không thôi.

Chỉ có điều là, không có người nào biết, lúc này, ở chỗ xa xôi không biết kia, nguyên bản là một địa phương đang được khai hoang, ba thế lực đối địch lại đang rất hòa thuận, cùng nhau hướng về một phía chạy đi...

Ở một nơi nào đó, Vương Dao đang ngồi xếp bằng, năng lượng kinh khủng xoay tròn quanh người, hỏa diễm, không gian, hai loại sức mạnh hóa thành hai đầu Giao Long to lớn đang không ngừng xoay quanh, ngưng tụ ra thành một cỗ lực lượng kinh người! Rất nhanh, vào thời điểm hai loại sức mạnh càng ngày càng trở nên khổng lồ, xen lẫn vào nhau ngày càng nhiều, rốt cục cũng vào một thời khắc nào đó dung hợp lại với nhau.

Oanh! Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt tràn ngập, hư không rung động, có một tiếng nổ thật lớn vang vọng khắp nơi, khiến cho vô số người sợ hãi.

"Rống!" Từng tiếng rống to vang lên, biến dị thú ở phụ cận trở nên hoảng sợ lo lắng, dường như cảm nhận được đồ vật gì đó, trở nên sợ hãi và lo lắng, từng con phóng tới phương hướng của Vương Dao.

Chỉ có điều là vào lúc bọn chúng còn chưa kịp chạy tới, kèm theo một cột ánh sáng đỏ lóe lên trong bầu trời yên tĩnh, thân ảnh bình tĩnh của Vương Dao rốt cục cũng vào thời khắc này đứng dậy, lực lượng cấp A đỉnh phong nguyên bản biến mất toàn bộ, biến trở thành một cô bé bình thường nhất.

"Rốt cục...đã đột phá." Vương Dao lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

Siêu cấp A! Là một lực lượng vượt xa giai đoạn hiện tại!

"Đã đến lúc đi tìm Trần Phong." Vương Dao đứng dậy nói.

Sau khi nàng rời đi liền phái người điều tra, sau khi biết được người giết chết Trần Phong chính là Vương Phong, cũng liền cảm thấy yên lòng, chỉ là bằng vào thực lực của Trần Phong, ẩn giấu ở tổ chức thần bí cuối cùng vẫn quá mức nguy hiểm.

"Em xem như cũng đã đột phá rồi, sẽ không cho phép anh bị thương tổn." Vương Dao tự lẩm bẩm.

Xoạt! Không gian vỡ tan, Vương Dao tùy tiện xé rách hư không, bước vào bên trong đường hầm không gian. Ngay trong nháy mắt nàng tiến vào, hết thấy biến dị thú chung quanh đều cảm thấy xao động lo lắng, chúng nó cảm nhận được một cỗ lực lượng làm cho bọn chúng sợ hãi.

Trần Phong...Vương Dao khép hờ hai mắt.

Xoạt! Từng đạo năng lượng âm thầm quét qua, Vương Dao rất nhanh liền khóa chặt Trần Phong.

"Nguyên lai anh đang ở chỗ này." Vương Dao cười nhàn nhạt một tiếng.

Cảm giác có thực lực mạnh mẽ, thật là tốt, chỉ có điều là ngay vào lúc nàng chuẩn bị tiếp cận Trần Phong, ở chung quanh có một cỗ gợn sóng xuất hiện, ngăn cách nàng cùng với ngoại giới!

Trong khe nứt không gian, có một bóng người già nua chậm rãi đi tới.

"Người rốt cục cũng đã đột phá...Vương Dao." Ông lão lộ ra vẻ mặt vui mừng.

"Người là ai?" Vương Dao lạnh giọng nói: "Siêu cấp A của tổ chức thần bí?"

"Tổ chức thần bí?" Ông lão nhin không được cười nói: "Một cô bé thật sự là đáng yêu."

"Hừ!" Trong mắt của Vương Dao lóe lên hàn quang.

Đối với loại người giả thần giả quỷ này, nàng xưa nay cũng không khách khí, huống chi bây giờ nàng còn vừa mới đột phá, cực kỳ tự tin vào thực lực của mình!

Xoạt! Vương Dao tùy thời chém xuống một vết sáng, là năng lượng dung hợp giữa hỏa diễm và không gian, vô cùng hoàn mỹ.

HUU...U...U...U...U ! Năng lượng hoàn mỹ đánh tới, nhưng mà, vào một khắc sắp đánh tới người của ông lão, thế mà lại ngưng tụ, lơ lửng ở nơi đó!

Cái gì? Vương Dao nhíu mày.

Phong tỏa không gian? Không...đây tuyệt đối không phải là lực lượng không gian!

Có thể ngưng tụ năng lượng dung hợp giữa hỏa diễm và không gian của nàng, loại lực lượng này tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy, quy tắc năng lượng của nó...

"Thời gian?" Vương Dao cảm thấy chấn động.

Trên hư không, cỗ năng lượng cường đại kia đang trôi nổi, cũng không có bùng nổ, cũng không có rơi xuống.

"Người là ai?" Vương Dao nghiêm mặt nói.

"Chỉ là một ông già mà thôi." Ông lão cười cười: "Vào một khắc người trở về quá khứ kia, ta liền chờ đợi người đột phá, trọn vẹn mười một năm a, người cuối cùng vẫn đã thuận lợi đột phá."

Xoạt! Sắc mặt của Vương Dao biến hóa.

Trở về quá khứ...Mười một năm...Lão gia hỏa này...

Oanh! Vương Dao trong nháy mắt điên cuồng công kích.

Nàng căn bản không muốn cho ông lão này cơ hội nói chuyện, trong nháy mắt bùng nổ tất cả lực lượng ở trong người, nhưng mà tất cả lực lượng, đều đứng im ở trước mắt của ông lão, căn bản là không có cách nào tạo thành bất cứ một thương tổn gì!

"Ngưng!" Ông lão vền chỉ phát tay một cái, hết thấy công kích của Vương Dao, đều bị phế bỏ.

"Người đến cùng là ai?" Khuôn mặt nhỏ của Vương Dao trở nên căng cứng.

Nàng là siêu cấp A, cho dù là vừa mới đột phá! Nàng dung hợp hỏa diễm cùng với không gian, dung hợp kiếp trước cùng với kiếp này, dung hợp hoàn mỹ linh hồn cùng với thân thể, dung hợp hoàn mỹ hai loại sức mạnh, mới tạo thành nàng hiện tại!

Lực lượng của nàng là độc nhất vô nhị! Lực lượng của nàng không có người nào có thể địch!

Đây là sự tự tin của Vương Dao, thế nhưng mà...

Biến số

Sự tự tin có được khi vừa mới đột phá của nàng, ở trước mặt ông lão này triệt để bị đánh vỡ! Ông ta cứ như vậy chặn đứng hết thủy đòn công kích của nàng, ông lão này, đến cùng là ai?

"Bé con, ngươi không biết vận dụng lực lượng của mình hay sao." Ông lão rất thất vọng nói.

"Đúng vậy... lực lượng trên quý như vậy, ngươi làm sao có thể biết dùng? Ừm? Dùng linh hồn dung hợp ở kiếp trước và kiếp này làm cơ sở, dùng không gian chi lực cường đại nhất để cách ly, mới có thể đem ngọn lửa thuần túy này lột xác thành lực lượng chân chính a." Ông lão cảm khái nói.

Xoạt! Ông lão chỉ tay vào hư không, hai cỗ lực lượng mà Vương Dao đánh ra trôi nổi trước mắt, thế mà bắt đầu dung hợp.

Ô...ô...n...g —— Màu lửa đỏ đầy trời hòa làm một thể cùng với màu sắc không gian, biến thành một ngọn lửa trong suốt!

"Đây, mới thật sự là lực lượng chí cao." Ông lão cười nhạt một tiếng.

Xoạt! Ông ta tiện tay vung lên, ngọn lửa trong suốt bắt đầu di động.

Tạch... ! Tất cả những lực lượng mà Vương Dao thi triển nổ tung ở trước mặt của ngọn lửa trong suốt, lực lượng không gian nháy mắt vỡ nát, uy năng ẩn chứa bên trong ngọn lửa trong suốt khiến cho Vương Dao cũng không thể thừa nhận!

"Ta gọi nó là... ngọn lửa tái sinh." Ông lão hài lòng nói, đây chính là kiệt tác của ông ta, nuôi dưỡng trong mười một năm trời, bây giờ đúng là thời điểm để thu hoạch.

"Ngọn lửa tái sinh..." Vương Dao mơ hồ hiểu được cái gì đó.

Nàng nguyên lai còn tưởng rằng, cái gọi là thí nghiệm sống lại, chỉ là một loại thí nghiệm bên trong rất nhiều thí nghiệm của tổ chức thần bí, không ngờ được, ở phía sau thế mà còn có chủ sự sau màn!

Cho nên nói, tổ chức thần bí thí nghiệm loại hình sống lại, xuyên qua, đều là do người trước mắt này thúc đẩy? Nàng nhìn vào cái trán của ông lão, cũng không có một viên kỳ thạch nào.

"Cho dù có cường giả siêu cấp A trợ giúp, ba ngàn người sống lại, cũng chỉ có mười người thành công."

"Mà bước vào siêu cấp A, cũng chỉ có một mình ngươi!" Ông lão rất là vui mừng, tâm tình dường như là rất tốt, những vấn đề mà Vương Dao hỏi, ông ta đều trả lời.

"Thế còn chuyện xuyên qua?" Vương Dao đột nhiên hỏi: "Ba ngàn người sống lại, chỉ có mười người thành công, vậy thì ba ngàn người xuyên qua kia, có mấy người thành công?"

"Xuyên qua?" Ông lão khẽ lắc đầu nói: "Cho đến trước mắt, chỉ có vụn vụn một người!"

"Là ai?" Trong lòng của Vương Dao đã có đáp án.

Nàng nghĩ đến cái tên gia hỏa đặc thù giống như nàng kia! Cái tên gia hỏa ở trong kỳ thi đại học bị ném vào trong biển cho cá mập ăn, nhưng đã trở lại một cách khó hiểu và trở thành một thiên tài siêu mạnh mẽ!! Đó là ưu thế của người xuyên việt à?

"Lỗ trắng." Ông lão dừng một chút nói: "Đứa bé kia, được gọi là lỗ trắng."

"Lỗ trắng?" Vương Dao ngây ngẩn cả người.

"So sánh với sống lại, ta càng mong chờ vào xuyên qua hơn, đầu tư cũng lớn hơn, không phải ba ngàn người, không phải ba vạn người, mà là ba mươi vạn người! ! ! Thời gian thí nghiệm là ba mươi năm! Ba mươi vạn thiên tài xuyên qua! Chỉ có 100 người tiếp tục sống, mà sau cùng còn sống trở về trở thành cường giả, chỉ có đứa bé kia!"

Tâm thần của ông lão chợt chùng nói: "Một đứa bé duy nhất kia!"

7 con cờ, ngoại trừ Vương Dao, chỉ còn lại có một mình đứa bé kia. Chỉ cần chờ hắn bước vào siêu cấp A, 7 con cờ trở về, bố cục nhiều năm của ông ta, cuối cùng cũng sẽ được hoàn thành!

"Sẽ không còn quá xa..." Ông lão tự lẩm bẩm.

"Người chưa từng nghĩ tới, là kế hoạch của người sẽ xuất hiện chỗ sơ suất hay sao?" Vương Dao đột nhiên hỏi: "Dù sao... Đây cũng là một cái thế giới có trăm ngàn lỗ thủng."

"Hết thảy quân cờ đều sẽ bị ta giám thị, không có người nào có thể thoát khỏi vận mệnh do ta thiết lập, bao quát cả người." Hai mắt của ông lão sáng như đuốc.

Chỗ sơ suất? Đối với người có thực lực như ông ta mà nói, không thể nào tồn tại.

"Ồ." Vương Dao chỉ cười cười, nàng nhớ đến sự tình trải qua trong hai kiếp của mình, cái biến số khác biệt duy nhất kia, ông lão chỉ cho rằng những biến số này là bởi vì nàng mà ra, cho nên cảm thấy rất bình thường!

Thế nhưng chỉ có một mình nàng rõ ràng, có những chuyện nàng chưa bao giờ can thiệp lại đang một mực tiến hành cải biến! Ví dụ như...

Xoạt! Thân ảnh của Vương Dao bỗng nhiên nhanh chóng lùi lại, phá không mà chạy, ông lão lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, chợt lắc đầu bật cười, Vương Dao, còn chưa từ bỏ hi vọng hay sao? Bé con, người cũng đã biết, vào một khắc người sống lại, hết thảy đều nằm trong kế hoạch của ta?

Xoạt! Ông lão phiêu nhiên đuổi theo.

Chỉ có điều là ông ta không có chú ý tới, phương hướng mà Vương Dao chạy trốn, rõ ràng là vị trí của Trần Phong!

Tại khu vực không biết, trên mảnh đất tràn đầy mối nguy hiểm này, Trần Phong đang thận trọng ẩn nấp bên trong một cái bụi cỏ nào đó, không dám loạn động. Ở dưới tình huống bị vô số dã nhân truy sát, hẳn chỉ có thể lợi dụng sự trợ giúp của Quang sáng may mắn, trùng hợp tách ra khỏi đám người Tinh Huy, lặng yên ẩn nấp.

Về phần những người khác? Chỉ có thể tự cầu phúc, về phần Tần Hải... Trần Phong suy nghĩ một thoáng, con hàng này dường như căn bản không cần phải cứu! Thực lực tổng hợp của đám dã nhân này, cũng chỉ là cấp C hoặc là cấp B, cũng không tính là quá mạnh mẽ, sở dĩ bọn hắn kinh khủng như vậy, là bởi vì bọn hắn có thể miễn dịch với công kích năng lượng! Lực lượng của đám dã nhân này, đều là lực lượng tinh khiết của thân thể! Gen chiến sĩ như mấy người Trần Phong căn bản sẽ không làm gì được bọn hắn!

Thế nhưng, Tần Hải? Hiện tại tất cả lực lượng của con hàng này cũng đều đến từ thân thể! Nếu như nói ai có thể đối phó được với đám dã nhân này, thì người đó cũng chỉ có thể là Tần Hải! Đừng nhìn hình thể của dã nhân to lớn, nếu đối chiến cùng với Tần Hải, ai ngược đãi ai còn chưa biết.

"Xem ra không cần phải lo lắng cho hắn." Trần Phong thầm nghĩ.

Chỉ có điều là kế hoạch khai hoang nguyên bản thuận lợi đã triệt để biến thành không có khả năng! Ba người Nhật Quang tự nhiên không cần phải nói, nhóm người Gen Công Hội, còn có đám người qua đường muốn làm ngư ông đắc lợi kia, còn có cả đám dã nhân đang truy sát mọi người kia!

Hắn muốn khai hoang thuận lợi, nhất định phải giết chết tất cả đám người này!

"Có một chút phiền phức a." Trần Phong có một chút đau đầu.

Hắn nhất định phải thiết kế ra một cái kế hoạch hoàn mỹ! Nhưng mà, ngay vào lúc hắn đang trầm tư suy nghĩ, vòng đeo cổ tay bỗng nhiên chấn động, Trần Phong đột nhiên trừng lớn con ngươi.

Vòng đeo cổ tay? ! ! Nói đùa cái gì vậy! Nơi này chính là khu vực không biết, căn bản là không có tín hiệu tồn tại!

Chẳng lẽ là do một vị cường giả nào đó? Trần Phong biết được, có một ít siêu cường giả nắm giữ năng lực khống chế không gian, có lẽ thật sự sẽ có biện pháp đột phá hạn chế của cái khu vực hỗn độn này, gửi cho hắn một ít tin tức. Chỉ có điều là...

Xoạt! Trần Phong nhìn thông tin trên màn sáng, liền cảm thấy ngốc trệ, bởi vì hạn chế trong khu vực hỗn độn, tin tức truyền đến rất vụn vặt lẻ tẻ.

Pho tượng đá

Thậm chí ngay cả tên người gửi cũng đều không có, chỉ có một đồng lớn loạn mã cùng với một chút đồ vật kỳ kỳ quái quái. Những chữ có thể thấy rõ ràng, chỉ có năm chữ! Thế nhưng năm chữ này...

"Em, Vương Dao, nguy hiểm."

Trần Phong: "..."

Lừa đảo sao? Đây là phản ứng đầu tiên của Trần Phong.

Không phải là có người đã hack vòng đeo tay của hắn, sau đó ý đồ lừa gạt hắn hay sao? Chỉ có điều là ai sẽ tốn hao một cái giá lớn lớn như vậy, dùng loại phương thức này để lừa gạt hắn? Hơn nữa còn là ở trong cái thời điểm này...

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, vô luận có phải hay không phải, phán đoán một thoáng liền biết.

Xoạt! Quảng sáng may mắn vận chuyển, Trần Phong rất nhanh liền có được đáp án mà mình muốn biết, Vương Dao, lại đang thật sự gặp phải nguy hiểm!

"Thật sự đã xảy ra chuyện rồi?" Ánh mắt của Trần Phong ngưng tụ.

Có thể gửi tin tức đến, hơn nữa còn là trong loại tình huống này, Vương Dao nhất định đã đột phá đến cấp độ siêu cấp A! Một cấp độ đủ để so sánh với Lữ Hồn, đủ để so sánh với thực lực của những vị siêu cường giả kia! Thế nhưng mà...

Mặc dù như thế thì bây giờ nàng cũng đang gặp phải nguy hiểm? Trần Phong sau khi suy nghĩ thông suốt, cũng cảm thấy sợ mất mật. Chỉ có điều là, mặc dù biết Vương Dao đang gặp phải nguy hiểm, hắn cũng không giúp được một tay! Thực lực của Vương Dao, quá mức mạnh mẽ, đối thủ của nàng, chắc chắn càng kinh khủng hơn, hắn phải giúp như thế nào?

"Xin hãy tin tưởng anh!"

"Hiện tại, anh có lẽ đã có thể giúp được em."

"Anh đã nói qua...anh nhất định sẽ tới cứu em!"

"Anh đã nói qua...có một ngày, anh nhất định đứng trước mặt ngăn cản sóng gió cho em."

...

Trần Phong chợt nhớ những gì mà mình đã nói với Vương Dao, hắn không ngừng cố gắng, không ngừng tăng cường thực lực, rốt cục ở tổng bộ của tổ chức thần bí cứu được Vương Dao, rốt cục ở trước mặt nàng, làm nam nhân chân chính một lần! Cho nên, Vương Dao mới tin tưởng hắn như thế!

Cho dù là lần này...cho dù đối thủ mà nàng đối mặt vô cùng kinh khủng, nàng mới có thể cầu cứu Trần Phong, nếu là vào ngày trước, Vương Dao cho dù là như thế nào cũng sẽ tận lực không gây liên lụy cho Trần Phong!

"Đây chính là sự tín nhiệm hay sao?" Trần Phong thế mà nở một nụ cười.

Có thể làm cho cô bé băng lãnh kia mở rộng trái tim, có thể làm cho nàng thực sự tin tưởng hắn, đây vốn là một kiện sự tình rất khó có được!

"Nếu đã hứa thì không thể nuốt lời a." Trần Phong tự lẩm bầm.

Siêu cường giả sao? Một đối thủ so với Vương Dao còn cường đại hơn hay sao? Ừm...cho ta suy nghĩ một chút.

Trần Phong khép hờ hai mắt.

Loại chiến đấu cấp bậc này, hắn khẳng định không có cách nào tự mình nhúng tay, nhưng không có cách nào chiến đấu, cũng không có nghĩa là không thể nhúng tay, ví dụ như, một ít ảnh hưởng đặc thù!

Xoạt! Hai mắt của Trần Phong lấp lánh, hắn nhìn một chút giá trị may mắn còn lại trong cơ thể.

"Mở!" Trần Phong không có một chút do dự nào mở Quầng sáng may mắn ra!

Hãy trợ giúp Vương Dao thoát khỏi khốn cảnh hiện tại đi... cho dù, mặc dù hẳn không biết sức mạnh đó là cái gì, thế nhưng, là một lực lượng có thể vượt qua các quy tắc khác...Quầng sáng may mắn a...hãy phát huy lực lượng mạnh nhất của người đi! Trần Phong thì thầm ở trong lòng.

Xoạt! Có một cỗ hào quang nhàn nhạt lặng yên khuếch tán.

Quầng sáng may mắn! Có hiệu lực! Nếu bắt Trần Phong phải tự mình chiến đấu, mong muốn dùng Quầng sáng may mắn để đối kháng với loại đối thủ có cấp bậc này gần như là không có khả năng, giá trị may mắn phải tiêu hao tuyệt đối là một con số thiên văn!

Thế nhưng nếu như chỉ là ảnh hưởng đơn giản! Nếu như chỉ cần khiến cho Vương Dao thoát khỏi khốn cảnh! Nếu như dùng Vương Dao làm cơ sở để tiêu hao giá trị may mắn! Như vậy...hết thảy sẽ trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Tại khu vực không biết, ở nơi nào đó cách xa mặt đất, có một pho tượng đá đang say giấc nồng thức tỉnh, mí mắt dày nặng rung động, khiến cho toàn bộ lòng đất rung động.

"Không gian chi lực..."

"Còn có những nhân loại kia..."

"Cuối cùng cũng đi tới nơi này rồi hay sao?"

Trong miệng của pho tượng đá truyền đến thanh âm nổ vang trầm muộn, nó cảm giác được có một cỗ lực lượng siêu cường tồn tại. Căn cứ theo trí nhớ cổ xưa của nó, loại lực lượng kia thuộc về siêu cấp A, là những người tồn tại đỉnh cấp kia! Họ không nên xuất hiện ở đây!

Con dân của nó mặc dù mạnh mẽ, mặc dù có thể miễn dịch công kích năng lượng, thế nhưng đối với loại lực lượng siêu việt cấp A kia, căn bản không

thể làm gì, nhất là...lực lượng không gian! Một khi đám nhân loại kia thi triển chiêu thức Trục Xuất Không Gian, cả bầy con dân của nó hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

"Xem ra...ta nhất định phải thức tỉnh."

Oanh! Nó khép lại mí mắt nặng nề, truyền đến một hồi tiếng nổ vang.

Mà vào giờ khắc này, cái bộ tộc dã nhân kia, tại bộ lạc của bọn hắn, pho tượng đá mà bọn hắn một mực cung phụng đang tỏa ra hào quang cực lớn, vào thời điểm này hóa thành vật sống, có vô số dã nhân quỳ lạy! Nó, đã tỉnh lại rồi!

Mà vào lúc này, ông lão đang truy sát Vương Dao, cũng vừa vặn bước vào nơi này, ngay trong nháy mắt Vương Dao lắc mình một cái biến mất, ông lão đang chuẩn bị trực tiếp bắt nàng, có một vệt sáng lóe lên, thế mà ngăn cản trước mắt của ông ta.

"Đây là cái gì?" Ông lão dùng ánh mắt lạnh như băng lướt qua.

Ở nơi đó, có một pho tượng đá đang lạnh lẽo nhìn ông ta.

"Là..."

"Người..."

"Sao?"

Pho tượng đá vừa mới thức tỉnh, dùng một giọng điệu ngắt quãng hỏi.

"Cái gì mà người với không người, cút!" Ông lão không nhịn được nói, từ lúc nào, một pho tượng đá thành tinh cũng dám cản ông ta?

HUU...U...U...U...U ! Sau đó có một đạo năng lượng lóe lên, đạo năng lượng siêu việt hết thủy lực lượng rơi xuống trên người tượng đá, thế mà vô hiệu!

"Hửm?" Ông lão ngạc nhiên, pho tượng đá này thế mà có thể ngăn cản công kích của ông ta?

"Loại này...loại cấp bậc lực lượng này...quả nhiên... là người..." Hai mắt của pho tượng đá lóe lên ánh sáng màu đỏ: "Dám xâm nhập vào địa bàn con dân của ta... đáng chết!"

Oanh! Pho tượng đá to lớn hoành không bay lên, đánh tới.

"Hừ!" Ông lão hừ lạnh một tiếng, lực lượng kinh khủng ngưng tụ trên đầu ngón tay, đánh thẳng về hướng pho tượng đá, ngay trong nháy mắt công kích đánh xuống, sắc mặt của ông ta bỗng nhiên đại biến, kinh hô một tiếng.

"Làm sao có thể? !"

Miễn dịch năng lượng! Lại có thể là miễn dịch năng lượng! Phải biết rằng, cho dù là những tên dã nhân kia, ông ta vừa rồi cũng đã gặp phải mấy tên, cái gọi là miễn dịch năng lượng kia, trên bản chất, cũng chỉ là miễn giảm tổn thương!

Ví dụ như... miễn giảm 90% tổn thương! Miễn giảm 95% tổn thương! Miễn giảm 98% tổn thương! Vì thế, bất luận là công kích mạnh mẽ như thế nào, tổn thương có thể tạo thành cho bọn hắn cũng rất nhỏ, cho nên mới có thể gần như là vô địch! Thế nhưng, cái chữ gần như này, cũng chỉ là gần như!

Đối mặt với loại cường giả có cấp bậc như ông lão này, cho dù là tổn thương một phần trăm, thậm chí là một phần ngàn, cũng đều đủ giết chết mấy tên dã nhân này, cho nên ông ta căn bản không cần phải quan tâm!

Mị lực của huyền học

Thế nhưng chưa từng nghĩ tới... pho tượng đá này... lại có thể miễn dịch năng lượng! Không phải là miễn giảm tổn thương, mà là miễn dịch năng lượng chân chính!

Hết thủy năng lượng... không có hiệu quả đối với nó!

Oanh! Pho tượng đá đánh nát hết thủy năng lượng, hoành không đánh tới.

Ông lão tái mặt, không có biện pháp đối phó với miễn dịch năng lượng hay sao?

Có! Trục Xuất Không Gian! Cải biến hoàn cảnh!

Bất luận cái gì không phải là lực lượng của bản thân, đều có thể cải biến nghịch chuyển, nhưng hết lần này tới lần khác, ông ta còn chưa đạt được những thứ này, thậm chí ngay cả ngọn lửa tái sinh còn chưa có đạt được! Ông ta hiện tại rất mạnh! Thế nhưng nói cho cùng, vẫn như cũ phải sử dụng năng lượng để công kích!

HUU...U...U...U...U ! Một đám lửa tỏa ra, ông lão thi triển lực lượng mạnh nhất của mình.

Xoạt! Ngọn lửa nổ tung, pho tượng đá lạnh lùng nhìn lồng ngực hoàn hảo của mình.

Ông lão: "..."

"Thời gian!" Ông lão rốt cục cũng bị chọc giận.

Đã không có cách nào chém giết, vậy thì vậy khôn nó! Mặc dù ông ta cũng không muốn vận dụng loại lực lượng này, thế nhưng...

Ô...ô...n...g —— Hết thủy mọi thứ chung quanh dường như đứng im, cho dù là không khí cũng vào thời khắc này ngưng kết. Nhưng mà, làm cho

người ta kinh hãi chính là, thân thể của pho tượng đá chỉ dừng lại một chút, dường như hoàn toàn không có nhận phải ảnh hưởng quá lớn, rất nhanh lại có thể động đậy!

"Người..." Lần này ông lão đã thật sự kinh ngạc, ngay cả thời gian cũng không thể vây khốn được pho tượng đá đáng chết này? !

"Thời gian, cũng là năng lượng." Tượng đá chỉ trào phúng nói.

"Đáng chết..." Ông lão thở dài một tiếng, ông ta có một chút tiếc nuối nhìn thoáng qua phương hướng Vương Dao rời đi, ông ta làm sao lại trùng hợp đụng phải thứ này tỉnh lại như vậy? ! Hơn nữa, thời cơ còn kỳ diệu như vậy?

Nếu như chỉ sớm một giây, Vương Dao căn bản là không có cách nào chạy trốn! Ông ta có khả năng nhẹ nhõm tiêu diệt Vương Dao, sau đó đạt được ngọn lửa tái sinh, đánh giết pho tượng đá đáng chết này!

Nếu như chỉ chậm có một giây, ông ta đã sớm truy sát Vương Dao! Đến lúc kia, pho tượng đá này coi như có đuôi tới thì lại như thế nào? Chỉ có một con đường chết! Thế nhưng mà...hết lần này tới lần khác lại xảo diệu như vậy.

Lần này ngay cả vận khí của thiên địa cũng đứng về phía bên nàng hay sao? Vương Dao! Bất quá...

"Cuối cùng người cũng sẽ trốn không thoát." Ánh mắt của ông lão trở nên lạnh lùng: "Rất nhanh, lão phu chắc chắn sẽ đem..."

Phốc! Trước mắt của ông ta có một đạo tàn ảnh lướt qua, pho tượng đá to lớn đâm một phát vào mặt của ông ta, khuôn mặt vốn dĩ gầy khô khốc, thế mà lại bị đánh thành cái bánh bao, ông ta đột nhiên trợn lớn con mắt.

"Người..." Ông lão che nửa cái mặt sưng vù, lúc này ông ta mới nhớ tới, trước mắt cũng là một loại quái vật chưa từng thấy qua xuất hiện!

Trong quá khứ, ông ta không gì không làm được, mỗi một chỗ mà ông ta đến, một trăm dặm xung quanh, cho dù ở dưới mặt đất có hai con côn trùng

giao phối, cũng không thoát khỏi cảm giác của ông ta, cho nên ông ta cho tới bây giờ vẫn nhàn nhã như thế, thoải mái như thế, giống như là một vị thần của cái thế giới này! Thế nhưng ở trước mắt, pho tượng đá này chính là một cái biến số!

Nó có thể miễn dịch hết thấy công kích! Tốc độ lại rất nhanh! Lại có thể tránh né được cảm giác của ông ta! Đó là điều đương nhiên...bởi vì nếu nó có thể miễn dịch hết thấy năng lượng, tự nhiên cũng có thể miễn dịch năng lượng cảm ứng.

Oanh! Vào thời điểm ông lão đang suy tư, pho tượng đá lại đánh tới một quyền.

Phốc! Ông lão triệt để bị đánh cho hồ đồ, đáng chết, ông ta đã bao lâu rồi không bị đánh đập? Ông ta chính là...

Oanh! Lại là một quyền oanh tới, ông lão thất kinh bắt đầu chạy trốn, đường đường là một siêu cường giả, lại bị một pho tượng đá đánh cho chật vật không chịu nổi, chỉ có thể quay đầu chạy trốn, sau cùng chạy ra khỏi khu vực không biết này! Buồn làm sao!

"Tượng đá..." Ánh mắt của ông lão lấp lóe, lộ ra vẻ mặt khó coi.

Ông ta không sợ cái pho tượng đá kia! Coi như bị đánh đập cho một trận, thì ông ta vẫn có lực lượng mạnh hơn cái pho tượng đá kia gấp 100 lần! Cái pho tượng đá kia nói trắng ra là chỉ là y vào năng lượng miễn dịch, ông ta không giết được nó, nó cũng đừng hòng giết chết được ông ta.

Chỉ thế mà thôi, thế nhưng...điều chân chính làm cho ông lão sợ hãi chính là biến số! Đúng, là biến số! Sự tình ngày hôm nay, vốn dĩ không nên phát sinh!

Linh hồn dung hợp là của ông ta, ngọn lửa tái sinh là của ông ta! Theo năng lực thôi diễn và phân tích của ông ta, những chuyện này vốn không có khả năng phát sinh! Trước khi đến, ông ta đã thôi diễn qua, ông ta chắc hẳn phải rất thuận lợi bắt được Vương Dao, sau đó trở về mới đúng!

Vì cái gì...có thể xảy ra chuyện như vậy? Là bởi vì cái pho tượng đá này? Hay là bởi vì bản thân của Vương Dao? Hay là...bởi vì những người khác? Ông ta không biết!

Xoạt! Ông lão điên cuồng thôi diễn, đem hết thầy quá trình lướt qua tâm trí của mình mấy lần, thế nhưng mà...vô dụng!

Vô luận thôi diễn như thế nào, sự tình ngày hôm nay đều không nên phát sinh! Ông ta bố cục một lần nữa, khảo thí một lần nữa, kết quả sau cùng, cũng đều giống nhau là không thể thu hoạch được cái gì!

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Ông lão mơ hồ cảm thấy không lành, đây là lần thứ nhất ông ta thất thủ, và thực sự có những thứ nằm ngoài tầm kiểm soát của ông ta! Điều khủng khiếp nhất chính là ông ta lại không biết chuyện gì đã xảy ra!

Ông lão vào thời điểm này giống như là một lập trình viên tìm kiếm vấn đề nhưng không thể tìm thấy lỗi! Ông ta liên tục kiểm tra và liên tục viết lại, nhưng nó không có tác dụng!

"Biến số...đến cùng là cái gì?" Ánh mắt của ông lão lấp lánh, một lần nữa xem xét chuyện gì đã xảy ra vào ngày hôm nay, sau cùng chỉ có thể đặt lên trên người của pho tượng đá. Có lẽ, bởi vì bản thân pho tượng đá trong lúc ngủ say không suy nghĩ, cho nên ông ta mới không thôi diễn được? Rất có thể!

"Miễn dịch năng lượng...tại sao lại có thể có loại lực lượng này? Chẳng lẽ là..." Ông lão lộ ra vẻ mặt kinh sợ, bỗng nhiên nghĩ đến một loại truyền thuyết nào đó.

Chỉ có điều là, ông ta dù như thế nào cũng không nghĩ ra, người làm ảnh hưởng đến chuyện ngày hôm nay, chính là Trần Phong nhìn qua không có một chút liên quan nào, thậm chí là không hề lộ diện!

Vào lúc này, ở một nơi xa xôi nào đó, Trần Phong lẳng lặng cảm ứng sự vận chuyển của Quang sáng may mắn. Rất lâu sau, vào thời điểm giá trị may mắn đã sắp tiêu hao hết, bỗng nhiên, Quang sáng may mắn tự động đóng

lại, giá trị may mắn cũng không tiêu hao nữa. Mối nguy hiểm của Vương Dao, đã được giải trừ!

"Làm xong rồi?" Trần Phong mừng rỡ.

Đây là lần thứ nhất vận dụng toàn diện Quang sáng may mắn ảnh hưởng đến hiện thực!

"Kỹ xảo huyền học do Đường Lam truyền thụ cho vẫn hết sức đáng tin cậy." Trần Phong cảm thấy rất là vui mừng.

Cho dù là vận chuyển giá trị may mắn cùng với suy tư, nếu như bắt đầu từ một vấn đề đơn giản hơn, tiêu hao tự nhiên cũng sẽ thấp hơn, ảnh hưởng do mỗi một giá trị may mắn có thể tạo thành tự nhiên sẽ càng lớn hơn! Đây chính là mị lực của huyền học!

Năng lượng tinh khiết

Xoạt! Trước mắt có một làn gió thơm ập tới, Trần Phong còn chưa trông thấy, bóng người đã biến mất không thấy gì nữa.

"Bên trong cái bộ lạc kia hình như có cường giả không biết xuất hiện, dường như là có quan hệ với ba động của cường giả siêu cấp A, không biết là đã bị phát hiện hay chưa, em phải rời đi ngay lập tức, không thể chậm trễ."

Trần Phong nhìn về phía nơi xa, thân ảnh của Vương Dao đã biến mất.

Cường giả không biết xuất hiện...không phải là còn có một cường giả truy giả truy sát Vương Dao hay sao? Trần Phong trầm tư một lát, đã suy đoán ra một chút chân tướng. Cho nên...hai vị siêu cường giả này giao phong với nhau, khiến cho Vương Dao đạt được cơ hội chạy trốn? Mà Vương Dao cũng biết là năng lực nào cũng có thể bị phát hiện, cho nên mới vội vàng rời đi, sợ làm liên lụy đến hắn.

Quả nhiên, ngay vào lúc Vương Dao rời đi không lâu, có một vết sáng đuổi theo.

Bị phát hiện rồi sao? Trần Phong hơi híu tròng mắt lại.

Bộ lạc không biết...Cường giả bí ẩn...vị cường giả kia chắc hẳn là đã phát hiện ra khí tức của Vương Dao, cho nên mới đuổi tới? Nếu như vậy, không phải là ở cái bộ lạc không biết này, ở cái địa phương mà đã nhân đang tụ tập, đã không có cường giả bảo vệ?

Như vậy...ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Ở một nơi nào đó, Trần Phong đang lẳng lặng nhìn tài liệu ở trong tay, cho dù chỉ là một vài chữ lời ít ý nhiều do Quảng sáng may mắn tổng kết ra, hắn y nguyên vẫn có thể chinh lý thành một bản tài liệu hoàn chỉnh.

Dã nhân, đến từ một cái bộ lạc không biết, phạm vi biến dị cường hóa: tổ chất thân thể, gần như là không bị năng lượng khai phá, nhưng bởi vì có kết cấu thân thể đặc thù, có thể miễn dịch đại bộ phận tổn thương năng lượng!

Người trưởng thành bình thường có thể miễn dịch năng lượng 90%! Thông qua huấn luyện chiến đấu, năng lượng miễn dịch là từ 95% trở lên, mà dã nhân tương đối mạnh mẽ, năng lượng miễn dịch sẽ có thể đạt tới 98%, thậm chí có khả năng còn cao hơn.

Hôm nay, là lễ hội giao hoan hằng năm của bọn hắn, bởi vì dã nhân chính là một sinh vật nằm ở giữa dã thú và nhân loại, cho nên cái lễ hội này, nếu như dùng dã thú để lý giải...thì nó được gọi là kỳ động dục. Cho nên, hằng năm vào lúc này, sẽ có một đôi nam nữ dã nhân tộc phối hợp lẫn nhau, đi tới bụi cỏ thám hiểm, hoàn thành một cuộc sống hoà hợp tuyệt vời.

Đây, chính là đêm giao hoan, mà bọn hắn lại hết sức bất hạnh, đêm giao hoan năm nay, bởi vì nguyên nhân đám người Trần Phong xông vào, đã ảnh hưởng tới hoạt động của vô số dã nhân, lúc này mới khiến cho cái bộ lạc dã nhân này phần nộ truy sát!

"Nguyên lai là như thế." Trần Phong không còn gì để nói, khó trách vì sao ở trong cái bụi cỏ nào cũng có dã nhân.

Đêm giao hoan sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ. Mục tiêu nguyên bản của hắn là khai hoang trại huấn luyện, thế nhưng hiện tại xem ra, khai hoang trại huấn luyện đã là chuyện không thể nào!

Nguyên nhân rất đơn giản! Nơi này có một vị siêu cường giả không lường được! Vị siêu cường giả này mạnh đến mức nào? Mới có thể ngăn cản được vị cường giả thần bí đã truy sát Vương Dao!

Loại cấp bậc này...vô luận là tổ chức thần bí hay là Gen Công Hội, muốn đem nơi đây biến thành trại huấn luyện đều khó có khả năng!

Như vậy...cũng chỉ có thể tranh thủ lợi ích tốt nhất cho mình! Tìm tới một phần nguồn năng lượng tinh khiết, sau đó bạo lực đột phá bước vào cấp B! Nếu như vị cường giả kia vẫn còn ở đây, Trần Phong tự nhiên là nghĩ cũng không dám nghĩ, thế nhưng hiện tại người kia đã vừa vịn rơi đi khỏi nơi

này, vậy bây giờ có lẽ sẽ còn có một chút cơ hội. Bởi vì căn cứ theo tư liệu biểu hiện, sinh vật biến dị có được nguồn năng lượng tinh khiết kia, đã sớm bị dã nhân đánh giết! Nguồn năng lượng tinh khiết, đang ở bên trong bộ lạc của dã nhân!

"Dã nhân...đêm giao hoan..." Trần Phong trầm ngâm.

Muốn đạt được nguồn năng lượng tinh khiết cũng không phải là không có cách, bởi vì sự xuất hiện của mấy người Trần Phong, đêm giao hoan của dã nhân cũng không thành công! Thế nhưng bọn hắn sẽ cứ như vậy dừng lại không cử hành tiếp hay sao? Hiển nhiên là không có khả năng! Trần Phong mặc dù không hiểu rõ bộ lạc dã nhân ở đây đã phát sinh ra tình huống như thế nào, thế nhưng kiếp trước hắn cũng đã từng nhìn thấy con mèo đen ở sát vách mỗi khi phát dục sẽ có bộ dáng như thế nào, đó căn bản gọi là uống thuốc lắc...

Ô...ô...n...g —— Hào quang trong tay của Trần Phong bắt đầu toả sáng.

Là năng lực Ngọn Lửa Mùa Xuân trong muôn vàn năng lực của Thiên Huyền, cái năng lực này so với năng lực của Diệp Uyển Đồng cô nương có cách làm khác nhau nhưng lại có kết quả giống nhau đến mức kì diệu, chỉ có điều là uy lực lại quá mức nhỏ yếu!

Dù sao nó cũng chỉ là một năng lực cấp thấp! Đối với người bình thường, cho dù là gen chiến sĩ cấp C, thậm chí là gen chiến sĩ Cấp D đều không có tác dụng gì, thế nhưng hết lần này tới lần khác đối với đám dã nhân trong cơ thể không có một chút năng lượng nào này...

"Các ngươi có thể miễn dịch tổn thương năng lực, vậy cái này thì sao? Thuần túy là một vật đại bổ, thân thể của các ngươi có thể miễn dịch được hay sao? Coi như là có thể miễn dịch... lấy trạng thái hiện tại của các ngươi, cái bộ dáng đói khát này, chỉ cần 1% tác dụng, cũng đủ để..." Trần Phong suy nghĩ.

Rất nhanh, Trần Phong đã theo toạ độ chạy đến bộ lạc của dã nhân, quả nhiên, bởi vì nguyên nhân cường giả bí ẩn thức tỉnh, tất cả mọi người của cái bộ lạc này đều tụ tập trở về, chỉ có điều là vẻ mặt của mọi người đều vô cùng khó coi, hiển nhiên là cảm thấy rất khó chịu.

"Như vậy...thì bắt đầu đi." Khí tức trong suốt không màu trong tay của Trần Phong bắt đầu lắng yên không tiếng động tản ra.

Theo gió nhẹ, theo không khí, bay tới mỗi một cái góc của bộ lạc.

Rất lâu sau, đám người trở nên xao động, khí tức hỗn loạn bao trùm toàn bộ bộ lạc.

"Không sai biệt lắm..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra vẻ tươi cười.

Vấn đề của dã nhân đã được giải quyết, chuyện tiếp theo chính là tìm kiếm nguồn năng lượng tinh khiết, đối với những người khác mà nói đó là một vấn đề lớn, thế nhưng đối Trần Phong mà nói...

Xoạt! Chỉ cần tiêu hao một chút giá trị may mắn, tọa độ liền được xác nhận.

Đến tận đây, Trần Phong đã tiêu hao hết toàn bộ giá trị may mắn!

"Tìm được rồi!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, hấn lên vào bên trong bộ lạc dã nhân, nhìn tới một cái chòi xa xôi nào đó, ở phía trong cùng nhất, ở bên trong cái chòi nhỏ này, có một cái rương đá thô sơ.

Tạch... ! Rương đá mở ra, vàng sáng nhàn nhạt toả ra, Trần Phong chỉ cảm thấy cỗ hào quang này quét qua, khiến cho tâm thần thanh thản, có một cỗ cảm giác tươi mát trong suốt truyền đến, cả người đều cảm giác dễ chịu đi không ít.

"Đây chính là nguồn năng lượng tinh khiết sao?" Trần Phong tóm vào trong tay.

Hắn cảm thấy bàn tay vô cùng thoải mái dễ chịu, cái cỗ năng lượng nhàn nhạt cứ như vậy tiến vào trong cơ thể, Trần Phong cảm giác được tất cả lực lượng trong cơ thể dường như cũng đều bị ảnh hưởng và trở nên tích cực hơn!

Tại sao bãi phân nào cũng có mặt người?

Trần Phong có một loại cảm giác, nếu như hấp thu toàn bộ thứ này, tuyệt đối là có thể đột phá! Tổ chức thần bí quả nhiên không có nói láo!

"Rất tốt." Trần Phong đang chuẩn bị tìm một chỗ đột phá.

Bỗng nhiên, có một thanh âm âm lãnh truyền đến: "Ha ha, nếu như ta là người, ta sẽ không làm như vậy..."

"Ồ?" Trần Phong bình tĩnh xoay người.

Trước mắt, có mấy người lặng yên không tiếng động bước vào, đem lối ra chặn lại, thì ra là ba người Nhật Quang!

"Các người không phải là đã bị dã nhân đuổi đi rồi hay sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

"Hừ!" Sắc mặt của Nhật Quang trở nên tái xanh nói: "Người có biện pháp thoát thân, chúng ta tự nhiên cũng có biện pháp thoát thân."

"Thật sao?" Ánh mắt của Trần Phong lướt qua hạ thân của Nhật Quang, ở nơi đó xuất hiện một chút dấu vết màu xanh và đỏ, ừm... một dấu vết có thể làm cho một chiến sĩ cấp C đỉnh phong không thể khôi phục được trong một thời gian ngắn...chỉ sợ biện pháp thoát thân của Nhật Quang...

"Nhìn cái gì?" Nhật Quang giận dữ nói: "Vương Phong, người cho rằng người bây giờ vẫn có thể còn sống trở về? Thực lực người đúng là không tệ, đáng tiếc đối mặt với ba người chúng ta, cũng chỉ có một con đường chết!"

"Ta biết." Trần Phong nhún nhún vai: "Bất quá, các người chó quên nơi này là ở đâu, cũng không chỉ có chúng ta!"

"Người nói những người kia?" Nhật Quang cười lạnh: "Bọn hắc chỉ sợ đã sớm chạy mất dạng rồi."

"VẬY CŨNG KHÔNG NHẤT ĐỊNH." Trần Phong chỉ về một nơi hẻo lánh nói: "Đây không phải là bọn hắc hay sao?"

Xoạt! Đám người Nhật Quang theo bản năng nhìn lại.

Quả nhiên, ở cái nơi âm u hẻo lánh kia, vậy mà còn có một bóng đen nhàn nhạt.

"Ai? !" Ba người Nhật Quang sợ mất mật, bất quá đến thời điểm bọn hắc nhìn thấy rõ ràng, đều nhẹ nhàng thở ra một hơi: "Lại có thể là tên tùy tùng của nhóm người Gen Công Hội? !"

"Hắc hắc...Gen Công Hội phái người tới thăm dò hay sao? Ha ha, có thể để cho một tên tùy tùng như người đi tới đây, chắc chắc..."

Mấy người lắc đầu bật cười.

Tinh Huy lao vọt về phía người này, ngay trong nháy mắt, người kia tiện tay vung lên, thân thể của Tinh Huy đột nhiên cứng đờ, ầm ầm ngã xuống. Hai người Nhật Quang nhìn thoáng qua, liền hít vào một ngụm khí lạnh! Thân thể của Tinh Huy, vậy mà trong nháy mắt bị xuyên thủng!

"Người là ai? !" Sắc mặt của Nhật Quang trở nên ngưng trọng, bằng vào loại thực lực này, làm sao có thể là tùy tùng Gen Công Hội.

"Ta sao?" Người kia bình tĩnh ngẩng đầu nói: "Hiệp hội chế tác Gen, Tàn Hải."

Tàn Hải... trong lòng của Nhật Quang nhắc lên sóng to gió lớn, hắc đa nghe qua sự tích về người này! Năm trước, Tàn Hải thế nhưng là thiên tài truyền kỳ, thậm chí ở bên trong tổ chức thần bí, cũng đã coi Tàn Hải là một thành viên tương lai của tổ chức, mãi đến thời điểm hắc bị phế đi...cái tên này, làm sao vẫn còn mạnh mẽ như vậy? Không có người nào biết rõ!

"Lão tử cũng không tin..." Nguyệt Hoa xông tới.

Phốc! Một tiếng nứt vỡ vang lên, thân ảnh của Nguyệt Hoa ngã xuống đất, Nguyệt Hoa, chết.

Tần Hải ngẩng đầu lên, nhìn Nhật Quang ở trước mắt.

"Người..." Nhật Quang gắt gao nhìn chằm chằm vào Tần Hải trước mắt, nhìn qua thi thể của Tinh Huy và Nguyệt Quang, thế mà không có một chút do dự nào xoay người chạy, căn bản là không dám dừng lại nửa bước!

Tần Hải chỉ đưa cột nhìn Nhật Quang, như vậy...hắn nhìn về phía Trần Phong.

"Tới phiên người."

Xoạt! Hàn mang lóe lên, công kích của Tần Hải đã hạ xuống.

"Người đối xử với bạn cũ của người như vậy hay sao?" Trần Phong chỉ có thể bất đắc dĩ lộ ra giọng nói thật sự của mình, cái đòn công kích đánh tới hơi ngừng lại, Tần Hải lộ ra khuôn mặt kinh nghi bất định.

"Trần Phong?"

"Con m* nhà người!".

Đây là phản ứng đầu tiên khi Tần Hải trông thấy Trần Phong.

Trần Phong: ‘...’

Con hàng này lại có thể tiếp đãi bạn cũ của mình như thế hay sao? Có lẽ như cái tên này đã thân phục dưới thế công của Tiểu Nhu cô nương, và đã trải qua một cuộc sống không biết xấu hổ. Các người xem, cái giọng điệu này đâu có giống như Tần Hải lúc trước.

"Tại sao ở chỗ nào cũng đều có người." Mặt mũi của Tần Hải tối sầm, không có một chút vui sướng nào khi trông thấy Trần Phong.

Nói nhảm! Hắn lặng lẽ ẩn núp tiến đến, một đường giả vờ ngây ngốc, là vì cái gì? Chính là vì nguồn năng lượng tinh khiết này, thế nhưng chỉ cần con

hàng Trần Phong này xuất hiện ở đây...cái đồ chơi này sẽ còn có quan hệ cùng với hắn hay sao?

Trước tiên không nói đến việc có thể đánh bại được Trần Phong hay không, Tần Hải đúng là cũng có một chút ngượng ngừng tiến lên tranh đoạt. Cho nên...lại là một lần nữa làm không công?

Tần Hải bất đắc dĩ thở dài một tiếng hỏi: "Người tại sao lại ở chỗ này?"

"Ta hiện tại dùng tên giả là Vương Phong." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Vương Phong..." Tần Hải trong nháy mắt liền đoán ra được chân tướng, hai mắt liền tỏa sáng: "Có muốn hay không trở về Hiệp hội chế tác Gen? Nếu như ngươi trở lại, chúng ta có khả năng chung tay..."

Đây là một cái cơ hội tuyệt hảo! Trần Phong có thể danh chính ngôn thuận đi theo hắn trở lại Gen Công Hội, hoàn mỹ đào thoát khỏi sự truy sát của tổ chức thần bí, chỉ có điều là, Trần Phong lại không có một chút do dự nào bác bỏ.

"Không được!"

"Vì cái gì?" Tần Hải nghi hoặc.

"Bởi vì nếu chung tay, nguồn năng lượng tinh khiết này phải phân cho người một nửa." Trần Phong ngưng trọng nói.

"..."

Mặt mũi của Tần Hải liền tối sầm, cái tên này...

"Ta còn có một số việc muốn làm." Trần Phong không nói giỡn nữa, mà nghiêm mặt nói: "Mặc dù lúc bắt đầu có một chút ngoài ý muốn, thế nhưng nếu như đã có được một cái thân phận hoàn mỹ, ta đương nhiên sẽ không từ bỏ."

"Có một số việc, sử dụng cái thân phận này để làm thì càng thích hợp hơn." Trần Phong thấp giọng nói.

"Người phải cẩn thận." Tần Hải thở dài nói: "Nếu như xảy ra chuyện thì hàng năm ta sẽ thấp hương cho người."

Trần Phong: "..."

"Hộ pháp giúp cho ta." Trần Phong cũng không khách khí với Tần Hải, không một chút do dự sử dụng nguồn năng lượng tinh khiết, ngồi xếp bằng, bắt đầu hấp thu, lợi dụng cái cơ hội này, một đường tiến vào cấp B!

Trên khóe miệng của Tần Hải hơi hơi run rẩy, hẳn có thể đi được đến đây, rõ ràng là đều là do Tiểu Nhu cô nương đã giúp hắn tính toán mọi thứ, ừm...thậm chí còn hỏi qua Tiểu Nguyệt cô nương...

Ở trong kế hoạch, cuối cùng Tần Hải sẽ gặp phải một chút rủi ro nhỏ, ừm...thực lực của đối thủ, sẽ không tạo ra bao nhiêu ảnh hưởng đến kế hoạch! Hết thấy mọi thứ đều không có vấn đề, cho dù có một chút nguy hiểm, thế nhưng Tần Hải nhất định sẽ có thể thuận lợi đột phá, chỉ có điều là, chỉ sợ là các nàng đã không tính tới được cái biến số Trần Phong này!

Một chút rủi ro nhỏ? Trần Phong? Tần Hải nếu như coi Trần Phong là một rủi ro nhỏ mới là một kẻ ngốc!

Cho nên nói, ngay cả dự đoán của Tiểu Nguyệt cô nương về Trần Phong cũng là sai lầm hay sao? Không, phải nói là, vô luận là ai vào thời điểm thôi diễn, cũng chỉ có thể dự đoán ra cái kết quả này!

Muốn thôi diễn Trần Phong? Rất khó khăn! Coi như là đổi nhân tình, Tần Hải cười khở một tiếng, lặng yên ẩn nấp, nếu đã đáp ứng hộ pháp giúp cho Trần Phong, hẳn tự nhiên sẽ hoàn thành lời hứa của mình.

Người năng lượng tí hon

Ở bên ngoài cái địa phương tràn ngập xuân quang kia, dường như có người ngoài đang đi tới gần.

"Ồ? Tần Hải?" Một giọng nói quen thuộc truyền đến.

Tần Hải ngẩng đầu nhìn lên, mấy người tới rõ ràng là người của Gen Công Hội, bọn hắn thận trọng vòng qua đám dã nhân kia, thấy người ở sau lưng của Tần Hải liền cảm thấy mừng rỡ.

"Người của tổ chức thần bí?"

"Chờ một chút..."

"Trong tay hắn, đó là nguồn năng lượng tinh khiết?"

"Chà, Tần Hải, vận khí của ngươi lại tốt như vậy."

Mấy người này mừng như điên nói.

"Ha ha."

"Ta hiện tại thấy bọn họ phái người tới là quá chính xác."

"Đúng vậy."

"Vận khí cũng là một bộ phận của thực lực a."

Đám người hết sức vui mừng, vỗ vỗ vào bả vai của Tần Hải, sau đó hướng về phía Trần Phong đi tới: "Hắc hắc, thu thập xong cái tên này, mấy người chúng ta sẽ phân chia nguồn năng lượng này."

Mấy người cảm thấy rất là hưng phấn, tới nơi này thám hiểm ai không phải là người thông minh? Sự tình mà Trần Phong có thể nhìn ra được, rất nhiều người tự nhiên cũng có thể nhìn ra! Chỉ bất quá bởi vì không có tọa độ, cho

nên so với Trần Phong chậm trễ hơn một chút. Sau khi bọn hắn phân tích ra vị trí của nguồn năng lượng tinh khiết, coi như bị vô số dã nhân truy sát, chạy ra ngoài cách xa vạn dặm, thì bây giờ bọn hắn cũng đã trở lại về đây!

"Đây chính là nguồn năng lượng tinh khiết à?"

"Hắc hắc, cái tên này vừa vặn đang tiến hành đột phá, đoán chừng cũng không cảm ứng được tình huống ngoại giới."

"Ha ha, không phải hay sao."

"Không cần phải lãng phí thời gian, có thể hắn đã hấp thu được 1/10 thứ này rồi, mỗi một giây trôi qua, đều sẽ giảm bớt đi một ít."

"Hiểu rõ."

Nhóm người hưng phấn đi qua.

Chỉ có điều là, vào thời điểm bọn hắn đi về phía Trần Phong, Tần Hải bỗng nhiên vươn tay cản bọn hắn lại.

"Làm sao?" Mặt mũi của nhóm người nhất thời trở nên tối sầm.

"Ha ha, Tần Hải, ngươi muốn độc chiếm một mình hay sao?" Nhóm người cười lạnh nói: "Cho ngươi một phần đã là nể mặt ngươi, nếu như ngươi không thức thời, thì ngay cả cơ hội chia sẻ cũng không có, cho nên, hoặc là rút ngay, hoặc là..."

Trong mắt của bọn hắn lóe lên sát ý.

"Các ngươi thật là..." Tần Hải lắc đầu, cảm thấy rất là thất vọng.

Oanh! Một người không lưu tình đánh tới.

Loại phe vậ vương vứ như Tần Hải này, cũng chỉ là có vận khí tốt gặp một thành viên của tổ chức thần bí đang đột phá, thế mà liền muốn nuốt một mình? Quá nực cười.

Chỉ có điều là, sau khi người này đánh xuống một quyền, lại kinh ngạc phát hiện ra có một bàn tay đang ngăn cản lại nắm đấm của gã, chỉ là một bàn tay, lại giống như là một ngọn núi lớn!

"Người..." Sắc mặt của người kia trở nên đỏ bừng, lại không có cách nào di động mảy may.

"Cút!" Tần Hải quát lạnh một tiếng.

Oanh! Người kia bị đánh bay ra phía sau, hôn mê bất tỉnh.

"Cấp B..." Sắc mặt của mấy người Gen Công Hội còn lại biến hóa.

Trong nháy mắt Tần Hải ra tay, đã bộc lộ ra thực lực của mình, chẳng ai ngờ được rằng, cái tên cu ly bốc vác vương vịu này, vậy mà đã đạt đến cánh cửa cấp B!

"Khó trách lại có thể cuồng vọng như thế."

Nhóm trưởng của nhóm người Gen Công Hội lần này chỉ bình tĩnh nhìn Tần Hải.

"Đáng tiếc...không phải là chỉ có một mình ngươi có được năng lực vượt cấp khiêu chiến!" Nhóm trưởng cười lạnh một tiếng: "Hiện tại ta tuyên bố, Tần Hải phản bội Gen Công Hội! Nếu ngươi đã không muốn 1/10 thứ này, vậy thì dứt khoát không còn gì cả! Lên!"

Xoạt! Nhóm người Gen Công Hội trong nháy mắt vây quanh Tần Hải.

Chiến! ! ! Bởi vì nguồn năng lượng tinh khiết vẫn còn đang giảm bớt, cho nên lần này ai cũng không muốn lưu thủ, chỉ có điều là, bọn hắn không nghĩ tới, mặc dù là như thế, cũng không có cách nào trấn áp được Tần Hải! Lực lượng của cái tên này...

Oanh! Tần Hải cứ thế mà tiếp nhận hai đạo công kích.

Phốc! Trong miệng phun ra một búng máu, vẻ mặt của Tần Hải vẫn bình thản như cũ, vẫn như cũ ngăn cản ở trước mặt của nhóm người Gen Công

Hội, không có năng lượng, không có năng lực, chỉ vền vền bằng vào cường độ thân thể, hấn liền cản lại ba người Gen Công Hội!

"Thật mạnh..." Đám người cảm thấy kinh hãi.

"Không thể tiếp tục như vậy." Nhóm trưởng nhìn lướt qua, nguồn năng lượng tinh khiết vậy mà lại tiêu hao thêm một phần mười! Cứ tiếp tục như vậy, coi như có đánh bại được Tần Hải, chỉ sợ cũng không chiếm được bất cứ một vật gì!

"Không thể lưu thủ."

"Bí hợp tổ hợp!"

Nhóm trưởng quát to một tiếng.

"Vâng." Hai người còn lại lĩnh mệnh.

Ô...ô...n...g —— Một vầng hào quang toả ra từ trên người của một người, vờn quanh chung quanh của mỗi người, chồng chất tầng tầng, năng lực của ba người vậy mà ở trong một cái chớp mắt này ngưng tụ lại.

Oanh! Vầng hào quang ngưng tụ năng lực của ba người bỗng nhiên nổ tung, triệu hồi ra một cự nhân cao ba mét, tản ra uy năng năng lượng cấp B đỉnh phong!

"Oanh!" Cự nhân năng lượng rơi xuống mặt đất, âm ầm lao về phía Tần Hải, đất rung núi chuyển.

"Cấp B đỉnh phong sao?" Tần Hải nhìn thoáng qua Trần Phong, rồi quay đầu nhìn về phía cự nhân năng lượng, nói: "Vậy thì hãy để cho ta chiêu cố người đi."

Oanh! Hào quang nổ tung, một đoàn máu tươi bắn tung toé trên không trung...

Oanh! Hào quang đầy trời tiêu tán.

"Không tốt." Sắc mặt của ba người Gen Công Hội khế biến, cự nhân năng lượng tràn ngập khí tức kinh khủng, lại bị một quyền của Tần Hải đâm vỡ nát, biến thành vô số mảnh năng lượng.

"Đáng chết!" Ba người cảm thấy khiếp sợ không thôi, phải biết rằng, cự nhân năng lượng, chính là đòn hợp lực của ba người bọn hắn! Đó là một kích mang theo lực lượng cấp B đỉnh phong chân chính!

Tần Hải thế mà trực tiếp dùng một quyền đâm vỡ nó! Đây là một yêu nghiệt như thế nào! Cái tên này không phải là đã bị phế đi rồi hay sao? Cái tên này không phải là không thể thi triển năng lượng hay sao? Vén vén chỉ bằng vào thân thể...

"Chỉ có thể sử dụng vật kia."

"Trưởng lão không phải đã nói, không đến thời khắc nguy cấp không cho phép sử dụng vật kia hay sao?"

"Hiện tại chẳng lẽ không phải là thời khắc nguy cơ hay sao?"

"Được rồi."

Nhóm trưởng lấy ra một viên pha lê màu xanh lam.

Tạch... ! Hắn dùng một tay bóp nát viên pha lê, trong tay toả ra một chùm ánh sáng màu xam lam.

Xoạt! Hào quang nhàn nhạt khuếch tán ra xung quanh, bao phủ bốn phía, giống như một cỗ gợn sóng màu lam, không ngừng lay động, những mảnh vụn pha lê rơi ở dưới mặt đất bắt đầu phát sáng.

Vô số mảnh vỡ pha lê bắt đầu biến hoá, hấp thu năng lượng biến thành những người năng lượng tí hon!

"Tí tách!" Máu tươi theo lồng ngực của Tần Hải chảy xuống dưới mặt đất, Tần Hải sờ lên, trên tay dính đầy máu tươi, nói: "Quả nhiên, đối phó với cấp B đỉnh phong vẫn có một chút quá miễn cưỡng!"

Tần Hải có chút tiếc nuối, nguyên lai còn tưởng rằng hắn đã đánh tan cự nhân năng lượng, không ngờ được nó lại có thể dựa vào viên pha lê kia biến thành vô số người năng lượng tí hon!

HUU...U...U...U...U ! Từng người năng lượng tí hon vọt tới, lít nha lít nhít người năng lượng tí hon, mỗi một người tí hon đều có lực lượng cấp C! Cho dù thực lực cấp C không tính là mạnh mẽ, thế nhưng bằng vào cái số lượng kinh khủng này, cũng đủ khiến cho bất cứ một kẻ nào phải sợ hãi!

Kéo bè kéo lũ đánh nhau

Cho dù là cấp B đỉnh phong cũng phải e ngại! Huống chi...hiện tại sức chiến đấu của Tần Hải lại không còn thừa lại bao nhiêu!

"Đi chết đi." Về mặt của nhóm trưởng Gen Công Hội trở nên dữ tợn.

"Ha ha." Có một tiếng cười khẽ vang lên.

"Ai?" Mấy người Gen Công Hội đột nhiên giật mình, bọn hắn lúc này mới phát hiện ra, người mở miệng, lại có thể là Vương Phong còn đang đột phá! Cho dù nguồn năng lượng tinh khiết vẫn còn lại sáu thành, cho dù Vương Phong còn chưa đột phá xong! Hắn thế mà có thể nói chuyện!

"Nhất tâm nhị dụng?" Nhóm trưởng ngạc nhiên.

Trong truyền thuyết, có một số người nắm giữ được thần thông nhất tâm nhị dụng, có thể vừa vận chuyển năng lượng, vừa làm sự tình khác, loại người này từ lúc sinh ra đã được phán định là thiên tài!

"Ồ, tổ chức thần bí thế mà còn có loại thiên tài này hay sao?"

Nhóm trưởng cười lạnh: "Bất quá, cho dù ngươi có thần thông nhất tâm nhị dụng thì lại như thế nào? Ngươi bây giờ còn đang ở trong trạng thái đột phá, lại có thể vận dụng được bao nhiêu lực lượng?!"

Vô luận Vương Phong có thần thông nhất tâm nhị dụng hay không! Tình huống hiện tại của hắn, cũng là trạng thái nửa đột phá, có thể vận dụng nhiều nhất chẳng qua là một thành lực lượng! Một khi vận dụng quá nhiều, hắn chắc chắn sẽ đột phá thất bại, cả đời cũng không có cách nào tiếp tục đột phá!

Vậy thì có gì mà phải sợ? Cho dù là người này có đang ở trạng thái đỉnh phong bọn hắn còn không sợ, hiện tại còn phải sợ hãi một người tàn tật?

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười, hẳn đương nhiên là không có cái gì gọi là thần thông nhất tâm nhị dụng.

Hiện tại bất quá là do Tiểu Ảnh đang trợ giúp hắn duy trì năng lượng vận chuyển mà thôi, trí thông minh của Tiểu Ảnh mặc dù chỉ bằng một đứa trẻ em, thế nhưng vẫn có thể hiểu rõ những vật này.

Cái tên này nói không sai, lực lượng mà hắn bây giờ có thể vận dụng cũng chỉ có một phần mười! Một phần mười lực lượng này, là bởi vì có năng lượng tinh khiết không ngừng cung ứng, mới có thể lấy ra được, bằng không, Trần Phong căn bản là không thể động đậy được! Bất quá...đối phó với mấy cái tên này, chỉ cần một phần mười là đã đủ.

"Người tại sao lại có thể tự tin như vậy?" Nhóm trưởng cũng không có ý định nói nhảm với người này, hẳn tin tưởng, coi như là Vương Phong cùng với Tần Hải đang ở trạng thái đỉnh phong, hẳn cũng có thể tùy tiện miểu sát! Ngay cả viên pha lê bọn hắn cũng đã vận dụng, tại sao phải sợ hai người này?

"Xuyt " Trần Phong nói khẽ.

"10!"

"9!"

"8!"

...

Trần Phong bỗng nhiên đọc lên một loạt con số, sắc mặt của mấy người Gen Công Hội hơi hơi biến hóa, cái tên này, đang làm cái gì? Đếm ngược? Đếm ngược cái gì?

Đột phá sao? Bọn hắn liếc nhìn, Vương Phong còn cách đột phá rất xa! Vậy vì sao hắn lại đếm ngược? Mặc dù không biết là vì sao, thế nhưng nhóm trưởng lại cảm thấy có một chút không lành.

"Năm!"

"Bốn!"

...

Thanh âm đếm ngược nhàn nhạt vang lên.

"Lên!" Nhóm trưởng của nhóm người Gen Công Hội không một chút do dự nói ra.

Xoạt! Vô số người năng lượng tí hon hung hăng đánh về phía Trần Phong, mà vào lúc này, Trần Phong đã đếm ngược tới một con số cuối cùng.

"Một!"

Xoạt! Bầu không khí trở nên yên tĩnh, ngay cả mấy người Gen Công Hội cũng cẩn thận mà cảnh giác nhìn ra chung quanh.

Những người năng lượng tí hon đang lao ra cũng dừng lại cẩn thận phòng ngự chuẩn bị chiến đấu, nhưng mà, ngoài ý liệu là, cũng không có phát sinh ra bất cứ chuyện gì.

"Ha ha." Nhóm trưởng Gen Công Hội giận quá mà cười: "Chỉ là vì muốn kéo dài thời gian?"

"Lên!" Hắn quát to một tiếng, vô số người năng lượng tí hon điên cuồng xông lên.

Nhưng mà, lần này Trần Phong lại cười, việc đếm ngược đã hoàn tất, hắn tính toán không phải là chiêu số, mà là giá trị may mắn khôi phục, ngay vào lúc vừa rồi, đã đủ thời gian, giá trị may mắn khôi phục lại được 1 điểm! Cho dù rất ít, thế nhưng...đã đầy đủ!

"Kéo bè kéo lũ đánh nhau?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, ta so với các người còn am hiểu hơn a.

Xoạt! Trong tay của hắn loé lên một đạo hào quang, phóng thích năng lực Thiên Huyền!

HUU...U...U...U...U ! Một đoàn năng lượng kỳ quái bùng nổ trong tay, có vô số đoàn năng lượng màu đỏ rực xuất hiện trong không trung, thế mà cũng đồng dạng biến thành từng người năng lượng tí hon.

"Cái gì? !" Máy người của Gen Công Hội ngốc trệ.

Người năng lượng tí hon? ! Này, này, chuyện này...làm sao có khả năng? !

Người năng lượng tí hon của bọn hắn, cũng được xây dựng trên cơ sở cự nhân năng lượng sụp đổ! Chỉ có như thế, mới có thể cung cấp đầy đủ năng lượng, thế nhưng mà cái tên này...

HUU...U...U...U...U ! Từng người năng lượng tí hon hung ác lao ra, mà làm cho người ta không thể nói được một lời nào đó là, trên người của một số người năng lượng tí hon, thế mà còn mang theo khối giáp năng lượng, có một số người năng lượng tí hon còn cầm theo trường thương, có một số còn cầm theo roi da...được võ trang rất đầy đủ!

"Đây là cái quỷ gì?" Máy người của Gen Công Hội phát mộng, người năng lượng tí hon, thế mà còn có thể chơi như vậy?

HUU...U...U...U...U ! Ba mươi sáu người năng lượng tí hon xuất hiện! Năng lượng trong tay của Trần Phong hao hết.

Mặc dù sức chiến đấu của hắn bây giờ so với lúc trước mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần, thế nhưng bằng vào một phần mười năng lượng, một điểm giá trị may mắn, những gì mà hắn làm được, cũng chỉ có như thế.

"Còn may." Máy người Gen Công Hội nhẹ nhàng thở ra một hơi, cho dù trang bị có một chút chênh lệch, thế nhưng bọn hắn lại chiếm ưu thế về số lượng!

Hơn ba trăm đánh nhau với ba mươi sáu! Ừm... chênh lệch gấp mười lần! Tuyệt đối sẽ không có vấn đề gì!

"Giết!" Người năng lượng tí hon màu xanh đầy trời va chạm vào mấy chục người năng lượng tí hon màu đỏ, bởi vì chênh lệch trang bị, vào lần va

chạm đầu tiên đã thể hiện ra ưu thế! Người năng lượng tí hon màu xanh trong nháy mắt liền bị trọng thương! Thương vong vô số!

Thế nhưng cho dù là như thế, sắc mặt của mấy người Gen Công Hội cũng không đổi, chết một ít người năng lượng tí hon màu xanh cũng không sao, cái mà bọn hắn quan tâm, chính là người thắng lợi cuối cùng! Chỉ có điều là, theo việc chiến đấu kéo dài, sắc mặt của bọn hắn rốt cục cũng phát sinh một chút biến hóa, cái gì mà người thắng lợi cuối cùng.

Khi nhìn thấy một người năng lượng tí hon màu đỏ cầm trường thương trong tay đâm xuyên qua một người năng lượng tí hon màu xanh...khi nhìn thấy một người năng lượng tí hon màu đỏ nhảy lên lưng của một người năng lượng tí hon màu xanh, dùng roi da quất vào hông của nó để làm thú cưỡi...

Sắc mặt của bọn hắn đã biến thành tái xanh rồi.

Đây là chuyện gì? ? ? Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Phải biết rằng, người năng lượng tí hon nói trắng ra cũng chỉ là thể năng lượng, cũng không có trí tuệ, chỉ có một chút ý thức đơn giản, chỉ thể mà thôi, thế mà những người năng lượng tí hon màu đỏ này...còn biết chơi cái mấy cái trò này? ? Thật là quá mức a! !

Trong bộ lạc dã nhân, đêm giao hoan đang được hùng hực tiến hành, tráng hán cao hơn ba mét cùng với nữ nhân cao ba mét đang ở trên quảng trường tiến hành một lần hoà hợp thể xác.

Năng lực đặc thù

Mà ở bên trong một cái bụi cỏ không có người nào chú ý, có một vài thân ảnh đang yên lặng ẩn núp ở bên trong, những người này, thành linh lại đúng là đám người đi qua đường muốn làm ngư ông đắc lợi lúc trước! Bọn hắn thể mà có thể bình yên vô sự!

"Đội trưởng, không tìm thấy người của tổ chức thần bí." Một người thấp giọng nói.

"Cũng không tìm thấy người của Gen Công Hội." Một người khác hồi báo.

"Chỉ có dã nhân..." Một người khác tự lẩm bầm.

Chỉ quan sát khoảng 10 giây đồng hồ, hắn liền có cảm giác như là mắt của mình đã bị mù, làm điều tra viên nhiều năm, đây là lần thứ nhất hắn cảm giác được, nguyên lai có những lúc điều tra lại có thể khó tiếp thụ như vậy!

Đàn ông dã nhân tộc còn chưa tính, nữ nhân dã nhân tộc có cánh tay cơ bắp kia, có một khuôn mặt đồng dạng như cái cối xay, lại thêm âm thanh thở gấp hùng hậu như mãnh hổ kia...

"Bình tĩnh." Đội trưởng lườm hắn một cái, người khác không biết, hắn còn có thể không biết? Những người kia, chắc chắn là đang ở nơi này!

"Cẩn thận một chút, chúng ta đi lách qua bọn gia hỏa này, lên vào bên trong, ở sâu bên trong có một khoảng trống, người của tổ chức thần bí hoặc là Gen Công Hội khẳng định đang ở bên trong." Đội trưởng thấp giọng hạ lệnh.

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

Đối với người đội trưởng này, bọn hắn vẫn hết sức tin phục, không có gì khác, bởi vì năng lực của hắn cực kỳ đặc thù, cùng với cái thiên phú kinh diễm vô song kia! Hoặc nói là, cái năng lực huyết mạch đặc thù đặc hữu kia!

Tên thiên phú: Ngư ông đắc lợi

Tác dụng: trong lúc có hai loại năng lượng khác biệt đang tiến hành đối kháng ở gần đó, người nhất định sẽ phát giác ra, đồng thời cũng có thể phán đoán ra trị số chiến đấu tổng thể của hai bên.

Sửa đổi: Có khả năng cải biến sức chiến đấu của hai bên (lưu động khoảng chừng 10%)

Phạm vi: 100 cây số.

Tiêu hao: 1 điểm tinh thần lực.

Không sai, đây là một cái năng lực không có một chút sức chiến đấu nào. Thế nhưng, chính là bởi vì một cái năng lực không có một chút sức chiến đấu nào như vậy, lại có được công năng nghịch thiên, hắn có thể hoá thành ngư ông vào bất cứ một thời điểm nào, ẩn giấu trong bóng đêm. Ở bên trong 100 cây số, không có người nào có thể tránh thoát sự điều tra của hắn! Đây mới là điều kinh khủng nhất!

Gần như trong nháy mắt người của tổ chức thần bí giao phong cùng với Gen Công Hội, hắn liền thu được tin tức của đối phương, đồng thời tùy tiện truy tung đến nơi này! Mà đáng sợ nhất là cái chức năng sửa đổi kia! Thực lực của hai phe chênh lệch quá nhiều? Không quan hệ! Thực lực yếu thì gia tăng thêm 10%, thực lực quá mạnh thì giảm xuống 10%! Sửa đổi nhiều như vậy, đủ để cải biến rất nhiều chiến cuộc!

Hoặc là...khiến cho đối phương nhận thêm càng nhiều tổn thương! Dù sao thì vào một số thời khắc, chỉ cần sức chiến đấu của một phe tăng lên một chút, chiến đấu liền kết thúc.

Cái chức năng sửa đổi này ——thật sự là rất khủng bố. Đây là một cái năng lực nghịch thiên! Cũng là một loại năng lực mới chưa từng thấy qua! Cũng chính là vì như vậy, cái năng lực này cần phải dung hợp 4 loại năng lực

bình thường, hoặc năm cái, hoặc là sáu cái, trước mắt vẫn chưa có người nào nghiên cứu ra được.

Nhưng cái năng lực này tuyệt đối không phải là đơn nhất, cho nên...căn cứ theo suy đoán của bọn hắn, người có được loại năng lực này, sức chiến đấu chắc chắn sẽ rất yếu! Bởi vì tất cả những năng lực khác đều dùng để dung hợp ra cái năng lực này, cho dù là cấp A, cũng không phát huy ra được bao nhiêu sức chiến đấu! Nhưng mà đội trưởng của bọn hắn, lại chính là người có sức chiến đấu mạnh nhất trong bọn hắn!

Là bởi vì năng lực ngư ông đắc lợi có thể dùng để tu luyện hay sao? Hay là...do thiên phú bản thân? Không có ai biết.

Bọn hắn chỉ biết là, thực lực của vị đội trưởng này rất là kinh khủng! Có năng lực kinh người! Từ khi tiểu đội của bọn hắn được tổ kiến thành công, đã làm ngư ông đắc lợi không biết bao nhiêu lần, chưa bao giờ thất bại qua một lần nào! Lần này nếu không phải bởi vì có đám dã nhân ngoài ý muốn này, chắc chắn là bọn hắn đã sớm thành công!

Trong mắt của bọn hắn, vị đội trưởng này chính là một tồn tại truyền kỳ.

Ô...ô...n...g —— Trong đôi mắt của vị đội trưởng hiện lên hào quang nhàn nhạt, hắn quét ánh mắt qua chỗ sâu bên trong bộ lạc, trong mắt có thể thấy rõ ràng hai cỗ thế lực, một cỗ là tổ chức thần bí, một cỗ là Gen Công Hội! Mà chênh lệch thực lực của hai bên, gần như là bằng không.

"Thế lực ngang nhau sao?" Hắn cảm thấy rất vui vẻ, hắn thích nhất chính là cái loại cục diện này, hai bên lưỡng bại câu thương, sau đó hắn dẫn người xuất hiện, quét ngang toàn trường, đem hết thảy tài nguyên cùng với ích lợi mang đi!

Ừm...cho dù là người của Gen Công Hội hay là tổ chức thần bí cũng không ngoại lệ, bọn hắn ẩn núp ở phía xa xa, nhìn hai phe không ngừng giao phong, chỉ là, làm cho hắn có một chút kỳ quái là, số liệu của Gen Công Hội đang điên cuồng giảm xuống! Mà Gen Công Hội, ngược lại thì không thay đổi một chút nào!

Không..càng chuẩn xác hơn mà nói, là đang thông thả tăng lên.

"Có một chút không đúng." Hấn hơi híp trông mắt lại.

Rõ ràng là hai bên đang giao thủ, vì sao sức chiến đấu của một bên lại có thể tăng lên? Có một chút không đúng, cho nên hấn không dám ra tay.

Xoạt! Hấn một lần nữa phát động năng lực ngư ông đắc lợi.

Xoạt! Số liệu đổi mới, một màn kinh người xuất hiện, số liệu Gen Công Hội trong nháy mắt biến mất, dường như vừa rồi đã tử vong, mà số liệu của tổ chức thần bí ngược lại đang tăng vọt!

? ? ? ? Hấn cảm giác có một chút không ổn.

Loại cục diện này...tổ chức thần bí cùng với Gen Công Hội đang thiết trí bẫy rập hay sao?

"Rút lui!" Hấn không có một chút do dự nào hạ lệnh.

"Đội trưởng." Đám người không hiểu ra sao, rút lui? Rõ ràng đã sắp đến tay a, chỉ cần chờ bọn hấn kết thúc chiến đấu...

"Rút lui! Lập tức!" Đội trưởng không có một chút do dự nào nói ra.

Xoạt! Đội trưởng là người đầu tiên tiến hành rút lui, vài người còn lại liếc nhìn nhau, khẽ cắn môi, vẫn lựa chọn tin tưởng đội trưởng của mình, nhanh chóng rời đi, mà trước khi rời đi, vị đội trưởng lại liếc mắt nhìn về chỗ kia một cái.

Xoạt! Số liệu một lần nữa đổi mới, sức chiến đấu đại biểu cho tổ chức thần bí lại một lần nữa tăng vọt, còn Gen Công Hội, thì lại hoàn toàn biến mất! Đừng nói là 20%, coi như sửa đổi 100%, cũng không có cách nào vẫn hồi!

Vị đội trưởng sợ mất mật! Quả nhiên là có vấn đề.

Rút lui ~ Đám người nhanh chóng rút lui, không để lại một chút dấu vết nào, hấn có thể sống đến bây giờ, chính là dựa vào trí tuệ và năng lực của mình, chỉ có sống sót mới có thể tăng cường thực lực, chỉ có ẩn núp trong bóng tối, mới có thể tính toán người khác!

"Đội trưởng, tại sao chúng ta lại phải rút lui?"

"Phe Gen Công Hội bỗng nhiên bị tiêu diệt, không biết nguyên nhân." Đội trưởng lắc đầu nói: "Đã mất đi phe đối kháng, ta cũng không có cách nào phán đoán ra vị trí của bọn hắn, bất quá, Gen Công Hội giao phong cùng với tổ chức thần bí, thực lực cũng coi như là đã bộc lộ ra rõ ràng."

Cần thời gian

"Loại cấp bậc lực lượng kia...ha ha, mau phát ra 10 triệu thông báo nhiệm vụ, địa điểm là ở chỗ này."

"Vâng."

Mấy tên thủ hạ khẽ gật đầu.

"Bất kể là ai chiến thắng...tạm thời sẽ để cho các người đặc ý một lát." Vị đội trưởng hướng ánh mắt về phương xa, nếu thế lực hai bên không ngang nhau, vậy thì hẳn sẽ tự sáng tạo! Mười triệu thông báo nhiệm vụ, đã đủ để hấp dẫn một nhóm người tới đây giết người! Cho dù đồng dạng là cấp C, có được năng lực vượt cấp khiêu chiến, người tự tin đối với thực lực của mình vẫn còn có nhiều lắm! Chờ đến khi bọn hắn tới...ha ha, chỉ cần có đối kháng, là hẳn có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất của năng lực ngư ông đắc lợi! Mà đến lúc đó, hẳn sẽ thi triển năng lực sửa đổi, đủ để khống chế chiến cuộc. Cần đổi...mới là phương diện mà hẳn am hiểu nhất!

Tại bộ lạc dã nhân, có một cỗ khí tức cường đại trong nháy mắt này tỏa ra, khi tức ngưng tụ thành một đầu Du Long màu trắng, tản ra uy năng làm cho người ta phải sợ hãi! Trần Phong chậm rãi mở hai mắt ra, đột phá rồi sao? Hẳn cảm thụ cỗ lực lượng mới ở trong cơ thể.

Sau khi hấp thu hết nguồn năng lượng tinh khiết, Trần Phong rốt cục cũng đột phá, từ cấp C bước vào cấp B! Tinh thần lực thuế biến, sức chiến đấu một lần nữa tăng trưởng! Lại có thể dung hợp thêm một loại gen năng lực mới.

"Có thể dung hợp gen năng lực thứ năm rồi hay sao?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Thực sự là...làm cho người ta phải chờ mong a.

Xoạt! Trần Phong đứng dậy, mấy người Gen Công Hội kia đã bị hắn xử lý, mấy người của tổ chức thần bí lại bị Tần Hải xử lý, hai người đã hoàn thành

một cách hoàn hảo việc giết kẻ địch của hai thế lực lẫn nhau! Coi như những người kia có điều tra, cũng không thể hoài nghi lên đầu của hai người bọn họ! Hoàn mỹ.

"Tần Hải, chúng ta..." Trần Phong đẩy cửa phòng ra, bỗng nhiên cảm thấy sững sốt.

Ở lối ra, Tần Hải đang đứng ở đó, coi như là dáng người thẳng tắp, nhìn qua vẫn rất thấp bé, bởi vì không biết từ khi nào, tại lối ra đã bị một đám dã nhân bao vây! Một người, hai người... Trần Phong đếm sơ sơ liền có hơn 100 tên dã nhân.

"Người đã làm ra chuyện xấu xa gì rồi?" Trần Phong thấp giọng hỏi.

Không lẽ cái con hàng này...lại đi quấy rầy đêm giao hoan của người ta?

Tần Hải: "..."

Hắn tức giận liếc mắt trừng Trần Phong một cái, sau đó phát ra âm thanh từ trong kẽ răng: "Người có phải là đã quên mất rồi, nơi này không thể xuất hiện khí tức trên cấp C? !"

"Đương nhiên là biết." Trần Phong gật gật đầu nói: "Ở nơi đây làm gì có thằng nào cấp B..."

Bỗng nhiên, Trần Phong hơi dừng lại.

"Hiện tại đã biết rõ rồi hay sao?" Tần Hải thở dài.

Trần Phong: "..."

Cho nên nói, đám dã nhân này, là bởi vì ở trong nháy mắt hắn đột phá cấp B, tuôn ra khí tức vượt mức bình thường, cho nên mới đi tới vây công hay sao?

Trần Phong cảm thấy có chút nhức đầu, nơi này nhiều nhất chỉ cho phép cấp C tồn tại, hắn đương nhiên là biết đến. Vô luận là Gen Công Hội hay là tổ chức thần bí, vào thời điểm phái người tới, hiển nhiên cũng đã dặn dò rất

kỹ, người có thể vượt cấp khiêu chiến, thế nhưng tuyệt không thể để cho gen chiến sĩ cấp B trở lên tiến vào, đây chính là ranh giới cuối cùng!

Trần Phong vẫn cho là bởi vì vị cường giả bí ẩn kia! Hiện tại xem ra...là bởi vì cơ chế đề phòng của những dã nhân này! Bởi vì có tố chất thân thể đặc thù, bản thân của những dã nhân này liền có được năng lực so với cấp B, bỏ qua hết cả cấp C, có thể nhẽ nhóm ngược đãi cấp C! Thế nhưng nếu là lực lượng cấp B hoặc là cấp B trở lên, sẽ tạo thành uy hiếp chân chính cho bọn hắn, cho nên, những dã nhân này mới có bản năng cảnh giác với loại lực lượng này!

Khí tức trong nháy mắt vừa rồi Trần Phong thả ra, hiển nhiên là đã làm kinh động đến đám dã nhân này! Hiện tại... Trần Phong đã trở thành sự uy hiếp trong mắt của bọn hắn!

"Thì ra là thế." Trần Phong chợt hiểu.

"Cho nên nói." Tần Hải suy nghĩ một chút mới nói: "Ta hiện tại nếu như chạy trốn, bọn hắn chắc là sẽ không để ý đến ta, chỉ ở lại nơi này bắt người?"

Trần Phong: "..."

Vì sao hắn lại có cảm giác con hàng Tần Hải này đã bị Tiểu Nhu cô nương dạy hư rồi! Lúc trước Tần Hải là một người có tinh thần trọng nghĩa cỡ nào!

Rống! Đám dã nhân nhìn chằm chằm vào hai người Trần Phong, đám dã nhân chậm rãi tới gần, Trần Phong cùng với Tần Hải chỉ có thể lui lại từng bước.

Rất nhanh, hai người bọn hắn đã không còn đường thối lui, ở đây vốn là từ đường của bộ lạc dã nhân, nguồn năng lượng tinh khiết được xem như là một vật trân quý, tự nhiên cũng sẽ được đặt ở loại địa phương này, ở đây...chính là một địa phương trọng yếu của bộ tộc dã nhân!

"Rào!" Đám người dã nhân vây chặt nơi này như nê-mô cối.

"Phiền toái rồi..." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Mặc dù đã đột phá cấp B, mặc dù thực lực được tăng lên, thế nhưng Trần Phong cũng không cảm thấy chính mình có thể sống sót ở bên trong sự vây công của mấy trăm dã nhân này!

Xoạt! Trần Phong chỉ vào trong không trung, Thiên Huyền tỏa ra, một đạo năng lượng bắn ra bên ngoài.

Ba! Năng lượng màu đỏ rực đánh vào thân thể của một tên dã nhân, nổ tung ở trên lồng ngực của hắn, sau đó liền không có sau đó, cho dù đó là uy năng cấp B! Đối mặt với những dã nhân có thể miễn giảm 90% năng lực trở lên này, cũng không có khả năng thành công!

"Nếu như dung hợp năng lực mới..." Trần Phong lắc đầu.

Vừa mới đột phá cấp B thực lực đúng là có tăng lên, thế nhưng chỉ có sau khi dung hợp loại gen năng lực thứ năm, mới có thể khiến cho tổ chất thân thể và sức chiến đấu tăng vọt lên! Mà bây giờ...ở dưới tình huống năng lượng vô hiệu, chỉ có thể liều mạng.

Tạch... ! Trần Phong xiết chặt hai quả đấm, năng lượng nhàn nhạt tích súc trong cơ thể, hắn rất nhanh liền có nhận biết về lực lượng nhục thể của mình, lực lượng nhục thể của hắn, chỉ có Cấp D! Mà những dã nhân này, Trần Phong nhìn ra ít nhất cũng đều là cấp C! Năng lượng hoá vũ trang? Vô hiệu!

U Minh Chi Nhãn...trong mắt của Trần Phong lóe lên ánh sáng màu đỏ, dùng thực lực cấp B của hắn bây giờ, ở trên cơ sở miễn dịch 95% năng lượng của đối phương, nếu như cưỡng ép phóng thích U Minh Chi Nhãn...có lẽ là có thể giết chết một người! Thế nhưng, cũng vèn vèn chỉ là một người mà thôi.

Thiên Huyền đao gió? Không có có giá trị may mắn, căn bản là không có cách nào phát huy ra uy lực mong muốn!

"Làm sao bây giờ?" Tàn Hải thấp giọng nói.

"Có trời mới biết." Trần Phong cũng đồng dạng cảm thấy bất đắc dĩ.

"Người không phải am hiểu phương diện sáng tạo ra kỳ tích hay sao?" Tần Hải quét mắt nhìn hắn một cái, cái tên này ngay cả cuộc chiến ở trên núi tuyết trong Băng Hải Tuyết Nguyên cũng có thể vượt qua, ở trước mắt chỉ là một đám dã nhân không có năng lượng, thế mà cũng không giải quyết được?

Khụ khụ, Trần Phong ho khan hai tiếng, vì cứu Vương Dao hắn đã vừa vặn dùng hết giá trị may mắn, hắn có thể còn biện pháp gì? !

"Cần thời gian." Trần Phong buông tay.

"Bao lâu?" Tần Hải hỏi.

Không phục, đơn đấu!

"Một giờ." Trần Phong cười khở, thời gian khôi phục giá trị may mắn là hơn một giờ một chút.

Tần Hải: "..."

Hắn nhìn một đám dã nhân có hơn mấy trăm người đang bao vây ở bên ngoài, cảm thấy Trần Phong nhất định là đang trêu chọc hắn.

"Ách..." Trần Phong cẩn thận nói: "Ba mươi phút cũng được."

Từ lúc đánh giết mấy người Gen Công Hội cho đến bây giờ cũng đã trôi qua ba mươi phút, chỉ cần kiên trì thêm ba mươi phút, liền có thể khôi phục được một điểm giá trị may mắn! Mặc dù không có cách nào chiến đấu, thế nhưng cũng đủ để cho Trần Phong sáng tạo ra một con đường chạy trốn...

Ừm...có thể chạy trốn thuận lợi là được, yêu cầu của Trần Phong thật sự cũng không cao.

"Người cảm thấy người của ta được làm bằng sắt hay sao?"

Tần Hải nghiêng răng nghiêng lợi, thân thể của hắn mặc dù cực kỳ cường đại, thế những cũng sẽ bị đám dã nhân này đánh thành bánh thịt!

"Kỳ thật cũng có một biện pháp giải quyết..." Trần Phong thấp giọng nói: "Loại biện pháp này, có thể khiến cho chúng ta thuận lợi kéo dài nửa giờ, sau đó nhẹ nhõm chạy trốn, nhưng cần phải có sự phối hợp của người."

"Được." Tần Hải gật đầu, vì thoát khỏi nơi này, chỉ có thể phối hợp cùng với Trần Phong, mà vào lúc này.

Oanh! Mấy trăm dã nhân đang chậm rãi đi đến gần, mặt đất truyền đến tiếng nổ vang ầm ầm, rất là kinh khủng, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, bình tĩnh đi ra ngoài.

"Người thật sự có biện pháp?" Tần Hải hơi híp tròng mắt lại, loại tình huống này... Trần Phong hẳn là có loại kỹ xảo phòng ngự đặc thù nào đó? !

Đám dã nhân kia hiển nhiên cũng đã nhìn thấy Trần Phong đi ra, Trần Phong đi tới trước mặt của đám dã nhân, chậm rãi ngẩng đầu nhìn đám dã nhân.

"Hắn!" Trần Phong chỉ chỉ vào Tần Hải ở bên cạnh, giờ ngón tay cái lên nói: "Rất trâu bò!"

Sau đó lại chỉ vào một tên thủ lĩnh dã nhân ở bên trong, đem ngón tay cái quay xuống dưới đất, khinh bỉ nói: "Người! Rác rưởi!"

Cuối cùng giờ ngón tay giữa lên nói: "Không phục, đơn đầu!"

Xoạt! Toàn trường trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

"..."

Mặt mũi của Tần Hải trở nên tối sầm, há to miệng, muốn nói cái gì, lại không thể nói ra, cái phương pháp này thực sự là...

"Rống!" Tên thủ lĩnh dã nhân bị Trần Phong điểm danh trong nháy mắt nổi giận hăn không hiểu Trần Phong nói cái gì, thế nhưng loại thủ thế đơn giản nhất này thì vẫn có thể hiểu, nhất là sự khiêu khích cùng với xem thường ở trong mắt của Trần Phong!

"Rống! Rống!" Từng tiếng gầm thét vang lên, tên thủ lĩnh dã nhân kia bước ra đằng trước, những tên dã nhân ở bên cạnh đều ồn ào.

"Ta..." Sắc mặt của Tần Hải tái xanh, đây chính là sự phôi hợp mà con hàng Trần Phong này nói?

"Nhớ kỹ." Trần Phong hài lòng trở về, vỗ vỗ vào bả vai Tần Hải nói: "Tận khả năng kéo dài thời gian."

Tần Hải chỉ có thể cười khổ.

Rống! Đám dã nhân không ngừng ồn ào.

Trần Phong khởi phát đòn đầu, mặc dù khiến cho bọn hắn vô cùng phần nộ, thế nhưng lại đúng như Trần Phong suy đoán, bọn hắn cũng không có nhúng tay vào, mà thực sự cho Tần Hải cơ hội đòn đầu! Đám dã nhân lui lại một chút, chừa lại phạm vi chiến đấu 100 mét ở trước mặt, cực kỳ giống với đấu trường trong truyền thuyết. Đám dã nhân này, hết sức coi trọng chuyện này.

"Tới đi." Tần Hải hít vào một hơi thật sâu.

Nếu chỉ có một cái biện pháp này, hắn tự nhiên cũng sẽ không lùi bước, cho dù đám dã nhân trước mắt này vô cùng hung mãnh, thế nhưng từ khi hao hết năng lượng, cái mà hắn dựa vào duy nhất chỉ là chiến đấu bằng thân thể! Hắn chưa bao giờ buông lời cho dù chỉ là một lần! Đây là một trận chiến đấu thuộc về hắn! Một trận chiến này...hắn tuyệt đối sẽ không nhận thua!

Xoạt! Tần Hải bước vào giữa sân, hắn cũng rất chờ mong, cường độ thân thể của chính mình bây giờ, đối mặt với những dã nhân am hiểu chiến đấu bằng thân thể này, đến cùng có thể đạt đến trình độ như thế nào? ! Hắn bây giờ...rốt cục đã mạnh đến mức nào? !

"Rống!" Một tiếng gầm giận dữ vang lên, hai mắt của tên thủ lĩnh dã nhân kia đã trở nên đỏ bừng, lao vọt tới.

"Tới đi!" Ánh mắt của Tần Hải trở nên kiên nghị.

Hắn là Tần Hải! Hắn đã từng là một ngôi sao chế tác sư chói mắt! Hắn đã từng có mộng tưởng là trở thành một gen chế tác sư vĩ đại nhất, hết thảy thuộc thủ gen, bộ gen, cũng đều là phụ trợ để cho hắn trở thành một gen chế tác sư vĩ đại nhất!

Thế nhưng...giấc mộng của hắn đã bị phá huỷ, trong một khắc Tần gia ngã xuống, ước mơ của hắn đã nát vụn. Tiềm lực của hắn bị hao hết, bước vào con đường mà chưa từng ai đi qua, vào thời điểm mọi người cho rằng hắn sẽ bỏ cuộc, hắn lại chưa bao giờ dừng lại!

"Ta... là Tần Hải."

"Oanh!" Tần Hải cũng lao vọt tới, thân thể của hắn rất là thấp bé so với thân thể cường tráng của dã nhân.

Dáng người một mét tám so với ba mét sáu, chênh lệch trọn vẹn là gấp đôi, thế nhưng cho dù là như thế, trong tay của Tần Hải bùng nổ ra lực lượng vẫn như cũ không thể khinh thường!

Oanh! Hai người không ngừng giao phong.

"Ồ?" Trần Phong kinh dị nhìn một màn này.

Dự định để cho Tiểu Ảnh âm thầm ra tay cũng tạm thời ngừng lại, Tần Hải, thế mà có thể giao phong ngang nhau với tên thủ lĩnh dã nhân này? ! Làm sao có thể? ! Trần Phong cảm thấy kinh ngạc, phải biết rằng, cái tên dã nhân này thế nhưng lại là một tên dã nhân có hình thể cường tráng nhất ở trong đám dã nhân! Theo thái độ của những người kia đối với hắn, có thể nhìn thấy hắn là dã nhân cường đại nhất!

Thế nhưng mà, cho dù là thủ lĩnh dã nhân, thế mà cũng chỉ có thể đánh ngang tay với Tần Hải? ! Chuyện này...

"Tần Hải đã mạnh đến mức như vậy rồi sao?" Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hắn không phải là đang hoài nghi thực lực của Tần Hải, mà là cảm giác...rất không thích hợp. Dùng sự ước định thực lực của hắn về Tần Hải, Tần Hải ở trong trạng thái bình thường, đại khái có thể phát huy ra uy năng cấp B sơ cấp, ừm... mà cái tên dã nhân này...là cấp B đỉnh phong!

Đây là giao phong thân thể thuần túy nhất! Chênh lệch thực lực của Tần Hải với tên dã nhân này là không nhỏ, cho nên, kế hoạch lúc đầu của Trần Phong, chính là để cho Tần Hải đi lên, sau đó nói Tiểu Ảnh âm thầm hiệp trợ! Chỉ có như thế mới có thể kéo dài thời gian!

Chỉ có điều là...không ngờ được hai người bọn hắn vậy mà có thể đánh ngang tay!

Vì cái gì? Lòng mảy của Trần Phong không tự giác nhúu lại, không lẽ Tần Hải đang dùng hết lực lượng để bùng nổ? Hắn quan sát trạng thái của Tần Hải, rất có thể, thế nhưng...

"Có một chút không đúng." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hắn yên lặng nhìn vào đồng hồ, ba mươi phút nguyên bản dự tính đã trôi qua ba phút, hai người Tần Hải và dã nhân có lực lượng ngang nhau, không có ai rơi vào thế hạ phong.

"Vẫn như cũ là lực lượng ngang nhau hay sao?" Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

"Tiểu Ảnh, người đi giúp Tần Hải." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

HUU...U...U...U...U ! Có một đường ánh sáng màu đỏ theo bàn chân của Trần Phong xuyên qua mặt đất, nó lặng yên không tiếng động tiến vào bên trong cơ thể của thủ lĩnh dã nhân, lực lượng mỗi một lần công kích của thủ lĩnh dã nhân đều sẽ bị suy yếu đi một chút.

Cơ hội tốt

Sức chiến đấu chinh thể, giảm xuống một phần mười!

Bởi vì lực lượng đột nhiên bị giảm xuống như vậy, khiến cho thủ lĩnh đã nhân rơi vào thế yếu!

Oanh! Thủ lĩnh đã nhân thế mà bị Tần Hải đánh lùi lại hai bước.

"Áo giác sao?" Trần Phong khẽ lắc đầu, trong nháy mắt hắn đang định kêu gọi Tiểu Ảnh quay trở về, chợt phát hiện ra thực lực của tên thủ lĩnh đã nhân vậy mà đột nhiên tăng lên dữ dội, vậy mà có thể đem 1/10 lực lượng bị mất đi kia bù đắp trở lại!

Oanh! Cuộc giao phong giữa hai người, một lần nữa trở nên ngang tay!

"Ồ?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, dường như đang nghĩ tới điều gì đó.

"Tiểu Ảnh!" Hắn bảo Tiểu Ảnh rút lui, theo sự áp chế của Tiểu Ảnh biến mất, thực lực của thủ lĩnh đã nhân tăng lên dữ dội, một lần nữa lực áp Tần Hải, nhưng mà cũng chỉ trong vài giây đồng hồ, thực lực của thủ lĩnh đã nhân lại một lần nữa khôi phục lại như bình thường! Đánh ngang nhau!

"Quả nhiên là có chuyện ẩn ở bên trong!" Trần Phong cảm thấy kinh sợ.

Tên dã nhân này thế mà còn biết ẩn giấu thực lực? Thế nhưng mà...làm như vậy thì đối với hắn sẽ có chỗ tốt gì? Nhìn tên dã nhân hai mắt đỏ bừng đang chém giết cùng với Tần Hải, Trần Phong cũng không cảm thấy cái tên dã nhân này sẽ hiểu biết chuyện ẩn giấu thực lực, như vậy thì...

"Tiểu Ảnh." Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

HUU...U...U...U...U ! Đường ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt xuyên qua mặt đất, bởi vì Tiểu Ảnh có đặc tính xuyên qua giữa hiện thực và hư ảo, cho nên Tiểu Ảnh có năng lực ẩn giấu gần như là vô địch, nó thành thạo điều luyện

đi vòng quanh bộ lạc đã nhận một vòng, lúc này mới trở về phản hồi cho Trần Phong, ở phụ cận, có người!

"Phe thứ ba..." Tâm thần của Trần Phong khê động khê động.

Hắn chợt nhớ tới người có ý đồ dẫn dụ hai nhóm người của tổ chức thần bí cùng Gen Công Hội chém giết nhau kia! Có lẽ...

HUU...U...U...U...U ! Trần Phong lại bảo Tiểu Ảnh đi qua nơi đó, truyền hình ảnh về cho hắn xem, quả nhiên lại là tên gia hỏa này! Mỗi một lần có hai phe giao phong, đều có sự tồn tại của người này!

Như thế, vô luận là Tần Hải cùng với cái tên thủ lĩnh đã nhận này giao thủ như thế nào, đều sẽ có thực lực ngang nhau! Cuối cùng...sẽ lưỡng bại câu thương! Rõ ràng, có một con sóc ranh mãnh ở đây, mấy lần trước kém chút nữa đã hồ chết bọn hắn, lần này lại lặng yên không tiếng động tới quấy rối! Trình độ âm hiểm của người này, có thể thấy được một chút ít.

"Cái tên này là ai?" Ánh mắt của Trần Phong lộ ra sự nghi hoặc.

Cái thế giới này mặc dù có rất nhiều thế lực, thế nhưng có thể được xưng tụng là thế lực đỉnh cấp lại lác đác không có mấy, phần lớn thiên tài, cũng đều gia nhập vào các tổ chức mạnh mẽ! Ở bên trong các tổ chức nhỏ có thể sinh ra thiên tài nghịch thiên hay không? Không tồn tại, hoặc là bị các thế lực lớn lấy đi, hoặc là trực tiếp sát nhập, hoặc là...giết chết!

Bất kỳ một cái thế lực lớn nào cũng không cho phép các thế lực nhỏ hơn mình xuất hiện thiên tài nghịch thiên, hướng chỉ, theo thủ pháp của đối phương mà nói, hắn hẳn là người qua đường! Một người qua đường, thế mà biết trại huấn luyện? Một người qua đường, thế mà có thể thuần thục ám toán tổ chức thần bí và Gen Công Hội?

Ngay cả Trần Phong cũng đều vì tài nguyên mà không thể không gia nhập vào Hiệp hội chế tác Gen hoặc là tiềm phục vào tổ chức thần bí, một người qua đường như cái tên này, đã làm như thế nào để đi đến tình trạng như bây giờ? !

Bất quá...mặc kệ cái tên này có bối cảnh như thế nào, thử một chút chẳng phải là sẽ biết?

"Hắc hắc." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười lạnh.

HUU...U...U...U...U ! Tiểu Ảnh lặng yên không tiếng động ẩn núp đến ở bên cạnh người kia.

Oanh! Một đoàn quang hoa nổ tung.

"Ngưng!" Người kia trong chớp mắt triệu hoán phòng ngự, chống lại công kích đột nhiên xuất hiện.

Nhưng mà, mục đích thực sự của Tiểu Ảnh cũng không phải là vì công kích hắn, cho nên, khi hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy đám dã nhân đang nhìn về phía hắn lúc này sắc mặt mới đại biến.

Ngư ông đắc lợi, ưu thế lớn chính là bí ẩn! Chỉ có âm thầm làm việc, mới có thể trở thành ngư ông cuối cùng! Vào thời điểm hắn bị lộ mặt, liền bị mất đi ưu thế.

"M* kiếp." Người kia lộ ra vẻ mặt phát mộng, hiển nhiên là hắn không biết mình làm sao lại bị phát hiện? Còn có cái đường ánh sáng màu đỏ vừa mới loé lên rồi biến mất kia? Đường như vừa dài vừa thô, đó là cái quỷ gì? !

"Quả nhiên là hắn." Trần Phong nhướn lông mày lên, vào thời điểm lần trước Gen Công Hội giao phong cùng với tổ chức thần bí, lúc bị dã nhân truy sát cũng xuất hiện cái tên này! Là một loại năng lực đặc thù nào đó hay sao? Cái tên này tựa như là một kẻ làm ngư ông đắc lợi chuyên nghiệp!

Mà vào lúc này, tên thủ lĩnh dã nhân đang giao phong cùng với Tần Hải cũng hơi ngừng lại, nhìn chằm chằm vào người kia, chỉ huy mười tên dã nhân đuổi theo.

"Xuất sư bất lợi a!" Người kia thở dài.

Thật sự là rất kỳ quái, năng lực ngư ông đắc lợi dùng vô số lần đều không xảy ra vấn đề, vì cái gì ở loại địa phương này lại liên tiếp xảy ra vấn đề? Là

bởi vì tính toán không đúng hay sao? Hay là bởi vì đám dã nhân ấy có đặc tính miễn dịch năng lượng? Thế nhưng cái đường ánh sáng màu đỏ kia...

"Được rồi." Hấn lắc đầu: "Chạy là thượng sách."

Xoạt! Trong tay hấn ngưng tụ ra một quả cầu khói mù, ném lên trên mặt đất.

Oanh! Vô cùng vô tận khói mù trong nháy mắt tuôn ra, sương mù nồng đậm màu trắng, trong nháy mắt đem trọn cái bộ lạc bao phủ, tầm nhìn trong nháy mắt cũng bị giảm xuống chỉ còn một mét, hơi xa một chút, ngay cả bóng dáng đều không thấy được.

Xoạt! Người kia thuần thục biến mất ở bên trong sương mù nồng đậm, thân làm một người qua đường, mong muốn nhờ rằng cọt ở bên trong các tổ chức lớn, làm sao có thể không chuẩn bị một chút? Coi như bị phát hiện thì lại như thế nào? Liếc mắt nhàn nhạt nhìn đám người, hấn nhẹ nhõm rời đi.

"Cơ hội tốt." Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Đi!" Trần Phong mừng rỡ.

"Chúng ta cũng không thấy rõ phương hướng." Vẻ mặt của Tần Hải trở nên nghiêm túc.

Nhất là loại sương mù kỳ quái này lại có thể che chắn hết thủy năng lượng, căn bản là không có cách nào cảm ứng, đừng nói là dã nhân, ngay cả bọn hấn, cũng không có cách nào phát giác được bất kỳ một vật gì! Lại thêm tầm nhìn bị giảm xuống...

"Àm!" Tần Hải vừa quay đầu lại liền đụng phải hông của một dã nhân, va chạm rất đau nhức.

"Nhìn không thấy đường..." Tần Hải cười khổ.

"Bên này." Trần Phong kéo Tần Hải đi qua.

"Ngươi nhìn thấy?" Tần Hải ngạc nhiên hỏi.

"Nhìn không thấy." Trần Phong cười cười: "Bất quá ta lại có biện pháp dò đường."

"Tốt!" Tần Hải đi theo Trần Phong.

Xoạt! Hai người ở bên trong sương mù màu trắng xuyên qua, ánh mắt của Trần Phong trở nên sáng ngời có thần, thận trọng tránh đi dã nhân ở trên đường, thế nhưng từ đầu đến cuối, đều chỉ hướng về một phương hướng, mục tiêu rất kiên định! Dưới mặt đất, có một đường ánh sáng màu đỏ đang diên cuồng xuyên qua.

Khổng Bạch

Nó từ đầu đến cuối đều chăm chú đi theo người qua đường kia, cho dù làm như vậy sẽ tiêu hao rất nhiều năng lượng, nhưng đối với lực lượng trong cơ thể mà Tiểu Ảnh không biết sử dụng kia, căn bản là không sợ tiêu hao!

Ô...ô...n...g — Trong đầu óc của Trần Phong lóe lên từng hình ảnh, Tiểu Ảnh trung thực đem những gì mà mình có thể thấy truyền cho Trần Phong.

"Bên này." Trần Phong mang theo Tần Hải xuyên qua trong sương khói.

Mà vào lúc này, người qua đường đang chạy đi, còn chưa kịp cảm thụ được sự vui sướng khi chạy thoát, liền nhìn thấy hai cái thân ảnh quen thuộc, hai tên gia hỏa kia thể mà đang đuổi theo hắn!

"M* nó? !" Sắc mặt của người qua đường biến hóa.

Sương mù màu trắng chính là bom khói có tính chất đặc biệt của hắn! Che giấu cảm ứng! Che giấu thị giác! Che giấu thính giác! Che giấu khứu giác! Còn có cả đặc tính quấy nhiễu!

...

Hai con hàng này làm như thế nào để đuổi theo hắn? Tính toán khoảng cách, khoảng cách ở nơi này so với lối ra đã không còn xa, người qua đường khẽ cắn môi, lúc này, quyết không thể để cho bọn hắn theo chính mình đi ra bên ngoài!

"Mau cắt đuôi bọn hắn." Người qua đường hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Hắn ta quay lại và đổi phương hướng.

Mà vào lúc này, hai người Trần Phong đang đuổi theo hắn, cũng lặng yên không một tiếng động thay đổi phương hướng, dường như phát giác được động tĩnh của người qua đường, Trần Phong càng đuổi theo sát hơn.

Một vòng...Hai vòng...Người qua đường đã vờn quanh bộ lạc dã nhân hai vòng, thế nhưng hai người kia vẫn y nguyên bám sát theo hấn, hơn nữa khoảng cách lại càng ngày càng gần, gần như dùng mắt thường là có thể thấy.

"Ngày gì thế này." Sắc mặt của người qua đường có một chút khó coi.

Sương mù màu trắng đã bắt đầu tán đi, thời gian duy trì đã sắp hết, nếu như cứ tiếp tục như vậy, không biết là có thể cắt đuôi được hai người này không, hấn khẳng định là sẽ chạy không thoát.

"Đáng chết!" Người qua đường thâm mắng một câu, vất chân lên cổ hương ra phía ngoài chạy đi.

Kèm theo khói mù tiêu tán, hấn rốt cục cũng đã triệt để rời đi khỏi bộ lạc dã nhân, sau đó vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy có hai thân ảnh đang đuổi theo.

Không có khói mù quấy nhiễu, mọi người có thể nhìn thấy rất rõ ràng, đối với người qua đường mà nói, ở trong sương mù cũng không thể kéo dài khoảng cách, lúc này thì càng phải nói, tốc độ của Trần Phong cùng với Tần Hải càng lúc càng nhanh, chỉ cần vài phút liền đuổi kịp hấn.

"Quả nhiên là ngươi." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn cái tên ở trước mắt.

"Người tính toán chúng ta khi vừa mới tới trại huấn luyện cũng là hấn?" Tần Hải ngạc nhiên nói.

"Hắc hắc." Người qua đường cười gượng hai tiếng.

Hấn tự nhận là thực lực cũng không tệ lắm, át chủ bài càng là có nhiều vô số kể, nhưng ở trước mặt hai tên gia hỏa này, có một người là Tần Hải, chỉ có lực lượng thân thể thuần túy còn chưa tính! Phiền toái nhất chính là cái tên Vương Phong này! Ừm...bởi vì hấn là cấp B!

Chỉ cần cái tên này vừa động thủ, sẽ hấp dẫn dã nhân tới, quả thực chính là một ngọn đèn hiệu bẩm sinh, hướng dẫn mọi kẻ thù tìm thấy nó, cho nên hấn cũng không dám động thủ.

Còn có một điều mà hắn càng không hiểu, ví dụ như Tần Hải cùng với Vương Phong, hai người này, một người lệ thuộc vào Gen Công Hội, một người lệ thuộc vào tổ chức thần bí, hai người bọn họ thế mà lại hợp tác với nhau?

"Các người..." Hắn thận trọng chỉ chỉ vào Tần Hải cùng với Trần Phong.

"Chúng ta?" Trần Phong liếc nhìn Tần Hải, thản nhiên nói: "Hoạn nạn thấy chân tình, cho nên hóa thù thành bạn."

Người qua đường: "..."

Được rồi, coi như tin tưởng lời của người này.

"Người là ai?" Trần Phong đang chuẩn bị động thủ.

"Đại ca!" Người qua đường vội vã ngăn Trần Phong lại, dờ khóc dờ cười nói: "Đại ca, có chuyện gì thì cứ nói, tuyệt đối đừng động thủ! Chúng ta thật vất vả mới có thể trốn ra được, nếu để cho đám dã nhân kia vây quanh nữa sẽ rất phiền toái."

"Nói." Trần Phong nhàn nhạt nhìn hắn hỏi: "Như vậy, ngươi là người của cái tổ chức nào?"

Hắn rất ngạc nhiên, cái người qua đường xuất quỷ nhập thần này, đến cùng là ai? ! Cuối cùng là có cái năng lực gì, lại có thể một mực núp trong bóng tối để thu lợi?

"Ách." Người qua đường có một chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, dường như đã biết câu hỏi chân chính của Trần Phong là cái gì, liền nói ra: "Ta là một người không có tổ chức, sở dĩ có thể đi theo các người, là bởi vì năng lực đặc thù của ta."

"Là như thế này.." Người qua đường đem năng lực của mình trực tiếp chiếu ra.

"Ngươi ông đặc lợi? !" Trần Phong cùng với Tần Hải nhìn thoáng qua, đột nhiên cảm thấy bị sốc, má ơi thế mà còn có loại công nghệ đen như thế

này? ! Khó trách...vì sao lúc trước hai nhóm người của Gen Công Hội và tổ chức thần bí lại gặp nhau quỷ dị như vậy.

Chỉ có thể nói, cái thế giới này quả nhiên là không gì không làm được, ngay cả loại năng lực thần kỳ này đều có! Điều này cũng giải thích vì sao cái tên này lại không cần phải gia nhập vào bất cứ một cái tổ chức nào.

"A, đúng rồi, người tên là gì?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Ta?" Người qua đường bình tĩnh nói: "Ta tên là Khổng Bạch."

"Nếu đã trốn ra được, chúng ta hãy từ biệt." Khổng Bạch nói.

Nhưng mà, khi hắn xoay người, Trần Phong cùng với Tần Hải lại không tự chủ ngăn cản đường đi của hắn.

"..."

Khổng Bạch dừng một chút, lạnh nhạt nói ra: "Thế nào, muốn giữ lại ta? Ha ha, lòng tham sẽ hại chết các ngươi, các ngươi thật sự cho rằng Khổng Bạch ta sẽ dễ bị bắt nạt?"

"Đương nhiên là không." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn hắn nói: "Chúng ta chỉ muốn biết mục đích của ngươi ——mục đích thực sự mà ngươi đi đến chỗ này!"

"Tự nhiên là nguồn năng lượng tinh khiết." Khổng Bạch nghiêm mặt nói.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười.

Lừa gạt ai thế? Nếu quả thật đúng là nguồn năng lượng tinh khiết, như vậy vào thời điểm Trần Phong hấp thu, hắn tất nhiên sẽ xuất hiện cắt ngang, cho dù như thế nào cũng sẽ không để cho Trần Phong hấp thu! Hơn nữa... Trần Phong đã hấp thu xong, cái tên này vì cái gì còn ở lại? !

Người này có mưu đồ gì? Hoặc nói là, mục tiêu của hắn là cái gì?

"Ta muốn nghe sự thật." Trần Phong giơ tay lên.

Hắn không nhất định đánh thắng được Khổng Bạch, thế nhưng bây giờ hắn lại có lực lượng cấp B, nhất định có thể làm cho con hàng này sợ ném chuột vỡ bình, cùng lắm thì hấp dẫn toàn bộ dã nhân tới là được.

Xoạt! Trong tay của Trần Phong sắp toả ra uy năng.

Khổng Bạch: "..."

Hắn có một chút hận đến nghiến răng, vì sao lại có một người không biết xấu hổ như vậy? Rõ ràng thực lực không mạnh! Thế nhưng...hết lần này tới lần khác hắn lại là người đột phá đến cấp B, mà đám dã nhân đáng chết này lại nhạy cảm với năng lượng cấp B như vậy, sơ sẩy một cái, sẽ lập tức bị dã nhân vây quanh! Hắn mặc dù không ngại đào vong thêm một lần nữa, thế nhưng nếu như một lần nữa bị hai người này quần lấy thì sao? Thật sự là vương vúi!

Hai người này, dường như đã quyết tâm bám chặt lấy hắn!

"Ba." Trần Phong nhàn nhạt đếm số: "Hai, một!"

"Ta nói." Khổng Bạch thở dài.

"Ồ?" Trần Phong rửa tai lắng nghe.

Di tích truyền thừa

"Là truyền thừa của dã nhân." Khổng Bạch bất đắc dĩ nói: "Người ở cái bộ lạc này cũng không phải trời sinh liền có được lực lượng thần bí như thế, mà là do ở phụ cận bộ lạc của bọn hắn, có được một tòa di tích thượng cổ do dã nhân lưu truyền xuống, chỉ cần lịch luyện ở bên trong di tích, liền có khả năng thu hoạch được truyền thừa dã nhân! Có được loại thuộc tính đặc biệt kia!"

Xoạt! Hai mắt của Trần Phong cùng với Tần Hải đều tỏa sáng.

Thuộc tính đặc biệt? Ví dụ như —— miễn dịch năng lượng! ? Hai người nhất thời cảm thấy động tâm, chỉ có chân chính đối mặt qua, mới biết được đặc tính miễn dịch năng lượng đến cùng là cường đại như thế nào, thứ này tồn tại, đủ để cho bọn hắn vượt hai cấp khiêu chiến! Nếu như bọn hắn có thể đạt được thứ này, liền xem như có đối mặt với cường giả cấp A, cũng không cần phải lo lắng cho tính mạng!

Đây mới thực sự là đồ vật nghịch thiên! Truyền thừa của dã nhân sao? Tâm tình của Trần Phong trở nên hưng hực.

"Người có biết vị trí không?" Trần Phong hơi híu tròng mắt lại.

"Đương nhiên là biết." Khổng Bạch gật đầu.

"Cùng đi?" Trần Phong thân nhiên nói.

"Ta sẽ có quyền phản đối hay sao?" Khổng Bạch nhún nhún vai, nếu hắn đã quyết định nói ra, hiển nhiên đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Ở chỗ này tiêu tốn thời gian cùng với hai tên gia hỏa này, còn phải đề phòng bọn hắn truy tung tới, còn không bằng dứt khoát liên hợp hành động, ít nhất sẽ an toàn hơn một chút. Dù sao thì...di tích truyền thừa dã nhân, cũng không phải là chỉ có những người bản địa mới có thể đi.

"Trước khi ta đến đã điều tra qua tư liệu di tích truyền thừa, thế nhưng lại trống rỗng, không có bất luận một tin tức nào liên quan đến loại địa phương này." Không Bạch mở miệng nói ra: "Cho nên lần này có thể sẽ rất nguy hiểm, ngay cả ta cũng không có niềm tin tuyệt đối!"

"Hiểu rõ." Hai người Trần Phong khẽ gật đầu, điểm ấy rất bình thường, ngay cả bộ lạc dã nhân cũng ở bên trong khu vực không biết, ở sâu bên trong có di tích truyền thừa, tự nhiên cũng không có người nào biết rõ. Về phần nguy hiểm...

Ha ha, đối bọn hắn mà nói, nguy hiểm không phải là chuyện thường ngày hay sao?

"Rất tốt." Không Bạch tươi cười nói: "Ta cũng rất thích hợp tác với các thiên tài."

Hai bên trao đổi tin tức về thực lực của nhau, tạm thời hợp thành một tiểu đội.

—— ———

Không Bạch: Cấp C đỉnh phong, sức chiến đấu có thể so với cấp B trung cấp, có rất nhiều át chủ bài.

Tần Hải: Cấp C đỉnh phong, sức chiến đấu có thể so với cấp B sơ cấp, chỉ có lực lượng thân thể thuần túy!

Trần Phong: Cấp B sơ cấp, sức chiến đấu có thể so với cấp B trung cấp.

—— ———

Đây là thực lực bên ngoài của ba người, Trần Phong cùng với Không Bạch đều có được sức chiến đấu cấp B trung cấp, mà Tần Hải mặc dù chỉ có uy năng cấp B sơ cấp, thế nhưng cũng chỉ có hắn mới có thể đối phó được với dã nhân! Ba người có thể nói là tương xứng, tiểu đội được xây dựng hoàn thành, mục tiêu của ba người—— chính là di tích truyền thừa dã nhân.

Căn cứ theo lời mà Không Bạch nói, di tích truyền thừa dã nhân, cũng không phải là địa phương không có giá trị như bộ lạc dã nhân, ở chỗ kia

thời khắc đều có trọng binh trấn giữ!

Thậm chí còn có thủ lĩnh thực sự của tộc cự nhân, thực lực rất có thể còn ở bên trên cấp A!

Chỉ có điều là lần này...thừa dịp vào thời điểm người kia đã rời đi, bọn hắn mới có thể trà trộn vào bên trong, bằng không mà nói, người này chỉ cần vung tay một cái liền có thể đập chết bọn hắn!

"Thủ lĩnh..." Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái pho tượng đá kia, là cái tên kia hay sao? Tên này cũng bởi vì tác dụng của Quang sáng may mắn, đã ra tay ngăn lại cường giả bí ẩn đang truy sát Vương Dao!

Lúc trước hắn còn cảm thấy kỳ quái, vì sao ở nơi này lại có cường giả ẩn nấp, di tích truyền thừa dã nhân sao? Điều này có vẻ hợp lý.

Căn cứ theo sự chỉ dẫn của Khổng Bạch, ba người rất nhanh liền đi đến mục tiêu.

Chỉ có điều là, vào thời điểm bọn hắn chạy tới trước cửa của di tích, bầu trời bỗng nhiên nổ vang một tiếng, ở nơi xa lấp lánh hào quang nhàn nhạt, vị thủ lĩnh dã nhân thần bí, đã sắp trở lại rồi!

"Không tốt." Sắc mặt của ba người liền đại biến, bọn hắn không sợ một người nào ở bên trong bộ lạc dã nhân, thế nhưng cái vị thủ lĩnh dã nhân này...đây chính là cường giả siêu cấp A!

"Có lẽ hắn ta cũng không phát hiện ra chúng ta..." Khổng Bạch thấp giọng nói.

"Hừ!" Ở bên trong hư không có một tiếng hừ lạnh, vị thủ lĩnh dã nhân thần bí bỗng nhiên nói: "Các ngươi muốn chết ~ "

"Bị phát hiện rồi." Sắc mặt của ba người tái xanh.

Trốn? Căn bản là không có chỗ nào để trốn! Trong phạm vi ngàn dặm xung quanh đều là khu vực không biết, đều là địa bàn của dã nhân! Bọn hắn chỉ sợ chạy không được mấy dặm liền bị miêu sát, trừ phi...

"Ở bên trong!" Khổng Bạch nhìn về phía cửa truyền thừa, mặc dù bọn hắn vẫn còn cách cửa truyền thừa một đoạn, thế nhưng...

"Đi!" Máy người phóng tới cửa di tích truyền thừa.

Ở cửa, những thủ vệ kia chuẩn bị chiến đấu, nhưng mà đối mặt với ba người Trần Phong bất hết hỏa lực, căn bản là không hề có lực hoàn thủ, trong vài phút liền bị đánh chết tại chỗ!

"Bang!" Cánh cửa truyền thừa cứ như thế bị phá tan.

"Các ngươi dám? !" Một tiếng tức giận rít gào từ phía chân trời mà đến.

Một bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, người còn cách mấy mươi cây số, công kích đã đánh tới! Lực lượng cực kỳ kinh khủng, khiến cho không khí chung quanh ngưng kết, ba người Trần Phong cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Nhanh! Nhanh! Nhanh! Ba người rít gào ở trong lòng, ở bên trong cái cửa truyền thừa bị phá tan, hào quang bắt đầu lấp lánh.

Oanh! Hào quang rực rỡ nổ tung, đòn công kích của vị thủ lĩnh dã nhân thần bí rốt cục cũng hạ xuống, oanh lên mặt đất tạo ra một cái hố rất sâu, nhưng mà chung quanh cái hố này, cũng đã mất đi dấu vết của ba người Trần Phong.

Pho tượng đá cũng trong chớp mắt bay tới, nhìn hào quang lấp lánh ở trong di tích truyền thừa.

"Cuối cùng...cũng bị bọn hắn tiến vào hay sao? Đã mấy ngàn năm rồi không có người ngoài bước vào nơi truyền thừa...là phúc là họa?"

Pho tượng đá thở dài một tiếng, vang vọng trong thiên địa.

Bão cát đầy trời, cuồng phong hung tàn, có ba đạo thân ảnh đang vật lộn trong bụi bặm.

"Đây chính là nơi truyền thừa?" Khổng Bạch nói dứt lời, liền cảm thấy trong miệng đắng chát, nhổ một ngụm, trong miệng dính đầy cát.

"Hắn là... ục." Tần Hải còn chưa nói hết câu đã bị cát nhồi vào miệng.

...

Trần Phong không để ý đến hai con hàng này, loại vấn đề rõ ràng này còn phải hỏi nữa hay sao?

"Ngưng!" Trần Phong thôi động năng lượng hoá vũ trang, ở trước mắt hình thành một tấm lá chắn năng lượng, bão cát đầy trời cũng không có cách nào tiến vào, tiếng gió thổi rít gào cũng biến thành rất nhỏ, toàn bộ thế giới dường như an tĩnh trở lại.

"Người thế mà còn có loại năng lực này?" Khổng Bạch kinh ngạc tán thán.

Năng lượng hoá vũ trang còn có thể chơi như vậy? Hắn cảm giác mình đã đánh giá thấp cái tên gia hỏa gọi là Vương Phong này.

"Nếu có thể biến hoá, có thể hay không biến to thêm một chút?" Khổng Bạch hưng phấn hỏi.

Năng lượng vô tận

"Không thể." Trần Phong liếc mắt nhìn Khổng Bạch nói: "Năng lượng có hạn, có một tấm lá chắn năng lượng đã là không tệ rồi."

"Năng lượng cứ để cho ta." Khổng Bạch liếm liếm đôi môi khô khốc nói: "Ta sẽ cung cấp cho người vô hạn năng lượng, người hãy chế tạo ra một thứ tốt hơn đi."

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lấp lóe, trong tay của Khổng Bạch ngưng tụ ra một quả cầu ánh sáng nhàn nhạt, không ngừng lấp lóe, ánh sáng màu xanh lam mỗi một lần lấp lóe, đều có thể bổ sung một cỗ năng lượng cường đại cho Trần Phong.

"Ồ?" Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời.

Bang! Trần Phong một lần nữa thôi động năng lực năng lượng hoá vũ trang, nếu Khổng Bạch đã cung cấp năng lượng, hắn cũng không cần phải khách khí nữa, thế là, vốn chỉ là một tấm lá chắn năng lượng, cứ thế mà biến thành một chiếc xe bọc thép.

Oanh! Xe bọc thép hung mãnh lao ra, giống như một đầu thú dữ, vô cùng hung ác.

Ô...ô...n...g —— Quả cầu ánh sáng màu xanh lam liên tục lấp lóe, bổ sung năng lượng cho chiếc xe bọc thép.

"Thứ này..." Trần Phong đồng dạng cũng khiếp sợ không thôi.

Nguồn năng lượng vô hạn? ! Muốn tạo thành chiếc xe bọc thép này cũng không dễ dàng, phiền toái lớn nhất chính là mỗi một phần linh kiện đều cần một lượng lớn năng lượng, thế nhưng mỗi lần năng lượng của Trần Phong tiêu hao sạch sẽ, quả cầu ánh sáng màu xanh lam này sẽ bổ sung đầy đủ năng lượng cho hắn, vài giây đồng hồ lấp lóe một lần, khiến cho Trần Phong gần như lúc nào cũng ở trong trạng thái tràn đầy năng lượng! Thứ

này, thật là kinh khủng! Cái tên gia hỏa gọi là Khổng Bạch này, có lẽ cũng không có đơn giản như vậy.

"Thứ này..." Tần Hải nhìn quả cầu ánh sáng màu xanh lam đang không ngừng lấp lánh kia, kinh thán không thôi: "Đây có phải là quả cầu ma thuật ở trong truyền thuyết hay không? Nhưng ta nghe người ta nói chúng nó chỉ có màu hồng..."

Xoạt! Khổng Bạch cùng với Trần Phong đồng loạt nhìn sang.

"Sao thế?" Tần Hải lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Trần Phong vô lực nâng trán, trời ạ, Tả Tiểu Nhu đã dạy dỗ như thế nào vậy!

"Thứ này là năng lực do ta diễn hóa." Mặt mũi của Khổng Bạch tối sầm, thuận miệng giải thích.

Ồ? Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Khổng Bạch chỉ thuận miệng nói, chính hắn cũng không có chú ý, bởi vì gần như không có người nào có thể biết hết thấy các loại gen năng lực! Thế nhưng Trần Phong lại chính là người đã từng quét ngang kho gen của Hiệp hội chế tác Gen! Hắn lúc trước vì tìm kiếm thuốc thử gen thích hợp, cho nên đã từng nhìn qua toàn bộ kho gen một lần! ! !

Nguồn năng lượng... cung ứng kéo dài... quả cầu màu xanh...chỉ có một cái khả năng! Gen năng lực cấp F: cung ứng năng lượng.

Tác dụng: Có thể thôi động năng lực, phóng thích ra một quả cầu năng lượng.

Hiệu quả: Quả cầu năng lượng mỗi phút đồng hồ lấp lánh một lần, có thể cung cấp 20% năng lượng cho mọi người, có thể lấp lánh 5 lần.

Làm lạnh: 20 giờ.

Đây một loại gen năng lực của một con biến dị thú cấp F nào đó! Có thể cung cấp năng lượng liên tục rất mạnh mẽ!

Thế nhưng...coi như là quả cầu năng lượng lấp loé hết 5 lần, cũng chỉ có thể cung cấp 100% nguồn năng lượng, tương đương với gấp đôi nguồn năng lượng, hơn nữa còn phải chờ đợi trong thời gian năm phút đồng hồ!

Sau đó, đợi kỹ năng làm lạnh 20 giờ mới có thể tiếp tục thi triển! Chỉ thế mà thôi, cho nên loại năng lực này cũng không được hoan nghênh, bởi vì loại năng lực phụ trợ đặc thù này cũng không có tiềm lực dung hợp gì, cho nên...quả cầu năng lượng của Khổng Bạch này là chuyện gì?

Vô hạn cung ứng? Quả thực là tồn tại như một lỗ thủng! Tên gia hỏa này...có vấn đề! Bất quá, mặc dù nhìn ra một vài vấn đề, vẻ mặt của Trần Phong vẫn bất động thanh sắc.

"Cái năng lực này của người không tệ." Trần Phong tán thưởng nói: "Chiếc xe bọc thép này tiêu hao năng lượng rất lớn, năng lượng hoá vũ trang chỉ là một khía cạnh, bởi vì cần phải dùng nguồn năng lượng để thúc đẩy, cho nên việc tiêu thụ năng lượng cũng là một vấn đề lớn, nhưng nếu năng lượng được cung cấp đầy đủ thì sẽ không có vấn đề."

"Đương nhiên." Khổng Bạch dương dương đắc ý.

Xe bọc thép gầm rú xông vào chỗ sâu của nơi truyền thừa, không có người nào biết rõ mảnh truyền thừa này đến cùng có cái gì, cũng không có người nào biết rõ cái nơi truyền thừa này có giới hạn hay không.

Một giờ...hai giờ...cảnh sắc ở bên ngoài y nguyên vẫn không có bất kỳ một biến hóa nào, đập vào mắt chỉ là bão cát đầy trời, ngay vào thời điểm ba người cảm thấy buồn ngủ, bỗng nhiên ở nơi xa truyền đến một tiếng gào thét.

"Rống!" Một hồi tiếng gầm gừ của dã thú truyền đến.

"Hình như có cái gì đó..." Ba người Trần Phong nhất thời cảm thấy vui mừng, rốt cục cũng xuất hiện một địa phương có khung cảnh khác.

"Ồ hướng kia." Tàn Hải chỉ một ngón tay về nơi xa.

"Đi đi đi!" Khổng Bạch cũng tràn ngập sự chờ mong.

Bọn hấn sợ nhất chính là cứ mãi mãi đi trong khung cảnh u ám vô tận này, nếu xuất hiện biến dị thú, chỉ cần giết chết chúng nó...vượt qua vài trăm mét, bọn hấn rốt cục cũng thấy được con cự thú đang rít gào kia, thân thể của nó cao tròn vẹn mười mét, vô cùng to lớn, giống như một ngọn núi nhỏ!

"Tới." Hai mắt của Trần Phong lấp loé.

HUU...U...U...U...U ! Bên trong xe bọc thép ngưng tụ ra một cỗ năng lượng cường đại, được quả cầu ánh sáng màu xanh cung cấp năng lượng, trên xe bọc thép mọc ra một cái nòng pháo, nhắm ngay vào con cự thú.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, năng lượng kinh khủng nổ tung, lấp lánh hào quang ở trong bão cát. Nhưng mà, chờ đến khi hào quang tiêu tán, có một tiếng gào thét tức giận truyền đến, có một thân ảnh khổng lồ từ trong bóng tối chém giết ra, đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của mọi người.

"Moá nó, tránh mau!" Sắc mặt của Khổng Bạch đại biến.

Con cự thú đang ập tới, giống như Thái Sơn Áp Đỉnh.

Xoạt! Trần Phong đột nhiên thay đổi phương hướng, điều khiển xe bọc thép dùng một tốc độ cao rời đi, mới rời đi không tới một giây đồng hồ, ở cái vị trí vừa rời, liền bị đánh ra một cái hố to!

"Đáng chết!" Ba người đổ một thân mồ hôi lạnh.

"Con cự thú này có thể miễn dịch năng lượng!" Tàn Hải trầm ổn nói: "Thân thể cao mười mét, thân thể có đặc tính đặc thù, ước tính cường độ thân thể có thể đạt tới cấp B, miễn dịch năng lượng cao tới 99%, vô cùng nguy hiểm!"

Sắc mặt của hai người Trần Phong cũng biến hóa, miễn dịch năng lực, khó trách vì sao công kích của Trần Phong cùng với Khổng Bạch lại không có tác dụng, vậy thì chỉ còn một biện pháp...

Xoạt! Tàn Hải liên tục khoát tay nói: "Ta còn chưa muốn chết sớm như vậy."

Nói đùa cái gì thế? Cường độ thân thể của con cự thú này chính là cấp B, mạnh mẽ hơn hẳn rất nhiều, hiện tại nếu hắn xông lên, còn chưa đủ cho con cự thú nhét kẽ răng, còn đánh như thế nào? !

"Rống!" Con cự thú hung mãnh lao tới.

"Xoạt!" Trần Phong điều khiển xe bọc thép không ngừng trốn tránh, nhờ vào việc đã từng chơi qua một trò chơi có tên là "Đua xe Go- Kart", cấu tạo xe bọc thép của hắn đơn giản đến mức làm cho người ta giận sôi, toàn bộ được thôi động nhờ năng lượng, cho nên kỹ thuật điều khiển cũng cực kỳ đơn giản.

Oanh! Lại là một tiếng nổ vang thật lớn, Trần Phong tiêu sái tránh thoát.

Ma Kính Văn Tâm

Nhưng mà...dường như bị động tĩnh bên này hấp dẫn, ở nơi xa lại có một tiếng rống của cự thú khác! ! Nếu như không thể ở trong một thời gian ngắn giải quyết cái con cự thú này, bọn hắn sẽ gặp nguy hiểm!

Không có kinh nghiệm! Không có huyết mạch! Không có bất kỳ một tài liệu tương quan nào! Mấy người bọn hắn lỗ mãng bước vào nơi truyền thừa này, ngay cả quá trình tiếp nhận truyền thừa cơ sở nhất cũng không biết, chỉ có thể tự mình tìm tòi. Nơi này...vốn cũng không phải được tạo ra để phục vụ cho những người ngoài như bọn hắn.

Rống! Tiếng rống của mấy con cự thú ở nơi xa như ầm như hiện.

"Xong đời." Sắc mặt của mọi người khê biến, tinh thần của Trần Phong trở nên căng cứng, xem ra lại phải tiến hành một lần chạy trốn trong tuyệt địa!

Xoạt! Xe bọc thép chạy băng băng về phía trước.

"Trần Phong!" Khổng Bạch bỗng nhiên mở miệng, sau đó dừng lại một chút, cảm giác có một chỗ nào không đúng, sau đó lại giống như không có chuyện gì xảy ra sửa lại xưng hô: "Chuyện kia, Vương Phong..."

Xoạt! Trần Phong cùng với Tần Hải đồng loạt nhìn lại. ??? Lúc này mới giả bộ như không biết, có phải hay không là hơi trễ rồi? Cái tên này thực sự là...cho nên nói, cái tên này đã sớm biết thân phận của Trần Phong?

Trong mắt của Trần Phong lóe lên một tia sát ý, ai nói cho hắn biết? Hoặc nói là hắn vốn đã biết? Hắn là người của Gen Công Hội? Hoặc là người của tổ chức thần bí? Mặc kệ là phương nào...

"Đại ca!" Khổng Bạch lập tức nhắc tay ra hiệu nói: "Chính ta đoán ra được!"

"Thứ nhất, là năng lực năng lượng hoá vũ trang! Căn cứ vào tư liệu gần nhất, trong năm này những người có thể đem năng lực năng lượng hoá vũ

trang chơi như thế, cũng chỉ có một mình Trần Phong! Đương nhiên, đây cũng chỉ là sự suy đoán của ta."

"Thứ hai, là Tần Hải! Quan hệ của hai người các người không giống như là bạn bè mới quen, theo ngữ khí của các người, từ hành vi quan hệ mà nói, càng giống như là người đã trải qua sinh tử với nhau rất nhiều lần! Mà căn cứ vào tin tức hai năm này của các người, Tần Hải sau khi bị phế đi, lại còn vì Tần Hải liều mạng như vậy, đồng thời còn có quan hệ tốt như vậy cũng chỉ có một người!" Không Bạch nói thẳng một hơi.

Trần Phong: "..."

Đồ vật hần tự cho rằng là rất bí ẩn, thế mà lại rõ ràng như vậy? !

"Khụ khụ." Không Bạch tăng hắng một cái, nói: "Đương nhiên, là bởi vì sự miễn cảm bẩm sinh của ta, cùng với việc tận mắt nhìn thấy tư tình... a, không đúng, là quan hệ tình cảm bạn bè rất tốt của các người. Những người khác đoán chừng sẽ đoán không được. Huống chi, ở trong mắt của bọn hần, Trần Phong không phải là đã chết rồi hay sao?"

Không Bạch nói một hơi, ở trong nơi truyền thừa này quá mức nguy hiểm, hần cũng không muốn ở chỗ này tạo ra mâu thuẫn cùng với hai người Trần Phong, huống chi, thực lực của Trần Phong cùng với Tần Hải đều cực kỳ không tầm thường, một chọi hai là một chuyện vô cùng không sáng suốt.

Trần Phong yên lặng nghe hần nói xong, lúc này mới buông tha cho hần.

Oanh! Lại là một tiếng nổ vang, Trần Phong thuần thục tránh thoát một lần tập kích, mấy chục năm ở trong hoàn cảnh nguy hiểm mang tới cho hần tính cảnh giác cùng với cảm giác nguy hiểm, ở thời điểm này đã tạo ra được tác dụng cực kỳ trọng yếu, coi như không có Quang sáng may mắn, hần vẫn y nguyên không sợ!

"Người có biện pháp nào hay không?" Trần Phong hỏi.

Không Bạch thà rằng để cho bí mật bị lộ ra ngoài ánh sáng cũng muốn nói chuyện, hiển nhiên là có biện pháp.

"Ta có một loại năng lực..." Khổng Bạch dừng một chút rồi nói: "Có thể bỏ qua tất cả phòng ngự, ừm, bao quát cả miễn dịch năng lượng, có thể tạo thành tổn thương cực lớn cho địch nhân, chỉ là có một chút điều kiện hạn chế."

"Năng lực gì?" Hai người Trần Phong và Tần Hải cảm thấy tâm động.

Loại năng lực mạnh mẽ có thể bỏ qua phòng ngự này, chắc chắn là sẽ có điều kiện cực kỳ hà khắc, bọn hắn vô cùng rõ ràng, bất quá trước mắt lại không có biện pháp nào khác, chỉ có thể thử một lần!

"Ma Kính Vấn Tâm!" Khổng Bạch nói ra từng chữ.

"Xoạt!" Trần Phong phanh đột ngột kém chút nữa làm cho ba người văng ra khỏi xe, mà bây giờ cũng không có ai quản là xe bọc thép đã bị lật hay chưa, Trần Phong cùng với Tần Hải lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị hỏi Khổng Bạch: "Ma Kính Vấn Tâm?"

"Đúng vậy." Khổng Bạch gãi gãi đầu.

Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau.

Ma Kính Vấn Tâm! Là một loại năng lực đặc thù truyền kỳ! Phải biết rằng, gần như tất cả các năng lực đều đã bị mọi người phát hiện, sau đó đi đến Gen Công Hội đăng kí, sau đó năng lực liền được đặt tên, cho nên cái tên thường có quan hệ với năng lực, đương nhiên... một số cái tên đặc biệt như là 'tên khó đọc' và 'tên kèm theo từ chó' không được liệt kê ở đây.

Tóm lại, ở dưới phần lớn tình huống, cái tên cùng với tác dụng của năng lực đều có quan hệ. Mà Ma Kính Vấn Tâm là một loại năng lực điển hình ở trong đó, bốn chữ Ma Kính Vấn Tâm, liền bá đạo không sai đem hết thảy nội dung của cái năng lực này biểu diễn đi ra! Bởi vì cái năng lực này...

Năng lực: Ma Kính Vấn Tâm

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: Triệu hoán ra Ma Kính, bày ra công kích đối với địch nhân.

Hiệu quả: Công kích đối với kẻ địch xấu hơn mình, sẽ tạo thành tổn thương đặc thù (bỏ qua tất cả phòng ngự), công kích đối với kẻ địch đẹp hơn mình, thì sẽ gặp phải tổn thương đồng dạng do Ma Kính cản trở.

Đúng thế, không sai, công kích đối với kẻ địch xấu hơn mình mới có hiệu quả! Công kích đối với kẻ địch đẹp hơn mình, ngược lại sẽ bị Ma Kính công kích!

Loại năng lực này, từng được xếp hạng thứ bảy trong "một trong mười năng lực tuyệt vời nhất trong lịch sử", bởi vì hiệu quả hiếm thấy của nó, đã từng vô cùng nổi tiếng. Hơn nữa, bởi vì bản thân nó là năng lực cấp E, cho nên lực công kích vốn cũng không mạnh, lại có hạn chế cực lớn!

Hơn nữa...có trời mới biết đối phương đẹp trai hay là không đẹp trai hơn mình? Tiêu chuẩn thẩm mỹ của Ma Kính, đến cùng là như thế nào chỉ có quỷ mới biết! Cho nên, cuối cùng cái năng lực này cũng không có ai để ý đến nữa.

Mà bây giờ... Không Bạch lại có loại năng lực này? Tạm thời bất luận là hắn có đẹp trai hơn con cự thú đáng chết ở đằng sau hay không, coi như có thể công kích được thì lại làm sao? Dùng lực lượng cấp C của hắn, cho dù bỏ qua phòng ngự, cũng không thể miểu sát được con cự thú này a!

"Năng lực của ta có một chút đặc thù."

Không Bạch gãi gãi đầu nói: "Ách, ta sẽ đưa số liệu cho các người xem đi."

Xoạt! Không Bạch phát ra năng lực của mình, hai người Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn, liền cảm thấy giật mình.

Năng lực: Ma Kính Vấn Tâm

Đăng cấp: Cấp E

Tác dụng: Triệu hoán Ma Kính, bày ra công kích đối với địch nhân.

Hiệu quả: Công kích đối với kẻ địch xấu hơn mình, sẽ tạo thành tổn thương đặc thù gấp ba lần (bỏ qua tất cả phòng ngự), công kích đối với kẻ địch đẹp hơn mình, thì sẽ gặp phải tổn thương đồng dạng do Ma Kính cản trở.

Vấn Tâm: Có thể hỏi thăm Ma Kính trước khi sử dụng.

Tôn thương đặc thù gấp ba lần!

Xin hỏi ai đẹp trai hơn!

Có thể hỏi thăm Ma Kính trước khi sử dụng!

Đôi mắt của Trần Phong cùng với Tần Hải sáng rực, đây mới là thể hoàn toàn của Ma Kính Vấn Tâm. Có hiệu quả 'Vấn Tâm', vấn đề phản tác dụng của Ma Kính đã hoàn toàn mất đi hiệu lực! Chỉ cần chọn tốt mục tiêu, hoàn toàn có thể đánh ra một lần công kích mạnh mẽ! Năng lực này, có thể dùng được!

"Năng lực của người này..." Trần Phong trở nên nghiêm nghị, hần chột phát hiện ra một vài vấn đề, đó chính là tất cả những năng lực của Khổng Bạch, dường như cũng đều là biến dị! Tất cả những năng lực đó, đều có hiệu quả đặc biệt, vô cùng nghịch thiên!

Quả cầu năng lượng, từ 5 lần lấp loé đã biến thành vô hạn lượng! Ma Kính Vấn Tâm, càng là hoàn toàn thuế biến cùng với bùng nổ!

Chuyện này so với năng lực biến dị do Trần Phong chính mình chế tác, hoàn toàn là một chuyện khác nhau, không, những năng lực này của Khổng Bạch, thậm chí biến dị so với Trần Phong còn mạnh hơn! Bởi vì biến dị của Trần Phong là nằm ở trong phạm vi hợp lý, mà Khổng Bạch, hoàn toàn là biến dị cấp bậc bug! Nếu như Trần Phong không có đoán sai, những năng lực khác của Khổng Bạch...rất có thể tất cả đều là biến dị!

Cho dù đồng dạng là cấp C, sức chiến đấu chân chính của cái tên này, đồng dạng cũng nghịch thiên! Người này, vô cùng nguy hiểm! Đương nhiên, bây giờ không phải là thời điểm phải xoắn xuýt. Trần Phong yên lặng đem những vấn đề này ép xuống đáy lòng, ở dưới sự tập kích của cự thú, điều khiến xe bọc thép thận trọng né tránh, Tần Hải thì phụ trách quan sát quỹ tích hành động của con cự thú! Mà Khổng Bạch, thì đã bắt đầu chính thức thi triển Ma Kính Vấn Tâm!

Ô...ô...n...g —— Một cái Ma Kính lấp lánh trôi nổi trên không trung, Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, đối mặt với Ma Kính, nghiêm mặt

hỏi: "Ma Kính ơi Ma Kính, xin hỏi ta có đẹp trai hơn con cự thú xấu xí đối diện kia hay không? !" "

Tạch... ! Ma Kính vỡ nát.

? ? ? Vỡ nát? Ba người lộ ra vẻ mặt phát mộng, tình huống này là như thế nào?

"Cái đồ chơi này còn có thể vỡ?" Trần Phong không thể tưởng tượng nổi mà hỏi.

"..."

Không Bạch lộ ra vẻ mặt thất hồn lạc phách, tự làm bầm nói ra: "Nếu như không đạt được đáp án, tự nhiên sẽ không cần phải công kích, Ma Kính liền trực tiếp bể nát."

Trần Phong: "..."

Tần Hải: "..."

Hai người nhìn Không Bạch thất hồn lạc phách trước mắt, lại nhìn về phía con cự thú đang gào thét ở phía sau, liền im lặng một hồi, cho nên nói, ở trong mắt của Ma Kính, Không Bạch còn không đẹp trai bằng con cự thú kia? Ừm...thật sự là một lời khó nói hết.

Vậy kế tiếp nên làm cái gì? Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhau, chỉ có thể cười khỏ, ai có thể nghĩ tới, nguyên lai tưởng rằng là một năng lực có thể đánh ra công kích siêu cường, thế mà còn chưa có phóng thích đã nghèo rồi! Hạn chế của cái năng lực Ma Kính Vấn Tâm này thật sự là có một chút quá mức! Cho nên nói...nếu như người sử dụng là một tên xấu xí, năng lực này rất có thể sẽ biến thành vật bài trí?

"Cũng có khả năng." Tần Hải an ủi nói: "Con lẽ con cự thú này ở bên trong những đồng loại thuộc về diện anh tuấn." Dù sao thì cũng không phải là sinh vật đồng loại hình, có đôi khi sẽ không có cách nào so sánh là đẹp hơn hay là xấu hơn, thế nhưng nếu như dựa theo loại hình cùng với tỉ lệ mà nói,

thì sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Cho nên, căn cứ theo suy đoán của Tần Hải, rất có thể là như thế.

"Có khả năng." Trần Phong rất tán thành.

Sắc mặt của Khổng Bạch lúc này mới khá hơn một chút, cho dù y nguyên vẫn tràn ngập oán niệm, cái Ma Kính đáng chết này, sớm muộn cũng có một ngày hấn thu thập nó!

"Vẫn nên suy nghĩ những biện pháp khác đi." Trần Phong nhìn về phía nơi xa: "Nếu có bản đồ của nơi truyền thừa này, chúng ta có lẽ sẽ có thể..."

"Không cần." Khổng Bạch cắt ngang lời của Trần Phong, cắn răng nghiêng lợi nói: "Cứ tiếp tục dùng Ma Kính!"

"Hả? Thế nhưng Ma Kính không phải đã..." Tần Hải nghi hoặc hỏi.

"Lại triệu hoán thêm một lần là được!" Khổng Bạch căm phẫn nói: "Ma Kính cũng không phải là chỉ có thể sử dụng cho bản thân, cũng có thể để cho người khác sử dụng, ta chỉ vì bảo vệ bí mật nên mới không cho người khác sử dụng mà thôi."

Ô...ô...n...g —— Khổng Bạch một lần nữa triệu hồi ra Ma Kính.

"Tần Hải." Hấn điều khiển Ma Kính, đặt vào trước mặt Tần Hải nói: "Người thử một chút đi."

"Ta đã hết năng lượng." Tần Hải buông tay.

"Không cần năng lượng." Khổng Bạch nói: "Ma Kính dùng năng lượng cũng là của ta."

Tần Hải: "..."

Hấn ngẩng đầu, nhìn vẻ chăm chú của Khổng Bạch, lúc này mới thở dài hỏi: "Ma Kính ơi Ma Kính, xin hỏi ta có đẹp trai hơn con cự thú xấu xí đối diện kia hay không?!"

Xoạt! Tần Hải hỏi xong, bầu không khí liền trở nên yên lặng.

Khổng Bạch cũng đang tràn ngập sự chờ mong, hắn cũng không biết là mình đang chờ mong cái gì? Chờ mong Tần Hải thất bại? Nếu như vậy, bọn hắn rất có thể sẽ chết ở chỗ này! Không giết được cự thú, tất cả mọi người đều có khả năng chết! Thế nhưng mà nếu như Tần Hải thành công, đây chẳng phải là nói rõ, Tần Hải so với chính hắn đẹp trai hơn rất nhiều? ! Hắn đang chờ mong cái gì? Chính hắn cũng không biết. Mà vào lúc này...

Ô...ô...n...g —— Bên trên Ma Kính bỗng nhiên lấp lánh hào quang.

HUU...U...U...U...U ! Một đạo hào quang kinh khủng bắn ra, trong chớp mắt xỏ xuyên qua thân thể của con cự thú.

Oanh! Cự thú ầm ầm ngã xuống, chết!

"Thành công!" Tần Hải mừng rỡ, quả nhiên là có thể được!

Tồn thương gấp ba! Công kích đặc thù! Cái năng lực này của Khổng Bạch, đơn giản là mạnh đến đáng sợ!

"Ta..." Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt ngốc trệ, hắn nhìn một chút khuôn mặt của Tần Hải, có cảm giác là Tần Hải với hắn rất tương xứng a, nếu như Tần Hải có thể đẹp trai hơn con cự thú kia? Vậy thì hắn làm sao lại...A, đúng rồi, có khả năng vừa vặn kẹt tại ngưỡng cửa!

Ví dụ như, Tần Hải 91 điểm, con cự thú ở trong chủng tộc của nó là 90 điểm, Khổng Bạch 89 điểm, ừm...có khả năng!

"Cẩn thận một chút, con cự thú ở phía xa cũng sắp tới." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc nói: "Tần Hải, người chuẩn bị tiếp tục."

"Được." Tần Hải đang chuẩn bị hỏi thăm một lần nữa.

"Chờ một chút." Khổng Bạch bỗng nhiên nói: "Trần Phong, lần này đến lượt người."

"Ta?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt, chính hắn vẫn có thể tự biết rõ, Tần Hải là ai? Thiên chi kiêu tử, năm đó là ngôi sao chế tác sư, vô luận là đáng người hay là mị lực nhân cách đều có ưu thế kinh người!

Hắn lấy cái gì mà đòi so với Tần Hải? Nếu như là vào thời điểm còn nhiều giá trị may mắn, hắn có thể ở trong vòng vài phút làm cho Khổng Bạch hoài nghi nhân sinh! Thế nhưng hiện tại hắn còn đang vất vả khôi phục từng điểm từng điểm giá trị may mắn, hắn cũng không muốn lãng phí giá trị may mắn ở trên cái sự tình vô dụng này!

"Không cần đâu." Trần Phong cười khở.

"Tới lượt ngươi." Khổng Bạch vẫn kiên trì nói.

"Được thôi." Trần Phong bất đắc dĩ trợn mắt trừng một cái.

Còn hàng Khổng Bạch này, bị Ma Kính khinh bỉ, cho nên muốn nhìn thấy hắn bị khinh bỉ một chút mới có thể tìm về tâm lý cân bằng.

Khổng Bạch đáng thương

Thế nhưng hiện tại Ma Kỉnh là do Khổng Bạch không chế, Trần Phong cũng chỉ có thể làm theo lời của Khổng Bạch.

Ô...ô...n...g —— Ma Kỉnh lấp lánh ở trước mặt của Trần Phong.

Trần Phong liếc qua, bắt chước theo lời thoại hỏi: "Ma Kỉnh ơi Ma Kỉnh, xin hỏi ta có đẹp trai hơn con cự thú xấu xí đối diện kia hay không? !"

Ô...ô...n...g —— Ma Kỉnh lóe lên ánh sáng lung linh.

Oanh! Một chùm sáng sáng chói xỏ xuyên qua qua thân thể của con cự thú vừa mới chạy tới.

Oanh! Con cự thú âm âm ngã xuống đất, chết.

Trần Phong: "..."

Tần Hải: "..."

Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt phát mộng, há miệng thật lớn, nửa ngày cũng không thể khép lại.

Này, này, chuyện này...cho nên nói, ở trong mắt của Ma Kỉnh, chính hẳn lại còn không đẹp trai bằng Trần Phong? Hẳn nhìn một chút khuôn mặt bình thường không có gì lạ của Trần Phong, vền vền chỉ là một khuôn mặt ưu tú hơn một điểm so với người bình thường, nào bằng được khuôn mặt đẹp trai tiêu sái của hắn? ! ! Quá mức a! Khổng Bạch tức điên.

M* nó, rõ ràng là năng lực của mình, vì cái gì người khác đều có thể dùng được? A, đúng rồi, cũng có thể là bởi vì tướng mạo của hai con cự thú này không giống nhau, khẳng định là con thứ nhất có tướng mạo đẹp trai hơn!

Còn con cự thú thứ hai...đoán chừng có số điểm đẹp trai rất thấp, cho nên Trần Phong mới có thể thành công, ừm, có khả năng. Khổng Bạch an ủi bản

thân.

Ô...ô...n...g —— Hấn trực tiếp triệu hồi ra Ma Kính hỏi: "Ma Kính ơi Ma Kính, xin hỏi ta có đẹp trai hơn Trần Phong hay không? !"

Ô...ô...n...g —— Ma Kính lấp lánh hào quang.

"Ha ha, xuất hiện!" Không Bạch mừng rỡ.

Quả nhiên, cho dù hấn kém hơn một điểm so với Tần Hải, thế nhưng so với Trần Phong vẫn cao hơn không ít nha, nhưng mà, khiến cho hấn kinh dị là, Ma Kính lần này lóe lên lại có thể là một hàng chữ.

Xoạt! Chữ viết dần trở nên rõ ràng.

"Dáng dấp của ngươi ra sao, trong lòng của mình còn không rõ ràng hay sao?"

Sau đó, Ma Kính liền trực tiếp vỡ nát.

Tần Hải: "..."

Trần Phong: "..."

? ? ?Không Bạch lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Quá mức a! Lại còn có thể là dạng này, quá khi dễ người a! Coi như không sánh bằng Tần Hải còn chưa tính, không đến nỗi ngay cả Trần Phong cũng không sánh bằng a? Lão tử mới là nhân vật chính! Trong lòng của Không Bạch dâng lên sự oán niệm.

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái, điều khiển xe bọc thép tiếp tục đi tới.

Tần Hải giúp Trần Phong nhìn phương hướng, mà Không Bạch, thì đang ngồi ở trong góc lằm bằm cái gì đó, trong lúc vô tình Tần Hải xích lại gần nghe một thoáng, dường như nghe được cái gì đó... ta xấu, ta xấu, ta xấu...

Tần Hải quay mặt lại nhìn Trần Phong, chỉ có thể để cho Không Bạch tự lẩm bầm? Một thằng nhóc đáng thương.

Oanh! Xe bọc thép lao vun vút trong bóng đêm, thỉnh thoảng có cự thú xuất hiện, Tần Hải liền lôi kéo Không Bạch phóng thích một lần Ma Kính Vắn Tâm, mà theo thời gian trôi qua, bọn hắn dường như đã đi đến chỗ sâu của nơi truyền thừa. Ở nơi xa, rốt cục cũng thấy một chút cảnh tượng mơ hồ.

"Đến." Tinh thần của mấy người trở nên tỉnh táo, ngay cả sắc mặt của Không Bạch cũng khá hơn một chút, trên khuôn mặt mất hết can đảm đã có một chút huyết sắc, chạy nạn một đường, rốt cục cũng xuất hiện ánh rạng đông!

Ở nơi xa, phong cảnh mờ tối kia cũng dần dần ngưng tụ, ở nơi đó có ánh sáng màu vàng sữa nhàn nhạt, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu, giống như là một ngọn hải đăng duy nhất bên trong đất trời u ám, khiến cho mọi người không tự chủ được hướng về nơi đó.

"Đó chính là nơi truyền thừa à?" Không Bạch chờ mong.

Oanh! Xe bọc thép không ngừng đi tới gần, kiến trúc ở phía xa xa đã càng ngày càng rõ ràng, phong cảnh hư ảo kia đã biến thành sự thật, nguyên bản chỉ là một cái chấm nhỏ nhỏ, theo việc không ngừng tới gần, đã biến thành từng tòa tháp cao lớn, tràn ngập uy nghiêm, đủ loại ngoài ý muốn mà bọn hắn lo lắng cũng không có phát sinh, ở đây thật sự là nơi truyền thừa! Bọn hắn vất vả chạy một đường, cuối cùng vẫn đi đến được nơi này.

Chỉ có điều là, vào thời điểm sắp đến, Trần Phong lại đột ngột xoay đầu, chạy sang một phương hướng khác.

"Người làm gì vậy? !" Không Bạch không hiểu hỏi.

"Các người nhìn về nơi đó đi." Trần Phong chỉ một ngón tay vào trung tâm nơi truyền thừa, hai người nhìn theo liền trở nên nghiêm nghị, ở phía dưới những tòa tháp cao kia, vậy mà có một vài thân ảnh cao lớn đang hoạt động! Ở đây, lại có thể có người!

"Chẳng lẽ nói... Khổng Bạch liền hiểu ra, hỏi: "Ở đây mới chính thức là chỗ trưởng thành của dã nhân?"

Cái gọi là chỗ trưởng thành, chính là chỗ mà các dã nhân trưởng thành đến để tiến hành tẩy lễ, tiếp nhận truyền thừa, mới có từ một người bình thường biến thành dã nhân chân chính!

"Cho nên nói..." Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhau nói: "Truyền thừa của bọn hắn, chính là miễn dịch năng lượng? !"

"Rất có thể." Ánh mắt của Khổng Bạch trở nên hùng hực.

Bọn hắn đối với truyền thừa có chờ mong rất lớn, có thể là lực lớn vô cùng, cũng có thể là sức chịu đòn siêu cường của dã nhân, thế nhưng bọn hắn hy vọng nhất, vẫn là cái đặc tính miễn dịch năng lượng này! Nếu như chỗ này là nơi tiếp nhận truyền thừa mà nói, chẳng phải là ai cũng có thể tiếp nhận?

Ba người cảm thấy động tâm, người thử suy nghĩ một chút, về sau vào thời điểm người giao chiến cùng với người khác, rõ ràng có thực lực đồng dạng, hai gen chiến sĩ, đều công kích bằng năng lượng, nếu như đối thủ có thể miễn dịch 90% năng lượng...người chẳng lẽ sẽ không chửi một câu con m* nó hay sao?

"Nếu như chúng ta đi vào..." Ba người liếc nhau.

Có thể được! Truyền thừa ở nơi này khác biệt so với bên ngoài, bọn hắn tiến vào nơi này lâu như vậy, nơi này cũng không có phản ứng gì, rất có thể là không có cách nào liên hệ nhanh chóng với bên ngoài! Nếu như thế...

"Chúng ta hãy giả mạo dã nhân đi vào." Hai mắt của Khổng Bạch tỏa sáng.

"Cách này có tỷ lệ thành công không lớn." Tần Hải cười khổ.

Coi như ở đây không có cách nào liên hệ với bên ngoài, thế nhưng ba người bọn hắn chung quy vẫn là nhân loại, theo những tên dã nhân này hoàn toàn không phải là một chủng tộc, làm sao có thể giấu giếm được bọn hắn? Vừa rồi Trần Phong khẩn cấp chuyển hướng xe bọc thép cũng chính là bởi vì

như thế, nếu như bọn hấn lại tới gần hơn một chút, nhất định sẽ bị phát hiện!

Kích thước ngược lại cũng dễ nói...nơi này cũng có rất nhiều tiểu hài tử dã nhân, đủ loại kích cỡ đều có, thế nhưng khí tức dã nhân, hình dạng...

"Những tên dã nhân này quá xấu." Tần Hải nói thẳng: "Nếu như dựa theo Ma Kính tính toán, người trà trộn vào là có khả năng, thế nhưng ta cùng với Trần Phong đoán chừng lại không được."

Khổng Bạch: "..."

M* nó! Có thể đừng đề cập tới việc này có được hay không?

"Ta chỉ đùa một chút." Tần Hải nhún nhún vai nói: "Tướng mạo cũng không có vấn đề, chủ yếu là khí tức!"

"Khí tức..." Trần Phong khép hờ hai mắt.

Xoạt! Quầng sáng may mắn im ắng vận chuyển.

Trong mấy giờ đồng hồ này, giá trị may mắn cũng đã khôi phục được vài điểm, mặc dù căn bản không đủ dùng để chiến đấu, thế nhưng loại vấn đề liên quan tới xác suất này vẫn là rất dễ dàng.

Thần khí nguy trang

"Như vậy... muôn vàn năng lực của Thiên Huyền, cái nào là thích hợp nhất?"

Xoạt! Trong lòng của Trần Phong lóe lên vô số suy nghĩ.

Rất nhanh, giá trị may mắn liền tiêu hao 1 điểm, có một dòng tin tức nhỏ xuất hiện.

"Là người!" Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời, đây là một cái năng lực cải biến khí tức đơn giản, nó nếu như dung hợp cùng với năng lực năng lượng hoá vũ trang, có lẽ có thể mô phỏng ra được một kiện trang bị có thể thay đổi được khí tức!

Trần Phong âm thầm tính toán, ít nhất cho tới bây giờ, những thứ mà Quảng sáng may mắn đề cử bình thường sẽ không sai!

"Ta có thể cải biến khí tức." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Bất quá cần phải có người lái xe."

Trần Phong có thể thi triển năng lực để cải biến khí tức, nhưng nếu như không có người điều khiển xe bọc thép, khí tức do thi triển năng lực cải biến phát ra dừng lại ở một chỗ quá lâu, nhất định sẽ dẫn tới chú ý, cho nên cho dù là xe bọc thép có năng lực che giấu không tặc, bọn hắn cũng phải không ngừng chuyển động, khiến cho khí tức trở nên nhạt nhòa hơn một chút.

"Cái này đơn giản." Không Bạch bĩu môi nói: "Ta quen thuộc nhất là chuyện lái xe, nhớ năm đó chúng ta..."

Không Bạch thuận thực thay đổi vị trí với Trần Phong, ngồi lên bên trên vị trí lái xe, lời nói khoác lác còn chưa dứt đã lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn vào vô lăng.

"? ? ?"

"Đây là loại xe gì? !" Khổng Bạch có chút phát mộng.

"Xe bọc thép a."

Trần Phong nhún nhún vai nói: "Thiết kế giống như xe bình thường quá phiền phức, dù sao thì nó cũng được vận chuyển bằng năng lượng, đơn giản hoá một chút là được, chỉ cần tiêu hao năng lượng là có thể điều khiển được."

"Cái này ta biết..." Khổng Bạch có chút nhức đầu hỏi: "Vậy những thứ này để làm cái gì?"

"Bàn phím." Trần Phong thở dài.

Kỹ thuật đơn giản như vậy cũng không biết, còn nói mình là một tài xế lâu năm? Mặt mũi đâu?

"Người xem đi." Trần Phong quyết định dạy cho Khổng Bạch một chút: "Cái vô lăng này người biết sử dụng rồi có đúng hay không? Đúng rồi, cứ xoay vòng là được, rất đơn giản, ấn vào cái nút này thì sẽ bay lên...ồ, không đúng, khục, ấn vào cái nút này thì sẽ phanh lại."

Khổng Bạch: "..."

Cũng may, mặc dù đã đơn giản hoá đến trình độ này, thế nhưng một tài xế lâu năm như Khổng Bạch vẫn có thể rất nhanh học được, nhanh chóng điều khiển xe bọc thép chạy vòng quanh.

Mà vào lúc này, Trần Phong cũng bắt đầu chính thức thi triển năng lực!

Muốn nguy trang rất đơn giản, ở đây được Khổng Bạch cung cấp nguồn năng lượng vô hạn, chỉ cần tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn là được! Dung hợp năng lực cải biến khí tức cùng với năng lực năng lượng hoá vũ trang, cộng thêm 1 điểm giá trị may mắn, đến tột cùng có thể tạo ra được một trang bị như thế nào? Trần Phong cũng rất chờ mong.

Ồ...ô...n...g —— Ánh sáng lấp lánh trước mắt, nguồn năng lượng không ngừng vận chuyển và biến động, cũng may là kỹ thuật lái xe của Khổng

Bạch đủ ổn, khí tức do năng lực thi triển rất nhanh liền phân tán ở trên không trung, không có dẫn đến sự chú ý của người khác.

Rất nhanh, 10 phút trôi qua, Trần Phong đã chế tác hoàn tất.

"Xong rồi." Trần Phong tràn ngập chờ mong nhìn chòm sáng trước mắt.

Ồ...ô...n...g —— Kèm theo một điểm năng lượng cuối cùng vận chuyển hoàn tất, ba bộ "năng lượng nguy trang đặc biệt" rốt cục cũng hoàn thành, khí tức và ánh sáng đầy trời cũng biến mất!

Xoạt! Trước mắt xuất hiện ba kiện đồ vật màu đen.

"Chính là cái này sao?" Tần Hải có chút hiếu kỳ cầm lấy một kiện.

Xoạt! Khi mở hoàn toàn vật này ra, sắc mặt của Tần Hải nhất thời liền thay đổi.

"Ôi má ơi?" Tần Hải lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Người phản ứng như vậy là sao?" Khổng Bạch tò mò nhìn Tần Hải, cũng cầm lấy một cái, sắc mặt liền tối sầm: "Ôi mẹ ơi!"

Trần Phong: "..."

Hắn cũng không do dự cầm lấy một cái mở ra xem.

"Xoạt." Trần Phong cũng lộ ra vẻ mặt "ôi má ơi".

Này, này, chuyện này...vì sao lại có thể là cái đồ chơi này? !

"Khẩu vị của người càng ngày càng quái dị." Tần Hải thở dài.

"Người quả nhiên là một tên biến thái." Khổng Bạch cũng thở dài thật sâu.

Trần Phong: "..."

Hắn làm sao biết được cuối cùng sẽ chế tạo ra cái đồ chơi này? !

"Chắc là không sao đâu." Trần Phong cười khỏ xoa xoa đầu nói: "Ở nơi này còn muốn làm ra đồ vật gì tốt hơn nữa."

Tần Hải cùng với Không Bạch liếc nhìn nhau, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Xoạt! Xe bọc thép dừng lại ở một chỗ nào đó, ba người liếc nhìn nhau, đem vật thể bất minh giờ ra, đều là lộ ra biểu lộ một lời khó nói hết, thuận tay kéo một phát, cái vật thể màu đen kia thể mà có thể nhẹ nhõm kéo ra, rất là mượt mà...

Không sai! Bộ "năng lượng nguy trang đặc thù" mà Trần Phong vừa mới làm ra, chính là Thần khí – tất chân trong truyền thuyết hay được mấy tên cướp ngân hàng sử dụng, tất chân có được đặc tính nguy trang khí tức đặc thù! Màu đen...viền ren...

"Đề ta thử." Tần Hải khẽ cắn môi, hắn đem tròn cái tất chân, a, không, đem tròn bộ "năng lượng nguy trang đặc thù" kéo ra, thứ này cho thấy trình độ co giãn cùng với chất liệu kinh người.

Tần Hải tròn cả cái tất chân vào, thế mà không có bất kỳ một sự ảnh hưởng nào! Khiến cho người ta ngạc nhiên là, ngay sau khi Tần Hải tròn cái tất chân vào, làn da của hắn lại lặng yên không tiếng động biến thành màu da của dã nhân!

Màu da cải biến —— nguy trang có hiệu lực!

Khí tức cải biến —— nguy trang có hiệu lực!

Mà kinh người nhất là cái tất chân có thể tự bổ sung những chỗ hồng, đối với hô hấp không có có bất kỳ sự ảnh hưởng nào, nhìn qua, hoàn toàn là một tên dã nhân!

Về phần tất chân? A, không, bộ "năng lượng nguy trang đặc thù"? Không thấy được! Nó đã hoàn mỹ hòa làm một thể với làn da của Tần Hải.

"Thành công!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, chỉ cần có thể nguy trang thành công, hi sinh một điểm nhỏ cũng không có vấn đề gì.

"Thế mà có thể bao trùm trọn vẹn cả người..." Khổng Bạch cũng dờ khóc dờ cười, nhìn về phía Trần Phong hỏi: "Người không cảm thấy trùm cái này vào có một chút kỳ quặc hay sao."

"Không cảm thấy." Trần Phong lắc đầu, bình tĩnh nói: "Dù sao thì mặc vào người ta cũng không biết chúng ta là ai?"

Mặt mũi của Tần Hải tối sầm: "..."

Hai con hàng này!

"Các người cũng mặc vào cho ta."

Tần Hải tức giận đem hai cái tất chân ném vào trước mặt hai người.

"Được rồi." Trần Phong cùng Khổng Bạch đem hai cái tất chân tròng vào, nguy trang thành công.

Thế là, ba tên dã nhân đã xuất hiện, cho dù chiều cao hơi thấp một chút, thế nhưng ít nhất cũng có thể hoà làm một thể cùng với đám dã nhân. Ba người Trần Phong ở phụ cận quan sát một giờ, có người đi vào, cũng có người đi ra, có người thậm chí còn đội mũ.

Chỉ cần khí tức không sai, người có mặc áo ba lỗ cũng không có ai để ý đến người. Ở đây tuyệt đại đa số đều là dã nhân vị thành niên hoặc là sắp thành niên, những binh lính đóng giữ ở nơi này cũng chưa chắc đã nhận biết được tất cả mọi người, huống chi...bằng vào chiều cao của ba người Trần Phong, đứng ở chỗ này chính là con cái của một nhà nào đó!

Cho dù ở đây chỉ có vài trăm người ~thế nhưng không biết đó là con cái của nhà ai thì cũng rất bình thường.

Khiêu khích

"Đi thôi." Ba người Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Ba người lặng lẽ đi theo sau một đội ngũ nào đó mới đi lịch luyện trở về, lặng yên không một tiếng động bước vào nơi truyền thừa, thân thể của ba người căng cứng, tùy thời chuẩn bị chiến đấu!

Xoạt! Có mấy đạo ánh mắt quét qua, ba người thuận lợi bước vào nơi truyền thừa!

"Tiến vào rồi!" Trần Phong cảm thấy động tâm.

"Không có tiếng còi cảnh báo." Hai mắt của Tần Hải tỏa sáng.

"Cũng không có bị phát hiện." Tâm thần của Không Bạch cũng hơi hơi buông lỏng.

Ba người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng đi đến một toà tháp truyền thừa, trên thực tế, cũng không có ai để ý đến ba tên oắt con vừa mới trở về.

Ở nơi xa, có ba toà tháp cao lớn, lấp lóe hào quang.

"Rống —— " Một đám dã nhân đang hưng phấn lay động cánh tay, ba người Trần Phong đi qua liếc nhìn, ở giữa đám dã nhân kia, lại có hai tên dã nhân có dáng người khôi ngô đang chiến đấu, tràn diện vô cùng máu tanh.

Giác đấu sao? Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, cái bộ lạc dã nhân này, dường như đúng là vẫn còn lưu giữ loại phương thức chiến đấu này.

"Đi thôi." Trần Phong cau mày nói, hẩn liếc mắt nhìn Tần Hải cùng với Không Bạch, khẽ lắc đầu, ra hiệu là hãy rời đi khỏi nơi này, bọn hắn tới nơi này là để tiếp nhận truyền thừa, cũng không phải là để xem náo nhiệt.

"Ừm." Tần Hải cùng với Khổng Bạch cũng hơi hơi ra hiệu, ba người đang chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà, chẳng ai ngờ được rằng, đúng vào lúc này, tên dã nhân ở trong sân thi đấu kia, bỗng nhiên gầm lên giận dữ, thế mà chỉ vào Trần Phong, sau đó hung ác vỗ vỗ vào lồng ngực của mình.

"Rống!" Tên dã nhân điên cuồng gầm thét.

Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, ôi mẹ ơi đây là cái tình huống gì?

Ách...Tần Hải nhìn thoáng qua biểu lộ của tên dã nhân, sau đó ngấm lại biểu lộ vừa rồi của Trần Phong, sau đó lặng yên không một tiếng động truyền âm: "Hắn tựa như đang nói, ngươi lại dám xem thường hắn, hắn muốn đánh nhau với ngươi."

Trần Phong: ? ? ?

Hắn nhìn biểu lộ của tên dã nhân sau đó lộ ra vẻ mặt xui như chó. Chờ một chút...cho nên nói, những tên dã nhân này, chính là bởi vì hắn nhìn một cái sau đó lắc đầu, mà tưởng là hắn khinh thường bọn hắn? ! Nay, nay, chuyện này...đây m* nó đến cùng là một cái thế giới thô bạo như thế nào?

Cho nên phải làm sao bây giờ? Trần Phong cười khổ, nếu như có thể vận dụng năng lượng, Trần Phong chỉ cần vài phút là làm gỏi cái tên này.

Đây là sự thực, coi như bọn hắn có đặc tính miễn dịch năng lượng, vẫn có thể sử dụng những biện pháp khác để vây khốn bọn hắn, sau đó chiếm lấy ưu thế, từ từ mài chết bọn hắn! Thế nhưng mà ở đây căn bản là không thể sử dụng năng lượng!

Dừng, chỉ có chết! Coi như trí thông minh của đám dã nhân này có thấp hơn nữa, cảnh giác yếu hơn nữa, một khi cảm giác được được khí tức cấp B có thể uy hiếp đến bọn hắn, liền biết được Trần Phong không phải là người ở nơi này!

Cho nên...Trần Phong chỉ có thể dùng thân thể để ngạnh kháng với tên dã nhân kia! Chuyện này không thể được, Trần Phong cười khổ, xem ra hắn

chỉ có thể bị đánh cho một trận bầm dập, ở dưới tình huống không sử dụng năng lượng, hẳn cảm thấy mình không thể nào là đối thủ của một tên dã nhân! Nghĩ tới đây, Trần Phong liền bước ra phía trước.

Chờ một chút, Tàn Hải bỗng nhiên giữ chặt Trần Phong, hẳn trực tiếp điem vào cái tên dã nhân kia, sau đó khinh bỉ nhìn hẳn! Khiêu chiến! Tàn Hải đang khiêu chiến cái tên dã nhân kia!

"Rống —— " Một đám dã nhân hưng phấn gầm thét.

Chỉ có điều là Trần Phong còn chưa kịp thở phào, đã nhìn thấy cái tên dã nhân kia trực tiếp quỳ xuống trước mặt Tàn Hải, chủ động nhận sợ! Không sai, là trực tiếp dập đầu nhận sợ! Hẳn hiển nhiên cảm giác được sự bất phàm của Tàn Hải!

"Kỷ lý oa lap rống rống —— " Tên dã nhân kia nói với những người bên cạnh, hẳn thà rằng nhận sợ cũng không muốn đánh nhau với Tàn Hải!

Sau đó...hẳn vẫn như cũ nhìn chăm chăm vào Trần Phong, hiển nhiên vẫn muốn đánh nhau với Trần Phong!

Trần Phong: "..."

Hẳn hiện tại chỉ có hai lựa chọn: Một, đi lên cho người ta đánh bầm dập một trận, hai, quỳ xuống nhận sợ.

"Xem ra không tránh được đánh một trận." Trong lòng của Trần Phong thở dài.

"Xoạt." Hẳn bình tĩnh đi tới, để cho tên dã nhân kia đánh một trận bầm dập cũng không sao, hẳn cũng không muốn lãng phí vài điểm giá trị may mắn đáng thương của mình.

Chỉ có điều là, không nghĩ tới, lúc này Khổng Bạch bỗng nhiên đi tới.

"Ngươi!"

"Xấu!"

"Rống!"

Không Bạch thuận miệng đọc ra vài từ đơn giản, nhưng mà, chẳng ai ngờ được, tên dã nhân kia lại trực tiếp xù lông!

"Rống —— " Tên dã nhân tức giận chỉ vào Không Bạch, hiển nhiên cảm thấy mình đang bị một sự vũ nhục quá lớn.

Trần Phong: "..."

Tần Hải: "..."

Không Bạch nhanh chân bước vào giữa sân.

"Ài." Trần Phong dừng một chút nói: "Ở trong tình huống không thể sử dụng được năng lượng, hắn có thể thắng chứ?"

"Không biết." Tần Hải cũng cười khỏ.

Thực lực của Không Bạch đúng là rất mạnh, đây là một chuyện không thể nghi ngờ, thế nhưng trên cơ sở không thể sử dụng năng lượng, hắn có thể phát huy ra được mấy thành lực lượng, không có người nào biết rõ!

"Hắn nếu dám bước vào sân, tự nhiên là có biện pháp." Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Ừm." Tần Hải khẽ gật đầu.

Không Bạch là một người có thân phận không rõ, thực lực không rõ, mỗi một lần triển lộ ra thực lực, đều vô cùng đáng sợ! Vô luận là nguồn năng lượng vô hạn hay là Ma Kính Vấn Tâm...cũng đều là những năng lực đáng sợ!

Cứ việc ba người hiện đang hợp tác, thế nhưng không có ai dám xem thường cái tên này. Nếu như hắn thật sự dùng thân phận 'Người qua đường' để sống cho đến bây giờ, đây mới thực sự là chuyện kinh khủng! Dạng người này, không nắm chắc sẽ dám đi lên hay sao? Vấn đề hiện tại đó là...năng lực mới của hắn đến cùng là cái gì?

Ma Kính Vấn Tâm, nguồn năng lượng vô hạn, ngư ông đắc lợi, Khổng Bạch hiện tại đã thể hiện ra ba loại năng lực kỳ dị vượt mức bình thường, hẳn đến cùng còn có mấy loại?

"Trạng thái của hắn có một chút không đúng." Trần Phong hơi híp tròng mắt lại nói, nếu như hắn giết tên dã nhân kia sẽ rất là phiền toái.

"Hắn chắc hẳn là sẽ có chừng mực chứ?" Tần Hải có một chút không xác định nói ra, nhìn Khổng Bạch đang phần nộ ở trước mắt, hắn chỉ có thể cười khổ nói: "Nếu như hắn thật sự muốn giết người, ta sẽ cưỡng ép ngăn hắn lại."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Hai người nhìn chăm chú vào sân thi đấu, Tần Hải cũng đang tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

Mà vào lúc này, Khổng Bạch đã đi đến giữa sân.

"Rống " Một tiếng tức giận rít gào vang lên, hai người giao phong lần đầu.

Chiến đấu! Bắt đầu!

Oanh! Một tiếng nổ vang rung trời.

"Đã xảy ra chuyện!" Tâm thần của Tần Hải giật thót một cái, đột nhiên tiến lên, chỉ có điều là khi nhìn thấy cảnh tượng ở trong sân thi đấu, hắn liền có một chút mơ hồ, nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

Oanh! Tên dã nhân điên cuồng công kích, mà Khổng Bạch thì đang bị treo lên đánh.

Phanh phanh phanh! Mặt mũi của Khổng Bạch trong nháy mắt bị đánh bầm dập.

Chuyện này...Tần Hải có chút phát mộng, vừa rồi hắn đang sợ Khổng Bạch không khống chế được giết người.

Nền văn minh dã nhân

Cho nên chỉ phòng bị Khổng Bạch, không có nghĩ tới tên này đi vào liền bị đánh cho ra bã, Tần Hải lúc này mới kịp phản ứng đẩy Khổng Bạch ra bên ngoài.

"Người đánh không lại thì đi vào làm cái gì." Tần Hải dờ khóc dờ cười.

"Đầu óc nóng lên liền tiến vào." Khổng Bạch thở dài: "M* nó, cái đám dã nhân này lại có thể mạnh như vậy."

Tần Hải: "..."

Trần Phong: "..."

Trần Phong bắt đầu có một chút hoài nghi về sự suy đoán của mình về Khổng Bạch, có vẻ như hắn cũng không được thông minh cho lắm...cái tên này đến cùng làm sao lại có thể còn sống cho đến bây giờ? Trần Phong cũng hết sức mất phương hướng.

Bất quá, trải qua một trận nháo trò của Khổng Bạch, Trần Phong cũng nhìn ra được cái nơi truyền thừa này, dường như cũng không có thâm nghiêm như bọn hắn tưởng tượng. Đúng thế, có pho tượng đá kinh khủng kia tồn tại, ở đây đoán chừng chưa từng có người ngoài đi vào, sẽ có ai hoài nghi mấy người Trần Phong là người ngoài?

"Đi thôi." Ba người rời đi khỏi nơi này.

Đi qua một toà tháp không lồ, có thể nhìn thấy rõ phong cảnh của nơi truyền thừa, đi qua từng tầng một, ba người xuất hiện ở trước mặt một tòa thành thị bằng đá thật to! Nơi này...

Tâm thần của ba người chấn động, một tòa thành thị? ! Ở bên trong nơi truyền thừa?

Xoạt! Không ngừng có người đi ra đi vào tòa thành thị này.

"Rống!" Có một tiếng rống như có như không truyền đến, ba người Trần Phong ngẩng đầu nhìn lên, thỉnh thoảng trông thấy một thân ảnh to lớn đang vờn quanh trên bầu trời thành thị, đó lại có thể là một con Cự Long màu đỏ!

Nơi này...sắc mặt của Trần Phong biến hóa, là một nền văn minh! Đám dã nhân này, thế mà lại thực sự tạo ra một nền văn minh hoàn chỉnh!

Trần Phong quay đầu lại nhìn Tần Hải cùng với Khổng Bạch, đều cảm giác được sự kinh sợ ở trong mắt của đối phương, nơi này, ở khu vực không biết này, thế mà thực sự có một nền văn minh hoàn chỉnh? Nếu như đây là sự thực...nhân loại lần này chỉ sợ đã gặp phải phiền toái chân chính!

Ở trên cái tinh cầu chưa được khai phá này, nhân loại vẫn đang một mực thăm dò những chỗ không biết, dùng hết đủ loại thủ đoạn, thu hoạch tài nguyên ở những nơi đó! Gen Công Hội thì khai phá chính diện, tổ chức thần bí thì khai phá trái ngược, ở một bên khác của tinh cầu tiến hành khai phá!

Thế nhưng...cho dù là như thế, cũng chưa bao giờ thấy qua quá nhiều chủng tộc khác. Mà lần này, bọn hắn nhìn thấy chính là một nền văn minh hoàn chỉnh.

Ô...ô...n...g —— Lá chắn chung quanh thành thị lập loè ánh sáng lung linh, bên trong và bên ngoài lá chắn, dường như là hai cái thế giới hoàn toàn khác nhau, cho dù không có nhà cao tầng, cho dù không có khoa học kỹ thuật cùng với sắt thép, thế nhưng tòa thành thị này...lại tràn đầy sinh vật huyền bí cùng với đồ đạc!

Đây là một tòa thành thị văn minh dùng 'Lực lượng thần bí' làm hạch tâm, đây là... văn minh thuộc về dã nhân!

"Nói như vậy, cái đám dã nhân ở bên ngoài kia, vền vền chỉ là những đám mù chữ ở ngoài rìa?" Tần Hải cười khò.

Trong tòa thành thị này, tràn đầy chữ viết kỳ quái, mặc dù bọn hắn không biết nghĩa của những chữ viết này, thế nhưng vẫn có thể biết đây là ngôn ngữ của dã nhân! Đây là một bộ phận của nền văn minh hoàn chỉnh.

"Phiền phức lớn rồi." Khổng Bạch cũng hít vào một ngụm khí lạnh.

Ai cũng biết, một khi văn minh đã nhân bị phát hiện, hai nền văn minh hoàn toàn khác biệt, tất nhiên sẽ phát sinh ra một trận đại chiến, đến lúc đó, tất nhiên sinh linh sẽ đồ thán! Cho dù nhân loại có được khoa học kỹ thuật cùng với kỹ thuật gen, thế nhưng...ba người nhìn một chút con Cự Long đang bay lượn kia, có trời mới biết ai mới là người thắng sau cùng.

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Tần Hải có một chút cẩn thận hỏi.

"Đi vào xem." Khổng Bạch nhìn về phía toà thành thị kia nói: "Nếu như nơi truyền thừa ở bên trong toà thành thị này, như vậy chúng ta cũng có thể thuận tiện tìm hiểu nội tình của cái nền văn minh này! Một khi chiến đấu bùng nổ..."

"Chúng ta chung quy vẫn là nhân loại." Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Ừm." Tần Hải cũng rất là tán thành.

Mà Trần Phong, chỉ lẳng lặng nhìn toà thành thị trước mắt, nhìn xem đã nhân phong trần mệt mỏi đi ra đi vào, nhìn tám lá chắn năng lượng ngăn cách toà thành thị với thế giới bên ngoài.

Xoạt! Trần Phong bỗng nhiên ngừng đầu, nhẹ nhàng đặt tay lên tám lá chắn, một làn sóng năng lượng xuất hiện.

"Người muốn làm cái gì?" Hai người Khổng Bạch giật nảy cả mình.

Trần Phong muốn làm cái gì? Ở chỗ này, đưa năng lượng của mình vào lá chắn của toà thành thị này? ! Hẳn điên rồi có phải hay không?

Nhưng mà, còn không chờ bọn hắn nói chuyện, đã nhìn thấy tám lá chắn ở trước mắt Trần Phong lẳng yên không một tiếng động lắc lư, tản ra từng vầng hào quang kỳ dị.

Xoạt! Tám lá chắn lẳng yên không một tiếng động mở ra, toà thành thị được bao phủ ở trong ánh sáng, đứng ở chỗ này nhìn vào, lại trở nên rõ ràng.

"Quả nhiên..." Trần Phong thở dài một tiếng nhắm, hai mắt lại.

Đây là chuyện gì? Không Bạch cùng với Tần Hải kỳ quái đi vào xem xét, tâm thần liền chấn động mãnh liệt, xuyên thấu qua lá chắn, bọn hắn thấy được hình dáng thật sự của tòa thành thị này, lại có thể là một đồng đồ nát! !

Đây đúng là nền văn minh của dã nhân, thế nhưng...chỉ là dã thú, không có Cự Long, không có thành thị, ba người Trần Phong dạo bước ở bên trong toà di tích này.

Nguyên lai...đây mới thật sự là di tích! Trên đường đi, bọn hắn thấy được từng tên dã nhân đang tìm kiếm ở bên trong đồng đồ nát, tìm được một vài phiến đá có chữ viết hoặc là những đồ vật chưa từng thấy, sau đó thật vui vẻ trở về, căn cứ vào sự hiểu biết của bọn hắn, những thứ này có lẽ sẽ từ người thủ vệ ở di tích đổi được một chút đồ tốt.

Vù! Một cơn gió lạnh thổi qua, cho dù là bằng vào thực lực của ba người Trần Phong, đều cảm giác được nhiệt độ của thân thể đang hạ xuống, nơi này, rất lạnh.

"Tạch... !" Cách đó không xa, có một tên dã nhân đang thận trọng từ trên mặt đất rút ra một khúc xương lớn, khiêng trên vai, đi ra bên ngoài di tích, nhìn biểu tình vui vẻ trên mặt của hắn dường như cũng là thứ không tầm thường.

Trên mặt đất, còn có một cái khe nứt sâu hoắm, ở đây...đã từng phát sinh qua một trận đại chiến, Trần Phong quay đầu lại nhìn hai người Tần Hải, cảm thấy ớn lạnh từng hồi.

Nền văn minh dã nhân...đã bị hủy diệt, hết thảy nơi này cùng với suy đoán của bọn hắn lúc trước không giống nhau, đám dã nhân này cũng chỉ là hậu đại lưu lại, đang tìm dấu vết của cổ nhân. Uy hiếp của tộc dã nhân đã có thể không tính, thế nhưng lại xuất hiện một vấn đề mới.

Ai đã hủy diệt bọn hắn? Theo như miêu tả trên lá chắn, bộ dáng trước đó của tòa thành thị này đã hiện rõ mồn một trước mắt, ở trên bầu trời có một con Cự Long màu đỏ to lớn, dưới mặt đất có phù văn thần bí ở khắp mọi

nơi, vèn vèn chỉ nhìn thoáng qua, bọn hấn liền có thể cảm giác được sự kinh khủng của cái toà thành thị này, nhưng mà bây giờ...

Bang! Một tên dã nhân vui vẻ moi ra một cái phù văn từ trong mặt đất.

Chủng tộc thần bí

Hắn ngẩng đầu, nhìn thấy ba người Trần Phong, liền cảnh giác đem phù văn ôm vào trong ngực, nhanh chóng rời đi, sợ ba người Trần Phong ra tay cướp đoạt.

"Người xem ở nơi đó." Không Bạch bỗng nhiên chỉ về một chỗ.

Ở nơi đó, ở bên trên phiến đá mục nát cổ xưa, dường như có in một ít hình vẽ, có một vài chiến sĩ dã nhân khôi ngô mạnh mẽ, đang giao phong cùng với kẻ địch. Chỉ có điều là, phàm là địa phương xuất hiện kẻ địch, toàn bộ đều vỡ vụn!

Những người này dường như có khả năng xóa đi dấu vết tồn tại của bọn hắn, khiến cho các chiến sĩ dã nhân không thể xuống tay. Trên mặt đất cũng chỉ có mấy chiến sĩ dã nhân, không có bất cứ một dấu vết nào của địch nhân.

"Hết thấy dấu vết đều bị thanh lý, người công kích không phải là quái vật, mà là sinh vật có trí khôn."

"Cái chiều cao này..." Trần Phong nhìn vào một hình vẽ bị phá hư, mặc dù đã mơ hồ không rõ, nhưng từ động tác cùng với góc độ công kích của dã nhân mà xem, cái góc độ công kích kẻ địch này, có thể là địch nhân sẽ thấp bé hơn! Cho nên nói, kẻ địch sẽ thấp hơn dã nhân một chút, mà nhìn từ cái góc độ này...

"Có phải hay không là nhân loại?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Sẽ không." Tần Hải lắc đầu nói: "Vào cái niên đại đó, nhân loại chạy tới nơi này chỉ có toàn diệt."

Bọn hắn là nhân loại, tự nhiên hiểu rõ nhất đối với nhân loại, lịch sử phát triển của nhân loại, thời đại nào có thực lực gì, đều được viết rõ ràng.

Ở cái thời đại kia của dã nhân, tuyệt đối không phải là thời đại mà nhân loại có thể càn rỡ. Hơn nữa ở nơi này, cho dù là nhân loại hiện tại cũng không có cách nào tiến đánh, chớ đừng nói chỉ là thời cổ! Hơn nữa, bởi vì nhân loại chưa bao giờ diệt vong, cũng không có cái di tích nào đặc thù nào giống như toà thành thị này, cho nên, tuyệt đối không có khả năng.

Không phải là nhân loại, như vậy, ở khu vực không biết này, còn có một tồn tại kinh khủng đã huỷ diệt toà thành thị này.

Nhân loại đang không ngừng khai phá mảnh tinh cầu này, nhân loại luôn tự xưng là chúa tể của cái tinh cầu này, luôn luôn phàn nàn là tiến độ khai phá quá chậm, muốn nắm giữ hết thảy tài nguyên của cái tinh cầu này, thế nhưng nhân loại đã từng nghĩ tới, những khu vực không biết này, có lẽ là đang bảo vệ nhân loại? Nếu như nhân loại va chạm cùng với cái nền văn minh này...

Ba người hít vào một ngụm khí lạnh, Trần Phong đột nhiên nghĩ về một chủng tộc tên là Ấn Độ ở kiếp trước.

Khi họ sinh sống ở cái vùng đất kia, làm sao họ có thể nghĩ rằng một ngày nào đó, có một số người sẽ vượt đại dương và tiêu diệt họ để thành lập một vương quốc mới??

Nếu như cái nền văn minh huyền bí kia thật sự tồn tại...sắc mặt của ba người liền trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều.

"Xem ra phải ở chỗ này điều tra thật tốt." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Đó là chuyện dĩ nhiên." Khổng Bạch cười lạnh.

Bọn họ đều là người đến đây vì lợi ích, thế nhưng nếu nguy hiểm có thể ảnh hưởng đến nhân loại, cho dù là vì mình, bọn hắn cũng phải tìm hiểu rõ chân tướng.

"Vô luận là có một chủng tộc thần bí nào đó tồn tại hay không, chúng ta nhất định phải điều tra thật rõ ràng." Tần Hải lộ ra vẻ mặt kiên định.

Mà vào lúc này, có mấy tên dã nhân đã chú ý tới ba người Trần Phong, nơi này là lối vào di tích, chỗ này đã có vô số dã nhân tìm tới tìm lui, đã đem hết đồ vật có giá trị mang về đổi phần thưởng. Ba người Trần Phong đã đứng ở chỗ này quá lâu, đã gây ra sự chú ý.

"Đi." Ba người bước vào, tiến vào bên trong nơi truyền thừa.

Vù! Gió lạnh thổi qua lạnh thấu xương.

Những cơn gió ở nơi này không biết được hình thành từ cái gì, mang theo một cỗ lực lượng kinh người, Trần Phong liếc nhìn qua, ngay cả một vài tên dã nhân cũng có chút không kiên trì nổi, càng đi vào bên trong, cỗ gió lạnh này càng kinh người.

"Cẩn thận một chút." Tần Hải đi ở trước nhất, chặn lại gió lạnh.

Trần Phong cùng với Khổng Bạch yên lặng đi theo phía sau Tần Hải, chung quanh còn có dã nhân tồn tại, bọn hắn cũng không thể thôi động năng lượng, chỉ có thể để cho Tần Hải đi lên phía trước che chắn.

Mười mét, trăm mét, vào thời điểm mà Tần Hải có một chút không kiên trì nổi, dã nhân cũng không còn thấy nữa. Thân thể của Tần Hải có thể so với cường độ thân thể của chiến sĩ cấp B trung cấp, coi như ở bên trong tộc dã nhân cũng là tồn tại cấp cao nhất, ở nơi này tự nhiên cũng không có bao nhiêu dã nhân.

"Lên!" Khổng Bạch thi triển ra thủ đoạn của mình.

Ồ...ô...n...g —— Nguồn năng lượng vô hạn xuất hiện.

"Ngưng!" Hắn tiện tay vung lên, một tấm lá chắn xuất hiện, ngăn ở trước mặt của ba người, phong hàn đầy trời, trong nháy mắt biến mất, cỗ rét lạnh thấu xương cũng biến mất không thấy gì nữa.

"Ta vẫn có thể kiên trì thêm một đoạn nữa." Tần Hải bất đắc dĩ nói: "Nói không chừng nơi này vẫn còn dã nhân."

"Sợ cái lông!" Khổng Bạch hừ lạnh một tiếng: "Tại cửa vào di tích, bởi vì có nhiều dã nhân nên ta không dám động thủ, ở chỗ này, coi như có dã nhân

ta cũng có thể đập chết bọn hần!"

Tần Hải nghe thế liền im lặng, con hàng này lúc này đã bị đánh quá thảm.

Chỉ có điều là, đúng vào lúc này, ở bên trong gió lạnh bỗng nhiên có một thân ảnh đang trở về, có vóc người khôi ngô, cùng với thân ảnh trầm ổn, đã nhân, đã xuất hiện!

"Cẩn thận." Trần Phong cảnh giác nói.

"Sợ cộng lông?" Không Bạch bĩu môi, tiêu sái đi lên, hai giây sau bỗng nhiên dừng lại một chút, đột nhiên nuốt một ngụm nước bọt, nhanh chóng trở về.

Ở sau lưng tên dã nhân cường tráng kia, còn có mấy chục thân ảnh khác.

"Ôi mẹ ơi..." Khóe miệng của Không Bạch hơi hơi run rẩy, sẽ không xảo diệu như thế chứ, vừa vận dụng phải một đội ngũ dã nhân đang trở về đó chứ?

Đám dã nhân đang khiêng đủ loại đồ vật kỳ quái trở về, nhìn thấy cả người Không Bạch bao phủ bởi hào quang năng lượng, bỗng nhiên dừng bước lại, ánh mắt trở nên hung ác.

Cái tên này thật sự là tai hoạ a...Trần Phong im lặng nâng trán, không có việc gì liền đi chọc chó, xem cái tình huống này, chỉ sợ là không thể tránh được một trận đại chiến.

Xoạt. Hai người yên lặng đi lên trước, mấy chục tên dã nhân buông đồ vật xuống, móc ra vũ khí, đôi mắt đã biến thành màu đỏ.

Bỗng nhiên, trời sáng.

Oanh! Vô cùng vô tận ánh sáng màu đỏ nổ tung.

Một vầng mặt trời dâng lên từ phía chân trời, lấp lánh ánh sáng màu đỏ máu, có từng bóng người màu đỏ xuất hiện ở bên trong ánh sáng màu đỏ máu.

Rống! Từng con quái vật màu đỏ xuất hiện, mấy chục tên dã nhân nhìn thấy cảnh này cũng biến đổi sắc mặt.

Rống! Một tiếng gào thét vang lên, đám dã nhân cầm vũ khí nhanh chóng lao về phía đám quái vật.

"Rào!" Thanh âm mê lương truyền đến từ trong không trung, trên người của mỗi một con quái vật màu đỏ đều lấp loé ánh sáng, ở nơi truyền thừa mà dã nhân không có cách nào sử dụng năng lượng này, lại xuất hiện những con quái vật được tạo thành từ năng lượng thuần túy! Đó là quái vật được ngưng kết từ năng lượng hoả diễm thuần túy nhất.

Thí luyện truyền thừa

"Khó trách vì sao đã nhân lại nhạy cảm đối với năng lượng như vậy." Về mặt của Trần Phong trở nên quái dị.

Oanh! Ánh sáng màu đỏ lấp lóe, đám dã nhân đang chiến đấu cùng với mấy con quái vật màu đỏ .

Những thanh vũ khí to lớn đánh lên trên con quái vật màu đỏ, liền có thể đánh nổ tung con quái vật, chỉ có điều là con quái vật liền có thể nhanh chóng ngưng tụ lại! Bản thân của chúng nó chính là năng lượng, dường như chúng nó chỉ cần tiêu hao một lượng năng lượng nhất định liền có thể tái tạo lại được thân thể.

Sau đó...đám dã nhân tiếp tục công kích, cứ như vậy liên tục đánh nổ tung mấy con quái vật màu đỏ, cho đến khi hao hết năng lượng mới thôi.

Oanh! Một con quái vật màu đỏ rốt cũng bị đánh nổ tung, không thể tái tạo lại được nữa, ba người Trần Phong tận mắt nhìn thấy tất cả những thứ này, đối với thực lực của đám dã nhân này cảm thấy kinh sợ, đối với phương thức chiến đấu dã man thô bạo của bọn hắc cũng cảm thấy không biết nói cái gì.

"Bọn hắc không hiểu rõ kết cấu năng lượng, cho nên phải cố hết sức để chiến đấu." Trần Phong liếc mắt liền có thể nhìn thấu tình hình chiến đấu, đám dã nhân dùng loại phương thức chiến đấu thô bạo này, coi như dành chiến thắng cũng cực kỳ thảm trọng.

"Chúng ta có cần giúp một tay hay không?" Tần Hải hỏi.

"Xuyt!" Không Bạch lặng yên không một tiếng động lôi kéo hai người lùi lại.

Mà vào lúc này, trong mắt của đám dã nhân, ba người Trần Phong chỉ có thể phóng thích ra lòng năng lượng cấp thấp này cũng không tạo ra quá nhiều sự chú ý, cũng không cần phải lãng phí tinh lực.

"Người muốn làm cái gì?" Tần Hải kỳ quái hỏi.

"Hắc hắc." Khổng Bạch chỉ cười cười thần bí.

Ô...ô...n...g —— Màu sắc trong con ngươi của Khổng Bạch biến mất trong nháy mắt, tâm thần của Trần Phong khẽ động, bỗng nhiên nghĩ đến cái năng lực đặc thù kia của Khổng Bạch, cái tên này...

Xoạt! Tình hình chiến đấu bỗng nhiên chuyển biến, quái vật năng lượng nguyên bản đang bị chà đạp bỗng nhiên trở nên hung tàn, sức chiến đấu dường như được tăng lên, mà đám dã nhân trong mơ hồ lại nhận phải một loại lực lượng thần bí nào đó áp chế!

Cân đối! Cân đối vô hạn! Sau cùng, kèm theo một tiếng nổ âm âm, một tên dã nhân cuối cùng cũng âm âm ngã xuống mặt đất, ngay vào lúc này...

HU'U...U...U...U...U ! Hàn mang lóe lên, từng đạo đao gió theo gió lạnh xuất hiện.

Oanh! Quái vật năng lượng sụp đổ, ngã xuống tại chỗ, so sánh với phương thức chiến đấu của dã nhân, công kích năng lượng hiển nhiên có thể gây ra tổn thương lớn hơn cho mấy con quái vật này! Trong chốc lát, mấy con quái vật năng lượng còn lại đã bị đánh nổ tung, năng lượng sụp đổ hóa thành hào quang biến mất.

Ô...ô...n...g ——Hào quang của vầng mặt trời không ngừng lấp lánh.

Trong mơ hồ, Trần Phong cảm giác được dường như có một loại lực lượng nào đó đang cải biến thân thể của mình, một cỗ lực lượng thần bí mà huyền ảo dường như đang hoạt động.

"Sao thế?" Khổng Bạch cùng với Tần Hải chú ý tới tình huống của Trần Phong.

"Những con quái vật năng lượng này có vấn đề..." Trần Phong còn chưa nói hết.

Xoạt! Bầu trời một lần nữa biến ảo, vầng mặt trời đỏ tươi kia chậm rãi hạ xuống, một vầng trăng sáng bỗng nhiên dâng lên.

Ở trong đó, bọn hắc đường như nghe được thanh âm của sóng biển.

"Trăng sáng mọc trên biển sao?" Tâm thần của ba người trở nên nghiêm nghị, mới vừa rồi là mặt trời, hiện tại là trăng sáng, những hình ảnh này đến cùng là đang ám chỉ cái gì? !

Oanh! Ánh sáng màu xanh lam nổ tung, từng con quái vật năng lượng kinh khủng từ trong bóng đêm tuôn ra, lần này, là thuần một sắc màu xanh lam!

"Lại tới." Không Bạch kêu to một tiếng.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Vẻ mặt của Tần Hải cũng có một chút khó coi, không có những tên dã nhân kia ở phía trước làm khiên chắn, bọn hắc căn bản không phải là đối thủ của những con quái vật năng lượng này, không có cách nào, bọn nó có số lượng nhiều lắm.

"Chúng ta dường như đã xúc động vật gì đó." Trần Phong trầm giọng nói.

Màu đỏ, màu lam...ngâm lại sự cải biến trong cơ thể vừa rồi, có lẽ, đây chính là quá trình tiếp nhận truyền thừa dã nhân? Trần Phong quyết định thử một chút.

"Hai người các ngươi ngăn cản những con quái vật năng lượng khác, thả một con vào bên trong, ta muốn thử một chút." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói.

Oanh! Năng lượng hoá vũ trang trong nháy mắt bùng nổ, uy năng cấp B đỉnh phong trong nháy mắt toả ra!

Tạch... ! Một con quái vật năng lượng bị đánh nổ tung, trong cái nháy mắt đó... Trần Phong cảm giác được có một ít lực lượng tràn vào trong cơ thể của mình, khiến cho thân thể của hắn phát sinh sự biến hoá.

"Thứ này..."

Oanh! Trần Phong một lần nữa miêu sát một con quái vật năng lượng.

Ồ...ô...n...g ——Lực lượng quen thuộc tiến vào trong cơ thể, Trần Phong trải nghiệm một lát, rốt cục cũng tỉnh ngộ, những con quái vật này, vậy mà

có thể tăng cường miễn dịch năng lượng!

"Đây là thí luyện truyền thừa dã nhân! Mỗi khi đánh giết một con quái vật năng lượng, cường độ miễn dịch năng lượng sẽ được tăng lên! Ta vừa rồi đánh chết hai con quái vật năng lượng, cảm giác được cường độ miễn dịch năng lượng tăng lên khoảng chừng 1%." Trần Phong vui mừng nói.

"Thì ra là thế." Hai người Không Bạch vui mừng, vào thời điểm một lần nữa nhìn về phía những con quái vật năng lượng này, con mắt liền sáng lên: "Ha ha ha, nguyên lai đây chính là truyền thừa, khó trách vì sao toàn bộ di tích lại phát sinh biến hoá!"

"Lên đi!" Trên khóe miệng của Tần Hải lộ ra nụ cười, nói: "Tăng cường cường độ miễn dịch năng lượng sao? Ta thích."

Xoạt! Ba người lao lên, bọn hắn đi đến một nơi đồ nát nào đó, đem đám quái vật năng lượng hạn chế trong một phạm vi nhỏ, sau đó bắt đầu đánh giết, mặc cho số lượng của quái vật năng lượng có nhiều hơn, bọn hắn cũng chỉ phải đối mặt với một số ít! Dưới tình huống bình thường bọn hắn không phải là đối thủ của những con quái vật này!

Thế nhưng...nếu như cường độ miễn dịch năng lượng không ngừng tăng lên...đây đúng là thí luyện! Nhìn như rất nguy hiểm, nhưng vẫn có thể chậm rãi tăng cường thực lực. Nói thật, nếu như không phải đám dã nhân không am hiểu năng lượng, nhất định phải dùng phương thức chiến đấu cứng đối cứng với đám quái vật này, vừa rồi lại còn bị Không Bạch âm thầm tính toán, bọn hắn căn bản sẽ không thua trận. Đây chính là cơ duyên.

Ô...ô...n...g —— Quả cầu năng lượng trong tay của Không Bạch liên tục lấp loé.

Xoạt! Quái vật màu xanh lam không ngừng sụp đổ, ba người điên cuồng đánh giết những con quái vật này.

1%...2%...3%...5%...

Tồn thương do các con quái vật này tạo thành cho bọn hắn càng ngày càng yếu, ba người càng đánh càng hăng, thực lực không ngừng gia tăng, chỉ trải

qua một lát thời gian, vậy mà lại có thể tàn sát hết đám quái vật này!

Miễn dịch năng lượng, sau cùng dừng lại ở mức 10%!

"Ha ha, thắng lớn rồi." Khổng Bạch cười to: "Miễn dịch năng lượng 10%, lão tử về sau ra ngoài cũng không cần phải lo lắng cái gì nữa."

Hai người Trần Phong cũng lộ ra một nụ cười.

Chỉ có điều là, không chờ cho bọn hắn cao hứng quá lâu, thiên địa bỗng nhiên biến sắc, lần này là màu vàng.

"Vẫn còn có?" Sắc mặt của ba người biến hóa.

Xoạt! Quái vật một lần nữa tuôn ra, ba người vất vả đem những con quái vật này đánh lui, cường độ miễn dịch năng lượng một lần nữa tăng thêm 10%, nhưng mà bọn hắn còn chưa kịp thở phào...

Hùng Quan Thành

Thiên địa một lần nữa biến sắc, lần này là màu xanh lá! Chờ đến thời điểm bọn hắn đánh lui quái vật màu xanh lá, đã rơi vào tình trạng kiệt sức, cho dù có miễn dịch năng lượng và có năng lượng vô hạn duy trì, thì sức người cũng phải có cực hạn! Chỉ có điều là...

Ô...ô...n...g —— Bầu trời một lần nữa lấp lánh, lần này, ngoài ý liệu chính là, không có bất kỳ một màu sắc nào.

"Kết thúc rồi à?" Trần Phong ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Oanh! Có một cột sáng kinh khủng bỗng nhiên nổ tung ở trên trời, một cỗ nóng rực mãnh liệt tỏa ra, ba người chỉ cảm thấy thân thể đau xót, liền mất đi ý thức.

Trong mơ hồ, bọn hắn thấy ở trên không trung có một thân ảnh khổng lồ lướt qua, dường như...là con Cự Long kinh khủng nhìn thấy được ở bên trên tấm lá chắn kia!

Tại khu vực không biết, ở bộ lạc dã nhân, có muôn vàn dã nhân đang quỳ trên mặt đất, cuồng nhiệt và sợ hãi nhìn pho tượng đá trước mắt, bọn hắn cảm nhận được cỗ lực lượng cường đại cổ xưa kia! Đây là, lực lượng thuộc về tổ tiên của bọn hắn.

Mà vào giờ khắc này, pho tượng đá kia đang ngẩng nhìn bầu trời, ánh mắt trở nên thâm thúy: "Bọn hắn chắc là đã chết rồi chứ?"

Nó suy đoán, mấy người kia xông vào nơi truyền thừa, nó cũng không có ngăn cản, cũng không có đánh giết, mà chỉ dọa cho mấy người bọn hắn xông vào cái địa phương chắc chắn phải chết kia.

"Truyền thừa sao...đã bị chặt đứt qua nhiều năm rồi."

Pho tượng đá thờ dài một tiếng, ở trong nơi truyền thừa tràn ngập mối nguy hiểm, vốn là đi từng bước gian khổ, nếu như nhân loại bước vào, không đơn giản chỉ phải đối mặt với sự nguy hiểm trong nơi truyền thừa, còn có sự công kích của dã nhân!

Dù sao, chỉ cần sử dụng năng lượng, đều là địch nhân! Nhân loại có thể hay không đi đến bên trong nơi truyền thừa còn khó nói, coi như những người này thông minh, tránh đi đủ loại sát cơ, bước vào hạch tâm chân chính của nơi truyền thừa, còn phải tiến hành thí luyện ngũ sắc, cùng với nghiệm chứng huyết mạch cuối cùng! Sẽ do chính Cự Long thân bí của tộc dã nhân tiến hành nghiệm chứng!

Chỉ có dã nhân chân chính mới có thể sống sót! Những người khác, hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Bọn hắn đã từng có một nền văn minh hưng thịnh, làm sao ngay cả chuyện nghiệm chứng huyết mạch cũng làm không được? Nếu như không có nghiệm chứng huyết mạch, những vật này đã sớm bị địch nhân lấy đi!

"Nhân loại đã có thể khai phá đến nơi này, xem ra cần phải chuẩn bị thêm một chút nữa." Pho tượng đá trầm nghĩ.

Về phần ba tên nhân loại kia? Chỉ sợ là giờ này đã chết rồi, nó vừa rồi cảm ứng được lực lượng của Cự Long, căn cứ theo sự hiểu biết của nó, chỉ có nghiệm chứng thất bại, chỉ có vào thời điểm huyết mạch không phù hợp, lực lượng của Cự Long mới có thể xuất hiện!

Đó chính là...một cỗ lực lượng kinh thiên mà ngay cả nó cũng không dám tiếp nhận!

Nhân loại sao? Cho dù là cấp A cũng không thể thừa nhận!

Xoạt! Từ nơi xa truyền đến sự chấn động, trong lòng của pho tượng đá thờ dài một tiếng, nó biết, theo việc nhân loại bước vào, mảnh địa bàn nguyên bản an tĩnh này, sẽ một lần nữa trở nên hỗn loạn không thể tả, chiến tranh, đã sắp bùng xuống.

**

Trời mờ tối, Trần Phong đã dần dần tỉnh lại, toàn thân truyền đến cảm giác đau nhức cùng với vô lực, cho hắn biết công kích trước đó của con Cự Long khủng bố đến mức nào, vền vền chỉ thuận miệng phun một cái, bọn hắn liền mất đi ý thức.

Không chết sao? Trần Phong cảm thấy may mắn, bây giờ vẫn còn có ý thức, nói rõ hắn vẫn còn chưa có chết. Nói như vậy...Quầng sáng may mắn đã phát huy ra tác dụng?

Đòn công kích của con Cự Long kia quá nhanh quá mạnh, không có ai kịp phản ứng, điều duy nhất Trần Phong có thể làm chính là trước khi mất đi ý thức mở Quầng sáng may mắn ra! Chỉ thế mà thôi.

Quầng sáng may mắn...Trần Phong cảm ứng ý thức, sắc mặt liền biến hóa, bởi vì hắn khiếp sợ phát hiện ra, một ít điểm giá trị may mắn đáng thương của hắn, không chỉ không tiêu hao, ngược lại còn tăng lên rất nhiều.

Chuyện gì đã xảy ra? Trần Phong trầm nghĩ không ổn, thoát khỏi sự bối rối nồng đậm cùng với mệt mỏi, Trần Phong mở to hai mắt ra nhìn. Có một chút ngoài ý muốn chính là, hắn thể mà đang nằm ở trên một cái giường sạch sẽ, ở nơi xa có một chút đồ vật vô cùng cổ xưa, có một cái bồn rửa mặt thô ráp được làm bằng gỗ...

"Nơi này là..." Bên trong ánh mắt của Trần Phong lóe lên sự nghi hoặc.

Bệnh viện? Khẳng định là không phải, những đồ vật kia không giống như là bệnh viện hiện đại.

Như vậy...đây là bộ lạc dã nhân? Cũng không đúng, dùng trí thông minh của đám dã nhân kia, sẽ không có được những công cụ này, nhất là Trần Phong thậm chí còn nhìn thấy một cuốn sách được đặt ở trên bàn, ít nhất cũng chứng minh là người ở nơi này biết chữ.

"Đáng chết." Trần Phong xoa xoa đầu, đây rốt cuộc là địa phương nào?

Tàn Hải cùng với Không Bạch cũng không có ở đây, chỉ có một mình Trần Phong nằm ở trên giường, hắn chột vọt nâng cánh tay lên, trên người bị quấn quanh bởi một lớp vải thật dày, màu sắc của lớp vải không đủ thuần

khiết, hiển nhiên không phải là sản phẩm hiện đại, cho nên nói...nơi này là thời cổ đại?

"Sẽ không phải là lại xuyên qua đó chứ?" Trần Phong mơ hồ cảm giác được một chút không ổn.

Lúc trước ngoài ý muốn chết ở thư viện, Quảng sáng may mắn phát huy tác dụng, đem hắn dẫn tới cái thế giới kia! Mà bây giờ ngoài ý muốn chết ở trong nơi truyền thừa, đồng dạng cũng mở Quảng sáng may mắn ra...

"Mẹ ơi, không thể nào." Trần Phong cảm thấy có một chút nhức đầu.

Nếu như thật sự xuyên qua...vậy liền chơi lớn rồi! Mà vào lúc này, ở nơi xa bỗng nhiên truyền đến tiếng bước chân.

"C-K- Í- T.. T... T." Cửa phòng được đẩy ra, có một cô nương xinh xắn lạnh lợi đi đến, trong tay bưng một chậu được thảo tiến đến.

Trong lòng của Trần Phong liền phát lạnh, tại sao lại là một cô nương...tại sao không phải là một tên đàn ông câu thả? Hắn tình nguyện vào lúc này, người đi tới chiếu cố hắn, là một tráng hán cao ba mét! Cho dù là rơi vào trong tay của dã nhân, cũng so với việc xuyên qua tốt hơn rất nhiều.

"Tĩnh rồi sao?" Cô nương cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

"Đúng thế." Trần Phong có một chút thất lạc.

Trên người của cô nương mặc quần áo và trang sức đơn giản, hiển nhiên rất khác biệt cùng với quần áo của đám dã nhân, còn có chiều cao, hình thể, tướng mạo, nhìn như thế nào cũng đều là nhân loại bình thường.

"Tĩnh thì tốt." Cô nương cười nói: "Ngươi đã hôn mê hơn một tháng rồi đó."

"Hơn một tháng..." Trần Phong có một chút mờ mịt hỏi: "Nơi này là nơi nào?"

"Ở đây sao?" Cô nương rất kỳ quái nói: "Nơi này là Hùng Quan Thành nha, Hùng Đại phát hiện các ngươi hôn mê tại cửa ra vào, cho nên mới thuận

tiện đem bọn người mang về, chuyện kia..."

Thì ra là thế, tâm thần của Trần Phong trở nên nguội lạnh.

Hùng Quan Thành...chưa từng nghe qua! Đây m* nó quả nhiên không phải là thời đại gen! Chờ một chút...có lẽ đây chỉ là một cái thành thị bế tắc lạc hậu nào đó?

Trần Phong vô ý thức hỏi nói: "Các cô đã nghe qua Gen Công Hội hay chưa?"

"Không có." Cô nương lắc đầu hỏi: "Đó là cái tổ chức nào?"

Xuyên qua

"Ách." Trần Phong suy nghĩ một chút, ở loại địa phương lạc hậu này chưa từng nghe qua Gen Công Hội giống như là cũng không có vấn đề, trong lòng của hắn vẫn ôm lấy huyền tưởng, nhưng mà một giây sau, liền triệt để bị đánh nát.

"Thiên hạ hiện nay có ba phe, Thánh Giả, Tổ Thần, Yêu Vương. Thánh Giả đại nhân quét ngang thiên hạ, không có người nào có thể địch, vài ngày trước đó, còn xé rách Thương Khung, đánh với Tổ Thần một trận, chiến hỏa lan tràn ra ba ngàn dặm."

"Gen Công Hội? Đoán chừng là một tổ chức nhỏ nào đó." Cô nương không thèm để ý chút nào nói ra.

"Xoạt." Trong lòng của Trần Phong phát lạnh.

Thiên hạ có ba phe... Thánh Giả, Tổ Thần, Yêu Vương... còn có xé rách Thương Khung cùng với chiến hỏa lan tràn ba ngàn dặm... cho dù như thế nào cũng đều không giống như là một thôn trang lạc hậu! Nơi này...sắc mặt của Trần Phong tái xanh, hắn chỉ sợ là đã thật sự xuyên qua một lần nữa.

"Tỉnh rồi thì ngươi hãy ra ngoài đi dạo một chút đi." Cô nương cười nói: "Ngươi đã ngủ quá lâu, đầu óc còn chưa thanh tỉnh, hãy đi ra bên ngoài hoạt động thân thể một chút."

Nói xong, cô nương liền vịn Trần Phong thận trọng đi ra bên ngoài, Trần Phong cũng không có phản kháng, hắn còn đang suy tư là mình rốt cuộc đã xuyên qua một nơi quái quỷ nào!

Chỉ có điều là, vừa ra khỏi cửa, hắn liền nhìn thấy một thân ảnh cao lớn khôi ngô cao trớn vẹn ba mét, đang ngồi chồm hổm trên mặt đất, trong tay cầm một thanh đại đao lập loè ánh sáng, đang cạo tới cạo lui trên đùi.

"U, cái tên này thế mà tỉnh?" Đại hán nhếch nhếch miệng, thuận tay dùng đại đao cạo một trảng, cảm thấy sáng khoái một hồi, nói: "Dùng Thanh

Long Yển Nguyệt Dao của thế giới loài người để cạo lông chân quả nhiên thật là sáng khoái."

Tạch... ! Lông chân cứng rắn rơi đầy đất, tiểu cô nương tức đến nổi phôi nói: "Hùng Đại! Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, không cho phép ở trước cửa nhà cạo lông chân! Mọi người đều bị hù chạy!"

"Cạo mấy cọng lông mà thôi." Hùng Đại lầm bầm một câu, lúc này mới đi ra một chỗ xa hơn.

"Hùng Đại thôi!" Tiểu cô nương tức giận nói, lúc này mới giải thích nói: "Tên kia gọi là Hùng Đại, là thống lĩnh của Hùng Quan Thành, cũng là một tên gia hỏa suốt ngày nhàn rỗi không có việc gì, suốt ngày loanh quanh ở đây, hừ."

Trần Phong nhíu mày, hắn mơ hồ cảm giác cái tên Hùng Đại này có một chút quen mắt.

"Nghĩ gì thế?" Tiểu cô nương nhìn vẻ mặt của Trần Phong.

"Không, không có việc gì." Trần Phong lắc đầu.

"Không có việc gì liền đi xem bạn bè của ngươi một chút đi." Tiểu cô nương cười nói: "Bọn hắn cũng hôn mê tại cửa ra vào giống như ngươi, không biết đã tỉnh hay chưa."

Bạn bè? Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, hắn đi theo tiểu cô nương đến căn phòng cách vách, đi qua xem xét, quả nhiên là hai con hàng Không Bạch cùng với Tần Hải, tâm tình một mực căng cứng của Trần Phong rốt cục cũng buông lỏng.

Quả nhiên là không phải xuyên qua! Hù chết ta rồi, nếu như cứ như vậy không hiểu thấu rồi đi khỏi cái thế giới này, hắn có thể sẽ sụp đổ. Đi theo tiểu cô nương đến căn phòng cách vách, Trần Phong trông thấy Không Bạch cùng với Tần Hải đã thức dậy, hai người hiện tại còn đang ngồi cạo lông chân.

??? Trần Phong có chút phát mộng.

"Ồ, người tỉnh rồi à?" Khổng Bạch mừng rỡ.

"Các người..." Trần Phong chỉ chỉ vào chân của bọn hắn.

"Người nói cái này sao." Khổng Bạch cũng rất bất đắc dĩ nói: "Ài, sau khi tỉnh cứ như vậy, không biết vì sao, mỗi ngày đều là như thế này... mới cạo sạch sẽ, ngày thứ hai lông chân lại mọc ra."

Trần Phong kéo ống quần ra xem xét, hai chân sạch sẽ của hắn cũng đã mọc đầy lông chân. Nơi này...Trần Phong cười khở, tình huống đến cùng là như thế nào?

"Các người trước tiên hãy trò chuyện với nhau đi." Tiểu cô nương dường như nhìn ra suy nghĩ của bọn hắn, cười hì hì một tiếng, nói: "Có chuyện gì cứ gọi chúng ta."

Nói xong, nàng rời đi khỏi nơi này, lưu lại ba người Trần Phong.

"Được." Khổng Bạch buông tay, nói: "Như vậy hiện tại —— chúng ta phải sửa sang lại tin tức một chút."

Ba người đều hết sức thông minh, cho dù đều không hiểu rõ về cái thế giới này, nhưng sau khi nói ra tin tức và hỏi thăm một số vấn đề với nhau, miêu tả một thoáng, đủ để nhìn ra vài thứ.

Ví dụ như ——ở đây đến cùng là một nơi quái quỷ nào! Dã nhân, cũng tồn tại, nhân loại, cũng tồn tại, lớp nguy trang trên người của ba người đã sớm biến mất, có thể ba người bọn hắn là do tiểu cô nương kia cứu, hơn nữa bộ dáng của nàng rõ ràng là nhân loại, thế mà chung sống hoà bình cùng với dã nhân, tình huống này đến cùng là như thế nào?

Nhân loại...Dã nhân...Tiểu cô nương này tại sao lại cứu bọn họ? Nơi này, là một cái bộ lạc khác chưa bị phát hiện hay sao? Bọn hắn suy đoán.

"Ta chỉ thấy ánh sáng màu đỏ lóe lên liền mất đi ý thức." Tàn Hải buông tay.

"Ta cũng thế." Khổng Bạch thở dài: "Dường như đó là một cỗ lực lượng siêu việt giai đoạn hiện tại."

Chỉ có điều là, theo sự suy đoán cùng với chứng thực sự thật càng nhiều, bọn hắn đạt được một cái kết luận cực kỳ đáng sợ.

Bọn hắn đã xuyên qua! Đúng thế, cho dù nơi này có dã nhân tồn tại, thế nhưng cùng với dã nhân ở thế giới của bọn hắn không hề có quan hệ! Cho dù nơi này có nhân loại tồn tại, thế nhưng cùng với nhân loại ở thế giới của bọn hắn không hề có quan hệ!

Gen? Đó là cái gì, có thể ăn hay không? Nhân loại ở nơi này, dường như đều sùng bái lực lượng của Thánh Giả! Mà một mạch dã nhân, thì lại dùng 'Tổ Thần' vi tôn, còn có cái gì Yêu Vương nữa, tóm lại đó chính là ba phe thiên hạ, không có cái gì là thời đại gen.

Cho nên, kết luận cuối cùng nhất, bọn hắn bởi vì bị Cự Long tập kích, không hiểu hoặc là gặp phải thời không hoặc là khe hở không gian, sau đó xuyên qua đến nơi này! Chỉ thế mà thôi.

Về phần nơi này là nơi nào? Chỉ có trời mới biết, có khả năng đây là một cái thời không hoàn toàn khác.

"Xuyên qua sao...có khả năng sao?" Tần Hải rất là hoài nghi.

Loại sự tình này chỉ tồn tại trong tiểu thuyết, hắn căn bản là không tin, nghe nói tổ chức thần bí cũng đang nghiên cứu cái này, thế nhưng nhiều năm qua chưa bao giờ thành công qua.

"Ài." Trần Phong cũng không nói nên lời, làm sao giải thích cho bọn hắn bây giờ?

"Có khả năng này." Không Bạch thở dài.

"Ồ?" Hai người nhất thời nhìn lại.

"Khụ khụ." Không Bạch tăng hắng một cái, nói: "Trước khi chúng ta hôn mê, ở trong loại tình huống đó, hai người các người chắc hẳn là rất rõ ràng a? Đó chính là tình huống vô cùng nguy hiểm a, thật sự là vô cùng nguy hiểm a...nếu như bị đánh trúng, thật sự sẽ chết a! Cho nên..."

"Ta đã sử dụng năng lực không gian để tự vệ một thoáng, có khả năng dẫn tới không gian va chạm, bởi vì vậy có thể xuyên qua cũng khó nói." Khổng Bạch ra vẻ bình thản nói ra.

"Thì ra là thế." Tàn Hải giống như có điều suy nghĩ.

Trần Phong hơi nhíu lông mày lại, hắn luôn cảm giác cái tên Khổng Bạch này nói chuyện không đáng tin tưởng, nếu như lúc ấy thật sự là do cái tên này thi triển năng lực không gian...

"Tiểu Ảnh!" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

Xoạt! Trong đầu óc của hắn lấp lóe ánh sáng màu đỏ.

Năng lực kỳ diệu

"Vừa rồi có ghi nhớ lại hay không?" Trần Phong hỏi.

Xoạt! Tiểu Ảnh đặc ý quấy đuôi, vào lúc Trần Phong mất đi ý thức hoặc là lúc hôn mê, Tiểu Ảnh sẽ đi ra ngoài bảo hộ Trần Phong, Trần Phong cũng đã dạy cho nó cách bảo tồn hình ảnh.

Ô...ô...n...g —— Trong đầu của hắn lấp lóe ánh sáng màu đỏ, vào thời khắc Trần Phong mất đi ý thức ấy, hình ảnh một lần nữa được chiếu lại. Trên không trung có một cỗ ánh sáng kinh khủng, con Cự Long màu đỏ kia, làm cho người ta phải sợ hãi, ba người Trần Phong đã rơi vào thời khắc nguy hiểm nhất, mà vào lúc này...Khổng Bạch dường như đã ra tay rồi.

Trần Phong cũng chỉ vèn vện kịp phản ứng mở Quàng sáng may mắn ra, mà cái tên này...hắn lại có thể nhào về phía Trần Phong cùng với Tần Hải, hét lên: "Cho lão tử xuyên qua!"

Oanh! Một chùm sáng nổ tung, trong nháy mắt bao bọc cả ba người.

Ô...ô...n...g ——Không gian vỡ vụn, tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt.

Xuyên qua...con hàng Khổng Bạch này, lại có thể chủ động xuyên qua? ! Cho nên nói, vào một khắc cuối cùng này, Khổng Bạch thế mà mang hai người bọn hắn, xuyên qua đến cái thế giới mới này, tránh thoát khỏi đòn tập kích của con Cự Long màu đỏ kia? !

Loại năng lực này...Trần Phong thật sự cảm thấy kinh hãi, tổ chức thần bí khổ tâm nghiên cứu dự án xuyên qua, cái tên này lại có thể tùy tiện phóng thích? Quá mức yêu nghiệt!

Bất quá nếu như Khổng Bạch có thể xuyên qua, như vậy chờ đến lúc khôi phục chắc hẳn là Khổng Bạch sẽ có khả năng dẫn bọn hắn trở về? Trần Phong suy đoán, đang chuẩn bị hỏi một chút Khổng Bạch về sự tình xuyên

qua, bỗng nhiên, cửa phòng bị đẩy ra, tiểu cô nương lúc đầu kia, lại dẫn cái tên dã nhân Đại Hùng kia trở về.

"Nghe nói các người đã tỉnh, lão đại muốn gặp các người một lần." Hùng Đại thật thà nói ra.

"Được." Ba người gật đầu.

Chỉ có điều là, lúc này cái tên dã nhân này đã cạo hết lông tay lông mặt, lộ ra một khuôn mặt mà Trần Phong cảm thấy quen thuộc, Trần Phong liếc mắt nhìn kỹ, tâm thần liền chấn động mãnh liệt. Không phải là bởi vì hai chân của cái tên này đã được cạo sạch sẽ, mà là bởi vì tướng mạo của cái tên này!

Cho dù là chỉ nhìn thoáng qua, thế nhưng Trần Phong vẫn có thể nhận ra, cái tên này chính là cường giả bí ẩn mà bọn hắn nhìn thấy khi chạy tới cửa di tích truyền thừa! Cũng là thủ hộ giả của bộ lạc dã nhân!

Cái tên này chính là pho tượng đá huyền bí kia! Hắn tại sao lại ở chỗ này? Trần Phong cảm thấy kinh hãi.

Hùng Đại... pho tượng đá huyền bí...cho nên, bây giờ hắn không phải là đang xuyên qua? ! Mà vẫn đang ở bên trong nơi truyền thừa? Như vậy mọi thứ ở đây là cái gì? Ảo cảnh, hoặc là cái gì đó?

Trần Phong không biết, hắn mơ hồ cảm giác được, dường như hắn đã chạm đến một thứ gì đó không tầm thường.

Đi ra ngoài phố, có từng cái thân ảnh cao lớn xuất hiện, thân thể cao ba mét, cùng với đám dã nhân kia không giống nhau, trên người bọn họ rất sạch sẽ, không có đủ loại lông tóc kỳ quái.

Ở nơi xa, có từng cái cửa hàng ở phía trên xuất hiện chữ viết quen thuộc, đó là chữ viết mà ba người Trần Phong đã từng nhìn thấy trên tấm lá chắn.

Những người này...những cảnh tượng này...ba người liếc nhìn nhau, tâm thần trở nên nghiêm nghị.

"Không thể nào." Khổng Bạch tự lẩm bẩm.

Ôi mẹ ơi, hắn chỉ khởi động xuyên qua một lần mà thôi, lần này thế mà...

"Hắn là sẽ không sai đâu." Trần Phong xoa xoa đầu.

Xuyên qua...xem ra bọn hắn đã thật sự xuyên qua! Chỉ có điều là, lần này không phải là xuyên qua đến dị giới, mà là xuyên qua đến vô số năm trước, xuyên qua đến thời đại đã từng rực rỡ của những dã nhân này! Đây là, thời đại thuộc về dã nhân!

Rống! Trên hư không bỗng nhiên truyền đến một tiếng rống, tiếng rống này xuyên qua tầng tầng hư không, giống như có thể làm cho tâm linh rung động, có một cái thân ảnh to lớn từ trên không trung lướt qua, cái thân ảnh quen thuộc kia lướt qua để lại một đạo tàn ảnh màu đỏ, thành linh đứng là con Cự Long huyền bí kia!

Chúng ta...lại thật sự trở về quá khứ rồi! Ba người ngốc trệ, thật lâu cũng không thể lấy lại được tinh thần.

"Có thể trở về hay không?" Trần Phong nhìn về phía Khổng Bạch.

Khổng Bạch biết mình không thể gạt được Trần Phong, chỉ có thể cười khỏ nói: "Sau khi tích lũy năng lượng trong một khoảng thời gian nhất định, ta thực sự có thể xuyên qua, nhưng địa điểm...chỉ có thể tùy duyên. Lần này bởi vì ngoài ý muốn cùng với trùng hợp đi đến nơi này, lần sau...có trời mới biết là sẽ xuyên đến nơi nào."

Khổng Bạch cũng hết sức đau đầu nói: "Vào lúc ban đầu ta thu hoạch được cái năng lực này, liền lập tức xuyên qua đến một cái thế giới khác, sau đó dùng thời gian hai mươi năm...xuyên qua hơn trăm lần, mới có thể trở lại thế giới của chúng ta!"

"Lần sau...có trời mới biết là xuyên qua đến chỗ nào." Khổng Bạch cũng rất bất đắc dĩ công khai năng lực của mình.

Năng lực: xuyên qua

Hiệu quả: ngẫu nhiên xuyên qua đến bất kỳ một cái thế giới nào có năng lượng tồn tại.

Tiêu hao: nguồn năng lượng tinh khiết

Đây là một đoạn miêu tả năng lực vô cùng đơn giản.

Không có trở về! Chỉ có xuyên qua vô hạn! Căn cứ theo sự miêu tả của Khổng Bạch, mỗi lần xuyên qua, chính hắn cũng không biết là mình đi nơi nào, thế nhưng sau khi rời đi khỏi thế giới của mình, hắn vẫn một mực nỗ lực trở lại thế giới của mình! Mặc kệ là đến thế giới nào, hắn đều sẽ chuẩn bị nguồn năng lượng tinh khiết, như thế nếu như gặp phải thời điểm nguy hiểm, tùy thời có thể xuyên qua! Những năm này, hắn đã không ngừng xuyên qua, không ngừng góp nhặt nguồn năng lượng tinh khiết.

Một lần...Hai lần...Mười lần...Mấy trăm lần, hắn cứ như vậy không có mục đích xuyên qua trong hơn hai mươi năm, bỗng nhiên có một ngày, cứ như vậy trở về thế giới của mình.

Tích lũy nguồn năng lượng tinh khiết từ trước? Không thể nào.

Người vô luận tích lũy được nguồn năng lượng nhiều hay ít, vào thời điểm xuyên qua đều không thể mang theo, hết thấy nguồn năng lượng đều sẽ tiêu hao sạch sẽ trong nháy mắt, căn cứ theo năng lượng nhiều ít, địa phương xuyên qua cũng có chỗ khác biệt, chỉ bất quá là Khổng Bạch còn chưa nghiên cứu được rõ ràng, địa điểm xuyên qua cùng với nguồn năng lượng đến cùng có quan hệ gì!

Vị trí? Không có cách nào xác định!

Thời gian? Không có cách nào xác định!

Hắn rời đi khỏi thế giới của mình hai mươi năm, không ngờ, xuyên việt trở về, thế mà chỉ mới rời khỏi ba ngày!

Xuyên qua...đây quả thật là một cái năng lực rất kỳ diệu, thế nhưng từ khi sau khi trở về, Khổng Bạch cũng không dám vận dụng nữa, hắn sợ vào thời điểm vận dụng một lần nữa, không biết sẽ đi nơi nào, mãi cho đến lần này...

"Thì ra là thế." Trần Phong cùng với Tần Hải tỉnh ngộ.

Xuyên qua...cho nên cái tên Không Bạch này mới có kinh nghiệm phong phú như thế? Cho nên năng lực của người này mới có thể biến dị nhiều như vậy? Hết thấy những gì mà bọn hắn hoài nghi, vào thời điểm này rốt cục cũng đã được giải thích, ai có thể nghĩ tới, cái tên chỉ có bằng này tuổi, thế mà lại trải qua nhiều chuyện như vậy!

Xuyên qua hai mươi năm...hơn một trăm cái thế giới có năng lượng khác biệt...

Liên hợp

Trần Phong có thể tưởng tượng được, sự sợ hãi khi mỗi lần xuyên đến một cái thế giới khác, mỗi lần gặp được nguy hiểm, cùng với tình huống của cái tên này.

"Cho nên người không có bạn bè." Tần Hải đột nhiên hỏi, vẻ mặt của Không Bạch liền lộ ra một chút khó coi.

"Hắn là cũng không có người yêu." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói.

Vẻ mặt của Không Bạch liền đen kịt, hai con hàng này...

"Khô cực rồi." Trần Phong vỗ vỗ bả vai của hắn, dù như thế nào, lần này bọn hắn cũng là do Không Bạch cứu.

"Cho nên ta mới là nhân vật chính a." Không Bạch tự lảm bảm: "Đâu chỉ là bạn bè cùng với người yêu, ta ngay cả gia đình cũng không có, Thiên Sát Cô Tinh... còn có thể tùy thời xuyên qua, không phải là nhân vật chính thì còn là cái gì?"

"Đúng thế." Hai người Trần Phong cùng với Tần Hải không nhịn được cười ha ha.

"Nhưng mà nhân vật chính cũng có rất nhiều loại." Trần Phong lắc đầu nói: "Ta biết một tên, cũng có hết thầy các nhân tố để trở thành nhân vật chính, chẳng qua nếu như ta đoán không có sai, hắn chỉ có thể làm nhân vật chính ở trong một cuốn truyện tranh...ừm, nhất định là cuốn truyện tranh kia, là nhân vật chính của cái hậu cung kia!"

"Về phần người..." Trần Phong nghiêm túc suy nghĩ một chút rồi mới nói: "Chỉ sợ là một nhân vật chính có thâm cừ đại hận."

Không Bạch: "..."

"Người có biết người khuyết thiếu cái gì hay không?" Trần Phong bỗng nhiên cười nói.

"Thiếu cái gì?" Không Bạch sửng sốt một chút.

"Người thiếu khuyết quang sáng nhân vật chính." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc, nói: "Cho nên, người có hứng thú hay không, tăng thêm quang sáng của nhân vật chính, trở thành một nhân vật chính chân chính? Ví dụ như lần sau người xuyên qua, chúng ta có thể trực tiếp trở về thế giới của mình?"

"Làm sao có thể?" Không Bạch la thất thanh.

Xuyên qua một lần có thể trực tiếp trở về thế giới nguyên bản? Buồn cười! Chuyện này làm sao có thể! Căn cứ vào kinh nghiệm hơn một trăm lần trước đó, cùng với những thế giới mà hắn đã trải qua kia, xác suất hắn trở lại thế giới gen, chỉ có không đến một phần ngàn! Hắn còn không biết đây là cái thời đại nào đâu! Nếu như muốn từ cái thời đại này trở về thời đại gen, có trời mới biết được tỷ lệ sẽ thấp bao nhiêu! Lúc trước hắn có thể trở về, hoàn toàn là may mắn được chứ? Cái tỷ lệ kia...Trần Phong đối với với năng lực xuyên qua của hắn còn chưa hiểu đủ.

"Xuyên qua không có đơn giản như vậy." Không Bạch cười khò: "Cái tỷ lệ kia..."

"Ồ." Trần Phong ngắt lời của hắn, trên mặt lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, ghé vào lỗ tai hắn nói: "Quên nói cho người biết, kỳ thật... ta cũng là nhân vật chính."

"Hả?" Không Bạch lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Người nắm giữ năng lực xuyên qua, mà ta..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Có thể làm cho bất luận loại tỷ lệ nào biến thành sự thật!"

"Cái gì! ?" Không Bạch đột nhiên co con ngươi vào.

Hắn dùng một loại ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Trần Phong, biến tỷ lệ...thành sự thật! Đây chẳng phải nói là...không có khả năng, trên cái thế giới này tại sao lại có thể có...

Bỗng nhiên, Khổng Bạch dừng lại, hắn nghĩ tới lịch sử quật khởi truyền kỳ của Trần Phong, không giống như hắn chạy đến khắp các thế giới để tăng cường thực lực, Trần Phong chính là một thiên tài quật khởi ở thế giới gen!

Lịch sử quật khởi của Trần Phong, Khổng Bạch rất rõ ràng, đây là một gia hỏa giỏi về việc sáng tạo kỳ tích! Có người nói, đây là do Trần Phong có ý chí kiên cường, có người nói hắn có vận khí không tẻ, cũng có người nói Trần Phong có nội tình mạnh mẽ, thế nhưng hiện tại, hắn rốt cuộc biết Trần Phong dựa vào cái gì!

Tỷ lệ...biến thành hiện thực? ! Đây m* nó cái năng lực quỷ quái gì! May mắn sao? Chỉ vền vện bằng vào mấy chữ, Khổng Bạch cũng đã cảm giác được sự đáng sợ của loại năng lực này.

"Loại năng lực này..." Khổng Bạch cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

"Cùng một dạng với năng lực của ngươi, có hạn chế rất lớn." Trần Phong cười nói: "Chỉ có điều là, ta bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, nếu như chúng ta liên hợp hai cái năng lực này, ngươi cảm thấy, sẽ phát sinh ra một chuyện thú vị như thế nào?"

Liên hợp! Liên hợp năng lực xuyên qua cùng với năng lực may mắn?

"Oanh." Tâm thần của Khổng Bạch chấn động mãnh liệt, hắn suy nghĩ đơn giản một chút, cũng cảm giác được máu nóng sôi trào, chuyện này chẳng phải là sẽ mang ý nghĩa, bọn hắn sẽ có khả năng tùy ý xuyên qua bất luận một loại địa phương nào? !

Vô luận điều kiện có hà khắc cỡ nào! Vô luận hạn chế có lớn cỡ nào! Chỉ cần hai người bọn hắn liên hợp, trên cái thế giới này, không còn ai có thể ngăn cản được bọn hắn! Bọn hắn ——mới là nhân vật chính chân chính của cái thời đại này! ! !

Nhìn Trần Phong, ánh mắt của Khổng Bạch trở nên hùng hực, hần biết, thời đại thuộc về bọn hần đã đến rồi!

"Ý của ngươi là..." Khổng Bạch liếm liếm đôi môi khô khốc.

"Chúng ta trước tiên lấy được truyền thừa, sau đó ngươi chuẩn bị nguồn năng lượng xuyên qua, về phần xuyên qua ở đâu, còn lại, liền giao cho ta." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Được." Khổng Bạch cảm thấy hưng phấn.

Ở dĩ vãng, hần luôn luôn dạo chơi ở trong nhân gian, bởi vì hần không biết mình sẽ ngừng lại ở cái thế giới này bao lâu, hần không có bằng hữu, không có thân nhân, làm cái gì cũng không có một chút ý nghĩa nào, hết thấy đều tùy duyên. Mà bây giờ...gặp được Trần Phong, khiến cho hần chân chính có mục tiêu của mình!

Chỉ cần đi theo Trần Phong, hần có thể xuyên qua đến bất kỳ loại địa phương nào mà hần muốn đi! Bọn hần có khả năng chân chính xưng bá toàn bộ thế giới, không, thậm chí là vô số thế giới! Đây, mới thật sự là nhân vật chính!

Hai người thương thảo hoàn tất, coi như là thực sự chấm dứt chuyện này, làm như thế nào để rời đi khỏi nơi này...làm như thế nào để thu hoạch nguồn năng lượng...làm như thế nào để thi triển năng lực xuyên qua...

Mà vào lúc này, Tần Hải ở bên cạnh lại có một chút cảm giác khó chịu, hai người nói chuyện cũng không giấu diếm gì hần, hiển nhiên là rất tin tưởng hần, thế nhưng chính là vì vậy, Tần Hải mới cảm giác được sự khó chịu.

Đã từng có lúc...hần cũng đã từng liên thủ với Trần Phong như thế? Lúc trước Trần Phong cũng làm như thế này, cứu hần ra khỏi tình cảnh tù đày, chém giết những người đã vây khốn hần, mà bây giờ, lại đổi thành Khổng Bạch.

Phù ——Tần Hải thở ra một hơi dài, loại cảm giác này, thật sự là một cảm giác vô cùng khó chịu, hần chưa bao giờ nghĩ tới, chính hần cũng sẽ có một ngày như vậy, thế mà lại biến thành sự vương bận! Trần Phong đang tiến

bộ, Khổng Bạch cũng rất cường đại, chỉ có chính hắn, là vẫn còn dừng lại nguyên chỗ sao? Cho dù những ngày này hắn vẫn đang vô cùng cố gắng, hắn cứ thế mà đem cường độ nhục thân của mình tăng lên tới cấp C đỉnh phong! Từ một chiến sĩ cấp D, bò lên từng chút một, vật lộn từng chút một!

Cho nên bây giờ hắn rốt cục mới có được năng lực đối kháng với chiến sĩ cấp B! Thế nhưng...như vậy thì có thể làm được cái gì? Cho dù cấp B đã được coi như là cường giả, thế nhưng trên cái thế giới này, cấp B có rất ít hay sao? Giống như củ cải trắng bán ngoài chợ!

Cổ tộc

Cho dù về sau hấn tu luyện tới cấp A thì sao, cấp A có rất ít hay sao? Giống như chó chạy đầy đất! Thế giới của bọn hấn hiện tại đã đạt đến tình trạng cấp A chạy đầy đất, thời gian trước hấn gặp được đều là siêu cường giả.

Điều này kỳ thật cũng rất dễ lý giải, vào thời điểm học lên tiểu học, cảm giác học sinh tiểu học đầy đất, cảm giác chỉ có học sinh trung học mới lợi hại. Đến thời điểm lên trung học, cảm giác học sinh trung học đầy đất, cảm giác chỉ có sinh viên đại học mới lợi hại. Mà lên đại học...đồng dạng cũng cảm giác sinh viên đại học đầy đất. Chờ đến khi tốt nghiệp, sẽ càng phát hiện ra, nguyên lai ước mơ tha thiết từ nhỏ muốn trở thành sinh viên đại học, thì lại nhận thấy nghiên cứu sinh đi đầy đất, sinh viên đại học không bằng chó.

Chỉ cần là loại hình có cấp độ, loại hiện tượng này sẽ vĩnh viễn tồn tại.

Mà đẳng cấp gen, đồng dạng cũng như thế, thực lực đơn thuần có hữu dụng hay không? Vô dụng! Chỉ có Trần Phong, Khổng Bạch, những cường giả có được những năng lực đặc thù duy nhất này, mới có thể giết ra một phiên thiên địa trong tương lai! Mà Tần Hải hấn...có khả năng sao? !

"Tương lai của ta..." Tần Hải suy nghĩ một chút.

Nếu như hấn cố gắng đầy đủ, có lẽ sẽ đạt đến cấp A? Nhưng hấn lại không có siêu năng lực, không có cách nào sử dụng năng lượng, nếu như gặp phải những người như Trần Phong, hoặc là Khổng Bạch thì sao? Ừm... chỉ có thể bị treo lên đánh, tương lai của hấn, là màu xám.

Tần Hải bỗng nhiên có một chút mê mang, hấn là thiên tài, hấn một mực tin tưởng vững chắc như thế, chỉ cần có một mục tiêu, cho dù tỷ lệ có thấp hơn, hấn cũng có thể kiên nghị truy cầu, thế nhưng hiện tại, hấn đụng phải Khổng Bạch, Trần Phong, hai người này còn muốn yêu nghiệt hơn hấn, nhận phải đả kích trước nay chưa từng có!

Vào thời điểm nhận ra tương lai của mình là một màu xám, hẳn thật sự còn có thể kiên trì hay sao? Hẳn không biết.

"Người đừng có nghĩ nhiều, về sau chúng ta sẽ ở cùng một chỗ." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói: "Có lẽ ở một cái thế giới khác, có thể giải quyết vấn đề thân thể của người."

"Đúng thế." Không Bạch rất tán thành.

"Cảm ơn." Trong lòng của Tần Hải bỗng nhiên âm lên một chút, ngay cả Trần Phong cũng không từ bỏ hẳn, tại sao hẳn phải từ bỏ mình?

"Sẽ có một ngày, ta nhất định có thể giúp đỡ được cho các người." Tần Hải kiên định nói ra.

"Hiện tại người đã có thể giúp đỡ chúng ta." Trần Phong buông tay cười khổ: "Ở cái thời đại dã nhân này, thực lực của người cũng không yếu."

Tần Hải gật gù, không phải sao, ở đây...thế nhưng chính là thời đại dã nhân a! Đôi mắt của Tần Hải sáng ngời, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Bỗng nhiên, thanh âm của Hùng Đại truyền đến: "Ha ha, đến rồi."

Hùng Đại dẫn bọn hắn đến trước mặt một cái cung điện to lớn, sau đó có một chút ngạc nhiên nhìn ba người Trần Phong hỏi: "Ồ, thân thể của các người thế mà còn chưa phục hồi lại được như cũ?"

Ba người Trần Phong: "..."

Lợi hại, vừa mới tỉnh dậy liền bị kéo tới nơi này, từ nãy tới giờ còn chưa tới 1 giờ a?

"Vẫn quá yếu." Hùng Đại cảm khái một tiếng, cẩn thận xem xét một thoáng, sau đó nói với Tần Hải: "Ừm, người không tệ, ba người các người đi vào bên trong, chỉ có người là coi như có khả năng."

"Còn hai người các người..." Hẳn khinh bỉ nhìn thoáng qua hai người Trần Phong nói: "Có chút quá yếu đuối."

Trần Phong và Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt im lặng, cùng so sánh với đám dã nhân các người, có nhân loại nào không yếu đuối?

Mà vào lúc này, cửa chính cung điện nặng nề đã mở ra, có từng tên dã nhân mặc khôi giáp chậm rãi đi tới, từng người đều khôi ngô hùng tráng, vền vền chỉ bằng vào hình thể đã tỏa ra một cỗ áp bách kinh khủng.

"Các người là người do Đại Hùng mang tới?" Đội trưởng dã nhân cầm đầu lạnh lùng hỏi.

"Là bọn hần." Hùng Đại nhếch miệng cười một tiếng.

"Mang vào." Đội trưởng khẽ gật đầu.

Xoạt! Quân đội dã nhân đồng loạt tránh ra. Hùng Đại mang ba người bọn hần đi vào, ở phía sau, cánh cửa sắt nặng nề được đóng lại, kèm theo một tiếng nổ vang, ba người Trần Phong đi tới một quảng trường khổng lồ trước cung điện.

Bỗng nhiên, có một hồi thanh âm lưỡi mác bén nhọn truyền đến, quân đội dã nhân ở bên cạnh, thế mà toàn bộ móc vũ khí ra, nhắm ngay vào bọn hần!

"Các người đang chơi cái trò gì?" Sắc mặt của Hùng Đại đại biến.

"Hùng Đại, việc này không có quan hệ gì với người, mau tránh ra!

"Bọn hần."

"Cỗ tộc..."

"Đáng chết!"

Trên người của đám dã nhân lập loè hào quang kinh khủng.

Cỗ tộc...là chỉ nhân loại hay sao? Mà vào lúc này đây, ba người Trần Phong mới nghĩ đến một sự kiện mà bọn hần sơ sót, ở cái thời đại này, vì sao lại có nhân loại tồn tại! ! ! Trong lịch sử, không phải nhân loại lúc này còn đang ở trong thời kỳ ăn lông ở lỗ hay sao? ! Tiểu cô nương kia...còn có thái độ của những dã nhân này...

Xoạt! Hào quang vũ khí lạnh buốt chĩa thẳng vào ba người bọn hắn, tràn ngập sát ý.

Thời đại này vì sao lại có nhân loại? Không có người nào biết rõ. Thế nhưng thái độ của những người này lại làm cho ba người Trần Phong có một chút khó chịu.

Xoạt! Bên người của Khổng Bạch đã xuất hiện một quả cầu năng lượng, quả cầu lấp lánh ánh sáng màu xanh lam, năng lượng trong cơ thể của ba người bọn hắn, đang lấy một loại tốc độ bất khả tư nghị phục hồi lại như cũ! Ở nơi truyền thừa, bọn hắn không dám động thủ, là bởi vì phải ẩn giấu thân phận!

Thế nhưng ở đây cũng có nhân loại! Nếu nhân loại cũng có khả năng tồn tại ở đây, vậy thì bọn hắn phải sợ cái gì? Người muốn chiến! Vậy liền chiến!

Oanh! Ba người chuẩn bị chiến đấu, Tần Hải càng là đi đến trước mặt hai người, tản ra chiến ý sục sôi.

"Muốn làm cái gì?" Hùng Đại tranh thủ thời gian ngăn cản đám người.

"Chuyện này người cũng đừng có nhúng tay." Đội trưởng đã nhân cầm đầu gầm lên giận dữ: "Vào ngày mà bọn hắn xuất hiện, quân đội của ta bị nhân loại ở phụ cận trọng thương, ba người lại vừa vắn vào ngày đó được người mang trở về..."

"Còn dám nói chuyện này không có quan hệ gì với bọn họ?"

"Mấy người kia."

"Tất nhiên là Cổ tộc nằm vùng!"

Đội trưởng đã nhân rít gào.

"Bọn hắn không phải là nằm vùng."

Hùng Đại khẳng định: "Tiểu Hồng đã xác nhận qua."

"Hừ, nàng cũng là người của Cổ tộc."

Đội trưởng đã nhăn rít gào: "Nói không chừng đã sớm..."

"Im miệng!" Hùng Đại giận dữ nói: "Người đã quên Tiểu Hồng cứu bao nhiêu người của chúng ta rồi hay sao? Người có khả năng hoài nghi bọn hắn, thế nhưng quyết không cho phép người vũ nhục tiểu Hồng!"

"Hừ!" Đội trưởng đã nhăn tự biết mình lỡ lời, không nói nữa, thế nhưng vẫn như cũ nhìn chăm chăm vào mấy người Trần Phong.

"Chuyện kia..." Trần Phong giơ tay lên, yếu ớt hỏi: "Có thể cho ta hỏi một vấn đề?"

"Nói." Đội trưởng đã nhăn lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

"Cổ tộc là thứ đồ gì?" Trần Phong thận trọng hỏi.

"Xoạt." Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên lặng.

Ngay cả Đội trưởng đã nhăn đang tức giận cùng với Hùng Đại cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn Trần Phong, thật lâu không có mở miệng.

"Người không biết cái gì là Cổ tộc?" Hùng Đại tràn ngập hoài nghi hỏi.

"Không biết." Trần Phong nói rất thành thật.

Kiểm tra

"..."

Hùng Đại nhíu đôi mắt to lớn lại, nếu như nói ba người Trần Phong không có uy hiếp thì hẳn còn có thể tin tưởng, thế nhưng nếu như nói không biết Cổ tộc? Nói đùa cái gì thế, chính các người không phải là Cổ tộc hay sao? Đừng nói là Đội trưởng đã nhân trước mắt, coi như là chính hắn cũng không tin.

"Dã So, đội ngũ của các người không phải có một cái thiết bị kiểm tra nói dối hay sao?" Hùng Đại chợt nhớ tới một sự kiện.

"Có." Dã So cũng không khách khí, nhất thời liền hạ lệnh cho thủ hạ đi lấy.

Đó là một tấm gương thần kỳ, ở bên trong chảy xuôi lực lượng mà ba người Trần Phong quen thuộc... cái đồ chơi này, cùng với Ma Kính của Không Bạch vậy mà giống nhau đến mấy phần.

"Đây là Thần khí của quân đội chúng ta, mặc dù không có lực sát thương, thế nhưng nếu các người nói dối, hừ hừ..."

"Người đã từng giết qua người của chúng ta?" Dã So lạnh lạnh nhìn Trần Phong hỏi.

"Không có." Trần Phong rất bình tĩnh trả lời.

Mọi người nhìn vào tấm gương, dường như cũng không có phản ứng gì, chính xác!

"Người có phải là người Cổ tộc đã tập kích chúng ta?" Dã So tiếp tục hỏi.

"Không phải." Trần Phong hồi đáp.

Trên tấm gương thần kỳ kia, vẫn như cũ không có phản ứng gì, chính xác!

"Người không biết Cổ tộc?"

"Không biết, hôm nay là lần đầu tiên chúng ta nghe nói." Trần Phong rất lạnh nhạt trả lời.

Đám người theo bản năng nhìn về phía tấm gương, quả thật là không có một chút phản ứng nào.

"Thế mà thật sự không biết?" Lần này đến phiên mấy người Hùng Đại trợn tròn mắt, ba tên này...

"Các người tới từ nơi nào?" Dã So đột nhiên hỏi, vẻ mặt của mấy người Hùng Đại cũng trở nên nghiêm nghị, nếu như ba tên này không phải là người Cổ tộc, không lẽ lại đến từ chỗ đó?

"Chúng ta đến từ một bộ lạc dã nhân." Trần Phong suy nghĩ một chút, nghiêm túc nói: "Nơi đó cũng có phù văn, có truyền thừa, chỉ bất quá bởi vì nhân tố đặc thù mà bị hủy diệt, bây giờ chỉ còn lại một đồng phế tích."

Trần Phong có một chút đau thương nói: "Chúng ta...vì truyền thừa mà đến!"

"Chúng ta ở nơi truyền thừa gặp được kẻ địch, không biết tại sao lại xuất hiện ở đây." Trần Phong rất bình tĩnh nói xong.

Cái tấm gương thần kỳ kia, vẫn không có bất kỳ một phản ứng nào, chính xác! Những gì mà Trần Phong nói, lại có thể là lời nói thật.

"Lại có thể là thật!" Hai người Hùng Đại cùng với đội trưởng cảm thấy kinh ngạc, một cái bộ lạc dã nhân khác sao? Cho nên nói, ba người này, chẳng qua là dã nhân lớn lên có chút giống với Cổ tộc?

Nếu như là như thế...

"Có thể hay không là cái đồ chơi này đã bị hỏng?" Một người hoài nghi nhìn cái gương này.

Cho dù thứ này là Thần khí trong quân đội, nhưng vẫn có một số người không tin thứ này, nhất là những dã nhân không có năng lực này, đối với cái

đồ chơi này rất là hoài nghi.

"Hừ!" Đội trưởng đã nhân chỉ cười lạnh một tiếng, nhìn người kia hỏi:
"Tiểu Vương, tiểu đệ của ngươi dài bao nhiêu?"

Xoạt! Đám người đồng loạt nhìn sang, tên đã nhân có tên là Tiểu Vương nhất thời xấu hổ đáp lời: "Mười tấc."

Tám gương bỗng nhiên lấp lánh, có một số mười lấp lánh ở trên không trung, sau cùng đã biến thành số một.

Xoạt! Toàn trường bỗng nhiên yên lặng, trong ánh mắt nhìn về phía Tiểu Vương có một chút thương hại.

Khó trách...cái tên này tại sao lại không có bạn gái, ừm...có thể lý giải.

"Không phải."

Tiểu vương tranh thủ thời gian giải thích: "Bởi vì tuổi tác của ta còn nhỏ, vẫn còn có không gian phát triển, ta..."

"Nén bi thương." Đội trưởng vỗ vỗ bờ vai của hắn, những người còn lại cũng lộ ra vẻ đồng tình, mặt mũi của Tiểu Vương tối sầm lại, gần như hôn mê, tại sao mình lại rảnh rỗi đi hoài nghi Thần khí?

Bất quá, từ chuyện này, cũng đã chứng minh được rõ ràng tám gương này có hiệu quả! Ba người này...lại có thể là đã nhân? !

"Loại thể trạng này của các ngươi..." Đội trưởng đã nhân ra hiệu thu binh.

Đã nhân bọn hắn có vô số bộ lạc, nếu như ba người Trần Phong là người của một cái bộ lạc nào đó ngoài ý muốn xuất hiện ở đây, dường như cũng là điều bình thường, chỉ là bộ dáng của bọn hắn rất giống Cổ tộc.

"Quá yếu!" Hắn kết luận.

"Đúng vậy." Tên Tiểu Vương miệng tiện kia phụ họa một câu.

"Ha ha." Khổng Bạch chỉ lạnh lùng nhìn hắn một cái, lại nhìn lướt qua hạ thân của hắn nói: "Huynh đệ, có biết cái gì gọi là một tắc hay không? Lão tử mặc dù không cao bằng ngươi, thế nhưng ở một số chỗ cũng không bị rút lại, không giống như một số người..."

"A!" Tiểu Vương nhất thời tức phát điên.

"Kêu cái gì? !" Khổng Bạch giận dữ nói: "Có dám cởi quần ra so tài hay không?"

"Ngươi..." Tiểu vương tức đến nổ phổi, cánh tay đang chỉ vào Khổng Bạch không ngừng run rẩy.

Đám người không nói nên lời, hai người trưởng thành mà lại cãi nhau như hài tử vậy?

"Thật có lỗi." Đội trưởng dã nhân nói với ba người Trần Phong: "Chuyện này là do chúng ta sai lầm, bất quá, nếu như là bộ lạc dã nhân mới, ta kiến nghị các ngươi tốt nhất nên đi đăng ký."

"Được rồi." Ba người Trần Phong khẽ gật đầu.

"Thu binh!" Dã nhân vung tay lên, quân đội rút lui, đi đến hai bên cung điện canh giữ.

"Đi thôi, nếu là người một nhà, vậy thì có thể đến gặp lão đại rồi." Đội trưởng dã nhân cười nói: "Hắc hắc, muốn gặp lão đại Cổ tộc, lão tử không biết phải đánh chết bao nhiêu người."

Ba người Trần Phong nhướn lông mày lên, nền văn minh dã nhân này, dường như ở trong tưởng tượng có một chút khác biệt.

Cổ tộc...Dã nhân...Truyền thừa...Có lẽ cái người được gọi là 'Lão đại' này có thể cởi bỏ nghi hoặc cho bọn hắn.

Tạch... ! Đôi giày của đội trưởng dã nhân nện xuống mặt đất phát ra âm thanh trầm muộn.

Những đôi giày này được làm da lông của biến dị thú thuần khiết, ngoại trừ thanh âm, còn có một cỗ sóng chấn động năng lượng kỳ dị, mỗi một bước đạp xuống đều vô cùng trầm ổn.

Ba người Trần Phong yên lặng đi theo sau lưng, rất nhanh, vượt qua tầng tầng thông đạo, bọn hắn cũng đã bước vào bên trong cung điện.

"Chính là mấy người này." Đội trưởng dã nhân nói.

Rèm được xốc lên, có một tên dã nhân khác đi ra.

"Kiểm tra bọn hắn một chút." Đội trưởng dã nhân trầm giọng nói: "Không có vấn đề gì thì đưa vào đi."

"Biết rồi." Tên dã nhân kia đáp lời.

Trước khi đi vào gặp lão đại, đương nhiên là phải kiểm tra trước, chỉ là cái tên này sau khi quan sát Tần Hải một lúc, lại nhìn qua Trần Phong, có một chút lưỡng lự, sau cùng lại nhìn về phía Không Bạch.

"?" Không Bạch sửng sốt một chút, mà đúng vào lúc này.

Xoạt! Tên dã nhân kia bỗng nhiên ra tay, dùng một chiêu hầu tử thâm đao túm lấy hạ thể của Không Bạch.

"M* nó!" Vẻ mặt của Không Bạch trở nên tái nhợt.

"Ngươi..." Không Bạch nói không ra hơi, vẻ mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn, liền hít vào một ngụm khí lạnh, bàn tay của dã nhân rất cứng cáp, thế mà đang đặt ở dưới hông của Không Bạch, giống như đang lục lọi cái gì đó!

Ôi mẹ ơi! Hai người đồng loạt lui lại một bước, loại kiểm tra này...còn có loại phương thức kiểm tra này hay sao?

Sắc mặt của Không Bạch đã trở nên tái xanh, tức giận đến mức cả người run run, hắn cảm nhận được cái bàn tay kia vẫn còn đang sờ soạng lưng

tung, hẳn ngay cả ý định giết người cũng đều có, ngay vào thời điểm hẳn chuẩn bị ra tay đả thương người, tên dã nhân kia đã yên lặng thu tay về.

Tổ Thần

"Cái đuôi ở đâu?" Tên dã nhân trầm giọng nói: "Cổ tộc đều có đuôi! Cho dù là rất nhỏ, cũng sẽ giấu ở trong quần áo, các người vì cái gì không có đuôi?!"

"Các người có phải hay không là có vấn đề..." Ánh mắt của tên dã nhân trở nên bất thiện.

Mà vào lúc này, đội trưởng dã nhân mới tăng hắng một cái, nói: "Khục, bọn hắc không phải là Cổ tộc, là dã nhân của một cái bộ lạc nhỏ, tuy nhiên bọn hắc lại phát dục không tốt lắm."

"Ồ." Tên dã nhân kia bưng tỉnh đại ngộ nói: "Ta nói vì sao bọn hắc lại không có đuôi, ừm...đi thôi, đã kiểm tra xong."

Nói xong, tên dã nhân kia liền nhường đường.

Khổng Bạch: "..."

Nhìn đội trưởng dã nhân có một chút áy náy, hắc ngay cả lòng giết người đều có.

"Dựa vào cái gì a? ! Người biết vì sao lại không nói sớm a? ! Có kiểu khi dễ người như vậy hay sao? Hơn nữa, vì cái gì Trần Phong cùng với Tần Hải lại không bị kiểm tra, chỉ kiểm tra ta là sao? Coi như lão tử là nhân vật chính, cũng không nên nhận phải loại đãi ngộ này a! Đãi ngộ của nhân vật chính không phải đều là do các em gái kiểm tra hay sao? !" Khổng Bạch vô lực chửi bậy.

Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhau, giống như có điều suy nghĩ, rõ ràng đã nghiệm chứng qua, còn phải kiểm tra đặc biệt một chút, xem ra cái tên đội trưởng dã nhân này trong lòng vẫn có sự nghi ngờ, đối với bọn hắc vẫn còn có một chút hoài nghi. Cũng may, bây giờ sự nghi ngờ cũng đã được tiêu trừ.

Cổ tộc...Trần Phong nhú mày, Cổ tộc lại còn có thể có đuôi!

Cái đuôi...xem ra cái Cổ tộc này không phải là nhân loại thuần khiết, cân nhắc thân phận bây giờ, Trần Phong cảm thấy cũng không có bất cứ một vấn đề gì, ngược lại càng thêm hợp lý.

"Cổ tộc lại có cái đuôi?" Trần Phong kinh ngạc dùng ngữ khí thán phục hỏi.

"Cũng không nhất định." Tên dã nhân kia gãi gãi đầu, dường như là có cảm giác áy náy với chiêu hầu tử thâm đào của mình, giải thích: "Huyết mạch Cổ tộc, cũng không có thuần khiết như dã nhân chúng ta! Hừ! Cái chủng tộc đáng chết kia luôn luôn thiên kì bách quái, có một số người trên đầu có vấn đề, có một số người thì trên thân thể có vấn đề, bởi vì như vậy nên bọn chúng được phân ra đủ loại chủng tộc nhỏ! Coi như trên người không có bất cứ một vấn đề nào, thì nhất định sẽ có đuôi!"

"Tóm lại, ở trên người của Cổ tộc, nhất định có thể nhìn ra đủ loại địa phương không giống nhau cùng với chúng ta, lão đại trước kia đã nói qua, Cổ tộc, chính là những kẻ vào lúc chưa trưởng thành, không đủ dinh dưỡng để phát dục, cho nên mới hình thành đủ loại hình dạng kỳ quái." Tên dã nhân có chút xấu hổ nói: "Há, đương nhiên, ta không phải đang nói các người."

Trần Phong: "..."

Tại sao phải chêm vào thêm một câu cuối cùng để làm gì?

Cho nên...cái gọi là Cổ tộc, cũng có được biến dị đặc thù? Trình độ văn hóa của dã nhân cũng cao thấp khác biệt, những gì mà tên dã nhân này nói chẳng qua cũng chỉ là tin đồn, chưa thấy qua Cổ tộc chân chính, cái gọi là có vấn đề, đến cùng là cái gì có vấn đề? Không có người nào biết rõ!

"Há, đúng rồi." Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn về phía Hùng Đại, nói: "Vị cô nương cứu chúng ta kia..."

"Nàng là Cổ tộc." Hùng Đại gãi gãi đầu, có chút ngượng ngùng nói ra: "Cũng có đuôi, nhưng rất nhỏ, cho nên có thể giấu đi."

Trần Phong: "..."

Cái vẻ mặt ngượng ngùng này của Hùng Đại là như thế nào, ừm... Trần Phong xem như hiểu rõ, sinh mệnh ở cái thế giới này khác biệt cùng với nhân loại.

Tộc dã nhân tự nhiên không cần phải nói, còn có Cổ tộc thần bí mà lại mạnh mẽ! Hẳn khẳng định, Cổ tộc tuyệt đối không chỉ 'Có vấn đề' đơn giản như là tên dã nhân này nói, có thời gian, nên đi gặp thử một Cổ tộc chân chính! Trần Phong thầm nghĩ.

Mà vào lúc này, đội trưởng dã nhân đã đưa bọn hắn đến, bây giờ cũng phải rời đi.

"Lão đại đối với thân phận của các ngươi có một chút hiếu kỳ, cứ nói thật là được rồi, hình thể của các ngươi rất đặc thù, có lẽ là có khả năng giả mạo Cổ tộc, lẫn vào Cổ tộc làm gián điệp, dù sao thì ở bên trong chúng ta cũng không có ai thấp như các ngươi..." Đội trưởng dã nhân nói.

Ba người Trần Phong chỉ có thể gật đầu rồi đi vào bên trong cung điện, cũng là nơi ở của thủ lĩnh dã nhân trong truyền thuyết! Bởi vì có một sự hiểu biết nhất định đối với dã nhân, ba người Trần Phong đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng chưa từng nghĩ tới, bọn hắn vẫn như cũ đã đánh giá thấp sự tồn tại của thủ lĩnh dã nhân.

Xoạt. Bọn hắn bước vào trong điện, làm cho người ta ngạc nhiên chính là, ở trước mắt lại có thể là một mảnh cánh đồng bát ngát, trước mắt có hai tòa núi xanh mướt đầy cỏ dại, ở chỗ cao nhất kia, thế mà có một mảnh rừng cây, thỉnh thoảng trông thấy chim nhỏ bay qua, ở đây quả nhiên một chỗ có phong cảnh tốt! Thủ lĩnh dã nhân coi như cũng là một người biết hưởng thụ.

Chỉ có điều là...nơi đây thanh sơn bích thủy, phong cảnh hợp lòng người, lại không thấy bất kỳ một người nào.

"Thủ lĩnh dã nhân không có ở đây hay sao?" Khổng Bạch nói thầm một câu, không nên a, vừa rồi rõ ràng...

"Chờ một chút đi." Trần Phong trầm giọng nói.

"Ừm." Tần Hải gật đầu.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, có một thanh âm uy nghiêm từ phía chân trời buông xuống: "Các người trông thấy ta, vì sao không bái?"

Oanh! Thanh âm to lớn, như là sấm nổ!

Cái gì? Ba người Trần Phong theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, sắc mặt liền đại biến, ở trước mặt rõ ràng là một dãy núi, có một tảng đá cao mấy chục mét! Bọn hắn cứ tưởng là vật trang trí, hóa ra là cái đuôi của thạch nhân!

"Các người...không phải là Cổ tộc, ta từ trên người của các người, cảm nhận được khí tức của tộc ta, cho dù là hết sức mỏng manh."

Âm thanh nổ vang chấn động trên không trung, dãy núi kèm theo âm thanh nổ vang rốt cục cũng phát sinh biến hóa, dãy núi cứng chắc ở trước mặt dần dần thu nhỏ lại. Có một vị dã nhân đá tảng cao chừng mười mét xuất hiện ở trước mặt của mọi người.

Cho dù đã thu nhỏ...vẫn y nguyên rất to lớn.

"Đây chính là thủ lĩnh dã nhân hay sao?" Tâm trạng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Về phần khí tức trên người của bọn hắn, căn cứ theo sự suy đoán của Trần Phong, rất có thể là đặc tính miễn dịch năng lượng 50% lấy được từ nơi truyền thừa kia! Khiến cho vị thủ lĩnh dã nhân này sinh ra sự cộng minh!

Đừng nhìn thấy vị thủ lĩnh dã nhân này nói chuyện dễ nghe, thế nhưng Trần Phong cũng nghe ra được, nếu như không có những thứ này...chỉ sợ bọn hắn vừa đi vào cái thế giới này liền bị xử lý? Đủ loại kiểm tra cùng với việc đội trưởng dã nhân làm khó dễ kia, cũng có thể là do người này ra lệnh.

Những dã nhân này, so với những người man rợ ở thời đại gen kia còn muốn thông minh hơn nhiều.

"Ngài chính là thủ lĩnh sao?" Trần Phong hỏi.

"Thủ lĩnh?" Pho tượng đá to lớn kia nhin không được cười nói: "Chưa từng có cái gì là thủ lĩnh tồn tại, nếu như ngươi không biết xưng hô như thế nào ta...thì gọi ta là Tổ Thần đi."

Tổ Thần? ! Sắc mặt của ba người Trần Phong nhất thời biến hóa, bọn hắn đã từng nghe tiểu cô nương kia nói qua, Tổ Thần... Đây chính là một trong ba người mạnh nhất trên cái thế giới này! Còn có cái gì Thánh Giả cùng với Yêu Vương.

Phát động chiến tranh

Mấy người này, ít nhất cũng phải là tồn tại siêu cấp A!

"Ngài cần chúng ta làm chuyện gì?" Trần Phong tận lực để cho ngữ khí của mình trở nên bình tĩnh.

Vị Tổ Thần này không có giết chết bọn hắn, mà cố ý đem bọn hắn triệu tập tới, tất nhiên là có chuyện trọng yếu.

"Trên người của các người có khí tức của tộc ta hết sức mỏng manh. Cũng chỉ có ta mới có thể cảm thụ được, đám Cổ tộc kia càng là không có khả năng, cho nên, ta có một cái nhiệm vụ trọng yếu muốn an bài cho các người." Tổ Thần đáp lời.

"Mời nói." Vẻ mặt của Trần Phong lạnh nhạt.

"Trong Cổ tộc, có một kiện Thần khí, có lực sát thương to lớn, mỗi lần khai chiến, đều có vô số người bởi vì kiện Thần khí này mà ngã xuống, kiện Thần khí kia được đặt tại vị trí trung tâm nhất của Cổ tộc, ta muốn các người lên vào Cổ tộc, dùng thân phận của Cổ tộc để sinh tồn, tìm tới cơ hội, phá hư kiện Thần khí kia!" Tổ Thần tản ra sát ý nồng đậm.

Ba người Trần Phong thì cảm thấy kinh hoàng, quả nhiên là loại nhiệm vụ này! Ấn nút...lấn vào...dùng loại thân phận này sao? Ba người bọn hắn đều quay đầu lại nhìn nhau. Bọn hắn đi tới nơi truyền thừa cũng chỉ vờn vờn muốn thu hoạch được truyền thừa, sau đó đạt được nguồn năng lượng tinh khiết trở lại thời đại gen, chỉ thế mà thôi, nếu như đi đến Cổ tộc...

"Đại khái cần mất bao lâu?" Trần Phong hỏi theo bản năng.

"Mười năm!" Tổ Thần trầm giọng nói: "Ta cho các người mười năm thời gian!"

Xoạt! Ba người Trần Phong cảm thấy phát lạnh.

Mười năm...món ăn cũng đã lạnh! Bọn hấn phải đi đến Cổ tộc ngay ngốc trọn vẹn 10 năm thời gian? Thế nhưng nếu như không đi...không có ai dám cân nhắc cái khả năng này. Cho dù vị Tổ Thần sử dụng ngũ khí hỏi thăm, thế nhưng không thể nghi ngờ chính là, nếu như ba người bọn họ dám cự tuyệt, hậu quả nhất định sẽ hết sức đặc sắc.

"Làm sao bây giờ?" Ba người liếc nhau, cự tuyệt là chuyện không thể nào, thế nhưng nếu tiếp nhận nhiệm vụ...

"Chúng ta có thể đi đến nơi truyền thừa hay không?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng nói: "Thực lực của chúng ta quá yếu, nếu như có thể đi nơi truyền thừa tăng lên một thoáng..."

Xoạt! Hai mắt của Không Bạch cùng với Tần Hải cũng tỏa sáng.

Đúng vậy, nếu như có thể sớm tiến vào nơi truyền thừa, bọn hấn đạt được nguồn năng lượng tinh khiết cùng với truyền thừa, liền trực tiếp trở lại thời đại gen, ai sẽ quản ở đây xảy ra chuyện gì?

"Không được." Giọng nói lạnh buốt của Tổ Thần chặt đứt mộng tưởng của bọn hấn.

"Vì cái gì?" Trần Phong hỏi.

"Bởi vì khí tức ở nơi truyền thừa quá mức dày đặc." Tổ Thần suy nghĩ một chút rồi nói: "Dùng thực lực của các ngươi, một khi thu hoạch được truyền thừa, cho dù thực lực sẽ được tăng cường lên trên diện rộng, nhưng đồng dạng cũng sẽ nhiễm phải càng nhiều khí tức của tộc ta!"

"Đến lúc kia...chỉ sợ những người kia ở Cổ tộc cũng sẽ phát hiện ra thân phận của các ngươi! Nhiệm vụ nằm vùng...cũng không thể thực hiện được nữa." Tổ Thần dùng một câu trả lời hoàn mỹ gần như cự tuyệt bọn hấn.

"Nhưng các ngươi cũng không cần phải lo lắng." Tổ Thần cười nói: "Chờ đến khi các ngươi trở về, bản tôn chắc chắn sẽ tự mình mở ra nơi truyền thừa, ban cho các ngươi sức mạnh lớn hơn! Để cho các ngươi trở thành cường giả chân chính!"

Ba người Trần Phong nghe vậy trong lòng chợt phát lạnh.

Cô tộc...trở về...mười năm?

"Hoặc là, các người không phải là tộc nhân của ta?" Ngữ khí ôn hoà của Tổ Thần bỗng nhiên tràn đầy sát khí.

Mây mù màu trắng không có gì lạ giữa bầu trời, bỗng nhiên biến thành khói đen nồng đậm không ngừng quay cuồng, tản ra lực lượng kinh khủng.

Oanh! Đất trời nổ vang, thanh âm của Tổ Thần đang không ngừng vọng lại.

Đây là uy hiếp! Vào giờ khắc này, hai mắt của Tổ Thần giống như đã biến thành màu tím, trên bầu trời lấp lánh ánh chớp, lúc nào cũng có thể có một loại lực lượng kinh khủng mà kinh người nào đó buông xuống.

"Chúng ta đồng ý." Trần Phong vội vàng nói.

Xoạt! Sương mù đầy trời biến mất.

"Ta chỉ lo lắng là không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, lúc này mới mở miệng giải thích: "Thực lực của ba người chúng ta dù sao thì cũng quá yếu, chuyện trọng yếu như vậy, nếu như thất bại..."

"Không cần phải lo lắng." Tổ Thần từ tốn nói: "Ta sẽ cầu nguyện giúp cho các người."

Xoạt! Tổ Thần chỉ vào hư không, có một chùm ánh sáng lung linh xuất hiện, rơi xuống trên người của ba người Trần Phong.

Đây là, Tổ Thần chúc phúc! Tâm thần của ba người Trần Phong nhất thời trở nên nghiêm nghị, căn cứ theo tư liệu của tiểu cô nương kia, cái Tổ Thần chúc phúc này, phi thường mạnh mẽ!

Tổ Thần chúc phúc: Có khả năng ngăn cản ba lần tổn thương trí mạng!

Nói một cách khác, chỉ cần là đòn công kích trí mạng gây chết người, đều có thể ngăn cản được ba lần, đây là lực lượng cường đại tới từ Tổ Thần,

ngay cả lực lượng của Thánh Giả cũng đều có thể ngăn cản! Đương nhiên, chỗ xấu chính là, có cái này, hành động của ba người bọn họ, có thể nói là toàn bộ đều bị Tổ Thần giám sát!

"Có cái này, chí ít là có thể cam đoan tính mạng cho các người." Tổ Thần từ tốn nói.

"Đa tạ Tổ Thần đại nhân." Ba người Trần Phong cười khò.

Bọn hắn còn có thể nói cái gì? Cho dù là cái gọi là 'Tổ Thần chúc phúc' này có cường đại tới đâu, đối với bọn hắn mà nói, cũng giống như là một cỗ xiềng xích to lớn, một mực không chế bọn hắn!

Nguyên lai còn tưởng rằng cái người gọi là thủ lĩnh dã nhân chỉ là một cường giả cấp A, không ngờ được...lại chính là vị Tổ Thần kia! Lần này...bọn hắn đã thật sự không có đường lui!

Trốn? Vô dụng! Đây là địa bàn của Tổ Thần, đây là thời đại dã nhân, bọn hắn không có đường nào có thể trốn! Muốn phản kháng...phản kháng với vị Tổ Thần này? Bọn hắn còn không muốn chết sớm như vậy.

"Xem ra phải thật sự đi đến Cổ tộc một chuyến." Trần Phong trầm nghĩ.

Chỉ là, vào đúng lúc này.

Oanh! Trên bầu trời nổ ầm ầm một tiếng, từng chùm ánh sáng kinh khủng ở trên không nổ tung, có một thanh âm lạnh lạnh chấn động giữa thiên địa:

"Tổ Thần, còn không rút ra cho ta? !"

Oanh! Thanh thế cuộn cuộn!

"Thánh Giả? !" Tổ Thần nhíu mày.

Hắn cũng không sợ Thánh Giả, thế nhưng vào thời điểm này...

"Bọn hắn đã phát hiện ra cái gì rồi sao?" Tổ Thần có chút bận tâm.

Xoạt! Hắn đem Trần Phong ba người thuận thế vút xuống một địa phương nói: "Ba người các người chờ ở chỗ này."

Oanh! Tổ Thần đập phá hư không mà lên.

"Thánh Giả! Người cũng đã biết, người dám tới nơi này, là muốn khơi mào chiến tranh?" Tổ Thần gầm lên giận dữ.

"Chiến tranh thì lại như thế nào? !" Thánh Giả cười lạnh: "Người ta sớm muộn cũng sẽ có một trận chiến, người chuẩn bị những chi quân đội này, cho rằng là ta không biết gì? Ha ha, nếu muốn chiến, vậy thì không bằng hiện tại liền chiến!"

Oanh! Một đạo ánh sáng nổ tung trên không trung.

"Hết thấy người Cổ tộc nghe lệnh! Tiến công!"

Oanh! Tiếng nổ vang rền không ngừng trên bầu trời.

Ánh sáng lấp lánh, cho dù hai thế lực đang không ngừng ma sát, chiến hỏa không ngừng được đề cao, thế nhưng bọn hắn cũng chưa từng nghĩ tới, Cổ tộc thế mà lại phát động chiến tranh toàn diện nhanh như vậy!

Còn Yêu Thần thì phải làm sao bây giờ?

Tru Thần Nổ

Cái thế giới này cũng không phải chỉ có hai cái thế lực! Bọn hấn nếu như bây giờ phát động chiến tranh toàn diện, Yêu Thần chẳng phải là sẽ trở thành ngư ông đắc lợi? Đám người Cổ tộc này, có phải là điên rồi hay không!

Oanh! Quân đội dã nhân đem đợt Cổ tộc thứ nhất đánh tan.

"Thánh Giả! Cuộc chiến giữa ngươi và ta, không sợ Yêu Thần chiếm tiện nghi?" Tổ Thần phản nộ nói.

"Bọn hấn?" Trên khóe miệng của Thánh Giả lộ ra một nụ cười, nói: "Bọn hấn sao..."

"Ha ha, chắc hấn là sẽ huỷ diệt như các ngươi a?" Thánh Giả nghiêng ngẫm nói ra.

"Cái gì?" Sắc mặt của Tổ Thần trở thành nghiêm túc, hấn thế mới hiểu, cái tên Thánh Giả đáng chết này, thế mà đồng thời phát động chiến tranh toàn diện đối với bọn hấn cùng với Yêu Thần!

"Những giống loài bản thủ như các ngươi, cuối cùng cũng không thuộc về cái thế giới này." Ánh mắt của Thánh Giả trở nên lạnh lùng.

"Như vậy...hãy để cho ta tới tịnh hoá các ngươi đi!"

Oanh! Ánh sáng nổ tung, hết thảy Cổ tộc bùng nổ toàn diện, từng đạo vàng sáng lấp lánh, làm cho người ta phải sợ hãi.

"Ngươi nếu như muốn chết, vậy thì cứ tới đi." Tổ Thần cười lạnh, bọn hấn cùng với Cổ tộc đã đấu tranh mấy trăm năm, đối với thực lực của Cổ tộc chẳng lẽ còn không hiểu rõ? Đừng nói là đồng thời tiến công hai cái thế lực, liền xem như là một cái...

Bỗng nhiên, trong doanh địa của Cổ tộc, có một cỗ cung nỏ to lớn được chậm rãi đẩy ra, đó là một cỗ cự nỏ cao mười mét, mỗi một cái linh kiện đều lấp loé ánh sáng màu vàng, giống như là được tạo thành từ năng lượng, tràn ngập lực lượng làm cho người ta phải sợ hãi.

"Đây là cái gì?" Sắc mặt của Tổ Thần biến hóa.

"Cái này sao?" Thánh Giả dữ tợn nói: "Ta gọi nó là Tru Thần Nỏ!"

Xoạt! Thánh Giả lạnh lạnh phát tay.

Oanh! Vệt sáng vàng kinh khủng nổi liền trời đất! Cỗ Tru Thần Nỏ kia bắn ra một vệt sáng vàng, dường như đem toàn bộ thế giới tách rời, phân chia đất trời từ một thành hai, chỉ có một vệt ánh sáng màu vàng, lấp lánh ở chính giữa.

Phốc! Vệt sáng vàng xỏ xuyên qua thân thể của Tổ Thần, đóng đinh trên mặt đất.

"Rống!" Tổ Thần điên cuồng vật lộn, đất đai không ngừng rung động.

Nhưng mà, cho dù khí lực của hắn mạnh mẽ như thế nào, vệt ánh sáng vàng kinh khủng vẫn vững vàng đóng đinh hắn lên trên mặt đất, không có cách nào động đậy được nửa phần, mà vào lúc này, Thánh Giả lại xuất thủ một lần nữa.

"Tru Thần Nỏ tuy không thể giết ngươi, thế nhưng lại có thể khiến cho ngươi không có cách nào hành động." Thánh Giả lạnh lùng nói.

"Chuyện còn lại...sẽ tới phiên ta!"

Oanh! Thánh Giả bước ra một bước, kèm theo hào quang đầy trời, đánh xuống thân thể của Tổ Thần.

Mà vào lúc này, ba người Trần Phong cũng không ngờ được, Tổ Thần vừa mới giao nhiệm vụ cho bọn hắn, thế mà ngay lập tức bị Thánh Giả ngược đãi, nhìn tình cảnh này, nói không chừng Tổ Thần muốn trốn cũng không thoát!

Cái Tru Thần Nổ kia...Trần Phong thò đầu ra nhìn thoáng qua, quá mức kinh người! Vền vền chỉ là một chút năng lượng tản ra cũng đủ để làm cho trong lòng của hắn cảm thấy run sợ.

Còn cái vị được gọi là Thánh Giả kia... dường như cũng có bộ dáng như nhân loại bình thường. Cũng không đúng, Trần Phong nhìn thấy ở sau lưng của Thánh Giả, nhìn thấy một cái đuôi.

Ừm...cái đuôi thật dài, đây chính là lời của dã nhân, Cổ tộc cùng với dã nhân không giống nhau hay sao?

Ngay cả những người Cổ tộc khác, Trần Phong nhìn lướt qua một vòng, có người giống như là mình người đầu ngựa, có người giống như là mình người thân rắn, cũng có người có đôi mắt to như cá chết.

Những người này...không, những sinh vật này, chính là Cổ tộc hay sao? Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một cái tên quen thuộc - Thú Nhân!

Cho dù bọn hắn được gọi với cái tên cao cao tại thượng là Cổ tộc, thế nhưng bọn hắn vẫn là Thú Nhân! Chỉ bất quá, cùng với sự hiểu biết của Trần Phong về Thú Nhân trong tiểu thuyết, Thú Nhân ở nơi này, vô luận là theo chủng loại hay là theo trình độ biến dị mà so sánh, chỉ có hơn chứ không có kém!

Những người này, mới thật sự là Thú Nhân! Ngoại trừ vị Thánh Giả kia, phần lớn Cổ tộc đều có trình độ hoá thú vô cùng cao!

"Thực lực cùng với trình độ hóa thú không có quan hệ hay sao?" Trần Phong suy đoán.

Chỉ là, cái ý nghĩ này vừa mới hiện hiện.

"Oanh!" Có một tiếng nổ vang thật lớn, vị Thánh Giả chân đạp hư không kia, thế mà biến thành một con chim có hai cánh to lớn, mang theo một cái đuôi thật dài, nguyên lai, hắn mới là người có trình độ hoá thú cao nhất!

"Oanh!" Thực lực của Thánh Giả hóa thú hoàn toàn tăng vọt trong nháy mắt, Tổ Thần nguyên bản còn có thể ngăn chặn đòn công kích liền trở nên

hấp hối.

Bị một kích của Tru Thần Nổ xuyên thủng, đóng đinh ở trên mặt đất, lại đứng trước công kích của Thánh Giả hóa thú hoàn toàn, kết cục của Tổ Thần, dường như không cần nghĩ cũng có thể biết!

"Đi!" Ba người Trần Phong liếc nhau, Tổ Thần đã bị nhốt, chiến tranh bùng nổ, Cổ tộc cùng với dã nhân đánh nhau thành một đoàn, toàn bộ cung điện cũng trở nên hỗn loạn tung bùng, căn bản không có người nào để ý đến mấy tiểu nhân vật như bọn hắn! Hiện tại, chính là cơ hội tốt nhất để rời đi.

Xoạt! Ba người điên cuồng hướng về nơi truyền thừa của dã nhân chạy đi.

"Ồ?" Đám người Cổ tộc liếc mắt nhìn bọn hắn, cho dù không cảm nhận được khí tức thuộc về dòng loại Cổ tộc, thế nhưng bằng vào bộ dáng của mấy người kia, khẳng định không phải là dã nhân!

Đội ngũ lần này lại phải tới mấy Thú Nhân có trình độ hoá thú thấp như vậy sao? Bọn hắn suy đoán như vậy, cho nên, đám Cổ tộc này cũng không có động thủ.

Mà những dã nhân kia thì càng không để ý tới, coi như thỉnh thoảng chú ý tới, cũng biết đây chính là "người một nhà" mà Tổ Thần mới triệu kiến, sẽ càng không động thủ, cho nên, ở bên trong một mảnh hỗn chiến này, ba người Trần Phong lại có thể thuận lợi chạy trốn tới nơi truyền thừa, ở nơi đó...chính là hạch tâm của tộc dã nhân!

"Tạch... !" Trần Phong phá huỷ lá chắn, ba người bước vào nơi truyền thừa.

Ồ...ô...n...g —— Năng lượng quen thuộc lấp lánh hào quang, theo việc lá chắn vỡ tan, lực lượng của nguồn năng lượng tinh khiết, cũng trong nháy mắt này tỏa ra, ở nơi truyền thừa này, có một lượng lớn nguồn năng lượng tinh khiết!

Thời điểm mà Cổ tộc phát động chiến tranh quá mức xảo diệu! Tổ Thần bị công kích, bây giờ căn bản sẽ không có cách nào chú ý đến bọn hắn, bọn hắn có thể dễ dàng thu hoạch nguồn năng lượng tinh khiết, sau đó thuận lợi xuyên việt trở về! Cực kỳ đơn giản!

Khổng Bạch nhanh chóng chạy đến nơi đặt nguồn năng lượng tinh khiết.

Chỉ có điều khiến cho người ta bất ngờ chính là, đúng vào lúc này, Thánh Giả ở chỗ xa xa kia dường như đã chú ý đến động tĩnh ở nơi này, dường như thấy được những nguồn năng lượng tinh khiết ở trong này.

"Tới đó!" Thánh Giả lạnh lùng chỉ một ngón tay.

"Rào!" Một lượng lớn Cổ tộc vọt tới.

"Rống! ! !" Dã nhân tức giận mong muốn phản kháng, lại bị Thánh Giả phát tay đập chết một mảng lớn.

Oanh! Hư không rung động, kèm theo tiếng rít gào tức giận, con Cự Long kinh khủng màu đỏ rớt cục cũng xuất hiện.

"Người rớt cục cũng đã xuất hiện." Trên khóe miệng của Thánh Giả lộ ra một nụ cười: "Một mạch đồ đẳng dã nhân!"

Chém giết

Oanh! Ánh sáng đỏ lóng lánh, hư không bị màu đỏ cùng với màu trắng chia cắt.

Trên mặt đất, cường giả của Cổ tộc đã tiến vào, đã mất đi lực lượng siêu cường của Tổ Thần, thực lực của một mạch dã nhân giảm xuống trên một mức độ lớn, căn bản là không có cách nào chống cự.

Oanh! Dã nhân bị đánh tan, lá chắn ở nơi truyền thừa bị đánh phá, đám Cổ tộc ào ào giết vào.

"Năng lực ngư ông đắc lợi của ngưoi đâu?" Trần Phong nhìn về phía Không Bạch.

Cổ tộc đang giao chiến cùng với dã nhân, vào thời khắc này, năng lực ngư ông đắc lợi không phải là sẽ có thể phát huy ra uy lực lớn nhất hay sao? Nếu như phát huy ra hiệu quả lớn nhất, rất có thể sẽ khiến cho hai bên lưỡng bại câu thương!

"Vô dụng." Không Bạch cười khò nói: "Ta vừa rồi đã thử nghiệm, thực lực hai bên chênh lệch quá lớn!"

"Chênh lệch quá lớn?" Trần Phong giật mình một cái.

Làm sao có thể? ! Cổ tộc đã giao chiến cùng với dã nhân nhiều năm như vậy, ai cũng không chiếm được tiện nghi, rõ ràng là phải có thế lực ngang nhau mới đúng, bằng không thì dã nhân đã sớm bị huỷ diệt rồi a!

Người Cổ tộc cho dù có mạnh hơn một chút, thế nhưng bọn hãn chỉ có một Thánh Giả!

Dã nhân dường như yếu hơn một chút, thế nhưng bọn hãn có hai cường giả là Tổ Thần cùng với Cự Long!

Cho nên...thế lực ngang nhau! Coi như là Tổ Thần đã bị trọng thương, cũng vẫn có lực phản kháng mới đúng chứ? 20% tăng phúc cùng với 20% giảm thiểu, không phải là 40% hay sao.

Đây chính là sự khác nhau giữa 120% cùng với 80%! Đây là 50% chiến lực! Cho dù là như thế, cũng không có cách nào vẫn hồi được chiến cuộc hay sao?

Hơn nữa, điều kiện hạn chế thi triển năng lực của Không Bạch rất thấp, chỉ cần không phải là loại chênh lệch nghịch thiên gấp hai, hoặc là ba lần, cũng có thể sử dụng, làm sao lại vô hiệu? !

Trừ phi...Trần Phong nhìn về phía trung tâm trận doanh của Cổ tộc.

Ở nơi đó, có một cỗ Tru Thần Nổ đang lóng lánh hào quang, mặc dù đã phóng thích ra uy năng, nhưng giờ phút này vẫn như cũ tản ra lực lượng làm cho người ta sợ hãi!

"Quầng sáng may mắn! Khởi động!" Ánh mắt của Trần Phong lấp loé: "Ta muốn số liệu của vật kia!"

Xoạt! Giá trị may mắn sụt giảm 10 điểm, Trần Phong rất nhanh liền đạt được số liệu của Tru Thần Nổ.

Tên: Tru Thần Nổ

Năng lực: Bắn ra một tiễn Tru Thần, đem hết thủy hồn khí phóng thích, tạo thành tổn thương tương đương, cũng đem địch nhân trói buộc tại nguyên chỗ.

Hồn khí: Hấp thu vong hồn, chuyển hóa thành hồn khí, đánh chết địch nhân càng mạng, hồn khí càng cường đại, sau khi hấp thu một lượng hồn khí nhất định, có thể ngưng tụ thành tiễn Tru Thần.

Trần Phong dùng phương thức quen thuộc nhất để trình bày số liệu.

Thế nhưng...cái kết quả này...hồn khí? Trong lòng của Trần Phong có một chút phát lạnh, hẳn vẫn nhớ kỹ uy năng kích thích nhất của Tru Thần Nổ, có thể bắn cho Tổ Thần trực tiếp bị thương nặng! ! ! Lực lượng cường đại như vậy, đến cùng đã hấp thu bao nhiêu hồn khí? !

Vị Thánh Giả này, đến cùng đã giết bao nhiêu sinh mệnh? ! Những sinh mệnh này...là địch nhân hay sao? Nghe nói gần đây cũng không có bùng nổ một trận chiến tranh nào, dĩ nhiên cũng sẽ không cho phép Cổ tộc tới nơi này đồ sát, cho nên, rất có thể là người một nhà!

Nói một cách khác ——Thánh Giả vì trọng thương Tổ Thần! Vì diệt đi dã nhân! Đã tru diệt không biết bao nhiêu vạn người một nhà! Chỉ có như thế, một kích của Tru Thần Nổ mới có thể bộc phát ra dạng uy năng này!

Mà bây giờ...đáng sợ nhất chính là, thứ này vẫn còn có thể tụ tập năng lượng.

Ở đây là địa phương nào? Chiến trường! Tinh anh của Cổ tộc cùng với dã nhân cường đại nhất đang không ngừng chém giết rồi chết đi, Tru Thần Nổ hấp thu hồn khí so với trong tưởng tượng còn muốn nhanh hơn không biết bao nhiêu lần! Nếu như dựa theo loại tốc độ này...rất nhanh Tru Thần Nổ lại có thể một lần nữa phóng thích tiễn Tru Thần, mục tiêu, rất có thể chính là con Cự Long kia! Khó trách vì sao năng lực ngưng tụ ông đặc lợi của Không Bạch lại vô hiệu.

Mà vào lúc này đây, ba người Trần Phong rốt cuộc cũng biết, một mạch dã nhân, một chủng tộc có được nền văn minh hoàn chỉnh này đến cùng đã biến mất như thế nào!

Cổ tộc sao? Ba người Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Dã nhân sẽ không kiên trì được bao lâu nữa." Trần Phong nói ra.

"Ta biết." Không Bạch thở dài, vào thời điểm năng lực ngưng tụ ông đặc lợi vô hiệu, hẳn liền biết kết quả.

Mà vào lúc này.

Xoạt! Đám Cổ tộc đã lao vào nơi truyền thừa, tiến thẳng đến nguồn năng lượng tinh khiết! Bọn hắn đối với truyền thừa đã nhận không có một chút hứng thú nào, cũng không ra tay đối với ba người Trần Phong, mục tiêu duy nhất của bọn hắn, chính là những nguồn năng lượng tinh khiết kia! Đây chính là nguồn năng lượng mà bất luận một sinh mệnh nào cũng có thể sử dụng!

Đó là ——Sinh mệnh chi nguyên!

"Làm sao bây giờ?" Về mặt của Khổng Bạch có một chút khó coi.

Nguyên lai còn tưởng rằng có thể lặng lẽ hấp thu năng lượng trở về, hiện tại xem ra, ý nghĩ này của hắn đã quá mức ngây thơ, đám Cổ tộc này sẽ không cho phép bọn hắn nhúng tay vào chiến lợi phẩm của mình! Nguồn năng lượng tinh khiết, chính là chiến lợi phẩm lớn nhất của lần phát động chiến tranh này!

Rống! Một đám Cổ tộc hưng phấn phóng tới nguồn năng lượng tinh khiết.

"Làm sao bây giờ?" Ba người liếc nhau, đều cảm giác được sự nguy hiểm nồng đậm.

"Thời gian của chúng ta không còn nhiều." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Hiện tại đám Cổ tộc này chỉ là tiểu binh, một khi những cường giả của Cổ tộc xông đến, hoặc là vị Thánh Giả kia xong việc..."

Hai người Khổng Bạch nhất thời hiểu rõ, nếu như đến lúc đó, mới là tuyệt vọng thật sự! Về phần hiện tại...

"Giết đi!" Ánh mắt của Khổng Bạch lấp lánh: "Lão tử đã xuyên qua vô số thế giới, chuyện nguy hiểm hơn so với cảnh này cũng đã được chứng kiến vô số lần, chỉ là mấy tên Thú Nhân mà thôi, sợ cọng lông? !"

"Người thì sao?" Trần Phong nhìn về phía Tần Hải.

"Chiến!" Tần Hải chỉ nói một chữ.

"Rất tốt...vậy thì tới đi!" Máu tươi toàn thân của Trần Phong bắt đầu sôi trào, đã lâu lắm rồi, không có loại cảm giác này.

Phốc! Ba người đồng thời ra tay, mấy người Cổ tộc đi qua liền ngã xuống như rạ.

? ? ! Người Cổ tộc giật mình, lập tức chú ý tới ba người có chút khác loại này, giống như là Cổ tộc lại không giống như là Cổ tộc, nguyên lai lại là kẻ địch!

"Giết!" Đám người Cổ tộc đã kịp phản ứng.

Oanh! Từng đám binh sĩ lao về phía ba người Trần Phong.

"Tới đi!" Ba người Trần Phong cũng không hề sợ hãi, đám lính quèn này mạnh nhất cũng chỉ là cấp C, đối với bọn hắn mà nói, quả thực là dễ dàng như là cắt cỏ! Ba người đều có thể nhẹ nhõm quét ngang! Vừa giết chóc, vừa không ngừng đi vào trong nơi truyền thừa. Mục tiêu —— nguồn năng lượng tinh khiết!

Mà vào lúc này, ở trong chiến trường, cho dù phần lớn mọi người đều đang chém giết cùng với dã nhân, thế nhưng cũng có một số người chú ý tới tình huống ở bên trong nơi truyền thừa, có một cường giả Cổ tộc lạnh lùng liếc mắt nhìn qua.

"Các người, mau đi qua đó." Hắn chỉ một ngón tay vào ba người Trần Phong nói: "Giết chết ba người bọn họ!"

Truyền tống không gian?

"Vâng!" Một đám Cổ tộc bắt đầu lao qua.

Ngay khi ba người Trần Phong đang tàn sát đám lính quèn Cổ tộc, bỗng nhiên có từng đạo sát cơ đáng sợ buông xuống, ba người mạo hiểm tránh thoát!

Xoạt! Hơn mười đạo bóng đen buông xuống, đây là một chủng loại đặc thù thần bí nào đó của Cổ tộc, phía sau lưng của hắn có một đôi cánh thịt, tốc độ nhanh như tia chớp, nhanh đến mức gần như không có nào dùng mắt thường để nhìn! Đây là đội ngũ tia chớp của Cổ tộc.

"Vù!" Tàn ảnh lấp lóe, trên người của ba người Trần Phong xuất hiện từng đạo vết máu.

"Đã bị để ý rồi sao?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên thâm thúy.

"Cấp B!" Không Bạch lau lau vết máu trên mặt nói.

"Giết là được." Tần Hải tản ra sát ý nồng đậm.

Đến loại thời điểm này, đã không còn bất kỳ một đường lui nào! Bọn hắn vừa rồi có thể nhẹ nhõm tàn sát hết đám lính quèn của Cổ tộc, thế nhưng đây lại là một đội ngũ Cổ tộc đặc thù, nhất định phải đánh chết hết mới có thể tiến lên! Nếu không...bọn hắn sẽ bị mấy tên này tươi sống mài chết!

Vù! Hàn quang lấp lóe.

Ba người Trần Phong vội vàng nghĩ cách đánh chết cái đội ngũ tia chớp này, chỉ có điều là vừa chiến đấu không được bao lâu, bên kia lại không ngừng phái cường giả tới!

Cổ tộc, càng ngày càng nhiều! Giết chết một nhóm lại tới một nhóm khác chịu chết? Cường giả Cổ tộc giống như cũng không có phạm phải sai lầm ngu xuẩn như vậy.

Vào lúc nhìn thấy thực lực của ba người Trần Phong, bọn hắn đầu tiên là phải tới đội ngũ tia chớp có tốc độ nhanh nhất ngăn chặn ba người Trần Phong, sau đó lại điều động đội ngũ tinh anh tới! Ba người Trần Phong, trong nháy mắt lâm vào khốn cảnh, không có đường nào có thể trốn!

Cổ tộc...so với trong tưởng tượng còn muốn thông minh hơn nhiều.

Phốc! Trên người của ba người Trần Phong đã tràn đầy vết máu, trí tuệ cùng với thực lực của đám Cổ tộc này so với trong tưởng tượng còn phải mạnh mẽ hơn nhiều, bọn hắn coi như đánh không lại ba người Trần Phong, cũng sẽ dùng xa luân chiến để mài chết ba người Trần Phong ở ngay chỗ này.

Phốc! Trên người của Trần Phong lại nhiều hơn một đạo vết thương, hắn ngẩng đầu nhìn lại, viện binh của Cổ tộc đã xuất hiện! Ở nơi xa, con Cự Long màu đỏ kia đã bị Thánh Giả đè xuống đất đánh đập, đã hấp hối, đại quân dã nhân cũng đang kéo dài hơi tàn dưới thế tấn công của Cổ tộc...

Bầu trời ảm đạm dường như mang đến khói mù bất tận, bên trong ánh sáng u ám truyền đến âm thanh gào thét của cuộc chiến.

Oanh! Một chùm sáng sáng chói nổ tung ở bên người Trần Phong.

Một vị Cổ tộc mạnh mẽ có thể so với chiến sĩ cấp A rốt cục cũng đã chạy tới, đòn công kích kinh khủng kia buông xuống, có một cỗ lực lượng hút thở không thông bao phủ ba người Trần Phong!

Phải chết sao? Trái tim của ba người xiết chặt.

Xuyên qua? Không! Bạch chưa hấp thu đủ năng lượng căn bản là không có cách nào khởi động! Phản kháng? Thề xác cùng với tinh thần đã sớm mỏi mệt, lực lượng của ba người bị một đám Cổ tộc tiêu hao gần hết, lấy cái gì mà phản kháng! Cỗ lực lượng kinh khủng kia từ trên không trung buông xuống, uy năng mạnh mẽ bao phủ ba người, làm cho người ta cảm thấy ngạt thở, thật sự ngăn cản không nổi hay sao?

"Ài!" Có một tiếng thở dài truyền ra, Tàn Hải đi ra, hắn định dùng thân thể của mình để ngăn cản lần công kích này.

Chỉ có điều là, đúng vào lúc này, Trần Phong lại ngăn cản Tần Hải.

Ồ? Hai người Không Bạch nhìn lại, Trần Phong đi tới, ngăn cản ở trước mặt của hai người, bình tĩnh vươn tay.

"Người muốn làm cái gì?" Sắc mặt của hai người Không Bạch khẽ biến.

Trần Phong cũng không mở miệng, hắn chỉ bình tĩnh như vậy nhìn đòn công kích kia đánh tới, việc đã đến nước này, chỉ còn lại một loại biện pháp!

Quầng sáng may mắn! Khởi động!

Ô...ô...n...g ——Một vầng sáng nhân nhật lưu chuyển ở chung quanh, Trần Phong lại một lần nữa vào thời khắc nguy cơ khởi động Quầng sáng may mắn, hiệu quả cuối cùng là như thế nào, chỉ có trời mới biết!

Oanh! Đòn công kích kinh khủng kia đánh xuống, hào quang nổ tung.

Giá trị may mắn giảm xuống 1 điểm, trong ngực của Trần Phong có một thứ gì đó bỗng nhiên lấp lóe hào quang, toả ra một cỗ năng lượng kỳ dị, nhẹ nhàng bao quanh ba người Trần Phong.

Xoạt! Ba người Trần Phong trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

"A?" Đám người Cổ tộc thất kinh.

"Trốn rồi sao?" Vị cường giả Cổ tộc đã chạy tới kia nhíu mày, nhìn chăm chú vào phương hướng ba người Trần Phong biến mất, sau khi nhìn một lát, vẫn như cũ không thể phát hiện ra tung tích của ba người Trần Phong.

"Các người...đã trốn tới nơi nào?"

Mà vào lúc này, ba người Trần Phong chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, thế mà xuất hiện ở một nơi xa lạ.

"Đây là nơi nào?" Ba người quay đầu quan sát cái hoàn cảnh xa lạ này.

"Chúng ta trốn ra được?" Khổng Bạch kinh ngạc, Trần Phong thế mà còn có loại thủ đoạn này? Truyền tông không gian sao?

"Chắc là thế." Tàn Hải cũng nhìn về phía Trần Phong.

"Ta cũng không biết." Trần Phong từ trong ngực lấy ra kiện đồ vật đã phát huy ra tác dụng vào thời khắc mấu chốt, thì ra đúng là một bức tượng thiếu nữ!

Thứ này vừa rồi lấp lóe ra hào quang, đã đưa bọn hắn đến nơi đây! Thế nhưng mà, vì cái gì? ! Cho dù là giá trị may mắn phát huy tác dụng! Trong ấn tượng, bức tượng thiếu nữ này hẳn là phải nắm giữ lực lượng thời gian mới đúng!

Loại truyền tông không gian này... Trần Phong lắc đầu, cất bức tượng vào trong ngực nói: "Được rồi, trước tiên trốn đến địa phương an toàn lại nói."

"Ừm." Hai người Khổng Bạch gật gật đầu.

Chỉ có điều là, vào lúc ba người vừa muốn rời đi, tâm trạng bỗng nhiên chấn động, nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, dường như cảm giác có một chút không đúng, nơi này...

Xoạt! Gió rét thấu xương thổi qua, sương mù xen lẫn đầy trời, trên mặt đất thỉnh thoảng xuất hiện vài đồng đồ nát, còn có những bức vẽ, tượng đá đã bị Cổ tộc xóa dấu vết kia, một màn quen thuộc này...

"Chúng ta đã trở về rồi? !" Khổng Bạch không dám tin hỏi.

Nơi này, rõ ràng chính là nơi truyền thừa dã nhân! Không phải là ở thời cổ dã nhân kia, mà là nơi truyền thừa của bộ lạc dã nhân đã xuống dốc kia!

"Làm sao lại..." Khổng Bạch kinh sợ.

Ngoại trừ hắn ra, Trần Phong lại có thể xuyên qua? ! Không không không, cái lý do này hẳn là sẽ giải thích không thông a. Khổng Bạch có một chút phát mộng, bọn hắn lại có thể dễ dàng trở về như vậy? Hắn nhìn về phía Trần Phong.

Trần Phong hiển nhiên cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Trở về rồi? Chờ một chút, nếu như là do bức tượng thiếu nữ...thiếu nữ kia hiển nhiên nắm giữ lực lượng thời gian, năng lực của nàng dường như cũng có quan hệ cùng với thời gian, ban đầu cũng là như thế, cho nên nàng chưa chắc đã không thể làm ra chuyện này! Thế nhưng chỉ là một bức tượng cũng thể làm ra chuyện này dễ dàng như thế sao? Trần Phong không tin.

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Tần Hải cũng cảm thấy rất kỳ quái.

Cho dù trở về không hiểu thấu, thế nhưng ba người vẫn có một chút cảm giác là lạ.

"Chờ một chút, các người nhìn chỗ này đi." Khổng Bạch bỗng nhiên mở miệng.

Xoạt! Hai người Trần Phong nhìn lại, trên mặt đất, xuất hiện một cái hố cực lớn, từ hình dạng của cái hố mà xem, rõ ràng là do đòn công kích của cường giả Cổ tộc kia đánh tới bọn hắn tạo thành!

Tuỳ ý xuyên qua

Nói một cách khác...nơi này...

Xoạt! Ba người đồng thời nhìn lại, nơi này, lại đúng là cái vị trí mà bọn hắn đứng trước đó một phút!

Bọn hắn xuyên việt về trong hiện thực, cho dù thời gian đã phát sinh biến hóa, thế nhưng địa điểm lại giống với trước đó như đúc, vẫn ở ngay vị trí ban đầu! Cho dù, ở đây đã biến thành một đồng đồ nát.

"Chúng ta xuyên qua thời gian, lại không xuyên qua không gian hay sao?"
Trần Phong đang muốn hỏi cái gì đó.

Bỗng nhiên, bức tượng thiếu nữ trong ngực lại loé lên ánh sáng nhàn nhạt, vào thời điểm ba người kịp phản ứng, lại phát hiện ra khung cảnh đồ nát đã biến mất, hoàn cảnh an tĩnh đáng sợ lại một lần nữa trở nên huyền ảo.

"Là bọn hắn!"

"Thế mà lại xuất hiện!"

"Đáng chết, giết bọn hắn!"

Từng âm thanh tràn ngập sát ý truyền đến.

Chờ đến thời điểm ba người Trần Phong nhìn thấy rõ ràng, sắc mặt liền đại biến.

Ở nơi xa, đám người Cổ tộc đã chú ý tới bọn hắn, đã lao vọt tới, vị cường giả Cổ tộc kia càng là tức giận hoành không mà đến, tỏa ra lực lượng kinh khủng trên không trung!

"Chết đi!"

Oanh! Lực lượng cường đại buông xuống.

Mà ba người Trần Phong vẫn có một chút phát mộng, tình huống này là như thế nào? Bọn hắn lại trở về rồi? Chuyện này...

"Chẳng lẽ là..." Trần Phong nhìn bức tượng thiếu nữ trong tay một chút, lại nhìn công kích ở phía xa xa một chút, lại liên tưởng đến hình ảnh vừa rồi, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

Nếu như mình đoán không sai...Quầng sáng may mắn! Mở ra!

Trần Phong cầm bức tượng thiếu nữ trong tay.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ hào quang toả ra.

Đòn công kích kinh khủng, lại một lần nữa đánh vào chỗ trống! Ba người Trần Phong, lại một lần nữa biến mất tại chỗ, vô tung vô ảnh!

"Hả?"

"Lại chạy?"

Đám người Cổ tộc tức giận nói, vị cường giả Cổ tộc kia thì gắt gao nhìn chằm chằm vào nơi ba người Trần Phong biến mất, nói: "Các người tiếp tục thu lấy nguồn năng lượng tinh khiết, nơi này giao cho ta, ta ngược lại muốn xem xem...bọn hắn có thể tránh bao lâu!"

Mà vào lúc này, ba người Trần Phong chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, lại về tới đồng đồ nát trong nơi truyền thừa! Trên mặt đất...bên cạnh cái hố to do vị cường giả Cổ tộc đánh ra kia, lại xuất hiện thêm một cái hố nữa!

Trong ngực của Trần Phong, bức tượng thiếu nữ kia vẫn như cũ tản ra hào quang nhàn nhạt.

"Đi!" Hắn lôi kéo Tần Hải cùng với Không Bạch nhanh chóng rời đi khỏi nơi này, chạy đi một mạch vài trăm mét.

Xoạt! Hào quang trên bức tượng thiếu nữ biến mất, hư không biến ảo, bọn hắn một lần nữa trở lại nơi truyền thừa, trở lại nơi đang bị đám người Cổ tộc bao vây, thế nhưng khoảng cách so với lúc này biến mất, đã cách vài

trăm mét! Ba người bọn hắc không xuất hiện ở địa phương mình biến mất, mà xuất hiện ở địa phương chạy đến trong đồng đồ nát!

"Nguyên lai..." Trần Phong nhìn bức tượng thiếu nữ trong tay, nói: "Đây chính là lực lượng của ngươi!"

Trong nơi truyền thừa, cường giả Cổ tộc nghi hoặc nhìn ba người Trần Phong ở phía xa xa. Ba người bọn họ rõ ràng biến mất ở chỗ này, thời điểm xuất hiện một lần nữa, vậy mà lại xuất hiện ở một địa phương cách đó vài trăm mét, hoàn toàn không có bất kỳ một cái dấu hiệu nào! Truyền tống không gian? Ẩn thân? Gã có một chút không hiểu rõ. Bất quá, bất kể là như thế nào, cũng không thể gây trở ngại cho việc gã giết chết ba người này! Vô luận bọn hắc có thủ đoạn quỷ dị cỡ nào, chỉ cần giết bọn hắc, liền có thể giải quyết hết thảy.

Xoạt! Thân ảnh của gã bay lên, một lần nữa giết tới, chỉ có điều là, lần này khoảng cách của gã hơi xa một chút, cho dù đối với thực lực hôm nay của gã mà nói, chỉ cần chớp mắt là tới, thế nhưng bằng vào cái chớp mắt này, đã đủ cho ba người Trần Phong kịp phản ứng.

"Đi!" Ba người mạo hiểm tránh thoát.

Oanh! Ở vị trí bọn hắc vừa rời đi, có một đám Cổ tộc bị đánh chết.

"Hừ!" Vị cường giả Cổ tộc hừ lạnh một tiếng, quát lên: "Giết!"

Gã lại một lần nữa đánh tới.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh.

Xoạt! Hắc tiện tay vung lên, ngay vào thời điểm vị cường giả Cổ tộc đánh tới, ba người lại biến mất một lần nữa.

Oanh! Công kích lại đánh vào chỗ trống một lần nữa.

"Đáng chết!" Vị cường giả Cổ tộc nổi giận.

"Đi ra cho lão tử!"

Oanh! Vô số công kích đánh vào nơi ba người Trần Phong biến mất, từng đoàn từng đoàn năng lượng kinh khủng nổ tung, mặt đất bị oanh ra thành một cái hố sâu mấy chục mét, nhưng mà ba tên kia, giống như là đã biến mất.

"Làm sao có thể?" Vị cường giả Cổ tộc kinh sợ, gã không hiểu rõ, mấy tên gia hỏa yếu kém này, đã làm thế nào chạy trốn khỏi bàn tay của gã! Đây rõ ràng là chuyện không thể nào!

"Các người...trốn không thoát." Trong mắt của gã lóe lên ánh sáng màu đỏ.

Mà vào lúc này, trong đồng đồ nát truyền thừa, kèm theo một vệt hào quang nhàn nhạt, ba người Trần Phong một lần nữa xuất hiện ở đây. Bọn hắn, lại trở về.

"Quả nhiên là có thể được." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Vừa rồi hắn trở về chỉ là vì nghiệm chứng phỏng đoán của chính mình! Quả nhiên là như vậy! Dưới sự giúp đỡ của Quảng sáng may mắn, cộng thêm sự tồn tại của bức tượng thiếu nữ, khiến cho hắn có khả năng tùy ý chạy tới chạy lui ở bên trong đồng phế tích truyền thừa và nơi truyền thừa ở thời đại của dã nhân! Cho dù thời gian trở lại đồng phế tích truyền thừa sẽ không quá lâu, thế nhưng...đã đầy đủ!

"Tình huống này là như thế nào!" Không Bạch cùng với Tần Hải vẫn còn chưa hiểu đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

"Người cũng có năng lực xuyên qua?" Tần Hải kinh ngạc tán thán.

Không Bạch cũng khiếp sợ nhìn Trần Phong, Tần Hải không hiểu về phương diện xuyên qua, nhưng hắn lại rất rõ! Trần Phong đây đâu phải chỉ là xuyên qua, hắn mặc dù có thể xuyên qua thế nhưng điều kiện hạn chế lại vô cùng khinh khủng, hơn nữa xuyên qua thì không nhất định có thể trở về chỗ cũ, thế nhưng cái tên Trần Phong này...

Tùy ý xuyên qua! Vung tay lên, xuyên việt rồi, vung tay lên, lại trở lại rồi! Đến cùng ai mới là nhân vật chính? Không Bạch cũng không biết nói cái gì.

"Chỉ là hoán đổi hai cái thời không." Trần Phong bình thản trả lời một câu, trước mắt hắn cũng không có nhiều thời gian để nói rõ lí do, cho nên lựa chọn một câu giải thích thông tục dễ hiểu: "Ta có khả năng tạm thời trở về, thời gian duy trì..."

Trần Phong tính toán thời gian một chút rồi nói: "Một phút đồng hồ!"

Không Bạch cùng với Tần Hải cũng theo bản năng nhìn lại, nhìn vào màn sáng trên cổ tay của Trần Phong, thời gian đang tăng lên!

58! 59! 60!

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lại loé lên, ba người biến mất tại nguyên chỗ, trở lại nơi truyền thừa.

"Các ngươi quả nhiên lại trở lại rồi!" Vị cường giả Cổ tộc vẫn đang đứng ở đó chờ bọn hắn.

"Chết đi cho ta!"

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, Vị cường giả Cổ tộc đã sớm chuẩn bị lần này bộc phát ra uy năng kinh khủng khó có thể tưởng tượng!

Oanh! Mặt đất rung động, lực lượng đáng sợ đánh về phía ba người Trần Phong.

"Cẩn thận." Không Bạch kêu sợ hãi.

Nhưng mà, Trần Phong chỉ đạm mạc liếc nhìn, tùy ý phát phát tay.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển. ba người một lần nữa trở lại đồng đồ nát truyền thừa, Không Bạch cùng với Tần Hải liếc nhau: "..."

Bị hai phía truy sát

Đây là cái kỹ thuật quái quỷ gì?

"Chúng ta có thời gian một phút đồng hồ." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Xem ra...chúng ta có khả năng nhẹ nhõm đi đến chỗ sâu nhất trong nơi truyền thừa rồi." Không Bạch kinh ngạc nói.

Nắm giữ thần kỹ nghịch thiên như thế, bọn hắn muốn đi đến chỗ sâu nhất chẳng phải chỉ cần vài phút đồng hồ? Vị cường giả Cổ tộc kia cho dù có mạnh hơn, còn có thể quản được bọn hắn làm việc hay sao? ! Ha ha.

"Đi." Trần Phong hăng hái nói.

Bên trong gió lạnh đầy trời, ba người cấp tốc biến mất ở bên trong đồng đồ nát truyền thừa, chỉ có điều là, nơi đây là hạch tâm của nơi truyền thừa, di chuyển ở nơi đây cũng không phải là một chuyện đơn giản, ba người Trần Phong mới vừa đi không đến nửa phút, vậy mà đã gặp kẻ địch!

Dã nhân... dã nhân thám hiểm trở về!

"Rống!" Một đám mọi rợ trông thấy lồng năng lượng xung quanh ba người Trần Phong liền phát điên, nơi này có thể gặp được năng lượng, chỉ có thể là những sinh vật được hình thành từ năng lượng thuần khiết kia!

Rống! Một tiếng gào thét vang lên, mấy tên dã nhân tức giận xông lên.

Cấp B! Thuần một sắc cấp B! Ba người Trần Phong mặc dù có thực lực không tệ, thế nhưng mười tên dã nhân cấp B?

"Rút lui!" Ba người vội vã lui lại.

Chỉ có điều, nơi này thế nhưng chính là sân nhà của dã nhân! Đám dã nhân ở chỗ này thăm dò mỗi ngày không biết bao nhiêu lần, đối với mỗi một chỗ ở nơi này đều rất quen thuộc, ba người Trần Phong mới là người không biết

đường! Vèn vèn chạy trốn không đến mười giây đồng hồ, ba người Trần Phong liền bị bao vây, không có đường nào có thể trốn!

"Rống " Mấy tên dã nhân đắc ý rít gào, bọn hăn đem ba người Trần Phong bao vây lại, Khổng Bạch chật vật thôi động năng lượng phòng ngự.

"Chịu đựng." Trần Phong quét mắt nhìn mấy tên dã nhân.

"Một giây..."

"Hai giây..."

"Ba giây..."

"Đi!" Trần Phong quát khẽ một tiếng.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, ba người cấp tốc biến mất, chỉ có điều là, mới vừa chạy trốn từ trong tay của dã nhân, liền nhìn thấy vị cường giả Cổ tộc kia đang nhìn chăm chăm vào bọn hăn.

"Ôi má ơi." Mặt mũi của Khổng Bạch liền tối sầm.

"Đi!" Trần Phong lôi kéo hai người nhanh chóng chạy trốn.

Một giây... Hai giây...Ba giây...

Oanh! Sát chiêu của vị cường giả Cổ tộc buông xuống.

Xoạt! Ba người một lần nữa biến mất, mà vào lúc này, tại đồng đồ nát truyền thừa, mấy tên dã nhân đang mờ mịt bởi vì ba người Trần Phong biến mất, liền phát hiện ra ba người Trần Phong xuất hiện ở một địa phương cách đó không xa.

"Rống!" Bọn hăn gầm lên giận dữ, điên cuồng đuổi tới.

"M* kiếp!" Khổng Bạch tru lên một tiếng, vì sao có thể tùy thời xuyên qua mà còn bị hai phía truy sát! ! !

Trốn trốn trốn! Ba người điên cuồng chạy trốn.

Chỉ có điều là, dã nhân trong đồng đồ nát truyền thừa còn chưa tính, chỉ biết gắt gao bám theo ba người bọn hắn, thế nhưng vị cường giả Cổ tộc kia cũng không phải là kẻ ngu, mặc dù bị ba người Trần Phong trêu đùa mấy lần, thế nhưng gã rất nhanh liền hiểu rõ, con đường đi của ba người Trần Phong, rõ ràng là phương hướng đi đến nơi đặt nguồn năng lượng tinh khiết.

Nói một cách khác, vô luận biến mất bao nhiêu lần! Vô luận xuất hiện bao nhiêu lần! Con đường đi của ba người Trần Phong, thủy chung vẫn hướng đến nơi đặt nguồn năng lượng tinh khiết! Mục đích của bọn hắn, chung quy chính là nguồn năng lượng tinh khiết.

"Nếu là như thế, vậy thì dễ làm rồi." Vị cường giả Cổ tộc cười lạnh, gã đi đến một chỗ trên con đường hướng đến nguồn năng lượng tinh khiết, chờ đợi ba người Trần Phong xuất hiện.

"Cũng không sai biệt lắm." Vị cường giả Cổ tộc tính toán thời gian, gã không biết chính xác thời gian, thế nhưng gã lại có thể đoán ra được một chút, thời gian đại khái có, vị trí đại khái cũng có, như vậy...

Ô...ô...n...g —— Gã cảm giác được gợn sóng ở một nơi nào đó.

"Chính là lúc này!" Vị cường giả Cổ tộc bỗng nhiên bùng nổ.

Oanh! Công kích mạnh mẽ trong nháy mắt tỏa ra, ba cái thân ảnh xuất hiện trong nháy mắt liền biến mất, ở nơi đó, có máu tươi bắn ra.

"Trúng." Vị cường giả Cổ tộc cười lạnh một tiếng.

Cho dù ba người kia không xuất hiện hoàn toàn, thế nhưng gã lại nhìn thấy được máu tươi bắn ra, suy tính của gã quả nhiên là không sai, mục tiêu cuối cùng của ba người này chính là nguồn năng lượng tinh khiết!

"Thật là mỹ diệu a..." Vị cường giả Cổ tộc cười lạnh nói: "Ba tên tiểu gia hỏa các ngươi, còn có thể sống được bao lâu?"

"Hắc hắc hắc..." Vị cường giả Cổ tộc nhe răng cười, nếu như đã phát hiện được bí mật của ba người này, gã sẽ không để cho ba người này trốn thoát!

Mà vào lúc này, trong đồng đồ nát phế tích, ba người Trần Phong lách mình một cái, trong nháy mắt biến mất, lại trong nháy mắt xuất hiện, chỉ là thời điểm xuất hiện lần này, toàn bộ ba người đều bị trọng thương!

"Phốc!" Trần Phong nôn ra một ngụm máu tươi, chẳng ai ngờ được, vào thời điểm bọn hắn mới xuất hiện, thế mà lại nhận phải công kích mạnh mẽ như vậy!

"Đáng chết." Hai người Không Bạch cùng với Tần Hải cũng phun ra một ngụm máu tươi, lộ ra vẻ mặt khó coi.

"Bị nhìn thấu rồi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hoán đổi hai cái thời không tuy mạnh mẽ, thế nhưng một khi đường đi bị nhìn thấu, địch nhân xuất hiện ở trên đường đi phục kích bọn hắn, đối bọn hắn mà nói là quá mức trí mạng!

Như vậy không thể được...Trần Phong tự lẩm bẩm.

Mà càng thêm không ổn chính là, đúng vào lúc này, tiếng bước chân ở nơi xa vang lên, những tên dã nhân kia lại hưng phấn đuổi theo, hiển nhiên là muốn đem ba người Trần Phong đánh chết mới thôi.

"Phiền toái rồi." Ba người liếc nhau, đều cảm thấy cực kỳ khó giải quyết.

Ở nơi truyền thừa có một vị cường giả Cổ tộc đang nhìn chăm chăm vào bọn hắn, dã nhân ở trong đồng đồ nát truyền thừa này cũng đang đuổi giết bọn hắn, bàn tay vàng siêu cấp xuyên qua thời không thế mà cũng bị nhằm vào! Làm sao bây giờ? Trần Phong có chút đau đầu.

"Ta chỉ có thể kiên trì nhiều nhất là 10 giây." Không Bạch buông tay.

Ô...ô...n...g —— Quả cầu năng lượng màu lam lấp lánh, nói thật, nếu không phải có nguồn năng lượng cung cấp vô hạn, bọn hắn đã sớm hao hết năng lượng mà chết rồi! Thế nhưng coi như là có nguồn năng lượng vô hạn trợ giúp, đám dã nhân này liên tục công kích, hắn cũng không kiên trì được quá lâu!

Mười giây...Trần Phong nhìn thời gian, lại nhìn một chút đám dã nhân đang đuổi theo.

Truy sát... cường giả Cổ tộc...trong đầu óc của Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ.

Bọn hắn hiện tại dường như đang rơi vào một loại khốn cảnh nào đó, mong muốn tránh thoát công kích của dã nhân, chỉ có xuyên qua một cái thời không khác, thế nhưng ở cái thời không kia...còn có một vị cường giả đáng sợ hơn đang chờ bọn hắn! Hơn nữa đối phương đã sớm chuẩn bị, so với đám dã nhân không biết chuyện gì đang xảy ra này càng đáng sợ hơn!

Vị cường giả kia...Trần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút.

Vị cường giả Cổ tộc kia đã nhìn thấu bọn hắn, đứng đợi ở trên con đường đi đến nơi đặt nguồn năng lượng tinh khiết tập kích bọn hắn, chỉ cần bọn hắn đi theo con đường này, sẽ nhất định bị phát hiện!

Trừ phi, bọn hắn thay đổi phương hướng! Tâm trạng của Trần Phong bỗng nhiên khẽ động.

Đúng thế, vì sao lại không thay đổi một cái phương hướng khác?

Ôm cây đợi thỏ

Trần Phong đột nhiên nhìn về phía bên phải, cái chỗ kia, là một cái đường hầm bỏ hoang, sau khi bị phá hủy, đã biến thành một cái hang bị phá hỏng! Ngoại trừ che gió tránh mưa, thì không hề có tác dụng gì! Muốn đi vào trốn ở bên trong, chỉ có một con đường chết, thế nhưng đối với ba người Trần Phong mà nói...

"Đi! Trần Phong không có một chút do dự nào kéo hai người Tần Hải chạy vào bên trong cái hang.

"Rống!" Đám dã nhân truy giết tới, hưng phấn nhìn ba người Trần Phong trở thành rùa trong hồ, trong cái hang này, chỉ có một cái cửa hang, bọn hắn chỉ cần chặn ở nơi này, bọn gia hỏa này nhất định sẽ phải chết!

"Ha ha." Một đám dã nhân hưng phấn xông vào bên trong.

Chỉ có điều là, chờ đến thời điểm bọn hắn xông vào bên trong, lại kinh ngạc phát hiện ra, bên trong lại không có một ai! Ba người Trần Phong, lại một lần nữa biến mất!

Mà vào lúc này, ở nơi truyền thừa, vị cường giả Cổ tộc kia đã chờ sẵn trên đường đi, gã nhìn chăm chăm vào con đường này, chờ đợi ba người Trần Phong xuất hiện, chỉ có một chút ngoài ý muốn chính là, đến thời gian hạn định, ba người kia y nguyên vẫn không xuất hiện, gã đứng ở đó chờ đợi một hồi, vẫn như cũ không có ai xuất hiện.

"Có thể cách ly lâu hơn được một chút hay sao?" Vị cường giả Cổ tộc có một chút ngoài ý muốn.

Gã lý giải đối với loại năng lực này, chính là cách ly! Che giấu thân ảnh cùng với khí tức, đem chính mình cách ly trong hư không, loại năng lực không gian này gã đã từng thấy qua, mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng thời gian cách ly bình thường là cố định.

Chờ, hấn lựa chọn phương án chờ đợi, nhưng mà, thêm mười giây đồng hồ nữa trôi qua, gã mơ hồ có một chút cảm giác không thích hợp. Bỗng nhiên, ở nơi xa rồi loạn một hồi, ở bên ngoài một ngàn mét, gã thấy rất rõ ràng, có một vài bóng người bỗng nhiên từ bên trong một cái đường hầm nào đó đi ra, phóng tới nơi đặt nguồn năng lượng tinh khiết!

"Là bọn hấn!" Vị cường giả Cổ tộc nhú mày, bọn gia hỏa này thế mà thay đổi phương hướng!

Xoạt! Vị cường giả Cổ tộc nhanh chóng bay qua, chỉ có điều là, vị trí lần này quá xa xôi, gã phải mất một khoảng thời gian mới đuổi kịp. Mà vào thời điểm gã đuổi kịp, đối phương lại đột nhiên biến mất!

"Lại cách ly." Vị cường giả Cổ tộc cảm thấy bó tay bó chân, đối phương hiển nhiên là đã xem thấu thủ đoạn của gã, cho nên mới cố ý thay đổi phương hướng, đám gia hỏa này, so với đám dã nhân không có não này thông minh hơn gấp trăm lần!

Mà vào lúc này, tại đóng phế tích truyền thừa, vẻ mặt của Trần Phong lộ ra nét mừng.

Thành công rồi! Chỉ cần tránh đi cái con đường kia, vị cường giả Cổ tộc kia sẽ không biết ba người Trần Phong xuất hiện ở nơi nào, không chỉ có như thế, ở bên này cũng bắt đầu được đám dã nhân! Như vậy...thì bắt đầu đi!

Ba người Trần Phong bắt đầu tìm kiếm những cái hang, trong loại hoàn cảnh này thì lựa chọn những cái hang để di chuyển là tốt nhất.

Có khả năng ở bên trái, có khả năng ở bên phải...cũng có khả năng ở ngay trên đường đi! Quỹ tích của ba người Trần Phong trở nên rất khó nắm bắt.

Mà vị cường giả Cổ tộc một mực trông coi ba người Trần Phong vẻ mặt lại trở nên có một chút khó coi, đám Cổ tộc bình thường căn bản là không có cách nào tạo thành thương tổn cho ba người này, chỉ có hấn mới có thể! Thế nhưng mà một mình hấn...

"Đáng hận!" Vị cường giả Cổ tộc phẫn nộ.

Oanh! Từng cái hang bị đánh thành những đồng đồ nát, những người kia luôn có thể ở những địa phương không lường được đi ra, rất khó lòng phòng bị! Gã có cảm giác mình giống một con khỉ bị hí lộng!

Một lần...hai lần...ba lần...gã rút cục cũng dừng bước lại.

Dạng truy kích này đã biến thành không có một chút ý nghĩa nào, gã nhìn về phía chiến trường ở phía xa xa, nếu như dựa theo loại tiến độ này, trước khi dã nhân bị tàn sát hết, bọn gia hỏa này nhất định có thể thu được nguồn năng lượng, đây là chuyện mà gã tuyệt đối không cho phép! Những nguồn năng lượng tinh khiết kia, thế nhưng chính là chiến lợi phẩm của bọn hắn!

"Các ngươi cho rằng bằng vào loại thủ đoạn này liền có thể bức lui được ta hay sao?" Vị cường giả cổ tộc nhẹ nhàng cười.

Xoạt! Gã bay nhanh về phía trước, vậy mà vọt thẳng đến nơi đặt nguồn năng lượng tinh khiết, nếu như không có cách nào giết chết mấy tên tiểu tử kia, vậy cũng không cần phải truy giết nữa! Cùng với việc lãng phí thời gian truy kích bọn hắn, còn không bằng đến nơi đặt nguồn năng lượng chờ bọn hắn! Chỉ cần mục tiêu của bọn hắn là nguồn năng lượng tinh khiết, thì bọn hắn nhất định sẽ xuất hiện.

"Ta sẽ chờ các ngươi." Vị cường giả cổ tộc phát ra thanh âm tràn ngập sát ý.

Mà vào lúc này, Trần Phong chợt phát hiện ra không có người nào ngăn cản nữa, vào thời điểm đang kỳ quái, liền cảm nhận được ở nơi đặt nguồn năng lượng, có một cỗ khí thể cực kỳ mạnh mẽ!

"Ôm cây đợi thỏ sao?" Trần Phong hơi hí hí trông mắt lại.

Oanh! Ở nơi xa truyền đến một tiếng gào thét, toàn thân của con Cự Long bị máu tươi nhuộm đỏ, khí thế của Thánh Giả càng ngày càng kinh khủng, quân đội dã nhân cũng đang bại lui từng bước, thời gian lưu lại cho ba người Trần Phong, cũng không còn nhiều!

Ở bên trong nơi truyền thừa, ánh sáng lập loè ở phía trên nguồn năng lượng tinh khiết thu hút ánh mắt của vô số người, vị cường giả Cổ tộc đang đứng ở nơi đó, lặng lẽ chờ đợi con mồi hiện thân.

Xoạt! Mỗi lần trong hư không có ánh sáng lấp lóe, gã đều chú ý tới. Cho dù là ở bất cứ một góc độ nào, chỉ cần ba người kia muốn lấy được nguồn năng lượng tinh khiết thì nhất định phải xuất hiện ở đây!

"Ngưng!" Gã đã sớm chuẩn bị đầy đủ.

Chỉ cần những người này xuất hiện trong vòng trăm thước xung quanh gã thì sẽ bị gã phát giác.

Ô...ô...n...g ——Lại thêm một lần hào quang lấp lánh.

"Đến rồi!" Tâm trạng của vị cường giả Cổ tộc khẽ động.

Vị trí kia, bọn gia hỏa này lại muốn đi ra từ mặt đất? Buồn cười.

"Oanh!" Vàng sáng kinh khủng nổ tung.

Nguồn năng lượng cường đại ngưng tụ thành một thanh đại chùy ở trong tay của gã, trực tiếp nện vào mặt đất, ầm ầm một tiếng, mặt đất bị nện ra một cái hố to nhưng lại không thấy bất luận kẻ nào.

"Lại chạy trốn sao?" Gã cười lạnh.

Thủ đoạn của đối phương còn cường đại hơn so với trong tưởng tượng của gã! Thế nhưng... không quan hệ! Chỉ cần gã thủ ở chỗ này thì đối phương sẽ không có bất kỳ một cơ hội nào. Gã nhìn về phía xa, chiến đấu đã sắp kết thúc, để xem ba tên tiểu gia hỏa này còn có thể trốn được bao lâu?

Vù! Một bóng mờ lướt qua người của gã.

"Lại tới à." Gã cười lạnh một tiếng.

Oanh! Thân ảnh của ba người vừa mới xuất hiện ngay lập tức bị đập trở về.

Một lần! Hai lần! Ba lần!

...

Gã không lưu lại cho ba người kia bất cứ một cơ hội nào! Cuối cùng, ba người kia cũng ngừng lại.

Mà vào lúc này, ba người Trần Phong đang tràn đầy sự bất đắc dĩ nhìn về nơi đặt nguồn năng lượng tinh khiết, bọn hắn vốn định lặng lẽ ẩn núp trong mặt đất để tiến đến gần, thế nhưng bây giờ chỉ có thể hủy bỏ kế hoạch! Quá gian khổ.

Ban đầu nhìn thấy vị cường giả Cổ tộc canh giữ trên mặt đất, bọn hắn dự định ra tay từ dưới mặt đất, không nghĩ tới vị cường giả Cổ tộc ôm cây đợi thỏ này, lại đề phòng cả bên dưới mặt đất!

Tiền mua vé

Cái tên gia hỏa này chắc chắn là thân kinh bách chiến, hiển nhiên là người tầm thường không thể so sánh với gã.

Đám người Trần Phong lần lượt xuất hiện lại lần lượt bị đánh lui, cứ tưởng cách một lớp đất dày thì lực công kích của gã sẽ bị thuyên giảm, bọn hắn có thể thuận lợi chạy trốn! Thế nhưng...liên tục mấy chục lần, bọn hắn vẫn không thể tìm ra một chút sơ hở. Cho dù là ở phương hướng nào! Ở bất cứ một cái góc độ nào!

"Ta cảm thấy có một chút khó chịu." Tần Hải thở dài.

"Có cảm giác giống như là chuột đất bị đánh." Không Bạch vô lực nói.

Trần Phong: "..."

Tên kia không phải là đang chơi trò đánh chuột đất hay sao? Chẳng qua hiện tại bọn hắn đã trở thành chuột đất mà thôi. Chỉ cần bọn hắn lộ ra một chút khí tức thì ngay lập tức sẽ bị thanh chùy năng lượng kia đập tới!

Không thể như vậy được... Trần Phong nhíu mày, liệu mạng sao? Thực lực của vị cường giả Cổ tộc này quá mức kinh khủng, bọn hắn không dám chắc là có thể đánh thắng hay không!

Đây chính là cường giả cấp A đỉnh phong a! Bọn hắn không có kinh nghiệm chiến đấu với loại đối thủ này!

"Sức chiến đấu của ta nhiều nhất cũng chỉ có thể đối kháng với cấp B đỉnh phong bình thường." Không Bạch buông tay.

"Ta cũng vậy." Tần Hải gật gật đầu.

"Ta cũng thế." Trần Phong thở dài.

Ngoại trừ lợi dụng điều kiện cùng với hoàn cảnh đặc thù chém giết, thực lực cá nhân của ba người chỉ có thể đối kháng với cấp B đỉnh phong! Mặc dù Trần Phong đã đột phá nhưng bởi vì vừa mới đột phá cấp B, tinh thần lực tăng lên cũng không được bao nhiêu, gen năng lực cấp B cũng chưa dung hợp nên không có cách nào đối kháng với cường giả cấp A, chứ đừng nói đến vị cường giả cấp A đỉnh phong này!

"Đề ta nghĩ xem..." Trần Phong xoa xoa đầu.

Nếu như dùng thủ đoạn bình thường không thể nào đánh giết, như vậy cũng chỉ có thể sử dụng thủ đoạn đặc thù!

Cổ tộc... cấp A đỉnh phong...Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ. Bọn hắn không thể dừng ở chỗ này quá lâu, thời gian vừa đến thì nhất định phải trở về nơi truyền thừa, mà vị cường giả Cổ tộc kia cũng đang ở đó chờ bọn hắn!

"Nếu không, chúng ta trực tiếp xuất hiện bên trên nguồn năng lượng?" Tàn Hải kiến nghị.

"Không được." Không Bạch không một chút do dự bác bỏ.

"Vì sao?" Tàn Hải không thể hiểu được.

"Đi đến đó thì làm được cái gì? Chịu chết sao?" Không Bạch thở dài: "Muốn hấp thu được nguồn năng lượng tinh khiết cũng cần phải có thời gian, ta phải hấp thu đầy đủ năng lượng mới có thể có đủ năng lượng cần thiết để xuyên qua!"

"Nếu như trực tiếp đi qua..." Không Bạch nghĩ: "Chúng ta nhất định sẽ bị miểu sát."

Tàn Hải im lặng, như thế cũng không được sao? Vậy thì phải làm thế nào?

"Có lẽ cũng không phải là không được." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Hả?" Hai người đồng thời nhìn lại.

Vị cường giả Cổ tộc kia thủ hộ gấu ở nơi đó làm sao có thể có cơ hội hấp thu nguồn năng lượng? Coi như là muốn kéo dài một giây cũng không có khả năng! Một giây! Nhiều nhất một giây, bọn hắn nhất định sẽ chết!

"Ta hỏi ngươi." Bỗng nhiên Trần Phong nhìn về phía Khổng Bạch hỏi: "Ngươi hấp thu nguồn năng lượng cần bao nhiêu thời gian?"

"Ta?" Khổng Bạch suy nghĩ rồi nói: "Nếu như chỉ xuyên qua một lần, với trình độ nguồn năng lượng ở đây thì ta chỉ cần 20 giây là đủ rồi."

"Rất tốt." Hai mắt của Trần Phong sáng lên, nói: "Chính là nó!"

"Mặc dù chúng ta không có cách nào kiên trì thời gian quá lâu trong tay của vị cường giả Cổ tộc kia, thế nhưng có ai quy định, phải nhất định ở bên kia mới có thể hấp thu nguồn năng lượng tinh khiết?" Trần Phong cười lạnh.

Oanh! Ở nơi truyền thừa, vị cường giả Cổ tộc yên lặng chờ ba người Trần Phong xuất hiện.

Căn cứ vào thời gian mà gã suy tính, hẳn là cũng không sai biệt lắm, gã dùng tinh thần lực mạnh mẽ cảm ứng, trải rộng ra xung quanh phạm vi một ngàn mét, dò xét cẩn thận từng góc một, chờ đợi sự xuất hiện của bọn hắn. Mà đúng vào lúc này...

Ồ...ô...n...g ——Cảm ứng tinh thần của gã đã nhạy bén bắt được một cỗ khí tức, vị trí của bọn hắn... không ngờ lại ở bên dưới nguồn năng lượng tinh khiết! Bọn hắn dự định hấp thu nguồn năng lượng từ phía dưới!

"Thật là thông minh." Vị cường giả Cổ tộc cảm thán, nhưng gã lại cười lạnh nói: "Đáng tiếc, ta đã sớm nghĩ đến chuyện này."

Xoạt! Thân ảnh của gã trong nháy mắt đã xuất hiện ở dưới mặt đất.

Oanh! Vàng sáng trong tay của gã nổ tung, công kích mạnh mẽ đánh ra, chỉ là ngay vào lúc công kích đánh tới, ba người kia lại một lần nữa biến mất!

"Lại chạy trốn?" Vị cường giả Cổ tộc nhíu mày.

Kẻ địch đã bị đánh lui, nhưng gã lại có một cảm giác cổ quái, gã luôn có một cảm giác... có cái gì đó không đúng?!

Bọn hắn chỉ giữ vững được một giây đồng hồ thì chắc là không làm được gì đâu? Gã ổn định tâm trạng.

Xoạt! Cảm ứng tinh thần lan tràn ra xung quanh, gã tiếp tục chờ cơ hội.

Quả nhiên, những người kia sau đó lại tiếp tục xuất thủ, chỉ có một chút ngoài ý muốn chính là, không ngờ đối phương lại chỉ xuất hiện ở phụ cận nguồn năng lượng tinh khiết.

Oanh! Gã tiện tay oanh qua, đối phương lại một lần nữa rời đi.

Vị cường giả Cổ tộc chau mày, mặc dù không có bất cứ vấn đề gì nhưng hắn vẫn cảm giác được có cái gì đó không thích hợp, đây là trực giác mà gã luyện ra trong bao nhiêu năm ma luyện của mình! Ba người kia...

Xoạt!

Một lần, hai lần, ba lần...vị cường giả Cổ tộc đang tìm vấn đề, đem toàn bộ lực chú ý đặt lên trên người của ba người này, muốn nhìn rõ xem bọn hắn đang muốn làm cái gì?! Muốn dùng một đòn đánh chết bọn hắn, giải quyết hoàn mỹ chuyện này, sau đó gã rốt cục cũng phát hiện ra một vấn đề! Nguồn năng lượng đang bị giảm bớt!

Xoạt! Gã đột nhiên bay lên trên không trung, từ trên cao nhìn xuống, gã dần dần phát hiện ra, nguồn năng lượng tinh khiết lớn như vậy mà cơ hồ đã bị lấy hết, chỉ lưu lại một chút năng lượng yếu ớt ở bên ngoài lớp vỏ!

Mỗi một lần đối phương xuất hiện lại lấy đi mất một khối năng lượng! Vỏ ngoài của nguồn năng lượng cực kỳ giống với một khuôn mặt cười hình cầu, đang liếc nhìn vị cường giả Cổ tộc, trong ánh mắt tràn đầy sự trào phúng.

Trong đồng đồ nát truyền thừa, Không Bạch đang hấp thu một khối năng lượng tinh khiết cuối cùng trong tay. Trải qua mấy chục lần xuyên qua, bọn

hắn rút cục cũng gom góp đủ nguồn năng lượng tinh khiết, nguồn năng lượng nguyên bản cũng đã bị bọn hắn lấy đi mất bảy, tám phần.

"Lần này chắc là đủ rồi chứ?" Tần Hải trầm giọng hỏi.

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu.

Nguồn năng lượng tinh khiết đã đầy đủ, bước kế tiếp chính là xuyên qua! Bọn hắn ngoài ý muốn lạc tới nơi này cuối cùng cũng đã có thể trở về, mặc dù có một chút tiếc nuối vì không đạt được truyền thừa của dã nhân, nhưng những đồ vật mà bọn hắn nhìn thấy ở nơi này, cũng đã đủ để hồi vốn cho tiền mua vé. Ừm... chính là tiền mua vé xuyên qua, bởi vì muốn gom góp đủ nguồn năng lượng cần thiết để xuyên qua cũng rất không dễ dàng.

"Quá gian nan." Trần Phong cảm khái một tiếng.

"Vậy cũng không cần thiết phải đem cái vỏ ngoài của nguồn năng lượng tinh khiết tạo hình thành cái biểu cảm kia chứ..." Tần Hải bất lực nói.

Cám ơn người

Người nói xem, người đi thì đi đi, lấy hết năng lượng thì lấy hết đi, lại còn đem cái vỏ ngoài của nguồn năng lượng tinh khiết tạo hình thành một cái biểu cảm trào phúng! Thật là khi dễ người quá mức a! Hắn không cần nghĩ cũng biết vị cường giả Cổ tộc kia sẽ tức giận thành cái dạng gì! Ừm... lực sát thương của biểu cảm chung quy vẫn rất là lớn.

"Đây gọi là giải trí." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của Tần Hải cười nói: "Dù sao thì cũng cần phải giải trí một chút trong lúc mệt mỏi."

Chỉ là Trần Phong ngoài ý muốn phát hiện ra tinh thần của Tần Hải dường như có một chút hốt hoảng, không biết là Tần Hải đang suy nghĩ cái gì, khiến cho hắn có một cảm giác là lạ.

Bởi vì liên quan đến sự tình sức chiến đấu hay sao? Trần Phong trầm ngâm trong lòng, loại chuyện này, hắn thật sự không biết an ủi Tần Hải ra sao.

Tần Hải từng là thiên chi kiêu tử, cho dù là đã vứt bỏ tinh thần chọn con đường tu luyện thân thể, cũng vô cùng hung mãnh, có sức chiến đấu rất mạnh mẽ, thế nhưng bây giờ hắn lại bị Trần Phong cùng với Không Bạch đả kích...

Loại phương diện dùng lời nói để an ủi người này, Trần Phong không am hiểu a.

"Đừng có suy nghĩ nhiều." Trần Phong chỉ có thể nói: "Sau khi trở về chúng ta sẽ giúp người suy nghĩ biện pháp."

"Không có việc gì." Tần Hải lắc đầu: "Không phải là bởi vì chuyện này, ta chỉ đang nghĩ về những chuyện khác."

"Không có việc gì thì tốt." Trần Phong buông sự lo lắng trong lòng xuống.

Mà vào lúc này, quá trình Không Bạch hấp thu năng lượng đã dần dần kết thúc.

"Không sai biệt lắm." Khổng Bạch nói.

"Rất tốt." Tinh thần của Trần Phong trở nên hưng phấn, như vậy mục tiêu kế tiếp chính là xuyên qua!

Bọn hấn... đã đến lúc phải trở về rồi! Bởi vì trong lúc vô tình gặp phải mối nguy mà bọn hấn xuất hiện ở đây, ba người ở cái thời đại cổ xưa này chấp trùng lên xuống trải qua nhiều lần sinh tử, cuối cùng vẫn nên trở về! Thời đại Hoang cổ... Vĩnh biệt.

"Đi!" Khổng Bạch vung tay lên.

"Quầng sáng may mắn! Mở ra!" Trần Phong mở Quầng sáng may mắn ra.

"Xuyên qua cho ta!" Khổng Bạch gầm lên giận dữ.

Oanh! Một cột sáng bỗng nhiên bắn thẳng vào mây trời.

Hiện tại bọn hấn đang ở trong đồng đồ nát truyền thừa, nếu như trở lại thời đại gen hấn là sẽ trực tiếp xuất hiện ở đây, đây là kết quả tốt nhất.

Nhưng không ngờ được, đúng vào lúc này, thế giới của đồng đồ nát truyền thừa bỗng nhiên dừng lại, toàn bộ thế giới vỡ vụn như pha lê, bọn hấn lại trở về nơi truyền thừa!

"Không tốt." Sắc mặt của ba người nhất thời đại biến.

Thế mà lại quay trở lại! Xuyên qua... chỉ có ở nơi truyền thừa mới có thể xuyên qua hay sao? Dựa vào trạng thái 'Nửa xuyên qua' của bọn hấn, nhất định phải trở về đến trạng thái bình thường, mới có thể tiếp tục xuyên qua hay sao? Không có người nào biết rõ! Đây là tình huống bất ngờ mà bọn hấn gặp phải.

Oanh! Cột sáng kinh khủng bắn thẳng vào mây trời đã hấp dẫn vô số người.

Vào giờ khắc này, cho dù là Thánh Giả ở chiến trường xa xôi cũng đều chú ý đến tình huống ở nơi này, hấn vền vền chỉ dùng ánh mắt quét qua, liền tỏa ra sát ý vô tận.

"HUU...U...U...U...U !" Hào quang kinh khủng hoành không mà đến.

"Giết!" Thanh âm của Thánh Giả lạnh buốt, tràn ngập mùi máu tanh.

Oanh! Bầu trời nổ tung.

Thời gian dường như đứng im tại thời khắc này.

Thời gian Không Bạch cần để xuyên qua rất ngắn, căn cứ vào kinh nghiệm trước đó của hắn thì chỉ cần một giây, thế nhưng hiện tại, cho dù là một giây cũng không tranh thủ được.

Cột sáng xuyên qua quá mức chói mắt!

Oanh!

"Chết đi!" Vị cường giả Cổ tộc ở khoảng cách gần nhất đã đánh tới, trong mắt của gã tràn ngập sự phẫn nộ, đối với mấy tên gia hỏa đã trêu đùa chính mình nhiều lần này, sự nhẫn nại của gã đã sớm đến cực hạn!

"Trần Phong!" Không Bạch kêu lên một tiếng đầy sợ hãi.

Ô...ô...n...g ——Trần Phong ngưng tụ năng lượng trong tay.

Năng lượng hoá vũ trang!

Thiên Huyền ——

Trần Phong lúc này không hề keo kiệt tiêu hao giá trị may mắn, tận lực tăng cường thực lực của mình lên! Chỉ là hắn biết rất rõ thực lực của mình, coi như có thi triển năng lực năng lượng hoá vũ trang...

"Ta tới." Tàn Hải hít vào một hơi thật sâu.

Lực lượng cường đại nhất của Trần Phong là năng lượng hoá vũ trang! Năng lượng hoá vũ trang có thể tăng cường thực lực của hắn lên mấy lần, thế nhưng sức chiến đấu của bản thân Trần Phong cho dù có được tăng cường cũng chỉ có thể khiêu chiến với cấp B đỉnh phong! Đây là cực hạn của hắn!

Còn Tần Hải? Hắn không có bất kỳ một sự tăng cường nào, không có bất kỳ năng lượng gì, chỉ bằng thân thể cũng đủ để đối kháng cấp B! Như vậy, nếu như đem năng lượng hoá vũ trang thì triển lên trên người của hắn...

Xoạt! Vô số hào quang ngưng tụ, quần áo trên người của Tần Hải nổ tung, năng lượng hoá vũ trang trong chớp mắt ngưng tụ.

Hoàn tất!

"Xoạt!" Tần Hải mở hai mắt ra, ánh mắt như điện.

Cảm thụ lực lượng mệnh mông trong cơ thể, cảm thụ bộ cơ giáp năng lượng kinh khủng ở trên người, hắn tràn đầy sự tự tin.

Oanh! Tần Hải đột nhiên vung ra một quyền, một quyền đáng sợ gần như khiến cho không gian nổ tung.

Oanh! Hư không rung động, trong mắt của ba người lóe lên vui mừng.

Chặn được rồi! Cho dù có một chút miễn cưỡng, cho dù chống đỡ không được bao lâu, cho dù Tần Hải vẫn như cũ ở thể yếu, thể nhưng hắn vẫn có thể tranh thủ được nửa giây!

Xoạt! Hào quang quanh người Không Bạch ngưng tụ lại, sắp bắt đầu xuyên qua!

Nhưng mà, vào ngay lúc này, ở cái chiến trường xa xôi kia, ý chí của Thánh Giả đã buông xuống, đó vền vẹn chỉ là một chữ "Giết" mà hắn phun ra từ trong miệng, vậy mà lại kèm theo ý chí kinh khủng đánh tới.

Tạch... ! Một cỗ ý chí đánh tới, vền vẹn chỉ là ý chí va chạm, cột sáng xuyên qua của Không Bạch vậy mà lung lay sắp đổ!

"Không tốt!" Sắc mặt của Không Bạch đại biến, hắn bị áp chế! Hắn đã xuyên qua vô số lần, chưa bao giờ thấy tình huống nào như thế này, cột sáng xuyên qua gần như không thể bị ngăn cản, lại bị một chữ "Giết" chế trụ!

Ô...ô...n...g —— Cột sáng xuyên qua trở nên ảm đạm, ba người nguyên bản đã sắp rời đi cái thế giới này, thế mà bị buộc ngừng lại.

"Đáng chết." Khổng Bạch nuốt một ngụm nước bọt, lo lắng nói: "Năng lượng tiêu hao quá nhanh, cứ tiếp tục như vậy, nguồn năng lượng cần thiết cho năng lực xuyên qua rất nhanh sẽ bị tiêu hao hết, đến lúc đó chúng ta..."

"Đề ta thử một chút." Trần Phong cắn răng nói.

Bởi vì không biết năng lực xuyên qua đến cùng sẽ cần bao nhiêu giá trị may mắn, cho nên hắn vẫn một mực bảo lưu, thế nhưng...bây giờ chỉ có thể liều mạng!

Chỉ là nếu như bây giờ sử dụng hết, chờ một hồi nữa xuyên qua không đủ giá trị may mắn mới là một chuyện khôi hài, ba người bọn hắn chỉ sợ là thật sự phải lưu lạc ở trong vũ trụ vô tận a?

Mặc kệ, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm hắn vừa mới chuẩn bị xuất thủ, Tần Hải bỗng nhiên mở miệng.

"Trần Phong." Tần Hải bỗng nhiên cười nói: "Cám ơn ngươi."

"Cái gì?" Trần Phong nhíu mày, lúc này nói chuyện này để làm cái gì?

"Ngươi từng đã cứu ta...ta biết ngươi muốn trợ giúp ta, mong muốn dìu dắt ta, cho nên vào thời điểm chế tác thuốc thử gen đột phá, kiểu gì cũng sẽ lưu lại cho ta một phần."

Bái ta làm thầy?

"Đến thời điểm người thu được đồ tốt, sẽ luôn nói Hầu Lượng cho ta."

"Ta biết ta không nên làm như thế."

"Ta nên sống thật tốt, báo đáp cho người mới đúng."

"Thế nhưng mà...thật xin lỗi."

Tần Hải lẩm bẩm một tiếng.

Oanh! Hắn dùng một quyền bức lui vị cường giả Cổ tộc.

"Ta không cam tâm."

"Không cam tâm trở thành sự vương vãi của các người!"

"Ta...Tần Hải!"

"Tuyệt đối không phải là một người không có chí tiến thủ!"

Tần Hải gầm lên giận dữ.

Xoạt! Mượn năng lượng trên bộ cơ giáp năng lượng, trong tay của Tần Hải, xuất hiện một thanh kiếm năng lượng màu vàng óng, lấp lánh ở trong tay của hắn, rõ ràng là chuôi kiếm mà trước đây hắn đã chém giết quái vật Âm Năng!

"Tạm biệt!" Tần Hải bỗng nhiên lao ra.

Coong! Thanh kiếm năng lượng màu vàng óng tỏa ra hào quang trước nay chưa từng có, vào thời khắc này xỏ xuyên qua toàn bộ bầu trời, chém về phía chữ "Giết" đang ở trên không trung hạ xuống kia.

Oanh! Ánh sáng chói mắt nổ tung.

"Tần Hải!" Trần Phong gầm lên giận dữ.

Tạch... ! Bên trong hào quang đầy trời, sự áp chế của Thánh Giả được bùng lỏng một tia. Tần Hải ở dưới sự tăng cường của bộ cơ giáp năng lượng, đã đánh ra một kích quá mức mạnh mẽ! Cho dù là ý thức của Thánh Giả cũng xuất hiện vết rách! Cột sáng xuyên qua đang ảm đạm trong nháy mắt lại tăng vọt!

Oanh! Cột sáng xuyên qua xỏ xuyên bầu trời, thân ảnh của hai người Trần Phong trong phút chốc biến mất tại nguyên chỗ!

Thành công xuyên qua!

Oanh! Thời không chung quanh lưu chuyển.

"Tần Hải!" Trần Phong gắt gao nhìn chăm chăm vào thân ảnh đang dần trở nên mờ nhạt kia.

Tên gia hỏa này...hắn làm sao lại...Trần Phong nắm thật chặt hai quả đấm.

Chẳng ai ngờ rằng, cuối cùng lại phải để cho Tần Hải hi sinh cứu bọn hắn! Tâm trạng của Trần Phong khẽ run.

Mà vào lúc này, hư không vỡ tan, trước mắt có vô số hào quang lưu chuyển.

"Nén bi thương." Không Bạch thở dài một tiếng.

Ô...ô...n...g ——Nguồn năng lượng vô hạn thôi động, chỉ có như thế, Không Bạch mới có thể duy trì xuyên qua.

Thời gian nhận biết của Không Bạch cùng với Tần Hải cũng không dài, cũng không quá mức thương cảm, nhưng Tần Hải dù sao thì cũng vì bọn hắn mà chết, đây là một lần nhân tình mà hắn vĩnh viễn không thể hoàn lại được.

Ý chí mạnh mẽ của người này, khiến cho hắn cảm thấy kính nể!

"Xuyên qua còn cần vận may của người." Không Bạch thấp giọng nói, Tần Hải chết rồi, thế nhưng bọn hắn vẫn còn sống.

"Ta biết." Trần Phong khép hờ hai mắt.

Quầng sáng may mắn vẫn đang lặng yên không một tiếng động vận hành, tại thời điểm xuyên qua, giá trị may mắn đã tiêu hao rất nhiều, số điểm giá trị may mắn cần thiết đã được rút đi!

Số giá trị may mắn còn lại... Trần Phong đột nhiên mở ra con mắt ra.

"Người muốn làm cái gì?" Không Bạch hỏi.

"May mắn..." Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh.

Đúng thế, may mắn! Ai nói Tần Hải ở loại địa phương kia nhất định sẽ chết? !

Không nhất định! Cho dù là xác suất còn sống rất thấp! Trần Phong nhìn một chút giá trị may mắn còn sót lại, bởi vì hắn hôn mê ở cái thế giới kia trọn vẹn một tháng, tích lũy được mấy trăm điểm giá trị may mắn, cho dù đã tiêu hao cho năng lực xuyên qua, vẫn còn lại trọn vẹn 150 điểm!

"150 điểm, đầy đủ!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Quầng sáng may mắn! Khởi động!

Ồ...ô...n...g ——Trần Phong cảm giác được một cỗ lực lượng lặng yên không một tiếng động tản ra.

Nếu như bọn hắn đã trở lại thời đại gen, căn bản là không có cách nào thay đổi, thế nhưng hiện tại bọn hắn vẫn đang ở trong quá trình xuyên qua, không biết sẽ mất bao nhiêu thời gian! Nếu như thế...

"Tiêu hao hết 150 điểm giá trị may mắn, khiến cho Tần Hải sống sót..."
Trần Phong thở dài một tiếng.

Xoạt! 150 điểm giá trị may mắn trong chớp mắt tiêu hao hết! Trần Phong vô lực ngã xuống trên mặt đất, Không Bạch đỡ lấy hắn, thấp giọng hỏi:
"Không sao chứ?"

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu.

"Người giúp Tần Hải sao..." Trong ánh mắt của Khổng Bạch lóe lên hào quang kỳ dị.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu nói: "Nhưng mọi chuyện tiếp theo, phải dựa vào bản thân của hấn."

"Thật sao?" Khổng Bạch cảm thấy kinh ngạc.

May mắn! Quả nhiên là một loại lực lượng thần kỳ!

Mà vào lúc này, quá trình xuyên qua của bọn hấn đã tới lúc trọng điểm, ánh sáng trong đường hầm xuyên qua dần dần tiêu tán, ở nơi xa xuất hiện một cái cửa hang lóng lánh ánh sáng màu trắng.

"Hi vọng vận may của ngươi thật sự hữu hiệu." Khổng Bạch hít vào một hơi thật sâu, ngăn chặn sự khẩn trương trong lòng, nói: "Có thể trợ giúp Tần Hải sống sót, cũng có thể...trợ giúp chúng ta trở về!"

"Chắc chắn." Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

Oanh! Thân ảnh của hai người biến mất ở trong ánh sáng.

Mà vào lúc này, ở nơi truyền thừa, trận đại chiến đã kết thúc, Tần Hải quỳ một chân trên mặt đất, bộ cơ giáp năng lượng trên người đã biến mất, quần áo toàn thân rách tả tơi, vết máu loang lổ, hấn nhìn về địa phương hai người Trần Phong biến mất, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười: "Thành công rồi..."

Tạch... ! Chung quanh truyền đến tiếng bước chân nặng nề, vị cường giả Cổ tộc bị hấn đánh lui đã chạy đến, từng đám binh sĩ Cổ tộc cũng đã xuất hiện, bọn hấn võ trang đầy đủ, đem Tần Hải bao vây lại.

"Chết đi!" Vị cường giả Cổ tộc tức giận đánh tới.

"Ha ha, tới đi." Tần Hải cười to một tiếng.

Trước mặt cái chết, hấn vẫn rất bình tĩnh, nếu có kiếp sau...hấn nhất định phải trở thành nhân vật chính!

Oanh! Hào quang năng lượng tỏa ra trên không trung, máu tươi bắn ra.

Mà vào lúc này, Thánh Giả ở phía xa xa chỉ lạnh lùng nhìn một màn này, cho dù Tần Hải có thể phá hủy ý chí của hắn làm cho hắn hơi kinh ngạc, thế nhưng cũng vền vẹn chỉ là có một chút kinh ngạc mà thôi. Chỉ có điều là vào lúc này, trước mắt của hắn bỗng nhiên lóe lên một đoạn hình ảnh, là một đoạn hình ảnh hắn đã giấu trong lòng rất lâu.

"Vì cái gì...ta lại bỗng nhiên nhớ đến hắn?" Thánh Giả bỗng nhiên nhìn về phía Tần Hải.

"Là bởi vì ngươi sao? Nhất định là thế, là bởi vì hai người các ngươi tương tự với nhau..."

"Có lẽ, đây chính là duyên phận." Thánh Giả thở dài một tiếng.

Ô...ô...n...g ——Hắn phát phát tay, hết thủy năng lượng tiêu tán.

Tần Hải kinh dị nhìn cảnh này, cỗ năng lượng sắp xuyên thủng hắn lại biến mất, ở nơi xa Thánh Giả lại đi từng bước tới trước mặt của hắn.

"Ngươi, có bằng lòng bán ta làm thầy hay không?"

Oanh! Hào quang trước mắt dần dần biến mất, lộ ra một khung cảnh quen thuộc, gió lạnh thấu xương thổi qua.

"Chúng ta đã thật sự trở về rồi!" Không Bạch mừng như điên.

Trở về, thật sự trở về rồi! Bọn hắn trải qua thiên tân vạn khổ, chung quy cũng đã trở về được! Hắn xuyên qua vô số lần, chưa từng có lần nào lại thống khoái như vậy!

Thế mà thật sự có thể trở về! Vậy sau này chẳng phải là...Không Bạch mừng rỡ.

Hắn nhìn về phía Trần Phong, lại thấy Trần Phong vô cùng bình tĩnh.

"Còn đang suy nghĩ về sự tình của Tần Hải?" Khổng Bạch hỏi.

"Ừm." Trần Phong nhíu mày, dường như đang suy tư điều gì, đột nhiên hỏi:
"Chúng ta còn có thể trở về cái thế giới kia hay không?"

"Ngươi muốn..." Khổng Bạch đột nhiên trừng lớn con mắt, cái tên này lại muốn trở về!

Trần Phong muốn trở lại cái thế giới kia, a, không đúng, hắn muốn trở lại cái thời không kia đem Tần Hải mang về!

Hùng Nhị

Bất quá, muốn xuyên qua cái thời không kia...Khổng Bạch khép hờ hai mắt.

Ô...ô...n...g —— Hắn dùng nguồn năng lượng còn sót lại thử một chút.

"Không được." Khổng Bạch lắc đầu: "Nói thật, ta xuyên qua nhiều lần như vậy, bình thường đều là xuyên qua các thế giới khác nhau, chỉ có kích phát năng lượng đặc thù, mới gặp được tình huống xuyên qua thời không. Ta hoài nghi lần trước chúng ta xuyên qua cái thời không kia, có lẽ là có quan hệ với năng lượng đặc thù lưu lại bên trong đồng đồ nát truyền thừa."

"Mà bây giờ..." Khổng Bạch cảm ứng một thoáng, nói: "Cỗ năng lượng kia đã tiêu tán."

"Thật sao?" Trần Phong nhìn về phía phương xa, không biết tên Tần Hải này, đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

"Rống —— " Một đám dã nhân xuất hiện, trông thấy Trần Phong liền hưng phấn xông lại.

"Đi thôi." Khổng Bạch vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong nói: "Còn quá nhiều chuyện cần chúng ta làm."

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Hai người Trần Phong bước vào chỗ sâu trong đồng đồ nát truyền thừa, bọn hắn trở lại thời đại Hoang cổ, đi tới nơi truyền thừa, là vì cái gì? Không phải là vì truyền thừa dã nhân hay sao? Bọn hắn xuyên qua hai cái thời không, rốt cuộc cũng đi được đến nơi truyền thừa trọng yếu này! Tại thời đại Hoang cổ, bọn hắn không có đạt được, không có thời gian làm, cuối cùng cũng thực hiện được ở chỗ này!

Ô...ô...n...g —— Ở bên trong đồng đồ nát truyền thừa, có một đoàn ánh sáng chói mắt không ngừng lấp lóe, kèm theo việc Trần Phong cùng với Khổng

Bạch bước vào, đoàn ánh sáng nhu hòa này cũng dung nhập vào trong cơ thể, đây chính là truyền thừa dã nhân!

Mỗi một dã nhân thông qua khảo hạch đều có thể lấy được truyền thừa! Miễn dịch năng lượng! Năm đó một mạch dã nhân sắp ngã xuống, đoán chừng là nhờ vào một chút truyền thừa còn sót lại này, mới khiến cho bọn hắc sinh tồn đến bây giờ, miễn dịch năng lượng? Cũng không biết là bao nhiêu.

"Thử một chút." Trần Phong đánh một đòn công kích năng lượng về phía Không Bạch.

Không Bạch cũng đánh một đòn công kích năng lượng về phía Trần Phong.

Ừm...miễn dịch 90%! Cho dù không có cường đại như dã nhân, thế nhưng bằng vào cường độ miễn dịch năng lượng kinh khủng này, cũng đã quá kinh người! Nói một cách khác, về sau hết thấy tổn thương do công kích tạo thành đối với Trần Phong cùng với Không Bạch, hoặc là hiệu quả của nguyên rửa, đều sẽ yếu bớt đi 90%! Đây là một loại truyền thừa có thể được gọi là nghịch thiên!

"Vậy thì chữa trị..." Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì.

Xoạt! Hai người bọn hắc thử một lần nữa, hiệu quả chữa trị, vậy mà cũng thấp đi 90%!

"Quả nhiên là có chỗ tốt mà cũng có chỗ xấu." Trần Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Nếu có thể miễn dịch năng lượng tổn thương, tự nhiên cũng có thể miễn dịch năng lượng chữa trị! Năng lực mà hai người bọn hắc nắm giữ trên cơ bản cũng đều là năng lực chiến đấu, cũng không ảnh hưởng bao nhiêu đến toàn cục.

"Đi thôi." Không Bạch thấp giọng nói.

Hắn vẫn có một cảm giác là nhanh chóng rời khỏi đây thì tốt hơn, lúc đầu ba người vốn là vì truyền thừa mà đến, hiện tại Tàn Hải đã biến mất, hai

người bọn họ đã đạt được truyền thừa, tiếp tục ở lại địa phương của dã nhân cũng không còn ý nghĩa nữa.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, nhanh chóng rời đi.

Đường trở về coi như thông thuận, chỉ có vào thời điểm ở cửa ra vào gặp được một chút rối loạn, nhưng cũng không thể ngăn được bước chân của hai người, một đường xông qua. Chỉ là, trong nháy mắt rời đi khỏi nơi truyền thừa.

Xoạt! Có một cỗ hàn ý lạnh lẽo buông xuống, hai người Trần Phong vừa mới rời khỏi nơi truyền thừa, cũng cảm giác được cỗ hàn ý thấu xương này, chính là vị cường giả siêu cấp A lúc trước, hắc thể mà còn ở nơi này chờ đợi bọn hắn!

"Xong." Trong lòng của Không Bạch phát lạnh.

Trải qua một thời gian lâu như vậy, cái tên gia hỏa này thế mà vẫn còn ở đây? ! Cường giả siêu cấp A lại rảnh rỗi như vậy sao? Không Bạch gần như tuyệt vọng.

Nếu như là cường giả cấp A, bọn hắn có lẽ còn có thể chạy trốn, thế nhưng loại cường giả siêu cấp A này, bọn hắn thật sự không có một chút phần thắng nào, cho dù là vừa đạt được đặc tính miễn dịch năng lượng!

"Các người!"

"Đáng chết!"

Giọng nói lạnh buốt phát ra từ trong pho tượng đá, trong mắt của pho tượng đá tràn ngập hàn ý, dùng thân thể khổng lồ đánh tới hai người.

Oanh! Hư không nổ tung, hai người chỉ có thể trơ mắt nhìn năm đám bằng đá đánh tới, nhưng mà vào lúc này, Trần Phong bỗng nhiên mở miệng hỏi: "Hùng Đại, là người sao?"

Xoạt! Năm đám đang đấm tới hơi ngừng lại, trong mắt của pho tượng đá lấp lóe ánh sáng màu đỏ, nhìn Trần Phong ở trước mắt.

Hùng Đại? Loại xung hô này dường như đã kích phát đến hồi ức xa xưa của nó...là lúc kia...

"Người là ai?" Nó từ trong sự hoảng hốt lấy lại tinh thần.

"Người không nhận ra ta hay sao?" Trần Phong gắt gao nhìn chăm chăm vào ánh mắt của nó, nói: "Năm đó người cùng với tiểu cô nương Cổ tộc kia, đem chúng ta cứu trở về, người tự mình dẫn ta đi gặp Tổ Thần..."

"Người quên rồi hay sao?" Trần Phong nhìn pho tượng đá.

"Tiểu cô nương...Tổ Thần..." Ánh mắt của pho tượng đá trở nên hốt hoảng, dường như cuối cùng cũng đã nhớ ra được một ít chuyện, dùng một loại ngữ khí hết sức chật vật hỏi người thiếu niên ở trước mắt: "Người... người là cái tên gia hỏa Trần Phong kia!"

"Là ta." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra, nhận ra liền tốt.

"Nguyên lai là các người." Hồi ức của pho tượng đá dường như càng ngày trở về càng nhiều, câu chuyện cũ cổ xưa kia, nó rốt cục đã nhớ tới.

Cái thời đại kia...thật sự là quá mức xa xưa a.

"Người có khỏe không?"

"Người còn nhớ rõ Tần Hải hay không? Là cái tên mặt trắng nhỏ kia, hắc thể nào rồi?"

"Cuộc chiến Cổ tộc sao rồi?"

"Người làm sao lại có thể sống cho đến bây giờ?"

"Tiểu cô nương mà người ưa thích kia đâu?"

"Nàng thể nào rồi?"

Trần Phong hỏi liên tiếp một chuỗi.

Pho tượng đá yên lặng rất lâu, lúc này mới lên tiếng: "Không biết."

"Không biết?" Trần Phong yên lặng, làm sao có thể, người sống nhiều năm như vậy...

"Hắn là đều đã chết đi." Pho tượng đá thờ dài một tiếng: "Dù sao thì quy mô của cuộc chiến kia... vào thời điểm ta trở về, chỉ còn lại một mảnh đồ nát thê lương, Cổ tộc đã rút lui, thương vong vô số!"

"Làm sao có thể?" Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy một chút không thích hợp, nói: "Chờ một chút."

Vào thời điểm ta trở về? Hùng Đại lúc ấy không phải là ở đây hay sao? Hắn nhớ đến lúc ấy, Hùng Đại còn chém giết cùng với Cổ tộc cơ mà!

"Người là ai?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, nói: "Người không phải là Hùng Đại!"

"Ta không phải." Pho tượng đá khẽ lắc đầu, trong mắt ngược lại lại tràn ngập sự vui mừng, có thể nhận ra thân phận của nó, có thể là ở trong đồng phế tích truyền thừa nhìn thấy hình vẽ, nhưng có thể biết nhận biết nó không phải là Hùng Đại, chỉ có thể là người ở chỗ này lúc đó! Thân phận của Trần Phong, đã được xác nhận!

"Ta đích xác không phải là Hùng Đại." Pho tượng đá thờ dài nói: "Hắn đã chết trận bên trong trận chiến kia... ta là em trai của hắn, Hùng Nhị."

Biểu lộ trên khuôn mặt của Trần Phong có một chút quái dị, tên của đám dã nhân các người, thật là khiến cho người ta một lời khó nói hết a.

Lừa dối cả một bộ lạc

"Lúc ấy ta ra ngoài đi săn, chờ đến thời điểm ta trở về, hết thảy mọi chuyện đã kết thúc, ta đi khắp tất cả các ngõ ngách, tìm được một số tộc nhân còn sót lại một chút hơi tàn, dùng hết tất cả mọi thủ đoạn, cứu sống bọn hắn, thành lập một cái tiểu bộ lạc." Pho tượng đá có một chút thống khổ nói, những chuyện kia, quả nhiên là hồi ức thống khổ.

"Ta đã nghe anh của ta nói qua về các người, các người có bộ dáng hết sức tương tự cùng với Cổ tộc, nhưng lại là một mạch dã nhân của chúng ta, ta nghe nói các người trong trận chiến tranh đó giết vô số Cổ tộc, thậm chí còn đối kháng cùng với Thánh Giả, các người cũng đã trở thành chiến sĩ cường đại đáng tôn kính nhất của một mạch dã nhân chúng ta!" Pho tượng đá thấp giọng kể ra.

"Tàn Hải đâu rồi?" Trần Phong đột nhiên hỏi, nếu nó biết bọn hắn, hẳn là cũng nhận biết Tàn Hải mới đúng.

"Hắn bị Cổ tộc mang đi." Biểu lộ của pho tượng đá có một chút quái dị: "Theo lời đồn, hắn được Thánh Giả thu làm đồ đệ, lại thành thân cùng với con gái của Thánh Giả, dường như đã trở thành một phần tử của Cổ tộc. Cho dù bị hạn chế tự do, thế nhưng không gì không làm được!"

"Yêu Vương vẫn như cũ đang đại chiến cùng với Cổ tộc, nhưng về sau...chúng ta cũng mất đi tin tức về Cổ tộc."

"Lực lượng hỗn độn thái cổ cũng càng ngày càng nặng, từng cái bộ lạc dần dần bị cách ly, cái thiên hạ này, đến cùng là Cổ tộc thắng lợi hay là Yêu Vương thắng lợi, cũng không có cách nào biết được."

Hỗn độn...đây chính là loại lực lượng cách ly ở những khu vực không biết hay sao? Chính là bởi vì thứ này, vệ tinh do nhân loại nghiên cứu, mới không có cách nào thấy rõ ràng được viên tinh cầu này! Đủ loại thiết bị cảm ứng cùng với thăm dò mạnh mẽ, mới có thể bị che chắn!

Nguyên lai...đây chính là lực lượng lưu lại từ thời Hoang Cổ hay sao?

Còn Tần Hải...xem ra năm đó giá trị may mắn đã phát huy ra tác dụng, hẳn ít nhất vẫn có thể sống tiếp, lẫn lộn cũng không tệ, thế nhưng hiện tại hẳn còn sống sót hay không, cũng không có ai biết, dù sao thì cũng đã trải qua nhiều năm như vậy...

"Các người làm sao lại sống được cho đến bây giờ?" Pho tượng đá ngạc nhiên hỏi.

Nó bởi vì hoá thân thành tượng đá, đánh mất sinh mệnh, từ đó trở thành vật chất không có sinh mệnh, lúc này mới có thể bảo lưu lại ý chí, sống được lâu hơn, thế nhưng hai người này...

"Chúng ta cũng không biết." Trần Phong nửa thật nửa giả nói: "Chúng ta thật ra là nhân loại, không biết vì sao lại bước vào nơi truyền thừa, Tổ Thần đại nhân xem thấu thân phận của chúng ta, dùng một loại lực lượng huyền ảo nào đó đánh vào thân thể của chúng ta, bảo chúng ta sau khi tỉnh dậy thì trợ giúp bộ lạc dã nhân, chúng ta sau khi tỉnh táo, liền trở về đây."

Hắn chỉ chỉ vào mi tâm của mình, ở nơi đó, lực lượng mà Tổ Thần lưu lại dường như còn sót lại một chút khí tức.

"Quả nhiên là lực lượng của Tổ Thần đại nhân." Về mặt của pho tượng đá trở nên nghiêm nghị.

Tổ Thần...đây là ban ân của ngài năm đó sao? Nó nghe nói Tổ Thần đã từng triệu hoán ba người này, bây giờ bộ lạc dã nhân coi như là đã xuống dốc tới cực hạn, rốt cuộc cũng đã có khả năng quật khởi, nếu như đi theo người này...

Nó nhìn một chút Trần Phong, tuổi trẻ, có chí tiến thủ, hơn nữa còn rất mạnh mẽ! Tương lai quật khởi của một mạch dã nhân, có lẽ sẽ thật sự ở trên người của người này?

"Trần Phong có đúng hay không?" Về mặt của pho tượng đá bỗng nhiên trở nên ngưng trọng, nói: "Một mạch dã nhân, từ nay liền giao cho người."

Nói xong, nó liền chỉ vào hư không, có một chút hào quang ở trên đầu ngón tay toả ra, rơi xuống trên mi tâm của Trần Phong.

Ô...ô...n...g —— Hào quang lấp lánh!

Oanh! Dư ba hào quang kinh khủng tản ra bốn phía.

"Rống " Vô số dã nhân từ chung quanh vọt ra, dọa cho hai người Trần Phong giật cả mình.

Chỉ có điều khiến cho Trần Phong cảm thấy kinh ngạc chính là, đám dã nhân này vậy mà từng người quỳ trên mặt đất, trong miệng tự lẩm bẩm, lẩm bẩm cái gì mà Tổ Thần đại nhân ở trên, Tổ Thần anh minh. Thậm chí, có người còn lấy ra những bức tranh đá, từng người so sánh với dung mạo của Trần Phong, sau đó kinh động như gặp thiên nhân, từng người quỳ xuống đất khóc rống lên.

Trần Phong: "..."

Hắn có chút mờ mịt nhìn vô số dã nhân đang quỳ xuống đất, ở bên trong tầm mắt, chỉ cần là địa phương hắn có thể nhìn thấy, đều có dã nhân quỳ đây.

"Về sau, bọn hắn chính là con dân của ngươi." Pho tượng đá bùi ngùi mãi không thôi, nói: "Có thể trước khi ra đi, nhìn thấy tương lai mới của dã nhân, ta cũng được tính là được an nghỉ."

"Ngươi muốn đi đâu?" Trần Phong đột nhiên trừng lớn con mắt.

"Đã sớm nên ra đi." Pho tượng đá thở dài nói: "Mặc dù ta đã biến thành tượng đá, thế nhưng chỉ cần ý chí tồn tại, tượng đá sẽ bị hao tổn, nhất là mỗi lần sử dụng sức mạnh... Qua nhiều năm như thế, thân thể của ta đã sớm mục nát, chỉ còn lại một hơi này, ngủ say ở dưới đất, chính là vì tương lai một mạch dã nhân của chúng ta."

"Cũng may, ta rốt cục cũng chờ được." Pho tượng đá vui mừng nói: "Tổ Thần đại nhân quả nhiên đã sớm có sắp xếp."

Chuyện này...Trần Phong há to miệng, lại không biết nói cái gì.

Bây giờ phải nói cái gì? Nói rằng Tổ Thần đại nhân của bọn họ kỳ thật năm đó là bị Thánh Giả treo lên đánh? Nói rằng Tổ Thần đại nhân của bọn họ

triệu kiến ba người bọn hắn, chỉ là bởi vì ba người bọn hắn giống với Cổ tộc cho nên muốn để cho bọn hắn làm gián điệp? Hắn có thể nói cái gì?

Trần Phong chỉ có thể cười khỏ, vốn là chỉ muốn lừa dối cái tên Hùng Nhị này một thoáng, không ngờ, vậy mà có thể lừa dối được cả một cái bộ lạc!

"Vì cái gì không phải là ta?" Không Bạch ở bên cạnh thôn thức không thôi.

Người xem, đồng dạng là người xuyên việt, đồng dạng cũng được Tổ Thần triệu kiến, trên mi tâm hắn cũng có khí tức do Tổ Thần lưu lại? Tại sao cuối cùng pho tượng đá này lại uỷ thác bộ lạc cho Trần Phong? Không Bạch có một chút không phục.

Pho tượng đá nhìn thoáng qua Không Bạch, lộ ra một chút áy náy.

"Kỳ thật, đúng ra ngươi sẽ thích hợp hơn hắn một chút." Tượng đá mở miệng.

Quả nhiên, trong lòng của Không Bạch liền cảm thấy hạnh phúc.

"Đáng tiếc là bộ dáng hơi kém một chút." Tượng đá cảm khái một tiếng, sau đó liền biến mất ở trong hư không.

Từ đó, thần hồn câu diệt, mà Không Bạch vừa mới cảm thấy hạnh phúc, nụ cười trên mặt liền trở nên cứng đờ.

Bộ dáng hơi kém một chút...

Hơi kém một chút...

Kém một chút...

Chút...

Hắn lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn pho tượng đá đã tiêu tán, vẻ mặt đỏ lên, bỗng nhiên nổi giận, dùng một cước đạp vào không trung: "Có ý tứ gì, ngươi mau nói xong cho ta!"

"Đ* moá!"

"Con m* nhà ngươi!"

"Hùng Nhị, rút ra đây ngay cho ta!"

"Mau trở về ngay cho ta, ngươi nói như vậy là có ý tứ gì!"

"Cái gì gọi là bộ dáng kém!"

"Đáng đời ngươi bị thân hồn câu diệt!"

"Coi như ngươi không chết, lão tử cũng phải nghiền ngươi thành tro a!"

"Đi ra đây!"

"Có loại người nói lão tử bộ dáng kém xong không có lá gan trở về hay sao!"

Khổng Bạch tức giận rít gào.

Ăn ký huyết mạch

Thật là quá phận! Người coi như sắp thần hồn câu diệt cũng phải nói một câu khinh bỉ lão tử hay sao?

Trần Phong: "..."

Mà vào lúc này, trong ánh mắt của đám dã nhân đang quỳ cũng tràn ngập sự kính nể, quả nhiên không hổ là bằng hữu của tiên tổ, cũng chỉ có bọn hắn, mới thể hiện ra tính tình thật như vậy đi?

Trong truyền thuyết, vào thời điểm Hùng Đại chết, tiên tổ cũng đã mắng to ba ngày ba đêm, bảo Hùng Đại trở về, cảm xúc cực kỳ không ổn định, cái vị Không Bạch này cũng là như thế.

Dương nhiên, dùng trí thông minh của đám dã nhân này, cũng không thể biết được Không Bạch lúc này đang thật sự phẫn nộ, bị Ma Kính khinh bỉ còn chưa tính, bây giờ còn bị một vị đường đường là cường giả siêu cấp A khinh bỉ! Sau này hắn phải sống như thế nào! Không Bạch khóc không ra nước mắt.

"Nén bi thương." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, cũng nặng nề thở dài.

Tại khu vực không biết, Trần Phong có một chút đau đầu nhìn bộ lạc trước mắt.

Ừm... làm thế nào mà từ một cuộc thám hiểm trại huấn luyện mới lại biến thành một trò chơi phát triển thể lực rồi.

Thời gian này quá dài, khiến cho hắn ta gần như quên mất, mục tiêu lúc đầu của hắn, chính là khai phá mảnh khu vực này, biến mảnh khu vực này thành một cái trại huấn luyện hợp cách!

"Trại huấn luyện là chuyện không thể nào." Trần Phong suy nghĩ một thoáng.

Hắn không thể giết toàn bộ đám dã nhân mạnh mẽ này, Hùng Nhị đã đem tất cả mọi người giao cho hắn quản lý, đây chính là một cơ duyên to lớn!

Sức chiến đấu của dã nhân không thể nghi ngờ là rất mạnh mẽ, mỗi một người đều có thể so với chiến sĩ cấp B, hơn nữa cường độ miễn dịch năng lượng còn cao hơn hắn, bình thường đều là từ 90% trở lên! Chỉ cần huấn luyện thêm một chút, từng dã nhân đều có thể trở thành chiến sĩ có thực lực kinh khủng, so với gen chiến sĩ hiện tại còn cường đại hơn mấy phần!

Chỉ có điều là...có thể tin được đám dã nhân này hay không?

Trần Phong suy tư, hẳn dù sao cũng không phải là dã nhân, không phải tộc ta trong lòng ắt sẽ có suy nghĩ khác, câu nói này cũng không phải là không có đạo lý, Trần Phong cũng không muốn nuôi ra một đám gia hỏa không nghe lời, mà đúng vào lúc này...

Ô...ô...n...g ——Trên mi tâm của hắn lấp lánh một chút hào quang, đó là ấn ký mà Hùng Nhị đưa vào mi tâm của hắn, bình thường đều ẩn giấu ở bên trong, lúc này đã phát động, Trần Phong cảm nhận được cái ấn ký này có thể không chế được dã nhân!

"Đây là...không chế huyết mạch?" Trần Phong cảm thấy kinh ngạc.

Hắn đã nghe nói về sự tồn tại của thứ này, ở trong truyền thuyết, có một ít gia tộc mạnh mẽ sẽ thông qua loại phương thức này để khống chế tộc nhân của mình, chỉ cần huyết mạch tương liên, là có thể nắm giữ sinh mạng của tất cả mọi người trong gia tộc!

Cái mà nó khống chế chính là huyết mạch bản nguyên của người! Đối với một ít người mà nói, loại khống chế này có hiệu quả cực kỳ cường đại! Người bị khống chế, đều có được huyết mạch của người, có thể là dòng dõi hoặc là hậu đại của người, chỉ cần độ nồng đậm của huyết thống vượt qua 10%, đều có thể phát huy ra hiệu quả tử vong ngay lập tức!

Không có người nào dám phản kháng! Tăng thêm uy hiếp tình thân, phương thức của loại khổng chế này bá đạo tới cực điểm! Trần Phong không nghĩ tới, một mạch dã nhân thế mà cũng dùng loại phương thức này để ngăn chặn hậu hoạn, nói như vậy, chỉ cần có cái ấn ký này, là hắn có thể khổng chế tinh anh dã nhân?

Trần Phong suy đoán ở trong lòng, thông qua cảm giác, hắn biết được cái ấn ký này là bản nguyên của Hùng Nhị. Ừm...hết thấy những người có huyết mạch tương quan cùng với Hùng Nhị, hắn đều có thể khổng chế!

Hiện tại điều mà Trần Phong mong đợi nhất là, hi vọng huyết mạch mà Hùng Nhị lưu lại, chính là một nhánh quân đội hoàn chỉnh, có thể duy trì trật tự của toàn bộ một mạch dã nhân này! Như thế là tốt nhất, nếu như huyết mạch của Hùng Nhị toàn là dã nhân bình thường hoặc là lưu manh...Trần Phong khổng chế bọn hắn thì cũng dùng được cái trứng gì?

"Hi vọng hết thấy đều thuận lợi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Kích hoạt! Trần Phong chỉ vào hư không, ấn ký của Hùng Nhị tỏa ra ánh sáng chói mắt, có một cái điểm màu đỏ lấp lánh trong hư không, có từng sợi dây màu đỏ tương liên với bọn hắn, giống như là bản đồ sao trời, Trần Phong có khả năng nhìn thấy thông tin và vị trí của những người có cùng huyết mạch.

Xoạt! Rất nhanh Trần Phong liền nhìn thấy hết thấy các điểm đỏ.

Chỉ có điều là vào thời điểm hết thấy điểm đỏ được biểu hiện ra, Trần Phong cẩn thận nhìn qua, cảm giác có một chút không đúng lắm, lại một lần nữa nhìn qua, lại cảm thấy không đúng.

"Cái số lượng này..." Trần Phong hơi nhíu chân mày lại.

Xoạt! Sợi dây màu đỏ đem hết thấy điểm đỏ kết nối! Ấn ký kích hoạt hoàn tất!

Mỗi một cái điểm đỏ đều lập loè ánh sáng, Trần Phong chỉ cần khẽ động tín niệm, là có thể tùy thời giết chết đám dã nhân này! Đây chính là lễ vật của Hùng Nhị!

Chỉ là...cái số lượng này... Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Xoạt! Điềm đỏ lấp lánh đầy trời, làm cho Trần Phong mù cả mắt, hắn nguyên lai còn tưởng rằng huyết mạch của Hùng Nhị, hắn là sẽ không quá nhiều, chủ yếu là những dã nhân tinh anh, thế nhưng không nghĩ tới, toàn bộ bộ lạc dã nhân, vậy mà tất cả đều là huyết mạch của Hùng Nhị!

Không sai! Tất cả đều là huyết mạch của Hùng Nhị! Trần Phong cẩn thận quan sát số liệu của đám dã nhân, ừm... bên trong ẩn ký đều biểu hiện cùng một dạng.

Nói một cách khác...ở đây, tất cả mọi người, đều có quan hệ huyết mạch cùng với Hùng Nhị! Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến lời nói lúc trước của Hùng Nhị, vào thời điểm hắn trở về chiến tranh đã kết thúc, hắn chỉ có thể liều mạng cứu được vài vị dã nhân bị trọng thương, lưu lại hậu đại, lúc này mới có truyền thừa.

Cho nên... dã nhân bị trọng thương mà hắn nói, toàn bộ đều là nữ? Cho nên nói, chính cái tên này đã tự mình kéo dài một mạch dã nhân? ! Thế hệ của hắn thì còn tốt, nhưng đời sau...này, này, chuyện này...

Trần Phong cùng với Không Bạch quay mặt lại nhìn nhau.

"Đây chính là bằng vào một người sáng tạo ra cả một cái dân tộc a." Không Bạch bùi ngùi mãi không thôi.

"Khó trách vì sao trí lực của một mạch dã nhân càng ngày càng thấp..."
Trần Phong cảm thấy vô lực.

Dã nhân làm loạn như vậy sinh sôi ra đời sau tốt mới có quý! Nói thật, nếu không phải tố chất bản thân của bọn hắn cực kỳ cường đại, miễn dịch được rất nhiều thứ, đoán chừng một mạch dã nhân đến bây giờ đã hoàn toàn biến thành não tàn...

Hiện tại hết thấy dã nhân đều có nồng độ huyết mạch từ 10% trở lên a! Vô luận là ai, đều là họ hàng gần a! Như vậy thì đời sau sinh sôi ra, trí thông minh làm sao có thể tăng lên? !

"Tổ chức thần bí...người còn muốn trở về hay không?" Khổng Bạch đột nhiên hỏi.

"Muốn." Trần Phong không có một chút do dự nào trả lời.

"Vì cái gì?" Khổng Bạch không hiểu, Trần Phong lúc trước không phải là bởi vì ngoài ý muốn mới ở lại nơi đó hay sao? Hiện tại thật vất vả mới trốn được, tại sao lại phải trở về chịu chết?

Dã nhân cấp A

"Ta cũng không nói là một mình ta trở về." Trần Phong nhìn đám dã nhân ở trước mặt.

"Chẳng lẽ ngươi..." Khổng Bạch bỗng nhiên trừng lớn con mắt.

Má ơi, cái tên điên này, vậy mà muốn dùng đại quân dã nhân công kích tổ chức thần bí? !

"Nơi đó có thứ mà ta cần." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Thế nhưng bằng vào đám dã nhân này chỉ sợ là không được." Khổng Bạch lắc đầu nói.

Dã nhân mặc dù có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng sức chiến đấu cao cấp lại gần như không có! Thuận một sắc cấp B! Gặp phải chiến sĩ cấp A còn dễ nói, nếu như không cẩn thận gặp phải cường giả siêu cấp A, đoán chừng hết thầy dã nhân đều phải bỏ mạng!

"Xét đến cùng, vẫn là do huyết mạch ảnh hưởng đến tương lai của dã nhân nhất tộc." Trần Phong cũng biết căn nguyên.

Hùng Nhị làm loạn mặc dù có thể kéo dài một mạch dã nhân, thế nhưng lưu lại đều là những tên có đầu óc tối dạ...

"Muốn hạ thấp nồng độ huyết mạch, ít nhất còn cần phải trải qua mấy đời, mà đám dã nhân này có tố chất thân thể quá cao, một năm mới phát dục một lần, phải chờ quá lâu." Khổng Bạch lắc đầu.

Hơn nữa, còn có một điểm rất trọng yếu —— Trần Phong chỉ có thể không chế những dã nhân có huyết thống từ 10% trở lên, nồng độ huyết thống quá thấp, hẳn căn bản là không có cách không chế, đây mới là vấn đề lớn nhất!

Liên quan tới nồng độ huyết thống...kỳ thật rất đơn giản.

Ấn ký của Hùng Nhị, huyết thống càng cao thì lực khống chế càng mạnh! Quá thấp, coi như về sau thật sự sinh ra thiên tài, chỉ sợ cũng không đến lượt Trần Phong sử dụng. Chờ đến khi bọn gia hỏa có trí tuệ cao được sinh ra, bọn hần có nghe lời hay vẫn còn là một chuyện khó nói.

"Điểm ấy không cần phải lo lắng.: Trần Phong chỉ cười cười nói.

"Về vấn đề khống chế...ha ha."

"Người yên tâm, thứ tẩy não này, ta so với Bạch tông càng thêm chuyên nghiệp."

Trần Phong nghiêng ngả cười một tiếng, dùng một loại tẩy não như phương thức bán hàng đa cấp, nếu như bắt đầu từ khi những dã nhân này còn bé, ừm... chỉ cần hần không tự tìm đường chết, tỷ lệ phản loạn gần như là bằng không? Loại khống chế này, có lẽ so với ấn ký còn đáng tin tưởng hơn.

Trần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút, tố chất thân thể của dã nhân quá mạnh mẽ cho nên kỳ phát dục rất lâu, có lẽ không phải là không có biện pháp giải quyết, trong ấn tượng, hình như là có mấy loại thuốc thử gen có thể làm được!

"Đại ca!" Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt phát mộng nói: "Đây là dã nhân nhất tộc, không phải là trại nuôi gà!"

Ô má ơi! Cái tên này nhất định là một tên gian thương! Lại còn muốn sử dụng thuốc kích thích?

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái: "Chỉ là thuốc thử gen phát dục bình thường."

"Đó không phải là thuốc kích thích hay sao?" Khổng Bạch trợn trắng mắt nói.

"Không phải." Trần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút rồi nói: "Nuôi gà là vì để lấy thịt, cho nên không thể sử dụng thuốc kích thích, sẽ có hại đối với thân thể, thế nhưng thuốc thử gen mà ta cho bọn hần dùng, chỉ đơn thuần là

để đề cao khả năng phát dục mà thôi! Hơn nữa thuốc thử gen lần này sẽ do ta đích thân cải tiến, sẽ không có tác dụng phụ nào."

Không Bạch: "..."

Như vậy, sự tình tiếp theo sẽ đơn giản hơn, làm như thế nào để cho đám dã nhân này nhanh chóng vui đùa ở trong bụi cỏ.

Xoạt! Trần Phong chế tác ra một loạt thuốc thử gen.

Ví dụ như thuốc thử gen phát dục, đêm xuân tiết lại được tiến hành một lần nữa.

Ví dụ như... một loại thuốc thử gen một phát ăn luôn mạnh mẽ nào đó!

Ví dụ như...một ít thuốc thử gen thần kỳ nào đó, có thể cam đoan một lần sinh ba!

Ví dụ như...một loại thuốc thử gen kích phát tiềm năng thân thể nào đó! Thứ này mỗi người chỉ có thể dùng sử dụng một lần, đặc biệt trân quý, vốn là thứ được dùng vào lúc trọng thương sắp chết, có thể đem một người trọng thương sắp chết cứu trở về! Mà Trần Phong sau khi cho đám dã nhân này sử dụng, có thể khiến cho tốc độ sinh trưởng của dã nhân đề cao thêm mấy chục lần!

Thế là, Không Bạch thấy trong vòng nửa tháng liền có các oắt con dã nhân ra đời...

"Má ơi, cái này so với cho uống thuốc kích thích còn nhanh hơn." Không Bạch hoảng sợ nói.

Nửa... Nửa tháng? Đây m* nó xem như nuôi gia súc còn nhanh hơn a? !

"Bình tĩnh." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi."

"Cái gì?" Không Bạch lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Hắc hắc." Trần Phong chỉ cười hắc hắc.

Thế là, ngày thứ hai, những oắt con này sẽ chạy.

Ngày thứ ba, những oắt con này có thể đánh nhau.

Ngày thứ tư, những oắt con này đã có được trình độ cấp F.

Ngày thứ năm...

...

Ngày thứ bảy, những oắt con này đã vọt tới cấp B! Vô cùng kinh khủng!

Không Bạch biết tốc độ trưởng thành của dã nhân rất nhanh, so người bình thường cao hơn không chỉ gấp mười lần, thế nhưng nhanh đến loại trình độ này, không khỏi có chút quá mức! Bảy ngày, trưởng thành!

Chỉ có điều khiến cho người ta tiếc nuối là, ở bên trong những người này, mạnh nhất cũng bắt quá chỉ là cấp B, căn cứ theo cảm ứng của Trần Phong, nồng độ huyết mạch của bọn hắn, vẫn như cũ là từ 10% trở lên!

"Nồng độ đang dần dần giảm xuống." Trần Phong yên lặng phân tích.

Mà vào lúc này, đời dã nhân thứ hai đã bắt đầu sinh sôi, nếu như nhất định phải có một cái tên gọi, thì đây được gọi là đêm xuân tiết thứ hai!

Lại hơn nửa tháng trôi qua! Trần Phong cùng với Không Bạch yên lặng thu thập số liệu của đám dã nhân này, một mạch dã nhân cũng ở trong một khoảng thời gian ngắn trở nên cực kỳ lớn mạnh, thực lực trở nên mạnh mẽ hơn mấy lần!

Mà một đời dã nhân mới, cũng trở nên càng ngày càng thông minh, rốt cục, cũng có mấy dã nhân đột phá công cùm xiềng xích, dường như có dấu hiệu bước vào cấp A!

"Thành công!" Trong lòng của Trần Phong mừng như điên.

Cấp A! Dã nhân cấp A! Một chiến sĩ cấp A có đặc tính miễn dịch năng lượng từ 90% trở lên! Trần Phong không cần nghĩ cũng biết, lực phá hoại

của mấy cái tên này sẽ đáng sợ đến cỡ nào! Thời đại mới của dã nhân, đã đến rồi!

"Rống!" Đám dã nhân điên cuồng reo hò.

Cho dù một đời dã nhân mới được sinh ra này, bắt đầu suy tư Trần Phong làm như vậy là lợi hay hại, thế nhưng sau khi suy khi kỹ một chút tình huống của bộ lạc dã nhân lúc trước, so với tình huống của bộ lạc dã nhân hiện tại, bọn hắn liền hiểu.

Ở trong thời đại đặc thù, nhất định phải sử dụng thủ đoạn đặc thù.

Mà sau khi sinh ra cấp A, nồng độ huyết thống giảm xuống một trình độ nhất định, Trần Phong cũng từ bỏ loại phương án sinh sôi với tốc độ cao này. Có khả năng sinh ra cấp A, nói rõ thể hệ này đã khôi phục lại như bình thường, sau này để cho bọn hắn tự do sinh sôi, có lẽ sẽ có thể sinh ra càng nhiều thiên tài thậm chí còn mạnh hơn!

Đương nhiên, tuyệt đối không cho phép bọn hắn loạn luân nữa, Trần Phong suy nghĩ một chút, đem cái quy tắc này biến thành thiết lệnh.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong chỉ đang yên lặng tính toán thời gian trong tay, dựa theo kế hoạch lúc đầu, chờ đến khi dã nhân sinh ra cấp A, cách thời gian hắn xuất chinh tổ chức thần bí, cũng còn không xa!

Thích khách

Chỉ có điều là Trần Phong không nghĩ tới, đúng lúc này, Không Bạch lại cáo từ rồi đi.

"Ta phải đi rồi, ta còn lo lắng là ngươi sẽ làm loạn, nhưng nhìn phong cách làm việc đâu ra đó của ngươi, cho dù có một chút bản sắc gian thương, nhưng cũng coi như là không tệ, chúc ngươi hành động thuận lợi." Không Bạch tiêu sái rồi đi.

Hắn vốn cũng không thuộc về nơi đây, lúc này đã đạt được truyền thừa, tự nhiên cũng sẽ rời đi.

"Hữu duyên gặp lại." Trần Phong cũng không nhiều lời, dù sao thì mỗi người đều có một con đường riêng của mình.

"Đại nhân." Một đời dã nhân mới đi tới nói.

"Có việc gì?" Trần Phong nhìn hắn hỏi.

"Tiểu đội thứ nhất đã tổ kiến hoàn tất." Dã nhân lớn tiếng nói.

"Tiểu đội thứ nhất?" Đôi mắt của Trần Phong sáng lên.

Tiểu đội thứ nhất, một đội ngũ đặc thù được tạo thành từ các dã nhân cấp A, được Trần Phong tự tay chế tạo trang bị, phối hợp với những dã nhân mạnh mẽ nhất hình thành một đội ngũ! Cái đội ngũ này, rốt cục cũng được thành lập xong rồi hay sao? !

"Ha ha, tổ chức thần bí...ta đến rồi!"

Tại khu vực không biết, ở bên trong một vùng tăm tối, Trần Phong đang mang theo một nhánh đội ngũ di chuyển.

Trong vòng hai tháng, ở dưới sự phụ trợ của thuốc thử gen, hắn đã chế tạo ra được một đội ngũ dã nhân mạnh mẽ, gồm mười dã nhân, toàn bộ đều có cường độ thân thể là cấp A, miễn dịch năng lượng từ 95% trở lên. Đương nhiên, bọn gia hỏa này mặc dù không có vấn đề về trí thông minh, nhưng bởi vì phát dục quá nhanh, vẫn được tính là "đầu óc ngu si tứ chi phát triển".

Mấy cái tên này, hoàn toàn là những tồn tại kinh khủng! Khoa học kỹ thuật ở cái thời đại này rất phát triển, cho dù là vũ khí, cũng đều là vũ khí năng lượng thuần túy, bởi vì đã biết được uy năng kinh khủng của năng lượng, những năm này nhân loại đã sớm từ bỏ phương thức công kích vật lý! Cho nên, cho dù là vũ khí của tổ chức thần bí, cũng đều là vũ khí cao năng, công kích bằng năng lượng!

Mà những thứ này...lại vô hiệu đối với dã nhân! Miễn dịch năng lượng 95%, những loại vũ khí này chỉ có thể phát huy được 5% uy lực!

5% uy lực này đối phó với người bình thường có lẽ vẫn được, còn muốn đối phó với dã nhân có tố chất thân thể cường đại đến mức nghịch thiên? Chỉ là chuyện tiểu lâm, chớ đừng nói chi là Trần Phong đã vì bọn hắn chuẩn bị hàng loạt thuốc thử gen!

Trần Phong tới tổ chức thần bí, mục đích ban đầu cũng là vì Linh Hải Mộc! Kỳ thật thì nếu hắn chậm rãi lẫn lộn, trở thành cao tầng của tổ chức thần bí thì sẽ càng tốt hơn, thế nhưng nếu làm như vậy sẽ mất quá nhiều thời gian, Trần Phong căn bản không đợi được lâu như vậy! Cho nên, hắn quyết định sử dụng một phương thức càng đơn giản hơn, cướp đoạt!

"Ta dạy cho các người, các người phải nhớ kỹ." Trần Phong thấp giọng nói.

"Ừm." Hết thầy dã nhân gật gật đầu.

Thực lực của tổ chức thần bí không thể khinh thường, mặc dù trong ngày thường đại bộ phận thành viên đều đang thi hành nhiệm vụ, thế nhưng đó vẫn y nguyên là địa phương mà không phải bằng vào bọn hắn là có thể phách lối!

Cho nên kế hoạch của Trần Phong rất đơn giản, cướp đoạt xong liền chạy! Thông qua Quảng sáng may mắn, hắn đã thôi diễn ra vị trí của Linh Hải Mộc.

Không sai! Chính là do Quảng sáng may mắn thôi diễn! Lực lượng thần bí của Linh Hải Mộc, khiến cho Quảng sáng may mắn hoàn toàn mất đi hiệu lực, thế nhưng mà, toàn bộ tổ chức thần bí, địa phương không có cách nào dùng Quảng sáng may mắn kiểm soát cũng chỉ có một chỗ như vậy!

Sau đó...Trần Phong liền phát hiện ra, dùng Quảng sáng may mắn thôi diễn ở trên bản đồ của tổ chức thần bí, chỉ có một chỗ duy nhất là không thể thôi diễn, ngoại trừ là vị trí để Linh Hải Mộc thì còn có thể là chỗ nào?

"Nhớ kỹ! Tận lực không gây nên sự chú ý, chúng ta phải yên lặng hoàn thành kế hoạch." Trần Phong dặn dò.

"Ừm." Đám dã nhân gật gật đầu.

"Rất tốt." Trong mắt của Trần Phong lấp loé: "Như vậy, bắt đầu hành động đi."

Vù! Một nhóm mười một người lặng yên không một tiếng động bước vào tổ chức thần bí, ở nơi này Trần Phong đã ở lại thật lâu, nơi nào có giám sát, nơi nào có nhân viên chiến đấu canh giữ, hắn đều rất rõ ràng, lại thêm sự giúp đỡ của Quảng sáng may mắn, bọn hắn rất nhẹ nhàng có thể lên vào bên trong. Từ hướng này đi đến vị trí cất giữ Linh Hải Mộc, có 7 cái lối đi, lúc nào cũng có người tuần tra, vô cùng nguy hiểm! Bất quá...

"Giao cho các người." Trần Phong thấp giọng nói.

Xoạt! Đám dã nhân ở bên người biến mất.

Ở nơi xa, trong cái lối đi thứ nhất, có một đội tuần tra bảy người đang đi tới đi lui, những người này kém nhất đều là chiến sĩ cấp B, đội trưởng càng là chiến sĩ cấp B đỉnh phong! Đây chính là lực lượng của tổ chức thần bí! Chỉ là một đội ngũ tuần tra, cũng toàn bộ đều là chiến sĩ cấp B! Vô cùng khinh khủng!

Dạng đội ngũ này, cho dù là gen chiến sĩ cấp A lên vào, bị phát hiện cũng đều có thể chống cự được một quãng thời gian, chỉ cần cứu viện kịp chạy đến, hết thảy liền kết thúc! Chỉ là...

Xoạt! Đám dã nhân lặng yên không một tiếng động đứng ở hai bên lối đi, bọn hắc lẳng lẳng chờ đội ngũ tuần tra tới gần, vào thời điểm đội ngũ tuần tra đi đến lối ra, đám dã nhân liền bùng nổ trong nháy mắt, trong nháy mắt đi đến phía sau đội ngũ tuần tra, đặt hai tay ở lên trên cổ của đối phương, dùng kỹ thuật mà Trần Phong dạy bọn hắc vài ngày trước, thuận thực giết người!

Tạch... ! Từng người trở nên mềm nhũn, một đội ngũ tuần tra cấp B, trong nháy mắt bị hủy diệt, Trần Phong nhìn thoáng qua, cũng có một chút cảm giác sợ hãi, đây chính là đội ngũ do hắc bồi dưỡng ra hay sao?

"Phù!" Trần Phong thở phào một hơi.

Không sai, hắc đem đội ngũ mười dã nhân này, bồi dưỡng thành một đám thích khách! ! ! Dã nhân có mạnh không? Mạnh!

Thân thể của bọn hắc rất mạnh mẽ, miễn dịch năng lượng cao, coi như là có mấy cường giả cấp A hợp lại cũng phải đánh hơn nửa ngày, đơn giản chính là một cái khiên thịt! Thế nhưng...như thế thì có ý nghĩa gì?

Nếu như dẫn tới cường giả siêu cấp A ra tay, hoặc là ở bên trong muôn vàng năng lực cấp B có một loại phát huy tác dụng, dã nhân cũng chỉ có thể chết ở nơi đó. Cứ như vậy bị mọi người vây quanh liên tục công kích, có mạnh hơn nữa cũng sẽ chết, quá mức nguy hiểm!

Thế nhưng...nếu như trở thành thích khách? Một thích khách có cường độ thân thể cấp A! Hắc có khả năng miêu sát bất luận một người nào có cường độ thân thể thấp hơn hắc! Phải biết rằng, coi như là gen chiến sĩ cấp A bình thường, cường độ thân thể cũng có khả năng chỉ đạt đến cấp C mà thôi! Cao nhất cũng chỉ là cấp B!

Những người này, đối mặt với dạng thích khách như thế này, sẽ như thế nào? Kết quả không cần nói cũng biết.

Dùng phòng ngự năng lượng để chống đỡ? Ha ha. Đối mặt với một thích khách có thể miễn dịch năng lượng, người sẽ biết phòng ngự bằng năng lượng sẽ bắt lực đến cỡ nào!

Chỉ cần bồi dưỡng thật tốt, một đội ngũ như thế, thậm chí có thể xử lý cường giả siêu cấp A, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải không bị phát hiện, đây cũng là mục tiêu cuối cùng nhất của Trần Phong.

Cá cắn câu

"Tạch... !" Lại có vài tiếng xương cổ gãy vụn vang lên, đội ngũ thích khách đã nhân lại diệt đi một đội ngũ tuần tra.

Mà Trần Phong, thì chỉ dùng một vài năng lực trong vô vàn năng lực của mình, để giúp đỡ bọn hắc che giấu sự tồn tại của mình, ví dụ như ẩn giấu thân ảnh, ví dụ như tiêu trừ mùi vị, ví dụ như hủy thi diệt tích!

"Tạch... !" Từng đội ngũ tuần tra bị tiêu diệt, nhóm người Trần Phong đi thẳng một đường không ngừng lại một chút nào, chờ đến thời điểm tiếng còi cảnh báo vang lên, nhóm người Trần Phong đã đi đến điểm cuối cùng!

Nơi đó... dường như còn có một nhóm địch nhân cường đại hơn.

"Đội ngũ tuần tra cấp A." Trần Phong nhìn qua liền cảm thấy kinh hãi.

Một đội tám người! Thuần một sắc cấp A, đội trưởng cùng với phó đội trưởng càng là cường giả cấp A đỉnh phong! Ở đây quả nhiên là vị trí cất giữ Linh Hải Mộc, cho dù là gen chiến sĩ phụ trách phòng thủ, cũng là một đội ngũ có thực cao nhất của tổ chức thần bí!

"Cấp A đỉnh phong..." Trần Phong so sánh thực lực của hai bên.

Trên lý luận, đám thích khách đã nhân sẽ có khả năng giết chết bọn hắc trong chớp nhoáng, thế nhưng đây vẫn chỉ là trên lý luận, bởi vì tiền đề để miêu sát cấp A, chính là phải tiếp cận được bọn hắc!

Mà những cường giả cấp A này, người nào không phải là thân kinh bách chiến? Chỉ cần thấy được những đã nhân này, chỉ cần phát hiện ra đối phương có thể miễn dịch năng lượng, những người này nhất định sẽ lựa chọn những phương thức khác để tiến hành trận chiến đấu này, có lẽ là bọn hắc không có cách nào dành chiến thắng, thế nhưng lại có thể kéo dài thời gian! Chỉ cần chờ đến khi viện binh chạy tới, nhóm người của Trần Phong sẽ vẫn bị mài chết.

"Có một chút phiền phức a." Trần Phong có một chút đau đầu.

Gen chiến sĩ thích khách bình thường, đều có được thủ đoạn đặc thù, ví dụ như thuận sát! Bọn hắn có khả năng trong nháy mắt xuất hiện ở sau lưng kẻ địch, phóng xuất ra một kích trí mạng! Những chuyện này thì hơn xa đám thích khách dã nhân này.

Đương nhiên, có chỗ tốt tự nhiên cũng có chỗ xấu, bọn hắn mặc dù có được loại thủ đoạn này, thế nhưng một khi bị địch nhân cảnh giác hoặc là phản kích, trên người đối phương bùng nổ năng lượng, thậm chí có khả năng giết ngược lại! Lúc này, xem như lá bài tẩy của người có cường đại hơn cũng chết.

Đám dã nhân có thể bỏ qua những vật này, thế nhưng lại khuyết thiếu thủ đoạn tiếp cận đối phương, nếu như tùy tiện lao ra, chỉ có một con đường chết, hoặc là bị mài chết ở chỗ này.

Làm sao bây giờ...trong đầu óc của Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ.

Ở một nơi nào đó, trên trời cao, trong đám chớp đầy trời, có hai đạo thân ảnh đang ngồi xếp bằng, nói chuyện phiếm với nhau, loại hoàn cảnh ác liệt này, giống như không hề có ảnh hưởng đối với bọn hắn, bỗng nhiên...

Ô...ô...n...g —— Có một tia sáng màu xanh lục nhàn nhạt lóe lên, loé ra từ mi tâm của một đạo thân ảnh, dưới tia sáng màu xanh lục này, bộ dáng của người này cũng hiện ra rõ ràng, thành hình đúng là Lữ Hồn!

"Cá cần câu rồi." Trên khóe miệng của Lữ Hồn lóe lên một nụ cười.

"Đúng vậy a." Người ở phía đối diện cười khẽ.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu đen tràn ngập, trên mi tâm của người này lấp lánh ánh sáng màu đen, trên người mặc một bộ đồ màu đen, nhưng lại không thấy rõ dung mạo. Cho dù không thấy rõ dung mạo, thế nhưng viên kỳ thạch màu đen trên mi tâm của người này vẫn cực kỳ lấp lánh.

"Sur đệ, ngươi vẫn không tín nhiệm ta như vậy." Lữ Hồn thở dài một tiếng.

Gã cùng với sư đệ đã quen biết nhiều năm, nhưng chưa từng nhìn thấy qua dung mạo của hắn, cái tên này chính là thủ lĩnh của tổ chức thần bí, vậy mà lại triệt để biến mình trở thành thần bí như vậy!

"Sư huynh biết nguyên nhân mà." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí chỉ bình tĩnh nói ra.

"Được rồi." Lữ Hồn thở dài.

Trong truyền thuyết, sư đệ đã từng bị kẻ thù huỷ dung mạo, sau đó được một loại năng lực che kín, từ đó về sau không hiển lộ ra hình dáng. Thế nhưng là thật hay là giả, cũng không có người nào biết được.

"Cái tên Trần Phong kia..." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí nói: "Cũng đã tới rồi chứ."

"Đương nhiên." Lữ Hồn lạnh nhạt nói ra.

"Việc này chúng ta cũng không có cách nào nhúng tay." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí nhìn lên trên trời cao một chút, nói: "Chúng ta trước mắt vẫn còn chưa thể thoát thân."

"Chuyện lần này cứ giao cho bọn hắn là được rồi." Lữ Hồn cười nhạt một tiếng: "Trần Phong nếu đã tự tìm đường chết, thì hãy để cho hắn chết thật thống khoái, những gì mà hắn thiếu ta, cũng nên trả lại cho ta."

Oanh! Sấm sét từ trong hư không đánh xuống, kèm theo nụ cười lạnh của Lữ Hồn, càng trở nên âm lãnh đáng sợ.

Thủ lĩnh của tổ chức thần bí không thể lộ mặt, thế nhưng ánh mắt lại rất thâm thúy, trong hơn một tháng thời gian, đã đủ để cho tổ chức thần bí điều tra được rõ ràng rất nhiều chuyện.

Ví dụ như ——thân phận của Vương Phong, nếu như Vương Phong vẫn luôn ở tại căn cứ thì còn chưa tính, thế nhưng hắn lại mất tích trong hơn một tháng, trải qua một thời gian lâu như vậy, đã đầy đủ để cho tổ chức thần bí điều tra, nhưng mà vào thời điểm điều tra sự tình Vương Phong mất tích,

trong lúc vô tình bọn hắn lại phát hiện ra...cái tên Vương Phong này, lại là Trần Phong!

Đây mới là chuyện đáng sợ nhất! Vào thời điểm nhận được tin tức, người người kinh sợ, ai có thể nghĩ tới, địch nhân lớn nhất của bọn hắn, vậy mà lại ở bên cạnh mình? Trần Phong lại lớn mật như thế?

Toàn bộ tổ chức thần bí phần nộ, chỉ có điều là bọn hắn không ngờ tới, những chuyện trước đó còn chưa tính! Tên này sau khi biến mất hơn một tháng, thân phận đã bị bại lộ ra ngoài ánh sáng, thế mà còn dám trở về! Còn dám một lần nữa đi vào tổ chức thần bí! Hắn đến cùng đã coi thường tổ chức thần bí đến mức như thế nào? !

Tổ chức thần bí rất tức giận, từ cao tầng cho tới nhân viên tầng chót, thậm chí là cả mấy người Lữ Hồn, đều cảm thấy tức giận không thôi. Tổ chức thần bí rất là mạnh mẽ, từ chiến sĩ cấp B đến cấp A, thậm chí là cường giả siêu cấp A, đều có số lượng không ít, càng là có đủ loại năng lực kỳ quái, bọn hắn không biết Trần Phong sống sót còn chưa tính, nếu đã biết Trần Phong còn sống sót, nhất cử nhất động của Trần Phong, đừng hòng tránh được ánh mắt của bọn hắn!

Thế là... quỹ tích hành động của Trần Phong liền bị thôi diễn ra.

Vào một ngày nào đó, Trần Phong sẽ dẫn người trở lại tổ chức thần bí! Mà Trần Phong có thân phận không đáng tin, không có cách nào sử dụng tàu điện ngầm truyền tống về căn cứ tổ chức thần bí, đến cùng sẽ làm như thế nào để mang người đi đến căn cứ tổ chức thần bí? Chỉ có một cái biện pháp!

Ẩn núp! Âm sát!

"Hắn sẽ âm thầm hành động."

"Hắn sẽ ám sát đội tuần tra."

"Hắn sẽ tận lực không để cho cảnh báo vang lên."

"Nếu chúng ta không phòng bị, có thể sẽ bị Trần Phong chạy trốn dễ như trở bàn tay."

Đây là năng lực thôi diễn do cường giả cấp A đỉnh phong của tổ chức thần bí thôi diễn ra, thôi diễn ra quỹ tích hành động của Trần Phong, so với trong tưởng tượng càng thêm chi tiết.

Bộ chiến lược

"Không nên hành động tùy tiện."

"Trước tiên thăm dò rõ ràng mục tiêu của Trần Phong."

"Biết hẳn muốn cái gì, chúng ta mới có thể dễ dàng hạ thủ."

Đây là kế hoạch của tổ chức thần bí, những thành viên vốn sẽ bị tổ chức thần bí đào thải, giờ phút này hóa thân thành các đội tuần tra, sau cùng lần lượt bị Trần Phong ám sát.

Người của tổ chức thần bí mặc dù không nhìn thấy, nhưng lại có thể cảm ứng được, mãi đến khi bọn hắn xác định được mục tiêu của Trần Phong.

"Vị trí kia là nơi đặt Linh Hải Mộc!"

"Mục tiêu của Trần Phong, lại có thể là Linh Hải Mộc!"

"Hắn làm sao có thể biết được sự tồn tại của Linh Hải Mộc!"

"Có thể là do có người tiết lộ."

Người của tổ chức thần bí cảm thấy bất an, Linh Hải Mộc có thể nói là bí mật hạch tâm nhất của tổ chức thần bí, Trần Phong vậy mà biết, cái tên này đến cùng đã nắm giữ bao nhiêu bí mật của bọn hắn? !

"Xem ra nhất định phải bắt hắn lại." Có người cười lạnh.

"Đó là chuyện đương nhiên." Những người khác đáp lại.

Từ một khắc Trần Phong bước vào tổ chức thần bí trở đi, liền rơi vào bẫy rập của bọn họ, đây là một cái bẫy, một cái bẫy chuyên môn đo ni đóng giày chuẩn bị cho Trần Phong. Mặc dù bọn hắn không giám sát, nhưng từ những thi thể để lại bọn hắn vẫn đạt được vài thứ.

Ví dụ như —— thực lực đội ngũ của Trần Phong! Trần Phong tự cho là lần hành động này của hắn không có ai biết, nhưng lại không biết, chỉ cần sau khi Trần Phong rời đi, những chỗ hắn đi qua, những người mà hắn giết qua, sẽ lập tức được nghiên cứu! Những người này, vốn là pháo hôi.

"Mục tiêu đã được xác định." Bộ chiến lược của tổ chức thần bí đã triệt để phân tích ra nội tình của đội ngũ Trần Phong: "Theo như dấu vết để lại ở hiện trường, đây là một đội ngũ thích khách gồm mười người."

"Mười người, tất cả đều là thích khách lão luyện!"

"Chiến sĩ cấp B đỉnh phong sẽ không có lực hoàn thủ!"

"Ở trước mắt mà nói, thực lực mà đối phương thể hiện ra, ít nhất là cấp B đỉnh phong, thậm chí có thể là cấp A!"

Nói đến đây, vẻ mặt của mọi người liền trở nên nghiêm túc.

Cấp A...một đội ngũ thích khách mười người đều là cấp A! Khó trách vì sao cái tên Trần Phong này lại cuồng vọng như thế, lại dám âm thầm trở về.

"Mục tiêu của bọn hắn chính là địa phương cất giữ Linh Hải Mộc, chúng ta thể ở phụ cận thiết kế mai phục."

"Không sai."

"Thích khách mặc dù có năng lực ám sát rất mạnh, thế nhưng nếu như giao phong chính diện, cũng không cần phải sợ."

"Bọn hắn ở ngoài sáng, chúng ta ở trong tối, trận chiến đầu này, chúng ta không có khả năng thất bại, lần này, ta muốn để cho Trần Phong chết không có chỗ chôn!"

Bộ trưởng bộ chiến lược nói ra.

"Hiểu rõ."

Đám người lĩnh mệnh.

...

Đám người của tổ chức thần bí đã sớm chờ trong bóng tối, đợi đội ngũ của Trần Phong xuất hiện.

"Tới." Đã có người nghe được tiếng bước chân.

"Ba, hai, một..." Trong mắt của bộ trưởng bộ chiến lược tỏa ra tinh quang, quát khê một tiếng: "Động thủ!"

Xoạt! Hắn là người lao ra đầu tiên.

Chỉ là trong nháy mắt nhìn thấy đội ngũ của Trần Phong, sắc mặt của bộ trưởng bộ chiến lược liền tái xanh.

???? Thích khách? Đây m* nó chính là thích khách?

Cảm thụ được khí tức kinh khủng trên người của đối phương, cùng với thân thể cao lớn, bộ trưởng bộ chiến lược vừa mới vọt ra, liền yên lặng lui trở về!

"Dừng lại!" Hắn quát khê một tiếng, mà thủ hạ của hắn, thậm chí là còn chưa biết chuyện gì đã xảy ra.

"Sao thế?" Bọn hắn lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn bộ trưởng của mình.

"Các người nhìn đi." Bộ trưởng nuốt một ngụm nước bọt.

Đám người ngẩng đầu nhìn tới, liền lộ ra vẻ mặt phát mộng, ở phía sau Trần Phong, có từng cự nhân to lớn đi theo, có hình thể khôi ngô, tản ra uy năng kinh người!

Đây... là thích khách? Bọn hắn chỉ tưởng tượng thôi đã có một chút run rẩy, nếu chỉ là chiến sĩ bình thường có thân thể khổng lồ, bọn hắn tự nhiên sẽ không quan tâm, thế nhưng cỗ khí tức khủng bố áp bách tản ra từ trên người của đối phương kia là sao! Bọn gia hỏa này, thuần một sắc là cấp A!

Thích khách? Thích khách cái con m* nhà ngươi! Bọn gia hỏa này rõ ràng là khiên thịt mới đúng!

Tạch... ! Một tên cự nhân hoạt động thân thể, trong không khí truyền đến thanh âm lộp bộp, bọn hắn liếc nhìn, đúng là thanh âm do không khí bị áp súc.

Nếu như bị loại lực lượng này đánh trúng...một số người cảm thấy toàn thân phát lạnh. Bộ trưởng bộ chiến lược, càng muốn bóp chết cái tên gia hỏa đã phỏng đoán thực lực của đội ngũ Trần Phong!

"Làm sao bây giờ?" Mấy người bọn hắn cảm thấy hết sức ưu sầu.

Mà vào lúc này, bọn hắn thấy đội ngũ của Trần Phong đã ngừng lại, dường như đang suy nghĩ cái gì đó.

"Chúng ta chưa chắc đã không có cơ hội." Một nhân viên nói: "Mặc dù thực lực của đội ngũ Trần Phong mạnh hơn so với dự đoán, thế nhưng chúng ta lại có hai ưu thế, thứ nhất, Trần Phong không biết chúng ta đã phát hiện ra thân phận của bọn hắn. Thứ hai, đội ngũ Trần Phong căn bản không dám bại lộ thân phận, bọn hắn hẳn là đang nghĩ biện pháp âm thầm diệt trừ thủ vệ."

"Người nói là..." Bộ trưởng bộ chiến lược giống như có điều suy nghĩ.

"Không sai, chúng ta sẽ âm thầm đánh lén!" Người kia nói: "Vào thời điểm đội ngũ Trần Phong đánh lén thủ vệ, chúng ta sẽ đánh lén bọn hắn, để cho bọn hắn biết, cái gì là bọ ngựa bắt ve sầu, chim sẻ rình sau lưng!"

"Hơn nữa, khổ người của bọn gia hỏa này...hắc hắc hắc."

Hai mắt của bộ trưởng bộ chiến lược tỏa sáng.

Không sai! Bọn gia hỏa này mặc dù nhìn có vẻ rất kinh khủng, có khổ người rất lớn, thế nhưng cuối cùng cũng chỉ là thích khách! Mà thích khách có một đặc tính đó là có công kích rất mạnh mẽ, nhưng lực phòng ngự lại rất yếu kém!

Mà khổ người lớn, sẽ mang ý nghĩa là rất dễ bị đánh trúng! Nói trắng ra là, bọn hắn rất dễ dàng bị thương tổn. Nếu như đánh lén trong bóng tối, bọn

hắn thậm chí không cần phải chịu rủi ro, chỉ cần công kích đủ mạnh, bọn hắn thậm chí có thể trực tiếp tiêu diệt bọn gia hỏa này!

"Bảo cho các tiểu đội khác chuẩn bị sẵn sàng." Bộ trưởng bộ chiến lược hưng phấn nói.

Ha ha, Trần Phong...lần này xem người ngăn cản cái kiếp nạn này như thế nào.

Xoạt! Bọn hắn một lần nữa tiến hành ẩn nấp.

Ở trong bóng tối, bọn hắn quan sát Trần Phong mang theo đội ngũ của mình tiến lên, chuẩn bị ra tay, bộ chiến lược đã chuẩn bị kỹ càng, trong bóng tối hiển hiện sát cơ.

Một bước...hai bước...đội ngũ của Trần Phong đang không ngừng tới gần.

Ô...ô...n...g ——Trên người của Trần Phong lóe lên năng lượng nhàn nhạt, bên trong tràng chiến dịch này, thực lực của hắn đã không có nổi một chút tác dụng nào, cho nên tất cả năng lực của hắn, đều dùng để phụ trợ cho đội ngũ thích khách dã nhân, trợ giúp bọn hắn đề cao tốc độ! Dùng tố chất thân thể kinh người của những dã nhân này, sau khi được Trần Phong tăng cường tốc độ, đến cùng sẽ nhanh cỡ nào?

"Thử một chút thì biết." Hai mắt của Trần Phong lấp loé.

Xoạt! Năng lượng trong tay chấn động.

Năng lực Thiên Huyền ở dưới tác động của giá trị may mắn phát huy hiệu quả tới cực hạn!

Tăng cường tốc độ!

Ô...ô...n...g ——Thân thể của dã nhân rung động kịch liệt, trên mặt lộ ra vẻ mặt thoải mái, mặc cho cỗ lực lượng kia tiến vào trong cơ thể.

Tàn sát

Trần Phong rất rõ ràng, năng lượng tăng cường cho dã nhân có tác dụng cực kỳ bé nhỏ, thế nhưng nếu như dùng năng lượng đưa vào trong cơ thể của bọn hắn để làm một cái kíp nổ thì sao?

Vù —— Cuồng phong bỗng nhiên gào thét, thân thể của nhóm dã nhân, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ lực đẩy kinh khủng! Đây là... lực lượng của gió!

Vù! Cuồng phong gào thét.

"Chính là hiện tại." Trần Phong quát to một tiếng.

Xoạt! Tốc độ của nhóm dã nhân trong nháy mắt tăng lên gấp 10 lần, trong nháy mắt giết tới!

Mà vào lúc này, sắc mặt của bộ trưởng bộ chiến lược đại biến: "Không thể chờ nữa."

Quá nhanh! Bọn hắn hiểu rõ thực lực của đội ngũ Trần Phong, thế nhưng không nghĩ tới, Trần Phong thế mà còn có loại thủ đoạn tăng cường này, nếu như không nhanh chóng ra tay, những thủ vệ kia có thể sẽ chết!

"Ra tay!" Bộ trưởng bộ chiến lược ra lệnh không có một chút do dự.

Oanh! Trong cái nháy mắt đó, thời gian dường như ngưng kết.

Hỏa diễm, hàn băng, kịch độc, gió lốc...không thể đếm hết được các loại năng lực, theo đủ loại góc độ, theo đủ loại phương hướng tuôn ra, toàn bộ đánh về phía nhóm dã nhân đang lao ra kia!

Làm chậm!

Hủ hóa!

...

Đủ loại năng lực áp chế bùng nổ, thực lực của đội ngũ Trần Phong cho dù có mạnh hơn, ở dưới vô số đòn công kích này, lực lượng có thể giữ lại cũng chỉ còn lại khoảng 1/10, chớ đừng nói chỉ là giết người.

"Ra tay!" Bộ trưởng bộ chiến lược hạ lệnh.

"Rào —— " Đám người của tổ chức thần bí lao ra.

Một người cầm dao găm năng lượng đâm vào người của một dã nhân...

"Coong!" Một thanh âm thanh thúy vang lên, thanh vũ khí giết chóc mà người kia lấy làm kiêu ngạo, đâm vào bên trên thân thể khô ngô, lại không lưu lại một vết thương nào, không, chuẩn xác mà nói, là có lưu lại một vết hằn màu trắng.

"Các người..." Sắc mặt người kia rốt cục cũng đại biến, đây mà là thích khách à?

"Răng rắc!" Đối phương căn bản không thèm để ý đến công kích của hắn, sau khi đánh gục một thủ vệ, lúc này mới xoay người lại nhìn, trên khuôn mặt lộ ra một nụ cười thật thà.

Oanh! Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung, tầm mắt của hắn trở nên tối đen, trước khi chết, ý niệm duy nhất của hắn chính là, cái tên chết tiệt nào nói đây là thích khách! Thích khách mà lại có phòng ngự cao như vậy hay sao? Nếu như sớm biết như vậy, hắn tuyệt đối sẽ không tới gần...

Mà vào lúc này, một màn đồng dạng, xuất hiện ở khắp nơi.

Bộ trưởng bộ chiến lược tiến hành công kích, thế nhưng công kích của hắn căn bản không gây được thương tổn cho bất kỳ một dã nhân nào, thậm chí những tên dã nhân này còn ở ngay trước mặt hắn, giết hết thầy thủ vệ! Những thủ vệ mạnh mẽ kia lại không hề có lực hoàn thủ!

"Làm sao có thể?" Bộ trưởng bộ chiến lược hoảng sợ.

Chuyện này cùng với kế hoạch không giống nhau a! Đồng dạng là cấp A, cho dù có một chút chênh lệch, cũng không thể lớn như thế! Hiển nhiên, hắc không biết những người trước mắt này, được gọi là dã nhân.

Nếu như hắc hiểu rõ dã nhân, hắc sẽ tuyệt đối sẽ không cận chiến cùng với dã nhân! Chỉ có kéo dài khoảng cách, mới có thể có phần thắng!

Oanh! Đại địa chấn động, đám người của tổ chức thần bí bị đánh bay tại chỗ.

Từ lúc bọn hắc xuất hiện, cho đến khi bị đánh bay, trước sau không đến một giây, mà vào lúc này đây, Trần Phong mới chú ý tới những tên gia hỏa mới xuất hiện này!

"Bị phát hiện rồi hả?" Con mắt của Trần Phong bỗng nhiên nhíu lại.

Hắc không biết thân phận của mình đã sớm bị bại lộ, thế nhưng hết thảy những chuyện mà hắc làm nãy giờ, chính là vì không muốn bị phát hiện!

Hắc rất rõ ràng thực lực của những dã nhân này, có lẽ thừa dịp đối phương còn chưa rõ ràng về dã nhân, dùng để đánh lén là rất mạnh mẽ, thế nhưng một khi có cường giả siêu cấp A nhúng tay...

"Đi!" Trần Phong không có một chút do dự nào mang đội ngũ dã nhân tiến vào bên trong.

Tổ chức thần bí nếu như đã phát hiện ra, bọn hắc muốn chạy trốn đã không có khả năng, mong muốn thuận lợi từ nơi này ra bên ngoài, chỉ có thể thực hiện kế hoạch tiếp theo! Linh Hải Mộc!

"Cẩn bọn họ lại!" Bộ trưởng bộ chiến lược gào thét một tiếng.

Tuyệt đối không thể để cho nhóm người Trần Phong bước vào nơi cất giấu Linh Hải Mộc, có trời mới biết bọn hắc sẽ đem tài nguyên quý báu nhất của tổ chức thần bí làm cái trò gì!

Những tên thích khách đáng chết này...không, những cái khiên thịt này...

Bộ trưởng bộ chiến lược lưu chuyển ánh mắt, tìm kiếm nhược điểm trên người của bọn hắn, hắn tin tưởng, những người này không thể nào là người hoàn mỹ, đồng dạng là cấp A, bọn hắn có khả năng mạnh mẽ hơn so với người bình thường, thế nhưng tuyệt đối không thể nào có thể cường đại đến tình trạng như vậy!

Miễn dịch năng lượng còn chưa tính, thân thể cũng cường hãn đến loại tình trạng này? Chuyện này không khoa học!

Bọn hắn chắc chắn sẽ có nhược điểm, ví dụ như...

"Công kích nhược điểm của bọn hắn." Bộ trưởng bộ chiến lược cắn răng nói ra.

Mặc dù hắn cũng không tình nguyện dùng loại phương thức này, thế nhưng dùng chiêu cao của bọn hắn, dựa vào tư thế đối chiến với kẻ địch, dường như là loại thủ đoạn này sẽ càng thêm phù hợp.

"Thật sự làm như vậy sao?" Vẻ mặt của những người còn lại cũng có một chút khó coi.

"Lên!" Bộ trưởng bộ chiến lược gầm thét: "Thủ vệ cũng đã chết sạch rồi, các người cũng muốn chết cùng hay sao?"

Đám người nghe vậy, liền yên lặng, đúng vậy a, đây chính là chiến đấu sinh tử! Lúc này, căn bản không nên thảo luận cái phương thức chiến đấu này có mất mặt hay không, điều duy nhất bọn hắn phải suy tính đó là, cái phương pháp này, có hay không có tác dụng!

"Hiểu rõ." Đám người liếc nhau.

Xoạt! Từng bóng người một lần nữa tiến lên.

Bọn hắn biết, đây là một lần cơ hội xuất thủ cuối cùng của bọn hắn! Bọn hắn, nhất định phải thành công!

"Giết " Đám người gào thét tiến lên.

"Ừm?" Đội ngũ đã nhân xoay người lại.

Bọn hấn phần lớn đều cao từ ba mét trở lên, đối mặt với những thành viên của tổ chức thần bí thấp bé, căn bản là không thêm để ý một chút nào, dùng bàn tay to lớn đập xuống.

Mà đúng vào lúc này, bộ trưởng bộ chiến lược gầm lên giận dữ: "Động thủ!"

Các thành viên của tổ chức thần bí lập tức bùng nổ, trong tay của bọn họ xuất hiện phong mang đáng sợ, nhanh chóng cắm vào bờ hông của dã nhân.

Độ cao này...cái tư thế này...quả thực là một kích hoàn mỹ nhất.

Phốc, một tiếng trầm muộn vang lên.

"Thành công!" Bộ trưởng bộ chiến lược mừng như điên.

Quả nhiên! Vô luận là những cái tên này mạnh mẽ như thế nào, ở nơi này, chung quy vẫn là nhược điểm của bọn hấn, hình thể của bọn hấn càng to lớn, nơi này càng dễ dàng bị công kích! Đây, tuyệt đối là một nhược điểm trí mạng!

"Chết đi!" Bộ trưởng bộ chiến lược dùng sức đâm vào thêm một chút, chỉ có điều khiến cho hấn cảm thấy ngoài ý muốn chính là, thế mà không có máu tươi văng khắp nơi như trong tưởng tượng, cũng không có tiếng kêu thảm như trong tưởng tượng.

Tình huống này là như thế nào? Bộ trưởng bộ chiến lược lộ ra vẻ mặt mờ mịt, sau đó hấn liền bị đánh bay ra ngoài, ngã xuống mặt đất.

Mà vào lúc này, những thành viên còn lại của tổ chức thần bí cũng bị ném ra ngoài.

Trần Phong chỉ bình tĩnh nhìn cảnh này, trận này căn bản là một trận chiến đấu không công bằng, nói đùa, thế mà còn muốn đánh lén dã nhân? Các người cũng quá ngây thơ rồi! Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Thực lực của tổ chức thần bí

Đã giải quyết xong đám người này, đội ngũ của Trần Phong nhanh chóng bước vào nơi cất giữ Linh Hải Mộc.

Mà lúc này, ở trên trời cao xa xôi, Lữ Hồn lạnh lùng nhìn một màn phát sinh này, cũng là một lời khó nói hết, từ lúc nào mà thủ vệ của tổ chức thần bí lại yếu đến tình trạng như thế rồi?

"Không phải là bọn hèn yếu, mà là do địch nhân quá mạnh." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí thản nhiên nói: "Những cự nhân kỳ quái này, có thể miễn dịch năng lượng, thân thể mạnh mẽ, lại không có nhược điểm, cho dù là mới bước vào cấp A, thế nhưng nếu so sánh với gen chiến sĩ, đã có sức chiến đấu của cấp A đỉnh phong! Sư huynh có thể đối đãi với bọn hèn như gen chiến sĩ cấp A đỉnh phong, nghĩ như thế, những thủ vệ cấp A kia chiến bại, cũng là sự tình có thể lý giải."

Vô luận là thủ vệ hay là những người của bộ chiến lược kia, cũng chỉ là cấp A! Chỉ thế mà thôi, muốn đối phó với những cự nhân này, quá mức khó khăn.

"Chắc là sư huynh đang rất tò mò, Trần Phong từ nơi nào thu được những cường giả này! Dù sao...thì cường giả cấp A đỉnh phong cũng không phải là rau cải trắng." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí dùng ngữ khí ý vị thâm trường nói.

"Người có ý tứ gì?" Lữ Hồn hơi híp tròng mắt lại.

"Sư huynh, nghe nói phu nhân của sư huynh có khả năng điều khiển thời gian?" Thủ lĩnh của tổ chức thần bí thản nhiên nói: "Ta từ trên người của những người này, cảm nhận được loại lực lượng kia."

"Người muốn nói cái gì?" Lữ Hồn nhìn chằm chằm vào thủ lĩnh của tổ chức thần bí.

"Có lẽ..."

"Được rồi, không có gì."

Thủ lĩnh của tổ chức thần bí chỉ cười cười, nhưng ánh mắt của hắn lại hiện lên vẻ kỳ quái.

"! ! !" Trên trán của Lữ Hồn nổi gân xanh.

Có ý tứ gì? ! Đây là cái ánh mắt gì? ! Rõ ràng là Trần Phong dẫn một đám người đến công kích tổ chức thần bí, thì có quan hệ gì đến gã? Cái gì mà lực lượng thời gian, Trần Phong đã không còn tiếp xúc với nàng nữa...

Chờ một chút, Lữ Hồn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

Cái bức tượng thiếu nữ kia! Cái bức tượng thiếu nữ trong tay của Trần Phong kia rất giống với nàng, cơ hồ tương đương với bản thể thu nhỏ của nàng, có được lực lượng nhất định của nàng, thậm chí là có thể cộng hưởng.

Chẳng lẽ Trần Phong...không, sẽ không.

Lữ Hồn lắc đầu, Trần Phong sẽ không biết thứ này, hắn chắc chắn là sẽ không biết cách sử dụng! Thế nhưng phải giải thích lực lượng thời gian ở trên người của đám cự nhân này như thế nào? Sự đệ của gã mặc dù có tính cách lãnh đạm, thế nhưng tuyệt đối sẽ không nói lung tung, nói như vậy...

Chờ một chút, Lữ Hồn bỗng nhiên nghĩ đến một cái sự tình đáng sợ, chẳng lẽ năm đó vào thời điểm nàng lưu lại cho Trần Phong bức tượng thiếu nữ, còn để lại cho hắn cả sách hướng dẫn sử dụng? !

Nữ nhân này...Lữ Hồn chỉ tưởng tượng thôi mà thiếu chút nữa đã tức điên!

"Xem ra sư huynh đã suy nghĩ tới điều gì rồi." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí thản nhiên nói, không biết vì sao, hắn cảm giác được vừa rồi sư huynh nổi cơn thịnh nộ, thực lực vậy mà lại mạnh mẽ thêm mấy phần, ánh sáng màu xanh lục càng trở nên nồng đậm thêm mấy phần.

"Hừ." Lữ Hồn chỉ cười lạnh một tiếng, gã hít vào một hơi thật sâu, để cho mình tỉnh táo lại, bình tĩnh nói: "Sự tình của ta tạm thời không nói đến, tổ chức thần bí là của ngươi, lại để mặc cho hắn tiến vào hay sao?"

"Đương nhiên sẽ không." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí chỉ cười cười, nói: "Những cự nhân này xuất hiện là chuyện ngoài ý muốn, Trần Phong nắm giữ thực lực như vậy, đủ để trùng kích vào bất kỳ một thế lực nào! Cho dù hẳn đi tập kích Gen Công Hội, đều có thể xông đi vào, sư huynh có tin hay không? Thế nhưng có thể đi vào là một chuyện, có thể đi ra hay không, lại là một chuyện khác."

"Ồ?" Đôi mắt của Lữ Hồn tỏa sáng.

"Sư huynh cứ xem đi." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí cười nhạt một tiếng: "Những tên kia, cũng đã sắp trở về."

Mà vào lúc này, tại tổ chức thần bí, kèm theo tiếng cảnh báo địch tập kích, những cường giả ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, cũng đang nhanh chóng trở về, đây chính là căn cứ chính của tổ chức phân bộ, những phân bộ kia xa xa không thể so sánh!

Một người, hai người, ba người...lít nha lít nhít gen chiến sĩ xuất hiện.

Nơi mà nhóm người Trần Phong đang đứng, trong một khoảng thời gian ngắn, liền bị bao vây đến mức ngay cả một con kiến cũng chui không lọt.

Gen chiến sĩ cấp B, mấy trăm.

Gen chiến sĩ cấp A, 30.

...

Tổ chức khổng lồ có thể so tài với Gen Công Hội này, đây là lần thứ nhất tổ chức thần bí điều động toàn bộ lực lượng, biểu hiện ra uy năng kinh người!

Trộn vụn 30 vị cường giả cấp A, đủ làm cho vô số người kinh hãi! Mà đây, chỉ vụn vụn là một khúc nhạc dạo, theo thời gian trôi qua, có từng cường giả đáng sợ trở về, cho dù là những cường giả cấp A kia, cũng không thể không nhường ra vị trí của mình!

Cấp A đỉnh phong! Một trong những thành viên mạnh nhất của tổ chức thần bí, đã xuất hiện!

Một người, hai người...chờ đến khi không có người trở về nữa, đã có trọn vẹn năm vị cường giả cấp A đỉnh phong, ba mươi sáu tên cấp A, cùng với rất nhiều gen chiến sĩ cấp B, cấp C! Loại tràng diện này, chỉ tưởng tượng thôi đã khiến cho lòng người rung động.

"Nhóm người Trần Phong tiến vào lúc nào?" Có người hỏi.

"Mười phút đồng hồ trước đó."

"Mười phút đồng hồ... mười phút đồng hồ đủ để làm rất nhiều chuyện, thực lực của bọn hắn không tầm thường, không cần thiết phải liều mạng, cứ từ từ bao vây đánh chết bọn hắn!"

"Bao vây?"

"Không sai."

"Ở đây, sẽ biến thành phần mộ của bọn hắn."

Một cường giả cấp A đỉnh phong lạnh lùng nói.

"Linh Hải Mộc có thể bị nguy hiểm hay không?"

Có người lo lắng hỏi.

"Sẽ không." Một đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện, nếu như Trần Phong ở chỗ này, nhất định sẽ nhận ra, đây chính là vị bộ trưởng lúc trước đã đối kháng với Bạch Tông, Đường Lam! Bộ môn mà gã quản lý, chính là bộ môn liên quan đến Linh Hải Mộc!

"Cầu tạo Linh Hải Mộc các ngươi đã rõ ràng." Đường Lam bình tĩnh nói: "Muốn khiến cho Linh Hải Mộc phát huy ra tác dụng, cần phải thiên chuy bách luyện, dùng đủ loại tài liệu, sau đó ấp ủ một trăm năm, mới có thể chế tác thành những cái huy chương mà các ngươi sử dụng hiện tại, ở dưới tình huống bình thường, Linh Hải Mộc căn bản là sẽ không có cách sử dụng, cũng không có cách nào phát huy ra uy năng!"

"Coi như là ta, cũng không có cách nào trực tiếp sử dụng." Đường Lam khẽ lắc đầu nói.

Linh Hải Mộc mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng hạn chế lại quá mức hà khắc.

"Vậy thì yên tâm rồi." Đám người hiểu rõ.

"Đúng rồi, công kích của chúng ta, có thể ra tổn thương cho Linh Hải Mộc hay không?" Có người lo lắng hỏi.

"Sẽ không." Đường Lam nhin không được cười nói: "Chúng ta đã sớm thiết kế tầng phòng ngự cho Linh Hải Mộc, các người cứ việc công kích là được."

"Vậy thì tốt." Đám người lúc này mới cảm thấy yên tâm, bỗng nhiên...

Bang! Âm thanh trầm muộn truyền đến, đám người quay đầu nhìn lại, tâm thần liền giật thót một cái, có một toà vũ khí cao năng khổng lồ được vận chuyển tới, nhắm ngay vào tòa nhà trước mắt, nhìn qua vô cùng dữ tợn.

Tử Vong Chi Nhãn

"Cái đó là..." Có người nhìn thoáng qua liền cảm thấy sợ hãi.

"Là vật kia." Đám người sợ mất mật.

Tử Vong Chi Nhãn! Một tòa vũ khí cao năng trong truyền thuyết có thể hủy thiên diệt địa, một kích toàn lực của nó, tương đương với cường giả cấp A đỉnh phong tiêu hao tất cả lực lượng thả ra một kích trí mạng!

Một kích, đủ để hủy diệt một tòa thành thị! Nó từng được sử dụng ba lần, ba thế lực trong nháy mắt hóa thành tro bụi, ừm...cho dù là cường giả cấp A đỉnh phong!

"Thế mà lại lấy thứ này ra." Đám người cảm thấy run sợ.

Thủ bút lần này của tổ chức thật là lớn! Cũng đúng, ngay cả Linh Hải Mộc hạch tâm nhất cũng bị dòm ngó, tổ chức sẽ tức giận như thế nào?

Kết cục của Trần Phong là chắc chắn phải chết, vô luận những cự nhân kia cường đại tới đâu, bị vây ở chỗ này, cũng sẽ không có một chút cơ hội sống nào, điều duy nhất mà bọn hắn cần cân nhắc chính là...dùng cách nào để xử lý Trần Phong mà ít bị tổn thất nhất!

"Mau chuẩn bị cho thật tốt."

"Vâng."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Bên trong Tử Vong Chi Nhãn tỏa ra hào quang nhàn nhạt, tùy thời chuẩn bị phóng thích, mọi người chung quanh liếc nhìn nhau, yên lặng lui về phía sau mấy mét! Bọn hắn căn bản không dám tới gần! Đây chính là Tử Vong Chi Nhãn a...

Mà vào lúc này, nhóm người Trần Phong đã vừa vặn phá giải phòng ngự bên ngoài của Linh Hải Mộc. Vì bảo hộ Linh Hải Mộc, tổ chức thần bí dùng phòng ngự vật lý, phòng ngự năng lượng, phòng ngự sinh học, và đủ các loại phòng ngự thiên hình vạn trạng khác!

Cho dù là nhóm người Trần Phong cũng phải mất rất nhiều thời gian mới phá giải được. Đội ngũ đã nhân dùng bạo lực phá giải phòng ngự năng lượng, lại hợp lực phá hủy phòng ngự vật lý, thế nhưng đối mặt với phòng ngự sinh học lại không có bất kỳ một biện pháp nào!

Sau cùng, chỉ có thể để Trần Phong ra tay, không chỉ có như thế, còn có phòng ngự cấm chế viễn cổ, nếu không phải bản thân Trần Phong là chế tác đại sư, còn có Quang sáng may mắn, căn bản là không có hi vọng phá giải!

Một tầng lại một tầng...lãng phí trọn vẹn mười phút đồng hồ, bọn hắn mới có thể phá giải hết thủy phòng ngự. Trước mắt, Linh Hải Mộc trong truyền thuyết, rốt cục cũng xuất hiện ở trước mặt của Trần Phong. Theo Linh Hải Mộc mà Trần Phong thấy trước kia hoàn toàn khác biệt, đây là một cây cột cứng cáp, hai bên có rất nhiều cành cây, lại còn có cả một chút lá xanh, cây cột được đặt vào trong một bể dịch nuôi cây, giống như là đang hấp thu năng lượng.

Đây cơ hồ chính là một cây Linh Hải Mộc hoàn chỉnh, đây chính là căn cơ để tổ chức thần bí chế tạo ra huy chương may mắn hay sao?

Trần Phong cảm thấy xúc động, hắn nhẹ nhàng vươn tay, vuốt ve cành cây Linh Hải Mộc.

Ô...ô...n...g —— Ngay trong nháy mắt mà Trần Phong đụng vào, Quang sáng may mắn trong cơ thể trong nháy mắt nổi khùng.

Đến rồi! Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, Quang sáng may mắn đã yên lặng không biết bao lâu kia, lại một lần nữa chủ động xuất kích, bắt đầu hấp thu lực lượng của Linh Hải Mộc, Linh Hải Mộc trước mắt, đang lấy một tốc độ mà bằng mắt thường cũng có thể thấy được khô héo!

Ô...ô...n...g ——Hào quang nhàn nhạt lấp lánh, Trần Phong cảm nhận được một cỗ lực lượng thần bí đang tản ra chung quanh, có một cỗ sức mạnh kỳ

diệu huyền ảo đang vờn quanh thân thể.

Quầng sáng may mắn, một lần nữa thuế biến! Mà ở trong cái nháy mắt Trần Phong hấp thu Linh Hải Mộc, có một cỗ cảm giác nguy hiểm làm cho người ta hít thở không thông bỗng nhiên tuôn ra, thiên địa trong lúc nhất thời bị hào quang màu đen bao phủ!

Oanh! Hào quang nổ tung, có một đạo lực lượng kinh khủng nổi lên trời đất.

Oanh! Lực lượng kinh khủng buông xuống, cả tòa nhà trong nháy mắt hóa thành phế tích.

Lực lượng tử vong bao phủ thiên địa, dùng mắt thường có thể thấy, cả tòa nhà đang dần dần bị lực lượng tử vong ăn mòn, dần dần hóa thành hư vô, tản ra khí tức kinh khủng làm cho người ta sợ hãi.

Đây chính là lực lượng của Tử Vong Chi Nhãn, đủ để so sánh với lực lượng tử vong cấp A đỉnh phong! Mà trọng yếu nhất, mà kinh khủng nhất là phạm vi của nó, trọn vẹn một ngàn mét.

Điều này cũng mang ý nghĩa, ở bên trong một ngàn mét phạm vi công kích, không có bất luận sinh vật nào có thể trốn thoát Tử Vong Chi Nhãn! Vô luận là bất luận kẻ nào! Bất luận là kiến trúc như thế nào!

"Kết thúc rồi à?" Có người thì thầm.

Mà đúng vào lúc này.

"Rống " Có một tiếng gào thét tức giận truyền đến, có một cự nhân đi ra, hấn ngăn ở trước mặt của Trần Phong, dùng thân thể của mình chặn phần lớn ánh sáng tử vong, ánh mắt vô cùng kiên nghị, đây là một thành viên trong đội ngũ của Trần Phong.

"Thay Trần Phong tiếp nhận công kích sao?" Đám người của tổ chức thần bí kinh ngạc.

"Ha ha." Đường Lam chỉ lắc đầu nói: "Không ngăn nổi..."

Đây chính là Tử Vong Chi Nhân! Nếu quả thật bị ngăn trở nhẹ nhàng như vậy, nó sẽ được gọi là Thần Khí mạnh mẽ hay sao?

Ánh sáng tử vong, vô luận là ở chỗ nào, đặc tính lớn nhất của nó là không có góc chết! Ánh sáng tử vong bị tên cự nhân kia ngăn trở, lại từ một góc khác chiếu tới!

"Oanh!" Ánh sáng tử vong trong nháy mắt dẫn nổ, chùm ánh sáng chói mắt kia, khiến cho vô số người sợ hãi.

Sau cùng, hết thảy đều hóa thành hư vô, ánh sáng tử vong vô tận dần dần biến mất, đám người của tổ chức thần bí nhìn vào, một đòn công kích mạnh mẽ như thế, nhóm người Trần Phong cho dù có cường đại hơn nữa thì có ai có thể sống sót? Huống hồ, coi như những cự nhân kia có thể sống sót...

Trần Phong thì sao? Ha ha, hẳn cuối cùng cũng chỉ là một người bình thường.

Chỉ có điều là, vào thời điểm bọn hắn phóng tầm mắt nhìn tới, lại cảm thấy kinh hãi!

Ở vị trí Trần Phong đang đứng, ở cái địa phương mà đáng lẽ không còn lại cái gì kia, Trần Phong vẫn còn đứng ở đó, được đội ngũ cự nhân ngăn chặn hết thảy công kích! Một dã nhân ngăn không được? Không có quan hệ! Đội ngũ của bọn hắn có trọn vẹn mười dã nhân!

Mười dã nhân vờn quanh Trần Phong, vây quanh thành hai tầng, cứ như thế ngăn cản hết thảy ánh sáng tử vong, hợp thành một bức tường thịt kiên cố!

"Còn có loại kỹ thuật này?" Đám người của tổ chức thần bí cảm thấy ngạc nhiên.

Chẳng ai ngờ được rằng, bọn hắn thế mà dùng loại phương thức này để bảo hộ Trần Phong, mà hết lần này tới lần khác, cường độ miễn dịch năng lượng của những cự nhân này lại cao đến đáng sợ, thân thể cũng không nhận phải bao nhiêu tổn hại.

"Đây là một chủng tộc có thân thể đặc thù." Có người nặng nề nói.

"Xem ra phải chiến một trận." Một vị cường giả xuất ra vũ khí.

Tử Vong Chi Nhân được thu hồi về, nếu thứ này không có tác dụng với Trần Phong, cũng không cần phải sử dụng nữa, dù sao mỗi một lần sử dụng, đều phải trả một cái giá vô cùng kinh khủng.

"Nguyên lai tưởng rằng sẽ có thể nhẹ nhõm giải quyết." Đường Lam thở dài.

Nguyên lai tưởng rằng Tử Vong Chi Nhân sẽ có thể áp chế được nhóm người Trần Phong, coi như không chết cũng sẽ trọng thương, không ngờ được lại xảy ra loại kết quả này!

"Đánh đi." Có rất nhiều người đã chuẩn bị chiến đấu.

Đường Lam luôn cảm thấy có một chỗ nào đó không thích hợp.

Nhược điểm của cự nhân

Sau khi nhìn kỹ, sắc mặt của gã liền đại biến, nhất là sau khi những cự nhân kia rời đi...gã mới giật mình cảm thấy không ổn.

"Linh Hải Mộc đâu? !" Sắc mặt của Đường Lam đại biến.

Đám người của tổ chức thần bí cũng lộ ra vẻ mặt khó coi.

"Chẳng lẽ vừa rồi..." Có người lộ ra sắc mặt khó coi nhìn Đường Lam, không phải người nói là tầng phòng ngự của Linh Hải Mộc rất cường đại hay sao?

"Tầng phòng ngự rất mạnh." Đường Lam lắc đầu nói: "Mười lăm tầng phòng ngự, phòng ngự toàn phương vị, còn có phòng ngự cấm chế viễn cổ, đừng nói là Tử Vong Chi Nhân, cho dù là cường giả siêu cấp A cũng không có cách nào dùng bạo lực phá hủy! Tử Vong Chi Nhân mặc dù có lực tấn thương cao, thế nhưng đối mặt với loại phòng ngự toàn phương vị này, căn bản là không thể tạo ra được bao nhiêu thương tổn!"

"Trừ phi..." Đường Lam bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng, đột nhiên nhìn về phía Trần Phong nói: "Người... người đã giải trừ phòng ngự?"

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười.

"Thật sự là người!" Vẻ mặt của Đường Lam trở nên trắng bệch.

Thì ra là thế! Trần Phong vừa mới giải trừ phòng ngự, chuẩn bị mang theo Linh Hải Mộc chạy trốn, Tử Vong Chi Nhân lại công kích vào thời điểm này, vừa vận phá hủy Linh Hải Mộc! Sau khi hiểu rõ, Đường Lam kém chút nữa đã hộc ra một ngụm máu.

Cho nên... đồ vật quý báu nhất của tổ chức thần bí, cứ như vậy bị huỷ ở trong tay của Trần Phong?

"Trần Phong! !" Đường Lam phần nộ nói: "Ta muốn ngươi phải đền mạng!"

"Ha ha." Trần Phong vẫn như cũ chỉ cười cười.

Vào giờ khắc này, sẽ không có người nào biết, Trần Phong đến cùng đã trải qua chuyện gì, nếu như Đường Lam có thể tới gần Trần Phong hơn một chút, có thể đi đến bên cạnh Trần Phong, nhất định có thể cảm giác được, quanh người Trần Phong đang có một cỗ lực lượng huyền bí chấn động, loại lực lượng kia, chính là lực lượng may mắn!

Linh Hải Mộc đã bị phá hủy rồi? Không, tất cả Linh Hải Mộc đều đã bị Quảng sáng may mắn bạo lực hấp thu!

Trần Phong cũng không phải là không muốn nói, mà là bởi vì hiện tại hắn không có cách nào nói chuyện, hấp thu quá nhiều giá trị may mắn, Trần Phong hiện tại đang rơi vào trạng thái quá tải! ! !

Quảng sáng may mắn vẫn còn đang điên cuồng hấp thu giá trị may mắn, tiến hành thăng cấp, mà lực lượng còn lại, gần như đều đang tuôn ra ở bên người của Trần Phong, cho nên Trần Phong chỉ có thể tận khả năng không chế! Những lực lượng này...

Ô...ô...n...g ——Trần Phong giơ tay lên, cho dù trong tay không có vật gì, thế nhưng hắn lại có thể cảm giác được lực lượng trữu nặng.

"Giết hắn!" Trong mắt của Đường Lam lóe lên sự phẫn nộ.

"Hủy Linh Hải Mộc đi, hắn nhất định phải đền mạng!" Đường Lam dùng một ngón tay chỉ vào Trần Phong, mặc dù hiện tại gã còn chưa biết, Trần Phong làm sao có thể phá giải phòng ngự!

"Hiểu rõ." Đám người của tổ chức thần bí cũng vô cùng phẫn nộ.

Linh Hải Mộc đã bị phá hủy, về sau huy chương may mắn của bọn hắn có thể thăng cấp được nữa hay không cũng là một điều khó nói! Có lẽ, bọn hắn còn phải đi tìm Linh Hải Mộc khác mới có thể thăng cấp! Cái tên Trần Phong này, quả thật là tai họa.

"Đề ta tới." Một vị cường giả phá không bay ra, nói: "Nghe nói người đã hủy đi vô số tài nguyên của tổ chức thần bí, đáng tiếc là mỗi lần ta đều

không về kịp, lần này, ta sẽ xử lý ngươi."

Xoạt! Người này đứng giữa trời, bắt đầu ngưng tụ năng lượng, là cường giả cấp A đỉnh phong! Đây chính một trong những cường giả mạnh nhất của tổ chức thần bí!

"Ta cũng tới." Có một vị cường giả cấp A đỉnh phong khác cũng bước ra.

Xoạt! Lại có thêm mấy người đứng ra, bọn hắn có lẽ sẽ không liên hợp với nhau, thế nhưng bọn hắn đứng ở nơi đó, cũng đã đủ để phòng ngừa Trần Phong chạy trốn. Vài vị cường giả cấp A đỉnh phong hợp lại, đủ để phong tỏa hết tất cả đường lui của Trần Phong!

"Tới đi!" Người kia quát to một tiếng.

Rào! Vô số gen chiến sĩ cấp A cùng với cấp B tuôn ra, mục tiêu của bọn hắn, là những cự nhân nhìn như hung mãnh kia, trải qua mấy lần giao phong, bọn hắn đã phân tích ra được nhược điểm của những cự nhân này!

Không chế! Không sai, chính là không chế! Bởi vì miễn dịch năng lượng, thân thể mạnh mẽ, bọn hắn gần như là vô địch, nhưng cho dù là như vậy, thiếu hụt lớn nhất của bọn hắn chính là khống chế! Không thể dùng năng lượng để khống chế, nhưng nếu dùng vật lý khống chế thì sao? Ví dụ như...

Oanh! Mặt đất bắt đầu phát sinh biến hóa, một vị cường giả cấp A đỉnh phong nắm giữ năng lực hệ Thổ, phát phát tay, mặt đất phát sinh biến hóa, đem đám cự nhân hãm trong bùn lầy.

Muốn thoát ra hay sao? Hãy bò lên từng chút một đi! Chỉ cần hiểu rõ thiếu hụt của những cự nhân này, mặc dù không thể giết chết bọn hắn, nhưng lại có thể từ từ khống chế bọn hắn cho đến chết! Những vấn đề này chỉ cần có được năng lượng liền có thể nhẹ nhõm giải quyết, nhưng đặt lên trên người của đám cự nhân này, lại biến thành thiếu hụt trí mệnh nhất! Bọn hắn chỉ có thể dùng thân thể bò lên từng chút một! Đây mới chính là nhược điểm lớn nhất của bọn hắn!

Xoạt! Người này đứng giữa trời, bay về phía Trần Phong, tản ra sát khí nồng đậm.

"Hiện tại, hãy ngủ say tại trong địa ngục đi!"

"Ồ." Thần sắc của Trần Phong vẫn rất bình tĩnh, hắn biết lực lượng của mình không đủ cường đại, sức chiến đấu hiện tại của hắn, vẫn như cũ chỉ có thể chống đỡ với cấp B đỉnh phong, ngay cả cấp A bình thường cũng đánh không lại!

Cấp A đỉnh phong? Căn bản là không có cách nào đánh! Thế nhưng...

Xoạt! Hắn phát phát tay, cổ lực lượng trĩu nặng trong tay trôi nổi.

"Cẩn thận một chút." Đường Lam gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

Ở trong mắt những người khác, những cự nhân kia là kinh khủng nhất, chỉ cần tìm được nhược điểm, giải quyết những cự nhân kia, trận chiến đấu này có lẽ sẽ kết thúc. Thế nhưng ở trong mắt của Đường Lam, người làm cho gã kiêng kỵ nhất, vẫn là Trần Phong!

Trần Phong là do một tay gã dạy dỗ, chỉ có gã mới biết được sự đáng sợ của cái tên này, cũng chỉ có gã mới biết được, may mắn cùng với huyền học đến cùng sẽ khủng bố đến mức nào!

"Không sao." Những người kia lơ đãng nói.

Ngay cả những cự nhân có thể miễn dịch năng lượng cũng đã bị vây khốn, Trần Phong chỉ có cấp B thì tính là cái gì? Ở đây có vô số người mạnh mẽ hơn Trần Phong rất nhiều.

Oanh! Mặt đất nổ tung, có một bàn tay to lớn từ bên trong lòng đất duỗi ra, mặt đất rung động, cái bàn tay khổng lồ kia muốn chop lấy Trần Phong, muốn trực tiếp bóp chết hắn!

Oanh! Bàn tay vung lên, che khuất bầu trời, ầm ầm chop về phía Trần Phong.

Chỉ có điều là ngay vào lúc cái bàn tay to lớn chop lấy Trần Phong, còn chưa kịp khép lại, bàn tay khổng lồ bỗng nhiên nổ tung, một tiếng nổ vang truyền ra, bàn tay được tạo thành từ đất đá vào thời khắc này sụp đổ, hóa thành vô số đất đá, ầm ầm rơi xuống, nhắc lên vô số bụi mù.

Cái gì? Tất cả mọi người đều biến sắc.

"Làm sao có thể?" Vị cường giả cấp A đỉnh phong kia tức giận nói, cho dù cái bàn tay khổng lồ kia chỉ là một năng lực nhỏ của hắn, thế nhưng cho dù chỉ là một cái năng lực nhỏ, ngay cả cường giả cấp A cũng chưa hẳn đã có thể giải quyết.

Người am hiểu quần công nhất

Chớ đừng nói chi là Trần Phong chỉ mới đạt đến cấp B! Huống chi... Trần Phong vừa rồi căn bản là không có động thủ!

"Là không gian sụp đổ." Một người mở miệng.

"Ồ?" Những người khác kinh ngạc.

"Bởi vì trước khi chiến đấu, ở đây tràn ngập quá nhiều năng lượng. Sau khi chiến đấu diễn ra, các loại năng lượng này tiến hành phản ứng với nhau, dẫn tới không gian sụp đổ. Đương nhiên, bởi vì tính ổn định của năng lượng, xác suất phát sinh ra loại phản ứng đặc thù này thấp đến mức cơ hồ là không cần phải tính..."

Người kia nói đến đây liền dừng lại một chút, nói: "Cái tên Trần Phong này... có một chút quỷ dị."

Đám người im lặng, Trần Phong...

"Vẫn nên cẩn thận một chút." Đường Lam lập lại một lần nữa.

Lần này, đám người rất tán thành gật gật đầu, ngay cả cường giả cấp A đỉnh phong cũng không thể thành công, tên Trần Phong này quá mức quỷ dị!

Chỉ có điều là cẩn thận hơn thì sẽ có tác dụng hay sao?

Xoạt! Mấy vị cường giả cấp A một lần nữa xuất thủ đối với Trần Phong, nhưng mà, mỗi một lần bọn hắn tới gần Trần Phong, chờ đến thời điểm bọn hắn sắp chém giết Trần Phong, sẽ bắt đầu xuất hiện quái sự.

Ầm! Đầu của một cường giả cấp A bỗng nhiên nổ tung, là do một cơn bão năng lượng dẫn phát vòng xoáy không gian có xác suất cực thấp, vậy mà lại trùng hợp xuất hiện ở trên đầu của hắn.

Oanh! Hai chân của một cường giả cấp A bỗng nhiên nổ tung, không gian sụp đổ một lần nữa xuất hiện!

Một người...hai người...vào thời điểm năm cường giả cấp A bị đánh lui, đám người rốt cục cũng biến sắc, bọn hắn đã có thể khẳng định, cái gọi là sự trùng hợp này, căn bản chính là thủ đoạn của Trần Phong!

"Quả nhiên." Đường Lam khép hờ hai mắt.

Huyền học của Trần Phong đã đại thành, còn cao hơn gã! Gã đã từng tán thưởng qua thiên phú yêu nghiệt của Trần Phong, đã từng khẳng định Trần Phong trong tương lai tất nhiên sẽ vượt qua chính gã, nhưng gã chưa từng nghĩ tới, trong một thời gian ngắn như vậy Trần Phong đã vượt qua gã!

Lúc này mới bao lâu? Nếu như sớm biết Vương Phong là Trần Phong...Đường Lam thở dài một tiếng.

Trần Phong, Vương Phong... May mắn, huyền học... Gã rốt cuộc đã đào tạo ra được một tên quái vật đáng sợ như thế nào?

"Hít hà!" Đường Lam hít vào một hơi thật sâu, nếu đã biết phương thức chiến đấu của Trần Phong, vậy sẽ đơn giản hơn.

Vào thời điểm cường giả cấp A không có cách nào giải quyết, gã ngược lại còn có biện pháp tốt hơn, đối phó với loại phương thức chiến đấu đặc thù này của Trần Phong, thì phải dùng thủ đoạn đặc thù!

"Đề cho bọn hắn đi lên." Đường Lam chỉ một ngón tay vào đám gen chiến sĩ cấp B.

Trần Phong có lẽ có được thủ đoạn dẫn phát không gian sụp đổ, thế nhưng như vậy thì tính sao? Gen chiến sĩ cấp B ở nơi này không chỉ có một người! Hơn nữa ở trong đám gen chiến sĩ này cũng không thiếu thiên tài, vượt cấp khiêu chiến cũng là chuyện thường ngày, thậm chí có một số gen chiến sĩ cấp B, coi như là cường giả cấp A cũng có thể đánh một trận!

Điều đáng sợ nhất của gen chiến sĩ cấp B chính là số lượng! Người có thể đối phó với một người, nhưng có thể đối phó được với 10 người hay sao?

100 người? Máy trăm người? Bằng vào số lượng lít nha lít nhít kia, cho dù là mấy người Đường Lam cũng không dám đối mặt.

Mà đám cự nhân kia...vẫn đang bị vị cường giả cấp A đỉnh phong hệ Thổ kia vây khốn, hấn mặc dù không thể gây ra thương tổn cho đám cự nhân này, thế nhưng có thể khiến cho bọn hấn không thể hoạt động, đây là nhược điểm lớn nhất của bọn hấn! Bọn hấn mặc dù có thể miễn dịch năng lượng, thế nhưng đối mặt với loại năng lực khổng chế này lại không có một biện pháp nào, thân thể của bọn hấn càng ngày càng bị hãm sâu vào trong bùn lầy!

"Lần này, xem ngươi sẽ ngăn cản như thế nào?" Đường Lam nhìn chăm chú vào Trần Phong.

Xoạt! Mệnh lệnh được phát ra, gen chiến sĩ cấp B đầy trời bước ra, đem Trần Phong vây vào chính giữa, những người này, đều có được thực lực không kém gì so với Trần Phong!

Xoạt! Đám người từng bước đi tới gần, trên hai bàn tay đều ngưng tụ năng lượng.

"Tới rồi sao?" Trần Phong ngẩng đầu lên nhìn, đám gen chiến sĩ cấp B này liên hợp lại với nhau, máy trăm người hành động cùng một chỗ, trên không sinh ra một cỗ khí thế mênh mông!

Đây là lực lượng cộng minh! Loại lực lượng kinh khủng này, cho dù là cường giả cấp A cũng cảm thấy kiêng kỵ. Trần Phong rất rõ ràng thực lực của mình, dùng lực lượng của hấn, nếu như đánh bại 5, 6 gen chiến sĩ thì còn có thể, về phần quét ngang máy trăm người này? Không có khả năng!

Dẫn phát không gian sụp đổ thì càng không có khả năng! Không gian sụp đổ là một loại công kích siêu cường, thế nhưng chỉ có thể làm sụp đổ một phạm vi nhỏ mà thôi. Nói trắng ra là, loại thủ đoạn này chỉ có thể công kích đơn mục tiêu.

Máy người Đường Lam hiển nhiên là đã nghĩ đến điểm này, cho nên mới để cho những cường giả cấp A lùi ra, cố ý để cho gen chiến sĩ cấp B dùng số lượng thủ thắng!

"Các người cho rằng ta sẽ không có biện pháp khác hay sao?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, hắn cảm thụ một chút lực lượng trong tay, đây là lần đầu tiên hắn điều khiển một lượng giá trị may mắn khủng bố như thế này, giá trị may mắn nhiều đến mức khiến cho cả người của hắn cảm thấy nặng trĩu!

Như vậy...nếu như ta để cho một người tới đây, Trần Phong nghiêng đầu suy nghĩ một chút, ừm...

Xoạt, hắn chỉ vào hư không.

"Cẩn thận!" Đường Lam bỗng nhiên trở nên cảnh giác, nhưng mà, cũng không có sự tình đặc thù nào phát sinh.

"Phô trương thanh thế sao?" Đường Lam nghi hoặc.

Bỗng nhiên, ở nơi xa xuất hiện một thân ảnh.

"Ha ha." Trần Phong nhìn vào đạo thân ảnh kia và nở một nụ cười.

Ừm...đó là một người hết sức bình thường, là một người mà Trần Phong rất quen thuộc, cũng là một người mà Trần Phong biết được cho đến bây giờ, am hiểu quần công nhất!

Có ý tứ gì? Đường Lam chú ý tới vẻ mặt của Trần Phong, theo bản năng nhìn theo ánh mắt của Trần Phong, ở nơi xa, ở sau lưng bọn hắn, có một thân ảnh yêu kiều đang chạy tới.

Viện quân của Trần Phong? Không, dường như không phải.

"Đường đại ca, đã xảy ra chuyện!" Cô gái ở phía xa thở hổn hển mở miệng nói.

"Đã xảy ra chuyện rồi sao?" Trong lòng của Đường Lam giật thót một cái.

Chẳng lẽ huyền học của Trần Phong đã có thể tác động đến một địa phương khác, vậy Ngụy cứu Triệu?

"Chuyện gì?" Đường Lam gấp rút hỏi.

"Chuyện kia, trung tâm điều khiển bên kia..." Cô gái khẩn trương nói ra.

"Chờ một chút." Không đợi cô gái nói xong, vẻ mặt của Đường Lam bỗng nhiên đại biến, nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của cô gái này, gã chợt nhớ tới tư liệu liên quan của cô gái này.

"Người là..." Đường Lam bỗng nhiên kinh hô: "Diệp Uyển Đồng? !" "

Không sai, cô gái này rõ ràng là Diệp Uyển Đồng! Đường Lam đã từng tiếp xúc cùng với nàng, gã biết cô gái này rất kinh khủng, trong truyền thuyết, cô gái này có thể đơn độc xử lý một gia tộc cường đại!

Chỉ có một khuyết điểm duy nhất đó là...chỉ có thể hành động đơn độc! Mà bây giờ...

"Cẩn thận!" Đường Lam bỗng nhiên gầm lên giận dữ.

"Cái gì?" Đám người lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Năng lực truyền kỳ

Tình huống này là như thế nào? Rõ ràng nàng đến đây là để trợ giúp, tại sao Đường Lam lại bảo mọi người cẩn thận?

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười, quá muộn rồi...

"Xoạt!" Trần Phong chỉ vào hư không.

Một cỗ lực lượng kỳ dị từ trong cơ thể của Diệp Uyên Đồng toả ra, lạnh yên khuếch tán ra chung quanh, năng lượng màu phấn hồng, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ tổ chức thần bí!

Xoạt! Năng lượng vô cùng vô tận tản ra.

Xoạt! Từng tấm lá chắn năng lượng được dựng lên, cường giả cấp A rất nhanh có thể kịp phản ứng, thế nhưng mấy trăm gen chiến sĩ cấp B kia, vào thời khắc này lại rơi vào bên trong sự hỗn loạn.

Bên trong liên tục truyền ra tiếng thở dốc.

Những cường giả cấp A nhìn cảnh này, liền có cảm giác hoa cúc mát lạnh, má ơi, cũng may là bọn hắn phản ứng nhanh, bằng không, chẳng phải là sẽ...bọn hắn chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Mà vào lúc này, một vị cường giả cấp A đi tới.

"Hừ! Điều trùng tiểu kỹ."

Xoạt! Vị cường giả cấp A này vung tay lên, năng lượng màu hồng đầy trời bị hấp thu, cỗ năng lượng kỳ quái kia bị quét sạch, đẳng cấp của Diệp Uyên Đồng cuối cùng vẫn quá thấp, cho nên thực lực vẫn hơi yếu một chút!

Chỉ là, vị cường giả sau khi quét sạch năng lượng màu hồng xong, vẻ mặt cũng không dễ nhìn lắm, bởi vì đám gen chiến sĩ cấp B mới vừa rồi còn uy vũ hùng tráng, hiện tại lại ngã xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt hồng nhuận phơn

phót, không biết trong vài giây vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, mà mấy trăm gen chiến sĩ cấp B, thế mà toàn bộ mất đi sức chiến đấu!

"Nàng vì sao lại tới đây." Đường Lam cảm thấy vô cùng đau đầu.

Tại sao nhân vật được tổ chức thần bí chuẩn bị làm "Bom hạt nhân" cho Gen Công Hội, vì cái gì luôn dẫn nổ ở nhà của mình? Hơn nữa mỗi lần đều có quan hệ cùng với cái tên Trần Phong đáng chết này!

Về phần Diệp Uyển Đồng...gã biết rất rõ, dùng thực lực của Diệp Uyển Đồng, căn bản không có tư cách đi tới nơi này, như vậy chỉ có một cái khả năng, lại là một sự trùng hợp kỳ quái! ! !

Huyền học! May mắn!

"Lúc đầu ta không nên truyền thụ môn học này cho ngươi." Đường Lam thở dài một tiếng.

Thế nhưng chính là vì như vậy, Đường Lam càng trở nên kiên định hơn với quyết định chém giết Trần Phong! Gã ở trên người của Trần Phong, cảm nhận được một cỗ lực lượng quen thuộc, cảm nhận được một cỗ lực lượng may mắn mà gã không có cách nào khống chế! Cái tên này...cái thiên phú này...Trần Phong...

Đường Lam nhìn về phía thiếu niên đang đứng ở phía xa xa, một lần nữa nhận xét, người này, gần như là yêu nghiệt.

"Đề ta tới." Một vị cường giả cấp A đỉnh phong rốt cuộc cũng không ngồi yên được nữa.

"Được." Đường Lam khẽ gật đầu, đến loại tình trạng này, cũng chỉ có thể để cho bọn hắn ra tay.

"Cẩn thận không gian sụp đổ." Đường Lam nhắc nhở.

"Yên tâm." Người kia cười nhạt một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Có một vầng hào quang màu vàng bao phủ thân thể của hắn.

Năng lực truyền kỳ: Cương Bản Chi Giáp!

Bản chất vẫn như cũ là áo giáp nguyên tố, bất quá là so với áo giáp nguyên tố Thổ của các gen chiến sĩ bình thường không giống nhau, Cương Bản Chi Giáp là khôi giáp năng lượng siêu cường mà chỉ có cường giả cấp A đỉnh phong mới có tư cách thi triển! Có thể thừa nhận được lực lượng càng cường đại hơn, nó cũng mỏng và sát với cơ thể hơn.

Xoạt! Trần Phong chỉ vào trong hư không, một chỗ trong không gian bỗng nhiên nổ tung.

Oanh! Hư không nổ tung, lực lượng không gian đáng sợ bao phủ, vào thời điểm đánh tới người kia, lại bị vàng ánh sáng màu vàng ở trên người của hắn ngăn trở.

"Chỉ có một chút công kích này thôi hay sao?" Trên khóe miệng của người kia lộ ra một nụ cười chế nhạo.

Cho dù mưu lợi như thế nào, dùng loại thủ đoạn nào, Trần Phong cuối cùng chỉ là cấp B! Ừm...còn chưa dung hợp gen năng lực cấp B!

"Lần này, ta sẽ không cho ngươi cơ hội, hãy xem Cương Bản Lao Tù do ta sáng tạo đi." Hắn chỉ vào hư không, có một vầng hào quang màu vàng khác xuất hiện, là một vầng hào quang giống như đúc với vầng hào quang trên người của hắn!

Bất quá là cái vầng hào quang này lớn hơn một chút mà thôi.

Xoạt! Vầng hào quang màu vàng vờn quanh Trần Phong, giống như một cái túi, miệng túi chụp về phía Trần Phong, giống như muốn nuốt Trần Phong vào bên trong!

"Đây là..." Coi như là mấy người Đường Lam cũng cảm thấy kinh sợ.

Người này, thế mà đã cường đại đến loại trình độ này rồi hay sao?

Cương Bản Chi Giáp vốn là năng lực phòng ngự cao cấp nhất bên trong Thổ nguyên tố, rơi vào trong tay của người này, vậy mà lại biến thành một loại năng lực thần kỳ như vậy!

Đúng vậy, có thể trở thành cường giả cấp A đỉnh phong, người nào không phải là thiên tài?

Xoạt! Vàng hào quang kia đem Trần Phong bao phủ.

"Cút!" Trần Phong chỉ vào hư không.

Oanh! Không gian một lần nữa nổ tung.

Nhưng mà, khiến cho người ta kinh ngạc chính là, lực lượng không gian kinh khủng đánh lên vàng hào quang lại giống như đánh lên bông gòn, trải qua mấy lần gọn sóng, lực lượng không gian liền biến mất, không gian sụp đổ, hoàn toàn vô hiệu!

"Lấy nhu thắng cương sao?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên sự kinh ngạc.

Mà vào lúc này đây, Trần Phong cũng rốt cục thấy rõ ràng cái gì gọi là Cương Bản Lao Tù, nói trắng ra chính là đem hai cái Cương Bản Chi Giáp dung hợp với nhau, hình thành nên một cái túi mà thôi!

Cái túi này dài ước chừng một mét, có đường kính nửa mét, có thể nhẹ nhõm chứa một người ở trong đó. Lại thêm đặc tính dán vào cơ thể cùng với lực phòng ngự siêu cường, có thể đem bất luận một ai bọc chết ở bên trong, khiến cho người mất đi năng lực và ngạt thở mà chết! Đây chính là Cương Bản Lao Tù! Vô luận là để vây khốn hay là giết chết đối phương, đều phi thường cường hãn.

Xoạt! Ánh vàng lóe lên, chỉ thấy cái túi kia đã bao bọc lấy Trần Phong, Cương Bản Lao Tù cảm ứng được thể trạng của Trần Phong, bắt đầu co lại, trong mắt của Trần Phong liền lóe lên hàn quang, hắn biết, một khi bị Cương Bản Lao Tù vây khốn hoàn toàn, hắn sẽ triệt để bị vây chết ở chỗ này!

Làm sao bây giờ? Trần Phong lắc đầu, tính bèn dẻo của Cương Bản Lao Tù quá mức kinh người, căn bản là không có cách nào phá hủy, hắn cũng không biết giải quyết như thế nào, bất quá, hắn cần phải tìm cách giải quyết hay sao?

Trần Phong cười cười, Đường đại ca, người cuối cùng vẫn đánh giá thấp lực lượng may mắn...

Xoạt! Trần Phong khẽ nâng tay lên, năng lực Thiên Huyền trong nháy mắt tỏa ra, hào quang kỳ dị ngưng tụ trong tay, một cỗ lực lượng có thể khắc chế Cương Bản Lao Tù xuất hiện.

"Phốc!" Cương Bản Lao Tù nguyên bản không thể phá hủy xuất hiện sơ hở.

Tại tổ chức thần bí, theo việc Cương Bản Lao Tù được thi triển, mấy người Đường Lam cũng đang khẩn trương nhìn, đang cảm khái sự cường đại của người này, cũng lo lắng là không biết Trần Phong có bị vây khốn hay không!

Dù sao...đây cũng chính là bí kỹ dung hợp cải tạo Cương Bản Chi Giáp a!

"Không có vấn đề gì chứ?"

"Chắc là không có vấn đề, ta đã từng đối chiến với hắn, Cương Bản Chi Giáp có tính bền dẻo đáng sợ kinh người, được hắn cải tạo thành Cương Bản Lao Tù, một khi bị dán vào cơ thể, sẽ khiến cho đối phương bị ngạt thở!"

Cương Bản Lao Tù

“Coi như là ta cũng không dám chắc là có thể đào thoát, Trần Phong chỉ mới đạt tới cấp B, tuyệt đối sẽ không có khả năng...”

Một câu của người này còn chưa nói hết bỗng nhiên dừng lại.

Sao thế? Mấy người hơi sững sờ, bỗng nhiên cảm ứng được một cỗ khí tức thay đổi, vô ý thức nhìn về phía vị trí của Trần Phong, sắc mặt liền đại biến.

Ở nơi đó, bên trên cái túi đã vây khốn Trần Phong, vậy mà xuất hiện một tia tinh mang bén nhọn.

Phốc! Kèm theo một tiếng vang thanh thúy, bên trên cái túi màu vàng kia, trên chỗ cao nhất, cứ như thế bị đâm ra một cái lỗ thủng, ngay sau đó, tinh mang lấp lóe đầy trời, Cương Bản Lao Tù liền bị đục thủng cả trăm lỗ.

Oanh! Hào quang lấp lánh đầy trời, Cương Bản Lao Tù trong nháy mắt nổ tung, trong tay của Trần Phong, có một chút tinh mang lấp lánh, đám người nhìn kỹ lại, liền phát hiện ra đó lại là một cây châm, một cây châm đặc thù được tạo thành từ năng lượng, một cây châm năng lượng vô cùng bén nhọn!

"Làm sao có thể!" Vị cường giả cấp A đỉnh phong kinh sợ nói: "Cương Bản Lao Tù chính là do Cương Bản Chi Giáp cái tạo mà thành..."

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh nói: "Cương Bản Chi Giáp mặc dù có tính bền dẻo vô địch, thế nhưng vẫn như cũ chỉ là một bộ giáp, vền vền chỉ có thể bao bọc thân thể, cung cấp phòng ngự mà thôi! Người đã từng nghĩ tới, Cương Bản Chi Giáp vì sao không được tạo hình thành một cái bao để chứa người? Bởi vì một khi thay đổi chất liệu của nó, nó sẽ trở nên mềm mại hơn..."

"Đó chính là nhược điểm trí mạng của nó! Nó trở nên càng mềm mại, càng có tính bền dẻo, thế nhưng cũng không có cách nào chống cự công kích sắc nhọn nhất, vền vền chỉ cần một cây châm sắc bén..." Trần Phong lắc lắc cây châm ở trong tay: "Một châm là đã đủ."

Xoạt! Sắc mặt của người kia đại biến.

"Làm sao có thể..." Hắn thất hồn lạc phách, hắn dùng Cương Bản Chi Giáp làm hạch tâm, không ngừng cải thiện, không ngừng cải biến, làm ra hàng loạt năng lực...mỗi một năng lực đều vô cùng cường đại! Đây đều là những thứ mà hắn lấy làm kiêu ngạo!

Thế nhưng, những năng lực này ở trong mắt của Trần Phong, vậy mà chỉ cần một cây châm là có thể phá? Đây là chuyện hắn không thể chịu đựng được!

"Ta tuyệt đối không tin!" Trong mắt của hắn loé lên hàn quang: "Ta sẽ để cho ngươi kiến thức một chút, Cương Bản Hệ Thống chân chính của ta!"

Xoạt! Quanh người của hắn ngưng tụ năng lượng nguyên tố mạnh mẽ.

"Cương Bản Chi Kiếm." Hắn gào thét một tiếng.

Hắn lại dùng lực lượng Cương Bản, ngưng tụ ra một thanh kiếm sắc bén chém về phía Trần Phong. Đây là một năng lực khác được cải biến từ Cương Bản Chi Giáp, dùng Cương Bản Chi Giáp mạnh mẽ cải tiến thành một thanh kiếm sắc bén! Ở trên cơ sở lực phòng ngự siêu cường, tăng thêm nguyên tố Thổ sắc bén, khiến cho thanh kiếm này có thể không gì không phá!

"Chết đi!"

HUU...U...U...U...U ! Một kiếm chém xuống, gần như có thể chém rách không gian.

"Cần gì chứ?" Trần Phong chỉ khẽ lắc đầu.

Hắn đã từng nghe qua Cương Bản Chi Giáp, là một năng lực truyền kỳ! Được tối ưu giữa giá trị cứng rắn cùng với dẻo dai, mới có thể biến thành một năng lực truyền kỳ! Người này lại dám tùy ý thay đổi thông số hay sao?

Cương Bản Lao Tù cải tạo, sự cứng rắn bị giảm đi tăng cường sự mềm dẻo, khiến cho Trần Phong có thể dùng một châm đâm thủng!

Mà bây giờ thì lại tăng cường sự cứng rắn và sắc bén...có lẽ đối với rất nhiều người mà nói, cho dù là cường giả cấp A đỉnh phong đồng dạng mà nói, đối mặt với loại lực lượng này, mong muốn chống đỡ chính diện, nhất định phải trả một cái giá rất lớn! Thế nhưng đối Trần Phong mà nói...

"A." Trần Phong chỉ vào hư không, Quảng sáng may mắn toàn lực thôi động, năng lực Thiên Huyền tản ra!

Xoạt! Có một cỗ hàn khí thấu xương xuất hiện, thanh kiếm sắc bén ngay lập tức bị cỗ hàn khí lan tràn...

Tạch... ! Cái gọi là thanh kiếm không gì không phá, vậy mà tự động nổ tung!

"Cứng quá dễ gãy." Trong lòng của rất nhiều người hiện lên cái ý nghĩ này.

Cải thiện lực lượng Cương Bản, khiến cho người này có nhiều thủ đoạn mạnh hơn, nhưng cũng có nhược điểm rõ ràng hơn! Nếu như không bị phát hiện ra, tự nhiên sẽ càng cường đại hơn, thế nhưng chỉ cần bị phát hiện ra nhược điểm...

"Người lui ra đi." Đường Lam thở dài.

"Lão tử không cam tâm!" Vị cường giả cấp A đỉnh phong kia không phục, hấn dùng cả đời để nghiên cứu lực lượng Cương Bản, làm sao lại có thể bị một tên tiểu gia hoá cấp B phá giải? Tuyệt đối không có khả năng!

"Cương Bản Chi Chùy!"

Xoạt! Vị cường giả cấp A đỉnh phong tức giận xuất thủ một lần nữa.

Đủ loại vũ khí thiên kì bách quái, dùng Cương Bản Chi Giáp làm hạch tâm, dồn dập đánh tới, chỉ có điều là mỗi một lần đều bị Trần Phong tìm ra nhược điểm!

Có một số sợ lửa, một số sợ nước, một số sợ mềm...gần như tất cả những thứ mà hấn cải biến, đều bị Trần Phong đánh tan, gần như không có một chút tác dụng nào!

"Làm sao có thể..." Vị cường giả cấp A đỉnh phong thất hồn lạc phách.

Hắn dùng cả đời nghiên cứu, lại không đánh lại một gen chiến sĩ cấp B? ! Ở bên trong những năng lực này, năng lực cường đại nhất, mà ngay cả Trần Phong cũng không có cách nào phá giải, chính là Cương Bản Chi Giáp nguyên bản! Là năng lực truyền kỳ được lưu truyền vô số năm kia! Bởi vì nó không có một chút nhược điểm nào!

Thế nhưng mà...nó vền vẹn chỉ có thể được dùng để phòng ngự! Lợi dụng nó để chém giết Trần Phong? Không có khả năng.

"Xem ra ta chỉ có thể sử dụng một chiêu kia." Trong mắt của hắn lóe lên hàn quang.

"Còn không chịu lui xuống?" Đường Lam trừng mắt nhìn hắn nói: "Năng lực của ngươi rất là mạnh mẽ, sau khi cải tiến cũng có ưu khuyết, chẳng qua là Trần Phong vừa vặn có năng lực khắc chế ngươi mà thôi, sợ cái gì? !"

"Thế nhưng...ngươi cứ như vậy giằng co với Trần Phong, mọi người cũng sẽ biết hết thấy nhược điểm của ngươi." Đường Lam cảnh cáo.

Xoạt! Người kia bỗng nhiên bùng tỉnh.

Không phải vậy sao? Đủ loại năng lực mà hắn nghiên cứu ra, nhìn qua đều vô địch mạnh mẽ, không có người nào có thể phá giải, nhưng bởi vì giằng co cùng với Trần Phong, gần như đã lấy ra toàn bộ, lại bị phá giải toàn bộ...

Tất cả mọi người trong tổ chức thần bí gần như đã biết được nội tình của hắn! Thậm chí là nhược điểm!

"Ngươi công kích càng nhiều, sẽ bị lộ ra càng nhiều." Đường Lam đạm mạc nói.

Sắc mặt của người kia tái nhợt, lúc này mới thu lại năng lực mà mình sắp thi triển, vội vàng lui lại, không còn bất luận ý nghĩ nào muốn giao phong với Trần Phong nữa.

Mà vào lúc này, toàn trường lại khôi phục lại sự yên tĩnh.

"Nguyên lai là năng lực Thiên Huyền." Đường Lam trầm giọng nói.

Trận chiến đấu mới vừa rồi không phải là không có thu hoạch, gã rốt cục cũng nhìn thấu được thủ đoạn của Trần Phong! Muôn vàn năng lực của Trần Phong, lại đến từ năng lực Thiên Huyền cùng với huyền học!

Khó trách vì sao Trần Phong lại quý dị như thế! Vô luận người mạnh mẽ như thế nào, chỉ cần có nhược điểm, thì sẽ bị khắc chế! Ai có thể ngờ được, hai loại năng lực vốn không mạnh, sau khi kết hợp với nhau, lại cường đại đến cỡ này!

Đỗ Lỗi

"Đáng tiếc, nếu ta đã biết, thì sẽ không cho ngươi cơ hội." Đường Lam hít vào một hơi thật sâu, nói: "Đỗ Lỗi, ngươi lên đi."

"Vâng." Một hán tử thật thà bước ra, thực lực của người này ở bên trong các cường giả cấp A đỉnh phong không phải là mạnh nhất, lực phòng ngự cũng không phải là mạnh nhất, lực công kích cũng không phải, tất cả đều chỉ đạt đến tiêu chuẩn!

Ưu điểm duy nhất của hắn là không có nhược điểm!

"Trần Phong, ta sẽ tới chiều cố ngươi." Hắn nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra một vẻ mặt dữ tợn.

Đỗ Lỗi, cường giả cấp A đỉnh phong của tổ chức thần bí, hắn là một vị khiêm tốn nhất bên trong các cường giả, cũng là một vị đặc thù nhất, sức chiến đấu của hắn không cao, nhưng cường giả cấp A đỉnh phong có thể đánh bại hắn lại rất ít.

Bởi vì bản thân của Đỗ Lỗi gần như không có bất kỳ một nhược điểm nào!

Cường độ thân thể, trình độ cấp A.

Năng lượng công kích, trình độ cấp A.

Năng lực dung hợp, trình độ cấp A.

Tốc độ...

Nói chung là hắn không có bất kỳ một nhược điểm nào! Phương diện yếu nhất của hắn, cũng là phương diện mạnh nhất! Muốn đánh bại một địch nhân như vậy, vô cùng khó khăn! Trước đó vài ngày, có một người chuẩn bị sẵn sàng, đi đến khiêu chiến Đỗ Lỗi, không ngờ, Đỗ Lỗi mắt thấy không địch lại, thế mà không có một chút do dự bỏ chạy. Sau đó...người kia đuổi không kịp...chuyện này cũng có một chút lúng túng.

Cho nên, muốn xử lý Đỗ Lỗi, nhất định phải siêu việt hẳn toàn phương vị!

Công kích! Phòng ngự! Tốc độ! Thân thể! Năng lượng...gần như là bất luận một loại phương diện nào mà người có thể nghĩ đến!

Đương nhiên, bởi vì cân đối toàn phương vị, bản thân của Đỗ Lỗi cũng là phái bảo thủ, không có phong cách quá khích, chiến đấu vô cùng trầm ổn, khiến cho người ta đau đầu vô cùng.

Cho dù là đối mặt với Trần Phong, hẳn cũng như thế, cho dù trong miệng kêu gào khiêu khích Trần Phong, thế nhưng bước chân của hắn vẫn như cũ chậm rãi đi tới gần Trần Phong, hào quang nhàn nhạt chung quanh bắt đầu ngưng tụ, đó là năng lực phòng ngự của Đỗ Lỗi!

Một bước...hai bước...hắn cẩn thận chú ý tới gần Trần Phong.

"Phái bảo thủ sao?" Trần Phong nhíu mày.

Nếu Đỗ Lỗi chỉ phòng thủ, hắn sẽ dứt khoát thi triển công kích, Thiên Huyền đao gió rất lâu rồi chưa được sử dụng, lại một lần nữa bộc phát ra uy năng của mình!

Đao gió đủ loại màu sắc bắn ra! Ngàn vạn đạo đao gió gần như bao phủ Đỗ Lỗi, đao gió đủ loại màu sắc, trong nháy mắt bùng nổ.

Oanh! Đỗ Lỗi bị bao phủ hoàn toàn.

Trần Phong có một chút mong đợi, mặc dù hắn biết là không có khả năng đánh chết cường giả cấp A đỉnh phong, thế nhưng đây chính là Thiên Huyền đao gió toàn lực a! Loại công kích trình độ này...

Bỗng nhiên, có một tiếng nổ nhỏ vang lên, Trần Phong vô thức nhìn lại, con người đột nhiên co rút lại.

Ở nơi đó, hào quang đang dần tan biến, Đỗ Lỗi bước tới với vẻ mặt dữ tợn, lông tóc không tổn hao gì! Không chỉ có như thế, phòng ngự của hắn cũng không xuất hiện một chỗ sơ suất nào! Cái tên này...

"Ha ha, phòng ngự của ta, Cương Bản làm sao có thể so sánh? Cương Bản mặc dù có thể phòng ngự những đòn công kích rất mạnh mẽ, thế nhưng thiếu hụt tầng tầng, mà phòng ngự của ta, mặc dù không có cách nào tiếp nhận công kích quá mạnh, thế nhưng chỉ cần ở bên trong phạm vi năng lượng tiếp nhận, cơ hồ là hoàn mỹ nhất!"

"Đòn công kích của ngươi, căn bản là không có cách nào đánh vỡ được nó!"
Đỗ Lỗi nhìn thoáng qua Trần Phong nói: "Ngươi rất không tệ."

"Chỉ là một gen chiến sĩ cấp B, a, không đúng, ngươi không có năng lực cấp B, có lẽ vẫn chỉ ở cấp C đỉnh phong. Dùng thực lực của ngươi, vậy mà có thể bộc phát ra công kích có thể so với cấp A, quả thực là bất phàm, khó trách có thể trở thành tội phạm truy nã hàng đầu của tổ chức chúng ta, bất quá, ngươi chỉ có thể sống tới đây."

Đỗ Lỗi lạnh lùng nói, Trần Phong bùng nổ, khiến cho hắn có một tia kiêng kị.

Không phải hiện tại, mà là tương lai! Cấp B còn chưa dung hợp năng lực đã mạnh mẽ như thế, nếu như cái tên này đạt đến cấp A...hắn chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy không rét mà run.

Trần Phong, phải chết! Bất quá, cho dù trong lòng đã hạ quyết định, hắn y nguyên vẫn cẩn thận tới gần Trần Phong, không dám ra tay tùy tiện, hắn sẽ từng bước bức tử cái tên Trần Phong này! Sai lầm, đối với hắn mà nói là không tồn tại.

"Còn chưa chịu ra tay hay sao?" Trần Phong có chút ngạc nhiên.

Phòng ngự của cái tên gọi là Đỗ Lỗi này không lọt một giọt nước, cũng không công kích, mà chỉ bước từng một đi tới gần, bức bách hắn rơi vào tuyệt lộ, một khi bị Đỗ Lỗi áp sát...một tên gia hỏa có cường độ thân thể cấp A...

Trần Phong lúc trước đã được chứng kiến sự khủng bố của dã nhân có cường độ thân thể cấp A! A, không đúng, Đỗ Lỗi thế nhưng lại có thể sử dụng năng lượng, hắn thậm chí còn có khả năng sử dụng năng lượng để

tăng cường, một khi bị hấn áp sát...Trần Phong tại sao chết cũng chỉ sợ là không biết!

"Hắn không có nhược điểm gì hay sao?" Trần Phong vung tay.

Ô...ô...n...g ——Quầng sáng may mắn vận chuyển, Thiên Huyền đao gió, khởi động!

Thiên Huyền đao gió tăng thêm Quầng sáng may mắn, có thể tạo ra công kích nhằm vào nhược điểm của đối phương, đây là sự tình mà Trần Phong am hiểu nhất cho tới nay, cho dù có chút lãng phí giá trị may mắn. Nhưng mà...

HUU...U...U...U...U ! Vô số đao đao gió bùng nổ!

Trần Phong liếc nhìn, sắc mặt liền tối sầm, vẫn như cũ là vô số đao đao gió, vẫn như cũ là đủ mọi màu sắc quen thuộc, vẫn như cũ chiếu rọi ra ánh sáng chói lòa, vẫn như cũ là quy mô cùng với uy lực như vừa rồi!

Thế mà không có bất kỳ một sự biến hóa nào! Trần Phong sợ ngây người, cái tên này, thế mà không có bất kỳ một nhược điểm nào? Phải biết rằng, dùng giá trị may mắn hiện tại của hắn, chỉ cần Đỗ Lỗi có một chút nhược điểm, sẽ lập tức bị nhằm vào, Thiên Huyền đao gió nhất định sẽ phóng thích ra một chủng loại công kích đồng dạng! ! !

"Có một chút phiền phức a." Trần Phong cảm thấy đau đầu, cái tên này quả nhiên là một khúc xương cứng.

Oanh! Công kích của Trần Phong lần lượt hạ xuống, đều bị Đỗ Lỗi tùy tiện ngăn trở.

"Đỗ Lỗi đã mạnh hơn rồi." Một người cảm khái nói.

"Đúng vậy a." Một người khác kinh ngạc tán thán: "Thực lực của cái tên này lúc trước cơ hồ là một người yếu nhất, ai có thể nghĩ tới, hôm nay thế mà đã đi đến loại tình trạng này? !"

Ánh mắt người nọ nhíu lại, nói: "Bởi vì muốn phát triển toàn diện, cho nên ở bên ngoài, thực lực của Đỗ Lỗi tất nhiên sẽ tăng lên chậm nhất! Nhưng có

một chỗ tốt đó là, hấn so với đồng cấp sẽ rất khó chống lại! Cũng sẽ không dễ dàng ngã xuống! Cho nên mới có thể đạt đến loại tình trạng này!"

"Cái tên này...các người đều biết Đỗ Lỗi không tính là mạnh, thực lực tổng hợp, cũng đạt tới cấp A đỉnh phong, thế nhưng các người có biết bản thân của hấn chỉ là cấp A trung cấp?" Người kia lắc đầu cười nói.

"Cái gì?" Đám người chợt nuốt một ngụm nước bọt, nói: "Chỉ mới là cấp A trung cấp?"

"Đúng vậy." Người kia ngưng tụ ánh mắt, nói: "Bản thân hấn chỉ mới đạt đến cấp A trung cấp, nhưng bởi vì có năng lực siêu cấp, cho nên mới được đưa vào hàng ngũ cường giả cấp A đỉnh phong! Hiện tại hấn đã có thực lực như thế, nếu đợi đến một ngày hấn chân chính trở thành cấp A đỉnh phong, còn ai có thể là đối thủ của hấn?"

Ý niệm bá đạo

Thì ra là thế, ánh mắt của mọi người trở nên nghiêm nghị, nhìn về Đỗ Lỗi ở phía trước.

Đỗ Lỗi...hắn thế mà đã cường hãn đến tình trạng như thế! ! ! Nguyên lai hắn chỉ có trình độ cấp A trung cấp! Nguyên lai một người được nói là "không tính là mạnh nhất bên trong cấp A đỉnh phong" lại là chuyện như vậy!

"Lần này xem ra không thành vấn đề." Trong lòng của Đường Lam nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Gã sợ Trần Phong do tự gã dạy dỗ, trở thành mối họa lớn nhất! Gã cũng không nghĩ tới, Trần Phong có thiên phú may mắn, cộng thêm huyền học, vậy mà có thể khắc chế bất luận một kẻ địch nào có nhược điểm, cho dù là cấp A đỉnh phong! Thật là quá mức kinh khủng!

Coi như là Cương Bản Chi Giáp vô địch thiên hạ đều bị Trần Phong xoay như chong chóng, có thể tưởng tượng được sự mạnh mẽ của huyền học! Trần Phong quả thật đã đem loại kỹ thuật này phát huy đến cực hạn!

Đáng tiếc...lần này ngươi không sẽ không có cơ hội nữa. Huyền học nhằm vào chính là tỷ lệ, có thể làm cho bất luận loại tỷ lệ nào xuất hiện, hiện tại cũng không có bất kỳ một phần thắng nào, Trần Phong đối mặt với Đỗ Lỗi, phần thắng là 0 %!

Một người không có nhược điểm, người làm như thế nào để đánh bại? Chỉ có năng lượng thuần túy nhất! Chỉ có công kích thuần túy nhất! Điểm này, có rất nhiều người có thể làm được, duy chỉ có Trần Phong là không được, bởi vì Trần Phong quá yếu, vô luận Trần Phong đã giết bao nhiêu cường giả, cuối cùng, Trần Phong vẫn chỉ là cấp C mà thôi! À, hiện tại đã đạp nửa bước chân vào cánh cửa cấp B.

Oanh! Trần Phong vẫn như cũ không ngừng công kích. Đủ loại thủ đoạn, đủ loại nhằm vào, đủ loại sách lược, nhưng mà, căn bản là vô hiệu! Hắn chỉ có

thể trơ mắt nhìn Đỗ Lỗi không ngừng tới gần, càng ngày càng gần.

Khoảng cách của hai người, cũng đang không ngừng giảm bớt, ba mươi mét, hai mươi mét, mười lăm mét...cái khoảng cách này, đã sắp tới khoảng cách mà Đỗ Lỗi có thể dùng một đòn để miểu sát Trần Phong!

"Nhanh." Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Cái tên Trần Phong quý dị này, rốt cục sắp phải chết rồi sao? Mà vào lúc này, đám dã nhân kia cũng cảm giác được khí tức không ổn.

"Rống —— " Từng dãy nhân gào thét điên cuồng, trong sự phẫn nộ, có một dãy nhân tránh thoát khỏi không chế, từ trong bùn lầy bò ra!

"Hừ, xuống!" Một vị cường giả cấp A đỉnh cao chỉ vào hư không.

Ô...ô...n...g —— Tên dã nhân sắp bò ra lại rơi vào bùn lầy.

Mà vào lúc này, khoảng cách giữa Đỗ Lỗi cùng với Trần Phong, cuối cùng cũng đã tới phạm vi mười mét! Cũng chính là khoảng cách tốt nhất để cận chiến, có thể miểu sát kẻ địch trong nháy mắt!

Đến! Tất cả mọi người đều mong đợi nhìn cảnh này

Mà vào giờ khắc này, Đỗ Lỗi một mực trầm ổn trong nháy mắt đã biến đổi, phong cách nguyên bản trầm ổn, trong nháy mắt liền trở nên sắc bén, bùng nổ ra khí thế cường đại.

Ô...ô...n...g —— Một tầng năng lượng xuất hiện bao bọc thân thể của Đỗ Lỗi! Thân thể của Đỗ Lỗi nguyên bản có được cường độ cấp A, năng lực cận chiến càng trở nên kinh khủng hơn!

"Là lúc này!"

HUU...U...U...U...U ! Đỗ Lỗi trong nháy mắt bùng nổ, phóng tới như một mũi tên! Vị cường giả cẩn thận thật lâu này, rốt cục trong nháy mắt này đã bộc phát ra thực lực mạnh nhất của mình, cái cỗ khí thế kinh khủng kia, làm cho tất cả mọi người kinh sợ!

Oanh! Cổ khí thế cường đại đập vào mặt, Trần Phong thậm chí có thể cảm nhận được một loại cảm giác nghẹt thở, hắn đã thử nghiệm đủ loại biện pháp để đánh giết Đỗ Lỗi, không nghĩ tới vẫn thất bại!

Cái tên Đỗ Lỗi này, so với sự tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn! Không hổ là cường giả cấp A đỉnh phong của tổ chức thần bí a!

Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi, Đỗ Lỗi đã giết tới trước mặt, Trần Phong biết là trong một giây nữa hắn sẽ chết! Đối mặt với loại bùng nổ cấp bậc này, hắn không có một chút sức phòng ngự nào!

Thiên Huyền ngưng tụ ra phòng ngự? Vô hiệu!

Chỉ có điều là mặc dù như thế, Trần Phong cũng không sợ một chút nào, nếu như vào lúc bình thường gặp được loại đối thủ này, hắn khẳng định đã sớm chạy, thế nhưng hiện tại, Quảng sáng may mắn đang ở trong quá trình thăng cấp trọng yếu nhất!

Ồ...ô...n...g —— Trần Phong có thể cảm giác được cỗ lực lượng không nhìn thấy được kia đang chấn động.

Quảng sáng may mắn, đã sắp thuế biến! Mà vào cái thời khắc cuối cùng này, giá trị may mắn cũng đã tích lũy đến một trình độ kinh khủng! Đến một tình trạng gần như có thể nói là vô hạn!

Giá trị may mắn sao...Trần Phong nhớ kỹ, lần thứ nhất hắn đụng vào Linh Hải Mộc, một cái nhánh cây nho nhỏ kia, đã khiến cho hắn có thể nhìn thấy được tương lai, nhìn thấu thời không, thấy được rất nhiều rất nhiều chuyện! Mà bây giờ, một cây cột lớn như vậy, không chỉ khiến cho Quảng sáng may mắn thăng cấp, mà còn mang đến một lượng lớn giá trị may mắn, hắn có thể làm cái gì? !

Bỗng nhiên, Trần Phong cười, hắn đang thử nghiệm phỏng đoán ban đầu của mình, nếu như giá trị may mắn đủ mạnh, hắn gần như có thể không gì không làm được! Bất luận là một chuyện không thể nào, thông qua giá trị may mắn đều có thể biến thành có khả năng! Huyền học có thể làm cho xác suất gia tăng, mà giá trị may mắn ngoại trừ chuyện này...còn có thể thay đổi hết thấy!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Ồ...ô...n...g —— Một làn sóng năng lượng đung đưa trong tay.

"Hãy để cho ta thử một chút, xem phỏng đoán của ta có chính xác hay không."

"Hãy để cho ta xem một chút, vào thời điểm có được vô hạn giá trị may mắn, ta có hay không thể trở thành vô địch, hãy để cho ta thử một chút, ta có phải hay không là không gì không làm được!"

Xoạt! Quầng sáng may mắn khởi động toàn diện, Trần Phong không thi triển năng lực Thiên Huyền nữa, không tiếp tục thử nghiệm nhằm vào nhược điểm nữa, mà không có một chút kiêng kỵ nào nghĩ đến một ý niệm bá đạo hơn —— ta muốn Đỗ Lỗi chết! ! !

Không phải là phá phòng ngự! Không phải là đánh bại Đỗ Lỗi! Mà là triệt để giết chết Đỗ Lỗi, về phương thức đánh giết như thế nào, chiêu số đánh giết như thế nào, Trần Phong cũng không suy nghĩ thêm, mà giao toàn bộ cho Quầng sáng may mắn!

Hắn muốn tiến hành một lần đánh giết bằng giá trị may mắn!

Xoạt! Giá trị may mắn bỗng nhiên tiêu hao hàng loạt! Cỗ giá trị may mắn gần như vô hạn kia xuất hiện một chút gợn sóng, nói rõ rằng lần này đã tiêu hao đi một lượng giá trị may mắn rất khủng bố!

"Có hiệu lực hay không?" Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Cho dù công kích của Đỗ Lỗi đã cách hắn rất gần! Cho dù chỉ nửa giây nữa thôi là Đỗ Lỗi có thể miểu sát hắn! Thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn không hề động một chút nào, hắn muốn nhìn một chút, vào thời điểm giá trị may mắn phát huy đến cực hạn, đến cùng sẽ tạo ra tác dụng như thế nào!

Oanh! Công kích của Đỗ Lỗi quá nhanh, truyền đến tiếng xé gió, mọi người tận mắt nhìn thấy Đỗ Lỗi bộc phát ra công kích mạnh nhất giết tới, mà Trần Phong ở phía đối diện, giống như là một thằng đàn vậy, căn bản không có bất kỳ một sự phản ứng nào!

"Từ bỏ phản kháng?" Có người kỳ quái.

"Đoán chừng là do Đỗ Lỗi quá nhanh, dùng thực lực của Trần Phong sẽ không phản ứng kịp a?"

Lý Thanh

"Có lẽ là vậy?" Đám người suy đoán.

Bọn hắn đều đang nhìn chòng chọc vào giữa sân, nhìn Đỗ Lỗi lao ra như mãnh hổ, mang theo đòn công kích khủng bố vọt tới trước mặt của Trần Phong.

Năm mét! Ba mét! Một mét! Công kích đáng sợ trong nháy mắt buông xuống, bằng vào loại khoảng cách như thế này, đối với Đỗ Lỗi mà nói, căn bản không phải là vấn đề!

Oanh! Công kích kinh khủng bùng nổ như mặt trời!

"Kết thúc rồi." Đám người thở dài, bị một cường giả có cường độ thân thể cấp A áp sát, trận chiến đấu này đã không còn cách nào để vặn hồi!

"Quá gần." Một vị cường giả cấp A đỉnh phong thở dài.

Bằng vào loại khoảng cách này, coi như là ngay cả hắn đối mặt với công kích của Đỗ Lỗi, cũng chỉ có một con đường chết!

Mà đúng vào lúc này, những cự nhân bị vây trong bùn lầy, đang không ngừng vật lộn, vậy mà có một người trong nháy mắt bùng nổ!

Oanh! Thân ảnh của người này bắn lên, một lần nữa lao ra! Thân thể nguyên bản chỉ có cường độ cấp A, vậy mà một lần nữa thuế biến, từ cấp A sơ cấp, vọt tới cấp A trung cấp, thực lực trở nên càng kinh khủng hơn!

"Hừ!" Vị cường giả cấp A đỉnh phong hệ Thổ kia hừ lạnh một tiếng, vật lộn từ nãy đến giờ mà vẫn chưa chịu từ bỏ hay sao?

"Chỉ Xích Thiên Nhai!" Hắn chỉ vào hư không.

"Đi xuống đi." Hắn thuần thục thi triển năng lực.

Chỉ là, không biết vì sao, có lẽ là bởi vì tên cự nhân kia có lực trùng kích quá mạnh mẽ, cũng có thể là bởi vì ở trong chiến trường tràn ngập năng lượng hỗn loạn, Chỉ Xích Thiên Nhai thế mà thất bại! ! Loại năng lực mà hắn chưa bao giờ thi triển thất bại này, thế mà bây giờ lại thất bại!

Thất bại sao? Hắn cũng không quá để ý, thất bại thì thi triển thêm một lần nữa là được, những cự nhân này bị hắn vây khốn trong bùn lầy, coi như hắn thất bại một lần, bọn hắn cũng không có khả năng lao ra.

Chỉ có điều là hắn vừa mới giờ tay lên, liền thấy tên cự nhân kia đã biến mất.

Hả? Hắn ngây ngẩn cả người, sao lại thế này? Tên cự nhân kia thế mà biến mất trong nháy mắt? ! Không có khả năng a...

"Là bởi vì năng lượng ở đó quá hỗn loạn hay sao?" Hắn nhíu mày, trong ấn tượng, năng lượng hỗn loạn có khả năng khiến cho năng lực thi triển thất bại, hắn đã từng nghe qua, không ngờ được ở nơi này lại phát sinh ra chuyện này!

Nếu đã chạy đi thì bắt trở lại là được, coi như thoát ra được, cũng không có khả năng chạy quá xa, khẳng định là vẫn còn ở quanh đây, ừm... để ta xem người có thể trốn đi đâu? Hắn ngẩng đầu, sắc mặt liền đại biến.

Mà vào lúc này, ở địa phương chiến đấu hạch tâm nhất.

Đỗ Lỗi bùng nổ toàn diện, thi triển lực lượng cường đại nhất, trên nắm đầm của hắn tràn ngập năng lượng kinh người, cách Trần Phong không tới 10 centimet!

Mà ở trong cái nháy mắt công kích của Đỗ Lỗi đánh trúng, có một thân ảnh đột ngột xuất hiện ở trước người của Trần Phong.

Mà vào lúc này, nắm đầm của Đỗ Lỗi cũng đã bùng nổ.

Oanh! Uy năng kinh khủng bùng nổ, một cỗ lực lượng đáng sợ tản ra!

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trái tim của mọi người xiết chặt.

"Trần Phong đã chết rồi sao?"

"Không biết, vừa rồi dường như có người nào đó xuất hiện..."

"Không thể nào."

"Đã rơi vào loại tình cảnh này, còn có thể đỡ nổi?"

"Không biết."

Đám người không hiểu ra sao.

???? Đỗ Lỗi lộ ra vẻ mặt phát mộng, hắn thấy ở trước mắt mình, rõ ràng có một tên cự nhân!

Một quyền của hắn không có người nào có thể tiếp nhận được, cho dù là cường giả cấp A đỉnh phong tiếp nhận một kích của hắn, cũng có thể ngã xuống!

Thế nhưng...lại vô hiệu với đám gia hỏa mà Trần Phong mang tới này! Đầu tiên, bọn gia hỏa này có thể miễn dịch năng lượng trùng kích, năng lượng tăng cường của Đỗ Lỗi liền trở nên vô hiệu, tiếp theo, cường độ thân thể của bọn hắn thậm chí còn siêu việt cả Đỗ Lỗi!

Công kích vật lý cũng vô hiệu! Hai cái đều vô hiệu, làm sao có thể làm cho tên cự nhân này bị thương? !

Quả nhiên, Đỗ Lỗi nhìn chỉ thấy tên cự nhân trước mắt vuốt vuốt cái bụng, không thèm quan tâm.

Oanh! Cự nhân thuận tay đánh ra một quyền, năng lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung.

Đỗ Lỗi đột nhiên co con ngươi vào, nhìn một quyền này đánh vào trái tim của mình, một cỗ lực lượng đáng sợ nổ tung.

Không tốt! Sắc mặt của Đỗ Lỗi đại biến.

Xong! Khoảng cách của hắn cùng với cự nhân này quá gần! Gần đến mức hắn đánh đối phương một quyền, đối phương cũng có thể trả lại cho hắn một quyền! Cường độ thân thể của hắn là cấp A, thế nhưng cường độ thân thể của tên cự nhân này, lại mạnh mẽ hơn hắn quá nhiều! Hơn nữa bởi vì nguyên nhân vừa mới thuế biến, uy năng mà cự nhân bùng nổ vào thời khắc này, vậy mà vượt xa bình thường!

"Không xong!" Đỗ Lỗi cảm thấy tê dại cả da đầu, hắn cảm thấy một cỗ áp bức nghẹt thở, cảm nhận được sự đáng sợ của cỗ lực lượng kia!

Quá gần! Gần đến mức những người khác cũng không thể cứu được hắn! Mà vào lúc này...

"Ngưng!" Đường Lam chỉ vào hư không.

Lực lượng thuộc về huyền học bắt đầu tỏa ra, một cỗ gợn sóng trong suốt chấn động trong hư không, khiến cho năm đám của tên cự nhân dừng lại trong nháy mắt, Đỗ Lỗi cấp tốc lui lại, lúc này mới trốn thoát được một kiếp.

Bất quá, mặc dù là như thế, hắn cũng bị một quyền kia chấn cho toàn thân run lên, cho dù năm đám còn chưa chạm vào thân thể, vèn vèn chỉ là không khí chấn động, đã thiếu chút nữa khiến cho hắn thụ thương!

Lực lượng thật là kinh khủng! Những người chung quanh cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, chẳng ai ngờ được rằng, đang chiến đấu đến thời khắc mấu chốt nhất, thế mà lại xuất hiện cái tên to xác này! Hơn nữa cái tên này kém chút nữa đã đánh chết Đỗ Lỗi!

Quá mức kinh khủng! Nếu không phải Đường Lam ra tay...đám người ngấm lại liên sợ mất mật.

Trần Phong lúc này cũng đang có một chút ngoài ý muốn, phải biết rằng, ý niệm của hắn chính là muốn —— Đỗ Lỗi chết! Nhưng mà, cuối cùng Đỗ Lỗi vẫn được cứu!

Phải biết rằng, loại cơ hội tuyệt hảo kia, thế nhưng chỉ có một lần mà thôi! Đã nhân bị kích thích, hơn nữa lại vừa mới thuế biến, cho nên mới có thể

mạnh mẽ như thế! Đây cũng là lần đầu Quảng sáng may mắn thất bại!

Bởi vì huyền học? Trần Phong nhìn về phía Đường Lam, cũng chỉ có cái tên này, mới có thể làm ảnh hưởng đến hắn! ! !

"Đường Lam..." Trần Phong híp mắt lại.

Mà vào lúc này, dã nhân đã vọt tới rồi, Đỗ Lỗi khẽ cắn môi, cuối cùng vẫn vọt lên, lần này hắn đã chuẩn bị rất tốt rồi, sẽ không cho dã nhân cơ hội miếu sát!

Oanh! Một trận đại chiến trong nháy mắt bùng nổ, thân thể khổng lồ của dã nhân đã biến thành ưu thế tuyệt đối, Đỗ Lỗi y nguyên bị dã nhân treo lên đánh!

Mà vào lúc này, vị cường giả cấp A đỉnh phong kia cũng đã đánh tới.

"Đỗ Lỗi, ngươi hãy chống đỡ một hồi."

"Ta sẽ vây khốn cái tên cự nhân này." Ánh mắt của hắn khóa chặt vào tên cự nhân cao năm mét kia, mặc dù thực lực của đối phương mạnh mẽ, thế nhưng đối với những người không có năng lực này, hắn chỉ cần...

"Lý Thanh, ta sắp không kiên trì nổi." Đỗ Lỗi có chút khó khăn nói.

"Chỉ Xích Thiên Nhai!" Vẻ mặt của Lý Thanh lộ ra vẻ nghiêm túc, nhanh chóng thi triển năng lực vào mặt đất dưới chân của tên cự nhân, chỉ cần cự nhân bước xuống một bước, sẽ lập tức bị vây khốn!

Hỗn loạn tung bừng

Cái tên to xác kia đạp xuống một cước, nhưng lại không có bất kỳ một phản ứng nào.

"Hả?" Lý Thanh lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Vô hiệu? ! Làm sao có thể, hẳn rõ ràng đã thi triển thành công a! Hẳn có thể phát giác được năng lượng của mình đã giảm bớt, vậy nói rõ là đã thi triển thành công, làm sao lại vô hiệu? !

Bởi vì cự nhân có thể miễn dịch năng lượng? Cũng không đúng a! Hẳn thi triển năng lực lên cái mảnh đất kia cơ mà! ! !

"Chuyện gì xảy ra?" Đỗ Lỗi sốt ruột hỏi.

"Không có việc gì." Lý Thanh ra vẻ bình tĩnh: "Có lẽ là thi triển nhầm chỗ."

Xoạt! Hẳn tiếp tục thi triển năng lực, nhưng mà...

Vô hiệu! Hẳn liên tục thi triển hơn mười lần, thế mà không hề tạo ra được một chút hiệu quả nào!

"Tại sao có thể như vậy..." Vẻ mặt của Lý Thanh có một chút khó coi.

Hẳn đường đường là cường giả cấp A đỉnh phong, là một trong những người có năng lực khổng chế mạnh nhất! Không có bao nhiêu người nguyện ý quyết đấu cùng với hẳn, bởi vì rất khó chịu!

Vô luận thắng bại đều rất khó chịu! Cho nên Lý Thanh là một tồn tại rất đặc thù, thế nhưng hiện tại...làm sao lại vô hiệu! Lý Thanh hò hét trong lòng.

"Người đến cùng có làm được hay không?" Đỗ Lỗi lộ ra vẻ mặt hoài nghi nhìn Lý Thanh, con hàng này đang chơi cái trò gì vậy!

"Để ta thử lại một lần nữa." Lý Thanh cắn răng nghiến lợi nói ra.

Oanh! Lần này, hấn muốn thi triển ra chiêu số mạnh nhất, hấn cũng không tin là không thành công! Hấn cũng không tin, tên cự nhân này lại có thể cường đại đến loại tình trạng này!

"Nhân danh của ta!" Lý Thanh chuẩn bị thi triển.

Mà vào lúc này đây, Đường Lam bỗng nhiên ý thức được có một chút không đúng. Mọi người đều đang nhìn chăm chú vào Lý Thanh, thế nhưng Đường Lam lại nhìn chăm chăm vào Trần Phong, gã thấy rất rõ ràng, vào mỗi lần Lý Thanh xuất thủ, Trần Phong đều sẽ tùy ý phát phát tay! Cái động tác kia...

"Lý Thanh, mấy lần trước ngươi có thi triển thành công hay không?" Đường Lam đột nhiên hỏi.

"Thành công...?" Lý Thanh có chút yếu ớt nói: "Có tiêu hao năng lượng."

"Như vậy là đã thi triển thành công." Trái tim của Đường Lam xiết chặt.

Thành công nhưng không lại không phát huy ra tác dụng hay sao? Không có khả năng!

Nếu thành công thì sẽ không có khả năng trực tiếp biến mất, cho dù là bị bắn ngược trở về, cũng phải có hiệu quả mới đúng chứ? Mà năng lực Lý Thanh, lại là không chế...

Hấn muốn không chế cái gì? Lý Thanh lợi dụng năng lực của mình, muốn không chế cái tên to xác kia!

Như vậy...Lý Thanh đang làm cái gì? Hấn đang thi triển năng lực Chỉ Xích Thiên Nhai để tạo ra không chế, nếu thi triển quá nhiều lần sẽ gây ra tác dụng đảo ngược!

Chờ một chút, Đường Lam bỗng nhiên cảm thấy không lành! Chẳng lẽ nói...

"Lý Thanh, dừng tay!" Đường Lam bỗng nhiên quát to một tiếng.

Nhưng mà, đã chậm.

"A?" Lý Thanh lộ ra vẻ mặt mờ mịt ngừng tay, thế nhưng vừa rồi hắn đã phóng thích ra năng lực, Chỉ Xích Thiên Nhai lại một lần nữa được phóng thích!

Chỉ là, lần này, không có trực tiếp biến mất nữa, mà đất đai bỗng nhiên rung động.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Tất cả mọi người đều biến sắc.

Oanh! Ở một nơi nào đó rung động kịch liệt, đám người nhìn thoáng qua, lập tức biến sắc, đó chính là vị trí mà Lý Thanh đang vây khốn những cự nhân kia!

Nơi đó, không chế do Lý Thanh dùng Chỉ Xích Thiên Nhai tạo ra đã mất đi hiệu lực, nhóm cự nhân dùng thân thể cường đại, trực tiếp nhảy lên!

"Làm sao có thể?" Sắc mặt của Lý Thanh đại biến, vị trí mà hắn thi triển năng lực đâu phải là ở chỗ đó...

"Người là năm vùng do Trần Phong phái tới hay sao?" Đường Lam âm u nói.

"Ta sẽ vây khốn bọn hắn một lần nữa." Lý Thanh lộ ra vẻ mặt dữ tợn, mặt mũi của một cường giả cấp A đỉnh phong, tuyệt đối không thể bị hủy ở chỗ này!

"Dừng tay đi." Đường Lam chỉ khoát khoát tay.

"Người nếu lại ra tay, sẽ chỉ thêm phiền."

Đường Lam tỉnh táo nói: "Huyền học...Trần Phong đã vượt qua ta, nếu người lại thi triển Chỉ Xích Thiên Nhai, có tin hay không người tiếp theo bị vây khốn, có khả năng là Đỗ Lỗi? Hoặc là ta? Hoặc là chính người?"

Đường Lam nhìn hắn một cái nói: "Đi xuống đi."

Lý Thanh lộ ra vẻ mặt trắng bệch, ngẩng đầu lên nhìn thấy vị cường giả cấp A đỉnh phong nắm giữ năng lực Cường Bản Chỉ Giáp kia. Hai người liếc nhìn nhau, khóc không ra nước mắt, đây m* nó là chuyện gì? !

Oanh! Toàn bộ dã nhân thoát khốn! Trần Phong phát phát tay, ở dưới nguồn năng lượng vô hạn cùng với giá trị may mắn vô hạn, hần nhẹ nhõm chế tạo cho mỗi một dã nhân một bộ cơ giáp năng lượng! ! ! Thực lực của mỗi một dã nhân, đều được tăng lên mãnh liệt!

Đỗ Lỗi: "..."

"Rống!" Nhóm dã nhân bị vây khốn nửa ngày điên cuồng ra tay, hiện trường hỗn loạn tung bùng.

"Giết bọn hần." Cường giả của tổ chức thần bí cũng nhào lên ra tay.

Cấp A và cấp A đỉnh phong! Ngoại trừ hai vị Lý Thanh kia, những người còn lại đều gia nhập vào chiến đấu.

Chỉ có điều là chiến đấu vừa mới bắt đầu, chiến trường liền hỗn loạn tung bùng, có đủ loại năng lực kỳ quái tỏa ra, còn chưa kịp phóng thích đã dẫn nổ.

"M* nó, ngươi đang làm cái gì?" Một gia hỏa bị đồng bạn bắn vào hông phần nộ hỏi.

"Ta... ta chỉ thi triển năng lực tăng cường cho ngươi mà thôi." Người kia cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Năng lực tăng cường, từ lúc nào đã biến thành năng lực thông đ*t rồi?

Tình huống tương tự, ở chỗ nào cũng có, chiến trường hỗn loạn tung bùng.

Tổ chức thần bí còn chưa phát huy ra được sức chiến đấu mạnh mẽ, đã rơi vào hỗn loạn, tiếng khiển trách, tiếng mắng chửi, vang lên ở khắp mọi nơi, cùng một dạng với chợ bán thức ăn.

Oanh! Nhóm dã nhân thì đang đại sát tứ phương! Thành viên của tổ chức thần bí gần như mỗi một lần thi triển năng lực đều sẽ xảy ra chuyện! Lần lượt đánh cho các đồng bạn ở bên cạnh bị thương, sau hai ba lần thi triển, bọn hần gần như không dám động thủ nữa!

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Đám người cảm thấy nghi ngờ không thôi.

"Là Trần Phong." Ánh mắt của Đường Lam vượt qua nhóm dã nhân có thực lực kinh khủng, rơi lên trên người của Trần Phong, ngưng trọng nói: "Cái tên này mới là kinh khủng nhất!"

Người khác không có chú ý, nhưng gã đã tận mắt nhìn thấy những động tác của Trần Phong, gần như là mỗi một lần Trần Phong phát tay, chiến trường sẽ hoàn toàn đại loạn, cái tên này mới là kinh khủng nhất!

Thế nhưng huyền học...lại có thể làm đến loại tình trạng này hay sao? !
Khiến cho năng lực xảy ra vấn đề? Phải biết rằng, vào thời đại này, từng cường giả cấp A đều có một bộ năng lực hạch tâm của chính mình, dùng một cái năng lực nào đó làm hạch tâm, hình thành nên hệ thống năng lực của mình!

Năng lực hạch tâm của Trần Phong cũng là đao gió! Dùng đao gió làm cơ sở, năng lực Thiên Huyền làm phụ trợ, tạo ra Thiên Huyền đao gió.

Dùng đao gió làm nguồn năng lượng, năng lực năng lượng hoá vũ trang làm phụ trợ, có thể chế tạo các bộ trang bị năng lượng mạnh mẽ.

Mà những người khác thì sao? Cũng là như thế, mọi người bình thường đều có một loại năng lực hạch tâm, sau đó bắt đầu dung hợp các loại năng lực khác, không ngừng tổ hợp, không ngừng phối hợp, nghiên cứu ra đủ các loại năng lực dung hợp!

Lĩnh vực Hắc Hà

Ví dụ như ——Chỉ Xích Thiên Nhai, nói trắng ra là, Chỉ Xích Thiên Nhai chỉ là do các loại năng lực nào đó dung hợp ra mà thôi!

Mà Trần Phong...lại thông qua một loại thủ đoạn huyền học nào đó, khiến cho cái tổ hợp này thất bại, cuối cùng làm cho toàn bộ khu vực khổng chế mất đi hiệu lực!

Huyền học có thể làm đến bước này hay sao? Đường Lam thật sự không biết, thế nhưng gã biết Trần Phong lại có thể làm được! Nếu thật là như vậy..

"Tất cả mọi người chú ý."

"Từ bây giờ trở đi, chỉ thi triển năng lực hoàn mỹ!"

"Bất luận loại năng lực nào có khả năng thất bại, cho dù chỉ là 0.0001%, cũng không được thi triển! Nếu như không có, vậy thì thi triển năng lực cơ sở nhất!"

"Tuyệt đối không cho Trần Phong bất cứ một cơ hội nào!" Đường Lam ra mệnh lệnh.

"Được." Đám người rút cuộc cũng đã hiểu rõ.

"Bị phát hiện rồi sao?" Trần Phong có một chút tiếc nuối.

Hắn đang định sử dụng Quàng sáng may mắn, khiến cho tất cả năng lực thi triển thất bại, có ý đồ giết ra một con đường máu!

Không ngờ được nhanh như vậy đã bị Đường Lam phát hiện! Cũng khó trách, cái tên Đường Lam biết Trần Phong rất may mắn, chỉ là gã đã đem tất cả những thứ này quy công cho hai chữ 'Huyền học'.

Oanh! Đại chiến một lần nữa được tiến hành, các thành viên của tổ chức thần bí đều đổi thành năng lực công kích truyền thống, ở dưới sự vây công của bọn hắn, thế mà một lần nữa dồn nhóm dã nhân vào khốn cảnh, không có cách nào, thành viên của tổ chức thần bí có nhiều lắm!

Quả nhiên...Trần Phong có một chút tiếc nuối, dùng cùng một loại thủ đoạn quá nhiều lần sẽ bị nhìn thấu, hắn vốn cho là dựa vào loại thủ đoạn này là có thể giết ra bên ngoài!

"Giết hắn!" Kèm theo một tiếng hét lớn, có hai cường giả cấp A đỉnh phong trực tiếp bay về phía Trần Phong!

Hiển nhiên, sau khi được kiến thức thủ đoạn quỷ dị và kinh khủng của Trần Phong, lần này bọn hắn sẽ không cho Trần Phong bất cứ một cơ hội nào nữa! Năng lực kinh khủng nhanh chóng bao trùm Trần Phong! Bởi vì vết xe đổ của hai người Lý Thanh, hai người này chỉ sử dụng năng lực cơ sở của mình, không có một chút sơ hở nào! Lần này, bọn hắn chắc chắn sẽ giết được Trần Phong!

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười, nếu thủ đoạn vừa rồi vô hiệu, thì không cần phải sử dụng nữa.

Xoạt! Hắn hơi hơi đưa tay.

Ô...ô...n...g —— Quảng sáng may mắn tỏa ra, bầu trời bỗng nhiên trở nên âm đạm, có một cỗ lực lượng làm cho người ta sợ hãi bắt đầu tuôn ra...bóng tối, buông xuống.

Tại tổ chức thần bí, vào thời điểm hai vị cường giả cấp A đỉnh phong giết tới Trần Phong, bỗng nhiên, mặt đất rung động.

Hả? Sắc mặt của mọi người khê biến.

Hai vị cường giả cấp A đỉnh phong khê căn môi, tiếp tục lao tới xử lý Trần Phong! Mà ở trong cái nháy mắt này, có hai cột sáng màu đen kinh khủng phun trào từ mặt đất...

Phốc! Hai vị cường giả cấp A đỉnh phong bị cột sáng màu đen xỏ xuyên qua, cứ thế mà bị đánh bay ra ngoài.

Hai vị cường giả cấp A đỉnh phong, chết!

"Cái gì?" Sắc mặt của mọi người đều đại biến.

Chết rồi? Đây chính cường giả cấp A đỉnh phong cơ mà! ! Cơ hồ là người mạnh nhất trong tổ chức thần bí, thế mà cứ như thế mà chết đi? !

Bọn hần kinh hãi nhìn lại, trước mặt Trần Phong, ở bên trên mặt đất, có hai cái hố sâu cực lớn xuất hiện, ánh sáng màu đen đáng sợ đang ở bên trong không ngừng tuôn ra.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu đen không ngừng lấp lánh, đất đai đang không ngừng rung động, ánh sáng màu đen bỗng nhiên bùng nổ kia, giống như là nước sông phun ra!

Ào ào ào...dòng nước màu đen không ngừng tuôn ra.

"Cẩn thận!" Sắc mặt của mọi người tổ chức thần bí đại biến, bọn hần còn chưa kịp phản ứng sau khi nhìn thấy hai vị cường giả cấp A đỉnh phong bị miểu sát, trông thấy tình huống quỷ dị này, chỉ có thể hoảng sợ lui lại.

Đáng chết! Tên Trần Phong này đã triệu hoán ra một loại đồ vật đáng sợ gì vậy? Vô luận là từ dị tượng trên không trung, hay là từ dòng nước màu đen đáng sợ này, đều không giống như là Trần Phong có thể làm ra được! Cái tên này rốt cuộc đã sử dụng lá bài tẩy gì?

Bọn hần không biết, bọn hần chỉ có thể không ngừng lùi lại, sợ bị dòng nước màu đen ăn mòn. Tận mắt nhìn thấy hai vị cường giả cấp A đỉnh phong bị miểu sát, bọn hần dù như thế nào cũng đều không thể bình tĩnh.

Chỉ có điều bọn hần không biết là, Trần Phong ở đối diện cũng đang lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Má ơi! Thứ này là cái gì? Trần Phong cũng cảm thấy sợ hãi.

Mặc dù hẳn biết ở dưới tình huống bình thường, giá trị may mắn cũng sẽ phát huy ra tác dụng, không có trùng hợp thì nó sẽ tự sáng tạo ra sự trùng hợp!

Thế nhưng cái cảnh tượng do giá trị may mắn sáng tạo ra này, đã vượt qua dự đoán của Trần Phong, hai vị cường giả cấp A đỉnh phong bị đánh chết ngay lập tức? Trần Phong nhìn vào dòng nước màu đen trên mặt đất cảm thấy kinh hãi không thôi.

"Cẩn thận!" Trần Phong bảo nhóm dã nhân cấp tốc lùi lại.

"Rống!" Nhóm dã nhân cũng nhận biết được sự nguy hiểm, vội vàng theo Trần Phong rút lui, nhưng mà, nhóm người Trần Phong cách hố sâu quá gần, cuối cùng cũng bị dòng nước màu đen lan tới dưới chân.

"Không xong." Trong lòng của Trần Phong phát lạnh.

Quảng sáng may mắn lần này thật sự là hố người...mặc dù đã miêu sát được hai vị cường giả cấp A đỉnh phong, thế nhưng đây không phải là làm hại cả hẳn lần nhóm dã nhân hay sao?

M* kiếp! Trần Phong vô lực chửi bậy, vội vàng thôi động Quảng sáng may mắn, hi vọng nó một lần nữa phát huy tác dụng, cứu hẳn cùng với nhóm dã nhân, chỉ có điều là mặc cho hẳn thôi động như thế nào, giá trị may mắn cũng không tiêu hao một chút nào.

Xong đời... Trong lòng của Trần Phong phát lạnh, giá trị may mắn không thể tiêu hao, là bởi vì hẳn chắc chắn phải chết không thể nghịch chuyển hay sao? Quảng sáng may mắn vừa mới nói là không gì không làm được đâu?

"Rào!" Dòng nước màu đen tràn qua tay chân của nhóm người Trần Phong.

Sau đó...dần dần chảy đi tới nơi xa.

??? Trần Phong có chút phát mộng nhìn dòng nước màu đen đang chảy qua người của mình, còn có nhóm dã nhân đang lộ ra sắc mặt tái nhợt, không thể tin được dòng nước màu đen lại không tạo ra bất cứ một thương tổn gì cho bọn hẳn? ? ! !

Vì cái gì? Trần Phong không biết, bất quá hắn phản ứng cực nhanh, nhìn đám người của tổ chức thần bí đang chạy trốn ở phía xa xa, linh cơ khẽ động.

"Lên!" Hắn mang theo nhóm dã nhân nhanh chóng truy đuổi đám người tổ chức thần bí!

"Ha ha, đây là thời điểm ta cho các ngươi chứng kiến lực lượng chân chính." Thanh âm trầm thấp của Trần Phong vang lên, vì để gia tăng hiệu quả, hắn còn sử dụng năng lực Thiên Huyền tăng cường thanh âm của mình.

"Sợ hãi sao?"

"Khẩn trương sao?"

"Đây chính là lĩnh vực Hắc Hà của ta!"

Thanh âm cuồng ngạo của Trần Phong truyền khắp toàn bộ tổ chức thần bí: "Hiện tại, hãy chịu chết đi... Ha ha ha."

"Rào." Dòng nước màu đen tuôn ra, đám người của tổ chức thần bí hoảng sợ, thứ này lại thật sự là do Trần Phong triệu hoán ra?

Lĩnh vực Hắc Hà? Đây rốt cuộc là cái thứ gì! Bất quá, điều duy nhất làm cho bọn hắn thở phào đó là, khoảng cách của bọn hắn cùng với Trần Phong vẫn tương đối xa, dòng sông màu đen này mặc dù đáng sợ, thế nhưng tốc độ cũng không tính là quá nhanh!

Mưa đen

Oanh! Mặt đất bỗng nhiên rung động, bọn hăn quay đầu lại nhìn, phát hiện ra Trần Phong đang ngồi trên vai của một dã nhân, đang truy đuổi ở phía sau bọn hăn.

Những tên to con đáng chết kia, đang bước qua dòng nước màu đen, lại không tạo thành bất kỳ một ảnh hưởng nào, đang nhanh chóng đuổi theo bọn hăn, tốc độ đáng sợ kinh người!

Đáng chết! Đây quả nhiên là thứ do Trần Phong triệu hoán! Chỉ có thể là lực lượng do hăn triệu hoán, mới có thể khổng chế!

"Đi!" Đường Lam không có một chút do dự nào hạ mệnh lệnh rút lui.

Xoạt! Tất cả mọi người điên cuồng chạy trốn, nhóm người Trần Phong ở bên trong dòng nước màu đen không ngừng truy kích, hung mãnh dị thường. Chẳng ai ngờ rằng, hành động vây quét của Trần Phong, vậy mà không hiểu sao lại biến thành như thế này, tổ chức thần bí lớn như vậy, vậy mà lại bị Trần Phong truy sát! ! !

Trốn trốn trốn! Đây là ý niệm duy nhất của tất cả mọi người. Chỉ có điều khiến cho bọn hăn cảm thấy may mắn chính là, dòng nước màu đen kia lại vô dụng với kiến trúc! Thế là, có rất nhiều người thừa cơ trèo lên các đỉnh toà nhà, có một số người dứt khoát lẳng không bay lên, thế nhưng coi như là như thế, bọn hăn cũng không dám tới gần nhóm người Trần Phong!

Nói đùa, những cự nhân này đều là cấp A! Chính Trần Phong cũng rất lợi hại, bị bọn hăn thuận tay kéo vào trong dòng nước màu đen, làm sao chết cũng không biết! Bọn hăn cũng không muốn lật thuyền trong mương ở chỗ này.

"Đáng hận." Trần Phong có chút tiếc nuối nói: "Vốn là muốn một lưới bắt hết..."

Xoạt! Đám người tổ chức thần bí nghe câu này càng sợ mất mật, càng trốn xa hơn.

"Hừ! Sớm muộn cũng có một ngày, ta nhất định sẽ giết sạch các người!"
Thanh âm lạnh lùng của Trần Phong vang vọng ở đường chân trời.

"Đi thôi." Trần Phong lạnh nhạt vỗ vỗ vào bả vai của tên dã nhân ở bên dưới.

Rống! Dã nhân gầm lên giận dữ, nhóm dã nhân bắt đầu đập lên nước Hắc Hà chạy đi.

Đám người của tổ chức thần bí chỉ dám đứng ở đằng xa nhìn, vậy mà lại không dám truy đuổi!

Nói đùa cái gì? Vì giết chết Trần Phong, hai cường giả cấp A đỉnh phong bị Trần Phong nhẹ nhõm phá giải và đánh bại, hai cường giả cấp A đỉnh phong bị Trần Phong miểu sát tại chỗ, ai còn dám truy đuổi? ! Người này quá mức kinh khủng! Lấy cái gì mà truy? Ai dám truy?

Sau cùng, thân ảnh của nhóm người Trần Phong đã dần dần biến mất ở đường chân trời, cho dù ở nơi đó đã không có nước Hắc Hà, nhưng trước mắt vẫn có nước Hắc Hà lan tràn...

Bọn hần ngược lại còn nhẹ nhàng thở ra một hơi, cuối cùng cũng đã đi!
Đúng thế, cái tên đại ma đầu Trần Phong kinh khủng cuối cùng cũng đã đi.

"Đây chính là thực lực của nhân vật truy nã xếp ở vị trí thứ nhất hay sao?"
Đường Lam thở dài một tiếng.

Trần Phong có thực lực như vậy, cảnh giới đã không có một chút ý nghĩa nào, ngoại trừ thủ lĩnh, còn ai có thể đánh được? Trần Phong tuổi còn nhỏ, lại có thể đạt đến loại tình trạng này? !

"Ài." Đám người cũng chỉ có thể thở dài, đường đường là tổ chức thần bí, lại bị Trần Phong đập bằng hai lần! Hai lần! ! M* nó đây là nơi hần muốn tới là tới, đi là đi hay sao? !

Mà vào lúc này, cho dù Trần Phong đã rời đi, bọn hắn vẫn phải đối mặt với nước Hắc Hà vô bờ bến. Vị trí trước đó mà Trần Phong đứng, ở địa phương mà hai vị cường giả cấp A đỉnh phong bị miêu sát, vẫn còn đang không ngừng phun trào ra dòng nước màu đen, làm cho người ta hoảng sợ vạn phần.

"Thứ này đến cùng là cái gì?"

"Lĩnh vực Hắc Hà sao? Vì sao ta chưa từng nghe nói qua!"

"Đây là thứ do Trần Phong tự sáng tạo ra hay sao? Hắn có quá nhiều lá bài tẩy không biết, lại tự chế ra quá nhiều năng lực."

"Vậy cái nước Hắc Hà này phải làm sao bây giờ?"

Đám người vô lực nhìn cảnh này.

Trước mắt, toàn bộ tổ chức thần bí đều bị nước Hắc Hà bao trùm, bọn hắn căn bản là không dám đặt chân vào! Những người biết bay đều trôi nổi trên không, lẳng lặng nhìn nước Hắc Hà chảy xuôi, mà những người không biết bay thì càng khôi hài hơn, có người bám vào trên đèn đường, có người kẻ sạt vào trên tường của một toà nhà cao tầng nào đó, tứ chi tựa vào vách tường, căn bản là không dám nhúc nhích, ai cũng không muốn bị cái gì gọi là nước Hắc Hà này đụng vào người!

"Trần Phong đã đi rồi, cái đồ chơi này hắn là rất nhanh sẽ biến mất chứ?"

"Hắn là thế?"

Bọn hắn nhìn vào dòng nước màu đen còn đang không ngừng phun trào, thực sự không dám xác định.

"Báo cáo thủ lĩnh đi."

Đường Lam nhắm hai mắt lại, tình thế phát triển đã vượt qua sự tưởng tượng của bọn hắn! Vốn là một trận vây công Trần Phong, thế mà lại biến thành bọn hắn bị Trần Phong tàn sát, đây cũng không phải là chuyện hiện tại gã có khả năng xử lý, chỉ có thủ lĩnh mới có thể! Hoặc là...những sư huynh đệ của thủ lĩnh.

Chỉ có điều là vào ngay lúc này, bầu trời bỗng nhiên đổ một trận mưa nhỏ.

"Tí tách!" Một cơn mưa nhỏ màu đen rơi xuống.

Một thành viên của tổ chức thần bí hoảng sợ nhìn một giọt nước mưa màu đen đột nhiên xuất hiện trong lòng bàn tay, kêu lên một tiếng sợ hãi, kém chút nữa đã té xuống từ trên đèn đường.

"Chuyện gì thế?"

"Trời mưa!" Hắn hoảng sợ nói: "Nước mưa có màu đen, cùng một dạng với nước Hắc Hà... cẩn thận!"

"Cái gì?"

Sắc mặt của mọi người liền đại biến.

Xoạt xoạt! Từng cái lồng phòng ngự được dựng lên.

Cộc cộc cộc! Nước mưa nhỏ rơi xuống lòng phòng ngự, truyền đến từng âm thanh giòn vang, đám người của tổ chức thần bí luống cuống tay chân dựng phòng ngự lên, sợ bị nước mưa màu đen nhỏ lên trên người.

Cũng may, bây giờ lưu lại ở nơi này đều là cường giả! Có thực lực rất mạnh mẽ! Trong nháy mắt nước mưa rơi xuống, đã chuẩn bị xong phòng ngự!

"Người thế nào?" Bọn hắn nhìn về phía người thứ nhất bị nước mưa nhỏ trúng.

"Không có việc gì." Người kia có chút sợ hãi nói: "Chỉ bị nhỏ một giọt, không có ảnh hưởng gì, chỉ là bàn tay có chút ngứa... đoán chừng là ảo giác đi, ta đã phục dụng thuốc chữa trị."

"Ừm." Đám người gật gật đầu.

"Nhất định phải kiểm tra thật cẩn thận, nếu như không được, thì hãy chặt đứt cánh tay kia đi, trở về chúng ta sẽ giúp người tái tạo lại." Đường Lam lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Hiểu rõ." Người kia gật đầu: "Ta sẽ không làm liên lụy đến mọi người."

Chỉ sợ đây là một loại virus cảm nhiễm đáng sợ, bọn hắc đã được chứng kiến rất nhiều lần, có đôi khi cũng chỉ bởi vì một lần mềm lòng, sẽ dẫn đến một trận dịch bệnh khủng khiếp. Đây mới là điều đáng sợ nhất.

Có thể trở thành thành viên hạch tâm của tổ chức thần bí, tố chất tâm lý của những người này đều cường đại dị thường! Thế là, có một đám người đang không ngừng phòng ngự bên trong cơn mưa.

Tí tách!

Tí tách!

...

Ào ào ào!

...

Cơn mưa dần dần lớn lên, bắt đầu từ một cơn mưa nhỏ có vài giọt mưa, cuối cùng biến thành một trận mưa to. Đám người Đường Lam lẳng lặng nhìn dòng nước màu đen đang không ngừng phun trào cùng với nước mưa không đình chỉ, nước Hắc Hà cũng không có đình chỉ, bọn hắc chỉ có thể đứng ở đây phòng ngự!

"Có người trở về tổ chức thì phải làm sao bây giờ?"

"Bọn hắc cũng không ngốc, chắc là sẽ không dám tiến tới đây."

Đều là lừa đảo

"Ừm...cẩn thận một chút."

Bọn hắn vẫn đứng im nhìn vào hố sâu.

Mà vào lúc này, bỗng nhiên ở bên trong một toà nhà nào đó, có một bóng người đi ra hỏi: "Ồ, làm sao trời lại mưa?"

"? ? ?" Đám người Đường Lam đột nhiên giật mình.

Nhìn kỹ lại, người kia lại có thể là người đã bị Trần Phong lợi dụng, khiến cho đám gen chiến sĩ cấp B mất hết sức chiến đấu, Diệp Uyển Đồng, cuối cùng bị Đường Lam thuận tay ném ra bên ngoài! !

Đường Lam nhớ kỹ là đã đánh nàng bất tỉnh đặt vào bên trong đại sảnh của một toà nhà! Nàng thế mà lại tỉnh vào lúc này? Đáng chết!

"Cẩn thận!" Đường Lam quát to một tiếng, muốn ra tay cứu nàng.

"Cái gì?" Diệp Uyển Đồng mờ mịt nhìn ra chung quanh.

Nàng không cũng không cảm nhận được một mối nguy hiểm nào? Nàng đang ở trong phòng của mình nghỉ ngơi, bỗng nhiên xuất hiện ở một nơi nào đó, sau đó bị đánh cho hôn mê, đầu óc vẫn còn đang mơ mơ hồ hồ, hiện tại cũng không biết là đã xảy ra chuyện gì.

Ba! Diệp Uyển Đồng bước một chân vào bên trong nước Hắc Hà.

"Cẩn thận cái gì?" Nàng lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn mọi người ở chung quanh, những người này, đang làm cái trò quái dị gì thế?

Tạch... ! Thân ảnh đang tiến lên của Đường Lam hơi ngừng lại.

Cô gái này...cứ như vậy bước vào bên trong nước Hắc Hà rồi?

Sắc mặt của mọi người chung quanh cũng đại biến, lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, bọn hắn biết, cô gái đã từng mang đến sự vui sướng cho bọn họ này, chỉ sợ là sắp hương tiêu ngọc vãn.

"A, nơi này có nước." Diệp Uyển Đồng lúc này mới phát hiện thì ra là không chỉ ở trên trời, ở dưới mặt đất cũng có nước màu đen!

"Ài." Đám người thở dài một tiếng, cô gái này, đã xong, sau đó...

"Giày ướt rồi, thật là phiền phức." Diệp Uyển Đồng lắc lắc giày, cởi giày ra, dứt khoát dùng chân trần đi tới, nhìn từng "Tiền bối" đang bám ở trên tường, lộ ra vẻ mặt rất là kỳ quái.

"Các người đang làm gì?" Diệp Uyển Đồng hỏi.

Đám người: "..."

Không có việc gì? ! Bọn hắn hơi kinh ngạc, Diệp Uyển Đồng thế mà không có việc gì? Phải biết rằng, hai vị cường giả cấp A đỉnh phong cũng bị miêu sát tại chỗ a! Thế là, có một người triệu hoán ra một con dã thú bước vào bên trong nước Hắc Hà, chỉ thấy nó khoan khoái bắt đầu chơi đùa.

Không có việc gì? ! Mấy người rốt cục cũng trừng lớn con mắt.

"Để ta thử một chút." Có một người rốt cuộc không nhịn được bắt đầu bước vào trong nước.

Không có việc gì, thật sự không có việc gì! Hắn tận tay kiểm tra thành phần của nước mưa...lại thật sự không có gì khác thường!

"Này, này, chuyện này..." Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, tại sao lại có thể như vậy? !

Xoạt! Càng ngày càng có nhiều người bước vào trong nước, có vài người cũng bắt đầu kiểm tra nước, không có vấn đề gì, sắc mặt của Đường Lam liền biến thành có một chút khó coi.

"Chuyện này." Bỗng nhiên có người mở miệng nói: "Bên kia có người truyền đến tin tức, giống như có rất nhiều nơi đều có cơn mưa màu đen

giống như thế này."

Đường Lam: "..."

Sắc mặt của gã trở nên đen thui.

"Cho nên nói." Đường Lam hít vào một hơi thật sâu, nói: "Như vậy là chuyện này không có bất cứ quan hệ nào với Trần Phong có đúng hay không?"

"Hắn là... đúng phải không?" Người kia thận trọng nhìn sắc mặt của Đường Lam.

Đường Lam: "..."

Lừa đảo! Điều m* nó là lừa đảo! Gặp quỷ lĩnh vực Hắc Hà! Cả nhà người đều là lĩnh vực Hắc Hà! Lửa giận đang thiêu đốt ở trong lòng của Đường Lam, gã chẳng thể nghĩ tới, lĩnh vực Hắc Hà mà Trần Phong gọi, lại là một thứ được bịa ra để lừa dối bọn hắn! Chỉ là vì chạy trốn! Ngấm lại phong cách truy đuổi không có một chút phong thái giết sạch người nào của Trần Phong lúc trước... Đường Lam ngay cả lòng giết người đều có.

"Vậy thì hai vị cường giả cấp A đỉnh phong lúc trước tại sao lại chết?"

"Ách, hắn là vào thời điểm dòng nước này phun trào liền trùng hợp xuất hiện hai đạo ánh sáng màu đen kia, loại nước này hắn là không thể gây ra thương tổn, có thể là do ánh sáng màu đen có lực sát thương rất khủng bố. Hai vị kia vừa vặn đứng ở nơi đó, cho nên đã xảy ra chuyện."

Đường Lam: "..."

Gã còn có thể nói cái gì?

"Bảo bộ nghiên cứu đem thứ này về nghiên cứu một chút, xem nước màu đen này rốt cuộc là cái gì? !" Đường Lam lạnh lùng nói.

"Vâng!" Đám người nghe lệnh.

Tổ chức thần bí lại bắt đầu trở nên bận rộn, chỉ có điều là bọn hắn không có chú ý tới, dòng nước màu đen đang không ngừng phun trào kia sợ dĩ không có khuếch tán ra, là bởi vì nước màu đen đang không ngừng thấm xuống dưới đất! Một chút lại một chút, màu sắc của mặt đất cũng dần dần đổi màu...dần dần, biến thành màu đen tuyền.

Tại tổng bộ Gen Công Hội.

"Hoàn tất kiểm tra phòng ngự!"

"Vòng kiểm tra thứ nhất hoàn tất, uy năng có thể tiếp nhận:... Phạm vi chịu đựng:... thời gian khảo thí:..."

Ánh sáng màu vàng nhạt lưu chuyển, bao trùm toàn bộ Gen Công Hội.

Đây là hệ thống phòng ngự mới nhất do Gen Công Hội xây dựng, có hiệu suất cao hơn, cường đại hơn, trên lý luận, chỉ cần năng lượng không bị hao hết, thì sẽ có thể tiếp nhận bất luận một loại công kích nào! Cho dù là siêu cấp A!

"Tại sao phải xây dựng cái đồ chơi này?"

"Đoán chừng là bởi vì Huyền Sát Lệnh lần trước đi..."

"Chúng ta không phải là đã giữ vững hay sao."

"Đây còn không phải là bởi vì Trần Phong?"

"Thì ra là thế."

Đám người nghị luận âm ỉ, xây dựng cái hệ thống phòng ngự năng lượng này rất hao người tốn của, hao phí tài nguyên to lớn, nếu không phải là hội trưởng cho phép, đoán chừng ngay cả việc tập hợp tài nguyên cũng rất khó khăn, chứ đừng nói là hiện tại đã được xây dựng xong.

"Hội trưởng có chút khư khư cô chấp."

"Đúng vậy a, nhiều tài nguyên như vậy không phải là để làm những chuyện khác thì sẽ tốt hơn?"

"Đúng vậy."

Có một số người nói.

Mà đúng vào lúc này, bỗng nhiên, bầu trời lại biến thành màu đen.

"Ồ?"

"Trời muốn mưa sao?"

"Hôm nay dự báo thời tiết bảo là không có mưa cơ mà!"

Đám người vừa mắng vừa nhìn lên bầu trời, sắc mặt liền đại biến: "Cái đó là..."

Oanh! Hư không nổ tung.

Bầu trời giống như bị đổ mực lên, cấp tốc trở nên tối đen, có một cỗ khí tức làm cho người ta nghẹt thở từ phía chân trời truyền đến, bầu trời bỗng nhiên đổ một cơn mưa nhỏ màu đen, nước mưa tí tách rơi xuống, giống như đang muốn thay đổi mảnh đất này.

Ô...ô...n...g —— Lòng phòng ngự của Gen Công Hội im ắng khởi động!

Cộc cộc cộc! Nước mưa màu đen nhỏ xuống, truyền đến thanh âm cộc cộc.

"Đã xảy ra chuyện!" Tất cả mọi người đều trở nên nghiêm nghị.

Đây là lòng phòng ngự kiểu mới, đối với thời tiết bình thường căn bản sẽ không có bất kỳ một phản ứng nào! Chỉ vào thời điểm đối mặt với công kích, đối mặt với công kích thời tiết mới có thể xuất hiện! Loại nước mưa màu đen này...

Tí tách!

Tí tách!

Bất quá, Gen Công Hội chung quy vẫn là Gen Công Hội, vèn vèn chỉ trong nháy mắt, đã có người ra tay, đôi mắt của một người lấp loé, xuyên thấu qua mấy trăm dặm, nhìn về phía thôn dân bình thường ở phụ cận, nước mưa rơi lên trên người của bọn họ, cũng không có bất cứ một dị thường nào, tựa như là nước mưa bình thường, rơi xuống trên người, lau một thoáng, lại rút ra, hoặc là từ trên người chảy xuống mặt đất.

Boss ra tay

"Nước mưa không có hại cho thân thể." Ánh mắt của người này lấp lóe, sau khi nhìn qua hàng ngàn hàng vạn người liền cho ra kết luận.

"Ừm..." Mũi của một người khác hơi hơi động đậy, rất lâu sau mới mở miệng: "Không có mùi đặc thù, vô hại."

"Không có tính chất ăn mòn." Lại một người đưa ra phán đoán.

Chỉ trong mấy giây ngắn ngủi, cường giả của Gen Công Hội đã phân tích ra rõ ràng, vô luận từ phương diện nào mà nói, đây đều là nước mưa bình thường, giống như nước mưa bình thường, gần như không có bất kỳ sự khác biệt nào! Nếu như nhất định phải nói tới chỗ đặc thù của nó, thì chính là màu đen của nước mưa!

Thế nhưng mà...nếu như chỉ là nước mưa đơn thuần, lòng phòng ngự vì sao lại khởi động?

Xoạt! Nước mưa tí tách rơi xuống, nước mưa màu đen, khiến cho bầu trời càng trở nên khủng bố hơn, khi tức o ép từ bầu trời tản ra, khiến cho người ta cảm thấy một cổ đè ép từ trong đáy lòng.

"Đến cùng đã phát sinh chuyện gì?" Đám người cảm thấy bất an.

Có lẽ, đây là điềm báo cho chuyện gì đó sắp phát sinh?

"Chẳng lẽ lại là âm mưu của tổ chức thần bí?" Có người hỏi.

"Không, không phải."

"Hết thấy những vị trí có phân bộ của Gen Công Hội, đều xuất hiện cơn mưa này."

"Hết thấy?"

Đám người cảm thấy kinh hãi.

Phải biết rằng, phân bộ của Gen Công Hội gần như trải rộng toàn cầu, ở những địa phương mà nhân loại hiện nay có thể điều tra, gần như đều có phân bộ của Gen Công Hội! Đây chẳng phải nói là, hiện tại ở chỗ nào cũng có mưa màu đen? !

"Chờ một chút."

"Có người vẫn còn đang ở những khu vực không biết thăm dò hay sao? Nếu như có thể liên hệ với bọn họ."

"Có thể."

"Bảo bọn họ báo cáo tình huống ở bên đó về."

"Ừm."

Có người lập tức liên hệ, rất nhanh, đã được bên kia phản hồi về, trời đang mưa, mưa nhỏ màu đen.

Đám người liếc nhau, đều có cảm giác ớn lạnh.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Đám người càng ngày càng cảm thấy lo lắng.

Toàn bộ thế giới dường như trong nháy mắt rơi vào trong bóng tối, nước mưa màu đen khó lường, phòng ngự năng lượng không hiểu sao lại khởi động, dường như có một sự tình đáng sợ nào đó đang phát sinh.

Bên trong Gen Công Hội, có một người ngắm nhìn bầu trời, tự lẩm bẩm: "Hi vọng không phải là sự kiện mà ta lo lắng kia..."

"Dù sao thì...vẫn còn thời gian."

**

Tại khu vực không biết, Trần Phong mang theo đội ngũ dã nhân xuất hiện.

"Ha ha, chạy thoát rồi!" Trần Phong vui mừng.

Quá mệt mỏi! Mặc dù biết Quảng sáng may mắn rất mạnh, thế nhưng lần này vẫn như cũ mang đến cho hắn sự vui mừng, nguyên lai là chỉ cần có đủ giá trị may mắn, là sẽ có khả năng vô địch!

Bất quá...Trần Phong nhìn về phía Quảng sáng may mắn, Quảng sáng may mắn đã sắp thăng cấp hoàn tất, loại thời khắc trang bức này, về sau chỉ sợ là không có cơ hội nhìn thấy nữa! Bất quá, giá trị may mắn trong Linh Hải Mộc đều đã được hấp thu, Quảng sáng may mắn thăng cấp, cuộc sống sau này của hắn có lẽ sẽ khá hơn một chút.

Xoạt! Nước mưa hạ xuống, rơi lên trên người của Trần Phong.

"Đây rốt cuộc là cái gì?" Trần Phong ngạc nhiên.

Bầu trời vẫn rất u ám, có một sự tình đáng sợ nào đó dường như đang diễn ra, thế nhưng nước mưa lại thật sự vô hại, ai cũng không biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì, chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi.

Mà Trần Phong...nhiệm vụ lên vào tổ chức thần bí lấy Linh Hải Mộc rốt cuộc cũng đã hoàn thành!

"Cần phải trở về." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Vô luận nước mưa màu đen này là cái gì, vô luận sẽ xảy ra chuyện gì, hắn hiện tại cũng nhất định phải trở về!

Xoạt! Trần Phong cùng với nhóm dã nhân bắt đầu xuất phát.

Chỉ có điều là vào thời điểm bọn hắn vừa mới đi được mấy cây số, ở trên bầu trời u ám, bên trong nước mưa tí tách, có một bóng người bỗng nhiên lóe lên, giống như quỷ ảnh!

"Người nào?" Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh.

Xoạt! Bóng người lấp lóe, dần dần ngưng tụ lại, Trần Phong nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc.

"Là người." Con mắt của Trần Phong bỗng nhiên nhú lại.

"Ta đã nói qua, người sẽ chết ở chỗ này." Bóng người kia phá vỡ nước mưa, lấp lóe ánh sáng màu xanh lục quen thuộc, thành linh đúng là Lữ Hồn! Gã vậy mà đến rồi!

"Nguyên bản ta còn cho rằng bọn họ sẽ có thể giết người."

Lữ Hồn cười lạnh: "Xem ra ta vẫn phải tự mình động thủ."

"Nguyên lai là người." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn cảm thấy rất kỳ quái, rõ ràng là hắn đã âm thầm ẩn núp đi vào, làm sao lại bị phát hiện, thế nhưng nếu có tên giả hoá Lữ Hồn này nhìn chăm chăm, vậy thì cũng không có gì là kỳ quái. Dù sao gã cũng là hội viên đá quý...

Đây là một vị cường giả mà trước mắt Trần Phong không có cách nào tương tượng được!

Chân thân? Trần Phong cẩn thận nhìn rồi nhẹ nhàng thở ra một hơi, ánh sáng màu xanh lục cũng không quá nồng đậm như lúc trước, giống như chỉ là một cỗ phân thân.

"Người cảm thấy một cỗ phân thân có thể giết được ta?" Trần Phong cười nói.

Lữ Hồn phái phân thân tới giết hắn, cũng không phải là lần đầu tiên nữa rồi?

"Đã đủ." Lữ Hồn bình tĩnh nói: "Bất quá, xét thấy mỗi một lần người đều có thể tìm tới phương pháp đặc thù để chạy trốn, cho nên lần này ta sẽ không cho người thêm bất cứ một cơ hội nào."

"Ừm...bất cứ một cơ hội nào." Lữ Hồn rất nghiêm túc lặp lại một lần.

"Ừm?" Trần Phong ý thức được có điều gì đó không ổn.

Mà đúng vào lúc này.

Xoạt! Bóng đen lấp lóe, ở trong bầu trời u ám, có một bóng người lóe lên, giống như u linh buông xuống, không biết từ khi nào, đã xuất hiện ở sau lưng của Lữ Hồn!

Trần Phong liếc nhìn, vẻ mặt liền đại biến, bởi vì trên mi tâm của đạo thân ảnh kia, lại là một viên kỳ thạch màu đen lấp lánh!

Kim cương đen? Trong lòng của Trần Phong lóe lên một suy nghĩ không rõ.

"Một mực chờ mong gặp mặt ngươi đã lâu." Đạo thân ảnh kia thản nhiên nói, viên kỳ thạch màu đen lấp lánh, chỉ có thể nhìn thấy một vệt bóng đen.

"Ồ?"

"Chúng ta quen biết sao?"

Trần Phong kinh ngạc hỏi.

"Đương nhiên." Trong ngữ khí của đạo thân ảnh màu đen mang theo ý cười kỳ quái: "Ngươi ở trên địa bàn của ta phách lối lâu như vậy, ngươi nói xem ta có nhớ kỹ ngươi hay không?"

"Địa bàn của ngươi..." Trần Phong lặp lại một lần, con mắt đột nhiên tròn to: "Ngươi là thủ lĩnh của tổ chức thần bí! ! !"

Xong đời! Trong lòng của Trần Phong phát lạnh, Boss trong truyền thuyết rốt cuộc cũng đã ra tay! Mà phiền toái nhất chính là, vào thời điểm hần vừa chạy thoát, Quàng sáng may mắn đã thắng cấp hoàn tất, giá trị may mắn của hần hiện tại đã khôi phục lại như bình thường!

Ừm...Trần Phong liếc nhìn, thắng cấp hoàn tất xong vẫn còn lại 1000 điểm giá trị may mắn, khá tốt! Thế nhưng bằng vào 1000 điểm giá trị may mắn này, nếu như đối mặt với người bình thường, thậm chí là cường giả cấp A đỉnh phong, có lẽ là sẽ có hi vọng sống, thế nhưng nếu như đối mặt với cường giả siêu cấp A! ! !

Nhất là hai lão quái vật như vậy! Trần Phong không có một chút phần thắng nào, cho dù có tiêu hao hết 1000 điểm giá trị may mắn, Trần Phong cũng không có khả năng đánh bại bọn hần!

Lần này, là nguy hiểm thật sự.

Hai cường giả siêu cấp A

"Vật đó vẫn còn ở trong người của ngươi chứ?" Ánh mắt của Lữ Hồn trở nên lạnh thấu xương.

"Bức tượng thiếu nữ sao?" Trần Phong suy nghĩ một chút, từ trong ngực móc ra bức tượng thiếu nữ, hỏi: "Ngươi nói cái này?"

Bức tượng thiếu nữ này rất kỳ lạ, không biết được chế tác bằng chất liệu gì, khiến cho việc cầm nắm vô cùng thoải mái dễ chịu, còn có chút xấp, vì sợ Lữ Hồn cướp đi, hắn theo bản năng nắm chặt.

Lữ Hồn: "..."

"Phù!" Lữ Hồn nắm chặt hai quả đấm, thở ra một hơi dài nhẹ nhõm.

"Giao bức tượng thiếu nữ ra, ta sẽ lưu cho ngươi toàn thân." Lữ Hồn phát ra âm thanh lạnh lùng.

Vì thứ này? Trần Phong có một chút ngoài ý muốn nhìn bức tượng thiếu nữ trong tay, hắn nguyên lai còn tưởng rằng Lữ Hồn sẽ trực tiếp ra tay xử lý hắn, nếu như mục tiêu của gã lại là cái bức tượng thiếu nữ này...

"Không cần suy nghĩ mưu kế gì cả." Lữ Hồn lạnh giọng nói: "Nếu ta đã xuất hiện ở đây, thì chắc chắn sẽ không để cho ngươi còn sống sót, ta chỉ không muốn tiêu hao lực lượng bên trong bức tượng khi chiến đấu."

"Giao bức tượng thiếu nữ ra, ta sẽ lưu cho ngươi toàn thân."

"Không giao...ta sẽ khiến cho ngươi thần hồn câu diệt!"

Oanh! Khí tức kinh khủng trong nháy mắt bùng nổ, khí tức siêu cường giả của Lữ Hồn tỏa ra, khiến cho Trần Phong gần như nghẹt thở, đây chính là lực lượng của cường giả a...

"Có thủ đoạn gì, hãy xuất ra đi." Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt uy nghiêm.

Cho dù là đối mặt với Trần Phong, gã cũng không có một chút khinh thị nào. Nói thật, trải qua mấy lần quyết đấu, gã hiện tại đã đem Trần Phong coi như là một đối thủ có cùng cấp bậc, thậm chí còn gọi cả thủ lĩnh của tổ chức thần bí tới lược trận! ! Có thấy rõ được sự cẩn thận của gã đối với Trần Phong.

Hiển nhiên, bởi vì gã đã được ném qua quá nhiều lần thua lỗ do Trần Phong mang lại, thủ đoạn miêu sát hai cường giả cấp A đỉnh phong vừa rồi của Trần Phong, cũng làm cho gã có một chút đề phòng, dù như thế nào, đây cũng là một đối thủ tuyệt đối không thể khinh thường!

Trần Phong theo bản năng nhìn về phía thủ lĩnh của tổ chức thần bí.

"Không cần phải nhìn ta." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí miễn cưỡng nói: "Ta chỉ tới để phòng ngừa người chạy trốn, ừm... Lữ huynh nói người có quá nhiều thủ đoạn, bảo ta tới giúp đỡ một chút mà thôi."

Trần Phong chỉ có thể cười khổ.

Đến mức này hay sao? Hắn chỉ là một chiến sĩ mới bước vào cấp B nhỏ a! Đối phó với một tiểu gia hỏa như hắn, thế mà phải cần đến hai cường giả siêu cấp A ra tay...thật là quá mức a! Hắn lấy cái gì để đối phó với cường giả cấp A đây? Nếu như Lữ Hồn xuất hiện sớm một chút, vào thời điểm hắn có vô hạn giá trị may mắn, có lẽ sẽ còn có một chút cơ hội.

Ô...ô...n...g —— Lục quang lấp lánh, trong tay của Lữ Hồn ngưng kết vũ khí.

Lực lượng siêu cấp A đang không ngừng lấp lánh, trái tim của Trần Phong xiết chặt, hắn nhìn về phía thủ lĩnh của tổ chức thần bí ở nơi xa đang cảnh giác, nhìn 1000 điểm giá trị may mắn không nhiều ở trong cơ thể, trong đáy lòng trở nên lạnh buốt, lần này thật sự là phiền toái!

Bằng vào bằng này giá trị may mắn, nếu như chỉ có một người Lữ Hồn, hắn có lẽ sẽ còn có cơ hội chạy trốn! Thế nhưng hiện tại...

Tí tách!

Tí tách!

Trong bầu trời u ám, cơn mưa màu đen vẫn rơi không ngừng, nước mưa màu đen cọ rửa hết thấy, rơi xuống thân thể của mọi người, lại chảy xuống mặt đất.

Bỗng nhiên, thủ lĩnh của tổ chức thần bí vươn tay.

"Ồ?" Hắn có chút kỳ quái xem giọt nước mưa màu đen trong tay, sau đó ngẩng đầu nhìn bầu trời, nói: "Có một chút không đúng."

"Sao thế?" Lữ Hồn cũng có một chút nghi hoặc.

Gã hiện tại đã sớm không phải là tên gia hỏa cuồng vọng lúc trước nữa, vào thời điểm Trần Phong xuất thủ, gã đã biết Trần Phong chắc chắn có thủ đoạn nào đó!

"Luôn cảm thấy có một chút không đúng." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí nhíu mày.

Bỗng nhiên, trong hư không dường như lóe lên một tia ánh sáng màu đen.

Ánh sáng màu đen kỳ dị, ở trong bầu trời đêm, căn bản là không có cách nào trông thấy, thế nhưng sự chấn động trong hư không kia, lại khiến cho đám người cảm nhận được rõ ràng.

Ô...ô...n...g —— Hư không rung động.

Thủ lĩnh của tổ chức thần bí cùng với Lữ Hồn bỗng nhiên biến sắc. Liên hệ...bị chặt đứt, liên hệ của bọn hắn cùng với bản thể vậy mà bị cắt đứt! !

Mà vào giờ khắc này, trên bầu trời cao ở một nơi nào đó, Lữ Hồn cùng với thủ lĩnh của tổ chức thần bí lộ ra sắc mặt rất là khó coi, bởi vì ngay vừa rồi trong cái nháy mắt đó, hai người bọn họ đều đã mất đi liên hệ với phân thân của mình! Hình ảnh một mục được giám sát cũng biến mất trong nháy mắt!

Cái gì cũng đều không nhìn thấy.

"Trần Phong..." Lữ Hồn khép hờ hai mắt, trong lòng của gã có một cỗ tà hỏa tuôn ra, mỗi lần đối mặt với cái tên Trần Phong này, tất nhiên sẽ xảy ra chuyện!

Từ lúc ban đầu thê tử của gã không hiểu sao thích Trần Phong... càng về sau không hiểu vì sao bị Trần Phong chạy thoát... dùng tên giả Vương Phong trùng sinh sau khi chết... vân vân, đủ loại trùng hợp rối loạn. Lại thêm lần này, cho dù gã gọi cả sư đệ đi theo, vậy mà vẫn xuất hiện biến cố.

"Không sao." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí suy nghĩ một chút rồi nói: "Coi như phân thân của đệ và huynh bị cắt đứt liên lạc, cũng có trình độ cấp A đỉnh phong, so với cấp A đỉnh phong bình thường còn mạnh hơn một chút!"

"Trần Phong, không phải là đối thủ của hai người chúng ta."

"Chỉ cần bọn hăn giết chết Trần Phong, hết thảy mọi chuyện liền được giải quyết." Thủ lĩnh của tổ chức thần bí tự tin nói.

"Có lẽ là như vậy." Lữ Hồn từ chối cho ý kiến.

Thất bại quá nhiều lần, gã đã mất đi tự tin khi đối mặt với Trần Phong. Cho dù...đó là một gia hỏa yếu kém hơn gã vô số lần!

Mà vào lúc này, ở khu vực không biết nơi phân thân của hai người Lữ Hồn bị mất đi liên hệ.

"Người còn có loại thủ đoạn này?" Trong mắt của Lữ Hồn lộ ra sự kinh sợ.

Phân thân của bọn gã được dùng một loại thủ đoạn đặc thù để chế tác, tâm ý tương thông, căn bản là không có cách nào cắt đứt liên hệ, không ngờ được Trần Phong vậy mà có thể triệt để cắt đứt liên hệ của gã với chân thân!

Hả? Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, hăn...hăn cũng không biết chuyện gì đã xảy ra a?

Chẳng lẽ là đó là di chứng của Quảng sáng may mắn, nhưng mà hiện tại hăn rõ ràng không có mở Quảng sáng may mắn ra a, chẳng lẽ nói, lần này là một lần trùng hợp chân chính? !

"Không cần phải để ý đến hấn."

"Lập tức giết chết!"

Thủ lĩnh của tổ chức thần bí quả quyết nói ra.

"Ừm." Lữ Hồn gật đầu, bọn hấn cũng không thể mất đi liên hệ cùng với chân thân quá lâu.

Xoạt! Hào quang rực rỡ lấp lánh, trong tay của Lữ Hồn tỏa ra sát ý, vô luận có chuyện gì ẩn ở bên trong, cứ giết là được!

Oanh! Hai đạo hào quang kinh khủng tới cực điểm tỏa ra.

Công kích đáng sợ trong tay của Lữ Hồn đánh thẳng về phía Trần Phong, chỉ là vào thời điểm hai đạo công kích này đánh tới, vào thời điểm Trần Phong sắp bị chém chết.

Phốc! Một tiến nổ nhỏ vang lên, thân ảnh của gã bỗng nhiên cứng đờ!

Người quen

Lần này Lữ Hồn chắc chắn sẽ giết chết Trần Phong! Gã lần này đã làm tốt tâm lý cho dù bị phá huỷ thân thể cũng phải giết chết Trần Phong cho được!

Gã biết Trần Phong quý dị! Cũng biết Trần Phong có khả năng vẫn còn ẩn giấu át chủ bài! Cho nên lần này, gã đã chuẩn bị kỹ lưỡng, chuẩn bị rất nhiều thủ đoạn. Chỉ có điều là khi công kích đánh tới, y nguyên vẫn xảy ra chuyện! Hơn nữa, còn là chuyện càng thêm bất khả tư nghị.

Phốc! Một tiếng nổ trầm muộn vang lên, thân thể của Lữ Hồn bỗng nhiên cứng đờ, trên lồng ngực...máu tươi bắn ra.

Lại xảy ra chuyện rồi? Lữ Hồn theo bản năng quay đầu, gã cứ tưởng là ở trong bầu trời xuất hiện vật gì đáng sợ, thế nhưng không ngờ được khi gã quay đầu lại, lại thấy được một thân ảnh quen thuộc.

Phốc! Lực lượng kinh khủng toả ra toàn thân, lực lượng ngưng kết ra phân thân Lữ Hồn, vậy mà bắt đầu sụp đổ trong nháy mắt!

"Người..." Lữ Hồn không thể tưởng tượng nổi mở to hai mắt nói: "Làm sao lại..."

Oanh! Phân thân nổ tung! Phân thân Lữ Hồn, chết!

Xoạt! Ánh sáng tiêu tán, phân thân của Lữ Hồn hóa thành vô số hạt tiêu tán.

Cơn mưa màu đen trở nên lớn hơn, nước mưa đen kịt không ngừng rơi xuống, ở phía sau Lữ Hồn, đạo thân ảnh vốn đen kịt kia, nhìn qua càng thêm quý dị hơn! Thành linh đúng là thủ lĩnh của tổ chức thần bí! Viên kỳ thạch trên mi tâm của hắn, ánh sáng lập loè càng thêm chói mắt!

"Ôi má ơi!" Trần Phong cũng sợ ngây người.

Trời ạ! Hắn đã nhìn thấy cái gì? ! Thủ lĩnh của tổ chức thần bí, xử lý Lữ Hồn? Ừm...trước cắt đứt liên hệ sau đó xử lý?

Cho nên, coi như là chân thân của Lữ Hồn cũng không biết là chuyện gì đã xảy ra! Điều này chẳng lẽ cũng là tác dụng của Quầng sáng may mắn? Trần Phong theo bản năng nhìn một chút Quầng sáng may mắn, có phải hay không là Quầng sáng may mắn sau khi thăng cấp, gia tăng thêm một chút công năng ngoài định mức, ví dụ như khiến cho địch nhân trở mặt thành thù cái gì đó.

Nhưng mà, cũng không có, giá trị may mắn vẫn như cũ là 1000 điểm không hề bị tiêu hao. Vừa rồi vào thời khắc nguy cơ, Trần Phong đã khởi động Quầng sáng may mắn, nếu như Quầng sáng may mắn phát huy hiệu quả, tất nhiên sẽ tiêu hao giá trị may mắn, thế nhưng mà không có...vẫn như cũ là 1000 điểm!

Cho nên...Trần Phong xoa xoa đầu, hẳn đã trùng hợp gặp được đấu tranh nội bộ ở trong tổ chức thần bí? Vận khí quá tốt rồi! Chờ một chút, Trần Phong vừa cẩn thận suy nghĩ một chút, giống như cũng không có gì đáng ăn mừng, bởi vì con hàng này sau khi giết sư huynh của mình, chắc chắn sẽ không để cho một người ngoài như hắn sống!

Cho nên Trần Phong lại một lần nữa khởi động Quầng sáng may mắn, trước mắt nếu chỉ còn lại một mình thủ lĩnh của tổ chức thần bí, có lẽ sẽ còn có một chút cơ hội chạy trốn! Trần Phong dùng ánh mắt quét qua chung quanh, hắn đang tìm kiếm cơ hội chạy trốn.

Xoạt! Bóng đen lấp lóe, thủ lĩnh của tổ chức thần bí trong nháy mắt lao về phía Trần Phong.

Không tốt! Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, vào thời điểm sống lưng của hắn cảm thấy ớn lạnh, lại nghe được một âm thanh quen thuộc mà tang thương: "Chạy cái gì?"

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong nhất thời cứng đờ, cái thanh âm này...hắn đột nhiên quay đầu lại.

Thủ lĩnh của tổ chức thần bí từ từ giải trừ hoá trang, một người rất lâu rồi chưa lộ ra bộ dáng của mình, đang dần dần lộ ra!

"Tần Hải! ! !" Trần Phong đột nhiên trợn to con ngươi.

Đúng! Người này là Tần Hải! Trên khuôn mặt quen thuộc kia nhiều ra một chút vết thương, cho dù có một chút tang thương, thoáng có một chút già nua, thế nhưng y nguyên vẫn duy trì bộ dáng mà Trần Phong quen thuộc!

"Thật sự là người!" Trần Phong mừng như điên, lúc này đã trôi qua bao nhiêu năm rồi! Tần Hải thế mà còn sống!

"Là ta." Trên khóe miệng của Tần Hải lộ ra một nụ cười.

"Hắc." Trần Phong hung hăng ôm lấy Tần Hải.

Trong lòng của hắn cùng với Khổng Bạch cuối cùng vẫn có một phần áy náy, hiện tại Tần Hải vẫn còn sống, thật là tốt! Mặc dù hắn có quá nhiều nghi vấn, thế nhưng nếu biết Tần Hải còn sống, như vậy là đủ rồi!

"Năm đó..." Tần Hải biết Trần Phong có sự nghi hoặc, chủ động mở miệng nói: "Không biết vì sao, Thánh Giả bỗng nhiên thu ta làm đồ đệ, ta đã biến thành một phần tử của Cổ tộc."

Nói đến đây, hắn liếc mắt nhìn Trần Phong, căn cứ theo suy đoán của hắn, chuyện này có khả năng có quan hệ với việc Trần Phong thi triển Quảng sáng may mắn.

"Ta biết." Trên khuôn mặt của Trần Phong lộ ra ý cười.

Những điều này, Hùng Nhị đã nói cho hắn biết, điều hắn lo lắng là đã trải qua nhiều năm như vậy, Cổ tộc biến mất, Tần Hải không biết đi nơi nào, bây giờ còn có thể nhìn thấy Tần Hải sống sót, là đã đủ rồi! Vấn đề trọng yếu nhất là, Tần Hải làm sao lại có thể sống cho đến bây giờ? Cho dù là Hùng Nhị có tuổi thọ lâu đời, cũng không thể chống lại được năm tháng mài mòn.

"Ây...chuyện này." Trên mặt mũi của Tần Hải tràn đầy sự bất đắc dĩ: "Có khả năng có quan hệ với cái đồ chơi này a?"

Nói xong, hắn chỉ chỉ vào viên kỳ thạch ở trên mi tâm: "Thứ này, là Thánh Giả ban cho, ta có thể cảm nhận được lực lượng thời gian, thời gian trôi qua ở trên người của ta trở nên chậm vô số lần!"

Thần kỳ như vậy? Trần Phong kinh ngạc tán thán, phải biết rằng, Tần Hải hiện tại, nhìn qua cũng chỉ là trở nên tang thương hơn một chút!

"Cho ta sờ xem." Trần Phong theo bản năng muốn sờ vào viên kỳ thạch.

"Đừng." Tần Hải lui lại một thoáng, mang theo vẻ xấu hổ nói: "Cái này, cái đồ chơi này có một chút miễn cảm."

"Được rồi." Trần Phong tấm tắc lấy làm kỳ lạ: "Xem ra người cùng với Tiểu Nhu cô nương về sau có khả năng sẽ có thêm trò chơi mới."

Tần Hải: "..."

Nhiều năm không thấy như vậy, con hàng này làm sao vẫn còn gọi đòn như thế!

Còn Tiểu Nhu...trong mắt của Tần Hải có một chút thay đổi.

"Thế nào, còn chưa đi gặp nàng?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Đã đi gặp một lần." Tần Hải có chút xấu hổ: "Lúc ấy nàng vừa ra đời, ta đã ôm cô ấy một hồi."

"Đôi vợ chồng trẻ các người thật sự sẽ chơi như vậy." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi, ai biết năm đó Tần Hải đã làm gì với Tiểu Nhu.

Tần Hải: "..."

Hắn đã không muốn nói chuyện cùng với con hàng này nữa.

"Đi thôi, trở về rồi trò chuyện tiếp, vừa vặn đưa người đi gặp Tiểu Nhu." Trần Phong muốn mang Tần Hải trở về, không ngờ, thân ảnh của Tần Hải vậy mà không nhúc nhích.

"Sao thế?" Trần Phong kỳ quái.

"Không được." Tần Hải lắc đầu, nhìn bầu trời đêm vô tận nói: "Người không cảm nhận được hay sao?"

"Bóng tối...đang buông xuống a." Thanh âm của Tần Hải mang theo một tia cuộn cuộn cùng với tang thương.

Dù như thế nào, hắc hiện tại, dù sao cũng đã đạt đến siêu cấp A!

"Bóng tối đã buông xuống."

"Phiến đại địa này sẽ rơi vào sự hỗn loạn vĩnh cửu." Thanh âm của Tần Hải quanh quẩn.

"Cho nên?" Trần Phong bĩu môi: "Chỉ có những hội viên kim cương VIP như người mới có thể tránh được tai họa? Ta nói cho người biết, trước kia ta cũng đã từng là khách hàng VIP!"

"..."

Tần Hải lộ ra vẻ mặt ưu sầu, hắc hiện tại thật sự muốn đánh chết Trần Phong.

Kế hoạch Yêu Linh

"Được rồi, được rồi." Nhìn thấy ánh mắt muốn giết người của Tần Hải, Trần Phong chỉ có thể buông tay: "Người cứ tiếp tục."

"Không có gì có thể nói." Tần Hải tức giận nói, bầu không khí vừa mới áp ứ thật tốt, cứ như vậy bị phá vỡ, còn có thể nói cái gì.

Tần Hải im lặng thật lâu mới nói: "Chính là đại kiếp mà Thánh Giả dự đoán năm đó, thiên hạ hỗn loạn, thế nhưng lại không biết căn nguyên ở nơi nào, cho nên vì để tránh đi tai họa, Thánh Giả đã sớm xuất chinh, dự định đem dã nhân cùng với yêu tộc tiêu diệt cùng một chỗ, không nghĩ tới, vào thời điểm Thánh Giả đi qua, yêu tộc đã bị diệt vong!"

"Diệt vong?" Trần Phong có một chút ngoài ý muốn.

"Đúng vậy, diệt vong." Sắc mặt của Tần Hải trở nên nghiêm túc: "Yêu Thần đã tự tiêu diệt hết cả tộc nhân của mình! Bao quát cả chính hãn!"

"Trâu bò!" Trần Phong chỉ có thể kinh ngạc tán thán.

Diệt tộc nhân còn chưa tính, ngay cả mình cũng diệt nốt? Đây chính là chân hán tử! Hút cở quá liều hay là đập đá quá nhiều? Trần Phong có một cảm giác là chính mình không hiểu thấu những siêu cường giả này, ừm... có khả năng đây là do sự chênh lệch thời đại.

"Chỉ có điều là." Tần Hải bỗng nhiên nói: "Trong quá trình đang tìm kiếm, chúng ta ở bên trong đồng đồ nát của yêu tộc, phát hiện ra vật chất thần kỳ, chúng ta gọi nó là bụi đen."

Bụi đen? Trần Phong dừng lại một chút, hần đường như đã nghe qua thứ này ở nơi nào!

Xoạt! Trần Phong mở màn sáng ra, tổ chức thần bí trước đó vì dẫn dụ hãn đi vào, cho nên cũng không có phong toả tài khoản của hãn, thậm chí còn

cho quyền hạn rất cao! Nghĩ tới đây, Trần Phong liền tìm tòi hai chữ bụi đen, một phần tư liệu đột nhiên bắn ra.

Kế hoạch Yêu Linh:

Số hiệu dự án: ABP-505

Cấp bậc dự án: Tuyệt mật.

Dự án thuộc loại: Bị cấm.

Giới thiệu nội dung vắn tắt: Trong truyền thuyết, sinh vật yêu tộc sau khi bị một loại lực lượng đặc thù nào đó tiêu diệt, có thể hóa thành bụi đen, linh hồn chìm vào đất đai, hóa thành một loại tồn tại đặc thù, Yêu Linh. Chúng nó không có thân thể, nhưng chúng nó lại có thể xuyên qua giữa hiện thực và hư ảo. Chúng nó kết bè kết đội, đánh đâu thắng đó.

Hoà tan bụi đen vào trong đất đai, Yêu Linh sẽ theo đất đen thức tỉnh.

Kế hoạch Yêu Linh! ! ! Sắc mặt của Trần Phong đại biến, những vật này, lại có thể là do tổ chức thần bí làm!

"Mấy người Đường Lam không có quyền hạn biết."

"Dự án này, chỉ có mấy người sư huynh đệ chúng ta biết được." Tần Hải thở dài một tiếng nói: "Chúng ta suy đoán, năm đó yêu tộc có khả năng tự biết là không địch lại, cho nên dự định ngủ say vạn năm, tránh đi sự huỷ diệt của Cổ tộc, chờ đợi dục hỏa trùng sinh! Thế nhưng cường giả của Cổ tộc đã xem thấu kế hoạch của bọn hắn, sớm đánh thức Yêu Linh tỉnh lại và không chế bọn hắn để chinh phạt thiên hạ!"

Thì ra là thế, Trần Phong nhắm hai mắt lại, nguyên lai...đây mới là mục đích cuối cùng nhất của tổ chức thần bí!

"Lúc đầu, tổ chức thần bí được thành lập, văn văn chỉ được dùng để thu thập bụi đen." Tần Hải nói: "Bụi đen không có cách nào bị tiêu diệt, bụi đen được lưu lại năm đó y nguyên vẫn tồn tại, chờ đến khi bụi đen được thu thập hoàn tất, tổ chức thần bí cũng sẽ mất đi tác dụng."

"Mà những bụi đen kia..." Tần Hải nhìn lên bầu trời nói: "Sẽ hóa thành mưa đen buông xuống!"

Xoạt! Mưa đen trên bầu trời không ngừng rơi xuống, bầu trời trở nên u ám đến đáng sợ.

Trần Phong vươn tay, một ngọn lửa bốc lên, nước mưa bị bốc hơi, lưu lại bụi đất màu đen.

Nguyên lai...đây chính là bụi đen.

"Ta sau khi biết được cái kế hoạch này, liền xin gia nhập cùng với bọn hắc nghiên cứu cái dự án này, âm thầm khuấy rối, khiến cho cái dự án sẽ được hoàn thành sớm này, trễ nải vô số năm, thế nhưng..."

Tần Hải lắc đầu, người Cổ tộc cuối cùng cũng không ngốc, coi như Tần Hải không ngừng làm ra trở ngại chứ không giúp gì, đưa ra đủ loại kiến nghị hồ chạ, không ngừng đem phương hướng của dự án chuyển sang một hướng khác, dự án này cuối cùng vẫn được thực hiện thấu triệt!

Kế hoạch Yêu Linh, cuối cùng vẫn được khởi động.

Thì ra là như thế, trong lòng của Trần Phong trĩu nặng, hắc biết phiên tinh không này, phiên đại địa này ẩn giấu vô số bí mật, biết mảnh khu vực không biết rộng lớn vô ngần này, có quá nhiều nơi đáng sợ. Thế nhưng, hắc cuối cùng vẫn còn đánh giá thấp những cường giả kia.

"Người của Cổ tộc đã đi nơi nào?" Trần Phong hỏi.

Những năm này, chưa bao giờ thấy qua người Cổ tộc xuất hiện.

"Bọn hắc?" Tần Hải cười lạnh: "Địa phương năm đó nhân tộc sinh sống đối với Cổ tộc mà nói, cũng là một khu vực không biết, đến thời điểm bọn hắc phát hiện ra nhân loại, nhân loại đã phát triển đến một trình độ nhất định, nhất là số lượng. Nhân loại có năng lực sinh sôi kinh người, khiến cho bọn hắc sinh ra lòng kiêng kỵ, cho dù là thực lực của bọn hắc rất mạnh mẽ! Người Cổ tộc tự xưng là cao quý, cho nên dùng 1 đổi 1000 cũng cảm thấy

lỗ vốn, không muốn thương vong quá nặng, cho nên mới định dùng Yêu Linh làm đại quân!"

"Cho nên, mới có kế hoạch khôi phục Yêu Linh!"

"Khiến cho nhân loại đại chiến cùng với Yêu Linh..."

"Vào thời điểm nhân loại lưỡng bại câu thương với Yêu Linh..."

"Cổ tộc mới thật sự xuất hiện!"

Trong thanh âm của Tần Hải lộ ra một tia lãnh ý.

Trần Phong sau khi nghe xong sống lưng cũng ớn lạnh, ai có thể nghĩ tới, ở phía sau dự án khôi phục Yêu Linh, thế mà còn có nhiều chuyện xưa như vậy? ! Cổ tộc xác thực là rất ngoan độc.

"Người muốn trở về hay không?" Trần Phong nhìn về phía Tần Hải.

Yêu Linh lập tức sẽ xuất hiện, Cổ tộc sắp ngóc đầu trở lại, thiên hạ sắp trở nên hỗn loạn, Tần Hải lưu tại Cổ tộc, chỉ sợ cũng sẽ nguy hiểm tầng tầng.

"Ta hiện tại chỉ là một cỗ phân thân." Tần Hải buông tay, sau đó dừng lại một chút, rồi mới lên tiếng: "Trước mắt, bóng tối đã buông xuống, Yêu Linh đã sắp thức tỉnh, ta càng không thể rời đi!"

Tần Hải hiện tại, đã sớm không phải là thiếu niên năm đó! Hắn nếu đã đứng ở trên đỉnh cao nhất của cái thế giới này, tất nhiên sẽ có một số chuyện muốn làm, vì chính mình, cũng là vì nhân loại!

"Ta lưu tại Cổ tộc, cũng sẽ thuận lợi truyền tin tức về cho người." Tần Hải lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nói: "Yêu Linh mặc dù rất kinh khủng, thế nhưng Yêu Linh vừa thức tỉnh chỉ là hỗn độn, vào lúc này, nếu như có thể đánh bại Yêu Linh, đem nó khống chế, có lẽ sẽ có thể biến nó thành vũ khí của mình. Hơn nữa ở trong kế hoạch Yêu Linh của Cổ tộc, đến một bước này, cũng là lúc người sư tử kia của ta ra tay rồi!"

"Sư tử của người?" Trần Phong kinh ngạc, không hề nghi ngờ, ở thế giới của Tần Hải, người sư tử này chắc chắn cũng là hội viên đá quý!

"Ừm." Tần Hải gật gật đầu: "Thực lực của nàng cực kì khủng bố, sau khi được Thánh Giả ban cho kỳ thạch, dung luyện ra được năng lực đặc thù của mình, cũng là một phần quan trọng nhất trong kế hoạch khống chế Yêu Linh! Kỳ thạch trên mi tâm của nàng, có thể khống chế hết thấy các sinh mệnh hỗn độn, trở thành vũ khí cho nàng sử dụng!"

"Cho nên, chỉ cần làm cho tinh thần của Yêu Linh sụp đổ, là nàng có thể tùy tiện khống chế nó!"

Màu hồng

"Số lượng...không có hạn chế!" Tần Hải hết sức ngưng trọng nói.

Năng lực này vô cùng đáng sợ! Nhất là cái thuộc tính cuối cùng, không hạn chế số lượng! ! Theo một phương diện khác, cũng có thể nói, toàn bộ kế hoạch Yêu Linh, đều được chế tạo riêng cho nàng! Đây mới là một người kinh khủng nhất trong bọn hắn! Bởi vì chỉ cần một mình nàng, đã có thể so với một đại quân! !

"Sự tử của ngươi..." Trần Phong vuốt vuốt đầu hỏi: "Viên kỳ thạch trên mi tâm là màu hồng phải không?"

"Hả, làm sao ngươi biết?" Tần Hải ngạc nhiên.

Trần Phong: "..."

Đoán đại thể mà cũng trúng, con gái không thích màu hồng thì còn là màu gì?

"Không, không có gì." Trần Phong cũng không biết nói cái gì, hắn sửa sang lại suy nghĩ một chút, những thông tin mà hôm nay hắn tiếp nhận hơi nhiều, hắn có cảm giác suy nghĩ có một chút hỗn loạn.

Bụi đen...Yêu Linh...sự tử của Tần Hải...hắn muốn yên tĩnh một chút.

"Tầng che chắn ta thiết kế đã sắp biến mất." Tần Hải lắc đầu nói: "Ta phải đi, ngươi nhất định phải cẩn thận."

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu, bỗng nhiên dừng lại một chút, nhìn Tần Hải nói ra: "Chuyện kia, ta mạo muội hỏi một chút, Yêu Linh mà ngươi nói, có phải hay không là một loại tồn tại toàn thân trong suốt, giống như là linh hồn, có màu trắng, bản thân có hình dáng như yêu tộc, sau đó sẽ từ dưới mặt đất bò ra?"

"A, làm sao ngươi biết?" Tần Hải ngạc nhiên.

"Ây." Trần Phong chỉ chỉ ra phía sau, Tần Hải đột nhiên quay đầu lại nhìn.

Nơi đó, mảnh đất đai bị nước mưa nhuộm đen, có từng đạo thân ảnh màu trắng hơi mờ từ trong lòng đất bò ra ngoài, ở trong màn đêm màu đen, khiến cho sống lưng của người ta phát lạnh.

Yêu Linh, đã buông xuống.

"Cứ giao chúng nó cho ta." Trong mắt của Tần Hải lấp lóe ánh sáng lung linh: "Để ta dễ dàng hoàn thành một chút bố trí, ngươi hãy rời khỏi nơi này trước, đứng rồi, kế hoạch Yêu Linh đã được khởi động, bọn hắc tặc nhiên sẽ tìm kiếm những cường giả Yêu tộc lúc trước để khôi phục, nếu như ta đoán không có sai, mục tiêu thứ nhất của bọn hắc tặc—— là ở ngay tại Tinh Thành!"

Tinh Thành? Trần Phong có chút phát mộng, chuyện này...giống như có một chút không đúng vậy? Tinh Thành thế nhưng là ở trên trời cơ mà? ! Loại địa phương kia, làm sao có thể có người ngủ say?

"Tinh Thành đích thật là sau này mới được thành lập." Tần Hải lắc đầu nói: "Thế nhưng ở thời cổ, Tinh Thành là một khối phù thạch có được năng lực đặc thù, cho nên có một số yêu tộc thân phận cao quý an nghỉ ở nơi đó."

An nghỉ...Tinh Thành...bỗng nhiên trong đầu óc của Trần Phong chấn động âm âm. Hình ảnh lần đầu nhìn thấy khi tiếp xúc với Linh Hải Mộc một lần nữa hiện lên, Tinh Thành ngã xuống trong bóng đêm, tai họa buông xuống, giống như tận thế! Chiến dịch Tinh Thành mà Trần Phong một mực chờ đợi! ! !

Hắn đã từng tưởng rằng đó là do tổ chức thần bí tấn công, cho nên vẫn một mực chuẩn bị! Thế nhưng hiện tại xem ra, bầu trời tăm tối, U Linh trôi nổi, cảnh tượng tận thế, lại chính là tình huống xuất hiện khi Yêu Linh buông xuống hay sao?

"Nguyên lai cảnh tượng lúc trước ta nhìn thấy, lại chính là cái này!" Tâm thần của Trần Phong đại chấn.

"Phải cẩn thận." Tần Hải dặn dò.

Ở trên không, trận pháp che chắn thông tin gần như đã biến mất.

"Hiểu rõ." Trần Phong nhìn chằm chằm vào Tần Hải một lúc lâu, mang theo nhóm đã nhân đứng cách đó không xa trở về, Yêu Linh chung quanh dần dần tới gần Tần Hải.

Oanh! Đất đai bỗng nhiên nổ tung, phân thân của Tần Hải nổ tung, uy năng kinh khủng bùng nổ, hết thấy Yêu Linh hóa thành hư vô!

Bầu trời, càng thêm tối tăm.

Mà vào lúc này, ở trên trời cao vô tận, Lữ Hồn cùng với Tần Hải đang đang quan sát tình huống ở địa phương bị che chắn, thẳng tới lúc bỗng nhiên nghe thấy một tiếng nổ tung, hình ảnh bị che chắn rốt cuộc cũng xuất hiện.

Hai cỗ phân thân của hai người Lữ Hồn đã bị tiêu diệt, trên mặt đất lưu lại dấu vết phân thân tự bạo, nhất là cái mảnh đất màu đen kia...

"Là Yêu Linh!" Trong mắt của Lữ Hồn lóe lên hàn quang.

Gã không nghĩ tới, vào thời khắc mấu chốt nhất muốn chém giết Trần Phong, vậy mà lại xuất hiện Yêu Linh! Cái vị trí mà chúng nó xuất hiện, cũng quá xảo hợp!

"Vén vén xuất hiện liền có thể che chắn cảm ứng của chúng ta, đây cũng không phải là Yêu Linh bình thường." Tần Hải bất động thanh sắc phụ họa.

"Không sai." Lữ Hồn nhìn chăm chú nói: "Xem ra cần báo cho sư tỷ đi một chuyến, nhìn cái bộ dáng này, chỉ sợ là một nhân vật cấp đội trưởng mạnh mẽ của Yêu tộc ngoài ý muốn thức tỉnh."

Căn cứ vào kế hoạch Yêu Linh do bọn hắn bố trí, Yêu Linh khôi phục, là có quan hệ cùng với bụi đen.

Cho nên, bụi đen hóa thành mưa đen buông xuống, tan trong đất đai, mặt đất phát sinh cải biến, kèm theo nồng độ bụi đen xuất hiện càng ngày càng cao! Mới có cường giả bên trong Yêu Linh xuất hiện!

Mưa đen chậm rãi rơi xuống, trên lý luận, đến mãi sau này, những cường giả kia mới có thể xuất hiện! Chỉ đến thời điểm nồng độ bụi đen trong mặt đất đạt đến một trình độ nhất định, Hoàng tộc mới có thể xuất hiện! Đây cũng là kế hoạch bảo hộ Hoàng tộc của yêu tộc lúc trước!

Chỉ tiếc là sau khi bị Cổ tộc xem thấu, yêu tộc đã hoàn toàn bị lợi dụng biến thành pháo hôi, chưa đến thời điểm Hoàng tộc tỉnh lại, trận chiến đấu giữa nhân loại cùng với Yêu Linh đã sớm kết thúc, Cổ tộc đã sớm nhất thống thiên hạ! Mà mục đích trọng yếu nhất của sư tử bọn hắn, chính là phòng ngừa những chuyện ngoài ý muốn xuất hiện!

Không cho phép bất luận một cường giả Yêu Linh nào xuất hiện sớm! Nhất là Hoàng tộc!

Mà vào giờ khắc này, toàn bộ thế giới đang rơi vào trong khủng hoảng, ở rất nhiều nơi, nhất là những địa phương nước mưa dễ dàng ứ đọng, mới xuất hiện loại U Linh quỷ dị mà thần bí này. Vì thế, Gen Công Hội đã vận hành toàn diện, giữ gìn thái bình.

"Nguyên lai đây chính là tác dụng của nước mưa?"

"Triệu hoán U Linh?"

"Mặc kệ là cái gì, không cho phép nước mưa xuất hiện ở trong thành thị!"

"Hiểu rõ."

"Khởi động mạng lưới phòng ngự, lập tức xây dựng phòng ngự ở hết thảy các thành thị, nếu như dùng phương thức nước mưa để buông xuống, như vậy chỉ cần che khuất là được có phải hay không?"

"Chỉ là nếu làm như thế sẽ không thấy bầu trời..."

"Không thấy con bà nhà ngươi, hiện giờ bầu trời chỉ có một màu đen, ngươi sẽ thấy cái gì?"

"Vâng."

Gen Công Hội phản ứng rất là cấp tốc.

Hết thầy gen chiến sĩ có được năng lực đặc thù, nhất là loại Thổ nguyên tố này, toàn bộ đều gia nhập vào đội ngũ xây dựng phòng ngự, chỉ vùn vụt trong một ngày thời gian, hết thầy thành thị đã được xây dựng phòng ngự hoàn tất. Hết thầy thành thị, hết thầy các phân bộ Gen Công Hội, nước mưa màu đen cũng không còn cách nào rơi vào.

Hết thầy nước mưa đều bị đẩy ra ngoài nơi hoang dã, thậm chí còn bị Gen Công Hội tinh luyện thành bụi đen, thu thập, đem đến phòng nghiên cứu tiến hành nghiên cứu.

Đây chính là lực lượng của Gen Công Hội, vùn vụt một phần thông cáo, nói đây cơ hồ là tai họa có thể so sánh với ngày tận thế, mọi người liền tiến vào trạng thái đề phòng, đương nhiên, ở những địa phương xa xôi, dễ dàng tích lũy nước mưa, đã sớm luân hãm.

Linh

"Tổng cộng có 368 chỗ luân hãm." Gen Công Hội không ngừng nhận được báo cáo, những địa phương kia phần lớn đều là địa phương có địa thế hơi thấp.

"Chỉnh lý cho tốt."

"Phái người tới nhìn một chút."

"Chúng ta muốn biết rõ ràng, đây rốt cuộc là thứ đồ gì!"

"Vâng."

Mà vào giờ khắc này.

Trần Phong đã liên hệ với Hầu Lượng, nộp báo cáo liên quan tới Yêu Linh.

"Người không trở lại?" Hầu Lượng lo lắng hỏi.

Cho dù có Gen Công Hội tồn tại, thế nhưng Yêu Linh ở khắp mọi nơi, trên bầu trời không ngừng rơi xuống nước mưa, khiến cho bất kỳ một địa phương nào cũng có nguy hiểm.

Nhất là ở nơi hoang dã! Bất kỳ một chỗ nào ở nơi hoang dã, cũng có thể xuất hiện Yêu Linh! Trần Phong thật vất vả mới chạy thoát khỏi tổ chức thần bí, lúc này trở về mới là điều nên làm.

"Ta không sao." Trần Phong lắc đầu nói: "Hiện tại chuyện nên lo lắng nhất không phải là ta, mà là Tinh Thành! Căn cứ vào tư liệu mà ta thu được, mục tiêu kế tiếp của bọn hắn, chính là Tinh Thành!"

"Hiểu rõ, vậy chính ngươi phải cẩn thận." Hầu Lượng cúp máy.

Cổ tộc... Yêu Linh... nội dung báo cáo của Trần Phong quá mức kinh người, Hầu Lượng nhất định phải báo cáo cho Gen Công Hội, đây cũng không

phải là chuyện mà Hiệp hội chế tác Gen bọn hắn có khả năng ổn định.

"Đã giải quyết xong." Trần Phong vỗ vỗ vào bả vai của dã nhân ở bên dưới.

Yêu Linh buông xuống, cách cục thế giới đã phát sinh cải biến, hắn nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng! Thực lực của hắn bây giờ, ở bên trong tràng diện hỗn loạn này, ngay cả tư cách làm pháo hôi cũng không đủ!

Vẫn là quá yếu a...Trần Phong tự lẩm bầm.

Cảnh tượng nhìn thấy lúc đó, quá nhiều người chết, quá nhiều người ngã xuống, Tinh Thành cũng bị hủy diệt, Cổ tộc nếu đã ra tay, chắc chắn sẽ là một lần hành động kinh thiên!

"Ta sẽ không cho các ngươi cơ hội." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Tinh Thành là ngôi nhà thứ nhất của hắn, hắn quyết không cho phép Cổ tộc phá hủy nó. Mưa đen xuất hiện quá sớm, dẫn đến toàn bộ chiến dịch Tinh Thành đều diễn ra trước thời hạn! !

Dựa theo tư liệu mà Tần Hải đưa cho, chỉ có một tuần thời gian! Mục tiêu cấp A lúc đầu của Trần Phong, đã không có khả năng hoàn thành. Trước khi tràng chiến dịch này bắt đầu, điều duy nhất mà hắn có thể làm, chính là dung hợp năng lực cấp B mới!

Một loại gen năng lực...khiến cho thực lực của hắn được tăng cường lên trên một diện rộng!

Bóng tối từ trong tình không buông xuống, Trần Phong rốt cục cũng có thời gian kiểm tra Quảng sáng may mắn của mình. Nhớ kỹ lần thứ nhất dung vào Linh Hải Mộc, Quảng sáng may mắn đã có thêm công năng mới, ừm... các phương diện thôi diễn cũng được nâng cấp. Nếu như đem Quảng sáng may mắn so sánh với một sản phẩm, hắn là được nâng cấp tính năng càng thêm mạnh mẽ, tối ưu hóa trải nghiệm của người sử dụng, thế nhưng cũng không có sự thuế biến gì!

Mà lần này...Quầng sáng được hấp thu nhiều hơn gấp trăm lần so với lần trước! Một cây cột Linh Hải Mộc cùng với rất nhiều cành cây!

"Hi vọng người sẽ không khiến cho ta thất vọng." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Quầng sáng may mắn mở ra, Trần Phong trong nháy mắt tiến vào thế giới may mắn.

Ô...ô...n...g ——Thế giới hư ảo nguyên bản, vậy mà trở nên rất thật, tràn đầy cảm nhận màu xanh lam, có từng màn sáng trôi nổi trong hư không, mang đến phong cách hiện đại. Còn những cái khác, dường như không có thay đổi gì.

Trần Phong nhìn vào giá trị may mắn của mình, tốc độ khôi phục vẫn là 1 giờ 1 điểm.

Không có tăng lên sao? Trần Phong rất thất vọng, chờ mong lớn nhất của hắn, chính là tốc độ khôi phục của giá trị may mắn có thể được tăng lên, cho dù là một giờ hai điểm cũng được, theo việc thực lực không ngừng tăng lên, cấp độ chiến đấu được đề cao, giá trị may mắn hiện tại, rõ ràng đã không đủ dùng! Không nghĩ tới, lần thăng cấp to lớn này, thế mà không có biến hóa! Hết thấy mọi thứ dường như cũng không có bao nhiêu biến hóa.

Lại tăng trải nghiệm lên? Trần Phong có một chút thất vọng.

Bỗng nhiên, có một thanh âm hiển hiện.

"Ngài khỏe chứ, chủ nhân." Thanh âm lạnh buốt bỗng nhiên vang lên, Trần Phong đột nhiên co con người vào, ở bên trên một cái màn sáng, lóe lên một ít gọn sóng, hiển nhiên, là do nó đang nói chuyện.

"Người là ai?" Trần Phong ngạc nhiên hỏi.

"Linh." Thanh âm kia trả lời: "Vào thời điểm giá trị may mắn tích lũy đến một trình độ nhất định, thần trí ra đời, có tên là Linh, ngài có thể gọi ta là linh hồn của Đá Vận Khí."

Thật là thần kỳ, Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Linh, nếu như dùng Thần Khí để lý giải, thì nó chính là khí linh! Căn cứ vào kinh nghiệm của hần, loại khí linh này, bình thường đều là đồ vật cực kỳ trâu bò! Cho dù là vừa mới được đản sinh!

"Người sẽ nghe lời của ta?" Trần Phong hỏi.

"Đúng thế." Linh hồi đáp: "Ta là từ giá trị may mắn cùng với thần thức, tinh thần lực của ngài tạo thành, ta chỉ thuộc về ngài, sinh tồn, hủy diệt, chỉ tồn tại ở trong một ý niệm của ngài."

Ô...ô...n...g —— Linh phóng thích lực lượng.

Trần Phong liền có thể lĩnh ngộ, hần cảm giác được rõ ràng có một đoàn sinh mệnh đặc thù tồn tại, chỉ cần một cái ý niệm ở trong đầu, đoàn sinh mệnh này sẽ trong nháy mắt bị phá hủy! Không thể nghi ngờ, đây chính là Linh!

Linh hồn được đản sinh từ Đá Vận Mệnh, cho dù không nhìn ra có cái gì khác biệt, thế nhưng Trần Phong tin tưởng, về sau các công năng của Quảng sáng may mắn, rốt cục cũng không cần hần phải tự tìm tòi nữa, giao cho nó là có thể!

"Ta cần một cái năng lực khiến cho thực lực của ta tăng lên thật nhiều."
Trần Phong nói thẳng: "Giúp ta chọn một cái đi."

Hần đem số liệu của tổ chức thần bí cùng với Gen Công Hội đều công khai, Linh hần là có thể giúp hần chọn lựa thật tốt.

"Được rồi."

"Xin chờ một chút." Linh bắt đầu lấp lóe.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, rất nhanh liền bắn ra một cái năng lực ——
Biến to cục bộ!

"Móa!" Mặt mũi của Trần Phong nhất thời trở nên tối sầm: "Ta muốn là tăng sức mạnh, không phải là biến lớn! ! ! Lại nói, ta cũng không cần biến lớn! Ta đã đủ to rồi!"

Linh: "..."

Nó dừng lại một chút rồi mới nói: "Căn cứ theo tư liệu mà ta nắm giữ, ngài am hiểu chiến đấu cận thân cùng với năng lượng hoá vũ trang, biến lớn cục bộ, đối với ngài mà nói, là một năng lực tốt nhất, vô luận là vào thời điểm chiến đấu nào, một bộ phận nào đó bỗng nhiên biến to, uy lực sẽ đại tăng, có thể tạo thành lực sát thương kinh người, cũng có thể dung hợp với Thiên Huyền rất tốt."

"Ví dụ như —— một năng lực hoá điểm nào đó của Thiên Huyền dung hợp cùng với năng lực biến lớn cục bộ, phối hợp với năng lực năng lượng hoá vũ trang, có thể vào thời điểm ngài công kích kẻ địch, khiến cho cánh tay phải của ngài biến thành một cánh tay khổng lồ cứng cáp, tạo thành hiệu quả Cánh Tay Kỳ Lân!"

"Đó sẽ là một quyền mang theo sức mạnh kinh người!" Sức chiến đấu của ngài có khả năng sẽ được tăng lên gấp mười lần!"

"Trọng yếu nhất chính là, ngài có khả năng phối hợp với sự sáng tạo tự do của năng lực Thiên Huyền, Cánh Tay Kỳ Lân, Như Lai Thần Chưởng, Thiết Đầu Công, Tiểu Đệ Nhất Kích... vân vân, đều là các năng lực có hiệu quả kinh người."

Công năng tự học

Linh rất chân thành hồi đáp cho Trần Phong, thậm chí, nó còn ở trong màn sáng thôi diễn ra đủ loại số liệu.

Ví dụ như, Cánh Tay Kỳ Lân có khả năng tạo thành uy năng nhiều hay ít, hiệu quả như thế nào, phạm vi, tổn thương, đều đưa ra một đoạn số liệu đại khái.

Trần Phong: "..."

M* nó cái gì là Cánh Tay Kỳ Lân và Thiết Đầu Công! Ngắm lại tràng diện cái đầu của hắn bỗng nhiên trở nên to lớn, lao vọt tới kẻ địch, Trần Phong liền cảm thấy choáng váng, còn có, cái Tiểu Đệ Nhất Kích kia lại là cái đồ chơi gì? ! Vào thời điểm vật lộn cận thân, tiểu đệ bỗng nhiên trở nên khổng lồ? ! !

"Cái cuối cùng kia..." Trần Phong thận trọng hỏi, hắn hi vọng là mình đã đoán sai.

"Không sai, chính là cái mà ngài đang nghĩ." Linh nói rất chân thành: "Căn cứ vào tư liệu hiện tại ta đang nắm giữ, trước đó chưa từng có loại thủ đoạn này, trong thực chiến tuyệt đối có thể phát huy ra hiệu quả không thể tưởng tượng nổi. Ngài có thể coi nó như là một chiêu tất sát, sử dụng ở trong thời khắc quan trọng nhất, tuyệt đối rất khó lòng phòng bị, nếu như có thể công kích vào nhược điểm của kẻ thù, hiệu quả sẽ càng tốt hơn."

Trần Phong: "..."

Công kích vào nhược điểm? ? ? Nhược điểm trên cơ thể của địch nhân còn có chỗ nào khác? ? Cái cảnh tượng kia...ngắm lại liền cảm thấy say lòng người, hắn đã không biết phải nói cái gì.

"Đôi một cái khác." Trần Phong không muốn giải thích.

"Được rồi." Linh cũng không do dự, rất nhanh liền đề cử một năng lực mới — tổ chức thân mềm.

"Ta đề cử ngài sử dụng năng lực này, nếu như thi triển năng lực này lên trên cơ thể, sẽ đem đầu lưỡi của ngài biến thành lợi khí công kích có tính dẻo dai đáng sợ, tăng lên trên mọi phương diện! Mấu chốt nhất là, năng lực này, bởi vì có tính chất đặc thù, cho nên có thể nhẹ nhõm dung hợp cùng với các năng lực khác!"

"Nó có khả năng kết hợp hoàn mỹ cùng với năng lực Thiên Huyền! Ví dụ như — ngài có thể đem đầu lưỡi của mình biến thành một công cụ dài ba mét vừa dài vừa nhọn, vào thời điểm giao phong cùng với đối phương, mở to miệng, trong nháy mắt miểu sát đối phương!"

"Hoặc là...ngài có khả năng đưa nọc độc vào bên trong, vào thời điểm chiến đấu, liếm lên trên người của đối phương, đối phương chắc chắn sẽ độc phát thân vong, hiệu quả kinh người!"

Linh rất nghiêm túc phân tích số liệu.

Xoạt! Màn sáng lấp lóe, từng bộ số liệu được đưa ra, Trần Phong đã vô lực cúi đầu xuống.

"Ngài xem có được hay không?" Linh cao hứng bừng bừng phân tích xong, lúc này mới phát hiện ra ánh mắt vô lực của Trần Phong đang nhìn nó.

"Sao... có được hay không?" Linh dừng một chút.

"Không được." Trần Phong thở dài nói: "Những cái này đều không thể sử dụng."

"Vì cái gì?" Linh rất kỳ quái nói: "Chiến đấu, không phải là không tiếc bất kỳ một cái giá nào, tiêu diệt đối phương hay sao?"

Trần Phong: "..."

Hắn cảm thấy, sự lý giải của hắn cùng với Linh về khái niệm 'Không tiếc bất kỳ giá nào', có một chút không giống nhau lắm. Hắn có một chút hối hận, sớm biết Quảng sáng may mắn thăng cấp sẽ thành cái dạng này, còn

không bằng đem Linh Hải Mộc cắt ra thành từng mảnh mang trở về, dự trữ để xài dần!

Đây m* nó cũng quá hồ người a? ! Đây căn bản là một AI máy vi tính cấp thấp a?

Nó đề cử toàn ba cái đồ gì đâu không? ! Khí linh cái quỷ gì chứ! Có thể làm được cái gì? !

Cho nên nói...Trần Phong xoa xoa đầu, hấn nhọc nhằn khổ sở thặng cấp Quầng sáng may mắn, liền sinh ra một cái đồ chơi như thế? Quá thất vọng.

"Thật có lỗi." Linh có chút xấu hổ nói: "Ta vừa mới được sinh ra, sự hiểu biết vẫn còn quá ít, nếu như ngài cần ta học tập tốc độ cao, ta cần ngài trao quyền công năng học tập."

"Người có công năng học tập?" Trần Phong kinh ngạc.

"Đúng thế." Linh gật gật đầu, nhanh chóng giới thiệu cho Trần Phong một chút.

Trên lý luận, chỉ cần có giá trị may mắn, nó có khả năng tự học nhanh đến một mức độ kinh người! Nó muốn biết bất kỳ vật gì, đều có thể dùng giá trị may mắn để học tập! Hơn nữa trong khi học tập cũng sẽ không gặp phải nhầm lẫn như những người khác, Linh học được tất cả mọi thứ, còn có thể phân biệt ra được thật giả! Có hiệu suất rất kinh người! Chỉ là, bởi vì cần tiêu hao giá trị may mắn, cho nên nhất định phải có sự đồng ý của Trần Phong.

"Được." Trần Phong dứt khoát cấp quyền hạn học tập cho nó, hấn muốn nhìn một chút, cái tên gia hỏa AI máy vi tính cấp thấp này, đến cùng có thể tự học tập đến mức nào! Hi vọng là nó sẽ không khiến cho mình cảm thấy thất vọng!

"Ta sẽ cho ngươi một hạn mức giá trị may mắn." Trần Phong nhìn nó nói: "Cho ta xem một chút hiệu quả."

Hắn đã quyết định, nếu như con hàng này tiêu hao quá nhiều giá trị may mắn, lại không tăng lên quá rõ ràng, hắn sẽ quyết định từ bỏ con hàng này! Hắn tuyệt đối sẽ không lãng phí nhiều giá trị may mắn và tinh lực lên trên một con hàng vô dụng.

"Được rồi." Linh trong nháy mắt tiến vào trạng thái học tập.

Để tiện cho nó học tập, Trần Phong càng cung cấp nhiều tài liệu hơn.

Xoạt! Màn sáng không ngừng lấp lánh, Trần Phong nhìn từng cái màn sáng không ngừng lấp lóe, luôn cảm giác có một chút cô quái, có một chút cảm giác như là hắn đang đối thoại với AI máy vi tính, hết sức là quái dị.

"Linh, ngươi có thể ngưng tụ thân thể ở trong cái thế giới này hay không?"

"Có thể."

Xoạt! Bóng mờ chớp động, trong thế giới giả tưởng xuất hiện một thân ảnh được ngưng tụ ra.

Trần Phong liếc nhìn, kém chút không có phun máu ra ngoài, bởi vì thân thể mà Linh ngưng tụ ra, lại có thể là Tần Hải! Còn mẹ* nó không mặc quần áo! ! !

"Quá mức a." Trần Phong vô lực chửi bậy: "Ngươi đến cùng nghĩ như thế nào."

"?" Linh rất kỳ quái nói: "Ta đang căn cứ vào hình ảnh gần đây ngài hay nghĩ tới..."

"Im miệng." Mặt mũi của Trần Phong đen kịt nói: "Đổi cái khác!"

Nói nhảm! Gần đây Tần Hải vì cứu bọn hắn mà chết, hắn đương nhiên sẽ nghĩ đến Tần Hải!

"Được rồi." Linh suy nghĩ một chút.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, nó lại biến ảo ra một cái thân thể mới.

Trần Phong liếc nhìn, liền cảm thấy nhân sinh vô vọng.

"Tại sao lại là cái đồ chơi này?" Trần Phong cảm thấy hết sức đau đầu.

"Đây là hình ảnh ngài nghĩ tới nhiều thứ hai..." Linh rất thành thật trả lời.

Trần Phong: "..."

Cho nên, ở trong đầu hắn gần nhất không phải là Tần Hải thì m* nó chính là Không Bạch? ? ? Một thiên tài như hắn, cuộc sống tốt đẹp như vậy tại sao lại bị hai con hàng này lấp đầy?

"Có khả năng là do gần đây có quan hệ hợp tác với bọn hắn." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Đổi một cái..., được rồi." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Lợi hại, lần thứ ba này nếu vẫn là nam, hắn sẽ hoài nghi sinh lý của mình, đúng vậy, ắn theo lý thuyết hắn phải là Vương Dao mới đúng chứ!

Trần Phong khoát khoát tay nói: "Đổi thành Vương Dao."

"Được rồi." Linh thay đổi chỉ tiết.

Xoạt! Một thân ảnh khả ái hiện ra, Trần Phong liền cảm thấy ngốc trệ.

"Chờ một chút." Trần Phong bỗng nhiên nghiêm mặt nói: "Ta muốn hỏi một chút, người làm thế nào để ngưng tụ ra thân thể? Ta cũng chưa nhìn qua thân thể của bọn họ!"

Đang chơi game

"Quy tắc." Linh trả lời: "Chỉ cần có đủ lực lượng may mắn, ta có thể đạt được số liệu hoàn mỹ của thân thể bọn hắc, bất luận vấn đề gì liên quan đến con số, đều có thể nhẹ nhõm giải quyết."

"..."

Trần Phong liền hỏi vào vấn đề hạch tâm: "Cho nên, Vương Dao thế mà không phải là màn hình phẳng?"

"Đúng thế." Linh hồi đáp.

"Vì cái gì? Đáp án về vấn đề mà ngài muốn biết, cần 0.85 giá trị may mắn." Linh nhắc nhở.

"Khẩu trừ!" Trần Phong tức giận nói ra.

"Bộ ngực quá lớn sẽ ảnh hưởng đến sức chiến đấu, cho nên phải dùng khăn quấn ngực." Linh rất nhanh cho ra đáp án.

Trần Phong: "..."

Nguyên lai đây mới là nguyên nhân vì sao nhìn qua Vương Dao không có ngực?

Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến sự khác nhau giữa Quảng sáng may mắn hiện tại và lúc trước.

Lúc đầu, hắc muốn biết một cái đáp án của vấn đề nào đó, căn bản là không có khả năng! Sau khi Quảng sáng may mắn thăng cấp lần thứ nhất, hắc có khả năng thông qua việc tiêu hao hàng loạt giá trị may mắn, thu hoạch được một ít số liệu, ví dụ như, hắc muốn biết những chữ mấu chốt trong vấn đề kia, mỗi một câu nói tiêu hao khoảng 10 giá trị may mắn! Đương nhiên, chuyện này đều có quan hệ cùng với thực lực, trình độ ẩn giấu.

Mà bây giờ...Quầng sáng may mắn có khí linh như Linh, sẽ cho ra con số tiêu hao chính xác nhất cho hấn, Trần Phong cũng là lần đầu tiên biết, giá trị may mắn, lại có thể tiêu hao ít hơn 1 điểm!

Trần Phong đột nhiên cảm giác được Linh không tính là quá vô dụng, đương nhiên, không phải là nó có thể khiến cho hấn nhìn thấy ngực của Vương Dao...mà là nó có thể tối ưu hóa! ! ! Trần Phong khẳng định, nếu như để cho hấn tự hỏi cái vấn đề này mà nói, dùng phương pháp hiện tại của hấn, ít nhất phải tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn! Mà có Linh ở đây, chỉ cần 0.85 điểm là đã đủ.

"Giá trị may mắn có khả năng chính xác đến số thập phân?" Trần Phong hỏi.

"Đúng thế." Linh gật gật đầu nói: "Bằng vào năng lực hiện tại của ta, ta có thể giúp ngài tính toán chính xác đến hai số thập phân."

"Được rồi."

Trần Phong gật đầu: "Người trước tiên nên mặc quần áo vào."

"Ừm." Linh khẽ gật đầu.

Xoạt! Linh ngưng tụ ra một bộ quần áo thủy thủ đáng yêu.

Trần Phong: "..."

Không có khăn quấn ngực, lấy cái bộ dáng này của Vương Dao, đã mang đến cho Trần Phong một cỡ chấn động mạnh mẽ, quả thực là...

Linh dường như thấy vẻ mặt cổ quái của Trần Phong, nói rõ lí do: "Đây là căn cứ theo suy nghĩ của ngài..."

"Im miệng!" Trần Phong quát to một tiếng.

"Ây." Linh yếu ớt dừng lại.

Trần Phong xoa xoa đầu: "Được rồi, ngươi vẫn nên đổi thành một người khác đi."

"Ừm...đổi thành một người khác, ta chưa thấy qua là được?"

"Đáng yêu một chút, khiến cho tâm thần thanh thản, tốt nhất là mặc quần áo vào, có biết hay không?" Trần Phong thở dài.

"Được rồi." Linh gật gật đầu.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Linh lần nữa biến đổi thân thể, làm cho người ta ngạc nhiên là, lần này nó biến hóa, vẫn là một tiểu nữ hài, có độ tuổi giống như Vương Dao, bộ dáng cũng rất mỹ lệ, đúng là bộ dáng mà Trần Phong chưa từng thấy qua.

Mà đúng lúc này, số liệu trên màn sáng đang lấp lóe cũng đã hoàn tất, tự học thành công!

"Ta hiện tại đã tự học được rất nhiều số liệu." Linh lộ ra nụ cười: "Những năng lực mà trước kia ta đề cử cho ngài, hoàn toàn chính xác là không thích hợp để sử dụng, ngài yên tâm đi, ta rất nhanh sẽ sàng chọn cho ngài một năng lực thích hợp hơn."

"Đương nhiên, chuyện này cần một quãng thời gian." Linh chân thành nói.

"Người cứ từ từ suy nghĩ." Trần Phong cũng không nóng nảy, hẳn chỉ sợ con hàng này sẽ đề cử ra một cái năng lực quái đản nào đó nữa.

"Ừm." Linh nghiêm túc sàng chọn.

Xoạt! Màn sáng có một chút số liệu lóe lên, hiển nhiên là những năng lực được sàng chọn ra, nhưng mà bởi vì không phù hợp với thiết lập của Trần Phong, hoặc là nếu đề cử ra, Linh sẽ bị Trần Phong đánh chết ngay tại chỗ!

Trần Phong liếc nhìn, mơ hồ có thể thấy được một chút, năng lực xx, cần tiêu hao xx giá trị may mắn.

...

Trần Phong luôn cảm giác được có một chút quái dị.

"Luôn cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp." Trần Phong suy nghĩ một thoáng.

"Sao thế?" Linh hơi nghi hoặc một chút, không thích hợp chỗ nào?

"Lẽ ra a, người xem, ta đi vào cái thế giới này, mang theo Quầng sáng may mắn, coi như là mang theo bàn tay vàng. Đương nhiên, Khổng Bạch a, Tần Hải a, bọn hắn đều có bàn tay vàng, tóm lại, bọn hắn đều là nhân vật chính, xem ai có thể trâu bò hơn, có thể trở thành nhân vật chính thực sự của cái thời đại này!"

"Thế nhưng...người bây giờ biến thành như vậy, khiến cho ta có một loại cảm giác đang chơi game."

"Giá trị may mắn, chính là tiền nạp vào, chỉ cần có đủ tiền, ta liền có thể thay đổi hết thảy! Lại thêm vào con hàng Tần Hải là hội viên đá quý kia..."

"Ta hiện tại chắc hẳn là đang chơi một loại game rẻ tiền nào đó?" Trần Phong vô lực chửi bậy.

"? ?" Linh vẫn là không hiểu là Trần Phong đang lảm nhảm cái gì.

"Có giá trị may mắn là có thể vô địch có đúng không?" Trần Phong buông tay: "Nếu như ta dùng giá trị may mắn để đổi một ít vũ khí có uy lực mạnh mẽ?"

"Có thể." Linh gật đầu: "Lực lượng may mắn rất mạnh mẽ, vào lúc chiến đấu với địch nhân, vũ khí sẽ ngoài ý muốn rơi xuống ở một nơi nào đó, cũng có thể được mang đến ngoài ý muốn."

Trần Phong: "..."

Thế mà còn có thể chuyển vũ khí tới?

Cho nên đây chính là nạp tiền xong sẽ được gửi vật phẩm trực tiếp tới hay sao?

"Nếu như ta muốn gọi một con Hỏa Kỳ Lân ra có được hay không?" Trần Phong trợn mắt hỏi, chắc người sẽ không có cái này chứ?

"Hỏa Kỳ Lân?" Linh nghiêm túc suy nghĩ một chút rồi nói: "Ở một số khu vực không biết, có lẽ là sẽ có hậu đại của loại sinh vật này tồn tại, cho dù có khả năng đã tuyệt chủng, thế nhưng nếu dùng giá trị may mắn khiến cho các sinh vật họ hàng gần giao phối với nhau, có lẽ sẽ có thể xuất hiện đột biến gen, hoàn thành gen phản tổ! Sau khi gen phản tổ, có khả năng sinh ra loại Kỳ Lân viễn cổ này, nếu như tại tăng thêm một chút điều kiện đặc biệt, có lẽ sẽ có khả năng xuất hiện Hỏa Kỳ Lân!"

"Đương nhiên, những điều này đều cần phải có một lượng lớn giá trị may mắn." Linh trả lời chững chạc đàng hoàng.

Trần Phong: "..."

Đây m* nó không phải là nạp tiền vào là muốn cái gì cũng được hay sao? !

"Cho nên, bây giờ ngươi đã tương đương với một cửa hàng trò chơi hay sao?" Trần Phong thở dài.

"Cửa hàng trò chơi?" Linh suy nghĩ một chút, sau đó lắc đầu nói: "Cửa hàng trò chơi mà ngài nói, chỉ có một loại công năng giao dịch kém cỏi, thế nhưng giá trị may mắn lại không giống nhau."

"Ví dụ như , giá trị may mắn có thể khiến cho ngài kết thúc cuộc sống độc thân hiện tại." Linh thành thật trả lời.

"? ? ?" Trần Phong có chút phát mộng.

"Căn cứ theo tư liệu, độc thân trong một thời gian dài có thể gây ảnh hưởng đến thể xác và tinh thần, nếu như ngài muốn, ta có thể giúp ngài kết thúc trạng thái độc thân, điểm này, cửa hàng trò chơi sẽ không làm được." Linh dường như không phục lắm, Trần Phong thế mà lại lấy một cái cửa hàng đồ chơi để so sánh với nó.

Tru Thần

"Nếu như ngài mong muốn kết hợp cùng với Vương Dao, chỉ cần có đầy đủ giá trị may mắn, cũng có thể..." Linh tiếp tục nói.

"Không cần." Trần Phong vội vàng hô ngừng, hắn hiện tại có thể khẳng định, con hàng này không phải là AI, mà đích thật là khí linh, bởi vì con hàng này thật sự có cảm xúc, nó đang trần trụi trả thù hắn!

"Ta sai rồi còn không được sao?" Trần Phong buông tay: "Ta không nên đem người so sánh cùng với cửa hàng trò chơi, cho nên, hiện tại có thể giúp ta tìm một năng lực thích hợp có được hay không?"

"Hắc hắc." Linh vui vẻ cười.

Hiển nhiên so với khí linh tỉnh tỉnh mê mê lúc trước, sau khi được Trần Phong cấp cho quyền hạn học tập, đã biến thành một khí linh chân chính.

Đương nhiên, chuyện này là tốt hay xấu, chỉ có thể từ từ quan sát, bất quá, sau khi Linh được mở ra trí tuệ, cho dù có cá tính của riêng mình, thế nhưng lại có thể phát huy ra hiệu quả kinh người!

Cơ bản nhất, chính là tối ưu hóa! Dựa theo lời giải thích của Linh, phương pháp sử dụng trước kia của Trần Phong, là quá mức lãng phí! Trải qua sự tối ưu hóa của Linh, hiện tại có khả năng phát huy ra 500% hiệu quả! Đồng dạng giá trị may mắn, ở trong tay của Linh, có thể phát huy ra hiệu quả đến cực hạn! Không có người nào có thể siêu việt!

"Thật mạnh." Trần Phong chỉ có thể kinh ngạc tán thán.

Xoạt! Số liệu lấp lóe, Linh vừa đối thoại cùng với Trần Phong, vừa tìm tòi số liệu, nhìn số liệu không ngừng lấp lóe trên màn sáng, Trần Phong biết, những năng lực mà Quảng sáng may mắn đề cử đang được Linh lần lượt loại bỏ! Mà đúng vào lúc này.

Xoạt! Một vệt ánh sáng loé lên, Linh hơi hơi dừng lại một chút, lần này vậy mà không loại bỏ, mà lại trực tiếp phóng ra: "Chủ nhân, ta nghĩ, năng lực này có thể sẽ thích hợp với ngài."

Trần Phong nhìn lên màn sáng.

Tên năng lực: Tru Thần

Đặc điểm năng lực: Năng lực độc nhất, không có cách nào dung hợp cùng với năng lực khác

Nguồn gốc của năng lực: Sơn Hải Thú.

Giới thiệu năng lực vắn tắt: Ở bên trong khu vực Sơn Hải, có khả năng xuất hiện một loại biến dị thú kỳ lạ, toàn thân chúng nó có màu xanh lam, có thực lực mạnh mẽ, có thể phóng thích ra lực lượng của biển cùng với núi, mà ngoại trừ cái đó ra, đáng sợ nhất là, chúng nó nắm giữ một kỹ năng tất sát —— Tru Thần, trong truyền thuyết, có một vị Yêu Thần mạnh mẽ nào đó đi đến đánh giết tổ tiên của Sơn Hải Thú, bị tổ tiên của Sơn Hải Thú chém giết, có thể thấy rõ sự cường đại của loại năng lực này!

Chờ một chút, Trần Phong nhìn đến đây liền dừng lại hỏi: "Cái tên Tru Thần này, là ai đặt?"

"Là ta đặt." Linh le lưỡi: "Người không cảm thấy cái tên như vậy rất là bá khí hay sao?"

Trần Phong: "..."

Tru Thần: Thi triển tất cả những năng lực khác biệt mà người đã từng sử dụng qua.

Tiêu hao: Hết thấy năng lượng.

Làm lạnh: Một ngày.

!!! Trần Phong xem xong đột nhiên giật mình.

Giới thiệu về Tru Thần ngược lại là ngắn nhất, nhưng mà bởi vì quá ngắn, lại để lộ ra một chỗ bả khí khó nói nên lời, tất cả năng lực? Không có hạn chế? !

"Đúng vậy, không có hạn chế." Linh khẳng định: "Nếu như ngài muốn nhìn một chút hiệu quả, ta có thể tiêu hao một chút giá trị may mắn để giúp ngài phân tích."

"Phân tích!" Trần Phong không có một chút do dự nào nói ra, hẳn có một chút kỳ vọng vào loại năng lực này, hẳn nhất định phải biết hiệu quả thực sự của nó! Nếu như loại năng lực này thực sự mạnh mẽ như thế, vì sao lại không có người nào sử dụng?

Xoạt! Vô số số liệu lóe lên trên màn sáng, Linh rất nhanh liền tìm ra được nguyên nhân: "Đầu tiên, năng lực này hết sức hiếm hoi, người bình thường sẽ không có tư cách tiếp xúc, chỉ có nhân vật trọng yếu nhất của tổ chức thần bí hoặc là Gen Công Hội, hoặc là các đại gia tộc mới có tư cách tiếp xúc!"

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Đây là do tin tức hạn chế, bằng vào điểm này, những người bình thường hoặc là các thế lực nhỏ sẽ không có tư cách tiếp xúc.

"Điểm thứ hai, Sơn Hải Thú cho dù đã xuống dốc cũng phi thường mạnh mẽ, bản thân cũng là trình độ cấp A, gen chiến sĩ cấp B sẽ không có cách nào dung hợp, chỉ có Sơn Hải Thú con non mới là cấp B, dung hợp máu tươi của bọn nó, mới có thể thành công! Cho nên, mong muốn thu hoạch tinh huyết của Sơn Hải thú, sẽ vô cùng gian nan."

"Ừm." Trần Phong gật đầu.

Đây là do hạn chế thực lực, coi như là có một số người biết, muốn thu hoạch được tinh huyết của Sơn Hải Thú cũng là chuyện không thể nào. Từ một điểm này mà nói, người có tư cách dung hợp loại năng lực này, chỉ có những nhân vật trọng yếu của các tổ chức lớn hoặc truyền nhân của các đại gia tộc!

"Điểm thứ ba, là vấn đề của bản thân Tru Thần." Linh dừng một chút rồi nói: "Sau khi sử dụng Tru Thần, trong thân thể gần như sẽ không còn lại một chút năng lượng nào, trở thành cừ non chờ làm thịt."

"Nó vốn chỉ là một con át chủ bài cuối cùng." Trần Phong cũng không cảm thấy chuyện này là cái gì quá to tát.

Một khi bị địch nhân bức ép đến tình trạng phải sử dụng Tru Thần, cũng là thời khắc sinh tử! Nếu không sử dụng Tru Thần thì bản thân cũng sẽ chết! Điểm này, hẳn có khả năng tiếp nhận.

Đây cũng không phải là nguyên nhân mà không có người nào sử dụng Tru Thần.

"Còn một điểm thứ tư, bởi vì bản thân Tru Thần là năng lực độc lập, sẽ không dung hợp với bất kỳ một năng lực khác nào, cho nên, một khi học tập Tru Thần, cơ hồ tương đương với việc từ bỏ một vị trí năng lực! Nói một cách khác, vào thời điểm những người khác thi triển bí kỹ dung hợp 6 tinh, bí kỹ dung hợp cường đại nhất của ngài cũng chỉ có thể là 5 tinh! Vĩnh viễn yếu hơn những người khác một bậc, đối với kẻ địch cùng cấp, ngài vĩnh viễn không có cách nào khiêu chiến!"

"Hơn nữa...coi như Tru Thần có thể đem hết thảy những năng lực sử dụng trước kia lập lại một lần, thế nhưng đối với người bị yếu đi một bậc mà nói, coi như dùng toàn bộ một lần, cũng có khả năng không giết được đối phương, mà địch nhân phạm là còn lại một hơi, cho dù là bị thương nặng, cũng có thể nhẹ nhõm giết chết người thi pháp."

"Năng lực này...nhìn qua giống như rất mạnh mẽ, trên thực tế thì lại rất là yếu." Linh tổng kết lại.

Đây chính là sự tai hại của năng lực độc lập.

Không có cách nào dung hợp!

Không có cách nào hình thành bí kỹ dung hợp!

Loại năng lực này, cuối cùng cũng không có ai muốn dung hợp, đây không phải là vấn đề của riêng Tru Thần, mà là gần như hết thảy các năng lực độc lập, không có cách nào dung hợp năng lực, đều gặp phải loại tình huống quần bách này!

Năng lực độc lập của người có mạnh cỡ nào, có thể mạnh mẽ hơn bí kỹ dung hợp 6 tinh? Không thể nào! Cho nên, đối với đại đa số mọi người mà nói, bí kỹ dung hợp 6 tinh mạnh mẽ, mới là thứ mà bọn hắn theo đuổi!

"Nếu kết hợp Tru Thần cùng với Thiên Huyền thì sao?" Trần Phong hỏi.

Đây cũng là một cái tổ hợp rất tốt, những người khác mặc dù không có Quang sáng may mắn như Trần Phong, thế nhưng Thiên Huyền bao hàm mấy ngàn loại năng lực, chỉ cần kết hợp hai loại năng lực này, là có thể trong nháy mắt bùng nổ 1000 cái năng lực cấp thấp, còn có thể không giết chết được đối phương hay sao?

Xác định mục tiêu

"Ây." Linh suy nghĩ một chút, sau đó mới nói: "Thiên Huyền hoàn toàn chính xác là có tác dụng như vậy, thế nhưng, ngài phải biết, bên trong mấy ngàn năng lực của Thiên Huyền, có một phần mười đều là năng lực chữa trị."

Trần Phong nghe vậy liền ngây ngẩn cả người, hắn cũng không để ý đến điểm ấy! Đúng thế, Thiên Huyền đích thật là một cái năng lực thần kỳ!

Thế nhưng ở dưới tình huống bình thường, khi phóng thích ra sẽ không ổn định, thậm chí còn tồn tại hiệu quả chữa trị, người phóng thích bốn cái năng lực công kích đối với địch nhân, có khả năng tiện tay phóng ra một cái chữa trị thì coi như tốt! Còn nếu như phóng thích toàn bộ 1000 năng lực, có thể sẽ ra như thế này...tồn thương, tồn thương, chữa trị, tồn thương, tồn thương, chữa trị...thì dùng được cái trứng? Trừ phi có thể trong nháy mắt miêu sát đối phương!

"Điểm thứ năm." Linh bỗng nhiên nói ra.

"Hả." Trần Phong kinh ngạc, thế mà còn có điểm thứ năm?

"Đương nhiên." Linh cười nói: "Một vài gia tộc sau khi hiểu rõ những thiếu hụt này, cũng từng thử nghiệm bồi dưỡng ra một vài thiên tài am hiểu Tru Thần, thế nhưng bọn hắn lại phát hiện ra một vấn đề mới, cũng chính là điểm thứ năm."

"Nói." Trần Phong lau lau mồ hôi lạnh, cái năng lực này lại có thể nhiều vấn đề như vậy! Quả nhiên, tại sao năng lực này lại không được ai hỏi thăm, không phải là không có đạo lý.

"Điểm thứ năm, lựa chọn năng lực ngẫu nhiên, ngài đã biết, Tru Thần sẽ đem tất cả những năng lực ngài đã dùng qua phóng thích, nhưng mà đồng dạng một loại năng lực, ví dụ như đao gió, nó sẽ chỉ phóng thích một lần!"

"Như vậy...ở trong vô số lần ngài phóng thích đao gió, Tru Thần sẽ lựa chọn cái nào? Tất nhiên là ở trong vô số đao gió trong quá khứ, ngẫu nhiên lựa chọn một cái! Lúc ấy đao gió ngài phóng thích ra có uy lực gì, nó sẽ phóng thích ra đao gió có uy lực giống như thế." Linh nói rất chân thành.

Chuyện này...Trần Phong đã nói không ra lời, hắn còn tưởng rằng, Tru Thần sẽ phóng thích ra đao gió với thực lực bây giờ của hắn!

"Điều đó không có khả năng." Linh buông tay: "Nếu như dùng lực lượng bây giờ thôi động, năng lượng của ngài cũng không đủ, bản chất của Tru Thần, là phục chế những năng lực mà ngài đã sử dụng mà thôi."

Thì ra là thế, Trần Phong giật mình, khó trách vì sao...hắn một mực kỳ quái, năng lượng mà Tru Thần sử dụng là đến từ nơi nào! Thế nhưng nếu như bản chất của nó là phục chế những năng lực kia, thì có lẽ là sẽ có thể giải thích, nhưng nếu là như vậy, cái năng lực này liền biến thành một cái hố sâu!

Phải biết rằng, Trần Phong từ lúc dung hợp năng lực đao gió cho đến bây giờ, đã thi triển qua bao nhiêu lần đao gió? Vô số lần!

Vén vén chỉ một điểm tai hại như thế này, liền biến cái năng lực này thành một cái năng lực hố người, nói tóm lại, hạn chế của Tru Thần quá lớn!

Thế nhưng nếu như tăng thêm giá trị may mắn...Trần Phong liền động tâm, nếu có giá trị may mắn phụ trợ, hắn có thể phát huy ra uy lực mạnh nhất của Tru Thần, Tru Thần vừa ra, không có người nào có thể cản!

Ngẫu nhiên? Hắn đã phóng thích ra, nhất định sẽ là một chiêu mạnh nhất!

Bất quá, còn có một chút vấn đề, bên trong vô số năng lực của Thiên Huyền, Trần Phong cũng đã dùng qua năng lực chữa trị!

"Không sao." Linh lúc này mới mở miệng nói: "Ngài cũng không dùng năng lực chữa trị quá nhiều."

"Mà loại năng lực này, cũng chỉ có ngài mới có thể phát huy ra hiệu quả lớn nhất của nó, vào thời điểm phóng thích Tru Thần sử dụng kèm theo giá trị may mắn, sẽ càng thêm phù hợp!"

"Chỉ cần 1 điểm giá trị may mắn, trước tiên ném cho đối phương năng lực chữa trị, sau đó ném ra các năng lực phụ trợ, ví dụ như năng lực khiến cho đối phương nhận càng thêm nhiều tổn thương, sau đó chính là bùng nổ tổn thương, tất cả những năng lực mà ngài nắm giữ, trong nháy mắt dẫn nổ!"

"Đương nhiên, ngài cũng có thể đem năng lực chữa trị lưu lại cuối cùng, người chết ngược lại cũng không dùng được."

"Tru Thần phóng thích ngẫu nhiên, ngài thông qua giá trị may mắn, cũng có thể điều tiết không chế!"

Linh vừa nói xong, Trần Phong liền cảm thấy động tâm.

Tru Thần...nguyên lai lại có thể dùng như vậy! Dùng kinh nghiệm từng chơi game của Trần Phong, có thể hiểu thành, trước tiên Buff cho Boss đủ loại hiệu quả xấu, sau đó lại miểu sát! Lực sát thương tuyệt đối sẽ rất kinh khủng!

"Ta còn có thể cho ngài một chút kiến nghị." Linh thông thả nói: "Dùng năng lực Thiên Huyền phối hợp với giá trị may mắn, ngài có thể đem hết thấy những năng lực công kích đem ra! Cho dù là những năng lực bình thường không có khả năng xuất hiện, cũng có thể lôi ra toàn bộ! Như thế, ngài liền có được ngàn vạn loại năng lực công kích cơ sở."

"Tiếp theo, kết hợp Thiên Huyền cùng với đao gió, phóng thích ra vô số bí kỹ dung hợp 2 tinh, sau đó phối hợp với năng lượng hoá vũ trang tạo thành các bí kỹ dung hợp 3 tinh...như thế, chờ sau khi ngài sử dụng qua một lượt, Tru Thần mà ngài phóng thích ra, sẽ có hiệu quả tuyệt đối là vô cùng kinh người!"

Linh chậm rãi nói xong, tim của Trần Phong liền đập thành thịch.

Trời ơi! Chỉ cần tưởng tượng đến cảnh đó thôi mà đã cảm thấy chấn động, ngàn vạn loại năng lực 1 tinh, bí kỹ dung hợp 2 tinh, bí kỹ dung hợp 3 tinh, một mạch đánh về phía đối phương, tuyệt đối có thể nhẹ nhõm miểu sát bất luận một kẻ nào! Cho dù là cường giả cấp A!

Trần Phong rất muốn thử nghiệm, điều tiếc nuối duy nhất chính là U Minh Chi Nhãn của hắn lại không có cách nào dung hợp, nếu không...

Bất quá, bằng vào sự thôi diễn của Linh, Trần Phong đã xác định được mục tiêu!

Tru Thần! Hắn nhất định phải đạt được!

"Nếu như địch nhân có số lượng quá nhiều thì sao?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái vấn đề này, địch nhân của hắn không có khả năng chỉ có một người, nếu như vào thời điểm có quá nhiều địch nhân, có lẽ hiệu quả của lá bài tẩy Tru Thần này sẽ bị giảm bớt đi rất nhiều.

"Ở bên trong những năng lực của ngài, cũng có không ít năng lực quần công nha." Linh nháy mắt mấy cái.

Trần Phong liền cảm thấy thoải mái, đúng vậy a, cho dù Tru Thần có hạn chế cực lớn, phóng thích xong sẽ hao hết năng lượng, thế nhưng ai nói Tru Thần là công kích đơn thể? Dùng thủ đoạn của Trần Phong, chắc chắn có khả năng phóng thích ra vô số đại chiêu công kích quần thể! Đến lúc đó...

Oanh! Tru Thần vừa ra, có thể hủy diệt hết thảy!

"Giúp ta định vị tọa độ của Sơn Hải Thú, vị trí, thực lực!" Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên nghị: "À, đúng rồi, còn có cách điều chế loại thuốc thử dung hợp gen Tru Thần này."

"Được rồi." Linh rất nhanh liền trợ giúp Trần Phong hoàn thành định vị, chuyện này cũng không tiêu hao quá nhiều giá trị may mắn, thế nhưng khiến cho Trần Phong có chút nhức cả trứng, chính là cách điều chế thuốc thử dung hợp gen!

Thôi diễn cách điều chế thuốc thử dung hợp gen Tru Thần, giá trị may mắn tiêu hao: 3 888 điểm.

Trần Phong: "..."

Dựa theo hiện tại một ngày mới được 24 điểm, thì phải cần 162 ngày? Mặt mũi của Trần Phong nhất thời tối sầm lại.

Giá trị may mắn còn lại của hũ bắt quá chỉ còn hơn 900 điểm, quả thật là hạt cát trong sa mạc, nếu quả thật muốn chờ cho đến lúc góp nhặt đủ 3888 điểm, đoán chừng món ăn cũng đã lạnh!

Hải Mộc Thành

Hắn chỉ có thời gian một tuần! Một tuần sau, chiến dịch Tinh Thành sẽ được khởi động, tai hoạ bùng xuống!

Trần Phong nhớ rất kỹ, bên trong vụ tai nạn kia, hắn thấy vô số người quen ngã xuống, tình huống như vậy, hắn sẽ tuyệt đối không cho phép phát sinh! Hắn nhất định phải trở nên càng mạnh! Như vậy, xem ra chỉ còn một cái biện pháp.

"Linh, giúp ta tìm kiếm thế lực nào có được cách điều chế này."

"Được rồi."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Có Linh phụ trợ, Quảng sáng may mắn so với trước kia đâu chỉ có mạnh mẽ hơn gấp trăm lần! Tiêu hao 10 điểm giá trị may mắn, Trần Phong rất nhanh liền đạt được tư liệu mà mình muốn.

Tên thế lực: Dã Thánh

Địa điểm thế lực: Hải Mộc Thành

Đặc điểm thế lực: Gia tộc

Quy mô thế lực: Gia tộc đệ nhất bản địa của Hải Mộc Thành, là một gia tộc cường đại gần như có thể chống lại cùng với phân bộ Gen Công Hội Hải Mộc Thành, bởi vì ở bản địa được bách tính hoan nghênh, cân nhắc đến lực ảnh hưởng, cho dù là Gen Công Hội cũng không có lý do gì để nhúng tay, chỉ có thể mặc cho cái gia tộc này phát triển.

Phân tích thực lực: Năm cường giả cấp A, một số cấp B.

...

Không hề nghi ngờ, đây cũng là số liệu do Linh sửa sang lại, Trần Phong có cảm giác, Quảng sáng may mắn sau khi thăng cấp, đã bổ sung cho hắn thêm một trợ lý.

Linh dùng 10 giá trị may mắn, đã đem thét thảy số liệu về cái thế lực "Dã Thánh" này gửi cho Trần Phong, chuyện này khiến cho Trần Phong phi thường hài lòng.

Cái thế lực này mạnh đến vậy hay sao...năm cường giả cấp A, vô luận đặt ở nơi nào cũng đều là thế lực đỉnh cấp! Cho dù với thực lực như vậy đối với Gen Công Hội vẫn là trứng chọi với đá, thế nhưng người ta lại không có ý định chiến tranh, chỉ là an an ổn ổn phát triển gia tộc của mình, ai có thể quản được?

Chỉ cần không giống như Tàn gia cấu kết với tổ chức thần bí, hoặc là chơi cái trò khủng bố gì đó, bằng không sẽ không có ai để ý tới!

"Thế lực gia tộc sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Thế lực gia tộc có lực ngưng tụ phi thường mạnh mẽ! Trên cơ bản, người giết một người nhỏ sẽ ra một người lớn, giết một người lớn sẽ có lão thành đi ra, thậm chí là cụ kị gì đó, đều rất là bình thường, muốn giật đồ ở trong tay của bọn họ, cần phải thật cẩn thận.

Năm cường giả cấp A...Trần Phong phân tích một chút, thực lực của gia tộc Dã Thánh so với trong sự tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn, dùng sức chiến đấu bây giờ của hắn, cũng chỉ có thể đối kháng với cấp B đỉnh phong, về phần cấp A thì căn bản không cần nghĩ tới, chớ nói chi là năm người, cho nên, mong muốn đạt được đồ vật trong tay của bọn họ, chỉ có thể để cho dã nhân ra tay, thế nhưng hình thế cùng với quy mô của dã nhân...

"Nhất định phải xâm lấn với quy mô lớn hay sao?" Trần Phong thở dài.

Nếu để cho dã nhân ra tay, chỉ sợ Gen Công Hội cũng sẽ nhúng tay, đến lúc đó sự tình sẽ trở nên rất phiền toái, nói không chừng sẽ biến thành đại chiến chủng tộc! Chủng tộc dã nhân hiện tại quá yếu, Trần Phong cũng không muốn để cho bọn hắn bại lộ quá sớm.

Như thế cũng không được, Trần Phong chau mày, không ngừng suy nghĩ, xem ra chỉ có thể âm thầm lén vào ăn trộm, dùng thực lực hôm nay của hắn, phối hợp với Quần sáng may mắn, âm thầm đem cái cách điều chế này lấy đi, hắn là cũng sẽ không quá mức khó khăn.

Tiêu hao từ 1000 điểm giá trị may mắn trở xuống, cũng là phạm vi mà Trần Phong có thể tiếp nhận! Rất tốt, cứ làm như thế!

"Linh, người giúp ta phân tích xác xuất thành công." Trần Phong hiện tại đã coi Linh như một thư ký.

"Được rồi." Linh gật gật đầu, chỉ là hơi ngừng lại một chút, sau đó yếu ớt mở miệng: "Trước lúc này, có một cái vấn đề nhỏ không biết có thể hỏi ngài được hay không."

"Chuyện gì?" Trần Phong nhìn về phía Linh.

"Ài." Khuôn mặt nhỏ của Linh trở nên xoắn xuýt: "Tại sao nhất định phải đi cướp đoạt?"

"Cái gia tộc này nếu đã tồn tại nhiều năm như vậy, Gen Công Hội cũng không có diệt đi, nói rõ đối phương là một thế lực hợp pháp, như vậy thì một cái cách điều chế không có quá nhiều giá trị, thông qua những phương thức khác để thu hoạch được không phải là sẽ dễ dàng hơn?"

"Ví dụ như...giao dịch?" Linh thận trọng kiến nghị.

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên lặng.

"..."

Mặt mũi của Trần Phong trở nên tối sầm: "Thế mà quên mất vụ này."

Giao dịch! Trần Phong cảm thấy có một chút bất đắc dĩ, dường như sinh hoạt cùng với tổ chức thần bí quá lâu, đã bị bọn hắn lây nhiễm, ngược lại đã quên mất cái biện pháp bình thường này!

Trần Phong là người nào? Gen chế tác sư a! Hơn nữa còn là một chế tác đại sư trâu bò!

Thậm chí...hắn còn có được quyền hạn quản lý Hiệp hội chế tác Gen! Lại thêm quan hệ cùng với Hầu Lưỡng, cùng với cống hiến lên đến tận trời đối với Gen Công Hội! Hắn muốn làm cái gì, còn không phải là rất đơn giản? !

"Ách, ta chỉ đưa ra một cái ý kiến." Linh vội vàng nói.

"Không có việc gì." Trần Phong cười khở: "Là do ta sơ sót."

"Quả nhiên là do mình quá gấp rồi?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Xem như thời gian có gấp hơn, cũng không thiếu một, hai ngày! Nếu như có thể ở trong vòng hai ngày giải quyết xong chuyện này, giao dịch cùng với bọn hắn thu được cái cách điều chế kia, như vậy thì sẽ không còn gì tốt hơn.

Nếu như không được thì mới phải động thủ...ừm, đến lúc đó lại nghĩ biện pháp, giao dịch phối hợp với Quảng sáng may mắn, xác xuất thành công không phải là sẽ cao hơn hay sao?

"Không tồi." Trần Phong tán dương Linh.

"Hắc hắc." Khuôn mặt nhỏ của Linh tràn ngập sự hạnh phúc.

"Vậy thì ta sẽ đi chiêu cố cái gia tộc Dã Thánh này." Trần Phong lạnh nhạt nói.

Xoạt! Dựa theo địa chỉ mà Linh cung cấp, Trần Phong nhanh chóng đi tới.

Còn đội ngũ dã nhân, Trần Phong để cho bọn hắn trở về tự do phát triển, mau sớm bồi dưỡng đời sau, đương nhiên, giáo dục tẩy não là chuyện tuyệt đối không thể thiếu. Hắn hi vọng vào thời điểm địch nhân chân chính buông xuống, dã nhân cũng có thể góp được một chút sức lực.

Xoạt! Nước mưa không ngừng buông xuống, mặt đất cũng càng ngày trở nên càng đen.

**

Hải Mộc Thành, đây là một toà thành thị trôi nổi trên biển.

Mưa đen đầy trời cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng cho bọn hắn, bởi vì khi nước mưa rơi vào trong biển liền bị làm nhạt, nếu muốn nhuộm đen cả một vùng biển...đoán chừng phải mất mấy trăm năm.

Toà thành thị này sau khi nhận được thông cáo của Gen Công Hội, đã liên hợp bách tính, đem hết thủy nước mưa đổ vào bên trong nước biển!

Ở đây, có lẽ là một địa phương mà Yêu Linh khó sống lại nhất.

Nghe nói, những ngày này, đã có rất nhiều người di chuyển đến nơi đây, dự định phát triển ở chỗ này, Hải Mộc Thành sau khi điêu thấp vô số năm, cũng nghênh đón một đợt rực rỡ mới.

Mưa đen buông xuống, đại kiếp sắp tới, là chuyện mà ai cũng có thể nhìn ra! Cho nên, vào lúc này, gần như hết thảy mọi thế lực đều đều hi vọng có thể đề cao sức chiến đấu! Mà những tán nhân không thuộc một tổ chức nào kia, lúc này cũng rốt cục bắt đầu gia nhập vào các thế lực lớn!

Muốn ngài

Mà xem như Dĩ Thánh là gia tộc đệ nhất ở Hải Mộc Thành, thì càng không muốn buông tha cái cơ hội tốt này, bắt đầu tuyển người với quy mô lớn.

Chỉ có điều là bọn hắn cũng không nghĩ tới, hôm nay thế mà có một nhân vật đặc biệt xuất hiện, chế tác sư vinh dự Trần Phong! Bởi vì thân phận đặc thù của Trần Phong, khi Trần Phong đến, thậm chí đã làm kinh động đến vài vị cường giả Dĩ Thánh, tự mình đi ra tiếp đãi, có thể thấy được chút ít thân phận của Trần Phong.

Trần Phong đưa ra giao dịch cách điều chế, đối phương cũng là rất là vui vẻ, khi biết được cái cách điều chế này đối với gia tộc của mình cũng không trọng yếu, bọn hắn cũng đồng ý giao dịch, khiến cho Trần Phong thở phào một hơi nhẹ nhõm!

Sớm biết đơn giản như vậy, đoạt cái gì mà đoạt? Người xem một chút, như vậy không phải là sẽ thuận tiện hơn hay sao. Thế là, sau khi bàn bạc một số chỗ, giao dịch rất mau liền được tiến hành, chỉ có điều Trần Phong không ngờ được, vào thời điểm sắp giao dịch thành công, bỗng nhiên lại bị gián đoạn! Tộc trưởng của bọn họ xuất hiện, cự tuyệt lần giao dịch này.

"Vì cái gì?" Trần Phong không hiểu, giá cả mà hắn đưa ra, đã vượt qua giá thị trường gần như gấp đôi!

"Thật có lỗi." Tộc trưởng có chút xấu hổ nói: "Thủ hạ của ta có một chút lỗ mẫn, để ta giải thích một chút, bất quá, trước lúc này, ta muốn biết, ngài đại biểu cho mình hay là Hiệp hội chế tác Gen?"

"Nếu như đại biểu cho Hiệp hội chế tác Gen, chúng ta cần được chứng minh."

"Nếu như đại biểu cho ngài, chúng ta sẽ cự tuyệt."

"Chúng ta không cần tiền."

"Thời đại đang biến hóa, tiền tài đang bị giảm giá trị, cách điều chế Tru Thần mặc dù vô dụng, thế nhưng chúng ta cũng hy vọng có thể hối đoái được càng nhiều vật có giá trị hơn."

"Ngài có thể cung cấp cái gì?"

Có thể cung cấp cái gì? Trần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút, hẳn thế mà thật sự không cung cấp được cái gì. Tiền thì hẳn có, nhưng bây giờ đối phương không cần thì hẳn phải làm sao, hơn nữa, khiến cho Trần Phong cảm thấy nghi ngờ là, từ lúc nào mà một cái cách điều chế Tru Thần nhỏ, lại cần tộc trưởng nhúng tay? !

"Người muốn cái gì?" Trần Phong nhíu mày, thời gian của hắn có hạn, không hy vọng lãng phí ở chuyện trả giá vô vị này, cho dù đối phương lên giá ngay tại chỗ khiến cho hắn có một chút khó chịu, thế nhưng nếu như có thể thuận lợi giải quyết, hẳn cũng sẽ không so đo.

"Ta muốn ngài." Tộc trưởng lộ ra vẻ tươi cười đặc ý.

"Cái gì?" Trần Phong giật nảy cả mình.

"Xin đừng hiểu lầm." Tộc trưởng đến tận giờ phút này, mới đưa ra yêu cầu chân chính của mình.

"Hiện tại trọng yếu nhất là nhân tài."

"Chúng ta hi vọng ngài có thể gia nhập vào gia tộc của chúng ta."

"Ngài có khả năng tiếp tục ở Hiệp hội chế tác Gen, đồng thời trở thành một phần tử của gia tộc Dĩ Thánh chúng ta."

"Gia nhập vào các người?" Trần Phong xem như đã hiểu rõ.

Dĩ Thánh đây là muốn lên giá tại chỗ, nếu như là những người khác muốn, có khả năng đã sớm bán, cho dù tiền tài có bị giảm giá trị, thì đó cũng là vàng ròng bạc trắng! Thế nhưng Trần Phong lại là một chế tác sư vinh dự, so với tiền tài đều muốn trân quý hơn! Nếu như có thể đem Trần Phong thu nạp vào gia tộc...thực lực của Dĩ Thánh trong tương lai tuyệt đối sẽ tăng hơn nhiều!

"Đây là ý tứ của ai?" Trần Phong nhìn về phía bọn hắn.

"Ta." Tộc trưởng bình tĩnh nói ra.

"Chỉ là một cái cách điều chế, ngươi cảm thấy có thể hạn chế được ta?"
Trần Phong nhìn về phía gã, ánh mắt trở nên rất sắc bén.

"Không phải sao?" Tộc trưởng rất là bình tĩnh nói: "Tru Thần là cách điều chế rất quý giá, ở các đại gia tộc đều có, nhưng mà bởi vì tính đặc thù của nó, cho nên không có người hỏi thăm, trải qua một thời gian dài, gần như đã tuyệt chủng, chỉ có gia tộc bọn ta, vẫn như cũ bảo tồn hoàn mỹ không tổn hại, ở các địa phương khác sẽ không có."

"Ta có khả năng sẽ không cần nó." Trần Phong thản nhiên nói.

"Sẽ không." Tộc trưởng cười dài nói: "Tru Thần không giống với những cách điều chế khác, loại cách điều chế này có rất ít người cần, thế nhưng một khi cần, vậy đã nói rõ là nó thật sự hữu dụng! Có thể làm cho một người có thân phận như ngài, cố ý chạy tới nơi này, đã nói rõ sự quan trọng của cái cách điều chế này đối với ngài!"

"Ta suy đoán, có lẽ là do đồng bạn của ngài muốn sử dụng? Hoặc là, ngài đang muốn đột phá bình cảnh chế tác đại sư cho nên cần cái này?" Tộc trưởng bình tĩnh nói.

Gã hết sức thông minh, liếc mắt liền nhìn ra nhu cầu bức thiết của Trần Phong đối với cách điều chế Tru Thần. Gã hiểu rõ Tru Thần, loại cách điều chế đặc thù này, một khi cần, nói rõ rằng những năng lực của đối phương, đều vô cùng phù hợp với cái năng lực này!

Ở dưới loại tình huống này, đối phương sẽ buông tha hay sao? Đây là cơ duyên của Dã Thánh bọn hắn, một cơ hội tuyệt diệu! Trần Phong ——chắc chắn sẽ mắc câu!

"Được thôi." Trần Phong buông tay, mặc dù vị tộc trưởng này nói cũng không quá đúng như tình huống của hắn, thế nhưng hắn xác thực lại rất cần cái cách điều chế này.

"Như vậy, trở thành một phần tử của gia tộc các người, thì phải làm cái gì."
Trần Phong hỏi.

"Mỗi tháng cung cấp cho chúng ta thuốc thử gen cần chế tác, chúng ta biết trình độ chế tác của ngài, tuyệt đối có thể thỏa mãn được nhu cầu của chúng ta." Tộc trưởng hết sức khiêm tốn nói.

Trần Phong: "..."

Cung cấp thuốc thử gen cho một cái gia tộc lớn như vậy? Đây là muốn hấn cho tới già, đều phải làm cu li cho cái gia tộc này! Vị tộc trưởng này, đang muốn chân chính trói hấn ở nơi này!

"Mặc dù bận rộn một chút, thế nhưng chúng ta có thể cung cấp đãi ngộ tốt hơn!" Tộc trưởng rất là tự tin nói.

Gã nhận biết rất nhiều chế tác sư, tuyệt đại đa số chế tác sư đều rất cố chấp, bọn hấn vì mục đích của mình, mà cam nguyện trả giá rất nhiều thứ, vì trở nên mạnh hơn, vì đột phá! Gen chế tác sư, nói theo một ý nghĩa nào đó, cùng với nhà khoa học nghiên cứu khoa học kỹ thuật là cùng một loại sinh vật!

Vô luận Tru Thần có hiệu quả thấp cỡ nào, vô luận làm cho người ta xem thường cỡ nào, thì đối với một gen chế tác sư như Trần Phong thì nó lại rất trọng yếu, loại kia...gần như là cách điều chế cổ đại đã tuyệt chủng! Nếu như ngay cả một chế tác sư vinh dự như Trần Phong cũng cần, vậy nhất định là nó sẽ có giá trị liên thành! ! !

"Vậy nếu như ta không đồng ý thì sao?" Trần Phong nhíu nhíu mày.

"Vậy thì cái cách điều chế quý giá này, chỉ sợ sẽ bỏ lỡ cơ hội với ngài." Tộc trưởng thở dài.

"Ta nhớ được gia tộc các người đã ký hợp đồng với một công ty lớn, có thể ngẫu nhiên lựa chọn một cách điều chế, cái cách điều chế này, dường như là cũng ở bên trong." Trần Phong nhìn vào sổ liệu mới lấy được.

"Đúng thế." Tộc trưởng khẽ gật đầu: "Cho nên vừa rồi ta đã xé bỏ hợp đồng, chúng ta nguyện ý bồi thường phí vi phạm hợp đồng."

"Thật đúng là giọt nước không lọt a." Trần Phong nhin không được cười lên.

"Vì đạt được ngài, đều đáng giá." Tộc trưởng trầm giọng nói ra.

Trần Phong cười cười, ánh mắt trở nên lạnh lùng, vị tộc trưởng này đích thật là một người thông minh, gã vền vẹn chỉ từ nhu cầu của Trần Phong, liền đoán ra được một bộ phận lớn, cũng làm xong hết thấy những thứ có thể lợi dụng.

Dương mưu

"Xem ra ta không nên tự mình tới." Trần Phong tự giễu cười cười.

Nếu như để chuyện này cho người khác xử lý, có lẽ sẽ tốt hơn một chút, hẳn bởi vì thời gian gấp gáp lỗ mãng đi tới, ngược lại còn gây ra nhiều sự phiền phức.

"Ta biết ngài có khả năng không cao hứng, cho nên, ta sẽ tự giới thiệu mình một chút, ta mặc dù là tộc trưởng Dĩ Thánh, thế nhưng ta lại có quan hệ mật thiết với Gen Công Hội, rất nhiều tộc nhân cũng đều là một phần tử của Gen Công Hội hoặc là Hiệp hội chế tác Gen, đối với ngài rất là kính ngưỡng, chúng ta đối với bản địa Hải Mộc Thành, cũng có cống hiến rất lớn." Tộc trưởng bình tĩnh nhìn Trần Phong.

"Người uy hiếp ta?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang.

"Không." Tộc trưởng cười cười: "Ta chỉ sợ ngài ở dưới cơn nóng giận giết chết ta, dù sao... ngài mặc dù chỉ mới đạt tới cấp B, thế nhưng lời đồn liên quan tới ngài cũng không ít."

Cái tên Trần Phong truyền kỳ này, bọn hắn thế nhưng đã nghe qua không ít! Chém giết cấp A? Người khác có lẽ không làm được, nhưng Trần Phong lại có thể! Mặc dù hắn chỉ có cấp B, thế nhưng vĩnh viễn không nên xem thường một chế tác đại sư!

Tộc trưởng đã xem thấu điểm này, cho nên mới trực tiếp thẳng thắn nói lập trường của gã cho Trần Phong, gã cũng chưa hề làm trái luật, Trần Phong cũng không thể động đến gã!

Cái thế giới này không phải đơn giản chỉ là trắng và đen, vị tộc trưởng này cũng không phải là người xấu, người ta chỉ cự tuyệt giao dịch với người, chỉ như thế mà thôi, mặc dù người rất khó chịu, thế nhưng người cũng không có bất kỳ một biện pháp nào.

Hoặc là gia nhập bọn hần! Hoặc là rời đi. Hoặc là...Trừ phi Trần Phong thật sự dám xử lý cả một cái gia tộc chưa từng làm ra chuyện trái pháp luật gì! Sau đó bị người trong thiên hạ chỉ trích, bị Gen Công Hội truy sát!

Thủ đoạn của vị tộc trưởng này không tầm thường, rất là đáng sợ! Ở thời đại sắp hỗn loạn, loại người này hoàn toàn có thể sống sót được rất lâu.

Thế nhưng...gã đã chọn cho Trần Phong không cao hứng, Trần Phong có rất nhiều việc phải làm, căn bản không có thời gian trở thành một phần tử của gia tộc Dĩ Thánh, hần cũng không phải là loại Chế tác đại sư cuồng nhiệt kia! Càng không phải là người dễ bị uy hiếp!

"Các người thật sự có quyền làm như thế." Trần Phong chỉ lạnh nhạt lườm gã, nói: "Thế nhưng, các người dường như đã quên, ta càng có nhiều quyền hạn hơn."

Tại gia tộc Dĩ Thánh, Trần Phong vừa rời đi.

"Tộc trưởng."

"Chúng ta làm như thế có phải là không tốt lắm..."

Có người vẫn tương đối lo lắng.

Dù sao thì Trần Phong cũng là chế tác sư vinh dự, coi như không lấy lòng, cũng không cần thiết phải đắc tội a? Cứ như vậy đem Trần Phong đuổi đi, hơn nữa những lời nói kia của Trần Phong...khiến cho cho trong lòng của bọn hần bao phủ một tầng sợ hãi.

"Lo lắng cái gì." Tộc trưởng lắc đầu: "Hiện tại hần uy hiếp chúng ta, chỉ là vì muốn chúng ta thỏa hiệp mà thôi. Trần Phong làm như thế, ta ngược lại càng thêm yên tâm, hần nếu như ngay cả loại lời này cũng nói ta, nói rõ hần đã thật sự cần cái cách điều chế gen này! Dù sao hần cũng chỉ là chế tác sư vinh dự của Hiệp hội chế tác Gen mà thôi, sợ cái gì?"

Đám người lúc này mới cảm thấy yên tâm, đúng thế, có đôi khi đối phó với quân tử còn dễ hơn tiểu nhân nhiều! Trần Phong đúng là có thanh danh lớn,

uy vọng cao, nhưng bằng vào loại thân phận này, đã chú định hẳn không có khả năng làm ra những sự kiện ngổn ngang như giết người phóng hỏa kia!

Ừm...chế tác sự vinh dự giết người phóng hỏa để đoạt cách điều chế? Gen Công Hội nhất định sẽ nhúng tay, Hiệp hội chế tác Gen cũng sẽ không tùy ý để cho hẳn làm loạn!

"Ta hiểu rất rõ chấp niệm của những chế tác sư này." Ánh mắt của tộc trưởng trở nên thâm thúy: "Chỉ cần hẳn có chấp niệm đối với cái cách điều chế này, hẳn nhất định sẽ thỏa hiệp! Đây chính là cơ duyên của gia tộc chúng ta! Ta sẽ không chơi trò âm mưu, chỉ sử dụng dương mưu!"

Đám người lúc này mới bừng tỉnh, không hổ là tộc trưởng đại nhân! Bọn hẳn mới nhìn được một chút, tộc trưởng đại nhân đã nhìn được rất xa!

Dương mưu...quả nhiên là thủ đoạn so với âm mưu còn cao cấp hơn! Đám người cảm thấy bội phục không thôi.

Chỉ có điều là đám người đang nhảy cẫng lên như bọn hẳn không biết, giờ khắc này ở trong mắt của Trần Phong, bọn hẳn chỉ là một đám đồ đàn.

Dương mưu? Đám người kia đã suy nghĩ quá nhiều rồi...

"Xem ra chủ nhân của những gia tộc này, ngồi ở vị trí này quá lâu, đã quen với cái thói đối với bất cứ một chuyện gì cũng muốn tính kế." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi.

Rõ ràng là một sự kiện thật tốt, tại sao phải làm như thế?

"Ngài muốn làm gì?" Linh đã bắt đầu tính toán ra thực lực của gia tộc Dã Thánh.

Dựa theo tính cách của Trần Phong, hẳn là không thể thiếu một trận đại chiến, coi như Trần Phong không có cách nào đối phó với cường giả cấp A, thế nhưng hẳn cũng có rất nhiều thủ đoạn có thể khiến cho gia tộc Dã Thánh diệt tộc!

"Không cần phải bạo lực như vậy." Trần Phong nhìn Linh một cái, nói: "Ta giống như là loại người phóng hỏa giết người kia hay sao?"

Linh liền ngốc trệ: "..."

Chẳng lẽ không phải sao? Giao dịch vẫn là do nó đề nghị cho Trần Phong cơ mà? Vị chủ nhân này của nó, dường như ý nghĩ đầu tiên chính là muốn cướp đoạt đây? !

"Ồ trước mặt đại kiếp sắp tới, tại sao lại phải tạo ra sát nghiệp." Trần Phong lắc đầu.

Linh chỉ yên lặng nhìn chủ nhân của mình.

"Ta ngẫm lại, ừm...giá cả mà chúng ta đưa ra trước đó, giống như là đã rất cao a?" Trần Phong đột nhiên hỏi, trong khoảng thời gian này hắn đã kiếm được không ít tiền từ cửa hàng gen.

"Đúng." Linh gật gật đầu: "Căn cứ theo số liệu thị trường, cho dù là cách điều chế cổ đại nóng bỏng nhất, cũng chỉ có giá tiền chừng đó, giá cả mà ngài đưa ra, đã vượt qua giả cả tiêu chuẩn."

Vì mau sớm hoàn thành giao dịch, Trần Phong thế nhưng đã bỏ hết tiền vốn.

"Ừm, rất tốt." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Gia tộc Dã Thánh không muốn, nhưng sẽ có người muốn."

"Dương mưu? Ta sẽ cho hắn biết cái gì gọi là dương mưu." Trần Phong cười lạnh.

Rất nhanh, Trần Phong dùng danh nghĩa cá nhân ban bố một cái tin tức.

"Bản nhân đã sắp đột phá Chế tác đại sư, cần một phần cách điều chế thuốc thử dung hợp gen 《Tru Thần》, giao dịch cùng với gia tộc Dã Thánh không có kết quả, bởi vậy, đặc biệt tìm kiếm cách điều chế 《Tru Thần》 do các đại gia tộc lưu lại, thù lao là..."

Oanh! Toàn cầu oanh động!

Mặc dù thực lực của Trần Phong bây giờ cũng không quá cao, thế nhưng bằng vào các loại thân phận đặc thù, chế tác đại sư, chế tác sư vinh dự, lại thêm danh khí siêu cao của bản thân, ở dưới tác động của Quang sáng may mắn, lời mà hắn nói đủ dẫn tới sự chú ý của vô số người! Huống chi, còn có phí thù lao kinh người!

"Hắn lại muốn đột phá Chế tác đại sư rồi?"

"Trời ạ, Chế tác đại sư ở cái tuổi này!"

"Phá kỷ lục!"

"Phần thù lao này có chút kinh người a! Dùng thù lao nhiều như vậy để đổi một cách điều chế Tru Thần vô dụng, gia tộc Dĩ Thánh thế mà không đồng ý..."

"Không rõ ràng lắm."

Tức điên

"Chắc hẳn là cách điều chế Tru Thần có nhiều nơi có chứ?"

"Ai biết được, thế nhưng nếu như chỉ là bản độc nhất, gia tộc Dĩ Thánh sẽ gặp phải phiền toái."

"Vì cái gì?"

"Ha ha ha, còn có thể vì sao sao?"

Vô số người cười lạnh.

Mà khi tộc trưởng của gia tộc Dĩ Thánh biết chuyện này, càng cảm thấy cả người ớn lạnh.

"Tên điên! Cái tên điên này!" Tộc trưởng tức đến nổi phôi chửi ầm lên, gã căn bản không nghĩ tới, đường đường là chế tác sư vinh dự, thế mà lại làm loại chuyện này! Đây không phải đem hết thầy sát thủ, đạo chích ở khắp thiên hạ dẫn về gia tộc của gã hay sao?

"Ta muốn đi tố cáo hắn! Ta muốn Gen Công Hội bắt hắn!" Tộc trưởng tức giận nói.

"Thế nhưng mà..." Thủ hạ yếu ớt nói: "Người ta chỉ muốn dùng giá cao để mua mà thôi."

"..."

Tộc trưởng liền cảm thấy thất lạc, đây mới là chỗ khiến cho gã nén giận nhất. Nếu như Trần Phong thật sự tuyên bố nhiệm vụ ám sát gì đó, thuê sát thủ ra tay, gã nhất định sẽ có thể điều tra ra, cái thế giới này vốn cũng không có bức tường nào là không lọt gió. Thế nhưng con hàng này, căn bản là đường hoàng thu mua, hơn nữa còn không biết xấu hổ đưa ra tin tức không giao dịch thành công với gia tộc của gã!

Đây không phải nói cho khắp thiên hạ, gia tộc Dĩ Thánh bọn hần có một phần hay sao? Đây là muốn đề cho đạo chích đến gia tộc của gã cướp đoạt hay sao?

Đúng thế, Trần Phong không có động thủ, thế nhưng hần lại sử dụng loại phương thức này, chặt đứt đường sống của gia tộc Dĩ Thánh!

Gia tộc của gã rất mạnh, ừm...5 cường giả cấp A, ở bản địa gần như là có khả năng quét ngang! Thế nhưng so sánh cùng với sát thủ và đạo chích trong khắp thiên hạ, coi như đối phương cũng chỉ là cấp A, bọn hần có thể phòng ngự hay sao? Mà những người này cũng không có đủ loại cổ kỹ giống như Trần Phong, đối phương ra tay ngoan độc, giết cả nhà cũng đều là chuyện bình thường!

Tộc trưởng chỉ tưởng tượng thôi đã có một chút run rẩy, gã hiện tại vô cùng hối hận, gã rút cuộc đã suy nghĩ như thế nào, mà lại muốn uy hiếp Trần Phong? !

"Tộc trưởng." Thủ hạ đều tro mắt nhìn gã.

"Có lẽ, sự tình sẽ không bi quan như chúng ta nghĩ đâu?" tộc trưởng vẫn còn ôm lấy một tia huyền tưởng.

Nhưng mà, sau một tiếng, gã liền biết cái gì gọi là hiện thực.

"Tộc trưởng, hệ thống theo dõi đã hỏng!"

"Tộc trưởng, kho số liệu xuất hiện dấu vết phục chế, rất có thể đối phương đã copy tư liệu của chúng ta."

"Tộc trưởng, phòng ngủ của phu nhân ngài xuất hiện camera giám sát..."

"Tộc trưởng, có rất nhiều cường giả đang mua vé đi tới Hải Mộc Thành."

"Tộc trưởng, chúng ta đã bị mất đi 6 con gà."

...

"Cút!" Tộc trưởng quát to một tiếng, kém chút nữa không tức điên, mất đi 6 con gà cũng phải báo cáo?

"Ta chỉ làm theo mệnh lệnh "Cho dù có một cọng cỏ lay động" cũng phải báo cáo." Thủ hạ hết sức ủy khuất nói: "Mấy con gà kia là những con gà mà ngài thích ăn nhất, vô luận là chất thịt hay là hình dạng đều là tốt nhất."

"Hít hà!" Tộc trưởng hít vào một hơi thật sâu, khiến cho mình trở nên tỉnh táo lại nói: "Ta biết rồi, còn có chuyện gì khác muốn báo cáo hay không?"

"Ở dưới mặt đất của gia tộc chúng ta xuất hiện đường hầm." Thủ hạ nói ra.

"Cái gì?" Ánh mắt của tộc trưởng đột nhiên trợn to: "Đường hầm dưới lòng đất? "

"Đúng thế." Thủ hạ cười khỏ nói: "Người chúng ta cũng đã bắt được, là lão quản gia đã về hưu của chúng ta, nghe nói sau khi hắn nghe thấy sự kiện này, dự định đào một cái đường hầm tiến vào, trộm đi cách điều chế Tru Thần."

" ... "

Toàn thân của tộc trưởng phát run.

"Có tra được cái gì không?" Tộc trưởng cảm giác được một hồi vô lực.

"Ây, căn cứ theo manh mối mà chúng ta điều tra được, người bình thường căn bản không có khả năng đào đường hầm tiến vào gia tộc Dã Thánh của chúng ta, trừ phi là người thiết kế kiến trúc cho gia tộc chúng ta!" Thủ hạ cũng rất là bất đắc dĩ nói.

"Tức chết ta rồi!" Tộc trưởng có cảm giác muốn hôn mê.

Năm đó toàn bộ gia tộc Dã Thánh, đúng là có lão quản gia tham dự thiết kế, ngay cả lão quản gia đã về hưu mấy năm cũng cảm thấy động tâm, những người khác thì càng không cần phải nói! Không có cách nào, thù lao mà Trần Phong đưa ra, thực sự quá kinh người!

Mà cách điều chế Tru Thần lại quá không đáng giá! Nếu không phải Trần Phong cần, cái cách điều chế này cũng không sánh nổi với cách điều chế 3 tinh!

"Các người làm sao lại phát hiện ra hần." Tộc trưởng hỏi.

Nếu như thật sự là do lão quản gia tìm người đào đường hầm mà nói, hần phải tránh đi các vị trí có người canh giữ mới đúng! Những bảo an bình thường này, làm thế nào để phát hiện ra?

Thủ hạ liền trầm mặc.

"Nói." Tộc trưởng nhảy bèn phát hiện ra có chuyện ẩn giấu ở bên trong.

"Là như vậy." Thủ hạ dừng một chút, thận trọng nói ra: "Kế hoạch của lão quản gia là không sai, thế nhưng vào thời điểm hần đang đào hầm, không biết ở nơi đó có một cái đường hầm khác, cho nên xuất hiện sự sụp đổ trên một phạm vi lớn, dẫn tới chú ý của chúng ta, mới thành công bắt được hần!"

"Đã có một cái đường hầm khác?" Tộc trưởng kinh sợ hỏi: "Là ai đào cái đường hầm này, thông đến chỗ nào?"

Gia tộc của gã từ lúc nào đã bị địch nhân thâm thấu đến trình độ này? Chẳng lẽ là do các gia tộc ở sát vách? Dự định ra tay với bọn gã.

"Ài." Thủ hạ sửng sốt một chút nói: "Thông... thông đến vách ngăn tủ quần áo của phu nhân ngài."

? ? ? Tộc trưởng lộ ra vẻ mặt phát mộng, thông đến vách ngăn tủ quần áo của phu nhân gã? Gã làm sao lại không biết?

Chờ một chút, vì sao lại thông đến tủ quần áo của phu nhân gã? Tộc trưởng bỗng nhiên cảm giác được chuyện này có một chút mùi vị khác thường, hơn nữa thủ hạ nói đến đây liền im miệng không nói gì nữa, không khí liền trở nên có một chút xấu hổ.

Tộc trưởng yên lặng rất lâu.

"Ài." Một tiếng thở dài kéo dài.

"Ta đã sai rồi hay sao?" Tộc trưởng không nghĩ tới, giao phong cùng với Trần Phong, thế mà lại xuất hiện cái kết quả này! Tên gia hỏa vốn chỉ là "Thiên tài tuổi nhỏ" này, bởi vì chế tác gen nên mới nổi tiếng, lại có được loại thủ đoạn kinh khủng này!

"Có lẽ...ta nên thoái vị." Tộc trưởng thở dài, có lẽ gã đã già thật rồi, đã không theo kịp cái thời đại này.

"Liên hệ với Trần Phong đi." Tộc trưởng bỗng nhiên nói: "Cách điều chế Tru Thần, bán cho hắn."

Ánh mắt nhìn ra bên ngoài cửa sổ, gã thấy chồi non phá đất mà ra, chồi non mới ra đời có màu xanh mơn mơn, mang đến sức sống tràn trề, dường như biểu thị cho một cuộc sống rực rỡ mới.

"Đúng thế." Thủ hạ gật gật đầu, hắn theo ánh mắt của tộc trưởng nhìn vào bùn đất, bởi vì mưa đen không ngừng rơi xuống, hết thấy thực vật đều đã sắp chết sạch, còn cái gì mà nhìn.

Ban đêm hôm ấy, Trần Phong một lần nữa xuất hiện tại gia tộc Dã Thánh. Chỉ có điều là không giống nhau cùng với lần trước, thời điểm mà Trần Phong xuất hiện, lại được gia tộc Dã Thánh tiếp đón rất nồng nhiệt.

"Thật xin lỗi." Tộc trưởng Dã Thánh hết sức cung kính nói xin lỗi.

Gã cũng rất quả quyết, trước mắt nếu đã thất bại, cũng thừa nhận hết sức quả quyết, minh bạch rõ ràng, tuyệt đối không làm cho sự tình dây dưa dài dòng.

Phòng ngự tuyệt đối

"Đây là cách điều chế Tru Thần, chúng ta sẽ bán cho ngài." Tộc trưởng biểu hiện ra thành ý lớn nhất.

"Ồ?" Trần Phong chỉ nghiêng ngẫm cười nói: "Thế nhưng hiện tại ta lại không cần a."

"Hả?" Tất cả mọi người trong gia tộc Dã Thánh lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Không...không cần? Tộc trưởng kém chút nữa đã khóc lên tại chỗ, đại ca, đừng chơi như vậy có được hay không?

"Chúng ta có thể giảm giá cả xuống." Tộc trưởng đau lòng nói ra.

"Ồ?" Trần Phong nhìn gã.

"Một nửa giá." Tộc trưởng cắn răng nói.

Trần Phong vẫn bình tĩnh nhìn gã.

"Một phần năm?" Tộc trưởng đau lòng.

Trần Phong vẫn như cũ rất là bình tĩnh.

"Một phần mười?" Tộc trưởng sắp khóc.

Ánh mắt của Trần Phong giống như là không thấy gã vậy.

"..."

Tộc trưởng gần như sụp đổ, rốt cục cắn răng nói: "Hiệp hội chế tác Gen luôn luôn có quan hệ tốt đẹp với gia tộc chúng ta, nếu như thế, chúng ta dứt khoát tặng cho ngài!"

"Tộc trưởng." Sắc mặt của mọi người gia tộc Dã Thánh liền đại biến.

Đưa tặng? Giá cả mà Trần Phong đưa ra, cho dù là một phần mười cũng không ít a!

"Đưa tặng?" Trần Phong ngạc nhiên nhìn gã hỏi: "Không hồi hận đó chứ?"

"Không hồi hận." Tộc trưởng lộ ra vẻ mặt khó coi.

Chuyện này...đám người gia tộc Dĩ Thánh đưa mắt nhìn nhau, vị tộc trưởng này làm việc thật sự là gòn gàng đến mức làm cho người ta giận sôi, ngay từ đầu quả quyết tính toán Trần Phong như vậy, hiện tại càng quả quyết đầu hàng, còn kém không đem cả gia tộc dâng ra luôn!

"Người hết sức thông minh." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn gã.

Tộc trưởng lau lau mồ hôi lạnh trên trán.

"Bất quá, giao dịch như vậy đối với các người là không công bằng." Trần Phong bỗng nhiên đưa ra công đạo.

"Công bằng! Tuyệt đối công bằng!" Tộc trưởng vội vã nói: "Có thể được ngài nhìn trúng, vì nhân loại làm cống hiến, chính là công bằng lớn nhất."

"Thật sao? Trần Phong cười híp mắt nhìn gã.

"Tuyệt đối." Tộc trưởng chỉ kém một chút không thể thốt tại chỗ.

"Được thôi." Trần Phong cười: "Yên tâm, giá cả giao dịch vẫn là như ban đầu, ta cũng không quen lấy không đồ của người khác, nhưng ta có một chuyện cần người hỗ trợ."

"Ngài cứ nói." Tộc trưởng hồi đáp.

"Ta nghe nói, ngươi là gen chiến sĩ cấp A, nắm giữ một con át chủ bài rất mạnh mẽ?" Trần Phong hiếu kỳ hỏi.

Đây là tư liệu mà Linh phân tích ra được.

"Đúng vậy." Tộc trưởng gật đầu.

"Phòng ngự tuyệt đối?" Trần Phong cười khanh khách hỏi.

" Đúng vậy." Tộc trưởng lau lau mồ hôi lạnh.

Những người còn lại cũng cảm thấy lạnh cả người! Quả nhiên, nội tình của gia tộc Dĩ Thánh đều đã bị nhìn thấu! Cái tên Trần Phong này, mặt ngoài là một chế tác sư vinh dự, thế nhưng thực chất lại là một kẻ điên! Nếu như không chuẩn bị ra tay đối với gia tộc của bọn hắn, tại sao lại đi tra những thứ này để làm gì? !

Tên gia hỏa này...bọn hắn hiện tại cảm thấy tộc trưởng quả quyết đầu hàng là quá anh minh. Phòng ngự tuyệt đối, là một con át chủ bài mạnh mẽ của tộc trưởng gia tộc Dĩ Thánh, không giống như những năng lực độc lập hay là các kỹ xảo khác, đây là một bí kỹ dung hợp 6 tinh mạnh mẽ!

Tên: Phòng ngự tuyệt đối

Hiệu quả: Phòng ngự tuyệt đối một lần công kích.

Làm lạnh: Một ngày.

Đây là một bí kỹ dung hợp cường hãn đến mức gần như có thể gọi là BUG.

Bởi vì phòng ngự tuyệt đối một lần công kích, thế mà thật sự chống đỡ được mọi loại công kích, thậm chí, coi như là một kích toàn lực của cường giả cấp A đỉnh phong, cũng có thể chống đỡ được! Vô luận mạnh cỡ nào! Vô luận lực sát thương là bao nhiêu!

Phòng ngự tuyệt đối đều có thể tuyệt đối ngăn cản một lần công kích, đây là một bí kỹ dung hợp gần như là thần kỹ!

Đương nhiên, ở trên cái thế giới này cũng không có năng lực vô địch không có thiếu sót, năng lực cường đại như vậy, cũng có một khuyết điểm trí mạng, chính là chỉ có thể phòng ngự một lần, nếu như công kích lần thứ

hai...hoặc là công kích ngắt quãng, ừm...nó chỉ có thể phòng ngự được đòn tấn công đầu tiên.

Cho nên, đối mặt với năng lực công kích hai lần hoặc là hai con át chủ bài, hiệu quả của phòng ngự tuyệt đối chỉ có thể coi là bình thường, mấy lần tộc trưởng bị thương nặng, cũng chính là vì như thế. Cái thần kỹ này, chung quy là vẫn có sơ hở.

"Ngài muốn làm gì?" Tộc trưởng thận trọng hỏi.

"Ta có một loại năng lực, vừa học xong." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta muốn thử xem uy lực của nó mạnh cỡ nào, thế nhưng lại sợ làm tổn thương đến người khác, cho nên nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có người là thích hợp nhất."

"Hả?" Tộc trưởng lộ ra vẻ mặt phát mộng hỏi: "Ngài muốn ta làm bia ngắm?"

"Xem là như thế đi." Trần Phong suy nghĩ một thoáng: "Chỉ cần thử xem nó có uy lực mạnh cỡ nào là được rồi, cũng không làm thương tổn người, phòng ngự tuyệt đối của người, không phải là có thể vô điều kiện ngăn cản một lần công kích hay sao?"

"Chỉ là như vậy thôi sao?" Tộc trưởng ngược lại nhẹ nhàng thở ra một hơi, nói: "Ta đồng ý."

Trần Phong khẽ gật đầu: "Năng lực này của ta cũng không có tật xấu gì, chỉ là thời gian phóng thích hơi dài một chút, người cần phải chuẩn bị sẵn sàng, đương nhiên, ta cũng sẽ cho người đầy đủ thời gian để chuẩn bị phòng ngự tuyệt đối."

"Không có vấn đề." Tộc trưởng gật đầu.

Thế là, một cuộc giao dịch đặc thù cứ như vậy thành công, Trần Phong đạt được cách điều chế Tru Thần, sau khi được Linh xác định không phải là giả, liền huỷ bỏ thông cáo của mình, đồng thời biểu thị là đã giao dịch thành công với gia tộc Dã Thánh! Cách điều chế đã tới tay! Bởi vậy, gia tộc Dã

Thánh và cách điều chế đã hết giá trị, tự nhiên không còn người nào ra tay nữa.

Mà Trần Phong vẫn như cũ trả tiền mua bán cho gia tộc Dĩ Thánh, đương nhiên, có một điều kiện, đó là tộc trưởng phải thừa nhận một lần công kích của Trần Phong, chuyện này nhìn qua giống như là một sự tình rất đơn giản.

Chỉ có điều là cho dù Trần Phong đã báo trước, tộc trưởng y nguyên vẫn không nghĩ tới, thời gian Trần Phong thi triển cái kỹ năng này, thế mà dài đến loại tình trạng này! ! !

Tại Dĩ Thánh gia tộc, một đám người đang vây xem ở chung quanh.

Ở giữa nhất, Trần Phong cùng với vị tộc trưởng kia, hai người đối mặt với nhau, tộc nhân nhàm chán đứng ở chung quanh, thậm chí đã bắt đầu lấy hạt dưa ra gặm.

"Bao lâu rồi?"

"Chắc là một tiếng rồi."

"Cái này là năng lực quái quỷ gì?"

"Chẳng lẽ là một loại pháp thuật nào đó?"

"Pháp thuật nhà ai ngâm xương trong thời gian một giờ?"

"..."

Một đám quần chúng ăn dưa bắt đầu nhàm chán nói nhảm.

Tộc trưởng cũng rất buồn bực ngán ngẫm, gã một mực chuẩn bị phóng thích phòng ngự tuyệt đối, thế nhưng không nghĩ đến, Trần Phong đứng nguyên một giờ, thế mà còn chưa làm ra động tĩnh gì.

"Còn cần bao lâu?" Tộc trưởng thở dài.

"Không biết." Trần Phong cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Phóng thích U Minh Chi Nhãn, thời gian chuẩn bị càng dài, uy lực càng lớn! Đương nhiên, uy lực tất nhiên là cũng có cực hạn, Trần Phong chính là đang muốn tìm kiếm cái cực hạn này! Hắn muốn phóng thích, chính là công kích mạnh nhất cực hạn!

Sau đó, chờ đến thời điểm thả ra Tru Thần, tự nhiên có khả năng lựa chọn lần công kích này, khiến cho uy lực của Tru Thần bùng nổ đến một trình độ mạnh mẽ mà chính hắn cũng không thể tưởng tượng nổi!

Uy năng kinh khủng

Đây mới là chính là con át chủ bài lớn nhất của Trần Phong! Cho nên...phóng thích U Minh Chi Nhân, cực kỳ trọng yếu, hẳn nhất định phải tìm tòi cực hạn của U Minh Chi Nhân, nhìn một chút nó có thể mạnh đến trình độ nào!

Thế là, lại thêm một tiếng nữa, Trần Phong vẫn y nguyên đối mặt cùng với tộc trưởng Dĩ Thánh, sau hai giờ, hai người vẫn y nguyên nhìn nhau.

...

Một đám quần chúng ăn dưa ngáp dài ngáp ngắn chuẩn bị đi ngủ.

"Sắp xong chưa?" Tộc trưởng thở dài thật sâu, hiện tại gã cảm thấy tên Trần Phong này không phải là một kẻ đàn đay chứ.

"Còn chưa tới." Trần Phong cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

"Khi nào ngài làm xong rồi nói cho ta biết?" Tộc trưởng đã muốn đi làm công chuyện khác.

"Tốt, ngươi cứ đi đi." Trần Phong thở dài nói: "Đến lúc đó nếu như ngươi không tiếp đạo công kích này, đoán chừng toàn bộ gia tộc Dĩ Thánh của các ngươi có thể sẽ bị huỷ diệt, huống chi, ngươi không ở trong tầm mắt của ta, ta cũng ra không được."

"Vậy chừng nào ngài ra thì nói cho ta biết."

"Được."

Tộc trưởng: "..."

Vì sao đoạn đối thoại này nghe có chút là lạ?

Thời gian, vẫn như cũ dài đằng dặc và yên tĩnh.

Sau hai giờ, tộc trưởng Dĩ Thánh đã hạ lệnh cho thủ hạ chở Tivi tới, bắt đầu xem Tivi.

Ba giờ sau, tộc trưởng Dĩ Thánh đã hạ lệnh cho thủ hạ chuyển giường tới, trực tiếp nằm ngủ.

...

Ngày kế tiếp, ngay vào thời điểm tộc trưởng Dĩ Thánh đang nhàm chán, kém chút nữa là bảo thủ hạ đem máy chơi game tới, Trần Phong cuối cùng cũng mở miệng: "Giống như đã không sai biệt lắm."

Đến rồi! Tâm thần của tộc trưởng Dĩ Thánh liền khẽ động.

Rốt cuộc đã đến! Đòn công kích siêu cấp mà Trần Phong ấp ủ trọn vẹn một ngày!

Xoạt! Sắc mặt của gã trở nên ngưng trọng, Trần Phong mặc dù chỉ có cấp B, thế nhưng thực lực kinh khủng của hắn thì ai cũng biết, lần này ấp ủ trọn vẹn một ngày, đòn công kích đánh ra sẽ không đơn giản.

Phòng ngự tuyệt đối! Khởi động! Ánh sáng lưu chuyển trước mặt của tộc trưởng Dĩ Thánh.

"Đến rồi!" Trần Phong cảm giác được mình đã đến cực hạn, cỗ lực lượng cường đại ở trong trong người, lực lượng tích súc không biết bao nhiêu lâu, rốt cục cũng không có cách nào không chế!

"Đến rồi!" Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Oanh! Hào quang kinh khủng rốt cục cũng bắn ra.

Hư không rung động, bầu trời u ám trong phút chốc liền biến thành màu trắng, toàn bộ Hải Mộc Thành đều rung động, có vô số ánh mắt nhìn về phương hướng gia tộc Dĩ Thánh, uy năng khủng bố như thế, là do vị cường giả cấp A đỉnh phong nào đang ra tay? Hoặc là...cường giả siêu cấp A? !

Vào giờ khắc này, gia tộc Dĩ Thánh đang được vạn người chú mục!

Mà vào giờ khắc này, đối diện Trần Phong, tộc trưởng Dĩ Thánh rốt cuộc cũng đã minh bạch vì sao Trần Phong lại ngưng tụ cỗ lực lượng này lâu như vậy, bởi vì cỗ lực lượng này quả thực là quá mức kinh khủng! Vèn vèn chỉ trong nháy mắt, vèn vèn chỉ là khí tức của cỗ lực lượng kia, cơ hồ đã khiến cho gã sục đồ.

Cỗ lực lượng này thực sự là quá kinh khủng! Gã thấy rất rõ ràng, cỗ ánh sáng màu xanh đã sắp ập vào mặt mũi của gã, nếu không phải đã mở ra phòng ngự tuyệt đối, gã khẳng định sẽ xoay người rời đi, nhưng mà bằng vào tốc độ cỡ này thì cũng trốn không thoát.

Thậm chí, đây là lần thứ nhất gã hoài nghi, phòng ngự tuyệt đối, thật sự có thể ngăn chặn được công kích có cấp bậc cỡ này? Gã không biết.

Oanh! Uy năng của U Minh Chi Nhãn rốt cuộc cũng va chạm cùng với phòng ngự tuyệt đối, uy năng kinh khủng bao phủ, gần như xé rách bầu trời, bầu trời bị mây đen che lấp, cơn mưa màu đen không ngừng rơi xuống, bị kéo ra một mảnh trời trong treo!

"Thật là khủng khiếp!" Đám người gần như nghẹn ngào.

Nguyên lai...đây chính là lực lượng mạnh nhất của Trần Phong? ! Cho dù muốn phóng thích cỗ lực lượng này, cần trọn vẹn một ngày thời gian, thế nhưng, nếu như Trần Phong không hướng về phía tộc trưởng, mà hướng về phía những người khác thì sao? Chỉ tưởng tượng thôi đã khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi!

Làm sao để phòng ngự? Làm sao để phản kích? ! Công kích như vậy, uy năng như vậy, nếu như đánh vào trên người...mọi người cảm thấy hoảng sợ, lực lượng của Trần Phong quá mức mạnh mẽ, khiến cho bọn hắn cảm thấy kinh hãi.

"Đây là U Minh Chi Nhãn?"

"Chắc là không phải, U Minh Chi Nhãn có hạn chế cực lớn, cũng không có uy năng cỡ này."

"Đó là cái gì?"

"Không rõ ràng."

"Trần Phong này quá mức yêu nghiệt, năng lực tăng tăng lớp lớp, có lẽ lại là một con át chủ bài mạnh mẽ nào đó."

Đám người thấp giọng thảo luận.

Đương nhiên, bọn hắn sẽ không biết, năng lực của Trần Phong, chỉ có thể dùng người làm mục tiêu! Hơn nữa đối phương nhất định phải ở bên trong tầm mắt của hắn, không bị phát giác mới có thể thành công! Hạn chế cực kỳ nghiêm ngặt!

Oanh! Hào quang đầy trời dần dần trở tiêu tán.

Cho dù gia tộc Dĩ Thánh đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng khi công kích của Trần Phong biến mất, cái viện này, cùng với mấy toà nhà ở chung quanh, y nguyên vẫn bị san thành bình địa! Chỉ còn lại tộc trưởng và Trần Phong!

"Phốc!" Tộc trưởng Dĩ Thánh nôn ra một ngụm máu tươi.

"Thật mạnh!" Phun ra một ngụm máu, cũng vền vẹn chỉ là dư ba trùng kích, gã cũng không chịu quá nhiều tổn thương, chỉ có điều là quần áo toàn thân đã rách bươm.

Đám người liếc nhìn, liền giật nảy cả mình, tộc trưởng thế mà cũng thụ thương rồi? ! Có trời mới biết!

Năng lực của tộc trưởng là phòng ngự tuyệt đối, trên lý luận, lực lượng cường hãn đến đâu cũng có thể chống cự! Mà bây giờ, thế mà bị Trần Phong đánh thành cái dạng này! Cổ lực lượng kia, cuối cùng vẫn quá mạnh mẽ!

Đây chính là Trần Phong sao? Tộc trưởng Dĩ Thánh thở dài, ngẫm lại lúc trước gã cũng dám tính toán loại người này, cũng có chút buồn cười, lần trước gã gặp được loại lực lượng này, có lẽ là cấp A đỉnh phong? Lúc đó...được rồi, gia chủ Dĩ Thánh khẽ lắc đầu.

"Người không có việc gì thì tốt." Trần Phong liếc mắt nhìn gã, lạnh nhạt nói: "Giao dịch đã đạt thành, xem ra ta đã có thể trở về."

Nói xong, Trần Phong nhẹ nhàng rời đi, để lại một đám người lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Mà vào giờ khắc này, người của Gen Công Hội mới vội vàng chạy tới, sau khi hiểu rõ chân tướng, càng lộ ra vẻ mặt phát mộng, công kích vừa rồi, lại có thể là do Trần Phong thả ra? Này, này, chuyện này...

Tin tức rất nhanh liền được truyền đi, khiến cho cả thiên hạ oanh động! Trần Phong, lại một lần nữa phát hoả!

Đương nhiên, tin tức truyền đi, lại không có cụ thể như vậy, mà trải qua sự truyền bá trên mạng, đã sớm biến thành đủ loại phiên bản kỳ quái.

"Ha ha, ngươi có nghe nói hay không?"

"Chuyện gì?"

"Nghe nói Trần Phong tu luyện một chiêu thức rất bá đạo, chỉ cần tròng mắt, liền có thể thả ra công kích có thể so với cấp A đỉnh phong!"

"Là thật hay giả?"

"Khẳng định là thật a, ta còn có thu hình lại, uy lực lúc đó, ngươi xem..."

"Má ơi, lại có thể mạnh như vậy?"

"Còn một chuyện này nữa? Chị gái của ta là người làm trong gia tộc Dã Thánh, nghe nói Trần Phong tu luyện một loại năng lực chỉ cần tròng mắt nhìn người nào là người đó sẽ mang thai..."

"Phu nhân của tộc trưởng Dã Thánh chính là bị Trần Phong tròng mắt khiến cho mang thai, cho nên bọn hắn mới đánh nhau."

Hạt trí mạng

"Đánh rắm!"

"Người mới đánh rắm! Ta có chứng cứ, người xem, đây là đường hầm dẫn đến phòng của phu nhân tộc trưởng..."

"Má ơi, thật sự có?"

Trên mạng truyền bá đủ loại tin tức, trong thời đại u ám, bầu trời dường như cũng bị sự lo lắng bao phủ, cho dù là Gen Công Hội cũng không tìm ra được nguyên do, mọi người cảm thấy hoảng sợ không thôi. Bọn hắc vô cùng cần cái gì đó giải trí để giải tỏa bớt áp lực, cho nên, sau khi tin tức của Trần Phong được truyền ra ngoài, mọi người liên nghị luận rất vui vẻ.

Cái tên Trần Phong, lại một lần nữa nổi tiếng toàn thế giới, thậm chí còn làm kinh động đến rất nhiều thế lực.

"Không ngờ Trần Phong lại mạnh mẽ đến như thế." Một vài thế lực bắt đầu chú ý đến Trần Phong: "Mau tìm người lôi kéo hắn."

"Đứa bé này cũng không tệ, thu nạp vào tổ chức đi." Một tổ chức tự nhận là chúa cứu thế để mắt tới Trần Phong: "Dù sao, cái thế giới này, cũng cần rất nhiều anh hùng."

"Chúng ta cần một chế tác sư mạnh mẽ, nhất định phải thu nạp được hắn." Một thế lực nào đó tọa lạc trên hẻm núi cũng coi trọng Trần Phong.

...

Cho dù tuổi tác còn nhỏ, cho dù vẫn như cũ thuộc về thế hệ tuổi trẻ, thế nhưng Trần Phong đã trở thành một nhân vật đặc thù trong thế hệ tuổi trẻ.

Mà vào giờ khắc này, ngay vào thời điểm có nhiều thế lực có ý đồ tìm kiếm Trần Phong để lôi kéo, hắn đã sớm lặng yên không một tiếng động rời khỏi Hải Mộc Thành.

Thời gian của hắn rất quý giá, ở gia tộc Dã Thánh đã trễ nải hai ngày thời gian, thời gian lưu lại cũng không còn nhiều, cũng may là đã hoàn thành được hai việc trong kế hoạch.

"U Minh Chi Nhãn đã chuẩn bị hoàn tất."

"Cách điều chế Tru Thần cũng đã tới tay."

"Mục tiêu kế tiếp, chính là săn giết Sơn Hải Thú, chế tác thuốc thử gen!"

Mục tiêu của Trần Phong rất rõ ràng, năm ngày thời gian, đã đầy đủ.

Xế chiều hôm đó, Trần Phong đã đi đến địa điểm mục tiêu, trước mắt, là một dãy núi thật to. Những tài liệu liên quan đến Sơn Hải Thú, Linh đã sớm chuẩn bị cho hắn, dãy núi này được gọi là Bỉ Ngạn.

Bỉ Ngạn...Trần Phong hơi nhú chân mày lại, Sơn Hải Thú rất là mạnh mẽ, năng lực cũng rất là đặc thù, địa phương mà chúng nó sinh tồn chắc chắn không phải là một chỗ bình thường, Trần Phong đã sớm chuẩn bị tâm lý, thế nhưng...

Trong lòng của Trần Phong lại có một cỗ dự cảm hết sức bất thường, trên cái thế giới này, địa phương có thể được gọi bằng hai chữ Bỉ Ngạn này cũng không nhiều, mà loại địa phương này, dưới tình huống bình thường, đều là cấm địa!

"Cái tên này cũng là do người đặt?" Trần Phong hỏi Linh.

"Không phải." Linh lắc đầu: "Để ta xem một chút... ừm, đây là do một vị cường giả của Gen Công Hội sau khi đi qua nơi này, trở về đã đặt tên cho dãy núi này là Bỉ Ngạn."

"Thật sao?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Có thể được một vị cường giả đặt tên là Bỉ Ngạn hay sao? Dù như thế nào, hắn cũng phải đi tới một lần, xem dãy núi được gọi là Bỉ Ngạn này là như thế nào!

Xoạt! Trần Phong bước vào bên trong.

Một cơn gió lạnh thổi qua, Trần Phong không kìm được run rẩy một cái, sau đó trong nháy mắt liền lấy lại tinh thần, lạnh? ? ? Làm sao lại lạnh? Bằng vào cường độ thân thể của hắn bây giờ...

Xoạt! Giá trị may mắn trong cơ thể đột nhiên giảm xuống!

Cái gì? Sắc mặt của Trần Phong biến hóa, chờ đến thời điểm hắn kịp phản ứng, giá trị may mắn đã tiêu hao đi 10 điểm!

Không sai! Ở ngay trong cái nháy mắt kia, liền mất đi 10 điểm! Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, giá trị may mắn thế mà lại không hiểu giảm bớt?

"Linh, mau tìm hiểu nguyên nhân." Trần Phong mở miệng.

Nơi này quả nhiên không giống như bình thường, hắn sợ nhất là loại giảm bớt không hiểu thấu này, giống như là tiền điện thoại di động ở kiếp trước vậy... hắn nhất định phải biết rõ ràng rốt cuộc là thứ gì đã tiêu hao giá trị may mắn!

"Vâng." Linh bắt đầu khóa chặt.

Đây là chỗ tốt sau khi Quảng sáng may mắn sinh ra khí linh, Trần Phong trước kia, chỉ có thể mở cùng với đóng Quảng sáng may mắn, giá trị may mắn sẽ tiêu hao bao nhiêu, quá trình tiêu hao làm sao, tiêu hao ở chỗ nào, căn bản là không có cách nào có thể biết!

Hắn chỉ biết là sau cùng tiêu hao bao nhiêu giá trị may mắn! Còn những chuyện khác...hoàn toàn không biết!

Mà Linh xuất hiện, đã thay đổi hoàn toàn tất cả những thứ này.

"Khóa chặt hoàn tất." Linh mở miệng nói ra.

"Căn cứ vào số liệu vừa rồi, có thể suy đoán, giá trị may mắn tiêu hao, có quan hệ cùng với đề phòng, mà số liệu đề phòng là như sau:"

"Kiểm tra được nguy hiểm trí mạng, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn để tránh né."

"Kiểm tra được nguy hiểm trí mạng, tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn để tránh né."

"..."

Ròng rã mười dòng! Ròng rã 10 giá trị may mắn! Thế mà tất cả đều là để tránh né nguy hiểm trí mạng! Tâm thần của Trần Phong liền trở nên nghiêm nghị.

Quảng sáng may mắn đề phòng, là công năng sớm nhất của hắn, sẽ tự động tiêu hao một ít giá trị may mắn, bảo trì hình thức đề phòng hoặc là an toàn, Trần Phong cũng luôn luôn mở ra loại công năng này! Nhưng nếu ở dưới tình huống bình thường, tác dụng lớn nhất của nó là tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn để báo động trước!

Thế nhưng loại nguy hiểm trí mạng này... Trần Phong còn chưa mở miệng, Linh đã trả lời.

"Loại nguy hiểm trí mạng này, là một loại hạt kỳ lạ được cấu thành từ năng lực nào đó, có hiệu quả đặc biệt, vô luận là kẻ nào, bất luận là cái gì, sau khi đụng vào, đều có tỷ lệ nhất định nổ tung, tỷ lệ không biết, phương thức nổ tung không biết, thế nhưng vô luận là loại phương thức nào, đều sẽ tử vong."

Trần Phong nghe vậy liền kinh sợ, nguy hiểm trí mạng...thứ này...

"Là ở bên trong cơn gió lạnh kia?" Trần Phong bỗng nhiên bừng tỉnh.

"Vâng." Linh khẽ gật đầu: "Đây cũng là một trong những sự nguy hiểm ở bên trong dãy núi Bỉ Ngạn, cũng là nguyên nhân mà chỗ này cho đến nay vẫn chưa được khai phá, đoán chừng bởi vì quá mức nguy hiểm cùng với không ổn định, cho nên Gen Công Hội cho đến nay vẫn không có ra tay, ở đây vẫn y nguyên vẫn là khu vực không biết."

Mà vào lúc này.

"Vù!" Lại có một cơn gió lạnh thổi qua, Trần Phong nhìn nhìn, giá trị may mắn lại giảm xuống 11 điểm!

"Thật là xui xẻo." Vẻ mặt của Trần Phong có một chút khó coi, mặc dù hiện tại hắn có gần 1000 giá trị may mắn, 10 điểm, 11 điểm đối với hắn mà nói chỉ là mưa bụi, thế nhưng có nhiều giá trị may mắn hơn nữa cũng không thể lãng phí như thế a! Hắn vừa mới bước vào dãy núi Bì Ngạn không đến 5 phút a!

Bên trong một cơn gió nhỏ liền chứa hơn 10 nguy hiểm trí mạng? Vậy nếu như là gió lớn...

"Linh, có biện pháp nào tối ưu hoá hay không." Trần Phong mở miệng hỏi.

Công năng của Quần sáng may mắn đề phòng, là do hắn nghiên cứu ra được từ sớm, mặc dù cũng coi như là tương đối cường đại, thế nhưng hiện tại cùng với cách sử dụng của Linh thì vẫn quá lãng phí.

"Đề ta thử một chút." Linh mở ra hình thức tối ưu hóa.

Ô...ô...n...g —— Quần sáng may mắn khẽ run.

"Tối ưu hoá hoàn tất." Linh thu tay lại.

Cơ chế phát động

Xoạt! Lại một cơn gió lạnh thổi qua, Trần Phong liếc nhìn, giá trị may mắn sụt giảm 12 điểm.

Trần Phong: "..."

Đại ca, lần tối ưu hoá này của ngươi hình như có chút không đúng nha?

"Phản tối ưu hóa?" Trần Phong thờ dãi.

"Không có." Linh lắc đầu: "Quảng sáng may mắn đề phòng mà ngài mở ra lúc trước, đã vô cùng tiết kiệm giá trị may mắn, không có cách nào tối ưu hóa, bất quá, ta có thể tiến hành tối ưu hoá tách rời phương thức đề phòng."

"Ồ?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Đầu tiên là công năng đề phòng đơn thuần, ta phỏng đoán được lúc trước ngài nghiên cứu ra cái công năng này chỉ là vì đề phòng, mà điểm này, có phương thức tốt hơn để thay thế, ta có thể giúp ngài đề phòng mà không cần tiêu hao giá trị may mắn." Linh tự tin nói: "Chỉ cần là kẻ địch xuất hiện trong một phạm vi nhất định, ta đều có thể nhận biết."

"Xoạt!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Hắn không nghĩ tới, Linh thế mà còn có chức năng này! Đúng thế, Linh và Tiểu Ảnh mặc dù đều là dạng ý thức, thế nhưng Tiểu Ảnh dù sao cũng có được thực thể, mặc dù có thể công kích kẻ địch, thế nhưng cũng sẽ bị phát giác! Thỉnh thoảng đào đất điều tra một chút thì không có vấn đề, thế nhưng nếu như một mực sử dụng, khẳng định sẽ bị phát hiện!

Mà Linh thì không đồng dạng, nàng căn bản là không có thân thể, nàng có khả năng ở phụ cận Trần Phong, thông qua Quảng sáng may mắn, cảm giác hết thấy sự tồn tại của kẻ địch!

"Chỉ cần Quảng sáng may mắn lan đến gần kẻ địch, ta cũng có thể cảm giác được, mặc dù có một chút tiêu hao, thế nhưng ta hoàn toàn có khả năng tự túc, không cần tiêu hao giá trị may mắn." Linh nói.

Đây mới là điểm khiến cho Trần Phong cảm thấy kích động nhất, không cần tiêu hao giá trị may mắn! Sẽ tiết kiệm được rất nhiều giá trị may mắn!

"Tiếp theo, chính là cơ chế phát động bảo hộ khi gặp nguy hiểm, nguyên bản của cái công năng này, hẳn là được đặt cùng với công năng đề phòng, gặp được nguy hiểm liền trực tiếp phát động bảo hộ, thế nhưng hiện tại lại quá mức lãng phí, không bằng tăng thêm một cơ chế phát động!"

"Cơ chế phát động?" Trần Phong hơi nghi hoặc một chút.

"Đúng, tăng thêm một vấn đề: sẽ có nguy hiểm miêu sát ngài hay không? Nếu như không phải, thì sẽ không phát động. Nếu như phải, thì sẽ phát động cơ chế bảo hộ." Linh bình tĩnh phân tích.

Tâm thần của Trần Phong liền chấn động, thế mà còn có thể chơi như vậy!

Đây không phải là hàm IF và Else IF trong truyền thuyết hay sao? Hẳn không phải là không nghĩ tới loại phương pháp này, thế nhưng không nghĩ tới Quảng sáng may mắn thế mà cũng có thể dùng! Có lẽ, là bởi vì có Linh tồn tại cho nên mới có thể vận hành?

Sự tồn tại của Linh, dường như đã khiến cho Quảng sáng may mắn tăng cường hiệu suất! Mà bên trong cơ chế bảo hộ, nếu như tăng thêm vấn đề tính toán này, mặc dù mỗi lần sẽ tiêu hao 1 giá trị may mắn, thế nhưng...ở trong hoàn cảnh này lại phát huy ra hiệu quả cực kỳ tốt.

Ở đây rất nguy hiểm, trên thực tế, phần lớn những địa phương Trần Phong đi đều rất nguy hiểm. Mà ở loại địa phương nguy hiểm này, có rất nhiều mối nguy hiểm kỳ quái, có một số mối nguy hiểm trí mạng, thế nhưng Trần Phong không biết mối nguy hiểm nào là trí mạng, hẳn chỉ có thể dùng giá trị may mắn để triệt tiêu toàn bộ!

Hắn cũng không muốn chết ở trong một mối nguy hiểm có tỷ lệ trí mạng 0.0001% nào đó! Cái thời đại này quá hồ người, đã có quá nhiều trường

hợp chết vì ba chữ "Ngoài ý muốn", cho nên Trần Phong cần phải thận trọng từng bước.

Cho nên...Trần Phong khi đối mặt với những mối nguy hiểm không thể đoán, bình thường đều bật hết hỏa lực, vận dụng toàn diện giá trị may mắn! Chỗ tốt của chuyện này là hắn có thể ngăn cản bất luận một mối nguy hiểm nào, vô luận tỷ lệ là cao hay thấp, vô luận là hồ người cỡ nào, chỉ cần không cao hơn cực hạn của giá trị may mắn, Trần Phong cũng không hề sợ hãi!

Chỗ xấu là, bằng vào một chút giá trị may mắn đáng thương của hắn, căn bản là không đủ! Cho nên, vào thời điểm mỗi lần không đủ giá trị may mắn, Trần Phong chỉ có thể ở trong nhà chờ giá trị may mắn khôi phục, chờ có đầy đủ giá trị may mắn mới dám đi ra ngoài! Đây cũng là nguyên nhân vì sao gần đây tốc độ tăng cường thực lực của Trần Phong lại giảm xuống.

Giá trị may mắn không đủ a...

"Không biết bắt đầu từ khi nào, mình lại ỷ lại vào giá trị may mắn như vậy?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, những vấn đề nhỏ hắn gặp được trong khi thám hiểm cũng đều dùng giá trị may mắn để giải quyết, dẫn đến việc hiện tại hắn cũng không tích trữ được bao nhiêu giá trị may mắn.

"Giá trị may mắn vốn nên sử dụng như một con át chủ bài." Trần Phong hiểu rõ, bình thường hắn phải tự mình giải quyết các mối nguy hiểm, giá trị may mắn mới có thể được tích lũy! Chỉ có như thế, hắn mới có thể không sợ hãi bất cứ một điều gì! Mới có thể chân chính sử dụng giá trị may mắn như là một con át chủ bài!

"Cứ làm như thế!" Trần Phong rất nhanh liền đồng ý với kiến nghị của Linh.

Bằng vào cái cơ chế đơn giản này, đã khiến cho hành trình thám hiểm của Trần Phong trở nên thông suốt hơn.

Xoạt! Thay đổi cơ chế bảo hộ.

"Sửa lại." Ánh mắt của Trần Phong lấp lánh, giá trị may mắn quá mức mạnh mẽ, quá mức trân quý, không nên lãng phí ở bên trên một chút mối nguy

nhỏ.

Xoạt! Một cơn gió lạnh thổi qua.

Ô...ô...n...g —— Cơ chế tính toán mới đã được chấp hành, giá trị may mắn cũng không tiêu hao, điều này nói rõ, cơn gió lạnh này mặc dù đáng sợ, thế nhưng vẫn như cũ không có cách nào miểu sát Trần Phong!

"Tới đi!" Trần Phong thi triển năng lực.

Vô hạn đao gió! Bùng nổ!

Năng lượng hoá vũ trang! Hiện thân!

Oanh! Gió lạnh thổi qua, bộ cơ giáp năng lượng trên người của Trần Phong không ngừng nổ tung, bộ cơ giáp năng lượng vô cùng cường đại, ở dưới cổ gió lạnh bình thường này, lại bị thổi tan!

Tạch... ! Một âm thanh thanh thúy vang lên, bộ cơ giáp năng lượng nổ tung, thế nhưng trên khoé miệng của Trần Phong lại lộ ra một nụ cười, bởi vì vào ngay lúc này, cơn gió lạnh đáng sợ kia cũng đã biến mất!

Chặn được! Nguyên bản tiêu hao từ mười giá trị may mắn trở lên, đã biến thành hai điểm!

"Hoàn mỹ." Trần Phong cảm thấy động tâm.

Chờ một chút, nếu như loại cơ chế này có thể thành công, Trần Phong bỗng nhiên suy nghĩ, vèn vèn chỉ dùng để phán đoán hắn có bị miểu sát có phải hay không là quá mức phí phạm, hắn hoàn toàn có thể dùng để làm càng nhiều chuyện hơn.

Ví dụ như:

If { Trần Phong gặp được mối nguy tuyệt cảnh, phản hồi tin tức nguy hiểm đặc biệt} Else If { Trần Phong gặp được mối nguy trí mạng thế nhưng không thuộc về mối nguy tuyệt cảnh, phản hồi tin tức nguy hiểm cấp một.} Else If { Trần Phong gặp được Else If khẩn cấp thế nhưng không thuộc về nguy cơ trí mạng, phản hồi tin tức nguy hiểm cấp hai. } Else If {...}

...

Trần Phong hoàn toàn có khả năng đưa ra một loạt điều kiện và phản hồi tương ứng, như thế hẳn không chỉ có thể phát hiện được mối nguy, mà còn có thể đạt được trình độ nguy hiểm của mối nguy! Ừm, rất tốt, cứ làm như thế, Trần Phong cảm thấy phi thường hài lòng.

Khiên đá

Tại dãy núi Bỉ Ngạn, dãy núi an tĩnh không biết bao nhiêu lâu này, nghênh đón một đợt khách mới, có một nhóm bảy người đi vào chân núi, có sáu nam một nữ, đều có thực lực cực kỳ cường hãn, đội ngũ có thể tới nơi này thám hiểm, hiển nhiên không phải là người tầm thường.

Đập vào mắt, chính là dãy núi thường thấy kia, cho dù phong cảnh ở nơi đây vô cùng đẹp mắt, nhưng đối với những gen chiến sĩ đã đi qua vô số địa phương như bọn hắn mà nói, đã sớm thấy qua rất nhiều nơi còn đẹp hơn.

Vù —— Một cơn gió lạnh thổi tới.

Nhóm người nổi lên lòng cảnh giác, thế nhưng cũng không phát sinh ra cái gì, dường như, đây chỉ là một cơn gió bình thường.

"Đây chính là dãy núi Bỉ Ngạn?" Một người nhún nhún vai nói: "Trong truyền thuyết đây cũng là cấm địa, cũng không có điều gì thần kỳ nha."

"Ở đây Sơn Hải Thú hẳn là nguy hiểm nhất." Một người khác cười nói: "Một địa phương có thể tụ tập biến dị thú cấp A, đương nhiên sẽ là cấm địa. Đội trưởng, người cho rằng đội ngũ nào cũng cường đại như chúng ta hay sao?"

"Cũng đúng." Vị được gọi là đội trưởng chỉ cười cười.

Sơn Hải Thú trưởng thành thế nhưng chính là cấp A! Ở đây là khu vực mà Sơn Hải Thú sinh hoạt, tự nhiên là cấm địa của nhân loại! Đáng tiếc, cũng chỉ là cấm địa đối với người bình thường! Đối với những cường giả cấp A như bọn hắn mà nói...ở đây, chỉ là khu vực săn bắn!

"Danh sách con mồi cấp A của chúng ta lại có thêm một loại." Đội trưởng lạnh nhạt nói ra.

"Vẫn nên cẩn thận thì tốt hơn, nghe nói Sơn Hải Thú ở nơi này hết sức không tầm thường." Đồng bạn nhắc nhở.

"Ta biết." Đội trưởng gật đầu, hấn mặc dù rất cuồng ngạo, thế nhưng cũng sẽ không khinh địch, nếu không cũng không thể sống tới hiện tại.

"Đi thôi." Hấn dẫn đầu đi về trước, chỉ là tiếng bước chân lại có một chút khác biệt, lông mày của đội trưởng hơi nhíu lại, hấn mặc dù cuồng ngạo, thế nhưng lòng cảnh giác lại cao nhất trong nhóm người!

Ngay vừa rồi ở trong cái nháy mắt đó! Máy người đồng đội ở phía sau lưng của hấn...tiếng bước chân không thích hợp, nguyên bản là tiếng bước chân của năm người, đã biến thành bốn người! Chẳng lẽ là có người làm phản?

Trong mắt của đội trưởng lóe lên hàn quang, hấn đã trải qua quá nhiều lần phản bội cùng với đánh giết, cho nên trước tiên liền cảnh giác, làm tốt chuẩn bị phản kích, chẳng qua là khi hấn quay đầu lại liền ngậy ngấn cả người.

Ở nơi đó, ở vị trí phía sau hấn đại khái hai mét, người đội viên đi ở phía sau cùng, lại hóa thành vô số hạt bụi!

"Đây là..." Đội trưởng bỗng nhiên trợn to mắt.

"Sao thế?" Những người còn lại cũng vô thức quay đầu lại nhìn, liền sợ mất mật!

Bọn hấn nhìn thấy cái gì? Đồng đội của chính mình, người ngày thường đi phía sau để bọc hậu, giờ phút này thân thể đang tiến hành hư hóa, từ dưới lên trên, thân thể thể thể mà đang hoá thành vô số hạt bụi! Thân thể của hấn, cũng đang dần dần sụp đổ, không ngừng biến mất.

"Cứu ta!" Người kia hoảng sợ vươn tay.

Nhưng mà, trong cái nháy mắt hấn vươn tay, hết thấy cũng đã kết thúc, đám người chỉ thấy có một cái bóng mờ tiêu tán trong hư không. Trên không, có vô số hạt bụi tiêu tán, chìm vào đất đai, hóa thành chất dinh dưỡng.

Ô...ô...n...g —— Mọi thứ lại khôi phục lại sự bình tĩnh, tâm tình của nhóm người liền trở nên bất an.

Chết rồi, một gen chiến sĩ cấp A mạnh mẽ cứ như thế mà chết đi, không phải chết trận, mà là chết ở bên trong dãy núi Bỉ Ngạn này, thậm chí, đồng đội của bọn hắn chết vì sao cũng không biết! Nơi này...

"Địch tập kích?" Đội trưởng thấp giọng hỏi.

"Không phải." Trong đội ngũ của bọn hắn hiển nhiên cũng có cường giả loại hình điều tra, rất nhanh liền phân tích ra nguyên nhân: "Chết vì một loại hạt trí mạng nào đó, thế nhưng nguyên nhân không rõ..."

"Có lẽ..." Vào thời điểm người này đang phân tích, bỗng nhiên cảm giác được hơi lạnh, ở nơi xa, dường như đang có gió lạnh thổi qua.

Gió? Hắn theo bản năng nhìn thoáng qua, sắc mặt liền đại biến: "Cẩn thận, cơn gió này có vấn đề."

Xoạt! Sắc mặt của mọi người liền đại biến, gần như trong cái chớp nhoáng này, tất cả mọi người đều dựng lên lá chắn phòng ngự, nhưng mà như cũ vẫn muộn một chút, gió lạnh đã thổi qua người, lại có một người tàn lụi trong hư không.

Chết! Đám người sợ mất mật.

"Gió ở nơi này có vấn đề, vô luận là ở dưới tình huống nào, nhất định phải mở vòng phòng hộ ra." Người kia nhắc nhở.

Mặt mũi của mọi người đều lộ ra vẻ ngưng trọng, vào giờ khắc này, không có ai dám đi lên phía trước, bọn hắn đều thận trọng chờ đợi, chờ đợi một cơn gió lạnh nữa thổi qua, vào thời điểm bị lá chắn phòng ngự chặn lại, lúc này mới thở phào một hơi.

"Gió lạnh ở nơi này cũng không tính là mạnh mẽ, chỉ có trình độ cấp B đỉnh phong. Chúng ta có thể dùng lá chắn phòng ngự để ngăn chặn loại gió lạnh này." Đội trưởng nói.

"Vâng." Nhóm người lúc này mới cảm thấy yên tâm.

Chỉ là vào thời điểm một lần nữa nhìn về dãy núi phía trước, đã không có người nào còn dám coi nhẹ. Vừa mới tiến vào không được 5 mét đã chết

mất hai cường giả cấp A, bọn hắc nào còn dám xem thường nơi đây?

Dãy núi Bỉ Ngạn...đám người liếc nhìn nhau, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị.

"Hoàn thành nhiệm vụ, nhanh chóng rời đi."

"Được."

Vù ——Gió lạnh thổi qua, dường như mang theo tiếng vọng hồn, nhóm người tiến lên trong gió rét, tiến vào sâu bên trong dãy núi Bỉ Ngạn.

**

Bước đầu tiên tiến vào dãy núi Bỉ Ngạn, sẽ gặp ngay phải cơn gió lạnh thần bí này, nếu như không chú ý, sẽ trực tiếp chết ở chỗ này, trở thành chất dinh dưỡng trong mặt đất, không lưu lại bất kỳ một dấu vết gì, đây mới là sự lừa gạt lớn nhất, Trần Phong đã từng đi tới rất nhiều nơi, ở bên trong những hiểm cảnh nguy hiểm tầng tầng, đều có vô số hài cốt cảnh cáo.

Mà ở đây, lại không có cái gì, cũng may, hiện tại hắc đã có biện pháp ứng đối hoàn mỹ.

"Hi vọng về sau có thể thuận lợi hơn một chút." Trần Phong âm thầm nói ra.

Gió lạnh thỉnh thoảng thổi qua, Trần Phong phát hiện ra, hắc hoàn toàn không cần thiết phải chống đỡ chính diện, vào thời điểm đó, ẩn núp ở phía sau một tảng đá nào đó là được rồi, những cơn gió lạnh này mặc dù rất trí mạng, thế nhưng cũng hết sức mỏng manh.

"Cho nên...ngay cả tảng đá cũng có thể ngăn cản?" Trần Phong suy nghĩ một thoáng.

Dùng cơ giáp năng lượng để ngăn cản là quá mức lãng phí, nếu như những tảng đá này cũng có thể ngăn cản...

Rất nhanh, Trần Phong liền tạo ra một tấm lá chắn bằng đá, hắc chọn một tảng đá rồi vát mỏng, tạo thành một tấm khiên đá giản dị, sau đó vào thời điểm có gió lạnh thổi qua, cứ nâng cái khiên đá lên ngăn chặn là được!

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, xem ra ở trong dãy núi Bì Ngạn này không những có cơn gió thần bí, mà ngay cả những tảng đá ở đây cũng có sức mạnh thần bí.

Trần Phong cảm khiên đá không ngừng tiến lên, có tấm khiên đá này ngăn cản gió lạnh, Trần Phong liền có thể thuận lợi tiến vào chỗ sâu.

Chỉ có điều là vào thời điểm sắp tiến vào chỗ sâu, tâm thần của Trần Phong liền khê động, bỗng nhiên tung người vào sau một tảng đá tiến hành ẩn nấp, nhanh chóng thu liễm lại khí tức của mình.

Ở nơi xa...hắn nghe được thanh âm của nhân loại.

Mai lão

"Lại còn có người tới nơi này?" Trần Phong kinh ngạc, hắn thận trọng để cho Tiểu Ảnh đi qua, Tiểu Ảnh phản hồi hình ảnh lại làm cho hắn giật nảy cả mình, ở địa phương cách đó không xa, hắn thấy được một người quen cũ.

Ừm...là một tên gia hỏa mà hắn nằm mộng cũng muốn xử lý, Mai lão!

Xoạt! Ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên sắc bén.

"Rốt cuộc cũng tìm được người." Trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang.

Sau khi hắn thành danh đã từng tìm cái tên này rất nhiều lần, thế nhưng vô luận là tổ chức thần bí hay là Gen Công Hội, đều không có tin tức của gã, không ngờ được, vậy mà lại thấy gã ở chỗ này!

Mà Mai lão lúc trước chỉ có cấp B, bây giờ đã đạt đến cấp A!

"Cho nên nói, trong khoảng thời gian này người đã xông vào cấp A rồi?" Trần Phong cười lạnh.

Trần Phong cũng là một người thù dai, con hàng này lúc trước kém một chút nữa đã xử lý hắn, ký ức của hắn đến nay vẫn còn mới mẻ. Trước mắt nếu như đã tìm được cái tên này, hắn sẽ tuyệt đối không cho gã chạy thoát, cho dù là cấp A!

Theo bản năng, Trần Phong liền muốn giết chết cái tên này, con hàng này mặc dù là cấp A, thế nhưng cường độ thân thể cũng không tính là cao, Trần Phong bây giờ trong nháy mắt bùng nổ ra thực lực cũng rất mạnh, nếu như đánh lén...chỉ có điều là vừa mới đứng dậy, Trần Phong lại ngừng lại.

"Bây giờ không phải là thời điểm." Trần Phong khôi phục lại sự bình tĩnh, trong lòng của hắn vẫn còn có nghi vấn.

Mai lão vì cái gì xuất hiện ở đây? Mục đích của gã là cái gì? Nơi này là không phải là còn có những người khác đó chứ? Đây đều là những vấn đề mà Trần Phong nhất định phải biết, mục tiêu của hắn lần này là Sơn Hải Thú còn nhỏ, hắn cũng không muốn vào thời điểm săn giết Sơn Hải Thú, lại xuất hiện cái gì mà chim sẻ rình ở phía sau.

Ô...ô...n...g —— Một làn sóng năng lượng bỗng nhiên xuất hiện.

Ở nơi xa, quanh người Mai Lão bỗng nhiên xuất hiện một cỗ sức hút kinh người, thông qua hình ảnh mà Tiểu Ảnh truyền về, Trần Phong có thể nhìn thấy rất rõ ràng, những cái được gọi là hạt trí mạng kia, đang bị Mai lão hấp thu, hạt trí mạng không ngừng tiến vào trong cơ thể của gã!

Gã thế mà có thể hấp thu hạt trí mạng! Trần Phong cảm thấy kinh hãi, theo bản năng cúi người, ẩn núp càng thêm cẩn thận.

Cái tên này...đến cùng đang làm cái gì? ! Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hạt trí mạng...Mai lão hấp thu vật này để làm gì? Gã hẳn là có thể lợi dụng thứ này? Hạt trí mạng khủng bố đến mức nào, Trần Phong rất rõ ràng, nhưng bởi vì tốc độ bay của nó hơi chậm, khiến cho nó rất dễ dàng bị giải quyết, thế nhưng nếu như loại hạt này có khả năng bị không chế cùng với lợi dụng, sẽ trở nên vô cùng đáng sợ!

"Ha ha ha, lão tử rốt cục cũng đạt được loại hạt thứ hai!" Mai lão cười lớn.

Loại thứ hai... Trần Phong từ trong lời nói của gã phân tích ra được một chút tin tức, nếu như vậy, ở trong dãy núi Bỉ Ngạn lại có hai loại hạt! Mai lão dường như có được năng lực hấp thu bọn nó, nhưng gã có thể sử dụng bọn nó một lần nữa hay không, hoặc là gã muốn dùng những vật này để làm gì cũng không rõ ràng.

Ô...ô...n...g —— Mai lão không ngừng hấp thu, Trần Phong chỉ yên lặng đứng nhìn.

Trạng thái hiện tại của Mai lão có một chút quỷ dị, Trần Phong cũng không dám tùy tiện đi lên.

Rất nhanh, Mai lão đã hấp thu xong.

"Ha ha, thời gian cũng không sai biệt lắm."

Mai lão hướng ánh mắt nhìn về phía nơi xa, tràn ngập chờ mong nói: "Mười năm chuẩn bị, cuối cùng cũng đã tới thời khắc quan trọng nhất! Ta nếu đã bước vào cấp A, thì nhất định sẽ trở thành cấp A mạnh nhất!"

Nói đến đây, ngữ khí của Mai lão bỗng nhiên tràn ngập sự oán hận, căm hận nói ra: "Nếu như không phải cái tên Trần Phong đáng chết kia hủy đi một cái ấn ký..."

Nói tới Trần Phong, Mai lão liền cảm thấy căm hận, con đường tu luyện của gã, đều là tập trung vào hậu kỳ! Cũng chính là rất yếu ở giai đoạn đầu, cho nên, sau khi chính thức đại thành, gã chỉ có thể không ngừng thu thập tài liệu!

Vì thế, gã mới đi tới đủ loại địa phương, làm đủ loại nhiệm vụ, mỗi một lần gã hành động đều rất điều thấp, giấu ở phía sau màn, thu hoạch cũng tương đối khá, thế nhưng chỉ có một lần kia, là lần duy nhất gã đại bại!

Trần Phong...Gen Công Hội..Mai lão xiết chặt nắm đấm, nếu như không phải có cái tên đáng chết kia, gã đã sớm thành công, làm sao phải kéo dài cho tới bây giờ?

"Được rồi." Mai lão lắc đầu, cười lạnh nói: "Chờ sau khi ta thành công, ta xem Gen Công Hội sẽ bảo vệ người như thế nào!"

Gã chờ đợi ngày này đã rất lâu rồi! Đừng nhìn gã hiện tại vừa mới bước vào cấp A, chỉ là cấp A ở tầng dưới chót nhất, thế nhưng chỉ cần hấp thu đủ các loại hạt này, chỉ cần hoàn thành việc dung hợp! Gã sẽ trong nháy mắt trở thành người mạnh nhất bên trong cấp A!

Cấp A sơ cấp của gã, thì tương đương với cấp A đỉnh phong của người khác! Mà đợi đến thời điểm gã trở thành cấp A đỉnh phong, xem như là cường giả siêu cấp A cũng có thể đánh một trận! Đây chính là hậu kỳ cường đại của gã!

"Sắp rồi." Mai lão tự lẩm bẩm.

Mà vào lúc này, ở phía xa, Trần Phong thông qua Tiểu Ảnh nhìn thấy cảnh này liền tản ra sát ý nồng đậm.

Quả nhiên...cái thế giới này xưa nay cũng không thiếu thiên tài, bọn hắn khai sáng ra con đường của mình, vì trở nên mạnh hơn, kẻ thù cũng sẽ như vậy! Con đường mà tên Mai lão này mở ra, hiển nhiên càng cường đại hơn!

Cấp A đỉnh phong? Hậu kỳ cường đại? Hơn nữa làm cho Trần Phong để ý nhất chính là, vào lúc hắn ghi hận cái tên này, cái tên này thế mà cũng ghi thù hắn! Hắn còn tưởng rằng đối với cấp bậc của gã thì sẽ không để ý đến một tiểu nhân vật như hắn chứ!

"Là do lúc trước mình ra tay quá độc ác?" Trần Phong suy nghĩ một thoáng, liền yên lặng.

"Xem ra vẫn phải có một trận quyết đấu cuối cùng." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Mà vào lúc này, Mai lão đã bắt đầu tiến lên, Trần Phong để cho Tiểu Ảnh giám sát, sau đó hắn ở phía xa xa đuổi theo, hắn muốn nhìn thử một chút, mục tiêu của cái tên Mai lão này, cái gọi là thành công đến cùng là cái gì?

Cát! Hai người ở bên trong gió lạnh tiến lên, rất lâu sau, Mai lão bỗng nhiên ngừng lại.

Ồ? Trần Phong thông qua Tiểu Ảnh quan sát, thỉnh linh phát hiện ra, ở nơi xa, thế mà còn có một người! Mai lão hiển nhiên cũng đã phát hiện ra sự tồn tại của người này, nên lúc này mới dừng lại!

"Lại là một con chim sẻ rình ở phía sau?" Trần Phong suy đoán.

Chỉ là, rất nhanh, sự tình liền trở nên đáng sợ, chỉ thấy kẻ địch ở phía xa xa đã chết, hóa thành vô số hạt biến mất, Mai lão vung tay lên, thế mà đem hết những loại hạt kia hấp thu vào trong cơ thể, biến thành lực lượng của mình!

Đây là...Trần Phong rung động, người chết hoá thành hạt mà cũng có thể hấp thu? ! Cái tên Mai lão này...

Chờ một chút, Trần Phong lại cảm giác được có người xuất hiện, ngoại trừ Mai lão, quả nhiên là còn có những người khác!

Nhiệm vụ uỷ thác

Hơn nữa...Mai lão dường như cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, gã rất nhanh liền ra tay rồi hấp thu, cùng với việc lựa chọn khoảng cách, đều rất là thuần thục, dường như đã làm qua mấy trăm lần. Trong này, tuyệt đối có chuyện ẩn ở bên trong.

"Linh, chuyển sang hình thức bản đồ." Trần Phong trầm giọng nói.

"Vâng." Linh khẽ gật đầu.

Xoạt! Một cái bản đồ giả lập hiển hiện, Trần Phong chỉ vừa liếc nhìn qua, toàn thân liền đổ mồ hôi lạnh!

Trên bản đồ dãy núi Bỉ Ngạn, xuất hiện vô số điểm đỏ lít nha lít nhít, căn cứ theo thiết lập ban đầu, những cái điểm đỏ này, hiển nhiên đều là người! Toàn bộ đều là gen chiến sĩ!

Cấp B... Cấp A...Trần Phong nhìn những điểm đỏ mà cảm thấy kinh sợ.

Chuyện gì đã xảy ra? ! Ở đây không phải là cấm địa hay sao?

Ở đây không phải là địa phương người bình thường không dám tới hay sao? Vì cái gì bỗng nhiên liền trở nên đông vui như thế, Trần Phong ước tính, đại khái phải có khoảng 300, 400 người! Đây là một con số rất kinh khủng!

Cho dù trong đó tuyệt đại đa số đều là cấp B! Cấp B đi tới nơi này để làm gì? Sơn Hải Thú trưởng thành ở nơi này đều là cấp A! Chỉ có Sơn Hải Thú còn nhỏ mới là cấp B, mục tiêu của những người này hẳn là Sơn Hải Thú còn nhỏ? Thế nhưng bên cạnh Sơn Hải Thú còn nhỏ nào mà không có Sơn Hải Thú trưởng thành tồn tại? Trần Phong nghĩ nửa ngày, cũng không biết vì sao ở đây lại có nhiều người như vậy!

"Xem ra chắc chắn đã phát sinh ra sự tình mà mình không biết." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Trần Phong khẳng định, dãy núi Bửu Ngạn này chắc chắn đã xảy ra sự tình nào đó, hẳn quan sát kỹ bản đồ, chỗ nào cũng tràn ngập người, thế nhưng duy chỉ có một chỗ, chính là vị trí của hắn và Mai lão, là tương đối trống trải, chỉ có vụn vặt lẻ tẻ vài người.

Vì cái gì nơi này không có ai? Trùng hợp? Vừa vặn không ai tới?

Hay là... Trần Phong nhìn một chút Mai lão ở phía xa xa, dường như chuyện này có quan hệ cùng với gã.

"Đuổi sát theo gã." Hắn dặn dò Tiểu Ảnh.

Thế là, trên đường đi, Trần Phong nhìn thấy một màn đáng sợ, mục tiêu của Mai lão dường như rất rõ ràng, gã một đường tiến lên, Trần Phong nhìn vào bản đồ, mục tiêu mà Mai lão tiến lên, đúng là những cái điểm đỏ ở trên bản đồ.

"Gã dường như có thể cảm ứng được người sống." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị

Mà đúng lúc này, Mai lão nâng tay lên.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lấp lánh.

Có một ấn ký đoá hoa mai xuất hiện ở trên không trung.

Gió lạnh thổi qua đoá hoa mai, cơn gió lạnh nguyên bản không có gì lạ kia, lại mang đến một cơn ớn lạnh.

"Cái đó là..." Trần Phong bỗng nhiên giật mình, hắn bỗng nhiên có một loại dự cảm hết sức không tốt.

"Linh." Trần Phong kêu gọi Linh.

"Ta đã thấy được." Linh hiển nhiên cũng rất khiếp sợ nói: "Nguyên lai những cơn gió này ban đầu là không có hạt trí mạng, chỉ có thổi qua cái đoá hoa mai kia, những loại hạt này mới có thể xuất hiện!"

"Quả nhiên." Trần Phong rung động.

Hạt trí mạng! Nguyên lai thứ này, lại là do Mai lão làm ra! Cái tên đáng chết này!

Cho nên, cái tên này đã lợi dụng hạt trí mạng, hấp thu sinh mạng của người khác?

Ngẫm lại tình cảnh những người chết trước đó! Hạt trí mạng làm cho thân thể sụp đổ, hóa thành vô số hạt tiêu tán trên không trung! Chúng nó tiêu tán trên không trung hoặc là rơi vào mặt đất, thế nhưng chúng nó thật sự biến mất hay sao? Biến thành chất dinh dưỡng cho phiên đại địa này? Hoặc là nói...rơi vào trong tay của người khác! Biến thành một phần lực lượng của người khác!

Ví dụ như, hai vị trước mắt này! Trần Phong cấp tốc vận chuyển tư duy, phân tích tình thế, Mai lão ra tay là một chuyện, trong dãy núi Bỉ Ngạn xuất hiện lít nha lít nhít người cũng là một chuyện khác! Quan hệ ở trong này...Trần Phong nhíu mày khổ tư.

Đám người...Hạt...Trí mạng...Số lượng...Dung hợp...Tâm thần của Trần Phong khẽ động, chẳng lẽ là...

Xoạt! Trần Phong mở màn sáng ra, chờ đến khi hấn vào chỗ uỷ thác nhiệm vụ của Gen Công Hội, mới chợt hiểu ra.

Thì ra là thế! Nơi này có một phần uỷ thác rất đơn giản! Mục tiêu nhiệm vụ, là một đầu Sơn Hải Thú còn nhỏ.

Ban thưởng nhiệm vụ, chính là bí kỹ dung hợp 5 tinh và 6 tinh kinh người!

Một đầu Sơn Hải Thú còn nhỏ chết, có thể hồi đoái được một phần bí kỹ dung hợp 5 tinh (tổng cộng có mười phần) !

Một đầu Sơn Hải Thú còn nhỏ sống, có thể hồi đoái được một phần bí kỹ dung hợp 6 tinh (tổng cộng có năm phần) !

Bí kỹ dung hợp 5 tinh, có giá trị liên thành! Bí kỹ dung hợp 6 tinh, gần như là bảo vật vô giá!

Chênh lệch giữa cường giả cấp A nhập môn cùng với cường giả cấp A chân chính, cũng chính là một phần bí kỹ dung hợp 6 tinh này! Chỉ có bí kỹ dung hợp 6 tinh thích hợp, mới có thể gia tăng sức chiến đấu lên trên diện rộng! Đây là chuyện mà các cường giả cấp A phải không ngừng tìm kiếm, không ngừng tích lũy, hao phí rất nhiều thời gian cùng với tính lực, còn có vận khí, mới có thể thành công.

Mà ở trong cái nhiệm vụ này, lại có trọn vẹn 5 phần! ! ! Dãy núi Bỉ Ngạn có nguy hiểm không? Nguy hiểm!

Thế nhưng ở trước mặt ban thưởng nhiệm vụ kinh người này, hết thảy đều không đáng được nhắc tới! Vô luận là bí kỹ dung hợp 5 tinh hay là bí kỹ dung hợp 6 tinh, với số lượng kinh người này, đủ làm cho bất kỳ một gen chiến sĩ cấp B hoặc là cấp A nào mất đi lý trí!

Coi như không dùng được, cũng bán đi được với một cái giá trên trời! Cho nên...tất cả mọi người đều điên rồi, vì phần ban thưởng này, điên cuồng đến nơi này.

Trần Phong khẳng định, không chỉ là người qua đường, cho dù là rất nhiều thế lực cũng cảm thấy động tâm, dạng ban thưởng kinh người này, cho dù là rất nhiều đại gia tộc cũng không thể so sánh!

Trọng yếu nhất chính là, phần thưởng này cũng không phải chỉ có một phần, mà lại có trọn vẹn tới 15 phần a! Cho nên...Trần Phong mới có thể thấy được một màn này.

Cực kỳ đông vui, toàn bộ dãy núi Bỉ Ngạn được lấp đầy bởi gen chiến sĩ cấp B và cấp A, gen chiến sĩ cấp A tràn ngập tự tin đối với mình, mà gen chiến sĩ cấp B thì sao? Bọn hắn có lẽ không có bao nhiêu thực lực, thế nhưng nếu có vận khí cũng có thể thành công.

Một phần vận, nếu đạt được thì sao? Chớ đừng nói chi là còn có rất nhiều người sở hữu năng lực siêu đặc thù.

Cho dù người uỷ thác được bảo hộ quyền riêng tư, hết thảy tin tức đều không thể tra được, thậm chí chính Gen Công Hội cũng không biết, thế

nhưng Trần Phong vẫn biết người uỷ thác là ai, hắn đã yêu cầu Linh thôi diễn thông qua giá trị may mắn.

Mai lão, quả nhiên là tên gia hỏa này! Cho nên...hết thấy những chỗ nói không thông, đều đã trở nên sáng tỏ.

Mai lão bởi vì tu luyện một loại năng lực mạnh mẽ nào đó, lợi dụng hạt trí mạng, bắt đầu đi đến dãy núi Bỉ Ngạn để thu hoạch, nhưng bởi vì ở nơi này có quá ít người, cho nên Mai lão đã ban bố uỷ thác, hấp dẫn vô số người đến đây! Mà từ đầu tới đuôi, Mai lão căn bản không có ý định để cho bọn hắn hoàn thành nhiệm vụ!

"Ban thưởng nhiệm vụ uỷ thác, nhất định phải giao cho Gen Công Hội."

"Như vậy...Mai lão chuẩn bị những năm này, ngoại trừ tài liệu, chắc chắn là còn có những phân bí kỹ dung hợp kia!"

Kế hoạch đáng sợ

"Cái tên này đi khắp mọi nơi, hợp tác với các thế lực lớn trong các thành thị, xem ra chính là vì những tư nguyên này!"

Trần Phong chậm rãi phân tích, đối với bản sự của tên Mai lão này, hẳn còn có một chút bội phục, không có cái gì gia tộc, không có cái gì thế lực hậu thuẫn, thế mà có thể làm tới một bước này!

Quả nhiên là đủ hung ác! Nếu như hết thảy mọi việc đều thuận lợi, lần này gã cũng sẽ dung hợp thành công. Ừm...hấp dẫn người tới nơi này tiêu diệt rồi hấp thu, sau đó tu luyện thành công, tăng cường thực lực, trở thành một cường giả cấp A đỉnh phong mạnh nhất! Đáng tiếc là hết thảy mọi việc mà gã làm đã bị Trần Phong xem thấu.

Mà vào lúc này, Mai lão đã một lần nữa xuất phát, tới gần một người nào đó, hết thảy hạt trí mạng ở đây đều là do gã dùng đoá hoa mai phóng thích, bởi vì hạt trí mạng ẩn chứa trong cơn gió lạnh, hơn nữa còn ở dưới hình dáng hạt bụi nhỏ, cho nên mọi người còn có thể ngăn cản, thế nhưng nếu như Mai lão tự mình điều khiển, dùng một loại tốc độ khủng khiếp đánh về phía một người nào đó mà nói...

Trần Phong ngẫm lại cũng cảm thấy sợ hãi, coi như tỷ lệ làm cho thân thể sụp đổ của hạt trí mạng là 1%, nhưng ở dưới tình huống bị lít nha lít nhít hạt trí mạng đánh tới, hơn nữa còn là dùng loại phương thức đánh lên này...kẻ địch làm sao chết cũng không biết.

Những người chết trước đó, chỉ sợ là đến chết cũng không biết, căn bản là không phải hoàn cảnh ác liệt bên trong dãy núi Bỉ Ngạn, mà là do có người ám toán!

"Phải nghĩ biện pháp nhắc nhở bọn hắn." Trần Phong hơi híп tròng mắt lại.

Mai lão nếu đã chế định ra loại kế hoạch này, chắc chắn đã sớm chuẩn bị, Trần Phong cũng không tự tin là bằng vào một mình hắn là có thể tiêu diệt được gã, chỉ có đem vũng nước này quấy đục, mới có hi vọng!

"Suy nghĩ một chút, ừm...làm thế nào để bọn hấn phát giác thật hợp lý?"
Trần Phong suy nghĩ một chút, liền dùng năng lực Thiên Huyền khắc hai hàng chữ lớn lên trên tảng đá trước mặt, đem tảng đá này ném lên một đỉnh núi.

Hả? Gần như đồng thời, hết thảy gen chiến sĩ ở đây đều cảm giác được động tĩnh.

"Là ở đó." Mọi người nhìn về phía một đỉnh núi.

"Lại có người đi đến đó."

"Chẳng lẽ là đi lên thăm dò?"

Đám người cười lạnh.

Cái đỉnh núi kia, đó là địa phương cao nhất bên trong dãy núi Bỉ Ngạn, cũng là địa phương có được tầm mắt tốt nhất, thế nhưng cũng là địa phương mà tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy! Chỉ cần đứng ở phía trên, sẽ bị tất cả mọi người nhìn thấy! Ở loại địa phương này...quả thực là tự tìm đường chết.

Chỉ có điều là khi bọn hấn quét mắt nhìn qua, lại cảm thấy kinh ngạc, chỉ thấy một tảng đá, lại bị vát mỏng chỉ còn khoảng 10 centimet!

"Đây là đồ vật gì?"

"Giống như là một tấm khiên chắn? ?"

"Dùng đá tảng để chế tạo tấm khiên chắn?"

"Chờ một chút."

"Vật kia thế mà có thể ngăn cản gió lạnh thần bí?"

Đám người kinh sợ.

Có một số người mặc dù không nhìn thấy được hạt trí mạng, thế nhưng bọn hấn biết thứ này ở bên trong gió lạnh, nếu như ngay cả gió lạnh cũng đều bị

ngăn cản, như vậy... hai mắt của mọi người nhất thời tỏa sáng.

Những người này đều hết sức thông minh, đều biết lợi dụng hoàn cảnh để đối kháng với mỗi nguy hiểm, Trần Phong chỉ cần cung cấp một chút chỉ dẫn, mọi việc còn lại bọn hắn đều có thể tự hoàn thành.

"Quả nhiên là có thể được!"

"Ha ha."

Đám người mừng rỡ.

"Ồ, ở phía trên giống như có chữ viết."

"Hả?" Đám người theo bản năng nhìn về phía tảng đá ở trên đỉnh núi, ở phía trên có hai hàng chữ, tràn ngập uy năng.

"Vào thời điểm người nhìn chăm chú vào dãy núi Bì Ngạn, dãy núi Bĩ Ngạn cũng đang theo dõi người."

Có người nhẹ giọng đọc lên, liền trở nên nghiêm nghị.

Nếu như đọc thấy câu này mọi người trở nên nghiêm nghị, thì Mai lão nhìn thấy lại cảm thấy phẫn nộ! Bởi vì gã biết, câu nói này là nhằm vào gã! Tảng đá ở trên ngọn núi kia, đã khiến cho toàn bộ dự định của gã bị thất bại!

Gã vừa rồi có ý đồ đánh lén một người, sau đó người kia chỉ đơn giản nâng khiên đá lên ngăn cản, sau đó, liền không có sau đó...hạt trí mạng nghịch thiên, căn bản là không có cách nào xuyên qua tấm khiên đá!

Đây mới là điểm khiến Mai lão tức giận nhất! Đã có người xem thấu kế hoạch của gã, sau đó nói cho tất cả mọi người, còn bày cho mọi người cách ngăn cản hạt trí mạng, mà đáng sợ nhất là, gã căn bản lại không biết địch nhân là ai!

"Đến cùng là ai?" Mai lão lên cơn giận dữ.

Gã đang nhớ lại những người mà gần đây gã trêu chọc, có thể là ai?

Là toà thành thị kia? Không không, thế lực của bọn hắn đã bị gã làm cho tử thương thảm trọng, cấp A mạnh nhất cũng rớt xuống cấp B, những người khác thì có chết có bị thương, căn bản là không có người nào có thể báo thù.

Hay là cái thế lực thù địch kia? Không giống, gã mỗi khi đến một địa phương khác đều đổi thân phận, căn bản là không có ai có thể phát giác! Huống chi, người có thể sử dụng loại thủ đoạn như thế này, làm sao lại có thể là người bình thường?

"Ta dường như không có đắc tội qua cường giả như vậy." Mai lão không hiểu, dù như thế nào, gã cũng không nghĩ đến, đến cùng là người phương nào đã nhằm vào gã!

"Bất kể là ai, ta cũng phải cho người trả giá đắt." Trong mắt của Mai lão lấp lánh hàn quang.

Đột nhiên xuất hiện biến cố, khiến cho kế hoạch của gã xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, cũng may là gã đã sớm làm một chút chuẩn bị, lần này gã nhất định phải dung hợp thành công!

Xoạt! Gió lạnh thổi qua, Mai lão một lần nữa lặng yên tiến lên.

"Thế mà còn chưa chịu dừng tay?" Trần Phong ở phía xa xa nhìn tới, có một chút ngoài ý muốn, hắn nguyên lai còn tưởng rằng làm như vậy, Mai lão bởi vì sợ bại lộ thân phận, khẳng định sẽ dừng lại một quãng thời gian, thế nhưng hoàn toàn không có, Mai lão lại tiếp tục tới gần mục tiêu kế tiếp.

"Đi." Trần Phong một lần nữa bắt kịp.

Lần này, Mai lão lặng yên không một tiếng động tới gần một gen chiến sĩ cấp A nào đó. Hơn nữa, Mai lão dường như cũng có được một loại năng lực nào đó có thể trinh sát được thực lực của đối phương, gã tìm tới gen chiến sĩ cấp A, lại có thể là một tiểu đội.

"Gã muốn làm gì?" Trần Phong hơi híп trông mắt lại.

Nếu như đánh lén, không phải là nên tìm người yếu nhất hay sao? Vào thời điểm Trần Phong đang suy tư, ở nơi xa liền xuất hiện biến cố.

Ở nơi đó, nguyên bản là một tiểu đội 7 người, đang thận trọng tiến lên, bởi vì có sự cảnh cáo của Trần Phong, trong tay của bọn họ đều cầm một tấm khiên đá, chặn lại hết thủy gió lạnh, tiến lên cẩn thận mà ổn định.

Bỗng nhiên, có một đoá hoa mai xuất hiện, long lanh ánh sáng trong suốt, khiến cho người ta cảm thấy động tâm.

"Ồ?" Đám người kinh ngạc.

"Cái đó là..." Có người nhất thời cảnh giác.

"Cẩn thận." Có người nghiêm nghị nói.

Cho dù đoá hoa mai tản ra ánh sáng nhàn nhạt này, cực kỳ giống với một loại thiên tài địa bảo nào đó, nhưng phàm là cường giả đã thấy qua đủ loại trảng diện, vẫn có thể duy trì cảnh giác cao nhất.

"Có thể là một loại bẫy rập nào đó."

Át chủ bài của Sơn Hải Thú

"Nguy hiểm." Mấy người ngược lại còn lùi về phía sau vài bước, không người nào dám liều mạng đi lên trực tiếp hái đoá hoa mai này, bởi vì có lẽ trong nháy mắt người chạm vào, toàn bộ đoá hoa mai có thể sẽ nổ tung!

Xoạt! Đám người khởi động phòng ngự toàn diện, mấy người lui lại đến vị trí hơn trăm mét, lúc này mới thận trọng thăm dò đoá hoa mai này.

"Phân thân của người vẫn còn chứ?"

"Còn có thể sử dụng."

"Tất cả mọi người làm tốt biện pháp phòng ngự, người dùng phân thân đi lên, nếu như là thiên tài địa bảo thì tốt, nếu như là đồ vật nguy hiểm gì khác, thì trực tiếp huỷ diệt."

"Hiểu rõ." Đám người nghe lệnh.

Thế là, có một cỗ phân thân đi tới gần, những người còn lại đều cẩn thận phòng bị, sau đó cỗ phân thân kia cũng chạm vào đoá hoa mai.

Ô...ô...n...g ——Hào quang nhàn nhạt lóe lên, cũng không có sự tình nào phát sinh.

"Không có cái gì?"

"Có thể chỉ là một đoá hoa mai bình thường."

"Có lẽ là kỳ trân dị bảo ở nơi này."

"Có lẽ."

"Tóm lại, cẩn thận một chút cũng không sai."

"Ừm."

Đám người lúc này mới hơi thả lỏng, chỉ có điều là ngay vào lúc bọn hắn chuẩn bị tiến lên, lại có một tiếng gào rống từ đằng xa truyền đến, cái âm thanh đáng sợ mà quen thuộc này, làm cho tất cả mọi người cảm thấy ớn lạnh.

"Cái tiếng rống này..."

"Không tốt!"

"Cẩn thận!"

Sắc mặt của mọi người đại biến.

Oanh! Một ngọn núi nhỏ trước mắt bỗng nhiên sụp đổ, có một con cự thú có tướng mạo quái dị từ bên trong lao ra, sừng bén nhọn, răng sắc bén, thân thể tròn vo, đã chứng minh thân phận của nó.

Sơn Hải Thú! Con cự thú này, thể mà đã xuất hiện! Hơn nữa từ hình thể của nó mà nói, đây rõ ràng là một con Sơn Hải Thú trưởng thành!

"Rống —— " Sơn Hải Thú gào rống lao tới, hai mắt của nó bùng cháy hỏa diễm, tức giận nhìn đoá hoa mai trên mặt đất, bên trong ánh mắt tràn ngập sự phẫn nộ cùng với chán ghét, cùng với hỏa khí khó mà đè nén.

"Nó giống như là rất chán ghét thứ này."

"Nó đã bị chọc giận."

"Đoá hoa mai đáng chết kia, đã dẫn nó đến đây."

"Đáng chết." Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, bất quá thì bọn hắn vẫn có kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú, nói: "Đoá hoa mai này bỗng nhiên xuất hiện ở một nơi hẻo lánh như thế này, có lẽ là do có kẻ địch âm thầm ném ra!"

"Hai người các ngươi, đề phòng kẻ địch xuất hiện."

"Những người còn lại, cùng với ta đối kháng Sơn Hải Thú!"

"Sơn Hải Thú ở nơi này chỉ có một con, chúng ta còn có thể ứng phó, nếu như quay người chạy trốn, ngược lại sẽ bị nó giết chết từng người một."

Đội trưởng bình tĩnh hạ lệnh.

"Hiểu rõ."

Đám người thi hành mệnh lệnh, tiểu đội thám hiểm, liền bắt đầu tiến hành phản kích đầu ra đó.

"Rất lợi hại." Trần Phong thầm khen, không hổ là tiểu đội thám hiểm chuyên nghiệp, cho dù đây là sự tình do Mai lão âm thầm tạo ra, đối phương cũng có thể bình tĩnh ứng đối. Nếu như hết thảy mọi chuyện đều thuận lợi, Mai lão dẫn dụ con Sơn Hải Thú này tới, ngược lại sẽ trở thành thu hoạch của đối phương! Trần Phong xem chừng, Mai lão cũng không có khả năng ngốc như vậy.

"Người còn có kế hoạch khác hay sao?" Trần Phong bình tĩnh nhìn.

Mà vào giờ khắc này, tiểu đội thám hiểm đã giao phong cùng với Sơn Hải Thú.

Sơn Hải Thú có một loại năng lực phục chế phản kích kỳ diệu, nó có thể đem năng lực mà đối thủ thả ra phục chế lại, đồng thời phản hồi cho đối phương, uy lực thập phần cường đại! Nó có thể đồng thời đối mặt với hai cường giả cấp A, mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào!

Thế nhưng...cuối cùng thì nó cũng chỉ có một mình, còn địch nhân của nó, cũng không phải là chỉ có hai người! Mà là một tiểu đội hoàn chỉnh! Cho nên, chỉ qua hai phút đồng hồ, Sơn Hải Thú đã bị bức bách đến tuyệt cảnh!

Phốc! Một kiếm lấp lóe, Sơn Hải Thú rên rỉ một tiếng, máu tươi bắn ra tung toé.

"Cơ hội tốt." Có người hô lên, đang chuẩn bị xuất ra một kích cuối cùng.

"Trở về!" Đội trưởng đem hãn kéo lại, nói: "Đã quên tư liệu mà chúng ta tra được hay sao? Sơn Hải Thú vào thời khắc sắp chết, sẽ bùng nổ át chủ bài!"

Mọi người nhất thời lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, quả nhiên, ngay vào thời điểm đội trưởng vừa mới dứt lời.

"Gào —— " Một tiếng gào thét vang lên, Sơn Hải Thú ngưng tụ uy năng kinh khủng quanh người, hỏa diễm quỷ dị bùng cháy trên toàn thân, hai mắt của Sơn Hải Thú, cũng triệt để biến thành màu xanh lam thần bí! Một con Sơn Hải Thú bùng cháy màu xanh lam, trong bóng đêm vô cùng loá mắt.

"Rống!" Sơn Hải Thú rống lên một tiếng, tức giận đánh về phía tiểu đội thám hiểm.

Oanh! Hào quang kinh khủng nháy mắt tỏa ra.

Oanh! Vô cùng vô tận ánh sáng màu xanh lam tản ra, ở bên trong ánh sáng màu xanh lam vô tận, mọi người cũng rốt cục cũng nhìn thấy rõ ràng con át chủ bài của Sơn Hải Thú, át chủ bài mà nó bùng nổ là dạng gì!

Bí kỹ dung hợp 2 tinh...bí kỹ dung hợp 3 tinh...bí kỹ dung hợp 4 tinh...bí kỹ dung hợp 5 tinh...thậm chí còn có một cái bí kỹ dung hợp 6 tinh! Một lượng lớn kỹ năng trong nháy mắt bùng nổ, phô thiên cái địa đánh về phía tiểu đội thám hiểm.

"Đây là...đây là át chủ bài của Sơn Hải Thú, nghe nói nó có khả năng phóng thích những năng lực đã dùng trước kia!"

"Đáng chết, cái này ta biết, thế nhưng Sơn Hải Thú không phải chỉ có mấy loại năng lực thôi hay sao?"

"Những năng lực này, đều được phục chế lại từ những năng lực mà nó đã từng sử dụng..."

Sắc mặt của mọi người đại biến, át chủ bài của Sơn Hải Thú có uy năng quá mạnh mẽ.

Oanh! Tầng phòng ngự thứ nhất nổ tung.

Oanh! Tầng phòng ngự thứ hai nổ tung.

...

Lớp phòng ngự mà tiểu đội thám hiểm xây dựng trước mặt Sơn Hải Thú liên tục nổ tung, trong nháy mắt đã sụp đổ bốn, năm tầng, khiến cho người ta cảm thấy hoảng sợ không thôi, cũng may, vào thời điểm ánh sáng màu xanh phá vỡ tầng phòng ngự thứ năm, rốt cục cũng hơi ngừng lại. Tất cả các năng lực mà Sơn Hải Thú sử dụng từ trước đến nay, rốt cuộc cũng đã phóng thích xong.

"Phù, phù!" Sơn Hải Thú vừa mới công kích xong liền trở nên hư nhược thở dốc.

"Cơ hội tốt!" Tiểu đội thám hiểm phấn khởi, quả nhiên, chống đỡ qua được tuyệt cảnh chính là đại thu hoạch!

"Nó vừa mới phóng thích xong át chủ bài, vô cùng suy yếu."

"Xử lý nó."

Đám người mừng như điên nói, cho dù bọn hắn vừa mới chống đỡ xong một đòn công kích mãnh liệt, giờ phút này vẫn lộ ra bộ dáng chật vật không chịu nổi, quần áo ngổn ngang, trên người có rất nhiều vết thương, thế nhưng chỉ bị thương nhẹ mà thôi, Sơn Hải Thú so với bọn hắn càng suy yếu hơn!

Đám người vội vàng lao lên, Sơn Hải Thú tuyệt vọng nhìn đám nhân loại xông tới, bên trong âm thanh hô hấp trầm thấp, lóe lên sự không cam tâm, mà vào lúc này, có một cơn gió lạnh thổi qua...

Vù! Đám người vừa lao lên liền run rẩy một cái, dường như, có chút lạnh?

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người đại biến, rốt cục cũng tỉnh ngộ lại.

Nhưng mà, đã chậm, có một cơn gió lạnh lại thổi tới, tốc độ càng nhanh hơn, cường độ càng mãnh liệt hơn, từ đằng sau Sơn Hải Thú thổi tới, thế giới trong nháy mắt rơi vào sự yên tĩnh.

Vù! Gió lạnh không ngừng thổi qua, đám người đã đứng yên tại chỗ, trên mặt mỗi người đều lộ ra thần sắc kinh khủng, bọn hắn chưa từng nghĩ tới,

chính mình tránh thoát đoá hoa mai, tránh thoát khỏi sự bùng nổ của Sơn Hải Thú, lại bị cơn gió lạnh này ám toán...

Quán nhỏ

Chỉ cần một tấm khiên đá là có thể ngăn cản được gió lạnh...nhưng mà khiên đá đâu? A, mới vừa rồi đã bị Sơn Hải Thú phá hủy. Thời điểm mà cơn gió lạnh này thổi tới, có phải là quá mức trùng hợp hay không?

Làm sao có thể xảo hợp như thế, thế mà thổi tới ngay sau khi Sơn Hải Thú vừa mới bùng nổ? Nhanh đến mức bọn hắn muốn dựng lá chắn phòng ngự, tạm thời tìm kiếm một tảng đá cũng không có? Đám người hoảng sợ suy nghĩ.

Xoạt! Trên người của bọn họ tỏa ra hào quang, thân thể của bọn hắn, vào thời khắc này đang hóa thành hư vô, đáng sợ nhất là, cho dù biết là sắp chết, bọn hắn cũng chỉ có thể hoảng sợ vật lộn, không có một chút lực phản kháng nào.

Mà vào lúc này, bọn hắn trông thấy ở nơi xa, có một đóa hoa mai phiêu nhiên mà tới, một thân ảnh xuất hiện.

"Nguyên lai là có người..."

"Ha ha ha, thật sự là buồn cười."

"Chúng ta thế mà bị người khác mưu hại?"

Kèm theo một tiếng cười lớn bi ai, thân thể của những người này phiêu tán theo gió. Mà cái thân ảnh xuất hiện theo đóa hoa mai kia, từng bước một đi đến trước mặt Sơn Hải Thú, nhìn thần sắc cảm kích trong mắt của nó, điểm vào mi tâm của nó.

"Từ hôm nay, ngươi hãy vì ta mà chiến đi."

Ô...ô...n...g —— Ấn ký hoa mai xuất hiện trên mi tâm của Sơn Hải Thú.

"Đi thôi." Mai lão cười lạnh một tiếng, Sơn Hải Thú dụ dằng ngoan ngoan đi sau lưng của gã, giống như một đầu súng vật, ấn ký hoa mai trên mi tâm,

lập loè hào quang nhàn nhạt.

"Bước đầu tiên đã hoàn thành thuận lợi."

"Ha ha, kẻ ẩn giấu sau màn kia, ta nhìn ngươi còn có thể ẩn nấp được bao lâu?"

"Dãy núi Bỉ Ngạn này, là thiên hạ của ta."

...

Thân ảnh của Mai lão biến mất, Trần Phong cùng với Linh lẳng lẳng nhìn cảnh này, thật lâu cũng không lấy lại được tinh thần.

Đây chính là kế hoạch B của Mai lão? Không chỉ lợi dụng Sơn Hải Thú tiêu diệt cái tiểu đội kia, thế mà còn thuận tiện biến Sơn Hải Thú thành sủng vật của mình, cái tên này đến cùng đã chuẩn bị bao nhiêu thứ? Cái tên này, so với trong tưởng tượng còn cường đại hơn.

Mai lão mặc dù nhìn có chút trẻ tuổi, thế nhưng trên thực tế đã 80 tuổi, đối với độ tuổi của gã, cùng với thiên phú của gã mà nói, vốn đã sớm bước vào cấp A, cho nên, căn cứ vào sự thoái triển, phần lớn thời gian mà gã lãng phí, có khả năng đều dồn toàn bộ vào việc chuẩn bị tài liệu và át chủ bài. Nếu như chuyện này là một bước quan trọng nhất trong kế hoạch của gã, vậy thì gã sẽ nhất định vì một bước này, dốc hết thảy.

"Quả nhiên là một đại Boss." Trong lòng của Trần Phong sục sôi chiến ý, Mai lão biểu hiện càng mạnh mẽ, Trần Phong càng phải sớm đánh chết gã, nếu không nếu để cho con hàng này đột phá thành công, Trần Phong sẽ gặp phiền phức lớn!

"Tính toán thử xem." Trần Phong hơi hơi trầm ngâm, thực lực của Mai lão là cấp A sơ cấp, nhưng năng lực lại vô cùng quỷ dị.

Ví dụ như ấn ký hoa mai không gì không làm được! Thế giới Số chiều, thu phục sủng vật, hạt trí mạng... Mai lão dùng 'Hoa mai' làm hạch tâm, chế tạo ra một bộ hệ thống tu luyện hoàn chỉnh, mà mỗi một cái đều phi thường mạnh mẽ, đều có thể xưng là át chủ bài!

"Nếu như ẩn kỹ hoa mai là năng lực thứ nhất của gã, những năng lực còn lại đều là năng lực dung hợp...gã đã có sáu cái, còn theo hành động hiện tại của gã mà nói, chắc là gã đang chuẩn bị dung hợp bí kỹ dung hợp!"

Trần Phong rất nhanh liền phân tích ra tình hình, hắn cũng đang chuẩn bị cái năng lực thứ năm cho mình, cũng chính là gen dung hợp cấp B, mà Mai lão đang chuẩn bị bí kỹ dung hợp cho gã, cũng chính là bí kỹ dung hợp 6 tinh cấp A! Cái kế hoạch mà gã nói, hắn là dung hợp cái năng lực cuối cùng này!

Năng lực hiện tại của Mai lão mặc dù lợi hại, thế nhưng chung quy cũng đều là một đồng năng lực hỗn độn, gã đã khuyết thiếu một năng lực hạch tâm. Mà cái này, chính là mục tiêu cuối cùng của gã. Gã định dùng sáu loại năng lực này, dung hợp với nhau tạo thành một bí kỹ dung hợp, thông qua cái gọi là hạt trí mạng này làm chất xúc tác, tạo thành một bí kỹ dung hợp 6 tinh, cũng chính là năng lực chân chính cuối cùng của gã!

Cho nên, gã đang dùng những hạt do thân thể người khác sụp đổ, để rèn luyện bí kỹ dung hợp 6 tinh của gã? Trần Phong rất mau liền xâu chuỗi những việc này lại với nhau.

"Đúng hay là không đúng?" Hắn dùng hàm If và Else If, thiết trí vô số câu trả lời tương quan theo cấp bậc, chỉ cần tiêu hao 1 giá trị may mắn liền được thu được đáp án.

Chính xác 95%! Quả nhiên...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, cái tên Mai lão này, so với sự suy đoán của hắn cũng không xê xích bao nhiêu. Như vậy...chuyện kế tiếp liền đơn giản, làm như thế nào ở trong bố cục của Mai lão, thu hoạch ích lợi cho mình?

Mục tiêu nguyên bản của Trần Phong rất đơn thuần, tới nơi này, sẵn giết một đầu Sơn Hải Thú còn non, thu hoạch được Tru Thần là được, những chuyện khác hắn cũng không dám hi vọng xa vời, cho dù biết rõ Sơn Hải Thú đầu lĩnh sẽ có khả năng thu được năng lực càng mạnh hơn, thế nhưng Trần Phong sẽ tuyệt đối không dám đụng vào loại tồn tại có cấp bậc này! Sơn Hải Thú đầu lĩnh ít nhất cũng là cấp A đỉnh phong! Thế nhưng hiện tại thì sao... Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

Ở nơi xa, Mai lão đã đi xa, Tiểu Ảnh vẫn âm thầm theo dõi, Trần Phong vừa suy tư vừa lặng yên không một tiếng động bắt kịp, lông mày nhú chặt chậm rãi giãn ra. Có lẽ...cũng không phải là không có biện pháp.

Tại dãy núi Bỉ Ngạn, nơi này đã biến thành ngư long hỗn tạp, hết thấy gen chiến sĩ đều đang đi săn Sơn Hải Thú còn nhỏ, mà Mai lão thì giống như u linh trong bóng đêm, thu hoạch thành quả, không có người nào có thể phát giác.

Sơn Hải Thú xuất quỷ nhập thần...hạt trí mạng ở khắp mọi nơi...cho dù là bọn họ chết rồi, cũng không biết địch nhân chân chính là ai. Mà ở trong một cái hoàn cảnh như vậy, ở dưới chân núi của dãy núi Bỉ Ngạn, là địa phương có nhiều người đi qua lại nhiều nhất, bỗng nhiên xuất hiện một cái quán nhỏ, dẫn tới một mảnh xôn xao.

Không sai, là một cái quán nhỏ, ở địa phương cường giả cấp B và cấp A đi đầy đất, lại có một người mở một cái quán nhỏ.

"Là thật hay giả?"

"Đương nhiên, vừa rồi đã có người đi qua nhìn thấy."

"Điên rồi sao?"

Mở quán? Bán đồ? Cái tên này có gan lớn hay là đồ ngốc?

Có người thì cẩn thận làm việc, mà có người thì muốn thăm dò một thoáng, thậm chí đã có người nổi lên ý đồ xấu, bọn hắn chỉ hành động có một mình, tự nhiên không cần phải cố kỵ gì, quản người có bối cảnh gì, trực tiếp đoạt xong liền chạy, trốn đi ai có thể làm gì được bọn hắn. Chỉ có điều là khi bọn hắn chân chính đến cái quán này, lại có một chút ngạc nhiên.

Bởi vì cái được gọi là quán nhỏ kia, lại là một cái quán nhỏ chế tác gen! Những gen chiến sĩ ngày thường luôn chém chém giết giết này, thế mà đang vây một vòng xung quanh quán nhỏ, khó có khi chung sống hoà bình, nhìn vào chính giữa.

Thuốc thử gen Đại Sơn Hải

Gen Đại Sơn Hải.

Độ khó: 5 tinh.

Cấp bậc: Đặc thù.

Giới thiệu: Thông qua tinh huyết Sơn Hải Thú tinh luyện mà thành, cần đủ loại tài liệu để kích phát ra lực lượng thần bí trong gen Sơn Hải Thú, tạo ra một loại thuốc thử gen đặc thù.

Tác dụng: Phóng thích ra uy năng tương đương với một kích toàn lực của Sơn Hải Thú, lấy thực lực của Sơn Hải Thú làm tài liệu làm chuẩn.

"Đây là...trời đất, chế tác gen?"

"Uy năng của loại thuốc thử gen này... chẳng lẽ là chế tác đại sư trong truyền thuyết?"

"Đường đường là chế tác đại sư thế mà lại xuất hiện ở loại địa phương này!"

"Sơn Hải Thú..."

Thần sắc của đám người trở nên âm tình bất định.

Không thể nghi ngờ, Gen Đại Sơn Hải, là một loại thuốc thử gen cực kỳ cường đại! Phóng thích ra uy năng tương đương với một kích toàn lực của Sơn Hải Thú, từ trước mắt mà xem, đây ít nhất cũng là uy năng cấp A! Ở bên trong chiến đấu sinh tử có thể phát huy ra tác dụng cực lớn!

Mà có thể chế tác ra được loại thuốc thử gen này, người nào không phải là chế tác đại sư? Ở dãy núi Bỉ Ngạn, ở loại địa phương này, thế mà xuất hiện chế tác đại sư, cái tình huống quý dị này, làm cho tất cả mọi người đều trở nên cảnh giác, không dám lên trước.

Mọi người nhìn về phía người bày quán, rõ ràng là một người trung niên khoảng chừng 35 tuổi. Đương nhiên, đây vền vện chỉ là tuổi tác ở bề ngoài. Nhưng tuổi tác chân thực lại không biết được, thế nhưng chính là bởi vì như thế, mọi người mới càng thêm cẩn thận.

"Chế tác đại sư người nào không phải là 40, 50 tuổi, người này không phải là do một thể lực lớn nào bồi dưỡng ra đó chứ?"

"Không rõ ràng."

"Có ai đã thấy qua người này chưa?"

"Chưa bao giờ thấy qua."

Đám người cảm thấy nghi ngờ không thôi, trong quán không có bất kỳ một đồ vật giá trị nào, tự nhiên cũng không có ai dự định cướp đoạt.

"Cái tên này nếu có thể chế tác được, có lẽ là sẽ có hàng tồn?"

"Có khả năng."

Có người hai mắt tỏa sáng, chỉ có điều là trước khi hấn ra tay, người bày quán kia, đứng lên giơ ra một cái huy chương chế tác sư vinh dự của Hiệp hội chế tác Gen!

Những người dự định xuất thủ kia liền dừng bước, chế tác sư vinh dự? Trong đáy lòng của mọi người đều run rẩy, nói đùa cái gì? Ngoại trừ thiếu niên thiên tài Trần Phong kia, chế tác sư vinh dự nào không phải là đại lão của Hiệp hội chế tác Gen? Ai còn dám ra tay? !

"Các vị." Người trung niên cười tủm tỉm nhìn đám người trước mắt, nói: "Các người muốn cướp đoạt ta cũng không có cái gì, ở chỗ này cũng không bán bất kỳ vật gì, chỉ có một chút tay nghề của ta."

"Cho nên..." Người này vuốt ria mép một thoáng, nói: "Các vị nếu muốn chế tác thuốc thử gen, cứ tới tìm ta là được rồi."

"Chỉ cần cung cấp đủ tài liệu, còn có Sơn Hải Thú, ta tuyệt đối sẽ chế tác thuốc thử gen cho các vị, ừm... phí tổn sao, một đầu Sơn Hải Thú có thể

làm ra hai phần, ta lưu lại một phần."

Mọi người nhất thời im lặng, những người này mặc dù to gan lớn mật, căn bản không quan tâm đến Hiệp hội chế tác Gen, thế nhưng cũng không nên vô duyên vô cớ gây phiền phức cho mình, vị chế tác đại sư này thì có cái gì để mà cướp?

Chế tác gen sao...rất nhiều người giống như có điều suy nghĩ, mà vào lúc này.

"Tránh ra." Có một tiếng quát lạnh vang lên, ở nơi xa, có một người khiêng một con Sơn Hải Thú to lớn từ đằng xa mà đến, một bước để lại một cái dấu chân, mặt đất rung động, khiến cho người ta sinh ra hàn ý.

"Sơn Hải Thú thật là lớn!"

"Nhìn bộ dáng của con Sơn Hải Thú này chắc hẳn là cấp A trung cấp?"

"Thế mà có thể chiến đấu một mình sao?"

Ánh mắt của mọi người trở nên nghiêm nghị, Sơn Hải Thú ưa thích kết bè kết đội, có thể một mình chiến đấu với chúng nó, còn khiêng một con trở về...

Oanh! Sơn Hải Thú được ném xuống trước mặt quán nhỏ.

"Chế tác đi." Người kia phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Được." Người trung niên hỏi: "Chỉ có một con trưởng thành?"

"Hừ." Người kia tiếc nuối nói: "Mục tiêu nguyên bản là Sơn Hải Thú còn non, không nghĩ tới lại xuất hiện một con Sơn Hải Thú trưởng thành, vừa xử lý nó xong, bầy đàn Sơn Hải Thú liền đến..."

"Thì ra là thế." Người trung niên cười tủm tỉm nói: "Mỗi người một phần."

"Được." Người kia ngồi xếp bằng, không lên tiếng nữa.

"Ha ha." Người trung niên rất thuận thực giải phẫu Sơn Hải Thú.

Mà vào lúc này đây, mọi người mới phát hiện ra thực lực của người trung niên này cũng có một chút bất phàm, trong tay của hắn thể mà có thể ngưng tụ ra một thanh đao năng lượng, dễ dàng lột da thịt ra.

"Thực lực của người này quả nhiên không tầm thường."

"Ha ha, chế tác đại sư nào sẽ có thực lực yếu?"

"Đúng vậy a, chế tác đại sư coi như thực lực bản thân không mạnh, thể nhưng thuốc thử gen tùy thân..."

Đám người bụi ngùi mãi không thôi.

Vào thời điểm bắt Sơn Hải Thú còn non, tất nhiên sẽ gặp được Sơn Hải Thú trưởng thành.

Mà ngoại trừ ích lợi khi săn giết Sơn Hải Thú còn non, săn giết Sơn Hải Thú trưởng thành sẽ trở thành vương vếu, mặc dù cũng có giá trị đắt đỏ, thể nhưng nếu như khiêng trở về bán sẽ tốn rất nhiều thời gian, còn không bằng trực tiếp để cho người trung niên ở đây chế tác thành thuốc thử gen, dùng để đối phó với những con Sơn Hải Thú khác! Nếu như người trung niên này gạt người...

Ha ha, nhìn một chút người ở dãy núi Bỉ Ngạn này đi, hắn tuyệt đối sẽ chết rất thê thảm.

Đương nhiên, ngoại trừ người này, cũng có người đã săn giết được Sơn Hải Thú trưởng thành, chỉ là giờ phút này, có rất nhiều người đang vây xem, nhìn một chút thủ đoạn chân chính của người trung niên này.

"Người đã nghe qua thuốc thử gen Đại Sơn Hải?"

"Không có."

"Có loại thuốc thử gen này hay sao?"

"Chưa từng nghe qua, ít nhất là trên thị trường chưa bao giờ có."

"Vậy thì thú vị."

Có hai người thấp giọng trò chuyện với nhau, trong ấn tượng của bọn hắn, chưa từng nghe nói qua có loại thuốc thử gen Đại Sơn Hải này, người trung niên này thật sự có thể làm ra được thứ này hay sao, bọn hắn cảm thấy rất là hoài nghi.

Vào giờ phút này, có vô số ánh mắt đang nhìn về phía cái quán nhỏ kia.

Xoạt! Người trung niên thuần thực tinh luyện tài liệu.

Da lông...máu thịt...hắn đều xử lý rất thuần thực, chỉ là đến thời điểm thu thập tinh huyết, thân ảnh của hắn có một chút dừng lại, lúc này mới tiếp tục tiến hành, thủ pháp rất thuần thực.

Đương nhiên, nếu như có người nắm giữ thuật đọc tâm, có lẽ sẽ có thể nghe được đoạn đối thoại của người trung niên.

"Tinh huyết dùng để chế tác loại thuốc thử gen này có điều kiện hạn chế gì hay không?"

"Không có hạn chế."

"Ồ, vậy thì tiếp tục."

Không sai, người này đúng là Trần Phong! Làm như thế nào để phá cục trong ván cờ mà Mai lão đã bày sẵn, Trần Phong đã nghĩ qua vô số biện pháp, ám sát, đánh lén, đục nước béo cò, sau cùng lại lựa chọn nghề cũ của mình, chế tác gen!

Thuốc thử gen Đại Sơn hải? Không không không, thứ này không tồn tại, nếu cái đồ chơi này tồn tại, Sơn Hải Thú ở nơi này đoán chừng đã sớm bị giết sạch.

Cho nên, vì tìm tới một cách điều chế thích hợp, Trần Phong đã dùng rất nhiều giá trị may mắn tìm kiếm bên trong những cách điều chế đã có, tìm được một cách điều chế thích hợp, đem tài liệu chính ở bên trong thay thế thành tinh huyết Sơn Hải Thú, lúc này mới có cái gọi là thuốc thử gen Đại Sơn Hải này.

Chế tác thu tiền công

Xoạt! Quá trình chế tác gen rất nhanh liền hoàn thành, ở trong tay của Trần Phong xuất hiện hai quả cầu màu đỏ không nổi bật, lập loè ánh sáng nhàn nhạt, nhìn qua rất đẹp, nhưng toả ra khí tức không mạnh.

"Cái đồ chơi này là thuốc thử gen Đại Sơn Hải?"

"Là giả sao?."

"Ta cũng cảm giác thấy thế."

Đám người lộ ra thần sắc hoài nghi nhìn người trung niên trước mắt.

"Của ngươi." Trần Phong không để ý đến bọn hắn, mà giao đồ cho người đã nhờ hắn chế tác.

"Sử dụng như thế nào?" Người kia cũng cảm thấy hoài nghi.

"Rất đơn giản." Trần Phong khoa tay nói: "Ném ra bên ngoài, dùng tinh thần lực phát động là được, ta đã lưu lại ấn ký tinh thần của ngươi ở trên quả cầu, chỉ có ngươi mới có thể phát động."

"Ồ." Người này nhất thời giống như có điều suy nghĩ.

"Hai người các ngươi không phải là đang diễn kịch cho chúng ta xem đó chứ?" Có người cười lạnh nói: "Gia tộc của ta cũng có một vị chế tác đại sư, nhưng chưa từng nghe nói qua cái gì là thuốc thử gen Đại Sơn Hải, ha ha... lừa gạt ai đây?"

"Hai người các ngươi hợp tác diễn xuất giật dây mọi người, coi tất cả mọi người đều là đồ đàn hay sao?"

"Các ngươi muốn lừa phỉnh chúng ta đi săn giết Sơn Hải Thú cho các ngươi, rồi đưa cho chúng ta một quả cầu màu đỏ, sau đó các ngươi quay đầu chạy đi, chúng ta phải đi tìm ai?"

"Thứ này có tác dụng như thế nào thì chỉ có quý mới biết!"

"Nếu quả thật đến thời điểm cần sử dụng nó, mà nó lại không có tác dụng, chỉ sợ là phải chịu chết, nào có thời gian tới tìm các người tính toán sổ sách?"

"Cho nên... đây chính là dự định của các người hay sao?"

Người nghi vấn kia tức giận nói.

"Đúng vậy."

Đám người bỗng nhiên tỉnh ngộ, không phải là vậy hay sao! Tác dụng của loại thuốc thử gen này là để làm gì? Làm át chủ bài! Nếu như vào thời khắc mấu chốt mất đi hiệu lực, ngấm lại sẽ hết sức đáng sợ, nếu như đây là mưu kế của đối phương...đối phương rất dễ dàng liền có thể xử lý được rất nhiều đối thủ cạnh tranh!

Chỉ tưởng tượng thôi đã khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi, vô luận là người này nói đúng hay không đúng, chỉ cần có một khả năng nhỏ nhoi như vậy, bọn hắn cũng không dám mạo hiểm.

"Chà, phản ứng rất nhanh." Trần Phong cũng thấy ngạc nhiên không thôi.

Kỳ thật lúc đầu hắn cũng muốn sử dụng loại biện pháp này, cũng đã cân nhắc đến khả năng bị vạch trần rồi bị đánh chết, không nghĩ tới quả thật đã bại lộ.

Ừm...những người ở đây quả nhiên có trí thông minh rất cao, rất khó mà lừa dối được, cũng còn may là hắn không làm như vậy. Nghĩ tới đây, Trần Phong nhìn về phía người đã nhờ hắn chế tác thuốc thử gen, trên mặt có rất nhiều vết sẹo to nhỏ, hiển nhiên cũng là một nhân vật hung ác.

"Ha ha, huynh đệ, người không muốn thử xem uy lực của thứ này?" Trần Phong tăng hăng một cái.

"Không muốn." Mặt sẹo trầm giọng nói.

"Vậy nếu như lần này ta không thu phí, đều cho người hai cái thì sao?" Trần Phong hơi híp tròng mắt lại nói.

"Ồ?" Hai mắt của mặt sẹo tỏa sáng, giống như cười mà không phải cười nhìn Trần Phong.

Cái tên này cũng rất giỏi tính toán, hẳn không muốn diệt trừ kẻ địch, mà lợi dụng gã để diệt trừ kẻ địch, mà hết lần này tới lần khác gã lại không có cách nào cự tuyệt, dù sao thì đây cũng là một loại thuốc thử gen mới, chưa bao giờ được sử dụng qua, gã cũng không dám xem nó như là át chủ bài, nếu trước mắt đã có một cơ hội sử dụng thử...

"Thành giao." Ánh mắt của mặt sẹo trở nên lạnh lẽo.

Xoạt! Gã bỗng nhiên ném một quả cầu về phía người đang chắt vẩn kia.

HUU...U...U...U...U ! Quả cầu hoá thành một ánh đỏ, phá không mà đi.

"Người làm gì? !" Sắc mặt của người chắt vẩn kia liền đại biến.

"Người đã nói là giả, vậy thì hãy cầm lấy mà chơi đi." Mặt sẹo chỉ bình tĩnh nói.

"Đ* moá!" Người kia nhanh chóng lùi lại, vô luận cái quả cầu màu đỏ này là thật hay là giả, hẳn cũng không dám mạo hiểm, khởi động phòng ngự toàn diện, không ngừng lùi lại, nhưng mà, quả cầu màu đỏ lúc này đã đánh tới.

Oanh! Kèm theo một tiếng nổ vang kịch liệt, mảnh khu vực kia trong nháy mắt liền bị ánh sáng màu trắng đỏ bao phủ.

Oanh! Mặt đất rung động, âm thanh nổ vang kịch liệt làm cho tất cả mọi người rung động.

"Loại uy năng này..."

"Lại có thể là thật? !"

"Ôi mẹ ơi, thật là lợi hại."

"Đường đường là gen chiến sĩ cấp A sơ cấp, thế mà cứ như vậy chết đi?"

"Quá mức kinh khủng!"

"Nếu như dùng thứ này để săn giết Sơn Hải Thú..."

Mọi người nhất thời cảm thấy động tâm.

Hiện tại ai mà không muốn nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ? Nhưng bởi vì ở đây có quá nhiều Sơn Hải Thú!

Ở gần mỗi một con Sơn Hải Thú còn non, đều có vô số Sơn Hải Thú trưởng thành bảo vệ, bọn hắn chỉ có thể gian khổ săn giết từng con, mà điều kiện tiên quyết còn là không bị phát hiện!

Thế nhưng nếu có được loại thuốc thử gen này...bọn chỉ cần săn giết một con Sơn Hải Thú, liền có thể có một lần át chủ bài siêu cường! Chỉ cần săn giết đầy đủ Sơn Hải Thú, bọn hắn thậm chí có đánh thắng được bầy đàn Sơn Hải Thú! Chỉ là một con Sơn Hải Thú còn nhỏ thì tính là cái gì? !

"Thứ này..." Vô số người cảm thấy động tâm.

"Tiểu tử, ta muốn ngươi." Một đại hán thô cuồng đi tới, dùng một ngón tay chỉ vào Trần Phong, lộ ra vẻ mặt dữ tợn nói: "Nếu ngươi đã có được loại thủ đoạn chế tác này, thì hãy đi đến thế lực của chúng ta phục vụ đi."

"Cút!" Trần Phong còn chưa mở miệng, đã có người cắt ngang đại hán, nói: "Cái thế lực nho nhỏ của ngươi, dựa vào cái gì mà muốn tranh với chúng ta? !"

"Hắn phải thuộc về chúng ta mới đúng."

Đám người không ngừng tranh đoạt.

Thậm chí có mấy lần có người ra tay đối với Trần Phong, lại bị những người khác ngăn lại.

"Các vị." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng, cười tủm tỉm nói: "Ta ở ngay chỗ này, cũng sẽ không chạy đi đâu, chỉ cần mọi người cung cấp tài liệu, ta

có khả năng tùy thời trợ giúp mọi người chế tác, vô luận thế lực nào đều có thể, cho nên không cần phải tranh, dù sao ta cũng là một chế tác sư lấy việc chế tác để thu tiền công mà thôi, hưởng hờ..."

Trần Phong chỉ chỉ về phía mấy bóng người đã biến mất ở nơi xa, nói: "Đã có rất nhiều người bắt đầu, các vị nếu như cứ ở nơi này tranh đoạt, chỉ sợ sẽ bị giành trước."

"Hừ!" Đám người hừ lạnh một tiếng lúc này mới dừng tay.

"Tiểu tử, sau khi chuyện này kết thúc, ta sẽ tới tìm ngươi." Đại hán thô cuồng kia hiển nhiên là không có ý định từ bỏ Trần Phong.

"Tùy thời hoan nghênh." Trần Phong cười híp mắt nhìn bọn hắn.

"Đi!" Mấy người lúc này mới lần lượt rời đi.

Rất nhanh, chung quanh liền trở nên bình tĩnh, chỉ có điều là ở cách đó không xa vẫn có hai, ba người đang làm bộ nghỉ ngơi ở đó, Trần Phong chỉ nhìn lướt qua, cũng không quá để ý.

Mấy người kia ở đó là để giám thị hắn, ừm...giám thị hắn, không cho hắn chạy trốn.

Đương nhiên, nếu như thế lực khác mong muốn ra tay đối với Trần Phong, đoán chừng mấy người kia cũng sẽ tới bảo hộ hắn, đây là người do những thế lực lớn kia lưu lại.

Trần Phong rất là bình tĩnh, lần này hắn không có ý định lừa gạt ai, sợ cái gì!

Thiện lương thành thật

Làm chế tác sư vinh dự của Hiệp hội chế tác Gen, hẳn cảm thấy đi ra ngoài làm loại chuyện chế tác gen này, tất nhiên chính là làm vẻ vang cho hiệp hội!

"Dù sao ta cũng là một người thiện lương thành thật." Trần Phong cười híp mắt nhìn đám người đang bận rộn ở phía xa.

Chế tác thuốc thử gen Đại Sơn Hải, mặc dù có được uy lực hết sức cường đại, thế nhưng dùng thực lực của Trần Phong, căn bản là không có tư cách nhúng chàm, dù sao thì tài liệu chế tác đều cần phải có tinh huyết của Sơn Hải Thú? Sơn Hải Thú có thực lực yếu nhất đều là cấp A!

Cho nên, Trần Phong chỉ có thể đem cái nhiệm vụ vĩ đại này, giao cho đám người thám hiểm đáng yêu này.

Rất nhanh, đã có người hoàn thành săn giết, đó là một tiểu đội có thực lực cường đại, bọn hắn có trọn vẹn bốn cường giả cấp A tiến hành săn giết, sau cùng chỉ săn giết được một đầu Sơn Hải Thú trưởng thành.

"Đáng tiếc lại để cho con Sơn Hải thú còn nhỏ chạy mất."

"Ài, quá mức đáng hận."

"Mỗi lần đều là như thế, mong muốn bắt được một con Sơn Hải Thú còn nhỏ quá khó khăn."

"Kỳ thật nếu cường ép bắt một con Sơn Hải Thú còn nhỏ cũng không khó, thế nhưng bắt lấy Sơn Hải Thú còn nhỏ là một chuyện, an ổn còn sống trở về, lại là một chuyện khác."

"Đúng vậy a, nghe nói lúc trước cũng có người đã thành công bắt được một con Sơn Hải Thú còn nhỏ, cuối cùng lại bị bầy đàn Sơn Hải Thú tức giận đánh thành thịt nát."

Đám người thổn thức không thôi, nhiệm vụ lần này, so với trong tưởng tượng của bọn hấn càng thêm gian nan. Bất quá, cũng may là lần này bọn hấn đã thuận lợi săn giết được một con Sơn Hải Thú trưởng thành!

"Chúng ta đã săn giết được một con Sơn Hải Thú trưởng thành, có thể mời người trung niên chế tác ra thuốc thử gen Đại Sơn Hải, tích lũy thực lực, nếu như có đầy đủ thuốc thử gen..."

Bọn hấn đem thi thể của Sơn Hải Thú kéo tới trước mặt của Trần Phong.

"Xin chờ một chút." Trần Phong cười híp mắt nhìn bọn hấn.

Xoạt! Hấn một lần nữa bắt đầu chế tác gen.

Chỉ có điều khiến cho hấn có một chút tiếc nuối là, tinh huyết của con Sơn Hải Thú lần này, mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng vẫn như cũ không đạt đến điều kiện biến dị!

Phải biết rằng, hết thấy gen năng lực của Trần Phong đều là biến dị! Lợi dụng Quầng sáng may mắn, chế tạo ra năng lực biến dị mạnh mẽ mà nghịch thiên!

Cho nên...mục tiêu mà lúc trước hấn lựa chọn chế tác, đều là biến dị thú đầu lĩnh, mà Sơn Hải Thú lần này, đầu lĩnh quá mức mạnh mẽ, Trần Phong có thể giảm tiêu chuẩn xuống, thế nhưng ít nhất cũng phải cam đoan làm cho năng lực biến dị! Con Sơn Hải Thú hiện tại này? Còn thiếu rất nhiều!

Đây cũng là nguyên do hấn lựa chọn biện pháp chế tác này, để tự hấn đi săn giết thì đến năm nào? Đối với Trần Phong trước mắt mà nói, lựa chọn tinh huyết tối ưu là cường giả bên trong Sơn Hải Thú còn nhỏ cấp B, bởi vì thuốc thử dung hợp gen mà hấn chế tác dù sao cũng là cấp B!

Đáng tiếc...chuyện này là không thể nào, bởi vì nhiệm vụ của Mai lão, tất cả mọi người ở đây đều nhìn chăm chăm vào Sơn Hải Thú còn nhỏ.

Hiện tại Trần Phong sở dĩ có thể bình yên vô sự, là bởi vì hấn đã cung cấp cho tất cả mọi người một cơ hội thành công càng cấp tốc hơn, bằng không thì hấn tuyệt đối sẽ không thể sống cho tới hiện tại!

Cho nên, Trần Phong chỉ có thể lùi lại một bước, lựa chọn tinh huyết Sơn Hải Thú trưởng thành, tinh huyết cấp A mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng nếu như dùng giá trị may mắn can thiệp, chưa chắc đã không thể giảm xuống đến tiêu chuẩn cấp B, thế nhưng điều kiện tiên quyết chính là...phải phù hợp với yêu cầu cơ bản nhất của Trần Phong, biến dị! Cho nên, hắn chỉ có thể thử nghiệm từng lần một, không ngừng sàng chọn ở bên trong đám Sơn Hải Thú trưởng thành!

Xoạt! Trần Phong chế tác xong thuốc thử gen.

"Đây." Hắn đưa cho những người kia.

"Được." Những người kia hưng phấn tiếp nhận, một lần nữa chuẩn bị săn giết Sơn Hải Thú, bọn hắn tin tưởng, chỉ cần chế tác thêm mấy lần, tuyệt đối có thể bắt được Sơn Hải Thú còn nhỏ, phương pháp mà bây giờ bọn hắn đang làm, chính là so thời gian!

Mà Trần Phong thì chỉ yên lặng đứng đó, dùng một loại ánh mắt từ ái nhìn mọi người bận rộn.

Một người...Hai người...Ba người...số lượng người trở về tìm Trần Phong càng ngày càng nhiều. Thủ pháp chế tác của Trần Phong cũng càng ngày càng thuần thực, mãi đến một thời điểm nào đó, bỗng nhiên có một tin tức truyền đến, làm kinh sợ tất cả mọi người, có người đã thành công! ! !

"Thành công? !"

"Là thật hay giả?"

"Thật, ta tận mắt thấy Duy Gia bắt được một con Sơn Hải Thú còn nhỏ."

Xoạt! Đám người xông xáo một mảnh, thế mà thật sự có người thành công!

"Hắn làm sao làm được?"

"Đúng đấy, bày đàn Sơn Hải Thú không đi ra đuổi giết hay sao?"

"Ha ha, đương nhiên là có đi ra, Duy Gia lúc đầu đã đánh lén xử lý hai con, sau đó dùng hai phần thuốc thử gen dẫn nổ tử thương một mảnh, sau đó

khiêng Sơn Hải Thú còn nhỏ xoay người bỏ chạy, đám Sơn Hải Thú kia còn chưa kịp phản ứng thì hắn đã chạy thoát."

"Oa." Đám người kinh thán không thôi.

Chỉ có điều khiến cho người ta bất ngờ chính là, vào ngay lúc này, có một bóng người xuất hiện.

"Ồ?"

"Tựa như là Duy Gia."

"Hắn tại sao lại trở lại?"

"Không biết..."

Đám người cảm thấy ngạc nhiên không thôi.

Lúc này, nếu đã đạt được Sơn Hải Thú còn nhỏ, không phải là nên đi hồi đoái nhiệm vụ hay sao? Cái tên này tại sao lại khiêng Sơn Hải Thú còn nhỏ trở về, nhất là tới đây?

Bang! Duy Gia đem Sơn Hải Thú còn nhỏ ném lên mặt đất.

Đám người liếc nhìn, liền giật mình, khó trách vì sao hắn lại trở về, trên mặt đất đích thật là một con Sơn Hải Thú còn nhỏ, đáng tiếc là đã chết, mà Sơn Hải Thú còn nhỏ chết đi, giá trị sẽ bị giảm bớt đi nhiều, chỉ có thể đổi được bí kỹ dung hợp 5 tinh.

"Lão tử đã rất cẩn thận, không nghĩ tới nó vẫn chết." Duy Gia lộ ra vẻ mặt khó coi: "Lợi hại, làm nhiệm vụ, không chỉ phải giết chết những con Sơn Hải Thú trưởng thành kia, còn phải cẩn thận không để cho mục tiêu chết mất, m* nó."

Những người còn lại cũng rất tán thành, chỉ có điều là có một số người nhìn về phía Sơn Hải Thú còn nhỏ vẫn có một chút động tâm.

"Chuyện kia...Duy Gia, có thể bán con Sơn Hải Thú này cho ta hay không?" Có người không nhịn được hỏi thăm.

Đây chính là Sơn Hải Thú còn nhỏ! Mặc dù nó không đáng tiền như Sơn Hải Thú trưởng thành, cũng không có cách nào chế tạo ra thuốc thử gen Đại Sơn Hải mạnh mẽ, thế nhưng dù sao cũng là vật phẩm nhiệm vụ! Có thể đổi được một bí kỹ dung hợp 5 tinh!

"Ra giá đi." Duy Gia chỉ liếc mắt nhìn bọn hắn.

Mục đích hắn khiêng con Sơn Hải Thú này đến đây cũng là vì chuyện này, hắn cũng không muốn lấy nó đi hối đoái nhiệm vụ, đi tới đi lui một vòng, không biết sẽ chậm trễ bao nhiêu thời gian. Với hắn mà nói, bí kỹ dung hợp 6 tinh mới thật sự là mục tiêu!

Tâm tư của mọi người nhất thời trở nên linh hoạt, không hề nghi ngờ, thứ này chính là một cái bí kỹ dung hợp 5 tinh, thế nhưng người cần bí kỹ dung hợp 5 tinh cũng có rất nhiều, ra giá nhiều hay ít, cũng là một việc cần kỹ thuật.

Kẻ không có não

"Ta ra giá..." Có người mở miệng trước.

Chỉ có điều là hắn có còn chưa kịp hô ra, đã có một âm thanh quen thuộc truyền đến, làm kinh động tất cả mọi người: "Ta muốn thứ này."

Cái thanh âm này...đám người đột nhiên quay đầu, thình lình phát hiện ra chính là trung niên chế tác đại sư kia!

"Người lại dám giật đồ cùng với chúng ta?" Trong mắt của mọi người lóe lên sát ý.

Sở dĩ bọn hắn lưu lại mạng sống cho người này, không phải là vì hắn vô hại hay sao? Thế nhưng cái tên này lại dám gia nhập vào cuộc tranh đoạt, thì hắn chính là đối thủ cạnh tranh, ai cũng sẽ không để cho cái tên này còn sống rồi đi, không nghĩ tới, hắn cũng dám chủ động đến đây tranh đoạt!

"Hắn đây là đang muốn chết." Có không ít người đang cười lạnh trong lòng.

"Người muốn?" Duy Gia giống như cười mà không phải cười hỏi.

"Ừm." Biểu lộ của Trần Phong rất là bình tĩnh, thế nhưng trong lòng đã sớm gào thét.

Sơn Hải Thú còn nhỏ! Đây chính là Sơn Hải Thú còn nhỏ! Hắn ở chỗ này chế tác ra nhiều thuốc thử gen như vậy, đây chính là con Sơn Hải Thú còn nhỏ mà hắn gặp lần đầu tiên, hắn sẽ cảm thấy xúc động như thế nào? Thứ này, hắn nhất định phải đạt được! Nếu như điều kiện của nó phù hợp mà nói...có lẽ, hắn sẽ có khả năng chế tác ra thuốc thử gen Tru Thần biến dị!

"Người cũng muốn cạnh tranh?" Duy Gia nghiêng ngẫm nhìn Trần Phong.

"Không." Trần Phong lắc đầu nói: "Ta chẳng qua chỉ cảm thấy hứng thú với bí kỹ dung hợp 5 tinh mà thôi, ta với đối với nhiệm vụ của các người không có hứng thú."

Cảm thấy hứng thú...mọi người nhìn vào thực lực của người trung niên, liền hiểu rõ, đúng vậy, cái tên này cũng chỉ mới đạt đến cấp B, bí kỹ dung hợp 5 tinh...ừm, đích thật là vừa vặn có thể dùng đến.

Có rất nhiều người an tâm, chỉ cần hắn không tham dự cạnh tranh là được, nhưng cũng có rất nhiều người vì cái bí kỹ dung hợp 5 tinh này mà động sát ý. Bọn hắn đã quyết định, sẽ cho cái tên này biết tại sao biển xanh lại mặn.

"Người trả giá bao nhiêu?" Duy Gia nhún nhún vai.

"Cái này." Trần Phong lấy ra hai quả cầu màu đỏ, nói: "Dùng hai phần thuốc thử gen để trao đổi."

Xoạt! Duy Gia bỗng nhiên co rút con ngươi lại, thuốc thử gen Đại Sơn Hải! Vì bắt được con Sơn Hải Thú còn nhỏ này, gã đã lãng phí hết hai phần thuốc thử gen Đại Sơn Hải, sau cùng vẫn thất bại! Nếu như muốn tích lũy một lần nữa mà nói, phải mất rất nhiều thời gian, thế nhưng hiện tại...

"Năm phần! Ta muốn năm phần!" Ánh mắt của Duy Gia hưng hực.

"Chỉ có hai phần." Trần Phong bình tĩnh nói.

"Năm phần!" Trong mắt của Duy Gia lóe lên sát ý.

"Nó chỉ đáng giá hai phần." Trần Phong thản nhiên nói: "Đây là xem ở trên cơ sở bí kỹ dung hợp 5 tinh, nếu như đến lúc cái nhiệm vụ này được hoàn thành...chỉ sợ con Sơn Hải Thú còn nhỏ này cũng biến thành phế vật."

"Cho nên, nó nhiều nhất chỉ đáng giá hai phần thuốc thử gen, đương nhiên, nếu như ngươi không hài lòng, có thể tiếp tục giao dịch cùng với những người khác." Trần Phong bình thản nói.

"Người..." Trong mắt của Duy Gia lóe lên hàn quang, gã thậm chí còn có suy nghĩ muốn giết chết người này, chỉ là khi nhìn thấy sự lạnh lùng trong mắt của những người ở chung quanh, cuối cùng vẫn không ra tay.

Những người kia, sẽ không dễ dàng để cho gã giết cái tên chế tác sư này! Dù sao thì hiện tại cái tên chế tác sư này cũng có thể giúp cho mọi người tăng cường tốc độ săn giết Sơn Hải Thú, chỉ là, cái tên chế tác sư này không

khỏi có chút quá ngu, những người kia có thể bảo vệ được hấn bao lâu? Sau khi nhiệm vụ lần này kết thúc, cái tên chế tác sư này đoán chừng sẽ sống không quá được một ngày, liền bị đám người này xé xác!

"Được rồi." Duy Gia lạnh lạnh liếc mắt nhìn Trần Phong, cầm lấy đồ vật rời đi.

Xong! Trần Phong âm thầm thở phào, hấn biết, cái tên Duy Gia này tuyệt đối sẽ không vì một cái bí kỹ dung hợp 5 tinh mà lãng phí thời gian, mục tiêu chân chính của gã chính là bí kỹ dung hợp 6 tinh! Nếu như thế, gã nhất định phải lấy được hai quả cầu màu đỏ! Hai quả cầu, là đã đủ.

"Sơn Hải Thú còn nhỏ, đã tới tay." Trần Phong cảm thấy xúc động, chỉ có điều là hấn không nghĩ tới, vào lúc này lại có người cản ở trước mặt của hấn: "Thuốc thử gen Đại Sơn Hải, ta cũng muốn."

"?" Trần Phong có chút kỳ quái nhìn người này, đó à một kẻ có chút đẹp trai, trong tay còn cầm hoa, nói chuyện rất dịu dàng, khiến cho người ta cảm thấy nổi da gà.

"Cái quả cầu màu đỏ kia." Người này dùng ánh mắt tà mị nhìn Trần Phong nói: "Giao ra, ta sẽ để cho ngươi sống."

"..."

Trần Phong nhìn hấn như một thằng đàn, những gen chiến sĩ của các thế lực lớn đã đi tới, hiển nhiên là sẽ không để cho một thằng đàn quấy rối hấn.

"Các ngươi có biết hấn có bao nhiêu phần thuốc thử gen Đại Sơn Hải hay không?" Người này bỗng nhiên mở miệng nói: "Ba mươi bốn phần! Từ đầu cho đến bây giờ, hấn đã tích lũy trọn vẹn ba mươi bốn phần thuốc thử gen Đại Sơn Hải! Ta biết các ngươi muốn bảo hộ hấn, là vì khiến cho nhiệm vụ thuận lợi hơn, thế nhưng, ba mươi bốn phần, còn chưa đủ cho chúng ta sử dụng hay sao? Còn chưa đủ để cho chúng ta hoàn thành nhiệm vụ hay sao?"

Đám người bỗng nhiên động tâm, đúng thế, đây chính là trọn vẹn ba mươi bốn phần a! Có trời mới biết, Duy Gia chỉ dùng hai phần đã suýt chút nữa hoàn thành nhiệm vụ!

Ba mươi bốn phần...có thể đủ cho ít nhất năm người hoàn thành nhiệm vụ! Mà ban thưởng của nhiệm vụ ủy thác, bí kỹ dung hợp 6 tinh cũng chỉ có năm phần, chuyện này cũng mang ý nghĩa, là nếu như giữ lại cái tên chế tác sư này...

"Hắn sẽ chế tạo ra cho chúng ta càng nhiều đối thủ cạnh tranh." Người này giống như cười mà không phải cười nói.

"Cho nên, cùng với việc cứ để cho hắn tiếp tục tồn tại, chế tạo phiền phức cho chúng ta, không bằng xử lý hắn, cướp đoạt hết thầy thuốc thử gen Đại Sơn Hải, các người cảm thấy thế nào?"

Đôi mắt của mọi người liên sáng lên, ý kiến hay! Ngay cả mấy người nguyên bản phụ trách giám sát cùng với bảo hộ Trần Phong cũng do dự, ánh mắt của mọi người nhìn về phía Trần Phong, cũng tràn ngập sự tham lam.

Đây chính là thuốc thử gen Đại Sơn Hải...người có thể chế tác ra thứ này có nội tình mạnh mẽ cỡ nào, hậu trường cứng rắn cỡ nào...ai thêm quan tâm? Rời khỏi cái dãy núi Bì Ngạn này, ai cũng không biết ai!

"Biện pháp này, chưa chắc đã không thể."

Thế là, ánh mắt của mọi người nguyên bản đang nhìn về người kia, đã chuyển hướng nhìn chằm chằm về phía Trần Phong, bọn hắn đã cảm thấy động tâm, muốn giết cái tên chế tác sư này! Cho dù là chế tác sư vinh dự!

"Nơi này cuối cùng cũng không phải là địa phương của chế tác sư."

"Thực lực của người quá yếu, tới nơi này chẳng khác nào là tự sát."

"Đáng tiếc."

Đám người lắc đầu thở dài, cũng không có người nào muốn trợ giúp Trần Phong.

Xoạt! Người kia tiếp tục ra tay, lần này, lại không có người nào ngăn cản!

Chỉ có điều khiến cho người ta có một chút ngoài ý muốn chính là, vào lúc này, Trần Phong cũng không nhìn người này như một thằng đàn nũ, mà là

như một kẻ không có não.

"Đây chính là lý do của ngươi?" Trần Phong thở dài.

Bắt đầu chế tác

Người a...chỉ cần có một chút lòng tham, sẽ mất đi lý trí, người này nhìn qua không giống như là đồ đàn, những người chung quanh cũng giống như thế, thế nhưng ở trước mắt lợi ích, vì thu hoạch được lợi ích lớn hơn, bọn hắn đã có một chút mất trí. Bọn hắn chỉ suy nghĩ là muốn cướp bóc Trần Phong, mà thậm chí quên mất đi một vấn đề hạch tâm nhất.

"Cần gì chứ?" Trần Phong thở dài, chậm rãi ném ra một quả cầu màu đỏ.

Oanh! Một tiếng nổ thật lớn vang lên, người kia liền bị nổ bay ra bên ngoài, cho dù hắn là gen chiến sĩ cấp A trung cấp, cũng bị thương nặng tại chỗ, máu tươi bắn ra tung toé.

"Thế mà không chết?" Trần Phong có một chút ngoài ý muốn nói: "Ồ, lại có thể là một phần thuốc thử gen được chế tác từ Sơn Hải Thú sơ cấp."

"Ừm...người có muốn thử một chút cái này hay không?" Trần Phong móc ra một phần thuốc thử gen Đại Sơn Hải có vẻ mạnh hơn một chút.

Xoạt! Mọi người ở chung quanh liền giống như bị dội cho một chậu nước lạnh.

Người kia vừa mới bị đánh cho trọng thương, đang tức giận chuẩn bị lao lên đánh giết Trần Phong cũng cảm thấy ớn lạnh, dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn quả cầu màu đỏ ở trong tay của Trần Phong.

Đáng chết! Bọn hắn lúc này mới nhớ tới một cái vấn đề đáng sợ, nếu bọn hắn có khả năng sử dụng thứ này, kẻ trước mắt này vì cái gì không thể sử dụng? !

Ai nói cho người, gen chế tác sư không thể chiến đấu? ! Tư duy lâu dài có chỗ nhầm lẫn, thậm chí làm cho bọn hắn không chú ý đến, gen chế tác sư cũng có sức chiến đấu nhất định, nhất là chế tác sư vinh dự! Quả cầu màu đỏ này, đối phương đồng dạng cũng có thể sử dụng! Hơn nữa còn có uy lực không tầm thường!

"Ha ha, còn có người nào muốn thử hay không?" Trần Phong cười híp mắt nhìn mọi người chung quanh, có rất nhiều quả cầu màu đỏ trôi nổi trước mặt, mọi người nhất thời cảm thấy sợ hãi, ai cũng không dám tới gần, cho dù là một mét.

"Người xem, như vậy không phải sẽ tốt hơn hay sao." Trần Phong yên lặng thu hồi quả cầu màu đỏ.

"Ừm...ta đã nói qua, ta chỉ tới đây để kiểm thêm thu nhập, các người có đem bí kỹ dung hợp 6 tinh đưa cho ta, ta cũng không dùng đến, ta cũng không cần, cho nên ta mới muốn tích lũy loại thuốc thử gen này, so với bí kỹ dung hợp của các người có ích hơn nhiều." Trần Phong ước lượng một quả cầu màu đỏ ở trong tay.

Mọi người nhất thời yên lặng, không phải là đúng như thế hay sao? Uy lực kinh khủng của quả cầu màu đỏ này, đã đủ để có thể so sánh với bí kỹ dung hợp 6 tinh! Hơn nữa đáng sợ nhất là, cái đồ chơi này còn có khả năng sản xuất hàng loạt! Nguyên lai, đây mới là mục đích của đối phương!

"Con Sơn Hải Thủ còn nhỏ kia ta cũng chỉ muốn mang về nghiên cứu một chút mà thôi." Trần Phong liếc mắt nhìn bọn hắn nói: "Cho nên, không cần phải coi ta là địch nhân, ta chỉ muốn chế tác gen để kiểm thêm thu nhập, nếu như cần, hoan nghênh các người đến."

Đám người liếc nhìn nhau, lúc này mới tán đi, hiện tại, đã không còn người nào dám xem thường cái tên chế tác sư này nữa! Bọn hắn quyết định sử dụng phương thức như ban đầu để tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ, một số người khác lại lục tục khiêng Sơn Hải Thủ đến mời Trần Phong chế tác.

Kế hoạch vẫn đang rất thuận lợi, mà Trần Phong sau khi chế tác cho bọn hắn xong, cũng chuyển dời trọng tâm lên trên người của Sơn Hải Thủ còn nhỏ.

"Tinh huyết của nó có phù hợp với tiêu chuẩn biến dị hay không?"

"Phù hợp." Câu trả lời của Linh khiến cho Trần Phong mừng rỡ.

"Quá tốt rồi." Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Như vậy...rốt cuộc cũng đã có thể bắt đầu chế tác thuốc thử gen dung hợp Tru Thần! Mục tiêu chủ yếu nhất mà hấn đến dãy núi Bỉ Ngạn, rốt cục cũng có khả năng hoàn thành!

"Linh, sử dụng giá trị may mắn phụ trợ!"

"Hiểu rõ."

"Tru Thần mặc dù thiếu hụt rất nhiều, thế nhưng lại rất thích hợp với ta, ta hết sức muốn biết, thuốc thử gen Tru Thần biến dị, đến cùng sẽ có năng lực như thế nào...có thể càng mạnh hơn hay không?" Trần Phong rất là chờ mong.

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, bắt đầu chế tác!

Mà vào lúc này, Mai lão ở một bên khác, cũng đang tiến hành kế hoạch vô cùng thuận lợi.

"Ừm...độ dung hợp đã đạt được 60%." Mai lão rất là hài lòng, gã nhìn đám gen chiến sĩ chung quanh, có rất nhiều người còn mạnh hơn gã, nhưng lại giống như con thiêu thân lao đầu vào chỗ chết, cái cảm giác này thật sự là mỹ diệu.

"Sắp rồi, rất nhanh sẽ thành công." Mai lão tràn ngập chờ mong, chỉ cần độ dung hợp đạt đến 100%, bằng vào uy năng mạnh mẽ của loại năng lực kia, sẽ không có ai ở bên trong dãy núi Bỉ Ngạn này có thể là đối thủ của gã!

Nhiệm vụ? Ban thưởng? Ha ha, tất cả đám người này chỉ là pháo hôi mà thôi, đây chính là sự tự tin của Mai lão.

Như vậy...mục tiêu kế tiếp? Mai lão hướng ánh mắt đến người kế tiếp, đó là một gen chiến sĩ cấp A sơ cấp bình thường, mặc dù có một chút uy hiếp, thế nhưng cũng không tính là lợi hại. Mai lão vừa rồi thế nhưng đã âm toán chết một gen chiến sĩ cấp A cao cấp!

Xoạt! Gã lặng yên không một tiếng động đi tới gần, hạt trí mạng... bị chặn, ừm, không có quan hệ, còn có biện pháp khác, Mai lão để cho Sơn Hải Thú

lên trước, có một đầu sủng vật mạnh mẽ như thế, gã căn bản sẽ không sợ hãi!

Rống! Sơn Hải Thú lao lên, hai bên bắt đầu giao phong.

Mai lão lặng yên không một tiếng động tới gần, phóng thích hạt trí mạng ở trong tay, chỉ có điều là gã không ngờ tới, ngay vào thời điểm thả hạt trí mạng ra, đối phương dường như cảm giác được mối nguy hiểm, bỗng nhiên ném một quả cầu màu đỏ trong tay về phía Sơn Hải Thú.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, uy năng kinh khủng bùng nổ trong nháy mắt. Chờ đến thời điểm Mai lão kịp phản ứng, liền thấy được Sơn Hải Thú mới vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm, vậy mà đã chết! Không sai, cứ như vậy bị nổ chết!

"Hừ!" Người kia cười lạnh một tiếng, nâng tấm khiên đá lên.

Xoạt! Gió lạnh thổi qua, đối phương bình yên vô sự, hấn hướng ánh mắt lạnh buốt về phía xa, rơi lên trên người của Mai lão. Hấn hết sức thông minh vì không dùng quả cầu màu đỏ công kích Mai lão, bởi vì hấn rất rõ ràng, thứ này có khả năng sẽ bị tránh thoát, thế nhưng sử dụng để công kích Sơn Hải Thú thì sẽ tuyệt đối không có vấn đề.

"Muốn làm chim sẻ rình ở phía sau sao?" Hấn mĩa mai nhìn Mai lão.

"..."

Mai lão gắt gao nhìn chăm chăm vào Sơn Hải Thú đã chết đi, sau đó quay sang nhìn đối phương một lát, rồi mới khẽ cắn môi, thân ảnh nhanh chóng lui lại, bỗng nhiên rời đi.

"Hừ!" Người kia chỉ lắc đầu, hấn không có ý định truy kích Mai lão, loại gia hỏa am hiểu đánh lén cùng với ám toán này, có tốc độ chạy trốn rất nhanh, truy đuổi bọn hấn chỉ làm lãng phí thời gian, hấn ngồi xổm xuống nhìn một chút Sơn Hải Thú đã chết đi.

"Ừm, còn tốt, mặc dù đã bị nổ chết rồi, thế nhưng thi thể vẫn còn hoàn chỉnh, không tính là lãng phí." Nói xong, hấn khiêng Sơn Hải Thú trở về,

quả cầu màu đỏ đã dùng hết, vừa vặn đem nó về để nhờ người trung niên chế tác, nhiều nhất chỉ xem như là lãng phí một chút thời gian mà thôi.

Cái tên vừa rồi kia, xem ra phải cảnh giác nhiều hơn một chút.

Biến thành con cò

Mà vào lúc này, Mai lão vừa mới chạy trốn lại lộ ra vẻ mặt khó coi, gã đã tận khả năng tránh đi những gia hỏa nhìn như mạnh mẽ kia, không nghĩ tới lần này vẫn gặp phải một kẻ khó chơi, nhất là át chủ bài của tên kia! Cái quả cầu màu đỏ kia!

"Hít hà——" Mai lão hít vào một hơi thật sâu, con Sơn Hải Thú đi theo chiến đấu với gã lâu như vậy đã chết rồi!

"Xem ra chỉ có thể bắt thêm một con." Mai lão thở dài, gã cũng không muốn đối mặt một mình với kẻ địch.

Thế là, gã dùng ấn ký đoá hoa mai hấp dẫn một con Sơn Hải Thú tới, sau đó thành công khắc ấn ký lên mi tâm của nó, thành công biến một con Sơn Hải Thú làm súng vật.

Gã tiếp tục hành động!

Sai lầm vừa rồi, cũng không có làm cho Mai lão chịu bao nhiêu đả kích.

Thế là, Mai lão xuất thủ một lần nữa, tỷ lệ thành công của hạt trí mạng hiện tại rất thấp, Mai lão cũng không để ý, mà thuần thục dùng Sơn Hải Thú công kích. Chỉ có điều là...

Oanh! Vào thời điểm quả cầu màu đỏ được ném ra một lần nữa, Mai lão liền phát mộng! Lại...lại là một quả cầu màu đỏ? ! ! Quá mức a! ! Vừa rồi cái tên kia sử dụng thứ này còn chưa tính, tại sao đã thay đổi thành một người khác, át chủ bài vẫn là cái này? Năng lực của hai người này rõ ràng cũng không giống nhau cơ mà!

Phốc! Lại một con Sơn Hải Thú bỏ mình, Mai lão chật vật chạy trốn, kém chút nữa đã bị đánh chết tại chỗ.

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Mai lão lộ ra vẻ mặt khó coi.

Gã không nghĩ tới, vào thời điểm kế hoạch sắp hoàn thành, bỗng nhiên lại trở nên gian nan như vậy. Là bởi vì ban đầu những người gã lựa chọn đều là kẻ yếu, quả hồng mềm đều đã bóp xong, cho nên lưu lại đều là những kẻ mạnh mẽ hay sao? Hay là do một nguyên nhân gì khác? Gã không biết.

Gã chỉ có thể tiếp tục bắt một con Sơn Hải Thú khác, một lần nữa bắt đầu kế hoạch, gã phí phạm trọn vẹn hai tiếng thời gian, mới có thể một lần nữa tìm được Sơn Hải Thú thích hợp, sau đó lựa chọn một kẻ địch nhìn qua rất yếu, sau đó...

Oanh! Lại là một quả cầu màu đỏ nổ tung! Sơn Hải Thú mà gã vừa mới nhọc nhằn khổ sở bắt được, mới xuất hiện liền chết!

"Ai dám đánh lén ta?" Có một tiếng quát to vang lên, Mai lão liền co cẳng chạy trốn.

Chỉ có điều là người này vừa mới dứt lời, đã có một quả cầu màu đỏ thứ hai được ném tới.

Oanh! Đất rung núi chuyển!

Rất lâu sau, Mai lão mới mang theo vết máu loang lổ, chật vật trốn thoát, vì sao lại như thế? Mai lão lộ ra vẻ mặt mờ mịt, cái quả cầu màu đỏ kia...hai người đằng trước cũng chưa tính, người thứ ba cũng có? Hơn nữa còn một lần ném hai quả? Thật là quá phận a! Không nên khi dễ người như vậy a! ! !

"Vật kia đến cùng là cái gì!" Mai lão luôn có cảm giác là gã dường như đã bỏ qua cái gì.

Ở trong dãy núi Bỉ Ngạn, chắc chắn đã phát sinh ra sự tình mà gã không biết! Thế là, Mai lão ngừng kế hoạch của mình lại. Gã thận trọng chạy trong bóng đêm, bắt đầu quan sát một chút gen chiến sĩ, sau đó kinh sợ phát hiện ra, có rất nhiều người dường như cũng có cái quả cầu màu đỏ kia! ! ! Gần như tất cả mọi người đều có! !

? ? ? Tình huống này là như thế nào? ! Quả cầu màu đỏ này là cái gì? Mai lão có chút phát mộng, đây cũng không phải là đồ bán ngoài chợ mà mọi người đều có thể mua a? ! Thậm chí, ngay cả những gen chiến sĩ cấp B

cũng có cái đồ chơi này? Khi gã tận mắt nhìn thấy một gen chiến sĩ cấp B ném cái đồ chơi này ra, gã liền biết có chuyện không ổn đã xảy ra.

"Đi theo nhìn một chút." Mai lão hít vào một hơi thật sâu.

Gã hiện tại đã cảm thấy sống lưng phát lạnh, mặc dù gã là người chơi cờ trong ván cờ mà gã bố trí, mặc dù kế hoạch tổng thể vẫn chưa bị phá hủy, nhưng dường như tất cả các quân cờ đều đã bị bôi bẩn.

Người chạm vào quân cờ, mặc dù không chết được, nhưng tuyệt đối sẽ cảm thấy buồn nôn. Đây chính là cảm giác hiện tại của Mai lão.

Gã bỗng nhiên nghĩ đến kẻ đã ném tảng đá lên đỉnh núi kia, lúc ấy gã đã cảm thấy là có người nhắm vào mình, hiện tại xem ra...hẳn là thật sự có người đang nhắm vào gã? Ngẫm lại thì ra gã không phải là người chơi cờ mà là một con cờ...

Mai lão ngẫm lại liền cảm thấy không lạnh mà run, chuyện này, gã nhất định phải điều tra rõ ràng. Thế là, gã âm thầm ẩn giấu, đi theo một đội ngũ, không ngừng săn giết Sơn Hải Thú, sau đó đi về chân núi, đến thời điểm này, gã rốt cục cũng ở dưới chân núi thấy được vấn đề.

Ở nơi đó, ở gần lối vào dãy núi Bỉ Ngạn, có một người trung niên dựng lên một cái quán nhỏ, bên cạnh có treo một cái thẻ bài, ở trên viết là ở đây có chế tác thuốc thử gen Đại Sơn Hải, phía dưới còn có một cái huy chương chế tác sư vinh dự.

"Chế tác sư vinh dự?" Sắc mặt của Mai lão biến hóa.

Mà khi gã trông thấy đội ngũ kia khiêng Sơn Hải Thú đến cái quán nhỏ đôi quả cầu màu đỏ, đầu óc của gã nổ vang một hồi, rốt cuộc cũng biết chuyện gì đã phát sinh!

Nguyên lai...hết thấy quả cầu màu đỏ đều là từ nơi này đi ra! Nhìn tên chế tác sư vinh dự kia thuần thực chế tác ra hai quả cầu màu đỏ, lưu lại một cái cho chính mình, một cái đưa cho người khác, sắc mặt của gã liền lộ ra vẻ khó coi.

Nguyên lai, chỉ cần một con Sơn Hải Thú liền có thể đổi được một quả cầu màu đỏ? Cái kế hoạch kia của mình...Mai lão giống như rơi vào hầm băng.

Gã biết, kế hoạch của gã đã xong, có quả cầu màu đỏ này, gã đừng hòng sẵn giết những người khác nữa, mong muốn thu thập năng lượng, chỉ có thể chiến đấu chính diện! Nhưng mà sức chiến đấu của gã...

Hay là tìm kiếm những người không có quả cầu màu đỏ? Mai lão có chút bi ai dùng ánh mắt quét qua, lại phát hiện ra dường như người nào cũng có! Hơn nữa, càng kinh khủng hơn chính là, vốn cho là nhiệm vụ bắt Sơn Hải Thú còn nhỏ, có thể đem những người này giữ chân ở nơi này thật lâu, thế nhưng bây giờ lại không được! Có những quả cầu màu đỏ này xuất hiện, sẽ khiến cho tốc độ hoàn thành nhiệm vụ của mọi người tăng lên trên diện rộng, không bao lâu nữa, đoán chừng sẽ hoàn thành!

Đến lúc đó...kế hoạch của gã... trong lòng của Mai lão lạnh buốt.

Giết tên chế tác sư trước mắt này? Mai lão nhìn một đồng quả cầu màu đỏ ở bên cạnh người này, liền từ bỏ cái ý nghĩ này, gã khẳng định, vô luận gã có thể giết chết được đối phương hay không, chỉ cần trong nháy mắt gã ra tay, gã tất nhiên sẽ chết!

Vậy phải làm sao bây giờ? Mai lão tuyệt vọng suy nghĩ, chẳng lẽ phải từ bỏ như vậy? Gã chuẩn bị ròng rã mười năm, chuẩn bị nhiều bí kỹ dung hợp 5 tinh như vậy, chuẩn bị nhiều bí kỹ dung hợp 6 tinh như vậy, đều là những thứ mà gã đã không tiếc bất cứ giá nào để có được! Mà bây giờ...

Từ bỏ sao? Đồ vật do gã vất vả khổ sở thu thập trong 10 năm, chỉ có thể đổi được vài con Sơn Hải Thú còn nhỏ? Không, gã tuyệt đối không thể từ bỏ!

Mai lão dùng ánh mắt quét qua đám người, nhanh chóng suy tư, gã vốn là một người vô cùng thông minh.

Lão nhân gia tốt bụng

Có thể ở trong mười năm ngắn ngủi thu hoạch được nhiều bí kỹ có giá trị liên thành như vậy, vô luận là không từ thủ đoạn cũng tốt, không tiếc bất cứ giá nào cũng tốt, gã cuối cùng cũng lấy được.

Gã không tin hiện tại là tuyệt cảnh, gã nhất định có biện pháp! Quả cầu màu đỏ... Sơn Hải Thú...

Mai lão gắt gao tìm kiếm biện pháp, tâm thần bỗng nhiên khê động, có lẽ cũng không phải là không có biện pháp! Nếu những người kia có khả năng lợi dụng quả cầu màu đỏ, vậy thì chính gã cũng có thể?

Xoạt! Đôi mắt của Mai lão sáng rực.

Đúng rồi! Quả cầu màu đỏ! Quả cầu màu đỏ là dùng Sơn Hải Thú để đổi! Đối với những người khác mà nói, có lẽ phải sẵn giết rất vất vả, thế nhưng đối với gã mà nói, căn bản là không cần phải sẵn giết! Chỉ cần khắc một dấu ấn hoa mai, gã có thể đem Sơn Hải Thú biến thành sủng vật của mình.

Thế nhưng...khuyết điểm là gã chỉ có thể đồng thời điều khiển một con sủng vật! Cho nên, gã mỗi lần chỉ có thể mang theo một con Sơn Hải Thú ra tay, thế nhưng, hiện tại không đồng dạng, có lẽ, gã có thể đem sủng vật của mình giết chết? Trực tiếp dùng sủng vật hồi đoái quả cầu màu đỏ?

Có thể được! Mai lão càng nghĩ càng cảm thấy là chuyện này không có vấn đề. Các ngươi không phải thích dùng quả cầu màu đỏ để công kích hay sao? Vậy liền nhìn một chút, đến cùng ai có nhiều quả cầu màu đỏ hơn!

Mai lão trở nên phấn chấn, gã đột nhiên cảm giác được, quả cầu màu đỏ này, có lẽ không phải là nhắm vào gã, mà ngược lại là đang giúp gã! Gã có thể đem thứ này biến thành vũ khí cho mình!

Nghĩ đến liền làm, Mai lão rất nhanh liền đi đến phụ cận triệu hoán một con Sơn Hải Thú.

Phốc! Gã tự tay xử lý súng vật của mình, Sơn Hải Thú dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Mai lão, nó hiển nhiên không rõ, vì cái gì chủ nhân lại xử lý nó, nó có chút không rõ ràng.

"Hừ." Mai lão căn bản không thèm để ý, cho dù ẩn ký hoa mai có thể biến Sơn Hải Thú thành súng vật, thế nhưng theo gã, súng vật cũng chỉ là gia súc mà thôi.

Bang! Gã khiêng Sơn Hải Thú ném tới trước cái quán nhỏ.

"Ta muốn chế tác!" Mai lão trầm giọng nói ra.

"Được rồi." Trần Phong thuận thực đáp lời, sau đó ngẩng đầu nhìn một cái liền bối rối.

Mai... Mai lão? Trần Phong kém chút lúc liền móc ra quả cầu màu đỏ đập tới!

Ôi mẹ ơi! Cái tên này tại sao lại ở chỗ này? A, không đúng, ta đã dịch dung qua, gã hẳn là không nhận ra được mới đúng, chờ một chút...gã muốn chế tác? Trần Phong cảm thấy có một chút phát mộng.

Nguyên kế hoạch, những quả cầu màu đỏ này xuất hiện, là bởi vì tạo thành độ khó cho Mai lão a? Thế nhưng cái tên này cũng muốn chạy tới đây đòi quả cầu màu đỏ là sao? Trần Phong có cảm giác kế hoạch của mình cũng đã bị chệch hướng.

"Ồ...ngươi muốn chế tác?" Trần Phong thận trọng hỏi.

"Đúng." Mai lão không nhịn được nói: "Nhanh lên, ta đang rất gấp."

"Được." Trần Phong cũng không nói nhảm nữa, rất nhanh liền giúp Mai lão chế tác, cho gã một quả cầu màu đỏ, Mai lão dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn quả cầu màu đỏ trong tay, sau đó rời đi.

Trần Phong vẫn có chút mờ mịt...ừm, cái tên này đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Làm như vậy sẽ trợ giúp Mai Lão tăng thực lực lên? Trần Phong cũng không cần lo lắng, con hàng này mỗi lần thu được một quả cầu màu đỏ, chính hắn cũng thu hoạch được một quả không phải sao? !

Hơn nữa, vì chiều cổ Mai lão, Trần Phong đã cố ý điều chỉnh tỉ lệ cách điều chế. Cũng không có biến hóa gì quá lớn, quả cầu màu đỏ ở trong tay của Mai lão, uy lực so với bình thường hơi yếu hơn một chút, ừm... chính là yếu đi khoảng chừng 20%, đại thể sẽ không nhìn ra. Coi như bị phát hiện, tôi đa cũng chỉ có thể nghi ngờ là do con Sơn Hải Thú kia quá yếu, có đúng không?

"Cái tên này đến cùng muốn làm cái gì?" Trần Phong lâm vào trầm tư.

Sau đó, vắn vện chỉ trong nửa giờ, Mai lão lại khiêng một đầu Sơn Hải Thú tới.

Lại qua nửa giờ, lại là một đầu, có đôi khi một giờ, có đôi khi thế mà chỉ có mười phút đồng hồ, vào thời điểm những người khác thậm chí còn đang truy đuổi, Mai lão đã khiêng một con Sơn Hải Thú khác trở về, tốc độ rất kinh người!

Một lần...Hai lần...Mai lão điên cuồng hồi đoái quả cầu màu đỏ, sắc mặt của Trần Phong cũng càng ngày càng trở nên quái dị.

"Chẳng lẽ nói..." Hắn loáng thoáng đoán được một loại khả năng.

Cho nên nói, Mai lão đang dự định hồi đoái một đồng lớn quả cầu màu đỏ, cứ thế mà đem kế hoạch của gã thực hiện thành công? Hơn nữa, còn là đến đây hồi đoái với hắn? !

Chuyện này...Trần Phong dở khóc dở cười, quả thật, Mai lão hết sức thông minh, phương thức mà gã thu hoạch Sơn Hải Thú rất đơn giản, Trần Phong suy đoán, có thể là có quan hệ đến năng lực khống chế sinh vật, Mai lão đã dùng loại năng lực này sáng tạo ra ích lợi kinh người! Chỉ trong mấy giờ liền thu được mấy quả cầu màu đỏ, ngoại trừ Mai lão còn có ai? !

Không thể nghi ngờ, trong dãy núi Bỉ Ngạn, thực lực được tăng lên nhiều nhất, ngoại trừ Trần Phong, thì chính là cái gã ở trước mắt này! Chỉ có điều là gã không biết, cái người gọi là chế tác sư vinh dự này chính là Trần Phong a!

Mai lão mỗi lần thu hoạch được một quả cầu màu đỏ, Trần Phong tất nhiên cũng sẽ thu hoạch được một quả cầu màu đỏ còn mạnh mẽ hơn, theo việc số lượng quả cầu màu đỏ được tăng lên theo thời gian... chính Trần Phong cũng có một chút ngưng ngừng.

Như thế này có phải hay không là không tốt lắm? Dù sao Mai lão cũng coi như là lão nhân gia, bấy người ta như thế...

"Hoan nghênh lần sau trở lại." Trần Phong thuận thực đưa cho Mai lão một quả cầu màu đỏ, dùng một loại ánh mắt hiền hòa nhìn lão nhân gia này rời đi, trong lòng tràn ngập sự cảm khái, một lão nhân gia thật tốt bụng a.

Tại dãy núi Bỉ Ngạn, Trần Phong vẫn còn đang cố gắng chế tác gen, mặc dù Mai lão xuất hiện khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn, thế nhưng chuyện này cũng không gây ảnh hưởng quá nhiều, hắn tiếp tục hoàn thành quá trình chế tác thuốc thử gen dung hợp gen Tru Thần, khoảng cách thành công, hắn chỉ còn thiếu một chút nữa!

Xoạt! Giá trị may mắn điên cuồng giảm xuống, đây cũng là quá trình tiêu hao nhiều giá trị may mắn từ lúc đầu cho tới giờ!

Ánh sáng lưu chuyển trong thế giới Số chiều, Trần Phong đang cải tiến cách điều chế, tận khả năng khiến cho cách điều chế trở nên càng tốt hơn một chút, tận khả năng hoàn thành điều kiện biến dị, lại một lần nữa sáng tạo ra một loại năng lực cường đại!

Tru Thần sao...sau khi người được cải tiến, sẽ trở nên mạnh mẽ như thế nào? Trần Phong tràn ngập chờ mong.

Xoạt! Giá trị may mắn sụt giảm 500 điểm! Cải thiện hoàn thành! Bắt đầu chế tác!

Giá trị may mắn một lần nữa giảm xuống, dù sao thì đối với cách điều chế có cấp bậc này, Trần Phong cũng là lần đầu tiên chế tác, xác suất thành công không quá cao, chỉ có thể ỷ vào giá trị may mắn! Cũng may, các phương diện khác cũng không có vấn đề, rất lâu sau...

Ô...ô...n...g —— Quầng sáng quen thuộc lưu chuyển, chế tác gen hoàn thành.

"Làm xong rồi!" Trần Phong kích động nhìn về phía thuốc thử gen mới vừa ra lò, liền cảm thấy ngây người, cái năng lực này.....

Một lần

"Linh, lúc đầu năng lực Tru Thần là cái gì?" Trần Phong đột nhiên hỏi Linh.

Tru Thần: Thi triển tất cả những năng lực khác biệt mà ngươi đã từng sử dụng qua.

Tiêu hao: Hết thấy năng lượng.

Làm lạnh: Một ngày.

Linh hết sức thành thật đem năng lực Tru Thần thuật lại.

"Ừm." Trần Phong bình tĩnh khẽ gật đầu, bỗng nhiên tức giận chỉ vào màn sáng: "Cho nên cái đồ chơi vừa mới làm ra này, đến cùng là có ý tứ như thế nào? !"

Thuốc thử gen dung hợp, biến dị! Đây là điều mà Trần Phong rất chờ mong, thế nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, cái phương hướng biến dị này...

Tru Thần biến dị: Thi triển tất cả những năng lực mà ngươi đã từng sử dụng qua.

Tiêu hao: Hết thấy năng lượng.

Hạn chế: Một lần.

Đây chính là năng lực Tru Thần mới nhất!

Không có làm lạnh!

Không có hạn chế phóng thích ra năng lực! Tru Thần nguyên bản là "Thi triển tất cả những năng lực khác biệt", mà bây giờ Tru Thần biến dị, là "Thi triển tất cả những năng lực", nói một cách khác, là có thể thi triển được các năng lực giống nhau!

Thi triển ngàn vạn lần đao gió? Hay là thi triển mấy chục lần U Minh Chi Nhãn?

Nói một cách khác, chỉ cần phóng thích Tru Thần, tuyệt đối có thể phóng thích ngàn vạn lần đao gió và mấy chục lần U Minh Chi Nhãn, không thể nghi ngờ, Tru Thần hiện tại sẽ vô cùng mạnh mẽ! Nó sẽ phóng thích tất cả những năng lực mà người sử dụng từ lúc chào đời cho tới bây giờ, vô luận là có lặp lại hay không toàn bộ phóng thích ra một lần, có uy lực kinh người đáng sợ! Không thể nghi ngờ, cái đồ chơi này tuyệt đối có thể hủy thiên diệt địa.

Trần Phong không có một chút nghi ngờ nào, nếu như hắn sử dụng năng lực này, coi như là cường giả cấp A đỉnh phong cũng có thể diệt đi! Đây đúng là một năng lực trâu bò đúng nghĩa!

Thế nhưng...hạn chế của nó... Trần Phong nhìn qua liền cảm thấy nản chí. Cùng với thời gian làm lạnh 1 ngày của Tru Thần trước đó khác biệt, cái đồ chơi này chỉ có thể sử dụng một lần! Nói một cách khác, chỉ cần dùng qua một lần, cái năng lực này...liền triệt để bị phế đi!

Cái năng lực này, cả đời chỉ có thể dùng một lần! Đây không phải là lừa đảo hay sao? Trần Phong hết sức phẫn nộ, hắn nhọc nhằn khổ sở chuẩn bị lâu như vậy, còn cố ý cải thiện cách điều chế biến dị, cuối cùng lại biến dị ra một cái đồ chơi như vậy? Sớm biết như thế thì hắn cũng không thèm biến dị! Quá hồ người!

"Linh." Trần Phong mở miệng nói.

Linh: "..."

Nàng cũng khó có lúc trầm mặc, xuất hiện loại tình huống này, thật là khiến cho người ta bất ngờ.

"Vì sao lại như thế?" Trần Phong thở dài.

"Cần 10 điểm giá trị may mắn." Linh phân tích một chút, mở miệng thỉnh cầu quyền hạn.

"Cho phép." Trần Phong cần phải biết nguyên nhân, nếu như Sơn Hải Thú còn nhỏ biến dị đều là như thế này, Trần Phong có thể lựa chọn không biến dị, căn bản là không có một chút ý nghĩa nào.

"Được rồi." Linh tiến hành phân tích với tốc độ cao.

"Phân tích hoàn tất." Linh nhìn qua số liệu nói: "Trải qua sự kiểm tra, ta phát hiện ra Sơn Hải Thú bởi vì có gen đặc thù, cho nên có vô số loại biến dị, cũng không phải chỉ là một loại này. Mà chúng ta sở dĩ làm ra cái phương hướng biến dị này, là bởi vì con Sơn Hải Thú còn nhỏ này, vèn vèn chỉ có thể biến dị theo phương hướng này."

Đây là chuyện tốt, Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, không phải hết thấy biến dị đều là cái phương hướng này liền tốt, lần sau biến dị, vẫn sẽ có khả năng biến dị ra loại gen cường đại nhất!

Đương nhiên, phiền phức chính là...Sơn Hải Thú còn nhỏ mà hấn cần, chỉ sợ không chỉ là một con.

"Phương hướng gen biến dị có rất nhiều loại, giá trị may mắn có thể giúp ngài bài trừ những loại biến dị đã từng xuất hiện, thế nhưng không biết...ngài chỉ có thể tự mình lựa chọn." Linh nhắc nhở.

"Người không thể trực tiếp chọn cái tốt nhất cho ta hay sao?" Trần Phong buông tay.

"Trên lý luận là có thể." Linh suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta có khả năng trực tiếp thu thập các khả năng biến dị, mỗi một loại phương hướng biến dị, con Sơn Hải Thú còn nhỏ nào có loại biến dị nào... Thậm chí có thể khiến cho nó dùng một loại phương thức ngoài ý muốn nào đó, xuất hiện ở trước

mặt ngài, khiến cho ngài nhẹ nhõm thu hoạch được thuốc thử dung hợp gen biến dị, thế nhưng..."

Linh không còn chưa nói hết, Trần Phong đã cắt lời: "Không đủ giá trị may mắn có đúng hay không?"

"Đúng thế, loại kỹ thuật này, tiêu hao rất lớn, tuyệt đối không thể bằng vào một ít giá trị may mắn hiện tại là có thể làm được." Linh hết sức thành thật trả lời.

"Ài." Trần Phong thở dài, hắn còn có thể nói cái gì? Hắn nhìn 400 điểm giá trị may mắn còn lại, có chút đau răng, phải biết rằng, vừa rồi cải thiện cách điều chế, đã tiêu hao trọn vẹn 500 điểm giá trị may mắn! Chờ chút, như thế chỉ sợ...

"Sẽ không." Linh nói thẳng: "Mặc dù phương hướng biến dị của chúng ta thất bại, thế nhưng hết thấy nghiệm chứng biến dị trước đó, phân tích, cải tiến, đều đã hoàn thành, nếu lần sau tiến hành, không cần tiêu hao giá trị may mắn, ta có khả năng trực tiếp dựa sát vào tư liệu lúc trước."

"Như vậy thì còn tốt." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, nếu quả thật phải làm lại từ đầu, hắn chỉ có thể từ bỏ.

"Hiện tại cái mà ngài cần chính là thi thể Sơn Hải Thú còn nhỏ." Linh nhắc nhở: "Nếu như ngài cần năng lực Tru Thần nguyên bản, chỉ cần một đầu Sơn Hải Thú còn nhỏ là được rồi. Thế nhưng nếu như ngài cần năng lực Tru Thần biến dị mạnh mẽ..."

Linh lắc đầu nói: "Phải cần rất nhiều Sơn Hải Thú còn nhỏ!"

Rất nhiều...mặt mũi của Trần Phong có một chút đen thui, một con Sơn Hải Thú còn nhỏ duy nhất này, chính là mua được ở trên tay của người khác! Hắn phải đi nơi nào để tìm Sơn Hải Thú còn nhỏ? Còn là rất nhiều?

Trần Phong nhìn bầu trời một chút, cho dù là dãy núi Bỉ Ngạn trước mắt, dường như cũng đang bị bóng đêm bao phủ, thời gian lưu lại cho hắn, cũng không nhiều.

"Vậy thì một ngày đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Trong vòng một ngày, nếu như không bắt được một lượng lớn Sơn Hải Thú còn nhỏ, hắn liền từ bỏ khả năng biến dị! Nếu như có thể mà nói, hắn sẽ tiếp tục thử nghiệm khả năng biến dị!

Thế nhưng...cho dù thử nghiệm như thế nào, Trần Phong phải bảo đảm, ít nhất phải dự trữ một con Sơn Hải Thú còn nhỏ! Như thế, cho dù ở dưới tình huống biến dị thất bại vô số lần, cuối cùng hắn vẫn có thể chế tác ra một năng lực Tru Thần bình thường, để cho hắn tiến hành dung hợp, lưu lại một phần cam đoan.

Như vậy, bắt đầu tính thời gian! Trần Phong nhìn thời gian, bắt đầu nghĩ biện pháp thu hoạch được Sơn Hải Thú còn nhỏ.

"Các vị cho dù có lấy bí kỹ dung hợp 5 tinh cũng không dùng được đi." Trần Phong cười híp mắt nhìn những gen chiến sĩ trở về đây hỏi đáp quả cầu màu đỏ, nói: "Nếu như có Sơn Hải Thú còn nhỏ chết mất, có thể tới đổi một quả cầu màu đỏ a, giữ lại thi thể của nó cũng không có tác dụng gì, còn không bằng đổi một chút vật hữu dụng."

"Nào có dễ dàng như vậy." Một gen chiến sĩ lắc đầu nói: "Đến bây giờ cũng chỉ có mấy người bắt được Sơn Hải Thú còn nhỏ."

Cuồng ma tặc đạn

"Vây cũng không nhất định là người sẽ không bắt được." Trần Phong luôn luôn cười híp mắt, cho dù thực lực của đối phương không được tốt, hắn cũng quảng cáo rất nhiệt tình.

Chỉ có điều là một ngày trôi qua rất nhanh, Trần Phong chỉ thu hoạch được một con Sơn Hải Thú còn non đã chết! Hơn nữa Trần Phong còn phải dùng cái giá cao "hai quả cầu màu đỏ" để hồi đoái.

Nhiều gen chiến sĩ như vậy, nhiều đội ngũ như vậy, một ngày thế mà chỉ có thể đánh chết được một con Sơn Hải Thú còn non!

Ngoại trừ Mai lão không ngừng khiêng từng con Sơn Hải Thú trưởng thành đưa tới, nửa ngày này thế mà cũng không có quá nhiều người hồi đoái, xem ra những người chấp hành cái nhiệm vụ này cũng đã rơi vào khốn cảnh. Xem ra không có hy vọng, Trần Phong thở dài.

"Thời gian còn lại không nhiều lắm." Trần Phong nhìn thời gian.

Hắn biết, nếu như hắn một mực lưu lại nơi này, đợi gần nửa tháng, thì chuyện gì cũng đều có thể làm được, thế nhưng, hắn không có thời gian! Bên trong sự kiện "dãy núi Bỉ Ngạn" lần này, hắn cuối cùng cũng chỉ là khách qua đường. Hắn dùng thực lực cấp B, trà trộn ở bên trong quần thể cấp A, hơi không cẩn thận một chút là thịt nát xương tan, căn bản không dám đi săn giết Sơn Hải Thú!

Hắn chỉ có thể giao dịch cùng với những người khác, chỉ có điều là...cuối cùng hắn vẫn không đợi được.

"Có nên dùng giá trị may mắn hay không?" Trần Phong nhìn một chút 400 điểm còn sót lại, do dự một chút, sau cùng vẫn lắc đầu, giá trị may mắn của hắn còn lại không nhiều, chiến dịch Tinh Thành đã sắp bùng nổ, hắn nhất định phải lưu lại đầy đủ giá trị may mắn.

"Xem ra chỉ có thể từ bỏ khả năng biến dị." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Linh, chuẩn bị chế tác gen đi." Trần Phong mở miệng nói.

"Được rồi." Linh chuẩn bị sẵn sàng.

Trần Phong cầm lấy Tinh Huyết, đang chuẩn bị bắt đầu chế tác, bỗng nhiên, ở nơi xa có một bóng dáng quen thuộc đi tới, khiêng một con Sơn Hải Thú còn nhỏ ném tới.

"Ta muốn đổi thuốc thử gen."

Cùng một thời gian, ở một nơi nào đó trong dãy núi Bỉ Ngạn, Mai lão cũng đang không ngừng tích súc thực lực.

Thú vị là nếu như xem đây như là một trò chơi giết quái, vào thời điểm những người khác nhọc nhằn khổ sở giết quái để thu hoạch điểm tích lũy, Mai lão lại đang dùng một phương thức gian lận, thu hoạch vô số điểm tích lũy, để hối đoái thuốc thử gen Đại Sơn Hải. Gã giống như là một loại BUG nào đó! Trong vòng một ngày, Mai lão đã tích lũy được vô số quả cầu màu đỏ.

"Có thể ra tay rồi." Mai lão cảm thấy vui mừng, gã tin tưởng, lần này sẽ không có ai ngăn cản được gã. Thế là, gã mang theo lòng tin mệnh mang một lần nữa xuất phát.

Oanh! Vị lão nhân gia hòa ái này đã biến thành cuồng ma tạc đạn, trên đường đi sử dụng hạt trí mạng + Sơn Hải Thú + quả cầu màu đỏ, cứ thế mà đánh ra một mảnh thế giới mới!

Vù ——Gió lạnh thổi qua, ở bên trong một vụ nổ bừa bộn, kẻ địch trọng thương hóa thành vô số hạt tiêu tán.

62%! Mai lão yên lặng tính toán độ dung hợp của chính mình, dãy núi Bỉ Ngạn rất lớn, động tĩnh ở chỗ này cũng không có dẫn tới sự chú ý của người khác, gã yên lặng định vị mục tiêu, một lần nữa xuất phát!

Kẻ địch quá yếu đã sớm bị gã tiêu diệt, hiện tại còn lại kém nhất đều là gen chiến sĩ cấp A trung cấp, ít nhất nắm giữ một quả cầu màu đỏ! Cho nên mỗi lần Mai lão ra tay, đều vô cùng cẩn thận! Ví dụ như ——

Oanh! Sử dụng hai quả cầu màu đỏ đồng thời công kích, đối phương giật nảy mình, vội vàng né tránh, né tránh quả cầu màu đỏ cũng không tính là khó, thế nhưng bởi vì phạm vi nổ quá lớn, nhất là cả hai quả cầu màu đỏ cùng nổ, đối phương coi như tránh thoát được một kích trí mạng, cũng sẽ bị trọng thương. Đương nhiên, đối phương cũng sẽ không chú ý tới, tám khiên đá đã bị phá huỷ...

"Ai?" Người này móc ra quả cầu màu đỏ, cảnh giác nhìn bốn phía.

Rống —— Có một tiếng gào thét vang lên, có một con Sơn Hải Thú xuất hiện từ đằng xa, hấp dẫn sự chú ý của người này.

Mà vào lúc này, có một cơn gió lạnh từ một hướng khác thổi tới, rất là bình thản và thoải mái dễ chịu, khiến cho thân thể của người này trong lúc bất tri bất giác hoá thành vô số hạt.

"Đây là chuyện gì..." Người này chưa nói xong một câu đã chết.

"Rất tốt." Mai lão mừng như điên.

Quả nhiên, quả cầu màu đỏ này có uy lực thật đáng sợ! Nhất là khi phối hợp cùng với hạt trí mạng và Sơn Hải Thú, đúng là không gì không làm được! Nghĩ tới đây, gã đối với vị chế tác sư kia cũng tràn ngập sự cảm kích, tiếp theo...chính là sân nhà của gã.

"Đi!" Mai lão khôi phục lại sự tự tin.

Oanh! Gã cứ thế mà giết ra một con đường, mà độ dung hợp của gã cũng đang không ngừng tăng vọt, 63%... 74%... 80%... tốc độ dung hợp tăng lên nhanh chóng, khiến cho gã mừng rỡ không thôi.

Càng thú vị chính là, trên đường đi, gã phát hiện ra được có người thực sự bắt được Sơn Hải Thú còn nhỏ!

"Thế mà thực sự có người bắt được?" Mai lão cảm thấy ngạc nhiên.

Từ xa xa nhìn lại, đó rõ ràng là một tiểu đội, có trọn vẹn bốn gen chiến sĩ cấp A, hai gen chiến sĩ cấp B, đang vác một con Sơn Hải Thú đã bị đánh ngất.

"Ha ha, chúng ta khẳng định là đội ngũ thứ nhất thành công."

"Quả cầu màu đỏ đúng là rất có ích."

"Chớ khinh thường, nói không chừng sẽ có người âm thầm đánh lén."

"Sợ cái gì? Ha ha, dùng thực lực của tiểu đội chúng ta, bọn hăn đi lên chính là chịu chết."

Mấy người vừa đi vừa nói.

Mai lão chỉ lạnh lùng nhìn cái tiểu đội này, nhiệm vụ uỷ thác cũng là do gã ban bố, cho dù ban thưởng rất phong phú, thế nhưng những ban thưởng này, đều là do Mai lão chuẩn bị cho mình, căn bản không có ý định lưu cho những người này!

Dẫn dụ bọn hăn tới đây, chỉ là làm con mồi cho gã mà thôi! Muốn hoàn thành nhiệm vụ của gã? Ngây thơ! Mai lão ước định số lượng quả cầu màu đỏ trong tay, sau đó nhìn số lượng của đối phương nói: "Đi chết đi."

Oanh! Tiếng nổ quen thuộc vang lên.

"Địch tập kích!" Một tiếng hét vang lên, kèm theo tiếng Sơn Hải Thú gầm rú cùng với cơn gió lạnh gào thét, thế giới dường như trở nên an tĩnh trong tích tắc, vô số hạt tiêu tán.

Chỉ có điều khiến cho Mai lão kinh hãi là, ở bên trong cơn gió lạnh kia, lại có người sinh tồn.

"Hừ!" Một tiếng hừ lạnh vang lên, đó là một tráng hán khôi ngô cấp A cấp cao, cứ thế dùng một quyền đánh bay Sơn Hải Thú, lạnh như băng lao về phía Mai lão.

"Là người đang giở trò." Hai mắt của người này bắn ra sát ý.

"Thế mà bị phát hiện." Tâm thần của Mai lão run lên, người này lại có thực lực khủng bố như thế.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, người kia đã hoành không đánh tới.

"Không thể lưu thủ." Mai lão hít vào một hơi thật sâu, gã biết thực lực của mình, nếu như đối kháng chính diện, gã tuyệt đối không phải là đối thủ của người này, cho nên, chỉ có một cái biện pháp.

"Đây là do ngươi bức ta." Mai lão cắn răng nói.

HUU...U...U...U...U ! Vô số quả cầu đỏ được ném ra.

Người vừa mới phóng tới Mai lão con người đột nhiên co lại, thân thể vẫn còn đang ở trên không trung, trên khuôn mặt đã lộ ra thần sắc kinh khủng: "Người làm sao lại có nhiều như vậy..."

Phúc tinh

Oanh! Kèm theo tiếng nổ vang rền kịch liệt, thế giới một lần nữa trở nên yên tĩnh.

Mai lão nhìn đồng thít nát ở trên mặt đất, rất là tiếc nuối nói: "Tài liệu dung hợp thật tốt a, đáng tiếc là đã bị nổ nát bét..."

Bỗng nhiên gã nhìn về phía Sơn Hải Thú còn nhỏ vẫn còn đang bất tỉnh, nó dường như đã bị đánh thuốc mê, đến bây giờ vẫn còn đang ngủ say.

"Sơn Hải Thú còn nhỏ, sống..." Ánh mắt của Mai lão sáng ngời.

Gã cũng không cần con Sơn Hải Thú còn nhỏ vô dụng này, cho dù là ban thưởng nhiệm vụ, gã cũng không quan tâm, nếu không có ai hoàn thành được nhiệm vụ, ban thưởng tự nhiên là của gã, muốn thứ này để làm gì? Thế nhưng...người ở nơi này lại cần! Nhất là vị gen chế tác sư kia!

"Hắn dường như cần bí kỹ dung hợp 5 tinh?" Mai lão cười.

Gã đã ném thử sự mạnh mẽ của quả cầu màu đỏ, nếu như có thể dùng con Sơn Hải Thú còn nhỏ này đổi lấy mấy quả cầu màu đỏ, chưa chắc là đã không thể...cho hắn đổi một cái bí kỹ dung hợp 5 tinh cũng không sao.

Huông chi, cái tên chế tác sư kia có thể sống sót rời khỏi đây được không cũng là một vấn đề. Dù sao... độ dung hợp của gã cũng đã đạt đến 82%.

Trên khóe miệng của Mai lão lộ ra một nụ cười, thế là, trải qua sự suy nghĩ kín đáo, gã nhanh chóng đánh chết con Sơn Hải Thú còn nhỏ khiêng trở về, giao cho cái tên chế tác sư kia, mà càng làm cho gã mừng rỡ là, càng ngày càng có nhiều người hoàn thành nhiệm vụ!

Có lẽ bởi vì nguyên nhân quả cầu màu đỏ, có rất nhiều người đều đã hoàn thành nhiệm vụ.

Có một số người khiêng thi thể Sơn Hải Thú còn nhỏ trở về...có một số người khiêng Sơn Hải Thú còn nhỏ còn sống trở về...Sơn Hải Thú còn nhỏ xuất hiện càng ngày càng nhiều!

Chỉ có điều đáng tiếc là, trong bọn hắc không có ai có thể sống sót rời khỏi nơi này, gần như tất cả mọi người, đều sẽ đi qua một khu vực, đều bị Mai lão mai phục ở đó đánh chết, biến thành một bộ phận thực lực của Mai lão!

Đương nhiên, Mai lão cơ trí, sẽ đem thi thể Sơn Hải Thú còn nhỏ khiêng về, một lần nữa đổi thành quả cầu màu đỏ. Chỉ có điều khiến cho gã có chút kỳ quái là, ánh mắt của tên chế tác sư kia nhìn gã càng ngày càng trở nên kỳ lạ, ban đầu là kinh ngạc, về sau là chờ mong, cuối cùng đã biến thành hưng hực.

Loại ánh mắt này...cái tên này hẳn là loại kia... hơn nữa còn ưa thích người lớn tuổi? Mai lão ngẫm lại liền cảm thấy lạnh cóng.

"Không không, hẳn chắc hẳn chỉ là bội phục mình! Ừm...khẳng định là như thế." Mai lão tự thuyết phục chính mình.

Gã thuận lợi đem hết thấy Sơn Hải Thú còn nhỏ đổi thành quả cầu màu đỏ, cho nên cho dù hành động rất nhiều lần, quả cầu màu đỏ vẫn y nguyên rất sung túc, lại thêm việc sủng vật Sơn Hải Thú chết đi, Mai lão căn bản là không thiếu quả cầu màu đỏ!

Xoạt! Gã lại khiêng một con Sơn Hải Thú còn nhỏ trở về, những người ở chung quanh chỉ có thể dùng ánh mắt chết lặng nhìn Mai lão.

"Gã lại trở về, đúng vậy a, lại khiêng theo một con Sơn Hải Thú còn nhỏ."

"Trước đó gã không ngừng khiêng Sơn Hải Thú trưởng thành trở về, ta cứ tưởng là gã có vận khí tốt, không nghĩ tới, cái tên này ngay cả Sơn Hải Thú còn nhỏ cũng có thể không ngừng khiêng trở về!"

"Có thể là gã có được một loại năng lực vượt địa hình nào đó."

"Có khả năng."

"Đây là con thứ mấy rồi?"

Đám người thở dài, bọn hắn đã trông thấy Mai lão khiêng Sơn Hải Thú còn nhỏ trở về đã không biết bao nhiêu lần, hơn nữa, cái tên này chưa bao giờ đem đi đổi ban thưởng nhiệm vụ, mà lần nào cũng đến đây giao cho chế tác sư!

"Lại đổi một cái." Thần sắc của Mai lão rất bình tĩnh.

"..."

Trần Phong ngạc nhiên nhìn gã hỏi: "Tại sao lại đưa tới nữa?"

"Chết rồi." Mai lão rất là tiếc nuối nói: "Nếu ra tay quá nhẹ, sẽ không giết được Sơn Hải Thú trưởng thành, nếu ra tay quá nặng, sẽ không cẩn thận đánh chết Sơn Hải Thú còn nhỏ, ài."

Thì ra là thế, đám người lúc này mới cười trên nỗi đau của người khác, khó trách cái tên này lại khiêng nhiều Sơn Hải Thú còn nhỏ trở về như vậy nhưng lại không rời đi khỏi nơi này, nguyên lai là còn chưa hoàn thành nhiệm vụ?

Bí kỹ dung hợp 5 tinh đối với cái tên này mà nói...có lẽ cũng không có tác dụng gì! Dù sao thì những người còn lưu lại hiện tại, ai còn quan tâm đến bí kỹ dung hợp 5 tinh?

"Được rồi." Trần Phong thuận thực đưa cho gã một quả cầu màu đỏ.

"Ừm." Mai lão cầm quả cầu màu đỏ rời đi, trong ánh mắt của Trần Phong thì lại tràn ngập sự vui mừng, lại thu hoạch được thêm một con Sơn Hải Thú còn nhỏ!

"Linh, con Sơn Hải Thú còn nhỏ này, có phù hợp với tiêu chuẩn biến dị hay không?"

"Phù hợp." Linh đáp lời.

"Rất tốt, vậy thì tiếp tục." Trần Phong mừng rỡ không thôi.

Đây đã là con thứ mấy rồi? Cho dù như thế nào hắn cũng không nghĩ tới, vào thời điểm hắn gần như đã từ bỏ, Mai lão lại có thể đem từng con Sơn

Hải Thú còn nhỏ đưa đến đây, hơn nữa một con so với một con còn mạnh mẽ hơn!

Cho dù đều đã chết, thế nhưng Trần Phong liếc mắt liền có thể nhìn ra, toàn bộ đều là vừa mới chết! Mai lão thế mà lại trở thành phúc tinh của hắn! Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là do con hàng này không biết thân phận của hắn.

"Ừm..." Trần Phong nhìn mười bình thuốc thử gen trong tay.

Đây đều là thuốc thử gen dung hợp mà hắn vừa chế tác ra, toàn bộ đều là biến dị! Bởi vì cách điều chế cải thiện đã sớm được Linh ghi nhớ lại, cho nên cũng không tiêu hao thêm bao nhiêu giá trị may mắn, thế nhưng trình độ biến dị, Trần Phong lại không có cách nào nắm bắt!

Bởi vì đây không phải là vấn đề tỷ lệ! Mà là do gen cơ sở trong cơ thể của Sơn Hải Thú còn nhỏ là như thế nào, thì sau khi biến dị sẽ ra như vậy!

Cho nên...chỉ có thể lần lượt thử nghiệm! Đương nhiên, Trần Phong cũng có thể dùng giá trị may mắn để kiểm tra gen trong cơ thể của Sơn Hải Thú, thế nhưng căn cứ theo sự tính toán của Linh, kiểm tra gen còn tiêu hao nhiều giá trị may mắn hơn! Trong cơ thể của Sơn Hải Thú có quá nhiều gen, cưỡng ép kiểm tra, đại khái sẽ tiêu hao 10 điểm!

Mà mỗi một lần Trần Phong chế tác chỉ tiêu hao có 3 điểm? Cho nên...hắn mới chế tác ra được vô số loại thuốc thử gen biến dị kỳ kỳ quái quái!

Tru Thần biến dị 1: Đem năng lực có uy lực cường đại nhất mà người đã từng sử dụng, thi triển ra toàn bộ một lần.

Tiêu hao: Hết thủy năng lượng.

Làm lạnh: Một ngày.

Đây là một cái năng lực hoàn toàn tương phản! Khác với những năng lực Tru Thần khác, năng lực Tru Thần biến dị 1 này có thể phóng thích đồng dạng một năng lực, ví dụ như... người có khả năng trong nháy mắt phóng thích vô số lần U Minh Chi Nhân! Vô cùng mạnh mẽ!

Nói đơn giản, nếu như từ trước đến giờ người đã thi triển 10 lần U Minh Chi Nhãn, sử dụng cái năng lực Tru Thần biến dị 1 này, người sẽ có thể trong nháy mắt phóng thích mười lần U Minh Chi Nhãn, tương đương với uy năng gấp mười lần!

Nếu như là một trăm lần? Nếu như là một ngàn lần? ! Đây là một cái năng lực phi thường cường đại! Nó cơ hồ tương đương với việc người bùng nổ vô số lần công kích cường đại nhất của mình!

Gia tăng 1%

Đương nhiên, nó cũng có khuyết điểm, ví dụ như...người chỉ có thể lựa chọn một năng lực cường đại nhất để phóng thích, chỉ có thể lựa chọn U Minh Chi Nhân, nếu như người muốn phóng thích một loại năng lực khác, căn bản là không thả ra được...

Bất quá, nó vẫn là một con át chủ bài rất mạnh mẽ, theo một ý nghĩa nào đó mà nói, lần biến dị này xác thực là cường đại hơn rất nhiều so với Tru Thần bình thường.

Tru Thần biến dị 2: Đem tất cả những năng lực chữa trị mà người đã sử dụng, thi triển ra toàn bộ một lần.

Tiêu hao: Hết thấy năng lượng.

Làm lạnh: Một ngày.

??? Tất cả những năng lực chữa trị? Có khả năng lặp lại? Đây quả thực có thể xưng là thần kỹ trị liệu a! Nếu như đưa cái năng lực này cho những người chuyên môn trị liệu, năng lực này quả thực là một dạng tồn tại như BUG, đáng tiếc...đối với Trần Phong lại vô dụng.

Bất quá, cái năng lực biến dị này, Trần Phong vẫn giữ lại, hẳn tin tưởng, về sau cửa hàng gen mạnh nhất của hắn lại xuất hiện thêm một năng lực truyền kỳ cấp B, có uy năng cực kỳ mạnh, có thể so sánh với cấp A!

Tru Thần biến dị 3: Đem tất cả những năng lực phụ trợ mà người đã thi triển, thi triển ra toàn bộ một lần.

Tiêu hao: Hết thấy năng lượng.

Làm lạnh: Một ngày.

Tất cả những năng lực phụ trợ? Có khả năng lặp lại? Ví dụ như biến thân thể thành kim cương?

Nếu như có thể chồng chất một số năng lực phụ trợ lên nhau, thì triển một lần Tru Thần, đơn giản có khả năng trực tiếp chồng chất lên đến tận trời, tăng cường đến trình độ vô địch!

Đáng tiếc...đối với Trần Phong vẫn có tác dụng không lớn.

Tru Thần biến dị 4, Tru Thần biến dị 5, Tru Thần biến dị 6... vân vân, đều có đặc tính cơ bản giống nhau, mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng lại không thích hợp với Trần Phong!

Những năng lực này mặc dù đều rất mạnh, thế nhưng Trần Phong đã cẩn thận tính toán qua, nếu như sử dụng bọn chúng, còn không bằng trực tiếp sử dụng năng lực Tru Thần bình thường nhất! Đối với tình huống bản thân của Trần Phong mà nói, các năng lực biến dị hiện tại, cũng không bằng bình thường!

"Thử lại một lần nữa." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Trần Phong cùng với Linh lại một lần nữa bắt đầu chế tác, rất lâu sau, chế tác thành công, hắc giống như đã bị chai sạn, cũng không có mừng rỡ như lúc đầu. Có Linh tồn tại, hắc cũng không cần phải làm gì nhiều, lần này cũng xuất hiện một năng lực biến dị hoàn toàn mới.

"Hi vọng là nó sẽ không quá tệ." Trần Phong cũng không có hy vọng quá lớn.

Căn cứ theo phỏng đoán của hắc, hết thấy khả năng biến dị của gen Tru Thần, vền vẹn chỉ là cải biến cùng với sàng chọn đơn giản, hoặc là thêm ra một cái đặc tính nho nhỏ nào đó. Bỏ thì lại tiếc ăn thì cũng không ngon, chỉ có thể gọi là gân gà.

Xoạt! Hắc tiện tay quét hình một cái, bỗng nhiên sừng sốt.

"Đây là..." Con mắt của Trần Phong đột nhiên trừng lớn.

—————

Tru Thần: Thi triển tất cả những năng lực khác biệt mà người đã từng sử dụng qua, mỗi một lần thi triển một năng lực, uy lực của năng lực kế tiếp sẽ

được gia tăng 1%.

Tiêu hao: Hết thấy năng lượng.

Làm lạnh: Một ngày. ? ? ? !

—————

Gia tăng 1%?! Trần Phong co con người vào.

Biến dị thành công! Vô luận như thế nào, hắn đã ở trên cơ sở vốn có, tăng lên một cái đặc tính nhỏ, so với năng lực ban đầu phải tốt hơn một chút! Nhưng cái gia tăng 1% này...Trần Phong hơi hí hóp trông mắt lại.

1% nhìn như rất ít, thậm chí cơ hồ có thể không cần tính! Thế nhưng cái câu này "Mỗi một lần thi triển một năng lực, uy lực của năng lực kế tiếp sẽ được gia tăng 1%" cũng có một chút kinh khủng, nói một cách khác, uy lực gia tăng cùng với số lượng năng lực có quan hệ!

Năng lực thứ nhất sẽ có uy năng bình thường.

Năng lực thứ hai sẽ được tăng cường 1 % uy năng!

Năng lực thứ ba sẽ được tăng cường 2 % uy năng!

Năng lực thứ tư...

Năng lực Tru Thần biến dị này đối với người bình thường mà nói có tác dụng không lớn, bởi vì năng lực sở hữu cũng chỉ có 5, 6 cái mà thôi, coi như có dung hợp kỹ năng, nhiều nhất cũng chỉ có mười mấy cái năng lực, chỉ có thể tăng cường uy năng lên mười mấy %, hiệu quả không lớn! Thế nhưng đối với Trần Phong mà nói...

"Ta hiện tại có bao nhiêu cái năng lực khác biệt?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Xin chờ một chút." Linh tính toán một chút rồi nói: "Ngài hiện tại đã thi triển qua 1367 loại năng lực, thế nhưng những năng lực mà ngài có khả năng nắm giữ, tổng cộng là 16.000 loại!"

16.000 loại! Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt, chính hắn cũng không biết mình lại có nhiều năng lực như vậy!

Thiên Huyền! Tất cả những loại năng lực này đều là do Thiên Huyền cung cấp! Chỉ có điều là trong này có rất nhiều năng lực có tỷ lệ xuất hiện vô cùng nhỏ, thậm chí phải tiêu hao giá trị may mắn mới lấy ra được, cho nên Trần Phong mỗi lần phóng thích đều là tùy duyên, căn bản không có để ý tới.

Trong này có một mảng lớn năng lực chỉ xuất hiện với xác suất 0,001%! Trần Phong cũng chưa bao giờ thấy qua.

Đương nhiên, nếu như Trần Phong thật sự muốn sử dụng, phối hợp với giá trị may mắn là có thể. Điều kiện tại khiến cho Trần Phong cảm thấy chân chính chấn động chính là, với cái số lượng này, nếu như phối hợp với Tru Thần... Trần Phong chỉ tưởng tượng thôi cũng đã có một chút sợ hãi, 16.000 loại là khái niệm gì? !

"Những năng lực này đều là năng lực cấp thấp 1 tinh." Linh giải thích.

"Ta biết." Ánh mắt của Trần Phong trở nên hùng hực.

Năng lực cấp thấp 1 tinh, đối với địch nhân căn bản là không có cách nào tạo thành tổn thương! Thế nhưng Trần Phong căn bản lại không cần thương tổn gì cả, hắn chỉ cần cái đặc tính gia tăng 1% uy năng này là đủ rồi, 16.000 loại, cũng chính là tăng cường 16.000 % = 160 lần! Cũng mang ý nghĩa, cái năng lực cuối cùng mà Trần Phong thả ra, uy năng sẽ được tăng cường lên 160 lần! Lực công kích nghịch thiên! ! !

Một màn này, Trần Phong chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy sục sôi, hắn hiện tại chỉ mới đạt tới cấp B, cấp B đỉnh phong mạnh mẽ hơn hắn gấp mười lần, cấp A đỉnh phong mạnh mẽ hơn hắn gấp mấy trăm lần, loại năng lực này, nếu như sử dụng thoả đáng...đủ để đối kháng cùng với cấp A đỉnh phong!

Nói một cách khác, nếu như dung hợp loại năng lực Tru Thần này, Trần Phong hiện tại, liền có được một kích toàn lực của cấp A đỉnh phong! Đó

chỉ vền vền là một kích cuối cùng! Những năng lực mà hắn thả ra trước đó, cũng được tăng cường cả trăm lần! !

Đây chỉ vền vền là chồng chất cơ sở! Giả thiết, Trần Phong đem U Minh Chi Nhãn đặt ở cuối cùng, như vậy... uy năng bản thân U Minh Chi Nhãn đâu? Uy năng một kích U Minh Chi Nhãn mà Trần Phong áp ủ một ngày để công kích tộc trưởng Dĩ Thánh lúc trước đâu? Nếu như uy năng của một kích này được phóng đại lên 160 lần thì sao? ! Có thể hay không sẽ có thể miều sát cường giả cấp A đỉnh phong? !

Trần Phong rất chờ mong! Đương nhiên, tiền đề của tất cả những thứ này, là Trần Phong trước tiên phải thi triển tất cả những năng lực cấp thấp này qua một lần, chuyện này lại phải cần một lượng lớn giá trị may mắn! Bất quá...hết thảy đều đáng giá.

Hoa Mai Thần Diễm

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, trong lòng của hắn hiện tại đang có một ngọn lửa nóng hừng hực, hận không thể lập tức hoàn thành!

Trần Phong nhìn về phía con Sơn Hải Thú còn nhỏ nguyên bản được dự trữ kia, suy nghĩ một thoáng, nhớ lại xuất hiện ra một cái năng lực mạnh mẽ hơn nữa thì sao? Hắn một lần nữa tiến hành chế tác!

Ừm...phóng thích một lần hết thảy những loại năng lực kích tình? Cái này là thứ gì? ! Con Sơn Hải Thú này đang ở vào thời kỳ động dục hay sao? Đây rõ ràng là...ồ, cái này có thể đem về bán cho Diệp Uyển Đồng.

Trần Phong chỉnh lý tốt hết thảy, bắt đầu chuẩn bị dung hợp, hắn bước vào cấp B đã rất lâu, hiện tại rốt cục cũng có thể dung hợp năng lực cấp B cho mình!

Ồ...ồ...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, hào quang đáng sợ tỏa ra.

"Bắt đầu...dung hợp!"

Mà vào giờ khắc này, ở một chỗ nào đó trong dãy núi Bỉ Ngạn, Mai lão cũng ngạc nhiên nhìn độ dung hợp 98% của gã, sau khi thành công tiêu diệt một kẻ địch, rốt cục cũng thành công đạt tới 100%!

"Rốt cục cũng hoàn thành! Ha ha ha!" Mai lão mừng như điên, mười năm chuẩn bị của gã, rốt cục cũng thành công!

"Gen Công Hội..."

"Hiệp hội chế tác Gen..."

"Trần Phong..."

"Thúy Hoa..."

Mai lão đọc lên từng cái tên mà gã cảm hận: "Ta rất nhanh sẽ trở về!"

Oanh! Trong mắt của Mai lão lấp loé hoả diễm, hình dáng của hai ngọn hoả diễm... cực kỳ giống với hoa mai! Đây chính là trù bị mười năm của Mai lão, tích lũy vô số năng lượng, dung hợp thành công bí kỹ dung hợp 6 tinh - Hoa Mai Thần Diễm, một loại hỏa diễm cực kỳ khủng bố!

Nhu cầu dung hợp của loại năng lực này cực kỳ hà khắc! Cần sáu loại gen, cũng là cực kỳ hiếm thấy, Mai lão dùng hết tất cả thủ đoạn mới tìm được! Mà cho dù cuối cùng đã dung hợp thành công, cũng cần vô số sinh mệnh mới có thể rèn luyện! Chỉ có như thế, đóa Hoa Mai Thần Diễm này, mới có thể nở ra!

Mai lão đưa tay, một đóa Hoa Mai Thần Diễm xuất hiện ở trên ngón tay, không có cái gì thời gian làm lạnh, không có cái gì hình dạng, thậm chí ngay cả tiêu hao cũng đều không có bao nhiêu, Mai lão có khả năng tùy ý sử dụng, cũng có thể tùy ý phóng thích!

Mà đúng vào lúc này, ở nơi xa có người xuất hiện, rờn rã một gen tiểu đội, ba gen chiến sĩ cấp A trung cấp, một gen chiến sĩ cấp A cấp cao, bởi vì thực lực của gen tiểu đội này quá mạnh, Mai lão lúc trước thấy qua mấy lần, đều lặng yên không một tiếng động tránh né.

"Cút!" Bốn người kia trông thấy Mai lão chỉ hù lạnh một tiếng.

Bọn hắn nhìn ra được Mai lão chỉ là gen chiến sĩ cấp A sơ cấp, thế nhưng cũng không có dự định giết người, gen chiến sĩ cấp A bình thường đều có ít chủ bài, mục tiêu của bọn hắn là Sơn Hải Thú còn nhỏ, cũng không muốn xung đột.

Nhưng mà Mai lão chỉ cười cười.

"Ha ha." Mai lão đưa tay.

HUU...U...U...U...U ! Một đóa Hoa Mai Thần Diễm bay về phía bốn người.

"Muốn chết!" Bốn người giận dữ, con hàng này chỉ là một gen chiến sĩ cấp A sơ cấp, lại dám khiêu khích bọn hắn? Tùy tiện một người trong bọn hắn,

đều có thể nhẹ nhõm đánh chết con hàng này cơ mà? !

"Xử lý hần!" Có người thiếu kiên nhẫn nói ra.

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển, một người ra tay, dùng một thanh kiếm ánh sáng chém về phía đoá Hoa Mai Thần Diễm, chỉ có điều là trong nháy mắt thanh kiếm ánh sáng chạm vào đoá Hoa Mai Thần Diễm, có một cỗ năng lượng kinh khủng bỗng nhiên toả ra.

Sụp đổ! Kiếm ánh sáng nổ tung!

"Cái gì?" Sắc mặt của mấy người liền đại biến.

Tốc độ của đoá Hoa Mai Thần Diễm bỗng nhiên trở nên cực nhanh.

Oanh! Trong nháy mắt xuyên thủng thân thể của người sử dụng kiếm ánh sáng, trên lồng ngực của hần xuất hiện một cái lỗ thủng, trên lỗ thủng vờn quanh một vòng hỏa diễm, bùng cháy ra chung quanh.

Người kia hoảng sợ nhìn một màn này, chỉ vờn vờn trong nháy mắt, hần liền bị đốt sạch sẽ! Phải biết rằng, đoá Hoa Mai Thần Diễm này là bí kỹ dung hợp 6 tinh, thể nhưng còn dung hợp cả năng lực hạt trí mạng!

"Làm sao có thể?" Những người còn lại hoảng sợ, điên cuồng chạy trốn.

Nhưng mà, đã muộn.

HUU...U...U...U...U ! Từng đoá từng đoá Hoa Mai Thần Diễm lóe lên, từng tiếng hét thảm vang lên tận mây xanh.

Rất lâu sau, ánh lửa biến mất, Mai lão bình thần nhìn về vị trí những người đã chết kia, đã bị thiêu đốt không còn một mảnh, không để lại một chút dấu vết nào, ngay cả tro bụi cũng không còn.

"Giờ khắc này, ta đã chờ quá lâu rồi." Mai lão đùa bốn hỏa diễm trong tay, giống như cười mà không phải cười nói.

Kể từ hôm nay, gã đã bước vào hàng ngũ những gen chiến sĩ cấp A mạnh nhất! Thậm chí là siêu cấp A...ha ha.

Chờ đến thời điểm gã bước vào cấp A đỉnh phong, chắc chắn sẽ có khả năng đánh một trận với cường giả siêu cấp A! Gã rất rõ ràng, chuyện này cũng không còn xa nữa, về phần hiện tại sao...ánh mắt của gã trở nên lạnh lùng.

Những người ở bên trong dãy núi Bỉ Ngạn này, tất cả những người đến đây vì nhiệm vụ, gã sẽ không lưu lại một người nào! Dù sao, những bí kỹ dung hợp 6 tinh kia cũng là do gã chuẩn bị cho mình!

Xoạt! Thân ảnh của gã biến mất trong bóng đêm.

Lần này, không cần Sơn Hải Thú, không cần hạt trí mạng, gã cứ như vậy không có một chút kiêng kỵ nào đi xuyên qua dãy núi Bỉ Ngạn, khí thế quanh người, cũng trở nên càng khủng bố hơn! Đây là sân nhà thuộc về gã!

Tại dãy núi Bỉ Ngạn, bầu trời mờ tối, chiếu rọi ra một vệt ánh sáng màu đỏ.

"Đó là cái gì?"

"Một loại năng lực đặc thù nào đó hay sao..."

"Thế mà có thể sinh ra dị tượng."

"Cũng có khả năng không phải là dị tượng, chỉ là đột một cái gì đó sinh ra ánh sáng màu đỏ."

"Ai không có việc gì đốt ra ánh sáng màu đỏ, thật là lãng phí năng lượng."

Đám người cảm thấy ngạc nhiên.

Mà đúng vào lúc này, có một bóng người chật vật chạy trốn khỏi vệt ánh sáng màu đỏ, lộ ra thân sắc kinh khủng, toàn thân loang lổ vết máu, đã mất đi một cái cánh tay.

"Cẩn thận." Mấy người nhất thời đề phòng.

Loại nguy trang bị thương nặng này, sau khi tới gần sẽ ám sát, bọn hắn đã gặp quá nhiều lần.

Chỉ có điều người này lại có một chút ngoài ý muốn.

"Chạy!"

"Chạy mau a!"

Người kia hoảng sợ thét lên: "Cái ánh sáng màu đỏ kia... gã đã đột phá... gã đang đồ sát."

Nói xong, người này hướng về phía chân núi chạy trốn, lưu lại mấy người của gen tiểu đội đưa mắt nhìn nhau.

Ánh sáng màu đỏ, đột phá, đồ sát? Đây là đang nói ai? Nhìn ánh sáng màu đỏ ở phương xa, trong lòng của bọn họ toát ra sự lo lắng

"Có lẽ đã thật sự xảy ra chuyện."

"Cũng có thể là lừa đảo, ha ha, hắn chạy trốn ra phía sau chúng ta, chờ tới thời điểm những người ở phía trước tới, tả hữu giáp công chúng ta, làm sao chết cũng không biết!"

"Không thể lui, chúng ta tiếp tục đi tới!"

"Sơn Hải Thú còn nhỏ đang ở gần đây, quyết không thể giao cho bọn hắn."

"Đúng thế thế."

Đám người quyết định tiếp tục tiến tới.

Không đến ba phút, bước chân của bọn hắn liền ngừng lại, bởi vì bọn hắn thỉnh thoảng nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, cái tên gia hỏa tự xưng là Mai lão kia, đang nhàn nhã đi tới.

Ở trong hoàn cảnh nguy hiểm trùng trùng này, gã thậm chí không hề có bất cứ một sự phòng ngự nào, cứ như thế không có một chút kiêng kỵ nào chậm rãi đi tới, mãi đến khi nhìn thấy bọn hắn.

Phong bế

Đột nhiên có một đoàn lửa bùng bành đánh tới.

"Muốn dùng thứ này để công kích chúng ta?" Một người cười to, nhanh chân bước về phía trước.

Mà vào lúc này, một người chợt nhớ tới lời nói của người vừa mới chạy trốn kia, sắc mặt liền biến hóa, không một chút do dự nào lấy một quả cầu màu đỏ nào ném ra.

HUU...U...U...U...U ! Quả cầu màu đỏ bay về hướng Mai lão, nhưng mà khiến cho người ta hoảng sợ chính là, vào thời điểm quả cầu màu đỏ va chạm với đoàn lửa, lại bị chôn vùi trên không trung! Quả cầu màu đỏ ẩn chứa năng lượng thật lớn này, vậy mà lại không có tác dụng!

"Làm sao có thể?" Lần này tất cả mọi người đều biến sắc.

Nói đùa cái gì vậy! Đây chính là quả cầu màu đỏ ẩn chứa một kích toàn lực của cường giả cấp A! Cứ như vậy không có một dấu hiệu gì bị chôn vùi?

Vù! Đoàn lửa vẫn nhẹ nhàng đánh tới.

"Trốn!" Đội trưởng hạ lệnh không một chút do dự.

Nhưng người lỗ mãng đi lên lúc đầu, thì không kịp trốn, đoàn lửa kia chạm vào cánh tay của hắn, hỏa diễm kinh khủng bắt đầu bùng cháy.

Không có cách nào phòng ngự! Không có cách nào tiêu diệt! Ngọn lửa không ngừng lan tràn...

Phốc! Đội trưởng vội vã chém cánh tay của người này xuống!

"Đi!" Đội trưởng một tiếng gào thét.

Xoạt! Một cỗ năng lượng kinh khủng chấn động, tốc độ của tất cả mọi người tăng vọt, nhanh chóng rời đi khỏi nơi này, mà vào lúc này, bọn hắn cũng rất cuộc đã biết, người chạy trốn lúc trước vì sao lại không có tay! Ngọn lửa này...mọi người lộ ra vẻ mặt tái xanh.

Trốn! Bọn hắn không biết chạy trốn bao nhiêu lâu, mới có thể thoát ra phạm vi hỏa diễm.

"Lại có năng lực tăng cường tốc độ sao?" Mai lão cảm thấy rất là ngoài ý muốn, chột lắc đầu, không quan trọng, những người này cuối cùng cũng chỉ là pháo hôi, sớm muộn cũng sẽ chết trong tay của gã, bất quá, bọn hắn cũng đã nhắc nhở gã một chút.

"Cũng không nên để cho các người chạy thoát a." Mai lão tự lắm bầm.

Ô...ô...n...g —— Trong tay gã bắn ra một đoá hoa mai.

HUU...U...U...U...U ! Hoa mai phiêu đảng, đoá hoa mai đặc thù được tạo thành bằng hỏa diễm này nhẹ nhàng bay đi, phương hướng chính là ở dưới chân núi, chính là địa phương có cái quán nhỏ kia!

Mà vào lúc này, truyền thuyết về Mai lão cũng được mọi người hoảng sợ kể với nhau.

"Có nghe nói hay không, ở trong dãy núi Bỉ Ngạn có một sát nhân cuồng ma."

"Hả?"

"Chính là cái tên Mai lão một mực khiêng Sơn Hải Thú trở về đổi quả cầu màu đỏ đó à?."

"Trời ạ, gã điên rồi à?"

"Không biết."

"Nghe nói thực lực của gã cực kỳ kinh khủng, ngay cả mấy cường giả cấp A cấp cao cũng đều không phải là đối thủ của gã, vừa đối mặt liền ba chết một tàn phế, chỉ có một người miễn cưỡng chạy trốn được."

"Là thật hay giả?"

Đám người cảm thấy rung động, bọn hấn vốn là không tin, thế nhưng khi không ngừng có người chạy ra báo tin, bọn hấn rốt cục cũng tin.

Dù sao cũng là cường giả cấp A, có rất nhiều lá bài tẩy chạy trốn, cho dù là Mai lão cũng không có cách nào đuổi kịp, cho nên chắc chắn sẽ có cá lọt lưới.

Thế là, một người, hai người, ba người...hết thấy đều biết sự tồn tại của Mai lão! Bọn họ cũng đều biết ở sâu bên trong dãy núi Bỉ Ngạn, có một ma đầu sát nhân kinh khủng!

"Gã có thực lực như thế nào?" Có người không cam tâm, mong muốn đánh lên.

"Đoán chừng kém nhất cũng là cấp A đỉnh phong." Một người trốn về được nói.

Đám người liếc mắt nhìn hấn, ừm, cấp A cao cấp, ở đây cũng đã được tính là cường giả, thế nhưng hấn lại không chống nổi một hiệp ở trong tay của Mai lão.

"Có lẽ, chúng ta nên liên hợp lại?" Có người đề nghị.

"Phạm vi công kích hoả diễm của gã cực lớn, hiệu quả đánh một người và một đám người là giống nhau." Người kia cười khở.

Đám người bỗng nhiên yên lặng, đánh hội đồng cũng không được sao?

"Loại chiêu số kinh khủng này, khẳng định là sẽ có hạn chế chứ? Ví dụ như một ngày một lần, hoặc là thời gian làm lạnh rất lâu." Có người bỗng nhiên nói.

Nhưng mà người kia lại im lặng, hạn chế cái quỷ gì! Cái tên ma đầu kia cho đến bây giờ, căn bản là chưa hề ngừng công kích lại đây! ?

Ngọn hoả diễm kia dường như vĩnh viễn không có điểm dừng, năng lượng của gã dường như cũng là vô cùng vô tận, hỏa diễm mãi mãi không tắt, từ

lúc đầu cho đến bây giờ, ngay cả một khắc cũng không đình chỉ!

"Một mảnh ánh sáng màu đỏ kia, dường như chính là do hoả diễm tạo ra." Một người nhìn lên bầu trời nói.

Đám người liếc nhìn, liền cảm thấy ớn lạnh, vì sao lại như thế? Cái tên gia hỏa gọi là Mai lão này, tại sao lại kinh khủng đến tình trạng như thế? !

"Đi thôi, mục tiêu của gã hắc là Sơn Hải Thú còn nhỏ, chúng ta rời đi là được." Có người lựa chọn từ bỏ.

"Các người cứ như vậy cam tâm hay sao?"

"Không cam tâm thì lại như thế nào?"

"Hừ, ta đi gọi sư huynh của ta đến đây, sư huynh của ta đồng dạng cũng là cấp A đỉnh phong, ta ngược lại muốn xem xem, đường đường là cấp A đỉnh phong, lại đi đồ sát chúng ta là có ý gì? !"

"Sư phụ ta cũng là cấp A đỉnh phong." Một người khác phụ họa.

Ngoại trừ những người đi qua đường, ở đây cũng có rất nhiều người có bối cảnh lớn. Bởi vậy, có rất nhiều người quyết định, gọi một cường giả cấp A đỉnh phong tới đây tiếp viện, nghĩ tới đây, đám người liền nhanh chóng rời khỏi dãy núi Bỉ Ngạn. Vô luận là đi gọi cứu viện cũng tốt, rời đi cũng được, tóm lại là đều đi về hướng lối ra.

Chỉ có điều là chờ bọn hắc đi đến lối ra, lại hoảng sợ phát hiện ra, ở chỗ lối ra của dãy núi Bỉ Ngạn, có một đoàn hoả diễm quen thuộc đang trôi nổi ở đó, phong bế lối đi ra ngoài!

"Cái đó là..."

"Đáng chết, lại là loại hỏa diễm kia!"

"A a a, cái tên khốn kiếp này hắc là muốn đuổi tận giết tuyệt?"

Đám người cảm thấy hoảng sợ, giờ khắc này, bọn hắc mới chính thức cảm nhận được sự hoảng hốt, đường, đã bị phong lại! Bọn hắc đã không còn

đường thối lui!

"Sợ cái gì?"

"Ai không có át chủ bài? Cùng lắm thì đồng quy vu tận!"

Đám người nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Mà vào giờ khắc này, có rất nhiều người lưu lại ở chân núi còn chưa biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng mà sau khi hiểu rõ, cũng cảm thấy hoảng sợ, thế mới biết, trong dãy núi Bỉ Ngạn rốt cuộc đã phát sinh ra chuyện gì!

"Vị chế tác sư vinh dự kia đâu?" Có người bỗng nhiên hỏi.

"Ở nơi đó." Một người khác chỉ vào cái quán nhỏ ở phía xa, ở phía trên treo một cái bảng hiệu.

"Đang khôi phục tinh thần lực ở bên trong, xin chờ quấy rầy, đại khái cần ba mươi phút, sau khi khôi phục, có thể vì mọi người chế tác gen tốt hơn, tạ ơn."

Người kia: "..."

Khôi phục tinh thần lực sao? Ngẫm lại dường như chế tác sư sau khi liên tục chế tác xác thực cũng cần nghỉ ngơi, cũng không nên quấy rầy. Chỉ có điều là đám người đang rất lo lắng nhìn vào trong chỗ sâu dãy núi Bỉ Ngạn.

"Thử một chút xem có thể tiêu diệt được ngọn lửa này hay không."

"Đúng, lão gia hỏa kia không có ở đây, ngọn lửa này chỉ dùng để phong bế lối ra, chúng ta có thể thử nghiệm một chút, dùng đồ vật gì để tiêu diệt ngọn lửa này!" Có người nói.

"Tốt." Ánh mắt của mọi người sáng lên.

Thế là đủ loại năng lực được bắt đầu phóng thích.

Trấn áp quần hùng

Hàn băng...Cuồng phong...Lôi điện...Thổ nhượng...Đủ loại năng lực! Đủ loại biện pháp! Nhưng mà, không có tác dụng.

Bọn hấn tận mắt nhìn thấy hàn băng bị bốc hơi, tận mắt nhìn thấy thổ nhượng bị chôn vùi, bất luận là năng lực tạo ra vật thể nào, chỉ cần tiếp xúc vào ngọn lửa này đều sụp đổ! Hoặc là bị chôn vùi! Bọn hấn không có bất kỳ một biện pháp nào!

"Tại sao lại có thể như vậy..." Đám người cảm thấy tuyệt vọng, bọn hấn nhìn bầu trời một chút, ánh sáng màu đỏ dường như đã tiến tới càng ngày càng gần, trên đường đi, người chạy trốn tới chỗ này cũng càng ngày càng nhiều, toàn bộ tụ tập lại ở chỗ chân núi này.

Mười người...hai mươi người...ở đây nhìn giống như là một cái trại tị nạn.

"Lão gia hỏa kia đã sắp tới."

"A a a, chẳng lẽ thật sự phải chết ở chỗ này?"

"Không, tuyệt đối sẽ không!"

Đám người hoảng sợ, bọn hấn thê nhưng là gen chiến sĩ cấp A! Bọn hấn là tồn tại đỉnh thiên lập địa! Thế nhưng mà bây giờ, có một người kinh khủng như vậy xuất hiện, gạt bỏ tự tin của tất cả mọi người, cái ngọn lửa đỏ rực kia, làm cho tất cả mọi người cảm thấy sợ hãi từ trong đáy lòng!

Tên Mai lão này...đến cùng là người nào? !

"Tại sao có thể tồn tại loại năng lực này?"

"Đúng rồi!"

"Ngọn lửa này nhất định có nhược điểm, chỉ là chúng ta không tìm ra được mà thôi."

Có người tỉnh táo lại nói: "Người xem, tiêu hao ít năng lượng, không có thời gian làm lạnh, uy năng kinh khủng, không gì không làm được, ngọn lửa này, căn bản là không có khả năng tồn tại mới đúng!"

Đám người hi vọng tìm được nhược điểm của loại ngọn lửa này, chỉ có điều là sẽ tìm được hay sao?

"Ta đã nghe nói qua loại ngọn lửa này." Có một người bỗng nhiên mở miệng, mọi người nhất thời trở nên tỉnh táo.

"Người đã nghe sao qua?"

"VẬY NHƯỢC ĐIỂM CỦA NÓ LÀ CÁI GÌ?"

Đám người hỏi vội.

"Nhược điểm duy nhất của nó." Người kia phát ra ngữ khí trầm thấp: "Là rất khó thành hình! Mong muốn làm ra ngọn lửa này, nhất định phải đem sáu loại năng lực hiếm hoi có sức chiến đấu kém cỏi tu luyện đến cực hạn! Sau đó lợi dụng một loại phương thức đặc thù nào đó dung hợp lại, một lần nữa rèn luyện đến cực hạn, mới có thể hình thành nên ngọn lửa này!"

Mọi người nhất thời cảm thấy tuyệt vọng, nhược điểm duy nhất lại có thể là cái này? Thế nhưng nó đã được tạo ra thành công rồi a!

"Không có việc gì."

"Chúng ta có nhiều người như vậy, sợ cái gì?"

"Đúng đấy, chúng ta cũng là gen chiến sĩ cao cấp nhất trên cái thế giới này cơ mà? !"

"Chúng ta ra tay đồng loạt, cũng không tin là gã có thể giết sạch tất cả chúng ta! Át chủ bài, ha ha, ai mà không có át chủ bài cơ chứ? Lão tử cũng không tin là nhiều người như vậy lại không giết được gã!"

Một đại hán lộ ra vẻ mặt dữ tợn: "Giết gã, ngọn lửa này tự nhiên cũng sẽ biến mất."

"Đây cũng là một biện pháp!"

"Nếu không có cách nào tiêu diệt hoả diễm, vậy thì liền giết chết gã đi!"

"Năng lực của ta..." Một người cười lạnh nói: "Am hiểu nhất lại giết người."

"Vậy thì mọi người mau chuẩn bị đi."

Đám người liền nhanh chóng chuẩn bị chiến đấu.

Bọn hắn khẳng định ——trận chiến đấu này, tất nhiên là một trận tử chiến! Con đường chạy trốn đã bị phong tỏa, ngược lại kích phát ra chiến ý của bọn hắn! Sinh sinh tử tử, bọn hắn đã trải qua quá nhiều lần, còn có cái gì mà phải sợ? Cũng chỉ là một trận chiến mà thôi!

Mà vào lúc này, có không ít người lục tục từ bên trong chỗ sâu dãy núi Bỉ Ngạn chạy tới, cũng gia nhập vào đám người chuẩn bị chiến đấu!

"Không sai biệt lắm..."

"Đúng vậy a."

"Ta đã chuẩn bị xong."

"Gã cũng sắp tới rồi."

Mọi người nhìn về phía nơi xa.

Bọn hắn không nhìn thấy Mai lão, thế nhưng không ngừng có người chạy về, nói cho bọn hắn biết vị trí Mai lão xuất hiện, mỗi một lần đều gần hơn so với một lần, lần trước, là ở bên ngoài ba cây số!

Bỗng nhiên, bầu trời tăm tối trở nên sáng ngời, bầu trời đen kịt, xuất hiện một mảnh ánh sáng màu đỏ.

"Gã đã tới."

Mọi người cảm thấy kinh hãi, ngọn hoả diễm kia dâng lên như một vầng mặt trời nhỏ. Ở bên trong hạp cốc, có một cái thân ảnh gầy gò chậm rãi xuất hiện, dẫn tới sự chú ý của vô số người, đây chính là vị sát nhân cuồng ma truyền kỳ kia hay sao?

Xoạt! Đám người móc vũ khí ra, uy năng kinh khủng trong nháy mắt toả ra!

Vào giờ khắc này, ở dưới chân núi Bì Ngạn, hết thảy gen chiến sĩ đều tản ra uy năng của mình, bọn hắn đúng là muốn dùng cổ uy áp vô hình này để bức tử Mai lão! ! !

Uy áp, là khí thể của cường giả, uy áp cũng có lực uy hiếp cùng với lực sát thương nhất định, nhưng đối với người cùng cấp sẽ bị suy yếu trên phạm vi lớn, trên cơ bản là vô hiệu, thế nhưng nếu có nhiều người liên hợp với nhau...nếu hết thảy gen chiến sĩ cấp A ở nơi này liên hợp với nhau...

Oanh! Cổ uy áp kinh khủng kia thậm chí còn vượt qua cả cấp A đỉnh phong!

Oanh! Uy áp kinh khủng bắt đầu khởi động, trong nháy mắt Mai lão vừa bước vào chân núi, liền phải đối mặt với công kích của tất cả mọi người! Hoả diễm của gã có mạnh hơn nữa thì lại như thế nào? Lần này, bọn hắn sẽ công kích vào thân thể của gã! Chỉ cần thân thể của gã thụ thương hoặc là tử vong, đoàn hoả diễm đó sẽ biến mất! Đây là nhận thức chung của tất cả mọi người.

Uy áp như sóng thần đánh về phía Mai lão, trong ánh mắt của bọn hắn tràn ngập sự chờ mong.

Bỗng nhiên, trước mặt Mai lão, xuất hiện một đoá hoa mai, đoá hoa mai này lặng yên không một tiếng động tản ra ánh lửa sáng chói.

Ô...ô...n...g —— Cổ uy áp bỗng nhiên dừng lại, hết thảy uy áp ở trước mặt đoá hoa mai lặng yên không một tiếng động bị chôn vùi.

"Làm sao có thể? !" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Bọn hắn đã làm xong chuẩn bị xấu nhất, Mai lão sẽ tránh thoát khỏi sự tập kích của uy áp, thế nhưng cho dù là bị thương cũng tốt, thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới...đóa hoa mai kia lại có thể trực tiếp chôn vùi uy áp! Cảnh tượng này quá mức kinh người, trên mặt của bọn họ vẫn như cũ lộ ra biểu lộ không thể tin được.

"Đón tiếp thật sự là quá nhiệt tình." Mai lão lộ ra vẻ tươi cười, trong tay có một ngọn lửa bùng cháy: "Các người làm như vậy để hoan nghênh ta hay sao?"

Đám người cảm thấy ớn lạnh, lão gia hỏa Mai lão này, so với trong tưởng tượng của bọn hắn càng kinh khủng hơn! Như vậy...chỉ có thể liều mạng!

Đám người cắn răng, ở dưới chân núi Bì Ngạn, có mấy chục cường giả tụ tập lại cùng một chỗ, đối mặt với một mình Mai lão, vậy mà lại rơi vào thế yếu, bị buộc lui lại từng bước.

Mãi đến khi ——bọn hắn không còn đường để thối lui!

Vào thời điểm bọn hắn chuẩn bị liều mạng, ánh mắt của Mai lão bỗng nhiên vượt qua bọn hắn, rơi xuống một nơi hẻo lánh, cái bảng hiệu xin đừng quấy rầy đã biến mất.

Nơi đó, bảng hiệu xin đừng quấy rầy đã được dời đi, vị chế tác sư vinh dự kia dường như đã khôi phục tinh thần lực hoàn tất.

"Đó chính là phúc tinh của mình đấy." Mai lão giống như cười mà không phải cười nói.

Mấy quả cầu màu đỏ thế nhưng đã cung cấp cho gã không ít sự trợ giúp, chỉ là, vào thời điểm gã nhìn thấy tên chế tác sư vinh dự này, lại mơ hồ cảm giác không thích hợp. Loại cảm giác này...

Nên đi bệnh viện khám

Ô...ô...n...g —— Trong mắt của gã lấp lóe hỏa diễm hoa mai, lập loè tinh quang làm cho người ta e ngại, mà trong nháy mắt gã thấy rõ ràng, tinh quang trong mắt liền hóa thành sát ý vô tận!

Lại có thể là hắn! Gã chưa bao giờ nghĩ tới, cái tên 'Chế tác sư vinh dự' này thế mà lại là hắn!

"Trần Phong!" Một tiếng quát mang theo sát ý vang tới tận mây xanh!

"Chuyện gì thế?" Trần Phong nói thəm một câu, hắn vừa mới hoàn thành xong quá trình dung hợp năng lực, liền nghe thấy ở phía ngoài có người kêu réo tên của hắn, giống như là có thù giết cha vậy, thật là, chẳng phải hắn chỉ bé quan có một lát thôi hay sao...

"Đến rồi đến rồi." Trần Phong có chút bất đắc dĩ đứng dậy nói, chỉ có điều không nghĩ tới là, hắn vừa đứng dậy liền thấy một màn kinh người, ừm...Mai lão đang đại chiến với quân hùng!

"Trần Phong!" Mai lão gắt gao nhìn chăm chăm vào người trung niên trước mắt, thực lực của gã bây giờ đã tăng lên, liếc mắt một cái liền thấy ngay chân thân của con hàng này!

"Người nói ai?" Con mắt của Trần Phong trừng lớn hỏi: "Làm gì có ai tên là Trần Phong."

"Ha ha." Mai lão chỉ cười âm hiểm nói: "Người có hóa thành tro ta cũng nhận ra người, thuật dịch dung của người đúng là rất xảo diệu, hắn là năng lực Thiên Huyền đúng không? Ha ha..."

"Đáng tiếc, bây giờ ta có thể nhìn thấy rất rõ ràng!" Đôi mắt của Mai lão hùng hực hỏa diễm, lập tức đem sự tình phát sinh từ hôm qua tới giờ hồi tưởng lại: "Xem ra, tảng đá trên núi trước đó, cũng là do người làm có phải hay không?"

"Làm sao lại như vậy?" Trần Phong cười tủm tỉm nhìn gã, nói: "Ta năm nay đã hơn ba mươi tuổi, làm sao lại có thể là cái tên Trần Phong đẹp trai tiêu sái, thiện lương dũng cảm, học rộng tài cao, ăn nói bất phàm, kiến thức rộng rãi, toàn diện toàn năng, thiên tài mới hai mươi tuổi đã trở thành chế tác sư vinh dự chứ?"

Tất cả mọi người bỗng nhiên yên lặng, không khí an tĩnh đến mức đáng sợ, khóe miệng của Mai lão hơi hơi run rẩy, gã coi như đã thấy được cái gì gọi là không biết xấu hổ.

"Như vậy rất có ý tứ hay sao?" Mai lão gắt gao nhìn chằm chằm vào Trần Phong.

"Nói thật đương nhiên là không có ý nghĩa." Trần Phong cười nhún nhún vai.

Xoạt! Hắn giải trừ nguy trang, Trần Phong lộ ra khuôn mặt quen thuộc.

"Hít hà!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh, cho dù vừa rồi đã bị Mai lão vạch trần, thế nhưng không ngờ, cái tên chế tác sư vinh dự nhìn qua chỉ có 30 tuổi này, thế mà quả nhiên là Trần Phong! Hắn thế mà đã đạt đến loại tình trạng này? Đám người có chút hốt hoảng.

Đã từng có không biết bao nhiêu lần bọn hắn nghe tới cái tên văn bối Trần Phong này...bỗng nhiên, có một ngày hắn đã đạt đến cấp độ như bọn hắn! Cho dù Trần Phong chỉ mới có cấp B, thế nhưng hắn lại có thể chế tác ra thuốc thử gen Đại Sơn Hải!

Hắn đã có thể ngồi chung một bàn với bọn hắn! Trần Phong...thế mà đã đạt đến loại tình trạng này! Đương nhiên, ở trước mắt mà nói, tình cảnh của tên Trần Phong này cũng không tốt một chút nào, bởi vì lão gia hỏa Mai lão kia dường như rất căm hận hắn.

'Xin chào, đã lâu không gặp.'" Trần Phong cười tủm tỉm nhìn Mai lão trước mắt.

"Ta nằm mộng cũng muốn nhìn thấy ngươi." Mai lão nhìn thân ảnh quen thuộc trước mắt.

"Vậy thì người hãy đến bệnh viện khám một chút." Trần Phong ngượng ngùng nói: "Ta nằm mơ chỉ thấy các tiểu thư xinh đẹp."

Xoạt! Trên trán của Mai lão nổi gân xanh, chột tỉnh táo lại.

"Ha ha, người cũng chỉ có thể nói nhảm được một chút nữa mà thôi."

"Yên tâm, ta sẽ giết chết hết thầy bọn người, chôn xác các người ở dưới cái chân núi này, tin tưởng rằng các người rất nhanh cũng sẽ trở thành truyền thuyết như dãy núi Bỉ Ngạn này..." Ánh mắt của Mai lão trở nên lạnh lùng.

Kể từ thời khắc gã đột phá, đã chú định rằng sẽ không có người nào có thể còn sống rời đi! Đây là sân nhà thuộc về gã! Đây là truyền thuyết thuộc về gã! Từ nay về sau, truyền thuyết về dãy núi Bỉ Ngạn, chắc chắn sẽ có một đoá hoa mai rực lửa!

"Ngưng!" Gã chỉ vào hư không, một đoá hoa mai sáng chói xuất hiện, tản ra sát ý nồng đậm.

"Ài." Trần Phong thở dài, hắn nhìn mấy chục cường giả cấp A thường ngày rất là cao ngạo kia nói: "Chẳng lẽ mấy chục người các người không có cách nào xử lý lão gia hoả này?"

"Ừm... đã thử qua nguyên rửa hay chưa?" Trần Phong suy nghĩ một chút.

"Ta đã thử qua, nguyên rửa cũng bị ngọn lửa kia đốt rụi." Một vị cường giả cấp A có được năng lực nguyên rửa lộ ra vẻ mặt khó coi.

"À... vậy thì năng lực không gian?" Trần Phong hỏi.

"Cũng bị ngọn lửa kia ngăn cản." Một vị cường giả cấp A có được năng lực không gian cười khò.

"Ám sát?"

"Đã thử qua."

"Ngưng đọng thời gian?"

"Đã thử qua..."

Có từng người hồi đáp lại, bọn hấn cũng không phải là người ngu, làm sao có thể ngồi chờ chết?

Chỉ có điều là bọn hấn đã thử nghiệm hết thủy phương pháp, sau đó, toàn bộ đều bị ngọn lửa kia nuốt hết, chỉ khiến cho ngọn lửa trở nên nhỏ đi một chút! Mai lão tiện tay vung lên, hỏa diễm lại một lần nữa khôi phục!

"Ngọn lửa kia gần như không gì không làm được, năng lượng tiêu hao lại thấp đến mức làm cho người ta giận sôi!"

Đám người cười khỏ, bọn hấn đã gần như không còn một biện pháp nào.

"Được rồi." Trần Phong nhún nhún vai, hấn biết Mai lão đã dung hợp thành công năng lực mới, thế nhưng cũng chưa từng nghĩ tới, năng lực của gã vậy mà lại cường hấn đến loại tình trạng này, gần như là không có người nào có thể địch!

"Tuyệt vọng sao?" Mai lão lộ ra nụ cười nghiền ngẫm, nhìn cái tên đã từng hại gã thâm, giờ phút này không ngừng xin giúp đỡ, lại không có bất kỳ một biện pháp nào, chỉ có thể ngồi chờ chết, thật sự là khiến cho tinh thần sáng khoái.

"Tuyệt vọng cái lông." Trần Phong trợn mắt trừng một cái nói: "Con mắt nào của ngươi nhìn thấy ta tuyệt vọng?"

Mai lão liền cảm thấy ngạc nhiên.

"Chẳng phải chỉ là một đoá hoa mai thôi sao." Trần Phong bữu môi nói: "Ta nói này lão già, tuổi của ngươi cũng đã cao, ngày nào ngươi cũng chơi với hoa, lúc trước chơi hoa cúc còn chưa tính, hiện tại lại là hoa mai..." (chơi hoa cúc = thông đ*t ^^!)

"Lão tử vẫn luôn là hoa mai!" Mai lão gầm thét.

"Có quỷ mới tin." Trần Phong bữu môi: "Lúc ấy ngươi hợp thể làm một với Vương Việt, ai biết các ngươi đã làm cái gì..."

Xoạt! Sắc mặt của mọi người trở nên quái dị.

"Người!" Mai lão đang thở gấp cũng nhanh chóng bình tĩnh trở lại, lạnh lùng nhìn Trần Phong nói: "Ta biết ngươi muốn chọc giận ta, yên tâm, ta sẽ không so đo cùng với người chết."

"Nhất là...một đám người chết!"

Oanh! Đoá hoa mai ở trong tay của gã tuôn ra hoả diễm.

"Liên hợp!" Đám người sợ hãi, mỗi người đều phóng xuất ra thủ đoạn phòng ngự mạnh nhất của mình, liên hợp lại, hiệu quả cũng cũng mạnh mẽ kinh người, một lồng phòng ngự gần như hoàn mỹ xuất hiện, đem tất cả mọi người bao trùm ở bên trong, thế nhưng có thể phát huy ra bao nhiêu hiệu quả, trong lòng của bọn họ cũng không biết.

Oanh! Hoả diễm va chạm cùng với lồng phòng ngự, nhưng lồng phòng ngự lại không bị phá huỷ.

"Chặn được!" Đám người mừng như điên, nhưng mà, vèn vèn chỉ ở trong cái nháy mắt, đoá hoa mai lại một lần nữa tuôn hoả diễm tới.

Trần Phong ra tay

Tạch... ! Một âm thanh nứt vỡ thanh thúy truyền đến, sắc mặt của mọi người liền trắng bệch, lồng phồng ngực mà bọn hắn lấy làm kiêu ngạo, ở trước mặt đoá hoa mai, vậy mà chỉ có thể ngăn cản được một cái chớp mắt!

"Phải chết, ta vậy mà lại chết ở chỗ này..." Đám người gần như tuyệt vọng.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên đứng dậy, đi ra phía trước, đứng ở trước mặt đoàn hoả diễm kia.

"? ?" Trong mắt mọi người tràn ngập sự nghi hoặc.

"Ừm?" Mai lão hơi nhíu chân mày lại, gã đúng là có ý định dùng hoả diễm giết sạch tất cả mọi người, thế nhưng gã chưa từng nghĩ tới, Trần Phong lại dám chủ động đứng ra, đi ra phía trước nhất!

Bất quá...không quan trọng, nếu như là một chế tác sư vinh dự khác, gã còn có một chút bận tâm, thế nhưng Trần Phong? Trần Phong dù sao cũng chỉ có cấp B! Trần Phong coi như có thể vượt cấp khiêu chiến, vậy cũng chỉ vẹn vẹn là cấp A! Cùng với đám cấp A gà yếu ở chỗ này khác nhau ở chỗ nào? !

Nhưng mà, Trần Phong chỉ cười cười, giơ tay lên, đọc ra từng chữ:

"Tru!"

"Thần!"

Oanh! Thiên Địa, biến thành một mảnh nóng sáng!

Đao gió phong thuộc tính...

Đao gió băng thuộc tính...

Đao gió hoả thuộc tính...

...

Vào thời điểm từng đạo năng lực quen thuộc xuất hiện, Mai lão chỉ lạnh lùng nhìn cảnh này, gã bỗng nhiên nhớ tới năng lực của Sơn Hải Thú!

"Nguyên lai...ngươi tới nơi này là vì dung hợp năng lực?" Mai lão ngẫm lại chuyện Trần Phong vừa mới đạt tới cảnh giới cấp B, liền hiểu thấu hết thảy, Trần Phong tất nhiên là mới vừa vận dung hợp gen Sơn Hải Thú, dung hợp năng lực Tru Thần!

Trần Phong chỉ có cấp B...cho nên, hẳn chỉ có thể dung hợp gen Sơn Hải Thú còn nhỏ! Mai lão cẩn thận suy nghĩ một chút, có vẻ như Sơn Hải Thú còn nhỏ mà Trần Phong sử dụng cũng đều là do gã cung cấp? Nếu như không có gã, Trần Phong nói không chừng còn chưa gom góp được tinh huyết Sơn Hải Thú còn nhỏ đâu!

"Có một chút chủ quan." Mai lão xoa xoa đầu, gã nên sớm xem thấu thân phận của Trần Phong.

Bất quá...hiện tại cũng không tính là quá muộn, Trần Phong cho rằng bằng vào những năng lực này liền có thể đánh bại được gã? !

"Ha ha, Trần Phong a...ngươi lợi dụng ta thu hoạch được Sơn Hải Thú còn nhỏ! Ngươi âm thầm phá hư kế hoạch của ta! Thế nhưng, ngươi không để ý đến một vấn đề trọng yếu nhất, thực lực của ngươi, cuối cùng vẫn quá yếu!" Trong mắt của Mai lão lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Năng lực của Sơn Hải Thú, gã so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng hơn! Cho dù Tru Thần không có người hỏi thăm, Mai lão nếu đến chỗ này, tự nhiên cũng đã điều tra và tìm hiểu rất kỹ, gã cũng hiểu rất rõ hạn chế của Tru Thần!

Một ngày, chỉ có thể sử dụng một lần! Một loại năng lực chỉ có thể phục chế được một lần, hơn nữa còn là ngẫu nhiên!

"Ngươi muốn kết hợp Tru Thần cùng với Thiên Huyền sao?" Mai lão cười lạnh.

Gã nếu đã biết được mục tiêu của Trần Phong, tự nhiên có thể xâu chuỗi được hết thảy mọi chuyện, Trần Phong vì sao lại lựa chọn cái năng lực hồ người này, tự nhiên là bởi vì Thiên Huyền! Những người khác chỉ có thể phóng thích mười loại năng lực, mà Trần Phong nắm giữ Thiên Huyền, lại có thể phóng thích hàng ngàn năng lực!

Tổ hợp Thiên Huyền + Tru Thần, có uy lực cực kỳ kinh khủng!

Oanh! Mai lão nhìn Trần Phong phóng thích ra công kích, trong đủ loại màu sắc hiện ra, sau cùng chỉ còn lại màu trắng, ánh sáng màu trắng bao phủ cả bầu trời, đánh về phía Mai lão!

"Ngưng!" Mai lão chỉ vào hư không.

Ô...ô...n...g —— Một đoá hoa mai hỏa diễm xuất hiện, đoá hoa mai yên tĩnh trôi nổi, nuốt chửng hết thảy ánh sáng màu trắng!

Thiên Huyền? Tru Thần? Trên khóe miệng của Mai lão lộ ra một nụ cười chế nhạo.

Có lẽ đối với những người khác mà nói, năng lực này sẽ vô cùng kinh khủng, thế nhưng hết sức đáng tiếc, đối với gã mà nói, những năng lực nhỏ cấp thấp này, căn bản ngay cả phòng ngự của gã cũng phá không được!

Nếu như Trần Phong đạt đến cấp A, gã còn có một chút để ý, thế nhưng cấp B? ! Bản thân Thiên Huyền chỉ là năng lực 1 tinh, Trần Phong dùng thực lực cấp B thì triển ra năng lực 1 tinh, sẽ có thể mạnh được bao nhiêu? Năng lực như vậy, coi như phóng thích 1000 cái cũng vô dụng!

Xoạt! Đoá hoa mai im ắng xoay tròn, vô cùng vô tận năng lực, ở trước mặt đoá hoa mai hỏa diễm, đều bị nuốt chửng...

"Hoa mai." Mai lão tự lẩm bẩm.

Oanh! Ở trong cái thế giới tràn ngập ánh sáng màu trắng, ở vị trí của Mai lão, lại không nhận phải một chút ảnh hưởng nào, đoá hoa mai hỏa diễm mỏng manh kia, chính là thủ hộ giả của một phương thiên địa!

"Tại sao lại có thể như vậy..."

"Thật là mạnh."

Đám người sợ hãi.

Trần Phong phóng xuất ra uy năng dạng này, đã khiến cho bọn hắn rung động, chẳng ai ngờ rằng, Trần Phong chỉ có cấp B, thế mà có thể phóng xuất ra lực lượng siêu việt cấp A bình thường! Thế nhưng phòng ngự của Mai lão, càng làm cho bọn hắn kinh hãi.

Vậy mà có thể phòng ngự được? Bọn hắn tự hỏi, nếu như Trần Phong dùng loại thủ đoạn này công kích bọn hắn, bọn hắn rất có thể sẽ bị miêu sát tại chỗ! Nhưng mà, Mai lão cứ như vậy phòng vệ được!

100 đạo... 200 đạo... 300 đạo... 500 đạo... 600 đạo... ở bên trong thế giới ánh sáng màu trắng, mỗi một giây đều có hơn 100 đạo năng lực bắn ra!

Tốc độ phóng thích năng lực nhanh chóng của Tru Thần, làm cho người ta phải kinh hãi, đây là lần đầu Trần Phong sử dụng, cũng chưa thuần thục lắm, một mạch ném tất cả các năng lực ra ngoài! Bởi vì quá mức mạnh mẽ, không gian gần như đình trệ.

Oanh! Có người có nhãn lực mạnh mẽ, có thể thấy rõ số lượng.

"Đã sắp đạt tới 1000 năng lực, năng lực càng ngày càng mạnh, hắn là đã sắp kết thúc."

"Trần Phong dường như có được một loại năng lực nào đó, đem công kích mạnh mẽ đặt ở cuối cùng, trình tự phóng thích của hắn, dường như là càng về sau càng cường đại."

"Dường như là thế."

Đám người chờ mong.

Có lẽ... Trần Phong có thể đánh bại Mai lão?

Oanh! Đoá hoa mai hoá diễm kia đã có chút lung lay sắp đổ, dường như đã sắp sụp đổ.

"Sắp rồi."

"Có lẽ sẽ có thể đánh bại được gã."

Đám người chờ mong.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, Mai lão hơi hơi đưa tay, ở bên cạnh đoá hoa mai còn chưa tiêu tán kia, đột nhiên xuất hiện thêm một đoá hoa mai hoá diễm nữa, hơn nữa càng cường đại hơn!

"Chuyện này..." Sắc mặt của mọi người đại biến, thế mà còn có?

"Một đám ngu xuẩn..." Mai lão mĩa mai, thật sự cho rằng đồ vật mà gã chuẩn bị mười năm sẽ yếu như vậy hay sao?

Bất quá...1000 năng lực, cũng không xê xích gì nhiều, gã đối với năng lực Thiên Huyền vẫn có hiểu biết, loại năng lực này cũng đã có một số người học qua, thế nhưng cho dù tu luyện tới cấp A, bình thường cũng chỉ có thể nắm giữ được khoảng 1000 năng lực!

Nhiều hơn, chỉ có thể dựa vào duyên phận, dù sao thì có rất nhiều năng lực có tỷ lệ xuất hiện quá thấp! Cho dù bên trong năng lực Thiên Huyền có mấy ngàn năng lực, thế nhưng trên thực tế xuất hiện nhiều nhất cũng chỉ có 1000 loại?

Đương nhiên, gã sẽ không biết, năng lực Thiên Huyền mà Trần Phong dung hợp lại là biến dị, chính là cách điều chế đã được hắn cải tạo, năng lực Thiên Huyền biến dị có tới 16.000 loại năng lực!

Công kích mạnh nhất

Gã sẽ càng không biết, đối với Trần Phong mà nói, cho dù tỷ lệ có nhỏ hơn, ở dưới vô hạn đạo gió và giá trị may mắn cũng có thể rất dễ dàng xuất hiện!

Oanh! 1500 đạo năng lực! Lại một đoá hoa mai hỏa diễm sắp sụp đổ.

"? ? ?" Mai lão tràn ngập sự nghi hoặc, Tru Thần có thể thả ra rất nhiều năng lực, khiến cho gã hơi kinh ngạc, nhưng cũng chỉ thế mà thôi, Trần Phong so với những người khác nhiều hơn mấy trăm năng lực cũng có thể lý giải! Thế nhưng hoa mai hỏa diễm có phải sụp đổ hơi nhanh một chút? Hoa mai hỏa diễm không gì không làm được, hiện tại không chịu đựng nổi được mấy giây đồng hồ liền muốn hỏng mất!

Kỳ quái! Mai lão một lần nữa ngưng tụ hoa mai hỏa diễm.

Oanh! 1700 đạo năng lực, lại một đoá hoa mai hỏa diễm sụp đổ.

"! ! !" Mai lão lần này đã thật sự kinh hãi.

Lại hỏng mất? Có trời mới biết, lúc trước gã chỉ dùng có một đoá hoa mai hỏa diễm đã có thể ngăn cản công kích của một đám cấp A! Mà bây giờ...vẫn vẹn vẹn chỉ đối mặt với năng lực Tru Thần của Trần Phong, trong nháy mắt liền bị sụp đổ? Cái này làm sao có thể...

"Ta không tin." Mai lão cắn răng, một lần nữa ngưng tụ hoa mai.

Oanh! 1800 đạo năng lực, hoa mai sụp đổ!

Oanh! 1900 đạo năng lực, hoa mai sụp đổ!

Oanh! Mai lão không ngừng ngưng tụ hoa mai, nhưng mà, khiến cho người ta phải sợ hãi chính là, những đoá hoa mai do gã ngưng tụ, vẹn vẹn chỉ có thể kiên trì trong cái nháy mắt! Thậm chí...không thể chống đỡ được 100 đạo năng lực!

"Làm sao có thể?" Sắc mặt của Mai lão rốt cục cũng đại biến.

Chẳng lẽ Trần Phong có năng lực đặc thù nào đó có thể tiêu diệt hoa mai hoá diễm? Gã đưa tinh thần của mình vào trong hoa mai, muốn nhìn xem chuyện gì đã phát sinh.

Nhưng mà, sự thật thấy được lại làm cho gã hoảng sợ, không có năng lực đặc thù gì cả! Trần Phong rõ ràng chỉ dùng công kích năng lượng thuần túy nhất, cứ thế khiến cho hoa mai bạo thê! Nói một cách khác, năng lượng mà Tru Thần phóng ra, phải lớn hơn nhiều so với mức độ mà hoa mai có thể tiếp nhận!

Thế nhưng...chuyện này làm sao có thể? Từ lúc nào, loại năng lực cấp thấp như Thiên Huyền, lại có thể mạnh hơn một kích của cường giả cấp A đỉnh phong? Gã không biết!

Oanh! Ánh sáng màu trắng vẫn như cũ bao phủ bầu trời, Mai lão căn bản không dám dừng lại, chỉ có thể không ngừng phóng thích ra hoa mai hoá diễm, ở dưới loại công kích cấp bậc này, đã không có bất luận sự may mắn nào.

Chỉ có thể lấy cứng đối cứng! Tru Thần của Trần Phong càng ngày càng mạnh mẽ, càng ngày càng kinh người, thế nhưng Mai lão biết, Trần Phong đã sắp đến cực hạn, Tru Thần đã sắp phóng thích xong! Hiện tại, phải nhìn xem gã và Trần Phong ai là người có thể kiên trì đến cuối cùng!

"Coi như ngươi có thể huỷ diệt hoa mai, thế nhưng...một đoá hoa mai chỉ hao tổn một chút năng lượng! Ta ngược lại muốn xem xem, Tru Thần của ngươi đến cùng có thể phóng thích được bao lâu, đến cùng có thể phóng thích được bao nhiêu loại năng lực!"

Oanh! 2000 loại năng lực! Ba đoá hoa mai của Mai lão nổ tung!

Oanh! 2100 loại năng lực! Năm đoá hoa mai của Mai lão nổ tung!

Oanh! 2200 loại năng lực! Mười đoá hoa mai của Mai lão nổ tung!

Mọi người chung quanh gần như chết lặng! Đây là một trận chiến đấu mà bọn hắn không có tư cách nhúng tay vào!

Ánh mắt của Mai lão trở nên lạnh lẽo, năng lượng của gã không còn nhiều lắm, gã chưa bao giờ nghĩ tới, hoa mai hỏa diễm gần như có thể coi là vô cùng vô tận, vậy mà cũng có một ngày hao hết năng lượng! Chuyện này ở dưới tình huống bình thường, gần như là không thể nào!

Thế nhưng hiện tại... 2300 loại năng lực!

Oanh! Hai mươi đoá hoa mai nổ tung! Mà đúng vào lúc này, Tru Thần xuất hiện sự dừng lại ngắn ngủi, một cỗ năng lượng làm cho người ta sợ hãi sắp phun ra ngoài, Mai lão không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, rốt cuộc đã đến!

Tru Thần của Trần Phong, cuối cùng cũng đã tới loại năng lực cuối cùng! Trần Phong dường như đã dùng một loại năng lực khác phối hợp với Tru Thần, khiến cho Tru Thần có thể phóng thích theo trình tự, từ đầu tới đuôi, càng ngày càng cường đại, mà cái năng lực cuối cùng này, chắc chắn sẽ có uy lực cực kỳ kinh người! Đây là con át chủ bài cuối cùng! Đây là một khắc cường đại nhất của Tru Thần!

Vào giờ khắc này, quanh người của Trần Phong được bao phủ bởi quang sáng, đó là do Tru Thần trong lúc phóng thích năng lực, có một lượng lớn năng lực tăng cường hiệu quả tăng phúc!

Mà quanh người của Mai lão thì bị bao phủ bởi ánh sáng màu đen, đây là do Tru Thần trong lúc phóng thích năng lực, có một lượng lớn năng lực mang đến hiệu quả xấu! Có một số năng lực mang đến hiệu quả xấu, cho dù là hoa mai hỏa diễm cũng không thể triệt tiêu. Thế nhưng, Mai lão lại không e ngại một chút nào!

"Tới đi!" Mai lão gầm lên giận dữ, gã tích lũy mười năm mới có thể đi tới được một bước này, gã quyết sẽ không cho phép mình thất bại, trong tay của gã tụ tập năng lượng cường đại, một đoá hoa mai hỏa diễm chói mắt dị thường tỏa ra.

Nghiệp Hỏa Chi Diễm!

Oanh! Ánh sáng đỏ lóng lánh vô tận!

Tại chân núi Bì Ngạn.

Màu trắng, màu đỏ, ở dưới bầu trời tăm tối, hai cỗ màu sắc hoàn toàn khác biệt va chạm vào nhau, khiến cho mọi người chói mù, hai cỗ năng lượng mạnh mẽ va chạm vào nhau khiến cho người ta kinh ngạc.

Mai lão, Trần Phong.

Một cường giả chưa bao giờ nghe nói qua...

Một người rất nổi tiếng, thế nhưng chỉ là một gen chế tác sư mới bước vào cấp B...

Chẳng ai ngờ được rằng, quy mô chiến đấu của hai người bọn họ, thế mà lại cường đại đến tình trạng như thế này! Đủ để so sánh với cường giả cấp A đỉnh phong! Những cường giả cấp A bình thường như bọn hắn, thậm chí còn không thể xen tay vào được!

Tạch... ! Vô số người nắm chặt hai quả đấm, bọn hắn chưa bao giờ có ý muốn bức thiết tăng cường thực lực của mình lên như bây giờ!

Trần Phong cùng với Mai lão giao phong nhìn như dài đằng dặc, thế nhưng trước sau cũng bất quá là mấy giây, mấy ngàn loại năng lực được phóng thích, khiến cho người ta phải sợ hãi!

Oanh! Trước mắt tỏa ra hào quang đáng sợ.

Bọn hắn đang mong đợi Trần Phong có thể thu hoạch được thắng lợi cuối cùng, nhưng mà, cỗ hào quang đáng sợ kia đang dần dần phai nhạt, màu trắng biến mất, màu đỏ tràn ngập! Ánh sáng màu đỏ mỏng manh lại vẫn còn sáng ngời!

"Không tốt!" Tâm thần của mọi người run lên.

Trần Phong thua rồi sao? ! Không! Không thể nào!

Bọn hắn rõ ràng đã thấy Trần Phong chiếm ưu thế tuyệt đối, thế nhưng đóa hoa mai cuối cùng mà Mai lão triệu hoán ra kia? ! Chẳng lẽ nói...

"Trần Phong không phá huỷ được đóa hoa mai cuối cùng kia?" Có người đáng chất nói.

Dường như là, nghĩ tới đây, sắc mặt của mọi người liền trở nên khó coi.

Xong đời rồi, Trần Phong là hy vọng duy nhất hiện tại của bọn hắn, thế nhưng ngay cả Trần Phong cũng đều không thể đánh bại Mai lão, ngay cả cỗ lực lượng kinh khủng kia cũng không thể đánh xuyên hoa mai, bọn hắn còn có thể làm sao? !

"Có lẽ Tru Thần đã phóng thích ra năng lực cuối cùng rồi." Có người thờ dãi nói.

Bọn hắn có thể phỏng đoán được tình huống đại khái, Trần Phong là người công kích chủ đạo, Mai lão dùng hoa mai phòng thủ.

Ngoài ý muốn

Bây giờ Tru Thần của Trần Phong đã phóng thích hoàn tất, nếu như Mai lão còn thừa lại cho dù chỉ là một đoá hoa mai hoả diễm...đều coi như là thất bại.

Chỉ có đánh tan hết thầy hoa mai hoả diễm, chỉ có đánh giết Mai lão, mới có thể thành công! Thế nhưng mà...đám người nhìn lên bầu trời một chút.

Dưới bầu trời đêm tối đen, chỉ có một ánh đỏ! Hơn nữa, theo thời gian trôi qua, ánh đỏ càng ngày càng thịnh, vền vền chỉ một giây, ánh đỏ như nắng chiều vẫy mà trở nên đỏ tới cực điểm!

Oanh! Một tiếng nổ kinh thiên vang lên.

Hư không nổ tung, mặt đất rung động.

Rất lâu sau, ánh đỏ mới dần dần biến mất, cả dãy núi Bỉ Ngạn dường như đã khôi phục lại sự bình tĩnh.

"Kết thúc rồi sao?" Đám người cảm thấy run sợ.

Bọn hần thậm chí còn không dám ngẩng đầu nhìn kết quả, mặc dù bọn hần đã biết kết quả. Chỉ có điều là đến thời điểm có người ngẩng đầu lên nhìn, lại há miệng thật to, con mắt đột nhiên trừng lớn, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía xa, nơi đó vẫn còn một tia ánh sáng màu đỏ.

Là Mai lão! Quả nhiên gã là người chiến thắng cuối cùng! Chỉ có điều là...vì cái gì hần lại chật vật như vậy? Vì cái gì bộ dạng của gã, nhìn qua lại giống như là đang muốn chạy trốn? Cái ý nghĩ này vừa mới tuôn ra.

Oanh! Một tia ánh sáng đỏ lóe lên, toàn thân của Mai lão nổ tung, lại thật sự hóa thành một đạo ánh sáng màu đỏ lấp lánh chạy trốn, đoá hoa mai hoả diễm nguyên bản được gã dùng để phong tỏa lối ra dãy núi Bỉ Ngạn, bị gã hấp thu trong nháy mắt. Sau đó...dùng để chạy trốn chết! ! ? ? ?

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Trốn...chạy trốn? Vì sao Mai lão lại chạy trốn? Chờ một chút, tia sáng màu đỏ lúc trước, không phải là Mai lão thắng rồi hay sao?

Bọn hắn nhìn về phía Trần Phong, lúc này mới kinh ngạc phát hiện ra, Trần Phong chỉ lạnh lùng đứng ở nơi đó, ánh sáng màu đỏ đáng sợ trong mắt đang chậm rãi tan biến, vền vền chỉ lưu lại một vòng tàn ảnh. Tia ánh sáng màu đỏ kia, lại là do Trần Phong thả ra!

"Là U Minh Chi Nhãn...ta đã từng gặp qua loại năng lực này." Có người thấp giọng nói, hắn thậm chí còn không dám ngẩng đầu nhìn vào hai mắt của Trần Phong.

"Năng lực này từ lúc nào đã cường đại đến loại tình trạng này?" Những người khác sợ hãi nói.

Đoá hoa mai hỏa diễm mà Mai lão thả ra cuối cùng, đủ để chống cự với cấp A đỉnh phong! Mà Trần Phong thì sao? Chỉ có cấp B, một gen chiến sĩ cấp B thả ra U Minh Chi Nhãn, vậy mà...bọn hắn có cảm giác thế giới quan của mình đã triệt để bị phá vỡ!

"Trần Phong thắng rồi." Có rất nhiều người nhẹ nhàng thở ra một hơi, đồng thời cũng xuất hiện một vấn đề, Trần Phong có thực lực như vậy, như vậy ban thường nhiệm vụ dãy núi Bì Ngạn, sẽ còn có phần của bọn hắn hay sao?

"Kết thúc." Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

Trận chiến đấu này, chung quy là hắn thắng! Chỉ đáng tiếc là, Mai lão vốn nên bị hắn đánh chết tại chỗ, thế mà mượn đoá hoa mai hỏa diễm phong toả lối ra để chạy trốn, chuyện này khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn. Quả nhiên không hổ là Mai lão! Bất quá...

"Hiện tại ngài chỉ có thể sử dụng hơn hai ngàn năng lực bên trong Thiên Huyền, cho nên hiệu quả chòng chát uy năng chỉ có hơn hai mươi lần, nếu như ngài sử dụng hết 16.000 loại năng lực trong Thiên Huyền, lần sau ngài

sử dụng Tru Thần, uy năng chồng chất cuối cùng sẽ có thể đạt được từ 160 lần trở lên!"

Linh nói: "Đó mới là uy lực chân chính của Tru Thần!"

"Ta biết rồi." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Không đánh chết được Mai lão ngay tại chỗ, cũng là bởi vì hắn vừa mới lĩnh ngộ Tru Thần mà thôi, nếu như lần sau lại đụng phải Mai lão, hắn tuyệt đối có thể khiến cho con hàng này không có đường sống!

"Ngài cần phải nhanh chóng thuần thục cách vận dụng Tru Thần, dùng tốc độ hiện tại mỗi giây phóng thích 200 loại năng lực của ngài, một khi thi triển Tru Thần phóng thích ra 16.000 loại năng lực, rất có thể sẽ bị cắt ngang tại chỗ!" Linh nhắc nhở.

Trần Phong gật đầu: "Ta biết rồi!"

Giả thiết mỗi giây có thể phóng thích 300 loại năng lực, 16.000 loại cần năm mươi bốn giây, không bị đánh gãy mới là có quý! Cho dù là hôm nay Trần Phong chỉ có 2300 loại năng lực, cũng phải cần 12 giây mới có thể phóng thích hết!

Cũng may đối thủ là Mai lão, nếu như đối lại những người khác, nếu như đối lại là cường giả cấp A đỉnh phong chân chính, hoặc là một cường giả cấp A tinh thông thủ đoạn áp sát? ! Dùng một chiêu miểu sát, Trần Phong liền toi đời.

Nếu như dùng một thuật ngữ trò chơi để giải thích mà nói, vào thời điểm Tru Thần phóng thích, Trần Phong thuộc về 'trạng thái ngâm xuong Pháp thuật', rất dễ dàng bị xử lý!

Cho nên, Tru Thần mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng hạn chế cũng có một chút hà khắc, nhất là 1% chồng chất uy năng của năng lực Tru Thần biến dị, trên lý luận, năng lực phóng thích càng về sau sẽ càng cường đại, thế nhưng ở dưới tình huống bình thường, ai sẽ để cho người phóng thích năng lực đến lúc cuối cùng?

Ừm...Trần Phong mới thi triển lần đầu nên kẻ địch không biết! Thế nhưng mà nếu sau này bọn họ biết được cái này, biết được nhược điểm của năng lực này, đoán chừng sẽ trực tiếp chịu đựng công kích của Tru Thần giết về phía hắn? !

Cho dù bị thương nặng cũng phải giết chết Trần phong! ! Mà chuyện này, theo số lần Trần Phong sử dụng gia tăng, tất nhiên là sẽ bị bại lộ ra ngoài ánh sáng! Đây mới là cái hố sâu nhất!

"Xem ra phải cố gắng luyện tập thêm." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Mặc dù nắm giữ được loại át chủ bài kinh người này, cũng cần phải cố gắng tu luyện, hắn biết, khoảng cách nắm giữ Tru Thần, hắn còn phải đi một quãng đường dài! Mong muốn phát huy ra lực lượng chân chính của Tru Thần, nhất định phải thuần phát! Chỉ có thuần phát, mới thật sự là bùng nổ! Chỉ có thuần phát, mới thật sự là Tru Thần!

"Chỉ còn thừa lại hai ngày." Trần Phong đưa tay nhìn bầu trời một chút.

Cần phải trở về...chỉ có điều khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, hắn vừa đi ra một bước, những gen chiến sĩ ở chung quanh, vậy mà đem hắn vây quanh!

Ồ? Trần Phong có một chút ngoài ý muốn.

"Thật có lỗi."

"Người quá mạnh!"

"Ban thưởng nhiệm vụ, chỉ có năm cái bí kỹ dung hợp 6 tinh!"

"Nếu như người còn sống sót, ban thưởng nhiệm vụ đoán chừng sẽ không có phần của chúng ta, cho nên, chỉ có thừa dịp người suy yếu nhất giết chết người!"

Có người nói như thật.

"Ài." Trần Phong buông tay nói: "Ta hiện tại không phải đang rời đi hay sao?"

"Thật có lỗi." Một người lắc đầu nói: "Người quá mạnh, chờ người khôi phục xong trở về, chúng ta sẽ không có ai là đối thủ của người."

"Chỉ vì mấy cái bí kỹ dung hợp 6 tinh?" Trần Phong thở dài.

"Đúng thế." Bọn hắn gật gật đầu: "Sau khi chứng kiến người chiến đấu với Mai lão, chúng ta mới càng cần đạt được nó hơn! ! ! Chúng ta không cam tâm chịu yếu thế như vậy!"

Xoạt! Mấy người tiến lại gần thêm.

"Các người không phải là cũng phải tranh đoạt với nhau hay sao?" Trần Phong buông tay.

"Đúng thế, thế nhưng thực lực của chúng ta đều là cấp A, có thể tranh đoạt, có thể chém giết, thế nhưng nếu như người ra tay, tất cả chúng ta đều không thể tranh nổi với người!"

Các người đã quên mất một vật?

"Cuối cùng...mấy cái bí kỹ dung hợp 6 tinh này, sẽ có khả năng đều thuộc về người." Bọn hắn nói hết sức thành khẩn.

Trần Phong suy nghĩ một chút, m* nó, một đạo lý thật tốt, hắn thế mà không có lý do gì để phản bác!

Trần Phong có muốn bí kỹ dung hợp 6 tinh hay không? Hắn nhất định phải có a! Đây chính là bí kỹ dung hợp 6 tinh! Hơn nữa còn có tới 5 phần!

Ngẫm lại đi, một phần bí kỹ dung hợp 6 tinh đã có thể khiến cho một đám cấp A điên cuồng, năm phần bí kỹ dung hợp 6 tinh, có thể khiến cho bọn hắn ngay cả mạng cũng không cần! Lần sự kiện dãy núi Bỉ Ngạn này, còn nhìn không ra hay sao? Thứ này quá quý giá!

Nếu có cơ hội, Trần Phong tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua, nguyên kế hoạch của hắn, cũng là rời đi trước, sau đó quay đầu lại bắt một vài con Sơn Hải Thú còn nhỏ trở về đây.

Dù sao thì thời gian làm lạnh của Tru thần cũng quá dài, chỉ thích hợp với việc đơn đấu, những người ở trước mắt này, chỉ cần một người đối kháng chính diện với hắn, một người khác tiến hành đánh lén ám sát, Trần Phong tuyệt đối không phải là đối thủ!

Bởi vì biểu hiện vừa rồi của Trần Phong quá kinh khủng, ngược lại đã khiến cho bọn hắn sợ hãi, cho nên...bọn hắn mới dự định liên hợp lại để xử lý Trần Phong!

"Thật là xui xẻo." Trần Phong chỉ tưởng tượng thôi liền cảm thấy nhức đầu.

"Ta là ân nhân cứu mạng của các người đây." Trần Phong thở dài.

"Chúng ta biết, cho nên, sau khi người chết, hằng năm chúng ta sẽ đến thắp hương, dựng cho người một cái đền thờ." Có người thành khẩn nói ra.

Trần Phong: "..."

Thật sự là quá có thành ý nha!

"Thật có lỗi." Bọn hấn liếc nhìn nhau, hiện tại là thời khắc yếu đuối nhất của Trần Phong, bọn hấn cũng chỉ có thể vào lúc này mới dám ra tay!

Tru thần! Sau khi phóng thích xong loại năng lực này sẽ tiêu hao hết thủy năng lượng! Hơn nữa...trong một thời gian ngắn căn bản sẽ không có khả năng khôi phục! Cho nên, đây là cơ hội duy nhất của bọn hấn.

Điểm này, bọn hấn biết, Trần Phong cũng biết, Trần Phong hiện tại, vừa mới đánh xong cùng với Mai lão, gần như đã ở vào trạng thái kiệt sức, không còn một chút sức chiến đấu nào! Bọn hấn nếu như ra tay, Trần Phong chắc hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

"Cần khởi động Quang sáng may mắn hay không?" Linh mở miệng hỏi.

Nàng đã nhìn thấy mối nguy trước mắt của Trần Phong, giá trị may mắn vẫn còn một ít, mặc dù không nhiều, thế nhưng nếu như mở ra toàn bộ, có lẽ sẽ có thể dẫn đến một số chuyện ngoài ý muốn! Có lẽ sẽ có một con đường sống.

"Không cần." Trần Phong cự tuyệt, mà vào lúc này đây, Trần Phong chợt nghe thấy ở phía sau có động tĩnh, nhìn lại, ở phía sau đã có người xuất hiện, ngăn chặn đường lui duy nhất của Trần Phong.

"Cho nên..." Trần Phong bỗng nhiên nói: "Các người muốn đối thoại với ta, chính là vì muốn kéo dài thời gian, khiến cho tên kia phong tỏa đường lui, không cho phép ta chạy trốn?"

"Đúng thế." Những người này cũng không phản bác.

"Thật sự là cẩn thận đấy." Trần Phong thở dài.

"Thật có lỗi." Bọn hấn chuẩn bị ra tay rồi.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt ngưng tụ.

"Gặp lại." Bọn hắn đánh về phía Trần Phong.

"Ài." Trần Phong bỗng nhiên thở dài nói: "Các người tính toán thời cơ rất đúng, chỉ có điều là các người không cảm thấy mình đã quên đồ vật gì rồi hay sao?"

"?" Bọn hắn có một chút mê hoặc.

"Hiện tại ta đúng là không có nhiều lực lượng, coi như các người có kéo dài nhiều thời gian hơn, ta cũng không khôi phục được bao nhiêu lực lượng, ngay cả năng lượng thi triển đao gió cũng không đủ."

"Thế nhưng..." Trần Phong bỗng nhiên móc ra một đồ vật quen thuộc nói: "Các người có phải hay không đã quên đi cái đồ chơi này?"

Xoạt! Sắc mặt của mọi người đại biến!

"Đi!" Tất cả mọi người hoảng sợ chạy trốn.

Bọn hắn quá mức sợ hãi sự mạnh mẽ của Trần Phong, quá mức để ý đến việc Trần Phong hiện tại không có năng lượng, lại quên mất đồ vật mà Trần Phong đã chế tác ra——Quả cầu màu đỏ!

"Ta còn định lưu lại một ít để dùng trong tương lai." Trần Phong thở dài.

HUU...U...U...U...U ! Hắn tiện tay ném quả cầu màu đỏ trong tay ra.

Oanh! Vàng sáng kinh khủng nổ tung! Vì vậy công Trần Phong, những người này áp sát quá gần! Vì muốn xử lý Trần Phong, những người này thậm chí còn đem không gian chung quanh phong tỏa! Mà bây giờ, những cái này đã trở thành bùa đòi mạng của bọn hắn.

Oanh! Mặt đất rung động, từng tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn trong thiên địa.

Đối với những người có ý đồ ra tay với ân nhân cứu mạng này, Trần Phong cũng không có một chút khách khí nào, ném ra từng quả cầu màu đỏ, giết chết từng tên một! Rất lâu sau, dãy núi Bỉ Ngạn mới trở nên yên tĩnh.

"Đây mới là kết thúc." Trần Phong lộ ra vẻ tươi cười, nhìn về phía một vài bóng người ở phương xa.

Không phải tất cả mọi người đều là người xấu, cũng có người bởi vì Trần Phong đã cứu bọn hắn, cho nên không có ý định ra tay, mặc dù không có cứu Trần Phong, thế nhưng cũng không có mặt mũi đi tới vây công.

"Các người có muốn giết ta hay không?" Trần Phong phát phát tay.

Xoạt! Những người kia lộ ra vẻ mặt trắng bệch, lắc đầu cấp tốc rời đi.

"Sợ cái gì chứ." Trần Phong bữu môi, hắn có chút mệt mỏi dẫn gân cốt một cái, ở dưới chân, là thi thể của một gen chiến sĩ cấp A.

Vào giờ phút này, ở dưới chân núi Bỉ Ngạn, chỉ còn lại một mình hắn!
Chung quy hắn mới là người còn sống đến cuối cùng.

"Mục tiêu của chuyến này xem như đã hoàn thành." Trần Phong lộ ra vẻ tươi cười: "Như vậy tiếp theo là thu hoạch ngoài ý muốn."

Ví dụ như —— tài sản ở trên người của mấy chục gen chiến sĩ cấp A này!

Ví dụ như —— Sơn Hải Thú còn nhỏ ở bên trong dãy núi Bỉ Ngạn!

Trải qua sự săn giết của đám gen chiến sĩ này, hiện tại hắn đi thu hoạch Sơn Hải Thú còn nhỏ, dường như sẽ càng dễ dàng hơn rồi? Ban thưởng nhiệm vụ của Mai lão, có lẽ sẽ có cơ hội cầm tới!

Nghĩ tới đây, Trần Phong liền trở nên hưng phấn, mấy phần bí kỹ dung hợp kia, hắn nhất định phải lấy được!

Chỉ có điều là vào thời khắc này Trần Phong còn không biết, sau khi những người kia rời đi, hắn đã trở thành truyền thuyết! Hết thảy mọi chuyện phát sinh ở bên trong dãy núi Bỉ Ngạn, trải qua miệng lưỡi của bọn hắn, truyền đến Gen Công Hội, truyền đến các thế lực lớn, truyền lên trên mạng! Toàn bộ thế giới, xôn xao thành một mảnh!

Dãy núi Bỉ Ngạn...chân chính biến thành cấm địa! Mà Trần Phong cũng đã trở thành tồn tại truyền kỳ!

Tại Gen Công Hội, bầu trời vẫn rất u ám.

"Các người nghe nói gì hay chưa."

"Trần Phong sao?"

"Đúng đúng đúng, nghe nói cái tên này ở trong dãy núi Bỉ Ngạn giết rất nhiều người, miều sát vô số cường giả cấp A, ngay cả Mai lão có thực lực cấp A đỉnh phong cũng bị hắn xử lý!"

"Oa, hung tàn như vậy?"

"Đúng vậy a, ta nhớ được vào thời điểm ta trợ giúp hắn hoàn thành nhiệm vụ, thực lực của hắn còn rất yếu... Lúc kia, bầu trời vẫn là màu xanh lam, lúc kia, Trần Phong còn rất trẻ..."

Một người dùng ngữ khí hồi ức giảng giải cuộc gặp bất ngờ giữa hắn cùng với Trần Phong.

"Nói nhảm, hiện tại Trần Phong vẫn còn rất trẻ đấy?" Một người bĩu môi cắt ngang lời của hắn.

Hệ thống Tru Thần

"Đúng đây, nghe nói Trần Phong chỉ mới đạt tới cấp B!"

"Cấp B?"

"Cấp B làm sao có thể vượt cấp khiêu chiến a? Còn khiêu chiến với cấp A đỉnh phong? Vẫn còn kém nhiều lắm!"

"Nghe nói là Tru Thần!"

"Tru Thần... Trời ạ, lại có thể là loại năng lực kia! Loại năng lực này hết sức hổ người, mặc dù có được năng lực vượt cấp khiêu chiến, thế nhưng sức chiến đấu bình thường rất yếu a!"

"Nói thế nào đây?"

"Lấy thực lực cấp B bình thường để nói đi! Muốn phát huy uy năng mạnh nhất của Tru Thần, người phải có một con át chủ bài gây ra tổn thương mạnh mẽ mới có thể vượt cấp khiêu chiến cấp A! Thế nhưng ở trạng thái bình thường, bởi vì đã dùng hết các loại gen năng lực để tạo ra con át chủ bài này, cho nên thực lực bình thường chỉ có trình độ cấp C!"

"Nói một cách khác sau khi sử dụng năng lực Tru Thần, hẳn chỉ còn lại thực lực cấp C?"

"Đúng đúng đúng!"

"Nguyên lai là như thế a..."

Đám người giật mình.

Tru Thần, có rất nhiều người cũng có ấn tượng đối với cái năng lực này, đương nhiên, kèm theo sự kiện ở dãy núi Bỉ Ngạn được truyền bá, mỗi một chi tiết nhỏ của Trần Phong ở dãy núi Bỉ Ngạn đều được đào móc, thậm chí còn có người bỏ ra giá cao để thu mua!

Nghe nói, có một đám gen chiến sĩ nắm giữ năng lực 'Thăm dò', 'Điều tra', 'Quay lại', đi tới dãy núi Bỉ Ngạn, chính là vì truy tìm dấu chân của Trần Phong!

Biểu lộ của Trần Phong...thực lực của Trần Phong...quần áo và trang sức của Trần Phong...năng lực của Trần Phong...thậm chí ngay cả đồ lót của Trần Phong có màu gì, bọn hắn đều có thể điều tra rõ ràng.

Thiếu hụt của Tru Thần? Bọn hắn càng rõ ràng hơn! Chỉ có điều là bọn hắn càng điều tra càng cảm thấy kinh ngạc, thậm chí có một chút không biết bắt đầu từ nơi nào.

Dưới tình huống bình thường, cho dù là Tru Thần! Cho dù là tổ hợp Tru Thần + Thiên Huyền, tối đa cũng chỉ có thể vượt cấp khiêu chiến cấp A sơ cấp! Từ cấp B sơ cấp, vượt cấp khiêu chiến cấp A sơ cấp!

Đây đã là một chuyện nghịch thiên! Thế nhưng Trần Phong...lại có thể vượt cấp khiêu chiến cấp A đỉnh phong? ! Đó là cái khái niệm gì?

Mai lão có thực lực cấp A đỉnh phong, một mình gã đã có thể đánh cho một đám gen chiến sĩ cấp A ở dãy núi Bỉ Ngạn chạy trốn chết, hoàn toàn là nghiền ép toàn phương vị!

Cấp A đỉnh phong so với cấp A bình thường mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần!

Mà Trần Phong...thế mà có thể dùng thực lực cấp B khiêu chiến với cấp A đỉnh phong? Vượt qua đủ loại cảnh giới cấp A, trực tiếp khiêu chiến với cấp A đỉnh phong, nhưng mà cái này còn không tính, hắn thậm chí còn đánh cho Mai lão bị thương nặng, phải bỏ chạy! Thật là quá mức a!

Cái tên Trần Phong này...đến cùng đã làm như thế nào? Không có người nào biết rõ.

Bọn hắn biết rất nhiều năng lực có tính chất tự mình hại mình, có thể tạm thời bùng nổ, thế nhưng cho dù là loại năng lực này, nếu như muốn dùng cấp B khiêu chiến với cấp A đỉnh phong, cũng là chuyện không thể nào.

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Có lẽ là tổ hợp rất nhiều năng lực?"

"Có lẽ là..."

Tất cả mọi người đều đang thảo luận.

Ở cái thời đại gen toàn dân tiến hóa này, mọi người đối với nguyên nhân Trần Phong bùng nổ cảm thấy rất là hứng thú, nhất là việc Trần Phong chỉ là một người bình thường không có bối cảnh gì, có rất nhiều người còn tìm hiểu lại quá trình Trần Phong trở nên nổi tiếng!

Như vậy...nếu như Trần Phong có thể làm như vậy, bọn hắn có lẽ cũng có thể? !

"Các người không được, chỉ có Trần Phong mới có thể."

"Vì cái gì?"

"Dung hợp gen Tru Thần, sức chiến đấu bình thường sẽ bị giảm xuống một cảnh giới các người còn chưa rõ ràng hay sao? Các người xuất ra càng nhiều gen năng lực phối hợp với Tru Thần, Tru Thần sẽ càng mạnh mẽ, nhưng vào lúc bình thường các người sẽ càng yếu! Có lẽ các người cũng có thể có được năng lực vượt cấp miêu sát, thế nhưng..."

"Trần Phong đã giải quyết cái vấn đề này như thế nào?"

"Trần Phong là chế tác sư được chứ? Hơn nữa còn là chế tác sư vinh dự! Trần Phong dù sao cũng đã đến trình độ cấp B, hắn chế tác ra thuốc thử gen, đủ để bộc phát ra uy năng cấp B đỉnh phong! Nói như vậy người đã hiểu hay chưa?"

"Trần Phong mặc dù bởi vì năng lực Tru Thần, sức chiến đấu bị giảm xuống một cảnh giới, thế nhưng người ta căn bản không cần những sức chiến đấu này! Chỉ cần sử dụng thuốc thử gen như vậy là đủ rồi!"

"Thậm chí...thuốc thử gen do chế tác sư vinh dự làm ra, cũng có thể vượt cấp khiêu chiến!"

"Thì ra là thế?"

Đám người lúc này mới bừng tỉnh, nguyên lai, cái mà Trần Phong ý lại là chế tác gen!

Không sai, bằng vào con át chủ bài chế tác gen, khiến cho Trần Phong trong ngày thường căn bản không cần quan tâm đến sự tình sức chiến đấu bị giảm xuống một cảnh giới, đây mới là chỗ cường đại của Trần Phong! Ít nhất là mọi người nghĩ như vậy.

"Không hồ là Trần Phong a." Có người kinh ngạc tán thán.

"Người tuổi trẻ bây giờ thật là đáng sợ."

"Xem ra ta phải học tập chế tác gen..."

Có người âm thầm định ra mục tiêu cho chính mình.

Mà rất nhanh, kèm theo sự nổi danh của Trần Phong, trên thị trường xuất hiện một bộ hệ thống phối hợp năng lực của Trần Phong, khiến cho mọi người kinh động!

"Các vị đang sinh hoạt ở tầng dưới chót sao?"

"Các vị vẫn là một người vô danh không có ai biết?"

"Hãy đến với chúng ta!"

"Hệ thống Tru Thần + chế tác gen! Con đường của cường giả đang vẫy gọi các vị!"

Trên màn sáng quảng cáo xuất hiện ngôn ngữ bán hàng đa cấp.

Còn về việc chứng thực? Căn bản là không cần! Bọn hắn hoàn toàn dựa vào độ hot của Trần Phong, ai cũng biết, Trần Phong đã đem cái hệ thống này phát huy ra bao nhiêu uy lực!

Nghe nói, số người xin gia nhập vào Hiệp hội chế tác Gen cùng ngày cũng đột phá một vạn!

"Cái thằng khí gió này." Gương mặt mo của Hầu Lượng cười thành hoa cúc.

Không nghĩ tới cái tên Trần Phong này sinh sinh tử tử mấy lần, không những không xảy ra việc gì, ngược lại còn mang đến nhân khí cho Hiệp hội chế tác Gen lớn như vậy, quả nhiên đã không làm cho hắn thất vọng.

Nhất là những thành viên mới của Hiệp hội chế tác Gen...Ở cái thời đại u ám này, cũng xem như là một loại an ủi nào đó?

"Không lâu nữa."

"Thuật chế tác gen sẽ trở nên vô cùng hot."

"Tinh Thành cũng sẽ thu nạp được nhiều thiên tài hơn..."

Hầu Lượng rất vui mừng.

Mà vào giờ khắc này, tại một tổ chức sát thủ nào đó.

"Làm ăn kiểu gì vậy?"

"Phương án tốt như vậy, vì cái gì các người không nghĩ tới? ! Cấp B, chỉ cần cấp B + hệ thống Tru Thần, là có thể miểu sát cấp A đỉnh phong!"

Thủ lĩnh phát câu nói.

"Lão đại, cái này cần phải phối hợp với thuật chế tác gen..." Thủ hạ lộ ra vẻ mặt đau khổ.

"Vì cái gì lại không được? Trần Phong không phải là đã thành công? ! Cần gì phải có thuật chế tác, cảnh giới bình thường thấp thì thấp, chúng ta là sát thủ! Chỉ cần một kích then chốt mà thôi? !" Thủ lĩnh rít gào!

"Cái phương án này chúng ta tự nhiên đã suy xét qua, thế nhưng không có thuật chế tác gen, chúng ta ở trong trạng thái bình thường cũng không miểu sát được cấp A đỉnh phong!" Thủ hạ đau khổ nói.

Giao nhiệm vụ

Loại phương án này của Trần Phong, bọn hắn tự nhiên đã thử qua, thậm chí còn thử nghiệm trước Trần Phong, Trần Phong rất rõ ràng cũng không phải là người thứ nhất sử dụng Tru Thần!

Thế nhưng...không được! Cái năng lực này căn bản không đáng tin cậy!

"Vậy thì có thể miêu sát được ai?" Thủ lĩnh hoài nghi nhìn thủ hạ, con hàng này sẽ không kiếm có cho sự bất lực của mình đó chứ?

"Cấp A! Không phối hợp với thuật chế tác gen, cấp B sử dụng hệ thống Tru Thần, nhiều nhất chỉ có thể miêu sát được gen chiến sĩ cấp A sơ cấp!" Thủ hạ thở dài nói.

"Như vậy cũng được rồi cơ mà?" Thủ lĩnh nhìn thủ hạ như một tên ngốc, có thể miêu sát vượt một cấp cũng là chuyện tốt mà!

"Không được." Thủ hạ lắc đầu: "Đầu tiên, mong muốn bồi dưỡng ra được cấp B nắm giữ hệ thống Tru Thần, không thua gì bồi dưỡng ra một sát thủ cấp A, chi phí quá cao! Tiếp theo là năng lực Tru Thần thỉnh thoảng sẽ không đáng tin cậy, trong quá trình chúng ta thử nghiệm năng lực Tru Thần, chỉ có tỷ lệ 50% là có thể miêu sát được gen chiến sĩ cấp A sơ cấp!"

"Mức độ gây ra tổn thương của năng lực Tru Thần quá mức không ổn định! Thậm chí có một lần, không những không giết được đối thủ đã bị trọng thương, còn đem đối thủ chữa khỏi." Thủ hạ nghiêm túc đáp lời.

Thủ lĩnh: "..."

Lừa ai thế? ! Thủ hạ cung cấp số liệu thí nghiệm, thủ lĩnh xem xong cũng có chút phát mộng, thì ra là như vậy, cái tên Trần Phong kia..

"Trần Phong có thuật chế tác gen, rất có thể hắn đã nắm giữ một loại thủ đoạn nào đó mà chúng ta không biết." Thủ hạ thấp giọng nhắc nhở: "Bằng không, bộ hệ thống Tru Thần này đoán chừng đã sớm phát hoá!"

"Vậy sao?" Thủ lĩnh chỉ có thể tiếc nuối từ bỏ.

Thuật chế tác gen quá mức huyền bí! Trong truyền thuyết, có một số cách điều chế gen viễn cổ, sẽ có được một ít năng lực mạnh mẽ mà thần bí, Trần Phong nếu như học được một cái nào đó, cũng là có khả năng.

Xem ra cái phương án này, bọn hắn chỉ có thể từ bỏ! Đương nhiên, không chỉ có bọn hắn muốn nắm giữ cái hệ thống Tru Thần này, các tổ chức sát thủ lớn, các thế lực lớn khác cũng đang nghiên cứu độ khả thi của hệ thống Tru Thần, nếu như có thể nuôi dưỡng ra được một nhóm sát thủ như vậy, bọn hắn tự nhiên sẽ rất vui mừng, chỉ có điều là không thể nghi ngờ, bọn hắn sẽ phải mất một lượng lớn tiền tài và thời gian vô nghĩa...

Mà vào giờ khắc này, tại Gen Công Hội, ngay vào thời điểm mọi người đang bàn tán sôi nổi về Trần Phong, cửa chính tổng bộ của Gen Công Hội bỗng nhiên bị một cước đá vỡ.

"Ai! ? Lại dám đập cửa chính của Gen Công Hội chúng ta?"

Mọi người nhất thời giận tím mặt, nói đùa cái gì! Xem như là cường giả cấp A đỉnh phong cũng không dám lớn lối như vậy!

Chỉ có điều là khi bọn hắn đứng dậy, liền nhìn thấy một thân ảnh to lớn đi vào, lộ ra vẻ mặt dữ tợn và ánh mắt hung ác.

Đây là cái gì? Đám người đột nhiên trợn to mắt.

Bang! Kèm theo tiếng bước chân trầm ổn, thân ảnh to lớn đi từng bước một tới gần.

Coong! Một số cường giả Gen Công Hội đã móc vũ khí ra.

Vào lúc thân ảnh to lớn hoàn toàn lộ ra, mọi người nhất thời cảm thấy ngạc nhiên, bởi vì ở sau lưng của cái thân ảnh to lớn kia, có một nhân loại đang khiêng một sinh vật to lớn! Sinh vật kia dường như là...

Bang! Sinh vật bị ném lên sàn nhà, lộ ra một khuôn mặt quen thuộc.

"Ha ha, đã lâu không gặp." Trần Phong cười híp mắt nhìn một đám đồng bạn đang vây người nói: "Ta tới giao nhiệm vụ."

"Trần... Trần Phong?" Đám người tròn mắt hốc mồm, chẳng ai ngờ rằng, nhân vật mà vừa rồi bọn hắn còn đang bàn tán, vậy mà đã xuất ở trước mặt của bọn hắn!

"Nhiệm... nhiệm vụ gì?"

"Là cái nhiệm vụ Sơn Hải Thú còn nhỏ kia."

"À." Đám người bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Nhiệm vụ truyền kỳ ở dãy núi Bỉ Ngạn kia! Cũng đúng, nếu như ở dãy núi Bỉ Ngạn chỉ còn lại một mình Trần Phong, vậy thì những vật này...

"Chờ một lát, chúng ta cần nghiệm thu." Nhân viên công tác lau lau mồ hôi lạnh.

"Không có việc gì, các người cứ nghiệm thu đi, ta lại vác vào thêm vài con nữa." Trần Phong cười cười.

"Cái gì?" Đám người có chút phát mộng.

Bang! Từng con Sơn Hải Thú còn nhỏ được nện xuống sàn nhà! Hết thầy mục tiêu bên trong nhiệm vụ dãy núi Bỉ Ngạn, đã được một mình Trần Phong hoàn thành! Nhân viên công tác đầu đầy mồ hôi nghiệm chứng hoàn tất, trực tiếp làm thủ tục giúp cho Trần Phong.

"Như vậy...có thể đem ban thưởng giao cho ta được rồi chứ?" Trần Phong cười nói.

Hắn cũng không muốn dừng lại ở chỗ này quá lâu, mặc dù hắn ở dãy núi Bỉ Ngạn giết hết sức thoải mái, thế nhưng những gen chiến sĩ cấp A bị hắn xử lý, xem chừng vẫn có một số người có bối cảnh, nói không chừng một hồi nữa liền bị người ta đuổi đến đây...

"Có thể, nhưng cũng có một điều kiện." Nhân viên công tác nói ra.

"Ừm?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang, chẳng lẽ những người kia nhanh như vậy đã tới đây rồi? Hắn nhìn cô gái mặc quần áo nhân viên trước mắt, trong tay áp ủ một tia năng lượng.

"Có thể hay không ký tên cho ta?" Nhân viên công tác ngược ngừng nói.

"..."

Trần Phong liền yên lặng, hắn ở dãy núi Bỉ Ngạn mấy ngày, đã quên mất đây là địa phương nào! Là tổng bộ Gen Công Hội, nếu như ở đây có thể tùy ý chém giết lung tung, cái thiên hạ này, chỉ sợ là sẽ thật sự xảy ra chuyện!

Thời đại này mặc dù ở nơi hoang dã có thể tùy ý chiến đấu, giết người, thế nhưng ở trong bất luận một thành thị văn minh nào, đều có lệnh cấm hành vi giết chóc!

Cho nên, sát thủ có thể càn rỡ ở nơi hoang dã, vào bên trong khu thành thị cũng chỉ có thể chậm rãi tìm cơ hội! Bằng không thì năm đó Trần Phong đã sớm bị sát thủ xử lý...

**

Ở một nơi nào đó, ở bên trong một mảnh hoang vu, có một đóa hoa mai xuất hiện.

Ô...ô...n...g —— Vàng sáng nhàn nhạt ngưng tụ, đóa hoa mai bỗng nhiên hóa thành hỏa diễm bắt đầu bùng cháy, rất lâu, bên trong hỏa diễm có một người đi ra, thì ra là Mai lão.

"Rốt cục cũng khôi phục..." Mai lão mừng rỡ, gã đã thành công còn sống trở về!

Chỉ là, mừng rỡ còn chưa được hai giây, vòng đeo cổ tay bỗng nhiên chấn động, Mai lão nhìn lướt qua, vẻ mặt liền trở nên khó coi, giống như là vừa mới bị tát cho một bạt tai, ban thưởng nhiệm vụ đã bị Trần Phong lấy đi!

"Đáng chết!" Mai lão căm hận! Đây chính là ban thưởng mà gã chuẩn bị cho mình! Đây chính là tư nguyên để gã từ cấp A sơ cấp tiến vào cấp A đỉnh phong!

"Trần Phong! ! !" Trong lòng của gã rất căm hận.

Lúc trước còn chưa tính, không nghĩ tới kế hoạch của gã vào lúc quan trọng nhất vẫn bị Trần Phong phá huỷ! Trong lòng của gã sẽ căm hận như thế nào?

Trong lòng của gã tràn ngập sát ý cùng với hận ý, cơ hồ khiến cho gã theo bản năng liền muốn đi tìm Trần Phong tính toán sổ sách, thế nhưng chỉ vèn vẹn bước đi một bước, gã liền dừng lại. Gã hiện tại, thật sự có thể đánh thắng được Trần Phong hay sao? Gã hết sức hoài nghi.

Cái năng lực gọi là Tru Thần kia, từ lúc nào đã cường đại đến loại trình độ này?

"Tru Thần một ngày chỉ có thể sử dụng một lần, có lẽ sẽ còn có cơ hội." Gã suy nghĩ một chút.

Kế hoạch trả thù

Thế nhưng...có trời mới biết là Trần Phong còn có con át chủ bài nào? ! Có trời mới biết thời gian làm lạnh năng lực Tru Thần của Trần Phong là bao lâu? Hiện tại những năng lực có quan hệ với Trần Phong, giống như đều vô cùng quý giá, nhất là vào thời điểm hắn thả ra Tru Thần, một vết hào quang cuối cùng kia, đó dường như là U Minh Chi Nhãn?

U Minh Chi Nhãn mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng dường như cũng không thể vượt cấp khiêu chiến?

Mà U Minh Chi Nhãn do Trần Phong thi triển ra...Mai lão sờ sờ lồng ngực của mình, trong lòng vẫn còn sợ hãi, nếu không phải lúc ấy gã trốn đi rất nhanh, chỉ sợ đã bị Trần Phong miểu sát tại chỗ! Một vết hào quang cuối cùng kia...

"Coi như Trần Phong không có cách nào thi triển Tru Thần, chỉ thi triển cái năng lực U Minh Chi Nhãn này..." Mai lão ngẫm lại liền cảm thấy sợ hãi.

Năng lực trong tay của Trần Phong, dường như cũng quý giá giống như hắn! Vô luận là U Minh Chi Nhãn, hay là Tru Thần, thậm chí là Thiên Huyền, dường như cũng có chỗ khác biệt so với các năng lực bình thường, Mai lão hiện tại, căn bản không dám mạo hiểm!

"Không thể xúc động! Không thể để cho cảm xúc chi phối chính mình! Mình có tương lai vô hạn, không thể đi chịu chết." Mai lão tỉnh táo trở lại.

Mai lão hết sức thông minh, năm đó không có gì cả, gã cũng có thể đi đến một bước này, bây giờ phải vội cái gì? ! Hiện tại gã đã có được sức chiến đấu sánh ngang với cấp A đỉnh phong! Nói theo một ý nghĩa nào đó, gã đã có tư cách bước vào hàng ngũ cường giả mạnh nhất của cái thế giới này!

"Những vật kia mặc dù đã bị Trần Phong lấy đi, thế nhưng hắn lại không thể dùng. Coi như có bán đi, những người có thể sử dụng được những vật này cũng không nhiều, cho nên những vật này tạm thời sẽ không bán được,

mình cũng không cần phải quá gấp!" Mai lão tính toán trong lòng, nếu như không đủ bình tĩnh, không đủ thông minh, gã đoán chừng đã sớm chết!

"Hiện tại...cần suy nghĩ ra một cái biện pháp tốt, khiến cho Trần Phong đem những năng lực này giao cho mình." Mai lão suy tư, gã hiện tại không muốn va chạm chính diện cùng với Trần Phong, ít nhất là trước khi lấy được những bí kỹ dung hợp kia, gã cũng không muốn chiến đấu cùng với Trần Phong.

Mười bí kỹ dung hợp 5 tinh kia đều thích hợp đối với gã! Mặc dù không phải là siêu cường năng lực có tính quyết định như loại năng lực hoa mai hỏa diễm này, thế nhưng đều là những năng lực phụ trợ kinh người đáng sợ, nếu như phối hợp vào cùng một chỗ...sức chiến đấu của gã còn có thể tăng lên một cảnh giới!

Sau đó...những bí kỹ dung hợp 6 tinh kia! Mai lão hít vào một hơi thật sâu, nhu cầu gen năng lực của mấy cái bí kỹ dung hợp 6 tinh này, sáu loại gen năng lực ở trên người của gã đều có thể thỏa mãn! Đây mới là tinh túy khiến cho gã tăng cường thực lực!

Mà không phải vụn vặt chỉ có hoa mai hỏa diễm! ! ! Bí kỹ dung hợp, cần có gen năng lực đối ứng mới có thể thi triển!

Thế nhưng...ai nói là chỉ có thể học tập một cái bí kỹ dung hợp? Phải biết rằng, cho dù là hai cái năng lực thủy, hỏa đồng dạng, đều có vô số bí kỹ dung hợp 2 tinh, cái gì mà Hỏa Diễm Băng Kiếm, Thái Cực Thủy Hỏa, Thủ Tảo Hỏa Môn, Hồng Sắc Hải Dương, Thủy Mạn Hỏa Sơn, Thủy Hỏa Đồng Chu, Băng Hỏa Phong Bạo, Thập Yêu Địch Các, đủ loại bí kỹ dung hợp!

Đồng dạng, bí kỹ dung hợp 6 tinh cũng là như thế, chỉ có điều bởi vì hạn chế gen năng lực, thu hoạch cùng với khai phá bí kỹ dung hợp 6 tinh càng gian nan hơn! Cấp A bình thường thu hoạch được một cái đã rất kinh người!

Cho nên, bước vào cấp A cũng là một cái giai đoạn, nếu ngay cả bí kỹ dung hợp 6 tinh cũng đều không có, thì sẽ thuộc về dạng gà mờ trong cấp A, cho dù người đạt đến cấp A cao cấp, không có bí kỹ dung hợp 6 tinh, cũng là gà mờ!

Đám gen chiến sĩ cấp A trong dãy núi Bỉ Ngạn kai, tuyệt đại đa số đều thuộc về dạng gà mờ này! Bởi vì nguyên nhân như vậy cho nên bọn hắc mới vì một bí kỹ dung hợp 6 tinh không biết có thích hợp với mình hay không mà trở nên điên cuồng như vậy!

Đây là loại thứ nhất, mà sau khi có bí kỹ dung hợp 6 tinh, thì coi như đã có được một năng lực hạch tâm vô cùng cường đại! Loại gen chiến sĩ cấp A này, mới thuộc về cấp A bình thường, bọn hắc có thực lực mạnh mẽ, có được con đường lên cấp cấp A hoàn mỹ, bình thường sẽ có một chút danh tiếng.

Đây là loại thứ hai, mà loại thứ ba..chính là gen chiến sĩ cấp A có được hai hoặc là ba bí kỹ dung hợp 6 tinh trở lên! Loại cường giả cấp A này, bình thường đều là nhân tài kiệt xuất, đều là tồn tại cực kỳ cường đại, bình thường đều là cường giả cấp A đỉnh phong, thuộc về người mạnh nhất bên trong cấp A!

Đương nhiên, dạng người như Mai lão nắm giữ một cái bí kỹ dung hợp 6 tinh nghịch thiên có thể vượt cấp chiến đấu dù sao cũng là số ít, có thể dùng tích lũy mười năm để chuẩn bị cho một cái năng lực dù sao cũng rất hiếm thấy.

Không chỉ có như thế, Mai lão còn chuẩn bị cho mình trọn vẹn năm cái năng lực! Người suy nghĩ một chút đi, gen chiến sĩ cấp A có được sáu cái bí kỹ dung hợp 6 tinh...

"Đồ vật thuộc về ta, ta nhất định phải cầm về." Mai lão kiên định nói.

Gã ẩn nhẫn vô số năm, quyết không thể vào thời khắc máu chốt này từ bỏ! Trên cái thế giới này, vẫn có tồn tại mạnh hơn, gã lựa chọn cái năng lực mạnh về hậu kỳ này, chuẩn bị cho mình nhiều bí kỹ dung hợp 6 tinh như vậy, chỉ có mục tiêu duy nhất chính là trùng kích vào cảnh giới siêu cấp A! Tương lai của gã, chắc chắn sẽ thuộc về hàng ngũ siêu cường giả!

Cho nên, gã hiện tại, tuyệt đối sẽ không cứng đối cứng với Trần Phong, gã đã kiến thức qua sự quý giá của Trần Phong, gã cũng không muốn chết vì một loại nguyên do quý giá nào đó.

"Vậy làm sao mới có thể từ trong tay của Trần Phong đạt được những cái bí kỹ dung hợp 6 tinh kia?"

Mai lão bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó, gã mặc dù không muốn đối mặt với Trần Phong, thế nhưng nếu như dùng người bên cạnh của Trần Phong...

"Ha ha ha." Mai lão cười lạnh hai tiếng, nhân vật phản diện trong phim ảnh không phải đều làm như vậy hay sao? Chính gã cũng có thể làm được!

Ô...ô...n...g —— Đoá hoa mai trước mắt lấp lóe.

"Trần Phong, ta sẽ làm cho ngươi cảm thấy hối hận!" Mai lão cười lạnh.

Xoạt! Đoá hoa mai tỏa ra, trước mắt có vô số cánh hoa rơi chậm chậm, tin tức của Trần Phong, thông qua mạng liên có thể tìm thấy được rất nhiều, sau đó lại gã lại dùng hoa mai để thôi diễn, cuối cùng cũng tìm được kết quả mà gã muốn.

Ừm... vài người trọng yếu nhất bên cạnh Trần Phong...để tiện cho việc khống chế và trao đổi, gã cố ý lựa chọn một số lượng nhất định, rất nhanh, Mai lão liền tìm được tin tức đơn giản của một số người.

"Vương Dao... Tần Hải..." Mai lão cau mày một cái.

Hai người này xuất hiện đầu tiên, chắc chắn là phải có quan hệ tốt nhất với Trần Phong, hơn nữa cái tên Tần Hải này, đúng là bạn chí cốt của Trần Phong.

Ừm, như vậy thì lựa chọn Tần Hải!

Có còn cái khác không?

Ừm, chính là hắc! Đương nhiên lý do chủ yếu nhất là gã chỉ có được tư liệu của Tần Hải!

Thậm chí là tư liệu về Tần Hải, đều có thể tìm thấy được rõ ràng ở trên mạng, ngược lại người tên là Vương Dao kia lại trống rỗng, khiến cho gã có một chút bận tâm, mới lựa chọn Tần Hải. Nghe nói cái tên Tần Hải là chiến hữu của Trần Phong, hai người đã liên hợp với nhau chấp hành qua vô số lần nhiệm vụ, gần bó sinh tử vô số lần, Trần Phong thậm chí vì Tần Hải đã đi đến Băng Hải Tuyết Nguyên...

"Tần Hải...hừ." Mai lão hừ lạnh một tiếng.

"Mở!" Tổ hợp ba đóa hoa mai trước mắt, hình thành một cái vòng xoáy, hai mắt của Mai lão như điện, dự định vượt qua hư không, trực tiếp tìm tới chỗ của Tần Hải!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, ý chí của Mai lão kèm theo hoa mai rơi chậm chậm, rất nhanh đã tìm được chỗ của Tần Hải.

"Tìm được rồi." Mai lão dường như nhìn thấy được một cái hư ảnh nào đó trong hư không.

"Giả thần giả quỷ." Mai lão cười lạnh.

Thực lực của Tần Hải gã có một chút hiểu rõ, nghe nói hắc là bằng hữu sớm nhất của Trần Phong, nhưng mà bởi vì có thực lực quá yếu, sau cùng không thể đi cùng một chỗ với Trần Phong. Mà loại người này...lại là người mà gã cần nhất! Nếu như bắt được hắc, Trần Phong chắc chắn sẽ rất áy náy.

Oanh! Gã trực tiếp bước vào hư không, nhưng mà, vào đúng lúc này, đạo hư ảnh trong hư không kia mở hai mắt ra, một đạo hào quang làm cho người ta sợ hãi toả ra, một cỗ lực lượng đáng sợ bỗng nhiên buông xuống, giống như ác ma vực sâu!

"Oanh!" Tâm thần của Mai lão chấn động kịch liệt.

Phốc! Gã phun ra một ngụm máu, gã thậm chí không kịp phản ứng, ý chí liền bị xoắn nát, bị thương nặng trở về!

"Đó là cái gì..." Mai lão lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, vừa rồi trong cái nháy mắt đó, gã cho là mình đã nhìn thấy được tử thần!

Đạo hư ảnh kia...Tần Hải rốt cuộc là ai? ! Mai lão kinh sợ.

Vốn gã còn tưởng đây là một sự tình đơn giản, dường như đã trở nên vô cùng phiền phức, Tần Hải...Mai lão nuốt một ngụm nước bọt, sau cùng chỉ có thể từ bỏ. Gã không biết mình đã nhìn thấy cái gì, có lẽ là người bên cạnh Tần Hải, hoặc là một người khác nào đó, tóm lại việc muốn bắt Tần Hải đã trở thành một chuyện không có khả năng!

"Đổi một người khác!" Mai lão cắn răng.

Người trọng yếu bên cạnh Trần Phong vẫn còn vài người, thế nhưng Mai lão vẫn đặt sự chú ý lên trên người của Vương Dao.

Cô gái này...gã đã điều tra một thoáng, vẫn là trống rỗng, tin tức của cô gái này, vô luận là tìm kiếm ở đâu cũng không có, nhìn qua giống như chỉ là một cô gái bình thường, dường như là chị gái bạn học của Trần Phong? Chỉ có một chút ít tin tức này, tin tức có thể tra được trên mạng về cô gái này, đúng là lác đác không có mấy.

"Nếu không có bao nhiêu tin tức, thì chắc hẳn chỉ là một người bình thường." Mai lão nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Xoạt! Gã một nữa mở ấn ký hoa mai ra.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng linh hồn tản ra, ý chí của gã xỏ xuyên qua hư không, trực tiếp khóa chặt vào vị trí của cô gái gọi là Vương Dao kia, thần hồn phiêu nhiên đáp xuống phụ cận.

Vương Dao... gã đi về phía trước, rốt cục cũng nhìn thấy cô gái kia, chỉ có điều khiến cho gã có một chút ngoài ý muốn chính là, cô gái này nhìn qua

chỉ có 15, 16 tuổi! Rất thanh thuần đáng yêu, dường như đang an tĩnh ngủ say, đẹp đến mức làm cho người ta ngây ngẩn.

"Đang ngủ sao..." Mai lão bỗng nhiên có một chút thương hại.

Trần Phong giấu diếm hết thấy tin tức về cô gái này, là bởi vì để bảo vệ cô ta hay sao? Ài, đáng tiếc.

"Người là ai?" Mai lão thở dài dường như đã làm nàng kinh động, nàng mở hai mắt ra, bình tĩnh nhìn gã.

"Thật có lỗi." Mai lão thở dài, nếu có thể, gã cũng không muốn phá hư loại ý cảnh xinh đẹp này, thế nhưng hết sức đáng tiếc, vì thực lực của gã, gã tuyệt đối phải bắt cô gái này!

Thương hại? Không tồn tại! Gã vươn tay, một đoá hoa mai hoả diễm khoan thai thối tới.

Ô...ô...n...g —— Đoá hoa mai hoả diễm thối tới Vương Dao, mà Vương Dao dường như chỉ lẳng lặng nhìn, hoàn toàn không cảm giác được mối nguy hiểm, chuyện này khiến cho ngay cả Mai lão cũng cảm thấy có một chút tàn nhẫn.

Ài. Mai lão thở dài một tiếng, sau đó liền nhìn thấy đoá hoa mai hoả diễm rơi lên trên người của cô gái, sau đó cô gái liền tò mò vươn bàn tay nhỏ tóm nó vào trong tay.

"Ngọn lửa này, hết sức thần kỳ nha." Vương Dao kinh ngạc nhìn hoả diễm ở trong tay.

?????? Mai lão liền lộ ra vẻ mặt phát mộng!

Thần... thần kỳ? Chờ một chút, tại sao đoá hoa mai hoả diễm lại không gây ra tổn thương cho cô ta? Coi như gã không sử dụng cường độ hoả diễm cao nhất, chỉ để vây khốn cô ta, thế nhưng cũng không thể nào không gây ra một chút sự tổn thương nào chứ! Hơn nữa...từ lúc nào mà cô ta cũng có thể điều khiển hoa mai hoả diễm rồi?

"Trở về!" Mai lão quát to một tiếng, gã muốn thu lại đoá hoa mai hỏa diễm ở trong tay của Vương Dao, nhưng mà đoá hoa mai hỏa diễm dường như khi rơi vào trong tay của nàng, thì đã biến thành của nàng, cũng không tiếp tục tiếp nhận sự khống chế của Mai lão!

"Đáng chết!" Mai lão cảm thấy tê dại cả da đầu! Gã cảm giác được có một chuyện bất khả tư nghị đang phát sinh, có lẽ...

"Oanh!" Trong tay của gã toả ra một đoàn hoả diễm rực rỡ hơn, gã không có một chút do dự nào ném đoá hoa mai hỏa diễm mạnh nhất về phía Vương Dao, sau đó trơ mắt nhìn đoá hoa mai hỏa diễm mạnh nhất có thể tung hoành bên trong dãy núi Bỉ Ngạn này, lại rơi vào trong tay của Vương Dao, cũng không còn cách nào động đậy.

? ? ? Mai lão lần này đã thật sự bối rối, vô hiệu? ! Thế mà thật sự vô hiệu?

"Ngọn lửa này..." Vương Dao kinh thán không thôi.

Ô...ô...n...g —— Kèm theo một tiếng kêu khê, đoá hoa mai hỏa diễm kia trong nháy mắt liền bị Vương Dao hấp thu, sau đó, Vương Dao nghiêng đầu sang một bên suy nghĩ, dùng hai bàn tay nhỏ chà xát với nhau.

Xoạt! Một đoàn lửa nhỏ xuất hiện, đoá hoa hoả diễm kia, vậy mà giống như đúc cùng với hoa mai hỏa diễm của Mai lão!

"Đây là..." Ánh mắt của Mai lão bỗng nhiên trở nên kinh hãi, đối phương vền vẹn chỉ cướp đoạt hai đoá hoa mai hỏa diễm, vậy mà có thể tự mình làm ra một đoá hoa mai hỏa diễm khác? ! Có trời mới biết, đây chính năng lực mà gã tốn mười năm mới có thể dung hợp ra a!

Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Cô gái này đến cùng là ai? Mai lão có cảm giác não của gã đã bị hỏng mất.

"Cám ơn." Vương Dao cảm tạ, tò mò nhìn gã hỏi: "Còn có loại hoả diễm nào khác hay không?"

Mai lão lộ ra vẻ mặt kinh sợ, gã có một cảm giác, gã đã bị một lần nhục nhã lớn nhất từ trước tới nay! ! Cùng với sự kinh sợ! ! Cô gái ở trước mắt của

gã này, dường như là ác ma vừa mới bò ra từ trong địa ngục.

Gã có một loại cảm giác, tất cả những năng lực của gã, dường như cũng vô hiệu ở trước mắt của cô gái này!

"Không có... không có." Mai lão liên tục khoát tay.

"Ồ, vậy thì cho người cái này, có qua có lại nha." Vương Dao tiện tay vung lên.

Hoài nghi nhân sinh

Đoá hoa mai hoả diễm trong tay của nàng phiêu nhiên đánh về phía Mai lão, tốc độ rất nhanh chóng, Mai lão thậm chí còn không phản ứng kịp.

Oanh! Ý thức sụp đổ!

Phốc! Một ngụm máu tươi bắn tung toé, Mai lão trở về hiện thực, ấn ký linh hồn, một lần nữa nổ tung.

"Tại sao lại có thể như vậy..." Mai lão hoảng sợ, gã chẳng thể nghĩ tới, mấy người bên cạnh Trần Phong lại khủng bố như thế! Cái tên Tần Hải kia còn chưa tính, cái cô gái gọi là Vương Dao này...

Đáng chết! Mai lão lau lau máu tươi trên người, vền vền chỉ trong chốc lát, gã đã tổn thất hai cái ấn ký linh hồn!

"Đáng chết!" Mai lão căm hận nói, gã dù như thế nào cũng nghĩ mãi không rõ, vì cái gì Tần Hải cùng với Vương Dao lại cường đại đến tình trạng như thế, thậm chí căn bản là khinh thường không thèm để ý đến gã!

Cấp A đỉnh phong? Không, tuyệt đối không chỉ như vậy! Hai người kia...Mai lão lần thứ nhất cảm giác được sự sợ hãi.

"Bây giờ phải làm cái gì?" Mai lão hít vào một hơi thật sâu, nhìn một chút hai cái ấn ký đã sụp đổ của gã, bây giờ gã đã tổn thất quá nhiều, nếu như không thể bù lại, vậy thì sẽ lỗ vốn rất nhiều!

"Đổi một mục tiêu khác." Mai lão quyết định đổi một người khác, gã suy nghĩ một chút, quyết định tìm một người có quan hệ không tệ với Trần Phong, thời gian mà hai người tiếp xúc rất dài, nhưng đối phương lại là một tên gia hoả có thực lực gà yếu.

Ừm...gã rất nhanh liền tìm được, chính là cái tên này! Gã thông qua tin tức ở trên mạng biết được, người này thật sự là một người bình thường, lúc đầu là tiểu đội trưởng của một gen tiểu đội rác rưởi nào đó, chỉ có cấp E, sau đó

chậm rãi đạt đến cấp C như bây giờ? Coi như hắn là thiên tài, hiện tại cũng chỉ đạt đến cấp B là cùng! Ừm...cái tên này có thể được!

Xoạt! Ánh sáng lưu động, Mai lão bước vào trong hư không, một lần nữa đem đối phương khóa chặt.

Ở nơi đó, ở bên trong một căn phòng mờ tối, hắn thấy một tên đầu trọc đang vật lộn cùng với một em gái, tình hình chiến đấu dường như có một chút kịch liệt, mồ hôi nhễ nhại, mặt đất khế run.

Hừ! Mai lão cười lạnh một tiếng, đây quả nhiên chỉ là một người bình thường.

Tình cảm của người bình thường...thực lực của người bình thường...gã đã nhìn ra, cái tên đầu trọc này chỉ có lực lượng cấp B, liền khinh thường nâng tay lên, có một đoàn lửa bắn về phía tên đầu trọc, cái tên đầu trọc này thậm chí còn không phát giác ra được!

Đoá hoa mai hoả diễm rơi vào mộng của tên đầu trọc, hắn liền hét thảm một tiếng!

"Quả nhiên là gà yếu!" Mai lão cười lạnh.

Chỉ có điều khiến cho gã có một chút ngoài ý muốn chính là, âm thanh kêu thảm thiết của cái tên đầu trọc này, dường như có một chút không giống như bình thường.

"M* nó, M* nó, M* nó!"

"Là tên đáng chết nào vào thời khắc mấu chốt đâm vào hoa cúc của lão tử!"

"Không tốt, muốn ra!"

"A a a." Đầu trọc gào một tiếng bại trận thê thảm.

"Thật không có ý nghĩa." Em gái mặc dù thắng lợi, thế nhưng lại rất thất vọng, dường như bởi vì không tìm được được đối thủ ngang tầm mà mất hứng, thất vọng lắc đầu quay người rời đi.

"Ai ai ai, không phải." Đầu trọc liền giải thích: "Sức chiến đấu của ta rất mạnh, thật đấy..."

Em gái vẫn rời đi, đầu trọc tức giận lúc này mới xoay người, dùng ánh mắt tìm tòi một lát, sau cùng rơi lên trên người của Mai lão, rốt cục mới ngạc nhiên nói: "Nguyên lai là một lão quái vật."

"Linh hồn hay là ý thức? Được rồi, quản con m* ngươi là ai!" Từ Phi nổi khùng, đột nhiên vọt tới trước mặt Mai lão.

"Không chết sao? Năng lực phòng ngự có vẻ rất mạnh." Mai lão cũng không để ý tới Từ Phi, mà một lần nữa thôi động hoa mai hỏa diễm cường đại.

Oanh! Hỏa diễm tuôn ra, đánh về phía Từ Phi, nhưng mà, khiến cho người ta phải sợ hãi chính là, ở bên trong vô vùng vô tận hỏa diễm, thân ảnh của Từ Phi một lần nữa lao ra, ở bên trong ánh mắt bất khả tư nghị của Mai lão, dùng một quyền hung hăng đánh xuống.

Oanh! Mai lão bị một quyền đánh ngã.

? ? ? Mai lão lập tức bị đánh cho hồ đồ, chính mình vậy mà lại bị đánh? Bị một tên cấp B đánh ngã?

Đáng chết! Mai lão tức giận cũng mặc kệ là có bắt được Từ Phi để uy hiếp Trần Phong hay không, hôm nay gã đã bị đánh đến ba lần, rốt cục cũng không nhin được nữa, trực tiếp bùng nổ hỏa diễm mạnh nhất của chính mình.

Nghiệp Hỏa Chi Mai!

Oanh! Hỏa diễm tỏa ra, ánh sáng màu đỏ vô cùng vô tận bắt đầu đánh tới.

Nhưng mà, làm cho gã hoảng sợ là, cái tên gọi là Từ Phi kia, vậy mà lại có thể từ bên trong hỏa diễm lao ra, hỏa diễm cực kỳ đáng sợ kia của gã, lại không có bất kỳ một ảnh hưởng nào với người này! ! !

Oanh! Từ Phi đánh ra từng quyền một, tức giận nói: "Mẹ ngươi không có dạy ngươi hay sao, quấy rầy người khác trong khi chiến đấu, chính là hết

sức không có tinh thần kỳ sĩ? !"

Oanh!

"Lão rùa già không biết xấu hổ!"

Oanh!

"Lão cuồng ma nhìn lên!"

Oanh!

"Con m* nhà ngươi!"

Từng quyền đánh tới, Mai lão triệt để bị đánh cho phát mộng, gã muốn trở về, sau đó bị ai phát hiện ra, chính gã vậy mà không có cách nào trở về.

Thân thể của gã đã bị Từ Phi bắt lấy, căn bản là không có cách nào đào thoát, cho nên, gã chỉ có thể trợn mắt nhìn mình bị Từ Phi đè xuống đất đánh đập! Luận cường độ thân thể, hẳn cùng với Từ Phi căn bản là không phải cùng một cấp bậc!

Oanh! Từ Phi đem những gì lúc nãy chưa kịp phát tiết, toàn bộ phát tiết lên trên người của Mai lão. Rốt cục, hẳn cũng dùng hai tay tươi sống đánh chết Mai lão!

Sụp đổ! Ý thức nổ tung, Mai lão trở về, đầu óc vẫn như cũ cực kỳ choáng váng.

? ? ? Gã ngu ngơ trong vòng mười phút đồng hồ cũng không thể tỉnh lại, vừa rồi, gã đến cùng đã trải qua chuyện gì? ! Đầu óc vẫn không ngừng choáng váng, không ngừng ù tai.

Rất lâu sau, gã mới thanh tỉnh trở lại, gã thế mà bị một tên cấp B đánh đập và ngược đãi! Đây không phải là điều trọng điểm, trọng điểm là, hoa mai hỏa điểm của gã, vậy mà hoàn toàn không có tác dụng với cái tên đầu trọc kia! Cái này sao có thể?

Tần Hải, Vương Dao, Từ Phi...đây là lần thứ nhất, Mai lão hoài nghi đối với năng lực của mình. Gã đã từng tưởng rằng sau khi dung hợp thành công loại năng lực này, là có thể lật trời lật đất lật không khí, thế nhưng hiện tại xem ra, dường như cũng không phải là như vậy! Tần Hải, Vương Dao còn chưa tính, loại uy năng mạnh mẽ kia, đối phương có lẽ còn có thực lực cao hơn gã, thế nhưng cái tên đầu trọc Từ Phi này là chuyện gì? !

Mai lão bắt đầu hoài nghi nhân sinh của mình.

Có lẽ...Hoa mai hỏa diễm căn bản cũng không mạnh như gã tưởng tượng? Không! Không có khả năng!

Mai lão lắc đầu, làm cho ý nghĩ của mình trở nên kiên định, lúc trước gã ở dãy núi Bỉ Ngạn không phải đã miểu sát quần hùng hay sao?

Có lẽ...chỉ là bởi vì những người kia vừa vặn có thể khắc chế năng lực của gã? Không! Sẽ không.

Hai ý kiến trái chiều ở trong lòng của Mai lão bắt đầu đánh nhau.

Mặc dù gã biết điều đó là không có khả năng, thế nhưng kết hợp với ba lần thất bại, nhất là Từ Phi chỉ có cấp B, chuyện này thật sự khiến cho gã có một chút hoài nghi nhân sinh.

Tôi là ai?

Bình tĩnh! Nhất định phải bình tĩnh! Mai lão cưỡng ép khiến cho mình tỉnh táo lại, gã nhìn một chút danh sách do hoa mai thôi diễn ra, gã rút cục cũng quyết định, thử một lần nữa!

Không có điều gì khác, không phải là vì để bắt người uy hiếp Trần Phong, mà là để chứng minh thực lực của mình! Chỉ thế mà thôi.

Gã lựa chọn lần này là một người mà Trần Phong mới tiếp xúc gần đây, hai người có quan hệ không tệ, hơn nữa, mấu chốt nhất là người này chỉ có thực lực cấp B!

"Lần này chắc là không có vấn đề gì đâu nhỉ?" Mai lão tự lẩm bầm.

Cấp B! Nếu quả thật có nhiều cấp B có khả năng khắc chế năng lực của gã như vậy, gã sẽ có cảm giác mình đã sống mười năm vô dụng! Sẽ không! Lần này nhất định sẽ thành công!

"Hít hà!" Mai lão hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu động, gã bước vào hư không, một lần nữa khóa chặt vị trí của người kia, ở nơi đó, gã thấy một người.

Ở trước mặt người kia dường như có một tấm gương, hắn hết sức bản bựa hất mái tóc của mình lên hỏi: "Ma Kính ơi Ma Kính, xin hỏi ở đây ai là người đẹp trai nhất?"

"Cho dù là ai thì cũng không phải là ngươi." Ma Kính lạnh lùng hồi đáp.

"M* kiếp!" Người kia không một chút do dự đập vào tấm gương hai cước, nói: "Con m* ngươi, ở đây chỉ có một mình ta, không phải lão tử đẹp trai nhất, thì còn là ai nữa?!"

"Ngươi có giẫm nát ta thì cũng không che giấu được nội tâm bí ai cùng với bề ngoài xấu xí của ngươi."

"Con m* nhà ngươi!" Người kia nổi giận.

Mai lão: "..."

Đây chính là cái tên gia hoả tên là Không Bạch kia sao? Gã không ngờ được vừa tới đã nhìn thấy cảnh này, mà đối phương, hiển nhiên không phát giác được gã, lần này so với mấy lần thất bại kia khiến cho Mai lão có một chút thư thái.

Có lẽ...lần này sẽ có khả năng đánh lén, ừm, cho dù có một chút không biết xấu hổ, cấp A đánh lén cấp B, thế nhưng Mai lão thất bại ba lần, để chứng minh sự tự ái của mình, đã không biết xấu hổ là cái gì.

Mà vào lúc này, Không Bạch tràn đầy oán hận cầm Ma Kính lên, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, liền cơ trí hỏi nó: " Ma Kính ơi Ma Kính, ở đây ai là người xấu nhất?"

Nếu như người đẹp trai nhất không phải là hắn, thì chắc người xấu nhất cũng không phải là hắn đâu nhỉ?

"Đương nhiên là ngươi..." Ma Kính gần như vô thức hồi đáp, sau đó đột nhiên đình trệ, tăng thêm một câu ở đằng sau: "Sau lưng ngươi còn có một lão quái vật hoa cúc còn xấu hơn."

"Quả nhiên là không phải, ha ha ha." Không Bạch mừng như điên, chỉ có điều là vừa mới cười xong, hắn cũng cảm giác có một chút không đúng, đột nhiên quay đầu lại giật mình kêu lên: "Trời đất, ngươi là ai? !"

"Cấp A?" Không Bạch theo bản năng liền muốn chạy trốn.

"Quả nhiên là cấp B bình thường!" Mai lão cũng không để ý đến phản ứng của Không Bạch, mà là vui mừng.

Lợi hại, bốn lần, rốt cục cũng gặp được một tên cấp B bình thường thấy gã là chạy trốn! Chính gã đều cảm thấy một chút chua xót ở trong lòng!

Ha ha ha! Cuối cùng cũng bắt được một người, Mai lão xúc động.

Chỉ có điều là vào thời điểm gã muốn ra tay, cái tên Khổng Bạch kia bỗng nhiên ngừng lại, sau đó dùng một loại ánh mắt ngạc nhiên nhìn Mai lão, sau đó nhìn về phía Ma Kính.

"Vừa rồi, dường như là người đã nói gã còn xấu hơn ta?"

"Vâng." Ma Kính hồi đáp.

"Ha ha ha." Khổng Bạch cười lớn, sau đó thế mà dừng lại, không có hảo ý nhìn Mai lão nói: "Hắc hắc, người so với ta còn xấu hơn... hắc hắc... hắc hắc..."

"Lão tử rốt cục cũng gặp được!"

"Hắc hắc...đây là thời điểm để cho người mở mang kiến thức một chút về uy lực của Ma Kính!"

"Ha ha ha!" Kèm theo một tiếng cười lớn, văng sáng lấp lánh.

Ở một nơi nào đó.

Phốc! Một ngụm máu tươi bắn tung toé, bản thể của Mai lão bị ai phát hiện ra, ý thức của gã lại một lần nữa sụp đổ! ? ? ? ?

Mai lão triệt để phát mộng, bốn cái ấn ký linh hồn, ấn ký linh hồn mà gã dùng thời gian hơn một năm để chuẩn bị, lại một lần nữa bị phá hủy sạch sành sanh, mà lần này, lại là do một tên cấp B phá hủy? !

Vì cái gì? Mai lão lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Thế là một số người đi ở chung quanh đó, có một chút phát hiện ngoài ý muốn, có một lão già đang đi thất thủ ở trên đường, trong miệng tự lẩm bẩm, nhìn qua cực giống như một người tâm thần.

Tôi là ai? Đây là đâu? Mình đang làm gì thế này? Ý nghĩa cuộc đời này là gì?

Ngay cả cấp B rác rưởi cũng đánh không lại...

Người mới xấu, cả nhà người mới xấu!

Là cái tên đáng chết nào đã nói năng lực hoa mai hoá diễm về sau rất mạnh...

Lừa đảo, tất cả đều là lừa đảo...

"Lão già kia bị làm sao vậy?" Có người đi ngang qua tò mò hỏi.

"Tựa như là bị đả kích quá lớn nên bị điên rồi."

"Thật là đáng thương."

"Cứ kệ lão ta, đừng có đi qua, hoá diễm bốc lên ở trên người của lão hình như rất đáng sợ, không biết người đã đả kích lão ta thành bộ dáng như vậy là một vị cường giả siêu cấp nào!"

"Đúng thế."

Người kia rất tán thành.

Ở trên đường, chỉ lưu lại một lão già đang lảo bầm du đãng khắp thế giới.

Ở một nơi nào đó, mây đen giăng kín, mưa đen buông xuống, lít nha lít nhít giọt mưa rơi ở trên không trung, lại không có một giọt nào có thể rơi xuống mảnh khu vực này.

"Bầu trời dường như càng ngày càng tối." Có một người ngẩng nhìn bầu trời.

"Đúng vậy." Lữ Hồn nhìn chăm chú nói: "Thật đáng tiếc khi Trần Phong đã phá huỷ tổ chức thần bí..."

"Nếu yêu tộc buông xuống, tổ chức thần bí đã không còn một chút ý nghĩa nào." Người kia thân nhiên nói: "Hiện tại ngấm lại, làm thế nào mới có thể khiến cho kế hoạch được thực hiện một cách thuận lợi, những tên yêu tộc kia, đệ luôn có cảm giác không quá an tâm..."

"Có muốn xin chỉ thị của sư phụ hay không?" Lữ Hồn đột nhiên hỏi.

"Không cần, huynh thật sự cho rằng sư phụ không biết?" Người kia nhìn về phía phương xa nói: "Sư phụ chỉ sợ đã sớm đoán được tất cả những thứ này..."

Mà vào giờ khắc này, ở một vùng biển xa xôi nào đó, có một ông lão đang ở dưới biển sâu lôi ra từng khúc xương, đem những khúc xương này lắp ghép lại cùng một chỗ, kèm theo ánh sáng nhàn nhạt trong tay, bộ xương cốt kia lại bắt đầu mọc ra thịt!

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, bộ xương cốt nguyên bản trắng hếu, kèm theo việc thịt và da được tái tạo lại, dần dần trở nên có sinh cơ, lộ ra hình dáng nguyên bản.

Đó vậy mà lại là một con rùa đen! Bên trên mai rùa, mơ hồ có thể nhìn thấy được một ít chữ. Ông lão một lần nữa lấy ra một tấm thẻ sắt, đeo lên cổ cho nó, tấm thẻ sắt mang theo một chút hào quang kỳ dị, rõ ràng là hai chữ 'Đỗ Mã'.

"Ông bạn già."

"Lần này ngươi cũng không nên chết nữa đấy..."

Ông lão tự lẩm bẩm.

Bỗng nhiên, ông lão nhíu mày, sờ lên bụng nói: "Đói bụng rồi, phải tìm cái gì đó để ăn."

Ông lão đạp chân vào hải vực, sau đó đau khổ phát hiện ra, ở trong mảnh hải vực này thế mà không có cái gì để ăn, thế là ánh mắt của ông ta lưu chuyển, sau cùng lại rơi xuống trên người của rùa đen.

Huyền Tinh Tuyệt Quy

"Ừm..." Phùng! Một đoàn lửa tuôn ra, thịt rùa đen rất nhanh liền được nướng chín, ông lão lộ ra vẻ mặt hài lòng bắt đầu ăn, thật sự là một món ăn ngon a... rất lâu sau, trên mặt đất chỉ còn lại một đồng xương cốt.

Ừm...ông lão nhìn một chút, cảm thấy rất là khô sở.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng nhàn nhạt loé lên, con rùa đen một lần nữa khôi phục.

"Ông bạn già, hoan nghênh trở về." Ông lão vỗ vỗ vào cái đầu của con rùa đen.

"Cút!" Rùa đen tức giận rít gào một tiếng.

"Con m* nhà ngươi! Lão tử mới vừa trở về liền ăn thịt lão tử!" Rùa đen chửi ầm lên.

"Ai ai, không phải ta vừa mới phục hồi ngươi lại như cũ hay sao?" Ông lão lắc đầu thở dài nói: "Phải lịch sự, lịch sự một chút."

"Phục hồi lại như cũ con bà nhà ngươi!"

"Bà nội nó, năm đó ngươi nuôi dưỡng ta không phải là để thoả mãn cái bao tử của ngươi hay sao? Bà già nhà ngươi, mấy năm đó, vừa bị ngươi cười, vừa bị ngươi ăn, so với con trâu còn cực khổ hơn! Hiện tại lão tử đã thấy rõ ràng bản tính của ngươi, lão tử có chết cũng không làm sủng vật của ngươi nữa!" Rùa đen tức giận rít gào.

Đây chính là lý do mà năm đó nó chạy trốn! Hiếp rùa quá mức! Lão gia hoả này căn bản chính là một tên tham ăn, hơn nữa lại đặc biệt thích ăn thịt rùa đen, sau đó... nó gần như mỗi tháng đều không thể thiếu vận mệnh bị ăn thịt một lần!

Cho nên nó đã có một cuộc tẩu thoát tuyệt đẹp, vào thời điểm nó trốn thoát được liền làm ra quyết định, về sau Quy gia gia làm việc nhất định phải tùy tâm mà làm, muốn làm cái gì thì làm cái đó, căn bản không cần phải cố kỵ, rốt cuộc cũng không chịu sự ước thúc của ai! Không ngờ được nó lại gặp phải hai quái thai như Trần Phong cùng với Vương Dao, mới thò đầu ra liền bị đánh đập, thậm chí là bị giết chết...nhưng chết thì chết, nó đã sớm thành thói quen, thế nhưng không nghĩ tới, lúc này mới chết chưa được bao lâu, lại bị lão già này tìm được...

"Nghịch ngợm quá!" Ông lão nhin không được cười ha hả.

"Nghịch ngợm cái mụ nội nhà ngươi!" Rùa đen xù lông, mặc dù nó không có lông, chửi bới: "Con m* nhà ngươi không thể đổi một con rùa đen khác hay sao?"

"Chuyện đó không giống nhau." Ông lão yêu chiều nhìn nó, nói: "Loại Huyền Tinh Tuyệt Quy như ngươi, vạn năm khó gặp một lần, chất thịt ngon, mười phần năng lượng, ta tìm khắp thiên hạ cũng chỉ có một mình ngươi mà thôi."

Rùa đen: "..."

Vạn năm khó gặp một lần cái cục c*c!

Bỗng nhiên, bầu trời đổ xuống một cơn mưa thật lớn, ông lão sững sốt.

Vù! Rùa đen thấy ông lão phân thần, liền mừng rỡ, trong nháy mắt bơi vào trong nước biển, vất chân lên cổ mà chạy, ông lão liếc nhìn, cũng không để ý, mà chỉ kinh ngạc nhìn lên bầu trời.

"Cuối cùng cũng đã bắt đầu rồi sao?"

Tại Gen Công Hội, cơn mưa đen trên bầu trời bỗng nhiên trở nên lớn hơn, dẫn tới sự chú ý của vô số người.

"Cơn mưa này giống như đã thay đổi."

"Đúng vậy a, mưa to hơn, cũng nhanh hơn."

Nhân viên kỹ thuật Gen Công Hội rất nhanh liền phân tích hoàn tất: "Nồng độ của loại hạt không biết ở trong cơn mưa đen dường như được tăng lên cao hơn."

"Những chỗ khác đều như vậy hay sao?"

"Vâng."

"Mưa đen trên toàn thế giới, đều so với lúc trước lớn hơn một chút."

"Gần đây thường có một số chuyện xảy ra, ở trong thành thị thì không có chuyện gì xảy ra, thế nhưng ở những khu vực không biết thì nghe nói có dị tượng xảy ra, lời điện nổ vang, thiên địa rung động."

"Khu vực không biết sao..."

"Ở những khu vực đó, có thể là không có cái gì ngăn cản mưa đen a!"

Đám người lo lắng nói.

Khu vực không biết, hoàn toàn là một nơi hoang dã, những khu vực đó, là địa phương duy nhất mà bọn hắn không có cách nào khống chế, mưa đen buông xuống, những cường giả đã ngã xuống mặt đất ở nơi đó dường như cũng đang thức tỉnh!

Dị tượng...dường như đang báo hiệu cho một loại sự tình đáng sợ nào đó.

"Trước tiên không cần phải để ý đến khu vực không biết, địa phương hiện tại có mưa đen lớn nhất là ở chỗ nào?"

"Tỉnh Thành!"

Toàn bộ đám người đều sửng sốt.

"Là tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen hay sao?"

"Đúng thế."

"Cái chỗ kia..."

Đám người liếc nhìn nhau, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn .

"Xem ra tình báo mà Trần Phong cung cấp là chính xác, mục tiêu của trận mưa đen này, căn nguyên xuất hiện những loại dị tượng kia, đều là do yêu tộc đang phục sinh!"

"Yêu tộc...hiện tại, đem mục tiêu của trận mưa không biết này, chính thức xác định là yêu tộc!" Bộ trưởng ra lệnh.

"Vâng!" Đám người gật đầu.

"Nếu như tình báo mà Trần Phong cung cấp không sai, như vậy... bắt đầu chấp hành kế hoạch đi, lần này, chúng ta sẽ đến Tinh Thành, tiến hành một trận đại chiến cùng với bọn hắn!"

"Ta muốn để cho bọn gia hỏa này nhìn một chút... nhân loại chúng ta, cũng không phải là như đã nhân năm đó mặc cho bọn hắn tàn sát!" Bộ trưởng nói từng chữ một, chém đinh chặt sắt.

"Vâng!" Đám người gầm lên giận dữ, giống như có thể xỏ xuyên qua mây xanh.

Tinh Thành, mưa đen vẫn như cũ rơi xuống, bầu trời vẫn âm u giống như ngày thường. Cả toà thành thị được thắp sáng bởi ánh đèn điện, mọi người vẫn giống như thường ngày, đang bận rộn sự tình của chính mình, đám chế tác sư này dường như căn bản cũng không quan tâm là chuyện lớn có phát sinh hay không.

Trên bầu trời, có một chút đám mây bỗng nhiên ngưng tụ, giống như một đôi mắt thật to, đôi mắt đó nhìn chăm chú vào Tinh Thành, quan sát toà thành thị này trong chốc lát, thấy dạng tình trạng này, dường như rất là hài lòng, lại hóa thành mây mù tiêu tán, dường như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Cộc cộc! Mưa đen rơi vào lòng phòng ngự của Tinh Thành, truyền đến thanh âm cộc cộc.

Vù! Gió lạnh vù vù thổi qua, có một chút ngoài ý muốn chính là, những chế tác sư ngày thường sợ lạnh này, lại không có người nào run rẩy, là vì cơn gió này không đủ lạnh, hay là chế tác sư đã có khả năng chống lạnh rồi? Không có ai chú ý tới những thứ này.

Bóng tối đang ngưng tụ trên bầu trời, thỉnh thoảng truyền đến tiếng sấm vang rền.

Dị tượng sinh ra! Bóng tối chân chính, sắp sửa giáng lâm!

Tại đây núi Bỉ Ngạn, cho dù nhiệm vụ được uỷ thác tại Gen Công Hội đã hoàn tất, nhưng bởi vì hiệu ứng Tru Thần do Trần Phong mang tới, ở đây vẫn như cũ tràn ngập một đám người! Mục tiêu của bọn hắn là Sơn Hải Thú!

Hơn nữa, không đơn thuần chỉ là Sơn Hải Thú còn nhỏ, cho dù là Sơn Hải Thú trưởng thành cũng không buông tha! Chỉ cần bắt được Sơn Hải Thú, chế tác thành thuốc thử gen, trong tương lai liền có khả năng bồi dưỡng ra được người có hệ thống Tru Thần giống như Trần Phong!

Cho nên, vùng cấm địa này đã sớm mất đi sự uy nghiêm ngày xưa, bất luận là loại cấm địa nào, bị ngàn vạn người chà đạp, làm như thế nào có thể bảo trì được sự huyền bí?

Hôm nay, ảnh hưởng do hệ thống Tru Thần tạo thành đã bùng nổ toàn diện.

Cấp A có tôn quý hay không? Rất tôn quý! Một cái thành thị bình thường, nhiều nhất chỉ có một, hai cường giả cấp A, uy chấn một phương! Nhưng thành thị của thế giới loài người lại thật sự quá nhiều, nhiều đến mức mọi người không có cách nào tưởng tượng!

Cho nên...từng chỗ trên thế giới, đủ loại thế lực, sau khi chuẩn bị hoàn tất, rốt cục cũng bước vào dãy núi Bỉ Ngạn, giống như là nước biển ập vào dãy núi Bỉ Ngạn!

Sơn Hải Thú biến mất

Hơn nữa, tất cả đều là cấp A! Cường giả cấp A nguyên bản lưu lại dãy núi Bỉ Ngạn cũng sợ tè cả ra quần.

"Điên rồi, điên hết rồi!"

"Đám người này tới đây để làm gì?"

"Đoán chừng cũng là vì hệ thống Tru Thần a?"

"Ta vốn còn muốn săn giết vài con Sơn Hải Thú để kiếm thu nhập thêm."

"Kiếm thu nhập cái rắm, ngươi có tin hay không, ngươi cho dù có giết được Sơn Hải Thú cũng không gánh được ra ngoài?"

"Đúng vậy."

Đám người thờ dài, sau cùng, những người này cũng quyết định từ bỏ, không biết nhân phẩm của bọn hắc kém hay là như thế nào, hai ngày này cũng không tìm được Sơn Hải Thú, hiện tại ở dưới tình huống có một biển người như thế này, bọn họ càng không có cơ hội, cho nên chỉ có thể từ bỏ!

"Đi thôi, nơi này chúng ta đã không có cách nào nhúng tay vào."

Bọn hắc biết, kèm theo dòng người khủng bố như vậy tràn vào, Sơn Hải Thú trong dãy núi Bỉ Ngạn, chỉ sợ phải đối mặt với tình cảnh quần bách! Trong ấn tượng của bọn hắc, đã từng có một lần xuất hiện loại sự kiện này...

Dường như là bởi vì một sinh vật gọi là Huyền Tinh Tuyết Quy nào đó? Chỉ bất quá, lần kia là bởi vì mỹ vị, dẫn phát bản chất ăn hàng của mọi người, khiến cho loại rùa đen kia trực tiếp tuyệt chủng, mà lần này, lại là bởi vì lợi ích!

"Về sau, chỉ sợ là sẽ không gặp được Sơn Hải Thú nữa..." Kèm theo một tiếng thờ dài, bọn hắc rời đi.

Rất nhanh, biến người rớt cuộc cũng bước vào dãy núi Bỉ Ngạn, vô số cường giả khó gặp trong ngày thường, ở trong dãy núi Bỉ Ngạn chạy bốn phía, chính là vì tìm kiếm dấu vết của Sơn Hải Thú, chỉ có điều khiến cho bọn hắn kinh sợ chính là...

Không có! Một con cũng đều không nhìn thấy!

"Đáng chết! Làm sao ngay cả một con cũng đều không có?"

Đám người kinh ngạc, nghe nói Sơn Hải Thú ở dãy núi Bỉ Ngạn chạy đầy đất cơ mà, tại sao bây giờ ngay cả một con cũng không nhìn thấy? Chẳng lẽ đều đã bị đám người Trần Phong giết sạch rồi? Cũng không có khả năng a!

"Có khi nào là do bọn chúng cảm ứng được nguy hiểm nên đã chạy trốn hết rồi?" Có người suy đoán, loại sinh vật mạnh mẽ này bình thường đều có khả năng cảm giác được nguy hiểm.

"Tìm!" Đám người quyết định tiếp tục tìm kiếm.

Cường giả cấp A ở đây nhiều không kể xiết, làm sao có thể tìm không thấy? Cho dù những cường giả cấp A này tìm khắp toàn bộ dãy núi Bỉ Ngạn, cũng đều không tìm được một con Sơn Hải Thú nào tồn tại, thậm chí, có người còn tức giận đem dãy núi Bỉ Ngạn san bằng.

Nhưng mà...vẫn không có, những con Sơn Hải Thú làm cho người ta trông thấy mà thêm kia, dường như là đã bốc hơi khỏi nhân gian.

"Thế mà thật sự không có?"

"Không phải là do các người giờ trò đầy chứ? Nghe nói huyền cảnh của hai huynh đệ các người có khả năng cải thiên hoá địa, khiến cho tất cả mọi thứ mà mọi người nhìn thấy đều là ảo giác."

"Mụ nội nhà ngươi mù mắt à? Nếu chúng ta thật sự có bản lãnh chế tạo huyền ảnh khiến cho mấy ngàn gen chiến sĩ cấp A không phát hiện ra, có tin hay không là chúng ta sẽ xử lý ngươi trước tiên? !"

"Ngươi ngon thì tới đây!" Hai người tranh đấu.

Những người khác chỉ lạnh lùng nhìn thoáng qua, đem ánh mắt dời đi chỗ khác, đám Sơn Hải Thú đến cùng đã trốn ở nơi nào?

Thôi đi!

Phân tích!

Đám người dùng tất cả mọi loại thủ đoạn.

Nhưng mà...trống rỗng! Vô luận bọn hắn làm như thế nào, đều không nhìn thấy bất luận một loại đồ vật nào!

"Không nhìn ra bất cứ thứ gì."

"Người không phải được gọi là Kiêu bán tiên hay sao, dùng năng lực của người thể mà cũng không nhìn thấy?"

"Đã bị che chắn."

"Che chắn?"

"Đúng vậy, không phải là ta không nhìn thấy, mà chỉ có thể nhìn thấy một mảnh hư vô."

"Đây không phải là nhìn không thấy hay sao?"

Đám người khinh thường nói.

"Không giống nhau." Kiêu bán tiên thở gấp nói: "Năng lực của ta nếu như là bình thường, sẽ có thể nhìn nhất thanh nhị sở, thế nhưng nếu như không nhìn thấy, sẽ trực tiếp không có cách nào nhìn thấy. Thế nhưng hiện tại, ta rõ ràng có thể nhìn thấy, nhưng lại thấy không rõ, tất cả mọi thứ đều là một mảnh hư vô, nói như vậy các người có hiểu hay không?"

"Đó cũng không phải là không nhìn thấy hay sao?"

Đám người khinh thường nói.

Kiêu bán tiên: "..."

"Ta để giải thích một chút." Một người đồng dạng cũng có được năng lực điều tra nói: "Nói một cách đơn giản, đồ vật bình thường nếu như không bị che chắn, nếu như không nhìn thấy, thì sẽ không có cách nào hiện ra. Mà tình huống hiện tại là chúng ta rõ ràng có thể nhìn thấy, nhưng lại nhìn thấy một đồng censored..." (censored : ai đã xem phim xxx censored thì biết nha ^^)

"Thì ra là thế." Mọi người nhất thời hiểu rõ.

Kiều bán tiên: "..."

Nguyên lai nhất định phải dùng thuật ngữ như vậy các ngươi mới nghe hiểu có phải không?

"Tại sao lại có thể như vậy?" Đám người nghi hoặc.

"Tình huống tương tự như thế này, kỳ thật ta đã từng gặp được." Có người bỗng nhiên mở miệng nói: "Mọi người luôn nói loại che chắn này vô cùng huyền bí cùng với huyền ảo, có thể ngăn chặn hết thảy mọi người, không nhìn ra được một chút tin tức nào! Thế nhưng ngược lại ta lại cảm thấy, loại phương thức này là ngu xuẩn nhất, bởi vì khắp thiên hạ, giống như chỉ có một nơi, sẽ dùng loại phương thức này!"

"Ta căn bản không cần thôi diễn liền biết đó là ai làm!" Người kia cười lạnh nói.

"Là ai?" Đám người tò mò.

"Tổ chức thần bí!" Người kia lạnh lùng nói ra.

"Nguyên lai lại là bọn hắn!" Mọi người nhất thời hiểu rõ, tổ chức thần bí a...

Cái tổ chức bí ẩn này, ban đầu chỉ có Gen Công Hội biết, thế nhưng kèm theo sự kiện tổ chức thần bí bùng nổ gần đây, đã không còn cách nào giấu diếm, trong thiên hạ ai cũng đều biết, là có một tổ chức như thế tồn tại, thế là cái nôi gì cũng được úp lên đầu của bọn hắn.

Chuyện lần này, vẫn là như thế, đã từng có vài người bởi vì sự kiện tổ chức thần bí bùng nổ mà tiến hành phân tích tổ chức thần bí, nhưng chỉ có thể

thấy được một mảnh hư vô, mà loại phương thức này...chỉ có tổ chức thần bí mới có thể dùng!

Đương nhiên, bọn hắn cũng không biết, loại hư vô này thật ra lại là do tác dụng của Linh Hải Mộc...

"Cái tổ chức này đang tự tìm đường chết!"

"Nghe nói tổng bộ của bọn hắn đã bị Trần Phong phá huỷ, cho nên tin tức của bọn hắn mới bị phát hiện, bây giờ đã bị người trong thiên hạ biết, không biết là bọn hắn có thể ẩn nấp được bao nhiêu lâu nữa."

Đám người cảm phần nói.

Hiển nhiên, bọn hắn sẽ không biết, tổ chức thần bí bị bại lộ cũng không phải là do Trần Phong phá huỷ, mà chỉ đơn thuần là bởi vì Trần Phong đã hấp thu hết Linh Hải Mộc, chỗ đó cũng không có cách nào có thể che giấu, sau đó liền bị mọi người biết được.

"Ha ha, nghe nói bọn hắn ở các thành phố lớn đều có trụ sở bí mật?"

"Hình như là vậy."

"Hãy tới đó đánh giết bọn hắn!"

"Bọn hắn cho rằng mình là vua của thế giới lòng đất, thì ngay cả Sơn Hải Thú cũng dám động hay sao." Đám người phản nộ nói.

Thế là, theo việc các cường giả ở dãy núi Bỉ Ngạn thất vọng mà về, đem những trụ sở mà tổ chức thần bí lưu lại ở các thành phố lớn, hủy đi toàn bộ!

Kỵ binh dã nhân

Tổ chức thần bí lại một lần nữa bị thương nặng!

Mà vào giờ khắc này, đám người Lữ Hồn sau khi thu được tin tức này cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Bị phá huỷ...phá huỷ hết? Đường đường là tổ chức thần bí vì sao lại bị phá huỷ hết?

Chuyện gì đã xảy ra? Lữ Hồn có chút phát mộng.

Tổ chức thần bí mặc dù trước đó đã bị trọng thương ở một trình độ nhất định, thế nhưng cái kia vền vền chỉ là tổng bộ, một lần bị Gen Công Hội làm gỏi, một lần bị Trần Phong chà đạp!

Thế nhưng...cũng chỉ vền vền giới hạn ở tổng bộ mà thôi! Cường giả của tổ chức thần bí thế nhưng được phân tán ra toàn bộ thế giới, những toà thành thị lớn nào cũng có trụ sở, đây mới là lực lượng cơ sở nhất của tổ chức thần bí!

Chỉ có điều là không nghĩ tới, trong một ngày thời gian, thế mà toàn bộ đều bị phá huỷ rồi! Đám người trở về từ dãy núi Bỉ Ngạn kia, giống như bị điên, đến phá huỷ từng trụ sở một, đám người gần như không có khả năng ở cùng một chỗ này, lại được tập hợp lại toàn bộ!

Toàn bộ cường giả cấp A trên thế giới, toàn bộ hợp lại, đối kháng với tổ chức thần bí của bọn hắn.

???? Lữ Hồn cho đến bây giờ cũng đều không hiểu ra sao, mặc dù sứ mệnh của tổ chức thần bí đã được hoàn thành, thế nhưng cái tổ chức này vô luận là dùng để thu thập tin tức hay là xử lý một chút việc vặt vãnh đều đặc biệt thuận tiện, mấy sư huynh đệ bọn hắn luôn luôn dùng tổ chức thần bí để làm một số việc.

Thế nhưng không nghĩ tới, tổ chức thần bí lại ở trong vòng một đêm hoá thành hư không! Mà đến thời điểm sau khi tìm được nguyên nhân, Lữ Hồn càng lộ ra vẻ mặt phát mộng, bởi vì Sơn Hải Thú? Đám cường giả này bởi vì không tìm thấy được Sơn Hải Thú, cho nên mới giận cá chém thớt lên bọn hắn?

Có bị bệnh hay không! Lữ Hồn không thể nào hiểu được, đám người này không tìm được Sơn Hải Thú vì sao lại đổ lên đầu của bọn hắn? Có trời mới biết!

Nếu như không phải là bởi vì chuyện yêu tộc sống lại trước mắt sắp xuất hiện, gã nhất định sẽ tìm từng tên đánh cho một trận, thật là quá phẫn a!

Mà chuyện này, vắn vắn chỉ là sự bắt đầu, ngoại trừ các trụ sở trong thành thị bị tiêu diệt, từng thành viên của trụ sở cũng bị tiêu diệt, coi như thỉnh thoảng có người chạy trốn được, cũng không ngừng bị đuổi giết. Cái tổ chức nguyên bản gần như có khả năng phá vỡ cân bằng thế giới, bây giờ chỉ còn lại trên danh nghĩa...

"Người không muốn nói một lời nào hay sao?" Lữ Hồn nhìn về phía người bên cạnh, ở trong ấn tượng của gã, con hàng này mới là thủ lĩnh của tổ chức thần bí cơ mà?

"Sứ mạng của nó đã hoàn thành, tồn vong cũng không trọng yếu." Tần Hải thảo nhiên nói.

"Người..." Lữ Hồn hừ lạnh một tiếng.

Tổ chức thần bí mặc dù không phải là của gã, thế nhưng thời gian gã xuất hiện ở bên trong tổ chức thần bí, ngược lại so với cái tên gọi là thủ lĩnh này còn muốn dài hơn, tự nhiên trong lòng cảm thấy rất khó chịu.

"Hãy xử lý sự tình trước mắt đi."

"Chuyện của tổ chức thần bí, chờ đến khi sự kiện yêu tộc kết thúc, tự nhiên sẽ có bàn giao cho bọn hắn."

Một người lạnh giọng nói ra.

"Được rồi." Lữ Hồn lúc này mới không cam lòng nói.

Chỉ có điều là trong lòng của gã vẫn tràn ngập hận ý, nếu như cho để cho gã biết tên vương bát đản nào đã dùng Sơn Hải Thú giả hóa lên trên đầu của bọn hắn, gã nhất định sẽ đem cái tên kia chém thành muôn mảnh! ! ! Giờ phút này ở trong lòng của gã, cái tên vương bát đản này đã thăng cấp thành tên gia hỏa thứ hai mà gã hận nhất!

Còn tên gia hỏa mà gã hận nhất? Đương nhiên là Trần Phong!

"Hai người này, ta sẽ không bỏ qua cho một ai!" Sát ý của Lữ Hồn bắt đầu khởi động.

Mà vào giờ khắc này, ở một khu vực không biết nào đó không có người nào hỏi thăm, từng cái thân ảnh to lớn xuất hiện, bọn hắn xuyên qua trong rừng rậm, tốc độ nhanh như gió, quanh người tản ra lực lượng kinh khủng khó nói nên lời!

Bọn hắn, thành linh đều là dã nhân! Trải qua một đoạn thời gian ma luyện, tiểu đội lúc trước do Trần Phong bồi dưỡng ra, đã có quy mô lớn hơn, bộ lạc dã nhân cũng đã xuất hiện một nhóm thiên tài mạnh mẽ khác!

Xoạt! Từng dã nhân nhanh như gió lao đi, lộ ra một màn càng thêm kinh người, ở dưới thân những người này, thành linh đúng là từng con Sơn Hải Thú!

Phối hợp với thân thể cao lớn mà khôi ngô của dã nhân, Sơn Hải Thú được xem như là một vật cưỡi rất vừa vặn.

Đương nhiên, Sơn Hải Thú tự nhiên sẽ không dễ dàng nhận thua như vậy, thế là...

Oanh! Dưới bầu trời tăm tối xuất hiện đủ loại hào quang lấp lóe, Sơn Hải Thú nổi khùng hiển nhiên đã thả ra đủ loại năng lực mạnh mẽ, cuối cùng thậm chí còn thi triển cả Tru Thần!

Nhưng mà...vô hiệu! Hết thảy những con Sơn Hải Thú nổi khùng liền được dã nhân cho ăn một châu đánh đập ra bã!

Nói đùa cái gì vậy? Những dã nhân này gần như đều có cường độ miễn dịch năng lượng cao hơn 98 %, người dùng năng lượng để oanh kích bọn hắc? Làm trò khôi hài hay sao? !

Sau đó...mỗi lần Sơn Hải Thú không nghe lời sẽ bị đánh, một lần không được thì hai lần, hai lần không được thì lại đánh thêm một trận, sau cùng, từng con Sơn Hải Thú có thực lực mạnh mẽ vô cùng ngạo khí, đều bị đánh cho đến mức thuần phục.

Cuối cùng toàn bộ Sơn Hải Thú liền bị thu phục, chúng nó không phục không được, không phục thì sẽ bị đánh cho tới lúc phục mới thôi!

Cho nên, đội ngũ dã nhân vốn đã rất mạnh mẽ này, liền có được một nhóm vật cưỡi mạnh mẽ, nguyên bản là bộ binh dã nhân, hiện tại cũng đã biến thành kỵ binh dã nhân, trở thành một bộ lạc dã nhân có vật cưỡi.

"Không tệ." Trần Phong nhìn một màn này cảm thấy rất là hài lòng.

Từ khi hắc hủi đoạt xong những bí kỹ dung hợp ban thưởng nhiệm vụ, liền nghĩ đến phương thức xử lý đám Sơn Hải Thú này, đó chính là làm cho bọn nó thần phục trở thành vật cưỡi cho dã nhân!

Hình thể khổng lồ của Sơn Hải Thú với dã nhân chính là một sự kết hợp vô cùng hoàn hảo!

Cho nên...hắc đã triệu tập hết thầy bộ lạc dã nhân, đem bày Sơn Hải Thú khiêng trở về toàn bộ.

Không sai, cường ép khiêng trở về! Sơn Hải Thú có thực lực mạnh mẽ, có được đủ loại năng lực phục chế, còn có các loại thủ đoạn Tru Thần, thế nhưng đáng tiếc, hết thầy những thủ đoạn của chúng nó đều vô hiệu với dã nhân! Đối mặt với dã nhân, đám Sơn Hải Thú này có mạnh mẽ hơn cũng chỉ có thể bị ngược đãi, cho nên, sau cùng vẫn như cũ bị từng dã nhân khiêng trở về.

Đương nhiên, khiêng trở về mới chỉ là sự bắt đầu, thuần phục Sơn Hải Thú cũng chỉ là cơ sở.

Trọng yếu nhất chính là, mệnh lệnh! Chỉ có tạo ra kỷ luật nghiêm minh, đi đến tình trạng nhân thú hợp nhất cùng với chủ nhân, mới có thể phát huy ra uy lực chân chính của kỵ binh!

Huấn luyện trong một ngày, bọn hắc đã có sự ăn ý nhất định.

"Ngừng!" Trần Phong quát lên một tiếng.

Xoạt! Vẻ mặt của đám dã nhân liền trở nên nghiêm nghị, dùng một thời gian ngắn nhất dừng lại, đây chính là kỷ luật nghiêm minh, bọn hắc quán triệt vô cùng triệt để, chỉ là cái phương thức quán triệt này...

Muốn bắt đầu

Oanh! Một tên dã nhân đâm ngã vật cuối ở dưới thân của mình.

Ừm...vậy cũng được tính là ngừng, hấn dương dương đắc ý dừng lại, dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn những người chung quanh, hiển nhiên rất là khinh thường, sau đó lại lộ ra vẻ mặt ân cần nhìn Trần Phong: "Người xem, ta thế nhưng đã dùng một thời gian ngắn nhất để dừng lại!"

Trần Phong: "..."

Hắn có thể nói cái gì? Cái tên này thật là trâu bò.

Mà tình huống của những người khác, cũng không tốt hơn ở chỗ nào, dùng đủ loại phương thức hiểm thấy khiến cho Sơn Hải Thú dừng lại, ví dụ như cái tên kia tự mình nhảy xuống, sau đó kéo đuôi Sơn Hải Thú trở về hàng...

Các người thật là quá mức a! Chúng nó là sủng vật của các người cơ mà! Đó chính là sủng vật chiến đấu cùng các người trong tương lai, làm như thế không sợ chúng nó sẽ làm phản hay sao? Thực sự là...

Chờ một chút, Trần Phong thở dài, còn chưa kịp răn dạy bọn hắn, liền thấy được một màn kinh người.

Có một tên dã nhân không có đánh Sơn Hải Thú, mà chỉ dùng thân thể cao lớn của mình, đột nhiên ép xuống, đem thân thể của Sơn Hải Thú trực tiếp đè lên mặt đất, sau đó, dùng lực ma sát với mặt đất cứ thế mà dừng lại. Trần Phong có thể thấy rõ ràng, trên mặt đất còn có một vết kéo thật dài...

Trời ạ! Thật là quá phận! Trần Phong nhìn vẻ mặt bi phẫn của Sơn Hải Thú, cũng cảm giác được từng đợt nhức cả trứng, dã nhân đã bắt kịp thực lực, thế nhưng cái kiểu tư duy này...còn phải cần rất nhiều thời gian a!

Tí tách! Con mưa trên bầu trời dường như bỗng nhiên trở nên to hơn.

Ở cách đó không xa, ở bên trong một mảnh sương mù mờ lung kia, ở trong mặt đất màu đen, dường như có một cỗ lực lượng đang cuộn trào, Trần Phong lạnh lùng quét ánh mắt qua, sau đó biến thành sát cơ.

"Rốt cục...muốn bắt đầu rồi sao?"

Tinh Thành, mưa càng lúc càng lớn, bầu trời trở nên càng thêm tối tăm, tầng mây đen nghịt, quay cuồng giống như ác ma, làm cho mọi người cảm thấy sợ hãi, Tinh Thành sáng trưng đèn đuốc, dường như muốn xua tan cỗ bóng tối này. Chỉ có điều là, kèm theo mưa đen không ngừng rơi xuống, phạm vi ánh đèn có thể rọi sáng, dường như đang không ngừng bị giảm xuống.

Bên trên lòng phòng hộ Tinh Thành không ngừng truyền đến tiếng vang, mưa đen không ngừng rơi xuống, từ trên lòng phòng hộ trượt ra bên ngoài, lòng phòng ngự ở nơi này sau khi được Gen Công Hội gia cố, lại điều chỉnh thêm một chút, căn bản sẽ không bị mưa đen ảnh hưởng đến! Nước mưa màu đen vền vền chỉ đi ngang qua, mượt mà trượt ra bên ngoài.

Dù sao...đây cũng là một tòa Thiên Không Thành!

Xoạt! Nước mưa bỗng nhiên biến thành một trận mưa to, có rất nhiều người trong Tinh Thành dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn bầu trời, dường như có một chút lo lắng, thế nhưng cái lòng bảo hộ mỏng manh kia, vẫn có thể ngăn cản hết thủy mưa đen.

Bỗng nhiên, có một tiếng sấm rền nổ tung trong hư không, có một đạo ánh sáng chói mắt loé lên, bầu trời đêm tối tăm không ánh mặt trời, bỗng nhiên trở nên sáng ngời, từng ánh chớp giống như mạng nhện lít nhít ở trên bầu trời.

Oanh! Ánh chớp nổ vang.

"Sao thế?"

"Dường như là có sét đánh?"

"Trời mưa có sét đánh cũng không có gì kỳ quái đâu nhỉ."

"Thế nhưng đây là mưa đen, những ánh chớp này dường như cũng không phải ánh chớp bình thường..."

Một số người ngẩng đầu nhìn bầu trời nói, nhưng mà, đây chỉ vền vện là khởi đầu, kèm theo sấm chớp rền vang xuất hiện, vô số dị tượng nổi lên, có một đạo ánh sáng màu vàng kinh người ở trong hư không tuôn ra.

Tất cả ánh chớp bị chìm ngập, đạo ánh sáng màu vàng tuôn ra, từ trên bầu trời xa xôi hạ xuống, mà chờ đến thời điểm nó tới gần, mọi người mới kinh ngạc phát hiện ra, đạo ánh sáng màu vàng lại là một thanh vũ khí!

Là một cây côn màu vàng! Cây côn này vừa thô vừa to, mang theo uy năng như lôi đình đánh vào phía trên lồng phòng hộ.

Tạch... ! Hư không rung động, tốc độ của cây côn này quá nhanh, cho dù là không gian cũng bắt đầu nổ tung, thế nhưng cho dù là có uy năng như vậy, cũng không thể phá vỡ lồng phòng ngự!

Ô...ô...n...g —— Lồng phòng ngự nhẹ nhàng rung động, khôi phục lại hoàn hảo như lúc ban đầu.

"Buồn cười." Một vài người ở nơi hẻo lánh trong Tinh Thành cười lạnh nhìn lên bầu trời.

Nói đùa cái gì! Ngươi cho rằng đây chỉ là một cái lồng phòng hộ chỉ được tạo ra để ngăn cản mưa đen? Từ khi Trần Phong cung cấp tình báo, Hiệp hội chế tác Gen đã sớm tiến hành thay đổi, đem tất cả mọi thứ ở nơi này tiến hành thay thế!

Lồng phòng hộ hiện tại của Tinh Thành cũng không phải là một lớp màng năng lượng đơn giản, mà là lớp phòng hộ Kiếp Thế có thể ngăn cản công kích của cường giả cấp A đỉnh phong! Kiếp Thế, tên như ý nghĩa, cho dù là tai nạn diệt thế cũng có thể phòng ngự được!

"Như vậy sẽ không có vấn đề gì đó chứ?" Cũng có một vài người hiển nhiên rất là lo lắng, dù sao thì cây côn màu vàng kia nhìn qua quả thực là

rất kinh khủng!

"Yên tâm đi, đây chính là đồ vật mà ta mới nghiên cứu ra! Lúc này mới chỉ là công năng phòng ngự của nó, rất nhanh người sẽ thấy được đặc tính lớn nhất của nó..."

Mà vào lúc này, bầu trời bỗng nhiên trở nên yên lặng, cây cối màu vàng vừa mới bùng nổ ra uy năng dường như chỉ là ảo giác.

Hiển nhiên, địch nhân cũng không nghĩ tới, vào thời điểm tiến công Tinh Thành, thế mà lại gặp được sự chống cự! Theo lý mà nói, bọn hắn đánh lên nhanh chóng như vậy, Tinh Thành sẽ không kịp phản ứng mới đúng! Là bởi vì lòng phòng hộ ở nơi này vẫn mạnh mẽ như thế hay sao? Mà vào lúc này.

"Xua tan!" Nương theo một tiếng quát nhẹ.

Ô...ô...n...g —— Có một cỗ sức mạnh kỳ diệu xuất hiện ở trong hư không, bầu trời bị mây đen bao phủ, tràn ngập tăm tối, bỗng nhiên bị đánh tan, lộ ra từng khuôn mặt kinh ngạc.

Thân thể của đám người này đã hoàn toàn hóa thú, che kín đủ loại hình xăm thần bí và mạnh mẽ! Tản ra một cỗ lực lượng cường đại làm cho người ta phải sợ hãi!

Giữa bầu trời, có đủ loại sinh vật lít nha lít nhít chưa bao giờ từng thấy qua! Đám người này, thành linh lại đúng là yêu tộc!

Chỉ có điều là đám yêu tộc này, nguyên bản sẽ đi theo cây cối màu vàng đánh tới, nhưng mà bởi vì chưa phá được lòng phòng hộ của Tinh Thành, cho nên mới trở nên lúng túng không biết làm sao.

Lúc này, bọn hắn phải làm sao? Tiếp tục đánh tới hay là đứng chờ? Một đám yêu tộc nhìn qua rất hung tàn, chỉ có thể lộ ra một cỗ lúng túng không biết phải làm sao.

Bầu trời trở nên yên tĩnh, Tinh Thành đột nhiên phản kích đã đánh nát kế hoạch ban đầu của chúng nó, dự liệu nguyên bản trong kế hoạch, hẳn là trước tiên xé rách lớp phòng hộ của Tinh Thành, sau đó xâm lấn Tinh

Thành, khiến cho mưa đen buông xuống mảnh đất này, khiến cho nhân loại
Tinh Thành trở thành tể phạm!

Thế nhưng hiện tại...nhân loại đã sớm làm chuẩn bị hay sao? Xem ra là bọn
hắn đã đánh giá thấp nhân loại, nhưng mà điều kiện để cho các đại nhân
sống lại...

Rất lâu sau, có một hư ảnh xuất hiện trước mặt đám yêu tộc, đó là chữ SÁT
của yêu tộc!

Oanh! Hào quang nổ tung, đám yêu tộc phóng thích công kích cường đại
nhất của mình xuống, nếu như cây côn màu vàng không có cách nào xé rách
phòng ngự, vậy thì bọn hắn sẽ dùng tay của mình xé rách!

Yêu tộc xâm lấn

Oanh! Từng con dã thú hung tàn buông xuống, bọn nó dùng móng vuốt hoặc là vũ khí bén nhọn, nhắm ngay vào lồng phòng ngự của Tinh Thành.

Chỉ có điều là, trong nháy mắt sắp đụng vào, bọn hắc lại kinh ngạc phát hiện ra, chính mình vậy mà thuận lợi theo lồng phòng hộ trực tiếp xuyên qua, rơi xuống mặt đất trong Tinh Thành! Cái lồng phòng hộ nhìn qua rất mạnh mẽ kia, vậy mà lại hoàn toàn giống như vô hình!

Xoạt! Con mưa trên bầu trời vẫn đổ xuống xối xả, thế nhưng một lượng lớn mưa đen kia, lại không có một giọt nào rơi xuống được mảnh đất này, cái lồng phòng hộ kỳ diệu này, thế mà lại có công năng sàng chọn đặc biệt! Bất quá...

"Nhân loại thật là ngu xuẩn a!" Một con cá sấu trong yêu tộc lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Cứ tưởng chỉ cần ngăn cản mưa đen là sẽ không có vấn đề hay sao? Hắc hắc, giết sạch bọn nhân loại suy nhược này, lồng phòng hộ sẽ còn hữu dụng hay sao? Dù sao thì ở đây cũng chỉ có một đám chế tác sư gà yếu...nhưng mà, cái ý nghĩ này vừa mới xuất hiện.

Xoạt! Đám chế tác sư kia liền dồn dập cởi trường bào ra, thể hiện ra thực lực chân chính của chính mình, những người này, lại chính là cường giả của Gen Công Hội!

Oanh! Uy áp kinh khủng của cường giả cấp A tản ra, có sự cảnh cáo của Trần Phong, những chế tác sư không có một sức chiến đấu nào đã sớm được phái đi nơi khác chấp hành nhiệm vụ, lưu lại ở nơi này, đều là cường giả chân chính! Bọn hắc đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

"Chờ các ngươi đã lâu." Một người cười lạnh.

"Nguyên lai đám người quái dị các ngươi lại là yêu tộc?"

"Ha ha, bắt quá chỉ là gia súc có trí tuệ mà thôi..."

"Giết bọn chúng đi, nói lời vô dụng với đám pháo hôi này để làm cái gì?"

Phốc! Máu tươi bắn tung toé, từng tên yêu tộc im ắng ngã xuống.

Cho dù yêu tộc rất mạnh mẽ, thế nhưng gen chiến sĩ lưu lại nơi này, thế nhưng đều là người mạnh nhất trong Gen Công Hội, mỗi một người đều mạnh mẽ đến một trình độ không thể tưởng tượng được! Đám yêu tộc này căn bản không hề có lực hoàn thủ!

"Rống!" Từng tiếng gào thét vang lên, yêu tộc không ngừng xuất hiện, sau đó lại ngã xuống, đối mặt với những gen chiến sĩ cường đại nhất này, đám yêu tộc này ngay cả một hiệp cũng đều không thể chống nổi, chỉ có thể dùng số lượng áp đảo để duy trì chiến cuộc!

"Đây chính là yêu tộc hay sao?"

"Ha ha, coi như đây chỉ là đám pháo hôi đầu tiên, thì cũng quá yếu rồi..."

"Tiết kiệm năng lượng, chúng nó chỉ được cử tới để tiêu hao năng lượng."

"Yên tâm."

Đám người lạnh lùng nói, vì trận chiến đầu này, bọn hắn đã chuẩn bị đầy đủ năng lượng.

Muốn tiêu hao chiến? Yêu tộc vừa mới sống lại không lâu, căn bản sẽ không có nào so sánh với bọn hắn!

Nhưng mà, ngay vào lúc này, sắc mặt của mọi người bỗng nhiên khế biến, bởi vì bọn hắn đột nhiên phát hiện ra, máu tươi của đám yêu tộc nhiễm vào đất đai, vậy mà đã biến thành màu đen.

"Chẳng lẽ là...không tốt!"

"Bọn hắn đã đem mưa đen đưa vào trong cơ thể của đám yêu tộc này!" Mọi người nhất thời cảm thấy lạnh cả người.

Chẳng ai ngờ rằng, yêu tộc vậy mà lại dùng loại phương pháp này, đem mưa đen đưa vào? ! Nhóm yêu tộc đầu tiên xông tới, không phải chỉ là pháo hôi, mà là tử sĩ!

"Đen, toàn bộ đều là màu đen!" Đám người cảnh giác nhìn mặt đất dưới chân, mảnh đất đai chưa bao giờ bị mưa đen nhiễm phải này, lại ở dưới phương thức tiên công của đám yêu tộc, dùng máu tươi của mình nhuộm đen mảnh đất này.

"Rống!" Từng tiếng gào thét vang lên.

Giết! Trong bóng tối tuôn ra vô tận yêu tộc, dường như là vô cùng vô tận.

Chỉ có điều là, cùng với trước đó có một chút khác biệt chính là, yêu tộc hiện tại, dường như đã biến thành thuần một sắc chủng tộc, có hình thể khổng lồ, tròn vo, ở phía sau chỉ có một cái đuôi ngắn ngủn, sức chiến đấu của bọn hắn dường như không cao, thể nhưng thắng ở chỗ có số lượng kinh khủng! Vô cùng vô tận!

Phốc! Mỗi một tên yêu tộc chết đi, đều sẽ bắn tung toé ra một lượng mưa đen.

Đây là sinh vật yêu tộc có năng lực sinh sản nhanh nhất, số lượng của chúng nó đều phải dùng đơn vị là tỷ để tính toán! Mặc dù bọn hắn vừa mới khôi phục không được bao lâu, thể nhưng bọn chúng đã sinh sôi nảy nở đến một tình trạng kinh khủng, cho nên, vào thời điểm lồng phòng hộ Tinh Thành lộ ra đặc tính, yêu tộc cũng đưa ra đại sát khí của mình!

"Như thế không được..."

"Dùng loại tốc độ này, mưa đen chẳng mấy chốc sẽ xâm nhiễm mảnh đất này."

Mọi người đều cảm thấy sợ hãi.

"Lão Lý, lồng phòng ngự Kiếp Thế của ngươi, chẳng lẽ không ngăn cản được đám nòng nọc đáng chết này hay sao? !" Một người gầm thét.

"Có thể!" Lão Lý phần nộ nói: "Thế nhưng nếu phát động phòng ngự toàn diện, sẽ không ngăn được bao lâu!"

"Quản chuyện đó làm gì, ngay lập tức mở ra!" Người kia rít gào nói: "Nếu không đem đám nòng nọc đáng chết này ngăn cản ở bên ngoài, ai biết được bên trong Tinh Thành sẽ sinh ra loại quái vật đáng sợ nào!"

"Được rồi." Lão Lý hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Hắn chỉ vào hư không.

Ô...ô...n...g —— Gợn sóng vô hình lặng yên không một tiếng động tản ra.

Mà vào giờ khắc này, đám yêu tộc đang tràn vào kia, toàn bộ bỗng nhiên đâm vào bên trên lồng phòng hộ.

"Cơ hội tốt!"

"Công kích!"

Oanh! Tinh Thành khởi động công kích, đủ loại pháo cao xạ, gen chiến sĩ cấp A, tất cả đều trong nháy mắt bắn ra công kích, đem đám nòng nọc kia giết sạch sành sanh!

Phốc! Nước mưa màu đen bắn tung tóe, nhưng lại bị lồng phòng hộ ngăn cản.

"Phù!" Đám người nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Chỉ có điều là, vào ngay lúc này, yêu tộc lại một lần nữa xuất kích, đủ loại công kích mạnh mẽ hạ xuống, lồng phòng hộ nguyên bản rất cứng rắn, giờ phút này đã trở nên lung lay sắp đổ.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Đám người kinh hãi.

"Sắp không chịu được nữa." Lão Lý cắn răng nói: "Trên thế giới này căn bản không có lồng phòng hộ nào, có thể phòng hộ vô số công kích, chớ đừng nói là đủ loại công kích của đám yêu tộc kia!"

"Vậy người một lần nữa đổi lại..." Lời này còn chưa nói dứt.

Xoạt! Cây côn màu vàng lại xuất hiện một lần nữa, kèm theo uy năng kinh khủng hạ xuống.

Oanh! Ánh sáng màu vàng óng nổ tung.

Phốc! Lồng phòng hộ trong nháy mắt nổ tung, mưa đen trên bầu trời giống như hắt nước đổ xuống.

Xoạt! Mưa đen giống như nước sông đổ vào mặt đất, mặt đất trong Tinh Thành, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được, đang nhanh chóng biến thành màu đen, một cỗ khí tức làm cho người ta sợ hãi, bắt đầu tràn ngập ở khắp trên mặt đất.

"Rốt cục... cũng không ngăn cản được hay sao?" Trong lòng của mọi người trĩu nặng.

Mặc dù bọn hắn đã sớm biết, sẽ có một màn này, chống cự mưa đen, cũng chỉ là một cái lồng phòng hộ, dùng sự mạnh mẽ của yêu tộc, muốn xé rách lồng phòng hộ chỉ là sự tình trong vòng vài phút! Lão Lý chế tạo ra lồng phòng hộ Kiếp Thế, mang đến cho mọi người một chút hy vọng, đáng tiếc, cái hi vọng này, kèm theo đám nòng nọc đáng chết kia đã biến thành hư không!

Yêu tộc, dù sao cũng có trí tuệ, cho dù hiện tại có rất nhiều yêu tộc vẫn còn đang ở trong trạng thái hỗn độn.

Oanh! Hư không rung động, yêu tộc bắt đầu xâm lấn toàn diện.

Người không tim

Kèm theo mưa đen buông xuống, chúng nó rốt cục cũng không cố kỵ gì, không cần phải cân nhắc làm sao để xé rách lồng phòng hộ nữa, mà là bắt đầu cân nhắc, làm như thế nào để giết sạch người ở nơi này!

Đám quái vật nòng nọc có sức chiến đấu thấp, dường như cũng đã rời khỏi chiến trường.

Rống! Kèm theo một tiếng gào thét, có một chút quái vật mạnh mẽ xuất hiện.

Trong bầu trời đêm, có từng viên hỏa cầu thật lớn, từ trên trời giáng xuống!

"Rốt cuộc cũng đã đến sao?" Tâm thần của Trần Phong khẽ động, cho dù hắn đang đứng ở một nơi xa xôi nào đó trong Tinh Thành nhìn tới, vẫn y nguyên cảm giác được cỗ khí tức kinh khủng cùng với uy năng mạnh mẽ kia.

Chiến tranh toàn diện, rốt cục cũng bắt đầu! Mà cái bức tranh này, cùng với hình ảnh hắn nhìn thấy trước đây mới tương tự làm sao? ! Chỉ có điều là...mọi chuyện lại có một chút khác biệt.

Trong lúc vô tình nhìn thấy tương lai, có rất nhiều người bên cạnh hắn gặp chuyện không may, vô số người chết thảm, thế nhưng hiện tại, hết thảy lại có một chút không giống.

"Gen Công Hội." Trần Phong than nhẹ một tiếng: "Hãy để cho ta xem một chút, các người đến cùng đã chuẩn bị như thế nào? !"

Đây là một tràng chiến dịch lớn, chỉ dựa vào một mình Trần Phong, là tuyệt đối không có khả năng thành công. Không nói tới những cái khác, chỉ cần là đám nòng nọc đáng chết kia đã có thể nhân chìm hắn! Trần Phong cũng không muốn cùng với đám nòng nọc này chơi trò chơi.

Cho nên, vào lúc sớm nhất, hắn đã đem những tin tức mà mình có được, cải biến một chút rồi giao cho Hầu Lượng.

Mà vào giờ khắc này, dường như nghe được sự kêu gọi của Trần Phong, có một người bỗng nhiên bay lên, người này chân đạp hư không, toàn thân lóng lánh ánh sáng màu bạc. Đó là một bộ áp giáp màu bạc, lấp loé hào quang, lúc sáng lúc tối, ở trong màn đêm hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

"Là hắn, lại có thể là hắn hay sao?" Đám người run sợ.

Hàn Vũ Lạc, một trong những siêu cường giả cấp A đỉnh phong của Gen Công Hội! Trong truyền thuyết, người này tâm ngoan thủ lạt, có tác phong làm việc vô cùng cực đoan, trong mắt chỉ có hai chữ trắng đen, cho tới bây giờ cũng không có màu gì khác, càng không có một chút nhân tình nào! Hắn đã từng ở rể tại một gia tộc giàu có nào đó, nhưng mà bởi vì tác phong làm việc của gia tộc này bất chính, sau cùng lại bị hắn giết hết, bao quát cả vợ hắn.

Từ đó, hắn đã móc trái tim của mình vứt đi, trở nên vô tâm, nhưng bởi vì nắm giữ năng lực mạnh mẽ, hắn ngược lại không chết, trở thành một người không tim kinh khủng! Đây là một cường giả làm cho mọi người phải sợ hãi!

Một tên gia hoả mà ngay cả người của Gen Công Hội cũng chẳng muốn gặp, chẳng ai ngờ rằng, hắn thế mà cũng xuất hiện ở bên trong tràng chiến dịch này! Có lẽ, để cho hắn chém giết với đám yêu tộc này, là không còn gì tốt hơn.

"Đây chính là Hàn Vũ Lạc sao?" Trần Phong nhíu mày.

Người không tim, Hàn Vũ Lạc, hắn từng nghe qua rất nhiều lần, thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, vị cường giả kinh khủng ở trong lời đồn này, lại là một kẻ yêu thích đèn LED nhấp nháy...hạn hán lời, sẽ có người biến bộ giáp của mình thành một chiếc đèn LED nhấp nháy? ? ? Có bị bệnh hay không? Người cho rằng người là đom đóm hay sao?

"Hi vọng là người sẽ không phụ danh tiếng." Trần Phong nhìn chăm chú.

Mà vào giờ khắc này, Hàn Vũ Lạc đang bay lên nhìn vào đám yêu tộc.

Ở nơi xa, tiếng gào thét của Yêu tộc đã gần trong gang tấc, yêu tộc đầy trời từ trong bóng tối giết ra, từ loại quy mô này mà nói, hẳn là hết thấy yêu tộc sống lại mấy ngày gần đây, bọn gia hỏa này vì lần hành động này, quả nhiên đã dốc hết thấy! Như vậy...

"Các người cần phải trở về." Hàn Vũ Lạc lạnh lùng nâng tay lên.

Xoạt! Vô số ánh sáng lưu chuyển, những toà nhà trong Tinh Thành, những toà nhà nguyên bản trong ngày thường dùng để chế tác gen, mua sắm, sinh hoạt, thỉnh linh mọc ra từng cái ống pháo lập loè hào quang kỳ dị! Toàn bộ đều là vũ khí năng lượng!

"Hoan nghênh đi vào thời đại gen." Trên khóe miệng của Hàn Vũ Lạc lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

"Đi chết đi!"

Oanh! Hào quang chói mắt tỏa ra.

Âm thanh nổ vang rền kia, làm kinh động đến vô số người, mưa rào tầm tã khiến cho âm thanh này trở nên trĩu nặng, bóng tối trong hư không, khiến cho hào quang chói mắt truyền đi không được bao xa, thế nhưng lại không có cách nào xóa đi cỗ uy năng đáng sợ kia.

Máu tươi, nhuộm đỏ mặt đất, đại quân yêu tộc, vậy mà ngay cả công cũng chưa kịp bước vào đã bị chém giết! Trên mặt đất, có từng tiếng hét thảm, do đám yêu tộc có thi thể không trọn vẹn tạo ra.

Cho dù là cường giả cấp A trong Tinh Thành, giờ phút này cũng cảm thấy rung động không hiểu, đây chính là vũ khí năng lượng của Gen Công Hội hay sao? Vậy mà có thể kinh khủng đến tình trạng như thế! Phải biết rằng, đám yêu tộc này gần như đều là trình độ cấp A! Nhưng mà bây giờ...

Thật mạnh! Đây là cảm giác duy nhất của đám người!

Bỗng nhiên, Hàn Vũ Lạc mặt không đổi sắc hạ xuống, dùng ngón tay điểm vào hỗn hợp nước trên mặt đất, đặt vào trong miệng nếm nếm, nói một cách

khẳng định: "Trong này không có rót vào mưa đen."

Đám người: "..."

Chuyện này m* nó còn cần người phải nói? ! Máu tươi của đám yêu tộc này vốn có màu đỏ cơ mà? ! Hơn nữa nước ở dưới mặt có đủ loại hỗn hợp màu vàng kỳ quá, hẳn cũng dám ném thử...đây chính là chỗ đáng sợ của người không tim hay sao?

"Mưa đen có thể dùng màu đỏ để nguy trang." Hàn Vũ Lạc chỉ lạnh lùng nhìn đám người nói: "Cho dù chỉ có tỷ lệ một phần trăm ta cũng sẽ không đi cược, chỉ có tự mình nghiệm chứng, mới là câu trả lời chính xác."

"Huống chi..." Hàn Vũ Lạc khép hờ hai mắt, ở bên trong máu tươi của yêu tộc, hẳn cảm nhận được một loại lực lượng khác biệt.

"Đây coi như là hệ thống vũ khí phòng vệ của chúng ta hay sao?" Một người nhỏ giọng hỏi.

Đám yêu tộc xâm lấn bị bắn chết ở ngay cửa vào! Đám gia hỏa có thực lực mạnh mẽ này, sau cùng cũng phải ngã xuống trước mặt vũ khí công nghệ cao! Bọn hắn nhìn về phía nơi xa, đám yêu tộc còn lại dường như cũng không có động tĩnh.

Xoạt! Mưa đen không ngừng rơi xuống.

Ô...ô...n...g —— Một âm thanh trầm muộn vang lên.

Ở nơi xa, ở trong bóng tối, mọi người thấy một cái hư ảnh to lớn, chậm rãi xuất hiện ở nơi xa, mỗi một bước đi, đều kèm theo sự rung động của đất đai.

Oanh! Cái thân ảnh kia từng bước một đi tới gần, tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Vừa rồi đám yêu tộc xâm lấn kia có hình thể quá lớn, bị vũ khí năng lượng trực tiếp oanh sát, thế nhưng hiện tại còn xuất hiện yêu tộc còn có hình thể lớn hơn? !

Oanh! Kèm theo tiếng nổ vang, thân ảnh kia đang đến gần, đám người liếc mắt nhìn một cái, liền hít vào một ngụm khí lạnh.

Đó là một tên yêu tộc vô cùng xấu xí, toàn thân có màu xanh lá, trên người có các chấm màu đen, lớp da gấp lại thành từng tầng, có kích thước cao như một toà nhà! Nếu như nhất định phải hình dung, thì giống như là một con ếch xanh khổng lồ xấu xí? Hoặc là...cóc?

"Vậy là đám nhỏ yêu tộc này đánh không lại liền đi gọi mẹ hay sao?" Có người chửi bậy.

Bàn tay khổng lồ

Oanh! Con quái thú to lớn đi tới gần.

"Công kích!" Hàn Vũ Lạc không có một chút lưu tình nào hạ lệnh.

Oanh! Vũ khí năng lượng bắn một lượt.

Nhưng mà, khiến cho người ta cảm thấy kinh dị chính là, con quái thú bỗng nhiên phồng lên giống như một quả khí cầu, hấp thu hết thủy năng lượng công kích, sau đó phun về phía một hướng khác.

Oanh! Ánh sáng kinh khủng phóng thích, hào quang mà nó phun ra, đem một ống pháo trên toà nhà phá huỷ đi.

Mọi người nhất thời cảm thấy kinh hãi, con quái thú này thế mà có thể hấp thu năng lượng? Hơn nữa không chỉ có thể hấp thu, thậm chí còn có thể biến đó làm thủ đoạn công kích của mình!

Thật là một năng lực đáng sợ! Bọn hắn làm sao lại có thể hiểu được cách đối kháng với vũ khí năng lượng? Phải biết rằng cái đồ chơi này...

A, đúng rồi, là Cổ tộc, Cổ tộc năm đó mặc dù không có vũ khí năng lượng, thế nhưng bọn hắn dù sao cũng không giống như dã nhân, bọn hắn cũng có thể sử dụng năng lượng, những loại thủ đoạn này của yêu tộc, có lẽ là dùng để đối phó với Cổ tộc, bất quá là bây giờ dùng để đối phó với nhân tộc mà thôi, có lẽ, đối với yêu tộc sống lại hiện tại mà nói...nhân loại chính là Cổ tộc!

Dù sao nếu nhìn không kỹ, căn bản sẽ không phân biệt được sự khác nhau! Hoặc là...nhân loại theo sự suy nghĩ của bọn hắn, chính là một bộ phận của Cổ tộc, hoặc là do Cổ tộc tiến hoá qua mấy trăm ngàn năm mà thành!

"Hấp thu năng lượng sao?" Trong mắt của Hàn Vũ Lạc lóe lên hàn quang.

"Điều chỉnh hết thủy vũ khí đến công suất lớn nhất!"

"Tiếp tục tiến công!"

Hàn Vũ Lạc hạ lệnh.

"Thế nhưng mà..."

Đám người lộ ra vẻ mặt khó coi, công suất lớn nhất? Gặp quỷ công suất lớn nhất! Một loạt công kích năng lượng có công suất thấp này, bị bắn ngược trở về liền phá huỷ đi một toà nhà, nếu như năng lượng công suất lớn nhất bị bắn ngược, bọn hắn chết làm sao cũng không biết! Dù sao thì bọn hắn cũng đã tận mắt nhìn thấy uy lực của cái đồ chơi này.

"Các người, mau công kích cùng một chỗ với ta! Không chấp hành mệnh lệnh, chết." Hàn Vũ Lạc cũng không muốn nói rõ lí do cùng với bọn hắn.

Mọi người nhất thời lạnh cả người.

"Liều mạng!" Đám người liếc nhìn nhau, cắn răng nói ra, một số người trong bọn họ, đại khái đã đoán ra được chuyện gì đó, hiện tại chỉ có thể liều mạng!

Oanh! Vũ khí năng lượng một lần nữa bắn ra, mục tiêu vẫn là con cóc khổng lồ kia!

Oanh! Hào quang chói mắt bắn ra, vô cùng vô tận năng lượng đánh vào trên người của con cóc khổng lồ, công kích của vũ khí năng lượng, cùng với công kích của toàn bộ các gen chiến sĩ cấp A, toàn bộ đều đánh xuống.

Thân thể của con cóc khổng lồ phình to lên, hết thảy công kích năng lượng giống như tiến vào một cái động không đáy, mọi người chỉ có thể nhìn thân thể của con cóc khổng lồ kia càng lúc càng lớn, miệng rộng bỗng nhiên kéo ra, khẩu hình nhắm vào ngay bọn hắn.

"Không tốt, nó muốn phản kích." Đám người cảm thấy sợ hãi.

Mà vào lúc này, Hàn Vũ Lạc đã ra tay.

Xoạt! Một cổ ánh bạc chói mắt loé lên, cổ ánh bạc cũng không tính là mạnh mẽ, thế nhưng lại giống như một giọt nước làm tràn ly, rơi vào trên người

con cóc khổng lồ, đem cỡ năng lượng kia đẩy lên đến cực hạn.

Ô...ô...n...g —— Con cóc khổng lồ há to miệng, nhưng lại không thể thả ra công kích, thân thể của nó quá lớn, lại tròn vo, năng lượng mà nó có thể tiếp nhận được, đã vượt qua cực hạn!

Ô...ô...n...g —— Thân thể của con cóc khổng lồ vẫn còn đang lớn lên.

"Lui!" Đám người của Gen Công Hội cấp tốc lùi nhanh lại, chỉ trong giây lát...

Oanh! Mặt đất rung động, có một tiếng nổ ầm ầm vang lên, toàn bộ Tinh Thành cũng run rẩy, con cóc khổng lồ tràn ngập quá nhiều năng lượng, cuối cùng cũng tự bạo!

Ngay cả bầu trời tối tăm, cũng bị luồng sức mạnh mạnh mẽ này quét sạch!

Trên bầu trời, nguyên bản bị mây đen bao phủ, một lần nữa bị cỡ năng lượng này quét sạch, đem hết thủy thân ảnh của đám yêu tộc hiện ra, trong hư không xuất hiện một đám yêu tộc có bộ dáng không giống nhau.

"Cơ hội tốt!" Hàn Vũ Lạc không có một chút do dự chỉ một ngón tay vào bầu trời, quát to: "Giết!"

Oanh! Vũ khí năng lượng đầu bắt đầu oanh kích, cường giả của Gen Công Hội cũng thả ra công kích, cho dù đám yêu tộc này cũng là cấp A, nhưng bọn chúng cuối cùng cũng chỉ vừa mới khôi phục, vẫn quá yếu khi so sánh với cường giả Gen Công Hội thân kinh bách chiến, chỉ trong một lát công phu, liền bị tàn sát không còn một tên!

Trên bầu trời tăm tối, thế mà không còn sót lại một tên yêu tộc nào!

"Kết thúc rồi sao?" Đám người ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

Xoạt! Mưa đen không ngừng rơi xuống.

Bỗng nhiên, mặt đất bắt đầu rung động, có một cỡ lực lượng làm cho người ta sợ hãi toát ra.

Lộc cộc, một dòng chất lỏng màu đen kỳ quái phun ra.

Đất đai của Tinh Thành cuối cùng vẫn bị nhuộm thành màu đen, ngoại trừ một bộ phận do đám người Gen Công Hội thủ hộ, những địa phương còn lại y nguyên đã biến thành màu đen, dòng chất lỏng màu đen phun ra kia, giống như là một tầng u quang, nhanh chóng bao trùm mặt đất màu đen.

Ô...ô...n...g —— Mặt đất nhẹ nhàng rung động.

"Dường như cùng với trước đó không giống nhau." Đám người kinh hãi.

Bọn hắn đã từng thấy qua cái gọi là yêu tộc sống lại, ừm...kỳ thật rất đơn giản, chính là từ dưới đất chui ra, hiện tại rõ ràng là tình huống giống nhau, thế nhưng chất lỏng và u quang kỳ quái hiện ra, khiến cho tất cả những thứ này lộ ra vẻ không giống như bình thường.

Ô...ô...n...g ——Mặt đất rung động, cỗ lực lượng làm cho người ta sợ hãi kia không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Oanh! Bỗng nhiên có một tiếng nổ tung, có một bàn tay khổng lồ từ trong mặt đất duỗi ra

Bang! Bàn tay khổng lồ đập xuống, mặt đất rung động.

"Đây là quái vật gì?"

"Hình thể thật là khủng khiếp."

"So với con cóc trước đó còn muốn to hơn."

Đám người kinh sợ.

"Cẩn thận."

Đám người Hàn Vũ Lạc tiến vào trạng thái đề phòng, loại sinh vật có cấp bậc khủng bố này, không có người nào dám khinh thường.

Mà vào lúc này, Trần Phong ở phía xa xa lại có một chút kỳ quái, hắn cũng không phải là gen chiến sĩ thuần túy, trên bản chất hắn vẫn là chế tác sư

mạnh mẽ, đối với kỹ thuật chế tác gen, so với tất cả mọi người ở đây còn muốn tinh thâm hơn! Cho nên hẳn luôn cảm thấy cái bàn tay khổng lồ này có một chút quái lạ.

Ừm...là chỗ nào không thích hợp? Trần Phong suy nghĩ kỹ một chút, ừm, đúng rồi, cái hình tượng này, chẳng lẽ là...Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng.

Thông qua hỏi thăm Linh, thông qua tiêu hao một điểm giá trị may mắn, liền được nghiệm chứng, ừm, mạch suy nghĩ của hắn đã đúng, liền tiếp tục phân tích, rất nhanh liền có được kết quả mà hắn mong muốn, thì ra là thế.

"Linh, giúp ta thôi diễn ra cách điều chế." Trong mắt của Trần Phong lóe lên tinh quang: "Ta muốn cho bọn hắn mở mang một chút kiến thức về thủ đoạn của gen chế tác sư!"

"Vâng." Linh vẫn như cũ bình thản đáp lời.

...

Mà vào giờ khắc này, Hàn Vũ Lạc hạ lệnh cưỡng ép phá hủy cái bàn tay khổng lồ này, thừa dịp cái tên này còn chưa có đi ra, thế nhưng cho dù bọn hắn dùng loại thủ đoạn nào, cũng không có tác dụng!

Quá chặt cần bơi tron

Tên yêu tộc sắp xuất hiện này, so với tất cả bọn hấn còn muốn cường đại hơn! Thậm chí ——so với Hàn Vũ Lạc còn muốn kinh khủng hơn!

"Cứ như thế này sẽ không được." Đám người có một chút lo lắng, mà đúng vào lúc này, có một gen chiến sĩ chạy tới, đến bên cạnh Hàn Vũ Lạc nhỏ giọng nói cái gì đó.

"Thật sao?" Hàn Vũ Lạc nhú mày, sau cùng cũng gật gật đầu.

Rất nhanh, có vài gen chiến sĩ khiêng đến từng thùng chất lỏng, trực tiếp giội vào dòng chất lỏng màu đen, sự tình khiến cho người ta kinh dị phát sinh.

Xoạt! Cơ hồ là trong nháy mắt, dòng chất lỏng màu đen toả ra u quang, trong tích tắc liền bị ngưng kết!

Cái bàn tay khổng lồ kia dường như cảm thấy không lạnh, rung động với tốc độ cao, nhưng mà vô dụng, địa phương mà nó vừa mới vươn ra, đã khô cạn, cả bàn tay đều bị cố định tại nguyên chỗ! Trừ khi nó dám chặt đứt bàn tay của mình, nếu không sẽ căn bản không dám lộn xộn!

"Nó bị phong ấn rồi sao!" Đám người cảm thấy ngạc nhiên không thôi, thế mà còn có loại công nghệ đen này?

"Đó là do gen chế tác sư làm ra à?" Hàn Vũ Lạc nhìn về một gen chiến sĩ, hỏi: "Chính là vị chế tác sư vinh dự mà người nói kia?"

"Đúng thế." Gen chiến sĩ gật gật đầu nói: "Ta thấy được huy chương chế tác sư vinh dự, thế nhưng không nhìn thấy được vị chế tác sư vinh dự đó, là do một thiếu niên tên là Trần Phong đưa cho ta."

"Trần Phong..." Mọi người nhất thời yên lặng.

"Vậy thì khó trách." Hàn Vũ Lạc vỗ vỗ vào bờ vai của hắn nói: "Thời gian mà ngươi tu luyện quá lâu, vị thiếu niên ở trong miệng của ngươi chính là vị chế tác sư vinh dự đó, nếu như là hắn..."

Phải biết rằng, trong truyền thuyết, Trần Phong có thể đánh bại cường giả cấp A đỉnh phong! Huống hồ, làm một trong những cường giả cấp A đỉnh phong mạnh nhất của Gen Công Hội, Hàn Vũ Lạc biết rõ, bọn hắn sở dĩ có thể sớm chuẩn bị sẵn sàng, chính là do tình báo mà Trần Phong cung cấp! Sức chiến đấu của vị này rất quý dị, một chế tác sư có thực lực siêu cường, đi trên một con đường không giống với người bình thường.

Trần Phong...Hàn Vũ Lạc nhìn về một phương hướng trong nội thành, lúc này hắn mơ hồ cảm thấy có người chăm chú nhìn mình, xem ra đó là Trần Phong.

Oanh! Mặt đất rung động, khiến cho đám người cảnh giác, thế nhưng sau khi rung động mấy lần, cái bàn tay to lớn kia vẫn không có tránh thoát, ở chỗ cổ tay, bởi vì giấy dựa quá nhiều, đã xuất hiện tơ máu màu đỏ!

"Phong ẩn thật mạnh!" Đám người cảm thấy rung động.

"Nguyên lý phong ẩn thứ này là như thế nào?" Bọn hắn hỏi hướng về phía gen chiến sĩ kia hỏi.

"Hả." Người kia gãi gãi đầu nói: "Trần Phong nói là, cái gì mà không gian nổ tung... vĩ độ... khe hở... cho nên dòng chất lỏng màu đen u quang này, hắn mới dùng cái gì mà được tề kiên cố."

"Ngươi nói cái gì vậy." Sắc mặt của đám người trở nên khó coi: "Chuyện trọng yếu như vậy cũng không nhớ rõ ràng."

"Không phải." Người kia cười khỏ: "Đều là thuật ngữ riêng của chế tác sư, vừa khó hiểu vừa dài, còn có cái gì số hiệu Wa Nz 110, căn bản không nhớ được, nhưng ý tứ đại khái thì ta cũng đã hiểu, Trần Phong đã giải thích qua cho ta."

"Ồ? Vậy ngươi nói một chút xem?" Mắt của mọi người sáng lên.

"Ừm...kỳ thật rất đơn giản." Người kia học ngữ khí của Trần Phong nói:
"Yêu tộc chỉ có thể thông qua đất đen để xuất hiện, yêu tộc càng cường đại có hình thể càng lớn, cần càng nhiều đất đen! Yêu tộc bình thường chỉ cần vài phút liền có thể xuất hiện, thế nhưng những tên yêu tộc to lớn này thì lại không được!"

"Đất đai đã bị mưa đen xâm nhiễm ở đây, đối với tên yêu tộc này mà nói là quá nhỏ, hẳn phải cưỡng ép đi ra, quá chật."

"Cho nên...ừm..." Người kia nói ở đây, hơi có một chút xấu hổ, dừng lại một chút rồi mới nói tiếp: "Quá chật thì cần một ít gel bôi trơn liền tốt."

Xoạt! Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Mọi người nhìn vào cái bàn tay to lớn kia, ở bên trong nước mưa màu đen vô cùng vô tận, ở trong thời khắc Tỉnh Thành nguy cơ sớm tối này, bọn hắn rất muốn bảo trì sự nghiêm túc, thế nhưng mà khóe miệng lại không ngừng run rẩy.

Coi như người có ví von cũng không cần phải thông tục như thế chứ? !
Thông tục quá mức a! Cái gì gọi là quá chật thì cần một ít gel bôi trơn liền tốt?

"Dòng chất lỏng màu đen toả ra u quang kỳ quái kia..." Đám người lộ ra vẻ mặt không thể nhìn cười được.

"À, cái này ta biết!" Người kia vỗ đùi, lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Đó là Ánh Sáng Ma Linh, nó phóng xuất ra lực lượng cường đại, có thể giúp cho các dũng sĩ yêu tộc cường đại sống lại, là Thánh vật của yêu tộc!"

"Đây cũng là phiên bản mà lúc đầu Trần Phong nói cho người có đúng không?" Hàn Vũ Lạc lạnh lùng hỏi.

"Vâng." Người kia xấu hổ.

"Vậy phiên bản hắn ví von là?" Hàn Vũ Lạc tiếp tục hỏi.

Người kia dừng một chút rồi nói: "Gel bôi trơn."

Quả nhiên, khoé miệng của đám người co giật.

"Vậy mấy thùng chất lỏng mà các người đổ vào kia là cái gì..."

"Ách, Trần Phong nói, đó là gen chất lỏng mà hắn đặc biệt nghiên cứu chế tạo ra, cũng không có gì tác dụng quá lớn, chính là làm cho cái gel bôi trơn kia, a, không đông, làm cho Ánh Sáng Ma Linh ngưng kết, biến thành một dạng giống như nhựa cây đông cứng, ồ, đúng rồi, nguyên do của hắn là một lần nữa làm cho phong ấn của yêu tộc trở nên vững chắc!"

Đám người lúc này mới hiểu rõ.

Rất lâu sau, bàn tay khổng lồ kia cũng rút cục từ bỏ giấy dựa.

"Xẹt!" Ở dưới mặt đất bắt đầu toát ra ánh sáng màu đen.

Ô...ô...n...g —— Mặt đất rung động, từng tên yêu tộc xuất hiện trong chớp mắt, bọn chúng đã từ bỏ ý đồ làm cho dừng sĩ yêu tộc cường đại sống lại, mà lựa chọn phương thức khôi phục như lúc trước!

Oanh! Từng tên yêu tộc hiện thân.

Rống! Từng tiếng gào thét vang lên, trong bầu trời tăm tối, có một chút ánh sáng màu lục quỷ dị.

"Rốt cuộc cũng đã đến." Đám người hít vào một hơi thật sâu.

Bọn hắn từ lúc vừa mới bắt đầu liền biết, đây là một trận đại chiến không có cách nào tránh khỏi! Đám yêu tộc đến từ bầu trời lúc này, chỉ là một cái kíp nổ cho một trận đại chiến chân chính.

Kẻ địch chân chính, đến từ dưới mặt đất, đến từ đất đai của Tinh Thành! Năm đó đám yêu tộc ngã xuống ở đây, thần hồn ngủ say ở đây không biết bao nhiêu lâu, đều có thể thông qua loại phương thức đặc thù này để sống lại, không có người nào có thể ngăn cản!

"Giết!" Hàn Vũ Lạc ra lệnh một tiếng, chỉ cần kẻ địch xuất hiện, hắn sẽ ra lệnh không có một chút do dự nào.

Oanh! Vũ khí năng lượng nhả đạn.

Giết! Gen chiến sĩ giết ra.

Ở bên trong cơn mưa to, chiến sĩ Gen Công Hội chém giết thành một đoàn cùng với yêu tộc, mưa đen cùng với máu tươi hoà quyện vào nhau, khiến cho mảnh đất dưới chân biến thành màu tím.

Những yêu tộc này rất mạnh! Hạch tâm của kế hoạch yêu tộc sống lại lúc đầu chính là, trải qua vô số năm ngủ say cùng với ngưng tụ, bọn hắc một lần nữa thức tỉnh, đều trở nên cường đại và khủng bố hơn so với trước kia!

Đây cũng là kế hoạch năm đỏ của yêu tộc! Cũng chính bởi vì vậy, bọn hắc mới lựa chọn ngủ say, bọn hắc mới có tự tin, chờ đến một ngày bọn hắc thức tỉnh, đại quân yêu tộc sẽ thống trị cái thế giới này!

Tất cả đều là cấp A

"Chúng ta...đã trở về..." Cổ ngữ phiêu đăng trong hư không.

Yêu tộc, cũng không phải là biến dị thú, bọn hắn có trí khôn, có được hệ thống văn minh cùng với ngôn ngữ hoàn chỉnh, bọn hắn chung quy là cường giả thời cổ!

Cấp A! Tất cả đều là cấp A! Cho dù là tiểu binh vừa mới chui ra cũng là cấp A! Yêu tộc bình thường đã sớm biến mất trong năm tháng dài đằng đằng, lưu lại, có thể thông qua loại phương thức ngủ say này để thức tỉnh, đều là tinh anh trong tinh anh!

Những tinh anh yêu tộc này đã ngủ say trăm ngàn năm! Thông qua sinh mệnh lực của vô số bách tính yêu tộc bình thường nuôi dưỡng trở nên càng cường đại hơn! Đây là dùng ròng rã một cái chủng tộc, ròng rã một cái văn minh làm cơ sở, cung cấp sinh mệnh lực nuôi dưỡng ra những chiến sĩ mạnh nhất!

Ròng! Từng tên yêu tộc mạnh mẽ mà hung tàn chui ra khỏi mặt đất.

"Giết!" Chiến sĩ Gen Công Hội ngay cả một khắc cũng không đình chỉ chiến đấu, bọn hắn nhất định phải thừa dịp những tên yêu tộc này vừa mới thức tỉnh, thừa dịp trong thời khắc yếu ớt nhất này giết chết bọn chúng, nếu không...

Phốc! Từng thân ảnh ngã xuống mặt đất, chiến tranh, cuối cùng cũng đã tới hồi gay cấn.

"Rốt cục cũng đến lúc này..." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Đây là chiến tranh, không có người nào có thể may mắn trốn tránh, hắn có khả năng nghiên cứu chế tạo ra thuốc thử gen đặc thù để ngăn cản những cường giả yêu tộc sống lại, hắn có thể trợ giúp cùng với phụ trợ cho những người khác, thế nhưng hắn lại không có tư cách lao lên chém giết!

Bởi vì hắn quá yếu, bởi vì...hắn cuối cùng vẫn chưa đạt tới cấp A! Đây là một trận chiến mà chỉ có cấp A mới có tư cách tham chiến, chỉ có đạt đến cấp A, mới có tư cách tham gia chém giết!

Trần Phong ở dưới một số điều kiện đặc biệt, có thể có được sức chiến đấu mạnh mẽ, thế nhưng cho dù là như thế thì hắn cũng chỉ có thể chém giết được từ một đến hai người!

Ở bên trong trận đại chiến vô cùng vô tận này? Hắn không có bao nhiêu tác dụng! Thủ đoạn của hắn, nhất định phải giữ lại cho đến thời khắc quan trọng nhất, hy vọng có thể giúp đỡ mọi người một chút, mà hạch tâm chân chính của trận đại chiến này, vẫn là Gen Công Hội!

Phốc! Máu tươi bắn tung toé, toàn bộ Tinh Thành đã biến thành chiến trường, tư duy của yêu tộc vừa sống lại hiển nhiên có một chút hỗn loạn, chiến sĩ Gen Công Hội thân kinh bách chiến hỗ trợ lẫn nhau, dùng một cỗ khí thế đè ép giết một nhóm lớn cường giả yêu tộc! Thế nhưng theo thời gian trôi qua, có một số cường giả yêu tộc mạnh mẽ hơn cũng đã sống lại, tình huống của chiến sĩ Gen Công Hội, dường như đã có một chút không ổn.

Oanh! Chiến sĩ Gen Công Hội thậm chí còn bị yêu tộc bức lui.

Ở một nơi nào đó, mặt đất kiên cố bỗng nhiên trở nên hơi xấp.

"Cẩn thận." Một gen chiến sĩ cấp tốc lui lại, mà ngay trong nháy mắt hắn rời đi, có một tên yêu tộc kinh khủng từ trong mặt đất chui ra, thế mà trước tiên liền nuốt chửng một đồng bạn ở bên cạnh.

Rống! Sau khi nuốt chửng xong đồng bạn, nó ợ một cái no nê.

Xoẹt—— Trên người của nó bốc lên một ngọn lửa đáng sợ nào đó.

"Đây là quái vật gì?" Đám người cảm thấy sợ hãi.

Oanh! Tên yêu tộc đáng sợ này bắt đầu lao tới, nó có hình thể to lớn, thân cao gần sáu mét, toàn thân bao phủ bởi ngọn lửa kỳ dị, giống như là một quả cầu lửa, lực lớn vô cùng, không có người nào có thể chống lại!

"Đề ta tới!" Hàn Vũ Lạc tự mình ra tay, nhưng mà...

Oanh! Tất cả công kích đánh lên trên người của nó, toàn bộ đều bị triệt tiêu!

Vũ khí năng lượng bắn tới?

Oanh! Triệt tiêu!

Công kích vật lý? Sụp đổ!

Hết thấy công kích đánh lên trên người của nó, đều sẽ bị hắt ngược ra, không có bất kỳ vật gì có thể gây ra tổn thương cho nó!

"Con quái vật này là thứ gì?" Đám người kinh sợ.

Cho dù lực công kích của con quái vật này không mạnh, thế nhưng mà lực phòng ngự của nó lại quá mức kinh người! Lại thêm hình thể to lớn, hoàn toàn là một con dã thú thô bạo! Một mình nó, đủ để kiềm chế sáu, bảy gen chiến sĩ mạnh mẽ!

"Như vậy không thể được..." Đám người lo lắng.

Công kích của nó có yếu hơn nữa cũng là cấp A! Nếu như không cẩn thận, tuyệt đối sẽ có người bị nó giết chết! Thế nhưng nếu cứ một mực trông chừng nó, sức chiến đấu của Gen Công Hội chắc chắn sẽ giảm xuống trên một phạm vi lớn!

Sức chiến đấu sau khi giảm xuống, sẽ không kịp chém giết những tên yêu tộc vừa mới sống lại kia...chờ đến lúc chúng nó khôi phục lại ý thức sẽ trở nên càng mạnh. Sau đó...trận chiến này sẽ trở nên cực kỳ khó khăn.

Cho nên, nhất định phải nhanh chóng xử lý con quái vật này! Nhưng mà, bọn hắc dùng hết mọi loại thủ đoạn, cũng không có tác dụng gì! Kỳ thật, đối phó với loại quái vật này rất đơn giản, chỉ cần dùng công kích có tính xuyên thấu cao là được, đáng tiếc là ở nơi này bọn hắc không có loại gen chiến sĩ đó!

Bởi vì loại công kích xuyên thấu này cũng không nằm trong các hệ thống năng lực mà mọi người hoan nghênh, cho nên Gen Công Hội không có bao

nhiều gen chiến sĩ như vậy cũng là chuyện bình thường.

"Hừ, chờ lão tử trở về, nhất định sẽ bồi dưỡng một vài gen chiến sĩ có năng lực công kích xuyên thấu!"

"Nói nhảm, vậy bây giờ phải làm sao?"

"Chỉ có thể vậy khôn nó."

Đám người cắn răng nói.

Thế là, có một đám người bắt đầu vừa vây khốn con quái vật này, vừa tận khả năng đánh chết các tên yêu tộc khác, vào thời khắc quan trọng nhất này, bọn hắn cũng không muốn lãng phí một chút lực lượng nào.

Chỉ có điều là vào thời điểm bọn hắn cho là đã ổn định, con quái vật kia lại nổi khùng, bùng nổ ra lực lượng kinh khủng, nó co tay chân lại thành một quả cầu lửa, hung hăng đung vào một gen chiến sĩ!

"Cẩn thận!" Sắc mặt của mọi người đại biến, gen chiến sĩ kia cũng đã phát hiện ra, thế nhưng mà đã chậm.

HUU...U...U...U...U ! Quả cầu lửa bốc đầy khói kia đã đập vào người của gen chiến sĩ.

Oanh! Một tiếng nổ tung kinh khủng truyền ra.

"Đã xảy ra chuyện." Trong lòng mọi người cảm thấy kinh hãi.

Ánh lửa nổ tung, đám người hoảng sợ nhìn lại, ánh mắt lại bỗng nhiên trợn to, ở chỗ kia, vào thời điểm con quái vật kia sắp đung vào người của gen chiến sĩ, lại bị một người ngăn trở! Một người trẻ tuổi cũng không tính là cao to, đang ngăn ở nơi đó.

Người trẻ tuổi vươn tay, ấn vào người của con quái vật.

Xùy! Ngọn lửa bốc lên, cái ngọn lửa kinh khủng kia, lại không hề gây ra tổn thương cho hắn.

Người này nhìn qua rất trẻ trung, nhưng lại không có tóc, bên trên cái đầu trụi lủi, phản chiếu ánh lửa, giống như là một quả trứng gà, chỉ có điều là vào giờ phút này, trên quả trứng gà này lại lộ ra một khuôn mặt hung tàn, nhìn con quái vật ở trước mắt nói: "Lần trước quấy rầy lão tử chiến đấu, cũng là mấy tên yêu tộc các ngươi hay sao?"

Tạch... ! Hấn đi lên phía trước hai bước, đẩy con quái vật lùi lại hai bước!

"Tù Phi! Lại có thể là tên tiểu tử này."

"Trời đất, mới có mấy tháng không gặp, hấn thể mà đã mạnh như vậy?"

Đám người cảm thấy rung động, không giống nhau cùng với Trần Phong, Tù Phi lại chính là người của Gen Công Hội, cho dù trong lúc làm nhiệm vụ, cũng có tiếp xúc, nhưng không ngờ, tên vẫn bối lúc trước này, lại có thể cường hấn đến loại tình trạng này.

Quả cầu màu đen

Cút! Từ Phi dùng một quyền đánh lui quả cầu lửa.

Oanh! Quả cầu lửa bị đánh bay vào mặt đất, nện ra một cái hố to.

"Không có sao chứ?" Từ Phi đem gen chiến sĩ chút xíu nữa đã bị đánh chết kéo lên.

"Không có việc gì." Người kia cảm kích nói: "cám ơn, người tại sao lại ở chỗ này?"

Đây là một trận chiến giữa các cấp A! Cho nên, người thu được tin tức gần như chỉ là cấp A! Mặc dù Từ Phi cứu được được hắn, thế nhưng dùng thực lực của Từ Phi bây giờ, căn bản là không có tư cách xuất hiện ở đây, thậm chí ngay cả việc biết điều này cũng không có tư cách! Hắn vì sao lại xuất hiện ở đây?

"Có người nói cho ta biết." Từ Phi cười cười.

"Ai?" Gen chiến sĩ ngạc nhiên hỏi.

"Sau này các người sẽ biết." Từ Phi cười hắc hắc.

"Thế nhưng mà..." Có người còn muốn nói cái gì đó, con quái vật ở phía xa xa đã bò dậy, thực lực của nó chung quy cũng là cấp A, hơn nữa thân thể lại cực kỳ cường đại, đương nhiên sẽ không bị một quyền của Từ Phi đánh bại.

"Giao nó cho ta đi." Từ Phi cười to.

Rống! Con quái vật gào thét một tiếng vọt tới.

Oanh! Từ Phi đánh tới một quyền, lực lượng kinh khủng tản ra, bao phủ mấy chục mét xung quanh, ánh lửa bắn ra tung toé.

Chặn được! Từ Phi dùng thực lực cấp B của mình, chặn được con quái vật to xác cấp A này!

"Hắn quả nhiên là rất mạnh..."

"Bây giờ đã có được thực lực cấp A rồi sao?"

"Dùng cảnh giới cấp B vượt cấp khiêu chiến với cấp A..."

"Chỉ cần một mình hắn là đã có thể ngăn chặn được con quái vật kia."

"Cái thời đại này quả nhiên sắp thay đổi rồi."

Đám người bụi ngùi mãi không thôi.

Mà vào giờ khắc này, Từ Phi đã đánh nhau thành một đoàn với con quái vật, con quái vật lửa này có mạnh hay không? Mạnh! Thế nhưng có mạnh hơn cũng sẽ có hạn chế!

Miễn dịch năng lượng, miễn dịch vật lý, ngọn lửa có lực sát thương siêu cường... lực phòng ngự càng mạnh mẽ hơn, nhưng lực công kích lại rất yếu!

Nhất là...bởi vì nó có hai loại miễn dịch năng lượng cùng với vật lý! Cho nên, lực công kích của nó sẽ vô cùng thấp, đương nhiên, làm một cường giả yêu tộc, cho nên ngọn lửa bốc cháy trên thân thể của nó có thể miễn sát những kẻ địch cùng cấp! Với ba loại đặc tính mạnh mẽ này, cho nên con quái vật này mới cường đại đến mức làm cho người ta không dám đối diện!

Nhưng mà...những cái này lại không có tác dụng đối với Từ Phi!

Hỏa diễm? Thật có lỗi, đối với Từ Phi mà nói, yếu tố duy nhất mà con quái vật này có gây uy hiếp cho hắn chính là tổ chất thân thể, mà hết sức không may, điểm cường đại nhất của Từ Phi cũng là thân thể!

"Tới đi!" Từ Phi rống to một tiếng.

Oanh! Hai người chém giết cùng một chỗ với nhau, ngoại trừ ba loại đặc tính này, cường độ thân thể của con quái vật này mạnh cỡ nào?

Bình thường! Cao lắm cũng chỉ là cấp B đỉnh phong! Hai người chém giết cùng một chỗ với nhau, nếu thể lực ngang nhau, đương nhiên, bởi vì đặc tính miễn dịch phần lớn tổn thương của bản thân quái vật, công kích của Từ Phi đối với nó cũng không có bao nhiêu tác dụng, mà làm cho người ta không nói được một lời nào chính là, tổn thương của con quái vật, đối với Từ Phi đồng dạng cũng không có được tác dụng quá lớn, cho nên...hai người chiến đấu với nhau cùng một chỗ, người nào cũng không thể làm gì được người kia!

Còn có cái ngọn lửa không ngừng bốc cháy kia...chính là dùng để trợ hứng có phải hay không?

Oanh! Tiếng nổ không ngừng vang rền, mọi người nhìn thấy liền trợn mắt hốc mồm, phải biết rằng, bọn hắn trước đó có trợn vện sáu bảy người, mới có thể vây khốn được con quái vật này, cũng chỉ có thể vện vện là vây khốn mà thôi, căn bản là không làm được cái gì. Mà bây giờ, chỉ cần một người Từ Phi là đủ rồi!

Oanh! Chiến đấu vẫn tiếp tục, Từ Phi ngăn cản con quái vật này, Gen Công Hội một lần nữa chiếm cứ ưu thế.

Thời gian dần trôi qua, đám yêu tộc vẫn đang không ngừng sống lại!

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé, số lượng của yêu tộc đang không ngừng giảm bớt.

Chỉ có điều là ngay vào lúc này, trên mặt đất có một đạo lưu quang lấp loé, có một quả cầu màu đen trong nháy mắt bay lên bầu trời, trôi nổi ở trên chiến trường.

"Thứ gì đó?"

"Cẩn thận một chút."

Đám người cảnh giác.

"Xử lý nó."

"Vâng!"

Xoạt! Hàn quang lóe lên chém tới quả cầu, nhưng lại không thể tạo thành bất cứ một thương tổn nào.

"Ồ? Giống như là hư ảnh."

Đám người ngạc nhiên.

Hư ảnh? Yêu tộc thế mà còn có hư ảnh? ! Bỗng nhiên...

HUU...U...U...U...U ! Dưới mặt đất có lít nha lít nhít quả cầu màu đen tuôn ra, sau khi nhóm yêu tộc đầu tiên sống lại, trải qua một đoạn thời gian, rốt cục lại một lần nữa nghênh đón một loại yêu tộc mới, chỉ bắt quả lần này...

"Đây rốt cuộc là cái gì?" Đám người chau mày.

Nếu như là yêu tộc bình thường, bọn hấn đương nhiên sẽ không e ngại, thế nhưng thứ này...

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, trong hư không đã xuất hiện rất nhiều quả cầu màu đen, gần như cách khoảng một mét, sẽ xuất hiện một quả cầu màu đen, cực kỳ quỷ dị.

Đám người dựng phòng ngự lên, cẩn thận nhìn chăm chăm vào hư không.

Một giây...Hai giây...Ba giây...Ầm! Hết thảy quả cầu màu đen đều nổ tung, đám quả cầu màu đen liền mọc đầy gai giống như cây xương rồng.

"Những thứ này đang làm cái gì?" Đám người cảm thấy sợ hãi.

Ai cũng không biết, đám quả cầu màu đen này là cái gì? ! Thế nhưng bất luận nhìn như thế nào, đều không giống như là thứ đơn giản.

"Linh, có thể phân tích ra được hay không?" Trần Phong trầm giọng hỏi.

"Có thể." Linh hồi đáp: "Tiêu hao hai giá trị may mắn, nhận được kết quả như sau: Đây là một loại sinh vật yêu tộc cực kỳ mạnh - Mị Yêu, bản thân của chúng nó là linh thể, có thể xuyên qua thế giới hư ảo và hiện thực, có thể bám vào bất luận một sinh vật sống nào, tiến hành mị hoặc cùng với khống chế."

"Hiện tại chúng nó vừa mới khôi phục, đang hấp thu năng lượng mị hoặc!"

"Vị trí mà chúng nó xuất hiện, đều đi qua sự tính toán cực kỳ tinh diệu, mỗi một con đều nhắm vào một gen chiến sĩ, một khi hấp thu xong tất cả, là có thể dùng tốc độ cao tiến hành bám vào! Một khi bám vào thành công, chiến sĩ Gen Công Hội, rất có thể sẽ tạm thời bị đám yêu tộc này khống chế."

"Thì ra là thế." Trần Phong nhìn vào phương vị mà bọn chúng xuất hiện nói: "Lần hành động này của Yêu tộc xem ra là có người đang khống chế."

"Đúng thế." Linh khẽ gật đầu, có nhiều thứ, không cần giá trị may mắn bọn hắn cũng có thể phân tích ra được.

Ô...ô...n...g —— Quả cầu màu đen đang nhanh chóng bành trướng, nhìn qua có một chút không ổn.

Cái đồ chơi này...con mắt của Trần Phong nhíu lại.

Trong hư không, ở trong bóng tối vô tận, có một đôi mắt thật to đang lập loè ánh sáng nhạt, như ẩn như hiện, những quả cầu màu đen trên bầu trời kia bỗng nhiên rục rịch.

HUU...U...U...U...U ! Quả cầu màu đen hóa thành từng ánh đen phóng tới các gen chiến sĩ.

"Cẩn thận!" Đám người quát lên.

Mặc dù bọn hắn không biết đây là vật gì, thế nhưng nếu để cho bọn chúng bám vào sẽ không có kết quả gì tốt, đám người vội vàng phóng thích kỹ năng phòng ngự.

Nhưng mà...vô hiệu! Quả cầu màu đen này vốn là hư ảnh, căn bản là không chịu phải bất kỳ một ảnh hưởng nào.

Rắn tham ăn

"Ba!" Từng quả cầu màu đen bám vào trên người của các gen chiến sĩ.

"Thần phục đi..." Trong hư không tăm tối truyền đến thanh âm như có như không.

Những gen chiến sĩ bị bám vào kia liền cảm thấy thần trí trở nên mơ hồ, mà vào lúc này, có một ánh đỏ lóe lên một cái rồi biến mất.

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng màu đỏ lấp lóe, những quả cầu màu đen ở trên người của các gen chiến sĩ vậy mà lập tức biến mất.

Hả? Đám người trong chớp mắt liền khôi phục lại sự tỉnh táo, một lần nữa ngẩng đầu lên nhìn, liền lộ ra vẻ mặt phát mộng, chỉ thấy trong hư không, bỗng nhiên xuất hiện con rắn nhỏ màu đỏ, đang nhanh chóng ăn từng quả cầu màu đen!

Không sai, con rắn nhỏ đang nuốt từng quả cầu màu đen! Những quả cầu màu đen có thể miễn dịch công kích năng lượng và vật lý, cứ như vậy bị nó thôn phệ! Hơn nữa...con rắn nhỏ màu đỏ sau khi nuốt chửng những quả cầu màu đen này, dường như còn trở nên dài hơn lúc trước một chút, là ảo giác hay sao?

HUU...U...U...U...U ! Sau khi nuốt chửng mấy chục quả cầu màu đen, con rắn nhỏ màu đỏ rõ ràng đã lớn hơn so với lúc trước một đoạn, thậm chí càng trở nên cứng cáp, tốc độ cũng càng thêm mãnh liệt.

HUU...U...U...U...U ! Ánh sáng màu đỏ lấp lóe, chỉ một lát công phu sau, hết thấy quả cầu màu đen liền bị thôn phệ không còn một mảnh! Chiến trường liền khôi phục lại như bình thường.

? ? ? Đám chiến sĩ Gen Công Hội có chút phát mộng.

Tình huống này là như thế nào? Quả cầu màu đen này cũng coi như xong đi, con rắn màu đỏ này lại là thứ đồ gì? Dùng thực lực của bọn hắn, chưa

chắc đã không thể đánh bại những quả cầu màu đen này, bên trong lịch duyệt phong phú của bọn hắn, cũng đã có kinh nghiệm ứng đối với những thứ đặc thù có thể miễn dịch công kích này!

Chỉ có điều là cái giá phải bỏ ra sẽ hơi lớn một chút! Thế nhưng, không nghĩ tới bọn hắn còn chưa kịp ra tay, chiến đấu đã kết thúc! Con rắn màu đỏ kia loé lên, chỉ vền vện hai giây, liền đem hết thảy quả cầu màu đen gạt bỏ, trước mắt thậm chí còn lưu lại một chút tàn ảnh màu đỏ!

"Vật kia...đến cùng là cái gì?" Đám người kinh ngạc tán thán.

"Rắn... Rắn tham ăn?"

"..."

"Không biết, có lẽ là át chủ bài của người một nhà nào đó."

"Có khả năng."

Đám người suy đoán, chỉ có điều là, con rắn màu đỏ kia loé lên không đến 2 giây đã biến mất, hiện tại đã không thấy được.

"Có lẽ đối phương không muốn chúng ta biết lá bài tẩy của hắn."

"Có lẽ là vậy."

Đám người cũng không suy đoán nữa, trước mắt vẫn còn sự uy hiếp của đám yêu tộc, bọn hắn cũng không có quá nhiều tinh lực để đi suy đoán con rắn màu đỏ kia là của ai.

Bất quá, trước mắt, nếu quả cầu màu đen đã biến mất, bọn hắn liền đem lực chú ý đặt lên trên người của đám yêu tộc sắp sống lại kia! Kế hoạch mà Yêu tộc chuẩn bị lâu như vậy...con cóc khổng lồ, quả cầu màu đen, cái kế tiếp lại là cái gì? !

"Dựa theo tình báo của Trần Phong."

"Yêu tộc nếu như đã chuẩn bị một kế hoạch vô số năm như vậy, thì sẽ tuyệt đối không đơn giản như thế này." Hàn Vũ Lạc lạnh giọng nói: "Kế hoạch

mà bọn hắn chuẩn bị tỉ mỉ là nhằm vào Cổ tộc, mà chúng ta lại có bộ dáng rất giống với Cổ tộc, cho nên..."

Tạch... ! Hàn Vũ Lạc còn chưa dứt lời, mặt đất đã bắt đầu rung động dữ dội, lần công kích thứ ba của Yêu tộc bắt đầu!

Oanh! Từng cái hồ màu đen nổ tung, mảnh đất đai màu đen, bỗng nhiên phun ra một chút sương mù đáng sợ, nhưng mà, khiến cho người ta cảm thấy kinh dị chính là, cỗ sương mù này cũng không gây ra thương tổn gì, mà chỉ nhanh chóng tiêu tán.

"Đây là đồ vật gì?" Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, quả cầu màu đen vừa rồi tốt xấu gì còn có thể trông thấy, hiện tại cỗ sương mù này...

"Có một chút không ổn a." Có người thấp giọng nói.

Sự tình so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn muốn khó giải quyết hơn, nguyên lai còn tưởng rằng cái gọi là yêu tộc, cho dù có mạnh hơn, chỉ cần bọn hắn có thực lực đủ mạnh, ngưng tụ đầy đủ cường giả, là có thể đánh bại! Thế nhưng hai lần công kích trước...thủ đoạn của Yêu tộc không chỉ có một phương thức giao phong chính diện.

"Những cái này cũng đều dùng để nhằm vào Cổ tộc hay sao?" Có người nói khẽ.

Từng đạo sương mù tiêu tán trong không trung, có một gen chiến sĩ có ý đồ chặn lại một luồng sương mù, thế nhưng luồng sương mù này cũng rất nhanh tiêu tán, cũng không tạo thành bất kỳ một ảnh hưởng gì.

Thứ này, đến cùng là cái gì?

"Không biết." Đám người lắc đầu, loại đồ vật không nhìn thấy sờ không được này, mới là đáng sợ nhất.

Xoạt! Sương mù rất nhanh liền biến mất, mặt đất đình chỉ phun trào.

"Gào " Có một vài tên yêu tộc mạnh mẽ đã sống lại, yêu tộc xuất hiện lần này toàn thân được bao phủ bởi lân giáp dày đặc, lực phòng ngự cực kỳ

cường đại, thực lực rõ ràng so với trước đó mạnh mẽ hơn mấy phần, thế nhưng lực chú ý của mọi người, vẫn đặt lên cỗ sương mù kia!

Vật kia...đến cùng là cái gì? !

"Ài." Có người gãi gãi đầu nói: "Chẳng lẽ là để chế tạo ra bầu không khí cho yêu tộc?"

Đám người: "..."

Con m* người coi đây là sân khấu biểu diễn hay sao! Lại còn chế tạo ra bầu không khí? ! Có muốn hay không cho thêm một chút ánh sáng đủ màu? Lại nói cỗ sương mù kia cũng đâu phải là băng khô?

Oanh! Yêu tộc bắt đầu công kích, đám chiến sĩ Gen Công Hội chỉ có thể mang theo nghi hoặc một lần nữa bắt đầu chiến đấu.

Chỉ có điều là, không cần phải nghi hoặc nhiều, chỉ vền vẹn qua một phút đồng hồ, bọn hắn liền biết những luồng sương mù kia, đến cùng là có tác dụng gì!

"Không tốt, không đủ năng lượng!" Một người kinh hô.

Cái gì? Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên đại biến.

Nói đùa cái gì? Loại đại chiến quy mô này, nếu như không đủ năng lượng chiến đấu sẽ phát sinh ra chuyện gì? Không cần nghĩ cũng biết kết quả!

"Làm sao lại như vậy, rõ ràng đã chuẩn bị..." Đám người cảm thấy không hiểu, nhưng sau khi ra tay thêm mấy lần, sắc mặt của bọn hắn liền đại biến, bởi vì năng lượng tiêu hao bỗng nhiên tăng lên không chỉ gấp mười lần! Năng lượng tiêu hao gia tăng trên phạm vi lớn!

Đừng nói là sự khôi phục của bản thân, ngay cả việc dùng năng lượng dự trữ cũng không đủ! Mức độ tiêu hao này quá mức kinh người! Tiêu hao gấp mười lần? Đây là khái niệm gì?

"Chuyện gì đã xảy ra..."

Vấn đề vừa được đưa ra, bọn hắn đã biết đáp án.

"Là do những luồng sương mù kia." Đám người ớn lạnh nói: "Bằng vào tốc độ tiêu hao này, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ khô kiệt năng lượng."

Bọn hắn không nghĩ tới, lần công kích thứ ba của yêu tộc, vậy mà lại là tiêu hao năng lượng! Yêu tộc vậy mà lại dùng loại phương thức này khiến cho năng lượng của bọn hắn khô kiệt, cái kế hoạch nguyên bản nhắm vào Cổ tộc này, rơi xuống trên người nhân loại, thế mà một chút khuyết điểm cũng không có! Mà một khi hao hết năng lượng...

"Sợ cái gì?" Sắc mặt của Hàn Vũ Lạc trở nên lạnh lẽo, nói: "Vào thời điểm năng lượng sắp hao hết, đi ra bên ngoài khôi phục, dùng đá năng lượng khôi phục hoàn tất lập tức trở về đây là được!"

"Nhưng nếu làm như vậy sức chiến đấu của chúng ta sẽ bị giảm đi một nửa!" Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi.

Năng lượng vô hạn

Nếu như dùng loại phương thức này, tương đương với việc một nửa số người sẽ không được tham gia chiến đấu, mãi mãi cũng sẽ có một nửa số người đang ở trong quá trình khôi phục năng lượng, sức chiến đấu của Gen Công Hội sẽ trực tiếp giảm đi một nửa!

Đôi mắt với loại địch nhân như yêu tộc này, thực lực bỗng nhiên sụt giảm đi một nửa sẽ như thế nào? Sẽ chết rất thảm!

"Không có việc gì." Hàn Vũ Lạc lạnh lùng nói: "Các ngươi làm chuyện của các ngươi, còn lại, cứ giao cho ta."

Xoạt. Hàn Vũ Lạc bóp chặt thanh vũ khí trong tay, nếu có thể, hẳn hi vọng chính mình có thể đi đến cuối cùng.

Tại một nơi nào đó trong Tinh Thành, Trần Phong có thể quan sát toàn bộ chiến trường, hẳn biết mình không có cách nào tham gia vào chiến trường, thế nhưng trận chiến tranh này, hẳn cuối cùng cũng sẽ dùng phương thức của riêng mình để cải biến! Ở bên trong tương lai mà hắn thấy, Tinh Thành bị hủy diệt, thương vong vô số! Hiện tại thì sao...ít nhất thì bọn hắn cũng đã chuẩn bị kỹ càng!

Yêu tộc rất mạnh! Số lượng của Yêu tộc cũng rất nhiều!

Tràng chiến dịch này, cũng không phải là chủng loại chỉ trong vòng vài phút là có thể phân ra thắng bại, cho nên, mong muốn khiến cho đám chiến sĩ Gen Công Hội bảo trì trạng thái hoàn mỹ, bảo trì thực lực cường đại nhất, thì cần phải có một người.

Ừm...Diệp Uyển Đồng? Không không không, dĩ nhiên không phải là nàng, con hàng này nếu như đi ra, đoán chừng sức chiến đấu của Gen Công Hội sẽ giảm xuống trên một phạm vi lớn mới đúng! Cái mà Trần Phong muốn, là người có thể bảo trì được trạng thái hoàn mỹ...

"Người cũng nên ra tay rồi chứ?" Trần Phong tự lẩm bầm.

Xoạt! Một nhóm chiến sĩ Gen Công Hội đã sắp hao hết năng lượng, chuẩn bị rút lui, mà những tên yêu tộc còn chưa thức tỉnh kia, thế mà theo bản năng lại đuổi theo bọn hắn!

Chúng nó hiện tại không có ý thức tự chủ, trước khi ý thức của bọn chúng hoàn toàn thức tỉnh, thân thể gần như đều chiều theo bản năng để làm việc.

Hoặc nói là...là dựa theo kịch bản đã được thiết lập trước khi ngủ say! Cái tên gia hỏa đã bày ra kế hoạch, làm cho cả yêu tộc ngủ say, so với trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn!

Rống! Yêu tộc gào thét bắt đầu truy sát, chúng nó sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, nhanh chóng đuổi theo đám gen chiến sĩ đã khô kiệt năng lượng kia, thế là kế hoạch rút lui của đám chiến sĩ Gen Công Hội, cứ như thế bị phá sản! Nếu cứ tiếp tục như vậy, bọn hắn chỉ sợ là sẽ từ từ bị mài chết ở chỗ này!

"Không chịu nổi rồi sao..." Trong mắt của Hàn Vũ Lạc hiện ra lãnh quang, hào quang nhàn nhạt đã ngưng tụ trong tay, hắn đã chuẩn bị ra tay, mà đúng vào lúc này, một đạo ánh sáng màu lam kỳ dị loé lên.

Ô...ô...n...g —— Hư không rung động, một làn ánh sáng màu xanh tản ra chung quanh, đám gen chiến sĩ nguyên bản sắp khô kiệt năng lượng, lại trong nháy mắt khôi phục lại được một mảng lớn!

"Ồ?"

"Đây là..."

"Năng lượng của ta đã được khôi phục!"

Đám người mừng như điên, thế nhưng cũng không phải là ai cũng mừng rỡ, bởi vì có người đã nhận ra loại năng lực này: "Đây là năng lực cung ứng năng lực, một loại năng lực cấp F cấp thấp!"

—— ———

Gen năng lực cấp F: cung ứng năng lượng.

Tác dụng: Có thể thôi động năng lực, phóng thích ra một quả cầu năng lượng.

Hiệu quả: Quả cầu năng lượng mỗi phút đồng hồ lấp lánh một lần, có thể cung cấp 20% năng lượng cho mọi người, có thể lấp lánh 5 lần.

Làm lạnh: 20 giờ.

—— ———

"Thời gian làm lạnh tới 20 giờ?"

Đám người trong nháy mắt cảm thấy thất vọng, hiện tại tốc độ tiêu hao năng lượng là gấp 10 lần, đừng nói làm lạnh tới 20 giờ, cho dù là hai mươi phút, năng lượng của bọn hắn cũng sẽ khô kiệt, quả cầu màu xanh lam này, vền vền chỉ có thể cứu vớt được bọn hắn một hồi mà thôi!

Ô...ô...n...g —— Quả cầu màu xanh lam vẫn còn đang lấp lánh.

Một lần! Hai lần! Ba lần! ... Hết thấy năm lần lấp lánh, đám người đã khôi phục lại đầy năng lượng!

Thế nhưng mọi người cũng không có bao nhiêu sự mừng rỡ, bởi vì chuyện này so với dự đoán trước đó cũng không sai biệt, quả nhiên là cái năng lực kia, nếu như vậy, bọn hắn nhất định sẽ rơi vào tình cảnh quẫn bách!

Chỉ có điều là bằng vào một cái năng lực cấp F, đã có thể làm cho tất cả mọi người ở đây khôi phục đầy năng lượng một lần, đã đủ để tự ngạo! Mà bây giờ...đám người mới làm ra quyết định.

"Liều mạng với bọn hắn."

"Không, hiện tại không thích hợp, chúng ta hắn là nên..."

Đám người còn đang thảo luận với nhau, bỗng nhiên...

Ô...ô...n...g —— Một âm thanh rung động quen thuộc, làm cho tất cả mọi người bừng tỉnh.

Hả? Quả cầu màu xanh lam thế mà vẫn còn đang rung động? Vào thời điểm mọi người còn đang phát mộng...

Ô...ô...n...g —— Lại có một âm thanh rung động vang lên, quả cầu màu xanh lam thế mà rung động một lần nữa, lại có một làn ánh sáng màu xanh lam tản ra, tràn ngập năng lượng!

Thế mà còn có? ! Đám người đột nhiên trợn to mắt, hiệu quả của loại năng lực này, dường như so với trong trí nhớ của bọn hắn không giống nhau? !

Oanh! Đợt tiến công của yêu tộc một lần nữa bị ngăn trở, gen chiến sĩ đã được khôi phục lại năng lượng, căn bản không sợ những tên yêu tộc này, một lần nữa lao vào chém giết cùng một chỗ.

Mà vào lúc này, ở nơi xa, có một thân ảnh trẻ tuổi tuổi xuất hiện, cầm trên tay một quả cầu màu xanh lam, kèm theo bước đi của hắn lấp loé.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu xanh lam tản ra.

"Các vị, chuyện cung ứng năng lượng, cứ giao cho ta đi." Người trẻ tuổi lạnh nhạt mở miệng.

Chỉ có điều là Hàn Vũ Lạc ở đối diện chỉ lạnh lùng nhìn người này, cuộc chiến Tinh Thành, có rất ít người biết, hắn nhất định phải chứng thực thân phận của người này, nếu không nếu như cái tên này là do yêu tộc nguy trang mà nói...

"Lấy ra thân phận của ngươi." Hàn Vũ Lạc lạnh lùng nói.

"Ài."

"Được rồi." Người trẻ tuổi bất đắc dĩ nói: "Ta tên là Khổng Bạch, là do Trần Phong gọi ta tới."

Trần Phong...Hàn Vũ Lạc thu hồi lại vũ khí, cũng đứng, ngoại trừ Gen Công Hội, cũng chỉ có Trần Phong biết chuyện này!

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu xanh lam lấp lóe.

"Tiểu huynh đệ, người có thể cung ứng năng lượng được bao lâu?" Đám người hưng phấn hỏi.

"Vô hạn!" Trên khóe miệng của Không Bạch lộ ra một nụ cười.

"Trâu bò!"

"Ha ha ha, yêu tộc đáng chết, còn muốn truy sát lão tử hay sao, hãy xem lão tử ngược đãi các người ra sao!"

Một số gen chiến sĩ rút cuộc cũng không giữ lại thực lực nữa.

Oanh! Tình hình chiến đấu một lần nữa thăng cấp, đã có được nguồn cung ứng năng lượng vô hạn, cũng không cần phải tiết kiệm nữa, sức chiến đấu của đám chiến sĩ Gen Công Hội, thành linh liền tăng lên gấp ba lần! Mà đúng vào lúc này...

Oanh! Một tên yêu tộc từ dưới mặt đất chui ra, đột nhiên đánh thẳng về hướng Không Bạch.

"Cẩn thận!" Sắc mặt của mọi người khẽ biến.

Không Bạch hiện tại chính là người cung ứng nguồn năng lượng, tuyệt đối không được xảy ra chuyện gì!

Nhưng mà, Không Bạch chỉ cười lạnh.

Xoạt! Trong tay của hắn lóe lên một chiếc gương, hào quang đáng sợ trong nháy mắt tỏa ra, đem tên yêu tộc cấp A kia đánh bay ra ngoài!

"Trời ạ, mạnh như vậy?" Đám người rung động.

Đây chính là một tên yêu tộc cấp A đấy!

Mị Linh

Có lẽ bọn hần sẽ có thể dễ dàng ứng đối, thế nhưng mà Không Bạch chỉ là một gen chiến sĩ cấp B thôi cơ mà, hơn nữa giống như là còn chuyên tu hệ thống cung ứng năng lượng? Mặc dù hơi xấu xí một chút, nhưng không nghĩ tới thực lực của hần lại khủng bố như thế.

"Yêu tộc, cũng chẳng ra gì." Không Bạch tiêu sái hất mái tóc của mình.

Oanh! Hần chủ động ra tay, gia nhập vào chiến đấu, bạo phát ra uy năng kinh khủng, không kém hơn một chút nào so với các gen chiến sĩ cấp A, làm cho người ta phải rung động!

"Tương lai...quả nhiên là thiên hạ của người trẻ tuổi hay sao?" Đám người bùi ngùi mãi không thôi.

Bọn hần biết, sau trận chiến ngày hôm nay, người trẻ tuổi Không Bạch này, chỉ cần có thể còn sống sót, chắc chắn sẽ dương danh thiên hạ, không ai không biết không người không hay! Mặc dù hơi xấu xí một chút.

"Tới đi!" Không Bạch lộ ra vẻ mặt dữ tợn lao thẳng về đám yêu tộc, nơi này đối với những người khác mà nói có lẽ là nguy cơ trùng trùng, thế nhưng đối với hần mà nói, lại là địa phương có thể phát huy ra thực lực lớn nhất!

Bởi vì...những tên yêu tộc đáng chết này xấu hơn so với hần!

"Ha ha ha! So xấu với ta hay sao, đi chết đi!"

"Lại dám so xấu với ta, ha ha ha!"

"Lại một tên!"

Oanh! Tiếng cười điên cuồng kèm theo âm thanh công kích nổ vang của Ma Kính vang lên.

Cho dù Khổng Bạch có năng lực vượt cấp khiêu chiến, thế nhưng cũng không thể miêu sát được những tên yêu tộc này, nhưng bởi vì sự xuất hiện của hắn, toàn bộ chiến cuộc đã bắt đầu nghịch chuyển!

Yêu tộc...các người đến cùng còn có bao nhiêu thủ đoạn? !

"Gào!" Một tiếng rít gào bỗng nhiên xỏ xuyên qua mây xanh, dường như nhìn thấy chiến cuộc bất lợi, có một số tên yêu tộc ẩn giấu thật lâu cũng đã ra tay, nhưng mà, chỉ vền vện hét dài một tiếng, ngay sau đó liền thay đổi thanh âm.

"Á...á...á..!" Một tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, tiếng gào uy nghiêm của tên yêu tộc kia trong nháy mắt biến mất?

Đã xảy ra chuyện gì? Mọi người nhìn chăm chú vào trong hư không.

"Mấy lão gia hoả đã ra tay rồi sao." Trên khóe miệng của Hàn Vũ Lạc lộ ra một nụ cười.

Yêu tộc có át chủ bài ẩn giấu, Gen Công Hội bọn hắn như thế nào lại không có? Nếu như bọn hắn cái gì cũng không biết còn chưa tính, nếu Trần Phong đã sớm cung cấp tình báo, bọn hắn làm sao có thể không chuẩn bị?

"Không cần phải để ý đến bọn hắn." Hàn Vũ Lạc trầm giọng nói: "Chúng ta cứ làm tốt sự tình của mình là được rồi."

"Vâng." Đám người trầm giọng nói, nhiệm vụ của bọn hắn, chính là tiêu diệt đám yêu tộc đáng chết này.

Xoạt! Mưa to vẫn đổ xuống, mặt đất đã sớm biến thành màu đen tuyền, từng lớp từng lớp yêu tộc từ trong mặt đất xuất hiện, lại bị Gen Công Hội tiêu diệt, căn bản là không lật ra được bao nhiêu bọt nước.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé, mặt đất dần dần biến thành màu tím, hỗn hợp màu đen cùng với màu đỏ, làm cho lòng người cảm thấy sợ hãi.

Bỗng nhiên, ở trong mặt đất không còn yêu tộc xuất hiện nữa, trở nên an tĩnh rất lâu, lâu đến mức đám người cứ tưởng là kế hoạch đã dừng lại, mặt đất một lần nữa rung động.

"Bọn hấn trước khi chui ra phải rung động một lần hay sao?" Khổng Bạch thở dài.

"Chắc là dạo đầu đi." Từ Phi bữu môi nói: "Đoán chừng là phải rung lắc một hồi mới dễ chui ra ngoài?"

"Há há." Khổng Bạch cười ha hả, hai người liếc nhìn nhau, giống như là ý tưởng lớn gặp nhau.

Ô...ô...n...g ——Hào quang nhàn nhạt lóe lên, vào thời điểm mọi người ở đây chuẩn bị sẵn sàng, sau khi cái quang ảnh kia ngưng tụ xong, thân ảnh của đám người nhất thời dừng lại một chút, chẳng ai ngờ rằng, lần này xuất hiện...lại là một cô nương!

Nàng nhìn đám gen chiến sĩ ở chung quanh, liền cười một tiếng, yêu mị như hoa.

Oanh! Đám người chỉ cảm thấy tâm thần rung động, lại tiến vào một cái thế giới mới! Nơi đó có ánh nắng tươi sáng, gió xuân hiu hiu, người mình thích đang an tĩnh ngồi ở trước mặt, cái gì chiến trường, cái gì đấu tranh, dường như trong nháy mắt đều tan thành mây khói.

Ta vừa rồi đang làm cái gì? Ừm...ta đang nghỉ ngơi.

Chúng ta đã đánh thắng, bây giờ đang hưởng thụ thành quả thắng lợi.

Trong đầu óc của mọi người đều lóe lên một cái ý nghĩ như thế, người yêu dịu dàng bồi ở bên người, hết thấy dường như đều vô cùng tốt đẹp, khiến cho người ta không nhận được trầm mê vào bên trong...

"Ngủ đi." Thanh âm ôn nhu của cô nương xuyên thấu mây xanh, từng gen chiến sĩ ngã xụi lơ trên mặt đất.

Nàng là Mị Linh, là Thánh Nữ của Mị Tộc, vào một khắc nàng sống lại, trí nhớ cũng liền thức tỉnh!

Nàng biết ưu thế của mình, vô luận nam nữ, vô luận già trẻ, chỉ cần trong lòng có dục vọng, chỉ cần có chờ mong, chỉ cần có người yêu thích, sẽ nhất

định không có cách nào trốn được thủ đoạn công kích của nàng! Cho dù...có một số người yêu thích bản thân mình.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, có một người bỗng nhiên mở hai mắt ra, dùng một thanh đao không một chút lưu tình nào cắm vào trái tim của nàng, ánh mắt của nàng đột nhiên trợn to.

"Là ngươi." Mị Linh nhìn người trước mắt.

"Là ta." Hàn Vũ Lạc trầm giọng nói.

"Ngươi làm sao có thể miễn dịch huyễn cảnh của ta?" Mị Linh dường như không thể tin được.

"Bởi vì ta không có tim." Hàn Vũ Lạc phát ra âm thanh lạnh lùng.

Đã không có tim, tự nhiên sẽ không có ai có thể làm cho hấn động tâm, ngoại trừ cô bé kia... cho dù nàng làm ầu như thế nào, quấy rối như thế nào, thế nhưng hấn vẫn như cũ rất thích.

"Ngươi gạt ta." Mị Linh dựa vào nét mặt của hấn nhìn ra mánh khoe:

"Ngươi có người thích, ngươi là Cổ tộc, ngươi có dục vọng, mặc dù không có tim, nhưng tâm ý của ngươi lại khác."

"Ngủ say đi..." Mị Linh ôn nhu nói.

Nàng nhìn ra được Hàn Vũ Lạc có người yêu thích.

"Ngủ say đi..." Thanh âm êm ái của nàng dường như có thể khiến cho người ta không tự chủ được rơi vào một giấc mộng đẹp đẽ, nhưng mà...

"Phốc!" Hàn Vũ Lạc rút thanh đao ra lại đâm vào, cô nương vừa mới ổn định biểu lộ, liền trở nên vô cùng thống khổ.

"Ngươi..." Nàng căm hận nhìn Hàn Vũ Lạc nói: "Làm sao lại không có tác dụng đối với ngươi!"

"Bởi vì...nàng không phải như thế." Hàn Vũ Lạc vẫn hoàn toàn lạnh lùng như trước đây: "Nàng vô luận có thích ta hay không, ta vô luận có thích

nàng hay không, ta cũng biết là nàng không có cách nào ức chế bản tính của ta."

"Cho nên...nàng xuất hiện ở trong giấc mộng của ta, thế nhưng mà ta biết đó là giả."

"Ha ha." Mị Linh lộ ra vẻ mặt buồn cười: "Cô nương kia đến cùng có cái gì đặc biệt... ta dùng năng lực nguy trang, xây dựng dựa trên năng lực của người, vậy mà cũng không thể giấu diếm được người..."

"Nàng là độc nhất vô nhị." Trong ánh mắt của Hàn Vũ Lạc lộ ra sự vui vẻ, còn có một chút thống khổ.

Hắn vĩnh viễn nhớ kỹ ngày đó, hắn khát vọng đối với tình yêu, nhưng thế giới quan của hắn, hết thấy sự nhận biết của hắn đã bị phá huỷ vào ngày đó, không biết rằng hắn nhận biết nàng là tốt hay xấu? Hắn không biết.

Hắn đã qua hạnh phúc, cũng thống khổ qua. Trong mắt của hắn chỉ có trắng đen, thế nhưng mà nàng, đã khiến cho hắn thấy được những màu sắc khác.

"Nàng có tên là gì?" Mị Linh hỏi.

"Diệp Uyển Đồng." Hàn Vũ Lạc thản nhiên nói.

Không theo kịp thời đại

"Tên rất hay." Mị Linh lắc đầu: "Cô nương này nhất định là rất đặc biệt."

"Đúng vậy a..." Hàn Vũ Lạc nhíu mày, giống như là hạnh phúc, giống như là thông khổ nói: "Nàng rất đặc biệt, cũng hết sức hồn nhiên, chỉ có điều là thế giới quan của nàng đối với chúng ta có một chút khác biệt..."

"Ồ? Khác biệt như thế nào?" Thanh âm của Mị Linh biến thành dị thường nhẹ nhàng.

"Nàng a." Hàn Vũ Lạc nhíu mày nói: "Người mà nàng ưa thích hơi nhiều một chút..."

"Thật sao?" Mị Linh ôn nhu nói: "Vậy người cảm thấy nàng làm sai hay sao?"

"Ta không biết." Hàn Vũ Lạc mờ mịt nói: "Ta từng cho rằng là nàng phản bội, thế nhưng mà theo ánh mắt của nàng ta biết được, nguyên lai đây chính là sự nhận thức bình thường của nàng, ta cũng không biết phải làm như thế nào?"

"Người sẽ tha thứ nàng."

"Nàng sẽ tha thứ cho người."

"Các người đã yêu nhau, người xem, người vô tâm nàng cũng đều có thể tiếp nhận, người vì cái gì không thể tiếp nhận nàng?" Trong thanh âm của Mị Linh tràn ngập mộng ảo.

"Đúng vậy." Hàn Vũ Lạc vẫn đang chìm ở bên trong suy nghĩ.

"Như vậy...hãy đi hưởng thụ đi, thế giới thuộc về hai người các người... A, không đúng, thế giới thuộc về nhiều người." Mị Linh nhẹ nhàng nói.

Chỉ có điều là vào ngay lúc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được đầu đau nhức, chỉ thấy có một người trẻ tuổi đang cầm một cây gậy hung hăng đập tới!

Bang! Mị Linh có cảm giác mình bị đánh cho hoa mắt váng đầu.

"Là người." Nàng quay đầu lại, lại thấy được người trẻ tuổi gọi là Không Bạch kia, nàng dựa theo trí nhớ của hắn, cho hắn một cuộc sống hoàn mỹ nhất, tốt đẹp nhất, hắn làm sao cũng có thể thoát ra? !

"Muốn dùng một cái huyền cảnh để lừa gạt ta?" Không Bạch cười lạnh.

"Làm sao ngươi biết đó là giả?" Mị Linh nhìn chăm chú hắn, hỏi.

"Lão tử đã độc thân bao nhiêu năm rồi, chưa từng có một em gái nào thích ta, một người đều không có, nữ thần hoàn mỹ ở trong cái huyền cảnh kia, thế mà giống y như em gái mà ta hay tưởng tượng ra? Buồn cười, lão tử dùng chân nghĩ cũng biết đó là giả." Không Bạch cười lạnh.

Mị Linh: "..."

Nàng có cảm giác cái giống loài Cổ tộc này so với những Cổ tộc mà nàng gặp lúc trước có một chút không giống nhau, có lẽ...đây là biến chủng mới nhất của Cổ tộc?

"Vây trước tiên ta sẽ giết ngươi." Trong mắt của nàng hiện ra lãnh quang.

Chỉ cần không chế lại cái tên Hàn Vũ Lạc cường đại nhất này là được rồi, cái tên Không Bạch trước mắt này dường như có thực lực rất yếu, chỉ cần giết chết hắn...vào thời điểm nàng đang suy tư.

Bỗng nhiên, một toà vũ khí năng lượng ở gần đó, dùng công suất nhỏ nhất, phóng xuất ra năng lượng đánh vào trên người của các chiến sĩ Gen Công Hội, những người kia nháy mắt liền tỉnh táo.

? ? ? Đáng chết! Sắc mặt của Mị Linh đại biến, thế mà còn có người tỉnh táo? Không, không thể nào, hết thấy gen chiến sĩ...nàng quét ánh mắt qua, thình lình phát hiện ra, người dùng vũ khí năng lượng đánh thức mọi người,

thế mà không phải là gen chiến sĩ, chỉ là một nhân viên kỹ thuật điều khiển vũ khí! Một nhân viên kỹ thuật hơn bốn mươi tuổi!

"Người làm sao có thể thoát ra khỏi huyền cảnh..." Mị Linh kinh ngạc, những gen chiến sĩ này còn chưa tính, thế mà ngay cả nhân viên kỹ thuật cũng có thể xem thấu? Nàng đã ngủ say quá lâu, thời đại này đã biến đổi đến mức mà nàng không nào nắm giữ ở trong tay hay sao?

"Bởi vì cái gì?" Người kia bi thống nói: " Lập Trình Viên làm sao có thể có bạn gái!"

Mị Linh: "..."

Tất cả mọi người tỉnh lại, Hàn Vũ Lạc, Khổng Bạch, còn có tên nhân viên kỹ thuật kia, đã khiến cho năng lực của Mị Linh biến thành trò cười, năng lực đã từng hoành hành thiên hạ ở thời đại Cổ tộc, lúc này đã vô hiệu.

Mộng quá đẹp, đẹp không giống thật, cảm giác chân thực mãnh liệt, khiến cho rất nhiều người đều tin, thế nhưng mà đối những với những người không tin mà nói, căn bản là không có bất cứ một tác dụng gì!

Ví dụ như... Hàn Vũ Lạc sẽ tuyệt đối không tin có một thế giới chỉ thuộc về hắn và Diệp Uyển Đồng.

Ví dụ như... Khổng Bạch tuyệt đối không tin hắn lại có bạn gái giống như đúc như sự tưởng tượng của hắn.

Ví dụ như... nhân viên kỹ thuật tuyệt đối không tin lập trình viên sẽ có bạn gái.

"? ? ?" Mị Linh có chút phát mộng, nàng làm sao cũng không nghĩ tới, sau khi ngủ say nhiều năm như vậy, vừa mới thức tỉnh, thế mà lại không theo kịp thời đại!

Những người này thật sự là Cổ tộc hay sao? Phương thức suy nghĩ phức tạp của bọn hắn thật khó có thể lý giải được! Phải biết rằng, ở cái niên đại yêu tộc của nàng, tình yêu cũng là một với một, không có người xấu tới mức

không có em gái nào thích, cái gì mà lập trình viên sẽ không có người yêu...bà nội nhà nó đây đến cùng là loại thời đại nào?

Mị Linh có một chút phát mộng, nàng cảm giác được yêu tộc có lẽ đã chọn sai thời đại để sống lại rồi.

Phốc! Hàn Vũ Lạc Tỉnh táo lại một lần nữa đâm xuyên qua trái tim của Mị Linh, đối với loại người dám dùng tình cảm của hấn và Diệp Uyển Đồng để đùa bỡn, hấn căn bản là không thể chịu đựng được!

Mị Linh mang theo ánh mắt mờ mịt biến mất, cho dù đến chết, nàng cũng không biết, yêu tộc lần này đã buông xuống một cái thời đại như thế nào!

Phốc! Mị Linh ngã xuống mặt đất, Hàn Vũ Lạc lạnh lùng thu tay về, phía dưới mưa rào xối xả, thần sắc của hấn vẫn lạnh lùng mà uy nghiêm, đám người Gen Công Hội cũng đã thanh tỉnh, lộ ra vẻ mặt hổ thẹn.

Bọn hấn vậy mà kém chút nữa bị địch nhân làm cho trầm mê! Quá bất cẩn!

"Chú ý cảnh giác." Hàn Vũ Lạc phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Vâng." Đám người cảm thấy rất là hổ thẹn.

Xoạt! Mưa to vẫn như cũ xối xuống ào ào, Yêu tộc dường như có thể sống lại vĩnh viễn không ngừng nghỉ, cũng theo việc vừa rồi Mị Linh xuất hiện, mọi người mới biết, yêu tộc lưu lại trên mảnh đất này, đã không còn lại nhiều lắm! Binh sĩ Yêu tộc cũng đã bị giết sạch!

Đến giai đoạn mà cường giả như Mị Linh xuất hiện, có lẽ, lần sau sẽ xuất hiện đại nhân vật chân chính.

Đám người cảnh giác, Hàn Vũ Lạc càng lộ ra vẻ mặt lạnh lùng, mà vào lúc này, Từ Phi hết sức không biết xấu hổ đi lại gần, thận trọng hỏi: "Cái kia, Hàn Vũ Lạc đại nhân, Diệp Uyển Đồng mà ngài mới vừa nói..."

"Người đã gặp qua nàng?" Trong mắt của Hàn Vũ Lạc tỏa ra sát cơ.

Xoạt! Vũ khí trong tay của hấn đã nhắm ngay vào Từ Phi.

"Không!" Từ Phi liên tục khoát tay: "Chỉ là ta đã từng nghe Trần Phong nói qua."

"Ồ?" Ánh mắt của Hàn Vũ Lạc chìm xuống: "Nàng từng nói với ta về Trần Phong."

"Ừm, bọn hần là bằng hữu kia mà." Từ Phi hắc hắc cười nói: "Lúc ấy hần còn nói là sẽ giới thiệu Diệp Uyển Đồng cho ta đấy."

Oanh! Một tòa nhà sụp đổ, một ánh hào quang nổ tung, Từ Phi bị đánh bay ra bên ngoài, Hàn Vũ Lạc dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chú vào hần nói: "Ngươi lại dám có ý đồ với nàng?"

"Không, tuyệt đối không có!" Từ Phi chật vật đứng dậy, liên tục khoát tay nói: "Đại ca, ta chỉ muốn kéo quan hệ lại gần với ngài thôi mà! Ta nói cho ngài biết, đừng nhìn ta trẻ tuổi, ta thế nhưng lại là một tay lão luyện... Trong nhà của ta có một chút tiền dư, mấy năm này em gái qua tay của ta không có 800 cũng có 1000, có lẽ ta có thể giúp ngài giải quyết vấn đề."

Yêu thú

Xoạt! Hàn Vũ Lạc dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Từ Phi, lúc này mới thu hồi lại uy áp, Từ Phi lau lau mồ hôi lạnh.

"Ngài làm sao lại nhận thức với nàng?" Từ Phi hỏi.

Yêu tộc trước mắt còn chưa xuất hiện, hắn muốn lôi kéo làm quen với vị cường giả Gen Công Hội này, dù sao thì đây cũng là cấp trên trực tiếp của hắn a!

"Vài ngày trước trong lúc truy sát người của tổ chức thần bí, phát hiện nàng đang bị..."

"Ta liền giết sạch những tên giả hoả của tổ chức thần bí, không nghĩ tới lại bị nàng..."

"Sau đó ta mới biết rõ chân tướng là nàng..."

Sau mỗi một câu nói của Hàn Vũ Lạc đều là một dấu ba chấm.

"Thì ra là thế." Từ Phi lại có thể đoán được hết thảy.

Tổ chức thần bí bị Trần Phong làm cho bại lộ ra ánh sáng, các thành viên của tổ chức thần bí bị truy sát.

Sau đó...Diệp Uyển Đồng có khả năng là đã chạy thoát được, cho nên mới xảy ra những chuyện này. Cho nên về sau, Hàn Vũ Lạc mới có ý nghĩ chịu trách nhiệm, kết quả là con gái người ta căn bản không thèm để ý đến hắn, vẫn như cũ trải qua tháng ngày vui sướng của mình, khiến cho Hàn Vũ Lạc đại nhân xoắn xuýt ở giữa yêu hận tình cừu, lại không có cách nào ra tay đối với cô gái này, không nghĩ tới cuối cùng vẫn triệt để luân hãm vào bên trong cái hố to này.

Ừm...Từ Phi khẳng định, chuyện xưa của Hàn Vũ Lạc, nếu như được chuyển thể thành phim sẽ trở nên cực kỳ hot.

"Ngài yên tâm, ta sẽ trợ giúp nàng uốn nắn lại thế giới quan." Từ Phi tự tin nói.

"Thật sao?" Hàn Vũ Lạc hoài nghi nhìn Từ Phi.

"Đương nhiên." Từ Phi không có một chút khách khí nào nói: "Chờ sau khi việc này kết thúc, ta sẽ giúp ngài giải quyết."

"Được." Ánh mắt của Hàn Vũ Lạc nhìn Từ Phi liền trở nên nhu hòa hơn rất nhiều, nếu như có thể đem thế giới quan của Tiểu Đồng uốn nắn về như bình thường, hai người bọn hắn có lẽ sẽ có thể ở cùng một chỗ.

Hi vọng hết thảy sẽ thuận lợi, đương nhiên, chuyện trước mắt, là phải còn sống trở về!

Xoạt! Mưa rào xối xả, làn yên lặng này kéo dài đến hai phút đồng hồ, bỗng nhiên, có từng sinh vật nhỏ bé xuất hiện, chúng nó từ bên trong bầu trời tăm tối xuất hiện, một mạch lao vào mặt đất, giống như từng con thiêu thân ngốc nghếch.

"Cẩn thận!" Đám người cảm thấy sợ hãi.

Phốc! Từng đao được chém ra, những sinh vật này liền bị chém chết, mà khiến cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn chính là, sau khi bị chém trúng, thân thể của chúng nó lại bắn ra từng bãi từng bãi chất lỏng màu tím.

"Bẹp!" Chất lỏng màu tím tan xuống mặt đất.

Tạch... ! Mặt đất bắt đầu nứt ra, bàn tay khổng lồ gần như đã ngưng hoạt động rất lâu kia, bỗng nhiên rung động, bắt đầu tránh thoát khỏi phong ấn do Trần Phong tạo ra, lại một lần nữa vươn ra bên ngoài!

Oanh! Âm thanh khủng bố truyền ra, trên bàn tay khổng lồ phun ra một ngọn lửa màu tím nồng đậm.

Ô...ô...n...g —— Hết thảy mọi thứ tiếp xúc với ngọn lửa màu tím đều bị thôn phệ.

Xoạt! Mưa đen rơi xuống như trút nước, nước mưa rơi trên ngọn lửa màu tím, vậy mà bùng cháy vô cùng hung mãnh, giống như một bàn tay rực lửa, ở trong bóng tối vô tận, nhuộm đỏ cả bầu trời.

"Nó sắp chui ra..." Đám người run sợ.

Bang! Mặt đất triệt để nổ tung, ở phía dưới cái bàn tay khổng lồ, một con Yêu thú có hình thể khổng lồ từ từ chui ra, vào thời điểm cả thân thể của nó chui ra toàn bộ, mọi người nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, con Yêu thú này lại có thể cao bằng một toà cao ốc!

Rống! Một tiếng gào thét vang lên, toàn thân của con Yêu thú bốc cháy hùng hực.

Ô...ô...n...g —— Một đoàn lửa màu tím ngưng tụ ở trong tay của nó, hình thành nên một thanh cự kiếm hoả diễm, trên cự kiếm lập loè ánh sáng chói mắt, mỗi một lần lấp lóe đều khiến cho người ta cảm thấy run sợ.

"Đây là quái vật gì?" Đám người kinh hãi, đây chính là đại nhân vật chân chính mà Yêu tộc muốn khôi phục hay sao? ! Cái tên này...

Bóng tối tràn ngập, bên trong mây đen vô tận, có một đôi mắt lập loè hào quang màu bạc, người này yên lặng nhìn chăm chú vào Tinh Thành đang bị bóng tối bao trùm, nhìn từng tên yêu tộc sống lại, sau đó bị Gen Công Hội xử lý, hết thấy mọi thứ trong kế hoạch dường như có chút không giống.

Nhân loại...gã nhìn cái chủng tộc hoàn toàn mới này, nguyên lai tưởng rằng sau khi sống lại, chủng tộc mà gã phải đối mặt là Cổ tộc, không ngờ được sau trận chiến năm đó, Cổ tộc vậy mà cũng đã biến mất, hiện tại trên thế giới chỉ còn lại nhân loại!

Xoạt! Ánh mắt của hắn vẫn liên tục lấp loé, mỗi một đợt yêu tộc bị huỷ diệt, gã đều thấy rõ, thủ đoạn mà cái thế lực gọi là 'Gen Công Hội' kia sử dụng, gã cũng thấy rất rõ ràng, gã cứ như vậy ở trong bóng tối yên lặng quan sát cùng với phân tích. Yêu tộc sống lại một nhóm lại chết đi một

nhóm, thế nhưng gã căn bản không quan tâm, đám yêu tộc này cũng chỉ là pháo hôi mà thôi.

Ô...ô...n...g —— Đôi mắt màu bạc của gã lấp lóe, ẩn nấp trong bóng đêm.

Thú vị, gã tận mắt nhìn hết thấy mọi thứ phát sinh trước mắt, nhìn máu của yêu tộc nhuộm đỏ đất đai, nhìn mặt đất màu đen đã biến thành màu tím, nhìn con Yêu thú khổng lồ kia, cuối cùng cũng đã phá vỡ được phong ấn chui ra.

Rống! Một tiếng rống đáng sợ vang lên, Yêu thú bùng nổ ra lực lượng cường đại, làm cho người ta phải sợ hãi.

Cấp A đỉnh phong! Đúng nghĩa cấp A đỉnh phong! Nếu như từ góc độ nhân loại mà nói, ít nhất là gen chiến sĩ nắm giữ một bộ bí kỹ dung hợp 6 tinh hoàn chỉnh mạnh mẽ, người bình thường căn bản không phải là đối thủ. Lại thêm đồng da dày thịt béo, tổ chất thân thể cực kỳ cường đại, vẹn vẹn chỉ là lực lượng cơ thể, đoán chừng cũng đã đạt đến trình độ cấp A đỉnh phong!

"Sợ cái chim..." Từ Phi hung mãnh xông lên.

Ba! Một bàn tay tát tới, Từ Phi giống như đạn pháo bay ngược trở lại.

Oanh! Mặt đất xuất hiện một cái hố to.

"Lực lượng của con quái vật này..." Từ Phi nhe răng trợn mắt nói: "Mụ nội nhà nó, cường độ thân thể của nó thế mà cũng đạt đến cấp A!"

"Cùng tiến lên!" Hàn Vũ Lạc quát lạnh một tiếng, một đám cường giả Gen Công Hội ra tay toàn bộ.

Oanh! Chiến đấu bùng nổ, có mấy chục người của Gen Công Hội vây công một mình con Yêu thú này, nhưng mà, coi như là như thế, tình hình chiến đấu dường như cũng không quá lạc quan, Gen Công Hội lại là bên rơi vào thế yếu.

"Con Yêu thú này có hình thể quá lớn!"

"Căn bản là không có cách nào đánh."

Mọi người lộ ra vẻ mặt khó coi.

"Nó chỉ dùng cường độ thân thể đã có thể ngăn cản công kích của chúng ta?" Hàn Vũ Lạc cảm thấy không hiểu, hắn biết là tổ chất thân thể của Yêu thú rất mạnh mẽ, thế nhưng cho dù có cường đại hơn nữa, chẳng lẽ còn có thể miễn dịch công kích cấp A? Bọn hắn có nhiều cường giả cấp A như vậy...

Một người cười khỏ nói: "Có thể vấn đề là do lớp da của nó quá dày!"

"Hửm?" Hàn Vũ Lạc mang theo vẻ mặt không hiểu tiếp tục công kích.

Oanh! Một đao chém xuống, trong tay truyền đến sự chấn động mãnh liệt.

"Sự chấn động này..." Sắc mặt của Hàn Vũ Lạc biến hóa, hắn đánh trúng, hắn đã cắm đao vào! Thế nhưng...vũ khí của hắn chỉ cắm vào được trong lớp da của con Yêu thú.

Át chủ bài

Sau đó hắn liền phát hiện ra một cái sự tình đáng buồn, lớp da của con yêu thú này, thế mà so với vũ khí của hắn còn muốn dài hơn! Da dày có một chút quá đáng! ! ! Khó trách vì sao một đám chiến sĩ Gen Công Hội thi nhau công kích cũng không thể làm gì được.

"Cứ như vậy sẽ không có cách nào gây ra thương tổn cho nó."

"Ta xem chừng lớp da của con hàng này phải dày một mét..."

"Thật là đáng sợ."

"Ai có thể công kích xuyên qua cái lớp da này?"

"Công kích của ta có thể xé rách được nửa mét lớp da của nó, thế nhưng nó ngay cả lông mày cũng không thềm nhú một cái."

"Nếu như chúng ta chỉ nhằm vào một chỗ thì sao..."

"Vô dụng, tốc độ khép vết thương lại của nó quá nhanh, công kích của các người còn chưa tiêu tán, đoán chừng vết thương của nó đã khép lại, cái tên này căn bản chính là bị thịt đánh mãi không chết a!" Đám người vô lực chửi bậy.

Hình thể của con Yêu thú này quá khổng lồ, lớp da dày đến một mét cộng với tốc độ khôi phục vết thương kinh người, gần như công kích của tất cả mọi người, đều không thể đâm xuyên được, sinh vật yêu tộc sống lại cuối cùng này, quá mức mạnh mẽ, cường đại đến mức làm cho người ta nghẹt thở.

"Nếu không thì công kích vào hoa cúc của nó thử xem?"

"Đã thử qua, chen không lọt."

"Công kích vào mắt nó?"

"Mắt của nó cũng có một lớp màng rất dày..."

"Ài."

"Nếu có năng lực công kích xuyên thấu liền tốt..."

Đám người thở dài, chưa có một khắc nào như lúc này, bọn hắn cảm thấy năng lực công kích xuyên thấu lại trân quý như thế!

Kèm theo sự kiện yêu tộc xuất hiện, kèm theo thể chất đặc thù và da lông cứng chắc của yêu tộc, hàng loạt những năng lực liên quan tới xuyên thấu, tất nhiên sẽ trở nên đặc biệt HOT! Chỉ có điều là hiện tại, bọn hắn y nguyên vẫn phải dựa vào chính mình!

"Làm sao bây giờ?" Mọi người nhìn về phía Hàn Vũ Lạc.

Oanh! Yêu thú không một chút kiêng kỵ phá hư lung tung các toà nhà xung quanh! Không có người nào có thể quản.

Hàn Vũ Lạc đã phóng thích ra công kích mạnh nhất của mình, nhưng lại bị con Yêu thú dùng cự kiếm hoá diễm ngăn trở, mọi người thế mới biết, nó to xác chứ không hề ngu, sẽ đứng lì ở đó cho người đánh! Yêu tộc, dù sao cũng không phải là quái vật, bọn hắn mặc dù có được thân thể của biến dị thú, thể nhưng y nguyên vẫn có trí khôn!

Thanh âm trầm muộn truyền đến từ lớp da của con Yêu Thú, giống như là tiếng chế giễu đám người của con Yêu Thú.

Rống! Con Yêu Thú rống to hai tiếng, mặt đất rung động, từng con cự thú giống nó như đúc từ trong mặt đất xuất hiện.

Hai con! Ba con! Bốn con! ... Rất nhanh, có trọn vẹn chín con Yêu thú giống nhau như đúc xuất hiện.

"Lại thêm 9 con." Sắc mặt của mọi người trở nên trắng bệch, mấy con Yêu thú này gần như là đỉnh phong bên trong cấp A đỉnh phong, gần như đã đạt đến tình trạng siêu cấp A, nếu như là một con còn chưa tính, hiện tại cùng lúc xuất hiện mười con...

"Rống!" Mười con Yêu thú rống lên cùng lúc, tản ra sát ý nồng đậm.

"Các người rút cục cũng xuất hiện..." Hàn Vũ Lạc nhìn mười con Yêu thú ngược lại còn bình tĩnh hơn, nói: "Đây chính là con át chủ bài cuối cùng của các người hay sao? 10 con Yêu thú, như vậy, Gen Công Hội chúng ta cũng sẽ sử dụng lá bài tẩy."

"Còn xin tiền bồi ra tay." Hàn Vũ Lạc hướng vào trong hư không nói ra.

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh, có ba đạo hư ảnh xuất hiện từ trong hư không.

Ồ...ô...n...g —— Ba đạo hư ảnh này là ba ông lão, một ông lão nhìn chăm chú vào mười con Yêu thú, chậm rãi duỗi ra một ngón tay, một cổ uy áp không hiểu ngưng tụ trên ngón tay của ông ta, mãi đến khi ông ta diễm ra một cái.

Phốc! Trên trán của một con Yêu thú xuất hiện một cái lỗ thủng, chết!

Đám người đột nhiên trừng lớn con mắt, chết...chết rồi?

Ồi mẹ ơi, con Yêu thú đáng sợ này cứ thế mà chết đi rồi? Bọn hần biết Gen Công Hội khẳng định sẽ cử những tiền bối mạnh mẽ đến đây, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, cường giả xuất hiện lần này, vậy mà lại cường đại đến tình trạng như thế!

Oanh! Yêu thú ngã xuống đất, giống như một toà cao ốc chọc trời sụp đổ, tạo ra một tiếng nổ vang rung trời, mà vào giờ khắc này...

Phốc! Ông lão liên tục diễm mấy lần, từng cái lỗ máu xuất hiện, kèm theo những tiếng nổ vang rung trời, mười con Yêu thú đáng sợ, cứ như vậy âm ỉ ngã xuống.

Yêu tộc, bị toàn diệt!

Xoạt! Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

"Đa tạ tiền bối." Hàn Vũ Lạc lạnh giọng nói ra.

HUU...U...U...U...U ! Một ông lão khác không nói gì chỉ quay lại điếm vào trong hư không, trong hư không vang lên từng tiếng kêu thảm, mấy cỗ thi thể yêu tộc từ trên bầu trời rơi xuống, nặng nề đập lên mặt đất.

"Sạch!" Sau đó ông lão thứ ba khẽ niệm một chữ, một chữ rất bình thản, ánh sáng lung linh lóe lên, một cỗ lực lượng kinh khủng bỗng nhiên tuôn ra.

Xoạt! Mây đen đầy trời trong nháy mắt bị quét sạch, bóng tối đang nhanh chóng biến mất, tất cả mưa đen rơi xuống Tinh Thành, trong nháy mắt bị sấy khô, cỗ lực lượng kinh khủng kia đâm xuyên qua mây xanh, đâm rách tầng mây dày đặc, ánh sáng màu vàng chiếu rơi xuống Tinh Thành.

Tinh Thành tràn ngập ánh sáng màu vàng óng, nghênh đón một cuộc sống mới, hết thấy thi thể yêu tộc, vết máu, đều bị sấy khô ở dưới ánh sáng màu vàng.

Rất lâu sau, đến khi ánh sáng màu vàng óng biến mất, Tinh Thành đã khôi phục lại như bình thường.

Yêu tộc, không có.

Mưa đen, không có.

Thậm chí ngay cả đất đai bị nhuộm đen, đều biến lại trở thành màu sắc nguyên bản.

Thắng rồi sao? Đám người vẫn như cũ chưa lấy lại được tinh thần, một phút trước, Tinh Thành còn đang bị bóng đêm bao phủ, mười con Yêu thú xuất hiện như ác ma quét ngang Tinh Thành.

Một phút sau, Tinh Thành liền khôi phục lại như bình thường, ánh nắng ấm áp đã lâu không gặp rơi lên trên người, trên bầu trời thậm chí còn xuất hiện cầu vồng, mỹ lệ tuyệt luân.

"Thắng rồi?"

"Chúng ta vẫn còn sống sót?" Những người kia mờ mịt nhìn đôi phương.

Mà vào giờ khắc này, hư ảnh của một ông lão sau khi dùng ánh mắt nhìn mọi người chăm chú một lát, liền khẽ gật đầu, hiển nhiên rất là hài lòng nói: "Vất vả cho các ngươi."

Giọng ôn hòa vang lên, tâm thần của mọi người trở nên run rẩy, bọn hắn có lẽ không nhận ra ba ông lão này là ai, thế nhưng mà cái thanh âm này...đây rõ ràng thanh âm mà ở trong tổng bộ Gen Công Hội bọn hắn hay nghe thấy, nhân vật truyền kỳ tồn tại ở trong sách giáo khoa kia, phó hội trưởng Gen Công Hội!

"Bởi vì sự kiên trì của các ngươi, chúng ta mới có thể chống đỡ đến một khắc cuối cùng, nếu không...nếu như chúng ta ra tay sớm, sẽ thua thiệt rất nhiều." Phó hội trưởng thở dài.

Không có ai dám xem thường cuộc xâm lấn này của Yêu tộc! Có thể đem toàn bộ thế giới biến thành bóng tối, thủ đoạn của yêu tộc có thể thấy được chút ít, vào lúc đạt được tin tức bọn hắn sắp tiến công Tinh Thành với quy mô lớn, gần như đã làm cho toàn bộ Gen Công Hội kinh động.

Cho nên bọn hắn mới sớm chuẩn bị kỹ càng, lúc này mới có tất cả những thứ này! Yêu tộc công kích không biết là có mấy đợt, mấy người bọn họ phải kiên trì cho đến lúc yêu tộc xuất ra át chủ bài, thì ba ông lão này mới có thể xuất hiện tiêu diệt chúng nó!

Cá lọt lưới

Nếu ba ông lão xuất hiện sớm đề ra tay, lại bị yêu tộc nhằm vào...ba ông lão sẽ không đủ sức xoay chuyển cả đất trời!

Trần Phong...Phó hội trưởng bỗng nhiên nghĩ đến đứa bé kia, chính là do đứa bé Trần Phong kia, nằm vùng tại tổ chức thần bí, ẩn giấu ở bên trong căn cứ của tổ chức thần bí, đạt được loại bí mật gần như không có khả năng biết đến này! Cũng chính bởi vì hắn, lần hành động xâm lấn này của yêu tộc mới có thể thất bại! Tràn chiến dịch chống đỡ sự xâm lấn của yêu tộc lần này, đứa bé này chính là người có công lớn nhất.

"Cảm tạ các người, mỗi một giây đồng hồ các người kiên trì, đều là cống hiến to lớn đối với thế giới."

Phó hội trưởng nhìn về phía những gen chiến sĩ vết thương chồng chất, bởi vì trong đám gen chiến sĩ, có gen chiến sĩ nắm giữ năng lực chữa trị mạnh mẽ, cho nên cũng không có trường hợp nào tử vong, thế nhưng gần như mỗi người đều tràn đầy vết thương, một trận chiến này, quá cực khổ.

"Không khổ cực." Đám người nhếch miệng lộ ra nụ cười.

Xoạt! Ánh nắng chiếu qua, trên bầu trời, toàn bộ thế giới đã bị bóng tối đè nén không biết bao lâu, dùng Tinh Thành làm trung tâm, bóng tối bắt đầu không ngừng biến mất.

Ô...ô...n...g —— Tinh Thành giống như là một cột sáng xua tan bóng tối, vô cùng chói mắt.

"Cuối cùng cũng kết thúc." Đám người rốt cục cũng yên tâm.

"Vất vả cho các người." Bọn hắn vỗ vỗ vào bả vai của Từ Phi cùng với Khổng Bạch, hai người này bỗng nhiên xuất hiện, mới có thể khiến cho bọn hắn kiên trì được lâu như vậy.

"Hắc hắc." Hai người liếc nhìn nhau, cười ha hả, trong mắt lại có một chút nghi hoặc, cái tiết tấu này, cùng với sự dự đoán của Trần Phong làm sao lại có một chút không đúng vậy.

Ở bên trong sự dự đoán của Trần Phong, lần này yêu tộc xâm lấn vô cùng khinh khủng, cho dù là cường giả cấp A đỉnh phong cũng vô lực chống đỡ, vô số người thương vong, toàn bộ Tinh Thành bị hủy hoại chỉ trong chớp lát! Nhưng mà bây giờ...

"Là bởi vì có Gen Công Hội nhúng tay vào hay sao?" Từ Phi nghi hoặc.

"Có lẽ là vậy." Không Bạch lắc đầu, hẳn có được năng lực xuyên qua thời không, tự nhiên biết được sự cải biến có khả năng mang tới kết quả như thế nào! Lần này có thể nhẹ nhàng như vậy, là bởi vì Gen Công Hội quá mức mạnh mẽ hay sao?

Mọi người trong Tinh Thành bắt đầu ăn mừng thắng lợi.

Ở một nơi nào đó, Trần Phong dùng ánh mắt quét qua.

Cỗ uy năng mệnh mông cường hãn kia khiến cho trái tim của Trần Phong đập nhanh, đây tuyệt đối là lực lượng siêu cấp A! Siêu cường giả đúng nghĩa! Đại lão Gen Công Hội, quả nhiên đều là cường giả siêu cấp A!

Cỗ ánh sáng màu vàng kia quét qua, toàn bộ Tinh Thành, cho dù là bụi đen bên trong lòng đất cũng không còn một mảnh, yêu tộc đã không còn cái gì để sống lại, yêu tộc hẳn là đã chết hết mới đúng...thế nhưng...Trần Phong nhìn vào giới tuyến cảnh báo màu đỏ đang lập loè.

"Linh, yêu tộc có còn hay không?" Trần Phong thấp giọng hỏi.

"Vẫn còn." Linh khẳng định.

"Là những con cá lọt lưới hay sao?" Trần Phong suy đoán.

"Không phải." Linh lắc đầu nói: "Ta đã dùng giá trị may mắn thiết lập một chút số liệu đại khái về thực lực của yêu tộc, hoặc nói là, chính là một đường giới hạn thực lực đại khái! Lần xâm lấn này của yêu tộc, mức độ

nguy hiểm là cực kỳ nguy hiểm! Mà vô luận là đám yêu tộc sống lại lúc trước, hay là sau khi bị Gen Công Hội tiêu diệt..."

"Mức độ nguy hiểm của Yêu tộc, vẫn chưa bao giờ thay đổi!"

Cái gì? Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt!

Chưa bao giờ thay đổi? ! Điều này nói rõ cái gì? Điều này nói rõ, cho dù là đám yêu tộc đã sống lại đã bị giết chết kia, cho dù là mười con Yêu thú cấp A đỉnh phong đáng sợ đã bị giết chết kia, đối với tổng thực lực của Yêu tộc không hề ảnh hưởng một chút nào!

Nói một cách khác...đám yêu tộc sống lại lần này, tất cả lại đều là pháo hôi!

"Cấp A đỉnh phong cũng chỉ là pháo hôi thôi sao?" Trần Phong bỗng nhiên cảm giác sống lưng có chút phát lạnh.

Sự kinh khủng của Yêu tộc, so với sự tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn xa xa!

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Linh nhìn về phía Trần Phong nói: "Có cần tiêu hao giá trị may mắn để bức bách bọn hắn xuất hiện hay không?"

"Không cần." Trần Phong lắc đầu, thực lực của Yêu tộc quá mức kinh khủng, hiện tại nếu như hắn nhúng tay vào, giá trị may mắn sẽ tiêu hao rất nhiều! Trong cơ thể của hắn không còn nhiều giá trị may mắn, phải dùng vào những lúc thật trọng yếu!

Ngay cả Gen Công Hội cũng không phát hiện được...Trần Phong nhìn về phía một phương hướng, nếu như ngay cả Gen Công Hội cũng không phát hiện được yêu tộc còn ở quanh đây, vậy thì Tinh Thành căn bản đã an toàn! Mọi người có thể ai về nhà nấy!

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong một mảnh tiếng hoan hô thắng lợi.

"Đừng có buông lỏng." Hàn Vũ Lạc dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người của bọn hắn, nói: "Các ngươi hãy tiếp tục đề phòng, những người khác theo ta thu thập hiện trường."

"Không cần phải lo lắng." Phó hội trưởng cười cười: "Bóng tối đã bị khu trục, yêu tộc ở chỗ này đã mất đi chỗ dung thân..."

Còn chưa dứt lời, ánh mắt của ông ta đang nhìn vào trong hư không, bỗng nhiên dừng lại, rơi vào một nơi nào đó, sau khi dừng lại một giây, trong mắt bỗng nhiên toát ra kim quang chói mắt.

Oanh! Một vệt kim quang nổ tung, có hai cái bóng đen ảm đạm bỗng nhiên xuất hiện.

"Hừ, không ngờ được ở nơi này lại còn sót lại hai con cá lọt lưới." Phó hội trưởng cười lạnh.

"Bị phát hiện rồi sao." Một thanh âm dễ nghe vang lên.

Một thân ảnh bay xuống, đúng là một con mèo toàn thân trắng như tuyết, cho dù nó đi thẳng bằng hai chân, cho dù nó có mặc quần áo, nhưng y nguyên vẫn nhìn ra được...đó là một con mèo, một con mèo trắng cực kỳ dễ thương.

"Tôm tép nhãi nhép." Phó hội trưởng dường như đối với chuyện nó bỗng nhiên xuất hiện rất là bất mãn.

Ông ta vừa mới khoe khoang khoác lác, nói rằng bóng tối ở nơi này đã bị khu trục, vậy mà lại xuất hiện hai tên gia hỏa yêu tộc? Nghĩ tới đây, phó hội trưởng liền điềm về phía trước một điềm.

"Chết!" Kèm theo một chữ nhàn nhạt, chính là uy năng phá toái hư không.

HUU...U...U...U...U ! Uy năng kinh khủng trong nháy mắt đánh vào mi tâm của con mèo trắng.

Nhưng mà, sự tình kinh người phát sinh.

Ô...ô...n...g —— Trên mi tâm của con mèo trắng có một cái phù văn cổ xưa lấp lóe, chặn lại đòn công kích của Phó hội trưởng.

"Ai nha." Mèo trắng nghiền ngẫm liếm láp móng vuốt bén nhọn của mình, nói: "So với trong tưởng tượng còn yếu hơn."

Sau lưng nó, tên yêu tộc vẫn một mực giữ im lặng, là một giống loài chưa từng thấy qua, trên người lóe lên ánh sáng nhạt, bỗng nhiên đã biến thành hai đạo, bốn đạo, tám đạo, 16 đạo...trong chốc lát, lại xuất hiện một ngàn vạn tên yêu tộc giống nhau như đúc! Thuần một sắc cấp A!

Xoạt! Sắc mặt của tất cả mọi người ở Tinh Thành đại biến.

"Làm sao lại..." Đám người cảm thấy lạnh cả người, nguyên lai, đây mới là át chủ bài của yêu tộc hay sao?

Bọn hãn nguyên lai còn tưởng rằng đại bộ phận yêu tộc đã bị giết chết, cho dù là có một chút cá lọt lưới cũng không làm ảnh hưởng đến toàn cục, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, lại làm lọt mất một con cá lớn như thế này!

Một mình ta bằng một đại quân

"Các người không phải là nhóm yêu tộc sống lại lần này." Phó hội trưởng nhìn chăm chú nói.

Nhóm yêu tộc sống lại lần này đã bị bọn hắc giết sạch, hai tên yêu tộc này nói chuyện và suy nghĩ cũng vô cùng rõ ràng, căn bản không giống như là bộ dáng vừa mới thức tỉnh, cho nên, hai người này, tất nhiên là cường giả yêu tộc sống lại trước đó, là hai tên gia hỏa tỉnh lại ở một địa phương có mưa đen nhiều nhất nào đó! Đã như vậy...

"Các người có được thực lực như vậy, vì sao không đồng loạt ra tay?" Phó hội trưởng thản nhiên nói.

Hai vị yêu tộc này phi thường mạnh mẽ! Nhưng mà bởi vì quá mức mạnh mẽ, ngược lại đã khiến cho Phó hội trưởng cảm thấy nghi hoặc, nếu như hai vị này xuất thủ cùng một chỗ với đám yêu tộc sống lại kia, Gen Công Hội căn bản là không có một chút lực phản kháng nào!

Vì sao lại phải để đám yêu tộc kia giống như pháo hôi chết mất? Hai vị yêu tộc này, không lẽ lại có chuyện ẩn giấu ở bên trong?

"Ha ha." Mèo trắng cười: "Còn có thể là cái gì? Đương nhiên là bởi vì ba lão gia hỏa các người rồi, mặc dù chúng ta không phát hiện ra được sự hiện hữu của ba người các người, nhưng lại có thể cảm giác được...cổ khí tức thuộc về cường giả."

"Cho nên...vì lý do an toàn, chúng ta liền để cho bọn hắc đi chịu chết." Mèo trắng hời hợt nói: "Chỉ cần giết sạch các người, chúng ta liền thắng lợi, có đúng không, Tề Liễu?"

"Vâng." Bên cạnh con mèo trắng, muôn vạn đạo phân thân đồng thời trả lời.

Mọi người nhất thời cảm thấy run sợ, trời ạ, nhiều cường giả cấp A đồng thời trả lời như vậy thật sự là...

"Người cho rằng như vậy là sẽ không có vấn đề?" Phó hội trưởng cười lạnh, ông ta có cảm giác lý do mà con mèo trắng nói ra có một chút gượng ép.

"Không quan trọng." Phó hội trưởng lạnh lùng nói: "Giết các người là được."

Oanh! Kim quang nổ tung, ông ta không có một chút do dự ra tay, bao quát cả hai hư ảnh bên cạnh ông ta, ba vị siêu cường giả đồng thời ra tay, lực lượng vô cùng vô tận hạ xuống, đánh về phía con mèo trắng, nhưng mà, tảng phù văn kia một lần nữa tuôn ra.

"Vô dụng thôi." Trên khóe miệng của con mèo trắng lộ ra một nụ cười xảo trá.

Oanh! Phù văn lấp lóe, hết thầy công kích, vô hiệu!

"Làm sao có thể?" Vẻ mặt của Phó hội trưởng rốt cục cũng khẽ biến, thực lực của ba người ông ta, ông ta đã quá là rõ ràng, đừng nói là cấp A đỉnh phong, coi như là cường giả siêu cấp A cũng có thể đánh chết, ngay cả cận bã cũng không lưu lại! Thế nhưng mà cái tên này...

"Tề Liễu, giao cho người." Mèo trắng cười lạnh: "Giết bọn hắn."

"Yên tâm." Tề Liễu lạnh lùng nói: "Một mình ta... chính là một đội quân!"

Giết! Từng đạo phân thân lấp lóe, từng cường giả cấp A giống nhau như đúc xuất hiện, đánh thẳng về phía đám người, Phó hội trưởng muốn ngăn cản, liền bị con mèo trắng cản trước người, nói: "Đối thủ của các người, chính là ta."

"Đáng chết!" Trong mắt của Phó hội trưởng lóe lên hàn quang.

Trên hư ảnh của ba ông lão, tỏa ra từng đạo kim quang, nhưng mà... vô hiệu! Vẫn như cũ vô hiệu!

"Ta đã nói qua rồi." Mèo trắng thất vọng nói: "Công kích của các người, quá yếu!"

Oanh! Chiến đấu một lần nữa bùng nổ, chỉ có điều là, cùng với trước đó không giống nhau, chính là lần chiến đấu này, là một bên nghiền ép!

Hoàn toàn nghiền ép! Một con mèo trắng, một tên Tề Liễu, hai người đã có thể ngược đãi toàn bộ người trong Tinh Thành, cho dù là hư ảnh của ba người Phó hội trưởng, cũng không làm ra nổi một chút tác dụng nào!

Mà bất khả tư nghị nhất chính là...con mèo trắng này, nó thật sự chỉ có thực lực cấp A đỉnh phong! Cái tên Tề Liễu này, đồng dạng cũng chỉ có thực lực cấp A đỉnh phong!

Thời gian mưa đen rơi xuống dù sao vẫn quá ngắn, yêu tộc siêu cấp A còn chưa xuất hiện, cho dù là mưa đen không ngừng rơi xuống ở những khu vực không biết, cũng không đủ để cho cường giả siêu cấp A phục sinh!

Thế nhưng...hai vị cường giả cấp A đã có thể huỷ diệt bọn hãn rồi hay sao? Đám người cảm thấy phát lạnh, Yêu tộc cấp A đỉnh phong, vậy mà lại cường hãn đến loại tình trạng này? !

"Cẩn thận!"

"Trong số này chắc chắn có một cỗ chân thân! Chỉ cần giết chết chân thân, hãn liền chết."

"Thế nhưng làm sao tìm được?"

Mọi người nhìn chăm chú vào các cỗ phân thân, Tề Liễu có vô số phân thân, lại đều giống như đúc với nhau, cho dù là khí tức, cho dù là thực lực, trước khi đánh chết một cỗ phân thân, căn bản là không có cách phán định được cái nào mới là chân thân!

Hơn nữa, khác biệt cùng với nhân loại, Tề Liễu là yêu tộc! Hãn là một sinh vật hình cầu, có làn da màu vàng...

Đúng vậy, là màu vàng! Không phải nhân loại da vàng, mà là chân chân chính chính màu vàng tinh khiết!

Có người thử nghiệm chém một đao xuống, lại bị làn da màu vàng tinh khiết kia nảy trở về! Loại sinh vật yêu tộc kỳ quái này, có lực phòng ngự

mạnh đến mức làm cho người ta giận sôi!

Muốn đánh chết nó? Gần như là không có khả năng!

Huống chi, người ta còn là hai đánh một? ! Quả cầu màu vàng to lớn kia, có thể phản chấn công kích, sinh mệnh lực lại cực kỳ ương ngạnh, khiến cho đám người Gen Công Hội gần như cảm thấy tuyệt vọng, như thế này thì làm sao mà đánh? Ngay cả giết một cái cũng không được! Huống chi còn phải giết tới khi xuất hiện chân thân mới thôi?

Những đạo phân thân này cũng không phải đơn thuần là được phục chế, chúng nó cũng có ý thức riêng của mình, rất sống động, căn bản không biết cái nào là chân thân!

"Phiền toái rồi..." Đám người cảm thấy tuyệt vọng.

Đám người Gen Công Hội lâm vào khốn cảnh, bọn hắn đang bị phân thân của Tề Liễu vây quanh công kích, chỉ có thể phòng ngự bị động, càng đánh càng chật vật, dựa theo loại tình huống này, bọn hắn sẽ dần dần bị mài chết!

Mà Phó hội trưởng thì sao? Bọn hắn theo bản năng dùng ánh mắt giúp đỡ nhìn qua.

Sau đó...liền thấy ba người Phó hội trưởng đang lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, điên cuồng công kích con mèo trắng kia, nhưng mà, vô hiệu, tất cả công kích vào con mèo trắng đều vô hiệu!

"Quả nhiên ba vị tiền bối đã bị nhắm vào."

Mà đúng vào lúc này...

Oanh! Hàn Vũ Lạc bỗng nhiên bùng nổ, công kích nguyên bản đang đánh về phía Tề Liễu bỗng nhiên chém về phía con mèo trắng.

Ô...ô...n...g —— Lại một cái phù văn tuôn ra.

Vô hiệu! Vẫn như cũ là vô hiệu!

"Làm sao có thể?" Trong mắt của Hàn Vũ Lạc lóe lên hàn quang.

Ba vị tiền bối bị nhảm vào còn chưa tính, công kích của hắn vì sao cũng vậy... đồng dạng là cấp A đỉnh phong, hắn thế mà lại không làm gì được tên yêu tộc này!

"Quá ngây thơ." Mèo trắng chỉ nghiêng ngẫm nhìn Hàn Vũ Lạc.

Phốc! Trên người của Hàn Vũ Lạc nhiều thêm hai vết thương, hai vết thương này đối với hắn không có ảnh hưởng quá lớn, thế nhưng cảm giác biệt khuất kia lại không có cách nào xóa đi, hắn lại bị hai tên yêu tộc này làm nhục đến tình trạng như thế? !

"Có một chút không ổn a..." Từ Phi nhíu mày, cái tên Trần Phong này, thế mà còn chưa chịu ra tay hay sao?

Mặc dù bọn hắn biết, thực lực của Trần Phong chỉ có cấp B, thế nhưng mà cái tên này mỗi lần ra tay, dường như đều sẽ phát sinh kỳ tích, cho dù là bình thường hắn không có tư cách nhúng tay!

Cơ hội duy nhất

Ra tay đi Trần Phong...Khổng Bạch hít vào một hơi thật sâu, bằng không thì lão tử chỉ có thể xuyên qua để đào mệnh!

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong mà hai người Từ Phi nhắc tới, đang ở phía xa nhìn vào chiến trường.

Mèo trắng...con sinh vật thần kỳ này vừa xuất hiện liền bị hấn để mắt tới, đương nhiên, có ba ông lão kia kéo lấy, tạm thời cũng không có vấn đề gì lớn, mặc dù công kích của ba ông lão vô hiệu với con mèo trắng, thế nhưng con mèo trắng cũng dừng hòng ở trong một thời gian ngắn đánh bại ba ông lão.

Vấn đề là... Tề Liễu! Nếu như không nhanh chóng xử lý cái tên này, toàn bộ Tinh Thành sẽ bị giết sạch! Đương nhiên, Trần Phong sẽ không cảm thấy mình có loại thủ đoạn này, hiện tại hấn chỉ cần đi vào chiến trường...

Xem chừng sẽ bị vô số quả cầu màu vàng kia đập chết tươi! Cái tên gia hỏa tên là Tề Liễu kia, thế nhưng lại dùng rất nhiều đạo phân thân bảo vệ chân thân, hấn có thể khiến cho các đạo phân thân ở gần đó bay tới, chịu chết thay cho chân thân!

Trần Phong nếu như muốn miêu sát hấn...rất có thể sẽ bị hấn chạy mất! Cho nên, Trần Phong không có cách nào ra tay, nhưng lại có thể giúp những người khác ra tay!

"Tuyền ai đây?" Ánh mắt của Trần Phong nhìn chăm chú vào chiến trường, nhìn vào một đồng quả cầu đang nhảy nhót lung tung.

Xoạt! Ánh mắt của Trần Phong rất nhanh liền khóa chặt, có giá trị may mắn tồn tại, loại thuật phân thân này đối với hấn gần như là vô hiệu, vền vền chỉ cần tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn, liền có thể phế bỏ Tề Liễu!

Nguyên lai cái quả cầu lộ ra vẻ mặt hèn mọn kia lại là chân thân của ngươi! Rất tốt, trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Mà vào giờ khắc này, trong chiến trường, Hàn Vũ Lạc công kích mèo trắng không có hiệu quả, cũng đành phải quay đầu trợ giúp đám người đánh giết Tề Liễn, thế nhưng Tề Liễn có nhiều phân thân lắm, nhiều đến mức căn bản giết không hết! Mỗi khi một Tề Liễn gặp phải nguy hiểm, những Tề Liễn khác sẽ đến giúp đỡ, bởi vì có quá nhiều Tề Liễn, cho nên người căn bản không biết ai là ai.

Tìm chân thân? Vô vọng!

"Như thế không được a..." Hàn Vũ Lạc lộ ra vẻ mặt lạnh lùng, hắn vừa rồi đã đánh trọng thương ba Tề Liễn, thế nhưng rất nhanh liền bị những Tề Liễn khác cứu đi, khiến cho hắn căn bản không có bất kỳ một biện pháp nào tìm ra chân thân của Tề Liễn!

Mấy đạo phân thân đáng chết này! Bỗng nhiên, có một thanh âm xuất hiện ở bên tai: "Tên Tề Liễn thứ 16 ở bên trái, chính là chân thân của Tề Liễn."

"Người là ai?" Hàn Vũ Lạc lạnh lùng nói ra.

"Người trợ giúp người." Thanh âm kia thản nhiên nói.

"Ta dựa vào cái gì mà phải tin tưởng người?" Hàn Vũ Lạc phát ra âm thanh lạnh lùng, hắn có được tất sát kỹ rất mạnh mẽ, thế nhưng...chỉ có thể thi triển một lần, nếu như nghe theo lời người này, thi triển tất sát kỹ, phát hiện ra giết nhầm, bọn hắn sẽ thật sự không còn cách nào đánh bại Tề Liễn! Hắn chỉ có một lần cơ hội!

Một lần cơ hội...phát hiện ra chân thân Tề Liễn sau đó đánh chết!

"Bởi vì đây cũng là cơ hội duy nhất của người." Thanh âm kia lạnh nhạt nói: "Từ Phi đã nói là sẽ giúp cho người cùng với Diệp Uyển Đồng ở cùng một chỗ có phải hay không?"

"Làm sao người biết?" Hàn Vũ Lạc tuôn ra sát ý.

Người này vậy mà lại luôn quan sát bọn hắn, chẳng lẽ là dư nghiệt của yêu tộc?

"Ta cho ngươi một biện pháp tốt hơn." Thanh âm kia nói: "Giết chết Tề Liễu, nuốt chửng trái tim của hắn! Sau đó, ngươi sẽ có được năng lực phân thân vô hạn, hắn là có thể khiến cho Diệp Uyển Đồng tiêu thư hài lòng a?"

Xoạt! Hàn Vũ Lạc bỗng nhiên cảm thấy động tâm, cái biện pháp này...

Cơ hội sao? Hắn nhìn về phía những quả cầu màu vàng kia, thật sự muốn làm như thế hay sao? Năm đó hắn đột phá cấp A, phát hiện ra sự tình thế tử, liền vứt bỏ trái tim trở thành người vô tâm, mà bây giờ, vì Diệp Uyển Đồng mà một lần gắn trái tim vào hay sao? Còn là trái tim của yêu tộc!

"Cơ hội chỉ có một lần." Thanh âm kia lạnh nhạt nói: "Đây là biện pháp duy nhất...tên thứ sáu bên trái, hắn đang tới gần ngươi, đây chính là cơ hội tốt nhất của ngươi, vì chính ngươi, vì Diệp Uyển Đồng, vì Gen Công Hội, vì..."

"Nhân loại!" Thanh âm kia dần dần trở nên trầm thấp.

Hàn Vũ Lạc bỗng nhiên xiết chặt thanh vũ khí trong tay, nhìn về phía quả cầu màu vàng đang giấu trong vô số quả cầu màu vàng kia, là tên thứ sáu ở bên trái sao?

Oanh! Khí tức kinh khủng bỗng nhiên bùng nổ.

"Tĩnh! Diệt!" Thanh vũ khí trong tay của Hàn Vũ Lạc hóa thành một đạo tinh quang, bỗng nhiên chém về phía một quả cầu màu vàng mang theo biểu tình hèn mọn kia.

Phốc! Ánh sáng lóng lánh, cái quả cầu màu vàng kia vậy mà thật sự bị một đạo bổ ra làm đôi, Hàn Vũ Lạc bỗng nhiên bùng nổ công kích, làm cho vô số người sợ ngây người, vào thời điểm mọi người ở đây còn chưa kịp lấy lại tinh thần, kèm theo việc quả cầu màu vàng kia bị chém làm đôi, quả cầu màu vàng đầy trời vậy mà biến mất!

Trên mặt đất! Chỉ để lại duy nhất một quả cầu màu vàng đã bị bổ ra làm đôi kia!

"Ngươi..." Nó không thể tưởng tượng nổi nhìn Hàn Vũ Lạc.

"Không tốt." Con mèo trắng ở phía xa xa bỗng nhiên cảm thấy không lành, muốn tới chỗ quả cầu màu vàng, lại bị Phó hội trưởng ngăn lại.

Xoạt! Hàn Vũ Lạc nhanh chân chạy về phía trước, thọc tay vào chỗ sâu, trực tiếp cầm lấy trái tim của Tề Liễu, viên trái tim này...vẫn còn đang nảy thành thịch!

Hàn Vũ Lạc hung hăng nhét nó vào lồng ngực của mình, viên trái tim kia vậy mà chậm rãi dung nhập vào trong cơ thể của Hàn Vũ Lạc!

"A!" Trên người của Hàn Vũ Lạc toát ra ánh vàng kinh người.

"Ánh vàng..." Đám người kinh ngạc tán thán.

"Nguyên bản của hắn hình như là màu xanh lam." Từ Phi nhú mày, Hàn Vũ Lạc có phong cách lạnh buốt, một mực là màu xanh lam tinh không, hiện tại là hỗn hợp màu vàng cùng với màu xanh lam...dường như là màu xanh lá?

HUU...U...U...U...U ! Trên người của Hàn Vũ Lạc lấp loé hào quang chói lọi, mà ở bên cạnh hắn, Tề Liễu mới vừa rồi còn điều võ gương oai, kèm theo trái tim bị móc ra, thân thể dần dần mất đi sức sống, quả cầu màu vàng cũng trở nên khô quắt.

"Tề Liễu! ! !" Mèo trắng rít lên một tiếng.

Oanh! Mèo trắng nổi khùng, đột nhiên phóng tới vị trí của Hàn Vũ Lạc, muốn đoạt lại trái tim, nhưng mà, chờ đến thời điểm nó bay tới, thì đã chậm!

Oanh! Hào quang quanh người của Hàn Vũ Lạc nổ tung, dung hợp hoàn tất! Mèo trắng nhìn thi thể của Tề Liễu đã không động đậy, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn lên trên người Hàn Vũ Lạc, sau đó quét mắt nhìn về phía tất cả mọi người trong Gen Công Hội.

"Các người...đều đáng chết!" Ngữ khí của mèo trắng trở nên rét lạnh.

"Làm tốt lắm." Phó hội trưởng lại tán dương Hàn Vũ Lạc, sau đó nhìn về phía mèo trắng nói: "Mặc dù ta không biết ngươi dùng thủ đoạn gì để miễn

dịch công kích của chúng ta, thế nhưng mà cuối cùng người cũng chỉ là cấp A đỉnh phong!"

"Thật sao?" Đôi mắt của con mèo trắng trở nên đỏ tươi, bộ lông màu trắng như ngọc biến thành màu đen, lại biến thành màu đỏ thẫm, một đôi cánh đỏ thẫm từ phía sau lưng chậm rãi giang rộng ra.

Ám Dạ Yêu Hồ

"Rồng!" Một tiếng gào thét vang lên, hỏa diễm bốc lên, lực lượng của nó, vậy mà trong nháy mắt tăng vọt lên gấp mười lần!

Xoạt! Quanh người của nó có một ngọn lửa màu đen bốc cháy hùng hực, đốm lửa bắn tung tóe, cỗ hỏa diễm kinh khủng này, đủ để cho cường giả cấp A đỉnh phong cũng bị đốt thành tro tàn!

Nó không phải là mèo, nó là hồ, là Phi Hồ nhất tộc trong yêu tộc, vương giả trong bóng tối!

Bang! Nó bước ra từng bước một, ngọn lửa màu đen bắn tung tóe ra trên mặt đất, cho dù là một đốm lửa rơi xuống mặt đất, đều có thể dẫn phát đến tai họa kinh khủng, có lực phá hoại kinh người đáng sợ! Trong lòng của đám người cảm thấy run sợ.

"Trời ạ, cái tên này..."

"Miễn dịch hết thủy công kích, căn bản là không có cách để làm tổn thương nó a, như vậy làm sao mà đánh? !"

"Công kích tinh thần thì sao?"

"Ta đã thử qua... không có tác dụng!"

"Làm sao có thể, nó rõ ràng chỉ có cấp A, làm sao lại không có tác dụng? !"

"Không biết."

Đám người gần như tuyệt vọng nói, đây mới là sự bi ai nhất của bọn hắn, rõ ràng đều là cấp A đỉnh phong, vì cái gì cái tên này lại cường hãn đến mức ngay cả Phó hội trưởng cũng phải bó tay? Hết thủy công kích đều không có tác dụng, cái tên này căn bản là vô địch có phải hay không? !

"Các người... đáng chết!" Đôi mắt màu đỏ của nó giống như là hai ngọn lửa đang thiêu đốt.

Chỉ có điều là ngay trong nháy mắt nó chuẩn bị bỏ nhào qua, một người trẻ tuổi bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt nó, chặn đường đi của nó, nó ngẩng đầu lên nhìn.

"Người cảm thấy người thật sự là vô địch?" Người kia cười nói.

"Ừm?" Ánh mắt của nó ngưng tụ thành một vệt sát cơ.

"Ám Dạ Yêu Hồ."

"Năng lực huyết mạch của người là Thần Đồng Tử, có đúng không?"

"Bất luận là loại năng lực gì được thi triển, chỉ cần thấy qua, người đều có thể phân tích ra cấu tạo của nó, sau đó tăng thêm năng lượng đảo ngược tạo thành phù văn! Sau cùng tạo thành một tác dụng là hết thấy những năng lực mà người đã thấy qua đều không có tác dụng đối với người! Bởi vì muôn vàn phù văn của người đều có thể khắc chế được chúng nó, có đúng hay không?" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Con mèo trắng đã hoá thành Hắc Hồ này đối mặt với Trần Phong, lần thứ nhất dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn hắn, nó năm đó ở yêu tộc cũng là chủng tộc hiếm thấy cực kỳ đặc thù! Tên gia hỏa này...nó vừa mới khôi phục cũng không được mấy ngày, cái tên này làm sao biết...

"Xem ra ta đã nói đúng rồi có phải hay không." Trần Phong cười nói.

Mọi người chung quanh liếc nhìn nhau, bây giờ mới hiểu được nguyên do tại sao con Hắc Hồ này có thể vô địch! Nguyên lai...lại là loại năng lực này!

"Người để cho đám yêu tộc sống lại kia làm pháo hôi, cũng không phải bởi vì cái gì át chủ bài, mà là muốn nhờ vào đó hoàn thiện kho phù văn của chính mình, chế tác ra càng nhiều phù văn đảo ngược!"

"Người đã thấy được quá nhiều năng lực của mọi người Gen Công Hội! Cho nên...người mới ẩn núp ở trong hư không phá giải năng lực, thế là, người có phù văn phá giải năng lực của Hàn Vũ Lạc, phù văn phá giải năng

lực của Phó hội trưởng, có phù văn phá giải năng lực của hết thầy gen chiến sĩ ở đây!"

"Cho nên...ngươi ở chỗ này gần như là vô địch!" Trần Phong phát ra âm thanh lạnh lùng.

Ám Dạ Yêu Hồ bỗng nhiên không nói gì, nó chỉ dùng ánh mắt âm trầm nhìn Trần Phong, cái tên này cho nó một cảm giác vô cùng không ổn, khiến cho nó cảm thấy hết sức kiêng kị! Thậm chí...so với cái gì là Phó hội trưởng kia càng kiêng kị!

"Ngươi là ai?" Ám Dạ Yêu Hồ phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Ta? Chỉ là một nhân loại mà thôi." Trần Phong cười cười: "Chỉ có điều là năm đó may mắn tận mắt nhìn thấy cuộc Thánh Chiến giữa Cổ tộc cùng với dã nhân..."

"Thánh Chiến!"

"Tận mắt nhìn thấy!"

Ám Dạ Yêu Hồ bỗng nhiên cảm thấy lông tơ toàn thân run rẩy!

Thánh Chiến là sự tình ở cái thời đại nào? Yêu tộc chúng nó cho dù có sinh mệnh lực rất dài, cũng chỉ có thể thông qua loại phương thức này mới có thể sinh tồn đến thời đại này, mà cái tên trước mắt này...

Nhân loại sao? Hẳn đến cùng là quái vật gì! Chờ một chút, ở cái niên đại đó, làm gì có chủng loài nhân loại này? !

"Ngươi gạt ta." Trong mắt của Ám Dạ Yêu Hồ lộ ra hung quang.

"Ta gạt ngươi để làm gì..." Trần Phong rơi vào hồi ức nói: "Trận chiến kia..."

Xoạt! Hắn vung tay lên, trên không có vô số hạt ánh sáng ngưng tụ.

Thánh Giả, dã nhân...một màn năm đó được tái hiện lại một lần nữa, tất cả mọi người đều mở to hai mắt, nhìn một màn rực rỡ này, nhìn Cổ tộc phát

huy ra thực lực cường đại của mình!

"Người lại thật sự ở đó!" Âm Dạ Yêu Hồ kinh sợ.

Chỉ có những người ở trong cuộc chiến đó, mới có thể miêu tả ra hình ảnh như vậy! Bởi vì trận chiến kia liên lụy đến đồ vật và năng lượng quá mức kinh người, không có một người nào có thể thông qua phương thức thôi diễn để miêu tả ra chân tướng của cuộc chiến năm đó! Cho dù chỉ là một chút văn tự phiên ngữ cũng đều không được! Thế nhưng mà người này...lại trực tiếp đem hình ảnh phóng ra!

"Người đến cùng là ai?" Âm Dạ Yêu Hồ gào thét.

"Người không cần biết ta là ai." Trần Phong thần nhiên nói: "Ta chỉ để cho người biết, hoặc nói một cách khác là để cho yêu tộc các người biết rõ mọi chuyện, ta nghĩ rằng yêu tộc có thể thông qua người nhìn thấy tình cảnh ở nơi này."

"Cổ tộc vẫn còn ở đó."

"Yêu tộc các người ngủ say vô số năm, thực lực trở nên lớn mạnh phục sinh lại."

"Cổ tộc trải qua vô số năm phát triển, thực lực có lẽ so với các người còn cường đại hơn! Chỉ có điều là, Cổ tộc so với các người thông minh hơn, bọn hắn giấu ở phía sau màn..."

"Bọn hắn để cho các người thức tỉnh, chiến đấu cùng với nhân loại, sau đó ngồi làm ngư ông đắc lợi."

"Cho nên, các người chớ nên quên đi kẻ địch trọng yếu nhất này."

Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Người cho rằng như thế thì yêu tộc chúng ta sẽ bỏ qua cho các người?" Âm Dạ Yêu Hồ cười nhạo.

Chủng tộc nhân loại mới sao? Nhân loại đều có ý nghĩ ngây thơ như vậy hay sao? Coi như người này nói đều là sự thật, Cổ tộc có thật sự ẩn nấp ở

trong bóng tối, thì yêu tộc chúng nó cũng sẽ không bỏ qua cho nhân tộc!
Cái thế giới cường giả vì tôn này, vốn không thích hợp cho kẻ yếu sinh tồn!

"Không." Trần Phong lắc đầu: "Vô luận là yêu tộc hay là Cổ tộc, đối với chúng ta mà nói, đều là ngoại tộc, nhân tộc chúng ta có lưu hành một câu nói."

"Không phải tộc ta, trong lòng ắt nghĩ khác!"

"Nói cho người biết chuyện này, chỉ là muốn cho người trước khi chết hiểu rõ một chút sự tình." Trần Phong giơ tay lên.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt ngưng tụ, Âm Dạ Yêu Hồ rút lui lại hai bước, đối với người đã tận mắt thấy qua trận Thánh Chiến kia, nó chung quy vẫn có một chút kiêng kị, bằng không thì nó đã sớm lao lên giết chết hắn, còn nói nhảm nhiều như vậy để làm gì!

Cái tên này...đến cùng là ai... ?

Mà vào giờ khắc này, đừng nói là Âm Dạ Yêu Hồ, ngay cả người của Gen Công Hội cũng không hiểu rõ, tin tức về Cổ tộc bọn hắn cũng đã có một chút hiểu biết, cũng là tin tức mà Trần Phong đưa cho, thế nhưng Thánh Chiến...Dã nhân...

Cổ tộc ra tay

Trên người của Trần Phong, đã sinh ra thêm một tia lực lượng thần bí không hiểu.

Trần Phong phát tay hạ xuống, cũng không có công kích kinh khủng như trong tưởng tượng, vào thời điểm mọi người ở đây cứ tưởng là Trần Phong đang dùng thủ đoạn để lừa dối, mặt đất bắt đầu nhẹ nhàng rung động, tiếng bước chân âm ập vang lên.

Bang! Đất đai khẽ run rẩy, tiếng bước chân chinh tề mà trầm ổn truyền đến.

Rất nhanh, ở trên chiến trường, có một đám chiến sĩ mạnh mẽ mà cường tráng đi ra, làm cho người ta khiếp sợ nhất là vật cưỡi ở dưới chân của bọn hắn, vậy mà là thuần một sắc Sơn Hải Thú!

"Phù văn của ngươi có khả năng miễn dịch hết thủy công kích."

"Không chỉ là công kích năng lượng, cho dù là những công kích vật lý cường đại đều có thể miễn dịch, cho nên, ta muốn biết..."

"Ngươi có thể miễn dịch được tổn thương thuần túy bằng thân thể hay không?"

"Không có chiêu số."

"Không cần ngưng tụ năng lượng, không cần ngưng tụ tinh huyết."

"Vén vén chỉ là lực lượng thân thể thuần túy nhất!"

Trần Phong lạnh lùng nói ra.

Vẻ mặt của Ám Dạ Yêu Hồ rốt cục cũng biến hóa.

"Lên!" Trần Phong hừ lạnh một tiếng.

Oanh! Tiểu đội dã nhân xuất kích toàn bộ.

Sắc mặt của Âm Dạ Yêu Hồ đại biến, ở thời đại cực kỳ cổ xưa kia, ở cái thời đại xa xôi kia, yêu tộc giao phong lần thứ nhất cùng với dã nhân, lúc kia, yêu tộc chính là tồn tại giống như con mồi! Mà dã nhân, thì là thợ săn trời sinh!

"Rống!" Tiểu đội dã nhân hưng phấn vây khốn Âm Dạ Yêu Hồ.

Ngọn lửa màu đen? Miễn dịch công kích? Hết thấy những cái này đều không có tác dụng đối với dã nhân!

Oanh! Chiến đấu bùng nổ.

Ngoài ý liệu, vẫn như cũ là nghiền ép nghiền về một bên, một đám dã nhân đem Âm Dạ Yêu Hồ đẩy ngã nhào xuống mặt đất, đánh cho một châu ra bã, cho dù thân thể của Âm Dạ Yêu Hồ mạnh mẽ, vẫn bị đánh cho vô cùng thâm!

Mà vào giờ khắc này, có một vệt ánh sáng lung linh nổ tung trong hư không.

Những người ẩn giấu ở sau tấm màn che kia, rốt cục cũng đã ra tay rồi, lực lượng kinh khủng xỏ xuyên qua hư không, xuyên thấu qua thân thể của Âm Dạ Yêu Hồ, trực tiếp bắn tới Trần Phong! Giống như là không tiếc bất cứ một cái giá nào để giết chết Trần Phong!

"Cẩn thận!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Bọn hắn chỉ phòng bị Âm Dạ Yêu Hồ phản kích, hoàn toàn không nghĩ tới, chúng nó vì xử lý Trần Phong lại giết chết Âm Dạ Yêu Hồ, trực tiếp công kích về phía Trần Phong! Cho dù là Phó hội trưởng cũng không cứu kịp!

Bởi vì uy năng của đòn công kích này, hoàn toàn không thua gì so với ba người Phó hội trưởng!

Xoạt! Đạo công kích kia đánh thẳng về phía Trần Phong.

Ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên khoá chặt vào đạo công kích kia.

Yêu tộc? Không không không, Yêu tộc có thể đã sớm ra tay rồi, đây là khí tức của Cổ tộc!

Quả nhiên... những lời nói mở màn kia của Trần Phong, cuối cùng cũng đã đem người Cổ tộc kéo vào, đem những người đứng ngoài cuộc đang đánh cờ này, cũng kéo vào chiến trường!

"Nếu tới, cũng đừng nghĩ trốn thoát được..." Trần Phong tự lẩm bầm.

Xoạt! Hắn một lần nữa giơ tay lên, hào quang nhàn nhạt trong tay ngưng tụ, lạnh lạnh phun ra hai chữ: "TRU THẦN!"

Oanh! Vô cùng vô tận ánh sáng màu trắng tỏa ra, bên trong Tinh Thành, biến thành một mảnh nóng sáng, hào quang kinh khủng tản ra.

Cổ tộc đã ra tay rồi, mặc dù ngoài ý liệu, cũng nằm trong dự liệu, kế hoạch mà Cổ tộc bố trí tốt, chính là muốn nhìn yêu tộc phục sinh chém giết với nhân loại, mà không phải là nhìn nhân loại chà đạp yêu tộc!

Cho dù...là những nhân loại mạnh nhất trong Gen Công Hội chà đạp một phần nhỏ yêu tộc phục sinh.

Chuyện này không đúng, thực lực của nhân loại cũng chỉ có như thế, thực lực của Yêu tộc cũng không chỉ có như thế. Chiến đấu giữa nhân loại và yêu tộc không phải là loại quy mô này, kết quả chiến đấu cũng không phải là như thế này, cho nên, Cổ tộc chung quy cũng đã nhìn không được mà ra tay!

Chỉ có điều là bọn hắn chưa từng nghĩ tới, Trần Phong lại đang một mực chờ bọn hắn ra tay! Cổ tộc đã ra tay rồi...Yêu tộc, cũng sẽ không tùy tiện xuất động nữa.

"TRU! THẦN!" Ánh sáng chói mắt lấp lóe, trong tay của Trần Phong toát ra uy năng kinh khủng, bắn thẳng vào đạo công kích kia, hai đạo năng lượng sáng chói va chạm ở trên không trung, đâm rách mây xanh!

Oanh! Ánh sáng chấn động, một thân ảnh bị đánh rớt xuống mặt đất, đó là một nữ tử Cổ tộc!

"Xuất hiện rồi sao..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Người làm sao có thể phát hiện ra...!" Nữ tử Cổ tộc lộ ra hung quang nhìn Trần Phong.

Nàng bởi vì không muốn bị phát hiện, ngay cả chân thân cũng không dám tới, mà chỉ ngưng tụ ra một cỗ thân thể đặc thù ẩn trốn ở chỗ này, ngay cả phó hội trưởng Gen Công Hội cũng không phát hiện được, vậy mà cái tên gia hỏa này...

Chỉ có điều là một câu cũng chưa nói xong, đã bị Tru Thần của Trần Phong bao phủ.

Oanh! Vô tận hào quang tuôn ra, vô số năng lực giống như sóng thần, trực tiếp ập vào mặt của nữ tử Cổ tộc.

Nữ tử Cổ tộc: "..."

Cái này là cái năng lực quỷ quái gì?

Ba! Con sóng thần năng lực đập tới, đừng nói là phòng ngự, ngay cả da mặt của nàng cũng không phá huỷ được, những loại năng lực cấp thấp này yếu đến mức làm cho người ta giận sôi!

"B... Cấp B?" Nữ tử Cổ tộc mở to hai mắt, nàng không thể tin được, chính mình đường đường là siêu cường giả, ở trong nhân loại cũng là tồn tại như siêu cấp A, lại bị một nhân loại dùng năng lực cấp B công kích? Nàng cứ như vậy bị xem thường? !

"Người dám..." Nàng tức giận nhìn Trần Phong.

Phốc! Có một cái trụ băng trực tiếp nhét vào trong miệng của nàng...

Răng rắc, nàng cắn vỡ một cái, tức giận nhìn Trần Phong.

Nhục nhã, đây là sự nhục nhã trần trụi! Những năng lực này đối với nàng căn bản là vô hiệu, cái tên này dùng là để...

"Người đang tìm cái chết!" Nàng tràn ngập phần nộ.

HUU...U...U...U...U ! Nàng vừa muốn tiến lên chém giết Trần Phong, kết quả vừa vọt lên được một nửa, liền bị ba người phó hội trưởng cường ép chặn đường: "Đối thủ của ngươi là chúng ta."

Oanh! Chiến đấu bùng nổ, nữ tử Cổ tộc đột nhiên xuất hiện này rất mạnh! Mạnh đến mức chỉ cần một mình nàng, lại có thể chiến đấu cùng với ba người phó hội trưởng, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào! Chỉ có điều là, vào thời khắc này nàng lại phần nộ vô cùng, bởi vì cái năng lực đáng chết kia...

Oanh! Tru Thần của Trần Phong vẫn chưa bao giờ dừng lại, một lượng lớn năng lượng kia còn đang không ngừng công kích vào nữ tử Cổ tộc.

Cho dù không có tác dụng gì, cho dù ngay cả làn da của nữ tử Cổ tộc cũng không phá được, thế nhưng những cỗ năng lượng rối loạn này, theo như suy nghĩ của nữ tử Cổ tộc, chính là rác rưởi! Thế mà dùng rác rưởi để nhục nhã nàng? Thật là quá phận!

"Đợi giết ba người này xong, ta sẽ chém ngươi làm muôn mảnh." Nữ tử Cổ tộc tràn ngập hận ý.

Nàng có thân phận tôn quý, chưa từng có người nào dám làm nhục nàng như vậy!

Giết! Nữ tử Cổ tộc nổi khùng, ba người Phó hội trưởng chỉ có thể toàn lực áp chế, mới có thể tạm thời chế trụ nàng, nhưng từ tình hình chiến đấu của ba người có thể thấy được, loại cục diện này sẽ không duy trì được bao lâu.

Mặc dù hơi xấu xí một chút

"Đây chính là thực lực của Cổ tộc hay sao?"

"Thật là mạnh! So với yêu tộc còn cường đại hơn!"

Đám người kinh sợ.

"Ai sợ ai?" Trần Phong bữu môi nói.

Oanh! Lại là một đồng năng lực đánh tới trên người nữ tử Cổ tộc.

Đám người Gen Công Hội cũng có chút im lặng nhìn cảnh này, bởi vì bọn hắn cũng nhìn ra được, loại năng lực này của Trần Phong mặc dù nhìn thấy có vẻ rất nhiều, thế nhưng lại không dùng được cái trứng gì cả.

Đây giống như là...cái năng lực gọi là Thiên Huyền kia? Ừm, khẳng định là như vậy, bọn hắn cũng biết qua loại năng lực này, dù sao thì Thiên Huyền trên lý luận cũng có vô số năng lực, vẫn khiến cho vô số người mê muội, thế nhưng...kể từ sau khi mọi người phát hiện ra sự hồ người của nó, liền không có người muốn sử dụng nữa.

Mà trước mắt, bọn hắn cũng đang được kiến thức sự đặc thù của loại năng lực này, đó chính là sự đáng ghét, nhìn bộ dạng của nữ tử Cổ tộc đang nổi khùng kia liền biết!

Nọc độc...Đất sét...Đầm lầy...Đủ loại năng lực kỳ kỳ quái quái bắn tới.

Dùng thực lực của Trần Phong hôm nay, đối với địch nhân hoàn toàn không có cách nào tạo thành tổn thương, thế nhưng lại rất là buồn nôn, nhất là loại năng lực sền sệt kia...nếu ở dưới tình huống bình thường, nữ tử Cổ tộc này cũng sẽ không để cho Trần Phong lộng hành, chỉ trong vài giây liền giết chết hắn!

Nhưng mà bây giờ, nàng đang đại chiến cùng với ba người Phó hội trưởng, mặc dù thực lực của nàng rất mạnh mẽ, thế nhưng cũng không thể bắt cần,

nhất định phải hết sức chăm chú chiến đấu, lúc này... sự quấy rối của Trần Phong đã trở nên quá mức.

Oanh! Lại là một đồng lớn năng lực bắn tới, ngay cả ba người phó hội trưởng đều cảm thấy dở khóc dở cười, phương thức chiến đấu của đứa nhỏ Trần Phong này thực sự là...tuy nhiên vẫn có một ít hiệu quả, có một chút cơ hội mà nữ tử Cổ tộc rõ ràng có thể phản kích, nhưng nàng dường như lại bị Trần Phong chọc giận, lại không nắm chắc được.

"Đáng chết!" Nữ tử Cổ tộc tức giận không thôi, cục diện nguyên bản chắc thắng, lại bị một con rệp đáng chết làm cho có một chút chật vật.

Hơn nữa những năng lực kỳ quái mà Trần Phong ném ra, theo thời gian trôi qua vậy mà bắt đầu mạnh lên, chuyện này khiến cho nàng cảm thấy có một chút không ổn, càng thêm phiền não! Không thể tiếp tục như vậy.

Ô...ô...n...g ——Hào quang trên mi tâm của nàng bỗng nhiên đại thịnh, có một khóa kỳ thạch màu hồng xuất hiện, lấp lánh giống như kim cương.

Đây là...vẻ mặt của Trần Phong bỗng nhiên ngưng trọng.

Kỳ thạch màu hồng! Người này quả nhiên là sư tỷ của Tàn Hải! Tàn Hải đã từng nói, sư tỷ của hắn có thể sẽ ra tay, mà năng lực của sư tỷ hắn, chính là không chế! Không chế hết thủy yêu tộc đang ở trạng thái hỗn độn!

Lần hành động này, đám yêu tộc sống lại kia...rất có thể đã bị nàng sử dụng năng lực lặng yên không một tiếng động không chế, thậm chí ngay cả đám yêu tộc kia cũng không thể dự liệu được! Đây mới là điều kinh khủng nhất!

Mà bây giờ...rốt cuộc cũng bức được cho nàng đi ra! Kẻ đứng sau màn của lần yêu tộc sống lại này! ! !

"Khôi phục đi! Linh hồn ở trong hỗn độn!" Nàng quát lạnh một tiếng, hào quang màu hồng nhạt lấp lánh.

Ô...ô...n...g ——Trên mặt đất, có vô số hạt ánh sáng lấp lánh.

Mặt đất bắt đầu rung động, những tên yêu tộc đã chết kia, thậm chí là Âm Dạ Yêu Hồ mới vừa rồi bị nàng giết chết kia, vậy mà lại có thể một lần nữa

chậm rãi bò lên, chỉ có điều là ánh mắt của bọn nó đã trở nên ngốc trệ, giống như vật chết!

"Giết hắn! ! !" Nữ tử Cổ tộc tức giận chỉ về phía Trần Phong, vào thời điểm nàng nói câu nói này, Trần Phong vẫn như cũ bắn ra một đồng lớn năng lực rác rưởi rồi loạn lên trên người của nàng, khiến cho nàng cảm thấy vô cùng khó chịu!

"Giết hắn! Nhất định phải giết hắn! !" Nàng thét to.

Mà vào giờ khắc này, những tên yêu tộc vừa mới sống lại kia, đang chậm rãi mang theo ánh mắt trống rỗng, cùng với bộ thân thể không trọn vẹn, khóa chặt vào Trần Phong, điên cuồng giết đi qua!

Đây là một lần công kích của hết thảy yêu tộc sống lại! Thậm chí...còn có cả mười con Yêu thú khổng lồ kia cùng với Âm Dạ Yêu Hồ!

"Phiền toái rồi." Đám người cảm thấy ớn lạnh, một trận chiến quy mô này ở Tinh Thành, so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn kinh khủng hơn!

Tại Gen Công Hội, một người bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía phương hướng Tinh Thành.

"Loại lực lượng này...chúng ta đã đánh giá thấp lực lượng của yêu tộc rồi hay sao?" Hắn có một chút lo lắng.

"Yên tâm đi."

"Bọn hắn có thể ứng phó."

Người bên cạnh tự nhiên nói ra, yêu tộc khôi phục, Cổ tộc xuất hiện, việc mà Gen Công Hội cần phải làm nhiều lắm, chỉ có thể phái ra một bộ phận lực lượng nhỏ đến Tinh Thành mà thôi.

"Việc phá giải mưa đen đã có một chút tiến triển mới, có thể cần ngài đi qua..."

"Ở một khu vực không biết nào đó có yêu tộc mạnh mẽ sinh ra."

"Có vài chỗ phát hiện ra dấu vết của Cổ tộc."

...

Từng tin tức được truyền đến, hẩn nhìn một chút, sau cùng chỉ có thể thờ dài.

Tinh Thành...chỉ có thể dựa vào chính các người.

Mà vào giờ khắc này, Tinh Thành, bầu trời vừa mới được quét sạch một lần nữa bị bóng tối bao phủ, linh hồn yêu tộc từ trong bóng tối thức tỉnh, những bộ thi thể không trọn vẹn này giống như là vong linh khôi phục, đó chính là năng lực của khoa kỳ thạch màu hồng kia!

Oanh! Toàn bộ yêu tộc sống lại.

"Như thế thì làm sao mà đánh?" Đám người gần như tuyệt vọng nhìn yêu tộc đầy trời.

"Sợ cái gì?" Trần Phong quét ánh mắt qua nói: "Tiểu đội dã nhân, các người hãy đối phó với mấy con Yêu thú to lớn kia, Từ Phi, người hãy đối phó với quả cầu thịt kia, Hàn Vũ Lạc, Âm Dạ Yêu Hồ giao cho người, còn Không Bạch...hãy hành sự tùy theo hoàn cảnh."

Tình huống nguyên bản hỗn loạn bỗng nhiên trở nên rõ ràng, ở bên trong đám yêu tộc sống lại này, những tên khó giải quyết nhất kia, đã được Trần Phong phân phối nhân thủ đối phó, yêu tộc bình thường còn lại, những người còn lại của Gen Công Hội có thể đối phó!

"Được." Đám người liếc nhìn nhau, một lần nữa xuất thủ.

Thân thể của đám yêu tộc sau khi sống lại càng chắc chắn hơn, cũng có khả năng chịu đòn tốt hơn, gần như là bất tử thân, thế nhưng bởi vì ánh mắt đờ đẫn, sức chiến đấu ngược lại còn giảm xuống, đây là một chuyện tốt.

Đám người nhanh chóng chọn đối thủ cho riêng mình, còn Không Bạch...

"Ha ha ha ha! Các người thế mà so với trước đó càng xấu hơn." Khổng Bạch cười lớn.

Oanh! Mọi người ngạc nhiên phát hiện ra, sức chiến đấu mà Khổng Bạch bạo phát ra, thế mà so với trước đó còn cường đại hơn! Rõ ràng chỉ có cấp B, vậy mà có thể tùy tiện chà đạp cấp A!

"Tới đây, cái đám chó chết xấu quắc kia!" Khổng Bạch cười điên cuồng tàn phá bừa bãi.

Phốc! Từng tên yêu tộc bị hấn tiêu diệt, đám người kinh ngạc tán thán.

Thật là mạnh! Dùng thực lực cấp B của mình, mà có thể phát huy ra uy năng cấp A cấp cao, cái tên Khổng Bạch này, trong tương lai chắc hẳn là sẽ vượt qua rất nhiều người ở đây! Người này, tất nhiên là cường giả trong tương lai! Mặc dù hơi xấu xí một chút.

Oanh! Bởi vì sự an bài của Trần Phong, toàn bộ đám yêu tộc sống lại thế mà lại bị ngăn cản!

Ném rác rưởi?

Đám vong hồn yêu tộc đờ dẫn này, mặc dù thân thể rắn chắc và có khả năng chịu đòn tốt hơn, thế nhưng các đòn công kích phát huy ra lại không được tốt, cứ thế mà bị ngăn cản lại toàn bộ! Mà Trần Phong vào giờ phút này...

HUU...U...U...U...U ! Vẫn đang dùng một đồng lớn năng lực nhét vào trong miệng của vị sư tỷ này.

"Ngươi!" Nàng tràn ngập sự phẫn nộ, nếu như đây là một năng lực mạnh mẽ, nàng sẽ xem nó như là một thủ đoạn công kích, thế nhưng loại năng lực này của Trần Phong, căn bản là không thể gây ra cho nàng được một chút thương tổn nào!

Cái năng lực này căn bản là một đồng rác rưởi! Nói trắng ra là, Trần Phong đang dùng đủ loại rác rưởi cùng với nước bọt ném lên trên người của nàng, hơn nữa hết lần này tới lần khác nàng còn không có bất kỳ biện pháp nào để ngăn cản!

"Ngươi căn bản không biết là mình đang làm cái gì." Nàng toả ra sát ý.

"Ha ha." Trần Phong vẫn chỉ bình tĩnh cười cười, từ lúc phóng thích Tru Thần cho đến bây giờ, hắn căn bản không có dừng lại!

200...400...600...Trải qua qua một đoạn thời gian cố gắng, hắn đã có khả năng cam đoan Tru Thần mỗi giây phóng thích ra 200 năng lực, thế nhưng muốn phóng thích xong toàn bộ, y nguyên phải cần trọn vẹn ba mươi hai giây!

Bởi vì hai ngàn ba trăm loại năng lực mà hắn nắm giữ, đã biến thành 6,400 loại! ! ! Điều này kỳ thật rất dễ dàng.

Thiên Huyền + vô hạn đao gió, đủ để khiến cho Trần Phong có thể ở trong 1 giây phóng thích ra vô số năng lực, chỉ cần tiêu hao một chút giá trị may mắn, Trần Phong liền có thể ném ra vô số năng lực mới chưa từng thấy qua.

Cho nên vấn đề khai phá năng lực mới, cũng không phải là vấn đề quá lớn, cho dù tuyệt đại đa số năng lực mới đều không dùng được cái trứng gì, chỉ vền vện là tăng lên một con số.

Oanh! 6,400 loại, mỗi giây 200 cái, cần ròng rã ba mươi hai giây! Một khoảng thời gian quá lâu! Rất may là hiện tại có ba người phó hội trưởng giúp hấn kéo dài thời gian, mặc dù bọn hấn cũng không biết là đang trì hoãn thời gian cho hấn.

Mà bây giờ...Tru Thần chỉ mới phóng thích được hai mươi giây, năng lực mà Trần Phong thả ra đã được trọn vẹn bốn ngàn loại, năng lực mà hấn hiện tại phóng thích ra, hiệu quả uy lực chồng chất đã đạt đến bốn mươi lần!

Nhưng mà bởi vì những năng lực mà Trần Phong phóng ra đều là năng lực cấp thấp, cho nên không có bao nhiêu hiệu quả.

Ví dụ như...loại năng lực đao gió cấp thấp này, dùng thực lực bây giờ của Trần Phong, cho dù chồng chất uy năng lên bốn mươi lần, thì có ích lợi gì?

Cho nên, trong mắt của mọi người, năng lực của Trần Phong vẫn là rác rưởi, chỉ có điều là theo thời gian trôi qua, hai mươi một giây, hai mươi hai giây, đến thời điểm mấy giây cuối cùng... những năng lực phụ trợ, phòng ngự, công kích yếu của Trần Phong cũng đã ném ra xong.

Đôi mắt của Trần Phong hơi sáng lên, dường như...không sai biệt là vào lúc này rồi, hấn điều chỉnh lại tư thế của mình. Chỉ có điều là một màn này, cũng không có người nào chú ý tới, ba người phó hội trưởng chỉ cho là hấn dùng loại phương thức này để quấy rối nữ tử Cổ tộc mà thôi, hơn nữa ở trong mắt của nữ tử Cổ tộc, Trần Phong hoàn toàn là đang nhục nhã nằng, căn bản là không có người nào coi cái năng lực Tru Thần này ra cái gì!

Dù sao thì thực lực cũng chênh lệch rất xa.

Oanh! Kèm theo việc chiến đấu bùng nổ toàn diện, nữ tử Cổ tộc kia rốt cục cũng không có cách nào nhịn được nữa, nhất là sau khi bị một loại chất dịch màu trắng giống như nước mũi bắn lên mặt, nàng rốt cục cũng bạo nổ.

"Các người đây là đang tự tìm đường chết!"

Oanh! Hào quang màu hồng nổ tung, trên bầu trời, có một con mắt thật to chột lóe chột tắt, viên kỳ thạch trên mi tâm của nữ tử Cổ tộc sáng rõ, một cỗ năng lượng làm cho người ta sợ hãi bỗng nhiên bùng nổ.

Đây là... lực lượng thuộc về siêu cấp A buông xuống!

"Không tốt."

"Nàng vậy mà dự định buông lực lượng chân thân xuống!"

"Đáng chết, nàng điên rồi có phải hay không."

Sắc mặt của mọi người đại biến.

Buông lực lượng chân thân xuống! Mặc dù không phải là chân thân buông xuống, thế nhưng loại cưỡng ép buông lực lượng chân thân xuống ở một cự ly xa xôi như thế này, cũng khiến cho nàng nhận phải tổn thương lớn! Mang ý nghĩa một khi cỗ phân thân này bị thương, chân thân cũng sẽ tiếp nhận tổn thương cùng cấp!

"Ha ha." Nàng chỉ cười lạnh một tiếng, mặc dù cái giá phải trả có chút lớn, thế nhưng chỉ cần có thể tiêu diệt đám người này, hết thảy đều đáng giá.

"Chết đi!" Trong tay của nàng tỏa ra ánh sáng lung linh, mục tiêu thứ nhất của nàng là ba ông lão chưa kịp phản ứng này.

Phốc! Hào quang màu hồng kinh khủng quét qua.

Ba! Một đạo hư ảnh trong chớp mắt tiêu tan.

"Người điên rồi." Phó hội trưởng kinh sợ, nữ tử Cổ tộc này điên rồi!

Ba! Nàng lại chỉ vào hư không, lại một hư ảnh vỡ nát, ba đại cường giả của Gen Công Hội, vậy mà chỉ còn lại một mình Phó hội trưởng, mà vào giờ khắc này, ánh mắt của nàng cũng đang rơi vào trên người của ông ta.

"Muốn xong rồi." Phó hội trưởng tê dại cả da đầu, ông ta rất rõ ràng, một khi ba người ông ta xảy ra chuyện, Tinh Thành căn bản sẽ không thủ được!

"Buông xuống!" Ông ta gầm lên giận dữ, hào quang kinh khủng lấp lánh, có ý đồ khiến cho chân thân của mình buông xuống, chỉ có như thế mới có thể chống cự được nữ tử Cổ tộc này, nhưng mà, vẫn như cũ đã muộn.

"Ngây thơ." Nữ tử Cổ tộc chỉ vào hư không.

Xoạt! Thân thể của Phó hội trưởng trong nháy mắt đứng im trên không trung.

"Ta nếu đã phát huy ra lực lượng bản thể, người cảm thấy ta sẽ cho người cơ hội buông xuống?" Nữ tử Cổ tộc cười lạnh.

Ba! Hư ảnh của Phó hội trưởng vỡ vụn, Tinh Thành lớn như vậy, lại không có một cường giả siêu cấp A chân chính nào tồn tại! Mà đối diện với bọn họ, lại là một nữ tử Cổ tộc đáng sợ vượt xa bình thường!

"Tiếp đó, là các người..." Trên khóe miệng của nữ tử Cổ tộc lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Chỉ có điều là nàng còn chưa nói dứt lời.

Oanh! Lại có một đồng năng lực rối loạn bắn tới, trong khoảnh khắc đó cứ thế mà nhét vào trong miệng của nàng, âm âm nổ tung!

Xùy! Đủ loại chất lỏng kỳ quái bạo liệt, toàn bộ thế giới dường như trong nháy mắt trở nên an tĩnh, đám người há hốc miệng không thể tưởng tượng nổi nhìn một màn này, nhất là nhìn thấy nữ tử Cổ tộc không ai bì nổi kia lộ ra vẻ mặt mất hồn khi bị bắn!

"Trời ạ." Từ Phi nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

"Thật là mạnh mẽ!" Khổng Bạch cũng ngạc nhiên đến ngây người.

Đối mặt với một nữ tử Cổ tộc có thể dùng một chiêu phá vỡ phân thân của Phó hội trưởng, thế mà còn dám làm như thế?

Trâu bò! Bọn hắn còn có thể nói cái gì? Nhưng mà Trần Phong cũng chỉ có thể buông tay, không phải là hắn muốn làm loạn xạ, mà là do Tru Thần một

khi thi triển, căn bản sẽ không thể khống chế được? ! Trừ phi hấn nguyện ý dừng lại!

Nhưng mà bây giờ...Tru Thần đã là hy vọng duy nhất của hấn! Trần Phong nhìn thời gian, Tru Thần đã tiến vào ba giây đếm ngược cuối cùng! Từ bây giờ trở đi, những năng lực mà Trần Phong thả ra, đều là những năng lực công kích mạnh mẽ, mang theo uy năng chồng chất cường đại...hiện tại, mới là bắt đầu!

Ba giây cuối cùng

"Ngươi dám!" Nữ tử Cổ tộc hét lên một tiếng chói tai.

Oanh! Hào quang màu hồng nổ tung, từng đạo vàng sáng quét về phía Trần Phong, xé rách hư không, uy thế bất phàm, nhìn qua là biết nàng muốn trong nháy mắt đem Trần Phong chia năm xẻ bảy, không ai có thể cản nổi!

"Cẩn thận." Trong mắt của Từ Phi lộ ra hung quang, hắn đang tính toán xem mình có thể hay không thể chống chọi được đạo công kích này.

Ánh mắt của Khổng Bạch trở nên lạnh lẽo, hắn cũng đang phân tích xem năng lực xuyên qua của hắn có thể khiến cho đạo công kích này xuyên qua hay không...

Chỉ có điều là, ngay vào lúc này, Trần Phong lại tiếp tục đưa tay phóng ra một đồng năng lực.

"Ngươi còn dám ném rác rưởi ra?" Nữ tử Cổ tộc tức giận cười.

Trước đó là bởi vì ba lão già đáng chết kia cản trở, nàng khó mà xuất thủ, hiện tại ba lão già kia đã bị tiêu diệt, cái tên này thế mà còn dám phách lối như vậy?

Chỉ có điều là nàng không có chú ý tới, năng lực mà lần này Trần Phong thả ra, cùng với trước đó, dường như có một chút khác biệt.

"Những thứ rác rưởi này..." Năng lượng màu hồng của nàng va chạm cùng với những năng lực rác rưởi này, ngay vào thời điểm nàng tưởng rằng là có thể xé xác con rệp đáng chết trước mắt, những năng lực kia lại xông ra khỏi năng lượng màu hồng.

Oanh! Từng tầng năng lượng màu hồng bị tiêu diệt.

Ầm! Ánh sáng nổ tung, những năng lực kia thế mà xuyên thấu qua năng lượng màu hồng rơi xuống trên người của nàng.

Oanh! Cả người của nàng trong nháy mắt bị đánh bay ra bên ngoài, ngã xuống mặt đất bốc lên bụi mù.

? ? ? Nữ tử Cổ tộc có chút phát mộng, tình huống này là như thế nào? Nàng thế mà lại bị đánh bay ra? Ngay cả năng lượng màu hồng cũng không thể ngăn cản được những năng lực rác rưởi kia. Nàng cúi đầu nhìn xuống thân thể của mình, quần áo nguyên bản hoàn chỉnh đã bị xé rách, da thịt trắng như ngọc của nàng, thế mà xuất hiện rất nhiều vết thương, nàng thế mà bị cái tên nhân loại đáng chết kia đả thương!

Chuyện này sao có thể? Nàng cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Nàng đã bị thương, bị một tên gia hỏa một mực phun ra rác rưởi kia đánh cho bị thương? ? ? Phải biết rằng, năng lực trước đó của hắn, ngay cả da của nàng cũng đều không thể đâm xuyên, thế mà đột năng lực vừa mới phát ra này...

"Đây là lá bài tẩy của ngươi hay sao?" Ánh mắt của nàng trở nên âm u, nàng cảm thấy mình dường như đã xem thường tên gia hỏa này.

"Cũng tốt, nếu như ngươi đã có năng lực phản kháng, vậy thì hãy để cho ta chà đạp ngươi thật tốt đi!" Nàng xuất thủ một lần nữa.

Không còn là sự ngả ngón như muốn giết một con kiến lúc trước nữa, mà lần này, nàng đã chuẩn bị ra tay toàn lực, giáo huấn thật tốt cái tên gia hỏa không biết trời cao đất rộng này.

Sau đó...nàng ngẩng đầu lên, phát hiện cái tên ở phía đối diện kia vẫn còn đang ném rác rưởi ra.

Không sai, vẫn là rác rưởi, tên kia căn bản không có giác ngộ phóng thích chiêu số mạnh mẽ, mà từ lúc vừa mới bắt đầu ném ra loại rác rưởi có màu sắc kỳ quái kia, cho đến bây giờ vẫn duy trì một tư thái như vậy.

Nếu như nhất định phải hình dung...thì tên kia chính là một cái ống phun nước thải, mà mục tiêu phun ra chính là nàng.

Oanh! Một dòng năng lực rác rưởi lại đánh tới.

Nữ tử Cổ tộc hít vào một hơi thật sâu, nàng không biết lần này đối phương bắn ra là thứ đồ gì, nhưng do vết xe đổ lúc trước, nàng quyết định dùng tư thái đối mặt cùng với đối thủ có cùng cấp bậc.

"Phòng ngự Tinh Giới!"

Ô...ô...n...g —— Một tấm lá chắn được dựng lên, ngay trong một khắc nàng xây dựng xong phòng ngự, đồng năng lực kỳ quái kia cũng đã đánh đến.

Oanh! Hai tiếng nổ mạnh vang lên, phòng ngự Tinh Giới không gì không phá được vậy mà trong nháy mắt dao động.

"! !" Sắc mặt của nàng rốt cục cũng triệt để thay đổi, đồng năng lực kỳ quái mà nàng một mực coi là rác rưởi này, thế mà còn có uy năng cỡ này?

"Ngưng!" Nàng vội vàng gia cố phòng ngự Tinh Giới và bổ sung năng lượng, phòng ngự Tinh Giới trong nháy mắt liền trở nên kiên cố, lần này nàng cũng không muốn để cho đồng năng lực kỳ quái này đánh lên trên người của mình.

Đương nhiên, nàng cho đến bây giờ cũng không hiểu, đây rốt cuộc là cái năng lực quỷ quái gì? !

Chỉ có điều nàng không biết là, không chỉ có nàng kinh ngạc, mà tất cả mọi người trong Tinh Thành đều bị hù dọa.

Lực công kích này...đây là Trần Phong hay sao? Vào thời điểm ba người phó hội trưởng đối phó với nữ tử này, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại, mà bây giờ, Trần Phong liền trực tiếp đánh bay nàng ra bên ngoài rồi? Cái tên này thế mà cường hãn đến loại tình trạng này?

Bọn hắn nhìn đồng năng lực kỳ quái trước mắt, rồi nhìn Trần Phong đang không ngừng phun ra các loại năng lực kỳ quái, liền rơi vào trong sự rung động, những thứ mà hắn bắn ra rốt cuộc là thứ gì?

Cho dù là các đại lão Gen Công Hội cũng không hiểu rõ, đây rốt cuộc là cái năng lực quỷ quái gì!

Ít nhất là ở trong nhận thức của mọi người, chưa bao giờ thấy qua loại năng lực này!

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong cũng đang yên lặng tính toán thời gian, vào thời điểm còn lại 3 giây, hắn đã thả ra một đợt công kích mạnh mẽ, 200 năng lực công kích một lần, trung bình mỗi một cái đều có uy năng gấp 50 lần! !

200 năng lực công kích đánh tới, cho dù là phòng ngự siêu cường cũng sẽ dao động! Mà bây giờ...còn có hai giây! Mỗi một giây, đều sẽ so với một lần trước càng trở nên cường đại!

Năng lực mà Trần Phong lưu tại cuối cùng, chính là năng lực công kích mạnh nhất của hắn! Tru Thần trước mắt, thời gian phóng thích bị kéo dài ra thành ba mươi hai giây, thế nhưng trên bản chất, hai mươi chín giây trước đó, trên cơ bản đều là phun ra cho vui!

Hoặc nói là...hai mươi chín giây đầu chính là thời gian ngâm xướng ma pháp! Hai mươi chín giây kia, chỉ là tiền đề! Thời gian bùng nổ chân chính của Tru Thần, là ba giây cuối cùng này!

Trần Phong từ bên trong hơn sáu ngàn cái năng lực, chọn lựa ra năng lực công kích mạnh mẽ nhất, ở bên trong ba giây đồng hồ có uy năng chồng chất lớn nhất, phóng thích ra trong ba giây này!

Nhìn xem nữ tử Cổ tộc dựng phòng ngự lên, Trần Phong chỉ cười cười.

Như vậy...thì kết thúc đi! Hai giây cuối cùng!

Oanh! Trong tay của Trần Phong, có một đợt công kích bùng nổ.

Tạch... ! Phòng ngự Tinh Giới của nữ tử Cổ tộc thậm chí ngay cả một giây đồng hồ cũng đều không thể chịu đựng nổi, sụp đổ ngay lập tức, mà vào giờ khắc này, Tru Thần cũng đã đến một giây cuối cùng!

Oanh! Công kích kinh khủng bắn ra, năng lực mạnh nhất mà Trần Phong có thể thả ra bùng nổ toàn bộ!

Công kích kinh khủng vô cùng vô tận kia đánh lên trên người của nữ tử Cổ tộc, trong nháy mắt đánh cho trọng thương, vào lúc mọi người cho rằng chiêu số của Trần Phong đã kết thúc...thì hai mắt của Trần Phong bắt đầu lấp lóe ánh sáng màu đỏ.

Một thức sau cùng của Tru Thần, chính là công kích kinh người cường đại nhất mà Trần Phong đã thi triển qua!

U Minh Chi Nhãn! Chính là đòn công kích U Minh Chi Nhãn mà Trần Phong đã áp ủ trọn vẹn một ngày để công kích tộc trưởng Dã Thánh, bây giờ còn trải qua sự tăng cường kinh khủng lên 60 lần!

Oanh! Ánh sáng đỏ lóng lánh bùng nổ!

Có một phần kinh hỉ

Kết thúc rồi sao? Mọi người nhìn về phía ánh sáng màu đỏ lấp lánh kia. Chẳng ai ngờ rằng, chiến đấu đến cuối cùng, lại có thể là một kết cục như vậy!

Nữ tử Cổ tộc bỗng nhiên bùng nổ, đánh bại phân thân cường đại của Phó hội trưởng, thế nhưng sau cùng lại bị Trần Phong dùng loại phương thức cực kỳ kinh dị này giết chết trong nháy mắt! Không một chút hồi hộp nào! Cái năng lực quấy rối người giống như rác rưởi kia, sau cùng lại bộc phát ra uy năng khiến cho người ta phải kinh sợ.

"Thật mạnh."

"Đây chỉ sợ là đã siêu việt cấp A đỉnh phong." Đám người ở Tinh Thành rung động.

Hồi lâu sau, ánh sáng màu đỏ biến mất, trên mặt đất chỉ có một cái hố cực lớn. Trên không trung có vô số hạt màu hồng lấp lánh, thân thể của nữ tử Cổ tộc kia đã bị đánh tan! Trần Phong đã phá hủy đi một cỗ phân thân cực kỳ cường đại!

Trên không trung chỉ để lại một chút hạt màu hồng, chậm rãi tiêu tán theo thời gian! Rốt cục... cũng kết thúc! Đám người nắm chặt hai quả đấm.

Kết thúc! Yêu tộc đáng chết, Cổ tộc đáng chết, cuối cùng cũng đều kết thúc!

Tinh Thành, đã giữ vững! Đám người gần như không nhận được cuồng hoan.

Chỉ có điều là vào đúng lúc này, đám người nhảy bén chú ý tới, những hạt màu hồng mỏng manh kia vẫn còn đang lập lòe, tản ra huỳnh quang yếu ớt, hấp dẫn sự chú ý của vô số người.

"Đây là cái gì?"

"Làm sao vẫn còn động đây?"

"Nữ tử Cổ tộc kia vẫn chưa hết hy vọng hay sao?" Đám người trợn trừng mắt.

"Đây là..." Ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên nhú lại.

Ngay sau đó, dưới ánh mắt không thể tin được của đám người, những hạt màu hồng lập lòe ánh sáng nhạt yếu kia, dĩ nhiên lại bắt đầu chậm rãi ngưng tụ, hồi lâu sau, xuất hiện một thân thể hoàn mỹ.

Vẫn như cũ, chính là nữ tử Cổ tộc kia.

Vẫn như cũ, xinh đẹp động lòng người như vậy.

Quần áo trên người nàng so với một hồi chém giết vừa rồi đã tan nát hơn nhiều, nhìn qua rất động lòng người, chỉ có điều, đám người Tinh Thành nhìn thấy nàng lại không có một chút tạp niệm nào.

Nữ nhân này vẫn còn sống sót? ! Nàng thế mà lại không có một chút việc gì?

Cõi lòng của đám người mát lạnh.

Chỉ có ánh mắt của Trần Phong vẫn quét qua trên người nàng, thờ dài thật sâu: "Cần gì chứ? Trước đó vì đánh bại mấy người Phó hội trưởng, người cường ép quán chú năng lượng, hiện tại phân thân của người đã bị phá hủy, người lại mạnh mẽ ngưng tụ, như thế thì lực lượng lưu lại bản thể của người còn có bao nhiêu? !"

"Người làm như vậy... Lợi không bằng hại." Trần Phong rất là tiếc nuối nói.

"Người không biết ta đã bỏ ra bao nhiêu." Trong mắt của nữ tử Cổ tộc tràn ngập hận ý: "Kế hoạch khôi phục yêu tộc lần này, phải là do ta leo lên đỉnh truyền kỳ, lại bị con rệp nhà người phá hoại! Ta không thể lãng phí những gì ta đã bỏ ra! Ta sẽ tiêu diệt các người, thu hồi tất cả tổn thất của ta!"

Cho dù nàng biết rõ, nàng nên lui lại ngay vào thời điểm phân thân của nàng bị hủy diệt! Từ địa phương cách xa như vậy lại cường ép ngưng tụ

phân thân, tổn thất phải lớn hơn nhiều so với tưởng tượng của nàng! Thế nhưng cũng may, bản thể của nàng đang ở địa phương an toàn.

"Thật sao?" Trần Phong nhún nhún vai: "Xem ra người thực sự không biết cái gì gọi là đập nồi dìm thuyền."

"?" Nữ tử Cổ tộc có chút nghi hoặc.

"A." Trần Phong lắc đầu, không nói rõ lí do cho nàng nghe, chỉ thản nhiên nhìn nàng nói: "Coi như người cưỡng ép ngưng tụ phân thân, coi như người trả giá nhiều như vậy, người cho rằng người chắc chắn có thể hoàn thành kế hoạch của mình hay sao?"

"Ta có khả năng." Nàng cười lạnh một tiếng: "Vừa rồi ta đã nhìn thấu năng lực của người."

"A?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Người rất yếu, người thật ra chỉ có cấp B! Thế nhưng năng lực kỳ quái của người bắt đầu từ lúc yếu, không ngừng tăng cường độ lên, có lẽ lúc đầu rất yếu, thế nhưng cuối cùng sẽ chồng chất lên, càng ngày càng mạnh! Đây là một năng lực ta chưa từng thấy qua. Vào thời điểm nó mạnh mẽ, đủ để nghịch thiên, thế nhưng nhược điểm của nó quá mức rõ ràng, chỉ cần giải quyết nó từ lúc đầu, nó căn bản chỉ là một cái gân gà!" Ánh mắt của nữ tử Cổ tộc như điện xẹt.

Trần Phong giật mình, năng lực quan sát thật là đáng sợ! Hắn chỉ dùng một lần, còn dùng thêm các loại phương thức nguy trang, thế nhưng nữ tử Cổ tộc này dĩ nhiên chỉ cần liếc mắt liền có thể nhìn thấu năng lực của hắn! !!

Hoàn toàn chính xác! Hiện tại, vấn đề lớn nhất của Tru Thần chính là thời gian thi triển quá dài!

"Loại năng lực này có hạn chế cực lớn, ta không biết người có thể phóng thích một lần nữa hay không, thế nhưng không quan trọng, ta sẽ không cho người cơ hội." Nữ tử Cổ tộc ngưng mắt nhìn chăm chú Trần Phong, lần này, nàng thật sự xem Trần Phong như là đối thủ có cùng cấp bậc, nói: "Nếu như

người có át chủ bài khác, thì hãy thi triển ra đi, nếu như không có... vậy thì hãy sám hối ở nơi vực sâu vạn cổ!"

Nữ tử Cổ tộc ra tay rồi.

Oanh! Hào quang kinh khủng lóe sáng.

Hai tay nàng lập lòe hào quang màu hồng, trực tiếp nhắm thẳng vào Trần Phong, nàng nhìn ra được, kẻ duy nhất có thể tạo thành uy hiếp cho nàng, chỉ có hắn!

Chỉ có điều, từ đầu đến cuối, Trần Phong chỉ bình tĩnh nhìn nàng: "Người thật sự cho rằng... Người sử dụng lực lượng bản thể không một chút kiêng kỵ như thế sẽ không sao cả?"

"Người cũng biết, vượt quá giới hạn tiêu hao lực lượng của mình, sẽ tạo thành tổn thương như thế nào đối với thân thể, hoặc là nói, sẽ mang đến nguy hại gì đối với bản thể?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

"Chuyện này không nhọc người phải quan tâm." Sát tâm của nàng vẫn chưa giảm.

Cường ép tiêu hao lực lượng, nhiều nhất là chỉ không thể sử dụng năng lượng trong vài ngày, đối với nàng mà nói, căn bản là không ảnh hưởng đến toàn cục! Dùng tâm trí của nàng, căn bản sẽ không bị Trần Phong dao động.

"Hôm nay người nhất định phải chết!"

Xoạt! Hào quang đáng sợ đâm đến Trần Phong.

Công kích của nàng cách trái tim Trần Phong thậm chí chỉ có mấy centimet, mà ngay vào thời điểm nàng sắp đâm thủng ngực Trần Phong, thân thể bỗng nhiên cứng đờ! Thân thể cường đại của nàng, ngưng kết lại ở trên không trung!

"Người..." Ánh mắt của nàng bỗng nhiên trợn trừng, nàng không thể tin được mà cúi đầu nhìn xuống.

Nơi đó, trên ngực trái của nàng, có một thanh cự kiếm hỏa diễm to lớn xuyên thủng qua, cắm vào từ sau lưng nàng, lại từ tim đi ra, cho nàng một đâm lạnh thấu tim! Mà đáng sợ nhất là... Sau lưng nàng, thế mà nhìn không thấy bất kỳ một kẻ nào hay là bất kỳ vật gì! Chỉ có thanh kiếm đột ngột xuất hiện kia!

"Đáng tiếc." Trần Phong lắc đầu: "Bây giờ ngươi đã hiểu, vì sao ta nắm giữ kết cục của ngươi rồi chứ?"

"..."

Nữ tử Cổ tộc nhìn người trẻ tuổi trước mắt, từ trong ánh mắt có chút mỉa mai của hắn, hiểu ra được một chuyện đáng sợ —— từ lúc mới bắt đầu, hắn đã biết sự tồn tại của nàng! !!

Yêu tộc khôi phục... Âm Dạ Yêu Hồ... Hóa ra mục tiêu chân chính của người trẻ tuổi kia lại chính là nàng!

"Ta đã chờ ngươi đã lâu." Trần Phong chậm rãi tiến lên.

Đến gần thân thể ngưng kết trong hư không của nàng, nhẹ nhàng nói bên tai nàng: "Hiện tại, trở về đi, thực ra ta có một phần vô cùng kinh hỉ dành cho ngươi đấy..."

Cho nổ!

Bang! Trần Phong khẽ nâng tay phải khắc lên trán của nàng.

Ô...ô...n...g —— Một vết hào quang chấn động.

Thân thể của nữ tử Cổ tộc kia dĩ nhiên cứ như thể tiêu tán trong hư không!

"Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Nữ tử Cổ tộc thét lên một tiếng chói tai.

Xoạt! Vàng sáng trước mắt lưu chuyển.

Kèm theo phân thân tiêu tán, nàng đã trở về hiện thực.

Ở nơi mà nàng coi là chỗ an toàn nhất, vị trí bản thể của nàng, có một tiểu cô nương 15, 16 tuổi đang ngồi ở trước mặt nàng, trong tay cầm một thanh kiếm hỏa diễm đâm xuyên qua trái tim của nàng.

Chính là thanh kiếm này, đã khiến cho nàng quay về hiện thực! !!

"Chờ ngươi đã lâu." Tiểu cô nương lộ ra một nụ cười ngọt ngào, khiến cho toàn thân của nữ tử Cổ tộc phát lạnh.

Tại Tinh Thành, đồng thời sau khi nữ tử Cổ tộc kia rời đi, ở đây rốt cục cũng khôi phục lại sự an bình, đám yêu tộc sống lại lần thứ hai cuối cùng cũng bị dọn dẹp sạch sẽ! Chỉ là... đám người quay đầu lại nhìn, tâm tình có chút nặng nề. Mặc dù yêu tộc không còn, thế nhưng Tinh Thành cũng đã biến thành một mảnh hỗn độn, chỗ đã từng là tổng bộ của Hiệp hội chế tác Gen, hiện tại cũng đã biến thành một mảnh phế tích.

Hướng chi, yêu tộc sẽ dừng tiến công hay sao? Đây chỉ vèn vèn là lần đầu tiên! Lần thứ hai thì sao? Nghe nói có một hoàng tử yêu tộc hay tồn tại cường đại nào đó ngủ vùi ở nơi này, yêu tộc sẽ tuyệt đối không có khả năng từ bỏ, đến lúc đó Tinh Thành có thể chống lại hay sao? ! Đến lúc đó Tinh

Thành nên làm cái gì? ! Yêu tộc đã mạnh mẽ vượt quá sự tưởng tượng của mọi người!

Huống hồ... Còn có Cổ tộc càng thêm thần bí! Bỗng nhiên xuất hiện hai chủng tộc này, làm cho trong lòng của tất cả mọi người đều sợ hãi, sự cường đại của dị tộc, đã vượt xa sự tưởng tượng của bọn hắn!

Tiểu binh cấp thấp nhất đều là cấp A! Những kẻ khác thì sao? Thiên hạ này, chỉ sợ rằng sẽ không còn yên ổn a...

Hồi lâu sau, Gen Công Hội bắt đầu chỉnh lý hậu sự.

"Tinh Thành phải làm sao bây giờ?" Đây là một vấn đề bị hỏi nhiều nhất, từ bỏ? Không thể nào, yêu tộc đã nhìn chằm chằm vào nơi này, từ bỏ nơi đây, là muốn để cho yêu tộc dễ dàng thực lực hay sao? Tuyệt đối không có khả năng!

Thủ vững? Có khả năng không lớn, dù sao nơi đây cũng là địa bàn của chế tác sư, bọn hắn cũng không có khả năng vĩnh viễn đóng quân tại chỗ này! Mà sức chiến đấu của chế tác sư chung quy vẫn hơi thấp một chút!

Vạn nhất vào lúc đó yêu tộc tiến hành xâm lấn... thì phải làm sao bây giờ?

Mọi người nhìn thấy Tinh Thành biến thành một mảnh hỗn độn, cảm thấy chuyện này có một chút khó giải quyết. Bỗng nhiên, mọi người nhìn về phía Trần Phong. Trần Phong là chế tác sư nổi danh ở nơi này, lần chiến đấu này cũng là người có trợ giúp lớn nhất, có lẽ, đối với chuyện này, hắn sẽ có quyền lên tiếng nhất!

"Người cảm thấy nên làm cái gì?" Mọi người nhìn về phía Trần Phong, lộ ra vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

"Ồ đây sao?" Trần Phong liếc nhìn rồi nói: "Không bằng cho nổ đi."

"Hả! ?" Tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt phát mộng: "Nổ...cho nổ? !"

"Đúng vậy." Trần Phong khoát khoát tay nói: "Nơi này đã bị hủy rồi cơ mà? ! Các ngươi nhìn một chút mặt đất lồi lõm lôm côm này đi, muốn chữa trị thật đúng là không bằng trùng kiến, lại nói... mảnh đất này có một hoàng tử

yêu tộc ngủ say, quá mức nguy hiểm! Nếu như thế, dứt khoát cho nổ tung là xong việc!"

Chuyện này... Đám người trợn trừng mắt, liếc nhìn nhau, cảm thấy cái chủ ý này có thể được! Cho nên... Tiếp theo đó, bọn hắc hắc là cho nổ Tinh Thành hay sao? !

Mà vào lúc này, ở một nơi xa xôi nào đó, có một đám yêu tộc đang nhìn về phía Tinh Thành.

"Chúng ta đã thất bại." Ai cũng không ngờ tới nhân loại dĩ nhiên lại có chuẩn bị, bọn hắc đã dùng hết tất cả thủ đoạn, thế mà vẫn thất bại! Còn có đám Cổ tộc đáng chết kia...

"Không sao, chúng ta có thể đến một lần nữa."

"Đúng vậy, lần sau, chúng ta tất nhiên sẽ khiến cho hoàng tử thức tỉnh!"

"Chúng ta nhất định sẽ làm được." Bọn hắc nghiêm túc nói.

Hoàng tử yêu tộc vĩ đại ngủ say ở nơi đó, cuối cùng cũng sẽ có một ngày, bọn hắc sẽ đập vào Tinh Thành, khiến cho hoàng tử thức tỉnh, hoàng tử vĩ đại chắc chắn sẽ dẫn đầu toàn bộ yêu tộc...

Oanh! Một tiếng nổ ầm ầm, bỗng nhiên làm cho tất cả đám yêu tộc bừng tỉnh.

Ồ? Máy tên yêu tộc nhìn về phía Tinh Thành, ánh mắt bỗng nhiên trợn trừng, đầu móa, đó là cái gì? !! Tinh Thành nơi Hoàng tử ngủ vui, thế mà trực tiếp nổ tung!!!

Toàn bộ yêu tộc đều bối rối! Một pha hành động bất thành linh này, đã làm cho mắt chó của bọn hắc lóa mù!

Chuyện này... đây là chuyện quái quỷ gì? ! Nhân loại cho nổ tung Tinh Thành của chính mình? ! Hoàng tử Ngô Hoàng kia...

"Ngô Hoàng!" Có người tức giận gần như muốn xông tới Tinh Thành.

"Bình tĩnh!" Một yêu tộc giữ chặt hấn nói: "Chúng ta vẫn còn cơ hội!"

"Cơ hội?" Tên kia lộ ra vẻ mặt mờ mịt hỏi: "Còn có cơ hội gì?."

"Đất đai Tinh Thành chỉ là nơi hoàng tử dùng để bồi dưỡng thân thể mà thôi, cho dù Tinh Thành bị hủy diệt, chỉ cần những bụi bặm kia còn tồn tại, chỉ cần những hạt năng lượng kia còn tồn tại... chúng ta vẫn sẽ có một ngày khiến cho hoàng tử thức tỉnh!"

"Người xem, mặc dù Tinh Thành đã bị hủy diệt, thế nhưng những bụi bặm kia phủ xuống vùng đất dưới Tinh Thành! Chờ đến khi nhân loại không phòng thủ nữa, mưa đen đổ xuống... chúng ta lại có thể tùy tiện khiến cho hoàng tử thức tỉnh!"

Tên yêu tộc kia vui mừng nói, những tên yêu tộc còn lại liếc nhìn nhau, lập tức mừng như điên, thì ra là thế!

Ha ha! Nếu như vậy... chờ một chút, bỗng nhiên có một tên yêu tộc nhìn về phía Tinh Thành hỏi: "Đó là cái gì?"

Hả? Mấy tên yêu tộc ngẩng đầu nhìn lại, lập tức sửng sốt. Chỉ thấy ở phía Tinh Thành, Tinh Thành đã bị hủy đi kia hóa thành vô số bụi bặm, nguyên bản những bụi bặm kia phải rơi xuống mặt đất, chỉ là vào lúc này, bỗng nhiên có một trận gió lớn thổi qua.

Sau đó...những bụi bặm kia cứ thế mà bị thổi ra các phương hướng khác nhau!

?? ?? Toàn bộ đám yêu tộc lộ ra vẻ mặt phát mộng, đây lại là cái gì?

Mà vào giờ khắc này, ở địa phương Tinh Thành bị hủy diệt. Trên không trung, Trần Phong đang kêu gọi tất cả mọi người cầm lấy một cây quạt to lớn điên cuồng phát về các phương hướng khác nhau.

Vù! Sức gió mãnh liệt!

Những cây quạt to khổng lồ kia, nhất là khi nằm ở trong tay cường giả, uy lực càng thêm khủng bố! Những bụi bặm kia cứ như thế bị mọi người phát về các phương hướng khác nhau!

"Chuyện này... con m* nó vậy cũng được hay sao?" Đám người xệ mặt ra hỏi.

"Đương nhiên là được!" Trần Phong tự tin nói.

Chuyên gia ở thế giới cũ của hắn đã chứng nhận một chuyện, 15 triệu người đồng thời quạt về một phương hướng, có thể quạt bay sương mù phủ khắp thủ đô. Chuyện này nghe có chút lừa đảo, thế nhưng thực sự đã làm được! Đây chính là bí thuật cổ xưa đấy chứ! Dùng ở loại địa phương nhỏ như Tinh Thành, đương nhiên là có thể được.

Mặc dù Trần Phong không tìm được 15 triệu người, thế nhưng người ở nơi này có thực lực rất mạnh a! Lại nói Tinh Thành cũng không lớn lắm, tùy tiện quạt vài cái lập tức có thể quạt hết ra...

Dụng cụ tinh lọc không khí

Vù! Một đám người dùng sức quạt, hơn phân nửa bụi bặm Tinh Thành đều bị thổi bay ra bên ngoài.

"Tới tới tới, bên này."

"Đứng, dùng sức, đừng có ngừng!"

"Lực mạnh một chút! Lại dùng lực, đứng! Tốc độ nhanh lên! Rất tốt."

"Không cần quạt về một phương hướng, mấy người các người quạt về phía bên này, đứng, đứng, cứ như vậy."

Thế là, toàn bộ Tinh Thành hóa thành bụi bặm bay đi khắp thế giới.

Ở một nơi nào đó, yêu tộc nguyên bản còn mang theo một chút hi vọng hoàn toàn phát mộng!

?? ?? Không có... Không có? Tinh Thành ngay cả khi hóa thành bụi cũng bị quạt bay mất?

Lúc nhìn thấy mấy tên đại hán thô cuồng cầm lấy cây quạt to lớn điên cuồng quạt, thế giới quan mà mấy đại lão yêu tộc vẫn luôn dựa vào triệt để sụp đổ, đây con m* nó là như thế nào?

"Ta liều mạng với bọn hần!" Một tên yêu tộc rống to.

"Đại nhân, bình tĩnh!" Hai tên yêu tộc lập tức ngăn cản hần nói: "Còn có hi vọng, còn có hi vọng!"

"Còn cái gì nữa chứ?" Tên yêu tộc kia tuyệt vọng.

"Có!"

"Đại nhân, bụi bặm cùng với đất đai chỉ là để bồi dưỡng thân thể a, hoàng tử đại nhân cũng giống như chúng ta, thân thể hóa thành năng lượng, tạm thời bám vào trên những bụi bặm kia mà thôi! Đừng nói bụi bặm bị thổi bay, cho dù bụi bặm hóa hư vô, những năng lượng kia y nguyên vẫn tồn tại, chúng ta căn bản không cần phải lo lắng đến những chuyện nhỏ nhất này!"

"Bằng vào những gì chúng ta quan sát nhân loại trong hai ngày này, bọn hắc căn bản là không có khả năng tiêu diệt năng lượng do chúng ta hóa thành! Cho nên... chúng ta hoàn toàn không cần phải lo lắng!" Tên yêu tộc kia tự tin nói.

"Thật sao?" Tên đại lão yêu tộc lúc này mới khôi phục lại được một chút hi vọng.

Mà vào giờ khắc này, bụi bặm Tinh Thành phiêu tán, theo mấy người điên cuồng quạt mà bay về các phương hướng khác nhau.

Ở nơi xa, mưa đen đang đổ xuống, gió lạnh đang gào thét. Có chút bụi bặm không bay quá cao liền rơi xuống mặt đất, có chút bụi bặm vì lúc quạt dùng sức quá lớn, bay ra ngoài thật xa, sau cùng mới rơi xuống ở một nơi nào đó.

Tinh Thành, đã không còn nữa! Tên hoàng tử ẩn nấp dưới đại địa kia cũng biến mất theo.

"Người xem, rất dễ dàng nha." Trần Phong rất là hài lòng.

Yêu tộc sống lại rất là kỳ diệu, thế nhưng trải qua nghiên cứu của bọn hắc, nếu không phải bị phong ấn đơn thuần nằm trên mặt đất, vậy đó chính là hóa thành hạt bụi dung hợp khắp nơi trên mặt đất ...

Nếu như vậy, hủy đi toàn bộ Tinh Thành không phải là tốt hay sao? Trần Phong chính là nghĩ như vậy. Sau đó, hắc lập tức quả quyết thi hành như thế. Yêu tộc cái gì... Hoàng tử cái gì... Hắc cũng không tin Tinh Thành đã thành như thế, hoàng tử yêu tộc còn có thể phục sinh?

"Không có vấn đề gì chứ?" Trần Phong nhìn về phía Linh.

"Không có." Linh lắc đầu: "Trừ phi trong tương lai yêu tộc có thể tìm lại mỗi một tấc đất, mỗi một hạt bụi của Tinh Thành, bằng không thì hoàng tử yêu tộc tuyệt đối không thể sống lại."

"Ừm..." Trần Phong suy nghĩ một hồi, tìm về từng hạt bụi một... ừm, nếu suy nghĩ kỹ càng thì chuyện này cũng có thể làm được! Đây dù sao cũng là thời đại gen, có chuyện gì mà không thể làm? ! Bụi bặm có khả năng biến mất, nhưng bụi đen mà hoàng tử yêu tộc ẩn giấu ở bên trong thì sao?

Chúng nó sẽ bốc hơi theo bụi bặm hay sao? Hiển nhiên là sẽ không, theo bụi bặm vỡ nát, những hạt đặc biệt kia tan trong bụi bặm, sẽ dần xuất hiện, phiêu tán trong không khí, chờ đợi một khắc thức tỉnh tròn tương lai.

"Cái này không thể được." Trần Phong tự lẩm bẩm, nếu muốn tiêu diệt yêu tộc, thì không thể để cho bọn hắc một chút hi vọng nào!

"Này, lại ta bảo cái này." Hắc suy nghĩ một chút, gọi nhân viên kỹ thuật của Gen Công Hội tới, nói: "Chúng ta có dụng cụ tinh lọc không khí hay không?"

"Hả?" Nhân viên kỹ thuật hiển nhiên có chút phát mộng hỏi: "Không khí... dụng cụ tinh lọc không khí?"

Hắc có chút phát mộng, lúc này lại đòi dụng cụ tinh lọc không khí để làm cái gì? !

"Đúng, chính là loại có khả năng tinh lọc không khí." Trần Phong gật đầu.

"Có có." Nhân viên kỹ thuật cười khỏ nói: "Thế nhưng chỉ có thể tinh lọc hạt bụi tròn thông thường thôi a."

"Vậy thì thay đổi bộ lọc là được." Trần Phong bữu môi nói: "Nói Gen Công Hội đặt máy dò năng lượng vào bộ lọc, dù sao miễn là phát hiện được bất kỳ một loại dao động năng lượng nào, trực tiếp ngăn lại là được!"

"Cái này cũng được sao?" Nhân viên kỹ thuật có chút phát mộng, nhưng nếu như Trần Phong đã lên tiếng, hắc cũng chỉ có thể đi tìm.

Thế là rất nhanh, Gen Công Hội đã đưa tới mấy dụng cụ tinh lọc không khí loại cực lớn, bộ lọc cũng dựa theo lời dặn của Trần Phong, đổi thành loại cảm ứng dao động năng lượng kia.

"Không tệ, không tệ." Trần Phong rất là hài lòng.

Đám người: "..."

Như thế thật sự sẽ có hiệu quả sao? Trần Phong cũng chỉ lẳng lặng nhìn, hần khắng định, vào thời điểm Tinh Thành nổ tung, ngoại trừ bụi bặm tiêu tán đi, còn có rất nhiều hạt bụi trực tiếp bị chôn vùi ở trên không trung!

Hạt bụi bị huỷ diệt, năng lượng của những tên yêu tộc bám vào trên các hạt bụi kia chắc chắn vẫn còn ở đó, ở ngay trong bầu không khí này! Vẫn chờ đợi thức tỉnh vào một lúc nào đó trong tương lai!

"Thật có lỗi, người không có cơ hội." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Oanh! Tất cả dụng cụ tinh lọc không khí bắt đầu vận hành, trong chốc lát, tiếng cảnh báo liên tiếp vang lên, mọi người trừng to mắt, nhìn dụng cụ tinh lọc không khí đã thay đổi bộ lọc năng lượng, không ngừng lập lòe số liệu báo cáo! Thế mà thật sự bắt được nhiều năng lượng như vậy!

"Trong này có năng lượng của chúng ta lưu lại, loại trừ những thứ này, còn lại..." Trần Phong quả quyết ra lệnh.

"Vâng." Nhân viên kỹ thuật rất hưng phấn, so với thời điểm hần nằm mơ tìm được bạn gái còn vui vẻ hơn.

Đích! Đích! Số liệu không ngừng lập lòe, rất nhanh đã phân biệt ra các loại năng lượng, sau đó tiến hành loại trừ.

Gen Công Hội có được số liệu giám sát hoàn chỉnh, Trần Phong đã chỉ rõ cho mọi người biết, loại trừ những năng lượng không có uy hiếp, lưu lại... chính là năng lượng chưa biết được!

"Tìm được." Nhân viên kỹ thuật mừng như điên nói: "Mặc dù không có cách nào phân tích ra được bất kỳ số liệu gì, thế nhưng xem xét từ kết cấu

loại năng lượng này cùng với kết cấu mưa đen từ trên trời rơi xuống có trình độ tương tự nhất định."

"Thế mà thật sự tìm được!" Đám người trùng to mắt.

Dụng cụ tinh lọc không khí dĩ nhiên lại có thể dùng như thế? !

"Rất tốt." Trần Phong rất hài lòng nói: "Tiêu diệt những năng lượng này đi."

"Vâng." Nhân viên kỹ thuật tiến hành thao tác tiêu diệt.

Chỉ có điều... thế mà không có bất kỳ hiệu quả gì! Tinh lọc? Khử định là vô hiệu, dùng năng lượng để tiêu diệt? Không có tác dụng!

Bất kỳ một kỹ thuật dùng năng lượng để tiêu diệt thường dùng nào, toàn bộ đều không có tác dụng! Nhân viên kỹ thuật sử dụng hết tất cả các kỹ thuật mà hần biết, cũng không thể tạo thành hiệu quả gì! Năng lượng đặc biệt không biết này, cư nhiên lại không có cách nào tiêu diệt!

Ngẫm lại cũng bình thường, nếu như loại năng lượng này có thể tùy ý bị tiêu diệt, đoán chừng yêu tộc không thể đợi được tới lúc khôi phục cũng đã bị tiêu diệt... đây là hạt năng lượng sau khi yêu tộc ngủ say hóa thành!

Triệu hoán hoàng tử yêu tộc

Dùng thủ đoạn bình thường căn bản là vô hiệu! Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chỉ có thể lưu lại thứ đồ chơi này? Chờ đợi bọn hắc thức tỉnh trong tương lai? Cho dù đây chỉ là một phần nhỏ, thế nhưng nếu như thứ này không bị tiêu diệt triệt để, một ngày nào đó trong tương lai sẽ lại thức tỉnh, sau đó sẽ biến thành tai họa! Huống chi... yêu tộc vẫn còn đang không ngừng thức tỉnh!

Nếu như có biện pháp tiêu diệt những hạt bụi này, có lẽ sẽ có thể tinh lọc toàn bộ đất đai phía dưới thành thị! Như thế, nhân loại mới không cần phải lo lắng đến đám yêu tộc này nữa!

"Làm sao bây giờ?" Đám người đưa mắt nhìn nhau, sau cùng chỉ có thể nhìn về phía Trần Phong.

"Ừm..." Trần Phong nhíu mày, dùng thủ đoạn bình thường là vô hiệu...hắn bỗng nhiên nhìn về phía đám mây đen kịt ở nơi xa, cho dù ở vùng đất phía dưới Tinh Thành này đã không có mưa đen, thế nhưng ở nơi xa y nguyên vẫn còn đang mưa.

"Dùng mưa đen thử một chút, nếu những tên yêu tộc này dựa vào mưa đen để thức tỉnh, có lẽ..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Được." Rất nhanh đã có người thu thập một chút nước mưa đen trở lại.

Xoạt! Trần Phong tạo ra một hỗn hợp gồm nước mưa đen cùng với những năng lượng kia.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lấp lánh, những hạt năng lượng này, thế mà thật sự có thể thức tỉnh, Trần Phong tận mắt nhìn thấy, hạt năng lượng kỳ lạ kia bắt đầu thức tỉnh, lập lòe một cỗ năng lượng kỳ dị, thậm chí còn truyền đến một cỗ lực hấp dẫn vừa cường đại vừa thần bí, ở gần đó, có vô số bụi bặm cùng với hạt năng lượng đang không ngừng tới gần.

"Nó lại có thể hấp dẫn những hạt khác!" Đám người kinh ngạc tán thán.

"Nó đang kêu gọi những hạt năng lượng có cùng thuộc tính với nó, có lẽ, khi đồng hạt này tổ hợp lại với nhau, sẽ xuất hiện một tên yêu tộc mạnh mẽ!" Có người liếc mắt liền hiểu rõ.

"Thì ra là thế." Đám người giật mình, hóa ra đây chính là bản chất của việc yêu tộc phục sinh hay sao?

Ô...ô...n...g —— Gần đó có vô số hạt năng lượng đang rung động, có một chút bụi bặm vốn đã rơi xuống mặt đất, thế mà ở dưới tác dụng của cỗ năng lượng này, lại không ngừng nhích lại gần bên này, đi về phía trung tâm hấp dẫn, mà vào lúc này đây, mọi người cũng chú ý tới một điểm.

"Dường như khoảng cách càng xa lực hấp dẫn càng yếu."

"Đúng thế, trong phạm vi 16 kilômét, lực hấp dẫn là mạnh nhất, phạm vi này cũng đã rất lớn, một tên yêu tộc hóa thành hạt bình thường cũng chỉ ẩn giấu ở bên trong mặt đất khoảng 10 mét mà thôi!"

"Cái phạm vi 16 kilômét này...rất lớn!"

Ô...ô...n...g —— Hạt năng lực không ngừng lấp loé, càng ngày càng hấp dẫn nhiều hạt năng lượng khác, chỉ có điều, bởi vì kỹ thuật quật đặc biệt của Trần Phong lúc trước, những hạt năng lượng kia đã sớm bay ra ngoài không biết bao xa, cho dù làm như thế nào cũng không bị hấp dẫn.

Cho dù là đến thời điểm hấp thu hoàn tất!

Ô...ô...n...g —— Hào quang lập lòe, những hạt năng lượng đã hấp thu hoàn tất, bắt đầu ngưng tụ.

Rống! Một tên yêu tộc mạnh mẽ cứ thế được triệu hoán ra, chỉ có điều... đám người liếc nhìn qua liền có một chút không biết nói gì, bởi vì tên yêu tộc vừa mới phục sinh này, rất rõ ràng là không được hoàn chỉnh, ngũ quan không hoàn chỉnh còn chưa tính, nó thế mà không có ngực!

Đương nhiên, không có ngực ở đây không phải là màn hình phẳng, mà đúng nghĩa là không có ngực, vị trí vốn là bộ ngực, hiện tại chỉ có hai vết đỏ, rất

là đáng sợ. Hiển nhiên, đây là một sản phẩm bán thành phẩm, từ ánh mắt đờ đẫn của nó có thể thấy được, trí lực của nó cũng không hoàn chỉnh.

"Đây là hoàng tử yêu tộc?" Trần Phong cau mày hỏi.

"Không phải, xem ra vẫn còn có một số tên yêu tộc khác chưa thức tỉnh." Nhân viên kỹ thuật phân tích.

"Thì ra là thế." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Đám người cũng bắt đầu nhìn chăm chăm vào con yêu tộc này tiến hành nghiên cứu.

"Dường như nó không có trí tuệ."

"Lúc những tên yêu tộc kia thức tỉnh, mặc dù có chút mờ mịt trì độn, thế nhưng đây chẳng qua chỉ là di chứng do ngủ say quá lâu mà thôi, ánh mắt của cái tên này thật sự là đờ đẫn, cực kỳ giống với những vong hồn yêu tộc trước đó."

"Đúng vậy a." Đám người cảm thấy ngạc nhiên không thôi, hóa ra kế hoạch phục sinh yêu tộc dĩ nhiên có thể dùng như thế? !

Phốc! Trần Phong tiện tay diệt tên yêu tộc này.

Tên yêu tộc này vốn là một tên yêu tộc hoàn chỉnh, thế nhưng bị Trần Phong dùng loại phương thức này phục sinh, thật sự là ngay cả một chút uy hiếp cũng không có, thậm chí... mấy bộ phận còn lại của hắn, đoán chừng cũng không làm nên tích sự gì. Nếu như vậy, cái tên được gọi là hoàng tử yêu tộc kia...

"Hắc hắc." Đám người liếc nhìn nhau, bỗng nhiên hiểu ra, đúng thế... nếu như trước tiên triệu hoán ra một bộ phận của cái tên hoàng tử yêu tộc này, ừm... sau đó lần lượt tiêu diệt từng bộ phận của hắn, vậy thì hắn có thể tạo thành được tác dụng gì?

"Ý kiến hay."

Phương án của Trần Phong rất nhanh liền được thông qua, thế là, lại có từng dụng cụ tinh lọc không khí đã được cải tạo đưa tới.

Xoạt! Năng lượng ẩn chứa bên trong những hạt bụi bị hấp thu, thậm chí vào thời điểm không thu được năng lượng, bọn hắn sẽ tự mình động thủ, đánh vỡ nát những hạt bụi này, sau đó lại dùng dụng cụ tinh lọc không khí để hấp thu.

Ừm... rất nhanh tất cả những năng lượng này đều bị hấp thu, loại năng lượng không biết này cũng rất đặc biệt, ngoại trừ năng lượng bình thường, còn có một số năng lượng cực kỳ đặc thù, bản thân của nó dĩ nhiên còn có một trình độ miễn dịch nhất định!

"Đây chính là năng lượng của cái tên hoàng tử yêu tộc kia?"

"Hắn là thế." Trần Phong vung tay lên: "Chơi chết hắn!"

Xoạt! Năng lượng bắt đầu thức tỉnh, ở khu vực dưới Tinh Thành, Gen Công Hội đang bắt đầu triệu hoán hoàng tử yêu tộc!

Ở một nơi nào đó, yêu tộc vừa mới chuẩn bị rời đi bỗng nhiên nhìn về hướng này.

"Đây là lực lượng của Hoàng tộc!" Đám yêu tộc không thể tưởng tượng nổi mà nhìn về phía Tinh Thành: "Hoàng tử không phải đã khôi phục thất bại hay sao? Tại sao lại có thể xuất hiện loại lực lượng này, chẳng lẽ hoàng tử còn có át chủ bài khác?"

Bọn hắn ngẫm lại, lập tức cảm thấy xúc động.

Cùng vào thời khắc đó, có không biết bao nhiêu yêu tộc đang kích động nhìn về hướng này, Yêu tộc... cuối cùng cũng quật khởi rồi sao? Mà vào giờ khắc này...

Ô...ô...n...g —— Hào quang lấp lánh, đám người Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, bọn hắn cũng không nghĩ tới, triệu hoán loại năng lượng đặc thù này dĩ nhiên lại kinh khủng như thế! Bụi bặm trong xung quanh phạm vi một 160 kilômét đều rung động!

"Thật là mạnh!"

"Quả nhiên không hổ danh là hoàng tử yêu tộc!"

"Bằng vào cái phạm vi này, đoán chừng có thể thu hồi được 99% năng lượng..."

"Phân tán!"

"Cho người tản đi bốn phương tám hướng, ngăn chặn chúng, tuyệt đối không thể để cho những hạt bụi kia bay tới."

"Hiểu rõ." Đám người Gen Công Hội tiến hành kế hoạch rất nhanh chóng, bọn hắn đã sớm chuẩn bị một số thứ, cho nên đến khi hoàng tử yêu tộc bắt đầu ngưng tụ năng lượng, đã sớm làm ra một ít phòng ngự nhất định.

Đám bụi bặm ở phía xa liền bị chặn lại! Hoàng tử yêu tộc đang ngưng tụ năng lượng, rõ ràng chỉ có một bộ phận!

Biến thành thái giám

"Không biết sẽ được bao nhiêu..."

"Hạt năng lượng bị hấp dẫn lại đây cũng không nhiều, tên yêu tộc xuất hiện trước đó chỉ có khoảng 55 % thân thể, quy mô năng lượng lúc này cũng đồng dạng, nhưng cần nhắc đến sự cường đại của hoàng tử yêu tộc, cho nên những hạt năng lượng này có lẽ chỉ chiếm một phần nhỏ trong thân thể của hoàng tử yêu tộc!"

"Có lẽ là khoảng... 20%?" Đám người suy đoán, nếu như là 20%, bọn hắn có thể nắm chắc chiến thắng!

Ở một nơi nào đó, đám yêu tộc kia cuối cùng cũng cảm thấy không ổn, đây không phải là triệu hoán như bình thường, hoàng tử căn bản vẫn chưa hấp thu đủ năng lượng! Bọn hắn bỗng nhiên hiểu được, những tên nhân loại đáng chết này dĩ nhiên lại muốn triệu hoán ra từng bộ phận!

"Đáng chết!" Sắc mặt của đám người yêu tộc đại biến, quát lên: "Mau ra tay!"

"Ngưng!"

"Đoạn!"

"Phong ấn!"

Đại lão yêu tộc chỉ vào trong hư không ba lần, lực lượng kinh khủng bỗng nhiên tỏa ra, cứ thế mà phong ấn những hạt năng lượng sắp sửa bay đến chỗ hoàng tử đang ngưng tụ, tạm thời phong ấn những hạt năng lượng này lại!

Vô luận phiêu tán ra toàn thế giới cũng tốt... vô luận hóa thành bụi bặm cũng tốt... nhưng tuyệt đối không thể để cho đám người kia triệu hoán từng phần rồi tiêu diệt hết! Vị hoàng tử kia chính là tương lai của yêu tộc bọn hắn!!

Mà vào giờ khắc này, đám người Trần Phong cũng trực tiếp kết thúc quá trình triệu hoán yêu tộc.

"Quá trình hấp thu hạt năng lượng đã ngừng lại."

"Chuẩn bị ra tay!"

Quá trình hấp thu hạt năng lượng đã hoàn tất, bắt đầu ngưng tụ ra thân thể, vì nguyên nhân năng lượng có hạn, lần ngưng tụ này cũng chắc chắn sẽ không phải là bản thể của hoàng tử yêu tộc, chỉ vẹn vẹn là một bộ phận của bản thể!

Chỉ có điều không ngờ được, dĩ nhiên lại ít như vậy! Năng lượng thu thập được chiếm đến 55% thân thể một tên yêu tộc bình thường, nhưng khi so sánh với hoàng tử yêu tộc, thể mà thật sự chỉ là một bộ phận trên cơ thể mà thôi! !! Điều này cũng đã đủ chứng minh được hoàng tử yêu tộc cường đại đến cỡ nào! !

"Phục sinh đi, hoàng tử yêu tộc vĩ đại!" Tên nhân viên kỹ thuật kia còn hô một câu khẩu hiệu hết sức bá khí, chỉ có điều là hắn làm như thế nào cũng không nghĩ ra... bộ phận cơ thể đầu tiên của hoàng tử yêu tộc mà bọn hắn triệu hoán, dĩ nhiên lại là cái bộ phận này! !!

"Ôi mẹ ơi..." Tất cả mọi người nhìn chăm chăm vào vật thể hình trụ đầu nấm thật dài kia, bất thành linh rơi vào trong sự yên lặng, chỉ triệu hoán ra được một bộ phận cơ thể còn chưa tính, nhưng tại sao lại triệu hoán ra món đồ chơi này? !

Là trùng hợp hay sao? Trong ánh mắt của mọi người lộ ra một tia quái dị.

"Vật này... giống như là...." Nhân viên kỹ thuật cũng không biết nói như thế nào, đây coi như là trùng hợp hay sao? Chỉ là trùng hợp thôi hay sao? Chắc là không có quan hệ gì với thao tác của hắn đâu nhỉ?!

"Đây không phải là sự trùng hợp." Trần Phong có một chút nhúc nhích đầu nói.

"Làm sao lại không phải!" Nhân viên kỹ thuật kích động nói: "Ta tuyệt đối không có ý muốn triệu hoán thứ này! Thật sự chỉ là một sự trùng hợp! Mặc

dù ta không có bạn gái, nhưng giới tính của ta tuyệt đối là bình thường!"

Đám người: "..."

"Ta biết." Trần Phong liếc mắt nhìn hấn nói: "Ta đang nói là cơ thể của hoàng tử yêu tộc hóa thành vô số hạt năng lượng, năng lượng của bộ phận cơ thể này vừa khéo lại bị phá hủy, sau đó lại vừa vắn bị chúng ta lấy ra để triệu hoán mà thôi."

"À." Lúc này nhân viên kỹ thuật mới khôi phục lại sự bình tĩnh, vui mừng nói: "Ta đã nói giới tính của ta là bình thường."

Khổng Bạch lạnh lùng nhìn hấn một cái nói: "Không tìm được bạn gái thì giới tính bình thường sẽ có tác dụng gì!"

Trần Phong: "..."

"Còn có thể triệu hoán thứ khác hay không?" Trần Phong hỏi thử.

"Để ta thử một chút." Nhân viên kỹ thuật thử một hồi, nhưng không có bất kỳ tác dụng gì nữa, hấn nhìn số liệu một chút rồi nói: "Những hạt bụi kia đã đình chỉ rung động, dường như đã có người can thiệp, vô luận làm như thế nào thì cũng không thể triệu hoán được nữa."

"Là do đám yêu tộc nhúng tay hay sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Chuyện này cũng không ngoài ý muốn, Yêu tộc sẽ không cho phép đám người Trần Phong làm bừa như thế! !! Cho dù không còn cách nào phục sinh hoàng tử yêu tộc, bọn hấn cũng sẽ không cho phép Trần Phong triệu hoán ra từng bộ phận rồi xử lý!

"Thật đáng tiếc." Trần Phong có chút tiếc nuối.

"Như vậy cũng đã rất tốt rồi." Đám người vui mừng nói.

"Hoàng tử yêu tộc đã không còn là sự uy hiếp."

"Cho dù về sau được triệu hoán ra, hấn cũng không có cách nào bồi dưỡng ra đời sau." Một người lạnh lùng phân tích.

Đám người nghĩ kỹ một chút, thật sự đúng là như vậy, chỉ có điều khi tương tượng đến cảnh sau này sẽ có một ngày hoàng tử yêu tộc được triệu hoán ra, bỗng nhiên phát hiện ra mình không có tiểu đệ đệ, có khi nào sẽ tức giận đến mức học máu chết tại chỗ hay không? Ừm...cái tình cảnh kia nhất định sẽ rất đặc sắc.

"Cho nên." Trần Phong chỉ chỉ vào cái món đồ chơi này rồi nói: "Như vậy phải xử lý vật này như thế nào?"

Đám người cũng quay mặt lại nhìn nhau, theo lý mà nói, đây cũng là một bộ phận cơ thể của vị hoàng tử yêu tộc có thực lực kinh khủng kia, khẳng định sẽ có tác dụng mạnh mẽ cùng với hiệu quả đặc biệt, bình thường mọi người sẽ tranh nhau cướp đoạt, thế nhưng...ừm...hiện tại đoạt cái đồ chơi này để làm gì... đám người rơi vào trong sự yên lặng.

Bỗng nhiên tên nhân viên kỹ thuật kia mở miệng: "Nếu không thì để ta lấy đi?"

Xoạt! Ánh mắt của mọi người đồng loạt nhìn qua, ánh mắt càng thêm quý dị, cho nên, vị tiểu bằng hữu lập trình viên này, cuối cùng vẫn dự định đi trên con đường tà đạo hay sao...

"Không, không phải là như các ngươi nghĩ." Nhân viên kỹ thuật lau mồ hôi lạnh nói: "Chúng ta có thể cầm món đồ chơi này trở về, tiếp tục nghiên cứu, nói không chừng có thể phân tích ra tin tức có liên quan đến hoàng tộc yêu tộc."

"Ồ." Đám người giống như có điều suy nghĩ, chuyện này xác thực rất trọng yếu, lúc này chỉ mới nghiên cứu một chút mưa đen, phối hợp với biện pháp của Trần Phong, hôm nay mới có một màn này, những thứ này đối với dự án nghiên cứu yêu tộc tuyệt đối là một tiến bộ lớn!

Nhất là... hôm nay bọn hấn đã đạt được rất nhiều tài liệu! Đủ loại yêu tộc kỳ quái, còn có một hoàng tử yêu tộc huyền bí khó lường cuối cùng cũng

không xuất hiện, ừm... cho dù bây giờ vị hoàng tử này đã biến thành một thái giám!

"Chờ các người nghiên cứu thành công, chúng ta sẽ truyền hết toàn bộ số liệu cho các trường học"

"Tư liệu về yêu tộc... về sau sẽ trở thành một chương trình học trọng yếu."

Một người nói, đến tận đây, vấn đề về hoàng tử yêu tộc cũng coi như là đã được giải quyết.

"Vậy là, lần này chúng ta đã chiến thắng?" Một người bỗng nhiên hỏi.

"Đúng thế. chúng ta đã thắng." Trần Phong vỗ vỗ vào bờ vai của hắn nói:
"Tràng chiến dịch Tinh Thành này, chúng ta đã dành chiến thắng!"

Đúng thế, lần này Yêu tộc đã bại, kế hoạch xâm lấn cùng với kế hoạch phục sinh của bọn hắn đã thất bại toàn diện, hết thảy yêu tộc ngủ say tại Tinh Thành sau khi tỉnh lại đều bị tiêu diệt, ngay cả hoàng tử yêu tộc cũng có thể sẽ không xuất hiện nữa!

Khởi động dự án mới

Cổ tộc cũng thất bại! Bởi vì nữ tử Cổ tộc kia cũng đã bị Vương Dao dùng một kiếm đâm xuyên tim, đoán chừng bây giờ cũng đã chết rồi chứ?

Mặc dù Tinh Thành cũng đã bị hủy diệt, thế nhưng so với những gì mà Trần Phong từng thấy vẫn có sự khác biệt, ít nhất, những chế tác sư của Hiệp hội chế tác Gen, còn có chiến sĩ của Gen Công Hội cũng không bị tổn thất bao nhiêu, đây mới là điều trọng yếu nhất!

Đúng thế, một trận chiến này, bọn hắn đã thắng.

Hu ra! Đám người vui mừng reo hò!

Tinh Thành nổ tung! Phân thân của mấy người phó hội trưởng cũng bị hủy, thế nhưng cuối cùng bọn hắn vẫn là phe thắng lợi!

Mọi người nhìn về phía bầu trời, mặc dù ở phía xa vẫn là một màu đen kịt vô tận, thế nhưng duy nhất nơi đây! Duy chỉ có nơi đây! Ngẩng đầu lên là một mảnh mặt trời rực rỡ!

"Báo cáo đi."

"Bắt đầu từ ngày hôm nay, chúng ta sẽ trùng kiến Tinh Thành!"

"Ở đây... là khu vực đầu tiên được tinh lọc, trong tương lai cũng sẽ trở thành địa phương cường thịnh nhất của nhân loại!"

Mà vào giờ khắc này, ở một nơi xa xôi nào đó, một vị đại lão yêu tộc mới thức tỉnh không lâu kinh ngạc nhìn về phía Tinh Thành, cảm thụ khí tức hoàng giả của yêu tộc, cảm thụ cỗ năng lượng kia, rõ ràng là đang khôi phục lại đột ngột im ập, gã bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất mà gào khóc: "Thần thức tỉnh quá muộn a! Một mạch hoàng thất yêu tộc chúng ta lại bị mất ở nơi đây! !! Vô số năm ngủ say... vì sao lại đổi lấy kết quả này? !"

Tiếng khóc rung trời, vô số biến dị thú bị dọa cho thất kinh.

Đại lão yêu tộc thật lâu sau cũng không thể thức tỉnh từ bên trong đả kích cực lớn này. Bọn hắn có thể tiếp nhận cái chết! Bọn hắn có thể xông pha chiến trường! Thế nhưng bọn hắn không thể tiếp nhận, hoàng tử yêu tộc cường đại nhất, huyết mạch đế vương yêu tộc có năng lực cường đại nhất, có mị lực nhất, thế mà lại trở thành thái giám! !! Tại sao lại như thế? ! Một ngày này, nhất định là tận thế của một mạch yêu tộc!

Đại chiến kết thúc kèm theo tin tức truyền ra, oanh động thiên hạ, Cổ tộc... Yêu tộc... đây là lần đầu tiên được mọi người biết đến.

"Hóa ra mưa đen là do yêu tộc tạo ra?"

"Thật là đáng sợ."

"Còn có Cổ tộc kia là gì..."

Đám người kinh ngạc tán thán, hai chủng tộc chưa từng biết đến đột ngột xuất hiện khiến cho người ta hoảng sợ. Cho dù nhân loại đang một mực nỗ lực thăm dò sinh vật mới, thậm chí vẫn không ngừng thăm dò bên ngoài không gian, thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chủng tộc mới... cư nhiên lại ở ngay trên địa cầu!

Cổ tộc cùng với yêu tộc cường đại đến mức khiến cho người ta hoảng hốt. Nhất là sau khi tin tức được truyền ra từ một trận chiến kinh người ở Tinh Thành, yêu tộc phục sinh có thực lực thấp nhất đều là cấp A! Chớ đừng nói chi là Cổ tộc đã từng dọa cho yêu tộc phải ngủ say!

Mà nhân loại thì sao? Nhân loại có thể có bao nhiêu gen chiến sĩ cấp A? ! Người tu luyện cả một đời vẫn còn bồi hồi ở cấp B C D E nơi nào cũng có! Vì thế, thậm chí có rất nhiều người bắt đầu xin di dân đến tinh cầu mới.

Trong thời đại Gen, khoa học kỹ thuật phát triển, đã sớm lan rộng ra đến ngoài không gian, nhưng chỉ vền vẹn chỉ dùng để đi du lịch và ngắm phong cảnh, di dân đến tinh cầu khác... đây cũng là phương diện mà loài người chưa bao giờ tiếp xúc qua.

Nghe nói, bởi vì yêu tộc cùng với cổ tộc xuất hiện, mấy tên nhà giàu đã chi ra vạn ức của cải, toàn lực thúc giục dự án nghiên cứu phi thuyền hàng

không vũ trụ, tranh thủ hoàn thành trong một thời gian ngắn nhất! Trong thời đại Gen, nếu quả thật có nhiều tài chính làm động lực như vậy, nói không chừng thật sự có khả năng hoàn thành chuyện này!

Không khí... Sinh tồn... Chỉ cần có tiền, hết thấy những chuyện này đều không thành vấn đề!

"Xem ra viên tinh cầu này rất nhanh sẽ thiếu đi một đám thổ hào." Trần Phong xoa xoa tay nhìn tin tức báo cáo mới nhất.

"Đó là chắc chắn." Hầu Lượng bĩu môi: "Cũng không trông chờ bọn hăn có thể làm ra tích sự gì."

Những thổ hào này chỉ muốn cho chỗ ở của mình giảm bớt nguy hiểm mà thôi, loại chuyện này đã có người đi làm từ mười năm trước. Vị đại lão kia lo lắng trên viên tinh cầu này vẫn có địa phương nguy hiểm chưa biết đến, nên hăn mang theo 1000 gen chiến sĩ có khả năng hoàn thành tuần hoàn năng lượng, kiến tạo một chiếc phi thuyền khổng lồ, tiến vào bên ngoài không gian, từ đó ngao du chân trời.

Chiếc phi thuyền kia, đơn giản mà nói chính là một thành thị độc lập! Bởi vì sự tồn tại của gen năng lượng, bất luận công trình sinh hoạt gì đều có thể kiến tạo ở trên đó, hiện nay, nơi đó đã có trọn vẹn mười vạn nhân khẩu sinh tồn! Quả thực là vườn Eden trong lòng của mọi người! Một vùng đất mơ mộng. Hiện tại, bọn thổ hào này chẳng qua chỉ là đi theo con đường của vị đại lão kia mà thôi.

"Người gọi ta tới chính là vì những thứ bát quái này?" Trần Phong bĩu môi.

Quyết sách của đám thổ hào này chung quy cũng không hề liên quan tới những người như bọn hăn, huống chi, chạy trốn tới tinh cầu khác thì sẽ an toàn ư? Chờ tới khi những yêu tộc kia có khả năng tự do bước ra ngoài không gian, các người cũng y như cũ chạy không thoát! Uy hiếp, chỉ có diệt đi mới là lựa chọn tối ưu!

"Dĩ nhiên là không phải." Hầu Lượng phát tay xóa hết mấy thứ bát quái trên màn sáng, thần nhiên nói: "Lần này tìm người tới là vì khởi động một dự án mới, đây là dự án đặc biệt mà Gen Công Hội và Hiệp hội chế tác Gen liên

hợp khởi động, bởi vì thân phận đặc biệt của ngươi, hi vọng ngươi cũng có thể tham gia dự án lần này."

"Ồ?" Trần Phong kinh ngạc.

Hậu quả của yêu tộc và cổ tộc còn chưa xử lý sạch sẽ, Tinh Thành còn chưa trùng kiến xong xuôi, Gen Công Hội và Hiệp hội chế tác Gen đã khởi động một dự án mới nhanh như thế sao?

"Là dự án gì?" Trần Phong hỏi.

"Một dự án đủ khiến cho nhân loại chống lại cổ tộc và yêu tộc!"

Hai mắt của Hầu Lượng lập lòe tinh quang, tự tin nói: "Nếu như dự án này hoàn thành, nhân loại sẽ có được thực lực cường đại đủ để đối kháng với yêu tộc và cổ tộc!"

"Ồ?" Ánh mắt của Trần Phong sáng rực.

Yêu tộc có thực lực gì? Hẳn rất rõ! Vền vền chỉ là lần đầu tiên phục sinh, vền vền chỉ là đợt xâm lấn thứ nhất của yêu tộc, cho dù là tiểu binh yếu nhất đều là cấp A, vậy những tên còn dư lại kia thì sao? Yêu tộc ngủ say vô số năm hiển nhiên thực lực đã được tăng lên! Mà Cổ tộc... đồng dạng cũng không thể khinh thường!

Cho dù thế cục trước mắt đã tạo thành thế chân vạc, tuy rằng nhân loại chiếm địa bàn lớn nhất, nhưng thực lực lại là một phe yếu nhất! Một khi Cổ tộc xâm lấn, hoặc là yêu tộc khôi phục toàn diện... Nhân loại chắc chắn sẽ xong đời! Ở cái thời đại cấp A, cấp A đỉnh phong chạy đầy đất này, nhân loại thật sự là quá yếu! Mà kế hoạch Hầu Lượng nói tới...

"Ngươi có biết hiện tại nhân loại có thực lực như thế nào hay không?" Hầu Lượng đột nhiên hỏi.

"Biết." Trần Phong không có chút do dự mở miệng đáp lời.

Hiện tại thực lực cao cấp nhất của nhân loại vẫn là phạm trù cấp A, chỉ có điều, bởi vì chênh lệch giữa các cấp A quá lớn, cho nên mới chia nhỏ ra thêm các tầng thứ khác.

Cấp S

Ví dụ như —— Cấp A nhập môn, đây là chỉ những người vừa mới bước vào cấp A, gen chiến sĩ còn chưa nắm giữ bí kỹ dung hợp! Cường giả cấp A, là những người đã nắm giữ bí kỹ dung hợp, bên trong các cường giả cấp A, căn cứ theo năng lực và bí kỹ dung hợp nắm giữ có cường đại hay không, lại phân ra thêm các tầng thứ nhỏ hơn. Cấp A đỉnh phong, là tồn tại cường đại nhất bên trong cấp A!

Đây là tầng thực lực cường đại nhất cấu thành xã hội loài người hiện nay! Cũng là trụ cột vững vàng của xã hội loài người, lần yêu tộc xâm lấn này, Gen Công Hội phái tới hơn ba mươi người, đều là ở bên trong tầng trụ cột này! Mà những người này, kỳ thật có thể gọi chung là cường giả cấp A!

"Cường giả cấp A chỉ là một cái tên gọi." Hầu Lượng thân nhiên nói: "Về phần phân chia trong đó như thế nào, kỳ thật có thể tùy ý, phân chia cấp A thường thấy nhất cũng là dễ dàng lý giải nhất hiện nay, chính là căn cứ vào cấp độ thực lực, chia làm A1, A2, A3... mãi cho đến A9. Đối bọn hắn mà nói, phân chia làm sao cho thuận tiện nhất, dễ hiểu nhất mới là trọng yếu."

"Cũng phải." Trần Phong nhin không được cười cười.

Không phải sao? ! Hắn nhớ kỹ, trong lúc dạo trên diễn đàn cũng vô tình thấy qua, hắn nhớ kỹ đã từng có người phân chia cấp A thành các loại cảnh giới cái gì mà Hóa Hư Thành Thật, Vạn Pháp Quy Tông, Năng Lượng Vô Tận, Độc Bộ Thiên Hạ,..., về sau còn có cái gì mà thập đại cảnh giới... Trần Phong đã từng cẩn thận nghiên cứu qua, nhưng hiện tại đã quên sạch...

Có quỷ mới muốn dùng phương thức phân chia phức tạp như vậy! Vèn vèn chỉ nghe nói lần đầu tiên, hắn đã cảm thấy loại phương thức chia từ A1 tới A9 này...đơn giản là quá hoàn mỹ!

"Đương nhiên, đây đều là việc nhỏ." Hầu Lượng hơi nhú lông mày nói: "Người có biết thực lực trên cấp A là gì hay không?"

"Trên cấp A!" Tâm thần của Trần Phong lập tức trở nên nghiêm nghị.

Cấp A đỉnh phong, trên lý luận cũng chính là cấp A mạnh nhất! Thế nhưng trên thực tế, phía trên cấp A còn có một số cường giả, bọn hắn đã vượt qua cấp A, trở thành tồn tại càng mạnh mẽ hơn, bọn hắn được gọi là... Siêu cấp A!

"Ta đã từng thấy qua." Trần Phong không chút do dự nói: "Ta đã biết sự tồn tại của siêu cấp A."

"Người biết là tốt." Hầu Lượng nhẹ nhàng thở ra một hơi, nếu Trần Phong đã biết, vậy hắn cũng khỏi cần phải mỗi miệng giải thích.

"Siêu cấp A, là một tồn tại cực kỳ đặc biệt."

Vẻ mặt của Hầu Lượng trở nên nghiêm túc: "Lúc đầu, sau khi đã đạt đến bình cảnh cấp A trên lý luận, bọn hắn phát hiện là cho dù làm cách nào cũng đều không thể đột phá cấp A. Dường như cấp A là cực hạn mà nhân loại có thể với tới! Thế nhưng bọn hắn lại không cam tâm dừng bước tại đây, thế là bắt đầu ném thử những phương thức khác nhằm tăng lên thực lực..."

"Thế là, siêu cấp A ra đời! Mà cấp S trong truyền thuyết, cũng chỉ vờn vờn là truyền thuyết, không ai có thể đạt đến một bước này!"

"Không có cấp S?" Con mắt của Trần Phong trừng lớn, hắn cứ nghĩ là trên cấp A còn có cái gì SA, SS, SSS cái gì đó.

"Không có." Hầu Lượng lắc đầu: "Nhân loại cũng không phải là yêu tộc có tuổi thọ dài như vậy, nào có thời gian dài như vậy để nghiên cứu? Ngay cả sự xuất hiện của siêu cấp A, cũng không biết là kết quả nghiên cứu của bao nhiêu thế hệ tiền bối."

"Ách, để cho ta thở ra một chút." Trần Phong cảm giác có một chút loạn.

Ừm... cho nên, cấp A đỉnh phong gần như là cực hạn của nhân loại! Không có cấp S! Đám đại lão kia kẹt ở cấp A đỉnh phong, trải qua nghiên cứu, sau cùng khai phá ra siêu cấp A, cho nên mới có thể tăng cao thực lực, sau cùng hoàn thành nghiên cứu cảnh giới mới!

"Ta có một vấn đề." Trần Phong giơ tay.

"Nói." Hầu Lượng nhìn về phía hắn.

"Uy năng của siêu cấp A ta đã gặp qua, so với cấp A là quá mạnh mẽ, vì sao không trực tiếp định nghĩa là cấp S?" Trần Phong nghi hoặc, siêu cấp A và cấp S, trên cơ bản đều là cảnh giới mới, không phải là cùng một cấp độ hay sao?

"Dĩ nhiên là không phải." Hầu Lượng lắc đầu: "Từ cấp F đến cấp A, căn bản của chuyện đột phá cảnh giới là cái gì người đã quên sao?"

"Căn bản..." Trần Phong bỗng nhiên giật mình: "Gen!"

"Đúng, là gen!" Hầu Lượng thở dài: "Dung hợp Gen mới là căn bản a!"

Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, khó trách cảnh giới siêu cấp A không được mệnh danh là cấp S! Bởi vì mỗi một lần đột phá, từ cấp F đến cấp A, đều có thể dung hợp một loại gen mới, khiến cho thực lực của gen chiến sĩ có một lần thuế biến cực lớn!

Vì sao càng lên cao, chênh lệch giữa các cấp gen chiến sĩ càng lớn? Bởi vì nhiều thêm một gen năng lực!

Cho dù là sắp xếp tổ hợp, 3 gen năng lực cùng với 4 gen năng lực, đều sẽ có chênh lệch thật lớn! Mà càng về sau, 4 gen năng lực, 5 gen năng lực, chênh lệch sẽ càng lớn đến khủng khiếp! Dung hợp Gen, là thứ thần bí và huyền ảo nhất!

Mà cấp A... chỉ có thể dung hợp 6 gen năng lực! Bọn hắn không thể nghiên cứu ra cách làm sao để dung hợp loại gen thứ 7, cho nên cảnh giới cấp S vĩnh viễn chỉ là truyền thuyết!

"Đó là cực hạn của nhân loại a." Sắc mặt của Hầu Lượng trở nên ảm đạm: "Gen Công Hội và Hiệp hội chế tác Gen chưa bao giờ dừng lại đối với phương diện nghiên cứu này, thế nhưng vô số năm qua, chưa bao giờ đột phá! Mỗi ngày Quang não mô phỏng tính toán mấy trăm triệu lần, đều một mực thất bại! Cấp S, y nguyên vẫn chỉ là truyền thuyết!"

Thì ra là thế, lần này Trần Phong xem như đã triệt để hiểu rõ: "Vậy mục tiêu lần này?" Trần Phong bỗng nhiên xúc động. Chẳng lẽ nghiên cứu cấp S đã có manh mối nhất định rồi hay sao? Nếu như là vậy...

"Không có liên quan tới cấp S." Hầu Lượng lắc đầu: "Mục tiêu trọng tâm của dự án nghiên cứu khoa học lần này, là siêu cấp A!"

"Hả?" Con mắt của Trần Phong trừng lớn, siêu cấp A? Thứ đồ chơi này không phải đã nghiên cứu ra rồi đấy sao? Còn nghiên cứu cái lông gì nữa.

"Người biết cái gì là siêu cấp A hay không?" Hầu Lượng đột nhiên hỏi.

"Không biết." Trần Phong lắc đầu, siêu cấp A, đối với hắn cũng là cấp bậc tồn tại trong truyền thuyết! Hắn chỉ vờn vờn biết, siêu cấp A cường đại hơn cấp A rất nhiều, hoàn toàn không phải là cùng một cấp bậc!

"Trọng tâm của siêu cấp A, nằm ở chữ siêu!" Vẻ mặt của Hầu Lượng trở nên nghiêm túc.

Trần Phong: "..."

Người không nói nhảm đấy chứ.

"Không có chữ 'siêu' tồn tại, siêu cấp A y nguyên vẫn chỉ là cấp A!"

Trần Phong: "..."

Đây cũng là một câu nói nhảm.

"Cho nên." Hầu Lượng chậm rãi nói: "Trọng điểm mà chúng ta nghiên cứu lần này, ngoại trừ siêu cấp A ra, chúng ta có thể làm cho lực lượng Siêu trở nên phổ biến hay không... Có thể làm cho từng cảnh giới đều đi đến giai đoạn Siêu! Ví dụ như —— Siêu cấp B? Siêu cấp C? Hoặc là Siêu cấp D?"

Oanh! Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt, dĩ nhiên còn có thể làm được như thế?!

Mưa đen dần dần biến mất, càng ngày càng có nhiều địa phương trở nên sáng sủa. Các thành phố lớn được Hiệp hội chế tác Gen trợ giúp, nhanh chóng xây dựng các hệ thống tinh lọc không khí, xử lý đất đai trong thành thị, đốt sạch hết thảy hạt năng lượng yêu tộc!

Dự án siêu X

Đến lúc này, tất cả đất đai của nhân loại đã không còn bất kỳ hạt năng lượng yêu tộc gì nữa! Đây mới là điểm trọng yếu nhất, hạt năng lượng bị tiêu diệt, Yêu tộc dường như cũng cảm thấy có một chút không ổn.

Thế là, mưa đen tối tăm không ánh mặt trời cũng theo đó mà biến mất. Hết thủy năng lượng khắp mặt đất bị đốt cháy, những yêu tộc trong lòng đất kia đã không còn tồn tại, mưa đen phủ xuống ngoại trừ tiêu hao tài nguyên của yêu tộc, đã không có bất cứ ý nghĩa gì. Bầu trời, một lần nữa khôi phục lại ánh sáng, mà tương ứng chính là, mưa đen ở khu vực không biết lại càng lớn hơn.

"Yêu tộc đã chuyển dời trọng tâm đến khu vực không biết."

"Xác định."

"Ở nơi đó... dù sao cũng là đất của yêu tộc."

"Tương lai, thiên hạ sẽ khó bình an..."

"Đúng thế."

"Yêu tộc, Cổ tộc..."

"Bắt đầu từ một khắc bóng tối phủ xuống, thiên hạ đã không có thái bình."

Khu vực không biết, trong mưa lớn tầm tã, có một cường giả yêu tộc khủng bố sinh ra, toàn thân nó mọc đầy xúc tu, trong mắt lộ ra khí tức hung tàn, thức tỉnh từ mưa đen ăn mòn khắp mặt đất.

"Ha ha, Khó Lạc Mã Tư ta rốt cục..."

Oanh! Một cỗ lực lượng kinh khủng tuôn ra, cường giả yêu tộc vừa mới thức tỉnh còn chưa lấy lại tinh thần lại cảm giác được một bàn tay lớn đè

trên người mình, lực lượng kinh khủng buông xuống, lại mãnh mẽ nhét nó trở về!

"Không, ta không muốn! Ta là Khó Lạc Mã Tư vĩ đại..."

"Lộc cốc..." Thế giới một lần nữa khôi phục lại sự thanh tịnh, đường đường một cường giả yêu tộc, vừa mới thức tỉnh lại bị nhét ngược về lòng đất, thật sự là xấu hổ, mà vào lúc này, chủ nhân của bàn tay lớn kia bình tĩnh phất tay, lộ ra hình dáng của mình.

"Thật là một tên tiểu tử xảo trá." Người này lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

Ô...ô...n...g —— Trên mặt đất lập lòe ánh sáng nhạt, tên Yêu tộc mới vừa bị nhét ngược về kia lưu lại một viên tinh thể, đây cũng là mục tiêu chủ yếu của gã lần này.

"Cuối cùng cũng đến tay..." Người này nắm khối tinh thể kia trong tay.

Ô...ô...n...g —— Năng lượng nhàn nhạt tiêu tán, gã cảm nhận được lực lượng quen thuộc.

"Nhân loại sau này, nhờ vào người a..." Người này tự lẩm bẩm, biến mất trong bóng đêm.

Tình huống tương tự đều xuất hiện ở không biết bao nhiêu ngõ ngách, chỉ có một phần nhỏ người của Gen Công Hội đi tới Tinh Thành, cường giả chân chính... cũng có sự tình chính mình muốn làm!

Những cường giả yêu tộc này cứ thế bị nhét ngược về đất, mỗi một tên đều là siêu cấp A! Vô luận là tên nào sống lại, đều có thể tạo thành tai nạn to lớn không kém gì hoàng tử yêu tộc ở Tinh Thành! Mà một khi bọn hắn liên hợp, cả nhân loại sẽ lâm vào tuyệt cảnh! Cho nên số lượng cường giả mà Gen Công Hội có thể phái đến Tinh Thành, chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay!

Trong bóng tối, từng tên từng tên yêu tộc ngã xuống, bọn hắn thậm chí còn chưa thức tỉnh cũng đã tử vong. Hiện tại có thể sống lại là do lực sinh mệnh

của vô số bách tính yêu tộc, nhưng bây giờ, vừa mới tỉnh dậy đã bị nhét trở về... thì chính là chết thật sự.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong đang ở trong phòng thí nghiệm nghiên cứu sự khác biệt giữa siêu cấp B và cấp B, cũng là lần đầu tiên thấy được loại tinh hạch này, toàn bộ phòng thí nghiệm đều lập lòe hào quang làm cho người ta sợ hãi, cùng với... một cỗ lực lượng rất quen thuộc!

"Đây chính là hạch tâm nghiên cứu?" Ánh mắt của Trần Phong sáng ngời.

Hầu Lượng đã giới thiệu với hắn toàn bộ dự án, dự án tên là siêu X, X đại biểu cho bất luận cấp bậc gì, mang ý nghĩa là sau khi hoàn thành cái dự án này, đủ để cho bất luận gen chiến sĩ giai đoạn nào cũng lĩnh ngộ được lực lượng Siêu! Dự án này có ý nghĩa trọng đại đối với nhân loại!

Về phân hiện tại... căn cứ theo sự giới thiệu của Hầu Lượng, tất cả mọi người đều là cưỡng ép đột phá!

Vào thời điểm sớm nhất, mọi người lý giải Siêu rất nông cạn, chỉ nghĩ đây là một loại lực lượng cường đại nào đó siêu việt cấp A, cho nên mới đặt tên là siêu! Dựa theo khái niệm phân chia cảnh giới đơn giản nhất kia, chính là vượt qua cấp độ từ A1 cho đến A9, dùng lực lượng cường đại của cấp A đỉnh phong xông vào, bước vào cảnh giới siêu cấp A!

Loại biện pháp này, vừa bạo lực vừa kém cỏi, mà bây giờ, bởi vì yêu tộc xuất hiện, bởi vì loại tinh hạch này xuất hiện... hết thảy bắt đầu trở nên khác biệt. Mà một khi kế hoạch siêu X thành công, nhân loại sẽ thuế biến một lần nữa!

Là thuế biến thật sự! Trên lý luận, sự tồn tại của siêu có thể khiến cho người ta tăng thêm một cảnh giới!

Ví dụ như... Thực lực siêu cấp B, tương tự với cấp A. Thực lực siêu cấp C, tương tự với cấp B.

Thế nhưng đây vãn vẹn chỉ là mặt ngoài, vĩnh viễn đừng quên dự án này có thể mang tới hệ thống tuần hoàn mới, ví dụ như, săn giết sinh vật biến dị để cường hóa gen tăng thực lực lên!

Bởi vì biến dị thú có thực lực mạnh mẽ, cho nên nhân loại đều cẩn thận từng li từng tí. Thế nhưng... Nếu như siêu X trở thành hiện thực, siêu cấp D sẵn giết biến dị thú cấp D sẽ đơn giản như uống nước, sẽ xông đến cấp C trong thời gian ngắn nhất! Mà sau khi trở thành siêu cấp C, tăng lên cấp B cũng dễ dàng hơn! Siêu X tồn tại khiến cho chuyện thăng cấp đã biến thành một trò chơi sẵn quái vật đúng nghĩa!

Suy nghĩ một chút, một khi kế hoạch siêu X thành công... Hình thức tu luyện của nhân loại, toàn bộ chân chính hoán đổi thành hình thức một trò chơi sẵn quái vật, dưới loại quy mô này, muốn sản sinh ra cấp A sẽ khó khăn hay sao? Thậm chí còn có thể sinh ra siêu cấp A!

Cho dù dùng phương thức như thế đạt tới cấp A, kinh nghiệm chiến đấu có thể sẽ thiếu nghiêm trọng... thế nhưng siêu cấp A có thiếu kinh nghiệm chiến đấu thì đó cũng là siêu cấp A!

Trần Phong nhìn viên tinh hạch trước mắt như một loại báu vật. Chính là do một loại khí tức nào đó phát ra từ viên tinh hạch này, khiến cho những cường giả siêu cấp A kia cảm thấy quen thuộc, cho nên mới mang đến phòng thí nghiệm để cho bọn hắn nghiên cứu.

"Gen Công Hội cũng đã bắt đầu nghiên cứu, thế nhưng không có tiến triển gì."

"Những chuyện này chung quy bọn hắn cũng không am hiểu, Hiệp hội chế tác Gen cũng phái ra một bộ phận người phụ trợ bọn hắn, thế nhưng vẫn như cũ không có tiến triển gì, chúng ta thấy được hệ thống vận chuyển nghiên cứu khổng lồ này quá mức mục nát, cho nên..." Hầu Lượng nhún nhún vai: "Dứt khoát chia làm mười tiểu tổ nghiên cứu độc lập!"

"Mỗi tiểu tổ lựa chọn một phương hướng nghiên cứu khác biệt, đi con đường của mình, xem tiểu tổ nào làm sao có thể thu được tiến triển, lại cho ban thưởng khác biệt, khích lệ bọn hắn. Như thế mới có thể kích phát ra tiềm lực của mọi người." Hầu Lượng giải thích.

"Hiểu rõ." Trần Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa. Nhớ kỹ kiếp trước từng có một trò chơi bắn gà đại phát, thế là các công ty game lớn nối đuôi làm tương tự, trong thời gian ngắn cho ra hơn mười trò chơi bắn gà! Ngay cả

công ty game chim cánh cụt mua được bản quyền chính thức, cũng tự mình cho ra năm sáu trò chơi bắn gà, tiến hành cạnh tranh nội bộ!

Cổ tộc xuất hiện

Vì cái gì? Chỉ có cạnh tranh mới có thể kích phát ra tiềm lực của mọi người.

"Vậy nếu như đều thất bại thì sao?" Trần Phong nhìn về phía Hầu Lượng, tách người tài thành tổ không nhất định đều là chính xác.

"Hết thấy tổ dự án đều có phương hướng khác nhau, năng khiếu cũng không giống nhau, coi như không có một tổ nào nghiên cứu thành công, cuối cùng chinh hợp hết thấy thành quả nghiên cứu với nhau... cũng có thể thu được đột phá trọng đại!" Hầu Lượng đặc biệt thuận thực nói, hiển nhiên đây không phải là lần đầu tiên hắn làm loại chuyện này.

"Ta là tổ dự án nào?" Trần Phong hỏi.

"Ách." Hầu Lượng dừng một chút, chột bình tĩnh nói: "Ta cảm thấy người khá là trâu bò, cho nên chỉ cần một người là được rồi."

Trần Phong lập tức dừng bước lại, hỏi: "Cho nên... ngay cả một người người cũng không tranh thủ cho ta? !"

Trời ạ, Trần Phong có cảm giác mình đã bị lừa, dự án cái quỷ gì... cạnh tranh cái quỷ gì... các người đã thấy qua tổ dự án một người chưa? Loại nghiên cứu siêu sức mạnh này, Trần Phong cảm thấy mình khó có thể hoàn thành, đây căn bản không phải sự tình mà Quảng sáng may mắn có thể giải quyết được? !

Ít nhất hắn cũng phải biết siêu cấp A đến cùng là cái gì chứ? Tổ dự án của hắn ngay cả một cường giả siêu cấp A cũng không có, Trần Phong cảm thấy nhức đầu.

"Ách, người đã được chia hết." Hầu Lượng hơi xấu hổ nói: "Gen Công Hội chỉ có mấy cường giả siêu cấp A như vậy, nhân tài nghiên cứu khoa học cũng chỉ có như vậy, vài phút đã bị cướp sạch, tổ dự án này của người là ta do đặc biệt tổ chức, cho nên có một chút khác biệt với bọn hắn, bây giờ

cũng đã chậm rồi, mà ngươi cứ yên tâm, ta đã tranh thủ được cho ngươi một đặc quyền."

"A?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Ngươi có khả năng tự mình nhận người!" Hầu Lượng vỗ vỗ lồng ngực.

Sắc mặt Trần Phong lập tức tối sầm: "..."

Nhận cái quần què? ! Cường giả siêu cấp A và nhân tài đỉnh tiêm trên cơ bản đều đã được chọn xong, bây giờ hắn phải đi nơi nào để tìm người? !

"Không làm!" Trần Phong bỏ gánh rời đi.

"Đừng." Hầu Lượng kéo Trần Phong lại nói: "Tương lai của nhân loại cần ngươi."

Trần Phong lạnh lùng nhìn hắn.

"Hiệp hội chế tác Gen cần ngươi."

Trần Phong vẫn như cũ lạnh lùng nhìn hắn.

"Ta cần ngươi." Hầu Lượng nhăn nhó nói ra.

Trần Phong lạnh lùng nhìn thoáng qua, rồi xoay người rời đi.

"Quyền hạn kho cách điều chế, mở khóa toàn bộ cho ngươi." Hầu Lượng cười khổ nói.

"Còn có gì nữa hay không?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, sớm nói như vậy chẳng phải là xong rồi hay sao?

"Quyền hạn kho gen, cũng mở khóa." Hầu Lượng thở dài, hắn biết, mở khóa hai cái quyền hạn này, Trần Phong xem như đã triệt để nắm giữ toàn bộ Hiệp hội chế tác Gen, gần như nắm trong tay tất cả tài nguyên của Hiệp hội chế tác Gen!

"Bất quá, nếu đã cho người hai cái quyền hạn này, người cũng phải nghiên cứu ra được một chút số liệu." Hầu Lượng đầu đầu nói, áp lực của hắn cũng rất lớn.

"Yên tâm." Trần Phong nhún nhún vai nói: "Chỉ cần cái hứa hẹn tìm người kia có hữu hiệu."

"Không có vấn đề." Hầu Lượng khẳng định: "Chỉ cần có ích đối với nghiên cứu, có thể tìm bất kỳ ai."

"Thật sự tìm ai cũng được?" Trần Phong cười gian.

"..."

Hầu Lượng nhìn thấy nụ cười gian này của Trần Phong liền có một chút đau đầu, nhưng sau khi cẩn thận suy nghĩ một chút, nơi này là tổng bộ của Gen Công Hội, Trần Phong có chơi cho nát bét cũng không sao.

"Tùy tiện!" Hầu Lượng vung tay lên.

"Rất tốt." Trần Phong rất là hài lòng.

Một ngày sau, Hầu Lượng đi làm sự tình của chính mình, Trần Phong đã bắt đầu nghiên cứu những bước đầu tiên, thuận tiện gọi tới đối tượng thí nghiệm thứ nhất, chỉ có điều, biểu cảm của đối tượng này một mực là lạ.

"Như vậy cũng phù hợp sao?" Người này nhìn Trần Phong mà yếu ớt hỏi.

"Có cái gì không thích hợp." Trần Phong bĩu môi: "Hầu lão đầu không tìm người cho ta, vậy ta phải tự mình tìm chứ sao."

"Thế nhưng mà..." Người kia chỉ chỉ vào đèn cảnh báo, cười khổ nói: "Toàn bộ Gen Công Hội đều đang báo động."

Dù sao thân phận của hắn bây giờ cũng có một chút khác biệt, nhất là viên kỳ thạch lóng lánh ánh sáng màu đen trên trán, lập lòe hào quang nhàn nhạt, tỏ rõ thân phận của hắn lúc này, Cổ tộc! Người này, rõ ràng chính là Tần Hải!

Vì chống cự Cổ tộc xâm lấn, Gen Công Hội đã sớm làm xong đủ loại phòng ngự, chỉ cần xuất hiện khí tức Cổ tộc, lập tức sẽ cảnh báo, cho nên khi Tần Hải xuất hiện... ừm... Toàn bộ Gen Công Hội đều vang lên tiếng cảnh báo chói tai.

"Trời đất, thế mà thật sự có Cổ tộc ở đây?"

"Hệ thống kiểm tra chắc chắn không sai, có Cổ tộc xuất hiện ở tổng bộ của chúng ta!"

"Thật là đáng sợ!"

"Có xác định được tọa độ hay không?"

"Không, tên Cổ tộc này không giống như bình thường, quá mức huyền bí."

"Đã yêu cầu chi viện, đoán chừng lập tức sẽ có cường giả nhanh chóng trở về."

"Tiếp tục!"

"Hết thấy dự án dừng lại, toàn bộ đề phòng."

"Vâng!"

Bên ngoài không ngừng truyền đến thanh âm hỗn độn, tất cả đám người của Gen Công Hội đều xù lông, gần như hết thấy cấp A đều xuất động, còn kém chưa bật cơ chế tự hủy của tổng bộ!

"..."

Tần Hải hết sức vô tội nhìn Trần Phong, hẳn chỉ là bởi vì nhận được tin tức của Trần Phong nên mới vội vàng chạy đến mà thôi.

"Vậy ở bên ngoài..." Tần Hải buông tay nói.

"Không cần quan bọn họ, không có ai xông được tới nơi đây." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Nói xong, hắn mang ra từng món dụng cụ... bắt đầu thu thập năng lượng trên người của Tần Hải, Tần Hải chỉ có thể bất đắc dĩ dang rộng hai tay, mặc cho Trần Phong động thủ.

"Kéo áo lên một chút... đúng, cứ như vậy." Trần Phong nhìn trên màn hình thiết bị thu thập năng lượng không ngừng xuất hiện thể năng lượng, màu đen... đây là màu sắc không giống với bình thường.

"Năng lượng của ta hẳn là khác biệt với siêu cấp A thông thường." Tần Hải cười khổ nói, hắn biết mục tiêu của Trần Phong, tuy cũng là siêu cấp A, nhưng làm thí nghiệm ở trên người của hắn có thể sẽ có một chút không đáng tin cậy, mặc dù thực lực của hắn bây giờ chính xác là siêu cấp A!

"Ta biết." Trần Phong khoát tay nói: "Nhưng hiện tại ta chỉ có thể tìm người."

"Vị tiểu tình nhân kia của ngươi đâu?" Tần Hải hích hích lông mày, nếu như hắn nhớ không lầm, dường như trước đó vài ngày Vương Dao cũng đã đột phá đến siêu cấp A? Chỗ ở của sư tỷ hắn, thế mà lại bị một mình cô ta quét ngang...

Thương vong vô số! Ngay cả sư tỷ của hắn cũng bị xử lý trực tiếp! Nếu không phải sư phụ tự mình ra tay, tìm lại bản nguyên, mạnh mẽ lôi sư tỷ trở lại từ quá khứ, chỉ sợ bọn hắn sẽ không bao giờ gặp lại được sư tỷ nữa! Thực lực của Vương Dao, chắc chắn cũng là siêu cấp A!

"Ta đã phát tin tức cho nàng, nhưng mà nàng chưa có đáp lại ta." Trần Phong cũng có chút lo lắng.

Từ sau khi chiến dịch Tinh Thành kết thúc, hắn cũng đã mất đi tin tức của Vương Dao, nếu không phải từ chỗ của Tần Hải nhận được tin tức, hắn thậm chí còn cho rằng Vương Dao đã xảy ra chuyện! Sư tỷ của Tần Hải đã bị đánh chết rồi hay sao? Vậy Vương Dao... Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì hỏi: "Có phải là do sư phụ của ngươi ra tay..."

Vĩnh viễn bị xoá bỏ

"Sẽ không." Tần Hải lắc đầu nói: " Vào thời điểm sư phụ ta trở về, các nàng đã sớm kết thúc chiến đấu, ta nhớ lúc ấy Vương Dao đã rời đi, chờ một chút, để ta giúp ngươi hỏi một chút." Nói xong, Tần Hải liền chủ động liên hệ với sư tỷ, Trần Phong yên lặng tránh đi phạm vi liên lạc của Tần Hải.

Xoạt! Màn sáng hiện ra, Tần Hải rất nhanh liền kết nối thành công, trên màn hình, vị nữ tử Cổ tộc lúc trước lại xuất hiện.

Quả nhiên là còn sống! Trần Phong kinh hãi, lão đầu kia, chính là Thánh Giả lúc trước sao? Sư phụ của Tần Hải... ông lão này... lại có thể phục sinh người chết?

Nhưng mà suy nghĩ kỹ một chút, lúc trước, con gái của chủ nhân Minh Đô, thê tử của Lữ Hồn, vị thiếu nữ sùng bái Trần Phong kia, hẳn đều biết đó chính là phục sinh...đây là lực lượng thời gian!

"Sư tỷ có khỏe không?" Tần Hải quan tâm hỏi.

"Hừ!" Nữ tử Cổ tộc cười lạnh một tiếng hỏi: "Ngươi cũng đã nghe nói rồi hay sao?"

"Ừm..." Tần Hải biểu lộ ra vẻ lo lắng hỏi: "Sư tỷ không có sao đó chứ? Làm sao lại để cho một nhân loại đi đến đó."

"Ta đã bị lừa." Nữ tử Cổ tộc lạnh lùng nói: "Bị tên nhân loại đáng chết gọi là Trần Phong kia tính toán, nên mới bị một cường giả siêu cấp A truy tung đến chỗ ta đang ở, chẳng qua... Hừ, thù này sớm muộn gì ta cũng sẽ báo! Cái tên khốn gọi là Trần Phong kia, còn có tiểu nữ hài đáng chết kia!"

"Ta nghe nói Lữ Hồn đã từng tiếp xúc với Trần Phong, đang định đến hỏi thăm một chút tin tức." Nữ tử Cổ tộc nói xong lập tức đứng dậy.

"Tiểu nữ hài." Tần Hải thừa cơ hỏi nói: "Đánh bại sư tỷ chính là một tiểu nữ hài sao? Đây giờ nàng ở đâu? Ta giúp sư tỷ tổ chức bắt nàng."

"Không biết." Nàng lắc đầu nói: "Hắn là đã sớm rời đi."

"Ồ." Tần Hải làm ra bộ dáng rất thất vọng, hắn và Trần Phong liếc nhau, Trần Phong khẽ gật đầu, nếu đã rời đi, vậy hắn là không có vấn đề gì.

"Tốt, vậy sư tỷ..." Tần Hải gật gù, đang chuẩn bị nói cái gì, bỗng nhiên trợn to con mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn vào một màn trên màn sáng, lộ ra vẻ mặt phát mộng!

"Á...á...á... —— " Có một tiếng hét thảm cực kỳ thê lương vang lên.

"? ??" Trần Phong cũng giật nảy cả mình.

"Là người!" Thanh âm vô cùng thực chất của nữ tử Cổ tộc xuyên thấu qua màn sáng mà truyền đến.

"Cô ta đang nói ai? ?" Trần Phong nhìn biểu lộ kinh ngạc đến ngây người của Tần Hải, lại nghe được câu nói của nữ tử Cổ tộc, đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, tiến lên một bước nhanh chóng vọt tới trước màn sáng.

Ở nơi đó, nữ tử Cổ tộc căn bản cũng không rảnh quản đến màn sáng bên này, bởi vì trên ngực của nàng, dĩ nhiên lại bị một thanh cự kiếm hỏa diễm xuyên thủng một lần nữa, mà người kia, vẫn là Vương Dao! !!

"Xin chào, đã lâu không gặp." Vương Dao vẫn như cũ thấp giọng cười khẽ: "Ta đã chờ người rất lâu ~ "

"Người..." Nữ tử Cổ tộc hoảng sợ.

"Ta rất ghét những người sống lại a, ta đã đáp ứng với hắn là sẽ giết chết người, cho nên... tạm biệt." Vương Dao nhẹ giọng nói.

Phốc! Thân thể nữ tử Cổ tộc bị xuyên thủng.

"Người không giết được ta..." Ánh mắt của nữ tử Cổ tộc gắt gao nhìn chằm chằm vào Vương Dao.

Thực lực của tiểu cô nương này, đối với nàng mà nói căn bản không tính là mạnh, nếu như nàng ở trạng thái đỉnh phong, vài phút là có thể tiêu diệt tiểu

cô nương này, nhưng mà bây giờ... Lúc trước bởi vì cưỡng ép buông phân thân xuống, khiến cho thực lực của nàng đại giảm, để cho tiêu cô nương này nhất được tiện nghi. Bây giờ coi như trùng sinh trở về, cũng chưa kịp khôi phục, ngược lại còn bị tiêu cô nương này giết thêm một lần!

"Người chờ đó! Chờ đến khi ta trở về lần nữa..." Nữ tử Cổ tộc rất căm hận, bị một tiêu cô nương có thực lực kém xa bản thân tí tấp giết chết hai lần liên tiếp, làm sao không căm hận?

"Người không về được nữa." Vương Dao cười khẽ: "Mặc dù ta không có nắm giữ lực lượng thời gian, thế nhưng ta là người trải qua xuyên việt, là một người đã bị xóa đi ấn ký thời gian..."

Ô...ô...n...g —— Vương Dao vỗ một chương lên trán của nữ tử Cổ tộc: "Người sẽ vĩnh viễn bị xóa đi!"

"Người..." Nữ tử Cổ tộc ngơ ngác nhìn tiêu cô nương trước mắt, âm âm ngã xuống mặt đất.

Ba! Máy truyền tin rơi xuống mặt đất vỡ nát, hình ảnh trong màn sáng trước mặt của Trần Phong cùng với Tần Hải cũng biến mất trong nháy mắt.

"..."

Hai người liếc mắt, hai mặt nhìn nhau, chính Tần Hải cũng không nghĩ tới, hắn vốn chỉ muốn trò chuyện cùng với vị sư tỷ này, tìm hiểu một chút nội tình, không ngờ được lại nhìn thấy một màn kinh người như thế!

"Vị tiểu tình nhân kia của ngươi hiện tại lại mạnh dữ dội như vậy sao?" Tần Hải xoa xoa đầu, hắn cảm giác mình giấu diếm thân phận trốn ở trong Cổ tộc như thế này thật sự là quá mức nguy hiểm, nói không chừng một ngày nào đó sẽ bị cô bạn gái nhỏ của Trần Phong trực tiếp xử lý!

"Ách." Trần Phong cũng cảm thấy rất bất ngờ, hắn cũng chỉ biết Vương Dao đã đột phá đến siêu cấp A mà thôi. Bỗng nhiên, vòng đeo tay của Trần Phong chấn động. Hắn nhìn lên phía trên màn sáng, chỉ có một cái hồi âm rất đơn giản của Vương Dao, mục tiêu đã tử vong, chuẩn bị trở về, bảo Trần Phong đưa cho nàng tọa độ.

Trần Phong suy nghĩ một chút, liền trực tiếp gửi tọa độ của mình qua, trên khoe miệng của Tần Hải hơi hơi run rẩy, hăn đối với cô gái nhỏ này, thật sự là rất kiêng kỵ a.

"Nếu đã thu thập xong năng lượng, ta sẽ rút lui trước." Tần Hải thấp giọng nói.

"Người không muốn gặp nàng?" Trần Phong kinh ngạc hỏi.

"Hiện tại với loại thân phận này, vẫn nên không gặp thì tốt hơn." Tần Hải lắc đầu, càng nhiều người biết thân phận của hăn thì càng phiền phức.

"Cũng tốt." Trần Phong gật đầu đồng ý.

Tần Hải hóa thành một vệt tàn ảnh, không một tiếng động mà rời đi. Mà vào giờ khắc này, đại lão của Gen Công Hội mới cảm giác được khí tức của Cổ tộc chậm rãi biến mất.

"Không còn nữa?"

"Đã rời đi rồi sao?"

"Ta vẫn có thể cảm giác được khí tức của Cổ tộc lưu lại, đáng chết!"

"Vậy là cái tên này đến đây dạo một vòng, sau khi không phát hiện được cái gì, lại tự mình rời đi hay sao? Hoặc nói là, hăn đã hoàn thành xong mục tiêu của mình rồi?"

"Nhanh, đi điều tra xem có chút manh mối gì hay không!"

Đích! Thanh âm kiểm trắc không ngừng vang lên, hết thảy nhân viên công tác đều đang điên cuồng kiểm tra, đặc biệt là những nơi bí mật kia. Nhưng mà, khiến cho bọn hăn ngoài ý muốn chính là, hết thảy tư liệu trọng yếu đều không có mất đi, tên Cổ tộc vừa huyền bí vừa mạnh mẽ này, rốt cục đến đây để làm gì?

"Viện binh đã tới hay chưa?"

"Phó hội trưởng sẽ lập tức chạy tới."

"Tốt."

"Triển khai phòng ngự tuyệt đối, tuyệt đối không thể để cho người Cổ tộc trà trộn vào bên trong một lần nữa! Ngay cả mười dặm xung quanh bên ngoài tổng bộ, cũng phải giám sát toàn bộ cho ta, tuyệt đối không thể để cho bất kỳ một kẻ nào tiến đến! Biết rõ hay chưa?"

"Hiểu rõ!" Toàn bộ Gen Công Hội điên cuồng hoạt động.

Cổ tộc bất ngờ xuất hiện khiến cho người ta sợ hãi, nếu hắn có thể tùy ý tiến đến, nếu như hắn muốn phá hủy nơi này...một lát sau, phó hội trưởng đã vội vàng quay trở về.

Anh là của em

"Người đâu?"

"Đã đi."

"Dẫn ta đi nhìn một chút chỗ hẩn lưu lại khí tức."

"Vâng."

Phó hội trưởng tìm tới vị trí lưu lại khí tức, xác nhận đối phương thực sự đã rời đi, chỉ có điều, ngay vào thời điểm mọi người ở đây đang nhẹ nhàng thở ra một hơi...

"Địch! Địch! Địch!" Tiếng cảnh báo điên cuồng vang lên một lần nữa.

Địch tập kích! Trên màn sáng của dụng cụ kiểm tra, có một sự uy hiếp to lớn đang dần hình thành, không phải là Cổ tộc, không phải là yêu tộc, thế nhưng chính là cường giả siêu cấp A trong truyền thuyết! !! Mà vị trí mà cổ khí tức này hướng tới... là Trần Phong!

Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên đại biến, chiến dịch Tinh Thành đã kết thúc, Trần Phong làm ra công hiến vượt xa tất cả mọi người! Mà Trần Phong chính là chế tác sư vinh dự của Hiệp hội chế tác Gen, trình độ nghiên cứu gen của hắn cũng hơn hẳn rất nhiều người! Cũng có trợ giúp rất lớn đối với nghiên cứu khoa học trong tương lai!

Dạng người này... những tên đáng chết kia cũng đã chú ý tới rồi sao? Đáng chết! Phòng ngự ở nơi này có phải là quá yếu hay không? Tổng bộ Gen Công Hội của bọn hắn từ lúc nào lại trở thành trạm xe buýt, ai muốn tới thì tới chứ? Phó hội trưởng cảm thấy tức giận.

"Đi!" Đám người vội vàng chạy đến, bọn hắn tuyệt đối không thể để cho Trần Phong xảy ra chuyện, nhất là ở chỗ này!

Oanh! Cánh cửa phòng thí nghiệm của Trần Phong bị một cước đá văng, cánh cửa hợp kim kia đủ để chống cự công kích cấp A, bị phó hội trưởng đập cho biến hình, bên trong, có một vết sáng đang lao thẳng đến Trần Phong!

"Cẩn thận!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Oanh! Phó hội trưởng ngưng tụ sát chiêu cường đại, vượt qua hư không, trực tiếp chém về phía vết sáng kia.

Tạch... ! Hư không bị đánh rách tả tơi, phó hội trưởng tỏa ra lực lượng siêu cấp A của mình!

Một trận chiến Tinh Thành lúc trước, bởi vì nguyên nhân đặc thù cho nên ông ta không cách nào thoát thân, chỉ có thể để cho phân thân tiến đến, kém chút nữa đã thua thiệt đại bại, lần này, ông ta tuyệt đối không thể để xảy ra sai lầm!

Nghĩ tới đây, có một cỗ lực lượng ở trong cơ thể của hắn nổ tung, ông ta thúc giục lá bài tẩy của mình, tăng tốc độ lên dữ dội! Ngay trước khi vết sáng kia lao tới Trần Phong, trong nháy mắt ông ta đã vọt tới bên người của Trần Phong, hết thảy mọi thứ chung quanh người của ông ta, chuyển động đều trở nên chậm chạp, sau đó... ông ta đã nhìn thấy một màn cực kỳ xấu hổ.

Ừm... vết sáng kia dường như là một tiểu cô nương?

"Ồ?" Khuôn mặt của nàng mang theo một nụ cười yếu ớt, đang giang hai cánh tay nhào về phía Trần Phong đòi ôm ấp, bởi vì tốc độ quá nhanh, cho nên mới bị hiểu lầm là công kích!

Ừm... nhưng mà cái bộ dáng này... ông ta chợt nhớ tới thân phận của tiểu cô nương này, nhìn thấy nàng kinh ngạc nhìn mình, phó hội trưởng lập tức xấu hổ vô cùng.

Xoạt! Ông ta cưỡng ép ngừng lại.

Oanh! Trong cơ thể hỗn loạn một hồi, cưỡng ép thúc giục lực lượng dừng lại ngay lập tức, dẫn tới từng đợt cản trở, sau đó ông ta chỉ có thể trơ mắt nhìn tiểu cô nương bỏ nhào vào trong lồng ngực của Trần Phong.

Ừm... ôm một cái thật thoải mái.

"Em về rồi." Trần Phong cảm nhận được sự ấm áp trong lồng ngực, sau đó, hắn nhìn về phía những con kỳ đà đột ngột xuất hiện không thể hiểu nổi này, hỏi: "Các người tới nơi này để làm gì?"

Đám người: "..."

Phó hội trưởng: "..."

Bọn hắn liếc mắt, hai mặt nhìn nhau, vậy là bọn hắn vội vã chạy đến là để nhìn một màn âu yếm của đôi cầu nam nữ này?

"Chúng ta cảm ứng được khí tức của siêu cường giả..."

"Có thể là do chúng ta đã tính sai." Một người lúng túng nói.

"Ồ." Vương Dao tỉnh ngộ lại, thấp giọng nói: "Thật có lỗi, là do ta không chú ý, ta đã hành động theo thói quen, quên mất nơi này là tổng bộ của Gen Công Hội."

"Không sao." Đám người liên tục khoát tay, đây vốn là một chuyện hiểu lầm.

Chỉ có điều, vền vẹn trong nháy mắt, cả người bọn họ đã cứng đờ, chờ một chút... thật có lỗi? Vậy hóa ra tiểu cô nương này chính là vị siêu cường giả kia? !

"Cô..." Đám người bỗng nhiên trừng to mắt.

Oanh! Một thanh cự kiếm hỏa diễm lập lòe trong tay của Vương Dao.

"Nghĩ ra rồi sao?" Vương Dao cười khẽ một tiếng.

Bỗng nhiên, tâm thần của mọi người chấn động mãnh liệt, khí tức này... một trận chiến ở Tinh Thành, thanh cự kiếm hỏa diễm bỗng nhiên xuất hiện kia, vị siêu cường giả mạnh mẽ đã diệt sát nữ tử Cổ tộc kia, cư nhiên chính là tiêu cô nương trước mắt này!

Cô ta là bạn gái của Trần Phong? ? Đám người bối rối ôm đầu.

"Đi thôi." Phó hội trưởng có chút lúng túng lôi kéo đám người này rời đi.

Nếu như vị cô nương này chính là Vương Dao, vậy thì không có vấn đề gì, nàng và Trần Phong ở cùng một chỗ, cũng không có người nào có thể tổn thương Trần Phong.

Chỉ có điều... Phó hội trưởng cảm giác được có chút nhức cả trứng, quá con m* nó mất mặt rồi!

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong nhìn một đám người rời đi mà có chút im lặng, cúi đầu nhìn một chút Vương Dao đang an tĩnh ôm mình, lập tức nhận không được cười ha hả.

"Em cho rằng anh không biết là em đang cố ý?" Trần Phong gõ gõ vào cái trán nhỏ của nàng.

"Ừm." Vương Dao cọ cọ đầu vào trong lồng ngực của Trần Phong, đổi một vị trí ôm cho thoải mái hơn, thấp giọng nói ra: "Em muốn để cho tất cả mọi người biết, anh là của em..."

"Ồ." Trong lòng của Trần Phong tuôn ra một dòng nước ấm, cái cảm giác xa lạ trong mấy ngày nay bỗng dưng biến mất.

Vương Dao... vẫn là Vương Dao! Hắn đưa tay vuốt ve gương mặt nhỏ nhắn của nàng, bỗng nhiên cười nói: "Có hứng thú tiến hành một thí nghiệm nhỏ liên quan tới thân thể hay không?"

"Hả?" Vương Dao nháy nháy mắt.

Siêu, đây là một loại lực lượng thần kỳ, cho tới nay, Trần Phong cũng không có ấn tượng gì quá nhiều đối với loại lực lượng này, dù sao đối với hắn mà nói, đây là lực lượng thần bí thuộc về phía trên cấp A!

Tính chất? Định nghĩa? Nguồn gốc? Trần Phong không có bất kỳ một khái niệm gì, mãi đến khi rút ra được hai loại lực lượng từ trên người Vương Dao cùng với Tần Hải, Trần Phong mới có một nhận biết chính xác đầu tiên đối với cái gọi là lực lượng "Siêu" này.

"Hóa ra... Đây chính là Siêu!" Trong mắt của Trần Phong tỏa ra tinh quang.

Siêu, kỳ thật tương đương với lực lượng thuế biến. Đối với cường giả cấp A mà nói, khi lực lượng cấp A đầy tràn, khi rốt cục thân thể của bọn họ không thể nhận thêm bất kỳ một loại lực lượng cấp A nào, thông qua phương thức Siêu, tiến hành một loại biến chất nào đó! Khiến cho phạm vi thừa nhận lực lượng cấp A vốn có hạn này, có thể dung nạp thêm lực lượng cường đại hơn!

Đây chính là Siêu cấp A! Lực lượng của bản thân sẽ tiến hành thêm một lần thuế biến!

"Áp súc sao?" Đây là phản ứng đầu tiên của Trần Phong.

Dưới tình huống bình thường, sau khi áp súc lực lượng đều trở nên cường đại hơn, dung nạp càng nhiều! Chỉ có điều, lực lượng áp súc mà thành, bình thường cũng phi thường không ổn định! Áp súc lực lượng, thường dùng vào thời khắc tạm thời bùng nổ năng lực! Mà ở trong đó... càng giống như có thể hoàn toàn thay đổi lực lượng nguyên bản!

Phương hướng nghiên cứu

"Thay đổi kết cấu, đây không phải áp súc, mà là cải biến kết cấu năng lượng!" Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời.

Năng lượng, vô luận là từ cấp F đến cấp A, kỳ thật trên bản chất đều không có biến hoá quá lớn, nếu như muốn nêu ví dụ để hình dung... ừm... giả thiết, cực hạn của cơ thể người là một căn phòng cực lớn!

Cấp F, tương đương với một tầng khí thể thật mỏng trôi nổi ở bề mặt dưới đáy của gian phòng này, những khí thể này không chỉ mỏng manh, mà số lượng cũng ít, đây chính là cấp F!

Mà cấp E... khí thể của người chứa đựng ở trong căn phòng này sẽ càng nhiều hơn một chút! Bởi vì số lượng nhiều một chút, cho nên những khí thể này tụ tập cùng một chỗ, nồng độ sẽ cao hơn một chút, không chỉ có số lượng, chất lượng cũng sẽ tăng lên một chút! Đây chính là cấp E!

Mà cấp D, cấp C, cấp B... cũng giống như thế.

Khí thể bên trong căn phòng cũng dần dần tăng nhiều, nguyên bản khí thể mỏng manh, cũng theo khí thể không ngừng xuất hiện, sau cùng trở nên càng lúc càng nồng nặc! Mãi đến cấp A! Số lượng lớn nhất mà căn phòng này có thể chứa đựng, tương tự với cấp A, mà những khí thể kia đại biểu cho năng lượng, nồng độ có khả năng đạt tới cũng đến cực hạn! Căn phòng này, đã không còn cách nào để dung nạp bất cứ vật gì! Đây chính là cấp A đỉnh phong!

Đến lúc này, trên phương diện năng lượng đơn thuần, đã đến cực hạn của nhân loại! Sau đó có đủ loại bí kỹ dung hợp nào đó, năng lực đặc thù nào đó, kỳ thật chính là tiến hành đóng gói hoặc là áp súc đối với những năng lượng này, hoặc là tỏa ra theo một phương thức nào đó! Như vậy... siêu cấp A thì sao? Thời điểm siêu cấp A xuất hiện, kết cấu của những năng lượng này đã hoàn toàn thay đổi!

Tiếp tục lý luận ví dụ khí thể trước đó, như vậy, kết cấu năng lượng ở giai đoạn siêu cấp A, đã từ khí thể hoàn toàn biến thành chất lỏng! !! Kết cấu năng lượng mới!

Căn phòng nguyên bản tràn ngập khí thể, trong nháy mắt biến rộng, chỉ có một tầng năng lượng chất lỏng thật mỏng phía dưới cùng nhất! Thế nhưng... loại năng lượng chất lỏng này, càng cường đại hơn! Loại thuế biến kết cấu năng lượng này, hoàn toàn không phải là bí kỹ dung hợp có thể so sánh!

Chiều số cũng giống như vậy, thông qua hình thức phóng xuất năng lượng mới, sẽ mạnh mẽ hơn vô số lần so với hình thức phóng xuất năng lượng bình thường, càng cường đại hơn, đơn giản là không có cách nào so sánh!

Cho nên, siêu cấp A hoàn toàn là một cảnh giới gì đó khác biệt! Mà đây cũng là hạch tâm của cái gọi là kế hoạch nghiên cứu Siêu X: Làm sao để khiến cho gen chiến sĩ bình thường lĩnh ngộ ra áo nghĩa của Siêu?

Cấp F có khả năng không lớn, căn cứ vào tỉ lệ thay đổi kết cấu năng lượng mới, toàn bộ năng lượng cấp F có thể ngưng tụ trở thành năng lượng mới cũng chỉ có một giọt! Cũng không làm được cái trứng gì... thế nhưng chí ít là cũng có thể làm được!

Thử nghĩ xem, nếu như sử dụng bí kỹ dung hợp cấp thấp nhất, thì triển ra kết cấu năng lượng mới, sẽ có uy lực mạnh cỡ nào? Cái Siêu này... năng lượng siêu cấp A, cùng với Siêu cấp B, Siêu cấp C, ngoại trừ khác nhau về số lượng, uy năng sẽ có khác nhau hay sao?

Nếu như không có! Có phải mang ý nghĩa rằng, chỉ cần lĩnh ngộ Siêu, sẽ trực tiếp tiến vào hàng ngũ siêu cường giả? Đây là một chuyện cũng cần phải nghiên cứu!

"Siêu..." Tinh thần của Trần Phong sục sôi.

Kết cấu năng lượng mới vừa xuất hiện, không thể nghi ngờ đã để cho người ta cảm thấy kích động. Tại thời điểm nhân loại tiến vào triều cường dữ dội nhất, tại thời điểm những cường giả Yêu tộc, Cổ tộc này buông xuống,

mang đến khủng hoảng cho thế giới này, nghiên cứu Siêu, không thể nghi ngờ, chính là hi vọng lớn nhất của nhân loại!

"Linh, phân tích giúp ta." Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Cần tiêu hao giá trị may mắn." Linh nói đúng sự thực.

Giá trị may mắn... Trần Phong nhìn một hồi. Một trận chiến ở Tinh Thành, giá trị may mắn của hắn gần như đã hao tổn không còn, đến bây giờ cũng chỉ khôi phục được 30 điểm, gần như không thể làm ra được một chút tác dụng nào!

"Được rồi, để ta tự nghiên cứu." Trần Phong thở dài.

Dù sao thì cũng không thể ỷ lại vào giá trị may mắn. Giá trị may mắn khôi phục quá chậm, lại phi thường trọng yếu, chỉ khi đến thời khắc mấu chốt nhất, Trần Phong mới không tiếc mà sử dụng, ví dụ như, trận chiến Tinh Thành kia!

"Linh, giúp ta dùng giá trị may mắn không chế phương hướng là tốt rồi." Trần Phong mở miệng nói.

"Hiểu rõ." Linh khẽ gật đầu.

Đây là phương thức sử dụng giá trị may mắn tiết kiệm nhất hiện nay! Cũng là quá trình nghiên cứu cùng với phân tích của Trần Phong, không dựa vào giá trị may mắn, nhưng lại không đi lạc khỏi phương hướng tốt nhất!

Kỳ thật rất đơn giản, làm thí nghiệm sợ nhất là cái gì? Phương hướng phạm phải sai lầm! Có rất nhiều thí nghiệm, nếu như vào lúc ban đầu đã sai lầm trong phương hướng nghiên cứu, đi đến đâu cũng chỉ là một con đường chết! Hao tổn bao nhiêu của cải đều sẽ trở thành trò cười!

Mà loại tình huống này, ở kiếp trước của Trần Phong đã gặp qua không biết bao nhiêu lần. Bên trong mỗi một con đường thí nghiệm... mỗi một chi nhánh... mỗi một khả năng... sau cùng, sẽ dọc theo từng con đường, chi nhánh, chỉ có thí nghiệm không ngừng, lần lượt thất bại, lần lượt thành công, mới có thể nghiên cứu ra kết quả cuối cùng!

Mà Trần Phong, từ lúc mới bắt đầu, đã chọn ngay con đường chính xác nhất! Giá trị may mắn chỉ dẫn phương hướng cho hần, hần chỉ cần đi tiếp theo con đường này, nhất định sẽ có kết quả!

Ô...ô...n...g —— Kim đồng hồ may mắn nhảy vọt, lựa chọn phương hướng tốt nhất cho Trần Phong.

"Phương hướng không tệ, bắt đầu nghiên cứu!" Trần Phong kích động.

Chỉ là, quá trình nghiên cứu cũng không được thuận lợi, chỉ mới vừa bắt đầu, Trần Phong đã phát hiện ra một chuyện khó mà giải quyết, bản chất của những năng lượng này không có bất kỳ cải biến gì, vền vền chỉ là biến hóa kết cấu hạt!

Cái cảm giác này... than và kim cương? ! Sau khi Trần Phong hiểu rõ, mặt mũi liền trở nên tối sầm đến đáng sợ. Vậy là cái thí nghiệm này, gần như cùng một cấp bậc với việc biến than thành kim cương à?

Mặc dù trong thời đại gen, loại thí nghiệm này đã sớm được hoàn thành, thế nhưng nếu đổi thành năng lượng làm cơ sở, độ khó quả thực là đã được gia tăng thêm không chỉ vài bậc! ! Dù sao mấy thứ năng lượng này, chỉ cần sơ ý một chút... ầm! Có thể xuất hiện ngay một đóa mây hình nấm.

"Tới, để cho ta xem một chút kết cấu năng lượng mới này rốt cục là hình thức gì?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Ô...ô...n...g —— Dụng cụ quan sát năng lượng gen đã khởi động.

Hình ảnh trên màn sáng trực tiếp phóng to vô số lần đến phương diện hạt, nhưng Trần Phong chỉ mới liếc nhìn, lập tức trợn mắt há hốc mồm, cái năng lượng này...

Ôi mẹ ơi! Đây là ý niệm duy nhất trong đầu của Trần Phong.

Hần biết kết cấu năng lượng mới chắc chắn sẽ khác biệt với kết cấu năng lượng trước đó, hần cũng biết, kết cấu năng lượng mới chắc chắn sẽ càng phức tạp và ổn định hơn! Thế nhưng hần chưa bao giờ nghĩ tới...

Xoạt! Trần Phong nhìn về phía những năng lượng kia, trong thế giới năng lượng, có một đám hạt tụ tập chung một chỗ, một hồi thì xếp thành kết cấu năng lượng hình chữ S, một hồi lại xếp thành kết cấu năng lượng hình chữ B, còn đang không ngừng lắc lư...

Khiếu nại

Không sai! Kết cấu năng lượng này, cư nhiên là trạng thái động! Không giống với năng lượng bình thường chỉ biết sắp hàng chỉnh tề, tất cả những hạt năng lượng này cư nhiên đều sống động! !! Con m* nó các ngươi đùa ta à? Trần Phong kinh hãi ngây người, thế này thì phân tích cái lông à? !

"Linh?" Trần Phong thử trưng cầu ý kiến.

"Ách." Linh mở to hai mắt, hiển nhiên cũng không nghĩ tới sẽ là như thế này.

Hai người mắt lớn trừng mắt nhỏ, cuối cùng đều không có cách nào, kết cấu năng lượng mới, hiển nhiên đã vượt quá xa xa so với dự đoán ban đầu của bọn hắn, đây căn bản là không có cách nào tiến hành phân tích!

Cho dù Trần Phong có thực lực hủy đi toàn bộ để tính toán ra từng hạt, xếp ra một tạo hình nào đó cũng không được! Bởi vì tất cả kết cấu năng lượng đều sinh động!

"Có lẽ bọn chúng có một tính chất nào đó?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến.

Xoạt! Hắn vội vàng nghiên cứu cùng với ghi chép một lần nữa.

Sau đó... liên tục xem thêm vài phút đồng hồ, nhìn đến mức con mắt đều nhưc nhối, Trần Phong thấy được mấy ngàn loại kết cấu hoàn toàn khác biệt, mặt phẳng, lập thể, siêu hình... mà tính chất duy nhất của bọn chúng, đều là sinh động! Bên trong kết cấu năng lượng mới, dường như hết thảy hạt đều là sinh động!

Thế này thì phải làm sao? Trần Phong rơi vào trong trầm tư.

"Có lẽ... ví dụ ban đầu của chúng ta đã sai, mặc dù ví dụ khí thể cùng với chất lỏng cực kỳ tương tự với tình huống trước mắt, thế nhưng về bản chất có lẽ sẽ không giống nhau lắm. Áo nghĩa của Siêu, có lẽ sẽ khiến cho những

năng lượng này trở nên sinh động!" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều này.

Đương nhiên, phần số liệu này chỉ là năng lượng của Vương Dao.

"Nhìn của Tần Hải một chút." Trần Phong mang theo hưng phấn, tiếp tục đi xem số liệu năng lượng của Tần Hải, sau đó... liền trở nên trầm mặc.

Nếu như nói năng lượng của Vương Dao là một mảnh hải dương sinh động, như vậy thì năng lượng của Tần Hải chính là một mảnh biển chết! Hết thấy hạt đều âm u đầy tử khí! Đừng nói sinh động, ngay cả sinh cơ cũng không có! Vậy là... nhận định sinh động cũng là sai lầm? Trần Phong cau mày.

Trạng thái của năng lượng bình thường chính là hòa bình, trạng thái năng lượng của Vương Dao là sinh động, trạng thái năng lượng của Tần Hải là tử vong, thế nhưng hai vị này đều là Siêu cấp A! Vậy rốt cục ý nghĩa của Siêu là gì?

Trần Phong có chút không hiểu rõ, hắn cần càng nhiều cường giả Siêu cấp A để nghiên cứu. Siêu cấp A... Trần Phong thở dài, đây là một loại tư nguyên khan hiếm. Gen Công Hội đồng thời thành lập mười mấy tổ dự án nghiên cứu lực lượng Siêu, gần như hết thấy cường giả Siêu cấp A đều được đưa đến giúp đỡ, y nguyên vẫn không đủ cho đám người kia phân chia!

Cho nên... hiện tại là sỏi nhiều thịt ít, Trần Phong nhìn nghiên cứu đã được duyệt của bọn hắn, cái gì mà thân thể, huyết dịch Siêu cấp A, từng tổ dự án đang tiến hành nghiên cứu theo đủ loại góc độ.

"Thế này mà là nghiên cứu Siêu cấp A sao, còn kém chưa có đem người cắt thành từng miếng." Trần Phong trợn trừng mắt một cái.

Hắn khẳng định, đây cũng chính là nghiên cứu của Gen Công Hội, bằng không thì những cường giả Siêu cấp A này đã sớm nổi khùng rồi đi! Thế nhưng họ lại không có cách nào, vì nhân loại... ừm... bọn hắn chắc chắn đã nói như vậy. Những cường giả Siêu cấp A này cũng chỉ có thể cố nhịn xuống, kiên nhẫn phối hợp nghiên cứu với bọn hắn.

Trần Phong cũng biết, vì bảo đảm tính nghiêm cẩn của khoa học, vì bảo đảm thí nghiệm chuẩn xác, vô luận là huyết dịch hay là đủ loại chất lỏng, nhất định đều phải khảo nghiệm! Bởi vì trên bản chất, bởi vì thân thể siêu cấp A tồn tại, mới tạo thành năng lượng Siêu cấp A, thân thể chắc chắn là điểm trọng yếu nhất!

Mà Trần Phong bởi vì có giá trị may mắn, ngay từ đầu đã bớt đi được rất nhiều con đường quanh co, tiêu hao vài điểm giá trị may mắn, đã trợ giúp hắn xác định ra phương hướng nghiên cứu —— năng lượng!

Có nên nói cho bọn hắn hay không? Trần Phong suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn lắc đầu. Không có bất kỳ chứng cứ nào, chỉ dựa vào phương thức dự đoán nói cho đối phương biết kết quả, đối phương sẽ coi hắn là quấy rối, thậm chí là cố ý lừa dối phương hướng nghiên cứu! Vẫn nên nghĩ phải làm sao để tạo ra một cường giả Siêu cấp A đi!

Phương thức phân cho mỗi một tổ dự án nghiên cứu một hoặc là hai cường giả Siêu cấp A, trên căn bản là không sai, thế nhưng nếu như muốn phân tích năng lượng mà nói, căn bản là không được! Một cường giả Siêu cấp A chỉ có một loại năng lượng, làm sao mà nghiên cứu?

Thế là, Trần Phong bắt đầu đi tìm các cường giả Siêu cấp A của các tổ dự án khác, thỉnh cầu mượn cường giả Siêu cấp A để nghiên cứu năng lượng một chút... nghe nói một tổ dự án nào đó có hai cường giả Siêu cấp A, Trần Phong lập tức đi xin giúp đỡ.

"Không được." Đối phương dùng một câu bác bỏ: "Không thể nào!"

"Thời gian của nghiên cứu của chính chúng ta cũng còn chưa đủ, làm sao cho người!" Thái độ của đối phương hết sức kiên quyết.

"Trừ phi người dùng cường giả Siêu cấp A của người trao đổi nghiên cứu cùng với chúng ta?" Một người khác cười hắc hắc nói.

Trao đổi? Trần Phong nhìn một chút dự án nghiên cứu của đối phương, đại bộ phận nghiên cứu đều là dính đến vị trí riêng tư trên thân thể, lập tức trực tiếp đạp tới một cước.

"Đổi cái lông!"

Ầm! Nhân viên nghiên cứu khoa học của đối phương bị Trần Phong dùng một cước đập bay.

Mặc dù thực lực của Trần Phong hết sức bình thường, thế nhưng hắn có thể xác định một chút. Trong hết thấy nhân viên nghiên cứu khoa học, thực lực của hắn chắc chắn là mạnh nhất! Trong hết thấy gen chiến sĩ, hắn cũng là người có năng lực nghiên cứu khoa học mạnh nhất!

Muốn đánh chủ ý lên người Vương Dao? Ha ha, Trần Phong quay người rời đi.

"Khiếu nại! Lão tử muốn khiếu nại hắn!" Nhân viên nghiên cứu kia phẫn nộ.

Quá phận! Hắn che bụng chật vật đứng lên, tức đến nổ phổi, làm gì có chuyện một lời không hợp lập tức động thủ, đây là nhân viên nghiên cứu hay sao? Căn bản chính là lưu manh!

Nếu như ở bên trong một đồng tổ dự án, vài thành viên của dự án nào đó ẩu đả đánh nhau cũng phải quản, Gen Công Hội cũng quá mệt mỏi. Chỉ cần Trần Phong không giết người, đoán chừng sẽ không có ai quan tâm đến một chút sự tình này.

"Bình tĩnh, lão Từ, bình tĩnh, đây chính là Trần Phong."

"Trần Phong thì sao? Tham gia Chiến dịch Tinh Thành là trâu bò sao? Ai mà không có lập công? Lão tử cống hiến nghiên cứu khoa học tuyệt đối không ít hơn hắn, dựa vào cái gì mà hắn lại có thể động thủ đánh người?"

"Ách... bình tĩnh, cũng không có chuyện gì."

"Có quỷ mới không có việc gì! M* nó! Người đừng nhìn ta mặt ngoài không có việc gì, thằng chó chết kia ra tay rất nặng, bụng của ta đau muốn chết."

"Thân phận của cái tên này không đơn giản."

"Ai ở đây sẽ có thân phận đơn giản, có thể lẫn lộn ở chỗ này, có ai không có hậu trường?" Nhân viên nghiên cứu kia đau nhức toàn thân nói.

Một cước kia của Trần Phong truyền đến lực lượng kỳ quái, khiến cho trong cơ thể hắn dờn sông lấp biển, sống không bằng chết, còn hàm răng của hắn thì có một chút cảm giác buông lỏng không lý giải được.

Từ Phi Phóng

"Trần Phong... lão tử nhớ kỹ ngươi rồi." Hắn phần nộ, đáng tiếc, căn bản là không có ai để ý tới hắn, mà vào giờ khắc này. Trần Phong còn đang suy nghĩ biện pháp.

"Xem ra trực tiếp tìm tổ dự án là không khả thi." Trần Phong suy nghĩ một thoáng, hắn nghĩ, nếu như là nghiên cứu như bình thường, họ sẽ đưa ra luận chứng rồi kêu gọi vật thí nghiệm, phương thức hắn làm là chính xác, chỉ là ở trong tình huống của hắn, không thể làm được mà thôi.

Thứ nhất, đối tượng làm thí nghiệm thế nhưng chính là bạn gái của hắn, thứ hai, những dự án thí nghiệm kia cũng không giống như hắn chỉ là rút năng lượng ra.

"Xem ra cần phải suy nghĩ một biện pháp khác." Trần Phong ngẫm nghĩ, có lẽ... Hầu lão gia tử có thể sẽ có một số biện pháp? Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Không giải quyết được thì đi tìm hậu trường, Trần Phong rất thẳng thắn.

Vị Hầu Lượng này, nhờ Trần Phong mà đã thu được không ít lợi từ các loại sự tình gần đây, sớm đã nắm trong tay đại quyền ở Hiệp hội chế tác Gen, dự án lần này càng có quyền lợi rất lớn! Cho nên Trần Phong trực tiếp đi tìm hắn, chỉ có điều, liên quan tới sự tình điều động cường giả Siêu cấp A, cuối cùng vẫn bị phủ quyết.

"Bên phía ta cũng không có quyền quyết định." Hầu Lượng rất bất đắc dĩ nói.

Nguyên nhân rất đơn giản, gần như hết thảy Siêu cấp A đều lệ thuộc vào Gen Công Hội. Mà ở trong đó... cũng không phải là Tinh Thành!

"Còn có một chuyện." Hầu Lượng dừng một chút rồi nói: "Gần đây có người khiếu nại ngươi phá hư thí nghiệm."

"Ồ?" Trần Phong bĩu môi nói: "Chính là cái tên ngày hôm nay bị ta đập một cước kém chút không thành người chết đó sao, hét thảm lên còn khó nghe hơn cả vịt đực, đáng dấp còn đáng khinh hơn cả Không Bạch kia?"

"..."

Hầu Lượng điên cuồng trợn trắng mắt, người ta nào có xấu như vậy.

"Hắn nói phá hỏng là thật sự phá hỏng hay sao?" Trần Phong căn bản không để ý hắn.

"Chủ yếu bởi vì anh trai của hắn là một vị cường giả Gen Công Hội." Hầu Lượng khoát tay: "Cho nên có thể sẽ có một chút phiền toái."

"Hừ." Trần Phong cười lạnh: "Ai mà không có hậu trường? Nếu người không giải quyết được, ta xoay người rời đi, cái thí nghiệm rách nát này, ta tuyệt đối không tham dự."

"Đừng." Hầu Lượng tranh thủ thời gian giữ chặt hắn, cười khổ nói: "Ta cũng không nói là không giúp người giải quyết, yên tâm, chỉ cần người không giết người, trong này sẽ không có ai động được tới người!" Hầu Lượng bá khí nói ra.

"Thế này mới đúng." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Nếu như người muốn cường giả Siêu cấp A... có lẽ nên cân nhắc đến chuyện trao đổi." Hầu Lượng suy nghĩ sâu xa nói.

Xoạt! Ánh mắt giết người của Trần Phong đã ném tới.

"Không phải loại trao đổi người nghĩ kia." Hầu Lượng lắc đầu: "Mà là trao đổi thành quả nghiên cứu! Dù sao thì mười mấy tổ dự án được thành lập, trên bản chất là vì nghiên cứu ra kết quả nhanh hơn! Cho nên, gần như đã xác nhận hết thấy thành quả nghiên cứu, đều có thể tuyên bố ra, thu đổi tích lũy, dùng trao đổi với những người khác."

Trần Phong biết đại khái, kỳ thật giống với tuyên bố bài nghiên cứu của Tinh Thành lúc trước. Chỉ cần người có thể tuyên bố đầy đủ kết quả, đổi lấy

đầy đủ tích lũy, người gần như có thể xem xét tất cả các thành quả nghiên cứu của mọi người, nhằm tăng tốc tiến độ thí nghiệm của mình!

"Tuyên bố kết quả sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Không cho phép gây chuyện!" Hầu Lượng kéo hắn lại, hắn vẫn còn nhớ kỹ, lần trước khi con hàng Trần Phong lộ ra biểu tình này, đã chơi cái trò gì mà rút phần thưởng ngẫu nhiên, khiến cho phần lớn chế tác sư ở Tinh Thành nổi khùng!

"Khụ khụ." Trần Phong ho khan hai tiếng: "Làm sao lại thế?" Hắn nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Hầu Lượng, chỉ có thể tiếc nuối bóp chết ý nghĩ vừa rồi.

Tuyên bố kết quả... Trần Phong sửa soạn xong hết nghiên cứu năng lượng và tuyên bố, nhưng mà... cần như không có người tin tưởng hắn.

"Năng lượng? Ha ha ha ha."

"Năng lượng Siêu cấp A khẳng định không giống với cấp A, thứ này còn cần người phân tích cái lông gì?"

"Sự tồn tại của Siêu, khẳng định là vì gien đột biến dẫn tới năng lượng thuế biến, chỉ có loại tình huống này, mới có thể nói rõ lý do tồn tại của Siêu, năng lượng sinh động lại là cái thứ quý gì?"

Đám người khinh thường nói.

Trần Phong sửa sang lại thành quả nghiên cứu sơ bộ, vừa mới tuyên bố đã bị khinh bỉ. Hiển nhiên, nếu không có giá trị may mắn phụ trợ, sẽ không ai chịu đi trên cái con đường chết này. Mà Trần Phong đã dùng số điểm tích lũy được cấp lúc đầu đi thăm dò thành quả nghiên cứu của người khác, đại thể đều là nghiên cứu trên phương diện thân thể, bọn họ kết hợp thành quả nghiên cứu với nhau, thế mà có tiến triển rất khả quan!

Huyết mạch... Gen... hiện tại, phương hướng chủ lực chính là hai phương diện này.

Có người cho rằng, huyết mạch biến dị khiến cho năng lượng thuế biến, từ đó có được lực lượng Siêu! Có người cho rằng, gien đột biến dẫn tới năng lượng thuế biến, từ đó có được lực lượng Siêu! Mà dưới sự nghiên cứu của bọn hắn, thế mà còn có tiến triển đâu ra đấy, cho đến hiện nay đã nghiên cứu ra được một số kết quả nhất định!

Thông qua cải thiện huyết mạch, khiến cho một cường giả cấp A nào đó thật sự bước vào Siêu cấp A! Vì thế, gần như tất cả mọi người đều cuồng hoan. Cái kết quả này... Trần Phong nhìn một chút rồi cau mày lại.

Dự án của bọn hắn từ lúc mới bắt đầu đã đi lệch hướng a, coi như là một kẻ ngu ngốc, người thông qua gen và huyết mạch để cải thiện thân thể của hắn, thì thực lực của hắn cũng sẽ tăng lên! Đó là cách để bước vào cảnh giới Siêu cấp A hay sao? Quá ngu ngốc!

Cấp A đỉnh phong, vốn đã đạt đến cánh cửa Siêu cấp A, coi như không có người phụ trợ, nói không chừng người ta cũng có thể đạt đến Siêu cấp A, có quan hệ gì đến sự cải tạo của các người? Lại nói thêm, bản thân của hắn đã gần đạt đến ngưỡng cửa này, giống như là một cái ly chứa đầy nước, nghiên cứu của người rất có thể là nhỏ thêm một giọt nước để làm tràn ly! Sau đó... kết luận của người chính là dùng một giọt nước là có thể làm tràn ly? Trần Phong lắc đầu.

"Chân Phong?" Bên cạnh truyền đến một âm thanh không cảm xúc, Trần Phong liếc nhìn, lập tức cảm thấy vui vẻ, cái tên nói chuyện không không ra tiếng người này, rõ ràng chính là cái tên lúc trước bị hắn dùng một cước đạp bay! Ừm, cái tên này gọi là gì nhỉ?

"Người là Từ..." Trần Phong suy nghĩ một chút, không nhớ ra được.

" Từ Huy Bổng!" Người kia phẫn nộ.

"À, Từ Huy Bổng!" Trần Phong giật mình.

"Không phải Từ Huy Bổng, là Từ Huy Bổng!" Người kia càng phẫn nộ hơn.

" Từ Huy Bổng? Chẳng lẽ không đúng hay sao?" Trần Phong nghi hoặc.

"Không phải Từ Huy Bổng, là Từ Huy Bổng!" Người nọ trừng lớn con mắt nói.

Trần Phong: "..."

Mụ nội nhà người, hai cái tên này chẳng lẽ không giống nhau?

Mà vào lúc này đây, có một người đi ngang qua bên cạnh, liếc nhìn rồi tăng hắng một cái: "Hắn tên là Từ Phi Phóng."

Trần Phong: "..."

Từ Phi Phóng mà hắn đọc Từ Huy Bổng, đúng là rất khó nói chuyện với mấy tên nói lắp.

"Tiểu tử, ta nói tro người biết, đây trính là thành quả của ta."

Quậy tung trời

Từ Phi Phóng đặc ý chỉ vào vị cường giả Siêu cấp A ở bên cạnh, đó chính là Ân Lệ, một người duy nhất đột phá thành công thành cường giả Siêu cấp A mà bọn hắn thí nghiệm từ đầu đến giờ! Cũng chính vì vậy, bọn hắn mới có được hai cường giả Siêu cấp A!

"À." Trần Phong lộ ra vẻ mặt hồ hững, đây vốn là một gen chiến sĩ cấp A đỉnh phong đã đến bình cảnh, người ta đột phá đến cảnh giới Siêu cấp A thì có quan hệ gì với người.

"Người cho ta mượn người này để nghiên cứu à?" Trần Phong hỏi.

"Không tro." Từ Phi Phóng dùng hàm răng hở đặc ý nói: "Bla, bla, bla, bla..."

Trần Phong: "..."

Cái tên nói lấp này nói cái gì thế.

"Được rồi." Trần Phong đồng tình nhìn hắn một cái, quay người rời đi, ở sau lưng vẫn vang lên một đồng từ ngữ huyền diệu, Trần Phong sửng sốt, ngay cả một câu cũng nghe không hiểu. Nếu cả hai loại biện pháp đều không được, vậy chỉ có thể trực tiếp tìm cường giả Siêu cấp A mà hỏi! Đây cũng là một biện pháp tốt nhất.

Chỉ có điều, Trần Phong thử đi tiếp xúc một thoáng, đại bộ phận cường giả Siêu cấp A là đối tượng thí nghiệm đều ôm một loại thái độ ghét bỏ, nếu không phải do Gen Công Hội thỉnh cầu, lại liên quan đến sự xuất hiện của Cổ tộc, Yêu tộc, đoán chừng bọn hắn đã sớm rút lui, cho nên, Trần Phong muốn bọn hắn làm thí nghiệm nằm ngoài định mức, gần như là không thể nào!

"Không có kết quả hay sao?" Vương Dao nhìn Trần Phong thất vọng trở về.

"Ừm." Trần Phong rất là bất đắc dĩ nói: "Không có tên nào quan tâm."

"Anh chỉ cần thu thập năng lượng thôi à?" Vương Dao giống như có điều suy nghĩ.

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu.

"Vậy thì đơn giản, anh mang dụng cụ thu thập rồi đi theo em." Vương Dao bỗng nhiên nói ra.

Ồ? Trần Phong yên lặng, Vương Dao có biện pháp? Có điều hiện tại hắn còn chưa nghĩ ra biện pháp gì tốt, đành phải mang theo dụng cụ thu thập năng lượng, đi theo Vương Dao, hắn suy đoán, có lẽ để cho cường giả Siêu cấp A đi thuyết phục sẽ tốt hơn một chút?

Thế là, hắn trông thấy Vương Dao gặp mặt cùng với một cường giả Siêu cấp A khác. Cường giả Siêu cấp A kia căn bản là nhìn Trần Phong cũng lười nhìn, nhưng dường như lại có ý định muốn nói chuyện cùng với Vương Dao, quả nhiên, cùng một cảnh giới sẽ dễ nói chuyện hơn!

Chỉ là... cho dù cùng một cảnh giới, đối phương sẽ đồng ý trợ giúp Trần Phong nghiên cứu hay sao? Lúc hắn đang suy nghĩ, đã nhìn thấy Vương Dao lôi cụ kiếm hoá diễm ra, trực tiếp đâm tới.

Oanh! Ánh lửa nổ tung.

Oanh! Năng lượng Siêu cấp A nổ tung. Really? Trần Phong lập tức cảm thấy bối rối, trời ạ, làm sao lại đánh nhau?

"Anh thu thập năng lượng đi." Vương Dao liếc mắt nhìn Trần Phong nói: "Chùng này vẫn chưa đủ năng lượng hay sao?"

"! !! " Nửa ngày sau Trần Phong mới phản ứng được, đây chính là biện pháp thu thập năng lượng của Vương Dao! Thế này cũng được hay sao? Trần Phong dở khóc dở cười, nha đầu này thực sự là... Quả là tri kỷ a! Trần Phong kém chút nữa đã muốn nhào lên ôm nàng hôn một cái.

"Không nên đánh quá hăng." Trần Phong nhắc nhở một câu, sau đó ôm dụng cụ thu thập bắt đầu điên cuồng thu thập, rất nhanh đã thu thập hoàn tất năng lượng của vị cường giả Siêu cấp A này.

"Còn muốn thu thập năng lượng của những người khác nữa hay không?"
Vương Dao nhìn Trần Phong một cái.

"Muốn!" Trần Phong cắn răng, lợi hại, nếu đã làm, vậy thì làm lớn một chút, hấn khẳng định, loại chuyện này chỉ có một lần, vô luận là lớn hay nhỏ, lần sau sẽ bị cấm chế, đã như vậy... thế là, cô vợ nhỏ Vương Dao một đường hưng phấn đánh khắp Gen Công Hội! !

Oanh! Toàn bộ Gen Công Hội đều rung động, gần như hết thầy nhân viên đang nghiên cứu đều bị kinh động, không có cách nào, cường giả Siêu cấp A giao phong, động tĩnh gây ra quá lớn! Cho dù hai bên khi chiến đấu đã cực kỳ gắng sức kiềm chế, nhưng dư ba năng lượng như có như không kia vẫn y nguyên dọa cho vô số người cảm thấy run sợ, cứ tưởng là Yêu tộc đã đánh tới.

Sau đó, bọn hấn ra ngoài, lập tức thấy một tiểu cô nương xinh đẹp kinh người đang đánh nhau tung bừng.

"Ồ? Là nàng?"

"Tiểu cô nương kia hình như tên là Vương Dao ?" Sự tình lần trước lúc tiểu cô nương này tới đã làm kinh động toàn bộ Gen Công Hội, rốt cuộc nhìn thấy một màn xấu hổ, trong ký ức của rất nhiều người vẫn còn rất mới mẻ.

Chỉ có điều, chẳng ai ngờ rằng, tiểu cô nương tên là Vương Dao này, lại cầm một thanh cự kiếm hoá diễm, lần lượt khiêu chiến các cường giả Siêu cấp A của mỗi một tổ dự án! Không sai, người ta nói là khiêu chiến! Đương nhiên, nàng còn chưa hỏi người ta có đồng ý hay không cũng đã chém xuống một kiếm.

Gần như hết thầy cường giả Siêu cấp A đều bị Vương Dao khiêu chiến một lần, ngay cả vị phó hội trưởng trâu bò kia cũng bị Vương Dao chém một kiếm rên mặt.

"Thật quá phận!"

"Đây căn bản là phá hư thí nghiệm!"

"A a a!"

"Trính là do Chấn Phong, mau cẳng hấn lại!" Trong đó còn có một vị nhân viên nghiên cứu nói lắp nào đó hét âm lên.

Sau cùng, chuyện này càng náo càng lớn, người phụ trách hai bên Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen cũng không thể không ra mặt, chuyện này mới xem như có một kết thúc.

Đương nhiên, Trần Phong không thể tránh khỏi một trận nhức tai.

"Đây chính là cái không gây chuyện mà ngươi nói?" Sắc mặt của Hầu Lượng đen thui.

"Đây là luận bàn hữu nghị." Trần Phong nghiêm trang nói.

"Cô vợ nhỏ của nhà ngươi rõ ràng đã cầm hỏa kiếm chém lên trên mặt người ta! Những người khác còn chưa tính, nàng thế mà ngay cả phó hội trưởng cũng chém cho cháy hết da mặt!" Hầu Lượng trợn trắng mắt điên cuồng gào lên, vợ chồng trẻ nhà này thật sự là tuyệt phối!

"Hắc hắc, chỉ là ngoài ý muốn, ngoài ý muốn." Trần Phong cười gượng hai tiếng.

"Hừ." Hầu Lượng tức giận nhìn hấn, nói: "Chỉ một lần này! Ta nói thật, ngươi làm ra sự tình như vậy, hiện tại tất cả mọi người đều oán than khắp trời, nếu như lại có thêm một lần... ta thật sự sẽ không gánh nổi cho ngươi."

"Hiểu rõ." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười: "Một lần là đủ rồi!"

Năng lượng đã thu thập hoàn tất! Hấn còn gây ra chuyện làm gì nữa?

Tạm biệt Hầu Lượng, Trần Phong bắt đầu nghiên cứu một lần nữa, có Hầu Lượng ở đây, Trần Phong có thể thoải mái gây ra sự tình cps quy mô lớn hơn trước kia, đương nhiên nếu để cho Hầu Lượng biết lời này, đoán chừng sẽ tức đến mức hộc máu chết tươi. Thì ra ý nghĩa tồn tại của Hầu Lượng chính là để dọn rác cho Trần Phong?

Ừm... thu được hơn mười phần số liệu năng lượng của cường giả Siêu cấp A! Trần Phong hưng phấn, bắt đầu nghiên cứu luận chứng ban đầu, so sánh số liệu năng lượng Siêu cấp A của từng người, hắn thấy được nhiều thế giới năng lượng tương tự với Vương Dao! Sinh động! Gần như tất cả năng lượng đều là sinh động! Ngoại trừ... Tần Hải.

"Bởi vì Tần Hải là Cổ tộc?" Trần Phong tỉnh ngộ.

Thân phận của Tần Hải khá đặc biệt, viên kỳ thạch thần bí trên mi tâm, có lẽ đã khiến cho năng lượng của hắn có một chút khác biệt với người thường, vậy còn năng lượng của những người khác ... Trần Phong tìm được điểm giống nhau duy nhất! Đó là sinh động!

Đúng! Chính là sinh động!

Tiến hành thí nghiệm

Nếu điểm giống nhau duy nhất giữa bọn hấn chính là sinh động, có lẽ đây chính là áo nghĩa hạch tâm chân chính của Siêu! Ví dụ về khí thể, chất lỏng gì đó đều là vô nghĩa, ý nghĩa chân chính của Siêu, là khiến cho kết cấu bên trong hạt năng lượng của bản thân vốn bình tĩnh hợp quy tắc trở nên sinh động!

Nhìn những hạt sinh động sắp xếp tự do này! Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

"Thử một chút!" Nghĩ đến là làm, Trần Phong thôi động năng lượng, thử làm cho một hạt rời đi vị trí vốn có của mình, trở nên sinh động.

"Đây có được tính là ép thiếu nữ đi làm kỹ nữ hay không?" Trần Phong thờ dãi.

Chỉ có điều là, quá trình thử nghiệm cũng không phải là dễ dàng như chính hấn tưởng tượng, cái hạt bị Trần Phong cưỡng ép dời đi lại bị kéo ngược trở về dưới tác dụng của một loại lực lượng nào đó. Cái hạt lương thiện vừa bị Trần Phong cưỡng ép dời đi rất nhanh đã quay trở về chính đạo. Ừm... không thể như vậy được, Trần Phong một lần nữa rơi vào trong sự trầm tư.

Ở tình huống ban đầu, hết thấy hạt đều sắp hàng chỉnh tề, thậm chí khoảng cách giữa chúng cũng là giống nhau, càng khỏi nói đến kết cấu đặc thù gì! Hoặc nói là, những hạt này hấp dẫn lẫn nhau, bài xích lẫn nhau nên hình thành loại trạng thái này, hình thành nên kết cấu nguyên bản!

Vô luận động vào cái hạt nào cũng sẽ bị những hạt chung quanh ảnh hưởng. Vậy nếu như tách hai hạt gần nhau ra xa? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hắn lợi dụng dụng cụ tách hạt, cưỡng ép đẩy hai hạt gần nhất ra xa, ngay trong khoảnh khắc đó, Trần Phong dường như đã thấy được một vệt ánh sáng màu vàng óng lóe lên.

"Cái đó là..." Ánh mắt của Trần Phong sáng tỏ.

Nếu như chỉ có một hạt, sau khi tách khỏi vị trí dường như sẽ không có chuyện gì, thế nhưng nếu nếu di chuyển hai hạt, tạo thành một hình dáng nào đó, lập tức sẽ tỏa ra một tia sáng chói chang. Cho dù chỉ là một cái chớp mắt, chúng nó liền khôi phục lại như bình thường. Cho dù là trong cái nháy mắt đó, chỉ chưa đến 1 phần vạn giây.

Thế nhưng dụng cụ kiểm tra lại có thể ghi chép chính xác từng cái nháy mắt, thậm chí là ở trong cái khoảnh khắc đó, những hạt năng lượng ổn định này, lần đầu tiên đã vượt qua một giá trị nào đó! Đó là —— lực lượng Siêu!

"Quả nhiên." Trần Phong mừng như điên, nghiệm chứng đã thành công, hạch tâm của Siêu, quả nhiên là năng lượng sinh động!

Như vậy ví dụ khí thể hóa lỏng trước đó đã hoàn toàn sai! Nếu như ý nghĩa của Siêu là khiến cho năng lượng trở nên sinh động, như vậy Siêu cấp B cùng với Siêu cấp A, sẽ có chênh lệch rất lớn!

Thậm chí —— bởi vì bản thân gen chiến sĩ cấp A và gen chiến sĩ cấp B đã có chênh lệch rất lớn, mà sự tồn tại của Siêu, chỉ là khiến cho hai loại hạt năng lượng trở nên sinh động! Vô luận là số lượng hay là chất lượng đều không có biến hóa! ! Cấp A vẫn là cấp A, cấp B vẫn là cấp B! Gen chiến sĩ Siêu cấp A vẫn như cũ cường đại hơn gen chiến sĩ siêu cấp B rất nhiều!

Muốn làm cho bất kỳ một gen chiến sĩ nào, trực tiếp từ cấp B C D E F trực tiếp vọt đến trình độ Siêu cấp A, bản thân đó đã là một chuyện không đáng tin cậy!

Thế nhưng... chuyện này ngược lại đã khiến cho mỗi một gen chiến sĩ đều có thể nắm giữ lực lượng Siêu! Nếu như có biện pháp khiến cho hạt năng lượng trở nên sinh động, tất cả mọi người đều có khả năng lĩnh ngộ lực lượng Siêu! ! Trần Phong cảm thấy sục sôi.

Như vậy —— làm sao để khiến cho hạt năng lượng trở nên sinh động? Dù sao thì chuyện làm cho một hoặc hai hạt năng lượng trở nên sinh động, so với chuyện khiến cho hết thảy hạt năng lượng trở nên sinh động là hai chuyện khác nhau!

Hơn nữa thời gian khiến cho hai hạt năng lượng trở nên sinh động vừa rồi vền vẹn chỉ có một phần vụn giấy! Quá ngắn! Trần Phong cần, là sinh động chân chính! Nếu như vậy, hẳn cần phải có một đối tượng thí nghiệm tốt hơn! Nếu như đã chứng minh được hết thấy các giai đoạn đều có thể lĩnh ngộ Siêu, như vậy đã không cần gen chiến sĩ cấp A, thế nhưng tốt nhất là mạnh hơn một chút, lĩnh ngộ dễ dàng một chút, cho nên... gen chiến sĩ cấp B là thích hợp nhất!

Bởi vì tính đặc thù của năng lượng, Trần Phong vẫn cần đại lượng đối tượng thí nghiệm cấp B! Mà tốt nhất là bất đồng thuộc tính, có được đủ loại năng lượng cấp B khác biệt! Ừm... dạng đối tượng này...trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, có một người nào đó sẽ vừa vặn phù hợp a!

Đây thật ra là một vấn đề rất khó nghiên cứu. Mặc dù trên lý luận, chỉ cần có đầy đủ giá trị may mắn, trong vài phút là hẳn có thể hoàn thành nghiên cứu, thế nhưng lý luận dù sao cũng chỉ là lý luận, hiện thực vẫn như cũ là hiện thực...

Kiếp trước hẳn còn nghĩ chỉ cần có tiền tài sung túc, một chút vận rủi kia cũng không coi vào đâu, đến lúc đó còn không phải là muốn làm gì thì làm hay sao? Thế nhưng hiện thực chính là, hẳn đến chết cũng vẫn nghèo xơ xác. Cho nên, ở dưới cơ sở giá trị may mắn có hạn, Trần Phong chỉ có thể cố gắng hết khả năng.

Tính danh: Từ Phi.

Đăng cấp: Cấp B

Đặc điểm: Kháng cự.

Trước khi đối tượng Trần Phong mới còn chưa chạy tới, hẳn dùng tạm Từ Phi để đóng góp một chút náo nhiệt, chính vì chiến dịch Tinh Thành, con hàng này vẫn luôn ở đây. Mặc dù Từ Phi không có tính đa dạng năng lượng, nhưng lại có khả năng tiến hành đủ loại thí nghiệm cùng với một loại năng lượng, mà chuyện Trần Phong muốn làm, chính là làm sao khiến cho năng lượng của Từ Phi trở nên sinh động!

"Ăn." Trần Phong đưa cho hắn một viên thuốc.

"Đây là cái gì?" Từ Phi kinh ngạc.

"Thuốc kích thích." Trần Phong thành thật trả lời.

"Được." Từ Phi không chút do dự ăn vào, chỉ trong chốc lát, thân thể đã trở nên hưng phấn, Trần Phong chỉ yên lặng quan sát trạng thái bây giờ của Từ Phi thông qua số liệu.

Thân thể sinh động, nhưng năng lượng vẫn như cũ yên lặng, thí nghiệm thất bại! Trần Phong yên lặng ghi chép số liệu đầu tiên: Lần 1: Thông qua thuốc kích thích khiến cho năng lượng trở nên sinh động, kết quả thí nghiệm như sau...thất bại.

"Được rồi." Trần Phong lại bắt đầu lần thí nghiệm thứ hai.

Lần thí nghiệm này, vật phẩm là một viên thuốc tăng cường lấp lánh ánh sáng màu lam, sau khi Từ Phi dùng xong, thân thể cũng phát sinh một chút biến hóa, thế nhưng... vẫn như cũ vô hiệu.

"Tiếp tục." Trần Phong không có một chút nhụt chí nào.

Đủ loại kích thích! Đủ loại thuốc kích thích! Thậm chí ngay cả thuốc kích thích sinh dục của gà mái Trần Phong cũng chơi luôn, hết thấy đồ vật có thể sử dụng, Trần Phong đều dùng toàn bộ.

Cũng may là Từ Phi có thể chất đặc thù, có tính đề kháng cao, nếu đổi thành người khác, xem chừng ở dưới tác dụng của một đồng thuốc kích thích này, sớm đã biến thành chim ưng tung cánh.

Nhưng mà, toàn bộ thất bại! Hết thấy thuốc thử gen có liên quan tới phản ứng thân thể, đều chỉ có tác dụng lên thân thể, không có nửa điểm quan hệ với năng lượng sinh động!

"Quả nhiên là không được hay sao?" Trần Phong thở dài.

Nếu hết thấy dược vật hoặc là thuốc thử gen có liên quan với thân thể đều vô hiệu, như vậy bước kế tiếp, có thể bắt đầu khảo nghiệm bộ phận năng

lượng, chỉ là kế hoạch về sau, cũng không phải Từ Phi có khả năng can thiệp.

Phải nhờ vào các chị em

Ô...ô...n...g —— Vòng đeo cổ tay chấn động. Trần Phong nhìn lướt qua, cười cười.

Đối tượng thí nghiệm đã đến rồi! Rất nhanh, nhân viên công tác đã dẫn một tên mập tiến đến, Trần Phong lập tức mừng rỡ, hưng hăng ôm hấn một cái, cười nói: "Đã lâu không gặp, Vương Thuần."

Không sai, người Trần Phong gọi đến, rõ ràng chính là Vương Thuần!

"Ách, ta nghe nói có dự án trọng yếu đang được nghiên cứu nên ta lập tức đến đây." Vương Thuần cũng hết sức xúc động, hấn một mực cố gắng tu luyện, bây giờ cuối cùng đã đạt tới cấp B, không nghĩ tới, lại có thể tham dự một chuyện trọng yếu như vậy! Đây chính là tổng bộ của Gen Công Hội! Đây là một kế hoạch siêu lớn liên quan tới sự tồn vong của nhân loại!

"Vậy thì ta có thể giúp đỡ được gì?" Vương Thuần tràn ngập sự chờ mong.

"Đương nhiên." Trần Phong rất là cảm kích nói: "Ngươi cứ gọi hết các chị em ra là được."

"..."

Vẻ mặt của Vương Thuần nhất thời tối sầm lại, vậy là lần thí nghiệm này thật ra chỉ cần các chị em của hấn? Không có quan hệ gì với hấn?

"Không có chuyện gì để cho ta làm hay sao?" Vương Thuần có chút bi thương.

"Có, đó là việc triệu hoán các chị em đi ra." Trần Phong nói rất đương nhiên.

Wang Thuần: "..."

Hắn cũng là gen chiến sĩ cấp B cơ mà, hắn không phải dụng cụ để triệu hoán các chị em có được hay không?! !!

"Nhanh lên, Tiểu Ảnh nhà ta muốn có vợ." Trần Phong nghiêng ngẫm nói ra.

"Trần Phong!" Phía sau Vương Thuần lóe lên một vệt sáng màu đỏ, có một thân ảnh trần ngực sát ý nhìn chăm chăm vào hắn nói: "Người còn dám nói lung tung, có tin ta lập tức chặt người làm đôi hay không?"

"Đã lâu không gặp, tiểu cô nương Minh Nguyệt đáng yêu." Trần Phong vẫy tay.

Minh Nguyệt: "..."

Da mặt của cái tên này càng ngày càng dày.

"Được rồi." Trong tay của Trần Phong bắn ra một tia sáng đỏ, Tiểu Ảnh trong nháy mắt đã hóa thành một vệt tàn ảnh nhào về phía Minh Nguyệt, giữa nó và Minh Nguyệt, có một sự tâm ý tương thông khó lý giải.

Hưu! Tiểu Ảnh vui mừng bay quanh Minh Nguyệt.

Minh Nguyệt: "..."

Mặc dù là do khoá nhân duyên, thế nhưng trên thực tế, Tiểu Ảnh càng giống như một hài tử đáng yêu, Minh Nguyệt thật sự không nỡ ra tay, nếu là Trần Phong, đoán chừng nàng đã sớm một cước đạp bay ra ngoài.

"Đúng rồi, hai vị Thần Y và Thần Uy đâu?" Trần Phong hỏi.

"Ở chỗ này đây." Hai chị em Thần Y đi tới, cười tủm tỉm chào Trần Phong.

"Lại xinh đẹp hơn." Trần Phong tán thưởng.

"Cám ơn." Thần Y cười rất vui vẻ.

Vương Thuần ở bên cạnh nhìn mà chua xót, đây chính là nguyên nhân vì sao về sau hắn rất ít khi muốn gặp mặt Trần Phong, các cô đối xử với người khác cũng quá quen thuộc a? Ta mới là chủ nhân của các cô cơ mà?

"A, chỉ có ba người thôi sao?" Trần Phong có chút ngoài ý muốn nói:
"Người bây giờ đã là cấp B, theo lý mà nói, hẳn là..."

Xoạt! Ánh sáng ngưng tụ, có hai cô nương mặc trang phục hầu gái xuất hiện, dáng dấp của hai người giống như đúc, một người có mái tóc màu đỏ, người kia mái tóc màu xanh lam, đồng dạng đều mỹ lệ kinh người, đồng dạng đều là phong cách thướt tha yếu điệu, giờ phút này dùng ánh mắt đưa tình liếc nhìn Minh Nguyệt.

Quả nhiên, Vương Thuần khi đạt tới cấp B có thể triệu hoán thêm hai người! Ân... còn là một cặp chị em song sinh! Vương Thuần thật sự là quá hạnh phúc!

Ai, chờ chút... Trần Phong bỗng nhiên ý thức được một chút không đúng, hẳn là cặp chị em song sinh này phải dùng ánh mắt đưa tình liếc nhìn Vương Thuần chứ? Hắn quay đầu lại, liền nhìn thấy Vương Thuần đang lộ ra vẻ mặt đau khổ.

"Hai cô gái này là..." Trần Phong tò mò hỏi.

Vương Thuần thận trọng chỉ chỉ vào một bên khác, Trần Phong nhìn theo phương hướng hắn chỉ, quả nhiên là Minh Nguyệt.

"Bản cung đứng đầu Ma cung, có được phi tử thì rất kỳ quái hay sao?"
Minh Nguyệt cười lạnh.

Phi... phi tử? Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, hẳn lúc này mới nhớ tới, Thủy Tinh Cung là một thế giới toàn là em gái! Thế nhưng, có ai nói là không cho phép các em gái kết hôn với nhau chứ? ! Nhất là nhân vật trùm phản diện Minh Nguyệt này!

Ở một thế giới toàn là em gái, em gái kết hôn cùng với em gái thật sự là một chuyện tình bình thường! Thậm chí chính các nàng cũng cho là như vậy! Vương Thuần đối với các nàng mà nói, thì tính là cái trứng gì? Ngoại tộc? Sinh vật lạ? Động vật mới? Gây chơi trò chơi? Ừm, đó là một vấn đề đáng để suy nghĩ sâu xa.

Vậy... ừm... Trần Phong rất đồng tình nhìn Vương Thuần.

Nói như vậy, đồng học Vương Thuần của chúng ta, đã bị công chiến hậu cung rồi hay sao? Hắn nhọc nhằn khổ sở bồi dưỡng các em gái, cuối cùng đều có thể bị Minh Nguyệt thu hết, thật là đáng thương, vị đồng học của chúng ta đã từng kiêu ngạo nói rằng hắn có một cái hậu cung di động, bây giờ đã chính thức lưu lạc trở thành dụng cụ triệu hoán các chị em...

"Khổ cực rồi." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, biểu lộ ra sự đồng tình.

Vương Thuần: "..."

Hắn có thể nói cái gì? Hắn cũng rất bất đắc dĩ a!

Đến lúc này, hết thảy các chị em đều đã được triệu hoán ra, số người mà Trần Phong cần coi như cũng đã đông đủ, lúc này mới bắt đầu chuẩn bị thí nghiệm.

Từ Phi sau khi hoàn thành thử nghiệm thân thể, cũng là thử nghiệm gian nan nhất, còn lại việc thử nghiệm năng lượng sẽ được giao cho các chị em có năng lượng thuộc tính khác nhau này. Cũng chỉ có các nàng mới có thể hoàn thành cái thử nghiệm này! Sau khi tiến vào cái thế giới này, vô luận các nàng dùng năng lực gì, điều động cũng là năng lượng trên cái thế giới này, mà mấu chốt nhất chính là... các nàng có thân thể bất tử! Chỉ cần một điểm này, đã không có người nào có thể so sánh!

Thử nghiệm năng lượng, cần sử dụng vô số liều thuốc khác biệt, thuốc thử gen hoặc là các phương thức kích thích không cùng loại, có mức độ nguy hiểm cao hơn, Trần Phong căn bản không dám làm thí nghiệm trên các gen chiến sĩ bình thường.

Trần Phong nghiêm túc giảng giải cho Vương Thuần cùng với các chị em một chút về trình tự thí nghiệm cùng với kết quả có thể xảy ra, những chuyện này rất là trọng yếu, hắn nhất định phải nói rõ ràng.

"Ta cũng không biết là sẽ xảy ra chuyện gì, hiện tại chỉ có thể sử dụng các loại thuốc thử gen khác biệt, sau đó quan sát xem lực lượng Siêu có bị kích hoạt hay không." Trần Phong thành thật nói ra.

Vương Thuần cuối cùng vẫn không cự tuyệt, không có gì khác, Yêu tộc cùng với Cổ tộc xuất hiện, khiến cho toàn bộ thế giới cũng trở nên biến đổi, hẳn đã quá rõ ràng ý nghĩa của chuyện này đối với nhân loại, hơn nữa mấu chốt nhất là... hẳn tin tưởng Trần Phong! Từ khi hẳn nhận biết Trần Phong cho đến nay, cái tên này đã sáng tạo ra bao nhiêu loại kỳ tích?

Trần Phong nói có khả năng, vậy thì nhất định sẽ có khả năng! Đương nhiên... nếu như Trần Phong giữ khoảng cách với mấy chị em nhà hẳn thì sẽ tốt hơn, Vương Thuần nghĩ như thế.

"Đa tạ." Trần Phong cảm kích, sau khi thoả thuận điều kiện, Trần Phong bắt đầu chính thức thử nghiệm.

Đối với những nhà nghiên cứu dự án như bọn hẳn, Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen gần như đã mở ra hết thảy quyền hạn sử dụng thuốc thử gen, mặc cho bọn hẳn sử dụng!

22 loại tài liệu

Trần Phong trực tiếp làm ra toàn bộ thuốc thử gen có thể kích thích năng lượng biến hóa!

Bắt đầu khảo thí! Loại thứ nhất.

Phốc! Một bình lại một bình thuốc thử gen được phân biệt tiêm vào thân thể của các chị em, các thiết bị nhanh chóng ghi chép lại những phản ứng năng lượng biến hoá, loại thuốc thử gen thứ nhất, không có tác dụng! Lực lượng Siêu, cũng chưa từng xuất hiện.

"Loại thứ hai."

Trần Phong rất bình tĩnh tiến hành thí nghiệm, từ thời điểm bắt đầu lần thử nghiệm này, hắn đã biết, đây cũng không phải sự tình có thể hoàn thành trong một ngày. Rất nhanh, loại thuốc thử gen thứ hai cũng đã được chứng minh là không có tác dụng.

"Loại thứ ba!"

"Loại thứ tư!"

...

Thí nghiệm không ngừng được tiến hành, mục đích của Trần Phong rất đơn giản: Không ngừng thông qua dẫn dắt và kích thích năng lượng, tìm ra những loại thuốc thử gen có khả năng dẫn động lực lượng Siêu!

Ba ngày sau, đã xuất hiện một loại thuốc thử gen có thể dẫn động lực lượng Siêu, cho dù chỉ duy trì được 1 phần vạn giây! Chỉ có điều là loại thuốc thử gen này chỉ hữu hiệu đối với Thần Y, Trần Phong thử dùng loại thuốc thử gen này đối với những chị em khác, lại không có bất kỳ một phản ứng gì, nói một cách khác là không có tác dụng! Đây chính là nguyên nhân vì sao Trần Phong muốn tìm những người sở hữu năng lượng có thuộc tính bất đồng.

Trong thời đại Gen có muôn vàn năng lực, Trần Phong không có khả năng nghiên cứu ra thuốc thử gen cho mọi một năng lực, cho nên mới cần tìm điểm giống nhau của các loại thuốc thử gen kích thích kia! Về sau cũng phát hiện ra mấy lần có tình huống tương tự, đều là hữu hiệu đối với một người nào đó, nhưng đối với những người khác lại không có bất kỳ một hiệu quả gì.

Mãi đến —— ngày thứ bảy, mới xuất hiện một loại thuốc thử gen đầu tiên có thể kích thích lực lượng Siêu cho toàn bộ các chị em, cho dù là cực kỳ ngắn ngủi.

"Thành công, đã xuất hiện loại thuốc thử gen đầu tiên có tác dụng đối với tất cả mọi người, tuy nhiên thời gian duy trì lại không đến 1 phần vạn giây, một khoảng thời gian quá ngắn ngủi, nếu như không có thiết bị chuyên môn ghi chép, căn bản là sẽ không phát hiện ra được!"

"Tăng cao liều lượng lên xem sao." Trần Phong thử đề cao hiệu quả kích thích lên gấp mười lần.

Sau đó... các chị em liền toi đời, năng lực ở dưới sự kích thích siêu cao, mắt của các chị em liền trở nên trắng dã, trực tiếp toi đời, hóa thành vô số năng lực mà tiêu tán, khiến cho Trần Phong nửa ngày sau cũng không thể lấy lại được tinh thần. Quả nhiên... đề cao liều lượng chính là phương thử nghiệm không đáng tin nhất, Trần Phong thở dài.

"Trước tiên ghi chép lại loại thuốc thử gen này, tiếp tục bắt đầu thử nghiệm các loại thuốc thử gen khác." Trần Phong hạ lệnh.

Xoạt! Thí nghiệm một lần nữa được bắt đầu, lần này, vẫn như cũ là thử nghiệm một cách bình thường, hết thấy kết quả thử nghiệm đều sẽ được ghi chép lại, cho dù là thuốc thử gen chỉ có một chút tác dụng cũng đều được ghi chép lại. Ròng rã trong một tháng, Trần Phong mới thí nghiệm hoàn tất, trong vòng một tháng nghiên cứu nhằm chán, cũng có thu hoạch tương đối khá.

Thần Y, loại thuốc thử gen có thể kích thích ra lực lượng Siêu, có tổng cộng 162 loại.

Thần Uy, thuốc thử gen có thể kích thích ra lực lượng Siêu, có tổng cộng 155 loại.

...

Từng chị em đều có số liệu ghi chép tương ứng, mà cuối cùng, loại thuốc thử gen thông dụng nhất, có thể kích thích ra lực lượng Siêu trong cơ thể của hết thảy các chị em, cũng chỉ có 15 loại! Đây mới chính là mục tiêu của Trần Phong!

Đương nhiên, những loại thuốc thử gen này chỉ có kích phát ra lực lượng Siêu cho các chị em trong một thời gian ngắn không đến một cái chớp mắt, nếu như không có thiết bị chuyên môn ghi chép, thậm chí còn không thể cảm giác được!

"Lấy ra tài liệu hạch tâm của chúng nó, tiến hành thử nghiệm một lần nữa." Trần Phong nhanh chóng tiến hành bước tiếp theo.

Nếu như nói vòng khảo nghiệm thứ nhất là vì để tìm kiếm ra thuốc thử gen, vậy thì vòng khảo thí thứ hai chính là vì tìm kiếm ra tài liệu chân chính! Bên trong những loại thuốc thử gen này, rốt cục là do loại thứ gì đã dẫn động lực lượng Siêu? Là do một loại tài liệu cơ sở nào đó? Hay là do một nhân tố nào đó phát sinh? Đây đều là những thứ mà Trần Phong cần phải khảo nghiệm.

Một lần, hai lần, ba lần... Trần Phong lại một lần nữa bắt đầu điên cuồng thử nghiệm. Sau cùng, hắn đã tìm ra được 22 loại tài liệu từ trong 15 loại thuốc thử gen, chính là bởi vì 22 loại tài liệu này, đã khiến cho thuốc thử gen dẫn động lực lượng Siêu!

"Nếu như dung hợp 22 loại tài liệu này..." Trần Phong nảy ra một ý tưởng, sau đó hắn liền không có một chút do dự nào dung hợp 22 loại tài liệu này vào cùng một chỗ, rồi cho các chị em phục dụng, sau đó các chị em liền không có một chút do dự nào... ngủm củ tỏi!

"Thất bại rồi sao?" Trần Phong thở dài.

Vương Thuần bất đắc dĩ nhìn Trần Phong, hai người bọn hắn chỉ có thể chờ đợi một khoảng thời gian, mới có thể triệu hoán các chị em ra một lần nữa.

"Người có thể ổn định hơn một chút hay không." Vương Thuần thở dài.

"Đã hết sức ổn định rồi." Trần Phong nói thẳng.

"Coi như các nàng có thân thể bất tử, cũng không thể chơi như vậy chứ, lại nói, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, ta không phải là dụng cụ triệu hoán các chị em! !" Vương Thuần kháng nghị.

"Ha ha, ta làm sao lại... ồ?" Ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên sáng lên.

Bởi vì lần này ở dưới phương thức điều phối tỉ lệ ngẫu nhiên, hai chị em Thần Uy vậy mà có thể kích phát thành công lực lượng Siêu trong nửa mili giây rồi mới ngủm củ tỏi! Cho dù thời gian y nguyên rất ngắn, thế nhưng đã mạnh mẽ hơn trước đó không biết bao nhiêu lần!

Có tiến bộ! Trần Phong xúc động, hắn biết, chỉ cần thông qua một cách điều chế nào đó, sử dụng 22 loại tài liệu này để chế tác, hình thành một loại thuốc thử gen có khả năng kích phát lực lượng Siêu! Có lẽ... lực lượng Siêu đã cách mọi người không xa. Bởi vì lần thành công này, tiến độ thí nghiệm trong nháy mắt đã đạt được hơn phân nửa!

"Thành công!" Trần Phong mừng như điên.

Tiếp theo, hắn chỉ cần nghiên cứu ra cách điều chế tương ứng, cũng đủ để hoàn thành nghiên cứu, đương nhiên, một bước này cũng là một màn khó nhất trong toàn bộ dự án! Nghiên cứu chế tạo ra cách điều chế, mới là khó khăn nhất!

Trộn vụn 22 loại tài liệu! Tỷ lệ điều phối là như thế nào? Chất lỏng hay là khí? Có cần chất xúc tác hay không? Nồng độ cuối cùng của hỗn hợp là bao nhiêu, có cần các chất pha trộn khác hay không?

Đợi một chút, bên trong các loại tài liệu, thì gen tài liệu là trọng yếu nhất! Khó càng thêm khó.

Trần Phong không chỉ phải tìm kiếm thuốc thử gen từ trong kho gen, mà còn phải tìm kiếm tài liệu cho thuốc thử gen, hiện tại còn phải lựa chọn các đoạn gen từ trong tài liệu! Chỉ có tìm được đoạn gen tương ứng, kích hoạt chính xác, mới có thể thành công!

"Tới đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Trong lĩnh vực nghiên cứu này, thậm chí ngay cả chương trình giả lập cũng không thể mô phỏng ra được.

Hết hàng

Bởi vì căn bản không có ai biết, một loại tài liệu nào đó chiếm hơn 1% hoặc là ít hơn 1% sẽ tạo thành ra ảnh hưởng như thế nào, mà cho đến tận giờ phút này, Trần Phong mới đưa ánh mắt nhìn về phía giá trị may mắn.

Vì giờ khắc này, hắn đã chờ lâu lắm rồi! Vì tiết kiệm giá trị may mắn, trong thời gian này, ngoại trừ tiêu hao 1 điểm giá trị may mắn để phán đoán phương hướng nghiên cứu, còn lại tất cả những chuyện khác, hắn căn bản không dám sử dụng! Bởi vì một khi sử dụng giá trị may mắn, hiện tại sẽ có khả năng không đủ giá trị may mắn để sử dụng.

Mà vào giờ khắc này, trải qua hơn một tháng thí nghiệm, giá trị may mắn vốn gần như chạm đáy của hắn, rốt cục cũng tích lũy được một số lượng đầy đủ!

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong không có một chút do dự nào bắt đầu thôi diễn cách điều chế!

Quầng sáng may mắn! Mở ra!

Trong tổng bộ Gen Công Hội, từng tổ dự án đều đang bận rộn tiến hành thí nghiệm, ở một tổ dự án nào đó có người hỏi: "Thí nghiệm đã tiến triển như thế nào?"

"Có tiến bộ rất lớn, chúng ta thông qua phương thức kích thích huyết dịch trong cơ thể người, có tỷ lệ nhất định kích phát ra lực lượng Siêu, thí nghiệm đã thành công sơ bộ!"

"Hiện tại có thể kéo dài được bao lâu?"

"Một mili giây."

"Không tệ." Người phụ trách cảm thấy vui mừng, một mili giây, tuyệt đối là thời gian duy trì dài nhất hiện nay, nếu như kéo dài thời gian này ra gấp 1000 lần, là bọn hắn đã có thể sáng tạo ra lịch sử!

"Gia tăng liều lượng..."

"Ách, chỉ sợ không được đâu."

"Làm sao?"

"Liều lượng hiện nay đã là cao nhất, cho dù vật thí nghiệm tạm thời thu được lực lượng Siêu trong nháy mắt, thế nhưng thân thể rõ ràng đã tới sự thích nghi cực hạn, đừng nói là 1000 lần... cho dù là tăng liều lượng lên gấp đôi, cũng có thể xảy ra chuyện!"

"..."

Người phụ trách chỉ có thể tiếc nuối dừng lại, bởi vì chênh lệch những 1000 lần, tăng liều lượng lên gấp đôi cũng không có một chút ý nghĩa nào! Bọn hắn đã nghiên cứu mấy chục ngày, có lẽ đã kích phát tiềm năng của con người đến cực hạn, thế nhưng lực lượng Siêu, y nguyên cũng chỉ duy trì được một mili giây đáng thương.

"Có lẽ là có quan hệ với thực lực của bọn hắn?" Người phụ trách hỏi.

"Đây đều là gen chiến sĩ cấp B, nếu như đề cao lên, nhất định phải sử dụng gen chiến sĩ cấp A, thí nghiệm như thế cũng không có ý nghĩa lớn."

"Vậy sao..." Người phụ trách yên lặng.

Một tháng nay, bọn hắn không ngừng tiến bộ, sau cùng có thể duy trì lực lượng Siêu trong một mili giây, thế nhưng không nghĩ tới, nghiên cứu tiềm năng thân thể lại đạt đến bình cảnh. Không thể tiến thêm một tấc nào nữa! Ngay cả cấp B đỉnh phong đều chỉ có thể duy trì trong một mili giây, những người khác thì sao?

"Có lẽ... từ lúc vừa mới bắt đầu đã đi sai phương hướng." Người phụ trách cau mày, nếu không lại tiến hành theo những phương hướng khác? Thế nhưng mà, vô luận là phương hướng nào, bọn hắn cũng sẽ phải nghiên cứu

lại từ đầu, cũng đã quá muộn! Trừ phi... ánh mắt của người phụ trách bỗng nhiên sáng lên, nhớ tới một phương hướng mới, năng lượng!

Trước đó vài ngày, cái tên Trần Phong kia, dường như đã cung cấp một chút suy nghĩ trên phương diện này, thế nhưng không có người tin tưởng, hiện tại hẳn suy nghĩ kỹ một chút, có lẽ phương hướng này là có khả thi!

Đúng, chính là cái phương hướng này! Người phụ trách vỗ đùi, Trần Phong chỉ có một người, thế nhưng bọn hắn có cả một tiểu đội hoàn chỉnh, có kinh nghiệm phong phú, nếu như lúc này bắt đầu nghiên cứu năng lượng, tất nhiên sẽ có thể vượt qua Trần Phong!

"Chính là nó." Người phụ trách cấp tốc quyết định phương hướng: "Quyết định kế hoạch, vận chuyển hết thảo thuốc thử gen kích thích năng lượng, ta phải bắt đầu thí nghiệm ngay lập tức."

"Vâng." Thủ hạ thi hành mệnh lệnh, chỉ có điều là chỉ một lát sau, hắn đã trở về với hai tay không.

"Chuẩn bị xong rồi à?" Người phụ trách kinh ngạc hỏi.

"Ách..." Người kia dừng một chút rồi mới nói: "Vào thời điểm ta đến thu thập thảo thuốc thử gen, liền nhìn thấy thông báo hết hàng."

"Vậy thì lấy các loại thảo thuốc thử gen khác." Người phụ trách bất mãn nói, cái tên này, làm trợ lý lâu như vậy, thế mà ngay cả một chút chuyện nhỏ này cũng phải hỏi hắn hay sao?

"Ách." Vẻ mặt của trợ lý có chút khó coi, do dự một chút mới nói: "Hết thảo thuốc thử gen, toàn bộ đều hết hàng."

"Cái gì?" Người phụ trách đột nhiên trợn to con mắt.

Toàn... toàn bộ đều hết hàng? ! Người đưa ta đây sao? Đây chính là tổng bộ Gen Công Hội đây! Bởi vì Tinh Thành xảy ra chuyện, gần như tất cả thảo thuốc thử gen của Hiệp hội chế tác Gen đều được chuyển đến nơi này, mỗi một loại thảo thuốc thử gen đều có số lượng nhiều đến kinh người!

Hết hàng?

Làm sao có thể?

"Thật sự hết hàng." Trợ lý dùng màn sáng chiếu ra giao diện, phía trên là một chuỗi thông báo màu đỏ, hết thấy các loại thuốc thử gen kích thích năng lượng, hoặc là các loại thuốc thử gen liên quan, toàn bộ đều hết hàng!

"Đã xảy ra chuyện gì?" Người phụ trách kinh hãi.

Chẳng lẽ đã rất nhiều tổ dự án đồng thời bắt đầu nghiên cứu cái phương hướng này? Nếu như tất cả mọi người chú ý tới cái phương hướng này, vậy hẳn thay đổi phương hướng quyết sách cũng đã không có ý nghĩa gì. Nếu thật sự là như vậy.. người phụ trách khẩn trương mở ra giao diện tương quan, lập tức nhẹ nhàng thở ra một hơi, bởi vì người lấy đi những loại thuốc thử gen này, chỉ có một người, là Trần Phong!

"Lại là cái tên này." Người phụ trách cười lạnh, hẳn nhìn một chút các loại ghi chép xuất kho thuốc thử gen: một nhóm 1000 loại, một nhóm 2 loại, một nhóm 1500 loại, từng nhóm thuốc thử gen mà Trần Phong đã lấy đi.

"Quả nhiên..." Người phụ trách không những không giận mà còn cười, một người có thể sử dụng hết tất cả các loại thuốc thử gen này hay sao?

Hiển nhiên là không thể! Vậy tại sao Trần Phong phải vội vã lấy đi hết thấy thuốc thử gen, điều này nói rõ hẳn thật sự đã phát hiện ra, phương diện nghiên cứu này đã có đột phá, cho nên mới không muốn để cho những tổ dự án khác ghiên cứu! Nhất định là như thế!

Nếu như bọn hắn xin nhóm thuốc thử gen này để tiến hành nghiên cứu, dùng kinh nghiệm và trình độ nghiên cứu chuyên nghiệp của bọn hắn, chắc chắn sẽ có thể nghiên cứu ra kết quả sớm hơn.

"Xin thuốc thử gen!" Người phụ trách không có một chút do dự nói ra.

"Chờ đợi một đợt hàng tiếp theo sẽ rất mất thời gian." Trợ lý nhắc nhở.

"Ai muốn chờ đợi?" Người phụ trách cười lạnh: "Căn bản không cần phải chờ đợi! Kỳ thật chuyện này rất đơn giản, từ bao giờ mà kho gen lại cho phép lấy đi nhiều thuốc thử gen như vậy? Bất luận là một nhân viên nghiên

cứu nào, muốn lấy thuốc thử gen đi đều phải xin! Có thể trước đó là do chỉ có một mình Trần Phong nghiên cứu phương diện năng lượng, cho nên bọn họ mới nhẹ nhàng cấp cho Trần Phong"

"Thế nhưng nếu hiện tại chúng ta tới xin... thì bọn họ sẽ không để cho một mình hắn ẵm hết thuốc thử gen. Khiếu nại chuyện này lên Hiệp hội chế tác Gen, cứ nói là Trần Phong cạnh tranh bất chính, lấy đi hết thảo thuốc thử gen, vô luận hắn lấy đi bao nhiêu, thì hắn cũng sẽ phải phun ra cho chúng ta một nửa!" Ánh mắt của người phụ trách trở nên lạnh lẽo.

Cút

Hắn rất rõ ràng, làm như thế không chỉ khiến cho tiến độ nghiên cứu của tổ dự án bọn hắn tăng thêm, cấp tốc nghiên cứu ra thành quả, mà còn có thể khiến cho kế hoạch của Trần Phong bị phá sản.

"Hiểu rõ." Trợ lý hiểu ra.

Rất nhanh, một phần khiếu nại đã được đưa lên, theo lẽ thường mà nói, Hiệp hội chế tác Gen sẽ rất xem trọng việc này, bình thường sẽ làm ra phán đoán rất nhanh, quả nhiên, bọn hắn vừa mới khiếu nại lên, chỉ năm phút, bên kia đã có hồi âm.

"Ta đã biết." Người phụ trách cười nhạt một tiếng, chỉ là một tên Trần Phong, tổ dự án một người, có thể lật ra bao nhiêu bọt nước?

Xoạt! Màn sáng bắn ra, ánh mắt của người phụ trách bình thần quét qua trên giao diện màn sáng, bỗng nhiên trở nên ngốc trệ, con mắt trừng lớn, không thể tưởng tượng nổi nhìn hồi âm chính thức của Hiệp hội chế tác Gen. Này, này, chuyện này... người phụ trách lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Làm sao? Trợ lý tò mò liếc nhìn qua, lập tức kinh ngạc đến ngây người, bởi vì ở phía trên màn sáng rõ ràng chỉ có một chữ lớn đơn giản mà thô bạo: CÚT! Cùng với con dấu đỏ chính thức của Hiệp hội chế tác Gen nằm ở phía dưới!

Chờ một chút... đây có phải là có chỗ nào sai lầm hay không? Trợ lý có một chút phát mộng, hắn nhìn kỹ một chút con dấu kia, không sai a, bình thường loại hồi âm chính thức này, đều cần chứng nhận, tuyệt đối không sai! Nhưng mà tại sao lại là một chữ "cút"?

Mà đúng vào lúc này, hắn thấy được chữ ký của người hồi âm ở dưới con dấu đỏ, bình thường đây là chữ ký của người phụ trách Hiệp hội chế tác Gen, giờ phút này có hai chữ quen thuộc nằm ở đó: Trần Phong!

"Trần... Trần Phong?" Trợ lý kinh ngạc đến ngây người.

"Trần Phong gì?" Người phụ trách hiển nhiên còn chưa có lấy lại tinh thần.

"Ồ mới đó." Trợ lý thận trọng chỉ cho người phụ trách nhìn hai chữ này.

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, lúc này người phụ trách mới nhớ tới, trong ấn tượng của hắn, dường như là nửa năm trước hay là một năm trước gì đó, đã từng có tin tức nói cái gì mà Trần Phong trở thành cao tầng quản lý của Hiệp hội chế tác Gen? Bọn hắn một mực không cảm thấy hứng thú đối với tin tức vòng ngoài của thế lực khác, nhiều nhất chỉ nghe một chút, có thể vừa quay đầu lại cũng đã quên đi.

Tên Trần Phong này quá mức kinh người, bọn hắn chỉ cho rằng đây là lời đồn bậy, hiện tại xem ra... cư nhiên là thật! Trần Phong! Chỉ mới đạt tới cấp B, chỉ là một chế tác sư, thế mà thật sự trở thành cao tầng quản lý của Hiệp hội chế tác Gen!

"Có muốn chơi hắn hay không?" Trợ lý hỏi theo thói quen.

"..."

Người phụ trách nhìn hắn như nhìn thằng ngu, nói: "Người biết có cao tầng quản lý là có ý vị như thế nào hay không? Mang ý nghĩa rằng hắn có quyền hạn khổng chế tất cả thuốc thử gen! Vô luận là kích thích năng lượng, hay là kích thích thân thể, hắn đều có quyền hạn khổng chế! Nếu như chọc hắn phát bực..."

"Vậy về sau ngươi còn muốn làm thí nghiệm hay không?" Người phụ trách phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Hả?" Trợ lý kinh hãi hỏi: "Nghiêm trọng như vậy sao?!"

"Chứ ngươi cho rằng thế nào?" Người phụ trách thở dài: "Hắn không muốn nhúng tay, không có nghĩa là hắn không có năng lực nhúng tay, sự tình của tiểu cô nương Vương Dao trước đó, ta còn tưởng là do hắn làm quá ấu, lúc nào cũng có thể bị thu thập, hiện tại xem ra... nếu như thực sự ra tay, có lẽ người bị thu thập sẽ chính là chúng ta."

"Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ? Chinh lý số liệu lại một lần nữa, gửi toàn bộ cho Trần Phong, chúng ta đã chậm một bước, tuyệt đối không thể chậm nữa! Nhất định phải đi theo bước chân của Trần Phong! Trần Phong có thân phận như vậy, ta ngược lại càng có lòng tin với hắn!"

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong đã hoàn thành thôi diễn cách điều chế! Chỉ có điều là, ngay cả khi giá trị may mắn bật hết hỏa lực, Trần Phong thành công chế tác ra thuốc thử gen, hiệu quả cuối cùng cũng chỉ có 300 mili giây đáng thương, chuẩn xác mà nói, là 0.3 giây!

"Như vậy không thể được..." Trần Phong tự lẩm bầm.

0.3 giây! Thời gian quá ngắn! Còn chưa bắt đầu đã kết thúc, như vậy thì có tác dụng gì? Người suy nghĩ một chút xem, vào thời điểm chiến đấu, vào thời điểm gặp nguy cơ sinh tử, người bộc phát ra con át chủ bài cường đại nhất: lực lượng siêu, kết quả vừa mới chuẩn bị phóng thích chiêu số, năng lượng còn chưa ra ngoài cũng đã không còn. Đây tính là cái gì? Quân còn chưa kịp cỡi đã phun trào thác lũ! Thật sự là quá mất mặt!

Mục tiêu thấp nhất mà hắn muốn tạo ra, là một giây! Đây là do trải qua vô số lần nghiệm chứng, chọn ra tiêu chuẩn thấp nhất, chỉ có thời gian một giây trở lên, mới có thể thi triển ra được một loại năng lực đơn giản nhất! Còn về 0.3 giây, còn thiếu rất nhiều.

"Vừa rồi tiêu hao bao nhiêu giá trị may mắn?" Trần Phong hỏi.

"700 điểm giá trị may mắn." Linh thành thật trả lời: "Giá trị may mắn mà ngài góp nhặt trong hơn một tháng này, chỉ còn lại 100 điểm."

Trần Phong: "..."

Quả nhiên, tiết kiệm một tháng, dùng một lần, đã không còn lại bao nhiêu, vốn tưởng rằng có thể thành công trong một lần duy nhất đã, thế nhưng không nghĩ tới, trình độ khó khăn của dự án này, lại vượt xa tưởng tượng của hắn, ngay cả khi tiêu hao 700 điểm giá trị may mắn, cũng chỉ có thể hoàn thành 0.3 giây! Hay... đây chính là cực hạn của 22 loại tài liệu gen này? Hay là... đây là cực hạn của năng lượng?

"Linh, kết quả 0.3 giây đã là cực hạn rồi hay sao?" Trần Phong có một chút lo lắng, nếu bị hạn chế bởi giá trị may mắn, hoặc là do độ khó quá cao, vậy thì còn có thể tiếp tục cố gắng, thế nhưng nếu như...

"Đã đến cực hạn." Câu trả lời của Linh khiến cho trong lòng của Trần Phong phát lạnh: "Dựa trên 22 loại tài liệu này, hiệu quả tốt nhất có thể tạo ra chính là 0.3 giây, dùng 700 điểm giá trị may mắn để thôi diễn đã đầy đủ, thậm chí còn dư ra một chút."

"Nhưng ngài không cần phải lo lắng, giá trị may mắn dư ra ta cũng đã dùng để tăng xác suất thành công của quá trình nghiên cứu lực lượng Siêu, thế nhưng có hiệu quả hay không ta cũng không biết." Linh hồi đáp.

Trần Phong cười khỏ, điều hắn lo lắng lại là điều này hay sao? Hắn thật sự không nghĩ tới, cực hạn của 22 loại tài liệu này, lại chính là 0.3 giây! Muốn dẫn động lực lượng Siêu xem ra còn muốn gian nan hơn xa với tưởng tượng! Đây còn là bởi vì ở bên trong hết thảy các phương hướng, hắn lựa chọn phương hướng chính xác nhất là nghiên cứu năng lượng, nếu như là những phương hướng khác... Trần Phong không cần nghĩ cũng biết cũng biết nghiên cứu sẽ khốc liệt đến mức nào.

Trước đó đã có người xin thuốc thử gen, bị Trần Phong đuổi đi với một chữ cút, không nghĩ tới, chỉ mới có một ngày thời gian, nghiên cứu của hắn đã đến cực hạn! 0.3 giây... Trần Phong lâm vào trầm tư.

Tiếp theo cần phải thông qua các thủ đoạn khác để gia tăng thời gian duy trì! Có lẽ... Có thể dùng các loại tài liệu còn lại thử một chút nhằm vào mỗi một loại thuộc tính năng lượng?

Trần Phong nhớ rõ, 22 loại tài liệu thí nghiệm lần này đều là tài liệu thông dụng, thế nhưng nếu chỉ nhằm vào một loại thuộc tính năng lượng nào đó, thì lại có chừng hơn một trăm loại tài liệu! Ví dụ như, những loại tài liệu có thể dẫn động lực lượng Siêu của Thần Y đã lên tới 160 loại!

Hợp tác

Thế nhưng nếu dùng loại phương thức này, có lẽ sẽ có hi vọng đạt đến tiêu chuẩn một giây, nhưng căn bản là không có bất kỳ tính áp dụng gì, chẳng lẽ về sau phải cho mỗi người một phần riêng như thế? Hay là... trước tiên cứ thử một chút, nghiên cứu ra được lại tính tiếp?

Trần Phong không ngừng suy tư, mà vào lúc này, vòng đeo cổ tay chấn động, Trần Phong vô thức nhìn lướt qua, lập tức kinh ngạc, bởi vì ở phía trên, rõ ràng là một phần số liệu thí nghiệm hoàn chỉnh!

Số hiệu dự án: MELD-971

Nội dung dự án: Thông qua thuốc thử gen, năng lực, thuốc thử hóa học, động vật, các loại vật chất dịch nhón, dẫn động lực lượng Siêu trong thân thể của các gen chiến sĩ.

Kết quả dự án: Thành công.

Thời gian duy trì: 0.001 giây!

Thành viên dự án: tổ dự án Bolkochost.

"Thành công?" Trần Phong kinh ngạc tán thán, hhông hổ là tổ nghiên cứu uy tín lâu năm của Gen Công Hội!

Trần Phong có đủ loại ưu thế, cộng thêm sự phụ trợ của Quảng sáng may mắn mới có thể hoàn thành thử nghiệm, lúc này mới khó khăn lắm làm ra được một chút thành quả, cái tổ dự án thế mà đã hoàn thành thí nghiệm về phương diện thân thể! Cho dù chỉ có một mili giây, thế nhưng đó vền vền chỉ vì phương hướng vắn đề!

"Thế nhưng bọn hấn gửi cái này cho mình để làm gì?" Trần Phong có một chút ngoài ý muốn, lúc này mới phát hiện ra ở phía sau có một hàng chữ nhỏ, bọn hấn hy vọng có thể hợp tác cùng với Trần Phong, tự nguyện hỗ trợ Trần Phong nghiên cứu! tổ dự án Bolkochost... Cái tên này sao mà nhìn

quen thế? Trần Phong suy nghĩ, ồ, đúng rồi, là cái tổ dự án lúc trước mà hẳn bảo "cút"...

"Xem ra một ít điểm dư thừa sau khi sử dụng 700 điểm giá trị may mắn vẫn đưa đến một chút ảnh hưởng." Trần Phong suy đoán.

Cho dù đại bộ phận giá trị may mắn đều dùng vào việc cải thiện cách điều chế, thế nhưng chỉ cần dư thừa một chút, sau khi được Linh tối ưu hóa, vẫn như cũ phát huy ra được một chút tác dụng không thể tưởng tượng nổi. Cái tổ dự án này, vậy mà chủ động hợp tác! Việc này đối với Trần Phong mà nói, có lẽ là một chuyện tốt.

Nghiên cứu năng lượng đã đến cực hạn, nghiên cứu thân thể cũng đến cực hạn, thế nhưng nếu kết hợp cả hai lại... ánh mắt của Trần Phong sáng lên.

Rất nhanh, Trần Phong đã mời tổ dự án kia tới, mà khi đối phương biết được Trần Phong đã có thể kích lượng Siêu duy trì được 300 mili giây, càng kinh hãi đến mức xém rớt mất cái cằm, đây chính là tiến triển gấp 300 lần bọn hắn! Phương hướng năng lượng, quả nhiên chính là con đường chính xác nhất!

"Hiện tại... ta muốn thử xem hiệu quả khi kết hợp hai phương hướng nghiên cứu." Trần Phong nói thẳng: "Các người cung cấp một phần thuốc thử gen kích thích thân thể, ta cung cấp một phần thuốc thử gen có thể kích thích năng lượng, kết hợp hai loại..."

Rất nhanh, bọn hắn đã nghiên cứu chế tạo thành công một bình thuốc hỗn hợp, có màu vàng nhạt, còn tỏa ra mùi thơm nhàn nhạt. Thứ này có hiệu quả như thế nào? Không có người nào biết rõ! Đây không phải phép toán $1 + 1 = 2$, mà ở trên cơ sở nghiên cứu thực tế, $1 + 1$ hoặc là lớn hơn nhiều so với số 2, hoặc là ít hơn số 2...

"Từ Phi." Trần Phong gọi tới một người có sức đề kháng cao nhất trong bọn hắn.

"Đưa đây." Từ Phi không có một chút do dự dùng một ngụm uống vào.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ lực lượng nhàn nhật tản mạn ra, tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm vào Từ Phi, mãi đến khi một tia lực lượng kinh khủng chấn động lan ra.

Oanh! Ánh sáng màu vàng óng tỏa ra, lực lượng Siêu! Xuất hiện!

Trên thiết bị ghi chép, đồng hồ tính giờ trên màn sáng bắt đầu tăng lên, tất cả mọi người đều mong đợi nhìn đồng hồ tính giờ, 50,100,150, 200, 250... 310!

"Đã vượt qua!" Đám người mừng như điên, cuối cùng cũng bước qua ngưỡng cửa 300 mili giây! Mà làm cho người ta vui mừng hơn, cái con số này thế mà còn đang tăng lên, 350, 400, 500, 600... cuối cùng đến con số 800 mới dừng lại! 0.8 giây! Đám người gần như cuồng hoan, quả nhiên, 1+1 đã sáng tạo ra hiệu quả lớn hơn con số 2 rất nhiều! Dung hợp mới là đạo lý quyết định!

"Thiên tài!" Tất cả mọi người của tổ dự án Bolkochost dùng ánh mắt tôn kính mà nhìn Trần Phong, không hổ là cao tầng quản lý của Hiệp hội chế tác Gen, chế tác sư vinh dự trong truyền thuyết! Chỉ bằng vào phân kết quả này đã đủ làm cho vô số người phải ngước mắt nhìn!

"0.8 giây không phải là cực hạn." Trần Phong quả quyết nói: "Chúng ta có thể không ngừng điều phối tỉ lệ, nghiên cứu ra tỉ lệ thích hợp nhất."

"Giao cho chúng ta." Người phụ trách tổ dự án Bolkochost trực tiếp tiếp nhận lấy công việc rườm rà nhất này. Rất nhanh, trải qua sự thử nghiệm không ngừng, tỉ lệ điều phối thuốc thử gen cũng đạt đến cực hạn, thời gian duy trì hoàn mỹ nhất, là 1 giây đồng hồ!

"Thành công!"

"Ha ha, chúng ta đã thành công rồi!"

Tất cả mọi người rơi vào sự điên cuồng, bọn hắn đã làm được! Bọn hắn biết, nhân loại sẽ biến hóa từ hôm nay! Một ngày này... nhất định sẽ được ghi vào sử sách!

Trong vũ trụ, bởi vì sự tồn tại của Yêu tộc và Cổ tộc, khiến cho phần lớn tỷ phú đã rời đi khỏi viên tinh cầu này, phiêu phù ở bên ngoài không gian, phi thuyền vốn dùng để đi du lịch, sau khi được cải tạo đã tăng thêm mấy khẩu pháo năng lượng, biến thành chiến hạm, mà cho dù trình độ kỹ thuật không đạt tiêu chuẩn, thì vẫn có thể bay ra bên ngoài vũ trụ chạy trốn.

Mà vào giờ khắc này, có một chiếc chiến hạm khổng lồ đang trôi nổi ngoài không gian. Màu đen tăng thêm sắc thái lạnh buốt của kim loại và cảm giác thần bí, chiếc chiến hạm này rõ ràng bất đồng với những phi thuyền lòe loẹt trôi nổi ở ngoài kia.

Đây là một chiếc chiến hạm chân chính! Mà vào giờ khắc này, trên chiến hạm, có một người trung niên đang yên lặng nhìn tin tức bên trên màn sáng, cho dù đầu tóc đã xen lẫn rất nhiều sợi tóc bạc, nhưng nhìn qua vẫn cường tráng như trai trẻ.

"Thuốc thử gen mới đã được nghiên cứu thành công rồi hay sao?" Trong ánh mắt của gã tràn ngập vui mừng, lực lượng Siêu... Nhân loại cuối cùng cũng đã đạt tới mức độ này!

"Ngài nên nghỉ ngơi." Nữ trợ lý bên cạnh nhắc nhở.

"Được." Gã dừng một chút rồi nói: "Báo cáo lại cho ta hoạt động thường ngày của Trần Phong."

"Trần Phong?" Nữ trợ lý có một chút ngoài ý muốn, tin tức từ tinh cầu truyền đến nơi đây, mỗi một tin tức đều vô cùng khó khăn, theo khoảng cách càng dài, chi phí càng cao! Cho dù là như vậy... còn phải báo cáo lại hoạt động thường ngày của một nhân viên nghiên cứu? Nàng đưa ra sự nghi vấn của mình.

"Trần Phong, rất khác biệt." Gã cười cười, cũng không giải thích quá nhiều.

"Vâng." Nữ trợ lý hơi hơi khom người, lui ra ngoài chấp hành mệnh lệnh.

Gã đứng dậy, nhìn về phía viên tinh cầu cách nơi này không biết bao nhiêu năm ánh sáng, ánh mắt trở nên thâm thúy.

Oanh! Ánh sáng màu vàng óng lấp lóe, vàng sáng quanh người của Từ Phi bắt đầu khởi động, vào thời khắc hấn biến thành Super Saiyan, đã trở thành một cột mốc quan trọng, cho dù đầu của hấn trọc lóc.

"Thành công!" Tổ dự án Bolkochost hết sức biết điều viết thành quả vào trong mẫu đơn nghiên cứu: Trần Phong 80%, mà nguyên một tổ dự án của bọn hấn chỉ chiếm 20%!

Chỉ là tổ dự án thứ ba

Cho dù là như thế, bọn hắn cũng có một chút thấp thỏm, bởi vì nghiên cứu thân thể đã không còn là bí mật, mà cách điều chế gen kích thích năng lượng của Trần Phong, hiện tại vẫn là tuyệt mật, chỉ có Trần Phong mới có thể chế tác ra loại thuốc thử gen này! Trần Phong nhìn thoáng qua mẫu đơn nghiên cứu, rất là hài lòng.

Nếu có thể, hắn tuyệt đối sẽ không lãng phí thì, một giây ở nơi này, tổ dự án Bolkochost đã rút ngắn hàng loạt thời gian nghiên cứu cho hắn, tự nhiên có thể cho tổ dự án Bolkochost 20% công lao.

"Cảm ơn." Tổ dự án Bolkochost rất là cảm kích.

Đến lúc này, đám người Trần Phong mới hoàn thành báo cáo chính thức nghiên cứu về loại thuốc thử gen mới, chỉ có điều khiến cho người ta ngoài ý muốn chính là, bọn hắn lại không phải là tổ dự án hoàn thành đầu tiên! !! Thậm chí còn không phải là tổ dự án thứ hai!

"Chúng ta là tổ dự án thứ ba sao?" Người phụ trách tổ dự án Bolkochost cũng rất là kinh hãi.

Thứ ba? Nói một cách khác, trước đó đã có tổ dự án hoàn thành rồi hay sao? !

"Đúng thế." Nhân viên công tác nhìn danh sách một chút rồi nói: "Hôm nay đã có hai tổ dự án đến nộp thành quả nghiên cứu."

Người phụ trách: "..."

Hắn y nguyên vẫn không thể tin được, lần thí nghiệm này có bao nhiêu khó bọn hắn đều rất rõ ràng, thậm chí từ lúc mới bắt đầu, bọn hắn đã là rút ngắn ba năm, năm năm, thậm chí mười năm cơ sở! Vì sao tất cả mọi người đều lựa chọn nghiên cứu thân thể? Bởi vì nghiên cứu phương diện này, là có thể dễ dàng nghiên cứu triệt để nhất!

Đến lúc đó, vô luận là có thành công hay không, bọn hắn đều có thể dựa trên nghiên cứu thân thể, tìm tới con đường thuộc về mình, ví dụ như bọn hắn, cuối cùng đã lựa chọn năng lượng! Bọn hắn có thể thành công, hoàn toàn là nhờ vào Trần Phong, thậm chí ở trong đó còn có thật nhiều rất nhiều sự may mắn mà bọn hắn không hiểu thấu.

Hơn một tháng? Căn bản chính là kỳ tích! Đây là kỳ tích thuộc về Trần Phong! Thế nhưng đám người này... người phụ trách cau mày thật sâu.

Kích phát lực lượng Siêu cũng không phải là quá khó khăn, chỉ cần nhắm đúng chỗ, dùng thiết bị tốt nhất, trong nháy mắt kích phát là vẫn có thể làm được! Thế nhưng mục tiêu thí nghiệm lần này yêu cầu chính là một giây! Một giây là tiêu chuẩn thấp nhất!

Tổ dự án Bolkochost bọn hắn tự nhận nằm ở trong ba vị trí đầu ở Gen Công Hội, thế nhưng cũng chỉ có thể thăm dò đến cực hạn 0.001 giây, hiện tại lại có tới hai tổ dự án thành công? Trong này nhất định có vấn đề, người phụ trách mang tin tức trở về, đám người cũng không thể tin được.

"Phong tỏa khu thí nghiệm." Trần Phong không có một chút do dự hạ lệnh: "Từ bây giờ trở đi, bất kỳ người nào cũng không cho phép ra ngoài!"

Nói xong, Trần Phong nhìn về phía người phụ trách nói: "Người đi theo ta, chúng ta đi xem một chút, cái gọi là kết quả dự án của hai tổ dự án này, rốt cục là có hiệu quả truyền kỳ như thế nào."

"Được." Người phụ trách tổ dự án Bolkochost gật đầu, trong lòng của hắn cũng tràn đầy nghi hoặc.

Nhìn Trần Phong quả quyết phong tỏa tất cả mọi người, hắn cũng có chút bận tâm, chẳng lẽ đã thật sự xảy ra vấn đề nội bộ, khiến cho cách điều chế bị tiết lộ ra bên ngoài?

"Sẽ không." Trần Phong lắc đầu: "Cách điều chế của ta, chỉ có một mình ta biết!"

Người phụ trách tổ dự án Bolkochost cũng ngưng trọng gật đầu.

"Đi thôi." Trần Phong mang người phụ trách đi đến sảnh thí nghiệm.

Kết quả của dự án siêu X có ý nghĩa rất trọng đại, cho nên vào thời điểm tổ dự án đầu tiên nộp báo cáo, đã gần như làm cho hết thảy đại lão kinh động! Mà bây giờ, đã có tới ba tổ dự án báo cáo, những đại lão này đã sớm đến Gen Công Hội!

Hiện tại, báo cáo dự án thứ nhất đang chuẩn bị được tiến hành khảo thí. Trần Phong đi đến, người ở bên trong liếc mắt nhìn bọn hắn, sau khi biết được đó là tổ dự án thứ ba nộp báo cáo, liền nhanh chóng mời bọn hắn ngồi xuống, tiếp tục quan sát dự án thứ nhất.

"Người kia tên là Mãn Tuấn Hi, tổ dự án của hắn cũng là tổ dự án đứng đầu." Người phụ trách Bolkochost giới thiệu.

"Ừm." Trần Phong ngồi xuống, cũng đem ánh mắt đặt lên trên người của Mãn Tuấn Hi, đó là một người trẻ tuổi, tướng mạo có một chút anh tuấn, bộ dáng nhìn qua chỉ có hai mươi sáu, hai mươi bảy tuổi, giờ phút này đang kích động giới thiệu cho mọi người nghe tiến triển dự án của bọn hắn.

"Trực tiếp bắt đầu đi." Cấp trên cắt ngang lời của hắn, nói: "Chúng ta muốn nhìn thấy kết quả."

"Được rồi." Mãn Tuấn Hi gật đầu, cái gọi là biểu thị kết quả, kỳ thật rất đơn giản.

"Mọi người xem, đây là một gen chiến sĩ."

Mãn Tuấn Hi nói xong, liền gọi một gen chiến sĩ tới, chư vị đại lão cũng chỉ nhìn lướt qua, đã xem thấu thực lực của gen chiến sĩ này, rõ ràng chính là cấp B!

"Đây là thuốc thử gen kích thích lực lượng Siêu." Mãn Tuấn Hi lấy ra một bình thuốc thử gen mới nhất mà bọn hắn mới nghiên cứu ra.

"Uống đi!" Mãn Tuấn Hi đưa bình thuốc thử gen cho gen chiến sĩ.

"Ừc!" Gen chiến sĩ sử dụng tại chỗ.

Oanh! Kim quang kinh khủng tỏa ra, tất cả mọi người đều không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía giữa sân, ngay cả đám người Trần Phong cũng đều cảm thấy kinh ngạc, bởi vì đây quả thật là siêu cấp B! Một gen chiến sĩ cấp B, quả nhiên đã biến thành Siêu cấp B!

"A a a!" Vị gen chiến sĩ siêu cấp B kia gầm thét.

Oanh! Hấn phóng thích ba đạo công kích, đều là lực lượng Siêu cấp B, không có một chút sai lầm nào, mà thậm chí sau khi hấn thi triển hoàn tất, trạng thái Siêu cấp B vẫn kéo dài đến ba giây đồng hồ! Mà bản thân gen chiến sĩ, thì lại không nhận phải bất kỳ một tác dụng phụ nào! Đây là... tất cả mọi người đều kinh hãi!

Trong tổng bộ Gen Công Hội, vệt sáng màu vàng kia đã làm cho vô số người chói mắt, dự án siêu X có độ khó cao bao nhiêu, tất cả mọi người đều rõ ràng, nhưng căn bản không ai nghĩ đến, chỉ trong thời gian một tháng, đã có tổ dự án hoàn thành! Thậm chí độ hoàn thành còn cao như thế, đến 3 giây? Cái tổ dự án này...

Xoạt! Mọi người đồng loạt đứng lên, nhìn chăm chăm vào giữa sân.

"Người thấy thế nào?" Trần Phong bỗng nhiên nhìn về phía người phụ trách bên cạnh.

"Ách." Người phụ trách dừng một chút: "Ta, ta cũng không rõ lắm."

Ban đầu hấn cũng không tin, thế nhưng đến thời điểm kết quả thí nghiệm được bày ra ở trước mặt, hấn không thể không tin! Thật sự đã có người hoàn thành xong!

"Cũng có thể là thí nghiệm tập trung vào một thuộc tính năng lượng." Người phụ trách bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng, nếu chỉ nghiên cứu nhằm vào một thuộc tính năng lượng cấp B nào đó, có lẽ là sẽ có thể tiến triển nhanh như vậy!

Mà khuyết điểm của loại thí nghiệm này, căn bản là không đủ tính phổ biến! Có lẽ... đây mới là nguyên nhân đối phương có tiến triển kinh người như thế.

"Thí nghiệm tập trung vào một thuộc tính năng lượng sao?" Trần Phong chỉ cười lạnh.

Mà vào lúc này, trong sân thí nghiệm đã biến thành một mảnh reo hò.

"Tốt."

"Quá tuyệt vời!"

"Đây tuyệt đối là thời khắc mang tính lịch sử!"

Đám người kích động không thôi.

5 giây

"Chư vị tiền bối xin hãy nghe ta nói." Mãn Tuần Hi có chút áy náy nói:
"Mặc dù hiện tại thí nghiệm hết sức thành công, thế nhưng bản thân của dự án vẫn còn có một chút thiếu sót, ví dụ như, không đủ tính phổ biến."

"Ồ, ra là vậy." Đám người đầu tiên là ngây người, sau đó tỉnh táo lại, khẽ gật đầu.

Chỉ có như thế, mới là hợp lý! Không có đủ phổ biến tính sao? Không quan trọng! Chỉ cần nghiên cứu ra được cái thứ nhất, những cái đằng sau sẽ có thể nghiên cứu ra được, lần nghiên cứu thứ nhất, có thể đạt đến thời gian ba giây, đủ để tỏ rõ tiềm lực của dự án này!

"Rất tốt." Bộ trưởng bộ nghiên cứu rất hài lòng nói: "Nếu như thế, đã có thể đình chỉ những dự án khác, nghiên cứu trọng điểm vào cái này..."

"Chờ một chút." Trợ lý bên cạnh kéo lại hần: "Bộ trưởng, đằng sau còn có hai báo cáo thành công."

"Ồ." Bộ trưởng này mới phản ứng được, gã bởi vì thấy tổ dự án này thành công nên mới có một chút quá kích động, dựa theo trình tự, gã hẳn là phải xem hết báo cáo của những tổ dự án này mới đúng, mặc dù gã cũng không có quá nhiều kỳ vọng.

"Người chờ một lát đi." Bộ trưởng ôn hòa nói với Mãn Tuần Hi: "Cùng quan sát báo cáo của các tổ dự án khác."

"Vâng." Mãn Tuần Hi có chút thất vọng, cuối cùng, vẫn không thể ngăn các tổ dự án khác báo cáo!

Thế là, đám người bắt đầu chờ đợi tổ dự thứ hai tiến hành báo cáo, không ai thấy được, trong mắt của Trần Phong bỗng nhiên lóe lên một tia hàn mang, vừa rồi trong lúc vô tình, vị bộ trưởng kia đã nói lời chọc giận hần, "đình chỉ những dự án khác, nghiên cứu trọng điểm vào cái này"? Loại ý tứ này là... hần đột nhiên nhìn về phía người phụ trách ở bên cạnh.

"Đây cũng là nguyên nhân mà tổ dự án của chúng ta muốn sát nhập với người." Người phụ trách cười khỏ nói: "Gen Công Hội đồng thời xây dựng nhiều tổ dự án như vậy, là vì kích thích cạnh tranh phát triển, hiện tại chúng ta đang ở trong giai đoạn tìm tòi, tổ dự án tự nhiên là càng nhiều càng tốt, thế nhưng một khi bước vào giai đoạn phát triển, vì lợi ích lâu dài, nhất định phải sát nhập các tổ dự án! Nói một cách khác... ngoại trừ sự phát triển của tổ dự án trọng điểm, toàn bộ những tổ dự án còn lại nhất định phải đóng cửa!"

Trần Phong bỗng nhiên bừng tỉnh, thì ra là thế! Lúc trước hắn còn kỳ quái, ngay cả khi các tổ dự án khác có nghiên cứu ra thành quả, cũng không có khả năng trùng hợp như vậy, ba tổ dự án cùng báo cáo vào một ngày? Hiện tại xem ra...

"Bọn hắn biết rõ là chúng ta muốn báo cáo vào hôm nay." Trần Phong cười lạnh: "Bọn hắn vốn muốn kéo dài lâu hơn, thế nhưng bởi vì phát hiện ra chúng ta muốn báo cáo vào ngày hôm nay, cho nên mới nhanh chân đi báo cáo trước!"

"Thậm chí... vì đạt được quyền hạn quản lý dự án, bọn hắn nhất định phải xuất ra kết quả càng hoàn thiện hơn so với chúng ta! Ít nhất nhìn qua là như thế." Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ, rất nhiều sự tình vốn không lưu loát, giờ phút này đã hoàn toàn rõ ràng.

"Cho nên... nếu như hôm nay chúng ta không báo cáo, bọn hắn cũng sẽ không báo cáo."

"Từ thời gian đối phương đưa ra báo cáo mà xem, không sớm hơn một giờ so với chúng ta, điều này nói rõ, thành viên của tổ dự án Bolkochost các người mặc dù không có làm phản, thế nhưng ít nhất cũng đã làm bại lộ ra sự tình chúng ta sắp đưa ra báo cáo, cho nên mới khiến cho đối phương đưa ra báo cáo sớm, đây là điểm thứ nhất."

"Điểm thứ hai, nếu đối phương một mực chưa đưa ra báo cáo, nói rõ dự án của bọn hắn nhất định là sản phẩm chưa hoàn thiện! Sở dĩ vội vã báo cáo, là bởi vì sự bức bách của chúng ta. Như vậy... dự án của bọn hắn nhất định là có vấn đề! Nếu quả thật có thể kích phát lực lượng Siêu tới ba giây, đối phương nhất định đã sớm báo cáo, làm sao còn chờ cho tới bây giờ? !"

"Điểm thứ ba, biểu hiện của bọn hắn hết sức không lưu loát, cho dù biểu hiện không có gì sai lầm, thế nhưng vị gen chiến sĩ cấp B kia rất rõ ràng là lần đầu tiên tiếp xúc với loại lực lượng này, giống như đây là lần đầu tiên bọn hắn thực nghiệm thí nghiệm!"

Trần Phong rất nhanh đã phân tích ra một số điểm không đúng, hắn khẳng định, cái tên Mãn Tuấn Hi này, nhất định có vấn đề.

"Tần Hải, giúp ta điều tra một chút cái tên gọi Mãn Tuấn Hi này." Trần Phong gửi cho Tần Hải một tin nhắn.

Tần Hải: "..."

Tần Hải dở khóc dở cười: "Sự tình của Gen Công Hội các người mà lại để cho ta đi điều tra?"

"Bên phía ta tự nhiên sẽ có người điều tra." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Hắn là người chưa từng nghe qua câu: 'kẻ hiểu rõ người nhất, vĩnh viễn là kẻ địch'? Ta nghĩ, bên các người nhất định có hồ sơ tương quan."

"Được rồi." Tần Hải nhún nhún vai, Mãn Tuấn Hi... dường như là dòng dõi của một gia tộc cường đại nào đó, thật đúng là có hồ sơ tương quan, Cổ tộc cũng không phải là nhằm vào Mãn Tuấn Hi, mà là nhằm gia tộc ở phía sau lưng của hắn!

"Để ta điều tra." Tần Hải đi tìm tư liệu.

Trần Phong vận lộ ra vẻ bất động thanh sắc, tiếp tục quan sát tổ dự án dự hai báo cáo, Mãn Tuấn Hi cũng đang đứng ở một bên quan sát báo cáo, lần này người đi ra là một ông lão, khoảng bảy tám chục tuổi, đang báo cáo kết quả thí nghiệm của tổ dự án ông ta.

"Người đứng ở chỗ này." Ông lão gọi một gen chiến sĩ cấp B đi tới, sau đó lấy một bình thuốc thử gen ra.

"Ừc." Gen chiến sĩ dùng một hơi uống hết.

Oanh! Kim quang bắt đầu khởi động, không có gì bất ngờ xảy ra, lại là một Super Saiyan ra đời!

Lực lượng cường đại chấn động, cho dù là đối với tất cả mọi người ở đây mà nói, loại lực lượng cấp bậc này cũng không tính là gì, thế nhưng ý nghĩa của nó lại vô cùng trọng đại! Siêu cấp B! Lại xuất hiện thêm một Siêu cấp B!

"Được, rất tốt." Bộ trưởng kích động đến tột đỉnh, một tổ dự án còn chưa tính, hai tổ dự án đều thành công, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ cái dự án Siêu X này thật sự khả thi, nhân loại sau này, sẽ thật sự hưng thịnh! Mà càng làm cho người ta kinh hãi hơn chính là, lúc này mới chỉ là sự bắt đầu!

1 giây, 2 giây, 3 giây...

"Thế mà còn có thể duy trì?" Đám người dường như ý thức được chuyện gì.

4 giây! Ngay cả Mẫn Tuấn Hi đều trừng lớn con mắt.

5 giây! Toàn trường oanh động!

Xoạt! Vào lúc này, lực lượng Siêu mới ngừng lại, thế nhưng đám người lại kích động đến mức khó mà kiềm chế, 5 giây! Tổ dự án đầu tiên chỉ duy trì được 3 giây, vậy mà tổ dự án thứ hai lại có thể duy trì được 5 giây! Quá cường đại!

"Có hạn chế gì hay không?" Bộ trưởng theo bản năng hỏi.

"Ách... cần là tính phổ biến không tốt lắm." Lão đầu nói ra.

"Không sao, không có quan hệ." Bộ trưởng cười ha hả: "Cái tính phổ biến này, chỉ cần thí nghiệm vô số lần, chỉ cần có thời gian là có thể tìm ra được, làm được như bây giờ đã rất khá!"

"Còn có một khuyết điểm." Lão đầu dừng một chút: "Tỷ lệ hơi thấp, chúng ta làm ra 100 phần thuốc thử gen, mới có một phần thành công."

"Tỷ lệ thành công là 1%?" Bộ trưởng rất đổi vui mừng nói: "Không ngờ tỷ lệ thành công lại cao như vậy?."

Nghi vấn

Đúng thế, tỷ lệ như vậy là rất cao! Miễn là thuốc thử gen có thể chế tác được ở trong phòng thí nghiệm, cho dù tỷ lệ thành công là 1%, vẫn có thể lập tức chế tạo ra được một nhóm lớn! Một khi nghiên cứu thành công tính phổ biến... sẽ tiến vào giai đoạn sản xuất hàng loạt! !!

Thành quả của tổ dự án thứ hai này dường như còn mạnh hơn so với tổ dự án thứ nhất! Hai tổ dự án đều khả thi! Chọn cái nào? Tất cả mọi người tràn ngập sự chờ mong.

"Lại có thêm một tổ dự án thành công?" Trần Phong khẽ nhú lông mày.

Cái tên Mãn Tuấn Hi kia còn chưa tính, ông già trước mắt này... hẩn nhìn chằm chằm vào quá trình biểu hiện, thế mà không phát hiện ra được vấn đề gì! Khác biệt với sự vụng về không lưu loát trong quá trình thí nghiệm của đám người Mãn Tuấn Hi, thì tổ dự án này lại thí nghiệm vô cùng thuần thực!

Từ biểu hiện của vị gen chiến sĩ cấp B kia cũng có thể thấy được, bọn hẩn đã thử nghiệm rất nhiều lần! Hoàn toàn không phải là lần đầu tiên!

"Chẳng lẽ bọn hẩn đã thật sự thành công?" Chính Trần Phong cũng trở nên hoài nghi.

Vào thời điểm tổ dự án Mãn Tuấn Hi biểu hiện thí nghiệm, vị gen chiến sĩ cấp B kia quá không thuần thực, nhìn cần liếc mắt là có thể biết được đây là lần đầu người này nắm giữ lực lượng Siêu cấp B. Cho dù hết thảy mọi việc đều hết sức bình thường, nhưng đối với đám người Trần Phong đã làm quen với lực lượng Siêu vô số lần mà nói, lần thử nghiệm này quá mức không lưu loát! Đây nhất định là lần đầu tiên mà tổ dự án Mãn Tuấn Hi thử nghiệm! Trước đó bọn hẩn chưa từng thử nghiệm qua một lần nào! Cho nên, mới có thể mang đến một cảm giác vô cùng không hài hòa.

Thế nhưng ông già này cùng với tổ dự án của ông ta... Trình độ lĩnh ngộ và thuần thực lực lượng Siêu của bọn hẩn, thậm chí còn trên cả đám người Trần

Phong! Sự biểu hiện của vị gen chiến sĩ cấp B kia rõ ràng là vô cùng thuần thực! Hiển nhiên, bọn hắn đã làm qua quá nhiều lần thí nghiệm. Đây là một tổ dự án còn muốn thành thực ổn trọng hơn mấy người Trần Phong cùng với tổ dự án Bolkochost cộng lại! Cái tổ dự án này...

Ngay cả bản thân Trần Phong cũng hoài nghi, có khi nào là bọn hắn đã thật sự nghiên cứu thành công? Thế nhưng chỉ trong cái nháy mắt, Trần Phong đã bỏ đi cái ý nghĩ này, không có gì khác, bởi vì thời gian báo cáo của đối phương cũng quá xảo hợp, ba tổ dự án cùng báo cáo!

Điều này nói rõ —— đối phương tương tự cũng vội vàng đưa ra báo cáo! Nhưng mà biểu hiện của bọn hắn, thế nhưng lại thuần thực đến không tưởng, như vậy vấn đề rốt cục nằm ở điểm nào?

Hay là... thuốc thử gen của đối phương có thiếu hụt trí mạng gì đó? Trần Phong nhìn chăm chăm vào vị gen chiến sĩ cấp B ở trong sân, chợt phát hiện ra, sắc mặt của vị gen chiến sĩ cấp B này có chút trắng bệch, rất là suy yếu.

Suy yếu... không lẽ là loại tiêu hao sinh mệnh lực kia? Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong còn chưa mở miệng, cái người tên là Mãn Tuấn Hi kia đã nói chuyện trước: "Bộ trưởng, ta cảm giác thí nghiệm của bọn hắn có vấn đề."

"Ồ?" Bộ trưởng nhíu mày.

"Lúc chúng ta nghiên cứu, phát hiện ra được duy trì ba giây đã là cực hạn của nhân loại!"

"Ít nhất là ở dưới tình huống tiếp nhận trợ lực từ bên ngoài, vượt qua cái cực hạn này, thậm chí có khả năng sẽ khiến cho sinh mệnh lực hao tổn, hoàn toàn là được không bù nổi mất, cho nên chúng ta vẫn một mực áp súc nghiên cứu, mà bọn hắn..." Mãn Tuấn Hi chỉ chỉ vào vị gen chiến sĩ cấp B ở trong sân: "Sắc mặt của người này tái nhợt, có lẽ là do tiêu hao sinh mệnh lực vượt quá giới hạn!"

Xoạt! Ánh mắt của mọi người đồng loạt nhìn về phía vị gen chiến sĩ trong sân. Quả nhiên, vẻ mặt của người này trắng bệch, thậm chí còn có một chút đổ mồ hôi, hai chân dường như có chút như nhũn ra, cường ép đứng ở đó, nhìn qua cực kỳ giống với tình huống sinh mệnh lực tiêu hao quá nhiều!

Có vấn đề! Đây là phản ứng đầu tiên của bộ trưởng, loại rrạng thái này của đối phương, cực kỳ giống với gã lúc trước, khi cùng với lão bà đi hưởng tuần trăng mật bảy ngày bảy đêm.

Ừm... rất nguy hiểm! Dự án Siêu X, trên bản chất là vì kích phát lực lượng Siêu, kích phát tiềm năng của nhân loại, làm cho nhân loại có tương lai tốt hơn, không phải là vì mạnh mẽ trong một lúc ngắn ngủi! !!

Nếu như chỉ vì mạnh mẽ trong một lúc ngắn ngủi, bọn hắn có nhiều loại thuốc thử gen kích thích như vậy còn chưa đủ hay sao? Cái mà bọn hắn muốn, là tương lai! Là sự thịnh vượng của nhân loại!

Nếu như cái kết quả này phải dùng sinh mệnh lực để trả giá, vậy tuyệt đối sẽ được không bù nổi mất, nghĩ tới đây, vẻ mặt của bộ trưởng liền trở nên nghiêm trọng trước nay chưa có.

"Kiểm tra sinh mệnh lực của hắn." Bộ trưởng nghiêm túc nói.

"Vâng." Nhân viên kiểm trắc của Gen Công Hội ra sân.

Trên khóe miệng của Mãn Tuần Hi lộ ra một nụ cười, chỉ như thế này cũng muốn cạnh tranh với hắn?

Ông già kia chỉ dùng ánh mắt âm trầm nhìn tất cả những thứ này, căn bản là không có ý định ngăn cản.

Rất nhanh, quá trình kiểm trắc đã hoàn tất.

"Trạng thái như thế nào?" Bộ trưởng hỏi.

"Ách." Nhân viên kiểm trắc buông tay: "Quả thật là có một chút không bình thường."

"Quả nhiên." Một số người đã bắt đầu lắc đầu thờ dài, vì muốn cho thí nghiệm tiến triển, bọn hắn đã bắt đầu dùng loại thủ đoạn này sao? Thực sự là...

"Đóng cửa tổ dự án của bọn hắn." Bộ trưởng không chút do dự nói ra.

"Bộ trưởng anh minh." Mãn Tuấn Hi lộ ra vẻ mặt tươi cười: "Đối với loại gian lận này..."

"Không, không phải." Nhân viên kiểm trắc khoát khoát tay: "Trạng thái sinh mệnh lực của hắn xác thực không bình thường, nhưng mà nói sao đây? Sinh mệnh lực của hắn, so với người bình thường còn phải nhiều hơn! Đoán chừng tuổi thọ của hắn sẽ tăng thêm 20% so với người thường!"

Xoạt! Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, 20%? Tuổi thọ tăng thêm 20%? Chờ chút, nói một cách khác, cái tên này không chỉ có không có vấn đề, ngược lại còn tràn đầy sinh mệnh lực?

"Không biết chuyện này có quan hệ với lực lượng Siêu hay không." Nhân viên kiểm trắc cảm khái: "Tóm lại là biểu hiện sinh mệnh lực cũng không tệ lắm."

Đám người kinh ngạc tán thán, thế mà còn có loại công năng này? Nếu thật sự là như thế...

"Không tệ." Bộ trưởng rất là hài lòng.

"Chờ một chút." Mãn Tuấn Hi thấy tình huống không đúng, trong nháy mắt đã phân tích số liệu ở hiện trường, bản thân hắn cũng là một nhân viên thí nghiệm cực kỳ cường đại, lập tức bắt được mấu chốt của vấn đề.

"Nếu như sinh mệnh lực vốn có của hắn đã mạnh mẽ hơn 30% so với người thường thì sao?" Mãn Tuấn Hi bỗng nhiên nói ra, mọi người chung quanh nghe vậy, lập tức lâm vào sự trầm tư.

"Ở thời đại Gen, bởi vì đột biến gen hoặc là một ít nhân tố khác, có rất nhiều trường hợp khiến cho sinh mệnh lực cao hơn người khác, ta đã từng thấy qua những thiên tài có trình độ sinh mệnh lực mạnh mẽ hơn 200% so

với người bình thường! Nếu như để cho bọn họ tới thử nghiệm, chẳng lẽ sinh mệnh lực bị giảm xuống còn 190% cũng coi là thành công?"

Tỷ lệ thành công 100%

"Hiển nhiên là không phải!" Mãn Tuấn Hi phân tích: "Vị gen chiến sĩ này, toàn thân trắng bệch, thân thể suy yếu, chỉ cần nhìn qua liền biết trạng thái của người này không tốt, cho nên ta mới cảm thấy hoài nghi. Nếu có thể, ta hy vọng đạt được trạng thái sinh mệnh lực lúc đầu của người này, người này nếu như là đối tượng thí nghiệm, thì vào thời điểm trước khi các người tiến hành thử nghiệm, chắc hẳn là có ghi chép lại trạng thái sinh mệnh ban đầu của người này chứ?"

Mãn Tuấn Hi không có một chút khách khí nào nói một hơi, mọi người nghe xong, cũng có một chút tán đồng, hết sức hợp lý. Ngay cả bộ trưởng cũng không có lý do gì để phản bác.

"Có ghi chép lại hay không?" Bộ trưởng nhìn về ông già kia.

"Có." Vẻ mặt của lão giả vẫn âm trầm như trước: "Để ta bảo người đi lấy."

"Để ta xem thử người có thể giả bộ được bao lâu." Mãn Tuấn Hi cười lạnh.

Rất nhanh, số liệu ghi chép đã được đưa tới, toàn bộ số liệu của đối tượng thí nghiệm đã được phơi bày ra ánh sáng, mà càng làm cho người ta kinh hãi hơn chính là, ở cột ghi chép trạng thái sinh mệnh, vậy mà rõ ràng là 120%!

Không có vấn đề gì! Từ lúc vị gen chiến sĩ này bắt đầu làm đối tượng thí nghiệm cho tới bây giờ, liên tục hai mươi ngày, đều là 120%! Con mắt của Mãn Tuấn Hi đột nhiên trợn to, chuyện này... chuyện này làm sao có thể? !

"Người còn có vấn đề gì hay không?" Ông lão lạnh lùng hỏi Mãn Tuấn Hi.

"Ta..." Mãn Tuấn Hi qua nửa ngày cũng chưa lấy lại được tinh thần.

Thế mà không có vấn đề? ! Cái này sao có thể? ! Lực lượng Siêu rốt cục khủng bố đến mức nào, có bao nhiêu khó khăn hẳn rất rõ, ngay cả chính

bọn hắn cũng thế... Thế nhưng ông già này, thế mà lại không có một chút vấn đề nào? ! Vị den chiến sĩ kia, lại có thể không có bất cứ một vấn đề gì!

Vô luận là hiện tại, hay là trước khi kích phát lực lượng Siêu, hay là lúc bắt đầu làm đối tượng thí nghiệm! Cũng không hề có bất cứ một vấn đề gì, thành quả của tổ dự án thứ hai, rõ ràng còn mạnh hơn so với tổ dự án thứ nhất!

Mãn Tuấn Hi nói ra những vấn đề này, ngược lại càng khiến cho dự án thí nghiệm của ông lão này, trở nên hoàn mỹ hơn, hơn nữa, so sánh kết quả của hai lần thử nghiệm, Mãn Tuấn Hi biểu hiện thất sự rất vững về, so với sự thuần thực của ông già, căn bản là không cùng một cấp độ!

So sánh với nhau, từ biểu hiện quá mức không lưu loát của Mãn Tuấn Hi, ngược lại còn làm cho mọi người hoài nghi, có phải là thử nghiệm của tổ dự án Mãn Tuấn Hi có vấn đề, cho nên mới không lưu loát như vậy? Hoặc là do vấn đề sinh mệnh lực? Đây là những điểm khiến cho mọi người phải suy nghĩ.

Ở phía trên, bộ trưởng cùng với mấy người bên cạnh liếc nhau, khẽ gật đầu. Vô luận là ở dưới bất kỳ một tình huống gì, bọn hắn hiển nhiên sẽ có khuynh hướng lựa chọn sự ổn định, sự thành thực, sự hoàn thiện hơn, mấy người Mãn Tuấn Hi rõ ràng là kém hơn một chút.

"Không tốt." Trong lòng Mãn Tuấn Hi chợt có một cảm giác không ổn.

Lúc trước hắn chỉ nhận được tin tức là mấy người Trần Phong đã chuẩn bị đưa ra báo cáo, cho nên mới vội vã đi báo cáo trước, thế nhưng không nghĩ tới... đối thủ chân chính của bọn hắn thế mà lại là tổ dự án của ông già này!

"Có một chút không ổn a." Mãn Tuấn Hi kinh hãi, hắn biết, một khi để cho bộ trưởng chọn tổ dự án của ông già, thì tất cả các tổ dự án khác phải phục vụ cho tổ dự án ông già, thậm chí hết thảy tư liệu đều cũng sẽ bị trưng dụng vô điều kiện! Ngay cả tư cách phản kháng, bọn hắn căn bản cũng không có, đến lúc đó...

"Bộ trưởng." Mãn Tuấn Hi vội vàng mở miệng : "Chúng ta đã có một kế hoạch rất chi tiết, mặc dù dự án của chúng ta thiếu hụt tính phổ biến, thế

nhưng thuốc thử gen do chúng ta nghiên cứu ra có tỷ lệ thành công là 100%, chỉ cần hoàn thiện cách điều chế, căn bản sẽ không thất bại! Không cần nhân viên nghiên cứu khoa học, chỉ cần giải quyết vấn đề tính phổ biến của cách điều chế, là có thể sản xuất hàng loạt, là có thể làm cho tất cả mọi người đều có thể sử dụng!" Mẫn Tuấn Hi kích động nói.

Ồ? Mọi người đều động tâm, nếu là như vậy... ở phía trên, bộ trưởng cùng với các cao tầng của Gen Công Hội liếc nhìn nhau, hiển nhiên đã bị đánh động. Bọn hắn nhìn xuống dưới sân, Mẫn Tuấn Hi cùng với ông già kia, hai tổ dự án đang đối mặt với nhau, trên không hình như có tia lửa bắn ra, chuyện này đối với bọn hắn mà nói, là một hiện tượng tốt.

Thậm chí cho dù hai tổ dự án này đều thiếu hụt tính phổ biến, bọn hắn ngược lại cũng không lo lắng. Hiện tại mỗi tổ dự án chỉ có một cường giả Siêu cấp A, cho nên thiếu hụt tính phổ biến cũng là một chuyện bình thường, chờ đến khi sát nhập các tổ dự án, sát nhập các cường giả Siêu cấp A vào cùng một chỗ... vấn đề về tính phổ biến tự nhiên cũng sẽ được giải quyết.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nhất định phải sát nhập, xác định một con đường đi chính thức cho dự án, dù sao thì cường giả Siêu cấp A cũng quá mức thừa thớt, vì tính phổ biến, nhất định phải sát nhập vào chung một chỗ. Kế hoạch ban đầu của bọn hắn là chỉ muốn lưu lại một tổ dự án, thế nhưng hiện tại xem ra...

"Có lẽ hai cái cũng được."

"Ừm, nếu như chia cường giả siêu cấp A thành hai nhóm, một nhóm cung cấp cho tổ A, một nhóm cung cấp cho tổ B, thay phiên sáng chiều, dường như cũng không thành vấn đề."

"Có thể được." Đám người nhẹ giọng thảo luận.

Mọi người đều biểu lộ ra sự mừng rỡ, ngày hôm nay, thu hoạch của bọn hắn có vẻ như rất phong phú, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, bọn hắn đều có thể lưu lại hai tổ dự án này!

Về phần tổ dự án thứ ba... bọn hắn nhìn lướt qua báo cáo, ở bên trên báo cáo chỉ ghi thời gian duy trì là một giây?

Cho dù cái kết quả này cũng không tệ, thế nhưng nếu so sánh với hai tổ dự án phía trước, một giây này dường như cũng rất bình thường. Đây hiển nhiên chỉ là vừa vặn đạt đến tiêu chuẩn thấp nhất! So sánh với hai tổ dự án phía trước, một tổ ba giây, một tổ năm giây, thật sự là có chút yếu kém!

"Tổ dự án thứ ba hãy báo cáo đi." Bộ trưởng rất bình tĩnh phát phát tay.

Mãn Tuấn Hi rốt cục nhẹ nhàng thở ra một hơi, vừa rồi hắn đã thoáng nghe được một chút nội dung nói chuyện, hắn biết, kế hoạch lần này tạm thời đã ổn định! Ít nhất, về sau hắn chỉ phải cạnh tranh với ông già đáng chết này!

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong vẫn rất bình tĩnh, vô luận là phản ứng của bộ trưởng, hay là nét mặt của đám người Mãn Tuấn Hi, hắn đều thu vào trong mắt, mãi đến lúc này, mới đến phiên bọn hắn.

"VẬY CHÚNG TA." Người phụ trách bên cạnh nhắc nhở.

"Người lên đi." Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Hả?" Người phụ trách lộ ra vẻ mặt phát mộng, hắn chẳng thể nghĩ tới, Trần Phong sẽ nhường cho hắn cái thời khắc vinh quang này! Là bởi vì bị hai tổ dự án phía trước đả kích?

"Biểu hiện tốt một chút." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Quá trình giảng giải, là rất trọng yếu."

"Ừm." Người phụ trách hung hăng gật đầu.

Chân tướng

Hắn biết, ưu điểm vượt trội duy nhất của bọn hắn, chính là tính phổ biến! Thế nhưng cấp trên có ấn tượng với cái tính phổ biến này hay không, lại là một chuyện khác, dù sao thì nhìn từ bên ngoài, dường như cũng không phải là quá khó khăn! Một khi phương hướng chủ yếu được xác định, hết thảy thành quả mà bọn hắn tốn công sức nghiên cứu, sẽ trở thành của người khác!

Vậy phải xem vào biểu hiện của hắn! Nếu có thể giảng giải sự trọng yếu của tính phổ biến, nói rõ ra sự khó khăn của khi nghiên cứu tính phổ biến, mới có thể khiến cho cấp trên cảm thấy ấn tượng!

Rất nhanh, người phụ trách cùng với Từ Phi đã đi ra, tổ dự án Bolkochost cũng đi lên chuẩn bị dụng cụ và tài liệu. Kết quả theo như trên báo cáo dù sao cũng chỉ có một giây, cũng không khiến cho cấp trên để ý. Dù sao, ở dưới hai tổ dự án kia, thì cái tổ dự án thứ ba này cũng có cái gì đáng nói.

Mà đúng lúc này, vòng đeo cổ tay của Trần Phong chấn động, Tần Hải đã truyền kết quả điều tra đến!

"Có rồi sao?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Xoạt! Số liệu của Mãn Tuấn Hi không ngừng hiện ra trên màn sáng.

Mãn Tuấn Hi, là dòng dõi của một đại gia tộc nào đó, gia tộc này có thực lực rất mạnh mẽ, đã từng có cường giả Siêu cấp A, về sau đã ngã xuống trong một chiến dịch! Nhưng bởi vì vinh quang của tiên tổ, cho nên gia tộc này rất được Gen Công Hội chiếu cố, xuất hiện rất cường giả cấp A, vì vậy mới bị Cổ tộc chú ý!

Đây là số liệu cơ sở, đương nhiên, cho dù là vậy, nếu chỉ có như thế cũng sẽ không khiến cho Cổ tộc chú ý. Nguyên nhân chân chính khiến cho Cổ tộc nhớ kỹ cái gia tộc này, là bởi vì vị cường giả Siêu cấp A kia, đã từng lưu lại mấy giọt tinh huyết Siêu cấp A! Mỗi một giọt tinh huyết, đều có được lực lượng Siêu cấp A! Đây mới là nguyên nhân Cổ tộc để ý đến cái gia tộc này.

Những vật này, ngay cả Gen Công Hội cũng không biết, thế nhưng Cổ tộc lại biết rõ ràng, những gia tộc nhân loại cường đại, bọn hắc đều có sự kiêng kỵ.

"Các người làm sao mà biết được?" Trần Phong ngạc nhiên hỏi.

"Người cho rằng Cổ tộc chuẩn bị nhiều năm như vậy sẽ không điều tra được cái gì?" Tần Hải cảm khái.

Tổ chức thần bí còn có một nhiệm vụ nòng cốt khác, đó là thu thập tư liệu!

Cái gì mà ám sát, phá huỷ sự cân bằng, đều là do tổ chức thần bí làm ra để nguy trang, bọn hắc âm thầm ẩn núp nhiều năm như vậy, nhân loại có những gia tộc cường đại nào, bọn hắc đều rất rõ! Bọn hắc từ từ thâm thấu vào trong các gia tộc này, thu thập hàng loạt tình báo!

Cổ tộc cố ý điều tra các gia tộc này, từ các phương diện khác nhau như thực lực, nhân số, độ trung thành, tiềm lực mà tiến hành phân tích ra thực lực tổng hợp của nhân loại, thậm chí còn có bảng xếp hạng một trăm gia tộc cường đại nhất!

Gia tộc của Mãn Tuấn Hi hiển nhiên cũng nằm trên bảng xếp hạng! Bởi vì... mấy giọt tinh huyết kia.

"Những vật kia là tổ tiên của bọn hắc âm thầm lưu lại, ngay cả Gen Công Hội cũng không biết, bằng không thì dùng phong cách của Gen Công Hội, nói không chừng đã trực tiếp lấy đi." Tần Hải khoát tay.

"Có khả năng." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Dù sao... ngay cả cổ vật đào được cũng đều thuộc về quốc gia cơ mà! Không có cách nào! Gen Công Hội chỉ cần nói 'vì tương lai nhân loại', người ngay cả cái gì cũng không nói được, cho nên, bọn hắc muốn che giấu sự tình về tinh huyết, cũng có thể lý giải.

Như vậy.. Trần Phong nhìn một chút mấy người Mãn Tuấn Hi, ừm... cho dù đồng dạng là thuốc thử gen kích thích, thế nhưng phương hướng hạch tâm của bọn hắc là nghiên cứu kích thích huyết mạch, thông qua huyết

mạch biến dị dẫn động lực lượng Siêu cấp A! Nếu như phối hợp với tinh huyết Siêu cấp A...

"Thì ra là thế." Lần này Trần Phong xem như đã hiểu rõ.

"Cám ơn." Trần Phong cảm kích.

"Không có việc gì." Tần Hải lắc đầu, chuẩn bị tắt màn sáng, bỗng nhiên, ánh mắt của hắn quét qua một nơi hẻo lánh trên màn sáng: "Ồ, người này vì sao lại có một chút quen mắt?"

"Hửm?" Trần Phong nhìn theo ánh mắt của Tần Hải, thì ra là ông già kia!

"Người thấy ông già này quen mắt?" Tâm thần của Trần Phong chấn động.

Tần Hải bây giờ có thân phận gì? ! Siêu cấp A! Siêu cường giả Cổ tộc! Một người có thể khiến cho hắn cảm thấy quen mắt, sẽ là một người bình thường hay sao?

"Người chờ ra một chút." Tần Hải cấp tốc tra xét một thoáng rồi nói: "Hóa ra là hắn."

Xoạt! Tần Hải truyền số liệu cho Trần Phong, Trần Phong chỉ nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức đại biến.

Khó trách... Trần Phong cảm thấy chấn động không gì sánh nổi, hắn nhìn một chút số liệu trong tay, lại nhìn về phía vị gen chiến sĩ làm đối tượng thí nghiệm kia, lại nhìn về phía ông già kia, sau cùng chỉ phun ra một câu: "Mấy cái tên điên này! !!"

Điên rồi! Cái thế giới này điên rồi! Trần Phong đã không biết nói gì, nhìn mấy người Từ Phi và người phụ trách đã chuẩn bị hoàn tất, sắp sửa bắt đầu thử nghiệm, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, cuối cùng vẫn bước vào giữa sân.

"Trước lúc này, ta có một chuyện muốn nói." Trần Phong bình tĩnh nói xong, toàn trường bỗng nhiên hơi ngưng lại.

Không có gì khác, bởi vì hắn là Trần Phong! Cho dù ở đây đều là cao tầng Gen Công Hội, cho dù bộ trưởng là người quyền hạn cấp cao nhất trong dự án Siêu X, thế nhưng khi Trần Phong mở miệng, gã nhất định phải nghe!

Bởi vì đó là Trần Phong! Nhân vật trọng yếu trong chiến dịch Tinh Thành, cao tầng quản lý của Hiệp hội chế tác Gen, đồng dạng cũng là chế tác sư vinh dự có trình độ chế tác kinh người! Trần Phong chỉ bình tĩnh đứng như thế, mặc dù hắn rất trẻ tuổi, thế nhưng cũng không có ai dám khinh thường.

"Mời nói." Bộ trưởng nói chuyện hết sức khách khí.

Nếu người trước mắt này trực tiếp đình chỉ hợp tác với Gen Công Hội, không hợp tác dự án gì nữa thì rất đau đầu, nghe nói vị Hầu Lượng kia có quan hệ vô cùng mật thiết với vị Trần Phong này... Một người còn tốt, nhưng ý kiến của hai cao tầng quản lý, đã đủ khiến cho Gen Công Hội phải thận trọng.

"Kế hoạch siêu X có bao nhiêu khó khăn, trong lòng các người thật sự không rõ hay sao? Cho dù có kỳ tích phát sinh...cũng không phải loại kỳ tích này." Trần Phong thản nhiên nói: "Ta hi vọng các người không nên bị cái gọi là kết quả trước mắt này che đậy con mắt, mà làm ra một sổ quyết sách hoang đường, ví dụ như..."

"Bắt đầu với hạch tâm dự án của vị Mãn Tuần Hi này."

Xoạt! Lời này vừa được thốt ra, toàn trường liền cảm thấy sợ hãi, nếu như những lời ban đầu là chỉ là ý kiến riêng, nhưng mấy lời đằng sau lại là đánh thẳng mặt!

"Người có ý tứ gì? !" Mãn Tuần Hi giận tím mặt.

"Có ý tứ gì?" Trần Phong lạnh lùng nhìn hắn: "Ta nói là, dự án của người là giả! Từ kế hoạch dự trù, cho đến kết quả thí nghiệm, toàn bộ đều là ngụy tạo!"

Oanh! Toàn trường oanh động, ngụy tạo? Ngay cả vẻ mặt của bộ trưởng cũng trở nên ngưng trọng, hắn tin tưởng, loại chuyện này, Trần Phong không có khả năng ăn nói lung tung.

"Người có chứng cứ gì?" Mãn Tuấn Hi phần nộ.

"Chứng cứ..." Trần Phong bỗng nhiên thấp giọng nói: "Ví dụ như, vài giọt tinh huyết do tổ tiên của người để lại kia?"

Vạch mặt

Xoạt! Vẻ mặt của Mãn Tuấn Hi trong nháy mắt trở nên tái nhợt.

"Người nói mò cái gì!" Mãn Tuấn Hi gắng gượng chống cự nói: "Làm gì có tinh huyết nào chứ!"

"Cần gì phải như vậy?" Trần Phong lạnh nhạt nói: "Bọn họ không kiểm tra ra được vấn đề, là bởi vì không có kiểm tra thuộc tính năng lượng, người có tin hay không, chỉ cần dùng số liệu của tổ tiên các người so sánh với đối tượng thí nghiệm, nhất định sẽ tìm ra được một số điểm tương đồng? Ví dụ như, một số loại gen quen thuộc?"

"Cho dù thời đại mà tổ tiên các người sinh sống hơi lạc hậu, thế nhưng gen lưu lại... chỉ cần tổ tiên của các người đã từng tiến hành nghiệm chứng gen, nhất định sẽ có. Ta nghe nói, từ đường ở gia tộc các người, chính là sử dụng huyết dịch của lão tổ để xác nhận? Chỉ có hậu đại của lão tổ mới có thể tiến vào? Người đoán xem... nếu như dùng số liệu của loại huyết dịch kia so sánh với đối tượng thí nghiệm này, sẽ phát hiện ra cái gì?"

"Người lại còn狡辯 rằng là có thể chế tác ra thuốc thử gen với tỷ lệ thành công là 100%? Vậy thì sau này người còn có thể kiên trì thí nghiệm thêm được mấy lần, tinh huyết mà tiên tổ các người lưu lại, người lại có thể lãng phí như vậy hay sao?"

Bang! Mãn Tuấn Hi vô lực xụi xuống trên mặt đất. Hắn biết, chính mình đã xong! Ban đầu chỉ cho rằng Trần Phong nghe được một số tin đồn hoặc là gì khác, thế nhưng ngay cả từ đường của tiên tổ, ngay cả phương pháp nghiệm chứng Trần Phong đều nói hết ra, vậy còn狡辯 thì có ý nghĩa gì?

Oanh! Một mảnh xôn xao, đám người cũng là trợn mắt hốc mồm, hiển nhiên, chẳng ai ngờ được rằng, lời Trần Phong nói lại là thật!

"Người..." Bộ trưởng nhìn phản ứng của Mãn Tuấn Hi, đã đoán được chân tướng, Trần Phong nói đúng!

Cái người mà gã nhìn trúng này, thế mà có ý đồ dùng loại phương thức lừa dối này để qua cửa! Suy nghĩ kỹ một chút, nếu như hôm nay bọn gã dùng dự án của người này làm hạch tâm, bắt đầu thúc đẩy mà nói, hậu quả sẽ trở nên đáng sợ bao nhiêu! Hết thấy kết quả thí nghiệm đều là giả, tiến triển của dự án ít nhất sẽ bị chậm đi mấy năm! Chuyện này đối với tình huống trước mắt của nhân loại mà nói, gần như là tuyệt cảnh! Đến lúc đó, một bộ trưởng như gã... gã chỉ tưởng tượng thôi, phía sau lưng đã bị mồ hồ lạnh nhuộm ướt.

"Vì sao?" Trong mắt bộ trưởng tràn ngập hàn quang: "Chẳng lẽ ngươi không biết việc này sẽ hủy đi hi vọng của nhân loại hay sao?"

"Đây là cơ hội duy nhất của chúng ta..." Mãn Tuấn Hi tự lẩm bẩm: "Gia tộc chúng ta đã không thể quật khởi quá lâu rồi, nếu như nắm chặt cơ hội lần này, nhất định có thể thành công, thậm chí chuyện hủy đi hi vọng của nhân loại, cũng không quan trọng."

"Ha ha, chỉ cần lần này chúng ta thành công, hết thấy các tổ dự án cũng sẽ phục vụ cho chúng ta, đến lúc đó, cho dù bọn hán nghiên cứu thành công, thì vẫn là của chúng ta! Chúng ta hoàn toàn có khả năng bắt đầu nghiên cứu lại từ đầu, thuận theo phương hướng mà bọn hán nghiên cứu! Chúng ta, vẫn là công thần trong lịch sử!"

Hiện trường hoàn toàn yên tĩnh, cho dù Mãn Tuấn Hi nói đúng, thế nhưng đám người vẫn cảm thấy ớn lạnh, cái tên này... thế mà ngay từ đầu đã có ý đồ trộm cướp thành quả của người khác! Thông qua loại phương thức này ngụy trang thành công, sau đó đánh cắp thành quả của người khác? Thật là quá mức!

"Ha ha ha!" Nhìn bộ dáng cười lớn của Mãn Tuấn Hi, bọn hán biết, cái tên này chỉ sợ là đã điên rồi, dưới sự kích thích vì bị vạch trần, hán đã phát điên.

"Kéo ra ngoài." Bộ trưởng lạnh lùng phát tay.

Vài người trực tiếp kéo Mãn Tuấn Hi ra ngoài, về phần giải trình trách nhiệm... không có ai đề cập đến. Loại chuyện này, cũng không phải một

tiểu nhân vật như Mãn Tuần Hi có thể gánh vác, cho dù là tinh huyết của tiên tổ gì đó! Chuyện này, Gen Công Hội chắc chắn sẽ đi xử lý!

"Cảm ơn." Bộ trưởng thật lòng nói ra lời cảm ơn, nếu không phải Trần Phong vạch trần chuyện này, gã kém chút nữa đã đi sai đường, những cao tầng khác cũng đang ưu tư, loại chuyện này, chỉ tưởng tượng thôi mà đã cảm thấy sợ hãi.

"Không sao." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn gã.

"Không nghĩ tới bọn họ lại gian lận." Ông già kia cũng là bù nhìn không thôi.

Hiển nhiên là ông ta đang bù nhìn cho đối thủ, có thể thấy được một tia âm hiểm trong ánh mắt của ông ta, vào giờ phút này, dường như là ông ta đang cười trên nỗi đau của người khác. Mãn Tuần Hi xong đời! Hết thấy tài nguyên đều thuộc về tổ dự án của ông ta!

"Ông cười cái gì?" Trần Phong bỗng nhiên nhìn về phía ông già.

"Hả?" Ông già có một chút phát mộng, tại sao cái tên này lại quay đầu pháo về phía mình, vội vàng nói: "Ta, ta không có cười mà."

"Cười âm hiểm, ta đã thấy được." Trần Phong nhàn nhạt nhìn ông ta nói: "Có phải ông nghĩ là, Mãn Tuần Hi xong đời, hết thấy tài nguyên chính là của ông có đúng hay không?"

"Trần Phong, ngươi đừng có khinh người quá đáng." Ông già nói lời cảnh cáo.

Đây là tình huống gì? Đám người chung quanh đưa mắt nhìn nhau, cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, hiển nhiên là chưa kịp phản ứng, chẳng lẽ Trần Phong lại muốn đưa ra thêm chứng cứ? Ông già này cũng gian lận? Đám người giống như có điều suy nghĩ.

"Ta là đang muốn khi dễ ông, làm sao hả?" Trần Phong cười lạnh: "Ông có tin hay không, cho dù hiện tại ta có đánh chết ông tại chỗ, cũng sẽ không có ai ngăn cản, gia tộc của ông cũng sẽ ngậm miệng, có tin hay không? !"

"Người đang tìm cái chết!" Trong mắt của ông già lập lòe hàn quang, có thể đứng ở chỗ này, ông ta cũng không phải hạng người bình thường.

"Ta không nói đùa." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn ông ta, nói: "Ta là Trần Phong! Ta là cao tầng quản lý của Hiệp hội chế tác Gen! Ừm... cho nên, ta giết ông, lại có thể làm sao? Ta vì nhân loại lập nên đại công, coi như ta phạm sai lầm, cũng không có ai dám đụng đến ta, nhất là loại người không có hậu trường như ông đây!"

Trần Phong cười lạnh: "Mãn Tuấn Hi gian lận, bị thủ tiêu tư cách, hiện tại dám đứng cản đường ở trước mặt của ta, cũng chỉ có một lão già như ông."

"Cho nên... ta sẽ trực tiếp xử lý ông, cuối cùng, người đứng đầu dự án siêu X không phải chính là ta hay sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

"Trần Phong! Người dám? !" Sắc mặt của ông già đại biến.

"Ta có gì mà không dám?" Trần Phong cười lạnh.

Oanh! Hào quang bắt đầu khởi động, Trần Phong lại trực tiếp động thủ! Hắc bùng nổ ra thực lực vượt xa gen chiến sĩ cấp B bình thường, Trần Phong vừa ra tay, lập tức bộc phát ra lực lượng siêu cường, mục tiêu, rõ ràng chính là ông già kia!

Mà vào giờ khắc này, mọi người chung quanh mới phản ứng được, trời ạ, con hàng Trần Phong này chính là muốn giết người! Không phải là đưa ra chứng cứ! Không phải là vạch trần! Mà là đường đường chính chính giết người! Đúng như lời Trần Phong nói, cái hắc muốn là quang minh chính đại giết người! Người lại có thể làm cái gì?

"Trần Phong! Dừng tay!" Sắc mặt của đám người bộ trưởng đại biến.

Chẳng ai ngờ rằng, Trần Phong vậy mà lại có thể tâm ngoan thủ lạt như thế, cho dù là những cường giả như bọn hắc cũng không kịp phản ứng, chỉ có một vị cường giả cấp A kịp phản ứng, đánh ra một đòn công kích.

Điên rồi

Oanh! Nhưng mới bay được nửa đường đã bị một tên đầu trọc chặn lại.

"Hắn nói là muốn giết người." Vẻ mặt của Từ Phi rất dữ tợn, phối hợp với quả đầu trọc sáng loáng, giống như hung thần ác sát.

Xong! Trong lòng của mọi người cảm thấy lạnh lẽo, Trần Phong nếu đã quyết tâm ra tay, còn ai có thể ngăn được?

Thời gian, dường như đứng im vào thời khắc này. Đám người trơ mắt nhìn cảnh này, thân ảnh Trần Phong nháy lên một cái, toàn thân bắt đầu khởi động vàng sáng, ngưng tụ năng lượng thành một bộ cơ giáp, bộc phát ra lực lượng siêu cường chém về phía ông già kia. Cổ uy năng này, rõ ràng đã đạt đến trình độ cấp B đỉnh phong!

Mặc dù ông già cũng đồng dạng là cấp B, thế nhưng đôi mắt Trần Phong bỗng nhiên bùng nổ như thế này, căn bản là không kịp phản ứng! Dù sao thì chẳng ai ngờ rằng, Trần Phong thế mà thật sự dám giết người! Huống hồ, coi như ông ta kịp phản ứng, căn bản cũng sẽ ngăn không được! Thực lực chênh lệch quả thực là quá rõ ràng!

Oanh! Hào quang đáng sợ ầm ầm nổ tung, đám người cảm thấy phát lạnh, chỉ là đến khi bọn hắn nhìn rõ được tình cảnh trong sân, lại ngây ngốc tập thể, ở trước mặt ông già, có một thân ảnh toả ra ánh sáng màu vàng, ngăn ở trước mặt của Trần Phong! Rõ ràng chính là vị gen chiến sĩ làm đối tượng thí nghiệm kia! Hắn vậy mà có thể ngăn cản được đòn công kích của Trần Phong!

"Tốt!" Đám người mừng rỡ.

"Hừ!" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Bạo! Hắn không có một chút do dự đánh xuống một quyền, bộ cơ giáp năng lượng được vận dụng toàn diện, Trần Phong bộc phát ra thực lực mạnh nhất

của chính mình, cấp B đỉnh phong! Đánh nhau thành một đoàn với đối tượng thí nghiệm.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, hai người vậy mà có thực lực ngang với nhau, mà vào giờ khắc này, đám người của Gen Công Hội rốt cục cũng đã ra tay, cường ép kết thúc chiến đấu.

"Trần Phong, ngươi đang làm cái gì?" Bộ trưởng giận dữ hỏi.

Bởi vì sự cống hiến của Trần Phong, bọn hắn đối với Trần Phong có một chút khách khí, nhưng không ngờ được, cái tên này cũng dám làm ra loại chuyện này ngay trước mặt của mọi người! Thật là quá phẫn! Thật là ngông cuồng!

"Bài trừ đối thủ chứ gì." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn gã: "Lần hành động này của ta còn chưa rõ ràng hay sao?"

"Ngươi..." Bộ trưởng tức đến mức muốn hộc máu.

Thật là quá phẫn! Cho dù ngươi muốn chơi thủ đoạn ngầm, cũng nên ám toán sau lưng chứ, làm gì có chuyện nói ra công khai, sau đó trực tiếp động thủ? Mặt mũi để ở đâu? ! Ngươi thế nhưng chính là chế tác sư vinh dự!

"Rốt cục ngươi muốn làm cái gì?" Bộ trưởng hít vào một hơi thật sâu.

"Chuyện này còn phải hỏi hay sao?" Trần Phong nhún nhún vai: "Chuyện này phải hỏi vị đối tượng thí nghiệm đáng yêu này, nếu như ta đoán không có sai, vừa rồi hẳn sử dụng chính là lực lượng Siêu cấp B?"

Xoạt! Đám người bỗng nhiên giật mình, không phải sao?!

Bọn hắn tỉ mỉ nghĩ lại, vừa rồi cái tên này vì cứu ông già, rõ ràng đã bạo phát ra lực lượng Siêu cấp B! Chỉ có như thế, hắn mới có thể tùy tiện ngăn cản một đòn tập kích bất ngờ của Trần Phong! Cho dù về sau hắn đã cấp tốc che giấu, thế nhưng cỗ khí tức quen thuộc kia, căn bản là không có cách nào che lấp! Cỗ lực lượng kia, đích thật là Siêu cấp B! Chẳng lẽ, đây mới là mục tiêu ban đầu của Trần Phong?

"Các ngươi..." Bộ trưởng đột nhiên nhìn về phía hai người ông già.

"Hừ, đích thật là lực lượng Siêu cấp B." Ông già cười lạnh: "Thuốc thử gen của chúng ta, không chỉ có khả năng tạm thời sử dụng lực lượng Siêu trong mấy giây, mà còn có thể không ngừng lĩnh ngộ trong lúc sử dụng! Chỉ là bởi vì chưa được xác minh, cho nên chúng ta không có ghi chép lại mà thôi, bởi vì hắn đã nhiều lần sử dụng thuốc thử gen của chúng ta, cho nên đã vô cùng thuần thục, thỉnh thoảng hắn cũng có thể tự mình thôi động, khoảng cách lĩnh ngộ lực lượng Siêu cấp B đã không còn xa."

Thì ra là thế, tâm thần của mọi người rung động, nếu thật sự là như vậy... đây không phải chính là mục tiêu cuối cùng của dự án Siêu X mà bọn hắc nghiên cứu ra hay sao?

"Người thật sự có thể thỉnh thoảng sử dụng lực lượng Siêu cấp B?" Bộ trưởng mong đợi nhìn về phía đối tượng thí nghiệm.

"Thỉnh thoảng." Hắc dùng thanh âm khàn khàn nói ra.

Ồ...ô...n...g —— Hắc thử thôi động, lại lóe lên một nhúm kim quang, Siêu cấp B! Quả nhiên là lực lượng Siêu cấp B! Không có sử dụng bất luận thuốc thử gen gì, mà là chân chính Siêu cấp B! Đám người mừng như điên.

Mục tiêu cuối cùng nhất của dự án Siêu X, chính là khiến cho các gen chiến sĩ lĩnh ngộ lực lượng Siêu, mà bây giờ, bọn hắc đã nhìn thấy một ví dụ sống thành công đầu tiên!

"Tốt, rất tốt." Bộ trưởng xúc động.

"Trần Phong, người không nên làm ầu." Bộ trưởng trông thấy Trần Phong lại định ra tay, đột nhiên trừng lớn con mắt: "Từ lúc này, hắc là đối tượng trọng điểm bảo hộ của Gen Công Hội chúng ta, tuyệt đối không cho phép người thương tổn hắc!"

Gen chiến sĩ Siêu cấp B đầu tiên, đã đủ khiến cho người này nhận được sự trọng điểm bảo hộ.

"Huống hồ, bọn hắc cũng không phải là không có bối cảnh như người tưởng tượng, vì chính người, tốt nhất cũng đừng làm loạn, bằng không, chỉ sợ rằng sẽ mang đến nguy hiểm cho mình." Bộ trưởng cảnh cáo, mặc dù

hắn kiêng kỵ thân phận của Trần Phong, thế nhưng cũng không cho phép hắn làm loạn.

"Mang đến nguy hiểm gì?" Trần Phong không thêm đề ý chút nào: "Người nói là vị cường giả Siêu cấp A huyền bí trợ giúp cho gia tộc bọn họ?"

"Người biết?" Bộ trưởng không thể tưởng tượng nổi nhìn vào Trần Phong.

Trời đất, nếu người đã biết gia tộc người ta có cường giả Siêu cấp A hỗ trợ, người còn dám làm loạn?

"Đương nhiên là biết." Trần Phong nghiêng ngả cười nói: "Có điều, một cường giả Siêu cấp A đã bị phế đi, có cái gì phải sợ? Phượng Hoàng xuống nước không bằng gà, không phải sao?"

Cái gì? Tâm thần của bộ trưởng giật thót, hỏi: "Vị cường giả Siêu cấp A kia đã xảy ra chuyện rồi?"

Mỗi một vị cường giả Siêu cấp A đều là của cải quý giá của nhân loại, mỗi một vị cường giả Siêu cấp A xảy ra chuyện, cũng đều là việc lớn khiến cho cả nhân loại oanh động!

"Đương nhiên." Trần Phong chỉ chỉ ra phía sau lưng gã: "Đã từ Siêu cấp A biến thành Siêu cấp B, người nói có phải là bị phế hay không?"

Cái gì? ! Tất cả mọi người đột nhiên tròn to con mắt! ?? Siêu cấp A? ?

Bộ trưởng càng lộ ra vẻ mặt phát mộng, tất cả mọi người nhìn về phía Trần Phong chỉ, ở nơi đó, giờ phút này, vị gen chiến sĩ cấp B làm đối tượng thí nghiệm kia chỉ lộ ra vẻ mặt lạnh lùng, lạnh buốt đáng sợ. Người này... đã từng là cường giả Siêu cấp A?

"Nguyên Phương, cường giả Siêu cấp A, lúc tuổi còn nhỏ, mẹ qua đời sớm, sau đó lại bị cha vứt bỏ, được một người cha nuôi đem về nuôi ăn học, sau khi lớn lên liền thể hiện ra tiềm lực kinh người, từ đó trở thành cường giả bí ẩn của một gia tộc nào đó,ta nói không sai chứ?" Trần Phong đọc tư liệu của hắn ra, toàn trường xôn xao thành một mảnh!

Điên rồi! Đây là ý niệm duy nhất của tất cả mọi người! Trần Phong nhìn nét mặt của bọn hắn, lộ ra vẻ có thể lý giải, bởi vì phản ứng đầu tiên khi hắn nhìn thấy tư liệu mà Tần Hải cung cấp, cũng liên tục nghĩ rằng mấy người này điên rồi!

Hiệu ứng cánh bướm

Khó trách vì sao người này lại thuần thực lực lượng siêu như vậy! Căn bản không phải thí nghiệm vô số lần gì đó, mà là bởi vì... bản thân hắn đã từng là cường giả Siêu cấp A! Cho nên mới lưu loát như vậy! Cho nên mới hoàn mỹ như vậy!

Người nói mò cái gì!" Bộ trưởng run rẩy nói ra, gãi theo bản năng nhìn về phía vị gen chiến sĩ kia, đối tượng thí nghiệm kia, thấp giọng hỏi: "Hắn nói có đúng hay không, hắn nói mò, có đúng hay không?"

Vị gen chiến sĩ kia chỉ thở dài, cũng không mở miệng, niềm kiêu ngạo của hắn, không cho phép hắn nói dối. Đây là —— tôn nghiêm cuối cùng của hắn.

Đây là sự thực, trong lòng của mọi người cảm thấy lạnh lẽo, điên rồi! Cái thế giới này điên rồi! Cho dù dự án siêu X trọng yếu đến đâu, ngay cả khi dự án này có ý nghĩa lịch sử, trước khi lực lượng Siêu được nghiên cứu ra, người mạnh nhất nhân loại vẫn là Siêu cấp A! Bản chất của dự án siêu X, cũng là vì tạo ra càng nhiều cường giả Siêu cấp A! Hi sinh cường giả Siêu cấp A để nghiên cứu? Bọn hắn chưa bao giờ nghĩ qua! Nhưng mà bây giờ...

"Vì cái gì?" Bộ trưởng hỏi một vấn đề mà tất cả mọi người đều quan tâm.

"Vì nhân loại!" Ông già kia bỗng nhiên nói lớn tiếng: "Nhân loại hiện nay đang rơi vào tình huống nguy cấp, nếu nghiên cứu bình thường, phải mất ít nhất mười năm mới có thể tạo ra được cường giả Siêu cấp A chân chính! Nhân loại, chờ không kịp!"

"Thế nhưng... chỉ cần hi sinh một cường giả Siêu cấp A! Chỉ cần hi sinh một người, chúng ta liền có thể biết được lực lượng Siêu cấp A là cái gì, lực lượng Siêu cấp B là cái gì! Đây là gen chiến sĩ Siêu cấp B đầu tiên, nghiên cứu hắn sẽ có ý nghĩa trọng đại, hắn sẽ dẫn theo chúng ta đi đến sự thành

công, ta chỉ một khoảng thời gian ngắn nữa thôi, là có thể thu được tiến triển đột phá!"

"Ta có thể sáng tạo ra lịch sử! Nhân loại, cũng sẽ có được tương lai tươi sáng! Nhanh thôi... chỉ cần cho ta thêm một chút thời gian, ta nhất định có thể thành công." Ông già điên cuồng nói ra.

"Vô nghĩa." Trần Phong bĩu môi: "Không cần tự đội lên đầu của mình cái danh vì nhân loại, ha ha, rõ ràng là vì muốn ghi tên mình vào trong sử sách."

"Phải thì sao? Vì nhân loại hay là vì mình thì cũng không có gì xung đột! Vào thời điểm kết hợp cả hai với nhau, ta đã biết ta nhất định phải làm chuyện này!" Ông già điên cuồng nói: "Nên ngay vào thời điểm hấn thụ thương trở về, ta đã hạ độc hấn, ta khiến cho hấn bất tri bất giác giảm xuống một cảnh giới! Mười ngày, chỉ vền vền mười ngày, hấn liền đạt tới cảnh giới Siêu cấp B!"

"Ha ha ha..." Ông già cười lớn.

Nguyên Phương chỉ là thông khổ nhắm mắt lại, hấn vẫn cho rằng đó là di chứng của trận chiến kia, không có cách nào khôi phục thực lực, nhưng khi giảm xuống đến cấp B, hấn lập tức biết được là ai đang hại hấn! Đó là cha nuôi một tay nuôi nấng hấn!

"Quả nhiên..." Trần Phong thở dài.

Sở dĩ Tần Hải cảm thấy Nguyên Phương khá quen thuộc, là vì lúc rời đi từ chỗ Trần Phong, lại vừa vụng gặp phải Nguyên Phương trở về! Sau đó, tự nhiên là một trận đại chiến! Nguyên Phương chắc chắn sẽ không buông tha Tần Hải, một người Cổ tộc!

Một trận đại chiến không thể tránh né, cho dù Tần Hải đã lưu thủ, thế nhưng thực lực của Nguyên Phương cũng không kém, mong muốn dễ dàng thoát khỏi hấn vẫn có chút khó khăn! Cho nên kết quả sau cùng, Nguyên Phương thụ thương trở về, đến chỗ cha nuôi chữa trị thương thế, sau đó liền bị cha nuôi hạ độc thủ... hoặc là nói, bị một nhân viên nghiên cứu điên cuồng hạ độc thủ.

Sau đó Nguyên Phương liền cảm thấy cảnh giới của hắn dần dần bị giảm xuống... và cuối cùng đã sinh ra một màn như trước mắt này. Hiệu ứng cánh bướm mà Trần Phong tạo ra chỉ mới nhẹ nhàng nhúc nhích một chút, thế mà ngay cả loại cường giả Siêu cấp A như Nguyên Phương cũng bị ảnh hưởng, lực ảnh hưởng đáng sợ này...

Dường như lúc đó là lúc mà Trần Phong tiêu hao giá trị may mắn còn thừa a? Trần Phong nhớ kỹ, mục tiêu khi Linh tiêu hao giá trị may mắn lúc đó, là muốn làm cho thí nghiệm lực lượng Siêu tăng xác suất thành công lên? Mặc dù ông già này nói rất nhiều, vô cùng cố chấp, thế nhưng hiện tại Nguyên Phương hiển nhiên lại là đối tượng nghiệm tốt nhất, đối với bất kỳ một dự án nghiên cứu nào, đều có ý nghĩa trọng đại,

"Ừm...chẳng lẽ là... không, đây nhất định là sự trùng hợp." Trần Phong quả quyết nghĩ, còn thiếu trường hợp cha nuôi và con nuôi như thế này hay sao?

"Bắt lại!" Bộ trưởng tức giận nói ra.

"Đừng bắt ta." Ông già hốt hoảng nói: "Ta không có ý tứ hại Phương nhi, hắn chỉ tạm thời hạ xuống cấp B, chỉ cần ta nghiên cứu thành công lực lượng Siêu, nhất định sẽ nghĩ biện pháp khiến cho hắn khôi phục lại thực lực! Thật sự, Phương nhi, ngươi tin tưởng ta, ta nhất định có thể nghiên cứu ra thứ giúp ngươi khôi phục!"

Ông già điên cuồng kêu lên, vì độ chuẩn xác của thí nghiệm... thuốc thử gen mà ông ta đưa cho Nguyên Phương sử dụng lúc trước, là vĩnh cửu! Bởi vì chỉ có vĩnh cửu hạ xuống cấp B, mới có thể nghiên cứu ra siêu cấp B, bằng không, chỉ là siêu cấp B tạm thời, bản thân hắn vẫn là siêu cấp A thì có cái gì để nghiên cứu?

"Ài." Đám người chỉ thở dài một tiếng.

Cần gì chứ? Bọn hắn nhìn Nguyên Phương một chút, đều cảm thấy trong lòng chua xót. Đây chính là cường giả Siêu cấp A đã mấy lần chinh chiến vì nhân loại... thế mà bởi vì loại chuyện này, bị chính cha nuôi của mình ám toán, thực sự là... đám người thở dài. Bọn hắn nhìn về phía Nguyên Phương, có thể cảm giác được hắn đã nản lòng thoái chí.

Bị cha ruột vứt bỏ, hắn càng thêm trân quý tình cảm giữa hắn và cha nuôi, cho nên chỉ cần gia tộc của cha nuôi có bất cứ chuyện gì, hắn đều tận lực giúp đỡ! Vì muốn trợ giúp cha nuôi nhiều hơn, hắn không ngừng trở nên mạnh mẽ! Cũng chính vì ý niệm mạnh mẽ này, hắn thành tựu Siêu cấp A! Thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, ngay cả khi hắn đạt đến Siêu cấp A cường đại, vẫn như cũ bị cha từ bỏ, một lần nữa!

Bầu không khí xung quanh trở nên yên lặng đến đáng sợ, trên mặt của mỗi người đều trở nên tối sầm, từ vui mừng cho đến đau khổ. Một giây trước đó, tương lai mỹ hảo của nhân loại đã tiến về phía bọn hắn, một giây sau, bọn hắn mới phát hiện ra, tất cả những thứ này cũng chỉ là mộng ảo. Đám một cái, lập tức rách, thật đáng buồn, thật đáng tiếc.

Hiện tại, có một cái vấn đề rất thực tế đang bày ở trước mặt bọn hắn —— Nguyên Phương nên làm cái gì? Cho dù thân thể của Nguyên Phương y nguyên vẫn có giá trị nghiên cứu to lớn, thế nhưng đối với một anh hùng của nhân loại, thật sự có ai dám đi nghiên cứu? Thật sự không sợ cường giả Siêu cấp A khác bãi công tập thể?

Mà vào lúc này, Nguyên Phương đứng dậy, yên lặng đi đến một nơi hẻo lánh mà ngồi xuống, không còn ngẩng đầu, đám người liếc nhau, cũng không dám quấy rầy hắn.

"Tổ dự án thứ ba bắt đầu đi." Bộ trưởng thấp giọng nói.

Lúc này đám người mới nhớ tới, bọn hắn còn có phần báo cáo thứ ba. Thí nghiệm được một lần nữa chuẩn bị, bọn hắn nhìn một chút, đối tượng thí nghiệm trong đám người, rõ ràng chính là tên đầu trọc vừa mới ra tay ngăn cản cường giả cấp A!

Ai Thập Thảo

Chờ một chút... tên này ngay cả công kích cấp A đều có thể ngăn cản, thật sự là cấp B? Bộ trưởng hết sức hoài nghi, đây không phải là một đối tượng thí nghiệm giả nữa đó chứ? ! Hôm nay gã đã bị dọa đến mức lo được lo mất, gần như theo bản năng, gã lập tức nhìn về phía Trần Phong, nếu như đối tượng thí nghiệm này cũng là giả, cũng không cần phải xem nữa.

"Người lật tờ thứ nhất trong ghi chép báo cáo ra đi." Trần Phong thản nhiên nói.

Mấy người bộ trưởng liếc nhau, vội vàng lật ra, lập tức hai mắt tỏa sáng, bởi vì một trang kia, rõ ràng viết người phụ trách chủ yếu của dự án —— là Trần Phong, chiếm 80% thành quả nghiên cứu!

"Dĩ nhiên là do Trần Phong nghiên cứu?" Ánh mắt của mọi người sáng lên.

Mặc dù cái vị Trần Phong này rất hay làm loạn, thế nhưng sẽ không có ai nghi vấn trình độ thí nghiệm của hắn, dù sao hắn cũng là chế tác sư vinh dự của Hiệp hội chế tác Gen!

"Bắt đầu!" Thí nghiệm đã chuẩn bị hoàn tất.

Quá trình biểu diễn kỳ thật rất đơn giản, sau khi Từ Phi chơi thuốc, hóa thân thành Super Saiyan một lần nữa, thời gian duy trì —— 1 giây.

"1 giây?" Bộ trưởng sửng sốt một chút, sau đó mới nhớ tới, 3 giây cùng 5 giây trước đó đều là hàng lởm, 1 giây trước mắt này mới là chân thật.

Không có xúc động, không có phản khởi, mọi người chỉ yên lặng xem số liệu phân tích. Trải qua mấy lần biến hóa nhanh chóng trước đó, hiện tại bọn hắn thật sự có một chút không hưng phấn nổi, hoặc nói là, trạng thái hiện tại của bọn hắn đã có một chút chết lặng.

Ừm... thời gian duy trì: 1 giây, xác nhận.

Ừm... Trạng thái hiện tại của đối tượng thí nghiệm: hoàn hảo, xác nhận.

Ừm ... Trạng thái biểu hiện của lực lượng Siêu, xác nhận.

Ừm ... mọi người yên lặng xác nhận mỗi một ghi chép, vô cùng nghiêm túc, sau đó bỗng nhiên phát hiện ra, tất cả ghi chép gần như đều chính xác, có thể xưng là hoàn mỹ! Có một chút giống với Nguyên Phương lần trước? Cho dù thời gian duy trì hơi ngắn hơn một chút.

"Chuyện này..." Bộ trưởng có chút lo lắng nhìn vào Từ Phi, thực lực của cái tên này rõ ràng không tầm thường, hơn nữa còn hung thần ác sát như vậy, sẽ không phải là một Nguyên Phương khác đó chứ? Mà đúng vào lúc này, Trần Phong đi đến giữa sân, hắn yên lặng không có một chút tiếng động nào đi đến trước mặt bảng giám sát số liệu, sau đó móc một bình thuốc thử gen màu vàng từ trong ngực ra.

"Hắn muốn làm gì?" Đám người đột nhiên sửng sốt.

"Ừc!" Trần Phong dùng một ngụm uống hết.

Oanh! Kim quang nổ tung, lực lượng Siêu bỗng nhiên bùng nổ, số liệu trong nháy mắt bạo phát! Tất cả mọi người đột nhiên trợn to con mắt. Chờ một chút... lúc này bọn hắn mới ý thức được một sự tình đáng sợ: "Thuốc thử gen của các ngươi, cư nhiên lại là ai cũng có thể dùng? !"

Trong tổng bộ Gen Công Hội, ở một nơi hẻo lánh không đáng chú ý nào đó, chủ quản nhà kho Trương Đại Pháo đang nhàn chán đi dạo trên Cộng đồng giả lập, có một số nghề đúng là rất rảnh, thật sự không có công việc gì để làm, công việc chủ yếu của hắn chính là trông giữ ghi chép điều động hàng hóa.

Ừm... mặc kệ ai đến, chỉ cần có quyền hạn, đều có thể lấy đi, bản thân của hắn lại không có một chút quyền hạn nào, nói trắng ra là tương đương với người giữ cửa.

"Mặc kệ nó, chỉ cần chờ đến khi hết giờ, là có thể trở về chơi với Nguyệt nhi." Hấn nhớ tới thân thể nóng bỏng của Nguyệt nhi mà hùng hực trong lòng, mà vào lúc này, trong lúc vô tình, ánh mắt của hấn quét qua trên đơn thu mua của một cửa hàng mà ngậy ngấn cả người, đây là... Trương Đại Pháo trợn to con mắt.

Thu mua hàng loạt Ai Thập Thảo, giá 999 nguyên mỗi phần.

Có một vị chế tác sư cao cấp nào đó đang chuẩn bị trùng kích vào cảnh giới chế tác đại sư, cần rất nhiều Ai Thập Thảo, mua không giới hạn, chỉ có hiệu lực trong ngày hôm nay, quá thời hạn sẽ không mua nữa!

Đây là... Trương Đại Pháo kinh ngạc, Ai Thập Thảo? Hấn biết món đồ chơi này.

Ai Thập Thảo là một loại dược thảo khá hiếm hoi, bởi vì điều kiện sống khắc nghiệt, có đòi hỏi cao về môi trường tự nhiên, cho nên sản lượng hơi ít, nhưng vấn đề là, hưng vấn đề là nhu cầu về thứ này còn ít hơn, sau cùng vẫn như cũ là cung vượt quá cầu, cho nên giá cả bình thường của thứ này, cơ bản chỉ có khoảng chừng 99 nguyên, mà bây giờ, lại tăng lên gấp mười lần!

"Trùng kích cảnh giới chế tác đại sư sao?" Trương Đại Pháo bùi ngùi mãi không thôi.

Mỗi lần có một vị chế tác sư trâu bò nào đó trùng kích cảnh giới chế tác đại sư sao, đều sẽ khiến cho một số nguyên vật liệu tăng giá trên phạm vi lớn, đây đã trở thành một chuyện bình thường. Nếu như ngươi có vận khí tốt, vừa vặn có một lượng lớn loại dược liệu này... ừm... vậy thì ngươi đã kiếm lợi lớn! Nếu như ngươi vừa mới bán đi, thì hãy tự mình đi tìm một chỗ hẻo lánh mà khóc đi.

Xoạt! Trương Đại Pháo đi lên dẫn đàn, quả nhiên liền thấy tất cả mọi người đều đang thảo luận về chuyện này.

"Đậu xanh rau muống, hôm qua ta mới bán 100 phần."

"M* nó, hôm qua lão tử mới bán 1000 phần đó? Đợi một năm giá cả cũng không tăng, chỉ có thể bán đi với giá thấp, không nghĩ tới..."

"Ta cũng thế."

Vô số người kêu rên.

Ai cũng rõ ràng, loại tình huống này cũng không kéo dài quá lâu, bình thường cứ đến khi vị chế tác sư kia trùng kích hoàn tất, hoặc là trùng kích thất bại, giá cả của Ai Thập Thảo tự nhiên sẽ dần dần khôi phục. Không bắt kịp một đợt này, tự nhiên là thua thiệt lớn!

"Chơi cái trò này còn đau đầu hơn nhiều so với cò phiếu."

"Ài."

Vô số người thở dài, về phần người còn dự trữ Ai Thập Thảo, đã sớm im hơi lặng tiếng phát tài.

"Lại là một cơ hội để phát tài."

Trương Đại Pháo hậm mộ cảm khái một tiếng, loại hoạt động này một mực không có quan hệ gì với hắn, nhớ kỹ lần trước, người bạn tiểu học của hắn, cái tên ngay cả trung học cũng học không xong kia, cũng nhờ một lần sóng gió nào đó, lớn gan kiếm lời một đợt, hiện tại đã bao nuôi 6 đến 7 em gái, mà chính hắn... chỉ có thể đi chơi gái ngành.

"Tại sao mình lại không có một cơ hội tốt như thế?" Trương Đại Pháo thở dài.

Đang chuẩn bị quay người rời đi, bỗng nhiên tâm thần khê động, chờ một chút... hắn nhớ kỹ, trong kho hàng của Gen Công Hội, dường như có một lượng lớn Ai Thập Thảo? Đúng, khẳng định là có! Trương Đại Pháo cấp tốc mở ra bảng quản lý của mình.

Xoạt! Màn sáng bắn ra, một loạt số liệu xuất hiện.

Quả nhiên là có! Ánh mắt của Trương Đại Pháo sáng rực, Ai Thập Thảo! Một lượng lớn Ai Thập Thảo! Nhà kho của Gen Công Hội rất lớn, lớn đến nỗi có vô số người đều không thể tưởng tượng nổi, nơi đây được một loại lực lượng đặc thù bao phủ, tất cả mọi thứ đều ở trong trạng thái giữ tươi kỳ diệu!

Ở đây gần như có đủ hết thảy tài liệu khắp thiên hạ, có một số hết sức trân quý, cần quyền hạn thượng cấp mới có thể mở ra. Có một số khá cần thiết, mỗi ngày có rất nhiều người đổi lấy, những loại tài liệu này, Trương Đại Pháo căn bản là không dám động, thế nhưng loại Ai Thập Thảo này, thường ngày gần như không có người dùng đến!

Vì các em gái

Xoạt! Trương Đại Pháo nhìn số liệu một chút, ừm... nhu cầu Ai Thập Thảo... mỗi tháng chỉ có một đến hai người điều động thứ này, mà cũng phải là cùng một nhóm người, món đồ chơi này ở trong nhà kho, có trạng thái là vĩnh viễn đầy tràn! Mà số lượng, lại nhiều đến 10 vạn phần!

"10 vạn phần!" Trương Đại Pháo cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Một phần gần một nghìn nguyên, mười vạn phần... một trăm triệu! Một cái giá trên trời! Hắn có thể bán ra với giá tiền là trọn vẹn một trăm triệu! Đương nhiên, đồ vật của Gen Công Hội, hắn căn bản không có quyền hạn lấy đi, thế nhưng hắn có thể dùng quyền hạn của mình mua sắm với giá thấp, mặc dù mỗi ngày đều có người giám sát, thế nhưng cũng không có ai quản thứ này.

Trương Đại Pháo nhìn giá cả của Gen Công Hội, 50 nguyên, còn thấp hơn một nửa so với trên thị trường! Đây là phúc lợi cho hội viên của Gen Công Hội.

50 nguyên... mười vạn phần... hắn muốn mua tất cả, đại khái cần năm trăm vạn, số tiền này tự nhiên là hắn không có, thế nhưng Trương Đại Pháo quyết định bán đi một chút trước đã, kiếm tiền xong lại tiếp tục mua vào.

Không cần bán sạch toàn bộ, lưu lại một thành là được, về phần còn lại... chờ đến khi vị chế tác sư kia trùng kích hoàn tất, lại chậm rãi thu về là được. Trương Đại Pháo mừng rỡ, hắn biết, đây là cơ duyên của mình! Một em gái, hai em gái, N em gái đang đợi hắn! Liều mạng, vì để cho đại pháo có thể phát nổ! Liều một phen, có thể cưới vợ đẹp, xây nhà lầu!

"Ta có thể." Trương Đại Pháo bình tĩnh lại, bắt đầu suy nghĩ.

Mặc dù đây là lần đầu tiên hắn cẩn thận suy nghĩ từ lúc nhìn lên lão sư tám rồi bị đuổi học từ lúc học cấp 3 đến nay, thế nhưng hắn cảm thấy hắn nhất định có thể nắm chắc cơ hội lần này! Vì mình! Cũng là vì các em gái!

"Cứ làm như vậy!" Trương Đại Pháo bắt đầu tiến hành kế hoạch của mình, rất nhanh, có một lượng lớn Ai Thập Thảo tràn vào thị trường, nhưng mà, làm cho người kinh hãi chính là, gần như tất cả Ai Thập Thảo đều bị quét sạch trong nháy mắt! Mà giá cả... vẫn như cũ là 999 nguyên! Vượt gấp mười lần giá cả thị trường !

Trương Đại Pháo nhìn khoản tiền đầu tiên vào tay, hắn đã bị tiền tài làm cho mù mắt, chưa bao giờ hắn được thấy nhiều tiền như vậy, lại dễ dàng tới tay như vậy! Thậm chí còn không có một chút nguy hiểm nào!

"Mua mua mua!" Trương Đại Pháo điên cuồng tiến hành kế hoạch của mình.

Mà trong Cộng đồng giả lập cũng có một số người hoài nghi có phải là có vấn đề gì hay không, bởi vì dường như nhu cầu Ai Thập Thảo lần này có chút không lẽ a!

"Có thể tồn tại một chút vấn đề gì không?"

"Có vấn đề gì?"

"Người xem a, đầu tiên, trong buổi sáng hôm nay, hết thấy Ai Thập Thảo trên thị trường gần như là bị mua sạch trong nháy mắt, mặc dù bình thường mọi người cũng chỉ bán mấy phần, thế nhưng toàn thế giới cộng lại... chính là một con số kinh khủng! Sau đó chính là thu mua với quy mô lớn..."

"Thu mua bình thường, ta nhớ đều là gấp đôi?"

"Mà giá cả lần này lại rất kinh người, là gấp mười lần, còn là mua không giới hạn!"

"Nếu như chỉ có những thứ này thì không nói, thế nhưng có mấy đợt Có Ai Thập có số lượng lớn vừa mới được đưa vào thị trường, thậm chí cũng bị quét sạch trong nháy mắt, như thế này thì thật sự là đáng sợ."

"Người đang nói là chuyện này có vấn đề?"

"Ta cảm thấy mùi vị của thị trường chứng khoán... có lẽ lại là một loại lừa dối mới nào đó, chẳng qua hiện tại ta không nhìn ra manh mối gì, tóm lại,

phải cẩn thận một chút."

"Cũng phải."

Vô số người đang thảo luận về chuyện này.

Lực ảnh hưởng mà Ai Thập Thảo tạo thành, cũng đang không ngừng mở rộng, chỉ có điều, đúng như cộng đồng mạng phân tích, cho dù là trùng kích chế tác đại sư, bình thường cũng chỉ ra giá cả gấp đôi, mà số lượng cũng sẽ không nhiều đến loại tình trạng này! Thế nhưng hiện tại... giá cả gấp mười lần! Thu mua không hạn lượng!

Rất nhiều người lựa chọn quan sát, sợ rằng đây cũng là một lần gian lận tài chính. Chỉ là, vẫn như cũ có vô số người tiến vào trong biển Ai Thập Thảo, quản người gian lận gì, lợi nhuận gấp mười lần, chỉ cần tới tay, vậy chính là thật! Rất nhiều người thậm chí còn chuyên môn đi đến nơi sản xuất Ai Thập Thảo để thu mua.

Đối với những người còn không biết chân tướng sự tình bỏ ra giá cả gấp mười để thu mua, đây vốn là sự tình đáng phải cảnh giác. Chỉ là giờ phút này, Gen Công Hội đang bận rộn chuyện thuốc thử gen mới, không có thời gian đi quản mấy thứ này, mặc cho thị trường không ngừng biến động...

Mà vào giờ khắc này, tại tổng bộ Gen Công Hội, Trần Phong vừa mới dùng xong thuốc thử gen, tất cả mọi người dùng một ánh mắt bất khả tư nghị, nhìn lực lượng Siêu lưu lại trên người của Trần Phong.

Đây là... lực lượng Siêu? Thứ này ai cũng có thể sử dụng? Thật là một chuyện bất khả tư nghị! Bởi vì muốn đạt được tính phổ biến, rõ ràng phải cần một lượng lớn cường giả Siêu cấp A để tiến hành nghiên cứu, chỉ có như thế mới có thể thành công, hơn nữa phải nghiên cứu bao nhiêu năm cũng không biết, mà bây giờ...

"Oanh!" Tất cả mọi người đứng lên.

"Còn có gen chiến sĩ cấp B hay không?" Trần Phong lôi càng nhiều thuốc thử gen từ trong ngực ra nói: "Các người cũng có thể thử một chút, tự mình cảm thụ đi."

"Ta tới!" Một nhân viên của Gen Công Hội hưng phấn đi qua.

Oanh! Vệt sáng màu vàng lập lòe, Siêu cấp B! Quả nhiên là Siêu cấp B! Toàn trường oanh động! Tất cả mọi người điên rồi! Đến tận giờ phút này, bọn hắn mới ý thức được, đồ vật mà Trần Phong nghiên cứu ra đáng sợ bao nhiêu, cho dù thời gian duy trì chỉ có 1 giây, thế nhưng nó cơ hồ là hoàn mỹ! Căn bản không cần đầu tư, căn bản không cần phụ trợ! Dự án này, đã làm tốt nhất! Thậm chí, chỉ cần có cách điều chế tương ứng, là đã có thể đưa vào sử dụng! Đây mới là chuyện kinh khủng nhất.

Hoài nghi? Người dùng cái gì mà hoài nghi? Trần Phong trực tiếp xuất ra mười bình thuốc thử gen màu vàng, người nào hoài nghi, đều có thể ném thử! Người có thể tự thể nghiệm, lực lượng Siêu rốt cục chân thực bao nhiêu!

Tiến hành giám sát số liệu toàn diện, kết quả biểu hiện là hoàn mỹ. Các gen chiến sĩ khảo thí đều có thuộc tính năng lượng khác biệt, thậm chí có cấp C, Cấp D, đi qua khảo thí, đều không có bất cứ vấn đề gì, trạng thái đều hoàn mỹ!

Khuyết điểm duy nhất, chính là tiêu hao năng lượng quá nhanh, thế nhưng đây gần như có thể coi là ưu điểm a, dù sao thì bạo phát càng lâu thì sẽ rơi vào suy yếu càng nhiều!

Sau cùng, nhân viên công tác run rẩy viết xuống mấy chữ trên báo cáo xin chứng nhận: tính phổ biến, hoàn mỹ!

Hoài nghi? Không tồn tại! Trần Phong trực tiếp cung cấp mười bình thuốc thử gen thành phẩm, cung cấp cho tất cả mọi người cùng dùng thử, căn bản không giống như đám người Mãn Tuấn Hi chơi đủ loại chuyện ả ở bên trong như thế! Người có thể gian lận trong cơ thể mình, nhưng người có thể gian lận trên thân người khác sao? Không thể!

Rất nhanh, thuốc thử gen mới được thông qua toàn diện! Trải qua cao tầng Gen Công Hội, Hiệp hội chế tác sư chứng nhận toàn diện, cuối cùng đã xác định được thuốc thử gen này không có bất kỳ nguy hại gì!

Tranh đoạt

Dự án siêu X, đã thành công hoàn mỹ!

Oanh! Toàn bộ Gen Công Hội đều oanh động, hết thảy người biết nội tình, cũng đều bị chấn động. Bọn hắn cũng hi vọng dự án siêu X có thể sớm được hoàn thành, thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Trần Phong cư nhiên dùng một tháng ngắn ngủi, đã hoàn thành thành tựu kinh người này! Mà vừa ra tay, chính là thành phẩm!

Trần Phong... vô số người ngẫm nhắc cái tên này. Chiến dịch Tinh Thành, mặc dù rất nhiều người đều biết được, thế nhưng cuối cùng cũng không có ấn tượng gì khắc sâu, mà bây giờ, bọn hắn đã thực sự hiểu được Trần Phong. Không nói những cái khác, trình độ chế tác của người này, tuyệt đối là cấp cao nhất! Không có người thứ hai!

"Hắn đã đạt đến độ cao như thế?" Vô số chế tác sư hốt hoảng, bọn hắn dường như vẫn nhớ kỹ, năm đó, lần đầu tiên Trần Phong đi đến Tinh Thành... lúc này mới bao lâu? Chế tác! Đối với Trần Phong mà nói, đơn giản tựa như là uống nước.

Dự án siêu X hoàn thành sớm, Gen Công Hội quả quyết mệnh lệnh cho Trần Phong làm người tổng phụ trách, phụ trách phát triển, hoàn thiện, cùng với phát hành dự án! Tất cả mọi người, đều phải nghe theo sự chỉ huy của Trần Phong!

Đương nhiên, hiệu quả của thuốc thử gen mới, trải qua tổ dự án Gen Công Hội nghiên cứu, đã khai phá tiềm năng đến cực hạn! Bọn hắn đang nghiên cứu thuốc thử gen mới, nếu chỉ nhằm vào một thuốc thử gen nào đó, nghiên cứu tác dụng của nó, Trần Phong vẫn có một chút chênh lệch so với bọn hắn.

Tên thuốc thử: Tạm thời chưa có.

Tác dụng thuốc thử: Kích phát lực lượng Siêu.

Thời gian duy trì: 1 giây.

Hiệu quả cốt lõi thứ nhất: Kích phát lực lượng Siêu, khiến người sử dụng tiến vào trạng thái siêu X, thực lực tăng cao!

Hiệu quả cốt lõi thứ hai: Khiến cho gen chiến sĩ bình thường sớm cảm ngộ lực lượng Siêu, mỗi một lần sử dụng, đều có thể tăng lên lĩnh ngộ đối với lực lượng Siêu của gen chiến sĩ!

Hiệu quả lĩnh ngộ! Đây là thứ mà Trần Phong không nghĩ tới, đây là phiên bản kém nhất, đối với loại thuốc thử gen này, Trần Phong mong đợi rất ít, thế nhưng không nghĩ tới, được Quảng sáng may mắn phụ trợ, cách điều chế được nghiên cứu ra y nguyên vẫn mạnh mẽ như thế! Đây mới là thuốc thử gen hoàn mỹ nhất!

Phương diện nghiên cứu tiếp theo, chủ yếu được nhằm vào thời gian duy trì, tăng lên hiệu quả lĩnh ngộ cùng với nhiều phương diện khác. 1 giây hiển nhiên không phải là cực hạn, hiện tại Trần Phong chỉ dung hợp thân thể và năng lượng, nếu như dẫn vào các loại lực lượng vừa kỳ quái vừa khác biệt như huyết mạch, có thể lại xuất hiện thêm những hiệu quả khác. Đương nhiên, mấy cái phương diện này Trần Phong cũng không có ý định nhúng tay.

Nói đùa cái gì! Chỉ là nghiên cứu cách điều chế, đã tiêu hao sạch giá trị may mắn mà hắn góp nhặt trong hơn một tháng, nếu như còn phải kết hợp thêm lực lượng huyết mạch, có lẽ một năm này hắn cũng không cần phải đi ra ngoài làm chuyện gì nữa!

Hạch tâm của thuốc thử gen mới, là lĩnh ngộ! Nếu đã xuất hiện hiệu quả lĩnh ngộ, những chuyện còn lại cũng không trọng yếu.

"Giao cho tổ dự án Bolkochost là được." Trong lòng của Trần Phong rất nhanh đã có quyết sách, hắn quyết định, dùng tổ dự án Bolkochost làm hạch tâm, hết thảy tổ dự án khác làm phụ trợ, chế tạo thuốc thử gen mới cho kế hoạch tiếp theo, sáng tạo ra giá trị càng cao hơn!

Chỉ có điều là Trần Phong không nghĩ tới, bọn người này ngay cả tác dụng của thuốc thử gen đều đã biết rõ, nhưng chỉ vì vấn đề đặt tên, lại rơi vào

trong sự tranh đấu.

"Ta cảm thấy gọi là thuốc thử Trần Phong đã rất tốt."

"Không được không được, gọi như thế sẽ quá lộ liễu, không bằng gọi là thuốc thử Phong Mang đi."

"Phong Sơn có được hay không?"

"Trùng tên, một loại thuốc thử gen nào đó làm cho ngực lớn cũng có cái tên này."

"..."

"Vậy thì ngược lại, Phong Trần?"

"Sao người không dứt khoát lấy tên là Trần Phong con m* nó đi? Phong Trần là cái quỷ gì?"

"Ta thích như vậy thì sao?!"

"Thích cái đầu nhà người? Có tin ta đâm người không trượt phát nào hay không?"

"..."

Mấy nhân viên nghiên cứu kém chút nữa đã đánh nhau.

Trần Phong nghe xong cũng cảm thấy dở khóc dở cười, mấy người này đang làm cái trò quỷ quái gì thế! Vì biểu hiện tôn kính đối với hắn, cho nên phải gọi là thuốc thử Trần Phong, đây là chuyện quái quỷ gì? Hắn ngẫm lại cũng cảm thấy vô cùng nhức đầu!

Thử nghĩ đi, trong lúc hai bên đang chiến đấu đến thời khắc mấu chốt, bỗng hô to một tiếng: "Nhìn thuốc thử Trần Phong của ta đây!"

Thậm chí, Trần Phong đoán chừng, chờ sau khi lực lượng Siêu được phổ cập rộng rãi, thứ này sẽ trở thành thuốc thử thường ngày, chẳng lẽ cái tên

của hắn sẽ bị kêu réo trên toàn bộ ngõ nhỏ xóm lớn hay sao? Hắn cũng không muốn suốt ngày bị kêu réo!

Không được! Trần Phong kiên định bác bỏ những đề nghị này. Hắn nhìn vào tên dự án một chút, dứt khoát lưu loát đặt tên là Siêu X, mặc dù X ban đầu chỉ là một ẩn số mượn dùng tạm thời, thế nhưng Trần Phong lại cảm thấy rất tốt. Bằng không cứ để cho đám người này tiếp tục thảo luận, nói không chừng sẽ xuất hiện một cái tên quái đản nào đó.

Sau cùng, thuốc thử gen mới được mệnh danh là: thuốc thử gen Siêu X!

Người phụ trách nghiên cứu: Trần Phong.

Sau đó... chính là bản quyền của cách điều chế này, mặc dù cái cách điều chế này là do Trần Phong nghiên cứu ra được, thế nhưng cần nhắc đến sự tham dự của tổ dự án Bolkochost, cùng với việc Gen Công Hội bỏ vào một lượng lớn tài nguyên... Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, nó quá trân quý! Có giá trị liên thành! Có được nó, gần như có được của cải lớn nhất của cả nhân loại! Điểm này, đủ khiến cho người người điên cuồng.

Cao tầng Gen Công Hội, cao tầng Hiệp hội chế tác Gen... vô số người đều đưa ánh mắt nhìn về bên đây, nhìn chăm chăm vào khối bánh thơm ngon trong tay của Trần Phong.

"Các người muốn tranh?"

"Đây là thứ thuộc về Hiệp hội chế tác Gen chúng ta."

"Đánh rắm, đây chính là thứ được làm ra ở Gen Công Hội chúng ta! Đừng quên, các người hiện tại chỉ đang tạm trú ở nơi này mà thôi, chúng vẫn còn đang giúp các người trùng kiến Tỉnh Thành đây."

"Ha ha, các người dám nói lời này, có tin là ngay cả một bình thuốc thử gen cũng không có nữa hay không?"

"..."

Gen Công Hội trong nháy mắt yên lặng, thế mới biết được, hiện tại đang là hai cái thế lực hỗ trợ lẫn nhau, nếu như Gen Công Hội thật sự muốn ý thế

hiếp người, Hiệp hội chế tác Gen tuyệt đối sẽ để bọn hăn biết vì sao hoa hồng lại có gai! Không có Hiệp hội chế tác Gen, còn muốn chế tác thuốc thử gen? Ngây thơ!

"Không nói chuyện này nữa." Gen Công Hội không đề cập tới việc này nữa, một lần nữa chuyển dời đến phía trên cách điều chế: "Cách điều chế thuộc quyền sở hữu của chúng ta, hết thảy thiết bị ở đây đều là do chúng ta cung cấp."

"Ha ha." Hiệp hội chế tác Gen cười lạnh.

Hai cái thế lực lớn này bắt đầu vì một cách điều chế mà cãi nhau, và tổ chức nghiên cứu khoa học cũng đã can thiệp, bọn họ thấy mình không có cách nào tranh đoạt, thế là dứt khoát tuyên bố.

"Cái cách điều chế này, hăn là thuộc về toàn nhân loại!" Đại diện của tổ chức nghiên cứu khoa học rất chững chạc đàn ông nói: "Vô luận là bên nào nắm giữ đều là không công bằng đối với nhân loại, ta kiến nghị, quyền sở hữu của cái cách điều chế gen này hăn là đồng sở hữu!"

Bản quyền

"Cút!" Hiệp hội chế tác Gen không không có một chút khách khí đuổi khách, không phải là các người muốn kiếm một chén canh hay sao?

Ba thế lực bắt đầu tranh cãi, ai cũng không muốn từ bỏ tranh đoạt cách điều chế.

Gen Công Hội lấy lý do đây là cách điều chế do bọn hắn tạo ra, dù sao thì dùng lẽ thường mà nói, bên nào cung cấp tài chính và cung cấp tài liệu, thì đồ vật tạo ra được sẽ thuộc về bên đó! Tất cả mọi thứ ở đây, đều là do Gen Công Hội cung cấp! Không có người nào có thể tranh luận, cho nên, cho dù không phải là người của Gen Công Hội tạo ra cái cách điều chế này, thế nhưng lý do dùng để tranh đoạt thứ này, vẫn như cũ là hợp tình hợp lý!

Hiệp hội chế tác Gen lấy lý do thứ này là do Trần Phong nghiên cứu ra! Trần Phong dùng của các người hết bao nhiêu thứ, chúng ta trả là được. Trần Phong thế nhưng lại là cao tầng quản lý Hiệp hội chế tác Gen, mặc dù chỉ có được một bộ phận quyền hạn quản lý, thế nhưng y nguyên vẫn là một thể cùng với Hiệp hội chế tác Gen, dựa vào cái gì lại phải giao đồ của mình ra đưa cho Gen Công Hội? Loại lý do này dường như cũng hợp lý.

Còn tổ chức nghiên cứu khoa học thì sao...ừm...lần thí nghiệm này bọn hắn cũng có tham dự, bất quá bọn hắn biết trình độ của mình, cho nên không có một chút do dự lôi kéo hết thầy các thế lực khác, yêu cầu quyền sở hữu cho toàn nhân loại!

Thế mà có thể tạm thời chống lại cùng với Gen Công Hội và Hiệp hội chế tác Gen! Ba nhà bởi vì việc này âm ỉ mấy giờ đồng hồ đều không có bất kỳ một kết quả nào.

"Làm như thế này sẽ không có ý nghĩa, không bằng hỏi một chút ý kiến của Trần Phong?" Hiệp hội chế tác Gen kiến nghị.

"Không cần." Gen Công Hội từ chối cho ý kiến, hỏi Trần Phong, khẳng định là hắn sẽ chọn Hiệp hội chế tác Gen, thế nhưng tài nguyên và thiết bị ở

đây hết thảy đều là do bọn hấn cung cấp, bọn hấn tuyệt sẽ không nhường ra! Căn cứ theo quy định bản quyền, Trần Phong nếu như khăng khăng muốn lấy cách điều chế đi, tối đa cũng chỉ có thể có được 50% quyền hạn của cách điều chế!

Đây là quy định bản quyền! Người không công bố cách điều chế? Vậy thì thật sự có lỗi, người ngay cả quyền phát hành cũng không có.

"Cái cách điều chế này, chúng ta chắc chắn phải có được!" Gen Công Hội chém đinh chặt sắt.

Tổ chức nghiên cứu khoa học cũng đang xắn tay áo lên.

Chỉ có điều là chẳng ai ngờ rằng, vào thời điểm bọn hấn còn đang thảo luận quyền sở hữu cách điều chế, Trần Phong đã xin chứng nhận cách điều chế, sau khi trải qua hệ thống kiểm tra, vậy mà thông qua được chứng nhận! ! !

Thuộc thử gen Siêu X, bản quyền sở hữu: Trần Phong.

Đây là chuyện gì? ? ? Gen Công Hội tức nổ tung.

Dựa vào cái gì? Trần Phong cứ như vậy bỏ qua quy định bản quyền?

Gen Công Hội bọn hấn hao tổn vô số của cải, gây dựng mấy chục tổ dự án, sau cùng mới nghiên cứu ra được cách điều chế, vì cái gì mà ngay cả một chút quyền hạn cũng đều không có? ! Thật là quá phẫn!

Bọn hấn biết Trần Phong có cống hiến to lớn, cũng có một chút tôn kính, thế nhưng mà, coi như không tranh đoạt được cách điều chế, thì chắc hẳn phải có được 50% quyền hạn chứ? Như thế mới có ích lợi được chứ!

Ngẫm lại một lượng lớn lợi ích mà cái cách điều chế này sắp mang tới...Gen Công Hội xù lông.

Hiệp hội chế tác Gen cùng với tổ chức nghiên cứu khoa học cũng nửa ngày không thể lấy lại được tinh thần, bọn hấn cũng không nghĩ tới, Trần Phong vậy mà lại hung mãnh như thế, trực tiếp đăng ký quyền sở hữu!

"Chúng ta muốn kiện Trần Phong!"

"Mau để cho bộ phận pháp chế làm việc!"

"Trần Phong lần này đã làm quá mức."

Một số cao tầng Gen Công Hội cực kỳ bất mãn, mặc dù Trần Phong có công hiến rất lớn khi nghiên cứu ra cách điều chế, thế nhưng hết thấy tài nguyên mà bọn hắn cung cấp thì phải tính sao?

Huống chi, còn có những cường giả Siêu cấp A kia!

Mỗi một cường giả Siêu cấp A đều là tài nguyên cực kỳ khủng bố! Từ chuyện này mà nói, bọn hắn đã đối xử rất tốt đối với Trần Phong, thế nhưng Trần Phong lại không có một chút thành ý gì với bọn hắn, thậm chí còn trực tiếp nuốt sống cách điều chế!

"Có phải là hắn nghĩ rằng chỉ có một mình hắn đóng góp công sức?"

"Chúng ta cũng phải trải qua chém giết mới tạo dựng nên được Gen Công Hội, hết thấy cường giả cấp A, cường giả Siêu cấp A ở đây, đều đã từng vì nhân loại làm ra những công hiến to lớn!"

"Thậm chí còn có rất nhiều người hiến dâng sinh mệnh!"

"Chuyện này không liên quan tới chính trị, mà là quyền lợi chúng ta nên có được!"

"Cái cách điều chế này!"

"Chúng ta nhất định phải có!"

Bộ pháp chế của Gen Công Hội nhanh chóng vận hành.

Chỉ có điều là đến thời điểm Bộ pháp chế phái người tới, thì ngay cả cái bóng của Trần Phong cũng không thấy, chỉ có một tờ giấy, ở phía trên viết đầy tài liệu cùng với số tiền.

"Đây là cái gì?" Bọn hắn đọc kỹ, cái này hoá ra lại là chi phí cho dự án nghiên cứu của Trần phong!

"Hắn để lại cái này để làm gì?"

"Chẳng lẽ hắn lại muốn dùng tiền riêng của mình để chi trả chi phí nghiên cứu?"

"Buồn cười!" Nhân viên pháp chế đang chuẩn bị khinh bỉ cái vị Trần Phong thiếu kiến thức pháp luật này, sau đó trợ lý bên cạnh lại chỉ chỉ vào thời gian chi trả, lại có thể là trước khi thí nghiệm!

"Đây là..." Nhân viên pháp chế lập tức tròn to con mắt.

Chẳng lẽ là...bọn họ nhanh chóng điều tra các tài liệu mà Trần Phong lấy gần đây, sắc mặt liền trở nên tái nhợt.

Không có gì khác, là bởi vì Trần Phong không có sử dụng tới bất luận một loại tài liệu nào mà Gen Công Hội cung cấp, hết thấy những tài liệu ở đây, Trần Phong đã dùng giá thị trường thanh toán xong toàn bộ!

Dùng thân phận của Trần Phong...hắn coi như cũng có quyền lợi mua sắm ngay cả khi không tham gia nghiên cứu dự án!

"Tiền mà hắn dùng đều là của hắn sao?" Nhân viên pháp chế có chút phát mộng, cái này...nếu như dùng tiền của hắn...

"Không sao."

"Hắn cuối cùng cũng phải dùng thiết bị của chúng ta cơ mà?"

"Phải biết rằng, thiết bị của chúng ta đều là tối tân nhất..."

Nói đến đây, bọn hắn liền nhìn thấy một bản hợp đồng thuê thiết bị, ở phía trên viết Trần Phong thuê tất cả thiết bị ở đây trong vòng hai tháng, cùng với việc thanh toán trước.

Xoạt! Đám người trong nháy mắt yên lặng.

Thuê? ? ? Tại sao lại có thể có cái bản hợp đồng thuê thiết bị này?!

"Chuyện này, dường như là bởi vì Trần Phong đến muộn, cho nên mới tự mình tạo thành một tổ dự án, hết thấy thiết bị đều đã được phân phối xong, Trần Phong chỉ có thể thuê thiết bị để tiến hành nghiên cứu..."

Bạn hẳn cần thận suy nghĩ một chút, lúc đó bộ thiết bị còn cảm thấy làm như thế có thể kiếm được thêm một khoản thu nhập.

"Vậy chẳng lẽ hẳn không sử dụng các cường giả Siêu cấp A hay sao?" Một người bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Tài liệu vô dụng, thiết bị vô dụng, vậy thì cường giả Siêu cấp A cũng được tính là tài nguyên chứ?

Sau đó...bạn hẳn đi tìm kiếm đơn xin nhân lực của Trần Phong, đơn xin cường giả Siêu cấp A đúng là có, thế nhưng cái đơn xin này lại bị cấp trên trực tiếp bác bỏ! Chuyện này...

Đệ nhất nhân

"Cho nên, Trần Phong trên thực tế, lại không có sử dụng bất luận một loại tài nguyên nào của Gen Công Hội?"

Đám người không dám tin, các người m* nó nhất định là đang đùa ta, có đúng hay không?

"Đúng thế." Một người khác thở dài.

Thuê...tự trả tiền...Trần Phong dường như đã sớm biết là mình sẽ thành công, cho nên đã sớm chuẩn bị hết thảy, khiến cho bọn hắn ngay cả một chút liên quan cũng không có, làm sao mà đòi đoạt cách điều chế? ! Không có lý do gì...đám người thở dài.

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Cách điều chế đã không thể nào tranh đoạt, hiện tại chỉ có thể nghĩ biện pháp, đừng để cho thứ này trở thành quyền sở hữu của một người! Mặc dù mọi người đều hết sức khách khí với hắn, thế nhưng thứ này căn bản không thể thuộc về sở hữu của một người..."

"Thứ này dù sao cũng là do Trần Phong nghiên cứu ra, giữ lại 49% bản quyền cho hắn và số tiền thu được có thể được trao cho hắn, nhưng bản quyền toàn diện phải thuộc về tất cả nhân loại!"

Đây là kết quả mà bọn hắn thảo luận, Trần Phong có thân phận quá tôn quý, cho nên không có ai nghĩ tới biện pháp độc chiếm. Bọn hắn chỉ muốn hi vọng dùng loại phương thức này, khiến cho cái cách điều chế gen này được công khai, 49% ích lợi, đây đã là sự tôn trọng lớn nhất đối với Trần Phong!

Nhưng mà, bọn hắn còn chưa kịp ra tay, Trần Phong đã công khai phát biểu, bởi vì cân nhắc đến việc cái cách điều chế gen này có cống hiến to lớn cho nhân loại, Trần Phong đã cự tuyệt quyền sở hữu của mình, đồng thời đem cái cách điều chế này, cống hiến cho Hiệp hội chế tác Gen, trở thành một trong những cách điều chế hạch tâm của Hiệp hội chế tác Gen!

"Không hổ là chế tác sư vinh dự!"

"Lòng dạ của hần thật sự là rộng lớn không ai bằng."

"Ta sẽ xin lỗi vì trước kia đã hiểu lầm Trần Phong."

"Cách điều chế đó chính là một bảo vật vô giá!"

Vô số người kinh ngạc tán thán, danh vọng của Trần Phong lại một lần nữa tăng vọt.

??? Gen Công Hội có một chút phát mộng, đây lại là cái kỹ thuật quái quỷ gì? Trực tiếp hiến cho Hiệp hội chế tác Gen?

Cao tầng của Hiệp hội chế tác Gen nhận được thông tin này đều vui mừng như điên, nếu như quyền sở hữu thuộc về một mình Trần Phong, có lẽ sẽ có một ít vấn đề, thế nhưng một khi rơi vào trong tay của bọn họ...Gen Công Hội cho dù như thế nào cũng không nhúng tay vào được.

"Ha ha."

"Xem ra là chúng ta đã thắng."

Người của Hiệp hội chế tác Gen vô cùng đặc ý.

Gen Công Hội cùng với tổ chức nghiên cứu khoa học đều lộ ra vẻ mặt khó coi, bọn hần thật sự không nghĩ ra, tên gia hỏa Trần Phong này có phải hay không là đầu óc có bệnh!

Bọn hần ít nhất còn cho Trần Phong 49% bản quyền, còn hần đem cách điều chế hiến cho Hiệp hội chế tác Gen thì sẽ được cái gì? !

Chẳng lẽ hần không cần một chút ích lợi nào?

Cứ như vậy chí vông vô tư hay sao?

Bọn hần thật sự không thể hiểu được.

Mà vào giờ khắc này, không có người nào biết rõ chính là, Hầu Lượng đang lộ ra vẻ mặt khó coi nhìn giao diện quản lý Hiệp hội chế tác Gen.

Bởi vì Trần Phong lại một lần nữa làm ra công hiến to lớn, cộng thêm công hiến ở chiến dịch Tinh Thành kia, Trần Phong đã tạo ra một lần siêu công hiến, Hiệp hội chế tác Gen đã không còn cái gì để làm phần thưởng cho Trần Phong, chỉ có thể không ngừng gia tăng điểm công hiến, sau đó ngẫu nhiên phát hiện ra, điểm công hiến của Trần Phong đã đột phá chân trời.

Trong giao diện quản lý...quyền hạn của Trần Phong đã vọt đến vị trí thứ nhất, thậm chí còn siêu việt cả hội trưởng!

Hiệp hội chế tác Gen chính là dựa vào điểm công hiến để trao quyền hạn quản lý, mà quyền hạn hiện tại của Trần Phong... mang ý nghĩa là coi như hội trưởng cũng không có tư cách quản hản!

Cho dù Trần Phong vẫn như cũ vẫn chỉ chế tác sư vinh dự, cho dù Trần Phong vẫn như cũ lặng yên không một tiếng động. Thế nhưng công hiến mà hản làm ra, đã siêu việt bất luận một kẻ nào, trở thành một vị quản lý cực kỳ đặc thù, đã không có người nào có thể siêu việt, cũng không có người nào có thể quản lý! Cho dù là hội trưởng, cũng không có tư cách!

Cái gì mà công hiến cho nhân loại!

Cái gì mà công hiến vô tư!

Lừa ai đó? Khó trách vì sao con hàng này lại đứt khoát giao ra cách điều chế như vậy.

Bởi vì sự tồn tại của cái cách điều chế này, Trần Phong đã trở thành đệ nhất nhân hữu danh vô thực ở Hiệp hội chế tác Gen, mà quyền hạn của cái cách điều chế này...

Hầu Lượng mở màn sáng ra, cái cách điều chế này trên danh nghĩa là thuộc về Hiệp hội chế tác Gen, mà quyền hạn được xem cái cách điều chế này lại cao tới 98 điểm, mà coi như là quyền hạn của hội trưởng cũng mới có 95 điểm! Trước mắt đạt tới điều kiện chỉ có một người đó là Trần Phong.

"Mặt mũi đâu?" Hầu Lượng thờ dài.

Nhìn thấy mọi người trên thế giới đang ca tụng Trần Phong, hẳn có thể nói cái gì? Chẳng lẽ nói cho đám người này biết, hiện tại Trần Phong đã là đệ nhất nhân ở nơi này hay sao? Có thể sao, trừ phi Trần Phong chủ động để cho chuyện này lộ ra ngoài ánh sáng, bằng không thì không ai dám nói!

"Keng!" Vòng đeo cổ tay bỗng nhiên chấn động, Hầu Lượng liếc nhìn, quyền hạn nguyên bản của hắn trực tiếp được tăng lên 6 điểm.

Ừm..từ 81 điểm, tăng lên tới 86 điểm, thân phận cũng từ đại diện phó hội trưởng, đã biến thành phó hội trưởng chân chính.

"Tên tiểu tử này..." Hầu Lượng cười khở.

Đây thực sự là một chuyện mà không có ai có thể nghĩ đến.

Bởi vì ở dưới tình huống bình thường, căn bản không có người nào có thể có điểm công hiến đạt đến loại tình trạng này! Mà chiến dịch Tinh Thành... có lẽ đối với Gen Công Hội mà nói thì không tính là gì.

Thế nhưng công hiến của Trần Phong đối với chiến dịch Tinh Thành, đối với Hiệp hội chế tác Gen mà nói là quá lớn! Dù sao thì Tinh Thành cũng là căn cơ của Hiệp hội chế tác Gen!

Từ lúc bắt đầu âm thầm di chuyển, cho đến lúc bố trí mai phục cuối cùng, kế hoạch của Trần Phong đã đưa đến tác dụng trọng yếu, nếu như chuyện này còn chưa tính, vậy thì ở bên trong tràng chiến dịch kia, Trần Phong, Từ Phi, Khổng Bạch, Vương Dao... sự xuất hiện của những người này, cứ thế mà cải biến kết quả của cái tràng chiến dịch này!

Mà những chuyện này, dường như cũng là bởi vì Trần Phong mới có thể thực hiện được. Cho nên... sự cống hiến của Trần Phong thực sự rất kinh người!

Mà dự án Siêu X lần này càng không cần phải nói, nghiên cứu ra được Siêu X là một chuyện, có thể đem thời gian rút ngắn xuống còn một tháng, lại là một chuyện khác!

Bởi vì vậy mới xuất hiện tình huống điểm công hiến nghịch thiên của Trần Phong.

Loại tình huống này...cho dù là trong lịch sử của Hiệp hội chế tác Gen cũng chưa bao giờ gặp phải.

"Không biết hội trưởng sẽ có mâu thuẫn tâm lý hay không." Hầu Lượng có một chút bận tâm.

Chỉ có điều là vào thời điểm hấn định liên hệ với hội trưởng, lại phát hiện ra tên của hội trưởng, vẫn là màu xám, vẫn y nguyên ở trạng thái offline.

Lại là như thế này...Hầu Lượng nhú mày.

Ròng rã mười năm, điểm công hiến của hội trưởng cũng không tăng lên một chút nào, đây cũng là nguyên nhân vì sao điểm công hiến của Trần Phong lại có thể vượt qua hội trưởng, hấn căn bản không biết hội trưởng đang làm cái gì!

Phân biệt chủng tộc

Ở trạng thái offline...có lẽ trước kia là hết sức phổ biến, thế nhưng ở thời đại này lại căn bản không có khả năng!

Chỉ có tiến vào nơi không có tín hiệu, hoặc là một chút địa phương đặc thù, mới có thể ở trạng thái offline, bằng không thì Chip vận chuyển năng lượng, đủ để cho vòng đeo cổ tay vĩnh cửu duy trì trạng thái online.

"Lần trước hội trưởng liên hệ với mình dường như là bởi vì sự tình thăng chức? Sau lần đó, hội trưởng liền không có tin tức."

"Hội trưởng."

"Ngài đến cùng đang làm cái gì?"

Hầu Lượng thở dài.

Ô...ô...n...g ——Máy truyền tin chấn động, Hầu Lượng nhìn một chút hóa đơn mà Trần Phong gửi tới, chỉ có thể cười khổ lắc đầu.

Xem ra phải đi làm việc, trước kia là hân phát nhiệm vụ cho Trần Phong, hiện tại lại biến thành Trần Phong phát nhiệm vụ cho hân, kiểu xoay chuyển quan hệ này thật sự là khiến cho người ta cảm thấy một lời khó nói hết.

Mà vào giờ khắc này, dự án nghiên cứu Siêu X cũng đã đến giai đoạn cuối cùng, Trần Phong nghiên cứu ra thuốc thử gen kích thích hoàn mỹ nhất, thế nhưng cái này còn thiếu rất nhiều, muốn chân chính mở rộng thứ này, còn cần các kỹ thuật mạnh mẽ khác! Ví dụ như, phân biệt chủng tộc!

Người phải biết rằng, thứ này vô luận cường đại đến cỡ nào, Yêu tộc, Cổ tộc cũng có thể sử dụng, vậy nó thì việc nó xuất hiện sẽ không có một chút ý nghĩa nào, chỉ có khi biến thứ này thành đồ vật của nhân loại...mới có giá trị thực sự! Cho nên, cần phải thêm vào thứ này kỹ thuật phân biệt chủng tộc, làm cho nó phân biệt ra được sự khác nhau giữa nhân loại, Yêu tộc, Cổ tộc, chỉ có nhân loại mới có thể sử dụng!"

Thế là ở bên trong cách điều chế vốn có, lại được thêm vào một đồng lớn đồ vật loạn thất bát tao, các nhà khoa học cường đại nhất toàn thế giới ra tay, khiến cho công năng của cái cách điều chế này trở nên phức tạp. Mà cái này vên vện chỉ là một cái kỹ thuật ở bên trong! Ngoại trừ phân biệt chủng tộc, còn nhất định phải gia nhập một cái kỹ thuật khác, là mã hóa!

Liên quan tới kỹ thuật mã hoá, kỳ thật cũng là chuyện không có cách nào khác. Yêu tộc, Cổ tộc ở cái thời đại này, không thiếu cường giả tồn tại, cái thế giới này có quá nhiều thiên tài, có rất nhiều người, có khả năng chỉ cần uống một ngụm, liền có thể phân biệt ra được ở bên trong sử dụng tài liệu gì! Cho nên, vì phòng ngừa cái cách điều chế này bị Yêu tộc và Cổ tộc giải mã, kỹ thuật mã hóa là bắt buộc.

Thế là, bên trong cách điều chế được thêm vào kỹ thuật mã hóa, cách điều chế nguyên bản đơn thuần đơn giản, hiện tại đã biến thành cực kỳ phức tạp, thậm chí phức tạp đến mức mà ngay cả người phát minh như Trần Phong cũng có chỗ xem không hiểu.

Không chỉ có như thế, bọn hắn còn muốn thêm vào kỹ thuật thuần phục Yêu tộc, kỹ thuật tuyệt hậu Yêu tộc...ở bên trong cách điều chế tăng thêm một chút nguyên tố vi lượng đặc thù, khiến cho những Yêu tộc có ý đồ dùng thuốc thử gen sinh ra biến hóa.

Ngoại trừ cái đó ra, bọn hắn còn có đủ loại kỹ thuật kỳ kỳ quái quái, mong muốn thêm vào bên trong vào thuốc thử gen, Trần Phong chỉ nghe thôi đã toát mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian ngăn cản bọn hắn.

Nói đùa cái gì? Các ngươi coi là đây là cái gì? Muốn thêm cái gì vào cũng được? Thêm các kỹ thuật trước còn không nói, thêm kỹ thuật khi uống vào có cảm giác ngon miệng chính là ai đề nghị? Con m* nó ngươi tưởng rằng là đang làm đồ ăn hay sao, còn muốn thêm bột ngọt? Còn có cái gì khiến cho thân thể thon gọn? Ngươi cho rằng đây là thuốc thử giảm béo? Sử dụng thuốc thử Siêu X còn có thể trở nên thon gọn? Ngươi làm sao không lên trời mà ở?

"Lão đại, ta cảm thấy những vật này có khả năng đó."

"Đúng đúng đúng, cũng không có tác dụng phụ gì."

"Càng nhiều càng tốt a..."

Đám người không ngừng đề nghị.

"Im miệng!" Trần Phong quát to một tiếng.

Trên lý luận, những vật này đều không sai, nhưng từ một cách điều chế Siêu X nguyên bản, sẽ biến thành một thứ phức tạp, thậm chí còn phức tạp hơn so với bản thân con người!

Chi phí sẽ cao như thế nào? Độ khó sẽ cao như thế nào? Sau cùng bởi vì cách điều chế quá phức tạp, chế tác sư làm sao có thể chế tác?

Phải biết rằng, cách điều chế thuốc thử Siêu X bản thân đã cần cao cấp chế tác sư chế tác, nếu như lại thêm vào vô số cách điều chế làm tăng độ khó khăn chế tác lên mà nói...có khả năng sau cùng chỉ có chế tác đại sư mới có thể làm ra!

Làm như thế nào để sản xuất hàng loạt? Làm như thế nào để phổ cập toàn thế giới? Quá mức chuyên chú vào những vật này, có khả năng sẽ bởi vì nhỏ mà mất lớn.

Trần Phong nhìn kỹ một chút, hiện tại cách điều chế đã phức tạp đến mức khó mà tiếp nhận, hắn suy nghĩ một chút, dứt khoát thanh lý đại bộ phận kỹ thuật!

"Như thế không được." Trần Phong không có một chút do dự hạ lệnh:

"Ngoại trừ kỹ thuật phân biệt chủng tộc cơ bản nhất, loại bỏ toàn bộ những kỹ thuật khác, bên trong cách điều chế, ngoại trừ hiệu quả cơ bản, chỉ để lại một cái kỹ thuật này là đã đầy đủ!"

"Vâng." Tổ nghiên cứu lúc này mới vận chuyển toàn diện.

Ba ngày sau, thuốc thử Siêu X chân chính ra lò! Thứ này ngưng tụ thành quả nghiên cứu của Trần Phong cùng với nhân viên nghiên cứu khoa học cường đại nhất toàn thế giới, một loại thuốc thử gen mang tính chất phụ trợ gần như là hoàn mỹ!

Thuốc thử tên: Siêu X.

Tác dụng: Kích phát lực lượng Siêu.

Thời gian duy trì: 1 giây

Hiệu quả cốt lõi thứ nhất: Kích phát lực lượng Siêu, khiến cho người sử dụng tiến vào trạng thái Siêu X, thực lực tăng lên nhiều!

Hiệu quả cốt lõi thứ hai: Khiến cho gen chiến sĩ bình thường sớm cảm ngộ lực lượng Siêu, mỗi một lần sử dụng, đều có thể tăng lĩnh ngộ của gen chiến sĩ lên đối với lực lượng Siêu!

Hạn chế: Giới hạn nhân loại sử dụng.

"Rất tốt, như vậy thì bước kế tiếp, chính là tiến vào giai đoạn mở rộng!"
Trần Phong hiện tại là người tổng phụ trách dự án, lời của hắn nói, chính là mệnh lệnh, không có người nào dám phản bác, mà cái mệnh lệnh thứ hai, càng làm cho người ta kinh ngạc.

Cách điều chế Siêu X tiến vào giai đoạn đặt mua!

Đúng thế, là đặt mua, Trần Phong trực tiếp ở trên bảng hội đoái của Hiệp hội chế tác Gen, mở bán cách điều chế Siêu X, hắn thế mà thật sự muốn bán công khai thứ này!

"Chuyện này không được." Gen Công Hội là bên thứ nhất đi ra phản đối:
"Yêu tộc làm sao bây giờ? Cổ tộc làm sao bây giờ?"

Mặc dù cái cách điều chế này, chỉ có cao cấp chế tác sư của Hiệp hội chế tác Gen mới có thể hội đoái, thế nhưng dùng sự mạnh mẽ của hai chủng tộc này, muốn thâm nhập vào cầm tới cách điều chế, dường như cũng không phải việc khó gì! Đến lúc đó, bí mật cường đại nhất của nhân loại, kỹ thuật hạch tâm nhất, sẽ rơi vào trong tay của địch nhân!

Trần Phong hủy bỏ kỹ thuật mã hóa đã đủ để khiến cho bọn họ phát điên!
Hiện tại lại còn muốn công khai? Điên rồi?

"Không cần phải lo lắng." Trần Phong lắc đầu.

Hắn đã từng đi qua cái thời đại kia, hẳn so với những người này còn hiểu rõ Yêu tộc hơn, ở trong cái thời đại hoang dã kia, Yêu tộc có thể xuất hiện gen chế tác sư hay sao? Có khả năng sao? !

99999 nguyên

Chớ đừng nói chi là, có thể phân giải cách điều chế, cải thiện cách điều chế, chế tạo ra đồ vật chuyên dụng cho Yêu tộc sử dụng! Chỉ cần một cái kỹ thuật phân biệt chủng tộc, đã đầy đủ!

"Các người phải nhớ kỹ, đồ vật mà Trần Phong ta làm ra, bọn hăn không có khả năng phá giải! Cái cách điều chế này các người đều nghiên cứu qua, hiện tại hãy nói cho ta biết, các người có thể phá giải nó hay sao?" Trần Phong không có một chút khách khí nói.

Mọi người nhất thời cảm thấy xấu hổ, bọn hăn lúc này mới nhớ tới, ngay cả bọn hăn cũng đều làm không được, Yêu tộc cùng với Cổ tộc ngay cả Hiệp hội chế tác Gen cũng đều không có, chẳng lẽ lại có thể phá giải được cái cách điều chế này hay sao? Gần như không có khả năng!

"Rất tốt." Trần Phong đối với phản ứng của bọn hăn rất là hài lòng.

Chỉ dựa vào tổng bộ Hiệp hội chế tác Gen để tăng sản lượng lên căn bản là không thể được, chỉ có công khai cách điều chế, vào thời điểm hết thầy cao cấp chế tác sư đều có thể tham dự...thuốc thử Siêu X, mới có thể chân chính được sản xuất hàng loạt, mới có thể trở thành thuốc thử quốc dân chân chính!

Vào ngày kế tiếp, cách điều chế đã sắp được bán ra, các thế lực lớn trên toàn thế giới, đã sớm nhìn chằm chằm. Gần như hết thầy các thế lực đều có bồi dưỡng cao cấp chế tác sư, chỉ cần cách điều chế vừa đến tay, liền có thể lập tức chế tác thuốc thử Siêu X! Thực lực tăng lên sẽ ở trong tầm tay!

Rất nhanh, cách điều chế đã được bán ra, cho dù con số dùng để hỏi đoán cách điều chế làm cho người ta đau lòng, nhưng bởi vì một tương lai tốt đẹp, tất cả các chế tác sư đều cắn răng mua!

"Tới tay!" Đám người hưng phấn mở cách điều chế ra.

Nguyên vật liệu... trình tự chế tác... quá trình... những vấn đề có khả năng gặp phải... đây là một phần văn kiện vô cùng kỹ càng, Trần Phong đem hết thảy những vấn đề có khả năng phát sinh, đều đưa vào bên trong văn kiện, khiến cho người ta cảm thấy thoải mái, thoải mái đến mức gần như hết thảy cao cấp chế tác sư đều có thể ở bên trong vài phút thông hiểu đạo lý, chỉ có điều là, vào thời điểm sắp bắt đầu chế tác, phiền phức liền xuất hiện.

"Nguyệt Nha Thảo, có."

"Hắc Môi Thủy, có."

"Ừm... chúng ta còn Ai Thập Thảo hay không?"

"Thứ này cũng không hiếm, để chúng ta đi mua."

Chỉ có điều là chờ đến thời điểm bọn hắn chuẩn bị mua sắm tài liệu, lập tức kinh hãi, bởi vì Ai Thập Thảo nguyên bản có giá trị 99 nguyên, lại trong vòng mấy ngày tăng vọt lên 999 nguyên! Hơn nữa, đáng sợ nhất là, bởi vì vào đoạn thời gian trước thị trường bị quét ngang, thứ này hiện tại, vậy mà có tiền cũng không mua được! ! ! Căn bản là mua không được!

999 nguyên? Nói đùa cái gì! Bây giờ người phải dùng cái giá gấp mười lần 9999 nguyên mới có thể mua được!

Chuyện này... tại sao lại có thể như vậy? Những thế lực lớn này phát mòng toàn bộ, Ai Thập Thảo khan hiếm đến mức khiến cho người ta vội vàng không kịp chuẩn bị, dù sao thì thứ này trước đó chỉ thuộc về nhóm tài liệu nhỏ, coi như bị mua quá nhiều cũng không có quá nhiều người để ý.

Mà bây giờ... hết thảy các thế lực đều phát điên, coi như bọn họ có tăng giá để thu mua, thế nhưng Ai Thập Thảo trên thị trường hiện tại lại có quá ít! Mua đi toàn bộ, cũng căn bản không đủ để chế tác được mấy phần thuốc thử gen!

Nhưng mà vào lúc này, có một cái cửa hàng gen nhỏ bỗng nhiên treo bán Ai Thập Thảo!

"Bao nhiêu tiền?"

"99999 nguyên."

"Hạn hán lời, bọn gia hỏa này muốn tiền đến phát điên rồi có phải hay không?"

"Vậy chúng ta từ bỏ hay sao?"

"Từ bỏ cái rắm, mua, mua hết cho ta!"

Hết thấy thế lực như lang như hổ tràn vào thị trường, sợ trễ một bước liền bị những người khác mua đi, sau đó bọn hắn ngạc nhiên phát hiện ra, sau khi bọn hắn dùng mấy trăm triệu nguyên mua... số lượng Ai Thập Thảo ở cái cửa hàng gen này, dường như vẫn còn.

"Thế mà vẫn còn?" Những nhân vật lớn cảm giác được một chút không thích hợp, sau khi cùng với mấy bằng hữu quen thuộc trò chuyện một hồi, lúc này mới phát hiện ra, gần như tất cả mọi người đều đang mua hàng loạt Ai Thập Thảo.

"Người mua nhiều hay ít?"

"1000 phần."

Vương Lâm hỏi hột: "Người thì sao?"

"Gấp hai người."

Mã Đằng thở dài: "Hứa Ân thì sao?"

"Gấp ba." Mặt mũi của Hứa Ân tối sầm.

"Gấp năm lần." Chu Hồng cũng đau răng nói.

"Gấp sáu lần." Đinh Thạch cũng lộ ra vẻ mặt khá khó xử.

"Thật là mấy tên nghèo mạt... ta mua gấp mười lần đây." Kiệt Khắc Mã khóc không ra nước mắt nói.

Chỉ có điều là ngoại trừ mấy người này, những thế lực lớn nhỏ khác, đều dùng tất cả tài chính để mua Ai Thập Thảo, chính là vì muốn nhanh chóng chế tác ra thuốc thử gen!

Có lẽ bọn hắn bỏ ra không nhiều, thế nhưng nếu cộng lại toàn bộ...đám người liếc nhìn nhau, nhìn trạng thái tồn kho của Ai Thập Thảo vẫn như cũ là màu xanh lá, vẻ mặt liền trở nên đen đến đáng sợ, nếu như bọn hắn không có đoán sai, bọn hắn có khả năng đã rơi vào bên trong một cái hố! Một cái hố to sâu không thấy đáy!

Mà vào giờ khắc này, vào thời điểm các thế lực lớn đang lo lắng, Gen Công Hội ngược lại còn có một chút nhẹ nhõm.

"Bán cho chúng ta một chút Ai Thập Thảo được không." Tổ chức nghiên cứu khoa học mặt dày đi cầu trợ.

"Cút!" Gen Công Hội không có một chút khách khí đuổi khách, vào thời điểm tranh đoạt cách điều chế trước đó, cái con hàng này không phải cũng nhúng một tay vào hay sao.

"Ngược lại các ngươi tồn kho nhiều như vậy, cũng dùng không hết." Tổ chức nghiên cứu khoa học không để ý một chút nào, giá của Ai Thập Thảo thị trường đắt đến mức khó có thể tưởng tượng, chỉ có đi đến Gen Công Hội mua, mới có giá rẻ hơn.

Dù sao thì một cái giá là 50 nguyên, còn một cái là 99999 nguyên được chứ! Chênh lệch giá đến 2000 lần!

"Sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ dùng hết." Gen Công Hội không có một chút khách khí nói.

"Đừng như vậy, mọi người phải trợ giúp lẫn nhau..." Tổ chức nghiên cứu khoa học cười hắc hắc nói: "Tốt xấu cũng nên bán cho chúng ta một chút chứ, năm thành? Ai, chớ đi nha, bốn thành cũng được a, ba thành ta cũng không để ý a, ai, huynh đệ... hai thành! Thật, ta chỉ cần hai thành là được, ta lấy cái giá gấp mười lần tiêu chuẩn của ngươi để mua, thế nào, có đủ thành ý hay không?"

Gen Công Hội chỉ cười lạnh, hạn hán lời, gấp mười lần giá tiêu chuẩn cũng chỉ mới có 500 nguyên, hiện tại giá thị trường là 99999 nguyên được chứ? Mặt mũi đâu?

"Ai, gấp hai mươi lần! Một thành!"

"Ta nhớ được giá thị trường của thứ này là 99999 nguyên cơ mà?" Gen Công Hội chậm rãi nói.

Nhân viên công tác mua hàng ngồi đối diện nhau, ngồi cùng một chỗ điên cuồng trả giá, thế nhưng Gen Công Hội căn bản là không chịu nhường một bước nào.

"50.000 nguyên một phần, bán cho các người 1/10 số lượng tồn kho." Đây là ranh giới cuối cùng của Gen Công Hội.

"Không có khả năng." Tổ chức nghiên cứu khoa học cũng không thể nào tiếp thu được nói: "Mặc dù giá thị trường là 99999 nguyên, nhưng căn bản là không có bao nhiêu người mua? Hiện tại trên Cộng đồng giả lập có cửa hàng đang bán, thế nhưng vẫn luôn ở trong trạng thái đầy hàng, căn bản là không có người mua sắm! Đoán chừng qua hai ngày nữa, giá cả sẽ được hạ xuống!"

Không biết xấu hổ

"Vậy thì chúng ta cũng mặc kệ." Gen Công Hội không thỏa hiệp một chút nào.

Sau cùng, tổ chức nghiên cứu khoa học chỉ có thể từ bỏ.

Mà đúng vào lúc này, nhân viên công tác đi điều tra số lượng tồn kho của Gen Công Hội mới trở về báo cáo, tất cả mọi người đều sợ ngây người.

"Người nói cái gì? ? ?" Bộ trưởng mua sắm lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ai Thập Thảo... không có." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt khó coi nói: "Chỉ còn lại có 100 phần."

Xoạt! Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên lặng.

"Người có phải hay không là nhìn lầm rồi?" Bộ trưởng nhìn số liệu bên trên màn sáng, nói: "Ở đây biểu hiện trạng thái tồn kho là sung túc! Hơn nữa trước khi có được cách điều chế, chúng ta đã cấm bán Ai Thập Thảo ra!"

"Ta biết." Nhân viên công tác ban đầu cũng bị hù dọa, cho nên mới vội vàng đi điều tra, sau đó hẳn đã đạt được một cái chân tướng mà không biết nên khóc hay cười.

"Căn cứ theo điều tra, nhân viên quản lý nhà kho, trước đó vài ngày đã đem gần hết Ai Thập Thảo tồn kho lấy ra bán đi... bởi vì thứ này là tài liệu không trọng yếu cùng với giá rẻ, cho nên cũng không dẫn tới chú ý." Nhân viên công tác nói ra.

"..."

Bộ trưởng nghe thế liền muốn hôn mê.

Bán...bán mất rồi? Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học đứng ở bên cạnh cũng trừng lớn con mắt, trời ạ, thế mà còn có một màn kịch như thế.

"Tiền đâu?" Bộ trưởng rất nhanh liền tỉnh táo.

Mặc dù Ai Thập Thảo đã bị bán đi, thế nhưng tiền vẫn còn ở đó! Hiện tại với con số Ai Thập Thảo như thế này, chắc chắn sẽ bán đi được với cái giá trên trời, nếu như sớm bắt người này lại, có lẽ không tổn thất quá lớn!

"Ừm..." Nhân viên công tác dừng lại một chút, thận trọng nói: "Thời điểm mà hắn bán ra Ai Thập Thảo, là vào trước khi cách điều chế Siêu X xuất hiện, giá cả vào ngay lúc đó..."

Nhân viên công tác chiếu số liệu ra: "999 nguyên."

Oanh! Não của bộ trưởng liền sung huyết, kém chút nữa đã bất tỉnh.

999 nguyên? Con m* nó hiện tại giá cả là 99999 nguyên cơ mà! Ôi mẹ ơi! Chênh lệch rỗng rã gấp một trăm lần a!

Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học đứng ở bên cạnh cười trên nỗi đau khổ của người khác, còn có 100 phần cũng bày đặt lên mặt!

"Hắn bán nhiều hay ít?" Bộ trưởng run run rầy rầy hỏi.

"Căn cứ theo lời khai của hắn, lúc đầu hắn chỉ dự định bán đi một nửa, về sau thấy thứ này thực sự đáng tiền, thế là càng bán càng nhiều, bất tri bất giác, chỉ còn lại có 100 phần. Căn cứ theo lịch sử giao dịch của hắn, hắn tổng cộng bán đi mười vạn phần." Nhân viên công tác nói một hơi.

Hai chân của Bộ trưởng mềm nhũn.

Mười vạn? Dựa theo giá thị trường hiện tại...hắn bỗng nhiên cảm giác được, cái chức bộ trưởng này của hắn, giống như cũng không thể làm được nữa...

"Ta muốn giết hắn!" Bộ trưởng nổi giận, hắn hiện tại ngay cả ý định muốn xé xác cái tên gia hỏa đã bán Ai Thập Thảo đi cũng có.

"Chúng ta đã bắt được hắn, ngài có thể tùy thời hạ thủ." Nhân viên công tác hết sức lạnh lùng nói ra.

"Rất tốt." Bộ trưởng nghiêng răng nghiêng lợi, bất quá, chuyện này cho dù có nổi giận cũng không có tác dụng gì, mặc dù tổn thất rất to lớn, thế nhưng nếu như kịp thời đem số tiền bán ra lấy trở về...hơn một 100 triệu nguyên cũng là một số tiền lớn!

"Đã lấy tiền trở về chưa?" Bộ trưởng theo bản năng hỏi.

"..."

Nhân viên công tác dừng lại một chút, có chút lúng túng nói: "Vào thời điểm chúng ta bắt hấn, hấn đã xài hết rồi."

"? ? ?" Bộ trưởng lộ ra vẻ mặt phát mộng, đã xài hết rồi? !

"Đúng thế." Nhân viên công tác cười khô.

"Hấn đã xài hết số tiền đó như thế nào? !" Bộ trưởng không thể tưởng tượng nổi, trời ạ, hơn một 100 triệu nguyên, chỉ có mấy ngày mà hấn đã xài hết?

"Ừm." Nhân viên công tác lật ghi chép: "Căn cứ theo sự điều tra của chúng ta, hấn gần đây bao nuôi một đồng em gái, tiêu phá hơn 10 triệu nguyên."

10 triệu nguyên...bộ trưởng rít gào!

"Vậy 90 triệu nguyên còn lại đâu?" Hấn run rẩy hỏi.

"Hấn mua một cái biệt thự ở đế đô, lại còn..." Nhân viên công tác tiếp tục nói.

"Lại còn cái gì?" Bộ trưởng kinh ngạc.

Nhân viên công tác nhìn một chút điều tra số liệu: "Lại còn chưa trả hết."

"? ? ?" Bộ trưởng vẫn chưa kịp phản ứng.

"Ừm." Nhân viên công tác nói rõ lí do nói: "Biệt thự ở đế đô có giá khoảng chừng 90 triệu nguyên, cái tên Trương Đại Pháo này hiển nhiên không hiểu việc, không nghĩ tới sau khi ký hợp đồng, cho nên sau khi cộng thuế vào giá

mua liền vượt qua 100 triệu, cho nên hấn vẫn còn nợ 20 triệu nguyên chưa trả hết."

"Có thể...có thể đòi tiền trở về hay không?" Hấn chờ mong hỏi.

"Có khả năng không lớn." Nhân viên công tác nói: "Con hàng này sau khi kiếm được một khoảng tiền lớn này, đã bao nuôi một đồng lớn diễn viên nữ và nam cuồng hoan ở biệt thự, bị quân chúng xung quanh báo cáo, hiện tại đã bị phong tỏa, biệt thự đã bị thế chấp, đang tiến vào giai đoạn thanh toán tài sản."

Bộ trưởng lần này đã thật sự tuyệt vọng.

Xong đòi rồi, Ai Thập Thảo chỉ còn lại 100 phần, hơn nữa ngay cả tiền cũng không thể thu trở lại...

Bên kia lập tức bắt đầu chế tác, nếu như bọn hấn ở bên này không cách nào cung cấp tài liệu...hấn giống như đã thấy được tương lai bi thảm của mình.

Oanh! Đầu óc của bộ trưởng nổ vang, kém chút không có ngất đi, vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy nhân viên của tổ chức khoa học ở bên cạnh đang xem náo nhiệt, lúc này mới thanh tỉnh được một chút.

Có lẽ...không phải là không có cơ hội.

"Ha ha, huynh đệ." Bộ trưởng lộ ra vẻ mặt tươi cười tiến tới.

"Cút!" Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học không có một chút khách khí đuổi người.

"Ta nhớ được, các người giống như vẫn còn tồn một ít Ai Thập Thảo?" Bộ trưởng giống như một con đĩa dán theo.

"Chúng ta chỉ có mấy ngàn, làm sao có thể so với 10 vạn của các người."

Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học cười lạnh, ta vừa rồi vẫn còn nhớ thái độ khinh thường của các người đấy!

"Đừng nha, chia cho ta một ít."

"Cút!"

"Đại ca? ta van ngươi."

"Cút!"

"Đại gia, ta van ngươi."

"Lăn..."

"Ba ba, cho ta một chút Ai Thập Thảo đi!"

"..."

"Ông nội, ta quỳ xuống năn nỉ ngài."

"..."

Sau cùng, Gen Công Hội thể mà thật sự moi được của tổ chức nghiên cứu khoa học 1000 phần Ai Thập Thảo, cho dù số lượng hơi ít. Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học cũng chỉ có thể chịu thua với sự không biết xấu hổ của bộ trưởng mua sắm Gen Công Hội.

Đương nhiên, ngoại trừ xử lý Trương Đại Pháo, đối với kẻ ở phía sau màn làm đảo loạn thị trường, cái tên gia hỏa lấy cớ trùng kích vào cảnh giới chế tác đại sư kia, bọn hắn cũng không có buông tha!

"Tra cho ta!"

"Đây là làm lũng đoạn thị trường!"

"Đây là lừa dối tài chính, lão tử muốn giết chết hắn!"

Gen Công Hội phần nộ chuyên hướng đầu mâu, bọn hắn không cần chứng cứ, chỉ cần tra ra được là ai, tự nhiên sẽ cho hắn biết cái gì mới là thế lực đệ nhất trên thế giới! Dùng lực lượng khổng lồ của Gen Công Hội, tự nhiên liền có thể nhanh chóng điều tra rõ ràng, chỉ có điều là càng điều tra bọn hắn càng kinh ngạc, chờ đến thời điểm tra được kết quả cuối cùng, cũng chỉ có thể ngậm miệng.

Kiểm lớn

Tại sao lại là cái tên này? Mọi người nhìn số liệu trên màn sáng mà khóc không ra nước mắt, bọn hắn có thể đánh đập bất cứ một kẻ nào, thế nhưng duy chỉ có cái tên này, bọn hắn hiện tại cho dù như thế nào cũng đắc tội không nổi!

Hiện tại chỉ là khan hiếm Ai Thập Thảo...nếu như đi đến hỏi tội cái tên này, đoán chừng quyền hạn của cách điều chế cũng sẽ bị thu hồi.

Không sai...cái tên xuất hiện ở trên màn sáng, thế mà lại là Trần Phong! Mà nếu như là Trần Phong, Ai Thập Thảo bỗng nhiên bị thu mua cùng với tăng giá, đủ loại rối loạn trùng hợp, hiện tại dường như cũng đã được giải thích.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong đang cười híp cả mắt nhìn số tiền khổng lồ trong tài khoản.

Ừm...cái con số này chỉ có thể dùng từ khổng lồ để hình dung, vền vền chỉ một ngày thời gian, cái con số này đã đột phá chân trời, kinh khủng đến mức không có cách nào hình dung!

Ai Thập Thảo a...trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười. Bất quá hắn biết, tình huống như thế cũng không kéo dài được bao lâu, bởi vì hôm nay là ngày thứ nhất, bởi vì các thế lực đang muốn nhanh chóng tăng cường thực lực! Lại thêm chuyện giá cả của Ai Thập Thảo không ngừng tăng vọt, bọn hắn mới có thể mua sắm điên cuồng như vậy, mà bây giờ thì sao, đoán chừng đã thanh tỉnh.

Hơn nữa Ai Thập Thảo mặc dù có sản lượng ít, nhưng hiện tại lượng nhu cầu lại tăng lên dữ dội, Trần Phong khẳng định, ở dưới sự nghiên cứu của các thế lực lớn, sản lượng của Ai Thập Thảo sẽ được tăng trên một phạm vi lớn.

Không được mấy ngày nữa, số lượng Ai Thập Thảo được bán ra sẽ bạo tăng! Trong tương lai Ai Thập Thảo sẽ trở thành một trong những tài liệu được tiêu thụ nhiều nhất, cho nên nhu cầu tuyệt đối sẽ không có khả năng

giảm bớt, sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, mà giá cả sao...tự nhiên sẽ càng ngày càng thấp, mãi cho đến khi bình thường trở lại.

Căn cứ vào dự đoán của Trần Phong, giá cả của Ai Thập Thảo sẽ hạ xuống còn 1000 nguyên là hợp lý nhất. Hắn nhìn một chút số liệu thống kê thị trường, nhu cầu mua sắm Ai Thập Thảo quả nhiên đã hạ xuống dưới điểm đóng băng, các thế lực lớn đã mua sắm hoàn tất, hiện tại những người còn muốn mua sắm, trên cơ bản đều là các chế tác sư bình thường.

"Như vậy...thì phải thay đổi giá cả một chút." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

**

Trên Cộng đồng giả lập, có một vị cao cấp chế tác sư đang ở trước cửa hàng bán ra Ai Thập Thảo lưỡng lự.

99999 nguyên...đây là một cái giá vượt quá sự tưởng tượng, đối với những cao cấp chế tác sư như bọn hắn, kỳ thật cũng sẽ không thiếu một chút tiền ấy, thế nhưng mà nếu như tăng thêm các loại tài liệu khác, chi phí chế tác thuốc thử Siêu X liền trở nên quá cao! Mua hay là không mua? Hắn có một chút đau đầu.

Rất lâu sau, hắn chỉ có thể thở dài.

Mua thôi, vì nghiên cứu, còn có thể làm thế nào...chỉ có điều là ngay vào lúc hắn chuẩn bị tiến hành giao dịch, trên màn sáng giao dịch, bỗng nhiên thay đổi số liệu!

"A, thế mà còn có những người khác bán?" Hắn rất là ngạc nhiên, phải biết rằng, hắn đã chờ rông rãi một ngày, chỉ có cái cửa hàng nhỏ này là bán ra Ai Thập Thảo, còn lại thì không có người nào bán! Mà bây giờ...

Xoạt! Hắn mở ra xem, liền kinh ngạc đến ngây người.

Tên: Ai Thập Thảo

Giá cả: 3000 nguyên

Giới thiệu: Vì báo đáp sự cống hiến đối với nhân loại của đông đảo các chế tác sư, bản điểm đặc biệt hạ giá, hi vọng các chế tác sư tiếp tục cố gắng, làm ra thuốc thử gen tốt hơn!

Giới hạn: Một người mười phần.

Hạn chế: Cao cấp chế tác sư.

Oanh! Cái thông cáo này vừa ra, toàn bộ Cộng đồng giả lập liền oanh động!

3000 nguyên? ! Đây tuyệt đối là một cái giá thấp đến mức khó có thể tưởng tượng!

Mà sau bọn hắn nhìn kỹ cái cửa hàng phát ra thông cáo, thì ra là cửa hàng gen mạnh nhất của Trần Phong!

"Trần Phong?"

"Người nghiên cứu phát minh ra thuốc thử Siêu X?"

"Ha ha, quả nhiên là hắn!"

"Hắn tại sao lại có thể có nhiều Ai Thập Thảo như vậy?"

"Ha ha, hắn khẳng định là biết những nhà tư bản đáng chết kia sẽ vô sỉ cố tình nâng giá, cho nên đã sớm dự trữ, bán ra cho chế tác sư chúng ta với một cái giá tốt."

"Thì ra là thế."

"Không hổ là người của Hiệp hội chế tác Gen chúng ta."

Đám người lớn tiếng khen hay.

Danh vọng nghĩa bạc vân thiên của Trần Phong lại một lần nữa tăng lên dữ dội, đương nhiên, cũng có người nói giá cả của Ai Thập Thảo tăng lên là do Trần Phong gây ra, rồi tinh rồi mù.

"Ha ha, các ngươi là người của các thế lực lớn có đúng hay không?"

"Nghe nói các người mua rất nhiều Ai Thập Thảo với giá 99999 nguyên."

"Chắc chắc, khó trách vì sao lại muốn bôi nhọ Trần Phong, xem ra Trần Phong đã làm động chạm đến lợi ích của các người."

"Như vậy là không được." Đám người không có một lưu tình nào khinh bỉ.

Dù sao thì công hiến và tên tuổi của Trần Phong cũng được bày ra ở đó, ai sẽ tin người?

Nếu như Trần Phong muốn kiếm tiền, bán ra với cái giá 88888 nguyên, tuyệt đối sẽ một nhóm người mua sắm, cần gì phải xuống giá đến 3000 nguyên? Hiển nhiên là vì phổ cập cách điều chế!

Đối với chuyện này, các thế lực lớn chỉ có thể nuốt hận vào trong lòng, bọn hãn có thể làm sao? Bọn hãn cũng hết sức tuyệt vọng a.

Lúc này mới bao lâu? Một ngày còn chưa qua a? ! Người hạ giá tới mức này có phải hay không là quá mức quá phận rồi? ! Bọn hãn coi như đã hiểu rõ, Trần Phong đây chính là muốn làm tiền danh chính ngôn thuận! Dê béo chính là những thế lực lớn mua sắm đại lượng Ai Thập Thảo như bọn hãn!

Hơn nữa người ta cũng không làm tiền các chế tác sư bình thường, bây giờ có lật tẩy Trần Phong cũng không có ai để ý!

Sự kiện Ai Thập Thảo không ngừng trở nên nóng bỏng, đông đảo chế tác sư cũng đã chế tạo ra một loạt thuốc thử Siêu X đầu tiên, loại thuốc thử gen này, rốt cuộc cũng xuất hiện ở trước mặt đại chúng.

Dự án Siêu X có lực ảnh hưởng vượt quá sự tưởng tượng, vào thời điểm Gen Công Hội chính thức phát hành cùng với mở rộng thuốc thử Siêu X, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng, bao quát cả các gen chiến sĩ, ngay cả sau khi đọc xong miêu tả tác dụng thuốc thử Siêu X bọn hãn cũng không hiểu.

Kích hoạt lực lượng Siêu? Đó là cái gì? Cái này sẽ làm được cái gì? Không có người nào biết rõ.

Cho dù Gen Công Hội đã tiến hành giới thiệu hết sức kỹ càng, thế nhưng thứ này hiện tại chỉ nằm trên văn bản, mọi người căn bản không có một khái niệm thực chất nào. Cho nên, tất cả mọi người đều cảm thấy nghi ngờ nhiều hơn là chờ mong.

Sau khi Gen Công Hội tiến hành mở rộng dự án Siêu X, cũng muốn mau chóng bồi dưỡng ra một nhóm gen chiến sĩ Siêu cấp B, Siêu cấp C, thế nhưng cho dù có người đã quen thuộc với lực lượng Siêu, cuối cùng cũng không có người nào có thể lĩnh ngộ! Cho nên dự án Siêu X chỉ có thể tiến hành chậm rãi, mãi đến ngày thứ ba... gen chiến sĩ siêu cấp B thứ nhất sinh ra, cả thế giới oanh động!

Không phải là người Gen Công Hội! Không phải là người của tổ chức nghiên cứu khoa học! Mà là dòng dõi của một đại gia tộc không biết tên, một người hơi có một chút thiên phú.

Nhiệm vụ uỷ thác

Người này là một gen chiến sĩ bình thường không được hoan nghênh trong gia tộc...hắn vөн vẹn chỉ phục dụng một bình thuốc thử Siêu X, lĩnh ngộ tại chỗ!

Mà đáng sợ nhất là, sau khi hắn đột phá, thực lực lại thuế biến trên phạm vi lớn, mặc dù y nguyên vẫn là cấp B, thế nhưng sức chiến đấu của bản thân đã có thể so với cấp A! Cường hắn đến mức không có cách nào tưởng tượng!

Đến tận đây, mọi người mới có một chút nhận biết về thuốc thử Siêu X, nguyên lai...đây chính là thuốc thử Siêu X?

Có thể khiến cho gen chiến sĩ tăng thực lực lên một cảnh giới? Hơn nữa, vô luận là gen chiến sĩ B C D hoặc là E F, chỉ cần có thể lĩnh ngộ lực lượng Siêu, liền có thể vĩnh viễn tăng lên một cấp bậc!

Chỉ cần người có thể lĩnh ngộ lực lượng Siêu, người sẽ vĩnh viễn cao hơn một cảnh giới so với những người khác! Cho dù người đạt đến cấp A, người cũng là Siêu cấp A! Đây mới là điều kinh khủng nhất!

Mà sau khi bắt đầu lĩnh ngộ, thực lực tăng lên mang tới hiệu ứng quả cầu tuyết càng không cần phải nhiều lời, cho nên ở trong một ngày này, lực ảnh hưởng của thuốc thử Siêu X trong nháy mắt liền nổ tung!

Ai cũng biết có một loại thuốc thử gen kinh người như thế xuất hiện! Tất cả mọi người đều điên cuồng.

Mà lực ảnh hưởng của thuốc thử Siêu X, cuối cùng cũng từ tầng lớp trung lưu, chân chính phổ cập ra toàn bộ dân chúng, có vô số người dốc hết gia sản cũng chỉ vì muốn mua được một bình thuốc thử Siêu X.

Gen Công Hội...Tổ chức nghiên cứu khoa học...Hiệp hội chế tác Gen...hết thấy những địa phương có khả năng xuất hiện thuốc thử Siêu X, đều kín

người hết chỗ, tất cả mọi người đều hy vọng có thể bắt kịp chuyến xe thay đổi thời đại đầu tiên này.

"Như thế không được."

"Hết thầy phân hội đều bị chặn cửa."

Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen đều đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

Có quá nhiều người! Nhiều đến mức không có cách nào tưởng tượng!

"Làm sao lại có nhiều người như thế?"

"Nói nhảm, người cho rằng hiện tại là thời kỳ hòa bình hay sao? Yêu tộc, Cổ tộc đang nhìn chằm chằm, bóng tối buông xuống trước đó vài ngày người đã quên mất rồi hay sao?"

Đám người lúc này mới bừng tỉnh, đây là thời kỳ loạn thế, chính vì vậy, mọi người mới càng không kịp chờ đợi tăng thực lực của mình lên.

"Cứ tiếp tục như vậy sẽ không được."

"Có quá nhiều người, thuốc thử gen căn bản cũng không đủ cầu."

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

Tùng phong thư xin giúp đỡ được truyền đến cho Trần Phong, Trần Phong là người tổng phụ trách dự án Siêu X, hẳn nếu đã lấy được đại bộ phận ích lợi, tự nhiên phải gánh vác một phần trách nhiệm về chuyện này.

"Có một chút phiền phức." Hầu Lượng nhìn cảnh này cũng hết sức đau đầu.

"Những đại gia tộc kia đâu?" Trần Phong có chút kỳ quái.

Theo lý thuyết, Ai Thập Thảo đã được bán ra mấy ngày nay, bọn hắn hẳn là đã sớm chế tác ra được rất nhiều thuốc thử gen rồi mới đúng.

"Đoán chừng là đang muốn làm khó người." Hầu Lượng bĩu môi: "Lúc trước người hồ người ta ác như vậy, còn muốn bọn hắn giúp người giải

vây?"

"Hắc hắc." Trần Phong cười gượng hai tiếng, hắn đọc kỹ số liệu thống kê trong tay.

Ừm...cái tình huống này cũng có chút vượt qua sự tưởng tượng của hắn, thế nhưng cũng không phải là không có biện pháp giải quyết.

Sau khi suy nghĩ một hồi thì Trần Phong quyết định, dùng một loại phương thức công khai, mời tất cả các chế tác sư tiến hành chế tác!

Hoặc nói là...dùng một phương thức mà bọn hắn quen thuộc, nhiệm vụ ủy thác!

Chế tác thuốc thử Siêu X

Đăng cấp nhiệm vụ: 5 tinh

Yêu cầu nhiệm vụ: chế tác thành công một bình thuốc thử Siêu X.

Tài liệu nhiệm vụ: Hiệp hội chế tác Gen cung cấp tài liệu.

Ban thưởng nhiệm vụ: Mỗi một lần tiếp nhận nhiệm vụ, Hiệp hội chế tác Gen sẽ miễn phí tặng cho người hai điểm tích lũy Siêu X, một điểm tích lũy có thể hồi đoái một phần tài liệu chế tác. Nếu như người chế tác thành công chỉ trong một lần, điểm tích lũy thừa ra sẽ được cộng vào tài khoản của người, nếu như vào lần thứ tư người mới chế tác thành công, thì sẽ thiếu nợ Hiệp hội chế tác Gen hai điểm tích lũy.

Điểm tích lũy có thể tùy thời sử dụng, tùy thời hồi đoái, không có hạn chế.

Nếu như điểm tích lũy là số âm, mỗi ngày người nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ ít nhất một lần.

Hạn chế: Những chế tác sư đã đạt được Chứng nhận tư cách chế tác thuốc thử Siêu X.

Oanh! Nhiệm vụ ủy thác vừa được công bố, liền dẫn tới sự oanh động to lớn.

Nhiệm vụ ủy thác? Điểm tích lũy Siêu X? Tất cả các chế tác sư đều tròn mắt lên.

Mặc dù Hiệp hội chế tác Gen đã công khai cách điều chế, mặc dù Ai Thập Thảo đã xuống giá, thế nhưng chi phí to lớn vẫn khiến cho rất nhiều chế tác sư không đụng tới nổi.

Không có gì khác, là bởi vì xác suất thành công! Cao cấp chế tác sư bình thường, lần đầu tiên chế tác thuốc thử Siêu X có xác suất thành công quá thấp!

Chỉ phí một lần bọn hắc có thể tiếp nhận, hai lần thì miễn cưỡng, ba lần...thậm chí là 10 lần, 100 lần? Bọn hắc căn bản là không có cách nào tiếp nhận! Chi phí đầu tư vào lúc đầu, căn bản chính là một cái động không đáy! Cho nên mặc dù cao cấp chế tác sư chạy đầy đất, thế nhưng có thể chế tác ra thuốc thử Siêu X lại lác đác không có mấy, bởi vì xác suất thành công đúng là khiến cho người ta giận sôi.

Mong muốn làm cho độ thuần thực từ số 0 đến 100%? Cần phải đi một quãng đường rất dài! Thế nhưng hiện tại...tất cả các chế tác sư đều gắt gao nhìn chăm chăm vào phần nhiệm vụ ủy thác 5 tinh này.

Không cần phải bỏ ra quá nhiều chi phí! Không cần điều kiện! Chỉ cần tiếp nhận nhiệm vụ, là có thể bắt đầu chế tác vô điều kiện!

Mặc dù vào lúc đầu bọn hắc khẳng định sẽ thiếu nợ rất nhiều điểm tích lũy, nhưng bởi vì được cung cấp vô hạn tài liệu, bọn hắc đều có tự tin sẽ ở trong một thời gian ngắn nắm giữ cái cách điều chế này! Đến lúc đó, bọn hắc có thể cam đoan xác suất thành công là 100%.

Mỗi khi thành công được một lần, đều có thể đạt được một điểm tích lũy, rất nhanh liền có thể trả hết nợ, đồng thời nhờ vào lợi nhuận đó, trở thành một chế tác sư mạnh mẽ có thể chế tác thuốc thử Siêu X mạnh mẽ.

Bọn hắc không cần phải trả giá quá nhiều, liền có thể miễn phí nắm giữ một cách điều chế mạnh mẽ!

Mà trước lúc này...chỉ cần tạm thời làm việc cho Hiệp hội chế tác Gen một quãng thời gian mà thôi, mà làm việc như vậy, đối với rất nhiều người mà nói, cũng là một cơ hội mà bọn hắn tha thiết ước mơ để tăng cường kinh nghiệm chế tác!

"Làm." Tất cả các chế tác sư kích động không thôi, mà vào lúc này đây, Hiệp hội chế tác Gen cũng cấp cho chứng nhận tư cách.

Chứng nhận tư cách chế tác thuốc thử Siêu X

Yêu cầu: Từ trung cấp chế tác sư trở lên.

Nội dung chứng nhận: Hiểu rõ cùng với quen thuộc đối với cách điều chế thuốc thử Siêu X, cùng với tiềm lực tương quan của bản thân.

Phí tồn chứng nhận: Mười vạn nguyên.

Mười vạn nguyên! Đối với người bình thường mà nói là rất cao, nhưng mà đối với cao cấp chế tác sư mà nói thì tuyệt đối không có vấn đề.

Nếu như ngay cả mười vạn nguyên cũng không bỏ ra nổi, như vậy trình độ chế tác của ngươi sẽ bị hoài nghi.

Sẽ có người bỏ ra

Dù sao thì chỉ cần tùy tiện chế tác ra một vài loại thuốc thử gen là có thể kiếm được 10 vạn nguyên. Cái giá tiền này cũng là vì phòng ngừa một vài trung cấp chế tác sư già yếu đi tới quấy rối.

Mà nội dung chứng nhận, cũng hết sức cởi mở, trên cơ bản, chỉ cần bản thân có tiềm lực, không phải là những kẻ đã mấy năm rồi không có một chút tiến bộ nào là được.

Sau khi đọc được miêu tả Chứng nhận tư cách chế tác thuốc thử Siêu X, gần như hết thảy cao cấp chế tác sư đều bắt đầu hành động.

"Như thế thật sự sẽ không có vấn đề?" Hầu Lượng hết sức lo lắng.

Bồi dưỡng chế tác sư là một cái hồ to! Bọn hắn mấy ngày nay tiêu tốn không biết bao nhiêu tài liệu, mới có thể khiến cho một vài gen chế tác sư của Hiệp hội chế tác Gen, có thể chế tác thuốc thử Siêu X với xác suất thành công là 100%!

Thế nhưng nếu như bồi dưỡng hết thảy các cao cấp chế tác sư...coi như Trần Phong có nội tình mạnh hơn nữa, cũng không thỏa mãn được nhu cầu của những chế tác sư này.

"Trần Phong, chúng ta sẽ sống không qua nổi hai ngày." Hầu Lượng nghiêm túc nói: "Không phải tất cả các chế tác sư đều có được dạng xác xuất thành công này như ngươi, ta đã gặp qua rất nhiều chế tác sư chế tác qua hơn 100 lần mà vẫn không thể thành công được một lần."

"Không cần phải lo lắng." Trần Phong cười cười: "Chỗ tài liệu này, tự nhiên sẽ có người bỏ ra."

"Ai?" Hầu Lượng sửng sốt một chút.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong đã biên tập xong một phần nhiệm vụ ủy thác mới, thuận tay gửi đi.

Hội đoái thuốc thử Siêu X

Mục tiêu hội đoái: Hết thầy gen chiến sĩ

Phương thức hội đoái 1 —— hội đoái tài liệu: Cứ mười phần tài liệu thuốc thử Siêu X, liền có thể hội đoái được một phần thuốc thử Siêu X.

Phương thức hội đoái 2 —— hội đoái tiền tài: 10 triệu (bởi vì cách điều chế thuốc thử Siêu X vừa mới được nghiên cứu ra, xác xuất thành công của các gen chế tác sư trước mắt đều từ 1% trở xuống, nếu cảm thấy hợp lý thì hãy đến Hiệp hội chế tác Gen mua sắm.)

Rốt cục cũng chờ được! Đám gen chiến sĩ đã sớm chờ không nổi kích động không thôi. Chỉ là bọn hắn không nghĩ tới, Hiệp hội chế tác Gen thế mà cung cấp hai loại phương thức mua sắm, mà giá cả mua sắm bằng tiền, lại cao đến một mức kinh khủng! !

Bọn hắn điên rồi à? Coi như xác xuất thành công không đến 1%, cũng không thể bán 10 triệu a!

"Để ta tính toán xem." Một người bắt đầu tính toán chi phí chế tác ra thuốc thử Siêu X.

"Ừm...Nguyệt Nha Thảo... 1000 nguyên... Hắc Môi Thủy... 2000 nguyên..." Hắn chợt tới chợt lui trên màn sáng, tính toán chi phí mua một phần tài liệu cách điều chế, chỉ là hắn đang tính toán thì bỗng nhiên dừng lại: "Ai Thập Thảo... 38.000 nguyên?"

Chờ một chút, hắn có một chút phát mộng, cái giá tiền này...giá cả mà hắn tính toán, đều là giá cả trung bình trong ba ngày gần đây, đều là giá cả công khai, thế nhưng bọn hắn không nghĩ tới, cái Ai Thập Thảo này...

"Làm sao lại mắc như vậy!"

"Bởi vì trên thị trường căn bản không có hàng a, cái giá 3000 nguyên mà Trần Phong bán ra chỉ hạn chế cho các chế tác sư, thuộc về tài nguyên nội bộ, không được tính vào giá cả chung."

"Trời đất!"

"Nếu như tỷ lệ thành công là 1%, như vậy phải cần 100 phần tài liệu mới chế tác ra được một bình..."

Hắn bỗng nhiên kinh hãi, hắn rất nhanh liền tính toán hoàn tất giá cả của một phần tài liệu, mua một phần tài liệu phải mất 100.000 nguyên, 100 phần tài liệu lại đúng là 10 triệu nguyên! Quả nhiên là cái giá tiền này!

"10 triệu nguyên thật sự lại chỉ là giá vốn..."

"Xem ra chỉ có thể dùng tài liệu để đổi."

Ánh mắt của mọi người chuyển dời đến phương thức đổi tài liệu.

Dường như, nếu so sánh với phương thức dùng tiền tài để mua sắm, thì phương thức đổi tài liệu lại đặc biệt ưu đãi! Căn cứ vào giá thị trường trước mắt, chỉ cần 1 triệu nguyên là có thể mua được 10 phần! Quả thực là quá mức ưu đãi.

"Giá cả chỉ có 10% chi phí?"

"Vì sao lại có cái phương thức đổi tài liệu này?"

Có rất nhiều người không hiểu.

Thật sự, người xem đi, 10 triệu có thể trực tiếp mua sắm một cách điều chế, thế nhưng nếu như bọn hắn dùng phương thức đổi tài liệu, thì vền vẹn chỉ cần 1 triệu! Chỉ cần có 1 triệu, là có thể ở trong một phút đồng hồ thời gian, đi lên Cộng đồng giả lập mua đủ 10 phần tài liệu!

"Đầu óc của Hiệp hội chế tác Gen bị bệnh rồi à?"

Đám người vô lực chửi bậy, nhưng chuyện này đối với bọn hắn mà nói lại chính là tin vui.

"Mua mua mua!"

"Ta sẽ đi tập hợp tài liệu."

"Ta cũng đi."

Đám người hưng phấn tiến vào Cộng đồng giả lập, nhưng lúc này bọn hắn mới ngạc nhiên phát hiện ra, Ai Thập Thảo nguyên bản có giá 50.000 nguyên trong vài ngày không có ai động vào đã bị mua sạch, mà cái giá tiền này vẫn còn đang tiếp tục tăng lên...

60.000 nguyên, bị mua sạch.

80.000 nguyên, bị mua sạch.

100.000 nguyên, bị mua sạch.

Giá cả của Ai Thập Thảo, thế mà còn đang tăng lên! Thêm một khoảng thời gian nữa liên tục tiếp hết hàng, muốn mua cũng mua không được!

"Chuyện này..."

"Tại sao có thể như vậy?"

"Sản lượng quá thấp, nhu cầu quá lớn."

"Mua trực tiếp quá đắt, mà cửa hàng gen mạnh nhất của Trần Phong chỉ bán Ai Thập Thảo cho chế tác sư, chúng ta phải làm sao bây giờ?"

"Đào! Lão tử sẽ tự mình đi đào! Ai Thập Thảo bất quá là cũng chỉ là một loại tài liệu mà thôi, nếu như ngay cả cái thứ này mà cũng không đào được, sau này làm sao mà lẫn lộn?"

"Đúng vậy."

"A, nghe nói ở một nơi nào đó đã nghiên cứu ra một loại biện pháp bồi dưỡng Ai Thập Thảo mới, nhưng lại không phải bồi dưỡng qua việc trồng trọt như bình thường, mà cần gen chiến sĩ dùng năng lực bồi dưỡng..."

"Đi tìm cái biện pháp bồi dưỡng này."

Ai Thập Thảo trên thị trường đã bị mua sạch, mọi người sau khi cảm thấy bất đắc dĩ, rốt cục cũng bắt đầu tìm cách bồi dưỡng Ai Thập Thảo! Chỉ ngắn ngủi trong hai ngày, đã xuất hiện mấy trăm loại dự án nghiên cứu liên quan tới Ai Thập Thảo.

Bồi dưỡng bằng năng lượng...

Bồi dưỡng bằng cách nuôi nấng...

Đủ loại phương thức bồi dưỡng kỳ kỳ quái quái xuất hiện.

Mà phương thức bồi dưỡng hiệu quả nhất, chính là thông qua gen năng lực, chế tạo ra hoàn cảnh sinh tồn đặc thù cho Ai Thập Thảo, làm cho nó hấp thu năng lượng, nhanh chóng sinh trưởng!

Còn có một số người thì đi làm nhiệm vụ thu hoạch Ai Thập Thảo, có một số người thì dứt khoát đi vào những khu vực không biết để thu thập Ai Thập Thảo.

Áp lực về nhu cầu tài liệu của Hiệp hội chế tác Gen được giảm đi rất nhiều.

Rốt cục, trong thời gian một tuần, vào thời điểm Ai Thập Thảo tồn kho của Hiệp hội chế tác Gen tiêu hao hết, tài liệu do gen chiến sĩ cung cấp cùng với nhu cầu của chế tác sư, rốt cục cũng đạt đến một loại cân bằng nào đó.

Gen chiến sĩ, thu thập, bồi dưỡng Ai Thập Thảo, đi đến Hiệp hội chế tác Gen hối đoái thuốc thử Siêu X.

Cao cấp chế tác sư, nhận tài liệu chế tác Thuốc thử Siêu X, hoàn thành nhiệm vụ.

...

"Lại có một nhóm chế tác sư nắm giữ xác suất thành công vượt qua 80%."

"Lại có một nhóm lớn chế tác sư nắm giữ xác suất thành công khoảng chừng 50%."

Hầu Lượng báo cáo số liệu thống kê mới nhất.

1 điểm tiềm lực?

Trong thời gian ba ngày, ở dưới sự cung ứng tài liệu vô hạn, những chế tác sư này cũng vô cùng liêu mạng, điên cuồng chế tác, rốt cục cũng trở thành một chế tác sư chế tác thuốc thử Siêu X chân chính!

Nhưng mà Hầu Lượng lại cảm thấy, cung cấp nhiều tài liệu như vậy, coi như là ngu như heo cũng thành tài...mỗi khi bồi dưỡng được một vị chế tác sư có thể chế tác thuốc thử Siêu X, áp lực của Hiệp hội chế tác Gen đều sẽ được giảm đi rất nhiều, bởi vì với cái ý vị này...bọn hắn sẽ phải làm công phục vụ thật lâu cho Hiệp hội chế tác Gen!

Hầu Lượng nhìn vào một vị chế tác sư có xác suất thành công cao, trong tài khoản nợ một đồng điểm tích lũy, cười rất là vui vẻ.

Một tuần trôi qua, dự án chế tác thuốc thử Siêu X cũng đã tiến vào quỹ đạo ổn định.

Có sự trợ giúp của một đám gen chiến sĩ điên cuồng thu thập cùng với bồi dưỡng Ai Thập Thảo, việc cung ứng tài liệu mặc dù khản trương, thế nhưng cũng đã khiến cho một lượng lớn gen chiến sĩ nóng nảy miễn cưỡng cảm thấy thỏa mãn.

Những người chặn cửa Hiệp hội chế tác Gen đã sớm rời đi, mỗi người đều bởi vì thu thập Ai Thập Thảo mà cố gắng.

Cùng lúc đó, càng ngày có càng nhiều siêu cấp chiến sĩ sinh ra.

Siêu cấp B, siêu cấp C...cho đến ngày hôm nay lại có một vị gen chiến sĩ Siêu cấp D xuất hiện, dẫn tới sự oanh động to lớn! Nhất là ở dưới tình huống có rất nhiều gen chiến sĩ cấp A hoặc là cấp B còn chưa lĩnh ngộ.

Mà đến tận đây, mọi người mới ý thức tới một sự kiện, lĩnh ngộ ảo nghĩa lực lượng Siêu, dường như cùng với thực lực bản thân không có liên quan quá nhiều?

Có một ít người có thiên phú dị bẩm, thế nhưng lĩnh ngộ đối với lực lượng Siêu, lại rơi vào bình cảnh, sau khi phục dụng mười mấy bình thuốc thử Siêu X, vẫn hoàn toàn không sinh ra được bất kỳ hiệu quả gì! Ngoài trừ thời điểm bùng nổ ra kim quang trong 1 giây kia.

Mà có một ít người, có thực lực thường thường, tiềm lực, năng lực cũng thường thường, thế nhưng chỉ cần vận vện một bình thuốc thử gen, liền có thể trực tiếp lĩnh ngộ lực lượng Siêu! Lĩnh ngộ áo nghĩa lực lượng Siêu dường như cũng căn cứ vào tư chất!

Mà vào lúc này, tổ chức nghiên cứu khoa học long trọng tuyên bố một con Chip mới nhất mà bọn hắn mới nghiên cứu ra —— Chip ước định tiềm lực Siêu, có thể kiểm trắc tiềm lực lực lượng Siêu của các gen chiến sĩ!

Con Chip này vừa xuất hiện, liền dẫn tới sự oanh động to lớn. Nghe nói con Chip này có thể kiểm trắc ra những người có thể lĩnh ngộ lực lượng Siêu trong một lần sử dụng thuốc thử Siêu X, những loại người này thuộc về thiên tài đúng nghĩa!

""Keng!"" —— "

"Mức tiềm lực của ngài là 20 điểm, đánh giá: thấp kém, tỷ lệ lĩnh ngộ rất thấp."

""Keng!"" —— "

"Mức tiềm lực của ngài là 90 điểm, đánh giá: hoàn mỹ, tỷ lệ lĩnh ngộ cực cao."

""Keng!"" —— "

"Mức tiềm lực của ngài là 50 điểm, đánh giá: bình thường, tỷ lệ lĩnh ngộ bình thường."

Mỗi một lần bình trắc, con Chip đều sẽ cho ra đánh giá đại khái.

Bởi vì số liệu trước mắt quá ít, cho nên chỉ có những số liệu đơn giản này, thế nhưng chỉ cần từ từ thu thập số liệu, đến một lúc nào đó sẽ có thể thống kê ra số liệu chính xác về tiềm lực của nhân loại.

So đầu mức tiềm lực cũng đã trở thành niềm vui thú của rất nhiều người.

Ở trong một dãy trọ nào đó.

"Ha ha, mức tiềm lực của lão tử là 88 điểm!"

"Các người tính là cái gì chứ, mức tiềm lực là 89 điểm đây."

"Hắc hắc... ngưng ngưng, bản nhân chỉ có 96 điểm."

"Trời ạ, cao đến như thế?"

Mấy người này vừa thảo luận vừa kinh ngạc tán thán: "Xem ra chúng ta đều là thiên tài đó nha."

"Không phải sao."

Đám người bụi ngủ mãi không thôi.

Mà vào giờ khắc này, Triệu Điền mới vừa trở về sau ba ngày tăng ca, Triệu Điền là người có thực lực tốt nhất trong mấy người này, luôn đè ép trên đầu mọi người, cho nên bọn hắn tự nhiên hết sức quan tâm đến mức tiềm lực của hắn.

"Triệu Điền, tới tới tới, đo xem mức tiềm lực của ngươi là bao nhiêu."

"3 6 điểm." Triệu Điền lạnh nhạt nói ra.

"Thấp như vậy?" Mấy người nhất thời hứng thú nói: "Ngươi như vậy là không được rồi, chúng ta đều có mức tiềm lực siêu cao."

"Không có một chút ý nghĩa nào." Triệu Điền lắc đầu, cũng không thêm đề ý.

"Cái gì gọi là không có ý nghĩa, điều này nói rõ tương lai của chúng ta tốt hơn so với ngươi!" Mấy người đắc ý.

Triệu Điền nhìn bọn hắn như một kẻ điên nói: "Có ý nghĩa gì, bình thuốc thử Siêu X kia có giá 10 triệu nguyên, trong các người ai có thể mua được? Ta

nhớ được tiền lương của các người đều là 6000 nguyên a? Các người thử tính toán xem muốn tích lũy đủ 10 triệu nguyên sẽ tốn bao lâu? Cả một đời có đủ hay không? Nếu tích lũy không đủ, xem như mức tiềm lực là 100 điểm thì có thể làm được cái gì?"

"Xoạt!" Bầu không khí trở nên yên tĩnh, đám người liếc nhìn nhau, trên vẻ mặt tràn ngập sự xấu hổ.

Tình huống tương tự ở chỗ nào cũng có, mức tiềm lực dường như hoàn toàn không có quan hệ cùng với thực lực, mà là một loại hệ thống khác, nghe nói, ngay cả một vị gen chiến sĩ đã đột phá Siêu cấp A nào đó, mức tiềm lực cũng chỉ có 10 điểm đáng thương, lúc trước vì đột phá đến Siêu cấp A thật sự là đã làm khó hẩn.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong của chúng ta, cũng đang dùng vẻ mặt ưu sầu nhìn màn sáng trước mắt: "Mức tiềm lực của ngài là 1 điểm, đánh giá: Ngu dốt, gần như không cách nào lĩnh ngộ."

1 điểm? Mặt mũi của Trần Phong đen kịt, coi như cái đồ chơi này không có quan hệ cùng với thực lực, 1 điểm cũng có chút quá mức đi? !

Xoạt! Trần Phong mở bảng xếp hạng ra, cái công ty chế tạo ra vòng đeo cổ tay này cũng thật nhảm chán, sau khi con Chip kiểm trắc xuất hiện, bọn hẩn đã nhanh chóng ở cột bạn bè, tăng thêm một ô điểm tiềm lực ở ngay bên cạnh tên của mỗi người.

Ừm...không sai, tất cả bạn bè của người đều có thể nhìn thấy, hơn nữa còn có một câu, chúc mừng ngài, điểm tiềm lực của ngài đã vượt qua 0% gen chiến sĩ trên toàn thế giới.

???? Thật là quá mức a! Vẻ mặt của Trần Phong đen thui.

"Ha ha ha!" Từ Phi gửi tới một tin nhắn.

"Khà khà khà." Đây là tin nhắn do Không Bạch gửi tới.

"Phế vật!" Đây là tin nhắn do Vương Thuần lưu lại.

"..." Đây là tin nhắn do Tàn Hải lưu lại.

"Bạn bè như cái bẹn bà." Trần Phong thở dài, hần nhìn một chút điểm tiềm lực của mấy cái tên này, Từ Phi 88 điểm, Khổng Bạch 99 điểm, Vương Thuần 86 điểm, Tần Hải chỉ có 60 điểm, thế nhưng không quan trọng, Tần Hải đã sớm là Siêu cấp A được chứ?

Có lẽ nên nghiên cứu một chút, phân tích và so sánh điểm giống nhau giữa thuộc tính của mấy người này, có lẽ sẽ phân tích ra được một ít gì đó.

Trần Phong lâm vào trầm tư, rất lâu sau, hần trải qua sự phân tích và so sánh, rốt cục cũng đạt được một cái kết luận: "Chẳng lẽ là càng xấu xí thì có điểm số càng cao?"

Linh: "..."

"Được rồi."

"Là do số liệu quá ít." Trần Phong thở dài.

Coi như đạt được kết quả chuyện này đối với hần thì cũng không có ý nghĩa gì, vẫn nên giao cho tổ chức nghiên cứu khoa học phân tích thì tốt hơn, hiện tại việc mà hần cần phải làm là...

Bước vào Siêu cấp B!

Lĩnh ngộ

Thế giới bây giờ mặc dù nhìn như có vẻ thái bình, thế nhưng lúc nào cũng có thể xảy ra vấn đề. Yêu tộc, Cổ tộc, vĩnh viễn là lưỡi dao lơ lửng trên đầu, lúc nào cũng có thể hạ xuống, cho nên trước lúc này, nhất định phải trở nên càng thêm cường đại!

Đây cũng là nguyên nhân hiện tại mà mọi người trên toàn thế giới đều cố gắng tăng cường thực lực! Tương lai...tốt nhất là nên nắm giữ ở trong tay của mình.

Bây giờ thuốc thử Siêu X đã bộc lộ ra tác dụng, kế hoạch xông vào Siêu cấp B của Trần Phong rốt cục cũng có khả năng tiến hành.

"Là lúc này rồi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hơn nửa lần này hắn còn là tổng phụ trách dự án Siêu X, mọi cử động của hắn đều được vạn chúng chú mục, hắn vừa mới chuẩn bị bắt đầu kế hoạch, bên kia đã chuẩn bị xong hết thảy.

"Đã chờ ngài rất lâu." Gen Công Hội thể hiện ra thành ý lớn nhất.

"Có yêu cầu gì ngài cứ việc nói." Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học cũng tới tham gia náo nhiệt.

"Thuốc thử Siêu X đã chuẩn bị xong." Nhân viên công tác Hiệp hội chế tác Gen cũng đã chuẩn bị thoả đáng hết thảy.

"Đa tạ." Trần Phong cũng không nói thêm cái gì.

Cùng ngày, ở dưới sự chú ý của vô số người, Trần Phong chuẩn bị dùng thuốc thử Siêu X.

Đương nhiên, trước khi phục dụng, nhất định phải kiểm tra mức tiềm lực, dù sao thì khi biết được mức tiềm lực, Hiệp hội chế tác Gen mới biết được đại khái cần bao nhiêu bình thuốc thử gen, thuận tiện sớm làm một chút

công tác chuẩn bị. Chỉ có điều là, khi nhìn thấy mức tiềm lực của Trần Phong, tất cả mọi người đều ngây ngẩn.

"1 điểm?..."

"Đánh giá: ngu ngốc? Đây là cái đánh giá gì?"

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Hiển nhiên là bọn hắn chưa bao giờ thấy qua loại đánh giá này, ngay cả nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học cũng hết sức mất phương hướng, cái đánh giá này, nguyên bản dường như là dành cho những người bình thường không tu luyện cái gì cơ mà?

Vì cái gì... Trần Phong lại bị đánh giá như vậy?

"Như vậy thì cần phải chuẩn bị bao nhiêu bình thuốc thử gen?" Nhân viên công tác Hiệp hội chế tác Gen thận trọng nhìn về phía nhân viên tổ chức nghiên cứu khoa học.

"Ài." Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học lau lau mồ hôi lạnh, do dự nói: "Nếu không, người đem hết thuốc thử gen trong kho hàng ra?"

Đám người: "..."

Trong bóng tối vô tận, có một đôi mắt thật to đang nhìn chăm chăm vào thế giới nhân loại, nhìn cỡ lực lượng Siêu không ngừng toát ra kia, sự rầm rộ của nhân loại hiện tại, khiến cho hắn có một chút kiêng kị.

"Nhân loại...lại bước đi trên một con đường khác hay sao?" Thanh âm lạnh buốt như trời đông giá rét buông xuống.

Nhân loại không có cường giả cấp S, điểm này bọn hắn đã biết đến, dùng tuổi thọ ngắn ngủi của nhân loại, gần như đến thời điểm đạt đến cấp A đỉnh phong, thì tuổi thọ đã còn lại không nhiều, thời gian còn lại, không đủ để đánh vỡ hàng rào cấp S.

Thế nhưng bọn hấn chưa bao giờ nghĩ tới, nhân loại vậy mà đi trên một con đường khác! Lực lượng Siêu!

Loại lực lượng này xuất hiện, làm cho thực lực của nhân loại tăng lên rất nhiều! Cực hạn nguyên bản cấp A đỉnh phong, cũng đã biến thành Siêu cấp A đỉnh phong, dùng phương thức phân chia thực lực hiện tại của nhân loại, Siêu A 9 sẽ là như thế nào?

Đương nhiên, vô luận lực lượng Siêu mạnh cỡ nào, Siêu cấp A cũng không có cách nào so sánh với cấp S, hiệu quả do gen năng lực cấp S mang tới, đã vượt xa thực lực do cảnh giới tăng lên mang lại! Bọn hấn tự nhiên cũng không lo lắng chuyện này.

Điều duy nhất khiến cho bọn hấn lo lắng chính là, lực lượng Siêu xuất hiện, có thể khiến cho tốc độ tu luyện của nhân loại tăng lên gấp hai, gấp ba hoặc là càng nhiều hơn! Thời gian mà bọn hấn đi đến cái gọi là cực hạn Siêu cấp A đỉnh phong cũng sẽ càng lúc càng ngắn, càng ngày càng dễ dàng, đến lúc đó, hàng rào cấp S...có thể bị đánh phá hay không?

"Đi điều tra đi."

"Ta muốn biết, cái gọi là thuốc thử Siêu X này đến cùng là cái gì!"

"Vâng."

Xoạt! Hai đạo khói mù thổi qua trong bóng tối.

Mà vào giờ khắc này, tại Gen Công Hội.

"Xong chưa?" Trần Phong kỳ quái liếc mắt nhìn bọn hấn, bọn gia hỏa này đang ở trong góc nói thầm cái gì?

"Tốt." Nhân viên công tác Hiệp hội chế tác Gen điều chỉnh lại biểu lộ nói: "Tất cả mọi thứ đều đã được chuẩn bị hoàn tất, ngài hiện tại đã có thể phục dụng!"

"Được." Trần Phong trực tiếp dùng thuốc thử gen.

Oanh! Kim quang nổ tung, hào quang kỳ diệu lấp lánh, lực lượng trong cơ thể của Trần Phong trong chớp mắt tiến hành thuế biến, hết thảy năng lượng biến đổi về chất, trong cái nháy mắt đó, Trần Phong cảm giác được chính mình trở nên vô cùng cường đại.

Lực lượng Siêu! Đây là một cỗ lực lượng hoàn toàn khác biệt!

"Linh, ngươi có cảm nhận được hay không?"

"Ừm, thực lực của ngài ở dưới ảnh hưởng của cỗ lực lượng này đang phát sinh cải biến, nhưng nếu như cỗ lực lượng này biến mất, loại cải biến này cũng sẽ biến mất..."

"Đúng vậy." Trần Phong khép hờ hai mắt.

Lực lượng cường đại trôi qua trong chớp mắt, thế nhưng hắn vẫn như cũ còn đang đắm chìm bên trong sự cảm ngộ cùng với lý giải cỗ lực lượng kia, hắn khép hờ hai mắt, không ngừng lĩnh ngộ luồng sức mạnh mạnh mẽ này.

Nếu như có thể đem cỗ lực lượng kia dung nhập vào trong cơ thể...không còn là mượn ngoại lực để bảo trì trạng thái nữa, mà là dung hợp chân chính...

"Linh, giúp ta phân tích tình huống vừa rồi."

"Được."

Xoạt! Bên trong màn sáng lấp lóe vô số hình ảnh, đúng là hình ảnh vừa rồi mà thuốc thử Siêu X tiến vào trong cơ thể của Trần Phong.

"Ngươi ở đâu..." Ánh mắt của Trần Phong lấp loé.

Phải biết rằng, thuốc thử Siêu X thế nhưng là do một tay hắn nghiên cứu, ngay cả cách điều chế cũng là do hắn làm ra, hạch tâm của thứ này, bản chất chính là một chất xúc tác!

Tất cả mọi thứ, thậm chí là lực lượng Siêu vẫn ở ngay trong cơ thể của Trần Phong! Mà trong nháy mắt chất xúc tác tiến vào, Linh đã ghi chép lại hết thảy quá trình phản ứng.

"Hãy để cho ta xem một chút...chất xúc tác đã làm như thế nào, để dẫn động lực lượng Siêu đi ra!"

Trần Phong tiến vào cái thế giới kỳ diệu này, người thường lĩnh ngộ lực lượng Siêu, dựa vào chính là thiên phú, truy cầu loại cảm giác như có như không kia, chỉ cần cảm giác đúng, là có thể nhẹ nhõm đột phá! Mà Trần Phong lại thích cẩn thận thăm dò, trực tiếp thăm dò bản chất.

"Chính là ngươi!" Mắt của Trần Phong sáng lên.

Mà vào lúc này, mọi người chung quanh nhìn Trần Phong đang đứng bất động tại chỗ, quay mặt lại nhìn nhau.

"Đoán chừng lão đại còn không biết mức tiềm lực của mình."

"Ài, lão đại chỉ một mực vui đầu vào nghiên cứu, đoán chừng cũng không nghĩ tới mức tiềm lực của mình sẽ thấp như vậy đi, như vậy muốn lĩnh ngộ lực lượng Siêu, không biết phải mất bao lâu."

Đám người rất là tiếc hận.

"Các ngươi mau đi chuẩn bị cho hắn nhiều thuốc thử Siêu X hơn." Gen Công Hội liếc nhìn Hiệp hội chế tác Gen nói: "Hắn dù sao cũng là chế tác sư mạnh mẽ nhất trước mắt của nhân loại!"

"Yên tâm." Hiệp hội chế tác Gen cũng rất là bá khí nói: "Coi như Trần Phong không đạt đến được Siêu cấp B, chúng ta cũng sẽ chuẩn bị đầy đủ thuốc thử Siêu X, khiến cho hắn tùy thời có thể phát huy ra lực lượng Siêu cấp B!"

Cổ tộc xuất hiện

Chỉ có điều là thông qua ngoại vật kích phát ra lực lượng Siêu cấp B, cùng với bản thân lĩnh ngộ cuối cùng cũng có một chút chênh lệch. Trần Phong vì nghiên cứu khoa học làm ra công hiến to lớn, không nghĩ tới lại không thể giúp được chính mình.

"Đáng tiếc..." Đám người cũng cảm thấy có một chút đáng tiếc, mà đứng vào lúc này...

Oanh! Trên người của Trần Phong bỗng nhiên lóe lên kim quang chói mắt, cổ hào quang chói mắt kia cuồn cuộn như sóng biển tuôn ra, gần như làm cho mọi người chói mù.

Ô...ô...n...g —— Kim quang bắt đầu khởi động, cổ lực lượng bình thản trên người của Trần Phong bỗng nhiên trở nên cực kỳ khủng bố, rất nhanh liền quay trở lại như bình thường.

Hắn mở hai mắt ra, kim quang đáng sợ tỏa ra, đó là lực lượng cường đại ngưng tụ lưu lại.

Đây là...chúng người mở to mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn một màn này, cho dù Trần Phong không mở miệng nói, thế nhưng bọn hắn vẫn y nguyên cảm giác được cổ lực lượng cường đại mà quen thuộc kia!

Đó là, lực lượng Siêu cấp B! Hắn thế mà cứ như vậy đột phá? !

"Người đã đột phá rồi sao?" Đám người nuốt một ngụm nước bọt, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Đúng thế." Trần Phong kỳ quái nhìn bọn hắn hỏi: "Các người vừa rồi nói thàm cái gì vậy?"

Xoạt! Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Đám người liếc nhìn nhau, sững sốt nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

Thật sự đã đột phá? Một lần duy nhất? Ở dưới tình huống mức tiềm lực chỉ có 1 điểm? Đây chính là cái gọi là gần như không có cách nào lĩnh ngộ?

Mọi người nhìn về phía tổ chức nghiên cứu khoa học.

"Chẳng lẽ là sai lầm?" Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học cũng không hiểu ra sao.

Số liệu này, bọn hắn đã kiểm tra cho cả vạn người, sẽ không có sai lầm mới đúng chứ! Hắn vội vàng để cho tổ thí nghiệm một lần nữa nghiên cứu cùng với chứng thực số liệu, nhưng mà vẫn không có vấn đề gì.

Những ngày gần đây, đã có không dưới một vạn người tiến hành kiểm tra, bọn hắn cũng đã tiến hành phân tích số liệu của một vạn người này! Coi như là như thế, cũng không có phát hiện ra vấn đề gì, nhất là đánh giá mức tiềm lực 1 điểm, gần như đều là người bình thường, cũng chưa có một người nào đột phá!

"Vị Trần Phong này..." Nhân viên của tổ chức nghiên cứu khoa học cũng phát mộng, nếu cứ như vậy truyền đi, ngay cả người có 1 điểm tiềm lực cũng có thể đột phá trong một lần, đoán chừng bọn hắn cũng sẽ bị hoài nghi.

"Sửa lại số liệu của Trần Phong đi." Lão đại tổ chức nghiên cứu khoa học thở dài.

"Đổi cái gì? Dem đánh giá ngu ngốc của Trần Phong, đổi thành truyền kỳ."

"..."

Mà vào giờ khắc này, đám người từ bên trong sự ngây ngẩn đã lấy lại tinh thần, lúc này mới đi lên chúc mừng.

Trần Phong bĩu môi, hắn còn có thể không biết bọn gia hỏa này nghĩ như thế nào hay sao?

Bất quá...Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, hắn có thể cảm nhận được cỡ lực lượng kia chảy xuôi trong cơ thể, nếu như cỡ lực lượng này nguyên bản là một dòng suối, thì hiện tại cỡ lực lượng này đã biến thành sóng biển hung mãnh, cho dù đều là đồng dạng cảnh giới, thế nhưng...

Oanh! Trần Phong đánh một quyền xuống, đất rung núi chuyển, đây chính là lực lượng siêu cấp B! Dùng lực lượng cường đại có thể vượt cấp khiêu chiến của Trần Phong phóng xuất ra, càng trở nên vô cùng cường đại!

"Xem ra...ta đã sờ đến ngưỡng cửa cấp A." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, A1 tới A9, Siêu A 1 tới Siêu A 9, hắn cũng muốn nhìn xem, hắn bây giờ đến cùng có thể đi đến một bước nào!

Mà đúng vào lúc này, một nhân viên công tác bỗng nhiên xông vào nói: "Thưa ngài, tổng bộ truyền đến tin tức... trên thị trường đã phát hiện ra dấu vết của Cổ tộc."

Cổ tộc...trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang, các người rốt cuộc cũng đã đến! Dự án Siêu X lớn như vậy, Cổ tộc sẽ không có khả năng ngồi chờ chết, thực lực của nhân loại mặc dù hơi yếu, thế nhưng nếu so trí tuệ tuyệt đối có thể treo đám lão bất tử này lên đánh. Gen Công Hội đã sớm phái người nhìn chăm chăm vào động tĩnh của Cổ tộc, quả nhiên, hiện tại đã phát hiện ra dấu vết của bọn hắn, bất quá...trên thị trường sao?

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Căn cứ theo tin tức, có người đã từng ở chợ đen mua sắm thuốc thử Siêu X, cho dù thân phận của người này hoàn toàn chính xác là nhân loại, thế nhưng căn cứ vào hồ sơ mà ngài cung cấp, hắn đã từng lệ thuộc vào tổ chức thần bí." Nhân viên công tác thành thật trả lời.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Đây chính là một cái cống hiến khác của Trần Phong.

Lúc trước sau khi hủy diệt tổng bộ tổ chức thần bí, Trần Phong sau khi trở về đã đưa ra một phần hồ sơ hoàn toàn mới, thành tích đúng là hết thảy số

liệu về thành viên của tổ chức thần bí! Cho nên, gần như các gen chiến sĩ đã từng phục vụ cho tổ chức thần bí, trên cơ bản đều có thể tra ra được.

Đương nhiên...điểm này chỉ sợ là Cổ tộc cũng hoàn toàn không biết, đến mức cái gì gọi là hồ sơ này, càng không phải là do Trần Phong thu thập được, mà là do Tần Hải giao cho hắn, người của tổ chức thần bí chỉ sợ cũng không nghĩ đến, chính lão đại của bọn hắn vậy mà lại là gián điệp!

"Bọn hắn muốn cái gì?"

"Cách điều chế!"

"Trên thị trường không phải là có cách điều chế hay sao?" Trần Phong cười nhạt một tiếng, cách điều chế thuốc thử Siêu X cùng với tài liệu gần như đều đã được công khai toàn diện.

"Bọn hắn không muốn cái này, mà muốn cách điều chế nguyên thủy nhất." Nhân viên công tác nói ra.

"Vậy sao?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Quả nhiên, bọn hắn đã sớm thử qua cách điều chế thuốc thử Siêu X, nhưng mà căn bản là không có cách nào phá giải, cũng không có cách nào cải tiến, cho nên mới mong muốn cách điều chế nguyên bản.

"Bọn hắn muốn cách điều chế nguyên bản để làm gì?" Những người khác kỳ quái hỏi.

"Khụ khụ." Nhân viên công tác liếc mắt nhìn Trần Phong, nhìn thấy hắn không có phản đối, lúc này mới lên tiếng nói ra: "Đây là do sau khi phát hành thuốc thử Siêu X, chúng ta đã ở trên thị trường thả ra tin tức: cách điều chế nguyên bản có thể làm cho hết thảy chủng tộc sử dụng, chúng ta lo lắng xảy ra vấn đề, cho nên đã tiến hành cải tiến một chút, thêm vào kỹ thuật mã hóa đặc biệt, tạo ra phiên bản mà chỉ có nhân loại mới có thể sử dụng được!"

"Ồ?" Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng: "Thế nhưng mà chúng ta đâu có mã hóa."

"Thế nhưng mà bọn hấn lại không biết." Nhân viên công tác cười ha hả nói: "Bọn hấn phá giải không được, tự nhiên coi đó là mã hóa, bọn hấn không có cách nào sử dụng, tự nhiên cho là chúng ta đã tiến hành cải tiến."

"Thì ra là thế." Đám người giật mình.

Chỉ có điều là làm như vậy sẽ có ý nghĩa gì?

"Cổ tộc cần, Yêu tộc tự nhiên cũng cần, nếu là như thế, liền cho bọn hấn một cái phiên bản chưa tiến hành cải tiến!" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Thật sự muốn đưa cho bọn hấn?" Đám người kinh hãi.

"Cho." Trần Phong cười lạnh: "Bất quá, cách điều chế vẫn phải đổi một chút, suy yếu hiệu quả của thuốc thử Siêu X xuống 50%, sau đó nói cho bọn hấn biết, đây chính là phiên bản chưa được cải tiến, cho dù là bất kỳ một chủng tộc nào cũng có thể sử dụng, thế nhưng hiệu quả cũng không tính là quá mạnh."

Đàn bà hóa

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác khẽ gật đầu.

Câu nói này kỳ thật đã rất rõ ràng, nếu như Cổ tộc các người muốn có được thuốc thử Siêu X mạnh mẽ đồng dạng như nhân loại, vậy thì hãy tự mình tiến hành cải tiến, chính mình đi thí nghiệm, làm ra phiên bản chuyên môn cho Cổ tộc sử dụng!

Trần Phong khẳng định, cái kế hoạch này, đủ làm cho bọn hắn lãng phí hàng loạt tài lực và vật lực.

"Thay thế Ai Thập Thảo đi, dùng một chủng loại dược thảo có công hiệu giống như thế thay thế, ta nhớ được lúc trước đã thử qua một loại, khiến cho hiệu quả giảm xuống trên một phạm vi lớn 40%, hiệu quả yếu đến mức thảm thương." Trần Phong dặn dò.

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác dụng tâm ghi lại.

50% cùng với 100% nhìn như chênh lệch không lớn, thế nhưng đổi loại với loại đồ vật cần phải lĩnh ngộ này mà nói, sự chênh lệch này căn bản chính là hai thế giới!

Cho dù...chỉ kém có 50%! Một chất xúc tác lực lượng Siêu X không toàn vẹn, làm như thế nào để lĩnh ngộ? Cách điều chế thuốc thử Siêu X bị suy yếu hiệu quả này, căn bản chính là một cái hố to!

"Vậy vạn nhất bị bọn hắn nghiên cứu ra được thì sao?" Có người rất là lo lắng.

"Sẽ không." Trần Phong lắc đầu.

"Cách điều chế cải thiện chỉ là cơ sở."

"Ngoại trừ cái đó ra, lúc trước vì muốn cải tiến cách điều chế, chúng ta đã thêm vào một đồng kỹ thuật hồ lớn khác, khiến cho độ khó phá giải gia tăng

lên vài bậc, ta cũng không tin là bọn hần có thể phá giải được!"

"Hơn nữa trong các đồng kỹ thuật hồ lớn này, chúng ta còn gia nhập thêm kỹ thuật "Đàn bà hóa", khi nam giới của Cổ tộc sử dụng loại thuốc thử Siêu X này, sẽ bị ức chế hooc môn sinh dục nam, nếu như sử dụng trên 100 bình, sẽ trực tiếp bị tuyệt hậu, hoặc là biến đổi giới tính thành nữ."

"Mặt khác...trực tiếp làm ra một chút thuốc thử Siêu X như vậy, đem bán ra thị trường, yếm giá một phần là 30 triệu nguyên, cường điệu đây là phiên bản thí nghiệm lúc đầu chưa được cải tiến, thích hợp cho hết thảy các chủng tộc, thế nhưng lại có hiệu quả rất mỏng manh!" Trần Phong lạnh giọng nói xong, người chung quanh đều phát động.

Thêm một đồng kỹ thuật loạn thất bát tao, cuối cùng còn dùng loại phương thức đặc thù này đem bán ra bên ngoài, Cổ tộc lần này không thể không mắc câu!

Đám người: "..."

M* nó thế mà còn có loại kỹ thuật "Đàn bà hóa" này, Cổ tộc lần này thật sự sẽ tiêu đời!

"Vậy còn Yêu tộc..." Nhân viên công tác bỗng nhiên nhắc nhở.

"Bọn hần mặc dù không có nhân loại nằm vùng, thế nhưng Cổ tộc đã hành động..."

"Bọn hần cũng sẽ không ngồi chờ chết."

Tại khu vực không biết.

Tại địa bàn của Cổ tộc, ở bên trong một mảnh màu vàng, có một tên nam tử Cổ tộc ngồi trên mặt đất, chung quanh tản hào quang nhàn nhạt, khiến cho hần nhìn qua có một chút bất phàm, giống như tiên nhân.

Ở trước mắt hần, có một bình thuốc thử gen, trông hết sức bình thường, thế nhưng hần có thể cảm nhận được lực lượng ẩn chứa ở bên trong.

"Đây chính là thuốc thử Siêu X nóng bỏng gần đây?" Hắc hiếu kỳ hỏi.

"Đúng thế." Thủ hạ quỳ trên mặt đất hồi đáp: "Đây là phiên bản lúc đầu mà chúng ta mua được, hết thấy chủng tộc đều có thể sử dụng, chúng ta cố ý để cho 30 tên nô bộc Yêu tộc làm thí nghiệm, thực lực của bọn chúng xác thực có thể tăng lên trên diện rộng trong một thời gian ngắn, đáng tiếc, nô bộc Yêu tộc quá ngu dốt, cuối cùng cũng không có linh ngộ."

"Ồ?" Hắc cảm thấy hứng thú, tăng thực lực lên trên diện rộng sao?

"Trước mắt còn chưa có người nào lĩnh ngộ thành công à?" Đối với đồ vật có thể khiến cho nhân loại lĩnh ngộ lực lượng Siêu, hắc đến cùng vẫn rất là tò mò.

"Có." Thủ hạ nói: "Diệp gia trước đó vài ngày đã mua sắm hàng loạt thứ này, mỗi người trong gia tộc đều có phần, nghe nói con trai trưởng của Diệp gia vền vền chỉ dùng một phần thuốc thử gen đã đột phá!"

"Thực lực của hắc bây giờ như thế nào?" Hắc hơi có một chút kinh ngạc.

Một phần...đây chẳng lẽ là thiên tài hay sao? Diệp gia...

"Diệp gia bởi vì vậy mà dương danh, có vô số người ngưỡng mộ, có người từng đi khiêu chiến con trai trưởng của Diệp gia, nghe nói hai người này lúc trước có thực lực ngang nhau, bây giờ người này lại không địch lại!"

"Hoàn toàn là nghiền ép!" Thủ hạ thấp giọng nói nói: "Thực lực con trai trưởng của Diệp được gia tăng lên rất rất nhiều."

"Là bởi vì nó sao?" Hắc rút cục cũng giơ tay chỉ vào bình thuốc thử gen, thuốc thử Siêu X...

"Đại nhân." Thủ hạ bỗng nhiên mở miệng.

"Ừm?" Hắc lạnh lùng liếc mắt nhìn qua.

"Ngài phải chờ một lát." Thủ hạ run rẩy nói: "Căn cứ vào thống kê của chúng ta đối với nhân loại, sau khi lĩnh ngộ lực lượng Siêu mặc dù thực lực tăng lên rất nhiều, thế nhưng lĩnh ngộ thứ này, cùng với thiên phú hoàn toàn

không có liên quan! Vô số thiên tài nhân loại, dùng mấy chục bình, mấy trăm bình cũng không thể đột phá cũng có rất nhiều."

"Cho nên..." Thủ hạ không dám nói tiếp.

"Ồ." Hắc nhện không được cười ha ha: "Là sợ ta không có cách nào đột phá nên giận lây sang người hay sao?"

"Không cần phải lo lắng."

"Ta tự biết kết quả."

Hắc khế lắc đầu.

Ừc! Hắc uống hết bình thuốc thử gen, trong cái nháy mắt đó, hắc cảm nhận được một cỗ lực lượng cường đại, trong một khắc này, hắc thậm chí có một loại cảm giác vô địch thiên hạ!

Loại lực lượng này...hắc thật lâu còn chưa có lấy lại được tinh thần.

"Nguyên lai, đây chính là lực lượng Siêu? Nguyên lai...sau khi lĩnh ngộ được loại lực lượng này thì sẽ trở nên mạnh mẽ như thế? ! Nếu như mình có được loại lực lượng này, thiên hạ sẽ còn có mấy người là đối thủ của mình? Mình thân là tương lai của Cổ tộc, chắc chắn sẽ trở thành người cường đại nhất của Cổ tộc!"

Loại lực lượng này, hắc nhất định phải nắm giữ! Cùng với hết thảy những người đã thể nghiệm qua lực lượng Siêu, một khi cảm nhận được loại lực lượng này, sẽ giống như là bị nghiện, không có cách nào quên đi được sự mạnh mẽ lúc đó! Cho dù là hoàng tử Cổ tộc, cũng không ngoại lệ.

"Thứ này, ta muốn thêm!" Ánh mắt của hắc như điện.

"À, đúng rồi." Hắc bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: "Lúc ngươi tới, có ai nhìn thấy hay không?"

"Có." Thủ hạ lộ ra vẻ mặt mờ mịt: "Có một số người thấy được, thì sao?"

Hoàng tử Cổ tộc: "..."

Nhìn vẻ mặt mờ mịt của thủ hạ, hắn chỉ có thể lắc đầu, một tên ngu xuẩn a...

"Thứ này, người có thể lấy được nhiều hay ít?" Hoàng tử Cổ tộc trầm giọng hỏi, hắn biết thứ này không giống với thuốc thử gen mà nhân loại phát hành, cho nên rất là lo lắng.

"Điểm ấy ngài không cần phải lo lắng."

"Bởi vì quan hệ với tổ chức thần bí, chúng ta nắm giữ một nhóm nhân loại, bọn hắn sau khi lấy được cách điều chế, thậm chí sẽ tự động xây dựng một nhà máy sản xuất thứ này để phục vụ cho chúng ta!"

"Tổng bộ của tổ chức thần bí mặc dù đã bị hủy, thế nhưng hạch tâm vẫn còn ở đó."

"Chúng ta đã hỏi qua vị tiên bối kia, ông ấy đã cho chúng ta quyền hạn lớn nhất, trước mắt thì toàn bộ tổ chức thần bí đều đang ở trong bóng tối phục vụ cho Cổ tộc chúng ta!"

Thủ hạ một mực cung kính nói ra.

Vị tiên bối kia sao...hắn nghĩ tới cái thân ảnh đen kịt kia.

"Ta biết rồi." Hắn trầm giọng nói, nếu như thế, hắn sẽ không cần phải lo lắng đến sản lượng của cái thứ này.

"Như vậy...ta muốn càng nhiều thuốc thử gen hơn! 1000, một vạn, thậm chí mười vạn cái, ta đều muốn!" Ánh mắt của hắn như điện.

"Tuân lệnh." Thủ hạ nằm rạp trên mặt đất nói.

Cho dù tài liệu chế tác ra thứ này vô cùng đắt đỏ, thế nhưng xuất đồ vật trong Cổ tộc bán ra ngoài cũng vô cùng đáng tiền, mỗi một món ở trong mắt của nhân loại đều là kỳ trân!

Cổ tộc thuế biến

Hắn tin tưởng, bọn hắn có thể cung cấp đầy đủ tài liệu, mặc dù gần đây giá cả của loại tài liệu này bỗng nhiên tăng lên gấp trăm lần, khiến cho hắn có một chút kỳ quái, nhưng khi nhớ tới nhu cầu của nhân loại về Ai Thập Thảo hắn liền cảm thấy bình thường. Bởi vì ở dưới tình huống mua sắm quy mô này, giá cả tất nhiên sẽ bị tăng lên!

"Mặt khác." Hoàng tử Cổ tộc dừng một chút rồi nói: "Tuyên bố với mọi người, ta cũng lĩnh ngộ lực lượng Siêu trong một lần!"

"Hả?" Thủ hạ lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Một lần... lĩnh ngộ trong một lần? Hắn nhìn hoàng tử Cổ tộc một chút, dường như chủ nhân cũng không có đột phá...

"Người cứ nói như vậy." Hoàng tử Cổ tộc cũng không muốn nhiều lời.

"Hiểu rõ." Thủ hạ liền hiểu ra mấy phần.

"Đi xuống đi, việc này phải làm thỏa đáng nhanh một chút." Hoàng tử Cổ tộc thấp giọng phân phó.

"Hiểu rõ." Thủ hạ rời đi.

Hoàng tử Cổ tộc vẫn như cũ rơi vào trạng thái thất thần, hắn nhìn cái bình thuốc thử trống không trong tay, có một chút mê ly, thứ này, hắn nhất định phải đạt được! Nếu như có thể âm thầm không chế, vậy thì không còn gì tốt hơn!

Nói ra cho mọi người biết hắn có thể thành công trong một lần...đây cũng là một biện pháp bất đắc dĩ. Nếu như ngay cả con trai trưởng của Diệp gia cũng có thể đột phá trong một lần, hắn đương đương là hoàng tử Cổ tộc phải cần mười bình, hai mươi bình, đây chẳng phải là trò cười?

Vì uy nghiêm của Hoàng tộc! Bằng vào thân phận của hấn, chỉ có thể đột phá trong một lần! Bởi vì hấn là thiên tài!

"Xem ra tạm thời không có cách nào ra ngoài." Hấn khép hờ hai mắt.

Trước khi hoàn toàn lĩnh ngộ loại lực lượng này, hấn cần phải tạm thời bế quan.

Chỉ có điều là hấn bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng, tên tiểu tử Diệp gia kia, có thể hay không cũng là bởi vì mặt mũi mới tuyên bố lĩnh ngộ một lần? Hấn chợt lắc lắc đầu, đem loại ý nghĩ này ném sang một bên, khả năng không lớn.

Tên tiểu tử Diệp gia kia có thể là người thứ nhất, hấn thật sự có thể là thiên tài trên cái phương diện này.

Hoàng tử Cổ tộc lắc đầu, không nghĩ những thứ này nữa, mà an tâm chờ thủ hạ đem thêm thuốc thử gen tới.

Mà vào giờ khắc này, Diệp gia cách bọn hấn không biết bao xa, mấy trưởng bối Diệp gia lo lắng nhìn báo cáo trước mắt, mặc dù bọn hấn đã làm tốt hết thảy các biện pháp che giấu, thế nhưng y nguyên vẫn có một chút run sợ trong lòng.

Bởi vì danh tiếng của Diệp gia hiện tại thực sự quá lớn! Người đầu tiên lĩnh ngộ lực lượng Siêu trong một lần vẫn mang lại sự oanh động quá lớn!

Bọn hấn tự nhiên biết điều này, cho nên, sau khi gia tộc mua một lượng lớn thuốc thử Siêu X, bọn hấn đã dùng một đồng lớn thứ này, đem con trai trưởng trực tiếp lĩnh ngộ lực lượng Siêu.

Một ngày thời gian! 1000 bình thuốc thử gen! Con trai trưởng Diệp gia đột phá toàn diện!

Đương nhiên, khi tuyên truyền ra bên ngoài, tự nhiên là một bình! Bởi vậy, Diệp gia mới nổi tiếng, được cả danh và lợi, thậm chí còn có vô số người tới cửa thỉnh giáo, thế lực nguyên bản của Diệp gia, tăng lên toàn diện, mờ hồ vọt tới đỉnh cao.

Chỉ có điều là, chẳng ai ngờ rằng, vừa mới qua đi không đến một ngày, hoàng tử Cổ tộc cũng tuyên bố lĩnh ngộ lực lượng Siêu! Đồng dạng là...một bình!

Sau đó, huyết mạch Hoàng tộc, dòng dõi của các đại gia tộc, cũng dồn dập tuyên bố chính mình đã lĩnh ngộ lực lượng Siêu, trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi, những thiên tài cấp cao nhất này, vậy mà đã lĩnh ngộ toàn bộ! Thực lực của tất cả mọi người, đều tăng lên toàn diện! Có thể nói, thế hệ tuổi trẻ cường đại nhất của toàn bộ Cổ tộc, thành linh đã biến thành siêu cường giả!

Những cường giả thế hệ trước vừa mới thức tỉnh sau khi bế quan tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu, bọn hắn cũng bắt đầu nghiên cứu lực lượng Siêu mạnh mẽ, một tháng sau, những lão tiền bối này cũng đã lĩnh ngộ lực lượng Siêu!

Thực lực tăng lên dữ dội! Bọn hắn nguyên bản mạnh bao nhiêu? Không có người nào biết rõ! Thế nhưng hiện tại...thực lực của bọn hắn đã biến thành thâm bất khả trắc!

Cổ tộc là một cái chủng tộc đặc thù, bọn hắn cùng với nhân loại cũng không giống nhau, mỗi người đối với lực lượng đều có truy cầu gần như điên cuồng!

Cho nên...bọn hắn sẽ dùng hết tất cả các thủ đoạn để điên cuồng tăng lên.

Thế là, một màn mà ngay cả Trần Phong cũng không thể nào đoán trước cứ như vậy xuất hiện.

Một tháng thời gian —— cường giả thiên tài nhất của Cổ tộc bước vào cảnh giới Siêu!

Hai tháng —— tuyệt đại đa số cường giả của Cổ tộc bước vào cảnh giới Siêu!

Ba tháng —— cường giả thế hệ trước của Cổ tộc bước vào cảnh giới Siêu!

Bốn tháng —— gần như hết thầy cường giả của Cổ tộc bước vào cảnh giới Siêu!

Đến tận đây, ngoại trừ dân chúng bình thường ở dưới tầng dưới chót của Cổ tộc, thì tuyệt đại đa số mọi người đều đã bước vào cảnh giới Siêu, trở thành siêu cấp chiến sĩ chân chính!

Vậy mà so với nhân loại bước vào cảnh giới Siêu càng sớm hơn!

Cổ tộc, thuế biên toàn diện!

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong nhận được tin tức đã phát mộng.

Chuyện này... cùng với trong tưởng tượng không giống nhau a ! ! ! Đây chẳng lẽ không phải là kế hoạch làm suy yếu Cổ tộc hay sao? Đây chẳng lẽ không phải là thủ đoạn áp chế sự phát triển của Cổ tộc hay sao? Vì sao lại khiến cho thực lực của Cổ tộc tăng lên trên một mức độ lớn như vậy? !

Trần Phong sợ ngây người, Gen Công Hội sợ ngây người, tất cả cường giả nhân loại cũng sợ ngây người. Này này chuyện này...tại sao lại có thể như vậy?

"Chờ một chút."

"Để cho ta bình tĩnh một chút."

Trần Phong trải qua nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần, chờ sau khi kịp phản ứng, hắn mới cưỡng ép để cho mình tỉnh táo lại, sau đó bắt đầu suy tư về chuyện này.

"Điểm thứ nhất." Sắc mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc: "Cách điều chế đã được cải thiện qua rồi, có đúng không?"

"Đúng thế." Nhân viên công tác nặng nề gật đầu: "Cách điều chế không có sử dụng Ai Thập Thảo, mà là tiến hành cải lùi, dùng một đồng lớn tài liệu rác rưởi để thay thế."

"Điểm thứ hai, hết thầy tài liệu rác rưởi đều được lên giá đúng hay không?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Đúng thế." Nhân viên công tác thống kê tư liệu một thoáng rồi trả lời:
"Cho dù chúng ta sử dụng đều là tài liệu rác rưởi nhất của nhân loại, loại kia chính là đồ vật ném xuống đất cũng không ai muốn, cho dù chúng ta đã nhét vào một chút tài liệu rác rưởi không có liên quan gì đến cách điều chế, cho dù chúng ta đem hết thấy tài liệu tăng giá lên ròng rã 200 lần, thế nhưng lượng tiêu thụ mỗi tháng vẫn là cực kỳ kinh khủng."

Trần Phong: "..."

"Cổ tộc có tiền như vậy sao?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Không biết."

"Chẳng qua thị trường nhân loại trước mắt đã nhiều thêm vô số kỳ trân dị bảo của Cổ tộc, các nhà khoa học của chúng ta thông qua những vật này, thậm chí còn có thể đánh giá được trình độ khoa học kỹ thuật của Cổ tộc!"

"Trình độ sinh hoạt của Cổ tộc!"

"Hoàn cảnh tình huống của Cổ tộc!"

"Bởi vì Cổ tộc bán ra rất nhiều đồ vật, cho nên chúng ta cũng thu được rất nhiều lợi ích."

"Có thể nói, Cổ tộc trước mắt đối với chúng ta mà nói, mặc dù chưa bao giờ thấy qua, thế nhưng cơ hồ đã bị nhìn thấu! Hiện tại chúng ta đang phân tích nhược điểm của Cổ tộc."

Bội phục

Tổ chức nghiên cứu khoa học tự hào nói.

Thì ra là thế, Trần Phong hơi thở dài một hơi, dù sao cũng không phải là không có thu hoạch, thế nhưng mà Cổ tộc bây giờ tăng lên toàn diện, khiến cho hắn có một chút lo lắng, như vậy không thể được!

Mặc dù nhân loại hiện tại vô cùng giàu có! Mặc dù hiện tại nhân loại có nghiên cứu rất sâu sắc về Cổ tộc, thế nhưng y nguyên vẫn không được! Đây chính là lực lượng Siêu a!

"Căn cứ theo tin tức, có rất nhiều người của Cổ tộc đã lĩnh ngộ được lực lượng Siêu trong một thời gian ngắn!"

"Một vài thiên tài nổi tiếng, đều lĩnh ngộ trong một lần duy nhất, mà hết thảy những người không quá nổi tiếng, cũng đều là năm sáu lần liền lĩnh ngộ lực lượng Siêu!" Nhân viên công tác cũng lộ ra vẻ khó coi nói.

"Một lần..." Đám người sợ ngây người.

Đây chính là thuốc thử gen bản suy yếu! Coi như là xã hội loài người, yêu nghiệt có mức tiềm lực 99, cũng cần phải phục dụng ít nhất mấy chục bình mới có thể lĩnh ngộ lực lượng Siêu! Cổ tộc thế mà có thể lĩnh ngộ nhanh như vậy?

Đây là cái gì yêu nghiệt? !! Làm sao lại...dễ dàng lĩnh ngộ như vậy?

Cách điều chế cũng đã bị động tay động chân, giá cả tài liệu cũng bị tăng lên, bọn gia hỏa Cổ tộc này đến cùng đã làm như thế nào? Trần Phong không biết.

Như vậy thì chuyện này, chỉ có một người mới có thể rõ ràng, đó chính là Tàn Hải! Trần Phong trực tiếp liên hệ với Tàn Hải.

Rất lâu sau, Tần Hải mới kết nối thông tin, hấn dùng sắc mặt cổ quái nhìn Trần Phong, sau cùng thở dài nói: "Bội phục, bội phục."

"? ? ? ?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng, bội phục? Người bội phục cái quỷ gì?

"Cái chiêu thuốc thử Siêu X này người chơi quá đẹp rồi." Tần Hải bùi ngùi mãi không thôi: "Ta đã từng nghĩ qua nhân loại cùng với Cổ tộc đại chiến sẽ thảm liệt như thế nào, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, người có thể lặng yên không tiếng động diệt đi Cổ tộc như vậy..."

"? ? ? ?" Trần Phong vẫn như cũ lộ ra vẻ mặt phát mộng, hấn nói như vậy là có ý gì?

"Kế hoạch của người rất tuyệt." Ánh mắt của Tần Hải trở nên phức tạp: "Cổ tộc, đã xong đời."

"Hả? ? ?" Trần Phong có chút phát mộng, hấn vừa mới nhận được tin tức Cổ tộc toàn diện tiến vào giai đoạn Siêu X, làm sao bây giờ Tần Hải lại nói Cổ tộc đã xong đời?

"Kế hoạch của ta?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên.

"Người không biết?" Tần Hải kỳ quái hỏi: "Thuốc thử Siêu X dành cho Cổ tộc chẳng lẽ không phải là do người âm thầm phát hành?"

"Là ta." Trần Phong gật đầu.

"Vậy thì đúng rồi." Tần Hải cười khở nói: "Toàn bộ Cổ tộc hiện tại, lực lượng kinh tế đã sụp đổ toàn diện, toàn bộ văn minh đã sụp đổ, triệt để trở về xã hội nguyên thủy..."

"Vì cái gì? ?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Bởi vì thuốc thử Siêu X của người a." Tần Hải cười khở.

"Bởi vì thứ này quá mắc! Ngay từ đầu mọi người còn không cảm thấy cái gì, thế nhưng mà đến thời điểm sử dụng một bình lại một bình thuốc thử gen, giá trị tiêu hao... mấu chốt là, những thế lực này ban đầu có thực lực

ngang với nhau, cho nên đến khi có một cái thế lực xuất hiện cường giả Siêu X, những thế lực khác cũng nhất định phải xuất hiện một cường giả Siêu X!"

"Cho nên...gần như hết thấy các thế lực đều vì xông vào cảnh giới Siêu X mà điên cuồng mua sắm thuốc thử gen! Cho dù là gần như phá sản."

"Đương nhiên, mỗi một gia tộc ở bên ngoài vẫn phải tỏ ra mình rất mạnh mẽ, tuyên bố với bên ngoài là bọn họ chỉ cần một lần, hai lần liền lĩnh ngộ lực lượng Siêu X, thế nhưng trên thực tế, ít nhất phải là một nghìn lần!"

"Cho nên toàn bộ Cổ tộc hiện tại còn kém một chút nữa là gặm vỏ cây." Tần Hải thở dài.

Trần Phong: "..."

Ôi mẹ ời thì ra là như vậy? Hắn biết nền kinh tế sụp đổ sẽ khủng bố đến mức nào, cho dù là Cổ tộc!

"Lúc đầu các thế lực lớn chỉ giảm bớt số lượng người hầu, giảm bớt tiền lương, mọi người còn chưa cảm thấy điều gì, thế nhưng thời gian dần trôi qua, càng ngày càng có nhiều lưu dân xuất hiện...bọn hắn cũng cần phải sống có đúng hay không?"

"Thế là, đốt, giết, đoạt, cướp xuất hiện, toàn bộ Cổ tộc biến thành một đồng lộn xộn."

"Hiện tại... tất cả các cường giả Cổ tộc đều đang bận rộn trấn áp cơn bạo động này, những thế lực lớn kia mặc dù có rất nhiều cường giả, thực lực cũng đủ mạnh, thế nhưng y nguyên vẫn hỗn loạn không thể tả."

"Bởi vì đói, bởi vì ăn không đủ no, bởi vì phải sống!"

Tần Hải nói một hơi.

Trần Phong nghe xong liền trợn mắt hốc mồm.

Cổ tộc, cứ thế đã biến thành bộ dáng này? Phải biết rằng, lúc đầu hắn phát hành cái kế hoạch này, vốn chỉ là muốn áp chế sự phát triển của Cổ tộc,

vì tương lai xa xôi làm ra một chút dự định, ai mà biết được Cổ tộc lại điên cuồng như vậy? !

Bất quá, chuyện này cũng chưa chắc đã là chuyện tốt, nền kinh tế của Cổ tộc sụp đổ! Hiện tại đã rơi vào trong sự hỗn loạn. Thế giới nhân loại hiện tại không có bất cứ vấn đề gì, thế nhưng một khi cường giả Cổ tộc trấn áp xong những thành phần phản loạn kia, Cổ tộc đã bị sụp đổ nền kinh tế, tự nhiên sẽ đem ánh mắt dán vào trên người của nhân loại! Dùng thực lực mạnh mẽ của Cổ tộc hiện tại...

"Bọn hấn cần bao lâu để trấn áp những thành phần phản loạn kia?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Không biết." Tần Hải lắc đầu nói: "Phản loạn đang phát triển giống như lăn quả cầu tuyết, chẳng qua cường giả Cổ tộc hiện nay sau khi được lực lượng Siêu tăng cường thực lực, đoán chừng sẽ không quá lâu."

"Ừm." Trần Phong liền rơi vào trong sự trầm tư, Cổ tộc...

"Người phải đề phòng về cái phương diện này." Tần Hải nhắc xong, liền nhíu mày: "Lại nói, không biết có phải hay không là do nguyên nhân Cổ tộc náo động, ta thấy những cường giả Cổ tộc đó đều trở nên là lạ."

Là lạ? Đôi mắt của Trần Phong bỗng nhiên sáng lên.

Ha ha, hấn làm sao lại quên cái này!

"Ta cảm thấy đám người này hiện tại rất kỳ quái, có một ít..." Tần Hải nghĩ nửa ngày cũng không hình dung ra một từ ngữ nào hợp lý.

"Giống như đàn bà?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra vẻ tươi cười.

"Đúng đúng đúng!" Tần Hải liền nói liên tục nói đúng rồi đột nhiên hỏi: "A, làm sao ngươi biết?"

"Ha ha." Trần Phong liền cười.

Hấn vốn còn cho rằng cái kế hoạch này phải cần thời gian cực kỳ lâu đấy... dù sao thì nếu sử dụng như bình thường, ít nhất phải mất mấy trăm năm

mới có tác dụng, thế nhưng không ngờ được Cổ tộc đối với việc truy cầu thực lực lại bức thiết như thế! Cái chủng tộc coi thực lực là trên hết này, đã đem chính mình ném vào bên trong bờ vực diệt vong!

Nếu quả thật là đúng như lời Tần Hải nói...cái Cổ tộc kia...đã không có tương lai!

"Thì ra là như vậy." Trần Phong nói cho Tần Hải nghe kế hoạch đàn bà hoá của mình, Tần Hải nghe xong liền trợn mắt hốc mồm.

Có trời mới biết! Những vị thiên tài được gọi là phục dụng một bình liên đột phá căn bản là không có khả năng! Tần Hải không cần nghĩ cũng biết những tên này ở sau lưng đến cùng đã phục dụng bao nhiêu bình thuốc thử!

Nếu như Trần Phong nói là thật...Tần Hải đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

"Người cũng sẽ không phục dụng đó chứ." Trần Phong không có hảo ý hỏi.

Đại hạ giá

"Cút!" Tần Hải không có một chút khách khí nói: "Lúc trước ta đã từng tham dự qua thí nghiệm Siêu X, biết người ở nơi này có đồ tốt hơn, ta làm sao lại dùng những đồ vật rác rưởi kia!"

"Hắc hắc." Trần Phong cười.

Tần Hải dù sao cũng đã đột phá đến cảnh giới Siêu cấp A! Mà cho dù Tần Hải muốn dùng, chỉ cần đến đòi Trần Phong là được, hẳn tự nhiên sẽ đưa ra những đồ vật tốt nhất cho Tần Hải.

Chuyện này cần phải cảm tạ Cổ tộc...Cổ tộc bán sạch của cải của nhà mình, để cho nhân loại tiến hành nghiên cứu khoa học, trình độ chế tác của các chế tác sự được tăng lên trên diện rộng!

"Tiếp theo người muốn làm như thế nào?" Tần Hải lo lắng hỏi.

Cổ tộc mặc dù không có tương lai, thế nhưng vẫn còn có hiện tại! Hiện tại Cổ tộc càng trở nên cường đại hơn! Nếu như không cẩn thận bị Cổ tộc tiêu diệt, vậy cuối cùng cũng chỉ có thể được cho là đồng quy vu tận, còn khiến cho Yêu tộc đang khôi phục lại nhất được tiện nghi.

"Yên tâm đi." Trần Phong nghiên ngẫm cười cười: "Ta tự nhiên là có biện pháp."

"Vậy thì tốt." Tần Hải cũng không nghĩ quá nhiều.

Ngày kế tiếp, có một cái tin tức kinh người xuất hiện, cho dù đối với nhân loại mà nói, đây cũng chỉ là một loại tin tức bình thường, thế nhưng đối với toàn bộ Cổ tộc mà nói, đó chính là một trận tai hoạ kinh người!

"Có một nhóm lớn dược thảo, bởi vì lượng nhu cầu tăng lên trên diện rộng, giá cả tăng cao, tổ chức nghiên cứu khoa học trải qua ba tháng nghiên cứu, rốt cục cũng nghiên cứu chế tạo ra biện pháp mới nhất, giảm giá cả xuống

trên một phạm vi lớn! Chi phí giảm xuống dự đoán đại khái là gấp một trăm lần! Khôi phục lại giá cả như trước kia!"

Đây là báo cáo mới nhất của tổ chức nghiên cứu khoa học! Dược thảo ở bên trong, thành linh là tất cả những tài liệu mà cách điều chế Cổ tộc cần.

Thế là, thuốc thử gen chuyên dụng nguyên bản đắt đỏ dành cho Cổ tộc, giá cả đột nhiên trở nên rẻ đi cùng với có số lượng rất nhiều, dùng một loại tư thái kinh khủng, tràn vào thị trường của Cổ tộc! Cho nên cả Cổ tộc đều điên rồi.

"Tại sao lại có thể như vậy?" Các đại gia tộc lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Bọn hắn không nghĩ tới, đồ vật trước đó vài ngày còn đáng giá ngàn vàng bỗng nhiên biến thành lá rụng đầy đường, đồ vật mà bọn hắn đã từng dốc hết gia sản mới mua được, bây giờ người người đều có thể mua.

Mà đáng sợ nhất là...những phần tử phản loạn kia, ưu thế mà các thế lực có thể dựa vào để nghiền ép bọn hắn, chính là cảnh giới Siêu X!

Thế nhưng hiện tại, kèm theo loại thuốc thử gen giá rẻ này xuất hiện, những tên phần tử phản loạn chết tiệt này, cũng dồn dập bước vào cảnh giới Siêu X, thực lực tăng lên rất nhiều!

"Tại sao lại có thể như vậy..." Đám người Cổ tộc lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Những đồng thuốc thử gen đáng chết này là từ đâu tới?" Hoàng tử Cổ tộc phẫn nộ.

"Không biết." Thủ hạ cũng hoảng sợ nói: "Căn bản không phải là tới từ con đường chính thức, dường như có một con đường không biết, không ngừng đem những vật này vận chuyển đến, giá cả cũng cực kỳ tiện nghi!"

"Hèn mặt!" Hoàng tử Cổ tộc giận dữ.

Phốc! Hắn thuận tay chém giết tên thủ hạ này tại chỗ, chung quanh có vô số người hoảng sợ.

Đây đã là lần thứ mấy rồi? Hoàng tử Cổ tộc đã từng nhe nhả tính tình càng ngày càng trở nên kỳ quái, không chỉ có hấn như thế, dường như tính tình của tất cả các cường giả đều đang trở nên kém đi...

Một lời không hợp liền giết người! Là bởi vì bây giờ thế giới đã trở nên hỗn loạn hay sao?

Những thuộc hạ này liếc nhìn nhau, âm thầm hạ quyết tâm, có lẽ, đây là thời điểm nên rời đi, rời đi khỏi nơi này, trở về loạn thế.

Hiện tại thuốc thử gen có thể mua được dễ dàng như vậy, bọn hắn cũng có thể nhẹ nhõm đột phá đến cảnh giới Siêu X! Thế là, màn đêm buông xuống, có một nhóm lớn binh sĩ Cổ tộc mất tích...trước khi đi, còn mang đi của cải duy nhất còn lại của hoàng tử.

"Hèn mặt!" Hoàng tử Cổ tộc nghe xong chuyện này liền tức khí chửi ầm lên.

Không có ai có thể quản, không có ai có thể trị, theo việc phản tử phản loạn dồn dập bước vào cảnh giới Siêu X, Cổ tộc cũng tiến vào sự hỗn loạn toàn diện, từng cái thế lực lớn, giống như đám mọi rợ giao phong và chém giết với nhau.

Mà thuốc thử Siêu X...bởi vì rẻ tiền và có tác dụng siêu cao, đã trở thành một trong những loại thuốc thử gen thiết yếu của bọn hắn. Coi như là bách tính nghèo khổ, Cổ tộc không có tiền, cũng có thể chuẩn bị mấy bình thuốc thử Siêu X giắt trong người để dùng tạm thời, làm cái gì ách chủ bài.

Mà vào lúc này, hiệu quả của kế hoạch Đàn bà hoá, rốt cục cũng lộ ra một chút mảnh khoe.

Căn cứ theo hiệu quả lúc đầu của mấy người Trần Phong, dùng một bình cũng không có hiệu quả rõ ràng, thế nhưng sẽ ức chế Hoóc môn sinh dục nam. Dùng mười bình sẽ xuất hiện hiệu quả đàn bà hoá nhẹ nhàng, không chỉ có hiệu quả ức chế Hoóc môn sinh dục nam, sẽ còn bài tiết ra Hoóc môn sinh dục nữ.

Dùng trên hai mươi bình sẽ bị đàn bà hoá trên phạm vi lớn, thậm chí là tuyệt hậu hoàn toàn.

Dùng 50 bình sẽ dẫn đến tình trạng thoái hoá giới tính.

Dùng 100 bình trở lên...ừm...không biết sẽ xảy ra hậu quả như thế nào, đây là mục tiêu sớm nhất của bọn hắn.

Bởi vì mong muốn đạt thành cái mục tiêu này cũng không dễ dàng, không chỉ cần một số lượng lớn thuốc thử gen, còn cần một lượng lớn thời gian để chậm rãi áp ủ, đây là một cái kế hoạch lâu dài.

Thế nhưng...chẳng ai ngờ rằng, Cổ tộc lại có thể điên cuồng như vậy!

Cái kế hoạch này...vậy mà hoàn toàn đã không để ý đến nhân tố số lượng hay là thời gian, nhanh chóng tiến vào giai đoạn phát triển, gần như hết thảy Cổ tộc, đều phục dụng một trăm bình trở lên! ! !

"Lúc đầu chúng ta thí nghiệm, thời gian mà kế hoạch đàn bà hoá phát huy ra tác dụng đại khái là bao lâu?"

"Nửa năm!"

"Nửa năm..." Trần Phong tính toán thời gian, dường như, cũng không sai biệt lắm? Một khi kế hoạch đàn bà hoá toàn diện bùng nổ, vấn đề về thuốc thử Siêu X khẳng định sẽ bị phát giác.

Như vậy không thể được, Cổ tộc còn chưa bị diệt toàn quân, Yêu tộc chỉ mới bị ảnh hưởng đến một phần nhỏ, ừm...

"Xem ra cần phải nghĩ thêm biện pháp." Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Mà vào giờ khắc này, tại Cổ tộc.

"Người phản loạn, giết không tha!" Hoàng tử xuất hiện, cái khuôn mặt anh tuấn kia, khí chất lạnh lẽo kia, khiến cho vô số người thần phục.

Đây mới là tương lai Cổ tộc của bọn hắn!

Đây mới là Hoàng tộc Cổ tộc của bọn hăn!

Lần này hoàng tử phụng mệnh trấn áp phản loạn, dùng thể sét đánh lôi đình tiêu diệt kẻ địch, uy năng của cảnh giới Siêu X, lại một lần nữa toát ra uy lực khó có thể tưởng tượng!

"Trở về đi." Hoàng tử lạnh lùng nói ra.

"Vâng." Vô số thủ hạ lộ ra ánh mắt kính ngưỡng.

Đây chính là hoàng tử của bọn họ, mạnh mẽ và đầy mị lực.

Thậm chí, chính bọn hăn cũng không có chú ý đến, trong ánh mắt vốn nên ước mơ của bọn hăn, hiện tại lại không hiểu thêm ra một chút đồ vật kỳ quái.

Trở lại nơi trú quân, hoàng tử bảo thủ hạ lui đi hết, cái khuôn mặt kiên nghị cùng với kiên cường kia, bỗng nhiên trở nên nhẹ nhàng, sau khi dùng một chậu nước sạch rửa sạch phấn son trên mặt, lại lộ ra một khuôn mặt mỹ lệ mà âm nhu!

Nơi truyền thừa

Hoàng tử nhìn vào tấm gương, dùng ngón tay nhẹ nhàng lướt qua khuôn mặt của mình.

Xoạt! Quần áo trên người của hắn, có từng mảnh vải màu trắng được cột vào lồng ngực, dường như đang muốn bó buộc một loại đồ vật nào đó.

"Ta...làm sao lại trở thành cái dạng này?"

Hoàng tử thông khổ nhắm hai mắt, hắn nhìn nét mặt của mình trong tấm gương, tràn ngập sự xót thương.

Đây là hắn sao? Hắn chính là tương lai Cổ tộc cơ mà!

Trong thời gian này hắn bận rộn đi dẹp loạn, cũng không có cân nhắc đến những chuyện khác, thế nhưng bỗng nhiên có một ngày, hắn liền thành bộ dạng như thế này, hắn thậm chí không thể không ngụy trang mới dám đi ra bên ngoài!

Chẳng lẽ là do các hoàng tử khác âm thầm hạ thủ? Hắn khẽ cắn bờ môi, dậm chân một cái nói: "Người ta nhất định sẽ điều tra ra."

Mà vào thời điểm hắn chuẩn bị điều tra chuyện này, có một cái tin tức kinh người bỗng nhiên truyền đến, bởi vì Yêu tộc liên tục phục sinh, nhân loại tổn thất nặng nề, cường giả nhân loại phần nộ, đối với hết thảy những khu vực phi nhân loại, liên hợp thi triển cấm thuật truyền kỳ cực kỳ cường đại - Cửu Âm Ma Sát!

Cửu Âm Ma Sát? Đây là thứ quái quỷ gì?

Có một số Cổ tộc biết được một chút, lúc này mới cảm thấy sợ hãi.

Trong truyền thuyết, nhân loại có được hai đại cấm thuật, một cái tên là Cửu Âm Ma Sát, nó có thể khiến cho những sinh vật bên trong khu vực bị âm sát bao phủ, mất đi hết thảy đặc thù giống đực, biến thành giống cái! Mà

một loại khác gọi là Thái Hợp Kim Thuật, nó có thể khiến cho giống cái bên trong khu vực nó bao phủ mang thai, thai nghén dòng dõi không biết!

Hai loại cấm thuật này cực kỳ đáng sợ, bắt nguồn từ một loại gọi là bí thuật Thái Cực, vô số năm trôi qua, cho dù áo nghĩa Thái Cực đã thất truyền, thế nhưng mà hai loại bí thuật này vẫn như cũ tồn tại.

"Ha ha."

"Loại cấm thuật này làm sao có thể tồn tại?"

"Lừa gạt ai đây."

"Đoán chừng nhân tộc đã bị thực lực cường đại của Cổ tộc chúng ta hù dọa, cố ý lấy ra để lừa gạt chúng ta."

"Đúng đấy, còn muốn lừa gạt ai chứ, buồn cười."

"Hai người các người..."

"Hai chúng ta làm sao?"

"Không, không có việc gì."

"Đáng ghét, ta ghét nhất là những người nói chuyện một nửa."

"Đúng thế."

"..."

Mà cũng vào lúc này, những cường giả Cổ tộc bận rộn trong việc dẹp loạn mấy ngày vừa rồi, lúc này mới có thời gian quan sát chính mình, sau đó mới hoảng sợ phát hiện ra một chút sự tình đáng sợ.

"Trời ạ!"

"Tại sao lại có thể như vậy..."

"Chán ghét, ta đã không còn tiểu đệ đệ!"

"Ta cũng thế."

"A a a, chúng ta đều là đàn ông cơ mà."

"..."

Mà nữ nhân Cổ tộc, thì chỉ có thể lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn tất cả những thứ trước mắt này, nhìn huynh trưởng biến thành tỷ tỷ, nhìn xem phụ thân biến thành mẫu thân...cái thế giới này đến cùng đã bị làm sao vậy? !

Cửu Âm Ma Sát...cầm thuật của nhân loại, lại có thể kinh khủng đến loại tình trạng như thế?

"Hẳn chỉ là trùng hợp mà thôi." Có rất nhiều người ôm chờ mong trong lòng.

Nhưng mà, kèm theo sự quan sát tỉ mỉ của mọi người, bọn hắn lúc này mới phát hiện ra, càng ngày có càng nhiều nam giới của Cổ tộc đã bị đàn bà hoá, thậm chí là những lão tiên bối đức cao vọng trọng kia! Cho dù là cường giả cao cấp nhất!

"Xong." Cổ tộc cảm thấy ớn lạnh.

Mà cho đến giờ phút này, bên trong những người kia bao quát cả hoàng tử Cổ tộc, mới hiểu được đến cùng đã phát sinh chuyện gì, nguyên lai bọn hắn đã bị trúng Cửu Âm Ma Sát của nhân loại?

Mà cũng vào giờ khắc này, Cổ tộc mới chính thức coi trọng thông cáo của nhân loại.

"Vô luận là loại cầm thuật nào, cho dù nhân loại chúng ta có thể thi triển, cũng cần bỏ ra cái giá khổng lồ, cho nên hi vọng tận khả năng sẽ không dùng đến. Nhân loại một mực hi vọng Cổ tộc cùng với nhân tộc có thể chung sống hòa bình, hi vọng Cổ tộc không can thiệp sự tình giữa nhân loại cùng với Yêu tộc, nếu không chúng ta sẽ không ngại vận dụng loại cầm thuật thứ hai..."

Nhân loại không nói rõ loại cầm thuật thứ hai là gì, nhưng lại làm cho Cổ tộc cảm thấy sợ hãi.

Loại cấm thuật thứ hai? Đám người Cổ tộc ngẫm lại liền cảm thấy sợ hãi.

Loại cấm thuật thứ hai kia có lẽ là Thái Hợp Kim Thuật? Chính là loại cấm thuật có thể khiến cho giống cái bên trong khu vực nó bao phủ mang thai?

Thử nghĩ một hồi xem, nếu như nhân loại thi triển loại cấm thuật này đối với Cổ tộc, những anh hùng cái thế, những cường giả tuyệt thế của Cổ tộc, hiện tại không chỉ bị đàn bà hoá, mà còn muốn sinh con...

Xoạt. Toàn bộ Cổ tộc yên tĩnh, đến lúc này, bọn hắn mới biết được, nhân loại đến cùng là một cái chủng tộc đáng sợ như thế nào!

Đúng thế, thực lực của nhân loại không mạnh, nhưng chỉ bằng vào loại thủ đoạn này của nhân loại, đã đủ khiến cho bọn hắn cảm thấy sợ hãi.

"Trước... trước tiên nên giảng hòa." Hoàng đế Cổ tộc nói ra.

"Hèn mặt! Ngạo khí nguyên bản của các ngươi đâu? Nếu biết đây là trò quỷ do nhân loại gây ra, thì không phải là nên tiêu diệt bọn hắn hay sao? !" Hoàng hậu tức giận.

"Thế nhưng mà... thế nhưng mà người ta sợ loại cấm thuật thứ hai..." Hoàng đế Cổ tộc lo lắng nói.

Hoàng hậu nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Bọn hắn nếu như có cấm thuật, có lẽ sẽ có biện pháp phá giải!"

"Không, không cần phải vội." Hoàng đế Cổ tộc ôn nhu nói: "Trước tiên cứ giảng hòa rồi nói tiếp."

Hoàng hậu cảm thấy muốn hôn mê, nàng rất là tuyệt vọng.

Bởi vì cái gọi là Cửu Âm Ma Sát kia, không những cải biến giới tính, còn có tính tình! Tính tình của hầu hết các cường giả đều phát sinh đại biến! Nhất là những cường giả càng phóng khoáng, hiện tại tương phản càng lớn! Toàn bộ Cổ tộc, đã không còn một người nào có hùng tâm tráng chí! Tương lai của Cổ tộc, đã không còn.

"Đúng rồi!"

"Những vị tiền bối kia!"

Hoàng hậu bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, Hoàng tộc Cổ tộc có thể duy trì được đến ngày hôm nay, đều là do một mạch viễn cổ kia giúp đỡ, bọn họ mới là cột sống chân chính của Cổ tộc, dựa theo thực lực phân chia của nhân loại...

Những cường giả kia dường như cũng là Siêu cấp A! Cường giả chân chính!

"Đúng."

"Tìm bọn hắn!"

Hoàng hậu tràn đầy sự mong đợi bước vào khu vực truyền thừa, nói: "Chư vị tiền bối, ta muốn..."

"Ai nha, đây không phải là hoàng hậu hay sao?"

"Ngài vì sao lại tới đây, hi hi."

Hai cường giả gác công nguyên bản cường tráng, giờ phút này lại yếu điệu nói ra.

Hoàng hậu cảm thấy ớn lạnh.

Đây là cường giả Siêu cấp A! Nàng có thể cảm nhận được, hai người giữ cửa nguyên bản cấp A này, hiện tại đã trở thành cường giả Siêu cấp A! Giống như những vị cường giả kia, trở thành cường giả cao cấp nhất!

Thế nhưng mà...bọn hắn đồng dạng cũng bị trúng cấm thuật!

"Coi như là ở nơi này cũng không thể may mắn thoát khỏi hay sao?" Hoàng hậu sụp đổ, nếu như ngay cả ở đây cũng bị cấm thuật bao trùm, như vậy Cổ tộc thật sự đã xong rồi!

Mà vào lúc nàng đang tuyệt vọng.

"Người nào?" Có một cái thanh âm bình thản truyền đến.

Cho dù cái thanh âm này rất lạnh lùng, thế nhưng thanh âm nam tính mang theo sự khác biệt rõ ràng, khiến cho cảm xúc của hoàng hậu trở nên sục sôi, một dòng nước nóng lũng lò trôi qua trong cơ thể!

Muốn sinh con

Đàn ông! Nàng rốt cục cũng nhìn thấy đàn ông! Đàn ông Cổ tộc còn sống! Nàng ngẩng đầu nhìn lại, đó đúng là một nam tử tuấn lãng toàn thân được bao phủ bởi ánh sáng màu đen huyền bí.

"Đại nhân." Hai người giữ cửa cung kính hành lễ.

"Ừm." Tần Hải khẽ gật đầu, nhìn về hoàng hậu ở trước cửa bình thản hỏi: "Không biết hoàng hậu giá lâm, là có việc gì muốn phân phó?"

"Thật sự là ngài." Hoàng hậu kích động đến mức hai chân như nhũn ra.

Trong truyền thuyết mà nàng nghe qua, ở bên trong những vị tiên bối này, có một người có thể bảo trì vĩnh cửu thanh xuân, hơn nữa còn có thực lực cực kỳ cường đại, chính là vị tiên bối huyền bí trước mắt này!

"Xin ngài hãy cứu vớt Cổ tộc!" Nàng trực tiếp quỳ xuống, nằm rạp trên mặt đất.

"Ồ?" Tần Hải chau lông mày lên, đây lại là cái trò quái quỷ gì?

"Cổ tộc đã không còn tương lai." Vị hoàng hậu này liếc mắt liền có thể nhìn thấu bản chất: "Hoàng đế cùng với những cường giả Cổ tộc đó, vẫn còn chưa tỉnh táo lại trong sự biến đổi giới tính, thế nhưng ta biết, Cổ tộc đã không còn tương lai."

Tần Hải cảm thấy hơi giật mình, hẳn không nghĩ tới, vị hoàng hậu Cổ tộc này lại có thể nhìn xa được như thế.

"Bây giờ Cổ tộc toàn là nữ tính!"

"Coi như là những đứa nhỏ cấp D cũng không ngoại lệ, tương lai của Cổ tộc đã không còn bất luận một nam nhân nào!"

"Đường đường là Cổ tộc hùng mạnh, lại biến thành Nữ Nhi quốc!" Hoàng hậu xót thương nói.

Nàng nếu là hoàng hậu, dung mạo tự nhiên cũng trên vạn người, giờ phút này lộ ra vẻ mặt xót thương, làm cho người ta có một chút động tâm, đáng tiếc là giờ phút này không có ai thưởng thức...

Vô luận là Tần Hải tâm như đá tảng, hoặc là hai người giữ cửa yếu điệu kia.

"Cô muốn ta làm cái gì?" Tần Hải vô cùng bình tĩnh hỏi.

"Ta muốn..." Hoàng hậu do dự một chút, ánh mắt rất nhanh liền trở nên kiên định, ôn nhu nói: "Ta muốn cùng ngài sinh một đứa con, vì chính ta, cũng vì tương lai của Cổ tộc!"

Nói xong, Hoàng hậu lại dập đầu.

"???" Tần Hải lộ ra vẻ mặt phát mộng, sự bình tĩnh vừa mới ổn định được trong nháy mắt sụp đổ, ôi mẹ ơi đây là muốn chơi lớn đến mức nào?

Tần Hải kém chút nữa là đã hôn mê, mời ta hỗ trợ ra tay còn chưa tính, còn sinh con cái quỷ gì?

"Chờ một chút." Tần Hải nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

"Xin mời đại nhân thành toàn." Hoàng hậu quỳ xuống nói.

"Hoàng đế Cổ tộc đâu?" Tần Hải trừng lớn con mắt.

"Hắn... không, hiện tại là nàng? Cổ tộc đã triệt để bị đàn bà hoá, nàng hiện tại nhiều nhất chỉ được xem như là tỷ muội của ta." Hoàng hậu cười khở.

Tần Hải: "..."

"Còn những người khác?"

"Cũng như thế."

"Toàn bộ Cổ tộc, vô luận là tuổi nhỏ, đều biến thành nữ!" Hoàng hậu thở dài.

"Những đứa trẻ kia thì sao?" Tần Hải nhớ là vẫn còn rất nhiều trẻ sơ sinh kia mà?

"Bọn hắc cũng đang từ từ biến hóa." Hoàng hậu cười khổ.

Cái gì? Tần Hải lúc này mới bừng tỉnh, sự tình so với trong tưởng tượng của hắc còn nghiêm trọng hơn! Kế hoạch của Trần Phong, tiến triển vậy mà còn muốn thuận lợi hơn so với trong tưởng tượng!

Cái gọi là Cửu Âm Ma Sát vốn là một câu chuyện được bịa ra!

Tần Hải tự nhiên biết chuyện này, thế nhưng những đứa trẻ sơ sinh kia...hắc lúc này mới nhớ tới, nơi này là Cổ tộc, trẻ sơ sinh Cổ tộc, vừa ra đời đã đạt tới cấp D, điểm xuất phát của Cổ tộc so với nhân loại còn cao hơn không biết bao nhiêu lần!

Trẻ sơ sinh ở nơi này, vừa ra đời đã có thực lực mạnh mẽ, ẩn chứa năng lượng cường đại!

Cho nên...vì không để cho những đứa trẻ này tụt hậu so với thời đại, cha mẹ của chúng nó tự nhiên cũng cho chúng nó phục dụng thuốc thử Siêu X, coi như không có cách nào đột phá, để cho chúng nó làm quen với lực lượng Siêu X cũng tốt.

Tần Hải nghĩ tới đây, cũng không biết nói gì, đây chính là mục đích của cái gọi là Cửu Âm Ma Sát! Khiến cho hết thảy Cổ tộc không phát hiện được vấn đề của thuốc thử Siêu X, làm cho bọn hắc tưởng đó là tác dụng của Cửu Âm Ma Sát, đồng thời không ngừng quán thâm một loại tư duy...

Đó chính là...chỉ có cường giả Siêu cấp A mới sẽ không bị ảnh hưởng!

Ví dụ như Tần Hải hắc.

Ví dụ như, những sư huynh đệ ở nơi truyền thừa này.

Bởi vì lo lắng trẻ sơ sinh xảy ra vấn đề trong tương lai, hoặc là lo lắng Cổ tộc trong tương lai một lần nữa bị Cửu Âm Ma Sát bao trùm, cho nên bọn hắn muốn trẻ sơ sinh vừa ra đời liền trở nên cường đại hơn! Từ lúc vừa mới sinh ra đã được cho uống đủ loại thuốc thử Siêu X, cố gắng khiến cho chúng nó mau sớm đột phá, thoát khỏi cái gọi là nguyên rủa Cửu Âm Ma Sát. Nhưng bọn hắn thật tình không biết...đó mới là một cái hố cực lớn!

"Lại bị con hàng này hố." Tần Hải thở dài, hắn khẳng định, chuyện này tất nhiên lại là do Trần Phong giờ trò quỷ.

Ngoại trừ cái tên này, cho dù là người nào cũng không thể nghĩ ra được loại thủ đoạn âm hiểm này! Loại thủ đoạn vô hình này, quả thực đã làm cho Cổ tộc muốn diệt tộc a!

Nghĩ tới đây, Tần Hải nhìn về phía trung tâm nơi truyền thừa.

Sư phụ hắn... nhân vật đáng sợ vẫn còn sống cho đến bây giờ...thế mà còn chưa có ý định ra tay hay sao?

"Sư phụ, người đến cùng nghĩ như thế nào?" Tần Hải khẽ lắc đầu.

Những đệ tử này như bọn hắn, không ai có thể đoán được vị sư phụ này đang nghĩ cái gì.

"Tiền bối?" Hoàng hậu nhìn Tần Hải đang xuất thần trước mắt, chủ động tới gần, thậm chí còn định dùng bàn tay trắng nõn sờ đi qua, Tần Hải lúc này mới trở nên tỉnh táo, liền vội vàng ngăn cản nàng.

"Đừng." Tần Hải lắc đầu.

"Tiền bối..." Hoàng hậu nỉ non.

"Ách, Cổ tộc cũng không phải chỉ có một mình ta, còn có những người khác..."

Tần Hải không có một chút do dự bán sư huynh đệ của mình: "Sư huynh đệ chúng ta ở nơi này, gần như đều không có chịu ảnh hưởng, ta có thể giới thiệu cho cô."

"Ví dụ như Lữ Hồn..."

"Ta đã thành hôn." Thanh âm nhàn nhạt của Lữ Hồn truyền đến từ bên trong nơi truyền thừa.

"Ví dụ như Mục Gia..."

"Ta không giao hợp cùng với người ngoại tộc." Mục Gia thản nhiên nói, mặc dù bọn hắn đều thuộc về Cổ tộc, thế nhưng hắn tự nhận là Mục tộc cao quý bên trong Cổ tộc!

Cho dù là quý hoàng hậu, cũng không có tư cách ở chung.

Sắc mặt của hoàng hậu liền trở nên đỏ bừng, nàng lúc nào lại phải chịu nhục như vậy?

"Ví dụ như Lam đại ca..." Tần Hải vội vàng hô lớn, Lam đại ca chính là cái người đã tạo ra hệ thống giao thông dưới lòng đất cho tổ chức thần bí kia, người này là một cường giả có năng lực bỏ qua hết thủy địa hình!

"Ta thích nam." Thanh âm thản nhiên của Lam đại ca truyền đến.

Xoạt! Toàn bộ thế giới an tĩnh.

"Nếu ngươi nguyện ý đi theo ta một ngày, ta không ngại cùng với vị hoàng hậu này sinh con." Lam đại ca lạnh nhạt nói ra.

Tần Hải: "..."

Hoàng hậu lộ ra vẻ mặt mong đợi nhìn Tần Hải.

Ngươi chờ mong cái quỷ? Tần Hải vô lực chửi bậy, đây là cái sự tình quái quỷ gì! Hạn hán lời, Trần Phong ngươi chờ đó, chờ lão tử trở về, xem lão tử thu thập ngươi như thế nào!

Tần Hải nghĩ linh tinh trong lòng, thế nhưng sự tình trước mắt, hắn y nguyên không có bất kỳ một biện pháp nào.

Tần Hải xưng Vương

"Thật có lỗi." Tần Hải cười khỏ: "Ta làm không được."

"Chẳng lẽ ngài muốn trơ mắt nhìn Cổ tộc của chúng ta diệt vong hay sao?"
Hoàng hậu xót thương.

"Làm đi." Lữ Hồn bỗng nhiên mở miệng: "Sự tình sinh con, cũng là nguy nan trước mắt của Cổ tộc, chung quy cũng cần chúng ta ra mặt."

"Sư phụ đã nói, sau trận chiến năm đó, chúng ta không nên can thiệp vào thế sự nữa." Tần Hải lấy sư phụ ra làm bìa đỡ đạn.

"Người vào lúc nào đã tuân thủ qua?" Lữ Hồn không có một chút khách khí nói: "Vài thập niên trước, người tạo ra một cái phân thân gọi là Tần Hải ở trong nhân loại, âm thầm điều tra nhân loại, thậm chí còn tham gia cả cái gì gọi là thi đấu gen tân tú, không phải cũng là can thiệp vào thế sự?"

"Khụ khụ." Tần Hải ho khan hai tiếng.

"Ta biết người là một người tận tâm." Lữ Hồn vỗ vỗ vào bả vai của Tần Hải nói: "Lúc trước vì sự tình điều tra nhân loại, đã ủy khuất cho người, nhưng mà bây giờ, Cổ tộc rơi vào tình cảnh như vậy, chúng ta cũng không thể mặc kệ. Sư phụ đã bế quan, chỉ có thể dựa vào chúng ta, không thể chờ đến khi sư phụ xuất quan được, Cổ tộc không bao lâu nữa sẽ diệt tộc!"

"Tại sao huynh không đi?" Tần Hải tức giận nói ra.

"Ta cũng muốn." Lữ Hồn thở dài: "Thế nhưng mà vợ của ta... mâu thuẫn giữa ta và nàng bây giờ người cũng không phải là không biết, huống chi nàng còn là con gái của sư phụ...nếu như ta làm chuyện này, đoán chừng nàng sẽ không bao giờ để ý đến ta, cho nên, chuyện này chỉ có thể giao cho người."

Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nói: "Ngẩng đầu nhìn kỹ một chút đi, Cổ tộc bây giờ, đều là của người! Mặc kệ là những chiến sĩ có thực lực mạnh

mẽ này, hoặc là... tất cả các nàng!"

Lữ Hồn nói xong, liền dùng một bàn chân đạp Tần Hải ra bên ngoài.

Bang! Cửa nơi truyền thừa được đóng lại, Tần Hải lộ ra vẻ mặt phát mộng, trời ạ, hắn thế mà bị đá ra bên ngoài?

"Bệ hạ." Hoàng hậu liếc mắt đưa tình nhìn Tần Hải nói: "Từ giờ trở đi, ngài, chính là Vương của chúng ta."

Tần Hải: "..."

Hắn ngẩng đầu, nhìn toà cung điện to lớn ở trước mặt, nhớ tới lời của Lữ Hồn, hắn chỉ có thể lắc đầu, cái gì mà đều là của hắn, các người không biết được, những thứ này chẳng qua chỉ là một bộ phận trong kế hoạch của Trần Phong mà thôi?

Thật sự là bất đắc dĩ a, Tần Hải cười khổ.

Đương nhiên, nếu để cho Trần Phong thấy cảnh này, hắn có thể đoán được Trần Phong sẽ nói cái gì.

"Xem đi." Trần Phong chỉ vào toà cung điện to lớn trước mặt nói: "Đây chính là mà giang sơn ta đánh xuống cho người! Bản đại gia đã tự tay chế tạo cho người một cái hậu cung!"

"Thật sự là tạo nghiệt a." Tần Hải thở dài.

Từ sau khi nhận biết Trần Phong, cuộc đời của hắn thật đúng là một đợt giảm giá 90%, theo sự tình Tần gia hủy diệt, cho đến lúc tiềm lực của hắn bị phế bỏ, rồi đến tuyệt cảnh Băng Hải Tuyết Nguyên, lại đến nơi truyền thừa đã nhận, sau đó lại là Thánh Chiến trong truyền thuyết, lại từng bước một cho đến bây giờ...

Được rồi, Tần Hải hít vào một hơi thật sâu, cái gì mà Cổ tộc nguy nan, cái gì mà nguy cơ sớm tối, chỉ có hắn mới biết được, Cổ tộc coi như có tuyệt hậu, không có tương lai, cũng sẽ không chân chính biến mất, bởi vì người sư phụ kia của hắn, vẫn chưa có ra tay! Là người mạnh nhất của Cổ tộc!

Là người sáng tạo ra nơi truyền thừa, ông ta còn chưa ra tay, nói rõ Cổ tộc còn chưa tới thời điểm nguy hiểm nhất!

Nhân loại...mới thật sự là bên rơi vào nguy cơ sớm tới!

Mặc kệ vì chính hắn, hay là vì nhân loại, hay hoặc là vì hồi báo Trần Phong, hắn dường như cũng không có lựa chọn khác, nghĩ tới đây, Tần Hải bước ra một bước.

Hắn biết, đi ra một bước này, hắn, sẽ là Vương duy nhất của Cổ tộc! Hoặc là nói...nam nhân duy nhất!

Tại Cổ tộc, Tần Hải xưng vương, thậm chí còn không gặp phải quá nhiều phản kháng, những thiên tài nguyên bản ngạo khí mười phần kia, bây giờ sau khi biến thành nữ giới, dường như cũng đã biến thành ngạo kiều...

Đến tận đây, Tần Hải cũng vì Cổ tộc mang đến một chút hi vọng.

Nơi truyền thừa, hết thấy cường giả siêu cấp A, cũng không bị nguyên rửa bởi cấm thuật. Mà ở nơi truyền thừa, những cường giả sau khi bước vào siêu cấp A, y nguyên vẫn bị đàn bà hoá. Điều này nói rõ, vào thời điểm nhân loại thi triển cấm thuật, bọn hắn chỉ mới có cấp A!

Theo khía cạnh này có thể nói rõ, mấy người Tần Hải sở dĩ có thể chống cự được cấm thuật, là bởi vì lúc ấy bọn hắn đã là cường giả siêu cấp A!

Chỉ có cường giả siêu cấp A mới có thể chống cự được cấm thuật! Đây là hi vọng, hi vọng của Cổ tộc!

Trẻ mới sinh Cổ tộc rất mạnh mẽ, bình thường mới sinh ra liền đạt tới cấp D, cũng có một số thiên tài khi vừa sinh ra đã đạt tới cấp C, thậm chí còn có những người càng cường đại hơn, có thể thấy được chút ít tiềm lực của Cổ tộc!

Mà hy vọng duy nhất của Cổ tộc, chính là làm sao cho những đứa bé này nhanh chóng bước vào cảnh giới Siêu cấp A!

"Nhớ kỹ, những đứa bé còn chưa bị chuyển đổi giới tính, nhất định phải cách biệt, tận lực không nên để cho nó tiếp xúc cùng với người khác, không

bị cảm nhiễm nguyên rửa! Khiến cho chúng nó bước vào cảnh giới siêu cấp A càng sớm càng tốt!" Tần Hải nói.

Thế là, những đứa trẻ này được cung cấp một lượng lớn thuốc thử Siêu X để sử dụng, nhưng mà...không có tác dụng! Những đứa trẻ này dường như cũng không thể tránh được vận rủi, còn chưa kịp nói lưu loát, giới tính đã bị chuyển biến, khiến cho cha mẹ của những đứa trẻ này đau lòng nhưc óc, hoảng sợ vì sự nguyên rửa của nhân loại!

Đến tận đây, Cổ tộc mới được tính là tuyệt chủng chân chính, không thể bỏ qua công lao của Tần Hải.

Đương nhiên, bởi vì ý kiến của Tần Hải trên bản chất là tốt, hơn nữa phương pháp cũng là đúng, cho nên Cổ tộc không có ai trách hấn, ngược lại còn cảm động đến rơi nước mắt, mà vào giờ khắc này, bởi vì nhân tố đồng bệnh tương liên, hoặc là lo lắng đối với tương lai của Cổ tộc, đám người phản loạn kia có một chút sững sờ, bắt đầu dừng hành động của mình lại.

Thế là, Tần Hải bắt đầu thực hiện chính sách "Muốn diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong ", dẫn đầu đại quân Cổ tộc, khai chiến với đám người phản loạn, khiến cho đám gia hỏa này một lần nữa nổi lên tâm tư phản nghịch.

Người xem, không phản loạn, chỉ có chết!

Đại chiến bùng nổ, Cổ tộc một lần nữa tiến vào sự hỗn loạn toàn diện.

"Nhớ kỹ."

"Chiến tranh bây giờ, là vì hòa bình sau này."

"Ta chán ghét chiến tranh."

"Ta hy vọng có thể nhanh chóng kết thúc tất cả những thứ này."

"Giấc mộng của ta, là trở lại nơi truyền thừa kia, tu luyện thật tốt cùng với các sư huynh sư đệ."

Tần Hải nói ra từng câu danh ngôn.

Hiển nhiên, trong khoảng thời gian ở cùng một chỗ với Trần Phong, hẳn cũng đã học được rất nhiều thứ, về phần trong này có nhân tố Trần Phong chỉ bảo hay không, cũng chỉ có trời mới biết.

Tóm lại, Tần Hải xưng vương, vì nhân loại tranh thủ thêm được một khoảng thời gian! Thế nhưng...

"Người có thể tranh thủ được bao lâu?" Trần Phong hỏi.

"Ta không biết." Tần Hải thở dài: "Thế nhưng, ta có thể khẳng định, Cổ tộc đã không có nam giới, một khi bình định hoàn tất, khi ánh mắt của các nàng đặt vào trên người của nhân loại, nam giới của nhân loại, chỉ sợ..."

Nguyệt Lan

Tần Hải muốn nói lại thôi.

Trần Phong bỗng nhiên trợn to con mắt.

Trời ạ? ! Hẳn lúc này mới nhớ tới một cái sự thực đáng sợ như thế, Cổ tộc không có nam giới, một khi những nữ tử Cổ tộc mỹ lệ này xuất hiện, sẽ có không ít nam giới nhân loại bị mê hoặc, đến lúc đó...

"Chẳng lẽ hai chủng tộc khác nhau kết hợp với nhau cũng có thể sinh sản hay sao?" Trần Phong vô lực hỏi.

"Có trời mới biết."

"Ở cái thời đại này chuyện gì cũng có thể xảy ra, Cổ tộc cùng với nhân tộc vì sao lại không thể kết hợp với nhau sinh ra hậu duệ?" Tần Hải thở dài.

Trên khoé miệng của Trần Phong run rẩy, lại không thể phản bác được.

Nếu như sự tình mà Tần Hải dự đoán thật sự phát sinh, đến lúc đó không phải là Cổ tộc có thể sẽ bị diệt tộc, mà là cả nền văn minh nhân loại cũng có khả năng bị thôn tính! !

Không có gì khác, vô luận giới tính của Cổ tộc là như thế nào, thực lực của Cổ tộc cuối cùng vẫn rất mạnh mẽ!

Đến lúc đó, tất cả nhân loại, có thể sẽ trở thành nô lệ của Cổ tộc.

Cho nên...nhân loại vẫn đang rơi vào nguy cơ rất khẩn cấp! Nhất là ở dưới tình huống Cổ tộc còn đang không ngừng mạnh lên.

"Thời gian a." Trần Phong xoa xoa đầu.

Sự phát triển của nhân loại cần phải có thời gian!

Thuốc thử Siêu X đã tiến vào giai đoạn phát triển siêu tốc, gần như người nào cũng đều có thể lĩnh ngộ cảnh giới Siêu X, thế nhưng như vậy vẫn còn chưa đủ! !

Nhân loại cần phải trở nên mạnh hơn! Những nhân loại đã lĩnh ngộ lực lượng Siêu kia, cần phải nhanh một chút bước vào cảnh giới siêu cấp a! Chỉ có như thế...nhân loại mới có thể trở nên đủ mạnh!

"Đúng rồi, gần đây đã có một vài Cổ tộc nghĩ biện pháp đi tới thế giới loài người."

"Nghe nói là bởi vì ở Cổ tộc không sống nổi, cho nên mới muốn đi đến thế giới loài người, dựa vào bề ngoài rất khó có thể phân biệt, các ngươi phải cẩn thận một chút." Tần Hải dặn dò.

Nhân khẩu Cổ tộc chảy vào nhân loại, đây cũng là một sự phiền toái lớn.

"Ồ?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, Cổ tộc...

"Xem ra phải nghĩ một chút biện pháp " Trần Phong tự lẩm bẫm.

Dựa theo lời của Tần Hải, đây có lẽ là một cơ hội! Một cái cơ hội tốt để sớm giao phong với các nàng! Có khả năng phân tích ra nhược điểm của các nàng, chân chính hiểu rõ Cổ tộc!

Xoạt! Sau khi cúp máy, Trần Phong lập tức bắt đầu điều tra.

Rất nhanh, nhân viên điều tra đã tìm được những Cổ tộc đang trà trộn trong thế giới loài người, mà làm cho người ngạc nhiên nhất chính là, các nàng vậy mà đã kết hôn! Ngay trang thành nhân loại, kết hôn cùng với nhân loại! !

Tính danh: Nguyệt Lan

Thực lực: Siêu cấp A

Giới thiệu: Ba tháng trước xuất hiện tại Hải Thành, bởi vì có tướng mạo và khí chất xuất chúng, thêm vào tính cách dịu dàng, cho nên đã được vô số người theo đuổi, sau cùng đã kết hôn cùng với một người nào đó. Nữ tử này

sau khi thành hôn, tìm một công việc, đi làm như người bình thường, chưa bao giờ làm qua bất luận một cái sự tình nào khác người.

Nguyệt trang: Bởi vì nàng có thực lực siêu cường, không người nào có thể hiểu rõ.

"Nguyệt Lan..." Trần Phong nhíu mày, đọc cặn kẽ tài liệu mà thủ hạ thu thập được về vị Cổ tộc này.

Ừm...đích xác rất đẹp, trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo ý cười nhàn nhạt, có dáng người gầy như hoàn mỹ, đích thật chính là nữ thần trong lòng của rất nhiều người, ai có thể nghĩ tới đây lại là một Cổ tộc? !

Chuyện này, Trần Phong cũng không nói cho những người khác.

"Oa, thật đẹp."

"Đúng vậy a, có thể cưới được loại em gái này, sống ít đi ba mươi năm cũng đáng." Vài nhân viên điều tra kinh ngạc tán thán.

Trần Phong liếc mắt lườm bọn hắn, cũng không mở miệng.

Những Cổ tộc đột nhiên trà trộn vào bên trong nhân loại này, đến cùng có tâm tư như thế nào, còn chưa có người nào biết rõ!

Nếu như là lúc trước...trực tiếp giết chết là được, nhưng mà bây giờ, các nàng đến đây là để chạy nạn, hơn nữa còn kết hôn với nhân loại...nên xử lý như thế nào? Hoặc nói là...mục đích của các nàng là như thế nào?

"Xem ra mình phải đích thân đi một chuyến để xử lý." Trần Phong thở dài.

Đương nhiên, trước lúc này, hắn vẫn phải điều tra thêm tin tức cặn kẽ về vị Nguyệt Lan này.

"Người này, người có ấn tượng hay không?"

"Chờ một lát." Tần Hải rất mau liền tìm ra tư liệu của nàng.

"Ừm...tìm được rồi."

"Cái tên này có nguyên danh là Lý Cầu Đản, có biệt danh là đại ca mặt sẹo, có thực lực cấp A cường hãn, sau khi cướp được một lượng lớn thuốc thử gen Siêu X, đột phá bước vào cảnh giới Siêu cấp A liền biến mất không thấy tung tích."

"Lý Cầu Đản, đại ca mặt sẹo?" Trần Phong so sánh ảnh chụp của Lý Cầu Đản cùng với ảnh chụp của Nguyệt Lan hiện tại liền có một chút chết lặng.

Thực sự là...nghiệp chương a, hấn thở dài một tiếng.

Về phần cái người đã tạo ra nghiệp chương, không cần nghĩ cũng biết là ai.

Sau khi chỉnh lý tư liệu về cô nương Nguyệt Lan này, Trần Phong dự định đi gặp nàng cùng với người chồng xui xẻo kia.

Chỉ có điều là Trần Phong không nghĩ tới, vừa tới Hải Thành, liền gặp được vị cô nương này.

"Ha ha ha, Trần Phong!" Có một thanh âm quen thuộc truyền đến: "Ta biết ngay là ngươi! Oa, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không trở về Hải Thành nữa, không nghĩ tới vẫn còn có thể nhìn thấy ngươi! ! !"

Trần Phong ngẩng đầu nhìn lại, liền giật mình hỏi: "Mục Nguyên?"

Không sai, người đứng ở trước mặt Trần Phong, đúng là bằng hữu Mục Nguyên của hấn năm đó!

Chỉ có điều là với tiềm lực của Mục Nguyên, sau khi không thể bước vào cảnh giới tiếp theo, liền dứt khoát sống yên ổn tại Hải Thành, cũng coi như là có một chút an nhàn.

Chỉ có điều khiến cho Trần Phong kinh hãi không phải là Mục Nguyên, mà là người ở bên cạnh hấn...

"Tới tới tới, để ta giới thiệu cho ngươi." Mục Nguyên tự hào nói: "Đây là thê tử của ta, Nguyệt Lan."

! ! ! Trần Phong đột nhiên trừng lớn con mắt.

Ôi cha mẹ ơi! Không thể nào? ! Kẻ xui xẻo trong truyền thuyết kia lại là Mục Nguyên? !

Trần Phong chợt nhớ tới sự kiện cô gái tai thỏ năm đó cùng với sự kiện Tiểu Mẫn... Cho nên nói, vị Mục Nguyên đáng thương của chúng ta, hiện tại vẫn chưa thoát ra khỏi được vận mệnh nguyên rủa hay sao?

"Đã lâu không gặp." Trần Phong lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Thật đấy, cuộc sống đúng là tràn đầy sự ngoài ý muốn, Trần Phong đã nghĩ tới vô số khả năng, nhưng thật sự không nghĩ tới, cái tên xui xẻo kia lại là Mục Nguyên!

Tại sao lại là Mục Nguyên! Đây là cái tạo nghiệp gì? !

Nhĩ tới cái tên đáng thương lúc trước thất tình ở trong khách sạn, Trần Phong thật sự là một lời khó nói hết. Về sau trải qua sự tình Tiểu Mẫn càng kém chút nữa đã bị phế đi, hiện tại...

Trần Phong đúng là không biết phải làm như thế nào, bây giờ phải làm sao để mở miệng nói!

Chẳng lẽ nói vợ của người trước đó là một thằng đực rựa tên là Lý Cầu Đản, không chỉ mạnh hơn so với người mà còn là đại ca mặt sẹo bá chủ một phương không có ai dám trêu chọc?

Nói như thế nào? Có thể nói ra hay sao? ! Trần Phong thở dài.

"Làm gì thế?" Mục Nguyên bất mãn: "Chúng ta cũng không đến mức xa lạ như vậy chứ?"

Người xấu chia rẽ uyên ương

Hai người mặc dù đã không gặp nhau thật lâu, thế nhưng thỉnh thoảng vẫn gọi điện nói chuyện trên trời dưới đất với nhau, cái thái độ lúng túng này của Trần Phong, khiến cho hắn cảm thấy là lạ, rất là khó chịu.

"Dĩ nhiên là không phải." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, nhìn về phía Nguyệt Lan cô nương: "Chỉ là vị này..."

"Bởi vì Nguyệt Lan sao?" Mục Nguyên cười nói: "Cũng đúng, Nguyệt Lan của ta thế nhưng chính là nữ thần, hừ, ngươi không biết đâu, lúc đó phải theo đuổi nàng không biết bao nhiêu lâu mới có thể thành công."

"Anh nha." Nguyệt Lan yêu kiều cười: "Chỉ biết nói khoác về đoạn chuyện cũ này."

"Còn phải nói sao." Mục Nguyên ôm bờ eo thon của Nguyệt Lan nói: "Đây chính là chiến tích lớn nhất của ta!"

"Chán ghét." Nguyệt Lan ngượng ngùng nhẹ nhàng đánh hắn một cái.

Trần Phong: "..."

Đại ca mặt sẹo thế mà còn biết chiêu này!

"Hắc hắc, ngươi tới Hải Thành có chuyện gì?" Mục Nguyên hỏi.

Biểu lộ của Trần Phong có một chút xoắn xuýt.

Làm sao bây giờ? Nhìn bộ dáng hạnh phúc của Mục Nguyên, Trần Phong đúng thật là không biết mở miệng nói như thế nào.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu: "Chỉ là tới tuyên bố một chút nhiệm vụ chế tác."

"Ồ? Nhiệm vụ gì?" Đôi mắt của Mục Nguyên tỏa sáng: "Ta có thể làm hay không? Hắc hắc, nếu như có thể mà nói, hãy giao cho ta làm!"

"Cũng tốt." Trần Phong suy nghĩ một chút, ban bố một đồng đơn đặt hàng giao cho Mục Nguyên: "Đẩy nhanh tiến độ một chút, đều là một chút đơn đặt hàng cấp thấp, bây giờ ta phải chuẩn bị đi đến phân hội Hải Thành xem xét một chút."

"Giao cho ta là được." Mục Nguyên vỗ vỗ ngực nói: "Yên tâm, trong hôm nay ta sẽ hoàn thành toàn bộ!"

Hắn biết thân phận của Trần Phong, nếu Trần Phong nói là đang có chuyện gấp, vậy thì nhất định là những chuyện trọng yếu.

"A, đúng rồi, người có công việc tốt nào không?" Mục Nguyên có chút nhần nhó nói: "Giúp Nguyệt Lan đổi một công việc khác tốt một chút."

"Công việc tốt..." Trần Phong trầm ngâm một chút rồi nói: "Vừa vặn ta muốn đi đến bộ phận thu mua xem một chút, ta có thể hỏi chủ quản của bọn hắn về chuyện này, Nguyệt Lan đúng không... vừa vặn ta có thể mang cô đi theo."

"Vâng." Nguyệt Lan ôn nhu nói.

"Vậy xin đa tạ rồi." Mục Nguyên mừng rỡ.

"Không sao." Trần Phong cười cười.

Mục Nguyên gấp gấp đi đến Hiệp hội chế tác Gen, Trần Phong thì mang Nguyệt Lan đi đến bộ phận thu mua, nhưng ánh mắt của Trần Phong vẫn một mực rơi lên trên người của vị Nguyệt Lan cô nương này.

Hoàn toàn chính xác...có một chút không giống nhau lắm. Cho dù nàng che giấu cực kỳ tốt, thế nhưng dùng thực lực hôm nay của Trần Phong, tự nhiên có thể cảm nhận được một chút đồ vật không giống nhau, Cổ tộc chung quy vẫn là Cổ tộc.

Chỉ là các nàng bây giờ đến cùng đang suy nghĩ như thế nào? Với tình huống hiện tại của Cổ tộc, những người đã trốn ra ngoài còn muốn trở về

hay sao? Hoặc là...cam nguyện thay đổi vì nhân loại? Đây đều là chuyện mà mấy người Trần Phong cần phải điều tra.

Nếu như có thể đem những cường giả Cổ tộc chạy nạn này, biến thành một phần tử nhân loại chân chính, khiến cho thực lực của nhân loại càng trở nên cường đại!

Ánh mắt lưu chuyển, Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Mà trước mắt, Nguyệt Lan cô nương trên đường đi cảm thụ được ánh mắt không có một chút kiêng kỵ nào của Trần Phong, đã sớm không chịu được, rốt cục cũng phần nộ nói: "Xin đừng nên nhìn loạn."

"Ngài là bằng hữu của Mục Nguyên, xin hãy tôn trọng hắn." Nguyệt Lan cắn môi nói ra.

Trần Phong: "..."

Trời ạ, đại ca mặt sọc tức giận rồi!

"Cô thật sự ưa thích Mục Nguyên?" Trần Phong tò mò nhìn nàng.

"Đúng thế." Nguyệt Lan không biết là Trần Phong có ý tứ gì.

"Vậy cô có biết ta là ai hay không? Ta có thân phận gì?" Trần Phong hỏi.

"Là một đại nhân vật của Hiệp hội chế tác Gen?" Nguyệt Lan suy nghĩ một chút rồi nói ra.

Nàng sau khi tiến vào xã hội loài người vẫn luôn ản núp, về sau cũng chỉ dám di chuyển trong một phạm vi nhỏ, ngay cả vòng đeo tay cũng không có, chớ đừng nói chi là điều tra cái gì, có rất nhiều chuyện, cũng đều là do sau khi nhận biết Mục Nguyên mới dần dần biết đến.

"Ta tên là Trần Phong, có lẽ cô chưa nghe nói qua cái tên này." Trần Phong thân nhiên nói: "Thế nhưng có một số chuyện mà ta làm ra cô khẳng định sẽ biết, ví dụ như... thuốc thử Siêu X chính là do ta làm ra."

Về mặt của Nguyệt Lan rốt cục cũng có một chút biến hóa.

Siêu X...trải qua sự tình Cổ tộc, nàng làm sao không biết thuốc thử Siêu X đến cùng khủng bố đến mức nào! Chính nàng càng là thông qua thuốc thử Siêu X mới trở thành siêu cấp A!

"Điểm thứ hai." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Cửu Âm Ma Sát cũng là cấm thuật do ta chủ đạo."

Oanh! Trong óc nổ vang, vẻ mặt của Nguyệt Lan trong chốc lát trở nên trắng bệch.

Vào thời điểm Trần Phong nói ra bốn chữ Cửu Âm Ma Sát, nàng rốt cuộc cũng biết vì sao Trần Phong lại một mực không có một chút kiêng kỵ nào nhìn nàng, vì cái gì ánh mắt của Trần Phong lại cổ quái như vậy!

"Thật, thật xin lỗi." Nguyệt Lan hốt hoảng thất sắc.

"Cổ tộc các ngươi càng ngày càng quá mức..." Trần Phong cười lạnh: "Đã đến loại trình độ này, thế mà còn dám tới đây?"

"Ta tự mình tới." Nguyệt Lan kinh hoảng nói: "Ta là chạy nạn tới, thật sự, ta..."

"Còn có Mục Nguyên..." Ánh mắt của Trần Phong trở nên lạnh lùng: "Cầu kết với Cổ tộc..."

"Không có quan hệ gì với hắn." Nguyệt Lan quỳ gối dập đầu trước mặt Trần Phong, không ngừng khẩn cầu, thậm chí còn nói thẳng ra quá trình mình làm sao có thể trốn tới thế giới nhân loại.

Trần Phong không nói gì.

Chờ một chút, nội dung cốt truyện vì sao lại có một chút không đúng...

Không phải là đại ca mặt sẹo sẽ vùng lên phản kháng, hắn chỉ có thể tru diệt đối phương mới đúng chứ? Làm sao hắn lại biến thành người xấu chia rẽ đôi uyên ương rồi? Còn m* nó là uyên ương biến dị!

"Cô thật sự ưa thích Mục Nguyên?" Trần Phong thờ dãi.

"Vâng." Nguyệt Lan thấp giọng nói ra.

"Vậy thì hãy trở về đi, sau khi quay lại, ta sẽ nói nhân viên công tác liên hệ cùng với cô, làm một chút chứng nhận đơn giản, nếu như có thể mà nói, ta sẽ giúp cho cô biến thành con người thực sự!" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Thật?" Nguyệt Lan mừng như điên.

"Đương nhiên, bất quá, nếu như đã trở thành nhân loại, về sau nếu như Cổ tộc đối địch cùng với nhân loại..." Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Ta tự nhiên sẽ vì nhân loại mà chiến!" Nguyệt Lan không có một chút do dự nói: "Ta đã trải qua thời điểm thảm thiết nhất của Cổ tộc, ta là người bị Cổ tộc người bức bách đuổi ra, hận ý của ta đối với bọn họ có thể còn mãnh liệt hơn so với các người!"

"Rất tốt." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ: "Cô đi về làm việc trước đi."

"Vâng." Nguyệt Lan khom người.

Trần Phong đưa mắt nhìn nàng rời đi.

Trong bóng tối, có mấy vị gen chiến sĩ đi ra, đúng là thuần một sắc siêu cấp A. Đây là điều hiển nhiên, Trần Phong nếu dám ra tay với siêu cấp A, đương nhiên sẽ không đi tới một mình.

"Kết quả khảo nghiệm như thế nào?" Trần Phong hỏi.

"Không có vấn đề." Một người nói, hắc ám hiểu nhất chính là thuật đọc suy nghĩ, nếu hắc ám thôi động toàn lực, cho dù là siêu cấp A cũng không có cách nào trốn qua, huống chi là người hữu tâm tính toán người vô tâm?

Lý Lôi

"Suy nghĩ trong lòng của cô nương này nhất trí với lời nói!"

"Hơn nữa, cho dù là quý trên mặt đất đập đầu chảy máu, cũng không nghĩ tới chuyện động thủ."

"Nàng không có nổi lên sát tâm."

"Thậm chí vừa rồi, vào lúc nàng chủ động quý xuống, đã có ý nghĩ hi sinh chính mình để bảo hộ Mục Nguyên, cô nương này, là thật sự ưa thích Mục Nguyên."

Trần Phong yên lặng nghe.

"Người thì sao?" Hấn nhìn về phía một người khác.

"Số liệu giám sát cũng không sai." Người kia từ tốn nói: "Số liệu mà ta thu được nhất trí với kết luận của hấn."

Phải không? Trần Phong khép hờ hai mắt.

Trước mặt mâu thuẫn chủng tộc, không cho phép tư tình, thế nhưng nếu như hai bên đều thật lòng, kết quả tốt nhất tự nhiên là như bây giờ!

Có thể đem cường giả Cổ tộc biến thành nhân loại...tự nhiên là tốt nhất. Điều kiện tiên quyết là, phải bảo đảm những Cổ tộc này thật sự không có vấn đề.

"Tần Hải." Trần Phong trực tiếp liên hệ với Tần Hải.

Không chỉ là một mình Nguyệt Lan cô nương, hết thấy số liệu mà người Cổ tộc chạy nạn đến đây, hấn đều cần! Hấn muốn nhìn một chút, đến cùng có thể thu nhận được bao nhiêu người!

Tổ chức nghiên cứu khoa học bắt đầu kiểm tra.

Cường giả có năng lực đọc suy nghĩ phụ trợ.

Có tin tức do gián điệp nằm vùng lớn nhất Tàn Hải cung cấp.

Có thể nói, gần như mỗi một người Cổ tộc tới đây, đều sẽ bị lột sạch, nội tình của mỗi một người, đều bị điều tra rõ ràng, mà ở trong số những người này, ngoại trừ một vài người có tính cách hung tàn bị Gen Công Hội trực tiếp chém giết, phần lớn người đều là chân chính ưa thích nơi này.

So sánh cùng với một nơi hoang vu và dã man như Cổ tộc... xã hội hòa bình của loài người, hiển nhiên là một nơi mà những người Cổ tộc đã khổ cực từ nhỏ này rất ưa thích.

Những người này, được xác nhận là không gây ra nguy hiểm gì.

Chỉ có điều là, vào thời điểm nhân viên công tác tìm tới các nàng, giống như là Nguyệt Lan vậy, sau khi nói chuyện một hồi, liền trở thành bạn bè bình thường, thế nhưng một nhóm người khác, vậy mà lại rơi vào lưới tình.

Ừm... Trần Phong thật sự không biết nói cái gì cho phải.

Cũng may, các nàng cũng chỉ là không biết sinh hoạt như thế nào, trong lòng lại luôn sợ hãi bị phát hiện, cho nên mới trốn ở những nơi hẻo lánh, Trần Phong tìm tới các nàng, cho các nàng một cái thân phận chính thức.

Gen Công Hội – bộ phận mua sắm, ở bề ngoài rất là bình thường, thế nhưng trên thực tế lại là một ngành đặc biệt chuyên môn đi đến những địa phương không biết thu thập tài liệu hiếm hoi, chính là một công việc được chuyên môn chế tạo cho những cường giả Cổ tộc này! Chuyện này đối với người bình thường mà nói là một công tác hết sức nguy hiểm, nhưng đối với các nàng mà nói lại đơn giản quá mức dễ dàng.

Ở chỗ này, các nàng có thân phận hợp cách, có thù lao cao hơn, cũng có thể dung nhập vào xã hội.

Những người Cổ tộc này lại thật sự có thể dung nhập vào xã hội loài người!

Đương nhiên, có một khuyết điểm duy nhất chính là sẽ bị giám sát kéo dài, mãi đến khi huyết dịch trong thân thể của các nàng hoàn toàn biến thành

nhân loại, chuyện này phải dựa vào sự cố gắng của bộ nghiên cứu.

"Chúng ta đang tiến hành thí nghiệm cải thiện huyết dịch, loại bỏ dấu vết của Cổ tộc."

"Các nàng...có lẽ sẽ hoàn toàn biến thành nhân loại."

Thực lực của nhân loại, cũng sẽ bởi vì việc này mà mạnh mẽ thêm một chút.

"Trần Phong, cảm ơn." Mục Nguyên gọi điện thoại tới cảm ơn.

Thê tử Nguyệt Lan của hắn hiện tại rõ ràng vui vẻ hơn rất nhiều, dường như cả người đều buông lỏng, sau 8 giờ làm việc mỗi ngày, rốt cục cũng đã rất thoải mái đi ra bên ngoài với hắn!

"Chuyện nhỏ mà thôi." Trần Phong cũng nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Chuyện này, cuối cùng cũng đã kết thúc! Cổ tộc bên kia, bọn hắn vẫn như cũ còn đang phục dụng thuốc thử Siêu X, những người kia cũng không hoài nghi, tất cả sai lầm, đều được đổ lên trên Cửu Âm Ma Sát. Ừm...rất hoàn mỹ.

Như vậy những vấn đề còn lại, chính là Yêu tộc, chỉ cần khống chế Yêu tộc khôi phục...

Oanh! Một tiếng sấm sét xuất hiện giữa trời quang, thế giới loài người trong nháy mắt bị hào quang chói mắt bao phủ.

"Đây là..." Trần Phong đột nhiên đứng lên, khiếp sợ nhìn cỗ hào quang kinh khủng lóe lên trên nửa bầu trời kia, trong nháy mắt đó, yêu khí vô cùng tận tràn ra, bao phủ toàn bộ thế giới!

Đã xảy ra chuyện! ! !

Oanh! Kèm theo cỗ hào quang chói mắt kia nổ tung, tất cả mọi người đều bừng tỉnh.

Yêu khí nồng đậm trong chốc lát bao phủ toàn bộ thế giới, có một cỗ khí tức kinh khủng hơn xa đám yêu tộc lúc trước bùng nổ, hù dọa tất cả mọi người.

"Đây là..."

"Đến cùng đã phát sinh cái gì?"

Đám người sợ hãi.

Cỗ khí tức này quá mức kinh khủng, làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Hưu! Vô số cường giả ra tay.

Nửa năm qua, nhân loại đã có mấy trăm cường giả Siêu cấp A ra đời, vào giờ phút này đều dồn dập xuất hiện, chỉ là còn không chờ bọn hắn tìm tới đầu nguồn yêu khí, bầu trời đã trong nháy mắt khôi phục lại sự sáng sủa. Yêu khí, biến mất.

"Không có?" Đám người ngửa mặt nhìn lên bầu trời, ai cũng không biết cỗ yêu khí đột nhiên xuất hiện kia đến cùng vì sao mà đến...

Tại Gen Công Hội, các cường giả Siêu cấp A vừa mới xuất hiện cũng liếc mắt, quay mặt lại nhìn nhau.

"Có tìm được vị trí phát ra yêu khí hay không?"

"Không có, căn bản là không có nơi nào, mặt đất, bầu trời, tất cả các vị trí đều đã được điều tra. Cỗ yêu khí vừa rồi dường như vốn là ở trong không khí, không có cách nào truy tìm được về đầu nguồn."

"Đáng chết." Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi.

Cỗ yêu khí đột nhiên xuất hiện này, đem tự tin của nhân loại nửa năm qua hung hăng tát một phát, nếu yêu khí có thể xuất hiện ở đây, như vậy thì Yêu tộc...những Yêu tộc vừa mới thức tỉnh kia sẽ có thực lực vô cùng khinh khủng!

Một chủng tộc ngủ say vô số năm, ai cũng không biết bọn hắc đến cùng mạnh đến cỡ nào!

"Tiếp tục giám sát."

"Vâng."

Sắc mặt của nhân viên điều tra rất khó nhìn.

Tháng trước bọn hắc vừa mới cười nhạo ngành báo động động đất là một đám ăn hại, không nghĩ tới mới đảo mắt liền rơi lên trên người của bọn hắc, bọn hắc căn bản là không hề có tác dụng!

Mà vào lúc bọn hắc vừa mới trở về.

Oanh! Lại một vết hào quang bỗng nhiên nổ tung.

"Lại tới?" Đám người trong nháy mắt trở nên cảnh giác.

"Không, không phải là yêu khí." Có người nhìn thấy một bóng người ở trong hào quang chói mắt, nói: "Là người một nhà!"

"Xoạt!" Ánh sáng lưu chuyển, người kia đã bay vọt tới trước mặt mọi người.

Chỉ là so với trong tưởng tượng không giống nhau chính là, xuất hiện ở trước mặt mọi người chính là một người toàn thân vết máu loang lổ, một gen chiến sĩ gần như nhìn không thấy dung mạo!

Mà đáng sợ nhất chính là thực lực của người này là Siêu cấp A!

"Là Lý Lôi đại nhân." Một người nhận ra hắc.

Lý Lôi, một trong những cường giả mạnh nhất của Gen Công Hội!

Hắc không chỉ là Siêu cấp A bình thường, mà là cường giả đỉnh phong chân chính, Siêu A 9!

Dạng người này, là cường giả được cung cấp thuốc thử Siêu X vào thời điểm sớm nhất, bọn hắn có thực lực mạnh mẽ, một mực ở tầng cường giả mạnh nhất của nhân loại! Cho dù mạnh như vậy, thế nhưng không nghĩ tới...

Yêu tộc xuất hiện

"Yêu..." Lý Lôi còn chưa nói hết câu liền bất tỉnh.

"Nhanh, cứu hắn." Đám người kinh hãi.

Mấy nhân viên công tác vội vàng đi tới giúp đỡ, ai cũng không muốn nhìn thấy một cường giả đỉnh phong chết ở chỗ này, bọn hắn thậm chí còn không biết đã xảy ra chuyện gì. Đám người luống cuống tay chân.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong ở cách đó không xa thì chỉ gắt gao nhìn chăm chăm vào phụ cận. Bởi vì ngay trong cái nháy mắt mà Lý Lôi xuất hiện, công năng cảnh giới Quảng sáng may mắn đã khởi động, giá trị may mắn giảm xuống, trong thế giới giả lập, ánh sáng cảnh cáo màu đỏ không ngừng lấp lóe! Đây là báo hiệu nguy hiểm!

"Có địch tập kích!" Trần Phong không có một chút do dự lên tiếng cảnh cáo: "Có người đang nhòm ngó ở trong bóng tối."

Xoạt! Mọi người chung quanh trong nháy mắt trở nên cảnh giác.

Mà đúng vào lúc này, ở bên trong hư không cách đó không xa, có một đoàn yêu khí trống rỗng xuất hiện, xé rách hư không, ba đạo bóng đen từ trong hư không bay ra, mục tiêu lại chính là Lý Lôi!

"Bảo hộ hắn!" Trong mắt của hai cường giả Siêu cấp A lấp lóe hàn quang.

Muốn ở trước mặt nhiều cường giả Siêu cấp A như vậy giết người? Mấy tên Yêu tộc này thật là lớn mật! Coi như bọn họ chỉ vừa mới đột phá Siêu cấp A, thì cũng là cường giả Siêu cấp A chân chính!

"Cút!" Gen chiến sĩ phần nộ ra tay.

Oanh! Hư không vỡ vụn, yêu khí tràn ngập, ba đạo bóng đen lộ ra thân thể dữ tợn, thành linh lại đúng là Yêu tộc, một kích không trúng, chúng nó liền một lần nữa nhào tới.

Mục tiêu, vẫn là Lý Lôi!

"Cẩn thận." Sắc mặt của mọi người trở nên ngưng trọng.

"Hiểu rõ." Hai cường giả Siêu cấp A chủ tu phòng ngự gắt gao canh giữ ở bên người Lý Lôi.

Bọn hăn biết, Yêu tộc đột nhiên trở nên điên cuồng muốn giết chết Lý Lôi như vậy, tất nhiên là bởi vì đồ vật mà Lý Lôi biết vô cùng trọng yếu, chuyện này đối với nhân loại mà nói...có ý nghĩa trọng đại!

Oanh! Từng đoàn từng đoàn hào quang nổ tung, đám người gắt gao vòng phòng hộ bên cạnh Lý Lôi, ba tên Yêu tộc liếc nhau, hiển nhiên biết như thế căn bản là không có cách đánh giết Lý Lôi, trong mắt liền lóe lên hàn quang.

"Bọn gia hỏa này..." Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được sự nguy hiểm.

Nguy hiểm!

"Cẩn thận." Trần Phong còn chưa nói hết một câu.

Oanh! Một đoàn quang hoa nổ tung.

Một tên cường giả Yêu tộc toàn thân lập loè hào quang chói mắt, thế mà tự bạo, tản ra hào quang kinh khủng!

Ô...ô...n...g —— Cổ hào quang kinh khủng này chảy vào trong cơ thể hai đồng bạn bên người.

Trong chốc lát, hai tên Yêu tộc nguyên bản chỉ có thực lực Siêu cấp A 5, trong nháy mắt tăng vọt đến Siêu cấp A 8, là một cái cấp bậc vô cùng kinh khủng, thực lực được tăng lên dữ dội!

"Điên rồi?" Chúng người đột nhiên trợn to mắt.

Chỉ trong thời gian một cái nháy mắt, bọn hăn nguyên lai còn tưởng rằng tên Yêu tộc này muốn tự bạo, đều dựng phòng ngự lên, ai biết được, tên Yêu tộc kia lại tự sát?

Không, càng chuẩn xác hơn mà nói, đó là hiển tế! Là một thủ đoạn mà Yêu tộc am hiểu nhất, hiển tế sinh mệnh để đề thăng lực lượng, chỉ bất quá, cái tên Yêu tộc này đã hiển tế chính hần!

"Gào " Thực lực của hai tên Yêu tộc còn lại tăng lên dữ dội.

"Oanh!" Một tên Yêu tộc trong đó trong nháy mắt nổi khùng.

"Cẩn thận." Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi.

Cường giả Yêu tộc khiến cho bọn hần đối phó có một chút mệt mỏi.

Bọn hần rất rõ ràng, cái trạng thái này của Yêu tộc hiển nhiên không có khả năng kéo dài quá lâu, dựa theo ý nghĩ lúc đầu của bọn hần, chỉ cần chống đỡ đến khi cái trạng thái này của hai tên Yêu tộc bị mất đi hiệu lực là được rồi! Chỉ có điều là...

Hưu! Một tên Yêu tộc bỗng nhiên bay lên trên trời?

Trong đầu của đám người lóe lên một dấu chấm hỏi.

Mà ngay ở trong cái nháy mắt kia, trên mi tâm của tên Yêu tộc này bỗng nhiên lóe lên từng cái phù văn thần bí mà cổ xưa, từng đạo hào quang nhàn nhật bỗng nhiên lấp lóe.

Hào quang nhàn nhật bao phủ hết thấy cường giả Siêu cấp A!

Đình! Trên người hết thấy cường giả Siêu cấp ở xung quanh bỗng nhiên thêm ra một cái phù văn.

"Đây là cái gì?" Sắc mặt của mọi người khẽ biến.

"Tế!" Tên Yêu tộc phun ra một chữ.

Oanh! Thân thể đang trôi nổi trong hư không của hần bỗng nhiên nổ tung, hóa thành một đoàn phù văn, chúng người đột nhiên trợn to mắt, đây lại là cái gì? Lại con m* nó thêm một tên tự sát? !

? ? ? ? Mấy tên Yêu tộc này có phải bị bệnh hay không? Một lời không hợp liền tự sát? Ngay vào thời điểm bọn hắn còn đang mơ hồ, cái tên Yêu tộc hóa thành phù văn kia, bỗng nhiên lấp lóe ánh sáng óng ánh sáng chói, phù văn trên người của mọi người nháy mắt trở nên sáng ngời.

Tạch...! Thân thể của tất cả mọi người hơi ngừng lại.

Hết thầy cường giả! Hết thầy Siêu cấp A! Thân thể của tất cả mọi người, đều trong nháy mắt này dừng lại.

"Đây là..." Chúng người đột nhiên trợn to mắt.

Định thân! Đây là Định Thân Thuật!

Hai tên Yêu tộc chết đi, cũng chỉ là vì chế trụ hết thủy cường giả Siêu cấp A! Không phải là Yêu tộc điên rồi, mà là bọn hắn cuối cùng đã đánh giá thấp chấp niệm chém giết Lý Lôi của Yêu tộc. Mà đúng vào lúc này...

Hưu! Tên Yêu tộc còn lại kia rốt cục cũng ra tay.

"Cút ngay!" Máy cường giả cấp A cùng với gen chiến sĩ siêu cấp B cố gắng ngăn hấn lại.

Oanh! Một đám người trong nháy mắt bị đánh bay! Dùng thực lực của những người này, thậm chí ngay cả một cái nháy mắt cũng đều không thể ngăn trở!

Ngay cả cường giả Siêu cấp A? Cũng không có cách nào động đây! Cho dù là bọn hắn đã vận dụng lực lượng cường đại nhất của mình, để phá chiêu thức Định Thân Thuật, mặc dù bọn hắn đã cảm giác được chiêu thức Định Thân Thuật đã lung lay sắp đổ, thế nhưng mà...

"Oanh!" Tên Yêu tộc kia đã dùng một quyền đánh về phía Lý Lô.

Hết thấy Siêu cấp A bị khốn trụ, cấp A và siêu cấp B căn bản là không có cách nào ngăn cản, Lý Lôi lại đang hôn mê, trong lúc nhất thời, lại không có người nào có thể ra tay!

"Xong." Trong lòng của mọi người mát lạnh.

Mà vào lúc này, một thân ảnh xuất hiện, bỗng nhiên ngăn ở trước mặt Lý Lôi, đám người liếc mắt nhìn, liền kinh hãi, bởi vì người kia thành hình đúng là Trần Phong!

"Trần Phong, ngươi mau tránh sang một bên!" Mọi người gầm lên giận dữ.

Lý Lôi xảy ra chuyện còn chưa tính, nếu như ngay cả Trần Phong cũng chết...bọn hắn có thể tưởng tượng được sự tổn thất của nhân loại, bọn hắn hiện tại còn chưa biết nguyên nhân vì sao Yêu tộc nhất định phải giết Lý Lôi, thế nhưng mà Trần Phong lại là một nhân vật tuyệt đối không thể chết!

Đối diện là một tên Yêu tộc có thể so sánh với cường giả Siêu A 8!

Mà Trần Phong...coi như nửa năm này hắn đã trở nên rất mạnh mẽ, y nguyên cũng chỉ có Siêu B 9! Trong lúc này, kém trọn vẹn 9 cái cấp bậc!

"Trần Phong!" Đám người hét lớn, hi vọng Trần Phong đừng nên đi chịu chết.

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn biết thực lực của mình, thế nhưng hắn càng muốn biết nguyên nhân thực sự có thể làm cho Yêu tộc điên cuồng truy sát Lý Lôi như vậy!

Bởi vì cái gì? Yêu tộc không tiếc mạng sống cũng muốn giết chết Lý Lôi.

Trần Phong ta tay

Xoạt! Trong không khí truyền đến tiếng rít chói tai, đòn công kích của tên Yêu tộc, đã đánh tới.

Ánh mắt của Trần Phong trở nên sắc bén, bộ cơ giáp năng lượng đã được ngưng tụ hoàn tất, nhìn tên Yêu tộc mạnh mẽ trước mắt, hắn chậm rãi đưa tay phải ra, diềm một cái.

"TRU THẦN!"

Oanh! Ánh sáng mãnh liệt bắn ra!

Hàn quang mà Yêu tộc toả ra, cũng trở nên sắc bén thêm mấy lần.

Loại năng lực này Yêu tộc biết, chúng nó đã quá quen thuộc, tại chiến dịch Tinh Thành lúc trước, nữ tử Cổ tộc cuối cùng cũng đã chết ở dưới cái năng lực Tru Thần này, cho dù lúc ấy không có người nào biết được, thế nhưng kèm theo danh khí nổi như cồn của Trần Phong, loại năng lực này đã sớm nổi tiếng thiên hạ, loại năng lực này của Trần Phong tức thì bị phân tích rõ rõ ràng ràng, nhất là những cường giả Yêu tộc như hắn!

Tru Thần!

Ưu điểm: Cường hãn không thể nghi ngờ, thời gian càng dài công kích càng cường đại!

Khuyết điểm: Uy năng trong 30 giây đầu tiên rất yếu!

Tên Yêu tộc kia cười lạnh.

Ha ha, ngươi thật sự cho rằng Yêu tộc là dã thú? Thật sự cho rằng Yêu tộc sẽ không biết rút kinh nghiệm? Lần này hắn tới, là đã không có ý định sống sót trở về, tự nhiên sẽ không sợ hãi, càng sẽ không sợ cái năng lực gà yếu cần phải có thời gian chuẩn bị thật lâu này của Trần Phong!

"Chết đi!" Yêu tộc lao vọt tới, thân thể của nó hoá làm một với đòn công kích cường hãn, có ý định muốn dùng một đòn này đánh chết cả Trần Phong lẫn Lý Lôi!

"Đáng chết!" Sắc mặt của các cường giả Siêu cấp A đại biến, nếu như Trần Phong cùng với Lý Lôi đồng thời xảy ra chuyện...

"A a a!" Bọn hãn diện cuồng vật lộn.

Phù văn định thân trên người của bọn hãn đã lung lay sắp đổ, thậm chí còn xuất hiện vết rách, thế nhưng vẫn như cũ vây khốn bọn hãn với một chút năng lượng còn lại.

Đây chính là cấm thuật hiến tế của Yêu tộc! Số người càng lớn, uy lực càng nhỏ, cho nên cái tên Yêu tộc đã tự sát kia chỉ lựa chọn vây khốn các cường giả Siêu cấp A, chính là vì tranh thủ một lần cơ hội này!

Oanh! Mọi người toàn lực bùng nổ ra lực lượng Siêu cấp A, nhưng mà...vẫn như cũ không thể đánh vỡ! Bọn hãn chỉ có thể tuyệt vọng nhìn tên Yêu tộc kia mang theo hào quang kinh khủng, đem Trần Phong cùng với Lý Lôi xỏ xuyên qua, để lại một loạt tàn ảnh đen kịt...

Hưu! Tàn ảnh đen kịt xỏ xuyên qua, một màn xuyên thủng qua thân thể của hai người Trần Phong cũng không xuất hiện, vào thời điểm tàn ảnh đen kịt xuyên qua được một nửa liền hơi ngừng lại, ở phía trước tàn ảnh, lộ ra một cái thân ảnh quen thuộc.

Trần Phong! Chúng người bỗng nhiên trợn to mắt, Trần Phong thế mà còn sống! Ngay cả cái tên Yêu tộc kia cũng dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Trần Phong trước mắt, chẳng ai ngờ rằng, Trần Phong chỉ có cấp B đỉnh phong, vậy mà có thể kháng trụ một kích toàn lực của một cường giả Yêu tộc!

Hơn nữa còn là Yêu tộc cực kỳ cường đại, một kích đủ để so sánh với Siêu A 8!

Vượt cấp khiêu chiến? Làm sao có thể! Đây cũng không phải là loại hàng lớn Siêu A 1 vừa mới đột phá, mà là Siêu A 8b chân chính, cường giả Siêu

cấp A gần như đã tới đỉnh phong, làm sao lại...

Ô...ô...n...g —— Trong mắt của Trần Phong lóe lên một vệt hào quang đáng sợ, khiến cho người ta cảm thấy run sợ.

Vừa lạ lẫm, vừa quen thuộc.

"Hắc hắc." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, còn chưa mở miệng.

Phốc! Một ngụm máu bỗng nhiên ọc ra.

"M* kiếp." Trần Phong thẫm mắng một tiếng, toàn thân của hắn đau nhức, gần như bắt đầu co giật, thế nhưng y nguyên vẫn đứng tại nguyên chỗ.

Lão tử có thể chống đỡ được! ! ! Hắn thế nhưng chính là Trần Phong!

Vào thời điểm hắn vừa mới bước vào cấp B, đã có thể cứng rắn chống đỡ với cấp A, bây giờ hắn đã là Siêu cấp B đỉnh phong, thực lực đã tăng lên hơn mười lần, vì cái gì không dám chống lại với Siêu cấp A? !

Sợ cọng lông? ! Siêu A 8 thì như thế nào? Hiên tể sinh mệnh để vượt cấp chiến đấu, người cho rằng chỉ có người biết?

Phốc! Mạch máu trên thân thể của Trần Phong nổ tung, lực lượng cường đại ngưng tụ ở trong người, làm cho hắn có thể gánh vác được một đòn công kích siêu mạnh mẽ này!

"Người sao có thể gánh vác được? !" Âm thanh sắc nhọn chói tai của Yêu tộc vang lên, uy lực của Tru Thần mạnh mẽ đến mức làm cho người ta phải sợ hãi! Đây căn bản là chuyện không có khả năng!

Nếu như Tru Thần thật sự mạnh mẽ như thế, Trần Phong chẳng phải là nghịch thiên? Loại năng lực này...

"Hưu!" Tên Yêu tộc một lần nữa lao tới, đánh thẳng về phía Trần Phong, nó nhất định phải nhanh chóng giết chết Trần Phong, bởi vì dựa theo phương thức thi triển của Tru Thần, càng về sau càng mạnh, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ! ! !

Giết! Yêu tộc dùng hết thủy công kích chém về phía Trần Phong.

"Hừ." Trần Phong chỉ cười lạnh một tiếng.

"Người thật sự cho rằng, Tru Thần hiện tại, còn là Tru Thần lúc trước hay sao..."

"Nửa năm tiến bộ a..." Trần Phong cảm khái một tiếng.

Oanh! Hào quang kinh khủng một lần nữa ngưng tụ, tốc độ tập kết cùng với tốc độ bùng nổ của năng lực Tru Thần, hoàn toàn đúng là so với thời điểm Trần Phong vừa mới bước vào cấp B lúc trước không biết nhanh hơn bao nhiêu lần! Đây căn bản không phải là cùng một cấp bậc!

Hừ! Tru Thần điên cuồng bùng nổ, hào quang đáng sợ va chạm cùng với đòn công kích của tên Yêu tộc.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, cường độ công kích của hai bên thế mà có thể ngang nhau.

"Này, chuyện này..." Yêu tộc lộ ra vẻ mặt phát mộng, tại sao lại có thể như vậy? Hắn đã rõ ràng cảm giác được, Tru Thần đang không ngừng tăng cường, nếu như dựa theo cái xu thế này, hắn đã không thể nào là đối thủ của Trần Phong! !

Hắn vẫn chưa quên hình ảnh nữ tử Cổ tộc lúc trước bị một chiêu này giết chết! Làm sao bây giờ? Tên Yêu tộc rõ ràng đã trở nên rối loạn. Bọn hắn đã chuẩn bị rất nhiều kế hoạch, thậm chí còn có phương thức tự sát để chém giết, thế nhưng không nghĩ tới, kế hoạch hoàn mỹ vô khuyết, lại bị một mình Trần Phong ngăn lại!

Làm sao bây giờ? Tên Yêu tộc có một chút luống cuống.

Thực lực của Trần Phong rõ ràng càng ngày càng mạnh, những tên cường giả Siêu cấp A kia chỉ trong chốc lát nữa là sẽ thoát khỏi định thân thuật, hắn chỉ cần lưu lại ở đây thêm một giây đồng hồ nữa, chắc chắn sẽ không còn cách nào đi được!

Hoặc là bị những cường giả Siêu cấp A này bắt sống! Hoặc là bị Tru Thần càng ngày càng cường đại của Trần Phong mài chết!

Hắn không sợ chết, thế nhưng mà nhiệm vụ lần này nhất định phải hoàn thành! Hắn không thể chết không có ý nghĩa ở chỗ này! Chỉ cần Lý Lôi còn chưa thức tỉnh, hắn liền còn có cơ hội!

Đi! Tên Yêu tộc nhanh chóng làm ra một quyết định chính xác.

Hưu! Tên Yêu tộc còn sót lại này trong nháy mắt lùi lại.

Ô...ô...n...g —— Thân ảnh của hắn hóa thành hư vô, cứ thế mà nhận lấy một kích của Trần Phong, biến mất trong hư không.

Xoạt! Hư không chấn động, thân ảnh của tên Yêu tộc đã biến mất.

Mà vào giờ khắc này.

Những cường giả Siêu cấp A rốt cục cũng đã thoát khỏi, tên Yêu tộc mà bọn hắn muốn bắt sống kia, đã biến mất không để lại một chút dấu vết nào, chỉ có thể nhìn về phía Trần Phong đã hiển lộ ra tài năng!

Thay đổi mục tiêu

Chỉ có một chút ngoài ý muốn chính là, Tru Thần nguyên bản không ngừng bùng nổ chẳng biết tại sao vậy mà càng ngày càng yếu, thậm chí còn yếu đến mức không nhìn thấy uy năng.

Cuối cùng, Trần Phong vẫn y nguyên duy trì tư thế phóng thích Tru Thần.

Phốc ~Một cỗ khói xanh lóe lên, Tru Thần trực tiếp tan rã...

Đám người có chút phát mộng, cái năng lực Tru Thần này là giả à? Mà đúng vào lúc này, Trần Phong bỗng nhiên ngã xuống.

"Trần Phong?" Mọi người chung quanh kinh hãi.

Trần Phong hết sức tỉnh táo nhìn thân thể của mình ngã xuống, tràn ngập sự bất đắc dĩ.

Vì kháng cự kích thích nhất của tên Yêu tộc kia, hắn đã dùng con át chủ bài cường đại nhất của chính mình, trạng thái virus + Tru Thần bùng nổ + cơ giáp năng lượng, đây đã là lực lượng cường đại nhất của hắn! Chứ làm gì có cái gì mà càng ngày càng mạnh?

Đó bất quá chỉ là do Trần Phong dùng giá trị may mắn điều khiển phóng thích năng lực từ yếu đến mạnh mà thôi! Tình huống lần này quá mức nguy hiểm, cho nên Trần Phong trước tiên liền sử dụng lực lượng cường đại nhất! Tru Thần lần này, năng lực phóng thích trong hai giây đầu tiên mới là mạnh nhất, Trần Phong căn bản chỉ có thể kiên trì được hai giây mà thôi! Tru Thần lần này sở dĩ mạnh mẽ, bất quá là bởi vì phối hợp với trạng thái virus mà thôi!

Không sai! Trạng thái Virus...là một năng lực đặc thù mà hắn nghiên cứu ra được từ thời điểm sớm nhất!

Lợi dụng thuốc thử Cực Quang, tiến vào trạng thái virus, khiến cho lực tương tác tinh thần đạt đến cực hạn, phối hợp với sự bùng nổ của Tru Thần,

lúc này mới có thể phóng ra được những đòn công kích mạnh mẽ!

Chỉ là cái di chứng này...Trần Phong có thể cảm giác được thân thể của mình trong nháy mắt bị lấy hết lực lượng, tiến vào trạng thái khô cạn, đây cũng là nguyên nhân mà hắn căn bản không dám sử dụng thuốc thử Cực Quang...

Hiện tại ở cái cảnh giới này, dùng cái đồ chơi này căn bản chính là muốn chết. Quá cường đại! Cũng quá kinh khủng!

Oanh! Trần Phong ngã âm âm trên mặt đất, dẫn tới vô số sự kinh hô.

"Trần Phong!" Đám người thét lên một tiếng kinh hãi.

Trần Phong ngã xuống đã làm cho đám người kinh sợ.

Nhân viên công tác của Gen Công Hội vội vàng bay đến đỡ Trần Phong dậy, đem từng bình thuốc thử khôi phục cho hắn phục dụng, lúc này mới khiến cho thân thể khô kiệt của Trần Phong có một tia năng lượng.

"Sao rồi?" Hầu Lượng vội vã chạy tới lo lắng nói.

"Không sao." Nhân viên công tác lắc đầu: "Năng lượng tiêu hao vượt quá giới hạn, khôi phục lại một chút liền tốt."

"Vậy thì tốt." Hầu Lượng lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nghe nói sự tình Yêu tộc tập kích, Trần Phong hôn mê, đã dọa cho hắn sợ.

"Cái tên Yêu tộc kia đâu?" Hầu Lượng hỏi.

"Đã chạy trốn, nhưng dựa theo dự đoán, hắn lúc nào cũng có thể tiến hành ám sát." Nhân viên công tác nói.

"Sự an toàn ở nơi này liền giao cho các người." Hầu Lượng dặn dò.

"Hiểu rõ." Chúng người lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Mấy cường giả Siêu cấp A vẫn đang tìm kiếm dấu vết của Yêu tộc ở bên ngoài, bọn hắn đã biết sự kinh khủng của Yêu tộc, nhất những tên Yêu tộc

một lòng không màng sống chết này! Thế nhưng lần này...bọn hăn tuyệt đối sẽ không cho chúng nó bất cứ một cơ hội nào!

"Lý Lôi đại nhân đã tỉnh chưa?"

"Vẫn chưa."

"Nhanh chóng trị liệu cho Lý Lôi, chúng ta nhất định phải biết bí mật mà hăn nắm giữ đến cùng là cái gì... chỉ có nói ra, Yêu tộc mới không tiến hành ám sát hăn nữa."

Bọn hăn rất rõ ràng, vào thời điểm Lý Lôi nói ra bí mật, Yêu tộc muốn giết hăn cũng không có một chút ý nghĩa nào.

"Vâng." Nhân viên công tác ứng tiếng nói.

Rất nhanh, một bình lại một bình thuốc thử gen được đem ra cho Lý Lôi phục dụng.

Trần Phong cùng với Lý Lôi cũng đã sắp thức tỉnh, mấy cường giả Siêu cấp A dò xét càng thêm cẩn thận, bởi vì bọn hăn rất rõ ràng, nếu như muốn ám sát Lý Lôi, cũng chỉ có vào lúc này...

Hưu! Một vệt hàn quang loé lên.

Đến rồi! Ánh mắt của mọi người bỗng nhiên trở nên sáng ngời.

Hưu! Từng đạo hàn quang kinh khủng bắn về phía Lý Lôi.

Đã chờ người rất lâu, đám người cười lạnh, nếu như là lúc đầu đánh lên không có ai phát giác còn có thể đắc thủ, hiện tại có nhiều cường giả Siêu cấp A nhìn chằm chằm đối phương như vậy, thực lực của đối phương có mạnh mẽ hơn cũng không có tác dụng! Siêu A 8 lại như thế nào? !

"Lên!" Bên người Lý Lôi, có ba cường giả Siêu cấp A dựng lên phòng ngự.

Mặc dù bọn hăn vô cùng tự tin đối với thực lực của mình, nhưng vì phòng ngừa vạn nhất, bọn hăn vẫn y nguyên làm ra từng tầng phòng ngự, tuyệt đối không cho tên Yêu tộc kia bất cứ một cơ hội nào!

Mà vào giờ khắc này, đám chiến sĩ Siêu cấp A còn lại thì phóng thẳng về phía tên Yêu tộc kia, bao vây bốn phương tám hướng!

Ô...ô...n...g —— Hàng loạt công kích mạnh mẽ xuất hiện!

"Chết đi." Ánh mắt của mọi người trở nên lạnh thấu xương.

Hưu! Đòn công kích của tên Yêu tộc rốt cũng đánh tới Lý Lôi.

Chỉ có điều khiến cho người ta bất ngờ chính là, đòn công kích nhìn qua phi thường cường đại kia, sau khi va chạm vào lá chắn phòng ngự, ngay cả bọt nước cũng không nổi lên được một chút nào, liền trực tiếp vỡ nát! ?

Mấy người có một chút cảm thấy nghi hoặc, mặc dù bọn hắn sớm biết là có thể ngăn cản, thế nhưng nhẹ nhõm như thế...bọn hắn nhìn một chút năng lượng tiêu hao, thành linh phát hiện ra, năng lượng của lá chắn phòng ngự, vậy mà ngay cả một chút năng lượng đều không tiêu hao, đòn công kích nhìn như kinh khủng kia, lại là giả!

"Cẩn thận!" Sắc mặt của mọi người liền đại biến.

Mà ở trên không, công kích của những cường giả Siêu cấp A còn lại đã đánh tới.

Phốc! Âm thanh trầm muộn đánh vào da thịt vang lên, công kích của bọn hắn, đúng là thật sự đã đánh lên trên người của tên Yêu tộc.

Oanh! Máu tươi bắn tung toé, thân thể của tên Yêu tộc trong nháy mắt trọng thương, bị đánh bay ra bên ngoài.

Không phải là đánh nghi binh? Đám người có chút phát mộng, bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng cái tên Yêu tộc này đánh nghi binh Lý Lôi, dự định dùng một đại chiêu nào đó để đối phó với những người khác, không nghĩ tới, hắn vẫn không có bất kỳ sức phản kháng nào, cứ như vậy bị đánh trọng thương!

Tình huống này là như thế nào? Chẳng lẽ lúc trước hắn đã thụ thương quá nặng rồi?

Chỉ có điều là, vào thời điểm mọi người ở đây nghi ngờ, tên Yêu tộc rơi xuống đất kia, thân thể rõ ràng đã bị trọng thương, ở trong cái nháy mắt mọi người buông lỏng cảnh giác, vậy mà một lần nữa nổi khùng!

Ô...ô...n...g —— Hào quang quen thuộc lóe lên.

Đó là hiển tế! Không sai, sau khi hai tên Yêu tộc hi sinh để hiển tế, tên Yêu tộc này vậy mà lại một lần nữa dùng chính mình để hiển tế! Mấy cường giả Siêu cấp A một lần nữa củng cố phòng ngự của mình!

Chỉ có điều là...chẳng ai ngờ rằng, lần này mục tiêu của tên Yêu tộc, vậy mà thay đổi thành một người khác.

Oanh! Hào quang nổ tung, mục tiêu của tên Yêu tộc, đột nhiên biến thành Trần Phong!

Hưu! Tên Yêu tộc dùng một tốc độ đáng sợ đánh thẳng về phía Trần Phong.

? ? ? Tất cả mọi người bối rối, Trần, Trần Phong?

Làm cái gì vậy? Chẳng lẽ mục tiêu của Yêu tộc không phải là Lý Lôi hay sao?

Đau lòng

Trước đó vào thời điểm Trần Phong ngăn ở trước mặt Lý Lôi, cái tên Yêu tộc này cũng chỉ muốn đánh chết Lý Lôi mà thôi, căn bản không có dự định tiêu diệt Trần Phong, mà bây giờ...

Hắn đang làm cái gì? Không giết Lý Lôi nữa, mà hiên tể để giết Trần Phong?

Hết thấy mọi người đều bối rối, mà hậu quả chính là không có ai ngăn cản được tên Yêu tộc này, bởi vì thực lực của tên Yêu tộc này đã đạt tới một mức độ quá kinh khủng!

Giết! Tên Yêu tộc tản ra sát ý nồng đậm, dùng uy năng đáng sợ khóa chặt Trần Phong.

Mà vào giờ khắc này, sau khi được trị liệu, Trần Phong vừa mới khôi phục được một chút năng lượng, liền bị cỗ lực lượng lạnh lẽo thấu xương này làm cho bưng tỉnh, cỗ lực lượng này...vừa mở mắt, hắn liền nhìn thấy một đạo bóng đen to lớn đậm tới.

? ? ? Trần Phong đột nhiên trợn to con mắt.

Ô...ô...n...g —— Hết thấy mọi thứ chung quanh giống như trở nên chậm chạp chỉ trong cái nháy mắt.

Ở dưới sự vận chuyển tư duy cấp tốc, Linh trực tiếp đem những tình huống phát sinh truyền vào trong đầu Trần Phong, Trần Phong thế mới biết rõ cuộc chuyện gì đã xảy ra!

Cái tên Yêu tộc này...thế mà tạm thời thay đổi mục tiêu!

"M* nó." Mặt mũi của Trần Phong tối sầm.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình sẽ bị tên Yêu tộc này để mắt tới! Không phải mục đích của hắn là giết chết Lý Lôi để bảo vệ bí mật hay sao? !

Người giết ta thì có cái tác dụng gì! Trần Phong hiện tại cũng không biết vì sao tên Yêu tộc này lại muốn giết mình!

Mà ngoại trừ tên Yêu tộc này, cũng không có người nào biết rõ.

Ô...ô...n...g —— Cổ hào quang đáng sợ kia chỉ còn cách hắt một cái chớp mắt.

Trần Phong tư duy có nhanh hơn, Quầng sáng may mắn có mạnh mẽ hơn, ở dưới loại tình huống này, vô luận là chính hắn hay là Linh, cũng không nghĩ ra được biện pháp nào tốt.

Đây chính là một cái tử cục! Trừ phi... Trần Phong thở dài.

"Ngài thật sự muốn làm như vậy hay sao?" Linh cấp tốc hỏi.

"Vậy thì còn có thể làm sao?" Trần Phong cười khổ một tiếng.

Nhìn đạo công kích gần như xé rách hư không trước mắt, Trần Phong nhìn chăm chú, sau đó hất nhẹ tay phải lên, một đường ánh sáng màu đỏ bỗng nhiên xuất hiện!

"Tới đi!"

"Tiểu Ảnh!"

Hưu! Ánh sáng đỏ lóng lánh, ánh sáng màu đỏ va vào nhau cùng với đạo bóng đen.

Oanh! Hào quang đáng sợ nổ tung.

"Chỉ bằng vào cái này liền muốn giết ta?" Tên Yêu tộc nhe răng cười.

Hắn mặc dù không thể chém giết Lý Lôi, thế nhưng nếu có thể giết chết tên Trần Phong này...

Ha ha, con rắn nhỏ màu đỏ này mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng bây giờ căn bản không phải là đối thủ của hắn, thậm chí con rắn nhỏ con rắn nhỏ này còn không ngăn cản hắn được một mili giây! Bởi vì chênh lệch quá lớn!

Chỉ có điều là hắn còn chưa hưng phấn được quá lâu, vào thời điểm con rắn nhỏ này sắp vỡ nát, có một luồng khí tức kinh khủng bỗng nhiên xuất hiện, một bàn tay trắng bóc phá toái hư không.

Oanh! Bàn tay bóp lại thành quyền, ầm ầm đánh xuống.

Tạch... ! Tên Yêu tộc đột nhiên trợn to con mắt, hắn thấy rất rõ ràng, toàn bộ hư không ở trước mắt hắn, bao quát cả đôn công kích của hắn, bao quát hết thấy tất cả, đều trong cái nháy mắt này nổ tung, xuất hiện vết rách!

Làm sao có thể...hắn kinh hãi nhìn thân thể của mình hóa thành vô số mảnh vỡ, biến mất trong không khí, mà ở cái địa phương con rắn nhỏ kia xuất hiện, lại hiện ra một cái thân ảnh uyển chuyển.

Vì cái gì...lại có thể như vậy...tên Yêu tộc không cam lòng chết đi.

Mà vào giờ khắc này, một cô nương đang quần khăn choàng tắm, phơi bày ra đôi chân dài miên man, giờ phút này đang phẫn nộ nhìn Trần Phong nói: "Hèn mặt, ta đã nói qua, không cho phép người dùng loại phương thức này triệu hồi ta!"

Minh Nguyệt thật sự đã bị chọc tức! Cái tên hồn đản này có phải là cố ý hay không?

Mỗi một lần đều là vào thời điểm nàng đang tắm rửa! ! Nếu như không phải nàng biết cái thế giới kia là của mình, Trần Phong không có cách nào đi qua, nàng thậm chí còn hoài nghi Trần Phong đã ở trong phòng tắm của nàng lắp đặt camera!

Thật quá phẫn! Còn có, người không phải nói Tiểu Ảnh là huynh đệ của người hay sao? Làm gì có chuyện vào thời điểm đánh nhau, ném huynh đệ mình đi ra? ! Thật quá mức a? ! Cho dù như thế nào cũng không nên làm như thế chứ! ?

"Quả nhiên..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Hắn liền biết, vào thời điểm Tiểu Ảnh gặp được nguy cơ, Minh Nguyệt tất nhiên sẽ xuất hiện! Cho dù, cái phương thức triệu hoán này có hơi đặc thù

một chút.

"Ta sớm muộn cũng sẽ tiêu diệt ngươi."

Minh Nguyệt hừ lạnh một tiếng, nàng chỉnh lại khăn choàng tắm, cắn hận nhìn Trần Phong, lại nhìn Tiểu Ảnh đang cười hì hì, cảm thấy giận dữ không có chỗ nào phát tiết.

"Ngươi cười cái rắm!"

"Ngươi dù sao cũng là sinh vật có trí khôn, đã lâu như vậy rồi còn không lớn lên?"

"Đầu óc còn không bằng chiều dài của thân thể?"

Minh Nguyệt tức giận.

Trần Phong: "..."

Lần đầu tiên hắn nghe được một phương thức xử người mới lạ như thế, nhất là từ ngữ mà nàng vận dụng, một cái thì lớn lên, một cái là chiều dài, ừm...Minh Nguyệt đối với chữ viết của nhân loại nghiên cứu rất sâu sắc nha.

"Chờ sau khi ta xử lý xong chuyện bên kia, ta nhất định sẽ tự mình đến xử lý ngươi." Minh Nguyệt cắn hận trừng mắt nhìn Tiểu Ảnh, sau đó nói với Trần Phong: "Không cần phải dùng phương thức này để triệu hoán ta, sự nguy hiểm không phải mỗi một lần đều có thể truyền đạt chuẩn xác."

"Nếu như ta không cảm ứng được..." Minh Nguyệt trịnh trọng cảnh cáo Trần Phong một phen, lúc này mới rời đi.

"Được rồi." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra nụ cười.

Triệu hoán Minh Nguyệt thật ra ra chỉ là việc ngoài ý muốn, nếu không phải là tình huống đặc thù, Trần Phong cũng sẽ không muốn dùng loại phương thức này! Bởi vì tiêu hao của loại triệu hoán này...Trần Phong nhìn một chút giá trị may mắn đã tiêu hao, có chút đau lòng.

Khoảng cách giữa Tiểu Ảnh cùng với Minh Nguyệt quá xa, cách tới một cái thế giới! Cho nên, mặc dù Tiểu Ảnh gặp được nguy hiểm, Minh Nguyệt cũng phải cảm ứng cách tới một cái thế giới!

Loại tình huống này...hết thầy nhân tố ở bên trong thời không loạn lưu, đều có thể làm ảnh hưởng đến sự cảm ứng! Cho nên, thời gian Minh Nguyệt cảm nhận được, cùng với thời gian Tiểu Ảnh xảy ra chuyện, sẽ phi thường không ổn định! Đây cũng là nguyên nhân tại sao Minh Nguyệt cảnh cáo Trần Phong, thế nhưng...

Trần Phong thở dài, vì để cho Minh Nguyệt kịp thời cảm ứng được, hắn đã phải vận dụng Quần sáng may mắn? Mà giá trị may mắn tiêu hao khi làm ảnh hưởng đến thời gian loạn lưu giữa hai cái thế giới...

Là trọn vẹn 1000 điểm! Là một con số hết sức kinh khủng!

Coi như là giá trị may mắn Trần Phong tích lũy trong nửa năm, cũng không chịu nổi mấy lần như thế này.

"Chỉ còn lại 2000 điểm..." Trần Phong cảm thấy đau lòng một hồi.

3000 điểm giá trị may mắn tích lũy ròng rã trong nửa năm, cứ như thế tiêu hao mất 1/3.

Tru Thần cần phải rèn luyện dần dần, Trần Phong mỗi ngày đều sử dụng một ít giá trị may mắn, để thi triển ra những năng lực trước đó chưa bao giờ thi triển qua!

Có đôi khi chỉ tiêu hao một điểm giá trị may mắn liền có thể thi triển được mấy cái năng lực, có đôi khi mấy giá trị may mắn mới ra được một cái năng lực.

Cấp S

Số lượng năng lực mà Trần Phong sử dụng Thiên Huyền phóng ra, đang không ngừng được cải biến, mà số lượng năng lực mà Tru Thần tích lũy cũng đang từ từ cải biến, đây là một cái quá trình chậm rãi tăng lên!

Cũng bởi vì như thế, phối hợp với trạng thái virus bùng nổ, Trần Phong mới có thể chống lại cái tên Yêu tộc kia!

Chỉ có điều là...bản thân của hắn cuối cùng vẫn quá yếu! Mặc dù đã chuẩn bị rất đầy đủ, y nguyên vẫn không có cách nào đối kháng với các cường giả chân chính!

Lần này cũng là như vậy, thực lực của đối phương quá mạnh, khiến cho Trần Phong không thể không để cho Tru Thần liên tục phóng thích! Sau cùng, chỉ có thể dùng loại phương thức này để chống cự.

Mặc dù đã thành công tiêu diệt tên Yêu tộc, thế nhưng sự tiêu hao kia... Trần Phong thở dài.

3000 điểm giá trị may mắn đáng thương của hắn, vền vẹn chỉ dùng để triệu hoán một lần, liền tiêu hao hết 1000 điểm, đau lòng như thế nào? Minh Nguyệt mặc dù có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng lần tiêu hao này cũng không khỏi quá mức kinh khủng.

"Xem ra sau này phải chú ý." Trần Phong thở dài.

Hắn ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy ánh mắt sùng bái của mọi người.

Không sùng bái không được a! Cái tên Trần Phong này không chỉ ở phương diện chế tác đạt đến trình độ cao nhất, mà hai cô bạn gái của hắn, đều đúng nghĩa là siêu cường giả! Nhân sinh thật đẹp a!

"Đó là bạn bè của ta..." Trần Phong muốn giải thích một chút, sau đó phát hiện ra không có cách nào nói rõ lý do.

Giải thích như thế nào? Bạn bè của người là vật triệu hoán? Có quỷ mới tin a!

Mà đúng vào lúc này, có một tiếng rên rỉ truyền đến, sự chú ý của mọi người trong nháy mắt liền bị hấp dẫn, vị Lý Lôi bị Yêu tộc truy sát một đường kia, rốt cục cũng đã tỉnh.

"Lý Lôi!" Phó hội trưởng kích động đi qua hỏi: "Người có khỏe không?"

"Ta, không có việc gì." Lý Lôi lắc đầu nói: "Yêu tộc..."

"Yêu tộc truy sát người đã bị giết, không có việc gì." Phó hội trưởng an ủi.

"Không, không phải." Lý Lôi xúc động nói: "Ta ở địa bàn Yêu tộc, phát hiện ra dấu vết cấp S."

"Cái gì? !" Tất cả mọi người đột nhiên tròn to con mắt.

Yêu tộc? Cấp S? ! Một câu của Lý Lôi, giống như gió lốc đạn hạt nhân, bao phủ toàn bộ Gen Công Hội. Tất cả các cường giả Gen Công Hội đều có ở đây, hết thảy các cường giả Siêu cấp A, cho dù là đang bế quan, đều cưỡng ép xuất quan, đi đến nơi này, muốn nghe được bí mật mà Lý Lôi thăm dò được.

Cường giả cấp S...đám người run sợ.

Nhân loại hiện tại đã rơi vào trong bình cảnh, vô luận là cấp A lúc trước, hay là Siêu cấp A hiện tại, mong muốn phá vỡ bình cảnh, chỉ có một cái khả năng —— đó là đạt tới cấp S! Dung hợp gen năng lực mới! Tổ hợp ra càng nhiều năng lực mạnh mẽ hơn!

"Ở đâu? !"

"Là vị Yêu tộc nào?"

"Có năng lực gì?"

Đám người vội vàng hỏi.

"Các người không cảm giác được hay sao?" Lý Lôi dừng một chút rồi nói: "Ta đi đến Yêu tộc điều tra, trong lúc vô tình đụng phải Yêu tộc hiền tế, cường ép phá hủy hoạt động của bọn họ, không nghĩ tới bọn hắn vẫn khôi phục thành công!"

"Vị Yêu tộc được khôi phục kia...có thực lực vô cùng kinh khủng! Ta chính là bị hắn kích thương, bằng không thì ba tên Yêu tộc kia căn bản không phải là đối thủ của ta." Lý Lôi căm hận nói ra.

Thì ra là thế, đám người giết mình, bọn hắn trước đó còn hoài nghi, dùng thực lực của Lý Lôi, làm sao lại bị ba tên Yêu tộc có thực lực không tính là quá mức mạnh mẽ này truy sát?

Nguyên lai hắn lại bị vị Yêu tộc kinh khủng kia đánh bị thương!

Cũng đúng, cũng chỉ có loại cường giả kia... mấy vị cường giả Gen Công Hội liếc nhau, bỗng nhiên nuốt một ngụm nước bọt.

Cấp S...đây chính là cấp S a! Nếu như có thể chém giết hắn, nếu như có thể đạt được gen của hắn...đám người rục rịch.

Tin tức mà Lý Lôi nói có tính bạo tạc quá lớn, khiến cho không biết bao nhiêu cường giả kẹt tại cảnh giới Siêu cấp A đỉnh phong, không có cách nào giữ vững được bình tĩnh. Khó trách vì sao Yêu tộc lại truy sát Lý Lôi! Loại bí mật này...

"Vậy hắn về sau tại sao lại muốn giết Trần Phong?" Có người kỳ quái hỏi.

Lý Lôi là người hiểu rõ đầu đuôi câu chuyện, cười lạnh một tiếng nói: "Bởi vì muốn chế tác ra thuốc thử gen cấp S chân chính, cần phải có một gen chế tác sư cực kỳ cường đại!"

"Mà thế giới loài người trước mắt, chỉ có một mình Trần Phong là có khả năng!" Lý Lôi nói ra từng chữ.

"Làm sao có thể? Những đại sư kia so với ta mạnh hơn rất nhiều." Trần Phong liên tục khoát tay, trình độ chế tác của hắn mặc dù rất cao, thế nhưng

những Tông Sư có uy tín lâu năm kia, có trình độ chế tác mạnh mẽ hơn hẳn rất nhiều, tuyệt đối không phải là hắn có thể địch nổi.

"Bọn hắn đúng là có trình độ chế tác cao hơn người."

"Thế nhưng mà lực chiến đấu của bọn hắn, quá mức nhỏ yếu, cho nên ngay cả năng lực tự vệ cũng đều không có."

Lý Lôi lắc đầu: "Muốn chế tác ra thuốc thử gen cấp S chân chính, cần phải đi đến nơi Yêu tộc phục sinh, ở nơi đó từng bước đều có sát cơ, bọn hắn căn bản không thể sống sót!"

"Chế tác Tông Sư ở thế hệ trước, cũng là như thế, sức chiến đấu gần như bằng không."

"Chỉ có người!"

"Trần Phong!"

"Người là nhân tuyển chế tác thuốc thử gen cấp S tốt nhất, đó cũng sẽ là một loại thuốc thử gen cường đại nhất từ trước tới nay mà nhân loại chưa từng tiếp xúc qua!"

"Thuốc thử dung hợp gen Cấp S!"

Cường giả cấp S là một loại tồn tại đặc thù, người mạnh nhất mà Trần Phong tiếp xúc qua hiện nay, cũng chỉ là cường giả Siêu cấp A đỉnh phong, thuốc thử Siêu X xuất hiện, đã tăng nhanh quá trình tu luyện, nhưng đối với những người nguyên bản đã trèo lên đỉnh mà nói, lại không có bất kỳ một biến hóa nào, bọn hắn có một cái bình cảnh cần phải đột phá!

Mà cái bình cảnh này, chính là cấp S.

Cổ tộc có một vị cấp S, cho dù chưa bao giờ lộ mặt, thế nhưng Trần Phong suy đoán, ông lão kia, rất có thể chính là cấp S.

Sư phụ của Tần Hải, hoặc nói là, vị Thánh Giả năm đó! Đây cũng là nguyên nhân vì sao nhân loại kiêng kỵ đối với Cổ tộc như vậy, Cổ tộc đã nguy cấp

đến loại tình huống này, ông ta còn chưa ra tay, đến cùng thì ông ta đang suy nghĩ cái gì?

Không có người nào biết rõ, mọi người chỉ có thể chăm chú nhìn vào Cổ tộc, sợ chuyện ngoài ý muốn nổi lên. Chỉ có điều là, cường giả cấp S Cổ tộc có mạnh hơn, cũng không có quá nhiều quan hệ với nhân loại, dù sao thì người ta cũng không thể truyền thụ kỹ xảo cho người, thế nhưng mà nếu Yêu tộc xuất hiện cấp S...đã thật sự làm cho mọi người động tâm.

Yêu tộc trên bản chất cũng là hình thức gen, Yêu tộc cấp S, chắc chắn sẽ có được cái năng lực mạnh mẽ thứ bảy, chắc chắn có được cái gen thứ bảy mạnh mẽ! Chỉ cần lấy được cái gen này...đám người rục rịch.

"Cấp S quá mạnh, chúng ta căn bản không thể nào là đối thủ." Một người lắc đầu nói ra.

Có người nhớ đến thời điểm yêu khí tràn ngập bầu trời lúc trước, Yêu tộc cấp S có thực lực quá mức kinh khủng, căn bản không phải là bọn hắn có thể đối phó.

Thuốc thử gen cấp S

"Không không." Lý Lôi lắc đầu: "Nếu thật là như thế, Yêu tộc làm sao lại quần bách đến mức như vậy. Chúng nó sợ dĩ sợ hãi, cũng là bởi vì vị Yêu tộc mạnh mẽ kia còn chưa thức tỉnh hoàn toàn!"

"Cái gì?" Chúng người đột nhiên tròn to mắt.

"Vị Yêu tộc kia quá mạnh." Lý Lôi cười lạnh: "Mà lực lượng hiện có của Yêu tộc lại quá yếu, cho nên vị cường giả kia muốn hoàn toàn tỉnh lại, cần phải có một quá trình chậm rãi, cần đại lượng hiến tế!"

"Yêu tộc trong nửa năm này không xuất hiện, cũng là vì ở trong bóng tối mưu tính chuyện này."

"Chỉ có điều là...bọn hăn lại bị ta phát hiện trong lúc vô tình."

"Chỉ cần thừa dịp bọn hăn đang tiến hành nghi thức cắt ngang, vị Yêu tộc kia cũng chỉ là một cỗ khôi lỗi thân thể! Chúng ta muốn chính là cỗ thân thể đó cùng với tinh huyết!"

Đôi mắt của đám người rực sáng, nếu là như vậy, vậy thì sẽ rất có triển vọng.

"Lúc nào?" Có người hỏi.

"Hiện tại!" Lý Lôi không có một chút do dự nào nói: "Càng sớm càng tốt, vào thời điểm ta phát hiện bọn chúng, Yêu tộc đang tiến hành Tế tự, mặc dù thực lực của bọn chúng cùng với vị cần triệu hoán kia chênh lệch quá lớn, dẫn đến quá trình hiến tế sẽ kéo dài rất lâu, thế nhưng nếu như kéo dài thời gian quá dài, cũng có khả năng xuất hiện một chút biến số."

"Có lẽ...bản thân Yêu tộc có thủ đoạn tăng tốc hay không cũng khó nói."

Đám người liếc nhau: "Có khả năng."

"Vậy bây giờ liền xuất phát." Đám người đứng dậy.

Phó hội trưởng có chút lo lắng nhìn Lý Lôi, hỏi: "Thân thể của ngươi không có vấn đề hay sao?"

"Không có vấn đề." Lý Lôi lắc đầu: "Ta chỉ là do tiêu hao năng lượng vượt quá giới hạn, ở bên ngoài cũng chỉ là ngoại thương, trên đường đi từ từ khôi phục cũng được."

"Vậy thì tốt." Phó hội trưởng gật đầu: "Ngươi cần mấy người, cứ nói."

Đây là thời điểm mà nhân loại lại một lần nữa chạm đến hi vọng, bọn hắn nhất định phải nắm chặt! Nếu như có thể chế tạo ra đầy đủ thuốc thử gen cấp S, vậy thì thực lực của nhân loại!

Bọn hắn tưởng tượng liền cảm thấy hưng phấn, nhân loại, sẽ có thực lực chân chính để chống lại Cổ tộc và Yêu tộc!

"Yêu tộc dù sao cũng không phải là quả hồng mềm, mặc dù chỉ mới có một số ít sống lại, thế nhưng đều có thực lực rất mạnh mẽ, gen chiến sĩ Siêu cấp A, ta cần mười người."

"Còn những gen chiến sĩ phụ trợ, Gen Công Hội cứ căn cứ theo độ trọng yếu của nhiệm vụ mà cung cấp." Lý Lôi không có một chút do dự nói.

"Được." Phó hội trưởng gật đầu.

"Còn gen chế tác sư..." Lý Lôi nhìn về phía Trần Phong: "Đúng như trước đó ta đã nói, phù hợp nhất, chỉ có một mình Trần Phong ngươi! Thế nhưng có muốn đi hay không, có thể đi hay không, có thể chế tác hay không thể, còn cần chính ngươi suy tính. Dù sao mục tiêu lần này cũng là thuốc thử gen cấp S, là đồ vật mà chưa từng có một gen chế tác sư nào tiếp xúc qua."

Xoạt! Ánh mắt mọi người hướng về phía Trần Phong.

"Đi." Trần Phong không có một chút do dự gì.

Sự tình quan hệ đến thuốc thử gen cấp S, hắn nhất định phải tham dự. Chuyện này liên quan tới nhân loại sau này, liên quan tới hướng đi của cái

thế giới này, hẳn nhất định phải tự mình tham dự, mà không phải giống như trước chỉ làm một người ngồi chờ đợi kết quả.

"Rất tốt, vậy chúng ta sẽ xuất phát ngay bây giờ!" Lý Lô sục sôi nói.

"VẬY còn tài liệu..." Trần Phong đang lo lắng về vấn đề tài liệu, không nghĩ tới, Gen Công Hội đã trực tiếp phái đến 10 gen chiến sĩ cấp B, không những cái ba lô thật to.

Ở bên trong...tất cả đều là tài liệu! Những loại tài liệu có khả năng dùng tới, đều được mang tới.

"Các người cứ như vậy khiêng ở trên người?" Trần Phong lau lau mồ hôi.

Năng lực không gian đâu, không phải là các người có không gian thứ nguyên dùng để chứa đựng đồ vật hay sao?

"Không gian thứ nguyên đã được chất đầy, còn lại mới phải khiêng." Những người kia nhếch miệng cười một tiếng.

Trần Phong yên lặng, Hiệp hội chế tác Gen cùng với Gen Công Hội lần này cũng đã không tiếc bất cứ giá nào, cũng đúng, dù sao cũng là cấp S trong truyền thuyết, tự nhiên phải chuẩn bị thật tốt.

Chỉ có điều là...ánh mắt của Trần Phong nhìn về phía nơi xa, đám người Cổ tộc sẽ cam tâm hay sao? Mà vào giờ khắc này...

Tại Cổ tộc, ánh sáng màu xanh lục bao phủ đất đai.

Lữ Hồn nhìn thiếu nữ ngủ say ở bên cạnh, vẻ mặt trở nên đen thui, gã dùng thời gian rảnh rỗi một năm, mới khiến cho nàng hồi tâm chuyển ý, gã quỳ xuống cầu sư phụ trợ giúp, mới có thể làm cho nàng biết, nàng là thê tử của gã!

Trí nhớ của nàng đã được phục hồi, cho dù không có chân thật như tự thể nghiệm, thế nhưng thông qua đoạn trí nhớ này, rốt cuộc cũng đã làm cho thiếu nữ hiểu rõ, quan hệ của nàng cùng với Lữ Hồn.

Lữ Hồn lúc này mới có cơ hội tiếp xúc với nàng, thuyết phục ròng rã một năm, mới có thể khiến cho thiếu nữ trở về, chỉ là, thiếu nữ cũng đưa ra yêu cầu của mình. Không thể chủ động đụng vào nàng, không thể làm loạn. Những điều này gã đều có thể tiếp nhận, hai người đã từng làm bạn vô số năm, trân quý nhất chính là tình cảm, thế nhưng Lữ Hồn không thể nào tiếp thu được chính là...

Gã ngẩng đầu, nhìn về phía khung kính trên đầu giường của thiếu nữ, ở bên trong là một tấm ảnh. Trong tấm ảnh, là một thiếu niên hết sức sáng sủa đang cười. Ừm...chính là Trần Phong.

Tạch... ! Lữ Hồn có cảm giác xương tay của gã đã bị bóp nát.

Trùng sinh...thật khó như vậy hay sao?

Trở về quá khứ, đưa nàng trở lại, thế nhưng mà trí nhớ lại phạm phải sai lầm, vô luận để cho nàng phục hồi lại trí nhớ bao nhiêu lần, trong lòng nàng, vị anh hùng đầu đội trời chân đạp đất đã đến cứu vớt nàng, chung quy vẫn là Trần Phong! Gã đã từng thử làm cho trí nhớ của nàng về Trần Phong biến mất, thế nhưng lại không có hiệu quả.

Chuyện này khiến cho gã có một chút kinh sợ.

Phải biết rằng, gã đã từng thử nghiệm chuyện này trên rất nhiều người khác, chỉ cần nhẹ nhàng điểm một cái, người kia sẽ vĩnh viễn biến mất ở trong trí nhớ của đối phương, không để lại bất cứ một dấu vết gì.

Nhưng mà Trần Phong...gã đã thử qua rất nhiều lần, lại không có bất kỳ một hiệu quả gì.

"Là do sự tồn tại của Trần Phong quá cường liệt, hay là do năng lực của mình không đủ mạnh?" Lữ Hồn đã từng có một tia lo nghĩ, thế nhưng gã cũng không suy nghĩ nhiều.

Không quan trọng, chỉ cần giết chết chết Trần Phong, sau đó lại xoá bỏ dấu vết của hắn là được rồi! Gã định dùng biện pháp gián dị nhất, xử lý Trần Phong, tự tay gạt bỏ hết thấy dấu vết của Trần Phong, lần này, gã đã thật sự dự định tự mình động thủ! ! !

Gã đứng dậy, nhìn một chút khuôn mặt của thiếu nữ đang ngủ say.

Mong muốn hôn nàng một cái, lại phát hiện ra trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười hết sức bí ối, vẻ mặt của gã liền tối đen, kém chút nữa không đem cái khung kính này đập nát.

Nhấn nhẹn, Lữ Hồn khuyên bảo chính mình, gã biết chỉ cần mình ra tay, thiếu nữ khẳng định sẽ lại một lần nữa bỏ đi, gã khuyên bảo trọn vẹn một năm thời gian, cũng không muốn bởi vì một chút chuyện nhỏ này phá hư.

Tiểu hoàng tử

Xoạt! Lữ Hồn rời phòng, sắc mặt của gã đen đến đáng sợ, viên kỳ thạch trên mi tâm lấp lánh, ánh sáng màu xanh lục đại thịnh, đi ra ngoài cổng truyền thừa, có một người Cổ tộc đã chờ ở đó rất lâu.

"Tin tức là thật sao?"

"Là thật, Yêu tộc đại chiến cùng với nhân loại, dấu vết để lại quá mức rõ ràng, căn cứ theo tin tức mà chúng ta điều tra, nhân loại lần này đi đến địa bàn của Yêu tộc, Trần Phong cũng có ở bên trong."

"Rất tốt." Trong mắt của Lữ Hồn loé lên hàn quang.

Có một số việc, cũng nên chấm dứt rồi, Trần Phong...ta chờ ngươi! ! !

Tại địa bàn Yêu tộc, gió lạnh gào thét trên không trung.

Ở bên ngoài một tòa tế đàn đơn sơ, có một tên Yêu tộc già nua quỳ xồm trên mặt đất, nước mắt tuôn ra đầy mặt: "Cái ngọn đèn kia... đã tắt."

"Cái gì..." Những tên Yêu tộc khác run sợ.

Cái ngọn đèn kia đại biểu cho cái gì, bọn hắn đã quá là rõ ràng, tương lai của Yêu tộc đều ở trên cái ngọn đèn kia, bây giờ nó lại lặng yên không một tiếng động dập tắt...tương lai của Yêu tộc, chỉ sợ là không còn.

"Chúng ta nhận được tin tức nhân loại đã chuẩn bị đi đến chỗ này." Một Yêu tộc nói ra.

"Cổ tộc có thể cũng sẽ phái người tới." Một vị Yêu tộc khác thở dài nói.

Cái ngọn đèn kia, là bởi vì cái nguyên nhân này nên mới bị dập tắt hay sao?

Nhân loại, Cổ tộc...đám Yêu tộc thống khổ nhắm mắt lại. Trận Thánh chiến Năm đó, Yêu tộc tránh đi tai hoạ, đứng nhìn một mạch đã nhân ngã xuống,

không ngờ, chuyện cho tới bây giờ, bọn hấn thế mà ngay cả cơ hội khôi phục cũng đều không có!

"Nếu sớm biết như thế, năm đó..." Đám Yêu tộc thở dài một tiếng.

"Chúng ta nên làm như thế nào?" Mấy tên Yêu tộc còn lại hỏi.

Cái ngọn đèn kia đã tắt, Yêu tộc còn có hy vọng gì?

"Hãy mời tiểu hoàng tử đến đây." Vị Yêu tộc già nua kia thở dài nói.

"Vâng." Rất nhanh, một vị Yêu tộc nhìn qua vô cùng tuổi nhỏ xuất hiện, hấn cao không đến hai mét, hình thể lại cực kỳ tương tự cùng với nhân loại, ánh mắt rất là khéo léo.

Hấn tên là Lăng, là hoàng tử nhỏ nhất của Yêu tộc, dựa theo tuổi tác của nhân loại, cũng là 12 tuổi, bởi vì vậy mới có thể sớm thức tỉnh.

Sau khi vị đại hoàng tử kia còn chưa thức tỉnh liền bị thái giám, các tiên bối Yêu tộc, chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào trên người vị tiểu hoàng tử này.

Yêu tộc khôi phục là dựa theo thực lực...ngoại trừ cái đó ra, mong muốn khôi phục sớm, cần phải bỏ ra một cái giá khổng lồ! Ví dụ như lão Yêu tộc này.

"Khụ khụ." Lão Yêu tộc tăng hắng một cái, có thể cảm giác được sinh mệnh lực đang trôi qua.

"Điện hạ." Lão Yêu tộc thở dài nói: "Yêu tộc đã không có hi vọng, ta sẽ để cho mấy đứa bé cùng với ngài chạy trốn cùng một chỗ, tương lai của Yêu tộc, liền giao cho các ngươi..."

"Vì cái gì?" Lăng kỳ quái.

"Chúng ta không giết chết được tên nhân loại kia, trận đại chiến này đã đưa tới sự chú ý của Cổ tộc, bây giờ hiển tế lại không có cách nào kết thúc, Yêu tộc cùng với Cổ tộc rục rịch, đã chuẩn bị đi đến đây, Yêu tộc...chỉ sợ là không có hi vọng." Lão yêu thở dài.

"Không thể chiến một trận hay sao?" Lăng nghi hoặc.

"Có thể, thế nhưng..." Lão yêu tộc nhìn về phía xa, khuôn mặt càng thêm già nua: "Cái ngọn đèn kia, đã tắt."

Đám người thở dài, cái ngọn đèn kia, chính là hồn đấng Yêu tộc, ngọn lửa bùng cháy ở nơi đó chính là hi vọng cùng trong tương lai của Yêu tộc, bây giờ, kèm theo việc ngọn lửa bên trong đã bị dập tắt, Yêu tộc chỉ sợ đã không còn hy vọng.

"Ngọn đèn nào?" Lăng dường như nghĩ tới điều gì.

"Là ngọn đèn ở ngôi đền." Lão yêu tộc lắc đầu.

Tuổi tác của tiểu hoàng tử vẫn còn quá nhỏ, cho nên những chuyện này cũng đều không hiểu.

"Ồ, là cái ngọn đèn kia hay sao."

Lăng giật mình: "Ta vừa định nói chuyện này đó, vào thời điểm ta đi vệ sinh, không cẩn thận bắn nước lên làm tắt lửa, các người có ai mang lửa hay không, vào châm lửa lại là được thôi mà."

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, lão Yêu vừa mới lắc đầu thở dài thân thể liền cứng đờ, cúi đầu xuống, không thể tưởng tượng nổi nhìn vị tiểu hoàng tử đại biểu cho tương lai của Yêu tộc này.

"Bắn nước lên... làm tắt lửa?" Lão Yêu tộc run rẩy hỏi.

"Đúng." Lăng gật gật đầu nói: "Không phải ta đã nói cho các người, những loại đèn này, tốt nhất là nên dùng chụp đèn che lại mới đúng, ta đã thấy qua không ít đồ vật của nhân loại, đây đều là điều đáng giá để cho chúng ta học tập, người để ở dưới đất, rất dễ dàng bị nước bắn đến nha, dù sao thì không cần gió bão hoàng tử cũng có thể tiêu tới mười trượng."

Đám Yêu tộc còn lại suýt chút nữa đã hôn mê, cho nên nói, cái ngọn hồn đấng có quan hệ với vận mệnh Yêu tộc kia đúng là đã bị nước tiểu dập tắt? Thật đáng buồn, thật đáng tiếc.

"Bịch." Vô số người thất hồn lạc phách quỳ rạp xuống mặt đất.

Chỉ có lão Yêu tộc trước mặt, là vẫn dùng hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào tiểu hoàng tử trước mặt, nói ra từng chữ: "Ngài lặp lại một lần nữa, cái đèn này, đã tắt như thế nào? !"

"Do nước bắn lên." Lãng không sợ một chút nào, hấn thề nhưng chính là tiểu hoàng tử Yêu tộc, chưa từng sợ qua ai!

"Rất tốt." Lão Yêu tộc lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, gã mang Lãng đi đến trước mặt cái ngọn đèn kia, tận mắt nhìn ngọn đèn đã tắt nói: "Đại Hoàng đâu?"

"Đến ngay đây." Một tên Yêu tộc xuất hiện, có thân hình giống như chó.

"Người tới nghiệm chứng cho ta." Lão yêu tộc trầm ổn nói ra.

"Vâng." Đại Hoàng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Việc có quan hệ đến mệnh mạch Yêu tộc, hấn làm sao dám chủ quan, hấn đi đến trước mặt cái ngọn đèn kia, dùng mũi không ngừng ngửi ngửi mùi vị ở phía trên, sau đó hết sức ngưng trọng dùng đầu lưỡi của chính mình liếm một cái, rơi vào trong sự trầm tư.

Rất lâu sau, hấn mới mở hai mắt ra nói: "Đích thật là nước tiểu."

Tiểu hoàng tử: "..."

Hạn hán lời, đây chính là con dân tương lai của mình hay sao? Từ lúc sống lại cho đến bây giờ hấn đều tiếp xúc với văn hoá của nhân loại, có cảm giác Yêu tộc giống như là những tên mọi rợ đến từ man hoang chi địa, so với những tên được gọi là dã nhân lúc trước còn ăn lông ở lỗ hơn! Yêu tộc đã từng là một cái danh từ cao quý cơ mà!

Mà đúng vào lúc này, vị lão Yêu tộc già nua kia bỗng nhiên cười lớn: "Ha ha ha."

Tiếng cười mang theo thanh thế cuộn cuộn, làm kinh động vô số người.

Ngay cả những người đang tuyệt vọng té ngã trên mặt đất cũng bừng tỉnh.

"Cái ngọn đèn kia, là do bất diệt chi hỏa của Yêu tộc hình thành, bất diệt với gió, bất diệt với nước, có thể bùng cháy vĩnh viễn, cho nên mới được gọi là hồn đăng Yêu tộc, thế nhưng hiện tại, lại bị nước tiểu của ngài dập tắt..."

Đôi mắt của lão Yêu tộc sáng ngời, dường như đã thấy được hi vọng chân chính.

"Nguyên lai, ngài, mới là tương lai của Yêu tộc chúng ta!" Lão yêu lộ ra ánh mắt hùng hực.

"Có ngài tồn tại, có lẽ sẽ có thể nhanh chóng triệu hồi ra vị đại nhân kia..."

"Hả." Lãng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Hoàng tử, hiện tại...hãy đi theo chúng ta..." Âm thanh như mộng ảo vang lên.

Phiến đại địa này của Yêu tộc, trận hiến tế đã dừng lại kia lại một lần nữa bắt đầu, hơn nữa tốc độ triệu hoán còn đang bắt đầu gia tăng cực nhanh, kèm theo thanh âm vang vọng thiên địa.

Chạy đua với thời gian

Bên trong hào quang nhàn nhạt, có một cánh tay dần dần ngưng tụ.

Lần trước, chính là cái cánh tay này đã đánh bại Lý Lôi, lần hiển tế của Yêu tộc cũng kết thúc vào lúc đó, mà bây giờ, tốc độ ngưng tụ lần này dường như so với dĩ vãng còn nhanh hơn không chỉ gấp mười lần!

Vị đại nhân kia...rốt cục cũng sắp được triệu hoán ra! ! ! Cái gì Cổ tộc, nhân loại...trong ánh mắt của hết thảy Yêu tộc tràn ngập sự cuồng nhiệt, chờ vị đại nhân kia trở về, đều đi chết đi! Tồn thất những ngày này của Cổ tộc, đều phải tìm trở về!

Mà vào giờ khắc này, ở bên ngoài rìa khu vực không biết, một đội ngũ của nhân loại, rốt cục cũng đã bước vào mảnh đất đai của Yêu tộc này.

Xoạt! Bóng tối trên bầu trời buông xuống, khác biệt cùng với thế giới loài người, ở những khu vực không biết này, những khu vực mà nhân loại không có cách nào bước chân vào này, vẫn như cũ là bóng tối vô tận cùng với mưa to.

Xoạt! Mưa đen buông xuống, mặt đất đã sớm bị nhuộm thành màu đen, từng tên Yêu tộc từ trong mặt đất sống lại, đem mọi người vây quanh.

"Quả nhiên." Lý Lôi cười lạnh một tiếng.

Trần Phong ở dưới sự bảo vệ của mọi người, chỉ lẳng lặng đứng nhìn, Yêu tộc nếu không muốn để cho bọn hắn đi qua, tự nhiên đã sớm chuẩn bị kỹ càng, dọc theo con đường này, ở dưới mỗi một mảnh đất đen, cũng đều có thể xuất hiện Yêu tộc.

Lý Lôi bình tĩnh phát phát tay: "Giết!"

Oanh! Gen chiến sĩ ra tay, chiến đấu bùng nổ, Yêu tộc sống lại đều là cấp A, nhưng bây giờ ở trước mặt cường giả thực lực đại tăng của Gen Công

Hội lại không có một chút sức lực nào, căn bản không phải là đối thủ, thế nhưng làm cho người ta phải sợ hãi chính là số lượng của bọn chúng!

Xoạt! Một nhóm lại một nhóm Yêu tộc xuất hiện, dường như vĩnh viễn không ngừng nghỉ, bọn gia hỏa này, đến cùng có bao nhiêu? !

Đối với nhân loại, Cổ tộc hoặc là Yêu tộc mà nói, hiện tại trọng yếu nhất, chính là thời gian, hết thảy chủng tộc đều đang thi chạy cùng với thời gian, tranh thủ một đường sinh cơ!

Yêu tộc cần phải nhanh một chút đem vị kia triệu hoán đi ra. Mà nhân loại thì nhất định phải dùng một tốc độ nhanh nhất, vọt tới chỗ Yêu tộc hiển tế, vào trước khi vị cường giả kia được triệu hoán thành công, đạt được máu tươi của vị cường giả này. Còn Cổ tộc...thì dự định diệt sát hết thảy nhân loại cùng với Yêu tộc.

Cho dù bây giờ nội bộ Cổ tộc đang mâu thuẫn, nhưng ở trong mắt của bọn hắn, bọn hắn vẫn là chủng tộc mạnh nhất! Nhân tộc, vẫn như cũ là pháo hôi của bọn hắn! Người xem, nhân loại bây giờ còn không phải là nhà máy cung cấp thuốc thử Siêu X cho bọn hắn hay sao?

Nhân loại cũng chỉ là nô bộc phục vụ cho Cổ tộc mà thôi, có rất nhiều Cổ tộc cho đến bây giờ vẫn cho là như vậy, cao quý như bọn hắn, cho dù là bây giờ, cũng không có phát hiện ra vấn đề chân chính, kẻ đứng sau màn kế hoạch đàn bà hoá Cổ tộc là ai.

Giết! Gen Công Hội nhanh chóng phóng tới chỗ tế đàn Yêu tộc.

Bởi vì sự tồn tại của Lý Lôi, bọn hắn căn bản không cần địa đồ, hoàn toàn là một đường thẳng tắp chạy đến mục tiêu, chỉ có một vấn đề duy nhất, chính là Yêu tộc không ngừng sống lại. Dường như là vì ngăn cản bọn hắn, gần như hết thảy Yêu tộc đều xuất hiện.

A1, A2, A9...thậm chí còn có mấy tên có thể so sánh với Siêu cấp A! Đáng tiếc, nhân loại hiện tại đã không còn là nhân loại ngày xưa.

Trong thời gian nửa năm này, Yêu tộc đang nghỉ ngơi lấy lại sức, nhân loại thì lại điên cuồng tăng thực lực lên, thuốc thử Siêu X được mở rộng, làm

cho nhân loại toàn diện nhảy vọt tới cảnh giới Siêu cấp A!

Xoạt! Hàn quang loé lên, Yêu tộc sống lại còn chưa kịp lấy lại tinh thần đã bị giết chết.

"Tiếp tục tiến lên." Lý Lôi lạnh lùng nói ra.

"Các người không có vấn đề hay sao?" Có người lo lắng nhìn Lý Lôi cùng với Trần Phong, hai người bọn họ trước đó đều đã tiêu hao năng lượng vượt quá giới hạn, đến nay vẫn còn chưa khôi phục hoàn toàn.

"Còn tốt." Lý Lôi cảm thụ thân thể một chút rồi nói: "Nguồn năng lượng đang chậm rãi khôi phục, đoán chừng đến nơi liền có thể động thủ."

"Ta cũng thế." Trần Phong khẽ gật đầu, điều đáng tiếc duy nhất chính là, thời gian lúc này quá gấp, Tru Thần vừa rồi đã dùng qua một lần, chuyển đi đến Yêu tộc lần này, chỉ sợ là không có cách nào sử dụng.

"Vậy thì tốt." Người kia nhẹ nhàng thở ra một hơi: "Yêu tộc trên đường cứ giao cho chúng ta, các người cứ chuẩn bị sẵn sàng là được."

"Hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Chúng ta có thể đến kịp hay không?"

"Không có vấn đề." Lý Lôi không có một chút do dự nói.

Hành động lần này không bị lãng phí một chút thời gian nào, bởi vì cấp trên đã trực tiếp ra mệnh lệnh, cho nên toàn bộ kế hoạch được chấp hành rất nhanh, vì đây chính là một nhiệm vụ tranh đoạt thời gian cùng với Yêu tộc!

"À, đúng rồi, Yêu tộc vẫn còn một hoàng tử." Lý Lôi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Các người chờ một chút..."

Xoạt! Lý Lôi dùng năng lực ngưng tụ ra hình ảnh của vị hoàng tử, nhìn qua vô cùng non nớt.

"Đây là tên hoàng tử kia."

"Các người nhớ kỹ."

"Nếu như kế hoạch thành công, nhất định phải xử lý cái tên này, mặc dù tên này nhìn qua không có tiềm lực gì, thế nhưng chung quy vẫn là hoàng tử Yêu tộc..."

"Các người có hiểu hay không?" Lý Lôi nói khẽ.

"Hiểu rõ." Đám người khẽ gật đầu.

Hoàng tử Yêu tộc...nếu có cơ hội, cứ diệt trừ đi là tốt nhất.

Xoạt! Mưa đen càng thêm sục sôi, gió lạnh gào thét rung trời.

Yêu tộc dường như biết bọn hắn đang làm cái gì, điên cuồng chế tạo ra đủ loại thiên tai cố gắng ngăn cản bọn hắn, đáng tiếc, những thủ đoạn này ở trước mặt thực lực chân chính đều là trò cười. Nhất là, ở trước mặt trọn vẹn mười cường giả Siêu cấp A Gen Công Hội!

Ô...ô...n...g —— Hai gen chiến sĩ siêu cấp B thi triển năng lực khôi phục năng lượng, giúp cho mọi người khôi phục năng lượng, năng lượng quen thuộc quanh quẩn ở chung quanh, khiến cho đám người cảm giác rất là thoải mái dễ chịu.

"Hiện tại chắc là sẽ không có vấn đề gì." Lý Lôi bỗng nhiên nói: "Vấn đề chân chính, nằm ở chỗ hiển tế."

"Hiểu rõ." Trần Phong gật đầu.

Chỗ hiển tế, tất nhiên là địa phương có thực lực cường đại nhất của Yêu tộc.

Bởi vì lần hành động này nếu như thành công, nhân loại sẽ tiến vào giai đoạn cấp S, thực lực tăng lên toàn diện, mà Yêu tộc, thì sẽ chân chính biến thành khôi lỗi!

Nếu vị chiến sĩ mạnh nhất của Yêu tộc này gặp chuyện không may...Yêu tộc sẽ còn lại cái gì? Cái gì cũng không còn. Cho nên chiến dịch lần này, là phi thường trọng yếu! Bọn hắn biết, Yêu tộc tự nhiên cũng biết, chỗ hiển tế

chắc chắn sẽ có chiến sĩ Yêu tộc cường đại nhất trấn giữ, còn có gần như tất cả các lá bài tẩy của Yêu tộc!

Ở nơi đó, chính là một trận quyết chiến chung cực!

Đương nhiên, nếu như hết thảy mọi việc thuận lợi, Trần Phong căn bản cũng không cần phải động thủ, hắc lần này được mời tới với thân phận là một chế tác sư.

Hưu! Lại có từng tên Yêu tộc từ trong mặt đất chui ra, Lý Lôi dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn qua, đám người Gen Công Hội đã bắt đầu thanh lý, từ đầu tới đuôi, tốc độ của bọn hắc cũng không bị chậm lại bao nhiêu.

Cường giả thức tỉnh

Yêu tộc muốn dùng loại phương thức này kéo dài thời gian của bọn hắn, có một chút ngây thơ.

Xoạt! Ở dưới năng lực phụ trợ tốc độ của các gen chiến sĩ Siêu cấp B, đoàn người nhanh chóng xuyên qua trong bóng đêm.

Rất nhanh, có một toà bóng đen như ẩn như hiện ở phía xa xa, là chỗ hiển tế.

Đến rồi, hành động lần này còn muốn thuận lợi hơn xa so với sự tưởng tượng của bọn hắn.

"Cẩn thận một chút." Đám người trong nháy mắt thu liễm lại khí tức.

Ở nơi xa, dường như không có một tiếng động nào, rất là trầm thấp.

"Hiển tế vẫn còn đang được tiến hành, chúng ta đi qua xem một chút." Bọn hắn thận trọng đi qua.

"Cẩn thận một chút." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

Cho dù Quảng sáng may mắn không có cảnh cáo, cho dù không có nguy hiểm gì, thế nhưng trực giác trải qua thời gian dài chiến đấu khiến cho hắn cảm giác được, có nhiều chỗ không thích hợp.

Quá thuận lợi! Là bởi vì nguyên nhân thực lực của nhân loại bây giờ quá mạnh? Không... Trần Phong lắc đầu.

Nói thật, ở cái địa phương tất cả đều là đất đen này, hành động của bọn hắn căn bản là không có nào cách giấu diếm được Yêu tộc, thế nhưng coi như là như thế, Yêu tộc cũng không có chuẩn bị nhân thủ tại phụ cận, điểm này cũng có một chút vấn đề.

"Hiểu rõ." Những gen chiến sĩ kia khẽ gật đầu.

Đoàn người đi theo, thận trọng đi qua, ở nơi xa, bóng mờ ở nơi đó đã lộ ra rõ ràng.

Đám người Trần Phong ngẩng đầu nhìn lên, đã có thể thấy tình huống bên trong chỗ hiến tế, chỉ vờn vờn nhìn thoáng qua, sắc mặt của Lý Lôi bỗng nhiên đại biến.

Ở nơi đó, có một cỗ thân thể cao lớn đang dần dần được ngưng tụ hoàn chỉnh, hào quang nhàn nhạt ngưng tụ, vị cường giả kia giống như đang ở vào trạng thái có thể tùy thời thức tỉnh!

Vị cường giả kia...thể mà lại được triệu hoán thành công? ! Loại tốc độ này so với tốc độ trong kế hoạch của bọn hắn, nhanh hơn không chỉ gấp mười lần! ! !

"Làm sao có thể?" Lý Lôi lộ ra vẻ mặt trắng bệch.

"Nhìn ở nơi đó." Có người chỉ tay vào bầu trời, đám người ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy được nguyên nhân vì sao vị cường giả này lại được triệu hoán sớm như vậy, chỉ là cái nguyên nhân này...

Ở trên không, vị tiểu hoàng tử Yêu tộc mà bọn hắn vừa mới nhìn thấy lúc này đang bị treo ở trong không trung. Những tên yêu tộc ở xung quanh không ngừng đem hàng loạt chất lỏng rót vào trong cơ thể của hắn, một thùng lại một thùng, làm cho hắn không thể nói được một tiếng nào, bụng căng tròn vo.

Sau đó...bọn hắn đem tiểu đệ đệ của hắn nhắm ngay vào địa phương triệu hoán vị cường giả kia, khiến cho dòng nước tiểu đủ để giới tắt Hồn chi hỏa diễm mạnh mẽ kia, giới vào chỗ hiến tế, khiến cho cỗ lực lượng mọng nước kia bao phủ toàn trường.

Đây mới là nguyên nhân làm cho vị cường giả kia được sớm triệu hoán! Hiến tế cần năng lượng cùng với linh lực hoặc là những lực lượng đặc thù khác, vậy mà bởi vì sự tồn tại của tiểu hoàng tử Yêu tộc, lần triệu hoán này đã sớm được hoàn thành! ! !

Lý Lôi bối rối, Trần Phong bối rối, tất cả mọi người đều bối rối.

Bọn hắn nhìn tiểu hoàng tử Yêu tộc giống như là dụng cụ tưới cây kia, nửa ngày đều không thể lấy lại được tinh thần, thế mà... thế mà còn có loại kỹ thuật này? ? !

Đây có được tính là công nghệ đen hay không? Trần Phong có chút phát mộng.

Nhìn một tên Yêu tộc đang điên cuồng rút chất lỏng, một tên Yêu tộc khác thì đang cầm 'ống nhắm của tiểu hoàng tử', nhắm ngay vào địa phương triệu hoán. Ừm...đây nhất định là một loại công nghệ đen nào đó!

Đương nhiên, vấn đề lớn nhất hiện tại khẳng định không phải là cái này, mà là bởi vì nguyên nhân tiểu hoàng tử Yêu tộc, vị cường giả mạnh mẽ làm cho người ta hít thở không thông kia, đã sắp thức tỉnh.

Ô...ô...n...g —— Mặt đất bắt đầu rung động, thân thể cao lớn bắt đầu lắc lư.

Sắc mặt của tất cả mọi người đại biến, đây không phải chỉ là vền vền một cánh tay cường giả Yêu tộc mà Lý Lôi gặp phải ban đầu, mà là siêu cường giả chân chính sắp được triệu hoán hoàn thành!

"Đánh như thế nào?" Có người lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Vẻ mặt của Lý Lôi trở nên nghiêm túc, dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người địch nhân, trầm ổn nói: "Chạy!"

Nói đùa cái gì? Vị cường giả này lúc trước chỉ vền vền khôi phục một cánh tay đã có thể đả thương hắn, hiện tại bản thể đã phục sinh... còn đánh cái trúng! Đây chính là thời điểm để phô diễn kỹ thuật chạy trốn chân chính!

Chạy! Tất cả mọi người đều vất chân lên cỏ mà chạy trốn, vị gen chiến sĩ siêu cấp B phụ trợ tốc độ kia, càng đem năng lượng thúc đẩy đến cực hạn, mang theo đám người giống như một trận cuồng phong rời đi khỏi nơi này, liều mạng hướng về bên ngoài chạy đi.

Kế hoạch gì, gặp quỷ đi thôi! Trong kế hoạch căn bản không có một màn này được chứ? ! Mục tiêu cuối cùng trong nhiệm vụ, chính là ngăn cản Yêu

tộc triệu hoán vị cường giả này, mà bây giờ, nếu đối phương đã xuất hiện, bọn hắn cũng chỉ có nước chạy trốn.

"Luôn có cảm giác bị hố." Trần Phong cười khở một tiếng, sau khi chạy trốn, hắn quay đầu liếc nhìn tình huống của Yêu tộc.

Ừm...vị tiểu hoàng tử kia vẫn còn đang điên cuồng bắn súng, không cần gió cũng có thể bắn nước tiểu ra mười trượng không phải là giả, mà nhìn thấy bộ dáng thống khổ và vật lộn của tiểu hoàng tử, tâm thần của Trần Phong liền khê động.

"Tiểu Ảnh."

Xoạt! Một đường ánh sáng đỏ âm thầm lóe lên.

Mà vào giờ khắc này, lão yêu tộc ở chỗ hiển tế đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn về phương hướng đám người Trần Phong chạy trốn.

"Hắc hắc..."

"Nào có chạy trốn dễ dàng như vậy."

"Có thể tận mắt nhìn thấy vị đại nhân này khôi phục, là vinh hạnh bậc nào?"

"Các người...hãy trở thành nhóm tế phẩm đầu tiên của đại nhân đi."

Lão yêu tộc tự lâm bầm.

Oanh! Mặt đất rung động, thân thể cao lớn của vị cường giả kia rút cục cũng đứng lên, cao vút trong mây, gã dùng ánh mắt lạnh lùng liếc nhìn thương khung, sau cùng rơi xuống trên người của đám người Trần Phong.

Xoạt! Sát ý tràn ngập.

Oanh! Gã cứ như thế đi từng bước một đuổi theo.

"Đề ta đi thử một chút." Một vị gen chiến sĩ nổi giận, hắn đường đường là Siêu cấp A, thấy một cường giả liền chạy trốn hay sao? Cho dù Lý Lôi đã

nói qua, tên gia hỏa này vô cùng khinh khùng, thế nhưng dù sao đó cũng chỉ là lời nói một bên của Lý Lôi mà thôi.

Hắn nhìn kỹ một chút, vị cường giả Yêu tộc này mặc dù có hình thể to lớn, nhưng nhìn không ra có cái khí thế đặc thù gì.

Có lẽ...mình có thể gây thương tổn cho tên gia hỏa này.

"Ách!" Vị cường giả Yêu tộc ợ một cái, một cỗ năng lượng nhàn nhạt bắn ra, cùng với công kích của gen chiến sĩ Siêu cấp A đụng vào nhau, vậy mà trực tiếp đánh vỡ nát, cái gì cũng đều không còn lại.

Thương tổn? Không tồn tại!

"Cha mẹ ời." Người kia kêu lên một tiếng, xoay người chạy, hiện thực vĩnh viễn là như thế, nếu như người không tự mình ném thử một lần, người vĩnh viễn sẽ không biết, người kém so với người ta bao nhiêu...

Như thế này còn đánh cái lông? Căn bản không phải là cùng một cấp bậc!

Vù! Mọi người điên cuồng chạy trốn, chỉ có điều là tốc độ của vị cường giả Yêu tộc kia dường như nhanh hơn nhiều so với bọn hắn, dựa theo loại tốc độ này, chỉ sợ không bao lâu sẽ bị...

Hợp tác với Cổ tộc

A? Đó là cái gì? Đám người Gen Công Hội đang chạy trốn bỗng nhiên nhìn thấy ở phía trước lại có người ngăn cản.

Là Yêu tộc hay sao? Trong lòng mọi người mát lạnh.

Chỉ có điều là khi đến gần, bọn hắn liền yên lặng, bởi vì những cái bóng đen xuất hiện kia, thành hình lại đúng là Cổ tộc! Nhất là người cầm đầu đứng ở chính giữa, rõ ràng một trong những siêu cường giả của Cổ tộc, Lữ Hồn!

Thực lực của gã, chính là Siêu cấp A 9! Một nhân vật Siêu cấp A đỉnh phong chân chính!

"Trần Phong." Ánh mắt của gã quét qua, liếc mắt liền khóa chặt Trần Phong.

"Rốt cục... cũng tìm được ngươi." Lữ Hồn tản ra sát ý nồng nặc.

Ở đây thế mà lại có thể gặp gã! ! Mặt mũi của Trần Phong tối sầm.

Đương nhiên, hắn sẽ không biết, Lữ Hồn thế nhưng lại chuyên môn vì hắn mà đến.

"Lần này, ta tất nhiên sẽ xé xác ngươi..." Lữ Hồn nghiêm nghị nói.

"Tốt tốt tốt." Trần Phong an ủi nói: "Muốn chém ra thành muôn mảnh có đúng hay không? Có điều, ngươi có giết ta cũng vô dụng mà thôi, vợ của ngươi đoán chừng sẽ còn hận ngươi hơn, không bằng để ta giúp ngươi giải thích rõ ràng lý do thì như thế nào?"

Lữ Hồn liền khẽ giật mình, cũng đúng, nếu như giết Trần Phong, dường như chuyện này sẽ biến thành vĩnh viễn không có cách nào giải quyết, lúc trước không phải là bởi vì gã muốn giết Trần Phong, vợ gã mới hận gã lâu như vậy hay sao? Nếu như Trần Phong tự mình nói rõ lý do...

"Cho nên." Trần Phong không cho gã quá nhiều cơ hội suy tính, nói: "Trước lúc này, chúng ta tốt nhất nên giải quyết cái tên gia hỏa kia trước."

Cái gì? Lữ Hồn theo phương hướng ngón tay của Trần Phong nhìn lại, lúc này mới phát hiện ra, ở nơi đó có yêu khí ngút trời, kèm theo hào quang kinh khủng, có một cái thân ảnh to lớn xuất hiện.

"Là hắn!" Tâm thần của Lữ Hồn chấn động mãnh liệt.

Tên kia... thế mà đã khôi phục thành công rồi? ! Yêu tộc...chỉ sợ, đã thật sự muốn quật khởi!

Oanh! Tiếng nổ vang rền kinh khủng vang lên, cái thân ảnh mạnh mẽ kia đi tới từng bước một, khiến cho Lữ Hồn hơi nghi hoặc một chút chính là, ngoại trừ yêu khí ngút trời, trên người của vị cường giả này còn có một cỗ mùi khai nước tiểu mãnh liệt đến mức có thể trùng kích nội tâm...

"Người có thể chạy đi được sao?" Trần Phong chỉ chỉ vào cái tên to xác ở phía sau: "Yêu tộc sẽ không để cho chúng ta sống sót rời đi."

Lữ Hồn im lặng, hiển nhiên, ngay cả gã cũng không nghĩ tới, vị cường giả Yêu tộc này lại khôi phục nhanh như vậy, vượt qua ngoài dự liệu của mọi người! !

"Hoặc là liên hợp với nhau, hoặc là cùng chết." Trần Phong hết sức bình tĩnh nói.

"Liên hợp với nhau xử lý hắn?" Lữ Hồn cười lạnh: "Sau đó để cho các người đạt được gen để chế tác thuốc thử gen? Ha ha, căn bản là không có khả năng."

"Người đã suy nghĩ nhiều." Trần Phong nhìn gã một cái nói: "Chỉ là liên hợp với nhau để chạy trốn."

Đúng thế, liên hợp với nhau để chạy trốn, cho dù Cổ tộc có Lữ Hồn tồn tại, mặc dù Gen Công Hội có Lý Lôi và mười cường giả Siêu cấp A tồn tại, ở trước mặt vị cường giả Yêu tộc này, bọn hắn cũng chỉ có thể chạy trốn! Cũng chỉ có thể chạy té khói!

"Có thể." Lữ Hồn sau cùng cũng đồng ý.

Biến hóa đã vượt qua kế hoạch, hiện tại chỉ có thể tùy cơ ứng biến.

Mấy người Lý Lôi cũng không nghĩ tới, có một ngày, bọn hắn thế mà lại hợp tác với Cổ tộc!

Rống! ! Cường giả Yêu tộc rít lên một tiếng, sóng chấn động kinh khủng trong nháy mắt bao phủ thiên địa, mặt đất thậm chí cũng bị xô lên cao hơn hai thước, uy năng đáng sợ bao phủ tất cả mọi người, cho dù là Lữ Hồn cũng cảm thấy sợ hãi.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu xanh lục đại thịnh, quanh thân Lữ Hồn xuất hiện ánh sáng nhạt.

"Giúp ta ngăn lại những làn sóng chấn động này." Lữ Hồn hừ lạnh một tiếng: "Ta có biện pháp đem chúng ta truyền tống ra ngoài cùng một chỗ."

Cường giả Yêu tộc thả ra đòn công kích quá mạnh, làn sóng ánh sáng đáng sợ kia, quá mức kinh khủng, nếu như không chặn lại, gã căn bản là không có cách nào tiến hành bất luận cái gì mà truyền tống.

"Được." Lý Lôi đáp.

Xoạt! Từng đạo vàng sáng đem đòn công kích của cường giả Yêu tộc ngăn lại.

Lý Lôi cùng với một vị gen chiến sĩ Siêu cấp B nắm giữ năng lực không gian âm thầm liếc nhau, đối phương khẽ gật đầu, xác nhận năng lực mà Lữ Hồn đang thi triển chính là truyền tống không gian quần thể, vị trí cũng không có vấn đề. Hắn mặc dù không có cách nào thi triển năng lực truyền tống, nhưng vẫn có thể xác định được tọa độ truyền tống.

"Phòng ngự toàn diện!" Lý Lôi nhìn khoảng cách của đối phương càng ngày càng gần nói: "Chúng ta chỉ có một lần cơ hội!"

"Vâng."

Xoạt! Từng đạo phòng ngự được xây dựng hoàn tất, mùi khai mãnh liệt trên người của vị cường giả kia xông tới, cuối cùng cũng vọt tới trước mặt của mọi người, giờ nắm đấm to lớn lên, dùng một quyền đánh xuống, không gian gần như vỡ nát!

Oanh! Công kích của vị cường giả Yêu tộc buông xuống, lá chắn phòng ngự do mọi người hợp lực tạo ra trong nháy mắt lung lay sắp đổ.

Trợn vện mười cường giả Siêu cấp A, xây dựng nên từng tấm lá chắn phòng ngự, vậy mà chỉ có thể chống đỡ được một kích tiện tay của cái tên gia hỏa này! Vị Yêu tộc tràn ngập mùi khai này rốt cuộc mạnh bao nhiêu? Đám người cảm thấy sợ hãi.

"Sắp không chịu đựng nổi nữa." Một người cắn răng nói: "Con m* người còn chưa xong hay sao?"

"Sắp rồi." Lữ Hồn hít vào một hơi thật sâu nói: "Muốn dẫn nhiều người như vậy rời đi, đối với ta cũng là một việc khó, các người tới làm nhiệm vụ đặc biệt, có cần phải mang theo nhiều người phụ trợ như vậy hay sao? ! Đương nhiên, nếu như chỉ mang mấy chiến sĩ Siêu cấp A các người rời đi, ta vào lúc hiện tại có thể mở ra truyền tống."

Đám người Lý Lôi nhất thời im lặng, từ bỏ những người khác? Làm sao có thể.

Oanh! Tầng tầng lá chắn trước mắt nổ tung.

Mấy cường giả Siêu cấp A cũng đã dùng hết toàn lực, tận khả năng chống đỡ thêm một chút thời gian, Lữ Hồn thì đang nghĩ biện pháp nhanh chóng hoàn thành truyền tống, đem mọi người mang đi.

"Gã không có vấn đề hay sao?" Lý Lôi cắn răng hướng về phía năng lực giả không gian ở bên cạnh hỏi.

"Không có vấn đề." Người kia cười khò.

"Được." Lý Lôi lúc này mới tiếp tục kiên trì: "Nhìn chăm chăm vào gã."

Hợp tác cùng với Lữ Hồn, vốn là hợp tác với đại đế Alexander, bọn hắn nhất định phải giám sát nhất cử nhất động của Lữ Hồn.

Vào giờ phút này, tất cả mọi người đều đang liều mạng, tất cả mọi người đều đang bận rộn.

Ngoại trừ Trần Phong, chiến đấu lâu dài mang tới kết quả, chính là trực giác của hắn đã trở nên nhạy bén dị thường, không chỉ có mấy người Lý Lôi có cảm giác gặp nguy hiểm, Trần Phong cũng giống như thế.

Là bởi vì tên to xác này hay sao? Trần Phong nhìn về phía vị cường giả Yêu tộc tràn ngập mùi khai.

Không, Trần Phong lắc đầu, đây cũng là lần đầu tiên hắn cảm giác được sự nguy hiểm không ổn định này, hắn mặc dù có khả năng cảm giác được phương hướng nguy hiểm, thế nhưng cũng không quá rõ ràng, nhất là ở bên trong loại loạn cục này.

Bất quá...tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Truyền tống

Hắn tiêu hao 1 giá trị may mắn, đã tìm ra được nơi phát ra mối nguy.

Xoạt! Quảng sáng may mắn khóa chặt một người, đó là Lữ Hồn.

"Quả nhiên." Trần Phong khép hờ hai mắt.

Biết ngay là lão gia hoả này tuyệt đối sẽ không dàng hoả! Gã dự định truyền tống mọi người đến một khu vực không biết hố người hay sao? Không, Gen Công Hội cũng mang đến năng lực giả không gian, rõ ràng đã tiến hành xác nhận qua, tọa độ cũng không thành vấn đề...

Công kích của vị cường giả Yêu tộc trước mắt càng ngày càng mạnh mẽ, mà cái cổ cảm giác nguy hiểm kia cũng càng ngày càng mãnh liệt!

Thú vị là, mặc dù tên Yêu tộc hung tàn trước mắt, mạnh mẽ đến mức tùy thời có thể dùng một đòn toàn diệt bọn hắn, thế nhưng Trần Phong vẫn y nguyên không có cảm giác được bất luận cái mối nguy gì đến từ hắn!

Điều này nói rõ vị cường giả Yêu tộc này không có một chút uy hiếp nào! Thế nhưng mà tình hình trước mắt...Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Lữ Hồn chỉ sợ là đã sớm chuẩn bị hoàn tất truyền tống, chỉ có như thế, bọn hắn mới sẽ không nhận phải sự uy hiếp của vị cường giả Yêu tộc này, thế nhưng nếu đã chuẩn bị hoàn tất thì vì cái gì gã lại không truyền tống?

Gã đang chờ cái gì? A, trợ giúp...cái tên này, đang muốn kêu trợ giúp.

Xem ra, ở địa điểm truyền tống bọn hắn phải tiến hành một trận chiến đấu, Trần Phong cười lạnh.

Rất tốt, đến lúc đó, liền nhìn một chút xem trợ giúp của bên nào mạnh hơn...

Chờ một chút...nếu như gã đã chuẩn bị hoàn tất, năng lực giả không gian của Gen Công Hội vì cái gì không nhắc nhở? Về những loại năng lực không gian như thế này, người này hẳn là phải hiểu rất rõ mới đúng chứ?

Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Lữ Hồn...năng lực không gian...bỗng nhiên, một chút suy nghĩ trong đầu xẹt qua như tia chớp.

"Vào thời điểm đoàn đội chúng ta chấp hành nhiệm vụ, bỗng nhiên mất đi ý thức, chờ đến lúc chúng ta thanh tỉnh, bản thân đã bị trọng thương, không hiểu sao lại biến thành người có tội!"

"Nhớ kỹ!"

"Nếu như ngươi nhìn thấy một người ở chỗ mi tâm có kỳ thạch."

"Vô luận là lúc nào, là địa phương nào, nhất định phải chạy, chạy thật xa!"

...

Từng câu nói bỗng nhiên xuất hiện ở trong đầu, những manh mối vụn vặt lẻ tẻ bỗng nhiên đan vào một chỗ, ở chỗ mi tâm có kỳ thạch...mất đi ý thức...thanh tỉnh... Trần Phong bỗng nhiên hiểu rõ cái gì đó.

"Linh, giá trị may mắn có thể làm nhiều truyền tống không gian hay không?"

"Tiêu hao lớn như vậy sao?"

"Vậy thì quên đi."

"Giúp ta khóa chặt tọa độ truyền tống, tọa độ... chân chính!"

Trần Phong mở hai mắt ra.

"Lý Lôi." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Ừm?" Lý Lôi nhìn về phía hắn.

"Chú ý một chút, nếu như cái tên Lữ Hồn này, muốn để cho chúng ta gặp thương vong ở nơi truyền tông, liền trực tiếp xử lý gã! Chỉ cần chúng ta xuất hiện bất kỳ một thương vong nào, trực tiếp ra tay!" Trong mắt của Trần Phong tản ra sát ý nồng đậm.

"Hiểu rõ." Lý Lôi không có một chút do dự đáp ứng.

"Hừ." Lữ Hồn hừ lạnh một tiếng: "Lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, ta nếu đã nói đem các người ra ngoài, thì nhất định sẽ làm được! Một người cũng không thiếu!"

Ánh sáng xanh lục trong tay của Lữ Hồn chớp động, trên cái trán của gã thậm chí còn có một chút mồ hôi nhỏ, nhìn qua giống như là đã vận dụng hết sức.

Đối với chuyện này, Trần Phong chỉ cười lạnh, mong muốn kéo dài thời gian để tiêu hao hết lực lượng của tất cả mọi người Gen Công Hội sao? Hay là chờ đợi tiếp viện của các người đi đến nơi truyền tông? Không có quan hệ, Trần Phong cũng muốn nhìn một chút... Lữ Hồn đến cùng có tính toán gì hay không!

Oanh! Tầng tầng phòng ngự trước mắt nổ tung, công kích kinh khủng của vị cường giả Yêu tộc này, làm cho người ta sợ hãi, mười cường giả Siêu cấp A đối kháng với một mình hắn, vậy mà lại ở vào trạng thái hoàn toàn bị chà đạp, không hề có lực hoàn thủ! Mà đáng sợ nhất là, hắn hiện tại còn chưa tỉnh táo.

"Tên Yêu tộc này lúc này chỉ có bản năng của thân thể."

"Nó hiện tại chỉ dùng năm đám vung vẩy để công kích, còn chưa có thi triển bất luận một chiêu thức nào." Đám người cười khò.

Bọn hắn biết, tên Yêu tộc này một khi chân chính thức tỉnh, chỉ sợ dùng một chiêu liền có thể đập chết tất cả mọi người! Cấp S...đã cường đại đến loại tình trạng này rồi hay sao? !

Đây cũng không phải là chênh lệch cảnh giới, căn bản chính là hai loại hệ thống sức mạnh đấy chứ? !

Oanh! Hai mắt của vị cường giả Yêu tộc thất thần, hạ xuống từng quyền.

Đám cường giả Gen Công Hội cảm giác được lực lượng trong cơ thể rõ ràng đang điên cuồng giảm xuống, mà đồng thời giảm xuống, còn có Lữ Hồn! Cái tên này vì không muốn để cho mọi người phát hiện ra chuyện ẩn ở bên trong, cũng làm cho lực lượng của mình điên cuồng giảm xuống, bằng không, làm sao có thể giấu giếm được những lão hồ ly như mấy người Lý Lôi?

Mức phương thức tiêu hao này hoàn toàn là lưỡng bại câu thương! Không có một chút ý nghĩa nào! Sau cùng, cho nên chính là gã đang muốn gọi người trợ giúp!

Cho nên, người đến cùng đang kêu gọi ai? Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Ở một nơi nào đó, bóng tối vẫn như cũ bao trùm thiên địa, trên bầu trời mưa đen không ngừng rơi xuống.

Có mấy người đang đứng trong mưa đen, mặc cho cỗ nước mưa kia cọ rửa chính mình, áo choàng đen kịt, như ẩn như hiện trong bóng tối, để lộ ra một vết sát cơ.

"Đã nhận được tin tức hay chưa?"

"Nhận được rồi."

"Là gã sao?"

"Vâng."

"Rất tốt, nốt ngày này, chúng ta đã đợi quá lâu."

"Đúng vậy a..."

Có một tiếng thở dài vang vọng, mấy bóng người này biến mất trong bóng đêm.

Một phút đồng hồ trôi qua, tấm lá chắn phòng ngự do đám cường giả Gen Công Hội xây dựng gần như đã bị phá hư.

Hai phút đồng hồ trôi qua, mọi người vẫn đang cắn răng bỏ sung năng lượng cho tấm lá chắn phòng ngự.

Năm phút đồng hồ, năng lượng của bọn hắc hao hết!

Hết thấy phòng ngự của các cường giả Siêu cấp A đã sụp đổ toàn diện, không còn một chút năng lượng nào tồn tại, chỉ còn sót lại một đạo phòng tuyến, nhưng cũng đã vừa bị vị cường giả Cổ tộc kia dùng một quyền đánh nát.

Hiện tại...bọn hắc thật sự là không còn cái gì để phòng ngự!

Oanh! Cường giả Yêu tộc hạ xuống một quyền.

"Lữ Hồn, con m* ngươi còn chưa xong hay sao?" Lý Lôi gào thét một tiếng, hắc đã nhìn ra được, năng lượng của Lữ Hồn cũng đã sắp khô kiệt.

"Còn kém một người!"

"Chờ một chút." Lữ Hồn gắt gao nhìn chăm chăm vào nắm đấm của vị cường giả Yêu tộc sắp hạ xuống, dường như đang tính toán năng lượng cần thiết cho người cuối cùng: "Ba, hai, một..."

"Oanh!" Ngay trước khi một quyền kia rơi xuống.

"Đầy đủ!" Lữ Hồn hét to.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lấp lóe, một quyền của vị cường giả Yêu tộc đánh xuống, ầm ầm nện lên mặt đất, cứ thế mà đánh ra một cái hố to, mà những người ở chỗ đó, giờ phút này đã biến mất vô tung vô ảnh.

Đám người Trần Phong, cuối cùng cũng đã được truyền tống đi.

Tại khu vực không biết, ở một nơi nào đó.

Từng bóng người bỗng nhiên lần lượt xuất hiện.

Trốn ra được rồi! Cảm nhận được bầu không khí trong lành, tất cả mọi người đều mừng rỡ không thôi.

Rốt cục...cũng không còn cái mùi nước tiểu khai rình kia.

Ta cũng có trợ giúp

Cái tên Yêu tộc to lớn kia, đáng sợ nhất không phải là uy năng trên người của hắn, mà là cái mùi khai ngút trời kia! Bởi vì nguyên nhân phương thức triệu hoán đặc thù, thực sự là...

Hơn nữa bởi vì nguyên nhân lực lượng đặc thù, đoán chừng cái mùi kia sẽ không có cách nào thanh trừ hết. Không biết vị cường giả kia sau khi thức tỉnh chân chính, sẽ cảm thấy mừng rỡ, hay là sẽ phần nộ đem hết thảy những người đã triệu hoán mình ra xử lý? Ừm, đó cũng là một cái vấn đề.

"Ha ha ha, lão tử còn sống." Có người mừng như điên.

Những người còn lại cũng là vui mừng cười cười.

Sau đó, có một người quay đầu lại, liền thấy một vệt ánh sáng màu xanh lục, bầu không khí khoan khoái liền trở nên ngưng kết.

Đúng rồi, Lữ Hồn, vẫn còn có cái tên này!

Xoạt! Hai bên bốn mắt nhìn nhau, tản ra sát ý nồng đậm, ban đầu chính là hợp tác không có thành ý, giờ phút này nếu đã đi ra, sẽ không có ai thêm quan tâm đến ai.

Xoạt! Một người công kích thẳng về phía Lữ Hồn.

Nhưng mà, Lữ Hồn chỉ lạnh lạnh nhìn cảnh này.

Oanh! Công kích của người kia bị đánh gãy trên không trung.

Mà bất khả tư nghị nhất chính là, người cắt ngang đòn công kích này, lại là đồng bạn bên cạnh của hắn, là người điều khiển năng lực không gian của Gen Công Hội kia! !

"? ? ?" Đám người đột nhiên giật mình, chuyện gì đã xảy ra?

"Người cứ nói đi?" Năng lực giả không gian kia bỗng nhiên cười hết sức quỷ dị.

"Bằng vào loại thực lực này, cũng muốn giết ta?" Năng lực giả không gian phát ra âm thanh lạnh lùng.

Thanh âm, vẫn là thanh âm nguyên bản của hắn, thế nhưng cái giọng điệu cùng với phương thức nói chuyện này...

"Lữ Hồn!"

"Người lại có thể là Lữ Hồn!" Sắc mặt của Lý Lôi đại biến.

"Ha ha." Năng lực giả không gian nghiền ngẫm cười một tiếng: "Hiện tại mới phát hiện ra, có phải hay không là đã chậm?"

Oanh! Một câu nói xong, toàn thân của hắn run lên, con ngươi thất thần trong nháy mắt, lại khôi phục như bình thường.

"Ta... ta làm sao vậy?" Hắn lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn đồng bạn bên cạnh.

Đám người giống như rơi vào hầm băng.

"Người...vừa rồi chúng ta làm chuyện gì người còn nhớ hay không?" Lý Lôi run giọng hỏi.

"Vừa rồi?" Người kia lộ ra vẻ mặt mờ mịt: "Không phải mới vừa nói là chuẩn bị hợp tác hay sao?"

Xoạt! Sắc mặt của mọi người trắng bệch.

Chuẩn bị hợp tác...nói một cách khác, vào lúc kia, hắn đã bị Lữ Hồn... hết thấy những câu hỏi mà Lý Lôi hỏi thăm hắn, hết thấy những toạ độ hỏi thăm...

Đám người đột nhiên nhìn bốn phía, ở đây là một mảnh hỗn độn!

Lý Lôi thử nghiệm liên hệ với Gen Công Hội, có thể liên hệ, thế nhưng trợ giúp của Gen Công Hội, cách nơi này không biết bao xa, căn bản là không

kip chạy đến!

Coi như có dùng năng lực đặc thù chạy đến, cũng phải mất vài phút! Mà vào thời gian này...

Oanh! Trong bóng tối hỗn độn, có từng thân ảnh cường đại xuất hiện.

Cổ tộc...thuần một sắc cường giả Cổ tộc!

"Chư vị, chỉ sợ các vị phải lưu lại ở chỗ này." Ánh mắt của Lữ Hồn trở nên lạnh lẽo.

"Cho dù là ngươi..." Ánh mắt lạnh như băng của gã nhìn về phía Trần Phong: "Cũng phải đi với ta một chuyến."

Gã tin tưởng, chỉ cần bắt Trần Phong đi, trắng đen tròn đẹp, Trần Phong chỉ có thể nghe theo lời của gã.

"Đó là một chuyện không tốt lắm." Trần Phong ngượng ngùng nói: "Ta cũng không quen chơi ba người đâu."

Xoạt! Mặt mũi của Lữ Hồn tái lại.

"Ta sẽ làm cho ngươi hài lòng." Lữ Hồn cười gằn nói.

Oanh! Mấy cường giả Cổ tộc sau lưng gã rút cục cũng đi ra.

Mặc dù gã đã bố trí xong tất cả những thứ này, cho dù Gen Công Hội nhanh nhất cũng phải mất vài phút mới đến được nơi đây, thế nhưng Lữ Hồn y nguyên sẽ không để cho bất luận một chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh.

Cho nên...gã nhất định phải nhanh chóng giải quyết.

"Giết!" Gã lạnh lùng ra lệnh.

Đám người Lý Lôi cảm thấy ớn lạnh.

Cuộc chiến đấu vừa rồi kia, bọn hắn đã tiêu hao tất cả lực lượng, hiện tại gần như không thể chống đỡ được một chút nào, nhìn mấy tên cường giả

Cổ tộc trước mắt...đám người Lý Lôi đã tuyệt vọng.

Bọn hấn đã chuẩn bị kỹ càng, thế nhưng không nghĩ tới, Lữ Hồn thế mà lại còn có loại thủ đoạn này!

Cái này tính là cái gì? Không chế linh hồn? Phụ thể? Lữ Hồn thế nhưng vẫn luôn ở trước mắt bọn hấn cơ mà?

Viên kỳ thạch trên mi tâm của Lữ Hồn không ngừng lấp lánh, dường như đang chế giấu bọn hấn đốt nát. Đúng thế, nhân loại hiểu rõ đối với Cổ tộc, cuối cùng vẫn có hạn. Nhất là một mạch sư môn của Lữ Hồn!

Làm sao bây giờ? Mấy người liếc nhìn nhau.

"Xem ra chỉ có thể làm chuyện kia." Lý Lôi thở dài một tiếng.

Những người còn lại liếc nhau, cũng khẽ gật đầu.

Bọn hấn đã không có bất luận một năng lực chiến đấu nào, như vậy chỉ có một cái biện pháp, đó chính là dùng con át chủ bài cuối cùng, đồng quy vu tận cùng với Lữ Hồn!

Ô...ô...n...g —— Trên người mấy người đã lấp lóe ánh sáng nhạt.

"Ba." Trần Phong đem bọn hấn ấn trở về.

??? Lý Lôi hơi nghi hoặc một chút.

Trần Phong chỉ cười cười, nhìn về phía Lữ Hồn nói: "Tự sát là không có tác dụng với gã, cái tên này có thuật phân thân, không biết chừng đây cũng chỉ là một cỗ phân thân của gã."

"Ha ha." Lữ Hồn chỉ cười lạnh.

Đám người Cổ tộc vẫn không hề ngừng đòn công kích.

Muốn kéo dài thời gian? Không có cơ hội!

Xoạt! Mấy cường giả Cổ tộc đánh tới, tốc độ vô cùng hung mãnh.

"Cần gì chứ?" Trần Phong lắc đầu.

"Lữ Hồn."

"Người thật sự cho rằng chỉ có người kêu trợ giúp?" Trần Phong thở dài.

"Ha ha." Lữ Hồn ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn Trần Phong, gã biết, Trần Phong nhất định là đang dự định kéo dài thời gian! Trợ giúp? Nói đùa cái gì, tọa độ không gian thế nhưng chính là do gã thiết trí!

Loại địa phương này, người làm sao lại có trợ giúp? Trước kia còn cảm thấy cái tên Trần Phong này thông minh, hiện tại xem ra, ha ha, bất quá chỉ là một tên ngu xuẩn làm ra vẻ thông minh...

Ha ha. Lữ Hồn cười lạnh hai tiếng.

Chỉ có điều là vào ngay lúc này, có từng đạo hàn quang bỗng nhiên lóe lên trên không trung.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé.

Mấy cường giả Cổ tộc nguyên bản đang lao về phía đám người Lý Lôi, thân thể trên không trung thỉnh thoảng chia làm mấy khối, ầm ầm rơi trên mặt đất, máu tươi chảy ra nhuộm đỏ mặt đất.

"? !" Lữ Hồn đột nhiên trợn to con mắt, đây là...

"Người nào?" Lữ Hồn quát to một tiếng

Tàn ảnh chung quanh lấp lóe, lần lượt có từng bóng người phiêu nhiên xuất hiện.

"Cầu Lực." Một người ở bên trái gã đi ra.

"Quách Gia." Một người từ phía sau lưng gã đi ra.

"Thịnh Ti Nghi." Một người ở bên phải gã đi ra.

Ba đạo thân ảnh đứng chung một chỗ, tràn ngập sát cơ.

"Là các người? !" Lữ Hồn đột nhiên co con người vào.

Ba cái thân ảnh quen thuộc này khiến cho trong lòng của gã cảm thấy lạnh buốt, mà ngoại trừ ba người này ra, ở nơi xa mờ hồ đường như còn có mấy người, đã ngăn chặn hết thấy đường lui của gã.

Bọn gia hỏa này...là bọn hắc! Là đoàn đội mà năm đó gã muốn tiêu diệt hết!

"Các người thế mà còn sống!" Trong mắt của Lữ Hồn tràn ngập sát ý.

Nguyên lai lại là những tên gia hỏa lúc trước bị gã bức đến tuyệt cảnh này, vậy mà không chết! !

Hạch tâm không gian

Khó trách...bức tượng thiếu nữ kia lại ở trong tay của Trần Phong.

Là các người giao cho Trần Phong hay sao? Lữ Hồn tản ra sát ý nồng đậm.

Xoạt!

Ngay vào thời điểm Lữ Hồn kinh sợ khi thấy mấy người Cầu Lực xuất hiện, hàn quang lạnh lẽo quét qua, ba người hợp lại thì triển ra tuyệt kỹ tổ hợp mạnh mẽ mà bọn hắn nghiên cứu ra được ở Mô Thôn!

Oanh! Cổ hào quang đáng sợ quét tới, dường như muốn miểu sát Lữ Hồn.

"Các người thật sự cho rằng có thể tiêu diệt ta hay sao?" Lữ Hồn mỉa mai.

Thật sự cho rằng gã hao hết năng lượng là có thể làm gì thì làm? Ngây thơ!

Ô...ô...n...g —— Huỳnh quang nhàn nhạt lấp lóe, Lữ Hồn đưa tay bóp vào trong hư không một cái.

Ầm! Ở các nơi trên thế giới, vô số cổ phân thân do Lữ Hồn ngưng tụ ra, vào thời khắc này lại vỡ nát toàn bộ, hóa thành hạt ánh sáng màu xanh lục đầy trời, biến mất ở trong hư không.

Ô...ô...n...g —— Hết thấy hạt ánh sáng tuôn trào ra quanh người của Lữ Hồn, tản ra màu xanh lục lấp lánh! Lữ Hồn nguyên bản đã hao hết năng lượng, lại trong nháy mắt khôi phục, thậm chí còn đạt đến trình độ đỉnh phong trước nay chưa có.

Oanh! Công kích của ba người Cầu Lực quét qua, đòn công kích mạnh mẽ kia, lại không tạo thành bất cứ một thương tổn gì đối với Lữ Hồn.

"Chỉ có một chút lực lượng này thôi sao?" Trên khóe miệng của Lữ Hồn lộ ra một vệt mỉa mai.

Thực sự là...quá yếu rồi!

"Ha ha." Cầu Lực chỉ cười lạnh nhìn ra sau lưng của gã.

Lữ Hồn lưu chuyển ánh mắt, lúc này mới kinh ngạc phát hiện ra, đòn công kích vừa rồi của ba người Cầu Lực vậy mà không có biến mất, mà đang ở sau lưng của gã di chuyển theo quỹ tích hình vòng cung...hết thấy cường giả Cổ tộc mà gã gọi tới đều bị miểu sát! Mục tiêu chân chính của ba người Cầu Lực, lại là những đồng bạn kia của gã!

"Vù!" Gió lạnh thổi qua, Lữ Hồn bỗng nhiên ngây người, bởi vì lúc này gã mới phát hiện ra, ở trong khu vực không biết hoang vu này, đối diện toàn là địch nhân, Gen Công Hội, Trần Phong, Cầu Lực...mà gã, chỉ còn lại có chính mình.

"Hiện tại, ngươi đã không còn đường nào có thể trốn." Cầu Lực rút cục cũng mở miệng, ẩn chứa vô tận hận ý ở bên trong.

Một ngày này, hắn đã chờ quá lâu quá lâu rồi! Hắn cũng từng là thiên kiêu một đời, từng người trong đoàn đội của bọn hắn đều là chiến sĩ tinh anh, mỗi một người đều có tương lai cùng với thành tựu vô hạn, nhưng mà bởi vì Lữ Hồn...hết thấy đều bị hủy. Bọn hắn ở dưới đáy biển đợi nhiều năm như vậy, chính là vì giờ khắc này!

"Hôm nay, ngươi phải chết!" Cầu Lực lộ ra vẻ mặt lạnh buốt, bùng nổ ra sát ý kinh người.

"Ha ha." Lữ Hồn cười to, mặc dù bên cạnh không còn một đồng bạn nào, gã cũng không có một chút khiếp đảm nào.

"Như thế cũng tốt." Lữ Hồn tự lẩm bẩm: "Ta phá hủy hết thấy phân thân, mới có thể khôi phục cho tới tình trạng bây giờ, nếu cứ như vậy dễ dàng đem các người giết chết, thật là lãng phí phải không?"

"Ha ha." Nụ cười trên khuôn mặt của Lữ Hồn trở nên dữ tợn mà quỷ dị.

Ô...ô...n...g ——Lực quang đáng sợ lấp lánh, ánh sáng màu xanh lục chiếu rọi trên khuôn mặt của Lữ Hồn, lộ ra vẻ nghiêm nghị.

"Các ngươi, đều phải chết!" Lữ Hồn lạnh lùng nói.

"Hồn!" Gã chỉ vào hư không.

Xoạt! Một cỗ gợn sóng lấp lánh trong hư không.

"Cẩn thận." Trần Phong nhắc nhở trong nháy mắt, hẳn nhớ rõ, cái tên Lữ Hồn này còn có một năng lực có thể khống chế tâm trí của người khác, cực kỳ đáng sợ, nếu để cho gã điều khiển đám người Gen Công Hội...

Mà đúng vào lúc này, Cầu Lực đã ra tay rồi, một lớp màng bảo hộ nhàn nhạt xuất hiện, trôi nổi trong hư không, cỗ gợn sóng trong suốt gần như nhìn không thấy của Lữ Hồn xuyên qua hư không, đụng phải màng bảo hộ liền ngừng lại.

"Đây là..." Lữ Hồn co con ngươi vào.

"Ngươi thật sự cho rằng, chúng ta sống nhiều năm như vậy đều ngồi chơi không hay sao?" Cầu Lực lạnh lùng nói ra: "Bản thân của chúng ta là gen chiến sĩ mạnh mẽ, đối với loại phòng ngự tinh thần này, đều có được sức chống cự cực cao, cho dù là siêu cường giả trong truyền thuyết! Tâm chí của chúng ta rất kiên định, coi như có bị mị hoặc tâm linh, chúng ta đều có nắm chắc thoát thân từ bên trong mà ra."

"Coi như đánh không lại, cũng sẽ không bị khống chế!"

"Thế nhưng mà năng lực của ngươi...chúng ta lại không hề có lực hoàn thủ!"

"Ta thử xây dựng phòng ngự tinh thần, xây dựng phòng ngự tâm linh, lại hoàn toàn không có tác dụng với ngươi, cho nên từ lúc bắt đầu, ta liền suy nghĩ, năng lực của ngươi đến cùng là cái gì?"

"Chúng ta không ngừng tăng cường thực lực, chúng ta không ngừng phân tích ngươi."

"Mãi đến khi Trần Phong mang tin tức về ngươi cho chúng ta, những năng lực mà ngươi đã dùng qua, chúng ta mới có thể nghiên cứu triệt để tất cả các năng lực ngươi..."

"Ánh sáng màu xanh lục..." Cầu Lực nhìn về phía viên kỳ thạch trên mi tâm của Lữ Hồn nói: "Đó chính là lực lượng không gian phải không?"

"Cái mà người nắm giữ là hạch tâm không gian."

"Những cỗ phân thân của người, là do lực lượng không gian của người tạo thành, người cấu kiến nhiều tầng không gian, người khiến cho không gian đè lên nhau, làm vô số người xuất hiện!"

"Còn cái thuật nhiếp hồn kia...càng không phải là năng lực công kích tâm linh, mà là người dùng năng lực không gian, đem địch nhân tạm thời trục xuất, dùng phân thân của người, để thay thế nó, khống chế nó! Cho dù ta không biết người đã làm như thế nào để đạt đến một bước này, thế nhưng tất cả năng lực của người, trên bản chất, hạch tâm đều là không gian! !"

"Nếu đã là không gian, vậy thì chỉ cần dùng phòng ngự không gian là được rồi!"

Xoạt! Sắc mặt của Lữ Hồn rốt cục cũng biến hóa.

Ở trên không, lớp màng bảo hộ màu vàng vẫn đang trôi nổi.

Cầu Lực quét ánh mắt qua, tràn ngập sự hoài niệm: "Đây là màng bảo hộ mà huynh đệ của ta, Tất Khúc Chí làm ra, nó không có công năng mạnh mẽ gì cả, chỉ có một cái tác dụng...cấm chế năng lực không gian!"

"Chỉ cần ở bên trong phạm vi màng bảo hộ, có thể ngưng kết hết thủy năng lực không gian!" Cầu Lực lạnh lùng nói ra.

Mà lúc này đây, Lữ Hồn mới phát hiện ra, chính mình vậy mà không cảm ứng được bất luận được sự tồn tại nào của lực lượng không gian.

Xoạt! Gã thử thi triển Phá Không Trảm.

Xoạt! Không gian vẫn còn ở đó, thế nhưng mà gã lại không có cách nào cảm ứng được lực lượng không gian, hắc đồng dạng cũng không cảm thấy lực lượng được khôi phục nữa, thậm chí, vền vẹn một cái năng lực không gian cơ sở nhất, gã cũng phải tiêu hao vô cùng lớn lao! Cái màng đáng chết

này, đã đem hấn cùng với Thiên Địa, cùng với liên hệ mảnh không gian này, cắt đứt.

"Huynh đệ, các người có thấy được hay không?" Cầu Lực tự lẩm bẩm.

Oanh! Ba người Cầu Lực một lần nữa xuất thủ, mục tiêu, rõ ràng là Lữ Hồn!

Oanh! Hào quang đáng sợ lấp lánh, đám người Trần Phong chỉ đứng ở phía xa nhìn, hai bên không có thực lực ngang nhau như trong tưởng tượng, không có đối kháng, chỉ có ba người Cầu Lực đánh đập Lữ Hồn!

Chờ đợi hơn mười năm.

Hận ý hơn mười năm.

Nghiên cứu hơn mười năm.

Nhắm vào hơn mười năm!

Đám người Cầu Lực đã chờ cái thời khắc này quá lâu rồi, bọn hấn nguyên bản là không có cách nào đạt đến loại thực lực này, thực lực sai biệt quá lớn, nhưng mà bởi vì nguyên nhân thuốc thử Siêu X, bọn hấn cũng đồng dạng bước vào Siêu cấp A!

Mô Pháp

Phốc! Hàn quang loé lên, vũ khí của Cầu Lực xẹt qua trên người của Lữ Hồn, vết máu bay tứ tung.

"Làm sao có thể? !" Lữ Hồn hoảng sợ, gã rõ ràng là trình độ Siêu cấp A 9, rõ ràng so với ba tên này mạnh hơn không biết bao nhiêu! Thế nhưng mà hết lần này tới lần khác mỗi một lần công kích của đối phương, đều vượt xa chính gã.

Chẳng lẽ là...gã nhìn về phía một lớp màng nhàn nhạt bên trên vũ khí của Cầu Lực, gã cảm nhận được một cỗ lực lượng cường đại.

"Phát hiện rồi sao?" Cầu Lực cười lạnh: "Đây là năng lực của Tất Khúc Chí... mặc dù hấn bởi vì người mà chết, mặc dù hấn không có tận mắt nhìn thấy cảnh này, thế nhưng năng lực mà hấn sáng tạo ra, vẫn được giữ lại."

Xoạt! Cầu Lực vung vũ khí lên đánh tới, ở bên trên thanh vũ khí bình thường này, lại lộ ra một tầng ánh bạc, ánh bạc lóe lên, phòng ngự không gian mạnh mẽ của Lữ Hồn giống như giấy trắng bị cắt đứt.

Cầu Lực dùng ngón tay nhẹ nhàng lướt qua lớp màng, nói: "Chúng ta gọi nó là...Mô Pháp."

"Mô Pháp." Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Gã có thể cảm nhận được lực lượng kinh khủng ẩn chứa phía trên lớp màng kia, đúng như Cầu Lực nói, đây là thứ đặc biệt được tạo ra để nhằm vào năng lực của gã, cái Mô Pháp đáng chết này, có thể hạn chế hết thủy năng lực không gian! Loại Mô Pháp này, đối phó với bất luận cái gì năng lực khác mà nói, căn bản là không có tác dụng, thế nhưng duy chỉ có đối với gã...

Lữ Hồn có chút phát lạnh.

Phốc! Hàn quang loé lên, trên người của Lữ Hồn lại nhiều thêm mấy đạo vết máu, cường giả Siêu cấp A 9 đỉnh phong, giao đấu với ba kẻ địch khoảng chừng Siêu cấp A 2, vốn là áp đảo về phía một bên, bây giờ lại biến thành một trận đánh đập. Vén vén chỉ bởi vì cái Mô Pháp đáng chết kia.

"Tất Khúc Chí...ngươi có nhìn thấy hay không?" Cầu Lực lộ ra ánh mắt lạnh buốt.

Mỗi một lần đao của hắn chém lên người của Lữ Hồn, đều sẽ nói một câu: "Đây là lực lượng của huynh đệ ta."

Phốc! Lại là một đạo vết máu.

"Có nhìn thấy hay không?"

"Đây là một cái giá lớn mà năm đó ngươi lưu lại cho chúng ta!"

Cầu Lực nói ra từng chữ, mỗi một câu nói của hắn, dường như là muốn đem toàn bộ những khuất nhục trong hơn mười năm này trả lại cho Lữ Hồn!

Đúng vậy, chưa xót hơn mười năm, làm sao có thể để cho gã chết đi dễ dàng như thế? Hắn muốn nhìn, nhìn Lữ Hồn sợ hãi run rẩy ở trong sự tuyệt vọng! !

Đương nhiên, càng quan trọng hơn chính là...đường đường là cường giả Siêu cấp A 9 đỉnh phong, làm sao lại không có át chủ bài.

Lữ Hồn...át chủ bài của ngươi lại là cái gì? Cầu Lực lộ ra ánh mắt lạnh lùng.

Mà vào giờ khắc này, đám người Trần Phong đã sớm tránh ra phía xa xa, đây là một trận chiến đấu mà bọn hắn căn bản không có khả năng nhúng tay, các cường giả Siêu cấp A của Gen Công Hội, cũng đang thừa dịp này để khôi phục năng lượng, đây là một cơ hội tốt nhất.

"Mô Pháp..." Lý Lôi nhìn lực lượng trên người của ba người Cầu Lực mà cảm thấy động tâm.

Quá cường đại! Có thể khiến cho ba cường giả Siêu cấp A 2 nhẹ nhõm đối kháng với Siêu cấp A 9! Đây là lực lượng kinh khủng như thế nào? Trộn vụn vượt qua 7 cái đẳng cấp nhỏ a! Cho dù đây là lực lượng do Tất Khúc Chí sáng tạo, trước mắt chỉ có tác dụng đối với năng lực không gian, thế nhưng nếu như giao cho Gen Công Hội hoặc là tổ chức nghiên cứu khoa học nghiên cứu...có lẽ lại có thể trở thành một đại sát khí của nhân loại!

Phốc! Trên người của Lữ Hồn lại một lần nữa nhiều ra hai đạo vết máu.

"Người nhận biết cùng với bọn hắn?" Lý Lôi xích lại gần hỏi.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Như vậy..."

Lý Lôi cười hắc hắc hỏi: "Người có biện pháp nào lấy cái Mô Pháp này tới tay hay không? Ta đã nghe nói qua miếng dán màn hình, miếng dán bàn phím, đây cũng là lần đầu tiên nhìn thấy miếng dán vũ khí đấy!"

"Người suy nghĩ một chút, về sau người nào ở Gen Công Hội cũng đều được dán cái này..." Lý Lôi hết sức xúc động nói, hiển nhiên là đang tưởng tượng đến cảnh tượng cường đại của nhân loại sau này.

Nhưng Trần Phong lại khẽ chau mày, phát hiện sự tình này cũng không đơn giản. Bởi vì hắn theo sự miêu tả của Lý Lôi tưởng tượng ra một chút hình ảnh kia, vào trước khi mọi người đi ra bên ngoài chiến đấu, mọi người nhón nháo ở trước cổng Gen Công Hội.

"Miếng dán tổ truyền nổi tiếng, không có tác dụng không lấy tiền."

"Miếng dán chuyên nghiệp 20 năm, có khả năng dán lên bất kỳ một loại vũ khí nào!"

"Một màng nơi tay, ta có thiên hạ!"

"Chỉ có 998 nguyên, màng không gian Mô Pháp đại hạ giá! Mua một tặng hai!"

"Hãy bảo vệ cho chính mình từ miếng dán, ta có bán đủ loại miếng dán, màng không gian, màng hỏa diễm, lõi màng, thời gian màng, cái gì cần cũng có đều có. Chỉ cần là những loại màng nào mà ngươi nghĩ tới, ở đây đều có...."

...

Hít hà ——Trần Phong giật mình một cái tỉnh táo trở lại, nếu thật sự là như vậy, vậy thì cũng thật là đáng sợ.

Hắn nhìn về phía trận chiến đầu, trận chiến đầu đặc thù này, giống như đã tới hồi kết thúc rồi. Lữ Hồn căn bản là không hề có lực hoàn thủ, ở dưới tác dụng thần kỳ của Mô Pháp, ba người Cầu Lực cơ hồ đã ngược đãi Lữ Hồn, chỉ có điều là...

cái tên Lữ Hồn này...cho đến bây giờ, lại còn chưa chịu sử dụng át chủ bài?

Đúng thế, tất cả mọi người đều đang chờ, lão gia hỏa cấp bậc này, làm sao lại không có con át chủ bài của mình?

Cầu Lực đang chờ.

Mấy người Trần Phong cũng đang chờ.

Bởi vì ai cũng biết, một khi phóng thích át chủ bài, Lữ Hồn sẽ không còn gì để thoát khỏi khốn cảnh nữa, gã chỉ có một con đường chết! Là chân chính không có hi vọng!

Phốc! Lại là một đạo hàn quang loé lên, vũ khí trong tay của Cầu Lực kèm theo Mô Pháp gần như đã đâm xuyên lồng ngực của Lữ Hồn.

Ồ, Lữ Hồn nhìn thanh vũ khí trên ngực.

Quả nhiên...không chịu nổi rồi hay sao? Ánh mắt của Lữ Hồn bỗng nhiên trở nên bình thản, gã nguyên lai còn tưởng rằng thời gian duy trì Mô Pháp của mấy người Cầu Lực sẽ không được bao lâu, cho nên mới kiên trì, thế nhưng hiện tại xem ra, vô luận là đối phương có thể kiên trì được bao lâu, vẫn hơn so với thời gian mà gã kiên trì được.

Cho nên...chỉ có thể dùng một chiêu kia hay sao? Lữ Hồn thở dài, nếu có thể, gã hi vọng mình cả đời này cũng sẽ không dùng đến.

"Các người có biết hay không?"

"Khi còn bé, sư phụ đã từng dạy qua cho ta một chiêu, thế nhưng ông ta đã nói qua, không đến thời khắc nguy hiểm, tuyệt đối không cho phép vận dụng, bởi vì quá..." Lữ Hồn lắc đầu, không nói tiếp.

Đám người trở nên cảnh giác.

Cái tên này, rốt cục cũng đã dùng đến át chủ bài rồi hay sao?

Đám người nắm chặt vũ khí, bọn hăn biết, đây là một cơ hội cuối cùng, hoặc là Lữ Hồn dùng át chủ bài đào thoát, hoặc là bọn hăn triệt để gạt bỏ được cái tên này!

Xoạt! Cầu Lực khiến cho Mô Pháp bao trùm bốn phía, hăn phong tỏa hết thủy không gian, tuyệt đối không cho Lữ Hồn cơ hội chạy trốn!

Cho dù Mô Pháp không thể phong tỏa tuyệt đối, thế nhưng chỉ cần bao trùm không gian xung quanh Lữ Hồn, gã cũng không thể phá không để chạy thoát, như vậy đã đầy đủ!

Mọi người thắt chặt vòng vây đối với Lữ Hồn.

Thế giới màu xanh

"Ha ha." Lữ Hồn cười khẽ một tiếng, gãi ngang đầu lên nhìn bầu trời, hít vào một hơi thật sâu.

"Cẩn thận." Cầu Lực nhắc nhở.

Bọn hấn biết rõ sự của kinh khủng Lữ Hồn, cho dù được Mô Pháp gia trì, cũng không dám khinh thường.

Đám người Lý Lôi lúc này cũng đã khôi phục được một phần năng lượng, theo bản năng chuẩn bị trợ giúp, nếu có thể, bọn hấn cũng sẽ không muốn để cho vị siêu cường giả Cổ tộc này chạy đi.

Bầu không khí, bỗng nhiên trở nên cực kỳ đáng sợ.

"Giết!" Thanh vũ khí trong tay của Cầu Lực lại một lần nữa hạ xuống.

Mà vào giờ khắc này, Lữ Hồn nhìn lên bầu trời, có một cỗ năng lượng nhàn nhạt bắt đầu ngưng tụ, gãi há miệng rít gào một tiếng.

Oanh! Mây đen trên bầu trời cơ hồ bị đánh cho xơ xác, kèm theo tiếng rít gào của Lữ Hồn bắn thẳng vào bầu trời.

"Cứu mạng!" Lữ Hồn rít gào hô lên hai chữ.

Ba người Cầu Lực đang làm tốt chuẩn bị phòng ngự, thân thể nhất thời cứng đờ.

Cứu...cứu mạng? Đám người Gen Công Hội cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, ai có thể nghĩ tới, Lữ Hồn nhẫn nhịn nửa ngày, thế mà lại thả ra cái chiêu này?

Cỗ thanh âm kia dường như có hiệu quả xuyên thấu, tùy tiện xuyên phá tầng trời, sắc mặt của mọi người trở nên ngưng trọng, chờ đợi một lát, trên bầu trời vẫn hoàn toàn yên tĩnh, cũng không có có đồ vật gì xuất hiện.

Cầu Lực:...

Lý Lôi:...

"Không có ai tới sao?" Lữ Hồn nghi hoặc nhìn bầu trời, chợt lắc đầu.

Có lẽ...lại bị lớp màng đáng chết kia chặn lại.

"Người đang đùa chúng ta hay sao?" Trong mắt của Cầu Lực loé lên hàn quang.

Cái tên này tưởng là tùy tiện hô một câu, liền có thể làm cho chiến lược của bọn hắc phạm sai lầm hay sao? Làm sao có thể!

Mấy người Lý Lôi cũng bĩu môi, chỉ có sắc mặt của Trần Phong là có một chút quái dị, bởi vì chỉ có hắc biết, mới vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

"Ta đã từng nghe bọn hắc nói qua."

"Khi còn bé, bọn hắc thường xuyên bị người khác đánh, cho nên sư phụ mới truyền cho bọn hắc một bí quyết, đó chính là hô cứu mạng, đó là bí quyết dùng một phương thức đặc thù tạo thành, chỉ cần người hô lên, là có thể tùy tiện xuyên qua hết thủy chương ngại, truyền đến sư huynh đệ ở gần đó, vô cùng lợi hại!"

"Đương nhiên, khi còn bé bọn hắc sẽ thường xuyên dùng, nhưng khi trưởng thành ngược lại chưa bao giờ dùng qua một lần, bởi vì quá mất mặt."

Tần Hải thông qua màn sáng giải thích cho Trần Phong.

"Thì ra là thế." Trần Phong giật mình.

"Bởi vì ta ở khoảng cách gần nhất, tiếng hô cứu mạng liền truyền đến chỗ ta đầu tiên, sau đó bị ta cưỡng ép chặn lại, chẳng qua nếu như cái tên này tiếp tục hô tiếp..." Tần Hải lắc đầu.

Trần Phong liền cảm thấy nhức đầu.

Tại khu vực không biết.

Tiếng kêu thảm thiết của Lữ Hồn quanh quẩn trong hư không. Đáng tiếc, không có ai có thể nghe được thanh âm của gã, bởi vì nguyên nhân Tần Hải, cái bí quyết hô cứu mạng này của Lữ Hồn, nhất định sẽ không có cách nào thành công.

Ba người Cầu Lực lộ ra vẻ mặt khó coi, bọn hắn có cảm giác mình bị chơi xỏ, Lữ Hồn đã rơi vào tình trạng này, vẫn còn có tâm tư đùa nghịch bọn hắn, đến cùng là gã xem thường bọn hắn đến bao nhiêu?

"Ta cũng không tin là không bức ra được át chủ bài của ngươi." Trong mắt của Cầu Lực lấp lóe hàn quang.

Giết! Hàn quang trong tay của mấy người càng sáng hơn, ba người Cầu Lực hiển nhiên đang tăng cường uy năng. Ý nghĩ của bọn hắn rất đơn giản, không ngừng tăng uy lực lên, là có thể bức ra được át chủ bài của Lữ Hồn, nếu như gã ở dưới tình huống này còn không muốn dùng át chủ bài, vậy thì hãy chuẩn bị bị đánh chết tươi đi!

Oanh! Hào quang kinh khủng lấp lóe.

Bỗng nhiên, Lữ Hồn nhắm hai mắt lại, vào thời điểm công kích của ba người Cầu Lực đánh tới gần Lữ Hồn, bỗng nhiên trở nên vô cùng chậm chạp, lớp màng phong ấn không gian chung quanh, bỗng nhiên biến mất toàn bộ!

Ô...ô...n...g —— Lực quang nhàn nhạt lấp lóe, toàn bộ thế giới dường như bị ánh sáng màu xanh lục bao phủ trong chốc lát.

Bên người của mỗi người đều xuất hiện một khối lập phương màu xanh lục, giống như là một cái ngăn chứa, ở trong bóng tối vô cùng loá mắt.

Đây là cái gì? Mọi người cảm thấy kinh hoàng.

Toàn bộ thế giới dường như chỉ còn lại màu xanh lục, mưa đen, đất đen, dường như cũng vào thời khắc này biến mất, những nơi mà ánh mắt có thể

đi tới, chỉ có màu đen vô tận, cùng với những đường cong màu xanh lục long lanh.

Át chủ bài! Đây là át chủ bài của Lữ Hồn! Trong lòng của mọi người giật thót một cái.

Rốt cục...cũng đã bức ra được con át chủ bài chân chính của tên gia hỏa này.

Chỉ có điều là đây rốt cuộc là cái gì? Không có người nào biết rõ.

Trần Phong nhìn vào vòng đeo tay, thông tin giữa hắn và Tàn Hải đã bị cắt đứt, ở đây...đã sớm không phải là không gian lúc đầu.

"Đây là dị không gian." Năng lực giả không gian của Gen Công Hội nuốt một ngụm nước bọt nói: "Không, không gian vận hành độc lập!"

"Hoan nghênh đi vào thế giới của ta." Lữ Hồn nhìn về phía đám người.

"Kịch." Gã bước từng bước một đi tới, ở dưới chân vậy mà tự động xuất hiện những ngăn chứa màu xanh lục tạo thành cầu thang.

Ô...ô...n...g —— Chung quanh có vô số khối ngăn chứa màu xanh lục di động.

Phương vị của đám người chung quanh, vậy mà theo sự di động của ngăn chứa bắt đầu biến hóa.

"Đây là cái đồ vật quý quái gì?" Sắc mặt của mọi người khê biến.

Không gian...nhất là không gian độc lập, có rất nhiều người đã nhìn thấy nó hoặc là thậm chí là tạo ra nó. Nó chính là một cái không gian hoàn chỉnh, nó tương đương với một cái thế giới nhỏ và người có thể làm bất cứ điều gì mà mình muốn.

Thực lực càng mạnh, thì tốc độ ngưng tụ ra càng nhanh, không gian cũng sẽ càng lớn và ổn định hơn, thế nhưng cái thế giới này của Lữ Hồn, lại đơn giản tới cực điểm, cơ hồ là một gen chiến sĩ nắm giữ năng lực không gian nào cũng có thể tạo ra, thế nhưng điểm khác nhau chân chính ở đây là...

Xoạt! Cầu Lực cố gắng bỏ về phía Lữ Hồn, cái ngăn chứa màu xanh lục ở dưới chân của hắn, lại mang theo hắn tự động rời đi.

!!! Cầu Lực đột nhiên giật mình, cái không gian này lại có thể thực sự hoạt động! Những thứ kia, cho dù chỉ là những đường cong màu xanh lục đơn giản tạo thành ngăn chứa, thậm chí ở giữa những cái ngăn chứa này cũng không có cái gì, chỉ là đơn thuần là màu đen, thế nhưng...tất cả mọi thứ ở đây dường như đang sống.

Xoạt! Ngăn chứa màu xanh lục ở dưới chân đám người đang di động tứ xứ, toàn bộ không gian đều đang vận chuyển theo ý thức của Lữ Hồn, căn bản là không có cách nào công kích được vào gã!

Đây là không gian của Lữ Hồn, không, càng chuẩn xác hơn mà nói...đây là thế giới thuộc về hắn, thế giới chân chính!

Ô...ô...n...g —— Viên kỳ thạch trên mi tâm của Lữ Hồn lấp lóe ánh sáng màu xanh lục.

Cái thế giới này, hết thảy tất cả đều thuộc về Lữ Hồn, tương phản cùng với thời điểm Mô Pháp lúc trước, lần này bên bị hạn chế năng lực, ngược lại là mấy người Cầu Lực!

Tất cả năng lực, đều không thể liên lạc cùng với bên ngoài.

Uy năng đại giảm! Tiêu hao đại tăng! Không có cách nào khôi phục!

Độ hoàn thiện

"Ngưng!" Lữ Hồn tùy ý nói.

Chung quanh ba người Cầu Lực xuất hiện một khối lập phương màu xanh lục, đem bọn hắn khóa chặt ở bên trong, không có cách nào động đậy.

"Hửm?" Cầu Lực thử di chuyển, mỗi một bước hắn đi, khối lập phương cũng sẽ tiến lên phía trước một bước.

Cầu Lực đi ra mấy bước, cũng không có cách nào thoát khỏi được khối lập phương, mà mỗi một bước hắn đi về phía trước, nhìn như đi, nhưng trên thực tế lại ở nguyên tại chỗ.

Cái thế giới này, vốn không phải là do bọn hắn làm chủ.

Tại sao có thể như vậy? Tâm thần của mọi người run lên, ở cái thế giới này, Lữ Hồn quả thực là tồn tại như thần linh! ! ! Làm sao mà đánh?

Bọn hắn bức ra át chủ bài của Lữ Hồn, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, át chủ bài của gã vậy mà lại mạnh mẽ như thế! Nếu như sớm dùng đến, bọn hắn đã sớm bị tiêu diệt!

A, chờ một chút, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì. Đúng rồi, nếu như cái không gian này mạnh mẽ như thế, vì cái gì Lữ Hồn không sớm dùng đến, thậm chí còn bị ba người Cầu Lực chà đạp?

Là bởi vì đây là con át chủ bài? Không.

Trần Phong nhớ tới biểu lộ của Lữ Hồn lúc ấy, gã không phải là không dùng, mà rõ ràng là không muốn dùng, tình nguyện thụ thương cũng không nguyện ý sử dụng cái thế giới thần kỳ màu xanh này!

Bởi vì cái gì? Bởi vì cái thế giới này chưa hoàn thiện! Hoặc là...ở đây còn có một loại sơ hở nào đó hoặc là nhược điểm tồn tại. Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

"Linh, giúp ta xem xét cái cái thế giới này."

"Vâng." Linh dùng ánh mắt quét qua mảnh thế giới thần kỳ này.

Năng lực cảm giác của nàng được xây dựng ở trên cơ sở thực lực của Trần Phong, chỉ có năng lực nhận biết Siêu cấp B, cũng không có phát hiện ra được sự dị thường của cái thế giới này.

"Thật có lỗi." Linh nói: "Không phát hiện được điều dị thường."

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu.

Năng lực trọng yếu nhất của Linh là tối ưu hóa! Hẳn cứ tưởng là cảm giác siêu cấp B sau khi trải qua sự tối ưu hoá của Linh chắc chắn sẽ tăng lên trên diện rộng, hẳn nguyên lai còn tưởng rằng, Linh có thể phát hiện ra điều gì đó, xem ra còn chưa đủ. Đúng thế, coi như là Linh cũng không có cách nào tối ưu hoá một năng lực cấp B thành cấp S.

"Những người ta ghét đều đang ở cùng một chỗ." Ánh mắt của Lữ Hồn quét qua người của ba người Cầu Lực cùng với Trần Phong.

"Vậy thì hãy chết chung đi."

Xoạt! Ánh sáng màu xanh lục lóe lên, những khối lập phương màu xanh lục, vậy mà biến thành một mạng lưới tinh thể, lấp lánh u quang làm cho người ta phải sợ hãi, sau đó liền bắt đầu thu nhỏ lại!

Sắc mặt của mọi người đại biến.

Cái tên Lữ Hồn này...đang muốn giết chết tất cả mọi người ở chỗ này! Cái mạng lưới tinh thể này, sắc bén như tia laser, đủ để chia cắt tất cả mọi thứ, vô luận là năng lượng, hay là thân thể người!

"Linh." Trần Phong truyền ý niệm.

"Hiểu rõ." Linh khẽ gật đầu.

Quầng sáng may mắn lặng yên không tiếng động khởi động, bắt đầu tối ưu hóa.

Xoạt! Giá trị may mắn điên cuồng giảm xuống.

Trần Phong sau khi quay đầu nhìn bốn phía, sau cùng rơi xuống ở một cái phương vị nào đó, ở nơi đó, hắn cảm nhận được một cỗ lực lượng không giống nhau.

Đây chính là nhược điểm của cái thế giới này hay sao? Trần Phong nhìn chăm chú, tìm hiểu cỗ lực lượng này, đây là một cỗ lực lượng hoàn toàn không thuộc về cái thế giới này.

Thứ này..hai mắt của Trần Phong lấp loé, cái không gian này quá mức đặc thù, nó có được hết thảy mọi thứ của một không gian bình thường, nó tự thành một cái thế giới, có được hết thảy điều kiện của một cái thế giới!

Ngoại trừ...ở cái phương vị kia, ở nơi đó, Trần Phong cảm nhận được khí tức ngoại giới.

"Cái thế giới này, không hoàn chỉnh." Trần Phong rốt cục cũng hiểu ra.

Khó trách cái tên Lữ Hồn này lại chết sống cũng không muốn dùng cái thế giới này, bởi vì cái thế giới này cũng không hoàn chỉnh! Gã đã dùng vô số năm để biến cái thế giới này thành thế giới thực, hiện tại, khoảng cách chỉ còn 1%.

Một khi gã hoàn thành...nơi đây mới thực sự biến thành một cái thế giới khác!

Mà bây giờ thì sao...1% duy nhất còn lại này, đã đủ để cho cái thế giới này nổ tung.

Xoạt! Lữ Hồn bỗng nhiên nhìn về phía Trần Phong.

"Đã chú ý được rồi sao?" Tâm thần của gã giật thót một cái.

Đây chính là nguyên nhân vì sao gã không muốn sử dụng cái thế giới này, bởi vì cái thế giới này trước khi được hoàn thiện, quá mức yếu ớt, và rất có khả năng mất đi sự hoàn thiện của thế giới!

Quả nhiên, nhanh như vậy liền bị Trần Phong phát hiện. Phải biết rằng, mỗi một điểm tổn thất của cái thế giới này, đều là mấy năm tâm huyết của gã. Bất quá...

"Đây là do các ngươi bức ta đó." Trong mắt của Lữ Hồn lấp lóe hàn quang.

Cho dù là tổn thất một chút sự hoàn thiện của thế giới, gã cũng muốn giết những người này, thế giới màu xanh đã được khởi động, gã làm sao có thể tùy tiện thu tay lại?

"Các ngươi...phải chết!" Thanh âm lạnh lùng của Lữ Hồn quét qua.

Oanh! Hào quang đáng sợ nổ tung, ánh sáng màu xanh lục chói mắt lấp lóe, tốc độ thu nhỏ của mạng lưới tinh thể trở nên nhanh hơn nhiều.

Phòng ngự! Đám người dựng lên lồng phòng ngự.

Oanh! Lồng phòng ngự mạnh mẽ Siêu cấp A trong nháy mắt nổ tung. Ở cái thế giới này, không có đồ vật gì có thể ngăn cản được Lữ Hồn! Trừ phi...

Hưu! Trần Phong chỉ vào hư không.

Tạch... ! Toàn bộ thế giới vào thời khắc này run rẩy, mạng lưới tinh thể đang thu nhỏ cũng run rẩy một cái, dừng lại trên không trung, toàn bộ thế giới màu xanh lục dường như cũng ảm đạm đi một chút.

Nhưng mà, chỉ vền vện trong cái nháy mắt, những mạng lưới tinh thể một lần nữa thu nhỏ.

Lữ Hồn căn bản không có ý định dừng lại, một lần công kích của Trần Phong khiến cho thế giới tổn thất 2% độ hoàn thiện, đây là mấy chục năm tâm huyết của gã...thế nhưng trước mắt, gã căn bản không có ý định để ý tới Trần Phong.

Trước khi mạng lưới tinh thể giết chết tất cả mọi người, Trần Phong nhiều nhất chỉ có thể ra tay ba lần.

Ba lần... tổn thất nhiều nhất là 6% độ hoàn thiện! Gã có khả năng tiếp nhận.

"Vậy thì ta sẽ dùng 6% độ hoàn thiện này, đưa các người đi xuống địa ngục." Ánh mắt của Lữ Hồn trở nên lạnh thấu xương.

Oanh! Trần Phong xuất thủ một lần nữa.

Quả nhiên, toàn bộ thế giới lại một lần nữa rung động, vẫn như cũ là khiến cho thế giới tổn thất 2% độ hoàn thiện.

"Như vậy không thể được." Trần Phong ý thức được một chút không ổn.

Bởi vì hắn thành linh phát hiện ra, khoảng cách của mạng lưới tinh thể, vậy mà chỉ còn lại một lần cơ hội xuất thủ, Lữ Hồn coi như đã tính toán thời gian rất tốt.

Như thế này...căn bản là không được!

"Linh, có biện pháp gì hay không?" Trần Phong nhìn về phía Linh, nếu như vận dụng giá trị may mắn...

"Không có." Linh lắc đầu nói: "Không có bất kỳ một nhân tố xác suất nào để lợi dụng, ở trong loại tình huống này, nếu như mở ra Quảng sáng may mắn, chỉ có cưỡng ép xác suất, cưỡng ép kết thúc!"

Cưỡng ép...Trần Phong thở dài, hắn biết lời Linh nói là có ý gì, đó cũng là một phương thức mà Trần Phong không nguyện ý sử dụng nhất.

Đúng vậy? Đó là làm ảnh hưởng đến hiện thực!

Trần Phong điên rồi?

Kỳ thật vào thời điểm trước khi Linh xuất hiện, Trần Phong đã thường xuyên thi triển loại phương thức này. Phóng thích tất cả giá trị may mắn mà mình có được, còn lại thì giao cho thiên ý, nhìn một chút xem tất cả giá trị may mắn trước mắt, đến cùng có thể tạo ra được hiệu quả gì!

Mà kết quả là như thế nào thì cũng không có ai biết!

"Thật sự phải dùng loại phương thức này hay sao?" Trần Phong thở dài.

Bọn hắn đã bức ra át chủ bài của Lữ Hồn, không ngờ lại là cái kết quả này.

Không hồ là lão quái vật đã sống không biết bao nhiêu năm, có được cái thể giới này, Lữ Hồn gần như có được thân thể bất tử! Dưới tình huống bình thường căn bản là không có cách đánh giết gã!

Thể giới màu xanh lục...Trần Phong cảm ứng cái chỗ nhược điểm duy nhất kia. Cái nhược điểm kia cũng không tồn tại ở dưới tình huống bình thường, hắn cũng chỉ có thể thông qua sự phụ trợ của Linh, mới có thể cảm ứng được, mới có thể bắt được vị trí của nó!

Độ hoàn thiện nguyên bản của cái thể giới này là 99%, giờ chỉ còn 95%! ! ! Dùng thực lực trước mắt của Trần Phong, căn bản là khó mà rung chuyển.

"Xem ra là không có biện pháp." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Việc đã đến nước này, chỉ có dùng giá trị may mắn thử một lần!

Chỉ có điều là trước khi ra tay, Trần Phong lướt qua những đường cong ánh sáng màu xanh lục, bỗng nhiên tỉnh ngộ, cái thể giới này, bản thân cũng không phải là một thể giới như bình thường!

Cho dù ở đây đã tạo thành thể giới! Cho dù ở đây đã có khả năng tự động vận chuyển! Thế nhưng nó cùng với thể giới hiện thực là hai cái thể giới

hoàn toàn không giống nhau, không chỉ là quy tắc, mà thậm chí là hình dáng vật chất, hết thảy cũng không giống nhau!

Ví dụ như ——những đường cong ánh sáng màu xanh lục kia, mỗi một cái đường cong, đều là do tinh thần lực cấu thành.

"Đây là một cái thế giới tinh thần." Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Tinh thần lực...cái thế giới này, lại là một cái thế giới tinh thần lực tinh khiết! Hết thảy tất cả mọi thứ ở đây, nhất là những đường cong ánh sáng màu xanh lục kia, đều là do năng lượng tinh thần cấu thành, ở khắp mọi nơi trên không, đồng dạng cũng là năng lượng tinh thần! Mà đối phó với cái này, hẳn là người am hiểu nhất.

"Tiểu Ảnh." Trần Phong thì thầm trong lòng.

Xoạt! Một đường ánh sáng màu đỏ lóe lên, Tiểu Ảnh có thể xuyên qua hiện thực cùng với hư ảo, trong chớp lát liền trở lại hiện thực, bước vào bên trong thế giới màu xanh lục.

"Đây là cái gì?" Lữ Hồn nhìn thấy tiểu Ảnh liền giật nảy cả mình, coi như thế giới của gã chỉ mới hoàn thành 99%, cũng không phải là có thể tùy ý rời đi, cho dù là những cường giả Siêu cấp A này cũng bị nhốt cứng, cái đường ánh sáng màu đỏ này...

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh, Tiểu Ảnh xuyên qua hai cái thế giới, chỉ là để mang đến đây một bình thuốc thử gen bình thường.

Lữ Hồn, coi như người đã đạt đến tình trạng như bây giờ, chỉ sợ cũng chưa từng thể nghiệm qua lực tương tác tinh thần cực hạn a? Tinh thần lực gọi là Siêu cấp A 9 này của người, cực hạn đến cùng là cái gì?

Muốn biết sao? Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, lần này, hãy để cho ta giúp đỡ người đi.

Tạch... ! Hắn bóp nát cái bình thuốc thử gen kia.

Oanh! Gợn sóng đáng sợ bao phủ, vô số hạt trong nháy mắt tràn ngập trong mỗi một cái góc của thế giới màu xanh lục.

Lữ Hồn đột nhiên tròn to con mắt, trong cái chớp nhoáng này, gã bỗng nhiên cảm giác được, mình trở nên cường đại trước nay chưa từng có! Thậm chí, chỉ cần một ngày, là gã có thể hoàn thành cái thế giới huyền ảo này!

Đây là... lực tương tác tinh thần cực hạn! Đây là một cái thế giới mà gã chưa bao giờ tiếp xúc qua! Trần Phong, vậy mà trợ giúp gã tiến vào cái thế giới mới thần bí này!

Trần Phong muốn làm cái gì? Hấn điên rồi hay sao? Lữ Hồn không biết.

Nhưng mà bởi vì lực tương tác tinh thần đạt tới cực hạn, gã có cảm giác mình trở nên cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi, nhất là việc thao túng mạng lưới tinh thể hiện tại! ! ! Nguyên bản còn cần thêm mấy giây nữa mới có thể giết chết mọi người, hiện tại gã lại có thể hoàn thành trong cái nháy mắt.

"Ha ha, thật có lỗi, xem ra là Trần Phong đã đem bọn người đưa đến tử lộ." Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

"Chết đi!" Gã nhẹ nhàng vung tay lên.

Xoạt! Tất cả các mạng lưới tinh thể dùng một loại tốc độ khủng khiếp trong nháy mắt thu nhỏ lại.

Phốc! Hoàn thành rồi sao?

Trần Phong quan sát Lữ Hồn đã được tăng cường thực lực lên, thuốc thử Cực Quang, đây là một loại thuốc thử gen thần kỳ do Trần Phong sáng tạo, bản chất của nó là gen virus, nhưng ở trong tay của Trần Phong, nó lại trở thành một con át chủ bài cực kỳ cường đại.

Chỉ là lần này, Trần Phong không có sử dụng, mà ngược lại thi triển lên người của Lữ Hồn.

Nguyên nhân rất đơn giản, hấn muốn sáng tạo ra nhân tố xác suất! Giá trị may mắn đối với những sự tình không có xác suất, chỉ có thể cưỡng ép tiến hành!

Thế nhưng...nếu như đem loại chuyện này biến thành sự kiện có xác suất, vậy liền đơn giản.

Ví dụ như hiện tại, cho dù Lữ Hồn cường đại hơn so với trước đó, thậm chí đã cường đại đến một loại tình trạng không có cách nào chống lại, thế nhưng thuốc thử Cực Quang trong cơ thể của gã đã có hiệu lực!

Loại thuốc thử gen mạnh mẽ này ở trong tay của Trần Phong có thể được gọi là thần kỹ! Cho dù nó có vô số ưu điểm, thế nhưng nó cuối cùng vẫn là gen virus.

Thời gian trôi qua, dường như đã khiến cho rất nhiều người đều quên đi gen virus là cái gì, nhất là loại thuốc thử Cực Quang này, nó sẽ thiêu đốt gen ngẫu nhiên trong cơ thể! Thiêu đốt vĩnh cửu! ! !

Trần Phong nếu không phải bởi vì có gen Thiên Huyền tồn tại, nếu không phải bởi vì có Quang sáng may mắn, cũng sẽ một mực không dám sử dụng!

Còn Lữ Hồn? Ha ha.

Xoạt! Mạng lưới tinh thể có thể giết chết tất cả mọi người thu nhỏ lại, đám người tuyệt vọng nhìn mạng lưới tinh thể đang dùng một tốc độ cực nhanh thu nhỏ lại, căn bản là không có bất kỳ một biện pháp nào, chỉ có điều là, ngay trong tích tắc mạng lưới tinh thể chạm vào người...

Xoạt! Ánh sáng màu xanh lục lóe lên, Những mạng lưới tinh thể kia lại biến mất vô tung vô ảnh!

? ? ? Đám người ngây ngẩn cả người.

? Lữ Hồn cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, không, không có? Làm sao có thể! ?

Chẳng lẽ lại là do ba người Cầu Lực thi triển ra lá bài tẩy nào đó? Lữ Hồn nhú mày, gã tiện tay vung lên, mạng lưới tinh thể một lần nữa xuất hiện, đem tất cả mọi người bao phủ, lần nữa giết tới, dùng trạng thái của gã bây giờ, những người này ngay cả tư cách phản kháng cũng đều không có.

Ô...ô...n...g —— Mạng lưới tinh thể giết tới.

Chỉ có điều làm cho người ta kinh hãi chính là, vào một khắc nó chạm vào người, vậy mà một lần nữa biến mất.

? ? ? ? Lữ Hồn đột nhiên trừng lớn con mắt, lần này gã đã thấy rõ ràng, những mạng lưới tinh thể màu xanh lục này, lại hóa thành vô số hạt ánh sáng biến mất, không phải là bị ngăn cản, mà là tự mình giải thể!

Gen virus

Chuyện gì đã xảy ra? Trong lòng của Lữ Hồn lóe lên sự nghi hoặc.

Xoạt! Vào thời điểm gã một lần nữa chuẩn bị ra tay nghiệm chứng, liền kinh ngạc phát hiện ra, bàn tay của gã, lại có một ngón tay chậm rãi tiêu tán trên không trung, trực tiếp nổ tung! ! ! Lữ Hồn lần này đã thật sự bị hù dọa.

Lần này...lần này lại xảy ra chuyện gì?

Oanh! Toàn bộ thế giới màu xanh bỗng nhiên bắt đầu lung lay, tâm trí cùng với thân thể của Lữ Hồn bị thương nặng, toàn bộ thế giới bắt đầu trở nên không ổn định, sắc mặt của Lữ Hồn biến hóa, cưỡng ép ổn định cái thế giới này, thế nhưng...cảnh sắc trước mắt dường như đang chậm rãi biến mất.

"Con mắt của ta!" Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, gã có thể cảm giác được, ánh mắt của gã đang dần dần mất đi.

Mà cho đến giờ phút này, gã mới cảm nhận được, trong cơ thể của mình, ở dưới sự vận hành gen phản ứng siêu nhanh, vậy mà bắt đầu dần dần nổ tung. Loại cảm giác này...đây tác dụng phụ do lực tương tác tinh thần đạt đến cực hạn gây ra!

Lữ Hồn bỗng nhiên hiểu ra, đây chính là một cái giá lớn khi Trần Phong cưỡng ép đem tinh thần lực của gã tăng lên tới trạng thái tương tác cực hạn! Chỉ bất quá một cái giá lớn này, là do gã tiếp nhận!

Ô...ô...n...g —— Tầm nhìn trước mặt trở nên ảm đạm, đồ vật mà Lữ Hồn có thể nhìn thấy càng ngày càng ít, rốt cục cũng biến mất. Trong mắt của gã, chỉ còn lại bóng tối vô tận!

"Không!" Lữ Hồn hét thảm một tiếng, coi như là gen virus, với thân phận cường giả Cổ tộc đỉnh cao của gã, số lượng gen trong cơ thể nhiều đến mức đáng sợ, vì cái gì lại vừa vận thiêu đốt gen hạch tâm?

Đây là một cái tỷ lệ còn chưa tới 0.000 1% a! ! Tại sao lại có thể như vậy?
Trạng thái tinh thần của Lữ Hồn sụp đổ.

Oanh! Thế giới rung động, vào giờ phút này, kèm theo trạng thái tinh thần của Lữ Hồn triệt để sụp đổ.

Oanh! Toàn bộ thế giới màu xanh cũng sụp đổ, tất cả mọi người rốt cục cũng trở lại hiện thực.

"Không! Không thể như thế!" Lữ Hồn kinh hoảng.

Thế giới trước mắt đã triệt để biến thành màu đen, gã cái gì cũng đều không thấy được.

Vì cái gì...vì sao lại như thế? Lữ Hồn lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Trần Phong!" Trong hàm răng của Lữ Hồn rít ra hai chữ này.

Là hắn! Lại là do cái tên đáng chết này!

"Ta!"

"Muốn!"

"Người!"

"Chết!"

Lữ Hồn nói ra từng chữ.

Oanh! Thế giới màu xanh trong lúc sụp đổ, vậy mà ở dưới sự cưỡng ép khổng chế của Lữ Hồn, tất cả những lực lượng mà Lữ Hồn đầu nhập trong vô số năm này, vậy mà lại ngưng tụ toàn bộ ở trên người của gã!

Oanh! Ánh sáng màu xanh lục đáng sợ vờn quanh, đôi mắt của Lữ Hồn đã trở nên mờ đục, bị ánh sáng màu xanh lục vô tận bao phủ.

Ô...ô...n...g —— Gã nhấc tay lên, một thanh kiếm màu xanh lục ngưng tụ trong tay.

"Cẩn thận!" Lý Lôi nhắc nhở.

Đây chính là lực lượng của một cái thế giới a! Cho dù thế giới màu xanh lục đã bị sụp đổ, thế nhưng Lữ Hồn hiện tại vẫn như cũ cực kỳ đáng sợ! Hai mắt của gã, ngưng tụ 20% độ hoàn thiện thế giới màu xanh lục, chuôi kiếm này, ngưng tụ 30% độ hoàn thiện thế giới màu xanh lục, đây cơ hồ chính là năng lượng mà Lữ Hồn tích lũy trong vô số năm!

Xoạt! Lữ Hồn chém xuống một kiếm, Trần Phong đã sớm chuẩn bị liên mạo hiểm tránh thoát.

Oanh! Một vết rách đáng sợ lan tràn ở dưới chân của Lữ Hồn, kéo dài ra phía xa, xa trọn vẹn mấy cây số! Đây chính là lực lượng hiện nay của Lữ Hồn!

"Gã sẽ không kiên trì được quá lâu." Đám người đã nhìn thấu.

Theo thế giới màu xanh lục bắt đầu nổ tung, Lữ Hồn đã xong đời! ! Con át chủ bài lớn nhất này biến mất, Lữ Hồn căn bản đã không phải là đối thủ của ba người Cầu Lực, thế nhưng hiện tại, vấn đề lớn nhất là, bọn hắn còn có thể chống đỡ được bao lâu?

Có thể chống đỡ được đến khi Lữ Hồn chết hay sao? Lữ Hồn hiện tại... dường như so với vừa rồi còn đáng sợ hơn!

"Trần Phong!" Lữ Hồn rít lên một tiếng, tràn ngập oán niệm.

"Người hủy đôi mắt của ta!"

"Người hủy thế giới của ta!"

"Người hủy thể tử của ta!"

"Người hủy hết thầy tất cả của ta!"

Tiếng gào rít tức giận của Lữ Hồn truyền khắp mây xanh.

Đám người dùng ánh mắt kinh dị nhìn về phía Trần Phong lộ ra vẻ mặt vô tội, ôi cha mẹ ơi, hủy đôi mắt và thế giới của Lữ Hồn thì bọn hắn biết, còn

cái huỷ thê tử kia lại là chuyện gì xảy ra?

Xoạt! Từng đạo ánh sáng màu xanh lục lóe lên, Lữ Hồn Diên cuồng dùng thanh vũ khí trong tay chém về phía Trần Phong.

Đáng chết! Trần Phong cắn răng né tránh, Lữ Hồn hiện tại quá mạnh, hấn căn bản là ngay cả một chiêu cũng đều không chịu nổi, chỉ có thể chật vật chạy trốn, đây là còn bởi vì nguyên nhân Lữ Hồn không nhìn thấy chỉ có thể cảm ứng. Mà coi như là như thế...

Phốc! Trên người của Trần Phong vẫn xuất hiện vô số vết máu, phạm vi bao phủ của thanh kiếm màu xanh lục này quá lớn, đây căn bản không phải là một thanh kiếm, đó là một cây sào mới đúng? ! ! Kiếm ánh sáng của nhà ai lại có phạm vi lớn như vậy? !

Oanh! Lại là một đạo công kích hạ xuống, ngay vào thời điểm Trần Phong đã sắp không thể kiên trì được nữa, có mấy thân ảnh xuất hiện, ngăn cản ở trước mặt của Trần Phong.

"Là các ngươi sao?." Trần Phong hỏi.

"Là chúng ta." Một người bình tĩnh nói ra.

Trần Phong nhận ra hấn, hấn là một thành viên bên trong đoàn đội của Cầu Lục, Tề Nhân.

Bọn hấn vốn là những người phụ trách ở ngoại vi chặn đường chạy trốn của Lữ Hồn, hiện tại Lữ Hồn đã biến thành cái dạng này, đã không cần thiết phải chặn đường nữa, cho nên bọn hấn đều đến đây.

"Trần Phong, chuyện còn lại hãy giao cho chúng ta đi." Tề Nhân nhìn về phía Lữ Hồn trước mắt.

"Chúng ta đã chờ một ngày này quá lâu, quá lâu rồi..." Phó Hỏa đứng ở bên cạnh Tề Nhân đậm mạc nói.

Oanh! Hai người tiến về phía trước một bước, lực lượng kinh khủng trong chốc lát tản ra.

Hai người bọn họ, vậy mà tương tự cũng đã đạt đến Siêu cấp A, hơn nữa vũ khí trong tay của bọn hắn, đồng dạng cũng có lực lượng quen thuộc, đó là lực lượng Mô Pháp!

Xoạt! Kèm theo việc hai người Tề Nhân nhúng tay vào trận chiến đấu, đoàn đội năm người của Cầu Lực, lại hình thành một cái vòng tròn, sử dụng một cỗ lực lượng thần bí đem Lữ Hồn gắt gao vây vào chính giữa, màng lực lượng không gian ở khắp mọi nơi.

"Cút ngay!" Lữ Hồn tức giận hét lên, gã hiện tại chỉ muốn giết Trần Phong!

"Thật có lỗi." Cầu Lực nhẹ nhàng cười: "Chúng ta bây giờ chỉ muốn giết ngươi!"

"Từ một khắc mà chúng ta mất đi thân nhân, chúng ta liền chờ đợi một ngày này, chờ đợi một ngày có thể chém giết ngươi, hiện tại, rốt cục chúng ta cũng đã chờ được!"

"Ngươi hận Trần Phong sao, thật có lỗi, hắn là ân nhân của chúng ta."

Xoạt! Bước chân của năm người không hề có ý định dừng lại.

Bọn hắn vừa công kích, vừa vờn quanh Lữ Hồn, một cỗ lực lượng thần bí mà huyền ảo, đang không ngừng bao quanh Lữ Hồn.

"Cút!" Lữ Hồn điên cuồng rít gào, gã hiện tại đã sớm mất đi lý trí, chỉ muốn giết chết Trần Phong, mấy người kia ngăn cản trước mắt, khiến cho gã vô cùng sốt ruột, hết lần này tới lần khác lại không có cách nào giết chết được Trần Phong.

Báo được đại thù

Oanh! Lữ Hồn cố gắng tránh thoát mấy lần, đều bị cưỡng ép ngăn lại.

"Lực lượng Mô Pháp, lại có thể mạnh mẽ như thế sao?" Lý Lôi rung động.

Lữ Hồn hiện tại đang ở trong trạng thái siêu việt Siêu cấp A 9, vậy mà vẫn như cũ bị năm tên gia hỏa Siêu cấp A 2 gắt gao ngăn chặn! Đây căn bản không phải là cùng một cái cấp độ! Cái Mô Pháp này...

Oanh! Lữ Hồn vẫn còn đang điên cuồng vật lộn, hành động của mấy người Cầu Lực lại vô cùng vững vàng, mỗi một lần đều thành công đem Lữ Hồn chặn lại, lưu lại trên người của gã từng đạo vết thương, máu tươi bắn tung toé.

"Trần Phong, ngươi muốn học Mô Pháp hay không?" Cầu Lực bỗng nhiên mở miệng hỏi.

"Ta có thể học?" Trần Phong kinh ngạc.

"Ngươi không thể." Cầu Lực lắc đầu: "Mô Pháp quá mức đặc thù, người bình thường học tập chỉ có một con đường chết, trong ấn tượng của chúng ta, cũng chỉ có một mình Tất Khúc Chí là có thể!"

Trần Phong: "..."

"Thế nhưng..." Cầu Lực bỗng nhiên cười nói: "Thứ này dù sao cũng là truyền thừa, có lẽ trong tương lai sẽ có người có thể học được, có lẽ trong tương lai sau khi được các ngươi cải thiện, có thể sẽ dùng được, có lẽ..."

"Tóm lại, một hồi nữa ngươi sẽ nhìn thấy, có thể học được bao nhiêu liên tính là bấy nhiêu đi." Cầu Lực cười nói.

? Trần Phong mơ hồ cảm thấy không đúng lắm.

Những lời này...Trần Phong đột nhiên ý thức được có một chút không ổn, ngoại trừ Tất Khúc Chí thì những người khác không có cách nào sử dụng? Vậy các người... Trần Phong không cần hỏi đã phát hiện ra điều dị thường.

Xoạt! Mấy người Cầu Lực bỗng nhiên tăng tốc.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng cường đại rốt cục cũng bộc phát, vô số phù văn kỳ quái lóe lên trên không trung, tâm thần của mọi người run lên, bọn hắn nhìn thấy rất rõ ràng, những cái phù văn kia, lại chính là lực lượng Mô Pháp!

Xoạt! Nhưng mà vào lúc này, sự tỉnh kinh người lại phát sinh, kèm theo cỗ lực lượng kia tăng lên, dung mạo của năm người Cầu Lực, vậy mà đang dùng một tốc độ cao trở nên già đi! ! !

"Các người muốn làm gì? !" Sắc mặt của Trần Phong đại biến quát lên:
"Còn không mau dừng lại!"

"Dừng không được..." Trong thanh âm của Cầu Lực nhiều thêm một tia già nua cùng với cảm khái: "Vào thời điểm mấy năm trước chúng ta bắt đầu sử dụng cỗ lực lượng này, kết quả đã sớm được định trước!"

"Mô Pháp...đây là lực lượng của Tất Khúc Chí!"

"Cái giá lớn khi thi triển cỗ lực lượng này, chính là sinh mệnh lực!"

Oanh! Năm người một lần nữa đem Lữ Hồn đánh tan.

"Trần Phong."

"Đây là những gì mà chúng ta nợ người."

"Trần Phong."

"Đây là những gì mà chúng ta trả lại cho người."

"Cám ơn người vào năm đó đã mang đến cho chúng ta hi vọng... cảm ơn người lần này đã mang chúng ta đến đây...nàng, đã ở bên kia chờ ta hơn mười năm rồi..."

"Tính tình của nàng nóng nảy, đoán chừng đã chờ đến mức sốt ruột."

"Ta muốn...đi gặp nàng."

Thanh âm thì thầm của Cầu Lực vang lên.

Ngay vào lúc này, cỗ lực lượng đáng sợ đó, cỗ lực lượng cường đại thuộc về Tất Khúc Chí, thông qua sự hợp lực của năm người Cầu Lực, đã rơi xuống trên người của Lữ Hồn!

Oanh! Lực lượng đáng sợ nổ tung!

Thiên Địa, biến thành một mảnh nóng sáng!

"A a a a a!" Tiếng kêu thảm thiết của Lữ Hồn quanh quẩn ở trong đất trời.

Vị cường giả Siêu cấp A đỉnh phong này, vị siêu cường giả Cổ tộc này, vị đã gây ra chuyện cho đoàn đội Cầu Lực năm đó, bây giờ rốt cục cũng chết dưới tay mấy người Cầu Lực.

Thời gian dần trôi qua, tiếng kêu thảm thiết dần biến mất trong hư không, hào quang dần dần biến mất. Thân ảnh của mấy người Cầu Lực dường như cũng kèm theo hào quang biến thành hư ảo...

Trần Phong quét ánh mắt qua, dường như ở trong một mảnh hào quang kia, hấn hẩy được thân ảnh của mấy người rời đi, bọn hấn đã báo được đại thù, trên mặt của mỗi người đều lộ ra một nụ cười giải thoát.

Cầu Lực, Quách Gia, Thịnh Ti Nghi, Tề Nhân, Phó Hỏa...

Mà vào giờ khắc này, lớp màng trong suốt mà năm người Cầu Lực thi triển cũng hóa thành vô số hạt ánh sáng rồi biến mất, ở bên trong những hạt ánh sáng nhàn nhạt này, mơ hồ xuất hiện thân ảnh của một người.

Tất Khúc Chí...Trần Phong tự lẩm bầm.

Rất lâu sau, bầu trời mới khôi phục như bình thường, trên mặt đất, chỉ còn lưu lại một cái hố cực sâu.

Lữ Hồn đã không còn, có người dường như đã nhìn thấy gã bốc hơi bên trong cỗ lực lượng khủng khiếp kia, ngay cả một chút dấu vết cũng không có lưu lại!

Mấy người Cầu Lực cũng biến mất, bọn hắn cưỡng ép thi triển Mô Pháp, sau cùng sinh mệnh lực bị tiêu hao hết!

Hết thấy...cuối cùng cũng đã kết thúc.

"Đây chính là lực lượng Mô Pháp sao?" Lý Lôi thở dài.

Khó trách, cỗ lực lượng kia lại mạnh mẽ như thế! Tiêu hao lực lượng sinh mệnh a, làm sao lại có thể không cường đại được? Loại lực lượng này, vô luận là sử dụng vào lúc nào, cũng đều là một loại cấm thuật! ! !

"Bọn hắn tiêu hao là sinh mệnh lực, hay là thời gian?" Có người hỏi.

Không có ai trả lời, bởi vì không có người nào biết rõ.

Trần Phong kinh ngạc nhìn về phương hướng mấy người rời đi.

"Nén bi thương." Lý Lôi vỗ vỗ vào bờ vai của Trần Phong, hắn biết những người này là bằng hữu của Trần Phong, cũng biết những người này nói theo một ý nghĩa nào đó, đã cứu được tất cả mọi người ở đây! Cũng là ân nhân của bọn hắn!

"Lần này trở về, chúng ta sẽ thỉnh cầu Gen Công Hội, những người này, là anh hùng nhân loại, người nhà, thân thích của bọn hắn, đều sẽ được hưởng đãi ngộ có cấp bậc cao nhất!" Lý Lôi ngưng trọng nói ra.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Mà đúng vào lúc này, có người từ trên mặt đất phát hiện ra một tấm thẻ bài.

"Đây là cái gì?" Nhân viên công tác thận trọng nhặt lên hỏi: "Thứ này nhìn qua giống như là của Cầu Lực."

"Thật sao?" Lý Lôi cầm qua.

Bỗng nhiên ở giữa cái thẻ bài, tản ra vàng sáng mãnh liệt.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng chói lọi lấp lánh, đám người không nhìn được híp hai mắt lại, ở bên trên tám thẻ bài kia lấp lóe vô số phù văn, một cỗ lực lượng cường đại mà thần bí bốc lên, làm cho người ta cảm thấy ớn lạnh.

Xoạt! Vô số hình ảnh lóe lên, đám người Lý Lôi cảm thấy hoa cả mắt, chau mày lại, căn bản không biết cỗ lực lượng bỗng nhiên xuất hiện này đến cùng là chuyện gì xảy ra, duy chỉ có Trần Phong...hắn đang gắt gao nhìn chăm chăm vào những cái phù văn kia.

Ô...ô...n...g —— Linh trung thực mà chính xác đem hết thấy ghi chép lại, đoạn số liệu vừa rồi mà Cầu Lực truyền ra, so sánh cùng với số liệu hiện tại, một chút đồ vật tàn khuyết không đầy đủ, bỗng nhiên trở nên hoàn chỉnh, thứ này...

Trần Phong đột nhiên tròn to con mắt, đây là năng lực của Tất Khúc Chí!

Đây là... Mô Pháp chân chính!

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt chấn động, tin tức do những cái phù văn thần bí kia mang tới chậm rãi hiện ra ở trong đầu của Trần Phong, đây là một hệ thống năng lượng hoàn toàn mới, một hệ thống năng lượng hoàn toàn mới do Tất Khúc sáng tạo!

Mô Pháp...Trần Phong cảm khái một tiếng, hắn chưa từng nghĩ tới, Tất Khúc Chí vậy mà đã thật sự hoàn thiện nó! Hắn chưa từng nghĩ tới, trước khi mấy người Cầu Lực rời đi, vậy mà thật sự truyền thụ cho hắn.

Bất quá, cho dù hết thấy số liệu cùng với truyền thừa đều được Trần Phong ghi chép lại, thế nhưng Trần Phong nhìn lướt qua, liền biết rõ, thứ này, thật sự không thể dùng!

Ai nói là thất bại?

Thứ này, mỗi một lần sử dụng, đều là dùng sinh mệnh lực để làm đại giá.

Có lẽ, đúng như Cầu Lực nói, chờ sau khi trở về hoàn thiện loại đồ vật này, chờ đến khi gặp được người hữu duyên, mới có thể một lần nữa phát huy ra uy lực chân chính của năng lực này a?

"Vật kia..." Lý Lôi trông thấy mà thèm.

"Người đừng suy nghĩ nhiều." Trần Phong tức giận nói: "Đây là màng không gian, được chế tác đặc biệt để nhằm vào Lữ Hồn, chỉ có hiệu quả đối với những năng lực của Lữ Hồn, hơn nữa kết quả sau khi sử dụng loại năng lực này... người không phải là cũng đã nhìn thấy hay sao?"

"Được thôi." Lý Lôi chỉ có thể từ bỏ.

Bọn hắn nhìn về phía nơi xa, Lữ Hồn, Cầu Lực, thân ảnh của những người này đều đã tiêu tán, giữa đất trời lớn như vậy, ở trong một mảnh khu vực không biết này, chỉ còn lưu lại mấy người bọn hắn.

Trên mặt đất, còn có một số thi thể cường giả Cổ tộc.

"Nhiệm vụ vẫn thất bại." Có người cười khổ.

"Đúng vậy a." Đám người lúc này mới nhớ tới, nhiệm vụ chân chính lần này bọn hắn là vị cường giả Yêu tộc kia!

Nguyên kế hoạch của bọn hắn, chính là tiêu diệt vị cường giả Yêu tộc kia, cướp đoạt gen cấp S, vì nhân loại đột phá bình cảnh cực hạn trước mắt, tăng cường thực lực, vì cái gì về sau lại biến thành một trận đại chiến với Lữ Hồn?

A, đúng rồi, vì nước tiểu, mọi người nhớ lại.

"Làm sao bây giờ?" Lý Lôi buông tay.

"Còn có thể làm sao?" Đám người cười khở: "Nhiệm vụ thất bại chứ sao."

Dùng thực lực trước mắt của bọn hắn, giao phong cùng với cường giả cấp S trong truyền thuyết kia, hoàn toàn là đi chịu chết! Tất cả mọi người ở đây đoán chừng đều không đủ cho vị kia nhét kẽ răng, còn đánh như thế nào?

"Nếu như chúng ta trở về gọi trợ giúp..." Có người kiến nghị.

"Gọi trợ giúp như thế nào cũng đều vô dụng." Lý Lôi lắc đầu: "Cái tên kia, so với trong tưởng tượng của các người còn cường đại hơn rất nhiều, trừ phi nhân loại làm tốt tư tưởng để cho một lượng lớn cường giả Siêu cấp A đi chịu chết, nếu không...tuyệt đối không cần phải giao phong cùng với vị cường giả Yêu tộc kia."

Trong lòng của mọi người trĩu nặng.

Bọn hắn có thể tiêu diệt được tên gia hỏa cấp S kia hay sao? Có thể, thế nhưng cái giá lớn phải trả là cái gì? Hàng loạt cường giả Siêu cấp A ngã xuống, nhân loại rốt cuộc có thể chấp nhận được chuyện này hay không? Gen cấp S tuy tốt, thế nhưng cái này cũng không đại biểu cho việc đánh bại vị cường giả Yêu tộc này, là nhân loại liền có thể bước vào cấp S, có tinh huyết và gen cấp S, nhân loại vẹn vẹn cũng chỉ có thể bắt đầu nghiên cứu...

Chỉ thế mà thôi, loại nghiên cứu cấp bậc này, có khả năng thành công, cũng có khả năng thất bại.

"Quên đi thôi." Lý Lôi thở dài.

Nguy hiểm quá lớn, hiện tại nhân loại không thể chịu đựng nổi.

"Cứ như vậy buông tha cho vị cường giả Yêu tộc kia mà nói, nếu như hắn đi tới thế giới loài người..." Có người rất là lo lắng.

"Hắn cứ đi thử một chút." Lý Lôi cười lạnh: "Ở chỗ này chúng ta muốn giết chết hắn phải bỏ ra một cái giá thảm trọng, thế nhưng nếu như đi đến địa bàn nhân loại, ha ha, bên kia có rất nhiều vũ khí siêu năng bởi vì không có cách nào di động, cho nên không có cách nào di chuyển đến nơi đây, hắn nếu như dám đi đến địa bàn của nhân loại, ha ha..."

Mấy người còn lại liếc nhau, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

"Đi thôi." Đám người đứng dậy.

Lý Lôi mở màn sáng ra, lật nhiệm vụ ra, vào thời điểm đang chuẩn bị điểm vào nút thất bại, Trần Phong bỗng nhiên lại gần nói: "Ai nói cho các người biết, nhiệm vụ đã thất bại rồi?"

Xoạt! Động tác của đám người hơi ngừng lại, ánh mắt kinh dị của Lý Lôi rơi vào trên người của Trần Phong, hỏi: "Người có ý tứ gì?"

"Ừm...lần này mặc dù chúng ta đánh không lại hắn, thế nhưng...các người chờ một chút." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Xoạt! Một đường ánh sáng màu đỏ lóe lên, có một cái thân ảnh đen kịt đánh một đường cung hoàn mỹ trên không trung, hung hăng nện vào mặt đất.

Yêu tộc? ! Sắc mặt của mọi người đại biến.

Chỉ có điều là chờ đến khi bọn hắn nhìn rõ ràng, vẻ mặt lại lộ ra một chút quái dị.

Đúng thế, đích thật là Yêu tộc, thế nhưng...cái tên Yêu tộc xuất hiện ở nơi này, lại có một chút đặc thù, vị này thành linh đúng là kẻ cầm đầu tạo thành chuyện này, căn nguyên dẫn đến nhiệm vụ của Gen Công Hội thất bại!

Là vị tiểu hoàng tử Yêu tộc kia!

"Nước tiểu... thần nước tiểu?" Một người rung động hỏi.

Mặt mũi của tiểu hoàng tử Yêu tộc nhất thời tối sầm lại.

"Người vào lúc nào đã bắt hắn?" Lý Lôi kinh ngạc tán thán.

"Vào thời điểm vị cường giả Yêu tộc kia đuổi giết chúng ta." Trần Phong cười hắc hắc nói.

Vào thời điểm bọn hắn bị đuổi giết, hắn đã để cho Tiểu Ảnh đem tên Yêu tộc này mang đến, vừa vặn vào lúc lực chú ý của Yêu tộc đều đặt lên trên

người của bọn hắn...

Trần Phong muốn bắt tên Yêu tộc này đi, cũng là bởi vì sợ đám Yêu tộc lại sử dụng "dụng cụ tưới cây tiểu hoàng tử" này đem những đại lão Yêu tộc ở dưới mặt đất triệu hoán đi ra toàn bộ!

Cho nên chỉ có thể đem cái tên này trói lại mang theo!

Thế nhưng...sau khi bắt được rồi thì phải xử lý như thế nào? Đây cũng là một chuyện phiền phức!

"Xử lý như thế nào?" Lý Lôi cau mày một cái.

Cái tên này nhìn qua liền biết là có thân phận tôn quý, là tiểu hoàng tử Yêu tộc, là cái gì tương lai của Yêu tộc, thế nhưng chuyện này chỉ vãn vãn giới hạn trong thời gian trước khi vị cường giả Yêu tộc cấp S kia sống lại!

Vì để cho cường giả Yêu tộc cấp S kia sớm sống lại, vị lão yêu tộc kia đã dùng loại phương thức đặc thù này để triệu hoán, lộ ra ý định không cần dùng vị tiểu hoàng tử này nữa.

Quan hệ giữa bọn họ đã sớm vỡ tan! Tiểu hoàng tử Yêu tộc hiện tại, mặc kệ là đối với nhân loại hay là Yêu tộc, ngay cả một chút giá trị cũng đều không có.

Uy hiếp Yêu tộc? Đoán chừng sẽ không có một ai dám xia đến bọn hắn.

Giết chết? Sẽ có một chút đáng tiếc.

Vị tiểu hoàng tử nguyên bản rất kiêu ngạo này, vậy mà lại trở thành gánh nặng.

Lý Lôi có một chút đau đầu.

"Giá trị thật sự của hắn không nằm ở chỗ thân phận của hắn."

Trần Phong nghiền ngẫm cười một tiếng: "Các ngươi có nhớ căn nguyên của lần nhiệm vụ thất bại này là gì hay không? Cho nên, ta rất hiếu kì, vị tiểu hoàng tử Yêu tộc này của chúng ta..."

"Nước tiểu của hắn đến cùng có bao nhiêu mạnh mẽ! ! !"

"Nếu như có thể nghiên cứu được rõ ràng, phá giải đảo ngược, có lẽ..."

Xoạt! Đôi mắt của mọi người liền sáng lên, đúng thế, vị cường giả Yêu tộc kia chính là nhờ vào nước tiểu của vị tiểu hoàng tử này mới sớm được triệu hoán đi ra, sự sống lại của vị cường giả Yêu tộc kia, chính là có cùng nhịp thở với vị tiểu hoàng tử này.

Vì cái gì vị cường giả kia lại có thể được sớm triệu hoán đi ra?

Vì cái gì trên người của vị cường giả kia tràn ngập mùi khai?

Trên người của vị tiểu hoàng tử này có bí mật gì?

Nếu như có thể giải quyết những vấn đề này, phá giải đảo ngược, có lẽ...

"Tốt!" Lý Lôi kích động đứng lên, ánh mắt của những người còn lại cũng trở nên hưng hực.

Mục gia phần nộ

Xoạt! Mấy người đồng loạt nhìn về phía tiểu hoàng tử Yêu tộc, ánh mắt không tự chủ rơi xuống phía dưới.

"Các người...muốn làm gì?" Tiểu hoàng tử Yêu tộc che hạ thể, ngồi dưới đất run lẩy bẩy, hắn có cảm giác mình so sánh cùng với những nhân loại trước mặt này, mới là một sinh vật yếu ớt, những nhân loại đáng này sợ, mới thật sự là yêu ma!

"Khà khà khà..." Âm thanh hèn mọn vang lên.

Có một gen chiến sĩ khôi ngô đem tiểu hoàng tử kéo vào trong bóng tối...

Tại Cổ tộc, ở nơi truyền thừa, bỗng nhiên có một cơn mưa nhỏ tí tách.

Những cường giả đang tu luyện bên trong đột nhiên bừng tỉnh, dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn lên trên bầu trời, nếu như bọn hắn nhớ không lầm, lần trước xuất hiện cơn mưa nhỏ này, là vào thời điểm vị sư tỷ kia ngã xuống? Mà lần này...

Oanh! Nơi truyền thừa lay động, có một người cấp tốc phóng tới từ đường, ở nơi đó, tên của một người đã vĩnh viễn biến thành màu xám.

Lữ Hồn...ánh sáng màu xanh lục đã bị dập tắt.

"Là ai..." Thanh âm trầm thấp mà khàn khàn truyền đến.

"Bọn hắn đã chết." Ánh mắt của một người nhìn xuyên qua hư không, thấy được một màn mấy người Cầu Lực đánh giết Lữ Hồn, nói: "Ân oán luân hồi, dư nghiệt hơn mười năm trước bị Lữ Hồn diệt đi, đã trở về đồng quy vu tận cùng với gã."

Đám người im lặng, đồng quy vu tận...loại ân oán tình thù này, khiến cho những người như bọn hắc cũng đều không có cách nào báo thù!

"Ngay cả lời cầu cứu cũng không phát ra được hay sao?"

"Không có."

Đám người thở dài một tiếng, Lữ Hồn quá mức quật cường, đoán chừng đến chết cũng không nguyện ý cầu cứu bọn họ?

"Cần gì chứ." Đám người khở sở.

Vì cái gì bỗng nhiên biến thành như thế? Vô số năm qua, ở nơi truyền thừa chưa bao giờ chết qua bất luận một kẻ nào, nhất là vài vị bọn hắc, vốn đã đứng tại tầng cao nhất trong chuỗi thức ăn, nhưng mà bây giờ, thế mà liên tục tổn thất hai vị...

Một sư tử, một Lữ Hồn!

"Người giết chết sư tử, đã tìm được hay chưa?" Trong mắt của Mục gia loé lên hàn quang.

"Tìm được rồi, người này tên là Vương Dao, ngày đó đã một mình đi đến chỗ sư tử ở, tiêu diệt tất cả mọi người... sau đó, nàng dường như đã biến mất." Một người thấp giọng nói.

"Biến mất?" Mục gia tản ra sát ý nồng đậm.

"Đúng thế, vô luận chúng ta tìm kiếm như thế nào, cũng không thể truy tìm được dấu vết của nàng, tiểu cô nương kia dường như đã bốc hơi khỏi nhân gian."

Oanh! Nơi truyền thừa lấp lóe ánh chớp.

Sát ý của Mục gia gần như không có cách nào đè nén.

Lữ Hồn còn chưa tỉnh, gã đồng quy vu tận cùng với địch nhân, không có kẻ địch, thế nhưng mà sư tử... lại bị người ta đuổi giết, tiêu diệt ngay trước mắt bọn hắc!

Mà bọn hấn, thậm chí ngay cả người cũng không thể tìm tới? !

"Các người đều là người mạnh nhất trong từng lĩnh vực!" Mục gia hằm hằm nhìn bọn hấn.

"Không thể trách bọn họ." Một vị trẻ tuổi bỗng nhiên mở miệng nói: "Tiểu cô nương kia biến mất, đoán chừng là có quan hệ cùng với Trần Phong."

"Trần Phong?" Mục gia tỉnh táo trở lại, gã không phải là lần đầu tiên nghe được cái tên này, thậm chí có thể nói là rất quen thuộc. Năm đó vào thời điểm Trần Phong dùng tên giả Vương Phong tiến vào tổ chức thần bí, gã còn tiếp xúc qua!

Cái tên tiểu tạp chủng đáng chết này! ! !

"Vương Dao là bạn gái của hấn, nàng có thực lực mạnh mẽ, cũng là Siêu cấp A, kể từ khi sự kiện sư tử xảy ra, Vương Dao liền biến mất! Cho nên...chúng ta hoài nghi, lần này lại là thủ bút của Trần Phong." Người tuổi trẻ kia nói ra.

"Trần Phong..." Đám người đọc thầm cái tên này.

Nếu như nói bọn hấn đối với kẻ nhân loại nào có ấn tượng sâu nhất, cũng chỉ có Trần Phong! Cái tên gia hỏa này, ở Cổ tộc bọn hấn coi như cũng là một dạng tồn tại như yêu nghiệt!

"Sư phụ còn chưa xuất quan hay sao?"

"Chưa."

"Có thể giết chết Trần Phong hay không?"

"Không thể, hấn bây giờ cơ hồ được nhân loại coi là chí bảo, tất cả mọi người đều đang ra sức bảo vệ hấn, mong muốn tiêu diệt Trần Phong, đoán chừng phải vận dụng toàn bộ lực lượng Cổ tộc mới được!" Người trẻ tuổi trầm ổn nói ra.

Mong muốn tiêu diệt Trần Phong...rất khó khăn! Người trẻ tuổi này đã từng thử tiêu diệt Trần Phong, nhưng lại bị một cỗ lực lượng thần bí nhìn không

thấy ngăn cản, hẳn biết, trên người của Trần Phong, chắc chắn có được một bí mật nào đó!

"Nói Tần Hải, nhanh chóng tiêu diệt phản loạn Cổ tộc."

"Nhân loại...chúng ta không thể bỏ mặc không quan tâm." Một thân ảnh nhàn nhạt quanh quẩn trong thiên địa nói.

"Bây giờ nhân loại không phải là vấn đề..." Người trẻ tuổi thở dài: "Mà là Yêu tộc, vị Yêu tộc kia bỗng nhiên thức tỉnh, cùng với vị trí Lữ Hồn ngã xuống cực kỳ tương tự, chúng ta suy đoán, Lữ Hồn ngã xuống có thể là có quan hệ cùng với vị Yêu tộc này."

"Rất có thể là Lữ Hồn bị vị Yêu tộc kia đánh cho bị thương nặng, sau đó mới bị cừu nhân nhặt được tiện nghi."

"Yêu tộc..." Trong giọng nói của Mục gia mang theo vẻ xem thường, một dạng chủng tộc như súc sinh kia, vậy mà lại phục sinh rồi?

"Chớ có coi thường bọn chúng." Một người thở dài nói: "Các ngươi chẳng lẽ còn chưa phát hiện ra vấn đề hay sao? Cổ tộc vốn nên cao cao tại thượng, bỗng nhiên bây giờ liền biến thành tứ phía thụ địch, nhân loại, Yêu tộc... nếu như không thể xử lý chuyện này, Cổ tộc sẽ gặp nguy hiểm, cho dù sự phụ chưa bao giờ nói qua cái gì, thế nhưng ta cũng không muốn khi sự phụ xuất quan, lại thấy một cái Cổ tộc bị huỷ diệt!"

Đám người im lặng, đúng như vậy, từ lúc nào, Cổ tộc bỗng nhiên đã biến thành như thế rồi?

"Hãy đề cao cảnh giác đi."

"Chúng ta...thật sự không thể xem thường Yêu tộc cùng với nhân loại."

Tại địa bàn Yêu tộc, bọn chúng đang ăn mừng thắng lợi.

Từ lúc bọn chúng ra đời đến nay, vẫn ở vào thế bị chà đạp, bị Cổ tộc chà đạp, bị nhân loại chà đạp, mà bây giờ, bọn hắn rốt cục cũng mở mày mở

mặt, đem đội ngũ do Cổ tộc cùng với nhân loại liên thủ đánh chạy.

"Ha ha ha!" Yêu tộc cuồng hoan, vô số người vây quanh lão yêu tộc, bao quanh vị Yêu tộc khổng lồ kia.

Chỉ có điều là vào ngay lúc này, mặt đất rung động, vị Yêu tộc khổng lồ kia bỗng nhiên mở hai mắt ra.

"Ta...đã trở về!"

Oanh! Tiếng sấm vang rền, ánh mắt đờ đẫn của gã bỗng nhiên trở nên sáng ngời có thần.

Chỉ có điều là vừa mới thức tỉnh, trước tiên liền ngửi thấy cái mùi vị kinh người kia trên người của mình, mũi hơi động một chút, trong chốc lát đã hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì.

Xoạt! Gã hướng ánh mắt lợi hại nhìn về phía lão yêu tộc kia nói: "Người thật là lớn mật!"

Oanh! Một tiếng rống to, tiếng sấm vang rền.

"Oanh!" Gã dùng một cánh tay trực tiếp chộp lấy lão yêu tộc, nói: "Người dám dùng loại phương thức này để phục sinh ta! Còn lấy hậu duệ của bản tôn làm chất xúc tác, người thật là lớn mật!" Vị Yêu tộc khổng lồ phẫn nộ rít gào.

Đám Yêu tộc hoảng sợ, chỉ là đòn công kích kinh khủng kia cuối cùng còn chưa rơi xuống, bàn tay to lớn của vị Yêu tộc khổng lồ vào thời điểm rơi xuống trước mặt lão Yêu tộc, dường như gặp phải một lực cản đáng sợ nào đó, cũng không còn cách nào hướng về phía trước.

"Người thật sự cho rằng ta không có chuẩn bị bất kỳ cái gì?" Lão yêu tộc lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Không có hứng thú

Oanh! Có một cái phù văn lấp lánh được khắc ở trên mi tâm của vị Yêu tộc khổng lồ.

"Người...từ nay hãy trở thành khôi lỗi của bản toạ đi!" Lão Yêu tộc gào thét một tiếng.

Trên người của vị Yêu tộc khổng lồ lấp lóe vô số ánh sáng lung linh, phù văn lấp lánh, hai con ngươi nguyên bản sáng ngời của gã, vậy mà dần dần thất thần, một lần nữa trở nên ngốc trẻ!

Oanh! Vị Yêu tộc khổng lồ âm ảm quỳ xuống, Lão Yêu tộc theo bàn tay, bả vai của gã, từng bước một đi lên, sau cùng đứng ở phía trên đỉnh đầu của gã, nói: "Kể từ hôm nay, ta, chính là Hoàng đế Yêu tộc!"

Xoạt! Vô số Yêu tộc quỳ trên mặt đất.

Trên bầu trời, cơn mưa đen không ngừng rơi kia, dường như so với dĩ vãng còn lớn hơn.

Mà vào giờ khắc này, tại Gen Công Hội, Trần Phong cùng với Linh thì đang điên cuồng nghiên cứu một đồ vật mới, truyền thừa mà Cầu Lực lưu lại tuy tốt, thế nhưng ngay cả nửa điểm tác dụng cũng không có, Trần Phong nhất định phải nghiên cứu hoàn thiện!

"Người xác định không có vấn đề hay sao?" Hấn nhìn về phía Linh, sự đáng sợ của loại đồ vật này hấn rất rõ ràng, hấn cũng không muốn tuổi thọ bị giảm bớt.

"Ừm." Linh khẽ gật đầu: "Mô Pháp dùng Tất Khúc Chí làm hạch tâm, sau khi mấy người Cầu Lực nghiên cứu ra được bản bắt chước, cũng không phải là Mô Pháp thật sự!"

"Cho nên...muốn đạt được Mô Pháp chân chính, nhất định phải cải thiện! Linh nghiêm túc giải thích.

"Rất tốt." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Vậy thì tới đi!"

Hắn cũng muốn xem, cải thiện cái năng lực Mô Pháp này, đến cùng sẽ cần bao nhiêu giá trị may mắn! Hắn đến cùng có thể hoàn thành hay không, sáng tạo ra Mô Pháp chân chính thuộc về nhân loại!

Tại Gen Công Hội, bên trong một cái phòng thí nghiệm có kính màu xanh.

Nhân viên nghiên cứu Gen Công Hội dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn vào, nhân viên công tác của Hiệp hội chế tác Gen cùng với tổ chức nghiên cứu khoa học cũng đang ở bên cạnh, tất cả mọi người đều lẳng lẳng nhìn vào bên trong gian phòng.

Ở nơi đó, ánh sáng lấp lóe, hết thảy dụng cụ đều đang tiến hành phân tích một bình chất lỏng trong suốt.

Đích! Đèn báo hiệu không ngừng lấp lóe, từng dòng số liệu được biểu hiện kỹ càng ở bên trên màn sáng.

Mùi: 98.

Màu sắc: Không ổn định.

Trạng thái: Chất lỏng.

Đặc thù: Đang phân tích...

Năng lượng: Đang phân tích...

...

Xoạt! Mỗi một lần số liệu xuất hiện, đều sẽ trực tiếp được biểu hiện ở bên trên màn sáng, mãi đến thời điểm phân tích năng lượng, dụng cụ phân tích dường như đã rơi vào trong trạng thái tuần hoàn vĩnh cửu.

Đang phân tích...Đang phân tích...trong trọn vẹn nửa giờ, y nguyên vẫn biểu hiện một dòng chữ này.

"Kẹt lại rồi?" Đám người nhú mày.

"Không thể nào." Một nhân viên công tác nghi hoặc nói: "Đây chính là dụng cụ phân tích mới nhất, coi như vào thời điểm phân tích năng lượng Siêu cấp A lần trước, cũng không có bị kẹt lại, hiện tại làm sao lại thế?"

"Đây là tình huống gì?" Đám người kỳ quái.

"Có muốn khởi động lại hay không?"

"Chờ một chút đi."

"Vâng."

Thế là, tất cả mọi người ở trước mặt dụng cụ phân tích chờ đợi kết quả, nửa giờ, một giờ, hai giờ, bốn giờ, trọn vẹn mất một ngày thời gian! Số liệu bên trên dụng cụ phân tích, vẫn còn đang tiến hành phân tích!

"? ? ?"

"Thật sự kẹt lại rồi?" Đám người ngạc nhiên.

"Khởi động lại đi."

"Vâng."

Có một người chuẩn bị tiến vào khởi động lại, nhưng mà, vào ngay lúc này, số liệu không nhúc nhích trọn vẹn một ngày bỗng nhiên bắt đầu lấp lóe, bên trên màn sáng có một loạt số liệu mới tinh hiện ra.

"Phân tích hoàn thành!" Đám người mừng rỡ, mà vào thời điểm bọn hắn đang định xem xét kỹ càng số liệu, bỗng nhiên, đèn báo hiệu màu đỏ bên trên dụng cụ phân tích bắt đầu lấp lóe kịch liệt.

Xoạt! Hết thấy số liệu biến mất.

Cảnh cáo! Còi báo động chói tai vang lên.

"Không tốt!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Oanh! Gian phòng thí nghiệm kiên cố trong nháy mắt nổ tung.

"Cẩn thận!"

"Mở ra phòng hộ cao cấp nhất!"

"Hiểu rõ."

Ô...ô...n...g —— Từng tầng ánh sáng màu lam toả ra, cỗ năng lượng kinh khủng tràn ra, chảy ra bên ngoài phòng thí nghiệm, đánh đến trước mặt mọi người, mãi đến khi va chạm đến lồng phòng ngự màu lam mới hơi ngừng lại.

Oanh! Cỗ năng lượng lần lượt trùng kích lồng phòng ngự.

Trộn vện hơn mười giây về sau, phòng thí nghiệm mới an tĩnh trở lại.

Bên trong...tất cả thiết bị đã bị phá hủy, chỉ có mùi vị gay mũi nồng đậm truyền ra, đó là mùi khai đặc thù độc môn thuộc về vị nước tiểu thần đại nhân nào đó!

"Những chất lỏng kia..." Đám người biểu lộ ra sự kinh sợ.

Bọn hắn đã phân tích qua vô số năng lượng, nhưng đây là lần đầu tiên nhìn thấy một đồ vật đáng sợ như vậy.

Đó là năng lượng mà cho dù là cường giả Siêu cấp A cũng đều không thể có, khó trách vì sao vị tiểu hoàng tử này vậy mà có thể đem cường giả Yêu tộc sớm triệu hoán đi ra, loại năng lượng cường đại này...

"Tiếp tục nghiên cứu!"

"Vâng."

Đám người tỉnh táo trở lại, bọn hắn cảm giác được, chính mình có thể đang nghiên cứu một loại đồ vật khó lường nào đó. Bọn hắn tin tưởng, chỉ cần nghiên cứu thêm một khoảng thời gian, nhất định có thể đạt được thành quả!

Tương lai nhân loại sau này, có lẽ sẽ ở trong tay của bọn hắn!

"Chúng ta tới nghiên cứu thành phần." Nhân viên công tác của tổ chức nghiên cứu khoa học rục rịch.

"Chúng ta tới nghiên cứu năng lượng." Nhân viên công tác của Gen Công Hội đã sớm làm tốt chuẩn bị.

"Chúng ta tới thử một chút thuốc thử gen." Máy vị chế tác đại sư của Hiệp hội chế tác Gen cũng chuẩn bị bắt đầu.

Mà vào giờ khắc này, ở một nơi nào đó trong Gen Công Hội, Lý Lôi có chút kinh ngạc nhìn Trần Phong, nói: "Ta còn tưởng là người sẽ tiến hành nghiên cứu cùng với đám người kia chứ."

"Không đi." Trần Phong lắc đầu.

"Vì cái gì?" Lý Lôi kỳ quái, loại lực lượng cường đại mà lại huyền bí này, không phải là đồ vật mà mỗi một nhân viên nghiên cứu khoa học cùng với chế tác sư đều hiếu kỳ hay sao? Người không nhìn thấy những nhân viên nghiên cứu khoa học kia đã phát cuồng rồi hay sao?

"Bởi vì ta đối với việc nghiên cứu nước tiểu không có hứng thú gì." Trần Phong thản nhiên nói.

Lý Lôi dở khóc dở cười.

Nước tiểu...suy nghĩ kỹ một chút, cũng đúng là như thế! Chỉ bất quá, đây không phải là nước tiểu bình thường, mà là nước tiểu của tiểu hoàng tử Yêu tộc, là nước tiểu có thể triệu hoán siêu cấp cường giả, chất lỏng có được năng lượng cực kỳ cường đại!

"Có như có nhiều danh hiệu hơn, nó cũng chỉ là nước tiểu." Trần Phong bĩu môi: "Nếu như dùng cái đồ chơi này để chế tác thuốc thử gen..."

"Ha ha."

"Tuyệt đối đừng gọi ta, ta tuyệt đối sẽ không đụng vào." Trần Phong rất tỉnh táo, nhìn về phía Lý Lôi nói: "Lại nói, ta cũng rất tò mò, nếu như thứ này thật sự được nghiên cứu chế tác ra thuốc thử gen tăng thực lực lên, người sẽ dùng hay sao?"

Lý Lôi: "..."

Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó đạt được một cái đáp án tràn ngập mùi khai.

"Dùng." Lý Lôi thở dài.

Hắn không nghĩ tới chính mình sẽ một ngày sẽ vì lực lượng mà thoả hiệp, thế nhưng mà không có cách nào, cường giả Yêu tộc có thực lực quá mạnh, cường đại đến mức làm cho nội tâm của hắn hoảng sợ, nếu không phải lần kia có vận khí tốt, nói không chừng bây giờ hắn đã toi đời rồi.

Cho nên...nếu như thật sự có, hắn có lẽ sẽ thật sự dùng!

Mô Pháp chân chính

"Bảo trọng." Trần Phong vỗ vỗ vào bả vai của hấn, dừng lại một chút, hấn lại đập thêm hai lần nữa.

"?" Lý Lôi nghi hoặc.

"Đập trước." Trần Phong thỗn thức nói: "Chờ đến khi ngươi trở thành một cường giả bốc mùi, ta đoán chừng cũng sẽ không dám đập."

Lý Lôi: "..."

"Ồ, đúng rồi, ngươi có vợ hay không?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Còn chưa có." Lý Lôi đáp.

"Tranh thủ thời gian tìm một người." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi: "Về sau ngươi bốc mùi, đoán chừng sẽ không có ai lấy ngươi. A đúng rồi, ngươi nói xem cái đồ chơi này sẽ bốc mùi ở bên trong hay bên ngoài? Có ảnh hưởng tới gen hay không? Nếu như ảnh hưởng mà nói, về sau khi sinh con ra cũng sẽ bị như thế? Vừa ra đời liền tràn ngập mùi khai?"

Mặt mũi của Lý Lôi tối sầm, hặn hặn lời, cái tên Trần Phong nói kiểu này, hấn có đánh chết cũng không dám đụng vào cái đồ chơi này, ảnh hưởng đến mình thôi thì còn tốt, nếu như ảnh hưởng đến đời sau...

"Ngươi cũng không cần phải nói như vậy?" Lý Lôi tức giận nói, hấn tự nhiên có thể nhìn ra được đó là Trần Phong là cố ý nói.

"Nói nhảm." Trần Phong trợn mắt trừng một cái: "Ngươi thật sự muốn tràn ngập mùi nước tiểu hay sao, đến lúc đó chúng ta chỉ sợ chỉ có thể tuyệt giao, vì lưu lại người bạn này như ngươi, ta vẫn muốn cố gắng tranh thủ một thoáng."

"Cái tên này..." Lý Lôi dờ khóc dờ cười, mà cũng vì kiểu nói này của Trần Phong, hấn mới thật sự bỏ đi một loại suy nghĩ nào đó.

Xoạt! Trên bầu trời dường như có hai quả pháo hoa nổ tung.

"Lại có người bay vào vũ trụ." Trần Phong nhìn thoáng qua.

"Đúng vậy, từ sau khi Yêu tộc xuất hiện, tất cả những ngành hàng không đều đang liều mạng nghiên cứu, những tỷ phú không biết đã đầu tư vào bao nhiêu tỷ tài chính, ngành hàng không phát triển trong vòng nửa năm này còn muốn nhanh hơn so với mấy chục năm trước! Việc di dân ra các hành tinh khác đang là sự tình mà đám người này ưu tiên nhất." Lý Lôi thản nhiên nói.

Những người kia, dường như hoàn toàn không thuộc về một cái thế giới cùng với bọn hắn.

"Bất quá...bên ngoài vũ trụ cũng không có an toàn như vậy."

"Nếu như không giải quyết đám Yêu tộc và Cổ tộc này, nói không chừng một ngày nào đó bọn hắn cũng đạt được kỹ thuật bay vào vũ trụ, đến lúc đó, đám người này muốn khóc cũng không kịp!" Lý Lôi cười lạnh.

Đối với đám người vừa mới gặp nguy hiểm liền chạy trốn này, hắn vô cùng xem thường.

"Chỉ có tăng cường thực lực, chỉ có tiêu diệt đám ngoại tộc này, mới là cách làm chính xác nhất!" Lý Lôi kiên định nói.

"Đúng là như thế." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Sự tình nghiên cứu tiểu hoàng tử đoán chừng phải mất một khoảng thời gian nữa."

"Thực lực của Yêu tộc vẫn còn đang chậm rãi tăng cường, nhân loại chúng ta..." Lý Lôi thở dài.

Thực lực của nhân loại vẫn còn quá yếu, nếu đúng như Trần Phong nói, nếu không thể sử dụng được loại thuốc thử gen tăng cường đặc thù này, vậy nhân loại nên làm cái gì?

Yêu tộc, Cổ tộc...chung quy là hai cái phiền toái lớn!

"Ai nói không có biện pháp?" Vòng đeo cổ tay của Trần Phong bắn ra màn sáng, trực tiếp chiếu hình ảnh ra bên ngoài, nói: "Mấy ngày này ta đã nghiên cứu thành công một thứ, ngươi có muốn nhìn một chút hay không?"

"Đồ vật gì?" Lý Lôi nhướn lông mày lên, mấy ngày này Trần Phong ngay cả tiểu hoàng tử Yêu tộc cũng không muốn tiếp xúc, hẳn có thể nghiên cứu ra cái gì?

Xoạt! Lý Lôi đến gần xem thử, đột nhiên co con ngươi vào.

"Đây là..." Lý Lôi giật mình hỏi.

Lớp màng! Lại có thể là lớp màng! Trần Phong thế mà đang nghiên cứu loại đồ vật này!

"Ngươi điên rồi sao?" Đây là phản ứng đầu tiên của Lý Lôi: "Sử dụng thứ này sẽ bị giảm tuổi thọ đấy, ngươi không biết hay sao?"

Cái đồ chơi này thật sự rất đáng sợ, Gen Công Hội đã từng có lúc mong muốn thứ này hơn cả Trần Phong, thế nhưng khi tận mắt nhìn thấy mấy người Cầu Lực chậm rãi trở nên già nua, sinh mệnh lực biến mất, bọn hắn cũng không dám sử dụng thứ này nữa. Mà bây giờ, Trần Phong lại dám đụng vào? ! Điên rồi sao! ! !

"Coi như bây giờ ngươi còn rất trẻ, cũng không thể lãng phí sinh mạng như thế chứ!" Lý Lôi vội la lên.

"Không nghiêm trọng như vậy." Trần Phong cười khò, hẳn cũng không ngốc.

"Làm sao lại không nghiêm trọng!" Lý Lôi nổi giận nói: "Lúc đó ta cũng ở gần đó, mỗi một lần đụng vào thứ này đều sẽ già đi một chút, ngươi nếu như muốn nghiên cứu...ta nghĩ ngươi nên...để cho cô bạn gái nhỏ của ngươi làm chuyện này?" Lý Lôi do dự một chút nói ra.

"Hả?" Trần Phong ngây ngẩn cả người, chuyện này thì liên quan gì đến Vương Dao.

"Dù sao thì hiện tại nàng cũng còn rất trẻ, nói không chừng đựng vào thứ này hai ba lần sẽ biến thành ngọc tử, đến lúc đó hai người vừa phù hợp." Lý Lôi thần thức không thôi.

Trần Phong: "..."

Cái tên hèn mọn thích lái máy bay bà già này!

"Tóm lại." Lý Lôi bữu môi: "Tốt nhất là ngươi đừng nên đựng vào."

Trần Phong trợn trắng mắt, nói: "Ta đương nhiên sẽ không lấy tính mạng của mình ra để chơi đùa."

"Tư liệu mà mấy người Cầu Lực truyền cho ta, ta đương nhiên sẽ không đựng vào, ta hiện tại chỉ dùng những tư liệu này làm cơ sở, nghiên cứu ra đồ vật mới, Mô Pháp mới!" Trần Phong nghiêm mặt nói.

"Ồ?" Hai mắt của Lý Lôi tỏa sáng, nếu là như vậy...

"Có hi vọng?" Lý Lôi bỗng nhiên cảm thấy động tâm.

"Đương nhiên." Trần Phong cười thần bí: "Ta đã thành công nghiên cứu ra một kiểu Mô Pháp mới, đương nhiên, nó cũng cần phải trả một cái giá rất lớn, chỉ bất quá cái giá lớn này chỉ là năng lượng mà thôi."

"Năng lượng thì quá tốt!" Lý Lôi xúc động, chỉ cần là sự tình có thể giải quyết bằng năng lượng, đều không phải là vấn đề!

"Đến, để ta xem một chút, nghiên cứu lần này của ngươi chính là cái gì?" Lý Lôi hưng phấn dị thường, hắn đã tận mắt nhìn thấy sự mạnh mẽ của Mô Pháp, nếu như Trần Phong thật sự có thể nghiên cứu ra được, đồng thời đem nó vận dụng trong khi chiến đấu, sức chiến đấu của nhân loại sẽ gia tăng trên một phạm vi lớn!

Công hiến của Trần Phong đối với nhân loại căn bản là không có cách ước lượng!

Đây chính là một loại cấm thuật kinh khủng có thể làm cho Siêu cấp A 2 đối kháng với Siêu cấp A 9 a! Coi như không có cách nào nghiên cứu ra

được toàn bộ, cho dù chỉ là một phần mười uy lực...Lý Lôi kích động tiến tới.

"Ồ? Cái này giống như không giống nhau lắm?" Lý Lôi có cảm giác cái Mô Pháp do Trần Phong nghiên cứu ra được này là lạ.

"Đương nhiên là không giống nhau." Trần Phong tự tin nói: "Mô Pháp nguyên bản mặc dù mạnh mẽ, thậm chí có thể được gọi là vô địch!"

"Thế nhưng...vẫn vện chỉ có màng không gian!"

"Dù sao thì Mô Pháp nguyên bản chỉ được sáng tạo ra để nhằm vào năng lực của Lữ Hồn!"

"Mà bây giờ... cái Mô Pháp mà ta nghiên cứu ra được này, không chỉ có giới hạn đối với năng lực giả không gian, nó đối với bất luận một gen chiến sĩ nào, bất kỳ một người nào, thậm chí là sinh vật đều có thể áp dụng!"

Trần Phong tự hào nói, cái Mô Pháp kiểu mới này, hắn đã tiêu hao trọn vẹn 1000 điểm giá trị may mắn, hắn cùng với Linh, dùng mấy ngày mấy đêm thử nghiệm mới có thể nghiên cứu ra được, Mô Pháp mạnh mẽ chân chính!

Màng thời gian

"Rất tốt." Lý Lôi nắm chặt hai quả đấm: "Nhanh cho ta xem một chút."

"Ừm." Trần Phong đứng dậy, chuẩn bị biểu thị.

Xoạt! Ở bên trong phòng thí nghiệm, có một người máy xuất hiện.

Đây là người máy dò xét mà tổ chức nghiên cứu khoa học cung cấp, nó có thể kiểm tra được hết thấy năng lượng, bất luận một cái kỹ năng nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với nó, nó đều có thể cảm nhận được. Thậm chí...ngay cả sự dao động của các hạt không gian nó đều có thể cảm ứng được, đây chính là người máy hoàn hảo dùng để kiểm tra các kỹ năng.

"Ta cần năng lượng." Trần Phong nói ra, lần thi triển Mô Pháp kiêu mới này, năng lượng Siêu cấp B đỉnh phong của hắn có thể sẽ không đủ. Lý Lôi không có một chút do dự nào, gọi tới mấy gen chiến sĩ bổ sung năng lượng.

"Có bọn họ, người có thể trong nháy mắt phát huy ra năng lượng Siêu cấp A! Tới đi." Lý Lôi tràn ngập sự chờ mong.

Hít hà —— Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, mặc dù hắn cùng với Linh đã trải qua vô số lần khảo thí giả lập, thế nhưng bọn hắn cũng chưa từng chân chính sử dụng qua cái Mô Pháp này, trước mắt, cũng là lần đầu tiên của bọn hắn.

Lúc này...hắn cũng muốn nhìn một chút, uy lực chân chính của Mô Pháp mà hắn đã dùng 1000 điểm giá trị may mắn để cải tiến này là như thế nào!

Xoạt! Trần Phong chỉ vào hư không.

Ô...ô...n...g —— Năng lực đáng sợ lắc lư trong không trung.

Ở nơi xa, người máy vẫn luôn đứng im ở đó bỗng nhiên chấn động.

Xoạt! Dữ liệu trên dụng cụ đánh giá của phòng thí nghiệm đột nhiên tăng vọt và điểm số giá trị sức mạnh của kỹ năng bắt đầu tăng vọt. Từ 0 điểm ban đầu, nó ngay lập tức tăng lên hơn 1000 điểm!

"Vượt qua 1000 điểm!" Lý Lôi trừng lớn con mắt, trong ấn tượng của hắn, có thể vượt qua 1000 điểm, thấp nhất đều là bí kỹ dung hợp 5 tinh! Cái Mô Pháp này...

2000! 3000! 4000!...điểm số giá trị sức mạnh vẫn đang tăng vọt.

Sắc mặt của Lý Lôi đã từ sự ngạc nhiên biến thành kinh sợ, hắn biết sự kinh khủng của Mô Pháp, nhưng mà chưa từng nghĩ tới nó sẽ kinh khủng đến tình trạng như thế, Trần Phong vốn vẹn chỉ tùy ý phóng thích một chút, vậy mà đã dẫn phát ra biến hóa khủng bố như thế.

Rất nhanh, điểm số giá trị sức mạnh sau cùng ổn định ở 8000 điểm, liền hơi ngừng lại.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong nhìn một chút năng lượng trong cơ thể, cho dù có mấy gen chiến sĩ trợ giúp bổ sung năng lượng, thế nhưng năng lượng trong cơ thể của hắn vẫn bị hút sạch trong nháy mắt. Quả nhiên, thi triển cái Mô Pháp này, cần ít nhất là năng lượng Siêu cấp A!

"8000 điểm! !" Lý Lôi nắm chặt hai quả đấm.

8000 điểm giá trị sức mạnh là khái niệm gì? Bình thường, chỉ có bí kỹ dung hợp 6 tinh, do cường giả Siêu cấp A đỉnh phong cường đại nhất thi triển mới có thể đạt đến cái con số này, cho dù là trong lịch sử của Gen Công Hội, vượt qua được cái con số này, bất quá cũng chỉ có mười người! Mà bây giờ, Mô Pháp kiểu mới do Trần Phong nghiên cứu ra, chỉ cần một thoáng liền có thể bước vào cái ngưỡng cửa này. Đây chính là một loại cấm thuật truyền kỳ chân chính! ! !

"Quá tuyệt vời!" Lý Lôi xúc động, chỉ có điều là khi hắn nhìn về phía người máy đứng ở trong phòng thí nghiệm, lại hơi nhíu mày, bởi vì cho dù cái kỹ năng này đã sáng tạo ra một con số giá trị sức mạnh nghịch thiên như thế, nhưng mà người máy dường như cũng không có việc gì.

Xoạt! Người máy còn đang du đãng chẳng có mục đích. Ừm... Nó thế mà không có việc gì?

Cho nên, đây là một cái năng lực loại hình phụ trợ? Lý Lôi nhìn về phía số liệu.

Công kích: Không có bất kỳ biến hóa nào.

Phòng ngự: Không có bất kỳ biến hóa nào.

Tốc độ, năng lượng, khôi phục, trị liệu, năng lực, hết thấy số liệu có thể thấy, đều không có bất kỳ một biến hóa nào!

? ? ? Tình huống này là như thế nào? Lý Lôi có chút phát mộng, không có bất kỳ biến hóa nào, như vậy làm sao có thể đạt được tới cái con số giá trị sức mạnh như vậy?

"Tác dụng của loại năng lực này là cái gì?" Hắc chỉ có thể nhìn về phía Trần Phong hỏi.

"Tác dụng sao?" Trần Phong tự lẩm bầm, ánh mắt của hắn nhìn về bên trong mấy trăm số liệu do người máy thống kê, trực tiếp nhìn vào một dòng số liệu nào đó, trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng: "Tác dụng của nó...là cái này!"

Ba! Trần Phong đưa ngón tay chỉ vào một dòng số liệu ở bên trên màn sáng, Lý Lôi quét ánh mắt qua, lông mày liền nhăn lại, dòng số liệu này cũng không có gì dị thường a.

Thời gian bắt đầu kiểm tra: 10: 04: 56 giây

Thời gian kiểm tra: 00: 00: 01 giây

Thời gian kết thúc kiểm tra: 10: 04: 58 giây

Chỉ là...rất nhanh, Lý Lôi liền phát hiện ra vấn đề.

"Chờ một chút, cái thời gian này..." Lý Lôi đột nhiên tròn to con mắt: "Vậy còn 1 giây kia đi đâu rồi? ! !"

Lý Lôi tròn to con mắt, hấn cho là mình nhìn lầm, thậm chí còn tưởng là máy móc xuất hiện trực trặc, thế nhưng khi cẩn thận tra xét qua một lần, cũng không phát hiện ra vấn đề được gì, bỗng nhiên hiểu rõ cái gì đó.

!! ! Tâm thần của Lý Lôi chấn động mãnh liệt: "Chẳng lẽ nói..."

"Không sai." Trần Phong tự hào nói: "Mấy người Tất Khúc Chí nghiên cứu chính là màng không gian, mà sau khi trải qua sự cải tiến cùng với hoàn thiện, ta đã nghiên cứu ra màng thời gian chân chính! ! !"

"Năng lực chân chính của nó, chính là giảm đi một giây!" Trần Phong nói ra từng chữ.

"Vô luận là vào trường hợp nào!"

"Vô luận là vào bất kỳ thời gian nào!"

"Vô luận là thi triển đối với bất kỳ người nào, sinh vật nào, vật chất nào, đều sẽ giảm đi một giây!"

"Đây là... Mô Pháp chân chính!"

Trần Phong sục sôi nói, hấn cùng với Linh đã làm khảo thí không biết bao nhiêu lần, chỉ có hấn biết, cái năng lực này đến cùng khủng bố đến mức nào, cho dù chỉ có một giây, cho dù nhìn qua rất mỏng manh...

Lý Lôi trừng lớn con mắt, màng thời gian? Hấn nhìn chằm chằm vào số liệu do người máy thống kê mà ngẩn người. Nguyên lai, đây chính là kết quả do Trần Phong nghiên cứu ra được trong những ngày này sao?

Thời gian...một mực là một loại năng lực thần bí nhất bên trong tất cả các năng lực! Cho tới bây giờ, hết thầy các gen chiến sĩ có được năng lực thời gian đều sẽ được Gen Công Hội quan tâm chú ý, trợ giúp bọn hấn tăng cường thực lực, nghiên cứu áo nghĩa thời gian.

Thế nhưng...cũng không có tác dụng gì, qua nhiều năm như vậy, năng lực giả thời gian bình thường đều chỉ có thể tăng tốc và làm chậm, đây đã là cực hạn.

Ví dụ như vào thời điểm người công kích, lực lượng nguyên bản lôi đình vạn quân, bỗng nhiên trở nên chậm lại, điều này là do năng lực giả thời gian đã làm chậm dòng thời gian. Hoặc là, các loại năng lực tăng tốc thời gian.

Thời gian là năng lực thần bí nhất, nhưng cũng là năng lực không có cách nào nghiên cứu, mọi người cho tới bây giờ đều chỉ có thể điều tiết không chế đơn giản, xưa nay cũng không ai có thể cải biến thời gian chân chính!

Thế nhưng hiện tại...Trần Phong đã làm được! Ở dưới lực lượng Mô Pháp thần bí, Trần Phong đã chân chính khiến cho thời gian giảm bớt đi một giây, cho dù, Lý Lôi căn bản không biết là một giây đồng hồ kia đã đi nơi nào.

Tác dụng chân chính

"Nguyên lai...đây chính là lực lượng của màng thời gian?" Lý Lôi kinh ngạc tán thán.

"Không sai." Trần Phong đồng dạng cũng kinh ngạc tán thán, đây chiêu số cường đại nhất mà hắn sáng tạo ra từ trước cho đến nay! Mặc dù mấy người Cầu Lực đã hoàn thành bước đầu tiên, cái mà hắn làm chỉ là cải thiện lại.

"Quả nhiên là kinh người." Lý Lôi bùi ngùi mãi không thôi: "Như vậy...hiện tại chỉ còn lại một vấn đề nữa mà thôi?"

"Ồ?" Trần Phong nhìn về phía Lý Lôi.

"Cái năng lực này, có thể làm được cái gì?" Lý Lôi thở dài.

"Hả?" Trần Phong không hiểu.

"Chúng ta có thể làm gì được ở trong một giây?"

"Giảm đi một giây?"

"Có thể làm được cái gì?"

"Người chỉ có thể thi triển đối với một người thôi có đúng hay không? Người giảm bớt một giây đồng hồ của đối phương thì có thể làm được cái gì? Đương nhiên, nếu như người có thể liên tục thi triển, có thể làm cho đối phương hoài nghi nhân sinh trong vài phút..."

"Thế nhưng, loại tiêu hao năng lượng kinh khủng này...nhiều nhất cũng chỉ có thể dùng được một lần thôi a?"

"Sử dụng vào thời điểm chiến đấu, nhiều nhất chỉ có thể làm cho tuổi thọ của đối phương giảm đi một giây, có thể làm được cái gì? Cái gì cũng không cải biến được a."

Lý Lôi vô lực nói.

Năng lực này có mạnh hay không? Mạnh! Năng lực có thể thay đổi thời gian, tuyệt đối là đỉnh cấp!

Thế nhưng...không phải là hết thấy những năng lực mạnh mẽ đều có ích với chiến đấu! Ví dụ như Gen Công Hội có một loại năng lực huyền bí có thể bảo dưỡng dung nhan, người nói xem cái năng lực này có tác dụng gì khi chiến đấu? !

Mà trước mắt, năng lực do Trần Phong sáng tạo, dường như cũng là một năng lực như vậy.

"Ài." Lý Lôi thở dài.

"Chà." Trần Phong gãi gãi đầu nói: "Chắc là sẽ không yếu như vậy chứ."

"Làm sao lại không yếu? Đến, người thi triển đối với ta thử đi." Lý Lôi cười lạnh.

"Được thôi." Trần Phong sau khi khôi phục hoàn tất, liền thi triển màng thời gian đối với Lý Lôi.

"Ừm..." Lý Lôi nhìn chăm chăm vào đồng hồ bấm giây, quả nhiên, ở trong cái khoảnh khắc đó, thời gian không hiểu vì sao lại nhảy vọt lên một giây.

"Ta không có một chút cảm giác nào." Lý Lôi buông tay nói: "Ngoại trừ một giây biến mất vừa rồi, nói thật, nếu như không nhìn chăm chăm vào đồng hồ bấm giây, ta cũng không biết là đã có chuyện phát sinh..."

"Loại năng lực này..." Lý Lôi lộ ra vẻ mặt ưu sầu.

"Đương nhiên, cũng không phải là hoàn toàn vô dụng, nếu như có thật nhiều cường giả Siêu cấp A, thi triển đối với một người nào đó, đối phương có thể sẽ ở trong nháy mắt giảm bớt một, hai phút..."

"Ừm...chuyện này cần khoảng chừng một trăm cường giả Siêu cấp A!"

"Nếu như chúng ta có nhiều cường giả Siêu cấp A như vậy, vì sao không trực tiếp tiêu diệt đối phương?"

"Còn nữa, xuyên qua thời gian, Gen Công Hội chúng ta đã từng có thống kê."

Lý Lôi trầm giọng nói.

"Ồ?" Trần Phong kinh ngạc, thật sự có thống kê thời gian xuyên qua?

"Đương nhiên." Lý Lôi thay đổi sắc mặt nói: "Trải qua sự điều tra của chúng ta, phát hiện được sự thành công duy nhất của nhân loại mà có thể kiểm chứng được, đó chính là vào buổi sáng trước khi rời giường đi làm! Chỉ cần sau khi bị đồng hồ báo thức đánh thức, người híp mắt ngủ thêm hai phút đồng hồ, thì sẽ có tỷ lệ rất lớn xuyên qua đến hai tiếng sau!"

"Rõ ràng chỉ ngủ có hai phút đồng hồ, thế mà lại xuyên qua tới hai tiếng sau!"

"Thế là đi làm trễ."

"Người nói xem có thần kỳ hay không?"

Lý Lôi miêu tả sinh động như thật cho Trần Phong.

"..."

Trần Phong tròn trắng con mắt, cái tên này đang đùa với hắn à? !

"Cảm thấy rất nhàm chán có đúng hay không?" Lý Lôi nhếch miệng, cũng rất bất đắc dĩ nói: "Cái màng thời gian này, cũng nhàm chán giống như vậy a."

"Chuyện này thì không nhất định." Trần Phong nhướn lông mày lên, hắn nhớ lúc nghiên cứu cùng với Linh, đã từng giả tưởng ra vô số trường hợp, trên lý luận, giảm thời gian đi một giây dường như không có tác dụng gì lớn, thế nhưng nếu như dùng vào thời khắc mấu chốt...

"Người có năng lực ngưng tụ lực lượng để bùng nổ ra công kích cường đại hay không?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Có." Lý Lôi gật đầu.

"Thi triển vào nó." Trần Phong chỉ một ngón tay vào người máy.

"Được." Lý Lôi cũng muốn nhìn một chút, Trần Phong muốn chứng minh cái gì.

Xoạt! Trong tay hắn ngưng tụ ánh sáng, vô số lực lượng đáng sợ ập ụp ở chung quanh, thân là cường giả Siêu cấp A 8, chiêu số mà hắn cần phải ngưng tụ, tất nhiên là một sát chiêu cực kì khủng bố. Trọn vẹn mười giây đồng hồ, hắn mới ngưng tụ hoàn tất.

Đi! Hắn chỉ tay vào hư không, công kích đáng sợ nhắm chuẩn vào người máy.

Không thể nghi ngờ, dùng lực công kích của hắn bây giờ, thêm vào cái năng lực đáng sợ này, đủ để đánh nát tên người máy này không còn lại một mảnh sắt vụn.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong đã ra tay.

"Màng thời gian!" Trần Phong chỉ vào hư không, một lần nữa thi triển năng lực Mô Pháp vào Lý Lôi.

Ồ...ô...n...g —— Một làn sóng nhàn nhạt xuất hiện, sau đó...liền không có sau đó, vẫn như bình thường, vẫn không có bất cứ một chuyện gì phát sinh, màng thời gian thi triển ra, vẫn như cũ bình thản như thế, thế nhưng ánh mắt của Lý Lôi lần này lại trừng lớn.

"Công kích của ta đâu?" Lý Lôi lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Người đã thi triển ra rồi." Trần Phong cười híp mắt nói ra.

"Nó ở chỗ nào?" Lý Lôi có chút phát mộng.

"Ta cũng không biết, dù sao thì một giây bị giảm đi kia..." Trần Phong vẫn như cũ cười híp mắt nói.

Xoạt! Lý Lôi đã đổ mồ hôi lạnh toàn thân, cho đến giờ phút này, hắn mới dùng một loại ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Trần Phong, nhìn chăm chăm vào bàn tay không có gì kỳ lạ của Trần Phong, màng thời gian...lại có thể dùng như thế! ! !

Không có ai biết được một giây thời gian kia đã đi nơi nào! Không có ai biết bên trong một giây kia đã xảy ra chuyện gì! Công kích của hắn cứ như vậy biến mất không có! Đây...chính là tác dụng chân chính của màng thời gian!

"Thần kỹ, đây quả thật là thần kỹ." Ánh mắt của Lý Lôi trở nên cuồng nhiệt.

"Trần Phong! Người nhất định phải dạy cho ta cái này." Hắn gắt gao bắt lấy hai tay của Trần Phong, chết sống cũng không buông ra, cho đến giờ phút này, hắn mới biết được màng thời gian đến cùng đáng sợ đến trình độ nào! Nếu như vận dụng hợp lý, thực lực của hắn ít nhất sẽ tăng lên gấp đôi!

"Được rồi." Trần Phong cười khỏ.

Cái tên này...vừa rồi còn khinh bỉ màng thời gian giống như rác rưởi, hiện tại còn kém một chút nữa là quỳ xuống cầu xin. Thứ này hắn cũng vừa mới nghiên cứu ra được, mặc dù có hiệu quả kinh người, thế nhưng hạn chế cũng rất lớn, vền vền thi triển một lần, liền cần toàn bộ năng lượng của một cường giả Siêu cấp A! Muốn sử dụng trong chiến đấu hàng ngày là không thể nào.

"Dùng thực lực của ta, sau khi thi triển, chắc hẳn là vẫn còn thừa một chút năng lượng." Lý Lôi trầm tư.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Nhưng tiêu hao vẫn quá lớn." Lý Lôi suy nghĩ một chút rồi nói: "Tạm thời chỉ có thể sử dụng như một con át chủ bài, đương nhiên, nếu như người có

thể tiếp tục hoàn thiện cùng với tối ưu hóa, biến thành một năng lực có thể sử dụng trong chiến đấu hàng ngày thì tốt hơn."

Thời Chi Lưu Sa

"Đoán chừng là không thể nào." Trần Phong buông tay.

Hoàn thiện là chuyện không thể nào, 1000 điểm giá trị may mắn, đã khiến cho loại năng lực này gần như trở nên hoàn mỹ! Như vậy...chỉ cần tối ưu hóa, không biết loại màng này có thể tối ưu hóa được hay không, Trần Phong suy tư.

"Màng thời gian chỉ là một loại màng trong đó."

"Ngoại trừ màng thời gian, còn có màng hỏa diễm, màng lôi điện, các loại màng khác nhau, đương nhiên, những thứ này đều cần phải có thời gian, cũng cần đại lượng tinh lực để nghiên cứu."

"Trong tương lai...có lẽ ta sẽ có thể nghiên cứu ra được càng nhiều."

Trần Phong chậm rãi nói ra, màng, bản thân chính là một loại tồn tại truyền kỳ. Vào lúc mấy người Cầu Lực đem hạch tâm của thứ này truyền thụ cho Trần Phong, đây vốn là thứ mà người bình thường không có khả năng đựng vào, chớ đừng nói chi là cải thiện. Người muốn hoàn thiện, đầu tiên cần phải mò thấy cái cách điều chế màng không gian cơ sở nhất này có đúng hay không?

Chờ đến khi người mò thấy, đoán chừng cũng đã muộn. Thế nhưng Trần Phong lại không giống! Hắn thậm chí còn không cần tìm hiểu màng không gian! Hắn chỉ cần lợi dụng giá trị may mắn, tiến hành cải thiện toàn diện là có thể!

Thứ này...đối với hắn mà nói chỉ là một vấn đề có thể dễ dàng giải quyết khi có đủ giá trị may mắn! Hệ thống màng, dùng lực lượng mà mấy người Cầu Lực truyền thụ làm hạch tâm, thậm chí có thể khai phá ra trọn vẹn một hệ thống hoàn thiện! Đây là một loại lực lượng truyền kỳ độc môn thuộc về Trần Phong!

"Màng..." Lý Lôi cũng đồng dạng kinh ngạc tán thán, chỉ có hắn mới biết được tác dụng phụ của thứ này cường đại đến cỡ nào!

"Người thật sự không có việc gì?" Hắn có chút bận tâm.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu.

"Vậy thì tốt." Lý Lôi chau mày: "Thứ này cho dù cường đại tới đâu, cũng không trọng yếu bằng người, nhớ kỹ mỗi ngày đều phải kiểm tra sức khỏe, ta sẽ nói mấy tên giả hoá Siêu cấp A kia, giúp người thường xuyên kiểm tra tuổi thọ."

Trần Phong: "..."

Có cần phải khoa trương như vậy hay không.

"Đây là chuyện nhất định phải làm." Lý Lôi lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

"Người cho rằng chỉ có người đang nghiên cứu cái này?" Lý Lôi bỗng nhiên thấp giọng nói.

"Hửm?" Trần Phong nhướn lông mày lên, hắn nhớ đến lúc ấy, đồ vật mà Cầu Lực truyền thụ cho, chỉ có chính hắn mới nắm giữ được bản hoàn chỉnh, đây là chính là tư liệu hạch tâm mà hắn nhờ Linh hỗ trợ mới có thể đạt được.

"Ha ha, đây chính là thời đại gen." Lý Lôi cười lạnh: "Lúc ấy ở đó có bao nhiêu cường giả Siêu cấp A, người cho rằng, những vật mà người đạt được này có thể giấu giếm được bọn hắn? Bọn hắn cũng có thể thấy rất rõ ràng."

"Thậm chí Gen Công Hội đã có một phần số liệu hoàn thiện."

"Những người kia...đã bắt đầu nghiên cứu."

"Bọn hắn tự nhiên là muốn đích thân không chế cỗ lực lượng cường đại này, sau đó..."

Lý Lôi nói đến đây liền lộ ra vẻ mặt quái dị: "Sau đó liền không có sau đó."

"Ồ?" Trần Phong sửng sốt một chút.

"Chết." Lý Lôi thở dài: "Mấy người tự mình tham gia nghiên cứu, bao quát cả một cường giả Siêu cấp A, bốn gen chiến sĩ Siêu cấp B, một số Siêu cấp C, đã chết toàn bộ..."

"Chờ đến thời điểm mở cửa phòng, bọn hắc đã chết già rồi, chỉ trong vòng một đêm." Lý Lôi bây giờ vẫn còn có một chút sợ hãi ở trong lòng.

Cái cảnh tượng kia...chỉ sợ sẽ rất lâu mới quên được.

Trần Phong: "..."

Cái thời đại này thật sự đúng là có rất nhiều người không sợ chết.

"Yên tâm." Trần Phong lắc đầu: "Ta căn bản là không có đụng vào loại lực lượng này, ta sau khi thôi diễn, phân tích, trực tiếp tiến hành cải thiện cách điều chế."

"Vậy thì tốt." Lý Lôi lúc này mới thở phào một hơi.

Sau đó, hai người nhắm vào màng thời gian mới nghiên cứu ra, tiến hành khảo thí cùng với nghiên cứu, đưa ra một phần số liệu hoàn thiện, bất quá, vào thời điểm đặt tên cho cái thứ này...hai người không hên mà cùng ngừng lại.

"Không lẽ gọi là màng thời gian?" Lý Lôi cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Chà." Trần Phong cũng có một chút lưỡng lự: "Nếu không thì đổi một cái tên khác?"

"Đổi đi." Lý Lôi vỗ đùi: "Ta luôn cảm thấy cái tên màng này quá mức tà tính, dường như đã xúc phạm một loại kiêng kỵ nào đó, người nhìn những người đã chết đi không hiểu kia đi..."

"Để ta suy nghĩ." Trần Phong trầm ngâm một lát.

Mô Pháp...dường như cái tên này thật sự không quá phù hợp, hơn nữa, mấu chốt nhất là, những loại màng mà sau này hắc nghiên cứu ra được, cũng

không vền vẹn chỉ có một loại màng không gian này, có thể sẽ có đủ loại năng lực mới khác! Đến lúc đó, thật sự phải gọi là cái gì màng hoả diễm, màng lôi điện? Nhưng nếu những năng lực không có đặc tính thì sẽ gọi như thế nào?

Hai cái màng thời gian có đặc tính khác nhau thì phải gọi như thế nào?

Màng thời gian 1? Màng thời gian 2? Trần Phong suy nghĩ liền cảm thấy đau đầu.

"Ừm..." Trần Phong trầm tư thật lâu mới nói: "Không bằng cứ gọi nó là Linh Thuật đi."

Linh Thuật, một loại hệ thống đặc thù khác biệt với gen năng lực, nó trên bản chất vẫn như cũ là dùng lực lượng màng làm hạch tâm, trải qua sự nghiên cứu và cải thiện của Trần Phong mà thành!

"Ngoại trừ năng lực nguyên bản mà mấy người Cửu Lực gọi là màng không gian."

"Về sau hết thấy những năng lực mới...đều gọi là Linh Thuật!" Trần Phong quả quyết hạ quyết định.

"Được." Lý Lôi đồng ý, hần biết, kể từ hôm nay, cái tên Linh Thuật này sẽ được ghi chép vào trong sử sách.

Lấy gen chiến sĩ sau này, ngoại trừ những loại gen năng lực mà bọn hần nắm giữ, còn cần nắm giữ cả Linh Thuật! Năng lực kết hợp cùng với Linh Thuật, mới là chiến sĩ mạnh nhất!

"Cái Linh Thuật thời gian kia..." Lý Lôi trông thấy mà thèm.

"Vậy thì cứ lấy đi." Trần Phong khoát khoát tay, cái đồ chơi này ngược lại hần cũng không dùng được, cái giá phải trả cũng quá lớn..

"Yên tâm, ta sẽ không lấy không." Lý Lôi cười ha hả.

Vào ngày kế tiếp, trên giao diện hội đoái kỹ năng chưa từng thay đổi mấy năm qua của Gen Công Hội, bỗng nhiên thêm ra một loại năng lực mới,

một loại năng lực mới có thể sánh vai cùng với bí kỹ dung hợp 6 tinh.

Tên: Thời Chi Lưu Sa

Thuộc loại: Linh Thuật

Tác dụng: Giảm thời gian đi một giây.

Tiêu hao: Hết thấy năng lượng tiêu chuẩn của cường giả Siêu cấp A.

Hồi đoái: ...

Độc quyền: Trần Phong.

Oanh! Toàn bộ Gen Công Hội oanh động.

Linh Thuật? Đây là cái đồ chơi gì? Còn có tác dụng của thứ này...

Các năng lực Siêu cấp A của Gen Công Hội đã rất lâu rồi không có cái gì mới, thậm chí là những cường giả Siêu cấp A thế hệ trước, đã gần như có hết thấy những năng lực này! Cho dù là bọn họ không dùng được, mà bây giờ...

"Mua mua mua!"

"Từ ba năm trước khi lão tử mua một cái năng lực cuối cùng, đã thật lâu không thấy năng lực mới."

"Ta cũng đã bốn năm rồi không mua được cái năng lực gì mới."

Đương nhiên, cũng không phải là tất cả mọi người đều muốn mua cái năng lực mới này.

"Đây lại là sự tình do tên Trần Phong kia gây ra hay sao."

"Giảm một giây... cái đồ chơi này thì có cái tác dụng gì, kỹ năng giảm tốc độ của ta, còn có thể giảm bớt 90% tốc độ, kéo dài trong 10 giây, có phải hay không là ta cũng nên đặt nó thành một hệ thống mới?"

Đánh giá hồ người

"Không phải sao."

"Quá mắc! Cái năng lực này không nói tới tác dụng, mà cái giá tiền này..."

"Một loại năng lực rác rưởi, giảm một giây để làm cái gì."

Mà vào lúc này, Thời Chi Lưu Sa xuất hiện đã đưa tới sự oanh động trong một phạm vi nhỏ. Cho dù đây chỉ là một loại năng lực đặc thù được thêm vào trong nhiều năm, thế nhưng cái năng lực mới nhìn qua này rất bình thường này, lại thực sự câu lên sự hưng phấn của mọi người.

Mua hay là không mua? Đó cũng là một cái vấn đề, tuyệt đại đa số cường giả Siêu cấp A đều ở vào trạng thái quan sát. Bỗng nhiên, ở dưới nội dung hồi đoái Thời Chi Lưu Sa, lại thêm ra một dòng đánh giá nhỏ.

Điểm tích lũy của Gen Công Hội hết sức trân quý, mỗi một điểm, đều là do gen chiến sĩ nhọc nhằn khổ sở giết ra tới. Cho nên, vì không để cho mọi người lãng phí điểm tích lũy quý giá, ở phía dưới từng năng lực, đều có bình trắc, giới thiệu, thậm chí còn có cả đánh giá. Đánh giá theo số điểm, từ 1 cho đến 10 điểm không giống nhau, 1 điểm biểu thị rác rưởi, 10 điểm biểu thị siêu giá trị, các số điểm khác cũng biểu thị giá trị cho loại năng lực đó.

Chuyện này dù sao cũng không có cạnh tranh thương nghiệp, cho nên sự tình đánh giá ác ý gần như là không có. Số điểm đánh giá này, phi thường trọng yếu.

"Điểm đánh giá của loại năng lực này có cao hay không?"

"Để ta xem một chút... trời đất, điểm đánh giá cao nhất?"

Đám người không thể tưởng tượng nổi, chẳng ai ngờ rằng, cường giả Siêu cấp A thứ nhất mua sắm Thời Chi Lưu Sa thế mà cho ra 10 điểm đánh giá!

Chuyện này biểu thị cái gì? Phải biết rằng, ở bên trong cơ chế đánh giá, 10 điểm đánh giá đại biểu cho sự hoàn mỹ, được mọi người công nhận là năng lực mạnh nhất, bí kỹ dung hợp 6 tinh, cũng chỉ nhận được 8 điểm đánh giá. Nguyên nhân là vì...quá đắt!

Mà cái năng lực Thời Chi Lưu Sa rõ ràng đã đạt đến giá cả Siêu cấp A, thế mà được 10 điểm đánh giá? Chẳng lẽ Thời Chi Lưu Sa so với những bí kỹ dung hợp 6 tinh kia còn mạnh hơn?

Chúng người lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, nếu thật sự là như vậy..bạn hãy theo bản năng nhìn về phía nội dung đánh giá, liền biểu lộ sự ngốc trệ.

"Chiến sĩ nặc danh đánh giá: tin vui dành cho người lớn tuổi, dùng thực lực Siêu cấp A 9 của ta, có thể nhẹ nhõm thi triển chín lần, hoàn mỹ tránh khỏi những khoảnh khắc máu chót, nguyên bản đã sớm bắn ra , **vậy mà có thể ***, năng lực chiến đấu của ta vậy có thể tăng lên trọn vẹn năm lần! Một năng lực vô cùng hoàn mỹ."

Xoạt! Mọi người yên lặng đọc bài đánh giá này.

Thông qua bài đánh giá toàn dấu * này, mọi người vẫn có thể phân tích được nội dung chân chính của nó, nhất là câu mở đầu "tin vui dành cho người lớn tuổi", đã trực tiếp lộ ra nội dung của cái bài đánh giá này.

Ừm...Thời Chi Lưu Sa lại còn có loại tác dụng này? Chờ một chút, thi triển chín lần, tăng lên gấp năm lần, như vậy ông lão này nguyên bản chỉ có thể kiên trì được hai giây thôi sao?

Đám người lau mồ hôi, bài đánh giá này thực sự là...chẳng qua nếu như nó thật sự có cái hiệu quả này...

"Chuyện này, có khả năng không lớn đâu." Có người hoài nghi.

"Tốt xấu gì cũng là cường giả Siêu cấp A, làm sao lại..." Một người thấp giọng nói ra.

"Lão bà của người ta có thể cũng là cường giả Siêu cấp A!" Có người thờ dãi.

"Cũng đúng." Đám người giật mình.

Loại sự tình gây nên sự chú ý này, rất nhanh liền được truyền khắp toàn bộ Gen Công Hội, thậm chí có rất nhiều người khi nhìn thấy cường giả Siêu cấp A lớn tuổi, đều lộ ra ánh mắt rất kỳ quái.

Bởi vì bài đánh giá kỳ quái này, Thời Chi Lưu Sa đã trở nên nóng bỏng, mà ngay sau đó, mọi người bắt đầu thảo luận về tác dụng chân chính của nó, liên quan tới phương diện chiến đấu, liên quan tới phương diện giảm thương, liên quan tới phương diện kéo dài thời gian thi pháp...Thời Chi Lưu Sa, chân chính phát hỏa, đặc biệt bóng bóng!

Người có sát chiêu bùng nổ cực kỳ cường đại? Thật có lỗi, chỉ cần một cái Thời Chi Lưu Sa, sát chiêu của người liền biến mất.

Người có phòng ngự vô địch? Thật có lỗi, chỉ cần một cái Thời Chi Lưu Sa, người sẽ không còn thời gian để phòng thủ.

Người có sát chiêu cần thời gian để ngưng tụ? Thật có lỗi, vào thời điểm người đang ngưng tụ sát chiêu, bỗng nhiên bị gián đoạn một giây, thì lại cần phải bắt đầu lại từ đầu hay sao?

...

Mọi người càng nghiên cứu càng ngày càng phát hiện ra chỗ đáng sợ của Thời Chi Lưu Sa, cái năng lực mới do Trần Phong nghiên cứu ra được này, thành linh đã biến thành một cái năng lực cường đại nóng bỏng nhất!

Chỉ cần sử dụng thoả đáng, nó có khả năng khắc chế bất luận một cái kỹ năng gì! Đây là một cái kỹ năng 'Cắt ngang' siêu cường!

Đây chính là Thời Chi Lưu Sa, nó không có công kích siêu cường, nhưng lại là năng lực phụ trợ mạnh nhất! Đây cơ hồ đã trở thành một trong những năng lực thiết yếu nhất mà gen chiến sĩ cần phải có.

Người không muốn mua? Đối thủ của người mua, sau đó...người sẽ tự hiểu.

Ít nhất một sát chiêu của người sẽ mất hiệu lực, hơn nữa mấu chốt nhất là, người sẽ không biết cái sát chiêu nào của mình, từ lúc nào, lại đột nhiên mất

đi hiệu lực, đối phương luôn chiếm thế chủ động.

Ở dưới tình huống thực lực ngang nhau, người không nắm giữ loại năng lực này, liền tuyệt đối ở vào thế yếu. Mà buồn bực nhất chính là, chờ đến khi hết thấy cường giả siêu cấp A mua thứ này về, bọn hắn mới ngạc nhiên phát hiện ra, tác dụng duy nhất của loại năng lực này, vậy mà chỉ có thể triệt tiêu lẫn nhau.

Người có năng lực như thế, ta cũng có, ừm...vào thời điểm người thả ra, ta cũng thả ra, mỗi người đều bị triệt tiêu đi một giây đồng hồ. Ngoại trừ cái đó ra...đường như cũng không có chỗ nào để dùng.

Đương nhiên, vào thời điểm đối mặt Yêu thú, đối mặt Cổ tộc, Thời Chi Lưu Sa y nguyên vẫn có thể phát huy ra tác dụng mạnh mẽ của nó, đủ khiến cho người có thêm một cái mạng. Đối với cái này, mọi người đánh giá đây là một cái năng lực không thể dùng để nội đấu.

"Ta luôn có cảm giác có chỗ nào đó không đúng lắm."

"Ài, xếp hạng sức chiến đấu của ta vẫn như cũ là thứ 88."

"Ta cũng vậy, mặc dù ta đã mua Thời Chi Lưu Sa, thế nhưng gần như tất cả cường giả siêu cấp A đều mua, cho nên kết quả sau cùng, vẫn là không có biến hóa."

"..."

"Cái năng lực hồ người này!"

"Liền biết đồ vật do con hàng Trần Phong này làm ra sẽ không có gì tốt."

Đám người vô lực chửi bậy.

Mà điểm số đánh giá của Thời Chi Lưu Sa, cũng là từ nguyên bản 10 điểm, chọt hạ xuống đến 3 điểm, thậm chí còn trực tiếp đạt được cái đánh giá 'Hồ người'. Thế nhưng bị ai là...cho dù chỉ có 3 điểm, mọi người cũng không thể không mua.

Thậm chí, cho dù là những gen chiến sĩ Siêu cấp B sắp đột phá tới Siêu cấp A, Thời Chi Lưu Sa, cũng là một cái năng lực đầu tiên mà bọn hắn phải có khi đột phá vào Siêu cấp A.

Mà vào giờ khắc này, ở một nơi nào đó tại Gen Công Hội.

Lý Lô dùng vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn mọi người hỗn loạn vì Thời Chi Lưu Sa.

Phó hội trưởng lo lắng

Bà m* nó, hẳn vốn cho là sau khi có được Thời Chi Lưu Sa sẽ có thể đại sát tứ phương, hiện tại...cái đồ chơi này lại trở thành kỹ năng thiết yếu của các cường giả Siêu cấp A! Cái tên Trần Phong chuyên gia hồ hàng này!

"Đây chính là lý do ngươi bảo ta gửi đánh giá nặc danh?" Lý Lôi thở dài, không sai, cái đánh giá nặc danh kia chính là do hắn gửi lên.

"Đương nhiên." Trần Phong nghiêng ngẫm cười một tiếng.

"Mặt mũi của ngươi đâu?" Lý Lôi vô lực nói.

"Hắc hắc." Trần Phong chỉ cười hắc hắc.

"Bất quá, hàng loạt điểm tích lũy mà lần này ngươi kiếm được, đã đủ để cho ngươi xông vào Siêu cấp A rồi chứ?" Lý Lôi nhú mày.

Trần Phong coi như là đã đạt đến Siêu cấp B đỉnh phong, bước kế tiếp tất nhiên là xông vào Siêu cấp A, với một lượng lớn điểm tích lũy mà hắn mới kiếm được, hắn muốn đổi cái gì cũng được, vô luận là năng lực gì, vô luận là tài liệu gì, Trần Phong đều có thể dùng điểm tích lũy đổi được.

"Điểm tích lũy đã đủ rồi, thế nhưng trại huấn luyện thì lại không thể đổi được." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Chuyện này thật sự không có cách nào." Lý Lôi buông tay: "Siêu cấp B thuế biến đến Siêu cấp A, sẽ không có ai chịu nhượng bộ, trong những người này, có rất nhiều người là dòng dõi của các đại lão Gen Công Hội."

"Ta biết..." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Cho nên, ta chỉ có thể tự nghĩ biện pháp."

"Dùng thiên phú của ngươi, còn có điểm tích lũy hiện tại, nếu như đột phá như người bình thường, nhiều nhất chỉ mất một năm là có thể đột phá." Lý Lôi nói ra.

"Một năm, quá lâu." Trần Phong lắc đầu.

Hắn đã dừng lại tại cảnh giới Siêu cấp B quá lâu rồi! Lần hành động trước ở Yêu tộc, đã làm cho hắn không kịp chờ đợi muốn tăng cường thực lực của mình lên, cho dù là như thế nào, lần này hắn nhất định phải đột phá đến cảnh giới Siêu cấp A! ! !

"Vậy chỉ có thể đợi, nếu như người cần, ta có thể giúp người kiếm thêm nhiều điểm công hiến." Lý Lôi cười khỏ, đây là biện pháp duy nhất mà hắn có thể giúp đỡ.

"Không cần." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Chuyện này, ta tự có tính toán."

Mà vào giờ khắc này.

Trong phòng họp Gen Công Hội, cao tầng Gen Công Hội đang thảo luận về một vấn đề trọng yếu.

"Điểm tích lũy của Trần Phong, nhiều đến mức quá kinh khủng rồi." Phó hội trưởng có chút bận tâm.

Dưới tình huống bình thường, có rất ít người có thể nghiên cứu ra loại năng lực siêu cấp A này, gần như đều là thành tựu của một đoàn đội, sau khi chia ra cho các thành viên liền không còn được bao nhiêu.

Coi như thỉnh thoảng xuất hiện năng lực độc lập do một người nghiên cứu ra, cũng đều là năng lực tương đối thấp, có giá trị không cao.

Thế nhưng Trần Phong...Thời Chi Lưu Sa thế nhưng lại là năng lực Siêu cấp A! Điểm tích lũy hồi đoái vô cùng cao!

Ở dưới tình huống gần như hết thầy cường giả siêu cấp A nhất định phải mua, điểm tích lũy cá nhân của Trần Phong tại Gen Công Hội, trong nháy mắt liền đạt đến một cái trình độ hết sức kinh khủng!

"Điều này có cái gì phải lo lắng." Một người kỳ quái nói: "Trần Phong hiện tại chỉ mới đạt đến Siêu cấp B, hắn đoán chừng sẽ dùng toàn bộ số điểm tích lũy này để trùng kích vào cảnh giới Siêu cấp A, ta nhớ được lần trước

có người thu hoạch được một số điểm tích lũy lớn cũng đã làm như vậy. Dùng thiên phú của hắn, cùng với những tài nguyên do số điểm tích lũy này mang tới, Trần Phong chỉ cần dùng nhiều nhất một năm là có thể đột phá Siêu cấp A!"

Đây là một biện pháp an ổn nhất, mặc dù thời gian hơi dài, thế nhưng so với trại huấn luyện càng an toàn hơn, cũng càng ổn định hơn.

"Nếu là như thế liền tốt." Phó hội trưởng cười khỏ: "Người vẫn chưa thật sự hiểu Trần Phong."

"Hắn thế nào?" Người kia kỳ quái.

Thân phận của Trần Phong coi như hôm nay rất tôn quý, đó cũng chỉ là ở Hiệp hội chế tác Gen, tại Gen Công Hội, thực lực bản thân của Trần Phong, căn bản là không có chỗ xếp hạng.

"Trần Phong trước đó ở Hiệp hội chế tác Gen cũng chỉ là một chế tác sư bình thường."

Phó hội trưởng chậm rãi nói: "Mãi đến một ngày, hắn cho ra một bài nghiên cứu, sau đó bắt đầu đem bán, lại sau đó... hắn liền biến thành cao tầng quản lý Hiệp hội chế tác Gen."

Xoạt! Hội nghị trong nháy mắt trở nên yên lặng.

Đám người thế mới biết phó hội trưởng đang lo lắng cái gì, bởi vì bên trong quy định của Gen Công Hội, nếu như điểm tích lũy của một người đối với Gen Công Hội nhiều tới một trình độ nhất định, là có thể hồi đoái quyền hạn Gen Công Hội! Cho dù...đó là một con số thiên văn, bất quá...

"Không thể nào." Đám người đồn dập lắc đầu.

Mặc dù Gen Công Hội có điều quy định này, thế nhưng cho tới bây giờ, chỉ có một người làm được. La Nguyên, người sáng lập công ty trách nhiệm hữu hạn khoa học kỹ thuật Phong Bạo, vị sáng tạo ra máy truyền tin vòng đeo cổ tay, cùng với đủ loại khoa học kỹ thuật thần kỳ kia, là người thứ nhất có được quyền hạn hồi đoái Gen Công Hội.

Thế nhưng...dùng điểm tích lũy trước mắt của Trần Phong, trước mắt đối với quyền hạn hồi đoái vền vện chỉ có 0.1% mà thôi. Muốn nắm giữ thực quyền Gen Công Hội? Ít nhất phải 10% mới có thể!

"Người đã suy nghĩ quá nhiều rồi." Đám người dùng một loại ngữ khí hoang đường nói: "Nói đùa cái gì thế, đây chính là Gen Công Hội, dùng điểm tích lũy để nhập cổ phần Gen Công Hội, người đã từng nghĩ tới sẽ tốn bao nhiêu hay không? ! Liền ngay cả La Nguyên cũng chỉ đổi được 0.1% quyền hạn, và không thể ảnh hưởng thực sự đến Gen Công Hội."

"Chớ lo lắng." Đám người an ủi: "Vô luận là Thời Chi Lưu Sa mạnh đến cỡ nào, cuối cùng cũng có một điều không thể bỏ qua... số lượng cường giả Siêu cấp A trước mắt của thế giới loài người cuối cùng vẫn có hạn."

"Đúng thế." Phó hội trưởng lúc này mới giống như có điều suy nghĩ, cho dù hết thầy cường giả Siêu cấp A mua Thời Chi Lưu Sa, thì số điểm tích lũy kia của Trần Phong cũng không đủ, chỉ có điều là, cổ cảm giác bất an không hiểu thấu từ trong đáy lòng này là chuyện gì xảy ra?

"Hắn là do ta tự nghĩ nhiều rồi đi." Phó hội trưởng tự lảm bảm.

Đem bán Thời Chi Lưu Sa tại Gen Công Hội, đối với Trần Phong mà nói là vừa vặn. Loại năng lực này chỉ có thể đem bán tại Gen Công Hội, hồi đoái điểm tích lũy, nếu như có thể tập hợp đầy đủ điểm tích lũy, trợ giúp hắn xông vào đến cảnh giới Siêu cấp A là tốt nhất. Dù sao thì điểm tích lũy ở nơi này cũng chính là vụn vặt chân chính!

Thuê cường giả Siêu cấp A? Thu mua tài liệu? Chỉ cần có đầy đủ điểm tích lũy, người muốn cái gì cũng đều có thể có. Trần Phong lúc đầu bởi vì nguyên nhân có một số công hiến nhất định, cho nên đã được Gen Công Hội đặc cách cho gia nhập, hiện tại cũng được coi là nhân viên chính thức, tự nhiên có khả năng hưởng thụ tất cả những thứ này. Chỉ có điều là...

Xoạt! Trần Phong nhìn từng dãy năng lực hiện ra trước mắt. Hắn bây giờ là Siêu cấp B 9 đỉnh phong, mong muốn bước vào Siêu cấp A, nhất định phải đột phá cảnh giới trước mắt, sau đó dung hợp một năng lực mới mới có thể!

Quá trình chế tác thuốc thử gen dung hợp Trần Phong có thể hoàn thành, thế nhưng việc đột phá cảnh giới...

Là do các người bức ta

Danh ngạch tiến vào trại huấn luyện

Độc quyền: Gen Công Hội

Đăng cấp: Siêu cấp B đỉnh phong

Độ khó: 5 tinh

Xác suất đột phá: 20%

Số người: 1 người / mỗi tháng

Trình tự: Ưu tiên cho người có điểm cống hiến cao nhất ở Gen Công Hội

Đây là trại huấn luyện, Trần Phong vào thời điểm ở tổ chức thần bí đã tiếp xúc qua. Trại huấn luyện bởi vì có hoàn cảnh đặc thù, đối với việc đột phá cảnh giới có xác suất tăng thêm nhất định, thế nhưng danh ngạch tiến vào trại huấn luyện cũng vô cùng trân quý! ! ! Những người bình thường căn bản sẽ không có tư cách tiếp xúc.

"Ừm..." Trần Phong nhìn một chút danh sách tiến vào trại huấn luyện, bên trên danh sách trước mắt đang có trọn vẹn hơn một trăm người đang xếp hàng, hơn nữa còn có một số người đã chờ đợi trọn vẹn một năm! Bọn hắn chỉ có thể không ngừng đề cao sự cống hiến của mình, tranh thủ xếp hạng cao hơn.

Cái này muốn xếp hàng đến năm nào? Trần Phong thử nhìn những trại huấn luyện khác.

Trại huấn luyện dành cho Siêu cấp B đỉnh phong xông vào cảnh giới Siêu cấp A chỗ nào cũng có, Trần Phong tưởng là sẽ rất dễ tìm kiếm.

Thế nhưng...không có! Một cái cũng không có! Cho dù là trại huấn luyện có ít người chú ý nhất, cũng có 126 người xếp hàng! Có lẽ là cái trại huấn luyện này có độ khó quá cao, đều là do những người có điểm cống hiến siêu cao xếp hàng, những người khác tranh thủ không đến mới chủ động từ bỏ!

Mà hạch tâm dùng để xếp hàng...vẫn là điểm cống hiến! ! ! Chỉ có người có điểm cống hiến cao nhất, mới có thể đến phiên. Có khả năng, tháng này người đến phiên, nhưng tháng sau có một người có điểm cống hiến cao hơn, người vẫn phải nhường bộ, cho nên, vì bảo trì vị trí của mình, nhất định phải không ngừng làm nhiệm vụ!

Không ngừng làm ra cống hiến! Chỉ có như thế, mới có thể tranh thủ được những cơ hội này!

Nhất là bởi vì thuốc thử Siêu X được đem bán rộng rãi, khiến cho gen chiến sĩ Siêu cấp B đỉnh phong xuất hiện một nhóm lớn, cho nên danh ngạch trại huấn luyện hiện tại, là cung không đủ cầu.

"Chuyện này có được tính là tự mình đào hố hay không?" Trần Phong cười khổ một tiếng.

Trại huấn luyện ở Hiệp hội chế tác Gen đều là dùng để tăng trình độ chế tác, hẳn chỉ có thể tìm kiếm ở bên này, thế nhưng thân phận của hắn ở chỗ này, dường như có tác dụng không lớn.

Mười mấy cái trại huấn luyện, chính mình ngay cả một cái danh ngạch cũng không có hay sao?

Trần Phong thử hỏi thăm, nhưng mà...vô dụng! Hiện tại những người có điểm cống hiến cao kia, người nào cũng phải chờ ít nhất nửa năm! Mỗi người đều là hậu đại của đại gia tộc, dòng dõi của Siêu cấp A đỉnh phong gì đó...hiện tại ở dưới sự uy hiếp của Cổ tộc, Yêu tộc, sẽ không có ai nhường bộ!

Trần Phong muốn chen ngang? Không có khả năng.

Huống chi, coi như người đầu tiên nhường, người thứ hai đâu? Trừ phi toàn bộ mấy trăm người đang xếp hàng nhường đường, lúc này mới có thể đến phiên Trần Phong!

Dù sao thì điểm cống hiến của Trần Phong vẫn quá thấp! Trừ phi hắn có thể thương lượng cửa sau với Gen Công Hội thì mới có thể, kỳ thật dùng thân phận bây giờ của Trần Phong chưa chắc đã không thể.

Thế nhưng hiện tại Cổ tộc và Yêu tộc đều đang nhìn chăm chăm vào Trần Phong, hận không thể giết hắn một trăm lần, Gen Công Hội ước gì hắn có thể bình thân ở trong phòng thí nghiệm nghiên cứu, nếu như có khả năng, Gen Công Hội thậm chí còn hi vọng bỏ tù Trần Phong, chớ nói chi là mở cửa sau cho hắn đi ra bên ngoài lịch luyện.

"Cái này được tính là chuyện gì." Trần Phong dở khóc dở cười.

Mặc dù Gen Công Hội trước mắt vẫn rất đáng tin cậy, thế nhưng hắn cũng không muốn cả một đời đều sống ở dưới sự bảo hộ của Gen Công Hội, làm một bé cưng sống trong lồng kính.

Ở cái thời đại này, không ngừng tăng cường thực lực của bản thân mới là điều đúng đắn nhất.

"Xem ra chỉ có thể tự nghĩ biện pháp." Trần Phong thở dài.

"Điểm cống hiến..." Trần Phong nhìn vào bảng xếp hạng điểm cống hiến, hơi híp tròng mắt lại.

Bảng xếp hạng điểm cống hiến kỳ thật rất đơn giản, căn cứ vào nhiệm vụ tiếp nhận, trình độ trọng yếu của nhiệm vụ để phân chia, đây là một hệ thống khác biệt cùng với hệ thống điểm tích lũy.

Hệ thống cống hiến là một hệ thống bậc thang, càng cao càng khó. Có một chút nhiệm vụ có ban thưởng rất phong phú thế nhưng điểm cống hiến gần như là không có.

Cho nên, khi lựa chọn nhiệm vụ cũng phải hết sức cẩn thận, Trần Phong tự nhiên là sẽ không nhàm chán đi tiếp nhận nhiệm vụ để kiếm điểm cống

hiển, phải làm nhiệm vụ tới năm nào? Huống chi, vào thời điểm hắc kiểm điểm công hiến, những người khác sẽ không kiểm điểm công hiến hay sao? Biện pháp làm nhiệm vụ để kiểm điểm công hiến này không quá đáng tin cậy.

"Như vậy..." Trần Phong hơi híp tròng mắt, bỗng nhiên rơi xuống bên trên Thời Chi Lưu Sa, cái đồ chơi này có khả năng mang đến cho hắc hàng loạt điểm tích lũy, đương nhiên, loại hối đoái đơn thuần này cũng không có điểm công hiến, cũng phải dựa theo quy định của Gen Công Hội...

"Ha ha ha." Trần Phong bỗng nhiên cười to, đây chính là do các người bức ta đó.

Tại Gen Công Hội, ở một cái phòng nghiên cứu nào đó, Trần Phong được phó hội trưởng nhớ mãi không quên, đang trầm tư về tương lai của Linh Thuật.

Chính mình nghiên cứu? Không thể nào, chỉ là một loại Linh Thuật Thời Chi Lưu Sa đã phải tiêu hao 1000 điểm giá trị may mắn, nếu như lại tiếp tục nghiên cứu, chỉ nghiên cứu ra được thêm một hoặc hai loại Linh Thuật nữa, sau khi giá trị may mắn của hắc hao hết, trên cơ bản là hết tài nguyên để nghiên cứu.

Mặc dù loại Linh Thuật này nhìn qua rất mạnh mẽ, thế nhưng Trần Phong nào có thể lãng phí một lượng lớn giá trị may mắn để nghiên cứu cái này? Coi như nghiên cứu ra hai, ba loại Linh Thuật, Trần Phong cũng không cảm thấy mình có thể làm ra cái cống hiến to lớn gì, ngoại trừ lãng phí giá trị may mắn, thì không có một chút ý nghĩa nào.

Cho nên, loại Linh Thuật thứ hai...Hỏa diễm? Lôi điện? Trì hoãn?

Ừm...Trần Phong suy nghĩ thật lâu, toàn bộ đều không đáng tin cậy, một loại Linh Thuật thuần túy giống như Thời Chi Lưu Sa, sẽ không có bao nhiêu ý nghĩa.

Như vậy...nghiên cứu một loại Linh Thuật mà tất cả mọi người đều có thể sử dụng? Cái chủng loại mà ngay cả gen chiến sĩ Cấp E cũng có thể sử dụng?

Chỗ tốt của loại Linh Thuật này chính là có thị trường khách hàng rất lớn, cường giả Siêu cấp A chỉ có hơn trăm người, mà loại Linh Thuật này, có thể được mua bởi hàng trăm triệu người!

Nếu như đủ mạnh mà nói... Trần Phong cẩn thận tính toán một chút, cuối cùng vẫn lắc đầu. Không được, như thế mặc dù có thể thu hoạch được một lượng tiêu thụ khổng lồ, nhưng cái giá mỗi lần bán lại rất thấp và kết quả cuối cùng sẽ không tốt hơn bao nhiêu so với bán ra Thời Chi Lưu Sa.

"Trước tiên thử làm ra một loại Linh Thuật ngẫu nhiên xem." Trần Phong bắt đầu thử nghiệm.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Quang sáng may mắn khởi động toàn diện, Trần Phong lại một lần nữa tiến vào bên trong quá trình nghiên cứu, giao cho giá trị may mắn lựa chọn, không cần suy tư, Trần Phong chỉ cần cải thiện là đủ rồi!

Rất lâu sau, một loại Linh Thuật mới xuất hiện, màng năng lượng: rút ra 1% năng lượng của đối phương.

Bậc thầy rèn luyện tinh thần

Trần Phong: "..."

Vút! Cái đồ chơi này thì dùng được cái lông gì?

Cho nên nói...Trần Phong thở dài, hiện tại không giảm bớt một giây thời gian, thì bắt đầu lấy đi năng lượng? Hạch tâm Mô Pháp của mấy người Cầu Lực, hạch tâm là màng không gian, rút không gian ra.

Linh thuật Thời Chi Lưu Sa, hạch tâm là màng thời gian, rút thời gian ra.

Cái màng năng lượng này...đây là một loại Linh Thuật gì?

"Vào thời điểm đánh nhau hấp thu năng lượng của đối phương?" Trần Phong suy nghĩ một thoáng.

Hấp Tinh Đại Pháp? Không đáng tin cậy, cái Linh Thuật đáng chết này mỗi lần chỉ có thể hấp thu được 1% năng lượng, ít nhất phải thi triển 100 lần mới có thể ép khô đối phương! Đối phương chỉ cần không phải là đồ đàn, sau khi người thi triển vài lần, đối phương cũng đã xử lý xong!

"Nên làm như thế nào?" Trần Phong rơi vào trong trầm tư.

Đã nghiên cứu ra được một loại Linh Thuật mới, nhưng mà sử dụng như thế nào, mới là vấn đề lớn nhất, nhất là loại Linh Thuật nhìn qua không dùng được cái lông gì này, chỉ có đồ đàn mới để cho đối phương hút khô năng lượng.

Ừm...Trần Phong khổ tư một ngày, rốt cục cũng nghĩ ra biện pháp, nếu là như vậy...

"Linh, chuẩn bị đi." Trần Phong từ tốn nói.

"Ngài thật sự phải làm như vậy?" Thanh âm luôn luôn ôn nhu của Linh có một chút quái dị, bởi vì cái biện pháp này thực sự là...

"Ừm." Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định: "Cũng chỉ có cái biện pháp này."

Mà vào giờ khắc này, tại Tổng bộ Gen Công Hội.

"Lý Lôi." Phó hội trưởng đem Lý Lôi gọi tới: "Trần Phong ngoại trừ Thời Chi Lưu Sa còn nghiên cứu loại Linh Thuật nào khác hay không?"

"Không có." Lý Lôi lắc đầu: "Trần Phong lúc ấy đã từng nói với ta, nghiên cứu Thời Chi Lưu Sa, hẳn phải bỏ ra một cái giá rất lớn, chỉ có thể chống đỡ được một hoặc hai lần nghiên cứu, không có khả năng làm ra nhiều."

"Vậy thì ta đã an tâm." Phó hội trưởng rốt cục cũng thở phào một cái.

Chỉ là, tâm tình vui thích như thế cũng không kéo dài được bao lâu, chỉ vãn vẹn một tuần thời gian, một tin tức xuất hiện, oanh động toàn bộ thế giới —— Trần Phong làm ra một loại Linh Thuật thứ hai!

"Loại thứ hai thì cũng chỉ là loại thứ hai, có cái gì mới lạ?"

"Đúng thế, coi như hẳn mỗi tuần làm ra một cái, cũng không thay đổi được cái gì." Phó hội trưởng rất là bình tĩnh nói.

"Không, không phải." Nhân viên công tác lau lau mồ hôi lạnh nói: "Linh Thuật lần này, rất là đặc thù, nó thậm chí còn không được tính là Linh Thuật chân chính."

"Người đang nói cái gì." Phó hội trưởng lắc đầu.

Nhìn thấy nhân viên công tác nửa ngày cũng không thể nói rõ ràng, thế là ông ta quyết định tự mình đi qua xem xét, chỉ là vào thời điểm ông ta nhìn thấy loại Linh Thuật này liền sợ ngây người, này, chuyện này...

Đây được tính là loại Linh Thuật gì? ! Cùng nói là Linh Thuật, không bằng nói là một cái sản phẩm, bổ sung theo sự xuất hiện của loại Linh Thuật này, còn có một phần hướng dẫn sử dụng thật dài.

—— ———

Tên: Bậc thầy rèn luyện tinh thần

Thuộc loại: Linh Thuật

Tác dụng: Thông qua huấn luyện thích hợp, vĩnh cửu tăng tinh thần lực lên.

Tiêu hao: Giống như huấn luyện tinh thần bình thường.

Hồi đoái: Miễn phí

Độc quyền: Trần Phong

—— ———

"Đây là cái thứ quái quỷ gì? ? ?"

"Huấn luyện thích hợp, vĩnh cửu tăng tinh thần lực lên? ? Điều này là không có khả năng."

"Có cái gì là không có khả năng, cho dù là thuốc thử gen tinh thần cấp thấp nhất cũng có thể cung cấp được loại hiệu quả này, vấn đề không phải là cái này, mà là giá cả hồi đoái a!"

"Giá cả hồi đoái..."

Xoạt! Đám người đồng loạt nhìn lại, lúc này mới cảm thấy kinh hãi, bởi vì vào lúc này, bọn hắn mới phát hiện ra, loại Linh Thuật này, lại là miễn phí!
!!

Không sai, miễn phí! Một loại Linh Thuật mạnh mẽ mới, lại thật sự miễn phí? Chuyện này đã làm cho tất cả mọi người đều cả kinh.

Mặc dù thời đại này có không ít cường giả thiện lương mà vĩ đại tồn tại, thế nhưng nếu như cái gì cũng miễn phí mà nói, chỉ sợ chính bọn họ cũng sẽ chết đói, biến thành một tên ăn mày thiện lương mà vĩ đại sao? Cái tên Trần Phong này...

"Hãy nhìn xem thứ này là gì?."

"Cũng đúng, có thể là một sản phẩm chưa hoàn thành, Trần Phong muốn cho mọi người thử nghiệm một chút mà thôi."

"Có khả năng."

Đám người rất tán thành.

Bởi vì bản thân của loại Linh Thuật này là miễn phí, cho nên tất cả mọi người đều lựa chọn hồi đoái.

Xoạt! Hồi đoái Linh Thuật hoàn tất, có từng cái phù văn kỳ diệu tuôn ra.

Mọi người dựa theo quỹ tích vận chuyển năng lượng trên những cái phù văn này, rất nhanh, chung quanh có vô số ánh sáng lưu chuyển, có một cái huyền cảnh đơn giản được tạo thành bởi ánh sáng màu xanh thẫm xuất hiện.

"Đây dường như là một cái huyền cảnh."

"Ừm, huyền cảnh cũng không quá phức tạp, chỉ được tạo thành từ những đường cong bình thường, gần như là những người nhập môn đều có thể hoàn thành, là một loại năng lực bình thường nhất."

Đám người vừa thử nghiệm vừa đánh giá.

Thậm chí là ở bên trong huyền cảnh...trước mắt, có một loạt các quả cầu ánh sáng lơ lửng, hầu hết đều ở trạng thái phong ấn màu xám, chỉ có quả cầu ánh sáng đầu tiên được làm nổi bật—— Bậc thầy rèn luyện tinh thần.

"Chính là cái đồ chơi này hay sao?" Đám người theo bản năng gật đầu.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hoàn cảnh chung quanh trong nháy mắt biến thành một cái sân thi đấu to lớn.

"Ngài khỏe chứ, hoan nghênh ngài bắt đầu Bậc thầy rèn luyện tinh thần."

"Hiện tại... ngài chỉ cần đánh bại kẻ địch trước mắt, là ngài có thể tăng cường tinh thần."

Thanh âm nhắc nhở lạnh buốt vang lên.

"Chỉ đơn giản như vậy?" Đám người thử giao thủ cùng với địch nhân trước mắt, đây là một kẻ địch có thực lực tương tự với bản thân, đám người sau khi giao thủ mấy chiêu, thăm dò được rõ ràng năng lực của địch nhân, liền đem đối phương đánh bại.

"Chúc mừng ngài, tinh thần lực của ngài đã được cải thiện."

Xoạt! Một dòng nước ấm tuôn ra, chúng người bỗng nhiên trợn to con mắt. Bởi vì bọn hắn ngạc nhiên phát hiện ra, tinh thần lực của mình, vậy mà thật sự được tăng cường! ! !

"Trời ạ!"

"Vậy mà thật sự tăng lên."

"Mặc dù hết sức mỏng manh, thế nhưng, thế nhưng... thế mà thật sự là tăng lên vĩnh cửu."

Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Bọn hắn chưa bao giờ thấy qua loại năng lực nào thần kỳ như thế! Trợ giúp người khác tăng cường tinh thần lực, bọn hắn cũng đã gặp qua rất nhiều, nhưng cho tới nay cũng chưa có loại phương thức tăng lên nào như thế này, hơn nữa còn là trực tiếp tăng lên như thế!

Mà cái giá phải trả là cái gì? Không có!

Tiêu hao cái gì? Không có!

Dường như...chỉ cần vận chuyển loại Linh Thuật này, liền nhất định có thể tăng lên?

"Có lẽ...đây là một loại năng lực cấp thấp giúp tăng cường tinh thần lực lên một lần?" Đám người vừa lóe lên cái ý nghĩ này.

Xoạt! Giọng nói vang lên một lần nữa.

"Chúc mừng ngài hoàn thành khiêu chiến."

"Ngài nhận được 1000 điểm tăng cường tinh thần lực."

"Keng!"

"Bởi vì thâm quyền trước mắt của ngài chỉ là cấp độ F, hạn mức tăng cường tinh thần lực cao nhất là 1 điểm, bởi vậy lần khiêu chiến này ngài chỉ có thể nhận được 1 điểm tinh thần lực. (lần này đã hao phí 999 điểm tinh thần lực)."

Thăng cấp điên cuồng

"Bậc thầy rèn luyện tinh thần Cấp độ F được mở khóa hoàn toàn, mỗi một lần ngài đánh bại đối thủ, đều sẽ được tăng cường 1 điểm tinh thần lực, sau khi tăng đến đủ số lượng, sẽ tấn cấp. Sau khi tấn cấp, hạn mức tăng cường tinh thần lực cao nhất của ngài sẽ là cấp độ F."

Xoạt! Một quả cầu màu xanh xuất hiện, cấp độ F, 5/ 100.

"Oanh!" Tất cả mọi người trừng lớn con mắt, thế mà còn có thể như thế?

Cho nên nói, tinh thần lực hiện tại tăng lên rất ít, là bởi vì đây chỉ là cấp độ F, Linh Thuật nhận định người chỉ có cấp độ F, cho nên tự nhiên chỉ cho người tăng lên với cấp độ F! Dù sao nếu tăng cường lên quá nhiều, sẽ khiến cho các gen chiến sĩ cấp F bạo thể!

Đối với những gen chiến sĩ cấp B, cấp C như bọn hắn mà nói, tự nhiên chỉ là mưa bụi, thế nhưng, cái đồ chơi này còn có thể tấn thăng!

"Chúng ta chỉ cần khiêu chiến thêm 20 lần, là có thể tăng lên tới cấp E!"

"Đúng!"

"Hạn mức tăng cường tinh thần lực của cấp E sẽ cao hơn! Đến lúc đó còn có thể tiếp tục tăng lên tới các loại cấp D, cấp C, cấp B, mỗi lần thắng lợi sẽ thu hoạch được nhiều điểm tinh thần lực hơn!"

"Thật mạnh!"

"Nếu như chúng ta đạt đến thẩm quyền đủ cao..."

"Như vậy cũng sẽ không làm lãng phí điểm tinh thần lực tràn ra nữa..."

Đám người ngẫm lại đều cảm thấy kích động đến mức run rẩy.

Đến lúc đó, chỉ cần khiêu chiến mấy chục lần, bọn hắn nói không chừng liền thành công rồi? !

Loại Linh Thuật này...thật là cường đại!

"Sau khi thất bại sẽ như thế nào?" Có người tò mò.

Thế là, có một người khiến cho mình thất bại một lần, sau đó...

"Ngài khiêu chiến thất bại, ở vào trạng thái hư nhược, vì ổn định tinh thần của ngài, chúng ta không đề nghị ngài khiêu chiến liên tục!"

Mọi người lúc này mới phát hiện ra mình còn có thêm một thanh trạng thái hư nhược.

"Nếu như ngài muốn khiêu chiến một lần nữa, xin mời đi đến Thiên Đường Giả Tưởng ma luyện tinh thần lực của mình, chúng ta có thể căn cứ vào trình độ phục hồi tinh thần của ngài mà ban thưởng số lần khiêu chiến."

Thiên Đường Giả Tưởng? Mà lúc này, bọn hắn mới phát hiện ra, có một quả cầu màu xám ở bên cạnh đã được mở khoá, cái này dường như chính là cái gì Thiên Đường Giả Tưởng.

"Đi, đi xem một chút." Đám người bước vào Thiên Đường Giả Tưởng.

Rống! Từng tiếng gào thét truyền đến.

"Nguyên lai là bọn gia hỏa này." Đám người giật mình.

Cái gọi là Thiên Đường Giả Tưởng này, kỳ thật chính là biến dị thú hệ tinh thần.

Bọn gia hỏa này, bởi vì có số lượng phong phú, có năng lực sinh sôi siêu cường, cộng thêm tốc độ di chuyển nhanh, rất khó đánh giết, rất ồn ào, cho nên đều bị tất cả mọi người chán ghét, tác dụng duy nhất của bọn gia hỏa này...ừm, chính là để khôi phục lại trạng thái tinh thần!

"Cái huyền cảnh này giống như chỉ là một sự chỉ dẫn."

"Đúng, những con quái vật này đều là thật, chúng ta phải ở chỗ này để khôi phục lại trạng thái tinh thần."

"Sau khi khôi phục liền có thể trở về khiêu chiến?"

"Hình như là vậy."

Đám người tò mò, đến một bước này, dường như lại giống như đúc với hiện thực. Dù sao thì Linh Thuật của Trần Phong, chỉ là một huyền cảnh đơn giản, còn những con quái vật này lại rất chân thực, chính là nơi để cho bọn hắn khôi phục lại trạng thái tinh thần của mình.

Rất nhanh, sau khi săn giết chừng mười phút đồng hồ, đã có người khôi phục trạng thái tinh thần, số lần khiêu chiến + 1!

"Ta đã hoàn thành."

"Ta cũng không xê xích gì nhiều."

"Trở về nhìn một chút."

Bọn hắn thử trở về khiêu chiến một lần nữa, địch nhân lần này, vẫn như cũ có thực lực tương tự với bọn hắn, vẫn như cũ là tạo hình đơn giản, sau khi khiêu chiến thất bại, vẫn như cũ sẽ biến thành trạng thái tinh thần hư nhược! Mà khiêu chiến thành công...

"Chúc mừng ngài, khiêu chiến thành công."

Chiến lực hạch định trước mắt của ngài: Cấp độ F 10/ 100!

Tinh thần lực một lần nữa tăng lên 1 điểm!

Tinh thần lực tràn ra: 999 điểm

Khoảng cách tăng lên cấp E của ngài là: 90 điểm!

Sau khi ngài đạt đến cấp E, mỗi lần thắng lợi sẽ được tăng lên...

...

Một loạt số liệu lấp lóe ở trước mắt, hướng dẫn cho người sử dụng không ngừng tăng cấp độ lên.

"Giống như là có thể tăng lên vô hạn!"

"Chờ một chút, ở đây giống như có một bản hướng dẫn sử dụng?"

Xoạt! Có người mở bản hướng dẫn sử dụng ra, lúc này mới phát hiện ra, ở bên trong có một hệ thống thăng cấp hoàn chỉnh, hạn mức tăng tinh thần lực lên cao nhất của cấp E, cấp D, cấp C, cấp B...mức độ tinh thần lực tăng lên càng ngày càng nhiều! Tràn ngập dụ hoặc.

"Chờ một chút."

"Cảnh giới trong cái huyền cảnh Linh Thuật này, là không giống nhau cùng với hiện thực?"

"Đúng thế."

"Như vậy nói một cách khác, nếu như bản thân cấp E, mà cảnh giới Linh Thuật đánh giá là cấp D, mỗi một lần thăng lợi, tinh thần lực thu hoạch được..."

Đám người ngẫm lại liền cảm thấy kích động.

Sau đó, bọn hắn rất nhanh liền để cho một vị gen chiến sĩ cấp F mạnh mẽ tiến hành khảo thí.

Sau cùng, vị gen chiến sĩ trong hiện thực chỉ có cấp độ F này, ở trong thế giới Linh Thuật được phán định là cấp E, sau đó thành công đánh bại đối phương, tinh thần lực tăng lên...siêu việt cực hạn! ! ! Vẻn vẹn chỉ khiêu chiến mấy lần, hắn thế mà có thể thuận lợi bước vào đến cấp E!

"Trời đất!"

"Sau khi thực lực ở trong thế giới Linh Thuật vượt qua thực lực ở thế giới hiện thực, vậy mà có thể tăng lên cấp tốc như thế? !"

"Trời ạ, nếu như mỗi người đều như vậy..."

Đám người kích động đến mức run rẩy.

Bạn hẳn biết, Linh Thuật lần này của Trần Phong, đã nghịch thiên đến cỡ nào! Bắt đầu từ cấp độ F, dẫn dắt người sử dụng không ngừng thăng cấp, ban thưởng sau khi thăng cấp còn không ngừng kích thích người, hơn nữa dường như lại hoàn toàn không có bất kỳ một sự tổn thất nào? ?

A, không đúng, giống như là có một cái thanh trạng thái hư nhược. Mọi người sau khi nghiên cứu, phát hiện ra cái thanh trạng thái này lại có thể ảnh hưởng đến hiện thực! ! Thế nhưng chỗ tốt là, vắn vắn chỉ cần chiến đấu cùng với săn giết một số lượng biến dị thú nhất định là có thể giải quyết.

Dường như...cũng không có ảnh hưởng gì? Chỉ mất thêm một chút thời gian mà thôi, điểm này đối với những gen chiến sĩ khát vọng tăng thực lực lên mà nói, căn bản không phải là vấn đề, thế là, tất cả mọi người đều một mực đâm đầu vào bên trong cái Bạc thầy huấn luyện tinh thần này!

"Ha ha ha, lão tử đã tăng lên tới cấp E."

"Ta cũng thế."

"Chờ đến khi ta tiến vào cấp A, đến lúc đó nhất định sẽ có khả năng quét ngang Bát Hoang."

Vô số người kêu gào.

Bạc thầy rèn luyện tinh thần, cũng đã trở thành một nơi huấn luyện bắt buộc của mỗi một gen chiến sĩ! Từ cấp F đến cấp A, gần như tất cả mọi người đều đang điên cuồng tiến hành hành trình thăng cấp, vì đẳng cấp Linh Thuật cao hơn, vì thu hoạch được thực lực cao hơn! !

Tất cả mọi người đều vui vẻ.

"Lần này là Linh Thuật chân chính!"

"Trần Phong thế mà nghiên cứu ra được loại năng lực có cấp bậc này, quá tốt."

"Nghe nói hấn đã từng đem cách điều chế thuốc thử Siêu X hiến cho Hiệp hội chế tác Gen, người này quá mức thiện lương, hi vọng hấn còn có tài chính để nghiên cứu thêm những năng lực mới."

Miễn phí mới là đắt nhất

"Đúng đúng đúng, ta cũng không hy vọng Trần Phong xong đời."

"Chúng ta đều nợ Trần Phong số điểm tích lũy để mua loại Linh Thuật này."

Vô số người ca tụng Trần Phong.

Mà vào giờ khắc này, tại Gen Công Hội, phó hội trưởng cũng đang lộ ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Cái tiết tấu này...cùng với trong tưởng tượng không giống nhau lắm? Ông ta nguyên lai còn tưởng rằng với loại Linh Thuật cấp bậc này, Trần Phong sẽ bán đi với một cái giá trên trời, thế nhưng không ngờ, Trần Phong vậy mà lại phát hành miễn phí, một điểm tích lũy cũng không cần! Hắn điên rồi sao?

Loại năng lực cấp bậc này, coi như định vị ở cấp độ Siêu cấp A cũng không đủ! Trần Phong vậy mà lại đem năng lực này, định vị ở cấp độ F? ? ? Hắn đến cùng đang suy nghĩ cái gì? Không có người nào biết rõ.

Ngay cả phó hội trưởng cũng đang nghĩ, chắc là bởi vì chuyện lúc trước, ông ta đối với Trần Phong có thành kiến quá lớn, cho nên hiểu lầm Trần Phong rồi? Dù sao thì Trần Phong cũng đã làm ra vô số công hiến...ngẫm lại sự công hiến mà Trần Phong đã từng làm vì nhân loại, phó hội trưởng cảm thấy xấu hổ.

"Đúng vậy a, chính mình làm sao có thể nghĩ hắn như vậy? Mặc dù Trần Phong đã từng có lịch sử đen tối, là một người đã hố qua vô số người, thậm chí còn nhúng một tay vào Hiệp hội chế tác Gen, thế nhưng lại không thể phủ định được những gì mà hắn đã công hiến cho nhân loại. Có lẽ mình đã thật sự hiểu lầm hắn." Phó hội trưởng hồ thẹn.

Bởi vì một cái năng lực siêu cường miễn phí, ông ta thật sự không có cách nào trách tội Trần Phong.

Mà vào giờ khắc này, trong phòng thí nghiệm, Lý Lôi rốt cục cũng tìm được Trần Phong.

"Người đang làm cái gì? Coi như phát phúc lợi cũng không cần làm như thế chứ, người có biết Linh Thuật lần này, có thể đổi được bao nhiêu điểm tích lũy hay không? Nếu như người lười nhác bán, thì có thể giao cho ta, ta sẽ giúp người bán, tuyệt đối sẽ kiếm được nhiều hơn so với Thời Chi Lưu Sa." Lý Lôi đau lòng nhức óc nói.

"Yên tâm, ta tự có chừng mực." Trần Phong cười cười.

"Ta thật sự không hiểu được người." Lý Lôi thở dài: "Cho nên, Linh Thuật lần này, là để dương danh? Kiếm lấy danh tiếng?"

"Không." Trần Phong lắc đầu: "Người có thể chưa nghe qua một câu nói?"

"Câu gì?" Lý Lôi sửng sốt.

"Miễn phí, mới là đắt nhất." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Miễn phí...đắt nhất?" Lý Lôi lộ ra vẻ mặt mờ mịt, mặc dù hắn không hiểu ý tứ của cái câu nói này, thế nhưng hắn không hiểu sao lại cảm thấy sống lưng có một chút ớn lạnh. Cái tên Trần Phong này...

Nhưng mà vào lúc này...kèm theo việc mọi người điên cuồng nghiên cứu Bậc thầy rèn luyện tinh thần, đám người tham gia đầu tiên, rốt cục cũng toàn diện bước vào cấp E! Hơn nữa, theo lần thăng cấp này, từ cấp độ F tăng đến cấp E, bọn hắn lại ngạc nhiên phát hiện ra, Bậc thầy rèn luyện tinh thần nguyên bản lại có một cái chức năng nữa được mở khoá!

Mỗi một cấp, đều sẽ có những chức năng khác được mở khoá! Mỗi lần tăng lên, tăng lên không vền vẹn chỉ có điểm tinh thần lực, mà còn có các chức năng thần bí!

Ví dụ như...bảng xếp hạng! Cái chức năng mới được mở khoá, lại chính là bảng xếp hạng!

Xếp hạng toàn cầu...hạng nhất là xxxx, hạng thứ hai là xxxx, hạng thứ ba là xxxx...

Mà ngoại trừ cái đó ra, còn có xếp hạng theo khu vực, xếp hạng theo thành phố, đủ loại xếp hạng kỳ quái, Bậc thầy rèn luyện tinh thần do Trần Phong chế tác mặc dù đơn giản, thế nhưng hiệu quả của những hiệu ứng ở trên bảng xếp hạng, đặc biệt là ba vị trí xếp hạng đầu tiên lại vô cùng hào nhoáng, mang lại cho ba người đứng đầu vinh quang vô thượng! Phải biết rằng, người sử dụng Bậc thầy rèn luyện tinh thần hiện tại, thế nhưng chính là toàn thế giới, có thể tưởng tượng được, những người này, chẳng mấy chốc sẽ dương danh!

"Trời đất, cái tên Cầu Đản kia lại là người xếp hạng thứ nhất ở thành phố của chúng ta?"

"Chep, hạng nhất còn có đặc tả, còn có thể viết lên một câu nói của mình, giống như là một câu danh ngôn, quá hâm mộ, lão tử xếp ở vị trí thứ 11, chỉ có một cái tên mà thôi!"

"Làm sao để lên bảng nhanh?"

"Không có cách nào, chỉ có thể không ngừng thăng cấp!"

Đám người thở dài.

Mỗi một bảng xếp hạng, đều dẫn tới sự coi trọng của vô số người.

Nhất là bảng xếp hạng toàn cầu! Gần như chỉ cần là người bước vào Bậc thầy rèn luyện tinh thần, liền nhất định có thể thấy, ở cái thời đại mà người người đều sử dụng Bậc thầy rèn luyện tinh thần này, có tên ở trên cái bảng xếp hạng toàn cầu này...

Mà mong muốn được đề tên trên bảng xếp hạng, lại không có bất kỳ một biện pháp nào khác, chỉ có thể không ngừng khiêu chiến, không ngừng giải trừ trạng thái suy yếu!

"Nếu có loại biện pháp nào khôi phục trạng thái tinh thần nhanh hơn thì tốt biết mấy."

"Ài, có trời mới biết."

Đám người tiếc nuối, mà đúng vào lúc này, có một người trải qua một tuần khổ tu, cuối cùng cũng từ cấp E, xông vào đến cấp D, sau đó người này phát hiện ra được một cái chức năng kinh người được mở khoá!

"Giải trừ trạng thái hư nhược, 100 điểm tích lũy."

!!! Chúng người đột nhiên tròn to con mắt.

Giải trừ trạng thái hư nhược? 100 điểm tích lũy? !

Chờ một chút...nói một cách khác, có vật này, là có thể trong vài giây giải trừ trạng thái hư nhược? Có khả năng tùy thời khiêu chiến? Mặc dù cái giá tiền này có một chút đắt đỏ, thế nhưng...

Oanh! Tất cả mọi người đều điên rồi! Nhất là những người muốn đề tên lên bảng xếp hạng kia!

Huống chi, sau mỗi một lần khiêu chiến, kinh nghiệm sẽ được tăng cường thêm một phần, cấp bậc Linh Thuật cũng sẽ được đề thăng, thực lực cũng sẽ được gia tăng nhanh hơn, đây chính là một chuyện tốt!

"Mua mua mua!"

"Lên lên lên!"

"Lão tử hôm nay nhất định phải vọt tới vị trí đệ nhất bảng xếp hạng thành phố."

"Hừ, mục tiêu của ta là xông vào vị trí thứ mười bảng xếp hạng toàn cầu."

Đám người bắt đầu điên cuồng xông vào.

Xoạt! Số lần khiêu chiến được gia tăng nhanh chóng.

Điểm tích lũy Gen Công Hội quý giá, ở chỗ này dường như đã biến thành rau cải trắng, vô luận là tổng bộ Gen Công Hội, phân bộ, vô luận là cường giả, hay là kẻ yếu...

Ngay cả một số gen chiến sĩ cấp F, đều cắn răng mua một lần giải trừ trạng thái suy nhược, vì cái gì, chính là để tiết kiệm thời gian! Nhanh chóng đột phá đến cấp E, nhanh chóng tăng lên càng nhiều tinh thần lực, hiện tại mỗi lần tăng lên, mỗi lần khiêu chiến thành công, số điểm tinh thần lực tràn ra kia đều làm cho người ta cảm thấy đau lòng nhức óc.

Cho dù là đối thủ...dường như cũng chỉ có thực lực không sai biệt lắm so với bản thân, vì vậy cũng không cần phải lo lắng. Điều duy nhất mà bọn hắn cần lo lắng, chính là đẳng cấp Linh Thuật, sau khi đạt tới đẳng cấp cao hơn, hạn mức nhận được điểm tinh thần lực sẽ được tăng lên bao nhiêu!

Lên lên lên!

Mua mua mua!

Tất cả mọi người đều rơi vào trong sự điên cuồng.

Mà tận đến giờ phút này, Gen Công Hội mới ý thức được một chỗ nào đó không đúng lắm.

Chờ một chút...cái tiết tấu này dường như không đúng lắm? !

"Phó, phó hội trưởng." Nhân viên công tác đầu đầu mồ hôi nói: "Số liệu sai lầm."

"Cái gì số liệu?" Phó hội trưởng đang xông vào cấp C Linh Thuật ngẩng đầu lên, ông ta bây giờ chỉ cách cấp C hai lần khiêu chiến, tự nhiên là vô cùng khó chịu.

Chính là chúng ta

"Cái kia, số liệu của Trần Phong." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt cầu xin.

"Trần Phong?" Phó hội trưởng bừng tỉnh: "Mang ta đi nhìn một chút."

Sau đó, ông ta liền nhìn thấy một loạt số liệu kinh người, căn cứ theo sự thống kê mới nhất, trong thời gian hai ngày, thông qua việc dùng điểm tích lũy Gen Công Hội để hồi đoái, số lượng mua sắm trạng thái giải trừ suy yếu...

Xoạt! Phó hội trưởng đổ mồ hôi lạnh toàn thân, ông ta nhìn số điểm tích lũy đã vượt qua 100 triệu nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

"Vượt, vượt quá một trăm triệu rồi?" Phó hội trưởng tự lẩm bầm.

"Đúng thế." Nhân viên công tác cười khỏ: "Hơn nữa đây chỉ là sự bắt đầu, theo việc càng ngày có càng nhiều người mở khoá cái chức năng này, cái con số này sẽ chỉ càng ngày càng nhiều, mãi đến khi..."

"Tại sao có thể như vậy? !" Phó hội trưởng kinh hãi.

"Cái này..." Nhân viên công tác yếu ớt chỉ một ngón tay lên.

Phó hội trưởng nhìn lướt qua, liền cười khỏ, bởi vì số liệu trên màn sáng mà nhân viên công tác chỉ tới, thì ra lại chính là của ông ta, đã mua 32 lần! !
Làm phó hội trưởng, điểm tích lũy của ông ta tự nhiên rất nhiều, không cần phải lãng phí thời gian để đi giết biến dị thú khôi phục trạng thái tinh thần!

Tự nhiên sẽ không tiếc điểm tích lũy để mua, sau đó...cứ như vậy.

Ngoại trừ chuyện kích thích mua sắm này, còn có cái bảng xếp hạng đáng chết kia! ! ! Nghe nói hạng nhất nguyên bản chỉ là một gen chiến sĩ cấp E, hiện tại đã được một cường giả Siêu cấp A thu làm đồ đệ, đủ các loại tin tức xuất hiện tầng tầng lớp lớp.

Hiện tại, cái thời đại này, là thuộc về Bậc thầy rèn luyện tinh thần! Lúc này mới qua mấy ngày thời gian, điểm tích lũy đã vượt quá một trăm triệu!

Nếu cứ tiếp tục như vậy...trong lòng của Phó hội trưởng cảm thấy lạnh lẽo.

"Làm sao bây giờ?" Nhân viên công tác cũng không biết phải làm sao.

"Lập tức bảo đoàn đội nghiên cứu ra tay!"

"Chấm dứt mọi hoạt động nghiên cứu khác, để cho mọi người nghiên cứu cái này, ta muốn nhìn xem, hạch tâm của loại Linh Thuật này của Trần Phong đến cùng là cái gì! Bản chất của nó, khả năng của nó..."

"Đến cùng là được cấu thành từ cái gì! !!" Phó hội trưởng hạ xuống một mệnh lệnh bắt buộc.

Ông ta không thể để tình thế phát triển tùy ý như thế, ông ta khẳng định, nếu cứ tiếp tục như vậy, điểm tích lũy của Trần Phong rất nhanh sẽ đột phá chân trời, một khi toàn bộ Gen Công Hội không còn cái gì để hời đỏi nữa...dựa theo quy định, Trần Phong sẽ có thể hời đỏi quyền hạn của Gen Công Hội! Đến lúc kia...Ha ha.

Toàn bộ bộ nghiên cứu đều kinh ngạc, Phó hội trưởng hạ xuống mệnh lệnh bắt buộc, tất cả mọi người đều bắt đầu điên cuồng nghiên cứu. Linh Thuật của Trần Phong đến cùng có độ hot cỡ nào bọn hắn đều biết, bọn hắn cũng muốn nhìn thử một chút, cái năng lực đáng chết này, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Đến cùng có căn nguyên như thế nào!

"Không thể có chuyện vô duyên vô cớ tăng lên! Ngay cả thuốc thử gen tăng lên, thì năng lượng cần thiết đều bắt nguồn từ bên trong tài liệu, cho nên, cái Linh Thuật này của Trần Phong, năng lượng tăng lên đến cùng là tới từ đâu?"

"Chúng ta nhất định phải biết được."

Đây là mục tiêu hạch tâm của đoàn đội nghiên cứu.

Tất cả mọi người đều có thể tăng lên? Dựa vào cái gì? Định luật bảo toàn năng lượng đâu?

Những năng lượng tăng lên kia lấy ở đâu ra? Từ trong không khí? Làm sao có thể! Năng lượng trong không khí rất rời rạc, chỉ có thể chậm chạp tăng lên, loại tăng lên tốc độ cao này, căn bản là không thể nào, cho đến trước mắt, chỉ có thuốc thử gen mới có thể làm được!

Cho nên...vì cái gì? Không có người nào biết rõ, đoàn đội nghiên cứu không biết ngày đêm, nghiên cứu trọn vẹn thời gian một tuần, rốt cục cũng đạt được kết quả. Chỉ là, cái kết quả này...khiến cho bọn hắn cảm thấy ớn lạnh.

"Nghiên cứu được rõ ràng chưa?" Phó hội trưởng nhìn vào đám người mất tâm quăng hỏi.

"Đã nghiên cứu xong." Bộ trưởng bộ nghiên cứu gật đầu.

"Báo cáo đi." Phó hội trưởng cưỡng ép giữ vững tinh thần, ông ta đã không ngủ trong một tuần.

"Trải qua điều tra, chúng ta phát hiện ra, bên trong Linh Thuật của Trần Phong, năng lượng khiến cho tất cả mọi người tăng lên, cũng không phải là vô duyên vô cớ xuất hiện, mà là đến từ..."

"Đối thủ!" Bộ trưởng bộ nghiên cứu ngưng trọng nói ra.

"Đối thủ?" Phó hội trưởng càng không hiểu hỏi: "Đối thủ không phải cũng là do Linh Thuật cung cấp hay sao?"

"Không." Bộ trưởng bộ nghiên cứu lắc đầu nói: "Cho dù đối thủ của chúng ta chỉ là một cái bóng đen, thế nhưng sau khi nghiên cứu chúng ta lại phát hiện ra, những cái gọi là đối thủ này, kỳ thật cũng là người! ! !"

"Người nào? Người ở nơi nào?" Phó hội trưởng vội vàng hỏi.

"Chính là những người sử dụng Linh Thuật chúng ta." Bộ trưởng bộ nghiên cứu cười khổ nói: "Linh Thuật của Trần Phong, chính là đơn giản hoá bộ dáng của đối thủ, dùng hiệu quả bóng đen để biểu hiện, thế nhưng kỳ thật vẫn là do chính chúng ta đang đánh tới đánh lui."

"Những người kia, chính là chúng ta."

Xoạt! Phó hội trưởng yên lặng, ông ta đã thật sự bị sốc, những tên gia hỏa màu đen kia, lại có thể là người giống như bọn hắn.

"Trần Phong đối với thực lực của mỗi người đều đánh giá bằng một con số, sau đó phối hợp những người có số điểm ngang bằng chiến đấu cùng một chỗ với nhau, đây cũng là do người một nhà của chúng ta ngẫu nhiên sắp xếp vào chung một chỗ phát hiện ra, cho dù đối phương chỉ có một màu đen, thế nhưng vẫn như cũ nhận ra đối phương, cho nên..." Bộ trưởng bộ nghiên cứu cười khổ nói.

"Vậy thì chuyện tăng tinh thần lực lên kia?" Phó hội trưởng bỗng nhiên nhớ tới chuyện này.

Nếu như những tinh thần lực này đến từ đối thủ, như vậy đối thủ...

"Người thất bại sẽ rơi vào trạng thái suy yếu." Bộ trưởng bộ nghiên cứu nói: "Trải qua sự nghiên cứu của chúng ta, hết thấy những người rơi vào trạng thái suy yếu, thực lực ước chừng là 99%, bị giảm đi 1% năng lượng!"

"Bởi vì quá mức thừa thớt, cho nên cũng không được coi trọng."

"Mà thông qua việc săn giết những còn biến dị thú tinh thần có cùng cấp bậc, một ít năng lượng này cũng sẽ thông qua thời gian khôi phục cùng với ổn định, chờ đến khi trạng thái suy nhược được giải trừ, cũng sẽ trở nên bình thường." Bộ trưởng bộ nghiên cứu chậm rãi nói ra.

Trời ạ! Phó hội trưởng sợ ngây người, thế mà còn có thể chơi như thế? !

"Vậy còn cái chức năng giải trừ trạng thái suy yếu kia..." Phó hội trưởng hỏi.

"Hắn là hiệu quả của một loại thuốc thử gen nào đó do Trần Phong cung cấp, vô luận là ai tiến hành mua sắm, Trần Phong cũng sẽ cung cấp loại thuốc thử gen này, có thể trong một thời gian ngắn khôi phục lại năng lượng mà đối phương tổn thất! Bởi vì 1% cũng không tính là quá nghiêm trọng, cho nên trong các tình huống không khẩn cấp, chi phí chế tác loại thuốc thử gen này cũng sẽ không quá cao."

"Đương nhiên, căn cứ theo chi phí mà chúng ta tính toán, cái đồ chơi này nhiều nhất chỉ cần 3 điểm tích lũy." Bộ trưởng bộ nghiên cứu thở dài.

Phó hội trưởng: "..."

Ông ta nhìn một chút Linh Thuật mà chính mình mới vừa rồi còn mê muội, cảm thấy một hồi đấng chất, cho nên nói, tinh thần lực do cái Linh Thuật này cung cấp, vậy mà đều là tới từ chính bọn hắn!

Thẻ hội viên

Phó chủ tịch đột nhiên nhớ đến một câu nói cũ - len là ở trên cừ!

Không sai! Nơi phát ra năng lượng chính là người khiêu chiến với mình!
Cái mà Trần Phong cung cấp, chỉ là dịch vụ tăng thêm!

"Cái trò hồ người này!" Phó hội trưởng kém chút nữa đã đập nát cái bàn của mình.

Ông ta chợt phát hiện ra chỗ đáng sợ cái Linh Thuật này của Trần Phong, bởi vì người sử dụng nó, chính là hết thảy những gen chiến sĩ muốn tăng cường thực lực! Chiến đấu thắng lợi liền có thể tăng cường thực lực! Chuyện này đối với người bình thường mà nói thì sẽ có ý vị như thế nào?

Coi như khiêu chiến thất bại, coi như rơi vào trạng thái hư nhược, cũng không quan trọng a, chỉ cần dùng thời gian khôi phục trở lại là được rồi, thất bại mấy lần, kiểu gì cũng sẽ thắng được một lần a? Chuyện này như vậy là đủ rồi!

Chỉ có điều bọn hắn không biết là, ngoại trừ những người sử dụng như bọn hắn, còn có một đám người sử dụng khác —— đám người sử dụng có tiền.

Không sai! Đối với đám người có tiền này mà nói, thất bại không đáng kể một chút nào.

Trận này thất bại rồi sao? Mua giải trừ trạng thái suy yếu là được! Chỉ có 100 điểm tích lũy mà thôi, chỉ cần bỏ tiền ra để tiếp tục khiêu chiến là được, cho nên thực lực của bọn hắn gần như một mực tăng lên, không ngừng cướp đoạt năng lượng của những người sử dụng bình thường, không ngừng tăng lên, không ngừng thăng cấp! Bọn hắn gần như có thể tăng lên vô hạn! Số tiền mà Trần Phong kiếm được chính là nhờ những người này.

"Số điểm tích lũy này..." Nhân viên công tác nhìn một chuỗi số 0 ở phía sau rất là lo lắng.

"Không sao." Phó hội trưởng cường ép cho tinh thần trấn định trở lại.

Điểm tích lũy của Trần Phong dĩ nhiên là rất nhiều, nhưng coi như nhiều hơn một trăm triệu thì lại như thế nào? !

Phân hội của Gen Công Hội bọn hắc có ở khắp nơi trên thế giới, vật phẩm có giá trên một trăm triệu điểm tích lũy chỗ nào cũng có, cần bản không cần phải e ngại Trần Phong.

Số điểm tích lũy này mặc dù kinh khủng, nhưng mà muốn hồi đoái quyền hạn quản lý, cần bản là không có tư cách! Ngay cả số lẻ đều không đủ. Huống hồ...

"Hắc cho rằng chuyện này chỉ có hắc mới có thể làm?" Phó hội trưởng cười lạnh, ông ta đã xem thấu mảnh khoé của Trần Phong.

Không phải là tự mình chế tác ra thuốc thử gen, đem thuốc thử gen nguyên bản chỉ cần 3 điểm tích lũy, bán đi với cái giá 100 điểm tích lũy, giải trừ cái gì mà 'Trạng thái hư nhược' hay sao? Những người khác không biết, nhưng ông ta đã thấy rõ ràng, cái đồ chơi này, trên bản chất chính là thuốc thử gen!

Như vậy...dựa vào cái gì mà chỉ có Trần Phong mới có thể làm?

"Đi, chúng ta cũng thử làm xem." Phó hội trưởng mua một chút thuốc thử gen để sử dụng và thực sự đã thành công! Một số loại thuốc thử gen khôi phục trong hiện thực, cũng có thể giải quyết cái trạng thái này!

"Trần Phong thế mà ngay cả kỹ thuật mã hóa cũng không làm!" Phó hội trưởng cười lạnh một tiếng: "Ha ha, nếu như vậy, chúng ta sẽ tự mình bán, Trần Phong không phải bán ra với cái giá 100 điểm tích lũy hay sao? Chúng ta chỉ bán với cái giá 10 điểm, ta cũng không tin, hắc có thể kiếm được bao nhiêu tiền."

Xoạt! Hai mắt của nhân viên công tác cũng tỏa sáng.

Chỉ có điều là vào thời điểm bọn hắc chuẩn bị thực hiện kế hoạch, liền phát hiện ra một cái vấn đề rất đau đầu —— không có ai hợp tác cùng với bọn hắc! ! !

Loại chuyện chế tác thuốc thử với số lượng lớn này Gen Công Hội bình thường đều trực tiếp ủy thác cho Hiệp hội chế tác Gen, sau đó vào thời điểm phó hội trưởng thuận tay chuẩn bị liên hệ với Hiệp hội chế tác Gen, mới nhớ tới một sự kiện...Hiệp hội chế tác Gen, hiện tại dường như là của Trần Phong?

Rào —— Hai người trong nháy mắt trở nên tỉnh táo.

Máu nóng trong người giống như bị tạt một gáo nước lạnh.

Cho nên...cái tên này đã dự đoán được mọi chuyện? Phó hội trưởng cười khò, bọn hắn có thể nhìn thấu được chuyện này, những người khác tự nhiên cũng có thể xem thấu, chỉ có điều Linh Thuật là do Trần Phong sáng tạo, Hiệp hội chế tác Gen cũng là do Trần Phong nắm giữ!

Ai dám đắc tội hắn? Dùng thuốc thử gen đoạt mỗi làm ăn cùng với Trần Phong? Quả thực là muốn chết! Trần Phong không phải là không muốn mã hóa, mà căn bản là lười nhác mã hóa!

Ai dám? Ai có thể?

"Cái tên Trần Phong chết bầm này..." Phó hội trưởng đã vô lực chửi bậy.

Bất quá, điều duy nhất khiến cho ông ta yên tâm chính là, chỉ dựa vào số điểm tích lũy này, muốn đem tất cả mọi thứ bên trong Gen Công Hội mua hết, quả thực là một chuyện tiêu lâm! Ngay cả số lẻ cũng đều không đủ.

"Cho người nhìn chăm chăm vào Trần Phong." Phó hội trưởng dừng một chút rồi nói: "Chú ý xem hắn có nghiên cứu ra được loại Linh Thuật gì mới hay không, vấn đề của một, hai loại Linh Thuật là không lớn, thế nhưng nếu như cứ để cho hắn tiếp tục như vậy..."

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác khẽ gật đầu, chỉ có điều khiến cho hắn không ngờ tới chính là, vào thời điểm hắn còn chưa kịp đi giám sát Trần Phong, đã có một cái tin tức mới được công bố, Bậc thầy rèn luyện tinh thần được nâng cấp!

"Vì để cho mọi người dễ dàng thăng cấp, chúng ta quyết định cung cấp chất lượng cùng với phục vụ tốt hơn."

"Nội dung như sau: "

- Thẻ hội viên bình thường

- Thẻ hội viên bạc, có thể được giảm giá 10 % khi mua giải trừ trạng thái suy yếu, mỗi một tháng chỉ cần trả 1000 điểm tích lũy.

- Thẻ hội viên vàng, có thể được giảm giá 30 % khi mua giải trừ trạng thái suy yếu, mỗi tháng chỉ cần trả 5000 điểm tích lũy.

- Thẻ hội viên bạch kim, có thể được giảm giá 50 % khi mua giải trừ trạng thái suy yếu, mỗi tháng chỉ cần trả 8000 điểm tích lũy.

- Thẻ hội viên kim cương, có thể được giảm giá 70 % khi mua giải trừ trạng thái suy yếu, mỗi tháng chỉ cần trả 15000 điểm tích lũy.

"Oanh!" Tất cả mọi người đều chấn động.

Thẻ hội viên? Tất cả mọi người trừng lớn con mắt.

Chẳng ai ngờ rằng, Trần Phong bỗng nhiên cho ra cái chức năng này, hơn nữa từ trình độ chiết khấu này mà nói, quả thực là ưu đãi khó có thể tưởng tượng được.

"Thật là mạnh."

"Đây là chức năng chuyên phục vụ cho người có tiền hay sao."

Gen chiến sĩ bình thường chỉ có thể ước ao ghen tị. Người ta dùng vàng ròng bạc trắng để đổi lấy nhiều cơ hội khiêu chiến hơn, cũng không có ai có thể làm gì, dù sao thì khi chiến đấu vẫn rất công bằng. Mà những người có một chút tiền dư thì lại cảm thấy động tâm.

"Trời ạ, thẻ hội viên vàng có thể giảm giá 20%!"

"Mặc dù phí tham gia hội viên rất đắt đỏ, thế nhưng nếu mua nhiều lần..."

"Ta không mua nổi thẻ hội viên kim cương, thế nhưng một cái thẻ hội viên vàng..."

Vô số người cảm thấy động tâm.

Các cấp độ khác nhau, tương ứng với với các thẻ hội viên khác nhau.

Cái hệ thống thẻ hội viên này, quả thực đã dùng một mẻ hốt gọn hết thảy các gen chiến sĩ, mỗi người đều có thể căn cứ vào thực lực, kinh tế, số lần sử dụng, để lựa chọn thẻ hội viên thích hợp nhất cho mình.

Mà thẻ hội viên kim cương, quả thực là chỉ dành cho người giàu!

Chỉ có điều là bọn hắn còn chưa kịp mua sắm, thì đã có một tin tức thứ hai xuất hiện.

Gen Công Hội lo lắng

《 Nâng cấp cơ chế hội viên, tiến vào giai đoạn ưu đãi siêu cấp 》

Mua thẻ hội viên một năm, giảm 10% trên giá gốc x 12 tháng!

Mua thẻ hội viên hai năm, giảm 20% trên giá gốc x 24 tháng!

Mua thẻ hội viên ba năm, giảm 30% trên giá gốc x 36 tháng!

Mua thẻ hội viên mười năm, giá gốc * 120 tháng, không được giảm giá mua, thế nhưng sẽ trở thành hội viên cả đời!

"Trời ạ, như thế này cũng được?"

"Chiết khấu cao nhất là 20%..."

"Nguyên lai là mua một lần mười năm, là có thể trở thành hội viên cả đời hay sao?"

Cái tin tức thứ hai đã một lần nữa dẫn tới sự oanh động, cái gọi là cơ chế hội viên này, đã làm cho bọn hắn cảm thấy động tâm chân chính.

Không có gì khác, đây không phải là trò chơi hội viên, mà là ưu đãi chân chân chính chính để tăng thực lực lên! ! !

Mỗi một điểm tích lũy, đều là do bọn hắn dùng mệnh đổi lấy.

Cho nên...nó có đáng hay không? Chỉ có tự mình biết.

Đám người bắt đầu tính toán thực lực có thể tăng lên và ưu đãi của cơ chế hội viên. Có một số người mua thẻ hội viên giảm giá 10%, một số người

mua thẻ hội viên giảm giá 50%, phần lớn đều mua theo từng tháng, thẻ nhưng cũng có những người cá biệt mua thẻ hội viên một năm, ba năm, thậm chí...có cả một đám thẻ hội viên kim cương trọn đời! ! !

Cũng chỉ có vào lúc này, mọi người mới biết được, trên cái thế giới này, đến cùng có bao nhiêu kẻ có tiền! Gen Công Hội đến cùng có bao nhiêu đại lão che giấu.

Mười người...Trăm người...Ngàn người...Tất cả mọi người đều sợ ngày người!

Ôi mẹ ơi, Linh Thuật thẻ mà còn có thể chơi như thế?

"Xong." Phó hội trưởng vô lực ngã ngồi trên ghế, vền vền chỉ là điểm tích lũy do đám hội viên kim cương trọn đời mang tới đã có thể đột phá chân trời, chớ nói chi là một lượng lớn hội viên, điểm tích lũy của Trần Phong đang dùng một loại tốc độ như tên lửa tăng lên.

Xoạt! Con số tích lũy trên màn sáng mỗi giây đều sẽ nhảy vọt, mà mỗi một lần nhảy vọt, đều là một con số cực kỳ đáng sợ.

Phó hội trưởng nhìn lên màn sáng mà có cảm giác ớn lạnh, nếu như căn cứ theo loại tốc độ này, Trần Phong thật sự có khả năng mua hết thảy mọi thứ trong Gen Công Hội! Thậm chí...là cả quyền hạn quản lý!

Quả nhiên, Gen Công Hội rất nhanh liền triệu tập một cuộc họp khẩn cấp, hết thảy cao tầng đều xù lông.

"Như thế không được." Một vị cao tầng đầu đầy mồ hôi nói.

"Không được thì các ngươi còn thiết lập cái quy định này để làm cái gì?" Phó hội trưởng tức giận nói.

"Đây là quy định từ lúc mới thành lập."

Vị kia cười khò: "Vì khích lệ các thành viên Gen Công Hội càng thêm cố gắng làm nhiệm vụ, cho nên chúng ta mới vẽ nên một cái tương lai căn bản không có khả năng thực hiện, vào lúc không còn đồ vật gì tại Gen Công Hội

có thể dùng điểm tích lũy để mua, thì có thể mua sắm quyền hạn quản lý, làm chủ Gen Công Hội."

"Thế nhưng...cho dù là lúc đầu Gen Công Hội không có quá nhiều thương phẩm, mong muốn mua sắm toàn bộ, cũng căn bản là không có khả năng hoàn thành."

"Dùng cường giả cấp A đỉnh phong lúc ấy để tính, nếu như thông qua việc hoàn thành nhiệm vụ để thu được điểm tích lũy, đại khái cần 300 năm thời gian mới có thể, về phần hiện tại...chỉ sợ phải cần ba vạn năm."

Đám người im lặng, đúng thế, nếu như đơn thuần thông qua việc hoàn thành nhiệm vụ để thu điểm tích lũy, tự nhiên là như thế, thế nhưng hiện tại...Trần Phong thông qua tất cả các thành viên trong Gen Công Hội, sử dụng cái gọi là Linh Thuật này, trong số này đại khái chỉ cần có 10% người nguyện ý trả tiền, đã chính là một cái con số hết sức kinh khủng.

"Ài." Đám người thở dài, bọn hắn khi còn bé cũng có một cái mơ ước, nếu như mỗi người trên toàn thế giới cho bọn hắn một đồng tiền, bọn hắn sẽ có thể trở thành tỷ phú, mà bây giờ...Trần Phong đã thực hiện được.

"Dựa theo tính toán hiện tại, hắn cần bao lâu mới có thể mua hết tất cả thương phẩm mà Gen Công Hội có?" Một người bỗng nhiên mở miệng.

"Trải qua tính toán, đại khái cần mười ngày." Một bộ trưởng phân tích một chút rồi nói ra.

Xoạt! Phòng họp trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Mười ngày...cho nên nói, số lượng điểm tích lũy mà một cường giả Siêu cấp A đỉnh phong cần ba vạn năm mới có thể hoàn thành, Trần Phong chỉ cần dùng mười ngày liền có thể hoàn thành?

"Mười ngày sau, Trần Phong sẽ có được tư cách mua sắm quyền hạn quản lý."

"Dựa theo tốc độ tăng lên hiện tại, vào ngày thứ mười một, Trần Phong đại khái có thể thu mua được 0.1% quyền hạn quản lý Gen Công Hội." Người

kia bình tĩnh phân tích.

"0.1%..." Có người nhẹ nhàng thở ra: "Còn tốt."

"À, đúng rồi, quên nói, coi như thu mua quyền hạn quản lý, cũng có thể mua thêm." Người kia lạnh lùng nói: "Linh Thuật hiện tại của Trần Phong, là thuộc về trạng thái bùng nổ, theo thời gian trôi qua, số lượng điểm tích lũy chỉ có nhiều thêm chứ không ít đi, ngày thứ mười hai có thể thu mua 0.2%, ngày thứ mười ba là 0.4%, ngày thứ mười bốn là 0.7%, ngày thứ mười lăm là 1%..."

Xoạt! Sắc mặt của mọi người khẽ biến.

1%...ngày thứ năm đã đạt được 1% rồi hay sao? Trong năm ngày thời gian, tổng cộng quyền hạn thu mua được liền đạt đến 2.4%, là một cái con số hết sức kinh khủng. Mà chuyện này, vèn vèn chỉ là dự đoán.

"Nhất định phải ngăn cản hắn!" Một vị bộ trưởng đột nhiên đứng lên, không ai có thể ngồi nhìn Gen Công Hội biến thành thế lực tư nhân, đây là chuyện mà bọn hắn không thể nào tiếp thu được.

"Lấy cái gì mà ngăn cản?" Phó hội trưởng thở dài.

Trần Phong cũng không phải là kẻ địch, người ta dựa theo quy định của Gen Công Hội để làm việc, các người ai có thể ngăn cản? Cũng không thể thật sự đem đại công thần như Trần Phong trói lại chứ?

"Dùng sức mạnh khẳng định là không được." Bộ trưởng chiến lược bỗng nhiên giống như có điều suy nghĩ nói: "Thế nhưng nếu như là dư luận..."

"Làm thế nào?" Phó hội trưởng hứng thú hỏi.

"Điểm tích lũy hội viên chỉ là phụ trợ, điểm tích lũy mà Trần Phong kiếm được chính thức, địa phương để trúng vàng, vẫn như cũ là chức năng mua sắm 'Giải trừ suy yếu'." Người kia bình tĩnh phân tích: "Căn cứ theo sự hiểu biết của ta, đồ vật nguyên bản chỉ có chi phí 3 điểm tích lũy, Trần Phong lại bán ra với một cái giá trên trời 100 điểm tích lũy."

"Cho nên...nếu như chúng ta có thể cung cấp chức năng mua sắm 'Giải trừ suy yếu' với giá 3 điểm tích lũy thì sao?"

"Trần Phong bán ra với cái giá 100 điểm tích lũy, giả thiết chúng ta có thể cung cấp chức năng mua sắm 'Giải trừ suy yếu' với giá 3 điểm tích lũy thì sao?"

Đám người giống như có điều suy nghĩ.

"Không thể nào." Phó hội trưởng quả quyết lắc đầu: "Trần Phong thế nhưng lại là người không chế thực quyền ở Hiệp hội chế tác Gen."

"Chúng ta không cần chế tác." Hắc lắc đầu: "Chúng ta chỉ cần khiến cho người trong thiên hạ biết, chúng ta muốn làm như thế, chúng ta vì nhân loại sau này, chuẩn bị làm như thế, như vậy là đủ rồi, còn lại, dư luận cuối cùng cũng sẽ cho chúng ta một cái đáp án."

"Được." Phó hội trưởng rất tán thành.

Gen Công Hội sau khi thảo luận kế hoạch cụ thể, lập tức bắt đầu chấp hành.

Lý Lôi phần nộ

Rất nhanh, người trong thiên hạ liền oanh động.

"Có nghe nói hay không, Gen Công Hội sẽ tính toán thu mua cái Linh Thuật này của Trần Phong!"

"Đúng đúng, nghe nói, nghe nói Gen Công Hội đã chuẩn bị đại thủ bút để đền bù tổn thất, về sau tất cả mọi người khi sử dụng 'Giải trừ trạng thái hư nhược' chỉ cần 5 điểm tích lũy!"

"Nghe nói là vì để đối kháng Yêu tộc cùng với Cổ tộc, Gen Công Hội sẽ bỏ ra một cái giá lớn để nghiên cứu ra cách điều chế 'Giải trừ trạng thái hư nhược' mới có chi phí rẻ hơn, chúng ta chỉ cần thanh toán 5 điểm tích lũy."

"Đúng đúng đúng, ta cũng nghe nói tới chuyện này."

"Oa, tốt như vậy."

"Điều kiện tiên quyết là Trần Phong phải chịu bán mới được a, bằng không thì Gen Công Hội cũng không có cách nào nhúng tay."

Vô số người nghị luận âm ỉ.

Gen Công Hội, ở cái thời đại đặc thù này, đã nổi lên tác dụng đặc biệt, vào thời điểm con quái vật khổng lồ này chân chính mở miệng, tất cả mọi người đều động dung, nhất là khi Gen Công Hội chịu rút túi tiền của mình để làm loại chuyện này, đã làm vô số người cả kinh.

Hậu quả do cái tin tức này mang tới cũng vô cùng nghiêm trọng, trực quan nhất chính là... số lượng người mua sắm thẻ hội viên và giải trừ trạng thái đang giảm xuống theo một đường thẳng!

Ngoại trừ những người chơi có tiền không sợ hãi, phần lớn người sử dụng cũng bắt đầu chờ mong Gen Công Hội bán ra giải trừ trạng thái với cái giá 5 điểm tích lũy, sử dụng điểm tích lũy của mình một cách có hiệu quả nhất.

Một cái Bạc thầy rèn luyện tinh thần, đã làm cho bọn hấn mừng rỡ như điên, thế nhưng 100 điểm tích lũy nguyên bản chỉ thể mua được 1 lần giải trừ trạng thái, về sau có thể mua được 20 lần, bọn hấn tại sao lại không chờ đợi? Thậm chí có người còn gửi đơn thỉnh cầu, hi vọng Trần Phong có thể bán cái Linh Thuật này đi.

Lý do...tự nhiên là vì toàn nhân loại! Nhân loại bây giờ vô cùng cấp thiết tăng cường thực lực, ngay cả Gen Công Hội vắt cổ chày ra nước cũng có thể làm ra hi sinh lớn như vậy, bọn hấn hi vọng Trần Phong cũng có thể hi sinh một chút.

Rất nhanh, càng ngày càng có nhiều người gửi đơn thỉnh cầu.

"Người xem." Trên khóe miệng của Bộ trưởng chiến lược mang theo nụ cười, nói: "Đây chính là lòng người."

"Hiện tại, người cảm thấy tiêu bằng hữu Trần Phong của chúng ta, còn có thể kiên trì được bao lâu?"

"Rất nhanh...hấn sẽ đến đàm phán với chúng ta."

"Bọn gia hỏa này quả thật là không biết xấu hổ." Lý Lôi phẫn nộ.

Lần đầu tiên hấn cảm thấy đám người Gen Công Hội này thật là tồi tệ, mặt mũi đâu? Trần Phong vừa mới nghiên cứu ra được một loại Linh Thuật vừa có thể tạo phúc cho dân chúng vừa có thể kiếm tiền, các người liền dùng loại phương thức này để bức bách Trần Phong bán đi, thật là quá phẫn!

"Bình tĩnh." Trần Phong tự nhiên nói ra.

"Người không tức giận?" Lý Lôi tức giận nói, hấn làm sao lại cảm giác được mình mới là người bị bức bách?

"Tức giận thì có thể làm được cái gì." Trần Phong đuổi người một cái.

"Đó là do tính tình của người tốt." Lý Lôi vẫn như cũ tức giận và căm phẫn, hấn thế nhưng đã làm qua cam đoan với Trần Phong, muốn tạo ra cho Trần Phong một hoàn cảnh tốt hơn, không ngờ được lại bị người trong nhà tính kế như thế.

"Chẳng phải chỉ là một chút điểm tích lũy thôi hay sao? Đám gia hỏa này..."
Lý Lôi đối với Gen Công Hội mà mình biết rất thất vọng.

Một chút điểm tích lũy...Trần Phong dùng ánh mắt kinh dị nhìn thoáng qua Lý Lôi, sau đó xác định một sự kiện, Lý Lôi là thật sự không biết, Linh Thuật lần này, hẳn đến cùng có thể kiếm được bao nhiêu điểm tích lũy!

Nào chỉ có một chút điểm tích lũy chứ...nếu cứ tiếp tục bán ra như vậy, đoán chừng Gen Công Hội cũng sẽ bị mua hết, những đại lão Gen Công Hội kia có thể không nóng nảy?

Trần Phong cũng cảm thấy chuyện này không nằm ngoài ý muốn, nếu như chính hắn là đại lão Gen Công Hội, gặp được loại chuyện này, chắc chắn cũng sẽ nghĩ biện pháp, chứ không phải trơ mắt nhìn Gen Công Hội biến thành sở hữu tư nhân.

Ừm...Trần Phong tiến vào Cộng Đồng Giả Lập, có một số chuyên gia đang phân tích bây giờ ai phát hành Linh Thuật sẽ tốt hơn, càng có chuyên gia trực tiếp khẳng định, Trần Phong làm người tốt như thế nào, tất nhiên sẽ giao ra Linh Thuật. Còn có người phân tích, trước sự nguy nan của nhân loại, trước sự uy hiếp của Cổ tộc và Yêu tộc, lúc này, Trần Phong không thể vì lợi ích cá nhân, vân vân...

"Chắc chắc chắc." Trần Phong cảm thấy tất cả đều rất mới lạ, theo như đám người này nói, phảng phất nếu như hắn không giao ra quyền khống chế cái Linh Thuật này thì chính là tội nhân của nhân loại.

"Ài." Lý Lôi thở dài: "Nếu như là thời đại hòa bình..."

Hắn lắc đầu, trong ấn tượng của hắn, lần trước có một người sáng tạo ra kỳ tích như thế, La Nguyên, kèm theo vòng đeo cổ tay máy truyền tin, kèm theo công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, La Nguyên đã trở thành truyền kỳ! Mà Trần Phong...

"Thật xin lỗi." Lý Lôi rất là áy náy, nếu như thân phận của hắn cao một chút, có lẽ sẽ có thể ngăn cản được chuyện này.

"Không có quan hệ gì với người." Trần Phong lắc đầu, ai là địch nhân ai là người nhà hắn vẫn có thể phân biệt rất rõ ràng, hắn nếu như đã sớm đoán được một màn này, làm sao lại không có bất cứ một sự chuẩn bị nào?

"Yên tâm, ta tin tưởng...Gen Công Hội sẽ cho ta một lời nhắn nhủ hoàn mỹ." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Ngày kế tiếp, có một cái tin tức làm oanh động toàn thế giới.

"Nghe nói Gen Công Hội nguyện ý vì toàn nhân loại cung cấp phục vụ tốt hơn, ta nguyện ý đem Linh Thuật Bậc thầy rèn luyện tinh thần, miễn phí giao lại cho Gen Công Hội!"

"Giống như là thuốc thử Siêu X lúc trước vậy."

"Ta hi vọng...Gen Công Hội có thể làm cho tương lai của nhân loại trở nên càng tốt đẹp hơn."

Oanh! Toàn cầu oanh động.

Miễn, miễn phí? ! Không sai, miễn phí, Trần Phong vậy mà đem cái Linh Thuật này miễn phí chuyển giao cho Gen Công Hội! Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Gen Công Hội sợ ngây người, bọn hắn đã nghĩ tới vô số khả năng, giá cao, giá thấp, thậm chí là không nguyện ý bán, thậm chí bọn hắn còn muốn thông qua đủ loại phương pháp để bức bách Trần Phong bán ra, thế nhưng không nghĩ tới...Trần Phong vậy mà lại trực tiếp giao ra!

Mà vào giờ khắc này, mọi người mới nhớ tới, Trần Phong lúc trước dường như cũng miễn phí giao thuốc thử Siêu X ra? Cái thành tựu này cũng vô cùng nghịch thiên a! Đó cũng đồng dạng là cống hiến làm cải biến nhân loại a!

Vào giờ khắc này, có vô số người cảm thấy hổ thẹn, bọn hắn cũng là những người bức thiết hi vọng 100 điểm tích lũy biến thành 5 điểm tích lũy, bọn hắn thậm chí còn ở trên mạng thông qua dư luận bức bách Trần Phong giao quyền hạn ra, chưa từng nghĩ tới...

"Đây thực sự là vĩ nhân!"

"Đây mới thực sự là người vô tư kính dâng cho nhân loại a!"

"Khoảnh khắc này sẽ đi vào lịch sử."

Đám người rung động.

Khắp mọi nơi ở trên mạng đăng tin tức về Trần Phong.

Một ngày này...là vinh quang thuộc về một mình Trần Phong! ! !

Mà vào giờ khắc này, đám người Gen Công Hội cũng quay mặt lại nhìn nhau, bộ giao dịch của bọn hắn đã xác nhận tính ổn định của Linh Thuật, chính thức chuyển giao, đồng thời còn đang bắt đầu chính thức tiến vào giai đoạn vận hành.

Lỗ quá nhiều

Hết thấy đều hoàn mỹ vô khuyết! Trần Phong thậm chí đã tiến hành tối ưu hoá xong rất nhiều chức năng!

"Chuyện này..." Đám cao tầng Gen Công Hội đều xấu hổ, có phải hay không là có chút lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi? Trần Phong căn bản là không muốn giữ thứ này ở trong tay a!

"Chuyện này...phải làm sao bây giờ?"

"Đem sự tình Trần Phong giúp chúng ta tối ưu hoá chức năng phát tán ra ngoài."

"Khen ngợi Trần Phong nhiều hơn nữa."

"Vâng."

Bọn hắn chỉ có thể dùng loại phương thức này để đền bù một chút áy náy.

Rất nhanh, những sự tình Trần Phong chủ động tối ưu hóa như thế nào được Gen Công Hội phát tán ra ngoài, mọi người lại một lần nữa ca tụng, thanh danh của Trần Phong giống như mặt trời ban trưa.

Ngày kế tiếp, Bạc thầy rèn luyện tinh thần được chính thức đưa vào sử dụng! Lần này, là do Gen Công Hội chủ đạo, giải trừ suy yếu một lần 5 điểm tích lũy, làm cho tất cả mọi người đều rất đổi động tâm, chân chính mở ra một thời đại thăng cấp điên cuồng!

Không thể nghi ngờ, thực lực của nhân loại, lại một lần nữa tăng vọt trên một phạm vi lớn! Mà người mà mọi người cảm kích nhất, không thể nghi ngờ, vẫn như cũ là Trần Phong. Sự tình Trần Phong cống hiến Linh Thuật miễn phí vào ngày hôm qua, lực ảnh hưởng vẫn như cũ rất kinh khủng, sự tình Gen Công Hội lỗ vốn đã không có người nào hỏi thăm, tất cả công lao cùng với vinh dự, chỉ thuộc về một mình Trần Phong.

"Ài." Ngay cả một người tán dương Gen Công Hội cũng không có, gần như tất cả mọi người đều cảm kích Trần Phong về chuyện này.

"Tốt xấu cũng nên khen ngợi chúng ta một chút chứ." Đám người Gen Công Hội hết sức ủy khuất.

Người công hiến là Trần Phong, thế nhưng mà Gen Công Hội lại là người lỗ vốn cơ mà! ! ! Mặc dù chi phí chế tạo chỉ có 3 điểm tích lũy, bán ra 5 điểm tích lũy, thế nhưng mà còn có cơ chế hội viên nữa đấy? Tương đương với việc giảm doanh thu, doanh thu mà Gen Công Hội có thể kiếm được thật sự không nhiều, khấu trừ đi sức người và chi phí, đúng là thật sự lỗ vốn!

"Được rồi, tốt xấu gì cũng đã giải quyết được mối nguy về quyền hạn quản lý." Cấp trên an ủi: "Công lao của các người chúng ta đã nhìn thấy, chờ qua mấy ngày nữa, ảnh hưởng của Trần Phong giảm xuống, chúng ta sẽ an bài báo cáo cho các người."

"Các người hãy cố gắng làm ra một bài báo cáo thật tốt."

Đến tận đây, sự tình về Bạc thầy rèn luyện tinh thần, xem như mới chấm dứt. Toàn nhân loại tiến vào giai đoạn tăng cường trên diện rộng, thực lực tăng lên rất nhiều!

Gen Công Hội mặc dù hơi thua thiệt một chút, thế nhưng cũng đã giải quyết được mối nguy về quyền hạn quản lý, nhận được một đợt hảo cảm của mọi người, một chút tổn thất ấy chỉ là mưa bụi, bọn hắc căn bản không quan tâm. Mà Trần Phong mặc dù không kiếm được quá nhiều điểm tích lũy, thế nhưng lại thu được vinh dự nghịch thiên, biến thành truyền kỳ trong miệng của mọi người, đây là vinh quang vô thượng!

Chỉ có điều là...mọi chuyện thật sự sẽ diễn ra như thế hay sao? Ngay khi các phương tiện truyền thông vẫn ra sức đưa tin về sự tình Linh Thuật này, Gen Công Hội chợt phát hiện một cái sự tình hồ cha, dường như, ở một nơi nào đó có một chút không thích hợp.

"Cái này..."

Cao tăng Gen Công Hội nhìn báo cáo tài chính tháng này liền rơi vào trong sự trầm tư. Gen Công Hội Bọn hấn gia đại nghiệp đại, thỉnh thoảng tổn thất một chút gì đó, vì nhân loại phục vụ cũng không sao, cho nên Bậc thầy rèn luyện tinh thần lỗ vốn, bọn hấn vẫn có khả năng tiếp nhận, chỉ là cái số liệu lỗ vốn này có phải là hơi nhiều rồi có phải hay không?

Báo cáo này không đúng! Đám người giết mình một cái, chẳng lẽ có người dám ở chỗ này làm loạn? Tham ô? Đơn giản là tự tìm đường chết!

"Điều tra! Nhất định phải điều tra rõ ràng." Cao tăng phẫn nộ.

Sau đó, bọn hấn rất nhanh liền điều tra ra rõ ràng vì cái gì mà báo cáo tài chính tháng này lại khó coi như vậy, lại chính là vì Bậc thầy rèn luyện tinh thần mà bọn hấn mới phát hành được một tuần này!

Cái chi phí này... làm sao lại cùng với dự tính lúc đầu không giống nhau? ! Hạch tâm của Bậc thầy rèn luyện tinh thần là 'Giải trừ suy yếu', đây cũng địa phương mà mọi người tiêu phí, cũng là phục vụ đặc thù duy nhất mà Gen Công Hội có thể cung cấp!

5 điểm tích lũy một lần! Hơn nữa theo việc 'Giải trừ suy yếu' được giảm giá tới 95% so với lúc trước, mọi người tất nhiên sẽ điên cuồng mua sắm, cho nên số lượng mua sắm 'Giải trừ suy yếu', không cần nghĩ cũng biết là một con số cực kỳ kinh người!

Mà chi phí chế tạo ra một bình thuốc thử gen 'Giải trừ suy yếu', mỗi một điểm tích lũy, đều cực kỳ trọng yếu! Mà ở trong đó... Phó hội trưởng kinh sợ nhìn qua chi phí dự đoán nguyên bản chỉ có 3 điểm tích lũy, ở chỗ này lại là 10 điểm tích lũy, một cái con số mà bọn hấn căn bản là không có cách nào tiếp nhận!

Gặp quỷ? Tại sao lại là 10 điểm tích lũy! Phải biết rằng, mỗi một điểm tích lũy dôi ra, sẽ có khả năng tổn thất mấy trăm điểm tích lũy trong một tháng! Huống chi là dôi ra trọn vẹn 7 điểm tích lũy, quả thực là muốn lấy mạng!

"Ai đang làm việc này?" Phó hội trưởng đỏ ngầu cả mặt, ông ta khẳng định, nhất định phải lôi ra cái tên gia hỏa tham ô đáng chết này ra, chỉ có điều là

vô luận bọn hắn điều tra như thế nào, cũng đều không phát hiện ra được vấn đề gì.

Bởi vì...cách điều chế của loại thuốc thử gen này, vền vẹn chỉ là tài liệu đã mất 9 điểm tích lũy!

"? ? ?" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt phát mộng: "Lúc trước không phải các người điều tra là chi phí của thứ này chỉ có 3 điểm tích lũy thôi hay sao?"

"Đúng thế." Nhân viên điều tra rất tinh táo nói: "Lúc trước chúng ta điều tra tài liệu và số liệu mà Trần Phong sử dụng, đích thật là chỉ có 3 điểm tích lũy, hơn nữa còn có thể chế tác với một số lượng lớn!"

Đám người im lặng, cho nên nói...cách điều chế mà Trần Phong nắm giữ, thế mà cùng với bọn hắn không giống nhau?

"Rất có thể." Một người kết luận: "Trần Phong tất nhiên là dùng một loại cách điều chế kiểu mới nào đó mà chúng ta không có nắm giữ, cho nên mới sẽ xuất hiện chi phí hao tổn to lớn như vậy."

Đám người giật mình, thì ra là thế.

"Vậy thì đi tìm Trần Phong hỏi một chút." Một người đề nghị.

"Được." Đám người gật gật đầu, trong ấn tượng của bọn hắn, một nhân vật truyền kỳ như Trần Phong, nhân viên nghiên cứu đại công vô tư loại này, đều sẽ phi thường dễ nói chuyện. Cách điều chế kiểu mới...tìm Trần Phong giao dịch là được...

Xoạt! Xương sống của Phó hội trưởng đột nhiên phát lạnh, ông ta đột nhiên cảm giác được, lần này bọn hắn giống như đã bước vào một cái hố sâu, không, sẽ không, chắc là vẫn có khả năng quay đầu...

Phó hội trưởng nuốt một ngụm nước bọt, ông ta cảm thấy, nếu như Trần Phong từ tàng cách điều chế không giao ra, có lẽ có sẽ có thể tiếp tục dùng dư luận bức bách...

Chỉ có điều là lời nhắn nhủ của bọn hắn gửi đi rất nhanh liền được phản hồi lại.

Con m* nhà người!!!

"Ồ, các người hỏi chính là cái cách điều chế kia hay sao, cách điều chế này là do ta ở Hiệp hội chế tác Gen nghiên cứu ra được, cho nên cái cách điều chế này thuộc về bọn hắn, thật có lỗi a, ta cũng không có quyền hạn trao quyền cho các người." Trần Phong hết sức ngượng ngùng nói.

Hiệp hội chế tác Gen...Phó hội trưởng vỗ đầu một cái, Trần Phong đã đem chuyện cá nhân, biến thành Hiệp hội chế tác Gen, chuyện này liền biến thành rất phiền phức.

"Không, sẽ không, hẳn là do ta suy nghĩ nhiều rồi." Phó hội trưởng tiến hành liên hệ với Hiệp hội chế tác Gen.

"Ồ? Các người nói cái cách điều chế kia à, đã được đặt vào quy chế của Hiệp hội chế tác Gen, thứ này là miễn phí, cũng là bởi vì cái cách điều chế đặc thù này không quá ổn định, vì sức khoẻ cùng với tương lai của chế tác sư, chúng ta đã thiết lập quyền hạn, chỉ có người hợp cách mới có thể sử dụng."

"Các người muốn dùng, đưa người đến cho chúng ta kiểm tra là được rồi."

"Cách điều chế là miễn phí, chỉ cần thông qua kiểm tra chứng nhận, là có thể tùy tiện sử dụng..."

Hiệp hội chế tác Gen rất thẳng thắn phản hồi.

Kiểm tra chứng nhận...Phó hội trưởng ôm một tia hi vọng cuối cùng, nhìn về phía nhân viên công tác hỏi: "Hiện tại thuốc thử gen giải trừ hư nhược, là do ai làm?"

"Tất cả mọi người đều có thể làm." Nhân viên công tác suy nghĩ một chút rồi nói: "Cách điều chế của loại thuốc thử gen kia đã sớm được công khai, ai cũng có thể sử dụng, chúng ta chỉ cần tuyên bố nhiệm vụ tương ứng là có thể, một bình thuốc thử gen, có thể hồi đoái được 10 điểm tích lũy, thù lao hết sức phong phú, cho nên mới có vô số người thực hiện nhiệm vụ."

"À, ngoại trừ cái đó ra, chúng ta còn có một nhà máy chuyên môn."

"Bất quá, chế tác sư của cái nhà máy này, mặc dù đều là các chế tác sư cấp thấp, thế nhưng muốn hoàn thành chế tác loại thuốc thử gen cấp thấp này vẫn là không có vấn đề."

"Chỉ bất quá, chế tác sư của chúng ta dù sao cũng không phải là chuyên nghiệp...cho nên sản lượng có hạn."

"Nơi cung cấp 90% thuốc thử gen, vẫn là dựa vào nhiệm vụ."

Trong lòng của Phó hội trưởng phát lạnh.

Cho nên...bạn hẳn toàn bộ phải nhờ vào người ngoài hay sao? Cho dù các chế tác sư của bạn hẳn chế tác loại thuốc thử gen cấp thấp này là không có vấn đề, thế nhưng nếu để cho bạn đi làm cái kiểm tra chứng nhận kia mà nói...

"Phí đăng ký là bao nhiêu?" Phó hội trưởng chợt nhớ tới chuyện này.

"100 ngàn nguyên." Nhân viên công tác nhanh chóng cho ra đáp án.

Đây là một khoản phí đăng ký tiêu chuẩn, Phó hội trưởng vỗ đầu một cái, ông ta cố gắng liên hệ với một người bạn tốt của mình ở Hiệp hội chế tác Gen, là một bạn học cũ, đi điều tra xem cái tên đáng chết nào đã bày ra chuyện này, sau đó phát hiện ra được một cái tên khiến cho ông ta cảm thấy tuyệt vọng - Trần Phong.

"Trần Phong, con m* nhà ngươi!" Phó hội trưởng bỗng nhiên tức giận mắng to, nhân viên công tác Gen Công Hội ở bên cạnh quay mặt lại nhìn nhau, từ lúc nào mà Phó hội trưởng lại trở nên cục súc như vậy?

"Đáng chết." Vẻ mặt của Phó hội trưởng biến thành màu đen.

Hồ! Đây quả nhiên là một cái hồ sâu! Ông ta biết rất rõ ràng, vì cái gì còn muốn nhảy xuống?

Nếu như chuyện này là do Trần Phong bày ra còn tốt, nhưng bây giờ bên chủ đạo chuyện này lại là Hiệp hội chế tác Gen, sử dụng dư luận căn bản là

không có tác dụng! Người ta chính là vì lo nghĩ cho sức khỏe của các chế tác sư!

Người ta thu phí kiểm tra chứng nhận cũng là hợp tình hợp lý! 100 ngàn nguyên đối với chế tác sư mà nói, chính là một cái giá hết sức rẻ.

Người lấy cái gì để ép người ta? Còn về kiểm tra chứng nhận có độ khó cao bao nhiêu? Sự tình của Hiệp hội chế tác Gen, lúc nào đã đến phiên Gen Công Hội các người tới nhúng tay?

"Con hàng này khẳng định đã sớm chuẩn bị tốt chuyện này." Phó hội trưởng nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Nếu như chúng ta ủy thác cho Hiệp hội chế tác Gen chế tác loại thuốc thử gen này..."

Xoạt! Phía đối diện rất nhanh liền gọi báo giá tới.

"Cái giá tiền này..." Mặt mũi của bộ trưởng tài chính tối sầm: "Nếu như đổi cái giá tiền này ra thành điểm tích lũy của Gen Công Hội chúng ta, chính là 5 điểm tích lũy! Chúng ta bán đi cũng chỉ có 5 điểm tích lũy a, cộng thêm phí bảo trì, phí quản lý huyệt cảnh, chi phí các phương diện khác, ô, đúng rồi, còn có một nhóm hội viên mà Trần Phong bán đi sớm nhất kia!"

Cho dù là cơ chế hội viên đã được dừng lại, thế nhưng một nhóm sớm nhất vẫn còn hữu hiệu! Nhất là cái đám hội viên trọn đời kia!

? ? ? Con m* nhà hần!

Cho dù là chiết khấu như thế nào, mỗi lần bán đi một bình thuốc thử gen 'giải trừ suy yếu', Gen Công Hội đều phải bù tiền! Cái Linh Thuật này của Trần Phong, Bậc thầy rèn luyện tinh thần hoàn chỉnh, là bản thân Linh Thuật + với thuốc thử gen 'Giải trừ suy yếu' + với quản lý huyệt cảnh.

Dem hiện thực biến thành huyệt cảnh, kết nối thông qua Linh Thuật, cũng cần tiêu hao rất nhiều chi phí, nhưng đây chỉ là tiêu hao năng lượng, cho nên chi phí chỉ là cố định mà thôi, tiêu hao ước chừng 2 điểm tích lũy.

Trải qua thống kê tổng hợp, chi phí thuốc thử gen là 3 điểm tích lũy, lợi nhuận cùng với tổn thất của bọn hần được triệt tiêu không sai biệt lắm, chỉ

lỗ vốn một chút sức người.

Mà bây giờ chi phí thuốc thử gen biến thành 5 điểm tích lũy, cái này thật là...thua thiệt đến không còn cái quần lót.

"Không thể đáp ứng." Bộ trưởng tài chính hoảng sợ.

"Chúng ta còn có lựa chọn khác hay sao?" Phó hội trưởng cười khỏ.

Đám người im lặng, đúng vậy a, bọn hắn còn có lựa chọn khác hay sao? Nếu như không sử dụng cách điều chế kiểu mới, nếu như không sử dụng Hiệp hội chế tác Gen, chi phí hiện tại của bọn hắn, thế nhưng chính là một cái giá 10 điểm tích lũy ở trên trời! ! !

"Nếu không...chúng ta dùng dư luận thử một lần?" Bộ trưởng tài chính đưa ra kiến nghị.

Lấy cái cớ vì toàn nhân loại mà nói, kỳ thật dùng rất tốt.

"..."

Phó hội trưởng dùng ánh mắt sâu kín nhìn bộ trưởng tài chính hỏi: "Người còn nhớ rõ, chúng ta đã dùng cái lý do gì để bức bách Trần Phong giao Linh Thuật ra hay không?"

"Lý do?" Bộ trưởng tài chính suy nghĩ một chút, thuận miệng nói: "Chi phí mà Trần Phong chế tác ra thuốc thử gen cần 100 điểm tích lũy, chi phí quá đắt, thế nhưng Gen Công Hội chúng ta có thể đem chi phí áp súc chỉ còn 5 điểm tích lũy..."

Xoạt! Nói đến đây, sắc mặt của Bộ trưởng tài chính liền trở nên trắng bệch.

Không sai, những lời này, là do chính miệng bọn hắn nói, kỹ thuật mới do Gen Công Hội bọn hắn nắm giữ, có thể đem chi phí áp súc chỉ còn 5 điểm tích lũy, lúc này mới bức bách Trần Phong giao Linh Thuật ra, kết quả thì sao?

Nếu như các người căn bản không có cái kỹ thuật này...suy nghĩ một chút, nếu như mọi người khắp thiên hạ, phát hiện ra là mình bị Gen Công Hội

đùa nghịch, nhất là bị Gen Công Hội lợi dụng, bức bách Trần Phong giao Linh Thuật ra...ừm, cái cảnh tượng kia sẽ hết sức đặc sắc.

Nếu quả thật là như thế, khoảng cách Gen Công Hội đối với lòng người tan rã đã không còn xa.

Té sắp mặt

"Cho nên..." Phó hội trưởng thở dài: "Vô luận là lần này có bao nhiêu khó khăn, chúng ta đều chỉ có thể cắn răng nuốt vào trong bụng!"

Trần Phong... Phó hội trưởng vô lực ngồi trên ghế, ông ta biết, lần này ông ta đã bại, thất bại thảm hại, từ nay về sau, Gen Công Hội mỗi tháng đều sẽ phải bỏ ra một số lớn tài chính, để cung ứng cho Hiệp hội chế tác Gen!

Dùng chi phí 3 điểm tích lũy, bán ra với cái giá 5 điểm tích lũy... Hiệp hội chế tác Gen mới là bên thật sự kiếm lời lớn! Mà Gen Công Hội bọn hắn, thì là bên không ngừng lỗ vốn cung cấp lợi nhuận cho Hiệp hội chế tác Gen!

??? Phó hội trưởng càng nghĩ càng cảm thấy nhói đau, sự tình thật tốt, làm sao lại phát triển thành như thế?

Có lẽ, thành công duy nhất của bọn hắn chính là ngăn cản được Trần Phong thu mua quyền hạn quản lý?

"Trần Phong làm như vậy đến cùng là vì cái gì?" Có rất nhiều người trong Gen Công Hội không hiểu được.

Trả thù? Trần Phong sẽ nhận được cái gì? Không có cái gì!

Ngoại trừ việc đơn thuần trả thù Gen Công Hội vì đã cưỡng đoạt Linh Thuật của Trần Phong, bọn hắn căn bản không biết Trần Phong làm như thế sẽ có ý nghĩa gì, không có đạo lý a.

"Đây đâu phải là trả thù..." Phó hội trưởng cười khổ.

Hiệp hội chế tác Gen hiện tại, căn vặn chính là của Trần Phong đó!

**

Tại Hiệp hội chế tác Gen, trong thời điểm Gen Công Hội bị mây đen bao phủ, ở đây mọi người lại đang cuồng hoan.

"Không hổ là Trần Phong." Hầu Lượng cười không thể khép miệng lại được.

Có thể từ bên trong cái tên to xác Gen Công Hội giàu đến chảy mỡ lại vắt cổ chảy ra nước kia móc ra một khối chất béo lớn như vậy, mỗi người ở Hiệp hội chế tác Gen đều cười rất vui vẻ.

Lần này, bọn hắn đã kiếm lợi lớn, cho dù mọi chuyện đều là do Trần Phong khởi xướng, thế nhưng...hắc hắc, đây chính là trắng trợn cướp bóc.

"Thế nào? Chuẩn bị đột phá đến cấp A rồi à?" Hầu Lượng cười nói.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Cần gì, cứ tùy tiện nói." Hầu Lượng vô cùng bá khí nói: "Chế tác đại sư, chế tác Tông Sư, thậm chí là lão tiền bối đã ẩn cư, ta cũng đều có thể tìm được cho ngươi!"

"Ta muốn đi đến trại huấn luyện để đột phá." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt. Hầu Lượng liền ỉu xiu.

Trại huấn luyện...Trần Phong cần trại huấn luyện tăng cường thực lực tất nhiên là cái chủng loại kia, chuyện này hắn thực tình không có cách nào, đó là địa bàn của Gen Công Hội a, người nói người là một chế tác sư...

Ồ, chờ một chút? Hầu Lượng bỗng nhiên nghĩ đến cái gì hỏi: "Ngươi dự định đi trại huấn luyện của Gen Công Hội?"

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu: "Đột phá ở chỗ đó, hẳn là nhanh nhất."

"..."

Vẻ mặt của Hầu Lượng trở nên quái dị: "Ngươi thế nhưng vừa mới đẩy Gen Công Hội vào một cái hố sâu đỏ máu, đoán chừng bọn hắn hiện tại nằm mơ cũng muốn xé xác ngươi đấy."

"Ta biết." Trần Phong không đổi sắc nói.

"Gan của người thật to." Hầu Lượng giơ ngón tay điểm vào cái trán của Trần Phong nói: "Đoán chừng là ngay cả cửa chính của bọn hắc người cũng không thể bước vào được."

"Ta biết." Trần Phong cười nói: "Cho nên cần phải có một chút biện pháp."

"Biện pháp gì?" Hầu Lượng hiểu kỳ nói.

"Một cái biện pháp có thể khiến cho bọn hắc thỏa hiệp." Trần Phong nghiêng ngẫm cười một tiếng.

Hầu Lượng nhìn Trần phong, không hiểu sao lại cảm thấy sống lưng ớn lạnh, cái tên này... lại dự định làm cái gì!

Tại Gen Công Hội, Lý Lôi vừa mới chấp hành nhiệm vụ trở về, nhìn thấy dáng vẻ giống như vừa mới bị chà đạp xong của mọi người, hỏi thăm một thoáng, mới biết được chuyện gì đã xảy ra.

Lại là bởi vì Trần Phong! Gen Công Hội dường như đã tự mình nhảy vào trong một cái hố lớn!

Thậm chí là quá trình nhảy vào...Lý Lôi cũng cảm thấy dở khóc dở cười, hắc hiện tại xem như đã biết, cái gì gọi là miễn phí mới là đắt nhất. Hắc thủ liên hệ với Trần Phong, nhưng lại không có bất kỳ một sự phản hồi nào, trực tiếp tiến vào trạng thái bận rộn, Lý Lôi sửng sốt một chút, đột nhiên trợn to con mắt, bởi vì cái trạng thái này...

Trần Phong bế quan? Lý Lôi giật mình, phải biết rằng, lần bế quan thứ nhất, Trần Phong nghiên cứu ra Thời Chi Lưu Sa, lần bế quan thứ hai, Trần Phong nghiên cứu ra Bạc thầy rèn luyện tinh thần, mà lần bế quan này... Lý Lôi chỉ tưởng tượng thôi liền sợ mất mật.

Trên bản chất, làm một nhân loại, hắc đúng ra nên hi vọng Trần Phong nghiên cứu ra càng nhiều Linh Thuật, nhưng vấn đề là, cái tên Trần Phong này mỗi lần đều gây ra sự tình a!

"Hi vọng lần này sẽ không có nhiễu loạn gì quá lớn đi." Lý Lôi tự lẩm bẫm.

Mà vào giờ khắc này, ở Hiệp hội chế tác Gen, đúng là giống như những gì mà Lý Lôi suy đoán, Trần Phong một lần nữa bế quan.

Trải qua sự tình hai lần trước, Trần Phong cũng không thể không trầm tư, đến cùng nghiên cứu ra đồ vật gì, mới thật sự là có ích đối với tất cả mọi người mà lại không có cách nào nuốt một mình! Chỉ có như thế, mới có thể hợp lý làm chủ Gen Công Hội!

Ừm...đương nhiên, còn cần phải miễn phí! ! ! Chỉ có miễn phí mới có thể phổ cập đại chúng, chỉ có miễn phí, mới có thể kiếm được càng nhiều.

Chỉ có điều là lần này phải chế tạo ra cái gì? Trần Phong rơi vào trong trầm tư, lại nghiên cứu ra một cái Linh Thuật mới?

Vô dụng, vô luận là nghiên cứu ra được cái Linh Thuật gì, kết quả cũng sẽ không sai biệt lắm cùng với trước đó, coi như có kiếm được nhiều hơn, đoán chừng cuối cùng cũng sẽ bị Gen Công Hội hoặc là những tổ chức khác tiếp nhận.

Mặc dù Trần Phong tuyệt đối sẽ là người kiếm được nhiều nhất, thế nhưng cũng không có ý nghĩa gì, mục tiêu chân chính hiện tại của hắn chỉ có một cái —— quyền hạn quản lý Gen Công Hội!

"Ta muốn..." Trần Phong nhíu mày, phải làm cái gì?

Bậc thầy huấn luyện lực lượng?

Bậc thầy huấn luyện thể lực?

Bậc thầy kéo dài *?

Ừm...giống như là đều không đáng tin cậy.

Trần Phong một mực rất tin tưởng, Linh Thuật sẽ trở thành một cái hệ thống mới, Linh Thuật có thể khiến cho thực lực của nhân loại tăng lên trên một phạm vi lớn, tuyệt đối là ở phía trên Bậc thầy rèn luyện tinh thần! Hắn mặc dù muốn kiếm điểm tích lũy, thế nhưng vẫn cân nhắc đến chuyện tăng cường thực lực cho nhân loại.

Chỉ là...một mình hắn cuối cùng vẫn có hạn, nếu như nghiên cứu từng cái, đến năm nào mới có thể phổ cập Linh Thuật?

"Có lẽ..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Linh, ta bây giờ ta còn bao nhiêu giá trị may mắn."

"1824 điểm." Linh nhanh chóng trả lời.

"Rất tốt...hy vọng là có thể đầy đủ." Hai mắt của Trần Phong sáng ngời, lần này, hắn nhất định có thể thành công!

Tại Gen Công Hội, kèm theo việc uỷ thác cho Hiệp hội chế tác Gen chế tác thuốc thử gen, sóng gió do Linh Thuật Bạc thầy rèn luyện tinh thần mang tới rất cực cũng lắng lại, Gen Công Hội mới xem như nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"Tồn thất có chút lớn." Bộ tài liệu cười khổ.

Lần sóng gió này, Hiệp hội chế tác Gen kiếm lớn, Trần Phong kiếm lớn, tất cả nhân loại hưởng phúc, chỉ có Gen Công Hội bị gài bẫy té sập mặt, mà vẫn phải mang ơn, ít nhất mặt ngoài là như thế. Đối mặt với cái Linh Thuật 'Miễn phí' mà Trần Phong giao cho bọn hắn này, Gen Công Hội ở bên ngoài nhất định phải cảm kích.

Sáng tạo Linh Thuật

"Ta cảm kích cái con m* nhà hấn." Bộ tài chính cũng vô cùng phần nộ.

"Cuối cùng cũng kết thúc." Phó hội trưởng ngược lại thì nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Cho dù bị Trần Phong hung hăng làm thịt một lần, thế nhưng tốt xấu gì thì thịt cũng chỉ là tiền tài, mà không phải là điểm tích lũy, quyền hạn quản lý Gen Công Hội cũng không bị ảnh hưởng đến.

"Nếu như hấn tiếp tục nghiên cứu Linh Thuật tương tự thì sao?" Bộ tài liệu vô cùng lo lắng.

Đám người nghe vậy, trong lòng cũng cảm thấy ớn lạnh, suy nghĩ kỹ một chút, ừm...ngoại trừ Bậc thầy rèn luyện tinh thần, nếu như Trần Phong tiếp tục nghiên cứu ra một loại Linh Thuật Bậc thầy rèn luyện xxx nữa thì sao? Đến lúc đó Gen Công Hội phải làm như thế nào mới tốt?

"Nghe nói Trần Phong lại bế quan." Một người thấp giọng nói ra.

"Yên tâm." Phó hội trưởng lắc đầu: "Chỉ cần chuyện này kết thúc liền tốt, còn những loại Linh Thuật khác... chúng ta cũng sẽ không té ngã ở cùng một vị trí."

Bọn hấn thế nhưng chính là Gen Công Hội! Mặc dù lần này bị hổ, thế nhưng căn cứ theo phong cách của Trần Phong, bộ chiến lược đã nghiên cứu ra phương án nhằm vào, nếu Trần Phong quả thật dám công bố ra Linh Thuật tương tự...bọn hấn tuyệt đối sẽ khiến cho Trần Phong bồi thường tổn thất đến mức không còn cái quần lót!

Trần Phong...chúng ta chờ người.

Vào ngày kế tiếp, tất cả các bộ ngành của Gen Công Hội đã làm tốt chuẩn bị, bọn hấn đã đem trình độ uy hiếp của Trần Phong, tăng lên tới cấp bậc cao nhất, tiến vào giai đoạn chiến lược.

Đương nhiên, không phải là động thủ, mà là dùng sách lược, bọn hấn nhằm vào loại Linh Thuật Bạc thầy rèn luyện xxx kế tiếp mà Trần Phong sắp công bố, khiến cho Trần Phong chết không có chỗ chôn.

"Ngài đã xác định rồi chứ?" Phó hội trưởng thấp giọng hỏi.

"Xác định, đã thôi diễn qua."

"Mặc dù có chút mơ hồ không rõ, thế nhưng loại Linh Thuật kế tiếp của Trần Phong, vài ngày sau sẽ được công bố, mà căn cứ theo nội dung thôi diễn, đồng dạng cũng có tên là Bạc thầy xxx." Một lão giả vân đạm phong khinh nói ra.

•Vân đạm phong khinh - (Mây gió điềm nhiên)

"Đa tạ." Phó hội trưởng cảm kích.

Quả nhiên...lại là một loại Bạc thầy xxx hay sao? Trên khóe miệng của Phó hội trưởng lộ ra một nụ cười.

Gen Công Hội dù sao cũng là một con quái vật khổng lồ, bọn hấn lúc đầu bị gài bẫy, vèn vèn chỉ là vì bọn hấn không ngờ được Trần Phong lại chơi một cái trò như vậy!

Mà bây giờ, nếu Gen Công Hội vận chuyển toàn diện...thì Trần Phong cũng không thể gây ra được chuyện gì nữa.

Thôi diễn, phỏng đoán, suy diễn tương lai...nhất cử nhất động của Trần Phong, đều nằm trong lòng bàn tay của bọn hấn, bọn hấn thậm chí ngay cả ngày công bố, cùng với cái tên đại khái đều nắm giữ, Trần Phong còn có thể làm gì được Gen Công Hội? Không thể làm được nên chuyện gì!

"Chỉ là cái tên này..." Phó hội trưởng nhìn cái tên Bạc thầy xxx mà lão giả kia thôi diễn ra liền ngẩn người.

Nói như vậy, mấy vị cường giả cấp cao nhất của Gen Công Hội nếu đã thôi diễn tất nhiên sẽ ra một cái tên hoàn chỉnh, lần này lại ngoài ý muốn chỉ có thể thôi diễn ra hai chữ Bạc thầy!

Bên người Trần Phong cũng có cường giả Siêu cấp A đỉnh phong bảo hộ hay sao? Phó hội trưởng giống như có điều suy nghĩ.

Bất quá, không có quan hệ, chỉ cần hai chữ Bậc thầy này là đã đủ!

Lần này lại là cái gì Bậc thầy xxx? Ông ta rất chờ mong.

Sau ba ngày, Trần Phong xuất quan, Linh Thuật kiểu mới đã được nghiên cứu thành công, hắn đang tiến hành chỉnh lý tư liệu công bố, nhưng lại không biết, Gen Công Hội đã sớm để mắt tới hắn.

"Trần Phong đã xuất quan."

"Ừm, đã thấy được, hắn đang đi đăng ký bản quyền."

"Quả nhiên là một loại Linh Thuật mới!"

"Hừ...thời gian, địa điểm, loại hình, cùng với những gì mà tiền bối dự đoán quả nhiên không có chênh lệch."

"Hắc hắc...lần trước bị tên tiểu tử này gài bẫy, lần này chúng ta có thể kiểm về toàn bộ!" Gen Công Hội xắn tay áo lên.

Vô số người ở trong bóng tối nhìn chăm chăm.

"Không cần phải làm quá ác, Trần Phong dù sao cũng là vì nhân loại mà làm ra cống hiến, phải chừa cho hắn một chút đường sống, như thế mới có những loại Linh Thuật kế tiếp."

"Hắc hắc, chuyện đó là đương nhiên."

Chuyện này dù sao cũng chỉ là cạnh tranh thương nghiệp, không có quan hệ cùng với chiến tranh, mấy người thảo luận ở trong bóng tối, chính là làm như thế nào để kiếm nhiều lợi ích nhất, mà vẫn lưu một chút mặt mũi cho Trần Phong.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong đã đăng ký hoàn tất, Trần Phong chính thức công bố loại Linh Thuật thứ ba, trong nháy mắt, toàn bộ những người trên thế giới chú ý đến Trần Phong đều nhận được tin tức.

"Đến rồi!" Cao tầng Gen Công Hội tràn ngập sự chờ mong.

"Hắc hắc, lần này là rèn luyện cái gì? Lực lượng? Nhanh nhẹn?"

Bọn hắn theo bản năng mở ra nhìn, nhưng mà trong nháy mắt thấy cái tên Linh Thuật, lại có một chút phát mộng.

Tên: Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật

Thuộc loại: Linh Thuật

Tác dụng: Thông qua tổ hợp sáng tạo thích hợp, nghiên cứu ra Linh Thuật mới thích hợp cho bản thân

Tiêu hao: Vền vẹn như thi triển năng lượng bình thường.

Hồi đoái: Miễn phí

Độc quyền: Trần Phong

Gen Công Hội: "? ? ?"

Hết thầy gen chiến sĩ: "? ? ?"

Tất cả mọi người đều bối rối, đây là loại Linh Thuật quái quỷ gì thế? Không có người nào biết rõ, cũng là theo cái tên này mà nói...

"Hồi đoái!" Mọi người trước tiên lựa chọn hồi đoái, chỗ tốt trước tiên của loại Linh Thuật này, chính là hoàn toàn miễn phí!

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu động.

Một thế giới hư ảo xuất hiện ở trước mặt của mọi người, vẫn như cũ là huyền cảnh đơn sơ đến mức làm cho người ta giận sôi, chỉ có những đường cong đơn giản cùng với một vài quả cầu ánh sáng.

1, Sáng tạo Linh Thuật

2, Chỉnh sửa Linh Thuật

3, Bán Linh Thuật

4, Mua Linh Thuật

Bên trong các quả cầu ánh sáng chỉ có một vài chức năng này, mọi người ngạc nhiên thăm dò chức năng thứ nhất, ba cái chức năng đằng sau tạm thời chưa được mở khoá, cái chức năng thứ nhất cũng có một bản hướng sử dụng rất chi tiết.

Các hạng mục sáng tạo Linh Thuật:

1, Linh Thuật không gian cơ sở, phạm vi: tinh chỉnh từ 0% đến 1%

2, Linh Thuật thời gian cơ sở, phạm vi: tinh chỉnh từ 0 giây đến 1 giây

3, Linh Thuật năng lượng cơ sở, phạm vi: tinh chỉnh từ 0% đến 1%

4, Được xác định

"Thứ này..." Một số người đã từng là nhân viên kỹ thuật lập tức trừng lớn con mắt, chẳng lẽ thật sự là đúng như cái tên của loại Linh Thuật này, có thể sáng tạo ra Linh Thuật mới tinh? !

Xoạt! Một người thử sử dụng, hần liền ngạc nhiên phát hiện ra, chính mình vậy mà có khả năng tinh chỉnh Linh Thuật thời gian!

Không sai! Những loại Linh Thuật thời gian, Linh Thuật không gian, Linh Thuật năng lượng cơ sở này, không phải là thứ mà bọn hần có khả năng nắm giữ, đây là tư liệu hạch tâm nhất của Linh Thuật, thế nhưng...Trần Phong vì bọn họ đã cung cấp ra hết! ! !

Cho nên, bọn hần chỉ cần đưa năng lượng đối ứng vào, là có thể sử dụng những loại Linh Thuật cơ sở này.

Đương nhiên, căn cứ vào năng lượng sử dụng, hiệu quả sinh ra tự nhiên cũng sẽ khác biệt, ví dụ như các loại 0%, 0.5%, 0.6%, vân, vân...hiệu quả càng lớn, năng lượng tiêu hao cũng sẽ càng lớn! Trần Phong dùng một phương thức đặc thù như thế, vì bọn hắn cung cấp những năng lực đặc biệt!

Hội trưởng xuất hiện

"Lại có thể là như thế? !"

Có một người sáng tạo Linh Thuật riêng cho mình.

Nội dung sáng tạo: lựa chọn Linh Thuật thời gian, phạm vi tinh chính là 1 giây, hoàn tất.

Xoạt! Một loại Linh Thuật thành hình: chưa có tên, chưa có định nghĩa, chưa được chỉnh sửa.

Thế nhưng trải qua quá trình tìm hiểu, hần kinh sợ phát hiện ra, loại Linh Thuật này lại có thể là Thời Chi Lưu Sa mà lúc trước Trần Phong nghiên cứu ra, thứ này, vậy mà lại có thể thật sự giảm bớt một giây thời gian!

"Ta thế mà có thể tự mình nghiên cứu ra Thời Chi Lưu Sa?" Người kia cũng sợ ngây người, cho dù chỉ là đơn thuần sử dụng những tư liệu mà Trần Phong cung cấp.

"Ôi mẹ ơi, quá trâu bò!" Người kia kinh ngạc tán thán: "Ta đem đi bán thử xem."

Xoạt! Hần lựa chọn đem bán, nhưng mà trước mặt lại xuất hiện một dòng cảnh báo —— trải qua sự kiểm trắc, loại Linh Thuật này đã được đem bán, thông tin bán ra trước mắt là như sau: giao diện bán ra Thời Chi Lưu Sa xuất hiện.

Không sai, Linh Thuật đã được bán ra, sẽ không có cách nào đem bán một lần nữa! Nhưng chuyện này cũng không có quan hệ, rất nhanh liền có người thông qua Linh Thuật không gian, tinh chỉnh phạm vi năng lượng, liền nghiên cứu ra được một loại Linh Thuật chuyên môn để cho mình sử dụng, đương nhiên, kỳ thật là không dùng được cái trúng gì.

Ví dụ như loại Linh Thuật kia...không gian cơ sở là 0.5%, năng lượng cơ sở là 0.5%, mức tiêu thụ rất lớn, được đặt tên là —— Linh Thuật pháo năng

lượng không gian xoắn ốc!

"Thế mà thật sự được đem ra bán! ! !"

Đám người tròng lớn con mắt, mặc dù loại Linh Thuật này không có tác dụng gì, thế nhưng ý nghĩa mà nó đại biểu...

Oanh! Tất cả mọi người oanh động, bọn hãn thủ nghiệm đem bán đủ loại Linh Thuật thiên hình vạn trạng, rốt cục cũng thăm dò rõ ràng hết thấy nội dung của cái chức năng 'Bán Linh Thuật' này.

1, Bất kỳ người nào đều có thể bán Linh Thuật! Chỉ cần là Linh Thuật chưa chứng nhận bản quyền đều có thể đem bán, mà một khi chứng nhận về sau, sẽ không có cách nào đem bán, chỉ có thể mua sắm.

2, Linh Thuật đem bán nhất định phải có giá cả, giá cả ở đây —— chính là điểm tích lũy của Gen Công Hội!

3, Hết thấy Linh Thuật đem bán, Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật sẽ rút đi 10% doanh thu, làm chi phí quản lý.

4, Hết thấy Linh Thuật đem bán, một khi liên quan đến đến các Linh Thuật không gian, Linh Thuật thời gian, Linh Thuật năng lượng cơ sở, căn cứ vào tình huống sử dụng, sẽ thu phí tổn thêm ngoài định mức.

Trong đó —— phí sử dụng Linh Thuật năng lượng là 10%! Phí sử dụng Linh Thuật không gian là 10%! Phí sử dụng Linh Thuật thời gian là 9,9%!

...

"Lại có thể như thế?"

Đám người kinh ngạc đến ngây người.

Sáng tạo, chỉnh sửa, đem bán Linh Thuật...bọn hãn thủ linh phát hiện ra, Trần Phong đã hoàn thành một cái hệ thống Linh Thuật hoàn chỉnh! Mà cái chức năng cuối cùng, không thể nghi ngờ chính là 'Mua Linh Thuật', mọi người có thể tùy ý dùng 10 điểm tích lũy để mua loại Linh Thuật có tên là 'Pháo năng lượng không gian xoắn ốc' kia!

Xoạt! 10 điểm tích lũy biến mất, Linh Thuật 'Pháo năng lượng không gian xoắn ốc' xuất hiện ở trong tay, là một phần vận chuyển năng lượng hoàn chỉnh được Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật đưa tới, chỉ cần học tập và sử dụng...

Oanh! Bọn hắc lại có thể thật sự thi triển loại Linh Thuật này! Cho dù...đây chỉ là một cái Linh Thuật cùi bắp!

"Trời đất! Ta thật sự có thể thi triển được."

"Thật mạnh!"

"Ha ha ha, lão tử thế mà cũng trở thành bậc thầy sáng tạo ra Linh Thuật mới."

"Giống như là nếu sử dụng thật tốt, ai cũng có thể trở thành bậc thầy!"

"Có thể."

Tất cả mọi người mừng như điên.

Phải biết rằng, ở dưới tình huống bình thường, làm quân chúng ăn dưa, bọn hắc vĩnh viễn chỉ có thể mua sắm năng lực, mỗi ngày làm nhiệm vụ mệt gần chết để kiếm điểm tích lũy, thế nhưng hiện tại... Trần Phong lại vẽ ra cho bọn hắc một con đường rộng lớn —— sáng tạo!

Chỉ cần nắm giữ cái Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật này, ai cũng có thể nghiên cứu ra Linh Thuật mới, ai cũng có thể trở thành bậc thầy sáng tạo!

"Thật sự có tác dụng sao?"

Có người theo bản năng nhìn thoáng qua cửa hàng bán Linh Thuật.

Ở trên cửa hàng bán Linh Thuật, ở chỗ cái Linh Thuật 'Pháo năng lượng không gian xoắn ốc' hắc cha kia, lượng tiêu thụ hiện tại, đã đột phá 18.000 phần!

Oanh! Ánh mắt của tất cả mọi người đều trở nên đỏ ngầu, mặc dù bọn hắc biết, mọi người mua sắm cái Linh Thuật này, chỉ là vì thử nghiệm chức

năng "Mua Linh Thuật", thế nhưng mà cái số lượng tiêu thụ kia, số lượng điểm tích lũy kia...mọi người tính toán một chút, 180.000 điểm tích lũy!

Không sai! Ngay cả vị tiện tay đem bán 'Pháo năng lượng không gian xoắn ốc' kia, cũng sợ ngây người! Hắn không nghĩ tới, chính mình đùa giỡn sáng tạo ra một loại Linh Thuật, đem bán ra, vậy mà có thể bán ra với một cái giá trên trời như thế, trừ bỏ phí tổn 30% (bao gồm 10 % phí quản lý, 10% phí sử dụng Linh Thuật không gian cơ sở, 10% phí sử dụng Linh Thuật năng lượng cơ sở).

Hắn vẫn còn lại 126.000 điểm tích lũy! !

"Điên rồi! Điên rồi!" Hắn tự lẩm bầm, nửa ngày cũng không thể lấy lại tinh thần.

Mà người đỏ mắt đâu chỉ có một mình hắn? Gần như hết thấy những người nhìn thấy số lượng tiêu thụ của cái Linh Thuật này đều điên rồi, tất cả mọi người đều một mực đâm đầu vào bên trong sáng tạo Linh Thuật, bọn hắn biết, vô luận là làm ra loại Linh Thuật rác rưởi như thế nào, hôm nay đều có thể trở nên vô cùng nóng bỏng! Làm người thứ hai, người thứ ba, người thứ tư, đều có thể kiếm một số tiền lớn! Cho dù...chỉ bán ra với cái giá 10 điểm tích lũy!

Trong lúc nhất thời, mọi người đều bắt đầu điên cuồng nghiên cứu, nhiệt độ của Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật, trong nháy mắt tăng vọt, nhất thời có một không hai.

Tại Gen Công Hội, ở trong phòng họp, hết thấy cao tầng đều khẩn cấp đến nơi này.

Sau đó...chỉ có một mảnh yên lặng, bọn hắn nhìn vào cửa hàng bán Linh Thuật của Trần Phong, toàn bộ đều tròn tròn con mắt. Những chuẩn bị đã làm xong trước đó, vền vẹn chỉ là nhằm vào phương thức mua "giải trừ trạng thái", hoàn toàn không nghĩ tới, lần này Trần Phong căn bản lại không có ý định bán đồ!

Hắn, chỉ rút phí giao dịch, mà tất cả mọi thứ, đều là do mọi người tự mình nghiên cứu! Gen Công Hội muốn nhúng tay vào? Quả thực là muốn chết,

lửa giận của mọi người trong thiên hạ có thể thiêu rụi cả Gen Công Hội.

Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều buồn đến mức bạc đầu.

Tại sao lại có thể như vậy...nhân viên công tác của bộ Chiến lược đã phát điên.

"Làm sao bây giờ?" Mọi người nhìn về phía phó hội trưởng.

"Báo cáo đi." Phó hội trưởng vô lực ngồi trên ghế.

Chỉ có khi giao phong qua cùng với Trần Phong, mới biết được sự kinh khủng của cái tên này, vào thời điểm mà cái gì của hàng bán Linh Thuật xuất hiện, ông ta liền biết, mọi chuyện đã xong!

"Vâng." Nhân viên công tác khẩn cấp báo cáo, hội trưởng đang bế quan cũng xuất hiện.

"Hội trưởng." Đám người câm như hến.

Không thể nghi ngờ, hội trưởng Gen Công Hội, có thực lực khủng bố không ai bằng, vào thời điểm thuộc thủ Siêu X còn chưa được công bố, ông ta đã là Siêu cấp A cực hạn, nếu như nói ai có tư cách bước vào cấp S nhất, ngoại trừ ông ta sẽ không còn có người thứ hai!

Không kéo dài được bao lâu

Hội trưởng say mê thực lực, ở dưới tình huống bình thường cũng rất ít khi quan tâm đến một chút việc vặt vãnh này.

Không sai...ở trong mắt lão nhân gia, những chuyện này đều là việc vặt vãnh. Nếu không phải lần này phó hội trưởng tự mình mở miệng cầu cứu, ông ta căn bản là lười nhác đi ra.

"Trần Phong?" Hội trưởng vượt bộ râu bạc của chính mình, ông ta đối với đứa bé này có một chút ấn tượng, đối với nhân loại có cống hiến to lớn, về sau làm chủ Hiệp hội chế tác Gen, trở thành nhân vật truyền kỳ, không nghĩ tới, tên tiểu tử này cũng dám nhúng chàm vào Gen Công Hội!

"Những chuyện gần đây, báo cáo lại toàn bộ cho ta một lần." Hội trưởng dẫn gân cốt một cái, ông ta đã bế quan rất lâu, lần này coi như là được nghỉ ngơi.

"Vâng." Phó hội trưởng đem tất cả mọi chuyện gần đây báo cáo lại.

"Ừm..." Hội trưởng rơi vào trong bên trong sự trầm ngâm.

"Linh Thuật..." Hội trưởng tự mình dùng thử cái Linh Thuật này, hết thầy cao tăng trong phòng họp động cũng không dám động, lặng lẽ chờ đợi.

Rất lâu sau, Hội trưởng mới thức tỉnh nói: "Chuyện này không cần phải lo lắng."

"Hả?" Đám người sững sốt một chút.

Không cần phải lo lắng? Độ nóng bỏng của Bạc thầy sáng tạo Linh Thuật, đã siêu việt toàn diện Bạc thầy rèn luyện tinh thần! Cho dù bây giờ còn chưa có giao dịch được bao nhiêu điểm tích lũy, thế nhưng nếu cứ để như thế mãi...bọn hắn đã thấy được tương lai của Gen Công Hội.

"Các người đã suy nghĩ nhiều." Hội trưởng lắc đầu: "Nói thật... nhiệt độ của thứ này, nhiều nhất chỉ kéo dài được một ngày."

"Không sai."

"Các người chẳng lẽ còn chưa phát hiện ra được hay sao?" Hội trưởng thở dài: "Mặc dù thứ này hết sức thần kỳ, làm cho tất cả mọi người cảm thấy mới mẻ, thế nhưng những loại Linh Thuật mà bọn hắc nghiên cứu ra, toàn bộ đều là rác rưởi, gần như là không có loại Linh Thuật nào có thể dùng!"

"Không gian, thời gian, năng lượng..."

"Vô luận là phát triển bên nào đến cực hạn, đều là năng lực truyền kỳ, thế nhưng chỉ có 1%?"

"Còn thiếu rất nhiều!"

"Trong này cường đại nhất hẳn là Linh Thuật thời gian, thế nhưng 1 giây lại quá ít, ngoại trừ cái đó ra, những cái còn lại cũng không có ý nghĩa gì."

Hội trưởng lắc đầu, nhìn về phía mọi người hỏi: "Các người cảm thấy, ba loại Linh Thuật cơ sở này, có thể tổ hợp ra được cái gì?"

Đám người liếc nhìn nhau, lúc này mới chợt hiểu, không phải sao! Mặc dù loại Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật này của Trần Phong nhìn như thần kỳ, thế nhưng...có thể làm được cái gì?

Coi như tự do tổ hợp ba loại Linh Thuật cơ sở này, cũng không thể nghiên cứu ra được cái gì tốt! Mọi người hiện tại điên cuồng nghiên cứu, cũng chỉ là vì muốn mình là người đầu tiên!

Bởi vì Linh Thuật cơ sở của Trần Phong là miễn phí, bởi vì danh tiếng, bởi vì danh vọng của hắn, người sử dụng Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật đúng là rất nhiều!

Hàng trăm triệu người! Cho nên người thử nghiệm cũng có rất nhiều, có một số người còn mua Linh Thuật là để chơi đùa, cho nên những người đó mới có thể kiếm lời lớn!

Thế nhưng...tình huống như vậy có thể kéo dài được bao lâu?

Cảm giác mới lạ? Tò mò? Nhiều nhất chỉ kéo dài được hai ngày!

Đợi mọi người đều thấy được rõ ràng, vào thời điểm cái cửa hàng bán Linh Thuật không có được cái Linh Thuật nào ra hồn, nhiệt độ của Bạc thầy sáng tạo Linh Thuật cũng sẽ dùng một loại tốc độ khủng khiếp suy yếu. Sau đó ——sẽ không ai có chú ý nữa.

"Thì ra là thế." Cả đám người sau khi nhìn thấu, cũng triệt để nhẹ nhàng thờ ra một hơi.

Không hổ là hội trưởng đại nhân, chỉ dùng mấy phút, liền có thể đem hết thấy các chức năng bên trong Bạc thầy sáng tạo Linh Thuật nghiên cứu rõ ràng, sờ soạng một chút liền hiểu thấu triệt!

Phần thực lực này...bọn hắn chỉ có thể kinh ngạc tán thán.

"Thật sự là như thế hay sao?" Phó hội trưởng nhíu mày, ông ta đối với cái Linh Thuật này không hiểu rõ lắm, bởi vì muốn quen thuộc với cái đồ chơi này cần phải có thời gian, thế nhưng ông ta lại đối với Trần Phong, cái hồ hàng này... A, không đúng, thủ đoạn của cái tên này, thật sự chỉ có ngàn ấy?

"Vẫn nên chú ý nhiều hơn một chút." Phó hội trưởng nhắc nhở.

"Không cần phải lo lắng." Hội trưởng lắc đầu: "Cuối cùng cũng chỉ là trò chơi giữa các đứa bé."

Phó hội trưởng: "..."

Ông ta chỉ có thể bảo thủ hạ của mình chú ý nhiều hơn một chút.

Trần Phong...thật sự chỉ làm ra một thứ đơn giản như vậy?

Ngày kế tiếp, quả nhiên, sau khi một số người rốt cục cũng thăm dò rõ ràng các chức năng ở bên trong Bạc thầy sáng tạo Linh Thuật, cũng cảm thấy thất vọng, bởi vì bọn hắn phát hiện ra bản chất của thứ này, lại là trống rỗng!

Căn bản là không có nào cách nghiên cứu ra được năng lực chân chính! Nói trắng ra là, thứ này căn bản chỉ là một món đồ chơi.

Thế là, vào thời điểm có càng nhiều người nhìn thấu được chuyện này, nhiệt độ của Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật sau khi tăng vọt trong một ngày, sau khi đạt tới cực điểm, rốt cục cũng ngừng lại.

Những người kỳ thác kỳ vọng vào Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật cũng cảm thấy mất đi sự hứng thú. Thứ này...thật sự chỉ là một món đồ chơi thôi hay sao?

Bạn hẳn hi vọng thứ này có thể mang đến sự cải biến cho nhân sinh của bạn hẳn, chuyện này đối với những người sống ở tầng dưới chót như bạn hẳn mà nói, chưa chắc đã không phải là một loại hi vọng!

Thế nhưng mà sự hi vọng này chỉ duy trì được một ngày...vì sao lại như thế? Đám người tuyệt vọng.

Có người thậm chí còn bắt đầu ở trên Cộng Đồng Giả Lập nhục mạ Trần Phong, bạn hẳn cảm giác giấc mộng của mình, hi vọng của chính mình, bị người ta làm nhục, nhiệt độ Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật, bởi vì vậy mà đón nhận một đợt tăng lên ngắn ngủi! Bất quá, cũng chỉ thế mà thôi.

Ai cũng biết, rất nhanh, Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật sẽ không có ai sử dụng nữa!

"Thứ này đã sắp tàn."

"Cũng là chuyện không có cách nào khác, không có Linh Thuật thật sự có ích, ai tới mua? Ai sáng tạo đem bán? Hiện tại bất quá chỉ là mọi người đang cảm thấy mới lạ cùng với tò mò..."

"Nếu như không có những thứ này..."

Đám người Gen Công Hội vừa xem náo nhiệt vừa cười trên nỗi đau của người khác.

Nguyên lai tưởng rằng đó là một thứ rất đáng sợ, không nghĩ tới còn chưa kịp uy hiếp được bạn hẳn đã tự sụp đổ, hơn nữa không thể nghi ngờ, Trần

Phong rất nhanh sẽ nhận được một loạt tiếng mắng chửi.

Không có cách nào, cái Đại sư sáng tạo Linh Thuật hồ người này...nếu như mọi người lần này bị hố, lần sau sẽ còn sử dụng Linh Thuật của Trần Phong nữa hay sao?

Ừm...đó cũng là một cái vấn đề, Gen Công Hội cảm thấy tinh thần sáng khoái.

Mà vào giờ khắc này, Lý Lôi cũng là người trước tiên tìm Trần Phong nói: "Chỉ sợ là người sẽ gặp phải phiền toái."

"Ồ?" Trần Phong tò mò.

"Cái Linh Thuật này của ngươi." Lý Lôi trợn trắng mắt nói: "Mặc dù Đại sư sáng tạo Linh Thuật bây giờ có rất nhiều người sử dụng, thế nhưng rất nhanh sẽ sứt giảm, đừng nói cho ta là ngươi không biết."

Lượng người sử dụng Đại sư sáng tạo Linh Thuật hiện tại, đã đạt đến cực hạn.

"Ta biết." Trần Phong nhin không được cười ha hả.

Biến thiên

Tiền bối Lý Lôi vẫn là hấp tấp như thế, Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật, có thể đi đến được một bước này, thật sự là dựa vào sự mới lạ của nó, chờ mong cùng với một loại hi vọng nào đó, đương nhiên, còn có một đợt chửi rửa cuối cùng.

Hiện tại, tiềm lực của nó đã hao hết! Không có Linh Thuật chất lượng cao, thì sẽ không có người nào mua sắm, người sử dụng sẽ bị giảm bớt, người sử dụng ít, người sáng tạo cũng sẽ dần dần không còn một mống.

Hình thức hoạt động của thứ này, Trần Phong rất rõ ràng, ở kiếp trước, hắn đã từng hết sức ưa thích một loại hệ thống giống như Đại sư sáng tạo Linh Thuật này, nhưng về sau vẫn phá sản... Đương nhiên, không biết là cái hệ thống này phá sản có quan hệ gì đến vận rủi của hắn hay không...hắn không có đầu nhĩ?

Cho nên, ở kiếp này Trần Phong đương nhiên sẽ không giẫm lên vết xe đổ, hướng chi, hắn ngay cả đối thủ cạnh tranh cũng đều không có!

"Linh, chuẩn bị xong chưa?" Trần Phong nhìn về phía Linh.

Chuyện của hai ngày này, Linh vẫn đang tiến hành thôi diễn cùng với phân tích cuối cùng.

"Không có vấn đề." Linh khẳng định.

"Rất tốt." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Vậy thì bắt đầu đi!"

Xoạt! Một vệt ánh sáng lóe lên.

Mà vào giờ khắc này, vào thời điểm nhiệt độ của Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật đạt đến cực hạn, vào thời điểm sắp chuyển biến, bỗng nhiên, giao diện sáng tạo bắn ra một cái cửa sổ, gia nhập một loại Linh Thuật cơ sở mới.

Linh Thuật năng lực cơ sở: loại Linh Thuật này có thể thêm vào những năng lực mà người đã nắm giữ.

Yêu cầu: gen năng lực hoàn chỉnh

"? ? ?"

"Cái này có ý tứ gì?"

"Không biết, để ta thử một lần."

Đám người không hiểu ra sao.

Xoạt! Có người thử thêm vào một cái Hỏa Cầu thuật.

Sau đó...vào thời điểm Linh Thuật không gian kết hợp với Hỏa Cầu thuật, Hỏa Cầu thuật nguyên bản cực kỳ phổ thông kia, vậy mà có thể vượt qua một khoảng cách không gian nhất định! ! !

"Trời ạ, đây là..."

Tất cả mọi người đều sợ ngây người!

"Để ta thử một chút Linh Thuật thời gian..."

Xoạt! Vào thời điểm Linh Thuật thời gian kết hợp với Hỏa Cầu thuật, quả cầu lửa nguyên bản cách mục tiêu khoảng 1 giây thời gian, vậy mà lại có thể trong nháy mắt xuất hiện trước mặt mục tiêu!

So với không gian dường như càng thêm đáng sợ!

"Chuyện này..."

Toàn cầu oanh động! Những người đã mò mẫm trong ngày hôm qua, tự nhiên biết được loại Linh Thuật năng lực được thêm vào này có ý vị như thế nào, mang ý nghĩa rằng tất cả các năng lực đều có thể được thuế biến! !

Điên rồi, đôi mắt của tất cả mọi người đều biến thành màu đỏ.

"Trời ạ! Hỏa Cầu thuật Không gian, ta nhớ là muốn nắm giữ được loại năng lực này, nhất định phải kết hợp hai loại gen năng lực không gian + với hỏa diễm, nắm giữ tới một trình độ nhất định, đến khi đạt tới cấp B mới có thể dung hợp, nhưng hiện tại..."

"Bây giờ lại biến thành ngay cả gen chiến sĩ cấp F cũng có thể sử dụng đúng không?"

Đám người điên cuồng, đem điều kiện sử dụng từ cấp B, hạ xuống tới cấp F là khái niệm gì? Mà chuyện này...về vện chỉ là một công năng cơ sở nhất!

Oanh! Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật phát hoả, lại một lần nữa trở nên cực kỳ nóng bỏng, hơn nữa còn vượt xa lần thứ nhất!

Bởi vì ở trong một đám Linh Thuật rác rưởi chỉ có giá 10 điểm tích lũy lúc trước, rốt cục cũng xuất hiện một chút Linh Thuật mạnh mẽ mà trân quý chân chính, ví dụ như...

Không gian Hỏa Cầu thuật!

Thời gian Hỏa Cầu thuật!

Không gian Thôn Phệ thuật!

...

Đủ loại Linh Thuật thần kỳ và mạnh mẽ.

"Linh Thuật!"

"Đây mới thật sự là Linh Thuật!"

"Ha ha ha, ta biết ngay là Trần Phong sẽ không đùa giỡn chúng ta mà."

"Tương lai..."

"Đây mới là tương lai của ta!"

Vô số người tiến vào thế giới nghiên cứu Linh Thuật.

Mà những người có tiền mà bóc đồng kia, thì chỉ việc ngồi đợi những loại Linh Thuật mạnh mẽ xuất hiện rồi mua đi, hệ thống thế giới loài người, lại một lần nữa phát sinh sự biến đổi! Thế giới đã thay đổi.

Mà vào giờ khắc này, cao tầng Gen Công Hội đang chờ Bạc thầy sáng tạo Linh Thuật phá sản hoàn toàn bối rối, sự tình phát triển, dường như cùng với trong tưởng tượng của bọn hắn không giống nhau lắm?

"Đề ta xem một chút." Hội trưởng đang nghỉ ngơi là người đầu tiên bước vào Bạc thầy sáng tạo Linh Thuật.

Xoạt! Ánh mắt của ông ta đột nhiên trợn to, thứ này...

Oanh! Vào thời điểm hội trưởng đem một loại năng lực cấp E của mình kết hợp cùng với Linh Thuật năng lực, khi ông ta nhìn thấy uy lực của thứ này...

"Hãy chuẩn bị sẵn sàng đi." Hội trưởng tỉnh táo lại, thở dài một tiếng.

"Cái gì?" Đám người sửng sốt một chút, chuẩn bị cái gì.

"Cái thế giới này...sắp biến thiên." Hội trưởng tự lẩm bầm.

Vào ngày hôm nay, bầu trời mưa rả rích, mặc dù so với thời điểm Yêu tộc bùng xuống còn muốn tốt hơn rất nhiều, thế nhưng loại khí trời này y nguyên vẫn khiến cho mọi người cảm thấy không thoải mái.

Nhưng mà, vào thời điểm loại Linh Thuật huyền bí mà mạnh mẽ kia xuất hiện, tất cả nhân loại dường như đã thấy được một vầng ánh sáng hi vọng mới.

"Đây chính là Linh Thuật sao?"

Vô số người chờ đợi nhìn cái chức năng sáng tạo Linh Thuật kia.

Đúng thế, đây chính là Linh Thuật! Nguyên bản chỉ có thời gian, không gian, năng lượng đơn giản để tổ hợp ra Linh Thuật, cũng không có ý nghĩa

thực tế gì, nhưng mà, đến thời điểm có thể kết hợp Linh Thuật cùng với năng lực, liền diễn biến ra vô số khả năng!

Oanh! Từng đạo Linh Thuật tỏa ra.

Trong cửa hàng Linh Thuật, số lượng mua sắm Linh Thuật đã đột phá cực hạn, mọi người nhìn vào một loại Linh Thuật đã có số lượng tiêu thụ vượt qua một trăm vạn...

"Ha ha!"

"Linh Thuật kết hợp cùng với năng lực nguyên bản, thực lực có thể tăng lên rùng rã gấp đôi!"

"Ta cũng thế."

Đám người kinh ngạc tán thán.

Bởi vì cửa hàng Linh Thuật tồn tại, thực lực của cả nhân loại được tăng lên toàn diện! Trong ấn tượng, lần trước xuất hiện loại tình hình này, vẫn là vào thời điểm thuốc thử Siêu X được đem bán?

Trần Phong...lại một lần nữa cải biến thế giới!

"Ta muốn sáng tạo!"

Vô số người đổ mắt gia nhập vào đại quân sáng tạo, những con số tiêu thụ kinh khủng kia, chính là động lực lớn nhất của bọn hắn, thậm chí có một số người bắt đầu hợp thành đoàn đội, bắt đầu nghiên cứu cái gọi là Linh Thuật '3A' có độ khó siêu cao. Có thể tưởng tượng ra, nếu như bọn hắn nghiên cứu chế tạo thành công...

"Mua mua mua!"

Các gen chiến sĩ bình thường thì nhân cơ hội này để điên cuồng tăng cường thực lực của mình.

Mỗi ngày đều có vô số nhiệm vụ phải làm, mỗi một chút thực lực tăng lên, đều có thể khiến cho mình thêm cơ hội sống sót, hướng chi, còn là tăng lên

toàn diện như thế này? ! Tất cả nhân loại đều rơi vào trong sự cuồng loạn.

Số người sử dụng Bậc thầy sáng tạo Linh Thuật đã đột phá 1 tỷ, số lượng Linh Thuật đã được nghiên cứu ra đã đột phá mười vạn, hơn nữa còn đang không ngừng tăng lên.

Điểm tích lũy của Trần Phong, đã sớm đột phá chân trời.

Tại Gen Công Hội, bao hàm cả phó hội trưởng, hội trưởng, thậm chí hết thảy những cao tầng của Gen Công Hội, bọn hắn đều lẳng lặng nhìn quyền hạn quản lý cùng với điểm tích lũy của Gen Công Hội biến động.

Lần này, bọn hắn thật sự là không có bất kỳ một biện pháp nào.

Vì cái gì?

"Việc này cứ để như vậy?" Bộ tài chính có một chút không cam tâm.

"Người còn muốn làm gì?" Hội trưởng kỳ quái nhìn hấn.

"Ta..." Bộ tài chính theo bản năng muốn nói cái gì, lại ngậm miệng lại.

Gen Công Hội đã quen thói cường thế bá đạo, lúc này mới nhớ tới, lần này bọn hấn đối mặt không phải là địch nhân, cũng không phải là đối thủ tiềm ẩn, mà là Trần Phong có công hiến lớn đối với nhân loại!

Uy hiếp? Chỉ sợ hội trưởng sẽ là người thứ nhất giết chết bọn hấn.

Vô luận bọn hấn muốn làm cái gì, đều phải cam đoan sự an toàn cho Trần Phong.

"Nhớ kỹ."

"Trần Phong công hiến đối với nhân loại, so với tất cả mọi người còn cao hơn, chỉ cần ở bên trong phạm vi quy định, vô luận hấn làm như thế nào, đều phải cam đoan sự an toàn của hấn!"

"Quản tốt nanh vuốt của các người, ta cũng không hy vọng nghe được sự tình gì mà ta không muốn nghe."

"Nếu như Trần Phong xảy ra chuyện..." Trong mắt của Hội trưởng loé lên hàn quang: "Các người ai cũng không sống nổi."

"Vâng." Bộ tài chính không rét mà run.

"Hừ." Hội trưởng hừ lạnh một tiếng, không nói nữa.

Thân phận của Trần Phong quá mức đặc thù, sự tình mà hấn làm cũng mang ý nghĩa phi phạm, vô luận là cố tình nhằm vào bọn hấn cũng tốt, mà vô ý

cũng được, Trần Phong chung quy vẫn là người đã thay đổi thế giới! Cải biến cả nhân loại!

Vén vén chỉ bằng vào điểm này, đã làm cho tất cả mọi người phải tôn kính.

"Nếu như hần có thể làm loại chuyện này thêm mấy lần..." Hội trưởng lạnh nhạt nói: "Ta đem vị trí hội trưởng, nhường cho hần thì lại như thế nào?"

Đám người im lặng.

Mà vào giờ khắc này, biến động đã chính thức bắt đầu.

Ngày đầu tiên, điểm tích lũy của Trần Phong đạt 20% tổng vật phẩm của Gen Công Hội.

Ngày thứ hai, điểm tích lũy của Trần Phong đạt 50% tổng vật phẩm của Gen Công Hội.

Ngày thứ ba, Trần Phong đã đạt tiêu chuẩn.

Xoạt! Chỉ cần một cái vung tay, hết thảy điểm tích lũy của Trần Phong liền biến mất trong nháy mắt, thu được tư cách hồi đoái quyền hạn quản lý Gen Công Hội.

Ngày thứ tư, Trần Phong hồi đoái 1% quyền hạn quản lý!

Ngày thứ năm, Trần Phong hồi đoái 3% quyền hạn quản lý!

Ngày thứ sáu, Trần Phong hồi đoái 5% quyền hạn quản lý!

...

Ở dưới độ nóng nẩy của cửa hàng bán Linh Thuật, Trần Phong dùng một cái thế không thể đỡ, chỉ vén vén trong một tuần thời gian, Trần Phong đã thu hoạch được hơn 10% quyền hạn quản lý!

Trở thành một thành viên chính thức trong cao tầng Gen Công Hội! Rung động lòng người!

"Loại tốc độ này..." Tất cả mọi người đều chịu phục.

"Chỉ có một tuần thôi sao?"

Có người bị sốc, cho dù là vào thời đại trước khi cải biến, vào thời điểm vòng đeo cổ tay máy truyền tin xuất hiện, La Nguyên cũng phải dùng gần hai tháng, mới có tư cách hồi đoái quyền hạn quản lý.

Mà Trần Phong, chỉ dùng một tuần! Thời đại quả nhiên là khác nhau.

"Có lẽ cũng không phải là chuyện xấu."

"Có lẽ là như vậy."

"Hi vọng Trần Phong sẽ không khoa tay múa chân làm rối loạn quy định."

Có người lo lắng, Gen Công Hội được chuyên môn hoá, bọn hắn chỉ sợ Trần Phong là một chế tác sư, nếu như thật sự can thiệp vào các quyết định của Gen Công Hội, sẽ mang đến phiền toái lớn cho tất cả mọi người!

Trong mắt thế nhân, Trần Phong chung quy vẫn chỉ là một chế tác sư! Một nhà nghiên cứu! Kỳ tích mà hắn sáng tạo, đều có quan hệ với hai loại thân phận này, mà ngược lại thì sức chiến đấu cùng với phương diện quản lý, chưa bao giờ thấy Trần Phong thể hiện ra.

Chỉ bất quá, làm cho tất cả mọi người ngạc nhiên chính là, Trần Phong căn bản cũng không có tới Gen Công Hội! Sau khi hồi đoái quyền hạn quản lý, sự kiện duy nhất mà Trần Phong làm, chính là lựa chọn một cái trại huấn luyện trợ giúp đột phá nào đó, lựa chọn báo danh, sau đó...hắn dùng số điểm cống hiến kinh khủng của mình, xếp ở vị trí thứ nhất.

Trại huấn luyện trợ giúp đột phá

Độc quyền: Gen Công Hội

Đăng cấp: Siêu cấp B đỉnh phong

Độ khó: 5 tinh

Xác suất: 50%

Số người: 3 người / năm.

Trình tự: Ưu tiên cho người có điểm cống hiến cao nhất trong Gen Công Hội

Đây là hết thầy trong các trại huấn luyện, thích hợp nhất cho Trần Phong, cũng là một cái trại huấn luyện có xác suất đột phá cao nhất, chỉ có điều là lúc này Trần Phong đang làm cái gì?

"Lúc này, hẳn không phải là nên tới Gen Công Hội để dự họp hay sao?" Hội trưởng xoa xoa đầu.

Vừa mới thu hoạch được thực quyền, hẳn là nên tới dự họp để tranh thủ quyền lợi của mình mới đúng chứ, cái tên Trần Phong này...

"Chờ một chút." Phó hội trưởng bỗng nhiên ý thức được cái gì đó.

Trại huấn luyện...điểm cống hiến...

Xoạt! Phó hội trưởng đột nhiên mở miệng hỏi: "Có danh sách lúc trước xin vào trại huấn luyện hay không?"

"Có." Nhân viên công tác rất mau liền đem số liệu đưa tới.

Phó hội trưởng liếc nhìn, liền cảm giác được một chút nhức đầu, bởi vì theo số liệu biểu hiện, Trần Phong đã từng xin đi trại huấn luyện, bởi vì không đủ điểm cống hiến nên bị cự tuyệt.

"Không thể nào." Phó hội trưởng tự lẩm bầm, ông ta có một cái dự cảm hết sức không tốt.

"Người đang làm cái gì?" Hội trưởng kỳ quái nhìn Phó hội trưởng.

"Chờ một lát." Phó hội trưởng trước tiên liên hệ với Trần Phong.

"Có việc gì?" Trần Phong ngạc nhiên khi thấy khuôn mặt của Phó hội trưởng xuất hiện trong màn sáng.

"Có một vấn đề, ta đặc biệt muốn hỏi người." Phó hội trưởng dùng một biểu lộ táo bón nhìn Trần Phong.

"Nói." Trần Phong dường như đang vội vàng làm cái gì đó.

"Mục đích thực sự khi người mua sắm quyền hạn quản lý..." Phó hội trưởng dùng một chút, sau đó dùng chính ngữ khí mà mình cũng không dám tin hỏi: "Là vì trại huấn luyện?"

"Đúng vậy." Trần Phong nói một cách đương nhiên.

Quả nhiên...mặt mũi của Phó hội trưởng tối sầm lại, cao tầng Gen Công Hội đứng ở chung quanh cũng cảm thấy phát mộng, trại, trại huấn luyện?

"Người chỉ muốn tiến vào trại huấn luyện để đột phá?" Hội trưởng không thể tưởng tượng nổi mà hỏi.

"Đúng vậy." Trần Phong bữu môi nói: "Các người không phải có quyền hạn hạn chế hay sao, ta sau khi xin mấy lần đều thất bại, chỉ có thể tự mình nghĩ biện pháp."

"! ! ! !" Tất cả mọi người trở nên yên lặng, bầu không khí trở nên yên tĩnh đến đáng sợ.

Trên mặt của mỗi người đều biểu lộ tràn ngập sự không thể tưởng tượng nổi, cùng với đủ loại khó tin.

Thật sự, bọn hắn dù như thế nào cũng không nghĩ ra, Trần Phong chế tác ra các loại Linh Thuật này, thậm chí còn mua cả quyền hạn quản lý Gen Công Hội...vậy mà con m* nó chỉ là muốn đi trại huấn luyện!

"Đây tính là sự tình như thế nào?" Đám người Gen Công Hội đưa mắt nhìn nhau.

"Có chuyện gì nữa hay không? Ta chuẩn bị đi trại huấn luyện, không có thì cúp máy." Trần Phong dường như đang chuẩn bị tiến vào trại huấn luyện, vội vàng cúp máy, lưu lại một đám cao tầng Gen Công Hội quay mặt lại nhìn nhau, lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ai đang quản lý trại huấn luyện? !" Phó hội trưởng nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ta." Một người yếu ớt giơ tay lên, cũng lộ ra vẻ mặt cười khổ, hạn hán lời, nếu như sớm biết cái tên Trần Phong này là vì muốn tiến vào trại huấn luyện để đột phá, cho dù hắn có nguy cơ bị trục xuất, cũng phải đưa cái tên này tiến vào trại huấn luyện a!

Cổ tộc âm thịnh dương suy

Người muốn đi thì người phải nói chứ! Người không nói thì làm sao ta biết người muốn đi.

Hắn có thể làm sao? Hắn cũng hết sức tuyệt vọng a!

"Được rồi. " Hội trưởng lắc đầu.

Chuyện hoang đường này đã trôi qua, hiện tại trọng yếu nhất chính là, Trần Phong thế mà thật sự muốn đi trại huấn luyện, ở đó có những kẻ thù rất nguy hiểm! Bọn hắn hết sức muốn ngăn cản Trần Phong, nhưng mà...

"Đáng chết." Hội trưởng cũng hết sức đau đầu, Trần Phong lấy được quyền hạn quản lý, lần này bọn hắn thật sự là không có tư cách quản lý sự tình của Trần Phong, chỉ có thể mặc cho hắn đi mạo hiểm!

"Trần Phong có thân phận đặc thù."

"Sự tình lần này hắn lần này đi trại huấn luyện, ta hi vọng các người có thể xử lý tốt."

"Dù như thế nào...đều phải bảo đảm an toàn cho Trần Phong!"

Tại Yêu tộc.

Bóng tối bao trùm đại địa, có một vị cường giả Yêu tộc mạnh mẽ, có hình thể to lớn hùng vĩ giống như một dãy núi, giờ phút này lại giống như súc vật bò xồm trên mặt đất, có một lão Yêu tộc đang ngồi trên người của gã, quan sát phiến tinh không này.

"Ta thích bóng tối." Lão Yêu tộc bỗng nhiên mở miệng, phát ra thanh âm khàn khàn giống như một con vịt bị bóp cổ.

"Bởi vì bóng tối...là sân nhà của chúng ta." Trên khóe miệng của Lão Yêu tộc lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, lão nhìn một chút vị Yêu tộc ở dưới chân, vị cường giả cấp S siêu việt hết thảy, cường đại nhất thế gian này, cũng chỉ có thể phục vụ cho lão, lão thích cái cảm giác làm chúa tể tất cả mọi thứ này.

Ngoại trừ...cái mùi nước tiểu khai rình bốc lên từ trên người của gã khổng lồ này.

"Báo." Một tên tiểu yêu tộc chạy tới báo cáo kết quả mới nhất.

"Trần Phong..." Trong mắt của Lão Yêu tộc loé lên hàn quang.

Kết quả điều tra mới nhất, lại là sự tình mà Trần Phong làm ra gần nhất ở thế giới nhân loại, dường như hắn lại làm ra một loại sự tình khó lường nào đó, làm cho thực lực của cả nhân loại tăng lên rất nhiều.

"Đại nhân, có muốn hay không..." Tên tiểu yêu tộc tản ra sát ý nồng đậm.

"Không cần." Lão Yêu tộc lắc đầu nói: "Cái tên gia hỏa Trần Phong này, không dễ giết, hiện tại sợ Trần Phong nhất, hắn là Cổ tộc mới đứng, thực lực bây giờ của chúng ta có hạn, cứ điệu thấp tăng cường thực lực mới đúng. Huống hồ, Cổ tộc và nhân loại hiện tại, cũng đều đang nghĩ biện pháp tăng cường thực lực, chúng ta cũng phải nhất định tăng lên!"

"Ưu thế do vị Yêu tộc khổng lồ cấp S này mang tới, cũng sẽ không kéo dài quá lâu. Trước lúc này... Yêu tộc chúng ta cũng phải nhanh một chút trở nên cường đại!" Ánh mắt của Lão Yêu tộc trở nên kiên định.

"Vâng." Đám thủ hạ thấp giọng trả lời.

Oanh! Vị Yêu tộc khổng lồ dần dần đứng lên, Lão Yêu tộc đứng trên đỉnh đầu của gã, dùng ánh mắt liếc nhìn phiến đại địa này, lão muốn dùng một tốc độ nhanh nhất, đem những vị Yêu tộc đang ngủ say kia tỉnh lại, sau đó, đem bọn hắn biến thành chó của mình! Cho dù bọn hắn mạnh mẽ hơn lão, thế nhưng...

"Ha ha." Lão Yêu tộc vỗ vỗ vào gã Yêu tộc dưới chân, nói: "Bì Bì Yêu, chúng ta đi thôi."

Rống —— Một tiếng rống to vang lên, vị Yêu tộc khổng lồ mang lão Yêu tộc tiến vào trong bóng tối.

Tại Cổ tộc, Tần Hải mang áo choàng trên người, tản ra sát ý nồng đậm, ở phía sau hắn, có một đội quân toàn là nữ, thậm chí ngay cả người đã từng là Hoàng đế Cổ tộc, các mỹ nữ hậu cung, cũng đứng ở trong đội quân này, vào giờ phút này đều dùng một ánh mắt nóng rực nhìn Tần Hải.

Theo việc không ngừng dùng thuốc thử gen Siêu X...các nàng hiện tại càng cường đại hơn, càng nữ tính hóa hơn, dáng người cũng càng trở nên nóng bỏng. Mà nam giới của Cổ tộc chưa chuyển giới hoàn thiện, giờ phút này cũng đã hoàn toàn biến thành nữ.

Phốc! Tần Hải giơ tay chém xuống, ánh đao loé lên, một vài cường giả Cổ tộc phản loạn bị chém đầu.

"Người khinh người quá đáng!" Phản quân đứng ở phía đối diện phản nộ, tức giận đến mức bộ ngực run rẩy.

"Ha ha." Tần Hải dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn phản quân.

Vì phòng ngừa mình thương hương tiếc ngọc, hắn đã đem hết thủy tư liệu về nam giới của Cổ tộc trước đó, đem những số liệu này truyền vào vòng đeo cổ tay của mình. Cho nên, vào thời điểm phản quân đang thở gấp ở trước mặt, Tần Hải chỉ cần liếc qua màn sáng.

Ừm...nguyên danh: Trần Đại Pháo

Giới thiệu: đã từng nhận hình phạt vì đùa bỡn con gái của thành chủ, cuối cùng chạy trốn được nhờ vào sự hỗn loạn.

Sau đó...là một tấm ảnh chụp truy nã râu quai nón.

Thương hương tiếc ngọc? Thương cái con m* nhà ngươi!

Phốc! Tần Hải quả quyết chém đầu vị phản quân có vóc người nóng bỏng này.

"Vì cái gì nhất định phải giết sạch chúng ta?" Một vị muội tử phản quân khác khóc tê tâm phế liệt.

Các nàng thật sự đã nguyện ý đầu hàng, trên thực tế, vào thời điểm toàn dân nữ tính hoá, vào thời điểm Tần Hải trở thành Vương Cổ tộc, bọn hắn đã thật sự đầu hàng rồi cơ mà!

Đầu hàng vô điều kiện! Thế nhưng...Tần Hải vẫn hạ lệnh chém tận giết tuyệt phản quân! Cho nên những phản quân như các nàng sau khi biết mình sẽ chết không thể nghi ngờ, cho nên mới quyết định phản kháng. Các nàng thật sự không hiểu, vì sao vị Vương Cổ tộc trước mắt này nhất định phải giết sạch các nàng.

"Thật có lỗi."

"Trên tay các ngươi đã dính đầy máu của dân chúng Cổ tộc."

"Ta không tin tưởng các ngươi."

Tần Hải dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn các nàng.

"Giết!" Hắn hạ xuống một mệnh lệnh cuối cùng.

Oanh! Đại quân Cổ tộc xuất động toàn diện, lại thêm một nhánh đội ngũ phản quân bị tiêu diệt. Người Cổ tộc người mặc dù bị nữ tính hoá, thế nhưng thực lực lại so với dĩ vãng càng khủng bố hơn, đối với nhân loại mà nói, đây rốt cuộc là chuyện tốt hay là chuyện xấu cũng khó nói.

"Hi hi, lãnh khốc quả quyết, đây mới là đức vua của chúng ta." Một vị tiểu cô nương nhí nha nhí nhảnh nói ra.

"Đúng thế." Một vị thiếu nữ có vóc người nóng bỏng lạnh lùng nói: "Giết chết những phản quân này, vừa vặn để cho chúng ta làm quen với lực lượng mới."

"Không sai." Một em gái có bộ ngực ngạo nhân tiếp lời: "Rất nhanh phản quân sẽ bị giết hết."

"Ừm, cũng không sai biệt lắm." Một vị tiểu cô nương điềm đạm nho nhã ôn nhu đáp.

Tần Hải: "..."

Đây vốn là một cảnh tượng tràn ngập sự tươi mát, thế nhưng số liệu trên màn sáng của hắn, cho thấy tư liệu cá nhân về những người này, còn có cả ảnh chân dung.

Tam hoàng tử Cổ tộc...

Minh Vương gia Cổ tộc...

Đại thần quân cơ...

Các lão trọng thần...

...

Nhìn bộ dáng nguyên bản của những người này, Tần Hải chỉ có thể thở dài thật sâu.

"Phản quân còn bao nhiêu?" Tần Hải hỏi.

"Còn hai đội ngũ, khoảng cách rất xa xôi, bất quá chúng ta hắn là có thể giải quyết trong vòng một tháng, đến lúc đó, chính là thời điểm chúng ta sẽ ra tay với nhân loại..."

Một thiếu nữ gợi cảm liềm liềm bờ môi, bắt đầu khởi động sát ý.

Chẹp, vị này đã từng là tổng quản thái giám.

"Một tháng sao?" Tần Hải hướng ánh mắt về phía phương xa, đó chính là phương hướng của nhân loại. Hắn đã dùng hết thảy các biện pháp, cũng chỉ có thể kéo dài được như thế này.

Một khi phản quân Cổ tộc bị tiêu diệt sạch sẽ, không sai biệt lắm chính là thời điểm toàn bộ Cổ tộc tiến công nhân loại, đến lúc đó, nhân loại làm như thế nào để đối mặt với Cổ tộc âm thịnh dương suy có thực lực mạnh mẽ này? !

Nơi vô chủ

Trong ánh mắt của Tần Hải tràn ngập sự lo lắng.

"Đức vua, chúng ta xuất phát chứ?." Một người hỏi.

"Đi thôi." Tần Hải khẽ gật đầu, đại quân Cổ tộc truy đuổi về phía phản quân.

"Trần Phong, ta đã kéo dài hết cỡ, chuyện còn lại liền giao cho ngươi!" Tần Hải thời dài.

Trong tinh không vô hạn, có từng chiếc chiến hạm khổng lồ ngao du trong vũ trụ.

Kỹ thuật khoa học hàng không phát triển cấp tốc, khiến cho rất nhiều tỷ phú đều có được 'biệt thự chiến hạm', ở trong không gian trải qua cuộc sống của thổ hoàng đế.

Một chiếc chiến hạm to lớn cộng với mấy trăm ngàn nhân khẩu, có thể so với một thành phố nhỏ.

Ở chỗ này...hạm trưởng chính là thủ lĩnh tuyệt đối!

Có một số người dẫn đầu các nhà khoa học tiến hành nghiên cứu, có một số người thì dẫn đầu thủ hạ tăng cường thực lực, mà có một số người, thì mở ra hậu cung cho riêng mình.

Ở bên trong một chiếc chiến hạm nào đó, vị hạm trưởng hèn mọn nâng cái bụng lớn lên quan sát, chiếc chiến hạm này lớn như vậy, hết thấy nữ nhân đều không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của hắn.

"Hãy để cho ta xem một chút, ai sẽ là người may mắn ngày hôm nay, hắc hắc..."

Xoạt. Ánh sáng lưu chuyển, hấn chỉ vào hư không, một người có dáng người nhỏ nhắn xuất hiện.

"Ồ?" Hấn liếc nhìn, toàn thân liền run lên, nói: "Trên chiến hạm của ta còn có một cô gái xinh đẹp như thế? Ha ha ha, mặc dù tuổi hơi nhỏ một chút..."

"Ừm...cũng đúng, dù sao thì ở bên trong mấy ngàn nhân khẩu ở đây."

"Ha ha, em gái, hôm nay hãy tới với ta..."

Bỗng nhiên, hư không rung động, hào quang kinh khủng trong nháy mắt nổ tung, gợn sóng đáng sợ bao phủ, hơn phân nửa chiến hạm, trong nháy mắt vỡ nát, lại không có một chút âm thanh nào truyền ra.

Tại Gen Công Hội, Trần Phong đọc tin tức mới nhất mà Tần Hải truyền tới, lập tức hít vào một hơi thật sâu.

Chỉ còn một tháng nữa thôi hay sao...thời gian lưu lại cho hấn, thật sự không còn nhiều lắm.

Yêu tộc, mặc dù bởi vì chuyện lúc trước mà bị thương nặng, nhưng bởi vì có một vị Yêu tộc không lồ cấp S quật khởi, ngược lại còn có được lực chấn nhiếp kinh khủng.

Vị Yêu tộc không lồ kia, tương đương với một đầu đạn hạt nhân.

Còn Cổ tộc...mặc dù bởi vì nguyên nhân Tần Hải, bọn hấn vẫn đang một mực bị kiềm chế, thế nhưng Cổ tộc chỉ cần còn nơi truyền thừa, thì sẽ không có khả năng chân chính bị huỷ diệt!

Tần Hải cũng không có khả năng chân chính không chế Cổ tộc! Trừ phi...nơi truyền thừa bị huỷ diệt.

Trần Phong lắc đầu, từ bỏ cái ý nghĩ không thiết thực này, cái địa phương truyền thừa kia, còn có một ông lão chưa lộ diện, còn có rất nhiều cường giả Siêu cấp A đỉnh phong, nhân loại có điều động nhiều lực lượng hơn nữa tới đó cũng là ném đá xuống biển.

"Được rồi, không nên suy nghĩ nhiều như vậy." Trần Phong lắc đầu, sự tình trước mắt trọng yếu nhất mà hắn cần phải giải quyết, vẫn như cũ là tăng cường thực lực, dùng một tốc độ nhanh nhất, bước vào Siêu cấp A!

"Mình hiện tại là Siêu cấp B đỉnh phong! Chỉ cần đột phá cực hạn, dung hợp gen năng lực mới, liền có thể trở thành một cường giả Siêu cấp A chân chính!" Trần Phong tính toán trong lòng.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, nếu như sử dụng toàn lực, đủ để đối mặt với cường giả Siêu cấp A 5, đây là bởi vì hiện tại hắn chỉ có cảnh giới Siêu cấp B đỉnh phong, thế nhưng nếu như đột phá đến Siêu cấp A...

"Mình có lẽ sẽ có thể chiến một trận cùng với Lý Lôi!" Ánh mắt của Trần Phong trở nên hùng hực.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, Lý Lôi cũng được tính là một người nổi bật ở bên trong nhân loại, cường giả Siêu cấp A 8!

Chỉ cần đột phá Siêu cấp A, Trần Phong liền nắm giữ được sức chiến đấu như Lý Lôi! Cho dù đó là khi bùng nổ các lá bài tẩy, tạm thời có được năng lực chiến đấu vượt cấp...nhưng cũng được coi là có được năng lực tự vệ mạnh mẽ.

Như vậy...thì hãy nhanh đột phá thôi! Trần Phong nhìn một chút số liệu mới nhất của trại huấn luyện.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong đi theo sự chỉ dẫn của Gen Công Hội đến một địa phương.

Ở nơi đó, đã có hai người đang chờ hắn.

"Tiền Thân." Một vị trung niên nhìn qua chỉ có hơn ba mươi tuổi nhàn nhạt gật đầu cùng với Trần Phong.

"Tư Phàm." Một vị cô nương khác nhìn qua có một chút nhu nhược cũng mỉm cười ngọt ngào.

Thực lực của hai người, đều là Siêu cấp B đỉnh phong, có thể từ bên trong vô số Siêu cấp B của Gen Công Hội giết ra được cái danh ngạch này, điểm

cống hiến của hai người này cũng cực kỳ kinh người! Hoặc là có được bối cảnh kinh khủng, hoặc là...

"Ta là Trần Phong." Trần Phong khẽ gật đầu.

"Chúng ta đã biết." Tư Phàm cười cười nói: "Người gần đây thế mà rất nổi danh đây."

"Tạ ơn." Trần Phong lễ phép đáp lại.

"Đi thôi." Tiền Thần thân nhiên nói: "Chúng ta đã đợi người rất lâu."

"Được." Trần Phong cũng không có nhiều lời.

Lần này tiến vào trại huấn luyện, ba người bọn họ sẽ ở cùng một chỗ, căn cứ vào nội dung của trại huấn luyện, mục tiêu lần này của bọn hắn kỳ thật vô cùng đơn giản, bước vào 'Nơi vô chủ', dựa vào hoàn cảnh đặc thù ở nơi đó, chỉ cần nắm bắt thật tốt, là có thể đột phá, nơi đây là hết thảy trong các trại huấn luyện, có độ khó thấp nhất!

"Đây là một mảnh khu vực rất đặc thù, ở nơi này, hoàn cảnh có một chút ác liệt, cũng chính là bởi vì có hoàn cảnh như vậy, mới có thể ma luyện năng lượng của chúng ta, trợ giúp chúng ta đột phá." Tư Phàm ôn nhu nói ra.

Nàng không tính là quá xinh đẹp, thế nhưng khiến cho người ta nhìn thấy rất là thích mắt, thanh âm nói chuyện cũng rất ôn nhu, hẳn là đối tượng lý tưởng trong lòng của rất nhiều người.

"Thật không?" Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, nơi vô chủ...

"Nhiệm vụ lần này không có Cổ tộc, không có Yêu tộc. Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, thì chắc hẳn là chỉ có ba người chúng ta, cho nên cũng không cần phải quá lo lắng." Tiền Thần cũng chia sẻ những tin tức mà mình lấy được.

"Ta giống như là không có tin tức gì để chia sẻ cho các người." Trần Phong nhún nhún vai.

Nơi này được hắc tìm từ bên trong vô số trại huấn luyện, không phải xếp hàng, không phải chờ đợi một năm hay nửa năm, tự nhiên cũng không có tìm hiểu qua tư liệu gì về cái trại huấn luyện này.

"Không có việc gì, chỉ cần không tạo ra phiền phức cho chúng ta là được." Tiền Thần vẫn như cũ nói chuyện hết sức ngay thẳng.

"Không cần phải để ý đến hắc." Tư Phàm cười cười: "Hắc nói chuyện chính là như vậy, vào thời điểm ta vừa mới tới, bị hắc chọc giận rất nhiều lần, kém chút nữa đã lấy vũ khí ra chém hắc."

Trần Phong yên lặng, Tiền Thần chớp chớp lông mày, cũng không nói gì.

"Nơi vô chủ, vào lúc đầu được phát hiện, bởi vì hoàn cảnh ở nơi này quá ác liệt, cấp B không thể thừa nhận, cấp A tới lại vô dụng, cho nên nơi này cơ hồ là một chỗ bỏ đi, về sau bởi vì nguyên nhân thuốc thử Siêu X, Siêu cấp B xuất hiện, ở đây mới biến thành trại huấn luyện."

"Nói cho cùng, vẫn là công lao của ngươi." Tư Phàm lắc đầu nói: "Nếu như không có thuốc thử Siêu X của ngươi..."

Thì ra là thế, Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, chỉ có Siêu cấp B mới có thể đến nơi có hoàn cảnh đặc thù này để ma luyện hay sao?

Ác liệt

"Không cần phải quá lo lắng."

"Nơi này đã được phát hiện từ mười năm trước, cũng chưa từng có sinh vật nào khác xuất hiện qua. Nếu như thuận lợi, chúng ta vào ngày mai liền có thể đột phá rồi trở về." Tư Phàm cười híp mắt nói ra.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Tiền Thần thì vẫn yên lặng đi ở phía trước dẫn đường.

Rất nhanh, ba người đã đi tới địa điểm mục tiêu.

Thú vị chính là theo việc bọn hắn càng ngày càng đi đến gần địa điểm mục tiêu, sắc trời nguyên bản sáng ngời, vậy mà dần dần biến thành màu đen, chờ đến khi bọn hắn đi đến địa điểm mục tiêu, vậy mà lại hoàn toàn biến thành màu đen!

"Trời tối rồi hay sao?" Trần Phong nhìn thời gian, chỉ mới có 2 giờ chiều.

Xoạt! Thân ảnh của Tiền Thần đột nhiên biến mất, lại bỗng nhiên xuất hiện.

"Cách nơi này càng xa, sắc trời lại càng sáng." Tiền Thần bình tĩnh nói:
"Không có quan hệ cùng với thời gian, hẳn là do hoàn cảnh đặc thù ở nơi này tạo ra."

Trần Phong hơi nhíu lông mày, thuần di sao? Cái tên gia hỏa Tiền Thần này, không phải là chủ tu không gian đấy chứ?

"Nếu như chỉ là do nhân tố hoàn cảnh thì quá tốt rồi." Tư Phàm cười nói:
"Vào thời điểm lúc trước bầu trời đột ngột biến thành màu đen đã phát sinh ra những chuyện rất đáng sợ."

Hiển nhiên, chuyện mà nàng nói chính là sự kiện Yêu tộc buông xuống kia.

"Đi thôi." Tiền Thần thản nhiên nói: "Đi sớm về sớm."

"Được." Hai người yên lặng theo sau lưng hắn.

Tư Phàm cũng là rất là bất đắc dĩ, hiển nhiên, nàng phát hiện ra tên gia hỏa Tiền Thần này, luôn có một loại tư thái khiến cho người ta cảm thấy không thú vị, làm cho cả lần hành động này trở nên tẻ nhạt vô vị.

Tới, huấn luyện, trở về, có thể là sau khi chấp hành nhiệm vụ xong, mọi người cũng không biết ai là ai.

Thực sự là... Tư Phàm lắc đầu.

"Thần tượng, sau khi kết thúc huấn luyện phải ký tên cho ta đây." Tư Phàm cười nói với Trần phong.

"Không có vấn đề." Trần Phong nhin không được cười ha ha.

Rất nhanh, một nhóm ba người đã đi đến 'Nơi vô chủ'.

Đó là một đồng đá tảng đồ nát, có vô số tảng đá to lớn trôi nổi trên không trung, cũng có thật nhiều tảng đá mang theo tốc độ khủng khiếp xuyên qua trong không khí, thỉnh thoảng có hai tảng đá va chạm vào nhau, truyền đến sóng chấn động kinh khủng.

Đây chính là nơi vô chủ! Ở chỗ này, hết thảy mọi thứ đều ở trạng thái vô chủ.

"..." Tư Phàm mở miệng.

"..." Tiền Thần cũng muốn nói cái gì đó.

Sau đó bọn hắn ngạc nhiên phát hiện ra, bọn hắn mặc dù đã nói chuyện, nhưng lại không có một chút thanh âm nào, nơi vô chủ biểu hiện ra đặc tính thứ nhất của nó, im lặng.

Ở đây...không có bất kỳ một thanh âm nào! ! !

"Dùng cái này để trao đổi." Trần Phong chỉ chỉ vào vòng đeo tay.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, ba người mở vòng đeo cổ tay ra, lúc này mới có thể trao đổi như bình thường.

"Ở đây không có âm thanh." Tư Phàm cau mày một cái.

"Đâu chỉ không có âm thanh." Tiền Thần quét ánh mắt qua: "Các người có cảm thấy hay không, thân thể có một chút trôi nổi?"

Trôi nổi? Tâm thần của hai người Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Thân thể của bọn hắn bây giờ rất mạnh mẽ, đã có sức chống cự nhất định đối với trọng lực, cho nên cũng không để ý, thế nhưng hiện tại cẩn thận cảm giác...trọng lực ở nơi này vậy mà so với những địa phương bình thường thấp hơn nhiều lắm!

Oanh! Trần Phong thử đâm ra một quyền, giống như là đánh vào bông gòn.

Quả nhiên, hoàn cảnh ở nơi này có vấn đề rất lớn.

"Giống như là cũng không có dưỡng khí." Tư Phàm nói ra.

"Dưỡng khí..." Tâm thần của hai người Trần Phong giật thót một cái.

Bọn hắn có thân thể mạnh mẽ Siêu cấp B đỉnh phong, chỉ vào thời điểm huấn luyện hoặc hoạt động với cường độ cao, mới cần đại lượng dưỡng khí, trong ngày bình thường gần như không cần phải sử dụng dưỡng khí!

Thế nhưng...dù sao cũng chỉ là gần như, dưới tình huống không có dưỡng khí, không có cách nào khôi phục cơ năng thân thể, chỉ có thể duy trì hiện trạng, một khi xuất hiện tổn thương hoặc là chuyện ngoài ý muốn, sẽ tạo thành hậu quả không thể đo lường!

"Đề ta thử xem." Tiền Thần cảm ứng một lần nữa, rất lâu mới mở to mắt ra nói: "Không chỉ không có dưỡng khí, càng chuẩn xác hơn mà nói, nơi này là hoàn cảnh chân không, ngay cả năng lượng cũng đều không có!"

Không có năng lượng! Đáy lòng của mọi người chìm xuống.

Không có dưỡng khí cùng với không khí bọn hắn còn có thể tiếp nhận, bởi vì ở trong một trình độ nhất định nào đó, có thể dùng năng lượng để thay thế dưỡng khí, thế nhưng không có năng lượng...mang ý nghĩa là không có cách nào khôi phục!

Mang ý nghĩa rằng sau khi năng lượng trong cơ thể của bọn hắn hao hết, liền triệt để xong đời! Đây mới là điều đáng sợ nhất! Đây chính là ma luyện ở hoàn cảnh đặc thù hay sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Xem ra bản chất đột phá của trại huấn luyện lần này, là để cho chúng ta ở dưới điều kiện gian nan ở đây tiến hành đột phá." Tiền Thần lộ ra vẻ mặt kiên định, hoàn cảnh đặc thù ở nơi này, ngược lại còn khiến cho ánh mắt của hắn trở nên hưng hực. Hắn tin tưởng, chính mình nhất định sẽ có thể đột phá.

"Đi thôi, hiện tại chúng ta chỉ đang ở ngoài rìa nơi vô chủ, đi đến nơi đó..." Tiền Thần chỉ một ngón tay về phía nơi xa: "Đến trung tâm nơi vô chủ, chúng ta sẽ có thể bắt đầu tu luyện."

Trần Phong thuận thế nhìn lại, ở nơi đó, ở cái chỗ mà Tiền Thần chỉ kia, là địa phương có loạn thạch bay lượn nhiều nhất kia!

Ở trong cái hoàn cảnh đặc thù này, hết thảy cảm ứng đều bị giảm xuống toàn diện, cơ năng thân thể cũng bị hạ xuống dưới điểm đóng băng, còn phải đối diện với sự tập kích của những tảng đá kinh khủng xung quanh...quả nhiên là ác liệt tới cực điểm.

"Không cần phải lo lắng." Tư Phàm nhỏ giọng nói: "Kỳ thật chúng ta còn có một cái nhiệm vụ bí mật đấy."

"Ồ?" Trần Phong kinh ngạc.

"Bảo hộ người." Tư Phàm thở dài: "Gia tộc của ta cùng với Tiền Thần, đều là gia tộc phụ thuộc của Gen Công Hội, trước khi đến đây, gia tộc đã hạ xuống mệnh lệnh bắt buộc, nhất định phải bảo hộ người!"

"Nếu như xảy ra chuyện...người nhất định phải là người đầu tiên còn sống sót trở về."

Đồ mồ hôi, Trần Phong lau lau mồ hôi lạnh, không nghĩ tới thân phận của hắn bây giờ, đã thăng cấp thành quốc bảo, hiện tại còn được hai người này bảo vệ...

Trần Phong chỉ cười cười, ai bảo vệ ai còn chưa nhất định đâu.

"Ta biết rồi." Trần Phong cũng không giải thích cái gì.

Đoàn người tiếp tục tiến lên, rất nhanh liền tới trung tâm nơi vô chủ.

"Bắt đầu đi." Tiền Thần bình thản nói ra.

Xoạt! Hắn ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện, Trần Phong cùng với Tư Phàm cũng đã sớm quen thuộc với thái độ lạnh như băng của hắn, liếc nhìn nhau, cũng đồng dạng bắt đầu tu luyện tại phụ cận, ma luyện đặc thù, chính thức bắt đầu.

Hưu! Từng viên loạn thạch xuyên qua trong hư không, ba người Trần Phong, mỗi lần đều có thể tránh thoát trong hoàn cảnh nguy hiểm này.

Mặc dù cảm ứng ở chỗ này bị giảm xuống toàn diện, cấp B bình thường đoán chừng đã sớm bị loạn thạch đập thành thịt vụn, thế nhưng ba người dù sao cũng là tinh anh bên trong Siêu cấp B đỉnh phong!

Ba người cũng là tồn tại có thể vượt cấp khiêu chiến!

10 triệu

Xoạt! Thực lực của ba người, đang chậm rãi được cải biến, ở bên trong cái hoàn cảnh đặc thù này, năng lượng của ba người dần dần thuế biến, năng lượng nguyên bản Siêu cấp B kia, dường như đang lột xác tới gần Siêu cấp A.

Không hổ là trại huấn luyện có xác suất đột phá cao nhất! Hết thảy mọi chuyện cũng rất thuận lợi, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, lần này Trần Phong chắc chắn có thể đột phá đến Siêu cấp A.

Ô...ô...n...g —— Năng lượng nhàn nhạt chân động.

Mười phút đồng hồ, Trần Phong càng trở nên cường đại!

Nửa giờ sau, năng lượng của Trần Phong đã thuế biến hoàn thành!

Sau một tiếng, Trần Phong cảm giác được khoảng cách của mình đối với Siêu cấp A chỉ còn một lớp màng.

Sau hai giờ, Trần Phong cảm giác được khoảng cách của mình đối với Siêu cấp A chỉ còn một lớp màng.

Ba giờ sau, Trần Phong cảm giác được khoảng cách của mình đối với Siêu cấp A chỉ còn một lớp màng.

? ? ? Trần Phong có một chút cảm giác không thích hợp? Hắn có thể cảm giác được khoảng cách đột phá của mình chỉ còn một lớp màng, thế nhưng vì muốn phá lớp màng ngăn cách này, hắn đã dùng trọn vẹn hai tiếng thời gian mà cũng không thể đâm thủng!

Hắn quay đầu nhìn một chút Tư Phàm cùng với Tiền Thần, hai vị này đã giống như cũng đã mơ hồ bước vào Siêu cấp A, năng lượng chung quanh của bọn họ đã dần dần thay đổi về chất.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, chờ đến lúc bọn hắc thức tỉnh, nhất định sẽ bước vào Siêu cấp A!

Thiên phú của mình lại kém như vậy sao? Trần Phong cười khở, hẳn biết mình không phải là thiên tài!

Hắn có thể một đường đi đến một bước này, ngoại trừ sự cố gắng của mình, cũng không thể bỏ qua công lao của Quần sáng may mắn, dù sao thì những thiên tài này cũng đều đang điên cuồng cố gắng! Quần sáng may mắn, vên vên chỉ có thể đền bù cho thiên phú không trọn vẹn của hắn mà thôi.

"Lẽ ra không cần phải dùng." Trần Phong thở dài.

"Linh, mở Quần sáng may mắn ra đi." Trần Phong mặc niệm trong lòng: "Giúp ta tính toán xem muốn đột phá đến Siêu cấp A sẽ cần bao nhiêu giá trị may mắn."

"Được rồi." Linh khẽ gật đầu.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, Linh phân tích hoàn tất, lộ ra vẻ mặt cũng không dễ nhìn.

"Sao thế?" Trần Phong kỳ quái nhìn lại, cũng có chút phát mộng, bởi vì kết quả phân tích ra được, rõ ràng là một con số vô cùng lớn, là một số lượng giá trị may mắn mà Trần Phong dùng cả một đời cũng không có khả năng tích lũy đủ!

"9.982.333?" Mặt mũi của Trần Phong tối sầm.

Cái con số này, xuất hiện là để cố ý trào phúng hắn hay sao? Hẳn biết thiên phú của hắn không tốt, thế nhưng cũng không thể tệ đến loại trình độ này, thật là quá mức!

Gần 10 triệu giá trị may mắn...hạn hán lời, nếu có chừng đó giá trị may mắn, Trần Phong có thể trực tiếp khiến cho thế giới trở nên hoà bình luôn đấy? ! Nhiều giá trị may mắn như vậy, cũng đủ khiến cho hết thảy lập trình viên trong thiên hạ đều có được bạn gái!

Thật là quá phận! Trần Phong cảm thấy rất thất vọng.

"Linh, đây không phải là phản tối ưu hoá đó chứ?." Trần Phong nhìn về phía Linh.

Trong ấn tượng của hắn, phản tối ưu hoá thật sự là có thể tạo thành loại kết quả này.

"Làm sao có thể." Linh cũng hết sức ủy khuất, đừng nói là phản tối ưu hóa, kết quả đặc thù lần này, nàng thậm chí còn không có cách nào tối ưu hóa.

"Vậy ngươi thử tối ưu hóa một chút xem." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói ra.

"Ừm." Linh vung bàn tay nhỏ lên.

Xoạt! Con số 9.982.333 nguyên bản, trong nháy mắt đã biến thành con số 90.982.333!

Linh: "..."

Trần Phong: "..."

"Quả nhiên là phản tối ưu hóa." Trần Phong thở dài.

"Tại sao lại có thể như vậy." Linh chu cái miệng nhỏ nhắn, rất nhanh sẽ khóc.

"Không trách ngươi." Trần Phong lắc đầu.

Trình độ tối ưu hoá của Linh, hắn tự nhiên hiểu rõ, không nghĩ tới khi dùng lên trên thiên phú của hắn, vậy mà chỉ có thể tạo được phản hiệu quả, tối ưu hoá xong kết quả còn kém hơn?

Bất quá, cái số lượng giá trị may mắn này...Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được một chỗ nào không đúng lắm, phải biết rằng, lần trước vào thời điểm bọn hắn vật lộn cùng với Lữ Hồn, Trần Phong đã từng tính toán qua, làm sao có thể trực tiếp hồ chết Lữ Hồn!

Số liệu lúc đó cho ra, cũng bất quá chỉ là 100.000 giá trị may mắn! Chỉ cần 100.000 giá trị may mắn, hắn không cần ra tay, Lữ Hồn sẽ trực tiếp chết vì

một nguyên nhân ngoài ý muốn nào đó! Đương nhiên, 100.000 giá trị may mắn cũng là một con số mà Trần Phong cũng không có cách nào gom góp đủ!

Mà bây giờ... hắn chỉ vền vẹn đột phá đến Siêu cấp A, giá trị may mắn vậy mà phải cần đến 10 triệu? Trong chuyện này, nhất định có vấn đề, hoặc là...

Xoạt! Tâm thần của Trần Phong run lên, đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng.

"Linh, giúp ta phán đoán xem có người quấy nhiễu hay không?." Trần Phong hỏi thăm.

"Vâng." Linh hỗ trợ khởi động Quầng sáng may mắn.

Ô...ô...n...g —— Mảnh thế giới hư ảo này bỗng nhiên lấp lóe ánh sáng màu đỏ.

Sắc mặt của Trần Phong đại biến, ánh sáng màu đỏ...đây là cảnh báo nguy hiểm cấp bậc cao nhất! ! !

"Quả nhiên là có người quấy nhiễu!" Tâm thần của Trần Phong run lên.

Khó trách! Cũng chỉ có ở dưới loại tình huống này, hắn cho dù làm như thế nào cũng đều không thể đột phá! Hắn mới có thể cần nhiều giá trị may mắn như vậy, mới có thể cưỡng ép đột phá! Bởi vì có người đang ngăn trở hắn đột phá, hơn nữa...người này còn cực kỳ cường đại!

Tiền Thần? Trần Phong trước tiên hoài nghi lên trên người của hai người Tiền Thần, nhưng rất nhanh liền lắc đầu, bởi vì nếu như là hai người bọn họ, căn bản là không thể cần nhiều giá trị may mắn như vậy. Trần Phong trực tiếp giết chết bọn họ, cũng có thể nhẹ nhõm đột phá!

Như vậy thì đó là ai? Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Ở trước mắt cái hoàn cảnh đặc thù này, dường như là phải ở trong tình trạng không ngừng tiêu hao năng lượng, ở trong tình huống nguy hiểm nhất đột phá, thế nhưng mà nếu như đến thời điểm hao hết năng lượng...vừa lúc có kẻ địch xuất hiện thì sao?

Lúc này, chỉ sợ ngay cả khí lực chạy trốn cũng đều không có!

Trần Phong cảm thấy lạnh sống lưng, đối phương chưa từng xuất hiện, mà chỉ yên lặng ngăn cản hắn đột phá, chắc là đang chờ đợi hắn hao hết năng lượng, sau đó mới xuất hiện xử lý hắn, đối phương chắc chắn là cực kỳ thấu hiểu đối với hắn.

Trần Phong đã từng thay đổi càn khôn vô số lần, cho dù là ở trong tình huống tuyệt vọng, Trần Phong đều có thể chuyển bại thành thắng, mà coi như không có cách nào dành thắng lợi, cũng có thể thuận lợi chạy trốn, vô luận là kẻ địch cường đại đến cỡ nào!

Cho nên...tên gia hỏa này, đã tìm hiểu qua những chuyện cũ của hắn, cho nên mới ẩn núp ở chỗ này chờ đợi.

"Hắn đang chờ mình hao hết năng lượng." Trần Phong hiểu ra.

Rất tốt, nếu người muốn tiêu hao năng lượng của ta, ta sẽ tiêu hao cho người thấy.

Xoạt! Trần Phong ngồi xếp bằng, một lần nữa tu luyện, hắn trước tiên liền gửi tin tức thỉnh cầu cứu viện, nhưng lại không có một sự phản hồi nào, hết thấy tin tức thỉnh cầu mà hắn gửi đi, dường như đã bị chìm vào trong vực sâu.

Loại tình huống này, Trần Phong đã từng thấy qua, tin tức bị thôn phệ...không phải là che giấu, mà là bị nuốt chửng.

Thuốc thử gen thần kỳ

Bởi vì nếu như che giấu, cột tín hiệu cũng sẽ không đầy sóng như vậy, Tiên Thần cùng với Tư Phàm cũng sẽ phát hiện ra ngay vấn đề!

Thế nhưng hiện tại...tin tức gửi đi đều bị thôn phệ! Ba người bọn họ có thể trao đổi với nhau, thế nhưng muốn truyền tin tức ra bên ngoài, là chuyện không thể nào! Đương nhiên, nếu như bọn hắn vào thời điểm trao đổi phát hiện ra vấn đề này, nhiều nhất cũng chỉ tưởng rằng hoàn cảnh ở đây có vấn đề?

Như vậy, chỉ có thể dùng loại biện pháp kia, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Linh." Trần Phong mở miệng.

"Hiểu rõ." Linh hơi hơi quay đầu.

Xoạt! Giá trị may mắn vốn cũng không nhiều trong cơ thể của Trần Phong sụt giảm.

Hi vọng...các người có thể thu được tín hiệu cầu cứu, Trần Phong một lần nữa khôi phục lại sự bình tĩnh.

Ồ...ô...n...g —— Năng lượng nhân nhật lóe lên, Trần Phong dường như giống như hai người Tiên Thần, một lần nữa bắt đầu đột phá, Trần Phong một mực không có cách nào đột phá, dường như càng trở nên sốt ruột hơn, dùng tốc độ nhanh hơn bắt đầu tiêu hao.

Một giờ...hai giờ...sau cùng, năng lượng của ba người đều tiêu hao đến cực hạn, khí tức của Tiên Thần cùng với Tư Phàm đã dần dần thuế biến, đã đạt đến giai đoạn đột phá Siêu cấp A cuối cùng, mà khí tức của Trần Phong, mỗi lần đều là như có như không.

Hắn đã cách Siêu cấp A rất gần! Gần vô cùng! Thế nhưng mỗi lần đều kém một chút như vậy.

"A a a a —— " Trần Phong điên cuồng gầm thét, cho dù thanh âm căn bản là không phát ra được, vẫn nói rõ là hắn đang dùng hết tất cả lực lượng để đột phá.

Nhưng mà...không có tác dụng, năng lượng của ba người càng ngày càng ít, gần như khô kiệt.

Mà vào lúc này, lực lượng của Tiên Thần cùng với Tư Phàm trong nháy mắt đột biến, sau khi bị áp bách đến cực hạn, bọn hắn rốt cục cũng thuê biến toàn diện!

Oanh! Hào quang đáng sợ lấp lóe, năng lượng mà bọn hắn mới tiêu hao vừa rồi, vậy mà trong nháy mắt đã khôi phục lại toàn bộ, đột phá hoàn thành!

Tiên Thần, Siêu cấp A 1!

Tư Phàm, Siêu cấp A 1!

Cho dù bởi vì ở nơi đây không có năng lượng, bọn hắn hiện tại không có cách nào đạt tới Siêu cấp A 1 chân chính, thế nhưng dù sao thì cũng đã đột phá đến Siêu cấp A!

Từ đó ——bước vào hàng ngũ cấp cao nhất của cái thế giới này!

Phốc! Trần Phong bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, hắn rốt cục cũng đình chỉ đột phá, năng lượng gần như đã hao hết.

"Trần Phong!" Tư Phàm vội vàng đỡ lấy hắn.

"Ta..." Trần Phong muốn nói cái gì.

"Đừng nói nữa." Tiên Thần cắt ngang lời của Trần Phong: "Hiện tại ngươi nên bảo trì năng lượng của mình."

"Có nghiêm trọng hay không?" Tư Phàm rất là lo lắng.

"Hắn sắp tiêu hao hết năng lượng rồi, một khi cạn kiệt năng lượng, lại không được cung ứng dưỡng khí..." Tiên Thần lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị: "Cứ tiếp tục như vậy hắn sẽ chết."

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Tư Phàm lo lắng.

"Lập tức mang hấn ra bên ngoài." Tiền Thần bình tĩnh phân tích: "Chúng ta trước tiên mang hấn ra bên ngoài chờ đợi, chờ đến khi hấn khôi phục hoàn tất, lại đi tới nơi này ma luyện tiếp, mới ma luyện một lần không đột phá cũng là chuyện bình thường."

"Được." Tư Phàm ôm Trần Phong, hướng về phía bên ngoài phóng đi.

Xoạt! Hai người hướng về phía bên ngoài phóng đi, dùng tốc độ Siêu cấp A của bọn hấn bây giờ, chạy rất nhanh, nhưng mà, làm cho ba người kinh hãi chính là, vô luận bọn hấn chạy bao nhanh, đều không thể chạy thoát khỏi mảnh loạn thạch này.

"Không thích hợp." Tiền Thần đột nhiên ý thức được vấn đề, hấn nhìn về phía chung quanh, bốn phương tám hướng, vậy mà toàn bộ đều là một mảnh loạn thạch giống nhau!

Không có phương hướng!

Không có cột mốc!

Nơi này đột nhiên đã biến thành một cái mê cung khổng lồ.

"Ở đây đã xảy ra vấn đề." Vẻ mặt của Tư Phàm cũng rất khó coi.

Trước mắt đã không phải là vấn đề riêng của Trần Phong, nếu như không có cách nào phá cục, ba người bọn họ rất có thể đều chết ở chỗ này!

Xoạt! Tiền Thần thay đổi một cái phương hướng khác.

Nhưng mà...không có tác dụng, năng lượng của ba người đều đang giảm xuống, nhất là Trần Phong.

Mặc dù bây giờ hấn được Tư Phàm cộng, trạng thái hao tổn năng lượng cũng giảm xuống thấp nhất, nhưng mà bởi vì lúc trước tiêu hao quá lớn, năng lượng đã tiến vào trạng thái nguy cấp.

Mà Tiền Thần...vẫn chưa tìm được đường đi ra ngoài.

"Trần Phong sắp không chịu được nữa." Tư Phàm tuyệt vọng.

Nàng nhìn bốn phía, vô luận là phương hướng nào, đều là một mảnh đồ nát, loạn thạch vô tận, hư vô vô tận, căn bản là không có cách phán đoán ra phương hướng.

"Xong." Tư Phàm triệt để cảm thấy ớn lạnh.

Tiền Thần lộ ra sắc mặt tái xanh, cũng không có bất kỳ một biện pháp nào, ba người bọn họ, chẳng lẽ phải chết ở chỗ này?

"Thật xin lỗi." Tư Phàm áy náy nhìn về phía Trần Phong.

"Không, không có quan hệ." Sắc mặt của Trần Phong trở nên tái nhợt, từ trong ngực run run rẩy rẩy móc ra một bình thuốc thử gen, nói: "Này, đây là thuốc thử gen "truyền tổng không gian" do ta chế tác..."

"Thôi đừng nói, chúng ta liền có thể truyền tổng không gian thoát khỏi nơi này."

"Thật sao?" Đôi mắt của Tư Phàm sáng rõ.

Tiền Thần cũng không thể tưởng tượng nổi nhìn cái bình thuốc thử gen kia.

Bọn hắn chưa từng nghe nói qua loại thuốc thử gen nào thần kỳ như thế, thế mà chỉ cần thôi động là có thể truyền tổng không gian quần thể? Tác dụng của thứ này, thật là quá mức kinh khủng!

Nhưng nếu ngẫm lại thân phận của Trần Phong... truyền tổng không gian quần thể thì lại như thế nào? Hắn thế nhưng chính là người đã sáng tạo ra thuốc thử Siêu X cùng với hệ thống Linh Thuật truyền kỳ!

"Ta tới." Tư Phàm kích động bắt lấy bình thuốc thử gen.

Ồ...ô...n...g —— Ngay trong cái nháy mắt nàng chuẩn bị thôi động.

Xoạt! Một chùm ánh sáng lung linh lóe lên, bình thuốc thử gen trong tay của Tư Phàm vậy mà đột nhiên tan biến mất.

"Cái gì?" Tư Phàm lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, nàng thể nhưng chính là cường giả Siêu cấp A, đối phương cư nhiên lại có thể cướp đi thuốc thử gen trong tay của nàng nhẹ nhõm như thế.

"Người nào?" Tiền Thần lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, bắt đầu khởi động sát ý, cái người giết đây này, rốt cục cũng đã xuất hiện rồi sao?

Cách đó không xa, có một người mặc quần áo màu xanh mộc mạc xuất hiện, gã nhìn qua rất là bình thường, trong tay đang cầm lấy bình thuốc thử gen có thể truyền tổng không gian kia của Trần Phong, đang hướng về nơi đây chậm rãi đi tới.

"Thú vị." Người này cười khẽ một tiếng, ở bên trong cái địa phương vốn không có âm thanh này, lại phát ra âm thanh to như thế.

"Không hồ là Trần Phong."

"Ta biết ngay là người sẽ không ngồi yên chờ chết." Người này nghiêng ngẫm nhìn bình thuốc thử gen trong tay, nói: "Ngay cả loại át chủ bài này cũng đều có hay sao? Đáng tiếc, kỳ tích mà người sáng tạo ra quá nhiều, ta đã sớm có sự chuẩn bị."

Trần Phong cười khỏ: "..."

Hắn còn có thể nói cái gì? Hắn sáng tạo ra quá nhiều kỳ tích, đối phương mỗi một lần ra tay với hắn, cũng chuẩn bị nhiều thứ hơn.

Hiển nhiên, tiêu hao hết năng lượng là kế hoạch thứ nhất.

Đối phương từ lúc bắt đầu đã dự định là sẽ chậm rãi mài chết hắn, mà chờ đến khi thời điểm hắn xuất ra ' thuốc thử gen truyền tổng không gian ', lúc này mới có thể bức bách được đối phương đi ra.

Mục gia

Tự tay xử lý hắn, đây là kế hoạch thứ hai.

"Người là ai?" Trần Phong nhìn về phía đối phương, hắn có cảm giác người trước mắt này rất quen thuộc, nhưng lại chưa bao giờ thấy qua.

"Ha ha." Người kia chỉ cười cười.

"Chết đi!" Gã nhẹ nhàng vung tay xuống, gã hiển nhiên sẽ không cho Trần Phong bất luận một cái cơ hội nào để kéo dài thời gian.

"Cút ngay!" Tiền Thần chủ động ngăn ở trước mặt của Trần Phong.

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển, Tiền Thần liền bị đánh bay ra bên ngoài trong một cái nháy mắt.

Không sai! Vén vén chỉ ở trong một cái nháy mắt.

"Người... Người..." Tư Phàm kinh hoảng nhìn đối phương.

Oanh! Lại một đường ánh sáng lung linh bắn tới, Tư Phàm cũng bị đánh bay ra bên ngoài, hai cường giả vừa mới đột phá Siêu cấp A 1, ở trước mặt người này, lại không có một chút sức đánh trả nào.

"Người đến cùng là ai?" Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Loại thực lực này...kém nhất cũng là trình độ Siêu cấp A 9! Hiện tại mặc dù đã có rất nhiều cường giả đã đột phá Siêu cấp A, thế nhưng phần lớn đều còn kẹt ở trình độ Siêu cấp A 1, Siêu cấp A 2, khoảng cách so với cường giả Siêu cấp A chân chính, còn có một khoảng cách rất lớn.

Người này, tất nhiên chính là cường giả đã sớm bước vào Siêu cấp A.

"Ha ha." Người kia chỉ cười cười.

Oanh! Hào quang đáng sợ đánh tới, lần này, mục tiêu là Trần Phong.

"Trần Phong!" Hai người Tư Phàm hoảng sợ.

Bọn hắn bị đánh đến nơi xa, giờ phút này căn bản là không kịp trợ giúp, huống hồ, dùng thực lực của bọn hắn, coi như tiến lên cũng chỉ là pháo hôi, căn bản không có nổi một chút tác dụng nào!

Oanh! Ánh sáng chói mắt nổ tung.

"Tới rồi sao?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, trong ánh sáng vô cùng vô tận, hắn có thể cảm giác được cỗ áp lực đáng sợ kia, đây chính là uy năng của cường giả đỉnh cấp, cũng là một cơ hội cuối cùng của hắn!

Cơ hội đột phá...cuối cùng!!!

"Linh." Trần Phong lộ ra ánh mắt lạnh lẽo.

"Hiểu rõ." Linh toàn diện thôi động Quầng sáng may mắn.

Ô...ô...n...g ——Hào quang nhàn nhạt lưu chuyển, tất cả lực lượng được giữ lại trong cơ thể Trần Phong tỏa ra.

Từ một khắc hắn phát hiện ra sự tồn tại của kẻ địch, tất cả lực lượng đều được giữ lại ở trong cơ thể, chỉ vền vền tản ra một tia năng lượng, tạo ra một loại trạng thái tu luyện giả!

Lực lượng của hắn, vẫn còn ở đó, Trần Phong rất rõ ràng, đây là cơ hội duy nhất của hắn! Mặc dù hắn vừa rồi bị ngăn cản đột phá, nhưng bởi vì đối phương muốn để cho hắn không cảm thấy hoài nghi, vì tiêu hao lực lượng của hắn càng nhiều hơn, đã để cho hắn đạt đến trạng thái 'Sắp đột phá'.

Khoảng cách đột phá sau cùng, hắn chỉ kém một lớp màng.

Xuyên phá nó! Xuyên phá cái lớp màng này! Trần Phong nhất định có thể bước vào Siêu cấp A!

Bởi vì nguyên nhân đối phương ngăn cản, Trần Phong không có cách nào thông qua những phương thức khác để đột phá được cái lớp màng này, thế

nhưng hiện tại, vào thời điểm mà đối phương cho rằng là hắn không kiên trì nổi nữa...

Vào một khắc cuối cùng này, Trần Phong định dùng lực lượng của đối phương, để giúp đỡ chính mình đột phá!

Cỗ áp lực siêu cường này! Cỗ uy năng kinh khủng này!

"Tới đi!" Trần Phong gào thét một tiếng.

Oanh! Hào quang đáng sợ nổ tung.

Trần Phong bùng nổ hết thấy lực lượng cuối cùng của mình.

Vào thời khắc này, tất cả lực lượng tỏa ra, hào quang chấn động nhìn qua càng khủng bố hơn.

"Xong!" Hai người Tư Phàm ở phía xa xa cũng cảm thấy phát lạnh.

Chẳng ai ngờ rằng, tới nơi này lịch luyện, lại gặp được một kẻ địch khủng bố như thế. Trần Phong vào giờ phút này chắc hẳn là phải chết, điều mà hiện tại bọn hắn nên lo lắng chính là tính mạng của mình.

Ô...ô...n...g ——Vàng sáng nhàn nhạt hạ xuống.

Vào thời điểm hai người Tư Phàm nhìn về phía cuộc chiến đấu đột nhiên ngừng.

Bởi vì vào giờ khắc này, ở nơi đó, Trần Phong nguyên bản hẳn phải chết, thế mà còn đứng tại chỗ, quanh người lưu chuyển hào quang nhàn nhạt, cỗ lực lượng nguyên bản mỏng manh kia, vậy mà lại trở nên rất hung tàn và mãnh liệt.

Siêu cấp A! Đó là lực lượng Siêu cấp A! Trần Phong vậy mà vào thời khắc quan trọng nhất, đột phá!

"Thật là mạnh." Tiền Thần lộ ra vẻ khó tin nhìn về phía Tư Phàm.

Tư Phàm cũng liếc mắt nhìn hắn, cũng lộ ra vẻ mặt khiếp sợ không thể tưởng tượng nổi.

Đột phá, Trần Phong bước vào Siêu cấp A! Không chỉ có như thế, Trần Phong bước vào Siêu cấp A, dường như so với trong tưởng tượng của bọn hắn càng khủng bố hơn, Trần Phong lại có thể tùy ý đánh bay đòn công kích của đối phương.

"Cái tên này..." Người ở phía đối diện cũng khiếp sợ nhìn Trần Phong.

Cho dù...gã biết cái tên Trần Phong này giỏi về phương diện sáng tạo kỳ tích.

Cho dù...vào thời điểm đồng bạn của gã thiết lập đủ loại kế sách, gã còn chẳng thèm ngó tới, đối với người có thực lực loại này như Trần Phong, gã quả thực chỉ cần dùng một bàn tay là có thể chụp chết?

Nhưng mà bây giờ, gã lại trầm mặc, hai lần cơ hội chém giết Trần Phong, đều bị Trần Phong giải quyết, cái tên Trần Phong này, so với bên trong dự đoán của gã còn muốn đáng sợ hơn, có khí vận kinh người!

Bất quá...mọi chuyện sẽ dừng ở đây mà thôi.

"Coi như đột phá thì lại như thế nào?" Gã lạnh lạnh nhìn về phía Trần Phong, cho dù cái tên này đột phá đã vượt qua ngoài dự liệu của gã, thế nhưng ở giai đoạn này, Trần Phong căn bản không thể nào là đối thủ của gã.

Oanh! Gã bước ra một bước, vàng sáng đáng sợ lưu chuyển.

"Hôm nay, ta chắc chắn sẽ giết ngươi." Gã dùng sát ý khóa chặt vào Trần Phong.

"Thật sao?" Trần Phong nghiêng ngẫm nhìn gã nói: "Ngươi thật sự xác định là ngươi có thể giết được ta?"

Xoạt! Trần Phong từ trong ngực móc ra một vật.

Ừm...rõ ràng là bình thuốc thử gen truyền tống không gian vừa rồi hắn đưa cho Tư Phàm.

"Người sẽ không ngu xuẩn đến mức tưởng rằng ta chỉ có một cái đó chứ?"
Trần Phong cười lạnh, hắt yên lặng lui về phía sau một bước.

"Thật có lỗi, ta không có ý định đánh với người." Trần Phong đặc ý nói:
"Nếu như ta đã đột phá, ha ha..."

"Gặp lại đi." Trần Phong chuẩn bị rời đi.

"Người không muốn biết ta là ai hay sao?" Người kia bỗng nhiên hiếu kỳ nói.

"..."

Trần Phong sắp thả ra năng lực, con mắt bỗng nhiên nhú lại hỏi: "Người là ai?"

"Ha ha." Người kia cười nhạt một tiếng.

"Chúng ta đã từng gặp mặt."

"Chỉ là...vào lúc đó ta như thần linh hoá mắt, người không có khả năng thấy rõ ràng dung mạo của ta..."

Người kia bình thản nói xong, ánh sáng màu trắng lung linh trên người tỏa ra, nhất là ở trên mi tâm, có một cổ ánh sáng chói mắt nổi tung, có một viên kỳ thạch kèm theo vàng sáng ngung tụt.

Sau cùng, ánh sáng tan biến, trên người của gã tràn ngập ánh sáng màu trắng, trên đỉnh đầu đội một cái vương miện màu trắng, trên mi tâm tỏa ra ánh sáng màu trắng lấp lánh.

"Là người!" Trần Phong kinh hô.

Mục Gia! Tông chủ của Bạch Tông! Gã tự phong là thần, dùng vương miện màu trắng vì tôn, sáng tạo ra một cái tông giáo nào đó!

Cổ tộc, quả nhiên thế lực muốn tiêu diệt hẳn, chung quy vẫn là Cổ tộc hay sao?

"Người không ngăn được ta." Trần Phong xiết chặt bình thuốc thử gen truyền tống không gian.

Kẻ gây tai hoạ

"Ta đương nhiên là không ngăn được ngươi." Mục Gia cười tủm tỉm nhìn hắn nói: "Thế nhưng, ngươi có biết tín đồ của bản tôn có bao nhiêu hay không?"

Cái gì? Trần Phong đột nhiên ý thức được một chút không ổn.

Vù! Sát ý từ phía sau ập tới, Trần Phong tung người tránh né một cái.

Phốc! Trên người xuất hiện một vết máu.

Tiền Thân nguyên bản phụ trách bảo hộ Trần Phong, giờ phút này lại lạnh lùng thu tay lại, trong tay của Tư Phàm thì đang cầm bình thuốc thử gen truyền tống không gian mà nàng vừa mới cướp được.

"Các ngươi..." Tâm thần của Trần Phong run lên.

Hắn biết Cổ tộc lần này chắc chắn đã chuẩn bị rất nhiều thứ, cho nên mới dùng cái gọi là thuốc thử gen truyền tống không gian để moi ra con át chủ bài của Mục Gia!

Thế nhưng không nghĩ tới...lần này thật sự đã moi ra được một cái hồ to!

Tại Gen Công Hội.

Phó hội trưởng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nhìn số liệu trước mắt.

Mặc dù bọn hắn cũng không muốn liên hệ với Trần Phong, cắt ngang sự tu luyện của bọn hắn, nhưng vì bảo đảm tín hiệu không bị gián đoạn, bọn họ sẽ không ngừng gửi các túi số liệu đến vòng đeo cổ tay máy truyền tin của Trần Phong. Máy cái túi số liệu cũng không có tác dụng gì lớn, chỉ vờn vờn để xác định xem Trần Phong có an toàn hay không.

Đích! Số liệu không ngừng phối hợp, mỗi một túi số liệu mà bọn hắn gửi đi, đều được đáp lại.

"Xem ra là bọn hắn vẫn còn đang tu luyện." Phó hội trưởng tự lẩm bầm, ông ta cảm thấy mình mới là người bận rộn nhất.

Vào thời điểm Trần Phong ở Gen Công Hội, mỗi ngày ông ta đều lo lắng con hàng này vào lúc nào sẽ chiếm đoạt Gen Công Hội, Trần Phong ra ngoài lịch luyện, lại còn phải lo lắng cho sự an toàn của hắn!

Đây chính là cái nhìn đại cục của một người có thân phận như ông ta.

Chỉ có điều là Phó hội trưởng luôn luôn mơ hồ cảm giác được có chỗ nào đó không thích hợp.

"Là vì bị Trần Phong gài bẫy mấy lần nên cảm thấy khó chịu hay sao?" Phó hội trưởng nhíu mày.

"Không cần phải lo lắng." Người ở bên cạnh an ủi ông ta: "Có Tiên Thần cùng với Tư Phàm đi theo, hai người này cũng là gen chiến sĩ Siêu cấp B đỉnh phong, cũng là những người trẻ tuổi có tiền đề nhất trong Gen Công Hội."

"Có bọn họ, Trần Phong sẽ không có vấn đề gì."

"Chỉ hy vọng là như thế." Cảm giác bất an trong lòng của Phó hội trưởng phi thường cường liệt.

Tiên Thần, Tư Phàm, Phó hội trưởng bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nói: "Truyền tư liệu của hai người bọn họ cho ta."

Xoạt! Tư liệu biểu hiện, Phó hội trưởng dùng ánh mắt quét qua cột thực lực của hai người Tư Phàm, cũng hơi hơi tán thưởng, hai người này thật sự là thiên tài, chỉ có điều là vào thời điểm ông ta quét ánh mắt qua một cột số liệu khác.

Tư liệu của mỗi một người cũng có rất nhiều, làm thành viên Gen Công Hội thực hiện nhiệm vụ, gần như nhật ký mỗi lần, đều sẽ được ghi chép lại thành tư liệu, mà chỗ số liệu này ít nhất phải có vài vạn dòng!

Phó hội trưởng dùng ánh mắt với tốc độ cao lướt qua, bỗng nhiên dừng lại một chỗ.

Ngày nào đó, Tiên Thần tại tọa độ * mất đi liên hệ, kéo dài 5 phút đồng hồ, có thể là do bị địch nhân quấy nhiễu.

Mất tín hiệu! Nhất là mất tích trong khi đang làm nhiệm vụ!

Đây là một sự tình hết sức thường gặp, dù sao thì mỗi một lần bị kẻ địch quấy nhiễu, mỗi một lần chiến đấu, đều sẽ khiến cho vòng đeo mất tín hiệu, mọi người đã sớm tập mãi thành thói quen.

Mà cái ghi chép nhiệm vụ này, càng là nhật ký trước đây thật lâu, Phó hội trưởng cảm thấy kỳ quái không phải là cái thời gian này, mà là cái địa điểm này, tọa độ của cái địa điểm này quá xa xôi, không có ai chú ý, thế nhưng về sau khi nơi này xảy ra chuyện cũng đã được ghi chép lại.

Cái tọa độ này, rõ ràng là tổng bộ của tổ chức thần bí đã bị phá hủy kia!

"Cho nên nói, Tiên Thần đã từng ở cái địa phương này mất đi liên hệ năm phút đồng hồ hay sao?" Phó hội trưởng giống như có điều suy nghĩ.

Ngoài ý muốn? Hoặc là trùng hợp?

Xoạt! Ông ta đột nhiên điều ra số liệu của Tư Phàm, lần này ông ta trực tiếp sàng chọn, sau đó kinh người phát hiện ra, Tư Phàm vậy mà cũng có ghi chép đồng dạng! Nàng cũng đồng dạng ở chỗ này mất đi liên hệ mấy phút đồng hồ!

"Đáng chết." Sắc mặt của Phó hội trưởng đại biến.

Một người có thể là trùng hợp, hai người thì chắc chắn là có vấn đề!

"Liên hệ với Trần Phong." Phó hội trưởng đột nhiên mở miệng.

"Ách, hắn có thể vẫn đang ở trong quá trình tu luyện." Nhân viên kỹ thuật thấp giọng nói, bọn hắn hiện tại vẫn chỉ gửi túi số liệu đi, cũng không có quấy nhiễu Trần Phong.

"Lập tức liên hệ cho hắn! Gửi đi cảnh cáo cấp bậc cao nhất!" Phó hội trưởng nghiêm khắc nói, ông ta cũng không muốn nói rõ lý do.

"Vâng." Nhân viên công tác lập tức chấp hành.

Nhưng mà, trống rỗng, cho dù mỗi một lần gửi túi số liệu đều thu được một lần phản hồi, thế nhưng sau khi bọn hắn liên hệ với Trần Phong lại không thấy hắn bắt máy, dường như là hắn không có thời gian để bắt máy vậy.

"Đã xảy ra chuyện!" Trong lòng của Phó hội trưởng giật thót một cái nói: "Lập tức điều cứu viện đến nơi vô chủ! Yêu cầu hết thảy cường giả ở gần nơi vô chủ, lập tức chạy tới bảo hộ Trần Phong!"

Đích đích! Toàn bộ Gen Công Hội bắt đầu trở nên lu bù, Phó hội trưởng lộ ra vẻ mặt khó coi, ông ta cũng rất hy vọng là lần này mình đã sai lầm!

Trần Phong, ông ta thờ dài, cái tên này căn bản chính là một kẻ gây tai hoạ!

Đi tới chỗ nào, chỗ đó khẳng định sẽ xảy ra chuyện! Ông ta đã quyết định, chờ sau khi Trần Phong trở về, cho dù là trời cũng phải đem Trần Phong trời lại, tuyệt đối sẽ không thả cho hắn cơ hội ra ngoài tìm đường chết, nhưng mà...quyền hạn bây giờ của Trần Phong giống như còn muốn cao hơn ông ta?

"Đây là cái sự tình gì!" Phó hội trưởng đau đầu, hiện tại ông ta chỉ hy vọng hết thảy đều bình yên vô sự.

Nhưng mà, nhóm cứu viện đầu tiên chắc là bây giờ đã chạy tới nơi, nhưng lại không hề có một tin tức báo cáo nào được gửi về, cái địa điểm nơi vô chủ kia, giống như đã biến thành một cái lỗ đen! Nó thôn phệ tất cả tin tức cùng với năng lượng phụ cận.

Mà vào giờ khắc này, ở trung tâm nơi vô chủ, ánh mắt kinh ngạc của Trần Phong trở nên lạnh buốt, nói: "Lại có thể là các ngươi."

Hắn chẳng thể nghĩ tới, hai người Tư Phàm một mực trợ giúp hắn trên đường đi, thế mà đã sớm biến thành khôi lỗi của Cổ tộc, tín ngưỡng tông giáo Bạch Tông!

Ngay cả Quầng sáng may mắn cũng không phát giác được sự ác ý của hai người này.

Không, không đúng, nếu như bọn hắn thật sự có ác ý mà nói, Quầng sáng may mắn nhất định sẽ phát giác.

"Các ngươi." Trần Phong nhìn về phía hai người.

"Thật có lỗi." Tiền Thần vẫn lãnh đạm như cũ nói ra: "Trợ giúp ngươi, cũng là chân tâm thật ý, nếu như là những địch nhân khác hoặc là Yêu tộc, ta nhất định sẽ trợ giúp ngươi ra tay, thế nhưng...thật có lỗi."

Hắn nhìn về phía Mục Gia, trong ánh mắt tràn ngập sự cuồng nhiệt: "Có thể phục vụ vì Bạch tông, là vinh hạnh của chúng ta."

Trần Phong: "..."

Hắn dường như đã có một chút hiểu rõ.

Bị tẩy não

Đây không phải là khôi lỗi, cũng không phải là khổng chế, mà là tẩy não, hắn đã từng được chứng kiến những người bị tổ chức thần bí tẩy não có bao nhiêu đáng sợ. Bọn hắn trong ngày thường đều hành động như người bình thường, chỉ có khi gặp được sự tình của tông giáo, mới trở nên cuồng nhiệt như thế! Dùng lời giải thích của bọn hắn, thì chính là tín ngưỡng.

Trần Phong nhìn về phía tiểu cô nương Tư Phàm ôn nhu kia, chỉ thấy nàng cung kính quỳ xuống trước mặt Mục gia, cuồng nhiệt mà kích động quỳ lạy: "Gặp qua Mục Gia."

Mục Gia thì chỉ ngạo nghễ đứng ở nơi đó.

"Các người đã bị tẩy não." Trần Phong rút cuộc cũng hiểu rõ.

"Xem ra bọn hắn vào lúc thi hành nhiệm vụ đã từng gặp qua tên gia hoả Mục Gia này." Linh yên lặng trợ giúp Trần Phong phân tích: "Chỉ bất quá Mục Gia không có giết chết bọn hắn, mà sau khi tẩy não, liền đem bọn hắn thả trở về, chờ đợi sử dụng vào một lúc nào đó, ví dụ như hiện tại."

"Không sai." Mục Gia sờ sờ khuôn mặt nhỏ của Tư Phàm nói: "Người rất ngoan."

"Người cũng thế." Gã liếc mắt nhìn Tiền Thần.

"Tạ ơn." Ánh mắt của hai người trở nên cuồng nhiệt, kích động ở hai bên trái phải Mục Gia.

Hiển nhiên, có thể được khen ngợi như thế, đối với bọn hắn cũng là một loại vinh hạnh to lớn.

"Hiện tại." Mục Gia nhìn về phía Trần Phong hỏi: "Người còn có thủ đoạn gì nữa? Người vẫn còn thuốc thử gen truyền tống không gian dư thừa chứ?"

"Chủ nhân." Tư Phàm cung kính nói: "Ta vừa rồi đã kiểm tra qua, hắc đã không còn."

"Ha ha ha." Mục Gia cười to: "Không tệ, không tệ."

"Nguyên lai, đây chính kế hoạch thứ ba của ngươi." Trần Phong thở dài.

"Tự nhiên." Mục Gia cười tàn nhẫn, trước khi gã đi đến đây, sư đệ đã giúp gã an bài kín kẽ, Tiền Thần cùng với Tư Phàm, chính là kế hoạch thứ ba!

Không cần phải giết chết Trần Phong, chỉ cần ngăn cản hắn chạy trốn!

Cái tên Trần Phong này đã chạy trốn qua vô số lần, thậm chí còn đánh chết sư huynh của gã, rốt cục cũng bị dồn đến tuyệt cảnh! Lần này, Trần Phong tuyệt đối không có khả năng chạy trốn!

Chỉ là, vào thời điểm gã chuẩn bị xuất thủ, bỗng nhiên, viên kỳ thạch trên mi tâm của gã điên cuồng lấp lóe, lão đảo một cái, kém chút nữa đã té ngã trên mặt đất.

"Đại nhân." Tiền Thần vội vàng đỡ lấy gã.

Đáng chết! Sắc mặt của Mục Gia biến hóa, đây là cảnh báo về Bạch Tông bọn gã.

Xoạt! Mục Gia vung tay lên, một cái màn ánh sáng lớn hiển hiện trên không trung, ở bên trên rõ ràng là Bạch Tông, ở nơi đó, có một người thần bí xuất hiện trong hư không, đại sát tứ phương!

Oanh! Toàn bộ Bạch Tông bị giết đến chia năm xẻ bảy, những giáo đồ mạnh mẽ, ở dưới sự đồ sát của người thần bí không hề có lực hoàn thủ.

"Ngươi rốt cuộc cũng đã đến." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Cho dù người thần bí kia dùng đủ loại năng lượng và khí tức, nguy trạng bề ngoài của mình, thế nhưng Trần Phong y nguyên chỉ cần liếc mắt một cái liền nhận ra hắn, thành linh đúng là Tần Hải!

"Tần Hải quả nhiên đã nhận được tín hiệu của ta rồi sao? Cái tên Mục Gia này thông qua tầng tầng kế hoạch muốn xử lý ta, còn có người âm thầm thiết lập kế hoạch, như vậy ở cái nơi vô chủ này, chỉ sợ hiện tại cũng đã luân hồi rồi? Tần Hải coi như tới, đoán chừng cũng cứu không được ta! Không bằng trước tiên bức bách tên Mục Gia này trở về, ép cho gã không thể không trở về Bạch Tông để phòng thủ, tranh thủ cho ta một chút thời gian, có lẽ...sẽ còn có một chút hi vọng sống!" Về mặt của Trần Phong rất bình tĩnh thâm nghĩ, phân tích tình huống trước mắt.

"Là người!" Mục Gia đột nhiên nhìn về phía Trần Phong, gã rõ ràng đã chặn đứng và quấy nhiễu thông tin của Trần Phong.

"Quấy nhiễu?." Trần Phong mỉa mai.

Che giấu? Quấy nhiễu? Nói đùa cái gì! Mục Gia chỉ có thể quấy nhiễu vòng đeo tay, làm sao có thể quấy nhiễu hẳn?

Chỉ cần hắn suy nghĩ, vèn vèn chỉ tiêu hao một điểm giá trị may mắn, đám mây trên trời đều có thể ở dưới tác dụng của sức gió, trùng hợp tạo thành một cái tín hiệu cầu cứu đấy? !

Ngây thơ! Người cho rằng chỉ có một mình Cổ tộc các người biết chiêu "Hô cứu mạng" hay sao?

"Ha ha." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Chắc chắc, Mục Gia vĩ đại của chúng ta, người đã từng nghĩ tới, vào thời điểm người đi săn, thì chính người lại là con mồi ở trong mắt của người khác hay chưa?"

Phốc! Người thần bí xuất thủ một lần nữa.

Bạch tông lại một lần nữa thương vong vô số, người thần bí kia quá mức mạnh mẽ, ngay cả những cường giả Siêu cấp A có thực lực cường hãn của Bạch tông, cũng không phải là đối thủ! Căn bản là không phải cùng một cấp bậc!

"Đại nhân..." Vô số giáo đồ quỳ trên mặt đất kêu gọi Mục Gia trở về, chỉ có gã mới có thể ngăn cản được trận giết chóc này!

"Ta muốn giết ngươi!" Mục Gia tản ra sát ý nồng nặc.

Xoạt! Gã bắt đầu khởi động sát ý, đánh thẳng về phía Trần Phong.

Mà vào giờ khắc này...ở bên trên màn sáng, người thần bí đã đi đến một toà nhà nào đó, ở nơi đó, là dòng dõi của Mục Gia, mười mấy đứa con của gã, đang hoảng sợ trốn ở trong phòng!

"Không!" Hai mắt của Mục Gia muốn nứt.

"Mau trở về đi thôi." Trần Phong cười lạnh: "Bạch tông nếu am hiểu nhất về triệu hoán tín ngưỡng, chắc hẳn là ngươi có khả năng tùy thời quay lại vào bất cứ lúc nào chứ?"

"Ngươi đang tìm chết!" Mục Gia phẫn nộ, gã đương nhiên có khả năng trở về trong nháy mắt, thế nhưng đó là bởi vì Bạch Tông là cơ sở chính của gã, sau khi trở về, muốn đi tới nơi này, cũng mất rất nhiều thời gian.

Gã nếu rời đi khỏi nơi này, Trần Phong nhất định sẽ chạy trốn! Đây là chuyện mà gã không thể nhìn được. Huống chi...gã sống cho đến hôm nay, còn chưa từng có người nào dám uy hiếp gã? !

"Ngươi không biết là mình đang làm cái gì." Mục Gia bỗng nhiên nhắm hai mắt lại.

Xoạt! Màn ánh sáng ở trên hư không đột nhiên biến mất.

Hả? Tâm thần của Trần Phong giật thót một cái.

Ô...ô...n...g —— Viên kỳ thạch màu trắng lại một lần nữa tỏa ra hào quang.

Chỉ bất quá, lần này không còn chiếu ra hình ảnh của Bạch Tông nữa, mà là ánh sáng màu trắng sáng chói, so với ánh sáng màu trắng bình thường rõ ràng không giống nhau.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu trắng tiêu tán, một chùm ánh sáng màu trắng vượt qua nghìn vạn dặm, trở về giáo đàn Bạch Tông.

Xoạt! Hết thấy mọi thứ ở giáo đàn Bạch Tông trở nên chậm rãi, Mục Gia, vậy mà dùng nhất kích chi lực, khiến cho thời gian trôi qua ở giáo đàn Bạch Tông trở nên chậm lại, sau khi phóng thích, sắc mặt của Mục Gia hơi có một chút ảm đạm.

Đây chính là thời gian mà gã tranh thủ: một giây đồng hồ, đã đầy đủ.

"Giết!" Mục Gia phun ra một chữ, thiên địa bỗng nhiên biến đổi.

"Bạch Tông, ta muốn trở về."

"Thế nhưng...trước khi rời đi, ta nhất định phải giết chết ngươi!" Mục Gia lộ ra vẻ mặt lạnh buốt: "Giết ngươi, chỉ vền vẹn trong nháy mắt là đã đủ."

Oanh! Ánh sáng trong tay của Mục Gia lóe lên, lần này Trần Phong đã chân chính chọc giận gã, đây là thời điểm khiến cho tên nhân loại ngu xuẩn này mở mang một chút kiến thức, năng lực chí cường của Cổ tộc, đến cùng sẽ khủng bố đến mức nào!

Mục Gia bạo phát.

Ngang tay

"Giết!" Công kích buông xuống, lần này, không vền vẹn chỉ có gã công kích, còn có Tiền Thần cùng với Tư Phàm đồng loạt ra tay, công kích ba người đồng loạt đánh tới, đúng là muốn miều sát Trần Phong!

Oanh! Công kích kinh khủng trút xuống.

"Kết thúc đi..." Ánh mắt của Tiền Thần có một chút tiếc hận, nhưng mà lại tràn ngập sự kiên quyết.

Bọn hần là một phần tử của Bạch tông vĩ đại, cho dù diệt Trần Phong đi có một chút đáng tiếc, thế nhưng bọn hần tin tưởng, Bạch tông sẽ dẫn đầu bọn hần sáng tạo ra thời đại mới!

Ôi mẹ ời! Tới lúc này rồi gã cũng không chịu về hay sao? Trần Phong lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Cái tên Mục Gia này đúng là có tâm trí sắt đá, tông phái của gã đã sắp bị phá huỷ, thế mà còn nhất định phải giết hần, thật là quá phận!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nếu không có cách nào bức bách lão gia hoả này trở về, như vậy, chỉ có thể liều mạng! ! !

Xoạt! Trần Phong vươn tay nói: "TRU THẦN!"

Oanh! Công kích kinh khủng bùng nổ.

"Buồn cười." Trong mắt của Tư Phàm lóe lên một vệt trào phúng.

Lại là cái năng lực này hay sao?

Quả nhiên... cái tên Trần Phong này đã hết thời.

Cái năng lực Tru Thần này đã sớm bị phân tích cận kẽ, cái năng lực này mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng đặc tính lại là phóng thích càng nhiều năng

lực, uy lực càng ngày càng mạnh!

Trong ấn tượng...dường như là mỗi lần phóng thích ra một cái năng lực, uy lực sẽ được gia tăng 1%? ! Bởi vì như vậy, coi như Trần Phong đem năng lực cường đại nhất của chính mình, đặt ở phía trước nhất, phóng thích ra trước tiên, uy lực cũng sẽ không mạnh mẽ cho lắm.

Lần trước, đối thủ mà Trần Phong đối mặt chỉ là mấy tên gà yếu.

Cho nên hắn mới đem những năng lực mạnh nhất phóng thích ra trước tiên, không có uy lực chồng chất, vẫn có thể chém giết đối thủ, thế nhưng hiện tại...đối với công kích Siêu cấp A 9 của Mục Gia thì có thể làm được cái gì?

Nàng khẳng định, vào thời điểm Tru Thần va chạm với công kích của Mục Gia, hắn căn bản là sẽ không có cách nào chạy thoát khỏi cái chết!

Xoạt! Trong tay của Trần Phong tỏa ra ánh sáng màu trắng, đòn công kích của hai bên rớt cuộc cũng va vào nhau.

Oanh! Hào quang đáng sợ tỏa ra.

"Tới đi!" Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

Bọn hắn thật sự cho rằng Tru Thần hiện tại, vẫn là Tru Thần lúc trước hay sao? Theo thực lực của hắn tăng lên, vào thời khắc hắn bước vào Siêu cấp A, tốc độ phóng thích Tru Thần, không chỉ tăng lên gấp mười lần! ! !

Nguyên bản Tru Thần muốn phóng thích toàn bộ năng lực phải cần 1 phút, hiện tại chỉ cần năm giây!

Đương nhiên, công kích của Mục Gia trong nháy mắt nữa liền đánh tới, Trần Phong cũng không có năm giây, bất quá...

Xoạt! Tay phải của Trần Phong nhẹ nhàng vung xuống, giây thứ nhất Thời Chi Lưu Sa!

Xoạt! Một giây bỗng nhiên nhảy qua, Trần Phong chỉ vừa mới thi triển Tru Thần, nhưng năng lực phóng thích ra không biết đã được chồng chất bao nhiêu uy lực! ! !

Đây là Thời Chi Lưu Sa! Có thể khiến cho Tru Thần trực tiếp vượt qua giây thứ nhất!

Thế nhưng...thời gian vẫn còn thiếu rất nhiều, sau khi Trần Phong phóng thích Thời Chi Lưu Sa, hắn không có một chút do dự đem Thời Chi Lưu Sa bên trong Tru Thần cũng phóng thích ra, lại một lần nữa phóng thích!

【Tru Thần: Thi triển tất cả những năng lực mà ngươi đã sử dụng qua】

Giây thứ hai Thời Chi Lưu Sa!

Xoạt! Thời gian lại một lần nữa nhảy vọt, hào quang màu trắng ở trong tay của Trần Phong, bỗng nhiên đạt đến một loại trình độ kinh khủng, ngăn ngui trong hai giây này, hắn cũng không biết là mình đã phóng thích ra bao nhiêu năng lực!

Mà lúc này...Tru Thần cũng đang phóng thích tất cả những loại Linh Thuật mà hắn đã sử dụng qua! Những loại Linh Thuật thời gian chỉ có hiệu quả mỏng manh kia, phóng thích ra toàn diện!

Thời gian nhảy vọt 0.1 giây!

Thời gian nhảy vọt 0.2 giây!

Thời gian nhảy vọt 0.3 giây!

Thời gian nhảy vọt 0.4 giây!

Thời gian nhảy vọt 0.5 giây!

...

Thời gian 5 giây mà Tru Thần cần vậy mà trực tiếp nhảy vọt qua, trong chốc lát đã đến giai đoạn phóng thích cuối cùng, thời điểm phóng thích những năng lực công kích cường đại nhất của Trần Phong!

Như vậy...thì kết thúc đi! Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Huu! Hào quang đáng sợ tỏa ra, hơn một vạn loại năng lực chồng chất, uy lực được tăng cường trọn vẹn hơn 100 lần! U Minh Chi Nhãn đã từng cường đại nhất của Trần Phong, lại một lần nữa tỏa ra uy lực kinh người.

Oanh! Ánh sáng đỏ lóng lánh, hào quang vô cùng vô tận nổ tung.

Thiên địa...biến thành một mảnh màu đỏ!

Rất lâu sau, vào lúc vầng sáng tan biến, bóng tối trở về, mấy người Tiên Thần toàn thân run lên.

"Làm sao có thể? !" Mục Gia lần đầu tiên hét lên thất thanh.

Trần Phong đã thụ thương, mạch máu toàn thân của hắn đã nổ tung, nhuộm đỏ cả quần áo, thế nhưng, cũng vền vẹn chỉ là như thế mà thôi, hắn ở dưới đòn công kích hợp lực của một cường giả Siêu cấp A 9 đỉnh phong, cộng thêm hai cường giả Siêu cấp A 1, vậy mà vẫn không có chết!

Phốc! Mục Gia bỗng nhiên cảm giác được lồng ngực hơi đau, duỗi tay sờ lên, máu tươi nhuộm đỏ hai tay.

Gã...vậy mà cũng thụ thương, lần này gã mới kinh sợ phát hiện ra, hai người Tiên Thần cùng với gã, toàn thân cũng nhuộm đỏ máu tươi, thương thế cùng với Trần Phong cũng không kém bao nhiêu.

Đánh ngang tay! Mục Gia co con người vào, vừa rồi ở dưới đòn công kích mạnh mẽ kia, Trần Phong vậy mà có thể đánh ra một đòn công kích có uy lực tương tự! Ba người bọn họ hợp lại công kích Trần Phong, vậy mà lại có uy lực ngang nhau!

Điều này làm sao có thể? ! Chuyện này...ba người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Đánh ngang tay! Đây là một cái kết cục nằm ngoài dự đoán của bọn hắn.

"Ha ha." Trần Phong lau lau vết máu trên khuôn mặt, lạnh lùng nói: "Siêu cấp A 9? Cũng chẳng có gì lạ!"

Xoạt! Bầu không khí trở nên yên lặng đáng sợ.

Bọn hấn dù như thế nào cũng không nghĩ ra, vậy mà lại là cái kết quả này! Tru Thần của Trần Phong nguyên bản phải có thời gian phóng thích, vậy mà cũng có thể bùng nổ trong nháy mắt!

Qua mấy ngày không thấy, Trần Phong vậy mà đã cường đại đến loại tình trạng như thế này hay sao? Ba người rung động.

Bỗng nhiên...

Ô...ô...n...g —— Viên kỳ thạch trên mi tâm của Mục Gia đột nhiên xuất hiện một vết rách.

Xoạt! Sắc mặt của Mục Gia biến hóa.

Hưu! Ánh sáng lưu chuyển, thân ảnh của gã trong nháy mắt biến mất trong hư không.

Gã dùng hết tất cả lực lượng, chính là vì đánh ra một đòn công kích trí mạng về phía Trần Phong, Trần Phong mặc dù còn chưa chết, thế nhưng gã đã không còn cách nào lưu lại ở đây nữa.

Bất quá...sau khi gã biến mất, vẫn như cũ truyền đến một giọng nói bao hàm sát ý.

"Trần Phong giao cho các ngươi."

"Hắn đã dùng Tru Thần, hắn đã hao hết tất cả lực lượng, bây giờ căn bản chính là một tên phế nhân!"

"Hiện tại...là cơ hội tốt nhất để xử lý hắn!"

Giọng nói âm trầm của Mục Gia biến mất.

Ánh mắt của hai người Tiền Thần rơi xuống trên người của Trần Phong.

Đúng thế, nếu như Trần Phong đã sử dụng Tru Thần, hiện tại Trần Phong chính là một tên phế nhân! Loại năng lực Tru Thần vượt cấp khiêu chiến siêu cường đại này, nếu không giết được người khác, vậy thì chỉ có một con đường chết.

Yếu bóng vía

"Thật có lỗi." Hai người Tiên Thần bước ra một bước.

"Các người a..." Trần Phong nhin không được cười ha hả, chỉ bất quá, kèm theo khuôn mặt dính đầy máu tươi, nhìn qua có một chút kinh khủng.

"Các người thật sự cho rằng ta đã hết lá bài tẩy rồi?" Trần Phong nghiêng ngẫm nói.

"Không có khả năng." Sắc mặt của hai người Tiên Thần đại biến, nói: "Điều kiện phóng thích Tru Thần, rõ ràng là hết thủy năng lượng trong cơ thể!"

"Ngây thơ." Trần Phong lộ ra vẻ mặt dữ tợn: "Tru Thần phóng thích phải mất bao nhiêu thời gian, người trông thấy lão tử thả ra trong bao lâu? Phóng thích Tru Thần đương nhiên cần toàn bộ năng lượng...các người chỉ biết là Thời Chi Lưu Sa có thể làm giảm đi một giây."

"Thế nhưng các người có biết, nếu như thi triển đảo ngược Thời Chi Lưu Sa, thời gian sẽ quay ngược, năng lượng vừa rồi ta mới tiêu hao sạch sẽ, lại quay ngược trở lại một giây trước đó?" Trần Phong nghiêng ngẫm cười một tiếng.

Xoạt! Hắn khoát tay, một chùm ánh sáng màu đỏ lung linh ngưng tụ trong tay, đó là một thanh kiếm màu đỏ mạnh mẽ, khí tức tản ra ở phía trên, rõ ràng là lực lượng Siêu cấp A!

Oanh! Đầu óc của Tiên Thần nổ tung một cái, thanh kiếm này...quả nhiên là năng một thanh kiếm năng lượng! Quả nhiên là lực lượng Siêu cấp A! Hơn nữa còn cường đại hơn rất nhiều so với hắn cùng với Tư Phàm! Cái tên Trần Phong này, quả nhiên là đã quay ngược lại một giây trước đó, khôi phục đến trạng thái đỉnh phong!

"Các người có biết hay không? So sánh cùng với cái tên đội vương miện màu trắng kia, ta càng hận hai người các người hơn..." Trần Phong dữ tợn

nói: "Kẻ địch cũng không đáng sợ, đáng sợ, vĩnh viễn là phản đồ, hai người các ngươi, ha ha... hãy đi vào địa ngục mà sám hối đi!"

Oanh! Ánh sáng đỏ lóng lánh, thanh kiếm màu đỏ trong tay của Trần Phong lấp lánh hào quang đáng sợ.

Đáng chết! Toàn thân của Tiên Thần cùng với Tư Phàm run rẩy.

Ngay vào lúc vừa rồi, vào thời điểm Trần Phong phóng thích Tru Thần, đã có thể chặn lại đòn công kích hợp lực của hai người bọn hắn cùng với Mục Gia! Mà bây giờ...Mục Gia đã đi, hai người bọn hắn vừa mới bước vào Siêu cấp A có thể ngăn cản được Trần Phong hay sao?

"Ưc!" Tiên Thần nuốt một ngụm nước bọt, lần đầu tiên mất đi can đảm.

Oanh! Trần Phong đi tới từng bước một.

Tiên Thần cùng với Tư Phàm liếc nhau, bỗng nhiên nhìn về phía bình thuốc thử gen trong tay.

Đúng rồi! Thuốc thử gen truyền tống không gian.

"Đi!" Hai người nhất thời liền có quyết định, rời khỏi nơi này trước rồi lại nói.

Ba! Tư Thần không có một chút do dự thôi động thuốc thử gen, hai người toàn lực thôi động, đồng thời còn đứng cùng một chỗ với nhau, chuẩn bị truyền tống cùng một chỗ, hoàn toàn không chú ý tới biểu lộ quỷ dị của Trần Phong.

Oanh! Năng lượng đáng sợ bỗng nhiên bạo liệt, bao phủ bốn phía, Tiên Thần cùng với Tư Phàm đột nhiên trợn to con mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn ' thuốc thử gen truyền tống không gian ' trong tay nổ tung, lúc này bọn hắn mới biết được cái bình thuốc thử gen này...

Xoạt! Bọn hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy thanh kiếm năng lượng trong tay của Trần Phong đã biến mất, hắn còn đang vẫy tay chào tạm biệt.

Phốc! Máu tươi bắn tung tóe, thân ảnh của hai người hóa thành hư vô.

Uy lực của bình thuốc thử gen này kỳ thật cũng không tính là mạnh mẽ, thế nhưng bởi vì khoảng cách nỗ quá gần, hơn nữa hai người Tiên Thần còn không hề có một chút phòng ngự nào!

Ừm...hoàn mỹ.

"Hai vị lên đường bình an." Trần Phong cười híp mắt vẫy tay chào tạm biệt.

Thuốc thử gen truyền tống không gian...ha ha, các người thật đúng là yếu bóng vía, lão tử nếu thật sự có cái đồ chơi này, còn cần phải nói nhiều với các người như vậy? Đã sớm chạy trốn rồi được chứ?!

Bất quá, vừa mới đưa tiễn hai người Tiên Thần đi, Trần Phong liền vô lực ngã xụi lơ trên mặt đất.

Không có gì khác, năng lượng tiêu hao đã vượt quá giới hạn...thanh kiếm năng lượng màu đỏ cũng đang vờn quanh bên người Trần Phong, không thể nghi ngờ, đây chính là Tiểu Ảnh.

"Người bây giờ giống như chỉ có năng lực dọa người." Trần Phong thổn thức không thôi.

Kẻ địch hiện tại của hắn quá mức mạnh mẽ, Tiểu Ảnh chỉ có năng lực dọa người cùng với điều tra, ồ, đúng rồi, còn có một cái năng lực nữa, đó là triệu hoán chị gái đang tắm rửa...nhưng sau khi Trần Phong suy nghĩ một chút, vẫn từ bỏ cái suy nghĩ tự tìm đường chết này.

"Phù!" Trần Phong thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Nghỉ ngơi một lát, lại chập vọt bò lên, nơi này quá mức đặc thù, không có cách nào khôi phục năng lượng, nếu như bây giờ không đi ra ngoài, chỉ sợ sẽ bị nơi này mài chết, cho dù hắn là Siêu cấp A!

"Cần phải rời đi." Trần Phong đứng dậy.

Chỉ có điều hắn không nghĩ tới chính là, vừa mới đi ra khỏi nơi vô chủ, lại một lần nữa bị kẻ địch vây công, mấy tên gia hỏa Cổ tộc, đã sớm đứng ở bên ngoài nơi vô chủ chờ đợi hắn.

"Mục Gia nói người sẽ có khả năng sống sót, lại có thể là thật."

"Ha ha."

"Hai người Tiên Thần quả nhiên là phế vật, ta đã nói là nhân loại không đáng tin cậy..."

"Chịu chết đi..."

Oanh! Từng đòn công kích bùng nổ.

Thật sự là một ngày xui xẻo! Đây là ý niệm duy nhất của Trần Phong, hiện tại hắn đã không có một biện pháp nào.

Ở lại nơi vô chủ sẽ bị hoàn cảnh đặc thù ở nơi đó mài chết, đi ra ngoài lại bị địch nhân vây công, hắn đã hao hết năng lượng, còn có thể làm sao?

"Linh..." Trần Phong mặc niệm trong lòng.

"Hiểu rõ." Linh nhu thuận gật đầu.

Xoạt! Vô số công kích đánh tới, hiện tại biện pháp duy nhất của hắn, chính là dựa vào giá trị may mắn!

Chỉ có điều là trong nháy mắt Linh mở Quầng sáng may mắn ra.

Bỗng nhiên, có một cái bóng đen lóe lên ở trong hư không, thân thể vốn đang hư nhược của Trần Phong trực tiếp bị đụng bay ra bên ngoài.

??? Trần Phong có một chút phát mộng, đây m* nó lại là cái gì?

Xoạt! Trong nháy mắt hắn còn chưa kịp phản ứng, trước mắt đã có đủ loại màu sắc lóe lên, Trần Phong cảm giác được một cỗ đại lực kéo thân thể của hắn qua, liền mất đi tri giác.

Mà vào giờ khắc này, ở bên ngoài nơi vô chủ, đám cường giả Cổ tộc cũng lộ ra vẻ mặt chờ đợi nhìn về phía trước, ở vị trí mà Trần Phong đứng, đột nhiên đã không còn một ai! Vừa rồi có một cái bóng đen lóe lên, Trần Phong vậy mà liền biến mất!

"Người đâu?"

"Không biết."

"Mắt của các người mù hết rồi hay sao? !"

Đám cường giả Cổ tộc phần nộ.

Rất lâu sau, Mục Gia vừa mới trở về Bạch Tông đã quay trở lại, lộ ra sắc mặt tái xanh, vào lúc gã trở về, người thân bí kia đã rời đi, căn bản là không có đối mặt với gã, cho nên gã căn bản chính là phí công đi một chuyến, hơn nữa khi quay lại nơi vô chủ...Trần Phong cũng đã biến mất.

Một người còn sống sờ sờ, cứ như vậy biến mất!

"Nơi này có dấu vết không gian." Mục Gia chợt nhớ tới thuốc thử gen truyền tống không gian của Trần Phong.

Khẳng định là nó! Cái tên Trần Phong này...hiển nhiên là hắn vẫn còn bảo lưu lại một bình để làm át chủ bài, cho dù sau khi Tư Phàm điều tra đã nói là không còn, thế nhưng bằng vào thủ đoạn của Trần Phong, nếu là có thể lưu lại một bình thì cũng không kỳ quái.

"Truy!" Mục Gia không có một chút do dự hạ lệnh.

Được cứu

Gã bảo mọi người đứng chung lại cùng một chỗ với nhau, sau đó khởi động thuốc thử gen truyền tổng không gian.

Oanh! Năng lượng kinh khủng trong nháy mắt nổ tung.

Máu tươi...thịt vụn...bắn tung tóe đầy trời.

"? ? ?" Mục Gia lộ ra vẻ mặt phát mộng, đám cường giả Cổ tộc vừa rồi còn sống sờ sờ toàn bộ đã biến thành thịt nát, người sống chỉ còn lại một mình gã, gã sờ sờ khuôn mặt của mình, dường như cũng thụ thương.

Cái bình thuốc thử gen truyền tổng không gian này, lại có thể là giả?

Mục Gia lạnh cả người, gã nhìn một chút đồng thịt vụn ở dưới chân, a, ở trong đám cường giả Cổ Tộc tới giúp đỡ gã này, còn có con của sư đệ gã a! ! ! Bây giờ làm sao mà về bàn giao với sư đệ?

"Trần Phong! ! ! !" Một tiếng hét thê lương thảm thiết quanh quẩn trong hư không.

Mà vào giờ khắc này, ở một cái địa phương không biết nào đó, Trần Phong cũng dần dần thức tỉnh từ trong bóng tối.

Trong ấn tượng, một giây sau cùng, hắn cảm nhận được một sự ấm áp, dường như có người đã ôm hắn, cái cảm giác quen thuộc kia... Trần Phong ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một khuôn mặt có thể khiến cho những đứa bé gặp ác mộng.

"Ha ha, tỉnh rồi à?" Không Bạch cười híp mắt nhìn hắn.

"..."

Trần Phong thu hồi lại cánh tay chuẩn bị giết người, hắn còn tưởng rằng đây là một tên Yêu tộc.

"Người đã cứu ta à?" Trần Phong cười nói.

"Chứ còn là ai nữa?" Khổng Bạch bĩu môi nói: "Lại nói bản đại gia lúc ấy đang đi tiểu, khi nhìn thấy nước tiểu vốn nên bắn ra mười trượng, thế mà vào thời điểm nước tiểu biến thành chữ SOS trên mặt đất, liền biết người xảy ra chuyện."

Trần Phong: "..."

"Cho nên."

"Bản đại gia vào lúc ấy liền khóa chặt khí tức của người, sau đó xuyên qua một cái, cứu lại một mạng cho người." Khổng Bạch đắc ý nói.

"Xuyên qua?" Trần Phong đột nhiên giật mình.

"Đương nhiên." Khổng Bạch dùng một loại biểu lộ kỳ quái nhìn Trần Phong nói: "Bằng không thì người cho rằng đó là cái gì? Không gian? Nói đùa cái gì thế? Người có biết ở bên ngoài nơi vô chủ có bao nhiêu Cổ tộc hay không? ! Nếu ta dám trực tiếp truyền tống đến cứu người, đã sớm bị đánh chết được chứ? ! Ta cũng chỉ có thể dùng năng lực xuyên qua."

"Cho nên, nơi này là nơi nào?" Trần Phong nhìn bốn phía.

Hoàn cảnh ở đây rất là đặc thù, dường như là địa phương chưa từng thấy qua. Hắn ngẩng đầu nhìn, ngôi sao trên bầu trời dường như cũng không giống nhau lắm, mặt trăng cũng không còn là màu trắng, mà là một màu xanh lam, đây là cái địa phương quỷ quái gì?

"Ta nói này." Khổng Bạch hết sức nghiêm túc nhìn Trần Phong hỏi: "Người cảm thấy ta sẽ biết hay sao?"

Trần Phong: "..."

Hắn chợt nhớ tới, con hàng Khổng Bạch này đã từng nói, hắn đã xuyên qua vô số lần, dùng N năm mới có thể trở lại thời đại gen, cho nên lần này...

"Linh, còn giá trị may mắn hay không?" Trần Phong hỏi.

Lần trước có thể xuyên qua thời không trở về thời đại gen, là do kết hợp giữa năng lực xuyên qua của Không Bạch cùng với giá trị may mắn, nhưng cũng tiêu hao rất nhiều giá trị may mắn, cho nên...

"Chờ một lát." Linh nhìn lướt qua rồi nói: "Giá trị may mắn trước mắt của ngài còn lại 3 điểm."

Trần Phong cảm thấy lạnh ngắt.

"Xong rồi!" Quả nhiên là vừa rồi vào thời điểm cầu cứu đã sử dụng hết.

Lần này phiền toái rồi...hắn quay đầu nhìn qua Không Bạch ở bên cạnh, thở dài một tiếng, coi như để cho Vương Dao tới cứu mình cũng được a.

"Không có khả năng." Linh quả quyết lắc đầu: "Khoảng cách của Vương Dao so với nơi vô chủ quá xa, không có cách nào tới, huống chi, Mục Gia vẫn còn đang trên đường chạy đến, coi như Vương Dao có tới cũng không làm nên chuyện gì. Lại thêm giá trị may mắn có hạn của ngài, lúc ấy ở dưới tình huống đó, có thể cứu ngài cũng chỉ có Không Bạch, đây đã là phương án tối ưu nhất."

Được thôi, Trần Phong cười khò một tiếng, hiện tại...xem trước một chút thử nơi này là nơi nào đi.

"Bình thường người sẽ làm như thế nào?" Trần Phong nhìn về phía Không Bạch, cái tên này chắc hẳn là có kinh nghiệm nhất.

"Ách, bình thường ta sẽ tiến hành nghiên cứu địa hình." Không Bạch gãi đầu một cái nói: "Đem chính mình ngụy trang thành một con quái vật nào đó, sau đó đi ra ngoài gây náo loạn, chờ sau khi thăm dò được tình hình, lại biến mất, sau đó dùng một cái thân phận phù hợp với văn minh của cái thế giới này xuất hiện. Đương nhiên, có đôi khi không có nền văn minh, chỉ có dã thú hoặc là dã nhân."

"..."

Trần Phong cảm thấy bất đắc dĩ, cái tên này là điển hình của những người thích làm bừa.

"Đề ta đi thử xem?" Không Bạch nóng lòng muốn đi thử nghiệm.

Từ sau khi trở lại thời đại gen, hắn đã thật lâu không có ném thử năng lực xuyên qua, bởi vì hắn căn bản là không dám, sợ xuyên qua một thế giới nào đó sẽ không trở về được, bất quá bây giờ...có Trần Phong ở đây, hắn yên tâm hơn nhiều.

"Không cần." Trần Phong lắc đầu.

Xoạt! Trong tay Trần Phong có một đường ánh sáng màu đỏ lóe lên, Tiểu Ảnh biến mất trong nháy mắt.

"Ồ? Là con rắn kia?" Không Bạch kinh ngạc tán thán, hắn nhớ kỹ vào thời điểm đánh nhau, Trần Phong đều sẽ đem con rắn này ra để dọa người.

Ánh sáng lóe lên, Tiểu Ảnh đã trở về, những hình ảnh mà nó thăm dò được, thoáng hiện ở trong đầu óc của Trần Phong, nhưng mà, khiến cho Trần Phong ngạc nhiên là, trong vòng phương viên trăm dặm, vậy mà không có một sinh vật nào!

Không chỉ không có động vật, mà thực vật cũng không có! Thật sự là rất kỳ quái, ở đây rõ ràng là hoàn cảnh thích hợp nhất cho sinh vật sinh sống, bầu không khí này...

Xoạt! Hắn đem hình ảnh truyền cho Không Bạch, vẻ mặt của Không Bạch cũng có một chút khó coi, căn cứ vào kinh nghiệm xuyên qua nhiều năm của hắn, loại tình huống đặc thù này, chỉ có một cái khả năng...sinh mệnh ở nơi này còn chưa ra đời.

Đây dường như là một cái thế giới vừa mới được hình thành?

"Cho nên, chúng ta đã xuyên qua đến một cái thế giới vừa mới được sinh ra?" Không Bạch than khóc.

"Chúc mừng ngươi." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Môi trường sinh sống phù hợp mà nhân loại tìm kiếm trong vô số năm, cứ như vậy đã được

người hoàn thành."

Khổng Bạch đỡ khóc đỡ cười, đúng vậy, nơi này rất thích hợp cho nhân loại sinh sống, nhưng vấn đề là, bọn hắn cũng không thể quay về a! Trước khi Trần Phong khôi phục lại trạng thái tốt nhất, bọn hắn có thể sẽ bị chết đói!

"Người cần bao lâu thì mới có thể khôi phục?" Khổng Bạch trơ mắt nhìn Trần Phong, hiện tại ở dưới loại tình huống này, chỉ có dựa vào Quang sáng may mắn của Trần Phong, mới có thể dẫn hai người trở lại.

"Chờ một lát." Trần Phong hỏi thăm Linh.

"700 điểm." Linh sau khi ước tính liền cho ra câu trả lời: "Đây là tiêu hao cơ bản nhất, mong muốn trở lại thời đại gen, nếu như phối hợp với năng lực của Khổng Bạch, ít nhất cần phải có 700 điểm! Đây là còn chưa cân nhắc đến đủ loại ngoài ý muốn xuất hiện, cho nên, ta kiến nghị ngài nên gom góp nhiều giá trị may mắn hơn rồi hãy trở về."

"Hơn 700 điểm!" Trần Phong cảm thấy phát lạnh.

Hiện tại...khoảng cách Cổ tộc thống nhất thế giới, cũng chỉ có một tháng! Dựa theo 24 điểm khôi phục trong một ngày, một tháng, cũng chỉ có hơn 700 điểm, chuyện này cũng liền mang ý nghĩa, từ hôm nay trở đi, hắn sẽ không thể sử dụng bất luận một giá trị may mắn nào! Cho dù là 1 điểm!

Thế giới kỳ quái

Chỉ có như thế, trong kỳ hạn một tháng, hắn mới có cơ hội trở về! Một khi hắn tùy ý sử dụng, hôm nay lãng phí một chút, ngày mai lãng phí một chút, rất có thể là đến lúc Cổ tộc diệt sạch nhân loại, hắn đều không có cách nào trở về! Đây mới là chuyện đáng sợ nhất!

"Một tháng?" Không Bạch cũng than một tiếng.

Coi như là thân thể Siêu cấp A, một tháng cũng có thể sẽ chết đói đấy? Mà vào thời điểm hai người đang thảo luận làm sao để giải quyết cái vấn đề này, bỗng nhiên, ánh sáng màu đỏ trong thế giới giả tưởng của Trần Phong lấp lóe, âm thanh cảnh báo vang lên.

Gặp nguy hiểm!

Xoạt! Giá trị may mắn giảm đi một điểm, 3 điểm giá trị may mắn đáng thương còn lại của Trần Phong, một lần nữa giảm xuống 1 điểm, Quảng sáng may mắn - đề phòng có tác dụng, tiến hành báo động.

"Đáng chết!" Mặt mũi của Trần Phong tối sầm, Quảng sáng may mắn - đề phòng vẫn luôn ở trong trạng thái hoạt động, hắn đã quên là hiện tại hắn không thể sử dụng giá trị may mắn nữa!

"Nếu như ngài muốn trở về trong một tháng, ta kiến nghị ngài nên đóng cửa Quảng sáng may mắn - đề phòng." Linh kiến nghị.

"Đóng cửa đi." Trần Phong thở dài.

Hắn biết, trong một tháng này, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình! Sử dụng giá trị may mắn, sẽ không có cách nào trở về, chỉ có một con đường chết! Mà không thể sử dụng giá trị may mắn, một khi gặp được nguy hiểm sinh tử, cũng chỉ là một con đường chết!

Hiện tại...hãy để cho ta xem ở nơi này rốt cuộc có nguy hiểm gì đi! ! Trần Phong đề cao cảnh giác.

Quảng sáng may mắn - đề phòng phát hiện được nguy hiểm, nhưng trước mắt còn chưa xuất hiện nguy hiểm gì, Trần Phong cũng rất tò mò, ở cái địa phương không có sinh vật này, đến cùng sẽ gặp phải nguy hiểm gì?

Nhân tố hoàn cảnh?

Núi lửa bùng nổ?

Trần Phong tập trung tinh thần cao độ, mà đúng vào lúc này, có một cái bóng đen lạnh lẽo từ đằng xa đánh giết mà đến!

Hưu! Hàn mang tỏa ra.

"Cẩn thận." Trần Phong không có một chút do dự lôi kéo Không Bạch bay lên trời.

Oanh! Một cây đại thụ thô to màu đen, lao suột qua bên người, công kích đáng sợ lưu lại trên mặt đất một dấu vết thật dài.

Cây? Hai người đều sửng sốt một chút.

? ? ? Nơi này, thế mà lại có cây? Vào thời điểm đang nghi ngờ, một mảnh đất đai cằn cỗi chung quanh, bỗng nhiên mọc ra vô số thực vật, chúng nó lan tràn ở dưới chân, rất nhanh liền lấp kín hết những nơi mà Trần Phong có thể nhìn thấy.

Ở đây...một địa phương hoàn toàn trống trải, vậy mà trong nháy mắt đã biến thành một mảnh rừng rậm! !

"Ôi mẹ ơi." Không Bạch kinh ngạc tán thán: "Đây là cái quỷ gì?"

Hắn xuyên qua nhiều lần như vậy, cũng chưa từng thấy qua biến hóa thần kỳ như vậy.

Thực vật? Từ đâu tới? Mới vừa rồi rõ ràng không điều tra được cái gì cơ mà!

Ở dưới mặt đất sao? Không Bạch nhìn về phía Trần Phong.

"Đã kiểm tra dưới mặt đất." Trần Phong lắc đầu: "Tiểu Ảnh có khả năng bỏ qua hết thấy địa hình để tiến hành thăm dò, ở dưới mặt đất cũng không thể trốn tránh được nó."

"Vậy chuyện này..." Vẻ mặt của hai người trở nên nghiêm túc, đây rốt cuộc là cái thế giới quỷ quái gì?

"Cẩn thận một chút." Trần Phong bỗng nhiên trở nên cảnh giác.

"Hiểu rõ." Không Bạch cấp tốc thu liễm lại khí tức của mình, hai người đều là chiến sĩ thân kinh bách chiến, ở trong cái thế giới xa lạ, thời đại xa lạ này, tự nhiên sẽ hiểu được cách làm như thế nào để nguy trang chính mình.

Hưu! Vào thời điểm hai người còn đang kỳ quái, có từng đạo hàn mang xuất hiện trong bóng đêm, có hai cái cây to lớn, phá vỡ không gian, từ một nơi xa xôi đánh tới.

Xoạt! Hai người nhẹ nhõm tránh thoát, dùng thực lực của bọn hắn hôm nay, tránh thoát những đòn công kích này vẫn rất là dễ dàng, chỉ là đòn công kích kia dường như vền vền chỉ là điềm báo, đủ loại công kích kỳ quái bỗng nhiên xuất hiện.

Dưới mặt đất, có thể sẽ bỗng nhiên xuất hiện dây leo đánh lên.

Trên đỉnh đầu, có thể sẽ bỗng nhiên có một thực vật ngàn cân rơi xuống.

Ở chung quanh...ở bất kỳ một cái phương hướng nào, đều có thể xuất hiện công kích!

"Đây là cái địa phương quỷ quái gì thế?" Trần Phong kinh hãi.

Không có người, không có quái vật, chỉ có công kích vô cùng vô tận!

"Không biết." Không Bạch lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, hắn xuyên qua nhiều lần như vậy, cũng chưa từng gặp qua loại địa phương kỳ quái này, rừng rậm bỗng nhiên xuất hiện, công kích bỗng nhiên xuất hiện!

Oanh! Những đòn công kích càng ngày càng mạnh, vốn chỉ là công kích bình thường đang không ngừng tăng lên, cấp F, cấp E, cấp D...thậm chí đến

cuối cùng, cường độ công kích đã tăng lên tới cấp A.

Công kích ở nơi này, dường như là có thể tăng lên vô hạn! Căn bản là không có chừng mực! Mà vào thời điểm bọn hắn gần như không thể kiên trì nổi, công kích lại bỗng nhiên đình chỉ, tất cả cây cối, cỏ dại, dường như ở trong nháy mắt lại trở nên an tĩnh.

"Ngừng, ngừng rồi sao?" Không Bạch thở hôn hển.

"Chắc là vậy." Vẻ mặt của Trần Phong rất bình tĩnh.

Hắn luôn có cảm giác một chỗ nào đó không thích hợp, cái thế giới này...

Xoạt! Ánh sáng màu đỏ lóe lên, Tiểu Ảnh trở về, vừa rồi đúng là Tiểu Ảnh đã không ngừng báo hiệu cho hắn, khiến cho hắn sớm dự đoán được quỹ tích của những đòn công kích này, mới có thể miễn cưỡng tránh né được loạt công kích vô cùng vô tận này!

Mà vào giờ khắc này, Tiểu Ảnh đã trở về, hết thấy những hình ảnh mà nó nhìn thấy cũng đã xuất hiện toàn bộ.

Trần Phong chỉ vờn vờn nhìn lướt qua, liền cảm thấy kinh hãi, đây là...

Ánh sáng lưu chuyển, những hình ảnh mà Tiểu Ảnh nhìn thấy, Trần Phong cũng tận mắt nhìn thấy, những hoa cỏ cây cối kia là trống rỗng xuất hiện, hết thấy tất cả, thậm chí cả những đòn công kích kia, cũng đều là trống rỗng xuất hiện!

Giả? Huyền cảnh? !

Xoạt! Trần Phong đột nhiên nhổ một cái cây lên, trên tay truyền tới cảm giác chân thực mãnh liệt, hắn mới biết đây là sự thực. Hắn tìm tới một cây ăn quả, hái một quả ăn vào, năng lượng trong cơ thể vậy mà chậm rãi đạt được sự bổ sung, mấy cái cây ăn quả này, vậy mà cũng là thật!

"Đều là thật..." Trần Phong tự lầm bầm, nếu đều là thật, làm sao lại có thể trống rỗng xuất hiện? Cái thế giới này, dường như so với bên trong sự tưởng tượng của hắn càng thêm thần kỳ!

"Xem ra chúng ta đã đi đến một thế giới khó lường." Trần Phong nhìn về phía phương xa.

"Đúng vậy." Không Bạch dùng ánh mắt nhìn chăm chú: "Từ không sinh có, dường như là đặc quyền thuộc về thần? Ha ha, ta cũng muốn nhìn một chút, đây rốt cuộc là cái lực lượng gì!"

Bỗng nhiên, có một cỗ gió mạnh lạnh lẽo thổi qua, hai người đột nhiên ngừng đầu.

Có gió! ! !

"Chim chirp..."

"Ục ục..."

Trong rừng rậm, bỗng nhiên truyền đến một chút thanh âm kỳ quái cùng với tiếng chim hót, rừng rậm nguyên bản âm u đầy tử khí, vậy mà vào thời khắc này lại tràn đầy sinh cơ!

Thậm chí, còn có tiếng gào thét như có như không.

Có động vật! ! ! Cái thế giới này, vậy mà đang dần dần trở nên hoàn chỉnh.

Bang! Đại địa bỗng nhiên rung động, cây cối chung quanh kịch liệt run rẩy, cỏ dại trong rừng rậm im ắng tách ra, ở địa phương xa xa, có một con cự thú khổng lồ chậm rãi đi tới, đó là một con voi khổng lồ có làn da đỏ như máu!

Mười cây số

Ô...ô...n...g —— Trên hàm răng lóng lánh ánh sáng đỏ, con voi khổng lồ nâng đầu lên, rơi vào trên người của hai người Trần Phong, bắt đầu khởi động sát ý.

"Ôi cha mẹ ơi, Siêu cấp A!" Không Bạch hoảng sợ, hắn không nghĩ tới, một con cự thú tùy tiện đi ra, vậy mà liền có được thực lực Siêu cấp A! Trời ạ, đây là một con voi có thực lực không hề yếu hơn Trần Phong đấy! !

Đây rốt cuộc là nơi quái quỷ gì?

"Đi." Không Bạch vô thức muốn chạy trốn liền bị Trần Phong kéo lại: "Chờ một chút."

"?" Không Bạch có chút phát mộng.

Trần Phong không để ý đến hắn, mà chỉ dùng ánh mắt quét qua trên người của con voi khổng lồ đáng sợ, nhìn về phía mỗi một bụi cỏ đại trong rừng rậm, lại ngẩng đầu nhìn vào bên trong tinh không.

Từ không sinh có, đây là một cái thế giới thần kỳ! Thế nhưng càng quan trọng hơn là...cho dù không có giá trị may mắn, trực giác của Trần Phong vẫn bén nhạy như cũ! Hắn có một loại trực giác kỳ quái, ở bên trong cái tinh không này, dường như có người đang nhìn chăm chú vào hai người bọn hắn!

Tại thế giới không biết, Trần Phong ngẩng nhìn bầu trời, hắn có thể cảm giác được loại ánh mắt kỳ quái kia.

Cho dù...ở nơi đó là một vùng tăm tối.

"Tiểu Ảnh." Trần Phong thầm nghĩ trong lòng: "Người dùng hình dáng hư ảo lưu lại ở ngay chỗ này, tuyệt đối không được biểu hiện ra chân thân."

Xoạt! Trần Phong cùng với Khổng Bạch cấp tốc lui lại.

Con voi không lồ Siêu cấp A mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng cũng may là nó lại có tốc độ không nhanh, dùng thực lực của Khổng Bạch cùng với Trần Phong hôm nay, cũng có thể miễn cưỡng chạy trốn.

Oanh! Con voi không lồ truy đuổi mười dặm, rốt cục cũng từ bỏ.

"Sợ muốn chết." Khổng Bạch thở hổn hển: "Thực lực phòng ngự của cái con voi này quá mức kinh người, căn bản là không đánh nổi."

"Người đã động thủ?" Trần Phong ngạc nhiên nhìn Khổng Bạch.

"Chẹp." Vẻ mặt của Khổng Bạch liền trở nên hết sức xấu hổ: "Đã thử một chút."

Trần Phong: "..."

"Ma kính?" Trần Phong cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Khổng Bạch im lặng.

Xem ra là...Trần Phong kinh ngạc tán thán, trời ạ, hẳn thi triển Ma Kính với con voi này đã thất bại rồi? Là do con voi này quá đẹp trai, hay là do cái tên Khổng Bạch này quá xấu xí?

"Ánh mắt của người như vậy là có ý gì?" Mặt mũi của Khổng Bạch tối sầm.

"Không có việc gì." Trần Phong ho khan hai tiếng.

Xoạt! Hình ảnh trong đầu bỗng nhiên trở nên rõ ràng, đây là hình ảnh do Tiểu Ảnh truyền đến.

Theo thực lực của hắn tăng lên, thực lực của Tiểu Ảnh cũng tăng lên theo một đường thẳng, dù sao thì Tiểu Ảnh cũng đã dung hợp cùng với tinh thần của hắn, cho nên hai người đã có khả năng tâm ý tương thông ở một khoảng cách khá xa.

Lần thứ nhất Tiểu Ảnh thăm dò trước đó, đã tương đương với việc đem toàn bộ địa đồ thăm dò rõ ràng, Trần Phong thông qua hình ảnh giả lập, đã khắc sâu vào trong đầu của mình.

Trong vòng trăm dặm, Trần Phong đều có hết thấy địa đồ! Cũng chính vì vậy, bọn hắn mới có thể nhẹ nhõm trốn thoát khỏi sự truy đuổi của con voi khổng lồ, chỉ có điều là vào giờ phút này Tiểu Ảnh vẫn còn đang ở nguyên tại vị trí cũ của hai người Trần Phong.

Sau đó...Trần Phong liền nhìn thấy một màn kinh người.

Đây là...Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào.

Hắn đã thấy cái gì? Vừa rồi, địa phương mà bọn hắn rời đi, đã hóa thành một đồng đồ nát, không, không phải là đồng đồ nát, đó là một loại trạng thái hỗn độn không có cách nào hình dung, căn bản chính là trống rỗng!

Nơi đó...vẫn như cũ chính là cái trạng thái thế giới hỗn độn lúc trước.

Ở bên trong giác quan của Tiểu Ảnh, hết thấy chỗ quan sát được, đều là ở vào trạng thái hỗn độn không biết.

"Có một chút kỳ quái." Trần Phong nhướn mày.

Vừa rồi ở cái chỗ kia, bọn hắn đã hạ xuống dưới mặt đất, cũng đã tận mắt thấy qua, thậm chí đã tự mình dùng tay đã thể nghiệm qua, làm sao lại trực tiếp hóa thành một mảnh hỗn độn, toàn bộ động thực vật đều không tồn tại?

Nơi này... Trần Phong có một cảm giác sống lưng phát lạnh không hiểu.

Thực vật thần bí, sinh vật thần bí, vừa xuất hiện đã biến mất...hai người bọn hắn dường như đã thật sự đi vào một địa phương khó lường.

"Chúng ta trở về thôi." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Hả?" Khổng Bạch không hiểu hỏi: "Trở về chỗ nào?"

"Chỗ ban đầu, ở địa phương mà chúng ta xuất hiện." Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định: "Có một số chuyện, ta cần phải nghiệm chứng."

Khổng Bạch liền có cảm giác khóc không ra nước mắt, nhớ lại cái con voi khổng lồ đáng sợ kia, hai người bọn hắn trở về không phải là đi tìm chết hay sao?

"Không sao, nó không thể làm gì được chúng ta." Trần Phong cười nói.

Rất nhanh, hai người đã trở về, trên đường đi, bọn hắn cũng không gặp được con voi khổng lồ kia, không ngừng xuyên qua trong rừng rậm, vào lúc cách địa điểm mục tiêu khoảng chừng 10 cây số, Trần Phong bỗng nhiên dừng bước chân lại.

Nơi này...toàn thân của Trần Phong run lên.

Ở vị trí Tiểu Ảnh đang đứng, lại cảm nhận được hình ảnh!

Rừng cây! Sinh vật! Rừng rậm rất sống động, lại xuất hiện.

? ? Vì cái gì? ? Trần Phong có một chút kỳ quái, hắn thử lui về phía sau hai trăm mét, sau đó ngạc nhiên phát hiện ra, ở vị trí Tiểu Ảnh đang đứng, hình ảnh lại biến mất, lại biến thành một mảnh hỗn độn!

Mà khi Trần Phong một lần nữa tiến lên...chỗ kia lại xuất hiện rừng rậm!

Ở nơi đó, ở địa phương cách hai người Trần Phong đứng khoảng 10 cây số, ở địa phương mà Trần Phong dù như thế nào đều không thấy được, hắn thông qua Tiểu Ảnh, mới có thể nhìn thấy được tất cả mọi chuyện phát sinh ở đó.

Thấy được mọi vật được sinh ra sau đó biến mất.

Thấy được rừng rậm được khôi phục cùng với biến mất.

Dường như...tất cả mọi thứ ở nơi đó, đều cùng với khoảng cách biến hóa của hắn có quan hệ.

Trần Phong tiến lên, chúng nó xuất hiện.

Trần Phong lui lại, chúng nó biến mất.

Mà khoảng cách...lại đúng là mười cây số!

"Chẳng lẽ nói..." Trần Phong bỗng nhiên có một loại suy nghĩ đáng sợ.

"Tiểu Ảnh." Trần Phong bỗng nhiên nói: "Dùng ta làm trung tâm, trong phạm vi mười cây số, người đi chung quanh nhìn một chút, không cần phải chuẩn xác, người có thể dùng quỹ tích đường cong để di chuyển."

"Xoạt!" Tiểu Ảnh bắt đầu di chuyển vờn quanh.

Sau đó, Trần Phong liền thấy một màn càng thêm ngạc nhiên.

Ở nơi xa, hình ảnh mà Tiểu Ảnh truyền đến, theo nó di động mà không ngừng xuất hiện cùng với biến mất, vào thời điểm khoảng cách của nó gần Trần Phong, hết thấy sẽ xuất hiện, vào thời điểm khoảng cách của nó cách xa Trần Phong, tất cả mọi thứ đều sẽ biến mất, mà cốt lõi của chuyện này, chính là khoảng cách ở giữa Trần Phong cùng với Tiểu Ảnh.

Xoạt! Tiểu Ảnh lại một lần nữa thăm dò toàn bộ địa đồ.

Bởi vì lần này là Trần Phong đã tự mình cảm nhận, cho nên hẳn có thể thấy rõ ràng mỗi một khắc mà Tiểu Ảnh cảm thụ, bởi vì lần này Tiểu Ảnh đang ở trạng thái hư ảo...cho nên...ngay cả cái thế giới này cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của nó.

Sau cùng, chờ đến thời điểm Tiểu Ảnh trở về, Trần Phong đã cảm thấy toàn thân phát lạnh.

Cái thế giới này, chỉ có mười cây số chung quanh Trần Phong là tồn tại, ngoại trừ cái đó ra, hết thấy tất cả, vẫn còn đang ở trong trạng thái hỗn độn.

Nướng thịt

Trần Phong đi tới chỗ nào, chỗ đó liền khôi phục, rồi đi chỗ nào, chỗ đó liền biến mất, hết thảy đều tùy tiện như vậy.

"Không Bạch, người đi về phía bên kia, khoảng cách đại khái cách ta năm trăm mét, ta có thể nhìn thấy người là được." Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Được." Không Bạch không có một chút do dự đi về phía mà Trần Phong chỉ.

Ở nơi đó, Trần Phong lại một lần nữa để cho Tiểu Ảnh quan sát, sau đó phát hiện ra, dùng Không Bạch làm trung tâm, cũng là một cái phạm vi hình tròn hoàn chỉnh, bên trong mười cây số, hết thảy mọi thứ đều tồn tại!

Cho nên, cái thế giới này, là dựa vào ta cùng với Không Bạch làm trung tâm? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Thế nhưng mà, nếu là như vậy, Tiểu Ảnh trước đó vì sao lại có thể thăm dò bên trong phạm vi một trăm dặm? Chuyện này có một chút kỳ quái, trừ phi...

"Tiểu Ảnh, người trở lại thân thể của ta, một lần nữa dùng thực thể đi ra ngoài xem một chút."

Trần Phong phân phó, Tiểu Ảnh rất mau trở lại rồi một lần nữa đi ra bên ngoài.

Sau đó... những chỗ mà Tiểu Ảnh nhìn thấy, đều trở nên tươi sống mà chân thật, vô luận nó đi tới chỗ nào, toàn bộ thế giới đều trở nên sinh động, căn bản là không nhìn thấy thế giới hỗn độn.

Cho nên, Trần Phong kết luận, dùng Tiểu Ảnh làm trung tâm, tất nhiên cũng là một cái phạm vi mười cây số!

Cái thế giới này, chỉ nhận định sự vật, trạng thái hư ảo của Tiểu Ảnh, thế giới căn bản là không có cách nào cảm giác được, cho nên mới bị Tiểu Ảnh nhìn thấy được một màn thần bí này.

Nếu như không có Tiểu Ảnh, chỉ sợ là Trần Phong cùng với Khổng Bạch dùng cả một đời cũng sẽ không phát giác ra được.

Cái thế giới này...so với trong tưởng tượng càng khủng bố hơn, Trần Phong kinh hãi.

Thế giới ảo? Không, đây là một cái thế giới chân thật, những động thực vật do hỗn độn diễn hoá thành đều là thật.

Chỉ có điều là sự chân thực của nó, chỉ được xây dựng trong phạm vi khoảng chừng 10 cây số xung quanh mấy người Trần Phong, loại cảm giác này rất kỳ diệu, dường như là... một số cảnh phim nào đó, một đoạn phim ngắn nào đó, bên ngoài những cảnh quay này, sẽ không có cái gì!

Chẳng lẽ nói...Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một bộ phim ở kiếp trước: Khi cuộc đời chỉ là một màn kịch (The Truman Show).

Trong thế giới Truman, ở cái thế giới mà nhân vật chính sinh sống, hoàn toàn là một cái thế giới giả do người khác dựng ra, nhân vật chính đi tới nơi nào, chỗ đó liền phát sinh sự tình đặc biệt.

Hết thầy gia đình, bằng hữu, thê tử mà nhân vật chính nhận biết đều là diễn viên! Từ lúc nhân vật chính sinh ra đến khi lớn lên rồi kết hôn, đều được mọi người trên toàn thế giới quan sát, đều được phát ra trên Tivi của thế giới hiện thực, thẳng đến khi nhân vật chính phát hiện ra mách khoe.

Mà bây giờ... những cảm giác mà Trần Phong trải qua sao mà tương tự cùng với thế giới Truman đến thế. Nếu không phải có sự tồn tại của Tiểu Ảnh, Trần Phong sẽ không bao giờ nhìn thấy bên ngoài 10 cây số thế giới biến thành một mảnh hỗn độn.

"Cái thế giới này...không phải là một cái thế giới Truman do một cái thế giới khác ngưng tụ ra đó chứ?" Trần Phong kinh hãi.

Thế nhưng khi suy nghĩ kỹ một chút, dường như lại không giống nhau lắm, bởi vì thế giới Truman, hết thảy đều là kịch bản đã được thiết lập tốt, khiến cho nhân vật chính dựa theo cái kịch bản này mà phát triển, mà ở chỗ này, ví dụ như vào thời điểm con voi khổng lồ kia xuất hiện, nếu như hai người Trần Phong không có đủ thực lực, chỉ sợ rằng sẽ bị trực tiếp giết chết.

Nơi này...Trần Phong dùng tốc độ cao vận chuyển tư duy, hần nhất định phải nhanh chóng biết nơi này đến cùng đã xảy ra chuyện gì!

"Sao rồi?" Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, hần biết, Trần Phong tất nhiên đã phát hiện ra cái gì đó.

"Xuyt." Trần Phong ra hiệu khiến cho Khổng Bạch im lặng.

Mặc dù không biết nơi này là nơi nào, thế nhưng hần có thể cảm giác được, có người đang quan sát bọn hần.

Bỗng nhiên, đại địa rung động, dường như lại có cự thú mạnh mẽ từ đằng xa vọt tới, hơn nữa theo tiếng nổ vang rền truyền đến từ mặt đất, tuyệt đối không chỉ có một con, lần này là một bầy cự thú!

"Lại tới." Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Cự thú Siêu cấp A, dưới tình huống bình thường, hai người Trần Phong tuyệt đối sẽ xoay người bỏ chạy, thế nhưng ở đây, ở cái thế giới thần bí này, bọn gia hỏa này...dường như cũng là vừa mới được hình thành?

Trần Phong nhìn thấy rất rõ ràng, ở địa phương xa xôi, ở bên trên đường ranh giới, có một bầy cự thú trống rỗng xuất hiện...

"Đi." Trần Phong lôi kéo Khổng Bạch rời đi.

Chỉ có điều là khi cách xa bầy cự thú khoảng 10 cây số, vào thời điểm mà một vài con cự thú vừa mới biến mất, Trần Phong bỗng nhiên lại trở về.

Xoạt! Những con cự thú vừa mới biến mất kia, vậy mà một lần nữa ngưng tụ.

"Ngay vào lúc này!" Trong mắt của Trần Phong bắn ra hàn quang.

Xoạt! Thân thể của Tiểu Ảnh bỗng nhiên chuyển đổi qua lại giữa thực thể và hư ảo.

Phốc! Ánh sáng màu đỏ đáng sợ không ngừng xuyên qua rồi lại biến mất, vài con cự thú Siêu cấp A vừa mới hình thành, vậy mà cứ như thế chết đi, hoặc nói là, chính là cứ như vậy chết ở trong tay của Tiểu Ảnh.

Trần Phong dùng một tốc độ cao tiến đến, ở nơi đó, ở trên mặt đất quả nhiên có một vài cỗ thi thể.

Thành công! Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Mấy con cự thú này, trong nháy mắt đang sinh ra, sẽ phi thường yếu ớt, bởi vì vừa mới sinh ra, hoặc nói là còn chưa ra đời thành công.

Trần Phong nhìn nhìn, quả nhiên, có một con cự thú còn chưa mọc ra cái đuôi.

Tiểu Ảnh rất yếu, ở dưới tình huống bình thường, nếu như Tiểu Ảnh dám chuyển đổi qua lại giữa thực thể và hư ảo, xuất hiện ở trong cơ thể của một vị siêu cường giả nào đó, thậm chí sẽ bị nội tạng mạnh mẽ của vị siêu cường giả đó trực tiếp giết chết!

Không cần phải hoài nghi, cường độ thân thể của cường giả Siêu cấp A, tuyệt đối sẽ vượt xa sự tưởng tượng của người bình thường, thế nhưng bọn gia hỏa này...Ha ha.

"Chúng nó chết như thế nào?" Không Bạch ngạc nhiên.

"Ta có một loại năng lực, có thể đánh giết viễn siêu cự ly." Trần Phong hết sức bình tĩnh nói: "Nhưng tiêu hao rất lớn, vừa rồi ta chỉ dự đoán đại khái phương hướng của chúng nó, không nghĩ tới vẫn có thể khóa chặt được."

"Lại có thể cường đại như thế!" Không Bạch kinh ngạc tán thán.

"Tuy nhiên cũng có một nhược điểm đó là không thể sử dụng được trong một thời gian ngắn." Trần Phong lắc đầu, đột nhiên hỏi: "Thịt của loại biến dị thú Siêu cấp A này, hẳn là có rất nhiều năng lượng cùng với dinh dưỡng a? Hắc hắc, có muốn ăn thử hay không?"

Hai mắt của Khổng Bạch sáng rõ.

Rất nhanh, hai người trực tiếp ở tại chỗ nhóm lửa bắt đầu nướng thịt.

"Trong một thời gian ngắn, hẳn là không có cách nào rời đi, nguyên bản còn lo lắng ở đây không có cái gì, đã có cự thú cùng với thực vật, hẳn là đủ để chúng ta sinh tồn được ở chỗ này." Khổng Bạch vừa ăn thịt nướng vừa nói: "Nhưng phải cảnh giác một chút, quái vật ở nơi này quá mạnh."

"Ừm." Trần Phong cũng không nhiều lời.

Gen Cự Tượng

Nguyên bản hẳn muốn vạch trần hết thảy, xem thử có thể đi ra ngoài hay không, thế nhưng nếu đã có người quan sát...

Trần Phong cũng muốn nhìn một chút, cái nhân vật bí ẩn này muốn làm cái gì.

Vào thời điểm người đang quan sát người khác...xin nhớ kỹ, cũng có người đang quan sát người.

Thông qua Tiểu Ảnh, ánh mắt của Trần Phong cũng thể ở trong mảnh thể giới rời rạc này, quan sát toàn bộ mảnh thể giới này, đương nhiên, vì không để cho Tiểu Ảnh bại lộ, Trần Phong tạm thời sẽ không dùng cái loại phương thức đánh giết kia.

"Hãy để cho ta xem một chút, đây rốt cuộc là một cái thể giới như thế nào đi!" Trong lòng của Trần Phong hùng hực.

Còn mọi chuyện trước mắt...hắn đã không có chút lo lắng nào. Hắn đã đột phá đến Siêu cấp A, dường như vừa vặn khuyết thiếu một gen năng lực Siêu cấp A? Nơi này mặc dù quỷ dị, tuy nhiên lại có rất nhiều cự thú Siêu cấp A chưa từng thấy qua!

Nếu như có thể ở nơi này thu thập một cái gen năng lực Siêu cấp A mà nói...hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Ngày kế tiếp.

Oanh! Hai người Trần Phong bắt đầu chính thức thám hiểm, cái thể giới này hết sức thần kỳ, có đủ loại ám sát thần kỳ, thực vật ven đường đều có thể ẩn chứa sát cơ, sinh vật cường đại ở khắp mọi nơi!

Hai người Trần Phong dường như bước vào rừng rậm nguyên thủy nguy cơ trùng trùng.

Mà ở trong đó...tất cả quái vật đều là Siêu cấp A! Lần trước sau khi bị Trần Phong xử lý một nhóm Siêu cấp A, quái vật ở nơi này càng thêm cường đại.

Hai người Trần Phong vừa chạy trốn, vừa lựa chọn một loại gen năng lực mà Trần Phong cần, chỉ có điều khiến cho Khổng Bạch không nghĩ tới đó là, Trần Phong sau cùng lại lựa chọn một loại gen năng lực bình thường.

Gen Cự Tượng. (Cự Tượng: Voi khổng lồ)

Năng lực: Tăng cường tổ chất thân thể.

Đẳng cấp: Cấp A

Không sai, đây là một loại thuốc thử gen cấp A! Theo một ý nghĩa thực sự, đây là một loại thuốc thử gen không có tác dụng gì cả, nhất là đối với Trần Phong mà nói, loại gen năng lực này chỉ được tính là rác rưởi, cùng với hệ thống năng lực của hắn không có một chút liên quan nào cả.

"Người điên rồi à?" Khổng Bạch ngạc nhiên nhìn Trần Phong.

Trần Phong gần như không dựa vào tổ chất thân thể để chiến đấu, vô luận là Tru Thần, hay là U Minh Chi Nhân, đều là bùng nổ năng lượng thuần túy a! Bỗng nhiên tuyển cái gen năng lực tăng cường tổ chất thân thể này để làm cái gì?

"Đây là lựa chọn tối ưu." Trần Phong buông tay: "Ở cái thế giới này, chỉ có thể chế tác ra được loại thuốc thử gen này."

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, theo thực lực quái vật ở nơi này tăng lên, hắn hiện tại nếu như không dung hợp gen, chẳng mấy chốc sẽ đánh không lại, thậm chí sẽ bị quái vật chà đạp!

Cho đến lúc đó...chẳng lẽ mỗi lần đều phải dựa vào Tiểu Ảnh để đánh giết? Trần Phong khẳng định, loại phương pháp kia nếu như sử dụng nhiều thêm

mấy lần, nhất định sẽ bị phát hiện ra vấn đề, đến lúc đó, hắn sẽ không thể dùng Tiểu Ảnh để quan sát cái thế giới này được nữa.

Cho nên, hiện tại hắn nhất định phải dung hợp một loại gen năng lực cấp A! Gen năng lực Cự Tượng mặc dù không quá thích hợp, thế nhưng tốt xấu gì cũng là gen cấp A chân chính, sau khi dung hợp, Trần Phong coi như là sẽ chân chính bước vào cấp A! Sẽ có thể chính thức tăng cường thực lực!

"Người cần phải suy nghĩ thật kỹ." Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Mỗi một lần dung hợp gen, đều là thời khắc trọng yếu nhất, nếu như người vì muốn rời khỏi nơi này, mà dung hợp một loại gen rác rưởi, người sẽ vĩnh viễn thấp hơn so với những người khác một cái đầu!"

"Phải biết rằng, người sở dĩ có thể vượt cấp khiêu chiến, cũng là bởi vì những loại gen năng lực mà người dung hợp mỗi lần đều mạnh mẽ hơn so với những người khác, ta là như thế, người cũng là như thế!"

"Thế nhưng nếu như người dung hợp một loại gen năng lực rác rưởi...có khả năng về sau người cũng sẽ không còn cách nào vượt cấp khiêu chiến, sức chiến đấu sẽ giảm xuống trên một phạm vi lớn."

Khổng Bạch hết sức lo lắng Trần Phong sẽ làm vậy, khuyên can: "Bây giờ vẫn còn chưa đến tình trạng quá mức nguy hiểm, chúng ta có thể đợi sau khi trở về, tìm cho người một loại thuốc thử gen cường đại nhất! Ta tin tưởng, Gen Công Hội, Hiệp hội chế tác Gen, vô luận là ai, đều sẽ giúp người chuẩn bị một loại gen năng lực tốt nhất, cũng là thích hợp nhất cho người!"

"Ta biết." Trần Phong cười nói, vỗ vỗ vào bả vai của hắn nói: "Tin tưởng ta."

"Người..." Khổng Bạch chỉ có thể từ bỏ.

Nếu Trần Phong nói như vậy, có lẽ, hắn là có biện pháp làm cho cái năng lực này biến dị? Nhưng mà hắn không biết, Trần Phong lần này thật sự là không có ý khác, hắn sở dĩ lựa chọn cái gen năng lực Cự Tượng đáng chết này, cũng là bởi vì ——hắn chỉ có thể chế tác loại thuốc thử gen đáng chết này!

Tài liệu để chế tác loại thuốc thử gen này, ở đây đều có rất nhiều! Ở dưới cơ sở không lãng phí giá trị may mắn, thuốc thử gen Cự Tượng, đã biến thành lựa chọn duy nhất của Trần Phong, đương nhiên, còn có một thứ càng quan trọng hơn...

Loại Cự Tượng này, ở trong khu rừng này có ở khắp mọi nơi! Nếu như sau khi Trần Phong dung hợp, sử dụng phương thức Cường hoá gen để tăng cường thực lực, nhất định sẽ mau chóng tăng lên đến cảnh giới mạnh nhất, thậm chí là tăng lên tới cảnh giới Siêu cấp A 9 đỉnh phong! Đến lúc đó, Trần Phong còn có một chuyện càng trọng yếu hơn phải làm, cũng là nguyên nhân tại sao Trần Phong phải dùng một tốc độ cao tăng cường thực lực!

Còn hiện tại sao, Trần Phong liêm liêm đôi môi khô khốc nói: "Giúp ta săn giết một con Cự Tượng thích hợp nhất đi."

Tại thế giới không biết.

Trần Phong vừa mới chế tác hoàn thành một bình thuốc thử dung hợp gen mới tinh.

Nhìn chung trong hết thảy những loại gen năng lực mà Trần Phong đã dung hợp, đây tuyệt đối là một loại gen năng lực bình thường nhất, không phải là tinh huyết của biến dị thú tốt nhất hoặc là đặc thù nhất, cũng không phải là cách điều chế được cải thiện thông qua giá trị may mắn. Cái bình thuốc thử dung hợp gen Cự Tượng này, đúng là bình thường đến mức không thể bình thường hơn.

"Người thật sự muốn dung hợp loại thuốc thử dung hợp gen này?" Không Bạch thở dài.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, hắn đã lựa chọn tinh huyết Cự Tượng tốt nhất, loại gen năng lực này, không có gì tác dụng quá lớn, sau khi phục dụng, gen Cự Tượng dung hợp vào trong cơ thể, sẽ khiến cho Trần Phong có được tổ chất thân thể mạnh mẽ.

"Cái tên này..." Khổng Bạch cười khỏ.

Chuyện này kỳ thật nếu phân tích ra rõ ràng, nếu như nói năng lượng sở trường nguyên bản của Trần Phong là 9 điểm, tố chất thân thể 1 điểm, lần này hẳn không có lựa chọn gen năng lượng, mà là lựa chọn gen tố chất thân thể... Cái tỉ lệ cực đoan nguyên bản này, sẽ triệt để biến thành năng lượng 6 thân thể 4.

Đương nhiên, cũng có thể là 5, 5, mà càng quan trọng hơn chính là, lựa chọn cái gen này, mang ý nghĩa là Trần Phong sẽ không có bí kỹ dung hợp 6 tinh!

Phải biết rằng, mỗi một cái bí kỹ dung hợp 6 tinh, đều là sáu loại gen năng lực chuyên dụng, có rất nhiều người lựa chọn gen năng lực, cũng là vì hạc tâm, cũng chính là để phục vụ cho bí kỹ dung hợp cường đại nhất!

Siêu cấp A đỉnh phong

Mà bây giờ, gen năng lực Cự Tượng ở trong cái thế giới xa lạ này, căn bản là không có khả năng dung hợp cùng với gen năng lực nguyên bản!

Huống chi các loại gen năng lực khác của Trần Phong cũng đều là năng lượng?

Lựa chọn loại gen năng lực này, Trần Phong gần như sẽ không có cách nào thi triển bí kỹ dung hợp!

Đương nhiên, bằng vào thực lực mạnh mẽ của bản thân Trần Phong, bây giờ sẽ không nhìn thấy sự khác biệt rõ ràng, nhưng về sau này thì sao?

Vào lúc tất cả mọi người đều đạt đến cảnh giới Siêu cấp A đỉnh phong, vào lúc tất cả mọi người đều đạt đến cực hạn, vào thời điểm đạt đến bình cảnh, điều duy nhất để phán đoán xem người nào mạnh hơn, chính là năng lực!

Tới lúc đó...bí kỹ dung hợp 5 tinh cùng với bí kỹ dung hợp 6 tinh chính là cách biệt một trời một vực! Cho dù năng lực của Trần Phong đều là độc lập, thế nhưng nếu khuyết thiếu một loại năng lực hạch tâm cường đại nhất... Không Bạch lắc đầu.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lưu chuyển, Trần Phong dung hợp thành công.

Lần dung hợp thuộc thử gen cấp A này, bình thân không có một tia gợn sóng, loại đột phá cấp bậc này, thậm chí ngay cả dị tượng trời sinh dẫn tới sự chú ý của những người khác cũng đều không có.

Quá bình thân.

Oanh! Trần Phong cảm thụ một chút lực lượng trong cơ thể.

Ừm...tổ chất thân thể được tăng cường lên khoảng chừng gấp ba, tổ chất thân thể nguyên bản chỉ có cấp B, thành công tăng lên tới cấp A! Cho dù ở

cấp A không tính là cái gì, thế nhưng ít nhất thì lực phòng ngự cũng được tăng lên trên diện rộng, có thể chịu đánh rất tốt.

Vù! Mọi nguy hiểm ở trong rừng rậm vẫn như cũ còn ở đó.

Không Bạch cùng với Trần Phong nhanh chóng tránh thoát khỏi một đợt lại một đợt tập kích.

"Tiếp theo phải làm như thế nào?" Không Bạch nhìn về phía Trần Phong.

"Giết!" Trần Phong nhìn về phía con Cự Tượng ở phía xa xa nói: "Nếu ta đã lựa chọn gen năng lực Cự Tượng, thì phải khiến cho nó phát ra hiệu quả, tiến hành Cường Hoá Gen tới cuối cùng!"

Cường Hoá Gen, lựa chọn biến dị thú cùng loại có thuộc tính càng mạnh mẽ hơn so với chính mình, có thể cướp đoạt được một phần lực lượng thuộc tính dư thừa, biến thành của mình, đây cũng là phương thức tăng cường thực lực quen thuộc nhất của các gen chiến sĩ.

"Được." Không Bạch khẽ gật đầu.

Trần Phong từ bỏ tương lai của mình, lựa chọn chuyện trước mắt, dĩ nhiên chính là vì cái này, mau chóng tăng cường thực lực, sau đó thoát khỏi mọi nguy hiểm, rời đi khỏi cái địa phương đáng chết này.

Chỉ có điều là Không Bạch không có chú ý tới, những con Cự Tượng theo việc bị giết chết, dường như càng ngày trở nên càng mạnh...

Siêu cấp A 1!

Siêu cấp A 2!

Siêu cấp A 3!

...

Chờ những đến thời điểm những con Cự Tượng này mạnh lên đến một mức độ nào đó, Không Bạch rốt cục cũng ý thức được một chút không ổn, trong cái rừng rậm đáng chết này, biến dị thú dường như là vô cùng vô tận!

Hơn nữa lại càng ngày càng mạnh! Bọn hấn vô luận đánh giết nhiều hay ít, dường như đều không ảnh hưởng gì đến số lượng biến dị thú.

"Bọn gia hỏa này đến cùng có bao nhiêu?" Khổng Bạch kinh ngạc.

"Không biết." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Bất quá, đây không phải là một cơ hội tốt để tăng cường thực lực hay sao?"

Oanh! Một con Cự Tượng tử vong, Trần Phong lại một lần nữa hoàn thành Cường Hoá Gen, tăng cường thực lực!

Một lần!

Hai lần!

Ba lần!

Kèm theo biến dị thú không ngừng xuất hiện, Trần Phong bắt đầu điên cuồng tăng cường thực lực!

Đúng là điên cuồng tăng cường thực lực! Bởi vì vô luận ở chỗ nào, cũng không thể nào thấy được nhiều biến dị thú như vậy, hơn nữa càng ngày càng mạnh như vậy, dường như hoàn toàn là vì Trần Phong mà phục vụ!

Siêu cấp A 5!

Siêu cấp A 6!

...

Những con cự thú xuất hiện lần này Khổng Bạch đã không có cách nào đối phó, thế nhưng vào lúc này, Trần Phong nguyên bản Siêu cấp A 1, vậy mà cứ thế dựa vào phương thức Cường Hoá Gen thần kỳ, từng bước một vượt qua, vọt tới Siêu cấp A 5!

Có thể dùng hai chữ kinh khủng để hình dung, cái tốc độ tấn cấp này...Khổng Bạch âm thầm líu lưỡi. Đây là lần thứ nhất hấn cảm giác được, Trần Phong lựa chọn gen Cự Tượng, có lẽ cũng không được tính là quá sai lầm.

Oanh! Trong rừng rậm vẫn như cũ xảy ra từng trận chiến đấu, lại là từng con Cự Tượng ngã xuống trong chiến đấu, Trần Phong, vẫn không ngừng tăng cường thực lực!

Siêu cấp A 7!

Siêu cấp A 8!

...

Thực lực của Trần Phong không ngừng tăng lên, chờ đến thời điểm nửa tháng thời gian trôi qua, Khổng Bạch mới kinh sợ phát hiện ra một sự thật —— Trần Phong, đã đạt đến trình độ Siêu cấp A 9 đỉnh phong.

Không sai! Trong thời gian nửa tháng, giết tới Siêu cấp A 9 đỉnh phong!

"? ? ?" Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt phát mộng, hẩn nhìn qua thi thể của đám Cự Tượng, lúc này mới cảm thấy hốt hoảng, dường như, đây mới là nguyên nhân căn bản mà cái tên Trần Phong này lựa chọn gen năng lực Cự Tượng?

Bởi vì Cự Tượng ở nơi này có ở khắp mọi nơi! Nguyên vốn cần ba mươi năm, năm mươi năm, thậm chí là càng lâu mới có thể đạt đến trình độ Siêu cấp A 9 đỉnh phong, Trần Phong chỉ cần dùng thời gian mười lăm ngày, liền nhảy vọt tới, nhanh đến mức không có cách nào để hình dung!

Phải biết rằng, ở thời đại Gen, ở cái thế giới kia! Cự thú Siêu cấp A cũng không dễ tìm, đến loại cấp bậc này, mong muốn dùng phương thức Cường Hoá Gen để tăng cường thực lực, đã là chuyện không thể nào, biến dị thú thích hợp căn bản là không tìm thấy, cho nên chỉ có thể tăng lên từ từ!

Từ Siêu cấp A 1 đến Siêu cấp A 2 có khả năng phải cần ba năm đến năm năm, Siêu cấp A 2 đến Siêu cấp A 3, cần thời gian càng lâu hơn!

Cứ thế mà suy ra, tăng lên tới Siêu cấp A 9, là một cái quá trình dài đằng đẳng, đây cũng là vì cái gì cường giả Siêu cấp A càng ngày xuất hiện càng nhiều, lại không có cách nào đuổi theo Siêu cấp A lâu năm. Chênh lệch quá lớn!

Mà Trần Phong ở đây một đường vọt tới Siêu cấp A 9 chỉ trong vòng 15 ngày, đã làm cho Không Bạch thật sự bị kinh hãi.

Oanh! Ở nơi xa có một con cự thú Siêu cấp A đỉnh phong xuất hiện.

"Ta tới." Không Bạch chủ động công kích.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ âm thanh chấn động kỳ dị vang lên, công kích của Không Bạch không chỉ là không có tác dụng, cả người còn tức thì bị đánh bay ra ngoài, đây đã là cấp bậc mà Không Bạch không có khả năng tiếp xúc, quá mức mạnh mẽ.

"Để ta tới cho." Trần Phong nhanh chân đi qua, nhẹ nhõm chà đạp con cự thú Siêu cấp A đỉnh phong này, hắn nguyên bản đã có được năng lực vượt cấp khiêu chiến, bây giờ đã bước vào Siêu cấp A đỉnh phong, khi đối phó với những đối thủ cùng cấp, phải nói là quá mức dễ dàng.

Phốc! Con Cự thú ngã quy xuống mặt đất.

"Lợi hại." Không Bạch lộ ra vẻ mặt hâm mộ: "Ta hiện tại cũng muốn dung hợp gen Cự Tượng."

Tương lai cái gì, gặp quỷ đi thôi! Cái tốc độ tăng lên này...cho dù chuyện này cùng với sự mạnh mẽ của bản thân Trần Phong cũng có quan hệ, thế nhưng Không Bạch còn chưa thấy người nào có thể dùng một loại tốc độ nhanh như thế đạt đến Siêu cấp A đỉnh phong!

Cự thú cấp S

Nếu như nhân loại đều có thể tăng lên với loại tốc độ này... Cổ tộc tính là cái trứng gì? Yêu tộc tính là cái trứng gì? Có thể gom lại cùng một chỗ tiêu diệt!

"Rốt cục cũng đạt tới đỉnh phong." Trần Phong giãn gân cốt một chút, hẳn có thể cảm nhận được lực lượng cường đại trong cơ thể, cho dù bản thân gen năng lực Cự Thú không đủ cường đại, thế nhưng mà thông qua phương thức Cường Hoá Gen khiến cho thuộc tính gen của Trần Phong cao đến mức làm cho người ta giật gân!

Oanh! Trần Phong tiện tay vung lên, cũng có thể cảm giác được năng lượng nổ tung. Sau khi dùng một cái giá lớn là từ bỏ một loại gen năng lực, hẳn rốt cục cũng đã trèo lên đỉnh cao nhất của chuỗi thức ăn.

"Như vậy...hiện tại đã có thể bắt đầu." Trần Phong cười.

"Bắt đầu cái gì?" Không Bạch có chút ngây người.

"Rất nhanh ngươi sẽ biết." Trần Phong cười thần bí.

Xoạt! Trong rừng rậm vẫn như cũ không ngừng xuất hiện nguy hiểm.

Hoàn cảnh nguy hiểm cùng với cự thú cường đại xuất hiện tầng tầng lớp lớp, thế nhưng ở trước mặt thực lực cường đại Siêu cấp A đỉnh phong của Trần Phong bây giờ, hết thảy đều không là vấn đề, đều có thể nhẹ nhõm giải quyết. Có thể là bởi vì như vậy, phương thức xuất hiện nguy cơ cũng càng thêm hung tàn, quái vật càng thêm cường đại, mà Trần Phong thì chỉ việc không ngừng giải quyết.

Cự thú Siêu cấp A đỉnh phong xuất hiện, giải quyết!

Cự thú mạnh hơn Siêu cấp A đỉnh phong, giải quyết!

Cự thú càng mạnh hơn Siêu cấp A đỉnh phong, giải quyết!

...

Môn con, hai con, ba con, cự thú Siêu cấp A xuất hiện trong rừng rậm cũng càng ngày càng trở nên cường đại, thời gian dần trôi qua, vào thời điểm rất cuộc cũng đã đạt tới một loại cực hạn nào đó, thế giới rừng rậm bỗng nhiên xuất hiện sự rung động kỳ quái.

Ồ...ô...n...g —— Một cỗ khí tức làm cho người ta sợ hãi bùng nổ.

"Không tốt!" Sắc mặt của Khổng Bạch đại biến, loại khí tức này...

"Rất cuộc đã đến rồi hay sao?" Ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên sắc bén: "Cấp S!"

Không sai! Đây mới là mục tiêu chân chính của Trần Phong! Cấp S!

Vào thời điểm phát hiện ra biến dị thú ở nơi này càng ngày càng trở nên cường đại, Trần Phong đã từng suy đoán, nếu như biến dị thú ở nơi này không ngừng trở nên cường đại, cho đến khi cường đại đến một trình độ nào đó...có thể hay không sẽ xuất hiện sự thuế biến?

Ví dụ như ——bước vào cảnh giới mới? Trần Phong đã nghĩ đến cái khả năng này, sau đó liền không có một chút do dự làm.

Vô luận ở đây là địa phương nào, vô luận ở đây là thật là giả, lực lượng mà Trần Phong có thể cảm nhận được, lực lượng mà hắn có thể tăng lên, đều là thật!

Như vậy là đã đủ rồi, cho nên, Trần Phong đang không ngừng tăng lên! Hắn lựa chọn gen Cự Tượng, cũng là bởi vì chỉ có gen Cự Tượng là dễ dàng tăng lên nhất, chỉ có cái gen này, mới có thể đem hắn nhanh chóng đạt tới Siêu cấp A đỉnh phong!

Có thể làm cho mảnh rừng rậm này, càng nhanh chóng xuất hiện biến dị thú cấp S! Cho dù chỉ là suy đoán của Trần Phong, nhưng mà chuyện này mang tới ích lợi quá mức kinh người, cho nên Trần Phong không có một chút do dự nào đánh cược, không có một chút do dự nào làm!

Hiện tại xem ra...hắn đã đánh cược đúng rồi.

Oanh! Khí tức đáng sợ tràn ngập trong rừng rậm, khí tức cấp S cường đại, bao phủ toàn bộ rừng rậm!

Cho dù con cự thú cấp S kia, còn đang ở đường ranh giới rừng rậm, còn đang cách Trần Phong khoảng 10 cây số, thế nhưng cỗ khí tức kia...

"Đây mới là mục tiêu chân chính của người?" Khổng Bạch kinh sợ.

Dung hợp gen Cự Tượng...cố gắng bước vào cấp S...chuyện mà Trần Phong muốn làm, so với sự tưởng tượng của hắn càng thêm kinh người.

"Chỉ có như thế, chúng ta mới có thể rời đi khỏi nơi này không phải hay sao?" Trần Phong cười cười.

Nếu như hắn tính toán không sai, chỉ cần xử lý cái tên này...

Trâu bò! Khổng Bạch chỉ có thể tán thưởng, nếu không phải hắn đã sớm có thuốc thử dung hợp gen cấp A mong muốn, chỉ sợ cũng sẽ học Trần Phong dung hợp gen Cự Tượng, đương nhiên, hiện tại hắn cũng đang cân nhắc.

Oanh! Cự thú Cấp S bắt đầu di động, đại địa rung động.

"Tên kia đã tới." Tâm thần của Khổng Bạch trở nên nghiêm nghị, hắn có thể cảm giác được sự kinh khủng của con cự thú cấp S này, đây căn bản không phải là tồn tại mà hắn có khả năng ứng phó, chỉ sợ đối phương nhảy mũi một cái, là hắn có thể cáo biệt cùng với cái thế giới này.

"Để ta tới." Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

Hắn biết sự chênh lệch giữa mình cùng với cấp S...không chỉ có Khổng Bạch không có cách nào đối phó, ngay cả chính hắn cũng không phải là đối thủ của cấp S, cho dù hiện tại hắn đã đạt đến Siêu cấp A đỉnh phong! Lực lượng của Siêu cấp A 9, cùng với lực lượng cấp S quả thực là hai thế giới, điểm này, từ lúc trước Lý Lô bị Đại Năng cấp S Yêu tộc dùng một bàn tay đánh bay liền biết.

Nếu như là ở trong hiện thực, Trần Phong đụng phải cường giả cấp S, tuyệt đối sẽ xoay người bỏ chạy.

Thế nhưng ở đây...ở cái thế giới rừng rậm này...

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong xuyên qua trong rừng rậm với tốc độ cao, hấn thủy chung đem khoảng cách của chính mình cùng với cự thú cấp S bảo trì ở trong phạm vi khoảng chừng 10 cây số, cự thú đang không ngừng biến mất cùng với hình thành, như có như không.

Quả nhiên, một khi hai bên cách nhau hơn 10 cây số, hết thấy mọi thứ sẽ biến mất! Cho dù là cự thú cấp S! Hai mắt của Trần Phong sáng ngời, hấn lại một lần nữa nhìn cự thú cấp S biến mất, lại chậm rãi xuất hiện.

"Ngay vào lúc này!" Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Hưu! Tiểu Ảnh bắt đầu công kích.

Ở trong thân thể của cự thú cấp S còn chưa hoàn toàn hình thành, trong nháy mắt thân thể còn đang tái tạo, Tiểu Ảnh trực tiếp xuất hiện, toát ra công kích tinh thần mạnh mẽ!

Oanh! Công kích nổ tung, mà ở trong cái chớp nhoáng Tiểu Ảnh xuất hiện, bởi vì sự tồn tại của Tiểu Ảnh, dùng Tiểu Ảnh làm trung tâm, mười cây số xung quanh, lại nhanh chóng khôi phục trở lại, cự thú cũng cấp tốc thành hình.

Xoạt! Tiểu Ảnh trong chớp lát lại biến mất vô tung vô ảnh.

Ô...ô...n...g —— Thân ảnh của Cự thú cấp S lại một lần nữa biến mất.

"Rất tốt." Trần Phong bình tĩnh nhìn một màn này.

Đây chính là năng lực của Tiểu Ảnh, hoán đổi giữa hư ảo cùng với hiện thực, chỉ có ở bên trong sự không ngừng hoán đổi giữa hư ảo cùng với hiện thực, mới có thể khiến cho con cự thú cấp S khủng bố này bị thương nặng!

Đương nhiên, không chế khoảng cách cũng là một cái vấn đề lớn.

Trần Phong không chỉ phải khiến cho con cự thú cấp S này không ngừng diễn sinh cùng với hủy diệt, mà còn phải khiến cho nó không chân chính

biến mất, bởi vì một khi con cự thú cấp S hoàn toàn biến mất...chờ đến thời điểm nó xuất hiện một lần nữa, lại sẽ trở nên hoàn chỉnh!

Cho nên...nhất định phải nhất định ở bên trong quá trình nó không ngừng diễn sinh cùng với hủy diệt đánh chết nó!

Xoạt! Khoảng cách của hai bên đang không ngừng biến động.

10 cây số!

9,8 cây số!

10 cây số!

9,8 cây số!

...

Tiểu Ảnh điên cuồng hoán đổi giữa hư ảo cùng với hiện thực, toàn bộ thế giới đều đang không ngừng diễn sinh cùng với hủy diệt, khí tức của con cự thú cấp S cũng càng ngày càng trở nên suy yếu.

Sân thi đấu sinh tử

Oanh! Bỗng nhiên, toàn bộ rừng rậm bắt đầu rung động, ánh chớp kỳ quái liên tiếp không ngừng xuất hiện, toàn bộ thế giới rừng rậm đều có một loại dấu hiệu bị chơi hỏng, dường như đang bắt đầu sụp đổ.

"Ôi mẹ ơi, Trần Phong, người đang làm cái gì?!" Khổng Bạch lau lau mồ hôi lạnh.

Trần Phong không đếm xỉa tới Khổng Bạch, mà nhìn chòng chọc vào trận chiến đấu ở phía xa xa.

Biến mất.

Thoáng hiện.

Biến mất.

Thoáng hiện.

Khí tức của con cự thú cấp S đã hết sức mỏng manh, Tiểu Ảnh đang dùng phương thức hoán đổi giữa hư ảnh và hiện thực, không ngừng xuất hiện và công kích ở trong cơ thể của nó, khiến cho con cự thú cấp S không chịu nổi gánh nặng, nhất là mấy lần đằng sau, vị trí mà Tiểu Ảnh xuất hiện...

Rống! ! Thanh âm rít gào phần nộ cùng với đáng sợ đang không ngừng vang lên.

Tiết rít gào của con cự thú cấp S càng ngày càng kinh khủng, thế nhưng khí tức thì ngược lại càng ngày càng mỏng manh.

Mà vào giờ khắc này, toàn bộ thế giới rừng rậm cũng đang không ngừng lấp lóe, toàn bộ thế giới càng ngày càng trở nên quỷ dị, dường như đã chạm đến một loại cực hạn nào đó không nên đụng vào.

"Nhanh lên, nhanh lên." Trần Phong mặc niệm trong lòng.

Oanh! Rừng rậm bắt đầu sụp đổ, cái phạm vi nguyên bản 10 cây số kia, vậy mà bắt đầu giảm bớt, Trần Phong quả quyết một lần nữa tới gần, giữ một khoảng cách cùng với con cự thú cấp S, duy trì quá trình diễn sinh cùng với huỷ diệt!

Một lần, hai lần, ba lần...

10 cây số, 8 cây số, 5 cây số...

Vào thời điểm khoảng cách đang không ngừng giảm bớt, vào thời điểm chỉ còn lại 2 cây số, ở ranh giới rừng rậm, đã mơ hồ có thể thấy được con cự thú cấp S đang điên cuồng gào thét.

"Đến rồi!" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Oanh! Tiểu Ảnh bùng nổ một lần cuối cùng, cứ thế công kích thẳng vào trong cơ thể của con cự thú cấp S.

Phốc! Máu tươi bắn ra khắp nơi, thân thể của con cự thú cấp S cuối cùng cũng không thể hình thành được nữa.

Nếu đặt con cự thú cấp S này ở thời đại gen, thì nó chính nhân vật đáng sợ gần như không có người nào có thể địch, thế nhưng ở cái thế giới này, cuối cùng lại bị Tiểu Ảnh tiêu diệt! Thật đáng buồn, đáng tiếc.

Oanh! Cổ thân thể đã được hình thành được 99% kia ầm ầm ngã xuống đất, truyền đến một tiếng nổ vang to lớn, Trần Phong dùng một tốc độ nhanh nhất tiến lên, rút tinh huyết từ trên người của nó.

Tinh huyết Cấp S, cuối cùng cũng đến tay!

Oanh! Kèm theo con cự thú cấp S chết đi, toàn bộ thế giới bắt đầu rung động, tinh huyết cấp S mà Trần Phong rút ra, dường như đã làm tiêu hao hết thủy năng lượng của cái thế giới này.

Tạch... ! Vô số vết rách từ dưới chân kéo dài ra, không gian nguyên bản hoàn chỉnh xuất hiện từng vết rách, như pha lê vỡ vụn, đủ loại phù văn kỳ quái bắt đầu xuất hiện, sau cùng ầm ầm nổ tung.

Oanh! Toàn bộ thế giới sụp đổ, ánh sáng trước mắt dường như đã biến mất trong nháy mắt, biến thành màu đen vô tận.

"Linh." Trần Phong mặc niệm trong lòng.

"Được rồi." Linh tùy thời chuẩn bị khởi động Quang sáng may mắn.

"Không Bạch, chuẩn bị sẵn sàng." Trần Phong nhìn về phía Không Bạch.

"Hiểu rõ." Không Bạch khẽ gật đầu.

Một khi phát sinh mối nguy hiểm không thể nghịch chuyển, Trần Phong chỉ có thể cưỡng ép xuyên qua cùng với Không Bạch, cuối cùng có thể xuyên qua được cái thế giới nào khác, có thể sống sót được hay không cũng chỉ có trời mới biết!

Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm hai người đồng thời có dự cảm xấu, thế giới bóng tối bỗng nhiên có một tia sáng rực rỡ, toàn bộ thế giới một lần nữa trở nên sáng trưng.

Ô...ô...n...g ——Ánh sáng lấp lánh, toàn bộ thế giới một lần nữa trở nên kiên cố, trước mắt vẫn là rừng rậm màu xanh lục, chung quanh vẫn là không khí quen thuộc, chỉ có điều là Trần Phong có thể cảm giác được, nơi này sớm đã không phải là thế giới trước đó!

Cái cảm giác không gian xa lạ này...cái thế giới vừa rồi đã sụp đổ, đây là một cái thế giới mới.

Chỉ có điều là khi hướng ánh mắt về phía xa, Trần Phong còn chưa kịp lấy lại tinh thần, liền nghe được từng tiếng tiếng hô chói tai, âm thanh hỗn tạp, cùng với tiếng hoan hô không có cách nào tưởng tượng được.

"Trần Phong! Trần Phong!"

"Không Bạch! Không Bạch!"

"Ra đến rồi sao! Ha ha ha ha, quá trâu bò! Đã lâu lắm rồi không thấy có người xông qua được cái cửa ải này."

"Trần Phong, ta yêu ngươi!"

...

Đủ loại âm thanh gào thét truyền đến.

Cảm giác xuyên qua không gian khó chịu rốt cục cũng biến mất, Trần Phong ngưng tụ ánh mắt lại, rốt cục thấy cũng được quang cảnh ở bên ngoài kia, ở xung quanh có vô số người đang vây quanh.

Bọn hắn là nhân loại, nhưng lại không giống như là nhân loại, trên đầu của mỗi người đều có hai cái sừng nhọn, mọc ở hai bên trán, ngoại trừ cái đó ra thì không có gì khác nhau cùng với nhân loại, có nam có nữ, có trẻ có già, giờ phút này đều đang hò hét điên cuồng.

Cái bộ dáng cuồng nhiệt kia, cực kỳ giống với Fan hâm mộ.

Chờ một chút...bọn họ dường như đang hô tên của mình? Trần Phong suy nghĩ như điện.

Xoạt! Hắn quét ánh mắt nhìn ra chung quanh, thu hết cảnh sắc chung quanh vào trong đáy mắt.

Mảnh rừng rậm ro lớn này, rốt cuộc cũng đã lộ ra bộ dáng vốn có của nó, Trần Phong lúc này mới kinh sợ phát hiện ra, cái thế giới vừa rồi mà bọn hắn đứng, lại là một cái thế giới bị thu nhỏ gấp mười lần!

Mười cây số xung quanh? Không, đó là bởi vì cái sân thi đấu này, chỉ có phương viên một ngàn mét!

Một ngàn mét phạm vi, trải qua sự phóng to gấp mười lần, làm cho Trần Phong cùng với Khổng Bạch có một loại ảo giác thế giới chỉ tồn tại trong phạm vi mười cây số, mà đối với những người có tầm mắt không thể vượt qua được loại phạm vi này mà nói...

Mang ý nghĩa là cái thế giới này vĩnh viễn sẽ không có điểm dừng! Cái thế giới vừa rồi mà bọn hắn đứng, vậy mà vẹn vẹn chỉ là một cái sân thi đấu này, chỉ là một phạm vi có 1000 mét mà thôi!

"Trần Phong! Trần Phong!" Vô số người hò hét chung quanh khiến cho Trần Phong cảm thấy nghẹn ngào.

Loại cảm giác này...cực kỳ giống với một ít buổi hòa nhạc hoặc là thời điểm tranh tài.

Xoạt! Trên bầu trời xuất hiện một cái màn sáng to lớn.

Trận chiến đấu phân kích giữa Trần Phong cùng với Khổng Bạch bị phóng to vô hạn, bọn hắn lần lượt ở trong sự nguy hiểm thay đổi càn khôn, người xem ở chung quanh hưng phấn không thôi.

Vô số người đang hoan hô, Trần Phong cùng với Khổng Bạch liếc nhìn nhau, lại cảm giác được được một hồi ớn lạnh.

Những hình ảnh này...cho nên nói, nguy cơ sinh tử vừa rồi mà bọn hắn lần lượt trải qua, vền vẹn chỉ là cái thế giới này, một tiết mục giải trí của những người này hay sao?

"Chào ngài, dừng sĩ vĩ đại." Một người trung niên đi tới, trên đỉnh của đôi sừng nhọn đỏ lên.

"Ta thật sự là quá kích động." Người này nhìn Trần Phong nói: "Đã thật lâu không được nhìn thấy có người chạy thoát ra khỏi sân thi đấu sinh tử."

"Sân thi đấu sinh tử?" Trần Phong hơi híp tròng mắt lại.

"Không sai!"

"Cái địa phương vĩ đại này, chính là sân thi đấu sinh tử!" Người trung niên kích động nói: "Ta là người chủ trì ở nơi này, Nhược Thủy, ta biết hai vị dũng sĩ có rất nhiều nghi hoặc, nhưng không có quan hệ, ta sẽ giải thích cho các ngài."

Ký hiệp ước

"Ta muốn... hết thấy người xem ở nơi này, cũng chờ mong đối với câu hỏi và phản ứng của hai vị." Nhược Thủy nói ra.

Trần Phong nhìn về phía chung quanh, quả nhiên, tất cả mọi người đều lộ ra thần sắc mong đợi.

"Nơi này là nơi nào?" Trần Phong hỏi ra chuyện muốn biết nhất.

"Ha ha." Nhược Thủy cười nói: "Ta liền biết ngay, dừng sĩ nhất định sẽ hỏi về vấn đề này, ngài nhất định sẽ rất tò mò, chính mình tại sao lại xuất hiện ở cái thế giới này, xuất hiện ở đây."

"Kỳ thật, đây đều là do thần linh vĩ đại ban cho."

"Sân thi đấu sinh tử, là tiết mục có tỉ lệ người xem cao nhất, mỗi một kỳ, chúng ta đều sẽ lựa chọn một vài người hoặc là các sinh vật ở các thế giới khác đến đây!"

"Bọn họ sẽ rơi vào trong thế giới của sân thi đấu sinh tử."

"Bọn họ cần phải tránh thoát tầng tầng sát cơ trong rừng rậm, bọn hắc cần tránh thoát sự tập kích của Hung thú, thậm chí đến cuối cùng, bọn hắc cần phải xử lý quái vật cường đại nhất!"

"Mà hai vị, chính là hai dừng sĩ được chọn lần này." Nhược Thủy tràn ngập ý cười nói: "Hai vị trước tiên không nên gấp gáp mà phẫn nộ, vào lúc ta nói đến đây, thế nhưng đã từng bị người chém, cho nên xin mời hãy nghe ta nói hết câu kế tiếp."

"Chúng ta đối với các vị dừng sĩ cũng không hề có ác ý."

"Thật sự."

"Bởi vì các dũng sĩ mà chúng ta lựa chọn từ các thế giới khác, đều là ở bên trong các không gian loạn lưu đáng sợ, ở bên trong địa phương có tỉ lệ tử vong cao tới 99.99%."

"Ở dưới tình huống bình thường, rơi vào không gian loạn lưu, chỉ có một con đường chết, mà thần linh vĩ đại của chúng ta, thông qua thần lực, đem những người này cứu thoát ra, cho bọn họ một cơ hội sống lại. Thế nhưng nhân khẩu mà nơi này của chúng ta dung nạp, không có khả năng không khảo nghiệm, cho nên mới có cái này, sân thi đấu sinh tử."

"Chỉ có dũng sĩ mạnh mẽ mà ưu tú."

"Chỉ có dũng sĩ sống sót từ bên trong sân thi đấu sinh tử, mới có tư cách được lưu tại nơi này."

"Hoan nghênh hai vị gia nhập vào thế giới của chúng ta."

Trong giọng nói của Nhược Thủy mang theo sự tự ngạo.

Làm thô dân của cái thế giới này, hẳn thật sự là có tư cách để kiêu ngạo.

Không gian loạn lưu...Trần Phong cùng với Khổng Bạch liếc mắt nhìn nhau.

Bọn hắn không nghĩ tới, lần xuyên qua này, lại là bởi vì chuyện này! Cho nên nói, lúc ấy Khổng Bạch ngẫu nhiên xuyên qua, đã vừa vặn chạm vào sự triệu hoán của đám người này hay sao? Trần Phong cũng không tin.

"Hắn là tác dụng của giá trị may mắn." Linh suy nghĩ một chút rồi nói ra.

Không có cách nào, tình huống vào lúc đó quá mức nguy hiểm, giá trị may mắn của Trần Phong lại ít đến thương cảm, có lẽ chỉ có biện pháp này, mới có thể để khiến cho hắn chạy thoát.

Cho nên...Trần Phong xoa xoa đầu, hắn xem như đã hiểu rõ toàn bộ.

Ai có thể nghĩ tới, hắn vậy mà lại trở thành khách quý trong một tiết mục biểu diễn của một thế giới khác? Ừm, hơn nữa bởi vì thành công vượt quan, dường như càng trở nên nổi tiếng?

"Chúng ta bây giờ cũng được coi như là ngôi sao nổi tiếng hay sao?" Trần Phong cười khò.

"Xem ra là như vậy." Khổng Bạch buông tay, ra vẻ không sao nói.

"Xem ra hai vị dũng sĩ của chúng ta quả nhiên rất thông minh, nhanh như vậy liền làm rõ mọi việc." Nhược Thủy kinh ngạc tán thán.

Hắn đối với năng lực tiếp nhận của Trần Phong cùng với Khổng Bạch cảm thấy ngạc nhiên, phải biết rằng, trong quá trình hắn làm người chủ trì, đã gặp quá nhiều chuyện hiếm thấy.

Có người không thể nào tiếp thu được hiện thực mà sụp đổ tinh thần, có người hiểu được rõ ràng về sau liền trực tiếp ra tay chém hắn, còn có người đang còn ở trong sân thi đấu sinh tử đã sụp đổ khóc kêu gào ba mẹ.

Mà hiếm thấy nhất chính là, có một người sau khi buông xuống sân thi đấu sinh tử, một mực hô hào cái gì 'Lão tử nếu đã xuyên việt rồi, khẳng định sẽ có hệ thống', sau đó không ngừng hô hào: "Hệ thống mau ra đây, nơi này không phải là không gian vô hạn, chủ thần mau rút ngay ra cho ta", các loại từ ngữ không thể giải thích được, lúc ấy còn dẫn tới sự bàn tán sôi nổi của mọi người, thảo luận đến cùng hệ thống ở trong miệng của người này rốt cuộc là cái gì.

Đương nhiên, con hàng này về sau liền bị quái vật xử lý.

Hệ thống, chủ thần trong miệng của hắn, sau cùng đã biến thành điều bí ẩn của sân thi đấu sinh tử, mọi người suy đoán, có khả năng đây là một con át chủ bài mạnh mẽ nào đó của hắn, nhưng mà bởi vì hắn rời đi khỏi thế giới nguyên bản đi đến cái thế giới mới này, cho nên có thể đã bị mất đi hiệu lực, không có cách nào phát huy ra tác dụng.

Loại người hiếm thấy như vậy ở chỗ nào cũng có, mà Trần Phong cùng với Khổng Bạch, là những người bình tĩnh nhất mà hắn đã gặp qua.

"Không hổ là dũng sĩ."

"Lần thi đấu này ta nhớ được hai dũng sĩ chỉ cần chiến đấu một tháng là có thể thành công."

"Trần Phong cùng với Không Bạch thế nhưng còn trực tiếp xử lý tên đại gia hoả kia khiến cho thế giới sân thi đấu sinh tử sụp đổ."

"Lợi hại!"

Fan hâm mộ chung quanh cũng đang vô cùng thán phục.

"Ha ha." Trần Phong chỉ bình tĩnh cười cười.

Hắn không quen với việc khi xảy chuyện thì la hét ồm ồm, chỉ có bình tĩnh suy nghĩ thì mới có cơ hội, trước mắt nếu như không gặp phải nguy hiểm, hắn tự nhiên phải bình tĩnh phân tích cái thế giới này cho thật tốt!

Còn Không Bạch thì sao...con hàng này đã sớm thành thói quen với việc xuyên qua vô số thế giới.

"Như vậy, hiện tại ta xin mời hai vị ký hiệp ước." Nhược Thủy móc ra một phần khế ước ánh sáng, nói: "Hai vị nếu đã là dũng sĩ bước ra từ sân thi đấu sinh tử, tự nhiên sẽ là nghệ sĩ của công ty chúng ta, chỉ cần ký cái hiệp ước này, chúng ta tự nhiên sẽ an bài thân phận thích hợp nhất cho hai vị, đương nhiên, có thể đi được tới trình độ nào, thì phải xem vào bản thân hai vị."

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu động, một cái hợp đồng tràn ngập phù văn không biết xuất hiện.

"Được." Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Trên thực tế, hắn cùng với Không Bạch cũng không có quyền lựa chọn.

Cái thế giới này rất đặc thù, những nhân loại này đều có sừng, ở bên trong sừng đều ẩn chứa lực lượng đáng sợ, mỗi người ở nơi này, đều có thực lực kinh người đáng sợ!

Trần Phong không có một chút nghi ngờ nào, nếu như hai người bọn hắn phản kháng mà nói...

ừm...sẽ không có kết quả gì tốt.

Xoạt! Hắn cùng với Khổng Bạch đưa lực lượng tinh thần vào, hào quang nhàn nhạt tỏa ra, tin tức của hai người hiện ra bên trên cái màn sáng to lớn, còn có một phần đặc tả to lớn, Fan hâm mộ toàn trường một lần nữa rơi vào trong sự cuồng hoan cùng với cao trào.

"Trần Phong, ta yêu ngươi!"

"Khổng Bạch, ta muốn sinh con cùng với ngươi!"

Trần Phong: "..."

Hắn hiện tại rốt cuộc biết, vì sao cảm giác được ở bên ngoài tinh không có người nhìn chăm chú.

Cái thế giới này...những nhân loại này...Trần Phong nhìn về phía Khổng Bạch, xem ra lần này, địa phương mà hai người bọn hắn đi tới khá là ghê gớm.

"Được rồi."

"Xin mời hai vị đi nghỉ ngơi." Nhược Thủy cười híp mắt xem nhìn hai người Trần Phong nói: "Các ngài là dũng sĩ đáng tôn kính, chúng ta sẽ cung cấp cho các ngài sự phục vụ và ăn ở hoàn mỹ, mãi cho đến lần ra sân tiếp theo."

Thú diễn xiếc

"Lần sau?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Đúng thế." Nhược Thủy cười cười: "Hai vị chung quy vẫn là ngôi sao nổi tiếng của chúng ta, muốn bảo trì người xem, cho nên qua một đoạn thời gian, chúng ta sẽ an bài cho các ngài một lần hoạt động."

"Cái hoạt động này là..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Tương tự với hoạt động thám hiểm." Nhược Thủy cười nói: "Thực lực của địch nhân cũng sẽ được tăng lên một chút, ta tin tưởng bằng vào thực lực của hai vị, nhất định có thể thành công, đồng thời thu hoạch được càng nhiều Fan hâm mộ đấy."

Nói xong, Nhược Thủy liền đi trước dẫn đường, mấy người Trần Phong được đưa tới một cái gian phòng cực lớn, tất cả mọi thứ ở bên trong cái gì cần có đều có, thậm chí còn có mấy nhân viên công tác chuyên môn phục vụ cho bọn hắn.

Sinh hoạt ở nơi này, giống như là một thổ hoàng đế.

Đương nhiên, bởi vì nguyên nhân có quá nhiều Fan cuồng, công ty kiến nghị, trước khi thực lực của bọn hắn đạt đến một loại tiêu chuẩn nào đó, sẽ không cho phép bọn hắn rời đi khỏi nơi này.

Trần Phong dùng ánh mắt quét qua hàng rào năng lượng chắn trước cửa phòng, hắn đi qua thử nghiệm, có một cái cửa sổ giả lập bắn ra.

"Keng!" —— Bởi vì thực lực của ngài quá yếu, sự kiện Fan cuồng đã thương người thường rất hay xảy ra, cho nên chúng ta không đề nghị ngài rời đi khỏi nơi này, nếu như ngài nhất định phải rời đi, xin hãy liên lạc với người phụ trách, chúng ta sẽ mau chóng làm xét duyệt cho ngài, nếu như ngài có bất kỳ yêu cầu gì, cũng xin liên lạc với chúng ta, chúng ta nhất định sẽ tận khả năng cung cấp cho ngài sự phục vụ hoàn mỹ nhất.

"Cái công ty này khá là nhân văn đấy." Khổng Bạch kinh ngạc tán thán, hẳn cảm thấy công ty ở đây tốt hơn nhiều so với công ty giải trí ở thời đại gen.

"Thật sao?" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Đúng thế, đây là một cái thế giới mới, bọn hắn ở chỗ này đã trở thành ngôi sao nổi tiếng, dường như hết thảy mọi chuyện đều rất là hoàn mỹ, thế nhưng, Trần Phong rất cấp tốc thu hết sự tỉnh vào trong mắt, trực tiếp phân tích ra tình thế chính thế!

"Cấm chế hành động..."

"Cung cấp ăn ở..."

"Mỗi một đoạn thời gian phải tham gia hoạt động thám hiểm một lần, hấp dẫn người xem..." Trần Phong thờ dãi, nhìn về phía Khổng Bạch vẫn còn đang hưng phấn nói: "Người có cảm thấy hay không, dạng này như chúng ta, cùng với động vật trong gánh xiếc thú không sai biệt lắm?"

"Trời đất, không thế nào." Về mặt của Khổng Bạch cứng đờ, hắn suy nghĩ kỹ một chút, nếu như nhìn theo cái góc độ này của Trần Phong... đậu xanh rau má bọn hắn thế mà thật sự cùng với động vật trong gánh xiếc thú không sai biệt lắm!

Cái gì thần linh, cái gì cứu vớt, đều gặp quỷ đi, đây chính là một cái công ty giải trí vì tỷ lệ người xem, lựa chọn một chút sinh vật đến từ thế giới khác, khiến mọi người nhìn thấy những sinh vật kỳ lạ của các thế giới khác!

Trần Phong khẳng định, những sinh vật bị bọn hắn bắt tới đây, đủ loại giống loài đều có.

Đương nhiên, Không có một sinh vật nào có thể sống mà thoát ra khỏi đây! Bởi vì nếu như là Trần Phong, Trần Phong cũng sẽ không cho phép sinh vật ở các thế giới khác tản bộ trong thế giới của mình, cho nên, bọn hắn tuyệt đối không có khả năng để cho hai người Trần Phong tự do!

Khổng Bạch sau khi hiểu rõ, liền cảm thấy ớn lạnh.

Không thể nghi ngờ, bọn hấn sẽ bị cấm túc ở chỗ này, mỗi tuần được thả ra một lần, tham gia cái gì mà hoạt động thám hiểm, biến thành con khỉ cho mọi người thưởng thức, hấp dẫn Fan hâm mộ. Thực lực của địch nhân càng ngày càng mạnh, bọn hấn cũng càng ngày càng thảm liệt, người xem cũng càng hưng phấn, mãi cho đến một ngày, bọn hấn chết trong khi thám hiểm.

"Đây là cái thế giới quỷ quái gì." Không Bạch giận dữ mắng một tiếng.

"Có lẽ không phải là chuyện xấu." Trần Phong tỉnh táo nói.

Mặc dù bọn gia hỏa này nuôi hai người bọn hấn như là sủng vật, thế nhưng cũng không phải là không có chỗ tốt, đó chính là nơi thí luyện của cái thế giới này, tất cả mọi thứ đều là thật! Bao quát cả năng lượng cùng với tinh huyết! Cho nên... Trần Phong sờ lên tinh huyết cấp S trong ngực, thứ này vẫn như cũ vẫn còn ở đó.

Hệ thống thực lực của cái thế giới này dường như cùng với thời đại gen hoàn toàn khác biệt, cho nên bọn hấn cũng không biết Trần Phong đã lấy đi một đồ vật gọi là tinh huyết, cũng không biết là hấn lấy đi vật này để làm gì, càng không biết Trần Phong có thể lợi dụng vật này để tăng cường thực lực, chuyện này đối với Trần Phong mà nói, chính là một cái cơ hội!

Một cơ hội tốt nhất, dù sao thì ở dưới tình huống bình thường, Trần Phong căn bản không có khả năng chế tác ra được thuốc thử gen cấp S, hoặc nói là, căn bản không có ai có thể làm ra thuốc thử gen cấp S!

Bởi vì trong lịch sử xưa nay không tồn tại! Thế nhưng ở đây...Trần Phong có cơ hội! Hấn mở danh sách hàng hóa ra nhìn một chút, phương thức giao hàng ở nơi đây gần như là hoàn mỹ, gần như là muốn cái gì là có cái đó, công ty hiển nhiên là cổ vũ bọn hấn tăng cường thực lực. Dù sao thì thực lực của hai người Trần Phong tăng lên càng nhiều, mới càng có khả năng sống sót đi qua cửa ải tiếp theo, kiếm được nhiều tiền hơn!

Trần Phong liếc nhìn qua danh sách hàng hóa, ở đây có vô số dược thảo kỳ diệu căn bản là không tồn tại trong thế giới nhân loại! Ở chỗ này, những vật này đều được xay nhuyễn trực tiếp bôi lên trên người, hoặc là trực tiếp ăn hết để bổ sung năng lượng, bởi vì ở cái thế giới này căn bản không tồn tại thuật chế tác gen.

"Xem ra trình độ chế tác gen của bọn hấn hết sức lạc hậu." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Hoặc nói là, bọn hấn căn bản không cần phải chế tác gen?" Khổng Bạch bữu môi nói.

Cũng có khả năng, Trần Phong lóe lên cái ý nghĩ này, bất quá, dù như thế nào thì chuyện này đều là một chuyện tốt, Trần Phong có thể mượn cái cơ hội này, gom góp đủ hết thầy tài liệu cần có để chế tác gen cấp S! ! !

Nếu như ta đột phá cấp S trong khoảng thời gian này...ánh mắt của Trần Phong lấp lóe. Đây, có lẽ là cơ hội duy nhất để hai người bọn hấn trốn thoát khỏi nơi này.

Tại Gen Công Hội, hết thầy cao tăng tụ tập, thảo luận về một cái hiện thực mà bọn hấn không thể không đối mặt—— Trần Phong đã xảy ra chuyện.

Toàn bộ ba người Tiên Thần, Tư Phàm, Trần Phong đã mất đi liên hệ, toàn bộ trại huấn luyện cũng tràn đầy khí tức Cổ tộc, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra...

Cứu viện của Gen Công Hội đã đi đến nơi vô chủ, bọn hấn đã lật tung cả cái trại huấn luyện này lên, nhưng cũng không có dấu vết của Trần Phong, hoặc là đã bị Cổ tộc trói bắt đi, hoặc là đã bị xử lý.

"Đây không phải là chuyện tốt hay sao?" Người của bộ tài chính một mực rất chán ghét Trần Phong, hiện tại Trần Phong nếu đã mất tích, hơn nữa còn không có người thân hay gia đình, Gen Công Hội hoàn toàn có thể hợp lý tiếp quản những đồ vật của Trần Phong, rất hoàn mỹ.

Xoạt! Đám người đồng loạt nhìn về phía người này, trong ánh mắt tràn đầy sự xem thường.

Thẻ tín dụng

"Mặc dù ta biết người là cháu trai của hội trưởng, thế nhưng nếu như người lại nói như thế nữa, người có tin là người sẽ không còn sống đi ra khỏi nơi này?" Bộ trưởng bộ nghiên cứu phần nộ nói.

Ý nghĩa sự tồn tại của Trần Phong đối với nhân loại, cái tên này vẫn không nhìn thấy hay sao? Thực sự là...thiên cận đến mức làm cho người ta phải kinh sợ.

"Tốt." Phó hội trưởng khoát khoát tay, cắt ngang bọn hắn: "Hiện tại, có thể truy tìm được dấu vết của Trần Phong hay không?"

"Không thể." Bộ trưởng bộ điều tra lắc đầu: "Điều duy nhất mà chúng ta có thể điều tra được, chính là vào ngày đó, hai người Tiên Thần đi theo Trần Phong đã chết, còn các tin tức khác, đã bị khí tức của Cổ tộc bao trùm."

"Không có cách nào thanh lý đồng khí tức này hay sao?" Phó hội trưởng nhíu mày.

"Cần phải có thời gian." Bộ trưởng bộ điều tra thở dài.

"Nhanh lên đi." Phó hội trưởng nghiêm túc nói.

Dấu vết ở trại huấn luyện, đã trở thành đầu mối duy nhất của bọn hắn, bọn hắn chỉ có thể từ nơi đó thôi diễn ra Trần Phong đã xảy ra chuyện gì...

Hai người Tiên Thần, Tư Phàm chính xác là đã chết rồi, thế nhưng Trần Phong nếu chỉ bị bắt đi...bọn hắn nhất định phải cứu!

**

Tại Cổ tộc, Tàn Hải lộ ra sắc mặt tái xanh nhìn tin tức trước mắt.

Tin tức của hắn khác nhau cùng với tin tức mà Gen Công Hội nhận được, tin tức này được truyền đến từ nơi truyền thừa, Mục Gia sau cùng kết luận

rằng Trần Phong đã chết! Ở bên trong thời không loạn lưu, không có người nào có thể sống sót.

"Đã chết rồi hay sao?" Tàn Hải kinh ngạc ngậy người, hắn làm sao cũng không thể tin được, Trần Phong lại có một ngày thật sự toi đời! Hắn không tin, thế nhưng mà lần này là do Mục Gia tự mình ra tay, a, còn có vị kia...

Quá sơ sót, Tàn Hải nắm chặt hai quả đấm, hắn nhận được tin cầu cứu của Trần Phong, cho nên đã lựa chọn vây Nguy cứu Triệu, dùng loại phương thức kia bức bách Mục Gia trở về, thế nhưng không nghĩ tới, ở nơi truyền thừa lại có tới hai vị siêu cường ra tay!

Nếu như hắn biết tin tức sớm một chút...

Nếu như hắn phát hiện chuyện này sớm hơn một chút...

Mà đáng buồn nhất chính là, vào lúc hắn trở về, có một vài vị sư huynh đệ thân thiết nói cho hắn biết, là vì không để cho hắn phân tâm, cho nên không có phiền phức tới hắn. Không phải là hoài nghi, mà chỉ là không muốn phiền phức tới hắn.

Oanh! Tàn Hải dùng một chương vỡ nát cái bàn trước mắt.

Đích đích ——Vòng đeo cổ tay chân động, là thông tin của Vương Dao, nàng hiển nhiên cũng đã nhận được một chút tin tức, cho nên mới hỏi một chút, Tàn Hải nhìn thoáng qua, thậm chí còn không biết nên trả lời nàng như thế nào.

Làm sao bây giờ...Tàn Hải chợt nhìn thấy số liên lạc của một người trong danh bạ.

Chờ một chút, có lẽ, không phải là không có biện pháp, hắn nhớ tới lần trước ba người bọn hắn đã từng trở lại quá khứ cải biên lịch sử, cho dù là vô cùng xa vời, cho dù lần này có khả năng sẽ không về được, thế nhưng nếu như có thể cứu được cái tên kia...

Tàn Hải liên hệ với Không Bạch, nhưng mà ngạc nhiên chính là, Không Bạch cũng đã biến mất!

? ? ? Tần Hải trực tiếp nhờ một vị cường giả Cổ tộc cường ép thôi diễn, thế mà lại đạt được một cái tin tức càng kinh người hơn, thời gian và địa điểm mà Không Bạch cùng với Trần Phong biến mất lại nhất trí với nhau!

Chẳng lẽ nói...Tần Hải bỗng nhiên nở một nụ cười.

Vô luận là Trần Phong hoặc là Không Bạch, gặp được loại chuyện này, đều chỉ có một con đường chết, thế nhưng nếu như hai người này ở cùng nhau mà nói, chỉ sợ là không có ai có thể làm gì được bọn hắn!

"Bọn hắn không có việc gì." Tần Hải phản hồi lại tin tức cho Vương Dao, nhìn về phía phương xa, ta chờ các người trở về!

"Báo, đức vua, phát hiện ra dấu vết phản quân." Một thủ hạ kích động chạy tới báo cáo, đây là trận chiến đấu cuối cùng của các nàng, chỉ cần xử lý đám phản loạn cuối cùng này, các nàng sẽ chân chính thống nhất Cổ tộc.

"Rất tốt." Ánh mắt của Tần Hải lấp loé, nói: "Xây dựng vòng vây, bao vây bọn hắn lại."

? Thủ hạ có chút không hiểu, không phải là nên trực tiếp tiến công hay sao? Bao vây để làm cái gì? Với số lượng của đám phản quân này, muốn bao vây toàn bộ, ít nhất phải cần một tuần thời gian a!

"Đây là trận chiến cuối cùng, chúng ta nhất định phải chuẩn bị thật sẵn sàng!"

"Bao vây bọn hắn lại, là quyết không cho phép bất luận kẻ nào chạy trốn, ta không hy vọng lại một lần nữa phát sinh sự kiện phản quân chạy trốn, lại kéo dài thêm thời gian!"

"Kẻ địch lần này sẽ tử chiến đến cùng, chắc chắn sẽ có rất nhiều con át chủ bài, ta cũng không muốn chúng ta xuất hiện thương vong quá nhiều, cho nên, vào trước khi đám phản quân này phát hiện ra, chúng ta phải chuẩn bị thật tốt!"

"Từ từ...mãi đến khi nuốt hết bọn hắn."

Ánh mắt của Tần Hải trở nên thăm thẳm.

"Vâng." Thủ hạ cũng không hoài nghi, đi ra ngoài chấp hành mệnh lệnh.

Tần Hải yên lặng nhìn về phía phương xa, hắn đã hết sức kéo dài thời gian! Trần Phong, Không Bạch, hai tên gia hỏa các ngươi, nhất định phải còn sống trở về đây!

...

Mà vào giờ khắc này, Ở thế giới Song Giác. (Song Giác: cặp sừng)

Không sai, đây chính là tên của cái thế giới này, nhân loại ở nơi này thông qua việc quan sát đủ loại sinh vật đến từ các thế giới khác, cuối cùng đã tự đặt cho mình một cái tên đặc biệt và kiêu ngạo —— thế giới Song Giác.

Vào giờ phút này, ở bên trong một gian phòng nào đó của công ty Sân thi đấu sinh tử, Trần Phong đang cố gắng nghiên cứu biện pháp đột phá cấp S.

Dưới tình huống bình thường, bình thường đều là đột phá đến cảnh giới cao hơn, sau đó mới dung hợp thuốc thử gen, thế nhưng cực hạn của nhân loại trước mắt chính là cấp A đỉnh phong, căn bản là không có khả năng đột phá, cho nên cần phải có thuốc thử gen cấp S cưỡng ép phá vỡ cực hạn, bởi vậy thuốc thử gen cần phải có nhiều thứ hơn.

"Thuốc thử gen..." Trần Phong nhìn một ít giá trị may mắn đáng thương có một chút đau đầu.

Nghiên cứu cách điều chế thuốc thử gen cấp S là một cái động không đáy, Trần Phong chỉ mới yêu cầu Linh dự đoán một thoáng, cho dù là như vậy cũng cần hơn 1000 điểm giá trị may mắn...một con số kinh khủng!

"Xem ra chỉ có thể dựa vào chính mình." Trần Phong thở dài.

Cũng may, nơi này là sân thi đấu sinh tử! Cái công ty đáng chết này mặc dù hạn chế tự do của bọn hắn, thế nhưng cũng cung cấp một lượng lớn tài nguyên, gần như bất luận là loại tài nguyên gì, cần cái gì ở nơi này đều có thể cung cấp.

Cho dù những vật này đều phải dùng điểm tích lũy để mua sắm, nhưng cũng không có vấn đề, hai người Trần Phong đã kiếm được rất nhiều điểm

tích lũy trong sân thi đấu sinh tử.

...

Mua mua mua!

Xoạt xoạt xoạt! Trần Phong điên cuồng mua sắm tài liệu, điên cuồng cải thiện cách điều chế, nhưng mà chỉ vùn vện trong thời gian một ngày, một lượng lớn điểm tích lũy kia liền tiêu hao không còn một mảnh.

Sau đó, Trần Phong lại bắt đầu kiếp sống tiêu xài thẻ tín dụng, cái thẻ tín dụng này có thể tiêu xài điểm tích lũy rồi trả lại sau, vì để ổn định một số chiến sĩ có thực lực mạnh mẽ, hoặc là vì giữ chân đám chiến sĩ này, cái công ty này đã phát hành thẻ tín dụng cùng với tiền lãi kinh khủng...cho mượn chín thì trả mười ba.

Thiếu nợ 10 triệu điểm

Bạn hẳn cho rằng làm như thế có thể không chế các chiến sĩ đến từ thế giới khác tốt hơn, thực lực của các chiến sĩ tăng lên, cũng có lợi cho việc kiếm tiền cùng với phát triển của bạn hẳn.

Chỉ có điều là...Nhược Thủy chau mày nhìn số liệu trước mắt, bởi vì tiền lãi cao, tuyệt đại đa số chiến sĩ đều rất ít khi sử dụng, chỉ có một số người cần đột phá khẩn cấp, hoặc là cảm giác được mỗi nguy hiểm, mới lựa chọn thiếu nợ điểm tích lũy, thế nhưng coi như là như thế, bạn hẳn cũng sẽ dùng một tốc độ cao hoàn lại, tuyệt đối không dám khát nợ quá nhiều hoặc là trong một thời gian quá dài.

Thế nhưng cái tên gia hỏa gọi là Trần Phong này...điểm tích lũy ở nơi này hết sức đắt đỏ, hơn nữa đồ vật có thể hối đoái lại rất nhiều, cho nên cho dù là người thiếu nợ nhiều nhất trong lịch sử, cũng chỉ vền vền thiếu nợ 2000 điểm tích lũy, đó là vì người này cần phải chuẩn bị cho một lần thí luyện cực kỳ nguy hiểm. Cuối cùng, người kia ở bên trong trận thí luyện đánh bại kẻ địch, vì bạn họ mang đến ích lợi kinh người!

Thế nhưng Trần Phong...Nhược Thủy đếm, ba số không, bốn số không, năm số không, sáu số không...chờ một chút, con m* nó đã đến bảy chữ số rồi? !

1.000.000 điểm tích lũy! Một mình Trần Phong, thế mà đã tiêu xài hơn 1.000.000 điểm tích lũy!

"Cái tên này điên rồi hay sao?" Nhược Thủy không thể tin được.

1.000.000 điểm tích lũy là khái niệm gì, có thể mua cả một thành phố nhỏ đều được! Bằng này điểm tích lũy có thể hối đoái được một số lượng lớn thiên tài địa bảo, cái tên này vậy mà lại thiếu nợ nhiều như vậy!

Phải biết rằng, một lần thí luyện cũng chỉ kiếm được mấy ngàn điểm tích lũy, lại thêm tiền lãi...cái tên này muốn trả nợ cả một đời hay sao?!

Nhược Thủy kinh ngạc, công ty của bạn hẳn cũng bị hù dọa.

Mặc dù thực lực của Trần Phong tăng lên càng nhiều, thí luyện lần sau chắc chắn sẽ càng mạnh mẽ hơn, ích lợi sau cùng mang tới cũng sẽ thuộc về công ty của bọn hắn, bọn hắn cơ hồ là không bị tổn thất, thế nhưng cái số tiền kinh khủng này...

"Làm sao bây giờ?" Vào thời điểm công ty đang thảo luận.

Xoạt! Điểm tích lũy bảy chữ số bỗng nhiên điên cuồng biến động, lại biến thành tám chữ số.

??? Nhược Thủy lộ ra vẻ mặt phát mộng, tất cả mọi người trong công ty cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Tám, tám chữ số? Tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Người cho rằng là tám chữ số cùng với bảy chữ số khác nhau chỉ là kém một con số 0 thôi hay sao? Đó là một lượng tài nguyên gấp mười lần đó, căn bản là không có khả năng sử dụng hết a!

"Nhanh, nhanh chóng khoá tài khoản của hắn lại." Nhược Thủy ghen ngào.

Cái tên này đến cùng muốn làm cái gì?

Đám người nghiêng răng nghiêng lợi. Bọn hắn cứ tưởng là tên gia hỏa Trần Phong này vì muốn chạy trốn, trước khi rời đi kiểm bộn một lần, nhưng mà khi quan sát tỉ mỉ, Trần Phong đích xác là đang cố gắng tu luyện. Hết thủy tài nguyên, cũng không bị đưa đến địa phương khác, mà là đưa đến vị trí của Trần Phong, bị hắn dùng hết, không có bất kỳ dấu vết chuyển đi nào.

"Làm sao bây giờ?"

"Thực sự có người có thể dùng một hơi nuốt chừng nhiều tài liệu như vậy?"

"Không biết, theo lý mà nói, năng lượng mà mỗi người hấp thu trong một thời gian ngắn đều có hạn mức cao nhất, dù sao thì năng lượng tăng lên quá nhiều sẽ gây ra sự bất ổn định và sẽ xảy ra chuyện, thế nhưng Trần Phong..."

Đám người liếc nhau, quay mặt lại nhìn nhau.

"Còn nhớ rõ thực lực lúc trước của Trần Phong là gì hay không?" Một người bỗng nhiên nói ra.

"Người đang nói là..."

"Không sai, vào thời điểm hắn vừa mới buông xuống, thực lực rất là yếu, thế nhưng lại có thể ở bên trong thí luyện không ngừng tiến bộ, cuối cùng vào lúc đi ra, thực lực tăng lên không chỉ có gấp mười lần!"

Đám người bỗng nhiên động tâm, đúng là như thế, nếu như vậy, những tư nguyên mà Trần Phong hấp thu này...

"Xem ra công ty của chúng ta sắp sáng tạo một nhân vật truyền kỳ."

Đám người cảm thấy động tâm, đầu tư 1.000.000 điểm tích lũy tài nguyên, đây là một lần đầu tư lớn nhất của công ty bọn hắn từ trước tới nay, mặc dù chỉ là một chuyện ngoài ý muốn, thế nhưng nếu như lợi dụng được...cũng sẽ là một lần mà bọn hắn kiếm được ích lợi lớn nhất!

"Như vậy thì tài khoản của cái tên Trần Phong kia..."

"Đóng băng!" Những người khác lờm hăn một cái.

M* nó đã xài hết 8 chữ số còn chưa đủ à? Mặc dù bọn hắn nói chuyện rất bá khí, thế nhưng trên bản chất còn không phải là bởi vì Trần Phong ra tay quá nhanh, cho nên bọn hắn mới không kịp thu hồi lại hay sao? Hiện tại quyết không cho phép Trần Phong lãng phí tư nguyên nữa!

10.000.000 điểm tích lũy tài nguyên, đã đầy đủ để cho hắn bước vào một cảnh giới mới, những người này đều nghĩ như thế.

Đương nhiên, chỉ sợ bọn hắn dù như thế nào cũng không nghĩ ra, Trần Phong mặc dù tiêu hao hết toàn bộ tài nguyên, thế nhưng lại không dùng một cái nào để tăng cường thực lực, mà toàn bộ...đều lãng phí hết!

Một lần thí nghiệm, hai lần thí nghiệm, ba lần thí nghiệm... nghiên cứu cùng với thất bại, đã vượt xa sự tưởng tượng của Trần Phong, nhất là vấn đề

còn chưa bước vào cảnh giới cấp S, lại muốn cưỡng ép đột phá cùng với dung hợp! Quả thực là khó càng thêm khó!

Mười lần thí nghiệm, trăm lần thí nghiệm, nghìn lần thí nghiệm...Trần Phong triệt để tiến vào bên trong quá trình thí nghiệm điên cuồng. Hắn thậm chí đã thành thói quen với việc không ngừng thất bại, mãi đến một đoạn thời khắc nào đó, có một âm thanh nhỏ vang lên, một thanh âm quen thuộc mà cảm động truyền đến, Trần Phong như cũ vẫn không kịp phản ứng.

Vào thời điểm hắn theo bản năng chuẩn bị vứt bỏ thành phẩm của lần thí nghiệm này, mới cảm thấy ngây người.

Thanh âm mới vừa rồi...ánh mắt của hắn chậm rãi quét qua bên trên thuốc thử gen trước mắt, bỗng nhiên tròn tròn con mắt.

Đây là...Trần Phong bỗng nhiên lộ ra vẻ mừng như điên.

Thành công! Hắn cuối cùng cũng đã thành công.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng nhàn nhạt lóe lên, chất lỏng bên trong thuốc thử gen trước mắt, dường như có ẩn chứa lực lượng vô tận.

"Thật sự thành công..." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Hắn đã lâu lắm rồi không có trải nghiệm qua loại cảm giác này, bởi vì Quầng sáng may mắn tồn tại, quá trình chế tác gen đối với hắn mà nói, chính là kỹ năng bất hack, có thể nhẹ nhõm quét ngang tất cả các chế tác sư, cuối cùng thành công làm chủ Hiệp hội chế tác Gen!

Mà bây giờ, không có Quầng sáng may mắn phụ trợ, hắn lại một lần nữa thể nghiệm được cái gì gọi là cảm giác kích thích.

Trong thời gian sáu ngày! Gần như hao hết tài nguyên của 10.000.000 điểm tích lũy! Hắn rốt cục cũng kiên trì được tới cái thời khắc này, thành công!

Thuốc thử gen dung hợp.

Đăng cấp: Cấp S

Tác dụng: Không biết

Hiệu quả: Không biết

Đây chính là thuốc thử gen mới nhất mà Trần Phong chế tạo ra được, không có bất kỳ một sự đánh giá nào, không có bất kỳ một số liệu nào ở trong kho dữ liệu của cái thế giới này, chính Trần Phong cũng không biết là đến tột cùng hắn đã làm ra đồ vật gì!

Thế nhưng...ít nhất có thể khẳng định đây là thuốc thử gen dung hợp là được rồi.

Tích tắc! Thời gian đang chậm rãi trôi qua, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, liều mạng! Việc đã đến nước này, hắn còn có sự lựa chọn nào khác hay sao?

Khổ sở

Ưc! Trần Phong không có một chút do dự nào uống hết.

Oanh! Năng lượng đáng sợ trong nháy mắt nổ tung ở trong người.

Oanh! Một ít chất lỏng trong cái bình thuốc thử gen nho nhỏ, bỗng nhiên biến thành năng lượng kinh khủng vô cùng vô tận, giống như là một cơn sóng thần, nổ tung ở trong cơ thể của Trần Phong.

Phốc! Trần Phong phun ra một ngụm máu tươi.

Oanh! Trong cơ thể nổ vang như tiếng chuông đồng.

Dường như có một vị thợ rèn, đang cầm lấy một cây búa lớn, đang không ngừng rèn luyện thân thể của Trần Phong, nhắm vào trái tim của Trần Phong, đập xuống từng búa một.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé, từng sợi mạch máu trên thân thể của Trần Phong nổ tung, nhuộm đỏ quần áo.

"A a a!" Trần Phong mạnh mẽ dùng năng lượng hút máu tươi trở lại.

Thân thể của hắn thậm chí đã biến thành hình thái hơi mờ ảo, mỗi một mạch máu dường như đang nổ tung, ở dưới sức hút của năng lượng miễn cưỡng bảo trì hình dáng, lộ ra bộ dáng vô cùng đáng sợ.

Đáng chết, trong lòng của Trần Phong lạnh buốt, hắn chung quy đã không để ý sự kinh khủng khi đột phá từ cấp A đến cấp S! Đây chính là cực hạn của nhân loại! Đây chính là...vách ngăn mà chưa có người nào đụng vào.

Hắn nguyên lai tưởng rằng nhân loại ở thời đại gen không có cách nào đạt tới cấp S, là vì không có gen cấp S mà thôi, thế nhưng hiện tại xem ra, ngay cả thân thể của nhân loại, đều không thể thừa nhận được loại năng lượng này! Cấp S...quá mức kinh khủng!

Mỗi một giọt năng lượng cấp S, đều có thể khiến cho Trần Phong bội thực!

Trần Phong có cảm giác thân thể của mình giống như một quả khí cầu to lớn, đã sắp nổ tung, năng lượng cấp S trong cơ thể càng ngày càng bành trướng, gần như là không có cách nào để áp chế.

Sụp đổ! Trần Phong có cảm giác những mạch máu còn lại vẫn đang nổ tung.

"M* kiếp." Trần Phong cười khò, hẳn hiện tại cảm thấy vô cùng may mắn là vì hắn đã dung hợp gen Cự Tượng, mặc dù đối với lực chiến đấu của hắn không tăng lên được bao nhiêu, thế nhưng lại có thể tăng tố chất thân thể lên tới cấp A!

Bằng không, chỉ vền vện trong nháy mắt nuốt vào thuốc thử gen cấp S vừa rồi, thân thể của hắn sẽ nổ tung! Thế nhưng hiện tại...hắn còn có thể chống được bao lâu?

Xoạt! Cơ thể của hắn đang không ngừng tiêu hoá năng lượng.

Thế nhưng năng lượng cấp S quá mức kinh khủng, đã vượt xa mức độ mà Trần Phong có thể hấp thu, trạng thái thân thể của Trần Phong, dường như đang phát triển theo phương hướng không tốt...

Làm sao bây giờ? Trần Phong điên cuồng vận chuyển đầu óc.

Giá trị may mắn? Tỷ lệ?

Hắn từng vào thời điểm Cường Hoá Gen sử dụng giá trị may mắn, giảm bớt sự thống khổ, nhanh chóng hoàn thành quá trình cường hoá. Thế nhưng lúc này lại căn bản là vô dụng, bởi vì chuyện này căn bản không phải là cường hóa ngẫu nhiên, mà là cường hoá toàn bộ thân thể, không buông tha một cái địa phương nào!

Thân thể...Thức hải...Trái tim...chỗ nào cũng đều đang thuế biến, Trần Phong có cảm giác thân thể càng ngày càng bành trướng, mà đây vền vện chỉ là một bộ phận, ở chỗ trái tim vẫn như cũ đang chịu đựng trọng kích kinh khủng, khiến cho hắn gần như ói máu.

Đây là cái trải nghiệm quái quỷ gì?

Oanh! Trái tim của Trần Phong rung động, trong đầu óc nổ vang.

Hết lần này tới lần khác năng lượng cấp S trong cơ thể vẫn còn nhiều đến mức đáng sợ, Trần Phong có cảm giác mình sống không bằng chết, rất có thể chỉ một giây sau, hắn sẽ có thể nổ tung!

Ô...ô...n...g —— Thân thể dường như lại biến to hơn một vòng, Trần Phong vào loại thời khắc nguy hiểm nhất này, cũng chưa từng dừng tư duy lại, điên cuồng suy tư, tìm kiếm biện pháp, nếu năng lượng quá nhiều, vậy thì chỉ có thể nghĩ biện pháp tiêu hao!

Phóng thích năng lượng? A, đúng rồi, Tru Thần?

Oanh! Trần Phong theo bản năng thi triển Tru Thần.

Xoạt! Năng lượng trong cơ thể trong nháy mắt giảm đi xuống một đoạn thật lớn.

"Tốt." Trong lòng của Trần Phong mừng như điên.

Quả nhiên, năng lượng mà Tru Thần hao phí là rất kinh khủng, cho dù là đến tình trạng bây giờ, năng lượng y nguyên vẫn điên cuồng giảm xuống, thẳng cho đến mức ranh giới cuối cùng!

Chỉ có điều là, Trần Phong còn chưa kịp mừng rỡ, đã cảm giác được thời gian nhảy vọt một cái, kén chút nữa đã bể bụng mà chết!

M* kiếp, là Thời Chi Lưu Sa...trong lòng của Trần Phong phát lạnh.

Tác dụng mà Thời Chi Lưu Sa phát huy, nhảy vọt một giây đồng hồ, khiến cho Tru Thần uống phí mất một giây!

Năng lượng mà Tru Thần tiêu hao, còn không bằng năng lượng được bổ sung trong một giây, mà hết lần này tới lần khác trong khi đang thi triển Tru Thần, căn bản là không có cách nào bài trừ Thời Chi Lưu Sa! Cái đồ chơi hồ người này.

Trần Phong cười khở, hẳn không nghĩ tới, chính mình sẽ có một ngày, lại bị Thời Chi Lưu Sa hốt cho một phát! Lượng năng lượng vốn nên được Tru Thần tiêu hao, cứ thế mà bị Thời Chi Lưu Sa tăng lên thêm!

"Quá hớ! Là bởi vì mình giảm một giây quá nhiều cho nên gặp báo ứng hay sao?" Trần Phong thở dài.

Oanh! Trong cơ thể lại nổ vang một tiếng.

Thi triển Tru Thần, năng lượng không chỉ không tiêu hao hết, ngược lại càng nguy hiểm thêm, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, ánh mắt điên cuồng lấp lóe, đột nhiên uống vào một bình thuốc thử gen.

Hắn cũng không muốn sử dụng thứ này, thế nhưng hiện tại, chỉ có thể dựa vào nó.

Cơ hội là 50 : 50! Liều mạng!

Ô...ô...n...g —— Thời gian dường như đứng im vào trong cái thời khắc này.

Ngay vào trong cái nháy mắt Trần Phong vừa uống vào bình thuốc thử gen này, năng lượng ở trong cơ thể của hắn không chỉ không giảm xuống, ngược lại còn tăng lên.

Trần Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đầu óc ngược lại càng trở nên rõ ràng.

Trước mắt, hết thảy mọi thứ dường như cũng trở nên chậm lại.

Mặc dù trên bản chất hết thảy mọi thứ chung quanh không thay đổi, chỉ là do suy nghĩ của Trần Phong tăng nhanh lên vô số lần, thế nhưng cái loại cảm giác này, dường như là đình chỉ thời gian.

Xoạt! Trần Phong vung tay lên, tất cả tinh thần lực đều tùy ý để cho hắn khống chế.

Trần Phong thậm chí có thể cảm giác được tinh thần lực khi nhích lại gần hắn liền có một chút vui thích, đương nhiên, một cái giá lớn phải trả, gen trong cơ thể của Trần Phong cũng đang nhanh chóng sụp đổ!

Bởi vì thứ mà Trần Phong dùng, rõ ràng là thuốc thử gen Cực Quang!

Hiệu quả: Lực tương tác tinh thần biến thành cực hạn!

Nhược điểm: Lập tức thiêu đốt gen trong cơ thể.

Xoạt! Gen trong cơ thể của Trần Phong điên cuồng nổ tung.

Hai tay, hai chân, đầu...mỗi một chỗ trên thân thể của Trần Phong, dường như cũng đang lóe lên.

Loại tình huống này hết sức đáng sợ, bởi vì trước kia Trần Phong sử dụng giá trị may mắn không chế, mới khiến cho những đoạn gen đang bị thiêu đốt này, biến thành những đoạn gen bỏ đi.

Thế nhưng hiện tại...căn bản là không cần phải để ý, bởi vì vào thời điểm gen sụp đổ, vô luận là loại gen nào sụp đổ, đều vụn vụn chỉ là một lần lấp lóe.

Bởi vì gen tồn thất hoặc là sụp đổ, cũng sẽ được cỡ năng lượng cấp S kinh khủng trong cơ thể tái tạo và hoàn thiện, thậm chí, so với những đoạn gen trước đó của Trần Phong còn cường đại hơn.

Thuốc thử gen Cấp S, đã khiến cho Trần Phong tiến hành một lần lột xác cùng với thay mới!

Quả cầu hạt ánh sáng

Xoạt! Thân thể của Trần Phong ở dưới sự thuế biến trở nên càng mạnh, nhưng cho dù là như thế, năng lượng trong cơ thể, vẫn như cũ là dồi dào hơn so với tiêu hao, bất quá đối với trạng thái lực tương tác tinh thần đạt đến cực hạn của Trần Phong bây giờ mà nói...

Lên! Trần Phong phát phát tay, tất cả năng lượng ở dưới không chế của hắn bắt đầu chuyển động.

Trong thức hải! Trần Phong lợi dụng vô tận năng lượng, chế tạo ra một cái thế giới tinh thần mạnh mẽ.

Tạo ra một cái thế giới Số chiều! Trần Phong lợi dụng năng lượng vô tận, vì chính mình kiến tạo ra một cái thế giới to lớn, để cho thế giới Số chiều của mình, tràn ngập sinh cơ vô hạn!

Trái tim...đan điền...Trần Phong bắt đầu tự tay tái tạo lại thân thể của mình.

Năng lượng không giới hạn nguyên bản đang khuếch tán ra chung quanh, năng lượng đang dự định làm nổ tung thân thể của Trần Phong, ở dưới sự không chế của hắn, rốt cục cũng bắt đầu làm chuyện chính sự!

Tu bổ, tăng cường, thuế biến.

Đến tận đây, năng lượng trong cơ thể của Trần Phong cũng đạt tới trạng thái cân bằng giữa tiêu hao cùng với bổ sung.

"Ổn định được!" Trần Phong thở phào một hơi.

Nhưng mà...đây vền vẹn chỉ là sự bắt đầu.

Trong ba giờ đồng hồ, Trần Phong tiêu hao vô số năng lượng, rốt cục cũng đem thân thể thuế biến đến tình trạng mạnh nhất, đã cường hãn đến trình độ gần như không có cách nào tăng cường.

Trần Phong khẳng định, hết thấy khí quan của chính mình, đều đã đạt đến cực hạn của nhân loại! ! ! Hắn là gen chiến sĩ chủ tu năng lượng, vèn vèn chỉ có một cái gen năng lực Cự Tượng, khiến cho tổ chất thân thể của hắn đạt tới cấp A, lần này tổ chất thân thể đã biến thành trình độ Siêu cấp A đỉnh phong!

Đây là khái niệm gì? Có nghĩa là Trần Phong không cần phải sử dụng bất luận một loại năng lượng nào, vèn vèn chỉ dùng thể xác, liền có thể treo hết thấy Siêu cấp A lên đánh! Cực kỳ cường đại!

Thế nhưng...Trần Phong nhìn lượng năng lượng trong cơ thể liền cười khổ một tiếng.

Năng lượng cấp S đáng chết còn chưa tiêu hao hết, vẫn còn đang không ngừng tăng trưởng, một khi tăng trưởng đến cực hạn, hắn thật sự sẽ không có bất kỳ một biện pháp nào.

Cực hạn...cuối cùng vẫn chưa vượt qua được! Nếu như Trần Phong đã hoàn thành đột phá cực hạn, hiện tại chỉ là quá trình dung hợp thuốc thử gen đơn thuần, dung nạp thêm một loại gen năng lực mới, đoán chừng có thể hoàn thành rất nhẹ nhàng!

Thế nhưng hiện tại, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình, hoặc là đột phá cực hạn, bước vào cảnh giới cấp S, hoặc là, bị cỗ năng lượng cấp S đáng chết này làm cho bể bụng mà chết!

Thân thể...Năng lượng...ánh mắt của Trần Phong như điện, hết thấy tất cả đều đã đạt đến cực hạn của nhân loại, vô luận là Trần Phong dùng loại phương pháp nào để thử nghiệm, đều không thể đột phá được cái lá chắn đáng chết kia.

Thậm chí...ngay cả cánh cửa đột phá nằm ở đâu hắn cũng tìm không tới.

Dù sao thì thời gian hắn bước vào cấp A vẫn quá ngắn, chỉ dùng một lần duy nhất từ cấp B vượt qua đến S, bước chân quá lớn, đoán chừng là cả trứng d*ì cũng bị kéo xuống.

Oanh! Trần Phong thử nghiệm xông tới một lần nữa, không có tác dụng!

Thân thể thuế biến, không có cách nào tiến hành.

Năng lượng thuế biến, không có cách nào tiến hành.

Trần Phong giống như là một con ruồi không đầu, đi loạn bốn phía, nhìn năng lượng trong cơ thể càng ngày trở nên càng nhiều, thậm chí đã khôi phục lại trình độ như lúc đầu.

Đương nhiên, vào thời khắc này năng lực chịu đựng của Trần Phong cũng đã trở nên cường đại hơn nhiều, còn có thể chịu đựng thêm được một chút thời gian, nhưng nếu như không nhanh chóng đột phá, hắn đồng dạng sẽ không trốn thoát khỏi vận mệnh bị bể bụng mà chết!

"Đến cùng nên làm cái gì?" Trong đầu óc của Trần Phong suy nghĩ như điện, hắn tin tưởng mình nhất định có thể nghĩ ra biện pháp.

Cấp S...cấp S...Trần Phong trầm mê trong năng lượng cấp S.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái vấn đề, ưu thế của cấp S, đến cùng nằm ở đâu?

Đây là một cái cảnh giới thần kỳ, cấp S dường như hoàn toàn khác biệt cùng với cấp A, cấp A trên bản chất là cấp B tiến hóa mà thành, từ cấp F một đường tăng lên, là có thể đạt đến cấp A! Trên bản chất, chính là không ngừng tăng cường!

Thế nhưng cấp S thì sao? Thuế biến, Trần Phong có thể rõ ràng cảm nhận được quá trình thuế biến kia.

Cho nên...cái cảnh giới này, ưu thế của nó nằm ở đâu? Trần Phong nhớ lại những cường giả cấp S mà hắn đã từng tiếp xúc, vị Đại Năng Yêu tộc kia, một cái bàn tay của gã, liền có thể khiến cho Lý Lôi bị thương nặng, vèn vèn chỉ là bởi vì cường độ thân thể hay sao? Thân thể cấp S?

Không, chỉ bằng vào thân thể, sẽ không có khả năng cường đại đến tình trạng như thế!

Năng lượng? Trần Phong nhớ lại tình huống lúc đó, dường như cũng không có bất luận một loại năng lượng nào tồn tại, vị Đại Năng Yêu tộc kia, chẳng

lẽ là ngay cả năng lượng cũng không có? Điều này cũng không có khả năng!

Vậy tại sao...còn có con cự thú cấp S mà hấn cùng với Tiểu Ảnh lợi dụng địa hình để giết chết kia! Cho dù khoảng cách quá mức xa xôi, không có cảm nhận được cỡ lực lượng kia, thế nhưng ở bên trong quá trình con cự thú cấp S vật lộn, cũng không có xuất hiện cái gì năng lượng quá mức kinh người.

Thế nhưng nhục thân của nó lại rất kinh người đáng sợ!

Mỗi một lần, vền vẹn chỉ là tái tạo trong nháy mắt, đều cơ hồ có thể gạt bỏ Tiểu Ảnh! Nếu không phải Tiểu Ảnh có khả năng hoán đổi giữa hiện thực và hư ảo, chỉ sợ đã sớm chết!

Bị nội tạng của con cự thú cấp S kia trực tiếp xoắn nát! Đây là sự kinh khủng của cấp S.

Cho nên... con cự thú cấp S cùng với vị Đại Năng Yêu tộc kia, đều chuyên tu thân thể?

Hiển nhiên là không phải, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng, có lẽ, cái cảnh giới cấp S này, căn bản là không thể chuyên tu thân thể hay là chuyên tu năng lượng, về cơ bản chúng là giống nhau!

Thân thể chính là năng lượng!

Năng lượng cũng chính là thân thể!

Nếu như vậy...ánh mắt của Trần Phong lấp lánh, hấn dùng một ít ý thức còn sót lại của mình điều khiển năng lượng.

Oanh! Ngay vào thời điểm cái ý nghĩ này của Trần Phong vừa mới lóe lên, thân thể của hấn vậy mà trong nháy mắt này nổ tung, năng lượng cấp S đáng sợ trong cơ thể trong nháy mắt nổ tung.

Oanh! Năng lượng đáng sợ bao phủ.

Trần Phong ngạc nhiên nhìn thân thể của mình ở dưới cỡ năng lượng vô cùng vô tận hóa thành hư vô, thế nhưng làm cho hắn ngạc nhiên chính là, ý thức của hắn vẫn còn!

Ta không chết sao? Trần Phong ngạc nhiên nhìn chính mình ở trong trạng thái hỗn độn.

Vào giờ phút này, thân thể của hắn đã hóa thành vô số hạt ánh sáng.

Làm cho người ta ngạc nhiên chính là, những hạt ánh sáng kia vậy mà không có biến mất, mà còn giống như pháo hoa nổ tung, cứ như vậy vờn quanh ở chung quanh, tạo thành hiệu ứng một quả cầu hạt ánh sáng khổng lồ. Cỡ năng lượng cấp S cường đại ở trong cơ thể của Trần Phong lúc này, lúc này, lại đang bị quả cầu hạt ánh sáng này hấp thu.

Không sai! Hấp thu cỡ năng lượng cấp S cường đại! Cỡ năng lượng cấp S cường đại mà Trần Phong cho dù làm như thế nào cũng không thể hấp thu hết, vậy mà lại bị quả cầu hạt ánh sáng hấp thu toàn bộ!

Giác Tỉnh Giả

Bị quả cầu hạt ánh sáng nhìn qua mỏng manh này, nhẹ nhõm hấp thu!

Rất lâu sau, cỗ năng lượng vô cùng vô tận biến mất, trên không chỉ còn lại quả cầu hạt ánh sáng.

Trần Phong trừng lớn con mắt, hắn không có thân thể, chỉ có thể ngạc nhiên nhìn một màn này, tò mò nhìn quả cầu hạt ánh sáng này, tò mò cảm thụ trạng thái hỗn độn của chính mình.

Ta đây là... thế nào? Trần Phong không biết.

Chẳng lẽ cứ duy trì trạng thái này mãi?

Ừm...đây coi như là chết hay là còn sống? Chính hắn cũng không biết.

Có lẽ...ta có thể di động? Trần Phong thử nghiệm dùng ý thức vung vẩy.

Xoạt! Vậy mà thật sự có rất nhiều hạt ánh sáng di động theo.

"Ồ!" Trần Phong ngạc nhiên nhìn một màn này.

"Cho nên, thân thể của ta hiện tại liền biến thành như thế này rồi?" Trần Phong cười khò.

Không biết có thể biến trở về hình dáng nhân loại hay không, Trần Phong theo bản năng nghĩ đến.

Xoạt. Ngay vào thời điểm suy nghĩ loé lên, hắn cảm giác được hết thảy hạt ánh sáng liền dung hợp trong nháy mắt, bọn nó ngưng tụ lại cùng với nhau, tản ra hào quang lấp lánh nhàn nhạt.

Trong chốc lát, vậy mà lại có thể tạo thành một cái thân thể hoàn toàn mới!

Đây là...Trần Phong đột nhiên trợn to con mắt, hấn cúi đầu xuống, nhìn bàn tay của mình, nhìn thân thể mới của mình, hết thấy mọi thứ cùng với trước đó đều không có bất kỳ một sự biến hóa nào, hấn vậy mà lại nhẹ nhõm biến trở về lại hình dáng nhân loại.

Năng lượng chính là thân thể!

Thân thể cũng chính là năng lượng!

Chẳng lẽ...Trần Phong theo bản năng vung tay lên trên không trung.

Biến! Tâm niệm của hấn lóe lên.

Xoạt! Tay phải của hấn ở trên không trung trong nháy mắt hóa thành vô số hạt ánh sáng, mà Trần Phong thông qua cảm ứng, vẫn có thể cảm giác được mỗi một hạt ánh sáng! Mỗi một hạt ánh sáng, đều là chính hấn!

Ngưng! Tâm niệm của Trần Phong lưu chuyển.

Xoạt! Hạt ánh sáng ngưng tụ, tay phải của Trần Phong lại xuất hiện.

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, nguyên lai, đây chính là cấp S hay sao? ! Hấn rốt cuộc cũng biết, chính mình dựa vào địa hình để giết chết con cự thú cấp S kia đến cùng có bao nhiêu may mắn, nếu không phải cái hoàn cảnh đặc thù này, nếu không phải Tiểu Ảnh đặc thù...cái nhiệm vụ này căn bản là không thể hoàn thành! Cấp S, gần như chính là bất tử thân!

"Cỗ thân thể này..." Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Hấn có thể cảm giác được một cỗ năng lượng cường đại, cấp S, một quyền đánh xuống, đã có được lực lượng cấp S kinh khủng! Đây không phải là lực lượng thân thể đơn thuần, cũng không phải là năng lượng đơn thuần, mà là kết hợp cả hai, cấp S, chính là xảo diệu đem hai loại lực lượng này dung hợp lại hoàn mỹ cùng với nhau!

Từ đó, không có thân thể, cũng không có năng lượng, chỉ có sự kết hợp của cả hai! Đây, chính là cấp S!

Oanh! Trần Phong đánh ra một quyền, hư không rung động, hắn có thể tùy tiện nhìn thấy hiệu quả do một quyền này tạo ra, thậm chí ngay cả tốc độ chảy của thời gian cũng trở nên chậm lại vào cái thời khắc này, không gian chậm rãi bị xé rách, theo nắm đấm của hắn thu lại chậm rãi khép lại.

Mà cái này...vễn vễn chỉ là một quyền tùy ý của Trần Phong! Hiệu quả quá kinh người!

"Một quyền tùy tiện liền có thể so với bí kỹ dung hợp 5 tinh, 6 tinh hay sao?" Trần Phong cảm thấy lú lẫm.

Chỉ có vào giờ khắc này hắn mới biết lực lượng của mình khủng bố đến mức nào!

Như vậy...còn năng lực thì sao? Trần Phong đưa tay, hào quang lấp lóe.

Đao gió!

Hưu! Một lưỡi đao gió màu xanh thăm thăm bay ra.

"Có vẻ như là hết sức bình thường." Trần Phong nói thầm một câu.

Lưỡi đao gió này nhìn qua cùng một dạng với lưỡi đao gió hắn thi triển lúc trước, vô cùng bình thản bay trong không trung, Trần Phong nhắm vào vật dụng trong gian phòng, lưỡi đao gió lặng yên không một tiếng động bay tới.

Ừm...nó cứ như vậy xuyên thủng qua vật dụng trong gian phòng.

Không sai, là xuyên thủng! Không có bất kỳ cái gì nổ tung, cũng không có bất kỳ cái năng lượng gì tràn ra, chỉ vễn vễn xuyên thủng qua vật dụng trong phòng, nhẹ nhõm thổi qua, sau đó lại tiếp tục bay đi, xuyên thủng qua vách tường, xuyên qua gian phòng bên cạnh, mãi đến khi có một tiếng hét thảm truyền đến.

"M* kiếp!"

"Trần Phong, cái tên vương bát đản nhà ngươi!"

"M* nó, may nhờ lão tử cảnh giác!" Chạm một giây nữa Khổng Bạch gia ta liền tuyệt hậu..."

"Đau đau đau."

"Trần Phong, con m* nhà ngươi!"

Tiếng kêu thảm thiết thê lương của Khổng Bạch không ngừng truyền đến.

Trần Phong lau lau mồ hôi lạnh, mặc dù hắn đã tận lực giảm tốc độ của lưỡi đao gió, căn bản không có khả năng tạo ra thương tổn quá lớn, thế nhưng hắn vẫn không ngờ được, đao gió tiện tay ném ra ngoài, lại có thể cường hãn đến tình trạng như thế! Có trời mới biết, trước khi hắn đột phá, dùng hết toàn lực cũng không có cách nào tạo thành một chút phá hoại nào cho vật dụng trong gian phòng!

Mà bây giờ...Trần Phong nhìn cánh tay của mình, cho đến giờ phút này, hắn mới cảm nhận được cấp S đến cùng khủng bố đến mức nào!

"Trần Phong!" Mặt mũi của Khổng Bạch đen kịt từ bên gian phòng sát vách đi tới, khập kha khập khiễng.

"Thật xin lỗi." Trần Phong xấu hổ.

"Ngươi kém chút nữa đã làm cho ta tuyệt hậu." Khổng Bạch phẫn nộ.

"Ngược lại ngươi cũng không dùng được..." Trần Phong nói thềm một câu.

"Ngươi nói cái gì?" Trong mắt của Khổng Bạch lộ ra hung quang.

"Không, không có gì." Trần Phong cười ha ha một tiếng.

"Hừ." Khổng Bạch hừ lạnh một tiếng, lúc này mới phát hiện ra sự khác biệt ở chung quanh, khi thấy cái lỗ thủng ở trên vách tường, lúc này mới hiểu ra vì sao trong phòng của hắn bỗng nhiên xuất hiện đao gió.

Đầu óc phẫn nộ vừa rồi trong nháy mắt tỉnh táo trở lại, cái vách tường này...cái lưỡi đao gió...

"Chẳng lẽ nói?" Khổng Bạch bỗng nhiên trừng lớn con mắt.

"Hắc hắc." Trần Phong ngượng ngùng nói: "Ta đã đột phá."

"Móa!" Khổng Bạch thốt lên một tiếng kinh ngạc.

Cấp S, đây là một cái cảnh giới đặc thù, Trần Phong nếu như nghiên cứu lực lượng cấp S, sẽ phải bắt đầu hết thảy lại từ đầu, không biết sẽ cần bao nhiêu thời gian, cho nên chỉ có thể tạm thời buông xuống chuyện này.

Chuyện thứ nhất cần làm sau khi đột phá cấp S là gì? Rời đi khỏi nơi này! Trần Phong cũng không muốn ở lại chỗ này làm một con khỉ diễn xiếc.

Cho nên, chuyện thứ nhất phải làm sau khi quen thuộc với lực lượng cấp S, chính là tìm cách rời đi khỏi nơi này, đi tìm hiểu cái thế giới gọi là Song Giác này, nghĩ biện pháp rời đi khỏi cái thế giới này.

Nhưng mà...sau khi đi ra bên ngoài hai phút đồng hồ, Trần Phong lại yên lặng trở về gian phòng của mình.

Không có gì khác, chỉ ngẩn ngui trong hai phút đồng hồ, hắn liền cảm nhận được vô số khí tức tương tự cùng với chính mình!

Cấp S! Toàn bộ đều là cấp S! Ở đây lại có thể có nhiều cấp S như vậy! Cũng vào lúc này, Trần Phong mới có một cái nhận biết trực quan về trình độ thực lực của cái thế giới này, cái thế giới này... lại là một cái thế giới mà cấp S chạy đầy đất!

Thông qua nói bóng nói gió, hắn mới biết được, những người này, được xưng là —— Giác Tỉnh Giả.

Bao một năm

Đây là một cái thế giới hết sức thần kỳ, ở chỗ này, từ cấp F là có thể tự nhiên tăng lên tới Siêu cấp A, cho dù là một tên béo ăn không ngồi rồi, đều có thể một mạch tăng lên tới Siêu cấp A, không có bất kỳ một cái bình cảnh gì!

Cho nên, cái đám người xem lúc trước...những phụ nhân kêu gào kia, gần như mỗi một người đều là Siêu cấp A đỉnh phong! Mà những người này, ở cái thế giới này, vèn vèn chỉ là những người dân bình thường.

Ở chỗ này, chiến sĩ chân chính, được gọi là 'Giác Tỉnh Giả'.

Trong truyền thuyết, bên trong sừng của Song Giác tộc, ẩn chứa năng lượng kinh thiên, chỉ có khi lĩnh ngộ cùng với lĩnh hội lực lượng ở trong đó, là có thể trở thành Giác Tỉnh Giả. Giác Tỉnh Giả tương ứng với chiến sĩ cấp S nhân loại, mỗi một người đều có được lực lượng kinh người, bọn hắn có thực lực rất mạnh mẽ, là chúa tể chân chính của cái thế giới này!

"Giác Tỉnh Giả..." Trần Phong cười khổ.

Cái thế giới Song Giác quỷ quái này!

"Cho nên, bọn hắn sở dĩ có thể từ cấp F tự nhiên tăng đến Siêu cấp A, là bởi vì cặp sừng kia?" Khổng Bạch ngạc nhiên nói: "Thông qua sự hấp thu năng lượng tự nhiên của cặp sừng, không ngừng tịnh hóa cùng với tăng cường thực lực, ôi mẹ ơi bọn gia hỏa này là ăn ten thu tín hiệu hay sao?"

Trần Phong tròn mắt trừng một cái.

Có phải là ăn ten thu tín hiệu hay không thì không nói đến, thực lực của bọn gia hỏa này thật sự rất kinh khủng.

Trần Phong nhìn vào trong cơ thể, giá trị may mắn vẫn đang tăng lên.

Tiến vào cấp S, mặc dù Trần Phong không có thủ đoạn gia tăng giá trị may mắn lên, nhưng mà bởi vì nguyên nhân tinh thần lực tăng lên trên diện rộng, Linh vậy mà cũng trở nên mạnh hơn! Mà trình độ tối ưu hóa của nàng, tự nhiên cũng tăng lên một lần nữa, giá trị may mắn nguyên bản không quá nhiều của Trần Phong, vậy mà lại trở nên sung túc!

Muốn rời đi khỏi cái thế giới này, đã đầy đủ, thế nhưng...

Xoạt! Không Bạch thử nghiệm xuyên qua, thất bại!

Không sai! Là thất bại! Đây là lần đầu tiên Không Bạch thi triển năng lực xuyên qua thất bại, ngay cả hắn cũng bị dọa sợ.

"Có thể là có quan hệ với nơi này." Trần Phong nhìn chung quanh một chút.

Ở khu vực mà bọn hắn sinh hoạt, bị lực lượng đặc thù bao phủ, bởi vì bản thân của nơi này chính là có thể khiến cho sinh vật của những thế giới khác 'Xuyên qua', cho nên vì không để cho những sinh vật này xuyên qua nơi này ra thế giới bên ngoài...hết thấy gian phòng ở đây đều mang theo năng lượng đặc thù, chỉ có ở trong sân thi đấu sinh tử, chỉ có ở cái chỗ kia, mới cho phép người xuyên việt xuất hiện!

Đồng dạng, cũng chỉ có ở nơi đó mới có thể xuyên qua.

"Xem ra chúng ta vẫn phải đi thí luyện một chuyến rồi." Trần Phong nhìn thời gian, không sai biệt lắm, cũng đã đến thời điểm bọn hắn nên xuất hiện.

...

Ngày kế tiếp, tại sân thi đấu sinh tử.

Vào thời điểm Trần Phong cùng với Không Bạch chuẩn bị ra mắt, toàn trường sôi trào, đã lơ mơ có thể nghe thấy tiếng hét chói tai của các cô gái, đây là sân khấu thuộc về người xuyên việt.

Người chủ trì Nhược Thủy đang phát triển bầu không khí.

Mà nhân viên điều tra của công ty bọn hắn vào đêm hôm qua đã cảm ứng được một cỗ năng lượng ba động đặc thù, mãi đến khi bọn hắn phát hiện ra

đó là gian phòng của hai người Trần Phong cùng với Khổng Bạch...thế mà xuất hiện một cái hố.

??? Nhất là thời điểm bọn hắn đi qua, phát hiện ra quần áo của Khổng Bạch dường như không hoàn chỉnh, mớ hồ mang theo một vết máu.

???

"Cái hố này xuất hiện vào lúc nào?"

"Tôi hôm qua."

"Cho nên nói, tôi hôm qua Trần Phong đánh ra một cái hố để gặp gỡ riêng tư cùng với Khổng Bạch?"

Xoạt! Đám người yên lặng.

Ở chỗ này, gian phòng của mỗi người đều được ngăn cách đơn độc, bọn hắn biết Trần Phong có quan hệ tốt cùng với Khổng Bạch, thế nhưng có cần phải thân mật như thế hay sao?

"Chúng ta không phải nên quan tâm về chuyện Trần Phong thế mà có thể phá vỡ vách tường của gian phòng hay sao?" Một người cười khổ nói.

Trình độ chắc chắn của mỗi một cái gian phòng đều là đỉnh cấp, vào lúc cần thiết, thậm chí có khả năng phong tỏa, phòng ngừa bọn hắn chạy trốn, thế nhưng Trần Phong lại có thể phá vỡ...

"Chỉ là chuyện bình thường."

"Mấy ngày nay hắn hấp thu nhiều tài nguyên như vậy, có thể phá vỡ vách tường ở đây cũng là chuyện bình thường, ta càng để ý hơn là, quan hệ của hắn cùng với cái tên Khổng Bạch này..."

"Nguyên lai cho rằng bọn hắn chỉ là bạn bè bình thường, hiện tại xem ra..."

"Quay lại cảnh cáo bọn hắn, nhất định không được để chuyện xấu truyền ra, trong khi đang thí luyện phải khắc chế, hiện tại Fan hâm mộ ưa thích bọn hắn phần lớn đều là nữ tính, nếu để cho các nàng biết hai vị này..."

"Ài." Chúng người đầu đầu.

Không nghĩ tới vừa mới dự định bồi dưỡng Trần Phong, hai người liền náo ra loại chuyện này.

Mà vào lúc này, Nhược Thủy đã truyền tin tức đến.

"Đã đến giờ."

"Được."

"Để cho hai người bọn hấn ra sân đi, dùng thực lực hôm nay của Trần Phong, thông qua lịch luyện là không có vấn đề, bất quá vẫn nên tận khả năng chế tạo cho bọn hấn một chút mạo hiểm..."

"Ừm, như thế người xem mới có thể kích động."

"Hiểu rõ." Từng cái bộ môn của Sân thi đấu sinh tử bắt đầu vận chuyển.

Trần Phong cùng với Không Bạch, cũng ở dưới sự yêu cầu của bọn hấn, bước vào giữa sân, quang sáng chung quanh lưu chuyển, một lần lịch luyện mới được bắt đầu, vì cam đoan hiệu quả của tiết mục...

Đúng như cái tên sân thi đấu sinh tử, bởi vì người xuyên việt không thuộc về nơi đây, cho nên một khi tử vong ở chỗ này, vậy thì sẽ thật sự tử vong!

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển.

Thế giới mới, bắt đầu!

Trong thánh phòng.

"Hi vọng hai vị này có thể khiến cho chúng ta có những trải nghiệm khác."
Một vị phu nhân nói ra.

Sinh hoạt đơn điệu làm cho các nàng cảm giác được sự không thú vị, chỉ có loại kích thích thời khắc sinh tử này, mới là thứ các nàng muốn xem, bởi vì bạo lực, bởi vì mùi máu tanh.

"Đúng vậy a." Một người khác cảm khái nói: "Những chủng tộc lần trước xuyên qua đến, cũng không kiên trì được quá lâu."

"Hắc hắc, Trần Phong nếu như có thể xông qua được cửa ải này, ta có thể sẽ bao hửn một năm." Một vị phu nhân mập mạp nói ra.

"Hừ, chỗ nào đến phiên ngươi." Một người khác cười lạnh.

Một đám người bắt đầu líu ríu thảo luận.

Các nàng thích nhất chính là giống đực đến từ các thế giới khác này, bởi vì bọn hửn có thể mang đến cho các nàng trải nghiệm khác biệt, giống như cái chủng tộc họ voi có tiểu đệ đệ mọc ở trên đầu kia, còn có một chủng tộc họ rắn đầu mọc trên tiểu đệ đệ, làm cho các nàng phải cảm khái về sự thần kỳ của tạo hoá.

"Bắt đầu." Chúng người gắt gao nhìn chăm chăm vào giữa sân.

Oanh! Ánh sáng lấp lánh, toàn bộ thế giới vào thời khắc này thuê biến.

...

"Thế giới mới sao?" Trần Phong vươn tay, cảm thụ được sự kỳ diệu của cái thế giới này.

Lần trước chỉ là xuyên qua đơn thuần, cho nên cũng không biết nơi này là nơi nào, thế nhưng lần này nếu đã biết đây là thế giới mô phỏng, hửn tự nhiên phải quan sát kỹ hơn một chút, nhưng mà...rất chân thực, tất cả mọi thứ ở đây đều là thật.

Cần thời gian

Xoạt! Trần Phong tiện tay vung lên, hẳn có thể cảm giác được năng lượng lưu động, cái sân thi đấu sinh tử này, có thể sáng tạo ra được hết thảy, cùng với trong hiện thực giống nhau như đúc, thậm chí là cả quỹ tích năng lượng!

Ở đây, chính là hiện thực.

Trần Phong cùng Không Bạch liếc nhìn nhau, đều có một chút rung động.

Nhân loại trước mắt, vô luận là trình độ khoa học kỹ thuật AR, kỹ thuật VR, hoặc là gen chiến sĩ nắm giữ năng lực huyền cảnh, đều không thể đạt được đến loại trình độ kinh người này!

Đây quả thực là thủ đoạn của Thần, cái sân thi đấu sinh tử này, so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn muốn huyền bí hơn.

Mà vào thời điểm hai người vừa mới bước vào nơi này, sinh vật ở chỗ xa xa dường như cũng thức tỉnh, vô số đạo khí tức đem Trần Phong cùng với Không Bạch khóa chặt...

Oanh! Mặt đất rung động, vô số sinh vật hung mãnh giết ra.

"Tới." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Trước khi tiến vào, người phụ trách đã nói cho bọn hắn biết nội dung chủ yếu của lần lịch luyện này.

Nếu như nói, nội dung lần đầu bọn hắn buông xuống là một lần thám hiểm mà nói, như vậy nội dung lần này, chính là chạy trốn! Ở dưới sự truy sát của vô số sinh vật biến dị chạy trốn!

"Đi." Trần Phong không có một chút do dự kéo Không Bạch chạy trốn.

Oanh! Hiệu ứng thị giác và âm thanh nổ tung không ngừng truyền ra, tất cả mọi người ở hiện trường đều điên cuồng gầm thét và cổ vũ, bọn hắn rất thích xem những cảnh tượng sinh tử như thế này!

Trần Phong cùng với Không Bạch thì chỉ yên lặng tìm kiếm cơ hội, bọn hắn nhất định phải tìm một thời cơ thật tốt!

Năng lực xuyên qua của Không Bạch rất kỳ diệu, cũng rất cường đại, ở dưới tình huống bình thường, căn bản là không có người nào có thể ngăn được bọn hắn, thế nhưng cái thế giới này lại có hiểu biết nhất định về phương diện xuyên qua! Bọn hắn thậm chí đã dùng 'Xuyên qua' làm hạch tâm, thành lập nên cái sân thi đấu sinh tử này, cứ thế mà đem người ở các thế giới khác xuyên việt đến đây, biến thành những con khỉ diễu xiếc cho bọn hắn xem!

Cho nên, hai người Trần Phong căn bản là không dám xem thường.

Lần xuyên qua này, là cơ hội duy nhất để cho bọn hắn rời đi khỏi nơi này, Không Bạch nhất định phải ở vào thời điểm bọn hắn không để ý nhất bắt đầu xuyên qua!

Oanh! Mặt đất rung động.

Ánh mắt của Trần Phong lướt qua trên người của đám quái vật đang truy đuổi mình. Bởi vì chiến tích lần trước của hai người Trần Phong, thực lực quái vật lần này đã được tăng lên không ít, cấp thấp nhất, vậy mà đều là Siêu cấp A đỉnh phong!

Trong đó...thậm chí còn có ba con quái vật cấp S!

"M* chúng nó." Trần Phong thầm mắng một câu, vất chân lên cổ mà chạy trốn.

Mà vào giờ khắc này, ở thính phòng xa xa.

Mặc dù khán giả đang xem rất là náo nhiệt, thế nhưng Nhược Thủy thì hơi híp tròng mắt lại, cảm giác được một chút không thích hợp, cái tên gia hỏa Trần Phong này, vì cái gì không hoàn thủ?

Bọn hắn rất rõ ràng thực lực của Trần Phong! Thực lực nguyên bản đã không tầm thường, chứ đừng nói là sau khi hấp thu vô số tài nguyên!

Có thể nói...cái tên này đúng ra là vào lúc này phải quét ngang tất cả mới đúng! Coi như đánh không lại mấy con quái vật Giác Tỉnh Giả kia, thế nhưng giết chết một đám quái vật bình thường kia thì sẽ không có vấn đề.

Thế nhưng...lại không có, cái tên này vẫn đang một mực tại trốn.

Từ lúc quái vật bình thường truy sát, cho đến cuối cùng quái vật Giác Tỉnh Giả xuất hiện, cái tên này vẫn đang một mực chạy trốn, ngay cả quay đầu lại cũng không quay, chuyện này rất là kỳ quái...

"Không phải là hắn nên tiêu diệt hết đám quái vật bình thường này, sau đó tranh thủ xử lý mấy con quái vật Giác Tỉnh Giả hay sao?"

Cũng có người không hiểu, trong ấn tượng của bọn họ, lần trước Trần Phong chính là làm như vậy!

Xử lý những con quái vật nhỏ, tăng cường thực lực của mình, sau đó suy nghĩ biện pháp xử lý những con quái vật lớn! Đây cũng là nguyên nhân Trần Phong khiến cho vô số người cảm thấy hưng phấn.

Bởi vì đủ sự bá đạo! Bởi vì đủ mạnh!

Thế nhưng lần này...Trần Phong lại không ngừng chạy trốn, có thể sẽ khiến cho lượng Fan hâm mộ giảm đi nghiêm trọng.

"Cái tên này đến cùng đang làm cái gì?" Nhược Thủy đang bình luận cũng không biết nói cái gì nữa.

"Cho hắn một chút thời gian." Một vị cao tăng thân nhiên nói: "Có lẽ, hắn có một biện pháp mới nào đó cũng khó nói, đã quên lần trước hắn xử lý quái vật Giác Tỉnh Giả như thế nào hay sao?"

"Đúng thế." Đám người khề gật đầu.

Vào giờ phút này, ánh mắt của bọn hắn đang nhìn về phía giữa sân.

Trần Phong vẫn còn đang chạy trốn, vô luận địch nhân đi ra mạnh hay là yếu, hắn cũng chưa bao giờ ra tay qua một lần, số lượng quái vật đuổi giết bọn hắn, cũng càng ngày càng nhiều...

Đối với chuyện này, Trần Phong cũng rất là bất đắc dĩ, hắn không phải là không muốn ra tay, mà căn bản là không thể động thủ. Cấp S, là một cái cảnh giới kỳ quái, không có gen mới, không có năng lực mới, dường như tất cả lực lượng đều dung hợp lại trong nháy mắt đột phá, hóa thành hư không. Thế nhưng lực lượng thi triển ra ở cái cảnh giới này, lại mạnh mẽ hơn vô số lần với trước kia, đây càng giống như là một loại thuật biến.

Hoặc nói là... cấp S, cùng với Siêu cấp A hoàn toàn là hai hệ thống khác biệt!

Có lẽ, dùng Giác Tỉnh Giả trong miệng của đám người kia để hình dung thì càng thích hợp hơn?

Trần Phong cười khỏ, hắn đối với thực lực của mình vẫn còn chưa nghiên cứu rõ ràng, hiểu rõ đối với cấp S cũng không nhiều, thế nhưng nếu như cưỡng ép thi triển ra lực lượng cấp S rồi bị phát hiện...

Bọn hắn sẽ mất đi cơ hội đào tẩu duy nhất, hiện tại Trần Phong đã đột phá đến cấp S, bọn gia hỏa này không có phát hiện, cái này là cơ hội duy nhất!

Trần Phong khẳng định, chỉ cần mình phóng thích một cái năng lực, ở cái địa phương vạn chúng chú mục này, những người kia nhất định sẽ phát hiện ra hắn đã đạt đến cấp S! ! !

Đến lúc đó, mới thật sự là phiền phức, cho nên, trước khi hai người bọn hắn chuẩn bị rời đi, Trần Phong phải cố gắng nhẫn nhịn.

Ô...ô...n...g —— Trần Phong mở Quàng sáng may mắn ra.

Mỗi một lần, hắn cùng với Không Bạch, đều có thể xảo diệu né tránh vòng vây của quái vật.

Ven đường, không ngừng có các quái vật Siêu cấp A khác gia nhập, Trần Phong cho dù không chú ý không có chém giết, đám quái vật kia y nguyên

cũng chỉ có thể chạy theo phía sau lưng.

Đội ngũ Truy sát Trần Phong càng ngày càng trở nên không lồ, mà khoảng cách của quái vật cấp S so với vị trí hai người Trần Phong cũng càng ngày càng gần.

Oanh! Trần Phong thậm chí đã có thể cảm nhận được hô hấp của bọn hắn.

"Còn chưa tìm được hay sao?" Trần Phong nhìn về phía Khổng Bạch.

"Đã tìm được, thế nhưng..." Khổng Bạch cười khô, hắn ở bên trong cái hàng rào phòng ngự đơn sơ của sân thi đấu, tìm được vị trí rời đi, ở cái vị trí này, bọn hắn có thể phá vỡ không gian, rời đi khỏi nơi này...

Thế nhưng! Hắn cần thời gian! ! !

"Ta cần thời gian đem cái điểm không gian này mở rộng ra!"

"Chỉ có đem cái điểm không gian này xé rách ra đến một trình độ nhất định, ta mới có thể xuyên qua, bằng không, có thể sẽ xuất hiện ở những nơi nguy hiểm!" Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

Ba giây

"Bao lâu." Trần Phong nói ra.

"Ba giây." Không Bạch đáp lời.

Ba giây...Trần Phong nhìn về phía đám quái vật đang đuổi giết bọn hắn.

Từ lúc bọn hắn bắt đầu tiến vào nơi này, căn bản là không có một khắc nào dám dừng lại, bởi vì chỉ cần dừng lại một giây đồng hồ, liền bị những con quái vật này xé rách!

Ba giây? Nhiều nhất chỉ một giây bọn hắn liền toi đời!

"Được." Trần Phong nhanh chóng suy nghĩ.

Lúc này, chỉ có thể liều mạng! Thế là, hắn cùng với Không Bạch sau khi mang theo hết thấy đám quái vật đi tản bộ không biết bao nhiêu lâu, vào thời điểm đem tuyệt đại đa số quái vật đều gom góp lại đầy đủ, vào thời điểm hết thấy người xem đều đang nghi ngờ...bọn hắn dừng lại.

Ô...ô...n...g ——Không Bạch không có một chút do dự bắt đầu thi triển năng lực!

Xoạt! Hào quang nhàn nhạt lấp lánh.

Hả? Cao tầng của công ty Sân thi đấu sinh tử là những người trước tiên cảm giác được sự khác biệt, cỗ lực lượng quen thuộc này...có một vài người đã khóa chặt Không Bạch.

Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm bọn hắn đem lực chú ý đặt ở trên người của Không Bạch, bỗng nhiên, có một cỗ lực lượng kinh người, một cỗ lực lượng mà bọn hắn càng thêm quen thuộc bỗng nhiên từ trên người của Trần Phong bùng nổ.

Oanh! Năng lượng kinh khủng như thủy triều bao phủ!

"Đây là..." Về mặt của tất cả mọi người bỗng nhiên khẽ biến.

Giác Tỉnh Giả! Cái tên Trần Phong này, thế mà đã thức tỉnh!

"Trời ạ." Đám người rung động.

Phải biết rằng, có vô số sinh vật xuyên qua nơi này, chưa từng có một ai có thể đi đến một bước này! Chưa từng có Giác Tỉnh Giả xuất hiện!

Bọn hăn thậm chí còn cho rằng Giác Tỉnh Giả là độc quyền của 'Song Giác tộc'!

Dù sao...những sinh vật xuyên qua nơi này theo bọn hăn nghĩ, đều là động vật thấp kém, biểu diễn ở trong sân thi đấu sinh tử, cùng với động vật ở trong vườn bách thú không sai biệt lắm, mà bây giờ...

Oanh! Trần Phong đã ra tay rồi.

Oanh!

Tru Thần!

Một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại tỏa ra.

Thời Chi Lưu Sa nhảy vọt, trực tiếp làm cho Trần Phong vượt qua giai đoạn gian nan nhất, lực lượng cường đại nhất từ trước tới nay, từ trong tay của hăn bắn ra bên ngoài.

Oanh! Mặt đất rung động, sân thi đấu sinh tử đã yên lặng không biết bao nhiêu năm cũng đều đang rung động.

Rất nhanh, ánh sáng tan biến, vào thời điểm tất cả mọi người nhìn vào phía trong sân, con mắt đều trừng to hết cỡ.

Chặn! Quân đoàn quái vật mạnh mẽ, ở trước mặt của Trần Phong hơi ngừng lại, mặc dù không có chết hết, thế nhưng giờ phút này cũng đang hít vào nhiều mà thở ra ít...bao quát cả ba con quái vật Giác Tỉnh Giả kia!

"Thật mạnh." Đây là cảm giác duy nhất của đám người, bọn hắn tới đây xem thí luyện nhiều lần như vậy, cũng chưa bao giờ có người xuyên việt nào dám cứng rắn giao phong với quái vật Giác Tinh Giả! Hơn nữa còn là một lần mạnh mẽ chống đỡ ba con quái vật Giác Tinh Giả, cùng với một số quái vật mạnh mẽ!

"Kiếm lợi lớn rồi!" Đây là phản ứng đầu tiên của mấy người Nhược Thủy, một người xuyên việt đạt tới cấp bậc Giác Tinh Giả, có thể cung cấp cho bọn hắn bao nhiêu lợi nhuận?

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy kích động run rẩy, nếu như...

Chỉ có điều là, thời gian mà Trần Phong cần, cũng chỉ có ba giây!

Một giây đồng hồ, quái vật tập kích.

Một giây đồng hồ, Tru Thần tỏa ra.

Một giây đồng hồ, toàn trường kinh diễm.

Từ đầu đến cuối, thời gian mà mọi người chung quanh suy nghĩ cũng chỉ có một giây, mà vào thời điểm mà bọn hắn còn chưa kịp suy nghĩ quá nhiều, đầu óc còn chưa kịp nghĩ đến những chuyện khác...

Xoạt! Vàng sáng quanh người của Khổng Bạch phóng đại, có một cỗ lực lượng mà bọn hắn vô cùng quen thuộc bùng nổ.

"Cái đó là..."

"Không tốt."

Sắc mặt của tất cả của mọi người của công ty Sơn thi đấu sinh tử đại biến.

Xuyên qua! Lại là lực lượng xuyên qua! Bọn hắn đã quá quen thuộc với cỗ lực lượng này!

Tất cả của mọi người của công ty Sơn thi đấu sinh tử đều cả kinh.

Tất cả những sinh vật xuyên qua đến nơi này, cơ hồ đều là bởi vì nguyên nhân không gian loạn lưu, lưu lạc trong hư không, bị bọn hắc bắt tới làm khi diễn trò, còn giống như là Khổng Bạch tự mình nắm giữ kỹ thuật xuyên qua là trước đó chưa từng có! Bọn hắc căn bản cũng không ngờ được, sẽ có một ngày xảy ra chuyện như vậy!

Chờ một chút, loại đồ vật không thể đoán được như xuyên qua này thật sự có thể được nắm giữ? Đây là đồ vật mà ngay cả bọn hắc cũng đều không thể không chế!

"Nhanh cản bọn họ lại!"

"Oanh!" Hư không nổ tung.

Có vô số cường giả cường đại ra tay, đều là Giác Tỉnh Giả.

Giác Tỉnh Giả là một cái hệ thống sức mạnh thần kỳ, ở một cái thế giới mà Giác Tỉnh Giả chạy đầy đất, Trần Phong không có một chút cảm giác kiêu ngạo nào, cho nên cho dù là một lần điều thấp để thực hiện kế hoạch xuyên qua, hắc cũng vô cùng cẩn thận.

Thời Chi Lưu Sa...hắc chỉ vền vẹn sử dụng Thời Chi Lưu Sa bên trong các năng lực của Tru Thần, bởi vì Tru Thần có thể phóng thích tất cả các năng lực mà hắc đã sử dụng qua, cho nên tự nhiên cũng ẩn chứa Thời Chi Lưu Sa!

Vào thời điểm Khổng Bạch thi triển năng lực xuyên qua cần ba giây thời gian, chỉ cần một lần Thời Chi Lưu Sa là đã đủ. Bởi vì những người ở chung quanh này mặc dù cảm thấy kỳ quái, thế nhưng bọn hắc chỉ đơn thuần cho rằng Khổng Bạch đang thi triển một Đại Chiêu nào đó, cũng không có liên tưởng đến chuyện xuyên qua.

Cho nên... ba giây mà Khổng Bạch thi triển năng lực này, ngược lại là an toàn nhất. Mà nguy hiểm nhất, ngược lại là lúc năng lực của Khổng Bạch bùng nổ, trong nháy mắt sắp xuyên qua, bởi vì đây là thế giới Giác Tỉnh Giả, trình độ thực lực của cái thế giới Song Giác này...

Đã vượt xa sự lý giải của Trần Phong.

Oanh! Hư không nổ tung, trong cái nháy mắt Khổng Bạch mang theo Trần Phong xuyên qua, không gian dường như trở nên yên lặng vào cái thời khắc này.

"Lưu lại!" Một giọng nói đậm đặc vang lên trong thiên địa.

Thân ảnh của hai người Khổng Bạch cùng với Trần Phong đã gần như biến mất, vậy mà trở nên vô cùng chậm rãi!

Đây là lực lượng của Giác Tỉnh Giả, Trần Phong có thể ngăn cản đám quái vật kia, Trần Phong có khả năng ở chỗ này chống đỡ được ba giây đồng hồ, thế nhưng ở dưới lực lượng chân chính của Giác Tỉnh Giả, thậm chí là sẽ không sống nổi qua một cái chớp mắt!

Bất quá...Trần Phong chỉ bình tĩnh cười cười, đã chờ ngươi rất lâu...

Xoạt! Thời Chi Lưu Sa! Nhảy vọt!

Oanh! Hào quang nhàn nhạt lưu chuyển, thân ảnh của Trần Phong cùng với Khổng Bạch, vậy mà trong nháy mắt biến mất. Quá trình xuyên qua vốn có thời gian ít hơn một giây, cho nên khi Thời Chi Lưu Sa phát huy tác dụng...

Xoạt! Thân ảnh của hai người liền biến mất.

Oanh! Công kích cường đại của vị Giác Tỉnh Giả kia mất đi mục tiêu, nổ tung trong hư không.

? ? ? Biến mất?

Tất cả mọi người ở Sân thi đấu sinh tử đều lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn sân thi đấu trống rỗng, bọn hắn căn bản nghĩ không ra, vậy mà lại có người có thể từ nơi này giết ra bên ngoài!

Đám người yên lặng một mảnh, ngay cả Nhược Thủy vẫn đang một mực giảng giải và phân tích tình hình chiến đấu cũng câm miệng.

Tranh chấp

Loại chuyện này...rõ ràng là chuyện mà bọn hấn không có khả năng nhúng tay, nhất là vào thời khắc cuối cùng, vị tiên bối kia rõ ràng đã ra tay, bọn hấn thậm chí đã thấy được hai người Trần Phong cùng với Không Bạch bị khóa chặt trên không trung, thế nhưng...bọn hấn y nguyên vẫn có thể rời đi.

Không để lại một chút dấu vết nào.

Rất lâu sau, có một thân ảnh hoành không mà đến.

"Đại nhân." Đám người quỳ trên mặt đất.

Vị đại nhân kia cũng không để ý tới bọn hấn, mà chỉ yên lặng nhìn về phía phương hướng hai người Trần Phong rời đi, sau cùng ánh mắt lại rơi xuống vị trí mà hai người bọn hấn xuyên qua.

Ở đây...gã vươn tay, đụng vào cái vị trí này.

"Cỗ lực lượng này..." Trong mắt của gã lộ ra sự rung động, vào một khắc cuối cùng này, trên người của hai vị kia rõ ràng toát ra một cỗ lực lượng đặc thù vượt xa sự hiểu biết của gã, đó là, lực lượng thuộc về thời gian!

"Làm sao có thể?" Gã gầm nhẹ một tiếng: "Quy tắc thời gian mà ngay cả chúng ta đều không thể đụng vào, hai tên gia hỏa kia..."

Thế giới của hai người Trần Phong có trình độ thực lực rất yếu. Từ điểm này, từ trên người của hai người bọn hấn là có thể phân tích ra một hai, thế nhưng gã không nghĩ tới, chính là cái hai tên gia hỏa đến từ thế giới cấp thấp này, thế mà lại có thể nắm giữ lực lượng cao cấp!

Mà ngoại trừ cái đó ra...gã đứng ở trên không trung hít vào một hơi thật sâu.

"Ta nghĩ thấy những lực lượng khác." Hai mắt của gã trở nên mê ly, lực lượng vừa rồi mà hai người này sử dụng, tuyệt đối không chỉ có lực lượng thời gian đơn giản như vậy, hấn thậm chí còn cảm nhận được một cỗ lực

lượng đặc thù không kém gì thời gian! Vượt xa giai đoạn thực lực của Trần Phong cùng với Không Bạch!

"Trần Phong..."

"Không Bạch."

Gã giống như có điều suy nghĩ.

"Đại nhân." Cao tầng của công ty Sân thi đấu sinh tử khẩn cấp chạy đến.

"Phong toả nơi này đi." Gã lạnh lùng nói.

? ? ? Đám người công ty Sân thi đấu sinh tử lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Phong... Phong toả? Có trời mới biết ở nơi đây hằng năm mang đến cho bọn hần bao nhiêu ích lợi! Đây chính là sân khấu biểu diễn được hoan nghênh nhất ở thế giới Song Giác, có tỉ lệ người xem kinh khủng được chứ? !

"Đại nhân." Cao tầng của công ty Sân thi đấu sinh tử không cam tâm nói:
"Chúng ta không thể..."

"Đây là mệnh lệnh." Gã chỉ lạnh lùng nói ra.

"Ta không đồng ý." Cao tầng của công ty Sân thi đấu sinh tử nổi giận nói:
"Dựa vào cái gì ngươi nói phong liên phong, coi như ngươi là sứ đồ..."

Phốc! Hàn quang loé lên, vị được gọi là sứ đồ kia, nhẹ nhàng phát phát tay, hàn quang lạnh lẽo lên, một cái đầu nhanh như chớp rơi trên mặt đất.

"Nếu đã biết ta là sứ đồ, thì đừng quên ta có thể làm cái gì?" Sứ đồ đậm mạc nói.

Mùi máu tươi gay mũi nồng đậm bốc lên, hiện trường trở nên hoàn toàn yên tĩnh, đám người run lẩy rẩy.

"Sân thi đấu sinh tử?"

"Giải trí?"

"Ha ha."

"Phong toả đi."

Ánh mắt của gã rơi vào địa phương mà hai người Không Bạch xuyên qua, lạnh lẽo nói: "Bảo vệ hiện trường cho tốt, chuyện này, so với trong tưởng tượng của các người còn nghiêm trọng hơn rất nhiều."

Trong tinh không, ánh sáng màu xanh lam nhàn nhạt lấp lánh.

Có vô số chiến hạm to lớn sáng lóng lánh, đây là từng chiếc từng chiếc chiến hạm đang rời khỏi tinh cầu, rời xa Yêu tộc, Cổ tộc, là những căn 'biệt thự đặc thù' do các tỷ phú tạo ra.

Cho đến ngày nay, mọi người đã sớm thành thói quen với sự tồn tại của những thứ này.

Bỗng nhiên, có một làn sóng chấn động lóe lên.

Oanh! Vô số chiến hạm trong chốc lát đổ vỡ.

Chiếc chiến hạm khổng lồ kia, lặng yên tan rã, tiêu tán trong hư không.

Chấn động cùng với run rẩy kịch liệt, dường như muốn nói rõ rằng mảnh hư không này đang gặp phải một sự tình kinh khủng, thế nhưng ở trong hư không, lại không có truyền ra bất kỳ một thanh âm nào.

Ô...ô...n...g —— Hết thấy chiến hạm đổ vỡ.

Mà ở phần cuối xa xôi, có một chiếc chiến hạm màu xanh lam xuất hiện, phần đầu của chiến hạm có màu trong suốt, bên trong mơ hồ có thể thấy rõ một cái vương tọa to lớn.

Phía trên vương tọa, có một cái thân ảnh uy nghiêm đang ngồi, gã nhẹ nhàng tựa ở phía trên vương tọa, dường như đang thưởng thức một màn phong cảnh rực rỡ này, bàn tay phải gõ nhẹ trên vương tọa, mang theo một

chiếc nhẫn đẹp đẽ, trên chiếc nhẫn này, dường như ẩn chứa lực lượng vô tận.

"Dường như cũng không sai biệt lắm." Gã đứng dậy, nhìn chăm chú về phía trước, nhẹ nhàng xoay tròn chiếc nhẫn.

Một cái màn sáng hiển hiện trên không trung, ở phía trên thành linh xuất hiện một con số đếm ngược, mà con số đếm ngược ở trên màn sáng, thế mà còn cả năm và tháng! Chỉ là hiện tại...

Đích! Thời gian nhảy vọt, thời gian còn lại trên màn sáng, vền vền chỉ còn lại 100 ngày.

"100 ngày..." Gã tự lẩm bẩm, kế hoạch, có lẽ sẽ có khả năng thi hành.

Xoạt! Ánh sáng nhàn nhạt lưu chuyển.

Chiếc chiến hạm màu xanh lam dần dần biến mất, giống như chưa bao giờ xuất hiện, mà hạt ánh sáng đầy trời, giống như khói lửa pháo bông, đang chậm rãi tiêu tán...dường như đang chúc mừng cho chuyện gì đó.

Tinh không càng trở nên thâm thúy hơn.

Tại Gen Công Hội, các nhân viên công tác cảm như hén, ánh mắt như có như không nhìn về phía phòng họp trên lầu, lúc nào cũng truyền đến tiếng tranh chấp kịch liệt cùng với năng lượng ba động, làm cho mọi người cảm thấy e ngại từ trong đáy lòng.

Đây là lần thứ mấy rồi? Bọn hấn không biết. Từ khi tin tức Trần Phong chết được truyền ra, những người kia vẫn đang tranh chấp, mỗi lần đều tranh chấp đến mức mặt đỏ tới mang tai, còn kém chút là chỉ vào mặt đối phương chửi con m* mày.

Hiển nhiên là đám lính quèn như bọn hấn ngay cả thở mạnh cũng không dám, chỉ sợ bị vạ lây.

"Tiểu Ly."

"Vâng?"

"Đưa nước vào."

"Vâng?"

Cô nương có tên là Tiểu Ly bị hù dọa cơ hồ run chân, ở trong đó đều là cường giả Siêu cấp A, hơn nữa còn đang ở trong trạng thái vô cùng nổi giận!

"Được rồi." Bộ trưởng hậu cần lắc đầu.

Suy nghĩ một chút, hắn vẫn quyết định tự mình đưa nước vào.

Chỉ có điều là vừa mới bước lên cầu thang, hắn liền cảm thấy gợn sóng năng lượng kinh người, sau khi do dự một chút, lại đem nước quay trở về.

"Đều là Siêu cấp A... hắn là sẽ không khát đâu." Trong lòng của hắn cảm thấy sợ hãi.

Bởi vì chỉ cần đi lại gần một chút, hắn cũng cảm giác được sát cơ mãnh liệt!

Không sai! Không chỉ là năng lượng ba động, mà là sát tâm chân chính!

Trời ạ, những người kia ở bên trong đến cùng đang làm cái gì? Nếu như chỉ vãn vãn là cãi lộn cùng với thảo luận còn chưa tính, vì sao lại có sát tâm? Hắn không biết, hắn cũng không muốn biết!

"Nhớ kỹ."

"Không nên tới gần nơi đó."

Hắn thấp giọng dặn dò mọi người, tất cả mọi người của bộ hậu cần điên cuồng gật đầu như bầy tằm.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong phòng họp, kém chút nữa đã đánh nhau.

"Ta lặp lại một lần nữa, quyền lực của Trần Phong phải giao cho chúng ta." Một người lạnh lùng nói ra.

"Không có khả năng." Phó hội trưởng quả quyết phủ nhận.

"Tiền gia chúng ta đã kính dâng cả đời cho Gen Công Hội, lần này đã phái Tiền Thần làm bạn đi lịch luyện cùng với Trần Phong, âm thầm bảo hộ hắn, ai có thể nghĩ tới, Tiền Thần vậy mà lại bị Trần Phong giết chết!" Người kia cười lạnh.

Trở về

"Người làm sao xác định được là Tiên Thần bị Trần Phong giết?" Phó hội trưởng phản bác.

"Ở trong cơ thể của Tiên Thần, đều là dấu vết năng lượng của Trần Phong!"

"Dấu vết năng lượng bùng nổ kia..."

"Đừng nói cho ta là người nhìn không ra."

Trong mắt của người này lấp lóe hàn quang.

Tiên Thần chết, đã chọc giận tất cả mọi người ở Tiên gia, đương nhiên, càng quan trọng hơn là, theo Trần Phong chết đi, di sản kinh người do Trần Phong để lại!

Trần Phong có dòng dõi hay không? Không có!

Vậy những di sản này sẽ thuộc về ai? Quyền hạn Hiệp hội chế tác Gen... quyền hạn Gen Công Hội...đây đều là những quyền lực kinh người.

Cho nên, vào lúc phát hiện được điểm này, Tiên gia không có một chút do dự đem nước bắn dội lên trên đầu của Trần Phong, ngược lại tất cả mọi người đều đã chết rồi, bọn hắn có thể tùy ý nói trắng đen.

Hơn nữa trọng yếu nhất chính là, trên người của Tiên Thần cùng với Tư Phàm, đều là dấu vết năng lượng của Trần Phong!

Quá hoàn mỹ! Trần Phong phản bội nhân loại, giết chết Tiên Thần cùng với Tư Phàm...cho nên, đồ vật mà Trần Phong để lại, sẽ phải bồi thường cho bọn hắn, chỉ cần đi đúng một bước này, bọn hắn thật sự có thể trở thành gia tộc đệ nhất!

"Đáng chết." Phó hội trưởng xoa xoa đầu.

Thông qua dấu vết lưu lại ở hiện trường trại huấn luyện, mặc dù ông ta biết hai người này không phải là do Trần Phong giết, nhưng lại không tìm được bất luận một chứng cứ phản bác nào!

Mô phỏng hiện trường? Không có tác dụng! Bởi vì sự tồn tại của Trần Phong, không có cách nào mô phỏng lại sự tình lúc đó. Khí tức của Trần Phong quá mức đặc thù, bọn hắn đã vô số lần thôi diễn cùng với phân tích Trần Phong, nhưng hết thảy đều là trống rỗng, rất ít khi có thể chân chính thăm dò được Trần Phong!

Vào lúc hiện tại mà nói, chuyện này ngược lại đã trở thành chuyện xấu.

Trần Phong vì cái gì lại động thủ cùng với hai người Tiên Thần? Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Không có người nào biết rõ!

Trần Phong chết, đã khiến cho chuyện này trở thành bí ẩn không có lời đáp.

Chẳng lẽ lại phải cầu cứu hội trưởng? Phó hội trưởng cười khổ, sự tình phát sinh gần đây, khiến cho ông ta cảm giác mình như là khôi lỗi, vô luận là sự tình gì đều không làm được, chỉ có thể cầu cứu hội trưởng.

"Lần này chúng ta tới, là muốn một cái kết quả."

Gia tộc của Tiên Thần cùng với Tư Phàm có rất nhiều người tới, toàn bộ đều là cường giả Siêu cấp A! Làm gia tộc số một, số hai, gia tộc của bọn họ có thể ở trong vô số gia tộc, tranh đoạt được danh ngạch của cái trại huấn luyện này, bản thân cũng phi thường cường đại!

Cho nên lần này, hai gia tộc hợp lại, tạo ra vô tận áp lực cho Gen Công Hội.

Đương nhiên, hai cái gia tộc này chỉ là pháo hôi! Chân chính khiến cho Gen Công Hội kiêng kỵ, chính là liên minh của bọn hắn!

Lần này Tiên gia ra mặt, phía sau rõ ràng là liên minh do những gia tộc này tạo thành! Một khi xử lý không tốt, nhân loại tất nhiên sẽ bắt đầu nội chiến!

Đã quên Cổ tộc đã xảy ra hỗn loạn như thế nào rồi hay sao?

Nội chiến! Cổ tộc rất cường đại, cũng bởi vì xảy ra nội loạn mới tạo ra cơ hội cho nhân loại thở dốc!

Mà nhân loại...chẳng lẽ lại muốn rơi vào cái vết xe đổ này?

Nếu như xử lý không tốt...Phó hội trưởng hít vào một hơi thật sâu, ông ta có thể tưởng tượng được kết quả.

Làm sao bây giờ? Gen Công Hội đương nhiên là có năng lực cưỡng ép, chỉ là do nguyên nhân Cổ tộc, Yêu tộc trước mắt lúc nào cũng có thể xuất hiện, bọn hắn thật sự không muốn tạo ra quá nhiều thương vong.

Cổ tộc, gần đây dường như lại rục rịch.

"Trước mặt đại nghĩa nhân loại." Người nhà họ Tiền đại nghĩa lắm nên nói: "Chúng ta cũng không muốn tạo ra thêm sự cố, thế nhưng mà sự tình Trần Phong phản bội, người thừa kế của Tiền gia bỏ mình, nếu như không có một kết quả thích hợp mà nói..."

"Những gia tộc như chúng ta, làm sao có thể yên tâm đi chiến đấu với dị tộc?!"

"Làm như thế nào an tâm đem phía sau lưng giao cho người của mình?"

"Cho nên."

"Chúng ta khẩn cầu định tội Trần Phong, cho Tiền Thần cùng với Tư Phàm một cái công đạo."

Đây là yêu cầu của Tiền gia, cái gì định tội Trần Phong đều là nói nhảm, Trần Phong nếu như bị định tội, quyền hạn của Trần Phong chẳng phải là không hợp pháp rồi? Đến lúc đó những quyền hạn này sẽ rơi vào trong tay của ai?

"Những đứa con đáng thương của chúng ta..." Bọn hắn thậm chí còn mang theo ảnh thờ của Tiền Thần cùng với Tư Phàm đến Gen Công Hội.

Phó hội trưởng: "..."

Ông ta cuối cùng cũng đã đánh giá thấp trình độ vô sỉ của những người này, bây giờ nên làm cái gì?

Trong lúc nhất thời, ông ta lại có một chút mê mang.

Hai đại gia tộc sau lưng của Tiền Thần cùng với Tư Phàm có thực lực vô cùng kinh người, nếu như Gen Công Hội thật sự muốn trấn áp bọn hắn, đoán chừng nhân loại sẽ xảy ra nội chiến.

Hai đại gia tộc này hiển nhiên cũng đã nhìn trúng vào điểm này, nhân cơ hội này để áp chế Gen Công Hội.

Ở nơi xa, có vô số người đang vểnh tai, thám tử của một ít gia tộc, cũng đang chờ tin tức.

"Loạn thế a..." Phó hội trưởng cười khở, nếu như là thời đại hòa bình, ai dám làm như thế đối với Gen Công Hội?

"Chờ một lát." Ông ta thử liên hệ với hội trưởng.

Bật vô âm tín, bởi vì cường giả không ngừng xuất hiện, thậm chí ngay cả Yêu tộc cấp S đều xuất hiện, cho nên hội trưởng hiện tại đang vì đột phá cấp S mà cố gắng, đã cắt đứt hết thầy liên hệ.

Cho dù là công việc ở Gen Công Hội...

Hội trưởng chỉ dùng hai chữ —— ổn định.

Hết thầy phải ổn định!

Trước khi Yêu tộc, Cổ tộc tiến đến, tuyệt đối không thể để xảy ra sai lầm.

"Xem ra không có biện pháp." Phó hội trưởng thở dài một tiếng.

Ông ta nhìn người phát ngôn của hai đại gia tộc đang đặc ý trước mắt, dường như mơ hồ có thể thấy được hình ảnh thu nhỏ của vô số gia tộc ở phía sau, liền hít vào một hơi thật sâu.

"Nếu như thế."

"Như vậy ta tuyên bố..."

Phó hội trưởng có một chút cô đơn.

Người phát ngôn của hai đại gia tộc mừng thầm, trận tranh chấp hơn mười ngày này, bọn hắn rốt cục đã thắng lợi! Đây là chuyện mà trước kia bọn hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Quả nhiên, gan lớn ăn no, gan nhỏ chết đói.

Chỉ có điều là vào thời điểm phó hội trưởng sắp tuyên bố, có một cỗ ánh sáng kinh khủng tuôn ra, một đoàn năng lượng đáng sợ từ không trung buông xuống, cứ thế mà đem Gen Công Hội đục ra một cái hố to.

Sắc mặt của mọi người đại biến.

Oanh! Đại địa nổ tung.

Một cỗ ánh sáng kinh khủng giống như thiên thạch buông xuống, hơn nữa tốc độ còn nhanh đến mức kinh người, cho dù là những cường giả Siêu cấp A cũng không kịp phản ứng, bọn hắn đã thật sự bị đòn công kích bất ngờ này hù dọa.

"Người nào?"

Sắc mặt của mọi người đại biến, hết thảy cường giả ở trong phòng họp, đều vây quanh cái hố to kia, sau khi hào quang biến mất, cũng lộ ra một cái thân ảnh quen thuộc.

"Trần Phong? !" Đám người đột nhiên trợn to con mắt.

"Người vẫn còn sống sót?" Phó hội trưởng kinh hãi, Trần Phong còn sống, như vậy thì hết thảy mọi chuyện liền dễ nói.

Bích họa

Vô luận là vì nguyên nhân gì, cho dù là Trần Phong đã giết chết hai người Tiên Thần, chỉ cần Trần Phong tùy tiện tìm một cái lý do nào đó, Gen Công Hội liền có lý do để mạnh mẽ chống đỡ!

Ý nghĩa của Trần Phong đối với nhân loại, hơn xa xa so với cái đám gia tộc này!

Chỉ có điều là đồng dạng kịp phản ứng, cũng không vền vền chỉ có ông ta, đám người của hai gia tộc Tiên Thần cùng với Tư Phàm liếc nhìn nhau, cũng giật mình một cái, nếu như Trần Phong còn sống...

"Trần Phong, người dám giết người thừa kế của Tiên gia? !" Có một tiếng quát to vang lên.

Người nhà họ Tiên ra tay trong nháy mắt, vô luận là nguyên nhân gì, chỉ cần giết Trần Phong là xong...

"Người dám? !" Phó hội trưởng nổi giận.

Ông ta không nghĩ tới, người nhà họ Tiên vậy mà dám ra tay ở chỗ này.

Oanh! Lực lượng kinh khủng bùng nổ.

Phó hội trưởng ra tay, lại bị những người khác ngăn lại, từng đạo hào quang lạnh lẽo bao phủ về phía Trần Phong, mỗi một đạo đều là lực lượng Siêu cấp A đỉnh phong!

"Xong." Trong lòng của Phó hội trưởng cảm thấy ớn lạnh, ông ta căn bản không nghĩ tới, Trần Phong bỗng nhiên lại xuất hiện ở đây! Trực tiếp xuất hiện ở trước mặt người nhà họ Tiên! Đây căn bản là tự đi tới nộp mạng a!

Mà vào giờ khắc này, hai người Trần Phong cùng với Không Bạch vừa mới trở về, sau đó...

Oanh! Một cỗ lực lượng liền đánh vào trên mặt của hắn.

Trần Phong: "..."

Khổng Bạch: "..."

Đám người: "..."

"Thật quá mức." Trần Phong tức giận đem cỗ lực lượng này hất ra.

Đám cường giả Siêu cấp A ở chung quanh cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn Trần Phong, nhìn cỗ lực lượng có thể miểu sát hai người Trần Phong, thế mà ngay cả da mặt của Trần Phong đều không thể đâm thủng.

Chuyện này là tình huống như thế nào? ? ? Không có người nào biết rõ, nội dung cốt truyện, vì sao lại có một chút không đúng?

"Lực lượng này là do người đánh ra?" Trần Phong nhìn về phía một vị cường giả của Tiền gia.

"Hừ!" Người kia nhíu mày, hắn cho rằng là vừa mới này đã xuất hiện chuyện gì đó ngoài ý muốn, cho nên không có một chút do dự phóng thích át chủ bài, một lần nữa bùng nổ lực lượng cường đại đánh về phía Trần Phong.

Sau đó...

Oanh!

Trần Phong đột nhiên đập một cước tới, người kia trong nháy mắt bị đập bay ra ngoài, trực tiếp cắm vào trên tường phòng họp Gen Công Hội, bị khóa chặt không thể rút ra.

! ! ! Tất cả mọi người trừng lớn con mắt.

Ôi mẹ ơi? ! Lần này ngay cả phó hội trưởng đều phát mộng.

"Người..."

"Bắt lấy hắn! !"

Người nhà họ Tiền phần nộ.

Phó hội trưởng vốn muốn hỗ trợ, nhưng lại bị những người khác của Gen Công Hội giữ chặt, bởi vì bọn hắn lúc này đã phát hiện ra một chút không thích hợp, thực lực của Trần Phong...

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển.

Trần Phong dùng tốc độ siêu việt cực hạn, hắn thậm chí còn không phóng thích ra chiêu số gì, chỉ dùng từng cước một đập ra, từng bóng người cứ như thế bị đập bay ra bên ngoài, một lần nữa cắm vào trên tường.

Toàn trường yên tĩnh, người của gia tộc Tư Phạm giờ phút này hai chân có chút mềm nhũn, vô thức hướng ra bên ngoài chạy trốn.

Oanh! Trần Phong đập ra từng cước, đám người này cũng không trốn được.

Siêu cấp A 1?

Siêu cấp A 2?

...

Cho dù là Siêu cấp A 5, đều bị một cước đập cắm vào bên trong tường.

Chỉ có một người duy nhất là không nhúc nhích, run rẩy hai chân nhìn Trần Phong đập bay từng người trong gia tộc của hắn, mắt thấy Trần Phong đi đến trước mặt mình, đột nhiên rống to một tiếng: "Dừng tay!"

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong hơi ngừng lại, lạnh lùng nhìn người này.

"Ta." Người kia liếc mắt thật sâu nhìn Trần Phong, bí thống nói ra: "Ta sẽ tự mình tới."

Nói xong, người này xoay đầu lại, nhìn vách tường hoàn chỉnh ở phía sau, dưới chân hơi dùng lực.

Oanh! Cả người của hắn cắm vào trên vách tường.

Giờ phút này, tiểu cô nương đang làm việc ở phía đối diện kinh sợ phát hiện ra, trên vách tường cứng chắc của Gen Công Hội, cứ như thể lòi ra một người.

Trần Phong: "..."

Kỹ thuật thật sự là kinh người.

"Trần Phong?" Phó hội trưởng nuốt một ngụm nước bọt.

"Chào ngài." Trần Phong cười cười: "Thật có lỗi, chúng ta đến muộn."

"Lực lượng của ngươi..." Phó hội trưởng chỉ chỉ vào một loạt 'Bích hoạ' trên tường.

"Đã tăng lên được một chút." Trần Phong cũng không nhiều lời.

"Trần Phong? !" Một cái 'Bích hoạ', cứ như thể từ mình móc đi ra, lưu lại ở bên trên tường một cái hình người, trên mặt dính đầy tro bụi, phần nộ nhìn Trần Phong.

"Ngươi giết người thừa kế của Tiên chúng gia ta lại còn lớn lỗi như thế!"

"Thật sự cho rằng Tiên gia chúng ta là quả hồng mềm để bóp hay sao? Ha ha, xem ra ngươi có thể đánh bại chúng ta, hẳn là đã đột phá ở trại huấn luyện a? Để ta ngẫm lại xem, ngươi chỉ là một gen chiến sĩ Siêu cấp B, lại có thể một bước lên trời, bước vào Siêu cấp A, hơn nữa lại cường hãn đến tình trạng như thế, hẳn là công lao của trại huấn luyện?"

"Ha ha."

"Tiên Thân cùng với Tư Phàm vốn nên đột phá cùng một chỗ với ngươi lại chưa có trở về..."

"Thực lực của ngươi có thể tăng mạnh như thế."

"Ha ha."

"Xem ra hết thầy đồ tốt đều đã bị người độc chiếm, người ta thường nói người là người vô tư, bây giờ xem ra là tự tư đi, người vì độc chiếm phúc lợi, giết chết hai người bọn họ..."

Người kia hung tợn nhìn Trần Phong.

Mọi người ở chung quanh tỉ mỉ nghĩ lại, dường như thật sự là có khả năng này, bọn hắn liền vô thức nhìn về phía Trần Phong.

Nhưng mà, làm cho người ta ngạc nhiên chính là, Trần Phong cũng không hề biện giải, chỉ giống như cười mà không phải cười nhìn hắn: "Vu oan một cao tầng quản lý Gen Công Hội như thế, chứng cứ của người đâu?"

"Sự thật vốn là như thế, còn muốn chúng có để làm gì?" Người kia gầm thét.

"Thật sao?" Trần Phong tiện tay vung lên.

Xoạt! Từng tia ánh sáng màu đỏ lấp lóe, Tiểu Ảnh hoán đổi giữa hư ảo cùng với hiện thực, một vài hình ảnh xuất hiện, rõ ràng là những gì mà Tiền Thần và Tư Phàm đã nói lúc đó.

"Các người có muốn cảm nhận sự trung thành của những người thừa kế của mình một chút hay không?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

Xoạt! Sóng lưng của người kia liền cảm thấy lạnh buốt.

Đám người Phó hội trưởng thì trở nên giận dữ, nguyên lai hai người mà hai đại gia tộc này phái đi bảo hộ Trần Phong, lại là gián điệp của Cổ tộc!

"Đáng chết." Phó hội trưởng bắt đầu khởi động sát ý: "Lập tức điều tra tất cả mọi người, người phụ trách trại huấn luyện, người đã điều động Tiền Thần cùng với Tư Phàm, người đã đề cử bọn hắn, điều tra toàn bộ!"

"Vâng."

"Còn các người..." Phó hội trưởng dùng ánh mắt lạnh lẽo quét qua những người trong phòng họp: "Tại Gen Công Hội của chúng ta, lại dám tập kích

cao tầng quản lý Gen Công Hội, đáng chết!"

"Giết!" Phó hội trưởng lạnh lùng nói.

Gen Công Hội vừa rồi chỉ là lấy toàn cục làm trọng, thật sự cho rằng bọn hần là quả hồng mềm hay sao?

"Người dám!" Người kia hoảng sợ.

Nhưng mà, cường giả của Gen Công Hội đã ra tay.

"Thủ hạ lưu tình!"

Một tiếng quát to bỗng nhiên truyền đến từ hư không, khí tức mạnh mẽ xuất hiện, không gian bị xé rách, lộ ra một cái đường hầm không gian, có một bóng người tiên phong đạo cốt, từ bên trong đường hầm không gian đi tới từng bước một.

Đó là người mạnh nhất của Tiên gia: Tiên Liệt Hiền!

Cổ tộc buông xuống

"Hắn thế mà tới." Mặt mũi của Phó hội trưởng trở nên âm tình bất định, người mạnh nhất của Tiên gia này rõ ràng là Siêu cấp A đỉnh phong! Không nghĩ tới, vị Tiên gia này cũng tới.

"Xin mời các vị thủ hạ lưu tình." Tiên Liệt Hiền chân đạp hư không, tản ra khí tức nổi bật.

Nhưng mà, vào một khắc Tiên Liệt Hiền bước ra khỏi đường hầm không gian, thân ảnh của Trần Phong lóe lên, bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt của Tiên Liệt Hiền, đạp ra một cước, trước khi Tiên Liệt Hiền kịp phản ứng, đã đem Tiên Liệt Hiền đạp bay trở về, sau đó trong tay của Trần Phong tuôn ra một đạo năng lượng, cứ như thể phong tỏa đường hầm không gian!

Tiên Liệt Hiền: ? ? ?

Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, m* nó còn có loại kỹ thuật này? ?

Tại Tiên gia.

Mọi người đều lộ ra thần sắc nghiêm túc.

Bọn hần biết được hôm nay có thể sẽ có một trận đại chiến, cho nên đã sớm chuẩn bị kỹ càng, vì tương lai của Tiên gia, bọn hần quyết định nhờ cậy của con cộp Gen Công Hội.

Đương nhiên, chỉ bằng vào bọn hần tự nhiên là không được, cho nên trước khi xuất thủ, bọn hần đã sớm liên hệ với vô số gia tộc to to nhỏ nhỏ, đây là một trận chiến đấu ở giữa gia tộc và Gen Công Hội!

Cho nên, bọn hần đều chờ ở chỗ này, chờ đợi kết quả sau cùng.

Chỉ có điều là, chẳng ai ngờ rằng, kết quả còn chưa đi ra, bọn hắn đã nhận được tín hiệu cầu cứu từ Gen Công Hội truyền về, dự đoán xấu nhất của bọn hắn đã xuất hiện!

Gen Công Hội sẽ động thủ!

Xoạt!

Một cái màn ánh sáng lớn xuất hiện, dùng những người Tiên gia ở Gen Công Hội làm trung tâm, bọn hắn thấy được hình ảnh ở hiện trường, thấy được cường giả Gen Công Hội ra tay, cùng với một người không nên xuất hiện!

"Không tốt." Đám người kinh sợ.

Vào thời điểm nhìn thấy Trần Phong xuất hiện, bọn hắn liền biết đã xảy ra chuyện.

Một người còn sống cùng một với một người đã chết để mặc cho bọn hắn bài bố hoàn toàn là hai chuyện khác biệt, Trần Phong xuất hiện, đưa đến biến số, mắt thấy Gen Công Hội đã chuẩn bị giết người, gia chủ Tiên gia một mực ngồi trầm ổn rốt cục cũng đã đứng ngồi không yên, gãi xé rách không gian, tự mình lên sàn.

"Gia chủ đã ra tay rồi!"

Người nhà họ Tiên dùng ánh mắt cuồng nhiệt nhìn gia chủ tản ra sự uy nghiêm, chỉ có điều là, cỗ uy nghiêm này vền vền chỉ kéo dài được hai giây, bọn hắn liền thấy gia chủ bị đập bay trở về.

? ? ? Tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn lên màn sáng.

Bọn hắn thông qua màn sáng thấy được rất rõ ràng, gia chủ cứ như thế bị đập bay trở về...

? ? ?Làm sao có thể? ! Gia chủ không phải là cường giả Siêu cấp A 9 đỉnh phong sao? Làm sao lại bị Trần Phong dùng một cước đập bay? Phải biết rằng, liền xem như là cường giả Siêu cấp A 9 đỉnh phong cùng giai cũng không ngăn được gia chủ cơ mà!

"Phù phù." Tiền Liệt Hiền lộ ra bộ dáng chật vật từ đường hầm không gian bay ngược ra, mắt hết sạch mặt mũi.

"Hèn mặt!" Tiền Liệt Hiền chật vật đứng lên nói: "Lại bị loại tiểu nhân này ám toán."

Gã biết, chính mình vừa rồi đã chủ quan, bị tên Trần Phong kia ám toán.

"Rất tốt." Sắc mặt của gã tái xanh nói: "Lão tử sẽ cho ngươi biết hậu quả khi khiêu khích ta."

Oanh! Gã vung tay lên, lực lượng không gian đáng sợ tỏa ra, gã dự định một lần nữa phá không mà đi, chỉ có điều là, lực lượng không gian lượn lờ trên không trung nửa ngày, vẫn như cũ vẫn không thể phá vỡ ra một cái đường hầm không gian nào.

? ? Gã có một chút phát mộng, tình huống này là như thế nào?

Oanh! Gã một lần nữa phóng thích lực lượng không gian.

Có một bàn tay to lớn xuất hiện xé rách hư không, đám người thông qua màn sáng, có thể thấy rõ ràng, ở trên vùng trời của Gen Công Hội rõ ràng đã xuất hiện gọn sóng. Dùng mắt thường cũng có thể thấy được khe hở không gian xuất hiện, từng đạo khe hở không gian, tập hợp lại cùng một chỗ, giống như một đóa hoa cúc, vô cùng rõ ràng.

"Xoẹt!" Tiền Liệt Hiền dùng hết sức xé mở không gian.

Sau đó...vẫn không xé mở được.

"Làm sao có thể?" Tiền Liệt Hiền lộ ra vẻ mặt hơi khó coi, gã vừa rồi đã thi triển ra lực lượng cường đại nhất, làm sao lại không thể xé mở?

"Mở ra cho ta!" Gã điên cuồng múa hai tay, nhưng mà, vô luận gã thôi động lực lượng như thế nào, cũng không có cách nào mở ra được đường hầm không gian, ngược lại gã thì biến thành một tên mắc chứng giật kinh phong.

"Ha ha." Trần Phong cười lạnh một tiếng, đường hầm hoa cúc này đã bị hấn ngăn chặn, làm sao có thể xé mở, ngươi cho rằng ngươi là ai?

Buồn cười!

Oanh! Hấn tiện tay vung lên, lực lượng cấp S nhàn nhạt trôi nổi, đem đường hầm không gian gắt gao phong tỏa.

"Các người đã nhìn thấy rồi có phải hay không?" Hấn nhìn về phía hư không, sau đó khẽ gật đầu đối với phó hội trưởng nói: "Chuyện tiếp theo là của các người."

Phó hội trưởng: "..."

Mặc dù bọn hấn còn chưa lấy lại tinh thần từ bên trong loại lực lượng kinh khủng này của Trần Phong, thế nhưng trước mắt chính là cơ hội tốt nhất, cho nên bọn hấn không có một chút do dự nào hạ thủ.

Phốc! Máu tươi bắn ra khắp nơi, đám người Tiền gia đến lần này, một người cũng không thể chạy thoát. Dám can đảm khiêu khích Gen Công Hội, bọn hấn nên sớm nghĩ tới cái kết quả này. Còn gia tộc Tư Phàm, bởi vì chỉ một mực đi theo để trợ uy, hơn nữa đã nhận lỗi rất sớm, mới lưu lại được cái mạng chó của mình.

"Các người dám? ! !" Tiền Liệt Hiền phẫn nộ quát một tiếng, tận mắt nhìn dòng dõi của gã tử vong.

"Tiền gia, tiêu diệt đi." Phó hội trưởng lạnh lùng nói ra.

"Vâng!" Gen Công Hội xuất động toàn diện.

Gen Công Hội cho tới nay, cũng chỉ kiêng kỵ sự liên hợp của những gia tộc này.

Một khi Trần Phong đã trở về, một khi những gia tộc này đã không còn cách nào liên hợp, chỉ là một cái Tiền gia, căn bản là chỉ là một dạng tồn tại như pháo hôi!

Sau hai giờ, tiểu đội Gen Công Hội trở về, Tiền gia, bị tiêu diệt.

Rất nhanh, tin tức được truyền ra, vô số người run rẩy.

"Trần Phong vậy mà trở về..."

"Nghe nói hần đem gia chủ Tiên gia đã hoàn thành xong không gian truyền tống cứ thế mà nhét trở về."

"Kỹ thuật thật kinh người."

"Trần Phong không phải là Siêu cấp B hay sao? Làm sao lại..."

"Không biết."

"Nghe nói Tiên Thân cùng với Tư Phàm đều bị Cổ tộc mê hoặc..."

Đủ loại tin tức không ngừng được truyền ra.

Nhưng mà, khiến cho mọi người cảm thấy hứng thú nhất chính là thực lực của Trần Phong, cái tên Trần Phong lúc trước chỉ có trình độ Siêu cấp B đỉnh phong này, làm sao lại có thể ở trong một khoảng thời gian ngắn đạt đến loại tình trạng này!

Tiên Liệt Hiền? Đây chính là Siêu cấp A đỉnh phong đấy!

Một cước đạp bay trở về...bọn hần chỉ tưởng tượng thôi đã cảm thấy có một chút hoang đường.

Chỉ có điều là, tin tức còn chưa truyền đi được bao lâu, ngay vào thời điểm mọi người còn đang bàn tán sôi nổi về chuyện này, còi báo động chói tai bỗng nhiên vang lên, làm cho tất cả mọi người bừng tỉnh.

Cổ tộc, đã buông xuống.

"Tới." Mọi người nhìn về phía phương xa.

Cho dù nhân loại đã đánh lui Yêu tộc một lần, thế nhưng cũng phải trả một cái giá nặng nề, ngay cả Tinh Thành đại biểu cho Hiệp hội chế tác Gen cũng bởi vì vậy mà bị huỷ diệt...

Chiến loạn

Mà bây giờ, có một chủng tộc càng cường đại hơn Yêu tộc lại đánh tới.

Chủng tộc đã từng là bá chủ của cái thế giới này, cái chủng tộc đã âm thầm mưu tính hết thảy, mong muốn làm phe thứ ba, Cổ tộc chung quy cũng đã buông xuống mảnh đất này!

"Chỉ sợ là phải đại chiến một trận." Có người nhìn về phía tình không.

"Đúng vậy, không biết lần này có thể còn sống trở về hay không." Có người thấp giọng nỉ non.

"Đã chờ lâu lắm rồi." Có rất nhiều chiến sĩ xắn tay áo lên.

Gen Công Hội đã sớm thông báo về trận đại chiến này, cho dù không có thời gian cụ thể, thế nhưng bọn hắn khổ tu mỗi ngày, chính là vì một ngày này. Cái giờ khắc này, bọn hắn đã chờ lâu lắm rồi.

Mà vào giờ khắc này, ở khu vực không biết xa xôi, ở một cái địa phương nào đó tràn ngập yêu khí.

Có một vị Yêu tộc không lồ đang bước đi, trên đầu của gã, có một lão Yêu tộc trên mặt tràn đầy nếp nhăn.

"Nhân loại cùng với Cổ tộc, đã đánh nhau rồi hay sao?" Ánh mắt của Lão Yêu tộc trở nên thăm thẳm.

Vào thời điểm kế hoạch Yêu tộc sống lại thất bại, lão liền biết Yêu tộc đã không có hi vọng, Yêu tộc đã từng bị Cổ tộc trọng thương, lại một lần nữa bị nhân loại trọng thương!

Thế nhưng...nếu như nhân loại cùng với Cổ tộc lưỡng bại câu thương...

"Chúng ta có lẽ sẽ còn có cơ hội." Lão đưa tay vỗ vỗ vào đỉnh đầu của vị Yêu tộc không lồ ở dưới chân.

Rống, vị Yêu tộc khổng lồ gào thét một tiếng.

"Đi thôi..."

"Muốn nhúng tay vào trận chiến đấu này, cấp A đã không có một chút ý nghĩa nào..."

"Chỉ có cấp S giống như người mới có thể, ha ha, hiện tại, chúng ta hãy đi tìm thêm càng nhiều cấp S đi... chuyện này... chính là một cơ hội cuối cùng của Yêu tộc chúng ta..."

Oanh! Mặt đất rung động, thân ảnh của lão Yêu tộc dần dần biến mất trong bóng đêm.

"Muốn tới sao?" Trần Phong xem tin tức trong màn sáng.

"Ta dùng biện pháp 'Chuẩn bị chiến đấu' làm danh nghĩa, cưỡng ép kéo dài thời gian Cổ tộc ra tay với nhân loại, nhưng các sư huynh đệ ở nơi truyền thừa lại đi đến, cưỡng ép tiến hành chiến đấu—— Tần Hải."

Đây là một đoạn tin tức mà Tần Hải gửi đến cho hắn cuối cùng, có thể là do sư huynh đệ của Tần Hải đều ở bên cạnh, cho nên Tần Hải mới không có cách nào liên hệ cùng với Trần Phong, thế nhưng chỉ bằng vào đoạn tin tức này, đã đem toàn bộ ý tứ của Tần Hải truyền tới.

Cổ tộc, đã ngăn không được, cái chủng tộc này so với Yêu tộc còn cường đại hơn nhiều, hơn nữa Cổ tộc thông qua quá trình nữ tính hoá, thực lực càng tăng lên trên một phạm vi lớn!

Cho dù...cái chủng tộc này đã không có tương lai! Một cái chủng tộc toàn bộ đều là nữ tính này, đã định trước là không có đời sau, đã định trước sẽ biến mất trong dòng sông lịch sử, thế nhưng mà Cổ tộc dường như hoàn toàn không quan tâm đến điểm này.

Bọn hắn vẫn đang chiến đấu! Bọn hắn vẫn đang chinh chiến! A không đúng, phải là các nàng mới đúng.

"Cổ tộc..." Trần Phong nhíu mày.

Tình huống này của Cổ tộc, khiến cho hấn có một chút không hiểu rõ.

Thật sự, ở dưới tình huống bình thường, tương lai chủng tộc đã không còn, còn cố gắng mở rộng cương thổ như vậy để làm gì? Lúc này, không phải là nên cố gắng giải quyết vấn đề sinh sôi hay sao?

Trần Phong có chút không rõ, hấn đã từng hỏi Tần Hải, nhưng mà Tần Hải cũng không hiểu rõ.

Thứ nhất là chuyện này.

Thứ hai, chính là nơi truyền thừa!

Uy hiếp lớn nhất của Cổ tộc, cũng không phải là binh sĩ Cổ tộc! Trải qua sự tăng cường của thuốc thử Siêu X, trải qua sự tăng cường của Linh Thuật, sức chiến đấu trung bình của nhân loại hiện tại đã được tăng lên trên diện rộng! Đã tiếp cận với Cổ tộc!

Nếu muốn chinh chiến, nhân loại tuyệt đối sẽ không sợ.

Hiện tại chỗ có tính chất uy hiếp lớn nhất đối với nhân loại, chính là nơi truyền thừa! Cổ tộc ở nơi đó, đều thuần một sắc là Siêu cấp A! Đệ tử ở nơi đó, thậm chí đều là Siêu cấp A đỉnh phong!

Nhất là Cổ tộc trên mi tâm có được kỳ thạch! Bọn hấn dường như là một loại tồn tại đặc thù của Cổ tộc, bọn hấn cực kỳ cường đại, ngoại trừ lực lượng Siêu cấp A đỉnh phong, còn có năng lực thần kỳ của viên kỳ thạch!

Bọn hấn mới là hậu thuẫn của Cổ tộc!

Bọn hấn mới là sức chiến đấu lớn nhất của Cổ tộc!

Còn có...sư phụ của bọn hấn, lão gia hỏa chưa bao giờ xuất hiện kia!

"Xem ra phải đi một chuyến đến Cổ tộc." Trần Phong tự lẩm bẩm, hấn rất rõ ràng, chỉ có diệt đi nơi truyền thừa, mới được tính là diệt trừ toàn bộ Cổ tộc.

Chỉ có điều là...ngay cả chính hắn cũng không thể nắm chắc được, căn cứ theo sự suy tính của hắn, các đệ tử ở nơi truyền thừa đều là Siêu cấp A đỉnh phong cộng thêm năng lực đặc thù, như vậy sự phụ của bọn hắn, nhất định là đã đạt đến cấp S! Lão gia hỏa cấp S này, hắn thật sự có thể đánh bại được?

Thời gian mà Trần Phong bước vào cấp S quá ngắn, ngắn đến mức mà chính hắn cũng không thể hiểu rõ được thực lực của mình.

Cấp S đặc thù là cái gì? Năng lượng hóa!

Ngoại trừ cái đó ra thì sao? Không biết.

Năng lực của Cấp S đến cùng là cái gì? Không biết.

Ngoại trừ thi triển được tất cả các năng lực trước kia, thì có cái năng lực đặc thù gì? Không biết.

Cấp S áp đảo hết thảy các đẳng cấp, cái này căn bản là một cái hệ thống hoàn toàn mới, hết thảy sự nghiên cứu của thời đại gen về năng lực toàn bộ đều mất đi hiệu lực!

Hoặc là...gọi cấp S là Giác Tỉnh Giả càng đáng tin cậy hơn một chút.

"Giác Tỉnh Giả." Trần Phong mặc niệm một câu.

Đám người ở thế giới Song Giác, đã dùng cái từ Giác Tỉnh Giả này để diễn tả cho cấp S, tất nhiên là sẽ có ý nghĩa nhất định, như vậy Giác Tỉnh Giả, đến cùng là đã thức tỉnh cái gì? Hắn cũng không biết. (Giác tỉnh = thức tỉnh)

Đồ vật mà Trần Phong muốn học tập, còn nhiều lắm, hắn hiện tại giống như là một đứa con nít, đang bước đi tập tễnh, đang lảo đảo ở trong thế giới Giác Tỉnh Giả, mà nơi truyền thừa của Cổ tộc, rất có thể sẽ có một Giác Tỉnh Giả chính thức!

Vậy thì phải đánh như thế nào? ! Trần Phong quét qua toàn bộ những năng lực của mình, ánh mắt sau cùng dừng lại ở một chỗ, Tru Thần!

Có lẽ...hắn cũng không phải là không có cơ hội, mặc dù hắn không hiểu rõ đối với hệ thống Giác Tỉnh Giả, thế nhưng tốt xấu gì thì sau khi hắn đột phá Giác Tỉnh Giả, cấp bậc năng lượng của hắn cũng đã đến trình độ Giác Tỉnh Giả rồi chứ? !

Đã như vậy, nếu thi triển Tru Thần...để cho tất cả lực lượng, dùng cấp bậc 'Giác Tỉnh Giả' bùng nổ, trong nháy mắt tỏa ra lực lượng vô cùng vô tận, thậm chí là chồng chất lên không biết bao nhiêu lần! Có lẽ sẽ có thể đánh một trận với lão gia hỏa kia!

"Chỉ có thể làm như thế." Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Xoạt! Vòng đeo cổ tay chấn động, Trần Phong nhìn về phía tin tức truyền đến trên màn sáng.

Ở một nơi nào đó, Cổ tộc đã tiến vào, chiến loạn bùng nổ...

Ở một nơi nào đó, cơ hồ đã luân hãm, cường giả vô danh xuất thế, đem người Cổ tộc đánh chạy...

Ở một nơi nào đó, Cổ tộc giết chóc trắng trợn...

...

Biên cảnh của nhân loại, lần đầu va chạm cùng với Cổ tộc.

Ta cũng muốn chiến đấu

Một chủng tộc có hình dáng cực kỳ tương tự cùng với nhân loại, từng người từ bên trong bóng tối giết ra, lần thứ nhất toàn diện bùng nổ chiến đấu cùng với nhân loại!

Chỉ có điều là, chẳng ai ngờ được rằng, chiến đấu vừa mới bắt đầu, đã xảy ra chuyện.

Đại sự kinh thiên! Ở một nơi nào đó, một đám nữ cường giả Cổ tộc bước vào một thành phố nào đó của nhân loại, sau khi đánh bại cường giả ở nơi đó, khống chế cái thành phố kia, sau đó... hiếp dâm tất cả nam nhân ở bên trong thành phố, một người cũng không thể trốn qua.

? ? ? Bọn hấn sợ ngây người, những thành phố ở lân cận cũng sợ ngây người, Cộng Đồng Giả Lập cũng sợ ngây người.

Chiến đấu hiện tại đang bùng nổ, nhưng vền vẹn chỉ là ở đường biên cảnh, cho nên phần lớn nhân loại vẫn là một mảnh bình thản, bọn hấn đối với chuyện này đúng là không thể lý giải được! Nhất là những người dân ở cách xa trung tâm thành phố, chưa bao giờ tiếp xúc qua với Cổ tộc.

"Ôi mẹ ơi còn có loại sự tình này?"

"Cổ tộc lại có thể tàn nhẫn như vậy?"

"Oa, ngấm lại những con quái vật buồn nôn kia...trời ạ."

Đám người sợ hãi không thôi.

Chỉ có điều là, chờ đến khi người bị hại đăng tải hình ảnh lên, tất cả mọi người đều phát mộng. Cũng vào lúc này, bọn hấn mới phát hiện ra một cái sự tình kinh người, người Cổ tộc, tất cả đều là em gái! Hơn nữa bởi vì có thực lực mạnh mẽ, linh khí tỏa hơi nóng, cho nên cả đám đều có khí chất xuất chúng, cực kỳ xinh đẹp.

"Đây là Cổ tộc? !"

"Trời ạ, là thật hay giả? Không phải là rất xấu xí hay sao?"

"Xấu xí là Yêu tộc, người Cổ tộc lại xinh đẹp kinh người."

"Trời ạ."

"Chờ một chút, các nàng trước đó không phải đã hiếp dâm nam nhân của cả một cái thành phố hay sao? Vì sao lại như vậy..."

"Nghe nói chủng tộc của các nàng không có giống đực."

"! ! !" Lần này tất cả mọi người đều trừng lớn con mắt, không có giống đực? Đây chẳng phải nói là...

"Cổ tộc lại có thể làm như thế!"

"Thật quá phẫn, những người Cổ tộc này, đây quả thực là một chuyện cực kỳ tàn ác, hãy đưa địa chỉ cho ta, để ta đi phê phán các nàng!"

"Ta muốn chiến đấu vì nhân loại, ta cũng muốn đi phê phán các nàng."

"Giống như trên +1."

"Giống như trên +2."

...

"Giống như trên +10.086!"

Mà vào lúc này, ở trên Cộng Đồng Giả Lập, đã có một lượng lớn ảnh chụp chiến đấu của Cổ tộc cùng với nhân loại được phát ra, làm cho người ta kinh hãi chính là, Cổ tộc cơ hồ mỗi một người đều là em gái xinh đẹp.

Từ phương bắc, đến phương nam, thậm chí là đến ven bờ phía đông...Cộng Đồng Giả Lập triệt để luân hãm.

Cổ tộc mặc dù có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng dường như cũng biết các nàng có nhân khẩu không nhiều, cho nên lúc đầu cũng không có ý định giết chết hết nhân loại, chỉ cần đầu hàng là có thể, thu hoạch một nhóm lớn tù binh, mà chuyện này sau khi được truyền ra ngoài, liền có vô số gen chiến sĩ xin xuất chinh ra tiền tuyến, vì nhân loại mà chiến đấu!

Bộ chiến lược nhìn mấy trăm vạn đơn xin xuất chiến được gửi tới có một chút phát mộng.

Thiên Hạc xin được điều đến tiền tuyến chiến đấu...

Mộc Tử xin được điều đến tiền tuyến chiến đấu...

Cửu Thiên xin được điều đến tiền tuyến chiến đấu...

Từ Phi xin được điều đến tiền tuyến chiến đấu...

...

Hiệp hội chế tác Gen bối rối.

Tổ chức nghiên cứu khoa học bối rối.

Ngay cả Gen Công Hội cũng đều bối rối, đây là cái tình huống quái quỷ gì thế?

Bọn hắn vì một ngày này đã khổ tu đủ loại, hội trưởng bế quan đủ loại, cũng là vì tận khả năng tăng cường thực lực, vì sinh tử tồn vong của nhân loại mà cố gắng...

Thế nhưng hiện tại...chờ đến thời điểm chiến đấu chân chính bùng nổ, bọn hắn lại cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp?

Mà vào lúc này đây, ở tiền tuyến, chiến đấu giữa Cổ tộc cùng với nhân loại, một lần nữa sáng tạo ra một tình hình chiến đấu mới, Cổ tộc không mất một binh một tốt, thành công chiếm đóng một thành phố của nhân loại.

??? Tình huống này là như thế nào? !

Nhân loại cả kinh: "Quân đội phòng thủ đã bị tiêu diệt hết rồi à?"

Chỉ có điều là, chờ đến thời điểm bọn hán thực sự hiểu rõ chân tướng, toàn bộ đều bối rối.

Tại tiền tuyến chiến đấu, đại quân Cổ tộc rốt cục cũng đặt chân vào lãnh địa nhân loại, cho dù trước đó đã phái người thăm dò qua, cho dù thám tử đã cho đáp án là: Nhân loại rất yếu, thế nhưng các nàng vẫn như cũ duy trì cảnh giác cao nhất.

Nhân loại, cũng không phải một cái chủng tộc mà các nàng có thể khinh thường.

Yêu tộc từng khinh thường nhân loại, hiện tại đã tan tác, sai lầm đồng dạng, Cổ tộc các nàng tuyệt đối sẽ không tái phạm.

Oanh! Đại quân Cổ tộc nhập cảnh.

Ở nơi xa, các nàng đã mơ hồ thấy được lít nha lít nhít nhân loại, cỗ khí thế kinh khủng kia làm cho các nàng cảm thấy kinh hãi, thậm chí còn có từng đạo từng đạo ánh sáng lấp lánh không giống như bình thường.

"Cẩn thận." Đại quân Cổ tộc hành động càng thêm cảnh giác.

"Khởi động phòng ngự."

Một số người đã thôi động ra phòng ngự mạnh nhất.

Các nàng nhớ kỹ, nhân loại có một loại đồ vật gọi là " Vũ khí khoa học kỹ thuật ", đặc biệt kinh khủng, có thể ở cách xa mấy chục vạn dặm, đánh giết kẻ địch ở cự ly xa!

Các nàng đã từng trộm cướp qua một chút phim tài liệu để quan sát...cho dù uy lực cũng không tính là mạnh, thế nhưng phạm vi của loại đồ vật này quả thực có một chút kinh khủng, hơn nữa đó còn là phim phóng sự của nhân loại mấy trăm năm trước.

Hiện tại sao... người Cổ tộc liếc nhau, càng thêm cẩn thận.

Các nàng cứ như vậy từng bước một đi tới, khoảng cách càng gần, các nàng càng cảm giác được sự kinh khủng của nhân loại, thậm chí còn nghe được động tĩnh kịch liệt, những tiếng gào thét kia dường như có thể làm cho đại địa rung động.

Một bước, hai bước...

Xoạt!

Các nàng đột nhiên vượt qua một loại lá chắn không biết, nhưng mà, ngay vào trong nháy mắt vượt qua, các nàng liền ngất người tại chỗ, nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần, những người Cổ tộc ở phía sau sợ mất mật, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện rồi?

Xoạt! Các nàng cũng theo sát phía sau lao ra, sau đó...biến thành một mảnh yên lặng.

Trước mắt, là thanh âm huyền ảo đình tai nhức óc của nhân loại.

Chỉ có điều là, cùng với hình ảnh trong tưởng tượng của các nàng hoàn toàn khác biệt, các nàng nhìn những nhân loại đang giơ bảng hiệu ánh sáng, đang hưng phấn hướng về phía các nàng không ngừng gào thét.

"Tiểu Anh, ta yêu ngươi!"

"Nữ thần, cầu ký tên!"

Vô số người gào thét, mà đám người đứng ở phía sau, thì lại trực tiếp giơ cờ trắng lên điên cuồng lắc lư.

??? Thủ lĩnh Cổ tộc lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Chuyện này...đây là tình huống như thế nào?

Tiểu Anh? A, đúng rồi, là thám tử trước kia phái đi dò xét nhân loại của cái thành phố này.

Những nhân loại này làm sao lại biết tên của tiểu Anh? Trừ cái đó ra, nàng còn nghe được hàng loạt lời nói kỳ quái, cái gì mà 'Oa, thế mà tất cả đều là

nữ' 'Quá đẹp, so với các em gái ở khu tự trị Bắc Hàn còn xinh đẹp hơn... '
'Chúng ta rốt cục cũng được cứu rồi... ', đủ loại lời nói kỳ quái.

Mà vào lúc này, có một chiến sĩ loài người anh tuấn cao lớn đi ra.

Ngài đã sớm nghĩ đến chuyện này?

Những nhân loại kia, vậy mà đồng loạt nhường ra vị trí cho hấn, Cổ tộc bỗng nhiên trở nên cảnh giác, đây là thủ lĩnh của nhân loại hay sao? Rốt cục cũng muốn đi ra chiến đấu hay sao?

Sau đó...các nàng liền nhìn thấy chiến sĩ cao lớn này quỳ một gối xuống trước mặt thủ lĩnh Cổ tộc.

"Nữ thần mỹ lệ."

"Hãy tiếp nhận sự thổ lộ của ta, ta nguyện ý trở thành chiến sĩ thủ hộ của nàng." Âm thanh trầm thấp mà say mê vang lên.

"Hả?" Thủ lĩnh Cổ tộc lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"? ? ?" Cái này là cái tình huống quý gì thế? Không có người nào biết rõ, các nàng quay đầu nhìn các cô gái ở phía sau lưng, đều không thể hiểu rõ được.

Cổ tộc mặc dù có thực lực mạnh mẽ, cũng đã từng có nam có nữ, thế nhưng bằng vào trình độ văn minh cổ lão của Cổ tộc, đã định trước là các nàng không biết cái gì gọi là 'Lãng mạn'.

Vô luận là nam hay nữ, mà bây giờ...

"Đây là âm mưu của nhân loại hay sao?" Thủ lĩnh Cổ tộc nắm chặt vũ khí.

"Đại nhân." Người đứng ở phía sau lắc đầu: "Bọn hấn tạm thời không có ác ý."

Thủ lĩnh Cổ tộc nhíu mày, sau cùng cũng ngừng tay, nàng có thể cảm giác được những người trước mắt này cũng đã dùng qua thuốc thử Siêu X, thực lực cũng không tầm thường!

Siêu cấp C...

Siêu cấp B...

Thậm chí còn có Siêu cấp A tồn tại!

Nhân loại từ lúc nào lại có nhiều thiên tài siêu cấp như vậy rồi? Hơn nữa nhiều thiên tài như vậy, vậy mà cũng bị phá tới biên giới chiến trường để làm bia đỡ đạn?

Thực lực chân chính của nhân loại, đến cùng là mạnh cỡ bao nhiêu?

Trong lòng của các nàng trở nên cảnh giác.

Nếu như hiện tại các nàng động thủ...thủ lĩnh Cổ tộc cẩn thận ước định một thoả thuận thực lực của hai bên, đoán chừng là chia ba bảy, các nàng có chừng bảy phần phần thắng, thế nhưng mà cái ba phần kia đã đủ để làm cho các nàng thương vong thảm trọng.

Cho nên, các nàng tạm thời không có ý định động thủ.

Sau đó... các nàng ngạc nhiên nhìn nhân loại hoan nghênh đón đại quân của các nàng đi vào, cái loại cảm giác này, dường như cùng với tràng diện công chúa Cổ tộc thành hôn cũng không sai biệt lắm!

"Cái này là nhân loại hay sao?" Người Cổ tộc ngạc nhiên.

Đây là lần thứ nhất các nàng chân chính tiếp xúc với cái chủng tộc nhân loại này.

Ừm...dường như cùng với trong tưởng tượng không giống nhau lắm? Cổ tộc đã sớm nữ tính hóa hoàn toàn, người Cổ tộc bị cảm xúc hóa, lần thứ nhất khai chiến cùng với nhân loại trong chuyện này, có một chút ý nghĩ không giống nhau.

Ban đêm, người Cổ tộc rơi vào trạng thái tịch mịch cô đơn trong một thời gian dài, rốt cuộc cũng xxx với các gen chiến sĩ, tiến hành một lần giao thông và kết hợp.

Ngày kế tiếp, tòa thành phố này trực tiếp tiến vào trạng thái hòa bình, nhân loại cùng với Cổ tộc, thế mà cứ như vậy hoàn mỹ chung sống hoà bình.

Đánh cái gì mà đấm! Căn bản không cần phải chiến tranh a, Cổ tộc không cần tốn hao một binh một tốt, nhẹ nhõm thu phục nhân loại a, binh sĩ của Cổ tộc cũng rất quý giá, tự nhiên cũng không muốn người nào bỏ mình.

Thậm chí, các nàng còn hết sức hưng phấn cắm lá cờ Cổ tộc vào trung tâm thành phố.

Thế là, đại quân Cổ tộc lại một lần nữa tiến lên, chỉ có điều là, nếu đã chiếm lĩnh thành phố, tự nhiên sẽ phải duy trì có đúng hay không? Cổ tộc lưu lại một nhóm người, một lần nữa tiến lên.

Lần này bọn hắn dùng phương thức đối phó với nhân loại thích hợp nhất, phương thức tiến quân giao thông và kết hợp!

Chỉ có điều là, thành phố mặc dù đã được chiếm lĩnh, thế nhưng lại không có đầu chí.

Dĩ vãng các nàng muốn lưu lại ở những toà thành trì mình đã chiếm đóng, chủ yếu là để trấn áp người trong thành trì, vì phòng ngừa phản loạn! !!

Lưu lại đều là những người không có quân công, vì có càng nhiều công lao, ai cũng không muốn lưu lại, đều xin đi xuất chinh, mà bây giờ, hoàn toàn ngược lại. Đại quân Cổ tộc đã chiếm lĩnh thành phố, thế mà chết sống không muốn đi ra ngoài, xin lưu lại toàn bộ, đây là một vấn đề mà Cổ tộc trước khi khai chiến tuyệt đối không ngờ tới.

Vì sao lại như thế? Từng thủ lĩnh đại đội Cổ tộc xuất chinh đều hết sức mờ mịt.

Các nàng nghĩ hết biện pháp yêu cầu binh sĩ Cổ tộc xuất chiến, nhưng mà mỗi ngày đều có vô số nhân loại tiến hành nịnh nọt cùng với truy cầu, là những chuyện mà Cổ tộc chưa bao giờ thể nghiệm qua, vô luận là Cổ tộc chuyển giới, hay là nữ tính Cổ tộc nguyên bản, các nàng thậm chí đã sinh ra suy nghĩ muốn vĩnh viễn lưu lại ở nơi này.

Chiến tranh? Đó là cái gì, có thể ăn được hay không?

"Nhìn đi, đó là thủ phủ của nhân loại!"

"Chỉ cần chinh phục mười ba thành phố, là chúng ta có thể tiến thẳng vào thủ phủ."

Thủ lĩnh Cổ tộc đồng dục cổ động sĩ khí cho binh sĩ Cổ tộc.

Nhưng mà, một tòa thành phố, hai tòa thành phố, chờ đến thời điểm tòa thành phố thứ ba, đại quân Cổ tộc đã đi không được nữa, hết thấy binh sĩ Cổ tộc đều lưu lại...

"Ta đã bỏ lỡ hai tòa thành, lần này ta muốn lưu lại."

"Nhân loại cũng không phản kháng, tại sao phải chiến tranh?"

"Đúng đấy, đã quên thương vong thảm trọng vào thời điểm chiến đấu cùng với Yêu tộc rồi hay sao?"

"Nói đến chinh phục, ta cảm thấy ta hiện tại đã chinh phục loài người rồi a..."

Có rất nhiều người Cổ tộc đều suy nghĩ như vậy.

Thế là, kế hoạch chiến tranh vĩ đại của Cổ tộc, vừa mới bắt đầu liền trở nên nguội lạnh.

Tại tiền tuyến, tướng quân Cổ tộc lạnh lùng nhìn báo cáo trong tay, vẻ mặt có một chút khó coi, bộ ngực to không ngừng run rẩy.

"Nhân loại thật là đáng sợ..."

"Vậy mà có thể thông qua loại phương thức này khiến cho binh sĩ Cổ tộc trở nên lười biếng."

Tướng quân Cổ tộc kinh sợ, Cổ tộc đã từng trải qua đại biến, chuyển đổi giới tính, mặc dù thực lực được tăng lên không ít, nhưng mà đồng dạng, tâm tình của tất cả mọi người đều trở nên cực kỳ cảm xúc hóa.

Xuất hiện loại tình huống này cũng chẳng cần phải suy nghĩ gì nữa, vấn đề lớn nhất hiện tại là...

Chuyện tiếp theo phải làm như thế nào?

Đánh? Binh sĩ Cổ tộc đã sớm không muốn đánh, kế hoạch xâm lấn vĩ đại của Cổ tộc, chỉ vền vẹn tới gần hai, ba tòa thành phố ở ngoài rìa biên cảnh nhân loại, liền mất đi sức chiến đấu, chớ đừng nói chi là tiến vào thủ phủ nhân loại!

Làm sao bây giờ? Tướng quân Cổ tộc cười khô, xem ra chỉ có thể báo lên cho cấp trên.

Thế là, số liệu tiên tuyến rất nhanh được truyền về.

Vô luận là nhân loại hay là Cổ tộc, đều nhận được tin tức rất nhanh, sau đó, tất cả mọi người đều phát mộng.

...

Gen Công Hội, hết thảy cao tầng nhân loại tụ tập ở trong phòng họp.

Mọi người đọc tin tức trong tay, lại nhìn một chút Trần Phong, nửa ngày đều không thể lấy lại tinh thần, sự phát triển của trận chiến đấu này, cùng với dự liệu của bọn hắn, dường như có một chút không giống nhau lắm?

"Đây là chuyện mà ngài đã sớm nghĩ đến?" Bộ trưởng chiến lược thận trọng hỏi.

Trần Phong: "..."

Hắn có thể nghĩ đến chuyện này mới là có quý! Dự đoán nguyên bản lúc đầu, là hi vọng Cổ tộc ồ còn không mang nổi mình ồ, tìm kiếm phương thức khiến cho chủng tộc sinh sôi, khiến cho nhân loại tranh thủ được nhiều thời gian hơn, thế nhưng hiện tại xem ra...

Chiến tranh là cái gì?

"Cho nên, chuyện tiếp theo phải làm như thế nào mới là vấn đề." Phó hội trưởng trầm giọng nói.

Cổ tộc biến hóa, đối với nhân loại mà nói là chuyện tốt, nhưng làm như thế nào để đem cái chuyện tốt này tiếp tục giữ vững, mới là điều chính xác nhất! Bọn hắn nhất định phải ổn định đại quân Cổ tộc.

"Chuyện này cũng rất đơn giản." Trần Phong đối với tình huống Cổ tộc vẫn hiểu rất rõ: "Cái chủng tộc này mặc dù có thực lực mạnh mẽ, lịch sử lâu đời, nhưng mà khai phá đối với văn minh cũng không cao."

Hai mắt của mọi người đột nhiên sáng lên, nếu như vậy...

Vào ngày kế tiếp, các phòng chiếu phim bắt đầu công chiếu các bộ phim bom tấn mới nhất, hơn nữa còn công chiếu miễn phí trong các toà thành phố đã bị Cổ tộc công chiếm, theo danh nghĩa 'am hiểu văn hóa của nhân loại', toàn bộ Cổ tộc đều tiến vào rạp chiếu phim, cuối cùng đều ngạc nhiên trước hiệu quả của rạp chiếu phim 3D!

Phim, trò chơi, âm nhạc...bắt đầu xâm chiếm thế giới của người Cổ tộc.

Đây là lần thứ nhất các nàng phát hiện ra, ồ, nguyên lai trên thế giới lại có nhiều đồ vật mỹ diệu như thế?

Cổ tộc là một cái thế giới thần kỳ, bọn hắn dùng 'Vũ lực' luận thành tựu, vô luận người có thiên phú như thế nào, có hay không cảm thấy hứng thú, tất cả mọi người đều điên cuồng tăng cường thực lực, căn bản là không có một chút hoạt động giải trí nào, mà ở chỗ này, là lần thứ nhất các nàng phát hiện ra, nguyên lai ngoại trừ chiến tranh, còn có thể có những đồ vật gây ra sự 'Hứng thú' cho các nàng.

"Cái gọi là đàn dương cầm này thật là thú vị."

Một tên vương bát đản đã từng làm việc ác giết người cướp của vô số lần, bây giờ lại ôm đàn dương cầm trầm mê, nhìn mỗi một lần ẩn xuống, thanh âm cùng với ánh sáng huyền bí mỹ diệu bắn ra, sinh ra lòng mê say.

"Oa, cái trò chơi Sinh Tử này thật là hay."

"Ta nguyên lai còn tưởng rằng sau khi ngực to ra sẽ ảnh hưởng đến chiến đấu, những cô nương trong này dường như cũng có bộ ngực không nhỏ, vậy mà lại có thể chiến đấu trôi chảy như thế..."

Một vị cô nương Cổ tộc nào đó nghiêm túc nghiên cứu một trò chơi 3D có tên là Sinh Tử, hết sức cố gắng học tập kỹ xảo cận chiến ở bên trong.

"Wow, bộ phim truyền hình này thật là cảm động."

"Nữ chính thật là đáng thương, chồng đã chết, không có cha mẹ, chính mình lại bị **, bà nội chết rồi, ông nội điên rồi, vậy mà còn phải nuôi ba đứa con..."

"Đúng vậy a, đúng vậy a."

Người Cổ tộc xem phim mà nước mắt rung rung.

"Ta muốn trở thành nữ chính đem bọn hán giết sạch."

Một em gái Cổ tộc xem phim xong liền tức giận nói.

Một em gái Cổ tộc khác thì lộ ra vẻ mặt si ngốc nhìn nữ chính bị **x, tự lảm bảm: "Đúng vậy a, đúng vậy a, ta cũng muốn trở thành nữ chính..."

Những người khác: ? ? ?

"Ồ, cái bài hát này thật dễ nghe."

Một đám người Cổ tộc ưa thích âm nhạc cũng luân hồi.

Đương nhiên, cũng có rất nhiều người không thích những thứ này, dù sao thì những người đã biến đổi giới tính cũng không có bao nhiêu người thích những thứ này, như vậy... mọi người luôn yêu thích trò chơi chứ?

Trò chơi 3D bây giờ, cơ hồ có thể so sánh với huyền cảnh! !

Ví dụ như —— Trò chơi thi đấu! Khiến cho người có cảm giác thoải mái, cho tới khi kết thúc màn chơi!

Ví dụ như —— Trò chơi phát triển! Người có thể tự mình xây dựng một thành phố, muốn cái gì có cái đó!

Ví dụ như —— Trò chơi hành động! Bắt đầu từ một tên tiểu tốt, bắt đầu đánh quái cày cấp!

Ví dụ như —— Trò chơi mạo hiểm! Khiến cho người một đường giết giết giết, một đường chém chém chém.

Sau cùng, toàn bộ Cổ tộc luân hãm.

Ở thế giới Cổ tộc giải trí cần cỗi, sau khi tiếp xúc với thời đại gen bùng nổ thông tin, liền triệt để luân hãm!

Mà vào giờ khắc này, mấy cái thành phố mà Cổ tộc cùng với nhân loại giao hòa kia, cũng đã trở thành những thành phố đặc thù, liền ngay cả nhân loại cũng đặc biệt ưa thích đến nơi đó, bởi vì ở nơi đó có rất nhiều thứ đều là miễn phí.

Nhân khí của mấy toà thành phố này, vậy mà tăng vọt lên tới đỉnh điểm.

Còn chiến tranh...đã sớm triệt để bị quên lãng.

Các nàng cảm giác được chính mình đi tới chỗ nào, liền chinh phục tới nơi đó!

Tại Gen Công Hội, một đám người cũng đang rất nghiêm túc thảo luận về chuyện này.

"Rất tốt."

"Bước kế tiếp, truyền thụ cho các nàng chữ viết của nhân loại, không nên quá gấp gáp, cứ để cho các nàng chậm rãi dung nhập với văn hoá của nhân loại, sau đó chìm vào trong đó..."

Trần Phong ở phía xa yên lặng nghe, loại phương diện này hẳn không quá am hiểu, thế nhưng cũng không thể không kinh ngạc tán thán, bản sự của bọn gia hỏa này.

Cái gì mà chiến tranh, cũng không có nhiều ý nghĩa, biện pháp kinh khủng nhất, chính là xâm lấn văn hóa! Nếu như là văn minh bình thường, nhất định sẽ có mâu thuẫn với chuyện này.

Thế nhưng Cổ tộc? Cổ tộc bây giờ tất cả đều là nữ tính?

Các nàng đương nhiên sẽ tiếp nhận tất cả những thứ này.

Mặt ngoài, các nàng chinh phục nhân loại, nhân loại không có một chút lực phản kháng nào, đối với các nàng vô cùng cung kính, nhưng đến thời điểm các nàng triệt để dung hợp với thế giới loài người... Cổ tộc, sẽ triệt để biến mất trên cái thế giới này. Đây mới là chuyện đáng sợ nhất!

"À, đúng rồi, nghiên cứu ra một chút thuốc thử gen, ồ, cái này không phải là chuyện mà Trần Phong am hiểu nhất hay sao?"

Chủ đề bỗng nhiên được chuyển tới Trần Phong, Trần Phong đang suy nghĩ viễn vông có một chút phát mộng: "Cái gì?"

"Có một số việc cần ngài hỗ trợ?" Một đại lão nói rất chân thành: "Dung hợp Cổ tộc chỉ là kế hoạch sơ bộ, cũng không phải là dung hợp chân chính, cho nên, cần phải có đồ vật dung hợp chân chính —— hậu đại."

"Bởi vì kết cấu thân thể đặc thù của Cổ tộc cùng với nhân loại, sẽ tương đối khó khăn trong việc mang thai, chuyện này cần phải có sự hỗ trợ của ngài, trợ giúp bọn hắn sáng tạo ra sinh mệnh."

"Cho nên..." Hắn dừng lại một chút, nhìn về phía Trần Phong.

Trần Phong giật mình một cái, nhanh chóng cự tuyệt: "Không được!"

"" Đại lão gãi gãi đầu: "Loại thuốc thử gen này rất khó chế tác hay sao?"

"Thuốc thử gen?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt quái dị.

"Đúng vậy a."

"Cần ngài trợ giúp nghiên cứu ra thuốc thử gen mang thai." Đại lão mờ mịt nhìn về phía Trần Phong: "Vừa rồi không phải là ngài nghĩ đến chuyện này hay sao?"

"Đương nhiên là chuyện này." Trần Phong tăng hắng một cái, dùng ngôn từ chính nghĩa nói ra: "Ta chỉ là linh cơ khê động, nghĩ đến một chút biện pháp tốt hơn, có lẽ sẽ có thể thử một lần."

"Vậy thì vất vả cho ngài."

"Chúng ta cần thuốc thử gen mạnh mẽ hơn!"

"Cái chủng loại mà bắn một phát dính luôn ấy."

Thần sắc của hắn ta trở nên nghiêm nghị, bọn hắn đã quyết định, điều động một nhóm gen chiến sĩ cường tráng nhất trong Gen Công Hội, gen chiến sĩ có thực lực mạnh mẽ nhất, đi đến các thành phố biên cảnh, vì nhân loại mà phấn đấu!

Có lẽ...đến lúc đó, Cổ tộc mới có thể chân chính dung nhập vào nhân loại.

"Được." Trần Phong khê gật đầu: "Ta sẽ nghiên cứu về chuyện này."

Về phương diện nghiên cứu này, đối với hắn mà nói không phải là việc khó, bây giờ Cổ tộc đã hiện thân, bọn hắn muốn thu thập số liệu của Cổ tộc cũng không khó.

Ví dụ như... cô vợ kia của Mục Nguyên.

Ngưng chiến

Mà vào giờ khắc này, ở khu vực không biết xa xôi.

Cao tầng của Cổ tộc cũng bởi vì chuyện này mà phiền muộn, các nàng không có cân nhắc đến cấp độ xâm lấn văn hoá cao như vậy, thế nhưng luôn cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp, binh sĩ Cổ tộc, đã không đi nổi rồi!

"Kế hoạch xâm nhập vào thủ phủ nhân loại, còn bao nhiêu tầng phòng ngự nữa?"

"14 tầng!"

"Chỉ cần thông qua 14 tầng phòng ngự của nhân loại, là chúng ta là có thể tiến vào thủ phủ nhân loại, thế nhưng bây giờ chúng ta mới vèn vèn chỉ tiến vào được ba tầng..."

"Toàn bộ binh sĩ liền lưu lại." Cao tầng hết sức đau đầu, lúc này mới đi qua được ba tầng, vèn vèn chỉ có mười mấy thành phố của nhân loại, bọn gia hỏa này liền trở nên lười biếng!

"Bất quá, có mấy thám tử đã đi qua được tới tầng 13 rồi!" Một người bỗng nhiên nói ra.

"Ồ?" Đôi mắt của tướng quân Cổ tộc sáng ngời.

Tầng mười ba! Cách thủ phủ nhân loại hạch tâm nhất, chỉ có một tầng!

"Nàng đã nhìn thấy cái gì? Sức chiến đấu của nhân loại như thế nào?"
Tướng quân Cổ tộc xúc động mà hỏi.

"Ừm." Vị Cổ tộc kia gãi gãi đầu nói: "Sức chiến đấu không rõ ràng, nhưng căn cứ theo sự miêu tả của nàng, coi như là đến tầng 13, nhân loại cũng phi thường hoan nghênh nàng đến, cũng nói cho nàng biết Cổ tộc được chào

đón như thế nào khi đến đây, còn mang nàng đi trải nghiệm tắm rửa, các dịch vụ cao cấp nhất."

Tướng quân Cổ tộc: "..."

"Ừm." Người kia gãi gãi đầu nói: "Đây cũng là tin tức mà nàng truyền đến, căn cứ theo sự miêu tả của nàng, nhân loại vô cùng yếu ớt, cho nên vô cùng tôn kính với Cổ tộc, căn bản là không cần phải chinh phục."

"Căn cứ theo sự miêu tả của nàng."

"Nhân loại là một cái chủng tộc đặc thù, căn cứ theo phim phóng sự của nhân loại mà nàng quan sát, ừm, cái đồ vật này được gọi là phim ảnh, nhân loại có được vũ khí có tính sát thương đại quy mô phi thường cường đại, thế nhưng chỉ dùng để tự vệ, rất ít khi sử dụng chân chính, còn có rất nhiều anh hùng không thể tưởng tượng nổi, ví dụ như Doctor Strange,

Superman, v.v ... căn cứ theo sự quan sát của nàng, sức chiến đấu của những người này có thể đều là cấp S, bất quá bọn hắn đã biến mất thật lâu... không biết hiện tại có còn sống hay không."

"Cấp S..." Tướng quân Cổ tộc lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Bất quá, nàng đã nói qua một chuyện khác, nhân loại là một cái chủng tộc khi tiến vào trạng thái nguy nan, mới có thể đoàn kết, đến thời khắc nguy cấp, bọn hắn mới có thể bộc phát ra sức chiến đấu kinh người, căn cứ vào thực lực ước định của nhân loại thời nay, nếu như Cổ tộc chúng ta thật muốn chiến đấu cùng với nhân loại, có thể sẽ rất khốc liệt!"

"Chuyện này hết sức phiền phức." Người kia nói rất chân thành.

Nếu như chủng tộc rơi vào trạng thái sinh tử tồn vong, tự nhiên không cần phải cân nhắc nhiều như vậy, thế nhưng nhân loại trước mắt lại trực tiếp đầu hàng, các người còn buộc người ta liều mạng thì có chút không nói đạo lý.

"Là như vậy có phải hay không?" Tướng quân Cổ tộc trầm ngâm.

"Đúng thế, nhân loại có rất nhiều thứ mà Cổ tộc chúng ta không có, chúng ta hoàn toàn có khả năng lợi dụng những năng lực đặc thù của nhân loại,

cung cấp phục vụ cho Cổ tộc chúng ta!" Người kia nghiêm túc nói: "Những đồ vật mà nhân loại có như là phim, âm nhạc, trò chơi, đều là những đồ vật mà Cổ tộc chúng ta không có."

"Điểm này, chúng ta hẳn là nên học tập."

Phải không? Tướng quân Cổ tộc im lặng, lợi dụng nhân loại để phục vụ cho Cổ tộc?

Ừm...dường như là không có vấn đề gì a! Cổ tộc có số lượng nhân khẩu ít, cho nên phát triển những phương diện này đã được định trước là không thể, điều kiện sinh hoạt rất là thấp, thế nhưng nếu để cho nhân loại phục vụ vì bọn họ...có lẽ có thể được!

"Rất tốt." Tướng quân Cổ tộc sau cùng cũng đồng ý: "Vậy thì tạm thời ngưng chiến!"

"Vâng!" Người kia lui ra, mừng thầm trong lòng, ha ha, nếu như vậy, ngôi sao Dương Dương nổi tiếng mà nàng thích nhất sẽ không bị tổn thương rồi, bộ phim mới 《Hậu duệ mặt trăng》 của anh ta lại có thể được chiếu tiếp!

Đúng vậy, làm một cái chủng tộc toàn gái, một loại hành vi gọi là 'theo đuổi các ngôi sao' đáng sợ, đã lặng yên ở trong đại quân Cổ tộc lan tràn...đây là chuyện mà nhân loại cùng với Cổ tộc đều không nghĩ tới.

Mà vào giờ khắc này, tướng quân Cổ tộc cũng tiếp tục báo cáo chuyện này cho cấp trên, đương nhiên, vào thời điểm báo cáo chuyện này, nàng cũng đưa ra vấn đề trọng yếu nhất ——tương lai của Cổ tộc!

"Há, các người trước đó không phải là không lo lắng về chuyện này hay sao?" Tần Hải ngạc nhiên.

"Đúng thế." Tướng quân Cổ tộc nhíu mày nói: "Cổ tộc chúng ta có năng lực sinh sôi mạnh mẽ, mặc dù mỗi người chỉ có thể sinh một đứa con, nhưng lại không loại trừ bất kỳ một loại gen nào, cho nên nếu như Cổ tộc thật gặp được loại vấn đề sinh sản, sẽ trực tiếp rút gen từ bên trong những dã thú."

Tần Hải bỗng nhiên kinh sợ, trong truyền thuyết, người xxx với thú? Ôi cha mẹ ơi, các người tại sao lại phải liều mạng như vậy, cái chủng tộc này quả nhiên đều là kẻ man rợ!

"Vậy bây giờ thì sao?" Tần Hải lộ ra vẻ mặt bình thản, hấn vô cùng vất vả đè nén tâm tình của mình mà hỏi.

"Hiện tại chúng ta đã có phương án tốt hơn —— nhân loại." Tướng quân Cổ tộc nghiêm mặt nói: "Ngoại hình của nhân loại tương tự cùng với Cổ tộc chúng ta, rất thích hợp để làm đối tượng sinh sản, hơn nữa nếu như sử dụng các đối tượng như Trần Phong, Khổng Bạch, Lý Lôi, mấy nhân vật thiên tài này, gen của bọn hấn chắc chắn là rất mạnh mẽ, có thể được."

Đối tượng sinh sản sao... Tần Hải im lặng.

Cái kế hoạch này của Cổ tộc thật sự là tự tìm đường chết a! Đúng vậy, nhân loại cũng có người ưu tú, cũng có gen mạnh mẽ, nhưng các người không có cân nhắc qua một vấn đề, cuối cùng sẽ bị nhân loại đồng hóa hay sao? A, giống như là sẽ không, bên trong quan niệm của Cổ tộc, chỉ cần mạnh mẽ hơn là được rồi!

"Cho nên, ta kiến nghị để cho binh sĩ Cổ tộc sinh sản cùng với nhân loại." Tướng quân Cổ tộc dùng ngôn từ chính nghĩa nói ra.

"Chuẩn." Tần Hải vung tay lên, đây là do chính các nàng tự tìm đường chết, hấn thật sự là không có biện pháp nào.

"Đa tạ." Tướng quân Cổ tộc đứng dậy, chỉ có điều là, trước lúc rời đi, nàng bỗng nhiên nhìn về phía Tần Hải, dừng lại một chút, sau đó có chút thẹn thùng nói: "Đức vua, ngài thật sự không suy tính ta một chút..."

"Không cân nhắc." Mặt mũi của Tần Hải liền tối sầm.

"Được rồi." Tướng quân Cổ tộc tiếc nuối rời đi.

Tần Hải: "..."

Đây con m* nó là loại chuyện gì! Hấn nguyên lai còn tưởng rằng nằm vùng Cổ tộc, có thể vào thời điểm chiến đấu, phát huy ra cống hiến to lớn, hoặc

là âm thầm chém giết những người nắm quyền ở Cổ tộc, triệt để khống chế Cổ tộc!

Thế nhưng...tại sao mọi chuyện lại biến thành như thế này? Còn có thể bởi vì cái gì? Là do cái thuốc thử Siêu X đáng chết kia a!

Con m* nhà người Trần Phong! ! Tần Hải mang theo oán niệm tràn ngập rời đi.

Mà vào giờ khắc này, nhân loại cùng với Cổ tộc đang tiến hành giao hòa, đương nhiên, giao hòa ở nơi này, chính là dung hợp ở giữa hai cái chủng tộc, mà không phải là ở giữa thể xác...

Đại quân mang thai

Ban đêm, đèn đuốc sáng trưng, thành phố nhân loại cho tới bây giờ đều luôn huyền lệ như thế này, khiến cho người Cổ tộc cảm thấy ngạc nhiên.

Gen Công Hội điều động nhóm dũng sĩ đầu tiên, mang theo một lượng lớn thuốc thử gen 'bắn phát dính luôn' tới, binh sĩ Cổ tộc cũng đã tiếp nhận mệnh lệnh của cấp trên.

Thế là, ở trong ban đêm yên tĩnh, binh sĩ hai quân, lần thứ nhất đánh giáp lá cà.

Một đêm trôi qua, nhân loại cùng với Cổ tộc giao thông và kết hợp vô cùng hài hoà, hết thảy những thành phố được coi là tiền tuyến chiến đấu này, tại thời điểm này, nó đã trở thành những thành phố không bao giờ ngủ. Những thành phố này được gọi là vùng đất mơ ước của tình yêu và ham muốn. Nó đã trở thành một nơi mà vô số người mơ ước.

Thậm chí...còn được gọi là những thành phố khởi nguyên của một thiên niên kỷ mới, nhân loại, Cổ tộc, các cô gái và chàng trai sống trong cô đơn đều có thể ở chỗ này tìm tới hạnh phúc, nhân loại dung hợp cùng với Cổ tộc, đang từng bước tiến sâu hơn.

Đương nhiên, cũng không phải hoàn toàn đều là chuyện tốt.

Vào ngày cuối cùng, một tin tức mang tính chất ác liệt xuất hiện, đây là lần thứ nhất nhân loại mâu thuẫn cùng với Cổ tộc, trực tiếp kinh động đến cao tầng của hai bên.

Được biết, chuyện này là do một em gái thích đọc tiểu thuyết, bởi vì xem một cuốn tiểu thuyết tên là 《 Mô Phỏng Sư Siêu Phàm 》 quá mê mẩn, sau cùng tìm cách lẻn vào trong nhà của tác giả, đem vị tác giả tên là "Trừ Chín Mươi" kia trói lại, mãnh liệt yêu cầu bạo chương... chuyện này cuối cùng phải nhờ các gen chiến sĩ xuất động mới có thể giải quyết.

《 Mô Phỏng Sư Siêu Phàm 》 : Bộ tiểu thuyết cùng tác giả với bộ Siêu Cấp Gen.

Chuyện này đã gõ một chuông cảnh tỉnh tất cả mọi người, vô luận là nhân loại hay là Cổ tộc, cao tầng Cổ tộc cũng rất nhanh hạ xuống lệnh cấm, tất cả Cổ tộc sinh sống tại thế giới loài người, nhất định phải tuân thủ quy tắc của thế giới loài người, không cho phép làm tổn thương người khác!

Các nàng đã hiểu rõ thế giới loài người, nhân loại muốn sử dụng đồ vật đều bị thu phí, nhưng đối với người Cổ tộc thế nhưng lại hoàn toàn miễn phí! Chuyện này, đã đủ để nhìn ra thành ý của nhân loại, hướng chi, trải qua những chuyện này, các nàng cũng không muốn trở lại cái thời đại ăn lông ở lỗ kia!

Nếu như chiến tranh...căn cứ theo sự hiểu biết của các nàng, những vật này sẽ bị huỷ đi toàn bộ à? Các nàng cũng đã xem qua phim phóng sự của nhân loại, một khi chiến tranh bắt đầu, hết thảy đồ vật không có quan hệ với thực lực, đều sẽ dùng một tốc độ cao tan rã trong một khoảng thời gian ngắn!

Đây là chuyện mà các nàng không muốn nhìn thấy, thực lực cái gì chứ, đây là thứ mà các nàng đã nghiên cứu không biết bao nhiêu ngàn năm, thật sự là không thú vị.

Trước mắt, cái thế giới nhân loại và Cổ tộc sinh sống chung này, mới là thời đại mà các nàng thích nhất, cũng là sự hấp dẫn lớn nhất của người Cổ tộc!

Có một chút ngoài ý muốn chính là, bởi vì việc này, hai bên ngược lại dung hợp gần thêm một bước.

Vô luận là trên thân thể vẫn hay là trên tâm lý, đương nhiên, sự kiện trời tác giả lại yêu cầu bạo chương, cũng đã được dập tắt trước khi trở nên quá nghiêm trọng, lấy đó làm điểm giới hạn giữa hai bên.

Mà vào giờ khắc này, ở trong khu vực không biết xa xôi, ở một góc khác.

Ở trong một thế giới vừa tối vừa lạnh, ở trên đỉnh đầu của một vị Yêu tộc không lồ, có một lão Yêu tộc mặt mũi tràn đầy nếp nhăn, đang lộ ra vẻ mặt lo lắng nhìn về phương hướng nhân loại.

Ở đây, đúng là đại bản doanh của Yêu tộc.

"Báo." Thủ hạ trình lên tình hình chiến đấu mới nhất.

Lão Yêu tộc sau khi xem xong, yên lặng thật lâu, nếp nhăn trên mặt càng thêm dày đặc.

Vì sao lại như thế? Lão cũng trăm mối không có cách giải! Chuyện mà lão mong đợi không biết bao nhiêu lâu, trận chiến đấu giữa nhân loại cùng với Cổ tộc, chờ mong bọn hắn tự giết lẫn nhau, chờ mong một chút hi vọng sống duy nhất của Yêu tộc...

Thế nhưng... trận chiến đấu giữa nhân loại cùng với Cổ tộc, vậy mà liền kết thúc như thế! ! ! Theo nguyên bản là vật lộn trên chiến trường, hiện tại đã phát triển thành 'Vật lộn' ở trên giường? ? ?

Thật là quá mức a! Lão Yêu tộc thật sự là không thể nào hiểu được, Cổ tộc coi như có lựa chọn đối tượng để duy trì nòi giống, cũng phải là lựa chọn Yêu tộc mới đúng chứ? Vô luận là từ phương diện gen, hay là sự nhận biết thực lực giữa hai bên!

Rõ ràng là Yêu tộc thích hợp hơn cơ mà! Vì cái gì hết lần này tới lần khác lại lựa chọn đám nhân loại đáng chết kia? Lão Yêu tộc không hiểu.

Thế nhưng 'Tình hình chiến đấu' giữa nhân loại cùng với Cổ tộc hiện tại đã khiến cho tâm tình của lão trở nên lạnh buốt, Yêu tộc vốn dự định làm bên thứ ba, ngồi làm ngư ông đắc lợi, hiện tại thì như thế nào?

Trong loại tình huống này thì Yêu tộc phải làm như thế nào? Chơi ba người (three some)? Con m* nó các người đùa ta đấy à?

"Nhân loại, Cổ tộc..." Lão Yêu tộc hít vào một hơi thật sâu, đem sự phẫn nộ trong lòng lắng lại.

Lão không thể mất bình tĩnh, tương lai Yêu tộc bây giờ đều nằm ở trong tay của lão, đương nhiên, xem ra phải tăng tốc kế hoạch ban đầu, dù sao, thời gian lưu lại cho lão cũng không nhiều lắm.

"Hi vọng tin tức mà ta nhận được sẽ không sai." Lão Yêu tộc tự lẩm bầm.

Xoạt! Ánh sáng đen kịt lưu chuyển, thân ảnh của lão một lần nữa biến mất trong bóng đêm.

Yêu tộc...đang tìm một chút hi vọng sống thuộc về bọn chúng!

...

Thời gian yên lặng trôi qua, trải qua thời gian một tháng, nhân loại cùng với Cổ tộc vẫn đang ở bên trong quá trình dung hợp, những thành phố này càng ngày phát triển càng tốt, mà đúng vào lúc này, có một tin tức xuất hiện, làm kinh động đến tất cả mọi người.

Một cô gái Cổ tộc, đã mang thai!

Không sai! Vén vén chỉ trong thời gian một tháng! Dường như bởi vì sự đặc thù của Cổ tộc cùng với nhân loại, gen của thai nhi cũng vô cùng cường đại, lúc này mới trải qua một tháng, thân thể đã bắt đầu hình thành!

Căn cứ theo phán đoán, đại thể là có hình dáng như thai nhi nhân loại ba tháng tuổi!

Hai bên mừng rỡ, đứa bé này xuất hiện, khiến cho quá trình nhân loại dung hợp cùng với Cổ tộc mang tới tin tức tốt nhất, trải qua sự kiểm tra kỹ càng, thân thể của đứa bé này hoàn toàn khỏe mạnh!

Nhân loại dung hợp cùng với Cổ tộc, có thể gọi là hoàn mỹ! Cơ hồ không có bất kỳ một điều dị thường nào!

Mà kèm theo đứa bé này xuất hiện, những cô gái Cổ tộc còn lại cũng mang thai như măng mọc sau mưa, chỉ đại quân Cổ tộc thứ nhất, cũng trở thành đại quân phụ nữ mang thai!

Mà vì để cho cuộc sống của các em bé sơ sinh trở nên tốt hơn, lựa chọn sau cùng của các cô gái này, chính là lưu lại thế giới loài người!

Điều kiện sinh hoạt ở Cổ tộc quá mức gian khổ, trải qua sự hiểu rõ của các nàng, phát hiện ra trình độ sinh hoạt của Cổ tộc, vậy mà chỉ bằng xã hội nguyên thủy của nhân loại, như vậy làm sao có thể làm cho các nàng đem con của mình trở về?

Thành quả nghiên cứu mới nhất

Cao tầng Cổ tộc sau khi thảo luận cũng cảm thấy chuyện này có thể được, dù sao muốn để cho tương lai Cổ tộc có hoàn cảnh tốt nhất! Thì để cho đám nhân loại kia phục vụ Cổ tộc cũng là một chuyện bình thường! Để những đứa bé này lưu tại thế giới loài người, cũng sẽ có điều kiện tốt nhất. Chỉ có điều là, các nàng luôn luôn mơ hồ có cảm giác chỗ nào đó không đúng lắm, nhưng lại không phát hiện được.

Rất nhanh, những cô gái Cổ tộc mang thai đều lưu lại thế giới loài người.

Ngay cả một ít cô gái Cổ tộc trở về, sau khi thăm hỏi thân nhân, cũng không thể nào tiếp thu được sự lạc hậu của Cổ tộc, sau cùng lựa chọn rời đi khỏi quê quán, một lần nữa trở lại thế giới loài người!

Mà ở trong đó, nhân loại đã cố ý yêu cầu tổ chức nghiên cứu khoa học tạo ra hoàn cảnh nuôi trẻ phù hợp ở các thành phố này!

Thậm chí...bọn hắn còn trợ giúp những cái tên gia hỏa nhân loại nguyện ý gánh vác trách nhiệm, ở chỗ này an gia lập nghiệp, ví dụ như, trợ giúp những đứa bé này tìm kiếm cha ruột, tổ kiến thành các gia đình đặc thù, vân vân...

Sau cùng, những đứa bé này vậy mà lại thật sự định cư ở chỗ này, kế hoạch nhân loại đồng hóa Cổ tộc, vậy mà thật sự hoàn thành!

Tại Gen Công Hội, ảnh hưởng liên quan tới chuyện này, bọn hắn cũng đang chăm chú thảo luận.

"Đã xóa sạch những biến dị đặc thù của Cổ tộc chưa?"

"Ừm, nước, lương thực, hết thấy nhưng nhu yếu phẩm mà những thành phố sử dụng, đều có đồ vật đặc thù gạt bỏ khí tức Cổ tộc, khiến cho những biến dị đặc thù này lặng yên không một tiếng động biến mất..."

"Ừm, Cổ tộc có thể chung sống hoà bình cùng với nhân loại, nhưng vì tương lai, vẫn nên tiêu trừ sạch sẽ những biến dị đặc thù của Cổ tộc, ví dụ như cái đuôi của một số người..."

"Đúng."

Đây là mục tiêu chung của mọi người, những biến dị đặc thù của Cổ tộc, một mục là mục tiêu mà bọn hắn muốn tiêu trừ hết! Phải thống nhất những chuyện này, không để xảy ra sự kỳ thị chủng tộc...như vậy thì mới dễ nói.

Bằng không thì bên trong hết thảy ba mươi người trẻ tuổi, có một người phía sau mọc mọc ra cái đuôi, các người cảm thấy hắn có thể sinh hoạt bình thường mà không bị những người khác nhìn với con mắt khác hay sao? Không thể nào!

Cho nên, tiêu trừ những biến dị đặc thù, chính là chuyện cơ bản nhất. Mà chuyện này, Gen Công Hội, Hiệp hội chế tác Gen cùng với tổ chức nghiên cứu khoa học, đều đang yên lặng nỗ lực.

Đến tận đây, Nhân loại cùng với Cổ tộc đã chính thức tiến vào thời kỳ trắng mật, phát triển hài hòa toàn diện!

Mà vào thời điểm mọi người cho rằng đã có thể nghỉ ngơi một quãng thời gian, an tâm chờ đợi hai chủng tộc chậm rãi dung hợp, tổ chức nghiên cứu khoa học lại mang đến tin tức mới nhất.

Nghiên cứu tiểu hoàng tử Yêu tộc, đã có thành quả! ! !

Tại tổ chức nghiên cứu khoa học, Trần Phong hết sức nghiêm túc nhìn thí nghiệm trước mắt. Nhân viên công tác rất nghiêm túc đem Tiểu hoàng tử Yêu tộc treo ngược lên, đem một bộ phận cơ thể nào đó nhắm chuẩn vào dụng cụ thí nghiệm, sau đó dụng lực một cái, khiến cho cái bộ phận này phun ra chất lỏng thí nghiệm.

Ừm...nhân viên công tác quả nhiên là rất tận tâm, Trần Phong nhìn chất lỏng trong suốt trong ống thí nghiệm, vẻ mặt trở nên nghiêm túc, xem ra vị Tiểu hoàng tử Yêu tộc này trong khoảng thời gian này được cung cấp ăn ở rất tốt, ngay cả một chút màu sắc khác cũng không có, thế nhưng...

Trần Phong nhìn chất lỏng bắn tung tóe ra như vòi hoa sen, rơi vào trong sự trầm tư.

"Cho nên... kết quả mà các người trong khoảng thời gian này nghiên cứu ra, chính là khiến cho Tiểu hoàng tử Yêu tộc đi tiểu như vòi hoa sen? Cái tật đi tiểu như vòi hoa sen này, chắc là tuyến tiền liệt đã hết thuốc chữa rồi..."

Mấy nhân viên công tác hơi xấu hổ.

"Khụ khụ."

"Thí nghiệm mà, chắc chắn phải có điểm hi sinh." Nhân viên công tác giải thích, không có cách nào, dù sao trong khoảng thời gian này ngoại trừ bảo trì chất dinh dưỡng cho tiểu hoàng tử, những thời gian còn lại là đều không ngừng truyền nước vào để lấy chất lỏng thí nghiệm.

Ừm...đi tiểu quá độ cho nên xuất hiện tổn thương cũng là chuyện bình thường.

Trần Phong: "..."

Đám nhà khoa học các người quả nhiên là một sinh vật đáng sợ!

Mà đúng vào lúc này, chất lỏng đã thu thập hoàn tất, nhân viên công tác mới chính thức bắt đầu thí nghiệm, biểu thị lực lượng thần bí ẩn chứa bên trong loại chất lỏng này, cùng với tác dụng chân chính.

Ô...ô...n...g —— Chất lỏng bốc hơi, ở dưới năng lượng kết hợp, xuất hiện một vầng sáng.

Làm cho người ta ngạc nhiên chính là, khí vầng sáng đặc biệt này chiếu vào trên đất đen đã được chuẩn bị sẵn, ở dưới tác dụng đặc biệt của vầng sáng, bên trong đồng đất đen kia vậy mà xuất hiện một tên Yêu tộc! ? ?

Trần Phong đột nhiên giật mình.

"Đây là Yêu tộc ngủ say bên trong đất đen." Nhân viên công tác thấp giọng nói.

Bạn hẳn cho tới bây giờ muốn thu thập đất đen để chắp vá ra một tên Yêu tộc cũng không khó, nan đề chân chính là, bạn hẳn dường như không có cách nào khiến cho bạn gia hỏa này thức tỉnh, mà bây giờ...

"Lực lượng của Tiểu hoàng tử, có thể giảm nhu cầu triệu hoán cùng với điều kiện triệu hoán xuống trên phạm vi lớn." Nhân viên công tác tổng kết lại.

"Thì ra là thế." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, đây chính là nguyên nhân lúc trước vị cường giả Yêu tộc kia xuất hiện sớm hay sao?

"Đương nhiên, đây vãn vãn chỉ là thí nghiệm sơ bộ. Bởi vì cái duyên cớ này, chúng ta trải qua sự phân tích cùng với nghiên cứu, phương thức đặc thù để triệu hoán Yêu tộc mà chúng ta phát hiện ra, vãn vãn chỉ là thể xác trở về, ý thức cùng với thần hồn, đều là trạng thái không trọn vẹn và ý thức rời rạc..."

"Ý thức tựa như chỉ có thể chậm rãi hợp lại." Nhân viên công tác nói ra.

"Nói một cách khác, loại phương thức này sẽ tạo thành sự tổn thương trạng thái tinh thần trên một phạm vi lớn." Trần Phong nói.

"Không sai." Nhân viên công tác gật gật đầu.

Cho nên, vị Yêu tộc cấp S kia, quả nhiên là bởi vì thần hồn không trọn vẹn, cho nên mới bị khống chế!

"Bất quá, căn cứ theo sự phân tích của chúng ta." Nhân viên công tác bỗng nhiên nói: "Loại trạng thái tinh thần này mặc dù bị thương nặng, nhưng có thể thông qua thời gian để chậm rãi khép lại, gần như không thể phát giác! Cũng theo thực lực tăng lên, loại trạng thái khép lại này cũng sẽ càng lúc càng nhanh, cấp S, chỉ sợ sẽ càng nhanh hơn, đến một lúc nào đó..."

"Vị Yêu tộc cấp S kia, sẽ chân chính trở về, có đúng hay không?" Trần Phong tiếp lời.

"Vâng." Nhân viên công tác cười khỏ, đây mới là chuyện mà bạn hẳn lo lắng nhất, lực uy hiếp của cấp S, giống như là vũ khí hạt nhân, quá mức

kinh khủng!

Bọn hần đã từng gặp lão Yêu tộc không chế vị Yêu tộc cấp S ngóc ngách kia, sức mạnh mà vị Yêu tộc cấp S ngóc ngách thể hiện là không thể nào tưởng tượng, như vậy thì cấp S chân chính đến cùng sẽ mạnh cỡ nào?

Bọn hần chỉ tưởng tượng thôi liền cảm thấy run rẩy.

Cấp S...Trần Phong mặc niệm trong lòng.

Chỉ có hần mới rõ ràng cấp S đến cùng là một cái khái niệm gì.

Vị Yêu tộc cấp S bị không chế kia, cũng là do thần hồn bị tổn thương, ý thức cũng chưa khôi phục, cho nên chỉ có thể phát huy ra lực lượng thể xác đơn thuần! Nếu như tính toán sức chiến đấu, hần là tương tự cùng với Trần Phong.

Bột phần màu vàng

Thế nhưng một khi gã khôi phục hoàn toàn, tất cả lực lượng cũng sẽ trở về, trở thành một cường giả cấp S chân chính, thậm chí là nắm giữ cả năng lực đặc thù cấp S...

Trần Phong nuốt một ngụm nước bọt, ngay cả hắn cũng không biết năng lực chân chính cấp S là cái gì! Trong khoảng thời gian này hắn chưa ngừng nghiên cứu một ngày nào, thế nhưng hắn lại hiểu rõ ràng về giới hạn thân thể của mình, liên quan tới lực lượng đặc thù cấp S...thì lại không thu hoạch được cái gì.

Có lẽ, vị Yêu tộc kia cấp S có thể nói cho hắn biết? Trần Phong cười khò một tiếng, vội vàng từ bỏ cái suy nghĩ tìm đường chết này.

"Còn có phát hiện gì khác hay không?" Trần Phong hỏi.

"Có." Nhân viên công tác gật gật đầu: "Trải qua việc nghiên cứu thành phần, chúng ta đối với một chút vật chất trong đó, tiến hành đảo ngược tác dụng, ở dưới sự hiệp trợ của Gen Công Hội, sau cùng chế tạo ra phản triệu hoán."

Nói xong, nhân viên công tác xuất ra một bình thuốc thử, bên trong là bột phần màu vàng, còn loại bột phần màu vàng này được chế tạo từ cái gì, Trần Phong không cần nghĩ cũng biết.

"Thứ này..." Trần Phong hơi híp tròng mắt, nước tiểu của tiểu hoàng tử nguyên bản có tác dụng là giảm bớt điều kiện triệu hoán, rút ngắn quá trình triệu hoán, nếu như là phản tác dụng, thứ này có khả năng...

"Phong ấn!" Nhân viên công tác kích động nói: "Thứ này có khả năng phong ấn lực lượng của những tên Yêu tộc được triệu hoán ra từ nước tiểu của tiểu hoàng tử! Hiệu quả mạnh nhất có thể cao tới chín thành!"

Chín thành! Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, nếu như dùng thứ này để đối phó với vị Yêu tộc cấp S kia...

"Còn cần thêm một quãng thời gian." Nhân viên công tác biết Trần Phong đang suy nghĩ cái gì, vội nói: "Vị Yêu tộc kia quá mạnh, nếu như muốn phong ấn lực lượng của gã, số lượng của thứ này vẫn còn chưa đủ, chúng ta cần thêm thời gian."

"Rất tốt." Trần Phong phi thường hài lòng nói: "Còn có phát hiện gì khác nữa không?"

"Những tên Yêu tộc được triệu hoán, sẽ có một loại mùi mãnh liệt bám vào, chúng ta sau khi phân giải thành phần trong chất lỏng, đã phân tích được loại mùi này, có thể rất nhẹ nhàng truy tung bọn hắn." Nhân viên công tác nói ra.

"Rất tốt." Trần Phong mừng rỡ.

Truy tung, phong ấn, tổng hợp tất cả những điều kiện cần! Chuyện tiếp theo, chỉ cần chế tạo ra đầy đủ bột phấn màu vàng, là có thể đánh một trận cùng với vị Yêu tộc cấp S kia! Điều này đối với Trần Phong mà nói, là một cái cơ hội tuyệt diệu! Dù sao đây cũng chính là cấp S!

Trần Phong hiện tại chính là người mạnh nhất nhân loại! Ở trước mặt hắn...đã không còn một con đường nào để tăng cường thực lực. Cho nên, hắn chỉ có thể thông qua những phương thức khác, sáng tạo ra con đường thuộc về nhân loại!

Tìm hiểu xem lực lượng cấp S chân chính rốt cuộc là cái gì? Hắn rất chờ mong.

"Ta sẽ điều động người của Hiệp hội chế tác Gen tới giúp đỡ bọn ngươi, tận khả năng tăng tốc tiến trình."

Trần Phong quả quyết nói: "Hi vọng Gen Công Hội cùng với tổ chức nghiên cứu khoa học, cũng tập trung trọng điểm vào chuyện này, trước khi thần hồn của vị Yêu tộc kia khôi phục lại hoàn toàn, chúng ta nhất định phải giết chết gã!"

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, bọn hắn biết trình độ nghiêm trọng của chuyện này.

"Ồ." Một tiếng kêu kỳ quái vang lên, Trần Phong liếc nhìn, nhân viên công tác lại bắt đầu rút chất lỏng ra để thí nghiệm.

Ừm...một tên đáng thương.

"Ngài có muốn quá trình lấy nước tiểu chậm hơn hay không?" Nhân viên công tác nhìn thấy biểu lộ đồng tình của Trần Phong, liền thận trọng hỏi.

"Không cần." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi nói: "Cho hắn uống thêm nhiều nước hơn nữa đi."

Nhân viên công tác: "..."

Yêu tộc, dưới ánh trăng.

Một con cự thú to như một tòa nhà nhỏ xuất hiện, lộ ra đôi mắt hung dữ đáng sợ, nó gào thét một tiếng khủng khiếp, khiến cho vô số biến dị thú sợ hãi. Nó vừa gào thét vừa gắt gao nhìn chăm chăm vào đối thủ trước mắt, cho dù khí tức của đối phương vô cùng mỏng manh, thế nhưng nó y nguyên vẫn cảm thấy sự nguy hiểm khiến cho lông tơ dựng đứng.

Rống —— Nó thấp giọng gào thét, dường như mong muốn cảnh cáo đối phương hãy lui ra khỏi địa bàn của nó, nhưng mà...

Oanh! Đối thủ vẫn bước tới, tản ra một cỗ khí tức nhàn nhạt, trong cái nháy mắt, vẻ mặt của nó lộ ra vẻ sợ hãi, vậy mà xoay người bỏ chạy.

Đáng tiếc, đã chậm.

Oanh! Một cỗ lực đạo truyền đến, nó bị một đòn công kích hung hăng đánh té ngã trên mặt đất, một đạo thân ảnh nhỏ bé đi tới, thậm chí còn không to bằng một cái móng vuốt của nó, đi đến trước mặt của nó, đem một cái ấn ký màu đỏ như máu khắc sâu vào mi tâm của nó.

Ánh mắt hung ác của nó trong nháy mắt trở nên mờ nhạt, cuối cùng trở nên dịu dàng ngoan ngoãn, cung kính nằm rạp trên mặt đất.

"Không tệ, không tệ." Lão Yêu tộc rất là hài lòng, lão vỗ vỗ vào đầu của con cự thú vừa mới thuần phục được, đại quân Yêu tộc của gã đã càng ngày càng trở nên khổng lồ, ỷ vào sự tồn tại của vị Yêu tộc cấp S, lão có thể quét ngang tất cả!

Lão tin tưởng, không bao lâu nữa, là lão có thể khôi phục lại vinh quang của Yêu tộc ngày xưa.

Mà đúng vào lúc này, trong mắt của vị Yêu tộc cấp S có một vệt hào quang nhàn nhạt lóe lên, ánh mắt ngoan ngoãn của gã, vậy mà trong nháy mắt lại trở nên rõ ràng, trong một cái chớp mắt lại biến mất.

"Ừm?" Lão Yêu tộc dùng ánh mắt bén nhọn quét qua chung quanh.

"Kỳ quái...mới vừa ta cảm giác được khí tức không rõ, là ảo giác hay sao?" Lão Yêu tộc tự lẩm bầm, không bắt được loại khí tức nào khác, lão lắc đầu, quyết định nhanh chóng rời đi khỏi nơi này.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lưu chuyển, thân ảnh của lão Yêu tộc biến mất trong bóng đêm.

Mà vào giờ khắc này, tại Gen Công Hội.

Liên quan tới kế hoạch chiến lược mới nhất nhằm vào Yêu tộc, đã bắt đầu được trù bị. Vào thời điểm Cổ tộc cùng với nhân loại tiến vào thời kỳ trắng mật, tiến hành tiêu diệt Yêu tộc là lựa chọn tốt nhất, viên tinh cầu này có lẽ sẽ có được hoà bình chân chính. Vấn đề hiện tại là...

"Có nên nói cho Cổ tộc biết hay không?" Phó hội trưởng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

Đám người im lặng, không thể khinh thường thực lực của Cổ tộc, thậm chí còn ở phía trên nhân loại.

Trong khi Yêu tộc thực hiện các hoạt động đặc biệt, vẫn có trường hợp ngoài ý muốn gặp phải Cổ tộc, đương nhiên là không thể thiếu một trận đại chiến! Mà bây giờ...nếu như đã bảo đảm được hoà bình tạm thời, có lẽ nên thông báo cho các nàng chứ?

"Thông báo đi." Bộ trưởng chiến lược buông tay nói: "Coi như chúng ta không thông báo, các nàng cũng có thể điều tra được tin tức, nếu như đến lúc đó gặp được ở trong chiến trường, cũng có một chút lúng túng."

"Đúng vậy."

Đám người hiểu rõ.

"Như vậy thì cái kế hoạch chiến lược kia..."

Có người bỗng nhiên nghĩ đến cái gì.

"Nếu như Cổ tộc có thể phối hợp thì là tốt nhất."

Hai mắt của Bộ trưởng chiến lược tỏa sáng, đúng vậy, trước mắt nhân loại cùng với Cổ tộc đang ở vào thời kỳ trăng mật, nếu như có thể liên thủ cùng với Cổ tộc...

Đang thăng cấp

"Cứ làm như thế." Bộ trưởng chiến lược vỗ đùi, mừng rỡ nói: "Bá Đặc, nhiệm vụ lần này, ta liền giao cho bộ phận của các người."

"? ? ?" Bá Đặc lộ ra sắc mặt tái xanh, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Ngoại giao! Chúng ta là bộ ngoại giao!"

"Có gì khác nhau hay sao?" Bộ trưởng chiến lược xem thường nói: "Hiện tại đối với Cổ tộc mà nói, các người chính là bộ giao hợp a? Nghe nói vì để gom góp đủ số người lai giống, người ngay cả em trai của mình đều phải đi ra, ha ha ha."

Mặt mũi của Bá Đặc tối sầm.

"Khụ khụ." Phó hội trưởng nhin cười tăng hăng một tiếng, nói: "Chớ có ồn ào, vậy thì giao cho bộ ngoại giao đi làm chuyện này, nếu như có thể khiến cho Cổ tộc liên hợp với nhân loại xử lý Yêu tộc, vô luận là đối với chúng ta hay là Cổ tộc mà nói, đều là chuyện tốt. Yêu tộc nắm giữ một cường giả cấp S, thật sự là một đầu đạn hạt nhân không ổn định. Ta nghĩ, Cổ tộc cũng đang rất nóng lòng muốn diệt trừ Yêu tộc đấy."

"Hiểu rõ." Bá Đặc trầm giọng nói.

"Nếu thực sự không được, thì hãy để cho mấy người em trai của người nói lời bên gối." Phó hội trưởng đề nghị.

Bá Đặc: "? ? ?"

"Khụ khụ, cứ như vậy mà làm." Phó hội trưởng ra quyết định cuối cùng: "Chấp hành kế hoạch đi."

Viện binh... Ồ, không đúng, bộ ngoại giao phụ trách công việc câu thông liên hợp cùng với Cổ tộc, bộ chiến lược phụ trách kế hoạch tổng thể, cùng với số người cần xuất chinh.

Vô luận Cổ tộc có nguyên ý hay không, nhân loại đều phải xuất chiến! Cho dù có thuốc thử phong ấn của tiểu hoàng tử, cũng không thể khinh thường lực lượng của cường giả cấp S, nhiệm vụ lần này, so với bất kỳ loại nhiệm vụ nào trong quá khứ còn muốn nguy hiểm hơn rất nhiều.

Mà chủ lực chiến đấu, chính là hội trưởng Gen Công Hội cùng với các cường giả nhân loại đỉnh phong, thuần một sắc Siêu cấp A đỉnh phong!

Đây một nhóm Siêu cấp A già đời nhất! Trước khi thuốc thử Siêu X xuất hiện, bọn hắn đã đạt đến trình độ Siêu cấp A cực hạn, thực lực của bọn hắn, vượt xa so với sự tưởng tượng của người bình thường! Những gen chiến sĩ dựa vào thuốc thử Siêu X để đạt tới Siêu cấp A, cùng với bọn hắn hoàn toàn không phải là một cấp bậc.

Những người này, đều là cường giả chân chính, mỗi người cơ hồ đều là truyền kỳ!

Đương nhiên, trong cái đội ngũ này, còn có một người cá biệt —— Trần Phong.

Cuộc chiến khi trở về kia của Trần Phong đã làm cho vô số người kinh ngạc, càng là kinh hãi khi nhìn thấy Trần Phong dùng một cước đạp bay Tiền Liệt Hiền, thế nhưng liên quan tới thực lực của hắn, vẫn còn là một điều bí ẩn.

Bọn hắn đã hỏi thăm Trần Phong, chỉ nhận được một câu trả lời —— Siêu cấp A đỉnh phong!

"Trần Phong thật sự đã đạt đến Siêu cấp A đỉnh phong?"

"Chắc là thế?"

"Loại tốc độ này cũng quá nhanh rồi đi, chẳng lẽ lại thật sự đúng như hắn nói, chỉ có không ngừng ở trong nguy cơ sinh tử, mới có thể đột phá càng nhanh?"

"Hoàn toàn chính xác là như vậy, thế nhưng nhanh như Trần Phong cũng không có khả năng a, từ lúc hắn đạt tới Siêu cấp B cho đến bây giờ, mới

được thời gian bao lâu? Ta cũng không phải lo lắng chuyện này, cái mà ta lo lắng chính là, cái tên Trần Phong này lại dùng thủ đoạn đặc thù hoặc là át chủ bài nào đó, mới có thể đập bay Tiền Liệt Hiền..."

"Khác nhau ở chỗ nào?"

"Đương nhiên là có khác nhau, Siêu cấp A đỉnh phong chân chính, cùng với thông qua một loại thủ đoạn nào đó tạm thời đạt tới Siêu cấp A đỉnh phong, có sự khác nhau rất lớn đó? Sức chiến đấu quả thực là cách biệt một trời một vực! Thân phận của Trần Phong quá mức đặc thù, nếu như hắn xảy ra chuyện thì đối với nhân loại sẽ là một sự tổn thất quá mức thảm liệt, người đã quên thời điểm mà mọi người cho là hắn chết rồi hay sao..." Phó hội trưởng hết sức ưu thương nói.

Bọn hắn rất muốn hạn chế Trần Phong đi ra bên ngoài, thế nhưng lần này ngay cả quyền hạn cấm chế bọn hắn cũng không có.

Luận quyền lực, Trần Phong so với tất cả bọn hắn cộng lại đều lớn hơn!

Luận thực lực, Trần Phong đột nhiên đã đứng vào hàng ngũ nhân loại đỉnh phong! Lấy cái gì mà đòi hạn chế Trần Phong?

"Ài." Phó hội trưởng thở dài: "Cứ cho người đi theo bảo hộ Trần Phong, lần này, hãy phái ra người của chúng ta, vô luận là vào bất kỳ một tình huống nào, đều phải ưu tiên bảo hộ sự an toàn của hắn."

"Hiểu rõ." Bộ trưởng bộ chiến lược tiếp nhận mệnh lệnh.

"Đi xuống đi." Phó hội trưởng yên lặng nhìn về phía phương xa.

Trần Phong cho tới nay dường như là có vận khí vô cùng tốt, nhiều lần sáng tạo ra kỳ tích, ngoại trừ thực lực của bản thân, vận khí thật sự cũng chiếm cứ một bộ phận rất lớn!

"Hi vọng...lần này người y nguyên vẫn có thể được thần may mắn chiếu cố." Phó hội trưởng thấp giọng nói ra.

Chỉ có điều là, ông ta không biết là, vị sáng tạo ra nhiều kỳ tích được "Thần may mắn" chiếu cố trong miệng của ông ta, vào giờ phút này cũng đang bởi

vì chuyện may mắn này mà phiền muộn.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn vào không gian giả lập.

Mảnh không gian giả lập này thuộc về thế giới đặc thù Quảng sáng may mắn, hắn ở chỗ này mở ra một cái không gian giả lập, dùng để phụ trợ Quảng sáng may mắn tính toán.

Ở chỗ này, hắn có khả năng nhìn thấy hết thay tin tức của Quảng sáng may mắn!

Giá trị may mắn...

Thôi đi...

Cùng với Linh.

Nhưng mà, hiện tại cái gì cũng đã biến mất, sau khi trở về thời đại gen đến này, không gian giả lập liền trở nên trống rỗng, nhưng đây cũng là một chuyện bình thường, bởi vì vào thời điểm xuyên qua, Trần Phong đã dùng hết sạch giá trị may mắn! Cho nên hắn vẫn cho là, sau khi giá trị may mắn khôi phục, không gian giả lập chẳng mấy chốc sẽ khôi phục lại như bình thường, nhưng mà...không có! Ở đây vẫn như cũ là một mảnh hư vô.

Số lượng giá trị may mắn...bàn số cơ mà hắn sáng tạo ra, hết thay các loại đồ vật phụ trợ Quảng sáng may mắn kiểm trắc cũng biến mất toàn bộ.

"Linh?" Trần Phong kêu gọi Linh.

"Ở đây." Linh hiển hiện ở trong bóng đêm.

"Ở đây đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong kỳ quái hỏi.

"Giống như là đang tiến hành thăng cấp." Linh cau mày, cũng hết sức buồn rầu.

"Tiến hóa?" Trần Phong có chút phát mộng, Quảng sáng may mắn thế mà còn có thể thăng cấp?

"Dường như là vậy." Linh gật gật đầu: "Dường như có quan hệ cùng với việc ngài đột phá đến cấp S."

"Cấp S..." Trần Phong có một chút kỳ quái: "Thế nhưng mà vào thời điểm ta đột phá xong Quang sáng may mắn vẫn còn cơ mà."

"Ừm." Linh nói: "Ngài chờ một lát, để ta xem một chút... ồ, là vì ở trong cái nháy mắt ngài trở lại thời đại gen, Quang sáng may mắn ở đây mới bắt đầu tiến hóa, hẳn là do nó cảm ứng được một ít lực lượng nào đó."

Cảm ứng! ! Trần Phong bỗng nhiên giật mình.

Quang sáng may mắn chỉ có thể ở cái thế giới này mới có thể cảm ứng được hay sao? Hẳn bỗng nhiên cảm giác được, Quang sáng may mắn mà hẳn cho tới nay đều không để ý đến, cái đồ vật mà ban đầu hẳn ở trái đất nhạt được này, lại có thể vượt thế giới sử dụng ở chỗ này!

Loại lực lượng kia...tuyệt đối không phải là một loại năng lượng đơn giản có khả năng hình dung.

Tiểu đội liên hợp

Kiếp trước, thời đại gen, thế giới khác...đó là một vài địa phương mà Trần Phong đã đi qua, Quảng sáng may mắn đều có thể sử dụng được như bình thường, thế nhưng cũng chỉ như thế mà thôi, mà tới thời điểm thăng cấp, cũng chỉ có thể được tiến hành ở cái thế giới này.

Cho nên... có thể hay không hiểu thành như thế này: Quảng sáng may mắn chỉ có thể được nối mạng ở cái thế giới này? Có một cái gì đó ở trên thế giới này là nguồn phát ra tín hiệu, đó là thuộc lực lượng về Quảng sáng may mắn.

Trần Phong không biết, thế nhưng căn cứ theo suy đoán của hắn, rất có thể xảy ra khả năng này.

Mà chuyện này...chính là nguồn gốc của Quảng sáng may mắn! Chờ một chút, viên đá vận mệnh kia vì sao lại xuất hiện ở thư viện kiếp trước của hắn? Đây rõ ràng là đồ vật của cái thế giới này, lần thăng cấp này lại là cái gì?

Vì cái gì khi đạt đến cấp S liền có thể thăng cấp? Trần Phong chợt phát hiện ra, chính mình dường như đã chạm đến một thứ gì đó, đây là một đồ vật rất bình thường, nhưng hắn lại chưa bao giờ chú ý tới.

Đồ vật mà hắn nên chú ý tới từ sớm, thế nhưng hắn lại không bao giờ nghĩ tới, hoặc nói là...hắn căn bản không có nghĩ tới phương diện này.

"Là bởi vì thực lực quá yếu, không đủ cảnh giới hay sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hắn vươn tay, bàn tay của hắn lấp lánh trong thế giới hiện thực và hư ảo, và trở lại như bình thường.

Cấp S...đến cùng là một cái cảnh giới đặc thù như thế nào? Trần Phong không biết, Quảng sáng may mắn bỗng nhiên thăng cấp, đối với hắn mà

nói, có chút không đúng thời điểm, thế nhưng loại chuyện thăng cấp này, chung quy cũng không phải là chuyện xấu a?

Đây là Quảng sáng may mắn, cũng không phải là hệ điều hành điện thoại a, sợ gì chứ? Hi vọng là hiệu quả sẽ không bị giảm xuống... Trần Phong tự lẩm bầm.

"Chắc là sẽ không giảm hiệu quả đi đâu." Linh nhướn mày lên nói: "Ta có thể cảm giác được sự tăng lên của nó, hẳn là sau khi thăng cấp hoàn thành, hiệu quả chắc là sẽ được tăng cường lên rất nhiều, thế nhưng trong lúc thăng cấp, không có cách nào sử dụng Quảng sáng may mắn."

"Ta biết." Trần Phong cười khô.

Nếu như trước khi đi tới Yêu tộc mà chưa thăng cấp hoàn thành, coi như là đồ ăn đã nguội. Đối mặt với một cường giả cấp S, không có Quảng sáng may mắn làm át chủ bài, hẳn có cảm giác không an tâm.

"Chẳng qua nếu như cung cấp một chút loại hình đồ vật giống như Linh Hải Mộc..." Linh suy nghĩ một chút: "Có lẽ sẽ có khả năng tăng tốc tốc độ thăng cấp."

Linh Hải Mộc! Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Đúng thế, làm sao lại quên mất cái đồ chơi này vậy? Máy lần Quảng sáng may mắn thăng cấp lúc trước, cũng là dựa vào Linh Hải Mộc, lúc trước muốn kiếm một phần Linh Hải Mộc, hẳn phải hao tổn rất nhiều tâm cơ. Bất quá vào lúc hắn đang chuẩn bị dùng Quảng sáng may mắn để tìm kiếm, chợt phát hiện ra, căn bản là không có cách sử dụng giá trị may mắn.

"..."

Trần Phong cười khô: "Quên vụ này đi."

"Để ta thử một chút." Linh cười khanh khách nói: "Ta mặc dù không có cách nào sử dụng lực lượng Quảng sáng may mắn, thế nhưng rất kỳ quái, ta đối với hết thảy đồ vật ẩn chứa may mắn đều hết sức mẫn cảm đấy..."

"Ừm..." Linh mở cảm ứng ra, ở bên trong sự cảm ứng của nàng, có một chút điểm sáng nhỏ mơ mơ hồ hồ xuất hiện, mặc dù thấy không rõ lắm, thế nhưng chỉ cần có phương vị đại khái, như vậy là đủ rồi.

"Rất tốt." Đôi mắt của Trần Phong sáng rõ, thực lực bây giờ của hắn đã đạt đến một trình độ cao nhất, cơ hồ là không có ai có thể ngăn được hắn.

Xoạt! Trần Phong bắt đầu quét ngang các ngõ ngách trên toàn bộ thế giới, đem hết thấy đồ vật ẩn chứa may mắn, vô luận có phải là Linh Hải Mộc hay không đều cần quét hết, để cho Quần sáng may mắn hấp thu! Cho dù thăng cấp không được hoàn thành ngay lập tức, thế nhưng hắn rõ ràng cảm giác được quần áo của Linh dường như càng trở nên thực chất hơn.

Quả nhiên là có hiệu quả, chỉ có một chút đáng tiếc đó là, không phát hiện được Linh Hải Mộc hoàn chỉnh.

"Loại đồ vật này vốn đã rất hiếm hoi." Linh lắc đầu, Linh Hải Mộc vốn là truyền thuyết, cũng có thể bị tùy tiện phá hủy, có thể tìm tới một vài cành cây không đáng kể, đã rất là hiếm có rồi.

Tiếp tục! Trần Phong điên cuồng cần quét.

Chỉ có điều là, sau khi hắn cần quét toàn bộ đồ vật ẩn chứa may mắn trên thế giới, vẫn như cũ không có hoàn thành thăng cấp, thế giới Quần sáng may mắn, vẫn âm u đầy tử khí như cũ, chỉ có Linh thỉnh thoảng đi ra nói một câu, sâu mi khổ kiếm, hiển nhiên là cũng không thích cái thế giới trống rỗng này.

"Còn bao lâu nữa?" Trần Phong hỏi.

"Không biết." Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt: "Ta chỉ cảm giác được là đã sắp xong, nhưng không biết là lúc nào..."

Linh lắc đầu, nàng cũng không có cách nào xác định được thời gian.

"Xem ra lần này chỉ có thể dựa vào chính mình." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Gen chiến sĩ Siêu cấp A đỉnh phong của Gen Công Hội còn không sợ, hấn đường đường là một cường giả cấp S, trên lý luận chính là cao thủ đệ nhất nhân loại, sợ cọng lông? !

Nhưng mà, nói là nói như vậy, dù sao thì Trần Phong cũng chỉ là một bán cấp S! Giống như là gen chiến sĩ cấp A chưa dung hợp gen năng lực cấp A vậy, Trần Phong cho đến bây giờ vẫn chưa biết được, lực lượng cấp S, đến cùng là cái gì! Hấn hiện tại, vền vền chỉ mạnh hơn Siêu cấp A đỉnh phong một chút mà thôi.

Đây là ưu thế lực lượng đơn thuần, Trần Phong tự tin, bằng vào lực lượng, năng lực đơn thuần của hấn, có thể đánh bại hết thầy gen chiến sĩ Siêu cấp A! Thế nhưng, gen chiến sĩ Siêu cấp A đỉnh phong y nguyên vẫn có vô số năng lực huyền bí khó lường!

Hoặc là giống như Khổng Bạch có một loại năng lực đặc thù hoàn toàn có thể bỏ qua phòng ngự, cho dù là cấp S cũng có thể bỏ qua phòng ngự!

Trước kia có Quảng sáng may mắn làm át chủ bài, Trần Phong tự nhiên không có kỳ điều gì, hiện tại Quảng sáng may mắn đang xin nghỉ phép, mỗi một bước hấn đều phải cẩn thận!

Nhất là...đối thủ lần này, đồng dạng là cấp S! Đây cũng là nguyên nhân mà Trần Phong chủ động yêu cầu tham dự, hấn nhất định phải tự mình mở mang một chút kiến thức về thủ đoạn của cấp S, mở mang kiến thức một chút về lực lượng cấp S chân chính!

Gen Công Hội vì gen cấp S, mà hấn, là vì lực lượng!

Ngày kế tiếp, viện binh đã có... ở dưới sự cố gắng của bộ ngoại giao, nhân loại cùng với Cổ tộc đạt thành hiệp nghị. Cổ tộc đồng dạng cũng điều động một vài vị cường giả Siêu cấp A đỉnh phong, tạo thành một tiểu đội liên minh siêu cấp A có tổng cộng mười hai người, đi săn giết Yêu tộc cấp S! Lần liên hợp hành động đầu tiên giữa nhân loại cùng với Cổ tộc bắt đầu.

Tại khu vực không biết, ở một địa phương mà nhân loại, Cổ tộc, Yêu tộc đều chưa khai phá qua, ở bên trên một mặt hồ phẳng lặng nào đó, có một viên bạch ngọc không tì vết, được khảm trên một tảng đá màu vàng nhạt

trôi nổi ở trên mặt hồ, lấp loé hào quang nhàn nhạt, giống như là đang hô hấp.

Tảng đá kỳ lạ

Gào —— Một con biển dị thú xuất hiện.

Nó tham lam nhìn tảng đá trên mặt hồ, muốn xông tới, bỗng nhiên, ở phía sau lại có một con báo màu xanh lam xuất hiện, trực tiếp bổ nhào lên người của nó, giết chết.

Con báo màu xanh lam dùng ánh mắt tham lam nhìn về phía tảng đá trên mặt hồ, lại lộ ra vẻ cảnh giác. Nó thận trọng nhìn cái tảng đá kia, trong mắt lóe lên một vết hung quang, lộ ra tư thái kích động, ngay vào một khắc nó sắp lao ra...

Hưu! Một khối thiên thạch tự dung rơi xuống, đập xuống mặt đất gần đó.

Vù! Con báo màu xanh lam đã sớm chuẩn bị hóa thành ánh sáng biến mất tại chỗ, mà tại vị trí của nó, đã sớm bị đánh xuyên, rất lâu, thân ảnh của nó mới xuất hiện một lần nữa.

Mà ở gần đó...đã sớm có mấy chục cái hố do thiên thạch tạo thành! Mỗi một lần, vào thời điểm nó sinh ra uy hiếp đối với cái tảng đá kia, đều sẽ tự dung tào ngộ tai họa! Hoặc là bị những sinh vật khác, hoặc là các loại thực vật khác tập kích, thậm chí là loại thiên tai tai bay vạ gió này, mà vị trí của tảng đá kia, cho đến bây giờ vẫn bình yên vô sự!

Ở phụ cận, đã sớm có thi cốt đầy rẫy.

Rống —— Con báo màu xanh lam gầm nhẹ một tiếng mang tính chất uy hiếp, lại chậm rãi lui ra.

Trên mặt hồ, tảng đá kia vẫn như cũ không có gì lạ lập loè ánh sáng nhạt.

...

Có vô số tiếng gào thét, có vô số quái vật mong muốn bước vào mặt hồ, đều tử vong không hiểu thấu.

Mà đúng vào lúc này, ở nơi xa, ánh sáng nhàn nhạt ngưng tụ, có một đạo thân ảnh già nua xuất hiện, ông lão bước đi từng bước một, rất bình ổn đi đến nơi này.

"Quả nhiên...là có quan hệ với ngươi hay sao?" Ông lão nhắc chân, cố gắng bước vào mặt hồ.

Oanh! Một khối thiên thạch tự dừng buông xuống, ông lão khẽ lắc đầu, nhắc tay vung lên, khối thiên thạch có lực lượng vô tận kia, thế mà vào thời điểm tới gần ông lão, lại bị huỷ diệt, không thể làm tổn thương một chút nào cho ông lão.

"Thú vị." Ông lão hơi híп trông mắt.

Xoạt! Ông ta đạp một chân lên mặt hồ, ánh sáng lóng lánh, không gian chung quanh nổ tung, có một cái đường hầm không gian không hiểu thấu xuất hiện, truyền đến lực hút vô cùng vô tận, ông lão đưa tay, đường hầm không gian cứ thế mà vỡ vụn, ông lão hướng phía trước bước thêm một bước.

Oanh! Ở phía dưới lòng đất, dung nham nóng chảy kinh khủng bỗng nhiên bùng nổ, kết hợp với năng lượng, mỗi một đạo dung nham nóng chảy phun lên đều có uy năng kinh người, toàn bộ đều bắn vào ông lão, nụ cười trên mặt của ông lão bỗng nhiên thu liễm lại mấy phần.

Ô...ô...n...g —— Ngăn trở dung nham nóng chảy, ông lão lại bước ra một bước.

Oanh! Dưới mặt hồ, vô tận lực lượng phun trào.

Dung nham nóng chảy...

Nước động...

Ánh sáng nhạt...

...

Đủ loại lực lượng kỳ diệu mà thần kỳ phun ra ngoài, cố gắng ngăn cản ông lão, tăng năng lượng quanh người ông lão đủ để ngăn trở hết thấy mọi thứ, thế mà dần dần nhạt đi.

Sau cùng, ông lão phải dừng bước.

"Nó có trí tuệ hay sao?" Ông lão giống như có điều suy nghĩ.

Xoạt! Thân ảnh của ông lão lấp lóe, trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh tảng đá.

Chỉ có điều là, vào ngay trong cái nháy mắt này, ông lão cảm giác được một cỗ cảm giác nguy hiểm làm cho người ta hít thở không thông, toàn thân giống như rơi vào hầm băng, đó là một loại cảm thụ mà ông ta chưa bao giờ thể nghiệm qua...mùi vị của sự tử vong.

Ông lão dừng tay lại, cho dù ở phụ cận không có loại lực lượng nào xuất hiện, không có sát cơ gì, thế nhưng toàn thân của ông lão vẫn y nguyên trở nên cứng ngắc, lui lại từng bước một, mãi đến khi rời đi khỏi mặt hồ, phía sau lưng đã trở nên ướt đầm.

"Thứ này..." Trên mặt của ông lão lộ ra sự kinh sợ.

Thứ này so với bên trong tưởng tượng của ông ta còn kinh khủng hơn, hết lần này tới lần khác lại ở loại địa phương này. Cái tảng đá nhìn qua không có gì kỳ lạ kia, vẫn như cũ lập loè ánh sáng nhạt, trôi nổi ở trên mặt hồ, ông lão liếc mắt nhìn thật kỹ, sau cùng lựa chọn rời đi.

Mặt hồ...khôi phục lại yên lặng như cũ.

**

Tại Yêu tộc, Lão Yêu tộc thuần phục Yêu thú càng ngày càng nhiều, ở dưới sự phụ trợ của vị Yêu tộc cấp S, bây giờ lão có thể quét ngang Yêu tộc, cơ hồ hết thấy Yêu tộc vừa mới khôi phục đều bị lão khống chế, trở thành thủ hạ trung thành nhất.

"Nhân loại tới..." Yêu tộc bay lượn trên bầu trời truyền đến tin tức.

"Ta biết." Lão Yêu tộc đứng dậy.

Nhân loại...quả nhiên là vẫn chưa hề từ bỏ, từ khi cường giả Yêu tộc cấp S được tiết lộ ra bên ngoài, nhân loại giống như là mèo thấy mỡ vậy, gắt gao nhìn chăm chăm vào Yêu tộc, chưa bao giờ buông lỏng.

Đây là chuyện tất nhiên, nhân loại cùng với Cổ tộc có lẽ vẫn còn có chỗ để giảng hoà, nhưng Yêu tộc thì sao?

Tuyệt đối không thể!

Thứ nhất, có rất nhiều Yêu tộc ngủ say ở dưới phiên đại địa mà nhân loại đang sinh sống.

Thứ hai, bản chất của việc nhân loại tăng cường thực lực là thuốc thử gen dung hợp, mà nguyên vật liệu tạo nên gen thuốc thử gen dung hợp, lại chính là gen của Yêu tộc! Đây cơ hồ là một dạng như thiên địch.

Nhân loại cùng với Yêu tộc, đã định trước là thủy hỏa bất dung.

Lão Yêu tộc đã sớm biết sẽ có một ngày này, chỉ là lão chưa bao giờ nghĩ tới, vào thời điểm nhân loại đối chiến cùng với Yêu tộc, Cổ tộc vậy mà lại liên hợp cùng với nhân loại! ! !

"Là bởi vì sau khi giống loài biến thành giống cái, đầu óc cũng biến thành ngu xuẩn hay sao?" Trong mắt của Lão Yêu tộc loé lên hàn quang.

Nếu nhân loại liên hợp cùng với Cổ tộc, vậy thì cứ diệt trừ bọn chúng cùng một chỗ.

Ở dưới tình huống bình thường, lão tự nhiên là không có cơ hội như vậy, thế nhưng lão nếu đã sớm biết sẽ có một ngày này, tự nhiên đã chuẩn bị kỹ càng.

Đây là cơ hội duy nhất của Yêu tộc đã xuống dốc! Lão đứng dậy.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt ngưng tụ, ở thôn xóm phía xa xa, có từng tấm bia đá được khắc đầy phù văn đứng sừng sững.

Ở phụ cận, sương mù kỳ quái đang sôi trào.

Đám Yêu tộc hít vào một hơi thật sâu, như si như say, thực lực còn mơ hồ được tăng lên, đây chính là Phúc Địa của Yêu tộc chúng nó, cũng sẽ là tử địa của nhân loại cùng với Cổ tộc!

"Nổi gió lên." Lão Yêu tộc tự lẩm bẩm.

Một cơn gió yêu dị bỗng nhiên nổi lên, mặt đất nguyên bản hoang vu, có từng cái cây mọc lên, ở trên mảnh bình nguyên hoang vu này, trong phút chốc đã biến thành một mảnh rừng rậm.

Âm khí sâm nhiên, mảnh bình nguyên hoang vu ở dưới sự lấp loé của những tấm bia đá, đã biến thành một mảnh rừng rậm.

Mảnh tuyệt địa quý dị này, đã biến thành một mảnh rừng rậm không thể bình thường hơn được, trong mơ hồ, có thể nhìn thấy ở dưới mặt đất, trên trời, có một chút sinh vật kinh khủng đang di chuyển, làm cho người ta tê dại cả da đầu.

Ở đây...chính là địa bàn của bọn chúng.

Rống ——Từng tiếng gào thét vang lên.

Vô số Yêu thú có hình dạng như quạ đen bay ra, trong mắt của lão Yêu tộc bắn ra ánh sáng sáng rực, dường như thấy được hàng vạn thế giới, thấy được mỗi một cái góc trong phạm vi ngàn dặm.

Bỗng nhiên, ở một chỗ sương mù nhấp nhô, lão Yêu tộc dùng ánh mắt nhìn chăm chú, nhân loại, đã tới.

Thiên Vũ Lê Minh

"Đã chờ các người rất lâu." Lão Yêu tộc nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra một hàm răng vàng khè, mơ hồ còn dính một chút tơ máu.

Mà vào giờ khắc này, ở bên ngoài ngàn dặm xa xôi, tiểu đội liên hợp giữa Nhân loại cùng với Cổ tộc, đã xuất hiện ở bên ngoài rừng rậm.

"Hắn là nơi này." Một cô nương Cổ tộc nũng nịu nói, lắc lắc vòng eo nhỏ gọi cảm của mình đi tới đi lui, vào thời điểm đi đến bên người Hội trưởng Gen Công Hội, còn nháy mắt và vỗ vào hông của Hội trưởng: "Khá căng đấy."

??? Hội trưởng lộ ra vẻ mặt phát mộng, ông ta trừng lớn con mắt, hiển nhiên còn chưa lấy lại được tinh thần, ông ta đường đường là Hội trưởng Gen Công Hội, mặc dù bế quan lâu dài, thế nhưng vẫn luôn được mọi người tôn kính, lại bị người...

Là do ông ta quá lạc hậu hay là do Cổ tộc quá thoải mái?

"Người..." Ông ta đột nhiên vươn tay.

"Bình tĩnh! Bình tĩnh!" Bá Đặc kéo Hội trưởng lại, thấp giọng nói: "Cổ tộc hiện tại vẫn còn chưa thích ứng với văn hóa của nhân loại, chuyện này ở bên trong lý giải của các nàng, chỉ là tán tỉnh như người bình thường mà thôi."

Tạch... ! Hội trưởng nắm chặt hai quả đấm.

"Tra thân phận của người này trước đây cho ta." Hội trưởng hít vào một hơi thật sâu nói: "Nếu như bản thân cô ta là nữ còn chưa tính, nếu như nguyên danh là các loại Cửu Đản, Thiết Trụ, Thác Ni, lão tử nhất định sẽ đánh chết hắn."

Bá Đặc lộ ra vẻ mặt cười khô, hắn nhìn một chút cô nàng đã vỗ hông Hội trưởng kia, còn đang không ngừng vút mị nhãn, hiển nhiên còn chưa phát

hiện được bầu không khí quý dị trước mắt...

Đây m* nó là chuyện gì!

Thuyết phục? Hắn không dám a, tất cả mọi người ở đây đều là Siêu cấp A đỉnh phong, chỉ có một mình hắn không phải!

Bởi vì tới nơi này đều là đại lão Cổ tộc, cũng không phải là bách tính bình thường, cho nên bởi vì không để xảy ra va chạm, cho nên phải cần hắn đi theo, khiến cho một bộ trưởng bộ ngoại giao như hắn phải đến cái địa phương nguy hiểm này.

"Vất vả." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"..."

Bá Đặc rất là bất đắc dĩ nói: "Ta, chúng ta thật sự không phải là bộ phận hỗ trợ a!"

"Ta biết." Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị nói: "Các người sao có thể là bộ phận hỗ trợ chứ? Ở trong thời kỳ trắng mặt mà nhân loại cùng với Cổ tộc giống như sữa hòa vào nước này, chuyện tránh xảy ra ma sát là phi thường trọng yếu."

"Tác dụng của các người, cũng không phải là bộ phận hỗ trợ, mà là một dạng tồn tại vĩ đại như chất bôi trơn!"

? ? ? Bá Đặc lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Nhân loại ma sát cùng với Cổ tộc... chất bôi trơn... ở bề ngoài nhìn như không có vấn đề gì, thế nhưng sau khi hắn cẩn thận suy nghĩ một thoáng, vẫn luôn có cảm giác chỗ nào đó không thích hợp, phép ẩn dụ này là cái quý gì? !

"Ta là làm bên ngoài..." Bá Đặc phần nộ nói.

"Ta hiểu." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, dùng ánh mắt ý vị thâm trường nhìn hắn một cái.

Ánh mắt ý vị thâm trường cái quý a? ! Bá Đặc giận dữ, chờ đến thời điểm hần muốn nói cái gì, đã phát hiện Trần Phong đã đi ra chỗ khác, chỉ có thể ghen một ngụm hỏa khí, nhìn cô nàng Cổ tộc đang ra sức nháy mắt với Hội trưởng, chỉ có thể tự mình đi qua trấn an.

Sau đó hần lại nghĩ tới ánh mắt của Trần Phong...

Con m* nhà ngươi! Lão tử chỉ là đi trấn an, đi trấn an mà thôi a! Bá Đặc khóc không ra nước mắt, hần là bộ ngoại giao thật tốt, làm sao đến nơi này liền triệt để biến chất?

"Chính là chỗ này hay sao?" Hội trưởng nhìn về phía nơi xa.

Ở bên trong cánh rừng này, căn cứ theo tin tức mà bọn hần lấy được, Yêu tộc cấp S, thậm chí là đại bộ phận Yêu tộc, lúc này đều đang trốn ở chỗ này.

"Đúng thế." Một vị tướng quân Cổ tộc nói.

Nàng tên là Thiên Vũ Lê Minh, cũng là người mạnh nhất mà Cổ tộc phái tới lần này, vị này có thân phận đặc thù, đã từng là một trong những quân thần mạnh nhất của Cổ tộc, mặc dù từng cũng là nam, nhưng giới tính lại là gay, cho nên nàng đối với sự chuyển biến của mình tiếp nhận vô cùng thản nhiên.

Có thể tự do yêu thích đàn ông, đối với nàng mà nói cũng là một chuyện tốt. Mà lần này, nàng sở dĩ chủ động yêu cầu đến đây, cũng là bởi vì trước đó vài ngày trong chiến đấu, thích người mạnh nhất trong nhân loại...

Lưu Cường! Hội trưởng Gen Công Hội đương nhiệm! Làm người mạnh nhất trong hàng tướng lãnh Cổ tộc, nàng cũng chỉ thích người mạnh nhất trong nhân loại!

"Yêu tộc sẽ không từ bỏ ý đồ, vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn." Thiên Vũ Lê Minh nói ra, sau đó dừng lại một chút, dường như nghĩ tới điều gì, thấp giọng nói đối với Lưu Cường: "Vừa rồi ta đã cảnh cáo các nàng, các nàng sẽ không tỏ tình với ngươi nữa."

Hội trưởng: "..."

Nguyên lai các người đem cái động tác này gọi là tỏ tình hay sao?

Người chung quanh yên lặng lùi ra đằng sau, không có gì khác, khí tức mà hai vị này toả ra quá mức mạnh mẽ, người bình thường căn bản sẽ không giữ vững được, coi như đồng dạng là Siêu cấp A đỉnh phong, sức chiến đấu vẫn có sự chênh lệch, Hội trưởng Gen Công Hội cùng với vị tướng quân Cổ tộc này rõ ràng đều là nhân tài kiệt xuất bên trong các Siêu cấp A đỉnh phong.

"Những người khác tiến hành nghỉ ngơi, Thiên Dao, Tam Kiếm, hai người các người hãy đi thăm dò mảnh rừng rậm này." Hội trưởng ra lệnh.

"Vâng." Đám người tạm thời lưu lại.

Mà Hội trưởng cũng không có chú ý tới, vị tướng quân Cổ tộc ở bên người đang âu yếm nhìn ông ta.

"Thật là thú vị." Trần Phong ở phía xa rất hứng thú nhìn cảnh này.

Nghe nói vị này là cường giả chí cường của Cổ tộc, sau khi bùng nổ ra sức chiến đấu chân chính, xem như là Tần Hải cũng không dám ứng đối chính diện, nếu như nàng và Hội trưởng Gen Công Hội...ừm, nhất định rất là thú vị. Trần Phong vui mừng.

Nơi truyền thừa Cổ tộc một mực là địa phương mà nhân loại lo lắng nhất, những chiến sĩ có được đủ loại kỳ thạch trên mi tâm kia, cũng là những người mạnh nhất trong Cổ tộc! Hơn nữa bởi vì đủ loại nguyên nhân, đoán chừng bọn hắn cùng với nhân loại cũng sẽ không chết không thôi!

Đây cũng là địa phương lo lắng duy nhất của Trần Phong.

Cũng may, ở dưới sự điều giải của Tần Hải, những người này dường như cũng không có nhúng tay vào chuyện Cổ tộc dung hợp cùng với nhân loại, từ đầu đến cuối, cũng chưa từng xuất hiện.

Ý tứ của những người này là gì? Trần Phong không rõ ràng.

Chẳng qua nếu như có thể vào trước khi nơi truyền thừa Cổ tộc nhúng tay, triệt để chinh phục Cổ tộc, triệt để dung hợp, nơi truyền thừa Cổ tộc coi như

muốn nhúng tay cũng không có cơ hội.

"Ừm." Trần Phong suy nghĩ như điện, ánh mắt của hắn lưu chuyển qua lại bên trên người của hội trưởng cùng với tướng quân Cổ tộc.

Bá Đặc ở bên cạnh nhìn lướt qua Trần Phong, cảm giác được lông tơ toàn thân dựng đứng, ôi mẹ ơi, cái tên Trần Phong này, sẽ không phải là ngay cả Hội trưởng cũng muốn hớ đó chứ?

Không, sẽ không! Bá Đặc cười gượng hai tiếng, làm sao lại có thể như thế, đây chính là Hội trưởng! Đây chính là cường giả đệ nhất nhân loại! Đây chính là nhân loại cấp cao nhất đã đạp nửa chân vào cấp S!

Chết!

Chỉ có điều là, cái ý nghĩ này còn không chưa có kết thúc, hắn liền thấy Trần Phong đã lặng yên không một tiếng động tới gần vị tướng quân Cổ tộc, dùng một loại ngữ khí rất trầm thấp, nhỏ giọng nói đối với vị tướng quân Cổ tộc: "Cô có muốn mua đĩa CD hay không?"

? ? ? Bá Đặc đột nhiên tròn to con mắt, ôi cha mẹ ơi, cái tên này...

"Hết thấy tư liệu về Hội trưởng." Trần Phong thấp giọng nói: "Bởi vì thân phận của Hội trưởng, Gen Công Hội đã ghi chép lại rất nhiều tư liệu về thân thể, tư liệu về thân thể, thậm chí bao gồm cả tư liệu mà ông ta tranh cử chức Hội trưởng trong quá khứ..."

"Đều có?" Thiên Vũ Lê Minh hứng thú.

"Đương nhiên." Trần Phong nhìn người đẹp chân dài trước mắt, thấp giọng nói: "Hết thấy tư liệu đều được ghi lại ở bên trong đĩa CD giả lập, cũng bao gồm cả một giáo trình chiến lược tình yêu, ở bên trong có rất nhiều loại đồ vật mà Hội trưởng ưa thích."

"Bao nhiêu tiền?" Thiên Vũ Lê Minh cũng thấp giọng nói.

Hai người nói chuyện giống như là xã hội đen đang mua bán ma túy vậy.

"Tặng cho cô, bắt quá lần săn giết Yêu tộc này, cô phải chiếu cố cho ta nhiều hơn một chút." Trần Phong thấp giọng nói: "Ta mặc dù cũng đã đạt tới trình độ Siêu cấp A đỉnh phong, nhưng bản thân lại là chế tác sư, cho nên sức chiến đấu hơi yếu một chút, ta cũng không muốn chết ở chỗ này."

"Hiểu rõ." Thiên Vũ Lê Minh đáp ứng.

Xoạt! Trần Phong đem số liệu truyền cho nàng, hai người giao dịch hoàn thành.

Bá Đặc: "..."

Hắn cứ như vậy trơ mắt nhìn Trần Phong đem Hội trưởng bán đi.

"Như thế...có phải hay không là có một chút quá phận?" Bá Đặc nuốt một ngụm nước bọt.

"Quá mức ở chỗ nào?" Trần Phong liếc mắt nhìn hắn, hết sức nghiêm túc nói: "Người cho rằng lần sắp giết Yêu tộc này sẽ rất dễ dàng hay sao? Đây chính là siêu cường giả cấp S, sơ sẩy một cái, rất có thể mọi người sẽ phải chết hết! Người mạnh nhất Cổ tộc nếu ưa thích Hội trưởng cũng là một chuyện tốt, nếu như thế các nàng khẳng định sẽ đem hết toàn lực bảo hộ Hội trưởng!"

Trần Phong nói hết sức nghiêm túc.

"Có phải như vậy hay không?" Bá Đặc hết sức hồ thẹn, không ngờ Trần Phong lại suy nghĩ sâu xa như vậy, lợi dụng tình cảm của Cổ tộc, để bảo hộ Hội trưởng hay sao? Suy tính này quá chu đáo! Chính mình quả nhiên là quá trẻ tuổi chưa có nhiều kinh nghiệm.

"Đừng có nghĩ nhiều." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, chỉ về phía người Cổ tộc ở phía xa nói: "Ví dụ như... bây giờ ngươi nên đi phục vụ các nàng."

"Gọi là trấn an!" Mặt mũi của Bá Đặc tối sầm, có thể hay không đừng nói những từ ngữ gây sự hiểu lầm như thế chứ!

Mà vào lúc này, Thiên Vũ Lê Minh đã xem xong mấy cuốn sách do Trần Phong đưa cho, 《 Hội trưởng tự truyện 》 , 《 những món ăn ưa thích của Hội trưởng 》 , 《những mối tình đầu mà Hội trưởng đã trải qua》 , bắt đầu truy cầu đại nghiệp, thậm chí còn làm theo yêu cầu trong sách hướng dẫn, chủ động bảo trì một khoảng cách nhất định cùng với Hội trưởng để có thể tạo được một ấn tượng tốt.

Quả nhiên, Hội trưởng đối với vị tướng quân Cổ tộc có thể giữ khoảng cách với mình này phi thường hài lòng. Người xem, vị tướng quân Cổ tộc này không giống như mấy tên chuyên giới Cổ tộc kia, những người kia hận không thể dán vào trên người của ông ta, chỉ có vị này là chủ động giữ vững khoảng cách.

Rất tốt, Hội trưởng cảm thấy rất là hài lòng.

"Quả nhiên là hữu hiệu." Thiên Vũ Lê Minh mừng thầm trong lòng, cái tên Trần Phong kia quả nhiên không có lừa nàg, Hội trưởng thích nhất, chính là những cô gái ưu nhã cẩn thận còn mang theo một tia lạnh lùng.

Mà đúng vào lúc này, hai người Thiên Dao, Tam Kiếm đã trở về.

"Hoàn cảnh xung quanh như bình thường." Tam Kiếm suy nghĩ một chút rồi nói: "Trước mắt cũng chưa phát hiện ra chỗ đặc thù, nhưng âm khí trong rừng rậm rất nặng, hẳn là thuộc tính âm lãnh thuộc về Yêu tộc."

"Bọn chúng đúng là đang ở bên trong mảnh rừng rậm này." Thiên Dao trầm giọng nói, nắm bắt khí tức sinh mệnh là phương diện mà hắn am hiểu nhất: "Mặt đất, trên không, tùy thời đều có thể cảm giác được ánh mắt của Yêu tộc, bọn chúng có khả năng ẩn giấu ở bất kỳ một địa phương nào."

"Rất tốt." Hội trưởng gật đầu: "Vậy thì lập tức xuất phát! Lần này, chúng ta sẽ khiến cho bọn chúng không còn đường nào để thoát!"

Trong địa bàn của Yêu tộc, có một nhóm mười hai người thận trọng đi trong rừng rậm.

Yêu tộc dường như vô cùng quen thuộc với rừng rậm, vô luận là ở một địa phương nào, đều muốn tạo ra một mảnh rừng rậm, để ẩn giấu thân ảnh cùng với hành động của bọn chúng. Mặc dù rất ngu ngốc, thế nhưng lại rất có hiệu quả.

Đám người ngẩng đầu nhìn lên, những địa phương mà mắt có thể nhìn thấy, cơ hồ đều bị cây cối che chắn.

"Tầm nhìn ở đây rất ngắn." Tam Kiếm quét ánh mắt qua.

"Ồ phụ cận không cảm ứng được khí tức sinh mệnh..." Thiên Dao còn chưa nói xong một câu.

"Cẩn thận!"

Oanh! Một luồng ánh sáng bắn tới, Thiên Dao vội vàng né tránh, nhưng mà luồng ánh sáng đen kịt vẫn xẹt qua gương mặt của hắn, lưu lại một đạo vết máu đỏ tươi.

Xoạt! Ánh sáng màu đỏ lóe lên trong mắt của hắn, nhưng vẫn không phát hiện ra bất kỳ một vật gì.

"Là đồ vật không có khí tức sinh mệnh hay sao?" Thiên Dao chau mày nói: "Tam Kiếm, người có phát hiện ra cái gì hay không?"

"Không có." Tam Kiếm lắc đầu.

Thiên Dao am hiểu phương diện truy tung cùng với cảm ứng khí tức sinh mệnh, mà Tam Kiếm giỏi về quan sát hoàn cảnh, hai người ai cũng có sở trường riêng, nhưng lần công kích này, lại nằm ngoài phạm vi của hai người! Dùng năng lực Siêu cấp A đỉnh phong của hai người bọn hắn, vậy mà không thể phát giác ra được cái gì!

"Không phải là sinh vật."

"Không phải là hoàn cảnh..."

"Chẳng lẽ là một loại khô lồi nào đó?"

Bọn hắn suy đoán.

"Chúng ta bay lên xem một chút." Hai người rời khỏi mặt đất, cố gắng bay lên trên cao, nhưng mà, ngay trong cái nháy mắt bọn hắn bay lên, một đạo ánh sáng màu đỏ như máu xỏ xuyên qua lồng ngực của hai người.

Bịch! Hai bộ thi thể ầm ầm rơi xuống.

"Chết rồi? !" Đám người sợ mất mật, bầu không khí mới vừa rồi còn rất an tĩnh, trong chốc lát đã biến thành kinh dị.

Đã có người chết, vừa mới bước vào bên trong mảnh rừng rậm này, liền chết mất hai người, hơn nữa còn là hai người Thiên Dao, Tam Kiếm Siêu cấp A đỉnh phong có năng lực nhận biết cường đại nhất!

"Chết rồi sao!" Bá Đặc cảm thấy tê cả da đầu.

Loại công kích kia...chỉ có công kích cấp S, mới có thể giết chết hai người trong chớp nhoáng như vậy!

Bọn hắn cuối cùng đã đánh giá thấp thủ đoạn của Yêu tộc, Yêu tộc có trí tuệ không kém so với nhân loại cùng với Cổ tộc, cho dù vị Yêu tộc cấp S chưa khôi phục lại ý thức, thế nhưng lão Yêu tộc đang không chế gã lại vô cùng gian trá và hung ác.

Người cho rằng đây là một cuộc săn giết quái vật? Hiển nhiên là không phải, ở bên trong mảnh rừng rậm này, bọn hắn mới là con mồi!

Oanh! Hội trưởng đột nhiên ra tay, đánh nổ tung từng dãy cây cối chung quanh, nhưng mà, khiến cho người ta kinh sợ chính là, những dãy cây cối vừa mới bị phá huỷ kia, lại phục hồi như cũ trong phút chốc.

Tiểu Ảnh bị nhìn thấu

"Nơi này..." Hội trưởng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nói: "Là một cái mê trận."

Một cái mê trận mà ngay cả hai người Tam Kiếm đều không thể phát giác, như vậy cái người thi triển mê trận này...

"Là Yêu tộc cấp S!" Thiên Vũ Lê Minh cười lạnh, chỉ có Yêu tộc cấp S, chỉ có thủ đoạn do vị kia thi triển, mới có thể khiến cho năng lực nhận biết Siêu cấp A đỉnh phong cũng không thể phát hiện, nhiệm vụ lần này...có lẽ so với trong tưởng tượng còn khó hơn.

Đã mất đi hai vị cường giả Siêu cấp A nhận biết siêu cường, con đường tiếp theo của bọn hắn sẽ rất khó đi.

"Cái gọi là mê trận này, hẳn là lá chắn của Yêu tộc."

"Chúng nó làm ra mê trận như vậy để cho chúng ta không có cách nào phân rõ phương hướng, không thể cảm giác ra bất kỳ vật gì, sau đó để cho vị Yêu tộc cấp S kia đánh lén trong bóng tối..."

Bá Đặc hít vào một ngụm khí lạnh, ở dưới tình huống bình thường, làm người thượng đẳng, nhất là loại tồn tại cấp S này, bình thường đều có tôn nghiêm thuộc về cường giả, vô cùng chú ý đến mặt mũi. Ngay cả mấy người Bá Đặc, đều là Siêu cấp A, nếu như muốn giết một gen chiến sĩ cấp B còn muốn đánh lén...thật sự là không có mặt mũi nhìn người.

Mà vị Yêu tộc cấp S này, hiển nhiên là sẽ không cân nhắc loại chuyện này, đã nghe qua chuyện dũng sĩ đấu ác long chưa? Dũng sĩ sẽ cùng với đồng bạn không ngừng tăng thực lực lên, sau cùng sẽ khiêu chiến với ác long, làm gì có chuyện ác long không biết xấu hổ tiến hành ẩn nấp đánh lén từng người chứ? Huống chi...

"Vị Yêu tộc cấp S này so với lần trước mạnh hơn rất nhiều..." Lý Lôi một mực chưa mở miệng bỗng nhiên nói ra.

"Là do ta tính sai." Hội trưởng hít vào một hơi thật sâu.

Ở cái vị trí này vào một thời gian dài, đã khiến cho suy nghĩ của ông ta có một chút không thực tế. Gen Công Hội hết thầy có sáu người, bây giờ chỉ còn lại bốn người bọn họ, lại thêm Trần Phong bản thân chỉ là một chế tác sư, sức chiến đấu đã giảm xuống quá nhiều.

"Chuyện tiếp theo còn phải nhờ vào Cổ tộc các cô." Hội trưởng thở dài, ở loại địa phương này, người Cổ tộc hiển nhiên sẽ am hiểu hơn.

"Đã hiểu." Thiên Vũ Lê Minh gật gật đầu nói: "Kết trận."

Xoạt! Mấy chiến sĩ Cổ tộc cấp tốc đi về phía trước, bắt đầu thận trọng thăm dò.

"Bọn hãn đã phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta."

"Vị Yêu tộc cấp S tùy thời có khả năng đánh lén trong bóng tối, dùng lực lượng của gã, chúng ta không có bất kỳ người nào có thể ngăn trở, cho nên, mọi người nhất định phải ở trong trạng thái phòng ngự."

Oanh! Các chiến sĩ Cổ tộc kết thành một trận phù văn mạnh mẽ, các nàng không có gen chiến sĩ trình sát mạnh mẽ như Gen Công Hội, nhưng các chiến sĩ lại có lực phòng ngự cùng với công kích cực kỳ xuất sắc, tuyệt đối là đỉnh cấp trên thế giới!

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng nhàn nhạt vờn quanh, âm khí quỷ dị trong rừng rậm âm u dường như cũng tán đi một chút.

"Trần Phong, ngươi hãy đứng vào chính giữa." Hội trưởng dặn dò.

"Được rồi." Trần Phong nghe lời đứng vào chính giữa trận.

Vào thời điểm đối đầu với vị Yêu tộc cấp S đúng nghĩa này, Trần Phong quả quyết đem chính mình đặt vào vị trí chế tác sư. Hai vị Thiên Dao chết quá nhanh, ngay cả Trần Phong cũng không kịp phản ứng! Thậm chí...hãn ngay cả hai đạo ánh sáng màu đỏ kia là cái gì cũng không biết.

"Cái này là lực lượng cấp S hay sao?" Trần Phong có một chút kinh hãi.

"Lực lượng của gã đang không ngừng được khôi phục." Lý Lôi lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nói: "Hành động lần này của chúng ta có một chút liều lĩnh và lỗ mãng."

"Thế nhưng chúng ta nhất định phải đến đây, không phải hay sao?" Hội trưởng thở dài.

Bọn hần nhất định phải tới! Đây là cơ hội duy nhất để tiêu diệt Yêu tộc! Một khi Yêu tộc cường đại đến một trình độ nào đó, lực lượng cấp S hoàn toàn trở về, ai cũng không biết sẽ phát sinh ra cái gì, Cổ tộc tốt xấu còn có nơi truyền thừa tồn tại, mà nhân loại...rất có thể sẽ xong đời!

Lý Lôi im lặng, Trần Phong ở bên cạnh, thoáng có một chút xấu hổ.

Kỳ thật hần rất muốn nói, hần cũng là cấp S a! Không chỉ có Cổ tộc cùng với Yêu tộc có, nhân loại chúng ta cũng có! Thế nhưng mà ngấm lại sức chiến đấu vừa rồi của vị Yêu tộc cấp S...

Trần Phong chỉ có thể nhận sợ, chưa hiểu rõ lực lượng cấp S, Quảng sáng may mắn xin nghỉ phép, sức chiến đấu hiện tại của Trần Phong, vền vện cũng chỉ có thể đơn đấu với một cường giả Siêu cấp A đỉnh phong! Chỉ thế mà thôi!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Linh, giúp ta quan sát bốn phía."

"Hiểu rõ." Linh gật gật đầu.

Mặc dù không có cách nào sử dụng Quảng sáng may mắn, thế nhưng để cho Linh làm con mắt, quan sát cùng với cảm giác bốn phía chung quanh Trần Phong thì vẫn có thể làm được, còn về chuyện điều tra...

"Tiểu Ảnh, giao cho ngươi." Trần Phong thấp giọng nói.

Xoạt! Một đường ánh sáng đỏ trong tay của hần biến mất.

Thân thể của Tiểu Ảnh hoá thành hư ảo, bay lên trên trời, bay đến địa phương bắn ra đạo ánh sáng màu đỏ, nhưng mà, chỉ vền vện xuyên qua một phút đồng hồ, Tiểu Ảnh liền ngừng lại.

Trước mắt, có một cái lá chắn, chặn đường đi của nó lại.

Không sai, Tiểu Ảnh thế mà bị chặn lại!

Xoạt! Trong mắt của Trần Phong lóe lên ánh sáng màu đỏ, hấn xuyên thấu qua hai mắt của Tiểu Ảnh, trực tiếp thấy được cái thế giới đằng sau lá chắn kia, ở nơi đó, có một đôi mắt thật to, đang lóe lên ánh sáng màu đỏ. Chính là ánh sáng màu đỏ đã đánh chết hai người Thiên Dao. Đó là...Trần Phong bỗng nhiên giật mình.

Mà vào lúc này, đôi mắt thật to bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt đỏ như máu lưu chuyển trên không trung, sau cùng rơi xuống trên người của Tiểu Ảnh, ngừng lại.

Nó có thể nhìn thấy Tiểu Ảnh? Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy không lành, đang muốn bảo Tiểu Ảnh rút về.

Oanh! Ánh sáng màu đỏ khủng khiếp lại một lần nữa lấp lánh.

"Tiểu Ảnh!" Sắc mặt của Trần Phong đại biến.

Oanh! Đạo ánh sáng màu đỏ kia xỏ xuyên qua Tiểu Ảnh.

Trần Phong lộ ra vẻ mặt khó coi, đây là lần đầu tiên Tiểu Ảnh theo hấn cho đến nay, lần thứ nhất bị nhìn thấu trạng thái hư ảnh, sự kinh khủng của cường giả cấp S, quả nhiên đã vượt xa khỏi sự hiểu biết của hấn.

Đau nhức...Tiểu Ảnh truyền đến ý niệm mãnh liệt, nó cố gắng nuốt chửng cỗ lực lượng này, nhưng bởi vì cỗ lực lượng này quá mức mạnh mẽ, căn bản là không có cách nuốt vào, ngược lại còn khiến cho thân thể của nó bị bội thực.

"Thu hồi!" Trần Phong cố gắng đem Tiểu Ảnh thu hồi.

"Trần Phong." Linh bỗng nhiên mở miệng: "Nó hiện tại đang xen lẫn cùng với cỗ lực lượng cấp S kia, nếu như ngài thu hồi nó lại, rất có thể sẽ bị ảnh hưởng! Ngài cũng có khả năng sẽ bị thụ thương."

"Ta biết." Thần sắc của Trần Phong rất bình tĩnh, mặc dù biết hậu quả, hắn nhất định cũng phải đem Tiểu Ảnh thu hồi!

"Trở về!" Hắn lại một lần nữa triệu hồi Tiểu Ảnh, nhưng mà, khiến cho người ta kinh ngạc chính là, cho dù Tiểu Ảnh đang ở trong trạng thái đau đớn kịch liệt, y nguyên vẫn cố gắng chống cự ý chí của Trần Phong, nó vậy mà đang cự tuyệt triệu hồi!

"Tiểu Ảnh!" Trần Phong quát to một tiếng.

Cưỡng ép buông xuống

Tiểu Ảnh mặc dù có thân phận đặc thù, thế nhưng cuối cùng vẫn đã dung hợp tinh thần lực cùng với Trần Phong, cho nên vào thời điểm Trần Phong quyết định triệu hồi, nó nhất định cũng phải trở về!

Mà bây giờ...nó thế mà có thể chống cự được ý niệm của Trần Phong! Hiển nhiên, đúng như lời mà Linh nói, nó đang lo lắng khi trở lại sẽ làm liên lụy đến Trần Phong.

"Đáng chết." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, năng lượng của vị Yêu tộc cấp S quá mức mạnh mẽ, nếu như không nhanh chóng thu hồi Tiểu Ảnh về, nó rất có thể sẽ xảy ra chuyện, coi như không chết, ý chí cũng sẽ bị xoá đi triệt để!

Đối với một sinh vật đặc thù như Tiểu Ảnh mà nói...ý thức bị xoá đi, thì tương đương với tử vong.

"TRỞ VỀ!" Trần Phong nói ra từng chữ.

Oanh! Ý chí thuộc về cấp S buông xuống! Trần Phong dùng ý chí bá đạo cưỡng ép thu hồi Tiểu Ảnh.

Mà theo việc Tiểu Ảnh trở về, cỗ lực lượng đặc thù của vị Yêu tộc cấp S đang quán quanh thân thể của Tiểu Ảnh, tiến vào bên trong ý chí của Trần Phong, mang đến lực công phá kinh khủng!

"Tới đi." Trần Phong lộ ra vẻ mặt kiên nghị, đồng dạng là cấp S, cho dù lão tử đánh không lại ngươi, chẳng lẽ không đánh bại được năng lượng của ngươi?

Oanh! Ánh sáng màu đỏ tuôn ra, Trần Phong cố gắng cưỡng ép luyện hoá cỗ năng lượng này, nhưng mà, trình độ kinh khủng của cỗ năng lượng này, đã vượt xa sự tưởng tượng của hắn, dùng lực lượng của hắn, căn bản là không có cách nào rung chuyển. Cho dù là cấp S cũng không được!

Oanh! Ánh sáng màu đỏ đang tiến thẳng vào.

Trần Phong thôi động tất cả lực lượng để chống cự, từ một khắc quyết định triệu hồi Tiểu Ảnh, hắn liền chuẩn bị kỹ càng!

Dùng tất cả lực lượng mạnh mẽ của hắn bây giờ để chống đỡ, chưa chắc đã không thể chống chọi, lực lượng của hắn mặc dù không có mạnh mẽ như đạo ánh sáng màu đỏ, thế nhưng mà thắng ở chỗ có số lượng nhiều.

"Tới đi." Trần Phong gầm lên giận dữ.

Oanh! Hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, Trần Phong cảm giác được thân thể đang bị xé rách. Cỗ lực lượng kia cũng không tính là quá đáng sợ, thế nhưng mà hai loại lực lượng cấp S giao phong ở trong người, thân thể của hắn căn bản là không có cách nào tiếp nhận, bắt đầu không ngừng nổ tung!

Sụp đổ! Máu tươi bắn tung tóe, thân thể của Trần Phong đang không ngừng sụp đổ cùng với gây dựng lại.

"Ta có thể chống đỡ!" Trần Phong cắn răng.

Mà đúng vào lúc này, hắn mơ hồ nghe được một tiếng thở dài, có một âm thanh quen thuộc mà xa lạ vang lên, có một cỗ lực lượng cường đại bỗng nhiên tuôn ra.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, một cỗ lực lượng mạnh mẽ buông xuống trong thức hải của Trần Phong! Bộ dáng quen thuộc...quần áo quen thuộc.

"Trần! Phong!" Minh Nguyệt dùng áo choàng trùm quanh cơ thể, phần nộ chỉ vào Trần Phong nói: "Các ngươi nhất định phải vào thời điểm bản cô nương đang tắm rửa, gặp phải nguy hiểm có đúng hay không? !"

Trần Phong: "..."

Oanh! Ánh sáng màu đỏ tuôn ra, thấy Minh Nguyệt xuất hiện, nó lập tức vọt tới.

"Muốn chết!" Minh Nguyệt phần nộ đang không có chỗ phát tiết, liền bắt lấy đường ánh sáng màu đỏ này đập cho một trận tê người, sau khi đánh

cho đạo ánh sáng màu đỏ này ra bã mới đưa cho Tiểu Ảnh.

"Loại lực lượng này..." Minh Nguyệt nhíu mày.

Nàng nhớ kỹ đôi thủ trước kia của Trần Phong đều là cấp B, cấp A, hiện tại làm sao mà ngay cả loại lực lượng cấp bậc này đều có? Hai người này đến cùng đang làm cái gì?

"Hai tên gia hỏa các người đến cùng đang làm gì?" Minh Nguyệt đang muốn nói cái gì, thân ảnh bỗng nhiên lấp lóe mấy lần.

"Quả nhiên...cường ép buông xuống nơi đây đã tiêu hao quá nhiều năng lượng hay sao?"

"Trần Phong!"

"Bảo vệ tốt Tiểu Ảnh."

"Cái địa phương quỷ quái này... hạn chế... có một chút không đúng... khó trách vì sao ta lại cảm giác được nguy hiểm..."

Xoạt! Thân ảnh của Minh Nguyệt hoàn toàn biến mất.

Mà Tiểu Ảnh thì đã thôn phệ xong cỗ năng lượng cấp S, bụng trở nên tròn vo, cực kỳ giống với một quả bóng da, ngủ thiếp đi. Nuốt chửng nhiều năng lượng đặc thù như vậy, không biết đối với nó mà nói là tốt hay xấu.

Đi rồi sao? Trần Phong hơi híp tròng mắt.

Hắn luôn có cảm giác chỗ nào đó không đúng lắm, thời cơ mà Minh Nguyệt xuất hiện quá xảo diệu!

Loại tình huống này, chỉ có vào lúc Trần Phong nghiêm túc tính toán, đồng thời tiêu hao hàng loạt giá trị may mắn để triệu hoán Minh Nguyệt, Minh Nguyệt mới có thể vừa vờ xuất hiện ở đây!

Mà vừa rồi...Minh Nguyệt không có một chút dấu hiệu nào xuất hiện!

Dựa theo lời giải thích của nàng, dường như là cảm thấy mỗi nguy hiểm?

Thế nhưng mà Trần Phong đã nghe nàng nói qua, thế giới cách xa như vậy, nàng không có cách nào cảm giác được, cho nên, nàng đến cùng đã làm thế nào phát hiện ra chuyện bọn hắn gặp nguy hiểm? Điểm này rất kỳ quái.

Hơn nữa, Trần Phong mới vừa cảm giác được một cỗ lực lượng quen thuộc.

May mắn! Hắn nhìn về phía trong cơ thể, Quảng sáng may mắn vẫn còn đang thăng cấp, hoàn toàn tĩnh mịch.

Ảo giác sao? Tuyệt đối không thể! Vậy rốt cuộc là nguyên nhân gì? Hoặc nói là, lần này đơn thuần chỉ là vận khí tốt? Minh Nguyệt bởi vì một số chuyện nào đó, đúng lúc cảm nhận được cỗ khí tức này, cho nên mới xuất hiện? Thế nhưng mà rõ ràng nàng đang tắm...

"Linh, ngươi có cảm nhận được cái gì hay không?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Không có." Linh lắc đầu, rất kỳ quái hỏi: "Sao thế?"

"Dường như có lực lượng may mắn." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Bằng không thì sẽ không có khả năng trùng hợp như vậy."

"Hắn là sẽ không." Linh cũng là rất là nghi hoặc nói: "Nếu có lực lượng may mắn, ta nhất định sẽ có thể cảm nhận được, đương nhiên, nếu như là chuyện trùng hợp, ta sẽ không có cách nào cảm ứng."

"Thật sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Nói như vậy, lần này thật sự chỉ là trùng hợp đơn thuần? Vào thời khắc mấu chốt như vậy, Trần Phong nhíu mày.

Tiểu Ảnh...Minh Nguyệt...trùng hợp...Trần Phong chìm vào trong sự suy tư.

"Trần Phong!" Từng tiếng kinh hô đưa hắn trở về hiện thực.

Trần Phong mở to mắt, lúc này mới phát hiện ra mấy người Hội trưởng đang chăm chú nhìn hắn, rất là lo lắng.

Tiểu Ảnh một mực ở vào trạng thái hư ảo, bọn hắn căn bản là nhìn không thấy, chỉ là trên người Trần Phong mới vừa rồi bỗng nhiên bắn ra máu tươi đã hù dọa bọn hắn.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu: "Có thể là do quá khẩn trương, có một chút đột phá nhỏ."

"Đột phá nhỏ?" Lý Lôi lộ ra vẻ mặt ngu si nhìn Trần Phong.

Đột phá? Nguyên lai nhà ngươi vào lúc đột phá thân thể sẽ vừa sụp đổ vừa bắn máu tươi ra ngoài? Lượng máu vừa rồi mà ngươi phun ra ngoài, ngay cả trâu bò cũng chịu không nổi đấy? ! Lừa ai đó!

"Không có việc gì." Trần Phong cười cười: "Bất quá ta đã phát hiện ra vị trí của gã kia."

"Ồ?" Đôi mắt của mọi người sáng lên.

Trần Phong yên lặng thông qua màn sáng đem tọa độ truyền cho mọi người, đám người giống như có điều suy nghĩ, xem ra là do Trần Phong bởi vì tìm được cái vị trí này cho nên mới bị cản trở sao...

Đám người chậm rãi tiến lên, chờ đợi cơ hội.

Mà đúng vào lúc này, Thiên Vũ Lê Minh một mực nhắm mắt bỗng nhiên mở hai mắt ra nói: "Tới rồi."

Lão Yêu tộc

Tinh mang trong mắt của nàng lóe lên, ngưng tụ ánh sáng trong tay, khởi động trận pháp phòng ngự, tạo nên một cái tấm chắn to lớn, ở nơi xa, lá chắn rừng rậm bỗng nhiên mở ra, có một đạo ánh sáng màu đỏ như máu từ đằng xa đánh tới.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, mọi người đang bày trận phòng ngự bị đánh cho thất điên bát đảo, nhưng lại thành công ngăn chặn được công kích của vị Yêu tộc cấp S!

"Ngay vào lúc này!" Trong mắt của Hội trưởng loé lên hàn quang, ông ta đã chờ giờ khắc này rất lâu.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Hội trưởng ra tay, một cỗ năng lượng kinh khủng đánh về phía địa phương bắn ra đạo ánh sáng màu đỏ, xuyên qua tầng tầng rừng rậm, cứ như thế mà đánh tới.

Oanh! Sóng xung kích toả ra, tất cả cây cối cùng với sương mù biến mất, mê trận mà Yêu tộc thiết trí mất đi hiệu lực, bóng dáng của đám Yêu tộc như ẩn như hiện ở phía xa xa, đám người ngược lại còn nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Đã phá huỷ được mê trận! Chuyện tiếp theo, chính là thời điểm dùng cứng đối cứng!

"Không ngờ được các người có thể phá được mê trận." Thanh âm khàn khàn của lão Yêu tộc truyền đến, dường như có một chút ngoài ý muốn. Bên người của lão, có mấy chục tên Yêu tộc mạnh mẽ nằm rạp trên mặt đất, dâng lên sự trung thành của mình cho lão Yêu tộc này.

"Hừ!" Hội trưởng hừ lạnh một tiếng, căn bản không có để ý tới lão Yêu tộc.

"Giết!" Thiên Vũ Lê Minh lạnh lùng hạ lệnh.

Hưu! Tiểu đội liên hợp nhân loại, Cổ tộc trong nháy mắt ra tay, mê trận cùng với quỷ kế của Yêu tộc, đã hoàn toàn gây ra thiệt hại cho bọn hắn, thậm chí đã có hai vị cường giả đã chết mất, thế nhưng mọi chuyện cũng nên dừng ở đây rồi!

Thực lực tổng hợp của Yêu tộc, đã kém xa tít tắp nhân loại cùng với Cổ tộc!

Oanh! Mấy chục tên Yêu tộc kia ra tay.

Nhưng mà...cuối cùng cũng chỉ là pháo hôi! Thân thể nhìn qua mạnh mẽ của bọn chúng, ở trước mặt Hội trưởng phản phát như là mấy tờ giấy, Hội trưởng phần nộ bởi vì tổn thất hai vị cường giả, cứ như thế đem lửa giận phát tiết lên trên người của mấy tên Yêu tộc này.

Phốc! Máu tươi văng ra khắp nơi, một mình Hội trưởng đã đồ sát ít nhất mười tên Yêu tộc.

Yêu tộc đối mặt đơn độc với nhân loại hoặc là Cổ tộc cũng đều hết sức miễn cưỡng, huống chi còn phải đồng thời đối mặt với sự liên hợp giữa nhân loại cùng với Cổ tộc? Chúng nó căn bản là không hề có lực hoàn thủ!

Trong chốc lát, hết thảy Yêu tộc liền bị tàn sát không còn, chỉ để lại lão Yêu tộc. Lão vẫn như cũ âm lãnh ngồi yên tại chỗ, xem thủ hạ kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên vì mình chịu chết, lại không có bất kỳ một sự động dung nào, chỉ lạnh lạnh nhìn cảnh này.

"Còn không chịu để cho gã ra tay hay sao?" Hội trưởng cười lạnh, gã trong miệng của ông ta, tự nhiên là vị Yêu tộc cấp S!

"Mấy cái trò đánh lén, dùng qua một lần liền mất linh." Thiên Vũ Lê Minh lạnh lùng nói.

Lúc đầu bởi vì ngoài ý muốn, là vì bọn hắn không cân nhắc đến chuyện cường giả cấp S thế mà dùng loại phương thức này để đánh lén, nhưng đến thời điểm bọn hắn đã đề phòng, đánh lén cũng liền biến thành trò cười!

"Ha ha." Lão Yêu tộc âm trầm cười: "Ta đã chờ các ngươi rất lâu."

"Giết hắn!" Hội trưởng không có một chút do dự ra tay.

Oanh! Năng lượng nổ tung.

Nhưng mà, khiến cho người ta bất ngờ chính là, công kích của ông ta vào thời điểm tới gần lão Yêu tộc, lại bị ngăn lại, chung quanh có từng tầng từng tầng năng lượng màu lam nhạt lấp lánh, giống như bánh răng, chặn lại công kích của ông ta. Những tấm bia đá cao chót vót kia, lập loè uy năng làm cho người ta phải sợ hãi.

"Là bởi vì những vật kia sao?" Trong mắt của Thiên Vũ Lê Minh loé lên hàn quang.

Oanh! Nàng trong nháy mắt công kích về những tấm bia đá kia.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu lam nhạt lóng lánh, bia đá bình yên vô sự.

"Đánh không trúng." Thiên Vũ Lê Minh lắc đầu: "Giống như là đánh vào trên bông gòn."

"Ha ha ha, dùng lời của nhân loại của các ngươi để giải thích, đây chính là lá chắn lực lượng cấp S, loại công kích cấp bậc này của các ngươi, làm sao có thể phá." Lão Yêu tộc cười lớn.

Cấp S...Hội trưởng cùng với Thiên Vũ Lê Minh liếc nhìn nhau.

Nếu như trong chiến đấu bình thường, lực lượng cấp S mặc dù cao hơn bọn hắn một cấp, thế nhưng nếu do một vị Yêu tộc cấp S chưa thức tỉnh hoàn toàn thì triển, cũng không tính là quá cường đại! Thế nhưng cái lá chắn này...

"Ngươi đã hoàn thiện cỗ lực lượng này." Hội trưởng đột nhiên nghĩ tới điều gì, sắc mặt biến hóa.

"Không sai." Lão Yêu tộc nhe răng cười: "Ngươi cho rằng ta không biết các ngươi đã chuẩn bị cái gì sao? Nếu các ngươi đã xuất hiện ở đây, chắc hẳn đã tìm được biện pháp nhằm vào cấp S a? Để cho ta đoán thử một chút? Là nước tiểu của vị tiểu hoàng tử kia? Các ngươi đã phá giải được không phải hay sao? Ha ha ha!"

Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên biến hóa, cái tên này...thế mà ngay cả chuyện này đều biết sao?

"Đó chỉ là một suy luận đơn giản, không phải hay sao?" Lão Yêu tộc giống như cười mà không phải cười nói: "Các ngươi nhất định tưởng là ta muốn khống chế vị Yêu tộc cấp S này, thì nhất định phải bảo trì trạng thái thần hồn không hoàn chỉnh của gã có đúng không? Dù sao thì một khi thần hồn trở về, gã sẽ không nhận sự khống chế của ta, có đúng không?"

"Ha ha, đúng là như thế."

"Bất quá, các ngươi cho là ta sẽ cho gã cơ hội trở về?"

"Các ngươi tưởng rằng, coi như thần hồn của gã không có cách nào trở về, ta sẽ không thể sử dụng lực lượng cấp S chân chính? Không, các ngươi đã sai...một lũ ngu xuẩn..."

"Rống —— " Một tiếng gào thét to lớn truyền đến.

Trong hư không, có một thân ảnh to lớn xuất hiện, vị Yêu tộc cấp S kia, đã xuất hiện rồi!

Nó lảng không xuất hiện, toàn thân tràn ngập năng lượng đáng sợ, tản ra cỗ lực lượng cấp S mà bọn hắn quen thuộc kia, ồ, hẳn là lực lượng cấp S không hoàn chỉnh.

"Cũng không tính là mạnh, có phải hay không?" Lão Yêu tộc giống như cười mà không phải cười nói: "Như vậy..."

Lão bỗng nhiên đưa tay.

Oanh! Hết thấy bia đá ở phụ cận lấp lánh, một cỗ lực lượng từ trên người của lão tỏa ra, bay lên trên trời, dung hợp cùng với lực lượng cấp S, sau cùng hình thành một cỗ lực lượng mới hoàn toàn! Đó là cấp S chân chính! ! !

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người đại biến.

Chẳng ai ngờ rằng, lão Yêu tộc này lại có thể tái hiện lực lượng cấp S chân chính!

Khó trách lão lại một mực không để cho vị Yêu tộc cấp S này ra tay, cái gã to xác này không phải chỉ là khô lồi đơn giản như vậy, mà đã trở thành nguồn sức mạnh cho lão Yêu tộc!

"Ha ha." Lão Yêu tộc cười lớn: "Đây chính là năng lực của lão phu, hoàn thiện! Ta có thể hoàn thiện hết thầy lực lượng! Ha ha ha, cảm tạ các người đã xuất hiện ở đây..."

"Như vậy —— hãy trở thành nô bộc vong linh của ta đi!"

Oanh! Lão Yêu tộc phát tay, bóng tối đáng sợ làm cho người ta sợ hãi buông xuống.

"Tiêu diệt các người..."

"Đem bọn người luyện chế thành khô lồi..."

"Lão phu sẽ trở thành chủ nhân của thiên hạ này, ha ha ha!"

Lão Yêu tộc cười lớn, cái gì Yêu tộc, cái gì Cổ tộc, cái gì nhân loại, đều đi gặp quỷ đi!

Người đang làm cái gì?

Vù —— Gió đen bao phủ.

"Phòng ngự." Thiên Vũ Lê Minh rống to, cơn gió đen kinh khủng kia, phả vào trên mặt, vô cùng đau đớn. Mấy người Cổ tộc cấp tốc xây dựng phòng ngự, nhưng lại vô cùng gian nan. Dùng thực lực của các nàng, ở bên trong cơn gió đen này, vậy mà ngăn cản không nổi.

"Cấp S a..." Hội trưởng cắn chặt răng.

"Đánh không lại hay sao?" Thiên Vũ Lê Minh quát lên ở trong gió đen.

"Nếu chỉ là đối phó với cấp S có thần hồn không trọn vẹn, đại khái cần mười cường giả Siêu cấp A đỉnh phong, nếu như phối hợp thuốc thử phong ấn của tiểu hoàng tử...có khả năng chỉ cần sáu cường giả Siêu cấp A đỉnh phong liền có thể giải quyết!"

Hội trưởng thở dài: "Thế nhưng hiện tại..."

Ông ta nhìn về phía nơi xa, cái vị Yêu tộc cấp S kia căn bản không tới gần nơi đây, bọn hắn không có cách nào tiếp cận, thuốc thử phong ấn tự nhiên không thể nào sử dụng, mà bởi vì năng lực hoàn thiện của lão Yêu tộc, cái mà bọn hắn đối mặt, lại là lực lượng cấp S ở trong trạng thái toàn vẹn!

"Căn cứ theo sự tính toán, đối phó với loại lực lượng này, chúng ta cần phải có hai mươi cường giả Siêu cấp A đỉnh phong." Hội trưởng cấp tốc đưa ra phán đoán.

Hai mươi cường giả Siêu cấp A đỉnh phong? Đám người nghe vậy liền cảm thấy ớn lạnh.

Bọn hắn nguyên bản chỉ có mười hai người, bao gồm cả Bá Đặc cùng với Trần Phong, sau khi hai người Thiên Dao chết, bọn hắn cũng vền vẹn cũng chỉ còn mười Siêu cấp A đỉnh phong!

Chỉ có một nửa nhân số cần thiết, phải đánh như thế nào?

"Rắc!" —— Phòng ngự Cổ tộc lung lay sắp đổ.

Cơn gió đen này quá mạnh, bọn hắc căn bản là không có cách nào chống cự!

Cái này chính là lực lượng cấp S chân chính hay sao? Hội trưởng cảm thấy đáng chát, ông ta khổ tu cả đời, cuối cùng vẫn là không thể đạt được tới loại cảnh giới này!

Nhưng mà, đúng vào lúc này, Thiên Vũ Lê Minh gầm lên giận dữ, vậy mà đứng ra phía trước nhất.

"Hai mươi cường giả Siêu cấp A đỉnh phong sao?" Nàng nhẹ nhàng cười một tiếng.

Oanh! Nàng dùng thanh vũ khí trong tay hung hăng cắm vào trong mặt đất: "Một mình ta, đã tương đương với mười người!"

Ồ...ô...n...g —— Kim quang tỏa ra, Thiên Vũ Lê Minh đã tiến vào trạng thái chiến đấu mạnh nhất.

Tâm thần của mọi người run lên.

"Ta cũng tới." Hội trưởng nhìn bộ dáng của nàng, có một chút cảm xúc, đúng vậy a, tu luyện quá lâu, tâm trí của ông ta đã mục nát đến loại trình độ này rồi hay sao? Ông ta cũng đã từng có thời điểm bốc đồng như thế này cơ mà!

Oanh! Quanh người của Hội trưởng tỏa ra năng lượng, đứng chung một chỗ cùng với Thiên Vũ Lê Minh.

"Ta...cũng tương đương với mười người! !"

Thiên Vũ Lê Minh cùng với Hội trưởng liếc nhìn nhau, hai người nhất thời cười to, chuyện cho tới bây giờ, chỉ có thể chiến một trận!

"Tới đi!" Hai người nhắm vào lão Yêu tộc.

"Hắc hắc hắc...lại có thể là một đôi tiểu tình nhân hay sao?" Vậy thì ta sẽ cho các người thoả mãn, để cho các người làm một đôi uyên ương vong mạng, khả khả khả..." Lão Yêu tộc cười âm hiểm.

Oanh! Con gió màu đen bao phủ tới.

Tất cả mọi người đều chuẩn bị chiến đấu, ánh mắt trở nên kiên định, lần này, bọn hắn đã làm tốt chuẩn bị hẳn phải chết! Cần phải có hai mươi cường giả Siêu cấp A đỉnh phong mới có thể giải quyết hay sao?

Như vậy...thì liều mạng đi! Dùng thực lực của bọn hắn, nếu như liều mạng, có lẽ thật sự có thể đánh chết được cái lão gia hỏa này! Như vậy là đủ rồi, dùng sinh mệnh của mấy người bọn hắn, đổi lấy một thế giới thái bình đi!

Oanh! Kim quang bùng cháy, ở trong bóng tối đầy trời, ánh sáng màu vàng óng phát huy đến cực hạn, một cuộc chiến khoáng thế sắp bùng nổ, ngay vào cái thời khắc quan trọng nhất này...Trần Phong lặng lẽ kéo Bá Đặc đi.

"Làm gì?" Bá Đặc có chút phát mộng.

"Người làm như thế này..." Trần Phong thấp giọng nói.

"Người chắc chắn chứ?" Bá Đặc lộ ra vẻ mặt hoài nghi và ánh mắt nhìn kẻ đần.

"Nói nhảm." Trần Phong trợn trắng mắt nói: "Đi nhanh thôi, lại nói, người ta đều là tinh anh ở bên trong các Siêu cấp A đỉnh phong, người chỉ là một Siêu cấp A 8 còn muốn tham gia náo nhiệt cái gì?"

Bá Đặc: "..."

Dựa vào cái gì mà xem thường Siêu cấp A 8 a?

"Nhanh đi thôi." Trần Phong dặn dò: "Thắng bại là ở chỗ này."

"Người chắc chắn chứ?" Bá Đặc rất là hoài nghi.

"Đương nhiên." Trần Phong tự tin: "Ta vào lúc nào đã lừa mọi người chứ?"

"Được rồi." Bá Đặc nhìn trận chiến đấu khốc liệt sắp bùng nổ kia, bọn hắn lần này đối mặt với lão Yêu tộc cấp S cuối cùng sẽ không có phần thắng, chỉ có thể dùng mệnh đề liều, còn không bằng...

"Liều mạng!" Bá Đặc cắn răng một cái, hắn cầm bình thuốc thử gen trong tay, nhanh như gió vọt tới một tấm bia đá gần nhất.

Hả? Lão Yêu tộc cơ hồ là người trước tiên

chú ý tới hành động của hắn, cái tên này...

Ầm! Bá Đặc bóp vỡ nát bình thuốc thử gen, vút lên trên tấm bia đá, từng tầng ánh sáng màu xanh lam lấp lánh, thuốc thử gen đang cố gắng ăn mòn tấm bia đá này. Nhưng mà, ánh sáng màu xanh lam vừa lóe lên đã biến mất.

"Buồn cười." Lão Yêu tộc lộ ra vẻ mặt dữ tợn nói: "Người cho rằng đó là lực lượng cấp S không hoàn chỉnh hay sao? Không, những tấm bia đá này đây chính là lực lượng sau khi ta dung hợp lực lượng cấp S ngưng kết ra! Thuốc thử phong ấn của các ngươi căn bản là không có tác dụng!"

"Bá Đặc, trở về." Hội trưởng nhíu mày, ông ta không biết lúc này Bá Đặc đang làm cái gì.

Lúc này, chỉ có đem tất cả lực lượng ngưng tụ vào cùng một chỗ mới có cơ hội liều mạng cùng với lão Yêu tộc, loại biện pháp này rõ ràng là không thể nào, chỉ làm lãng phí thời gian.

"Ta biết." Bá Đặc hít vào một hơi thật sâu, thuốc thử gen chỉ là biện pháp thử nghiệm của hắn, biện pháp chân chính của hắn là...

"Hít hà!" Bá Đặc hít vào một hơi thật sâu, hắn nghĩ tới lời mới vừa nói của Trần Phong, liền khẽ cắn môi, quay đầu về phía tấm bia đá kia, sau đó rất nhuần nhuyễn cởi dây lưng quần của chính mình ra.

Hội trưởng: ? ? ?

Cỗ tộc: ? ? ?

Lão Yêu tộc: ? ? ?

Bọn hắn đều lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn Bá Đắc, trời ạ, cái tên này muốn làm cái gì?

Liều mạng! Bá Đắc mặc niệm ở trong lòng.

Hưu! Một cổ chất lỏng mạnh mẽ phun ra, bắn lên trên tấm bia đá.

"Xùy!" Trên tấm bia đá toát ra một cổ khói trắng.

Lão Yêu tộc lộ ra vẻ mặt xanh mét nhìn một màn này, nửa ngày cũng không thể lấy lại được tinh thần.

Thế giới, trong nháy mắt trở nên yên lặng, tất cả mọi người đều lẳng lẳng nhìn Bá Đắc làm xong việc, yên lặng kéo dây lưng quần lên, sau đó nhìn về phía tấm bia đá bị hắn tiểu lên, ngay cả lão Yêu tộc cũng không hề tới ngăn cản.

Trên tấm bia đá, tấm bia đá nguyên bản đầy phù văn của Yêu tộc, giờ phút này đã bị nước tiểu vẽ ra một hình chữ X.

Sau đó...liền không có sau đó, Yêu khí vẫn còn đang tràn ngập, lực lượng cấp S kinh khủng vẫn còn y nguyên.

? ? ? Bá Đắc có chút phát mộng, tại sao nội dung cốt truyện lại không đúng như kịch bản, dựa theo như lời của Trần Phong, hắn sau khi tiểu xong, tấm bia đá này hắn là phải sụp đổ mới đúng chứ! Lúc này, hắn mới loáng thoáng cảm giác được...hắn đã bị Trần Phong hố!

Hấp dẫn ánh mắt

"Người đang làm cái gì?" Hội trưởng lộ ra sắc mặt tái xanh.

Bá Đặc: "..."

"Thế mà còn có loại kỹ thuật này." Lão Yêu tộc ở phía đối diện chỉ liếc mắt nhìn hắn thật sâu, lão thật sự không nghĩ tới, nhân loại thế mà còn có loại người này, mặc dù ta đánh không lại người, thế nhưng ta có kỹ thuật có thể khiến cho người cảm thấy buồn nôn!

Thế nhưng, đáng tiếc, chiêu này đối với lão là không có tác dụng! Vào thời điểm không chế vị Yêu tộc cấp S này, trên người của gã thế nhưng lại tràn ngập mùi khai nước tiểu, lão đã sớm thành thói quen! Loại trình độ mùi vị này của Bá Đặc, căn bản là không thể ảnh hưởng tới lão.

"Buồn cười." Lão Yêu tộc cười lạnh một tiếng.

Oanh! Gió đen tràn ngập, hết thấy bia đá một lần nữa lấp lánh, chất lỏng mà Bá Đặc tưới lên vậy mà bị sấy khô trong nháy mắt.

Quả nhiên...không có tác dụng sao? Bá Đặc tuyệt vọng, con hàng Trần Phong này, vào lúc này hổ hển thì có thể làm được cái gì!

"Chết đi." Năng lượng kinh khủng của lão Yêu tộc buông xuống, nhưng mà, vào ngay lúc này, một cỗ lực lượng bỗng nhiên bị gián đoạn, lão Yêu tộc có một cảm giác là lực lượng trong thân thể của lão bị lấy đi...

? ? ? Thân thể của lão Yêu tộc cứng đờ.

Hưu! Bia đá lấp lánh trong nháy mắt trở nên ảm đạm.

Chuyện gì đã xảy ra? Chẳng lẽ là... lão gần như theo bản năng nhìn về phía vị trí Bá Đặc, nhưng mà, ở cái chỗ kia, Bá Đặc cũng đang lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn một màn trước mắt này, chẳng lẽ là công kích vừa rồi của hắn đã tạo nên tác dụng?

Cơ hồ tất cả mọi người đều nghĩ như vậy, mãi đến khi có người trông thấy, ở cái địa phương xa xôi nhất, ở vị trí cái bia đá xa nhất kia, có một bóng người sờ sờ xuất hiện, đang khiêng bia đá chạy đi!

Cái thân ảnh quen thuộc kia... nhìn qua... dường như là Trần Phong?

Bang! Trần Phong ném tấm bia đá ra phía xa, lại một lần nữa trở về, khiêng một tấm bia đá khác chạy đi, mãi đến thời điểm hắn khiêng đến tấm bia đá thứ ba, lão Yêu tộc mới chú ý tới hắn.

"Làm sao có thể? !" Lão Yêu tộc đột nhiên trợn to con mắt, lão không dám tin nhìn một màn trước mắt này, lực lượng siêu cường của lão sau khi dung hợp, bia đá được chế tạo từ lực lượng cấp S cao cấp nhất thế giới, lại bị một kẻ nhân loại trực tiếp vác đi?

Chuyện này sao có thể? ! Phải biết rằng, không có lực lượng cấp S, căn bản là không có tư cách chạm vào bia đá!

"Đáng chết!" Lão Yêu tộc phẫn nộ, lão không biết là tên nhân loại kia đã giở thủ đoạn gì, thế nhưng giờ phút này lão nhất định phải ngăn Trần Phong lại. Mà ngay vào thời khắc lão định ra tay, Hội trưởng cùng với Cổ tộc cũng đã ra tay.

Oanh! Từng đạo công kích kinh khủng chặn đường lão Yêu tộc.

"Lực lượng của ngươi..." Hội trưởng cảm thụ lực lượng của lão Yêu tộc bây giờ, cười lạnh nói: "Dường như cũng không phải là mạnh như vậy?"

"Đáng chết!" Lão Yêu tộc phẫn nộ.

Bị Trần Phong ném đi ba tấm bia đá, lực lượng của lão đã giảm xuống trên một phạm vi lớn, lão mong muốn đoạt bia đá trở về, thế nhưng lại bị Hội trưởng cùng với Cổ tộc gắt gao cản lại, lão chỉ có thể trơ mắt nhìn, Trần Phong đem từng tấm bia đá ném đi...mãi đến khi tấm bia đá cuối cùng bị ném mất.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lóe lên, lực lượng dung hợp nguyên bản của lão Yêu tộc trong nháy mắt biến mất, lực lượng nổi giữa lão cùng

với vị Yêu tộc cấp S, cũng triệt để bị chặt đứt.

"Không!" Lão Yêu tộc hoảng sợ, không có lực lượng cấp S, lão chẳng là cái gì cả.

"Hèn mặt, còn không mau ra cứu ta." Lão mệnh lệnh cho vị Yêu tộc cấp S đứng ở phía xa xa, vị Yêu tộc cấp S xuất phát trong nháy mắt, nhưng mà, khiến cho người ta kinh dị chính là, liền ở trong cái nháy mắt này, trong mắt của vị Yêu tộc cấp S này loé lên một vệt kim quang, thân thể đã lao ra bỗng nhiên dừng lại, dừng lại trọn vẹn nửa giây, mới một lần nữa lao ra.

Nhưng mà...đã muộn! Nửa giây đình trệ kia, đã đủ để lấy mệnh của lão Yêu tộc.

Oanh! Công kích mạnh mẽ của Hội trưởng bùng nổ, đem thân thể của lão Yêu tộc xé rách.

"Các người..." Lão Yêu tộc không dám tin nhìn một màn trước mắt này.

Vào một giây trước, lão còn đang mơ mộng về việc làm bá chủ thế giới, một giây sau, lão liền bị đánh chết tại chỗ, mộng vỡ quá nhanh, đến mức lão đến chết cũng đều không kịp phản ứng.

Trần Phong...ánh mắt cuối cùng của lão nhìn về phía Trần Phong, chính là do cái tên này, đã dùng một biện pháp không biết ném bia đá của lão đi! Thật là đáng hận!

A, đúng rồi, còn có cái tên gọi là Bá Đặc khôn kiếp kia...nếu như không phải cử động quái đản lúc trước của hắn, lực chú ý của lão cũng sẽ không bị hấp dẫn, để cho cái tên Trần Phong kia thừa cơ hội ném bia đá đi!

Nhân loại lại có thể gian trá như thế!

Bịch! Lão Yêu tộc vô lực ngã xuống, tử vong, ánh mắt của lão nhìn về phía vị Yêu tộc cấp S kia, cũng không biết rõ vì cái gì sủng vật một mực có thể tùy thời hưởng ứng triệu hoán, lại có thể ở trong cái khoảnh khắc đó xuất hiện sự trì hoãn...lão cảm thấy mình bị chết quá oan! !

Xoạt! Thế giới trở nên an tĩnh.

Lão Yêu tộc chết rồi, chết nhanh chóng như vậy.

Hội trưởng nhìn bàn tay của mình, cũng không thể tin được, một kích tiện tay của mình, liền có thể gạt bỏ một tên Yêu tộc mạnh mẽ như thế! Nhưng mà sự thật chính là như thế.

"Không có lực lượng dung hợp, cái tên này lại yếu ớt như thế." Hội trưởng hiểu ra.

Nguyên lai, cái lão Yêu tộc này, chỉ có lực lượng Siêu cấp A bình thường.

"Là do cái tên kia." Ánh mắt của mọi người nhìn về phía Trần Phong.

Bọn hắn biết, vừa rồi vào cái thời khắc nghìn cân treo sợi tóc kia, là do Trần Phong đã dùng một phương pháp không biết ném bia đá đi, mới khiến cho bọn hắn chiếm cứ được thế thượng phong!

Lần này, Trần Phong lại lập công.

"Không sai." Hội trưởng rất là hài lòng.

Chỉ có Bá Đặc lộ ra vẻ mặt phiền muộn, bởi vì vào cái thời điểm này, hắn mới biết được, mục đích thực sự mà con hàng Trần Phong này để cho hắn chủ động tiến lên, là để chủ động hấp dẫn ánh mắt, thậm chí trực tiếp đi tiểu lên trên bia đá...

Nguyên lai, hắn cũng chỉ là một miếng mồi nhử! Mồi nhử hấp dẫn ánh mắt của lão Yêu tộc, thật là quá phận!

"Người đã dùng biện pháp gì?" Lý Lôi nhìn Trần Phong trở về hỏi.

"Mặc dù bia đá nhìn qua là do lực lượng cấp S ngưng tụ, thế nhưng lão Yêu tộc cuối cùng cũng chỉ là Siêu cấp A, nếu bia đá là do Siêu cấp A chế tác, tự nhiên có khả năng bị Siêu cấp A phá giải." Trần Phong nói rất đơn giản.

Đám người giống như có điều suy nghĩ.

Trần Phong cũng không cần phải nhiều lời nữa, cũng không thể nói cho bọn hắn, chính mình sở dĩ có thể không được những tấm bia đá kia, là bởi vì

chính mình cũng đã đạt đến cấp S? Là bởi vì những tấm bia đá kia căn bản không đề phòng đối với lực lượng cấp S? Đến lúc đó hẳn sẽ bị lộ ra việc không thể phát huy ra lực lượng cấp S, không phải là tự ném đi mặt mũi của mình?

Làm một cái cấp S hàng lớn, Trần Phong đã định vị được sức chiến đấu của mình, chính là ở phía trên Siêu cấp A, phía dưới cấp S, chỉ như thế thôi.

Em gái đâu?

"Xem nơi đó." Thiên Vũ Lê Minh bỗng nhiên nói ra.

Đám người theo ánh mắt của nàng nhìn lại, ở nơi xa, theo việc lão Yêu tộc chết đi, hết thấy lực lượng Yêu tộc chung quanh liền biến mất, chỉ để lại một vị Yêu tộc cấp S mạnh mẽ.

Chỉ có điều là, vị Yêu tộc cấp S vào giờ phút này dường như cũng đã rơi vào trong trạng thái ngủ say.

"Gã đã bị phong ấn rồi à?" Lý Lôi giống như có điều suy nghĩ.

"Không có, lão Yêu tộc không chế gã đã tử vong, gã hiện tại chắc là đang ở vào trạng thái không bị khống chế, lại thêm việc thần hồn chưa khôi phục, cho nên tạm thời rơi vào trong hôn mê. Huống hồ, gã coi như có tỉnh lại, cũng chỉ có thể làm việc theo bản năng, nếu như chúng ta tiêu diệt gã vào lúc này..." Hội trưởng chậm rãi nói ra.

Đám người liếc nhìn nhau, đây đích xác là một cơ hội tốt nhất.

"Bá Đặc, thuốc thử gen." Hội trưởng trầm giọng nói.

"Được." Bá Đặc xúc động.

Lão Yêu tộc chết rồi, vị Yêu tộc cấp S tạm thời hôn mê, bọn hắn có thể lợi dụng cơ hội hoàn mỹ này để phong ấn vị Yêu tộc này, đây quả thực là một cơ hội trời cho tốt nhất.

Vừa rồi chỉ vắn vẹn sử dụng một bình thuốc thử gen, vì lần đối mặt với vị Yêu tộc cấp S này, bọn hắn đã chuẩn bị một lượng lớn thuốc thử phong ấn cấp S!

Đương nhiên, đây cũng là kết quả sau khi tiểu hoàng tử đi tiểu không ngừng nghỉ.

Xoạt! Bá Đặc đem từng bình thuốc thử gen ném vào trên người của vị Yêu tộc cấp S, thân thể của gã lớn như vậy, lại bị lấp đầy bởi bột phấn nhàn nhạt, bao trùm mỗi một cái góc trên người của vị Yêu tộc cấp S, lập loè ánh sáng sáng chói.

"Có tác dụng rồi." Ánh mắt của mọi người sáng ngời.

Bọn hắn nhìn màn hào quang kia dần dần tiến vào trong cơ thể của vị Yêu tộc cấp S, lực lượng của vị Yêu tộc cấp S đang dần dần giảm xuống, yêu khí ở xung quanh người của gã, đã giảm xuống gần như không còn.

Lực lượng của gã, đã bị phong ấn một bộ phận lớn, vô cùng thuận lợi.

"Rất tốt." Đôi mắt của Hội trưởng sáng ngời: "Bước kế tiếp, xử lý gã!"

Oanh! Vừa dứt lời, Hội trưởng đã ra tay.

Chỉ có điều là, ngay vào một khắc công kích của ông ta đánh lên trên người của vị Yêu tộc cấp S, hai mắt nhắm chặt của vị Yêu tộc cấp S kia bỗng nhiên mở ra, một vị Yêu tộc cấp S cơ hồ đã hoàn toàn bị phong ấn, thức tỉnh.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, trên người của vị Yêu tộc cấp S lấp lánh vàng sáng, vậy mà có thể chặn lại lực lượng của Hội trưởng.

"Thức tỉnh rồi sao?" Hội trưởng cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, nói: "Gã hiện tại đã bị phong ấn 90% lực lượng, mặc dù vẫn là cấp S, nhưng căn bản là không có cách nào phát huy ra, chỉ có lực lượng ước chừng gấp đôi Siêu cấp A đỉnh phong."

Thì ra là thế, đám người giống như có điều suy nghĩ, chỉ có lực lượng gấp đôi Siêu cấp A đỉnh phong...

"Đề ta phối hợp với ngươi." Thiên Vũ Lê Minh đứng ở bên cạnh Hội trưởng.

"Được." Hội trưởng gật đầu.

Đối phó với vị Yêu tộc cấp S đã bị phong ấn này, hai người bọn họ là đã đầy đủ.

"Tới đi!" Hội trưởng phóng tới vị Yêu tộc cấp S, bùng nổ ra lực lượng cường đại.

Chỉ có điều là, vào trong cái nháy mắt này, sắc mặt của Thiên Vũ Lê Minh ở bên cạnh ông ta bỗng nhiên đại biến.

"Cẩn thận." Một tiếng thét kinh hãi vang lên, nàng đem Hội trưởng đẩy ra bên ngoài.

Phốc! Máu tươi lóe lên, Hội trưởng bị đẩy ra đột nhiên quay đầu, liền cảm thấy sợ mất mật, vị trí nguyên bản của ông ta, vậy mà cứ thế bị chôn vùi một khối!

Mà cánh tay của Thiên Vũ Lê Minh dùng để đẩy ông ta ra ngoài...Hội trưởng nhìn thoáng qua, trong lòng liền trở nên căng thẳng, Thiên Vũ Lê Minh đã mất một cánh tay, cánh tay của nàng đã biến mất trong hư không!

"Lê Minh cô nương." Hội trưởng trong nháy mắt xuất hiện ở bên người của nàng.

Ô...ô...n...g —— Trong tay của ông ta loé lên vàng sáng âm áp, cố gắng trị liệu cho nàng, nhưng mà, không có tác dụng! Cái cánh tay đã biến mất kia, dường như vốn cũng không tồn tại, không có cách nào phục hồi lại như cũ.

Làm sao có thể...Hội trưởng kinh sợ.

"Ta không sao." Thiên Vũ Lê Minh ngược lại không thêm quan tâm, từ một khắc trở thành tướng quân Cổ tộc, nàng đã sớm làm xong chuẩn bị hi sinh, chủng tộc bọn nàng đã sớm coi nhẹ đối với sinh tử.

Ngược lại là sự quan tâm của Hội trưởng, lại làm cho nội tâm của nàng trở nên âm áp.

Mọi người chung quanh thấy cảnh này, trong lòng cũng trở nên lạnh lẽo.

"Đáng chết!" Đây rốt cuộc là loại lực lượng quỷ quái gì?

"Lực lượng của gã..." Thiên Vũ Lê Minh nhìn về phía vị Yêu tộc cấp S kia.

"Vù!" Vị Yêu tộc cấp S thông thả bay lên không trung.

Gã nhìn qua rất yếu, thế nhưng lực lượng vừa rồi mà gã thả ra đã làm cho tất cả mọi người cả kinh, đây là một loại lực lượng vượt qua tất cả sự lý giải của bọn hắn! Loại lực lượng cấp bậc này...

Thế nhưng mà vị Yêu tộc cấp S này rõ ràng đã bị phong ấn rồi cơ mà...đám người không hiểu.

Chỉ có Trần Phong là gắt gao nhìn chăm chăm vào vị Yêu tộc cấp S kia, bởi vì vừa rồi, chỉ có hắn cảm thấy lực lượng do vị Yêu tộc cấp S này thả ra, đó tuyệt đối không phải là lực lượng cấp S bình thường!

Mà là trong truyền thuyết, lực lượng của Giác Tỉnh Giả!

Tại Gen Công Hội.

Tiểu hoàng tử Yêu tộc cười hì hì nhìn nhân loại trước mắt.

Trải qua một đoạn thời gian ở chung, hắn đã thành thói quen với hình thức hiện tại, cho dù thường xuyên bị treo lên, cho dù thường xuyên bị yêu cầu cưỡng ép phun chất lỏng ra...

"Ha ha, Lê Thương." Tiểu hoàng tử phát phát tay.

Nhân viên nghiên cứu khoa học ở phía đối diện mặt tối sầm, Yêu tộc có lực sinh mệnh vô cùng ương ngạnh, thực sự là không thể tưởng tượng.

Nhớ kỹ vào ngày đầu tiên, vị tiểu hoàng tử này vào mỗi lần hoàn tất thí nghiệm đều lộ ra bộ dáng thân thể bị lấy hết, thế nhưng theo thời gian trôi qua, mỗi ngày đều chuyển biến tốt đẹp hơn...

Mà cho tới bây giờ, ừm...hắn đã có thể vừa đi tè, vừa nói chuyện phiếm cùng với mọi người.

"Trái tim thật sự lớn." Lê Thương tán dương.

"Cái này gọi là sự lạc quan." Tiểu hoàng tử bĩu môi: "Lại nói, các em gái trong đoàn đội thí nghiệm của các người đâu?"

Xoạt. Sắc mặt của Lê Thương biến đổi.

M* nó chứ, không nói chuyện này còn tốt, nói tới chuyện này hẳn lại cảm thấy tức giận đầy bụng, ở dưới sự tình mỗi ngày đều lấy ra nước tiểu, cái tên này đã có khả năng tùy thời phun ra tiêu bản thí nghiệm, thế nhưng... một khi ở bên trong đoàn đội thí nghiệm có tiểu cô nương ở đây, có trời mới biết cái tên này sẽ bắn ra thứ đồ gì!

Nghĩ tới đây, hẳn nhú mày, xoa xoa khuôn mặt, vẫn như cũ cảm giác được một cỗ mùi tanh.

"Lần trước đó là ngoài ý muốn." Tiểu hoàng tử lúng túng cười cười nói: "Chỉ là do ta thật lâu không nhìn thấy các em gái... nhất là em gái còn tự mình qua giúp ta làm thí nghiệm, cho nên mới..."

"Ừm, người hiểu mà có phải hay không?" Tiểu hoàng tử điệu thấp nói.

Lê Thương lạnh lạnh nhìn hắn một cái, không có trả lời.

"Uy uy uy."

"Đến cùng là có em gái hay không?" Tiểu hoàng tử hỏi.

"Người ta là thực tập sinh, lần thứ nhất tới tham dự thí nghiệm liền bị người hù chạy, người cứ nói đi?" Lê Thương tức giận nói.

Tổ sư gia

"Há, được rồi." Tiểu hoàng tử thất lạc.

Phòng thí nghiệm thỉnh thoảng xuất hiện em gái, đã là động lực duy nhất của hắn hiện tại.

"..."

Lê Thương nhìn bộ dạng không muốn sống của tiểu hoàng tử, dừng một chút rồi nói: "Nếu như lần sau ngươi có thể kiểm soát tốt thân thể, ta có thể để cho viện nghiên cứu bên kia tới đây học tập."

"Thật sao?" Tiểu hoàng tử kinh hỉ nói: "Ha ha, ta biết là ngươi rất tốt với ta mà!"

Lê Thương: "..."

Nuôi một con chuột nhỏ nửa năm đều có thể có tình cảm, huống chi là vị tiểu hoàng tử Yêu tộc lắm lời này?

"Trước tiên hãy ổn định, ta muốn rút chất lỏng thí nghiệm ra." Lê Minh nhú mào.

"Biết biết." Tiểu hoàng tử mừng rỡ, nghĩ đến việc sắp được gặp các em gái, có một chút phấn kích, sau đó, Lê Thương lộ ra vẻ mặt âm trầm khi cơ hồ không nhắm chuẩn được vào ống nghiệm.

"Ngươi dám làm loạn ta sẽ thiến ngươi, nói ống dẫn nước tiểu vào." Lê Thương phát ra âm thanh lạnh lùng.

Xoạt! Tiểu hoàng tử trong nháy mắt tỉnh táo trở lại.

"Hừ." Lê Thương hừ lạnh một tiếng.

Thuận lợi rút tiêu bản thí nghiệm ra, đang chuẩn bị bắt đầu nghiên cứu thí nghiệm, bỗng nhiên, có một cỗ hào quang kỳ dị lấp lóe, trên người của tiểu hoàng tử bỗng nhiên lóe lên tinh quang.

Oanh! Sóng ánh sáng kinh khủng chấn động.

Cửa kính của phòng thí nghiệm có độ cứng cực cao trong nháy mắt vỡ nát! Cửa kính ngay cả cường giả Siêu cấp A đều không thể phá vỡ, trong nháy mắt này vỡ nát toàn bộ, hóa thành vô số mảnh vỡ, thân thể của tiểu hoàng tử trôi nổi trên không trung.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Đám người khiếp sợ.

"Người thế mà âm thầm giở trò quỷ." Lê Thương lộ ra vẻ mặt khó coi.

"Không liên quan gì tới ta a." Tiểu hoàng tử cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, hẳn cảm giác được thân thể của mình không bị khống chế, nhưng lại bị một cỗ lực lượng nào đó cưỡng ép nổi bồng bềnh giữa không trung, nói: "Ồi mẹ ơi, lão Lê, mau cứu ta đi."

"Cứu người." Đám người Lê Thương vội vàng chuẩn bị đem tiểu hoàng tử kéo xuống.

Nhưng mà, vào trong cái nháy mắt này.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng lấp lóe, một cỗ gợn sóng lóe lên, thân ảnh của tiểu hoàng tử trong chốc lát biến mất vô tung vô ảnh. Đám người Lê Thương lập tức nhào vào khoảng trống, hào quang đầy trời tan biến, phòng thí nghiệm khôi phục lại sự bình tĩnh như ngày thường.

Tiểu hoàng tử, đã biến mất!

"Chuyện gì đã xảy ra?" Đám người khiếp sợ.

Bảo an đã kịp thời chạy đến, nhưng lại không phát hiện ra bất luận một kẻ địch nào! Căn bản là không có kẻ địch a! Hệ thống phòng ngự chung quanh thậm chí còn không hề khởi động.

"Không có quan hệ gì với các người." Lê Thương lắc đầu nói: "Cơ lực lượng kia được sinh ra từ bên trong thân thể của tiểu hoàng tử, có thể là có người đã cưỡng ép đưa hắn mang đi, lập tức liên hệ với Gen Công Hội, báo cáo chuyện này!"

"Vâng." Đám người nghe lệnh.

"Tên kia..." Lê Thương ngẫm lại lời cầu cứu của tiểu hoàng tử trước khi biến mất, hắn cứ như thế bị đưa đi, chưa hẳn đã là chuyện tốt.

"Hi vọng là người sẽ không xảy ra chuyện gì." Lê Thương tự lẩm bầm.

...

Mà vào giờ khắc này, ở khu vực không biết xa xôi.

Đám người Trần Phong đang cẩn thận nhìn chăm chăm vào vị cường giả Yêu tộc vừa mới thức tỉnh, uy thế nhàn nhạt trên không trung không ngừng truyền đến, tản ra lực lượng kinh khủng khiến cho người ta run sợ.

Lực lượng của gã rất yếu, bởi vì thuốc thử gen được nghiên cứu ra từ nước tiểu của tiểu hoàng tử hiển nhiên đã có ích, mọi người có thể rõ ràng cảm giác được lực lượng của gã bị suy yếu khoảng chừng 90%!

Thế nhưng coi như là như thế...gã y nguyên vẫn rất mạnh! Mạnh đến mức làm cho người ta giận sôi! Lúc này hoàn toàn không giống với thời điểm lão Yêu tộc không chế gã, thậm chí vị Yêu tộc cấp S ở vào trạng thái 'Nửa phong ấn' trước mắt, còn cường đại hơn so với lão Yêu tộc ở vào trạng thái dung hợp lực lượng!

"Làm sao có thể?" Đám người kinh sợ.

Bọn hắn thật sự không thể hiểu được, rõ ràng là lão Yêu tộc đã chết, rõ ràng lực lượng của vị Yêu tộc cấp S này đã bị phong ấn giảm đi nhiều như vậy, vì cái gì mà lực lượng do gã tiện tay thả ra, y nguyên vẫn khủng bố như thế?

"Cái này là lực lượng Giác tỉnh hay sao?" Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong gắt gao nhìn chăm chăm vào nhất cử nhất động của vị Yêu tộc cấp S này.

Ở trong cái nháy mắt vị Yêu tộc cấp S này ra tay, hẳn rõ ràng cảm nhận được năng lượng và lực lượng không giống như bình thường, cảm nhận được cỗ lực lượng mạnh mẽ mà đặc thù bắt nguồn từ cấp S chân chính!

"Linh, giúp ta phân tích!" Trần Phong mặc niệm trong lòng.

"Hiểu rõ!" Linh thả ra cảm ứng bao phủ vị Yêu tộc cấp S.

Trần Phong mượn cảm ứng của nàng, phân tích mỗi một cái động tác phóng thích lực lượng của vị Yêu tộc cấp S này, mỗi một giây, mỗi một lần gợn sóng, cho dù không có giá trị may mắn, hẳn y nguyên vẫn có thể phân tích ra được!

"Hãy để cho ta xem một chút...Giác tỉnh, đến cùng là lực lượng như thế nào a..." Trần Phong thì thầm trong lòng.

Hắn biết, đây là cơ hội lĩnh ngộ lực lượng cấp S chân chính duy nhất của hắn! Chỉ có thông qua động tác phóng thích lực lượng cấp S của vị Yêu tộc cấp S này, Trần Phong mới có thể tìm hiểu lực lượng Giác tỉnh, trở thành cấp S chân chính. Đương nhiên, chuyện này cần phải bức bách vị Yêu tộc cấp S này không ngừng ra tay.

Oanh! Hư không nổ tung, kèm theo một tiếng kêu thê lương thảm thiết, một bóng người bỗng nhiên từ trong hư không xuất hiện.

"A a a!" Tiếng kêu thảm thiết vang lên tận mây xanh.

Hưu! Bóng người như đạn pháo rơi xuống, hơi ngừng ở giữa không trung, sau đó đám người Trần Phong liền nhìn thấy bộ dáng quen thuộc của tiểu hoàng tử Yêu tộc ở trên không trung!

"Là các ngươi?" Tiểu hoàng tử Yêu tộc cũng đồng dạng lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn mấy người bọn hắn, sau đó, hắn xoay chuyển ánh mắt, liền thấy vóc người nóng bỏng của Thiên Vũ Lê Minh...

Phốc! Đủ loại chất lỏng kỳ quái phun ra.

...

Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

"Thật, thật xin lỗi." Tiểu hoàng tử lúng túng nói.

Chuyện này thật sự không thể trách hấn a! Hấn mỗi ngày đều không ngừng đi tè như nước sông, cho nên hiện tại ở phía dưới đã không nghe chỉ huy được chứ? Nói chung là tiểu đệ đã bị chơi gần hỏng rồi chớ đừng nói chi là chính hấn có thể không chế!

Thiên Vũ Lê Minh: "..."

Một cổ sát cơ kỳ quái bỗng nhiên ở trên người của Hội trưởng bùng nổ.

Vào ngay lúc này, một thanh âm già nua truyền đến: "Hồi! Tới!"

Âm tiết rất đơn giản, từng chữ được nói ra, nhưng lại là thanh âm mà đám người chưa từng nghe qua.

"Đây là..." Sắc mặt của mọi người đột nhiên đại biến.

"Tổ sư gia? !" Tiểu hoàng tử mừng như điên, hấn đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía vị Yêu tộc trôi nổi ở giữa không trung, hấn không nghĩ tới, tổ sư gia bị lão Yêu tộc gian trá kia không chế, thế mà đã tỉnh lại rồi!

"Nhanh."

"Giết hấn!"

Hội trưởng bỗng nhiên nói ra.

"Hiểu rõ."

Trên người của Thiên Vũ Lê Minh tản ra sát ý nồng nặc.

Oanh! Cơ hồ tất cả mọi người đều ra tay trong nháy mắt, ý thức của cái tên này đã trở về, đây mới là chuyện đáng sợ nhất, nếu để cho gã triệt để giải

trừ phong ấn, đồng thời khôi phục lại lực lượng, ai cũng sẽ không phải là
đối thủ của gã!

Tiêu hao vĩnh cửu

Cho nên ——hiện tại nhất định phải xử lý tiểu hoàng tử! Chỉ có điều là, khi mà đòn công kích hợp lực cường hãn đến mức không thể tưởng tượng nổi của chín người trong nháy mắt đánh vào trên người của tiểu hoàng tử, toàn bộ lại biến mất, bị chôn vùi trên không trung!

"Làm sao có thể?" Sắc mặt của mọi người khế biến.

Loại lực lượng này...gã làm sao có thể mạnh mẽ đến như thế? !

Oanh! Từng đòn công kích bùng nổ.

Nhưng mà, vị Yêu tộc cấp S chỉ tùy ý phát phát tay.

Diệt! Diệt! Diệt!

Vô luận công kích của mấy người Hội trưởng cường đại cỡ nào, vô luận công kích của Cỗ tộc cường đại cỡ nào, sau cùng đều biến mất ở trước mặt của vị Yêu tộc cấp S, không phát ra được nửa điểm âm thanh.

Biến mất! Vẫn là biến mất! Vị Yêu tộc cấp S chỉ tiện tay vung lên, hết thấy công kích liền biến mất vô tung vô ảnh.

Làm sao có thể? Đám người cơ hồ cảm thấy tuyệt vọng, đây căn bản không phải là lực lượng cùng một cấp bậc a!

Bọn hắn cho dù đối mặt với lão Yêu tộc ở trong trạng thái cấp S, còn có thể chiến một trận, thế nhưng mà khi đối mặt với vị Yêu tộc cấp S đã bị phong ấn 90% lực lượng này, lại không có một biện pháp nào! Đây là chuyện mà bọn hắn không thể nào hiểu được!

Là bởi vì đối phương đã khôi phục lại thần hồn rồi hay sao? Hoặc là...

"Trở về." Vị Yêu tộc cấp S vươn tay, thân ảnh đang trôi nổi của Tiểu hoàng tử bị hút trở về.

"Ngăn hấn lại!" Hội trưởng quát to một tiếng.

Ngay cả một vị Yêu tộc cấp S bị phong ấn 90% lực lượng mà bọn hấn còn đánh không lại, nếu như để cho gã giải phong tất cả mọi lực lượng, lợi dụng tiểu hoàng tử đảo ngược giải trừ phong ấn, bọn hấn coi như sẽ bị giết sạch.

Oanh! Đám người hội trưởng ra tay trong nháy mắt.

Nhưng mà...ngăn không được! Hết thấy công kích của bọn hấn, vào thời điểm đến gần tiểu hoàng tử Yêu tộc đều sẽ hóa thành hư vô! Căn bản là không có cách nào làm tổn thương đến hấn.

"Oa." Tiểu hoàng tử ngạc nhiên nhìn một màn này, nhìn thân thể của mình giống như một cái hố đen, nhẹ nhõm nuốt chửng tất cả lực lượng, không có một chút áp lực nào.

"Lão tổ tông." Hấn mừng rỡ quỳ xuống trước mặt vị Yêu tộc cấp S.

"Ừm." Vị Yêu tộc cấp S chỉ khẽ gật đầu, ánh mắt sau cùng rơi vào trên người của Hội trưởng.

"Các ngươi... phải chết." Vị Yêu tộc cấp S lộ ra ánh mắt lạnh buốt, nói: "Bất quá, xem ở chuyện hấn không có xảy ra thương tổn gì quá nhiều, ta tha cho các ngươi một mạng, cút!"

Khí tức lạnh lẽo của vị Yêu tộc cấp S chấn động, làm cho toàn thân của người ta phát lạnh.

"Ha ha." Hội trưởng chỉ cười lạnh hai tiếng, nhìn về phía Thiên Vũ Lê Minh ở bên cạnh, ôn nhu hỏi: "Còn có thể kiên trì hay không?"

"Có thể." Thiên Vũ Lê Minh dùng cánh tay còn lại giờ vũ khí lên.

"Rất tốt." Hội trưởng tàn nhẫn cười một tiếng: "Như vậy thì tiếp tục chiến đấu!"

Oanh! Hào quang nổ tung, mục tiêu của tất cả mọi người, rõ ràng là vị Yêu tộc cấp S!

Khi gã nói ra câu "tha cho các người một mạng", mọi người liền hiểu, lực lượng của cái tên này, thật sự đã còn thừa lại không bao nhiêu, bằng không thì gã sẽ không có khả năng buông tha cho mọi người!

Xem ở trên mặt mũi của tiểu hoàng tử? Ha ha, đơn giản là quá nực cười! Một tên gia hỏa đi tè nhiều đến mức thành vòi hoa sen, lấy ở đâu ra phân lượng lớn như vậy! Giải thích duy nhất là... vị Yêu tộc cấp S này đang muốn rời khỏi nơi này, mau sớm khôi phục lại thân thể!

Mà đợi tới lúc đó, nhân loại mới thật sự sẽ gặp phải nguy hiểm! Cho nên...nhất định phải giết chết gã.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, tất cả mọi người ra tay toàn lực.

"Các người... muốn chết." Vị Yêu tộc cấp S giận dữ.

Gã không có nghĩ tới đám nhân loại cùng với Cổ tộc này thế mà không biết tốt xấu như thế, cũng không nghĩ tới, bọn gia hỏa này vậy mà chỉ vền vền bằng vào một câu nói, liền khám phá được sự nguy trang của gã.

Không sai...lực lượng của gã, đã không còn nhiều lắm, gã vốn muốn thông qua tiểu hoàng tử để giải trừ phong ấn sau đó chậm rãi khôi phục lại lực lượng, bây giờ lực lượng không còn thừa bao nhiêu, chỉ có nhanh chóng rời khỏi nơi này giải trừ phong ấn và khôi phục lại lực lượng mới là điều đúng đắn! Thế nhưng...

Oanh! Một đoàn quang hoa nổ tung ở bên người, Hội trưởng lăng không mà bay lên, cường ép đem gã chặn lại.

"Muốn đi? Đã hỏi qua ta hay chưa? !" Hội trưởng lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

"Người không biết mình đang làm cái gì..." Vị Yêu tộc cấp S dùng ánh mắt âm trầm nhìn Hội trưởng, bên trong cặp ánh mắt dờ dẩn lúc trước, tràn đầy sát ý, cùng với sự phẫn nộ do bị khiêu khích.

"Ta biết." Hội trưởng lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt: "Giết người, diệt trừ hậu hoạn."

"Hừ!" Vị Yêu tộc cấp S dùng ánh mắt âm lãnh quét qua Hội trưởng, lại rơi xuống trên người của Thiên Vũ Lê Minh, trong ánh mắt lóe lên một tia nghi hoặc, gã nhận biết rất nhiều cường giả Cổ tộc, thế nhưng vị này...

Năm đó gã đã từng thấy qua một vị tướng quân Cổ tộc, cùng với nàng cũng có một chút khí tức tương tự, đây là con của vị tướng quân Cổ tộc kia hay sao? Thật sự là hữu duyên đây.

"Không quan trọng." Gã bỗng nhiên thở dài: "Các người đã đoán đúng, ta thực sự cũng muốn rời khỏi nơi này để khôi phục lực lượng, bởi vì hiện tại ta chỉ có lại một bộ phận lực lượng, đều là tiêu hao vĩnh cửu, không thể phục hồi lại như cũ!"

"Phong ấn của các người, đối với ta mà nói, so với trong tưởng tượng càng thêm kinh khủng, cho nên ta không muốn ở chỗ này tiêu hao cùng với các người."

"Thế nhưng...nếu như các người muốn lưu ta lại." Gã hít vào một hơi thật sâu, bắt đầu khởi động sát ý mệnh mông: "Vậy thì ta sẽ bồi các người một trận chiến! Mặc dù thực lực của lão phu đại tổn, cũng phải chém giết các người ở chỗ này!"

Oanh! Yêu khí tràn ngập, vị Yêu tộc cấp S cường đại nhất từ trước tới nay này, rốt cục cũng ra tay toàn lực rồi.

Hư không rung động, cỗ khí tức đáng sợ kia, làm cho người ta hít thở không thông.

"Ha ha, tới đi!" Hội trưởng hét lớn một tiếng, không sợ ngược lại còn cười ha hả.

Tiêu hao vĩnh cửu? Ông ta chính là ưa thích loại trạng thái này! Nói một cách khác, vô luận bọn hắn khiến cho cái tên này hao tổn nhiều hay là ít, đều không thể phục hồi lại được như cũ hay sao? Vậy nếu như, bọn hắn dùng hết tất cả lực lượng, đem cái tên này...từ cấp S kéo xuống...

Hội trưởng liếc mắt nhìn Thiên Vũ Lê Minh, hai người đều đồng thời cười một tiếng.

"Xem ra chúng ta đã nghĩ giống như nhau." Hội trưởng cười cười.

"Đúng vậy a." Thiên Vũ Lê Minh bùi ngùi mãi không thôi, đã bao lâu rồi không có đồng bạn chiến đấu ăn ý như thế?

Yêu tộc? Cấp S?

"Tới đi!"

Oanh! Hai người trong nháy mắt bùng nổ ra công kích mạnh nhất.

"Hừ!" Vị Yêu tộc cấp S quát lạnh một tiếng, hai cánh chớp động, lực lượng huyền diệu mà kỳ dị một lần nữa xuất hiện, ở bên trong hư không không ngừng biến mất cùng với thoáng hiện!

Đây là lực lượng Giác tỉnh!

"Không gian?" Lý Lôi lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Không, ta đã thử phong tỏa không gian, không có tác dụng!" Một người Cổ tộc nói ra.

Không gian một trong những loại năng lực truyền thống rất mạnh mẽ, thế nhưng thiếu hụt của nó cũng rất rõ ràng, đó chính là bất luận một loại không gian ba động, không gian loạn lưu nào, đều có thể gây ảnh hưởng đến nó.

Phân tích lực lượng

Nhất là ở giai đoạn cuối khi thực lực của mọi người trở nên cường đại, có thể xé rách hư không, đủ để cho không gian sụp đổ, năng lực giả không gian bị hạn chế cực lớn, căn bản là không có cách nào phát huy. Lại thêm gợn sóng năng lực không gian quá mức rõ ràng, trên cơ bản là không thể nào giấu diếm được bất luận lực cảm ứng cường đại của cường giả.

Cho nên, đến cuối cùng, năng lực giả không gian cơ hồ không có chỗ phát huy ra tác dụng, cũng bắt đầu hướng về loại truyền tống không gian để phát triển, thế nhưng ở đây...

Xoạt! Vị Yêu tộc cấp S không ngừng thoáng hiện bên trong hư không. Mỗi một lần biến mất, gã đều có thể quỷ dị xuất hiện ở sau lưng của một người khác, thi triển công kích mạnh mẽ, liên tục mấy lần, mỗi người đều thụ trọng thương!

Đây căn bản không phải là lực lượng cùng một cấp bậc! Phải đánh như thế nào?

Oanh! Ánh sáng nổ tung, trên người của một chiến sĩ Cổ tộc bắn ra máu tươi tung tóe, người này ngay lập tức bị trọng thương!

Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi, đây vẫn còn là nguyên nhân đối phương bị phong ấn chín thành lực lượng, nếu không...vẫn vẹn chỉ một lần lấp lóe, liền có thể miểu sát một người!

Đây rốt cuộc là loại lực lượng gì? Không có người nào biết rõ.

Tất cả mọi người đều đang cắn răng chiến đấu, bọn hắn rất rõ ràng, bọn hắn mỗi một lần đón đỡ một chiêu của cái tên này, lực lượng của cái tên này sẽ vĩnh cửu hao tổn một bộ phận, đối với nhân loại cùng với Cổ tộc mà nói, là vô cùng hữu ích!

"Chiến! Chiến! Chiến!" Đám người cắn chặt răng.

Phốc! Máu tươi lóe lên, trên người của bọn hắn đã đầm đìa máu me.

Cấp S chung quy vẫn là cấp S, cho dù đã bị phong ấn tuyệt đại đa số lực lượng...

"Đây chính là lực lượng cấp S hay sao?" Lý Lôi cười thảm một tiếng, hắn đang cảm giác được lực lượng trôi qua, đã sắp không thể tiếp tục kiên trì được.

Oanh! Mỗi một lần va chạm, hắn cũng có thể cảm giác được lực lượng đang trôi qua, ý chí trước mắt hắn đã trở nên mơ hồ, thế nhưng mà hắn vẫn như cũ cố gắng kiên trì, chỉ vì, muốn hao tổn thêm một chút lực lượng của vị Yêu tộc cấp S này!

Giết! Tất cả mọi người đều đang liều mạng.

Hội trưởng cùng với Thiên Vũ Lê Minh giết tới đỏ cả mắt, nhìn chòng chọc vào cái bóng không ngừng thoáng hiện kia, mà vị Yêu tộc cấp S cũng đã giết tới mức đỏ mắt, gã muốn nhìn xem, một chút nhân loại cùng với Cổ tộc đáng chết này có thể kiên trì được bao lâu!

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong chiến đấu có hai người duy nhất không phòng thủ, đó là Trần Phong cùng với tiểu hoàng tử! Trần Phong dùng ánh mắt chăm chú nhìn vào cuộc chiến đấu, hắn nhìn chăm chăm vào vị Yêu tộc cấp S, mỗi một lần đối phương ra tay, mỗi một lần lực lượng gợn sóng, hắn đều nhìn rất rõ ràng.

Hắn đang phân tích lực lượng Giác tỉnh! Hắn đang học tập lực lượng cấp S!

Nhanh! Nhanh! Nhanh! Trần Phong rít gào trong lòng, hắn biết cuộc chiến đấu trước mắt nghiêm trọng đến cỡ nào, mỗi một giây đồng hồ, đều sẽ có một người trọng thương, thậm chí có khả năng tử vong, cho nên hắn nhất định phải nhìn thấy rõ ràng! Hắn nhất định phải lĩnh ngộ nhanh chóng!

Giác tỉnh! Ánh mắt của Trần Phong gắt gao nhìn chăm chăm vào vị Yêu tộc cấp S.

Mà vào lúc này, tiểu hoàng tử ở một bên, nhìn cuộc chiến đấu ở phía sau, lại nhìn nhìn Trần Phong trước mắt, hẳn cảm thấy, chính mình có nên trả thù một chút hay không.

Lúc trước chính là cái tên gia hỏa Trần Phong này, đã khiến cho hắn trở thành cái bộ dạng như thế này! Không...dường như là hắn cứu mình mới đúng...

M* nó, bị người nào bắt đi, đối với mình mà nói thì có gì khác biệt hay sao? Tiểu hoàng tử thầm nghĩ.

Hắn đương nhiên biết, kỳ thật chuyện này không có bất cứ một quan hệ nào, hắn sở dĩ muốn ra tay, là bởi vì hiện tại cỗ khí tức mà Trần Phong phát tán ở trên người đối với hắn mà nói là quá mức nguy hiểm!

Cái tên này...hắn ở trên người của Trần Phong cảm nhận được lực lượng khác biệt, rất tương tự cùng với tổ sư gia!

Nhất định phải ngăn cản hắn! Đây là ý niệm duy nhất của tiểu hoàng tử.

"Giết hắn!" Vị Yêu tộc cấp S ở phía xa xa cũng không có một chút do dự ra lệnh, chính gã cũng có thể đi qua chém giết Trần Phong, thế nhưng Trần Phong cách nơi này quá xa, nếu như cưỡng ép đi qua, gã vừa rồi vào thời điểm chuẩn bị động thủ, liền nhìn thấy Hội trưởng để mắt tới tiểu hoàng tử...

"Hừ!" Vị Yêu tộc cấp S hừ lạnh một tiếng.

Cảnh cáo sao? Ta nếu như giết Trần Phong, ngươi liền giết tiểu hoàng tử? Đối với những cường giả có cấp bậc như bọn hắn, giết người, chỉ là chuyện trong một cái chớp mắt.

Hoàn toàn chính xác, dùng lực lượng bây giờ của gã, xác thực không có cách nào tiến lên giết chết Trần Phong đồng thời bảo hộ tiểu hoàng tử, thế nhưng ngươi cho rằng như thế liền không sao rồi?

"Giết hắn!" Vị Yêu tộc cấp S bắn ra ánh mắt lạnh lẽo.

Gã không có cách nào phân tâm đi chém giết Trần Phong, thế nhưng tiểu hoàng tử lại có khả năng, cùng một dạng với tiểu hoàng tử, trực giác mãnh liệt của gã nói cho gã biết, cái tên gọi là Trần Phong này phải chết!

Vừa rồi dường như chính là do tên gia hỏa Trần Phong này gài bẫy cái lão Yêu tộc gian thần kia? Ừm...rất tốt, Trần Phong làm rất đúng, thế nhưng cũng chính vì như vậy, Trần Phong mới có vấn đề.

Gã quá rõ ràng trận pháp mà lão Yêu tộc kia lợi dụng gã để bố trí cường đại cỡ nào, tên nhân loại này có thể nhẹ nhõm phá giải, hơn nữa nhìn trạng thái hiện tại của cái tên nhân loại này...hắn dường như lại đang chuẩn bị đồ vật gì đó?

"Hiểu rõ." Tiểu hoàng tử Yêu tộc bước ra một bước, hắn coi như có ngốc cũng biết, trước mắt chỉ có đi theo lão tổ tông mới là chuyện tốt nhất đối với hắn.

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển, tiểu hoàng tử Yêu tộc bước ra một bước, bỗng nhiên lao thẳng về phía Trần Phong. Mà Trần Phong càng giống như là một dạng choáng váng, lộ ra vẻ mặt đờ đẫn nhìn vào chiến trường căn bản không có chú ý tới tình cảnh chung quanh.

"Trần Phong!" Sắc mặt của Bá Đắc đại biến, hắn muốn tới cứu Trần Phong, nhưng căn bản là không có khả năng!

Phốc! Trong mắt của vị Yêu tộc cấp S chỉ loé lên lên một tia hàn quang, trên người của Bá Đắc liền có thêm một đạo vết thương, ở trước mặt vị Yêu tộc cấp S xuất quỷ nhập thần muốn đi cứu Trần Phong, căn bản là không có khả năng!

"Trần Phong, mau tỉnh lại! !" Bá Đắc gầm thét.

Nhưng mà, Trần Phong lại chưa từng nghe thấy, vào giờ phút này tất cả lực chú ý của Trần Phong đều đặt ở trên người của vị Yêu tộc cấp S, hắn đang vận chuyển toàn diện tư duy, trong mắt tất cả đều là con số cùng với thời diễn, căn bản là không có cách nào rời đi!

Trước mắt, đối với hắn mà nói, phân tích mới là chuyện trọng yếu nhất!

Xoạt! Trong mắt mô phỏng ra vô số hình ảnh, ở dưới sự phụ trợ của Linh, trong thế giới giả tưởng của Trần Phong đã xuất hiện hàng ngàn hàng vạn hình ảnh trôi nổi, vào lúc này, nếu như hắn rời đi, tất cả mọi thứ đều sẽ biến mất!

"Mau ra đây..." Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

Nhanh! Nội tâm của hắn rít gào, mà vào giờ khắc này, tiểu hoàng tử cách hắn cũng càng ngày càng gần.

Sùng vật cũng hèn mặt như thế?

"Tiểu Ảnh." Linh bỗng nhiên mở miệng.

Hưu! Tiểu Ảnh đã ngủ đông thật lâu bỗng nhiên xuất hiện.

"Người đi giải quyết hấn." Linh dùng một ngón tay chỉ vào tiểu hoàng tử ở bên ngoài.

Hưu! Tiểu Ảnh giật mình một cái liền vọt ra bên ngoài, Linh sau khi mệnh lệnh cho Tiểu Ảnh ra tay, cũng không để ý đến nữa, một lần nữa bắt đầu điên cuồng thôi diễn cùng với Trần Phong!

Tiểu hoàng tử? Cuối cùng chỉ là chuyện nhỏ.

Mà vào giờ khắc này, trong hiện thực, tiểu hoàng tử đã lao tới được một nửa khoảng cách, đây là do hấn lo lắng Trần Phong còn có thủ đoạn nào đó ẩn giấu, cho nên mới cẩn thận chú ý.

Nhưng mà...không có! Trần Phong vẫn gắt gao nhìn chăm chăm giữa sân, dường như đang rơi vào trong một loại trầm mê nào đó.

"Ha ha, vậy trước tiên ta sẽ giết ngươi." Tiểu hoàng tử mừng rỡ, hấn bước nhanh đến phía trước, chuẩn bị tiến lên xử lý Trần Phong, nhưng mà vào lúc này, hấn thấy ở trước mắt có một đường ánh sáng xuất hiện, đó là một đường ánh sáng màu đỏ.

"Ừm, đây là cái gì?" Tiểu hoàng tử cảnh giác.

"..."

Tiểu Ảnh nhìn tiểu hoàng tử trước mắt cũng rất thất vọng, nên làm như thế nào? Nếu như ở dưới tình huống bình thường, nó toàn lực bùng nổ, cái tên tiểu hoàng tử này căn bản không phải là đối thủ của nó, nhưng mà bây giờ Trần Phong đã điều động hết thủy lực lượng!

Tiểu Ảnh căn bản là không có cách nào vận dụng tinh thần lực! Một khi nó cưỡng ép thôi động tất cả lực lượng, nhất định sẽ ảnh hưởng đến sự thôi diễn của Trần Phong.

Không được! Tiểu Ảnh tư duy đơn giản, bỏ đi cái ý nghĩ này, nó hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình, thế là, đầu óc không có nhiều trí thông minh của nó rốt cục cũng bắt đầu chuyển động...

Có lẽ...nó theo bản năng dựa theo phương thức tư duy của Trần Phong bắt đầu nghĩ biện pháp.

"Một con rắn nhỏ?" Tiểu hoàng tử thấy một con rắn nhỏ màu đỏ dừng lại ở trước mặt của mình, liền cười lạnh một tiếng, hẳn có thể cảm nhận được lực lượng của con rắn nhỏ này cũng không cường đại.

"Ha ha!" Tiểu hoàng tử tiện tay chém tới.

Chỉ có điều là, vào ngay lúc này, con rắn nhỏ màu đỏ bỗng nhiên bắt đầu uốn éo không có quy luật, thân ảnh của nó trở nên hư ảo như có như không, một hồi xuất hiện một hồi lại biến mất.

Hả? Tiểu hoàng tử nổi lên lòng cảnh giác, chỉ có điều khiến cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn chính là, con rắn nhỏ màu đỏ kia cũng không có công kích hắn, mà đang không ngừng vẫy vẫy cùng với lấp lóe, ở trên không trung vẽ thành một bức vẽ ánh sáng màu đỏ.

"Cái tên này đang làm cái gì?"

"Được rồi, đừng quản nó, đoán chừng là nó đang muốn trì hoãn thời gian."

Tiểu hoàng tử nhanh chân hướng về phía trước, chuẩn bị xử lý Trần Phong, nhưng mà đúng vào lúc này, bên trong cái quang ảnh kia, đột nhiên mô phỏng ra một bức tranh đẹp và huyền diệu, đó dường như là một cô nương xinh đẹp, nàng ăn mặc áo choàng tím, dáng người đầy đặn...giống như tiên nữ.

Thân ảnh của nàng chậm chạp theo ánh sáng lấp lóe, áo choàng tím lúc cao lúc thấp, lộ ra một nửa dáng người, đầy quyến rũ, tiểu hoàng tử sau khi

mừng rỡ liền ý thức được một chút không ổn.

Không tốt!

Phốc! Hắn cảm giác được hai chân của mình mềm nhũn, chất lỏng rối loạn ở phía dưới liền chảy ra.

Van nước của hắn lại bị mở ra!

"A a a!" Tiểu hoàng tử kêu thảm một tiếng, ngã trên mặt đất nửa ngày không thể bò dậy.

Đám người ở nơi xa đang quan sát đến tình huống bên này liền lộ ra vẻ mặt quái dị, chẳng ai ngờ rằng, tiểu hoàng tử đặng đặng sát khí, thì ra lại chiến đấu thất bại như vậy!

...

Mọi người nhìn thấy tiểu hoàng tử đều tràn ngập sự đồng tình.

Một tên đáng thương...bất quá vào thời điểm bọn hắn nhìn về phía con rắn nhỏ màu đỏ, cũng tràn ngập sự ngạc nhiên, con rắn nhỏ màu đỏ kia, dường như là sủng vật do Trần Phong nuôi? Hiện tại một con rắn đều có thể hèn mạt như vậy hay sao?

"Rất tốt." Vị Yêu tộc cấp S đang giao phong cùng với bọn hắn cũng lộ ra sắc mặt tái xanh.

Gã thật sự không nghĩ tới, tiểu hoàng tử còn chưa giết chết được tên kia, thế mà liền thất bại như vậy! Mặc dù gã tin tưởng rằng mình có thể chậm rãi xử lý những tên nhân loại cùng với Cổ tộc này, thế nhưng...

Gã liếc mắt nhìn Trần Phong, cảm giác bén nhọn nói cho gã biết, tên nhân loại này dường như đang chuẩn bị một loại đồ vật nào đó không giống như bình thường, cho dù đồ vật mà nhân loại tạo ra đối với gã mà nói đều không tính là cái gì.

"Xem ra phải kết thúc." Gã hít vào một hơi thật sâu.

Ô...ô...n...g —— Khí tức Yêu tộc mạnh mẽ tràn ngập, dùng lực lượng bị phong ấn của gã bây giờ, thi triển chiêu này có một chút miễn cưỡng, một khi phóng thích hoàn tất, rất có thể tất cả lượng cấp S của gã đều sẽ biến mất!

Mấy ngàn năm tu luyện của gã sẽ bị hủy hoại chỉ trong chốc lát! Gã sẽ một lần nữa trở về thời khắc vừa mới bước vào cấp S! Thế nhưng...ít nhất cũng vẫn là cấp S, không phải hay sao?

Nếu để cho mấy tên nhân loại cùng với Cổ tộc đáng chết này tiếp tục như vậy, lại thêm cái đồ vật mà tên Trần Phong kia đang tạo ra, nói không chừng gã thật sự sẽ bị kéo xuống cấp S!

Cho nên...gã quả quyết lựa chọn phương thức có lợi nhất, gã là người mạnh nhất Yêu tộc, chỉ có gã có tư cách lựa chọn kết thúc chiến đấu như thế nào! Đây là vinh quang thuộc về cường giả, mà không phải là những kẻ yếu nhược như nhân loại và Cổ tộc trước mắt!

Oanh! Lực lượng cường đại bao phủ trong nháy mắt, lực lượng cường đại thuộc về cấp S tỏa ra hào quang, tất cả lực lượng chung quanh dường như cũng ngưng kết vào thời khắc này, ánh sáng và bóng tối ngưng tụ ở chung quanh!

Gió lốc, bùng xuống! Hết thảy mọi thứ chung quanh đều bị lực lượng của cơn gió lốc này gạt bỏ!

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người đại biến, cái tên này cho đến bây giờ thế mà còn có thể phóng thích ra chiêu số cường đại như vậy hay sao?

Oanh! Cơn gió lốc bao phủ từ bên ngoài, và mặt đất bị cuốn lên, những nơi mà cơn gió lốc đi qua, tất cả lực lượng đều bị động lại, cho dù là năng lực, cho dù là ánh sáng, đều bị động lại ở trong đó, nhìn qua vô cùng kinh người!

Cơn gió lốc to lớn từ bên ngoài cuốn đến, vây khốn bọn hắn vào chính giữa.

Hội trường nhú mây.

Oanh! Ông ta thử công kích gió lốc, nhưng mà...

Xoạt! Công kích mạnh mẽ ở trong nháy mắt liền bị ngưng kết trong cơn gió lốc, không sai, công kích mạnh mẽ của Hội trưởng, ở trong gió lốc, dường như cũng bị ngưng kết triệt để!

? ? ! Đám người đột nhiên giật mình, cơn gió lốc này...

Oanh! Đám người đồng thời ra tay, nhưng mà, chỉ có một dạng kết quả, cổ gió lốc bao phủ kia, dường như hoàn toàn là lực lượng từ một cái thế giới khác, mạnh mẽ không có giới hạn, hết thấy công kích của bọn hắn, đều biến thành trò cười.

"Xem ra, chúng ta phải chết ở chỗ này." Bá Đặc tự lẩm bẩm.

"Đúng vậy a." Lý Lôi thở dài một tiếng: "Đáng tiếc là không thể kéo gã xuống dưới cấp S."

"Cũng khó nói." Hội trưởng nhẹ nhàng cười một tiếng: "Chẳng lẽ chỉ có cái tên này có át chủ bài thôi hay sao?"

Như vậy liền muốn đi hay sao?

Hội trưởng vùng hai tay lên, hào quang nhàn nhạt lóe lên, nếu như chắc chắn đã phải chết, như vậy thì không cần thiết phải lưu thủ nữa, thời gian cũng không sai biệt lắm, đây là thời điểm thi triển chiêu kia.

Cho dù chết, cũng phải đem cái tên này kéo xuống cấp S! Ánh mắt của Hội trưởng trở nên kiên định.

Mặc dù cơn gió lốc này cực kỳ cường đại...thế nhưng, nếu như bọn hắn có thể bộc phát ra sức mạnh lớn hơn, hẳn là có thể khiến cho vị Yêu tộc cấp S kia tiêu hao càng nhiều lực lượng a? Ha ha, nếu như rút xuống cấp S...

"Đúng vậy." Thiên Vũ Lê Minh yên lặng đứng ở trước mặt Hội trưởng.

"?" Hội trưởng nhìn nàng một cái.

"Thật có lỗi." Thiên Vũ Lê Minh bỗng nhiên quay đầu lại, nở một nụ cười xinh đẹp: "Kỳ thật ta rất thích ngươi, không thể nhìn được cảnh ngươi chết, cho nên, tha thứ cho sự ích kỷ của ta, để cho ta chết trước ngươi đi."

"..."

Hội trưởng thở dài một tiếng, mặc dù ông ta khổ tu cả đời, chưa bao giờ có tình cảm, thế nhưng tâm ý của vị cô nương này, ông ta há có thể không cảm giác được?

Chỉ là bởi vì thân phận đặc thù của Cổ tộc, trong lòng của ông ta có chỗ cố kỵ mà thôi, bất quá suy nghĩ kỹ một chút, hiện tại vào cái thời khắc mấu chốt này, quan tâm nàng có thân phận gì? !

Nghĩ tới đây, Hội trưởng trực tiếp kéo Thiên Vũ Lê Minh qua hung hăng hôn một cái.

"Vậy thì chúng ta hãy đồng sinh cộng tử đi!" Hội trưởng bá khí nghiêm nghị nói.

"..."

Thiên Vũ Lê Minh kích động sắc mặt trở nên ửng hồng, hăng hái gật đầu, lần này...coi như chết cũng không hối tiếc.

"Tới đi!"

Oanh! Gió lốc bao phủ, công kích mạnh mẽ cấp S, buông xuống!

Hết thấy Cổ tộc cùng với nhân loại, yên lặng đứng ở trung tâm gió lốc, chờ đợi những đòn công kích mạnh mẽ từ chung quanh cuốn tới, bọn hắn biết, lần này hẳn là phải chết không thể nghi ngờ, tất cả át chủ bài mà mọi người chuẩn bị, át chủ bài mà chỉ dùng vào lúc sinh tử, đều được lấy ra sử dụng, nhìn một chút xem có thể hay không tiêu hao càng nhiều lực lượng của cái tên kia!

Tất cả mọi người, đều lộ ra vẻ mặt kiên định.

Oanh! Gió lốc chậm rãi tới gần, vị Yêu tộc cấp S dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn những nhân loại cùng với Cổ tộc vùng vẫy.

Át chủ bài?

Phòng thủ?

Phản kích?

Ha ha, một nhóm người ngu xuẩn, các ngươi chỉ sợ là không biết, lực lượng cấp S chân chính đến cùng là cái gì đâu? Tất cả lực lượng của các ngươi, đều sẽ trở thành trò cười!

Dù sao...đây chính là lực lượng Giác tỉnh a! Ở cái thời đại kia của gã, ở cái thời đại Thái cổ kia, loại lực lượng này, đã từng được gọi là lực lượng của thần! Là lực lượng mà chỉ có thần linh mới có thể có!

Nó được gọi là thần lực! Người, thần, vền vện chỉ từ bên trên cái tên, đã là cách biệt một trời một vực.

"Kết thúc đi." Gã nhẹ nhàng vung tay lên.

Cơn gió lốc khổng lồ kia, bỗng nhiên co vào, gió lốc bao phủ bốn phương tám hướng, trong nháy mắt co vào, áp súc vào mắt bão, cỗ thần lực đáng sợ kia, như máy cắt kim loại xoay tròn ép tới.

Oanh! Lực lượng kinh khủng bùng nổ, mặt đất rung động, cả dãy núi đều đang lắc lư.

Vừa rồi tất cả lực lượng bị cơn lốc ngưng kết, đều trong nháy mắt bị chôn vùi, những cỗ lực lượng đọng lại kia, hết thảy tất cả, đều hóa thành hư vô trong nháy mắt.

Đây...chính là thần lực!

"Cái này..." Tiểu hoàng tử kinh sợ nhìn một màn này, trong khoảng thời gian này, hẳn đối với cấp bậc lực lượng của cái thế giới này cũng có một chút hiểu biết, cho nên mới càng thêm hoảng sợ, tổ tông của hắn, vậy mà lại cường đại đến loại tình trạng này?!

Đây vốn còn là tổ tông đang bị phong ấn! Nếu như được giải phong ấn...cơ hồ là tồn tại vô địch! Trong lòng của tiểu hoàng tử bỗng nhiên bốc lên lửa nóng, hắn đã cảm giác được tương lai tươi đẹp đang vẫy gọi mình, ha ha, cái thế giới mỹ hảo này, ha ha, các em gái trong phòng thí nghiệm...

"Đi thôi nhóc con." Vị Yêu tộc cấp S thản nhiên nói.

"Quá tốt." Tiểu hoàng tử lau chất lỏng kỳ quái trên người đi, chật vật đứng dậy.

Mà vào thời điểm vị Yêu tộc cấp S chuẩn bị mang tiểu hoàng tử rời đi, ở phía trong cơn lốc bụi mù đầy trời, bỗng nhiên truyền tới một thanh âm quen thuộc.

"Như vậy liền muốn đi hay sao?"

"Ừm?" Vị Yêu tộc cấp S đột nhiên quay đầu, con mắt liền trừng lớn.

Ở nơi đó, ở trung tâm cơn lốc, ở cái địa phương vốn đã bị chôn vùi hết thảy, ở bên trong bụi mù vô tận, có một cái thân ảnh đơn bạc xuất hiện, cản ở

trước mặt của những người kia, hơi khẽ nâng một cánh tay lên, dường như đang kháng cự hết thảy công kích!

Cái thân ảnh quen thuộc kia...là Trần Phong! Là cái tên nhân loại đáng chết kia!

Vào mấy giây trước.

Oanh! Gió lốc bao phủ, Hội trưởng chủ động tiến lên, cầm cánh tay còn lại duy nhất của Thiên Vũ Lê Minh, việc đã đến nước này, mọi người đều đã làm tốt chuẩn bị hẳn phải chết, năng lượng nhàn nhạt ngưng tụ quanh người.

Lần này...bạn hẳn thật sự phải làm một lần đặt cược cuối cùng! Có thể hay không đem vị Yêu tộc cấp S đánh rớt xuống cấp A, thì phải xem vào lần đặt cược cuối cùng này!

Oanh! Ánh sáng ngưng tụ, trên mặt của mỗi người đều mang theo sự kiên nghị.

Gió lốc cuốn tới, vào thời điểm bạn hẳn muốn tiến tới chống đỡ, bỗng nhiên bạn hẳn nghe được một giọng nói quen thuộc truyền đến: "Mọi chuyện còn lại, liền giao cho ta đi."

Giọng nói kia vừa nhàn nhã mà vừa thích ý.

Ai? Vào thời điểm mà mọi người ở đây còn chưa kịp phản ứng, có một thân ảnh xuất hiện ở trước mặt nhóm người, thành hình đúng là Trần Phong.

Trần Phong? Đám người có chút phát mộng, nhưng mà bạn hẳn liền nhìn thấy, Trần Phong ngăn ở trước mặt của bạn hẳn, nhẹ nhàng nâng tay lên, chạm vào phía trên gió lốc, trong chốc lát, một cỗ lực lượng kinh khủng bắt đầu vận chuyển.

Oanh! Lực lượng gió lốc trong nháy mắt nổ tung.

Khiến người ta khiếp sợ chính là, loại lực lượng có thể ngưng kết hết thảy mọi thứ kia, lực lượng đủ để chôn vùi hết thảy mọi thứ, ở trước mặt Trần Phong, dường như cũng chỉ là một trò cười.

Ồ...ô...n...g —— Gió lốc bao phủ, nó dường như cảm ứng được lực lượng của Trần Phong, phun trào lưu quang nhàn nhạt, mong muốn ngưng kết lực lượng của Trần Phong, cánh tay của Trần Phong bắt đầu dần dần bị ngưng kết trong gió lốc...

Sau đó...lại trong nháy mắt khôi phục lại như bình thường.

"Đây là lực lượng của người hay sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, nói: "Như vậy..."

Mà vào giờ khắc này, gió lốc bỗng nhiên bỗng nhiên co vào.

Oanh! Trần Phong bỗng nhiên đập một bàn tay xuống mặt đất.

Xoạt! Ánh sáng nhàn nhạt dùng Trần Phong làm trung tâm, trong nháy mắt hình thành một quả cầu ánh sáng, cơn gió lốc đáng sợ kia, vào thời khắc đang co lại, vào thời điểm nó cường đại nhất, lại cứ thế mà bị quả cầu ánh sáng do Trần Phong ngưng tụ chặn lại!

Oanh! Mặt đất rung động, nhưng không làm tổn thương mảy may đến bọn hắn, ở bên trong mắt bão, ở bên trong bụi mù đầy trời, tất cả mọi người đều bình yên vô sự!

"Đây là..." Hội trưởng kinh ngạc.

Cổ tộc kinh ngạc.

Tất cả mọi người sợ ngây người, chẳng ai ngờ rằng, Trần Phong vậy mà chỉ dùng một cánh tay liền có thể chặn đứng được cơn gió lốc gần như vô địch này! Lại có thể nhẹ nhõm như vậy!

Thiên đốt

Cái tên này...đám người cảm thấy rung động.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Như vậy liền muốn đi hay sao?" Trần Phong nghiêng ngẫm cười nói.

Xoạt! Bụi mù dần dần tiêu tán, ở cách đó không xa, vị Yêu tộc cấp S mang theo tiểu hoàng tử đang chuẩn bị rời đi, lúc này mới dừng lại.

"Người thế mà có thể ngăn cản được lực lượng của ta?" Vị Yêu tộc cấp S không dám tin.

Cho dù là thời đại Thái cổ, người có thể ngăn trở được một chiêu này, cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Mà bây giờ...căn bản là không thể nào! Ngoại trừ lão gia hỏa Cổ tộc kia, căn bản là không ai có thể chống đỡ được! Cho dù là lực lượng của gã đã bị phong ấn chín thành!

Đây căn bản là chuyện không có quan hệ với lực lượng bị phong ấn mấy thành, mà là cấp bậc bản thân lực lượng không giống nhau, lực lượng Siêu cấp A, căn bản không có khả năng ngăn cản lực lượng cấp S của gã!

Cái tên Trần Phong này...gã híp mắt lại nhìn.

"Rất đơn giản không phải hay sao?" Trần Phong cười cười.

Xoạt! Hắn phát phát tay, một cỗ lực lượng quen thuộc trong tay tuôn ra, mặc dù hắn sử dụng vô cùng không thuần thực, cho dù nhìn qua hết sức không lưu loát, thế nhưng vẫn là lực lượng Giác tỉnh!

Lực lượng cấp S chân chính!

Cấp S! Tâm thần của mấy người Hội trưởng chấn động mãnh liệt.

Bọn hắn liếc nhau, rốt cuộc cũng minh bạch được lòng tự tin của Trần Phong từ đâu mà đến.

Nguyên lai...nghĩ tới đây, đám người yên lặng lui về phía sau, chừa lại đầy đủ không gian cho Trần Phong, vào loại thời điểm này, bọn hắn sẽ không muốn trở thành vương vãi cho Trần Phong.

"Lực lượng Giác Tỉnh sao?"

"Cũng không phải là chỉ có một mình ngươi có." Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

"Ha ha." Vị Yêu tộc cấp S lơ đãng nói: "Giác Tỉnh Giả, không có khả năng tồn tại, nếu như ngươi thật sự là Giác Tỉnh, chiến đấu đã sớm kết thúc, cũng không cần phải tốn sức như thế. Từ lúc trước ngươi phá hư trận pháp cấp S, cùng với tình trạng vừa rồi của ngươi, ta đã nhìn ra, ngươi hẳn là đang mượn dùng một chút lực lượng..."

"Ngươi thu được một ít di vật hay sao?"

"Ha ha."

"Đáng tiếc, lực lượng Giác Tỉnh, không phải bằng vào ngươi là có khả năng điều khiển." Vị Yêu tộc cấp S cười lạnh.

Thời đại Thái cổ, đã từng được lưu giữ lại một ít di vật, nếu như có thể may mắn phá giải hoặc là nắm giữ, sẽ có thể từ bên trong thu hoạch được một chút lực lượng đặc thù.

Ví dụ như...lực lượng Giác Tỉnh!

Những lực lượng này căn bản không thuộc về người nắm giữ, chỉ là tạm thời mượn dùng, cho nên những lực lượng này bình thường nhìn qua đều không có cách nào khống chế, lại vô cùng đơn sơ. Giống như là tiểu hài ba tuổi vung vẩy một cái rìu to lớn, ngây thơ đến mức buồn cười.

Mà Trần Phong bây giờ, vừa đúng lúc phù hợp với loại người này, mặc dù hẳn trên người của hắn có lực lượng Giác Tỉnh, thế nhưng mà loại phương

thức điều khiển kia, loại lãng phí kia...không phải chính là đứa trẻ con mùa riu lớn hay sao?

"Thật sao? Vậy liền thử một chút?" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Oanh! Một cỗ lực lượng cường đại từ trong tay của Trần Phong phun ra ngoài.

Đây là... lực lượng thuộc về Giác Tỉnh Giả! Sau khi quan sát vị Yêu tộc cấp S này ra tay vô số lần, sau khi cảm ngộ vô số lần, ở dưới sự phụ trợ cùng với phân tích của Linh, hắn rốt cục cũng lĩnh ngộ ra lực lượng cấp S chính thức! Lực lượng Giác Tỉnh!

Trần Phong không biết lực lượng của mình có tác dụng gì, hắn thậm chí còn không biết lực lượng của mình cùng với vị Yêu tộc cấp S khác nhau ở chỗ nào, cũng không biết thủ đoạn của mình là cái gì, thế nhưng hắn có thể cảm giác được sự mạnh mẽ của cỗ lực lượng này! Như vậy là đủ rồi.

Oanh! Một quyền thật đơn giản, lực lượng độc môn thuộc về Giác Tỉnh Giả, trong nháy mắt bùng nổ.

Ô...ô...n...g —— Vị Yêu tộc cấp S vẽ một đạo hào quang trong hư không, lực lượng của hai người va chạm vào nhau, gợn sóng năng lượng khổng lồ quét qua mặt đất, đúng là đánh ngang tay!

"Như thế còn chưa tin hay sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười, hắn không ngại tiêu hao lực lượng với vị Yêu tộc cấp S này, bởi vì nếu như hắn đoán không có sai, đúng như Hội trưởng nói, lực lượng của vị Yêu tộc cấp S này, mỗi lần phóng thích đều là tiêu hao vĩnh cửu!

Gã bị phong ấn! Lực lượng bây giờ của gã căn bản là không có cách nào phát huy ra!

Cho nên...cùng tiêu hao với gã, là phương thức tốt nhất, chiến đấu cùng với gã, là cơ hội tốt nhất để Trần Phong vận dụng thuần thực lực lượng Giác Tỉnh!

"Tới đi!" Trần Phong tràn đầy phấn khởi.

Oanh! Từng quyền hạ xuống, mỗi một lần đều là quyền quyền kinh người, Trần Phong đối với lực lượng Giác Tỉnh nắm giữ rất nông cạn, thậm chí còn không phát huy ra được bao nhiêu hiệu quả, thế nhưng khi đối mặt với một vị Yêu tộc cấp S bị phong ấn chín thành lực lượng...đã đầy đủ!

Oanh! Những cỗ chân động toả ra xung quanh hết lần này tới lần khác.

Vị Yêu tộc cấp S dần dần nhả lông mày lại theo thời gian trôi qua, gã nguyên lai còn tưởng rằng cỗ lực lượng Giác Tỉnh đặc thù mà Trần Phong lấy được sẽ tiêu hao hết trong một khoảng thời gian ngắn.

"Thế mà có thể bền bỉ như thế?" Vị Yêu tộc cấp S ngạc nhiên.

Cho dù đối phương không biết vận dụng loại lực lượng này, yếu đến thảm thương, thế nhưng nếu cứ đông dài như vậy, gã sẽ có khả năng bị tươi sống mãi chết!

Như vậy không thể được! Vị Yêu tộc cấp S thở dài một tiếng.

Tạch... ! Gã bỗng nhiên tháo bỏ một cánh tay của chính mình xuống.

Oanh! Cánh tay bỗng nhiên bùng cháy, một cỗ lực lượng kỳ dị hóa thành lưu quang tràn vào trong cơ thể của gã, vị Yêu tộc cấp S nguyên bản khô kiệt lực lượng, một lần nữa khôi phục được thêm một chút, lực lượng nguyên bản nhỏ yếu, vậy mà trở nên lớn mạnh hơn một chút.

Phong ấn, đã bị giảm bớt hiệu quả.

? ? ? Hội trưởng có chút phát mộng, còn có loại kỹ thuật này?

"Hắn thiêu đốt cánh tay, khôi phục lại được một chút lực lượng." Đám người kinh sợ.

Thiêu đốt cánh tay...đây cũng không phải đơn giản là cắt một cánh tay, những người bình thường này như bọn hắn coi như cắt tay cũng có thể thông qua thuốc thử gen để tái tạo lại, thế nhưng mà với loại thân thể cấp bậc này của vị Yêu tộc cấp S, cùng với loại phương thức thông qua thiêu đốt cánh tay để thu hoạch lực lượng này, cơ hồ tương đương với việc vĩnh cửu mất đi cánh tay này! ! !

Cái tên này, đối với mình thật là ác độc!

"Lão tổ tông." Tiểu hoàng tử lộ ra vẻ mặt trắng bệch, bởi vì hắn chợt nhớ tới, loại nguyên vật liệu tạo ra thuốc thử phong ấn, dường như là chính là nước tiểu của hắn?

"Không sao." Vị Yêu tộc cấp S phát ra ngữ khí băng lãnh.

Đối mặt với việc Trần Phong muốn tiêu hao kéo dài, nếu như gã không muốn bị triệt để rơi xuống phía dưới cấp S, chỉ có thể dùng loại phương thức này! Chỉ có dùng loại phương thức này, mới có thể phá cục! Loại phong ấn lực lượng này, gã rất rõ ràng, là phong ấn theo phương diện thân thể, cho nên, dùng loại phương thức này, là có thể khôi phục lực lượng, cũng có thể giảm bớt phong ấn.

"Các người đang khiêu chiến ranh giới cuối cùng của ta." Vị Yêu tộc cấp S đạm mạc nói.

Phổ cập kiến thức

Ngũ khí của gã rất cuồng ngạo, chỉ có mấy tên nhân loại cấp thấp như các ngươi là có át chủ bài hay sao? Thật có lỗi, đã từng là cường giả đỉnh cấp, lá bài tẩy của gã sẽ chỉ càng nhiều hơn! Cho dù...là rơi vào hoàn cảnh như bây giờ.

Đây mới thật sự là cường giả cấp S, cùng với thời điểm lão Yêu tộc không chế gã, hoàn toàn không phải là cùng một cái cấp bậc.

"Diệt!" Gã chỉ vào hư không, một chữ viết kỳ dị ngưng tụ trên không trung, rơi xuống trên người của Trần Phong.

Xoạt! Chữ viết đáng sợ trực tiếp đóng dấu vào trước người Trần Phong, không có cách nào ngăn cản, đây là cách sử dụng lực lượng Giác Tỉnh Giả thực sự, tuyệt đối không phải là sử dụng lung tung như Trần Phong...

Oanh! Trần Phong hung hăng đánh một quyền tới, cái chữ viết được ngưng tụ từ lực lượng Giác Tỉnh kia, lại bị Trần Phong dùng một quyền đánh nát.

"Ngươi..." Khóe miệng của vị Yêu tộc cấp S run rẩy một cái.

Lần này gã đã thấy rõ ràng! Tê tái, tên gia hỏa Trần Phong này, thế mà dùng lực lượng Giác Tỉnh, bao bọc năm đấm của mình, trực tiếp đấm tới?

Tên nhân loại này làm sao có thể có nhiều lực lượng như vậy? Lực lượng Giác Tỉnh quý giá, là dễ dùng như thế hay sao? Gã có chút phát mộng.

"Phong ẩn hạn chế thật là mạnh?" Vị Yêu tộc cấp S tự giễu nói.

Coi như thiêu đốt một cánh tay, nhiều nhất chỉ có thể từ chín thành biến thành tám phần, lực lượng phong ấn y nguyên vẫn còn tồn tại, Diệt Tự Quyết mạnh mẽ của gã, thế mà bị cái tên vũ phu này cưỡng ép phá hư! Còn là theo loại phương thức hao phí này!

Loại cảm giác này...dường như là trông thấy một tên tiểu lưu manh dùng pháp lực quý giá bao bọc nắm đấm, lại cứ thế mà ẩu đả cùng với người khác! Rõ ràng là chỉ cần dùng một quả cầu lửa liền có thể giải quyết sự tình...

Nếu như trong cơ thể của ta có nhiều lực lượng Giác Tỉnh như vậy...vì Yêu tộc cấp S đau lòng đến mức nghẹt thở, gã hiện tại vừa mới thức tỉnh, lại bị phong ấn, lực lượng thật sự là ít ỏi đến mức thương cảm, trông thấy Trần Phong lãng phí như vậy, gã làm sao không cảm thấy đau lòng!

"Được, rất tốt." Gã hít vào một hơi thật sâu nói: "Ta ngược lại còn muốn nhìn, loại lực lượng đặc thù mà người thu hoạch được này, còn dư thừa lại bao nhiêu."

"Ngưng!" Gã chỉ vào hư không, tất cả lực lượng trong cơ thể ngưng tụ trong nháy mắt, ngưng kết thành một điểm nhỏ ở trên đầu ngón tay của gã, ở bên trong điểm hào quang này, dường như ẩn chứa toàn bộ vũ trụ.

"Chết!" Vị Yêu tộc cấp S chỉ về hướng Trần Phong.

Oanh! Thời gian dường như đứng im vào thời khắc này.

Đám người Hội trưởng cho dù ở phía xa xa, cũng có thể cảm giác được sự nguy hiểm cực độ, thế nhưng ở dưới loại tình huống này, bọn hắn chỉ có thể đứng một chỗ mà chờ đợi. Trận chiến đấu này, bọn hắn đã không có cách nào nhúng tay!

Hưu! Một điểm tinh mang chậm rãi bắn về phía Trần Phong, cho dù thông thả, tuy nhiên lại ở trong cái nháy mắt xuất hiện ở trước mặt của Trần Phong. Cho dù mỏng manh, thế nhưng mà lực lượng ẩn chứa trong đó...

Không gian dường như đang sụp đổ, bởi vì không thể thừa nhận được cỡ lực lượng này, đây vẫn như cũ là chiêu thức ứng dụng từ lực lượng Giác Tỉnh.

Đồng dạng lực lượng, nhưng thông qua các phương thức vận dụng khác nhau, lại phát huy ra hiệu quả kinh người, đây là thủ đoạn rất mạnh mà vị Yêu tộc cấp S này nắm giữ.

"Loại lực lượng này..." Sắc mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc, lực lượng Giác Tỉnh, quả nhiên là cũng cần đủ loại vận dụng. Lực lượng đồng dạng, vị Yêu tộc cấp S này vận dụng, quả nhiên mạnh mẽ hơn hẳn quá nhiều! Bất quá, đây cũng là cơ hội học tập tốt nhất của hắn.

"Linh?" Trần Phong hỏi trong lòng.

"Đã ghi chép lại, thế nhưng trong một khoảng thời gian ngắn không có cách nào phân tích hoàn thành." Linh nhướn mày lên nói ra.

"Ta đã biết." Hai mắt của Trần Phong lấp loé.

Linh chỉ có thể trợ giúp hắn ghi chép cùng với phân tích, hiện tại, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Hưu! Trần Phong có thể cảm giác được sự đáng sợ của điểm tinh mang này.

Điểm tinh mang này khóa chặt Trần Phong, căn bản là không có chỗ nào có thể trốn, thế nhưng Trần Phong cũng không có ý định trốn tránh, hắn trực tiếp điều động toàn bộ lực lượng trong cơ thể! Hắn quyết định dùng phương thức đơn giản mà thô bạo nhất, cứng rắn chống đỡ!

Oanh! Vô tận lực lượng Giác Tỉnh tạo thành một cái lá chắn ở trước mặt.

"Buồn cười." Vị Yêu tộc cấp S lắc đầu nói: "Loại kỹ thuật đùa giỡn này, cũng muốn ngăn trở ta?"

Quá buồn cười, nếu như kỹ thuật vận dụng của Trần Phong là trẻ con múa búa lớn, chiêu thức của gã, căn bản chính là khai thiên tích địa! Bước lên không trung, vung búa đánh xuống!

Căn bản không phải là cùng một cấp bậc! Làm sao có thể ngăn cản?

Oanh! Một điểm tinh mang đem Trần Phong bao phủ.

Vị Yêu tộc cấp S lạnh lùng chờ Trần Phong tự tìm đường chết, sau đó...gã liền thấy một màn cực kỳ kinh sợ. Một điểm tinh mang của gã, đánh nổ tung lá chắn lực lượng của Trần Phong, sau đó Trần Phong bắt đầu dùng

phương thức vụng về của mình, dùng mấy chục lần lực lượng ban đầu lấp đầy!

Cứng rắn tiêu hao! Cứng rắn chống đỡ! Sau cùng, sau khi dùng gấp 100 lần lực lượng, điểm tinh mang của gã bị hao hết lực lượng!

? ? ? Vị Yêu tộc cấp S triệt để bối rối, hắn làm sao lại có thể có nhiều lực lượng Giác Tỉnh như vậy? Coi như là bên trong di vật Thái Cổ cũng tuyệt đối không có khả năng tồn tại nhiều lực lượng như vậy a? Hay là, hắn đã thu được rất nhiều di vật?

Vị Yêu tộc cấp S có chút không hiểu được.

Khai thiên tích địa có đáng sợ hay không? Đáng sợ.

Trẻ con múa búa có chống đỡ được hay không? Không ngăn được.

Thế nhưng mà người ta căn bản không nghĩ tới việc ngăn cản, mà chỉ đơn thuần ném từng cái búa ra phía trước, cho người bỏ, bỏ tới khi nào người hao hết sức mạnh mới thôi...

Thế mà con m* nó còn có loại kỹ thuật này?

Vị Yêu tộc cấp S đã thực sự bị sốc, gã bước vào Giác Tỉnh Giả nhiều năm như vậy, chưa bao giờ thấy qua người nào lại lãng phí như thế, dã man như thế, sử dụng phương thức chiến đấu nhằm chán đến như thế!

Hết lần này tới lần khác, đối phương cứ như vậy mà dùng man lực ngăn chặn gã!

Những lực lượng mà đối phương đã tiêu hao...vị Yêu tộc cấp S bỗng nhiên che trái tim, ngấm lại liền cảm thấy cực kì đau lòng a! Nếu như cho gã những lực lượng này, à không, cho dù chỉ là một phần mười lực lượng! Thì gã cũng đã sớm lật trời lật đất lật không khí được chứ? !

"Có vẻ như cũng rất đơn giản đó nha." Trần Phong cười cười.

"..."

Vị Yêu tộc cấp S bỗng nhiên nhíu con mắt lại, cái tên nhân loại này...

"Lão tổ tông, cái tên này rất quái lạ, ta ở thế giới loài người đã tìm hiểu qua một chút, cái tên này giỏi về phương diện sáng tạo kỳ tích, luôn có thể phản công lại vào những thời điểm không thể tưởng tượng nổi, có vận khí đáng sợ kinh người!" Tiểu hoàng tử mắt thấy tình huống không đúng, vội vàng phổ cập kiến thức cho lão tổ tông một thoáng.

"Vận khí..." Vị Yêu tộc cấp S giống như có điều suy nghĩ.

Người ta trước kia cũng không lớn như vậy!

Cho nên cái tên này mới có thể thu được nhiều di vật như vậy hay sao? Nếu như có khí vận kinh người mà nói, có lẽ sẽ thật sự có khả năng thu hoạch được nhiều lực lượng như vậy, gã suy đoán như thế, thế nhưng trước mắt, gã nhất định phải nghĩ biện pháp phá cục. Chỉ có rời đi khỏi nơi này, gã mới có cơ hội giải trừ phong ấn cùng với khôi phục lực lượng!

"Không thể giải trừ ngay bây giờ hay sao?" Tiểu hoàng tử kéo quần xuống, hiên ngang lẫm liệt nói: "Ta đã làm tốt chuẩn bị."

Ba! Vị Yêu tộc cấp S dùng một bàn tay đập bay con hàng này đi, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Người cho rằng giải trừ phong ấn sẽ đơn giản như vậy? Vèn vèn chỉ là thời gian duy trì giải trừ phong ấn sẽ có thể đánh chết tươi người đấy, có tin hay không?"

"A." Tiểu hoàng tử ủy khuất.

"Xem ra, chỉ có thể dùng loại biện pháp kia." Vị Yêu tộc cấp S thở dài.

Gã không thể tự đốt cánh tay nữa, vừa rồi thiêu đốt một cánh tay đã khiến cho gã cụt một tay, nếu như lại thiêu đốt một cái nữa, đoán chừng coi như có sống sót cũng là phế nhân!

Lần này... Gã lựa chọn thiêu đốt một bộ phận hùng vĩ nào đó của mình, ngược lại qua mấy ngàn năm cũng chưa bao giờ dùng qua, gã cũng không có hứng thú đối với cái đồ chơi này, lúc này dùng để giải phong ấn cùng với tăng cường thực lực mà nói là không thể tốt hơn.

Thế là, ở dưới con mắt của mọi người, dưới hông của vị Yêu tộc cấp S dấy lên liệt hỏa hùng hực.

Ôi cha mẹ ơi? ? ?

!!! Hội trưởng kinh ngạc.

Cổ tộc kinh ngạc.

Lần này ngay cả tiểu hoàng tử đều sợ tè ra quần.

Ôi mẹ ơi, lão tổ tông vì đánh thắng Trần Phong thật sự là đã quá liều mạng!

Oanh! Liệt hỏa bùng cháy, lực lượng của vị Yêu tộc cấp S một lần nữa trở về.

Oanh! Một cỗ lực lượng còn muốn cường đại hơn xa so với trước đó trở về, làm cho đám người rung động. Vị Yêu tộc cấp S này nhận được càng nhiều lực lượng, sức chiến đấu sẽ càng tăng lên dữ dội!

"Thật là mạnh." Lý Lôi rung động.

"Này, này, chuyện này..." Hội trưởng cũng không biết nói cái gì, kỹ thuật của vị Yêu tộc này cứ nhiên lại kinh người như thế, đương nhiên, đây là một chuyện gây sốc nhất cho đám đàn ông.

"Trời đất, thế mà khôi phục lại lực lượng còn nhiều hơn thiêu đốt một cánh tay?" Bá Đặc nuốt một ngụm nước bọt, hắn đã thật sự bị sốc, người thiêu đốt một cái cánh tay thu hoạch được lực lượng còn chưa tính, lần này chỉ thiêu đốt một bộ phận nhỏ hơn nhiều vậy mà có thể thu được nhiều lực lượng như vậy! Cái này rất quá đáng a! Hiển nhiên, vị lão tổ Yêu tộc này ở một phương diện nào đó có năng lực chiến đấu kinh người đáng sợ.

Trên thực tế, đừng nói là bọn hắn, ngay cả các em gái Cổ tộc đều bị sốc.

"Thật mạnh mẽ."

"Cái này phải hùng vĩ cỡ nào."

Mấy em gái Cổ tộc rất là tiếc nuối nói: "Thật đáng tiếc."

"Nghe nói nhân loại có một câu nói, đó là khoai to không lo chết đói."

Thần sắc của Thiên Vũ Lê Minh rất nghiêm túc, nghiêm mặt nói: "Chắc là chỉ về loại trường hợp này, cái ấy to sẽ không lo..."

"Không không không." Hội trưởng ở bên cạnh nghe được liền đổ mồ hôi lạnh toàn thân, vội vàng giữ chặt nàng nói: "Có nghĩa là trông ra củ khoai to sẽ không lo chết đói!"

"Củ khoai to?" Thiên Vũ Lê Minh có một chút mờ mịt, căn cứ theo văn hoá nhân loại, đây không phải là cùng một cái ý tứ hay sao?

Hội trưởng: "..."

Ông ta bây giờ ngay cả lòng giết người đều có, nếu để cho Thiên Vũ Lê Minh tiếp nhận loại quan niệm này, về sau ông ta phải làm sao bây giờ? Về sau nếu như quan hệ của hai người thật sự đến một loại cấp độ nào đó, ông ta chẳng lẽ sẽ không tự ti hay sao?

Đây chính là tôn nghiêm của đàn ông! Ông ta hiện tại rất muốn chém Trần Phong, con hàng này lúc trước đến cùng đã quán thâu cho Cổ tộc loại quan niệm gì! ! !

"Đừng lo lắng." Thiên Vũ Lê Minh bỗng nhiên hiểu rõ cái gì, nàng dường như cũng nghĩ tới điều gì, vẻ mặt đỏ bừng nhìn thoáng qua Hội trưởng, rất là then thùng nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không ghét bỏ ngươi, ta biết vị Yêu tộc cấp S này thuộc về loại ngoại cỡ."

Vậy thì tốt, trong lòng của Hội trưởng rốt cục cũng nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Chỉ có điều là, còn chưa thở ra được hết một hơi, liền nghe được Thiên Vũ Lê Minh ôn nhu nói: "Lại nói, người ta trước kia cũng không có lớn như vậy."

??????

Oanh! Đầu óc của Hội trưởng nổ tung.

Trước kia? ! Ông ta bỗng nhiên hiểu rõ, sự tình mà ông ta lo lắng nhất, quả nhiên đã phát sinh! Hơn nữa máu chót nhất là, tay cũng đã cầm, miệng cũng

đã hôn, ông ta dường như đã lọt vào một cái hố không thể bò dậy nổi? !

Trần Phong, con m* nhà ngươi! ! !

...

Mà vào giờ khắc này, ở phía xa xa, sắc mặt của Trần Phong trở nên ngưng trọng, hắn không nghĩ tới, vị đại lão Yêu tộc trước mắt này, so với bên trong tưởng tượng của hắn càng tâm ngoan thủ lạt hơn, một lời không hợp liền thiêu đốt thân thể, khiến cho hắn có chút không ứng phó nổi.

Không hổ là Yêu tộc cấp S! Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, loại tâm tính này, tuyệt đối không phải là người thường có thể so sánh.

Oanh! Cảm nhận được vị Yêu tộc cấp S cuộn trào lực lượng Giác Tỉnh, Trần Phong biết, chính mình nhất định phải nghiêm túc, bằng không, thật sự sẽ có khả năng chết ở chỗ này!

"Ngươi là nhân loại mạnh nhất mà ta đã thấy." Vị Yêu tộc cấp S trầm giọng nói ra.

Gã toát ra khí thế bất phàm, từng chữ đều tràn ngập vô tận uy nghiêm, rất là dọa người. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, nếu như không cân nhắc ngọn lửa đang thiêu đốt ở dưới hông của gã...

Trần Phong: "..."

Ha ha, ngươi ở trong cái bộ dạng này thật sự là không có sức thuyết phục a!

"Ha ha." Vị Yêu tộc cấp S chú ý tới ánh mắt của Trần Phong ở dưới hông của mình, chỉ lạnh nhạt lắc đầu nói: "Quả nhiên, các ngươi đều là sinh vật ngu muội a..."

"Không sai biệt lắm." Trong miệng của gã tự lắm bầm.

Lần này, gã thiêu đốt thêm một bộ phận thân thể!

Lần này, gã thu được càng nhiều lực lượng!

Lần này, gã cũng một lần nữa giải trừ được một phần mười phong ấn!

Nguyên bản chín thành phong ấn, trải qua hai lần giải trừ, hiện tại vẫn còn chỉ còn lại có bảy thành, đối với gã mà nói, đây mới chính là gia tăng trên một phạm vi lớn!

Oanh! Lực lượng kinh khủng ngưng tụ, trước mắt gã, có một cây búa đang cháy với sức mạnh khủng bố lơ lửng trong không trung, đây là lần đầu tiên vị Yêu tộc cấp S này phóng thích vũ khí, lực lượng cường đại khiến cho người ta phải run sợ.

"Vũ khí..." Sắc mặt của Trần Phong trở nên nghiêm túc thêm mấy phần.

"Đã lâu rồi không gặp, ông bạn cũ." Vị Yêu tộc cấp S ôn nhu vuốt ve cây búa, chậm rãi cầm lấy.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ lực lượng làm cho người ta sợ hãi tản ra.

"Thứ này..." Trần Phong nhìn thoáng qua, từ phía chính diện với vị Yêu tộc cấp S, dời sang bên cạnh một chút, không dám đứng đối diện với gã.

Hắn sợ vị yêu tộc này sau khi cầm búa liền đánh ra một đòn băng sơn liệt địa, vậy thì sẽ thật sự không tốt. Cũng may, vị này đại lão này chỉ cầm lấy cây búa, ở trong hư không gõ mấy lần.

Cổ chấp

Boong!

Boong!

Mỗi một lần gõ, hư không đều rung động.

Một lần...hai lần...Trần Phong theo bản năng chuẩn bị phòng thủ, sau đó phát hiện ra, vị Yêu tộc cấp S lần này ra tay, vậy mà không tiến hành công kích, mà đang tiến hành một loại kỹ thuật hết sức kỳ lạ!

Gã đang làm cái gì? Trần Phong xem không hiểu.

Boong!

Boong!

Làm cho người ta ngạc nhiên là, không gian nguyên bản lung lay sắp đổ, hư không nguyên bản là không có cách nào chịu đựng, vậy mà bởi vì cây búa này lần lượt gõ vào, trở nên ổn định trở lại!

Mỗi một lần gõ, vùng hư không này càng trở nên ổn định, đây không giống như là đang công kích! Mà giống như là...sửa chữa! Thông qua cây búa, sửa chữa vùng hư không này!

Quả nhiên...Trần Phong xoa xoa đầu, không phải ai cầm búa cũng là Reinhardt, bởi vì đó cũng có thể là thợ sửa chữa..... Đương nhiên, cái mà vị Yêu tộc cấp S này sửa chữa cũng không phải là nhà cửa, mà là không gian!

@ Reinhardt: một vị tướng trong game Overwatch.

Boong!

Boong!

Hư không càng trở nên ổn định, Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, muốn nhìn một chút xem lão gia hỏa này đến cùng muốn làm cái gì!

Sau đó, hắn ngạc nhiên phát hiện ra, kèm theo thợ sửa chữa... A, không đúng, kèm theo vị Yêu tộc cấp S này cầm búa lần lượt gõ, cảnh sắc chung quanh đã bị ngưng kết.

Ngưng kết? Trần Phong đột nhiên ý thức được cái gì.

Ngưng kết! Quả nhiên là cái này! Cảnh tượng tất cả các lực lượng của mọi người bị ngưng kết trong cơn lốc y nguyên vẫn còn mới mẻ trong ký ức! Mà lần này, công kích của vị Yêu tộc cấp S này, rõ ràng là ngưng kết vùng hư không này!

Boong!

Boong!

Trần Phong đột nhiên nhìn về phía sau lưng, đám người Hội trưởng cũng không có cái biểu lộ gì là không thích ứng, thậm chí còn không cảm giác được sự uy hiếp, thế nhưng thân thể của bọn hắn, đã xuất hiện sự ngưng kết nhẹ nhàng! Đây mới là chuyện đáng sợ nhất.

Hiển nhiên, trải qua mấy lần công kích bị Trần Phong dùng một phương góc ghech ngăn trở, vị Yêu tộc cấp S phần nộ, đã quyết định thi triển chiêu số mà Trần Phong căn bản không có khả năng ngăn cản.

Bỏ qua phòng ngự!

Bỏ qua hết thầy!

Trực tiếp ngưng kết vùng hư không này, làm sao mà ngăn cản?

"Ha ha."

"Đứa bé đáng thương..."

"Người căn bản không biết, lực lượng Giác Tỉnh là cái gì..."

"Ha ha."

Vị Yêu tộc cấp S thấp giọng thì thầm, thanh âm của gã trầm thấp, giống như là nói một mình, lại kèm theo sát cơ vô tận.

Không tốt, Trần Phong lạnh cả tim.

"Để cho các người..."

"Mở mang kiến thức một chút lực lượng Giác Tỉnh chân chính là cái gì đi..."

Boong! Một búa cuối cùng gõ xuống, toàn bộ thế giới dường như ngưng kết vào cái thời khắc này!

Đây là...bên trong ánh mắt của đám người hiện ra thần sắc kinh khủng, mỗi người đều có thể vận chuyển tư duy, mỗi người đều vẫn còn ý thức, nhưng đã mất đi không chế đối với thân thể, hoặc nói là, hết thấy mọi thứ chung quanh đều đã bị ngưng kết!

Phong tỏa không gian? Không, đòn công kích này đã vượt qua tất cả mọi năng lực không gian!

Oanh! Quanh người của Trần Phong tuôn ra lực lượng Giác Tỉnh, ở dưới cổ lực lượng ngưng kết hư không siêu cường này, chỉ có hấn là còn có thể di động. Ý vào lực lượng Giác Tỉnh, hấn có thể chậm rãi di động.

Thế nhưng...Trần Phong rõ ràng cảm giác được thân thể của mình đang càng ngày càng trì độn, giống như là đi lại trong đầm lầy.

"Không đi nhanh được hay sao?" Trần Phong thở dài một tiếng.

Đồng dạng là lực lượng Giác Tỉnh, hấn vậy mà không có cách nào tránh thoát.

"Ngu xuẩn." Vị Yêu tộc cấp S chỉ lạnh lùng nhìn cảnh này.

Chỉ có điều mặc dù là như thế, Trần Phong cũng không hề từ bỏ, cho dù càng ngày trở nên càng chậm, Trần Phong cũng chật vật tiến lên, cứ thế mà

di chuyển về phía trước.

Một bước.

Hai bước.

Trần Phong lộ ra vẻ mặt kiên định.

"Hừ." Vị Yêu tộc cấp S cười lạnh một tiếng, gã nâng búa lên, một lần nữa gõ một búa xuống.

Boong! Lực lượng kinh khủng một lần nữa chấn động, vùng hư không này, vậy mà càng trở nên ngưng kết, Trần Phong nguyên bản còn có thể chậm rãi tiến lên, liền hơi ngừng lại, đang dần trở nên cứng ngắc.

Hắn, đã sắp bị ngưng kết.

Trần Phong! ! ! Ánh mắt của đám người gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

Thân thể của bọn hắn đã sớm bị ngưng kết, hiện tại duy nhất có thể dựa vào chỉ có một mình Trần Phong, một khi Trần Phong cũng bị ngưng kết, như vậy sẽ mất hết mọi hi vọng!

Mà bây giờ...bọn hắn thấy thân ảnh của Trần Phong bắt đầu trở nên cứng ngắc.

"Xong rồi." Trong lòng của mọi người phát lạnh.

Cuối cùng, ngay cả Trần Phong cũng không thể tránh khỏi vận mệnh bị ngưng kết hay sao? Vị Yêu tộc cấp S này đến cùng đã thi triển ra loại lực lượng gì, lại có thể cường hãn đến tình trạng như thế!

"Kết thúc rồi." Vị Yêu tộc cấp S nhìn thân thể của Trần Phong trở nên cứng ngắc.

Gã biết, vào thời điểm tất cả mọi người bị ngưng kết, chính là thời điểm kết thúc tất cả. Ở trong thế giới ngưng kết, gã có thể tùy tiện huỷ diệt mọi người!

Cái mà gã huỷ diệt không phải là mọi người, mà là toàn bộ thế giới ngưng kết!

Trước tiên đem mảnh thế giới này ngưng kết, kẻ địch bị ngưng kết ở bên trong vùng thế giới này, cũng sẽ hòa làm một thể với thế giới, sau đó gã sẽ trực tiếp chôn vùi mảnh thế giới này, hết thảy kẻ địch cũng sẽ bị chôn vùi theo.

Một phương thức đơn giản mà thô bạo! Đương nhiên, chiêu thức này, có một yêu cầu đó là phải ngưng kết tất cả mọi người, hòa làm một thể cùng với mảnh không gian này!

"Gạt bỏ!" Gã lạnh lùng vung tay xuống.

Nếu tất cả mọi người đã bị ngưng kết, vậy đây chính là thời điểm thu hoạch trái cây, chỉ có điều là, vào lúc vung tay xuống xong, gã lại ngạc nhiên phát hiện ra...Trần Phong thế mà vẫn còn động đây!

Không, không phải là hắn đang động đây, càng chuẩn xác hơn mà nói là, cánh tay duy nhất của hắn đang di chuyển chậm chạp trong không trung, thông thả mà chậm chạp nâng lên.

"Cái tên này..." Vị Yêu tộc cấp S nhíu mày, đến bây giờ còn chưa từ bỏ ý định hay sao?

Boong! Cây búa trong tay của gã lại một lần nữa gõ xuống, lực lượng cường đại chấn động toàn bộ không gian, cánh tay phải duy nhất có thể di động kia của Trần Phong, sau khi nâng lên còn chưa kịp hạ xuống, đã bị ngưng kết ở trên không trung!

Loại lực lượng này, căn bản là không có cách nào chống lại.

Chỉ có điều là, coi như là như thế, Trần Phong vẫn như cũ run rẩy vươn một ngón tay ra, từ từ nhún xuống.

Rất chậm, thế nhưng rất cố chấp.

"Ngu xuẩn." Vị Yêu tộc cấp S chỉ cười lạnh một tiếng.

Nhưng mà, gã cũng không có chú ý tới, cổ thân thể cứng ngắc kia của Trần Phong, bên trong cổ thân thể cơ hồ không có cách nào động đậy, có một đôi mắt, sáng ngời trước nay chưa từng có.

"Nhanh!" Trần Phong rít gào trong lòng.

Mỗi một cái động tác của vị Yêu tộc cấp S này hắn đều đang tiến hành phân tích.

Mỗi một lực lượng mà vị Yêu tộc cấp S này thả ra, hắn đều đang nghiên cứu.

Từ lúc vị Yêu tộc này bắt đầu ra tay, hắn cùng với Linh đã tạo ra đủ loại mô hình về vị Yêu tộc cấp S này, từ lực lượng cho đến hình thể, thậm chí là mỗi một cái động tác cùng với chiêu số! Hắn vẫn một mực đang thôi diễn!

Thần lực

Nhất là...liên quan tới cách vận dụng lực lượng Giác Tỉnh.

Trần Phong không biết làm như thế sẽ có hiệu quả hay không, thế nhưng đây là biện pháp duy nhất, mà ngay mới vừa rồi, Linh rốt cục cũng đã thành công phá giải cùng với phân tích ra phương thức vận dụng lực lượng của vị Yêu tộc cấp S này.

Loại phương thức vận dụng lực lượng Giác Tỉnh Giả chân chính kia!

Rất mơ hồ, cũng có thể là có một chút vấn đề.

Thế nhưng...đây là điều duy nhất trước mắt mà Trần Phong có thể làm.

Xoạt! Trong đầu óc của Trần Phong chất đầy công thức, hấn dùng một tốc độ cao học thuộc, thế nhưng vẫn như cũ tỉnh tỉnh mê mê.

Chuyện này giống như vào thời điểm làm bài kiểm tra, người trực tiếp lấy sách giáo khoa ra chép ví dụ mẫu, mặc dù có thể đọc từng chữ một, nhưng khi chúng nó hợp lại một chỗ lại không biết đó là thứ đồ gì!

Thế nhưng...đây là cái gì?

Cái này lại là cái gì?

Cái này có tác dụng gì?

Không biết, Trần Phong không rõ ràng, Linh kỳ thật cũng không rõ ràng.

Bọn hấn chỉ hết sức mông lung dò xét phương thức vận dụng lực lượng của vị Yêu tộc cấp S này, sau đó lại mạnh mẽ đổi thành phương pháp thích hợp của mình, như vậy có dùng được hay không? Chuyện này chỉ có trời mới biết.

Nhưng mà bây giờ, đây cũng là biện pháp duy nhất của Trần Phong.

"Chỉ có thể liều mạng." Trần Phong khẽ cắn môi, sau đó dừng lại một chút, phát hiện ra lợi của mình đổ máu, không có cách nào, mỗi lần chiến đấu đến thời khắc khẩn trương hẳn đều khẽ cắn môi...

Ô...ô...n...g—— Năng lượng nhàn nhạt ngưng tụ.

Vị Yêu tộc cấp S lần lượt gõ búa xuống! Cũng không có mang đến khó khăn cho Trần Phong.

Ở dưới tình huống toàn thân gần như không thể động đậy, Trần Phong vẫn y nguyên cứng rắn nâng một ngón tay lên, dùng một loại tư thái thông thả mà nặng nề điểm xuống.

Đây là lần thứ nhất hẳn chân chính phóng thích lực lượng Giác Tỉnh!

Đây là hẳn cùng với Linh, vụng về dùng phương thức vận dụng lực lượng của vị Yêu tộc cấp S để mô phỏng lại!

Trong nháy mắt lực lượng toả ra từ đầu ngón tay, thiên địa rung động.

Oanh! Lực lượng kinh khủng bùng nổ trong nháy mắt.

Một cỗ lực lượng cường đại theo đầu ngón tay tuôn ra, cứ như thế mà xông phá xiềng xích ngưng kết, giống như nước biển bao phủ bốn phía, làm cho mảnh không gian này sụp đổ.

Oanh!

Oanh!

Trong mơ hồ, bọn hẳn dường như có thể nghe được thanh âm không gian nổ tung.

Lực lượng vô tận quét qua, trong suốt như vũ bão, đập tan mọi lực lượng không biết, nhưng lại không làm tổn thương một ai!

Thành công! Trong lòng của Trần Phong mừng như điên! ! ! Hẳn đã vận dụng thành công!

Cho dù chỉ là phá hủy không gian ngưng kết của vị Yêu tộc cấp S, cho dù cũng không phải là loại lực lượng gì quá mức cường đại, thế nhưng đây là lần thứ nhất Trần Phong hoàn mỹ vận hành lực lượng Giác Tỉnh!

Phần thành công này, mang đến ý nghĩa trọng đại.

Mà vào giờ khắc này, vào lúc cỗ lực lượng kia tan biến, đám người ngạc nhiên phát hiện ra, chính mình vậy mà có thể động đậy.

"Ta có thể động đậy?"

"Ta cũng thế."

Đám người mừng như điên.

Chỉ có vị Yêu tộc cấp S ở phía đối diện là lộ ra vẻ mặt phát mộng, không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Phong, căn bản là không thể tin được, Trần Phong thế mà có thể phá vỡ không gian ngưng kết của gã!

Đó là chuyện căn bản không có khả năng!

"Trừ phi..." Vị Yêu tộc cấp S dường như đã tỉnh ngộ.

Gã co con người vào, gắt gao nhìn chằm chằm vào Trần Phong, lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại: "Người thế mà cũng là cấp S, người thế mà cũng nắm giữ lực lượng Giác Tỉnh!"

Khó trách...khó trách hẳn có thể phá cục dễ dàng như thế!

Nếu như Trần Phong cũng là Giác Tỉnh Giả, như vậy hết thảy mọi chuyện liền có thể được giải thích.

Trần Phong nắm giữ cũng không là cái di vật gì từ thời đại Thái cổ, mà là Giác Tỉnh Giả chân chính, cho nên mới có thể không kiêng nể gì như thế! Chỉ có điều là, cho dù là vào loại thời điểm này, gã y nguyên vẫn không nguyện ý tin tưởng, ở cái thời đại gọi là 'Thời đại gen' này, thế mà thật sự có người có thể đột phá đến cấp S!

Bởi vì chuyện này căn bản là không có khả năng! Bởi vì chuyện này căn bản là không tồn tại! Cái thế giới đặc thù này...

"Tuyệt đối không có khả năng." Vị Yêu tộc cấp S gào thét một tiếng, đây cũng không phải là bắt nguồn từ sự hoảng sợ đối với lực lượng của Trần Phong, mà là đối với việc Trần Phong có thể đạt đến loại cấp bậc này mà khiếp sợ.

"Giác Tỉnh Giả..."

"Thần lực đã biến mất trên vạn năm..."

"Theo thời đại Thái cổ xuống dốc, đã thật lâu không có ai bước vào loại cảnh giới này..."

Vẻ mặt của gã trở nên hốt hoảng.

Xoạt! Gã phát tay bóp vào trong hư không một cái, vẻ mặt trở nên mê ly, tự lẩm bẩm: "Thần lực, thật sự khôi phục một lần nữa hay sao?"

Nhưng mà, gã rất nhanh liền thất vọng, bởi vì gã không cảm nhận được lực lượng quen thuộc.

Trần Phong: "..."

Con hàng đối diện này làm sao có cảm giác càng lúc càng giống với một tên thần côn!

"Thần lực? Không phải là lực lượng Giác Tỉnh hay sao?" Trần Phong hỏi.

"Người thế mà không biết?" Vị Yêu tộc cấp S nhìn biểu lộ kinh ngạc Trần Phong, hỏi: "Người ngay cả thần lực cũng không biết, thế mà có thể lĩnh ngộ được lực lượng Giác Tỉnh? Chuyện này làm sao có thể? !"

Trần Phong nhú mày, hẳn có thể cảm giác được, chính mình dường như đã bỏ qua cái gì.

"Ha ha ha!"

"Người thế mà ngay cả Giác Tỉnh Giả là cái gì cũng không biết."

"Ha ha ha ha!"

"Coi như là ở trong loại tình huống này, người thế mà có thể phá hư chiêu số của ta."

Vị Yêu tộc cấp S giống như cười mà không phải cười, giống như là điên cuồng.

Trần Phong chau mày, hắn mơ hồ cảm giác được, sự tình không đơn giản giống như là bên trong sự tưởng tượng của hắn, Giác Tỉnh... đến cùng là một loại lực lượng như thế nào?

Vì cái gì cái tên này lại biểu hiện ra biểu lộ kỳ quái như thế?

Thần lực...lại là một loại khái niệm gì? !

"Người quả nhiên là cái gì cũng không biết." Vị Yêu tộc cấp S lắc đầu, có một chút tiếc hận, cũng có một chút khiếp sợ nói: "Một nhân loại cái gì cũng không biết, thế mà có thể đột phá được phong tỏa công cùm xiềng xích hay sao?"

"Người nói như vậy là có ý tứ gì?" Trần Phong nhìn về phía gã.

"Người không cần phải biết." Vị Yêu tộc cấp S lắc đầu nói: "Nếu như thần lực khôi phục... chúng ta sẽ không cần phải tiếp tục đánh tiếp, đáng tiếc, cuối cùng vẫn không có, hết thấy cũng chỉ là chuyện ngoài ý muốn."

"Cũng đúng, sau khi thời đại Thái cổ xuống dốc, thần lực đã sớm không có khả năng tái xuất."

"Người đột phá..."

"Cuối cùng chỉ là một chuyện ngoài ý muốn."

"Ta nghe nói người có khí vận tốt nhất, có lẽ đã thật sự thông qua di vật của thời đại Thái cổ, may mắn bước vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả, thế nhưng, cuối cùng cũng không có một tác dụng nào cả."

"Thời đại Giác Tỉnh Giả, đã sớm trở thành quá khứ!"

Gã lắc đầu, những gì đã qua cũng đã trở thành quá khứ, cũng không phải bởi vì một chuyện ngoài ý muốn nào đó mà tạo ra sự khác biệt, cái thời đại phồn vinh kia, cũng không bao giờ còn có thể trở về.

Oanh! Lực lượng cường đại bùng nổ, gã xiết chặt cây búa ở trong tay.

Đồ Mã

"Tới đi." Vị Yêu tộc cấp S trực chỉ vào Trần Phong, nói: "Hãy để cho ta nhìn một chút, một Giác Tỉnh Giả ngoài ý muốn như ngươi, rốt cuộc sẽ mạnh đến cỡ nào?"

Oanh! Thân ảnh bùng nổ, gã bỗng nhiên lao ra.

"Chiến!" Trần Phong không có một chút do dự lao tới.

Lão thần côn này lắm bả một hồi lâu, Trần Phong cũng đã nghe rõ, bất quá không có quan hệ, ngươi bây giờ không muốn nói, sau khi đánh bại ngươi, ta sẽ có cách khiến cho ngươi mở miệng.

Xoạt! Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

Oanh! Trong hư không, cây búa lóng lánh hào quang kia bổ xuống, mạnh mẽ làm cho người ta phải sợ hãi, mà Trần Phong thì vẫn như cũ bình thản giơ tay lên, dùng một ngón tay điểm tới, hết sức mỏng manh, khiến cho người ta lo lắng hẳn sẽ bị nghiền nát.

Nhưng mà một điểm bình thường như vậy, lại một lần nữa toát ra lực lượng làm cho người ta cảm thấy kinh tâm động phách, một điểm kia va chạm vùng với một búa bất phàm.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, lực lượng kinh khủng nổ tung, một lần nữa càn quét mọi thứ chung quanh.

Phốc! Trần Phong cùng với vị Yêu tộc cấp S đồng thời rút lui lại hai bước, miệng phun ra máu tươi.

"Trần Phong!" Đám người lo lắng nhìn Trần Phong, cũng không dám đi qua gây phiền phức cho Trần Phong.

"Không sao." Trần Phong lau lau vết máu trên khóe miệng, nhìn vị Yêu tộc trước mắt.

"Ha ha." Vị Yêu tộc cấp S thì có một chút ngạc nhiên nhìn ngum máu mà gã phun ra, có một chút hốt hoảng, sau đó lại cười nói: "Ta vậy mà đã thụ thương rồi sao?"

Trần Phong chỉ lạnh lùng nhìn gã.

"Thú vị." Vị Yêu tộc cấp S cười cười, gã nhìn thật kỹ Trần Phong trước mắt, sau đó khép hờ hai mắt, lại một lần nữa mở ra, nói: "Người vậy mà lại trẻ tuổi như thế... cái chủng tộc nhân loại này a...quả nhiên là tràn ngập vô hạn khả năng."

"Người đi qua đây." Gã bỗng nhiên nhìn về phía tiểu hoàng tử.

"Hả?" Tiểu hoàng tử cẩn thận từng li từng tí đi qua.

"Nhớ kỹ." Vị Yêu tộc cấp S vỗ vỗ vào bờ vai của hắn nói: "Có một câu, cơ hồ là chủng tộc nào cũng đều có, vô luận là Cổ tộc, Yêu tộc, hoặc là dã nhân, thậm chí là nhân loại!"

"Câu nói này, người nhất định phải khắc sâu, không phải là tộc nhân của mình! Chắc chắn sẽ nảy sinh dị tâm!" Vị Yêu tộc cấp S nói ra từng chữ.

"! !" Tiểu hoàng tử Yêu tộc mờ mịt, hắn nhìn về phía kẻ địch trước mặt, thật sự là như thế hay sao? Nhân loại dung hợp cùng với Cổ tộc, dường như so với bên trong tưởng tượng của hắn càng thêm hòa hợp đấy chứ.

"Ha ha, vĩnh viễn không nên tin cái gì mà đồng minh, một mạch dã nhân cũng đã từng nghĩ như vậy, sau đó đã biến mất ở trong dòng sông lịch sử." Vị Yêu tộc cấp S trầm giọng nói: "Cho nên, nhất định phải nhớ kỹ, Yêu tộc chúng ta muốn sống sót, nhất định phải nhớ kỹ câu nói này, sau đó chậm rãi phát triển..."

Gã thở dài một tiếng.

Oanh! Một cỗ lực lượng cường đại tỏa ra.

"Lão tổ tông!" Tiểu hoàng tử Yêu tộc bỗng nhiên giật mình, lão tổ tông đây là muốn làm gì?

Xoạt! Vị Yêu tộc cấp S tiện tay vung lên, tiểu hoàng tử Yêu tộc lại bị truyền tống đi.

"Trận chiến đấu này, nơi này, sẽ không có người nào sống sót trở về, những gì đã xảy ra ở đây, người có thể tùy ý biên soạn, ta hi vọng..."

"Trong khi nhân loại chiến đấu cùng với Cổ tộc, Yêu tộc có thể mượn cơ hội này để sinh tồn."

"Nhớ kỹ."

"Tương lai của Yêu tộc... giao cho người."

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

"Lão tổ tông!" Thanh âm thê lương của tiểu hoàng tử Yêu tộc biến mất ở chân trời, hắn đã bị truyền tống đi.

Trần Phong chỉ lẳng lẳng nhìn cảnh này, hắn không có ngăn cản, cũng căn bản là không có cách ngăn cản.

"Xem ra người muốn liều mạng." Hắn lẳng lẳng nhìn vị Yêu tộc cấp S trước mắt.

"Đúng vậy." Vị Yêu tộc cấp S tự giễu nói: "Cũng nên vì Yêu tộc làm một chút chuyện gì đó, ta vốn cho rằng là mình có thể dẫn theo Yêu tộc một lần nữa quật khởi, hiện tại xem ra, chỉ có thể nghĩ những biện pháp khác."

Ở cái thời đại gen này, chỉ có ba chủng tộc. nhân loại liên hợp cùng với Cổ tộc, Yêu tộc hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Xoạt! Gã giơ tay lên, một luồng ánh sáng xuất hiện phong tỏa phạm vi chung quanh. Lần này gã không ngưng kết không gian, mà chỉ đơn thuần đem mảnh không gian xung quanh phong tỏa, khiến cho đám người Trần Phong không có cách nào chạy trốn khỏi nơi này.

"Vì vậy nên người muốn liều mạng?" Trần Phong nhìn gã.

"Không có cách nào, người thế nhưng là Giác Tỉnh Giả thứ nhất sau thời đại Thái cổ!"

"Mặc dù rất yếu, mặc dù hoàn toàn không hiểu lực lượng Giác Tỉnh Giả, thế nhưng vẫn như cũ rất mạnh mẽ, ta không nắm chắc là có thể đánh bại người, ít nhất là hiện tại không ta không thể nắm chắc!" Vị Yêu tộc cấp S bình tĩnh nói, lực lượng bây giờ của gã bị phong ấn quá nhiều, ở dưới tình huống bình thường căn bản là không có cách nào đánh bại được Trần Phong!

"Đương nhiên."

"Trọng yếu nhất chính là, do người quá trẻ tuổi!"

"Ta có một chút sợ hãi những người trẻ tuổi, vô luận là khí vận hay là cái gì, có thể ở cái tuổi này đi đến một bước này, tương lai của người có lẽ sẽ mạnh hơn ta, cho nên, vì lưu lại một chút hi vọng sống cho Yêu tộc, ta nhất định phải lưu người lại ở nơi này!" Vị Yêu tộc cấp S chậm rãi nói ra.

"Người đã quên một người." Trần Phong nhắc nhở: "Đệ nhất nhân Cổ tộc, ông lão kia."

Đệ nhất nhân ở nơi truyền thừa Cổ tộc! Sư phụ của Tần Hải cùng với đủ loại hội viên đá quý! Lão nhân gia kia, mới đúng nghĩa là cường giả đệ nhất!

"Người nói lão già kia hay sao?" Vị Yêu tộc cấp S nhin không được cười nói: "Lão không giống nhau."

"Ồ?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Cho dù là cuộc Thánh Chiến năm đó, lão đã từng ra tay, thế nhưng..." Vị Yêu tộc cấp S lắc đầu nói: "Đó cũng là lần cuối cùng mà lão ra tay, lão không thuộc về thời đại này, cũng sẽ không nhúng tay vào sự tình ở cái thời đại này, dù sao..."

"Lão cũng chính là Đỗ Mã a..." Vị Yêu tộc cấp S cảm khái một tiếng.

Đỗ Mã! Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt.

Nguyên lai, cái ông lão kia lại có thể là Đỗ Mã? Hắn không phải là lần đầu tiên nghe thấy cái tên này, ở trên người của con rùa đen mà hắn đã gặp qua mấy lần kia, tấm thẻ sắt trên cổ của nó có khắc hai chữ Đỗ Mã! Hắn vẫn cho rằng đó là tên của con rùa đen kia.

Nguyên lai...đó là tên của chủ nhân rùa đen sao?

Thì ra Đỗ Mã là sư phụ của mấy người Tần Hải! Ông ta đã từng vào thời điểm Thánh Chiến, làm nhân vật chính duy nhất! Ông ta đã từng diệt sạch siêu cường giả của một mạch dã nhân!

Chỉ có điều là, từ những lời nói của vị Yêu tộc này, hai chữ Đỗ Mã đại biểu ý nghĩa hoàn toàn khác biệt, thậm chí chỉ vền vẹn là hai chữ này cũng có thể làm cho gã cảm khái!

Đỗ Mã, đến cùng là cái gì? Trần Phong không biết, hắn khẳng định, coi như hỏi, vị Yêu tộc này cũng sẽ không nói.

"Vì cái gì lại nói cho ta mấy chuyện này?" Trần Phong không hiểu hỏi.

"Bởi vì ngươi không biết mình trân quý đến cỡ nào." Vị Yêu tộc cấp S cười cười: "Tại mảnh đất đại thần kỳ này, tại cái thế giới thần kỳ này, lại có người có thể trở thành Giác Tỉnh Giả, ngươi không biết điều này có ý vị gì..."

Sinh không gặp thời

Trần Phong im lặng, ý tứ của những lời này là, ở đây không có khả năng sinh ra Giác Tỉnh Giả hay sao? Vì cái gì?

Mà trên thực tế, Trần Phong sở dĩ có thể đột phá, cũng là do hấn cùng với Không Bạch bởi vì một ít nhân tố đặc thù, lưu lạc đến thế giới khác mới có thể đột phá! Tại cái thế giới Song Giác kia!

Cho nên, cái thế giới này có một loại hạn chế nào đó hay sao? Trần Phong suy đoán trong lòng.

"Nói thật."

"Nếu như thần lực khôi phục..."

"Nếu như cái thời đại kia một lần nữa buông xuống, ta sẽ không chỉ nói cho người biết hết thảy, sẽ còn truyền thụ cho người tất cả mọi thứ, coi người như là văn bối, đưa người trở thành một nhân vật truyền kỳ chân chính, dẫn đầu cái thế giới này thoát đi ra khỏi khốn cảnh."

"Đáng tiếc, thần lực cũng không có khôi phục."

"Ở đây cuối cùng cũng chỉ là một mảnh hoang vu."

"Ở đây cuối cùng cũng chỉ có ba cái chủng tộc đang chém giết lẫn nhau, vì tương lai Yêu tộc, người nhất định phải chết ở chỗ này."

Vị Yêu tộc cấp S lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Gã bình tĩnh bước ra một bước.

Oanh! Lực lượng vô cùng vô tận bắt đầu bùng cháy, lần này, gã không chỉ thiêu đốt một bộ phận cơ thể nữa, mà là thiêu đốt toàn bộ thân thể, một cỗ lực lượng làm cho người ta kinh sợ, bỗng nhiên từ chân trời vô biên buông xuống.

"Cổ lực lượng này..." Đám người Hội trưởng lộ ra thần sắc kinh sợ.

Phong ấn...được giải trừ! Lực lượng Giác Tỉnh chân chính, đã trở về!

Theo việc vị Yêu tộc cấp S tắm gội trong ngọn lửa, thân thể của gã được cung cấp lực lượng đầy đủ, sức mạnh chân chính của gã được trả lại hoàn toàn, hết thủy phong ấn cũng hóa thành hư vô.

"Xong rồi." Đám người Hội trưởng cảm thấy sống lưng ớn lạnh, một vị Yêu tộc cấp S đang ở trong trạng thái phong ấn bọn hắn cũng đánh không lại, chứ đừng nói là một vị Yêu tộc cấp S ở trong trạng thái hoàn chỉnh!

Mà một khi tất cả mọi người chết ở chỗ này... những người mạnh nhất trên danh nghĩa của Cổ tộc, nhân loại nằm xuống ở chỗ này, đến lúc đó nhân loại cùng Cổ tộc sẽ phát sinh ra chuyện gì? Không có người nào biết rõ!

Vị tiểu hoàng tử Yêu tộc đã rời khỏi nơi này sẽ biên soạn ra một câu chuyện như thế nào? Cũng không có người nào biết rõ!

"Người cần gì phải làm như vậy chứ?" Trần Phong thở dài.

Vị Yêu tộc cấp S mặc dù đã giải trừ toàn bộ phong ấn trở về trạng thái hoàn toàn, thể nhưng đồng dạng, một người thiêu đốt toàn bộ thân thể để đổi lấy lực lượng, căn bản sẽ sống không được bao lâu!

Lực lượng hao hết, cũng là thời điểm thân tử hồn tiêu.

"Vị Yêu tộc." Vị Yêu tộc cấp S rất là bình thản nói, gã không có khả năng trơ mắt nhìn hậu duệ của mình xuống dốc.

Xoạt! Gã dùng lực lượng cường đại của mình khóa chặt tất cả mọi người, ở đây đã định trước là không có người nào có thể còn sống đi ra ngoài, nhất là ở cái tên gia hỏa có tiềm lực vô tận ở trước mắt này!

"Ta cũng đã học xong cách sử dụng lực lượng Giác Tỉnh." Trần Phong nhìn về phía gã nói: "Người không nhất định có thể đánh thắng được ta."

"Người chắc chắn về điều này chứ?" Vị Yêu tộc cấp S khẽ nhấc tay một cái, vô tận lực lượng bùng cháy.

Sắc mặt của Trần Phong biến hóa, hắn đã học xong cách sử dụng lực lượng Giác Tỉnh cơ sở, nếu như dùng 'Pháp lực' để hình dung, đó chính là hắn cuối cùng đã chuyển từ dùng pháp lực bao bọc nắm đấm sang trực tiếp phóng pháp lực ra bên ngoài, biến thành tiểu hỏa cầu công kích địch nhân! Mà vị Yêu tộc đối diện này, đã là cấp bậc có thể 'Thi triển cấm chú'! Đây căn bản không phải là cùng một cái cấp độ.

"Đáng tiếc...ngươi sinh không gặp thời." Vị Yêu tộc cấp S ra tay.

Oanh! Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt tỏa ra.

Lần này, phạm vi công kích của gã, là những địa phương ở trong tầm mắt! Người căn bản là không chỗ nào có thể tránh né, cũng căn bản là không có chỗ nào có thể ẩn núp!

Đây là một vị Yêu tộc cấp S ở trong trạng thái hoàn chỉnh, đây là lực lượng Giác Tỉnh chân chính.

"Kết thúc đi!"

Oanh! Vị Yêu tộc cấp S vung tay xuống.

Thời gian, dường như đứng im vào cái thời khắc này.

"Sụp đổ!" Trần Phong chỉ vào hư không, lực lượng Giác Tỉnh mệnh mông trong cơ thể của hắn bùng nổ, từng chùm lực lượng phá hoại mạnh mẽ tỏa ra, nhưng mà, căn bản là không có một chút tác dụng nào.

Quá yếu!

"Như thế không được." Tâm thần của Trần Phong trở nên khẩn trương, hắn nhìn cỗ lực lượng kinh khủng kia buông xuống, lại không có bất kỳ một biện pháp nào, hắn vốn cho là lực lượng của mình đã rất mạnh, không ngờ ở trước mặt cấp S chân chính lại không nổi lên được một chút tác dụng nào.

Xoạt! Người Cổ tộc ngưng kết.

Xoạt! Đám người Hội trưởng ngưng kết.

Cơ hồ là ở trong nháy mắt, tất cả mọi người đều bị ngưng kết.

Một giây sau...là Trần Phong.

Vén vén ở trong cái nháy mắt, Trần Phong liền phát hiện ra thân thể của mình bị ngưng kết, dù dùng sức như thế nào, cũng không có cách nào động đây được mảy may! Không ngăn được, cũng không có cách nào ngăn cản.

Đây là lực lượng chân chính sau khi vị Yêu tộc cấp S này khôi phục lại lực lượng hay sao? Quá mạnh!

"Kết thúc đi." Vị Yêu tộc cấp S thở dài một tiếng.

Thực lực của Trần Phong, cùng với trạng thái bị phong ấn của gã không sai biệt lắm, sau khi gã khôi phục lại lực lượng, hết thảy mọi chuyện sẽ không còn gì bất ngờ.

Oanh! Gã hạ bàn tay lớn xuống.

"Đến rồi!" Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, hẩn biết, vào thời điểm cái bàn tay lớn kia hạ xuống, tất cả mọi người sẽ bị gạt bỏ!

Làm sao bây giờ? Trần Phong suy nghĩ như điện.

"Linh, phân tích hoàn thành hay chưa?" Trần Phong hỏi trong lòng.

Tại thế giới giả tưởng của hẩn, có vô số ánh sáng lấp lóe, có vô số số liệu mô phỏng lấp lóe, hẩn cùng với Linh, vẫn như cũ đang cố gắng phân tích từng bước di chuyển của vị Yêu tộc cấp S! Cùng với...mỗi một cử động!

Bọn hẩn đã sớm ghi chép số liệu của vị Yêu tộc cấp S, chuyện trọng yếu hiện tại là thôi diễn đảo ngược, đổi thành lực lượng của mình, khiến cho Trần Phong có thể sử dụng! Thế nhưng...không được!

Vô luận Trần Phong thử nghiệm bao nhiêu lần, đều không thể thành công! Kết cấu thân thể khác biệt, hệ thống năng lượng khác biệt, hoặc nói là, chiêu số lần này vị Yêu tộc cấp S thi triển quá mức phức tạp, bọn hẩn hiện tại cũng không có cách nào nghiên cứu được rõ ràng!

Vào cái thời điểm này, bọn hắn đã đứng trên bờ vực sinh tử.

Trong thế giới giả lập tốc độ vận chuyển tư duy nhanh vô số lần so với bên ngoài, cho nên tốc độ tư duy của Trần Phong có thể không ngừng nhảy vọt, thế nhưng ở trong hiện thực...hắn vẫn như cũ đứng trước tình huống tuyệt vọng!

Phân tích!

Phân tích!

Thôi diễn!

Thôi diễn!

Nhưng mà kết quả lại toàn bộ đều là thất bại!

"Đến cùng là sai lầm ở chỗ nào?" Trần Phong cưỡng ép để cho mình tỉnh táo lại, hắn biết, loại phân tích phá giải này, bình thường đều cần phải có thời gian, nhất là chiêu số càng cường đại, thời gian cần lại càng dài!

Thế nhưng...hiện tại thứ hắn thiếu hụt nhất chính là thời gian!

"Hệ thống năng lượng..."

"Kết cấu thân thể..."

Trần Phong điên cuồng suy tư, Linh cũng ở một bên không ngừng trợ giúp hắn, ánh mắt của Trần Phong quét qua ở trên người của nàng, bỗng nhiên giật mình.

Người đã đột phá như thế nào?

"Sao thế?" Linh chớp chớp đôi mắt to.

"Nếu như người..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái biện pháp, nếu như dùng Linh để thôi diễn chiêu số này thì sao? Linh không có thân thể, cho nên không tồn tại vấn đề về kết cấu thân thể!

Cái vấn đề khó khăn nhất này, liền được giải quyết!

"Thế nhưng mà ta chỉ là trạng thái hư ảo." Linh buông tay, nàng cuối cùng vẫn chỉ là do ý thức tinh thần mô phỏng ra, căn bản là không có thực thể, cũng không có cách nào điều khiển lực lượng của Trần Phong.

"Ta biết." Ánh mắt của Trần Phong trở nên sáng ngời, nói: "Thế nhưng nó có khả năng."

Hắn chỉ một ngón tay, ở trong góc, một con rắn nhỏ màu đỏ đang ăn không ngời rồi mờ mịt ngẩng đầu lên, vì cái gì chủ nhân lại bỗng nhiên nhìn nó?

"Tiểu Ảnh?" Linh kinh ngạc.

Đúng thế, Tiểu Ảnh cùng với Trần Phong là thể cộng sinh, nếu như thông qua Tiểu Ảnh, đích thật là có khả năng thi triển lực lượng của Trần Phong, vậy nếu như vền vẹn chỉ đem Tiểu Ảnh xem như là chất môi giới...

"Nếu như mình đem cỗ lực lượng này vận chuyển sau đó phóng thích ra..." Linh bỗng nhiên kinh hãi.

Có lẽ có thể được! Kỳ thật Tiểu Ảnh chính là sự chọn lựa tốt nhất, thế nhưng dùng trí thông minh của nó, bảo nó điều khiển lực lượng phức tạp như vậy, đoán chừng trước tiên nó sẽ đem mình nổ chết.

Cho nên, chỉ có thể dựa vào Linh!

"Như thế thật sự sẽ không có vấn đề hay sao?" Linh vẫn có một chút thấp thỏm.

"Tin tưởng ta." Trần Phong chăm chú nhìn vào nàng, vào lúc này, đây cũng là biện pháp duy nhất.

"Được." Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Linh, xuất hiện vẻ chăm chú khó có được, rất là đáng yêu.

Vấn đề kết cấu thân thể đã được giải quyết, bước kế tiếp chính là hệ thống năng lượng, lực lượng Giác Tỉnh Giả của Trần Phong trên bản chất cùng với lực lượng Giác Tỉnh Giả của Vị Yêu tộc cấp S hoàn toàn không giống nhau, cho nên, vị Yêu tộc cấp S thi triển ra là lực lượng ngưng kết không gian, Trần Phong thi triển ra lực lượng là cái gì? Chỉ có trời mới biết!

Ở dưới tình huống bình thường, Trần Phong nhất định phải trải qua vô số lần thôi diễn, tối ưu hoá lực lượng của mình.

Thế nhưng hiện tại...

"Liều mạng!" Trần Phong nhìn về phía Linh, Linh hăng hái gật đầu.

Trước mắt...chỉ có thể cứng rắn chống đỡ.

Thế là, ngay vào thời khắc công kích của vị Yêu tộc cấp S sắp hạ xuống, ngay vào thời khắc thân thể của đám người Trần Phong đã bị ngưng kết, trên người của Trần Phong bỗng nhiên loé lên một đạo ánh sáng.

Thiên địa bỗng nhiên trở nên âm đạm, chỉ còn lại đạo ánh sáng loá mắt kia.

"Hả?" Vị Yêu tộc cấp S ngạc nhiên nhìn lại.

Ở nơi đó, trên người của Trần Phong, ánh sáng hư ảo loé lên, có một bóng người mỹ lệ xuất hiện, cầm trong tay một thanh trường kiếm màu đỏ, chĩa ngay vào người của gã.

"Đây là cái gì?" Tâm thần của vị Yêu tộc cấp S trở nên nghiêm nghị.

Xoạt! Thanh trường kiếm màu đỏ chém xuống, một cỗ lực lượng kinh người bỗng nhiên bùng nổ.

"Đây là..." Sắc mặt của vị Yêu tộc cấp S đại biến.

Oanh! Không gian ngưng kết của gã bắt đầu lay động.

"Làm sao có thể?" Vị Yêu tộc cấp S khiếp sợ, đây chính là lực lượng mà gã thi triển ở trong trạng thái hoàn toàn, cái tên Trần Phong kia... thế mà còn có loại thủ đoạn này? Không được, không thể tùy ý để cho hắn thi triển như vậy được.

"Giết!" Vị Yêu tộc cấp S ra tay trong nháy mắt, thân ảnh của gã lấp lóe, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Trần Phong, nếu như không gian ngưng kết không giết được Trần Phong, vậy thì gã sẽ tự mình đập nát Trần Phong!

"Chết đi!" Gã hung mãnh giết tới.

Mà đúng vào lúc này, thân ảnh hư ảo ở trước mặt Trần Phong, trở nên càng thêm ngưng tụ, vị Yêu tộc cấp S rốt cục đã thấy rõ ràng được đạo thân ảnh kia, toàn thân liền run lên.

Phốc! Hư ảnh cầm thanh trường kiếm trong tay chém xuống.

Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt xỏ xuyên qua thân thể của vị Yêu tộc cấp S!

"Người..." Vị Yêu tộc cấp S không dám tin nhìn hư ảnh trước mắt, máu tươi, đang không ngừng chảy ra.

Vì cái gì...gã gắt gao nhìn chằm chằm vào hư ảnh trước mắt, nhìn thanh trường kiếm trong tay của nàng, cảm thụ được cỗ lực lượng cường đại kia, cùng với khuôn mặt mỹ lệ của nàng, trong mắt tràn đầy sự khiếp sợ, không dám tin, hoảng sợ cùng với một tia ái mộ.

Vì cái gì...

"Ha ha ha." Một tiếng cười to bi thảm vang lên, gã ở bên trong ngọn lửa hoá thành tro tàn, cho dù đã bị đốt thành tro bụi, bên trong ngọn lửa vẫn huyền hóa ra đủ loại biểu lộ cùng với thần thái kỳ quái.

Hả? Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt, nàng luôn cảm thấy ánh mắt của cái tên này là lạ.

Oanh! Thân thể của vị Yêu tộc cấp S ở bên trong ngọn lửa hóa thành hư vô.

Chết rồi, cứ thế mà chết đi?

Trần Phong có chút ngây ngẩn, mặc dù vào thời điểm hấn bảo Linh cùng với Tiểu Ảnh thử nghiệm, liền biết sẽ có hiệu quả khác nhau, nhưng chưa từng nghĩ tới, vậy mà lại có thể đánh giết vị Yêu tộc cấp S này thuận lợi như thế!

Một kiếm miểu sát! Vị Yêu tộc cấp S này chết quá dứt khoát!

Một kiếm kia...Trần Phong nhìn về phía Linh.

"Gã có một chút lạ quái." Linh nhớ tới biểu lộ cuối cùng của vị Yêu tộc cấp S, giống như có điều suy nghĩ nói: "Cũng có thể là do gã sắp hao hết năng lượng, dù sao thì gã cũng thông qua phương thức thiêu đốt sinh mệnh để giải tỏa phong ấn."

"Có khả năng." Trần Phong khẽ gật đầu, hấn nhìn về phía trước, ánh lửa đầy trời hóa thành hư không, phiến thiên địa này, bóng tối lại một lần nữa được khôi phục.

Ô...ô...n...g —— Kèm theo vị Yêu tộc cấp S chết đi, không gian ngưng kết trong nháy mắt trở lại như bình thường, đám người Hội trưởng cùng với Cổ tộc coi như đã được khôi phục lại hành động.

Ánh mắt của bọn hấn quét qua, vị Yêu tộc cấp S không còn nữa, chỉ còn một mình Trần Phong!

"Hấn vậy mà lại mạnh đến loại tình trạng này?" Đám người rung động.

Bọn hấn vào thời điểm biết được Trần Phong đột phá đến cấp S, đã cực kỳ rung động, thế nhưng mãi cho tới bây giờ, bọn hấn mới biết được Trần Phong đến cùng khủng bố đến cỡ nào!

Cái tên này...so với cấp S bình thường còn cường đại hơn! Điểm này, từ việc vị Yêu tộc cấp S chết không nhắm mắt cũng có thể nhìn thấy được!

Trần Phong, tuyệt đối không phải là một cường giả cấp S bình thường!

Cho dù là Yêu tộc cấp S, hấn cũng có thể giải quyết! Cho dù rất gian nan!

Chỉ có điều là, cùng với trong tưởng tượng của bọn hấn không giống nhau chính là, gen cấp S đã không còn, thân thể của vị Yêu tộc cấp S đã bị ngọn lửa thiêu đốt hoá thành hư không! Chớ đừng nói chi là có thể chế tác thuốc thử gen cấp S.

Quả nhiên...Hội trưởng thở dài một tiếng, ông ta đã kẹt tại cảnh giới Siêu cấp A đỉnh phong nhiều năm, cuối cùng vẫn vô duyên cùng với cấp S.

"Người làm sao có thể đột phá cấp S?" Lý Lôi tò mò nhìn về phía Trần Phong, ánh mắt của mọi người đều đồng loạt nhìn lại, bọn hấn cũng muốn biết đáp án về vấn đề này, bởi vì căn cứ theo lời nói của vị Yêu tộc cấp S kia...ở cái thế giới này căn bản không có khả năng xuất hiện cấp S!

Hội trưởng khổ tu vô số năm, cũng không sờ được tới một chút hi vọng nào.

Trần Phong đến cùng đã đột phá như thế nào? Bọn hấn rất ngạc nhiên.

Gặp bố mẹ

"Đột phá ở một thế giới khác." Trần Phong nói như thật: "Lần trước bị đuổi giết, rơi vào bên trong không gian loạn lưu, trong lúc vô tình rơi xuống một cái thế giới đặc thù nào đó, sau khi đột phá ở nơi đó, ta liền nghĩ biện pháp trốn về thời đại gen."

Xoạt! Bầu không khí trở nên yên lặng một thoáng.

Nếu như không phải Trần Phong nói rất nghiêm túc, mọi người sẽ cho rằng là hắn đang nói láo.

Không gian loạn lưu?

Thế giới khác? !

Bọn hắn mới không tin những điều này, hơn nữa, loại tỷ lệ này thấp đến bao nhiêu người có biết hay không?

Thế giới khác! Đó là một dạng tỷ lệ giống như nhân loại ở trong vũ trụ tìm kiếm tinh cầu có sinh mệnh... hơn nữa còn khó hơn, coi như phát hiện ra được thế giới khác, xác suất ở bên trong có sinh vật, ừm...thấp đến mức làm cho người ta giận sôi!

A, đúng rồi, còn có tỷ lệ sống sót ở bên trong không gian loạn lưu cũng là một phần trăm triệu.

A, còn có trở về thời đại gen.

Trần Phong mặc dù không nói tỉ mỉ, nhưng lại dùng một chữ 'Trốn', lại thêm hắn đã đột phá đến cấp S còn cần phải trốn, đã thấy rõ cái chỗ kia đến cùng có bao nhiêu đáng sợ! Mà trải qua nhiều chuyện như vậy, hắn thế mà còn sống trở về! Loại vận khí này...

"Các người cũng có thể thử một chút." Trần Phong hữu nghị kiến nghị.

"Ha ha." Đám người liếc nhìn nhau, quả quyết từ bỏ suy nghĩ đột phá cấp S.

"Cái tên này có vận khí nghịch thiên!" Đám người nghĩ như vậy, đương nhiên, bọn hắn sẽ không biết, Trần Phong sở dĩ có thể thuận lợi hoàn thành chuyện này, là do Không Bạch + hiệu quả Quang sáng may mắn!

"Không thể đột phá cũng tốt." Hội trưởng cảm khái một tiếng: "Ít nhất, sẽ không có chiến tranh."

"Đúng thế." Đám người khẽ gật đầu, cấp S xuất hiện, mang tới náo động quá mức đáng sợ, nhất là cấp S không biết xuất hiện, Yêu tộc trước mắt không có siêu cường giả, cũng coi như đã triệt để kết thúc!

"Ta sẽ bảo thủ hạ điều tra Yêu tộc, bây giờ Yêu tộc đã như rắn mất đầu, tốt nhất đừng để cho bọn hắn tro tàn lại cháy, nhất là cái tên tiểu hoàng tử Yêu tộc kia, nhất định phải bắt được."

"Hiểu rõ."

"Còn lại chính là công tác thám hiểm."

"Yêu tộc..."

"Đã không còn sinh cơ."

"Đúng vậy."

Đám người khẽ gật đầu.

Xem ra, Yêu tộc lần này đã triệt để biến mất.

Chỉ có điều là, Yêu tộc mặc dù đã không còn là uy hiếp, thế nhưng mọi người y nguyên vẫn có rất nhiều vấn đề.

Thời đại Thái cổ...

Lực lượng Giác Tỉnh Giả...

Thế giới đặc thù...

Những cái này là cái gì?

Những lời nói kia của vị Yêu tộc cấp S lại có ý gì? Cái thế giới này đến cùng là như thế nào? Ở đây vì cái gì lại không thể xuất hiện cấp S? Không có người nào biết rõ.

Vị Yêu tộc cấp S sau khi lưu lại một đồng nghi hoặc đã chết rồi.

A, đúng rồi, còn có người mạnh nhất Cổ tộc, ông lão tên là Đỗ Mã kia, vì cái gì mà vị Yêu tộc cấp S biết chắc chắn là ông ta sẽ không xuất thủ? Ông ta vì cái gì lại không thuộc về thời đại này? Không có người nào biết rõ.

Ngay cả người Cổ tộc cũng không rõ ràng, Trần Phong thử hỏi thăm Tần Hải, cũng không chiếm được bất luận một tin tức nào.

Đỗ Mã...Lão gia hỏa kia... Trần Phong xoa xoa đầu, hắn cảm thấy có quá nhiều nghi vấn.

"Đi thôi."

"Trở về rồi suy nghĩ tiếp."

Lý Lôi đi tới, vỗ vỗ vào bả vai của Trần Phong.

"Ừm..."

Trần Phong khẽ gật đầu.

"Vị tiên bối ở nơi truyền thừa kia, ta sẽ hỏi rõ ràng." Thiên Vũ Lê Minh yếu ớt mở miệng.

"..."

Hội trưởng dùng ánh mắt phức tạp nhìn nàng một cái, vào thời khắc nguy cơ, những chuyện phát sinh giữa hai người ông ta vẫn còn nhớ rõ, mặc dù sau khi biết chân tướng có một chút hoảng sợ, thế nhưng...

"Ta..." Thiên Vũ Lê Minh liếc mắt nhìn Hội trưởng, vẻ mặt có chút ảm đạm.

Hội trưởng nhìn nàng liền có một chút đau lòng.

"Ta biết rồi." Hội trưởng thở dài một tiếng.

Sợ cộng lông? Thời đại này ngay cả người đồng tính đều có thể kết hôn, huống chi người ta còn là nữ tính hoá bình thường, ngay cả một chút dấu vết phẫu thuật đều không có? Dù sao thì ông ta cũng đã hứa...

"Có thời gian, tới Gen Công Hội dạo chơi." Hội trưởng ra vẻ bình tĩnh để lại một câu nói.

"Thật sao?" Thiên Vũ Lê Minh sửng sốt một chút rồi mừng như điên, bộ ngực sữa hưng phấn run rẩy, nàng rốt cục cũng đạt được lời khẳng định.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong ở phía xa nhìn cảnh này, trong mắt tràn ngập ý cười, đây mới là cuộc sống a... không có việc gì để làm, bắn một chút pháo không phải là tốt hơn hay sao?

Linh trợn trắng con mắt, nàng hiện tại cảm thấy chủ nhân của mình càng ngày càng không đứng đắn.

"Trở về nên điều tra một chút cái gì là thời đại Thái cổ."

"Ừm."

"Dù sao cũng là thời đại trước khi nhân loại sinh ra, có lẽ, một mạch đã nhân sẽ rõ ràng."

"Ừm."

"Còn có Đỗ Mã..."

Trần Phong dừng lại một chút.

Bên trong Cổ tộc có một vị đại lão như thế, quả thực là khiến cho người ta rung động, cho nên bọn hắn nhất định phải hiểu rõ ràng, thực lực ở nơi truyền thừa, đến cùng là như thế nào? !

Mà đồng dạng, Cổ tộc cũng là như thế, các nàng nhất định phải biết, át chủ bài lớn nhất của các nàng, lão tiên bối của các nàng đến cùng có được thực lực như thế nào, cho dù, đó là Thánh địa của các nàng! Thế là, ở dưới lời bên gối của Hội trưởng, Thiên Vũ Lê Minh quyết định mang ông ta đi đến nơi truyền thừa để tìm hiểu xem đến cùng là như thế nào!

Người Cổ tộc thật là ngay thẳng a!

Nơi truyền thừa, nơi đó là căn cơ của Cổ tộc. Đương nhiên, vô luận là nơi truyền thừa có tồn tại hay không, nhân loại cùng với Cổ tộc cũng đã không còn khả năng chiến đấu với nhau, bằng vào sự hoà bình và văn hoá mà người Cổ tộc đang tận hưởng...đoán chừng cũng sẽ không còn cách nào trở lại xã hội nguyên thủy!

Mà nhân loại, có một lượng lớn lưu manh đã tìm được mộng tưởng của đời mình, những cô gái ôn nhu, xinh đẹp, có vóc người nóng bỏng, thực lực mạnh mẽ, người Cổ tộc cơ hồ là điển hình hoàn mỹ!

Nhân loại cùng với Cổ tộc, đang ở trong sự dung hợp hoàn mỹ.

Hai bên chỉ có một điểm lo lắng đó là nơi truyền thừa! Người ở đó đến cùng nghĩ như thế nào? Vị lão tiên bối kia đến cùng nghĩ như thế nào?

Nếu như chờ đến thời điểm nhân loại dung hợp cùng với Cổ tộc không sai biệt lắm, lão nhân gia kia đi ra một câu, không cho phép, hoặc là tiêu diệt nhân loại, đó mới là chuyện khôi hài đấy.

Cho nên...mục tiêu tiếp theo, chính là nơi truyền thừa! Hai cái chủng tộc nếu muốn giao hoà hoàn mỹ, đây nhất định là một bước phải đi!

"Cho nên...bước kế tiếp chính là gặp bố mẹ hay sao?" Trần Phong thản thục không thôi.

Hội trưởng: "..."

Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của ông ta, nói: "Gặp cha vợ thì phải khách khí một chút, cái mà ngài đại biểu thế nhưng chính là nhân loại."

"Hừ!" Hội trưởng trừng mắt nhìn Trần Phong, ông ta hiện tại rất muốn dùng một bàn tay chụp chết con hàng này, sau đó cẩn thận suy nghĩ một chút, phát hiện ra mình hiện tại giống như đã không đánh lại hắn...

"Hắc hắc." Trần Phong cười híp mắt nhìn ông ta rời đi, phát phát tay nói: "Có muốn hay không mang một ít đồ? Hỏi một chút xem cha vợ thích hút thuốc hay là uống rượu gì?"

Giảng bài

Hội trưởng liền lão đảo một cái, quay đầu hung hăng liếc mắt trừng Trần Phong, lúc này mới đi theo Thiên Vũ Lê Minh rời đi.

"Hi vọng hết thảy đều thuận lợi a." Lý Lôi tự lẩm bầm.

Ở trong loại thời khắc máu chót này, ai cũng không muốn nhân loại cùng với Cổ tộc xảy ra vấn đề. Yêu tộc trước mắt đã xong đời, nhân loại chỉ cần dung hợp hoàn mỹ cùng với Cổ tộc, cái thế giới này, liền có thể khôi phục lại sự thái bình! Hết thảy đều sẽ phát triển theo chiều hướng tốt.

"Đúng vậy a." Bá Đặc hít vào một hơi thật sâu nói: "Hi vọng... hết thảy đều không có vấn đề."

"Hắn là sẽ tốt." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Vị Yêu tộc kia đã nói, Đồ Mã không có khả năng ra tay, cũng không thuộc về thời đại này, hắn là vẫn có một ít hàm nghĩa ở bên trong. Lại thêm Thiên Vũ Lê Minh, cùng với tuyệt đại đa số Cổ tộc cũng đều có tâm thái giống như chúng ta, vấn đề lần này cũng không lớn."

Còn có...Tần Hải! Trần Phong yên lặng nói ra ở trong lòng, thủ lĩnh trên danh nghĩa của Cổ tộc thế nhưng chính là Tần Hải!

"Đúng thế." Lý Lôi đuổi người một cái rồi nói: "Xem ra lần này trở về có thể sẽ được nghỉ ngơi thật tốt."

"Đó là điều dĩ nhiên." Bá Đặc cười nói: "Bất quá Trần Phong có thể sẽ còn bận rộn hơn."

"Ta biết." Trần Phong bất đắc dĩ nói.

Còn có thể là bởi vì cái gì? Cấp S! Bây giờ Trần Phong có thân phận quá mức đặc thù, có thực lực quá mức mạnh mẽ, nếu hắn đã người thứ nhất bước lên con đường cấp S, khẳng định phải nói ra một chút tâm đắc gì đó...

Dù sao thì nhân loại cũng có quá nhiều người kẹt ở cảnh giới Siêu cấp A đỉnh phong! Cho nên, không thể nghi ngờ, Trần Phong sau khi trở về, còn phải lên bục giảng một bài, vì những cường giả đã kẹt tại Siêu cấp A không biết bao nhiêu năm, tạo ra một lớp học.

Nói như thế nào?

Giảng như thế nào?

Chuyện này Trần Phong cần phải suy nghĩ thật kỹ.

"Chúng ta biết cái thế giới này có vấn đề, thế nhưng bọn hắc lại không biết." Lý Lôi thở dài.

"Đừng để cho bọn hắc biết thì tốt hơn, lưu lại một chút hi vọng cũng tốt." Bá Đặc rất là tán thành.

Nếu để cho mọi người biết, đằng sau Siêu cấp A, sẽ không có con đường tu hành, đoán chừng tất cả mọi người sẽ sụp đổ, cho nên, cũng nên cho bọn hắc một cái tin niệm cùng với mục tiêu.

"Ta đã hiểu rõ." Trần Phong khẽ gật đầu.

Xem ra, bài giảng lần này phải chuẩn bị tốt một chút.

Rất nhanh, tin tức mấy người Trần Phong trở về được truyền ra, làm cho tất cả mọi người cả kinh.

Thành công giết chết vị Yêu tộc cấp S, điểm này bọn hắc cũng không có cái gì ngoài ý muốn, thế nhưng người giết chết, lại là Trần Phong đã sớm đột phá đến cấp S, chuyện này lại có chút kinh người.

Mà tận đến giờ phút này bọn hắc mới ý thức tới một điểm.

Trần Phong...đột nhiên đã thành cường giả đệ nhất nhân loại!

"Cấp S đầu tiên, cường giả đệ nhất?"

"Hắc vậy mà đã đạt tới mức độ này!"

"Hắn vừa mới vừa vào nghề mấy năm a, trời ạ..."

"Trần Phong thế mà đã đạt đến cấp S?"

"Cấp S?"

"Cái này làm sao có thể..."

"Hắn cứ như vậy trở thành nhân loại đệ nhất nhân?"

Đám người khiếp sợ không thôi.

Có trời mới biết những người này kẹt tại Siêu cấp A đỉnh phong đã bao lâu, vào thời điểm bọn hắn thậm chí đã coi là cả đời này đều khó có khả năng đột phá đến cấp S, Trần Phong lại đột phá, hơn nữa còn trẻ tuổi như thế.

Vào giờ khắc này, lòng dạ có sâu hơn, cũng không đè nén được sự tò mò, cho dù là cường giả trong rừng sâu núi thẳm chưa bao giờ xuất hiện qua, giờ phút này cũng hướng về phía Gen Công Hội chạy đến.

Vô số người xin Trần Phong truyền thụ tâm đắc vân vân... !

Trần Phong tự nhiên cũng không có keo kiệt, sau khi đặt trước thời gian và địa điểm, tại Gen Công Hội, ở trước mặt một đám cường giả Siêu cấp A tối đỉnh, tổ chức một khoá học nói khoác.

Một bài giảng đã được chuẩn bị trước, Trần Phong khoe khoang về việc mình trâu bò như thế nào, chiến thắng Yêu tộc như thế nào, vào thời khắc nguy cơ đột phá như thế nào, cứu tất cả mọi người như thế nào! Một số lão tiền bối râu tóc bạc trắng nghe chuyện này có một chút đau răng, thế nhưng lại không thể không nghiêm túc nghe, từ bên trong phân tích ra một điểm tin tức hữu dụng.

Ừm... sau cùng thì bọn hắn cũng phát hiện ra, trọng điểm chỉ có một cái, Trần Phong chính là ở bên trong quá trình săn giết Yêu tộc đột phá, có khả năng có quan hệ với chiến đấu và nguy hiểm quá mức, cũng có khả năng có quan hệ cùng với Yêu tộc.

Tóm lại, ở dưới loại tình huống đó, bùm một phát, Trần Phong đã đột phá, chỉ đơn giản như vậy.

Trần Phong đã miêu tả chính mình như thế, cái loại cảm giác này, dường như là sau khi táo bón một tháng, sau khi "phọt" xong liền cảm thấy thoải mái tràn trề, không biết các người có biết hay không?

Những lão tiền bối đã 'Táo bón' mấy chục năm kia lộ ra vẻ mặt đen kịt.

Đối với chuyện này, đám người đều có cái nhìn.

Nhưng mà có thể khẳng định một điểm là, sau khi cái khoá học khoác lác này kết thúc, sẽ có vô số cường giả Siêu cấp A tối đỉnh, đi sâu vào khu vực không biết săn giết Yêu tộc!

Yêu tộc, triệt để nguội lạnh.

"Lừa dối bọn hăn như thế có được hay không?" Lý Lôi giống như cười mà không phải cười hỏi.

"Có cái gì không tốt?" Trần Phong thản nhiên nói: "Những người một mực phấn đấu vì nhân loại kia còn chưa tính, những lão gia hỏa bế quan tu luyện chưa bao giờ ra khỏi cửa kia thì tính là chuyện gì đã xảy ra? Hưởng thụ lấy chỗ tốt của thế giới loài người, vào thời điểm nhân loại gặp nạn, vẫn ở bên trong rừng sâu núi thẳm làm cái gì mà chân nhân bất lộ tướng?"

"Làm chân nhân thì cũng được a, nhưng đến khi nghe được đột phá cấp S, lại háo hức đi ra bên ngoài?"

"Những người này...để cho bọn hăn bị lừa một chút cũng tốt."

Trần Phong rất là lạnh nhạt nói, đối với loại người này, hăn luôn luôn không có hảo cảm.

"Đúng thế." Lý Lôi nhin không được cười ha ha.

Chỉ có những người đi theo Trần Phong chiến đấu cùng một chỗ như bọn hăn, mới biết Trần Phong đã đột phá cấp S như thế nào, đây cơ hồ là cơ duyên không có khả năng phỏng chế!

Đến thế giới khác sao? Lý Lôi lắc đầu.

"Được rồi, đây là tư liệu mà người muốn." Lý Lôi thông qua màn sáng đem số liệu truyền cho Trần Phong.

Xoạt! Màn sáng lấp lóe, từng tấm hình và hình ảnh, lấp lóe ở bên trong màn sáng.

"Đây là..." Trần Phong hơi híp tròng mắt.

Ở bên trên từng tấm hình, là một chút xương cốt cổ lão, lân phiến cùng với một loại lực lượng kỳ lạ nào đó, ở phía trên dường như có khắc một chút phù văn cùng với hình vẽ.

"Đây là dấu vết của thời đại Thái cổ." Lý Lôi ở bên cạnh nói: "Những cái này là lấy được từ tổ chức nghiên cứu khoa học, vào một thời gian dài trước đây, tiểu tổ khảo cổ của bọn hắn, đã tìm được những vật tương tự, nhưng mà bởi vì không có cách nào nghiên cứu hiểu rõ, cho nên chỉ có thể ghi chép lại, và sau nhiều năm tích lũy, đã tích lũy được nhiều đồ như vậy."

Xoạt! Màn sáng liên tục thay đổi hình ảnh, ở bên trong tất cả đều là một chút phù văn cổ xưa cùng với hình vẽ.

Di vật Thái cổ

Khảo cổ sao? Trần Phong giật mình.

Hai cái từ này thực sự là... hồi ức xa xưa a, phụ thân kiếp trước của hắn cũng là một nhà khảo cổ học, mặc dù chưa tìm được cái gì đã chết.

Cũng không phải là không có, Trần Phong dừng lại một chút, đưa tay đặt lên ngực, cảm thụ cổ ấm áp kia.

Ít nhất...Phụ thân của hắn đã tìm ra được Đá Vận Mệnh.

"Sao thế?" Lý Lôi nhìn thấy động tác kỳ quái của Trần Phong liền hỏi.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu, nhìn về phía những hình ảnh kia nói: "Những vật này, có thành phẩm hay không."

"Có, thế nhưng..." Lý Lôi lộ ra vẻ mặt xấu hổ: "Tổ chức nghiên cứu khoa học sẽ không cho phép bất cứ ai động vào."

"Ngay cả ta đều không được?" Trần Phong ngạc nhiên hỏi.

Bằng vào thân phận cùng với thực lực của hắn bây giờ, cơ hồ có khả năng quét sạch toàn bộ thế giới loài người! Nhất là lần này sau khi bước vào Giác Tỉnh Giả, tổ chức nghiên cứu khoa học cũng dám cản hắn?

"Cùng với thân phận không có quan hệ." Lý Lôi cười khỏ: "Nói như thế nào đây? Những vật này, mặc dù người xem hình ảnh không có việc gì, thế nhưng...chúng nó đặc biệt nguy hiểm!"

"Chuyện gì đã xảy ra?"

Trần Phong lần này đã cảm thấy hứng thú.

"Chính người tự xem đi." Lý Lôi lắc đầu, đem một phần tư liệu truyền cho Trần Phong, Trần Phong mang theo sự tò mò sau khi xem xong, trong mắt

lóa lên hào quang kinh người, những vật này...

Thời đại Thái cổ là lúc nào? Bọn hấn không biết, thế nhưng khẳng định là ở trước khi nhân loại được sinh ra a, ồ, không đúng, thậm chí là trước khi Cổ tộc, Yêu tộc sinh ra, cho nên, đây nhất định là khoảng thời gian không có cách nào đo lường đi ra.

Mà những vật lưu lại từ cái thời đại kia, tự nhiên có được giá trị khảo cổ kinh người, tổ chức nghiên cứu khoa học lúc đầu chỉ là do một số người có hứng thú tạo thành, bọn hấn đối với thứ này cũng có hứng thú cực lớn, thậm chí còn thành lập bộ môn chuyên môn nghiên cứu...

Sau đó, liền không có sau đó, những người tiếp xúc qua những vật này, đều chết đi trong một khoảng thời gian ngắn.

Tất cả những thứ về 'Thời đại Thái cổ', vào thời điểm đó, những vật được gọi là thời đại Thái cổ này, toàn bộ đều được niêm phong!

Tại tổ chức nghiên cứu khoa học, những vật này đều là hàng cấm! Cái trạng thái này được kéo dài thật lâu, mãi đến khi khoa học kỹ thuật phát triển thành thời đại gen.

Mọi người ở dưới điều kiện đặc thù, thông qua những phương thức khác nhau, hoặc là thế giới giả tưởng, hoặc là phóng xạ, hoặc là đủ loại mô phỏng, bắt đầu quan sát cùng với nghiên cứu những vật này.

Thế nhưng...y nguyên vẫn có người không ngừng chết đi, cho dù là những gen chiến sĩ có năng lực mạnh mẽ!

Sau cùng, những vật này lại một lần nữa bị niêm phong.

Thế nhưng...cũng không phải là tất cả mọi thứ đều có thể bị niêm phong.

Ở một cái thành phố nhỏ gần khu vực không biết, bởi vì cái chết của những người gần đó phù hợp với phương thức mà các nhà nghiên cứu đã chết, trải qua sự điều tra, họ đã tìm thấy rất nhiều đồ vật thời đại Thái cổ ở nơi đó! Đồ vật ở nơi đó, so với đồ vật do bọn hấn thu thập vô số năm còn muốn nhiều hơn, còn cường đại hơn!

Ngay cả khi nó không được khai quật, mọi người ở trên mặt đất cũng sẽ không ngừng chết đi!

Cho nên...vì sự an toàn của mọi người, tổ chức nghiên cứu khoa học đã ở xung quanh toà thành phố nhỏ kia, thành lập một tòa thiết bị phòng hộ, và họ thậm chí còn di chuyển tất cả mọi người trong toà thành phố nhỏ này rời đi.

Sau cùng, toàn bộ thành phố đã bị phong tỏa! Bởi vì vấn đề chi phí cùng với an toàn, hết thảy những đồ vật mà tổ chức nghiên cứu khoa học tìm được, cuối cùng cũng sẽ được di chuyển đến toà thành phố đặc thù này.

Thế nhưng, tổ chức nghiên cứu khoa học làm sao có thể từ bỏ được?

Những đồ vật kia quá dụ hoặc người!

Ai cũng biết những đồ vật này ẩn chứa sức mạnh thần bí!

Ai cũng biết những đồ vật này sẽ mang đến tương lai mạnh mẽ!

Mọi người lại làm sao có thể nhịn được?

Thế là, vào mấy năm trước, tổ chức nghiên cứu khoa học rục rịch lại một lần nữa cố gắng nghiên cứu đồ vật trong thành phố nhỏ, thậm chí còn mượn một vị cường giả Siêu cấp A đỉnh phong của Gen Công Hội!

Vị cường giả Siêu cấp A đỉnh phong này bởi vì đã kẹt lại ở chỗ này trong một thời gian dài, cho nên đối với lực lượng thần bí trong thành phố nhỏ cũng phi thường tò mò, sau đó...liền không có sau đó.

Cường giả Siêu cấp A đỉnh phong tử vong đã làm cho tất cả mọi người khiếp sợ, nhất là vị cường giả Siêu cấp A kia chết đi, là trụ cột của Gen Công Hội giống như Hội trưởng, bởi vậy đã nhắc lên phong ba lớn như vậy.

Thành phố nhỏ, một lần nữa bị phong tỏa.

Bởi vì chỗ kia quá mức nguy hiểm! Trên cái thế giới này vẫn như cũ có rất nhiều nơi chưa biết, nhưng theo bọn hắn nghĩ, so sánh với cùng với những nơi không biết kia, cái thành phố nhỏ này, mới là chỗ nguy hiểm nhất!

Đây cũng là nguyên nhân mà bọn hắn tuyệt đối không thể cho phép Trần Phong tiến vào.

Trần Phong bây giờ thế nhưng chính là cường giả cấp S! Hắn là tồn tại cấp cao nhất của nhân loại, đại biểu cho hi vọng của nhân loại!

Nếu như Trần Phong xảy ra chuyện ở nơi đó...bọn hắn căn bản cũng không dám nghĩ tới hậu quả sẽ xảy ra! Mắt thấy thế giới trước mắt đã tiến vào trạng thái hoà bình, ai cũng không hy vọng vào lúc này xuất hiện ra tình huống ngoài ý muốn.

"Thì ra là thế." Trần Phong sau khi hiểu rõ liền thần thức không thôi.

Quả nhiên, ba cái cơ cấu cường đại nhất trên cái thế giới này, đều đang yên lặng làm việc.

Tổ chức nghiên cứu khoa học không biết những vật này là cái gì, thậm chí còn không biết những vật này đến từ thời đại Thái cổ, thế nhưng bọn hắn y nguyên vẫn làm ra lựa chọn chính xác nhất!

Quyết định của bọn hắn cũng là chính xác nhất.

Hiện tại không cho Trần Phong tiếp xúc những vật này, là tốt nhất.

Chỉ có điều là...dạng trạng thái này có thể kéo dài được bao lâu?

Vị Yêu tộc cấp S đã chết rồi, thế nhưng mà những lời mà gã nói ra lại làm cho người ta sợ hãi, cái thế giới rộng lớn này, dường như đang ẩn giấu đi những bí mật không thể giải thích!

Còn có...Trần Phong duỗi duỗi tay, lực lượng Giác Tỉnh tràn ngập trong tay, vị Yêu tộc cấp S kia, gọi cái này là thần lực!

"Thần lực sao?" Trần Phong tự lẩm bẩm, bây giờ hắn đã nghĩ về những lời mà vị Yêu tộc cấp S kia nói, gã lúc đầu đã xem Trần Phong như là người 'May mắn thu hoạch được di vật của thời đại Thái cổ', cho nên mới tạm thời thu được loại lực lượng thần lực này.

Cho nên nói... những vật ở thành phố nhỏ kia, chính là di vật của thời đại Thái cổ!

Những vật ở bên trong thành phố nhỏ kia, hoàn toàn chính xác có khả năng tạm thời có được lực lượng Giác Tỉnh cường đại!

"Vị Yêu tộc cấp S này có thể nhận biết, khẳng định là đã từng thấy qua."

"Tại cái thời đại kia của Yêu tộc, chúng nó từng gặp được loại lực lượng này, nói như vậy, Yêu tộc lúc trước cũng đã nhận được đồ vật từ thời đại Thái cổ, thậm chí đã sử dụng tới!"

Trần Phong không ngừng phân tích.

Lực lượng Giác Tỉnh...

Thần lực...hẳn biết, tất cả bí mật, đều được giấu ở trong cái thành phố nhỏ kia!

Gân Gà Phá Không Quyết

Thế nhưng...hắn đọc báo cáo ở trong tay có một chút bất đắc dĩ. Tổ chức nghiên cứu khoa học căn bản là không cho hắn bắt luận một cái cơ hội nhỏ nhoi nào

Đương nhiên, dùng thực lực hôm nay của Trần Phong, tổ chức nghiên cứu khoa học căn bản là không có khả năng cưỡng ép ngăn cản Trần Phong, thế nhưng...

"Người có nắm chắc còn sống trở về hay không?" Lý Lôi nghiêm mặt nói: "Nếu có, ta sẽ theo người đánh vào đó!"

Trần Phong cười khỏ một tiếng, hiển nhiên, cái thành phố nhỏ kia, với hắn mà nói, cũng là một cái địa phương nguy cơ trùng trùng!

"Cho nên đừng có nghĩ nữa." Lý Lôi vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Chúng ta kẹt lại ở cảnh giới Siêu cấp A đỉnh phong, nhưng người lại không như vậy, hãy thuận thực lực lượng Giác Tỉnh thật tốt, nói không chừng, người có thể trợ giúp chúng ta đột phá đấy."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Hiện tại, chỉ sợ là chỉ có thể làm như thế, hắn nhìn một chút trong cơ thể, Quang sáng may mắn vẫn như cũ đang ở bên trong quá trình thăng cấp.

"Chờ Quang sáng may mắn thăng cấp hoàn tất, vào thời điểm mình góp nhặt đầy đủ giá trị may mắn, lại đi đến cái thành phố nhỏ này thử một chút." Trần Phong hạ quyết tâm trong lòng.

Chỉ có vào lúc đó, hắn mới có thể cam đoan sự an toàn tuyệt đối.

Tạm thời đem sự tình thời đại Thái cổ buông xuống, Trần Phong bắt đầu chỉnh lý thu hoạch trong khoảng thời gian này, nhất là trận chiến cùng với vị Yêu tộc cấp S kia, thu hoạch tương đối khá.

Phương thức vận dụng lực lượng Giác Tỉnh cơ sở!

Trần Phong thử nghiệm, lực lượng của hắn chính là sụp đổ, rất kỳ diệu, hắn không có lực lượng ngưng kết không gian như vị Yêu tộc cấp S kia, thế nhưng lực lượng của hắn, lại có thể làm sụp đổ năng lực của những người khác, chỉ cần một điểm hàn mang...mọi thứ liền sụp đổ!

Trực tiếp bị chôn vùi! Đây là phương thức vận dụng duy nhất trước mắt mà Trần Phong học được.

Không thể nghi ngờ, toàn bộ thế giới bây giờ, không có người nào chống đỡ được một điểm hàn mang này của Trần Phong. Ngoại trừ cái đó ra, còn có một chiêu do Linh cùng với Tiểu Ảnh thả ra kia!

Đây cũng là chiêu thức học được từ trên người của vị Yêu tộc cấp S.

Lợi dụng cái năng lực kia của vị Yêu tộc cấp S, thôi diễn đảo ngược năng lực, chỉ cần dùng một kiếm là có thể làm sụp đổ tất cả lực lượng của vị Yêu tộc cấp S, sau đó nhẹ nhõm giết chết gã!

Tại Gen Công Hội, trong phòng đánh giá.

"Các người thử lại một lần nữa xem?" Trần Phong thử nghiệm để cho Linh cùng với Tiểu Ảnh một lần nữa liên hợp ra tay.

Xoạt! Ánh sáng màu đỏ lấp lóe, không có bất cứ thương tổn gì được tạo thành, thậm chí ngay cả người máy cơ sở nhất cũng lông tóc không thương.

"Thật là kỳ quái." Trần Phong có một chút mơ hồ.

Rõ ràng đây chính là chiêu thức đã làm sụp đổ đại chiêu cuối cùng của vị Yêu tộc cấp S kia a, vì cái gì không có bất kỳ một tác dụng nào? Thậm chí là ngay cả một điểm thương tổn đều không có?

"Các người trực tiếp chém xuống thử xem." Trần Phong suy nghĩ một chút, hắn bảo Linh cùng với Tiểu Ảnh trực tiếp dùng lực lượng Giác Tỉnh chém xuống một kiếm.

Oanh! Người máy tử vong, một con số tổn thương đột phá chân trời xuất hiện trên màn sáng.

Ừm...trực tiếp chém thì có hiệu lực, nhưng chiêu thức mà Linh cùng với Tiểu Ảnh thả ra kia...

"Có phải hay không là năng lực này, chỉ có thể dùng để phá hư các chiêu thức khác?" Linh nháy mắt mấy cái rồi nói: "Ừm...đây chính là một cái kỹ năng không có thương tổn?"

"Có thể." Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Tới!" Trần Phong bắt đầu không ngừng thử nghiệm, rốt cục cũng thăm dò rõ ràng tác dụng của loại năng lực này.

Chỉ có điều là...năng lực được thôi diễn ra từ chiêu số của vị Yêu tộc cấp S kia, tác dụng của nó thật sự là có một chút đau đầu.

Bí kỹ dung hợp 6 tinh! Không có tác dụng!

Bí kỹ dung hợp 5 tinh! Không có tác dụng!

Bí kỹ dung hợp 4 tinh! Không có tác dụng!

Ngay vào thời điểm Trần Phong coi rằng thứ này là đồ bỏ, lại ngạc nhiên phát hiện ra, nó thế mà có hiệu quả đối với một cái bí kỹ dung hợp 3 tinh, sau đó trải qua sự khảo thí...

Phát hiện ra thứ này cùng với cấp độ bí kỹ không có quan hệ! Mà chỉ có tác dụng đối với những năng lực không gian! Loại năng lực do chính Trần Phong thôi diễn đi ra này, có thể làm sụp đổ hết thủy năng lực không gian! Vô luận là 1 tinh, 2 tinh, 3 tinh thậm chí là 5 tinh, 6 tinh!

"Có thể là có quan hệ vùng với vị Yêu tộc cấp S kia." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Vị Yêu tộc cấp S kia am hiểu khống chế không gian, Trần Phong đem năng lực của gã coi như là năng lực không gian phiên bản tăng cường, cho nên,

Trần Phong chỉ có thể từ bên trong năng lực của gã phân tích ra được năng lực phá giải không gian!

"Có thể dùng được cái gì." Trần Phong thở dài thật sâu.

Có thể phá hư hết thấy năng lực không gian? Nhìn như là rất lợi hại! Nhưng mà, bản thân Trần Phong chính là cấp S, đối với cái gì năng lực không gian đều có thể nghiền ép được chứ? !

Còn kẻ địch cấp S? Ừm...trước tiên không nói là có hay không, lực lượng mà đối phương thi triển ra cũng chưa chắc đã là lực lượng không gian!

"Gân gà a." Trần Phong rất là bi thương.

Cho nên, nói cho cùng, chiêu số lực lượng Giác Tỉnh duy nhất mà hắn có thể sử dụng, chỉ là một điểm hàn mang kia mà thôi! Hắn suy nghĩ một chút, đặt cho nó một cái tên rất là bá khí.

Toái Tinh Chỉ.

Còn cái đại chiêu kia, ừm... liền gọi nó là 《 Gân Gà Phá Không Quyết 》 đi.

Linh: "..."

Có cần phải tùy ý như vậy hay không!

"Trận chiến của ngài cùng với vị Yêu tộc cấp S kia hết sức trân quý, ta sẽ tiếp tục phân tích số liệu bên trong trận chiến đấu này, cũng có thể cải tiến cái gân gà... Gân Gà Phá Không Quyết." Linh quen miệng nói.

"Được." Trần Phong gật gật đầu.

Trong thời gian kế tiếp, hắn cùng với Linh liền đắm chìm trong bên trong nghiên cứu.

Cho dù hiện tại không có kẻ địch xuất hiện, thế nhưng từ sự khẩn trương đối với lực lượng không biết, Trần Phong cũng không dám buông lỏng cảnh giác, bởi vì hắn đã gặp quá nhiều địch nhân cường đại!

Vô luận là thế giới Song Giác hay là Đổ Mã...hoặc là trong miệng của vị Yêu tộc cấp S, những sinh vật đặc biệt có thể phát huy sức mạnh di vật thời đại Thái cổ!

Chỉ có điều khiến cho Trần Phong không nghĩ tới chính là, quá trình nghiên cứu của hắn còn chưa có xuất hiện kết quả, đã nhận được một cái tin tức kinh người, Thiên Vũ Lê Minh và Hội trưởng, đã mất tích!

"Mất tích?" Trần Phong bỗng nhiên giật mình.

Đây chính là hai cường giả Siêu cấp A đỉnh cao, làm sao có thể mất tích?

"Hai tên gia hỏa này..." Trần Phong dừng một chút hỏi: "Không phải là bỏ trốn đấy chứ?"

Phó Hội trưởng: "..."

Ông ta cười khò một tiếng, vẻ mặt có một chút khó coi, lần nữa nhìn một chút tin tức trong tay, lúc này mới lên tiếng nói: "Căn cứ theo tin tức của Cổ tộc, là mất tích thật sự!"

"Không chỉ có hai người bọn hắn, những người Cổ tộc đi theo bọn hắn...cũng mất tích toàn bộ!"

"Toàn bộ nơi truyền thừa, bị một luồng sức mạnh kỳ lạ bao phủ, hết thấy những người đi vào, đều không có một người nào trở về!"

Cầu được ước thấy

"Nơi đó...đã xảy ra chuyện!"

Phó Hội trưởng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Nơi truyền thừa...trong mắt của Trần Phong lóe lên tinh mang.

Quả nhiên, ở chỗ kia cuối cùng vẫn đã xảy ra chuyện! Mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng căn cứ theo suy đoán của Trần Phong, tuyệt đối có quan hệ cùng với Đỗ Mã!

Bởi vì ngoại trừ ông ta ra, không có bất kỳ người nào có được loại lực lượng này!

"Tiếp theo, ta muốn đi một chuyến đến Cổ tộc." Trần Phong lộ ra vẻ mặt kiên định.

...

Ngoài không gian, những chiếc chiến hạm kia vẫn như cũ phiêu phù ở bên ngoài tầng khí quyển, bỗng nhiên có một chiếc chiến hạm nổ tung, lực lượng kinh khủng tản ra xung quanh, hóa thành vô số hạt ánh sáng tiêu tán!

Không có âm thanh, không có có sóng chấn động.

Một chiếc chiến hạm cứ như vậy biến mất vô tung vô ảnh, mà ở bên trong thiết bị đo lường của những chiến hạm khác, cũng không có bất kỳ một sự phản ứng nào, những người này vẫn như cũ ở trong thế giới của mình vui đùa.

Trong tình không vũ trụ, dường như so với dĩ vãng càng thêm sáng ngời.

"Ồ?" Một bé trai đang cầu nguyện ở trên mặt đất, nhìn ngôi sao trên bầu trời, dường như cảm giác được vừa rồi có một đạo quang mang lóe lên, nó

xoa xoa con mắt, dường như lại cái gì cũng không thấy.

"Nhìn lắm rồi sao?" Bé trai nói thầm một câu, sau đó hưng phấn tiếp tục cầu nguyện: "Ta muốn quần áo của JK, ta muốn quần áo của JK..."

Ô...ô...n...g —— Hư không bỗng nhiên chấn động, một bộ quần áo JK trắng xanh xuất hiện, rơi vào trong tay của bé trai.

"Hả?" Bé trai đang nhắm mắt cầu nguyện cảm thấy kinh ngạc, nó không dám tin nhìn bộ quần áo JK trong tay, trong mắt tràn ngập vẻ mừng như điên, nó đưa tay sờ vào bộ quần áo, cảm thụ tơ lụa...thứ này lại có thể là thật!

"Thành, thành công?" Bé trai kích động lắm lắm.

Cầu nguyện...cầu nguyện thế mà thật sự có khả năng thành công! ! !

"Ta biết ngay!"

"Chuyện xưa mà mẹ kể không phải là gạt người!"

Bé trai hưng phấn mang bộ quần áo trở về, trên đường đi liên tục reo hò. Mà vị trí vừa rời của nó, ở cái địa phương xuất hiện bộ quần áo kia, có từng hạt ánh sáng nhàn nhạt lấp lóe, sau cùng ở trong hư không biến mất vô tung vô ảnh. Dường như, chúng chưa bao giờ xuất hiện qua.

Nửa giờ sau, một người phụ nữ mang theo bé trai xuất hiện ở nơi đây, trong tay cầm một cái chổi lông gà vung qua vung lại, dùng vẻ mặt âm trầm nhìn bé trai hỏi: "Con nói là, bộ quần áo này là nhặt được ở nơi này?"

"Vâng." Bé trai rụt rè nói.

"Con tới thử lại một lần nữa." Người phụ nữ cười lạnh: "Mẹ muốn nhìn xem con có thể cầu nguyện được thứ gì khác hay không."

"Con..." Bé trai lộ ra vẻ mặt ủy khuất, nó cẩn thận từng li từng tí đi đến nơi vừa nãy, khép hờ hai mắt, dùng ngữ khí thành tín nói ra: "Ta... ta muốn một cuốn 《 Kỳ nghỉ mùa đông 》 ..."

Thế giới hoàn toàn yên tĩnh, bé trai có chút hoảng, chẳng lẽ ý nghĩ muốn nghỉ đông bốn tháng của nó đã bị nhìn thấu rồi?

"Như vậy, ta muốn một cuốn 《 Kỳ nghỉ mùa hè 》 ?"

Bé trai quyết định thỏa hiệp.

Nhưng mà...vẫn không có bất kỳ một phản ứng nào, bé trai lần này đã thật sự luống cuống.

"Bất cứ thứ gì cũng được mà, 《 Kỳ thi mô phỏng 5 năm 》 cũng được a..."

Bé trai gần như tuyệt vọng nói ra.

Nhưng mà...không có, vẫn là không có.

"Ha ha." Người phụ nữ lạnh lùng đi tới, xách bé trai lên đánh cho một châu tê người.

"Này thì không nghe lời!"

"Này thì đi trộm đồ!"

"Ngày nào cũng trộm quần áo của tiểu cô nương để mặc!"

"Học cái gì không tốt, nhất định phải học cha người mặc đồ con gái!"

Ba! Ba! Ba! Cái mông của bé trai bị đánh sưng đỏ, bé trai đã thân kinh bách chiến không có ở trong sự đau đớn mất đi lý trí, mà còn hô to: "Khẳng định là mới vừa rồi con hô không có đúng."

"Nguyên vọng...chỉ cần đổi một cái nguyên vọng mới là có thể." Bé trai ủy khuất nói.

"Ồ?" Mẹ của bé trai cười lạnh: "Đến, con tiếp tục đi, mẹ nhìn xem con muốn cái gì."

...

Bé trai bỗng nhiên cảm giác mình có thể sẽ càng thảm hơn, một trận đòn vừa rồi có khả năng sẽ bị uống phỉ, bởi vì một hồi nữa có thể sẽ còn bị đánh thêm một lần, quá thua lỗ!

Bất quá ngẫm lại sự trong sạch của mình...nó chính là nam tử hán đấy, nhiều nhất chỉ là thích mặc đồ con gái, làm sao có thể trộm đồ!

Thế là, bé trai lấy dũng khí, đi đến nơi vừa nãy, hô to một tiếng.

"Ta muốn một cái váy!"

Xoạt! Một cái váy ngắn từ trên trời trực tiếp đập xuống.

"Ra đến rồi! Ra đến rồi!" Bé trai hưng phấn nói.

!!! Người phụ nữ đột nhiên giật mình, nàng coi đây chỉ là cái cờ của trẻ nhỏ, chưa từng nghĩ được vậy mà thật sự có!

Xoạt! Hạt ánh sáng nhàn nhạt ngưng tụ ở chung quanh.

"Đi!" Người phụ nữ đột nhiên giật mình, trình độ văn hóa của nàng không cao, thế nhưng nàng rõ ràng một điểm, trên thế giới này tuyệt đối không có chỗ tốt vô duyên vô cớ, loại chuyện bánh từ trên trời rớt xuống này...cuối cùng vẫn phải trả cái giá đắt.

"Rời đi nơi này thôi." Nàng kéo lấy bé trai nhanh chóng rời đi.

Mà bé trai may mắn thoát khỏi một chầu đánh cho tê người, mặc dù trông váy ngắn mà thèm, thế nhưng cũng sợ hãi đi theo mẹ rời đi, ở nơi này lại một lần nữa khôi phục lại sự yên tĩnh.

Bên trên nóc nhà, một thiếu niên hứng thú nhìn một màn này, trong tay không ngừng lấp lóe ánh sáng.

"Ta hiện tại...xem ra cũng rất mạnh a." Trên khóe miệng của hắn lộ ra một nụ cười.

Nếu như có người ở đây, nhất định sẽ nhận ra được, thiếu niên này, rõ ràng là "Người nói về giết chóc và máu", Đại Ma vương Ngô Huy trong truyền

thuyết giết người vô số!

"Xem ra ta vẫn rất có tiềm chất trở thành ông tiên câu gì được nấy." Ngô Huy tự giễu cười một tiếng.

Năng lực đặc thù của hắn, được quyết định bởi sự tưởng tượng của người khác, dùng để cầu nguyện, quả thực là hoàn mỹ.

Xoạt! Hắn quét qua hư không, chiếc váy ngắn trên mặt đất thành linh một lần nữa hóa thành hạt ánh sáng biến mất.

"Ta hiện tại đã có thể làm được đến loại trình độ này rồi hay sao?" Ngô Huy có một chút hốt hoảng.

Cũng đúng...tất cả mọi người đều đang không ngừng mạnh lên a, sư phụ cũng đã đạt đến cấp S, hắn thế nhưng đã thề nhất định phải trở thành phụ tá đắc lực của sư phụ, cũng không thể lạc hậu!

"Cố gắng lên." Thiệu niên âm thầm động viên vì chính mình.

Ánh sáng lưu chuyển, Ngô Huy đi đến vị trí vừa rồi mà bé trai cầu nguyện.

Hắn cảm thụ được nơi đây có lực lượng không giống như bình thường, váy ngắn là hắn ngưng tụ ra cho bé trai, thế nhưng bộ quần áo JK kia...

Lại có thể là tự động sinh ra!

Không có người!

Không có đồ vật!

Vén vén chỉ bởi vì bé trai cầu nguyện, liền trông rỗng xuất hiện, đây là chuyện tuyệt đối có vấn đề!

Chính hắn cũng là vì truy tìm cỗ lực lượng này mà đến đây! Bởi vì loại chuyện này, đã không phải là lần đầu tiên xuất hiện. Lần trước có một đứa bé cầu nguyện một cái máy chơi game, kết quả máy chơi game thật sự xuất hiện, nhưng do không có tiền mua đĩa game nên đứa bé này đã dứt khoát đập máy chơi game... Những chuyện tương tự đã xảy ra nhiều lần!

"Những vật này..." Ngô Huy khép hờ hai mắt.

Cho dù cỗ lực lượng kia đã biến mất, thế nhưng hắn tới kịp thời, vẫn có thể cảm giác được một chút lưu lại, một chút lực lượng thần bí mà cường đại, lại xuất hiện!

Thơ mộng

Tại Cổ tộc, vào thời điểm đám người Trần Phong mang theo Bá Đặc xuất hiện ở đây.

"Người rút cuộc cũng đã đến." Tần Hải bùi ngùi mãi không thôi, lần trước hai người gặp mặt đường hoàng như thế này, dường như đã rất lâu rồi a?

"Ta đã tới." Trần Phong cũng thản thức không thôi.

Hai người bọn họ đều bởi vì nhân loại mà phân đấu, chỉ bất quá nhất cử nhất động của hần đều là ở dưới vô số sự may mắn, làm cho người ta chú ý, mà Tần Hải, thì lại không có tiếng tăm gì, đã định trước sẽ một mình ở trên con đường chật vật này, vì nhân loại, quả nhiên là đã làm khổ cho Tần Hải.

"Các ngươi nhận biết nhau?" Bá Đặc cùng người Cổ tộc ngạc nhiên nhìn hai người bọn họ.

"Đã từng có tiếp xúc qua." Trần Phong cũng không nhiều lời: "Hiện tại, chúng ta hãy nói vào điểm chính đi."

"Được rồi." Một cô gái Cổ tộc ôn nhu đi lên phía trước.

Xoạt! Màn sáng mở ra.

Đây là phiên bản chuyên dụng mà công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo chế tạo riêng cho Cổ tộc, kèm theo việc hai chủng tộc dung hợp, sản phẩm của nhân loại đã đi sâu vào mỗi một cái góc của Cổ tộc.

Bên trong màn sáng, nơi truyền thừa nguyên bản tràn ngập sự uy nghiêm, giờ phút này đang bị năng lượng thần bí bao phủ, trăm dặm xung quanh, căn bản là không nhìn thấy bất luận một loại đồ vật gì, cũng không có cách nào cảm ứng.

"Đã phái người tiến vào hay chưa?" Trần Phong hỏi.

"Có, thế nhưng cũng không có người nào trở về." Tần Hải thở dài: "Chúng ta thậm chí còn dùng dây thừng đặc biệt cột vào người sau đó đi vào, đồng dạng cũng không có một chút tác dụng nào, chỉ cần đi vào cái khu vực này sẽ biến mất vô tung vô ảnh!"

"Còn dây thừng..."

Tần Hải bảo thủ hạ cầm tới, sợi dây thừng kia nhìn qua dị thường chắc khỏe, rõ ràng là được chế tác từ gân cốt của các sinh vật cường đại, giờ phút này cứ thế mà bị cắt đứt, trên bề mặt cắt, rất là mịn màng.

"Đây là dây thừng được tạo thành từ gân cốt của Yêu thú có trình độ Siêu cấp A đỉnh phong, coi như là ta cũng không có cách nào đảm bảo được một vết cắt trơn tru như vậy." Tần Hải lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị nói.

Đây cũng là nguyên nhân mà bọn hắn không tiếp tục dám tùy tiện bước vào nơi truyền thừa. Mặc dù bọn hắn không cảm giác được bất kỳ vật gì, thế nhưng vền vền chỉ bằng vào một điểm này, cũng đã đầy đủ khiến cho tất cả mọi người sợ hãi!

Mặt cắt...che chắn...Trần Phong nhìn nơi truyền thừa rơi vào trong sự trầm tư.

Đám người Đỗ Mã nếu như đã thật sự tử vong hoặc là biến mất, kỳ thật đối với nhân loại mà nói, tuyệt đối là một chuyện tốt, dù sao thì hiện tại hai cái chủng tộc cũng đang tiến hành dung hợp, uy hiếp lớn nhất chính là Đỗ Mã cùng với các đồ đệ của ông ta! Nhưng mà bây giờ, bọn hắn còn chưa kịp đi ra phản đối, thì đã biến mất không hiểu...còn là thời điểm mà Hội trưởng cùng với Thiên Vũ Lê Minh đi qua!

Vì cái gì? Không có người nào biết rõ! Ở bên trong cái nơi truyền thừa huyền bí này đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Cũng không có người nào biết rõ.

Nơi truyền thừa huyền bí trước mắt, dường như là tâm bão của một cơn bão khổng lồ, nó tràn ngập sự nguy hiểm, thế nhưng lại không ngừng thu hút mọi người, làm cho người không ngừng tới gần!

"Xem ra ta nhất định phải tiến vào một chuyến." Hai mắt của Trần Phong lấp loé.

"Trần Phong." Bá Đặc đứng dậy.

Nói đùa cái gì, tiến vào một chỗ nguy hiểm như vậy! Trần Phong hiện tại thể nhưng chính là người mạnh nhất cùng với hi vọng của nhân loại, nếu như hắn ở nơi này xảy ra chuyện...

"Ta cũng đi." Tần Hải lạnh nhạt nói ra, theo việc đám người Đỗ Mã biến mất, hiện tại người mạnh nhất Cổ tộc, thành linh chỉ còn lại hắn.

"Đức vua." Hậu cung Cổ tộc, à không, đám đại thần cũng tràn ngập sự lo lắng.

"Không sao." Tần Hải lắc đầu: "Cổ tộc cùng với nhân loại đã hoàn thành dung hợp sơ bộ, coi như hai chúng ta biến mất, cũng không có người nào có thể dấy lên chiến tranh."

"Thế nhưng mà..." Đám người muốn nói cái gì, lại cũng không nói tiếp.

Có một số việc, dù sao vẫn cần có người phải làm, làm người mạnh nhất trên danh nghĩa của nhân loại cùng với Cổ tộc, Trần Phong cùng với Tần Hải cũng phải có trách nhiệm đi làm những chuyện này.

"Di tản toàn bộ mọi người ở phụ cận." Tần Hải hít vào một hơi thật sâu nói: "Nếu như ta cùng với Trần Phong không có trở về, thì đem nơi này thiết lập làm cấm địa, phong tỏa triệt để!"

"Các người cũng giống như vậy." Trần Phong nhìn thoáng qua Bá Đặc cùng với đám người Gen Công Hội, nhân loại cùng với Cổ tộc có thể đi đến một bước này cũng không dễ dàng, hắn cũng không muốn xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn.

"Đi bên ngoài chờ đi, vô luận ta cùng với Tần Hải có thể trở về hay không, chúng ta đều hi vọng nhân loại cùng với Cổ tộc bình yên vô sự." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Vâng." Bá Đặc cúi đầu.

"Đi thôi." Trần Phong cùng với Tần Hải giao phó xong, trực tiếp bước vào bên trong nơi truyền thừa.

Xoạt! Thân ảnh của hai người dần dần biến mất, đám người Bá Đặc nắm chặt hai quả đấm, chỉ có thể trơ mắt nhìn, mà đám đại thần Cổ tộc cũng kém chút nữa đã khóc lên, chuyển đi này, không có người nào biết rõ sẽ phát sinh ra chuyện gì!

Bọn hắn chỉ có thể yên lặng cầu nguyện, hi vọng Trần Phong cùng với Tần Hải có thể bình yên vô sự.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong cùng với Tần Hải cũng ngạc nhiên nhìn ánh sáng trước mắt. Lần đầu tiên bọn hắn tiến vào liền cảm thấy kinh hãi, phong cảnh ở nơi truyền thừa này, dường như cùng với năng lượng thần bí bao phủ mà bọn hắn nhìn thấy ở bên ngoài hoàn toàn khác biệt, ở nơi này tràn đầy màu sắc.

Bầu trời là màu hồng, mặt đất là màu hồng, cây cối là màu hồng, cỏ dại là màu hồng. Ngay cả năng lượng trôi nổi trong không khí đều là màu hồng, lại thêm đám mây cùng với đường chân trời màu hồng, toàn bộ nơi truyền thừa nhìn qua có vẻ rất thơ mộng.

"Nguyên lai các người lại ưa thích loại phong cách này." Trần Phong ngạc nhiên nhìn Tần Hải.

"Cút!" Mặt mũi của Tần Hải trở nên đen kịt.

Người mới ưa thích loại phong cách này! Cả nhà người đều ưa thích loại phong cách này! Điều này rõ ràng là không bình thường được chứ? ! Có trời mới biết nơi truyền thừa thật tốt làm sao lại biến thành như thế.

"Hắc hắc." Trần Phong cười cười.

"Linh, giúp ta phân tích cỗ lực lượng này." Trần Phong nói ra trong lòng.

"Được." Linh toàn diện khởi động.

Cho dù Quảng sáng may mắn vẫn một mực ở vào trạng thái thăng cấp, thế nhưng Linh là ý thức diễn sinh của nó, đối với Trần Phong mà nói, dường

như so với Quầng sáng may mắn còn có ý nghĩa lớn hơn.

"Phân tích hoàn tất, ừm...trước mắt không có phát hiện ra điều dị thường."
Linh cũng rất là kỳ quái.

Cái thế giới màu hồng đầy trời này, rõ ràng là có vấn đề, thế nhưng mà hết lần này đến lần khác lại không có bất cứ một điều dị thường nào, vô luận là năng lượng hay là khí tức, đều có nồng độ như bình thường.

"Thú vị." Trần Phong hơi híp tròng mắt.

Xem ra nơi này quả nhiên đã phát sinh ra sự tình khó lường, hai người đề cao cảnh giác thận trọng đi vào bên trong, thế nhưng trên đường đi rất là yên tĩnh, không phát hiện ra bất cứ một điều dị thường nào, thậm chí ngay cả một người đều không nhìn thấy.

Lực lượng màu hồng

"Tất cả mọi người đều biến mất rồi hay sao?" Trần Phong nhíu mày.

"Người ở đây ban đầu cũng không nhiều." Tần Hải thấp giọng nói: "Nơi này chỉ có một ít đệ tử truyền thừa, sau này khi thực lực tăng lên, cũng bị phái ra ngoài trợ giúp Cổ tộc, sau cùng lưu tại nơi truyền thừa, cũng chỉ có mấy sư huynh đệ chúng ta cùng với sư phụ."

"Vậy sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Mà đúng vào lúc này, ở nơi xa dường như có một đạo thân ảnh màu hồng nhàn nhạt xuất hiện, Trần Phong cùng với Tần Hải từ xa nhìn lại, hai mắt liền tỏa sáng, cấp tốc đuổi tới.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hai người đuổi theo trong nháy mắt.

Chỉ có điều là vào một khắc bọn hắn đuổi theo, lại bỗng nhiên giật mình, bởi vì vào cái thời điểm này, bọn hắn bỗng nhiên nhìn thấy được rõ ràng bộ dáng của đạo thân ảnh màu hồng này.

Đó là...

"Hội trưởng? !" Trần Phong kinh hô ghen ngào, Tần Hải cũng trợn to hai con mắt.

Hội trưởng? Không sai! Xuất hiện ở trước mắt, chính là Hội trưởng Gen Công Hội!

Hai người Trần Phong vén vện vừa mới tiến vào hai phút đồng hồ, đây nhìn thấy được người muốn gặp, chỉ có điều là, trạng thái hiện tại của Hội trưởng, quả thực là có một chút kinh người.

Trần Phong vẫn luôn có thái độ tôn trọng đối với Hội Trưởng, vì Hội trưởng mặc dù tuổi đã cao, thế nhưng bởi vì có thực lực mạnh mẽ, y nguyên vẫn có

thể duy trì bộ dáng của tuổi trung niên. Cho dù mái tóc có chút bạc trắng, nhưng y nguyên vẫn tràn ngập sự uy nghiêm.

Mà bây giờ...

"Hội trưởng." Trần Phong ngạc nhiên hô lên, sau đó vào một khắc Hội trưởng xoay người lại, Trần Phong kém chút nữa đã mù mắt.

Mái tóc màu hồng... lông mày màu hồng...bộ váy màu hồng...

? ? ? Phối hợp với thân thể khôi ngô cao lớn của Hội trưởng, thật là...cay con mắt!

Cái phong cách này...Trần Phong có chút phát mộng.

Mặc dù hắn luôn luôn cảm thấy mình coi như là tương đối bình tĩnh, đối mặt với đủ loại mối nguy hiểm cũng có thể ứng phó, thế nhưng gặp được loại tình huống trước mắt này, hắn thật sự là có chút mất phương hướng.

"Hội trưởng?" Hắn thận trọng hỏi.

"Ừm?" Hội trưởng ngẩng đầu, dường như rốt cục cũng đã thấy được hắn.

"Trần Phong?" Hội trưởng ôn nhu hỏi.

Trần Phong: ? ? ?

Cái giọng điệu này...

"Đúng, đúng là ta." Trần Phong có chút sợ hãi.

Hắn theo bản năng lui lại một bước, cảm giác có chút không đúng.

"Người đã đến thì tốt, ta nói cho người biết..." Hội trưởng hưng phấn nói, sau đó mới nói được một nửa, hào quang màu hồng trong mắt lóe lên, bỗng nhiên rơi vào trên người của Trần Phong, tản ra sát ý nồng đậm: "Là người! ! !"

Oanh! Vô cùng vô tận sát ý bùng nổ.

"Không tốt." Trong lòng của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, cũng may là hắn đã sớm làm chuẩn bị, trước tiên tránh thoát khỏi đòn công kích.

Oanh! Một pho tượng đá trong nơi truyền thừa nổ tung trong nháy mắt.

"Hừ!" Hội trưởng hừ lạnh một tiếng, lẳng không bay lên, đạp tới một cước.

Trần Phong liếc nhìn, mặt mũi liền tối sầm, váy ngắn màu hồng con m* nó!

Oanh! Tàn Hải tiến đến giúp Trần Phong ngăn chặn.

"Người là ai?" Tàn Hải lạnh giọng hỏi.

"Hừ!" Hừ lạnh một tiếng, Hội trưởng dùng ánh mắt quét qua thân thể của hai người Trần Phong, vậy mà xoay người rời đi, biến mất ở bên trong năng lượng màu hồng.

"Đi rồi?" Trần Phong không có đuổi theo, ngược lại còn rơi vào trong sự trầm tư.

"Ông ta gọi ra tên của ta, hẳn là nhận biết ta." Trần Phong chau mày: "Lực lượng bây giờ của Hội trưởng cùng với trước đó không sai biệt lắm, hẳn là bản thể, thể nhưng hình dáng của hắn cùng với trạng thái tinh thần đều vô cùng không ổn định."

Đây mới là chuyện đáng sợ nhất! Hội trưởng thật tốt, làm sao lại biến thành cái dạng này? ! Nơi này...hắn cùng với Tàn Hải liếc nhau, đều có một chút cảm giác rùng mình.

"Ta có một vấn đề." Tàn Hải trầm tư một lát, nghiêm túc hỏi.

"Người hỏi đi." Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Cái kia... Gen Công Hội các người đều ưa thích loại phong cách ăn mặc này hay sao?" Tàn Hải ra vẻ bình tĩnh trầm giọng hỏi.

"? ? ?"

Trần Phong hung hăng trợn mắt nhìn Tàn Hải.

"Ha ha ha." Tần Hải kém chút nữa đã cười bể bụng.

Quả nhiên là gặp báo ứng ngay lập tức! Trần Phong mới vừa rồi còn trào phúng Tần Hải, hiện tại Tần Hải liền trào phúng trở về.

"Tần Hải, ngươi đã thay đổi rồi." Trần Phong bỗng nhiên ưu thương nói:
"Người trước kia, không phải là cái dạng này."

"Cút cút!" Tần Hải không có một chút khách khí nói.

Hai người trào phúng lẫn nhau, sau đó bỗng nhiên lại trở nên yên lặng.

Một, hai, ba!

Hưu! Một đạo sát cơ bỗng nhiên toả ra từ một nơi hẻo lánh, có hai đạo thân ảnh màu hồng buông xuống, Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhau, trong mắt loé lên hàn quang, bọn hắn đã chờ hai người này này giờ!

Oanh! Ánh sáng kinh khủng nổ tung.

Hai đạo thân ảnh màu hồng từ phía chân trời buông xuống, vẫn như cũ là phong cách ăn mặc giống như Hội trưởng, vẫn như cũ là dáng người khôi ngô cao lớn, vẫn như cũ là váy ngắn làm cay mắt người.

Càng hồ người hơn là, hai vị này cũng là nam, Trần Phong nhớ kỹ, Cổ tộc đã không còn mấy người nam nhân, vì cái gì đều xuất hiện ở nơi này!

"Là các ngươi." Tần Hải chau mày.

"Người biết bọn hắn?" Trần Phong hỏi.

"Đây là hai người gác cổng ở nơi truyền thừa." Tần Hải lắc đầu nói: "Họ là thể hệ bước vào Siêu cấp A sớm nhất và họ không sử dụng thuốc thử Siêu X, cho nên họ vẫn là đàn ông."

Trần Phong: "..."

Hắn nhìn thoáng qua phong cách mặc quần áo của hai người gác cổng này, đây con m* nó không khác gì là người gay đực chứ?!

"Tự tiện xông vào nơi truyền thừa, nên giết!" Bên trong thanh âm của hai người lộ ra một tia âm nhu.

Oanh! Hào quang màu hồng nổ tung.

"Đề ta tới." Trong mắt của Tần Hải loé lên hàn quang: "Ta tương đối quen thuộc cùng với bọn họ, đề cho ta tới gặp bọn họ một chút."

Oanh! Lần này Tần Hải chủ động ra tay.

"Được." Trần Phong ở một bên yên lặng nhìn.

Thực lực của Tần Hải tự nhiên không cần phải nhiều lời, trình độ Siêu cấp A đỉnh phong, cộng thêm cái thân phận hội viên đá quý đặc thù, thực lực của hắn đã tiếp cận với Trần Phong!

Hai tên gia hoả gác cổng này, hẳn là phải yếu hơn Tần Hải xa xa mới đúng, thế nhưng...

Oanh! Hai bên giao phong mấy lần, vậy mà lại đánh ngang tay với nhau, hai người bọn họ dùng hai chọi một, đối mặt với Tần Hải, vậy mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Chuyện này...có vấn đề!

"Là năng lượng." Tần Hải lạnh giọng nói: "Năng lượng của bọn hắn vẫn như cũ là năng lượng trước kia, khí tức cũng như thế, thế nhưng ở dưới lực lượng màu hồng ở đây, thực lực của bọn hắn lại tăng lên gấp mười lần!"

Gấp mười lần! Mang ý nghĩa là ít nhất tăng lên một đại cảnh giới! Hai người gác cổng có thực lực Siêu cấp A bình thường, giờ phút này bởi vì những lực lượng màu hồng này, thành linh đã đạt đến trình độ Siêu cấp A đỉnh phong!

"Khó trách vừa rồi Hội trưởng lại có thể nhẹ nhõm chặn công kích của ta." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Những người bị "Màu hồng hoá" này, thực lực dường như cũng được tăng cường.

"Linh, ghi chép lại những lực lượng màu hồng này." Trần Phong mặc niệm trong lòng.

Sư huynh xanh lam

"Hiểu rõ." Linh âm thâm phân tích, Tần Hải cũng không có nhanh chóng kết thúc chiến đấu, đây là cơ hội tốt nhất để hai người bọn hắn quan sát nơi đây, hai người gác cổng này mặc dù không trọng yếu, thế nhưng mà loại lực lượng màu hồng này...

Xoạt! Trong quá trình chiến đấu, bọn hắn đã thăm dò được nơi phát ra. Mà rất nhanh, hai người này dường như cũng ý thức được tình huống không đúng, cho nên không có một chút do dự phóng xuất ra át chủ bài mạnh mẽ, kèm theo lực lượng màu hồng!

Oanh! Lực lượng màu hồng nổ tung!

"Không thể kéo dài!" Tần Hải hừ lạnh một tiếng, vào trước khi hai người này tự bạo, gọn gàng mà linh hoạt đánh bại hai người bọn họ.

Bịch! Hai người ngã xuống đất trong nháy mắt.

"Không chết." Tần Hải cảm thụ một thoáng khí tức của bọn hắn rồi nói: "Lực lượng màu hồng trên người của bọn họ đã biến mất hơn phân nửa, hiện tại ở vào trạng thái nửa hôn mê, nếu muốn làm cho bọn họ thức tỉnh..."

Hắn nhìn về phía phương xa, chỉ có giải quyết căn nguyên phát ra loại lực lượng màu hồng này mới có thể.

"Theo quỹ tích lực lượng phát ra mà nói...căn nguyên của loại lực lượng màu hồng này, rất có thể là ở hạch tâm nơi truyền thừa, đó là chỗ ở của sư phụ, xem ra sự cố lần này, thật sự có khả năng có quan hệ cùng với sư phụ." Tần Hải nghiêm túc nói.

Đồ Mỗ sao...Trần Phong hơi nhíu lông mày một chút.

Màu hồng...chẳng lẽ là vị này đại lão bỗng nhiên muốn mặc đồ con gái cho nên mới làm ra loại chuyện này?

"Mặc dù ngươi không nói, thế nhưng ta biết ngươi đang suy nghĩ cái gì." Tần Hải hung hăng liếc mắt trừng Trần Phong: "Chân tướng khẳng định không phải như ngươi nghĩ."

"..."

Trần Phong nhin không được cười nói: "Vậy chúng ta liền đi vào nơi hạch tâm xem một chút đi, ta cũng muốn biết, có thể đem đường đường nơi truyền thừa biến thành 'thế giới màu hồng' này rốt cuộc là thứ gì..."

"Cái gì mà thế giới màu hồng..." Tần Hải lộ ra vẻ mặt mê mang.

"Một trò chơi thay đổi trang phục thiếu nữ, ta cảm thấy cùng với nơi truyền thừa hiện tại của các ngươi có chút tương tự." Trần Phong cười nói.

"Cút!" Tần Hải không có một chút khách khí.

"Thật sự, ngươi có muốn thử một chút hay không?" Trần Phong hết sức thành khẩn kiến nghị.

"Ha ha." Tần Hải cười lạnh.

Hai người vừa châm chọc nhau vừa tiến tới nơi hạch tâm, rất nhanh liền biến mất ở bên trong ánh sáng ở phía xa, mà sau khi hai người bọn hắn rời đi không lâu.

Xoạt! Một đạo thân ảnh màu hồng trống rỗng xuất hiện, nàng nhìn chằm chằm vào thân ảnh Trần Phong cùng với Tần Hải đã rời đi, trong mắt tràn ngập hận ý.

"Các ngươi..."

"Ha ha."

"Nhất định phải chết ở chỗ này."

Mà vào giờ khắc này, hai người Tần Hải cùng với Trần Phong vừa châm chọc vừa bước tới bỗng nhiên liếc nhìn nhau, đều có một chút cảm giác tiếc nuối, thế mà không có mắc câu hay sao? Bọn hắn vừa rời đi đã phát giác được

có người âm thầm theo dõi, cho nên mới giả bộ buông lỏng cảnh giác dẫn dụ người này đi ra, không nghĩ tới đối phương căn bản là không mắc mưu.

"Xem ra không thể một mực dùng một phương pháp giống nhau." Trần Phong rất là tiếc nuối.

"Đúng vậy." Tàn Hải khẽ gật đầu.

Hai người theo con đường màu hồng đi vào bên trong, nơi này là bên ngoài nơi truyền thừa, ngoại trừ hai người gác cổng cùng với Hội trưởng, cũng không nhìn thấy những người khác.

"Nơi hạch tâm ở tận cùng bên trong nơi truyền thừa." Tàn Hải chỉ chỉ về nơi xa: "Tài nguyên ở nơi truyền thừa cũng rất là quý giá, sự phụ mỗi lần thu một người đồ đệ, chúng ta sẽ tạo dựng một nơi cư trú ở khu vực lân cận."

"Thì ra là như thế." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hai người theo đường lớn đi tới, lần đầu tiên nhìn thấy một toà nhà cao lớn, cho dù vẫn như cũ tràn ngập màu hồng, thế nhưng lối kiến trúc chính thể lại vô cùng hiện đại.

"Đây là..." Khoé miệng của Trần Phong giương lên.

"Nơi ở của ta." Mặt mũi của Tàn Hải tối sầm, hẳn không nghĩ tới, phòng ở được thiết kế thật tốt của hắn, sau khi được sơn lên màu hồng, lại biến thành loại bộ dáng này, thật sự là, một lời khó nói hết...

Hắn nhìn vào bên trong, tất cả mọi thứ cơ hồ đều biến thành màu hồng! Cái bàn, cái ghế...ngay cả những người máy quét rác mà lúc trước hắn mua đều m* nó là màu hồng!

"Xem ra không cần phải tiến vào." Tàn Hải lắc đầu.

"Không chỉ là nhuộm màu đơn giản như vậy." Trần Phong tỉnh táo nói, hẳn có thể cảm giác được, sự cường đại của loại lực lượng màu hồng này, tuyệt đối không chỉ là bao trùm bên ngoài bề mặt vật chất, càng giống như là hoàn toàn thay đổi bản thân vật chất!

Không chỉ có màu sắc, thậm chí là thay đổi cả chất liệu...

"Tạch... !" Tần Hải cầm lên một cái ghế màu hồng, thuận tay bóp nát, cái xúc cảm này...

"Để ta cảm thụ một thoáng." Tần Hải khép hờ hai mắt nói: "Những vật này sau khi biến thành màu hồng, quả nhiên càng cường đại hơn."

Hắn vừa dứt lời.

Oanh! Trần Phong dùng một cước đạp vào cửa chính toà nhà màu hồng của Tần Hải.

Bang! Cửa chính trực tiếp bị đạp vỡ.

"? ? ?" Tần Hải có chút phát mộng hỏi: "Người làm gì thế?"

"Quả nhiên là có một chút cứng rắn." Trần Phong rất tán thành, hắn có thể từ cường độ phản hồi trên chân, cảm thụ độ được chất liệu của cái cửa màu hồng này quả nhiên mạnh hơn rất nhiều so với bình thường.

"..." Tần Hải không nói gì, hắn bây giờ chỉ muốn chém con hàng này.

"Đi." Tần Hải lộ ra sắc mặt đen kịt kéo Trần Phong rời đi.

Đường xá ở nơi truyền thừa, Tần Hải rất quen thuộc, một đường đi đến nơi hạch tâm, đương nhiên, trên đường đi sẽ gặp những phòng ở của các sư huynh! Cũng đều chỉ có một mảnh màu hồng.

Rất nhanh, bọn hắn liền đi ngang qua một dạng địa phương như là trang viên, đây là nơi ở của sư huynh Tần Hải, là vị sư huynh trên mi tâm có viên kỳ thạch màu xanh lam kia, căn cứ theo Tần Hải nói, sư huynh của hắn không thích chỗ cao, cho nên nơi này chỉ có một tầng, mặc dù thấp một chút, bất quá diện tích trang viên rất là khổng lồ.

"Ta nhớ được nơi này có một tiết điểm có thể trực tiếp đi đến nơi hạch tâm." Tần Hải một bên nói một bên tìm kiếm.

Vị sư huynh xam lam này am hiểu chính là phương diện này, toàn bộ tổ chức thần bí lúc trước, đều là do vị sư huynh này kiến tạo hệ thống giao thông ở dưới mặt đất, nơi đây tự nhiên cũng có một hệ thống giao thông giống như thế.

"Bên này." Tàn Hải ở bên trong một mảnh màu hồng, tìm được một cánh cửa quen thuộc.

"Tiến vào nơi này là có thể trực tiếp đi tới nơi hạch tâm." Tàn Hải hưng phấn nói.

"Được." Trần Phong đi qua, vừa muốn mở cửa ra.

Bỗng nhiên, có một cỗ lạnh lẽo thấu xương từ dưới hông truyền đến, đây là...

Hưu! Trần Phong đột nhiên tung người một cái.

Oanh! Đại địa nguyên bản hoàn hảo bỗng nhiên nổ tung, một đạo vàng sáng lấp lánh từ trong mặt đất bắn ra, phóng thẳng vào mây trời! Trần Phong chỉ vền vẹn liếc nhìn cũng cảm thấy toàn thân phát lạnh.

Nếu như vừa rồi hắn không tránh kịp...

"Người nào? !" Tàn Hải quát to một tiếng.

Oanh! Công kích trong tay của hắn bùng nổ, nhưng mà, đạo quang ảnh kia sau khi đánh một kích không trúng, thế mà lắc mình một cái, một lần nữa biến mất không thấy, trực tiếp biến mất ở trong lòng đất.

Thiếu nữ khiêu vũ

Ở cái thế giới màu hồng này...căn bản không có khả năng nhìn thấy một người nào không có màu hồng.

"Loại thủ pháp này..." Tần Hải nhíu mày.

"Người biết?" Trần Phong nhìn hắn một cái.

"Không thấy mặt, bắt quá ta đã đoán được là ai." Tần Hải thở dài: "Loại phương thức công kích này, nhất là còn ở cái địa phương này, chỉ có thể là một người, là vị Trương sư huynh thần bí kia của ta!"

Oanh! Mặt đất rung động.

Tần Hải vội kéo Trần Phong tung người một cái tránh ra.

Mặt đất...lại là một đạo hào quang màu hồng lóe lên.

"Dừng lại cho ta!" Tần Hải cưỡng ép trấn áp, nhưng mà, không có bất kỳ một chút tác dụng nào.

"Năng lực của hắn đã mạnh hơn." Tần Hải nhíu mày.

Vị sư huynh này nguyên bản có thực lực tương xứng cùng với Tần Hải, ở dưới hiệu quả của lực lượng màu hồng, thực lực được tăng lên dữ dội, Tần Hải hiện tại căn bản không phải là đối thủ.

"Đó là vị sư huynh đeo ngọc bội xanh lam của ngươi?" Trần Phong cười hỏi.

"..."

"Cứ xem là như thế đi." Tần Hải không muốn nhiều lời với Trần Phong, nói: "Sức chiến đấu của vị sư huynh này mặc dù không tính là quá mạnh

mẽ, thế nhưng năng lực ẩn nấp lại cơ hồ là vô địch, xuất quỷ nhập thần, khó lòng phòng bị!"

"Nếu như không thể tìm được hắc, chúng ta sợ rằng sẽ bị hắc hao tổn chết ở chỗ này!" Tần Hải lộ ra vẻ mặt khó coi, đây mới là chỗ phiền toái nhất!

"Ngọc xanh..." Trần Phong khép hờ hai mắt, nhớ tới từng màn lúc ấy tại tổ chức thần bí, hỏi: "Cho nên nói, năng lực của vị sư huynh này, là khá liên quan cùng với không gian?!"

"Rất có thể." Tần Hải suy nghĩ một chút rồi nói: "Hắc là vận dụng không gian ở mức độ cao, sao vậy?"

Hắc hơi nghi hoặc một chút, chuyện này cùng với việc liên quan đến không gian có quan hệ gì.

"Ha ha, nếu như là không gian vậy thì sẽ dễ dàng hơn rất nhiều." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, hắc bây giờ đối với lực lượng Giác Tỉnh của mình mặc dù có kiến thức nửa vơi, thế nhưng nếu như vị hội viên ngọc xanh đáng yêu này am hiểu nhất là không gian, như vậy...

Hưu! Một đạo hào quang màu hồng từ dưới chân bắn ra, trực chỉ vào hạ bộ của Trần Phong! Hiển nhiên, vị hội viên ngọc xanh này cũng vô cùng biết chọn vị trí công kích!

"Mau tránh!" Tần Hải nhắc nhở Trần Phong chuẩn bị né tránh.

Nhưng mà, lần này Trần Phong căn bản ngay cả tránh đều không tránh, hắc cười lạnh một tiếng, nhìn vào đạo hào quang màu hồng đang phun ra kia, ở trong hư không nhẹ nhàng điểm một cái: "Sụp đổ cho ta!"

Oanh! Đạo hào quang màu hồng kia bị phân giải trong nháy mắt.

Đạo hào quang vô cùng vô tận kia, ở trước mặt một điểm hàn mang, vậy mà hóa thành vô số hạt ánh sáng, ngấn ngui trong một giây, liền biến mất vô tung vô ảnh!

Ở trên mặt đất, chỉ còn lại một cái đầu màu hồng lúc ẩn lúc hiện.

"Trương sư huynh!" Tần Hải kinh ngạc.

"? ? !" Trương sư huynh dừng lắng nghe cái đầu, kinh hãi nhìn Trần Phong, hẳn nhiên cũng không nghĩ tới, vào thời điểm hắn đang thi triển năng lực, vậy mà cứ thế bị buộc ngừng! Cái này làm sao có thể? !

"Xem ta đây..." Trong tay của hắn một lần nữa ngưng tụ hào quang màu hồng.

"Sụp đổ!" Trần Phong chỉ vào hư không.

Xoạt! Hết thấy năng lượng biến mất vô tung vô ảnh trong nháy mắt.

? ? Trương sư huynh có một chút phát mộng, trong mắt loé lên hàn quang, một lần nữa không ngừng thi triển chiêu số, nhưng mà lại bị Trần Phong không ngừng sụp đổ, rơi vào bên trong một loại tuần hoàn nào đó.

Cho nên, trên hiện trường chỉ có thể nhìn thấy Trương sư huynh giương nanh múa vuốt cùng với hô hào, căn bản là không nhìn thấy được bất luận một đạo hào quang màu hồng nào!

"Địa Long Phiên Thân!"

"Độc Long Toàn!"

"Đại Địa Dũng Động!"

"Xuyên Qua Không Gian!"

Trương sư huynh bày ra đủ loại tư thế, lại không có bất kỳ một cái hiệu quả gì.

Chuyện này...mặt mũi của Tần Hải tối sầm, bởi vì hắn chợt nhớ tới một điệu múa gọi là thiếu nữ khiêu vũ trong chương trình tivi, cái cảnh tượng này, chỉ kém một chút nữa là khiến cho hắn nôn ra cả mật xanh.

"Không có hiệu ứng có phải hay không nhìn rất là khó coi?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

Trương sư huynh vào thời điểm phóng thích chiêu số, sẽ tràn ngập ánh sáng năng lượng huyền bí, vô cùng bá khí, mà bây giờ không có những năng lượng kia, thì lại nhìn thấy vô cùng khó coi.

"Hừ!" Trong mắt của Trương sư huynh loé lên hàn quang.

"Phế vật." Hắn âm thầm nói nhỏ, cũng không biết là đang nói Trần Phong hay là nói chính mình.

Oanh! Trên người của hắn bỗng nhiên bùng cháy hoả diễm màu hồng.

"Đây là..." Sắc mặt của Tàn Hải đại biến: "Không tốt, hắn muốn thiêu đốt sinh mệnh!"

"Hừm?" Vẻ mặt của Trần Phong bỗng nhiên trở nên ngưng trọng.

Thiêu đốt sinh mệnh? ! Cái tên này...

"Sư huynh, là ta, ngươi không biết ta hay sao?" Tàn Hải cố gắng hoán tỉnh sư huynh.

Nhưng mà...

"Cút!" Trương sư huynh chỉ quát lạnh một tiếng, trong mắt mang theo hận ý.

"Hắn không phải là sư huynh của ngươi." Trần Phong lắc đầu nói: "Hoặc nói là, tâm tình của hắn đã bị một loại lực lượng nào đó khống chế, cùng một trạng thái với Hội trưởng, trao đổi cùng với bọn hắn, sẽ không có bất kỳ một cái ý nghĩa gì."

Hắn đã sớm thấy rõ, cho nên các đồ vật liên quan đến lực lượng màu hồng, tuyệt đối không thể đụng vào!

Nơi này...màu hồng là đại biểu cho sự nguy hiểm.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Tàn Hải lộ ra vẻ mặt khó coi, Trương sư huynh trong ngày thường vô cùng chiều cô đối với hắn, hắn cũng không

muốn nhìn sư huynh chết đi như vậy! Nhất là ở trong cái trạng thái ngơ ngơ ngác ngác này, thiêu đốt sinh mệnh của mình!

"Đề ta thử một chút." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, có lẽ...

Oanh! Trên người của Trương sư huynh, tỏa ra lực lượng cuồng bạo, hỏa diễm màu hồng, càng bùng cháy kịch liệt, sinh mệnh lực của Trương sư huynh đã bắt đầu bùng cháy.

"Ha ha." Hắn cười quái dị một tiếng, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, lực lượng màu hồng cuồng bạo không ngừng ngưng tụ, sau cùng hóa thành một cột sáng màu hồng mạnh mẽ và kinh khủng.

"Chết đi..."

Oanh! Hắn điều khiển một ngón tay, cột sáng màu hồng đột nhiên bắn tới Trần Phong, nhưng mà, hắn còn chưa kịp hô xong một câu, vền vền chỉ hô được một nửa, liền bị Trần Phong đem nửa câu sau đoạt đi.

"Xuất hiện đi!" Trần Phong hét lên một tiếng.

Hưu! Trên người hắn có một đạo hư ảnh lóe lên, bóng dáng của Linh vừa lóe lên đã biến mất, thanh trường kiếm màu đỏ mang theo lực lượng cường đại, chém xuống một kiếm, màu hồng đầy trời liền bị xé rách trong nháy mắt!

Xoạt! Tất cả hào quang màu hồng biến mất.

"Người..." Lực lượng trên người của Trương sư huynh rung động, bỗng nhiên trợn trắng con ngươi, vô lực ngã trên mặt đất.

"Sư huynh." Tàn Hải vội vàng đi qua kiểm tra.

"Hao hết năng lượng, đã hôn mê." Tàn Hải lắc đầu.

Cùng một dạng với hai người gác cổng trước đó, hao hết tất cả lực lượng trong cơ thể, cộng thêm lực lượng màu hồng cũng hao hết, không có bất kỳ cái năng lượng gì tồn tại, cho nên mới ngất đi.

"Ừm." Trần Phong có chút không quan tâm, chân chính làm cho hắn chú ý là, vẻ mặt trước khi hôn mê của Trương sư huynh.

Cái loại vẻ mặt này...mặc dù không có trực quan như vị Yêu tộc cấp S lúc trước, không biểu hiện ra vẻ mặt khiếp sợ mãnh liệt, không dám tin còn có cái gì ái mộ, lúc đó Trần Phong nhìn không hiểu, nhưng mà lần này...

Mục sư huynh

Chủ yếu là biểu lộ về cảm xúc, vào thời điểm Trương sư huynh thi triển chiêu thức thất bại, Trần Phong vậy mà cảm giác được một tia e ngại!

Không sai, là e ngại! Không phải Trương sư huynh e ngại, mà là bên trên lực lượng màu hồng truyền đến sự e ngại, không thuộc về ý thức của bất luận người nào, mà là cảm xúc đơn thuần thuộc về lực lượng!

Chuyện này khó tránh khỏi có một chút kinh người!

"Ảo giác sao?" Trần Phong xoa xoa đầu, hắn không tin là bằng vào thực lực bây giờ sẽ nhìn thấy ảo giác.

Cho nên...những lực lượng màu hồng này, thế mà thật sự có cảm xúc? Lực lượng trên người của Trương sư huynh là thể kết hợp giữa không gian cùng với lực lượng màu hồng, bởi vì sau khi dung hợp bị hấn khắc chế, sở dĩ sinh ra sự e ngại cũng là chuyện đương nhiên. Thế nhưng, loại chuyện này vốn là không thể tưởng tượng nổi.

"Nếu như vậy..." Trần Phong đem những chuyện xảy ra nãy giờ ở nơi này kết hợp lại.

Biến cố phát sinh ở nơi này, có lẽ không phải là do người làm, mà là có quan hệ cùng với một loại lực lượng nào đó? Hoặc nói là, có một loại lực lượng cường đại nào đó đã thức tỉnh ý thức? Trần Phong suy đoán như thế.

Hắn sau khi thảo luận cùng với Tàn Hải, Tàn Hải cũng cảm thấy chuyện này có khả năng.

Đặt Trương sư huynh xuống mặt đất, Tàn Hải đi tới mở cửa ra, nhưng khiến cho hấn cảm thấy tiếc nuối chính là, ở bên trong không có bất kỳ một vật gì, chỉ có màu hồng vô tận.

"Xem ra truyền tông đã bị phá hủy." Tàn Hải có chút tiếc nuối.

"Không bị phá hủy ta cũng không dám sử dụng." Trần Phong trợn mắt trừng một cái.

Tần Hải suy nghĩ một chút, đúng như vậy! Coi như cái nơi truyền tống này không có một chút tổn hại nào, hai người bọn họ hiện tại còn dám sử dụng hay sao?

"Vậy thì đi thôi." Tần Hải cười khò một tiếng, hai người tiếp tục đi về phía trước.

Bởi vì sự tình Trương sư huynh, cho nên hai người lần này đều càng thêm cảnh giác, nhất là thời điểm đi ngang qua chỗ ở của mấy vị sư huynh sư tỷ kia của Tần Hải!

Chỉ có điều khiến cho hai người bọn hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, đã không còn kẻ địch xuất hiện. Những sư huynh sư tỷ kia của Tần Hải, dường như cũng đều đã biến mất, không có một người nào xuất hiện.

Toàn thế giới bộ màu hồng, trở nên an tĩnh đáng sợ.

Sợ sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Những lực lượng màu hồng kia truyền đến sự sợ hãi, ký ức của hắn vẫn còn mới mẻ, mà về sau không thấy sư huynh sư tỷ của Tần Hải xuất hiện, dường như cũng mang theo một ý nghĩa nào đó.

"Nó đang sợ, mặc dù không biết là sợ cái gì." Trần Phong suy đoán.

"Hoặc nói là..." Tần Hải bổ sung: "Nó cảm giác được những sư huynh sư tỷ mà nó dung hợp không phải là đối thủ của ngươi, sợ dĩ chủ động từ bỏ, là để tránh khỏi việc tổn thất lực lượng."

"Có khả năng." Trần Phong khẽ gật đầu.

Hai người nói dăm ba câu, liền phân tích ra đại khái tình hình ở đây.

Cho nên...cỗ lực lượng kia đã được thu lại, nó dường như ý thức được Trần Phong khó chơi, cho nên nó không lãng phí lực lượng nữa, mà đang cố

gắng đem lực lượng có ích tập hợp vào một chỗ, chuẩn bị một loại đồ vật đáng sợ nào đó...

"Nhìn chỗ kia." Tần Hải bỗng nhiên dùng một ngón tay chỉ vào một nơi, đó là một sư huynh của Tần Hải, toàn thân đồng dạng cũng là màu hồng, chỉ bất quá là vào giờ phút này, trên người của vị sư huynh này đã mất đi lực lượng, đang nằm hôn mê.

"Hắn đã mất đi lực lượng." Trần Phong liếc mắt liền có thể thấy rõ ràng, xem ra Tần Hải nói không sai, lực lượng màu hồng quả nhiên đang không ngừng được thu về cùng với ngưng tụ.

"Không cần phải để ý đến hắn." Bọn hắn nhìn thoáng qua, cũng không đi qua.

Bởi vì sau khi mất đi lực lượng màu hồng, ngược lại sẽ càng thêm an toàn, chỉ có điều là...

"Phải cẩn thận." Trần Phong nhắc nhở.

"Hiểu rõ." Tần Hải đồng dạng cũng rất cẩn thận.

Lực lượng màu hồng có trí khôn, ngược lại càng thêm đáng sợ, nó cố ý từ bỏ những người không phải là đối thủ của Trần Phong, tất nhiên là vì làm ra thủ đoạn lớn hơn!

Một người, hai người, ba người...bọn hắn nhìn những người nằm hôn mê ven đường, cảm thấy tê cả da đầu.

"Cỗ lực lượng màu hồng này, đến cùng muốn làm cái gì?" Hai người giờ phút này đã đi đến rất gần nơi hạch tâm.

Mà vào thời điểm bọn hắn tưởng là, cỗ lực lượng màu hồng này sẽ quyết chiến với bọn hắn ở nơi hạch tâm, toàn bộ thế giới bỗng nhiên bắt đầu lấp lóe, tối sầm lại sáng lên.

Hào quang màu hồng giống như đèn LED lấp lóe, ở nơi xa một đạo thân ảnh màu hồng xuất hiện, vương miệng màu trắng trên đầu vô cùng lấp lánh.

"Bạch gia..." Tần Hải đột nhiên co con ngươi vào, nói: "Mục sư huynh vậy mà cũng bị luân hãm!"

Mục sư huynh, thân phận của vị này rất là đặc thù, năng lực cũng rất là đặc thù, nếu như toàn bộ nơi truyền thừa có một người sẽ không bị lực lượng màu hồng ảnh hưởng, thì đó nhất định là gã! Tần Hải không nghĩ tới Mục sư huynh vậy mà cũng sẽ bị luân hãm!

"Cẩn thận một chút." Tần Hải nhắc nhở.

"Ta biết." Ánh mắt của Trần Phong ngưng tụ lại, hẳn biết vị Mục sư huynh này có thực lực khủng bố đến mức nào, hoặc nói là, kỳ lạ đến cỡ nào.

Ô...ô...n...g —— Hào quang màu hồng nhàn nhạt lóe lên, cái vương miện trên đỉnh đầu Mục Gia dần dần biến hoá, biến thành màu hồng nhạt, có một cỗ khí tức làm cho người ta nhận nhận chậm rãi tản ra, lặng yên không tiếng động tràn vào trong đầu óc.

"Thần phục đi..."

"Con của ta..."

Thanh âm khàn khàn vang lên ở bên tai, quanh quẩn ở trong đầu.

Ánh mắt của hai người trong nháy mắt biến thành vẻ mê muội, kèm theo từng đợt giọng nói truyền đến, vậy mà thật sự cảm thấy từng tia bối rối, càng ngày càng cảm thấy buồn ngủ.

Không được! Trần Phong cắn răng kiên trì, cho dù là lợi chảy máu cũng không quan tâm.

Không thể ngủ! Một khi ngủ thiếp đi...tinh thần liền sẽ bị khống chế trở thành khôi lỗi của cái tên này!

Không thể ngủ! Trần Phong rít gào trong lòng.

Nhưng mà...con buồn ngủ kia càng ngày càng cường đại, căn bản là không có cách nào chống cự, mặc dù Trần Phong nắm giữ lực lượng cấp S, đều

không thể chống cự lại được cỗ lực lượng đã dung hợp với lực lượng màu hồng này của Mục Gia!

Sụp đổ!

Sụp đổ!

Sụp đổ!

Trần Phong chỉ vào hư không ba điểm, hần thử sử dụng phương thức không gian sụp đổ phá hư cỗ lực lượng này.

Nhưng mà, cỗ lực lượng này tản ra toàn phương vị, Trần Phong cũng chỉ có thể phá hư được một phần nhỏ, căn bản là không có cách nào ngăn cản cỗ lực lượng này.

"Đáng chết." Trần Phong đã cảm giác được một chút không ổn.

Vị Mục Gia này nguyên bản đã đạt đến Siêu cấp A đỉnh phong, bây giờ phối hợp với lực lượng màu hồng, coi như đã tiếp cận với cánh cửa Giác Tỉnh Giả, hần căn bản là ngăn không được!

Trần Phong nắm giữ kỹ xảo vận dụng lực lượng Giác Tỉnh, nhưng căn bản là không có hiệu quả đối với loại lực lượng kỳ dị này!

Phiền toái rồi... Trần Phong có cảm giác mí mắt càng ngày trở nên càng nặng, hần hướng ánh mắt mê muội của mình nhìn về phía Tần Hải, Tần Hải đang lộ ra vẻ mặt dữ tợn, hiển nhiên cũng đang giãy dụa, bọn hần cần một chút đồ vật gì đó, để có thể thức tỉnh từ bên trong cơn buồn ngủ này.

Giai điệu thần kỳ

Ta cần kích thích! Trần Phong dùng một điểm ý thức cuối cùng để suy tư.

Hắn hiện tại...cần một đồ vật mang tính kích thích, khiến cho mình thức tỉnh!

Nhanh!

Nhanh!

Nhanh!

Cơn buồn ngủ càng ngày càng cường đại, Trần Phong đã sắp không kiên trì được nữa, hắn hiện tại nhất định phải dựa vào kích thích mãnh liệt hoặc là một ít nguy hiểm để khiến cho mình tỉnh táo trở lại!

Tính kích thích...

Tính kích thích...

Vương Dao? Biện pháp thứ nhất mà Trần Phong nghĩ đến chính là Vương Dao, sau đó... hắn phát hiện ra mình càng muốn ngủ hơn, ồ, như thế không được a, vậy thì phim kinh dị đã xem qua trước kia?

Xoạt! Trần Phong nói Tiểu Ảnh tái tạo lại phim kinh dị trước kia.

Đoạn hình ảnh mà Tiểu Ảnh mô phỏng ra bây giờ về vấn đề hình ảnh hay là âm thanh đều không có vấn đề gì cả, thế nhưng những bộ phim kinh dị này... dùng thực lực bây giờ của Trần Phong nhìn vào thật sự là một trò cười.

Đúng là không dùng được cái lông gì a! Hắn hướng ánh mắt nhìn thoáng qua Tần Hải.

Cái tên này đã không mở mắt ra được, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra... Tần Hải chẳng mấy chốc sẽ bị khống chế! Sau đó, chính là hắn.

"Đáng chết!" Trần Phong cố gắng nắm chặt hai quả đấm, nhưng mà, hai tay vô lực, đã không tiếp thụ sự khống chế của hắn, lực lượng mà hiện tại hắn có thể khống chế càng ngày trở nên càng ít.

Một lần nữa rơi vào cơn buồn ngủ.

Phim?

Nói chuyện với nhau?

Âm nhạc?

Trần Phong bảo Tiểu Ảnh tái tạo lại hết thảy những gì có thể kích thích, nhưng mà căn bản là không có hiệu quả gì, ngược lại càng ngày càng trở nên buồn ngủ.

Không có biện pháp hay sao? Trần Phong đã sắp không vận chuyển tư duy được nữa, hắn đã đem mọi chuyện giao cho Tiểu Ảnh cùng với Linh phân tích, hắn đã không thể phân tích, chỉ có thể vô lực nhìn cơn buồn ngủ ăn mòn tâm trí của mình, mà đúng vào lúc này...một tiếng hô hào đình tai nhức óc vang lên.

"Đứng lên!"

"Những người không muốn trở thành nô lệ!"

"Hãy lấy máu thịt của chúng ta, dựng thành toà thành của chúng ta!"

...

"Hả?" Trần Phong trong nháy mắt trở nên thanh tỉnh hơn một chút.

Một loại khẩu hiệu hô hào rất quen thuộc! Đây là âm thanh báo thức gọi đi học ở kiếp trước a, vì cái âm thanh báo thức này mà hắn xem chút nữa đã bị bạn cùng phòng đánh chết đấy! Cái giai điệu quen thuộc này, khiến cho Trần Phong dường như đã trở về tới kiếp trước...

Về tới thời còn học sinh...a, những bạn học nữ đáng yêu kia...

Cơn buồn ngủ đánh tới, Trần Phong vừa mới tỉnh táo được một chút liền cảm thấy mơ màng, có cảm giác cực kỳ buồn ngủ.

"..."

Linh cùng với Tiểu Ảnh liếc nhau, cũng rất là thất vọng, vậy phải làm sao bây giờ?

"Chờ một chút." Linh bắt đầu phân tích những tài liệu kia, nàng căn cứ vào trình độ kích thích của những vật này đối với Trần Phong, trực tiếp chọn lựa ra một cái có trị số kích thích lớn nhất!

"Hi vọng, lần này sẽ không sai lầm." Nàng hít vào một hơi thật sâu nói: "Tiểu Ảnh, mô phỏng đi, thời gian còn lại không nhiều lắm, lần này sẽ trực tiếp phát ra bên ngoài, tăng cường độ thanh âm đến mức độ lớn nhất, cho dù là Tần Hải cũng có thể nghe thấy."

"Hưu!" Tiểu Ảnh cấp tốc bay ra bên ngoài.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong cùng với Tần Hải đã sắp đến thời khắc luân hồi.

Bỗng nhiên...có một giai điệu tràn ngập ma tính vang lên.

"Thành phố Ôn Châu!"

"Thành phố Ôn Châu!"

"Nhà máy sản xuất đồ da lớn nhất, nhà máy sản xuất đồ da Giang Nam đóng cửa!"

"Hoàng Hạc, ông chủ khốn kiếp, ăn uống cá cược chơi gái, thiếu nợ 350 triệu, mang theo cô em vợ của hắn chạy trốn! Chúng ta không có cách nào, phải bán ví da để gán nợ, giá gốc của các loại ví da này đều là hơn 100, hơn 200, hơn 300, hết thấy đều chỉ có 20 đồng, hết thấy đều chỉ có 20 đồng! Hoàng Hạc khốn kiếp, người không phải là người, chúng ta nhọc nhằn khổ sở làm việc cùng với người hơn nửa năm, người không phát tiền lương,

người trả cho chúng ta tiền mồ hôi nước mắt, trả cho chúng ta tiền mồ hôi nước mắt!"

...

Tần Hải kinh ngạc, những giai điệu kỳ diệu này, ca từ thần kỳ, dường như đang giảng thuật một câu chuyện yêu hận tình cừu đan xen, xúc động lòng người, rung động đến tâm can...

Vào giờ khắc này, Tần Hải dường như thấy được, có một chàng trai trẻ bước vào thành phố Ôn Châu để kinh doanh nhà máy sản xuất đồ da. Để gần gũi với người phụ nữ yêu dấu của mình, anh ta chỉ có thể cưới chị gái của cô ấy...

Trần Phong cũng kinh ngạc, những từ ngữ này hẳn đã quá quen thuộc, quen thuộc đến mức chỉ vờ vờ kích thích một thoáng, cũng không đủ. Mà Tần Hải thì ở dưới lực lượng màu hồng gia tri, dường như đã dung nhập vào bên trong ca từ...

Muốn dựa vào một bài quảng cáo để tỉnh táo? Làm sao có thể!

Chiếc vương miện màu trắng hồng đang toả sáng rực rỡ, làm cho người bước vào mộng huyền, Trần Phong cùng với Tần Hải đều rơi vào trong sự trầm mê, mà vào lúc này đây, giai điệu kỳ diệu vẫn còn đang tiếp tục, thế nhưng ca từ chợt thay đổi.

"Gen, Hiệp hội chế tác Gen!"

"Gen, Hiệp hội chế tác Gen!"

" Hiệp hội chế tác Gen đã đóng cửa!"

" Trần Phong, ông chủ khốn kiếp, thiếu nợ 350 triệu, mang theo Từ Phi chạy trốn! Chúng ta, không có cách nào, chỉ có thể cầm Tả Tiểu Nhu để gán nợ..."

... ? ? !

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, tỉnh táo trong nháy mắt.

"? ? ?" Tần Hải giật mình một cái, cũng đột nhiên tỉnh lại.

Xoạt! Có một gáo nước lạnh đổ vào trong đầu óc, hai người triệt để tỉnh táo trở lại.

Con m* nó! Đây là phản ứng đầu tiên của hai người.

"Trần Phong khôn kiếp, người không phải là người, chúng ta nhọc nhằn khổ sở..."

Giai điệu kỳ diệu vẫn còn đang tiếp tục.

"Linh!" Trần Phong nổi giận gầm lên một tiếng cắt ngang nàng.

"Ồ, ngài đã tỉnh?" Linh rất vui vẻ.

"Ta muốn biết... vì cái gì lão tử lại mang theo Từ Phi chạy trốn? Coi như là để cho hợp vận điệu, ta không phải mang theo Tả Tiểu Nhu chạy trốn sẽ tốt hơn? !"

Trần Phong thật sự là không thể hiểu được.

Con m* nó mang theo Từ Phi chạy trốn, lão tử không có việc gì mang theo tên đầu trọc kia bỏ trốn để làm cái gì?

Tần Hải đồng dạng cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, hắn biết cô gái hư ảo này dường như là do Trần Phong sáng tạo, cho nên những ý niệm này đều là của Trần Phong? Ôi mẹ ơi, cái tên Trần Phong này vào lúc bình thường đến cùng suy nghĩ cái gì? !

"Tương phản, là tương phản!" Linh cười bồi nói: "Chỉ có những chuyện tương phản mới có thể làm cho ngài tỉnh táo trở lại."

"Ồ!" Trần Phong lúc này mới hài lòng, như vậy là được rồi, mang một em gái bỏ trốn mới là hợp lý, đúng như vậy, hắn ở sâu trong nội tâm làm sao có thể là một người đồng tính!

Xem ra tính hưng thú của ta vẫn là bình thường, Trần Phong rất hài lòng.

Chờ một chút...Tần Hải ở bên cạnh bỗng nhiên kịp phản ứng, thật là lợi hại, vừa rồi bên trong ca từ đem Tả Tiểu Nhu đi gán nợ còn chưa tính, người thế mà còn muốn mang theo Tả Tiểu Nhu bỏ trốn? !

Dựa vào cái gì? ! Tần Hải dùng ánh mắt thăm thẳm nhìn Trần Phong hỏi: "Trần Phong, người cảm thấy, có phải hay không có nhiều thứ nên hướng về ta giải thích một chút?"

Trần Phong: "..."

Tổ đội

Xoạt! Một vệt ánh sáng ảnh lưu động.

Ánh sáng màu hồng tỏa ra, trong nháy mắt hấp dẫn sự chú ý của hai người Trần Phong, ở nơi xa, cái vương miệng màu trắng hồng kia xuất hiện một lần nữa, hiện lộ ra bản thể của Mục sư huynh.

"Thế mà có thể trốn thoát khỏi năng lực của ta sao?" Mục sư huynh hết sức kinh ngạc, hắn vừa rồi cũng mơ hồ nghe được một chút giai điệu kỳ lạ, đó là...

"Lấy độc trị độc sao?" Mục sư huynh hiểu rõ: "Bất quá, các ngươi nếu cho rằng làm như thế liền có thể đối kháng được với ta thì không khỏi quá ngây thơ rồi, ta sẽ để cho các ngươi nhìn một chút, đặc quyền vô thượng của ta..."

Xoạt! Một cỗ lực lượng càng làm cho người ta say mê xuất hiện.

Nếu như ở dưới tình huống bình thường, loại lực lượng có cấp bậc này, đủ để khiến cho Trần Phong cùng với Tần Hải hoặc là bất luận một người nào đó ngủ say, thế nhưng nơi này...

"Đặc quyền vô thượng cái con m* nhà ngươi!" Tần Hải trong nháy mắt nổi khùng, mang theo cơn tức giận bỏ nhào về phía Mục sư huynh.

Đồng dạng bùng nổ, còn có Trần Phong, hắn đang suy nghĩ xem phải giải thích chuyện này như thế nào, căn bản chính là do vui mừng quá đổi, trực tiếp đi theo Tần Hải đem lực lượng cường đại của mình đánh ra!

Buồn ngủ? Không tồn tại! Mục sư huynh đang thi triển sức mạnh khổng lồ cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Làm sao có thể...hai người bọn họ mới vừa rồi rõ ràng đã bị ảnh hưởng đến, hiện tại làm sao có thể ngay cả một chút ảnh hưởng cũng không có... hơn nữa hiện tại gã rõ ràng đã thi triển sức mạnh lớn hơn...

Oanh! Năng lượng kinh khủng nổ tung.

Phốc! Hàn quang loé lên, trên người của Mục sư huynh xuất hiện vô số vết máu.

Oanh! Tần Hải đem Mục sư huynh đẩy ngã xuống mặt đất đập cho một trận tê người.

Vì Mục sư huynh này, năng lực khống chế tâm lý cơ hồ là vô địch, ngay cả loại cấp bậc như Trần Phong cũng đã xem giải quyết được, thế nhưng tương ứng, năng lực cận chiến của gã...cơ hồ là bằng không.

Ầm! Tần Hải đem Mục sư huynh đẩy ngã xuống mặt đất đánh một trận thoải mái.

"Ta là Mục Gia..."

"Mục Gia cái con m* người!"

Tần Hải dùng một quyền đánh vào trên mũi của gã, vết máu bắn tung toé.

"Ta là Mục tộc cao quý..."

"Ầm!"

Tần Hải dùng một quyền đánh vào mặt của gã.

"Ta là sư huynh của người..."

"Ầm!"

Tần Hải dùng một cước cuối cùng đập vào bụng của gã, đem Mục Gia cao quý đập thành một con tôm co quắp, lực lượng màu hồng trên người của gã giảm đi, sau cùng liền biến mất, gã xụi lơ trên mặt đất.

Xoạt! Lực lượng màu hồng chung quanh cũng biến mất.

"Những lực lượng màu hồng kia đã rút lui..." Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, hần hiện tại đã nhìn ra được một chút đầu mối, những lực lượng màu

hồng này quả nhiên có ý thức, chúng nó dường như đã xâm nhập vào thân thể của những người này, sau đó khống chế tâm trí của bọn hắn!

Cho nên...chính là do những lực lượng màu hồng này đang làm trò quỷ hay sao? Trần Phong suy đoán, thế nhưng hắn mơ hồ lại cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy.

"Hắn là như thế." Trần Phong đem phân tích của mình nói cho Tần Hải.

"Cho nên..." Tần Hải trầm ngâm một lát: "Tả Tiểu Nhu hiện tại đến cùng là như thế nào?"

"? ? !" Mặt mũi của Trần Phong tối sầm.

"Không có việc gì! Vẫn khỏe! Ta cũng không có bỏ trốn cùng với nàng! Hiệp hội chế tác Gen cũng không có bị đóng cửa!" Trần Phong tức giận nói.

Tình cảm của con hàng này vẫn còn đắm chìm bên trong giai điệu nhà máy sản xuất đồ da Giang Nam.

"Thế nhưng mà những giai điệu kia..." Tần Hải nói thềm một câu, theo bản năng lẩm bẩm.

"Gen, Hiệp hội chế tác Gen!"

"Gen, Hiệp hội chế tác Gen!"

" Hiệp hội chế tác Gen đã đóng cửa!"

" Trần Phong, ông chủ khốn kiếp, thiếu nợ 350 triệu, mang theo Từ Phi chạy trốn! Chúng ta, không có cách nào, chỉ có thể cầm Tả Tiểu Nhu để gán nợ..."

...

? ? ? Trần Phong lau mồ hôi hỏi: "Người còn hát ra để làm cái gì?"

Tần Hải: "..."

Những giai điệu này thực sự là có một chút ma tính a.

"Thứ này tuyệt đối không thể truyền đi!" Tần Hải liếc mắt nhìn Trần Phong thật sâu, Trần Phong suy nghĩ một chút, rất tán thành.

Tê tái, thứ này nếu như được truyền bá ra ngoài, đoán chừng trong nháy mắt sẽ phát hỏa toàn thế giới, sau đó mọi người liền xong! Trần Phong xong, Tả Tiểu Nhu cũng xong rồi...Từ Phi, a, con hàng này hẳn là sẽ kiếm lời.

"Ta biết." Trần Phong quá rõ ràng lực ảnh hưởng của những giai điệu này, thứ này, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài!

"Đi thôi."

Hai người sau khi khôi phục một chút, tiếp tục bước đi về phía trước, sau khi đi ngang qua chỗ ở của Mục sư huynh, phía sau còn có thêm mấy toà nhà, bất quá khiến cho người ta kinh dị chính là, những toà nhà này vẫn như cũ không có bất kỳ người nào tồn tại.

"Những sư huynh của ta không có ở đây..." Tần Hải nghiêm túc nói.

"Bọn hắc không bị luân hãm?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Hoặc là tạm thời có việc đi ra bên ngoài, hoặc là..." Tần Hải lắc đầu, nghĩ đến một cái suy đoán càng đáng sợ hơn: "Bọn hắc có lẽ cảm giác được không phải là đối thủ của chúng ta, cho nên không đi ra từng người một nữa, mà là...tổ đội!"

Trần Phong giật mình.

Đúng vậy a, nếu như lực lượng màu hồng thật sự có ý thức, như vậy thì loại chuyện tổ đội này...thật sự là có khả năng!

Quả nhiên, trên con đường mà bọn hắc đi qua, không nhìn thấy một người nào, thậm chí đến thời điểm sắp tới gần nơi hạch tâm, vẫn như cũ không có bất kỳ người nào xuất hiện.

Trước mắt chỉ có màu hồng vô tận! Tần Hải cùng với Trần Phong càng thêm cảnh giác, loại tình huống này...

"Còn không có ai xuất hiện hay sao?" Trong lòng của Tần Hải nao nao.

"Chờ một chút." Trần Phong cau mày một cái, hắn suy nghĩ một chút, quyết định để cho Tiểu Ảnh đi xem một chút.

Xoạt! Ánh sáng màu đỏ lấp lóe.

Tiểu Ảnh hóa thành hư vô biến mất, nó lang thang khắp thế giới màu hồng với tốc độ ánh sáng. Ngoại trừ nơi hạch tâm là không thể vào được, tất cả các địa điểm khác đều đã được nó viếng thăm, và không tìm thấy được một kẻ địch nào!

"Không có người nào sao?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

Hưu! Tiểu Ảnh cho chiếu hình ảnh lại cho hắn, điều duy nhất cần chú ý chỉ là những người đã bị bọn hắn đánh bại kia.

"Xem ra bọn hắn đều đang ở nơi hạch tâm." Trần Phong khẳng định.

"Có khả năng." Tần Hải ngưng trọng gật đầu.

Từng người đi ra còn tốt, những người này tụ tập lại cùng một chỗ, mới là chuyện đáng sợ nhất.

Hai người tiếp tục đi về phía trước, bọn hắn đã làm tốt chuẩn bị quyết chiến tại nơi hạch tâm, nhưng mà vừa mới tới cuối con đường, bỗng nhiên có từng đạo ánh sáng lấp lóe.

"Cẩn thận!" Hai người trong nháy mắt trở nên cảnh giác.

Xoạt! Từng đạo thân ảnh màu hồng hiện thân.

"Vài vị sư huynh, còn có..." Tần Hải quét ánh mắt qua, bỗng nhiên giật mình.

"Hội trưởng cùng với Thiên Vũ Lê Minh." Ánh mắt của Trần Phong cũng đồng dạng nhìn sang, tất cả mọi người trong nơi truyền thừa, đều đồng thời xuất hiện ở đây, ở phía trước nơi hạch tâm!

"Đã đi ra toàn bộ..." Tần Hải thấp giọng nói, hẳn biết rõ ở nơi này có bao nhiêu người.

"Vậy sao?" Ánh mắt của Trần Phong lấp loé, Tiểu Ảnh thế mà không có cách nào cảm ứng được sự tồn tại của bọn hắn, như vậy bọn gia hỏa này đã đi ra từ nơi nào?

Nghiền ép

Còn có, đây là vì muốn ngăn cản bọn hắc đi vào nơi hạch tâm hay sao?

Bên trong nơi hạch tâm, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? !

Oanh! Hội trưởng dùng thân thể khô cứng chặn tầm mắt của Trần Phong, nếu như không cân nhắc đến quần áo màu hồng trên người của ông ta, váy ngắn màu hồng cùng với mái tóc màu hồng kia...

Trần Phong rất là hoài nghi, lông mày màu hồng, mái tóc màu hồng, như vậy thì lông ở một vị trí nào đó...ừm...chuyện này thật sự là một lời khó nói hết.

Hưu! Mấy đạo quang ảnh lấp lóe, mấy vị sư huynh của Tần Hải xuất hiện ở chung quanh, thế mà ngăn cản lại đường đi của bọn hắc.

"Có ý tứ." Trần Phong cười cười, Thiên Vũ Lê Minh và Hội trưởng là chủ lực, bốn vị sư huynh của Tần Hải thì làm người hiệp trợ, đứng ở bốn hướng để đề phòng bọn hắc chạy trốn hay sao?

"Xem ra chúng ta đã bị bao vây." Tần Hải cười lạnh, hắc hiểu rất rõ thực lực của mấy vị sư huynh này, mặc dù so với những người bình thường rất là mạnh mẽ, thế nhưng ở bên trong các đệ tử của sư phụ, lại thuộc về những người yếu kém!

Điểm này, lực lượng màu hồng kia cũng cảm thấy, cho nên mới tập hợp bọn hắc lại hay sao?

"Hãy để cho chúng ta nhìn thử một chút."

"Những lực lượng màu hồng này sau khi tập hợp những người này, đến cùng sẽ mạnh mẽ đến cỡ nào!" Ánh mắt của Trần Phong như điện.

Oanh! Ánh sáng nổ tung, Trần Phong vẩy mà ra tay xuất thủ trước!

Tại Gen Công Hội.

Phó Hội trưởng lộ ra sắc mặt nghiêm túc đọc tư liệu mới nhất.

Đây là một ít tài liệu do tổ chức nghiên cứu khoa học sau khi nghiên cứu những di vật thời Thái cổ tích lũy ra được, cho dù rất mơ hồ, thế nhưng cũng đã cho ra một cái kết luận đáng sợ.

"Vị Đỗ Mã kia...lại có thể là..." Phó Hội trưởng mặt lộ ra vẻ kinh sợ, đột nhiên hỏi: "Bọn hắc đã đi vào bao lâu rồi?"

"Đã nửa ngày."

"..."

"Ta biết rồi." Phó Hội trưởng thở dài một tiếng, cái nơi truyền thừa kia, đi vào liền sẽ mất đi liên hệ, tin tức mà bọn hắc lấy được, đã định trước là không có cách nào truyền lại cho Trần Phong.

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Trợ thủ rất là lo lắng, miễn như Trần Phong và Hội trưởng thật sự xảy ra chuyện ở bên trong...

"Tin tưởng hắc." Phó Hội trưởng cố gắng tự trấn định: "Đứa nhỏ Trần Phong này, từ lúc hắc xuất đầu cho đến bây giờ, đã mang theo quá nhiều truyền kỳ, ta tin tưởng lần này hắc nhất định cũng có thể thành công!"

"Dù sao...hắc cũng là cấp S duy nhất của nhân loại!"

"Coi như là cái vị này..." Ông ta lật tài liệu trong tay ra, ở phía trên có hình vẽ của một sinh vật to lớn, cùng với hết thảy giới thiệu kỹ càng về loại sinh vật này.

"Trần Phong...ngươi và Hội trưởng nhất định phải còn sống trở về a." Phó Hội trưởng tự lẩm bầm.

...

Mà vào giờ khắc này, tại nơi truyền thừa xa xôi.

Hai người Trần Phong cùng với Tần Hải, đang đại chiến cùng với đám người Hội trưởng.

Những người này rất mạnh, vô luận là Hội trưởng hay là Thiên Vũ Lê Minh, hay là những sư huynh của Tần Hải này, thực lực nguyên bản Siêu cấp A đỉnh phong, dung hợp với lực lượng màu hồng, thực lực liền được tăng lên kinh người! Nhưng mà đáng tiếc, thực lực bọn hắn có mạnh hơn, cuối cùng cũng chưa bước vào cấp S, cuối cùng cũng không phải là Giác Tỉnh Giả!

"Sụp đổ!" Trần Phong chỉ vào hư không, lực lượng sụp đổ mạnh mẽ tỏa ra, tất cả các chiêu số trong chốc lát vỡ nát!

Đây chính là lực lượng bây giờ của hắn, cho dù là đối mặt với những địch nhân đồng cấp khác, Trần Phong trước mắt chỉ có thể ứng đối với đặc tính hư không, thế nhưng đối với những lực lượng cấp thấp này...cùng với hắn hoàn toàn không phải là một cái cấp bậc!

Lực lượng ở phía dưới lực lượng Giác Tỉnh, cuối cùng vẫn yếu hơn một chút.

"Kết thúc đi." Thân ảnh của Trần Phong phiêu nhiên.

Oanh! Lực lượng kinh khủng bùng nổ, Trần Phong lấy một địch mấy người, y nguyên vẫn chiếm cứ thế thượng phong tuyệt đối! Ngoại trừ lực lượng đặc biệt của Mục Gia, hắn căn bản không sợ những người này!

Ầm! Chiến đấu một lần nữa thăng cấp.

Tần Hải muốn tới hỗ trợ, sau đó ngạc nhiên phát hiện ra, hắn không có chỗ nhúng tay.

Không có gì khác, bởi vì cái trạng thái này của Trần Phong quá mạnh!

Đám người Hội trưởng thế nhưng chính là Siêu cấp A đỉnh phong, tăng thêm dung hợp lực lượng màu hồng, bản thân đã thuộc về cảnh giới nửa bước cấp S, thực lực tự nhiên không thể khinh thường.

Mà Trần Phong...chỉ dùng một quyền!

Oanh! Hội trưởng liền bị đánh bay ra ngoài.

Vô luận là chiêu số gì, vô luận là năng lực gì, vô luận là cường đại cỡ nào! Đường như ở trước mặt Trần Phong, tất cả mọi thứ, đều chạy không thoát khỏi một quyền kinh người của hắn, nắm đấm nhìn qua có vẻ bình thường kia, mỗi một kích đều có thể đánh ra hiệu quả kinh người!

"Đây chính là lực lượng Giác Tỉnh hay sao?" Tần Hải rung động.

Thế nhưng, cái này sao có thể? Tần Hải có chút ngạc nhiên.

Trần Phong vừa rồi đối mặt với Mục sư huynh còn kém chút nữa đã luân hãm, hiện tại làm sao lại có thể mạnh như vậy? Phải biết rằng, những người này cộng lại, còn muốn mạnh mẽ hơn Mục sư huynh không ít đâu!

Oanh! Chiến đấu rất nhanh liền kết thúc, vào thời điểm Trần Phong ngừng tay, đám người Hội trưởng đã nằm xuống toàn bộ, từ đầu tới đuôi, Trần Phong cũng không thi triển được mấy chiêu, đây là nghiền ép toàn phương vị!

"Giác Tỉnh Giả..." Tần Hải bùi ngùi mãi thôi, hắn cảm thấy mình cuối cùng đã đánh giá thấp cái cấp bậc này.

"Ta vào thời điểm lúc đầu khi chưa lĩnh ngộ lực lượng Giác Tỉnh cũng bị chà đạp vô cùng thảm, hiện tại nếu đã nắm giữ một chút vận dụng, tự nhiên muốn chà đạp những người khác." Trần Phong cười to một tiếng.

Cái này là áp chế về cấp bậc! Coi như là những người đã bước được nửa bàn chân vào Giác Tỉnh Giả này, vẫn như cũ không thể chạm tới được lực lượng Giác Tỉnh, cùng với Trần Phong lúc trước vừa mới bước vào cấp S không có gì khác nhau!

Cho nên, bọn hắn ở trước mặt của Trần Phong, căn bản chính là chịu chết! Trần Phong lĩnh ngộ lực lượng Giác Tỉnh, đủ để cho tất cả năng lực của bọn hắn mất đi hiệu lực, sụp đổ toàn bộ!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, lực lượng có dấu vết có thể lần theo!

Chỉ cần là công kích truyền thống, vô luận là không gian, nguyên tố hoặc là năng lực gì, chỉ cần có thể thấy, Trần Phong tuyệt đối không e ngại cứng rắn va chạm!

Bằng vào lực lượng Giác Tỉnh sụp đổ của hắn bây giờ, coi như là đối mặt cùng với đối thủ cùng cấp bậc cũng không cần phải lo lắng!

Trần Phong sợ nhất, chính là loại lực lượng không nhìn thấy, hư vô mờ ảo kia, coi như là thấp hơn một cái cấp bậc, cũng rất có thể khiến cho người lật thuyền trong mương, ví dụ như...năng lực vừa rồi của vị Mục sư huynh kia!

Rõ ràng chỉ là Siêu cấp A, thế nhưng khi phối hợp với viên kỳ thạch màu trắng, phối hợp với lực lượng màu hồng, hiệu quả thả ra, kém chút nữa đã khiến cho Trần Phong luân hãm!

"Người hắn là không còn những sư huynh giống như Mục Gia đó chứ?"
Trần Phong hỏi.

"Không có." Tần Hải lắc đầu, nhìn một chút những sư huynh ngã trên mặt đất nói: "Nơi truyền thừa ban đầu cũng không có nhiều người, vào thời gian trước lại bị người giết đi mấy người, hiện tại ở đây đã là tất cả."

Càng đáng sợ hơn

"Ồ bên trong nơi hạch tâm...chỉ sợ chỉ còn một mình sư phụ."

Sư phụ...Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, là chỉ Đỗ Mã hay sao?

Xoạt! Hắn đột nhiên ngẩng đầu.

Trước mắt, cái địa phương có phạm vi một trăm mét kia, nơi hạch tâm trước mắt, đã bắt đầu để lộ ra từng tia khí tức nguy hiểm, truyền đến lực lượng làm cho người ta phải hoảng sợ.

Đỗ Mã...là lão nhân gia kia hay sao?

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn không biết mình có phải là đối thủ của Đỗ Mã hay không, nhưng mà từ những trở ngại mà bọn hắn gặp được trên đường đi, đối phương dường như cũng đang lo lắng bọn hắn xông tới?

Nói như vậy...đối phương cũng không có năng lực miêu sát được hai người bọn hắn! Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Dù sao thì nếu vị Đỗ Mã quả thật mạnh mẽ không có giới hạn, thì chỉ cần trực tiếp xuất hiện giết chết bọn hắn là được, căn bản sẽ không cần phải dùng loại phương thức này để ngăn cản bọn hắn từng lần một.

Hoặc là thực lực của Đỗ Mã bây giờ đã suy yếu...hoặc là...ông ta hiện tại không rảnh để ra tay!

Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau, lập tức xem trọng cái khả năng này.

"Đi!" Trần Phong không có một chút do dự.

"Ừm." Tần Hải khẽ gật đầu, hắn cũng muốn nhìn một chút, sư phụ của hắn đến cùng là muốn làm cái gì?

Hai người cẩn thận tiến lên, lần này, không còn người nào ngăn cản bọn hấn nữa.

Bang! Hai người đẩy cánh cửa chính màu hồng to lớn vào, cuối cùng cũng đã tiến vào nơi hạch tâm.

Chỉ có điều là...cảnh tượng ở trong này lại làm cho người ta phải giật mình.

Bọn hấn trước khi tiến vào đã làm khá nhiều chuẩn bị, đối mặt với một Đỗ Mã không biết đang ở trong loại trạng thái gì, có lẽ có lẽ bọn hấn sẽ giết người, hoặc là bị người giết!

Vô luận là Đỗ Mã có âm mưu gì, bọn hấn đều tiếp nhận!

Bọn hấn đã làm tốt chuẩn bị quyết chiến!

Chỉ có điều là...bọn hấn dù như thế nào cũng không nghĩ đến, cái mà bọn hấn thấy, lại là một Đỗ Mã ở trong dạng trạng thái này! Biểu lộ của ông ta vẫn hoàn toàn hiền lành như trước đây, bộ dáng nhìn qua dường như không có gì khác nhau, ngoại trừ bộ râu dài màu hồng, mái tóc hồng, lông mày hồng, quần áo màu hồng...

Không sai! Ngay cả Đỗ Mã, cũng luân hãm!

"Sur phụ? !" Tần Hải mở to hai mắt có chút không dám tin tưởng, những sur huynh sư tử kia xảy ra chuyện, hấn còn có thể hiểu được, thế nhưng mà loại tồn tại này như sur phụ làm sao lại...

"Hít hà!" Trần Phong cũng hít vào một ngụm khí lạnh, hấn hiện tại rất bức thiết hi vọng tất cả những thứ này đều là do Đỗ Mã làm, tẩu hỏa nhập ma cũng tốt, nữ trang nhập ma cũng tốt, chỉ cần là do Đỗ Mã làm thì đều có thể!

Mà nếu như không đúng như vậy, chuyện này sẽ mang một ý nghĩa khác, sau lưng Đỗ Mã...còn có một tồn tại đáng sợ hơn! ! !

"Sur phụ?" Tần Hải run rẩy kêu hai tiếng, hấn chỉ hi vọng đơn thuần, sur phụ chỉ là tẩu hỏa nhập ma, dù sao thì ở trong quá trình tu luyện xảy ra sự tình tẩu hỏa nhập ma cũng rất thường gặp, nếu như là như thế...

"Ha ha, người đã đến." Đỗ Mã ngẩng đầu nhìn Tần Hải một cái, biểu lộ vẫn hiền lành như cũ, thế nhưng trong mắt, lại bao hàm sát ý.

Tần Hải trầm mặc, bởi vì cái trạng thái này của Đỗ Mã, cùng với những sự huynh trước đó giống nhau như đúc!

Sư phụ...quả nhiên đã luân hãm!

"Tần Hải." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Sư phụ người hẳn là chỉ là đơn thuần ưa thích nữ trang có đúng không?."

Tần Hải: "..."

Hắn biết Trần Phong đang muốn nghe loại đáp án như thế nào, thế nhưng mà...

"Ông ta đã luân hãm." Tần Hải thở dài một tiếng.

"Ngày xui xẻo." Trần Phong có chút run tay.

Quả nhiên là như thế! Hắn hiện tại có chút cảm giác miệng đắng lưỡi khô.

Vì sao nội dung cốt truyện lại có chút không đúng vậy, ở dưới tình huống bình thường, vật và giết quái tiến đến, rốt cục trông thấy Boss, xử lý xong Boss liền có thể đi về, nhưng chuyện trước mặt này rốt cuộc là chuyện gì!

Đỗ Mã còn chưa tính, nếu như ông ta thật sự xảy ra vấn đề, vậy phía sau ông ta là ai?

Cải biến lực lượng nơi truyền thừa...điều khiển tất cả những thứ này, đến tột cùng là ai? Trần Phong bỗng nhiên có một chút kinh sợ, đây cũng không phải là vấn đề có đánh thắng được Đỗ Mã hay không, mà là coi như đánh thắng được Đỗ Mã, đến cùng sẽ xuất hiện đồ vật gì...lần này, chỉ sợ là không xong.

"Linh, Quảng sáng may mắn đã thăng cấp xong hay chưa?" Trần Phong hỏi trong lòng.

"Không có." Linh lắc đầu.

Trần Phong: "..."

Xem ra là không trông cậy được vào bàn tay vàng, từ lúc đạt đến cấp S đến bây giờ, thứ này liền có chút mất linh, Trần Phong hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình!

Xoạt! Trong tay xuất hiện một chút lực lượng Giác Tỉnh, Trần Phong đã làm tốt chuẩn bị tùy thời chiến đấu, đối mặt với đối thủ có cấp bậc này như Đỗ Mã, hẳn tuyệt đối không dám khinh thường.

"Người rất mạnh." Đỗ Mã nhìn về phía Trần Phong nói: "Chỉ có điều là, lại vô dụng đối với ta."

"Vậy người tại sao phải ngăn cản ta tới?" Ánh mắt của Trần Phong lưu chuyển, vô thức bắt đầu tìm kiếm chung quanh: "Căn nguyên của những lực lượng màu hồng làm cho các người luân hãm, đến cùng nằm ở đâu?"

"Hoặc nói là...ở ngay chỗ này? !" Trần Phong gắt gao nhìn chằm chằm vào Đỗ Mã.

Quả nhiên, hắn vừa dứt lời, Đỗ Mã liền trở nên rất khẩn trương.

"Tiểu Ảnh, đi tìm." Trần Phong âm thầm nói trong lòng: "Cẩn thận cái tên này, tuyệt đối không nên tới gần ông ta."

Xoạt! Tiểu Ảnh hóa thành một đường ánh sáng màu đỏ thâm nhập vào dưới đất.

"Xem ra quả nhiên là ở trong này." Trần Phong ở bên ngoài vẫn bình tĩnh như trước, nói: "Cho nên, bọn hắn mới không ngừng chặn đường chúng ta, bởi vì chiến đấu tại nơi đây, có thể sẽ gây ảnh hưởng đến vật kia?"

Trần Phong lần lượt đặt từng câu hỏi, hắn cảm thấy mình có thể ở bên trong những lời nói của Đỗ Mã lấy được một chút manh mối.

Mà Linh...thì đang một mực trợ giúp hắn phân tích.

"Ha ha, người quả nhiên hết sức thông minh." Đỗ Mã cười.

Rõ ràng là một vị lão gia tử, thế nhưng ngữ khí phát ra rất là quái dị, ngược lại cùng với trạng thái màu hồng của ông ta, để lộ ra một loại quỷ dị cùng với âm u.

"Chỉ có điều là...người sẽ không thể tìm thấy." Đỗ Mã đạm mạc nói.

Xoạt! Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau.

Không thể tìm thấy...nói như vậy, lực lượng ảnh hưởng đến nơi truyền thừa lần này, lại thật sự ở bên trong nơi hạch tâm này? Hơn nữa, theo ý tứ trong lời nói của ông ta, đó quả thật là lực lượng hoặc là đồ vật gì đó! Mà không phải là người!

Xem ra là lão gia tử Đỗ Mã này đã bị ảnh hưởng sau khi nhặt được một vật gì đó... Trần Phong suy đoán.

Tần Hải cũng có ý tưởng như vậy, dù sao thì cũng có một ít đồ vật ẩn chứa lực lượng thần kỳ, ảnh hưởng đến kí chủ cũng là sự tình hết sức thường gặp, chớ đừng nói chi là, bọn hắn gần nhất vừa mới biết được có một cái thành phố nhỏ chứa đầy những đồ vật thần bí!

Những di vật đến từ thời Thái cổ kia...Đỗ Mã rất có thể đã đạt được vật tương tự!

Trần Phong cùng với Tần Hải đều là người vô cùng thông minh, hai người suy nghĩ như điện, rất nhanh liền phân tích ra nhiều thứ hơn.

Thánh Giáp tộc

Đỗ Mã rất có thể đã lấy được đồ vật từ thời đại Thái cổ, mong muốn nghiên cứu, kết quả bị đồ vật ảnh hưởng, cỗ lực lượng kia khuếch tán, bao trùm toàn bộ nơi truyền thừa...

"Còn tốt." Trần Phong hơi hơi thở dài một hơi.

Như vậy...tiếp theo chỉ cần chống đỡ đến khi Tiểu Ảnh tìm được đồ vật liền tốt? Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau, Tần Hải hiểu ý, nếu là như vậy, lần này dường như còn có hi vọng! Chỉ cần tìm được đồ vật kia, liền có thể giải quyết được chuyện này!

Kéo dài! Hai người hạ quyết tâm kéo dài thời gian.

Hưu! Tiểu Ảnh xuyên qua trong mắt đất, bất kỳ một cái góc ngách nào, Tiểu Ảnh vẫn đang nhanh chóng tìm kiếm. Xét thấy lần trước Tiểu Ảnh bị vị Yêu tộc cấp S kia phát hiện, cho nên lần này vì không để cho bị phát hiện, Tiểu Ảnh chỉ có thể chú ý cẩn thận, núp trong bóng tối tìm kiếm.

Chuyện này cần phải có thời gian, đứng đây nói nhảm với ông lão này, đối với Trần Phong cùng với Tần Hải mà nói là vừa vặn.

"Có phải hay không cảm thấy ta nói nhảm rất nhiều?" Đỗ Mã bỗng nhiên nói ra.

Cái gì? Tâm thần của Tần Hải cùng với Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

"Đứa nhỏ ngốc..." Đỗ Mã cười cười: "Các người... ta không biết là các người đang suy nghĩ cái gì, cũng không biết các người muốn kéo dài cái gì, thế nhưng...thời gian, với ta mà nói, là không có khái niệm."

"Trần Phong không biết còn chưa tính, Tần Hải a, hảo đồ đệ của ta, ngay cả người cũng không biết hay sao..."

Ô...ô...n...g —— Lưu quang nhàn nhật tuôn ra, Trần Phong cùng với Tần Hải bỗng nhiên cảm giác được sinh mệnh lực trong cơ thể đang nhanh chóng trôi qua, không chỉ có như thế, ngay cả dung mạo của bọn hắn cũng trong nháy mắt trở nên già nua.

Mà đối diện, Đỗ Mã lại đang trở nên trẻ ra.

? ? ? Trần Phong đột nhiên giật mình, đây là...

Thời gian! Đỗ Mã thế mà có thể khống chế thời gian! Hắn chợt nhớ tới, thiếu nữ kia vào năm đó, nghe nói nàng là con gái của Đỗ Mã, thiếu nữ kia, dường như cũng nắm giữ lực lượng thời gian!

Phải biết rằng, loại cấp bậc lực lượng thời gian này, áp đảo ở xa xa phía trên không gian! Đây cũng là lực lượng Giác Tỉnh hay sao? Trần Phong cảm thấy rung động.

"Ông ta đang hấp thu thời gian của chúng ta!" Linh lộ ra sắc mặt ngưng trọng.

"Sụp đổ!" Trần Phong chỉ vào hư không.

Nhưng mà, không có tác dụng! Chiêu này vừa rồi có thể làm sụp đổ hết thủy lực lượng, đối mặt với loại chiêu số hư vô này, căn bản là không có tác dụng! Nhất là, đây căn bản không phải là hai loại lực lượng cùng một cấp bậc!

"Linh, mau thôi diễn cách vận dụng lực lượng của ông ta!" Trần Phong nói ra trong lòng.

"Đang thôi diễn." Linh cũng rất bất đắc dĩ nói: "Thế nhưng, cần thời gian."

Trần Phong đang đi trên một con đường mà chưa có ai đi, tự nhiên cũng không có cái gì là người xưa lưu lại, làm Giác Tỉnh Giả đầu tiên của nhân loại, cái gì cũng đều phải cần Trần Phong tự mình mày mò! Thậm chí là cách vận dụng lực lượng Giác Tỉnh.

Trần Phong đã ở trên người của vị Giác Tỉnh Giả Yêu tộc kia học xong hai chiêu, mà bây giờ, đối mặt với vị Giác Tỉnh Giả Cổ tộc này, Trần Phong chỉ

có thể một lần nữa bắt đầu học tập! Thế nhưng làm hấn lo lắng chính là, dùng loại tốc độ này, chờ đến lúc hấn thôi diễn hoàn thành, rất có thể đã bị Đồ Mã hút chết!

Lực lượng thời gian, quá mức đáng sợ! Nhưng mà, vào ngay lúc này, trên mặt của Tần Hải bỗng nhiên lộ ra một chút nghi hoặc cùng với thần sắc kinh ngạc, hấn cảm thụ cỗ lực lượng này, dường như bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

"Thời gian..."

"Loại lực lượng này..."

"Sự phụ đã từng cho ta xem qua một ít gì đó, ta lúc ấy cũng không quá hiểu rõ."

Tần Hải giật mình nhớ lại những ký ức lúc trước, bỗng nhiên có một chút hiểu rõ: "Cái chủng tộc thần bí kia... cái giống loài kỳ lạ kia... ta đã hiểu được."

Tần Hải dường như rốt cục đã tỉnh ngộ.

"Đồ Mã..."

"Nguyên lai không phải là cái tên!"

"Có ý tứ gì?" Trần Phong nhìn về phía Tần Hải.

"Ha ha..." Tần Hải cười đặng chát một tiếng: "Còn có thể là có ý gì, trước khi Thánh chiến diễn ra, thậm chí là càng sớm hơn trước đó..."

"Sự phụ đã tồn tại!"

"Sự phụ đã sống vô số năm!"

"Người cho rằng, sẽ thật sự có người sống vô số năm hay sao?"

"Không, không phải, ngay cả Yêu tộc có sinh mệnh lực ngoan cường, vị Giác Tỉnh Giả Yêu tộc mạnh mẽ kia, cũng chỉ có thể không ngừng ngủ say

rồi thức tỉnh để kéo dài tuổi thọ của mình!"

"Mà sư phụ..." Tần Hải nhìn về phía Đồ Mã.

"Ông ta không phải là có thể hấp thu sinh mệnh hay sao?" Trần Phong cau mày một cái.

Năng lực của Đồ Mã rất là đáng sợ, nếu như ông ta thật sự có khả năng không chế thời gian, vậy thì ông ta muốn sống vô số năm, căn bản không phải là vấn đề, hết lại có thể hấp thu thêm thời gian.

Trần Phong đã từng có một niềm mơ ước, nếu như toàn bộ mọi người trên thế giới, mỗi người cho hắn một đồng tiền, là hắn có thể trở thành người giàu nhất thế giới, đương nhiên, niềm mơ ước này cuối cùng cũng không thực hiện được.

Mà Đồ Mã...nếu như ông ta hấp thu của mỗi người một giây thời gian, là ông ta có thể vĩnh sinh!

"Đúng là như vậy." Tần Hải cười lạnh: "Trong lịch sử Cổ tộc, đã từng có một đoạn thời kỳ thần bí như vậy, được gọi là 'Cơn giận của Thần', vào ngày đó, tất cả mọi người đều cảm nhận được một chút dị thường, đương nhiên, dùng thực lực vào lúc đó, là không thể nào phát hiện được cái gì, ngay cả ghi chép lại cho đời sau cũng không tỉ mỉ. Thế nhưng nếu như bây giờ một lần nữa xem lại đoạn chuyện cũ này, thì sẽ phát hiện ra, cái gọi là cơn giận của Thần kia... căn bản chính là thời gian nhảy vọt! Thời gian của tất cả mọi người, đều thiếu đi một giây!"

"Đây, mới là căn nguyên!"

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Trời ạ, lão nhân gia này còn thật sự làm qua chuyện như vậy! Nếu ông ta đã thành công, như vậy lời nói lúc trước của Tần Hải lại là có ý gì?

"Người cảm thấy, một người sẽ có thể hấp thu được nhiều thời gian như vậy hay sao?" Tần Hải lắc đầu: "Không thể, đừng tưởng rằng một người bình thường bỗng nhiên nhận được vô hạn thời gian là chuyện tốt, một khi thời

gian trên toàn thế giới được dồn lên trên người của một người, thì chỉ có một kết quả... sẽ bạo thể mà chết!"

"Thì ra là thế!" Trần Phong rất tán thành, hắn chợt nhớ tới quả cầu khinh khí trong truyện Dragon Ball, là một đại chiêu ngưng tụ lực lượng của tất cả mọi người trên thế giới, loại lực lượng có cấp bậc kia, căn bản không phải người bình thường có khả năng tiếp nhận.

"Nhân loại không có khả năng tiếp nhận, Cổ tộc cũng không có khả năng, Yêu tộc cũng không có khả năng." Tần Hải lạnh giọng nói: "Trên thế giới này, có thể thừa nhận được loại lực lượng này, chỉ có một khả năng..."

"Thánh Giáp tộc!"

Tần Hải nhìn Đỗ Mã nói: "Ở thời đại Thái cổ ban sơ, đó là một cái thời đại thần kỳ, lúc kia, đại chiến còn chưa có bùng nổ, lúc đó, thần linh còn ở khắp mọi nơi. Lúc đó, có một chủng tộc, nghe nói chính là hậu duệ của Thần, chúng nó có thực lực mạnh mẽ, chúng nó có thân thể cường tráng, đương nhiên, làm cho người ta đổ kị nhất chính là..."

"Chúng nó có sinh mệnh cực kỳ lâu dài! ! !"

Chân thân

"Tuổi thọ của chúng nó không có ai bì được, ngay cả một vị thần linh mạnh mẽ cũng đã nói qua, nếu như bùng nổ chiến tranh giữa các chủng tộc, bên thắng lợi cuối cùng rất có thể là Thánh Giáp tộc!"

"Bởi vì vì chúng nó... có thể đem toàn bộ sinh linh luộc sống cho đến chết!"

"Bao quát cả thần linh!"

Tần Hải nói rất chân thành.

Mà Đỗ Mã ở trước mắt thì lại vô cùng yên lặng, ông ta chỉ dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Tần Hải, Đỗ Mã muốn động thủ mấy lần, nhưng không biết là đang bị loại lực lượng gì đó hạn chế.

"Luộc cho đến chết..." Khoé miệng của Trần Phong co giật.

Không hổ là một chủng tộc sống trường thọ a!

Bất quá...cái tên này, cái từ ngữ Thánh Giáp này, hẳn ở kiếp trước đã từng nghe thấy, mặc dù không có hiểu nhiều, thế nhưng giống như là có quan hệ cùng với kim tự tháp hay là Pharaoh gì đó! !

Đây chính là một sinh vật truyền kỳ trong thần thoại phương Tây! !

Trần Phong đã từng nhìn thấy rất nhiều lần thông qua phim ảnh!

Đương nhiên, nếu nhất định phải hình dung, cái gọi là Thánh Giáp trùng nhìn giống như là một con bọ hung...

Cho nên...hắn nhìn về phía Đỗ Mã trước mắt, lão nhân gia này, kỳ thật trên bản chất chính là một con bọ hung to lớn? ! !

Đỗ Mã: "..."

Mặc dù ông ta không biết Trần Phong đang nghĩ tới điều gì, thế nhưng có một cảm giác rất là khó chịu. Đương nhiên, nếu như ông ta biết Trần Phong đang suy nghĩ cái gì, đoán chừng sẽ nổi khùng ngay tại chỗ.

"Một mạch Thánh Giáp tộc là truyền thuyết."

"Bởi vì quá mức cường đại, nghe nói khi đại chiến vừa mới bắt đầu, liền bị các chủng tộc liên thủ tiêu diệt... các chủng tộc đều là kẻ thù sống còn với nhau, thế nhưng nếu như Thánh Giáp tộc xuất hiện..."

"Bọn hắn thậm chí sẽ tạm thời liên hợp lại với nhau tiêu diệt Thánh Giáp tộc!"

Tần Hải giảng thuật truyền thuyết, Trần Phong nghe vậy liền im lặng, Thánh Giáp tộc không ngờ lại bị mọi người căm hận như thế!

"Chúng nó quá mạnh, cho nên bị người khác ghen ghét." Tần Hải lắc đầu, đây là chuyện không có cách nào khác, ở một cái thời đại loạn chiến, ai cũng biết Thánh Giáp tộc có thể lược chết tất cả mọi người, làm sao có thể lưu lại cho Thánh Giáp tộc cơ hội?

"Người xác định không phải là bởi vì quá hôi?" Trần Phong ngẫm lại hình ảnh bộ hung bay đầy trời cũng cảm thấy kinh sợ.

"Cái gì hôi?" Tần Hải lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Không, không có việc gì." Trần Phong tăng hắng một cái.

"? ? ?" Tần Hải dùng ánh mắt quái dị nhìn Trần Phong, nhưng cũng không nghĩ ngợi quá nhiều nói: "Lúc ấy sư phụ đã kể qua chuyện cũ về Thánh Giáp tộc cho ta, thế nhưng ta không nghĩ tới..."

"Thánh Giáp tộc thế mà thật sự có người sống sót, mà người còn sống sót kia, lại chính là sư phụ!"

"Ngôn ngữ của Thánh Giáp tộc rất là phức tạp, ta cũng không có nghiên cứu qua, sư phụ nói qua một lần ta liền quên, thế nhưng vừa rồi ta đã hơi nhớ ra một chút..."

"Cùng với nghĩ đến tên của sư phụ, rốt cục đã xâu chuỗi lại hết thảy."

"Ở trong ngôn ngữ của Thánh Giáp tộc mà nói, hai chữ Đỗ Mã, thông qua phiên dịch, thì có nghĩa gốc là thủ lĩnh hoặc là đầu lĩnh! ! !"

"Cũng là tồn tại cường đại nhất trong Thánh Giáp tộc!"

Tần Hải nói ra từng chữ.

Xoạt! Trần Phong cũng cảm thấy giật mình.

Đỗ Mã...thế mà lại là thủ lĩnh của một cái chủng đại cường đại nhất ở thời đại Hoang cổ? ! ! Chuyện này thật sự là bất khả tư nghị!

"Ha ha." Đỗ Mã chỉ lạnh lùng cười cười, ông ta nhìn hai tên ngu ngốc này chìm trong biển thời gian, dần dần bị già đi, vô luận là Trần Phong hay là Tần Hải, đều đang không ngừng già đi!

Bọn hắn kéo dài mỗi một giây đồng hồ, đều là đang tự tìm đường chết! Cho nên, Đỗ Mã căn bản không muốn cản hai người bọn hắn, mà chỉ trơ mắt nhìn hai người bọn hắn từ từ chết đi, nhìn hai người bọn hắn lãng phí tính mạng quý giá của chính mình, càng ngày càng già!

"Có phải hay không người cho là chúng ta rất ngu?" Tần Hải cười cười: "Sư phụ ta đã từng nói cho ta biết rất nhiều, chuyện cũ của Thánh Giáp tộc, năng lực của Thánh Giáp tộc, truyền thuyết về Thánh Giáp tộc, cùng với..."

Sắc mặt của Tần Hải bỗng nhiên biến thành lạnh lẽo: "Phương thức chiến đấu với Thánh Giáp tộc!"

Nói xong, hắn nhẹ nhàng nâng tay lên: "Người đang tiêu hao thời gian, ta cũng đang đợi thời gian, thời gian chính là vũ khí mạnh nhất của Thánh Giáp tộc các ngươi, nhưng cũng là nhược điểm lớn nhất!"

"Hưu!" Tần Hải điểm một cái.

Oanh! Một vệt ánh sáng nổ tung, điểm vào hư không, gợn sóng thời gian nhàn nhạt chấn động, thế mà bắt đầu rạn nứt từ bên trong, dòng thời gian bắt đầu biến hoá, lực lượng thời gian do Đỗ Mã thi triển, vậy mà mất đi

hiệu lực toàn bộ, mặt mũi của Trần Phong cùng với Tần Hải có chút già nua, vậy mà trong nháy mắt khôi phục lại như bình thường!

Cỗ lực lượng thời gian cường đại kia, vậy mà bắt đầu cản trở Đỗ Mã!

"Người..." Đỗ Mã không dám tin nói: "Người vậy mà lại thật sự biết được thứ này?!"

"Ha ha." Tần Hải cười: "Cho nên nói, người tuyệt đối không phải là sư phụ của ta, coi như chiếm cứ thân thể của sư phụ, điều khiển ý thức của sư phụ, người vẫn không phải là sư phụ..."

"Người, quá yếu!"

Oanh! Lực lượng thời gian cường đại bắt đầu cản trở.

Trần Phong cùng với Tần Hải đã khôi phục lại như bình thường, còn Đỗ Mã bởi vì bị cản trở mà mặt mũi tràn đầy sự thống khổ, liên tục gào thét, trên khuôn mặt có đủ loại hào quang kỳ quái lóe lên.

Sau cùng...kèm theo một tiếng rống to.

Xoạt! Một cái bóng đen to lớn xuất hiện, trải qua sự tàn phá của lực lượng thời gian, Đỗ Mã rốt cục cũng đã hiện ra chân thân!

Đến rồi! Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, hẩn biết, vào một khắc làm cho Đỗ Mã bức ra chân thân này, mới là đại chiến chân chính, hẩn cùng với Tần Hải, cũng đang chờ đợi cái giờ phút này!

Chỉ có điều là, Trần Phong mặc dù đã làm ra chuẩn bị, nhưng đến một khắc khi thấy chân thân của Đỗ Mã cũng có một chút phát mộng.

Cái bộ dáng này... Thánh Giáp trùng vừa mới nói xong đâu rồi? ! Bọ hung khổng lồ đâu? ! Xuất hiện ở trước mặt hẩn, cũng không phải là cái gì bọ hung, mà là một con rùa đen khổng lồ tràn ngập sự uy nghiêm cùng với sinh mệnh khí tức kinh khủng! !

"Ồ, rùa đen?" Trần Phong có chút không xác định.

"Đúng vậy a." Tần Hải nói: "Bởi vì vì chúng nó có bộ giáp xác không gì không làm được, cho nên chúng nó mới được gọi là Thánh Giáp tộc, coi như là ở thời đại Thái cổ, cũng là một chủng tộc mạnh mẽ."

"Há, nguyên lai Thánh Giáp là chỉ mai rùa." Trần Phong ngạc nhiên.

"Nếu không phải như vậy thì sao?" Tần Hải có cảm giác cái tên bạn cũ này của mình hôm nay có chút không được bình thường.

"Ta tưởng rằng đó là bộ hung." Trần Phong vô ý thức nói ra.

Xoạt! Thế giới hoàn toàn yên tĩnh, khóe miệng của Tần Hải hơi hơi run rẩy, ngay cả Đỗ Mã vừa mới biến thân, bỗng nhiên cũng trở nên táo bạo, hiển nhiên, nó rút cuộc cũng đã hiểu rõ ý tứ cái ánh mắt kia của Trần Phong...

"Con m* nó người mới là bộ hung! Cả nhà người đều là bộ hung! ! !" Đỗ Mã phẫn nộ.

Quanh người của nó ngưng tụ sát ý mênh mông, chuẩn bị ra tay.

Quy Linh

Cho nên nói ——Trần Phong bỗng nhiên hiểu rõ ra, nguyên lai Đỗ Mã không phải là bọ hung, mà là một con rùa đen trong truyền thuyết! ! Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Oanh! Đỗ Mã bạo động sát ý, ngưng tụ lực lượng kinh khủng, nó quyết định không lưu thủ nữa, cho dù tư duy trước mắt bị khống chế, thế nhưng nó vẫn như cũ có tôn nghiêm thuộc về Thánh Giáp tộc!

Tên nhân loại nhỏ bé này, phải chết!

"Cẩn thận." Tần Hải cảnh cáo.

Hai người dùng toàn bộ tinh thần đề phòng, nhưng mà, ngay vào lúc này, bỗng nhiên có một thanh âm kỳ quái truyền đến.

Ở gian phòng cách đó không xa, cửa phòng bỗng nhiên bị mở ra, có một con rùa đen nhỏ lão đảo lắc lư đi tới, bước ra những bước nặng nề, vừa lắc lư vừa ngâm nga bài hát.

"Mai rùa, quá nặng, phải lắc lư nếu không sẽ bị ép vào mặt đất."

"Mai rùa, quá nặng, phải lắc lư nếu không sẽ bị ép vào mặt đất."

"Mai rùa, quá nặng, phải lắc lư nếu không sẽ bị ép vào mặt đất."

...

Xoạt! Thế giới hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có tiếng ngâm nga của con rùa đen nhỏ.

Trần Phong cùng với Tần Hải ngạc nhiên nhìn con rùa đen nhỏ đi tới, ngay cả Đỗ Mã đang phấn nộ cũng trở nên bình tĩnh, dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn con rùa đen nhỏ đang lão đảo lắc lư kia, mà con rùa đen nhỏ kia dường như không có có ý thức được tình cảnh của mình.

Nó vừa lắc lư, vừa ngâm nga bài hát, hiển nhiên là không để ý đến cảnh tượng chung quanh.

"Là nó!" Trần Phong ngạc nhiên nhìn con rùa đen nhỏ này.

Cho dù hình thể của nó bị thu nhỏ đi rất nhiều, thế nhưng Trần Phong liếc mắt một cái liền nhận ra nó, nó chính là con rùa đen mà hắn nhìn thấy ở hàn đàm Thanh Sơn!

Ồ, lúc ấy Trần Phong là cấp F hay là cấp E gì đó? Tóm lại nó chính là con rùa đen kia! Con rùa đen này lúc đầu bị Vương Dao đuổi đi, cuối cùng lại bị mấy người Trần Phong giết chết ở dưới đáy biển Băng Hải, thế nhưng không nghĩ tới, hắn ở chỗ này lại một lần nữa nhìn thấy cái con rùa đen này! Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi!

"Con rùa đen này..." Tần Hải cũng đồng dạng cảm thấy khiếp sợ.

Bởi vì hắn nhớ rõ, con rùa đen này cũng không phải là sủng vật của sư phụ, mà là đồ ăn của sư phụ! Mỗi ngày nó sẽ bị giết bằng đủ các kiểu khác sau, trở thành nguyên liệu nấu ăn, chiên xào nấu nướng, không ngừng bị ăn thịt! ! ! Sư phụ là một mạch Thánh Giáp tộc, tàn nhẫn đối với một con rùa đen như vậy đúng là hơi quá mức...

Thế là, Trần Phong, Tần Hải, Đỗ Mã, đều dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn con rùa đen nhỏ này.

Một bước đi lắc lư ba lần, con rùa đen nhỏ cứ như vậy đi ngang qua chiến trường của ba người.

Luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng lắm... Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau, Tần Hải khẽ gật đầu, hiển nhiên cũng cảm giác có vấn đề, nhưng lại luôn cảm thấy dường như là không có vấn đề gì.

Con rùa đen nhỏ này...bạn hắn nhìn lại một lần nữa, bỗng nhiên tròn to con ngươi.

Bởi vì vào cái thời điểm này, bạn hắn rốt cục cũng phát hiện ra vấn đề nằm ở chỗ nào —— con rùa đen nhỏ trông rất hài hoà, thậm chí là còn sinh sống

ở nơi này! Thế nhưng vấn đề duy nhất là...nó có màu sắc bình thường!

Một cái vấn đề không thể bình thường hơn được này, ở cái chỗ đặc thù này, liền lộ ra sự không bình thường! Ngay cả loại Thánh Giáp tộc sống vô số năm như Đỗ Mã đều luân hãm, con rùa đen nhỏ này vì cái gì không bị luân hãm? Chẳng lẽ BOSS phía sau màn là...

"Sau khi lắc lư mai rùa, cả người liền lắc lư cùng với mai rùa."

"Là lá la ~ "

Còn rùa đen nhỏ vẫn như cũ ngâm nga bài hát của nó, vào thời điểm nó đi ra khỏi phạm vi chiến trường, bỗng nhiên nó mở mắt nhỏ ra, vung vẩy bốn cái chân ngắn, dùng một loại tốc độ bất khả tư nghị điên cuồng chạy trốn.

"Má ơi, lão rùa đen nổi điên rồi!"

"Rất sợ đó!"

"Lão tử cũng không muốn mặc đồ con gái!"

...

Hưu! Còn rùa đen nhỏ hóa thành một đạo tàn ảnh, Trần Phong thề, đây là lần đầu tiên hắn thấy một con rùa chạy nhanh đến như vậy! Coi như là thị lực siêu cường Giác Tỉnh Giả của hắn, đều có chút theo không kịp!

Loại tốc độ này...quá mức kinh người!

"Chạy đi đâu!" Trần Phong cùng với Tần Hải còn chưa động thủ, Đỗ Mã ở một bên bỗng nhiên hét to.

Oanh! Nó bước về phía trước một bước.

Oanh! Mặt đất rung động, Đỗ Mã ngẩng đầu ưỡn ngực, rùa màu hồng... à không, trên cái đầu rùa màu hồng lộ ra biểu tình dữ tợn: "Thân là Quy Linh, còn không ngoan ngoãn để cho ta nuốt chửng, thế mà còn dám phản kháng?!"

Oanh! Đỗ Mã rít lên một tiếng, thế mà từ bỏ Trần Phong cùng với Tần Hải, đuổi theo con rùa đen nhỏ!

Chuyện này...Trần Phong ngạc nhiên, đây là chuyện gì? ! Sao cái tiết tấu này có một chút không đúng vậy.

Trần Phong xoa xoa đầu, bọn hắn không ngừng kéo dài thời gian, tận khả năng tranh thủ thời gian, là vì để cho Tiểu Ảnh đi tìm căn nguyên của cỗ lực lượng màu hồng kia, còn Đỗ Mã lại là vì cái gì? !

Trần Phong có thể cảm giác được, cái tên này cũng đang trì hoãn thời gian! Vì cái gì?

"Có lẽ, là ý thức còn sót lại của sư phụ?" Tần Hải suy đoán.

"Có khả năng là như vậy." Trần Phong từ chối cho ý kiến, hắn nhìn về phía Đỗ Mã đang đuổi giết con rùa đen nhỏ, hỏi: "Con rùa đen nhỏ kia đến cùng là thứ quỷ gì? !"

"Không biết." Tần Hải lắc đầu: "Sư phụ đã từng đem tên gia hỏa này ăn vô số lần, nhưng lúc nào cũng có thể phục sinh lại, không biết đến cùng là đang làm cái gì."

Trần Phong: "..."

Ăn hết, phục sinh...hắn bỗng nhiên có một loại suy đoán kinh sợ: "Cho nên, cái bộ dạng hiện nay của sư phụ ngươi...là do bị bản năng ăn hàng thức tỉnh thành lực lượng màu hồng đánh bại không chế ý thức? !"

"Làm sao có thể?" Tần Hải theo bản năng bác bỏ, sau đó nhìn một chút con rùa đen nhỏ đang truy đuổi sư phụ, phát hiện ra mình vậy mà không có cách nào phản bác.

Trời ạ...chắc là không phải đâu? ! Cái chuyện hoang đường này làm sao có thể khiến cho người ta tiếp nhận được cơ chứ? !

Phải biết rằng, coi như sư phụ hiện tại đang bị không chế, Tần Hải cũng có thể từ bên trong từng bước an bài của sư phụ, cảm nhận được sự huyền bí cùng với mạnh mẽ của sư phụ! Nguyên lai là sư phụ đã sớm chuẩn bị kỹ

càng, nguyên lai là những đồ vật mà sư phụ dạy cho hấn đều có thể dùng tới...

Thế nhưng...bản năng ăn hàng thức tỉnh là cái quỷ gì? !

"A a a—— "

"Lão tử mới không muốn bị ngươi ăn thịt! Lão tử là Quy Linh, chứ không phải là rùa đen bình thường!"

"Đỗ Mã, con m* nhà ngươi!"

"Lão Tử thế nhưng chính là Thánh Linh!"

"Ngươi ăn ta cũng vô dụng, độ tinh khiết lực lượng của lão tử quá cao, một tên Thánh Giáp tộc ngu xuẩn như ngươi sẽ không có cách nào hấp thu, a a."

Rùa đen nhỏ vừa chạy trốn vừa điên cuồng la hét.

Trần Phong cùng với Tần Hải nhìn cảnh này, đều cảm thấy ngạc nhiên không thôi.

Cái tên này...nguyên lai là quy linh của Thánh Giáp tộc!

Oanh! Đỗ Mã điên cuồng đuổi giết con rùa đen nhỏ.

Trần Phong cùng với Tần Hải cũng đứng xem náo nhiệt, kéo dài thời gian, ngược lại chỉ cần kéo dài tới lúc Tiểu Ảnh tìm được căn nguyên của lực lượng màu hồng, là có thể kết thúc tất cả những chuyện này!

Trì hoãn

Chỉ có điều là, vào ngay lúc này, con rùa đen nhỏ bỗng nhiên tru lên một tiếng: "Tần Hải, con m* nhà ngươi còn không đi qua đây cứu ta!"

Tần Hải: "..."

"Chúng ta đã sớm chiều ở chung nhiều năm như vậy, cho không dù không có tình thân thì cũng có tình cảm có đúng hay không?" Con rùa đen nhỏ cầu cứu.

Tần Hải: "..."

Lão tử mỗi lần thấy ngươi cũng đều là ở trong nôi của sự phụ, ở đâu ra tình cảm? !

"Ta thế nhưng biết ngươi là nhân loại, ta cũng chưa bao giờ vạch trần ngươi a." Rùa đen nhỏ kêu rên: "Nhân loại có một câu nói gì đó, a đúng rồi, lâu ngày sinh tình, chúng ta đã ở chung với nhau lâu như vậy, cũng nên sinh tình rồi đi? Nhanh cứu ta a."

Tần Hải: "..."

M* nó ai sinh tình với ngươi? ! Không biết dùng từ ngữ nhân loại thì không cần phải dùng loạn được chứ? !

"Gào " Rùa đen nhỏ kêu thảm.

"Cần phải như thế sao." Tần Hải trợn trắng mắt nói: "Ngươi cũng không phải là lần đầu tiên bị ăn, làm ra vẻ thảm liệt như vậy để làm cái gì?"

"Không giống nhau a." Rùa đen nhỏ hét lớn: "Trạng thái của Đồ Mã hôm nay không đúng, nếu bị hấn ăn thịt thì sẽ chết thật sự đó! Trời ạ, lão tử cũng không muốn thật sự biến thành đồ ăn!"

Nó nói cũng đúng... Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau, giống như có điều suy nghĩ.

"Làm sao bây giờ?" Tần Hải hỏi.

"Cứu!" Trần Phong không có một chút do dự nói.

Ăn hàng cái gì, cuối cùng cũng chỉ là đùa giỡn một chút, có thể làm cho Đỗ Mã ở trong trạng thái bị khống chế, từ bỏ truy sát Trần Phong cùng với Tần Hải, đuổi theo con rùa đen nhỏ, chỉ có một cái khả năng! Đó chính là trong cơ thể của con rùa đen nhỏ này ẩn chứa rất nhiều lực lượng, nếu như bị Đỗ Mã ăn, thật sự có khả năng sẽ mạnh lên một lần nữa!

Đây mới là chuyện mà mấy người Trần Phong lo lắng.

Cho nên...dù như thế nào, nhất định phải cứu con rùa đen nhỏ!

Xoạt! Hai người đứng dậy trong nháy mắt, muốn ngăn cản Đỗ Mã.

"Cút!" Đỗ Mã tiện tay vung lên, một đạo lực lượng cường đại liên bao phủ Trần Phong cùng với Tần Hải, vẫn là lực lượng thời gian!

Sụp đổ! Trần Phong thi triển lực lượng sụp đổ.

Diệt! Ánh sáng màu đen trên mi tâm của Tần Hải lóe lên.

Hai người rất nhuần nhuyễn đem lực lượng thời gian phá hủy, sau đó...phát hiện ra thời gian đã trôi đi được một lúc.

"A a a!" Con rùa đen nhỏ đã sắp bị Đỗ Mã bắt lấy.

"Thời gian..." Trần Phong có một chút đau đầu.

Nếu như bọn hắn ngạnh cường cùng với Đỗ Mã, cho dù vẫn bị lực lượng thời gian khôn lường, thế nhưng ít nhất cũng có thể tiến vào trạng thái giằng co chiến đấu cùng với Đỗ Mã, mà bây giờ...

Đỗ Mã chỉ cần phóng thích lực lượng thời gian giữ chân bọn hắn! Bọn hắn liền không có một chút đất dụng võ nào.

"Như thế không được." Sắc mặt của Tần Hải trở nên ngưng trọng.

Cứ tiếp tục như vậy, bọn hắc căn bản là không thể cứu được con rùa đen nhỏ.

"Thời gian..." Trần Phong nhìn chăm chú vào Đồ Mã.

Loại lực lượng này quá mức đáng sợ, căn bản là rất khó giải quyết! Coi như lực lượng của hắn có thể làm sụp đổ lực lượng thời gian của Đồ Mã, cũng sẽ bị lực lượng thời gian tiêu tán làm ảnh hưởng, cho nên hắn cùng với Tần Hải mới mất nhiều thời gian như vậy.

Đồng dạng là Giác Tỉnh Giả, hắn lại kém Đồ Mã rất nhiều! Nếu không phải là Đồ Mã hiện tại đang ở vào trong trạng thái không bình thường, đoán chừng chỉ cần dùng vài phút là ông ta có thể tiêu diệt hắn cùng với Tần Hải.

Xoạt! Hai người ra tay, một lần nữa gặp khó khăn, bị giữ chân lại một khoảng thời gian!

"Đề ta suy nghĩ xem..." Trần Phong xoa xoa đầu.

Thời gian của bọn hắn lúc nào cũng chậm hơn thời gian của Đồ Mã một chút, như thế căn bản là không được, thế nhưng nếu không chống đỡ lực lượng thời gian...

Chờ một chút, Trần Phong bỗng nhiên nghĩ tới điều gì.

Thời gian! Đúng, chính là thời gian! Không phải là chỉ một mình Đồ Mã nắm giữ năng lực thời gian, Trần Phong cũng có!

Thời Chi Lưu Sa! Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời.

Mặc dù hắn không thể điều khiển thời gian thành thực như Đồ Mã, cải biến, hấp thu thời gian, chỉ là đơn thuần tiêu hao, thế nhưng nếu như sử dụng thoả đáng...

Xoạt! Hắn xuất thủ một lần nữa, Đồ Mã căn bản là không có để ý tới, tiện tay vung ra một đạo lực lượng thời gian.

Thời Chi Lưu Sa!

Xoạt! Thời gian nhảy vọt một giây, vô luận là Trần Phong hay là Đỗ Mã, thậm chí là Tần Hải cùng với con rùa đen nhỏ, thời gian của tất cả mọi người, đều vào thời điểm này, tiến hành nhảy vọt ngắn ngủi!

Một giây! Mà lực lượng thời gian do Đỗ Mã thi triển, cũng vào khoảng thời gian nhảy vọt này biến mất.

Thành công! ! ! Đôi mắt của Trần Phong bỗng nhiên sáng rõ.

Ngay vào lúc này! Ra tay!

Oanh! Ánh sáng nổ tung, móng vuốt màu hồng của Đỗ Mã đã sắp bắt được con rùa đen nhỏ, cứ thế mà bị Trần Phong đánh bay sang một bên, sượt qua người của con rùa đen nhỏ.

"Người thế mà đến đây..." Trong mắt của Đỗ Mã lóe lên hàn quang, khu vực chênh lệch thời gian do nó thi triển, thế mà bị Trần Phong phá giải.

Đây chính là lực lượng thời gian!

Tên tiểu tử này...nó rút cuộc cũng chân chính để ý đến cái tên nhân loại này.

"Ha ha ha ha."

"Chơi chết hử!"

Rùa đen nhỏ hăng hái đứng ở sau lưng Trần Phong nói: "Người đã biến thành một con rùa màu hồng, thế mà còn muốn đụng vào lão tử, hãy chờ đợi bị chế biến thành món canh rùa đen đi!"

Trần Phong: "..."

Con hàng này dường như đã quên chính mình cũng là rùa đen?

"Thú vị." Đỗ Mã trầm giọng nói, nó xưa nay không cảm thấy cái gì trùng hợp, vừa rồi trong cái nháy mắt đó, nó cảm nhận được lực lượng quen thuộc, khu vực chênh lệch thời gian do nó thi triển thế mà bị nhảy vọt qua.

"Người cũng có được loại lực lượng thời gian nhảy vọt này hay sao? Như vậy...ta sẽ cho người biết cảm giác khi không có cách nào nhảy vọt thời gian." Đỗ Mã cười lạnh.

Oanh! Bốn cái móng vuốt màu hồng đập xuống mặt đất, một cỗ lực lượng thời gian nhàn nhạt bỗng nhiên bao phủ bốn phía.

Đây là cái gì? Trần Phong cùng với Tần Hải nhú mày, bọn hắn không cảm giác được bất cứ điều dị thường nào.

Chỉ có điều là, vào trong một khắc chuẩn bị động thủ, sắc mặt của bọn hắn lại đại biến, bởi vì vào cái thời điểm này, bọn hắn rốt cuộc cũng biết cái năng lực này của Đỗ Mã có tác dụng như thế nào!

Xoạt! Trần Phong đưa tay, rõ ràng cảm giác được động tác của mình trở nên trì hoãn.

"Đây là..." Trên khuôn mặt của Trần Phong lộ ra vẻ kinh sợ.

Trì hoãn! Lại có thể là lực lượng trì hoãn! Sau khi hắn tư duy, thân thể cũng cử động, nhưng rõ ràng là muốn cử động sẽ chậm đi một giây, mà coi như ngừng tư duy, thân thể còn theo quán tính chuyển động thêm một, hai giây.

Này, này, chuyện này...Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Trì hoãn, cái từ ngữ này đối với hắn mà nói, chỉ tồn tại ở bên trong game online! Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, sẽ có một ngày, trong hiện thực cũng xuất hiện trì hoãn, hơn nữa lại đáng sợ như thế!

@ Trì hoãn: giống bị Lag khi chơi game

Loại cảm giác này, Trần Phong đã thật lâu không được thể nghiệm.

Oanh! Trong nháy mắt, hắn cùng với Tần Hải liền bị đánh bay ra bên ngoài.

Bởi vì phản ứng không kịp!

Tiểu Ảnh VPN

Đầu óc theo kịp, thế nhưng thân thể lại theo không kịp! Cả người cùng với hết thấy động tác, đều muốn chậm hơn so với trước đó vô số lần! Đây mới là chỗ đáng sợ của trì hoãn!

Lần này, bọn hắn đã thật sự gặp phiền toái.

"A a a..."

"Cái lão biến thái màu hồng..."

"Nghiên cứu cái gì không tốt, ngươi lại đi nghiên cứu trì hoãn! Mặt mũi của Thánh Giáp nhất tộc đều bị ngươi vứt sạch."

Rùa đen nhỏ vừa điên cuồng chạy trốn, vừa điên cuồng chửi bậy, khiến cho người ta ngạc nhiên chính là, rùa đen nhỏ dường như hoàn toàn không nhận phải ảnh hưởng trì hoãn!

Xoạt! Hình ảnh trước mắt thỉnh thoảng xuất hiện sự gián đoạn, làm cho người ta có cảm giác rất là khó chịu.

Như vậy không thể được... Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau. Nếu để cho Đỗ Mã bắt được con rùa đen nhỏ sau đó ăn thịt, đoán chừng lực lượng của Đỗ Mã sẽ tăng lên một lần nữa, đến lúc đó bọn hắn sẽ thật sự xong đời!

"Linh, có thể trợ giúp ta thôi diễn hay không?" Trần Phong hỏi trong lòng.

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, nếu hình ảnh bị kéo dài hai giây, như vậy bọn hắn liền thôi diễn hai giây tiếp theo! Thông qua tương lai làm ra cử động trước, khiến cho hoạt động trở nên bình thường! Nhưng mà...

"Không được." Linh rất là bất đắc dĩ lắc đầu.

Mong muốn thông qua thôi diễn để đền bù hai giây này, chỉ có loại năng lực dự đoán được tương lai huyền bí mà mạnh mẽ kia mới có thể!

"Không được sao?" Trần Phong có chút thất vọng: "Vậy thì... việc phân tích năng lực của Đỗ Mã sao rồi?"

Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, năng lực của vị Yêu tộc Giác Tỉnh Giả lúc trước là không gian, Trần Phong thông qua một trận chiến đấu sáng khoái, phân tích lực lượng không gian của gã, sau cùng phá giải lực lượng của gã!

Trần Phong thu được một chiêu thức sụp đổ, cùng một với một cái kỹ năng phá hư không gian! Còn Đỗ Mã thì sao...

Xoạt! Trong thức hải lóe lên vô số số liệu, đây là tất cả những số liệu chiến đấu mà Linh thu thập được này giờ.

"Có phân tích ra được hay không?" Trần Phong hỏi.

"Không được." Linh lắc đầu: "Năng lực sụp đổ của ngài, mặc dù nhỏ yếu, thế nhưng lại là một năng lực cơ sở, vừa rồi theo kết quả thôi diễn ra trong khi chiến đấu, ta đã tiến hành hoàn thiện năng lực sụp đổ, về sau nếu gặp phải năng lực loại hình thời gian, cũng có thể làm sụp đổ, đương nhiên, đây chỉ là kỹ năng giới hạn!"

"Còn loại lực lượng trì hoãn này..." Linh lắc đầu: "Không được."

Loại lực lượng trì hoãn này rõ ràng là Đại Chiêu của Đỗ Mã, có công thức tính toán rất phức tạp, trong một khoảng thời gian ngắn căn bản là không có nào làm rõ, Linh chỉ có thể ghi chép lại, về sau lại từ từ phân tích.

Oanh! Ánh sáng ở phía xa nổ tung, Đỗ Mã chỉ còn cách con rùa đen nhỏ một chút, đương nhiên, đây là kết quả mà Trần Phong nhìn thấy thông qua lực lượng trì hoãn, hiện tại con rùa đen nhỏ có thể đã bị bắt!

Đáng chết! Trần Phong thầm mắng một câu, chẳng lẽ là thật sự không còn cách nào?

Đây m* nó cũng không phải là chơi game, còn có thể treo VPN... Trần Phong vô lực chửi bậy.

Nhưng mà, vừa mới chửi dứt lời, Trần Phong liền ngậy ngấn cả người, V, VPN? ?

Đúng vậy! Khi chơi game có thể treo một cái VPN, tại sao mình lại không thể! Trên bản chất, VPN chính là đại diện cho máy gia tốc, thông qua một cái tiết điểm trung chuyển, khiến cho đường truyền internet trở nên thông thuận, triệt tiêu sự trì hoãn. Nó cần một cái Server có thể đồng thời kết nối internet trò chơi cùng với kết nối internet của chính mình!

Mà bây giờ...Trần Phong cũng cần một thứ đồng dạng như Server! Server ở trong hiện thực!

"Ta cần một cái Server có thể thấy được hình ảnh chân thực không bị trì hoãn! Hơn nữa, cái server này nhất định có thể đem hình ảnh truyền đến cho hấn, cho nên..."

Lưu quang trong mắt của Trần Phong lóe lên, có thể đồng thời thỏa mãn những điều kiện này, chỉ có một mình Tiểu Ảnh.

"Tiểu Ảnh!"

"Người rời đi khỏi phạm vi trì hoãn, đứng ở cự ly xa quan sát, một lần nữa đồng bộ hình ảnh cho ta." Trần Phong truyền ý niệm.

Hưu! Tiểu Ảnh rời đi khỏi phạm vi trì hoãn, ở trong trạng thái hư ảo, đem hình ảnh chân thực truyền lại cho Trần Phong, Linh ở trong đầu cấp tốc tiến hành sửa đổi cùng với chỉnh lý.

"Linh, Tiểu Ảnh truyền hình ảnh về từ một cự ly xa. Ta cần người thổi diễn cùng với phân tích một lần nữa, đổi thành góc độ như tầm nhìn của ta, ta cần góc nhìn thứ nhất!" Trần Phong ngưng trọng nói.

"Hiểu rõ." Linh khẽ gật đầu, mặc dù không thể dự đoán được tương lai, thế nhưng nếu thông qua hình ảnh mà Tiểu Ảnh ở cự ly xa truyền về, tiến hành

phân tích cùng với suy diễn, cải biến thành góc nhìn thứ nhất thì lại không có vấn đề gì.

Xoạt! Linh rất nhanh liền phân tích hoàn thành.

Sau đó...Trần Phong mở to mắt, liền nhìn thấy một cái thế giới chân thật! Hoàn mỹ! Không có bất kỳ sự trì hoãn nào!

"Thành công!" Trần Phong mừng rỡ, trong mắt của hắn đã thấy được một thế giới hoàn toàn mới, không chỉ có như thế, thậm chí bởi vì Tiểu Ảnh đang ở phía xa không ngừng quan sát, phạm vi thị giác của Trần Phong lại càng rộng lớn hơn!

Hắn có thể thấy quá nhiều đồ vật bình thường không thấy được!

Thậm chí là, ở phía sau lưng! Cái này là chỗ tốt khi chuyển từ góc nhìn thứ ba sang góc nhìn thứ nhất, những hình ảnh dư thừa, đều biến thành hình ảnh năng động cùng với cảnh báo, lấp lóe ở chung quanh Trần Phong.

Thật là mạnh! Trần Phong cảm thấy rung động, đây cũng không phải là phá vỡ tầm nhìn, mà là một loại ý nghĩa khác của đồng thuật! ! ! Nó cũng không chỉ có thể được sử dụng bên trong lực lượng trì hoãn, mà thậm chí là ở dưới hoàn cảnh bị che chắn, cũng có thể thấy những hình ảnh mới tinh, thấy những vật khác biệt!

"Thứ này..." Trần Phong cảm khái rất nhiều, nếu như nhất định phải đặt cho nó một cái tên, vậy thì gọi là Tiểu Ảnh VPN đi!

Xoạt! Ánh mắt lưu chuyển, Trần Phong nhìn về phía Đỗ Mã đang vùng móng vuốt bắt lấy con rùa đen nhỏ, Trần Phong cười lạnh một tiếng, không có một chút do dự ra tay vào thời khắc này.

Oanh! Đại địa nổ tung.

Đỗ Mã lạnh lùng thu tay lại, nhìn Trần Phong trước mắt, chau mày lại, nó chẳng thể nghĩ tới, tên gia hỏa Trần Phong này, thế mà có thể ở trong lĩnh vực trì hoãn của nó tránh thoát!

Đây chính là lĩnh vực trì hoãn... Đỗ Mã nhìn về phía nơi xa, Tần Hải vẫn đang cố gắng di chuyển, hiển nhiên là người thoát khỏi loại khốn cảnh này, chỉ có một mình Trần Phong!

"Trùng hợp sao?" Đỗ Mã vô ý thức nghĩ đến.

Xoạt! Nó một lần nữa bắt lấy con rùa đen nhỏ.

Oanh! Trần Phong lại một lần nữa đem móng vuốt của nó đánh bay.

"Người thật sự tránh thoát được." Đỗ Mã rốt cục cũng tỉnh ngộ, nó có thể khẳng định, Trần Phong đã thoát khỏi lĩnh vực trì hoãn của nó, không có năng lượng cảm ứng, không có bất kỳ chiêu số gì phá cục, cứ như vậy lặng yên không một tiếng động phá giải!

Cái tên này...trong mắt của Đỗ Mã lóe lên một tia kiêng kỵ, trong mắt lóe lên hào quang màu hồng, ánh mắt của nó cuối cùng cũng từ trên người của con rùa đen nhỏ, chuyển dời lên trên người của Trần Phong!

"Xem ra, trước tiên phải giết chết người!"

Oanh! Trên người của Đỗ Mã phun trào ra sát ý vô cùng vô tận.

Quay ngược thời gian

Cái tên này đã trở nên nghiêm túc, sắc mặt của Trần Phong trở nên ngưng trọng, có cảm giác tương đương khó giải quyết. Trì hoãn còn tốt, mặc dù là trì hoãn toàn phương vị, nhưng mà thông qua Tiểu Ảnh VPN truyền tới hình ảnh thật, tăng thêm sự phân tích cùng với suy diễn của Linh, sau cùng xem như cũng đã phá giải.

Tác dụng trì hoãn, đối với Linh dường như không có tác dụng, cho dù là từ hình ảnh mà Tiểu Ảnh truyền đến, đến khi Linh phân tích hoàn thành, Trần Phong bắt đầu làm ra động tác có một chút hơi trì hoãn, thế nhưng cũng không có ảnh hưởng quá lớn.

Xoạt! Đỗ Mã hủy bỏ trì hoãn, thế giới trước mắt của Trần Phong khôi phục lại như bình thường, thế nhưng hắn cũng không dám buông lỏng cảnh giác.

Đỗ Mã, thủ lĩnh của Thánh Giáp tộc, căn cứ theo Tần Hải nói, thủ lĩnh Thánh Giáp tộc là một chức vụ vô cùng tôn quý và có quyền lợi cao, tương đương với vương của một chủng tộc, vô luận là ai, làm đến vị trí này, đều được gọi là Đỗ Mã!

Một mạch Thánh Giáp tộc, am hiểu năng lực: thời gian.

Thời gian là một loại năng lực đặc thù nhất bên trong các loại năng lực, bản thân là một loại năng lực hiếm hoi cùng với hiếm thấy, Đỗ Mã thân là vương giả của một mạch Thánh Giáp tộc, càng không cần phải nói!

Thời gian nhảy vọt?

Thời gian chậm lại?

Đây đều là những kỹ năng cơ sở nhất! Một mạch Thánh Giáp tộc có thể ở trong cái thời đại Thái cổ đặc thù kia bị các chủng tộc xem là 'Uy hiếp', có thể thấy được chút ít.

"Ông ta còn có các kỹ năng gì khác?" Trần Phong nhìn về phía Tần Hải.

"Không biết." Tần Hải lắc đầu nói: "Phần lớn các năng lực điều khiển thời gian, đều có quan hệ cùng với ý thức, nếu như ở dưới tình huống bình thường, tự nhiên là không có vấn đề, thế nhưng hiện tại, trạng thái của sự phụ không ổn định, bị loại năng lượng màu hồng kia mê hoặc, ý thức trở nên mơ hồ, căn bản là không thể phát huy ra lực lượng thời gian chân chính."

"Cho nên...những kỹ năng mà ông ta thi triển chỉ là những kỹ năng không có liên hệ cùng với ý thức." Tần Hải nói ra.

"Thì ra là thế." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Khó trách vì sao hắn có cảm giác năng lực của Đỗ Mã cũng không mạnh, thậm chí, Đỗ Mã rõ ràng đã nắm toàn cục trong tay, nhưng lại không ra tay với hai người Trần Phong, bởi vì nó không có nắm chắc! !

Chuyện trọng yếu nhất hiện tại của Đỗ Mã, vẫn như cũ là bắt con rùa đen nhỏ!

Vậy cái cổ sát ý này... Trần Phong nhìn về phía Đỗ Mã đang khoá chặt hắn, bỗng nhiên tỉnh ngộ, kém chút đã bị lừa rồi, cái tên này nhìn như chuẩn bị thi triển Đại Chiêu, nhưng mục tiêu vẫn như cũ là con rùa đen nhỏ!

Nghĩ tới đây, Trần Phong dứt khoát bắt con rùa đen nhỏ lại.

"..."

Đỗ Mã vừa mới ngưng kết sát ý liền trở nên đình trệ.

"Người đang tìm cái chết." Đỗ Mã đã thật sự nổi giận.

Xoạt! Trong đầu hiển hiện vô số kỹ năng, những kỹ năng thi triển thông qua năng lực thời gian này rất đáng sợ, thế nhưng ông ta nhìn qua một vòng, đại bộ phận đều không thể sử dụng!

Bởi vì cổ ý thức đáng chết kia! Bất quá...vẫn có một số ít là sử dụng được.

Ánh mắt của Đỗ Mã dừng lại ở bên trên một vài kỹ năng có thể sử dụng, nếu như là cái này...

Xoạt! Ánh mắt của nó bỗng nhiên lấp lóe, ánh sáng nhàn nhạt lấp lóe.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng thời gian, tỏa ra!

"Đó là cái gì?" Trần Phong liền trở nên cảnh giác.

Cho dù hiện tại Đỗ Mã đang ở vào trạng thái tàn phế, chỉ có thể phát huy ra được một chút thực lực, thế nhưng bằng vào một điểm thực lực này, đã đủ để gạt bỏ Trần Phong cùng với Tần Hải.

Đây chính là lực lượng thời gian a...

Ô...ô...n...g —— Cỗ lực lượng nhàn nhạt kia quét qua.

Trần Phong nhú mày, dường như cũng không cảm giác được điều gì dị thường.

Thời gian? Gợn sóng thời gian dường như cũng không có thay đổi gì.

Tuổi tác? Giống như cũng không có thay đổi gì.

Ngay vào thời điểm hắn không biết hạ thủ từ chỗ nào, bỗng nhiên cảm giác được thân thể xuất hiện một chút thay đổi, sau đó ngạc nhiên phát hiện ra, chính mình lại trở nên yếu đi một chút.

? ? ? Trần Phong có chút phát mộng, kỹ năng thời gian suy yếu lực lượng?

Đây là cái quỷ gì? ! Vào thời điểm đang khiếp sợ, Trần Phong bỗng nhiên kịp phản ứng, bởi vì hắn kinh sợ phát hiện ra, vô luận là hắn hay là Tần Hải, dường như cũng trở nên trẻ tuổi ra một chút.

Đây là... Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Quay ngược thời gian! !

Đáng chết! Trần Phong rốt cuộc cũng đã hiểu rõ, bọn hắn kỳ thật cũng đã tiếp xúc qua đủ loại kỹ năng quay ngược thời gian, thế nhưng phần lớn đều thông qua năng lực thôi diễn những gì đã phát sinh, sau đó tiến hành phán đoán cùng với phân tích!

Mà Đỗ Mã...lại là quay ngược thời gian chân chính! Ông ta đảo ngược thời gian, khiến cho Trần Phong trở lại trạng thái trước đó của hắn! ! !

Năm ngoái, năm trước, năm kia, mãi cho đến thời điểm chưa ra đời, một khi tiết điểm thời gian nhảy vọt đến thời điểm Trần Phong chưa ra đời, hắn sẽ trực tiếp chết đi! Đương nhiên, bình thường cũng sẽ không trở lại một trạng thái quá xa như vậy, như thế sẽ hao phí lực lượng thời gian quá mức kinh người, cho nên chỉ cần quay lại đến thời khắc mà đối phương yếu đuối nhất...

"Đây là một cái kỹ năng gân gà ở bên trong các kỹ năng của ta." Đỗ Mã cười lạnh: "Dù sao thì đối thủ ở thời đại Hoang cổ, từng tên đều có tuổi thọ cực kỳ lâu dài, coi như không phải là Thánh Giáp tộc, cũng sống tương đối dài, cái kỹ năng này không dùng được..."

"Tuỳ tiện một tên đều có tuổi thọ mấy ngàn năm, coi như ta ở trạng thái hoàn toàn thi triển ra cũng không có tác dụng gì."

"Thế nhưng đối với các ngươi..."

"Nhân loại, ha ha ha, các ngươi quá đoản mệnh!"

"Hãy để cho ta nhìn một chút, ngươi yếu nhất là vào lúc nào đi."

Đỗ Mã cất cao giọng nói.

Oanh! Lực lượng thời gian chấn động.

Đáng chết! Sắc mặt của Trần Phong biến hóa.

Loại kỹ năng này...có lẽ đối với những khác người mà nói, phải cần vài chục năm, mấy chục năm, thế nhưng Trần Phong? Chỉ cần quay lại mấy năm thời gian, Trần Phong liền có thể biến thành phế nhân!

Bởi vì thời gian hắn bắt đầu tu luyện quá ngắn! Như thế không thể được.

"Linh, còn chưa phân tích hoàn thành hay sao?" Trần Phong lo lắng hỏi.

Ngay từ lúc bắt đầu chiến đấu, Linh đã ngay lập tức tiến hành thôi diễn cùng với phân tích năng lực thời gian của Đỗ Mã, hấn mong muốn là Linh có thể nghiên cứu ra được chiêu thức phá giải được năng lực của Đỗ Mã!

Nhưng mà...vẫn một mực không thành công.

"Chưa được." Khuôn mặt nhỏ của Linh trở nên xoắn xuýt: "Năng lực này so với năng lực của vị Yêu tộc kia phức tạp hơn rất nhiều."

Kết quả mà nãy giờ nàng phân tích ra, vền vẹn chỉ có thể dùng để hoàn thiện năng lực 'Sụp đổ' của Trần Phong, trừ cái đó ra, thì không dùng được.

Tiểu Ảnh thì sao...được rồi, nó khẳng định còn đang tìm kiếm căn nguyên năng lượng màu hồng.

Trần Phong xoa xoa đầu, hấn chợt phát hiện ra, mình bây giờ vậy mà không tìm được bất kỳ một sự giúp đỡ nào! ! ! Linh cùng với Tiểu Ảnh đều đang bận rộn, Quảng sáng may mắn vẫn còn đang nghỉ phép, trước mắt chỉ có thể dựa vào chính mình!

Cảm ơn người!

Lực lượng...Trần Phong nhìn tất cả những năng lực mà hắn nắm giữ!

Thời Chi Lưu Sa? Căn bản là không dám dùng! Nhảy vọt thời gian, hắn sẽ càng nhanh chết!

Hiện tại hắn đang ở vào trạng thái quay ngược thời gian, dám can đảm nhảy vọt thời gian, có khả năng hiện thực trôi qua một giây, hắn đã sắp ngỏm rồi!

Tru Thần... Được rồi, cái đồ chơi này lại có móc nối cùng với Thời Chi Lưu Sa, đồng dạng cũng không thể dùng.

Đương nhiên, đối với loại đối thủ có cấp bậc như Đỗ Mã này, những loại năng lực thông thường này căn bản là không có tác dụng, đối phó với Giác Tỉnh Giả, chỉ có sử dụng lực lượng Giác Tỉnh mạnh mẽ mới có tác dụng, mà lực lượng Giác Tỉnh hiện tại Trần Phong nắm giữ, chỉ có hai cái. Một cái là vền vẹn là Gân Gà Phá Không Quyết có hữu hiệu đối với không gian, một cái khác thì là Toái Tinh Chỉ.

Toái Tinh Chỉ, là năng lực cơ sở của Giác Tỉnh Giả, có thể làm sụp đổ bất luận một loại năng lực Giác Tỉnh Giả cơ sở nào.

Toái Tinh Chỉ trải qua sự hoàn thiện của Linh, hiện tại đã càng trở nên cường đại. Đáng tiếc, đối mặt với loại kỹ năng quay ngược thời gian cấp cao, không có bất kỳ cái quỹ tích gì này, Trần Phong căn bản không có chỗ xuống tay, chỉ có thể chịu trận!

Cho nên...không có bất kỳ một biện pháp nào hay sao? Trần Phong có chút phát lạnh.

Xong! Trần Phong nhìn thực lực của mình đang điên cuồng giảm xuống, không ngừng quay ngược, khoảng cách bình cảnh cấp S càng ngày càng gần, hắn biết, hắn rất nhanh sẽ bị hạ xuống phía dưới cấp S!

Đến lúc đó, chính là xong đời chân chính! Thế nhưng mà hắn không có bất kỳ một biện pháp nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn thực lực của mình bị giảm xuống, vào thời điểm gần như bị rút cấp...

Ừm? Trên khuôn mặt của Trần Phong bỗng nhiên lộ ra thần sắc quái dị, đây là...

Quay ngược thời gian! Một cái kỹ năng gân gà ở trong mắt của Đỗ Mã, vào lúc này lại bộc phát ra hiệu quả kinh người! Coi như Trần Phong đồng dạng là Giác Tỉnh Giả, cũng không hề có lực hoàn thủ!

"Nhân loại..." Đỗ Mã chỉ cười cười, thật sự là quá yếu!

Tại thời đại Thái cổ, những lão gia hỏa kia hơi một tí đều có mấy ngàn năm tuổi, nó nếu muốn quay ngược quay lại, đoán chừng hao hết tất cả lực lượng, cũng không làm gì được kẻ địch!

Thế nhưng hiện tại...nhân loại cũng chỉ có 100 năm tuổi thọ, cái tên Trần Phong này còn ngắn hơn!

"Chết đi." Đỗ Mã bình thản phát phát tay, nó đang chờ đợi đến thời điểm Trần Phong rút xuống phía dưới Giác Tỉnh Giả, căn bản không cần mấy chục năm, chỉ cần một quãng thời gian nho nhỏ, là nó có thể nhẹ nhõm miểu sát Trần Phong.

Ừm...không sai biệt lắm, nó cảm nhận được khí tức của Trần Phong bắt đầu trở nên không ổn định.

Không sai! Trần Phong đã sắp rút xuống cảnh giới Siêu cấp A! Khi tức Giác Tỉnh Giả bắt đầu trở nên mỏng manh, chỉ có điều là, vào ngay lúc này, nó chợt phát hiện ra sắc mặt của Trần Phong trở nên quái dị, trên khóe miệng lại có một vệt ý cười.

? ! Cái tên này...Đỗ Mã nhú lông mày lại, đầu óc cũng đi theo việc quay ngược thời gian trở nên choáng váng hay sao? Nó không biết Trần Phong làm sao lại trở nên như vậy, thế nhưng không hiểu sao nó lại có cảm giác cái nụ cười này của Trần Phong làm cho nó rất khó chịu, cho nên nó đã ra tay.

Hưu! Một đạo lưu quang đơn giản quét tới Trần Phong, đây là một đòn công kích hết sức bình thường của Giác Tỉnh Giả, thế nhưng dùng trạng thái sắp rớt xuống Giác Tỉnh Giả hiện tại của Trần Phong, căn bản là không thể đỡ được!

Cho nên...Đỗ Mã con mắt tròn to, gắt gao nhìn Trần Phong.

Quả nhiên, Trần Phong căn bản là không thể ngăn cản, cứ như vậy để cho đạo lưu quang kia quét qua...

Xoạt! Đạo lưu quang kia biến mất không có dấu hiệu nào.

? Đỗ Mã có chút phát mộng, biến, biến mất?

Rõ ràng Trần Phong động cũng không có động a... cái tên này đến cùng...Đỗ Mã bỗng nhiên ý thức được một chút không ổn.

Mà vào giờ khắc này, ở một khu vực không biết xa xôi nào đó, tại một nơi mà nhân loại chưa từng đặt chân tới, bên trong một khu rừng rậm rạp, có một con báo đang khoan thai nằm ở bên hồ, bụng tròn vo.

Ha ha, quá sung sướng, từ khi nó đối với cái tảng đá trôi trên mặt hồ không có tham niệm, sinh hoạt liền trở nên mỹ hảo.

Thậm chí...nó đã biến thành thần thú thủ hộ của cái tảng đá kia.

Ừm...những kẻ mong muốn nhúng chàm tảng đá kia, trước hết phải bước qua được cửa ải của nó, nó nhớ kỹ nó lúc đầu làm như vậy, vền vền chỉ là muốn săn giết những sinh vật bị tảng đá trọng thương để ăn thịt. Thế nhưng theo thời gian trôi qua, nó phát hiện ra thực lực của mình đang mãnh liệt tăng lên, mơ hồ dường như có quan hệ cùng với tảng đá kia.

Ừm...đây nhất định là thần chúc phúc.

Từ ngày đó trở đi, nó liền trở thành thủ hộ giả ở nơi này.

Quá sung sướng, con báo xoay cái bụng tròn vo.

Bỗng nhiên, có một cỗ khí tức nhàn nhạt lay động.

Con báo giật mình một cái, lông tơ toàn thân run rẩy, đột nhiên đứng lên, nhìn về phía trung tâm hồ, ở nơi đó, cái tảng đá đã yên tĩnh thật lâu kia, vào giờ phút này bắt đầu chấn động.

Ô...ô...n...g ——Tảng đá vừa chấn động, vừa lấp lóe.

Lực lượng đáng sợ lấp lánh ở chung quanh, làm cho người ta phải sợ hãi.

Tảng đá sao vậy? Con báo không biết.

Rống! Trong rừng rậm trở nên hỗn loạn, vô số quái vật mạnh mẽ nghe tiếng mà đến, hiển nhiên, chúng nó cũng cảm nhận được cỗ khí tức thay đổi này, chúng nó dùng ánh mắt tham lam nhìn tảng đá kia.

"Rống —— " Con báo gầm nhẹ một tiếng, nó đứng ở bên hồ, nó biết, có thể sẽ xảy ra một cuộc ác chiến!

"Rống —— " Kèm theo một tiếng gào thét to lớn.

Chiến đấu, bắt đầu.

Mà vào giờ khắc này, tại nơi truyền thừa, Đỗ Mã cũng đang đồng dạng thất kinh nhìn Trần Phong, hiển nhiên nó không biết tiểu tử trước mắt này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại khiến cho nó có cảm giác quỷ dị như vậy.

"Cám ơn." Trần Phong bỗng nhiên nhìn Đỗ Mã nói.

"Cái gì?" Đỗ Mã có chút phát mộng.

Cám ơn cái gì? Trần Phong vậy mà nói lời cám ơn đối với nó?

"Cám ơn người đã để cho ta cảm nhận được cỗ lực lượng quen thuộc này...mặc dù không biết có thể kéo dài được bao lâu, thế nhưng..." Trần

Phong cười cười.

Từ lúc bước vào Giác Tỉnh Giả đến nay, cái mà hắn tăng lên chủ yếu là thực lực, đều là loại hình cảm ngộ cùng với lĩnh ngộ, công kích cùng với thôi diễn, cũng đều có quan hệ cùng với Linh và Tiểu Ảnh!

Không có một cái nào là tăng lên trên bản chất thân thể!

Cho nên...vào trước khi rút xuống bình cảnh Giác Tỉnh Giả, ảnh hưởng đối với thực lực của hắn cũng không quá lớn, có thể nói cơ hồ là không có, thế nhưng có một chuyện, lại làm cho Trần Phong canh cánh trong lòng.

"Người không cảm giác được cái gì hay sao?" Trần Phong nghiền ngẫm cười cười.

? ! Lòng tơ của Đỗ Mã run rẩy.

Phốc! Nó bỗng nhiên phun ra một ngụm máu.

Chuyện gì thế? ! Đỗ Mã kinh sợ nhìn Trần Phong, nó căn bản không biết chuyện gì đã xảy ra!

Loại lực lượng này...nó cảm thụ vết thương trong cơ thể, bỗng nhiên kinh sợ phát hiện ra, nơi phát ra cỗ lực lượng này lại là chính mình, đây là sự cắn trả của thời gian quay ngược!

Trạng thái vô địch

Chính mình, lại bị thời gian quay ngược cản trở!

Làm sao có thể? ! Đỗ Mã hoảng sợ, phải biết rằng, loại tình huống này, chỉ có vào thời điểm quay ngược thời gian của những tồn tại mạnh hơn mình mới có thể có thể xuất hiện, mà tên nhân loại này...hơn nữa còn là một tên nhân loại vừa mới bước vào Giác Tỉnh Giả gà yếu này!

"Tuyệt đối không có khả năng!" Đỗ Mã gào thét một tiếng.

Sau đó...

Phốc! Đỗ Mã một lần nữa phun máu tươi, lực lượng, vẫn còn đang điên cuồng tiêu hao, thời gian quay ngược vẫn đang không ngừng cản trở.

"Người..." Đỗ Mã mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi mà nhìn Trần Phong.

"Hết sức thoải mái phải không?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Bởi vì ngươi đừng phải đồ vật ngươi không nên đụng a..."

Xoạt! Trần Phong bước ra một bước.

Hết thấy mọi thứ chung quanh, bắt đầu dùng ý chí của hắn làm chủ thể để vận chuyển, Trần Phong thậm chí còn có khả năng giữ vững cái trạng thái thời gian quay ngược này, không để cho nó biến mất.

Cho dù...hắn không biết nguyên lý ở trong đó là cái gì, thế nhưng chỉ cần có thể duy trì, như vậy là đủ rồi.

"Linh, bảo trì trạng thái thời gian quay ngược hiện tại, không cần tiếp tục quay ngược nữa, cũng đừng nên dừng lại."

"Vâng."

"Linh, khiến cho hết thủy công kích của Đỗ Mã mất đi tác dụng."

"Vâng."

"Linh, bắt đầu toàn diện thôi diễn cùng với phân tích thực lực của Đỗ Mã."

"Vâng."

"Linh, phụ trợ Tiểu Ảnh tìm kiếm căn nguyên năng lượng màu hồng, ta nhất định phải nhanh chóng tìm được tọa độ mục tiêu."

"Vâng."

...

Trần Phong hạ xuống từng mệnh lệnh, Linh chấp hành chuẩn xác.

Xoạt! Trần Phong đem tất cả mọi chuyện, thay đổi về phương hướng có lợi cho mình, mà Đỗ Mã ở phía đối diện thì cũng nửa ngày không thể lấy lại được tinh thần, vì cái gì, bỗng nhiên liền biến thành như thế? !

Tí tách! Thời gian đang nhảy vọt.

"Đây là..." Con rùa đen nhỏ nhô cái đầu ra, kinh sợ nhìn một màn này, lại yên lặng rút trở về.

Cỗ lực lượng này...nó cảm nhận được khí tức không rõ.

"Ta tuyệt đối không tin!" Đỗ Mã lau lau vết máu, một lần nữa tiến hành công kích, nhưng mà, hết thủy công kích đều trở nên không có tác dụng, bởi vì đủ loại nguyên nhân không hiểu thấu, cũng không có cách nào giết chết được Trần Phong.

Cái tên Trần Phong gà yếu trước mắt, bỗng nhiên trở nên huyền bí.

"Người đến cùng..." Đỗ Mã không dám tin nhìn Trần Phong nói: "Đã dùng loại lực lượng gì?"

"Không có lực lượng gì cả." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Là người giúp ta mở ra, ha ha, nói thật, đã rất lâu rồi ta không cảm thụ được cỗ lực lượng này, cảm giác thật sự là rất thoải mái."

Xoạt! Trần Phong giang hai tay ra, từng cơn gió nhẹ thổi qua, hẳn cảm giác được sự sảng khoái trước nay chưa có.

Quầng sáng may mắn ——mở ra toàn diện!

Không sai! Là Quầng sáng may mắn! ! ! Quầng sáng may mắn bởi vì cưỡng ép thăng cấp mà tạm thời đóng cửa này, ở dưới tác dụng quay ngược thời gian của Đồ Mã, cưỡng ép giải phong, trở về tới trạng thái khi chưa tiến hành thăng cấp!

Quầng sáng may mắn, được khởi động toàn diện! Vào một khắc này, Trần Phong liền tiến nhập vào một loại trạng thái hoàn toàn mới.

Quầng sáng may mắn...rất kỳ quái, Quầng sáng may mắn nguyên bản vẫn còn đang tiến hành thăng cấp này, giờ phút này bởi vì cái tình huống đặc thù này nên tạm thời kết thúc, thế nhưng y nguyên vẫn khiến cho Trần Phong cảm thấy thần kỳ.

Quầng sáng may mắn lúc này so với lúc trước, dường như không đồng dạng?

Vào một khắc này, Trần Phong cảm giác được chính mình vô cùng cường đại!

Vào một khắc này, Trần Phong cảm giác được chính mình không gì làm không được!

Vào một khắc này, Trần Phong cảm giác được ở phía đường chân trời xa xôi dường như có đồ vật gì đang cộng minh với chính mình, hẳn vừa động tâm niệm, vật kia vậy mà lại cho hắn một loại đáp lại nào đó! Phi thường kỳ diệu.

Chuyện này...là do Quầng sáng may mắn ở vào trạng thái nửa thăng cấp hay sao?

Trần Phong mừng rỡ, hẳn không biết mình có thể kéo dài được cái trạng thái này bao lâu, rất có thể khi kỹ năng quay ngược thời gian của Đỗ Mã biến mất, cái trạng thái này cũng sẽ biến mất, cho nên hẳn nhất định phải lợi dụng cái thời khắc này thật tốt!

Lợi dụng Quầng sáng may mắn, trợ giúp chính mình thôi diễn lực lượng Giác Tỉnh của Đỗ Mã!

Lợi dụng Quầng sáng may mắn, trợ giúp hẳn tìm tới căn nguyên năng lượng màu hồng đến cùng ở nơi nào!

Xoạt! Linh đang nhanh chóng thôi diễn.

Năng lực thời gian, tọa độ căn nguyên năng lượng màu hồng...hết thấy đều đang được tiến hành thôi diễn đầu vào đấy, vào thời điểm Quầng sáng may mắn mở ra, ở dưới loại trạng thái đặc thù có vô số giá trị may mắn này, Trần Phong cơ hồ là vô địch!

Toàn bộ thế giới, đang dùng ý chí của hẳn làm trung tâm để vận chuyển! Đây——chính là lực lượng của Quầng sáng may mắn!

"Ở trong thế giới may mắn của ta, không có người nào có thể chiến thắng được ta." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Hẳn bình tĩnh giờ tay lên.

Phốc! Đỗ Mã bỗng nhiên nôn ra máu tươi như điên.

"Đáng chết." Đỗ Mã hoảng sợ nhìn Trần Phong, cái tên này, đến cùng đã làm như thế nào? !

Nó có thể cảm giác được Trần Phong hiện tại ở vào một loại trạng thái đặc thù mà huyền bí, Trần Phong vào thời khắc này, tản ra khí thế rất mạnh, mạnh đến mức mà không có người nào có thể chống lại!

Quá mạnh! Mạnh đến mức làm cho người ta phải sợ hãi! Tên nhân loại này đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Đỗ Mã không biết, ông ta chỉ có thể tận khả năng tăng tốc quay ngược thời gian, quân người có lực lượng như thế nào, chỉ cần rơi xuống cảnh giới Giác Tỉnh Giả, tất cả lực lượng sẽ biến mất!

Đỗ Mã cho là như vậy, ít nhất, ở dưới sự ảnh hưởng của một loại lực lượng kỳ diệu nào đó, suy nghĩ của nó đã vận chuyển như thế.

Sau đó...

Oanh! Sau khi kéo dài được một khoảng thời gian, nó rốt cục cũng phát hiện ra vấn đề, cái tên Trần Phong đáng chết này, thế mà vẫn còn đang ở trong cảnh giới Giác Tỉnh Giả, hơn nữa, căn bản là không hề giảm xuống một chút nào!

Chẳng lẽ nói...Đỗ Mã bỗng nhiên hiểu rõ cái gì.

Xoạt! Nó đành chỉ quay ngược thời gian, vào một khắc này, tất cả lực lượng đã trở lại trạng thái bình thường, cho dù là bộ dáng trẻ tuổi vừa rồi của Trần Phong, cũng một lần nữa khôi phục lại như bình thường, dường như vừa rồi chỉ là ảo giác.

Sau đó... khí tức thần bí vô địch kia của Trần Phong cũng biến mất.

"Nguyên lai..." Đỗ Mã rốt cục cũng tỉnh ngộ, vào thời điểm Trần Phong rơi xuống phía dưới cảnh giới Giác Tỉnh Giả, lại xuất hiện loại trạng thái này! Theo việc quay ngược thời gian, cái tên Trần Phong này vậy mà càng mạnh lên! ! !

Đỗ Mã rốt cuộc cũng đã hiểu rõ, lúc trước nó đã suy nghĩ sai toàn bộ! Chỉ cần không thi triển thời gian quay ngược, cái tên Trần Phong này vẫn như cũ là một tên gà mờ! Trần Phong đã từng tạm thời có được một loại lực lượng cường đại nào đó, hiện tại dường như hắn cũng không có cách nào sử dụng.

Thì ra là thế! Đỗ Mã đã triệt để hiểu rõ, mặc dù bản thân đã bị trọng thương, thế nhưng nó y nguyên vẫn bật cười.

Mà đối diện Đỗ Mã, Trần Phong cũng biểu lộ ra vẻ tiếc nuối, thật là đáng tiếc!

Sát chiêu của Thánh Giáp tộc

Hắn đã dùng Quang sáng may mắn tận khả năng bảo trì loại trạng thái kia, thế nhưng số lượng giá trị may mắn cuối cùng cũng có hạn, ở dưới sự sử dụng không một chút kiêng kỵ vừa rồi, căn bản là không có khả năng kéo được bao nhiêu thời gian! Mà Đỗ Mã ở phía đối diện cuối cùng cũng không phải là người ngu, trong cái nháy mắt giá trị may mắn hao hết, Đỗ Mã liền khám phá ra hết thấy.

Cho dù Đỗ Mã chỉ có một phần nhỏ thực lực, cũng là Đỗ Mã! Cũng là Giác Tinh Giả!

Kết thúc rồi à? Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nhìn một chút vào trong cơ thể, quả nhiên, không chỉ có giá trị may mắn hao hết sạch, ngay cả Quang sáng may mắn cũng một lần nữa tiến vào trạng thái thăng cấp.

Thế nhưng...như vậy thì tính sao? Trần Phong bỗng nhiên cười.

"Người vẫn còn cười được?" Đỗ Mã cười lạnh, coi như không có thời gian quay ngược, ông ta cũng có vô số biện pháp để tiêu diệt cái tên gà mờ đáng chết này.

"Đương nhiên." Trần Phong nhún nhún vai, cười nói: "Bởi vì ta đã khám phá ra lực lượng của ngươi."

"Hừm?" Đỗ Mã sừng sốt một chút, chột cười lạnh: "Ngây thơ."

Xoạt! Nó một lần nữa tìm một loại kỹ năng thời gian mạnh mẽ.

Sau đó...

"Sụp đổ!" Trần Phong chỉ vào hư không, Toái Tinh Chỉ nổ tung, cứ thế mà phá vỡ kỹ năng của Đỗ Mã! ! !

"Làm sao có thể?" Đỗ Mã hét lên một tiếng kinh hãi.

"Ha ha." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Ở dưới hiệu quả của Quảng sáng may mắn, không có gì là không thể! Mặc dù Quảng sáng may mắn đã biến mất, thế nhưng mà ở dưới sự ảnh hưởng của Quảng sáng may mắn, Linh giống như là bật hack, chỉ dùng vài phút liền thôi diễn hoàn thành hết thảy! ! Hiện tại, Toái Tinh Chỉ của Trần Phong cơ hồ đã ở vào trạng thái hoàn mỹ, ở những chỗ có lực lượng thời gian hay là không gian, ở trước mặt Toái Tinh Chỉ của Trần Phong cơ hồ sẽ không có tác dụng!

Trừ phi dùng sát chiêu chân chính, nếu không...

Sụp đổ! Trần Phong chỉ vào hư không, một loại kỹ năng thời gian của Đỗ Mã lại một lần nữa bị sụp đổ.

"Ta đã nói qua, năng lực của ngươi không có tác dụng." Trần Phong thản nhiên nói: "Trừ phi ngươi có thể thi triển kỹ năng mạnh mẽ nhất của bản thân Đỗ Mã, nếu không, ngươi căn bản không có khả năng làm cho ta bị thương."

Đỗ Mã trước mắt chung quy vẫn chỉ là bán thành phẩm.

"Thì ra là thế." Đỗ Mã cười lạnh, nó rút cuộc cũng hiểu rõ tình cảnh của mình.

Như vậy...

Oanh! Đỗ Mã xuất thủ một lần nữa, không phải là đối với Trần Phong, mà là trên mặt đất.

Xoạt! Một chiếc lồng giam thời gian to lớn bao phủ bốn phía, tản ra gợn sóng nhàn nhạt, hết thảy những thứ gì đi qua rìa lồng giam, thời gian đều sẽ bị vặn vẹo, sóng không bằng chết. Cổ lực lượng này đã trực tiếp phong tỏa trọn nơi hạch tâm, chỉ có điều là, cái này nhìn qua không giống như là kỹ năng công kích, Trần Phong cũng không cảm giác được sát ý.

Hửm? Trần Phong nhướn lông mày lên, không hiểu rõ được tên gia hỏa này đang muốn làm gì?

"Đây không phải sát chiêu." Đỗ Mã bình tĩnh nói: "Đây thật ra là kỹ năng phòng ngự, phòng ngự cho cả ta lẫn người."

? Trần Phong không hiểu ra sao.

"Từ giờ trở đi, chúng ta đoán chừng phải chung sống hoà bình." Đỗ Mã nói hết sức thần nhiên.

? Trần Phong vẫn không hiểu, đây lại là loại chiêu số gì?

Chung sống hoà bình? Gặp quỷ đi, đánh thì cứ đánh đi, bỗng nhiên chung sống hoà bình cái gì, cái tên này chẳng lẽ đã khôi phục lại ý thức rồi?

Trần Phong nhìn về phía Tần Hải, Tần Hải chỉ khẽ lắc đầu, hiển nhiên, cái con rùa đen trước mắt này, vẫn như trước kia là Đỗ Mã bị khống chế!

Như vậy thì chuyện này là có ý tứ gì?

"Như vậy mà vẫn chưa rõ hay sao?" Đỗ Mã lắc đầu nói: "Đây là sát chiêu của Thánh Giáp tộc chúng ta! Mặc dù ta không có cách nào sử dụng rất nhiều kỹ năng của bản thể, thể nhưng chiêu này, lại không có hạn chế!"

"Ồ?" Vẻ mặt của Trần Phong rốt cục cũng trở nên ngưng trọng.

Sát chiêu sao? Cái sát chiêu này...hắn không nghĩ tới, chính mình lại có một ngày, cần đối thủ trợ giúp giải thích sát chiêu của đối thủ là cái gì! Bất quá nhìn qua có vẻ như Đỗ Mã rất tình nguyện trợ giúp hắn giải đáp nghi hoặc a.

Dù sao hiện tại vẫn đang chung sống hoà bình có đúng hay không? Hắn cũng muốn biết, cái gọi là sát chiêu chung sống hòa bình này đến cùng là cái gì...

"Còn chưa hiểu hay sao?" Đỗ Mã lạnh nhạt nói: "Tốc độ thời gian trôi qua ở nơi này cùng với bên ngoài sẽ không giống nhau lắm, đương nhiên đây cũng là thời gian bình thường, bởi vì nguyên nhân chúng ta ở cùng một chỗ, cho nên đối với ta mà nói tiêu hao cũng không lớn, loại sát chiêu này không tiêu hao nhiều, là bởi vì nó không có bao nhiêu tác dụng, tác dụng duy nhất của nó, chính là bao vây chúng ta ở chỗ này."

"Mãi đến vĩnh viễn..."

"Ở nơi này, thời gian là vô cùng vô tận."

"Chúng ta nhìn một chút xem, ai có thể sống lâu hơn!"

Đỗ Mã bình tĩnh nói xong.

??? ! Trần Phong rút cuộc cũng minh bạch.

Cha mẹ ơi...nguyên lai còn có loại kỹ thuật này? ! ! Khó trách vì sao Đỗ Mã không có chút cuống cuồng nào, cái gọi là sát chiêu này, lại có thể là... mài chết người sống sờ sờ? ! M* nó, người của Thánh Giáp tộc đều không biết xấu hổ như vậy hay sao?

Đánh không thắng, liền bắt đầu so tuổi thọ? ? Thật quá phận! Cái kỹ thuật này...

Nơi hạch tâm đang bị gợn sóng thời gian bao phủ.

Trần Phong thử đi tới rìa lòng giam, hoặc là công kích lòng giam, đều có cảm giác tất cả lực lượng đều biến mất trong nháy mắt bên trong dòng sông thời gian.

Đây là sát chiêu của Thánh Giáp tộc!

Bỏ qua kẻ địch!

Bỏ qua thực lực!

Chỉ cần là những thứ có thể bị thời gian ảnh hưởng, thì sẽ vĩnh cửu bị vây khốn, ở trong lịch sử của Thánh Giáp tộc, nghe nói chúng nó đã từng mài chết một vị thần mạnh mẽ, cho nên, Thánh Giáp tộc mới bị mọi người kiêng kị như vậy!

"Xong đời." Rùa đen nhỏ nhô cái đầu ra, tuyệt vọng mở to hai mắt, nó là người hiểu rõ đối với lịch sử Thánh Giáp tộc nhất, bị chiêu này vây khốn

chỉ có một kết quả.

"Trong hiện thực cũng sẽ trôi qua vô số năm?" Trần Phong nhú mày hỏi.

"Sẽ không." Rùa đen nhỏ tái mét nói: "Vào thời điểm đối phương chết, hắc sẽ dùng sinh mệnh của đối phương trực tiếp hiến tế, đem thời gian khôi phục lại như bình thường, ở bên ngoài có khả năng chỉ trôi qua mấy giờ, mấy ngày mà thôi..."

"Còn có thể như thế?" Trần Phong khiếp sợ, không hổ là một mạch Thánh Giáp tộc.

"Đại ca, người có thể đừng khiếp sợ có được hay không?" Rùa đen nhỏ khóc không ra nước mắt: "Người cũng không cần phải khiếp sợ làm gì cả, mau chóng nghĩ một chút biện pháp, ta cũng không muốn bị vây ở chỗ này đâu!"

"Người không phải là Quy Linh sao, hắc là sẽ không chết mới đúng..." Trần Phong quan sát nó.

"Sẽ không chết thể nhưng mà rất nhàm chán a." Rùa đen nhỏ phát điên: "Đối với người ngoài chỉ trôi qua có mấy giờ, thể nhưng đối với người trong cuộc mà nói, đây chính là hàng ngàn năm thật sự, cho đến chết mới thôi! ! !"

"Không có Quy tỷ tỷ!"

"Không hề có phim hoạt hình!"

"Mỗi ngày chỉ có thể đếm số hoa văn trên mai rùa, ta mới không cần một cuộc sống như vậy a!"

Rùa đen nhỏ thét lên âm ỉ.

Đã tìm được

"Ồ." Trần Phong yên lặng, hoàn toàn chính xác, một cuộc sống như vậy, căn bản không phải là người bình thường có khả năng tiếp nhận, không chỉ là vấn đề tuổi thọ, chỉ sợ còn chưa kịp chết già, đã phát điên rồi.

"Nguyên lý là gì..." Trần Phong hỏi, hẳn đã biết sát chiêu của Thánh Giáp tộc là cái gì, còn nguyên lý...

Đỗ Mã dường như cũng không thèm để ý đến chuyện Trần Phong đang tìm cách phá giải, dù sao nếu có thể phá giải, vào hàng vạn năm trước đã sớm bị phá giải, hết thảy biện pháp phá giải đều không có tác dụng.

"Không có nguyên lý gì." Rùa đen nhỏ ừ ừ: "Chỉ là hao tổn đơn thuần, ở dưới tác dụng của thời gian, tốc độ chảy của thời gian ở nơi này so với bên ngoài chênh lệch vô số lần, người đương nhiên sẽ không thể cảm thấy."

"Thậm chí ngay cả bề ngoài của người cũng không thay đổi, thế nhưng..."

"Vào thời điểm sinh mệnh của người hao hết, một chiêu này cũng sẽ kết thúc, mà người sau khi hao hết sinh mệnh lực, sẽ trực tiếp biến thành tro bụi..."

Rùa đen nhỏ lộ ra vẻ mặt khổ sở nói.

"Vậy thì giết Đỗ Mã..." Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Vô dụng." Rùa đen nhỏ lắc đầu: "Chiêu này một khi được mở ra, chỉ có sinh mệnh trôi qua là chân thật."

"Thì ra là thế." Trần Phong hiểu ra.

Tiêu tốn thời gian...sắc mặt của Trần Phong trở nên bình tĩnh, thậm chí còn có một chút muốn cười.

Giá trị may mắn tích lũy cần phải có thời gian, Quảng sáng may mắn thăng cấp cũng cần phải có thời gian, sát chiều của cái tên Đỗ Mã này dường như đã sáng tạo ra cơ duyên tốt nhất cho hắn!

Thú vị...Trần Phong nghiền ngẫm cười một tiếng.

Như vậy, bây giờ cứ ngồi chờ là được rồi, nghĩ tới đây, hắn cũng sẽ không để ý tới Đỗ Mã nữa, mà an tĩnh ngồi xuống ở một cái góc nào đó, hắn ngồi xếp bằng, lẳng lặng chờ đợi Quảng sáng may mắn thăng cấp hoàn tất.

"Cái tên này..." Trong đầu của Đỗ Mã toát ra một cái dấu chấm hỏi, thế nhưng vẫn như cũ chờ đợi, nó khẳng định Trần Phong sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên muốn nhìn một chút xem cái tên này đến cùng muốn làm cái gì.

Thời gian, lặng yên trôi qua, bởi vì đặc thù của năng lực thời gian, nơi này căn bản không biết đã trôi qua bao lâu, bất quá Trần Phong rõ ràng có thể cảm giác được, thời gian ít nhất đã trôi qua một tháng! Hoặc là càng nhiều hơn.

Cho nên...hắn nhìn một chút quảng sáng may mắn trong cơ thể, bỗng nhiên giật mình, Quảng sáng may mắn, vẫn còn đang ở trong quá trình thăng cấp!

Kỳ quái, Trần Phong chau mày, hơn một tháng! Hắn có thể cảm giác được giá trị may mắn đang được tích lũy, thế nhưng theo lý mà nói, hắn là đã sớm thăng cấp hoàn tất rồi mới đúng!

Có lẽ là sắp xong rồi? Hắn một lần nữa nhắm mắt dưỡng thần.

Sau đó...vài tháng nữa trôi qua, Trần Phong liếc nhìn, Quảng sáng may mắn vẫn còn đang ở trong quá trình thăng cấp!

!!! Trong mắt của Trần Phong bỗng nhiên lóe lên một vệt tinh mang.

Có vấn đề! Thời gian mà Quảng sáng may mắn thăng cấp quá lâu, từ lúc Trần Phong vừa mới trở về, cho tới bây giờ ở nơi này với Đỗ Mã mấy tháng, theo lý mà nói đã sớm nên thăng cấp hoàn tất!

Thế nhưng...hết lần này đến lần khác vẫn không hoàn thành.

Trần Phong biết Quảng sáng may mắn là một loại tồn tại đặc thù, nếu như nó không bị thời gian ảnh hưởng, Trần Phong còn có thể tiếp nhận, nhưng lúc này rõ ràng nó vẫn bị kỹ năng quay ngược thời gian ảnh hưởng...

Cho nên...đến cùng là vì cái gì?! Đây là lần thứ nhất Trần Phong bắt đầu chân chính coi trọng vấn đề này, hẳn có thể cảm giác được, Quảng sáng may mắn, chỉ sợ đã phát sinh ra vấn đề gì đó, cho nên mới không có cách nào thăng cấp!

"Là do kết nối mạng thất bại?" Trần Phong gãi gãi đầu.

Hắn nhớ kỹ ở kiếp trước khi hệ thống thăng cấp thất bại bình thường cũng đều là do loại nguyên nhân này, trong cái nháy mắt Quảng sáng may mắn được khôi phục trở lại, hẳn rõ ràng đã cảm giác được nó có một chút rung động.

Là bởi vì do nguyên nhân cưỡng ép quay ngược lại như cũ dẫn đến hệ thống văn bản tài liệu gặp sai lầm? Trần Phong thử tìm kiếm nguyên nhân, nhưng mà, loại đồ vật thần bí này cuối cùng vẫn có khác biệt với máy vi tính, dùng thực lực của Trần Phong, căn bản là không tìm ra được nguyên nhân.

Quảng sáng may mắn đến cùng đã bị làm sao? Trong lòng của Trần Phong cảm thấy nghi hoặc.

"Xem ra ngươi đã thất bại." Đỗ Mã bỗng nhiên mở miệng, ông ta một mực nhìn chăm chú biểu lộ của Trần Phong, từ lúc lạnh nhạt ban đầu, rồi mừng rỡ, cho đến vừa rồi thất lạc cùng với nghi hoặc, tất nhiên là một loại phương thức phá giải nào đó đã thất bại.

Trần Phong chỉ bình tĩnh ngẩng đầu liếc mắt nhìn Đỗ Mã.

"Còn không chịu từ bỏ?" Đỗ Mã cười lạnh.

Người có thể phá giải chiêu thức này, gần như không tồn tại. Cho nên, những tên gia hỏa kia, sẽ vào thời điểm Thánh Giác tộc thi triển chiêu này tiến hành ngăn cản, bởi vì bọn hắn đã quá quen thuộc với chiêu thức này, cũng biết cách cắt ngang quá trình thi triển chiêu thức này!

Mà Trần Phong...cái gì cũng không biết, thậm chí bởi vì tuổi thọ của nhân loại quá mức ngắn ngủi, hẳn chẳng mấy chốc sẽ chết đi.

"Ừm." Trần Phong cũng không để ý.

Mới ngồi một lúc đã trôi qua nửa năm, một lúc nữa, sẽ trôi qua một năm, thời gian ở nơi này, vô cùng quý giá. Nếu cứ tiếp tục như vậy, hẳn thật sự sẽ bị mài chết!

Chỉ có điều là...chắc cũng sắp rồi? Trần Phong tự lẩm bầm, dường như còn đang chờ đợi cái gì đó.

"Còn không chịu từ bỏ hay sao?" Đỗ Mã cười lạnh.

Cũng được, để ta nhìn xem người có thể chống được bao lâu mà không phát điên! A, dùng tuổi thọ ngắn ngủi của nhân loại, dường như cũng không thể chống đỡ được cho đến lúc đó... có lẽ, Trần Phong sẽ phát điên trước khi tuổi thọ hao hết cũng khó nói, trong lòng của Đỗ Mã hiện lên những suy nghĩ ác ý.

Mà đúng vào lúc này.

Oanh! Một cỗ lực lượng cường đại bỗng nhiên bùng nổ.

Đó là cái gì? Vẻ mặt của Đỗ Mã đột nhiên đại biến.

"Tới..." Thần thái trong đôi mắt của Trần Phong rốt cục cũng ngưng tụ.

Oanh! Đại địa nổ tung, ở một góc nào đó của cái thế giới thời gian đặc thù này, có một cỗ lực lượng màu hồng cường đại phun ra ngoài, tùy ý trút xuống, trực tiếp làm cho cái thế giới này sụp đổ!

"Làm sao có thể?" Đỗ Mã thét một tiếng kinh hãi.

Oanh! Lực lượng màu hồng sụp đổ, Đỗ Mã cùng với Trần Phong bị cưỡng ép trở về hiện thực!

Ở nơi đó, ở một cái góc trong nơi hạch tâm, lực lượng màu hồng giống như suối phun tuôn ra, chính là cỗ lực lượng này đã phá hủy thế giới thời gian

của Đỗ Mã, phá hủy hết thủy!

"Cái đó là..." Toàn thân của Đỗ Mã run rẩy, không dám tin tưởng.

"Nhìn đi..." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Căn nguyên lực lượng của ngươi đã bị tìm được..."

Oanh! Thế giới sụp đổ, lực lượng màu hồng bùng nổ, sắc mặt của Đỗ Mã đại biến.

Hưu! Tiểu Ảnh hiện ra bản thể, không ngừng công kích vào căn nguyên lực lượng màu hồng.

"Đáng chết!" Sắc mặt của Đỗ Mã đại biến, nơi bị công kích thể nhưng chính là hạch tâm của hết thủy lực lượng màu hồng, một khi căn nguyên lực lượng màu hồng bị hao tổn, ý thức dung hợp của nó cùng với Đỗ Mã sẽ lập tức xảy ra vấn đề! Ý thức nguyên bản đã hòa làm một thể cùng với bản nguyên màu hồng lập tức sẽ bị tách rời...

Khôi phục thời gian

"Phốc!" Đỗ Mã phun ra một ngụm máu tươi, kém chút nữa té ngã trên mặt đất.

"Người dám!" Nó gào thét một tiếng, cắn răng đứng lên.

Nhưng mà...chỉ chập vọt đi được vài bước, cuối cùng vẫn vô lực ngã xuống, hết thấy lực lượng màu hồng trên người của nó vào thời khắc này dần dần rút đi, biến thành màu trắng.

Sau cùng, lại biến trở về bộ dáng của một ông lão bình thường.

"Sur phụ." Tần Hải vội vàng đi qua.

"Lực lượng đã hao hết, rơi vào trạng thái hôn mê..." Tần Hải nhìn thoáng qua rồi nói.

Cũng chỉ có hao hết tất cả lực lượng, mới có thể có thể thoát khỏi sự khống chế của lực lượng màu hồng, chuyện này cũng không có gì đáng ngạc nhiên, cho dù là Đỗ Mã cũng sẽ như thế.

Oanh! Lực lượng màu hồng ở phía xa xa vẫn như cũ dâng trào.

Tiểu Ảnh đã sớm lặng yên không một tiếng động trở lại bên người Trần Phong.

Đỗ Mã đã thất bại, đã tìm được căn nguyên lực lượng màu hồng.

Như vậy...có lẽ đã đến thời khắc vạch trần chân tướng! Chân thân của kẻ khống chế Đỗ Mã, diện mục của căn nguyên lực lượng màu hồng, cũng rốt cục nên xuất hiện rồi chứ?

Ô...ô...n...g —— Ở bên trong sương mù màu hồng, một vòng tròn ánh sáng đang nở rộ.

Căn nguyên lực lượng màu hồng, đã hiện thân.

Trong tinh không vũ trụ.

Ô...ô...n...g —— Một làn sóng chấn động lóe lên.

Oanh! Một chiếc chiến hạm ầm ầm vỡ nát, kèm theo sóng chấn động mãnh liệt, hóa thành vô số hạt biến mất! Mà vào giờ khắc này, ở bên ngoài vũ trụ, vờn quanh ở phía trên tinh cầu, có lít nha lít nhít chiếc chiến hạm, không hiểu vì sao lại biến mất toàn bộ! Bên trong tinh không, chỉ còn lại một chiếc chiến hạm, không, hoặc nói là...một toà vương tọa vĩnh hằng!

Ở phía trên Vương tọa dường như có một bóng người, đang dùng ánh mắt thờ ơ nhìn viên tinh cầu mà nhân loại đang sinh sống.

Xoạt! Người này nhẹ nhàng vung tay lên, từng đạo ảo ảnh tuôn ra, ở phía trên vương tọa, chiếu rọi ra ngàn vạn đạo tia sáng kỳ diệu mà thần bí, ở trong phiên tinh không này, ngưng tụ thành hình dạng của từng chiếc từng chiếc chiến hạm, giống như trước khi chúng bị phá hủy.

Trong phiên tinh không này, dường như chưa bao giờ phát sinh qua bất cứ chuyện gì, vẫn như cũ phồn hoa như vậy.

Màn đêm, trở nên sâu hơn.

...

Ở một cái thế giới xa xôi nào đó, có một số người dường như đang bận rộn làm cái gì đó, trên trán của những người này mọc ra một đôi sừng nhọn.

Hiển nhiên, nơi này là thế giới Song Giác, là một thế giới mà Trần Phong rất quen thuộc.

"Đã truy tung được chưa?" Một giọng nói già nua vang lên.

"Không có cách nào truy tung, Trần Phong sau khi rời khỏi cái thế giới này, đã triệt để mất đi bóng dáng." Người kia hồ thẹn nói.

"Phế vật!" Một tiếng mắng mỏ giận dữ vang lên: "Các người cố ý thả hai người Trần Phong đi, không phải là vì để tìm kiếm thế giới mà bọn hắc sinh sống hay sao? Các người thế mà lại truy tung thất bại! Nuôi các người để làm cái gì!"

Bên trong tiếng mắng mỏ này, lại để lộ ra tin tức càng thêm kinh người.

Trần Phong...lại là do bọn hắc cố ý thả đi! Cũng đúng, ở cái thế giới Song Giác huyền bí mà lại mạnh mẽ này, Trần Phong cuối cùng cũng chỉ là một nhân vật gà yếu, nếu không phải bọn hắc cố ý thả đi, hai người Trần Phong căn bản không có khả năng rời khỏi!

"Thủ đoạn mà Trần Phong dùng không phải là thủ đoạn bình thường." Người kia nằm rạp trên mặt đất, run rẩy nói: "Chúng ta đã lần theo dấu vết Trần Phong rời đi, phát hiện ra ở đó lại là một cái địa phương đang ở trong trạng thái hỗn loạn cùng với không ăn khớp."

"Căn bản là không có bất luận một cái lỗi đi nào!"

"Người mà chúng ta phái đi, cơ hồ toàn bộ đều chết ở bên trong."

Xoạt! Lão nhân trầm mặc, rất lâu sau, lão mới phát ra giọng nói chấn động mang theo sát ý: "Cho nên, người đang nói cho ta là, Trần Phong đã tiến vào một cái thế giới hắc phải chết không thể nghi ngờ, căn bản là không hề trở về?"

"Ta..." Người kia căn bản không biết trả lời như thế nào, bọn hắc vốn cho là Trần Phong sẽ trở về, chính là thế giới nguyên bản của hắc, dù sao Trần Phong cũng là người duy nhất nắm giữ năng lực xuyên qua trong vô số năm mà bọn hắc gặp được!

Cho nên bọn hắc mới cố ý lưu lại cho Trần Phong một cơ hội đào tẩu, thế nhưng...bọn hắc chưa bao giờ nghĩ tới vậy mà lại xuất hiện một kết quả như thế!

Trần Phong đã chạy trốn, nhưng lại không phải trở về cái thế giới mà bọn hắc tưởng tượng, mà là đâm đầu vào một cái thế giới đang ở trong trạng

thái hỗn độn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, sau đó...liền không có sau đó.

Trần Phong biến mất, sống hay chết bọn hắn cũng không biết, manh mối cũng bị chặt đứt, bọn hắn cũng không còn cách nào để truy tung. Chẳng lẽ lại là một cái kỹ thuật đặc thù nào đó?

Ông lão trầm ngâm một lát, sau cùng nói ra: "Chuyện này coi như đã trôi qua, quên đi, hiện tại, các ngươi hãy toàn lực nghiên cứu dấu vết mà Trần Phong lưu lại, sau đó cho ta một cái đáp án, tốn bao lâu thì có thể bước vào được cái thế giới kia."

"..."

"Không có khả năng." Người kia quỳ trên mặt đất nói.

"Cái gì?" Giọng nói của ông lão bỗng nhiên trở nên bén nhọn.

"Trần Phong cùng với Không Bạch rời đi, đã đoạn tuyệt hết thầy tin tức."

"Chúng ta...vĩnh viễn cũng không có khả năng đi đến thế giới của Trần Phong, vĩnh viễn cũng không có khả năng..."

Người quỳ trên mặt đất nói ra.

Oanh! Khí tức phẫn nộ của ông lão bao phủ toàn bộ thế giới, vô số người run rẩy, quỳ gồi trước mặt ông lão, toàn thân đổ mồ hôi lạnh, thế nhưng mà không có ai có biện pháp gì!

Vào một số thời khắc, không có, thì chính là không có.

"A a a!" Ông lão phẫn nộ nói: "Như vậy chúng ta sẽ vĩnh viễn bị mắc kẹt ở đây hay sao?!"

"Chúng ta...thật sự không có hi vọng hay sao?" Giọng nói bi ai trầm thấp vang lên.

Không có người nào trả lời ông ta, thế giới Song Giác, cái thế giới đặc thù này, vẫn y nguyên vận chuyển theo cơ chế của nó.

...

Tại nơi hạch tâm, hai người Trần Phong đã giải quyết xong Đỗ Mã, vào thời điểm Tiểu Ảnh đánh tan lực lượng màu hồng, bọn hắc rôt cục đã thấy được cái gọi là chủ sự sau màn, cái gọi là địch nhân chân chính!

Thế nhưng...bọn hắc chưa bao giờ nghĩ tới, người chủ sự sau màn này, thế mà lại là...

"Tại sao lại là cô? !" Sắc mặt của Tần Hải đại biến.

Xoạt! Một vệt năng lượng cường đại tỏa ra, ở bên trong hư không, có vô cùng vô tận hình ảnh bắt đầu hội tụ.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, dường như trở về thời điểm ban đầu nhất của nơi hạch tâm, lúc đó, tất cả mọi người ở nơi này còn rất bình thường, lúc đó, Đỗ Mã dường như mới vừa vận xuất quan.

Trong tám hình, biểu lộ của Đỗ Mã dường như cũng rất là không bình tĩnh, dường như là vừa biết được sự tình phát sinh gần nhất, thế là, ông ta cảm lấy những thứ gì đó, một lần nữa lựa chọn bế quan.

"Là những vật kia..." Con rùa đen nhỏ khiếp sợ.

Chỉ có nó mới biết những vật này đến cùng là cái gì? ! Bởi vì cái lão rùa đen đáng chết kia, mỗi lần đều là dùng cái này để trợ giúp nó sống lại!

Đây là...khôi phục thời gian trở lại như cũ!

Oanh! Đỗ Mã cường ép phá hủy dòng thời gian, ông ta ở bên trong hàng ngàn thế giới thời gian, khôi phục lại thời gian, sau cùng cứu ra được một cô gái đã bị Vương Dao xử lý, sư tỷ của Tần Hải, nhân vật trong truyền thuyết có thể không chế hết thực vật ở trong trạng thái hỗn độn!

Đại sư tử

Đây chính là lực lượng phục sinh cường đại nhất của Đỗ Mã!

"Sư phụ thể mà lại cứu sống sư tử." Tần Hải hít vào một ngụm khí lạnh.

"Cái lão rùa điên này..." Con rùa đen nhỏ đồng dạng cũng cảm thấy kinh sợ, bản thân nó là Linh thể, cho nên phục sinh được nó cũng không tính là cái gì, cũng không tính là phá vỡ quy tắc, thể nhưng mà phục sinh cô gái kia...

Đỗ Mã đồng dạng cũng phải tiêu hao rất nhiều lực lượng! Quả nhiên, sau khi thi triển phục sinh, thực lực của Đỗ Mã cũng bị giảm xuống trên một mức độ lớn, mà người ông ta phục sinh, vị sư tử đã trùng sinh kia, lại trở nên có một chút khác biệt.

Thế là, chuyện đáng sợ nhất đã phát sinh, lực lượng màu hồng bao phủ nơi truyền thừa, vị Đại sư tử có được năng lực 'Mị hoặc thiên hạ' này, theo nguyên bản không chế Yêu tộc, tiến hóa thành khổng chế hết thấy...

Sau cùng, toàn bộ nơi truyền thừa bị luân hãm!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, ánh sáng màu hồng đầy trời biến mất vô tung vô ảnh.

Hai người Trần Phong nhìn về phía trước, ở nơi hạch tâm tràn ngập màu hồng này, chỉ có một cái thân ảnh mà bọn hắn không thể quen thuộc hơn đang chậm rãi đi tới, ở trên mi tâm của nàng, có một viên kỳ thạch màu hồng lấp lánh. Dáng người nóng bỏng, bộ ngực rung động, chủ sự ở phía sau màn lần này, đúng là sư tử của Tần Hải!

"Sư tử..." Tần Hải thở dài một tiếng, trước lúc này, ai có thể nghĩ đến, chủ sự ở phía sau màn lại là sư tử của hắn? ! Đúng như vậy, cũng chỉ có loại lực lượng mê hoặc đặc biệt của nàng, mới có thể ảnh hưởng đến tất cả mọi người!

"Đã lâu không gặp, tiểu sư đệ của ta." Sư tử cười khanh khách nói.

"Vì cái gì?" Tần Hải không thể hiểu được.

"Bởi vì các người đều đáng chết!" Vẻ mặt của sư tử bỗng nhiên trở nên lạnh băng: "Ta phát ra tín hiệu cầu cứu, rõ ràng có người nhận được lại không có người nào đến...ta một mực đợi đến một giây cuối cùng, bị tiểu cô nương kia giết chết, cũng không có bất kỳ một người nào tới! Các người... toàn bộ phải chết!"

Tần Hải im lặng, bởi vì lúc ấy người thu được tín hiệu cầu cứu chính là hắn! Lúc đó sư tử âm thầm điều khiển Yêu tộc công kích Tinh Thành, Trần Phong nghênh chiến, Vương Dao âm thầm truy giết sư tử, điều duy nhất hắn có thể làm, chính là ngăn cản hết thảy tín hiệu cầu cứu của sư tử!

Bởi vì...Tần Hải hắn chung quy vẫn là nhân loại!

"Sư phụ thì sao?" Tần Hải nhìn sư tử hỏi: "Sư phụ đối đãi với cô giống như là con gái, nuôi dưỡng cô từ nhỏ tới lớn, thậm chí còn phục sinh cô lại mấy lần! Cô báo đáp lại ân tình của sư phụ như vậy hay sao?"

"Ân tình?" Sư tử bỗng nhiên cười lớn: "Ân tình có lớn hơn nữa cũng không theo kịp được người a! Cái lão già khốn nạn đó, rõ ràng đã sớm xem thấu thân phận của người, rõ ràng đã sớm biết người là nhân loại..."

"A a a."

"Lão hết lần này tới lần khác che giấu hết thảy, sau cùng để cho ta bị người hại chết! ! !"

Giọng nói của sư tử bỗng nhiên trở nên bén nhọn.

Tần Hải cảm thấy kinh hoàng.

Xem thấu...thân phận...nguyên lai là hắn đã sớm bị sư phụ xem thấu hay sao? Cũng đúng, chính hắn đã vượt qua mấy ngàn năm, có nhiều thứ những sư huynh đệ khác không nhớ rõ, thế nhưng sư phụ làm sao lại có thể không nhớ rõ, hắn cuối cùng cũng đã đánh giá thấp thực lực của Đỗ Mã.

Chỉ có điều là, sư phụ vậy mà không có vạch trần hắn! Vì cái gì?

"Bởi vì ông ta đã già rồi."

"Ông ta đã không có nhuệ khí như lúc còn trẻ."

"Ông ta không muốn can thiệp vào bất cứ một chuyện gì, thậm chí là cả đồ đệ của ông ta, ông ta nói là nếu sử dụng lực lượng thời gian quá độ, sẽ phải gánh chịu báo ứng, cho nên..."

"Ta muốn xem ông ta còn có thể thi triển hay không?"

"Quả nhiên."

"Khi ông ta một lần nữa thi triển lực lượng thời gian để phục sinh ta, sau đó, đã gặp phải báo ứng ha ha ha! Ông ta coi là làm như thế liền có thể đền bù cho sự phản bội của mình hay sao..."

"Làm sao có thể? !"

"Ta hận, hận ngươi, hận Trần Phong, hận tất cả mọi người các ngươi!"

"Các ngươi sẽ không biết, tiểu cô nương gọi là Vương Dao kia có bao nhiêu sự đáng sợ, các ngươi sẽ không biết, cảm thụ khi bị cô ta dùng một kiếm đâm xuyên tim là như thế nào.."

"Cái loại cảm giác này, giống như là ở trong luyện ngục!"

"Tiểu cô nương kia, có được lực lượng thực cốt ma tâm cực kỳ đáng sợ, ta bồi hồi ở trong sinh tử, lang thang ở trong hỗn độn muốn sống cũng không được mà muốn chết cũng không xong..."

"Các ngươi...vĩnh viễn sẽ không biết sau khi ta chết đã xảy ra chuyện gì!"

Bên trong giọng nói phẫn nộ của nàng để lộ ra sự hoảng sợ.

Trần Phong cùng Tần Hải liếc nhìn nhau, cũng có một chút khiếp sợ, thực cốt ma tâm... muốn sống cũng không được mà muốn chết cũng không xong... người bị Vương Dao giết chết, vậy mà còn phải chịu những chuyện đáng sợ như vậy? !

Hơn nữa, Trần Phong bèn nhảy chú ý tới, người sư tử này nói hận người này hận người kia, nhưng lại không nói là hận Vương Dao!

Vì cái gì? Nàng sợ...ngay cả Trần Phong đều có thể nghe ra sự sợ hãi của nàng đối với Vương Dao! Là bởi vì bị Vương Dao giết cho nên mới lưu lại bóng ma tâm lý hay sao? Hay là bởi vì...

Oanh! Lực lượng màu hồng đáng sợ tăng vọt, lực lượng cường đại của sư tử rốt cục cũng bùng nổ.

"Ta muốn giết chết tất cả mọi người các ngươi!" Sư tử tản ra sát ý nồng đậm.

"Tần Hải." Trần Phong quát khẽ một tiếng.

"Hiểu rõ." Tần Hải khẽ gật đầu, mang Đỗ Mã lùi lại.

"Muốn đi sao?" Sư tử đánh tới một đạo ánh sáng màu hồng.

Coong! Đạo ánh sáng màu hồng bỗng nhiên nổ tung trên không trung.

Sư tử ngừng tay, nhìn về phía người trẻ tuổi đã ngăn nàng lại, cũng chính là cái tên gia hỏa này, hôm nay đã phá hủy hết thủy hành động của nàng!

"Trần Phong..." Sư tử mặc niệm cái tên này.

Giác Tỉnh Giả...nhân loại! Rất tốt, có lẽ, đây là một cỗ khôi lỗi tốt nhất!

Ồ...ô...n...g —— Lực lượng màu hồng tản ra.

"Lực lượng của cô..." Trong mắt của Tần Hải lộ ra một tia kinh sợ.

Sư tử có thực lực như thế nào hẳn rất rõ ràng, mặc dù rất mạnh mẽ, thế nhưng cuối cùng cũng chỉ là Siêu cấp A, chớ đừng nói chi là có thể khống chế tâm trí của Đỗ Mã! ! !

Không đúng! Loại lực lượng này không đúng lắm!

Ô...ô...n...g —— Lực lượng màu hồng chấn động, Tần Hải co con người vào, cảm nhận cỗ gợn sóng đáng sợ kia.

"Trần Phong, người hãy cẩn thận! Lực lượng của cô ta có vấn đề!" Tần Hải nhắc nhở.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, lực lượng màu hồng bao phủ, mục tiêu —— rõ ràng là Trần Phong.

"Ha ha."

"Nhân loại..."

"Ngoan ngoãn trầm luân đi!"

"Mấy tên phế vật kia không có cách nào khống chế người, thì ta sẽ không chế người."

Giọng nói mỉa mai của sư tử vang lên, lực lượng màu hồng nhàn nhạt vờn quanh Trần Phong.

Hưu! Trần Phong cảm thấy không ổn, cấp tốc lui lại.

Nhưng mà...cỗ lực lượng màu hồng sau khi tản ra bốn phía liền nổ tung, biến mất trong hư không.

"Biến mất?" Trần Phong chau mày.

Vị sư tử này của Tần Hải này có một chút vấn đề, ngay cả Đỗ Mã sơ sẩy một cái cũng đều bị khống chế, hẳn không thể không đề phòng.

Xoạt! Trần Phong mở phòng ngự ra.

"Linh, giúp ta chú ý."

"Hiểu rõ."

Thế giới mị hoặc

"Tiểu Ảnh, tìm kiếm những lực lượng kia."

"Hưu!" Ánh mắt của Trần Phong lấp lóe, cẩn thận quan sát chung quanh, nhưng mà, vào thời điểm Linh cùng với Tiểu Ảnh còn chưa phản hồi lại, hắn đã cảm thấy một cơn buồn ngủ nồng đậm!

Một cơn buồn ngủ không thể đè nén được ập tới.

"Không tốt." Trần Phong thầm nghĩ không ổn.

Sụp đổ! Hắn liên tục ra tay ba lần, Toái Tinh Chỉ nổ tung trong hư không, nhưng mà cơn buồn ngủ đang ập tới kia lại không nhận phải một chút ảnh hưởng nào, Trần Phong thì càng ngày càng cảm thấy mơ hồ.

"Nguy rồi!" Sắc mặt của Trần Phong biến hóa, cổ lực lượng màu hồng tiêu tán trong không khí, ở khắp mọi nơi, không có hình dạng, không có mùi vị, khiến cho hắn không có cách nào ngăn cản!

Lần này, thật sự là rất nguy hiểm!

Xoạt! Mắt của Trần Phong tối sầm lại, rơi vào luân hãm.

"Trần Phong!" Tần Hải lo lắng, hắn muốn đi qua cứu người, lại bị sư tử trực tiếp đánh bay.

"Tiểu sư đệ khả ái."

"Ha ha."

"Người chờ xem, ta sẽ tận mắt nhìn cảnh tượng hắn giết chết người." Trong ngữ khí của sư tử tràn ngập ác ý, trong ánh mắt của nàng tràn ngập hận ý cùng với vận vẹo.

Tạch... ! Một tiếng vang nhỏ truyền ra, Tần Hải đột nhiên nhìn lại, móng tay của Trần Phong đã biến thành màu hồng.

Trần Phong...đã sắp luân hãm.

"Trần Phong..." Trong lòng của Tần Hải cảm thấy nặng nề, hắn không nghĩ tới, bằng vào thực lực hôm nay của Trần Phong, cũng không thể kháng cự được, thậm chí ngay cả một chiêu cũng không chịu được, lực lượng bây giờ của sư tử đã cường đại đến mức không có cách nào ước lượng.

"Trên người của cô đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Tần Hải không thể tin được.

Một lần tử vong, một lần phục sinh, liền có thể trở nên mạnh như vậy hay sao? Tuyệt đối không có khả năng!

"Ha ha." Sư tử chỉ cười cười, cũng không trả lời hắn.

Nàng thờ ơ nhìn về phía Trần Phong, nàng đang chờ đợi toàn thân của Trần Phong biến thành màu hồng, triệt để luân hãm, sau đó nàng sẽ để cho hắn chém giết lẫn nhau cùng với Tần Hải! Ừm...nàng đã chờ mong chuyện này rất lâu rồi.

"Đáng chết!" Tần Hải biết mình đã không còn bất kỳ một biện pháp nào.

"Đi! Chờ đến khi sư phụ khôi phục lại trở lại." Tần Hải nghĩ như thế, nhưng mà trong khi đang lui lại, hắn nhìn thấy ở phía sau lưng có một đạo lưu quang lóe lên, một tấm lá chắn màu hồng đã chặn đường đi của hắn lại.

"Vô dụng thôi, tiểu sư đệ khả ái của ta."

"Từ một khắc các ngươi tiến vào nơi này, ta đã sớm chuẩn bị xong hết thảy..."

"Ha ha."

"Nơi này, là mộ địa ta chuẩn bị cho các ngươi."

Sư tử lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Xoạt! Lòng tơ trên cánh tay của Trần Phong cũng biến thành màu hồng, chỉ trong mấy giây ngắn ngủi này, hai tay của hắn đã bị luân hãm, lòng tơ trên hai cánh tay đã biến thành màu hồng nhàn nhạt.

Trần Phong, chính thức bắt đầu luân hãm, không có người nào có thể ngăn cản!

Mị hoặc, đây là một loại năng lực đặc thù, nó thậm chí không có quan hệ cùng với thực lực, mà là trực tiếp tiến vào chỗ sâu nhất trong tâm linh, triệt để khống chế tâm trí!

Ở bên trong thế giới mị hoặc, Trần Phong trầm luân, ý thức cùng với tư duy đều đã trở nên mơ hồ, ký ức không rõ ràng.

"Sắp rồi.." Sư tỷ gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

Đây vốn chỉ là sự bắt đầu, khi sự mị hoặc ngày càng sâu sắc, nội tâm của Trần Phong cũng sẽ liên tục bị phơi bày, những ký ức trong quá khứ sẽ không ngừng hiển hiện và xuất hiện. Nàng sẽ lợi dụng chuyện này và tiến hành cải biến.

Cho nên...người bị nàng mị hoặc sẽ không có cách nào tránh thoát! Bởi vì mị hoặc không chế sẽ không ngừng leo thang!

Nàng đọc ký ức của Trần Phong, và cố gắng hấp dẫn hắn! Thế giới mị hoặc của nàng chính là một cái lồng giam, vào thời điểm ý thức của Trần Phong hoàn toàn luân hãm, bị lồng giam cầm tù, chính là thời điểm Trần Phong triệt để luân hãm! Ở trong thế giới mị hoặc của nàng, ngay cả Đỗ Mã cũng đều không thể thoát khỏi! Đó, chính là thế giới thuộc về nàng!

Tới đi...

Tới đi...

Ý thức của nàng không ngừng truyền vào trong đầu của Trần Phong, Trần Phong lung lay sắp đổ, tinh thần lúc nào cũng có thể bị khống chế.

"Sắp rồi!" Trong lòng của sư tỷ mừng rỡ.

Chỉ có điều nàng không có chú ý tới là, ở trong thế giới ý thức của Trần Phong, có một cái thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn mỹ lệ đang nhìn chăm chú một màn này, thở dài một tiếng, dường như là đang chờ đợi cái gì đó.

"Cái tên này...thật sự là càng ngày càng làm ầu a..." Giọng nói ngọt ngào của nàng thoảng qua.

Mà vào giờ khắc này, sư tử đang đắm chìm trong suy nghĩ làm như thế nào để nuốt chửng đề trí nhớ của Trần Phong, làm như thế nào để dung hợp cùng với không chế Trần Phong, chợt phát hiện ra ở trong trí nhớ của Trần Phong, xuất hiện một đạo thân ảnh.

Có bộ dáng nhỏ nhắn xinh xắn...

Mặc một bộ váy màu đỏ...

Mắt to trong veo như nước...

Cùng với...vô tận sát ý!

"Là cô! ! !" Sư tử giật mình một cái, trong nháy mắt liền trở nên tỉnh táo.

Vương Dao! Nàng thế mà ở trong trí nhớ của Trần Phong nhìn thấy được tiểu cô nương đáng chết kia!

Bất quá sư tử cuối cùng cũng không phải là người bình thường, chỉ vờ vờ ở trong cái nháy mắt, nàng liền biết, đây nhất định là đòn phản kích cuối cùng của Trần Phong, lòng phòng ngự cuối cùng mà hắn xây dựng ở trong ý thức. Bất quá...

"Chỉ là loại trình độ này làm sao đủ?" Nàng lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Nàng cưỡng ép ra tay, cố gắng đem ý thức của Trần Phong cưỡng ép dẫn dắt vào trong ý thức của mình.

Xoạt! Nàng vung tay lên, lực lượng mị hoặc cường đại hiện ra, có một cái bóng bị ném vào trong lồng giam.

"Thành công!" Sư tử cười lạnh.

Chỉ có điều là, chờ đến thời điểm nàng đi qua xem, liền có một chút phát mộng, bởi vì nàng bỗng nhiên phát hiện ra, bị nàng mị hoặc tới, vậy mà không phải là Trần Phong!

Mà là một vật kỳ quái! ! ! Đó dường như là một con rắn nhỏ màu đỏ kỳ quái, giờ phút này nó lộ ra ánh mắt đờ đẫn, không ngừng quơ quơ thân thể của mình, khi thì xụi lơ, khi thì bị choáng, lúc thì run rẩy...

? ? ? Sư tử có chút phát mộng.

Sao, sao lại như vậy...nàng rõ ràng đã mị hoặc Trần Phong, làm sao lại có thể phạm sai lầm...mà ở trong cái nháy mắt nàng đang nghi ngờ.

Oanh! Thế giới mị hoặc mà nàng ngưng tụ nổ tung trong nháy mắt, Trần Phong coi như đã bị nàng khống chế, trong mắt bỗng nhiên lóe lên sát cơ dọa người, dùng một cước bước vào thế giới mị hoặc!

Không phải là bị nàng kéo vào bên trong lồng giam mị hoặc, mà là tự mình tiến vào!

"Người dám? !" Sư tử vừa sợ vừa giận, nàng không ngờ tới, Trần Phong vẫn hoàn toàn tỉnh táo, còn có thể ra tay với nàng, chuyện này làm sao có thể? !

"Hừ." Trần Phong hừ lạnh một tiếng.

Oanh! Hắn dùng một quyền đâm vỡ thế giới mị hoặc.

Oanh! Thế giới nổ tung, ánh mắt của Trần Phong quét qua những mảnh vỡ của thế giới mị hoặc.

Đây là thế giới do lực lượng màu hồng ngưng tụ, đây là thế giới mị hoặc do sư tử tỉ mỉ chế tác để khống chế người khác, ngoại trừ ký ức của Trần Phong, còn có ký ức thuộc về nàng!

Cùng với...mảnh vỡ ký ức!

Oanh! Trần Phong đánh tới từng quyền, quan sát những mảnh vỡ ký ức này, ở bên trong vô số mảnh vỡ, hắn tìm kiếm cái mảnh vỡ ký ức đặc thù kia,

mảnh vỡ kí ức liên quan đến bí mật chân chính khiến cho năng lực của nàng bị thuế biến...

Tham niệm

"Kết thúc!" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, hẳn cùng với Tiểu Ảnh vốn có tinh thần lực giống nhau, cho nên hẳn đem tất cả lực lượng mị hoặc của sư tử Tần Hải, ném qua cho Tiểu Ảnh, đây cũng là nguyên nhân vì sao Tiểu Ảnh lại làm ra đủ loại động tác kỳ quái...

Oanh! Trần Phong ra tay, hết thủy sụp đổ.

"Không!" Tiếng kêu thảm thiết của sư tử quanh quẩn.

Nàng trơ mắt nhìn thể giới của mình sụp đổ, thân thể trong nháy mắt bị trọng thương, nàng không nghĩ tới, chính mình trùng sinh trở về, lại còn có thể luân lạc tới tình trạng như thế này!

Không thể nào, nàng là tồn tại cường đại nhất! Ngay cả sư phụ cũng đều bị nàng không chế, làm sao lại rơi vào trong tay của một tên nhân loại!

Không! Sẽ không! Sư tử điên cuồng.

"Hừ." Trần Phong hừ lạnh một tiếng, cũng không để ý tới nàng, mà chỉ ở bên trong các mảnh vỡ kí ức, tìm kiếm lực lượng chân chính! Sư tử của Tần Hải bỗng nhiên trở nên mạnh mẽ như thế tất nhiên là có nguyên nhân!

Những mảnh vỡ này... Trần Phong dùng ánh mắt nhanh chóng quét qua, sau cùng dừng lại ở bên trên một cái mảnh vỡ.

Đây đồng dạng cũng là một mảnh vỡ màu hồng, chỉ bất quá nó nó lại có màu hồng rất đậm, thậm chí còn tản ra hào quang, cho dù là ở bên trong vô số mảnh vỡ màu hồng, cũng vô cùng nổi bật.

"Nàng có quan hệ cùng với vật này?" Trần Phong theo bản năng đưa tay chụp tới.

Nhưng mà, làm cho hắn kinh ngạc là, vào thời khắc hắn chụp tới, cái mảnh vỡ màu hồng này vậy mà hóa thành một cỗ hào quang biến mất, trong chớp

lát biến mất ở đường chân trời! Tốc độ của nó cực kỳ nhanh chóng, khiến cho người ta kinh sợ.

"Thứ này..." Trần Phong khiếp sợ, thế mà còn biết chạy trốn? !

"Ta cảm thấy lực lượng Thái Cổ." Con rùa đen nhỏ từ phía sau lưng nhô ra cái đầu màu xanh lục.

Trần Phong: "..."

Hắn nhìn về phía ánh sáng biến mất ở nơi xa, nhíu mày lại, lực lượng Thái Cổ sao? Vì cái gì lực lượng Thái Cổ, lại xuất hiện ở đây, còn ở trên người của sư tỷ Tần Hải, Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

"Trần Phong!" Một giọng nữ bén nhọn vang lên, sư tỷ Tần Hải đã bị trọng thương dường như cũng không có chú ý tới việc lực lượng màu hồng đã biến mất, nàng vẫn muốn cố gắng khống chế cục diện một lần nữa.

Chỉ là một tên nhân loại mà thôi...a đúng rồi, hiện tại Trần Phong đã đi ra khỏi thế giới tinh thần của hắn, con rắn nhỏ kia đã tách ra khỏi hắn, nếu như mị hoặc vào lúc này, nhất định có thể thành công! Sư tỷ dường như nghĩ tới điều gì.

Xoạt! Lực lượng mị hoặc một lần nữa tỏa ra.

"Buồn cười." Trần Phong hừ lạnh một tiếng, nhẹ nhàng điểm một cái, liền nhẹ nhõm làm sụp đổ tất cả lực lượng của nàng.

Quả nhiên, mất đi cỗ lực lượng màu hồng kỳ diệu kia, sư tỷ Tần Hải chỉ còn lại thực lực như lúc trước, Siêu cấp A đỉnh phong, mặc dù vẫn như cũ rất mạnh, thế nhưng ở trước mặt Trần Phong...

Xoạt! Trần Phong phát phát tay, thân ảnh của nàng trong nháy mắt bay rớt ra bên ngoài.

Oanh! Máu tươi bắn ra tung toé.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt bao phủ, đại địa rung động, lực lượng màu hồng rút lui, lại trong tích tắc khôi phục lại như bình thường, hết

thấy màu hồng bên trên kiến trúc, màu hồng trên người của mọi người, đều ở trong thời khắc này biến mất.

Nơi hạch tâm, rốt cục cũng khôi phục lại như bình thường.

"Cuối cùng cũng kết thúc." Trần Phong thở dài một tiếng, bầu trời bị lực lượng màu hồng bao phủ, rốt cục cũng một lần nữa trở nên sáng sủa.

"Đúng như vậy." Tần Hải cảm thấy thôn thức không thôi, bọn hắn bước vào thế giới màu hồng không quá lâu, nhưng lại giống như đã trôi qua mấy năm! Đủ loại kẻ địch tầng tầng lớp lớp, khiến cho bọn hắn phải đối phó cực kỳ mệt mỏi.

"Gen Công Hội đã sắp tới." Trần Phong chú ý tới động tĩnh ở nơi xa.

Nếu dị tượng ở nơi hạch tâm đã biến mất, Gen Công Hội tất nhiên sẽ rất nhanh tiến vào.

"Ta biết." Tần Hải trầm giọng nói: "Ta sẽ đem mọi người rời đi, ngươi hãy ở lại."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, với thân phận của Tần Hải, hoàn toàn là không thích hợp xuất hiện ở trước mặt của người khác.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Tần Hải mang theo đám người Đỗ Mã biến mất.

Sau một lát, đại bộ đội Gen Công Hội quả nhiên đã giết vào.

"Trần Phong!" Đám người mừng rỡ.

"Kết thúc công việc đi." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Không có việc gì liên tới." Lý Lô xúc động muôn phần, nhìn qua nơi hạch tâm hỏi: "Nơi này đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Chỉ là một chút vấn đề nhỏ." Trần Phong nói đại khái lại một lần.

"Lực lượng màu hồng...lực lượng Thái Cổ..." Lý Lôi kinh thán không thôi, không nghĩ tới trong một quãng thời gian ngắn ngủi này thế mà lại phát sinh ra nhiều chuyện như vậy, cũng không nghĩ tới, hết thầy căn nguyên, vậy mà lại là lực lượng Thái Cổ!

"Nơi này giao cho các người." Trần Phong thấp giọng nói: "Ta còn có một ít chuyện phải làm."

"Hiểu rõ." Lý Lôi dừng một chút, nói: "Vạn sự cẩn thận."

"Ừm." Trần Phong rời khỏi nơi truyền thừa, Tàn Hải đang ở Hoàng Cung Cổ tộc chờ hấn, chờ đến thời điểm hấn chạy tới, đám người Đỗ Mã đã dần dần tỉnh táo trở lại.

"Tiền bối." Trần Phong hơi hơi chấp tay, hấn cũng không sợ, Đỗ Mã trước mắt đang ở trong trạng thái vô cùng hư nhược, sớm đã không còn mạnh mẽ như ngày xưa, bằng không, ông ta có thể giết chết Trần Phong trong nháy mắt.

"Đa tạ..." Ánh mắt của Đỗ Mã trở nên phức tạp.

Mà vào lúc này, những sư huynh đệ khác của Tàn Hải cũng đã thức tỉnh, cũng liếc nhìn nhau, sau nói lời cảm tạ với Trần Phong, liền chậm rãi lui ra, vô luận bọn hấn lúc trước phản đối sự tình nhân loại cùng với Cổ tộc như thế nào, khi nơi truyền thừa xảy ra chuyện, Trần Phong lại cứu bọn hấn, bọn hấn đã không có tư cách phản đối.

"Chà, lão rùa đen đã tỉnh rồi à?" Con rùa đen nhỏ tám tắc lấy làm kỳ lạ nói: "Có cảm giác như thế nào khi thân thể bị lấy hết?"

Đỗ Mã: "..."

Cái con rùa này...Trần Phong cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

"Tiền bối." Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm túc hỏi: "Ta muốn biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Hết thầy mọi thứ phát sinh ở nơi hạch tâm, đều bắt nguồn từ cỗ lực lượng màu hồng thần bí kia, thế nhưng lực lượng màu hồng thần bí từ đâu tới? Vì

cái gì lại xuất hiện? Đến cùng làm sao lại phát sinh? Hấn hoàn toàn không biết gì cả.

"Là do ta nổi lên tham niệm." Đỗ Mã thở dài một tiếng: "Ta đã từng ở nơi một nào đó trông thấy một vật, cảm nhận được lực lượng Thái Cổ ở phía trên, cho nên muốn thu nó làm vật trong túi, thế nhưng dùng lực lượng của ta làm sao cũng đều không thể tiếp cận, cho nên, ta giải phong di vật lưu lại từ thời đại Thái cổ, cố gắng lấy độc trị độc, kết quả..."

Đỗ Mã lắc đầu: "Bản thân của ta bị trọng thương, lực lượng ở bên trong di vật vậy mà trốn thoát..."

Lực lượng trốn thoát chính là lực lượng màu hồng hay sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Lúc ấy bản thân ta bị trọng thương, con bé kia lại vừa vặn am hiểu không chế lòng người..." Đỗ Mã cười khổ, ông ta cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ có một ngày bị đồ đệ điều khiển!

Ông ta vốn chỉ mong muốn thông qua lực lượng thời đại Thái cổ, đạt được tảng đá đồng dạng thuộc về thời đại Thái cổ kia, không nghĩ tới ông ta đã đánh giá chính mình quá cao...

Bàn giao

"Ta mặc dù đã trải qua thời đại Hoang cổ, thế nhưng khi đó cũng vừa mới ra đời, bằng không thì cũng không có khả năng trốn qua một kiếp."

"Thời đại kia...ta không hiểu nhiều."

"Thế nhưng cỗ lực lượng màu hồng kia, tuyệt đối không phải là lực lượng phổ thông, coi như là ở cái thời đại kia, cũng thuộc về lực lượng cường đại nhất, nếu không sẽ không có khả năng có uy năng như thế!"

"Bây giờ nó đã chạy trốn..." Đỗ Mã lo lắng thật sâu, nói: "Vô cùng nguy hiểm!"

Nếu như nó đi tìm kiếm một người giống như sư tử của Tần Hải, nói không chừng nó sẽ âm thầm khống chế toàn bộ thế giới!

"Trong một thời gian ngắn ta không có cách nào khôi phục lại lực lượng."

"Chỉ sợ...chỉ có thể giao cho ngươi." Đỗ Mã nhìn về phía Trần Phong: "Ta đã thấy qua vô số lần thế giới huỷ diệt cùng với sinh ra, nhân loại cùng với Cổ tộc có thể đi đến một bước này, đúng là không dễ, hi vọng sẽ không bởi vì vậy mà diệt vong."

"Đương nhiên, để trao đổi, ngươi có vấn đề gì cũng có thể hỏi ta."

"Ta sẽ cho ngươi biết tin tức có quan hệ với Giác Tỉnh Giả."

Xoạt! Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, hấn đối với lực lượng Giác Tỉnh hoàn toàn không biết gì cả, nếu như Đỗ Mã tự nguyện truyền thụ cho hấn mà nói... hấn có lẽ sẽ tiến thêm được một bước! Trở nên cường đại hơn cũng khó nói!

Còn cỗ lực lượng màu hồng kia...hấn căn bản là không có khả năng khoan tay đứng nhìn. Cái gọi là lực lượng Thái Cổ kia, mang đến cho hấn một loại

cảm giác vô cùng không rõ, Trần Phong quyết không cho phép một loại lực lượng huyền bí mà quỷ dị như thế tồn tại ở trên cái thế giới này!

...

Ở một thành phố nào đó, Hàn Vũ Lạc sau khi xử lý công việc trong một ngày liền trở về nhà.

"Tiểu Đồng." Hắn đẩy cũi lòng mong đợi đẩy cửa ra, lại không phát hiện ra người nào.

Đi ra ngoài chơi rồi? Trong lòng của Hàn Vũ Lạc chợt trở nên lạnh lẽo, mặc dù hắn biết Tiểu Đồng rất ham chơi, luôn yêu thích những chuyện kia, thế nhưng trước mắt bọn hắn mới kết hôn được một tháng a, huống hồ bây giờ hắn đã học được thuật phân thân.

"Tiểu Đồng?" Hàn Vũ Lạc kêu lên vài tiếng, trong lòng lạnh thêm mấy phần.

Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm lòng của hắn sắp đóng băng, vẻ mặt của hắn bỗng nhiên trở nên ngưng trọng, bởi vì ý niệm mạnh mẽ của hắn, đã phát hiện ra một số đồ vật không giống như bình thường.

Trên đầu giường, bên trên ảnh cưới, hai người chụp ảnh chung với nhau cười thật ngọt ngào.

Chỉ là cùng với quá khứ không giống nhau chính là, ở bên ảnh chụp cô dâu màu trắng, thỉnh linh thêm ra một chút màu sắc khác, không phải là màu xanh lục, mà là màu hồng...một vệt màu hồng óng ánh.

"Tiểu Đồng...người đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Tại Hoàng Cung Cổ tộc, Trần Phong lẳng lẳng nhìn tư liệu biểu hiện bên trên màn sáng.

Không sai, nơi này là Hoàng Cung Cổ tộc.

Ở dưới sự trợ giúp của nhân loại, Cổ tộc cũng ở trong hoàng cung lắp đặt thiết bị khoa học kỹ thuật tân tiến nhất, đương nhiên bởi vì chưa quen thuộc thao tác, nơi này có một nửa đều là nhân loại. Mà thiết bị nghiên cứu khoa học được lắp đặt ở đây, liền bắt đầu nghiên cứu cảnh quan, môi trường và chủng loài Cổ tộc.

Tiến độ khai phá tinh cầu tăng vọt, trải qua một tháng nghiên cứu, bây giờ rốt cục cũng đã thống kê xong.

Tiến độ khai phá tinh cầu hiện tại là 58%, một con số kinh người.

Phải biết rằng, vào thời điểm Trần Phong vừa mới bắt đầu tu luyện, tiến độ khai phá tinh cầu của nhân loại, chỉ có 18% đáng thương, mà bây giờ, con số này đã trọn vẹn tăng lên gấp ba!

58% tinh cầu đã được khai phá triệt để, 42% còn lại vẫn như cũ là khu vực không biết. Nhưng từ bản đồ địa hình của những nơi này, 42% còn lại rất có thể toàn bộ đều là hải dương! Thuộc về địa phương mà nhân loại tạm thời không cần phải thăm dò vào lúc này.

"Nếu như 42% còn lại thật sự là hải dương, chúng ta có khả năng tạm thời dùng màu xanh lam để biểu thị, như vậy..."

"Bản đồ toàn cầu sẽ trở nên rõ ràng."

"Ngài xem, nơi này từng là địa bàn của Yêu tộc."

Nhân viên kỹ thuật chỉ vào một khoảng trống lớn nói: "Mặc dù bây giờ đã biến thành nơi hoang vu, nhưng vào thời điểm truy sát Yêu tộc lúc trước, chúng ta đã phái người thăm dò qua, cũng không có nguy hiểm."

"Mà ở những chỗ này..." Nhân viên kỹ thuật chỉ vào dấu hiệu cảnh báo màu đỏ: "Có một ít có yêu thú cường đại tồn tại, có một ít là nhân tố hoàn cảnh, bởi vì nhân thủ trước mắt có hạn, cũng chưa đi đến thực địa để điều tra, bất quá những địa phương này vẹn vẹn chỉ chiếm 1%, cũng không ảnh hưởng đến tiến độ khai phá tinh cầu, tạm thời chỉ cần đánh dấu màu đỏ nguy hiểm là được."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, loại dấu hiệu cảnh báo đặc thù này, không chỉ có Yêu tộc có, nhân loại cũng có rất nhiều, nó giống như là Băng Hải Tuyết Nguyên mà hắn ta đã từng đi đến trước đây.

Chỉ cần xác nhận xác nhận - đánh dấu - cảnh báo là đủ.

Còn những địa phương còn lại, phần lớn là lãnh thổ của Cổ tộc, sau khi đàm phán với Cổ tộc, Cổ tộc cũng hết sức vui vẻ tiếp nhận những thiết bị mà Gen Công Hội cung cấp, sử dụng các thiết bị liên lạc, cấy ghép Chip, màn sáng cùng với đủ loại radar kiểm soát, thậm chí còn trực tiếp xây dựng trạm tàu bay ở các nơi xa xôi.

Sự tiện lợi do khoa học và công nghệ mang lại đã khiến cho người Cổ tộc hài lòng, tổ chức nghiên cứu khoa học càng là tràn đầy nhiệt huyết, là người dẫn đầu trong cuộc cách mạng khoa học kỹ thuật hoá Cổ tộc, công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo cũng đóng vai trò rất quan trọng, tặng cho một nhóm lại một nhóm thiết bị, sự hiểu rõ của nhân loại đối với Cổ tộc, so với trong tưởng tượng càng nhanh hơn.

Cũng không phải là do Cổ tộc quá ngu ngốc, mà là do cơ sở vật chất của nhân loại quá tiện lợi, hướng chi, nhân loại có thể đi sâu vào Cổ tộc, Cổ tộc làm sao lại không thể đi sâu vào nhân loại?

Đây vốn là một con dao hai lưỡi, ở dưới hoàn cảnh đại hài hoà trước mắt của Cổ tộc và nhân loại, không có người nào dám làm loạn.

Tàu bay xuất hiện, chỉ là gia tăng tốc độ dung hợp giữa song phương, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, trong tương lai mấy chục năm nữa, nhân loại cùng với Cổ tộc sẽ hợp nhất thành một. Nếu như...không tính tới lực lượng Thái Cổ bỗng nhiên xuất hiện, loại lực lượng cường đại kia!

Căn cứ theo lời mà Đỗ Mã nói, lực lượng Thái Cổ thỉnh thoảng sẽ xuất hiện, ông ta thường xuyên mất tích cùng với biến mất, cũng là bởi vì cảm ứng được sự tồn tại của lực lượng Thái Cổ...mặc dù luôn luôn rất mỏng manh.

"Một khi lực lượng Thái Cổ xuất hiện, nhất định phải tiêu diệt!"

"Bởi vì không có ai biết, lực lượng Thái Cổ sẽ làm thức tỉnh ra loại tồn tại đáng sợ nào... ví dụ như loại phương thức mà Yêu tộc dùng để phục sinh kia, hoặc là...một loại sinh vật cường đại nào đó."

Đỗ Mã rất nặng nề bàn giao mọi thứ cho Trần Phong.

Những năm này ông ta đã tiêu diệt qua vô số lực lượng Thái Cổ bỗng nhiên xuất hiện, mãi cho đến khi tảng đá thần kỳ kia xuất hiện, ông ta căn bản ngay cả tư cách đụng vào cũng đều không có!

Cộng minh

Lực lượng màu hồng cũng không phải là vấn đề, tảng đá thần bí kia mới là điều mà ông ta lo lắng nhất.

"Cho đến nay, hết thảy lực lượng Thái Cổ xuất hiện, đều là do thời đại kia lưu lại, đều là mảnh vỡ di vật Thái Cổ, thế nhưng cái tảng đá kia cho ta một cảm giác rất kỳ quái, dường như nó là một cá thể hoàn chỉnh." Đỗ Mã rất là lo lắng.

Tảng đá thần bí...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Đỗ Mã giảng rất nhiều, hắn chỉ lẳng lặng ngồi nghe.

"Lực lượng Thái Cổ là cái gì?"

"Lực lượng Thái Cổ, là tất cả lực lượng ở thời đại Thái Cổ! Chỉ cần là lực lượng ở cái thời đại kia, đều sẽ mang theo một tia khí tức đặc thù thuộc về thời đại kia..."

"Rất mạnh mẽ, cũng hết sức đáng sợ, mạnh mẽ cũng không là trọng điểm, trọng điểm là, hết thảy khí tức của thời đại Thái Cổ, đều có thể cộng minh, cộng minh với một ít tồn tại đã ngủ say vạn vạn năm thậm chí đã tử vong kia!"

"Thời đại kia...sự đáng sợ của cộng minh, là chuyện mà người không thể nào hiểu được."

Ngữ khí của Đỗ Mã rất trầm trọng.

Cộng minh... Trần Phong nhíu mày, lực lượng thời đại Thái Cổ, trọng yếu nhất chính là cộng minh sao? Đó lại là cái gì?

Đối với những chuyện này, Trần Phong có quá nhiều nghi hoặc.

"Không có cách nào để hình dung." Đỗ Mã lắc đầu: "Lực lượng cộng minh, nếu trong tương lai gặp được, người liền biết đó là cái gì, đương nhiên, ta hi vọng người vĩnh viễn sẽ không nhìn thấy..."

"Bản thân của lực lượng thời đại Thái Cổ mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng cũng có mạnh có yếu."

"Ví dụ như Giác Tỉnh Giả."

"Thời đại Thái Cổ cũng có Giác Tỉnh Giả tồn tại, lực lượng của chúng nó ngoại trừ cộng minh, thì cũng giống nhau cơ bản cùng với chúng ta, không có gì đặc thù cả!"

"Ồ?" Trần Phong ngạc nhiên.

Giác Tỉnh Giả ở thời đại Thái Cổ, thế mà cùng với hiện tại không sai biệt lắm? Vậy xem ra thời đại Thái Cổ cũng không tính là quá mạnh...

"À đúng rồi, Giác Tỉnh Giả là có ý gì?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái vấn đề này.

"Là thức tỉnh" Đỗ Mã trầm tư một thoáng rồi nói: "Ta nhớ đến lúc ấy khi mà người bình thường cộng minh với lực lượng rồi thức tỉnh, thì được gọi là Giác Tỉnh Giả, còn sức chiến đấu tăng cường chỉ vẹn vẹn là điều kiện bổ sung."

Trần Phong: "..."

Sức chiến đấu tăng cường chỉ là điều kiện bổ sung? ? ?

Cho nên, hẳn đi đến một bước này, tăng lên tới loại cảnh giới này, cũng chỉ là một tác dụng phụ khi người ta thức tỉnh và cộng minh? Những người được gọi là Giác Tỉnh Giả này...nguyên lai toàn là hàng lớn!

Ồ đợi đã, Trần Phong chợt nhớ tới, lần đầu tiên hẳn nghe được cái tên gọi Giác Tỉnh Giả này thế nhưng là ở thế giới Song Giác, ở thời đại Thái Cổ vì sao cũng dùng cái tên Giác Tỉnh Giả... Trần Phong mơ hồ đoán được cái gì.

Thế giới Song Giác, đó là một cái thế giới khác, nơi đó có một cái Sân thi đấu sinh tử có thể cứu những sinh vật khác ở trong không gian loạn lưu, có lẽ cái thế giới đó vền vền chỉ là thế giới do một đám dân chạy nạn tự mình tạo dựng lên! Nếu như là như thế, có lẽ sẽ giải thích được.

Đối với việc thế giới Song Giác do ai tạo thành Trần Phong cũng không quá quan tâm, thế nhưng ngược lại hẳn đối với cái gọi là cộng minh càng thêm tò mò! Nhưng mà, coi như là như thế, Đỗ Mã cũng không có mở miệng.

"Cộng minh..." Đỗ Mã lắc đầu: "Không thể nói, cũng không thể dùng, bởi vì nó quá mức huyền diệu, nếu như giải thích quá nhiều, có lẽ thật sự sẽ khiến cho một ít tồn tại cộng minh."

"? ? ?" Trần Phong tròn to con mắt, trời ạ, vền vền chỉ giải thích một chút cũng sẽ khiến cho một ít tồn tại cộng minh?

"Bằng không thì người cho rằng là như thế nào?" Đỗ Mã cười khò: "Chính vì vậy, những tồn tại kia mới chính là nhân vật chính ở thời đại Thái Cổ! Nếu có thể, ta hi vọng sẽ vĩnh viễn không nhìn thấy lực lượng cộng minh..."

Phải không? Trần Phong nhướn lông mày lên.

Cộng minh...thế mà coi như là đề cập tới một chút cũng không thể! Đây là lần đầu tiên Trần Phong cảm giác được sự đáng sợ của lực lượng cộng minh, loại cảm giác này, dường như là một ít từ máu chốt mà hệ thống thiết lập, khi người nhắc tới những từ ngữ này sẽ bị che giấu...

Cộng minh, hiển nhiên chính là loại tồn tại như vậy.

"Vậy ngài cũng sẽ có loại lực lượng kia?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì.

Phải biết rằng, Đỗ Mã vào lúc đó dường như cũng là Giác Tỉnh Giả.

"Có." Đỗ Mã gật gật đầu: "Truyền thừa của chủng tộc chúng ta là huyết mạch tương truyền, tất cả mọi thứ đều theo tuổi tác trưởng thành mà xuất hiện, tất cả lực lượng ta đều nhớ, thế nhưng cho đến bây giờ, ta chưa bao

giờ sử dụng tới một lần! Bởi vì không dám, cho dù biến thành bộ dáng này như bây giờ, ta cũng không dám sử dụng."

Đỗ Mã nhìn dấu vết màu hồng nhàn nhạt lưu ở trên người.

"Mặc dù ta cũng không biết là chuyện gì sẽ phát sinh khi sử dụng."

"Thế nhưng lực lượng cộng minh...nếu có thể, ta sẽ vĩnh viễn không vận dụng!"

Đỗ Mã chém đinh chặt sắt, khiến cho Trần Phong càng thêm kinh ngạc tán thán về sự mạnh mẽ của lực lượng cộng minh, cho dù bị đồ đệ khống chế, cho dù sắp chết, cũng không dám sử dụng lực lượng cộng minh sao...

Vật kia...đến cùng là cái gì? !

"Ta cũng có loại lực lượng kia à?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hai mắt tỏa sáng.

"Có, thế nhưng không có ai chỉ dẫn, vĩnh viễn sẽ không có cách nào cộng minh." Đỗ Mã không có một chút do dự nói ra.

Thì ra là thế, Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, Đỗ Mã không dám đề cập đến thứ này, hẳn cũng không hỏi nữa.

"Lại làm không công." Trần Phong cười khỏ một tiếng.

Hắn nguyên lai còn tưởng rằng có thể ở chỗ Đỗ Mã học được rất nhiều thứ, bất quá sau khi hiểu rõ, cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ phát hiện ra, nguyên lai ở dưới tình huống không thể sử dụng lực lượng cộng minh, tất cả mọi người đều là Giác Tỉnh Giả hàng lõm, dù sao thì loại gia tăng thực lực này, chỉ là lực lượng bổ sung khi cộng minh thức tỉnh!

Ừm...Đỗ Mã cũng là như thế, cho nên cũng không cần phải hi vọng có thể học được cái gì quá mạnh mẽ.

"Như vậy...ta chỉ có một vấn đề cuối cùng." Trần Phong nhìn về phía Đỗ Mã hỏi: "Ngài nếu như đã có được loại thực lực này, cũng không thuộc về

Cổ tộc, cũng đã nhìn thấu hưng suy của Cổ tộc, còn sống qua vô số tuế nguyệt, vì sao lại tham dự Thánh Chiến?"

Xoạt! Đỗ Mã đột nhiên ngừng đầu.

Thánh Chiến...nếu so sánh cùng với hồi ức thời đại Thái Cổ xa xưa, Thánh Chiến quả thật là quá gần quá gần, gần đến mức giống như là sự tình mới phát sinh, cho tới nay vẫn còn hiện rõ mồn một trước mắt!

Gần đây ông ta đã biết rõ Trần Phong cùng với Tần Hải trước mắt đều đã tham dự qua Thánh Chiến! Gần đây ông ta đã biết rõ ràng thân phận của Trần Phong cùng với Tần Hải!

"Người có biết chức trách của ta là cái gì hay không?" Đỗ Mã lắc đầu: "Cổ tộc, Yêu tộc, dã nhân, nhân loại, ai thắng ai thua ta căn bản đều không quan tâm, bằng không, người thật sự cho rằng người có thể làm cho nhân loại cùng với Cổ tộc dung hợp?"

Trần Phong nghe vậy liền cảm thấy xấu hổ, đúng thế, nếu như Đỗ Mã thật sự nhúng tay vào sự tình Cổ tộc, như vậy những tiểu kế sách nhắm vào Cổ tộc của hắn ngay cả một chút tác dụng cũng không có, nhân loại cũng có thể bị tiêu diệt ngược lại.

Phiên bản mới

"Chúng tộc hưng suy, Thiên Đạo tự nhiên, không liên quan gì đến ta."

"Năm đó ta sở dĩ nhúng tay vào sự tình của một mạch dã nhân, cũng là bởi vì thủ lĩnh của một mạch dã nhân..." Đỗ Mã nhíu mày: "Hắn sử dụng lực lượng Thái Cổ! Hắn không biết từ nơi nào lấy được mảnh vỡ di vật Thái Cổ, kém chút nữa dẫn tới cộng minh, cho nên ta mới ra tay."

Thái Cổ...cộng minh...Trần Phong liền hiểu rõ, lại là bởi vì cái đồ vật này! Nếu là như thế, một mạch dã nhân bị diệt không oan.

"Như vậy thì Yêu tộc..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Ta cũng rất bất ngờ." Đỗ Mã lộ ra vẻ mặt đau đầu nói: "Một mạch Dã nhân bởi vì ngoài ý muốn nên ta mới ra tay, theo lý mà nói, đó hẳn là thời khắc mà Yêu tộc cùng với Cổ tộc phát triển chung với nhau, nhưng không ngờ được, tình hình chiến đấu lúc ấy được truyền đi, có thể là do ta ra tay quá dứt khoát, khiến cho Yêu tộc sợ mất mặt, thế mà trực tiếp ngủ say."

Trần Phong cũng không biết nói gì, nguyên lai Yêu tộc ngủ say chỉ là một chuyện ngoài ý muốn?

Này, này, chuyện này...đúng là thật sự không thể nói lý, nếu như đám Yêu tộc kia biết rõ chân tướng, chỉ sợ là sẽ đội mồ sống dậy a?

"Tảng đá kia, nhất định phải gia tăng sự chú ý." Đỗ Mã lộ ra ngữ khí ngưng trọng: "Lực lượng cộng minh một khi được khởi động, cũng sẽ không còn cách nào ngăn cản, thời đại Thái Cổ, có thể sẽ một lần nữa bùng xuống, cho nên..."

"Vô luận bất luận cái khí tức Thái Cổ gì xuất hiện, nhất định phải tiêu diệt!"

"Còn có cỗ lực lượng màu hồng kia..." Đỗ Mã suy nghĩ một chút, nghiêm túc nói: "Ta sẽ truyền thụ cho người một chút thủ pháp làm như thế nào để tìm kiếm cùng với nắm bắt lực lượng Thái Cổ, còn lại, liền giao cho người."

Kỹ năng mới, đã nhận được, Trần Phong rời khỏi Hoàng Cung, thở dài thật sâu, vốn là muốn tăng cường thực lực, không nghĩ tới cuối cùng chỉ học được một chút kỹ xảo quét hình cùng với tìm kiếm lực lượng Thái Cổ, thực lực của bản thân cũng không có thay đổi gì.

Sụp đổ!

Sụp đổ!

Sụp đổ!

Trần Phong điếm ba lần trên hư không, hắn có thể cảm giác được hư không nổ tung.

Đây là lực lượng vượt xa sự lý giải của người bình thường, cường đại đến mức không có cách nào dự đoán, thế nhưng coi như là loại lực lượng này, cũng vền vền chỉ là tác dụng phụ của cộng minh hay sao?

Cộng minh...sẽ cường đại đến cỡ nào? Trong lòng của Trần Phong cũng có một chút lạnh lẽo.

Cho dù loại lực lượng kia rất mạnh mẽ rất có sức hấp dẫn, thế nhưng nếu có thể, Trần Phong cũng không muốn nhìn thấy loại lực lượng kia xuất hiện, bởi vì ai cũng không biết sẽ phát sinh ra cái gì.

Trước tiên đi giải quyết cỗ lực lượng màu hồng kia, Trần Phong lắc đầu.

Xoạt! Ở dưới sự phụ trợ của Linh, hắn rất mau liền quán thông kỹ xảo tìm kiếm khí tức Thái Cổ.

Ô...ô...n...g —— Sóng ánh sáng nhàn nhạt quét qua.

Ở một cái địa phương xa xôi nào đó, bỗng nhiên truyền đến khí tức nhàn nhạt, thành linh đúng là cỗ lực lượng mà Trần Phong đã gặp trước kia, căn nguyên lực lượng màu hồng quen thuộc kia!

"Đã tìm được người." Trần Phong mừng rỡ.

Cái gọi là tiểu kỹ xảo tìm kiếm khí tức Thái Cổ này, so với bên trong tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn. Chỉ có điều là, khiến cho hắn ngoài ý muốn chính là, vị trí của căn nguyên lực lượng màu hồng, lại là thành phố của nhân loại, tại một cái thành phố phồn hoa nào đó!

"Không tốt." Trần Phong thầm nghĩ không ổn trong lòng.

Sự đáng sợ của thứ này hắn đã được chứng kiến, nếu như lực lượng màu hồng tiến hành công kích, cho dù là một thành phố có mấy trăm vạn nhân khẩu, cũng rất có thể sẽ toàn bộ xảy ra chuyện!

Nghĩ tới đây, Trần Phong liền cấp tốc đuổi theo.

Rất nhanh, Trần Phong đã tiến vào cái thành phố này, không cần truy tìm khí tức, hắn đã có thể cảm giác được sự tồn tại của căn nguyên lực lượng màu hồng, hắn thuận theo khí tức đi đến, rất nhanh liền tìm được lực lượng màu hồng kia.

Chỉ có điều là...vào thời điểm Trần Phong nhìn thấy lực lượng màu hồng liền cứng đờ. Điểm này Trần Phong đã sớm đoán được, thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, người mà lực lượng màu hồng phụ thân, vậy mà lại là nàng!

Diệp Uyển Đồng!

Giờ phút này, Diệp Uyển Đồng quần áo không chỉnh tề đang chơi đùa cùng với một đám người, mặc cho từng đôi tay sờ qua ở trên người, đủ loại thanh âm kỳ quái vang lên ở trong cái hẻm nhỏ này.

Cô gái này... trong lòng của Trần Phong thở dài.

Diệp Uyển Đồng cùng với Hàn Vũ Lạc đã trải qua quá nhiều tra tấn, khắc phục bản tính, rốt cục cũng tiến tới cùng nhau, không nghĩ tới vậy mà lại xảy ra chuyện! Nguyên lai tưởng rằng hai người bọn họ đã trải qua nhiều như vậy, Hàn Vũ Lạc cả đời nhiều nhất chỉ bị cấm một ít sùng, hiện tại xem ra, trên đầu của Hàn Vũ Lạc đã không còn chỗ để cấm sùng!

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong lóe lên, đang chuẩn bị ra tay, chợt thấy sự mê ly trong thần sắc của Diệp Uyển Đồng, liền giật mình, loại bộ dáng này, chẳng lẽ nói...

Trần Phong ngừng tay, hẩn quan sát tỉ mỉ một lát, rốt cục xác định được một cái sự tình. Cổ khí tức Thái Cổ mạnh mẽ mà vừa thần bí, cổ khí tức Thái Cổ mang theo ý thức chủ động kia, vậy mà đang hưởng thụ! Không sai, nàng vậy mà đang hưởng thụ sự vuốt ve của một đám người!

"Chuyện này..." Trần Phong thật sự rất kinh ngạc.

Người thế nhưng là lực lượng Thái Cổ! Những người này ở đây trong mắt của người cũng đều là sâu kiến, đều là công cụ mới đúng! Người thế mà...

"Chẳng lẽ nói..." Trần Phong bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh: "Loại lực lượng đáng sợ này, thế mà bị ảnh hưởng bởi bản tính của Diệp Uyển Đồng?"

Nếu thật sự là như vậy, thì Diệp Uyển Đồng...

"Có khả năng." Linh không có một chút do dự gật gật đầu: "Kỳ thật sau khi cổ lực lượng này phụ thân vào người của sư tỷ của Tần Hải, cũng đã nhiều hoặc ít bị ảnh hưởng bởi bản tính của sư tỷ, cho nên mới hận thấu xương đối với mọi người như vậy! Chỉ bất quá, ý chí của sư tỷ Tần Hải dường như đã bị cổ lực lượng kia hoàn toàn khống chế, thế nhưng Diệp Uyển Đồng..."

"Nếu đây thực sự là căn nguyên lực lượng màu hồng..."

"Dựa theo quy mô mà nó dung hợp cùng với sư tỷ Tần Hải mà nói, một khi nó dung hợp cùng với Diệp Uyển Đồng, lực lượng mà Diệp Uyển Đồng thi triển ra, đủ để bao trùm cả cái thành phố này!"

Linh rất nghiêm túc thôi diễn.

"Lực lượng của vị sư tỷ kia nhiều nhất là mị hoặc, khống chế lòng người."

"Mà lực lượng của Diệp Uyển Đồng...có khả năng làm cho tất cả mọi người trong nháy mắt tiến vào kỳ phát tình!"

"Khuyết điểm duy nhất của nàng chính là thực lực quá yếu, thế nhưng mà sau khi nàng dung hợp với cỗ lực lượng màu hồng này, sẽ không còn khuyết điểm nữa, đây mới là chỗ đáng sợ!"

"Một khi Diệp Uyển Đồng toàn lực ra tay, tòa thành phố này, mấy triệu người, ai cũng chạy không được!"

Linh lẳng lẳng nói xong.

Trần Phong: "..."

Suy nghĩ một chút, một tòa thành phố, mấy triệu người đồng thời phát tình, tràng diện kia... xem ra phim xxx sẽ xuất hiện rất nhiều phiên bản mới a?

Ngẫm lại liền cảm thấy đau cả đầu, đoán chừng nguyên nhân lực lượng màu hồng lựa chọn Diệp Uyển Đồng, cũng là vì như thế!

Bản tính mạnh mẽ

Chỉ là không nghĩ tới, sau khi dung hợp cùng với Diệp Uyển Đồng, nó lại bị bản tính của Diệp Uyển Đồng ảnh hưởng, không khỏi bắt đầu hưởng thụ tất cả những thứ này...

"Đáng sợ." Trần Phong thở dài, vậy thì phải ủy khuất đồng chí Hàn Vũ Lạc của chúng ta.

"Không sao." Linh nghiêm túc phân tích một chút: "Ngược lại đã hết chỗ cảm ứng, còn có thể thế nào?"

Trần Phong thôn thức không thôi.

Trong hẻm nhỏ.

Tiếng thở dốc kỳ quái không ngừng truyền đến.

Linh lại còn ở vào thời điểm này phân tích một chút: "Dựa vào nét mặt của nàng, ngữ khí, còn có phản ứng thân thể mà nói, nàng sẽ rất nhanh trầm mê bên trong loại hoạt động này..."

"Mà một khi ngải ra tay, nàng sẽ ở dưới ảnh hưởng của sự thống khổ, cấp tốc thoát khỏi cái trạng thái này, đến lúc đó, nàng có 96% tỷ lệ, phóng thích ra năng lượng với quy mô lớn, khiến cho cả cái thành phố này bị luân hãm, cho nên, ta kiến nghị ngải tạm thời đừng nên xuất thủ, yên lặng quan sát tình thế phát triển." Đây là kiến nghị của Linh.

"Diệp Uyển Đồng có thể kiên trì được bao lâu?" Trần Phong hỏi.

Căn cứ theo tình huống của sư tỷ Tần Hải đề thi diễn, loại lực lượng màu hồng này có thể ăn mòn lòng người, từ lúc đầu bị ảnh hưởng một chút, cho đến cuối cùng không chế hoàn toàn! Hắn không biết Diệp Uyển Đồng có thể chống đỡ được bao lâu.

"Ừm..." Linh dừng một chút, trên khuôn mặt lộ ra sự nghi hoặc, lại cúi đầu nghiêm túc suy nghĩ một chút rồi nói: "Không biết."

"Không biết?" Trần Phong ngạc nhiên nhìn Linh.

Từ góc độ thôi diễn để phân tích, đối với Linh mà nói không phải là một chuyện hết sức dễ dàng hay sao?

"Ừm..." Linh gãi gãi đầu: "Nếu là người bình thường ta tự nhiên sẽ có thể thôi diễn, thế nhưng Diệp Uyển Đồng lại có một chút đặc thù, quan sát cho tới bây giờ, ta phát hiện ra, căn nguyên lực lượng màu hồng dung hợp cùng với Diệp Uyển Đồng, thế mà càng ngày càng sâu! Không, chính xác hơn mà nói, lực lượng màu hồng đang bị thân phục dưới bản tính của Diệp Uyển Đồng...nó dường như, đang bị luân hãm."

Cái gì? Trần Phong có chút phát mộng.

Luân hãm? Đường đường là lực lượng Thái Cổ, luân hãm vào bên trong bản tính của Diệp Uyển Đồng?

Hít hà ——Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Cho nên nói, bản tính của Diệp Uyển Đồng đến cùng có bao nhiêu kinh người? Nói như vậy, Diệp Uyển Đồng làm loạn trước kia, cái gọi là một người diệt đi một cái gia tộc, là do cái bản tính này?

Ôi mẹ ơi, Trần Phong đã kinh hãi đến mức nói không ra lời.

Thế giới to lớn, quả nhiên là không thiếu cái lạ, ừm...

"Căn cứ từ tình huống nhân loại để phân tích, loại lực lượng Thái Cổ ở trạng thái này cũng không có uy hiếp, ngược lại đối với nam giới mà nói, là phúc lợi đặc thù, cũng không cần phải lo lắng." Linh nghiêm túc phân tích nói: "Cũng có thể hiểu thành, bản tính của Diệp Uyển Đồng, đã tạm thời đem lực lượng Thái Cổ tiến vào trạng thái nửa phong ấn đặc thù."

"Đã hiểu." Trần Phong gật gật đầu, cỗ lực lượng màu hồng này, xem ra có thể tạm thời không cần phải để ý đến.

Ít nhất, trước khi tìm thấy lực lượng có thể chân chính khắc chế nó, tuyệt đối không thể để cho nó bùng tỉnh, tốt nhất là để cho nó vĩnh viễn trầm luân ở bên trong bản tính của Diệp Uyển Đồng đi...

"Hãy chậm rãi cảm nhận sự mỹ hảo của nhân loại đi." Trần Phong nhìn thân ảnh trong hẻm nhỏ, lặng yên lui lại.

Ở nơi đó, thanh âm nguyên thủy nhất của nhân loại chưa bao giờ dừng lại.

"Chỉ đáng tiếc cho Hàn Vũ Lạc." Trần Phong có chút đau lòng.

Dù sao thì Hàn Vũ Lạc vì muốn ở cùng một chỗ với Diệp Uyển Đồng, đã thực sự cố gắng rất nhiều, cái gì mà phân thân thuật a, cái gì mà nhất tâm đa dụng, học được rất rất nhiều!

Nói cho Hàn Vũ Lạc? Được rồi.

Trần Phong cũng không muốn khiến cho Diệp Uyển Đồng bỗng nhiên thức tỉnh vào lúc này.

Vì nhân loại...đành phải để cho Hàn Vũ Lạc ủy khuất vậy.

...

Sự tình lực lượng màu hồng tạm thời được buông xuống, Trần Phong dự định đi xem một chút tảng đá huyền bí mà Đỗ Mã đã nói kia, căn cứ theo lời của Đỗ Mã, tảng đá huyền bí kia, trôi nổi trên mặt hồ, kinh khủng mà lại mạnh mẽ, bất quá chỉ cần không tới gần nó, sẽ không gặp phải nguy hiểm gì.

Chỉ có điều là, có chút ngoài ý muốn chính là, vào thời điểm Trần Phong chạy tới...nơi đó đã trống rỗng.

Tảng đá đã biến mất, không chỉ có tảng đá biến mất, mà ngay cả cái hồ cũng biến mất! Trên mặt đất chỉ còn lại một cái hố cực lớn, dường như là ngay cả nước ở bên trong hồ, tất cả mọi thứ đều toàn bộ bị chuyển đi, tảng đá huyền bí không biết đã đi nơi nào rồi!

"Bị người ta mang đi?" Trần Phong bỗng nhiên giật mình.

Tảng đá huyền bí này có lực lượng khủng bố như thế, một khi bị người dung hợp...lại là một trường tai nạn!

Xoạt! Trần Phong cố gắng dùng phương pháp mà Đỗ Mã truyền thụ tìm kiếm.

Nhưng mà...không thu hoạch được gì, cái tảng đá huyền bí này dường như đã vĩnh viễn biến mất trên cái thế giới này, căn bản là không có cách nào truy tung.

"Bị người ta mang đi rồi sao?" Trần Phong nhíu mày, thực lực của hắn bây giờ rất mạnh mẽ, đã đứng ở trên đỉnh phong nhân loại.

Thế nhưng mà càng như vậy, hắn càng cảm giác được sự sợ hãi, huyền bí khó lường của lực lượng Thái Cổ không ngừng xuất hiện, những thứ không biết bên trong các khu vực chưa khai phá, khí tức kinh người truyền đến từ cái thành phố nhỏ kia...

Có lẽ, làm một nhân loại phổ thông, còn có thể hạnh phúc ở bên trong sự dốt nát a?

"Xem ra có một chút phiền phức." Trần Phong thở dài.

Tảng đá huyền bí biến mất, không chỉ không khiến cho Trần Phong cảm thấy thư giãn, ngược lại còn cực kỳ lạnh lẽo, ai cũng không biết trong tương lai sẽ phát sinh ra chuyện gì!

"Nơi này..." Trần Phong bước vào bên trong hố sâu, hắn muốn nhìn một chút xem nơi này có để lại dấu vết gì hay không, toàn thân bỗng nhiên run lên, Quảng sáng may mắn yên lặng không biết bao lâu trong cơ thể vậy mà lại vào thời khắc này quang hoa đại thịnh!

Oanh! Khí tức kinh khủng bùng nổ.

? ? Trần Phong đột nhiên giật mình.

Sau đó hắn còn chưa kịp hiểu được đến cùng đã phát sinh ra chuyện gì, Quảng sáng may mắn lại lặng yên không tiếng động trở nên yên lặng, dường như sự tình vừa mới phát sinh chỉ là ảo giác.

Đây là tình huống như thế nào? Trần Phong có chút phát mộng.

Quầng sáng may mắn bởi vì cái gì bỗng nhiên nổi khùng? Sau đó lại biến mất? Trần Phong nhìn về phía dấu vết lưu lại trong cái hồ giống như có điều suy nghĩ, chẳng lẽ là do khí tức mỏng manh lưu lại ở nơi này đã làm ảnh hưởng đến Quầng sáng may mắn hay sao? Nếu như vậy, nếu như hẳn thật sự tìm được cái tảng đá huyền bí kia, Quầng sáng may mắn rất có thể sẽ từ bên trong cơn ngủ mê thức tỉnh, thậm chí sẽ phát sinh sự thuế biến!

Thứ này...nhất định phải tìm tới! Trần Phong âm thầm nói ra.

Dùng sự hiểu rõ của nhân loại đối với cái thế giới này, chỉ cần cái tảng đá huyền bí kia chưa có trốn đến những vùng biển chưa thăm dò, hẳn nhất định có thể tìm ra!

"Nhờ Phó hội trưởng giúp..." Trần Phong đang muốn gọi điện cho Phó hội trưởng.

Bỗng nhiên.

Oanh! Một tiếng nổ âm âm vang lên.

Lòng đất

Mặt đất rung động, ở một địa phương xa xôi cơ hồ không thấy được, Trần Phong cảm nhận được một cổ chấn động to lớn, dùng thực lực hôm nay của hắn, vậy mà không cảm giác ra được địa điểm xảy ra chuyện!

"Đến cùng là bao xa? !" Trần Phong bỗng nhiên kinh sợ.

Đã xảy ra chuyện, đây là sự khẳng định, dùng thực lực hôm nay của Trần Phong còn không cảm ứng được địa điểm, điều này nói rõ, địa điểm xảy ra chuyện cách nơi này xa tới mức không có cách nào tưởng tượng, đây chính là chuyện đáng sợ nhất!

Bởi vì...coi như là ở xa tới loại tình trạng này, Trần Phong y nguyên vẫn cảm thấy một cổ chấn động.

Xoạt! Trần Phong cấp tốc mở màn sáng ra.

Cộng Đồng Giả Lập đang từ một mảnh an lành, lại trở nên sôi động dị thường.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Không biết, làm ta sợ muốn chết, kém chút xảy ra tai nạn xe cộ."

"A a a, nhà máy bên kia cũng tổn thất rất nặng nề, bất quá còn tốt là không có nhân viên thương vong, chấn động mãnh liệt như vậy, đến cùng là chỗ nào xảy ra chuyện rồi?"

"Có trời mới biết, lão tử đang đang chơi game sắp chiến thắng, ầm một phát liền đánh chệch."

"Người hãy thỏa mãn đi, ta còn đang thân mật với vợ, ầm một cái liền tiến vào lộn chỗ."

"... huynh đệ hãy bảo trọng."

"Ngất, đến cùng là ở chỗ nào đã xảy ra chuyện rồi?"

"Không biết, ở phía Đông chỉ nói đó là một trận động đất."

"Ở phía Tây cũng thế."

"Ở phía Nam giống như cũng rất mạnh."

"Ở phía Bắc cũng như vậy."

Vô số người dồn dập đi lên báo cáo tình hình.

Thế nhưng khiến cho người ta kinh dị chính là, cơ hồ người của mỗi một thành phố, đều nói là gặp chấn động mãnh liệt, thế nhưng không có một cái địa phương nào gặp phải tổn thất nghiêm trọng.

"Làm sao lại..." Trần Phong nhíu mày.

Hắn bảo Linh thống kê một thoáng tin tức bình an trong Cộng Đồng Giả Lập, cơ hồ bao gồm mỗi một tòa thành phố, thậm chí cả Cổ tộc đều có! Cho nên nói, địa phương xảy ra chuyện...

Trần Phong nhìn về phía những vùng biển, là những khu vực nằm trong 48% chưa thăm dò kia!

Chẳng lẽ là nơi này? Trần Phong suy đoán.

Mà đúng vào lúc này, vòng đeo tay bỗng nhiên chấn động, hắn liếc nhìn, là tin tức do Phó hội trưởng gửi tới: "Trần Phong, chỉ sợ ngươi phải tới nơi này một chuyến."

"Chúng ta đã kiểm tra được nơi phát ra gợn sóng, thế nhưng vị trí...lại là ở sâu trong lòng đất."

Trong lòng đất, khí tức màu tím đen bốc lên, giống như một cái bàn tay khổng lồ.

Một cỗ khí tức thần bí mà mạnh mẽ bốc lên từ trong lòng đất, cùng với bên trong sự nhận biết của nhân loại về lòng đất hoàn toàn khác biệt, toàn bộ trong lòng đất, dường như có một sinh vật nào đó đang rung chuyển.

Bỗng nhiên, những khí tức màu tím đen kia ngưng tụ lại, hình thành nên một cánh cửa quỷ dị, dẫn đến một cỗ khí tức quen thuộc và kỳ lạ tràn ra bên ngoài ...

Oanh! Từng tồn tại cường đại mà huyền bí xuất hiện.

Bọn hắn giống như là phát điên.

Bọn hắn lệ nóng doanh tròng.

Bọn hắn run rẩy cảm thụ khí tức của cái thế giới này.

"Chúng ta...đã trở về!"

Oanh! Khí tức đáng sợ chấn động.

...

Tại Gen Công Hội, Trần Phong phát hiện được gợn sóng biến động trên bảng điều khiển.

"Mấy giờ trước, chúng ta đã phát hiện được hàng loạt dấu hiệu hoạt động ở sâu trong lòng đất, căn cứ theo sự điều tra, đây cũng không phải là hiện tượng tự nhiên dẫn đến tai họa." Nhân viên kỹ thuật lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nói: "Sau khi thỉnh cầu Gen Công Hội hiệp trợ, chúng ta xác nhận, những dấu hiệu hoạt động này là do sinh vật sống tạo ra."

Cho nên nói, sự chấn động này là do những sinh vật dưới lòng đất gây ra?

Trần Phong nhìn những gợn sóng biến động trên bảng điều khiển, bởi vì nguyên nhân phương thức kiểm tra đặc thù, bọn hắn chỉ có thể nhìn thấy một bản phác thảo mơ hồ, thế nhưng những đường nét phác thảo này...

"Nhân loại?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên một vệt hào quang kinh người, khiến cho người ta cảm thấy run sợ.

"Trước mắt còn chưa xác định được." Nhân viên kỹ thuật thấp giọng nói: "Những đường nét này quá mức mơ hồ, không có cách nào bắt được hình ảnh rõ ràng hơn, chỉ có thể phán đoán đại khái là, những dấu hiệu hoạt động này thuộc về một loại sinh vật nào đó."

"Sinh vật..." Trần Phong hơi híp tròng mắt, hẩn nhìn chăm chăm vào những đường nét phác thảo mơ hồ này rồi hỏi: "Ta đối với khoa học không hiểu rõ lắm, bất quá ở trong loại địa phương như lòng đất này, dường như là hầu hết mọi người đều không thể đi vào được?"

"Đúng thế." Nhân viên kỹ thuật gật gật đầu: "Chỗ đó có hoàn cảnh ác liệt, căn bản là không có cách nào sinh tồn. Thời đại gen xuất hiện, thực lực của nhân loại được tăng nhiều, chúng ta cũng lo lắng có người sẽ đi vào trong lòng đất gây chuyện, phá hủy hành tinh, cho nên chúng ta cũng đã từng phái người đi thăm dò, sau đó phát hiện ra, chỗ sâu trong lòng đất..."

"Nơi đó có thể là địa phương kiên cố nhất trên hành tinh!"

"Căn bản là không có khả năng phá hủy!"

"Ồ?" Trần Phong nhú mày, địa phương kiên cố nhất trên hành tinh sao?

"Đúng thế." Nhân viên kỹ thuật gật đầu: "Ở cái thời đại đặc thù này, chịu ảnh hưởng không chỉ có riêng sinh vật, trong lòng đất đồng dạng cũng phát sinh thuế biến, nói như thế nào đây... hoàn cảnh ở cái chỗ kia đã không có cách nào dùng khoa học để hình dung, vô luận là bất luận kẻ nào, tiến vào chỗ sâu trong lòng đất cũng chỉ có một con đường chết!"

"Vì cái gì?" Trần Phong kinh ngạc, một nhân viên kỹ thuật không hiểu rõ về gen năng lực, lại dám chắc chắn như thế?

"Bởi vì chỗ kia..." Nhân viên kỹ thuật hít vào một hơi thật sâu nói: "Tất cả năng lực, toàn bộ đều mất đi tác dụng!"

"Cái gì?" Trần Phong đột nhiên trợn to con mắt.

"Tất cả năng lực, toàn bộ đều mất đi tác dụng." Nhân viên kỹ thuật lặp lại một lần: "Vô luận là thông qua loại năng lực đặc thù nào, dùng phương thức

đặc thù nào, khi tiến vào chỗ sâu trong lòng đất, vào thời điểm ở bên trong, tất cả năng lực cũng sẽ mất đi hiệu lực ở trong nháy mắt! Vô luận là người có năng lực đặc thù, có thủ đoạn cường đại như thế nào, ở nơi đó đều không thể dùng được."

Mất đi hiệu lực...Trần Phong nhú mày.

Năng lực là chỗ dựa duy nhất của gen chiến sĩ, một khi mất đi hiệu lực, chính là một phế nhân, huống chi, còn là ở chỗ sâu trong lòng đất?

Hắn đột nhiên nhớ tới Biển Băng, điều hung hiểm nhất ở Biển Băng cũng chính là làm cho tất cả năng lực của người trong nháy mắt mất đi hiệu lực rồi tử vong, rất tương tự, chỉ bất quá lần này là bởi vì ở chỗ sâu trong lòng đất, không có chỗ nào có thể trốn, cho nên càng thêm đáng sợ.

Chờ một chút...Trần Phong đột nhiên nhìn về phía những đường nét phác thảo mơ hồ trên bảng điều khiển, bọn gia hỏa này?

"Đúng vậy, đây mới là điều mà chúng ta lo lắng." Nhân viên kỹ thuật cười khổ: "Chúng ta đã từng điều động vô số cường giả đi qua, đều bị miêu sát, ở chỗ đó căn bản là không có cách nào sinh tồn, thế nhưng mà những sinh vật này..."

Thì ra là thế, Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, rốt cục ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề. Năng lực có tồn tại hay không không phải trọng điểm.

Trọng điểm...là những sinh vật không biết này!

Là một đôi sừng

Ở địa phương mà ngay cả tổ chức nghiên cứu khoa học cùng với Gen Công Hội hợp lại đều không thể đặt chân đến, lúc này không hiểu sao lại xuất hiện một đám sinh vật quý dị, ở bên trong lòng đất như giẫm trên đất bằng, thậm chí dẫn tới sự chấn động trên phạm vi toàn thế giới, đây vền vền chỉ là di chuyển nhẹ nhàng, nếu như bọn hấn thật sự ở bên trong làm loạn...

Ví dụ như ——chế tạo chấn động có cường độ mạnh hơn? Gây ra động đất cấp 9 cấp 10 hoặc là càng cao hơn? Một khi loại tai họa này xuất hiện trên toàn cầu, nhân loại cũng cách thời điểm diệt vong không xa.

Lỗi tinh cầu rất cứng, cơ hồ không có cách nào hủy diệt, thế nhưng nhân loại lại không được.

"Chúng ta nhất định phải giải quyết chuyện này." Nhân viên kỹ thuật lo lắng nói: "Chúng ta nhất định phải điều tra rõ ràng, những sinh vật này đến cùng là cái gì, là sinh vật được lỗi tinh cầu dẫn sinh ra? Hoặc là..."

Nhân viên kỹ thuật dừng lại một chút, lúc này mới một lần nữa nói đến: "Nhân loại."

Nhân loại...Trần Phong hơi híp tròng mắt, cho dù đối phương chỉ có những đường nét mơ hồ, không thấy rõ lắm, thế nhưng có độ tương tự rất nhiều với nhân loại, nếu quả như quả thật là nhân loại...

"Còn có tin tức nào khác không?" Trần Phong hỏi.

"Không có." Nhân viên kỹ thuật lắc đầu: "Đối phương từ sau khi xuất hiện, vẫn một mực ở lại bên trong."

"Các người muốn làm gì?" Trần Phong trầm giọng hỏi.

Gen Công Hội cùng với tổ chức nghiên cứu khoa học có vô số thiên tài, đều là đỉnh cấp ở rất nhiều lĩnh vực, mặc dù thực lực bản thân không mạnh, thế nhưng chắc hẳn có thể cung cấp được một chút biện pháp.

"Trước đó chúng ta đã khởi động một phương án."

"Vị Cô tộc trên mi có viên kỳ thạch màu xanh lam, dường như có khả năng đem người đưa đến chỗ sâu trong lòng đất, khoa nghiên cứu của chúng ta có thể chế tạo ra một bộ thiết bị miễn dịch tổn thương khi ở chỗ sâu trong lòng đất, cũng cung cấp một chút công năng sinh tồn nhất định, như thế, chúng ta hẳn là có thể tiến hành gặp gỡ những sinh vật kia một lần."

Nhân viên kỹ thuật hồi báo lại nội dung chi tiết.

"Kết quả sao rồi?" Trần Phong mơ hồ đoán được cái gì.

"Chết hết rồi." Nhân viên kỹ thuật lộ ra vẻ mặt khó coi: "Đối phương có lực lượng cực kỳ cường đại, trực tiếp đem nhân viên công tác của chúng ta miểu sát, chúng ta không đạt được bất luận một số liệu nào."

Bọn hắn lắp đặt camera, thậm chí ngay cả khuôn mặt của đối phương còn chưa chụp được đã bị phá hủy.

"Có tính ra được thực lực của đối phương hay không?" Trần Phong hỏi.

"Không biết." Nhân viên kỹ thuật lắc đầu: "Bất quá, ở bên trong những người được phái đi cũng có vài vị, đều là chiến sĩ Siêu cấp A cường đại nhất, không cần bất luận năng lực gì, thể xác cũng cực kỳ cường đại!"

Gen Công Hội nếu đã phái người ra, tự nhiên sẽ tuyển ra những người mạnh nhất!

Siêu cấp A...miểu sát...chẳng lẽ là Giác Tỉnh Giả?

Làm sao có thể! Trần Phong lắc đầu, xem ra những kẻ địch bỗng nhiên xuất hiện này, có thực lực tuyệt đối không đơn giản, chỉ có điều là, ở trong mắt của hắn vẫn như cũ có sự nghi hoặc, bởi vì quá kì quái!

Tổ chức nghiên cứu khoa học đã giám sát chỗ sâu trong lòng đất vô số năm, chưa bao giờ thấy qua bất cứ một sinh vật nào! Đây cũng không phải là cái gì khu vực không biết.

Cho nên... bọn gia hỏa này đến cùng từ đâu tới? Ngoại trừ nhân loại, Cổ tộc, Yêu tộc, bây giờ chỉ có những vùng biển thần bí kia là chưa dò xét được, chẳng lẽ bọn gia hỏa này đến từ chỗ sâu ở những vùng biển không biết này?

"Siêu cấp A... miểu sát...Giác Tỉnh Giả..." Trần Phong nhíu mày.

Bỗng nhiên, hắn trợn to hai mắt, dường như nhớ tới cái gì, đột nhiên vọt tới trước màn sáng, gắt gao nhìn chăm chăm vào những đường nét ở phía trên nói: "Phóng to đầu của bọn hắn lên cho ta!"

"Đúng, chính là chỗ này, ở vị trí huyết thái dương, phóng to lên cho ta!"

"Phóng to hơn nữa!"

Xoạt! Những đường nét đơn giản ở trên màn sáng được phóng to lên vô số lần, vẻ mặt của Trần Phong nhất thời đại biến, cho dù là cái đường nét kia đơn giản tới cực điểm, căn bản là thấy không rõ lắm, thế nhưng Trần Phong vẫn có thể nhìn thấy đồ vật quen thuộc... ở hai bên huyết thái dương của đám gia hỏa này, dường như có một cái gì đó nhô lên.

Đó dường như...dường như là một đôi sừng!

Tại chỗ sâu trong lòng đất, hào quang nhàn nhạt lưu chuyển.

Mảnh địa phương tràn ngập khí tức thần bí này đã được kiến tạo thành một cái trụ sở, những người trên trần mọc ra một cặp sừng này, dường như đang tiến hành quan sát hoàn cảnh lân cận.

"Trụ sở đã được kiến tạo."

"Xác định tọa độ, đang xây dựng truyền tống không gian."

"Cần mất bao lâu?"

"Mười ngày."

"Rất tốt."

Đội trưởng cầm đầu thấp giọng nói ra.

Mười ngày...chỉ cần chờ đợi mười ngày thời gian, tất cả mọi người ở thế giới của bọn hấn có thể buông xuống! Bọn hấn đã bị nhốt ở thế giới Song Giác quá lâu rồi...

Lâu đến mức bọn hấn thậm chí đã quên đi nguồn cội của mình! Quên là bọn hấn cũng tới từ viên tinh cầu này! Chỉ có điều là, sau khi đã xác định được thời gian, đội trưởng cầm đầu, trên mặt y nguyên vẫn mang theo một tia nghi hoặc cùng với mê mang.

"Sao thế?" Những người khác có một chút kỳ quái.

"Còn có một chút sự tình lo lắng."

"Ồ?"

"Nói thí dụ như... đến cùng là ai đã đem tọa độ nơi này bỗng nhiên truyền cho chúng ta!" Thần sắc của gã có một chút lo lắng.

Trần Phong sau khi rời đi, bọn hấn vốn cho rằng là sẽ không còn cách nào đi vào cái thế giới này, thế nhưng vào thời điểm bọn hấn cơ hồ đã từ bỏ hi vọng, bọn hấn lại thu được một cái tọa độ!

Một cái... tọa độ thần bí! Lúc đó bọn hấn đã điều động những người cường đại nhất tạo thành một đội ngũ tiên phong bước vào, hiện tại mới có một màn này!

Bọn hấn đã trở về, hết sức hưng phấn, thế nhưng mà...cái tọa độ này là do ai phát ra?

"Có lẽ chỉ là trùng hợp?" Người bên cạnh nhú mày suy nghĩ một chút rồi nói: "Những người rơi vào trong không gian loạn lưu, đã phát ra tín hiệu cầu cứu, mặc dù đại đa số tình huống đều không có tác dụng gì, thế nhưng bọn hấn y nguyên vẫn phát ra, mà tọa độ lần này chúng ta nhận được, rất có thể là do một nhân loại ở cái thế giới này phát ra tín hiệu cầu cứu."

"Người này vừa rơi vào không gian loạn lưu, còn chưa kịp bị không gian cuốn đi, đã phát ra tín hiệu cầu cứu. Chúng ta đang thu nhận tín hiệu, nhận được tin tức trước tiên liền chạy tới, mặc dù không cứu được người này, nhưng lại rơi xuống thế giới của hắn."

"Địa phương gần tọa độ nhất, chính là ở chỗ này."

Người kia rất lãnh tĩnh phân tích.

Làm một thành viên điều tra của đội tiên phong, suy nghĩ của hắn luôn rất logic.

"Có khả năng." Đội trưởng suy nghĩ một chút, thật sự là có loại khả năng này.

Những năm này bọn hắn đã nhận được ngàn vạn loại tọa độ, tọa độ có ích lác đác không có mấy, chớ đừng nói chỉ là tinh cầu có sinh mệnh, ở bên trong nhiều tọa độ rác rưởi như vậy...cũng nên có một lần tọa độ có ích.

"Như thế là tốt nhất." Đội trưởng khẽ gật đầu, gã rất hy vọng là như vậy, nhưng với tư cách là đội trưởng của đội tiên phong, gã phải có cái nhìn toàn cục, gã nhất định phải cân nhắc đến mọi loại khả năng!

Trăm ngàn lỗ thủng

Căn cứ theo sự phán đoán của gã, khả năng truyền tọa độ ngẫu nhiên này chỉ là 10%! Còn có một cái khả năng khác...

"Còn có loại khả năng nào?" Người kia hỏi.

"Trần Phong!" Đội trưởng không có một chút do dự nói ra.

"Ồ?" Vài người ở bên cạnh có một chút phát mộng, Trần Phong? Cái tên gia hỏa vừa mới bước vào Giác Tỉnh Giả kia, cùng với hắn có quan hệ gì?

"Các người hãy suy nghĩ kỹ một chút, cái tọa độ này, có khả năng hay không là do Trần Phong gửi đi?" Đội trưởng dừng lại một chút.

"Cái gì?" Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên đại biến.

Nguyên bản không có nghĩ đến phương diện này, nhưng sau khi được đội trưởng nhắc nhở, mọi người nhất thời đổ mồ hôi lạnh toàn thân, nếu như là Trần Phong...

"Dẫn dụ tới để giết? !" Đám người bỗng nhiên kinh sợ.

Người xuyên qua từ thế giới khác gần đây nhất, là Trần Phong.

Bọn hắn lần này lại đúng lúc xuất hiện ở đây, là trùng hợp hay sao?

Suy nghĩ một chút, nếu như Trần Phong trở lại cái thế giới này, nói cho gia tộc của bọn hắn hoặc là cường giả của cái thế giới này, những tồn tại cường đại kia nếu như biết được sự tồn tại của thế giới Song Giác...

"Hít hà!" Đám người nghe vậy liền hít vào một ngụm khí lạnh.

"Thật là ác độc!" Sắc mặt của mọi người ngưng trọng, lúc này, bọn hắn tuyệt đối sẽ không tin vào cái lý do trùng hợp nữa!

Vào thời điểm mấy chữ "Dẫn dụ tới để giết" xuất hiện, bọn hắn liền khẳng định, sự kiện truyền tống ngoài ý muốn lần này, khẳng định là cùng với cái tên Trần Phong kia không thoát khỏi liên quan!

Đương nhiên, may mắn duy nhất chính là, bọn hắn đã xuất hiện ở trong lòng đất.

"Ta nghĩ."

"Hiện tại nhân loại của cái thế giới này, đang ẩn giấu sát cơ."

"Chúng ta chỉ cần đi ra ngoài, sẽ bị nhân loại phát hiện."

Đội trưởng nói với ngữ khí nghiêm trọng.

Truyền tống đến thế giới khác, tọa độ vốn chính là mơ hồ, bởi vì chỉ có tọa độ của cái thế giới này, cho nên bọn hắn sẽ xuất hiện ở một góc ngẫu nhiên nào đó của cái thế giới này.

Nhân loại nhất định đã chuẩn bị kỹ càng.

May mắn thay, lần này bọn hắn lại xuất hiện ở trong lòng đất, nếu không...

"Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?" Đám người lo lắng.

Vừa nghĩ tới nhân loại trên mặt đất đã chuẩn bị kỹ càng bấy rập chờ đợi bọn hắn, bọn hắn sao có thể không nóng nảy? Bọn hắn đối với thời đại gen trong miệng của Trần Phong thế nhưng mà có một chút kiêng kỵ.

"Hay là phái người đi ngoài dò xét thực lực của cái thế giới này?" Một người kiến nghị.

Bọn hắn đã thật lâu không có trở về, lần gần nhất tiếp xúc với nhân loại của cái thế giới này, chính là thời điểm Trần Phong buông xuống, bọn hắn liền bức thiết muốn tìm hiểu cái thế giới này.

"Không cần, quá nguy hiểm." Đội trưởng cự tuyệt: "Thực lực của cái thế giới này, chúng ta hẳn là có thể phân tích đại khái ra được, không thể tin lời

nói của Trần Phong, thế nhưng bằng vào thực lực của hắn liền có thể đoán được một, hai."

"Các người đã quên thực lực của Trần Phong khi tiến vào thế giới của chúng ta rồi hay sao?"

"Là một người trẻ tuổi, năm nay gần hai mươi tuổi, liền bước vào Giác Tỉnh Giả, chuyện này có một chút kinh người! Nếu như cái thế giới này toàn là Giác Tỉnh Giả như vậy..." Gã tràn ngập lo lắng nói: "Cái thế giới này, rất có thể là một cái thế giới mà Giác Tỉnh Giả chạy đầy đất!"

Những người khác nghe vậy tâm thần cũng trở nên nghiêm nghị.

Đúng như vậy, nếu như hệ thống sức mạnh của cái thế giới này đã cường hãn đến loại tình trạng này, nếu như Trần Phong vẹn vẹn chỉ là một người trẻ tuổi đi ra bên ngoài rèn luyện sau đó rơi vào bên trong không gian loạn lưu...

Bọn hắn mặc dù trở về thì lại như thế nào?

Cái thế giới này có lớn hơn nữa thì lại như thế nào?

Lúc này nếu như đi ra ngoài bị phát hiện, bọn hắn là những người đến từ thế giới khác, vân vân, đoán chừng sẽ bị xử lý ngay lập tức a? Bọn hắn là đội tiên phong tới đây thăm dò, không phải là tới đây để tự tìm chết.

"Thì ra là thế." Những người khác liền lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Nhớ kỹ."

"Trước khi đại bộ đội của chúng ta buông xuống, tuyệt đối đừng đi ra ngoài."

"Chúng ta không thể dẫn tới bất luận sự chú ý của người nào, vô luận là thực lực của cái thế giới này bây giờ là mạnh hay là yếu, chúng ta đều phải điệu thấp, yên lặng quan sát cái thế giới này!"

"Chúng ta chỉ cần yên lặng chờ đợi đại nhân buông xuống."

"Chỉ có đến thời điểm đại nhân buông xuống cái thế giới này, chúng ta mới có thể ở cái thế giới này giết ra một phiên thiên địa! Đây là ưu thế duy nhất của chúng ta!"

Đội trưởng lộ ra thần sắc nghiêm nghị.

"Vâng!" Đám người chấp hành mệnh lệnh.

Bọn hắn biết, chỉ có vào thời điểm vị đại nhân kia buông xuống, bọn hắn mới có thể phản kích.

Chỗ sâu trong lòng đất, lại một lần nữa tiến vào yên tĩnh.

Mỗi một người đều tiến vào trạng thái nín hơi, chỉ sợ sẽ khiến cho người ngoài chú ý, chỉ có tiết điểm truyền tống không gian, là đang không ngừng lập lòe hào quang.

Ô...ô...n...g —— Ánh mắt của mọi người nhìn lại.

Bọn hắn biết, mười ngày sau, truyền tống không gian giữa hai thế giới sẽ được hoàn thành!

Mấy người bọn họ vốn chỉ là đội tiên phong, chỉ có chờ đợi đến khi cường giả thế giới Song Giác buông xuống, lúc kia, mới thật sự là thời điểm mà bọn hắn hiển lộ trên cái thế giới này!

Nhân loại mai phục...dẫn dụ ra để giết...chúng ta sẽ tuyệt đối không chịu thất bại! ! !

Tại Gen Công Hội.

Trần Phong hết sức lo lắng nhìn hình ảnh được phác họa ra, nhìn những đường nét phác họa cặp sừng mơ hồ, những tên gia hỏa đáng sợ ở thế giới Song Giác sao lại tới đây? !

Mặc dù thời gian hắn ở lại thế giới Song Giác không dài, thế nhưng ở trong đoạn thời gian hắn ở lại công ty Sân thi đấu sinh tử kia, đại khái cũng đã biết được một chút thực lực của cái thế giới kia!

Ở phía dưới Giác Tỉnh Giả...vậy mà chỉ có thể làm khi diễn trò cho những người khác giải trí!

Chỉ có Giác Tỉnh Giả, mới có thể chân chính trở nên nổi bật, hơn nữa ở phía trên Giác Tỉnh Giả, còn có nhân vật càng đáng sợ hơn! Hắn đã nghe được Nhược Thủy thỉnh thoảng nhắc qua cái gì gọi là đại nhân.

Cho nên chuyện thứ nhất sau khi Trần Phong trở về, chính là yêu cầu Không Bạch gạt bỏ hết thầy dấu vết xuyên qua!

Thế nhưng không nghĩ tới...bọn gia hỏa này y nguyên vẫn đến rồi! Ở vào cái thời khắc mấu chốt này!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Lực lượng Thái Cổ ở trên người của Diệp Uyển Đồng... thành phố nhỏ chứa đầy di vật thời đại Hoang cổ huyền bí... Song Giác nhất tộc bỗng nhiên xuất hiện ở chỗ sâu trong lòng đất...

Cái thế giới nhìn như hòa bình này, không biết từ khi nào, đã biến thành trăm ngàn lỗ thủng. Trần Phong có một loại dự cảm hết sức không tốt.

"Giải quyết từng chuyện một đi." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Hai loại lực lượng trước mắt có quan hệ với khí tức Thái Cổ không có cách nào động, hiện tại chỉ có thể quản một chút cái gọi là Song Giác nhất tộc này. Đám gia hỏa đáng sợ này xuất hiện ở chỗ sâu trong lòng đất, không biết là muốn làm sự tình gì.

Sự tình làm nổ tung cầu gì đó, Trần Phong ngược lại cũng không lo lắng.

Song Giác tộc

Cái tinh cầu này có diện tích rất rộng lớn, có thể nói là khổng lồ, nếu muốn hủy diệt tinh cầu, thì so sánh với việc muốn hủy diệt nhân loại còn muốn khó hơn rất nhiều...

Điều bọn hấn lo lắng duy nhất chính là tai họa như lần trước.

Bọn gia hỏa này nếu như cố gắng náo động trong lòng đất để dẫn phát tai họa trên mặt đất, sẽ rất phiền phức.

Trong lòng đất...náo động... Trần Phong nhíu mày, hấn có một chút nghi vấn, những người ở thế giới Song Giác hấn vẫn có một chút hiểu rõ, lực lượng cơ thể của những người này cũng không tính là mạnh mẽ, nếu như hết thảy năng lực ở chỗ sâu trong lòng đất bị mất đi hiệu lực, bọn hấn làm sao có thể sinh tồn?

"Bọn hấn vẫn có thể sử dụng năng lực à?." Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Không có khả năng!" Nhân viên kỹ thuật lắc đầu: "Chúng ta đã khảo nghiệm qua, chỗ kia..."

"Không phải." Trần Phong lắc đầu: "Ta nói năng lực, là chỉ năng lực của Giác Tinh Giả."

"Ồ." Nhân viên kỹ thuật gãi gãi đầu, nếu như là Giác Tinh Giả, bọn hấn thật đúng là chưa có khảo nghiệm qua, dù sao đó cũng là lĩnh vực mà bọn hấn chưa bao giờ tiếp xúc qua, ai mà biết được? ?

Nhân viên kỹ thuật dừng lại một chút rồi đột nhiên trừng to mắt nhìn về phía Trần Phong hỏi: "Ngài muốn nói là, những người này, đều là Giác Tinh Giả?"

"Không sai." Trần Phong gật đầu.

"Làm sao có thể..." Nhân viên kỹ thuật la thất thanh.

Giác Tỉnh Giả...mấy người xuất hiện ở chỗ sâu trong lòng đất kia, vậy mà đều là Giác Tỉnh Giả! Phải biết rằng, Giác Tỉnh Giả của nhân loại trước mắt cũng chỉ có một mình Trần Phong mà thôi, những người kia...

"Làm sao mà ngài biết?" Nhân viên kỹ thuật nhìn về phía Trần Phong, lúc này Trần Phong mới giải thích đại khái một chút.

Thế giới khác...Song Giác...nhân viên kỹ thuật nhanh chóng tiêu hóa tất cả những thứ này, đem mỗi một câu nói của Trần Phong đều ghi chép lại, rơi vào trong sự trầm tư, dường như là đang chỉnh lý lại tư liệu.

"Nếu như đối phương là Giác Tỉnh Giả...vậy thì chúng ta...phải đối mặt với rất nhiều chuyện." Nhân viên kỹ thuật cấp tốc sửa soạn lại mọi chuyện, nói: "Chỗ sâu trong lòng đất khiến cho tất cả các năng lực mất đi hiệu lực, nhưng bởi vì đối phương là Giác Tỉnh Giả, cho nên không nhận phải ảnh hưởng này, cho nên gen chiến sĩ Siêu cấp A mà chúng ta phái đi, mới bị bọn hắc miếu sát. Bởi vì không hiểu rõ kẻ địch, chúng ta không có cách nào ước định, thế nhưng hiện tại..."

Nhân viên kỹ thuật dùng tốc độ cao đem những tư liệu thu thập được vùng với tư liệu của Trần Phong tiến hành so sánh.

"Căn cứ vào tổn thương mà gen chiến sĩ của chúng ta vào thời điểm tử vong, có thể phán định, uy năng mà đối phương thi triển, đại khái là 20% lực lượng Giác Tỉnh Giả cơ sở mà ngài đăng ký."

"Bởi vì lúc trước ngài đăng ký chỉ là Giác Tỉnh Giả cơ sở...cho nên ta kết luận, đối phương cũng bị chỗ sâu trong lòng đất ảnh hưởng đến năng lượng! Bọn hắc miếu khi thi triển lực lượng Giác Tỉnh, sẽ bị suy yếu từ 80% trở lên!"

Nhân viên kỹ thuật cấp tốc làm ra phán đoán: "Đối phương có hết thảy năm người, mỗi người đều là Giác Tỉnh Giả * 20% thực lực."

Quá mạnh! Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Nhân viên kỹ thuật mặc dù đang nói cho Trần Phong, thế nhưng hai tay của hắc miếu thì lại không ngừng di chuyển trên màn sáng, rõ ràng là đang xác minh số liệu! Không hổ là nhân viên chuyên nghiệp!

Bất quá... mặc dù Giác Tỉnh Giả chỉ có 20% lực lượng, cũng không phải là gen chiến sĩ Siêu cấp A có khả năng chống cự, Gen Công Hội căn bản không có đủ chiến lực để tiêu diệt bọn hắn. Nhân loại hiện tại, vẫn còn quá yếu.

"Việc này chỉ có thể nhờ ngài ra tay." Nhân viên kỹ thuật cười khổ.

"Ta biết." Trần Phong yên lặng nhìn số liệu mà nhân viên kỹ thuật đã phân tích ra.

Năm tên Giác Tỉnh Giả sao...chỉ có 20% thực lực nhìn qua hết sức mê người, thế nhưng phải biết rằng, coi như là Trần Phong cùng với Đỗ Mã đi đến đó, cũng đồng dạng sẽ bị chỗ sâu trong lòng đất ảnh hưởng! Thực lực mà bọn hắn phát huy ra cũng chỉ có 20%, huống chi Đỗ Mã bây giờ vẫn là một phế nhân, à không, phế rùa.

"Đề ta suy nghĩ một chút..." Trần Phong có một chút đau đầu.

Vị trí, thực lực của đối phương đều đã được xác định, người hết lần này tới lần khác đánh không lại thì còn có biện pháp nào.

Năng lực thông thường bị mất đi hiệu lực! Năng lực Giác Tỉnh Giả bị suy yếu 80%...

Ừm...hai mắt của Trần Phong bỗng nhiên sáng lên, có lẽ... cũng không phải là không có biện pháp.

"Lập tức chuẩn bị những trang thiết bị tốt nhất!"

"Vâng!"

"Các thiết bị thử nghiệm cũng mang theo, vài người tới đây lần này, rất có thể là đội tiên phong của thế giới Song Giác, chúng ta nhất định phải bắt mấy người trở về nghiên cứu!"

"Vâng!"

"Vậy thì hãy để cho chúng ta, cứng đối cứng một lần với bọn hắn đi!"

Trần Phong cười lạnh.

Thời gian, lặng yên trôi qua.

Ở chỗ sâu trong lòng đất, đội tiên phong Song Giác tộc đang lẳng lặng chờ cổng truyền tống xây dựng hoàn thành.

Ồ...ô...n...g —— Cổng truyền tống lấp lánh sóng ánh sáng nhàn nhạt, những vẫn không thể truyền đi được.

Đã qua ba ngày, cổng truyền tống đã được xây dựng cơ bản, tất cả mọi người đều đang bày trận địa sẵn sàng đón quân địch, dùng lực lượng cường đại của bản thân triệt tiêu những gợn sóng do cổng truyền tống tạo ra.

"Còn bao lâu nữa?"

"Năm ngày, so với trong tưởng tượng còn muốn thuận lợi hơn."

"Được." Đội trưởng khẽ gật đầu, nhìn về phía một người khác hỏi: "Kiểm tra năng lượng có kết quả như thế nào?"

"Năng lượng hoạt động ở đây rất chậm, năng lực của chúng ta đều bị suy yếu đi." Người kia nói.

"Ừm." Đội trưởng khẽ gật đầu, cũng không thêm đề ý.

Thế giới khác biệt, năng lượng hoạt động cũng khác biệt, chiêu thức giống nhau phát huy ra uy lực tự nhiên cũng khác biệt. Còn nữa, loại chuyện suy yếu uy năng này, tất cả mọi người đều chịu ảnh hưởng, ngay cả Trần Phong đều không ngoại lệ, tất cả mọi người sẽ bị suy yếu theo một tỉ lệ nhất định, và thực lực cũng sẽ tương đương với nhau.

"Đã liên lạc được với bọn họ chưa?" Đội trưởng nhìn về phía nhân viên thông tin.

"Không có cách nào liên hệ." Nhân viên thông tin lắc đầu nói: "Rào cản của cái thế giới này quá mức mạnh mẽ, trước khi cổng truyền tống được xây dựng hoàn thành, sẽ không có cách nào liên hệ, bất quá ta có thể truyền một vài thông tin đơn hướng trở về."

"Như vậy cũng tốt." Đội trưởng gật gật đầu, sớm truyền một chút thông tin trở về, cũng coi như là chuẩn bị sớm.

Rất nhanh, thông tin đã chuẩn bị hoàn thành.

"Khụ khụ." Đội trưởng tăng hắng một cái, bắt đầu chuẩn bị báo cáo thu hoạch lần này.

"Chúng ta trước mắt vừa mới tới thế giới nhân loại."

"Cái thế giới này so với bên trong sự tưởng tượng của chúng ta còn muốn khổng lồ hơn, theo trình độ năng lượng ở trong lõi tinh cầu mà nói, cái thế giới này so với thế giới Song Giác phải to lớn hơn gấp ngàn vạn lần trở lên!"

"Năng lượng hoạt động ở nơi này hơi thấp, có thể là bị một loại lực lượng nào đó áp chế!"

"Còn chưa thấy kẻ địch của cái thế giới này đến..."

Oanh! Một tiếng nổ kịch liệt vang lên.

Ở vùng trời chỗ sâu trong lòng đất, cứ thế mà bị tạc ra một cái hố, ánh sáng màu xanh lam óng ánh lóe lên, có lần lượt từng bóng người ầm ầm rơi xuống đất.

Tuyệt đối không nên tới

"Người nào? !" Sắc mặt của mấy người Song Giác tộc đại biến.

Ở bên trong vụ nổ trên không kia, vậy mà hạ xuống vô số bóng người, mà người cầm đầu, rõ ràng là một người mà bọn hắn vô cùng quen thuộc.

"Trần Phong!" Đội trưởng đội tiên phong lộ ra vẻ kinh sợ.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh một tiếng, phất phất tay nói: "Lên!"

Oanh! Những bóng người kia lao lên toàn bộ.

"Muốn chết." Đội tiên phong phản nộ.

Cái mà bọn hắn kiêng kỵ là Giác Tỉnh Giả của cái thế giới này, cũng không có nghĩa là bọn hắn sợ hãi Trần Phong! Nhất là những người mà Trần Phong mang tới này, vậy mà ngay cả một người cũng không phải là Giác Tỉnh Giả.

Đội trưởng quét ánh mắt qua, chỉ cảm thấy khí tức ở dưới Giác Tỉnh Giả, tất cả đều là rác rưởi!

Oanh! Lực lượng Giác Tỉnh cường đại tỏa ra, bọn hắn trực tiếp đánh về phía những bóng người kia, chỉ có điều làm cho người ta kinh hãi chính là, vào thời điểm tất cả lực lượng của bọn hắn rơi xuống những bóng người kia, dường như cũng không có hiệu lực.

Những bóng người kia ngạnh kháng hết thảy công kích của bọn hắn, thân ảnh cũng không có một chút dừng lại nào.

"Giết!" Kèm theo từng tiếng gầm thét, những bóng người kia vậy mà vẫn lao về phía bọn hắn.

"Làm sao có thể?" Sắc mặt của mọi người trong đội tiên phong đại biến.

Oanh! Có từng đạo lực lượng cường đại tỏa ra, đủ loại năng lượng nổ tung trên không trung, bao phủ những bóng người kia, nhưng mà làm cho người ta kinh hãi chính là, những bóng người kia...vẫn như cũ bỏ qua hết thấy công kích.

Thân ảnh của những bóng người này cực kỳ mãnh liệt, giống như thú dữ, khiến cho mấy người Song Giác tộc cảm thấy sợ hãi.

"Các ngươi là..." Đội trưởng hoảng sợ nhìn những người này.

Phốc! Đối phương đánh xuống một quyền, đội trưởng cảm giác được một cỗ lực lượng mênh mông trực tiếp đánh lên trên người, đem nội tạng trong thân thể của gã đánh cho liêng xiêng.

Oanh! Thân thể Giác Tỉnh Giả của gã vậy mà cơ hồ bị đánh tan.

Ô...ô...n...g —— Năng lượng lóe lên, ánh sáng quanh người của đội trưởng lưu chuyển, một lần nữa ngưng tụ lại thân thể, sắc mặt của gã lộ ra vẻ hoảng sợ, sau đó còn chưa kịp phản ứng, lại có một quyền đánh tới, thân thể lại một lần nữa bị đánh tan.

Một lần, hai lần, ba lần...

Phốc! Thanh âm trầm muộn khi nắm đấm rơi vào thân thể làm cho người ta kinh hãi.

Thân thể cường đại không thể địch nổi của Giác Tỉnh Giả, thế nhưng trước mặt những người mà Trần Phong mang tới, lại không hề có lực hoàn thủ! Bọn hấn...vậy mà nghiêng về phía một bên bị đánh!

"Không có khả năng." Đội trưởng cảm thấy phát mộng.

Bọn hấn thế nhưng chính là Giác Tỉnh Giả, bọn hấn thế nhưng chính là tinh anh ở thế giới Song Giác! Bọn hấn là cường giả đội tiên phong, tại sao ở chỗ này lại đánh không lại mấy tên nhân loại chưa thức tỉnh này?

Không, không có khả năng! Gã nhìn bộ quần áo màu đen mà đối phương mặc trên người...

Đúng rồi, có thể là do quần áo trên người! Đối phương bởi vì nguyên nhân những bộ quần áo này, đã miễn dịch công kích của bọn hắn!

Đội trưởng suy đoán, Giác Tỉnh Giả nhân loại sẽ không có khả năng siêu việt thế giới Song Giác quá nhiều, cho nên đã nghiên cứu ra các thủ đoạn và trang bị phòng ngự lực lượng Giác Tỉnh.

Như vậy...chỉ cần xé toang y phục của bọn hắn! Trong ánh mắt của Đội trưởng lộ ra hàn quang.

Oanh! Gã quả quyết hạ lệnh, mấy người Song Giác tộc đang ở bên trong sự chà đạp, cũng cố gắng bạo phát ra át chủ bài cường đại nhất của chính mình, lực lượng đáng sợ toả ra!

Mục tiêu của bọn hắn chính là phá hư quần áo của đối phương!

Oanh! Ánh sáng chấn động.

Quả nhiên, ở dưới đòn công kích hợp lực của tiểu đội Song Giác tộc, những bộ quần áo này rốt cục cũng bị xé rách, những bóng người kia rốt cục cũng lộ ra hình thể, sau đó tiểu đội Song Giác tộc liền lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Bọn hắn...đang nhìn thấy cái gì?

Đứa nhóc! Những đạo thân ảnh mặc quần áo màu đen kia, lại có thể là từng đứa nhóc! Nhìn qua đều là đáng vẻ 15, 16 tuổi, có tuổi tác so với Trần Phong còn muốn nhỏ hơn!

"Đều là những đứa nhóc mười lăm mười sáu tuổi..."

"Làm sao có thể..." Một người cảm thấy miệng lưỡi khô không khóc.

A đúng rồi, có thể là do nguyên nhân quần áo...

Xoạt! Một người phóng thích ra lực lượng Giác Tỉnh, tận mắt nhìn lực lượng cường đại của mình nổ tung trên người của những đứa nhóc kia, dường như, cũng không gây ra thương tổn cho bất kỳ một người nào.

...

Tất cả mọi người Song Giác tộc đều rơi vào sự trầm mặc.

Đứa nhóc...mười lăm mười sáu tuổi...có thể bỏ qua lực lượng Giác Tỉnh...

Trời ạ, thế giới loài người đã phát triển đến trình độ đáng sợ như vậy rồi hay sao? Tiểu đội Song Giác tộc cảm thấy ớn lạnh.

"Bất bõn hấn." Trần Phong lạnh lùng hạ lệnh.

Xoạt! Những đứa nhóc kia cùng nhau tiến lên, mấy người Song Giác tộc bị ai phát hiện ra, bõn hấn vậy mà không có bất kỳ một chút lực phản kháng nào!

"Nhớ kỹ..." Đội trưởng gào thét một tiếng: "Tuyệt đối... không nên...tới..."

Oanh! Hai mắt của gã tối sầm, bị đánh ngất đi.

"Nói cái gì thế?" Trần Phong nhướng mày, nhìn mấy người Song Giác tộc bị đánh ngất, bảo thủ hạ phá huỷ cổng truyền tống ở phía xa, lúc này mới nhờ lão ca ngọc xanh Cổ tộc đưa bõn hấn trở về.

Hành động lần này, Trần Phong phi thường hài lòng.

Chỗ sâu trong lòng đất...ừm...nơi này đơn giản là quá tuyệt vời!

Hoàn cảnh ở nơi này có tác dụng suy yếu 80% lực lượng, hấn cố ý từ bên trong đám nhóc đã nhân tuyển chọn những đứa xuất sắc nhất, những thiếu niên có thiên phú miễn dịch năng lượng cao tới 95%!

Khi kết hợp cả hai phương diện này với nhau...ừm, Giác Tỉnh Giả là cái gì? Có thể ăn được hay không?

Một mạch Dã nhân có huyết mạch mạnh mẽ, khiến cho đám gia hoả Song Giác nhất tộc này biết cái gì mới gọi là lực lượng! Chuyện tiếp theo, chính là phải làm thế nào để nghiên cứu thật tốt mấy tên Song Giác tộc này.

Đây chính là Song Giác nhất tộc a...nếu như Trần Phong không có đoán sai, tiền bối của bọn hắn đã từng sinh sống ở trên viên tinh cầu này, không biết là bởi vì đặc tính chủng tộc hay là bởi vì loại đặc thù sâu xa nào đó...mới khiến cho đầu của bọn hắn mọc sừng?

Xoạt! Thân ảnh của đám người Trần Phong dần dần biến mất.

Mà ngay sau khi bọn hắn rời đi, ở chỗ sâu trong lòng đất, có một đoàn gọn sóng trong suốt mang theo năng lượng nhàn nhạt tản ra trong không gian, thành hình đúng là thông tin mà Song Giác nhất tộc lưu lại!

Ô...ô...n...g —— Những thông tin này xuyên qua hư không, sau cùng trở về tới thế giới Song Giác.

Ở nơi đó, thế giới Song Giác đã sớm chuẩn bị xong binh sĩ.

Trong lòng của tất cả mọi người tràn đầy sự vui vẻ, đang chuẩn bị cáo biệt cái thế giới đơn sơ mà nhỏ hẹp này, đi đến đại thế giới trong truyền thuyết, tất cả mọi người đang ước mơ chờ đợi cổng truyền tống được xây dựng xong.

Nhưng mà...

Oanh! Kèm theo một tiếng nổ vang thật lớn, cổng truyền tống âm âm nổ tung, tất cả mọi người đều cảm thấy bối rối.

Nổ, nổ rồi?

"Đã xảy ra chuyện gì?" Đám người hoảng sợ.

Vào thời điểm bọn hắn đang kinh nghi bất định, đoàn năng lượng thông tin kia đã lặng yên trở về, rơi vào bên trong thiết bị nhận thông tin, thông tin do đội trưởng đội tiên phong lưu lại bắt đầu khởi động.

"Khụ khụ."

"Chúng ta trước mắt vừa mới tới thế giới nhân loại."

Tạm gác lại

"Cái thế giới này so với bên trong sự tưởng tượng của chúng ta còn muốn khổng lồ hơn, theo trình độ năng lượng ở trong lõi tinh cầu mà nói, cái thế giới này so với thế giới Song Giác phải to lớn hơn gấp ngàn vạn lần trở lên!"

"Năng lượng hoạt động ở nơi này hơi thấp, có thể là bị một loại lực lượng nào đó áp chế!"

"Còn chưa thấy kẻ địch của cái thế giới này đến..."

"Àm!"

Bên trong thiết bị nhận thông tin vang lên thanh âm quen thuộc, đám người theo bản năng lắng nghe, nhưng mà cũng không lâu lắm, bọn hắn liền nghe ở nơi đó truyền đến đủ loại tin tức hoảng sợ.

Trần Phong...

Những đứa nhóc mười lăm, mười sáu tuổi...

Tình huống chiến đấu nghiêng về một bên, làm cho trái tim của tất cả mọi người đập nhanh hơn, nhất là mấy chữ "Tuyệt đối... không nên...tới..." cuối cùng mà đội trưởng đội tiên phong nói ra càng làm cho mọi người cảm thấy ớn lạnh.

Thế giới Song Giác, biến thành một mảnh yên lặng, sắc mặt của ngàn vạn Giác Tinh Giả trở nên trắng bệch.

Bọn họ đều là Giác Tinh Giả hơn ba mươi tuổi, đã cảm thấy mình là tinh anh, chưa từng nghĩ tới, ở cái thế giới kia, nhân loại vậy mà chỉ mới đạt tới mười lăm mười sáu tuổi đã mạnh mẽ như thế!

Nhân loại thật đáng sợ...

Hiển nhiên, đây là một cái thế giới có trình độ thực lực cao hơn bọn hăn!

Nếu như dùng từ ngữ truyền thống để hình dung, thế giới Song Giác của bọn hăn là một cái thế giới đệ giai, mà thế giới loài người, hiển nhiên là thế giới cao giai!

"Có lẽ...bọn hăn chỉ có những cường giả này." Một người yếu ớt nói ra, những người khác chỉ dùng ánh mắt nhìn hăn giống như nhìn một thằng ngu.

"Thế giới Song Giác của chúng ta quá nhỏ."

"Cho nên không có cách nào dung nạp quá nhiều người, thế nhưng mà thế giới loài người lại không giống nhau, theo lời nói của hai người Trần Phong lúc trước lưu lạc đến thế giới của chúng ta, cái thế giới kia..."

"Ồ đó có hàng tỷ người!"

"Hy vọng duy nhất của chúng ta là sức chiến đấu của cái thế giới kia không bằng chúng ta, hoặc là chúng ta có thể tiến vào những khu vực mà nhân loại ở đó chưa khai phá, thế nhưng hiện tại xem ra..."

Đám người yên lặng, bọn hăn đã dùng vô số năm để tìm kiếm đường trở về.

Bây giờ đường đã tìm được, lại phát hiện ra, thế giới loài người đã đạt đến một tình trạng kinh khủng như thế! Đội tiên phong vền vền chỉ mới tới được ba ngày, hơn nữa còn đặc biệt ở chỗ sâu trong lòng đất!

Như vậy cũng bị tìm được? Nhân loại ở trên cái thế giới kia, đến cùng đáng sợ cỡ nào? ! Không có người nào biết rõ!

Trong số mấy trăm triệu người ở thế giới Song Giác, mặc dù có vô số Giác Tỉnh Giả, nhưng cho dù sàng chọn ra người mạnh nhất, thì sẽ có thể mạnh đến đâu? Xem như là vị đại nhân kia...thật sự có thể chiến thắng hàng tỷ người ở cái thế giới kia hay sao?

Bọn hăn không biết, hoặc nói là, bọn hăn căn bản không dám mạo hiểm!

"Ưu thế duy nhất bây giờ của chúng ta là, nhân loại chưa nắm giữ tọa độ của chúng ta, thế nhưng nếu như đi thêm mấy lần, rất có thể chúng ta bị phản xâm lấn..."

"Vâng." Đám người rất tán thành.

Bọn hắn vẫn y nguyên nhớ kỹ hai người Trần Phong có thể nhẹ nhõm xuyên qua lại nhẹ nhõm xuyên việt trở về, trình độ nghiên cứu xuyên qua không gian của thế giới loài người, rất có thể còn ở phía trên bọn hắn!

"Cho nên...chúng ta tuyệt đối không thể hành động tùy tiện."

"Chúng ta nhất định phải chuẩn bị thật đầy đủ, lần sau..."

"Lần sau vào thời điểm bước vào thế giới loài người, chúng ta nhất định phải cam đoan chính mình có thể sống sót, chúng ta không kỳ vọng có thể đánh bại nhân loại, ít nhất...có thể sống sót!"

"Sống sót ở thế giới nhân loại!"

"Chúng ta hiện tại, vẫn quá yếu..."

"Chúng ta..."

"Kế hoạch bước vào thế giới loài người... trước tiên gác lại đi."

Tại tổ chức nghiên cứu khoa học.

Liên quan tới dự án nghiên cứu Song Giác tộc đã chính thức được phê duyệt.

Nhất là sau khi từ bên trong lời nói của Trần Phong biết được thực lực của thế giới Song Giác, ai cũng không dám thư giãn, bọn hắn nhất định phải nhanh chóng hiểu rõ chân tướng vì sao Song Giác nhất tộc bước vào nơi này.

Tại sao tới? Làm sao tới? Đây đều là tin tức mà bọn hắn nhất định phải biết đến.

Đối với chuyện này, những người Song Giác tộc biết gì đều nói vậy.

"Tổ tiên của chúng ta cũng đã từng sinh sống trên viên tinh cầu này..."

"Tiền bối trong lúc vô tình lưu lạc đến vùng không gian kia, theo những người gặp nạn càng ngày càng nhiều, mọi người mới ở lại sinh sống cùng với nhau, lúc này mới tạo thành thế giới Song Giác."

"Thật, những gì mà chúng ta nói đều là thật!"

"Tại sao tới? Ách, thế giới Song Giác quá nhỏ, dù sao cũng chỉ là một vùng không gian, mặc dù được gọi là một thế giới, thế nhưng trên thực tế đoán chừng đó chỉ là một vùng không gian do một vị đại năng nào đó tạo ra... cho nên theo năng lượng khô kiệt, không gian sinh tồn bị thu nhỏ, mọi người không thể không nghĩ biện pháp rời đi."

"Thực lực như thế nào sao? Thực lực của thế giới Song Giác chúng ta rất yếu..."

"Chỉ có quân nhân ưu tú mới có được thực lực Giác Tỉnh Giả, người bình thường chỉ có thực lực cực hạn khi chưa thức tỉnh, không giống như các người ở nơi này..."

"Ài." Vị đội trưởng Song Giác tộc kia thở dài thật sâu.

Hiển nhiên, hắn đối với sự phát triển của thế giới Song Giác cho đến nay mới chỉ có một chút thực lực ấy hết sức hổ thẹn: "Không có cách nào, tài nguyên ở thế giới Song Giác quá có hạn... chỉ có thể cung ứng cho mọi người như vậy..."

"Nếu như Giác Tỉnh Giả quá nhiều, chỉ sợ thế giới sẽ trở nên khô kiệt càng nhanh."

...

Ở một nơi nào đó.

Thông qua màn sáng xem màn hỏi cung của Trần Phong, các cao tầng của tổ chức nghiên cứu khoa học cùng với Gen Công Hội, giờ phút này đều im lặng toàn bộ, có cảm giác trên mặt trở nên nóng bừng.

M* nó cái gì gọi là tài nguyên có hạn! Tài nguyên có hạn mà các người còn đạt tới tình trạng như thế, nếu tài nguyên không bị hạn chế thì các người sẽ lên trời ở hay sao?

"Các người đại khái có bao nhiêu Giác Tỉnh Giả?" Trần Phong hỏi.

"Chỉ có khoảng chừng 10 vạn." Đội trưởng Song Giác tộc thồn thức không thôi.

Trần Phong: "..."

Mười vạn...hắn nhìn về phía màn sáng, thân thể của đám người hội trưởng đều run lên, hai chân trở nên mềm nhũn, so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn nghiêm trọng hơn! ! !

Một chủng tộc đáng sợ như thế...

"Các người làm sao có thể tới đây?" Trần Phong hơi híп trông mắt.

"Làm sao tới? Chúng ta cũng không biết a."

"Phương diện nghiên cứu không gian của chúng ta, một mực không có một chút tiến triển nào, chỉ là do trong lúc vô tình nhận được tín hiệu cầu cứu, không nghĩ tới sau khi thử tiến vào, vậy mà thật sự đến nơi này."

"Ta chỉ là đội tiên phong, biết đến chỉ có bao nhiêu đó."

Đội trưởng Song Giác tộc nói lại đại khái suy đoán của bọn hắn: "Ta hoài nghi có thể là một vị Giác Tỉnh Giả nhân loại nào đó trong thời điểm gặp rủi ro trong không gian loạn lưu gửi đi tọa độ đã bị chúng ta thu được."

Giác Tỉnh Giả nhân loại...Trần Phong hơi híп trông mắt lại.

Song Giác nhất tộc suy đoán hết sức hợp lý, thế nhưng chỉ có một điểm sai lầm duy nhất... nhân loại căn bản đặc biệt không có Giác Tỉnh Giả! Ngoại

trừ một Giác Tỉnh Giả hàng lớn như Trần Phong, thì không còn một ai!

Người đáng sợ nhất

Chẳng lẽ là Đỗ Mã làm?

Không, căn cứ theo tin tức của Tàn Hải, Đỗ Mã trong thời gian này đều đang tiến hành dưỡng sinh... nói là rùa thể có chút không tốt, mỗi ngày đều giết con rùa đen nhỏ làm đủ món chiên xào lăn bột các kiểu để bồi dưỡng rùa thể... (rùa thể giống long thể mà nó lái thành rùa thể ^^!)

Ông ta hẳn là không có thời gian để làm chuyện này, như vậy có thể là ai chứ? Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Hay là...là do cỗ lực lượng màu hồng đáng chết kia? Trần Phong suy nghĩ một chút, ngoại trừ Đỗ Mã, người có năng lực làm loại chuyện như vậy, hẳn là cũng chỉ có vị kia, cũng chính là Diệp Uyển Đồng bây giờ.

"Xem ra phải chú ý nàng nhiều hơn." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Người thật giống như là hỏi cái gì đều nói." Lý Lôi ở bên cạnh cười nói.

"Đương nhiên." Đội trưởng kia ứng lời nói: "Chỉ cần là những gì ta biết, nhất định sẽ hết sức phối hợp, kỳ thật chúng ta chỉ muốn tìm một phần địa phương có thể sinh tồn, thật sự không hề có ý tứ muốn gây ra chiến tranh."

"Thật sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười.

Gặp quỷ muốn chung sống hoà bình, nếu không phải bọn hắn phát hiện kịp, chỉ sợ bị Song Giác nhất tộc diệt lúc nào cũng không biết.

"Đương nhiên." Đội trưởng cười gượng nói: "Cái thế giới này của các ngài thể nhưng chính là thế giới cao giai, Song Giác nhất tộc chúng ta chỉ là một thế giới nhỏ, chỉ có trình độ đề giai, làm sao dám vọng tưởng."

...

Đám người Trần Phong bỗng nhiên yên lặng.

Cao giai...Đê giai...trong mắt của Trần Phong lóe lên một vệt tinh mang, hẳn cảm thấy mình bỗng nhiên bắt được cái gì.

"Song Giác tộc, đã đả thông cùng với nơi này rồi hay sao?" Trần Phong hết sức chăm chú hỏi.

"Không có!"

"Tuyệt đối không có!" Đội trưởng bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt trắng bệch.

"Ồ?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên mãnh liệt.

"Thật sự không có!" Đội trưởng thề: "Chúng ta chỉ có lối đi đơn hướng, cho nên mới cần chúng ta đến thăm dò trước, sau khi bị các ngài tập kích, ta đã truyền tin tức trở về, cũng đã cho nổ nát lối đi!"

"Các người đã cho nổ nát lối đi rồi?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Vâng." Đội trưởng cười khò một tiếng.

Thú vị... Trần Phong biết mình đã đoán đúng rồi.

"Như vậy, người làm như thế nào để trở về thế giới Song Giác?"

Trần Phong ép hỏi.

"..."

Đội trưởng lắc đầu: "Không thể nào, hết thấy lối đi đã bị phong kín."

"Vậy ta sẽ đổi một câu hỏi khác." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Làm như thế nào để khiến cho người của thế giới Song Giác tới đây, ví dụ như chúng ta thả ra tọa độ, dẫn dụ bọn họ chạy tới, giống như mấy người các người..."

Xoạt! Toàn thân của đội trưởng trở nên lạnh lẽo.

Bất quá ngẫm lại sự tình mà mình đã làm trước đó, gã vẫn nhẹ nhàng thở ra một hơi: "Không, sẽ không, mặc dù các ngài phát ra tọa độ, bọn hắc cũng sẽ không tới, trước khi ta bị các ngài bắt, ta đã truyền tin tức cho bọn hắc, thực lực của nhân loại, bọn hắc đã biết rõ!"

"Ít nhất..."

"Trước khi có thực lực siêu việt nhân loại, bọn hắc sẽ tuyệt đối không dám tới." Đội trưởng nhìn Trần Phong nói: "Ngài nên bỏ cái ý định đó đi."

Gã cảm thấy cái tên gọi là Trần Phong trước mắt này mới là đáng sợ nhất.

Có thực lực mạnh mẽ không nói, tâm cơ cũng rất là sâu, thế mà còn muốn dùng loại phương thức này để dẫn dụ người của thế giới Song Giác tới đây để nộp mạng? Thật là quá phận! Vừa rồi hắc hỏi loại vấn đề 'Các người làm sao tới' kia, căn bản chính là một cái bẫy, muốn nhìn xem gã có thể nói thật hay không mà thôi.

Đội trưởng hiện tại đã có thể khẳng định, cái tọa độ kia khẳng định là do Trần Phong thả ra! Tuyệt đối không có sai lầm.

"Ngài hỏi những chuyện khác, ta đều sẽ trả lời cho ngài."

"Còn về thế giới của chúng ta..." Đội trưởng kiên định lắc đầu: "Không thể nào, đoán chừng bọn hắc đã nhận được tin tức của ta, đóng lại tất cả mọi thiết bị phát thông tin, các ngài đừng hòng tìm được."

"Thật sao?" Trong mắt của Trần Phong mang theo ý cười.

Tích —— Vòng đeo tay của Trần Phong chấn động.

Tổ chức nghiên cứu khoa học đã phản hồi kết quả điều tra: "Chúng ta thực sự ở nơi đó phát hiện ra dấu vết truyền tống, bất quá giống như đã bị gạt bỏ toàn bộ..."

"Ta biết rồi." Tảng đá nặng nề ở trong lòng của Trần Phong rốt cục cũng rơi xuống đất.

"Ngài sẽ không có cơ hội." Đội trưởng Song Giác tộc cũng cảm thấy mừng rỡ không thôi, quá tuyệt vời, những người kia quả nhiên đã nhận được tin tức của gã.

"Ta biết rồi." Trên mặt của Trần Phong cũng không có một tia dị dạng nào.

"Thế giới của chúng ta quá nhỏ, sinh tồn cũng quá gian nan, đó chỉ là một thế giới bỏ hoang, ngài cần gì phải đến tiêu diệt chứ?"

Đội trưởng cười khỏ, thận trọng nói ra: "Làm chúa tể của cái đại thế giới này, ta nghĩ ngài cũng chỉ quan tâm đến tài nguyên ở thế giới của chúng ta. Chỉ cần ngài không tiếp tục nhằm vào thế giới của chúng ta, ngài bảo ta làm cái gì ta cũng sẽ phối hợp."

"Thật sao?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Thật." Đội trưởng Song Giác tộc nghiêm túc gật đầu.

Vì tương lai thế giới Song Giác, gã nguyện ý hi sinh hết cả!

Huống chi, gã đã nghiên cứu qua văn hóa của các thế giới khác, gã biết rõ, chính mình làm người của thế giới đê giai, ở loại thế giới cao giai này, không đáng kể một chút nào! Huống chi còn là một tù nhân.

Cho nên, gã nhất định phải biểu thị sự thần phục, sau đó chờ thời các loại...

Gã tin tưởng, cuối cùng cũng sẽ có một ngày, Song Giác nhất tộc sẽ trở lại! Vị đại nhân kia thức tỉnh, sẽ mang theo đồng bạn của ông ta giết tới, khi đó, Song Giác nhất tộc mới có thể làm chúa tể cái thế giới này!

"Rất tốt." Trần Phong đối với biểu hiện của gã rất là hài lòng.

"Như vậy...trước tiên hãy ăn thứ này vào đi." Trần Phong đưa cho hắn một bình lại một bình thuốc thử gen: "Thực lực của ngươi quá yếu, căn bản không đáng để nghiên cứu, hãy uống cái này vào, tăng lên một chút thực lực, mới có tư cách thành vật thí nghiệm cho chúng ta."

"Vâng." Đội trưởng Song Giác tộc cười khỏ.

Dùng thực lực của gã, vậy mà thậm chí ngay cả vật thí nghiệm cũng không có tư cách hay sao?

Cũng đúng...dù sao đây cũng là thế giới cao giai a!

Ừc! Gã dùng một ngụm uống hết một bình thuốc thử gen, mặc dù gã không biết đây là cái gì, thế nhưng làm cho gã kinh dị chính là, gã vậy mà thật sự cảm giác được thực lực đang tăng lên! Cho dù hết sức mong manh, thế nhưng...

"Thế mà còn có thể tăng lên như thế? !" Gã khiếp sợ không thôi.

Phải biết rằng, tại thế giới Song Giác, gã đã thật lâu không có tăng lên! Mà tại thế giới loài người, chỉ cần tùy tiện một bình thuốc thử gen của đối phương, thật là...thật là đáng sợ!

"Không sai." Trần Phong rất là hài lòng với biểu hiện của gã, nói: "Thứ này, chúng ta sẽ cung ứng không có giới hạn, người trước tiên cứ uống cho tới thời điểm không có cách nào tăng thêm nữa, chúng ta sẽ đổi cho người đồ vật cao cấp hơn."

"Vâng." Đội trưởng mừng rỡ.

Thực lực được tăng lên, chung quy cũng là một chuyện làm cho người ta cảm thấy vui sướng.

Thế là, ở tầng dưới chót nhất của tổ chức nghiên cứu khoa học, ở cái nơi được canh phòng cẩn mật này, bên trong phòng thí nghiệm do Trần Phong liên thủ cùng với Đỗ Mã xây dựng này, đội trưởng Song Giác tộc bắt đầu điên cuồng tăng cường thực lực.

Chức năng của phim Hàn

Ừc! Ừc! Một bình lại một bình thuốc thử gen được uống hết, thực lực của gã không ngừng tăng lên, cho dù hết sức mỏng manh, thế nhưng ở dưới một lượng lớn thuốc thử gen, vẫn như cũ có thể cảm giác được sự tiến bộ rất nhanh.

Chung quanh gã trắng xóa hoàn toàn, cái gọi là phòng thí nghiệm này, được chế tạo dựa theo sân thi đấu sinh tử của thế giới Song Giác, cho nên gã không hề cảm thấy lạ lẫm một chút nào.

Điều này hiển nhiên là thủ bút của Trần Phong.

Gã mặc dù biến thành tù nhân cũng không chịu bất kỳ sự ngược đãi nào, ngược lại còn được ăn ngon uống sướng, có đủ loại giải trí thần kỳ, cái gì cần có đều có, TV, phim, trò chơi, hết thảy tất cả đều được cung cấp hoàn mỹ, vền vẹn chỉ cần hắn phối hợp kiểm trắc một chút huyết dịch cơ sở cùng với thân thể liền tốt.

Sự bao dung của nhân loại, khiến cho hắn cảm thấy khiếp sợ, không hổ là chủng tộc của thế giới cao giai! Đội trưởng bù nhìn mãi không thôi, có lẽ ở trong mắt của nhân loại, căn bản là không quá để ý đến tiểu thế giới của gã, đây mới là khí độ mà thế giới cao giai nên có!

Nhân loại, thật là rộng lượng, gã một mực nghĩ như vậy, mãi cho đến một ngày, gã phát hiện ra bộ ngực của mình tự nhiên to ra và tròn hơn, mới phát hiện được dường như có chỗ nào đó không thích hợp...

Tại tổ chức nghiên cứu khoa học.

Trần Phong nhìn hình ảnh giám sát mới nhất.

Nữ tính hoá, đây chính là mục tiêu ban đầu của Trần Phong, trải qua kinh nghiệm nữ tính hoá trước đó của Cổ tộc, hắn khẳng định, thân thể của mục tiêu sau khi nữ tính hoá, cảm xúc cũng sẽ dần dần bị nữ tính hóa, đối bọn hắn mà nói, sẽ dễ dàng hơn một chút.

Ít nhất, nếu đối phương quá mức lý trí, sẽ dễ dàng xem thấu thực lực chân chính của nhân loại!

Cho nên, đem mục tiêu nữ tính hoá, sau đó vĩnh viễn nhốt ở trong phòng thí nghiệm, phối hợp nghiên cứu với nhân loại, ép khô hết thầy tin tức về Song Giác tộc, mới là điều chính xác nhất.

Trước mắt xem ra, có thể làm được! Ít nhất, thuốc thử gen nữ tính là có tác dụng đối với Giác Tinh Giả Song Giác tộc.

"Tình huống của đối phương như thế nào?" Trần Phong trầm giọng hỏi.

"Bắt đầu rất khiếp sợ, có chút không thể nào tiếp thu được, bắt quá đã trải qua một đoạn thời gian bình tĩnh, hiện tại đã tốt hơn rất nhiều." Nhân viên công tác hồi đáp.

"Hắn có hoài nghi đến thuốc thử gen hay không?" Trần Phong hỏi.

"Không có." Nhân viên công tác lắc đầu: "Chúng ta cố ý giả bộ như không biết rõ tình hình, hỏi thăm hắn là có quen với khí hậu hay không, có lỗi hổng cảm xúc nào bất thường nào hay không..."

Nhân viên công tác nói đến đây, vẻ mặt có một chút quái dị: "Vốn chỉ muốn tùy tiện lừa dối một thoáng, xóa đi sự hoài nghi, không nghĩ tới đối phương thật sự có cảm thụ về phương diện này, cho nên chúng ta liền thuận thế dẫn đường một thoáng..."

"Ồ?" Trần Phong hơi kinh ngạc, thế mà còn có thu hoạch ngoài ý muốn?

"Chuyện là như thế này." Nhân viên công tác giải thích một thoáng: "Vào thời điểm chúng ta hỏi gã có lỗi hổng cảm xúc nào bất thường nào hay không, gã nói thẳng là xác thực gần đây thường xuyên khóc... Bởi vì đối với giải trí của nhân loại cảm thấy hứng thú, cho nên gần đây gã xem TV tương đối nhiều, nhất là trong đoạn thời gian trước hắn dường như đã trầm mê bên trong phim truyền hình dài tập..."

"Phim truyền hình dài tập?" Trần Phong có chút phát mộng.

"Đúng vậy, hẳn một hơi xem 72 bộ phim nam chính tai nạn xe cộ, nữ chính ung thư, 38 bộ kỳ thật nàng là người thân, loại hình hai anh em ruột yêu nhau, cùng với 13 bộ phim loại hình mất trí nhớ, khóc như mưa, hẳn nói tâm tình của hẳn bắt đầu mất không chế kể từ lúc đó." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt lạnh lùng nói.

Trần Phong: "..."

Trời ạ, phim Hàn còn có chức năng này?

"Chúng ta nói cho gã biết, có khả năng đây là hiện tượng bình thường do các sinh vật buông xuống từ các thế giới khác, cho nên hi vọng gã phối hợp, cũng nói cho gã biết, những thể loại phim truyền hình này ở thế giới loài người là đồ vật chỉ có nữ tính mới có thể xem, nếu xem nhiều quá sẽ có một chút ảnh hưởng..." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt chính nghĩa nói ra.

"Sau đó thì sao?" Trần Phong hỏi.

"Sau đó gã liên tin." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt bình thản.

Trần Phong: "..."

Như vậy mà cũng được?

"Cho nên gần đây chúng ta hỏi cung gã, gã vô cùng phối hợp, đồng thời mãnh liệt yêu cầu ta đề cử cho gã một chút bộ phim có thể tăng nam tính lên." Nhân viên công tác nói như thật: "Sau đó ta đề cử cho gã những bộ phim nam tính nóng bỏng nhất trong năm nay, "War Dog 2 ", "Speed and Friction 8 "."

Trần Phong: "..."

"Nói tóm lại, trước mắt đối phương đang có trạng thái ổn định." Nhân viên công tác nói: "Ở trong trạng thái trầm mê này, gã thỉnh thoảng sẽ kể một ít sự tình về thế giới Song Giác, mặc dù đều là các từ rời rạc , bất quá chúng ta sẽ chinh lý tốt."

"Kết cấu hệ thống thì sao?" Trần Phong hỏi.

Phân chia thực lực thế giới Song Giác, kết cấu hệ thống lực lượng! Chuyện này mới là trọng yếu nhất!

Theo lời khai của gã, ngoại trừ mấy vạn Giác Tỉnh Giả, thì không còn nữa.

"Hiện tại còn không rõ ràng lắm." Nhân viên công tác lắc đầu nói: "Mỗi lần nói tới cái này, gã đều giữ kín như bưng, bắt quá theo thời gian trôi qua, chúng ta tin tưởng gã chẳng mấy chốc sẽ nói ra."

"Vài ngày trước, chúng ta đã đề cho Thiên Vũ Lê Minh cô nương đi vào trấn an, dù sao bọn gã cũng từng là... cho nên hẳn là có một ít chủ đề chung với nhau." Nhân viên công tác tăng hắng một cái: "Hiện tại hai người đã thành bạn gái thân, không có gì giấu nhau, ta cảm thấy không bao lâu nữa là gã sẽ nói ra hết mọi chuyện."

"Hội trưởng không có ý kiến?" Trần Phong ngạc nhiên.

"Ách, giống như là không có." Nhân viên công tác suy nghĩ một chút.

Trần Phong: "..."

Không hổ là Hội trưởng, loại khí độ này... Bất quá suy nghĩ kỹ một chút cũng đúng thế, hai người chuyển giới dường như cũng sẽ không phát sinh ra sự tình gì mà không thể miêu tả. Huống chi nơi này còn được giám sát 24/24.

"Cũng tốt." Trần Phong trầm tư một lát rồi nói: "Vậy chuyện này liền giao cho các người, nhanh chóng khiến cho gã nói ra tất cả những gì mà gã biết, nhất là kết cấu cùng với lực lượng của thế giới Song Giác."

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác gật đầu.

"Nghiên cứu thân thể như thế nào rồi?" Trần Phong hỏi, thân thể của Song Giác tộc, cũng một tài sản to lớn.

"Cơ hồ đã nghiên cứu rõ ràng." Nhân viên công tác hồi đáp, kiểm tra kiểm thân thể, kiểm trắc huyết dịch, kiểm trắc năng lượng Song Giác tộc, những phương diện này bọn hắn đã sớm nghiên cứu triệt để.

Vấn đề duy nhất...là cặp sừng kia!

"Song Giác tộc có bộ dáng cơ hồ nhất trí với nhân loại, ngoại trừ cặp sừng kia."

"Chúng ta trước mắt còn chưa phát hiện ra cặp sừng kia có bất cứ tác dụng gì, mỗi lần hỏi đến chỗ này, gã liền không nguyện ý mở miệng, ta cảm thấy chúng ta cần có thời gian."

"Không phát hiện ra tác dụng khác?" Trần Phong nhíu mày.

"Không có!"

Thứ 10 số 24

"Thực lực của đối phương cùng với cặp sừng này cũng không có quan hệ, thế nhưng hết lần này tới lần khác lại vô cùng coi trọng đối với cặp sừng này, cho nên chúng ta đến bây giờ cũng không biết là vì cái gì..."

"Trải qua sự khảo thí của chúng ta, phát hiện ra cặp kia sừng thỉnh thoảng sẽ phát ra một chút gọn sóng có tần suất đặc thù."

Nhân viên công tác hồi báo lại.

Đây đã là hết thấy tình báo mà bọn hắc có về cặp sừng kia.

Tần suất...gọn sóng...chờ một chút, tín hiệu? ?

Mặt mũi của Trần Phong tối sầm, đây m* nó không phải là Tivi gắn ăng ten đó chứ!

"Tiếp tục nghiên cứu." Trần Phong xoa xoa đầu, hắc tuyệt đối không tin cặp sừng của bọn gia hỏa này chỉ dùng để bài trí: "Nhất định phải làm rõ ràng hết thấy đặc thù của bọn hắc! Mặc dù Song Giác tộc tạm thời sẽ không xuất hiện, thế nhưng bọn hắc sớm muộn cũng sẽ đến!"

"Cái toạ độ truyền tông huyền bí kia..."

"Cùng với tin tức của tên đội trưởng Song Giác tộc này không biết là nói thật hay nói dối..."

"Chúng ta nhất định phải suy tính toàn diện."

Trần Phong trầm giọng nói.

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, hắc biết rõ ràng nhiệm vụ của mình nặng nề bao nhiêu.

"Rất tốt." Trần Phong khẽ gật đầu.

Những nhân viên công tác của Tổ chức nghiên cứu khoa học có tâm tính đủ hung ác, thủ đoạn đủ đen, cứ tiếp tục như vậy, không bao lâu nữa, đối phương sẽ triệt để dung nhập vào loài người!

"Đáng tiếc là không thể tìm được tọa độ của thế giới Song Giác." Trần Phong có một chút tiếc nuối nói: "Nếu có tọa độ của bọn hắn, chúng ta sẽ truyền tống đi vô số thuốc thử gen nữ tính hoá, chắc hẳn qua mấy chục năm là có thể không chiến mà thắng."

Nhân viên công tác: "..."

Những sự tình diệt tộc do Trần Phong làm này thực tình rất thuần thực.

Rời khỏi tổ chức nghiên cứu khoa học, Trần Phong đi đến Gen Công Hội tìm hiểu một chút, mới ngạc nhiên phát hiện ra, cái gọi là sự kiện tọa độ truyền tống, thế mà cùng với Diệp Uyển Đồng không có một cọng lông quan hệ nào.

"Diệp cô nương vẫn đang một mực bị quan sát."

"Nàng hiện tại đang say mê bên trong các hoạt động tập thể, dường như cũng không có cử động gì khác người."

"Chúng ta đã thu hình lại hết thấy các hoạt động gần đây của nàng, nếu như ngài có hứng thú, có thể tùy thời quan sát, chúng ta có thể đảm bảo là nàng không thể rời khỏi được tầm mắt của chúng ta."

Đây là hồi báo của hai vị cường giả lúc trước được an bài giám sát Diệp Uyển Đồng.

Bọn hắn hết sức tận tụy với công việc, mặc dù không biết vì sao, vẻ mặt bây giờ của bọn hắn có một chút tái nhợt, nhìn qua bộ dáng hết sức yếu ớt...

Còn về các đoạn phim thu hình, hắn không hứng thú xem, những bộ phim tương tự được bán ở bên ngoài rất nhiều, hắn cũng không muốn về sau Hàn Vũ Lạc tìm hắn để liều mạng.

Ừm...

"Tiếp tục giám sát đi." Trần Phong hạ lệnh.

"Vâng." Hai vị cường giả Siêu cấp A, cho dù hết sức yếu ớt vẫn vui sướng đáp ứng.

"Xem ra cũng không phải là do Diệp Uyển Đồng." Trần Phong rơi vào trong trầm tư.

Không phải Đỗ Mã, cũng không phải là Diệp Uyển Đồng, còn có thể là ai? Chẳng lẽ gần đây lại có lực lượng Thái Cổ thần bí gì xuất hiện? Hoặc là...

"Nhìn một chút liền biết." Trần Phong khép hờ hai mắt.

Ô...ô...n...g —— Nhận nhận năng lượng biến động.

Toàn bộ thế giới liền đổi màu ở trong mắt của Trần Phong, hắn thi triển kỹ năng tìm kiếm khí tức Thái Cổ, phát hiện trên toàn bộ thế giới, cũng chỉ có cổ khí tức màu hồng kinh người kia.

Không có những cái khác hay sao? Trần Phong lắc đầu, vào thời điểm chuẩn bị giải trừ kỹ năng, bỗng nhiên, có lần lượt từng cổ khí thể mạnh mẽ ở trong cái thế giới hư ảo này phóng lên tận trời, khí tức Thái Cổ bùng nổ.

"Đây là..." Hai mắt của Trần Phong đột nhiên trợn to.

Khí tức màu hồng trong mắt của hắn đã sớm trở nên ảm đạm, những cổ khí tức cường đại bỗng nhiên xuất hiện, lập loè ánh sáng bảy màu, bao phủ toàn bộ thế giới!

Đây không phải là một cổ khí tức, mà là từng đạo từng đạo khí tức Thái Cổ mạnh mẽ!

"Cái chỗ kia..." Trần Phong nhìn về phía cái phương hướng kia.

Nơi đó, cuối cùng vẫn đã xảy ra chuyện!

Ở một nơi biên cảnh hoang vu nào đó, có một đám nhân viên công tác ăn mặc đồng phục màu trắng đang chờ đợi cái gì, từng người lộ ra sắc mặt ngưng trọng, rất nhanh, ở nơi xa đã có một chiếc xe bọc thép chậm rãi bay đến.

"Khổ cực." Mấy nhân viên công tác đi tới tiếp ứng.

Bên trong xe bọc thép, chứa đựng một đồ vật được thủy tinh trong suốt bao bọc, đó là một vật loé lên ánh sáng màu vàng nhạt, rất nhỏ, nó nhỏ và trông giống như là một mảnh vỡ của một vật thể nào đó.

"Đã ghi chép vào hồ sơ hay chưa?"

"Ừm."

"Cẩn thận một chút."

"Hiểu rõ."

Bọn hắn đem thứ này đặt lên trên thiết bị vận chuyển, tận lực bảo trì sự cân bằng cho nó.

"Năng lượng không biết."

"Chủng loại không biết."

"Không có cách nào phân tích."

"Bằng vào trình độ khoa học kỹ thuật hiện có của chúng ta, không đề nghị nghiên cứu, kiến nghị nên bảo quản."

Người tới đưa ra báo cáo của mình.

"Hiểu rõ." Nhân viên công tác khẽ gạt đầu, hắn mở màn sáng ra, đem những số liệu báo cáo này ghi chép vào, lúc này mới thận trọng đẩy thiết bị vận chuyển về phía sau.

Ô...ô...n...g —— Thiết bị vận chuyển nhẹ nhàng di chuyển, mang theo vật kia, chậm rãi rời đi, bay vào một cái thành phố cách đó không xa.

Trên đường đi, hết thấy nhân viên công tác đều nhẹ nhàng dùng ánh mắt quét qua, nhìn xem thiết bị vận chuyển ổn định di chuyển vào chỗ sâu trong thành phố, ở nơi đó, cũng có rất nhiều thiết bị vận chuyển đồng dạng!

"Thứ 10 số 24."

"Vật phẩm đã được đăng ký, được ghi chép hoàn thành." Âm thanh lạnh lẽo của máy móc vang lên.

"Làm xong." Những nhân viên công tác nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Rốt cục...lại bảo quản được thêm một món.

Trước đó vài ngày xuất hiện lực lượng màu hồng, làm cho bọn hắn có một chút kinh sợ, cũng chân chính hiểu rõ được, đồ vật được bảo quản ở nơi này đến cùng khủng bố đến mức nào!

Cho dù những vật này đều là những mảnh vỡ!

Cho dù những vật này đều không hoàn chỉnh!

Công tác của bọn hắn, chính là đem gửi những mảnh vỡ này vào trong cái thành phố kia, niêm phong chúng và chờ đợi đến một ngày, nhân loại có đủ trình độ khoa học kỹ thuật lại tới nghiên cứu.

Chỉ có điều bọn hắn không biết là.

Sau khi vật kia được đưa vào bên trong thành phố, sau khi tiến vào chỗ sâu nhất bên trong, dường như cũng không có đình chỉ, mà vẫn tiếp tục di động.

Dường như được một lực lượng nào đó dẫn dắt.

Thiết bị vận chuyển vốn nên dừng lại, không ngừng hướng về một hướng khác tiến lên... ở nơi xa, có một cỗ hào quang nhàn nhạt lấp lánh, làm cho toàn bộ thành phố huyền bí tràn ngập hào quang.

Ô...ô...n...g —— Ở chỗ sâu nhất trong thành phố huyền bí, dường như có một thứ gì đó đang rung động.

Xoạt! Thiết bị vận chuyển dần dần dừng lại, đi đến địa phương toả ra hào quang kia.

Ở nơi đó, có một mảnh vỡ to hơn, đang lấp loé hào quang, nó cũng chỉ là một mảnh vỡ, bị thiếu hụt đi một bộ phận, nhìn qua cũng không phải là vật hoàn chỉnh.

Mà một khối mà nó thiếu hụt, dường như giống như đúc với mảnh vỡ vừa mới được đưa tới!

Ô...ô...n...g ——Hai mảnh vỡ này dần dần tới gần.

Di vật thực tỉnh

Tạch... ! Một tiếng va chạm lạnh lạnh vang lên, hai mảnh vỡ màu vàng nhạt này, vậy mà lại ráp lại cùng một chỗ với nhau, không có một chút khe hở nào, dường như chúng nó vốn là một thể.

Xoạt! Vệt sáng màu vàng lóng lánh, kèm theo việc hai mảnh vỡ ráp lại với nhau, một cỗ khí tức kinh người bỗng nhiên bùng nổ.

Oanh! Hào quang màu vàng đáng sợ bao phủ toàn bộ thành phố huyền bí!

"Chuyện gì vậy?" Các nhân viên công tác hoảng sợ.

Bọn hắn dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn thành phố huyền bí đã yên lặng không biết bao nhiêu năm này, căn bản không biết là nơi này đã xảy ra chuyện gì.

Nơi này, đến cùng đã phát sinh chuyện gì?

Oanh! Lực lượng Thái Cổ trong nháy mắt bùng nổ.

Lực lượng cường đại, chấn động toàn bộ thành phố huyền bí, mà đáng sợ nhất là, kèm theo cỗ khí tức này xuất hiện, một cỗ lực lượng kinh người khác cũng cuộn trào trong thành phố huyền bí.

Đây là... lực lượng của một di vật Thái Cổ khác.

Oanh! Một cái!

Oanh! Hai cái!

Oanh! Ba cái!

...

Thiên địa biến sắc.

Chỉ sau một lát công phu, hào quang tỏa ra từ thành phố huyền bí đã chiếu rọi đến tận mây, hào quang đủ loại màu sắc trong nháy mắt bùng nổ, cơ hồ chiếu rọi toàn bộ thế giới!

Thành phố huyền bí, đã xảy ra chuyện!

...

Mà vào giờ khắc này.

Tại tổng bộ Gen Công Hội, tổ chức nghiên cứu khoa học, hết thấy mọi người cảm ứng được chuyện này, đều xuất động toàn diện, tuy nhiên đến lúc đi tới thành phố huyền bí, thì đã chậm.

Thành phố huyền bí, đã không nhìn thấy.

Ở vị trí nguyên bản của thành phố huyền bí, giờ phút này đã bị lưu quang vô cùng vô tận bao phủ, lấp lánh ánh sáng bảy màu, che khuất tầm mắt của tất cả mọi người!

"Đề ta tới." Có người cố gắng xông vào, nhưng mà, còn chưa đến kịp đến gần thân thể đã run lên, ngã trên mặt đất.

"Phá hủy cái thành phố này!" Tổ chức nghiên cứu khoa học điều máy bay ném bom tới.

Nhưng mà...không có tác dụng!

Cỗ ánh sáng bảy màu nồng đậm kia, dường như có khả năng chống cự được hết thấy công kích, có thể ngăn cản hết thấy những người muốn tiến vào hoặc là công kích thành phố huyền bí! Nơi này, đã triệt để luân hãm.

Đám người Gen Công Hội chỉ có thể bao vây nơi này, nhưng lại không có một biện pháp nào!

"Đáng chết!"

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Không biết, giống như là có quan hệ với mảnh vỡ mới đưa vào hôm nay."

"? ? Không phải đã điều tra qua vật kia không có bất kỳ sự uy hiếp nào hay sao? Không phải chỉ vền vẹn là một mảnh vỡ của một đồ vật nào đó hay sao? Đã xảy ra chuyện gì? !"

"Đích thật là mảnh vỡ, thế nhưng..." Nhân viên công tác cười khỏ: "Theo một giây sau cùng khi thiết bị vận chuyển bị phá hủy, chúng ta có thể thấy, cái mảnh vỡ này đã dung hợp với một cái mảnh vỡ khác ở bên trong!"

"Người nói là..."

"Không sai, cái mảnh vỡ mà chúng ta vừa mới đưa vào, cùng với một mảnh vỡ được đưa tới vô số năm trước ráp lại thành một vật hoàn chỉnh, món di vật Thái Cổ kia dường như đã thức tỉnh..."

"Hít hà!" Đám người nghe vậy liền hít vào một ngụm khí lạnh.

Di vật Thái Cổ...thức tỉnh...bọn hắn đột nhiên nghĩ đến sự tình lực lượng màu hồng, chẳng lẽ sự tình phát sinh ở nơi truyền thừa, lại muốn ở chỗ này phát sinh thêm một lần nữa hay sao?

"Lui!"

"Lập tức rời đi khỏi nơi này!"

"Phong tỏa trăm dặm xung quanh, không cho phép bất luận một kẻ nào tới gần."

"Hiểu rõ!"

Xoạt! Tổ chức nghiên cứu khoa học cấp tốc hành động.

Có vết xe đổ tại nơi truyền thừa Cổ tộc, nhân viên công tác ở nơi này hết sức cảnh giác, trước tiên rút lui ra khỏi thành phố huyền bí, đứng xem ở phía xa xa.

Vào thời điểm Trần Phong chạy tới, chính là thấy một màn như vậy.

"Tất cả nhân viên đều rút lui."

"Trăm dặm xung quanh, chỉ có một cái thành phố nhỏ này, không có người nào bị ảnh hưởng. Thành phố huyền bí chỉ có một cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh, những vật khác đơn thuần đều là mảnh vỡ. Sau khi nhân viên công tác rút lui, chúng ta đã thử đủ loại thủ đoạn, đều không thể bước vào trong đó." Nhân viên công tác vẫn còn sợ hãi hồi báo.

Phải không? Trần Phong nhìn về phía thành phố huyền bí.

Ô...ô...n...g —— Chung quanh thành phố huyền bí lấp lánh hào quang nhàn nhạt, hết thấy những người cố gắng tiến vào đều bị gạt bỏ.

Xoạt! Trần Phong vung tay lên, một đạo ánh sáng giả lập tiến vào, ánh sáng lưu chuyển, lại có thể tùy tiện bước vào thành phố huyền bí.

"Ai?" Nhân viên công tác có một chút phát mộng.

Chuyện này...cứ như vậy tiến vào?

"Xem ra thành phố huyền bí không thể phong tỏa được Giác Tỉnh Giả."

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, nếu như thế, vậy liền dễ làm.

Cái thành phố huyền bí này, cùng với di vật Thái Cổ trong truyền thuyết, hẳn đã sớm muốn đến tìm hiểu! Căn nguyên lực lượng màu hồng bởi vì đã thức tỉnh quá lâu, cho nên hiện tại rất mạnh mẽ.

Mà những lực lượng trước mắt mới thức tỉnh này, có lẽ là một cơ hội tốt!

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong lấp lóe, bước vào thành phố huyền bí.

Bên trong thành phố huyền bí, có vô số màu sắc lưu chuyển, mỗi một loại màu sắc, dường như bởi vì sự tồn tại của di vật Thái Cổ, đều toát ra mị lực đặc hữu của chính mình.

Mỗi một loại màu sắc, đều có một mảnh khu vực đặc hữu.

Những mảnh vỡ di vật Thái Cổ này mặc dù đều đã thức tỉnh lực lượng, thế nhưng lại không thể dung hợp với nhau, khiến cho thành phố huyền bí bị chia ra thành vô số mảnh khu vực.

Trần Phong bước vào một mảnh khu vực màu xanh lam.

"Đây là khu vực của mảnh vỡ di vật Thái Cổ đầu tiên hay sao?" Trần Phong chuẩn bị tâm lý.

Nhưng mà, chờ đến thời điểm hần chân chính bước vào trong mảnh khu vực này, sắc mặt liền đại biến, ánh sáng màu xanh lam nhu hòa lập tức lóe lên, lực lượng đáng sợ bùng nổ trong nháy mắt.

Oanh! Thủy triều màu xanh lam mênh mông tuôn ra, trong nháy mắt đem Trần Phong bao phủ.

Tại nơi truyền thừa.

"Trần Phong đã đi tới đó?" Đỗ Mã nhìn về phía phương hướng thành phố huyền bí.

"Ừm." Tàn Hải khẽ gật đầu.

Thành phố huyền bí đột biến, hết sức quỷ dị!

Cho dù mặt ngoài, đây chỉ là một lần trùng hợp, mảnh vỡ vừa mới được đưa đến trùng khớp với một mảnh vỡ đã được đưa đến đó vô số năm, bởi vì trước kia chưa có máy vi tính để ghi chép, cho nên mới không kiểm tra trước được, mới khiến cho di vật Thái Cổ dung hợp hoàn chỉnh, thế nhưng nếu suy nghĩ kỹ một chút, thật sự là như thế hay sao?

Mảnh vỡ di vật Thái Cổ...vì sao được gọi là mảnh vỡ? Bởi vì bản thân của nó không hoàn chỉnh!

Khoảng cách hiện tại so với trận chiến kia đã quá lâu, lâu đến mức nó đã biến mất trong lịch sử.

Hết thấy di vật Thái Cổ đã sớm hóa thành vô số mảnh vỡ, biến mất ở trong dòng sông lịch sử, chỉ còn sót lại một chút mảnh vỡ, đều là do đủ loại cơ duyên mới có thể xảo hợp tìm được.

Một di vật Thái Cổ, có khả năng sẽ bị vỡ vụn thành hàng ngàn mảnh vỡ!

Những gì mà bọn hắn tìm thấy, đều chính là loại này.

Tìm được hai mảnh vỡ là sẽ có một di vật hoàn chỉnh? Không tồn tại.

Ít nhất phải có hơn một trăm mảnh vỡ, mới có thể!

Mà chuyện này cũng là không thể nào, bởi vì hơn một trăm mảnh vỡ, đã có một bộ phận lớn biến mất! Tuyệt đại đa số di vật Thái Cổ ở thành phố huyền bí đều là như thế!

Một hòng pháo trăm năm

Mà bây giờ...hai mảnh vỡ, vụn vụn chỉ có hai mảnh vỡ, thế mà liền tập hợp thành một cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh, còn hết lần này tới lần khác là một mảnh vỡ sớm nhất, nằm trong một nhóm di vật Thái Cổ chưa được đăng ký kia.

Trùng hợp như vậy sao? Bọn hấn ngược lại sẽ không tin!

Cho nên, nhất định phải điều tra!

Có lẽ, ở sau lưng chuyện này còn có chủ sự sau màn.

Ví dụ như...cái tên gia hỏa đã dẫn Song Giác tộc đến đây kia.

Chỉ từ một điểm này, bọn hấn liền nhất định phải điều tra rõ ràng.

"Có chút liều lĩnh, lỗ mǎng." Đỗ Mã lắc đầu thở dài.

Trần Phong muốn điều tra thì không có vấn đề gì, vấn đề chân chính, là ở nơi đó, là cái thành phố huyền bí này! Ông ta đã từng tiếp xúc qua di vật Thái Cổ, tự nhiên biết sự khủng bố của những vật này!

Vô luận là có phải là Giác Tinh Giả hay không, chỉ cần tiến vào chỗ đó, liền trở nên không giống bình thường!

"Chỉ có một mình Trần Phong là không được."

"Các người đi giúp hấn."

Đỗ Mã nói ra.

"Chỗ kia chỉ có Giác Tinh Giả mới có thể đi vào." Tần Hải cười khỏ.

Không phải là Giác Tinh Giả, căn bản ngay cả tư cách đến gần cũng đều không có.

"Thật sao..." Đỗ Mã nhú mào: "Vay hã để ta suy nghĩ một chút biện pháp."

...

Mà vào giờ khắc này, tại thành phố huyền bí, Trần Phong vừa mới bước vào bên trong, chỉ cảm thấy trước mắt có một mảnh hào quang lấp lánh.

Màu xanh lam vô tận.

"Nơi này là nơi nào?" Trần Phong ngạc nhiên.

Oanh! Màu lam hư ảo ngưng tụ.

Thế giới trước mắt dần dần trở nên rõ ràng, đúng là một mảnh bờ biển đẹp đến mức làm cho người ta hít thở không thông, có vô số con rùa đen đang chơi đùa trên bờ biển.

Đây là địa phương nào? Trần Phong nghi hoặc.

Hắn cố gắng đi về phía trước, phát hiện ra mình vậy mà không có cách nào đi lại.

Thân thể không có cách nào khống chế, chỉ có thể trơ mắt nhìn cảnh này.

Xoạt! Một con rùa đen bò xuyên qua thân thể của hắn, vậy mà không có trở ngại.

Ta là một cái hư ảnh? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hoặc nói là...cái thế giới này mới là hư ảnh! Hắn không thuộc về cái thế giới này, cho nên mới không thể làm được gì.

Ừm...Trần Phong quan sát kỹ càng.

Trên cái bờ biển đẹp tuyệt vời này, ngoại trừ những con rùa đen này, còn có một cái gác xếp, khiến cho người ta kinh ngạc chính là, ở trên cái gác xếp kia, vẫn còn có hai người.

Nhân loại? Tâm thần của Trần Phong khê động.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, trong nháy mắt hắn liền xuất hiện ở bên trong góc xếp.

Ở nơi đó, bên cạnh một cái bàn, có một ông lão và một nữ nhân trẻ tuổi đang ngồi, giống như lúc trước, hai người căn bản cũng không nhìn thấy Trần Phong!

"Những hài tử này..." Ông lão hiền hòa nhìn những con rùa đen nhỏ đang chơi đùa nói: "Không biết lúc nào chúng nó mới có thể nắm giữ phép thuật lột xác thành hình người."

"Không vội, từ từ sẽ đến." Nữ nhân trẻ tuổi ở bên cạnh nhu hòa nói: "Hóa thân thành người, cũng đại biểu cho việc bọn hắn đã trải qua thời kỳ tuổi thơ, chính thức bước vào mảnh thế giới này, cũng chưa chắc đã là chuyện tốt, lúc đầu chúng ta không có tuổi thơ, hi vọng những hài tử này có thể có một tuổi thơ hoàn mỹ, hi vọng bọn hắn sẽ có một thời ấu thơ trọn vẹn."

"Nào có dễ dàng như vậy." Ông lão lắc đầu: "Hai ngày này liên tiếp phát sinh sự tình không tầm thường, ta có cảm giác là hỗn loạn sắp xuất hiện, một mạch Thánh Giáp tộc chúng ta, không biết có thể sống được ở trong tràng hỗn loạn này hay không..."

Thánh Giáp tộc! Tâm thần của Trần Phong khê động, chẳng lẽ là...

"Đã xảy ra bao nhiêu lần hỗn loạn rồi, lần nào chúng ta không thể sống sót?" Nữ nhân cười cười.

"Không giống nhau." Ông lão tự lẩm bẩm: "Lần này không giống nhau."

Bất quá, ông ta chợt lắc đầu, nói chuyện này cho nàng, nàng cũng nghe không hiểu.

"Trần nhi vẫn chưa trở lại?" Ông lão xoay chuyển lời nói.

"Ừm." Thần sắc của nữ nhân có một chút ảm đạm: "Hắn đã ba năm không có trở về."

"Ba năm...dù sao cũng là thủ lĩnh Thánh Giáp tộc của chúng ta, chung quy cũng phải vất vả." Ông lão thở dài một tiếng, nhìn về phía bụng của nàng: "Đứa nhỏ này, đã được ba tháng rồi à?"

"Ừm..." Nữ nhân sờ sờ bụng, lộ ra một nụ cười thỏa mãn, trạng phu của nàng là Trần Tha mặc dù đã lâu không trở về, nhưng cũng may là nàng đã mang thai, có đứa bé này bồi tiếp nàng.

Trần Phong: "..."

Ba năm...ba tháng...hắn mơ hồ có cảm giác chỗ nào không đúng lắm, bắt quá sau khi cẩn thận suy nghĩ một chút, phát hiện đúng là mình cả nghĩ quá rồi, dù sao đây cũng là Thánh Giáp nhất tộc, trong ấn tượng có một số loài rùa đích thật là một hòng pháo ba năm. Thánh Giáp tộc nếu là loài rùa mạnh nhất, có lẽ một hòng pháo trăm năm cũng có thể.

Ừm, nhất định không sai, Trần Phong sắp xếp ý nghĩ của mình, tiếp tục đứng xem.

"Hãy để cho ta xem một chút." Ông lão đưa tay đặt ở trước người nữ nhân.

Ô...ô...n...g —— Lưu quang nhàn nhạt lóe lên.

Trong mắt của ông lão bỗng nhiên lóe lên một vệt tinh mang, khuôn mặt lộ ra vẻ kinh sợ: "Đây là..."

Ông ta thu tay lại, khiếp sợ nhìn nữ nhân.

"Thế nào?" Nữ nhân có chút mờ mịt.

"Nó..." Thân sắc của ông lão trở nên ảm đạm.

"Hài tử của ta thế nào?" Nữ nhân lo lắng: "Nó đã xảy ra chuyện gì?"

"Hài tử không có việc gì." Thân thể của ông lão run lên, thở dài một tiếng: "Thế nhưng cả người nó tỏa ra hào quang, hào quang màu vàng lóng lánh không giống như bình thường, mơ hồ đã cộng minh cùng với khí tức Thánh tổ..."

Nữ nhân đột nhiên trợn to con mắt, những điều đặc thù này chẳng lẽ là...

"Không sai." Ông lão thở dài: "Đứa nhỏ này, chính là Đồ Mã tương lai! Thủ lĩnh tương lai của Thánh Giáp nhất tộc chúng ta!"

Oanh! Tâm thần của nữ nhân thân chấn động mãnh liệt.

Đồ Mã...Đồ Mã lại xuất hiện!

Thế nhưng mà, trượng phu của nàng rõ ràng cũng là Đồ Mã a, làm sao lại...

"Bịch!" Nữ nhân ngã xụi lơ trên mặt đất.

Đồ Mã của Thánh Giáp nhất tộc sẽ chỉ có một người, chỉ có vào thời điểm Đồ Mã đời trước tử vong, thì loại khí tức đặc thù mạnh mẽ kia mới có thể trở về, một lần nữa luân hồi.

Nói như vậy...Trần Tha...nữ nhân quỳ rạp xuống đất, khóc ròng ròng.

"Ài." Ông lão thở dài một tiếng.

Quả nhiên...đã xảy ra chuyện.

Cho đến Trần Tha, đã có vài thủ lĩnh của các chủng tộc khác xảy ra chuyện, những dấu hiệu không rõ chỉ sợ là đã ứng nghiệm, tai họa đáng sợ, đã sắp bùng xuống!

"Đến cùng vẫn đã xảy ra chuyện." Ông lão thở dài một tiếng, đang muốn an ủi nữ nhân, sắc mặt bỗng nhiên biến hóa, dường như thấy vật gì đó đáng sợ, rời đi trong nháy mắt, chỉ để lại một câu nói.

"Chiều cô tốt bọn nhỏ."

Bờ biển, đám rùa đen nhỏ đáng yêu kia, vẫn như cũ không buồn không lo chơi đùa với nhau.

Gió biển thổi qua, bầu trời trên bãi biển, nhìn qua so với quá khứ càng xanh hơn.

Tại thành phố huyền bí.

Ở bên trong vô số lưu quang.

Ở trong các mảnh khu vực mà các màu sắc không chế.

Bỗng nhiên, có một đạo tia sáng lạnh lẽo, đánh vào bên trong một mảnh khu vực, tràn ngập sát cơ, cỗ lực lượng cường đại kia, vậy mà trực tiếp rót vào bên trong mảnh vỡ di vật Thái Cổ!

Tạch... ! Âm thanh nứt vỡ thanh thúy vang lên.

Một mảnh vỡ di vật Thái Cổ mạnh mẽ, vậy mà sắp nổ tung.

Mẫu thân của Đỗ Mã

Chỉ có điều là, mặc dù bị công kích vô số lần, vật kia vẫn y nguyên duy trì dáng dấp như ban đầu, lập loè lưu quang nhàn nhạt, một lần nữa phóng thích ánh sáng màu xanh lam. Cho dù, trên người của nó đầy vết rách!

...

Ô...ô...n...g ——Lưu quang nhàn nhạt lóe lên.

Theo việc ông lão rời đi, Trần Phong cảm giác được thế giới trước mắt trở nên càng chân thật, gió biển chậm chậm thổi lên trên mặt, còn mang theo mùi tanh nhàn nhạt, vô cùng rõ ràng.

Đây là...trong lòng của Trần Phong nghi hoặc.

"Người, người là ai?" Nữ nhân vừa khóc rờn rờn, vừa hoảng sợ nhìn Trần Phong.

"Người có thể thấy ta?" Trần Phong có một chút ngạc nhiên.

"Có thể thấy, người, người là ai?" Nữ nhân sợ hãi, nàng cảm nhận được, trên người của người này không có khí tức Thánh Giáp tộc, người này tại sao lại ở chỗ này? Phải biết rằng, nơi này chính là cấm địa Thánh Giáp tộc.

Chẳng lẽ...Thánh Giáp tộc đã xảy ra chuyện rồi? Nàng nhớ tới vừa rồi ông lão bỗng nhiên rời đi, trong lòng chợt phát lạnh, địch nhân đã giết tới đây rồi hay sao?

"Người cũng có thể nghe hiểu ta nói gì?" Trần Phong ngạc nhiên.

Căn cứ theo Đỗ Mã nói, ngôn ngữ của Thánh Giáp nhất tộc tuyệt không có khả năng cùng một dạng như thời đại gen, thế nhưng những gì mà Trần Phong nghe được, vậy mà đều là một loại ngôn ngữ! Chuyện này thật là kỳ diệu.

Ảo giác? Trần Phong ngạc nhiên.

Hắn đã thấy qua vô số lần ảo giác, cũng đã trải qua vô số lần huyền cảnh, nhưng chưa bao giờ có lần nào chân thật đến như thế này, không phải mô hình nhân vật rất thật, mà là sự phù hợp của cả thế giới.

Đây là một loại cảm giác kỳ quái, có lẽ...đây là huyền cảnh do Giác Tỉnh Giả thả ra? Trong lòng của Trần Phong vẫn như cũ có sự hoài nghi.

Xoạt! Hàn quang loé lên, Trần Phong thử nghiệm khóa chặt nữ nhân trước mắt này, ngay vào trong cái nháy mắt này, hắn cảm giác được tâm thần của mình run lên, trí nhớ trong đầu mơ hồ lại phát sinh dao động.

Chỗ có quan hệ với trí nhớ của Đỗ Mã, lại sắp biến mất! Toàn bộ trí nhớ về thời đại gen, dường như cũng bắt đầu trở nên mơ hồ.

Đây là...Trần Phong đột nhiên co con người vào, hắn thu hồi sát ý đối với nữ nhân, những ký ức kia lúc này mới trở nên vững chắc.

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, hắn bỗng nhiên tỉnh táo lại, đây căn bản không phải là huyền cảnh, đây là hiện thực! Nữ nhân trẻ tuổi trước mắt này, rõ ràng là mẫu thân của Đỗ Mã ở thời đại gen!

Nếu hắn muốn giết nàng, nàng chết rồi, Đỗ Mã cũng sẽ biến mất, cho nên trí nhớ về Đỗ Mã mới trở nên mơ hồ. Nếu như Đỗ Mã chết rồi, không có người nào đi tiêu diệt những khí tức Thái Cổ kia, thế giới loài người cũng sẽ tuyệt đối không thái bình như bây giờ, cho nên trí nhớ về thời đại gen cũng đang thay đổi...

Trần Phong bừng tỉnh, cho nên...những chuyện trước mắt này, đều là thật!

Thánh Giáp tộc! Cùng với nữ nhân này...

"Ta, vậy mà lại trở về thời đại Hoang Cổ!" Trần Phong rung động.

Những di vật Thái cổ trong thành phố huyền bí có được Vạn Thiên năng lực, mỗi một cái di vật Thái Cổ đều cường hãn đến mức làm cho người ta giận sôi, cho nên Trần Phong lúc tiến vào mới vô cùng cẩn thận!

Thế nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới, vừa mới tiến vào liền trúng chiêu! Không có cách nào phản kháng! Không có cách nào chống cự!

Sau khi bị ánh sáng màu lam bao bọc, hắn lại trực tiếp trở lại thời đại Thái Cổ!

"Linh?" Trần Phong thử hỏi thăm.

Không có ai đáp lời, những lời hỏi thăm đối với Linh, giống như ném đá vào biển rộng.

"Linh cũng không trở về theo hay sao?" Trần Phong nhíu mày.

Theo lý mà nói là không thể nào a, Linh nếu là ý thức do Đá Vận Mệnh đàn sinh, hắn là sẽ một mực đi theo hắn, làm sao lại bỗng nhiên liền không có?

Mất đi sự hiệp trợ của Linh, Trần Phong vẫn còn có một chút không quen.

Bất quá... Trần Phong kinh ngạc phát hiện ra, Quảng sáng may mắn vậy mà có thể dùng!

Giá trị may mắn, 9999, một con số cực kỳ kinh khủng!

"Bởi vì trở lại quá khứ, cho nên đã trở lại trạng thái trước khi thăng cấp? Không đúng vậy, đây m* nó đã trở về bao nhiêu năm trước..." Trần Phong cảm giác một hồi choáng váng đầu óc.

Linh đột nhiên biến mất, Quảng sáng may mắn bỗng nhiên xuất hiện, hết thấy dường như cũng đều có quan hệ cùng với cái thời đại Thái Cổ thần bí này, thế nhưng hắn lại không có cách nào biết rõ đã xảy ra chuyện gì.

"Cái này là lực lượng của di vật Thái Cổ hay sao?" Trần Phong cảm thấy cực kỳ đáng sợ.

Hắn chợt phát hiện ra, chính mình cuối cùng đã đánh giá thấp sự mạnh mẽ của di vật Thái Cổ. Vô luận là sự tình Quảng sáng may mắn, hay là sự tình trở lại quá khứ, đều biểu hiện ra sự kinh khủng của lực lượng Thái Cổ.

"Không, đừng có giết ta." Nữ nhân run run rẩy rẩy nhìn Trần Phong, nói:
"Hài tử, hài tử của ta đã sắp ra đời, ta không thể để cho nó chết ở chỗ này."

Trần Phong nhìn thoáng qua, cười khỏ một tiếng.

Không thể...chết ở chỗ này? Đâu chỉ không thể chết ở chỗ này, nếu như nàng xảy ra chuyện...

Oanh! Nơi xa có một tiếng nổ vang, năng lượng kinh khủng trong nháy mắt bùng nổ, cỗ lực lượng mệnh mông kia bao phủ thiên địa, ở chỗ xa xa, một tòa sơn mạch to lớn thuộc về Thánh Giáp tộc, lại sụp đổ vào thời khắc này.

Đã xảy ra chuyện! Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái, hần nhớ lại lịch sử mà Đỗ Mã đã kể qua, bỗng nhiên có một chút hiểu rõ.

Thánh Giáp tộc...có lẽ đây chính là thời điểm đã xảy ra chuyện! Mà nữ nhân trước mắt này, là mẫu thân của Đỗ Mã, chính là vào cái thời điểm này chạy ra ngoài, cuối cùng chỉ còn lại một mình Đỗ Mã, khiến cho Đỗ Mã trở thành hậu duệ duy nhất của Thánh Giáp tộc!

Thì ra là thế! Trần Phong rốt cục cũng đem những chuyện này xâu chuỗi lại! Như vậy nữ nhân này làm sao có thể chạy trốn? Trần Phong nhìn một chút khí tức mệnh mông ở nơi xa, lại nhìn một chút nữ nhân trước mắt yếu cơ hồ không thể chạy trốn, căn bản không tin tưởng là chính nàng có thể chạy trốn!

Trần Phong bỗng nhiên cười khỏ một tiếng, cho nên...người hộ tống mẫu thân Đỗ Mã rời đi, lại là chính mình? !

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong rung động.

Hần có thể khẳng định, người nguyên bản bảo hộ nữ nhân này rời đi khẳng định không phải là mình, a đúng rồi, theo diễn biến câu chuyện như vừa rồi, bảo hộ nàng rời đi, rất có thể là ông lão kia!

Chỉ bất quá, vào thời khắc mẫu chốt, ông lão kia vậy mà rời đi, hơn nữa ông ta mới vừa rời đi liền xảy ra chuyện! Chuyện này lại càng kỳ quái. Mà chính mình...cũng lại vừa lúc xuất hiện ở nơi này.

"Trong này tất nhiên đã phát sinh một ít chuyện khác." Trần Phong khẳng định.

Bất quá cho dù là như thế nào, hắn vẫn biết rõ, tuyệt đối không thể để cho nữ nhân này xảy ra chuyện! Vô luận là vì Đỗ Mã! Hay là...tương lai ổn định sau này của thế giới loài người!

Nói thật, Trần Phong đối với cái gọi là 'Giữ gìn hòa bình thế giới' và 'Âm thầm bảo hộ thế giới' của Đỗ Mã một mực bảo trì thái độ hoài nghi, hắn chỉ là xem ở chỗ thực lực của Đỗ Mã đã hoàn toàn biến mất, trong thời gian ngắn không có khả năng khôi phục, mới không có giết chết ông ta, thế nhưng từ lần biến mất trí nhớ này, những gì mà Đỗ Mã nói lại là thật!

Chia làm 2 đường

Cho nên, cho dù như thế nào, Trần Phong nhất định phải giữ được tính mạng của Đỗ Mã!

Mà vào giờ khắc này, nữ nhân kia đã triệt để bối rối, kẻ địch bỗng nhiên xuất hiện trước mắt, nói rõ rằng toàn bộ Thánh Giáp tộc đã sụp đổ, cũng nói cho nàng biết, tai họa của Thánh Giáp tộc đã triệt để bùng nổ.

"Xong." Nữ nhân nằm xụi lơ trên mặt đất.

"Muốn sống sót hay không?" Trần Phong nhìn về phía nàng, nữ nhân đột nhiên ngẩng đầu, trong mắt lóe lên một chút ánh sáng.

"Muốn để cho hài tử sống sót hay không?" Trần Phong chăm chú hỏi: "Như vậy, hãy đi theo ta."

Vẻ mặt ảm đạm của nữ nhân đột nhiên trở nên sáng ngời.

Oanh! Tiếng phá hủy ở phía xa xa âm âm vang lên.

Trần Phong mang theo nữ nhân, cấp tốc chạy đi về một hướng khác, cái dãy núi to lớn ngã xuống kia, vừa vặn chắn ngang bờ biển, ngăn chặn hết cả đường đi! Đây, cũng là sinh cơ duy nhất của hai người bọn hắn.

"Những hài tử này..." Nữ nhân nhìn về phía những con rùa đen hốt hoảng trên bờ biển.

"Không mang theo được." Trần Phong lắc đầu, thở dài: "Chỉ một mình cô, ta cũng không biết có thể hay không mang cô đi ra ngoài."

Nữ nhân im lặng, nàng không phải là thánh mẫu, tại thời khắc nguy hiểm nhất này, nàng biết cái gì mới là trọng yếu nhất, chỉ có con của nàng, Đỗ Mã tương lai, mới là trọng yếu nhất!

Oanh! Tiếng phá hủy ở phía xa xa lan tới gần, Trần Phong mang theo nữ nhân tới phía trước dãy núi to lớn đã sụp đổ.

"Nơi này là tử lộ." Nữ nhân nói ra.

"Ta biết." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu: "Cho nên đối phương cũng sẽ không tìm kiếm ở chỗ này."

Xoạt! Hắn hơi hơi đưa tay.

Thiên Huyền!

Ô...ô...n...g —— Quầng sáng may mắn, mở ra!

Mở! Ở trước mắt Trần Phong, cái dãy núi sụp đổ kia tự động mở ra một cái hang động, Trần Phong mang theo nữ nhân đi vào, cửa hang động vậy mà lặng yên không tiếng động tự động khép lại.

Trần Phong dùng năng lực Hòa Tan Địa Chất, đem chính mình cùng với nữ nhân dung nhập cùng một chỗ với đại địa.

Cái này là lực lượng của Thiên Huyền! Không gì làm không được! Dùng lực lượng Giác Tỉnh bây giờ của Trần Phong thì triển ra, đúng là rất kinh khủng!

"Đã rất lâu rồi không phát huy ra tác dụng." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi.

Từ khi Quầng sáng may mắn mất đi hiệu lực về sau, hắn gần như chưa từng dùng qua Thiên Huyền.

Thiên Huyền có được hàng vạn loại năng lực, nhưng ngoại trừ việc xuất hiện các năng lực công kích ngẫu nhiên, các năng lực khác, chỉ có thể phối hợp với Quầng sáng may mắn mới có thể phát huy ra hiệu quả! Bằng không thì người vĩnh viễn sẽ không biết cái năng lực kế tiếp mà mình sắp thả ra là cái năng lực nào!

"Rất tốt." Trần Phong hung hăng nắm chặt nắm đấm.

"Đi thôi." Hấn nhìn về phía nữ nhân: "Nếu như đối phương thật sự dự định hủy diệt Thánh Giáp tộc, thì sẽ không bỏ qua bất luận một kẻ nào, bọn hấn sớm muộn cũng sẽ chú ý đến sự tồn tại của cô."

"Cho nên chúng ta nhất định phải nhanh chóng rời đi khỏi nơi này."

"Ừm." Nữ nhân khẽ gật đầu.

Xoạt! Thiên Huyền khởi động, Trần Phong mang theo nàng xuyên qua dãy núi không biết bao xa, nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Mà vị trí gác xếp, không có gì bất ngờ xảy ra, kẻ địch đã tiến vào, phá hủy hết thảy, bọn hấn dùng lực lượng cường đại hủy diệt hết thảy, diệt đi hết thảy rùa đen.

Trên bờ biển, từng con rùa đen nằm ngửa trên mặt đất lộ ra cái bụng trắng hếu, tràn ngập mùi máu tanh.

Một con yêu thú có tướng mạo kỳ quái xuất hiện.

"Đã giết sạch chưa?" Mặt của nó giống như mãnh hổ, thân hình lại giống như nhân loại, nó dùng ánh mắt quét qua bãi biển, khẽ chau mày: "Vì sao ta có cảm giác còn có người sống..."

Hút —— Nó nhú mũi hút mấy lần trên không trung.

"Cái khí tức chán ghét này." Trong mắt của nó loé lên hàn quang: "Quả nhiên vẫn còn có người còn sống, lập tức xác nhận cho ta."

"Hiểu rõ." Trong mắt của người đứng bên cạnh nó lóe lên tinh mang, giống như có vô số thể giới lưu chuyển: "Đại nhân, căn cứ theo kết quả mà chúng ta điều tra lúc đầu, Thánh Giáp tộc trước mắt còn có thi thể của một người không có nhìn thấy."

"Ai?"

"Phu nhân Đỗ Mã Đương nhiệm, có tên giống như là Tiểu Vũ, từ khi được gả vào nơi này, tộc nhân chỉ dám gọi hai chữ phu nhân, tên thật thì ngay cả thám tử của chúng ta cũng không tìm được."

"Không có tên thật...được rồi, như vậy thì trực tiếp truy sát đi." Người mặt hồ lạnh lùng nói: "Sự khủng bố của Thánh Giáp tộc, ta nghĩ các vị đã sớm có trải nghiệm, bây giờ nếu như đã hủy diệt Thánh Giáp tộc, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào sống sót!"

"Hiểu rõ." Những người còn lại cũng lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

Thánh Giáp tộc...đối với hết thảy chủng tộc mà nói, chính là một cơn ác mộng đáng sợ, cho dù chỉ còn thừa lại một tộc nhân, có lẽ trong tương sẽ có thể trở về tiêu diệt bọn hắn!

"Truy!" Một số người có cảm quan cường đại bắt đầu xuất phát, truy theo dấu vết để lại, chờ đến khi bọn hắn phát hiện được khí tức dư nghiệt Thánh Giáp tộc đã vượt qua dãy núi, lại trực tiếp phá hủy cái dãy núi này.

Oanh! Năng lượng đáng sợ oanh động, bọn hắn lại trực tiếp đánh cho cái dãy núi này biến thành một cái hố sâu!

"Đi!" Bọn hắn truy theo khí tức lưu ở trên không, nhanh chóng đuổi theo , một đường không hề dừng lại một chút nào, hết thảy chướng ngại ở trong mắt của bọn hắn, cũng không còn tồn tại.

Oanh! Bọn hắn cùng nhau tiến tới, kèm theo đủ loại âm thanh nổ vang.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong cùng với nữ nhân kia còn chưa chạy ra được bao xa, đã nghe được động tĩnh, cũng cảm thấy kinh sợ một hồi, quá nhanh! Tiếp tục như vậy, bọn hắn căn bản không có khả năng chạy đi!

Trần Phong có cảm giác tê cả da đầu.

Những cường giả ở thời đại Hoang Cổ này mạnh có chút không hợp thói thường! Cho dù đồng dạng đều là Giác Tỉnh Giả, thế nhưng Trần Phong cảm thấy mình rất có thể sẽ bị miểu sát trong nháy mắt, loại cảm giác này... chính là lực lượng cộng minh hay sao?

Như thế không được, phải chế tạo một chút chướng ngại.

Trần Phong thử nghiệm, hắn lợi dụng Thiên Huyền thiết trí không ít chướng ngại vật, nhưng mà làm cho người ta kinh hãi chính là, bước chân của

những tên kia căn bản không có dừng lại, không bị ảnh hưởng một chút nào!

Xoạt! Hết thấy chương ngại vật bị giải trừ trong chớp mắt.

Phiền toái rồi...Trần Phong hơi híp tròng mắt lại. Hắn cảm thấy mình không phải là đối thủ của đám gia hỏa này, nhất còn mang theo một nữ nhân vương vếu, ừm... ở là ở dưới tình huống vương vếu mua một tặng một.

Phải làm sao bây giờ? Trần Phong nhìn người phụ nữ gần như tuyệt vọng, và kẻ thù ở đằng xa đang tiến lại gần.

"Chia làm hai đường đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"?" Người phụ nữ trừng lớn con mắt, mình sắp bị bỏ rơi rồi hay sao?

Hít hà —— Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, cũng không để ý tới nàng, mà đi tới địa phương nàng vừa mới đi qua cảm thụ một lát, cảm thụ kỹ càng cỗ khí tức đặc biệt Thánh Giáp tộc mà nàng lưu lại, loại cảm giác này...

Xoạt! Thiên Huyền ngưng kết trong tay của Trần Phong, tản ra một chút năng lượng, đó là khí tức cùng một dạng với người phụ nữ này.

"Hả?" Trong mắt của người phụ nữ lộ ra sự kinh sợ.

Gặp nữ nhân là không đời nổi bước chân

"Khí tức như thế này là được rồi..." Trần Phong suy nghĩ một chút: "Sau đó là hình thể..."

Xoạt! Hắn từ bên trong vô số năng lực biến hình của Thiên Huyền tuyền ra một cái, ừm...có thể được!

Thân ảnh của hắn biến hóa, biến thành bộ dáng của nữ nhân.

"Như thế này thì sẽ không thành vấn đề." Hắn nhìn về phía người phụ nữ, mở miệng nói ra, thanh âm cũng trong lúc vô tình trở nên giống nhau.

"Ngài đang muốn..." Người phụ nữ khiếp sợ.

"Ta sẽ dẫn dụ bọn hắn đuổi theo ta." Trần Phong thở dài: "Cô hãy nhanh chóng chạy đi, ít nhất, phải chạy trốn đến khi hài tử của cô được sống sót, tương lai của Thánh Giáp tộc, liền giao cho cô!"

"Đa tạ." Trong mắt của người phụ nữ tràn ngập sự cảm kích, nàng biết cái giá phải trả để cho nàng chạy thoát là gì.

"Đi thôi." Trần Phong thở dài một tiếng.

Không có một chút do dự nào, hắn quay đi quay lại hai vòng, đem toàn bộ khí tức ở nơi này làm cho hỗn loạn, sau đó mang theo khí tức Thánh Giáp tộc, hướng về một phương hướng khác chạy trốn.

Một lát sau, truy binh đã giết tới, bọn hắn cảm nhận được cỗ khí tức hỗn loạn này cũng cảm thấy một hồi mê mang, bất quá rất nhanh, bọn hắn liền ở bên trong những cỗ khí tức rối loạn này, phân biệt ra cỗ khí tức quen thuộc kia.

"Bên này." Mọi người trăm miệng một lời.

Xoạt! Truy binh một lần nữa xuất động.

Rừng cây...dưới mặt đất...trên cây...

Bọn hấn phát hiện ra mục tiêu truy kích vậy mà giống như một con khỉ chạy tán loạn bốn phía, mang đến không ít phiền phức cho sự truy đuổi của bọn hấn, bất quá may mắn chính là...bọn hấn có thể cảm giác được, khoảng cách giữa bọn hấn với mục tiêu càng ngày càng gần.

Nữ nhân kia, không thể chạy thoát được.

Rất nhanh, sau khi truy tung nửa ngày, ở một sườn đá bên thác nước nào đó, bọn hấn rốt cục cũng nhìn thấy được mục tiêu —— người sống duy nhất của Thánh Giáp tộc kia!

"Đã tìm được cô." Trên khuôn mặt của người mặt hổ mang theo nụ cười.

Không hổ là phu nhân Đỗ Mã, thực lực quả nhiên không tầm thường, đối lại là Thánh Giáp tộc phổ thông, đã sớm bị bọn hấn đuổi kịp, đáng tiếc, cuối cùng vẫn phải chết ở chỗ này.

Xoạt! Một đám người đi lên bao vây chung quanh nàng, dĩ nhiên cẩn thận, mấy lần trước đó bọn hấn đã sắp bắt kịp nàng, đều bị nàng chạy trốn không hiểu, cho nên lần này, bọn hấn đã sớm phong tỏa các con đường chung quanh, tuyệt đối không cho phép xảy ra bất luận sự ngoài ý muốn nào.

"Phu nhân, lần này ngươi trốn không thoát." Người mặt hổ phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Ta biết." Thanh âm ôn nhu truyền lại, nữ nhân xoay người lại, đám người người mặt hổ đều giật mình, chưa từng nghĩ tới, Thánh Giáp tộc hóa thành hình người, vậy mà lại kinh diễm như thế.

"Nghe đồn Thánh Giáp tộc có linh tính kinh thiên, hấp thu linh tính thiên địa là có thể hóa thành hình người, cho nên dung mạo tư chất đều là đỉnh cấp, ta nguyên bản không tin, bây giờ nhìn thấy phu nhân, thì đã tin."

Người mặt hổ bùi ngùi mãi không thôi, mọi người chung quanh cũng rất là tán thành.

"Ha ha." Trần Phong cười lạnh hai tiếng.

Bọn gia hỏa Thái Cổ này, vậy mà cũng gặp nữ nhân là không đòi nổi bước chân hay sao... đáng tiếc là không có Diệp Uyển Đồng ở đây, bằng không thì chỉ cần một mình nàng là cũng có thể tiêu diệt bọn gia hỏa này.

"Hắc hắc, phu nhân nếu nguyện ý theo ta... ta có lẽ có thể để cho phu nhân sống lâu thêm hai năm." Một gia hỏa có dáng dấp quái dị đi tới.

"Đúng vậy, nếu như phu nhân có thể phục vụ chúng ta thật tốt, nói không chừng chúng ta có thể để cho phu nhân sống sót." Lại có một tên đi tới.

"Các người đang muốn làm cái gì?" Người mặt hổ giận dữ mắng mỏ.

"Giả trang cái gì?" Một tên kia liếc mắt nhìn hắn: "Những nữ nhân hồ tộc các người có dáng dấp ra sao, chính các người trong lòng còn không rõ hay sao? Bên trong 1 vạn chủng tộc Thái Cổ, tiếp cận những tồn tại kia nhất, giống những tồn tại kia nhất, có linh tính nhất, cũng chỉ có Thánh Giáp tộc! Ha ha, nữ nhân này thế nhưng chính là phu nhân của Đỗ Mã đương nhiệm..."

"Coi như không nói tới tướng mạo cùng với dáng người của nàng, vền vền chỉ là linh khí trên người của nàng..."

"Khí vận ẩn chứa trên người của nàng...các người thật sự bỏ được?"

Một tên có khuôn mặt hèn mọn nói.

"Linh tính..." Người mặt hổ nhìn về phía nữ nhân, bỗng nhiên cảm thấy động tâm.

Nếu như có thể xen lẫn với vận mệnh của nữ nhân này, có lẽ sẽ có thể chia sẻ một tia khí vận cùng với linh tính, có lẽ con đường trong tương lai của mình sẽ thuận lợi hơn nhiều!

Nghĩ tới đây, tất cả mọi người đều động tâm, bọn hắn dùng ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm vào nữ nhân, thậm chí đã có người bắt đầu cởi quần áo.

"Ta tới... hắc hắc." Một con quái vật giống như rắn cỏi quần xuống, hèn mọn đi tới.

"Ha ha." Trong lòng của Trần Phong cười lạnh.

Cường giả thời đại Thái Cổ, kích thích cũng không hơn bao nhiêu, hẳn thật sự muốn móc vật ở dưới váy ra, cho đám người này nhìn một chút, cái gì mới gọi là thiên phú dị bẩm...

Đương nhiên, Trần Phong cũng chỉ suy nghĩ một chút về chuyện này, nếu như hẳn thật sự làm như vậy, đoán chừng trong vòng vài phút sẽ bị tiêu diệt!

Mặc dù đám gia hỏa này rất ti tiện, nhưng cũng là cường giả chân chính của thời đại Hoang Cổ, chỉ tùy tiện một tên đều có thể tùy tiện tiêu diệt Trần Phong! Cho nên lần này muốn sống sót, chỉ sợ là sẽ không dễ dàng như vậy.

Ở một nơi nào đó, có một người phụ nữ đang chật vật chạy trốn, sắc mặt của nàng tái nhợt, nâng cao cái bụng lớn lên, nào có nửa phần sắc đẹp của đệ nhất mỹ nữ Thánh Giáp tộc, Trần Phong đã thay nàng dẫn kẻ địch đi, nàng cũng chỉ có thể chật vật chạy trốn, không ngừng chạy trốn, nàng bỏ chạy về phương hướng theo trong trí nhớ, ngay vào lúc nàng cho là mình sắp chạy thoát.

"Phu nhân đang muốn đi về hướng nào?" Có một giọng nói âm lãnh vang lên.

Sắc mặt của phu nhân đại biến, đột nhiên ngẩng đầu, ở trên cành cây phía trước, có một tên gia hỏa có hình thể như con khỉ, khuôn mặt xấu xí, đang gắt gao nhìn chằm chằm vào nàng.

Không tốt! Sắc mặt của phu nhân đại biến, nàng vội vàng hướng về một phương hướng khác chạy đi, nhưng mà chỉ vền vện trong nháy mắt, người khỉ liền xuất hiện ở trước mặt nàng, trên mặt vẫn như cũ là ý cười âm trầm.

"Phu nhân...ngươi không thể chạy đi đâu được." Giọng nói âm lãnh khiến cho phu nhân lạnh cả người.

"Ngươi làm sao có thể..." Sắc mặt của phu nhân trắng bệch.

Nàng nhớ là tất cả mọi người đã bị người kia dẫn đi rồi cơ mà.

"Ha ha." Người khỉ cười lạnh: "Phu nhân nói những tên ngu xuẩn kia? Ừm, hoàn toàn chính xác, ta thấy được những dấu vết kia, cũng nhìn thấy tất cả mọi người hướng về một cỗ khí tức khác đuổi theo, thế nhưng... bọn hăn không có chú ý tới, ở phía dưới những khí tức hỗn loạn kia, còn ẩn giấu đi một cỗ khí tức mỏng manh cơ hồ không có cách nào cảm nhận được."

"Cho dù nhìn qua giống như là sương mù."

"Thế nhưng ta lại suy nghĩ...vì cái gì ở nơi đó lại có nhiều khí tức hỗn loạn như vậy? Nếu như là vì để mê hoặc chúng ta, vì cái gì sau khi tạo ra một đồng khí tức hỗn loạn, lại rời đi với một cỗ khí tức rõ ràng như vậy?"

Hình người

"Cổ khí tức kia quá mức rõ ràng...đến mức hết thủy khí tức dùng để mê hoặc ta đều trở nên không có một chút ý nghĩa nào."

"Cái này rõ ràng không đúng, cho nên nói, làm nhiều khí tức mê hoặc như vậy là để làm cái gì?"

"Ta suy nghĩ thật lâu, có thể là những cổ khí tức kia chỉ là vì ẩn giấu khí tức chân chính, thế là, ta đã tìm được cổ khí tức mỏng manh cơ hồ không thấy được kia..."

"Ha ha." Trên khuôn mặt âm trầm của người khi lộ ra vẻ tươi cười đắc ý: "Đi theo đám súc sinh khốn kiếp kia tìm cùng một chỗ, coi như tìm được phu nhân, ta ngay cả một húp cháo cũng uống không đến, thế nhưng nếu ta đi tìm một mình...cho dù chỉ có một thành khả năng, chỉ cần ta tìm được phu nhân, ta liền kiếm lợi lớn."

Thì ra là thế, trong lòng của phu nhân lạnh buốt.

"Hắc hắc...ta nói vì sao phu nhân lại phải chia hai đường để chạy, nguyên lai là vì cái kia?" Người khi nhìn về phía bụng của nàng, điên cuồng cười nói: "Ha ha, chỉ sợ cái đám hèn mạt kia căn bản nghĩ không ra, phu nhân Thánh Giáp tộc, thế mà đang mang thai, ừm..."

"Cũng đúng, Đỗ Mã đã ba năm chưa về, bị chém giết ở bên ngoài, dựa theo lẽ thường mà nói, phu nhân tự nhiên không có khả năng mang thai, cho nên bọn hèn căn bản không có nghĩ tới phương diện này."

"Thế nhưng...Thánh Giáp nhất tộc a..."

"A, theo như các cô nói đó là sau khi thân mật ba năm cũng có thể mang thai, ha ha, cho nên, nếu như ta đoán không có sai, hài tử bên trong bụng của cô..."

"Một mạch Thánh Giáp tộc bây giờ chỉ còn lại có một mình phu nhân, hài tử trong bụng của phu nhân, tất nhiên là Đỗ Mã tương lai!"

"Đỗ Mã a..." Người khi dùng một loại ngữ khí gần như mơ mộng nói: "Đây chính là linh hồn của Thánh Giáp nhất tộc, mặc dù bây giờ đang ở trên người hài tử của phu nhân, nếu như lấy nó ra hầm canh ăn..."

"Ha ha ha!"

"Khí vận của Thánh Giáp tộc, có lẽ sẽ thuộc toàn bộ về ta!"

Người khi cười lớn.

Phu nhân lạnh cả người.

"Yên tâm."

"Ta sẽ dẫn phu nhân đi, ta sẽ nuôi phu nhân thật tốt, cho đến khi nó xuất thế."

Trong ánh mắt của người khi lộ ra sự tham lam.

Mặt mày của phu nhân xám như tro.

Mà vào giờ khắc này, ở một nơi có khoảng cách còn xa xôi hơn.

Trần Phong đồng dạng cũng gặp phải khốn cảnh, bị đám người người mặt hồ vây giết.

Làm sao bây giờ? Trần Phong nhíu mày.

Tru Thần? Đây là một năng lực công kích đơn thể cường hãn nhất trước mắt của Trần Phong!

Nhưng mà trải qua sự so sánh phân tích, hần buồn bực phát hiện ra, cho dù Tru Thần có mạnh hơn, cho dù thật sự có khả năng miêu sát, đó cũng chỉ là năng lực công kích đơn thể!

Nhiều nhất chỉ có thể giết chết được một người! Cái này không được, những năng lực khác kia, càng không được.

Chiến đấu, là đánh không lại, nếu như thế, cái mà Trần Phong bây giờ có khả năng dựa vào, cũng chỉ có giá trị may mắn! Trần Phong liếc nhìn giá trị may mắn, hiện tại chỉ còn lại một nửa, con số 9999 nhìn như rất kinh khủng, nhưng vì Trần Phong bảo trì không bị phát hiện, không giờ khắc nào là không tiêu hao!

Năng lực biến hóa của Thiên Huyền cuối cùng cũng chỉ có hiệu quả bình thường, mong muốn giấu diếm những kẻ địch đáng sợ có thực lực hơn xa Trần Phong này, ắt không thể thiếu sự phụ trợ của giá trị may mắn.

Giá trị may mắn tiêu hao 10 điểm...

Giá trị may mắn tiêu hao 10 điểm...

...

Như thế không được, trong lòng của Trần Phong thở dài.

Mặc dù theo kích thước của hắn có thể khinh thường anh hào ở thời đại Thái Cổ, thế nhưng cuối cùng bởi vì thực lực không được! Huống chi, đây chỉ là do đối phương biến thành hình người mà thôi.

Nếu như đối phương biến ra chân thân...ừm...đã thấy qua con chim lớn mười mấy thước hay chưa?

"Khà khà khà." Mấy tên gia hỏa không ngừng tới gần.

"Các người vì sao đều muốn duy trì cái bộ dáng này?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng hỏi, hắn cảm thấy mình có thể hỏi một vài vấn đề để kéo dài thời gian: "Dùng hình dáng bản thể không phải sẽ lợi hại hơn hay sao?"

"Nghĩ không ra phu nhân cư nhiên lại có khẩu vị nặng như thế." Người mặt hồ kinh ngạc nói: "Hình dáng súc sinh kia, chung quy chỉ là hình dáng hỗn độn, vô luận là chủng tộc nào, đều chỉ có hóa thân thành hình người, mới là biểu hiện của cường giả, phu nhân..."

Những người còn lại cũng có một chút kinh ngạc, vì sao vị phu nhân này lại hỏi ra một vấn đề ngu xuẩn như thế?

Hình người...trong lòng của Trần Phong hơi ngạc nhiên một chút, đây không phải là lần đầu tiên hắn nghe nói đến cái từ ngữ này, ần theo lý thuyết, ở thời đại Thái Cổ, căn bản không có nhân loại tồn tại! Tại sao có thể có lời giải thích hình người? ! Những chủng tộc này, vậy mà đều dùng hình người để làm sự kiêu ngạo, chỉ có hóa thành hình người, mới có thể trở thành cường giả!

Những quan niệm này, đã được hình thành như thế nào?

Trần Phong mơ hồ cảm giác được, chính mình có khả năng đã biết được một số thứ không tầm thường.

Chỉ có điều là...những người này đã định trước là không có khả năng trả lời hắn.

"Phu nhân xem ra là muốn kéo dài thời gian." Người mặt hồ hơi híp trông mắt.

"Thanh âm của phu nhân dễ nghe như thế, coi như là màn dạo đầu cũng không tệ, bất quá màn dạo đầu quá dài cũng không dễ, không phải hay sao?" Con quái vật hình rắn bắt đầu tới gần.

...

Trần Phong nhìn một chút vách núi sau lưng.

Trong ấn tượng của hắn, mỗi lần trong Tivi gặp được loại tình huống này, nhảy xuống nhất định sẽ có thể còn sống sót, chính mình có giá trị may mắn phụ trợ, hắn là cũng không có vấn đề gì... Trần Phong vô ý thức hướng xuống nhìn thoáng qua, sau đó phát hiện ra địa phương ở phía dưới cùng, có một đầu yêu thú cường đại trượt chân rớt xuống, sau đó trực tiếp hóa thành xương khô.

Trong lòng của Trần Phong liền phát lạnh, trên Tivi rõ ràng không phải là như thế!

"Lên!" Người mặt hồ thấy được cử động của Trần Phong, cho là nàng muốn tự sát, giờ phút này bọn gia hỏa định bắt sống phu nhân tự nhiên không có khả năng buông tha cho hắn.

Oanh! Năng lượng kinh khủng bùng nổ.

"Ngưng!" Trong mắt của người mặt hồ loé lên hàn quang.

Đôi mắt một mực bình yên, vào lúc này đã biến thành màu vàng, bên trong con ngươi màu vàng óng chiếu rọi ra năng lượng đáng sợ, khóa chặt vào người của Trần Phong.

Xoạt! Toàn thân của Trần Phong trở nên cứng ngắc, vậy mà không thể cử động.

Đây là loại lực lượng quái quỷ gì? Trong lòng của Trần Phong kinh sợ.

Giá trị may mắn! Mở ra!

Xoạt! Giá trị may mắn điên cuồng giảm xuống, mấy ngàn giá trị may mắn cơ hồ trong nháy mắt cạn tới đáy, thân thể của Trần Phong rốt cục không còn cứng ngắc nữa, thế nhưng thân ảnh của hắn lấp lóe, hình dáng 'Phu nhân' cơ hồ cũng không duy trì được.

M* kiếp! Trần Phong mắt thấy một đám bàn tay xấu xí sờ tới, quay người dứt khoát trực tiếp nhảy xuống.

Xoạt! Tung người một cái, Trần Phong nhảy vào vực sâu vô tận hắn phải chết kia.

"Không tốt." Đám người Người mặt hồ vội vàng chớp lấy, nhưng không chớp kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể của phu nhân mang theo khí tức bắt đầu trở nên có chút quái dị rơi vào vực sâu.

Oanh! Kèm theo một tiếng nổ vang, thân thể của vị phu nhân biến mất vô tung vô ảnh.

Tạ ơn

Đám người im lặng, đây là Vực Sâu Chi Thủy, vô luận là người mạnh cỡ nào, chạm vào sẽ lập tức tiêu vong, chưa bao giờ có ngoại lệ bất kỳ, bọn hắn biết là phu nhân sẽ tự sát, thế nhưng lại không ngăn cản được!

"Không phải người nói là có thể ngăn cản hay sao?" Con quái vật hình rắn hầm hầm nhìn Người mặt hồ.

"..."

Người mặt hồ im lặng, hắn cũng không nghĩ tới, chiêu thức mà mình vẫn lấy làm kiêu ngạo? Vậy mà lại phạm sai lầm! Phải biết rằng, đối mặt với Giác Tỉnh Giả cùng cấp bậc, xác suất thành công cũng đều là 99.99%!

Sai lầm lần trước, vẫn là vào thời điểm hắn sử dụng đối với Nhị thức của mình!

Đáng chết! Hắn thậm chí mẫn một tiếng, bất quá mặc dù có một chút tiếc nuối, bọn hắn cũng không có gây náo động gì lớn, bởi vì nhiệm vụ lần này, bản thân chính là tru diệt người còn sống duy nhất của Thánh Giáp tộc mà thôi.

"Như vậy...tuyên bố hoàn thành nhiệm vụ đi."

—

Tại thành phố huyền bí.

Một chùm sáng lóe lên, Trần Phong vậy mà phát hiện ra, chính mình vậy mà đã trở về thời đại gen!

Chuyện gì đã xảy ra? Trần Phong kinh ngạc.

Trong ấn tượng, ngay vào thời điểm hắn rơi vào vách núi, sắp đụng vào mặt nước, ngay vào lúc hắn tưởng tượng bọt nước sẽ bắn tung toé do thân thể

đập vào mặt nước, trước mắt của hắn lại có một chùm ánh sáng màu xanh loé lên, sau đó liền trở lại, đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ nói Đỗ Mã đã được cứu?

Trần Phong có một chút mê hoặc, ngẩng đầu lên, hắn thấy trước mắt có một cái mai rùa vỡ vụn. Cái mai rùa này rất là kỳ quái, rõ ràng đã vỡ vụn, lại như cũ ngưng tụ lại cùng một chỗ, ánh sáng màu xanh lam nhàn nhạt long lánh, bỗng nhiên có một hình ảnh xuất hiện trên hư không.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, khí tức thời đại Thái Cổ lại ập đến, Trần Phong thấy rất rõ ràng, vị phu nhân đang chạy trốn bị truy sát.

"Bị phát hiện ra rồi?" Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Chẳng lẽ nhiệm vụ hộ tống Đỗ Mã không phải là thành công, mà đã thất bại rồi?

Xoạt! Hắn ngẩng đầu nhìn lại, trong hình ảnh, phu nhân đã bị ép vào tuyệt cảnh.

"Phu nhân, hãy thúc thủ chịu trói đi." Trên mặt của người khi mang theo ý cười.

Chỉ có điều khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, một đường chạy trốn, phu nhân vật lộn ở bên trong tuyệt vọng cùng với thống khổ, trên khuôn mặt vậy mà trong một khoảng thời gian ngắn liền biến thành bình tĩnh.

"Cho nên, chỉ có một mình ngươi đi theo ta?" Phu nhân lộ ra thần sắc bình tĩnh.

"Nếu đúng như vậy thì sao?" Trong lòng của người khi có một chút lo lắng.

"Vậy ngươi có nghe qua một cái truyền thuyết hay không?" Phu nhân lạnh nhạt mở miệng.

"Cái gì?" Trong lòng của người khi nổi lên sự cảnh giác.

"Vĩnh viễn..." Phu nhân nói ra từng chữ: "Không nên đơn đấu cùng với một mạch Thánh Giáp tộc!"

!!! Sắc mặt của người khi liền đại biến.

Đáng chết!

Xoạt! Thân ảnh của hắn lấp loé, cấp tốc lui lại.

Nhưng mà...

Đã chậm!

"Ngưng!" Phu nhân chỉ vào hư không, hào quang đáng sợ lưu chuyển, lại trực tiếp khóa chặt vào người khi, đem thời gian của cái phương viên trăm mét này hư hóa, người khi rõ ràng đã chạy thoát đến tít ngoài rìa, vậy mà cứ thế bị lôi kéo trở về.

"Mặc dù thực lực bây giờ của ta đã biến mất... thì vẫn là cường giả của một mạch Thánh Giáp tộc!" Trong mắt của phu nhân loé lên hàn quang.

Nàng không có một chút lực phản kháng nào khi đối mặt với quá nhiều người, thế nhưng nếu chỉ có một người...

Ô...ô...n...g —— Gợn sóng nhàn nhạt vờn quanh, lực lượng thời gian mạnh mẽ đem nơi này ngăn cách.

"Đây là..." Ánh mắt của Trần Phong trợn to, hắn đã nhận ra, đây là sát chiêu của Thánh Giáp tộc, cái lão rùa đen Đồ Mã kia cũng đã từng thi triển qua đối với hắn, cũng là năng lực kinh khủng nhất của Thánh Giáp tộc!

Trực tiếp tiêu hao tuổi thọ! Thế là, ở trong hình ảnh.

Trần Phong lần thứ nhất thấy được uy lực của chiêu này.

Hắn thấy được Đồ Mã ra đời, hắn thấy được người khi điên cuồng mong muốn ra tay với Đồ Mã, hắn thấy được phu nhân kết thúc cái này năng lực này, đem Đồ Mã đưa ra ngoài.

Sau đó...hắn thấy được phu nhân phun ra máu tươi, vậy mà một lần nữa dùng loại năng lực này đem người khi còn chưa kịp chạy trốn vây khốn!

"Cô có phải bị là bị bệnh rồi hay không! Ta cũng không muốn giết cô, cô vây khốn ta làm gì?" Người khi nổi giận.

"Người nếu như đã biết rõ chân tướng, thì ta tuyệt đối không cho phép người sống sót." Thanh âm của phu nhân ngược lại lại trở nên tỉnh táo dị thường.

Thế là, thời gian trôi qua, từ góc độ người xem của Trần Phong, hắn thấy được chỉ ở bên trong vài giây ngắn ngủi, hai người cấp tốc già đi, sau đó đồng thời tử vong...phu nhân cùng với người khi, đồng quy vu tận.

Ở địa phương đó, ở bên ngoài phạm vi sát chiêu, chỉ có Đỗ Mã vừa mới ra đời, phá vỡ xác, vươn cái đầu màu vàng ra, mang theo hào quang nồng đậm, mở con mắt tò mò ra.

Vào giờ khắc này, kim quang phun trào.

"Đúng vào thời điểm ta nhảy xuống vách núi hay sao?" Trần Phong bỗng nhiên hiểu ra.

Thì ra là thế, Trần Phong rốt cục cũng biết rõ nguyên nhân vì sao mình có thể trở về, ánh sáng màu xanh lam trước mắt ngưng tụ lại, mai rùa dường như không thể kiên trì được nữa, có một thanh âm ôn nhu từ phía chân trời truyền đến.

"Tạ ơn..." Tâm thần của Trần Phong rung động, lại là thanh âm của phu nhân!

Tạch... ! Mai rùa vỡ vụn, mảnh khu vực màu xanh lam này biến mất trong nháy mắt, chỉ để lại từng mảnh từng mảnh mai rùa vỡ vụn.

"Là cô đã dẫn dắt ta trở về hay sao?" Trần Phong có chút hiểu rõ.

Đây là mai rùa còn sót lại của phu nhân năm đó, bởi vì một ít nguyên nhân, được đưa vào bên trong thành phố huyền bí, cho nên nàng mới dẫn dắt chính mình trở về cứu vớt Đỗ Mã!

Chỉ có điều là...vì cái gì? ! Lịch sử nguyên bản là chính xác, vì cái gì hết lần này tới lần khác lại muốn chính mình đi sửa sang lại lịch sử? Đến cùng thời đại Thái Cổ đã xảy ra chuyện gì? Trần Phong không biết.

Nơi này, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Thế nhưng nếu trí nhớ không có thay đổi, đã nói rõ một bước này ít nhất cũng đã đi đúng hướng rồi.

"Linh?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Đến ngay đây." Linh hoàn toàn đáp lời với tốc độ cao như trước đây.

"Chiếu lại những hình ảnh vừa rồi mà người nhìn thấy cho ta." Trần Phong nói.

"Được." Linh chiếu lại những hình ảnh vừa rồi.

Trần Phong bước vào khu vực màu xanh lam, trước sau bất quá chỉ có năm giây, lại một lần nữa mở mắt.

...

Cho nên, thời gian mà hắn trở về thời Thái Cổ chính là trực tiếp nhảy qua.

Chuyện này có ý tứ, Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, cái thành phố huyền bí này đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Cái năng lực có thể khiến cho lịch sử vặn vẹo kia, đến cùng là đã xảy ra chuyện gì? Nếu như lịch sử thật sự bị cải biến, chỉ sợ toàn bộ thời đại gen đều sẽ phát sinh kinh biến!

Thậm chí, Trần Phong có thể trở về thời đại gen hay không? Hết thủy đều là ả số!

"Ta đề nghị ngài không nên tiếp tục." Ngữ khí của Linh cũng biến thành ngưng trọng: "Những địa phương kia cho ta cảm giác rất là không rõ."

"Ta biết." Trần Phong nhìn về phía phương xa.

Xuyên tạc lịch sử

Cái thành phố huyền bí này bây giờ càng phát ra khí tức kinh khủng, thế nhưng mà Trần Phong căn bản là không có đường lui, sự tình Thánh Giáp nhất tặc phát sinh khiến cho cả người của hắn phát lạnh, loại sự tình sửa đổi lịch sử này quá mức đáng sợ! Ngay cả Đồ Mã cũng có thể bị người ta gạt bỏ từ trên căn nguyên, nhân loại làm sao có thể an toàn?

Hắn nhất định phải ngăn cản đối phương! Mặc dù hắn không biết địch nhân là ai!

"Dù sao...ta cũng là Giác Tỉnh Giả nhân loại duy nhất." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu động, hắn nhặt những mảnh vỡ mai rùa lên, có lẽ những vật này còn có tác dụng.

Oanh! Đi qua mảnh khu vực màu xanh lam đã bị quét sạch này, Trần Phong bước tới từng bước một, kèm theo ánh sáng màu xanh lam biến mất, một mảnh khu vực màu xanh lục vào giờ phút này trở nên rõ ràng trước nay chưa có, đây chính là khu vực tiếp theo hay sao? Trần Phong thầm nghĩ.

Thành phố huyền bí đã được chia ra từng khu vực rõ ràng.

Ánh sáng màu xanh lục vờn quanh ở bên trong, mơ hồ có thể trông thấy một mảnh di vật Thái Cổ đang không ngừng lập lòe, chống đỡ lấy khu vực màu xanh lục của chính mình.

Hiển nhiên, đây chính là một mảnh vỡ di vật Thái Cổ tiếp theo.

"Hi vọng người sẽ không khiến cho ta thất vọng." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, dùng một cước bước vào.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong theo bản năng hướng về phía mảnh di vật Thái Cổ bắt lấy.

Chỉ có điều là, ngay trong cái nháy mắt hần dưng một cước bước vào.

Oanh! Tất cả ánh sáng màu xanh lục vậy mà ở trong tích tắc bị tẩy trừ! Một cỗ năng lượng đáng sợ từ phía chân trời quét qua, hết thảy ánh sáng màu xanh lục bị gạt bỏ, một cỗ ánh sáng màu đỏ chói mắt bỗng nhiên lấp lánh, bao phủ toàn bộ thế giới!

Tạch... ! Mảnh vỡ di vật Thái Cổ vậy mà trực tiếp bị vỡ nát!

Bị phá hủy rồi? Trần Phong đột nhiên ý thức được một chút không ổn.

Oanh! Ánh sáng trước mắt nổ tung, ánh đỏ đáng sợ lấp lánh, chờ đến lúc hào quang màu đỏ kết thúc, Trần Phong đã thành linh buông xuống một cái thế giới mới tinh!

Trần Phong chỉ vền vện nhìn thoáng qua, liền cảm thấy lạnh cả người.

Hải Thành, ở một nơi nào đó, Từ Phi Đang đang cận chiến vật lộn kịch liệt cùng với một địch nhân nào đó, nhìn màn sáng bỗng nhiên bắn ra tin tức có một chút hưng phấn: "Lại đến thời điểm bốn đại nhân lập công hay sao?"

"Từ đại ca." Địch nhân ở phía đối diện nũng nịu nói.

"Trở về lại tiếp tục." Từ Phi vỗ vỗ cái hông của nàng, quay người tiêu sái rời đi.

Cùng một thời gian, Không Bạch đang chuẩn bị đi bệnh viện chỉnh dung cũng lộ ra vẻ mặt nghi hoặc nhìn tin tức bên trên màn sáng, thầm nói: "Lão già Đỗ Mã khôn kiếp kia, làm sao lại tìm được thông tin liên lạc của ta."

...

Tại thành phố huyền bí, ánh sáng màu đỏ toả sáng khắp nơi.

Ánh sáng màu xanh lục đã triệt để bị thôn phệ, ngay cả mảnh vỡ di vật Thái Cổ cũng đã bị phá hủy, nhưng mà, ở bên trong ánh sáng màu đỏ vô tận, lại có một đoàn ánh sáng màu xanh lục bắt đầu lấp lánh.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu xanh lục nhàn nhạt lấp lánh, tràn vào cơ thể của Trần Phong, đem hắc bao bọc lại.

Oanh! Ánh sáng màu đỏ bùng nổ.

Ánh sáng màu đỏ nồng đậm lóe lên, đem đoàn ánh sáng màu xanh lục tiêu diệt, thế nhưng đã chậm, một đoàn ánh sáng màu xanh lục còn lại kia, vẫn có thể ở bên trong ánh sáng màu đỏ đầy trời, tìm được một tia sơ hở.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Chờ đến thời điểm Trần Phong một lần nữa mở mắt, liền nhìn thấy một cái thế giới mới tinh.

Bầu trời u ám, mưa nhỏ tí tách, đám người hỗn loạn, sắc thái cổ lão.

Đây là phong cảnh mà hắc chưa bao giờ nhìn thấy.

Ở nơi xa, có một tòa nhà cao tầng đứng vững, lại cho Trần Phong một loại cảm giác niên đại dị thường già nua, còn lâu mới có được cảm giác khoa học kỹ thuật ở thời đại gen, cũng không giống như là bất luận một cái thành phố nào mà Trần Phong quen thuộc.

"Kỳ quái...nơi này là nơi nào?" Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Hắn có thể xác định là hắc chưa bao giờ thấy qua cảnh tượng như thế này, thế nhưng không biết vì sao, một màn này lại khiến cho hắc cảm giác được sự quen thuộc vô cùng, dường như là được khắc ở sâu trong linh hồn, khiến cho người cảm thấy rung động từ trong tâm linh.

Hắn thử nghiệm vươn tay, nhưng lại phát hiện ra mình không có cách nào động đây, giống như lần đầu tiên trở về thời đại Thái Cổ.

"Hiện tại ta không có cách nào động đây, cái này cũng giống với tình huống lúc đó."

"Cho nên...ta hiện tại cũng đã trở về một cái thời đại đặc thù nào đó? Xem cái bộ dạng này, giống như là xã hội hiện đại trước thời đại gen, ừm..."

Trần Phong chau mày, hắn xem những chiếc xe chạy tới chạy lui, nhìn cái thế giới này dần dần trở nên chân thật, thế nhưng hắn y nguyên vẫn không có cách nào động đây, Trần Phong kết hợp với tình huống trở về thời đại Thái Cổ lúc trước, bỗng nhiên có một chút hiểu rõ.

"Cải biến lịch sử, dường như là thủ đoạn của những nhân vật đáng sợ, hoặc nói là, chính là thủ đoạn đáng sợ của những di vật Thái Cổ hoàn chỉnh kia! Nó có khả năng tùy tiện thay đổi thời không, xuyên tạc lịch sử, để đạt tới mục đích của mình, nó vận chuyển năng lực của mình, cố gắng cải biến hết thảy!"

"Mà những mảnh khu vực có màu sắc khác nhau ở thành phố huyền bí..."
Trần Phong âm thầm kết nối mọi thứ.

Những mảnh khu vực có đủ loại màu sắc khác nhau kia, cũng không phải là giúp đỡ cho cỗ lực lượng màu vàng kia, mà vừa vặn là chống đối, những mảnh khu vực này, chính là đang chống đối lại cỗ lực lượng màu vàng kia!

"Cho nên nói..." Trần Phong yên lặng đem hết thảy mọi chuyện xâu chuỗi lại.

Cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh kia đang cố gắng xuyên tạc lịch sử, gạt bỏ căn nguyên của một số tồn tại nào đó, để đạt thành một loại mục đích nào đó, mà những mảnh vỡ di vật Thái Cổ ở bên trong thành phố huyền bí, những mảnh vỡ có một chút linh tính này, quyết không cho phép nó làm như vậy, cho nên mới bùng nổ ra một lần gọn sóng quy mô như vậy!

Cho nên, mới có đủ loại màu sắc xuất hiện! Cho nên, mới có một màn phát sinh tại thành phố huyền bí này.

"Thì ra là thế." Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Những mảnh khu vực đủ loại màu sắc kia, đều là tiết điểm cải biến lịch sử, chính mình chỉ bất quá vừa đúng lúc xuất hiện ở khu vực màu xanh lam, vừa đúng lúc xuất hiện ở thế giới của Đỗ Mã!

"Nếu như lúc đó ta không có ở đó..." Trần Phong cẩn thận suy nghĩ lại một chút.

Nếu như lúc ấy hắn không có ở đó, lịch sử của Thánh Giáp tộc rất có thể sẽ bị xuyên tạc, Đồ Mã sẽ thật sự biến mất! Điểm này, cũng đã phù hợp với suy luận lúc đầu của hắn.

"Cho nên...cái mà mình phải làm, chính là lần lượt phá hư những lần cải biến lịch sử của di vật Thái Cổ hoàn chỉnh kia?"

Vào thời điểm Trần Phong nghĩ tới chỗ này, bỗng nhiên có một chút cảm giác không ổn, bởi vì lần này thế giới mà hắn bước vào không phải là thế giới Thái Cổ, mà là xã hội hiện đại! !

"Có một chút không đúng." Trong lòng của Trần Phong lạnh buốt.

Thế giới thuộc về hắn!

Cái khu vực màu xanh lục này, nguyên bản hắn là do một mảnh vỡ di vật Thái Cổ khác tạo ra, nếu như tên kia xuyên tạc một đoạn lịch sử thuộc về mảnh vỡ di vật Thái Cổ này, như vậy hắn sẽ phải tham dự vào mới đúng chứ! Làm sao lại trở về đến xã hội hiện đại chứ?

Ánh sáng màu xanh lục... Thái Cổ...hiện đại... Trần Phong suy nghĩ kỹ một chút, vừa rồi vào thời điểm hắn tiến vào mảnh khu vực màu xanh lục này, dường như tình huống cùng với trước đó cũng không quá giống nhau, bởi vì ánh sáng màu xanh lục đã bị phá hủy!

Cái tồn tại không biết kia, đã cưỡng ép phá hủy ánh sáng màu xanh lục ở nơi này! Ban đầu nó giải phóng lực lượng trên một quy mô lớn, cho nên mới dẫn tới sự phản kháng của hết thảy mảnh vỡ, mà bây giờ, nó thể mà dựa trên cái cơ sở này, một lần nữa phóng thích tồn thương đơn thể!

Khiến cho mảnh vỡ Thái Cổ tản ra ánh sáng màu xanh lục kia trực tiếp bị phá hủy! Cái này cũng không đúng lắm...nếu như đối phương thật sự mạnh mẽ như thế, trước đó hoàn toàn cũng có thể tùy tiện phá hủy mai rùa! Đồng thời phóng thích tồn thương trên một phạm vi lớn và tồn thương đơn thể, căn bản là không có bất kỳ một mảnh vỡ nào có thể gánh vác được!

Có thể là lúc trước nó không có thi triển qua, nghĩ như vậy cũng không đúng, hoặc là nói... Trần Phong nghĩ đến một cái khả năng.

"Tới thời điểm mình bước vào mảnh khu vực màu xanh lục, nơi này đã chống cự thất bại rồi hay sao?" Trần Phong suy đoán.

Chẳng lẽ vào thời điểm hắn xuất hiện ở nơi này, sự cải biến lịch sử ở nơi này vừa vặn đã kết thúc, mảnh di vật Thái Cổ đại biểu cho đoạn lịch sử kia đã bị gạt bỏ rồi hay sao?

Hắn chỉ có thể suy đoán như thế, chỉ có loại khả năng này, mới có thể giải thích hết thảy những chuyện phát sinh vừa rồi.

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, cái thế giới hiện đại này vẫn đang vận chuyển, bên trong mưa nhỏ tí tách, có một đôi vợ chồng trung niên mang theo chiếc dù xuất hiện, trong ngực dường như đang ôm một đứa bé, ôm ấp rất kín đáo, sợ đứa bé bị nhiễm lạnh.

Một nhà ba người đi ở trên đường, toàn bộ thế giới bởi vì bọn họ xuất hiện mà trở nên rõ ràng.

Hai người kia là nhân vật chính... trong lòng của Trần Phong hiểu ra, giống một dạng như phu nhân Thánh Giáp tộc trước đó, vào thời điểm nhân vật chính thật sự xuất hiện, toàn bộ thế giới sẽ trở nên tươi mới.

Chỉ có điều là... Trần Phong phát hiện được mình như cũ vẫn không thể động đây, hắn vẫn như cũ chỉ là một người đứng xem!

Chuyện gì đã xảy ra... Trần Phong nhíu mày, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng, trước đó hắn sợ dĩ có thể di động, có lẽ là bởi vì được mảnh vỡ di vật Thái Cổ kia trợ giúp! Chính là do tác động của mảnh vỡ mai rùa!

Mà bây giờ... mảnh vỡ di vật Thái Cổ nguyên bản ở khu vực màu xanh lục đã bị phá hủy, hắn đã không có cách nào tham dự vào.

"Cho nên ta chỉ có thể nhìn?" Trần Phong cười khổ, cho dù hắn không biết được đoạn lịch sử này là của người nào.

Oanh! Trên bầu trời vang lên hai tiếng sấm rền, mưa dần dần trở nên to hơn, mọi người ở ven đường vội vã rời đi, có rất nhiều người không mang theo dù đều trốn vào cửa hàng lân cận.

Ánh mắt của Trần Phong vẫn thủy chung khóa chặt vào đôi vợ chồng trung niên kia.

"Đây là tiết điểm cải biến lịch sử hay sao..." Hắn lẳng lặng nhìn xem.

Reng reng —— Điện thoại của người trung niên vang lên.

"Alô."

"Ừm, ta đã biết."

"Yên tâm, ta sẽ an bài cho đứa nhỏ một thoáng, lập tức đi qua cùng với vợ của ta."

"Ha ha, yên tâm, lần này ta nhất định phải làm được."

Người trung niên cúp điện thoại, mang vợ con rời đi với tốc độ cao, mà vào thời điểm một nhà ba người đi qua chỗ ngoặt, bỗng nhiên, có một chiếc xe tải mất không chế đột nhiên lao ra.

Oanh! Chiếc xe tải mất không chế như một con dã thú hung mãnh, sau khi đụng hư mấy chiếc xe con, đụng cho đèn đường ngã trái ngã phải, vẫn như cũ thẳng tắp vọt tới đôi vợ chồng trung niên kia.

"Đến rồi!" Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang, cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh kia, quả nhiên đang muốn cải biến đoạn lịch sử này!

"Cẩn thận!" Người trung niên lôi kéo vợ con cấp tốc hướng sang bên đường thối lui, thế nhưng, chiếc xe tải mất không chế kia, vẫn như cũ hướng vào bọn họ vọt tới.

Hai người vội vàng lui lại, cây dù trong tay ở trong lúc bối rối đã sớm bị vứt bỏ, người phụ nữ một mực ôm ấp đứa bé, cũng lần đầu tiên lộ ra bộ dáng.

Đứa bé kia...Trần Phong chỉ vờ vờ nhìn thoáng qua liền cảm thấy giật mình.

Không, hẳn là chỉ là tương tự mà thôi...thế nhưng sau khi dời ánh mắt xuống, vào thời điểm khi hẳn nhìn thấy đứa bé đeo trên cổ cái hòn đá kia, hẳn rồi cuộc cũng hiểu rõ, đây —— là thế giới thuộc về hẳn!

Đứa bé kia, lại chính là hẳn! Cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh đáng chết kia, lại dự định gạt bỏ hẳn!

Oanh! Chiếc xe tải mất không chế rít gào vọt tới.

Đáng chết! Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, lại căn bản là không có cách nào tham dự, hẳn chỉ có thể trơ mắt nhìn cảnh này, một nhà ba người bị dồn vào góc đường, thối lui đến địa phương không còn chỗ thối lui! Chỉ có thể

nhìn chiếc xe tải nhanh chóng vọt tới, phá hủy hết thảy, hung mãnh vọt tới trước mặt của một nhà ba người!

Ô...ô...n...g —— Thế giới trước mắt của hắn xuất hiện đứt gãy.

Đây là dấu vết trí nhớ sắp bị gạt bỏ, một khi một nhà ba người này xảy ra chuyện ở đây, Trần Phong chắc chắn cũng sẽ không còn tồn tại.

Mà ngay trong cái nháy mắt này, hắn dường như cảm giác được ánh sáng màu xanh lục nhàn nhạt lóe lên quanh người, cỗ lực lượng Thái Cổ cường đại này, lại xuất hiện một lần nữa!

Cho dù...chỉ có ở trong nháy mắt!

Cho dù...trong nháy mắt nó xuất hiện, liền triệt để bị gạt bỏ!

Thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn cười, bởi vì thế giới chung quanh trở nên càng thêm chân thật, hắn thậm chí đã cảm giác được nước mưa đập ở trên mặt. Hắn, đã buông xuống cái thế giới này!

Hắn ngẩng đầu, nhìn trên mặt của đôi vợ chồng trung niên lộ ra vẻ tuyệt vọng, nhìn chiếc xe tải đang hung hăng tông vào ba người, nhẹ nhàng bước ra một bước.

Xoạt! Hắn cứ như vậy đứng ở trước mặt xe tải.

Oanh! Tiếng nổ đáng sợ bạo liệt vang rền.

Chiếc xe tải kia đâm vào trên người của hắn, vậy mà dừng lại trong nháy mắt, đầu xe tải móp méo, nhưng không có cách nào tới gần Trần Phong mấy mét một chút nào.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

"Đi." Trần Phong quát lạnh một tiếng, vào thời điểm mọi người ở chung quanh còn chưa kịp phản ứng vì chiếc xe tải mất khống chế này, hắn đã mang theo ba người nhanh chóng rời đi, vền vẹn chỉ còn sót lại một chiếc xe tải không thành hình.

Rất lâu sau, mới có mấy người mặc áo đen chạy tới hiện trường.

"Mục tiêu đã trốn."

"Xem ra có ngoại viện xuất hiện, chúng ta cảm nhận được lực lượng không giống như bình thường."

"Ha ha..."

"Định vị tọa độ của những người kia, vô luận là ai... ta đều muốn bọn hắc chết!"

"Vâng!"

...

Ở cách đó không xa, ở bên trong một gian phòng, Trần Phong nhìn một nhà ba người trước mắt đang lộ ra vẻ phát mộng, hiển nhiên siêu sức mạnh mà Trần Phong vừa mới bày ra đã khiến cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ.

Siêu sức mạnh

"Siêu sức mạnh...thật sự tồn tại hay sao?" Người trung niên kích động khó mà kiềm chế.

Trần Phong: "..."

Nếu như hắn không có đoán sai, vị này chính là cha của hắn, Trần Kiến Quốc, một cái tên mà chỉ cần đọc lên, liền biết đây là một người có bao nhiêu trâu bò.

Mà người phụ nữ đang ôm đứa bé kia, hắn là mẹ của hắn, tên là...hắn giống như không có ấn tượng gì. Chuyện năm đó kỳ thật rất đơn giản, giống như là bởi vì một lần nhiệm vụ khảo cổ nào đó, hai vợ chồng Trần Kiến Quốc tử vong, sau đó Trần Phong được đưa đến cô nhi viện, chỉ thế mà thôi.

"Là do trận tai nạn xe cộ vừa rồi?" Trần Phong nhíu mày, hắn là không phải, trận tai nạn xe cộ vừa rồi kia, rõ ràng là ngay cả hắn cũng sẽ bị tông chết!

Lịch sử...rõ ràng đã bị quấy nhiễu.

Ô...ô...n...g —— Một đạo ánh sáng màu xanh lục nhàn nhạt lóe lên, một chùm tin tức ẩn núp ở bên trong, đứt quãng truyền tới, sau đó liền biến mất không thấy.

"Ừm... Cảm ơn...Sửa đổi... Lịch sử... Chớ... Quấy nhiễu..." Trần Phong nghe được, chỉ có thể cười khổ, cái tên này, là đang cảm ơn sự xuất hiện của hắn, khiến cho mục tiêu của di vật Thái Cổ hoàn chỉnh chuyển dời lên trên người của hắn hay sao? Cho nên mới tới báo ân hay sao? Đây thật là...

Bất quá nếu thật sự là như thế, như vậy mục đích mà hắn xuất hiện ở nơi này, hắn là vẹn vẹn chỉ là vì khiến cho lịch sử không bị sửa đổi, để cho hết thảy mọi việc khôi phục lại như quỹ đạo bình thường!

Tuyệt đối không thể để cho cha mẹ của hắn sớm xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

Cũng tuyệt đối không thể...khiến cho cha mẹ của hắn thuận lợi sống sót! Bởi vì một khi cha mẹ của hắn thuận lợi sống sót, tương lai của Trần Phong sẽ hoàn toàn thay đổi, ai cũng không biết sẽ phát sinh ra cái gì! Nếu như Trần Phong không có xuyên qua, không trở nên mạnh mẽ...hết thảy mọi chuyện có liên quan cùng với Trần Phong sẽ bị cải biến!

Thời đại gen có thể sẽ đứng trước nguy hiểm, tất cả mọi người mà Trần Phong nhận biết có thể sẽ chết, cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh đặc thù này buông xuống, cũng không có ai có thể ngăn cản!

Tần Hải...Vương Dao...Đỗ Mã...có khả năng là tất cả mọi người sẽ xảy ra chuyện.

Nếu để cho lực lượng Thái Cổ màu hồng trước đó, hoặc là lực lượng Thái Cổ huyền bí hiện tại, vô luận là loại lực lượng nào chương không thể giới, đều có thể xuất hiện sự nhiễu loạn!

Thậm chí...ngay cả thế giới hiện tại của Trần Phong đang ở cũng sẽ xuất hiện luân hồi! Đối phương nếu có thể thông qua khí tức của hắn, khóa chặt thế giới kiếp trước, như vậy đối phương có khả năng đã biết được sự tồn tại của nơi này, nếu như hắn tử vong...

Cho dù trên lý luận, hắn biến mất, nó cũng sẽ không nhìn thấy hắn nữa, thế nhưng phạm là 'Người thi pháp', có lẽ sẽ có thể giữ lại được đầy đủ trí nhớ.

Nếu là như vậy...cái thế giới này vẫn như cũ không thể trốn thoát khỏi ma chương của cái tên này! Trần Phong xâu chuỗi mọi việc, rất nhanh liền làm rõ chuyện này.

"Cái kia..." Trần Kiến Quốc xoa xoa tay, thận trọng hỏi: "Xin hỏi ngài là?"

"Người cứu các vị." Trần Phong dùng ánh mắt phức tạp liếc mắt nhìn một nhà ba người.

Đối với cha mẹ của mình, hắn kỳ thật không có tình cảm quá sâu, dù sao thì từ nhỏ tới lớn hắn đều ở cô nhi viện, còn bị người cha này làm cho gặp xui xẻo liên tục, có thể sống đến thời điểm kích hoạt Đá Vận Mệnh, đã có thể

gọi là kỳ tích. Cái gì mà vì để cho cha mẹ sống sót, hủy diệt toàn bộ thế giới thì ngay cả một điểm ý nghĩ cũng không có.

Tính toán thời gian, dường như chính là do chuyện gần đây, cuộc điện thoại mà cha của hắn vừa nghe lúc nãy, giống như là có một nhiệm vụ mới, cha hắn dự định đi đến tiếp nhận nhiệm vụ, sau đó đi chấp hành nhiệm vụ, nếu là như vậy...cha của hắn đi chấp hành nhiệm vụ lần này khẳng định sẽ không thể trở về.

Cho nên, Trần Phong chỉ cần hộ tống đưa bọn họ đi chấp hành nhiệm vụ, sau đó bảo vệ đưa bé này cho thật tốt là được.

"Cám ơn." Trần Kiến Quốc cười khỏ một tiếng: "Thế nhưng mà ngài vẫn chưa trả lời vấn đề của ta."

"Ông không phải cần biết." Trần Phong lắc đầu: "Bởi vì một số nguyên nhân đặc biệt, có một số người muốn giết các vị, nhiệm vụ của ta, chính là bảo vệ cho các vị không bị bọn hắn giết chết, chỉ thế mà thôi."

"Thì ra là thế." Trần Kiến Quốc có chút hiểu rõ, ông ta cùng với thê tử liếc nhìn nhau, xem ra nhiệm vụ của bọn họ, cuối cùng đã đưa tới sự nhòm ngó của một số người, thiếu niên trẻ tuổi này, được điều động tới để bảo vệ bọn họ hay sao?

"Nhiệm vụ của các vị ở đâu?" Trần Phong liếc mắt nhìn đôi vợ chồng, nói: "Ta sau khi đưa các vị đến đó sẽ rời đi."

"Tại Thanh Hà Sơn." Trần Kiến Quốc nói: "Ở nơi đó xuất hiện cổ mộ, chúng ta nhất định phải đi đến đó vào ngày mai."

"Thanh Hà Sơn... Ngày mai..." Trần Phong khẽ gật đầu: "Đã hiểu."

Hắn có một chút ấn tượng về Thanh Hà Sơn, dường như là một dãy núi ở phụ cận quê của hắn, thế núi hiểm trở, lại thêm trời mưa hai ngày này, nước bùn đầy đất, vô cùng nguy hiểm.

Nếu như nơi đó có cổ mộ...Thanh Hà Sơn...Trần Phong bỗng nhiên bừng tỉnh.

Hắn đã từng đọc qua tin tức tương quan, hắn đã từng muốn điều tra tung tích của cha mẹ, cho nên cũng biết qua một chút, ví dụ như... Thanh Hà Sơn tạo ngộ một trận mưa to trăm năm khó gặp, lũ quét, Thanh Hà Sơn sụp đổ trên một diện tích lớn! Hiện tại xem ra, vào thời điểm cha mẹ của hắn đang khảo sát cổ mộ, đã gặp được thiên tai có quy mô lớn!

Thì ra là thế! Cha mẹ của hắn, nguyên lai là đã chết như vậy! Những ký ức không hề có ở bên trong đầu của hắn, rốt cục cũng phải đối mặt.

Thời gian lũ quét bạo phát dường như chính là ngay trong đêm ngày mai, nói một cách khác, vào sáng sớm ngày mai hắn đưa cha mẹ đi qua, vào ban đêm cha mẹ có khả năng sẽ chết.

Đêm dài, Trần Phong lẳng lặng nhìn tinh không, thời gian đã trôi qua rất lâu, một lần nữa trở lại viên tinh cầu này, hắn tự nhiên có thể ngủ một giấc mà không suy nghĩ gì, nhưng hắn chỉ ngẩng đầu nhìn bầu trời đã có một chút dấu hiệu sương mù nhàn nhạt.

"Người đang nhìn cái gì?" Một giọng nói ôn nhu bỗng nhiên vang lên ở bên tai.

Trần Phong quay đầu nhìn lại, Trần phu nhân vậy mà đã đi ra bên ngoài gian phòng.

"Vì sao cô còn chưa đi ngủ?" Trần Phong nhíu mày.

Nói thật, hắn có một chút không biết ở chung cùng với hai vị này như thế nào, cho nên chỉ đơn thuần hi vọng, hết thảy mọi chuyện đều kết thúc thuận lợi, chỉ như thế mà thôi.

"Ngủ không được." Trần phu nhân lắc đầu, tự giễu nói: "Hôm nay kém chút nữa đã chết rồi, làm sao có thể ngủ được."

Trần Phong: "..."

Đúng thế, hắn đã quen thuộc với sinh tử chém giết, suýt chút nữa đã quên mất nơi này chỉ là xã hội hiện đại.

"Có phải hay không cảm giác là chúng ta quá mức phiền toái?" Trần phu nhân bỗng nhiên cười nói.

"Ồ." Trần Phong ngạc nhiên.

"Ta có thể từ ánh mắt của ngươi cảm giác được... ngươi rất sợ phiền phức." Trần phu nhân nhẹ giọng nói: "Ngươi chỉ muốn chấp hành nhiệm vụ của mình theo nguyên tắc, hi vọng nhanh chóng kết thúc nhiệm vụ, loại thái độ này, rất giống với vị lập trình viên mới tới làm việc ở chỗ của chúng ta."

Trần Phong: "..."

Súng phóng lựu

"Cho nên ta tin tưởng ngươi." Trần phu nhân cười nói: "Tin tưởng ngươi là tới bảo hộ chúng ta, mà không phải là tới giết chúng ta, hơn nữa, rất kỳ quái, từ trên người của ngươi, ta có thể cảm giác được một cỗ cảm giác thân thiết không hiểu."

Trần Phong: "..."

Hắn ngẩng đầu nhìn Trần phu nhân, mặc dù hắn một mực xưng hô là cô, thế nhưng ở cái thời đại này, vị mẫu thân này của hắn, cũng chỉ mới có 30 tuổi, đúng là thời điểm phong hoa tuyệt đại, xinh đẹp nhất.

Mẫu thân lúc còn trẻ, thế mà xinh đẹp như vậy! Trong lòng của Trần Phong nghĩ như thế, bất quá ngẫm lại cũng bình thường, có thể sinh ra một người đẹp trai như hắn, mẫu thân chắc chắn phải rất xinh đẹp.

"Ngươi không nên hiểu lầm, ta không phải là muốn bắt chuyện, mà là thật sự có một loại cảm giác thân thiết kỳ quái." Trần phu nhân ôn nhu nói.

"Ta biết." Trần Phong khoát khoát tay: "Cô trở về đi."

"Ngươi biết?" Trần phu nhân ngạc nhiên, người trẻ tuổi này vậy mà cảm thấy chuyện thân thiết tương liên này là chuyện đương nhiên.

"Cô trở về đi." Trần Phong khẽ nhíu mày.

"Ngươi tên là gì?" Trần phu nhân không hề rời đi.

"Khổng Bạch..." Trần Phong dừng lại một chút, tỉ mỉ nghĩ lại, cái tên xấu xí như vậy khẳng định không xứng với chính mình, thế là quả quyết nói ra: "Tần Hải, ta gọi là Tần Hải."

"Tần Hải, tên rất hay." Trần phu nhân tán dương.

"..."

Trần Phong thở dài: "Cô vẫn nên tiến vào nghỉ ngơi đi."

"Ta có một loại cảm giác kỳ quái." Trần phu nhân ngẩng đầu nhìn hắn:
"Nếu ta cứ rời đi như vậy, dường như sẽ làm mất đi một vật gì đó rất trọng yếu, hơn nữa, vĩnh viễn cũng sẽ không gặp được nữa."

"..."

Trần Phong có một chút đau đầu: "Lời này của cô, nếu Trần tiên sinh nghe thấy sẽ muốn đánh người."

"Sẽ không." Giọng nói của Trần Kiến Quốc bỗng nhiên truyền đến: "Bởi vì vào thời điểm nhìn thấy người, ta cũng có một loại cảm giác kỳ quái, cái cảm giác đó rất quen thuộc...làm cho chúng ta không thể bài xích người."

Trần Kiến Quốc đi tới từng bước một, nhìn về phía Trần Phong hỏi:
"Người, đến cùng là ai?"

"..."

Trần Phong chỉ có thể cười khổ, loại công việc nằm vùng này quả nhiên không thích hợp với bản thân, nhìn sự thành khẩn của vợ chồng Trần gia trước mắt, hắn chỉ có thể thở dài một tiếng.

"Nếu các vị đã thành tâm thành ý đặt câu hỏi."

"Ta sẽ đại từ đại bi nói cho các vị biết."

"Vì phòng ngừa nhiệm vụ chấp hành thất bại."

"Vì phòng ngừa chủ thuê không tiếp thụ bảo hộ."

"Vì chấp hành nhiệm vụ tốt hơn."

"Cho nên mới lựa chọn một người có được lực tương tác siêu cường tới bảo hộ các vị! Ta chính là siêu năng lực giả có được lực tương tác siêu cường đó! Ta chính là thủ hộ giả đứng đầu trong các thủ hộ giả! Vô luận là bất kể nào, chỉ cần nhìn thấy được ta, đều sẽ bị năng lực cùng với vẻ đẹp trai của ta lây nhiễm, coi ta như là thân nhân."

"Hiện tại, các vị đã rõ chưa?" Trần Phong nói một cách ngạo nghễ, bốc phét một hồi những chuyện không hề tồn tại.

Ở phía đối diện, vợ chồng Trần Kiến Quốc lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Coi như là thân nhân... lực tương tác siêu cường?

"Các vị nếu đã thấy năng lực đặc thù của ta, hẳn là đối với siêu năng lực sẽ tiếp nhận rất tốt." Trần Phong thản nhiên nói: "Ta chấp hành nhiệm vụ cho tới bây giờ, đã được mười ba chủ thuê xem như nhi tử, được mười chủ thuê cao tuổi xem như cháu trai, được ba chủ thuê nữ giới coi là tình nhân, được sáu thiếu nữ chủ thuê xem như là bạn trai, còn được hai chủ thuê nhỏ tuổi xem như là cha ruột..."

Vợ chồng Trần Kiến Quốc lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Nguyên...nguyên lai lại là như thế? Nếu như là loại siêu năng lực này, vậy thì không có gì đáng ngạc nhiên.

"Thật có lỗi, đã quấy rầy." Hai người cười khỏ một tiếng, lúc này mới trở về phòng.

Trần Phong nhìn bóng lưng của hai người, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nói thật, nếu như không tới lúc tắt yếu, hẳn cũng không nguyện ý sinh ra tình cảm gì cùng với phụ mẫu, dù sao đối với hắn mà nói, đây càng giống như là một chuyến đi du lịch một ngày...

Ngày kế tiếp, mặt trời mới lên.

Trần Phong không kịp chờ đợi đưa hai vị Trần gia đến địa điểm thực hiện nhiệm vụ. Hắn nếu đã đến cái thế giới này, thì phải tuân thủ theo quy tắc của cái thế giới này, vì để không gây ra sự chú ý của những tồn tại khác, hắn đã tận khả năng điệu thấp.

Trần Kiến Quốc đang lái xe, Trần phu nhân thì đang cho con bú.

Trần Phong thì liếc mắt nhìn xung quanh, tùy thời chú ý động tĩnh chung quanh.

"Ta đã hẹn cùng với một người bạn, hắn đang ở trên đường Tam Hoàn chờ ta, sau khi tới ta sẽ giao đứa bé cho hắn, để hắn mang về." Trần Kiến Quốc vừa lái xe vừa nói: "Sau đó chúng ta lại đi đến cổ mộ Thanh Hà Sơn."

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu, đề cao cảnh giác.

Nếu như hắn đoán không có sai, cái tên kia, có lẽ là sẽ không cho phép hắn cứ như vậy đem Trần Kiến Quốc đưa đến cổ mộ, hoặc nói là, để cho đứa bé kia có thể thuận lợi sống sót!

Chỉ có điều khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, đoạn đường này coi như là rất thái bình, đến thời điểm sắp tới đường Tam Hoàn, ở phía xa xa đã có thể thấy một chiếc xe được dựng ở ven đường, có một người trung niên đang đứng chờ ở nơi đó.

"Hắn đã tới." Trần Kiến Quốc mừng rỡ, chuẩn bị lái xe dừng lại ở ven đường.

"Thuận lợi như vậy sao..." Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Ngay vào thời điểm Trần Kiến Quốc sắp dừng xe, hắn nhảy bèn chú ý tới, chiếc Suv nhìn như phổ thông kia, dùng lực lượng Giác Tỉnh của chính hắn, vậy mà không có cách nào nhìn thấu! Nói đùa cái gì?

"Cẩn thận!" Trần Phong dùng hai bàn tay nắm lấy hai vợ chồng Trần gia rời đi.

Oanh! Ô tô của bọn hắn nổ tung trong nháy mắt.

Cách đó không xa, bên trong chiếc ô tô mà Trần Phong không thể nhìn thấu kia, có một người áo đen đeo kính đen xuất hiện, trong tay khiêng súng phóng lựu, trên nòng súng vẫn như cũ bốc lên khói trắng.

Từ phu nhân ôm đứa bé hoảng sợ không thôi, vừa rồi, người kia vậy mà dùng súng phóng lựu bắn bọn họ!

"Lui lại." Trần Phong đứng ở trước mặt hai người.

"Vậy mà có thể tránh thoát sao?" Người áo đen hơi kinh ngạc.

Súng phóng lựu sao....Trần Phong càng thêm kinh ngạc, tại sao lại là súng phóng lựu? Chính mình thế nhưng chính là Giác Tỉnh Giả! Nếu như muốn ra tay với hắn, súng phóng lựu rõ ràng là không có một chút tác dụng nào a.

"Ha ha."

"Thú vị, nghe nói ngươi có siêu năng lực nhất định..."

"Không nghĩ tới trong hiện thực lại thật sự có loại người này." Người áo đen cười lạnh: "Đáng tiếc, ở trước mặt lính đánh thuê chúng ta, những cái gọi là năng lực giả như các ngươi đều là trò cười, ta sẽ để cho ngươi xem một chút..."

Phốc! Trần Phong phát phát tay, thân thể của người áo đen liền mềm nhũn ngã trên mặt đất.

Quá yếu! Trần Phong bĩu môi.

"Người trung niên kia..." Trần Phong nhìn lại.

"Là bằng hữu của ta." Trần Kiến Quốc cười khô: "Thế nhưng ta không nghĩ tới, hắn thế mà lại làm phản."

"Giết?" Trần Phong suy nghĩ một chút.

"Quên đi thôi." Trần Kiến Quốc lắc đầu: "Có thể là gia đình bị uy hiếp, có thể là do ta đã làm liên lụy đến hắn."

"Được." Trần Phong gật đầu.

"Như vậy con của chúng ta phải làm sao bây giờ?" Trần phu nhân có chút lo lắng.

Mục đích thật sự

"Giao cho ta đi." Trần Phong thở dài: "Chờ đến khi ta đưa các vị đến địa điểm thực hiện nhiệm vụ, ta sẽ đưa đứa bé này trở về, như thế ít nhất cũng sẽ an toàn hơn một chút."

Vợ chồng Trần gia liếc nhìn nhau, nói: "Được."

Cũng chỉ có siêu năng lực giả dạng này như Tần Hải, mới có thể bảo vệ tốt được con của bọn họ.

"Đây là địa chỉ, giao cho bà cụ hàng xóm là được."

"Ta biết." Trần Phong khẽ gật đầu.

Bà cụ hàng xóm kia, ừm, hẳn mơ hồ vẫn nhớ được bà cụ hàng xóm khi còn bé kia, dĩ nhiên, bà cụ không bao lâu liền qua đời, hẳn được hàng xóm đưa đến cô nhi viện.

"Người biết?" Trần phu nhân hơi kinh ngạc.

Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu: "Đi thôi."

Đi qua một đoạn sóng gió ngán ngùi này, bọn hắn đã thay đổi một chiếc xe khác để tiếp tục đi tới.

Chỉ có điều là, lòng mày của Trần Phong vẫn thủy chung nhú chặt, nếu muốn phái người tới giết hắn, vì cái gì lại dùng một đồ vật cấp thấp như súng phóng lựu?

Chẳng lẽ tên kia không biết hắn đã xuất hiện ở đây? Không có khả năng.

Đối phương nếu có được ý thức tự chủ, chắc chắn biết hắn đã tới, vậy tại sao lại vận dụng đồ vật cấp thấp như là súng phóng lựu? Hoặc nói là...tên này hiện tại chỉ có thể điều động được súng phóng lựu? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Đối phương mặc dù có được năng lực cải biến lịch sử, thế nhưng dường như cũng chỉ có thể tuân theo quy tắc của cái thế giới này, chỉ có thể sử dụng lực lượng tồn tại ở cái thế giới này.

Nếu là như vậy...trong mắt của Trần Phong lóe lên một vệt tinh quang.

Hắn đã hoàn mỹ dung nhập vào cái thế giới này, căn bản là không cần quan tâm đến cái gì là gạt bỏ hay là bài xích, hắn có thể sử dụng tất cả lực lượng, bao quát cả lực lượng Giác Tỉnh. Hắn ở cái thế giới này, chính là tồn tại vô địch!

"Như vậy thì sẽ có nhiều biện pháp tốt hơn." Trần Phong tự lẩm bẫm.

"Sao thế?" Trần phu nhân quan tâm.

"Không có việc gì, trước tiên đưa các vị đến địa điểm thực hiện nhiệm vụ." Trần Phong lắc đầu.

Bởi vì lực lượng của địch nhân bị quy tắc hạn chế, nhiệm vụ của Trần Phong càng đơn giản hơn.

Sau khi đưa vợ chồng Trần gia đến khu vực làm nhiệm vụ, hắn đưa đứa bé về thành phố là xong việc, cái thế giới này coi như cũng sẽ kết thúc, chính hắn cũng có thể nhẹ nhõm trở về.

Trần Phong nghĩ rằng làm như vậy cũng sẽ không can thiệp quá nhiều sự tình của cái thời đại này. Hắn đã nguyện trang chính mình thành một nhân viên bảo hộ bọn họ, trước mắt xem ra, cũng không có cái sơ hở gì. Đối với vợ chồng Trần gia, cũng không có sinh ra tình cảm đặc biệt gì, như thế rất tốt.

Trên đường đi, Trần phu nhân ân cần hỏi han, Trần Phong cảm thấy hơi áp lực.

Xế chiều hôm đó, Trần Phong rốt cục cũng đưa hai vợ chồng Trần gia đến địa điểm làm việc, Thanh Hà Sơn, chính là địa điểm đã phát hiện ra cổ mộ, Trần Phong liếc mắt nhìn qua, liền phát hiện ra vùng núi này đúng là đã rơi vào tình trạng sắp sụp đổ.

Nếu như trời mưa...nhất định sẽ xảy ra chuyện! Có nên hay không nói cho bọn họ biết? Trần Phong suy nghĩ một chút, chỉ có thể cười khổ.

"Thế nào?" Trần phu nhân ân cần nhìn Trần Phong, nàng có cảm giác trên đường đi tới đây, sắc mặt của Trần Phong cũng không dễ nhìn.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu.

Nhiệm vụ lần này hẳn là dễ dàng nhất, ở một cái xã hội hiện đại như thế này, hẳn gần như là vô địch, thế nhưng không biết vì sao, Trần Phong ngược lại cảm thấy rất mệt mỏi.

"Đi vào đây nghỉ ngơi một chút đi." Trần Kiến Quốc cười nói: "Để vợ của ta cho con bú một chút."

"Được." Trần Phong theo ông ta đi vào.

"Ồ, lão Trần đã trở về." Máy nhân viên công tác đến sớm cười nói: "Ồ? Lão Trần, không phải ta đã nói cho người biết rồi hay sao, người làm sao còn dám mang thân thích tới chỗ này?"

"Làm gì có thân thích nào?" Trần Kiến Quốc trợn mắt trừng một cái.

"Trời ạ, bộ dạng như thế không phải là thân thích của người thì là ai?" Máy nhân viên công tác tức giận nói: "Thiếu niên này nếu như trẻ ra thêm vài tuổi nữa, nói là con của người người ta cũng tin."

Trần Kiến Quốc liền cảm thấy ngạc nhiên.

Trần Phong: "...". Hắn nhìn về phía khuôn mặt chữ quốc của Trần Kiến Quốc, lại sờ lên khuôn mặt anh tuấn của chính mình, cảm thấy mắt của những nhân viên khảo cổ này mù hết rồi.

"Bất quá nói đi cũng phải nói lại, ta có cảm giác người này còn giống phu nhân hơn a." Một người nhú mày.

"Ta cũng có loại cảm giác này."

"Kỳ quái... thiếu niên này làm sao lại cùng với người và phu nhân người đều có một chút tương tự."

Đám người nói xong cũng cảm thấy có một chút ngạc nhiên: "Ta nói này lão Trần, đây không phải là người cùng với phu nhân, vào thời điểm mười ba, mười bốn tuổi đã tạo ra thiếu niên này đó chứ."

Mặt mày của Trần Kiến Quốc nhất thời tối sầm lại.

"..."

Trần Phong mơ hồ có cảm giác chỗ nào đó không đúng lắm.

Nội dung cốt truyện, vì cái gì lại biến thành như thế này?

"Chỗ nào giống." Trần Kiến Quốc tức giận phản bác bọn hắn, sau đó liếc nhìn Trần Phong, cẩn thận so sánh trong chốc lát, cũng có một chút ngây người, nhìn như vậy, dường như thật sự có một chút tương tự cùng với phu nhân?

"Sao vậy?" Trần phu nhân đi ra.

"Em nhìn kỹ một chút..." Trần Kiến Quốc thấp giọng nói ra, đem sự tình vừa rồi nói một chút.

Trong mắt của Trần phu nhân lóe lên một vệt lưu quang, ngơ ngác nhìn Trần Phong trước mắt, nhìn rất lâu, bỗng nhiên bật cười: "Ta nói, các người đều ngốc rồi hả."

"Thiếu niên này nhìn qua cũng đã hơn hai mươi tuổi, nhiều nhất chỉ có thể làm em trai của chúng ta, làm sao có thể là con..."

"Mỗi ngày đều cắm đầu vào khảo cổ, hãy tự chăm sóc bản thân mình cho tốt đi." Trần phu nhân tức giận nói: "Còn chưa mau đi làm việc, hạng mục này của chúng ta thế nhưng đã chậm trễ quá lâu, hôm nay phải bắt đầu, không cho phép kiểm soát kéo dài."

Mọi người nhất thời giải tán ngay lập tức.

"Đừng có đoán mò." Trần phu nhân cười nói: "Cảm tạ người đã trợ giúp chúng ta, sau khi cho đứa bé bú xong là có thể xuất phát."

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu.

Đưa mắt nhìn Trần phu nhân trở về phòng, hắn mới hơi nhẹ nhàng thở ra.

Vừa rồi...đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Một chủ đề thật tốt, làm sao lại bỗng nhiên biến chuyện thành vấn đề con cái?

Có lẽ...Trần Phong đột nhiên giật mình.

Đây mới là mục đích thực sự của kẻ địch huyền bí kia? Hắn chợt nhớ tới kẻ địch từ khi sử dụng một phát súng phóng lựu thì vẫn một mực chưa từng xuất hiện! Hắn một mực phòng bị kẻ địch ám sát, lại quên mất mục đích thực sự của đối phương!

Đúng vậy, ai nói là kẻ địch phải giết chết người? !

Đối phương nếu đã biết Trần Phong có chiến lược vô địch, đương nhiên sẽ không dùng sức mạnh! Huống chi, mục đích thực sự của đối phương, vốn vөн chỉ là cải biến lịch sử mà thôi!

Suy nghĩ một chút, nếu như đối phương dẫn dụ cha mẹ hoài nghi mình, nhận ra chính mình, để cho bọn họ cùng chính mình nhận nhau, hoặc là khiến cho hắn nhận không được nói cho bọn họ chân tướng chuyện sắp xảy ra ở nơi nào, vô luận là điểm nào, đoạn lịch sử này chắc chắn sẽ phát sinh cải biến, tương lai cũng có thể phát sinh cải biến!

Phong nhi

Chuyện này...mới là mục đích thực sự của đôi phương!

"Đáng chết!" Đến thời điểm Trần Phong nghĩ tới chỗ này, toàn thân liền đổ mồ hôi lạnh.

Kém chút nữa đã mắc bẫy, còn tốt, vừa rồi những nhân viên khảo cổ và Trần Kiến Quốc đều kém chút nữa đã nói ra lời hoài nghi, lúc này Trần phu nhân vốn đang cho con bú lại đi ra hóa giải sóng gió.

Trần phu nhân...Trần Phong thở dài, Trần phu nhân cơ hồ đã phù hợp với hình ảnh mẫu thân hoàn mỹ trong lòng của hắn, trên đường đi hỏi han ân cần đối với hắn, có một chút quan tâm, khiến cho Trần Phong nhìn không được cảm thấy động tâm.

Nếu như trong lúc trưởng thành hắn có một vị mẫu thân như thế...thế nhưng hắn chỉ có thể nhẫn nhịn! Lịch sử, tuyệt đối là một phương diện không thể tùy ý cải biến.

"Phù!" Trần Phong khép hờ hai mắt, hắn cần yên tĩnh một chút để ổn định tâm tình của mình.

"Ồ!" Trần Phong bỗng nhiên nhăn lông mày lại, trong nháy mắt hắn nhắm hai mắt lại, dùng năng lực cảm ứng mạnh mẽ của hắn, hắn nhìn thấy một điểm màu tím mờ nhạt trên cổ, rất nhỏ, nhỏ đến mức gần như không thể nhìn thấy.

"Kỳ quái...cái này xuất hiện từ lúc nào?" Trần Phong lắc đầu.

Sau khi cảm ứng một lát, phát hiện ra thứ này không có chỗ xấu gì, vền vền chỉ là một màu sắc đơn thuần, hắn lắc đầu, có lẽ chỉ là một phản ứng khẩn cấp khi buông xuống cái thế giới này mà thôi.

Hiện tại hắn không muốn làm phức tạp lên, an tâm chờ đợi Trần phu nhân cho con bú xong, sau đó rời đi liền tốt.

Rất lâu sau, Trần Phong trải rộng cảm ứng ra bốn phía, hẩn cảnh giác quan sát mỗi một người xuất hiện ở phụ cận, phân tích tiếng nói của bọn họ, toàn thân tâm đắm chìm trong đó, quyết không cho phép bọn hẩn thảo luận quá nhiều tin tức.

A đúng rồi, còn có Trần Kiến Quốc, Trần phu nhân đang cho con bú, hẩn không tiện xem, thế nhưng hẩn lại muốn quan sát kỹ Trần Kiến Quốc, nhất là cái vị này giống như lại đang thảo luận cái gì về con trai hay không phải là con trai.

Trần Phong cứ như vậy yên lặng quan sát.

Bỗng nhiên, bên tai truyền đến tiếng gọi.

"Trần Phong."

"Sao vậy?" Trần Phong đang nhắm mắt trầm tư đột nhiên mở hai mắt ra, thành linh phát hiện ra, xuất hiện ở trước mặt mình, lại là Trần phu nhân, giờ phút này đang dùng ánh mắt thâm tình nhìn hẩn.

Chờ một chút...Trần phu nhân vừa rồi dường như đã gọi hẩn là Trần Phong?

Đáng chết! Trần Phong thâm nghĩ không ổn.

"Cô..." Vào thời điểm Trần Phong đang muốn nói cái gì.

"Trần Phong."

"Ta nói nó tên là Trần Phong." Trần phu nhân chỉ vào đứa bé trong ngực ôn nhu nói.

"A." Trần Phong lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai là phu nhân đã bế con tới: "Cô đã chuẩn bị xong rồi à?"

"Ừm." Trần phu nhân gật gật đầu, nhưng vẫn còn có một chút lo lắng.

"Cô yên tâm, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt đứa bé này." Trần Phong cam đoan.

"Ta không lo lắng về chuyện này, cái mà ta lo lắng chính là, người nói xem đứa bé này lớn lên sẽ xấu xí hay không?" Trần phu nhân bỗng nhiên mở miệng.

"..."

Trần Phong liền có một chút xấu hổ: "Ách, hẳn là, không thể nào."

"Dù sao cha của nó cũng hơi xấu một chút." Trần phu nhân tràn ngập lo lắng: "Nếu như nó lớn lên giống cha liền phiền toái."

Trần Phong: "..."

Trời ạ, không giống cha không phải là sẽ phiền toái hơn hay sao sao? !

Trần phu nhân dạng này rất là quá đáng nha, Trần Phong có cảm giác mẫu thân hoàn mỹ vừa rồi trong suy nghĩ của hắn đã sụp đổ trong nháy mắt, người mẹ này...

"Người nói xem, đứa nhỏ này trong tương lai có thể lấy vợ được hay không?" Trần phu nhân hỏi.

"Hả?" Trần Phong có một chút phát mộng.

"Đúng vậy." Trần phu nhân hết sức ưu sầu: "Nghe nói tỉ lệ mất cân đối nam nữ đang không ngừng tăng lên, không biết có phải hay không là do hai ngày này sữa ít, có cảm giác con của ta chưa ăn nó, hơi còi cọc và mọi khía cạnh đều không phát dục tốt, trong tương lai làm thế nào để tìm được bạn gái..."

??? Mặt mày của Trần Phong tối sầm, cô đang nói là phương diện nào phát dục không tốt? Mẹ của ta ơi, đây chính là con ruột của cô đấy!

"Yên tâm." Trần Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Các phương diện của nó đều sẽ phát dục rất tốt."

"Vậy thì ta an tâm." Trần phu nhân cười khanh khách nói.

Đây là mẹ ruột sao? Trần Phong trợn trắng mắt.

"Như vậy...ta liền giao nó cho người." Trần phu nhân thận trọng đem con của mình giao cho Trần Phong.

"Phong nhi...tương lai...phải bảo trọng." Trần phu nhân nói với đứa bé trong lòng ngực, thân thể của Trần Phong liền cứng đờ, từ cái góc độ này, từ cái phương hướng này, khiến cho trong lòng của hắn nhắc lên sóng to gió lớn.

"Cáo từ." Trần Phong mang theo đứa bé lắc mình một cái, biến mất ở trong tầm mắt, Trần phu nhân cứ như vậy si ngốc nhìn, mãi đến khi không thể nhìn thấy được thân ảnh của bọn hắn nữa.

"Đã giao con cho hắn rồi?" Trần Kiến Quốc đi tới, thở dài một tiếng, ông ta như cũ vẫn có một chút lo lắng, mặc dù ông ta biết, nếu như Tần Hải muốn cướp con của ông ta, căn bản là không cần phải phí công phu như thế.

"Ừm." Trần phu nhân khẽ gật đầu.

"Hi vọng là hắn có thể đưa con của chúng ta thuận lợi trở về." Trần Kiến Quốc thần thức không thôi.

Trần phu nhân lườm ông ta một cái, không để ý đến, trực tiếp đi về phòng.

"Ồ, làm thế nào mà cây bút này lại xuất hiện ở đây?" Trần Kiến Quốc nhìn vào cái hộp bút ở trên bàn.

Đây là đồ vật mà lần trước bọn hắn khảo cổ ra được, không có tác dụng gì cả, trong ấn tượng, giống như là có thể điểm lên trên cơ thể người, xem như là một cái dấu ấn.

Vô luận bôi xóa như thế nào cũng không mất đi...ngoại trừ cái đó ra, cũng không làm được cái gì khác, là một cái gân gà đường đường chính chính.

"Không có việc gì, vừa vắn vào thời điểm lục đồ thấy được nó." Trần phu nhân cười nói.

"Thật sao?" Trần Kiến Quốc nói thào một tiếng, nhìn cái hộp bút một chút, đây nắp lại: "Kỳ quái, ngay cả nắp hộp cũng không đây lại, là do người nào đã dùng linh tinh."

"Ha ha." Trần phu nhân cười cười, đứng ở một chỗ đọc tư liệu.

"Em đang xem cái gì thế?"

Trần Kiến Quốc tò mò đến gần xem, thì ra là sách dự báo thời tiết.

"Cái đồ chơi này có cái gì mà xem, cục trưởng cục khí tượng thế nhưng là bạn học cũ của ta, trước khi ta đến đã cố ý hỏi qua, cả tháng này đều là nắng to!" Trần Kiến Quốc tự hào.

"Được rồi, đều là bạn học cũ của anh." Trần phu nhân tức giận nói, tiếp tục lật một cuốn sách khác ra xem.

Trần Kiến Quốc đi qua nhìn một chút, là sách điều tra địa chất Thanh Hà Sơn.

"Xem cái này để làm gì?" Trần Kiến Quốc kỳ quái: "Tại sao ta cảm giác em hôm nay lải nhải hơi nhiều? Chẳng lẽ là bởi vì thiếu niên gọi là Tần Hải kia, bởi vì siêu năng lực?"

"Chúng ta làm khảo cổ, đối với chuyện tiếp nhận siêu năng lực hẳn là phải vượt xa người bình thường chứ." Trần Kiến Quốc bữu môi nói: "Chỉ là không ngờ được sẽ thật sự tồn tại mà thôi, còn cố ý phái người tới bảo hộ chúng ta, xem ra cấp trên đối với hạng mục này của chúng ta vẫn rất xem trọng."

"Ha ha." Trần phu nhân chỉ cười lạnh hai tiếng, nàng tiếp tục lật cuốn sách ở trên tay, mãi đến khi nhìn thấy thảm họa lũ quét ở Thanh Hà Sơn vào năm mười năm trước.

Cây bút thần kỳ

"Nơi cứu hộ gần nhất cách nơi này bao xa?" Trần phu nhân hỏi.

"Làm gì có cứu hộ." Trần Kiến Quốc nhin không được cười nói: "Đây là một vùng đất hoang, nếu quả thật xảy ra chuyện, chỉ có lái máy bay trực thăng tới mới cứu được."

"Vậy sao?" Trần phu nhân khép hờ hai mắt: "Ta đã hiểu."

Nàng yên lặng khép cuốn sách lại.

Trần Kiến Quốc đưa tay áp lên trán của nàng, có một chút lo lắng: "Em có phải hay không là phát sốt rồi? Có cảm giác là lạ, có muốn đi khám bác sĩ hay không?"

"..."

Trần phu nhân không để ý đến Trần Kiến Quốc, mà bỗng nhiên nói: "Kiến Quốc, em muốn hỏi anh một sự kiện, anh phải trình trọng trả lời em."

"Gì cơ?" Trần Kiến Quốc có chút mờ mịt.

"Nếu như...nếu thay đổi quá khứ, liệu tương lai có thay đổi hay không?" Trần phu nhân nhẹ giọng hỏi.

"Cái vấn đề quỷ quái này là sao?" Trần Kiến Quốc có một chút phát mộng.

"Nghĩ kỹ rồi trả lời cho em, điều này rất trọng yếu." Trần phu nhân chân thành nói.

"Ừm..." Trần Kiến Quốc suy nghĩ thật lâu mới trả lời: "Có thay đổi."

"..."

Trần phu nhân hai mắt nhắm lại: "Em hiểu rồi."

Không thể thay đổi quá khứ sao...nàng chợt nhớ tới thời điểm lần thứ nhất trông thấy Tần Hải, vẻ phức tạp, chờ mong, thống khổ, hoài niệm, cùng với xoắn xuýt trong mắt của hắn...

"Kiến Quốc, ta cảm thấy con của chúng ta trong tương lai khẳng định sẽ rất lợi hại!"

"Thôi đi, còn có thể lợi hại hơn anh?"

"Ha ha."

"Phản ứng của em như vậy là sao! Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, em làm sao lại bỗng nhiên trở nên vui vẻ rồi? Mới vừa rồi còn lải nhải, đến cùng là em đang làm cái gì?"

"Ai cần anh lo!"

"Chuyện này... được rồi, à đúng rồi, lão Trương vừa rồi bỗng nhiên lên cơn, bảo hôm nay đừng đi làm, bảo chúng ta xuống thị trấn dưới chân núi ăn một bữa." Trần Kiến Quốc bỗng nhiên nói ra.

"Ăn một bữa?"

"Bỗng nhiên đề nghị?"

Trần phu nhân trợn to con mắt: "Vì cái gì?"

"Không biết." Trần Kiến Quốc cũng cảm thấy rất kỳ quái: "Luôn có cảm giác lão Trương hôm nay là lạ... trước đó cũng là do hắn bảo thiếu niên kia giống con trai của chúng ta..."

"Vừa rồi đang ăn cơm cũng thế, bỗng nhiên đề nghị đi xuống thị trấn dưới núi ăn tiệc..."

"Bất quá nếu lão Trương đã nói như vậy, vậy thì cho hắn một chút mặt mũi, chúng ta đi xuống núi thôi."

Trần Kiến Quốc không ngại nói ra.

"Không." Trần phu nhân dường như đã nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên lắc đầu, ánh mắt trở nên kiên định: "Hôm nay nhất định phải bắt đầu làm việc! Đây chính là hạng mục mà cấp trên quyết định, muốn chúc mừng...thì đợi đến khi kết thúc hạng mục hẵng ăn mừng!"

"Thế nhưng mà..." Trần Kiến Quốc cau mày.

"Em nói rồi, hôm nay, nhất định phải bắt đầu làm việc!" Trần phu nhân kiên định.

"Hôm nay thì hôm nay." Trần Kiến Quốc cười khỏ, từ trong ngực móc ra một cái hộp: "Đây là đồ vật mà Tần Hải trước khi đi đưa cho anh, bảo anh chuyển cho em, còn nói là đến rạng sáng mai hãy mở ra."

"Ồ?" Hai mắt của Trần phu nhân tỏa sáng.

"Nhìn một chút xem đó là cái gì?" Trần Kiến Quốc thúc giục nói.

"Nếu hần đã nói rạng sáng hãy mở ra, vậy thì hãy đợi đến rạng sáng mai hãy mở ra." Trần phu nhân lắc đầu.

"Mắc mớ gì phải nghe lời của tên tiểu tử đó." Trần Kiến Quốc nói với giọng chua chát.

"Dấm chua của thiếu niên mà anh cũng ăn." Trần phu nhân nhin không được cười nói: "Yên tâm, vào thời điểm mở ra em sẽ gọi anh tới xem."

"Ai mà thèm." Trần Kiến Quốc bĩu môi, thầm nói: "Anh có cảm giác là hôm nay mọi người đều trở nên là lạ."

Trần phu nhân nhìn về phương xa, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười.

Đêm dài, Trần Phong ôm đứa bé đi trên đường, đây là một loại cảm giác kỳ diệu, nhất là khi hần biết, bây giờ mình đang ôm chính mình.

"Khi còn bé ta chỉ có bằng này?" Trần Phong cảm thấy rất là mới lạ, hần lật thân thể của đứa bé đang ngủ say, ngạc nhiên nói: "Nguyên lai đồ chơi của những đứa trẻ lại nhỏ như vậy."

Chỉ có điều là khi Trần Phong nhìn thấy trên cổ của đứa bé này có một điểm màu tím, thân thể liền cứng đờ, đây là...sắc mặt của Trần Phong biến hóa.

Hắn có thể khẳng định, hắn từ nhỏ đến lớn, trên cổ tuyệt đối không có cái gì là điểm màu tím!

Cái đồ chơi này...tâm thần của Trần Phong khẽ động, cảm ứng được cái điểm màu tím ở trên cổ của mình, liền cảm thấy toàn thân băng lãnh, điều này làm sao có thể...hắn cho tới bây giờ vẫn chưa từng hoài nghi mình đã bị nhìn thấu thân phận.

Nguyên nhân rất đơn giản, trở về quá khứ chỉ là linh hồn, sau khi bước vào cấp S, hắn đã định hình lại xác thịt! Thân thể hiện tại của hắn, căn bản chính là thân thể năng lượng hóa thuần túy!!!

Xoạt! Trần Phong phát phát tay, thân thể của hắn lập tức tan biến và ngưng tụ lại.

Nhưng mà...cái điểm màu tím kia vẫn còn ở trên cổ, cho dù rất nhạt, cho dù là nhỏ đến mức có thể bỏ qua không tính.

"Ngưng!" Trần Phong nhẹ nhàng chạm vào đứa bé.

Hắn không nhớ rõ trí nhớ khi còn là trẻ nhỏ, thế nhưng không có nghĩa là không có! Trí nhớ của trẻ nhỏ thường rất mơ hồ, thế nhưng nếu tồn tại, Trần Phong liền có thể tìm ra, hào quang nhàn nhạt quét qua, Trần Phong trong chốc liền tiến vào bên trong ký ức của đứa bé.

Hắn thấy ở trong phòng, Trần phu nhân dùng một cây bút nhẹ nhàng chấm một cái.

Nguyên lai...lại là do Trần phu nhân làm!

"Cây bút này..." Ánh mắt của Trần Phong rơi vào bên trên cây bút kia, hắn ở trên cái ngòai bút kia, vậy mà cảm thấy một tia khí tức quen thuộc, liền hít vào một ngụm khí lạnh, nếu như cây bút này cũng là do chính người cha của hắn tìm được ở trong cổ mộ ra mà nói...

"Cái đồ chơi này sẽ không phải là ở trong một nhóm cùng với Đá Vận Mệnh đó chứ? !" Trần Phong có chút kinh sợ.

Trần Phong đã thấy được sự kinh khủng của Đá Vận Mệnh, mà cây bút này...cái điểm màu tím này dường như là khắc sâu ở trong linh hồn, căn bản là không có cách nào giải trừ, đây chính là một thủ đoạn kinh người, siêu việt bất luận một loại năng lượng nào!

Cho dù là ở thời đại gen cũng chưa bao giờ thấy qua.

Nơi này...đồng dạng cũng có vô số bí mật.

"Đáng tiếc là không có cách nào mang đi." Trần Phong có một chút tiếc nuối.

Lần này hắn cũng đồng dạng là hồn trở quá khứ, không có cách nào mang theo bất kỳ vật gì trở về.

Còn về cha mẹ...Trần Phong khó có lúc dừng bước lại, hắn nhìn vào thời gian, chuyện xảy ra trong so với trong ấn tượng vền vền chỉ còn cách có mấy phút, hắn ngẩng đầu lên ngưng tụ ánh mắt, nhìn về phương hướng Thanh Hà Sơn.

...

Thanh Hà Sơn, hạng mục đúng hạn được bắt đầu tiến hành.

Cho dù lão Trương không ngừng quấy rối, thế nhưng ở dưới thủ đoạn cường ngạnh của Trần phu nhân, mọi người vẫn như cũ tiến hành làm việc, bận rộn một đêm, lúc này mới trở về phòng nghỉ.

Chỉ có điều là vào thời điểm bọn hắn còn chưa ngủ, bầu trời bỗng nhiên có một tiếng sấm rền, sau đó trời bắt đầu mưa to.

Xoạt! Mưa to như trút nước.

Khu vực làm việc mà bọn hắn mới dựng ra, trong nháy mắt liền bị dòng nước nhấn chìm.

Lều vải được dựng lên căn bản không có bất cứ một tác dụng gì, ngay lập tức bị gió lớn thổi bay, mưa rơi càng ngày càng to, mơ hồ có thể nghe thấy tiếng đá lở trên đỉnh núi.

Chắc không tính là gian lận

"Đã xảy ra chuyện!" Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt trắng bệch.

"Trên núi đã xảy ra chuyện!"

"Ta nghe được tiếng nổ vang rền, có đồ vật gì đang tới!"

"Giống như là một trận đất lở?"

"Chạy mau!"

Tất cả mọi người chật vật chạy trốn về dưới chân núi.

Chỉ có điều là, lúc này mới chạy làm sao kịp?

Quả nhiên...đã đến rồi hay sao...Trần phu nhân tự lẩm bẩm, xem ra, chính mình đã đoán không sai.

"Nhanh lên." Trần Kiến Quốc lôi kéo nàng.

"Vô dụng." Trần phu nhân lắc đầu: "Nếu như chúng ta trốn được, thiếu niên kia..."

"Em đang nói cái gì?" Trần Kiến Quốc lo lắng nói: "Nhanh lên!"

"Không có việc gì." Trần phu nhân bình tĩnh nói: "Thiếu niên kia không phải đã cho chúng ta một vật hay sao? Anh lấy ra nhìn một chút đi."

"Hiện tại?" Trần Kiến Quốc có chút phát mộng.

Thiếu niên kia giống như nói là vào rạng sáng hãy mở ra, thế nhưng hiện tại? ! Ông ta nhìn bầu trời mưa to như trút nước, nơi xa không ngừng truyền tới tiếng nổ vang rền, cùng với gió thổi phàn phật bên người, còn muốn ở chỗ này mở ra xem?

Phu nhân hôm nay làm sao vậy? Trần Kiến Quốc hết sức lo lắng.

"Tin tưởng em." Trần phu nhân chỉ yên lặng nắm tay của ông ta.

"Em..." Trần Kiến Quốc cười khỏ một tiếng.

Được rồi, coi như chạy còn có thể chạy đi đâu?

Kỳ thật bọn hắn những đều là những người chuyên nghiệp, ở dưới trận lở đất có cấp bậc này, tỷ lệ có thể sống, vốn là thấp đến tình trạng làm cho người ta giận sôi!

Chỉ có điều là...tất cả mọi người đều dựa theo bản năng để chạy trốn, hi vọng được thần may mắn chiếu cố.

Dù sao...thì chạy trốn càng xa, càng có nhiều hi vọng không phải sao?

Nhưng mà bây giờ phu nhân giống như là đã từ bỏ, Trần Kiến Quốc cũng không có ý định chạy trốn, ông ta kéo phu nhân đi, núp ở một địa phương lân cận tạm thời chưa bị ngập lụt, lấy ra một cái bọc vải nhìn qua có một chút rách rưới, Trần Kiến Quốc thận trọng mở ra.

Ở trong đó, lại là một cái ống nghiệm có nhãn hiệu Potassium Permanganate. Rõ ràng, đây là một cái ống nghiệm được dùng để chứa đựng chất hóa học trong phòng thí nghiệm.

Chỉ có điều là, ở bên trong rõ ràng không phải là Potassium Permanganate, mà là một loại chất lỏng lấp loè ánh sáng màu xanh lam kỳ diệu, đó là màu sắc mà Trần Kiến Quốc chưa từng thấy qua!

Cái loại cảm giác này...dường như là màu xanh lam đặc biệt chỉ có thể thấy ở trong phim ảnh.

"Đây là cái gì?" Trần Kiến Quốc nuốt một ngụm nước bọt, có một chút phát mộng, thứ mà thiếu niên Tần Hải đưa cho bọn họ, lại là một vật kỳ quái như vậy.

"Nơi này còn có một tờ giấy." Trần Kiến Quốc đem bọc vải mở ra, có một tờ giấy rơi xuống.

"Đề em xem một chút." Trần phu nhân cầm lấy xem xét: "Tài liệu có hạn, chỉ có thể làm ra được thứ này, khi gặp nguy hiểm thì bóp nát."

Bóp nát? Trần Kiến Quốc nhìn cái bình ống nghiệm lập lòe ánh sáng màu xanh lam, có một chút lưỡng lự.

Cái đồ chơi này...có thể bóp nát được hay sao?

"Sợ sao?." Trần phu nhân lườm Trần Kiến Quốc một cái.

Oanh! Tiếng nổ vang rền càng ngày càng gần, nước tràn vào địa phương mà bọn họ đang đứng, gió lớn phàn phật, ngẩng đầu lên, đã nhìn thấy một dòng nước bùn cuộn cuộn ập tới, trận đất lở đã tới.

"Tới rồi..." Trần Kiến Quốc lạnh cả người.

Ông ta nguyên bản còn mang theo một tia hi vọng, thế nhưng mà khi nhìn thấy trận đất lở này, hết thảy hi vọng đều hóa thành hư không, một trận đất lở lớn như vậy...nghĩ tới bạn học cũ của mình ở cục khí tượng.

Tê tái, quả nhiên là không đáng tin cậy, Trần Kiến Quốc nhìn cái ống nghiệm ở trong tay, không có một chút do dự bóp xuống.

Đúng như là Trần Phong dự đoán, vô luận là tin hay không tin, vào thời điểm người không có hi vọng, cho dù là hi vọng hư vô mờ mịt cỡ nào, đều có thể thử một lần.

Tạch... ! Trần Kiến Quốc hung hăng bóp nát.

Sau đó...không có phản ứng, ông ta cúi đầu nhìn một chút, vậy mà không thể bóp nát được cái ống nghiệm này.

"? ? ?" Trần Kiến Quốc khẽ cắn môi, hung ác bóp thêm mấy cái, vẫn không thể bóp nát.

"Đây là cái chất liệu quý quái gì?" Trần Kiến Quốc có chút phát mộng.

Oanh! Trận đất lở đã âm âm đánh tới.

"Đồ đàn." Trần phu nhân lườm ông ta một cái, dùng một tay chop lấy cái ống nghiệm, trực tiếp đập lên trên đầu của Trần Kiến Quốc.

Trần Kiến Quốc: "? ? ?"

Răng rắc! Âm thanh vỡ tan thanh thúy vang lên.

Trần Kiến Quốc cười khở nhìn về phía cánh tay của phu nhân, không như trong tưởng tượng máu tươi văng ra khắp nơi, cũng không như trong tưởng tượng có chất lỏng chảy ra, mà có một cỗ khí tức màu lam nhạt trong nháy mắt tràn ra.

Oanh! Trong nháy mắt ông ta liền mất đi ý thức.

Trần phu nhân thì rất bình tĩnh chủ động nghênh đón, dù sao thì loại đồ vật này cũng chưa bao giờ xuất hiện trong trí nhớ của nàng.

Đây là một đồ vật không thể nào tồn tại! Thế nhưng nếu như là của thiếu niên kia...

Oanh! Ánh sáng màu lam tỏa ra.

Oanh! Trận đất lở ập tới, bao phủ hết thấy Thanh Hà Sơn.

Ở một nơi nào đó, Trần Phong chỉ lẳng lặng nhìn cảnh này, hắn đã thấy được Thanh Hà Sơn gặp tai họa, thấy được hết thấy mọi thứ, đây đều là những chuyện đã phát sinh trong lịch sử, hắn không có cách nào cải biến!

Hoặc nói là...hắn không thể thay đổi.

Mãi đến khi, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn lóe lên, bình thuốc thử gen mà ngày đó hắn cố ý chế tác ra, đã được sử dụng! ! !

Đã dùng rồi sao? Trần Phong nhìn về phía phương xa, như thế, cũng không tính là cải biến lịch sử chứ?

Dù sao...hết thấy đều giống như trong lịch sử.

Xoạt! Trí nhớ trong đầu xuất hiện một chút gọn sóng, thế nhưng cơ hồ là không có biến hóa.

Trần Phong cảm thụ một chút, trong trí nhớ nguyên bản, tình huống cha mẹ của hắn, vốn là có rất nhiều báo cáo được xếp chồng lên nhau, nhưng 99% số báo cáo đều nhận định là bọn họ đã chết, chỉ có 1% số báo cáo nhận định là bọn họ mất tích!

Đây là nội dung ban đầu trong báo cáo, mà bây giờ...những báo cáo mà Trần Phong thấy qua trong hồi ức, vẫn như cũ là số báo cáo nhận định bọn họ đã chết, chỉ là số lượng báo cáo nhận định bọn họ mất tích nhiều hơn một chút!

Đương nhiên, những báo cáo này đều là chuyện được đưa ra sau khi tai nạn xảy ra, sau khi trải qua nhiều năm, bởi vì vợ chồng Trần Kiến Quốc một mực chưa từng xuất hiện, cho nên...một lần nữa được nhận định là tử vong.

"Trí nhớ không có biến hóa, hết thấy đều như thường." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra.

Về phần cha mẹ...Trần Phong ngẫm lại hiệu quả của cái bình thuốc thử gen kia, trong lòng có một chút nhẹ nhõm, hắn hít vào một hơi thật sâu, những gì mà hắn có thể làm được, chỉ có như thế mà thôi.

Làm như thế này...cũng không tính là gian lận nhỉ?

"Đi thôi." Trần Phong một lần nữa đứng dậy.

Hắn ôm lấy đứa bé, dùng tốc độ cao biến mất trong đêm tối.

Sự tình cha mẹ đã hoàn thành, đoạn lịch sử này cũng đã kết thúc, hắn tin tưởng cái tên kia, cũng không có năng lực làm ra quá nhiều chuyện, bởi vì nó nhất định phải tuân thủ theo quy tắc thế giới! Nó chỉ có thể sử dụng lực lượng của cái thế giới này!

Như vậy...chuyện tiếp theo hắn chỉ cần đem đứa bé này, giao cho bà cụ hàng xóm là được a?

Một mực đi theo

Trong cơn mưa, Trần Phong xuyên qua trong bóng đêm.

Dựa theo tốc độ bây giờ của Trần Phong, chỉ cần mười phút đồng hồ, là Trần Phong có thể đưa đứa bé trở về thành phố, đến lúc đó, cái thế giới này hẳn là sẽ trực tiếp kết thúc a?

Cái tên kia, chỉ có thể thông qua cha mẹ của hắn để cải biến lịch sử, sự tình về cha mẹ hiện tại đã được giải quyết, nó đã không còn bất kỳ thủ đoạn nào.

Chỉ sợ...là ngay cả cái tên kia cũng không nghĩ tới, thế giới mà Trần Phong đang ở, ở cái thế giới mà Trần Phong ra đời, vậy mà lại là một cái thế giới đặc thù không có năng lực!

Là một cái thế giới mà tất cả mọi người đều là người bình thường! Cho nên, tại thời đại Thái Cổ, nó có khả năng dẫn dắt vô số người truy sát Trần Phong, thế nhưng ở bên trong cái thế giới này, kẻ địch mà nó dẫn tới, Trần Phong chỉ cần dùng một tay là có thể bình định!

Bất quá...vẫn nên cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Trần Phong không biết tên kia sẽ âm thầm làm ra chuyện gì.

Ví dụ như...cái gì mà tên lửa đạn đạo.

Cho nên, Trần Phong luôn duy trì cảnh giác ôm đứa bé bay qua trên không trung, chỉ có điều là, cho dù là đến thời điểm hắn đưa đứa bé vào thành phố, vẫn không cảm nhận được kẻ địch nào.

Đã từ bỏ rồi hay sao? Trần Phong hơi híp tròng mắt, hắn bước vào thành phố, trở lại cái địa phương quen thuộc kia, đem đứa bé giao cho bà cụ hàng xóm.

"Phù!"—— Kết thúc.

Trần Phong đã cảm giác được không gian hơi hơi rung động, căn cứ theo kinh nghiệm trước đó mà nói, đây là dấu hiệu sắp kết thúc, rất nhanh, hẳn cùng với cái tên kia, đều sẽ biến mất khỏi cái thế giới này.

Chỉ có điều là, vào ngay lúc này, có một hồi còi báo động chói tai bỗng nhiên vang lên.

Đó là một loại còi cảnh báo mà Trần Phong sinh sống ở cái thế giới này hơn hai mươi năm, cũng chưa từng nghe qua, thanh âm chỉ có ở trên Tivi mới có thể nghe được.

Tiếng còi báo động của thành phố!

Cái gì? Trần Phong đột nhiên ngẩng đầu, con ngươi liền co rút lại.

Nơi đó, ở trên bầu trời xa xôi, có một đồ vật đáng sợ, đang lấy một tốc độ cực kỳ khủng khiếp vọt tới.

Đó là...vũ khí hạt nhân!

"M* kiếp!" Sắc mặt của Trần Phong đại biến.

Vũ khí hạt nhân! Vũ khí hạt nhân làm sao lại xuất hiện ở đây? ! Nơi này chính là đất liền! Bất quá ý nghĩ này vừa mới chuyển qua, Trần Phong cũng không tiếp tục suy nghĩ nữa, có tên kia hướng dẫn, có cái gì là không thể? ! Có lẽ nó đã trực tiếp dẫn dắt người nào đó công kích, trực tiếp dẫn dắt người nào đó triệt tiêu phòng ngự thành phố...

Tóm lại, những suy nghĩ này đều không có ý nghĩa, vấn đề lớn nhất hiện tại là, làm như thế nào để ngăn cản được quả tên lửa đạn đạo này!

Trần Phong có thể khẳng định, mục tiêu của đối phương chính là cái thành phố này, trước khi Trần Phong và nó rời đi, phóng ra một quả tên lửa đạn đạo về phía thành phố mà Trần Phong sinh sống...sau đó...liền không có sau đó.

Trần Phong có thể khẳng định, trong nháy mắt quả tên lửa đạn đạo này rơi xuống, cả tòa thành phố này đều sẽ biến thành tro bụi.

"Đủ hung ác." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Tên kia...có thể ở trong một khoảng thời gian ngắn liền quen thuộc với hệ thống sức mạnh của cái thế giới này, thậm chí còn dẫn dắt một số cao tầng cưỡng ép phóng ra vũ khí hạt nhân, chính là vì huỷ diệt hắn!

Thậm chí không tiếc hi sinh trăm vạn sinh mệnh! Hắn tới thành phố huyền bí tiêu diệt cái di vật Thái Cổ này, quả nhiên là chính xác.

"Những thứ như ngươi, tuyệt đối không nên sinh ra." Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Xoạt! Thân hình của hắn bỗng nhiên bay lên trên không.

Sự dao động trong không gian xung quanh đã trở nên vô cùng mãnh liệt, cái tên kia, lựa chọn tấn công vào cái thời khắc cuối cùng này, hiển nhiên cũng là vì sợ bị cái thế giới này cản trở!

Dù sao thì loại cưỡng ép cải biến thế giới này, đoán chừng bị cản trở lại cũng cực kì khủng bố.

Cho nên, nó đã lựa chọn ra tay vào thời khắc cuối cùng, sau khi nó phóng thích vũ khí hạt nhân, liền trực tiếp rời đi, có thể tránh khỏi sự cản trở, sau đó, vũ khí hạt nhân hạ xuống, tạo thành sự huỷ diệt, vậy liền không có quan hệ gì với nó.

"Đây chính là dự định của ngươi hay sao?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nói: "Vậy thì tới đi."

Oanh! Thân ảnh của hắn trong nháy mắt bùng nổ, lực lượng Giác Tỉnh, lần đầu tiên bùng nổ toàn diện.

Lực lượng cường đại của Trần Phong xuyên qua hư không, xuyên qua vô số khoảng cách, vọt thẳng tới quả tên lửa đạn đạo, ngay trong nháy mắt quả tên lửa bay xuyên qua vùng biển.

Oanh! Hắn dùng một quyền hung hăng đánh lên.

Ô...ô...n...g —— Uy năng đáng sợ bao phủ, sóng nhiệt kinh khủng lan toả, trong nháy mắt Trần Phong liền bị đánh bay ra ngoài.

Thiên địa, biến thành một mảnh nóng sáng.

Ô...ô...n...g —— Hào quang quen thuộc trước mắt lóe lên.

Trần Phong còn chưa kịp trải nghiệm uy năng của vũ khí hạt nhân, không ngờ đã một lần nữa trở lại hiện thực, về tới cái thành phố huyền bí quen thuộc kia, ở chung quanh, lấp lóe ánh huỳnh quang.

Đã trở về rồi sao? Trần Phong khép hờ hai mắt.

Đúng thế, đã trở về hiện thực rồi!

Quả tên lửa đạn đạo kia...Trần Phong nhớ lại, vậy mà không có một chút tin tức nào liên quan đến vũ khí hạt nhân, vền vền chỉ có một tin tức, trên vùng biển phun trào hoả diễm, xuất hiện một quang cảnh kỳ diệu.

Bị vùi lấp rồi sao...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, như thế cũng tốt.

"Không biết thân thể của mình có thể chống chọi với vũ khí hạt nhân hay không." Trần Phong cười tự giễu một tiếng.

Hắn theo bản năng quét qua toàn thân, bỗng nhiên khẽ giật mình, bởi vì cái điểm sáng màu tím kia, vậy mà đã biến mất rồi!

"Không có?" Trần Phong ngạc nhiên.

Chờ một chút...làm sao lại không có? ! Cây bút kia không phải là có thể khắc sâu vào bên trong linh hồn hay sao? Chính mình lần này trở về, thân thể không có bất kỳ một sự biến hóa nào, làm sao lại không có?

"Hàng giả?" Trần Phong nhíu mày.

Vào thời điểm hắn đang muốn nói cái gì, về mặt bỗng nhiên trở nên ngây ngốc, nhìn một đồ vật quen thuộc trôi nổi trước mắt ——chính là cây bút

nguyên bản không thuộc về cái thế giới này! Cái đồ chơi này, vậy mà đi theo chính mình trở lại hiện thực rồi!

"Chẳng lẽ nói..." Trần Phong trợn to con mắt, con hàng này lại giấu ở bên trong điểm sáng màu tím đi theo chính mình trở về?

Móa! ! ! Hắn theo bản năng đưa tay chộp một cái, lực lượng quen thuộc tuôn ra.

Đó là...lực lượng may mắn!

May mắn? Trần Phong bỗng nhiên kinh sợ.

Cái đồ chơi này, vậy mà thật sự là cùng một nhóm với Đá Vận Mệnh!

Xoạt! Trần Phong vùng lên hư không.

Sức mạnh kỳ diệu trong tay tuôn ra, hào quang nhàn nhạt ngưng tụ trên ngòai bút, toát ra một cỗ lực lượng làm cho người ta phải sợ hãi, vô số huyền tượng dường như đang hiển hiện ra trước mắt.

Oanh! Trong đầu óc của Trần Phong nổ vang.

Vào giờ khắc này, hắn dường như thấy được vô số ánh sáng giả lập hiển hiện, tại phiên đại địa này mỗi một đạo ánh sáng đều cường đại trước nay chưa từng có, vượt xa cái mà hắn gọi là Giác Tỉnh Giả!

Oanh! Trong đầu óc nổ vang! Hắn nhìn những lực lượng rực rạch ở bên dưới đất đai.

Cộng minh

Oanh! Thanh âm kỳ diệu rung động! Hấn nhìn thấy những cỗ lực lượng kinh khủng không ngừng bốc lên.

Oanh! Thiên địa vang vọng! Hấn thấy được cả vùng trời dường như một lần nữa lại bị bóng tối bao trùm.

...

Ở một nơi nào đó, tại một chỗ bên trong dãy núi.

Có một con voi khổng lồ Thái Cổ được ngưng kết từ ánh sáng, dường như đang dần dần thức tỉnh, nó bước ra từng bước một, mỗi một bước đều dẫn tới thiên địa chấn động, cực kì khủng bố.

"Ha ha ha ha."

"Rốt cục..."

"Rốt cục cũng muốn giải phong hay sao?"

Có một ông lão hưng phấn chờ con voi khổng lồ Thái Cổ đi về phía mình.

Ở một nơi nào đó, trong nước biển vô tận, có một con cá voi khổng lồ ánh sáng màu băng lam, ở bên trong biển bơi lội, những địa phương mà nó bơi qua, hết thảy sinh vật biển dị không ngừng lui bước, căn bản là không dám tới gần.

Mà ở trên mặt biển, có một chiếc thuyền nhỏ, bên trên có một người trung niên.

"Rốt cục...cũng trở về rồi sao?"

"Ta chờ ngươi đã lâu."

Trong ánh mắt của người trung niên lộ ra sự chờ mong.

Cùng một thời gian.

Ở các nơi khác nhau, liên tục xuất hiện dị tượng.

Một số kẻ mà mọi người chưa bao giờ nhìn thấy đi ra khỏi nơi trú ẩn của mình, dường như đang chờ đợi một cái gì đó, một cỗ lại một cỗ khí tức cường đại xuất hiện, bao phủ phiến đại địa này.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Hệ thống cảnh báo của Tổ chức nghiên cứu khoa học vậy mà đã đạt tới trạng thái cao nhất.

"Không biết." Gen Công Hội đồng dạng cũng không biết.

Bọn hắn chỉ có thể vền vền cảm giác được, có một thứ cực kỳ đáng sợ, dường như đang xuất hiện, những khu vực đã được bọn hắn khai phá không sai biệt lắm, lại không có một chỗ nào là yên bình!

"Đến cùng...là cái gì?" Hội trưởng lộ ra sắc mặt ngưng trọng.

Bởi vì ông ta kinh ngạc phát hiện ra, kèm theo cỗ dị tượng kỳ diệu này, tầng bình cảnh mà ông ta dường như vĩnh viễn cũng không có cách nào đột phá, vậy mà vào thời khắc này lại lung lay sắp đổ, xuất hiện sự buông lỏng!

Mà vào giờ khắc này, ở nơi truyền thừa, Đỗ Mã nguyên bản đang an tâm khôi phục đột nhiên mở to hai mắt, hai mắt lấp lánh.

"Loại lực lượng này...làm sao lại..." Trong mắt của Đỗ Mã lộ ra sự kinh sợ:
"Chung quy đã có người đạt được tới một bước này rồi hay sao?"

Sự tình mà ông ta lo lắng nhất, cuối cùng vẫn đã phát sinh.

Loại lực lượng này...rõ ràng chính là lực lượng cộng minh! ! ! Kèm theo từng tiếng nổ vang, đại địa dường như đang thức tỉnh.

"Ài." Đỗ Mã thở dài một tiếng.

Lực lượng cộng minh...cuối cùng vẫn muốn xuất hiện, ông ta trải qua thời đại Thái Cổ, tự nhiên biết sự đáng sợ của lực lượng cộng minh, cũng không phải là do lực lượng cộng minh đáng sợ, mà là ý nghĩa do lực lượng cộng minh đại biểu!

Rốt cục...cũng không còn cách nào ngăn trở hay sao? Đỗ Mã ngẩng đầu lên, vào giờ khắc này, có không biết bao nhiêu người, nhìn về phía dị tượng trên không trung.

"Đây là cái gì?" Trần Phong nhìn cảnh này cũng có một chút phát mộng.

Hắn không nghĩ tới, chính mình vền vẹn chỉ sử dụng cây bút này một thoáng, liền phát sinh ra chuyện kinh khủng như thế, sau đó, hắn liền cưỡng ép thu hồi cây bút trở lại.

Xoạt! Hết thấy huyền tượng biến mất, thế giới trước mắt một lần nữa khôi phục lại sự bình tĩnh.

"Vừa rồi..." Trần Phong như cũ vẫn còn sợ hãi.

Huyền tượng? Không, hắn khẳng định, đó cũng không phải là huyền tượng.

Lực lượng sinh ra vào thời điểm hắn điều khiển cây bút này, dường như đã đưa tới phản ứng của một thứ gì đó, cho nên mới xảy ra loại dị tượng kỳ quái kia.

Đến cùng là cái gì? Hắn không biết.

"Cái đồ chơi này..." Trần Phong nhìn cây bút trong tay, xem ra chỉ có thể thu nó lại.

Trong một khoảng thời gian nữa, ít nhất là trước khi thăm dò được tác dụng chân chính của cây bút này, hắn tuyệt đối sẽ không dám dùng. Một màn vừa rồi kia thật sự là quá mức kinh khủng!

Suy nghĩ một chút, Trần Phong dứt khoát bố trí một tầng phong ấn trên cây bút, tầng phong ấn này rất yếu, thế nhưng cũng coi như có còn hơn không.

"Mặc kệ nó." Trần Phong triệt để thu nó vào trong người.

Nhưng mà, ở những địa phương xa xôi kia, con voi khổng lồ Thái Cổ sắp đụng vào ông lão, người trung niên sắp dung hợp cùng với con cá voi khổng lồ màu xanh, cùng với các nơi, đủ loại cường giả sắp tiếp xúc với dị tượng, đột nhiên lộ ra vẻ mặt phát mộng...

Trong cái nháy mắt đó, những dị tượng đã biến mất toàn bộ!

Không có con voi khổng lồ Thái Cổ.

Con cá voi khổng lồ màu xanh cũng biến mất.

Toàn bộ dị tượng biến mất.

"? ? ?"

"Làm sao có thể? !"

"Lực lượng cộng minh đã xuất hiện, làm sao có thể thu trở về?"

"Nếu như đã dẫn tới cộng minh, thiên địa dị tượng đã sinh ra, làm sao có thể biến mất?"

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Vừa rồi từng tiếng nổ vang kia, đã làm cho cảm xúc của bọn hắn trở nên sục sôi.

Mỗi một lần nổ vang, đều đánh vào trong tâm linh của bọn hắn, sau đó vào một khắc sắp hoàn thành này, bỗng dung lại không có, mất ráo, làm cho bọn hắn triệt để ngây ngốc? ?

Có trời mới biết bọn hắn đã đợi bao nhiêu năm!

"Đáng hận."

"Nếu như đã xuất hiện, chắc chắn sẽ có lần thứ hai a?"

"Cố gắng."

"Cái phương hướng kia, dường như chính là thành phố huyền bí."

"Nơi đó...là nơi chứa đựng những di vật Thái Cổ, bọn nó có ý đồ thức tỉnh lại thời đại Thái Cổ một lần nữa hay sao?"

"Có khả năng."

"Lực lượng cộng minh đã xuất hiện, sớm muộn cũng sẽ vang vọng đại địa, ta nhất định sẽ chờ được."

"Ta cũng thế."

Một chút tồn tại cường đại trao đổi trong bóng tối.

Thành phố huyền bí...Thái Cổ...

Những âm thanh này theo thời gian trôi qua lặng yên không một tiếng động biến mất.

Tại nơi truyền thừa, Đỗ Mã cũng đồng dạng có một chút quái dị nhìn một màn phát sinh này, cho dù là ông ta đã trải qua thời đại Thái Cổ, cũng không nghĩ tới, cái đồ chơi cộng minh này, lại còn có thể dừng lại.

Có một chút khó tin, lực lượng cộng minh, là một loại khái niệm đặc thù. Một khi bắt đầu bị dẫn ra, hết thảy lực lượng có liên quan cùng với cộng minh, đều sẽ bị ảnh hưởng, đây là nguyên nhân vì sao Đỗ Mã cũng không dám sử dụng lực lượng cộng minh, nếu như nhất định phải hình dung...

Thì đó chính là một cái chuông! Một cái chuông khổng lồ! Một khi người đánh vào cái chuông khổng lồ này, cái chuông sẽ bắt đầu phát ra tiếng vọng, càng lúc càng lớn, mãi cho đến triệt để bùng nổ, căn bản là không có khả năng dừng lại!

Cái này là cộng minh! Trên lý luận, căn bản là không có khả năng dừng lại!

Mà vừa rồi thì sao? Một tiếng chuông kia vừa vang lên, thanh âm cũng còn chưa kịp truyền đi, liền ngừng lại.

Thật là...không thể tưởng tượng.

Đỗ Mã nhìn về phía phương hướng thành phố huyền bí: "Là do Trần Phong đã ngăn trở tên kia hay sao?"

Ông ta chỉ có thể suy đoán như vậy.

Hiển nhiên, ông ta căn bản không biết, cái gọi là cộng minh này, vốn là do Trần Phong làm ra.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong may mắn không biết một chút chuyện mà mình đã làm ra, rất bình tĩnh thu cây bút lại, bắt đầu nghiên cứu một chút xem chuyện tiếp theo hắn phải làm như thế nào.

Ừm...đây đã là mảnh khu vực thứ hai mà hắn chinh phục.

Trần Phong ngẩng đầu lên nhìn một chút, quả nhiên, hai mảnh khu vực mà hắn đi qua, đã biến thành chỗ trống, khu vực nguyên bản đủ mọi màu sắc, cứ thế mà xuất hiện một mảnh đất trống.

Do hấn quá yếu

"Đây chính là khu vực không có lực lượng Thái Cổ hay sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hắn nhìn một chút thành phố huyền bí, mặc dù đại bộ phận khu vực vẫn đang chống cự, thế nhưng có nhiều chỗ đã biến thành màu vàng của di vật Thái Cổ kia, xem ra không chỉ có Trần Phong, di vật Thái Cổ kia cũng đang tăng nhanh tiến độ!

"Người vẫn một mực đang cải biến lịch sử hay sao?" Trong mắt của Trần Phong lấp lóe hàn quang, không thể để cho cái tên này tiếp tục.

Bằng không thì ai cũng không biết, xã hội hiện đại nguyên bản thật tốt, sẽ bị đổi thành cái bộ dáng gì, dù sao, cái mà tên kia cải biến lại chính là thời đại Thái Cổ!

"Đây là cái gì?" Thanh âm của Linh bỗng nhiên truyền đến.

"Không biết." Trần Phong lắc đầu, bỗng nhiên động tâm: "Người vừa rồi có thấy cái gì hay không?"

"Ta cũng không thấy được." Linh lắc đầu: "Bất quá ta có thể chiếu lại hình ảnh vừa rồi, ngài chờ một lát."

Xoạt! Ảo cảnh xuất hiện.

Nàng ở bên trong đầu của Trần Phong, phát ra hình ảnh vừa rồi, vào thời điểm Trần Phong trở về quá khứ, trong hiện thực cũng chỉ trôi qua có mấy giây thời gian!

Bên trong mấy giây này, trên cổ của Trần Phong bỗng nhiên có một điểm màu tím lấp lóe, hóa thành cây bút kia.

"Điểm màu tím..." Trần Phong khiếp sợ.

Hắn phát hiện ra, ở trong đoạn hình ảnh mà Linh biểu hiện ra này, cho dù là trước khi hắn bước vào bên trong thành phố huyền bí, cái điểm sáng màu tím kia dĩ nhiên đã có ở trên cổ của mình!

"Sao vậy?" Linh rất là kỳ quái, cái điểm màu tím kia, không phải từ nhỏ đã ở trên cổ của chủ nhân hay sao? Chủ nhân vì cái gì lại kỳ quái.

"Thì ra là thế." Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Từ nhỏ đã ở trên cổ...cho nên nói, lịch sử cuối cùng vẫn đã phát sinh cái biến, ít nhất, một điểm màu tím vẫn ở trên cổ của hắn, mãi cho đến một khắc hắn trở lại hiện thực này! Cây bút kia, mới thức tỉnh.

"Người đến cùng là cái gì?" Trong mắt của Trần Phong loé lên sự nghi hoặc.

Một khi đụng vào cái đồ chơi này, sẽ bùng nổ ra năng lượng cường đại, Trần Phong vừa rồi có một loại dự cảm, nếu như cưỡng ép thi triển, sẽ dẫn phát ra một loại sự tình nào đó không thể đoán được, cho nên mới kết thúc, bởi vì cái kia giống như là một lớp màng giới hạn, hơi dùng sức một chút liền bị đâm thủng.

Thế nhưng, nếu như không chế ở bên trong một phạm vi nào đó...nếu như không đụng vào cái giới hạn kia... Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Xoạt! Hắn một lần nữa cầm cây bút lên.

Ô...ô...n...g —— Tiếng nổ vang trong dự liệu kia một lần nữa bùng xuống.

Vang vọng đất trời!

Ở các nơi trên thế giới, đám người ẩn giấu ở trong các ngõ ngách kia, những cường giả vừa mới chuẩn bị ngủ say một lần nữa mở mắt, ngạc nhiên nghe tiếng nổ vang đột ngột này.

"Tới rồi!"

"Ha ha, nguyên lai sự gián đoạn vừa rồi chỉ là chuyện ngoài ý muốn."

"Lại tới!"

Đám người mừng như điên.

Dị tượng mạnh mẽ một lần nữa xuất hiện.

Bọn hắn cuồng nhiệt mà mong đợi đón chờ những cỗ lực lượng truyền kỳ này, sau đó liền vào thời điểm bọn hắn sắp đụng vào, tất cả tiếng vọng lại biến mất trong nháy mắt.

"? ? ?" Tất cả mọi người phát mộng.

"Lại không có rồi?"

"Đáng chết, rõ ràng đã sắp đụng vào."

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Những cường giả kia luống cuống cảm nhận khí tức đã biến mất không còn tung tích.

Rõ ràng đã sắp thành công rồi! Vì cái gì bỗng nhiên lại không có? Không có người nào biết rõ.

Làm cho mọi người có một chút xấu hổ chính là, bọn hắn hiện tại cũng không biết đến cùng mình có nên trở về hay không? Cứ như vậy ngủ say một lần nữa? Cứ như vậy tiếp tục chờ đợi?

Một phần vạn...nhỡ có một phần vạn cơ hội cỗ lực lượng kia sẽ trở lại thì sao? Nhưng mà, bọn hắn đợi thật lâu cũng không thấy cái gì xuất hiện.

"Có lẽ là thật sự vô duyên rồi."

"Ài."

Đám người thở dài một tiếng.

Nhưng mà, ngay vào thời điểm bọn hắn sắp ngủ say, trên trời lại có một tiếng nổ vang, cái thanh âm mà chỉ có bọn hắn mới nghe được kia, cái thanh âm đến từ sâu trong linh hồn kia một lần nữa làm cho bọn hắn thức tỉnh.

Đông!

Đông!

Lại tới!

Tất cả mọi người mong đợi nghênh đón.

Hư ảnh một lần nữa ngưng tụ.

Một bước...

Hai bước...

Ngay vào một khắc bọn hắn sắp tiếp xúc, bùm, hết thấy hư ảnh biến mất.

"Móa!"

"Con m* nó là tên vương bát đản nào làm!"

"Lại hết rồi!"

"A a a a, đến cùng là đã xảy ra chuyện gì?"

Hết thấy cường giả nổi giận.

"Cái tên này đến cùng đang làm cái gì?"

"Làm gì thì không biết, thế nhưng cái tên này khẳng định là bị bệnh tiểu
giết, tiểu nhiều lần cũng không hết..."

Đám người phẫn nộ.

Bọn hắn cứ như thế bàng hoàng mà luống cuống chờ đợi.

Cái tiếng vọng kia về sau lại vang lên mấy lần, thế nhưng mà mỗi lần đều
vào thời khắc mấu chốt nhất thất bại, rõ ràng chỉ cần một người thành công
là có thể, thế nhưng, lại không có!

"Có lẽ, ta đã có một chút hiểu rõ." Một người bỗng nhiên nói: "Dù sao thì mảnh đất này đã vô số năm chưa từng có lực lượng cộng minh, cho nên, hẳn là một ít Giác Tỉnh Giả, sau khi đạt được lực lượng Thái Cổ, đang tiến hành đột phá! Một khi hẳn lĩnh ngộ thành công lực lượng cộng minh, là có thể triệt để xé mở cái khăn che mặt thần bí này!"

"Người đang nói là..." Những người còn lại giống như có điều suy nghĩ: "Lực lượng của hẳn không đủ?"

"Không sai!"

"Hẳn quá yếu!"

"Hẳn là chỉ là một Giác Tỉnh Giả bình thường, ngẫu nhiên biết được sự tình cộng minh, sau đó nếm thử bước vào giai đoạn này, thế nhưng phương thức quá mức ngu xuẩn, cho nên..."

"Chúng ta có lẽ nên tặng cho hẳn thêm một chút lực lượng."

"Có thể được!"

Các cường giả trao đổi trong bóng tối thông qua ý niệm.

Chỉ là một chút lực lượng mà thôi...

Bọn hẳn có lực lượng mạnh mẽ, thế nhưng bị phong ấn ở khu vực này, căn bản không có khả năng đi ra, trừ phi thời đại Thái Cổ lại đến, giờ phút này hoàn toàn có khả năng thả ra một chút lực lượng cho người kia.

Có lẽ...đây là hy vọng duy nhất của bọn hẳn!

Thế là, chờ đến thời điểm tiếng vọng vang lên một lần nữa, những cường giả trong truyền thuyết kia, dồn dập phóng thích lực lượng mạnh mẽ của chính mình, phóng ra những cỗ lực lượng hiếm hoi và cực kỳ trân quý đi qua.

Mà vào giờ khắc này, tại thành phố huyền bí, Trần Phong đang thi triển cây bút kia, ngạc nhiên phát hiện ra, lực lượng của mình vậy mà tăng lên?

"Sử dụng cái đồ chơi này thế mà còn có thể tăng lực lượng của mình lên?"
Trần Phong kinh hỉ.

Lực lượng của hắn đã thật lâu không được tăng lên, hắn nguyên bản dùng mọi thủ đoạn cũng không thể tăng lên, chưa từng nghĩ tới, cây bút thần kỳ này vậy mà có thể tăng lực lượng lên!

Rất tốt, rất mạnh mẽ!

"Chỉ cần không vượt quá tấm màng giới hạn kia, ta có thể thử thêm vài lần." Trần Phong vui vẻ bắt đầu thi triển.

Xoạt! Cây bút bay lượn quanh người của hắn.

Từng chùm lực lượng không ngừng tuôn ra, không ngừng ngưng tụ.

Mà vào giờ khắc này, ở các nơi trên thế giới, mọi người đang mong đợi tiếng vọng thanh âm đột phá vách ngăn, bọn hắn mơ hồ có thể cảm giác được, cỗ lực lượng kia đang đang không ngừng trở nên mạnh mẽ!

"Hắn đang mạnh lên."

"Đúng thế."

"Hắn là hắn đã sắp đột phá."

Đám người chờ mong.

Giờ trò quỷ

Bọn hắn tự mình cảm thụ được, tiếng vọng không ngừng vang lên, tiếng vọng không ngừng được tăng cường, chờ đợi một khắc phá kén trọng sinh này, chờ đợi người kia lần lượt trùng kích. Chỉ có điều là...thời gian dường như hơi quá lâu rồi?

Lực lượng mà bọn hắn có thể vận dụng vốn rất hiếm hoi, vốn không có nhiều, truyền qua từng lần một, người kia lại dường như vĩnh viễn cấm ở nơi đó, không có cách nào đột phá!

Một lần lại một lần, rất nhanh liền có người từ bỏ, thế nhưng những người khác thì vẫn kiên trì như cũ, thế nhưng làm cho người ta buồn bực là, vô luận bọn hắn truyền đi nhiều hay ít lực lượng, thì đều kém một chút, cũng không có cách nào đột phá.

Thế là, tiếng vọng vốn nên liên tục truyền tới, giờ phút này lại giống như đang nhảy múa trên bầu trời vậy, một lần, lại một lần tuần hoàn...

Về sau tới thời điểm tiếng vọng xuất hiện một lần nữa, hết thảy cường giả đều lộ ra vẻ mặt chán chường nhìn ánh sáng ngưng tụ, ánh sáng tới gần, ánh sáng biến mất, thậm chí còn lười nhác nâng tay lên.

Lừa đảo! Luôn là lừa đảo! Tất cả mọi người đều cảm thấy không biết nói gì.

"Người này sợ là cả đời cũng đều không thể lĩnh ngộ cộng minh." Đám người tuyệt vọng.

Bọn hắn coi như đã biết, không biết qua bao nhiêu năm, người thứ nhất có tư cách tiếp xúc với lực lượng cộng minh, lại có thể là một tên ngu ngốc không có tư chất! Vô luận bọn hắn truyền đi bao nhiêu lực lượng, đều không thể đột phá.

"Phế vật!" Đám người thảm mắng một tiếng, rốt cục không tiếp tục để ý.

Bọn hắn cũng không nghĩ tới, chính mình sẽ có một ngày, nghe được tiếng vọng mà chính mình mong đợi cùng với tha thiết ước mơ nhất, lại có thể phiền muộn như vậy, chỉ cần nghe được liền muốn chém người.

Con m* nó cộng mình!

Con m* nó tiếng vọng!

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong Còn đang cố gắng múa bút ở thành phố huyền bí có một chút tiếc nuối phát hiện ra, vô luận hắn vung vẩy như thế nào, cũng đều không có bất kỳ một lực lượng nào tăng lên.

"Cái đồ chơi này đã hao hết năng lượng rồi?" Trần Phong cảm thấy đáng tiếc thu tay lại.

Hắn một lần nữa lắc lắc, xác định cây bút không có cách nào hấp thu năng lượng, lúc này mới thu tay lại.

"Xem ra cũng không có bao nhiêu tác dụng sao?." Trần Phong nói thảm một tiếng.

Linh: "..."

Hai người bọn họ hiển nhiên không biết là chuyện gì đã phát sinh, những cường giả bị tiếng vọng đánh thức kia, hiển nhiên cũng sẽ không nghĩ tới, đây đều là do Trần Phong đang làm trò quỷ!

"Ngài hiện tại nên tính là cường giả bên trong các Giác Tỉnh Giả." Linh cười nói.

"Đúng vậy a." Trần Phong cảm thụ lực lượng mênh mông trong cơ thể.

Hắn tin tưởng, coi như lần này mạnh mẽ chống đỡ cùng với Đỗ Mã, hắn cũng không ỷ kị một tí nào, lực lượng vừa rồi hắn thu hoạch được trong khi thi triển cây bút, quả thực là quá mức kinh người!

Thậm chí —— Ngay cả lực lượng trong cơ thể cũng giống như thuế biến theo một phương hướng khác.

"Đã đủ rồi." Trần Phong rất thỏa mãn thu hồi cây bút, thứ này quá mức huyền bí, nếu không có cách nào hấp thu năng lượng, trước hết nên thu lại, ngược lại lực lượng tăng lên vừa rồi, đã đầy đủ để hấp tiêu hóa trong một thời gian rất lâu.

"Nên đi đánh chiếm thêm một mảnh khu vực." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Hắn vung tay lên, toàn bộ khí tức Thái Cổ lưu lại chung quanh biến mất, có một cái mảnh vỡ bỗng nhiên rơi trên mặt đất.

A? Trần Phong cúi đầu xuống, đem cái mảnh vỡ này nhặt lên, nếu như hắn đoán không có sai, cái đồ chơi này, cái mảnh vỡ màu xanh lục này, chính là cái mảnh vỡ đã đưa hắn vào thế giới của chính mình hay sao? Đây cũng là một mảnh vỡ di vật Thái Cổ hay sao?

"Cảm ơn." Trần Phong âm thầm nói ra.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lóe lên, trong cái chớp nhoáng này, Trần Phong cảm giác được rõ ràng, khí tức Thái Cổ bao phủ toàn bộ thành phố huyền bí, dường như cũng yếu đi một chút.

"Thú vị." Trần Phong hơi híп tròng mắt.

Xem ra theo việc hấp chinh phục từng mảnh khu vực, lực lượng của cái di vật Thái Cổ hoàn chinh kia cũng sẽ nhận phải ảnh hưởng, hoặc càng chuẩn xác hơn mà nói, là đụng phải thế giới cản trở?

Trần Phong hơi híп tròng mắt, tên kia mặc dù có thể sử dụng loại phương thức không thể tưởng tượng nổi này để cải biến thế giới, nhưng Trần Phong khẳng định, cái tên kia bị cản trở, cũng vô cùng khinh khủng!

Nếu như cải biến thế giới thành công còn tốt...thế nhưng nếu như thất bại...

"Ha ha." Trần Phong cười lạnh một tiếng, nếu như hắn đoán không có sai, chính hắn sau khi quét sạch một cái thế giới, đối phương dường như cũng lại phải nhận lấy sự cản trở mãnh liệt! Vô luận là một mạch Thánh Giáp tộc, hay là bất luận một kẻ nào!

Thực lực của tên này, đang suy yếu. Đây là một cơ hội, Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy động tâm.

Hắn khẳng định, lực lượng của cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh này cường hãn đến mức không có cách nào hình dung, thế nhưng cho dù có cường đại hơn nữa, vào thời điểm đối kháng với toàn bộ mảnh vỡ Thái Cổ bên trong thành phố huyền bí! Vào thời điểm đang thay đổi lịch sử, nó cũng không có cách nào phân tâm!

Cho nên...đây mới là nguyên nhân mà nó không có cách nào phản kháng.

"Nó nhất định phải toàn lực đối kháng với những mảnh vỡ này." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ: "Cho nên nó không có rảnh để ra tay với mình, mới có thể bị mình chiếm tiện nghi, thế nhưng vừa rồi do mình huyền não quá lớn, cho nên nó mới nổi giận."

"Nó mặc dù không có cách nào ra tay, cũng có thể đem năng lực bao trùm tới."

"Cho nên...nó đồng dạng cũng xâm lấn thế giới của mình."

"Chỉ có điều là, nó sai lầm chính là, nó dù như thế nào cũng không nghĩ ra, mình lại đến từ một thế giới không có năng lực, cho nên mới triệt để thất bại..."

Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời.

Thánh Giáp tộc sau khi được cứu ngộ ý cảm ơn...

Mảnh vỡ màu xanh lục sau khi được chuyển dời mục tiêu cũng ngộ ý cảm ơn...

Mà mình sau khi bị xâm lấn một lần, cũng không có dấu vết xâm lấn nào nữa...

Điều này nói rõ...đồng dạng một cái thế giới, chỉ có thể xâm lấn được một lần! Trần Phong rất nhanh liền phân tích rõ ràng.

"Cho nên, cái tên này bây giờ căn bản không có cách nào xâm lấn được mình." Trần Phong cười.

Nếu là như thế, vậy thì không cần phải lo lắng.

Ở nơi xa, hào quang đủ mọi màu sắc vẫn còn, hiển nhiên là các mảnh vỡ khác vẫn đang ương ngạnh chống cự như cũ, Trần Phong dùng một cước bước vào trong đó, chỉ có điều là, hắn không nghĩ tới chính là, ngay trong cái nháy mắt hắn vừa bước vào, toàn bộ thế giới phun trào địch ý, hắn cảm nhận được một cỗ gạt bỏ cùng với sát ý nồng đậm!

Ô...ô...n...g —— Toàn bộ thế giới dường như cũng đang chống cự với hắn.

Không có màn dạo đầu, không có bất kỳ một cái nội dung cốt truyện nào, trong cái nháy mắt Trần Phong vừa một bước vào, cơ hồ cảm giác được tất cả mọi người chung quanh, trước tiên đều nhìn về phía hắn, trong mắt lộ ra hung quang.

"Không tốt." Trần Phong kinh hãi.

Đi! Hắn không có một chút do dự rời đi.

Oanh! Kẻ địch như ong vỡ tổ truy sát theo, Trần Phong vừa trốn vừa suy tư với tốc độ cao.

Loại khí tức quen thuộc này...đây là thời đại Thái Cổ!

Đồng bộ khí tức

Nơi này quả nhiên vẫn là thời đại Thái Cổ! Chỉ có điều là, vì cái gì chính mình vừa tiến đến đã nhận phải địch ý mãnh liệt như thế? Bất quá chỉ vèn vèn suy nghĩ một chút, Trần Phong liền hiểu rõ, xem ra cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh kia cạnh tranh với mảnh vỡ của cái thế giới này, đã chiếm cứ thế thượng phong, cái thế giới này, đã loáng thoáng sắp biến thành ý thức của di vật Thái Cổ hoàn chỉnh kia!

Chính hắn đã sớm bị nó để mắt tới, lúc này xuất hiện, tự nhiên bị xem như là kẻ địch.

"Thì ra là thế." Trong lòng của Trần Phong hiểu ra.

Huu! Có vô số kẻ địch truy sát mà đến.

Trần Phong chau mày, những người này, thấp nhất đều là Giác Tỉnh Giả, đều là kẻ địch có cùng một cấp bậc với hắn, thực lực cũng vô cùng khinh khủng, số lượng càng là khổng lồ.

"Cứ như vật mình căn bản sẽ trốn không thoát." Trần Phong thở dài.

Hắn không nghĩ tới, chính mình sẽ bước vào một cái thế giới sắp bị cải biến! Ý thức của cái tên kia đã buông xuống nơi này rất lâu, mảnh vỡ nguyên bản của cái thế giới này, đã sắp không chống đỡ được.

Làm sao bây giờ? Rời đi khỏi nơi này? Trần Phong cười khổ.

Hắn căn bản không có thủ đoạn rời đi, mấy lần rời đi khỏi thế giới trước đó, đều là do sau khi nhiệm vụ kết thúc cưỡng ép rời đi, chính hắn căn bản không có nắm giữ loại kỹ xảo đặc thù rời đi khỏi thế giới.

Xoạt! Kẻ địch xuất hiện chung quanh càng ngày càng nhiều, hơn nữa còn cực kỳ cường đại! Nguyên bản chỉ có Giác Tỉnh Giả phổ thông, hiện tại đã xuất hiện những tồn tại cực kỳ cường đại, thậm chí Trần Phong còn cảm

thấy một loại lực lượng đáng sợ nào đó quét qua! Hắn sẽ chống đỡ không được bao lâu nữa!

Xoạt! Lần lượt có từng cỗ khí thể mạnh mẽ tuôn ra, thậm chí, ngay cả những đồ vật Trần Phong ẩn núp trong khi bị đuổi giết, những đồ vật này đều có sự bài xích mãnh liệt đối với Trần Phong.

Hắn trốn ở đằng sau tảng đá, hòn đá kia liền sẽ không hiểu sao lăn đi.

Hắn trốn ở sau gốc cây, gốc cây sẽ bỗng nhiên trở nên khô héo.

Loại cảm giác này...ý thức của cái tên kia đã sắp chương không cái thế giới này.

Trần Phong rất rõ ràng, một khi trí nhớ của hắn bị cải biến hoàn thành, sẽ không có cách nào thay đổi, ví dụ như đem người nào đó giết chết đi, lịch sử một khi dừng lại, cái thế giới này sẽ hoàn toàn biến mất!

Hết thấy lịch sử đều sẽ cải biến trong nháy mắt, Trần Phong...cũng sẽ trực tiếp bị gạt bỏ!

Không được! Tuyệt đối không thể như thế! Trần Phong nhìn đám Giác Tỉnh Giả đang truy sát, tư duy của hắn trở nên rõ ràng trước nay chưa có, hắn nhìn kỹ một chút, có một khu rừng rậm cách đó không xa, có lẽ sẽ có thể lợi dụng.

Nhưng mà, ngay vào thời điểm hắn mới tới gần, đại địa rung động, vô số dung nham nóng chảy bốc lên.

Trần Phong: ? ? ?

Rừng rậm? ! Bộc phát ra dung nham nóng chảy? Mặt mày của Trần Phong tối sầm, con m* nó, coi như cái thế giới này có thù với hắn, cũng phải tuân thủ theo quy tắc cơ bản chứ? Dung nham nóng chảy thực sự xuất hiện từ trong khu rừng rậm? Trời ạ sao người không cầm đao bay lên chém ông trời luôn đi?

Oanh! Một thanh đao chém sượt qua người của Trần Phong, hung hăng cắm vào mặt đất, khiến cho Trần Phong đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

Đây là...hắn đột nhiên ngẩng đầu một cái.

Ở trên trời, có rất nhiều lưỡi đao băng lỏng lẻo, đang lút nha lút nhít phóng xuống.

Mỗi một lưỡi đao băng đều vô cùng sắc bén, cắm ngập 2/3 lưỡi đao xuống mặt đất, một con cự thú Thái Cổ không kịp rời đi, lập tức bị những lưỡi đao băng này chém làm mấy khối.

"Đại ca, chơi như vậy cũng được hay sao?!" Trần Phong xoay người bỏ chạy.

Nhưng mà, dường như đã hơi trễ, ở bên trong cơn mưa lưỡi đao băng, dung nham nóng chảy kinh khủng từ trong lòng đất tuôn ra, giống như là sóng thần ập tới, triệt để đem Trần Phong bao phủ.

Tại thành phố huyền bí, Tần Hải từ bên ngoài rìa bước vào.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ lực đạo bắn ngược mãnh liệt tuôn ra, bắn hắn bay ra bên ngoài.

"Vẫn chưa được hay sao?" Tần Hải nhíu mày: "Trần Phong đã quét sạch hai mảnh khu vực, lực bài xích vẫn như cũ mạnh mẽ như thế, cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh này vậy mà lại cường đại đến tình trạng như thế."

Xoạt. Hắn từ trong ngực móc ra một mảnh mai rùa.

Ô...ô...n...g —— Lưu quang nhàn nhạt phun trào.

Tần Hải một lần nữa bước vào thành phố huyền bí, cỗ lực bài xích vô hình kia, bị lưu quang bên trên mai rùa triệt tiêu, Tần Hải rốt cục cũng bước vào được thành phố huyền bí, hắn đi qua hai mảnh khu vực màu trắng, liền nhìn thấy được Trần Phong.

Vào giờ phút này, khí tức chung quanh Trần Phong dị thường không ổn định.

"Đã xảy ra chuyện rồi?" Tần Hải nhớ tới bàn giao của sư phụ, không có một chút do dự điềm tới.

Oanh! Một cỗ khí tức mạnh mẽ trong nháy mắt toả ra.

Trần Phong trong nháy mắt bị nhấn chìm, cỗ khí tức đang phun trào kia, cấp tốc ngưng kết thành cùng một chỗ với cái mảnh khu vực mà Trần Phong đang đứng, hình thành một cỗ lực lượng mới.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong thế giới Thái Cổ.

Trần Phong đã sắp triệt để bị biển dung nham bao phủ, những lưỡi đao băng sắp rơi xuống kia, trong cái tích tắc đụng vào Trần Phong, vậy mà biến mất vô tung vô ảnh!

Ô...ô...n...g —— Khí tức kỳ quái lay động.

Toàn bộ rừng rậm thức tỉnh trong nháy mắt, rừng rậm nguyên bản hoang vu căn bản là không có cách nào che lấp bất kỳ một loại khí tức gì, vậy mà chỉ trong một giây ngắn ngủi, điên cuồng lớn lên, che khuất bầu trời, rậm rạp đến mức không có cách nào tưởng tượng.

Thân ảnh cùng với khí tức của Trần Phong trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

"Hả?" Đám người đang truy sát Trần Phong cũng trở nên bối rối.

Dị tượng bỗng nhiên xuất hiện này còn chưa tính, khu rừng rậm này thức tỉnh lại là cái tình huống gì? Không có người nào biết rõ.

Bọn hắn thử đi vào trong rừng tìm kiếm, lại bị ai phát hiện ra, ở bên trong một khu rừng rậm rạp tràn đầy mối nguy hiểm tứ phía tìm kiếm một người, quả thực là chuyện không có căn cứ.

Mà Trần Phong đang ẩn giấu trong rừng rậm thì lại cảm nhận được, địch ý, đã biến mất. Địch ý của cái thế giới này đối với hắn đã biến mất. Thậm chí...đã biến thành thiện ý.

Cho nên, toàn bộ thế giới bắt đầu vận chuyển theo hướng có lợi cho hắn.

"Vì cái gì?" Trần Phong hơi nghi hoặc một chút, thầm nói: "Chẳng lẽ là bởi vì mình gọi nó một tiếng đại ca?"

"Không bằng thì người gọi ta là đại ca đi." Giọng nói tức giận của Tần Hải truyền đến.

"Tần Hải?" Trần Phong kinh hãi: "Người vào đây bằng cách nào?"

Hắn nhớ rõ, nơi này chỉ có Giác Tỉnh Giả mới có thể tiến vào.

"Sự phụ cho ta một cái mai rùa." Tần Hải nói ra.

"Nguyên lai chỉ cần có mai rùa là có thể đi vào." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hắn nhớ tới mảnh khu vực thứ nhất, lấy được cái mai rùa kia, nguyên lai mai rùa của Thánh Giáp tộc còn có loại hiệu quả này, hắn còn tưởng rằng mai rùa chỉ có thể dùng để nấu canh mà thôi.

Tần Hải: "..."

"Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong nhìn cây cối rậm rạp chung quanh.

"Đồng bộ khí tức." Tần Hải nói: "Ta lấy khí tức của người, truyền cho mảnh vỡ Thái Cổ ở nơi này, nó liền có thể cảm nhận được khí tức của người, khiến cho khí tức của người đồng bộ cùng với nó, như vậy thì thế giới ở nơi này sẽ không tiến hành bài xích người."

Hồi Mộng Linh

"Thì ra là thế." Trần Phong hiểu rõ.

"Cái di vật Thái Cổ hoàn chỉnh kia, cái tên đã chủ đạo hết thảy những chuyện này, cỗ ý thức huyền bí kia, tên chân chính của nó, chính là Hồi Mộng Linh, là một cái chuông lục lạc. Lúc đầu, nó chỉ là đồ vật do một vị siêu cường giả nào đó làm ra, thỉnh thoảng dùng để hoài niệm cùng với nhìn một chút thân nhân đã chết đi, thế nhưng sau này..."

"Nó đã trở thành một trong những di vật Thái Cổ mạnh nhất thời đại Thái Cổ, sức chiến đấu của nó bằng không, nhưng lại có khả năng điều khiển thời không, nó đã thức tỉnh ý thức, trở thành một trong những đại hung khí, cực kỳ cường hãn."

Tần Hải lúc nói: "Không biết vì nguyên nhân gì, lại khiến cho nó thức tỉnh vào cái thời điểm này, ắn theo lý thuyết, loại trùng hợp này tuyệt đối không nên tồn tại mới đúng."

"Hồi Mộng Linh..." Trần Phong mặc niệm cái tên này ở trong lòng.

"Đây là tư liệu mà sư phụ truyền lại ở trong trí nhớ của ta." Tần Hải nói: "Cái tên này sau khi thức tỉnh, chuyện thứ nhất chính là thừa dịp vào lúc hết thảy cường giả còn chưa thức tỉnh, cưỡng ép xuyên tạc lịch sử thời đại Thái Cổ, để nó chân chính trở thành bất hủ! Thế nhưng nó không nghĩ tới, vào thời điểm nó thi triển năng lực, lại đụng phải sự chống cự của hết thảy mảnh vỡ Thái Cổ!"

"Nói đến đây, ta cũng có một chút nghi hoặc." Trần Phong nói: "Nếu cái tên này mạnh mẽ như vậy, còn có ý thức, vì cái gì nhất định phải lựa chọn nơi tồn tại những mảnh vỡ Thái Cổ này để cải biến lịch sử? Ví dụ như mảnh vỡ mai rùa Thánh Giáp nhất tộc, nếu như nó lựa chọn một nơi không có mảnh vỡ của các chủng tộc Thái Cổ này, không phải là có thể nhẹ nhõm cải biến lịch sử hay sao."

Điều này là nghi hoặc của Trần Phong, nếu như cái tên này thật sự có thể tùy tiện lựa chọn, chỉ cần tìm một nơi không có mảnh vỡ Thái Cổ tiến hành cải biến lịch sử là được rồi, làm sao lại gặp phải sự chống cự của các mảnh vỡ Thái Cổ chứ?

"Thứ nhất, nó quá mức tự đại, căn bản không có đem những mảnh vỡ này để vào trong mắt. Bởi vì nó là di vật Thái Cổ hoàn chỉnh duy nhất, mà các mảnh vỡ ở đây, cuối cùng cũng chỉ là mảnh vỡ, cho nên nó căn bản không nghĩ tới, chỉ bằng vào một chút mảnh vỡ này, vậy mà cũng sẽ theo bản năng bắt đầu phản kháng đối với nó, vào thời điểm nó ý thức được chuyện này, thì đã đâm lao thì phải theo lao."

"Thứ hai..." Tần Hải suy nghĩ một chút mới nói: "Có khả năng là nó muốn trở lại quá khứ, cũng cần phải có tọa độ, nó không có khả năng vô duyên vô cớ trực tiếp trở lại quá khứ, tóm lại cần phải có một cái đường dẫn, giống như là người của thế giới Song Giác xuyên qua tới thời đại gen vậy, nếu như không có tọa độ, nó căn bản không có khả năng trở về."

"Ta đoán...Hồi Mộng Linh có thể cũng là như thế." Tần Hải chỉ có thể suy đoán như thế.

"Chỉ cần một lần trở về là đủ." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Mặc dù nơi này có rất nhiều mảnh vỡ, có ngàn vạn chuyện xưa, thế nhưng nói cho cùng, tuyệt đại đa số đều ở cùng một cái thế giới, thế giới Thái Cổ! Trở lại thời đại dạng này, chỉ cần một lần là đủ rồi."

"Chuyện này cũng không đúng." Tần Hải lắc đầu: "Đối với những nghi hoặc này của ngươi, kỳ thật chỉ cần dùng một câu là có thể tổng kết, làm sao ngươi biết những mảnh vỡ Thái Cổ này ở trong lịch sử không bị thay đổi?"

Cái gì? Trần Phong tỉ mỉ nghĩ lại, trong lòng liền run sợ.

Đúng vậy, lịch sử Thái Cổ lúc đầu là cái dạng gì? Không có người nào biết rõ.

Lịch sử Thái Cổ hiện tại là cái dạng gì? Không có người nào biết rõ.

Cho nên, rất có thể, Hồi Mộng Linh đã cải biến toàn bộ thế giới Thái Cổ, đã đem hết thủy chuyển thành phương hướng có lợi cho nó, những gì mà bây giờ bọn hăn thấy được, đều là kết quả do lịch sử đã bị thay đổi! Chỉ có một ít mảnh vỡ Thái Cổ thần bí ở cái thành phố huyền bí này, là vẫn còn một chút năng lực để chống đối lại!

Không phải Hồi Mộng Linh lựa chọn những mảnh vỡ Thái Cổ này để cải biến, mà là toàn bộ thế giới bị cải biến, chỉ còn lại một chút mảnh vỡ Thái Cổ này mà thôi. Nếu thật sự là như vậy...

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

"Cho nên, chúng ta nhất định phải thủ vững." Giọng nói của Tần Hải không ngừng truyền đến: "Ý của sư phụ là, không cần phải lo lắng quá mức, mặc dù Hồi Mộng Linh có thể có thể thay đổi đại bộ phận lịch sử thời đại Thái Cổ, thế nhưng hạch tâm chân chính của thời đại Thái Cổ, những cái tồn tại cường đại kia, cơ hồ đều có mảnh vỡ di vật Thái Cổ tồn tại!"

"Chỉ cần nơi này không bị thay đổi, hạch tâm thời đại Thái Cổ sẽ không bị cải biến."

"Những chủng tộc mạnh mẽ kia, giống như Thánh Giáp tộc, căn bản là không có khả năng hoàn toàn bị xóa đi, chúng nó cũng quyết không cho phép lịch sử chủng tộc của mình bị Hồi Mộng Linh cải biến!"

"Cho nên...bọn hăn chiến đấu, chính là cơ hội của chúng ta!"

"Ví dụ như, hiện tại."

"Vậy thì tới đi!" Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

"Cái mảnh vỡ di vật Thái Cổ này cũng không nhận ra người, cho nên vào lúc người tiến vào, liền bị nó nhận định là kẻ địch giống như Hồi Mộng Linh, cho nên người mới cảm nhận được cái thế giới này tràn đầy ác ý, thế nhưng sau khi ta truyền đạt ý niệm của người, nó liền nhanh chóng nhận định người là đồng loại, cấp cho người thiện ý với mức độ lớn nhất!"

"Đây chính là cơ hội của chúng ta, ta sẽ trợ giúp người đồng bộ khí tức cùng với các mảnh vỡ Thái Cổ này, còn người thì hãy giải quyết Hồi Mộng Linh." Tần Hải nói.

"Hiểu rõ." Trần Phong một lần nữa xuất phát.

Có Tần Hải yểm hộ, có thiện ý của ý thức thể giới, Trần Phong giống như cá gặp nước, tình huống nguyên bản nghiêng về Hồi Mộng Linh trong nháy mắt phát sinh nghịch chuyển. Cải biến lịch sử, một lần nữa thất bại!

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển, Trần Phong một lần nữa trở về, khí tức huyền bí của Hồi Mộng Linh bao phủ thành phố một lần nữa trở nên âm đạm.

"Nó lại thụ thương." Trần Phong mừng rỡ, quả nhiên là đúng như suy đoán của hắn, mỗi một lần ngăn cản được Hồi Mộng Linh cải biến lịch sử, nó đều phải gánh chịu sự cản trở của thể giới!

Ô...ô...n...g —— Mảnh khu vực trước mắt bị quét sạch.

"Cứ tiếp tục như vậy rất nhanh liền có thể xử lý được cái tên Hồi Mộng Linh này."

"Đi thôi." Trần Phong quả quyết bước vào một mảnh khu vực khác.

"Cùng nhau tiến lên." Tần Hải gật gật đầu, đi theo sau Trần Phong.

Chỉ có điều khiến cho người ta kinh dị chính là, vào trong cái nháy mắt bọn hắn vừa mới bước vào mảnh khu vực này, khí tức Hồi Mộng Linh nguyên bản đã có chút yếu bớt vậy mà trong nháy mắt tăng vọt!

Cỗ khí tức cuồng bạo bao phủ toàn bộ thành phố huyền bí, trong nháy mắt khóa chặt Tần Hải.

"Không tốt." Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái, ý thức được sự không ổn.

"Tần Hải!" Trần Phong đưa tay muốn bắt lấy Tần Hải.

Nhưng mà...

Xoạt! Bàn tay của Trần Phong chớp qua, chỉ có thể bắt được một khoảng trống.

Thân ảnh của Tần Hải vụt mà lại hóa thành vô số hạt ánh sáng tiêu tán trên không, bốc hơi khỏi cái thế giới này, mà trí nhớ liên quan tới Tần Hải, dường như cũng đang nhanh chóng biến mất.

Uốn cong

Lịch sử... lịch sử của Tần Hải đang bị cải biến!

"Rốt cuộc cũng đến rồi sao?" Trong mắt của Trần Phong lóe lên hàn quang, lịch sử của hắn bởi vì đã bị xâm lấn qua một lần, cho nên không có cách nào cải biến, cho nên lần cải biến này của Hồi Mộng Linh chính là lịch sử của Tần Hải!

Mà hắn...chờ đợi này giờ chính là cái chớp nhoáng này.

Xoạt! Trần Phong mượn cổ khí tức vì điều này trong nháy mắt dung hợp cùng với khí tức mảnh vỡ Thái Cổ chung quanh.

Oanh! Quả nhiên, kèm theo một tiếng nổ vang, ánh sáng trước mắt Trần Phong lưu chuyển, một lần nữa bước vào một cái thế giới mới tinh, đây là thời đại gen! Đây là thế giới mà Tần Hải đang ở!

"A?" Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được một chút không thích hợp.

Nơi này...là thời đại gen, thế nhưng niên đại... Trần Phong nhìn những đồ vật xưa cũ trước mắt, mở lịch ngày ra xem, ngạc nhiên phát hiện ra, đây là thời đại gen hai mươi năm về trước! Nói một cách khác...

"Đây là thời đại của cha mẹ Tần Hải." Trần Phong quả quyết bắt lấy trọng tâm.

Cùng một dạng với cha mẹ của mình? Trần Phong thả mắt nhìn tới, không, không giống nhau, tại thế giới của hắn, hắn là một đứa bé, mà ở cái thế giới này của Tần Hải...

Trần Phong căn bản không nhìn thấy Tần Hải tồn tại.

Thậm chí...ngay cả cha mẹ của Tần Hải cũng không có ở cùng một chỗ.

Trần Phong nhìn một chút chữ 'Hy' treo đầy Tần gia, nếu như hắn đoán không có sai, thời điểm mà Hồi Mộng Linh lựa chọn hắn là lúc cha mẹ Tần Hải vừa mới chuẩn bị kết hôn.

"Thân ảnh của Tần Hải đã biến mất..." Trần Phong hơi híp trùng mắt, lịch sử nhất định đã phát sinh sự cải biến.

Kỳ thật không cần nghĩ cũng biết, đúng như là Trần Phong đoán vậy, có một người trung niên cường hãn xuất hiện, cưỡng ép phá hủy hôn lễ, khiến cho hai người không có cách nào thành hôn!

"Tân nương tử đã bị cướp đi rồi?" Trần Phong thôn thức không thôi.

"Không." Người Tần gia lộ ra vẻ mặt mờ mịt: "Hắn, hắn lôi thiếu gia đi."

"Cái gì? ?" Trần Phong có một chút mơ hồ, phụ thân của Tần Hải?

"Hắn nói hắn cùng với thiếu gia thực tình yêu nhau, thế nhưng bởi vì ở thế tục không có nơi dung thân, cho nên dự định ẩn cư ở trong rừng núi."

Người Tần gia mờ mịt nói ra.

Trần Phong: "? ? ?"

Đây là cái kỹ thuật gì? Hắn từ khi biết được Hồi Mộng Linh có ý thức, đã đem nó xem như là một nhân loại để đối đãi, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, nó lại còn là một người đồng tính!

Cái gì mà ở thế tục không có nơi dung thân, thật là quá mức a!

"Thiếu gia các ngươi có nói cái gì hay không?" Trần Phong hỏi.

"Không kịp nói cái gì đã bị lôi đi, người kia quá mạnh." Người Tần gia cười khò.

"Như vậy là được rồi." Trần Phong cười lạnh: "Thiếu gia của ngươi tất nhiên là bị cưỡng ép bắt đi, bằng không thì sẽ không cho hắn cơ hội mở miệng nói chuyện, hiện tại đem hắn cướp trở về là được."

"A? Thế nhưng mà..."

"Thế nhưng mà cái quỷ."

Trần Phong cắt ngang hẳn: "Còn lại giao cho ta, các người ổn định là được."

Trần Phong cũng chẳng thêm nói nhảm cùng với bọn họ.

Hắn phun trào khí tức mạnh mẽ, đám người Tần gia này căn bản không dám phản kháng.

Dù sao...cho dù là ở thời đại gen, Trần Phong cũng là người mạnh nhất! Trần Phong đuổi theo khí tức phụ thân Tần Hải, cái tên được gọi là cường giả kia mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng mạnh cỡ nào bất quá cũng chỉ là Siêu cấp A, căn bản không phải là đối thủ của Trần Phong.

Chỉ có điều là, làm cho Trần Phong có một chút ngoài ý muốn chính là, Hồi Mộng Linh từ đầu đến cuối vẫn không có ra tay.

"Không khoa học a." Trần Phong nhú mày.

Cái tên này trước kia phải cản trở đủ kiểu mới đúng... căn cứ theo sự hiểu biết của hắn đối với Hồi Mộng Linh, nếu như cái tên này bỗng nhiên buông lỏng đối với Trần Phong như vậy, vậy chỉ có một khả năng, đó là tinh lực của nó đang dùng tại một địa phương khác!

Nó muốn giết phụ thân Tần Hải?

Hắn là sẽ không, nó biết thực lực của hắn, coi như nó giết phụ thân của Tần Hải, chính hắn cũng có thể lợi dụng huyết mạch Tần gia làm giả một cỗ khôi lỗi, ngược lại chỉ cần không để cho trí nhớ tuổi thơ của Tần Hải xảy ra sai lầm là được rồi!

Điểm này, nó không ngăn cản được Trần Phong, bởi vì ở cái thế giới này, hắn vẫn như cũ là người mạnh nhất, không gì làm không được!

Cho nên, nó nhất định sẽ không dùng cứng đối cứng chính diện với hắn, hắn là sẽ ở một vài phương diện đặc biệt, quyết đấu cùng với hắn, ví dụ như

nói cho mẹ của hắn biết chân tướng về hắn. Đây là chính là sách lược của nó.

"Lần này, ngươi lại muốn chơi chuyện ả gì nữa?" Trần Phong trầm tư.

Căn cứ theo người Tần gia nói, thiếu gia của bọn họ đã bị bắt đi được hai ngày.

Ừm...cho nên trí nhớ mới xảy ra cái biến hay sao? Bất quá không có quan hệ, Trần Phong tin tưởng, chỉ cần hắn tìm được phụ thân Tần Hải, hết thảy mọi thứ đều sẽ khôi phục lại như bình thường, ít nhất phải nhất định làm cho cha mẹ Tần Hải sớm thành hôn. Trần Phong có cái tự tin này.

Đương nhiên, mãi cho đến thời điểm hắn đi vào trong rừng tìm kiếm phụ thân của Tần Hải...ừm...ở trong một cái bụi cỏ trong rừng.

Ừm...phụ thân của Tần Hải đang lẫn lộn cùng một chỗ với người trung niên kia.

Ừm...là một bộ phim FULL HD không che.

...

Trần Phong bỗng nhiên không còn tự tin, hắn rút cuộc cũng biết tinh lực của cái tên Hồi Mộng Linh đáng chết kia đến cùng dùng ở chỗ nào, nó vậy mà thật sự đã uốn cong phụ thân Tần Hải! ! !

Trời ạ, đây lại là cái kỹ thuật gì? Trần Phong lần này đã triệt để bối rối.

"Ngươi là người do phụ thân ta phái tới hay sao?" Phụ thân Tần Hải cùng với người trung niên cảm thấy bối rối.

"Ta...ta không muốn kết hôn cùng với nữ nhân." Phụ thân Tần Hải chém đinh chặt sắt, sau đó chuyển ánh mắt nhu tình nhìn sang người trung niên: "Đời này có thể gặp được hắn, đã là sự thỏa mãn lớn nhất."

"Ngươi hay trở về đi."

"Thật, thật xin lỗi, chúng ta thật sự yêu nhau."

"..."

Trần Phong nhìn hai người trước mắt đang nắm tay nhau, vậy mà đặc biệt không nói nổi một lời nào.

Làm sao bây giờ? Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

Hắn đã nghĩ tới vô số khả năng, ví dụ như, phụ thân Tần Hải bị xử lý, vậy liền tạo ra một cỗ khôi lỗi, giả mạo phụ thân Tần Hải, để cho tuổi thơ của Tần Hải trở nên viên mãn! Lại ví dụ như, phụ thân Tần Hải bị thiến, vậy thì làm lại cho phụ thân Tần Hải một cái khác, cho dù có khó khăn thì hắn vẫn có thể làm được! Bởi vì hắn đủ mạnh!

Thế nhưng...hắn chưa bao giờ nghĩ tới...phụ thân Tần Hải vậy mà thật sự bị uốn cong, hơn nữa còn kiên định như vậy.

"Chẹp."

"Cái kia..."

Trần Phong nghĩ nửa ngày, lại không biết nói cái gì.

Cho tới bây giờ hắn cũng không có bất kỳ một kinh nghiệm nào, đi thuyết phục một người đồng tính trở về kết hôn sinh em bé, nhìn ánh mắt kiên định của phụ thân Tần Hải, Trần Phong có cảm giác mình đang làm việc ác.

"Ài." Trần Phong thở dài thật sâu, bằng không thì cứ dứt khoát xử lý hắn, trở về làm giả một cỗ khôi lỗi khác?

Trần Phong liếc nhìn, sau cùng chỉ có thể từ bỏ, hắn khẳng định, tên Hồi Mộng Linh kia chắc chắn đã có hậu thủ gì đó, bây giờ hắn ra tay giết người, cũng không thích hợp lắm.

Thành công

Huống chi...đây chính là cha ruột của Tần Hải! Hắn có thể thật sự xuống tay giết người được hay sao?

"Thật là phiền toái." Trần Phong cười khổ một tiếng.

Nếu như không dùng phương pháp bình thường được, vậy cũng chỉ còn một biện pháp khác, tẩy não.

Trần Phong tự nhận là Giác Tỉnh Giả, muốn tẩy não một gen chiến sĩ bình thường cũng không có vấn đề gì, thế nhưng không nghĩ tới, căn bản là không có hiệu quả gì!

Bất luận loại năng lực tinh thần nào, cũng không có tác dụng đối với phụ thân Tần Hải! Hắn hiện tại thật sự yêu người trung niên kia, ý chí đã trải qua một loại ảnh hưởng nào đó, trừ phi thật sự xử lý hắn, hoặc là phá hủy hắn, bằng không thì căn bản là không có tác dụng.

"Chúng ta sẽ vĩnh viễn không bao giờ xa nhau." Người trung niên nhìn phụ thân Tần Hải.

"Chúng ta có chết cũng phải chôn cùng một chỗ."

Phụ thân Tần Hải kiên định nói ra.

Trần Phong: "..."

"Người cùng với tân nương dường như đã quen biết từ nhỏ, có tình cảm rất tốt..." Trần Phong quyết định khuyên giải từ một góc độ khác.

"Ta biết, thế nhưng mà ta chỉ coi nàng như là em gái, nàng nhỏ tuổi hơn ta, cho nên luôn luôn quấy rối, ta đương nhiên thích nàng, thế nhưng mà loại ưa thích kia, càng giống như là một loại cưng chiều, anh trai cưng chiều đối với em gái, phụ thân cưng chiều đối với con gái." Phụ thân Tần Hải nghiêm túc hồi đáp.

"Vậy người đối với loạn luân có hứng thú gì hay không?" Trần Phong ân cần hướng dẫn.

"Hả! ?" Phụ thân Tần Hải có một chút phát mộng.

"Được rồi." Trần Phong thở dài.

...

Trần Phong thu hồi lại ý nghĩ của mình.

Trần Phong tính toán thời gian một chút, dựa theo lịch sử mà nói, phụ thân Tần Hải hẳn là phải kết hôn vào hai ngày trước, qua mấy tháng nữa vợ hắn sẽ mang thai, sau đó sẽ sinh ra Tần Hải.

Ừm...vẫn còn thời gian! Như vậy thì thời gian còn tới mấy tháng nữa, hẳn cũng không tin, là không thể bẻ thẳng được cái tên cong này!

"Người đã biết thực lực của ta, ta sẽ cho người một bài kiểm tra, ta muốn nhìn xem người có phải là cong thật hay không, nếu người có thể thông qua, thì ta sẽ để cho hai người các người vĩnh viễn ở cùng một chỗ, nếu như không được, thì hãy ngoan ngoãn trở về kết hôn."

"Dĩ nhiên, người sẽ không có quyền phản đối." Trần Phong lạnh lùng nói ra.

"Được." Phụ thân Tần Hải quả quyết nói ra.

Hiển nhiên, hắn đối với mình vô cùng tự tin.

"Đi!" Trần Phong trực tiếp kéo phụ thân Tần Hải đi.

Sau đó...

"Hai ngày này người phải ở chung với nàng, đi du ngoạn ở các nơi lân cận." Trần Phong cho hắn một hoàn cảnh tốt nhất, một cái bờ biển mỹ lệ, chi trả hết thấy chi phí, cho hắn một cô gái có dáng người nóng bỏng, xinh đẹp kinh người, hi vọng bọn họ có thể xảy ra một số chuyện không thể miêu tả.

Nhưng mà...Trần Phong thất vọng.

Hắn quan sát trọn vẹn hai ngày, phụ thân Tần Hải hoàn toàn bình tĩnh như trước đây, cũng đối với cô gái nóng bỏng kia vô cùng khách khí cùng với lễ phép, coi như đối phương có cớ hết nằm ở trên người của hắn, vẻ mặt của hắn y nguyên vẫn lạnh nhạt.

Đây mà nó mới thật sự là Liễu Hạ Huệ a, Trần Phong thở dài thật sâu.

Đôi!

Thế là, vào mấy ngày kế tiếp, Trần Phong lại thay đổi cho hắn một tiểu cô nương, lần này là loại cô nương mang theo sức sống thanh xuân, vô cùng đáng yêu, nhưng mà vẫn không có tác dụng gì, phụ thân Tần Hải lần này đã hoàn toàn xem đối phương như con gái của mình, xem mình là cha, chiều cô chu đáo, không có bất kỳ một địa phương nào sai lầm.

Đôi!

Trần Phong bắt đầu không ngừng điều chỉnh sách lược, có vô vàn thiếu nữ, luôn có loại hình khiến cho phụ thân Tần Hải ưa thích chứ? Nhưng mà, không có.

Từ thanh xuân cho đến gợi cảm, từ y tá cho đến chuyển phát nhanh... Trần Phong không biết đã thay đổi cho con hàng này bao nhiêu loại hình, cơ hồ là loại hình nào xuất hiện trên Tivi, hắn đều đã tìm toàn bộ, hắn đường đường là Giác Tỉnh Giả, có thể nhanh chóng quen thuộc với nghề làm mai mối, nhưng mà, vẫn như cũ không có tác dụng gì, phụ thân Tần Hải hoàn toàn bình tĩnh như trước đây.

"Thực sự là bó tay bó chân." Trần Phong rất là nhức đầu.

"Ta đã nói qua, chúng ta là tình yêu đích thực." Phụ thân Tần Hải thành tín nói: "Hiện tại, chúng ta đã vượt qua bài kiểm tra rồi chứ."

"..."

Trần Phong dùng thần sắc bất thiện nhìn hắn: "Ừm... cũng miễn cưỡng rồi, bất quá, trước lúc này, còn có một lần khảo nghiệm cuối cùng, chỉ cần

người thông qua được, ta liền đưa các người trở về."

"Được." Phụ thân Tần Hải tràn đầy lòng tin.

"Ha ha." Trần Phong cười lạnh một tiếng, đây là do người bức ta!

Mặc dù làm loại chuyện này đối với phụ thân Tần Hải mà nói thì có một chút tàn khốc, cũng hơi vô nhân đạo, thế nhưng không có cách nào, lịch sử bị cải biến nhất định phải được uốn nắn lại a!

Thế là, vào lúc ban đêm.

Trần Phong đi tới Tần gia bắt tân nương nhét vào cùng một chỗ với phụ thân Tần Hải.

Mị hoặc tinh thần vô dụng? Hạ được thì sao?.

Thế là, ngày thứ hai, Trần Phong dùng tâm tình khoái trá nhìn cha mẹ Tần Hải đã hoàn thành một lần nhân sinh đại hài hòa, hắc hắc, lần này Tần Hải đã được tính là có chỗ dựa rồi.

"Ô ô... người gạt ta..." Phụ thân Tần Hải ủy khuất ôm lấy cái chăn: "Người tại sao có thể làm như thế..."

Mẫu thân Tần Hải thì ngược lại lộ ra vẻ rất thản nhiên, dù sao thì sau khi lớn lên nàng liền biết, chính mình sớm muộn cũng có một ngày gả cho cái tên trước mắt này, cho nên không có chút bài xích nào.

"Không có việc gì." Mẫu thân Tần Hải vỗ vỗ vào bờ vai của hắn nói: "Ta sẽ chịu trách nhiệm."

Trần Phong: "..."

Bá khí!

Phần khó nhất đã được thực hiện, còn phần sau thì rất đơn giản.

Thế là, ở dưới sự cố gắng của Trần Phong, hai người hoàn thành hôn lễ, sinh ra Tần Hải, còn về cuộc sống của bọn họ có hài hòa hay không, cũng

không phải là sự tình mà Trần Phong muốn quan tâm.

Bất quá vì để phòng ngừa vạn nhất, hắn đã truyền thụ cho mẫu thân Tần Hải cách chế tác dược tề, nếu không nghe lời thì liền hạ dược.

Ừm...chỉ đơn giản như vậy.

Lịch sử, dường như cứ như vậy được đưa trở về đúng quỹ đạo.

Ồ...ô...n...g —— Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, Trần Phong trở về hiện thực, Tần Hải, quả nhiên đã xuất hiện trở lại!

Thành công rồi! Trong lòng của Trần Phong mừng như điên.

Chỉ có điều là, không biết vì sao, hắn chợt phát hiện ra, ánh mắt mà Tần Hải nhìn về phía mình có một chút không đúng, cái loại cảm giác này... khiến cho phía sau lưng của Trần Phong có một chút run rẩy.

Trời ạ, bản tính gay của cha hắn sẽ không di truyền đó chứ...trong lòng của Trần Phong cảm thấy lạnh lẽo.

Tại thành phố huyền bí.

Trần Phong nhìn ánh mắt triu mến của Tần Hải có một chút phát lạnh hoa cúc.

Bất quá, vào thời điểm hắn tưởng Tần Hải đã biến thành cong, Tần Hải bỗng nhiên mở miệng: "Ta nếu xuất hiện ở đây, nói rõ rằng ngươi đã thành công ngăn trở lịch sử cải biến?"

"Ách, đúng như vậy." Trần Phong gãi gãi đầu.

"Vậy thì tốt." Tần Hải thở dài một hơi: "Ta vừa rồi hốt hoảng một cái, sau đó nhìn thấy ngươi bất động tại chỗ, liền biết là ngươi đang tiến hành thay đổi lịch sử, thế nhưng nếu ta y nguyên vẫn còn ở chỗ này, vẫn còn đang trợ giúp ngươi, nói rõ lịch sử cũng không có gì thay đổi. Trí nhớ của ta cũng là hoàn chỉnh, nói như vậy, lần này chúng ta đã thành công!"

Mộng

"Ừm..." Trần Phong ngẫm lại việc hắt hạ được phụ thân Tần Hải, có chút chột dạ nói: "Chắc là thế?"

"Người đã trở về đến nơi nào?" Tần Hải hỏi.

"Vào thời điểm cha mẹ người kết hôn." Trần Phong hồi đáp.

"Thì ra là thế." Tần Hải giống như có điều suy nghĩ: "Ta nghe nói qua vào thời điểm bọn họ kết hôn đã từng náo ra sóng gió, chắc là do chuyện này. Bất quá, về sau coi như cũng được giải quyết thuận lợi. Nghe nói là cha mẹ ta gặp phải chuyện ngoài ý muốn, cha nuôi đã cứu bọn họ trở về, sau này cha nuôi cũng trở thành người mạnh nhất Tần gia."

"Cha nuôi..." Trái tim của Trần Phong trở nên trống rỗng, trời ạ, không phải là người trung niên đó chứ! Phụ thân Tần Hải thật là trâu bò a, thế mà đưa người đàn ông của mình đến Tần gia sinh sống!

"Mặc dù trí nhớ không có vấn đề, thế nhưng ta luôn cảm thấy có một chỗ nào đó không thích hợp." Tần Hải trầm tư.

Trần Phong: "..."

"Ta chỉ có trí nhớ của mình nên không có cách nào thôi diễn, người có thể nói cho ta biết có chuyện gì đã cải biến hay không?" Tần Hải nhìn về phía Trần Phong, làm người khởi xướng chuyện này, hẳn là chỉ có bản thân Trần Phong mới bảo lưu lại trí nhớ đầy đủ, cho nên...

"Người khẳng định muốn biết?" Trần Phong thờ dãi.

"Muốn." Tần Hải kiên định nói ra.

"Ách, phương hướng đại khái là không có vấn đề." Trần Phong suy nghĩ một chút, tổng kết lại nói: "Chỉ là có một ít việc nhỏ không đáng kể, trong

lúc ta chiến đấu cùng với Hồi Mộng Linh, xuất hiện một chút cải biến nhỏ nhỏ gần như không đáng kể."

"Ví dụ như?" Tần Hải rất là hoài nghi.

"Ví dụ như phụ thân của ngươi không phải là một người đồng tính." Trần Phong thở dài một hơi.

Tần Hải: "..."

"Lại ví dụ như, người nguyên bản không có cha nuôi, người cha nuôi này thật ra là tình nhân của cha ngươi." Trần Phong thở dài một hơi.

Tần Hải: "..."

Đây là theo như lời của Trần Phong, là cải biến nhỏ không có ý nghĩa?

"Lại ví dụ như..." Trần Phong còn muốn nói điều gì.

"Được rồi." Tần Hải cười khò một tiếng.

Tần gia đã không còn, người cũng đã chết hết, ngược lại đều là chuyện quá khứ, làm gì phải xoắn xuýt chứ? Mình cần gì phải biết những sự tình bực mình này.

Ít nhất đối với bọn hắn mà nói, lịch sử không bị thay đổi, như vậy là đủ rồi!

"Nơi này..." Trần Phong ngẩng đầu.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng nhàn nhạt lưu chuyển.

Thành phố huyền bí một lần nữa bị quét sạch một mảnh khu vực, khí tức Hồi Mộng Linh ảm đạm một lần nữa, khí tức nguyên bản bao phủ thành phố huyền bí, vậy mà xuất hiện sự dao động, hào quang đủ màu càng trở nên lấp lóe.

"Ồ?" Tần Hải ngạc nhiên: "Chuyện gì đã xảy ra?"

"Nó đè nén không được." Trong mắt của Trần Phong lóe lên sự vui mừng: "Hồi Mộng Linh dùng sức của mình cải biến Thái Cổ, bị những mảnh võ này phản kháng, cho nên nó phải cưỡng ép trấn áp! Cho nên mới có những mảnh khu vực này, bất quá tại sau khi chúng ta lần lượt phản kháng thành công đã làm cho lực lượng của nó bị suy yếu, nó hiện tại đã không có cách nào ngăn chặn những mảnh võ này!"

Oanh! Từng chùm khí tức kinh thiên bùng nổ.

Những mảnh võ Thái Cổ nhìn như nhỏ bé kia, bộc phát ra lực lượng kinh người, cứ thế mà đâm xuyên phong tỏa của Hồi Mộng Linh, trấn áp ngược lại.

Ô...ô...n...g —— Hết thấy màu sắc trong nháy mắt biến mất, toàn bộ thành phố huyền bí chỉ còn lại một loại màu sắc.

Trần Phong cùng với Tần Hải ngạc nhiên nhìn sự nghịch chuyển bất thành linh này, bọn hắn cũng không nghĩ tới, sau khi bị suy yếu mấy lần, Hồi Mộng Linh vậy mà bị trấn áp ngược lại.

Nơi này chung quy vẫn là thành phố huyền bí, di vật Thái Cổ chung quy vẫn là di vật Thái Cổ, cho dù là mảnh võ.

Oanh! Khí tức Thái Cổ mạnh mẽ bắt đầu phản kích.

Trần Phong cùng với Tần Hải hết sức ngạc nhiên nhìn một màn này, nếu như những mảnh võ Thái Cổ này có thể chiến thắng...

Oanh! Vô số mảnh võ dung hợp khí tức Thái Cổ, trấn áp Hồi Mộng Linh càng ngày càng thâm, ngay vào thời điểm Trần Phong tưởng là sắp kết thúc, Hồi Mộng Linh bỗng nhiên bắt đầu nhẹ nhàng rung động.

"Reng reng reng..." Thanh âm hết sức thanh thúy bỗng nhiên vang lên.

Một cỗ khí tức kỳ quái từ bên trong Hồi Mộng Linh tản ra bên ngoài, bao trùm toàn bộ thành phố huyền bí, cỗ thanh âm kia dường như mang theo một loại sóng âm kỳ quái nào đó.

Ô...ô...n...g ——Tiếng chuông reo lên, thế giới trước mắt khiến cho Trần Phong có một loại cảm giác không đúng.

"Chẳng lẽ là..." Trần Phong cùng với Tần Hải liếc nhìn nhau, đều cảm thấy kinh hãi.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Chờ đến lúc bọn hắn lấy lại tinh thần, thời không trước mắt đã biến ảo.

Trời xanh, bãi cỏ, khí tức cường đại ở khắp mọi nơi.

Nơi này...rõ ràng là thế giới Thái Cổ!

"Chúng ta, lại trở về." Trần Phong khiếp sợ.

Hồn về Thái Cổ, bọn hắn vậy mà đã trở về thời đại Thái Cổ rồi!

Chỉ có điều là, cùng với lần trước không giống nhau chính là, lần này, không có cái mảnh vỡ gì, không có cái nội dung cốt truyện gì, mà là Hồi Mộng Linh đã cưỡng ép đem tất cả mọi người trở về cái thời đại Thái Cổ này.

Đây là quá khứ của tất cả các mảnh vỡ Thái Cổ trong thành phố huyền bí, đây mới thực là thế giới Thái Cổ!

"Nó điên rồi?" Tần Hải không hiểu.

Đưa đến quá khứ, liền có khả năng cải biến, Hồi Mộng Linh cưỡng ép đem ý thức của hai người Trần Phong đưa đến mảnh thế giới này, đây không phải là cho bọn hắn cơ hội thay đổi hay sao? Nó căn bản là đang tự tìm đường chết!

"Đây là lần đánh cược cuối cùng sau khi Hồi Mộng Linh rơi vào đường cùng hay sao?" Trần Phong suy đoán.

Thế nhưng...không đáng tin cậy!

Trần Phong đã giao phong qua mấy lần cùng với Hồi Mộng Linh, cái tên này có tâm tư kín đáo, trí tuệ siêu việt rất nhiều người, cho dù là trong lúc nguy cấp, cũng sẽ không ngu xuẩn như thế!

"Nó không có khả năng thành công."

"Nó cưỡng ép mang ý thức trở về thời đại Thái Cổ, dung hợp những khí tức này, cưỡng ép cải biến, chuyện này tương đương với cải biến hết thảy những mảnh vỡ Thái Cổ này, cùng với hết thảy những đoạn lịch sử truyền kỳ của cái thời đại này!" Tần Hải phân tích: "Chuyện này so với những lần cải biến lịch sử lúc trước còn muốn khó khăn gấp trăm ngàn lần trở lên? !"

Hồi Mộng Linh đây chính là đang tự tìm đường chết.

Dù sao thì người muốn cải biến lịch sử của một mảnh vỡ Thái Cổ đã rất khó khăn, những mảnh khu vực đủ mọi màu sắc kia, chính là quá trình chiến đấu của Hồi Mộng Linh cùng với những mảnh vỡ này!

Người bây giờ, còn đem những mảnh vỡ Thái Cổ này đặt vào chung một thời kỳ? Để chúng nó liên hợp với nhau? Hồi Mộng Linh quả thật là đang tìm đường chết.

Chỉ có điều là, vào ngay lúc này, ở chỗ xa xa, có một chùm lưu quang bắn thẳng vào mây trời, là một lá cờ mang theo khí tức thần bí, cắm vào đỉnh của một cái bộ lạc, một cỗ khí tức mạnh mẽ tản ra!

Ở bên trên lá cờ, chỉ có một chữ, MỘNG!

"Cái đó là..." Trong lòng của Trần Phong giật mình.

Mà cùng lúc đó, ở thế giới Thái Cổ, khắp các ngõ ngách, đồng dạng cũng xuất hiện các lá cờ như vậy, dường như nhận được một mệnh lệnh nào đó, các lá cờ này đều đồng loạt xuất hiện.

"Rống!" Tiếng rống chinh tề vang tới tận mây xanh.

Vương triều Hồi Mộng Linh

Đại địa đang rung động, trên bầu trời có vô số dị thú Thái Cổ bay lượn, cái khí tức quen thuộc kia, cái khí tức độc môn thuộc về Hồi Mộng Linh, kèm theo lá cờ bao phủ toàn bộ Thái Cổ.

"Đây là..." Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Hồi Mộng Linh! Cái này đúng là thủ bút của Hồi Mộng Linh!

"Những chủng tộc kia..." Tần Hải rốt cuộc cũng hiểu rõ.

Hồi Mộng Linh, cái tên này, quả nhiên đã cải biến toàn bộ Thái Cổ! Mục đích lúc đầu của nó, chính là cải biến toàn bộ thời đại Thái Cổ, mà những mảnh vỡ ở thành phố huyền bí kia, quả nhiên chỉ có thể ngoan cố chống lại được một phần nhỏ mà thôi!

Coi như hết thấy mảnh vỡ ở thành phố huyền bí chống cự thành công!

Toàn bộ Thái Cổ...vô số chủng tộc có thực lực mạnh mẽ, đã sớm bị Hồi Mộng Linh chinh phục.

Trước đó trong khi đang đấu tranh ở bên trong thành phố huyền bí, Hồi Mộng Linh bất quá chỉ phát huy ra một phần thực lực nhỏ, lực lượng chân chính của nó, đều dùng để thay đổi vô số chủng tộc ở cái thời đại Thái Cổ này. Những chủng tộc kia, cũng không có mảnh vỡ lưu lại, không có cách nào ngăn cản nó thay đổi lịch sử!

Mà bây giờ, Hồi Mộng Linh đã thành công! Vào thời điểm sắp bị hết thấy mảnh vỡ ở thành phố huyền bí hợp lại trấn áp, nó cuối cùng cũng đã thành công! Cho nên nó không có một chút do dự nào, đem hết thấy mảnh vỡ và hai người Trần Phong về thời đại Thái Cổ.

Bởi vì...đây là thời đại thuộc về Hồi Mộng Linh! Đây là vương triều do Hồi Mộng Linh thành lập!

Giết! Kèm theo sát ý kinh người, Trần Phong cùng với Tần Hải chỉ có thể trốn đi. Cũng may, Quầng sáng may mắn của Trần Phong dường như vẫn còn, đã trợ giúp hai người tránh thoát khỏi đợt điều tra thứ nhất của Hội Mộng Linh, thế nhưng tình huống trước mắt cũng không quá lạc quan.

Nơi này là vương triều của Hội Mộng Linh, nơi này có chín thành chủng tộc cùng với bộ lạc đều đã bị Hội Mộng Linh chinh phục, chỉ có những chủng tộc còn lại mảnh vỡ ở trong thành phố huyền bí, là vào giờ phút này vẫn còn đang ngoan cố chống lại.

Thế nhưng...bọn hắc cũng không thể chống đỡ được bao lâu.

Đây không phải là thời điểm ở thành phố huyền bí, là loại giao phong một đối một kia! Mà là Hội Mộng Linh tập hợp vô số chủng tộc, cải biến vô số lịch sử, sau đó ở cùng một thời đại, đem tất cả những chủng tộc này thống nhất lại với nhau, đây là một cái vương triều chân chính!

Bọn hắc căn bản không có khả năng thắng lợi! Ngay cả những mảnh vỡ Thái Cổ kia cũng không có khả năng! Mặc dù bọn hắc đang ở khắp các ngõ ngách trong thời đại Thái Cổ, thế nhưng chính là vì như vậy, bọn hắc cũng sẽ bị đại quân của vương triều Hội Mộng Linh, tiêu diệt từng người một.

Thời đại Thái Cổ, đã triệt để luân hãm.

...

"Bọn hắc sẽ không chống đỡ được bao lâu." Trần Phong nhìn về phía phương xa.

Những chủng tộc có mảnh vỡ Thái Cổ kia sở dĩ còn đang phản kích, bởi vì chủng tộc của bọn hắc đều rất mạnh mẽ, thế nhưng một khi đại quân của vương triều Hội Mộng Linh đi qua, kết quả sau cùng, chỉ có thể là bị tiêu diệt.

"Một khi thời đại Thái Cổ luân hãm, thời đại gen cũng sẽ không có." Tần Hải cười khò.

Không thể nghi ngờ, thời đại Thái Cổ một khi bị cải biến, tương lai sẽ hoàn toàn thay đổi, bị vương triều Hồi Mộng Linh thống trị, một cái thời đại Thái Cổ hoàn toàn thống nhất, sẽ phát triển theo phương hướng như thế nào? Không có người nào biết rõ.

"Đúng vậy a..." Trần Phong tự lẩm bầm.

Lịch sử đã sắp thay đổi hoàn toàn, ai có thể ngăn cản?

Chiến đấu? Không tồn tại.

Đây là thời đại Thái Cổ, thân phận Giác Tỉnh Giả của Trần Phong ở đây bất quá chỉ là pháo hôi, bọn hắn thậm chí căn bản không dám tham dự vào bên trong những tràng chiến đấu chân chính kia! Cho dù là bị phát hiện, bọn hắn cũng chỉ có một con đường chết.

"Hiện tại chỉ còn một biện pháp." Tần Hải hít vào một hơi thật sâu, nói: "Cầu cứu! Trước khi ta đến, sự phụ cho ta mai rùa, cho dù là ở chỗ sâu trong thời đại Thái Cổ, cũng có thể phát ra tín hiệu cầu cứu."

"Ở nơi này cũng có thể phát ra tín hiệu cầu cứu được?" Trần Phong kinh ngạc.

"Dĩ nhiên." Tần Hải gật gù đầu nói: "Mai rùa đang ở ngay trên người của ta."

Nói xong, hắn từ trong ngực móc ra mai rùa, cái đồ chơi này đã theo hắn trở về thời đại Thái Cổ, mà ở hiện thực trong thành phố huyền bí, trên người hắn như cũ cũng có một cái mai rùa.

Ô...ô...n...g —— Tần Hải thôi động lực lượng.

Cùng một thời gian, vô luận là mai rùa ở thời đại Thái Cổ hay là mai rùa ở thành phố huyền bí, đều lấp lóe hào quang.

"Vậy là được rồi." Tần Hải cầu cứu hoàn tất, rồi mới lên tiếng: "Sự phụ nói là đang đi tìm mấy tồn tại giúp đỡ có thực lực không tầm thường, có lẽ là sẽ có thể giúp chúng ta phá cục, Hồi Mộng Linh mặc dù vô địch ở bên trong cái thời đại này, thế nhưng lịch sử vẫn còn chưa thay đổi hoàn toàn, chúng

ta còn có thời gian! Chỉ cần trước lúc này, giải quyết xong Hồi Mộng Linh bên trong thành phố huyền bí..."

Đây là kế hoạch của Tần Hải.

Hồi Mộng Linh coi như có vô địch ở thời đại Thái Cổ, trong hiện thực cũng không phải. Hiện tại, hết thấy năng lượng của Hồi Mộng Linh, đều đã được dùng để dẫn dắt hết thấy mảnh vỡ Thái Cổ và hai người Trần Phong trở về thời đại Thái Cổ, như vậy Hồi Mộng Linh ở trong thế giới hiện thực, rất có thể là vô cùng yếu ớt.

"Nó ở chỗ này sử dụng càng nhiều lực lượng, trong hiện thực sẽ càng yếu ớt." Tần Hải trầm ngâm phân tích: "Những người kia sau khi thu được tín hiệu cầu cứu, nhất định sẽ đi tới xem xét, sau khi phát hiện được điều dị thường, nhất định sẽ tiêu diệt Hồi Mộng Linh!"

Trần Phong khẽ gật đầu, không hồ là Tần Hải, kế hoạch quả nhiên so với chính mình còn đáng tin cậy hơn. Hẳn nguyên bản cũng đã nghĩ ra được một phương pháp, bất quá cũng không đáng tin cậy, cho nên đành phải thôi.

"Hiện tại chúng ta chỉ cần chờ đợi bọn hắn kết thúc tất cả những thứ này." Hai người an tĩnh chờ đợi kết quả.

Ở nơi xa, đại quân của Hồi Mộng Linh vẫn y nguyên rất kinh khủng, bọn hắn đang dùng ý thức cường đại cảm ứng khắp nơi, hiển nhiên là đang tìm kiếm tất cả những sinh mệnh dị thường.

Trần Phong cùng với Tần Hải thì chỉ trốn trong bóng tối lạnh lùng nhìn cảnh này, nhìn Hồi Mộng Linh càng ngày càng bành trướng, yên lặng chờ đợi một khắc nó tử vong.

"Sắp rồi.." Tần Hải yên lặng tính toán thời gian.

Dựa theo sự trôi chảy lúc đầu, những người kia cũng không sai biệt lắm...

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, có một bóng người quen thuộc xuất hiện ở bên cạnh hai người.

"Chà, đã lâu không gặp." Từ Phi cười toe toét há to mồm nói.

Trần Phong: "..."

Tần Hải: "..."

Tín hiệu cầu cứu lại chính là tìm được cái tên này?

Chờ một chút...cái tên này, thế mà cứ như vậy đường hoàng trở về thời đại Thái Cổ! !

"Làm sao ngươi tới được nơi này?" Tần Hải lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ha ha ha." Từ Phi cười to: "Ta nói với ngươi, lão tử sau khi thu được tín hiệu liền chạy đến, vừa mới tiến vào thành phố huyền bí liền thấy một cái chuông lục lạc không ngừng lấp lánh ánh sáng, lúc đó ta liền chuẩn bị trước tiên đi tiêu diệt nó."

Thời gian điểm tuyệt diệu

"Bất quá bởi vì ta không nhìn thấy hai người các ngươi, cho nên liền hết sức cẩn thận đi tìm một vòng, nhưng vẫn không có phát hiện."

"Sau đó lão tử linh cơ khẽ động, kích hoạt mai rùa, liền tới nơi này."

"Ha ha ha!"

"Ta biết ngay, cái chuông lục lạc kia khẳng định là bẫy rập, ta nếu tiêu diệt cái chuông lục lạc kia, các ngươi liền chết, chắc chắn, may nhờ ta linh cơ khẽ động a."

Từ Phi rất là đắc ý.

"? ? ?" Tần Hải há to miệng, muốn nói cái gì, nhưng sững sốt cả buổi cũng không nói ra được.

Con m* nó linh cơ khẽ động a, cái tên ngu ngốc này! Nguyên lai tưởng rằng cái tên này còn có thể trợ giúp mọi người thoát khỏi khốn cảnh, thế mà vào thời khắc mấu chốt lại như xe bị tuột xích!

"Ngươi không phải luôn luôn làm việc không cần đầu óc hay sao?" Trần Phong thở dài.

"Đúng vậy." Từ Phi gãi gãi đầu: "Lần trước không phải ngươi đã nói, trước khi làm việc nên suy nghĩ một chút hay sao, cho nên lần này ta đã suy nghĩ nhiều hơn."

Trần Phong: "..."

Thật sự là sai lầm.

"Chỉ có thể ở hiện thực mới có thể tiêu diệt Hồi Mộng Linh." Tần Hải nhúc nhúc nói: "Ngươi bây giờ tiến đến đây, chính là tự chui đầu vào lưới, không

có một chút tác dụng nào. Nơi này là thời đại Thái Cổ, Giác Tỉnh Giả chạy đầy đất a!"

"Cái gì?" Từ Phi bối rối, ủy khuất nói: "Đỗ lão đầu chỉ nói là vào thời điểm cảm thấy mai rùa chấn động thì đi qua giúp đỡ thôi mà."

"Không sao, vẫn còn một người." Tần Hải hít vào một hơi thật sâu, cường ép để cho mình tỉnh táo trở lại: "Căn cứ theo sự phụ bản giao, lần này ông ta đã tìm hai người trợ giúp, đều có năng lực mạnh mẽ."

"Chúng ta vẫn còn hi vọng."

"Ta tin tưởng, người kia nhất định sẽ..."

Xoạt! Tần Hải còn chưa nói xong, ánh sáng trước mắt lóe lên, có một thân ảnh càng quen thuộc hơn xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Mọi người quả nhiên ở bên trong này." Không Bạch hết sức vui mừng nói.

Trần Phong: "..."

Tần Hải: "..."

Từ Phi: "..."

Nhân sinh chính là như vậy, mọi người cùng ở một chỗ chết chùm với nhau a.

Tần Hải rất là tuyệt vọng, một kế hoạch thật tốt, vì cái gì liền biến thành bộ dáng như thế này?

"Lại nói, ta ở bên ngoài nhìn thấy cái chuông lục lạc kia, liền biết có vấn đề." Không Bạch mở miệng nói ra: "Ta cảm thấy cái chuông lục lạc kia truyền đến lực lượng mỉa mai hoặc lòng người, cho nên hết sức nhạy bén vào lúc trước khi cỗ lực lượng kia lan đến gần, liền bắt đầu sử dụng mai rùa."

"Thông minh." Trần Phong giơ ngón tay cái lên.

Con m* nó, lực lượng mị hoặc của Hội Mộng Linh bất quá cũng chỉ có thể khiến cho hồn của người trở về thời đại Thái Cổ mà thôi, hơn nữa Hội Mộng Linh ở trong hiện thực đã không còn bao nhiêu lực lượng, lực lượng mị hoặc có được bao nhiêu hiệu quả còn chưa biết, người lại sợ mất mặt, trực tiếp sử dụng khí tức mai rùa của Tần Hải đi đến đây.

"Như vậy... bước kế tiếp chúng ta sẽ làm gì?" Không Bạch xắn tay áo lên.

"Chờ chết." Ngữ khí thăm thăm của Tần Hải truyền đến.

"Cái gì?" Không Bạch lộ ra vẻ mặt mờ mịt, chờ đến khi Từ Phi nói rõ lý do, cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, bốn người liếc nhìn nhau, quay mặt lại nhìn nhau, đây m* nó là chuyện gì?

"Rống!" Đại quân Hội Mộng Linh vẫn như cũ vô cùng uy mãnh.

Mặc dù ở một khoảng cách rất xa, cũng có thể cảm giác được đại địa đang rung động. Bọn hắn rất rõ ràng, vào thời điểm những mảnh vỡ Thái Cổ kia bị chinh phục, cũng chính là thời khắc bọn hắn biến mất! Thái Cổ sẽ triệt để thống nhất, thời đại gen cũng sẽ biến mất cùng với bọn hắn!

Tần Hải nhìn về phía phương xa, những chủng tộc đang phản kháng kia, mơ hồ có thể cảm nhận được khí tức chấn động mạnh mẽ.

"Chủng tộc đang phản kháng so với trong tưởng tượng còn nhiều hơn một ít." Trần Phong nói ra.

"Hắn là những mảnh vỡ khác còn tồn tại ở những địa phương khác." Tần Hải lắc đầu, mặc dù tổ chức nghiên cứu khoa học cùng với Gen Công Hội vào những năm này đã cố gắng hết sức thu thập mảnh vỡ Thái Cổ, thế nhưng cuối cùng vẫn còn một số mảnh vỡ Thái Cổ còn sót ở bên ngoài.

Bất quá, cũng không có bao nhiêu tác dụng, một chút mảnh vỡ Thái Cổ thất lạc này, có số lượng quá ít, không có nổi một chút tác dụng nào.

Hội Mộng Linh quá mạnh, mạnh đến tình trạng làm cho người ta giận sôi, năng lượng đặc biệt của nó, có thể khiến cho nó ở bên trong thời đại Thái Cổ quét ngang thiên hạ.

"Lịch sử rất nhanh sẽ thay đổi hoàn toàn." Khổng Bạch thần thức không thôi.

"Đúng vậy a." Từ Phi nhìn về phía nơi xa.

Hai người vừa mới buông xuống nơi này, còn chưa kịp cảm thụ thời đại Thái Cổ đã chỉ có thể chờ chết.

Xoạt! Khí tức của hai chủng tộc phản kháng biến mất, bọn hắn đã bị Hồi Mệnh Linh tiêu diệt.

"Thời gian sẽ không còn lại bao nhiêu." Tàn Hải tự lẩm bẫm.

"Đúng vậy a." Trần Phong hơi híp tròng mắt, hắn chợt nhớ tới một ít gì đó.

Thời đại gen, ngoại trừ Đỗ Mã, thật sự chỉ có một mình hắn là Giác Tinh Giả thôi hay sao?

Có thể phải mà cũng không phải.

Phải là bởi vì ở thời đại gen căn bản không thể nào đột phá, vô luận dùng thủ đoạn gì, đều không thể đột phá cái lá chắn kia, cho nên Trần Phong là Giác Tinh Giả duy nhất.

Không phải là, là bởi vì vào thời điểm Trần Phong điều khiển cây bút kia rõ ràng đã cảm nhận được khí tức của những cường giả khác.

Cho dù...rất mỏng manh, trên cái thế giới này vẫn còn có rất nhiều cường giả, thế nhưng vì cái gì bọn hắn lại không phản kháng?

Hoặc nói là...bọn hắn không có năng lực phản kháng?

Hay hoặc là...bọn hắn căn bản không biết chuyện gì đang xảy ra?

Trong đầu óc của Trần Phong suy nghĩ như điện, hiển nhiên, nếu như những người này thật sự đủ mạnh, như vậy bọn hắn nhất định sẽ phản kháng, không, bọn hắn nhất định sẽ xuất hiện tại thời đại gen!

Thế nhưng mà không có, tất cả mọi người đều lặng yên không có một tiếng động.

Điều này nói rõ cái gì? Bọn hấn không có cách nào đi ra. Có lẽ là bởi vì cái lá chắn kia, Trần Phong càng nghĩ càng rõ ràng, có lẽ...

"Cái thời gian điểm này..." Khổng Bạch cũng đang kinh thán không thôi, hấn đã xuyên qua rất nhiều thế giới, cho nên đối với loại chuyện này cũng biết được sơ lược, Hồi Mộng Linh lựa chọn cái thời gian điểm này, là tuyệt diệu đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Hồi Mộng Linh thật sự rất mạnh mẽ hay sao? Đúng thế.

Thế nhưng nó ở bên trong thời đại Thái Cổ, thật sự có thể cường đại đến mức vô địch hay sao? Hiên nhiên không phải.

Nhưng mà bây giờ...

Bởi vì nó ở thời đại gen.

Bởi vì nó ở cái thời đại đặc thù này!

Cái thời đại gen này, đừng nói là tồn tại có cấp bậc siêu cường, ngay cả Giác Tỉnh Giả cũng chỉ có một mình Trần Phong và Đỗ Mã, cho nên mới tạo thành loại cục diện này.

Cái này là nguyên nhân vì sao Hồi Mộng Linh lại hung hăng như vậy.

Cái này là nguyên nhân vì sao Hồi Mộng Linh thậm chí có thể thành lập một cái vương triều thuộc về nó!

Nó lựa chọn một cái thời gian điểm tuyệt hảo, lựa chọn một cái thời cơ tuyệt diệu, âm thầm điều khiển hết thảy, cải biến tương lai, lại không có người nào có thể nhúng tay!

Oanh! Đại địa chấn động.

Đại quân Hồi Mộng Linh rốt cục cũng giết tới.

Quá cường đại

Trong mơ hồ, bọn hắn có thể thấy vô số cự thú Thái Cổ mạnh mẽ xuất hiện, cho dù là một đạo hư ảnh, một cỗ khí tức, đều làm bọn hắn cực kỳ sợ hãi, đây chính là thời đại Thái Cổ, đây là một cái thời đại mà cường giả chạy đầy đất.

"Như vậy...chỉ còn lại một cái biện pháp." Trần Phong thở ra một hơi dài, từ trong ngực móc ra cây bút kia.

Dường như vào thời điểm hắn còn là trẻ sơ sinh bị mẫu thân điểm một cái, đã đem hắn cùng với cây bút này trói buộc với nhau, khắc sâu ở trong linh hồn.

Xoạt! Hắn vung lên hư không, dường như có một chút lực lượng mơ hồ xuất hiện, bất quá...

Dường như bởi vì bây giờ hắn đang ở thời đại Thái Cổ, cho nên cùng với hiện thực có một chút ngăn cách, cỗ lực lượng phun trào sục sôi kia, dường như cách nơi này rất là xa xôi.

"Quá xa sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Xoạt! Một lần vung vẩy.

Xoạt! Hai lần vung vẩy.

Xoạt! Ba lần vung vẩy.

Lực lượng cường đại dường như đang chấn động trên không trung.

Trần Phong thi triển năng lượng đặc biệt, dường như là một gợn sóng chấn động, kèm theo những lần vung vẩy của Trần Phong, không ngừng mạnh lên, không ngừng trở nên đáng sợ.

Cỗ lực lượng kia lần lượt chấn động, dường như muốn xuyên qua cổ kim.

Xoạt! Trần Phong vẫn đang vung vẩy.

Mà đúng vào lúc này, có một giọng nói âm lãnh vang lên bên tai.

"Khắc khắc khắc..."

"Phát hiện được mấy tên tiểu tử thú vị?" Có một đạo bóng đen khổng lồ bỗng nhiên tuôn ra từ trong không trung, hai cánh xấu xí đen như mực, là Hâu Bức, một sinh vật vừa giống như khỉ vừa giống như dơi!

Khí tức thuộc về Giác Tỉnh Giả không ngừng bốc lên quanh người của nó.

Vù! Thân ảnh của nó như điện, đâm xuyên qua hư không, chớp lấy Trần Phong.

"Ngăn nó lại!" Trong mắt của Tần Hải loé lên hàn quang.

Trần Phong hiện tại đang ở trong trạng thái tuyệt đối không thể bị quấy rầy.

"Hiểu rõ." Đôi mắt của Từ Phi đồng dạng cũng lộ ra hung quang.

Cường giả ở thời đại Thái Cổ quá mức kinh khủng, bọn hắn không dám đối mặt, thế nhưng đây chỉ là một sinh vật Thái Cổ vừa mới Giác Tỉnh, thế mà cũng lớn lối như thế? ! Cho dù là bọn họ còn chưa có Giác Tỉnh!

"Oanh!" Từ Phi giết đi qua trong nháy mắt, hắn dựa vào cường độ thân thể cường đại, thể hiện ra uy lực to lớn.

"Chết!" Hâu Bức hét lên một tiếng.

Một cỗ gợn sóng chấn động tản ra, mang theo lực lượng trùng kích!

Lực sát thương của cỗ gợn sóng làm cho mấy người Tần Hải sợ hãi, nhưng mà cỗ lực lượng này trong nháy mắt đánh vào Từ Phi, lại bị miễn dịch dễ như trở bàn tay!

Sử dụng năng lực đối với Từ Phi? Quá mức ngây thơ!

"Ha ha." Từ Phi cười lạnh một tiếng, sau khi ngạnh kháng công kích của Hầu Bức, hắn trực tiếp đè con Hầu Bức xuống mặt đất.

"Khoá chặt nó!" Tần Hải phối hợp với Từ Phi, cưỡng ép trấn áp nó.

"Ma kính a ma kính..." Giọng nói của Không Bạch vang lên, một cỗ ý niệm mãnh liệt khoá chặt vào Hầu Bức.

"Cút!" Hầu Bức điên cuồng vật lộn.

Chẳng biết tại sao, nó lại ở trên người tên gia hoả xấu xí kia, cảm giác được sát cơ mãnh liệt, đó là một cỗ cảm giác đáng sợ chỉ có vào lúc nó đối mặt với đại nhân mới cảm nhận được.

"Phốc!" Hàn quang loé lên, Hầu Bức đột nhiên trợn to con mắt, đã mất đi tiêu điểm, tử vong.

"Giải quyết xong rồi à?" Từ Phi nhẹ nhàng thở ra.

Vừa rồi hắn chỉ vền vẹn giữ chặt con Hầu Bức này một lát, đã cảm giác được cơ bắp toàn thân đau nhức, kém chút nữa không bị con Hầu Bức này đánh văng ra.

Giác Tỉnh Giả, chung quy vẫn là Giác Tỉnh Giả! Trận chiến đấu này nhìn như nhẹ nhõm, nhưng cơ hồ đã hao hết tất cả lực lượng.

"Lợi hại, cái tên này quả nhiên là xấu tệ." Không Bạch rất là đắc ý.

Mấy chục lần công kích, có thể nhẹ nhõm miêu sát! Ma kính ở dưới sự cố gắng của hắn, uy lực công kích so với trước đây cũng lớn hơn không ít, ha ha, nói không chừng qua một thời gian ngắn nữa, một mình hắn liền có thể nhẹ nhõm xử lý Giác Tỉnh Giả. Ừm...nhất định là có thể.

Chỉ có điều là, ba người còn chưa đắc ý được quá lâu, đã cảm giác được một vùng tăm tối trên bầu trời.

"Đó là cái gì?" Bọn hắn ngẩng đầu nhìn lên, liền cảm thấy run sợ.

Huu! Ở bên trên bầu trời tối đen kia, có mấy chục con Hàu Bức đang bay tới!

"Trời đất!" Từ Phi trừng to mắt, thế mà có nhiều như vậy? !

"Xem ra loại sinh vật này, chỉ là pháo hôi cấp thấp nhất ở thời đại Thái Cổ." Tần Hải cười khở.

Pháo hôi...không sai, con Giác Tinh Giả phi thường cường đại trong mắt của bọn hắn này, vậy mà vụn vụn chỉ là pháo hôi cấp thấp nhất! Đây mới là sự tình bí ẩn nhất, thời đại Thái Cổ, vậy mà cường đại đến loại tình trạng này hay sao?

"Làm sao bây giờ?" Mấy người liếc mắt nhìn nhau đều có một chút bất đắc dĩ.

Nếu là một con bọn hắn còn có thể liều mạng, nhưng nhiều Hàu Bức như vậy cùng bay tới...chỉ sợ là chỉ có thể ngồi chờ chết mà thôi.

"Sợ cái lông." Không Bạch không sợ một chút nào, hắn trực tiếp khóa chặt vào một con Hàu Bức mà hắn cho rằng là xấu nhất ở bên trong, không có một chút do dự nào khởi động ma kính: "Ma kính a, ma kính a, ai là..."

Nhưng mà, ma kính không có bất cứ một động tĩnh gì.

"Ma kính? !" Không Bạch gầm thét: "Người m* nó vào thời khắc mấu chốt làm sao lại câm, đáp án đâu? Mau đáp lời cho ta, ta muốn thổi bay đám quái vật này!"

"Muốn cái đáp án gì?" Ma kính lộ đầu ra nói: "Ta đã cố ý không nói rồi, người còn nhất định muốn rước lấy nhục nhã hay sao?"

Không Bạch: "? ?"

Hắn đột nhiên mở to hai mắt, không dám tin nhìn vào đám quái vật ở phía đối diện: "Người nói là, đám quái vật kia so với ta còn..."

"Ha ha." Ma kính chỉ cười lạnh hai tiếng không nói nữa.

Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Tần Hải cùng với Từ Phi liếc nhau, chỉ có thể cười khô, cái tên này...

Oanh! Đám Hàu Bức ở phía xa xa rốt cục cũng đánh tới.

Lúc này, bọn hắn mới thấy rõ, đám Hàu Bức này còn muốn cường đại hơn con Hàu Bức mà bọn hắn mới giết chết, cũng càng có khí thế hơn!

"Chúng ta cũng không cần phải lo lắng làm sao để đối phó với bọn chúng." Từ Phi chỉ chỉ về phía sau lưng của đám Hàu Bức.

Ở nơi đó, đại quân của vương triều Hồi Mộng Linh đã đánh tới.

Không còn là hư ảnh cùng với khí tức như dĩ vãng, mà là tồn tại chân chân chính chính!

Những sinh vật khổng lồ bước tới từng bước một, làm cho người ta vô cùng run sợ, vền vền một ánh mắt của chúng nó, mỗi một cỗ khí tức, cũng có thể khiến cho người ta sống không bằng chết, đây chính là cường giả ở thời đại Thái Cổ.

Bọn gia hỏa này...Tần Hải cảm thấy kinh hoàng, khí tức của bọn gia hỏa này đã vượt xa Trần Phong cùng với Đỗ Mã, cũng siêu việt hết thảy những sinh vật biến dị mà bọn hắn gặp được! Đây cũng không phải là Giác Tinh Giả phổ thông!

Oanh! Những sinh vật khổng lồ chỉ cần bước ra hai bước đã tới gần.

Khoảng cách đối với bọn nó mà nói, căn bản không phải là vấn đề, mà nếu như mấy người Tần Hải đoán không có sai, mấy sinh vật khổng lồ này, cũng không phải là tinh anh ở thời đại Thái Cổ, mà vền vền chỉ là đội tiên phong!

Thái Cổ buông xuống

"Xem ra chúng ta sắp xong đời." Tần Hải cười khò một tiếng.

"Thật sao?" Khổng Bạch hơi híp tròng mắt, năng lượng trong tay đã bắt đầu lưu động.

Cho dù mất đi ma kính, hắn vẫn còn năng lực mạnh mẽ giống như vậy, cũng không biết năng lực xuyên qua ở nơi này có hiệu lực hay không, lại có thể xuyên qua đến nơi nào.

Oanh! Những sinh vật Thái Cổ khổng lồ rớt cục cũng đã đi đến trước mặt bọn hắn.

Nhưng mà...không giống như trong tưởng tượng, bọn nó cũng không muốn tra hỏi hay là nói cái gì cả, thậm chí, bọn nó cũng chẳng thèm nhìn mấy người Tần Hải, mà chỉ uể oải dùng một cước đạp xuống.

Không sai, chính là một cước đạp xuống, dùng góc độ của những sinh vật Thái Cổ khổng lồ này, một cước kia đạp xuống, giống như là giết chết mấy con sâu kiến, căn bản là không có bất kỳ một gánh nặng nào.

Có lẽ...ở trong mắt của những sinh vật Thái Cổ này, bọn hắn thật sự chỉ là sâu kiến.

Oanh! Một cước đạp xuống.

Thế giới trước mắt của mấy người Tần Hải trong nháy mắt trở nên tối đen, bầu trời bị che khuất, một cước khổng lồ kia, lại mang đến cho bọn hắn cảm giác tận thế buông xuống!

Không chỉ là phạm vi của một cước kia, mà thậm chí là toàn bộ thiên địa đều phát sinh sự biến hóa.

Chuyện này...đây chính là thực lực của sinh vật Thái Cổ hay sao? Mọi người rung động.

Oanh! Một cước kia sau khi được nâng lên, liền chậm rãi hạ xuống.

Bọn hắn cảm giác được toàn bộ thế giới trước mắt dường như cũng đang bị áp súc, đều đang bị một cước kia đập xuống, một cỗ áp lực vô tận truyền đến, bọn hắn cũng không có cách nào để né tránh!

Cỗ năng lượng đáng sợ kia có thể nghiền nát hết thảy những không gian có thể né tránh.

"Xong đời." Đám người run rẩy.

Bọn hắn tự xưng là thiên tài, nhưng không nghĩ đến, bọn hắn sẽ có một ngày, sẽ bị một sinh vật Thái Cổ giết chết! Mấy người Tần Hải cũng cố gắng ngăn cản hết sức, thế nhưng cũng cơ hồ đã đến cực hạn, bọn hắn bây giờ còn chưa có tiếp xúc với cái chân này, cái mà bọn hắn ngăn cản, bất quá là uy năng ở dưới một cước này!

Oanh! Cái chân to lớn kia đã rơi xuống đỉnh đầu, không gian bị áp súc đến cực hạn, truyền đến thanh âm sụp đổ.

"Đến rồi!" Đám người cảm thấy ớn lạnh.

Tạch... ! Hết thảy phòng ngự mà bọn hắn tạo ra trong nháy mắt tiếp xúc với cái chân to liền toàn diện sụp đổ, thậm chí ngay cả một mili giây cũng không thể chịu đựng được.

Mà ở phía sau bọn họ, Trần Phong vẫn chưa hề dừng lại việc vung vẩy cây bút.

Xoạt! Vào lúc cái chân to hạ xuống, Trần Phong vung vẩy càng gấp gáp hơn, ngay trong cái nháy mắt bàn chân to dẫm lên đỉnh đầu đám người, Trần Phong liền mạnh mẽ vung một bút xuống.

Oanh! Một cỗ khí tức quen thuộc bỗng nhiên tản ra.

"Đến rồi!" Trần Phong mừng như điên, chính là loại cảm giác này! ! !

Lúc trước ở thời đại gen, vào thời điểm hắn vung vẩy, chính là loại cảm giác sinh động này!

Đông! Cái thanh âm kia vang dội, giống như một tiếng chuông vang, vang vọng cả đất trời.

Vào giờ khắc này, vô luận là thời đại Thái Cổ, hay là thời đại gen, đều nghe được tiếng chuông vang này.

"Người điên rồi!" Một giọng nói tràn ngập sự giận dữ truyền đến.

Là giọng nói của Hồi Mộng Linh!

Trần Phong trong nháy mắt liền hiểu ra, bọn hắn vừa mới bước vào thời đại Thái Cổ, cái chữ GIẾT kia, chính là do nó nói ra, cho nên Trần Phong mới có thể nhớ được giọng nói của nó.

"Đúng vậy a." Trần Phong cười.

"Người mở ra thanh âm cộng minh, sẽ làm cho thời đại Thái Cổ triệt để tĩnh lại!" Hồi Mộng Linh vừa tức vừa gấp nói: "Người sẽ phá hư hết thủy hiện tại, khí tức của thời đại Thái Cổ, sẽ triệt để buông xuống thời đại gen, không thể nghịch chuyển!"

"Thì tính sao?" Trần Phong cười lạnh một tiếng: "Chung quy, so với hiện tại sẽ tốt hơn."

Thái Cổ buông xuống, là sự tình mà Trần Phong một mực muốn tránh, thế nhưng hiện tại...dường như không có biện pháp nào tốt hơn.

Lực lượng cường đại do cây bút này mang tới, dường như có thể mở ra lực lượng cộng minh, điểm này, vào thời điểm Hồi Mộng Linh mở miệng đã được chứng minh, bởi vì nó đang sợ hãi.

Trần Phong một mực tránh chuyện này, bởi vì một khi thời đại Thái Cổ buông xuống, ai cũng không biết sẽ phát sinh ra chuyện gì! Thế nhưng nếu như hắn hiện tại không làm mà nói, toàn bộ thời đại gen đều sẽ bị gạt bỏ!

Đại quân của Hồi Mộng Linh nếu thống nhất thế giới ở thời đại Thái Cổ, thì làm gì còn cái gì gọi là thời đại gen! Hết thủy tương lai đều sẽ bị cải biến!

Cho nên...Trần Phong không có một chút do dự thúc giục lực lượng trong tay.

Đông! Lực lượng cường đại lại một lần nữa chấn động.

"Giết hắn!" Giọng nói bén nhọn của Hồi Mộng Linh dồn dập truyền đến.

Thế nhưng...đã chậm.

Trong hiện thực, tại thời đại gen.

Vào thời điểm lực lượng cộng minh xuất hiện một lần nữa, hết thảy cường giả đều lạnh lùng nhìn một màn này, bọn hắn không chỉ không có bất kỳ một sự xúc động nào, mà thậm chí còn có một chút muốn cười.

Cái lực lượng lừa gạt người đáng chết này, lại tới! Sau đó, bọn hắn lạnh lùng nhìn cổ lực lượng kia phun ra ngoài, đâm xuyên lá chắn, đâm thẳng vào mây trời.

"? ? ?" Hết thảy cường giả vào lúc này mới đột nhiên kinh sợ.

Cho dù cổ lực lượng kia đã đâm xuyên vào mây xanh, bọn hắn cũng nửa ngày không thể lấy lại được tinh thần.

Lá chắn...đã bị phá hủy? Cứ như vậy không có một dấu hiệu nào bị phá hủy? !

Ồ, thực ra là có dấu hiệu, chỉ bất quá bởi vì đám người bọn hắn bị tra tấn quá nhiều lần, cho nên lần này đã dứt khoát bỏ qua, mà cũng chính là lần này, cổ lực lượng kia đã bạo phát!

Bọn hắn thử nghiệm run run rẩy rẩy giơ tay lên.

Xoạt! Một cổ lực lượng quen thuộc tràn vào, lực lượng của bọn hắn, đã trở về!

Cái thời đại đặc thù kia, đã buông xuống!

"Ha ha ha!"

"Lực lượng của lão tử đã trở về..."

"Ha ha ha, là cái này... lực lượng cộng minh... Ha ha ha!"

"Cộng minh..."

"Rốt cục cũng xuất hiện!"

Vô số người mừng như điên.

Lực lượng đáng sợ bao phủ toàn bộ thế giới.

Đủ loại lực lượng cường đại bùng nổ, như từng đạo cột sáng, đâm thẳng vào mây trời, những lực lượng cường đại này, đang quấy nhiễu tất cả lực lượng của thời đại gen.

Tại nơi truyền thừa.

Đỗ Mã thở dài một tiếng, ông ta vươn tay.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ sức mạnh mạnh hơn so với dĩ vãng tuôn ra.

"Cộng minh...đã xuất hiện." Đỗ Mã thở dài một tiếng, lực lượng của ông ta đã được khôi phục, thế nhưng mà ông ta lại không biết là nên mừng hay là nên lo, bởi vì cái thời đại đáng chết kia, cuối cùng vẫn đã bùng xuống.

Xoạt! Thân ảnh của ông ta biến mất, trong nháy mắt liền xuất hiện ở bên trong thành phố huyền bí.

Nếu lực lượng cộng minh đã xuất hiện, sự uy hiếp của Hội Mộng Linh, đã không còn là uy hiếp.

"Diệt!" Ông ta chỉ vào hư không, đánh vào phía trên thân Hội Mộng Linh.

Oanh! Một cỗ lực lượng làm cho người ta kinh sợ từ đầu ngón tay của ông ta tỏa ra, Hội Mộng Linh trước đó cơ hồ là tồn tại vô địch, lại ở dưới cỗ lực lượng này xuất hiện vết rách!

Mà vào giờ khắc này, ở thời đại Thái Cổ, toàn bộ vương triều của Hôi Mộng Linh cũng bắt đầu sụp đổ!

Cỗ lực lượng đánh thẳng về mấy người Trần Phong, tự dung biến mất, cái bàn chân to đập về phía bọn hắn, lại bỗng dung biến mất! Một cỗ gợn sóng kỳ quái, bao phủ toàn bộ thế giới!

Người phải chết

"Trần Phong! ! !" Kèm theo một tiếng hét chói tai thê lương của Hồi Mộng Linh.

Toàn bộ thời đại Thái Cổ, cũng vào thời khắc này trở nên hư ảo, bắt đầu sụp đổ.

Oanh! Bầu trời, đại địa, toàn bộ tiêu tán.

Vào thời điểm Hồi Mộng Linh còn chưa hoàn toàn thay đổi lịch sử, hiện thực cuối cùng vẫn là trọng yếu nhất, cho nên khi hiện thực bắt đầu biến hóa, những gì mà Hồi Mộng Linh đã cải biến, liền bắt đầu sụp đổ.

"Không!"

"Vương triều của ta..."

Kèm theo tiếng kêu thảm của Hồi Mộng Linh, thế giới triệt để sụp đổ.

Oanh! Ánh sáng lưu chuyển, đám người Trần Phong triệt để trở về hiện thực.

Tại thành phố huyền bí, vào thời điểm khí tức của Hồi Mộng Linh một lần nữa trở về, cái thế giới này, đã sớm không phải là thế giới trước đó mà nó có khả năng điều khiển, khí tức kinh khủng dồn dập quật khởi.

"Kẻ điên!"

"Người là một kẻ điên!"

Giọng nói tức giận của Hồi Mộng Linh rít gào.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh hai tiếng.

"Người sẽ huỷ diệt cái thế giới này." Giọng nói bén nhọn của Hồi Mộng Linh phát ra.

"Cắt." Trần Phong trợn mắt trừng một cái: "Ngược lại thế giới cũng sẽ bị người huỷ đi, có khác nhau cái cọng lông gì?"

"Không, người không hiểu." Trong giọng nói của Hồi Mộng Linh mang theo một tia hoảng sợ: "Ta coi như thay đổi quá khứ, coi như thành lập vương triều Hồi Mộng Linh, cũng chỉ dám ở thời kì cuối của thời đại Thái Cổ, sau khi những tên kia bị phong ấn, mà người..."

"Người đã khiến cho chúng nó thức tỉnh!" Trong giọng nói của Hồi Mộng Linh tràn ngập sự kiên quyết.

"Ha ha." Trần Phong cười cười.

Thức lại...là những tồn tại không thể tưởng tượng nổi ở thời đại Thái Cổ hay sao? Không quan trọng a.

Có lẽ đối với Hồi Mộng Linh mà nói, tận lực tránh đi cái thời đại kia, tránh phát sinh những sự tình không thể đoán được, nhưng mà đối với thời đại gen, đối với Trần Phong mà nói, nếu như không làm cho cái thời đại này thức tỉnh, thời đại gen sẽ không còn nữa! Hắn nên làm như thế nào, thì vào lúc vừa mới bắt đầu, đã không còn sự lựa chọn!

Điểm này, Hồi Mộng Linh hiển nhiên cũng biết.

"Nếu sớm biết như thế, ta nhất định sẽ không kích thích người..." Hồi Mộng Linh tự lẩm bẩm: "Cái cây bút đáng chết kia vì sao lại ở trong tay của người... thứ này vốn nên bị huỷ diệt ở thời đại Thái Cổ..."

Oanh! Khí tức đáng sợ phun trào, ở các nơi trong thiên địa, có từng cỗ khí tức mạnh mẽ bốc lên.

Đỗ Mã lăng không bay tới, quanh người của ông ta tản ra một cỗ lực lượng cường đại mà đáng sợ, đây mới thực sự là lực lượng thuộc về Đỗ Mã, lực lượng Thánh Giáp tộc chân chính bị phong ấn!

"Thánh Giáp tộc...ngươi chính là con rùa vàng đã chạy trốn kia..." Hồi Mộng Linh trước tiên liền khóa chặt Đỗ Mã nói: "Ngươi vậy mà có thể sống cho đến nay, tuổi thọ của Thánh Giáp tộc, so với trong tưởng tượng còn kinh khủng hơn, quả nhiên là chủng tộc phải tiêu diệt đầu tiên."

"Ha ha." Đỗ Mã chỉ bình tĩnh cười cười, lực lượng của ông ta nếu như đã khôi phục, tự nhiên sẽ không cần phải sợ hãi.

Xoạt! Ông ta nhẹ nhàng nâng tay, cổ lực lượng cường đại cực kỳ sinh động kia, khiến cho người ta phải sợ hãi.

"Cộng minh..." Trong mắt của Hồi Mộng Linh loé lên hàn quang: "Ngươi thế mà cũng đạt đến loại trình độ này ! Bất quá, ngươi cho rằng chỉ có ngươi mới có được lực lượng cộng minh? Ha ha ha."

Oanh! Chuông lục lạc bỗng nhiên chấn động, Hồi Mộng Linh Cái đang phiêu diêu trong hư không bắt đầu lay động, thanh âm dễ nghe không ngừng truyền ra, có một cổ lực lượng cực kỳ tương tự cùng Đỗ Mã, ở trong hư không toả ra.

Cộng minh...đây đồng dạng cũng là lực lượng cộng minh.

"Cái phong ấn đáng chết kia, không chỉ phong ấn các ngươi, còn có ta!"

"Ta mặc dù không muốn sử dụng loại lực lượng này, thế nhưng trước mắt nếu như thời đại Thái Cổ đã buông xuống, vậy liền nhìn một chút, đến cùng ai có thể là người sống đến cuối cùng đi!"

Giọng nói bén nhọn của Hồi Mộng Linh rít gào.

"Đương đương!" Tiếng chuông vang lên, từng tầng gợn sóng tản ra chung quanh.

Cứ thế mà bức lui đám người Trần Phong, hình thể của cái chuông lục lạc trở nên hư ảo.

"Cứ như vậy muốn đi hay sao?" Đỗ Mã lẳng không đưa tay, cường ép chặn cái chuông lục lạc lại.

"Người có biết mình đang làm cái gì hay không?" Hồi Mộng Linh phun trào sát ý.

"Dĩ nhiên biết." Đỗ Mã lạnh lùng nói ra: "Người tùy ý cải biến lịch sử, nên giết! Vô luận là thời đại Thái Cổ có buông xuống hay không, người cũng không nên tồn tại ở cái thế giới này!"

"Huông chi... lực lượng cộng minh của người, thế nhưng chính là thời cơ cho những tồn tại kia thức tỉnh!"

"Cho nên...người phải chết!" Đỗ Mã tản ra sát ý nồng đậm.

Oanh! Không đợi Hồi Mộng Linh nói chuyện, ông ta đã ra tay.

"Ta biết người rất mạnh mẽ, nhưng bây giờ, lực lượng cộng minh vừa mới thức tỉnh, còn chưa khôi phục! Người đã bị thương nặng trong trận chiến đấu lúc trước, lực lượng mười không còn một, người lấy cái gì mà đấu cùng với ta?" Đỗ Mã cười lạnh.

Xoạt! Ánh sáng lưu động.

Làm cho mấy người Trần Phong bất ngờ chính là, Hồi Mộng Linh mới vừa rồi còn nói chuyện hung ác, vậy mà muốn chạy trốn! Nó quả nhiên đã không được!

"Ngăn nó lại!" Đỗ Mã nói ra.

"Hiểu rõ." Mấy người Trần Phong liếc nhìn nhau, đem đường lui của Hồi Mộng Linh chặn lại, ở dưới sự truy sát của Đỗ Mã, bọn hắn cứ thế mà đem Hồi Mộng Linh bức bách vào trong tuyệt cảnh!

"Các người..." Bên trong giọng nói phẫn hận của Hồi Mộng Linh mang theo sự suy yếu.

Vị này vào ngày hôm qua còn gần như là tồn tại vô địch, đã đến bờ vực tiêu vong.

"Ta là Hồi Mộng Linh."

"Ta là nhân vật vĩ đại nhất ở thời đại Thái Cổ!"

"Ta tuyệt đối không muốn chết đi không có tiếng tăm gì, muốn giết ta, các người cũng phải trả một cái giá đắt! Còn có một số tên gia hỏa đã cố gắng phản kháng ta, cũng phải chôn cùng với ta!"

Hồi Mộng Linh điên cuồng nói ra.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ khí tức làm cho người ta phải sợ hãi tuôn ra.

"Cẩn thận!" Đỗ Mã trong nháy mắt liền sử dụng lực lượng lôi kéo mọi người rời khỏi thành phố huyền bí.

Mà ngay vào thời điểm bọn hắn vừa mới rời đi, có một tiếng nổ âm âm, toàn bộ mọi thứ trong thành phố huyền bí, trong nháy mắt hóa thành hư không ở bên trong một cỗ hào quang chói mắt!

Oanh! Toàn bộ thành phố huyền bí âm âm nổ tung.

Trong mắt của mọi người, toàn bộ thành phố huyền bí trở nên trắng rục, bị gợn sóng đáng sợ bao phủ, khiến cho tai của bọn hắn ong ong, nửa ngày cũng không lấy lại được tinh thần.

Thành phố huyền bí, đã xong rồi!

Chỉ có điều là, vào lúc bọn hắn tưởng là mọi chuyện đã kết thúc, bên trong thành phố huyền bí, hào quang đủ loại màu sắc bỗng nhiên phá vỡ hư không, đâm xuyên ra bên ngoài.

"Cái đó là..." Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Những màu sắc...những cỗ khí tức này... rõ ràng là những mảnh vỡ di vật Thái Cổ trước đó! Chúng nó vậy mà trốn ra được!

"Lực lượng cộng minh, cũng đã khiến cho bọn chúng thức tỉnh lại một ít năng lượng." Đỗ Mã giống như có điều suy nghĩ.

Hưu! Vô số lực lượng phun trào.

Ở trong mắt của mấy người Trần Phong, vào cái thời khắc này thành phố huyền bí bùng nổ cực kỳ giống như một trận pháo hoa mỹ lệ, chỉ có điều là, ở bên trong sự xinh đẹp này, lại mang theo độc dược trí mạng.

Tồn tại cường đại nhất

"Mảnh vỡ di vật Thái Cổ chạy thoát...chỉ sợ là sẽ xảy ra chuyện a?" Trần Phong suy đoán.

Những mảnh vỡ Thái Cổ này mỗi một cái đều cực kỳ cường đại, Đỗ Mã, Gen Công Hội, tổ chức nghiên cứu khoa học, không biết đã bỏ ra bao nhiêu năm mới có thể gom góp chúng nó đến nơi đây, mà bây giờ...

"Đúng vậy." Đỗ Mã xem nhìn lên bầu trời: "Lực lượng cộng minh thức tỉnh, những mảnh vỡ này chỉ sợ là cũng sẽ có được một bộ phận ý thức, từ đó thức tỉnh khí linh, chỉ sợ là muốn chọn chủ..."

"Chọn chủ?" Trần Phong chú ý tới hai chữ này.

"Đúng vậy, di vật Thái Cổ chọn chủ." Đỗ Mã lạnh nhạt nói: "Bởi vì hiện tại những di vật Thái Cổ này chỉ là mảnh vỡ, cho nên những mảnh vỡ này sẽ chọn một người làm chủ nhân của mình, sau đó để cho chủ nhân trợ giúp chính mình tập hợp các mảnh vỡ khác, sau cùng hình thành nên di vật Thái Cổ hoàn chỉnh, sau đó cùng một chỗ bước vào cảnh giới cộng minh!"

"Như vậy cũng được?" Trần Phong trừng lớn con mắt.

"Đó là chuyện đương nhiên." Đỗ Mã gật gật đầu: "Dù sao cũng là di vật Thái Cổ a! Mảnh vỡ nguyên bản của bọn hắn quá mức nhỏ yếu, căn bản là không có linh thể, thể nhưng hiện tại lực lượng cộng minh đã thức tỉnh..."

"Ừm...chúng nó sẽ tự nhiên có thể cảm ứng được sự tồn tại của những mảnh vỡ khác!"

"Cái thiên hạ này, chỉ sợ là sẽ xuất hiện vô số Giác Tỉnh Giả! Mảnh vỡ Thái Cổ một khi chọn chủ thành công, người được chọn, tự nhiên cũng chính là Giác Tỉnh Giả!" Đỗ Mã bình tĩnh nói.

"À đúng rồi." Đỗ Mã chợt nhớ tới cái gì: "Không riêng gì sự tỉnh di vật Thái Cổ, trước mắt nếu phong ấn của mảnh đất này đã được giải trừ, những

chiến sĩ Siêu cấp A tự nhiên cũng có thể đột phá! Không chỉ là di vật Thái Cổ, mà ngay cả nhân loại, Cổ tộc, những người đã kẹt tại cảnh giới Siêu cấp A quá lâu kia, cũng đã đến thời điểm nên đột phá."

!!! Mấy người Trần Phong liếc nhìn nhau, đều cảm thấy chấn động mãnh liệt, cho nên, cái thiên hạ này sắp xuất hiện vô số Giác Tỉnh Giả hay sao?

"Hít hà!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Người suy nghĩ một chút xem, ở khắp mọi nơi đều có chủ nhân của mảnh vỡ Thái Cổ...vô số gen chiến sĩ cũng đột phá vào cảnh giới Giác Tỉnh...

Bọn hấn xưa nay sẽ không dùng suy nghĩ ác ý để phỏng đoán nhân loại, thế nhưng không thể nghi ngờ, những người này, tất nhiên là sẽ có tốt có xấu...

Mà cho dù chỉ có một người có tâm tư bất chính, thiên hạ này sớm muộn cũng trở nên hỗn loạn!

Một tên Hồi Mộng Linh đã gây ra náo động lớn như thế, nếu như có vô số Giác Tỉnh Giả quấy rối...bọn hấn ngẫm lại đều cảm thấy đau đầu, cái thời đại gen hòa bình kia, dường như đã không có khả năng trở về.

"Vậy tại sao ngài còn bình tĩnh như vậy?" Tần Hải cười khỏ nói, hấn nhớ kỹ, sự tình mảnh vỡ Thái Cổ, sự phụ cũng đã xuất ra đại lực, ẩn theo lý thuyết, ở dưới loại tình huống này, người mất bình tĩnh nhất phải là sự phụ mới đúng. Nhưng bây giờ cho dù thiên hạ đã sắp trở nên lộn xộn, sự phụ cũng vẫn bình thản như thế, dường như căn bản không phải là sự tình gì quá lớn vậy.

"Cuồng cuồng thì có ích hay sao?" Đỗ Mã chậm rãi nói: "Huống chi, nếu so sánh với sự kiện kia, chuyện này thật sự chỉ là việc nhỏ."

"Hả?" Đám người đột nhiên ngẩng đầu.

"Thời đại Thái Cổ...đã buông xuống a." Đỗ Mã thở dài một tiếng: "Lực lượng cộng minh, đã được giải phong a! Ở phía trên Giác Tỉnh, chính là cộng minh, có thể là các ngươi chưa biết, lực lượng cộng minh là cái gì?"

"Không biết." Đám người lắc đầu.

"Cộng minh...đúng như ý tứ trên mặt chữ."

"Phải dùng hai loại sức mạnh mới có thể cộng minh."

"Mà cái gọi là Giác Tỉnh Giả, chính là đã thức tỉnh một loại thiên phú cộng minh nào đó, chờ đến khi đạt tới Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, chờ đến khi bọn hắn đạt tới cảnh giới cộng minh..."

"Là có thể cảm thụ được sự tồn tại của những lực lượng cường đại kia, trở nên càng cường đại hơn!"

"Cảm thụ, cảm ngộ, cuối cùng chính là cộng minh!" Đỗ Mã nhẹ nhàng nói ra: "Mà một khi vận dụng lực lượng cộng minh, những tồn tại cường đại kia, sẽ ngay lập tức cảm giác được, sẽ ở bên trong bóng tối vô tận dần dần thức tỉnh!"

"Những tồn tại kia?" Đám người mờ mịt.

Bọn hắn đã từng nghe nói qua vô số lần về loại thuyết pháp này.

Đại nhân gì đó a...tồn tại gì đó a...dường như cứ nhắc đến thời đại Thái Cổ, đều sẽ nhắc tới những cái từ ngữ này.

Thế nhưng bọn hắn từ đầu đến cuối, cũng không biết, cái gọi là tồn tại này đến cùng là cái gì!

"Đúng thế, những tồn tại kia." Đỗ Mã hít vào một hơi thật sâu: "Chúng nó là bá chủ ở thời đại Thái Cổ, chúng nó đứng sừng sững ở phía trên của tất cả mọi người, chúng nó là hết thảy lực lượng khởi nguyên cường đại!"

"Hết thảy di vật Thái Cổ mạnh mẽ, đều là do một tay chúng nó làm ra."

"Hết thảy lực lượng cộng minh mạnh mẽ, nơi phát ra chính là trong cơ thể của chúng nó."

"Chúng nó...nếu như dùng lời giải thích hiện tại...dùng từ ngữ của thời đại gen để hình dung, chúng nó chính là thần linh!"

Oanh! Trong lòng của mọi người run lên.

Thần linh? ! Thế mà thật sự có loại tồn tại này? !

"Điều mà Hồi Mộng Linh e ngại..." Trần Phong đột nhiên nhớ tới phản ứng ngay lúc đó của Hồi Mộng Linh.

"Không sai! Cái mà nó e sợ, chính là những tồn tại này." Đỗ Mã lắc đầu: "Nó là do thần linh sáng tạo ra, hơn nữa còn cố gắng gạt bỏ dấu vết của những thần linh kia, cho nên nó mới có thể e ngại, bởi vì nó quá rõ ràng những thần linh kia đến cùng có bao nhiêu đáng sợ."

Thì ra là thế, Trần Phong dường như có một chút hiểu rõ.

Thần linh...ở phía trên Giác Tỉnh, chính là cộng minh, ở phía trên cộng minh, chính là thần linh.

Mà thần linh, chính là tồn tại cường đại nhất ở thời đại Thái Cổ!

"Nếu Thần linh tồn tại, cũng sẽ không có gì là không tốt chứ?" Từ Phi hỏi.

"..."

Đỗ Mã nhìn hần giống như một thằng đàn, lúc này mới chậm rãi nói ra: "Thằng nhóc, ngươi phải biết rằng, ngay cả ý thức mảnh vỡ di vật Thái Cổ đều có tốt có xấu..."

"Nhân loại cũng có tốt có xấu, như vậy thì thần linh..." Đỗ Mã lắc đầu.

Trời ạ! Từ Phi trừng lớn con mắt, ngay cả thần linh cũng có tốt có xấu?

"Bọn gia hỏa này cũng muốn thống trị thế giới?" Từ Phi im lặng.

"Đâu chỉ như thế." Đỗ Mã cười khỏ: "Ta không có trải qua thời đại kia, thế nhưng ký ức ở bên trong huyết mạch của ta, có một ít miêu tả về những tồn tại này, rất là đáng sợ."

"Ví dụ như...một vị thần linh nào đó cho rằng mọi vật đều là tà ác, cố gắng tịnh hóa."

"Tịnh hóa?" Khổng Bạch có chút phát mộng.

"Ừm, tịnh hóa." Đỗ Mã chậm rãi nói: "Tái tạo thể xác, gột rửa linh hồn, trở về bản nguyên."

"? ? ? Đó không phải là chết hay sao?" Không Bạch triệt để ngây người.

"Đúng vậy, cho nên mọi người sẽ bị tịnh hoá sạch sẽ." Đỗ Mã cười khô: "Vị đại nhân này, từ khi được sinh ra, vẫn chăm chú vào sự tịnh tịnh hoá thể giới, thậm chí còn có một đám tín đồ điên cuồng."

"A đúng rồi, còn có một vị đại nhân, nhận định là cái thế giới này có vấn đề."

"Cái gì?" Đám người ngây người một cái.

Cái thế giới này, có vấn đề?

Thần bút

"Đúng." Đỗ Mã thở dài: "Vị đại nhân kia, nhận định là cái thế giới này quá nhỏ quá yếu, cho nên dự định đem cái thế giới này, cùng với hết thảy các thế giới khác dung hợp vào cùng một chỗ, cho nổ tung một lần, hình thành nên một cái thế giới hoàn chỉnh hoàn mỹ cùng với mạnh mẽ có thể bao dung cho hết thảy sinh vật tồn tại."

??? Tất cả mọi người nghe đến đó đều trầm mặc, chính hợp hết thảy thế giới?

"Lúc đó sinh vật trên cái thế giới này đều phải chết?" Trần Phong trợn mắt trừng một cái.

"Đúng thế, dù sao thì vị đại thế giới hài hòa, hi sinh một chút tồn tại nhỏ bé, có thể bỏ qua không tính." Đỗ Mã thần nhiên nói: "Đây chính là tín niệm của vị đại nhân này, mà một chút tín niệm này, lại được hắn ta trung thực chấp hành, chưa bao giờ thay đổi. Nếu như dùng ngôn ngữ xã hội bây giờ để hình dung hắn, ừm... hắn là cực kỳ tương tự với vị Thần Huỷ Diệt trong văn học."

Trần Phong: "..."

Những thần linh, những đại nhân này, thực sự là...

"À đúng, còn có một số." Đỗ Mã cẩn thận suy nghĩ một chút: "Có một vị nữ thần mạnh mẽ, cho rằng giống đực đều là sinh vật bản thiêu, cho nên phải hủy diệt hoặc là đem bọn hắn biến thành giống cái."

Xoạt! Đám người đồng loạt nhìn về phía Trần Phong.

??? Trần Phong trợn trắng mắt nói: "Các người nhìn ta làm gì?"

"Ha ha." Đám người cười gượng hai tiếng, thứ nữ tính hoá này, Trần Phong thật sự là đã làm quá thuận tay, có lẽ trong tương lai hắn sẽ có cơ hội trở

thành một tướng tài ở dưới trướng của vị nữ thần kia. Đương nhiên, trước tiên hắn cũng phải tự thiến mình trước.

"Có một vị đại nhân mạnh mẽ, cho rằng tình yêu cùng giới là tội ác... mà một vị tồn tại cường đại khác, lại cho rằng tình yêu khác phái là bản thủ." "

"Hai vị đại nhân này cùng với tín đồ của bọn hắn, chưa bao giờ dừng chiến đấu."

Đám người: "..."

Bọn gia hỏa này thật sự là thần hay sao?

"Những vị thần linh này đều cực kỳ cường đại." Đỗ Mã thở dài: "Bọn hắn có được lực lượng nguyên thủy nhất, bản nguyên nhất, lực lượng mà chúng ta sử dụng bây giờ, đều là theo bên trên lực lượng bản nguyên tối viễn cổ tách rời mà ra."

"Cộng minh...chính là cảm thụ lực lượng tối viễn cổ của những tồn tại này, tăng cường cho chính mình!"

"Có một vấn đề." Tần Hải hơi nghi hoặc một chút: "Nếu như bọn hắn cường đại như vậy, làm sao lại biến mất?"

Ở trong dòng chảy lịch sử, sau thời đại Thái Cổ, những thần linh này liên biến mất không còn một ai, cũng dần dần trở thành truyền thuyết.

"Bị phong ấn." Trong mắt của Đỗ Mã lộ ra vẻ kính nể: "Chính như những gì ta nói lúc đầu, thần linh có tốt có xấu, ít nhất, đối với chúng ta mà nói, là có tốt có xấu."

"Có Thần linh muốn hủy diệt sinh linh, thì cũng có thần linh muốn bảo vệ sinh linh."

"Những vị Thần linh này, dường như luôn có đôi lập."

"Thế là... thần chiến Thái Cổ bạo phát."

"Trận chiến kia, đến cuối cùng, hết thảy Thần linh đều ở vào tình trạng kiệt sức, thế là, vô số thần linh đại biểu cho sinh linh, đã hợp lại phong ấn tất cả lực lượng!"

"Bao quát cả chính bọn hấn."

"Những thần linh bị phong ấn lực lượng lúc ấy cũng không chết đi, nhưng bởi vì lực lượng biến mất cho nên dần dần già đi."

"Sau cùng, tiêu tán ở trong đất trời."

"Vô số năm qua, chưa bao giờ có bất kỳ một sự thay đổi nào."

"Mà bây giờ...theo phong ấn cộng minh được giải trừ, lực lượng cộng minh dần dần được sử dụng, những ý thức tiêu tán ở trong đất trời kia sau cùng sẽ dần dần ngưng tụ, một lần nữa trở về!"

"Thời đại Thái Cổ, sẽ triệt để buông xuống!"

"Những thần linh kia, cũng sẽ trở về một lần nữa!"

Đỗ Mã chậm rãi nói xong.

Trong giọng nói của ông ta tràn ngập sự kính ý, mặc dù câu chuyện xưa cổ lão này có một chút thánh mẫu, có một chút đại ái, thế nhưng mà chính là bởi vì một chút đại ái này, những sinh vật này như bọn hấn mới có thể sống cho đến bây giờ!

Những thần linh vì bọn hấn mà phấn đấu, đáng giá để cho bọn hấn phải tôn kính.

Thì ra là thế, đám người hiểu ra, nguyên lai đây chính là nguyên nhân không để cho lực lượng cộng minh xuất hiện hay sao? Cộng minh...chính là cơ hội để cho thần linh thức tỉnh!

Đám người rung động, mà Trần Phong trong lúc mọi người đang rung động, thì lại lặng yên không một tiếng động lấy cây bút kia ra, trời ạ, cái cây bút này vậy mà có thể trâu bò đến loại tình trạng này? !

Nhiều như phong ấn là do nhiều thần linh như vậy hợp lại làm ra, cứ như vậy bị cây bút này phá vỡ? ! Hấn nhìn vào cây bút ở trên tay, cảm giác được sự trâu bò của con hàng này.

"Người đã suy nghĩ nhiều rồi." Đỗ Mã nhìn về phía cây bút trong tay của Trần Phong, lắc đầu nói ra: "Coi như người bây giờ không mở ra, ngày mà phong ấn được giải trừ, cũng sẽ không còn xa."

"Khoảng cách của thời đại Thái Cổ với hiện tại quá xa xưa."

"Xa xưa đến mức toàn bộ sinh linh đã quên đi sự tồn tại của thần linh, tự nhiên cũng xa xưa đến mức lực lượng phong ấn lúc trước, cũng dần dần sắp biến mất..."

"Mà người, chỉ là vừa lúc phá vỡ cái tiết điểm này mà thôi." Đỗ Mã lạnh nhạt nói ra.

Nguyên lai là như thế, Trần Phong nhẹ nhàng thở ra.

Mặc dù có được một cây thần bút rất trâu bò không nơi nào không đâm được, thế nhưng Trần Phong cũng không muốn đem cái nồi làm cho thiên hạ đại loạn này cống lên người...cái nồi này quá lớn, hấn cũng không nỡ!

"Còn cây bút này..." Đỗ Mã liếc nhìn: "Ta cũng không nhận biết được, hết thấy di vật Thái Cổ ta đều có ấn tượng, nó khẳng định không phải, có lẽ chỉ là đồ vật chứa đựng một loại lực lượng nào đó mà thôi."

"Có khả năng." Trần Phong gật gật đầu, hấn nhớ kỹ vào thời điểm mỗi một lần thi triển, đều có sức mạnh tuôn ra.

Ừm... Nếu như chỉ là bảo vật nạp điện đơn thuần, có lẽ sẽ lý giải dễ dàng hơn, cây thần bút nạp điện này lúc trước có bảo tồn một lượng lực lượng Thái Cổ nhất định, hiện tại phóng xuất ra, vừa vặn giải trừ phong ấn, ừm, có lẽ là như vậy!

"Bây giờ còn có thể phóng thích ra lực lượng hay không?" Đỗ Mã hỏi.

"Để ta thử xem." Trần Phong vung vẩy một lần nữa, nhưng không có bất kỳ phản ứng gì.

"Xem ra đã hao hết lực lượng." Đỗ Mã cũng rất là tiếc nuối, nguyên bản còn muốn cảm thụ một chút lực lượng Thái Cổ chân chính, nói: "Giữ đi, dù sao cũng là đồ tốt, nói không chừng về sau còn có thể dùng để chứa đựng."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu.

Rất kỳ diệu, cây bút này có lẽ thật sự hữu duyên cùng với hắn.

Oanh! Xa xa không ngừng truyền đến tiếng nổ vang rền.

Không thể nghi ngờ, theo mảnh vỡ di vật Thái Cổ trong thành phố huyền bí chạy thoát, toàn bộ thế giới đều trở nên lộn xộn, trong khoảng thời gian này, Đỗ Mã sẽ rất bận rộn!

...

Tại Gen Công Hội.

Hội trưởng đang bế quan bồng nhiên cảm giác được bức tường bình cảnh còn nghiêm trọng hơn bệnh táo bón, bồng nhiên xuất hiện sự buông lỏng nhẹ nhàng, trong lòng liền cảm thấy mừng rỡ.

Rất lâu, có một cỗ khí tức kinh người bùng nổ tại Gen Công Hội.

Hội trưởng, đột phá! Chính thức bước vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả!

Cùng một thời gian, những gen chiến sĩ đã kẹt tại Siêu cấp A không biết bao lâu cũng dồn dập đột phá, vô số đạo lực lượng cường đại, đâm thẳng vào mây trời, khí tức Giác Tỉnh, tràn ngập toàn bộ thiên địa.

...

Hệ thống sức mạnh

"Nhanh!"

"Đem tọa độ phát cho Gen Công Hội."

"Hiểu rõ."

"Vô luận là có phái người đi hay không, từng cỗ khí tức đều phải ghi chép lại, đại kiếp đã sắp tới, chúng ta nhất định phải làm tốt sự tình của chính mình, tuyệt đối không thể loạn trận cước."

"Vâng." Các thành viên kiểm trắc của Tổ chức nghiên cứu khoa học vẫn bình tĩnh như cũ, gửi từng cái tọa độ đến Gen Công Hội.

"Xem ra chúng ta rất bận rộn." Phó hội trưởng thở dài một hơi thật sâu.

Sự tình phát sinh, Đỗ Mã dùng mấy câu để tổng kết, miêu tả đại khái một thoáng, Gen Công Hội liền biết trên người của mình có bao nhiêu gánh nặng.

Giác Tỉnh Giả quá mức mạnh mẽ! Cường đại đến mức mà bọn hắn không có cách nào giám sát.

"Thần linh trong một thời gian ngắn sẽ không có khả năng xuất hiện."

"Vấn đề lớn nhất hiện tại, là những người vừa mới thu được lực lượng Giác Tỉnh kia, ai cũng không biết, bọn gia hỏa này đến cùng có thể làm ra chuyện khác người gì hay không."

"Cho nên...nhất định phải nhanh chóng liên hệ với bọn hắn."

"Lựa chọn đầu tiên: chiêu an, tận khả năng đem bọn hắn biến thành người một nhà, cung cấp cho bọn hắn bất luận một loại đãi ngộ nào như bình thường mà chúng ta có thể cung cấp! Lựa chọn thứ hai: Hợp tác, nếu như

không có cách nào biến thành người một nhà, có thể dùng phương thức hợp tác, ổn định đối phương, chỉ cần không để xảy ra hỗn loạn là được rồi."

"Nếu như hai lựa chọn này đều không được, nếu như không có cách nào như trao đổi như bình thường..."

"Giết!" Phó hội trưởng không có một chút do dự nói.

Mặc dù Giác Tỉnh Giả mới xuất hiện rất nhiều, thế nhưng phần lớn đều đang ở vào trạng thái hỗn độn, càng không khả năng là có cái gì đồng bọn, cho nên đây là thời điểm tốt nhất để quản lý đám người này!

Số người ở Gen Công Hội nguyên bản kẹt tại Siêu cấp A đỉnh phong có nhiều lắm! Cho nên cho dù là bước vào thời đại mới, Giác Tỉnh Giả của Gen Công Hội, trước mắt cũng là nhiều nhất, lại thêm sự trợ giúp của Cổ tộc, Gen Công Hội có năng lực khống chế cục diện.

"Có một số người vừa mới Giác Tỉnh, nhưng cũng có một vài người dung hợp với mảnh vỡ Thái Cổ, thực lực sẽ vượt xa Giác Tỉnh Giả, cho nên hai người hợp lại thành một tổ, hành động cùng một chỗ."

"Những gen chiến sĩ còn lại thì tạm thời thực hiện công việc hỗ trợ Giác Tỉnh Giả."

"Truyền tống không gian, khôi phục năng lượng các loại."

"Nhất định phải cam đoan cho Giác Tỉnh Giả, có thể ở vào trạng thái làm việc hiệu quả nhất." Phó hội trưởng nhanh chóng mệnh lệnh đầu ra đó:

"Vào lúc này tất cả mọi người đều có thể hỗn loạn, duy chỉ có Gen Công Hội chúng ta là không được! Hiểu chưa?"

"Vâng!" Gen Công Hội vận chuyển toàn diện.

Thế nhưng phó hội trưởng biết, đây vẫn vẫn chỉ là sự bắt đầu!

Cùng lúc đó, ở các nơi trong thiên địa, dị tượng xuất hiện như mưa.

Hào quang đủ loại màu sắc, từ bên trong thành phố huyền bí bắn ra, sau cùng rơi vào trong cơ thể của một ít người, dung hợp cùng với bọn hắn, trở

thành những cường giả thần bí mà mạnh mẽ.

Thiếu niên vừa bị từ hôn...

Thiếu gia vừa mới bị đánh thành tàn phế...

Học sinh vừa chia tay...

...

Cho nên tất cả mọi người đều Giác Tỉnh vào cái thời khắc này.

Các mảnh vỡ Thái Cổ dường như cố tình chọn những người đã trải qua sự thất vọng lớn và có tinh thần chiến đấu mạnh mẽ, lựa chọn những kí chủ có huyết khí cương phương này trở thành kí chủ của mình! Vô luận nam nữ già trẻ!

Đích!

Đích!

Đích!

Tiếng cảnh báo ở Tổ chức nghiên cứu khoa học chấn động điên cuồng.

Thiết bị nguyên bản dùng để kiểm trắc khí tức Thái Cổ, giờ phút này đang điên cuồng lóe lên tọa độ, chỉ ít phải có tới mấy ngàn vị trí, đã kiểm trắc ra dấu vết khí tức Thái Cổ.

...

Trong rừng rậm, ở cạnh một cái hồ nào đó.

Một con báo màu xanh đang uể oải nằm, bộ lông toàn thân bỗng nhiên run rẩy.

Nó híp đôi mắt nhỏ lại, nhìn về phía mặt hồ, nơi đó, địa phương nguyên bản đã biến thành một cái hồ, bỗng nhiên tuôn ra một lượng nước lớn.

Xoạt! Lượng nước này bao phủ cái hồ, tảng đá màu vàng thần bí một lần nữa tỏa ra hào quang.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng kinh khủng đâm thẳng vào mây trời.

Dùng cái hồ này làm trung tâm, một cỗ gợn sóng đáng sợ bao phủ toàn bộ rừng rậm, ở chỗ nào cũng có thể cảm giác được một cỗ lực lượng cường đại mà thần bí tuôn ra.

Trong rừng rậm, tất cả sinh vật vào thời khắc này đều biến dị.

Những sinh vật nguyên bản chỉ có trình độ Siêu cấp A, cấp A, thậm chí là sinh vật cấp B, vậy mà đều dồn dập biến dị, có mấy sinh vật chỉ cần trong chốc lát liền bước vào trình độ Giác Tỉnh Giả!

Oanh! Nước hồ phun trào, lực lượng đáng sợ bao phủ thiên địa.

Mà con báo màu xanh kia, cho tới nay vẫn là thủ hộ giả của tảng đá huyền bí, tức thì được ban cho một lượng lớn lực lượng, thực lực không ngừng tăng lên! Lại trực tiếp bước vào Giác Tỉnh Giả đỉnh phong!

Rống! Nó gầm lên giận dữ, tản ra uy phong lẫm liệt.

Vô Ngân Hải Vực, nước biển đã yên lặng không biết bao nhiêu năm bỗng nhiên bắt đầu bốc lên, khu vực nằm ngoài sự thăm dò của nhân loại, một mực chưa bao giờ tiếp xúc đến, bỗng nhiên biểu hiện ra lực lượng kinh người.

Oanh! Từng con cự thú kinh khủng ẩn hiện.

Đây mới thực sự là cự thú đến từ Vô Ngân Hải Vực, đến từ biển sâu, so với những sinh vật biến dị ở đất liền không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, theo việc bọn chúng xuất hiện, toàn bộ hải dương đều đang rung động.

Tại một làng chài ở ven biển không có người biết, có một vị lão nhân tóc trắng nhìn về phía vùng biển, thở dài thật sâu.

"Bọn gia hỏa này cũng đã tỉnh."

"Sau này...chỉ sợ là không dễ dàng đánh cá nữa."

—

Tại Tổ chức nghiên cứu khoa học.

Hết thấy nhân viên nghiên cứu đều đang điên cuồng tăng ca.

Trong phòng thí nghiệm, có hơn một trăm người, vây quanh mấy Giác Tỉnh Giả bắt đầu điên cuồng phân tích, sự cuồng nhiệt trong mắt căn bản không thể che giấu được, thiếu chút nữa là không đem những Giác Tỉnh Giả này rút gân lột da.

"Chuyện này..." Một Giác Tỉnh Giả cảm giác toàn thân phát lạnh nói:
"Chúng ta chỉ là tiếp nhận nhiệm vụ của Gen Công Hội, tới giúp đỡ bọn người nghiên cứu đó... đừng có làm loạn."

"Sẽ không, sẽ không." Chủ nhiệm mập mạp khoa nghiên cứu nở một nụ cười tươi rói.

"! ! !" Giác Tỉnh Giả càng sợ.

Bất quá, cái tình huống quỷ dị này cũng không tồn tại được bao lâu, vèn vèn chỉ hai giờ công phụ, nhân viên nghiên cứu khoa học đã đạt được thành quả nghiên cứu mới nhất.

"Hệ thống sức mạnh đại khái Giác Tỉnh Giả đã được phân tích hoàn tất."

"Cường độ thực lực đâu?"

"Đã phân tích xong chỉ số ước định."

"Còn về chuyện đặt tên..."

"Trần Phong là Giác Tỉnh Giả thứ nhất, nếu như hắn đã sử dụng hai chữ 'Giác Tỉnh', chúng ta liền tiếp tục sử dụng cái tên gọi Giác Tỉnh Giả này đi."

"Đã liên hệ với công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo hay chưa?"

"Yên tâm, tiền bối La Nguyên đã cấp cho chúng ta quyền hạn lớn nhất, số liệu mà chúng ta đưa ra, bọn hắn sẽ lập tức thay mới Server, tạo ra miếng vá hệ thống phiên bản mới nhất, chỉ cần sau khi thay mới, hết thảy những người sử dụng vòng đeo cổ tay, đều có thể sử dụng những chức năng mới nhất của chúng ta."

"Vậy thì tốt."

Im ắng

"Bảo mọi người chuẩn bị kỹ càng."

"Hiểu rõ."

Nhân viên nghiên cứu khoa học rất nhanh liền chuẩn bị sẵn sàng.

Thái Cổ buông xuống, làm cho người ta hoảng sợ nhất là cái gì? Không biết!

Mà công tác của bọn hắn, chính là phá vỡ sự không biết này!

Bọn hắn từ sự phân tích trên người của mấy chục Giác Tỉnh Giả, tận khả năng điều động những Giác Tỉnh Giả có sức mạnh khác biệt, chính là vì để nghiên cứu ra một kết quả tốt nhất.

Mà bây giờ...nghiên cứu đã thành công hoàn mỹ!

Bọn hắn đã thành công phân tích ra phương diện lực lượng Giác Tỉnh, vì để dễ dàng cho việc lý giải, bọn hắn đã đem hệ thống Giác Tỉnh Giả chia làm mười cái đẳng cấp.

Giác tỉnh giai đoạn một, mới bước vào trình độ Giác Tỉnh Giả.

Tuyệt đại đa số gen chiến sĩ trước mắt, sau khi đột phá Siêu cấp A, đều ở vào cái đẳng cấp này, cũng là đẳng cấp của Trần Phong trước khi đột phá!

Cái đẳng cấp này, thuộc về vừa mới Giác tỉnh, thuộc về giai đoạn tái tạo thân thể, chỉ thể mà thôi.

Giác tỉnh giai đoạn hai, nắm giữ lực lượng Giác tỉnh cơ sở, sau khi hoàn thành tái tạo thân thể, rốt cục cũng có khả năng sử dụng lực lượng Giác Tỉnh chân chính, có thể hoàn toàn nghiền ép gen chiến sĩ phổ thông, chính là cái giai đoạn này.

Đến Giác tỉnh giai đoạn hai, thì chính là cường giả chân chính!

Mà về sau...từ Giác tỉnh giai đoạn ba cho đến giai đoạn mười, chính là việc sử dụng và phát huy lực lượng Giác Tỉnh, thông qua sự lĩnh ngộ, sau cùng bước vào cảnh giới mạnh hơn! Cộng minh, trong truyền thuyết, là một cảnh giới có thể sử dụng lực lượng của thần linh!

"Trước tiên cứ như vậy đi."

"Ừm... hệ thống Cộng minh vẫn còn chưa nghiên cứu hoàn thành, không thích hợp thay mới, chờ đợi thu hoạch càng nhiều số liệu cộng minh, mới có thể hoàn thành nghiên cứu."

"Dĩ nhiên."

Tổ chức nghiên cứu khoa học chuyển giao kết quả.

Cùng lúc đó, công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo cũng đưa ra bản cập nhật mới, hết thảy người sử dụng vòng đeo máy truyền tin trên toàn thế giới, đều nhận được bản cập nhật mới này.

————

Nội dung cập nhật: Quét và phân tích lực lượng Giác tỉnh, sau khi cập nhật, thông qua vòng đeo tay quét hình có thể phân tích ra thực lực chân chính của Giác Tỉnh Giả.

————

"Nhanh như vậy!"

"Công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo thật là trâu bò!"

"Đây chỉ sợ là thủ bút của tổ chức nghiên cứu khoa học đi."

Đám người kinh thần không thôi.

Chẳng ai ngờ rằng, thời đại Thái Cổ mới buông xuống một ngày, nội tình về Giác Tỉnh Giả liền bị thăm dò rõ ràng.

"Mười giai đoạn Giác Tỉnh..."

"Giác Tỉnh Giả vậy mà lại cường hãn đến loại tình trạng này?"

"Không biết là vũ khí hạt nhân hoặc là vũ khí quang học, có thể tiêu diệt được bọn hãn hay không?"

"Đoán chừng là hơi quá sức... lại nói, chế tác vũ khí hạt nhân hoặc là vũ khí quang học đều cần chi phí đắt đỏ, chỉ sợ là ngay cả công ty sản xuất vũ khí cũng không nguyện ý sử dụng."

"Ai, cũng đúng, dù sao không phải mỗi một công ty đều là công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, lại nói, nếu như công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo cũng có thể chế tác vũ khí liền tốt."

"Người đã suy nghĩ nhiều... La tiên bối năm đó sáng tạo ra công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo cũng đã nói, tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào thành lập dự án liên quan đến vũ khí! Bọn hãn từ đầu đến cuối, hết thảy dự án đều xoay quanh vòng đeo máy truyền tin, tuyệt đối sẽ không vượt quyền làm những việc khác."

"Vẫn là La tiên bối thông minh, ha ha, người hãy chờ xem... mấy cái công ty chế tạo vũ khí này, chờ đến thời điểm thiên hạ thái bình... sẽ chịu không nổi!"

"Gen Công Hội... có thể sẽ không bỏ qua bọn hãn!"

"Ha ha, ta nghĩ rằng những công ty chế tạo vũ khí này sẽ sớm diệt vong."

"Làm sao có thể, chỉ cần có chiến tranh, sẽ vĩnh viễn có vũ khí tồn tại, trước kia là vũ khí lạnh, sau này là thuốc nổ, hiện tại là vũ khí năng lượng mà thôi."

"Đúng thế."

"Bất quá bọn hãn hiện tại giống như đã nghiên cứu ra sản phẩm mới..."

"Đúng, ta cũng nghe nói rằng có rất nhiều người đang mua, đặc biệt là những vũ khí này có thể chống lại được Giác Tỉnh Giả."

"Là thật hay giả."

Có rất nhiều người thảo luận về chuyện này.

Tương lai của các công ty vũ khí là như thế nào, tất cả mọi người đều rõ ràng, điểm này, kỳ thật công ty vũ khí so với bọn hắn còn rõ ràng hơn, cho nên bọn hắn mới càng phải kiếm bọn ở thời điểm này.

Trước đó là trận chiến đấu giữa nhân loại, Cổ tộc và Yêu tộc, mặc dù thiên hạ nhìn như thái bình, thế nhưng có rất nhiều người vẫn cảm nhận được mối nguy hiểm, cho nên...

Nhất định phải tăng cường thực lực của mình, nhất là những thành phố nhỏ ở nơi xa xôi.

Như vậy thì làm như thế nào để tăng cường thực lực cho mình?

Chiêu mộ? Thuốc thử gen? Không, là vũ khí năng lượng!

Chỉ có vũ khí năng lượng mạnh mẽ nhất, mới có thể cam đoan sự an toàn cho bọn hắn! Chỉ có điều là, sau khi nhân loại và Cổ tộc tiến vào thời kỳ hoà bình, tình cảnh của các công ty vũ khí mơ hồ trở nên không ổn, cơ hồ muốn diệt sạch. Cũng may, bây giờ tự nhiên có Giác Tỉnh Giả xuất hiện, thế giới dường như lại trở nên tràn ngập sự nguy hiểm.

Vũ khí năng lượng có khả năng chống cự Giác Tỉnh Giả, đã trở thành sản phẩm được hoan nghênh nhất!

Cho dù...chỉ có thể chống cự được một lần! Cho dù...nó là một thiết bị khổng lồ! Vẫn như cũ có vô số người mua sắm, cung không đủ cầu.

Ở trước mặt mối nguy hiểm, đám nhà giàu xưa nay sẽ không keo kiệt tiền tài.

Đương nhiên, bởi vì những chuyện này, lại có một đám nhà giàu vào thời điểm này lựa chọn rời đi khỏi tỉnh cầu, mang theo gia quyến của mình cùng với hết thảy tài nguyên năng lượng, cưỡi chiến hạm rời đi.

Vù! Chiến hạm bay lên trên bầu trời, loại chuyện này, mọi người đã sớm thấy mãi thành quen.

Mặc dù không tìm được tinh cầu có sinh mệnh, thế nhưng dùng trình độ khoa học kỹ thuật bây giờ của nhân loại cùng với sự phụ trợ của siêu năng lực, đủ để xây dựng một hệ thống năng lượng tuần hoàn ở bên trong chiến hạm.

Chỉ có điều là, sau khi từng chiếc chiến hạm bay vào vũ trụ, bỗng nhiên cảm giác được một chút không thích hợp. Bởi vì nơi này...là một mảnh yên lặng.

"Ồ?"

"Những chiếc chiến hạm lúc trước bay lên đâu?"

"Không biết."

"Ta trước khi đến đã kiểm tra qua, bọn họ rõ ràng lưu trú ở nơi này."

"Ấn hình rồi?"

"Không thể nào, mấy ngàn chiếc chiến hạm..."

Tất cả mọi người đều cảm thấy kinh sợ.

Trước bọn hắn đã có một nhóm nhà giàu bay vào vũ trụ trước, làm sao có thể bốc hơi toàn bộ! Coi như xảy ra chuyện, cũng phải có xác chiến hạm lưu lại chứ. Thế nhưng ở nơi này, lại là một mảnh hư vô, bọn hắn mơ hồ cảm giác được chỗ nào đó không thích hợp.

"Rút lui!"

"Lập tức trở về bên trong tầng khí quyển."

"Vâng!"

Bọn hắn lập tức chuẩn bị trở về.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, trước mắt có một cỗ ánh sáng màu lam óng ánh tỏa ra.

Oanh! Gợn sóng im ắng chấn động.

Trong tai của tất cả mọi người chỉ có tiếng nổ vang vô tận, trợn con mắt thật to, không thể tưởng tượng nổi nhìn cỗ ánh sáng màu lam trước mắt, phá hủy hết thấy tất cả.

Vũ trụ, khôi phục lại sự yên tĩnh ở trong tích tắc.

Im ắng, vô hình.

Dường như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Thiếu nhất là vận khí

Tại Gen Công Hội, Trần Phong đã trở về.

Hắn vốn cho là, chính mình cũng sẽ bị giao cho một chút nhiệm vụ liên quan tới việc thu phục các Giác Tỉnh Giả, thế nhưng không nghĩ tới, phó hội trưởng vậy mà lại cưỡng ép kêu gọi Trần Phong trở về.

"Thu phục Giác Tỉnh Giả, đó là công việc của những người bình thường như chúng ta." Phó hội trưởng cười cười: "Người có chuyện trọng yếu hơn cần phải làm."

"Ồ?" Trần Phong tò mò, ở dưới tình cảnh thiên hạ hỗn loạn này, còn có chuyện gì quan trọng hơn việc đi thu phục các Giác Tỉnh Giả?

"Là chuyện này." Phó hội trưởng truyền cho Trần Phong một phân tư liệu.

Trần Phong liếc nhìn, trong lòng liền ớn lạnh, lại có thể là cái này...

Ý tứ của Phó hội trưởng kỳ thật rất đơn giản.

Hiện tại Gen Công Hội ngoại trừ việc ổn định toàn cục, bọn họ hiện tại đã thành lập một bộ phận cải tiến toàn diện để đảm bảo sự cải thiện nhanh chóng của nhân loại.

Gen chiến sĩ - siêu cấp gen chiến sĩ - Giác Tỉnh Giả.

Dùng một từ ngữ sinh động hơn để biểu hiện, nó hẳn phải là cấp A – Siêu cấp A – Giác Tỉnh Giả.

Thuốc thử gen Siêu X do Trần Phong chế tác lúc trước, đã khiến cho tất cả mọi người tăng nhanh tốc độ xông vào cảnh giới Siêu cấp A, được gọi là thần thuốc thử gen! Mà trải qua sự chuẩn bị và tiếp tế của tổ chức nghiên cứu khoa học cùng với Gen Công Hội, hiện tại cơ hồ người người đều có thể dùng, thực lực của nhân loại tăng lên vô cùng cấp tốc!

Thế nhưng...đây vền vền chỉ là một loại thuốc thử gen giúp đạt tới cảnh giới Siêu cấp A! Từ cảnh giới Siêu cấp A, cho đến Giác Tỉnh Giả giai đoạn một, là một con đường rất dài, mà thuốc thử gen giúp mọi người đạt tới cảnh giới này, lại hoàn toàn không có!

"Hiện tại phong ấn đã được giải trừ, mọi người tu luyện như bình thường tự nhiên cũng có thể đạt tới cảnh giới Giác Tỉnh Giả."

"Thế nhưng...quá chậm!"

"Giác Tỉnh Giả bắt đầu chậm rãi xuất hiện khắp thế giới, mảnh vỡ di vật Thái Cổ chọn chủ càng không cần phải nói, những cường giả ẩn giấu kia cũng đang không ngừng khôi phục thực lực..."

"Thời gian lưu lại cho nhân loại là quá ngắn."

"Nếu như chờ đến khi những cường giả cộng minh xuất hiện, hoặc là chờ đến khi những tồn tại gọi là thần linh kia thức tỉnh, chỉ sợ là cũng đã trễ rồi... cho nên...chúng ta cần phải đột phá nhanh một chút."

"Chúng ta cần phải có càng nhiều Giác Tỉnh Giả hơn!"

"Gen Công Hội chỉ có vào thời điểm xuất hiện càng nhiều Giác Tỉnh Giả, chỉ có ổn định cục diện, mới có thể khống chế toàn cục, cho nên, chuyện này cần phải dựa vào thuật chế tác gen của người!"

Phó hội trưởng rất là thành khẩn khẩn cầu.

Trần Phong có thân phận quá mức kinh khủng, thực lực cũng quá mức kinh khủng, cơ hồ là không có người nào có thể áp chế hắn. Cho nên...Phó hội trưởng chỉ có thể thỉnh cầu.

Thỉnh cầu Trần Phong dùng thuật chế tác gen, một lần nữa trợ giúp nhân loại tăng cường thực lực.

Trần Phong: "..."

"Chế tác gen sao?" Trần Phong cảm thấy có một chút đau đầu.

"Tất cả các chế tác đại sư đều nguyện ý phụ trợ ngươi." Phó hội trưởng thận trọng nói ra.

"Ta biết." Trần Phong thở dài: "Thế nhưng mà cái lĩnh vực này, trước mắt còn chưa có ai tiếp xúc qua... làm như thế nào để bước vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả, coi như là phong ấn đã được giải trừ, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, ta cũng không thể cam đoan là có thể thành công."

"Ta hiểu rõ." Phó hội trưởng rất tán thành nói: "Thế nhưng mà... chung quy cũng là một niềm hy vọng mà có phải hay không? Cho dù là tỷ lệ một phần vạn, cũng có thể cứu được rất nhiều người!"

Gen Công Hội mỗi khi sinh ra thêm một Giác Tỉnh Giả, bọn hắn sẽ có nhiều thêm một phần thắng, hiệu ứng lẫn quả cầu tuyết là vô cùng kinh khủng.

Cùng với cơ sở dân số khổng lồ của nhân loại bây giờ, ngay cả khi đó là một cơ hội nhỏ, chỉ cần nghiên cứu ra được, bọn hắn liền có hi vọng, nhân loại liền có hi vọng!

"Khẩn cầu ngươi tham gia nghiên cứu." Phó hội trưởng nói ra.

"Ta sẽ tận lực, thế nhưng ta không bảo đảm là có thể thành công." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Hiểu rõ." Phó hội trưởng mừng như điên: "Ta sẽ lập tức an bài cho ngươi."

Trần Phong: "..."

Hắn có thể nói cái gì?

"Thực sự là..." Trần Phong cười khô một tiếng.

Lần này đúng là khổ sở thật sự, không phải là do hắn một mực nói là không thể thành công, mà thật sự là rất khó khăn, chế tác gen mặc dù đây là nghề cũ của hắn, thế nhưng...

Trần Phong nhìn một chút Quảng sáng may mắn âm u đầy tử khí, có chút tâm lạnh, cái đồ chơi này, dường như đã triệt để đình công.

"Linh." Trần Phong thở dài thật sâu: "Người đến cùng có thể thắng cấp xong hay không?"

"..."

Linh cũng hết sức ủy khuất nói: "Ta, ta cũng không biết a."

Nàng chỉ là ý thức đản sinh ra khi Đá Vận Mệnh tiến hành thăng cấp, căn bản không có tư cách khống chế Đá Vận Mệnh.

"Như vậy thì rất phiền toái." Trần Phong đau đầu.

Nghiên cứu thuốc thử gen có bao nhiêu khó khăn, Trần Phong đã thâm sâu vào trong người, thấu hiểu rất rõ. Huống chi, lần này còn là một loại thuốc thử gen có đẳng cấp cao nhất mà chưa có người nào tiếp xúc qua, thuốc thử gen dùng để đột phá cảnh giới Giác Tỉnh Giả! Đây có lẽ sẽ là một loại thuốc thử gen mạnh nhất mà Trần Phong nghiên cứu từ trước tới nay!

Đương nhiên...cũng có thể là một lần thất bại đầu tiên.

Mặc dù có vô số chế tác đại sư của Hiệp hội chế tác Gen trợ giúp Trần Phong, thế nhưng trong lòng của hắn vẫn như cũ không nắm chắc.

Trần Phong tự cho là trình độ chế tác của mình bây giờ, xem như không có Quảng sáng may mắn phụ trợ, cũng có trình độ chế tác đại sư, thế nhưng mà chế tác đại sư có thể dùng được cái lông gì?

Hiệp hội chế tác Gen cũng có vô số chế tác đại sư đấy? ! Mục tiêu lần này mà bọn hắn nghiên cứu, thế nhưng lại chính là Giác Tỉnh Giả! ! Ở trước mặt loại thuốc thử gen có cấp bậc này, cần không chỉ là thực lực, cố gắng, kiên trì, còn có một điểm trọng yếu nhất, đó chính là vận khí!

Mà bây giờ...cái mà hắn thiếu nhất cũng là vận khí.

"Có biện pháp gì kích thích Quảng sáng may mắn một thoáng hay không?" Trần Phong suy nghĩ.

"Ừm." Linh cố gắng suy nghĩ một lát: "Ừm, nếu như có thể tìm được Linh Hải Mộc liền không có vấn đề."

"Linh Hải Mộc..." Trần Phong cười khổ.

Hắn hiện tại không có sự giúp đỡ của Quảng sáng may mắn, làm như thế nào để tìm kiếm Linh Hải Mộc?

Chờ một chút...tâm thần của Trần Phong bỗng nhiên khẽ động, hắn nghĩ tới một người, Tiểu Nguyệt cô nương, một tiểu cô nương có năng lực vẽ tranh tiên đoán không thể tưởng tượng nổi.

"Ta hiện tại đi sẽ tìm nàng." Trần Phong nghĩ đến liền làm, rất nhanh liền đi tới nơi mà Tiểu Nguyệt cô nương đang ở.

"Để ta thử một chút." Tiểu Nguyệt hiển nhiên cũng hết sức buồn rầu.

Phương thức mà nàng tìm kiếm Linh Hải Mộc cũng không sai biệt lắm cùng với Trần Phong, cũng là một loại phỏng đoán, chỉ có điều là, khiến cho nàng ngoài ý muốn chính là, quá trình mà nàng vẽ tranh lại vô cùng thuận lợi.

Những địa phương có khả năng tồn tại Linh Hải Mộc, nàng đều có thể nhẹ nhõm vẽ ra, không có bất kỳ một sự quấy nhiễu nào!

"Xem ra đã không còn." Tiểu Nguyệt ảm đạm lắc đầu.

Lại xuyên qua

Đúng thế, về tranh thuận lợi như vậy, nói rõ những địa phương này căn bản không có Linh Hải Mộc! Chỗ có khả năng xuất hiện Linh Hải Mộc, đều không có cho dù chỉ là một chút xíu.

Linh Hải Mộc...đã chân chính biến mất khỏi cái thế giới này.

"Đa tạ." Trần Phong cáo từ.

Linh Hải Mộc biến mất khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn, xem ra Linh Hải Mộc của tổ chức thần bí mà lần trước hắn sử dụng để thăng cấp Quảng sáng may mắn, đã là tất cả.

"Ngài tại sao không tự mình thử một chút?" Linh kiến nghị: "Ngài bây giờ đã đạt tới trình độ chế tác đại sư cơ mà."

"..."

Trần Phong thở dài.

"Chế tác đại sư thì tính là gì?"

"Hiệp hội chế tác Gen có vô số chế tác đại sư, đã trước đó rất lâu, vào thời điểm ta bước vào Giác Tỉnh Giả, đã bắt đầu nghiên cứu sự tình làm sao để đột phá, đã lâu như vậy cũng không có một chút tiến triển nào, vừa rồi ta đã hỏi, cho dù là phong ấn đã được giải trừ, bọn hắn cũng không có một chút tiến triển nào!"

"Mà với trình độ của ta, cũng không hơn gì so với bọn hắn."

"Ta coi như có đi qua cũng chỉ làm lãng phí thời gian, người cảm thấy thế nào?"

Trần Phong nói một hơi.

Linh im lặng.

"Cho nên, hiện tại hy vọng duy nhất, chính là Quảng sáng may mắn, nhất định phải nghĩ biện pháp kích thích một thoáng, cho dù là chỉ ở trong nháy mắt, cũng đã đầy đủ." Trần Phong nhíu mày, hắn bắt đầu cảm thấy sự tình Quảng sáng may mắn thăng cấp tràn ngập sự cổ quái.

...

Bởi vì Quảng sáng may mắn đã ngủ say quá lâu! Bởi vì quá mức quái dị, nhất là vào thời điểm ở thành phố huyền bí! Vào thời điểm hồn về Thái Cổ, không hiểu sao Quảng sáng may mắn lại có thể khôi phục lại được...nếu như đang ở trong trạng thái thăng cấp, vì sao lại bỗng nhiên khôi phục?

Trong chuyện này, nhất định có vấn đề, Trần Phong suy tư.

Bất quá khi tới thời điểm nghĩ tới chuyện này, hắn bỗng nhiên khẽ giật mình, đúng vậy a, lần trước vào thời điểm trở lại quá khứ, Quảng sáng may mắn dường như đã khôi phục được tới trạng thái tốt nhất!

Nếu như một lần nữa trở lại quá khứ... Trần Phong bỗng nhiên động tâm, nghĩ tới điều gì, nguyên bản là một chuyện không thể nào, bây giờ lại có một tia hy vọng.

"Không Bạch, phiền phức người tới đây một chuyến."

"Người nhất định muốn làm như thế hay sao?" Không Bạch thở dài thật sâu.

"Nhất định phải làm." Trần Phong không có một chút do dự.

"Ta nhìn thấy thiên hạ coi như đã thái bình, Gen Công Hội hắn là sẽ ổn định được cục diện đi." Không Bạch không hiểu.

"Đây chẳng qua là hiện tại..." Trần Phong lắc đầu: "Có rất nhiều người vừa mới thu hoạch được lực lượng, vẫn đang ở vào thời kỳ mờ mịt, còn có một bộ phận lớn người, đang ở vào giai đoạn tiềm tu cùng với dung hợp, bây giờ bị thu phục chỉ là những người không hiểu cách ẩn giấu, những Giác Tỉnh Giả đang ẩn giấu kia, mới là đáng sợ nhất!"

"Mà một khi bọn hấn dung hợp hoàn tất, thiên hạ chỉ sợ là thật sự muốn loạn."

"Không nên xem thường Giác Tĩnh Giả."

"Mảnh vỡ Thái Cổ cũng không chỉ có ở thành phố huyền bí, còn có những cường giả cảnh giới cộng minh không hiểu thấu..."

"Cái thế giới này hiện tại đang tràn ngập sự nguy hiểm."

"Gen Công Hội? Không vững vàng!"

"Cho nên, vào trước khi bọn gia hỏa này làm loạn, nhất định phải làm cho Gen Công Hội có càng nhiều cường giả bước vào cảnh giới Giác Tĩnh Giả, dùng ưu thế số lượng để trấn áp bọn hấn! Đem hết thầy tội ác, bóp chết ở trong trứng nước. Bằng không thì chờ đến thời điểm thiên hạ thật sự hỗn loạn, chỉ sợ cái gì cũng đã trễ rồi."

Trần Phong nhìn thấu tất cả mọi thứ, hấn bây giờ thân là cao tầng quản lý của Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen, có được tin tức tình báo hoàn chỉnh nhất, cho nên đối với việc phân tích tình thế cũng là chuẩn xác nhất.

Cho nên, hấn nhất định phải hoàn thành việc chế tác thuốc thử gen, cho dù là nguy hiểm tầng tầng.

"Chúng ta có khả năng sẽ không về được." Khổng Bạch thở dài.

Trần Phong cung cấp một cái phương pháp xuyên qua cực kỳ hớ người.

Không sai, chính là xuyên qua! Xuyên trở về quá khứ, khiến cho Quảng sáng may mắn khôi phục! Nếu như là Trần Phong lúc đầu, khởi động Quảng sáng may mắn, là có thể nhẹ nhõm xuyên qua, nhưng vấn đề là Trần Phong hiện tại, căn bản không có bất luận cái gì là lực lượng may mắn!

Bọn hấn, căn bản sẽ không biết xuyên tới nơi nào! Đặc tính lớn nhất năng lực xuyên qua của Khổng Bạch chính là không thể không chết! Xuyên qua ngẫu nhiên! Có trời mới biết bọn hấn một giây sau, có thể xuyên qua đến địa phương nào, ngay cả chính Khổng Bạch cũng không biết.

Khổng Bạch năm đó cũng đã lưu lạc ở các loại thế giới khác nhau không biết bao lâu mới có thể trở về! Đúng là một lần cực kỳ chua xót.

Mà bây giờ...Trần Phong thế mà dự định làm tiếp một lần.

"Nếu như người có giá trị may mắn, chúng ta có thể nhẹ nhõm xuyên qua. Người không có, chúng ta liền không có cách nào xuyên qua, mà mục đích xuyên qua lần này lại là vì khiến cho Quảng sáng may mắn khôi phục..." Khổng Bạch phát hiện đây là một cái vòng lặp vô hạn.

"Cứ thử một chút không được hay sao?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Được rồi." Khổng Bạch cười khò.

Hôm nay thiên hạ gặp nguy nan, hắn cũng nên làm một chút gì đó, không phải chỉ là xuyên qua thôi hay sao? !

"Tới đi!" Khổng Bạch khẽ cắn môi.

"Ta đi đến Hiệp hội chế tác Gen một chuyến." Trần Phong lập tức trở về Hiệp hội chế tác Gen, đem những vấn đề về Giác Tỉnh Giả mà các chế tác đại sư đang nghiên cứu, đọc qua một lượt những vấn đề khó chưa được giải quyết.

Những đại sư này thật sự rất mạnh mẽ, bọn hắn so với Trần Phong không có Quảng sáng may mắn càng biết nghiên cứu hơn. Kết quả mà bọn hắn vất vả nghiên cứu ra trong khoảng thời gian này, đều nằm ở bên trên phương diện lực lượng Giác Tỉnh, cùng với số liệu của mấy vạn lần thử nghiệm.

Nếu như cứ nghiên cứu như bình thường, ừm...bọn hắn cần phải có thời gian hơn trăm năm, trải qua vô số lần khảo thí, mới có thể làm ra rõ ràng. Nhưng khoảng thời gian này, nhân loại lại đợi không được.

Số liệu tới tay, Trần Phong cùng với Khổng Bạch một lần nữa đến Gen Công Hội, hắn cố ý lựa chọn một cái mật thất tu luyện có nồng độ năng lượng cao nhất, làm địa điểm xuyên qua.

Ồ...ô...n...g —— Quả cầu màu xanh lam của Không Bạch không ngừng lấp loé, liên tục bổ sung năng lượng.

"Bắt đầu đi."

"Tốt!" Không Bạch hít vào một hơi thật sâu, hẳn cảm giác cả đời này của mình cũng chưa từng làm qua sự tình nào quái đản nào như thế này.

Phải biết rằng, lúc trước mỗi một lần trước khi xuyên qua, đều là đang bị đuổi giết, tại thời điểm nguy hiểm nhất, cưỡng ép xuyên qua, mà bây giờ, chính mình thế mà chủ động muốn chết.

"Nhân sinh quái đản a." Không Bạch thở dài một tiếng.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, thân ảnh của hai người biến mất trong nháy mắt.

...

Oanh! Hư không nổ tung.

Ở một cái hư không không biết nào đó.

Thân ảnh của Trần Phong cùng với Không Bạch lặng yên xuất hiện, hai người còn chưa thấy rõ cái thế giới này, cũng đã cảm giác được một cỗ sát cơ mãnh liệt từ trong bóng tối bao phủ mà đến.

Loại sát cơ kia...vượt xa cái gọi là Giác Tỉnh Giả.

"Đi!" Không Bạch quát lên một tiếng.

Thế giới thần kỳ

Xuyên qua!

Xoạt! Hai người một lần nữa biến mất.

"Đó là cái gì?" Trần Phong ngạc nhiên hỏi.

"Có trời mới biết." Không Bạch vô lực chửi bậy.

Căn cứ theo kinh nghiệm quá khứ của hắn, gặp được loại tồn tại có sức mạnh vượt xa chính mình này, nhất định phải lập tức rời đi, nếu không ngay cả cơ hội chạy trốn đều không có!

"Đáng sợ như vậy sao?" Trần Phong ngạc nhiên, hắn khẳng định, cổ khí tức vừa rồi kia, còn muốn cường đại hơn xa so với Giác Tỉnh Giả! Nói không chừng đó là những tồn tại có cấp bậc cộng minh hoặc là thần linh, tuyệt đối là những cấp bậc trong truyền thuyết!

"Có đôi khi cũng không phải." Không Bạch lắc đầu: "Xuyên qua thế giới khác, sự tình rối loạn quá nhiều, bởi vì quy tắc của mỗi một thế giới khác nhau, vào một số thời khắc, chúng ta sẽ trở nên rất yếu."

"Ví dụ như...có một số thế giới, sẽ khiến cho lực lượng của người bị suy yếu đi gấp một vạn lần, như vậy thì kẻ địch cũng không cần phải là Giác Tỉnh Giả, chỉ cần là cấp B cũng có thể miểu sát chúng ta." Không Bạch bắt đầu nói ra.

Thì ra là thế, Trần Phong hiểu ra, xuyên qua, quả nhiên cũng có rất nhiều môn đạo.

"Tóm lại, xuyên qua rất đặc thù, so với bất luận những sự tình mà người đã gặp còn muốn ly kỳ hơn..." Không Bạch cười khổ: "Cho nên, một khi Quầng sáng may mắn của người khôi phục, nhất định phải lập tức nói cho ta biết, chúng ta sẽ lập tức lợi dụng giá trị may mắn để trở lại địa phương chính xác!"

"Hiểu rõ." Trần Phong gật đầu.

Đây chính là mục đích lúc đầu của bọn hắn, không ngừng xuyên qua, mãi cho đến khi Quảng sáng may mắn phát huy ra tác dụng!

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, bọn hắn một lần nữa xuyên qua, lại cảm giác được thân thể của mình đang bị thu nhỏ lại. Chung quanh không ngừng truyền đến thanh âm nổ vang, cùng với những tiếng gào thét trầm muộn, khiến cho tâm trạng của người ta bị đè nén, cũng may, bọn hắn cũng không cảm giác được mỗi nguy hiểm.

Trần Phong thấy cái hoàn cảnh quen thuộc này bỗng nhiên bừng tỉnh: "Hắn là lại xuyên vào trong bụng của một sinh vật nào đó?"

"Không giống như vậy." Không Bạch lắc đầu, lại có một chút kỳ quái, rõ ràng hắn cùng với Trần Phong còn chưa xuyên qua được mấy lần, vì cái gì Trần Phong phải dùng cái chữ "Lại" này? Chẳng lẽ còn có những người khác cũng có năng lực xuyên qua? Không Bạch vừa định đặt câu hỏi, bỗng nhiên cảm giác được một cỗ áp bách mãnh liệt truyền đến, nhìn kỹ ở chung quanh, liền cảm thấy kinh sợ.

"Trời ạ!"

"Nơi này là..." Trần Phong cũng tròn to con mắt.

Có một tầng màng mỏng đem bọn hắn bao bọc lại, chung quanh chảy xuôi rất nhiều chất lỏng, còn có một số cái ống cắm ở trên người, đây rõ ràng là ở bên trong cơ thể của một sinh vật mang thai nào đó!

Bọn hắn vậy mà xuyên vào bào thai, mà kinh khủng nhất là...sinh vật mang thai này đang tiến hành sinh con!

"Nhanh lên!" Không Bạch không có một chút do dự khởi động năng lực xuyên qua.

Xoạt! Hai người biến mất trong nháy mắt.

Mà ở trong cái nháy mắt bọn hắn rời đi, những viên thịt dùng một hơi ủa ra, cái tiếng gào thét kia mới chậm rãi dừng lại.

...

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Trần Phong cùng với Không Bạch một lần nữa bắt đầu xuyên qua, lần kinh lịch vừa rồi làm cho bọn hắn có chút sợ hãi không thôi.

"Quầng sáng may mắn còn chưa phát huy ra tác dụng?"

"Không có."

"Tại sao ta cảm giác, không có có Quầng sáng may mắn, người chính là một tên xui xẻo?"

"..."

"Hi vọng lần sau sẽ không có nguy hiểm." Không Bạch cười khò.

Mà đúng vào lúc này, ánh sáng màu trắng xuất hiện trước mắt, bọn hắn một lần nữa xuyên qua một thế giới mới, chỉ có điều là, khiến cho người ta kinh dị chính là, ngay vào trong cái nháy mắt hoàn thành xuyên qua.

Xoạt! Vô luận là Trần Phong hay là Không Bạch, đều cảm giác được thế giới trước mắt trở nên nhỏ hẹp, thân thể, lực lượng của hai người, vẫn còn ở đó, thế nhưng hình thể lại trở nên hết sức quý dị, giống như là nằm trên mặt đất, sau đó bị xe lu đè tới đè lui dẹp dẹp.

Nhất là Không Bạch...gương mặt của hắn cực kỳ giống với hình ảnh trên áp phích phim kinh dị.

"Chúng ta đã xuyên qua thế giới hoạt hình?" Trần Phong có một chút choáng váng, hắn chưa bao giờ nhìn thấy qua cái thế giới nào kinh người như thế này, hắn là một cái thế giới hoạt hình nào đó?

"Làm sao có thể?" Không Bạch lắc đầu.

Thế giới hoạt hình là giả lập, làm sao lại có! Hắn đã xuyên qua vô số lần, còn chưa bao giờ thấy qua cái gì gọi là thế giới hoạt hình, bất quá cái thế

giới trước mắt này đúng là rất quý dị...hắn muốn ngẩng đầu nhìn một chút, sau đó phát hiện ra không có cái gì.

Cúi đầu...cũng không có cái gì.

Không, hắn thậm chí còn không có cách nào cúi đầu hay là ngẩng đầu.

Vô luận hắn làm như thế nào, đều chỉ có thể nhìn thấy chung quanh, hai người nhìn nhau một lát, lại nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, bỗng nhiên sinh ra một cái suy nghĩ đáng sợ.

Nơi này...lại có thể là một cái thế giới 2D! ! !

Không Bạch cùng với Trần Phong lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn cái thế giới thần kỳ này, bọn hắn cảm giác mình đã biến thành một cái điểm, di động qua lại ở trên một trang giấy.

Trên dưới? Căn bản không tồn tại!

Không Bạch chỉ có thể lắc đầu một lần nữa khởi động năng lực xuyên qua.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, hai người vừa mới xuất hiện, liền cảm nhận được năng lượng mệnh môn.

Oanh! Năng lượng mệnh môn giống như là thủy triều, trong nháy mắt bao phủ hai người, đó là một cỗ năng lượng nồng đậm đến mức làm cho người ta giận sôi, cơ hồ chỉ cần hít thở cũng có thể cảm thấy năng lượng vô tận.

"Thật là mạnh!" Không Bạch kinh ngạc tán thán.

"Quảng sáng may mắn, đã khôi phục." Trần Phong vô ý thức nhìn thoáng qua, cũng cảm thấy vui mừng.

Quảng sáng may mắn đã yên lặng không biết bao nhiêu lâu, vào lúc này lại phát huy ra tác dụng.

"Oa! Vậy thì tốt quá." Không Bạch mừng như điên.

Nếu như vậy, nhiệm vụ coi như đã hoàn thành thuận lợi, năng lượng mệnh môn, giá trị may mắn vô cùng vô tận, cái thế giới không biết này, vậy mà lại thần kỳ như thế.

"Nói không chừng ta có thể ở trong cái thế giới này đột phá trở thành Giác Tỉnh Giả." Khổng Bạch xúc động.

Năng lượng ở nơi này quá kinh khủng, chỉ mới dừng lại ở nơi này mấy giây đồng hồ, hắn đã cảm thấy thực lực của mình tăng lên!

Nếu như tu luyện ở cái thế giới này...một ngày...không, chỉ cần một giờ, liền có thể tăng lên một tiểu cảnh giới, vô cùng kinh khủng.

"Đây rốt cuộc là địa phương nào?" Khổng Bạch trừng lớn con mắt, trong cái vũ trụ này, thật sự có chỗ thần kỳ như thế.

"Không biết." Trần Phong lắc đầu.

Nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, bọn hắn dường như đang ở bên trong một cái hang động.

"Trước tiên xác nhận ở đây có nguy hiểm gì hay không, sau đó liền bắt đầu nghiên cứu cùng với tu luyện." Trần Phong nói ra.

"Hiểu rõ." Khổng Bạch khẽ gật đầu.

Hai người thận trọng đi đến cửa hang xem xét, liền ngay người, bên ngoài lại có thể là một cái vách núi, sau đó vào thời điểm nhìn xuống, Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được chỗ nào đó không thích hợp.

Nơi này là...

"Cạch!" Hang động bỗng nhiên bắt đầu rung động.

"Không tốt." Sắc mặt của Khổng Bạch đại biến: "Cái hang động này thế mà còn có thể động đậy."

Nữ cự nhân

Xoạt! Kèm theo hang động nhúc nhích, có một cỗ sát cơ mãnh liệt bao phủ bọn hắn, cho dù là dùng thực lực hôm nay của Không Bạch, cũng cảm giác được một loại nguy hiểm mãnh liệt. Nếu như không đi, nhất định sẽ chết!

Cái hang động này...đây rốt cuộc là cái quỷ gì? !

"Nhanh lên!" Trần Phong đã hiểu rõ mấy phần, lôi kéo Không Bạch nhanh chóng chạy ra ngoài hang động, trực tiếp nhảy vọt ra bên ngoài.

"Người điên rồi..." Không Bạch theo bản năng liền chuẩn bị khởi động năng lực xuyên qua, căn cứ theo kinh nghiệm của hắn, năng lượng của bọn hắn, ở bên trong rất nhiều thế giới căn bản là không có cách nào sử dụng.

Tuyệt đại đa số tình huống, bọn hắn chỉ mạnh hơn một chút so với người bình thường, nhảy xuống, nhất định sẽ ngã chết.

"Chờ một chút." Trần Phong giữ chặt hắn: "Tin tưởng ta."

Hưu! Hai người hạ xuống với một tốc độ cao.

Oanh! Bọn hắn bỗng nhiên rơi vào một loại đồ vật mềm nhũn nào đó, co dãn mười phần, thế mà đem bọn hắn hất lên lại hạ xuống, đem lực phản chấn hoá thành hư không.

"Ồ?" Không Bạch còn chưa kịp ngạc nhiên.

"Oanh!" Ở phương hướng cái hang động mà bọn hắn vừa nhảy ra, có một tiếng vang thật lớn, giống như là lôi đình vạn quân.

"Đây là loại địa phương nào? !" Không Bạch rung động.

Hang động thần kỳ mà đáng sợ, địa phương co dãn ở dưới chân, hoàn cảnh chung quanh cũng là như thế, giống như là thế giới loài người, lại có một chút không giống.

"Ha ha." Trần Phong không để ý đến hấn.

Vào thời điểm bọn hấn đang chạy trốn, Trần Phong điên cuồng vận chuyển đầu óc, Quảng sáng may mắn mở ra toàn diện, tìm kiếm một toạ độ của thế giới khác có thể sử dụng.

Nếu như có thể mà nói, vào thời điểm xuyên qua một lần nữa...trong đầu óc của Trần Phong suy nghĩ như điện, bởi vì vào thời điểm xuyên qua tiếp theo có khả năng sẽ không có Quảng sáng may mắn, cho nên ít nhất hấn phải cam đoan một điểm, xuyên qua một cái thế giới...

Nhất định phải có được năng lượng.

Nhất định phải có khả năng sử dụng Quảng sáng may mắn.

Nhất định phải an toàn.

Nhất định phải cho bọn hấn thời gian!

Trần Phong cần, chính là một cái thế giới như vậy, vô luận là quá khứ hay là hiện tại!

"Đã xác định."

"Như vậy... thì xuyên qua đi." Trần Phong nhìn về phía Không Bạch.

"Gấp cái gì?" Không Bạch lộ ra vẻ mặt mơ hồ, vừa rồi vào thời điểm nguy hiểm người không cho xuyên qua, hiện tại nguy hiểm đã được giải trừ, người lại nóng nảy bảo xuyên qua.

Đây chính là phúc địa trời ban! Nơi này có vô cùng vô tận năng lượng đấy? Nếu như có thể thăm dò rõ ràng quy luật của cái hang động kia...

"Người sẽ không muốn trở về cái hang động đó đâu." Trần Phong chỉ nhìn hấn như một thằng đàn.

"Cắt."

"Chỉ là một cái hang động mà thôi..." Khổng Bạch bấu môi, ngắc đầu, bỗng nhiên giật mình.

Trên đỉnh đầu của Khổng Bạch, cái lối vào hang động, vậy mà cách hần không đến năm mét. Hơn nữa, khiến cho người ngạc nhiên chính là, đây không phải là một cái hang động, mà là trọn vẹn hai cái.

"Ồ?" Khổng Bạch có một chút mờ mịt, cái hang động này lại còn biết di động?

"Người hãy nhìn lên bên trên một chút?" Trần Phong thăm thăm nói.

Khổng Bạch theo bản năng nhìn lên trên, thế là, ở bên trên hai cái hang động, hần nhìn thấy một cái dãy núi sừng sững, cùng với hai con mắt thật to, còn có một khuôn mặt quen thuộc...đây lại có thể là một khuôn mặt!

"M* kiếp!" Sắc mặt của Khổng Bạch đại biến.

Cái gọi là hang động kia, lại là lỗ mũi! Chờ một chút, vậy vị trí của bọn hần... Khổng Bạch cúi đầu xuống nhìn xuống, liên rùng mình, nếu như hần đoán không có sai, địa phương mà hần đang đạp lên...

"Chúc mừng người, đã đáp đúng." Trần Phong cười nói.

Xoạt! Khổng Bạch lạnh cả người, hần rút cuộc cũng minh bạch vì cái gì Trần Phong lại bảo hần khởi động năng lực xuyên qua.

Bởi vì hai người bọn hần vậy mà đang ở trên khuôn mặt của một người khổng lồ, cái hang động vừa rồi mà hần muốn tu luyện là lỗ mũi của người khổng lồ, mà cái địa phương tràn ngập sự co dãn ở dưới chân này là...

Xoạt! Đôi mắt to lớn kia đem hai người khóa chặt.

Nữ cự nhân giờ phút này có một chút phần nộ, hai tên tiểu gia hoả đáng chết này, vậy mà lại đánh thức nàng từ trong một giấc ngủ say, làm hại nàng hắt xì hơi một cái.

"..."

Nữ cự nhân phun trào sát ý.

"Thật, thật xin lỗi." Không Bạch nơm nớp lo sợ nói.

"Nhân loại...tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Xuất hiện ở thế giới hiện tại của bản tôn!" Giọng nữ băng lãnh vang tới tận mây xanh.

"Người thế mà biết chúng ta?" Trần Phong kinh ngạc.

Nữ cự nhân này, thế mà lại nhận biết nhân loại? Hơn nữa ngôn ngữ mà nàng dùng cũng là ngôn ngữ quen thuộc.

"Dĩ nhiên."

"Dù sao...lần này cũng là do nhân loại đánh thức chúng ta..."

"Dù sao...ở thời đại Thái Cổ đã được định trước a."

Nữ cự nhân tự lẩm bầm.

"Thái Cổ..."

"Đánh thức..."

Vẻ mặt của Trần Phong bỗng nhiên đại biến: "Người không phải là nữ cự nhân!"

"Nhanh lên!" Hắn hét lên với Không Bạch.

Cái gì? Không Bạch lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Bất quá lần này hắn lại không có một chút do dự lựa chọn tin tưởng Trần Phong, bởi vì hắn đã cảm thấy mối nguy hiểm, lúc này không đi, thì còn chờ đến khi nào!

"Muốn đi?" Nữ cự nhân phát tay, đem không gian chung quanh bọn hắn phong tỏa.

Oanh! Một cỗ lực lượng vượt xa lực lượng Giác Tỉnh bỗng nhiên đem bọn hắn bao phủ.

Xoạt! Năng lực xuyên qua của Không Bạch, thế mà hơi ngừng lại.

"Đây là cái quỷ gì?" Không Bạch bỗng nhiên kinh sợ.

Hắn đã xuyên qua vô số lần, gặp được vô số nguy cơ sinh tử, gặp được vô số địch nhân, nhưng lại chưa bao giờ gặp qua sự tình kinh người như thế này, lại có người có thể ngăn cản năng lực xuyên qua của hắn?

Đây không phải là kéo dài thời gian, mà là cưỡng ép ngăn chặn! Này, này, chuyện này...

Đáng chết, Trần Phong thầm mắng trong lòng.

"Người cứ tiếp tục thi triển năng lực xuyên qua, tìm được cơ hội liền xuyên qua, còn lại cứ giao cho ta." Trần Phong truyền ý niệm.

"Được." Không Bạch đè ép sự hoảng sợ ở trong đáy lòng, bắt đầu tìm kiếm cơ hội.

"Ta hiện tại đối với các người càng ngày càng hiếu kỳ..." 'Nữ cự nhân' hứng thú nói: "Mặc dù không biết các người đang làm cái gì, thế nhưng ta cảm thấy không gian cùng với thời gian lưu động..."

"Còn có, các người chỉ là nhân loại yếu đuối, thế mà lại tự dung lại xuất hiện ở trên cơ thể của ta."

"Thật sự là thú vị đấy."

Nàng cười vui vẻ, hai người Trần Phong kém chút nữa bị hất văng.

"Ngài nhất định phải thả ta đi." Trần Phong nhìn thẳng vào nữ cự nhân.

"Vì cái gì?" Nữ cự nhân tò mò nhìn hắn.

"Bởi vì ta là nhân vật chính thức tinh lực lượng cộng minh, nếu như ta chết ở chỗ này, hết thảy tất cả đều sẽ biến mất." Trần Phong hít vào một hơi thật

sâu nói.

"Ồ?" Nữ cự nhân giống như cười mà không phải cười nói: "Người chắc chắn chứ? Lực lượng cộng minh rõ ràng đã được khởi động, Thái Cổ đã bắt đầu buông xuống, hiện tại giết người, căn bản là không có ảnh hưởng gì."

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh nói: "Ngài không phải vừa mới cảm giác được thời gian lưu động hay sao? Chúng ta đến từ tương lai, cải biến ba phần, quá khứ, hiện tại, cùng với tương lai, lúc này mới khiến cho một số tồn tại trùng hợp dung hợp, chế tạo ra Thần khí vốn không nên tồn tại, lúc này mới có thể thức tỉnh lại thời đại Thái Cổ!"

Vật thí nghiệm

"Quá khứ, hiện tại, tương lai, mỗi một đoạn lịch sử đều không thể thiếu."

"Nếu như chúng ta chết ở chỗ này...tại tương lai của chúng ta, hoặc là một số chuyện nào đó ở trong quá khứ, bởi vì chúng ta không tồn tại, khẳng định sẽ phát sinh sự cải biến, Thần khí cũng sẽ không được sinh ra!"

"Lịch sử, tất nhiên sẽ cải biến một lần nữa."

"Ngài xác định, ngài muốn mạo hiểm như vậy?"

Trần Phong dùng ánh mắt không sợ hãi nhìn nàng.

"Thì ra là thế." Nữ cự nhân yên lặng.

Nàng có thể cảm giác được, trên người của tên nhân loại này truyền đến khí tức đặc biệt, nàng cũng có thể chính xác cảm giác được, đích thật là tên nhân loại này đã mở ra lực lượng cộng minh.

"Cư nhiên lại trùng hợp như thế hay sao..." Nữ cự nhân trầm ngâm.

Nàng mặc dù có thân phận cao quý, thế nhưng sự tình cải biến lịch sử này nàng cũng không hiểu rõ lắm.

"Người vì sao lại phải thức tỉnh thời đại Thái Cổ." Nữ cự nhân tò mò.

"Bởi vì thế giới của ta đã rơi vào trong tình trạng nguy hiểm, ta chỉ có thể thức tỉnh thời đại Thái Cổ." Trần Phong suy nghĩ một chút: "Huống chi, ta dùng phương thức cải biến ba phần này, là để bảo đảm cho các ngài không thể thương tổn ta, cũng không thể vây khốn ta, bằng không thì các ngài cũng sẽ ngủ say một lần nữa!"

"Nói theo một ý nghĩa nào đó, ta coi như đã biến thành tồn tại vô địch rồi có phải hay không?"

"Chờ các ngài buông xuống...ta sẽ không gặp phải nguy hiểm nữa, bởi vì các ngài sẽ là người bảo hộ cho ta!"

Trần Phong tự hào nói.

"Thì ra là thế." Nữ cự nhân khẽ gật đầu, nếu như mục đích là như vậy, tên nhân loại này đúng là có một chút tâm cơ.

"Cho nên, ngài bây giờ hẳn là nên thả ta đi." Trần Phong thản nhiên nói ra.

"Ta có khả năng thả ngươi đi, thế nhưng không cần phải thả hẳn đi chứ?" Nữ cự nhân giống như cười mà không phải cười: "Khiêu khích bản tôn, luôn luôn phải trả một cái giá thật lớn, vậy thì hãy để lại đồng bạn của ngươi, ở đây chơi đùa với ta đi."

"Ngài xác định hẳn không phải là nhân tố tồn tại bên trong quá trình sinh ra Thần khí?" Trần Phong thở dài.

"Ta có thể xác định."

"Đừng tưởng rằng ta có thể dễ dàng bị lừa gạt." Nữ cự nhân cười lạnh nói: "Ta ở trên người của hắn, không cảm giác được khí tức số mệnh, Thái Cổ sinh ra, cùng với hắn không có bất cứ một quan hệ nào!"

"Thế nhưng mà rất hắn xấu a." Trần Phong cảm khái: "Ngài nhìn tướng mạo của người này đi, thật sự muốn hắn bồi tiếp ngài hay sao?"

Nữ cự nhân liếc mắt quan sát kỹ Không Bạch, thế mà do dự.

Không Bạch: "? ? ?"

Bất quá, nữ cự nhân rất nhanh liền kịp phản ứng.

"Không sao, ta coi hắn giống như là gia súc là được, vào thời điểm nhàm chán lấy hắn ra làm đồ chơi." Nữ cự nhân bình thản nói ra.

Trần Phong: "..."

"Lý luận là lý luận như thế, thế nhưng mà loại chuyện xuyên qua này, là hấn nắm giữ, ta cũng không có." Trần Phong đau đầu: "Ngài nếu như bắt giữ hấn, ta thế nhưng thật sự không có cách nào rời đi."

"Thì ra là thế." Nữ cự nhân cảm ứng một thoáng lực lượng của Khổng Bạch, lúc này mới có một chút thất vọng gật đầu: "Khó trách ngươi lại mang theo một người xấu như vậy, nguyên lai là bởi vì hấn có loại tác dụng này."

"Đúng vậy a." Trần Phong thở dài: "Bằng không thì ai sẽ làm ô nhiễm ánh mắt của mình?"

Khổng Bạch: "? ? ?"

"Vậy được rồi." Nữ cự nhân buông lỏng lực lượng phong tỏa ra.

"Đi!" Trần Phong đạp Khổng Bạch một cước.

Xoạt! Khổng Bạch không có một chút do dự thi triển năng lực xuyên qua.

Mà ở trong cái nháy mắt này, nữ cự nhân bỗng nhiên lấy lại tinh thần: "Không đúng, sự tình mà ngươi đã hoàn thành hấn là ở trong quá khứ, không hề có quan hệ cùng với hiện tại..."

Nàng theo bản năng muốn cưỡng ép khống chế hai người.

Nhưng mà, đã chậm.

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong cùng với Khổng Bạch đã trở nên mờ nhạt.

"Ngươi lại dám đùa nghịch ta?" Nàng gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

"Gặp lại."

"Thần linh..." Trần Phong thu lại nụ cười trên mặt nói: "Thần linh vĩ đại."

Oanh! Thân ảnh của hai người hoàn toàn biến mất.

"Nhân loại...thật là thú vị." Nữ cự nhân phần nộ khôi phục lại sự bình tĩnh, nàng đứng dậy, giãn ra thân thể cao lớn của chính mình nói: "Chúng ta rất nhanh sẽ gặp mặt."

Trong tinh không vô ngần.

Có một toà vương toạ như ẩn như hiện trong tinh không.

Nam nhân kia, vẫn đang ngồi ở phía trên vương toạ, lạnh lùng nhìn hành tinh ở trước mắt, nhẹ nhàng xoay tròn chiếc nhẫn trên ngón tay của mình.

Xoạt! Vương toạ to lớn lấp lóe mấy lần, lại biến mất không thấy gì nữa.

Tinh không khôi phục lại sự bình tĩnh.

Rất lâu sau, trong tinh không có một đoàn hỏa diễm kỳ diệu lóe lên, ở địa phương vốn không có hỏa diễm này, lại có thể bùng cháy một đoàn hỏa diễm như vậy, sau đó dần dần hóa thành bóng người.

Nàng mặc một bộ váy đỏ, dùng đôi mắt to tròn nhìn về phía phương hướng vương toạ biến mất.

"Người lại xuất hiện."

"Ở nơi này, bằng vào loại phương thức này, là thần linh hay sao?"

"Nếu như là thần linh..."

"Vì cái gì không phát hiện được sự tồn tại của ta?"

"Chưa khôi phục lại lực lượng?"

"Hay là..."

Trong mắt của nàng lóe lên một vệt hàn mang, hóa thành một đám lửa, lặng yên biến mất.

...

Ở một nơi nào đó, một thế giới không biết.

Ở dưới sự vận hành toàn diện của Quảng sáng may mắn, hai người Trần Phong rốt cục cũng xuyên qua một lần nữa, thành công xuyên qua đến một nơi an toàn, có năng lượng, cũng có Quảng sáng may mắn. Đây là một cái thế giới gần như hoàn mỹ!

"Không hổ là Quảng sáng may mắn." Khổng Bạch kinh ngạc tán thán, hắn biết rõ, năng lực xuyên qua cùng với Quảng sáng may mắn là một sự kết hợp hoàn hảo.

Trần Phong trợn mắt trừng một cái không để ý đến hắn, mà trước tiên đem số liệu sửa sang lại toàn bộ, bắt đầu thôi diễn công việc, những vấn đề nghi hoặc chưa được giải quyết kia, hắn muốn giải quyết toàn bộ.

Xoạt! Từng dãy số liệu bắt đầu được thôi diễn.

Trong thế giới giả lập, Trần Phong toàn diện vận chuyển ý thức.

"Linh, giúp ta phân tích."

"Được rồi."

Quảng sáng may mắn bắt đầu vận chuyển.

Câu đố trăm năm, được phá giải chỉ trong vòng vài giờ, ở dưới sự thôi diễn của Trần Phong cùng với Linh, tiến độ nghiên cứu thuốc thử gen, đang dùng một loại tốc độ kinh người bắt đầu tiến triển.

Một giờ...

Hai giờ...

...

Trần Phong rốt cục cũng hoàn thành nghiên cứu.

Chỉ có điều, đây thật sự là kết quả cuối cùng hay sao?

Nghiên cứu của đám người ở thời đại gen, thật sự không hề có một chút vấn đề nào hay sao?

Trần Phong không nắm chắc.

Phải biết rằng, một khi hắn trở lại thời đại gen, Quầng sáng may mắn sẽ toàn diện mất đi hiệu lực, lại phải sử dụng một lần xuyên qua tuần hoàn nữa, cũng không biết phải mất bao nhiêu lâu, hơn nữa rất có thể sẽ thất bại!

Cho nên... Trần Phong nhú mày, có một chút lưỡng lự.

Mà đúng vào lúc này, hắn bỗng nhiên nhìn về phía Khổng Bạch đang ăn không ngồi rồi ở bên cạnh.

"Sao thế?" Khổng Bạch lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn Trần Phong.

Trần Phong liền cười, ha ha, nơi này không phải có sẵn một vật thí nghiệm hay sao?

"Hắc hắc...có muốn hay không đột phá Giác Tinh Giả?" Trần Phong ân cần dụ dỗ.

"Ừm." Khổng Bạch điên cuồng gật đầu.

"Vậy liền uống cái này đi." Trần Phong lấy ra bình thuốc thử gen vừa mới nghiên cứu xong nói: "Tuyệt đối có thể đột phá 100%."

Cuồng vọng

"Thần kỳ như vậy sao?" Không Bạch nửa tin nửa ngờ uống vào, bỗng nhiên cảm giác được năng lượng trong cơ thể tăng vọt, sắc mặt liền đại biến, bắt đầu tu luyện.

Trần Phong chỉ lẳng lặng nhìn.

Ừm...Giai đoạn thứ nhất, thuốc thử gen hóa thành năng lượng xông vào. Bởi vì là phương thức bạo lực xông vào, cho nên biểu lộ của Không Bạch có một chút vặn vẹo, xem ra là do xông vào quá mãnh liệt, khiến cho hắn không chịu nổi gánh nặng.

"Người tuổi trẻ bây giờ vẫn quá mềm yếu." Trần Phong bình luận.

Ừm... Giai đoạn thứ hai, à đúng rồi, mặc dù năng lượng của cái đồ chơi này đã không có vấn đề, thế nhưng cảm giác đau cùng với cảm giác kích thích quá mức mãnh liệt, người bình thường căn bản là không có cách nào tiếp nhận. Mặc dù nó có khả năng thành công 100%, thế nhưng cái đồ chơi này yêu cầu đối với ý chí cùng với tư duy quá mức kinh người, quá mức nguy hiểm.

Điểm này cần phải được cải thiện, Trần Phong suy nghĩ một chút, ghi lại điểm này.

Ừm...Giai đoạn thứ ba, uống bình thuốc thử gen này vào sẽ dẫn đến việc thân thể nhận một chút ảnh hưởng, trở nên càng xấu, tốt ở chỗ người sử dụng là Không Bạch, nếu như là những người khác có lẽ sẽ hết sức phiền phức.

Điểm này cũng cần phải cải thiện, Trần Phong suy nghĩ một chút, cũng ghi lại điểm này.

Giai đoạn thứ tư...

Gian đoạn thứ năm...

...

Trần Phong yên lặng quan sát, ghi chép lại vấn đề phát sinh trong lúc thí nghiệm.

Quả nhiên, phiên bản đầu tiên của loại thuốc thử gen đặc biệt này có quá nhiều khuyết điểm, cho dù nó có khả năng đột phá 100%, nhưng lại diễn sinh ra nhiều vấn đề khác.

"Vẫn còn nhiều khuyết điểm." Trần Phong trầm tư.

Rất lâu sau, Khổng Bạch đột phá hoàn thành!

"Ha ha ha, lão tử cũng là Giác Tỉnh Giả!" Khổng Bạch mừng như điên.

Cho dù đau đến mức chết đi sống lại, mệt mỏi cơ hồ đến mức hư thoát, toàn thân đổ mồ hôi đầm đìa, thế nhưng hắn vẫn tràn đầy năng lượng như cũ.

Oanh! Khí tức mạnh mẽ phun trào, Khổng Bạch đột phá thành công, thân thể bị huỷ diệt trong nháy mắt và bắt đầu tổ chức lại, đây là đặc thù của Giác Tỉnh Giả, thân thể năng lượng!

Khổng Bạch rút cục từ bên trong khổ tận cam lai nhận được thành quả, khiến hắn vui mừng hét dài một tiếng, quá khó khăn.

Oanh! Năng lượng từ trong tay của hắn tản ra, cảm giác được sự mạnh mẽ của thân thể.

"Đi thôi! Trần Phong, chúng ta trở về!" Khổng Bạch hưng phấn, không kịp chờ đợi để thể hiện bản lĩnh của mình.

"Chờ một chút." Trần Phong khoát khoát tay: "Ta sẽ hoàn thiện nó một lần nữa."

"Hoàn thiện?" Khổng Bạch đột nhiên ý thức được một chút không thích hợp.

"Ừm, dù sao thì không phải người nào cũng đều có lực ý chí mạnh mẽ giống như ngươi, ta sẽ hoàn thiện thêm một phiên bản cấp thấp mà người

bình thường cũng có thể sử dụng được." Trần Phong nói.

"Ha ha." Không Bạch vui vẻ gật đầu.

Đúng vậy, dù sao thì không phải người nào cũng là thiên tài giống như hấn, chỉ có điều là sau khi Không Bạch cẩn thận suy nghĩ một chút, luôn cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp, thế là thận trọng hỏi: "Như vậy... phiên bản cấp thấp mà người nói có nghĩa là ..."

"Giảm cảm giác đau xuống, giảm kích thích xuống, giảm độ vận vẹo thể xác xuống, giảm..." Trần Phong thuận miệng nói một tràng, thấy sắc mặt của Không Bạch càng ngày càng đen, lúc này mới xoay chuyển lời nói: "Ừm, dĩ nhiên, xác xuất thành công cũng sẽ bị giảm xuống."

"Ồ." Không Bạch lúc này mới vui vẻ, đúng vậy, giảm độ thống khổ xuống như vậy, xác xuất thành công tự nhiên cũng sẽ bị giảm xuống mới đúng.

"Như vậy, xác xuất thành công của phiên bản cấp thấp..." Hấn cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Rất thấp." Trần Phong thở dài: "So với tỷ lệ nguyên bản thấp hơn 10%!"

"Ồ." Không Bạch gật đầu.

10% a, đây đã là một cái xác suất rất cao, dù sao thì đối với thuốc thử gen bình thường mà nói, xác suất 10%... vân vân, 10%? Hấn nhớ kỹ Trần Phong lúc đầu nói xác xuất thành công là 100%? Cho nên nói, cái phiên bản cấp thấp mà Trần Phong sắp nghiên cứu ra, có xác xuất thành công là 90%? !

"Đừng nói cho ta là cái đồ chơi này còn có thể dùng được nhiều lần." Không Bạch cắn răng nghiền lợi nói ra.

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái, vỗ vỗ bờ vai của hấn: "Trách nhiệm nặng nề sẽ rơi trên vai của những người đàn ông cao to..."

"Trách nhiệm cái con m* nhà ngươi!" Không Bạch giận dữ.

"Bình tĩnh, sớm dùng sớm hưởng thụ." Trần Phong lườm hấn một cái: "Ngươi bây giờ cũng đã là Giác Tỉnh Giả rồi cơ mà? nghiên cứu và phát

triển phiên bản cấp thấp phải mất nhiều thời gian hơn so với phiên bản bình thường, người không nhất định có thể đợi được cho đến lúc đó."

"Thật sao?" Khổng Bạch hoài nghi quan sát Trần Phong.

"Dĩ nhiên." Trần Phong phát phát tay: "Người trước tiên hãy làm quen một chút với lực lượng Giác Tỉnh, ta tiếp tục nghiên cứu và phát triển phiên bản cấp thấp, ài, nghiên cứu và phát triển phiên bản cấp thấp thật sự vô cùng khó, không có niềm tin chắc chắn gì cả..."

"Được rồi." Khổng Bạch lúc này mới thấy trong lòng dễ chịu hơn một thoáng.

Sau một tiếng, ngay vào lúc Khổng Bạch còn chưa hiểu rõ được lực lượng Giác Tỉnh đến cùng là cái gì, Trần Phong đã lặng yên nghiên cứu và phát triển phiên bản cấp thấp thành công.

"Trần Phong, con m* nhà người! !!"

Tại Hiệp hội chế tác Gen, Hồ Phong dẫn đầu một đám chế tác đại sư đều rất là thất vọng.

"Trần Phong còn chưa tới hay sao?"

"Chưa thấy."

"Không phải hắn đã nói là sẽ nghiên cứu cùng với chúng ta hay sao?"

"Chẹp...hắn nói chỉ cần nghiên cứu một mình là được." Trợ lý gãi gãi đầu thấp giọng nói ra.

"Quấy rối!" Chòm râu bạc của Hồ Phong run rẩy.

Nghiên cứu một mình? Có thể sao? Nhóm của bọn hắn gồm mười mấy chế tác đại sư, nghiên cứu lâu như vậy, cũng không hề thành công, nếu có thể sử dụng kỹ thuật để giải quyết vấn đề, bọn hắn đã sớm giải quyết!

Hiện tại vấn đề duy nhất, chính là thử nghiệm! Không ngừng thử nghiệm! Mỗi đến một khắc nghiên cứu ra loại thuốc thử gen mới nhất này.

Bọn hấn nguyên bản đang mong đợi Trần Phong có thể cung cấp một chút mạch suy nghĩ mới, có lẽ có thể làm cho tiến độ nghiên cứu thuốc thử gen gia tăng thêm một chút, thế nhưng không nghĩ tới, cái tên này căn bản là không thêm đến!

"Tên tiêu tử này quá mức cuồng vọng!" Hồ Phong phẫn nộ.

Hấn là gen chế tác sư thế hệ trước nhất của Hiệp hội chế tác Gen, là một người ít quan tâm đến những chuyện khác, gần như không tham dự vào bất luận một sự cạnh tranh nào, vĩnh viễn chỉ là kính dâng không có tiếng tăm, có trình độ chế tác kinh người, cũng là người phụ trách chế tác gen lần này, vì chế tác thuốc thử gen lần này, bọn hấn đã chịu khổ rất lâu.

"Coi như chế tạo ra thuốc thử gen Siêu X, hấn cũng không cần phải không coi ai ra gì như thế." Hồ Phong phẫn nộ.

Hấn biết Trần Phong có trình độ chế tác cao, thế nhưng mà chuyện lần này có quan hệ đến nhân loại sau này, không thể hợp tác với mọi người một chút hay sao? Nếu như mọi người cùng nhau cố gắng, có lẽ sẽ có thể nhanh chóng nghiên cứu ra.

Đám người chỉ có thể cười khổ, cuồng vọng thì lại như thế nào? Người ta thế nhưng chính là đệ nhất nhân chế tác gen trên danh nghĩa! Lại thêm thân phận đặc thù cùng với địa vị của Trần Phong, căn bản là không có người nào có thể quản được hấn!

Không có nhà!

"Đề ta đi tìm hần." Hồ Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Thế nhưng mà hần đã bế quan..." Chúng người rất là nhức đầu.

"Bế quan cũng phải gọi ra ngoài!"

"Cho dù là trời, cũng phải trời hần lôi ra!" Hồ Phong gầm thét: "Hai ngày này Giác Tỉnh Giả xuất hiện càng ngày càng nhiều, Gen Công Hội đã gánh không nổi áp lực, nếu như cứ thế như vậy...rất có thể sẽ xảy ra chuyện!"

"Các người thật sự muốn nhìn cái cảnh tượng đó hay sao, Giác Tỉnh Giả chạy khắp thế giới?"

"Nhất là những Giác Tỉnh Giả không bị giám sát."

Đám người nghe vậy liền trở nên nghiêm nghị.

Giác Tỉnh Giả cường đại cỡ nào bọn hần biết rất rõ, uy hiếp của từng Giác Tỉnh Giả đều là trí mạng, vượt qua xa xa vũ khí hạt nhân, có thể tùy tiện hủy diệt một tòa thành phố!

Nếu như để cho những kẻ như vậy chạy tán loạn khắp thế giới...bọn hần chỉ tưởng tượng thôi liền đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

"Thiên phú của Trần Phong ở phía trên chúng ta."

"Cho dù là một dạng trình độ kỹ thuật, hần cũng có thể đứng ở chỗ cao hơn chúng ta để phân tích, có lẽ đối với nghiên cứu của chúng ta sẽ trợ giúp được một ít." Hồ Phong thở dài: "Cho nên, chúng ta nhất định phải tới tìm hần."

Đám người liếc nhìn nhau, lúc này mới nhất trí gật đầu.

Có lẽ...Trần Phong thật sự có thể khiến cho tiến độ nghiên cứu tăng tốc.

Thế là, một đám chế tác sư hợp lại thành một đoàn người đi đến địa phương Trần Phong bế quan.

"Đề ta tới." Hồ Phong hít vào một hơi thật sâu.

Cường ép khiến cho người khác xuất quan là hành vi không lễ phép nhất, nhất là đối mặt với Trần Phong có thân phận kinh khủng, vào một khắc bước ra này, hắn đã làm tốt chuẩn bị bị la mắng.

Chỉ có điều là, hắn còn chưa kịp tới đập cửa, đã nhìn thấy cửa chính của mật thất tu luyện mở ra, Trần Phong mang theo một người xấu xí từ bên trong mật thất tu luyện đi ra ngoài, cái tên gia hỏa xấu xí kinh người kia, trên khuôn mặt còn mang theo một chút cảm xúc phức tạp cùng với không hiểu, lộ ra một dáng vẻ căm phẫn và tức giận do vừa mới bị chà đạp xong.

??? Đám người có chút phát mộng.

Mật thất tu luyện... không phải đều chỉ dành cho một người bế quan thôi hay sao? Bế quan vốn là vì để tránh khỏi sự quấy nhiễu, nào có ai vào thời điểm bế quan còn mang theo những người khác? Nhất là loại bộ dáng này!

Hít hà ——Đám người nghĩ đến một cái khả năng, hít vào một ngụm khí lạnh, chẳng lẽ nói...

"Này, này, chuyện này..." Hồ Phong vừa mới phần nộ nhìn thấy tình huống này cũng có một chút phát mộng, muốn nói cái gì, lại không dám nói, đừng phải loại sự tình riêng tư này của người ta, cái mặt mo này của hắn thực sự cũng không biết nói cái gì.

"Thật xin lỗi, ta không biết là các ngươi..." Hồ Phong có một chút xấu hổ.

"Các ngươi đang náo loạn cái gì?" Trần Phong kỳ quái liếc mắt nhìn bọn hắn: "Được rồi, mặc kệ, các ngươi tới cũng vừa vặn, đây là thuốc thử gen mà ta vừa mới nghiên cứu hoàn thành, các ngươi cầm đi thử nghiệm xem."

??? ! Tất cả mọi người đột nhiên tròn to con mắt.

"Thuốc thử gen? !"

"Người nghiên cứu thành công?"

"Làm sao có thể? !"

Đám người không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Phong.

Xoạt! Hồ Phong tiếp nhận lấy phần tài liệu mà Trần Phong đưa, trong này có rất nhiều vấn đề cùng với quá trình, đều là những nan đề mà bọn hắn gặp phải, thế nhưng bên trong phần tài liệu mà Trần Phong cung cấp, dường như đã có đáp án toàn bộ.

Oanh! Đầu óc của tất cả mọi người nổ vang.

Một đồng người bọn hắn vây quanh nghiên cứu cách điều chế, hận không thể lập tức thí nghiệm.

Đúng! Đúng là đúng! Trần Phong thế mà thật sự thành công!

"Thật."

"Đều là thật!"

"Nguyên lai là phải làm như vậy mới được, ha ha ha." Hồ Phong mừng như điên.

Sau khi hắn xác định ba, bốn nan đề đã được giải đáp chính xác, hắn liền biết, phần tài liệu của này Trần Phong, là chính xác, là cách điều chế chân chính!

Mười mấy chế tác đại sư bọn hắn, nghiên cứu mà bọn hắn phải mất không biết bao nhiêu năm mới có thể hoàn thành, Trần Phong lại chỉ cần ba ngày là có thể hoàn thành! Kinh người như thế!

"Vị này..." Bọn hắn nhìn về phía Không Bạch.

"Há, hắn cũng là Giác Tỉnh Giả, phụ trợ ta nghiên cứu." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Thật xin lỗi." Hồ Phong hổ thẹn: "Ta còn tưởng rằng..."

Hồ Phong hết sức xấu hổ, Trần Phong vì nhân loại, cũng đã liều mạng nghiên cứu, chính mình vậy mà còn có loại ý nghĩ kia, quả thực là vũ nhục đối với Trần Phong, hắn cảm thấy mình hẳn là phải xin lỗi.

Một câu nói của Hồ Phong còn chưa dứt lời, đã bị mấy người ở bên cạnh gắt gao bịt miệng lại.

"Ừm..." Hồ Phong không thể nói tiếp được.

"Nói cái gì thế? Xin lỗi cái gì?" Trần Phong kỳ quái liếc mắt nhìn bọn hắn.

"Ha ha ha."

"Không có gì."

"Hắn còn nghĩ là ngài sẽ không nghiên cứu ra được đấy." Vài người tiếp lời, cười cười xấu hổ, kéo Hồ Phong rời đi: "Chúng ta sẽ đi khảo nghiệm cách điều chế, kiểm tra số liệu sau đó lại báo cáo cho ngài."

"Ừm, đi đi." Trần Phong trợn mắt trừng một cái, cái đám người này.

"Trần Phong, ta nói cho ngươi biết, ta sẽ không tha thứ cho ngươi." Không Bạch vẫn như cũ mang theo cảm xúc.

Vừa rồi hắn đã bị tra tấn đến mức chết đi sống lại, làm một người vất vả mang Trần Phong xuyên qua đủ loại thế giới, một mực liều mạng, hắn cảm thấy mình hẳn là nên hưởng thụ đãi ngộ của một anh hùng mới đúng.

Làm gì có chuyện gài bẫy người một nhà như thế chứ!

"Thỉnh thoảng hi sinh một chút nhỏ nhỏ cho nhân loại cũng được mà." Trần Phong an ủi.

"Không được!" Không Bạch phản nộ: "Ngươi làm sao không tự mình thử."

"Đây còn không phải là sợ đau hay sao..." Trần Phong nói thầm một câu, nhìn thấy ánh mắt của Không Bạch trở nên hung ác, liền tăng hắng một cái: "Ta đây không phải là đã đột phá rồi hay sao? Ừm..ta sẽ đền bù tổn thất cho ngươi có được hay không?"

"Ha ha, người có thể đền bù tổn thất gì cho ta?" Khổng Bạch cười lạnh.

"Giới thiệu cho người một vài em gái thì như thế nào?" Trần Phong hấp háy lông mày.

"Không phải là nam?"

"Không phải."

"Không phải là Cổ tộc?"

"Không phải."

"Thật sự là các em gái?"

Hai mắt của Khổng Bạch tỏa sáng.

"Dĩ nhiên." Trần Phong cười hắc hắc: "Yên tâm, tuyệt đối là một em gái vô cùng lợi hại, hơn nữa còn vô cùng xinh đẹp, ừm, đây là ảnh chụp, người xem một chút, nếu như có thể mà nói, ta hiện tại sẽ dẫn người đi gặp nàng, có được hay không?"

"Đây là... wow, thật là xinh đẹp!"

"Đi đi đi!"

Khổng Bạch xúc động.

Trần Phong dẫn hần trực tiếp đi đến nơi ở của Tiểu Nguyệt, không nghĩ tới, ở bên ngoài cửa vậy mà bị khóa cứng, trên cửa chỉ viết mấy chữ.

"Không có nhà! —— Tiểu Nguyệt."

Trần Phong: "..."

Chep, Tiểu Nguyệt cô nương hần là đã sớm thấy được chuyện này thông qua vẽ tranh a, xem ra hần muốn đem Khổng Bạch đến giới thiệu cho Tiểu Nguyệt là sai lầm rồi, cưỡng ép giới thiệu Tiểu Nguyệt cô nương hần cũng

không tiện! Bất quá Khổng Bạch đến cùng xấu cỡ nào, mới có thể khiến cho Tiểu Nguyệt cô nương ngay cả người cũng không muốn gặp!

Trần Phong rất thất vọng.

"Đây là ý gì?" Khổng Bạch có một chút phát mộng.

"Đoán chừng đây là do bị kẻ thù truy sát nên đã tránh đi." Trần Phong thuận miệng qua loa nói: "Gần đây ngươi cũng biết là Giác Tỉnh Giả xuất hiện rất nhiều, nàng chỉ là một cô nương ở nhà một mình rất có khả năng xảy ra chuyện, cho nên mới rời đi, cũng không sao, ta giới thiệu một em gái khác cho ngươi."

Thuốc thử Giác Tỉnh

"Hèn mặt!" Khổng Bạch bỗng nhiên phẫn nộ: "Coi như Thái Cổ buông xuống, bọn gia hỏa này cũng không nên lớn lối như thế! Một cô nương đáng yêu như thế cũng bị vạ lây, thật là quá phận!"

"Ta muốn đi tìm nàng!"

"Nàng nếu giờ phút này gặp phải nguy hiểm, ta sẽ tuyệt đối không thể ngồi yên!"

"Ta tin tưởng, ông trời nếu để cho ta xuất hiện vào lúc này, tuyệt đối là vì để cứu vớt nàng từ bên trong nước sôi lửa bỏng, những tên Giác Tỉnh Giả đáng chết kia, ha ha, xem ta thu thập các người như thế nào!"

Khổng Bạch phẫn nộ.

"Cảm ơn!" Khổng Bạch vỗ vỗ bả vai của Trần Phong, nói: "Chờ việc của ta cùng với cô nương này thành, ta nhất định sẽ mời người đi đám cưới."

Xoạt! Nói xong, Khổng Bạch vẫy mà rời đi, lại thật sự đi tìm Tiểu Nguyệt.

"Moá..." Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Ô...ô...n...g —— Vòng đeo cổ tay chấn động, có một tin nhắn được gửi tới.

"Ta có thù gì với người? —— Tiểu Nguyệt."

Trần Phong liền cảm thấy dở khóc dở cười, Tiểu Nguyệt, ta thật sự không phải là cố ý!

Ngày kế tiếp, thuốc thử gen Giác Tỉnh được bán ra toàn diện.

Trải qua sự nghiệm chứng và kiểm trắc của mười mấy chế tác đại sư Hiệp hội chế tác Gen, đã không có một chút vấn đề nào, tỷ lệ khiến cho Siêu cấp A đỉnh phong đột phá tới Giác Tỉnh Giả càng cao đến mức dọa người.

Một lượng lớn thuốc thử gen Giác Tỉnh bắt đầu được chế tác, danh tiếng của Trần Phong lại một lần nữa giống như mặt trời ban trưa.

"Truyền kỳ chung quy vẫn là truyền kỳ..."

"Đúng vậy a, lần trước nghiên cứu ra thuốc thử gen Siêu X, khiến cho mọi người từ cấp A bước vào Siêu cấp A, hiện nay lại nghiên cứu ra thuốc thử gen Giác Tỉnh, đây rõ ràng là một yêu nghiệt như thế nào..."

Đám người tán thưởng không thôi.

Vô số người dồn dập đột phá, mà Cổ tộc sau khi dung hợp với nhân loại cũng cảm nhận được cái chỗ tốt thiết thực này, những người Cổ tộc kẹt tại Siêu cấp A đỉnh phong đồng dạng cũng đột phá bước vào Giác Tỉnh Giả!

Ở dưới sự giúp đỡ toàn diện của Hiệp hội chế tác Gen, thực lực của Gen Công Hội tăng lên dữ dội!

Chỉ cần người có thiên phú, chỉ cần tâm tính của người đủ mạnh mẽ, không ngừng dùng đủ loại thuốc thử gen, coi như có nhồi nhét cũng có thể nhồi nhét người vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả!

Ngày đầu tiên, có ba người đột phá Giác Tỉnh Giả.

Ngày thứ hai, có mười người đột phá Giác Tỉnh Giả.

Ngày thứ ba...

Ngày thứ tư...

Thực lực của Gen Công Hội tăng lên dữ dội, mà kết quả mang tới của việc này, chính là những Giác Tỉnh Giả rời rạc kia, đã bị Gen Công Hội thu phụ một mảng lớn, hoặc là tạm thời khống chế vào trong trận doanh của Gen Công Hội.

"Bọn gia hỏa này chỉ sợ là sẽ không đành lòng." Phó hội trưởng vẫn còn có một chút lo lắng: "Mặc dù những người này tạm thời phục vụ cho Gen Công Hội, trở thành một phần tử của chúng ta, thế nhưng có mảnh vỡ Thái Cổ ở trong người, bọn hắn lúc nào cũng có thể xảy ra vấn đề."

"Cái này đơn giản." Tổ chức nghiên cứu khoa học suy nghĩ một chút.

Hai ngày sau, bọn hắn liền mang đến một cái vòng đeo cổ tay cực kỳ đặc thù.

"Đây là cái gì?" Phó hội trưởng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Hắc hắc..."

"Chúng ta hợp tác cùng với công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo chế tạo ra cái này, cái vòng đeo cổ tay này có thể phong ấn lực lượng mãnh võ Thái Cổ, nếu như bọn hắn dám làm loạn...tùy thời có thể phong ấn lực lượng của bọn hắn."

Nhân viên công tác cười lạnh: "Dĩ nhiên, những tính năng này chỉ thuộc về vòng đeo cổ tay, ở nơi này còn có một cái thiết bị khống chế bọn hắn, Gen Công Hội chỉ cần giữ những thiết bị này là được, ở phía trên có đủ loại phím bấm, từ phong tỏa cho đến giải trừ, cùng với đủ loại công năng trừng trị."

"Mạnh như vậy?" Phó hội trưởng sau khi nhận lấy cũng có một chút rung động.

Tổ chức nghiên cứu khoa học...đã phát triển đến tình trạng như thế hay sao?

Quả nhiên, coi như sự phát triển của của thời đại gen càng ngày càng hưng thịnh, cũng không thể khinh thường lực lượng khoa học kỹ thuật.

"Bọn hắn có thể tự mình tháo ra hay không?" Phó hội trưởng hỏi.

"Dĩ nhiên là có thể." Nhân viên công tác cười thần bí: "Bất quá khi vòng đeo cổ tay nhận phải lực lượng trùng kích quá mạnh, sẽ... Ầm! Cho nên bọn hắn phải biết nên làm như thế nào."

Rất nhanh, vòng đeo cổ tay phong ấn bắt đầu được đưa vào sử dụng.

Ở dưới sự trợ giúp toàn diện của tổ chức nghiên cứu khoa học cùng với công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, càng ngày càng có nhiều Giác Tỉnh

Giả lựa chọn gia nhập vào Gen Công Hội, phục vụ công việc ổn định toàn cục.

Đối với những người này, Gen Công Hội cũng cung cấp thù lao vô cùng phong phú, còn cái vòng đeo cổ tay phong ấn kia... Chỉ cần người không phản bội nhân loại, thì cái vòng đeo cổ tay phong ấn này, căn bản sẽ không được sử dụng!

Các nơi trên toàn thế giới, đủ loại lực lượng rối loạn vẫn còn đang xuất hiện.

Kèm theo thời đại Thái Cổ buông xuống, xuất hiện rất nhiều sự tình kinh người, thế nhưng coi như là ở dưới tình huống hỗn loạn như thế, thiên hạ vốn sẽ trở nên hỗn loạn, vậy mà đang dần dần ổn định trở lại, đúng là không thể tưởng tượng nổi.

"Cuối cùng cũng là nhân loại." Phó hội trưởng bùi ngùi mãi không thôi.

Tên tiểu tử Trần Phong kia bình thường rất hay tranh giành đủ loại lợi ích, vào lúc này lại không có bất cứ một yêu cầu gì, còn có tổ chức nghiên cứu khoa học vắt cổ chày ra nước kia.

"Phát cho bọn hần một phong thư cảm ơn."

"Tổ chức nghiên cứu khoa học..."

"Hiệp hội chế tác Gen..."

"Trần Phong..."

Phó hội trưởng phân phó cho thủ hạ, dừng một chút rồi nói tiếp: "À đúng rồi, còn có công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo."

Trong lần phong ba sóng gió này, cũng không thể bỏ qua công lao của công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo.

"Hi vọng lần này có thể nhanh chóng ổn định thế giới." Phó hội trưởng vẫn lo lắng như cũ.

Vấn đề Giác Tỉnh Giả trước mắt, đã được mọi người hợp lại giải quyết, nhưng trạng thái như thế này, còn có thể tiếp tục được bao lâu? Phải biết rằng, ở phía trên cảnh giới Giác Tỉnh, còn có cảnh giới Cộng Minh.

Cùng với... thần linh chưa bao giờ xuất hiện qua!

"Cái thiên hạ thái bình này, còn có thể tiếp tục được bao lâu?" Phó hội trưởng nhìn về phía phương xa.

...

Tại Hiệp hội chế tác Gen.

Sau khi chế tạo ra một bình thuốc thử Giác Tỉnh, Trần Phong chợt phát hiện ra một vấn đề, cũng là một vấn đề mà mọi người ở Hiệp hội chế tác Gen một mực lo lắng, thuật chế tác Gen, không có tác dụng đối với Giác Tỉnh Giả!

Không sai! Thuật chế tác gen, đã mất đi hiệu lực hoàn toàn!

Bởi vì từ lúc bắt đầu Giác Tỉnh, tất cả mọi người đều tái tạo lại thân thể, thân thể của bọn hắn cũng đã biến thành năng lượng, căn bản là không có cách nào cải biến đơn thuần!

Cho nên... Thuật chế tác gen đã không còn một chút tác dụng nào.

Bọn hắn có khả năng nghiên cứu cùng với chế tạo ra thuốc thử gen cường đại nhất, chỉ là thuốc thử Giác Tỉnh! Đây là khẳng định của những đoàn đội nghiên cứu Hiệp hội chế tác Gen.

"Chúng ta, hẳn là sẽ bị lịch sử đào thải." Một vị đại sư bỗng nhiên nói ra.

"Còn không phải như vậy hay sao?" Một người khác cười khô, ở một cái thời đại mà Giác Tỉnh Giả chạy đầy đất này, bọn hắn còn có đường nào để đi.

Người tí hon

Bọn hắn dùng thuật chế tác gen tự mình mở ra thời đại gen, nhưng lại bị cái thời đại Thái cổ này vứt bỏ, thật là đáng buồn, thế nhưng mà cũng không còn cách nào! Thuật chế tác Gen nếu không có tác dụng đối với Giác Tỉnh Giả, thì chắc chắn sẽ bị đào thải.

Tương lai...Giác Tỉnh, Cộng Minh, thậm chí là tồn tại mạnh hơn cũng sẽ xuất hiện, đây chính là điều mà bọn họ lo lắng.

"Thời đại cũng nên phát triển."

"Thuật chế tác gen có thể tạo dựng ra một đoạn lịch sử, vì nhân loại làm ra công hiến, đã đầy đủ." Có một vị đại sư nói ra.

Chỉ có điều là, trong lời nói của hắn lại không che giấu được sự cô đơn.

Thuật chế tác gen...cứ như vậy sẽ biến mất hay sao? Theo bản năng, bọn hắn nhìn về phía Trần Phong, dù sao trong bọn hắn, chỉ có Trần Phong, là người có hai thân phận chế tác đại sư cùng với Giác Tỉnh Giả.

"Để ta suy nghĩ một chút." Trần Phong cũng ý thức được vấn đề này.

Gen...tái tạo... Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, thân thể của Giác Tỉnh Giả đều đã được tái tạo lại, coi như bị phá hủy, coi như bị phá hư, cũng có thể khôi phục lại trong một khoảng thời gian ngắn!

Bởi vì toàn thân đều là năng lượng, cho nên không có cách nào sử dụng thuốc thử gen!

Đương nhiên, dùng một số loại thuốc thử gen khôi phục giống như là không có ảnh hưởng gì, thế nhưng vô luận người dùng loại thuốc thử gen nào, đều không thể cải biến bản chất thân thể.

Ví dụ như...đột phá! Ví dụ như... tăng cường tổ chất thân thể!

Bởi vì thân thể của người là năng lượng, dùng thuốc thử gen kích thích là không có tác dụng, hoặc là, coi như có được tăng cường cũng chỉ là tạm thời, thân thể một khi tái tạo lại năng lượng sẽ biến mất.

Như thế việc tăng cường bằng thuốc thử gen sẽ không có một chút ý nghĩa nào.

Như vậy, chỉ còn một cái vấn đề, Giác Tỉnh Giả tái tạo thân thể, đến cùng là dựa vào cái gì?

Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư, thân thể nếu có thể không ngừng tái tạo, vậy dĩ nhiên sẽ có một cái bản mẫu, như thế thì vào thời điểm bị phá hư, mới có thể khôi phục, như vậy cái bản mẫu này nằm ở đâu?

Xoạt! Trần Phong điên cuồng vận chuyển đầu óc.

Thân thể khẳng định là không có khả năng, như vậy tinh thần...

Xoạt! Trần Phong dùng ý thức của mình, bắt đầu tìm kiếm, rốt cục hắn cũng ở chỗ sâu nhất trong ý thức, phát hiện ra một người tí hon, cơ hồ giống như đúc với thân thể của hắn, đây chính là cái bản mẫu kia!

"Thì ra là thế." Trần Phong giật mình.

Nguyên lai, đây chính là bản chất của Giác Tỉnh Giả hay sao? Thú vị là, Trần Phong bỗng nhiên nhớ đến những bộ tiên hiệp mà hắn đã xem, liên quan tới loại người tí hon này, còn có một cái tên gọi chuẩn xác hơn là Nguyên Anh.

"Nghĩ không ra ta cũng có một ngày đạt tới cảnh giới Nguyên Anh." Trần Phong tự giễu cười một tiếng.

Xem ra cái gọi là Giác Tỉnh Giả, chính là ở bên trong thức hải xây dựng cái bản mẫu này, hoặc nói là, cái bản mẫu này, mới thật sự là chính hắn, chính mình sau khi Giác Tỉnh! Nếu như vậy, có lẽ sẽ dễ lý giải hơn nhiều.

Như vậy...nếu như thuật chế tác gen, bắt đầu từ những người tí hon này...một lần nữa nghiên cứu thuốc thử gen, nếu như kích thích vào người tí hon kia?

Đây tuyệt đối là một cái lĩnh vực mới!

Thử một chút? Trần Phong nhìn kỹ người tí hon, người tí hon cũng không phải là thể năng lượng, cũng không phải là thể xác trước kia, mà là một cái thể ý thức kỳ diệu, có lẽ sẽ có thể hiểu thành nhân loại sau khi Giác Tỉnh, là một dạng tồn tại siêu phàm ý thức thoát ly thân thể! Trần Phong bắt lấy điểm này, bắt đầu dựa theo cái tiết tấu này để phát triển, bước kế tiếp chính là Hóa Thần...

"Cái gì là Hóa Thần?" Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Nàng cảm giác được chủ nhân của mình luôn đưa ra những từ ngữ không thể hiểu thấu.

"Hắc hắc." Trần Phong cũng không giải thích mà nói: "Đến, Linh, người hãy cùng với ta nghiên cứu 《Thuật chế tác gen mới》!"

"Được rồi." Linh dừng lại một chút, kỳ quái nói: "Hình dáng của Giác Tỉnh Giả... Kỳ thật đã không còn bất kỳ một quan hệ nào đối với gen, đây đã là phương diện kỹ thuật về ý thức a?"

"Ừm." Trần Phong tự nhiên biết điểm này.

Chuyện này kỳ thật không có bất cứ quan hệ nào cùng với thuật chế tác gen, nhưng nhìn những chế tác đại sư đầu tóc trắng xóa này, Trần Phong vẫn hết sức ngay thẳng gọi nó là 《Thuật chế tác gen mới》!

"Cũng nên cho mọi người sự hi vọng..." Trần Phong lắc đầu: "Những chế tác đại sư này có kinh nghiệm phong phú, có thực lực mạnh mẽ, muốn mở rộng cùng với phát triển loại kỹ thuật mới này, vẫn phải dựa vào bọn họ, chẳng lẽ vào lúc này lại đi nói cho bọn hắn, kỹ thuật mới, kỳ thật cùng với thuật chế tác gen không có một chút quan hệ nào, thuật chế tác gen mà các người cống hiến cả đời đã biến mất?"

"Bọn hắn sẽ không thể thừa nhận, cũng không muốn tiếp nhận." Trần Phong thở dài: "Cho nên, ta mới đem cái kỹ thuật mới này gọi là 《Thuật chế tác

gen mới 》 , đây là kết quả tốt nhất, vô luận đối với bọn hăn, hay là đối với ta."

"Ừm." Linh giống như có điều suy nghĩ.

"Như vậy...thì bắt đầu đi." Trần Phong cùng với Linh bắt đầu nghiên cứu người tí hon.

Đây vốn là một cái quá trình hết sức chặt vật, bất quá bởi vì Trần Phong có thể giới giả tưởng, còn có Linh tồn tại, cho nên nghiên cứu cũng không tính là quá phức tạp.

Ừm...Linh thậm chí còn có thể đi qua trực tiếp đụng vào người tí hon, dù sao cũng cùng là thể ý thức, dường như là cũng không có bất cứ một vấn đề gì.

"Khụ khụ, đừng sờ loạn." Vẻ mặt của Trần Phong rất quái dị.

Bàn tay nhỏ của Linh sờ qua bất kỳ địa phương nào, hăn đều có thể cảm giác được rõ ràng, cho nên cái người tí hon thể ý thức này, trên bản chất chính là một 'chính mình' khác.

"Nếu như là mình..." Trần Phong thử không chế người tí hon.

Xoạt! Ý thức di chuyển, hăn vậy mà trong nháy mắt buông xuống vào người của người tí hon, bất quá, càng chuẩn xác hơn mà nói, có thể dùng hai chữ 'trở về', Trần Phong cảm giác được đây mới chính là bản thể của hăn!

Hăn thử nghiệm di động...

"Bịch!" Hăn té sấp mặt vào mặt đất.

Linh: "..."

Trần Phong: "..."

Hăn lão đảo lắc lư đứng lên, cười khỏ một tiếng, rời khỏi người tí hon, mà người tí hon mất đi ý chí của Trần Phong lại chậm rãi trôi nổi về vị trí cũ.

"Con hàng này giống như là không quá nghe lời." Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Xem ra chỉ có sau này trở nên mạnh mẽ hơn, mới có thể dần dần khống chế cái tên người tí hon này.

Cũng may Trần Phong hiện tại cũng không cần phải nóng nảy khống chế người tí hon, hắn chỉ cần biết, dùng thủ đoạn gì có thể kích thích cái tên người tí hon này, khiến cho nó tăng cường thực lực lên là được rồi.

Nếu như là hình thái ý thức, vậy nếu như chế tác thuốc thử gen hình thái ý thức...Trần Phong muốn thử nghiệm.

Nghĩ đến liền làm, Trần Phong trực tiếp từ trong kho cách điều chế của Hiệp hội chế tác Gen, tìm một đồng lớn cách điều chế có thể khiến cho hình thái ý thức trở nên vững chắc, sau đó bắt đầu chế tác.

Rất nhanh, chế tác gen đã hoàn thành.

Dùng thử, sau đó...không có tác dụng!

Thuật chế tác kiểu mới

"Dùng phương pháp truyền thống quả nhiên là không được." Trần Phong trầm ngâm.

Vậy nếu như dùng ý thức để thao túng chúng nó? Trần Phong suy nghĩ một chút.

Ồ...ô...n...g —— Trước mắt có một chút tài liệu bỗng nhiên lơ lửng, ý thức của Giác Tỉnh Giả vốn là rất mạnh mẽ, điều khiển những tài liệu này chỉ là một chuyện dễ như trở bàn tay, hắn đem những tài liệu này cưỡng ép vò nát. Những tài liệu có thể khiến cho ý thức vững chắc này bị ý thức cưỡng ép phá hủy, tài liệu bị phá hủy hóa thành vô số hạt ánh sáng, trôi về phía người tí hon.

Những hạt ánh sáng kia bị người tí hon hấp thu, Trần Phong cảm giác được hình thái ý thức của người tí hon vững chắc hơn rất nhiều.

"Vậy mà có thể trực tiếp hấp thu..." Trần Phong kinh ngạc.

"Đúng thế." Linh cũng mở to hai mắt, nàng vừa rồi quan sát được rất rõ ràng: "Ý thức của Giác Tỉnh Giả, dường như có thể đem hết thấy tài liệu, cưỡng ép biến thành hình dáng năng lượng."

"Hết thấy sao?" Trần Phong bắt đầu thử nghiệm.

Ầm! Từng nhóm từng nhóm tài liệu bị Trần Phong bóp nát, hắn cũng đã phát hiện ra được một ít quy luật. Nếu chỉ là tài liệu đơn thuần, có một số có thể biến thành hình dáng năng lượng, nhưng có một số lại không được, phối hợp các loại tài liệu với nhau, có khi có thể biến thành hình dáng năng lượng, có khi lại không được.

Mà phối hợp tài liệu với nhau, hiển nhiên so với một loại tài liệu sẽ mạnh mẽ hơn rất nhiều, nhất là được phối hợp với một tỷ lệ thích hợp!

"Cho nên..." Trần Phong trong nháy mắt hiểu ra: "Đem tài liệu khác biệt, điều phối theo một tỷ lệ nhất định, sau đó dùng ý thức Giác Tỉnh Giả thôi luyện, là có thể nghiên cứu ra thuốc thử chân chính có ích đối với Giác Tỉnh Giả."

Đây là một lĩnh vực hoàn toàn mới, cho nên Trần Phong căn bản không cần Quàng sáng may mắn, cũng có thể tùy tiện thử nghiệm, cũng có thể thu hoạch được cách điều chế, cho dù là những loại cách điều chế cấp thấp nhất, có tác dụng yếu ớt nhất, nhưng như vậy cũng đã đầy đủ.

Ví dụ như ——loại thuốc thử giúp cho ý thức vững chắc này, chỉ cần ba loại tài liệu đơn giản, ở dưới sự thôi luyện của ý thức Giác Tỉnh, biến thành một đoàn năng lượng, có thể phát huy ra hiệu quả hơn một trăm lần so với một loại tài liệu đơn thuần! Đương nhiên, cho dù là có hiệu quả gấp trăm lần, tăng lên đối với Giác Tỉnh Giả cũng cực kỳ mỏng manh.

Thế nhưng...đối với thuật chế tác mới mà nói, đây chỉ là một loại thuốc thử nhập môn.

Xoạt! Trần Phong một lần nữa ngưng kết một đoàn năng lượng, nhét vào bên trong một cái bình thuốc thử gen.

Ồ...ô...n...g —— Bên trong bình thuốc thử gen lóe lên ánh sáng màu lam trong trẻo.

"Xem ra bình thuốc thử gen có thể phong bế năng lượng." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Đây là cái gì?" Những người khác lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Bọn hắn nhìn Trần Phong không ngừng suy tư, sau đó bắt đầu bận rộn làm cái gì đó, biết rằng hắn đã giác ngộ, cho nên không dám làm phiền, mãi cho đến khi cái đồ chơi này xuất hiện.

Một bình thuốc thử gen không chứa bất luận một loại chất lỏng nào, chỉ vền vẹn chứa một đoàn ánh sáng.

"Tìm một Giác Tỉnh Giả thử một chút." Trần Phong giao cho một chế tác đại sư.

Rất nhanh, một Giác Tỉnh Giả phụ trách bảo vệ nơi này tới, sau khi dùng thử liền trợn to mắt nói: "Ta cảm giác được thực lực của mình lại tăng lên được một chút."

Oanh! Tất cả chế tác sư kinh ngạc.

Tăng lên! Chuyện này...

"Ngài đã tìm ra được phương pháp?" Bọn hấn mừng như điên thấp thỏm nhìn về phía Trần Phong.

"Đương nhiên." Trần Phong cười nói: "Loại thuốc thử này được gọi là thuốc thử vững chắc Giác Tỉnh, là một loại thuốc thử gen cơ sở nhất, kỳ thật phương pháp rất đơn giản, ta sẽ chuyển giao cho các người, thế nhưng muốn nghiên cứu thứ này phải có một cái tiền đề, đó chính là nhất định phải sử dụng lực lượng Giác Tỉnh, cho nên, các vị đại sư...chỉ sợ phải nhanh một chút tăng cường cảnh giới."

"Loại kỹ thuật này cùng với dĩ vãng khác biệt, ta gọi nó là 《Thuật chế tác gen mới》."

"Thuốc thử vững chắc Giác Tỉnh do ta nghiên cứu vừa rồi vền vẹn cũng chỉ là da lông, các người đạt đến cảnh giới này, tự nhiên có thể nghiên cứu ra càng nhiều loại thuốc thử gen!"

"Chỉ có điều là, các vị chỉ sợ phải vất vả thêm một đoạn thời gian."

"Không sao."

Hết thầy đại sư đều cảm thấy sục sôi, bọn hấn sợ nhất chính là thuật chế tác gen cứ như vậy dừng lại, không còn tương lai, Trần Phong nếu đã cho bọn hấn một cái tương lai tốt đẹp, vậy thì bọn hấn còn sợ cái gì?

Còn về lực lượng Giác Tỉnh...là cái lông gì? Bọn hấn có thể giúp cho người khác tăng lên, tự nhiên cũng có thể làm cho mình tăng lên!

Mặc dù sức chiến đấu của những đại sư này yếu hơn bình thường, thế nhưng cảnh giới có thể cũng không kém bao nhiêu so với người khác, bọn hắn có lòng tin bước vào hàng ngũ Giác Tỉnh Giả trong một thời gian ngắn.

Rất tốt, Trần Phong đem kỹ thuật truyền cho bọn hắn, nhìn bọn hắn bắt đầu nghiêm túc nghiên cứu, trong lòng có một chút vui mừng.

Thời gian cùng với tinh lực tiêu tốn khi nghiên cứu thuật chế tác gen mới này quá mức kinh người, cũng chỉ có những đại sư đã cống hiến cả đời này mới có tinh lực và thời gian nghiên cứu! Trần Phong tin tưởng, dùng kinh nghiệm cùng với tư lịch của bọn hắn, nhất định có thể nghiên cứu ra thuốc thử gen so với chính mình còn tốt hơn! Về phần người tí hon của hắn...

"Ta cũng phải tăng cường thực lực." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Thời đại Thái Cổ buông xuống, Giác Tỉnh Giả chạy đầy đất, cảnh giới Cộng Minh cũng sắp xuất hiện, cái danh cường giả đệ nhất nhân loại đã không còn tồn tại, hắn nhất định phải nhanh chóng tăng cường thực lực của mình. Ở cái thời đại này, thực lực chung quy là điều quan trọng nhất!

Tại Gen Công Hội, Trần Phong sau khi dụ dỗ các vị đại sư nhảy vào trong hố sâu, rốt cục cũng dư ra được một chút thời gian, bắt đầu chính thức xem kỹ thực lực của mình.

""Keng! Cập nhật hoàn tất." Trần Phong tiến hành cập nhật bản vá mới cho vòng đeo cổ tay của mình, quét hình chính mình, sau đó ngạc nhiên phát hiện ra, chính mình mặc dù đã tăng cường thực lực lên mấy lần, thế nhưng y nguyên vẫn chỉ là Giác Tỉnh giai đoạn ba.

"Hơi yếu." Trần Phong nhíu mày.

Phải biết rằng, hiện tại mọi người đa số đã tiến vào Giác Tỉnh giai đoạn một hoặc là giai đoạn hai, mà những gen chiến sĩ mạnh mẽ giống như Hội trưởng, một khi đột phá, liền trực tiếp vọt tới Giác Tỉnh giai đoạn ba, chính là trực tiếp nhảy qua hai tiểu cảnh giới ở phía trước.

Lão tiền bối không hổ là lão tiền bối, Trần Phong chỉ có thể cảm khái như thế.

Người ta tích lũy mấy chục năm, bây giờ đột phá bình cảnh, tự nhiên có thể nhất phi trùng thiên, Trần Phong suy nghĩ một chút, bây giờ phương pháp có thể nhanh chóng tăng cường thực lực, chính là chế tác gen! Đáng tiếc là, nếu như tự mình nghiên cứu, thời gian hao phí là quá mức kinh khủng.

"Nếu như người còn hữu dụng thì tốt biết mấy." Trần Phong nhìn một chút Quảng sáng may mắn trong cơ thể.

Nếu có Quảng sáng may mắn phụ trợ, Trần Phong tin tưởng mình nhất định có thể nhanh chóng nghiên cứu ra thuốc thử gen kiểu mới, khiến cho thực lực tăng lên trên một mức độ lớn!

Tu luyện

Bất quá, không biết từ khi nào, Quảng sáng may mắn đã không còn động tĩnh, hẳn nhớ vào thời điểm ban đầu, Linh nói là thắng cấp, sau đó trong quá trình thắng cấp, liên biến cục gạch, rốt cuộc cũng không có phản ứng, hệ điều hành của Quảng sáng may mắn, so với hệ điều hành Android còn muốn phức tạp hơn.

Trần Phong cũng từ sự không thích ứng trong một thời gian dài, hiện tại đã biến thành thói quen.

"Ngài không cần phải lo lắng." Linh suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta có một loại dự cảm, rất nhanh sẽ phát sinh ra chuyện gì đó."

"Có quỷ mới tin người." Trần Phong trợn mắt trừng một cái.

Lần trước Linh cũng nói là rất nhanh sẽ thắng cấp hoàn thành, bây giờ đã trải qua bao lâu rồi?

"Ta vẫn nên dựa vào chính mình đi." Trần Phong tự giễu cười một tiếng.

Giác Tỉnh Giả tăng cường vẫn như cũ là một quá trình chậm rãi, bây giờ những người vừa mới đột phá Giác Tỉnh Giả, sở dĩ đột nhiên tăng mạnh, đơn giản là do mấy chục năm tích lũy lúc trước. Hội trưởng cũng dựa vào tích lũy mấy chục năm, không ngừng đột phá.

Mà những người đã dung hợp với những mảnh vỡ Thái Cổ kia, thì lại mượn nhờ lực lượng Thái Cổ để đột phá.

Cho nên, tuyệt đại đa số Giác Tỉnh Giả, đã bắt đầu bước vào Giác Tỉnh giai đoạn ba, thậm chí có một số ít Giác Tỉnh Giả đã bước vào giai đoạn bốn, thậm chí là giai đoạn năm!

Mà Trần Phong, vẫn như cũ dừng lại ở giai đoạn ba, trải qua một thời gian dài, mọi người dường như cũng dần dần quên đi danh hào nhân loại đệ nhất

nhân của Trần Phong năm đó, danh hiệu được nhắc tới nhiều hơn chính là chế tác sư truyền kỳ, chế tác sư vĩ đại.

Cường giả? Hả? Trần Phong cũng biết chiến đấu hay sao?

Nhất là sau khi một đám chế tác đại sư, cũng bước vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả, thân phận Giác Tỉnh Giả chế tác sư đặc biệt của Trần Phong, rất nhanh đã bị xoá nhoà.

Đương nhiên, những Giác Tỉnh Giả chế tác sư này, đơn thuần cũng là dựa vào thuốc thử gen để xông lên, năng lực chiến đấu yếu đến kinh người, bất quá bọn hắn cũng xưa nay cũng không cần chiến đấu, mà là dốc lòng nghiên cứu thuật chế tác kiểu mới.

Đến tận đây, Gen chiến sĩ cùng với chế tác sư lại một lần nữa được phân biệt rõ ràng, Trần Phong nguyên bản từ một chế tác sư biết chiến đấu cũng bị lu mờ.

Gen chiến sĩ, phụ trách chiến đấu, gen chế tác sư, phụ trách chế tác thuốc thử gen, chỉ thế mà thôi.

Mà trong lúc này, nghe nói có một ít khí tức mạnh mẽ không ngừng phun trào, nhưng lại chưa từng xuất hiện, mọi người suy đoán, đây có lẽ là một số tồn tại nắm giữ lực lượng Cộng Minh. Thậm chí là...Thần linh!

Tần Hải cũng hết sức lo lắng vấn đề này.

"Không cần phải lo lắng."

"Thần linh xuất hiện mặc dù là điều chắc chắn, thế nhưng cũng cần một thời gian rất lâu."

"Hiện tại ngay cả người Cộng Minh cũng còn chưa xuất hiện, chờ đợi bọn hắn Cộng Minh với thần linh, tự nhiên cần phải có rất nhiều thời gian."

Đây là câu trả lời của Đỗ Mã, sau khi phong ấn Cộng Minh được giải trừ, Đỗ Mã đã chân chính trở thành cường giả đệ nhất thiên hạ.

Chỉ có điều là...coi như là như thế, Đỗ Mã cũng tận khả năng không sử dụng lực lượng Cộng Minh, sự tình tìm kiếm mảnh vỡ Thái Cổ ông ta đã giao cho Gen Công Hội, bây giờ cái mà ông ta tìm kiếm, chính là những người Cộng Minh.

Cho dù có khả năng không lớn, thế nhưng Đỗ Mã vẫn có một chút hy vọng. Nếu như...nếu như có thể đem những người Cộng Minh kia bóp chết từ trong trứng nước, có lẽ thần linh sẽ không thể xuất hiện? Ông ta nghĩ như vậy.

Chỉ đáng tiếc là, những người Cộng Minh này đồng dạng cũng là kẻ già đời sống không biết bao nhiêu năm giống như Đỗ Mã, từng người đều là cáo già, làm sao có thể bị ông ta tìm tới?

Sau khi một tháng trôi qua, đám người Khổng Bạch, Từ Phi, cũng là những người đầu tiên bước vào hàng ngũ Giác Tỉnh Giả, trở thành thiên tài của Gen Công Hội, không ngừng chấp hành nhiệm vụ, chinh phục Giác Tỉnh Giả, danh tiếng như mặt trời ban trưa. Ngay cả rất nhiều thiên tài Cổ tộc, sau khi trải qua tầng tầng phê duyệt, gia nhập vào Gen Công Hội, cũng trở thành một phần tử của Gen Công Hội.

"Các người mau nhìn đi."

"Oa, là Khổng Bạch!"

"A a a, nghe nói hôm qua hắn đã tiêu diệt một Giác Tỉnh Giả gây ra tai họa cho thành phố."

"Ừm, ta cũng đã nghe nói, tên Giác Tỉnh Giả kia nghe nói dung hợp cái gì mà mảnh vỡ Thái Cổ có tính cách buồn nôn, cho nên vô cùng biến thái, may là hắn đã bị Khổng Bạch tiêu diệt."

"Ta quyết định, hắn chính là thần tượng của ta, mặc dù hơi xấu xí một chút."

Mấy thiếu nữ líu ríu nói.

Đồng chí Khổng Bạch đi ngang qua, vẻ tươi cười đặc ý trên khuôn mặt còn không duy trì được quá lâu, đã bị mấy chữ cuối cùng đâm xuyên trái tim.

Fan hâm mộ giả mạo! M* nó đều là một đám Fan hâm mộ giả tạo!

...

Thời gian trôi qua, toàn cục thiên hạ được tạm thời ổn định, ít nhất ở bên ngoài là như thế.

Mà vào thời điểm mấy người Khổng Bạch bắt đầu dương danh thiên hạ, Trần Phong của chúng ta, đã sớm hóa thành truyền thuyết, lui khỏi vị trí đứng đầu, giấu ở phía sau màn.

Mọi người không nhìn thấy hắn, nhưng lại luôn có thể nghe được truyền thuyết về hắn.

Mà vào giờ khắc này, nhân vật truyền thuyết của chúng ta, đang phiên muộn ở trong mật thất tu luyện.

Thế giới giả lập ở trong cơ thể của hắn, có hai người một lớn một nhỏ giống nhau như đúc, đang mắt lớn trừng mắt nhỏ, gắt gao nhìn chăm chăm vào đối phương.

"Trái!" Trần Phong trong nháy mắt nâng tay trái lên, người tí hon đối diện hắn, cũng cơ hồ giơ lên đồng thời cùng với hắn.

"Phải." Hắn lần nữa nâng tay phải lên, người tí hon cũng đồng thời giơ lên.

"Trái."

"Phải."

"Phải."

"Trái."

Trần Phong bắt đầu không ngừng vung vẩy, người tí hon cũng không ngừng phản ứng.

Động tác cũng bắt đầu dần dần trở nên khó, từ lúc bắt đầu khoát tay, cho đến khi thân thể lắc lư, cuối cùng là những động tác phức tạp, hành vi của hai người từ đầu tới cuối vẫn duy trì nhất trí.

"Xoẹt!" Linh bắt đầu làm người chế tạo tạp âm.

Trần Phong nhú mảy, thế nhưng vẫn như cũ ổn định động tác.

Ở trong hoàn cảnh hiện thực, sẽ không có sự yên tĩnh, cho nên muốn duy trì trạng thái cân đối của hắn cùng với người tí hon, nhất định phải cam đoan rằng ở trong bất kỳ một hoàn cảnh nào cũng có thể làm được.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao mà Trần Phong kiên trì huấn luyện.

"Xì... Xì..." Những âm thanh hỗn loạn vang lên.

Trần Phong cùng với người tí hon vẫn như cũ bảo trì độ nhất trí cao ở trong các động tác phức tạp.

Mà vào lúc này đây, Linh dường như không hài lòng lắm, nhanh chóng biến đổi thanh âm, vào thời điểm một giai điệu quen thuộc vang lên, mặt mày của Trần Phong liền tái đi.

"Gen, Hiệp hội chế tác Gen!"

"Gen, Hiệp hội chế tác Gen!"

"Hiệp hội chế tác Gen đã đóng cửa!"

"Trần Phong, ông chủ khôn kiếp, thiếu nợ 350 triệu, mang theo Từ Phi chạy trốn! Chúng ta, không có cách nào, chỉ có thể cầm Tả Tiểu Nhu để gán nợ..."

Trần Phong chỉ có thể giữ vững động tác được ba giây, liền trở nên không nhất trí cùng với người tí hon.

"Dừng lại." Trần Phong tức giận nói: "Ngươi hát cái gì vậy."

"Ngài không phải đã nói, quá nhiều là huấn luyện thiết yếu hay sao." Linh bĩu môi.

Khảo thí

"Vậy cũng không thể vào lúc đầu liền hát cái bài này chứ?!" Trần Phong dờ khóc dờ cười.

Ở dưới loại giai điệu này, hấn làm sao có thể đồng thời không chế động tác cân đối giữa chính mình cùng với người tí hon?

"Hắc hắc." Linh vụng trộm cười cười.

"Độ cân đối hiện tại của ta là bao nhiêu?" Trần Phong hỏi.

"Ừm." Linh liếc nhìn rồi nói: "Đã hơn 90 %, mặc dù cảnh giới của ngài vẫn như cũ là Giác Tỉnh giai đoạn ba, thế nhưng ta khẳng định, không có một Giác Tỉnh Giả nào có thể như ngài không chế người tí hon linh hoạt như vậy, dĩ nhiên, ta thậm chí hoài nghi, bọn hấn còn chưa phát hiện ra sự tồn tại của người tí hon!"

"Ừm." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, hấn có thể phát hiện ra người tí hon, là bởi vì thế giới giả tưởng do Quầng sáng may mắn xây dựng ra!

Mà coi như là như thế, hấn cũng phải bước vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả thật lâu, ở trong chỗ sâu nhất của ý thức, mới phát hiện ra sự tồn tại của người tí hon, nếu như không có cái thế giới giả tưởng này...ừm...căn bản không biết phải mất bao nhiêu lâu!

Hoặc nói là, căn bản là không có khả năng phát hiện ra! Ở trong thân thể của người bình thường, người tí hon giấu ở chỗ sâu nhất trong ý thức, ngay cả phát hiện cũng không phát hiện được, chớ đừng nói chi là không chế người tí hon làm một chút động tác cân đối với mình.

"Xem ra ta đã đi trước bọn hấn một bước." Trần Phong cười cười: "Nếu tính cân đối đã tiếp cận 100%, như vậy có thể thử làm một vài chuyện khác."

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Vào thời điểm những người khác điên cuồng tăng cường thực lực, Trần Phong lại một mực nghiên cứu sự cân đối cùng với người tí hon, cũng là bởi vì hắn đã có một cái suy đoán không thể tưởng tượng nổi. Mà bây giờ, cuối cùng cũng đã tới thời điểm nghiệm chứng.

Xoạt! Hắn giơ tay lên, nhắm ngay vào bảng khảo thí trước mắt.

Trong cơ thể, người tí hon cũng giơ tay lên, làm ra tư thế đồng dạng, bảo trì độ thống nhất cao cùng với Trần Phong.

Hưu! Một chùm lưu quang lấp lóe.

Trong nháy mắt cỗ năng lượng kia phun ra ngoài, thời không dường như cũng biến ảo, Trần Phong thậm chí còn sinh ra một loại ảo giác nào đó, thân thể không ngừng cân đối cùng với người tí hon, sau cùng đồng bộ, loại cảm giác này...

Oanh! Bảng khảo thí trong nháy mắt nổ tung.

Bảng khảo thí vừa mới được tạo ra, đủ để tiếp nhận lực lượng của Giác Tỉnh Giả giai đoạn sáu, cứ như vậy bị đục ra một cái lỗ thủng! Chuyện này...chẳng lẽ đây là lực lượng Cộng Minh hay sao?

Đích đích!

Đích đích!

Bảng khảo thí trước mắt điên cuồng lấp lóe cảnh báo, Trần Phong cũng không để ý tới.

"Hít hà!" Trần Phong dùng hai tay vẽ một nửa hình tròn, chậm rãi thu hồi lại, ổn định khí tức, người tí hon trong thức hải, cũng đồng dạng thực hiện động tác giống như hắn, thu hồi hai tay.

Nguyên lai...cái này là lực lượng Cộng Minh hay sao? ! Trong lòng của Trần Phong rung động.

Hắn nhìn cái lỗ thủng xuất hiện ở trên bảng khảo thí, liền biết mình đã đoán đúng, nguyên lai cái gọi là lực lượng Cộng Minh, chính là cùng với người tí

hơn trong cơ thể mình sinh ra Cộng Minh.

Thế nhưng mà suy nghĩ kỹ một chút, có cảm giác không đúng lắm.

Cộng Minh...không phải là Cộng Minh với lực lượng hay sao? Người Cộng Minh với lực lượng của thần linh dẫn tới Cộng Minh, hay đây mới là Cộng Minh!

Người tí hon ở trong thức hải lại là cái gì? Hoặc nói là...người tí hon đại biểu cho một cái gì đó?

"Được rồi." Trần Phong lắc đầu, quản người tí hon là cái gì, trước tiên xem nó cường đại cỡ nào đi.

"Có bảng khảo thí nào mạnh hơn hay không?" Trần Phong hỏi Phó hội trưởng, hẳn kỳ thật không quen biết quá nhiều người ở Gen Công Hội, bất quá thể yêu cầu được Phó hội trưởng là đủ rồi.

"Ách, không có, đây đã là sản phẩm mới nhất của tổ chức nghiên cứu khoa học."

Phó hội trưởng buông tay, có thể thừa nhận được lực lượng Giác Tỉnh, còn gắn cả chip kiểm trắc, có thể làm được đến mức độ Giác Tỉnh giai đoạn sáu, đã là sản phẩm tân tiến nhất của tổ chức nghiên cứu khoa học!

"Hả...thứ này làm sao hỏng? Người lại nghiên cứu ra loại thuốc thử gen đáng sợ nào rồi?" Phó hội trưởng nhìn cái bảng khảo thí xuất hiện một cái lỗ thủng cảm thấy dở khóc dở cười, có một chút nhức đầu nói ra: "Đoán chừng sẽ bị bọn hắc mãng một hồi."

"Bình tĩnh, không cần bảng khảo thí, chỉ cần nói đại khái cho ta biết, làm thế nào để tiếp nhận đẳng cấp cao hơn?" Trần Phong hỏi.

"Rất đơn giản a." Phó hội trưởng chỉ chỉ vào cái lỗ thủng trên bảng khảo thí nói: "Chỉ cần đem hai thứ này chồng chất lên nhau, đại khái liền có được lực phòng ngự đạt tới Giác Tỉnh giai đoạn chín. Đáng tiếc, thứ này quá mức trân quý, tổ chức nghiên cứu khoa học đoán chừng có đánh chết cũng sẽ không cung cấp cho chúng ta quá nhiều..."

"Thật sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Không có cách nào." Phó hội trưởng lắc đầu: "Nếu như người thật sự cần, ta sẽ đi xin thêm..."

Kỳ thật cũng không có quá nhiều người dùng thứ này, ở dưới tình huống bình thường, dùng vòng đeo cổ tay khảo thí số liệu là đủ rồi, cái bảng khảo thí này chỉ được dùng để khảo thí uy năng của chiêu thức, hiện tại có thể đi đến Giác Tỉnh Giả giai đoạn ba cũng không coi là nhiều, lại thêm không có bao nhiêu chiêu số, không có cái gì mà cần phải khảo nghiệm.

"Không cần." Trần Phong suy nghĩ một chút.

"Hít hà!" Hắn hít vào một hơi thật sâu, người tí hon trong cơ thể cũng đồng bộ chuyển động cùng với hắn.

Lực lượng Giác Tỉnh trong cơ thể bắt đầu chảy xuôi, không cần chiêu số gì, Trần Phong chỉ vền vện vung tay sang ngang!

Phốc! Một vệt hào quang lấp lóe, cái bảng khảo thí đủ để chống lại Giác Tỉnh Giả giai đoạn sáu, trong nháy mắt một phen thành hai, lại bị công kích nhìn như phổ thông của Trần Phong, cứ thế mà cắt đôi ra!

? ? ? ! Phó hội trưởng trừng lớn con mắt, triệt để bối rối.

Cắt? Cắt đôi ra? Ông ta nhìn cái lỗ thủng trên bảng khảo thí, bỗng nhiên hiểu rõ ra chuyện gì: "Đây không phải là do người sử dụng thuốc thử gen ăn mòn rồi cắt đôi ra đó chứ?"

Ông ta bị sốc! Ông ta nguyên lai còn tưởng rằng, đây là do Trần Phong dùng một loại thuốc thử gen nào đó để đánh hư bảng khảo thí, chưa từng nghĩ, Trần Phong vậy mà có thể dùng lực lượng của mình, đánh ra một cái lỗ thủng như vậy!

Đây là khái niệm gì? Phải biết rằng, cho dù là hội trưởng bây giờ đã đạt tới Giác Tỉnh Giả giai đoạn năm, ở bên trên cái bảng kiểm tra này, cũng không thể gây ra một chút vết xước nào, Trần Phong thế mà...

Phó hội trưởng há to mồm, nửa ngày cũng không thể khép lại, sau đó, ông ta liền trơ mắt nhìn, Trần Phong cầm hai miếng bảng khảo thí đã bị cắt đôi, đặt vào cùng một chỗ, hình thành một cái khảo thí bảng có hai tầng.

Đúng như lời mà ông ta nói, làm như thế liền có được phòng ngự Giác Tỉnh giai đoạn chín.

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hiện tại hắn muốn thi triển đồng bộ vẫn cần phải tĩnh tâm, lần này, hắn bình tâm tĩnh khí, đồng bộ hoàn mỹ cùng với người tí hon trong cơ thể, sau đó gắt gao nhìn chăm chăm vào hai cái bảng khảo thí trước mắt, chậm rãi vươn tay.

? ? ? Trần Phong muốn làm cái gì? Chẳng lẽ nói...Phó hội trưởng trừng lớn con mắt.

Tảng đá huyền bí

Đầu óc của ông ta hiện tại đang trống rỗng, những câu nói của Trần Phong rất nhanh liền được ông ta xâu chuỗi lại, ông ta rất nhanh liền hiểu rõ, Trần Phong đây là đang muốn thử một chút phòng ngự Giác Tỉnh giai đoạn chín!

Dùng công kích của mình, cứ thế mà khảo thí phòng ngự Giác Tỉnh giai đoạn chín!

"Không thể nào." Phó hội trưởng run sợ nhìn cảnh này, ông ta chỉ thấy Trần Phong bình tĩnh điểm một chỉ, không có chiêu số hoa lệ gì, không có đặc thù đặc hiệu gì.

Phốc! Hai cái bảng khảo thí trong nháy mắt bị xuyên thủng.

Oanh! Đầu óc của Phó hội trưởng trở nên trống rỗng.

Xong rồi! Thế mà thành công! Trần Phong, cái tên gia hỏa luôn sáng tạo ra kỳ tích này, thế mà lại một lần nữa sáng tạo ra kỳ tích, thế mà đã cường hãn đến tình trạng như thế!

Đây chính là Giác Tỉnh giai đoạn chín a! Các giai đoạn Giác Tỉnh, mỗi một giai đoạn đều so với giai đoạn trước còn đáng sợ hơn! Trần Phong hiện tại so với Hội trưởng còn cao hơn bốn giai đoạn, đây rốt cuộc là mạnh cỡ nào? Không có người nào biết rõ!

"Đáng tiếc..." Trần Phong có một chút thất vọng.

Bởi vì hẳn rõ ràng cảm giác được, lần xuyên thủng này, cơ hồ chỉ miễn cưỡng hoàn thành, cái lỗ thủng thứ hai trên cái bảng khảo thí cũng rất nhỏ, cơ hồ là không có.

Mặc dù cũng đã xuyên thủng thành công, thế nhưng cái lỗ thủng ở cái bảng khảo thí thứ hai đã biến thành đầu mũi kim.

Điều này nói rõ...thực lực của Trần Phong hôm nay, đã là Giác Tỉnh giai đoạn chín!

"Giác Tỉnh giai đoạn chín..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ, nói một cách khác, bây giờ hẳn với thực lực Giác Tỉnh giai đoạn ba, sau khi Cộng Minh, có thể đạt tới Giác Tỉnh giai đoạn chín hay sao?

"Đáng tiếc?" Phó hội trưởng kém chút nữa là không đập đầu chết, đã đạt đến Giác Tỉnh giai đoạn chín, Trần Phong thế mà còn cảm thấy đáng tiếc?

"Thực lực của ngươi..." Ông ta thật sự không biết nói cái gì cho phải.

"Không cần truyền đi là được." Trần Phong khoát khoát tay: "Bằng không thì rất dễ dàng đả kích đến bọn hắn, nếu có nhiệm vụ gì không thể giải quyết được, vụng trộm nói cho ta là được, ta sẽ giúp các ngươi giải quyết."

"Được rồi." Phó hội trưởng chỉ có thể cười khỏ.

Trần Phong nói không sai, nếu như truyền thực lực của Trần Phong đi, thật sự sẽ đả kích đến tất cả mọi người, bất quá phó hội trưởng chỉ có thể cảm khái, truyền kỳ chung quy vẫn là truyền kỳ a!

Có lẽ từ một khắc Trần Phong trở thành truyền kỳ, đã sớm không có ai có thể siêu việt!

Ông ta nhớ đến một nhân vật truyền kỳ khác...La Nguyên!

Bất quá rất là đáng tiếc, La Nguyên không có hứng thú với gen, mỗi lần đều tận sức lực kiếm tiền, cuối cùng đã khai sáng ra công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, cũng coi như là vì nhân loại mà cống hiến.

Phó hội trưởng nhìn một chút vòng đeo trên cổ tay, đúng thế, ngấm lại công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, cơ hồ mỗi lần vào thời điểm nhân loại gặp được nguy nan, đều trợ giúp vô điều kiện, ông ta còn có thể nói cái gì?

Vị kia, đồng dạng là nhân vật truyền kỳ phía sau màn, cùng một dạng với Trần Phong, yên lặng kính dâng sức lực cho cái thế giới này.

"Nói đến nhiệm vụ..." Phó hội trưởng dừng lại một chút rồi mới nói: "Thật đúng là có một việc phải phiền phức đến người."

"Ồ?" Trần Phong nhìn sang.

"Có một nơi xảy ra chuyện, sinh vật ở nơi đó trở nên cuồng bạo cùng với mạnh mẽ, cũng có khí tức Thái Cổ truyền đến, thế nhưng ngay cả Hội trưởng cũng đều cảm thấy vô cùng nguy hiểm." Phó hội trưởng cười khổ.

"Đỗ Mã chưa đi qua hay sao?" Trần Phong tò mò.

"Đỗ Mã tiền bối chỉ nói cho chúng ta là, nếu như người Cộng Minh xuất hiện, nhất định phải lập tức gọi tiền bối trở về, thế nhưng mà chúng ta sau khi kiểm tra..."

"Nơi đó cũng không có khí tức Cộng Minh." Phó hội trưởng suy nghĩ một chút rồi nói: "Cho nên chúng ta suy đoán, có thể là Giác Tỉnh Giả có cấp độ mạnh hơn."

"Thì ra là thế." Trần Phong khẽ gật đầu: "Phát tọa độ cho ta, ta muốn đi nhìn một chút."

"Được rồi." Phó hội trưởng mừng rỡ.

Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm ông ta vừa mới chuẩn bị gửi tọa độ đi, đại địa bỗng nhiên rung động, có một cỗ khí tức kinh khủng cùng với cường đại lại bỗng nhiên bùng nổ, đâm thẳng vào mây trời! ! !

Oanh! Khí tức kinh khủng lan toả ra khắp nơi, cơ hồ hết thảy Giác Tỉnh Giả đều cảm nhận được cỗ khí tức kinh khủng này.

"Cái chỗ kia..." Sắc mặt của Phó hội trưởng đại biến: "Chính là cái chỗ mà ta vừa mới nhắc tới."

Ông ta một mực lo lắng chỗ kia sẽ xảy ra chuyện, hiện tại quả nhiên đã xảy ra chuyện.

"Đây là..." Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh.

Hắn đối với cỗ khí tức này không có một chút hứng thú chút nào, làm cho hắn khiếp sợ chính là, vào thời điểm cảm nhận được cỗ khí tức kia, Quảng sáng may mắn đã yên lặng không biết bao lâu, thế mà động!

Lộc Cương trấn, có một cột sáng đâm thẳng vào mây trời.

Hào quang kinh khủng, cùng với khí tức vô tận lan toả ra khắp nơi, cơ hồ là tất cả Giác Tỉnh Giả trên toàn thế giới, đều cảm thấy khí tức tản ra ở nơi này.

"Đó là cái gì?"

"Truyền thuyết, người Cộng Minh trong truyền thuyết?"

"Không, không giống, coi như là người Cộng Minh cũng không có khả năng có lực lượng cường đại như vậy, nhìn cỗ khí tức này, rất có thể là khí tức của thần linh!"

"Khí tức của Thần linh?"

Tất cả mọi người đều cả kinh.

Cỗ khí tức tự nhiên xuất hiện này không thể nào là thần linh, nhưng nếu có khí tức của thần linh, vậy đã nói rõ đây rất có thể là thần khí trong truyền thuyết!

Hoặc nói là...một đồ vật truyền thừa nào đó do thần linh lưu lại! Nghĩ tới đây, tâm tình của tất cả mọi người đều nổ tung, ngay cả những người Cộng Minh còn chưa khôi phục lại thực lực, nguyên bản không có ý định ra tay cũng có một chút động tâm.

"Đồ vật truyền thừa do thần linh lưu lại..."

"Loại khí tức này..."

"Nếu như ta có thể lấy được mà nói..."

Mọi người tưởng tượng lan man.

Loạn thế sắp tới, ai cũng không biết tương lai sẽ phát sinh ra chuyện gì, nếu như vào lúc này có thể tăng cường thực lực của mình trên diện rộng, có lẽ sẽ có thể chân chính cảm rỗi ở cái thế giới này.

"Thứ này, ta muốn." Ánh mắt của một người trở nên kiên định.

"Mặc kệ nó là cái gì, ta nhất định phải đạt được." Lại có một người nói ra.

"Nhìn tình huống này...có thể là nó sẽ sớm xuất quan." Một người Cộng Minh còn chưa khôi phục lại sức chiến đấu leo ra khỏi hang động.

Cùng một thời gian, có không biết bao nhiêu người di chuyển về phía Lộc Cương trấn, mục tiêu của tất cả mọi người đều vô cùng nhất trí —— bọn hắn muốn đồ vật do thần linh lưu lại trong truyền thuyết kia!

Mà vào giờ khắc này, Gen Công Hội đã điều tra hoàn tất những chuyện liên quan tới Lộc Cương trấn.

Đây là một cái thị trấn nhỏ, địa phương xảy ra chuyện lần này, cũng không ở trên thị trấn, mà là rừng rậm chung quanh thị trấn, ở nơi đó có một cái hồ to lớn. Bên trên có một tảng đá huyền bí trôi nổi, sau này không hiểu sao lại biến mất, lần này cái hồ thần kỳ này lại xuất hiện, dẫn tới chấn động mạnh mẽ.

"Căn cứ theo điều tra của chúng ta, cái gọi là đồ vật do thần linh lưu lại, chính là cái tảng đá kia!" Phó hội trưởng chậm rãi nói ra.

Lộc Cương trấn

Nguyên lai là nó! Tâm thần của Trần Phong chấn động.

Nếu như là vật này...hắn trước tiên liên hệ với Đỗ Mã, Đỗ Mã yên lặng một lát, sau đó lắc đầu nói: "Thứ này, người có duyên mới có được, nếu không thì cho dù có thực lực mạnh hơn nữa cũng không có bất kỳ một biện pháp nào."

Người có duyên... Trần Phong cảm thụ sự rung động của Quả sáng may mắn, hắn có thể cảm giác được rõ ràng, vào thời điểm cái tảng đá kia phát tán ra khí tức, Quả sáng may mắn liền rung động, có lẽ, lần này chính là cơ hội khiến cho Quả sáng may mắn thăng cấp!

Đạt được tảng đá, thăng cấp hoàn tất! Sau đó...Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, dùng Quả sáng may mắn ở trong loạn thế giết ra một phiên thiên địa! Nghĩ tới đây, hắn hít vào một hơi thật sâu, xem ra, hắn cũng phải đi một chuyến đến Lộc Cương trấn tranh giành một phen!

"Đây là tư liệu về Lộc Cương trấn." Phó hội trưởng gửi cho hắn một phần số liệu: "Chúng ta ở nơi đó có một cái phân hội, mặc dù thực lực không mạnh, bất quá sẽ có khả năng cung cấp một chút trợ giúp, trước mắt đã có rất nhiều người đi tới đó. Căn cứ theo thống kê chính thức của chúng ta, ít nhất đã có mười mấy vị Giác Tỉnh Giả xuất hiện, vô cùng nguy hiểm."

"Mười mấy vị..." Trần Phong kinh ngạc, Giác Tỉnh Giả đã bị khống chế lâu như vậy, thế mà còn nhiều như thế?

"Không có cách nào." Phó hội trưởng buông tay: "Có một số Giác Tỉnh Giả hết sức thông minh, trước tiên trốn đi, dù sao chỉ cần không làm loạn, bọn hắn gần như sẽ không thể bị phát hiện, căn bản là không có cách nào khống chế ! Bất quá, lần này tảng đá kia xuất hiện, có lẽ sẽ là một cơ hội tốt, chúng ta đã âm thầm phân phó các Giác Tỉnh Giả chờ lệnh."

"Về phần ở bên trong..." Phó hội trưởng suy nghĩ một chút, ông ta không biết cái gọi là đồ vật do thần linh lưu lại kia đến cùng là cái gì?

Thế nhưng nếu quả thật đó là đồ vật trọng yếu...khẳng định sẽ có rất nhiều cường giả tiến tới tranh đoạt, hẳn có điều động nhiều người hơn nữa cũng vô dụng, dùng thực lực hôm nay của Trần Phong, bọn hắn căn bản ngay cả cơ hội cướp đoạt cũng đều không có! Còn không bằng giữ thực lực lại.

"Ta sẽ nói bọn hắn ở Lộc Cương trấn chờ lệnh." Phó hội trưởng suy nghĩ một chút rồi nói: "Người muốn dặn dò gì, cứ tùy thời mệnh lệnh cho bọn hắn là được."

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, dừng một chút, rồi nói: "Tốt nhất đừng nên để người của Gen Công Hội tham gia, lần tranh đoạt này, rất có thể sẽ có người Cộng Minh xuất hiện."

"Người Cộng Minh!" Sắc mặt của Phó hội trưởng đại biến, loại kẻ địch đáng sợ đạt tới cảnh giới kia, rốt cục đã muốn xuất hiện rồi sao?

"Không cần phải sợ hãi." Trần Phong lắc đầu: "Bọn hắn mặc dù sẽ xuất hiện, thế nhưng thực lực của bản thân chỉ sợ đã bị giảm đi rất nhiều, tối đa cũng chỉ đạt tới trình độ Giác Tỉnh giai đoạn tám hoặc là giai đoạn chín..."

"Ta sẽ đến đó thử một chút, tốt nhất là không nên phái những tân thủ Gen Công Hội đến đó chịu chết, chỉ cần bảo bọn hắn nhìn chăm chăm vào những người đạt đến trình độ Giác Tỉnh giai đoạn một hoặc là giai đoạn hai là được."

"Hiểu rõ." Phó hội trưởng cười khò gật đầu, ông ta thế mới biết, sự kiện tảng đá huyền bí lần này đến cùng nguy hiểm cỡ nào.

Thức tỉnh... Cộng Minh... Có lẽ, lần này tảng đá huyền bí xuất hiện, chính là thời khắc khiến cho thiên hạ trở nên hỗn loạn, ở nơi đó, tất nhiên sẽ có một trận đại chiến.

Nghĩ tới đây, phó hội trưởng cấp tốc điều động mấy chục Giác Tỉnh Giả đi đến Lộc Cương trấn, mục đích duy nhất của bọn hắn cũng chỉ có một cái —— ổn định, bọn hắn chỉ cần ổn định toàn cục ở Lộc Cương trấn là được!

"Bọn hắn còn chưa tiến vào hay sao?" Trần Phong hơi kinh ngạc.

"Ừm, căn cứ theo tin tức mà bên kia truyền về, hào quang bao trùm toàn bộ khu rừng ven hồ, không có người nào có thể tới gần, những Giác Tỉnh Giả kia đều đang ở lân cận chờ cơ hội." Phó hội trưởng nói ra.

"Chờ đợi..." Trần Phong khép hờ hai mắt.

May mắn...hắn có thể khẳng định, tảng đá này, tuyệt đối có quan hệ cùng với Đá Vận Mệnh.

"Linh, ngươi có cảm giác được cái gì hay không?" Trần Phong hỏi.

"Ừm..." Biểu lộ của Linh có một chút bối rối: "Vào lúc vật kia xuất hiện, ta dường như có thể cảm giác được trái tim đập nhanh hơn, thế nhưng ta rõ ràng chỉ là thể ý thức mà thôi..."

"Thật sao?" Trần Phong hơi híp tròng mắt, quả nhiên, Linh có thể cảm giác được.

"Xem ra ngươi đã sắp thăng cấp." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, nếu như hắn đoán không có sai...

Rất nhanh, sau khi rời khỏi Gen Công Hội, Trần Phong liền đi đến Lộc Cương trấn.

Mà ngay vào một khắc Trần Phong bước chân vào Lộc Cương trấn, hào quang bao phủ rừng rậm ven hồ bỗng nhiên rung động, toàn bộ phong tỏa trong nháy mắt được giải trừ.

"Mở!"

"Ha ha ha, lão tử chờ chính là cái thời điểm này."

"Rốt cục, cũng đã bắt đầu rồi hay sao?"

Vô số người kích động vọt vào, mong muốn mình là người đầu tiên đoạt được vật kia, chỉ có Trần Phong là đứng ở phía ngoài cùng, hơi dừng bước lại, trên khoé miệng lộ ra một nụ cười. Quả nhiên...hắn đoán không có sai!

Vào giờ phút này, hắn cảm giác được rất rõ ràng, Quần sáng may mắn trong cơ thể mớ hồ đã bắt đầu rung động. Cho dù vẫn như cũ không có cách nào phát huy ra tác dụng, nhưng lại có sự cảm ứng mãnh liệt. Căn cứ theo trình độ cảm ứng và phương hướng cảm ứng, lại rõ ràng chỉ về phía vị trí của tảng đá huyền bí!

Cho nên nói, cái mà người một mực chờ đợi, chính là ta hay sao? Hoặc nói là.. Quần sáng may mắn!

"Xem ra sự tình đã trở nên thú vị." Trần Phong nghiêng ngẫm cười cười.

Xoạt! Tung người một cái, hắn cũng bước vào bên trong rừng rậm ven hồ.

Mà ngay vào một khắc Trần Phong bước vào, nước hồ bỗng nhiên điên cuồng phun trào, nước hồ cuồng bạo trong nháy mắt tăng vọt lên trăm mét, còn giống như là sóng thần ập tới.

Oanh! Đại địa rung động.

Mà vào giờ khắc này, những Giác Tỉnh Giả vừa mới bước vào nơi này, vì muốn là người đầu tiên cướp đoạt được đồ vật, đang chuẩn bị xông vào chém giết, liền bị nước hồ ập tới làm cho kinh hãi.

"Đây là cái quỷ gì?"

"Đáng chết."

"Nước hồ tại sao lại bỗng nhiên phun trào?" Đám người kinh sợ không hiểu, cơn sóng cao hơn trăm mét kia ập tới, căn bản là không thể trốn được.

"Cái hồ nước này... nhìn qua chỉ là nước hồ bình thường..." Một người thận trọng nói ra.

"Nước hồ bình thường sao?" Đám người ngẩng đầu nhìn lại.

Hoàn toàn chính xác, cơn sóng này mặc dù nhìn qua có khí thế hùng hổ, thế nhưng cũng chỉ là nước hồ bình thường.

Huu! Một người ném tới một hòn đá, cũng không nhận phải tổn thương gì, chỉ vền vện bị ướt mà thôi, đám người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nước hồ bình thường sao? Bọn hắc thật sự đã bị hai chữ thần linh hù dọa.

Xoạt! Có người chủ động đi tới trước mặt cơn sóng, sau khi cơn sóng ập qua, vẫn an toàn, quả thật là không hề bị tổn thương, đám người thấy thế liền mừng rỡ, dồn dập đi tới.

Xoạt! Từng bóng người đi xuyên qua cơn sóng.

Chỉ có điều là, chờ đến thời điểm xuyên qua nước hồ, bọn hắc mới phát hiện ra, toàn bộ phong cảnh đã hoàn toàn thay đổi, nước hồ đã biến mất toàn bộ...

Đầm lầy

"Hả?"

"Nước hồ đâu?"

"Chuyện này..."

Sắc mặt của mọi người trở nên quái dị.

Trời ạ, chẳng lẽ nước trong hồ đã theo cơn sóng kia chảy hết ra bên ngoài?

Giờ phút này, một cái hồ nước lớn như vậy, lại không còn một giọt nước nào, chỉ còn lại một đồng bùn nhão, cùng với những thân cây chìm trong bùn nhão, vô cùng quý dị.

"Bep!" Một người bước tới một bước, dường như dẫm lên đồ vật gì đó, hấn vội vàng lui lại, thỉnh linh phát hiện ra, có một cỗ hấp lực to lớn truyền đến, đem hấn hút trở về.

"Đây là..." Sắc mặt của hấn đại biến: "Đầm lầy? !"

"Cứu ta." Hấn theo bản năng nhìn về phía những người bên cạnh.

Xoạt! Người chung quanh cũng đồng loạt tránh ra.

Nói đùa cái gì, mọi người tới nơi này vốn để tranh giành đồ vật của thần linh, vốn là quan hệ thù địch, không nhân cơ hội này hạ thủ là cũng không tệ rồi, còn muốn cứu người?

"Ha ha." Đám người thận trọng nhìn bùn đất ở dưới chân.

"Hừ." Người kia hừ lạnh một tiếng.

Oanh! Hấn trong nháy mắt liền chém đứt cái chân của mình, hao phí một lượng lớn năng lượng để tái tạo lại, lúc này mới thoát khỏi khốn cảnh.

Người chung quanh cũng hơi nhú lông mày lại, cái đầm lầy này...thế mà không gây nguy hiểm cho tính mạng! Nơi mà thần linh ở này, dường như trong tưởng tượng của bọn hắc hoàn toàn không giống nhau!

Cơn sóng lúc trước, cũng có khí thế rất hùng hổ, thế mà chỉ là nước bình thường, mà đầm lầy mà nước hồ để lại này cũng không có gì lạ! Thế mà không nguy hiểm đến tính mạng? !

Làm địa phương mà thần linh ở lại, không phải là sẽ có sát cơ tứ phía hay sao?

Đương nhiên, chỉ cần đạp vào đầm lầy liền không thể rời đi được, điểm này cũng hết sức đáng sợ, nhưng đối với Giác Tỉnh Giả mà nói, căn bản không cần phải sợ hãi vì có thể Giác Tỉnh Giả có thể dùng năng lượng để tái tạo lại thân thể!

Nơi này...chẳng lẽ là một nơi dành cho Giác Tỉnh Giả? Đám người cảm thấy động tâm.

Có lẽ, đây là địa phương dành riêng cho các Giác Tỉnh Giả đến nơi này thu hoạch đồ vật truyền thừa! Cái đầm lầy này mặc dù không có nguy hiểm đối với Giác Tỉnh Giả, thế nhưng đối với người bình thường mà nói, quả thực là một nơi chắc chắn phải chết!

Nếu thật sự là như vậy..bầu không khí bỗng nhiên tràn ngập sát ý.

Đám người liếc nhìn nhau, tràn ngập sát cơ, ngay từ đầu bọn hắc đều tưởng là nơi này rất nguy hiểm, cho nên căn bản không ai dám làm loạn, thế nhưng nếu như nơi này đối với Giác Tỉnh Giả không có uy hiếp, chân chính uy hiếp đến lợi ích của bọn hắc chỉ có người ở bên cạnh!

Bầu không khí trở nên đóng băng, mà đúng vào lúc này, lại có thêm một người bước ra.

"Bẹp!" Hắc cũng dẫm lên đầm lầy.

Oanh! Hắc cũng không xin người khác giúp đỡ, mà không có một chút do dự phá hủy chân của mình, sau đó một lần nữa giơ chân lên đạp xuống, có

chút kinh ngạc phát hiện ra, hấn vậy mà lại tiếp tục đạp vào vũng bùn.

? ? ? Hấn có chút phát mộng, cái tiết tấu này, tại sao lại có một chút không đúng?

Oanh! Hấn một lần nữa phá huỷ chân của mình, lần này, trước khi hấn bước ra, đã quan sát kỹ nơi này, nơi này căn bản không thể nào đều là vũng bùn! Từ mật độ đầm lầy ở nơi này mà nói...đại khái chỉ có tỷ lệ 20% là đạp trúng vào vũng bùn!

"Vận khí kém như vậy sao?" Hấn nói thầm một câu.

"Bẹp!" Lại là một cước đạp xuống, mặt mày của hấn tối sầm lại, hấn lại đạp trúng vũng bùn!

Mà vào giờ khắc này, những người chung quanh xem náo nhiệt cũng không nhìn cười được, tỷ lệ 20%, lại xuất hiện ba lần liên tiếp là khái niệm gì? Người này thật sự đen đui như vậy hay sao?

Thêm vào người đầu tiên đạp trúng vũng bùn! Cho đến bây giờ cũng chỉ có bốn lần bước ra, thế mà toàn bộ đều đạp trúng vũng bùn!

Có vấn đề! Lúc này, cũng có người thử bước ra một bước.

"Bẹp!" Lại đạp trúng, những người còn lại cũng lần lượt bước ra một bước, cũng đồng dạng kinh sợ phát hiện ra, bước chân của mình thế mà cũng đạp trúng vào vũng bùn.

? ? ? Tất cả mọi người đều phát mộng, đây là tình huống như thế nào?

Oanh! Bọn hấn phá huỷ chân, một lần nữa gây dựng lại.

Cái hồ này rất rộng, vị trí của tảng đá huyền bí kia, lại cách nơi này vô cùng xa xôi, nếu quả thật cứ bước từng bước đi tới, chỉ sợ sẽ hao hết sạch năng lượng!

Cái địa phương đáng chết này!

"Mật độ đầm lầy ở đây rõ ràng không thể đều là vũng bùn..." Có người nghi hoặc.

Nếu quả thật tất cả nơi này đều là vũng bùn, nơi này sẽ trực tiếp biến thành một cái vực sâu đáng sợ, đừng nói là bước chân vào, coi như là người tới gần, cũng sẽ trực tiếp bị hút vào vực sâu vô tận.

Rất rõ ràng, nơi này chỉ là đầm lầy phổ thông, thậm chí là mặt đất ở nơi đây sau khi bị nước hồ thấm vào, tạm thời hình thành nên đầm lầy mà thôi, làm sao lại... bọn hắn thử đi về phía trước, kinh sợ phát hiện ra, vẫn như cũ là một bước một vũng bùn!

"Nơi này có vấn đề!" Sắc mặt của bọn hắn rốt cục cũng trở nên ngưng trọng.

"..."

Trần Phong yên lặng nhìn cảnh này, vừa rồi hắn cũng đã phá huỷ một chân sau đó gây dựng lại, sắc mặt của hắn hiện tại đồng dạng cũng trở nên nghiêm túc, chỉ có điều là, điều làm cho hắn trở nên nghiêm túc không phải là do đầm lầy ở nơi này.

Mà là bởi vì...hắn không dám phải vũng bùn nào cả! Hắn phá huỷ một chân sau đó gây dựng lại, chỉ là vì để cho mọi người không cảm thấy nghi ngờ! Nơi này có mấy chục người đều giẫm phải vũng bùn, nhưng hết lần này tới lần khác hắn lại không có vấn đề gì, chuyện này cũng có một chút cổ quái.

"Là bởi vì người hay sao?" Trần Phong hỏi trong lòng.

"Ta không biết." Linh cũng hết sức nghi hoặc: "Quầng sáng may mắn mặc dù một mực đang rung động, thế nhưng mà rõ ràng cũng không có phát huy ra tác dụng."

"Có lẽ là do tảng đá kia." Trần Phong có một chút xúc động, chẳng lẽ vật kia lại là một viên Đá Vận Mệnh khác?

"Vậy chúng ta hoàn toàn có thể trực tiếp đi qua a." Linh trợn to đôi mắt, nếu như đây quả thật nan đề do tảng đá huyền bí kia thiết kế ra, bật đèn xanh

cho chủ nhân, vậy thì chủ nhân cần gì phải lãng phí thời gian ở đây?

Trần Phong chỉ cần một đường tiến lên, tự nhiên là có thể đạt được tảng đá kia, còn những người ở xung quanh? Tự nhiên sẽ gặp được đủ loại khó khăn! Đến lúc đó, sau khi Quần áo sáng may mắn thăng cấp hoàn tất, căn bản không cần phải sợ bọn gia hỏa này!

"Không vội." Trần Phong lắc đầu.

Nếu như không có nắm chắc 100 %, hẳn tuyệt đối sẽ không mạo hiểm, kẻ địch ở nơi này không chỉ có Giác Tỉnh Giả, còn có người Cộng Minh trong truyền thuyết...xem thường những người này, sẽ chết rất thê thảm!

Hắn vẫn như cũ giấu ở bên trong một đám Giác Tỉnh Giả, vô cùng điệu thấp.

Mà vào giờ khắc này, một số người đứng trong đám lầy rớt cục đã không kiên nhẫn được nữa.

"Cái địa phương đáng chết này." Một Giác Tỉnh Giả có tính khí nóng nảy phần nộ nói ra, sau khi gây dựng lại thân thể, không có một chút do dự bay lên không trung, dự định bay tới tảng đá huyền bí.

Đôi mắt của mọi người liền sáng lên, rớt cục cũng có người dám làm như thế.

Hưu! Người kia nhảy vọt lên, hướng về nơi xa phóng đi, chỉ là vừa mới bay không được bao xa, hắn đã lung lay ngã xuống mặt đất, hung hăng ngã vào trong vũng bùn.

Bị sét đánh

"Ồ trên không quả nhiên có vấn đề." Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Đây là một cái vấn đề rất đơn giản, nếu ở dưới mặt đất có bầy rập, chẳng lẽ phía trên lại không có vấn đề hay sao?

Hiển nhiên là có vấn đề, cho nên bọn hắn cho dù cảm thấy khó chịu, cũng một mực giả bộ là không có gì, mãi đến khi có kẻ nào đó muốn bay lên không trung, bọn hắn liền nhìn thấy kết quả.

Oanh! Người kia quả quyết gây dựng lại thân thể.

Chỉ có điều là, bởi vì lần này toàn thân rơi vào trong vũng bùn, hắn đã hao phí hết năng lượng, cơ hồ không thể kiên trì nổi nữa, quay đầu nhìn quãng đường mà hắn đã đi ra, mặt mũi liền trở nên trắng bệch, bằng vào lượng năng lượng còn lại, hắn căn bản là không thể đi nổi nữa.

"Phía trên có cái gì?" Có người hỏi.

"Hừ!" Sắc mặt của hắn trắng bệch, hung hăng lườm bọn họ một cái, nhưng căn bản là không có trả lời.

Nhìn vũng bùn vô tận ở phía xa, lại nhìn lại năng lượng trong cơ thể, hắn hít vào một hơi thật sâu, lựa chọn chủ động từ bỏ.

"Vật kia liền giao cho các ngươi, lão tử từ bỏ." Hắn quay người rời đi.

Làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn chính là, khi bước trở về, thế mà không đập vào vũng bùn, liên tục mấy bước, ngay cả chính hắn cũng cảm thấy ngạc nhiên, loại tình huống này...vận khí đã xoay chuyển?

Hắn do dự một chút, thử đi về phía trước một bước.

"Bộp!" Một cước đập vào vũng bùn.

"M* nó." Hắn không có một chút do dự gậy dựng lại rồi rời đi.

Mà vào giờ khắc này, những người ở chung quanh nhìn thấy cảnh này rất cục cựa đã hiểu rõ cái gì, cái đầm lầy đáng chết này, dường như chỉ cần rời khỏi là không có bất cứ một vấn đề gì! Thế nhưng chỉ cần tiến lên, sẽ có một vùng bùn chờ sẵn!

"Đây rốt cuộc nơi quái quỷ gì?"

"Chỉ có quỷ mới biết."

Đám người ngạc nhiên không thôi.

Bất quá, tình huống trước mắt cũng không xuất hiện nguy cơ trí mạng, nhiều nhất chỉ là vấn đề vùng bùn, bất quá chỉ lãng phí một chút thời gian mà thôi, bọn hắn sau khi khôi phục năng lượng tự nhiên là có thể đi tiếp.

"Cùng lắm thì tốn một chút thời gian." Một người nói ra.

"Lão tử khôi phục năng lượng rất nhanh." Một người cười lạnh.

Thế là có một đám người bắt đầu chậm rãi tiến lên, chỉ có điều bọn hắn không biết là, tình huống kỳ quái, chỉ vừa mới bắt đầu.

Trong lúc bọn hắn đang chật vật đứng trong vùng bùn, bỗng nhiên, người ở phía trước nhất, tự dừng lại bị sấm sét bổ trúng, tóc tai trong nháy mắt liền dựng ngược lên.

Người kia: "? ? ?"

Sau đó, có đủ loại vật kỳ quái từ trên trời giáng xuống.

Thiên thạch...

Điện thoại...

Xương cốt...

...

Bất kỳ loại đồ vật gì mà người có thể nghĩ tới, đều có thể từ trên không trung lao xuống mặt đất.

Cái uy năng kia...cái tốc độ kia...căn bản chính là rơi từ bên ngoài tầng khí quyển xuống!

Hưu! Đủ loại đồ vật mang theo tốc độ khủng khiếp từ trên trời giáng xuống, người thậm chí còn không biết những đồ vật chết tiệt này, vì cái gì bên trong quá trình rơi xuống lại không bị tiêu hủy!

"Con m* nhà người!"

Đám người giận dữ mắng mỏ, nhất là một người sau khi bị một cái bồn cầu nện vào đầu, liền triệt đề nổi điên: "Con m* nó, trên trời vì sao lại có bồn cầu rơi xuống?!"

Oanh! Dùng thực lực của bọn hắn, những vật này căn bản là không có cách nào gây ra tổn thương cho bọn hắn.

Thế nhưng mà, những thứ này lại khiến cho bọn hắn hao tổn rất nhiều năng lượng, nhất là những vật này, giống như là được gắn thiết bị truy tung, có thể nhắm chuẩn nện vào trên đầu của từng người! Phải nói là trùng hợp đến cực điểm!

Ngoại trừ...Trần Phong! Trần Phong im lặng nhìn nhìn một đồng đồ vật loạn thất bát tao từ trên trời rơi xuống, vì để không bị tình nghi, hắn rất điệu thấp, chủ động đi đến bên cạnh một đồ vật vừa mới rơi xuống.

Hắn nhặt lên xem xét, ừm, là một cái bảng tên, được chế tác từ kim loại đặc thù, nhìn qua rất là hoa lệ, giống là những cái bảng tên được dùng trong các văn phòng. Ừm... công ty công nghệ SiS - Han Cast.

"Ồ, đây không phải là của vị tổng giám đốc đã bay lên vũ trụ lúc trước hay sao?" Trần Phong kinh ngạc.

Cho nên nói, những vật này là từ trong vũ trụ rơi xuống? Không lẽ tảng đá thần bí vì chế tạo độ khó cho mọi người, đã phá hủy một chiếc chiến hạm trong vũ trụ đó chứ!

Hoặc là...chiếc chiến hạm này đã sớm phá hủy, tới bây giờ mới rơi xuống? Về phần tại sao những vật này có thể rơi xuống một cách chính xác, Trần Phong căn bản không cần phải cân nhắc, nếu thật sự là tảng đá huyền bí kia có thể khống chế lực lượng may mắn mà nói, thật sự là chuyện gì cũng có khả năng xảy ra!

Oanh! Đồ vật ở trên trời không ngừng rơi xuống, tất cả mọi người đều không dám di chuyển lung tung, chỉ có thể đứng đó phòng ngự.

"Đi! Nhanh lên!" Linh thúc giục.

Chuyện này đối với Trần Phong mà nói, tuyệt đối là một cơ hội tốt nhất.

Ngược lại chương ngại ở nơi này, Trần Phong căn bản lại không bị ngăn cản, vào thời điểm tất cả mọi người bị ngăn cản, Trần Phong có thể chạy một đường tới thu hoạch đồ vật!

Chỉ có điều là, Trần Phong tuyệt đối không vội vàng.

"Sợ cái gì." Trần Phong cười nói: "Linh, người nói xem, nếu thật sự đó là Đá Vận Mệnh, chúng ta đi tới sớm hay muộn, còn không phải là đều giống nhau hay sao? Nếu như đó là đồ vật thuộc về chúng ta, thì nó nhất định sẽ thuộc về chúng ta. Đây là một cơ hội để cho chúng ta kiểm tra thực lực của những người này, trong bọn họ thế nhưng lại có người Cộng Minh..."

"Cộng Minh..." Linh bĩu môi, chủ nhân còn đang lo lắng về vấn đề này hay sao?

Cộng Minh...là người nào, những người Cộng Minh này vẫn đang ẩn giấu rất tốt.

"Không vội." Trần Phong cười híp mắt nhìn đám người nói: "Cho đến khi người bị đào thải càng ngày càng nhiều, bọn hăn sẽ không ẩn giấu được nữa."

"Ừm." Linh gật gật đầu: "Vậy thì hãy nhanh chóng đào thải bọn hăn đi, đến khi những người Cộng Minh lộ ra, biết được thực lực cùng với năng lực của bọn hăn, liền không cần phải sợ hãi."

"Đó là chuyện dĩ nhiên." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Xoạt! Trên bầu trời, những đồ vật đang rơi xuống bỗng nhiên thay đổi.

Nguyên bản đều là một chút đồ vật nhỏ nhắn, hiện tại đã biến thành đồ điện gia dụng to lớn, người có thể cảm nhận được cảm giác khi bị các loại như máy giặt, tủ lạnh, tivi từ trên trời rơi xuống trúng người là như thế nào hay không?

Có trời mới biết đám đồ vật này vì sao khi rơi xuống vẫn còn hoàn chỉnh! Chúng nó mang theo ngọn lửa rừng rực, mang theo uy năng kinh khủng, nhắm chuẩn vào đầu của đám người đang đứng trong bùn lầy...

"Móa!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Loại tốc độ này...Bọn hắn có tự tin là sẽ không bị những thứ này tổn thương, thế nhưng ở bên trong cái đầm lầy này, nếu như bị đánh trúng, bọn hắn sẽ bị hãm xuống càng sâu...

Oanh! Từng món đồ điện gia dụng rơi xuống đất, những người vừa mới khôi phục được một chút năng lượng kia, trong nháy mắt liền bị nện cho thất điên bát đảo.

Những món đồ điện gia dụng đáng chết này, từ trong vũ trụ rơi xuống, có trời mới biết đã trải qua cái gì, bọn hắn dùng lực lượng Giác Tỉnh, vậy mà cũng không có cách nào phá hủy được chúng nó.

Người là ai?

Tạch... ! Có rất nhiều người đã bị chìm nửa người vào trong vũng bùn.

Xoạt! Bọn hấn chỉ có thể hao phí một lượng lớn năng lượng để gây dựng lại thân thể.

Chuyện này cùng với gây dựng lại một thân hoàn toàn khác biệt, gây dựng lại càng nhiều bộ phận thân thể, năng lượng hao phí cơ hồ sẽ tăng lên vài lần, trải qua lần sóng gió này, rất nhiều người cơ hồ đã hao hết năng lượng.

"Cái đầm lầy chó chết này..." Một người giận dữ mắng mỏ, chỉ có thể lui ra.

Có mấy người nhìn thấy cảnh này, cũng lặng yên lui ra.

Một số người mặc dù lộ ra vẻ khó xử, nhưng y nguyên vẫn nỗ lực kiên trì, sự dụ hoặc của đồ vật thần linh, đủ làm cho rất nhiều người mất đi lý trí, trở nên điên cuồng.

Nhưng mà, đây vốn chỉ là bắt đầu, không biết bắt đầu từ lúc nào, không gian chung quanh bỗng nhiên xuất hiện tính vặn vẹo cùng với nổ tung, một vị Giác Tỉnh Giả kém chút nữa đã bị cuốn vào bên trong không gian loạn lưu.

"Đây là cái gì?"

"Không có khả năng!" Người này nhìn thoáng qua liền hoảng sợ nói: "Nơi này căn bản không có lực lượng không gian, làm sao lại có thể xuất hiện không gian loạn lưu?"

Đúng thế, nơi này không có bất luận một loại lực lượng không gian nào.

Bằng không, bọn hấn chỉ cần dùng vài giây là có thể đi đến địa điểm mà mình mong muốn, thế nhưng ở loại địa phương không có một chút lực lượng không gian này, lại xuất hiện không gian loạn lưu? Không gian nổ tung?

Chuyện này...

"Huyền tượng?" Có người hoài nghi.

Xoạt! Hắn lôi ra một cỗ khôi lỗi, cỗ khôi lỗi trong nháy mắt bị không gian loạn lưu cuốn đi.

...

Đám người bỗng nhiên trợn to con mắt, trong cái khoảnh khắc đó, bọn hắn cảm thấy lực lượng quen thuộc, không gian, đó đích thật là lực lượng không gian, chẳng qua đó chỉ là không gian loạn lưu một chiều! Là vào thời điểm những người khác phóng xuất lực lượng không gian ở một nơi nào đó, thỉnh thoảng đưa tới không gian loạn lưu, thông đến nơi này, cho nên mới dẫn tới một điểm ba động không gian.

"Nguyên lai là lực không gian đến từ nơi khác..."

"Nguyên lai chỉ là trùng hợp thôi hay sao?"

Bọn hắn nhẹ nhàng thở ra một hơi, thế nhưng một số người có tư duy nhanh nhẹn lại lộ ra sắc mặt khó coi, dựa theo tiết tấu của mấy lần trước mà nói...

Xoạt! Từng cái không gian loạn lưu xuất hiện ở bên cạnh mọi người, lực hấp dẫn kinh khủng từ bên trong không gian loạn lưu truyền ra, cứ thế mà kéo mọi người vào bên trong.

"Đây là cái quỷ gì? !"

"Đáng chết!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Oanh! Bọn hắn rốt cục cũng không nhịn được bắt đầu công kích, khiến cho những cái không gian loạn lưu này sụp đổ, nhưng mà, cho dù là không gian loạn lưu đã biến mất, năng lượng của bọn hắn cũng không còn thừa lại được bao nhiêu.

Rất nhanh, lại có một đám người lặng yên rời đi, những người lưu lại nơi này, chỉ còn không đến 1/10.

Mà vào lúc này đây, rốt cục cũng đã có người chú ý tới Trần Phong, bởi vì vừa rồi, chỉ có ở bên cạnh Trần Phong là chưa từng xuất hiện không gian loạn lưu! ! !

Mặc dù chuyện này vốn liên quan đến vận khí, thế nhưng ở nơi này...nơi này lại hoàn toàn không giống!

Không gian loạn lưu cơ hồ đều xuất hiện ở bên cạnh của mỗi một người, duy chỉ có Trần Phong, là căn bản không xuất hiện một cái không gian loạn lưu nào!

"Đã sớm chú ý tới người." Ánh mắt của một người lộ ra hàn quang: "Người rất kỳ quái, dường như cũng không giống nhau với tất cả mọi người, những đồ vật từ trên trời rơi xuống cùng với không gian loạn lưu, cũng đều không tìm đến người!"

"Người đến cùng là ai?" Những người khác cũng gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

Cái tên này...hoàn toàn đúng là có một chút không giống đối với những người khác.

"Ta?" Trần Phong cười lạnh một tiếng: "Bọn nhỏ, không cần khiêu khích những tồn tại mà các người không biết, ta hiện tại cũng chưa khôi phục hoàn toàn sức mạnh, cũng không muốn ra tay đối với những văn bối như các người..."

"Không nên ép ta!" Trần Phong tản ra sát ý mênh mông.

"Người là người Cộng Minh!" Người kia bỗng nhiên giật mình.

"Hừ!" Trần Phong cười lạnh một tiếng.

"Không, không đúng." Người kia rất nhanh liền lắc đầu: "Coi như người là người Cộng Minh, người đã Cộng Minh lực lượng của vị thần linh nào? Coi như người là người Cộng Minh, cũng không có khả năng kỳ quái như thế? !"

"Người tại sao lại có thể xác định như vậy?" Trần Phong nhìn người kia.

"Tại sao có thể xác định?" Người kia lạnh lùng nói: "Bởi vì lão tử cũng là người Cộng Minh!"

Oanh! Tâm thần của mọi người chấn động mãnh liệt.

Cộng Minh...nơi này thế mà có nhiều người Cộng Minh như vậy!

"Hiện tại!"

"Nói cho ta biết!"

"Người đã cộng minh lực lượng với vị đại nhân nào?" Người kia cười lạnh: "Ta chưa bao giờ nhìn thấy qua loại lực lượng nào kỳ quái như vậy, coi như là Cộng Minh, người cũng không có khả năng tránh thoát những chuyện kỳ quái này."

"Đồng ý." Một vị khác cũng mở miệng.

Bọn hấn cứ như vậy khóa chặt Trần Phong, xem ra là vì cảm thấy vô cùng nghi hoặc, bọn hấn sẽ không thể bỏ qua cho Trần Phong, thậm chí còn có thể hợp lực tiêu diệt Trần Phong!

"Thật sao?" Trần Phong bỗng nhiên nheo con mắt lại.

Cái tiết tấu này...sự tình dường như càng trở nên thú vị.

"Không được thì chúng ta hãy rời đi thôi." Linh kiến nghị, lúc này, tránh khỏi bọn gia hỏa này là lựa chọn tốt nhất.

Trần Phong khẳng định, nếu như bây giờ hấn một mạch phóng tới vị trí của tảng đá huyền bí, nhất định sẽ hết sức thuận lợi! Những người này nhất định sẽ bị tảng đá huyền bí ngăn cản! Còn hấn nhất định có thể thu được tảng đá huyền bí kia!

Thế nhưng...Trần Phong lại có một lo nghĩ kỳ quái, không sai, chính là lo nghĩ, không phải hấn lo nghĩ, mà là cái tảng đá huyền bí kia lo nghĩ, nó dường như đang quá nóng nảy!

Nó đang bức bách Trần Phong! Nó đang không ngừng thúc giục Trần Phong đi qua!

Nó quá gấp, ngược lại khiến cho Trần Phong cảm thấy không bình thường.

Người đang gấp cái gì...thậm chí loại tình huống trước mắt này, có thể cũng là do tảng đá huyền bí kia làm ra! Nếu quả thật là lực lượng may mắn, tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện đột ngột như thế, Trần Phong hiểu rất rõ đối với lực lượng may mắn, hoàn toàn có thể làm được chuyện này một cách hoàn mỹ hơn!

Thế nhưng mà phương thức làm việc của tảng đá huyền bí này...

Quá táo bạo! Quá ngây thơ! Nó cùng với tính cách ưu nhã của Quảng sáng may mắn hoàn toàn khác biệt!

Người đang gấp cái gì...trong lòng của Trần Phong có một chút nghi hoặc.

Nếu như chưa giải trừ một chút nghi hoặc này, hẳn sẽ tuyệt đối không lỗ mẫn đi qua, nếu như... nếu như đối phương không phải là Đá Vận Mệnh, mà là ngẫu tạo nên thì sao?

Đối phương giả tạo ra hiệu quả may mắn, mục tiêu chính là Đá Vận Mệnh của hắn? Cũng có khả năng này! Đây là thời đại Thái Cổ, thời đại của thần linh, Trần Phong nhất định phải cảnh giác!

"Sao vậy?" Linh có chút kỳ quái hỏi, chủ nhân hiện tại mang đến cho nàng một cảm giác rất khác.

"Không có việc gì." Trần Phong lắc đầu, hiện tại hắn không có thời gian nói rõ lý do, tiến tới là chuyện không thể nào, hắn ngược lại còn nhìn về phía những người đang chất vấn mình: "Như vậy..."

"Các người là ai?"

"Giác Tỉnh Giả cơ hồ đều đã bị đào thải, lưu lại... chỉ sợ đều không phải là người đơn giản, ta dùng lực lượng của mình để tránh đi tổn thương, còn các người...sẽ có ai đơn giản?"

Cãi lộn

Trần Phong nhìn về phía bọn hắn.

"Ha ha." Những người kia cười lạnh.

"Ồ?" Một vài vị Giác Tĩnh Giả mờ mịt ngẩng đầu, nhìn mấy người đang đối thoại với Trần Phong, bỗng nhiên phát hiện một cái sự tình đáng sợ.

"Các ngươi...các ngươi đều là người Cộng Minh..."

Mặt mũi của mấy vị Giác Tĩnh Giả đã trở nên tái xanh, bọn hắn cứ tưởng là chỉ có một, hai người Cộng Minh, chính mình còn có thể đục nước béo cò, thế nhưng hiện tại xem ra...

"Thật, thật xin lỗi, ta rút lui." Một vị Giác Tĩnh Giả lập tức rời đi.

"Chào, chào các vị đại nhân." Một vị Giác Tĩnh Giả khác cũng tự giác chạy trốn.

Những người khác liếc nhìn nhau, cũng chỉ có thể cười khổ, dồn dập rời đi, đúng như Trần Phong nói, Giác Tĩnh Giả, đã không thích hợp ở lại nơi này.

Sau cùng, lưu lại chỉ có năm người.

"Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta." Người lúc đầu chất vấn Trần Phong lạnh lùng nói: "Ngươi đến cùng đã làm như thế nào? ! Nếu như không thể cho ta một lời giải thích, chỉ sợ trước tiên phải giải quyết ngươi."

"Ha ha." Trần Phong cười cười: "Trước khi hỏi thăm năng lực của người khác, không phải là nên tự giới thiệu trước hay sao? Hoặc là, các ngươi chỉ muốn hỏi ra năng lực của ta, sau đó nhắm vào ta, tiêu diệt đi một đối thủ cạnh tranh?"

Người kia bỗng nhiên yên lặng.

Rất lâu sau, hắn mới mở miệng nói: "Ta tên là Ngô Lượng, lực lượng mà ta Cộng Minh chính là của Kiếm Thần đại nhân, lực lượng của ta vô cùng sắc bén."

Trần Phong: "..."

Kiếm Thần...đây là cái quỷ gì? Lợi hại, còn có loại thần linh này? À đúng rồi, nghe nói ngoại trừ những thần linh mạnh mẽ kia, còn có một số tiểu thần linh khác, hơn nữa thần linh cũng có vô số, từng thần linh đều có tín đồ của mình.

"Các người thì sao?" Trần Phong nhìn về phía ba người còn lại: "Để cho công bằng, chúng ta nói hết ra thì tốt hơn."

"Ta tên là Phản Điền Trung, lực lượng Cộng Minh chính là của Thứ Nguyên nữ thần, lực lượng của ta là bất khả chiến bại!" Một người Cộng Minh vẫn bảo trì được dung mạo trẻ tuổi nói.

"Ta tên là Triệu Hữu Tiên, lực lượng Cộng Minh chính là của Tài Thần đại nhân, của cải chính là lực lượng lớn nhất của ta!" Một người trung niên nói.

"Ta tên là Thác Mã Tư, lực lượng Cộng Minh chính là của Chiến Thần đại nhân, lực lượng của ta dũng mãnh vô song!" Người Cộng Minh có mái tóc màu vàng nói.

Mỗi người đều giới thiệu vắn tắt lực lượng và tên thần linh của mình, chỉ có điều là cho đến khi người cuối cùng báo lực lượng Cộng Minh của mình ra, đám người liền theo bản năng nhìn về phía hắn.

Chiến Thần! ! ! Lại có một vị Cộng Minh lực lượng của Chiến Thần! Thần linh ở thời đại Thái Cổ có nhiều vô số kể, thế nhưng thần linh đại nhân mạnh mẽ cuối cùng cũng chỉ có vài vị như vậy, mà một vị trong đó, chính là Chiến Thần!

"Ha ha." Thác Mã Tư đắc ý cười.

"Như vậy, tới phiên ngươi." Ngô Lượng nhìn chằm chằm vào Trần Phong.

Biểu hiện vừa rồi của Trần Phong quá mức đặc thù, mặc dù hẳn không làm gì, thế nhưng bởi vì không hề làm gì, cho nên mới là tồn tại đặc thù nhất bên trong mọi người!

Trần Phong có lẽ có khả năng giấu diếm được những Giác Tỉnh Giả kia, nhưng tuyệt đối không thể giấu diếm được mấy người Cộng Minh như bọn hắn!

"Ha ha." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Cái phương thức giới thiệu này, không phải là bốn người bọn họ đã làm mẫu rồi đó sao?

Ừm...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu rồi nói: "Ta tên là Trần Phong, lực lượng Cộng Minh chính là của May Mắn đại nhân, may mắn chính là lực lượng cường đại nhất của ta, cho nên nơi này..."

Trần Phong chỉ chỉ vào dưới chân: "Những vật này không có bao nhiêu ảnh hưởng đối với ta."

Xoạt! Đám người đột nhiên trợn to con mắt.

May mắn...lại có thể là lực lượng của vị thần linh kia! ! !

"May mắn..." Lòng tơ của Thác Mã Tư trong nháy mắt run rẩy.

Ở cái thời đại kia, thần may mắn chính là một trong những thần linh đáng chết đã liên hợp với các thần linh, đem phe của Chiến Thần phong ấn lại cùng một chỗ, mới khiến cho thời đại Thái Cổ kết thúc! Bọn hắn, từ lúc mới bắt đầu đã là đối địch.

"Đại ca, đừng có làm rộn." Trần Phong lườm hắn một cái: "Bây giờ chúng ta chém giết, ba người bọn hắn sẽ rất cao hứng."

Thác Mã Tư trong nháy mắt liền tỉnh táo lại.

"Người nếu có thể bỏ qua cái đầm lầy này, vì cái gì không đi vào?" Ngô Lượng rất là hoài nghi.

"Bởi vì ta không chạy thoát nổi các ngươi." Trần Phong lạnh nhạt nói: "Các ngươi nếu như trong nháy mắt đều bùng nổ lực lượng Cộng Minh, tất nhiên là có thể ngăn cản ta được! Ha ha, ta còn chưa ngu ngốc đến mức như vậy."

"Nguyên lai là ngươi dự định ẩn giấu đến lúc cuối cùng?" Trong mắt của Ngô Lượng loé lên hàn quang.

"Chẳng lẽ ngươi không phải?" Trần Phong cười lạnh: "Kiếm Thần không phải là thần linh có sức chiến đấu mạnh nhất trong truyền thuyết hay sao? Ngươi..."

"Đánh rắm!" Thác Mã Tư vội vã nói: "Chiến Thần đại nhân mới là thần linh có sức chiến đấu cường đại nhất!"

"Ngươi rút sang một bên." Ngô Lượng nhin không được nói: "Đó là do Kiếm Thần đại nhân của chúng ta không muốn tranh mà thôi, nếu không làm gì đến lượt mấy vị thần gà yếu phương tây của các ngươi chứ?"

"Thần linh phương đông các ngươi ở thời đại Thái Cổ ngoại trừ tổ ra huyền bí thì còn bản lĩnh gì khác?" Thác Mã Tư giận dữ mắng: "Thực lực không được thì không được, đừng có ghen ăn tức ở?"

"Ngươi nói ai ghen ăn tức ở?" Ngô Lượng nổi giận.

"? ? ?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Trời ạ, hai vị Cộng Minh này, dường như vì thần tượng của mình... A, không đúng, vì thần linh đại nhân tôn kính của mình, đang tranh giành sĩ diện? ? ?

Nguyên lai tín đồ của các thần linh lại là loại phong cách này? Trần Phong suy nghĩ một chút.

Ừm...Thần linh ngồi ở trên vương vị cao nhất, ở phía dưới có vô số tín đồ quỳ trên mặt đất, trong tay giơ cao thanh huỳnh quang, điên cuồng gào thét.

"Chiến Thần ca ca, chúng ta yêu ngươi!"

"Chiến Thần Oppa, sóng lan truyền!"

...

Ây cha? Trần Phong thật đúng là không thể tượng tượng được.

"Kiếm Thần nhà ngươi thì tính là cái thá gì, suốt ngày mặc trường bào, giống như là một cô gái vậy, khuôn mặt vừa nhỏ nhắn vừa trắng, ngày ngày đi theo đủ loại nữ thần, ha ha, gọi là Tiện Thần còn tạm được." Thác Mã Tư khinh thường.

"Ha ha, Chiến Thần nhà ngươi thì tốt lắm hay sao?" Ngô Lượng cười lạnh: "Suốt ngày đeo một bộ râu quai nón lôi thôi, cầm một cái búa nhỏ rỉ sét chém lung tung, xăm một đồng hình xăm ngu ngốc lên trên người, còn có một cái đầu trọc lóc như trứng ngỗng, mặc một chiếc váy da, đã man đến mức không có cách nào hình dung, còn dám tự xưng là Thần?"

"Con m* nó ngươi nói lại một lần nữa xem?"

"Nói lại một lần nữa thì lại như thế nào?"

Hai người trợn mắt nhìn nhau.

Trần Phong: "? ? ? ?"

Trong đám lầy, Trần Phong lộ ra vẻ mặt ngây người nhìn hai vị Cộng Minh đang cãi lộn trước mắt, bất quá hai người này cũng không phải là người ngu, rất nhanh liền ý thức được vấn đề.

"Chúng ta cứ cãi nhau như thế sẽ không có một chút ý nghĩa nào." Thác Mã Tư trầm ngâm nói.

"Đúng vậy." Ngô Lượng gật đầu, hai người đều có tín ngưỡng riêng của mình, cứ cãi nhau như thế sẽ không ra thể thống gì.

Giác Tỉnh giai đoạn 10

"Ha ha." Triệu Hữu Tiễn cười ha hả nói: "Ở bên trong đầm lầy đầy rẫy mỗi nguy hiểm này, mặc dù mọi người đều là đối thủ cạnh tranh, thế nhưng hiện tại không cần thiết phải tranh chấp với nhau."

"Đúng thế." Phản Điền Trung rất tán thành.

Hai người Thác Mã Tư liếc mắt nhìn nhau, cũng đồng ý với cái quan điểm này.

"Hừ, đều là do cái tên Trần Phong đáng chết này khơi mào." Thác Mã Tư cười lạnh: "Nói thật, bên trong mọi người ở đây, ta lại cảm thấy kiêng kỵ nhất đối với người, may mắn cho dù là ở thời đại Thái Cổ, cũng là một loại sức mạnh cực kỳ đáng sợ."

Những người còn lại cũng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, bởi vì không nhìn thấy, bởi vì không thể dự đoán, cho nên ngược lại mới là thứ đáng sợ nhất.

"Vừa rồi có phải hay không là do người dùng lực lượng may mắn để tạo ra sự hỗn loạn..." Ngô Lượng giống như có điều suy nghĩ.

Những người còn lại liên trở nên nghiêm nghị.

Đúng như vậy, nếu như Trần Phong âm thầm lợi dụng lực lượng may mắn gây ra sự hỗn loạn, ai có thể biết? Mới vừa rồi còn không phải là do Trần Phong âm thầm khơi mào khiến cho hai người Thác Mã Tư nội đấu hay sao, ngấm lại liền cảm thấy rất kinh khủng!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều đổ mắt tới Trần Phong.

"Không, thật không có." Trần Phong liên tục khoát tay: "Ta thật sự không muốn gây ra hỗn loạn, huống chi, dùng tình huống của hai vị, gây ra hỗn loạn có thể tạo ra ảnh hưởng gì cho hai vị?"

"Ta có thể chứng minh." Trần Phong nói ra.

"Người dùng cái gì để chứng minh?" Ngô Lượng cười lạnh.

"Rất đơn giản." Trần Phong thở dài: "Lực lượng may mắn cũng không phải là để sử dụng như thế, ta hiện tại cũng chỉ có thể dùng để tránh một chút tai họa mà thôi, con mâu thuẫn giữa hai vị này..."

"Ài, đó là vì ta đã từng được nghe ở trong truyền thuyết, Kiếm Thần lợi hại hơn nhiều so với Chiến Thần." Trần Phong cười khổ nói ra.

"Đánh rầm! Rõ ràng là Chiến Thần của chúng ta mạnh hơn!" Thác Mã Tư giận dữ mắng mỏ.

"Người m* nó mới là người đánh rầm, Chiến Thần tính là cái chim gì?" Ngô Lượng giận dữ mắng.

"Kiếm Thần giống như đàn bà của các người đoán chừng ngay cả chim cũng không có!" Thác Mã Tư cười lạnh.

"Moá, người có gan thì lặp lại một lần nữa?"

...

Trần Phong: "..."

Triệu Hữu Tiễn: "..."

Phản Điền Trung: "..."

Hai người âm ỉ nửa ngày, bỗng dưng phát hiện ra thế giới trở nên an tĩnh, đột nhiên ý thức được một chút không đúng, nhìn về phía Trần Phong quát lên: "Moá, người lại hại chúng ta?"

"Không có, thật không có." Trần Phong cười tủm tỉm nói: "Ta chỉ muốn nói là, ta thật sự không có vận dụng lực lượng may mắn a, cái đồ chơi kia chỉ có thể dùng để tránh tai họa, làm sao có thể khiến cho người khác gặp tai họa, có đúng hay không?"

"Lực lượng may mắn của ta cũng không phải là lực lượng xui xẻo!"

"Ân oán giữa các vị, thật ra là do bản thân của các vị..."

Trần Phong buông tay, hai người này vừa rồi đấu võ mồm với nhau, đã chứng minh điểm này rất tốt, mấy người liếc nhìn nhau, thật sự là đúng như Trần Phong nói.

"Nếu không tin, các người cũng có thể thử lại một chút." Trần Phong nói:
"Thật sự rất đơn giản, các vị chỉ cần nói, Chiến Thần so với Kiếm Thần..."

"Im miệng!" Ngô Lượng cùng với Thác Mã Tư trăm miệng một lời nói.

"Được thôi." Trần Phong hết sức vô tội buông tay.

"Hừ!" Ngô Lượng hừ lạnh một tiếng, không còn nghi ngờ Trần Phong nữa.

"Ha ha." Triệu Hữu Tiễn lại đi ra hoà giải: "Mọi người chớ có cuống cuống, nếu không phải Trần Phong giở trò quỷ, như vậy thì mọi người hãy tạm thời hợp tác thì thế nào? Cái đầm lầy này nhìn qua cũng không đơn giản, nếu như chúng ta hiện tại liền bắt đầu chiến đấu, chỉ sợ là ai cũng không đi vào được, cho nên..."

"Chúng ta hãy tạm thời hợp tác đi!"

"Đợi đến khi tìm được đồ vật do thần linh lưu lại, tái chiến đấu cũng không muộn."

"Cũng tốt."

Đám người liếc nhìn nhau, dồn dập đồng ý.

"Như vậy...vấn đề đầu tiên chính là cái đầm lầy này." Triệu Hữu Tiễn nhìn về phía Trần Phong.

"Đề ta thử một chút." Trần Phong mang đám người đi theo, quả nhiên, tỷ lệ những người này dẫm vào vũng bùn, quả thật đã giảm bớt trên một phạm vi lớn, thành công đi ra khỏi cái đầm lầy này.

"Lực lượng may mắn quả nhiên là rất lợi hại." Đám người Triệu Hữu Tiễn bội phục.

Vậy mà có thể thành công...Trần Phong hơi híp tròng mắt, những người khác cho là hắn đã dùng lực lượng may mắn, chỉ có Trần Phong biết, hắn căn bản là cái gì cũng không dùng.

"Quả thật là vật kia đang giúp ngài." Linh độc thúc: "Chúng ta hãy trực tiếp đi tới đi, mang theo những người này để làm gì? Nếu như bọn hắn cũng đi đến nơi đó, khẳng định sẽ cạnh tranh cùng với chúng ta."

Trần Phong: "..."

Cái tảng đá huyền bí này, so với chính hắn còn muốn cuồng cuồng hơn! Nếu nó đã gấp gấp như vậy, vì cái gì không tự tìm đến hắn? ! Đỗ Mã đã từng nói, tảng đá kia vô cùng nguy hiểm! Nó cũng đã từng chủ động biến mất, nó hẳn là có thể di động mới đúng chứ?

"Là do nó sợ mấy người này hay sao?" Trần Phong dùng ánh mắt quét qua mấy người này.

Là bởi vì...lực lượng Cộng Minh hay sao? Trong lòng của Trần Phong có vô số suy nghĩ, nhưng bên ngoài vẫn giữ nguyên vẻ bình tĩnh.

Mọi người tạm thời tạo thành một tiểu đội đi về trung tâm của cái hồ, tiếng gào thét bỗng nhiên vang lên liên tiếp, có từng con quái vật to lớn cùng với đáng sợ xuất hiện.

Thuần một sắc đều là Giác Tỉnh Giả! Hết sức kinh khủng.

"Ta biết ngay là nơi này sẽ có sinh vật biến dị mà." Thác Mã Tư cười lạnh.

"Giao cho các người, hai vị." Triệu Hữu Tiễn cười nói.

"Yên tâm." Thác Mã Tư liên thủ với Ngô Lượng.

Hưu! Sức chiến đấu kinh khủng bùng nổ.

Ngắn ngủi trong mấy phút, mười mấy con quái vật cấp bậc Giác Tỉnh Giả đã bị xử lý toàn bộ.

"Lực lượng của hai vị..." Triệu Hữu Tiến hơi híp trông mắt nói: "Chỉ sợ là đã khôi phục được 5/10, 6/10 rồi đi."

"Không có." Thác Mã Tư bình tĩnh nói: "Chỉ miễn cưỡng đạt đến trình độ Giác Tỉnh giai đoạn mười."

"Không sai biệt lắm, không sai biệt lắm." Ngô Lượng xem thường nói.

Những người còn lại liền trở nên nghiêm nghị, Giác Tỉnh giai đoạn mười...

Đúng thế, bọn hắn là người Cộng Minh, cho dù thực lực chỉ khôi phục được năm thành, cũng đủ để nghiền ép hết thầy Giác Tỉnh Giả! Thực lực của hai người này còn chưa khôi phục toàn bộ, đã đạt đến trình độ Giác Tỉnh giai đoạn mười!

Khó trách chỉ cần hai người này là có thể quét ngang mười mấy con Giác Tỉnh Giả, đây đã là cảnh giới Giác Tỉnh Giả đỉnh phong!

Quái vật đã bị tiêu diệt, mọi người tiếp tục đi về trung tâm cái hồ, có một chút ngoài ý muốn chính là, đất đai dưới chân vốn nên xộp và ướt mới đúng, thế mà lại trở nên ngưng đọng, mọi người dẫm lên trên, giống như là giẫm trên đất bằng, tầm nhìn phía trước cũng rất thông thoáng.

"Nơi này..." Đám người dừng bước lại, ngược lại càng thêm cẩn thận, vừa mới trải qua một nơi có nguy hiểm tứ phía, như vậy cái đồng bằng trống trải trước mắt lại là cái quỷ gì?

"Chúng ta cứ như vậy đi thẳng tới trung tâm của cái hồ hay sao?" Ngô Lượng rất là hoài nghi.

"Thử một chút xem." Thác Mã Tư cũng lộ ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

"Để ta thử xem." Trần Phong tiện tay phóng ra một đạo lưu quang đánh về phía mặt đất.

Lực lượng của thần linh

Oanh! Mặt đất rung động, lại không có cái gì nổ tung.

Huu! Trong tay Trần Phong lại bắn ra một đường ánh sáng màu đỏ, đường ánh sáng màu đỏ trong nháy mắt liền biến mất ở phương xa, cũng không trở về nữa.

"Ừm...mặt đất có độ cứng rắn rất cao, hẳn là sẽ không có quái vật ẩn núp, ở nơi xa cũng không có lá chắn, chúng ta cũng không có bị phong tỏa, cho nên, nơi này chắc hẳn là không có chương ngại gì." Trần Phong trầm ngâm nói ra.

"Có lẽ...nơi này đúng như là dự đoán trước đây của chúng ta, đây là nơi truyền thừa lưu lại cho Giác Tỉnh Giả ở thời đại Thái Cổ." Đám người suy đoán.

"Có khả năng!" Trần Phong gật đầu.

Mấy người rất thận trọng đi về phía trung tâm cái hồ, vô luận bọn hắn suy nghĩ như thế nào, vẫn như cũ duy trì cảnh giác cấp bậc cao nhất, thế nhưng ngoài ý muốn chính là...thật sự không có bất kỳ một chương ngại nào.

Một đường thuận lợi, rất nhanh, bọn hắn đã đi đến trung tâm của cái hồ. Ở nơi đó, có một tảng đá huyền bí màu vàng nhạt, lập loè hào quang óng ánh, thuộc về khí tức mạnh mẽ của thần linh, không ngừng phiêu đẳng, khiến cho người ta nhìn không được cảm thấy động tâm.

"Nó đã xuất hiện rồi hay sao?" Mọi người cảm thấy chấn động mãnh liệt.

Đúng thế, tảng đá huyền bí đã xuất hiện, khí tức Thần linh, cũng đã một lần nữa xuất hiện.

Không có cái gì là trải qua 81 kiếp nạn giống như thầy trò đường tăng, vèn vẹn chỉ là vượt qua một cái đầm lầy, giết mấy chục con quái vật, bọn hắn liền nhìn thấy đồ vật do thần linh lưu lại.

Tảng đá huyền bí mặc dù trôi nổi ở trước mặt, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy sợ hãi.

"Cỗ khí tức này..." Đôi mắt của Thác Mã Tư trở nên sáng rực.

Đây là khí tức của Thần linh! Đây tuyệt đối là khí tức của Thần linh! Hắn từng ở trên người của Kiếm Thần đại nhân cảm thụ qua cỗ khí tức này, nếu như hắn chiếm dụng vật này, nói không chừng có thể sớm làm cho Kiếm Thần đại nhân thức tỉnh!

Những người còn lại cũng không ngừng cảm thấy động tâm.

"Tảng đá này..." Tâm thần của Trần Phong trở nên kinh hoàng.

Bởi vì ngay vào cái thời điểm nhìn thấy tảng đá này, hắn liền có thể khẳng định, thứ này, tuyệt đối là một khối Đá Vận Mệnh khác! Một khối Đá Vận Mệnh còn mạnh mẽ hơn nhiều so với khối Đá Vận Mệnh của hắn!

Quầng sáng may mắn trong cơ thể điên cuồng lấp lóe.

"Chính là nó!" Linh kích động khó mà ức chế: "Ta cảm thấy, có thứ này, thực lực của chúng ta nhất định sẽ phát sinh thuế biến về chất, nhất định có thể bước vào cảnh giới Cộng Minh chân chính!"

"Cộng Minh?" Trần Phong hơi híп trông mắt.

"Ừm." Linh xúc động: "Không chỉ khiến cho Quầng sáng may mắn thăng cấp, mà lực lượng thứ này mang theo, tuyệt đối có thể làm cho thực lực của chúng ta tăng lên trên diện rộng!"

"Thật sao?" Trần Phong hơi híп trông mắt.

Bởi vì nó cũng là Đá Vận Mệnh hay sao? Tạo hình của thứ này, hết sức kỳ lạ, nó là một tảng đá, nhưng lại có một chỗ lõm vào, chiếm khoảng 1/5 diện tích, rất là kỳ diệu.

Trần Phong liếc nhìn vào phần lõm.

Trong ấn tượng...dường như... Đá Vận Mệnh của hắn có kích thước vừa bằng cái chỗ lõm vào này?

"Thì ra là thế." Trần Phong có chút hiểu rõ.

Cho nên nói, Đá Vận Mệnh của hắn, sau khi ráp lại cùng một chỗ với tảng đá này, mới là một khối Đá Vận Mệnh chân chính, mới thật sự là lực lượng của thần linh! Khó trách vì sao hắn lại cảm giác được Quang sáng may mắn rung động, chuyện này giống như là hai khối nam châm vậy, không ngừng hấp dẫn nhau.

Dung hợp...mới là vương đạo duy nhất! Cho nên người mới kêu gọi ta tới hay sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Đoạt!" Linh giờ nắm đầm nhỏ của mình lên hưng phấn nói: "Đá Vận Mệnh nhất định sẽ hướng về chúng ta, cho dù thực lực của bốn người bọn hắn có mạnh hơn, nó cũng sẽ thuộc về chúng ta!"

"Ha ha! Chỉ cần đụng vào tảng đá này... là chúng ta có thể xử lý bọn hắn!"

Linh kích động nói.

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên khẩn trương, tiểu đội tạm thời do năm người tạo thành, còn chưa hợp tác được bao lâu, cứ như vậy giải tán.

Không có cách nào, tảng đá huyền bí cũng đã xuất hiện, còn hợp tác cái quỷ gì? Đây là chuyện mà không có ai ngờ tới.

"Oanh!" Ngay vào thời điểm Trần Phong còn đang không ngừng suy tư, Thác Mã Tư đã lao lên cướp đoạt, mà vào thời điểm hắn xuất thủ, Ngô Lượng cũng không có một chút do dự ra tay.

Oanh! Hai vị Giác Tỉnh giai đoạn mười chiến đấu với nhau, Triệu Hữu Tiễn, Phản Điền Trung, Trần Phong, ba người liếc nhìn nhau, sát ý phun trào trong không khí.

"Tới đi!"

"Vì nữ thần đại nhân!" Phản Điền Trung tru lên một tiếng, thế mà chủ động ra tay.

Oanh! Chiến đấu bùng nổ.

Phản Điền Trung có sức chiến đấu đạt tới trình độ Giác Tỉnh giai đoạn chín, Trần Phong nhú mày, cũng không có một chút do dự thi triển ra sức chiến đấu Giác Tỉnh giai đoạn chín của mình, mà Triệu Hữu Tiễn đồng dạng cũng bộc phát ra sức chiến đấu Giác Tỉnh giai đoạn chín đồng dạng.

Ba người bọn họ, vậy mà đều là Giác Tỉnh giai đoạn chín.

Oanh! Ba người đánh nhau thành một đoàn, Thác Mã Tư cùng với Ngô Lượng cách đó không xa cũng đang chém giết cùng một chỗ.

Năm người đều vờn quanh phụ cận tảng đá huyền bí, thế nhưng chỉ cần có một người ra tay về phía tảng đá huyền bí, đều sẽ gặp phải sự vây công của người khác.

Đây là một trận hỗn chiến! Quy tắc chiến đấu duy nhất ở nơi này, chính là tuyệt đối không thể để cho người khác chạm vào tảng đá huyền bí kia.

Oanh! Không ngừng có người bị đánh bay ra bên ngoài, thế nhưng mọi người sẽ rất ngoan cường bò đến, đối với người Cộng Minh như bọn hắn mà nói, chỉ cần lực lượng không bị hao hết, căn bản là không có khả năng xuất hiện thương vong.

Mà vào lúc này...

Oanh! Trần Phong bị đánh bay ra ngoài, mấy người liếc nhìn một chút, cũng không để ý tới hắn.

Chỉ có điều là, khiến cho người ta cảm thấy kinh sợ chính là, vào một khắc Trần Phong bị đánh bay ra ngoài, tảng đá huyền bí trôi nổi ở nơi đó chưa bao giờ động đậy, lại động vào lúc này. Nó hóa thành một tia chớp, vọt thẳng về hướng Trần Phong!

"Cái gì?"

"Không tốt!"

Sắc mặt của mọi người đại biến.

Thứ này... thứ này lại còn có thể di động? ! Mấy người triệt để cả kinh, gần như đồng thời phóng thẳng về phía Trần Phong.

"Đến rồi!" Linh mừng như điên.

Quả nhiên! Nàng biết ngay, thứ này chỉ thuộc về Trần Phong! Những người Cộng Minh đáng chết kia, coi như thực lực có mạnh mẽ hơn, cũng không có cách nào nhúng chàm!

"Ha ha, chờ đến khi ngài đột phá đến cảnh giới Cộng Minh chân chính, lại giết sạch bọn hăn." Linh đắc ý nói.

Mà đúng vào lúc này.

"Hừ!" Thác Mã Tư cười lạnh một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Chung quanh người của hăn chớp động lưu quang, đó là khí tức Cộng Minh!

Bọn hăn cũng chưa khôi phục thực lực, nếu có thể, ai cũng không muốn vận dụng lực lượng Cộng Minh chân chính, bọn hăn chỉ cần phát huy ra thực lực Giác Tỉnh là được, thế nhưng...

"Cộng Minh: Chiến Thần Chi Lực!" Trong mắt của Thác Mã Tư loé lên hàn quang.

Oanh! Khí tức đáng sợ phun trào, Cộng Minh sở dĩ đáng sợ, cũng là bởi vì có khả năng vận dụng lực lượng thần linh! Loại lực lượng kinh khủng ở bên trong truyền thuyết kia!

Oanh! Khí tức thiên địa bốc lên.

Kỹ thuật kinh người

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

Những đám mây màu trắng trên bầu trời, vào thời điểm này ngưng tụ lại, hình thành nên một chiếc búa khổng lồ.

"Chém!" Ánh mắt của Thác Mã Tư trở nên lạnh lẽo.

Oanh! Đại địa nổ vang, chiếc búa bổ ra một cái khe nứt to lớn.

Chiếc búa khổng lồ chém xuống, chặt đứt con đường tảng đá huyền bí phóng tới Trần Phong, ngăn cản ở giữa con đường, cứ thế mà bức lui tảng đá huyền bí đang xông tới.

Trần Phong cùng với tảng đá huyền bí, chỉ có thể nhìn nhau từ xa.

Cho dù ở giữa chỉ có một cái khe nứt! Thế nhưng mà khí tức thuộc về Chiến Thần ở phía trên cái khe nứt đang không ngừng phun trào, tảng đá huyền bí nếu như cưỡng ép xông qua, nhất định sẽ nhiễm phải khí tức Chiến Thần! Cho nên, nó chỉ có thể dừng lại.

"Ha ha, mặc dù ta không biết người dùng thủ đoạn gì để hấp dẫn nó tới." Thác Mã Tư cười lạnh một tiếng: "Bất quá muốn ở trước mặt bốn người Cộng Minh chúng ta, độc chiếm thứ này, khó tránh khỏi có một chút tự đại a?"

"Nhân danh thần linh, rào cản thứ nguyên!" Phản Điện Trung cũng đồng dạng bộc phát ra lực lượng làm cho người ta sợ hãi.

Ô...ô...n...g —— Vàng sáng nhàn nhạt phun trào, hắc đem phương viên ba mét xung quanh tảng đá huyền bí phong tỏa trong nháy mắt!

"Hay là do thần vật tự chọn chủ?"

"Không quan trọng." Phản Điền Trung cười nói: "Mặc dù không biết vì sao người lại có thể di động, bất quá ta đã phong tỏa lực lượng thần linh trên người của người, ở bên trong phạm vi của rào cản thứ nguyên, lực lượng thần linh sẽ không có tác dụng!"

"Tạm thời, người cũng chỉ là một tảng đá bình thường." Một người Ngô Lượng cũng cười lạnh.

Đến tận đây, vận mệnh của tảng đá huyền bí, còn chưa bắt đầu liền đã kết thúc!

"Bọn gia hỏa này..." Trong đôi mắt to của Linh tràn ngập sự tức giận.

Nàng rút cuộc cũng biết Trần Phong vì sao lúc ban đầu không vọt thẳng tới, bởi vì thực lực của mấy người Cộng Minh này, hoàn toàn là đáng sợ tới cực điểm!

Mượn lực lượng của thần linh để sử dụng sao...thật là đáng sợ!

Linh nhìn cái khe nứt trên mặt đất cũng có một chút hoảng sợ, làm như thế nào để xử lý chuyện này? Nàng có một chút xoắn xuýt.

Bởi vì bây giờ nàng cách tảng đá huyền bí, cũng chỉ có khoảng 10 mét, vèn vèn cũng chỉ cách có một cái khe nứt! Nhưng chỉ có thể nhìn, mà không có cách nào đụng vào!

"Thật là đáng giận!" Linh chu cái miệng nhỏ nhắn, mà đúng vào lúc này, nàng ngạc nhiên phát hiện ra, Quảng sáng may mắn đã được giải phong!

"A!" Linh kinh hãi.

"Được giải phong rồi?" Trần Phong cũng có một chút ngoài ý muốn.

Quảng sáng may mắn yên lặng không biết bao nhiêu lâu, vậy mà lại vào cái thời khắc quan trọng nhất này có hiệu lực? ! Là do sự trợ giúp của tảng đá huyền bí? Quả nhiên...các người là đồ vật đồng dạng!

"Đây là giải phong tạm thời." Linh kinh hãi: "Xem ra là do tảng đá huyền bí phía đối diện đã trợ giúp chúng ta, bất quá không có quan hệ, coi như là tạm thời giải phong, cũng đã đầy đủ, nếu như vậy..."

"Hừ hừ!" Linh đắc ý phát phát bàn tay nhỏ.

Xoạt! Bên người Trần Phong trong nháy mắt xuất hiện một cái không gian loạn lưu.

Xoạt! Trần Phong biến mất! Vào thời điểm xuất hiện một lần nữa, đã xuất ở bên cạnh tảng đá huyền bí.

Không sai! Không gian loạn lưu...ở trong cái địa phương không có lực lượng không gian này, cứ thế mà thông qua không gian loạn lưu do những người khác thi triển trong lúc vô tình, làm cho không gian loạn lưu xuất hiện ở bên người Trần Phong, lại trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh tảng đá huyền bí! Một chuyện mà gần như không thể xảy ra, lại có thể xảy ra!

Đúng như suy đoán sớm nhất của Trần Phong, nếu như có đầy đủ giá trị may mắn, thì hẳn chính là tồn tại vô địch!

Xoạt! Trần Phong xuất hiện ở bên cạnh tảng đá huyền bí.

Ô...ô...n...g ——Vàng sáng nhàn nhạt phun trào, Quầng sáng may mắn trong cơ thể của Trần Phong lập lòe hào quang đồng dạng giống như tảng đá huyền bí trước mắt.

"Không tốt!" Máy người Triệu Hữu Tiến biến sắc.

Xong rồi! Chẳng ai ngờ rằng, vào cái thời khắc quan trọng nhất này, Trần Phong lại còn có loại thủ đoạn này! Cái không gian loạn lưu đáng chết kia, vậy mà có thể tùy ý xuất hiện!

Bọn hắn theo bản năng muốn xông tới ngăn cản Trần Phong.

Thế nhưng...đã muộn, bọn hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn tảng đá huyền bí phóng tới Trần Phong, dung nhập vào lồng ngực của hắn...

Hả? ? ? Tất cả mọi người đột nhiên trợn to con mắt.

Đây là...bởi vì ngay vào thời điểm tảng đá huyền bí sắp dung hợp cùng với Trần Phong, Trần Phong vội mà tung người một cái, tránh né tảng đá huyền bí! ! !

Tránh né? ? ? Tất cả mọi người đều ngây người, đây là cái kỹ thuật gì? Ngay cả tảng đá huyền bí cũng ngây ngốc, nhưng mà chờ đến khi nó kịp phản ứng lại, dùng tốc độ cao vọt tới Trần Phong, Trần Phong lắc bờ eo một cái.

Xoạt! Trần Phong lại một lần nữa tránh thoát.

? ? ? Đám người lộ ra vẻ mặt phát mộng, cái tên gia hỏa này đang làm cái gì?

Bọn hắn thấy rất rõ ràng, Trần Phong đã tự mình đi vào bên trong không gian loạn lưu, tự mình đến gần tảng đá huyền bí a, bây giờ hắn lại né đồng tránh tây như vậy là để làm cái gì?

Cái tên này...mấy người nhìn Trần Phong cảm thấy nghi ngờ không thôi.

"Nhìn cái gì?" Trần Phong quát lớn: "Còn không đến ngăn cản nó?"

"Hả?." Có vài người kịp phản ứng, cấp tốc phong tỏa con đường ở giữa tảng đá huyền bí cùng với Trần Phong, cũng không tiếp tục cho nó bất luận một cơ hội nào tới gần Trần Phong.

Sau đó, bầu không khí liền trở nên rất là vi diệu.

Ừm...loại cục diện này...mấy người Thác Mã Tư liếc nhìn nhau, lộ ra vẻ mặt bối rối.

Bọn hắn có kinh nghiệm và lịch duyệt phong phú, thế nhưng cũng chưa bao giờ thấy qua loại kỹ thuật nào kinh người như thế, vị lão ca gọi là Trần Phong này, đến cùng đang sử dụng loại kỹ thuật gì? Bọn hắn thật sự nhìn không hiểu.

"Người đang làm gì thế..." Phản Điền Trung gãi gãi đầu, không hiểu ra sao.

Ba người còn lại cũng nhìn về phía Trần Phong, hi vọng Trần Phong có thể trả lời một thoáng.

Chỉ có điều là vào giờ phút này Trần Phong cũng không có rảnh để trả lời bọn hắn.

"Ngài đang làm cái gì vậy?" Linh chu cái miệng nhỏ nhắn, kém chút nữa thì khóc.

Nàng đã rất nhọc nhằn khổ sở, vất vả tạo ra cơ hội cho Trần Phong, thế nhưng ai có thể ngờ được, vào thời khắc mấu chốt, nàng vậy mà lại bị chính chủ nhân cản trở! Thật là quá phẫn a!

Trần Phong lẳng lẳng nhìn nàng, đột nhiên hỏi: "Linh, ngươi đã ở với ta bao lâu rồi?"

"Rất lâu a?" Linh có chút mơ hồ nghĩ đến, từ sau lần Quảng sáng may mắn thăng cấp kia, nàng liền xuất hiện.

"Đúng vậy a." Trần Phong thở dài một tiếng: "Từ sau khi ngươi xuất hiện, vô luận là có giá trị may mắn hay không, ngươi đều sẽ bồi tiếp ta, thay ta phân tích, thôi diễn, từ một loại ý nghĩa nào đó, ngươi so với Tiểu Ảnh tham ăn tham ngủ kia, còn có thời gian trao đổi với ta dài hơn, cũng là đồng bạn đặc lực nhất của ta."

"Ừm?" Linh lo sợ bất an, Trần Phong bỗng nhiên nói như thế là sao?

"Chỉ có điều là..." Trần Phong bỗng nhiên dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn nàng: "Ngươi còn nhớ rõ vào lúc ngươi mới sinh ra, cái thời điểm mà ngươi còn đàn độn..."

"Ừm?" Linh nhớ lại lần đầu tiên hai người gặp mặt, nàng thậm chí ngay cả hình dáng cũng không có, hình dáng của nàng, tên của nàng, đều là do Trần Phong cấp cho.

Vượt quyền

Chỉ có điều là, vào lúc này nói chuyện này để làm cái gì?

"Mặc kệ là tên hay là hình dáng a." Trần Phong nhin không được cười nói: "Còn có một chuyện trọng yếu hơn."

"Cái gì?" Linh mờ mịt.

"Quyền hạn." Trần Phong thu nụ cười trên mặt lại: "Vô luận làm cái gì, người đều cần phải được cấp quyền hạn! Cho dù là sử dụng một điểm giá trị may mắn, người đều phải trải qua sự xác nhận của ta!"

Xoạt! Khuôn mặt nhỏ của Linh trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

"Mà vừa rồi..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Quầng sáng may mắn giải phong, người trực tiếp sử dụng giá trị may mắn chế tạo không gian loạn lưu... tiêu hao hàng loạt giá trị may mắn tạm thời không nói, không có trải qua sự đồng ý của ta không nói, nhưng khi người đem ta đặt vào bên trong loại địa phương nguy hiểm như không gian loạn lưu, ít nhất là phải nói cho ta biết chứ?"

Không gian loạn lưu quá mức nguy hiểm, thứ này có tỷ lệ xuất hiện rất thấp khi thi triển năng lực không gian, nếu như là người bình thường rơi vào không gian loạn lưu, chỉ có một con đường chết.

"Thật, thật xin lỗi." Linh liên tục khoát tay, xấu hổ nói ra: "Ta, ta quá gấp, có giá trị may mắn tồn tại, ngài tuyệt đối sẽ không gặp nguy hiểm ở bên trong không gian loạn lưu, đây là lỗi của ta, là do ta quá gấp gáp, cho nên đã không thương lượng với ngài, thật xin lỗi, ta, ta lần sau thật sự không dám nữa."

Linh ủy khuất nói, cuống đến phát khóc.

"Không, không." Trần Phong lắc đầu cười nói: "Người còn chưa lĩnh hội ra vấn đề."

"Cái gì?" Linh không hiểu ra sao, cái gì là chưa lĩnh hội ra vấn đề?

"Xin lỗi cái gì, không cần."

"Thời gian cái gì, cũng không vội."

"Vấn đề chân chính, từ đầu đến cuối chỉ có một cái." Trần Phong cười híp mắt nhìn nàng, nói ra từng chữ: "Vì sao, ngươi chỉ là thể ý thức, không có mệnh lệnh của ta, thế mà có thể sử dụng được lực lượng của ta? !"

"Vì cái gì, không có quyền hạn, ngươi lại có thể điều động Quảng sáng may mắn?"

"Ai cho ngươi cái lá gan này? !"

Trần Phong quát to một tiếng, gắt gao nhìn chăm chăm vào Linh: "Là do tảng đá huyền bí hay sao? !"

Oanh! Linh triệt để bối rối.

"Hiện tại, ta cần một lời giải thích." Trần Phong lạnh lùng nói ra.

Đây mới là vấn đề căn bản! Từ lần đầu tiên gặp Linh, Linh vẫn một mực âm thầm trợ giúp hắn, mỗi một lần sử dụng giá trị may mắn, đều cần có sự cho phép của hắn, thế nhưng nếu như Linh có thể tự mình vận dụng lực lượng may mắn, như vậy biểu hiện cần quyền hạn của nàng, đều là nguy trang hay sao?

Ngẫm lại chuyện này chẳng lẽ không đáng sợ hay sao? ! Nếu như không phải nguy trang... như vậy là vì cái gì? Cùng với...sau khi giải quyết những vấn đề này, còn có một cái vấn đề càng kinh khủng hơn.

"Ta, ta..." Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt, lời nói trở nên không mạch lạc: "Ta, ta thật không biết, là do ta cuống cuống, là do ta gấp gáp, thấy ngài gặp nguy hiểm, sau đó vào lúc đó Quảng sáng may mắn vừa vận giải trừ phong ấn, ta liền vô ý thức sử dụng, không nghĩ tới, thế mà lại thành công."

"Ta, ta thật sự cũng không biết chuyện gì đã xảy ra." Linh ủy khuất nói, nàng không ngờ được, vì sao một chuyện thật tốt lại biến thành như thế.

"Người cho rằng ta sẽ tin tưởng người?" Trần Phong hơi híp trông mắt, hần tuyệt đối không tin, thế mà lại trùng hợp như vậy.

"Ta, ta..." Khuôn mặt nhỏ của Linh trở nên đỏ bừng, nàng muốn nói ra lý do, nhưng lại phát hiện ra, ngay cả nàng cũng không hiểu rõ lý do, nàng căn bản là không biết vì sao lại như thế.

"Ta thật sự không biết." Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Như vậy...lúc chúng ta ở thành phố huyền bí, vào thời điểm hồn về thời đại Thái Cổ, người vì cái gì lại không tồn tại?" Trần Phong nhìn về phía Linh: "Theo lý thuyết, người là thể ý thức, hần là hồn về Thái Cổ cùng một chỗ với ta mới đúng, thế nhưng mà lại không có, đây là vì sao?"

"Ta, ta không biết." Linh không hiểu ra sao: "Cái gì là hồn về Thái Cổ?"

Trần Phong: "..."

Ở bên trong ý thức của hần, Linh hần là sẽ không nói dối, nhưng mà bởi vì chuyện vượt quyền hạn này, Trần Phong đã không có cách nào tin tưởng nàng nữa, trừ phi nàng có thể giải thích rõ ràng.

Thế nhưng mà hết lần này tới lần khác, Linh luôn luôn biểu lộ ra cái bộ dáng mờ mịt này.

Hồn về Thái Cổ có thể hiểu thành là bị di vật Thái Cổ áp chế, thế nhưng mà chuyện vượt quyền hạn...Trần Phong thật sự không muốn tin tưởng, người mà mình tín nhiệm nhất, thế mà đang một mực diễn trò với mình, một mực phản bội mình, đây mới là điều khiến cho trái tim của hần trở nên băng giá.

"Linh." Giọng nói của Trần Phong trở nên ôn nhu hơn rất nhiều: "Người tốt nhất nên suy nghĩ thử xem, tại sao người lại có thể không chế lực lượng may mắn? Trước kia người đều phải xin ta cấp quyền hạn, đúng rồi..."

"Trước kia, người có thử vụng trộm sử dụng Quầng sáng may mắn hay không?" Trần Phong ân cần hướng dẫn.

"Có." Linh cúi đầu xuống: "Thế nhưng mà không thể sử dụng được... trước kia ta cũng đã thử vụng trộm sử dụng, nhưng lại phát hiện ra căn bản không

có cách nào sử dụng, nhất định phải có quyền hạn của ngài mới có thể."

Ồ? Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng, vô luận là thật hay giả, trước kia không có quyền hạn, hiện tại lại có quyền hạn... Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Vào lúc đó Linh rất gấp gáp, Quầng sáng may mắn lại vừa vặn được giải phong, Linh lại vừa vặn có thể sử dụng Quầng sáng may mắn, căn cứ từ kinh nghiệm nhiều năm sử dụng Quầng sáng may mắn của hắn, cái thứ vừa vặn này, là một thứ mà Trần Phong chưa bao giờ tin, cho nên, nếu như đem những chuyện này xâu chuỗi lại...

"Linh, ngươi bây giờ có thể phong ấn Quầng sáng may mắn được rồi!" Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Ta không biết phong ấn." Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Dùng ý thức của ngươi phong ấn là được rồi." Trần Phong nói ra.

"Làm sao làm?" Linh luống cuống tay chân, nàng làm sao có thể phong ấn được Quầng sáng may mắn?

"Phong ấn đi!" Trần Phong quát to một tiếng.

"Phong, phong ấn!" Linh hét hoảng chỉ vào Quầng sáng may mắn, quát một tiếng.

Ô...ô...n...g ——Khí tức của Quầng sáng may mắn bỗng nhiên biến mất.

Quầng sáng may mắn, đã bị phong ấn.

"Ồ?" Linh đột nhiên trợn to con mắt.

"Phong, phong ấn được?" Chính nàng cũng không thể tin được, nàng nhìn bàn tay của mình, lại nhìn một chút Trần Phong, chợt phát hiện ra nàng thật sự là nhảy vào sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch, chính nàng làm sao lại...

"Không sao." Trần Phong ngược lại bắt đầu tin tưởng nàng.

"Hiện tại... tiếp tục cùng với ta." Trần Phong chậm rãi nói: "Quầng sáng may mắn, mở ra."

"Quầng sáng may mắn, mở ra." Linh lập bập nói ra.

Ô...ô...n...g ——Hào quang quen thuộc lấp lánh, Quầng sáng may mắn lại một lần nữa bắt đầu vận hành, quả thật đã mở ra!

"Chuyện này..." Linh triệt đề bối rối, nguyên lai, nàng lại còn có loại lực lượng này?

"Ta, ta, thật xin lỗi, ta thật sự không biết." Linh khóc không thành tiếng.

"Không, ta tin tưởng ngươi." Trần Phong cười nói.

"Ngài, ngài tin tưởng ta?" Linh hiện tại ngay cả mình cũng không tin.

"Dĩ nhiên."

"Loại lực lượng này, hẳn là do chúng ta sau khi tiếp xúc gần gũi với cái tảng đá kia, vừa mới nắm giữ được, cho nên, trước đó ngươi mới không có."
Trần Phong lắc đầu: "Cho nên vừa rồi ngươi mới có thể theo bản năng sử dụng được Quầng sáng may mắn, mới phát sinh ra sự tình vượt quyền hạn vừa rồi."

Không trọng yếu bằng người

"Nguyên lai là như thế?" Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Nàng am hiểu thôi diễn, thế nhưng sự tình liên quan tới mình lại rất bối rối.

"Như vậy..." Trần Phong lắc đầu: "Hiện tại chỉ có một cái vấn đề."

"Cái gì?" Linh nhìn về phía hắn.

Trần Phong thở dài một tiếng: "Thân phận chân thật của người, đến cùng là cái gì, hoặc là, dùng một loại phương thức càng dễ lý giải hơn, đó chính là..."

"Người! Là! Ai? !"

"Ta..." Linh phát hiện ra mình thế mà không trả lời được cái vấn đề này.

"Ta không biết." Linh luống cuống cúi đầu xuống.

Nàng là ai? Nàng phát hiện ra mình vậy mà thật sự không biết!

Từ lúc nàng sinh ra đã ở ngay chỗ này, những vấn đề khác, nàng thật sự không biết, nàng còn cho rằng mình sẽ cứ như vậy sống ở đây đến hết đời, thế nhưng mà tai họa bất thành linh...

"Thật xin lỗi." Linh đã từ bỏ giải thích.

"Ta đương nhiên biết, nhưng người không biết." Trần Phong cười nói: "Thế nhưng, có một vài tồn tại biết người là ai."

"Ai?" Linh nhìn về phía hắn.

"Vật kia." Trần Phong chỉ về phía tảng đá huyền bí.

"Ta khẳng định, hết thấy nhưng gì mà ngươi có bây giờ, là do Quảng sáng may mắn thăng cấp tạo ra, mà khiến cho Quảng sáng may mắn thăng cấp hoàn tất, khẳng định có quan hệ cùng với nó!"

"Thậm chí...ta hoài nghi Quảng sáng may mắn bỗng nhiên đóng cửa, cũng có quan hệ cùng với nó."

"Bởi vì suy nghĩ kỹ một chút về thời gian Quảng sáng may mắn đóng cửa, cùng với thời gian Đỗ Mã nói cho ta biết về sự tồn tại của tảng đá này, ta luôn cảm thấy trong chuyện này có một chút vấn đề."

"Quảng sáng may mắn đóng cửa, có thể là do nó dẫn dắt, dù sao thì...lực lượng may mắn là không gì làm không được!"

"Vào thời điểm hai loại lực lượng may mắn đụng vào nhau, đoán chừng chỉ có thể dùng giá trị may mắn để cứng đối cứng, bằng vào giá trị may mắn thường xuyên cạn tới đáy của ta, tự nhiên sẽ không thể nào là đối thủ của tảng đá này, cho nên..."

"Quảng sáng may mắn đã đóng lại."

"Hơn nữa, nó biết ngươi tồn tại!"

"Cho nên, nó đang không ngừng kêu gọi ngươi."

"Cho nên, ngươi mới không thể chờ đợi gặp được nó, bởi vì vậy ngươi mới trở nên gấp gáp như vậy, thậm chí còn không tiếc vận dụng lực lượng may mắn!"

Trần Phong chậm rãi nói ra.

Trong đầu của Linh, hình ảnh càng ngày càng trở nên rõ ràng: "Nguyên lai lại là như thế."

"Hiện tại, ta cần sự trợ giúp của ngươi." Ánh mắt của Trần Phong trở nên nhu hòa nhìn về phía Linh.

"Ta..." Linh khẩn trương nói: "Ta còn có thể trợ giúp cho ngài hay sao?"

"Dĩ nhiên." Trần Phong cười cười: "Người thế nhưng chính là Linh! Linh độc nhất vô nhị! Hiện tại, ta cho người quyền hạn Quảng sáng may mắn, người hãy thôi diễn và phân tích...thôi diễn ra chân tướng có khả năng nhất!"

"Tảng đá huyền bí này, đến cùng có mục đích như thế nào?"

Trần Phong chân thành nói.

"Ừm!" Linh hung hăng gật đầu.

Ô...ô...n...g ——Quảng sáng may mắn vận chuyển.

Linh toàn tâm toàn ý tiến vào quá trình thôi diễn, thế giới giả tưởng của Trần Phong, bỗng nhiên tràn ngập ánh sáng.

Linh là thể ý thức, năng lực ở phương diện thôi diễn này của nàng không ai bằng, cho dù là Trần Phong, cũng không bằng một phần vạn của nàng, cho nên...

Xoạt! Thế giới giả tưởng lóe lên vô số ánh sáng.

Vào thời điểm ở thế giới hiện thực gần như ngưng kết, Trần Phong lại lẳng lặng ở trong thế giới giả tưởng chờ đợi kết quả.

Rất lâu sau, Linh thôi diễn hoàn tất, chỉ có điều là, nàng lại thật lâu không dám mở miệng.

"Thế nào?" Trần Phong hỏi.

"Ta, ta..." Linh nắm chặt hai bàn tay tăng thêm dũng khí nói: "Ta đã thôi diễn ra được rồi! Sự tình cùng với sự phân tích của ngài không sai biệt lắm, cái tảng đá kia, rất có thể là một khối Đá Vận Mệnh khác, hoặc nói là, nó là một tảng đá nguyên vẹn, bởi vì trận chiến Thái Cổ kia cho nên một phân thành hai, ngài đã thu được khối đá nhỏ hơn."

"Bất quá...khối Đá Vận Mệnh này của ngài mặc dù nhỏ hơn, ẩn chứa giá trị may mắn không nhiều, nhưng lại là chỗ hạch tâm, cho nên khối Đá Vận Mệnh kia mới không ngừng kêu gọi!"

"Ta biết sự lo lắng của ngài, ngài lo lắng Quầng sáng may mắn sẽ bị tảng đá kia hấp dẫn đi, đây là chuyện rất có khả năng xảy ra, dù sao thì hiện tại nó có lực lượng may mắn quá kinh khủng!"

"Bất quá...nếu như chúng ta nghĩ biện pháp để dung hợp nó, nếu nó chủ động tới gần chúng ta, có lẽ nó sẽ bị chúng ta hấp thu, chỉ còn lại một vấn đề là lực lượng của nó!"

"Ta cũng đã thôi diễn ra được ba loại phương án, có lẽ là có thể được."

"Chỉ cần thành công hoàn thành một cái, là ngài sẽ trở thành cường giả chân chính! Ngài sẽ có được lực lượng may mắn đếm mãi không hết! Chân chính trở thành vô địch thiên hạ!"

Linh đã thôi diễn hoàn tất, nàng không chỉ nghiệm chứng hết thấy suy đoán của Trần Phong, còn căn cứ vào đó thôi diễn ra các phương án giải quyết, đây mới là Linh mà Trần Phong biết.

Chỉ có điều là...

"Người có nghĩ tới một vấn đề khác hay không?" Trần Phong thở dài một tiếng.

"Là do ngài không tín nhiệm ta hay sao?" Linh âm đạm.

"Không." Trần Phong lắc đầu: "Bản thể của người là một khối Đá Vận Mệnh nhỏ, ở trong đầu của ta sinh ra ý thức, khối Đá Vận Mệnh to lớn kia, sẽ không có ý thức hay sao?"

"Nếu như các người dung hợp...người cảm thấy người sẽ còn có thể sống sót hay sao?"

Toàn thân của Linh run lên.

"Hoặc nói là...người đã nghĩ ra, nhưng người lại sợ hãi không dám nói, hoặc là... người nghĩ rằng coi như người nói cho ta biết, ta cũng sẽ làm điều tương tự?"

Trần Phong thản nhiên nói.

"..."

Linh im lặng.

"Đây chính là chỗ mà ta lo lắng." Trần Phong thở dài: "Linh, người mặc dù có được quyền hạn, thế nhưng ta không hy vọng người vượt quyền, người chỉ cần nói cho ta biết kết quả đúng là được rồi!"

"Người thôi diễn ra kết quả như thế nào, thì phải nói ra như thế? Những chuyện còn lại sẽ do ta phán đoán!"

"Hiểu chưa?"

Trần Phong phát ra giọng nói lạnh lùng.

"Vâng." Linh cúi đầu xuống.

"Chuyện giống như vậy, ta không hy vọng sẽ phát sinh lần thứ hai." Trần Phong thản nhiên nói.

"Hả?" Linh nháy mắt mấy cái, lần thứ hai?

"Khối đá Đá Vận Mệnh to lớn này mặc dù có vô tận lực lượng may mắn, có sức dự hoặc rất lớn, thế nhưng đối với ta mà nói...." Trần Phong nhìn thoáng qua Linh: "Cuối cùng cũng không trọng yếu bằng người."

"Hả?" Linh lúc này đã thật sự trở nên mơ hồ.

"Hắc hắc." Trần Phong cười nói: "Lực lượng vô tận...nghe có giống với lời dụ hoặc của ma quỷ hay không? Ta mới sẽ không vì loại chuyện này, mà từ bỏ một cô bé dễ thương như người."

"Dù sao...ta cũng là người nhìn người từ lúc bé cho đến khi trưởng thành."

Trần Phong nghiêng ngả cười nói.

"Chuyện này?"

Bên trong ánh mắt của Linh tràn ngập sự hi vọng.

Nàng có cảm giác hôm nay mình đã đi qua đi lại giữa thiên đường và địa ngục quá nhiều lần.

"Chính mình lại như thế... ngay cả loại chuyện này cũng đã làm...chủ nhân còn chưa vứt bỏ chính mình hay sao?" Linh có một cỗ cảm động không hiểu, nàng hung hăng nắm chặt bàn tay nhỏ của mình, nàng nhất định... nhất định sẽ không cô phụ Trần Phong!

"Như vậy thì hiện tại, chúng ta hãy rời khỏi nơi này đi!" Trần Phong cười nói.

"Ừm." Linh hăng hái gật đầu.

Trần Phong yên lặng.

Tiểu nha đầu này...hiện tại đang nỗ lực biểu hiện mình đây.

Trần Phong cảm thấy buồn cười một hồi.

Đuổi nhau

Hắn không tiếp thụ tảng đá huyền bí cũng là vì có sự cân nhắc, Đá Vận Mệnh lớn hơn, có lực lượng lớn hơn sao? Chỉ là Linh đã có thể khống chế lực lượng trong cơ thể của hắn, nếu để cho một tên gia hỏa còn mạnh mẽ hơn tiến vào...

Ha ha, đến cùng hắn vẫn còn là chính mình hay sao? Lực lượng càng lớn, mang ý nghĩa cái giá phải trả sẽ càng lớn!

Điểm này Trần Phong nhận biết rất rõ ràng, vô luận là trở nên mạnh cỡ nào, vô luận là thu hoạch được lực lượng dạng gì, đều cần phải tự tay mình nắm giữ, bằng không mà nói, sống sót còn có ý nghĩa gì?

Còn Quảng sáng may mắn cùng với Linh, nếu như hắn đoán không có sai, chỉ sợ...

"Được rồi." Trần Phong lắc đầu, trở về hiện thực.

Trong hiện thực, bốn người Thác Mã Tư đang đối đầu với nhau, tảng đá huyền bí bị vây vào chính giữa, nhưng lại không có ai dám tới gần, tất cả mọi người đều không phải người ngu, cử động vừa rồi của Trần Phong đã hù dọa bọn hắn.

Rõ ràng là đồ vật tha thiết ước mơ, vì cái gì Trần Phong bỗng nhiên lại cất lực tránh né như vậy? Hay là...thứ này có vấn đề?

"Ha ha, không có vấn đề gì, chỉ là trước khi đến đây dường như đã ăn phải đồ thiêu, trong bụng không ngừng sôi sùng sục, cho nên mới muốn rời khỏi đây." Trần Phong nghiêm trang nói.

"Ha ha ha." Mấy người còn lại cười gượng vài tiếng, người cứ giả bộ tiếp đi?

"Vật này vì sao lại bỗng nhiên tìm người?" Thác Mã Tư hỏi một vấn đề mấu chốt.

"Ta cũng không biết." Trần Phong buông tay: "Có lẽ... là do ta đẹp trai?"

"..."

Vẻ mặt của Thác Mã Tư cứng đờ.

"Cần gì phải hỏi chuyện này, ngược lại bây giờ nó cũng đã bị các người bao vây, không phải hay sao?" Trần Phong cười nói: "Bốn người các người vẫn nên thương lượng một chút, làm sao bắt được nó đi, còn ta sẽ không tham gia vào chuyện này nữa... hắc hắc..."

Trần Phong yên lặng lui lại, mấy người Thác Mã Tư liếc nhìn nhau, lại không biết phải làm sao.

Nếu muốn ngăn cản Trần Phong, bọn hắn ít nhất phải xuất động hai người, sau đó hai người còn lại rất có thể sẽ độc chiếm tảng đá huyền bí, chớ đừng nói chi là, cái đồ chơi này còn có thể di động! Có trời mới biết sẽ phát sinh ra chuyện gì!

Cho nên...bọn hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Trần Phong rời đi! Coi như cử động vừa rồi của Trần Phong khiến cho bọn hắn có một tia kiêng kị, thế nhưng chuyện này cuối cùng vẫn không bằng lợi ích do khí tức trên tảng đá huyền bí này mang lại! Huống chi, bọn hắn căn bản không cần phải tự mình mạo hiểm sử dụng, chỉ cần hiến tế cho thần linh đại nhân vĩ đại là đủ rồi!

Nghĩ tới đây, bọn hắn liền quay đầu lại nhìn nhau, chuẩn bị tranh đoạt tảng đá huyền bí.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, đại địa rung động, hình như có quái vật kinh khủng xuất hiện, mặt đất bỗng nhiên tràn ngập bùn nhão, màu sắc trên bầu trời cũng trở nên hỗn loạn.

"Rống " Từng con biến dị thú kinh khủng xuất hiện.

"Lại tới?" Thác Mã Tư cười lạnh.

"Không, lần này chỉ sợ sẽ không giống nhau." Triệu Hữu Tiên lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Bởi vì con báo xanh kinh khủng đi ở phía trước kia, toàn thân của nó sáng bóng, đó là khí tức cường đại thuộc về Cộng Minh!

Con báo này...lại có thể là một con quái vật có cấp bậc Cộng Minh! Hơn nữa, không biết vì sao, lực lượng Cộng Minh trên người của con báo này đã hoàn toàn khôi phục!

"Làm sao có thể..." Thác Mã Tư gào thét: "Ta vào một khắc thời đại Thái Cổ buông xuống liền điên cuồng tu luyện, đến nay còn chưa khôi phục, một con quái vật ở nơi này làm sao lại có thể khôi phục nhanh như thế!"

"..."

Những người còn lại im lặng, ngay cả Trần Phong vừa mới chuẩn bị rời đi, cũng cứ như thế mà bị bức trở về.

Xoạt! Từng con quái vật tuôn ra, đem nơi này triệt để vây quanh, một con quái vật cấp bậc Cộng Minh cùng với mấy chục con Giác Tỉnh Giả...

"Đáng chết." Mấy người lộ ra vẻ mặt khó coi, bọn hắn không quan tâm đến Giác Tỉnh Giả, thế nhưng mà quái vật Cộng Minh...

"Những con súc sinh này, tới thật là đúng lúc." Trong mắt của Thác Mã Tư loé lên hàn quang.

"Linh..." Trần Phong kêu gọi trong lòng.

"Ồ đây." Linh nhẹ giọng nói: "Nếu như ta phân tích không sai, những con quái vật này, cũng đều ở dưới sự khống chế của tảng đá huyền bí... thông qua một phương thức đặc thù nào đó để khống chế!"

"Mục đích thực sự của bọn chúng, chính là buộc ngài trở về!"

"Quả nhiên." Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Cái tảng đá này, quả nhiên cũng đã sinh ra ý thức! Nó không tiếc bất cứ giá nào cũng muốn dung hợp với hắn, chỉ sợ không phải là sẽ trở thành lực lượng của hắn đơn giản như vậy chứ?

"Rống!" Con báo xanh gào thét một tiếng, mấy chục con Giác Tinh Giả ở xung quanh trong nháy mắt lao tới.

Oanh! Chúng nó công kích tới như ong vỡ tổ.

"Muốn chết!" Trong mắt của Thác Mã Tư loé lên hàn quang.

Giác Tinh Giả, đối với bọn hắn mà nói, căn bản không phải là vấn đề. Chỉ có điều là, vào thời điểm bọn hắn công kích mấy con Giác Tinh Giả, tảng đá huyền bí kia bỗng nhiên nổi khùng, phá vỡ lá chắn.

Hưu! Tảng đá huyền bí một lần nữa thoát ra, mục tiêu vẫn là Trần Phong!

"Không tốt." Sắc mặt của mọi người đại biến.

"Ngăn nó lại!" Ngô Lượng gầm thét.

Chỉ có điều là, thời cơ mà tảng đá huyền bí lựa chọn vĩnh viễn vẫn xảo diệu như vậy, vĩnh viễn làm cho người kém một chút nữa là đuổi kịp, chỉ có thể trơ mắt nhìn nó lao vào thân thể của Trần Phong...

Xoạt! Trần Phong nghiêng người một cái, một lần nữa mạo hiểm tránh thoát.

??? Mọi người nhất thời ngây ngẩn.

Tránh thoát! Trần Phong lại một lần nữa tránh thoát tảng đá huyền bí!

Chuyện này...đám người liếc nhìn nhau, trong mắt vẫn như cũ tràn ngập sự nghi hoặc.

Lại một lần nữa! Lại là như thế này!

Hưu! Tảng đá huyền bí bị Trần Phong tránh thoát một lần nữa vọt tới, mấy người Thác Mã Tư vội vàng lao lên chặn đường, nhưng vẫn như cũ vẫn kém một chút, bởi vì đám quái vật chung quanh đã vọt tới ngăn cản.

Tảng đá huyền bí, vẫn chọn thời cơ vô cùng xảo diệu.

Hoặc nói là...nó tự chế tạo thời cơ! Nhưng mà, chuyện này đối với Trần Phong lại không có tác dụng.

Thế là, ở trong hồ nước, ở trong loạn chiến, bốn người Cộng Minh điên cuồng đuổi theo tảng đá huyền bí, tảng đá huyền bí lại không ngừng đuổi theo Trần Phong, mà Trần Phong...thì lại không ngừng né tránh, một lần lại một lần!

? ? ? Tất cả mọi người đều bối rối, ngay cả con báo xanh ở phía sau cũng lộ ra vẻ mặt không hiểu. Tin tức mà nó nhận được, dường như là không cho phép công kích người trẻ tuổi kia, là cái tên gọi là Trần Phong kia... dường như vị này đã được định trước là thiên tuyển chi tử!

Nếu là như thế...hắn vì sao lại một mực né tránh? ? Báo xanh không hiểu, có thể đây là chỗ đặc thù của thiên tuyển chi tử?

Sau cùng, vào thời điểm mọi người tiêu diệt hết thủy quái vật, tất cả mọi người đều mệt mỏi rũ rượi.

Bốn người Cộng Minh thở hổn hển, bọn hắn vừa truy đuổi tảng đá huyền bí, vừa đánh giết quái vật, mệt mỏi rũ rượi, mà tảng đá huyền bí đồng dạng cũng trôi nổi ở trên không trung, không biết đang suy nghĩ cái gì, còn Trần Phong bị đuổi nửa ngày, cũng đã mệt mỏi quá sức, quay đầu nhìn tảng đá huyền bí cách đó không xa.

Vậy cũng có thể gọi là phiên dịch?

Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, cái cảnh tượng này thực sự là rất quý dị. Mấy người Thác Mã Tư cũng lộ ra vẻ mặt không thể hiểu thấu, ai có thể nghĩ tới, một trận cạnh tranh và chém giết thật tốt, làm sao lại biến thành cái dạng này?

Ô...ô...n...g —— Hào quang lưu động trên tảng đá huyền bí.

Mấy người Thác Mã Tư thấy vậy liền trở nên khẩn trương, Trần Phong thì càng cảm thấy lo lắng hơn.

"Chuyện này...ngươi còn không có ý định giải thích cho chúng ta một thoáng?" Ngô Lượng nhìn về phía Trần Phong nói: "Người nếu như không nói, ta sẽ để cho tảng đá huyền bí này dung hợp với ngươi, nếu như không có sự ngăn cản của chúng ta, ngươi cảm thấy tốc độ của ngươi sẽ bằng nó."

"Ngươi bỏ được?" Trần Phong cười lạnh.

Đám người Ngô Lượng nhất thời lộ ra vẻ mặt đau đầu, dùng bảo vật có thể bổ sung khí tức cho Thần linh, đi dò xét hay sao? Bọn hắn đúng là thật sự không nổi!

Ô...ô...n...g —— Tảng đá huyền bí một lần nữa trở nên lấp lánh.

"Được thôi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Ta vừa rồi sợ dĩ trốn tránh, là bởi vì ta đã nhận ra tảng đá kia, nó thật sự là đồ vật của thần linh, nhưng lại không phải là bảo vật trong tưởng tượng của chúng ta..."

"Mà là...mị hoặc cùng với nuốt chửng!"

"Những con quái vật kia đều bị nó không chế!"

"Mục tiêu chân chính của nó, hẳn là hấp dẫn hết thầy người Cộng Minh tới, sau đó thôn phệ hết, tăng lực lượng của mình lên, nếu như ta dung hợp cùng với nó..."

"Ha ha ha." Trần Phong cười lạnh hai tiếng.

Những người còn lại liền cảm thấy ớn lạnh, lại còn có chuyện này hay sao?

"Ta dường như đã nghe qua một truyền thuyết giống như vậy..." Thân thể của Phản Điền Trung có một chút phát lạnh.

"Ta cũng đã nghe qua, mặc dù lời đồn có một chút mơ hồ, thế nhưng nếu như so sánh với chuyện trước mắt..." Triệu Hữu Tiến lau lau mồ hôi lạnh.

"Lực lượng của ta hẳn là có sức hấp dẫn nhất đối với nó, hoặc là có thể tăng lên nhiều nhất." Trần Phong trầm ổn nói: "Cho nên nó mới muốn dung hợp với ta đầu tiên, bởi vì nó hiện tại nó không có lực lượng quá mạnh, thế nhưng một khi nó nuốt chửng cùng với dung hợp lực lượng của ta...trong các người ai có thể trốn được?"

"Hít hà!" Đám người nghe vậy liền hít vào một ngụm khí lạnh.

Sau khi cẩn thận phân tích cử động của Trần Phong, còn có thể không đúng như vậy hay sao?! Hắn vẫn đang một mực tránh né!

"Chuyện mà người nói là thật?" Ngô Lượng rất là hoài nghi.

"Nếu như là giả, lão tử đã sớm dung hợp, còn cần nói nhảm với người hay sao." Trần Phong tức giận nói ra.

Ngô Lượng im lặng, đúng như vậy, đây cũng là sự thật không có cách nào phản bác, nếu như vật kia thật sự là đồ tốt, từ một khắc nó chủ động phóng tới Trần Phong, Trần Phong đã sớm dung hợp, bọn hắn làm gì còn cơ hội nào? Mà cử động đột nhiên lao tới của vật này, cũng khiến cho tất cả mọi người không thể hiểu được.

Làm bảo vật, người không nên ngoan ngoãn đợi ở nơi đó bị người ta cướp đi hay sao?

Thế mà còn chủ động chạy ra? Ngắm lại cái cảnh tượng này bốn người liền cảm thấy tê cả da đầu!

"Nó cũng có ý thức, hơn nữa còn là ý thức tà ác và cường đại!" Trần Phong lạnh lùng nói.

Ô...ô...n...g —— Dường như nghe hiểu được lời của Trần Phong, tảng đá huyền bí càng ra sức phun trào hào quang, mọi người nhìn thấy một màn quỷ dị này, cũng cảm thấy kinh hãi, cái tảng đá huyền bí này, quả nhiên không phải là phàm vật.

"Những con quái vật bỗng nhiên xuất hiện kia...còn có con báo xanh đang ngấm nhìn ở phía xa...các người thật sự cho rằng đây đều là sự trùng hợp?" Trần Phong lạnh lùng nói.

Mấy người lưu chuyển tư duy, rất nhanh liền hiểu rõ.

"Chúng ta đều bị lừa rồi!" Sắc mặt của Ngô Lượng trở nên tái xanh.

"Đây không ngờ lại là một cái bẫy rập chuyên môn dùng để bắt người Cộng Minh." Triệu Hữu Tiễn chấn nộ.

"Tảng đá đáng chết." Thác Mã Tư chửi mắng.

Ô...ô...n...g —— Tảng đá huyền bí một lần nữa lấp lánh hào quang.

"Nó đang nói cái gì?" Mọi người lạnh lùng hỏi.

"Chờ một lát." Trần Phong khép hờ hai mắt, hỏi thăm Linh, đồng dạng đều là ý thức của Đá Vận Mệnh, có lẽ Linh sẽ có thể biết cái tên này đang nói cái gì.

"Ây...ta cũng không nghe hiểu được hết, bất quá cũng biết được đại khái ý tứ."

"Nó nói chính mình là thần vật may mắn, chỉ tới đây lựa chọn thiên tuyển chi tử, cũng không có ác ý." Linh phiên dịch lại.

"Được rồi." Trần Phong quả quyết phiên dịch cho những người kia nghe: "Nó nói cái gì mà nếu như chúng ta bị nó ăn sạch, cũng phải mang ơn nó?"

Tảng đá huyền bí: "? ? ?"

Đây cũng có thể gọi là phiên dịch hay sao?

Ồ...ô...n...g —— Nó phần nộ, hào quang một lần nữa trở nên mãnh liệt.

"Nhìn đi, đại khái ta đã đoán trúng ý tứ của nó rồi." Trần Phong vỗ tay một cái.

Linh: "..."

Bất quá, tảng đá kia thế mà có thể trao đổi đã vượt ra ngoài ý liệu của Trần Phong, nếu để cho Linh trao đổi cùng với nó mà nói... Trần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút, liền từ bỏ cái suy nghĩ tìm đường chết này! Nếu như hắn đoán không có sai...hắn lắc đầu.

"Linh!" Trần Phong ngưng trọng nói ra: "Nhớ kỹ, người tuyệt đối không cần trao đổi quá nhiều cùng với nó, lực lượng may mắn của nó quá mức mạnh mẽ, rất có thể sẽ ảnh hưởng đến người."

"Ừm." Linh hung hăng gật gù cái đầu nhỏ nói: "Yên tâm!"

Trải qua chuyện lúc trước, nàng nhất định sẽ biểu hiện thật tốt, tuyệt đối sẽ không vi phạm nguyên tắc của Trần Phong!

"Vậy thì tốt." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Mà vào giờ khắc này, dường như thấy tình thế không có một chút tiến triển nào, con báo xanh cách đó không xa đang chậm rãi tới gần, tản ra khí tức kinh khủng, khiến cho tất cả mọi người có một cảm giác áp bách mãnh liệt.

"Hài hước." Thác Mã Tư tiến vào trạng thái Cộng Minh, nói: "Xem ra, chỉ có thể chiến một trận!"

"Oanh!" Những người còn lại cũng tiến vào trạng thái Cộng Minh.

"Dự định dùng bạo lực rồi hay sao?" Trần Phong hơi híp tròng mắt lại, xem ra cái tảng đá huyền bí này mắt thấy không có cách nào dung hợp thành công, rốt cục đã ra lệnh cho con báo xanh kia ra tay rồi, nó muốn cưỡng ép dung hợp với hắn!

"Xem ra chúng ta phải hợp tác với nhau." Thác Mã Tư nhe răng cười.

Hành động của con báo xanh đã nghiệm chứng suy đoán của Trần Phong, hiện tại đã không cần xoắn xuýt đến nguyên nhân tảng đá huyền bí này có phải là đồ tốt hay không, cứ huỷ diệt nó rồi lại tính!

Thứ này càng cường đại, thần linh sau lưng nó sẽ thức tỉnh càng nhanh.

Cho nên...tốt nhất là nên tiêu diệt nó!

"Trước khi Chiến Thần đại nhân thức tỉnh, lão tử tuyệt đối sẽ không cho phép những thần linh khác thức tỉnh!" Thác Mã Tư lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

"Thật là đúng dịp, ta cũng thế." Ngô Lượng cười lạnh.

Hai người liếc nhìn nhau, thế mà cười to, bọn hắn vô luận có ân oán như thế nào, vào giờ phút này đều có chung một ý nghĩ đó là phải phá huỷ cái tảng đá huyền bí này! ! !

Đương nhiên, chương ngại duy nhất, chính là con báo xanh kia.

"Khí tức Cộng Minh..." Triệu Hữu Tiến hít vào một hơi thật sâu nói: "Cho dù ngươi có được lực lượng Cộng Minh hoàn chỉnh, thế nhưng ta cảm giác được khí tức của ngươi cũng không quá mức cường đại, có lẽ...ngươi cũng không phải là cùng một nhóm người Cộng Minh như chúng ta!"

Phong ấn thần lực

"Người chỉ mới đột phá, chỉ có như thế, người mới có thể là Cộng Minh hoàn chỉnh, bởi vì người căn bản cũng không cần phải khôi phục, người chắc chắn vừa mới đột phá đến cảnh giới Cộng Minh!"

Đám người giật mình hiểu ra, con quái vật này mới đột phá cảnh giới Cộng Minh hay sao?

"Nói một cách khác, nó chỉ có trình độ Cộng Minh giai đoạn một?" Ngô Lượng cười.

"Đúng vậy, coi như miễn cưỡng đạt tới cảnh giới Cộng Minh, vào lúc bắt đầu cũng chỉ có thể mượn nhờ lực lượng thần linh mỏng manh..." Thác Mã Tư nhe răng cười: "Bốn người chúng ta coi như chưa khôi phục hoàn toàn, cũng có thể nhẹ nhõm chiến thắng!"

Xoạt! Ánh mắt của mấy người trở nên hung tàn, nếu như đã khóa chặt mục tiêu, như vậy...

Mà đúng vào lúc này.

Ô...ô...n...g —— Tảng đá huyền bí rốt cục cũng nổi giận, dường như là bị đám người này kích thích, hoặc là nó rốt cuộc biết chính mình không có khả năng dung hợp thành công cùng với Trần Phong, cho nên rất thẳng thắn từ bỏ truy đuổi Trần Phong.

Xoạt! Nó lấp lánh điên cuồng, trong thời điểm những người khác không kịp phản ứng, vậy mà bay vọt trở về, mục tiêu đúng là con báo xanh.

Oanh! Tảng đá huyền bí trong nháy mắt khắc vào mi tâm của con báo xanh.

Ô...ô...n...g ——Hào quang đáng sợ bùng phát, lực lượng Cộng Minh mỏng manh của con báo xanh một lần nữa tăng lên, trong nháy mắt vượt qua bốn cái tiểu cảnh giới, vậy mà vọt thẳng đến tình trạng Cộng Minh giai đoạn năm!

"Rống " Con báo xanh gào thét một tiếng, đinh tai nhức óc.

"M* kiếp." Sắc mặt của mọi người đại biến.

Cộng Minh giai đoạn năm...dùng lực lượng còn chưa hoàn toàn khôi phục hiện nay của bọn hắc, thật sự có thể ứng đối hay sao? Cho dù là bọn họ có trọn vẹn năm người!

"Không cần phải sợ." Triệu Hữu Tiển trầm ổn nói: "Trước tiên quan sát xem nó sử dụng loại lực lượng Cộng Minh nào? Liên coi như là có đẳng cấp đồng dạng, nếu như lực lượng thần linh khác biệt...chiến đấu cũng hết sức không giống nhau."

"Đúng thế." Đám người lấy lại tinh thần, lực lượng thần linh, không nhất định đều được dùng để chiến đấu!

Ngoại trừ người Cộng Minh lực lượng của Chiến Thần cùng với Kiếm Thần, thậm chí mấy người Cộng Minh còn lại đều phi thường mạnh mẽ, a đúng rồi, bọn hắc thậm chí còn có người Cộng Minh lực lượng may mắn như Trần Phong! Những người Cộng Minh cường đại nhất đều ở nơi này! Bọn hắc phải sợ cái gì? !

"May mắn thế nhưng lại đứng về phía chúng ta." Thác Mã Tư cười lạnh.

Mọi người liếc mắt nhìn Trần Phong, rất tán thành, coi như đối phương có thực lực mạnh mẽ, một trận chiến này, bọn hắc cũng chưa chắc sẽ thua.

"Ha ha." Trần Phong cười gượng hai tiếng, hắc đột nhiên cảm giác được, nếu như mấy con hàng này biết được địch nhân trước mắt mới thật sự là người Cộng Minh lực lượng may mắn, có thể hay không sẽ muốn đánh chết hắc...

"Rống!" Con báo xanh gào thét một tiếng.

Mấy người Thác Mã Tư mấy người cũng tiến vào trạng thái Cộng Minh toàn diện, đối mặt loại kẻ địch có cấp bậc này, bọn hắc nhất định phải toàn lực chiến đấu.

Ô...ô...n...g —— Từng cỗ lực lượng Cộng Minh hiển hiện.

Chiến! ! Thác Mã Tư tản ra chiến ý sục sôi.

"Rống!" Con báo xanh hóa thành một đạo tàn ảnh vọt tới, vô cùng hung tàn, có thực lực cường đại, làm cho người ta phải sợ hãi, mấy người Thác Mã Tư, Ngô Lượng đánh nhau cùng một chỗ với nó.

"Thứ nguyên, phong tỏa!" Toàn thân của Phản Điền Trung dấy lên lửa cháy hùng hực.

Thần lực (lực lượng của thần) của hắn, vờn quanh trên người của con báo xanh cùng với trên thân thể của mọi người, đang không ngừng suy yếu lực công kích cùng với lực phòng ngự của con báo xanh, giống như là một loại Buff.

Mà quanh người của Triệu Hữu Tiến thì có vô số vàng bạc hư ảo trôi nổi.

Xoạt! Đám người cảm giác được lực lượng vô cùng vô tận trong cơ thể, liên tục không ngừng được cung ứng, đây đồng dạng cũng là một loại thần lực có thể tăng cường thực lực của tất cả mọi người.

Oanh! Bốn người đánh nhau thành một đoàn với con báo xanh, duy chỉ có Trần Phong...là ở cách xa xa chiến trường, nhìn con báo xanh lắm lắm cái gì đó.

Hưu! Từng đạo hào quang từ trong tay hắn xuất hiện, bắn vào chiến trường.

Đám người Thác Mã Tư yên lặng chờ đợi.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ, ba phút đồng hồ...

Đến thời điểm bọn hắn chiến đấu đến tình trạng kiệt sức, phát hiện ra Trần Phong ở bên kia còn chưa tạo ra được động tĩnh gì, liền nhin không được hỏi: "Trần Phong, thần lực của ngươi đâu? !"

"Đang dùng." Trần Phong nói rất đơn giản: "Ta cưỡng ép thôi động lực lượng may mắn, phong ấn thần lực của nó! Các ngươi không phát hiện ra được là đối phương căn bản không có thần lực hay sao?"

"A?" Đám người liếc nhìn nhau, liền tỉnh ngộ.

Thì ra là thế! Khó trách vì sao con báo xanh này không sử dụng thần lực, thần lực của con quái vật này... lại bị Trần Phong phong tỏa? !

Thần lực may mắn...thật sự là đáng sợ!

"Tốc chiến tốc thắng đi, ta không biết có thể phong tỏa được bao lâu." Trần Phong chật vật nói ra.

"Được." Đám người hít vào một hơi thật sâu.

Oanh! Thần lực tỏa ra, bọn hắn một lần nữa bùng nổ, tảng đá huyền bí trên mi tâm của con báo xanh một lần nữa lấp lánh hào quang, không biết là cảm nhận được uy hiếp, hay là bị bốn tên ngu ngốc trước mắt làm cho tức giận...

Oanh! Thực lực của con báo xanh vậy mà một lần nữa tiến hóa! Phong ấn, phong ấn cái quỷ a? ! Trần Phong căn bản là đang lừa dối mấy tên không biết gì như các ngươi a?

Con báo xanh đã sử dụng thần lực, hơn nữa còn là thần lực may mắn, bằng không thì các ngươi cho rằng vì sao thực lực của con báo xanh lại được tăng mạnh, còn đang không ngừng tiến hóa? ! Bất quá là bởi vì thần lực may mắn luôn luôn là hư vô mờ mịt, cho nên mới không bị phát giác mà thôi! Các ngươi chẳng lẽ không phát hiện ra, chiến đấu càng ngày càng trở nên khó khăn hay sao?

Đúng thế, bọn hắn không phát hiện ra!

Hoặc nói là...coi như phát hiện ra, bọn hắn cũng sẽ không nghĩ tới đó là thần lực, mắt thấy thực lực của con báo xanh không ngừng tăng lên, sự cảm khái duy nhất của bọn hắn là, con báo xanh này thật mạnh.

"Con báo xanh này lại có thể mạnh mẽ như thế." Thác Mã Tư rung động.

Bị Trần Phong phong ấn thần lực còn mạnh mẽ như thế, nếu như đối phương có khả năng vận dụng thần lực, bốn người bọn họ chẳng phải là sẽ bị đối phương đóng gói xử lý rồi? Khó trách tảng đá huyền bí dám dẫn dụ bọn hắn đến nơi đây chém giết cùng một chỗ.

Đủ hung ác! Đủ mạnh!

"Xem ra phải liều mạng." Ngô Lượng cười lạnh.

"Vậy thì tới đi." Triệu Hữu Tiền lộ ra vẻ mặt trầm ổn.

"Trần Phong không biết còn có thể kiên trì được bao lâu, chúng ta nhanh lên đi." Phản Điền Trung nói.

Cách đó không xa, Trần Phong vẫn như cũ thấp giọng lẩm bẩm, phun trào vàng sáng, lộ ra vẻ mặt khó xử, có một chút tái nhợt, không ngừng phóng thích ra thần lực may mắn để phong ấn thần lực của đối phương.

"Ừm..." Bốn người toàn diện bùng nổ một lần nữa, bọn hắn biết, nhất định phải nhanh giải quyết con báo xanh, nếu không thì một khi thần lực được giải phong, bọn hắn chắc hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tảng đá huyền bí: "..."

Ô...ô...n...g —— Trên mi tâm của con báo xanh tản ra hào quang mãnh liệt, nó quyết định khiến cho mấy tên ngu xuẩn này, nhìn một chút thần lực may mắn đến cùng cường đại đến mức nào, Trần Phong đến cùng có thể giả bộ được bao lâu? !

Thần lực cường đại

"Gào!" Con báo xanh gào thét một tiếng, hào quang thần lực may mắn một lần nữa tắm gội toàn thân, nó lại tiến hóa!

Con báo xanh nguyên bản chỉ có lực lượng Cộng Minh giai đoạn năm, vậy mà một lần nữa tăng lên.

"Làm sao lại..." Mấy người Thác Mã Tư run sợ thất sắc.

"Đáng chết!" Trần Phong lộ ra vẻ mặt khó coi: "Thần lực của nó vậy mà có thể bỏ qua phong ấn của ta, thần lực phong ấn của ta, cũng có xác suất thất bại nhất định, cho dù chỉ là 0.001%... thế nhưng loại thần lực này của nó, hiển nhiên là chắc chắn thành công, cho nên cho dù có vận dụng thần lực may mắn, cũng không có cách nào phong ấn."

"Thì ra là thế." Đám người lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Cũng đúng, thần lực may mắn, chỉ có sử dụng như thế mới là hợp lý, chỉ có điều là...

"Một trận chiến này chỉ sợ sẽ phi thường khó khăn." Thác Mã Tư đã không còn sự phách lối như ban đầu.

Con báo xanh này liên tục tăng cường thực lực hai lần, quả thực đã vượt ngoài ý liệu của mọi người, hẳn cho dù có được thần lực Chiến Thần, thực lực tăng lên tới trước mắt cũng đã đạt đến cực hạn, cứ tiếp tục như vậy nữa...

Ngô Lượng đồng dạng cũng chau mày, tình huống của hắn, cùng với Thác Mã Tư không kém bao nhiêu, mặc dù sử dụng thần lực, đây cũng đã là cực hạn của bọn hắn, thế nhưng con báo xanh đáng chết đối diện này dường như có thể tăng lên không có giới hạn!

"Các người nhanh lên." Trần Phong cũng đồng dạng lộ ra vẻ mặt khó coi nói: "Ta cảm giác... ta sắp phong ấn không được."

"Ta còn một con át chủ bài, có thể khiến cho mọi người tăng lên ba thành thần lực." Triệu Hữu Tiến cười khở: "Thế nhưng chỉ có thể duy trì được ba giây."

Ba thành? Tâm thần của mọi người run lên.

Thần lực? Tăng lên ba thành? Phải biết rằng, đây cũng không phải là tăng cường uy năng, mà là tăng cường thần lực bản nguyên! Ba thành thần lực bản nguyên, đủ để cho thực lực của một người tăng trưởng toàn phương vị!

Bất quá ba giây này...đám người nhú mày, trong vòng ba giây đồng hồ, bọn hắn thật sự có thể xử lý được cái con báo này hay sao?

"Ta, ta có biện pháp có thể suy yếu thực lực của nó một lần nữa." Phản Điền Trung lo lắng nói: "Thế nhưng không biết có thể tiếp tục được bao lâu."

"Cơ hội tốt." Đôi mắt của mọi người liền sáng lên.

"Nếu như phối hợp cùng với sát chiêu của chúng ta..." Thác Mã Tư cùng với Ngô Lượng liếc nhìn nhau.

"Bắt đầu đi!"

"Ngưng!" Vàng bạc trong tay của Triệu Hữu Tiến lóe lên, thần lực thần tài lấp lánh, thực lực của mấy người tăng lên trong nháy mắt.

"A a a!" Phản Điền Trung gầm lên giận dữ, toàn thân phun trào kim quang, giống như hỏa diễm bốc cháy hừng hực, hết thảy đầu tóc cũng dựng đứng lên, trên tay phải có một quả cầu ánh sáng màu vàng óng đỏn cuồng phun trào.

"Phong!" Phản Điền Trung điểm ra một chỉ.

Hưu! Một đạo thần lực xoáy xuyên qua hư không, rơi vào trên người của con báo xanh.

Lực lượng đáng sợ nguyên bản của con báo xanh, vậy mà trong khoảnh khắc đó bị giảm mạnh, mà mấy người Thác Mã Tư cùng với Ngô Lượng đã sớm chờ cơ hội, cũng trong nháy mắt phóng thích ra sát chiêu của mình.

Một búa, Trảm Toái Hư Không.

Một kiếm, Đâm Xuyên Thương Khung.

Bọn hấn thả ra lực lượng mạnh nhất của chính mình trong nháy mắt!

Oanh! Ánh sáng chói mắt lấp lánh thương khung, lại trong nháy mắt trở nên âm ảm.

Trên mặt đất...lưu lại hai cái rãnh sâu hoắm, đây là dấu vết lưu lại của thần lực, giống như là một công trình kỳ diệu của tự nhiên.

"Đã chết rồi hay sao?" Mọi người nhìn về phía trước, ở địa phương hai cái rãnh sâu hoắm giao với nhau, con báo xanh kia vẫn như cũ đứng ở nơi đó, chỉ là ở trên người, có thêm hai đạo vết thương sâu hoắm.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé, con báo xanh ầm ầm ngã xuống đất.

Bản thể của nó, cuối cùng cũng chỉ là một con báo xanh phổ thông, mặc dù được thần lực may mắn điên cuồng gia trì, nó có thể vượt qua vô số đại cảnh giới, sau cùng đạt đến trình độ cường giả Cộng Minh, đã là cực hạn.

Còn về sức chiến đấu...nói thật, nếu như không có thần lực may mắn phụ trợ, nó đã bị xử lý trong vài phút, bản thể của nó, quá yếu.

"Xong rồi!" Đám người mừng như điên, bọn hấn đã thành công!

Ở dưới thần lực may mắn phong ấn của Trần Phong, thần lực thần tài tăng phúc của Triệu Hữu Tiến, thần lực thứ nguyên suy yếu của Phản Điện Trung, cùng với sát chiêu của Thác Mã Tư cùng với Ngô Lượng, rốt cục cũng xử lý được con báo xanh cường đại hơn bọn hấn không biết bao nhiêu lần này! Thần lực, quả nhiên là cực kỳ cường hãn!

Mà vào lúc này.

Ô...ô...n...g —— Trên tảng đá huyền bí vẫn phun trào hào quang nhàn nhạt.

"Nó vẫn còn ở đó." Trần Phong nhìn về phía tảng đá huyền bí nói: "Thứ này tùy tiện tìm một sinh vật đều có thể mạnh mẽ như thế, nếu như nó lại phụ

thân lên những sinh vật khác, chúng ta chỉ sợ đều phải chết ở nơi này!"

"Hủy nó." Những người còn lại rất tán thành.

Bọn hắn không ngờ, tự nhiên nhìn ra được con báo xanh này là thuộc về sinh vật ở thời đại gen, nhưng bây giờ lại có thể siêu phàm thoát tục, đạt đến trình độ Cộng Minh!

Bởi vì cái gì? Tự nhiên là bởi vì cái tảng đá đáng chết kia! Nó mê hoặc nhân tâm, sau khi dung hợp có thể tăng cường thực lực, lại còn có thể khống chế lòng người... Đây mới thật sự là dụ hoặc của ma quỷ! Người cho rằng là sau khi người tăng cường thực lực thì người vẫn còn là chính người! Trên thực tế...người đã sớm bị những người khác khống chế.

"Chúng ta đã từng thấy qua quá nhiều tình huống tương tự." Thác Mã Tư hít vào một hơi thật sâu.

"Thứ này...nhất định phải phá hủy!" Thần sắc của Ngô Lượng cũng vô cùng kiên định.

Mị hoặc lòng người, cho dù là ở thời đại Thái Cổ, cũng là một trong những năng lực đáng sợ nhất.

Oanh! Hai người theo bản năng ra tay.

Nhưng mà, ngay vào một khắc hai người bọn hắn ra tay, có một bóng người lóe lên, vậy mà lao lên cướp lấy tảng đá kia, thành linh lại đúng là Phản Điền Trung!

"Người điên rồi?" Đám người giận dữ, chẳng ai ngờ rằng, Phản Điền Trung lại ra tay vào cái thời điểm này. Bởi vì đặc tính đáng sợ của cái tảng đá huyền bí kia, hiện tại người nào cũng phải đề phòng nó...mọi người phải tránh né nó mới đúng chứ?

Cái tên Phản Điền Trung này lại dám đụng vào nó! Nếu như bọn hắn dung hợp...

Trong lòng mọi người cảm thấy ớn lạnh, bọn hắn cũng không muốn đối mặt với Phản Điền Trung sau khi dung hợp với tảng đá huyền bí!

"Yên tâm, ta không có ngu như vậy." Phản Điền Trung cười nói.

Xoạt! Hắn vươn tay, đám người lúc này mới nhìn rõ, mặc dù hắn cầm tảng đá huyền bí ở trong tay, nhưng lại có một tầng lực lượng trong suốt thật mỏng đem tảng đá huyền bí bao bọc.

Đó là thần lực thứ nguyên!

"Người lại có thể giữ lại nhiều lực lượng như vậy." Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi.

"Các người chẳng lẽ không có giữ lại thực lực?" Phản Điền Trung cười lạnh: "Chỉ là một con báo xanh không quan trọng, mặc dù có đẳng cấp rất cao, thế nhưng sau khi bị phong ấn thần lực, nó cuối cùng chỉ là một tên phế vật cưỡng ép tăng lên tới cảnh giới Cộng Minh mà thôi..."

"Xử lý nó mặc dù sẽ rất tốn sức, thế nhưng cũng không đến mức liều mạng đi."

Hao hết thần lực

"Các ngươi âm thầm lưu lại nhiều lực lượng như vậy." Phản Điền Trung nghiêng ngẫm vươn tay, nhìn vào tảng đá huyền bí lóng lánh hào quang nói: "Chẳng lẽ không phải là vì thứ này hay sao?"

"Ha ha." Thác Mã Tư cười gượng hai tiếng: "Ta muốn thứ này để làm cái gì?"

"Còn có thể làm cái gì?" Phản Điền Trung hứng thú nói: "Mặc dù thứ này hết sức tà ác, thế nhưng dù sao cũng là đồ vật thần linh, nếu như đem ý thức của nó gạt bỏ, thứ này y nguyên vẫn có thể lợi dụng! Hoặc nói là, trực tiếp dùng nó để thức tỉnh thần linh, sau đó sự tà ác bên trong vật này, thần linh đại nhân tự nhiên sẽ có thể giải quyết, các ngươi nói xem?"

Mấy người liếc nhìn nhau, liền tiến vào tình trạng giương cung bạt kiếm.

Trần Phong: "..."

Trời ạ, nội dung cốt truyện lần này có chút không đúng lắm a, ở trong kế hoạch của hắn, mọi người hắn sẽ hợp tác xử lý con báo xanh, phá hủy tảng đá huyền bí, sau đó đường ai nấy đi. Có lẽ sẽ còn trao đổi phương thức liên lạc, nói không chừng về sau còn có thể phát triển thành hảo bằng hữu... thế nhưng hiện tại xem ra...

"Ta quả nhiên đã quá mức đơn thuần." Trần Phong cười khổ.

"Ngươi cảm thấy ngươi có thể mang nó đi?" Thác Mã Tư rốt cục cũng không che giấu nữa: "Cái đồ chơi này mặc dù không thể đụng vào, thế nhưng nếu như bảo tồn tốt, làm tế phẩm cho thần linh đại nhân, chắc hẳn là đại nhân sẽ rất thích."

"Cắt." Phản Điền Trung cười lạnh: "Ta không mang nó đi, cho ngươi ngươi có dám lấy hay không?"

Xoạt! Phản Điền Trung trực tiếp ném cho Thác Mã Tư.

Xoạt! Thác Mã Tư vậy mà lách mình lui lại, sợ bị chạm vào.

"Người xem." Phản Điền Trung chậm rãi thu hồi nó lại nói: "Thứ này, hiện tại chỉ có một mình ta có thể cầm, lực lượng của các người chỉ có thể chiến đấu, căn bản là không có cách mang nó theo. Các người thật sự cho rằng, để thứ này ở chỗ này, chờ đến khi các người chuẩn bị đủ đồ vật lại đến lấy? Quá mức ngây thơ!"

"Vậy người muốn như thế nào?" Quanh người của Ngô Lượng phun trào thần lực Kiếm Thần: "Nếu không có cách nào đạt được, vậy cũng chỉ có thể hủy diệt."

"Chúng ta chia đều thì như thế nào?" Phản Điền Trung đề nghị.

"Chia đều?"

"Đúng vậy, các người còn nhớ tới vùng rừng rậm mà chúng ta đã đi qua hay không? Vùng rừng rậm kia cũng cách nơi này không xa, ở nơi đó có những chiếc lá có thể cách ly thần lực, các người có thể dùng những chiếc lá kia để bao bọc phần của mình, chúng ta sẽ chia đều tảng đá huyền bí, mỗi người một khối, các người cảm thấy thế nào?" Phản Điền Trung chậm rãi nói.

"Có thể." Đám người liếc nhìn nhau.

Cùng với việc tiếp tục chém giết không có kết quả, còn không bằng chia đều. Dù sao bọn hắn cũng chỉ là nhóm người Cộng Minh đầu tiên đi tới nơi này, nếu như ở phía sau còn có những người Cộng Minh khác đi tới, có khả năng sẽ xảy ra sự hỗn loạn lớn hơn.

Sau cùng, mọi người liền quyết định chia đều, Trần Phong cũng âm thầm nhẹ nhàng thở ra, như thế cũng tốt.

Tảng đá huyền bí một khi bị phân chia, ý thức bên trong cũng sẽ biến mất, đến lúc đó khối Đá Vận Mệnh chỉ còn lại 1/5 này, có lẽ còn có thể dùng để tăng cường thực lực. Lần này, cũng coi như là thành công viên mãn.

Chỉ có điều là, khiến cho Trần Phong không nghĩ tới chính là, lúc này, ánh mắt của mọi người bỗng nhiên nhìn lại.

"Thế nào?" Trần Phong tò mò nhìn bọn hắn.

"Ta bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề." Triệu Hữu Tiễn lộ ra vẻ mặt kỳ quái nhìn Trần Phong: "Thần lực may mắn đến cùng cường đại đến cỡ nào, mới có thể phong ấn được thần lực của người khác! Người có thể phong ấn lực lượng của người khác, tự nhiên cũng có thể phong ấn được thần lực của chúng ta không phải hay sao?"

Xoạt! Đám người đồng loạt nhìn về phía Trần Phong, bọn hắn cũng đã nghĩ đến vấn đề này.

Phong ấn...đây không thể nghi ngờ là năng lực đáng sợ nhất.

Cái con báo xanh kia vì cái gì chết nhanh như vậy? Là bởi vì nó bị phong ấn thần lực, bọn hắn từ đầu tới đuôi, căn bản không thấy con báo xanh phóng xuất ra thần lực!

Bên trong lần chiến đấu này, ai phát huy ra tác dụng lớn nhất? Chính là Trần Phong! Thần lực của hắn quá kinh khủng! Kinh khủng đến mức làm cho người ta kinh hãi!

"Hửm?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt không thể hiểu được nhìn mấy người trước mắt.

Chờ một chút...những người này bởi vì hắn quá mạnh cho nên sinh ra lòng kiêng kỵ? Trời ạ, từ nay tới giờ hắn chỉ đứng chơi không thôi mà!

Thần lực của con báo xanh chính là may mắn a, bằng không thì các ngươi cho rằng vì sao nó có thể liên tục tiến hóa hai lần? Thần lực của nó chính là có thể tăng cường thực lực a! Nó là một con báo bình thường có thể tăng lên tới cảnh giới Cộng Minh cũng là bởi vì thần lực a? ! Chuyện này thật sự cùng với ta không có bất cứ một quan hệ nào a? !

Ta thật sự chỉ đứng chơi thôi mà! Các ngươi có thể đánh bại con báo xanh, là bởi vì các ngươi quá cường đại a!

Thật là! Trần Phong bỗng nhiên ý thức được một vấn đề rất sâu sắc, những người Cộng Minh dựa vào cái gì để ngạo thị thiên hạ? Chính là thần lực! Vì

bọn hắn có khả năng sử dụng thần lực!

Mà vào lúc này đây, nếu như xuất hiện một người có thể phong ấn thần lực, sẽ làm cho bọn hắn hoảng sợ, cho dù Trần Phong thật sự không làm cái gì cả! Thế nhưng biểu hiện trước đó của Trần Phong, vẫn dẫn tới sự cảnh giác của bọn hắn.

Đương nhiên, nếu như lúc này Trần Phong nói chân tướng ra, Trần Phong đoán chừng mình sẽ chết càng thảm hại hơn.

Cần phải suy nghĩ một chút...Trần Phong trầm tư một lát rồi mới nói:
"Muốn phong ấn thần lực nào có dễ dàng như vậy?"

Trần Phong cười khò: "Bởi vì thần lực của đối phương là mị hoặc, cho nên sẽ có tỷ lệ thành công cùng với thất bại, cho nên lực lượng may mắn mới có thể vừa vặn khắc chế, vừa vặn có thể đưa đến tác dụng nhất định, chỉ thế mà thôi."

Trần Phong tận khả năng điệu thấp tác dụng của thần lực may mắn.

"Tất cả thần lực đều có khả năng thi triển thất bại...cho dù là tinh thần lực, nếu như không tập trung cũng có thể phóng thích thất bại, nói một cách khác, chỉ cần thần lực may mắn của người phát huy ra tác dụng, khiến cho tinh thần của đối phương trở nên miên man bất định, là có thể phong ấn bất kỳ một loại thần lực gì?" Triệu Hữu Tiền giống như có điều suy nghĩ nói ra.

? ? ! Những người khác liền trở nên vô cùng cảnh giác.

"Nào có dễ dàng như vậy." Trần Phong cười khò.

"Thật sự không dễ dàng?" Phản Điền Trung giống như cười mà không phải cười nói: "Thế nhưng mà người vừa rồi lại có thể dễ dàng phong ấn được con báo xanh, coi như con báo xanh cường hãn đến loại trình độ đó..."

"Vì phong ấn nó, ta đã hao hết..." Trần Phong còn chưa nói dứt lời, bỗng nhiên liền dừng lại.

"Hắc hắc..." Mấy Ngô Lượng lúc này mới cười cười.

"Nguyên lai các người đang đợi câu nói này." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

"Không sai." Phản Điền Trung nhìn Trần Phong nói: "Từ lúc mới bắt đầu, mọi người đã kiêng kị lẫn nhau, ai cũng không dám điều tra đối phương, thế nhưng sau khi kết thúc chiến đấu, ta dùng thần lực thăm dò người, người đã không còn một chút thần lực nào! Cho nên, ta hoài nghi, lúc trước trong khi chiến đấu, người đã hao hết tất cả thần lực!"

Toàn là kẻ điên

"Quả nhiên...đã bị ta đoán đúng rồi." Phản Điền Trung đắc ý nhìn Trần Phong.

"Cho nên...ta đã không còn giá trị tồn tại?" Trần Phong tỉnh táo lại.

"Thần lực của người quá mức kinh khủng...vào thời kỳ Thái cổ, trong trận đại chiến kia, cũng chính là có nữ thần may mắn trợ giúp ở phía sau lưng, bằng không thì cuộc chiến thần linh năm đó, sẽ không có khả năng vừa vận đồng quy vu tận...sức mạnh của thần lực may mắn, có thể thấy được chút ít!"

"Nếu như có thể vào thời điểm này xử lý người...hắc hắc, nữ thần may mắn cũng sẽ xuất hiện rất muộn, có đúng hay không?" Phản Điền Trung liếm liếm bờ môi.

Những người còn lại nhìn Trần Phong, ánh mắt vậy mà cũng trở nên hưng hực.

"Thì ra là thế." Trần Phong xem như đã triệt để hiểu rõ.

Thứ nhất, giết Trần Phong, có thể chia ít đi một phần lợi ích.

Thứ hai, uy hiếp của việc phong ấn thần lực đã làm cho bọn hắn cả kinh.

Thứ ba, Trần Phong dường như trong lần chiến đấu vừa rồi đã hao hết thần lực.

Thứ tư, dường như liên quan đến chuyện cũ ở thời kỳ Thái cổ, bọn hắn đã quá mức sợ hãi với thần lực may mắn.

Thứ năm, bọn hắn muốn cho nữ thần may mắn xuất hiện muộn hơn.

...

Những yếu tố này mặc dù rất ít ỏi, thế nhưng một khi tập hợp tất cả năm yếu tố này, đã thành điều kiện mà bọn hắc chặc phải xử lý Trần Phong, cho nên, những kẻ già đời này sẽ động thủ không có một chút do dự.

"Ta vừa rồi vì tiêu diệt con báo xanh thế nhưng mà đã hết sức liều mạng." Trần Phong mờ mịt nhìn bọn hắc: "Những người nguyện ý hợp tác vô điều kiện như ta, không phải là sẽ được hoan nghênh nhất hay sao?"

"Thật có lỗi." Thác Mã Tư cười tàn nhẫn: "Nhưng uy hiếp của người lại lớn hơn."

"Thật sao..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắc nhìn giá trị may mắn trong cơ thể, 30.000 điểm, đây là một con số hết sức kinh khủng, nếu là ngày thường, Trần Phong đã sớm hưng phấn như điên.

Thế nhưng hiện tại...đối diện lại chính là bốn người Cộng Minh! Trần Phong không nắm chắc là có thể đào thoát được khỏi bàn tay của bọn hắc.

"Ở xung quanh ta đã dùng lá chắn thứ nguyên phong tỏa, người sẽ không chạy thoát được." Phản Điện Trung thần nhiên nói.

Trần Phong: "..."

"Linh, có phải hay không là do ta quá tự đại?" Trần Phong hỏi ở trong lòng.

"Không." Linh lung lay cái đầu nhỏ: "Ngài có thể quần nhau với bọn hắc đến nước này, đã là rất đáng gờm rồi, bọn hắc thế nhưng cho đến bây giờ cũng không biết, ngài chỉ là một Giác Tỉnh Giả."

"Đúng vậy a..." Trần Phong cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Nếu như hắc thật sự có thể Cộng Minh với cái gì là thần lực may mắn, còn có thể đứng đây nói nhảm với bọn hắc hay không? !

Thực lực chân chính của hắc, chỉ là Giác Tỉnh Giả! 30.000 điểm giá trị may mắn...

Trần Phong tính toán giá trị may mắn hiện tại, hắc phải dùng 30.000 điểm giá trị may mắn này, giết ra một con đường máu!

"Yên tâm, ta sẽ không cho ngươi cơ hội." Ngô Lượng liếc mắt nhìn Trần Phong: "Ha ha, ta cũng đồng dạng đã dùng thần lực Kiếm Thần thiết trí lá chắn, bất luận loại khả năng có tỷ lệ nào, đều sẽ không tồn tại!"

"Những khu vực lân cận...đã bị chúng ta phong tỏa triệt để!" Một người nhìn chăm chăm.

Bọn hắn chậm rãi đi tới gần Trần Phong, hiển nhiên, bọn hắn sợ Trần Phong vẫn còn ẩn giấu át chủ bài, cho nên cũng không quá mức liều lĩnh.

"..."

Trần Phong chỉ bình tĩnh liếc mắt nhìn bọn hắn, thật sự không có cách nào hay sao?

Như vậy...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn không hiểu cái gì là Cộng Minh, cũng không hiểu cái gì là thần lực may mắn, thế nhưng hắn biết, nếu như hắn thôi động toàn diện 30.000 điểm giá trị may mắn trong cơ thể, đủ để hủy thiên diệt địa!

30.000 điểm a...Trần Phong thì thầm một tiếng, nếu như thôi động toàn lực...

"Các ngươi muốn biết sự kinh khủng của thần lực may mắn hay không?" Trần Phong bỗng nhiên cười nhìn bọn hắn.

"Hửm?" Đám người Thác Mã Tư bỗng nhiên cảnh giác.

"Các ngươi đem những nơi lân cận phong tỏa, ta đích xác không thể chạy trốn, thế nhưng...." Trần Phong nhìn lên bầu trời, giang hai tay ra, làm ra tư thế ôm trọn cả bầu trời nói: "Các ngươi cuối cùng cũng đã đánh giá thấp uy lực của thần lực may mắn a."

Oanh! Bầu trời vạn dặm không mây bỗng nhiên trở nên đỏ như máu.

"? ? ? !" Một người kinh sợ nhìn lên bầu trời.

Ở nơi đó, bên ngoài địa phương phong ấn, có một cái không gian loạn lưu thật lớn xuất hiện, Trần Phong không có cách nào đi qua, thật sự là hấn bị vây ở nơi này, thế nhưng...

Oanh! Không gian loạn lưu ở bên ngoài, đúng là vũ trụ vô ngần! Có một khỏa sao chổi đỏ ngòm, vậy mà đang thẳng tắp hướng về phía này vọt tới! Xé rách thương khung, xé rách vũ trụ, xuyên qua không gian loạn lưu, buông xuống cái tinh cầu này!

"! ! !" Vẻ mặt của tất cả mọi người đại biến.

"Người điên rồi!" Đám người Thác Mã Tư lộ ra sắc mặt sợ hãi.

Con m* nó thần lực may mắn, đây rốt cuộc là cái thần lực quý quái gì? !

"Làm như vậy ngươi cũng sẽ chết!" Phản Điền Trung hoảng sợ nói ra.

"Không quan trọng...cùng lắm thì chỉ là đồng quy vu tận." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên lạnh lùng.

Ở trước mặt tử vong, hấn đã không còn cố kỵ điều gì.

"M* kiếp!" Ngô Lượng giận dữ mắng một tiếng.

Không thể nghi ngờ, hấn có thể khẳng định, khỏa sao chổi kia nếu xuyên qua hư không buông xuống viên tinh cầu này, nhất định sẽ rơi đúng vào nơi này, mà không phải là loại địa phương nào khác! Đối với thần lực may mắn mà nói, đây chỉ là kỹ thuật cơ sở.

"Đừng!" Triệu Hữu Tiễn luôn luôn lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt cũng hoảng sợ.

"Trần Phong, ngươi hãy thu hồi đi, chúng ta sẽ không tính toán với ngươi nữa!" Phản Điền Trung luống cuống.

"Đã muộn rồi, ha ha ha!" Trần Phong cười lớn: "Theo ta cùng chết đi! Ha ha ha!"

"Bệnh tâm thần!" Sắc mặt của mọi người đại biến.

"Đi!" Bọn hắn quyết định rời đi khỏi nơi này.

Phản Điện Trung muốn rời khỏi, thành linh phát hiện ra, phương hướng mà khóa sao chổi kia hướng tới...

"Người thiết lập tọa độ là tảng đá này?" Hắn hít vào một ngụm khí lạnh.

"Bằng không thì người cho rằng là cái gì?" Trần Phong nhẹ răng cười:

"Người cho rằng ta sẽ để cho các người chạy trốn thuận lợi?"

"Tên điên!" Phản Điện Trung ném tảng đá về phương hướng ngược lại.

Xoạt! Những người khác cũng nhanh chóng rời đi.

"Trốn đi!" Trần Phong tự lẩm bẩm: "Các người xem khóa sao chổi này... nó vừa lớn vừa tròn... các người xem cái đường cong này... nó vừa dài vừa rộng..."

"Các người có thể trốn được bao xa, ha ha ha?" Tiếng cười điên cuồng Trần Phong truyền ra phía xa.

Nhưng mà, đám người Phản Điện Trung căn bản không để ý tới hắn, hiện tại trong đầu của bọn hắn chỉ có một cái ý niệm là chạy trốn!

Phun trào hết thủy thần lực! Bọn hắn liều mạng cũng muốn rời khỏi phạm vi chung quanh đây.

Bởi vì khóa sao chổi kia...bởi vì cái hào quang kia...đây tuyệt đối không phải là sao chổi phổ thông! Một khi rơi vào nơi này, phạm vi ngàn dặm vạn dặm chung quanh cũng sẽ nổ tung, cho nên bọn hắn nhất định phải cấp tốc chạy trốn!

Cho dù trốn không thoát...ít nhất...cũng phải chạy đi thật xa để giảm bớt thương tổn.

"Tên điên! Những người nắm giữ thần lực may mắn tất cả đều là tên điên!"

"Cạn lời, năm đó nữ thần may mắn cũng là cái dạng này, chính mình sắp chết liền lôi kéo hết thủy thần linh chôn cùng cùng một chỗ, còn m* nó nói

là vì sinh linh hi sinh chính mình!"

Đám điên muốn huỷ diệt thế giới

"Tiên nhân!" Mọi người điên cuồng giận mắg.

Oanh! Ánh sáng màu đỏ trên bầu trời vẫn lấp lánh như cũ.

Đó là, dấu hiệu của ngày tận thế.

Trốn! Đám người Phản Điện Trung điên cuồng chạy trốn.

"Phốc!" Ngô Lượng phun ra một ngụm máu tươi, giẫm lên kiếm của mình chạy trốn, tốc độ so với dĩ vãng còn nhanh hơn mấy phần.

"Phốc!" Thác Mã Tư đồng dạng cũng phun ra một ngụm máu tươi, đem thần lực bao bọc cây búa, liếc mắt nhìn Ngô Lượng, cuối cùng cũng dứt khoát dẫm lên cây búa chạy trốn.

Mất mặt mũi sao...hiện tại ai còn quản chuyện này?

Xoạt! Phản Điện Trung thì không ngừng lấp lánh, hao hết lực lượng thứ nguyên.

Triệu Hữu Tiến thì lộ ra vẻ mặt dữ tợn, điên cuồng thiêu đốt của cải của chính mình, đối với hắn mà nói, của cải chính là lực lượng, câu này là chân lý. Hắn có khả năng đem của cải biến thành lực lượng chân chính. Cho nên hắn đối với lực lượng của mình có một chút trân quý, của cải của hắn, thậm chí còn không kém với công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo!

Thế nhưng hiện tại...hắn chỉ có thể điên cuồng thiêu đốt!

Trốn! Tất cả mọi người vừa mắg Trần Phong đáng chết, vừa điên cuồng chạy trốn, mà ở trung tâm tận thế, ở nơi đó, Trần Phong điên cuồng cười, mắt thấy tận thế đã giáng tới.

Oanh! Bầu trời trở nên đỏ tươi, khỏa sao chổi đỏ ngòm rốt cục đã lao đến.

Tận thế, cuối cùng sẽ xuất hiện, vào giờ khắc này, có không biết bao nhiêu người trên thế giới hoảng sợ nhìn cảnh tượng này.

Sau đó...

Xoạt! Bầu trời trở nên trong vắt, màu đỏ đầy trời trong chốc lát biến mất không còn một mảnh.

Sao chổi không có.

Màu đỏ không có.

Không gian loạn lưu không có.

Tất cả dị tượng đều biến mất toàn bộ.

"..."

Trần Phong liếc mắt nhìn bầu trời thật sâu, lại nhìn giá trị may mắn đã tiêu hao sạch sẽ trong cơ thể, thở dài: "M* nó, 30.000 điểm giá trị may mắn, mà chỉ có thể tạo ra một màn tận thế giả mạo?"

Không sai, giá trị may mắn đã hao hết, chỉ có một chút ít 30.000 điểm giá trị may mắn, làm sao có thể chế tạo ra tận thế? Chỉ có thể chế tạo ra màn dạo đầu là đủ rồi...người còn muốn như thế nào nữa?

"Ài." Trần Phong thở dài thật sâu, hắn nguyên bản còn suy nghĩ, nếu như dọa bọn hắn chạy rồi thì sẽ tranh thủ thời gian hủy bỏ để tiết kiệm giá trị may mắn, hiện tại xem ra, chính hắn đã suy nghĩ nhiều...

Mà vào giờ khắc này, mấy người Thác Mã Tư đang chạy trốn lại cảm thấy bối rối.

Bọn hắn mặc dù đã chạy đi rất xa, nhìn không thấy cái gì, thế nhưng vẫn có thể cảm ứng được sự tình phát sinh ở nơi đó.

Tận thế, không có? ! Cái tai họa hủy diệt thế giới kia, cứ như vậy biến mất? Làm sao có thể? Cái trường cảnh vừa rồi kia, khóa sao chổi kia...

Bọn hấn bỗng nhiên kịp phản ứng, chẳng lẽ nói... bọn hấn đã bị chơi xỏ?

Ngô Lượng phát mộng.

Thác Mã Tư phát mộng.

Triệu Hữu Tiễn phát mộng.

Phản Điền Trung càng lộ ra vẻ mặt sụp đổ, đồng quy vu tận mới nói xong đâu? Tên điền vừa mới nói xong đâu?

"Trần Phong, con m* người! !!" Từng tiếng tiếng hét thê lương thảm thiết vang tới tận mây xanh.

Bọn hấn vì đào mệnh, cơ hồ đã hao hết tất cả lực lượng, thậm chí còn phun ra mấy ngụm máu, hiện tại còn phải phun mấy ngụm máu vì bức tức! Bây giờ làm sao mà đuổi kịp Trần Phong?

"A a a..." Máy người phát điên, bọn hấn biết, lần này đã bị lừa thảm rồi.

"Thần lực may mắn...Trần Phong..." Máy người nghiêng răng nghiêng lợi, bọn hấn thề, nếu lần sau gặp được tên Trần Phong này, nhất định sẽ chém hấn thành muôn mảnh!

"Thời đại Thái Cổ đã buông xuống...chúng ta có rất nhiều thời gian, Trần Phong...chúng ta sẽ gặp lại!" Thác Mã Tư căm hận nói ra.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong rời khỏi cái hồ, đi đến khu rừng phụ cận hái lá xanh có thể ngăn cách thần lực mà bọn hấn nói, bao bọc tảng đá thần bí lại rồi vắt chân lên cổ chạy trốn.

Nơi này đã phát sinh ra quá nhiều sự tình, hấn căn bản không dám lưu tại nơi này, mà ngay sau khi Trần Phong rời đi, có từng đạo thần lực phun trào, hiện ra ở trong cái hồ.

"May mà ta chạy nhanh." Trần Phong nói thầm một câu, vắt chân lên cổ mà chạy.

Oanh! Từng cỗ khí tức mạnh mẽ xuất hiện, ý niệm mạnh mẽ của bọn hắc xen lẫn trên không trung.

"Đây chính là trung tâm của tai họa vừa nảy hay sao?"

"..."

"Ta cảm nhận được khí tức của người Cộng Minh..."

"Ha ha, thì ra là bọn gia hỏa này đang cố gắng hủy diệt thế giới hay sao?"

"Lão tử mới vừa vận thức tỉnh, thiếu chút nữa đã bị hủy diệt? Mau đi tìm bọn gia hỏa này, xử lý bọn hắc, quyết không thể để cho bọn hắc làm loạn!"

Một cỗ ý niệm mãnh liệt truyền đến, mấy người ở đây có lẽ cũng không quen biết, bất quá lần này lại đạt chung hiệp nghị, tuyệt đối không thể để cho nhóm người vừa nảy hủy diệt cái thế giới này!

Trải qua thảm án Thái Cổ, bọn hắc cho đến nay vẫn còn sợ hãi, dư ba cuộc chiến giữa các thần linh lan đến gần bọn hắc, không hiểu ra sao đã chết thật thảm, bây giờ mới thật vất vả sống lại...lại m* nó muốn chết?

"Hiểu rõ, để ta tìm khí tức của đám gia hỏa này..."

Ô...ô...n...g —— Lưu quang nhàn nhạt lóe lên, một cỗ thần lực mạnh mẽ phun trào.

"Ừm...đã tìm được rồi."

"Ở nơi này xuất hiện năm cỗ khí tức Thần linh... khí tức Chiến Thần, khí tức Kiếm Thần... khí tức Tài Thần, cùng với khí tức nữ thần thứ nguyên..."

"Còn có một cỗ khí tức tươi sáng, giống như là khí tức của nữ thần may mắn."

"Thi thể trên mặt đất lưu lại dấu vết thần lực may mắn... hắc là đã chết rồi, cho nên, chế tạo ra tai họa tận thế hắc là bốn tên kia."

"Rất tốt."

Những người Cộng Minh còn lại phun trào sát ý.

"Một khi phát hiện ra mấy tên này...giết không tha!"

"Cái thế giới này, tuyệt đối không thể để cho bọn hăn hủy đi!"

"Đó là chuyện đương nhiên."

Đám người hiểu rõ.

Bọn hăn bắt đầu dùng phương thức của mình tìm kiếm dấu vết của mấy người Thác Mã Tư, hiển nhiên, bọn hăn sẽ không dễ dàng buông tha cho "đám tên điên dám can đảm hủy diệt thế giới" ! !

Ô...ô...n...g ——Khí tức của người Cộng Minh bao phủ bốn phía.

Trần Phong nguyên bản đang chạy trốn cũng dừng lại không dám động đậy.

Quá mạnh! Khi tất cả người Cộng Minh liên hợp lại cùng với nhau, cỗ ý niệm quét ngang kia, đủ để làm cho tất cả mọi người sợ hãi! Trần Phong ần nấp khí tức của mình, trốn ở trong khu rừng phụ cận. Nơi này có rất nhiều dã thú, đối phương cũng chỉ nhắm vào thần lực, sau khi quét tới vị trí của Trần Phong hơi đình trệ một chút liền quét qua.

Xoạt! Khí tức kinh khủng phun trào, vẫn còn đang không ngừng khuếch tán.

Rất lâu sau.

"Tìm được rồi!"

"Chiến Thần, Kiếm Thần... hắc, bốn tên này đều ở cùng một chỗ."

"Xử lý bọn hăn!"

Xoạt! Từng đạo ý niệm khóa chặt, đám người Cộng Minh này rốt cục cũng xuất động, truy sát bốn người Thác Mã Tư.

Vào giờ phút này, đám người Thác Mã Tư vừa mới chật vật chạy trốn đã phát mộng toàn bộ, chuyện này... đây lại là cái tình huống gì?

Bọn hắn có thể cảm giác được rõ ràng mình bị từng đạo khí tức khóa chặt, Thác Mã Tư thậm chí thấy ở cách đó không xa có một người Cộng Minh đang lao về phía bọn hắn. Hắn hết sức muốn hỏi một chút vị lão huynh này đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà lại phát hiện ra trên người của đối phương mang theo sát cơ mãnh liệt.

Hấp thu

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

"Móa!" Thác Mã Tư xoay người bỏ chạy, hiện tại thần lực của hắn còn thừa lại không bao nhiêu, căn bản là không có cách nào đối kháng cùng với những người này.

Mà đồng dạng, mấy người Ngô Lượng, Triệu Hữu Tiễn, Phản Điền Trung, cũng đang đối mặt với tình huống giống nhau, đang bị một vài người không quen biết, khóa chặt bọn hắn, bắt đầu truy sát.

Tình huống này là như thế nào? ? ? Đã xảy ra chuyện gì? ? ? Người Cộng Minh không phải đều là kẻ độc hành hay sao? Làm sao lại liên hợp lại? Chẳng lẽ bọn gia hỏa này là người của Gen Công Hội? Thế nhưng mà Gen Công Hội rõ ràng không có người Cộng Minh a?

Đám người Ngô Lượng lộ ra vẻ mặt mờ mịt, bọn hắn căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì! Chỉ có thể không ngừng chạy trốn!

Mà sau khi liên tục chạy trốn một ngày, bọn hắn mới từ bên trong ý niệm trao đổi giữa những người này, bắt được một tia tin tức —— đám người Cộng Minh này là bởi vì trận tai nạn tận thế vừa xảy ra liên hợp lại cùng một chỗ! Đám người này cho rằng, bốn người Thác Mã Tư bọn hắn là thành viên của một tổ chức nào đó muốn hủy diệt tinh cầu, cho nên mới muốn liên hợp tiêu diệt!

Thác Mã Tư: ? ? ?

M* nó cái gì là tổ chức hủy diệt tinh cầu! Các người nên tìm tên gia hỏa Trần Phong kia mới đúng!

Thế là, Thác Mã Tư rốt cuộc cũng tìm được cơ hội phản kích, truyền ra ý niệm mãnh liệt của mình, biểu thị kẻ địch chân chính, chính là Trần Phong thi triển thần lực may mắn vừa rồi! Nhưng mà, lời nói của hắn lại bị hết thầy người Cộng Minh chế giễu.

"Ha ha."

"Hiện tại nơi phát ra thần lực may mắn rõ ràng là con báo xanh kia, rõ ràng đã bị các người đánh chết, không còn người Cộng Minh nào khác tồn tại."

"Lấy một cái lý do đơn giản như vậy là các người có thể trốn tội hay sao?" Một vị Cộng Minh cười lạnh.

"Không, không thể nào." Ngô Lượng không thể tin được nói: "Rõ ràng Trần Phong mới là kẻ cầm đầu."

"Hài hước, người nghĩ rằng nhiều người Cộng Minh liên hợp kiểm tra sẽ sai lầm?" Một vị Cộng Minh cười lạnh.

Một người có khả năng phạm sai lầm, bọn hắn có nhiều người Cộng Minh như vậy đã kiểm tra mấy lần, nơi phát ra thần lực may mắn duy nhất trên hiện trường, đích thật là chỉ có con báo màu xanh đã chết kia! Bốn người này, tất nhiên là đang nói láo.

Hả? Đám người Thác Mã Tư lúc này đã thật sự tròn tròn mắt, không có những người khác?

Vậy cái tên Trần Phong kia...chờ một chút, con báo xanh từ lúc nào đã sử dụng qua thần lực may mắn? Thế nhưng có nhiều người Cộng Minh xác nhận như vậy, hắn là sẽ không sai!

Thế nhưng mà lúc đó người sử dụng thần lực may mắn rõ ràng là Trần Phong cơ mà? Đám người Thác Mã Tư lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Chẳng lẽ là ảo giác? Ảo cảnh? Bọn hắn thậm chí còn bắt đầu hoài nghi ánh mắt của mình, lúc ấy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Oanh! Công kích của đám người Cộng Minh một lần nữa đánh tới.

Đám người Thác Mã Tư chỉ có thể khẽ cắn môi, tiếp tục chạy trốn.

Bọn hần biết, vô luận lúc ấy phát sinh ra chuyện quỷ dị gì, cái nỗi hủy diệt thế giới lần này, bốn người bọn họ chỉ sợ là phải gặt gao công trên người...thật sự là gặp quỷ!

Mà vào giờ khắc này, kèm theo việc đám người Thác Mã Tư cũng nổi thay cho mình, Trần Phong không phải là người Cộng Minh của chúng ta, đang dùng một tốc độ cao thoát đi khỏi mảnh thị phi kia, lại không có người nào phát giác ra.

"Không có thần lực vẫn có chỗ tốt, hắc hắc..." Trần Phong vụng trộm cười.

Cái mà đám người Cộng Minh kia điều tra chỉ là thần lực! Một người bình thường không có thần lực như Trần Phong, ở bên trong phạm vi quét hình của bọn hần, cùng với động vật hoang dã trong rừng rậm cơ hồ không có gì khác nhau, tự nhiên sẽ không bị để ý đến.

"Lần này kiếm lợi lớn rồi."

Trần Phong nhìn tảng đá thần bí bị bọc kín bởi lá xanh cảm thấy động tâm không ngừng.

Có tảng đá này...hắc hắc...sau khi trở về chỉ cần nghiên cứu một chút, làm sao gạt bỏ ý thức bên trong tảng đá này, sau đó rút lực lượng may mắn ở bên trong ra, hần căn bản sẽ không bao giờ thiếu giá trị may mắn nữa!

Đừng nói là 30.000 điểm? Trong này chỉ sợ là 3.000.000 điểm đều có!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hần nhanh chóng trở về Gen Công Hội, đi vào bên trong mật thất tu luyện, lúc này mới thận trọng lấy tảng đá huyền bí mở ra, lưu quang nhàn nhạt bắt đầu phun trào.

Rốt cục...đã tới tay.

Ô...ô...n...g ——Hào quang huyền bí phun trào.

"Linh, ý thức trong tảng đá này hiện tại có trạng thái như thế nào?" Trần Phong hỏi.

"Nửa chết nửa sống." Linh cảm ứng một lát rồi trả lời: "Có thể dùng một chút thuốc thử gen hoặc là những vật khác, tạm thời che mắt nó, đem giá trị may mắn trong tảng đá rút ra."

"Rất tốt." Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

Rút giá trị may mắn ra, hắc hắc...hắn đã mong chờ giờ khắc này rất lâu! A, đúng rồi, trước lúc này...

"Linh, ngươi tới đây."

Hả?"

"Chúng ta sẽ làm một chút chuyện thú vị..."

"Hả?"

"Chủ yếu là để tôi luyện ý thức của ngươi một thoáng..."

"Hả?"

"Để cho ngươi nắm giữ sức mạnh lớn hơn."

"Ồ." Linh cái hiểu cái không.

Nửa tháng lặng yên trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, Trần Phong trước tiên trợ giúp linh tôi luyện ý thức, sau đó lại thành công chế tạo ra một loại thuốc thử gen có thể phong ấn ý thức của tảng đá!

"Bắt đầu đi." Trần Phong thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Hắn làm ra một cái bồn lớn chứa đầy thuốc thử gen màu xanh lam, tảng đá huyền bí chìm ở trong nước, không ngừng phóng xạ ra ánh sáng màu vàng, màu vàng xen lẫn với màu xanh lam, rất là kỳ diệu.

Oanh! Hắn dùng một cánh tay nhấn tảng đá huyền bí vào trong nước.

Ô...ô...n...g —— Từng đạo lưu quang phun trào.

"Người dám? !" Bên trong tảng đá huyền bí truyền đến ý niệm hoảng sợ.

"Hừ!" Cái miệng nhỏ nhắn của Linh hừ một cái, cưỡng ép đem ý thức của tảng đá huyền bí trấn áp, trải qua lần chiến đấu trước đó, sau khi bị hết thầy người Cộng Minh liên hợp suy yếu mấy lần, ý thức của tảng đá huyền bí hiện tại thật sự là không có bao nhiêu lực lượng...

Hừ! Ở dưới tác dụng của giá trị may mắn trong cơ thể của Trần Phong, tảng đá huyền bí rốt cục cũng bắt đầu phát sinh biến hóa.

"Đến rồi!" Tâm thần của Trần Phong rung động.

Hắn biết, căn bản không cần tiếp xúc thực tế, nếu như trước đó hắn cùng với Linh, vền vẹn chỉ cần tới gần tảng đá huyền bí, Quang sáng may mắn liền có thể được giải phong, như vậy lần này...chỉ cần tới gần, chắc hẳn là có thể hấp thu được lực lượng của nó.

Quả nhiên là thế, tiếp xúc với tảng đá huyền bí có nguy hiểm quá lớn, loại tình huống trước mắt này, là hoàn mỹ nhất.

Tảng đá huyền bí không ngừng vật lộn, không ngừng lấp lóe hào quang, nhưng ở bên trong thuốc thử gen màu xanh lam đặc chế lại không có cách nào phát huy ra được lực lượng, ý thức của nó tức thì bị Linh trấn áp, không có cách nào động đậy, chỉ có thể trở mắt nhìn giá trị may mắn không ngừng bị rút đi.

1 điểm...

2 điểm...

3 điểm...

...

Giá trị may mắn được hấp thu đi thường thông thả, Trần Phong chỉ lẳng lặng chờ đợi, chờ giá trị may mắn của mình chậm rãi gia tăng.

Rất nhanh, sau thời gian hấp thu chặt vật ban đầu, đến thời điểm Trần Phong thử nghiệm sử dụng giá trị may mắn để hấp thu, vào thời điểm hắn mở Quần sáng may mắn ra...

Thiên tuyển chi tử

Hưu! Tốc độ hấp thu lực lượng may mắn bỗng nhiên tăng lên dữ dội.

10 điểm! 1000 điểm! ...

Một lượng giá trị may mắn kinh khủng tràn vào trong cơ thể của Trần Phong.

"Tới." Trần Phong cảm thấy sục sôi, hẳn biết, đây chính là một lần tăng lên lớn nhất của hắn từ trước đến nay.

Oanh! Giá trị may mắn phun trào, 1000 điểm vền vẹn chỉ là sự bắt đầu, theo việc giá trị may mắn không ngừng tràn vào, 10.000 điểm, 100.000 điểm, 200.000 điểm, 300.000 điểm... giá trị may mắn trong cơ thể của Trần Phong vọt tới tận trời.

Oanh! Lực lượng đáng sợ hội tụ.

"Thật là mạnh." Tâm thần của Trần Phong rung động.

Rốt cục, giá trị may mắn trong cơ thể của hắn rốt cục cũng đột phá một triệu điểm, đến một cái cấp bậc kinh khủng! Nhưng mà, làm cho người ta kinh hãi chính là, coi như đạt đến một triệu điểm, giá trị may mắn bên trong tảng đá kia vẫn như cũ liên tục không ngừng tuôn ra, với một tốc độ cực kì khủng bố!

Một triệu điểm!

Hai triệu điểm!

Ba triệu điểm!

...

"Hửm?" Trần Phong giật mình.

Chẳng lẽ hắn đã đoán sai? Giá trị may mắn ẩn chứa bên trong tảng đá huyền bí này, không lẽ có thể đạt tới mười triệu điểm?

Rất nhanh, suy đoán của Trần Phong liền được nghiệm chứng, giá trị may mắn tích lũy trong cơ thể của hắn, trong một khoảng thời gian ngắn, đã đột phá mười triệu điểm, nhưng mà, giá trị may mắn vẫn còn tiếp tục tăng lên.

"Còn có?" Trần Phong hơi híп trông mắt.

Cái tảng đá huyền bí này đến cùng có bao nhiêu giá trị may mắn?

Mười triệu điểm? Không giống như vậy, bởi vì trước mắt đã đột phá mười triệu điểm, mà vẫn còn đang tăng trưởng, hơn nữa nhìn cái tình thế này, không có một chút dấu hiệu dừng lại nào...

Oanh! Giá trị may mắn phun trào, Trần Phong thử nghiệm khởi động Quảng sáng may mắn một lần nữa.

Dùng lực lượng bây giờ của hắn để khởi động, Quảng sáng may mắn bỗng nhiên trở nên cực kì khủng bố.

Oanh! Tốc độ hấp thu giá trị may mắn của tảng đá huyền bí, bỗng nhiên tăng mạnh, tốc độ hấp thu nguyên bản là 1 triệu điểm 1 giây, cơ hồ ở trong nháy mắt lại nhảy vọt thành 10 triệu điểm 1 giây!

10 triệu điểm giá trị may mắn!

20 triệu điểm giá trị may mắn!

30 triệu điểm giá trị may mắn!

...

Chuyện này...Trần Phong đột nhiên trừng lớn con mắt, hắn không thể tưởng tượng nổi nhìn giá trị may mắn đang điên cuồng nhảy vọt, chỉ sau một lát thời gian, liền nhảy vọt đến con số 100 triệu giá trị may mắn! Giá trị may mắn trong cơ thể của hắn, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một số lượng giá trị may mắn khổng lồ như vậy.

Nhưng mà...giá trị may mắn vẫn còn đang tăng trưởng.

"Có một chút không ổn." Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được một chút vấn đề.

Một trăm triệu? Nếu quả thật có nhiều giá trị may mắn như vậy, lực lượng mà cái tảng đá huyền bí này có thể bộc phát ra tuyệt đối sẽ không có một chút như thế!

Trần Phong vào thời điểm thôi diễn giá trị may mắn bên trong tảng đá huyền bí, là từ trên thực lực của con báo xanh thôi diễn ra, cho nên mới tính ra được tảng đá huyền bí có được đại khái 10 triệu điểm giá trị may mắn!

Nhưng mà bây giờ...một trăm triệu? Nếu quả thật nó có được lực lượng gấp mười lần, vì cái gì tảng đá huyền bí này chưa bao giờ thể hiện ra?

Xoạt! Trần Phong theo bản năng mong muốn dừng lại.

Nhưng mà...hắn chợt phát hiện ra, chính mình dường như không thể dừng lại được.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trần Phong hơi đổi sắc mặt.

"Linh! Mau dừng lại!" Trần Phong rít gào trong lòng.

"Nó...nó không nghe lời ta." Sắc mặt của Linh cũng đại biến.

"Cái gì?" Tâm thần của Trần Phong rung động, không nghe lời của Linh? Làm sao có thể? Phải biết rằng, lần nâng cấp duy nhất của Quảng sáng may mắn trước đó, chính là Linh có thể khống chế lực lượng may mắn a!

"Đề ta cảm ứng một thoáng, hiện tại...dường như tảng đá huyền bí cũng đang dùng giá trị may mắn để liều mạng." Linh cười khò.

"Vậy liền đấu với nó." Trần Phong cắn răng.

Oanh! Quảng sáng may mắn có hơn 100 triệu điểm bắt đầu được vận dụng.

Oanh! Trần Phong có thể cảm nhận được cỗ lực lượng khủng bố đang vận hành kia, nhưng mà, khiến cho người ta sợ hãi chính là, coi như là có một lượng lớn giá trị may mắn như vậy, vẫn không có cách nào cải biến cục diện.

Giá trị may mắn...vẫn đang được hấp thu! Trần Phong vẫn còn đang ở trong quá trình hấp thu giá trị may mắn trong tảng đá huyền bí!

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trần Phong trợn to con mắt.

"Đôi diện..." Biểu lộ của Linh bỗng nhiên trở nên có chút quái dị.

"Đây là..." Tâm thần của Trần Phong cũng chấn động mãnh liệt.

Không cần Linh nói, hắn cũng đã cảm nhận được, đây là lần đầu tiên tảng đá huyền bí thể hiện ra toàn bộ lực lượng may mắn của nó, cỗ lực lượng kinh khủng kia...

Nếu như nói Trần Phong hiện tại nắm giữ một trăm triệu giá trị may mắn là một khối đá cuội, như vậy lực lượng may mắn mà tảng đá huyền bí thể hiện ra trước mắt, chính là một tòa núi lớn!

Lực lượng ở trong đó...

Oanh! Lực lượng may mắn kinh khủng đem Trần Phong bao phủ.

"Làm sao có khả năng..." Trần Phong không thể tin được.

Lực lượng mà cái tảng đá này ẩn chứa, vậy mà đến trăm tỷ, thậm chí là tỷ tỷ? !

Này, chuyện này...nếu thật sự là như thế, nó trước đó làm sao lại thảm như vậy...

Mà vào lúc này, ý thức ở bên trong tảng đá huyền bí, lại xuất hiện một lần nữa, nó tùy tiện thoát khỏi sự trói buộc của Linh, truyền ra một cỗ ý niệm rõ ràng.

"Ha ha, Trần Phong...ta đã nói qua, người chính là thiên tuyển chi tử!"

"Người có thể nói chuyện?" Trần Phong đột nhiên trợn to con mắt.

Ý thức của tảng đá huyền bí bỗng nhiên mở miệng, không khác gì một trận động đất cấp mười.

Trần Phong không nghĩ tới, ý thức giấu kín bên trong tảng đá huyền bí này, một tên gia hỏa mà chỉ có Linh mới có thể cảm thụ được, thế mà cũng có thể trao đổi tư duy cùng với người khác!

"Dĩ nhiên là có thể." Ý thức của tảng đá huyền bí cười nói: "Thời đại Thái Cổ buông xuống, ta tự nhiên cũng có được ý thức."

Trần Phong im lặng, nó có thể nói chuyện...mặc dù là trao đổi thông qua tư duy ý thức, thế nhưng...

"Vì sao vào thời điểm mấy người kia xuất thủ với ngươi, ngươi lại không nói chuyện?" Trần Phong thở dài thật sâu.

"Ta đã nói qua." Ý thức của tảng đá huyền bí lắc đầu: "Ngươi là thiên tuyển chi tử, ta làm sao có thể trợ giúp người khác được? Từ đầu đến cuối, ta đều chỉ trợ giúp ngươi mà thôi."

"Vô luận là hiện tại, hay là sau này."

Xoạt! Nó phát phát tay.

Lực lượng vô cùng vô tận phun trào.

Lực lượng may mắn trong cơ thể của Trần Phong, đã tăng lên tới một cái cấp bậc càng cao hơn, 1 tỷ điểm, hơn nữa, còn đang không ngừng tăng trưởng, căn bản là không có cách nào ngăn cản!

Oanh! Giá trị may mắn không ngừng nhảy vọt!

Hai tỷ!

Ba tỷ!

Bốn tỷ!

...

10 tỷ!

20 tỷ!

30 tỷ!

...

100 tỷ!

200 tỷ!

300 tỷ!

...

Trần Phong cảm thấy rất không ổn, bởi vì nếu so sánh cùng với cỡ lực lượng mệnh mông này, lực lượng của hắn cơ hồ có thể không cần tính!

Đây là...lực lượng của Thần linh! Đây căn bản không phải là lực lượng thuộc về người Cộng Minh!

Oanh! Thần lực phun trào.

Trần Phong cảm thụ được sự đáng sợ của cỡ lực lượng này, hắn bỗng nhiên có một loại cảm giác kỳ quái, nếu như hắn muốn làm gì, hiện tại hoàn toàn có thể làm được, bất cứ một chuyện gì.

Không biết ơn

Ví dụ như hủy diệt thế giới? Trần Phong liếc nhìn, hẳn xác định mình có thể làm được.

30.000 điểm giá trị may mắn đã có khả năng chế tạo ra điểm báo tai hoạ tận thế, hiện tại với mấy trăm tỷ điểm giá trị may mắn, hủy diệt thế giới chỉ là sự tình trong vài phút!

Dù sao...đối với vũ trụ mà nói, viên tinh cầu này quá nhỏ bé.

A đúng rồi, khoả sao chổi trước đó đã đi nơi nào? Dù sao đó cũng không phải là giả tượng, Trần Phong hết sức xác định, đó là sao chổi thật, chỉ bất quá khi không có sức mạnh dẫn dắt nó tiếp tục buông xuống cái thế giới này, đã đi nơi nào cũng không biết, bất quá Trần Phong rất nhanh liền không suy nghĩ về vấn đề này nữa.

Bởi vì hắn phát hiện ra giá trị may mắn trong cơ thể vẫn còn đang tăng lên.

Trần Phong đã không muốn đi tính toán số lượng, bởi vì giá trị may mắn khẳng định đã đạt đến một con số kinh khủng, giá trị may mắn của hắn hiện tại cơ hồ có thể dùng chữ vô cùng vô tận để hình dung.

Hắn chỉ có một chút bận tâm về Linh, nha đầu này...

"Linh?" Hắn hỏi ở trong lòng.

"Ở đây." Linh hết sức mơ hồ đáp lời.

"Không có việc gì chứ?" Trần Phong hỏi, hắn có một chút lo lắng cho Linh, bởi vì căn cứ theo suy đoán của hắn, ý thức của tảng đá huyền bí sau khi xâm lấn phi pháp, rất có thể sẽ đem Linh tiêu diệt, chỉ để lại ý thức của nó!

"Không có việc gì." Linh cũng cảm thấy rất kỳ quái, nói: "Ta không có việc gì, hơn nữa, thần lực may mắn này..."

Linh phát phát bàn tay nhỏ.

"Ta cũng có thể điều khiển." Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Hai người liếc nhìn nhau, đều có cảm giác rất là kỳ quái. Thế mà...thế mà Linh cũng có thể điều khiển? !

"Nói một cách khác, hàng tỷ điểm giá trị may mắn này, rõ ràng đều là của chúng ta?" Trần Phong khiếp sợ, này, này, chuyện này...

"Chúng ta đã hiểu lắm nó hay sao?" Linh cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Cho nên nói, tảng đá huyền bí đáng yêu này, đã thật sự chọn Trần Phong để làm cái gì mà thiên tuyển chỉ tử, trợ giúp hắn tăng cường thực lực hay sao? Hắn từ đầu tới giờ đã tính sai rồi?

Không giống! Nhưng nếu không phải là như vậy, vì cái gì bọn hắn có thể không chế tất cả lực lượng may mắn?

Oanh! Giá trị may mắn một lần nữa tăng lên dữ dội, Trần Phong cảm thụ một chút lực lượng may mắn hiện tại, phát hiện ra hắn đã không có cách nào không chế, cũng không phải là vấn đề quyền hạn, mà là do lực lượng may mắn quá mức khổng lồ! Hắn có một chút lực bất tòng tâm.

"Người thì sao?" Hắn nhìn về phía Linh.

"Ta vẫn còn có thể không chế." Linh lắc đầu: "Mặc kệ lực lượng may mắn là nhiều hay ít, ta dường như cũng đều có thể không chế."

"Điều này nói rõ rằng...quyền chủ động vẫn còn ở trong tay của chúng ta." Trần Phong nghi hoặc.

"Ừm." Linh dùng sức gật đầu.

Mà vào giờ khắc này, cỗ lực lượng may mắn đang phun trào rót cục cũng giảm bớt, bắt đầu dần dần trở nên bình thản, từ 100 tỷ giảm xuống 10 tỷ, 1 tỷ...giá trị may mắn trong cơ thể của Trần Phong cũng chậm rãi ổn định.

"Bên trong tảng đá huyền bí dường như không còn lực lượng may mắn."
Trần Phong khẳng định.

"Ta vẫn có thể khống chế." Linh biết Trần Phong muốn hỏi cái gì, nàng phát phát tay, thần lực may mắn phun trào.

Hai người vẫn như cũ không hiểu ra sao, loại cảm giác này rất kỳ quái, giá trị may mắn không thể nghi ngờ là sức mạnh đáng sợ nhất, nếu như tảng đá huyền bí toàn lực thúc giục mà nói, Trần Phong tuyệt đối sẽ không có một chút lực phản kháng nào!

Dù sao thì số lượng giá trị may mắn của nó cũng quá mức kinh người.

Thế nhưng mà...đôi phương hết lần này tới lần khác nó đều không làm như thế, mà lại đem tất cả lực lượng giao cho Trần Phong.

Vì cái gì?

Ô...ô...n...g —— Thần lực phun trào dần dần biến mất, kèm theo một vệt thần lực cuối cùng, ý thức của tảng đá huyền bí rốt cục cũng xuất hiện ở trong cơ thể của Trần Phong, không có một tia lực lượng, không có quyền hạn, vền vền chỉ lưu lại một tia ý thức.

Nó đến cùng muốn làm cái gì? Trong lòng của Trần Phong có một chút lạnh lẽo.

Cổ quái, cực kỳ cổ quái.

"Linh, khống chế nó." Trần Phong mở miệng.

"Hiểu rõ." Linh khẽ gật đầu.

Xoạt! Kèm theo tảng đá huyền bí tiêu tán, kèm theo tia ý thức kia tiến vào thế giới giả tưởng, có từng đạo lưu quang phun trào, Linh trong nháy mắt liền khống chế ý thức của tảng đá huyền bí.

Đó là một đoàn ý thức trôi nổi, cũng không có hoá hình.

"Chúng ta...rất cực cũng gặp nhau." Trong đoàn ý thức truyền đến ý niệm rõ ràng.

"Người là ai?" Trong mắt của Trần Phong lộ ra hàn quang.

"Giao ra toàn bộ giá trị may mắn, còn chưa đủ biểu đạt thành ý của ta hay sao? Thiên tuyền chi tử của ta..." Ý thức của tảng đá huyền bí giống như cười mà không phải cười.

"..."

Trần Phong đè nén cổ bất an trong lòng xuống: "Người có biết hay không? Ta ghét nhất là đồ vật giả thần giả quỷ, vô luận người thật sự trợ giúp ta hay là giả trợ giúp ta...thì tốt nhất nên nói ra mục đích của người, bằng không thì..."

"Ta hiện tại liền xử lý người!" Trần Phong trầm giọng nói ra, phun trào ra sát ý, hẳn thật sự không nói đùa.

"Chắc chắc chắc...thật sự là một người không biết ơn." Ý thức của tảng đá huyền bí cười nói.

Ô...ô...n...g —— Đoàn kia ý thức chậm rãi trôi nổi, ngưng kết vào cùng một chỗ bắt đầu hoá hình.

Điểm này Trần Phong cùng với Linh cũng không quá ngạc nhiên, đối phương đã mạnh mẽ như vậy, khẳng định sẽ có năng lực hoá hình cơ bản nhất này, chẳng qua là đến thời điểm đối phương biến hóa ra hình thể...

Trần Phong cùng với Linh liền cảm thấy chấn động mãnh liệt, bởi vì cái bộ dáng này, thành hình lại giống như đúc cùng với Linh.

"Người đang tìm cái chết!" Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang, cái tên này cố ý bắt chước bộ dáng của Linh...

"Đây chính là bản thể của ta." Ý thức của tảng đá huyền bí nghiền ngẫm cười nói.

"Làm sao có thể." Trần Phong lắc đầu, bộ dáng và tên của Linh, đều là do hấn cùng với Linh lựa chọn ra, làm sao có thể giống như đúc cùng với bản thể của cái tên này, quả thực là...

"Đích thật là do các người thảo luận ra, thế nhưng..." Ý thức của tảng đá huyền bí bỗng nhiên cười nói: "Người xác định không phải là bởi vì trong tiềm thức của Linh có cái bộ dáng này?"

"Người có ý tứ gì?" Linh lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Vẫn chưa rõ hay sao?" Ý thức của tảng đá huyền bí nhin không được cười ha hả, nàng chậm rãi hướng về Linh đi tới.

"Cút!" Ý niệm mạnh mẽ của Trần Phong buông xuống, hấn là cái chủ nhân của cái thế giới giả tưởng này, hấn cưỡng ép chặn lại đường đi của ý thức tảng đá huyền bí, chỉ có điều là, làm cho người ta kinh hãi chính là, ý thức của tảng đá huyền bí vậy mà có thể bỏ qua ý niệm của Trần Phong.

Ở trong cái thế giới này! Tại trước mặt Trần Phong! Xung quanh ý thức của tảng đá huyền bí, vậy mà bắt đầu có thần lực may mắn phun trào.

"Làm sao có thể?" Linh trừng lớn con mắt, tất cả thần lực may mắn ở nơi này, đều thuộc về sự khống chế của nàng và Trần Phong, đã triệt để chuyển hóa thành lực lượng của Trần Phong, tên gia hỏa này làm sao có thể vận dụng?

Dung hợp

"Người vẫn chưa rõ hay sao?" Ý thức của tảng đá huyền bí thương hại nhìn Linh: "Bởi vì... người, chính là ta a!"

Nói xong, ý thức của tảng đá huyền bí điễm vào mi tâm của Linh.

Oanh! Một cỗ lực lượng đáng sợ bỗng nhiên bao phủ, lực lượng may mắn trong cơ thể của Trần Phong trong nháy mắt nổ tung.

Cỗ hào quang vô tận, lực lượng vô tận, vờn quanh chung quanh ý thức của tảng đá huyền bí cùng với Linh, hai người giống nhau như đúc, hai cỗ lực lượng giống nhau như đúc! Đó là... lực lượng độc môn thuộc về thần linh!

Tại Gen Công Hội.

Mật thất tu luyện bỗng nhiên bùng nổ ra hào quang kinh khủng, dẫn tới sự chú ý của vô số người.

Thậm chí, còn có vô số khí tức Cộng Minh quét qua.

"Đây là cái gì?"

"Loại cấp bậc lực lượng này..."

"Đáng chết, lực lượng Cộng Minh quá mức mạnh mẽ, thần linh đã sớm tỉnh lại rồi hay sao?"

"Thần linh, chẳng lẽ..."

Vô số người sợ hãi, ai cũng biết, theo người Cộng Minh xuất hiện, theo số lần thần lực được sử dụng càng ngày càng nhiều, thần linh tỉnh lại cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn, thế nhưng bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới thế mà lại nhanh như vậy!

Lúc này mới bao lâu? Bọn hấn hi vọng chính mình đã nhìn lầm, thế nhưng mà cỗ thần lực phun trào kia...ngoại trừ thần linh, những người khác căn bản không thể nào làm được!

"Thế giới, chỉ sợ là muốn loạn."

"Ài."

Đám người thở dài, hết thấy ánh mắt của mọi người đều ngưng tụ trên cỗ khí tức thần linh này, bọn hấn có lẽ sẽ không có cách nào ngăn cản thần linh sinh ra, thế nhưng ít nhất phải biết được đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

Vào giờ khắc này, Gen Công Hội được vạn người chú mục.

...

"Chuyện gì đã xảy ra?" Phó hội trưởng cũng gấp như kiến bò trên chảo.

Cái tên Trần Phong này làm sao mỗi lần trở về, đều muốn gây ra sự tình? Lúc này mới đi vào mật thất tu luyện được bao lâu, đã cơ hồ đem hết thấy người Cộng Minh chú ý tới nơi này, từng đạo khí tức kia...

Cho dù những người Cộng Minh này còn chưa khôi phục, thế nhưng...ông ta vẫn cảm thấy sợ hãi.

"Không, không biết." Nhân viên công tác cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Trần Phong không có sao chứ?" Phó hội trưởng gấp rút đi đến.

"Khí tức sinh mệnh cực kỳ ổn định, hơn nữa còn cường đại hơn so với trước kia, mặc dù chúng ta đối với cảnh giới Cộng Minh không hiểu nhiều, thế nhưng rất có thể, Trần Phong đang tiến hành đột phá." Nhân viên công tác suy đoán.

"Vậy thì tốt." Phó hội thở dài một hơi, ông ta chỉ có thể trơ mắt nhìn mật thất tu luyện bỗng nhiên tỏa ra khí tức khủng bố, hi vọng... hi vọng hết thấy mọi chuyện đều thuận lợi.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong cũng đang khiếp sợ nhìn hai cái bóng người giống nhau như đúc này, nhìn tất cả thần lực bắt đầu phun trào xung quanh hai cái bóng người này, bắt đầu không ngừng biến hóa.

Hắn cảm nhận được tất cả lực lượng trong cơ thể bắt đầu không bị khống chế. A, không đúng, không phải là tất cả lực lượng, là hết thấy lực lượng liên quan cùng với may mắn, tất cả lượng may mắn có bên trong Quầng sáng may mắn, bắt đầu vào thời điểm này trở nên không thể khống chế.

Xoạt! Những lực lượng kia tiến hành thuế biến, sau cùng ngưng tụ thành thần lực, vờn quanh bên người của Linh.

Đây là... Trần Phong rung động, lúc này, nếu như hắn vẫn còn không rõ, thì mới đúng là một kẻ ngu. Có lẽ là trước đó, hắn đã từng có suy đoán tương tự, thân phận của Linh... chỉ có điều là, hắn không nghĩ tới, sự tình so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn rung động hơn.

Quả nhiên, hắn đã đoán đúng rồi, khó trách...tất cả các nghi hoặc, dường như vào thời điểm này đã được giải đáp.

"Một trận chiến Thái Cổ kia, đã làm cho tất cả thần linh ngã xuống, mà lực lượng của ta thì được ký thác vào trên Đá Vận Mệnh, chỉ có điều là, bởi vì chiến đấu quá mức thảm liệt, Đá Vận Mệnh đã một phân thành hai, một bộ phận theo ta ngủ say, mà một bộ phận khác, thì mang theo linh thể bản mệnh của ta lưu lạc tới dị thế giới." Ý thức của tảng đá huyền bí lạnh nhạt nói ra.

"Cho nên nói..." Trần Phong chỉ có thể cười khô: "Ta đã dung hợp khối Đá Vận Mệnh nhỏ kia..."

"Không sai." Ý thức của tảng đá huyền bí bình tĩnh nói: "Nó đã lưu lạc rất lâu, khi nó chính thức được kích hoạt về sau, liền mang theo ngươi trở về cái thế giới này, thế giới chân chính thuộc về nó!"

"Đây cũng là nguyên do ngươi có thể xuyên qua cái thế giới này."

"Còn cái gọi là thăng cấp Quầng sáng may mắn..."

"Bất quá chỉ là để khôi phục linh thể của ta mà thôi, Quảng sáng may mắn thăng cấp lần thứ nhất, linh thể của ta khôi phục, cũng chính là Linh thức tỉnh, Quảng sáng may mắn thăng cấp lần thứ hai...ừm, linh thể của ta có được quyền hạn không chế thần lực may mắn chân chính, cho nên, ta mới có thể tới." Ý thức của tảng đá huyền bí bình tĩnh nói.

Quả nhiên, Trần Phong khép hờ hai mắt. Nguyên lai...đây mới là chân tướng! Ý thức của tảng đá huyền bí trước mắt, a không đúng, có lẽ nên gọi nàng là nữ thần may mắn!

"Ta, là linh thể của ngươi?" Linh trùng to mắt.

"Đương nhiên." Ý thức của nữ thần may mắn cười nói: "Ngươi có lẽ sẽ có một chút ý kiến đối với ta, bất quá cũng không có quan hệ, chờ đến khi ngươi khôi phục trí nhớ thuộc về ngươi, dung hợp cùng với ta..."

Xoạt! Nàng chỉ vào hư không, đôi mắt to của Linh bỗng nhiên trở nên thất thần, chỗ sâu trong con ngươi lấp lánh lưu quang.

Ô...ô...n...g —— Vàng sáng kinh khủng một lần nữa lưu chuyển, trí nhớ, bắt đầu khôi phục.

"Thức tỉnh đi." Nữ thần may mắn tự lẩm bẩm.

Linh thể là cái gì? Linh thể chính là tinh thần của thần linh! Vào lúc linh thể tiếp xúc cùng với bản thể, chỉ có thể tiến hành dung hợp! Cho nên căn bản không hề tồn tại loại hình vấn đề mâu thuẫn gì, bởi vì các nàng nguyên bản là một!

Linh thể cũng là bản thể, bản thể cũng là linh thể!

"Linh..." Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

"Ngươi hãy thỏa mãn đi." Nữ thần may mắn nhàn nhạt nhìn về phía Trần Phong nói: "Ngươi bất quá chỉ là một sinh linh bình thường, bởi vì duyên cớ của ta, ngươi mới có thể đi được tới một bước như ngày hôm nay, có được thành tựu như thế, cũng coi như là không uổng công cuộc đời này.

Thật có lỗi, người đã biết quá nhiều chuyện liên quan tới lực lượng may mắn, ta chỉ có thể gạt bỏ người."

Nàng hết sức bình tĩnh nói, hiển nhiên, vào thời điểm nàng và Linh dung hợp hoàn tất, cũng là thời điểm nàng xử lý Trần Phong.

Ô...ô...n...g ——Lưu quang nhân nhật phun trào.

Nàng dung hợp cùng với Linh, rất nhanh liền hoàn thành, vào thời điểm Linh một lần nữa mở mắt ra, bên trong đôi mắt mê mang lại một lần nữa trở nên có thần, chỉ bất quá, ở dưới thần quang cuộn trào, lại trở nên nhất trí cùng với nữ thần may mắn.

Thân ảnh của hai người dần dần đè lên nhau, không có một chút khác biệt nào, nữ thần may mắn chính là Linh, Linh chính là nữ thần may mắn.

"Gặp lại." Nữ thần may mắn đã dung hợp hoàn tất, cơ hồ theo bản năng phát phát tay muốn tiêu diệt Trần Phong, sau đó kinh ngạc phát hiện ra, chính mình vậy mà cho dù làm như thế nào cũng không hạ thủ được.

Nữ thần may mắn hơi co con người lại, đột nhiên nhớ tới một đoạn đặc huấn vào thời gian trước.

Phong ấn tình cảm

Dịch và biên bởi: MựcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

"Người..." Nàng nhớ tới, nàng cùng với Trần Phong đặc huấn trọn vẹn nửa tháng trong mật thất tu luyện.

"Chủ nhân, chúng ta đang làm cái gì?"

"Đặc huấn."

"Thế nhưng mà, chuyện này thật đáng xấu hổ..."

"Như thế mới có hiệu quả, đừng quên vào đoạn thời gian trước người nào đó thế nhưng đã từng phản bội ta."

"Ai ai, thật xin lỗi."

"Không có việc gì, ta không ngại, bất quá vì để cho ý chí của người càng thêm cường đại, cho nên ta mới phải dùng loại phương thức này để huấn luyện, người phải cố gắng lên nha!"

"Ừm!" Linh ăn mặc trang phục nữ bộc, hung hăng nâng quả đấm nhỏ của mình lên.

"Chủ nhân của người ai?"

"Trần Phong!"

"Người phục vụ cho ai?"

"Trần Phong! Ai ai ai, không đúng, phục vụ cái gì chứ, thật là ngượng ngùng."

"Người có phải hay không đang nghĩ tới loại sự tình lộn xộn nào?."

"Không có!"

"Thật sự không có?"

"Không có, hừ!"

...

Nếu như là vào ngày bình thường, Trần Phong nhất định sẽ nghĩ tới Vương Dao, thế nhưng một lần này, Trần Phong lại không điều chỉnh loại cảm xúc bất thường này, mà tùy ý để cho nó mọc rễ nảy mầm.

Một lần, hai lần, ba lần... thời gian ở thế giới giả tưởng cùng với hiện thực là không đồng bộ.

Trong hiện thực, Trần Phong sử dụng trọn vẹn nửa tháng thời gian, thế giới giả tưởng đến cùng đã trải qua bao lâu?

Một năm? Hai năm? Chỉ có trời mới biết! Chỉ có Trần Phong mới biết là đã trải qua bao lâu, chỉ có Linh mới biết mình đã trải qua chuyện gì.

Đoạn thời gian kia...đối với Linh tỉnh tỉnh mê mê mà nói, có lẽ là một khoảng thời gian tốt đẹp nhất.

Cho dù là sau khi dung hợp...cho dù là hiện tại.

"Người..." Thân lực đáng sợ phun trào trong tay của Nữ thần may mắn, lại thật sự không thể hạ thủ được.

Những gì Linh trải qua đối với nàng mà nói, chính là kinh nghiệm của nàng, chưa từng có cái gì là phân thân cùng với ý thức, khi chân thân của nàng khôi phục, lưu lại chỉ có chính nàng, hết thảy tất cả, đều là chính nàng.

Những gì trải qua trong đoạn thời gian kia, càng giống là trí nhớ sau khi bị phong ấn, chuyện cũ đã trải qua, cái tên Trần Phong đáng chết này...

"Người đã sớm xem thấu thân phận của ta." Nữ thần may mắn hít vào một hơi thật sâu.

"Có một chút suy đoán." Trần Phong bình tĩnh nói: "Ta chỉ suy đoán là có loại khả năng này."

"Cho nên người liên lợi dụng ta?" Nữ thần may mắn tức giận.

"Không." Trần Phong lắc đầu: "Linh cùng với người không giống nhau, Linh có tâm tính thuần khiết, mới chính thức được xưng tụng là nữ thần, còn người... có trời mới biết là thứ đồ gì."

"Ngược lại tín đồ của Chiến Thần và Kiếm Thần đều mắng người là tiện nhân." Trần Phong bĩu môi.

Nữ thần may mắn: "..."

"Ta chính là Linh!" Nàng hít vào một hơi thật sâu nói: "Linh chính là tên thật của ta! Còn linh thể... được rồi, các người vĩnh viễn chỉ có thể ngưỡng vọng thần linh, sẽ không thể nào hiểu được thần linh...tóm lại, không phải như người hiểu là hai đoàn ý thức, chúng ta vốn là một thể." Nữ thần may mắn nói ra.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh hai tiếng.

"Thủ đoạn tẩy não của người hoàn toàn là rất lợi hại, ta biết tất cả mọi chuyện mà người đã làm, ta muốn giết người, tuy nhiên lại không hạ thủ được, dường như người đối với ta mà nói, là một người rất trọng yếu..." Nữ thần may mắn khép hờ hai mắt.

Loại cảm giác kỳ diệu này làm cho nàng vô cùng khó chịu, còn có một loại vui sướng kỳ quái?

Cái tên đáng chết Trần Phong này...

Nàng biết, vô luận chuyện sau này là như thế nào, ít nhất là bằng vào những chuyện đã qua, nàng dù làm như thế nào đều không thể cải biến, những chuyện mà nàng và Trần Phong đã trải qua kia. Cho dù hiện tại nàng biết Trần Phong đang lợi dụng chính mình, tẩy não chính mình, vậy mà cũng có thể tha thứ. Thật là...đê tiện a!

Phù —— Nữ thần may mắn thở một hơi dài.

"Ta là Linh."

"Linh cũng là ta." Nàng bỗng nhiên tự lẩm bẩm: "Ta mặc dù đã trải qua tất cả mọi chuyện, ta cũng có thể tha thứ cho ngươi, thế nhưng dựa vào tôn nghiêm của thần linh, ta quyết không cho phép chính mình khuất phục trước một kẻ nhân loại nhỏ bé!"

"Ta...là thần linh!"

"Ta là một trong những vị thần linh mạnh nhất ở thời đại Thái Cổ!"

"Ta có sứ mạng của mình!"

Nữ thần may mắn nhẹ giọng than thở.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt phun trào.

Trái tim của Trần Phong giật thót một cái, cái khúc nhạc dạo này, dường như có một chút không thích hợp.

Nữ thần may mắn đang lặp lại từng câu một, thần lực dĩ thường không ngừng phun trào, sau cùng điên cuồng lấp lánh, kèm theo một tiếng nổ âm ầm, tất cả thanh âm trong nháy mắt nổ tung, lại khôi phục lại như bình thường.

"Chào ngươi, Trần Phong." Nữ thần may mắn một lần nữa mở hai mắt ra, sáng ngời...lại mang theo vẻ lạnh lùng.

"Ngươi vừa rồi..." Trần Phong nhìn kỹ vào đôi mắt của nàng, bỗng nhiên hiểu ra: "Ngươi thế mà phong ấn tình cảm của mình?!"

Đúng thế, là phong ấn, vào thời điểm nàng phát hiện ra mình không có cách nào ra tay đối với Trần Phong, nữ thần may mắn trải qua sự suy tư, thế mà chủ động phong ấn tình cảm của mình, phong ấn chính cỗ tâm tình chấp chờn của mình!

Đây là tôn nghiêm cuối cùng thuộc về nữ thần may mắn!

"Bởi vì ta là thần linh."

"Ta quyết không cho phép chính mình khuất phục trước một kẻ nhân loại nhỏ bé." Nữ thần may mắn bình tĩnh nói.

Nàng lặp lại câu nói vừa rồi, thế nhưng trong lời nói lại tràn ngập sự lạnh lùng.

"Chờ đến một ngày, tâm tình của ta khôi phục, vào thời điểm phong ấn của ta được giải trừ, ta sẽ hối hận, ta sẽ căm hận chính mình, ta có thể sẽ nhớ đến ngươi, thế nhưng hiện tại..."

"Ta nhất định phải giết chết ngươi." Ánh mắt của Nữ thần may mắn trở nên băng lãnh.

"Ngươi có thể xuống tay được hay sao?" Ánh mắt của Trần Phong nhìn thẳng vào cặp mắt của nàng.

Phong ấn...thật sự có thể phong ấn được hết thảy hay sao? Tất cả những chuyện mà hắn cùng với Linh đã trải qua, coi như cảm xúc của nữ thần may mắn sẽ không có gợn sóng, nàng thật sự có thể xử lý hắn hay sao?

Oanh! Thần lực đáng sợ phun trào, Nữ thần may mắn xuất thủ một lần nữa.

Chỉ có điều là...đúng như Trần Phong suy đoán, mặc dù nàng đã phong ấn tình cảm, nàng vẫn y nguyên không thể xuống tay được, bởi vì đúng như lời mà nàng đã nói, nàng chính là Linh! Linh cũng chính là nàng! Coi như cảm xúc không có gợn sóng, trí nhớ cùng với lý trí của nàng vẫn còn ở đó, nàng làm sao có thể hạ thủ được?

Phù ——Trong lòng của Trần Phong thở dài một hơi.

Đánh cược thắng rồi! Nàng cuối cùng vẫn không hạ thủ được.

Chỉ có điều là, làm cho Trần Phong không nghĩ tới chính là, nữ thần may mắn chỉ lẳng lặng nhìn Trần Phong một lát, bỗng nhiên cười, chính là loại nụ cười không mang theo bất cứ một tâm tình nào kia.

Làm cho người ta rất là sợ hãi.

"Người cười cái gì?" Trần Phong có một chút cảm giác tê dại da đầu.

"Ta nghĩ đến một sự kiện." Nữ thần may mắn nói: "Ta cũng không cần phải giết người, điều mà ta lo lắng đó là người cũng có thể nắm giữ lực lượng may mắn, tạo thành ảnh hưởng đối với tương lai, tạo thành ảnh hưởng đối với cái thế giới này, hoặc là tạo thành ảnh hưởng đối với ta, nếu như chỉ là như vậy, vì cái gì ta nhất định phải giết chết người chứ? Ta chỉ cần..."

Nàng phát phát tay.

Tiểu chủ nhân thân yêu

Ô...ô...n...g ——Lưu quang nhàn nhạt lấp lánh, một cỗ thần lực đáng sợ phun trào.

Phốc! Trần Phong phun ra máu tươi.

"Ta không cần phải giết ngươi."

"Chúng ta có tình cảm tốt như vậy, giết ngươi ta cũng sẽ hối hận."

"Ừm...cho nên, ta chỉ cần thu hồi lại lực lượng của ta là có thể..."

"Ta sẽ để cho ngươi sống sót, chờ đến thời điểm phong ấn của ta được giải trừ, ta sẽ đi qua an ủi ngươi thật tốt...đúng không, tiểu chủ nhân thân yêu của ta?"

Nữ thần may mắn giống như cười mà không phải cười nói.

Ô...ô...n...g ——Nàng đặt bàn tay nhỏ của mình lên lồng ngực của Trần Phong.

Oanh! Lực lượng đáng sợ phun trào, trong cơ thể của Trần Phong, từng tia lực lượng thần bí mà mạnh mẽ, đang không ngừng bị rút ra, ánh sáng quanh người của nữ thần may mắn, cũng trở nên càng rõ ràng cùng với sáng tỏ.

Ô...ô...n...g ——Lực lượng màu vàng nhạt chậm rãi chảy xuôi.

Sau cùng, tất cả lực lượng ngưng tụ thành một đoàn ánh sáng màu vàng óng ánh, tiến vào trong cơ thể của nữ thần may mắn. Thân thể hư ảnh của nàng, rốt cục cũng biến thành một cái hình thể hoàn chỉnh, hình thể của nữ thần may mắn, lần đầu tiên biến thành thực thể trong hiện thực!

"Phốc!" Trần Phong phun ra một ngụm máu tươi, quỳ một chân trên đất.

"Thật xin lỗi." Nữ thần may mắn dùng bàn tay nhỏ lướt qua khuôn mặt của Trần Phong, nói: "Ta không thể giết ngươi, tình cảm cùng với lý trí của ta đều không cho phép, cho nên ta chỉ có thể làm như thế."

"Ngươi là người rất trọng yếu với ta...cho nên, ta sẽ để cho ngươi dần dần lui ra trong cuộc chiến Thái Cổ tương lai..."

"Trận chiến đấu này."

"Ngươi cũng đừng hòng tham dự."

"Dù sao, bên trong trong cuộc chiến thần linh tương lai, bằng vào thực lực của ngươi mà nói là quá mức nguy hiểm! Giá trị may mắn của ngươi bắt nguồn từ ta, không có giá trị may mắn, ngươi sẽ không có gì cả."

"Điểm này, ta đoán rằng coi như tình cảm của ta được giải trừ, cũng sẽ đồng ý." Nữ thần may mắn làm ra lựa chọn chính xác nhất.

Nàng khẳng định, vô luận là chính mình chân chính, hay là chính mình hiện tại đã phong ấn tình cảm, đều sẽ đồng ý một sự kiện, đó chính là làm cho Trần Phong đã mất đi lực lượng may mắn rời xa khỏi mảnh chiến trường đáng sợ này.

"Cho nên...hay ngoan ngoãn nghỉ ngơi đi thôi."

"Ở dưới vận may của ta, ngươi sẽ trở thành nhân vật truyền kỳ của nhân loại."

"Truyền kỳ chân chính."

"Một nhân vật truyền kỳ mất đi lực lượng..."

Tiếng thì thầm của Nữ thần may mắn vang ở bên tai.

Oanh! Trần Phong lão đảo ngã xuống một cái.

Ô...ô...n...g —— Kim quang phun trào, Nữ thần may mắn hoàn toàn biến mất.

"Trần Phong!"

"Nhanh, gọi bác sĩ."

Đám người Gen Công Hội cảm thấy không ổn, vội vàng chạy đến, Trần Phong bị trọng thương được mang đi, trải qua quá trình chữa trị, rất mau liền khôi phục, chỉ là vào lúc này...

"Sao rồi?" Phó hội trưởng ân cần hỏi han.

"Ài." Nhân viên y tế thở dài: "Tất cả lực lượng của hắc đã biến mất, chỉ lưu lại một cỗ xác không Giác Tỉnh Giả... ài, hắc là Giác Tỉnh giai đoạn ba."

"Xác không?" Phó hội trưởng nghi hoặc.

"Ừm...chính là cảnh giới Giác Tỉnh Giả đơn thuần, ngay cả năng lực đều không thể thi triển, tất cả năng lực của hắc, dường như cũng kèm theo cỗ lực lượng nào đó sụp đổ biến mất."

"Trần Phong hiện tại...hắc là cùng một dạng với những chế tác đại sư kia, có sức chiến đấu vô cùng yếu." Nhân viên y tế cười khổ.

Tâm thần của Phó hội trưởng run lên, cùng một dạng với những chế tác đại sư kia? Ông ta biết rõ Trần Phong có lực lượng khủng bố đến mức nào, đây chính là người vừa đạt tới trình độ Giác Tỉnh giai đoạn ba liền có thể bộc phát ra lực lượng tiếp cận với người Cộng Minh!

Trần Phong, hoàn toàn xứng đáng là cường giả đệ nhất nhân loại!

Mà bây giờ...vậy mà đã mất đi tất cả năng lực? Chuyện này...

"Liên hệ với Đỗ Mã tiền bối!" Phó hội trưởng cắn răng nói: "Có lẽ chỉ có Đỗ Mã tiền bối mới có thể giúp đỡ được hắc."

Ông ta không biết bên trên người của Trần Phong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng Trần Phong là trụ cột của nhân loại, quyết không thể để xuất hiện bất luận một chuyện ngoài ý muốn nào!

Rất nhanh, Đỗ Mã liền chạy tới, chỉ có điều là, Đỗ Mã sau khi quan sát tình huống của Trần Phong, cũng chỉ có thể lắc đầu.

"Loại lực lượng này..." Đỗ Mã thở dài một tiếng.

"Ngay cả ngài cũng không chữa được hay sao?" Phó hội trưởng khẩn trương.

"Không được." Trong mắt của Đỗ Mã lóe lên sự khiếp sợ, ông ta cẩn thận kiểm tra thân thể của Trần Phong thêm một lần nữa, chỉ có thể cười khổ một tiếng: "Trên người hắn, ta nhìn thấy dấu vết thần linh lưu lại."

"Thần linh..." Đám người Phó hội trưởng đột nhiên co con ngươi vào.

"Đúng vậy, là thần linh." Đỗ Mã thở dài một tiếng: "Người Cộng Minh không ngừng xuất hiện, không nghĩ tới, vị thần linh thứ nhất thức tỉnh, vậy mà lại là vị thần linh này...nữ thần may mắn..."

"Nàng làm sao lại để mắt tới Trần Phong..." Phó hội trưởng không hiểu.

"Có lẽ là bởi vì Trần Phong luôn luôn sáng tạo ra kỳ tích." Đỗ Mã trầm tư một lát, rồi mới lên tiếng: "Trần Phong vốn là thiên chi kiêu tử, có khí vận vượt xa người bình thường, có lẽ, bởi vì vậy cho nên bị nữ thần may mắn để mắt tới cũng khó nói."

"? ?" Đám người Phó hội trưởng không hiểu ra sao, bị nữ thần may mắn để mắt tới, đây chẳng lẽ không phải là chuyện tốt hay sao?

"Nếu như được nữ thần may mắn hoàn chỉnh để mắt tới, tự nhiên là chuyện tốt." Đỗ Mã lắc đầu: "Thế nhưng nữ thần may mắn vừa mới thức tỉnh hiển nhiên cũng chưa hoàn toàn khôi phục lực lượng, cho nên, nàng nhất định phải hấp thu đầy đủ lực lượng, mới có thể khôi phục..."

"Các người đoán xem, nữ thần may mắn khôi phục thần lực, thì cần hấp thu cái gì?"

"Chẳng lẽ là..." Đám người Phó hội trưởng hít vào một ngụm khí lạnh.

"Không sai, là may mắn!" Đỗ Mã thở dài: "Có lẽ chính vì vậy, Trần Phong mới có thể bị nàng dễ mắt tới, khí vận của hắn quá mức nghịch thiên."

"Tại sao lại có thể như vậy..." Đám người Phó hội trưởng thất hồn lạc phách.

Thần linh...cái gọi là thần linh vậy mà lại là loại tồn tại này?

"Chưa từng có một vị thần linh nào hiền lành." Đỗ Mã cười khò: "Các người cứ xem thần linh xem như là một nhân loại càng mạnh mẽ hơn là được rồi, có tốt có xấu, cũng có tình cảm, cũng có dục vọng, thậm chí, cũng có dã tâm."

"Nữ thần may mắn...năm đó nếu không phải có một tồn tại khác ngăn chặn nàng..." Đỗ Mã nhìn về phía phương xa: "Nếu nàng đã thức tỉnh, có lẽ vị tồn tại nhằm vào nàng cũng nên thức tỉnh...trong truyền thuyết... nữ thần vận rủi!"

Vận rủi...Đám người Phó hội trưởng liếc nhìn nhau, tâm thần cũng trở nên rung động, vị thần linh này, dường như từ trên cái tên mà nói, cũng không phải là kẻ vớ vẩn.

"Như vậy thì Trần Phong..." Phó hội trưởng vẫn hết sức lo lắng cho Trần Phong.

"Đưa hắn đến Hiệp hội chế tác Gen đi." Đỗ Mã suy nghĩ một chút rồi nói: "Hắn hiện tại không thể xuất hiện ở bên ngoài, nếu như là lúc trước còn chưa tỉnh, hiện tại khí vận đã bị hấp thu, quá mức nguy hiểm, ở lại Hiệp hội chế tác Gen là tốt nhất. Sự tình ngày hôm nay phải giữ bí mật, tận khả năng bảo vệ tốt cho hắn, chúng ta sẽ suy nghĩ những biện pháp khác, làm như thế nào để khôi phục lại năng lực cho hắn."

"Được thôi." Đám người Phó hội trưởng liếc nhìn nhau, cũng chỉ có thể làm như thế.

Bị phế

Bọn hắn đương nhiên muốn tận khả năng che giấu chuyện này, chỉ bất quá động tĩnh lần này tạo ra quá khổng lồ, cơ hồ tất cả mọi người đều biết một sự kiện, Trần Phong, đã bị phế đi.

"Người có nghe nói hay không? Trần Phong giống như đã bị phế đi?"

"Thật hay giả?"

"Còn giả được hay sao? Em trai của ta là nhân tình của con gái nhân viên tình báo của Gen Công Hội, tuyệt đối không thể sai, Trần Phong giống như là đã bị hấp thu hết sức mạnh."

"Trời đất, là ai làm?"

"Không biết, nghe nói là thần..."

"! ! !"

...

Sự tình Trần Phong bị phế, rất nhanh được đưa lên Cộng Đồng Giả Lập.

Từ cổ hào quang kinh người kia, từ cổ khí tức Thần linh kia, thậm chí đến cuối cùng, còn có người Cộng Minh xuất hiện xác nhận chuyện này, tất cả mọi người mới chính thức cảm thấy kinh hãi.

Cường giả đệ nhất nhân loại, Trần Phong, thật sự đã bị phế, thế giới chấn động!

"Nghe nói là do thần linh làm."

"Trời ạ, thần linh đến cùng muốn làm cái gì?"

"Không biết, nghe nói thời đại Thái Cổ thần linh chạy đầy đất, hiện tại người Cộng Minh cũng đã xuất hiện, thần linh đoán chừng sẽ xuất hiện càng ngày càng nhiều..."

"Vì sao lại đi tìm Trần Phong? Hắn chỉ là nhân loại thôi mà."

"Không biết."

Đám người nghị luận âm ỉ, ngôn luận của mọi người đều là đáng tiếc cùng với phần nộ. Bởi vì thân phận đặc thù của Trần Phong, hắn đối với nhân loại đã làm ra rất rất nhiều công hiến, cho nên dù hắn bị phê đi, vẫn là truyền kỳ nhân loại, không người nào có thể so sánh!

"Hi vọng Trần Phong có thể mau chóng tỉnh lại."

"Ài, loại chuyện này..."

"M* nó, lão tử sớm muộn cũng sẽ đạp đổ đám thần linh này..."

"Tính thêm ta nữa."

Cộng Đồng Giả Lập nghị luận âm ỉ.

Mà vào thời điểm cả thế giới náo động, Trần Phong cũng dần dần tỉnh lại, hắn đuổi đuổi tay, cảm ứng cơ thể của mình, trống rỗng.

Tất cả lực lượng, đã biến mất.

Thiên Huyền...

U Minh Chi Nhãn...

Tru Thần...

Thậm chí là hết thấy lực lượng!

Lực lượng của hắn mặc dù đều là của hắn, nhưng bởi vì dựa trên cơ sở thế giới giả tưởng của Quảng sáng may mắn thôi diễn, cho nên, vào thời điểm Quảng sáng may mắn biến mất, hết thấy tất cả đều biến mất.

Trần Phong đem ý thức chui vào trong cơ thể, chỉ có một mảnh hư vô, thể giới giả tưởng, đã thật sự biến mất.

"Lực lượng của ta...." Trần Phong phát phát tay, cảm thụ lực lượng bây giờ của mình.

Giác Tỉnh giai đoạn ba.

Không có bất kỳ sự tăng cường nào.

Không có bất kỳ cái năng lực gì.

Nếu như nhất định phải nói, hẳn hiện tại chính là Giác Tỉnh giai đoạn ba yếu nhất, thậm chí so với những đại sư của Hiệp hội chế tác Gen kia, còn muốn yếu hơn!

Bởi vì đối phương tốt xấu vẫn có khả năng sử dụng gen năng lực.

Mà Trần Phong...lại không có gì cả!

"Nữ thần may mắn..." Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Người không chỉ rút đi giá trị may mắn, còn rút đi thể giới giả tưởng a?

Hắn tin tưởng, dùng thực lực của nữ thần may mắn, nếu quả thực muốn đơn thuần rút đi Quầng sáng may mắn là có thể làm được, thế nhưng mà nữ nhân đáng chết này, còn thuận tiện rút thể giới giả tưởng đi!

Rút đi tất cả năng lực cơ sở của Trần Phong!

"Tiện nhân!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Coi như nàng đã dung hợp cùng với Linh, coi như sự thuần khiết và mỹ hảo của Linh đã trung hoà cùng với nữ thần may mắn, vậy mà cũng không có cách nào san bằng cái gọi là dã tâm của thần linh, cùng với...sự đê tiện!

Chẳng trách nàng lại bị đám người Thác Mã Tư chửi là tiện nhân.

"Cho nên...ta hiện tại đã thật sự trở thành phế nhân rồi hay sao?" Trần Phong mở hai tay của mình ra.

Hắn lần thứ nhất cảm nhận được lực lượng trong cơ thể lại mỏng manh như thế.

Loại lực lượng này...

"Hô" Trần Phong đứng dậy.

Hắn bây giờ đang ở trong phòng bệnh đặc cấp của Gen Công Hội, vô cùng yên tĩnh, bên cạnh chỉ có một cái bảng, phía trên có những tư liệu do Phó hội trưởng lưu lại cho hắn.

P phía trên là tư liệu liên quan tới hắn cùng với Đỗ Mã, cùng với tiền triển của tất cả mọi chuyện.

"Lưu tại Hiệp hội chế tác Gen?" Trần Phong lắc đầu.

Tuyệt đối không có khả năng! Hắn biết rõ tương lai sẽ trở nên khủng bố đến mức nào, cho nên hắn tuyệt đối không thể từ bỏ vào thời điểm này! Hắn nhất định phải khôi phục lại lực lượng của mình, cho dù không có Quầng sáng may mắn! Cho dù...hết thủy năng lực đã bị mất đi!

"Coi như không có Quầng sáng may mắn, nếu như ta toàn diện bùng nổ, tiến vào trạng thái nguy Cộng Minh, cũng rất mạnh." Đây là tự tin của Trần Phong.

Hắn đã thật lâu không có sử dụng Quầng sáng may mắn, lần này hắn phải dựa vào thực lực chân chính của mình, cứ thế mà giết ra một con đường máu, làm sao có thể để cho tiện nhân đáng chết kia hủy đi? !

Ta muốn trở nên mạnh hơn! Ta tuyệt đối không thể ngừng bước ở nơi này.

"Không Bạch." Trần Phong trước tiên liên hệ với hắn: "Có thể tới đây một chút hay không?"

"Không thể." Không Bạch buông tay.

Trần Phong: "..."

"Phó hội trưởng đã nói cho ta biết chuyện của ngươi, ta cũng đã đi nhìn ngươi." Không Bạch cười khỏ: "Ta biết ngươi muốn ta mang theo ngươi xuyên qua, nếu như ở dưới tình huống bình thường, tuyệt đối sẽ không có vấn đề, cho dù tỷ lệ có nhỏ hơn, thế nhưng...thực lực của ngươi..."

Không Bạch lắc đầu: "Với tình trạng của ngươi bây giờ, nếu như chưa được khôi phục lại, nhất định sẽ chết!"

"Hơn nữa, Đỗ Mã đã nói ta truyền lại cho ngươi một câu nói." Không Bạch suy nghĩ một chút vẫn mở miệng nói.

"Cái gì?" Trần Phong ngẩng đầu.

"An tâm ở phía sau nghỉ ngơi đi." Không Bạch có một chút chật vật nói ra: "Nếu như đối thủ là nữ thần may mắn, ngươi không có khả năng tranh giành được. Vô luận là chúng ta xuyên qua bao nhiêu lần, vĩnh viễn cũng sẽ không thể xuyên qua tới quá khứ!"

"Ngươi quên rồi hay sao?"

"Lực lượng may mắn có khả năng tạo thành ảnh hưởng trong khi xuyên qua..." Không Bạch thấp giọng nói.

Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, đúng thế!

Nếu có nữ thần may mắn ảnh hưởng...

"Chúng ta sẽ không có cách nào xuyên qua."

"Đỗ Mã nói, hiện tại bất kỳ một cử động nào của ngươi, đều sẽ dẫn đến cục diện nguy hiểm hơn, tốt nhất là nên an tâm lưu lại Hiệp hội chế tác Gen tu dưỡng, chế tác thuốc thử gen."

Không Bạch buông tay, những gì bây giờ hắn có thể làm cũng chỉ có bao nhiêu đây.

"Ta hiểu được." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn thử liên hệ với tất cả mọi người, toàn bộ đều bị cự tuyệt, nguyên nhân rất đơn giản.

Trần Phong có thể sống sót ở dưới sự công kích của nữ thần may mắn, đã là rất may mắn, dùng thân thể bây giờ của hắn, nếu như lại làm loạn, sẽ vô cùng nguy hiểm!

Hoặc nói là...nếu như xuất thủ, Trần Phong nhất định sẽ chết!

Cho nên, không có người nào cho phép Trần Phong đi ra bên ngoài, bởi vì đối thủ lần này là thần linh, bởi vì đối thủ lần này là nữ thần may mắn! Một người chuyên môn sáng tạo kỳ tích như Trần Phong, ở trước mặt vị thần linh này chỉ là một chuyện tiểu lâm!

Cho nên, lần này sẽ không có ai giúp hắn.

"Tần Hải..." Trần Phong cuối cùng chỉ có liên hệ với Tần Hải.

"Thật có lỗi." Tần Hải đồng dạng cũng thở dài một tiếng: "Ta không thể nhìn người đi chịu chết."

"Ta không thể ngồi chờ chết như thế." Trần Phong trầm giọng nói.

Nữ thần vận rủi

"Ta biết ngươi không cam tâm." Tần Hải nghiêm túc nói: "Cho nên, ngươi nói cho ta biết, chỉ cần ngươi có biện pháp gì, ta đều giúp ngươi, mà nếu như mù quáng chạy loạn, thậm chí là đi tìm nữ thần may mắn, ta sẽ không giúp."

Trần Phong im lặng.

"Ngươi nhìn đi...coi như ta giúp ngươi đi ra ngoài, ngươi cũng không có cách nào, ngươi cũng chỉ có thể thử nghiệm lần lượt những chuyện nguy hiểm, đi tìm nữ thần may mắn, hoặc là những thần linh khác..." Tần Hải thở dài một tiếng: "Chuyện này sẽ không thể nào thành công, nhất là ở dưới sự can thiệp của nữ thần may mắn!"

Trần Phong im lặng, hắn biết Tần Hải không nói sai, ở dưới sự can thiệp của nữ thần may, hắn thật sự là không có khả năng thành công!

Trừ phi thật sự trùng hợp đụng phải một vị thần linh khác...bởi vì chỉ có thần linh mới có thể đối kháng với một vị thần linh khác, a, không đúng, cho dù là có thần linh khác thức tỉnh, Trần Phong cũng không có khả năng gặp được, bởi vì...lực lượng của nữ thần may mắn.

Đây là một cái vòng lặp vô hạn, Trần Phong đã từng nắm giữ Quân sáng may mắn, cho nên hắn quá rõ ràng giá trị may mắn khủng bố đến mức nào!

Nhất là... số lượng giá trị may mắn dùng đơn vị tỷ để tính toán của nữ thần may mắn.

Có thể nói, nếu như nàng muốn hủy diệt thế giới, quả thực chỉ là một chuyện dễ như trở bàn tay, vào trước khi những vị thần linh khác thức tỉnh, nữ thần may mắn, chính là thần linh duy nhất của cái thế giới này! Chính là tồn tại cường đại nhất trên cái thế giới này!

"Ta nên làm như thế nào?" Trần Phong bối rối.

"Chờ." Tần Hải cho hắn một câu trả lời chắc chắn: "Chờ nữ thần vận rủi thức tỉnh, ta nghĩ, có cái tăng quan hệ này với nữ thần may mắn, năng nhất định sẽ nguyện ý giúp ngươi khôi phục."

"..."

Trần Phong im lặng, đúng vậy a, đây chỉ sợ là cơ hội duy nhất của hắn.

Chỉ có điều là...phải đợi bao lâu?

Trần Phong mở Cộng Đồng Giả Lập ra.

Trong khoảng thời gian hắn ngủ say này, sóng gió liên quan tới việc hắn bị trọng thương đã qua, hiện tại điều mà mọi người quan tâm nhất chính là, Trần Phong về sau đến cùng nên làm cái gì?

Bất quá cái nhìn nhất trí của mọi người đều là ——nghiên cứu chế tác gen!

Bởi vì đây là sự tình mà Trần Phong am hiểu nhất, cũng là sự tình trước mắt duy nhất mà Trần Phong có thể cống hiến cho cái thế giới này!

Đi ra ngoài? Quên đi thôi.

—— ———

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

—— ———

Toàn thế giới đều phản đối hắn đi ra ngoài.

"Gen..." Trần Phong nhìn về phía Hiệp hội chế tác Gen.

Hắn biết, phương thức duy nhất hiện nay có thể tăng cường thực lực, chỉ có chế tác gen! Chỉ là phương thức chế tác gen cho Giác Tỉnh Giả lại quá mức không giống như bình thường, là dùng 'Ý thức' làm công cụ, với trạng thái hiện tại của Trần Phong, thậm chí còn không có loại công cụ này.

Từ sau khi thế giới giả tưởng sụp đổ, hắn cũng không nhìn thấy người tí hon ở trong thức hải.

Hắn hiện tại...cơ hồ là không có gì cả!

"Ta nhất định phải khôi phục lực lượng nguyên bản của chính mình." Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Chế tác gen? Không tồn tại! Hết thảy cơ sở chế tác gen của hắn, đều được xây dựng bên trên hai chữ 'May mắn', bây giờ không chỉ mất đi Quang sáng may mắn, thậm chí còn đối địch cùng với nữ thần may mắn!

Ở trong một cái nghề nghiệp dựa vào xác suất thành công để ăn cơm này...nếu như giá trị may mắn đối nghịch cùng với hắn, Trần Phong khẳng định, cả đời này hắn cũng khó chế tạo thành công bất cứ một đồ vật gì!

Đây mới là điểm chết người nhất! Cho nên...suy nghĩ kỹ một chút, nữ thần may mắn dường như đã phóng kín tất cả đường ra của hắn.

"Cho nên, ta chỉ có thể chờ đợi nữ thần vận rủi rồi?" Trần Phong tự giễu nói.

Thế nhưng mà...nếu như nữ thần vận rủi không thức tỉnh thì sao? Hoặc là thức tỉnh quá muộn?

Hắn đứng dậy, nhìn về phía phương xa, dường như đã nhìn thấu tương lai của mình.

Ừm...lưu tại Hiệp hội chế tác Gen, một lần lại một lần nghiên cứu ra các cách điều chế mới, công nghiệp hoá chế tác, sáng tạo ra cái mới? Thật có lỗi, không tồn tại! Bởi vì bị nữ thần may mắn nhắm vào, hắn cả đời này cũng không thể nghiên cứu ra đồ vật gì mới.

Cho nên...ừm...hắn sẽ trở thành một phế nhân truyền kỳ.

Dần dà, hắn sẽ rút khỏi vị trí chế tác gen, chính thức dưỡng lão, có cổ phần của Gen Công Hội cùng với Hiệp hội chế tác Gen, hắn có thể an tâm dưỡng lão. Nếu như thế giới tiếp tục hoà bình, hắn có thể sống vui vẻ, nếu như thế giới bị hủy diệt, vậy thì hắn sẽ xong đời cùng một chỗ chứ sao.

Đây chính là tương lai của hắn, ở cái thời đại người Cộng Minh, thần linh dần dần hiện thân này, chờ đợi người khác tới quyết định vận mệnh. Cái thế giới này, từ đây sẽ không liên quan tới hắn.

"Thật sự...không cam tâm." Trong lòng của Trần Phong tuôn ra sự không cam lòng nồng đậm.

Hắn nhìn thân thể xem như cũng không tính là quá mạnh mẽ của mình, nắm chặt hai quả đấm, chính mình vẫn đã quá thiện lương hay sao? Nếu như lúc ấy ở trong mật thất tu luyện dạy dỗ Linh khá hơn một chút...

Ừm...được rồi, Trần Phong cười khỏ một tiếng.

Hắn cuối cùng cũng không phải là nữ thần may mắn, mặc dù biết cách làm như thế nào để sống sót, hắn cũng không cho phép chính mình đối với tiểu nha đầu thuần khiết như Linh, làm ra những chuyện quá đáng.

"Ta cũng giống như ngươi, ta cũng sẽ không khuất phục như vậy." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn quyết định, tìm cơ hội đi ra ngoài, đi nhìn cái thế giới này một chút.

Có lẽ...hắn có thể gặp được một vị thần linh thức tỉnh nào đó, khôi phục lại lực lượng của mình, vô luận vị thần linh này là tốt hay xấu, chỉ cần đối địch cùng với nữ thần may mắn là được!

Cho dù chỉ có tỷ lệ một phần vạn, hắn cũng không thể từ bỏ!

Hoặc là...Trần Phong bỗng nhiên giật mình.

Hắn nhìn kỹ cái bảng trước mặt, nhìn lại đoạn đối thoại giữa Phó hội trưởng cùng với Đỗ Mã, con mắt bỗng nhiên trừng lớn, bởi vì hắn nghĩ đến một cái khả năng.

Một cái khả năng...đủ để nghịch chuyển hết thảy cục diện!

"Nữ thần vận rủi...Trận chiến kia..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hắn cấp tốc liên hệ với Đỗ Mã, tìm hiểu những sự tình liên quan tới trận chiến kia, tìm hiểu quá trình nữ thần may mắn chết đi, tìm hiểu quá trình tất cả các thần linh chết đi.

"Năm đó?"

"Chết hết, bất quá..."

"Bảo hộ nhân loại?"

"Không tồn tại, năm đó chỉ là do phe của nữ thần may mắn chiến bại, cho nên nàng mới điên cuồng kéo tất cả mọi người chôn cùng, làm gì có chuyện chính nghĩa thắng tà ác..."

"Chẳng qua chỉ là cuộc nội chiến giữa các thần linh mà thôi."

"Nữ thần may mắn...bởi vì nàng quá mức mạnh mẽ, chỉ có nữ thần vận rủi mới có thể đối phó với nàng, cho nên hai người dứt khoát đồng quy vu tận..."

Đây là hết thủy manh mối mà Trần Phong điều tra được.

Vận rủi nữ thần cùng với nữ thần may mắn cuối cùng đã đồng quy vu tận cùng một chỗ, khiến cho thế giới sụp đổ...

Đồng quy vu tận... cùng một chỗ...

Chẳng lẽ nói...Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng.

Tại thế giới Song Giác, hào quang đen kịt lưu chuyển, trưởng lão cao tuổi ngẩng nhìn bầu trời: "Đứa bé kia... đã liên lạc được hay chưa?"

"Chưa được." Thuộc hạ lắc đầu.

Tận thế giáng lâm

Từ khi cửa truyền tông nổ tung, sau khi đội trưởng Song Giác mất tích, bọn hắn liền không có cách nào liên hệ được, mặc dù bọn hắn đã đạt được tin tức cực kì khủng bố về thế giới loài người, thế nhưng...vẫn như cũ có rất nhiều người Song Giác tộc không cam lòng.

"Trong ấn tượng của ta, thế giới loài người hẳn là thế giới đề giai mới đúng."

"Căn cứ theo thôi diễn...thực lực của bọn hắn yếu hơn rất nhiều so với chúng ta..."

Đây là cách nhìn của bọn hắn lúc đầu, thế nhưng mà tin tức đội trưởng lưu lại trước khi mất tích, lại khiến cho bọn hắn nghi ngờ tầng tầng, cho đến nay cũng không dám rời đi khỏi cái thế giới này một bước.

Cho tới hôm nay.

"Cũng có thể là tin tức giả tạo do nhân loại gửi tới..."

"Cũng có khả năng, đội trưởng đã sớm bị khống chế."

"Ta không muốn chờ đợi nữa."

Trưởng lão trầm ổn nói: "Cho dù như thế nào, chúng ta cũng muốn tận mắt nhìn một chút."

"Vâng." Những người còn lại xúc động, vô luận thế giới loài người là như thế nào, bọn hắn đều muốn tận mắt nhìn một chút.

"Thôi diễn tọa độ như thế nào rồi?"

"Căn cứ theo tọa độ lần trước chúng ta thu được, chúng ta đã thôi diễn ra vị trí càng thích hợp hơn, lần này không phải là ở trên cái tinh cầu kia, mà là ở bên ngoài bầu trời."

"Ừm...rất tốt, như vậy thì mở ra đi."

Oanh! Hào quang đáng sợ lưu chuyển, Song Giác tộc đã sớm chuẩn bị, rốt cục một lần nữa mở ra truyền tống.

Bọn hắn căn cứ theo toạ độ lúc trước thu được, thiết lập một vị trí hoàn mỹ nhất, lần này bọn hắn hoàn toàn không cần tiếp xúc cùng với nhân loại, mà cũng có thể quan sát tình huống của nhân loại.

Oanh! Hư không lấp lánh, có một cánh cổng không gian thật lớn được mở ra ở trên trời.

Thương khung bị xé rách, người Song Giác tộc hưng phấn đứng lên.

"Mở ra rồi!"

"Đi, chúng ta đi vào thôi."

"Vâng!"

Một đám người đã sớm chuẩn bị chuẩn bị đi lên, nhưng mà, vào ngay lúc này, cái bầu trời bị xé rách kia bỗng nhiên biến thành màu đỏ, có một cỗ khí tức kinh người bỗng nhiên buông xuống.

"Hả?" Tất cả mọi người Song Giác tộc ngạc nhiên.

Cỗ khí tức này...cái bầu trời này...

"Thế giới loài người đã xảy ra chuyện rồi?"

"Thứ gì đó?" Một người hoảng sợ chỉ vào bầu trời.

Nơi đó, ở phương hướng không gian xé rách, có một đạo ánh sáng màu đỏ lấp lánh, mang theo một cái đuôi thật dài, cùng với uy năng vô tận, từ không trung buông xuống, xuyên qua hư không, trực tiếp đánh về hướng thế giới Song Giác.

"Đây là...đáng chết, đây là sao chổi!" Trưởng lão Song Giác nhìn lên bầu trời, vẻ mặt rốt cục cũng đại biến.

Sao chổi! Một khoả sao chổi đặc thù!

"Nhanh, đóng cửa cổng truyền tống."

"Không còn kịp rồi!"

"Ngăn sao chổi lại!"

Đám người hoảng sợ thét lên.

Nhưng mà...đã muộn, khoả sao chổi đáng sợ kia, mang theo uy năng tận thế giáng lâm, không thể ngăn cản.

"Làm sao lại..." Người Song Giác tộc mờ mịt nhìn lên trên bầu trời.

Trước mắt, đã biến thành một mảnh màu đỏ.

Lần thứ nhất bọn hắn cố gắng bước vào thế giới loài người, kế hoạch được chuẩn bị tỉ mỉ sụp đổ trong nháy mắt, đội tiên phong bị bắt, toàn bộ đội ngũ cũng đã mất đi liên hệ.

Lần thứ hai bọn hắn cố gắng bước vào thế giới loài người, còn chưa kịp bước vào, đã bị tai hoạ xuất hiện làm cho bối rối!

Làm sao lại...trùng hợp như vậy? Bọn hắn chỉ vừa mới mở cổng truyền tống ra, liền vừa vặn bắt gặp sao chổi đi ngang qua?

Không đúng, sao chổi lớn như vậy! Làm sao lại đi ngang qua cái tinh cầu kia chứ? ! Năng lực kinh khủng như vậy, tuyệt đối không phải là sao chổi phổ thông, thế giới loài người chẳng lẽ không phát hiện ra được hay sao? Ngược lại bọn hắn vừa mới mở cổng truyền tống ra trong nháy mắt, sao chổi lại vừa vặn xuyên qua?

Người Song Giác tộc đều phát mộng, mãi đến khi sao chổi buông xuống, bọn hắn cũng không biết là đã xảy ra chuyện gì.

"Đáng chết..." Trương lão thở dài một tiếng, gã biết, dùng thế giới Song Giác nhỏ bé của bọn gã mà nói, căn bản là không có cách nào tiếp nhận loại oanh kích này.

"Đại nhân...chúng ta khẩn cầu sự giúp đỡ của ngài." Trưởng lão quỳ trên mặt đất cầu nguyện.

Cùng lúc đó, những người Song Giác tộc tuyệt vọng còn lại cũng quỳ dài trên mặt đất, lẩm bẩm trong miệng, không ngừng cầu nguyện, mà trên đỉnh đầu bọn họ, khoả sao chổi kia rốt cục cũng hạ xuống.

Oanh! Sóng xung kích kinh khủng lan toả, ánh sáng màu đỏ đáng sợ tàn phá toàn bộ thế giới Song Giác.

Chỉ có điều là, ở bên trong hào quang vô tận, có một bóng người đam mại giờ tay lên, hình thành một lớp năng lượng hình vành khuyên, cứ thế chặn lại sự trùng kích của khoả sao chổi này!

Ô...ô...n...g —— Sao chổi bay xẹt qua mặt đất thành một đường hình vòng cung, lại trở về bầu trời.

Lại bị quăng trở về! Ánh sáng màu đỏ đầy trời biến mất, lưu lại mặt đất bừa bộn khắp nơi, cùng với người Song Giác tộc còn sống.

"Cảm ơn đại nhân." Đám người trưởng lão Song Giác tộc xúc động.

Đại nhân rốt cục cũng đã thức tỉnh, vị thần không gì không làm được kia!

"Ta nghe được sự kêu gọi của các ngươi." Vị đại nhân kia lắc đầu: "Cho nên ta mới phá lệ xuất quan một lần, hao tổn rất to lớn, các ngươi cố gắng tu luyện, ta mới có thể sớm hiện thân, thứ này..."

Hắn lưu lại một chiếc lá cây: "Nó có thể giúp đỡ các ngươi trùng kiến lại nơi đây."

Xoạt! Vị đại nhân kia nói xong cũng biến mất.

"Vâng." Người Song Giác tộc quỳ lạy.

Chỉ có điều là, vị đại nhân kia sau khi bế quan, bọn hắn nhìn một nửa thế giới đã bị phá huỷ, quay mặt lại nhìn nhau.

Năng lượng...làm gì còn nơi nào có năng lượng! Tại thế giới Song Giác, mỗi cá nhân tu luyện đều sẽ cung cấp cho đại nhân một phần tín ngưỡng, bởi vì tất cả mọi người ở nơi này đều một mực trung thành và tín niệm vị đại nhân này!

Thế nhưng năng lượng trên cái thế giới này chung quy cũng có hạn, thế giới Song Giác đã thật lâu không có gia tăng nhân khẩu, cũng thật lâu không có người tăng lên!

Nhân loại...cái thế giới kia!

Ô...ô...n...g —— Trương lão nhìn chiếc lá cây, màu xanh lục trên lá cây, lập loè sinh cơ nồng đậm, đây là thứ dùng để trùng kiến gia viên.

"Thứ này..." Trương lão hơi híp tròng mắt, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì:
"Những thứ mà Trần Phong lưu lại lúc trước, có còn hay không?"

"Có." Thuộc hạ gật gật đầu: "Có một ít quần áo lúc đầu của hấn."

"Rất tốt." Trương lão cười: "Chỉ cần là đồ vật của cái thế giới kia."

Rất nhanh, thủ hạ đã đem quần áo đến, hai mắt của Trương lão như điện, đem chiếc lá cây nhẹ nhẹ nhàng đặt lên phía trên, trong mắt lóe lên vô số phù văn, bắt đầu vận chuyển lực lượng thôi diễn mạnh mẽ, chiếc lá cây màu xanh lục lấp lánh hào quang.

Ô...ô...n...g —— Trên quần áo, một cái thế giới hư ảo bắt đầu xuất hiện.

Trần Phong...

Cổ tộc...

Thời đại gen...

Thiên hạ đệ nhất...

Thuốc thử gen...

...

Trưởng lão Song Giác bắt được từng cái tin tức kinh người.

"Ha ha ha ha!" Gã rót cục cũng bật cười: "Nguyên lai, đây mới là thế giới loài người! Nguyên lai, đây mới là thực lực thế giới của các người! Trần Phong lại có thể là người cường đại nhất hay sao?"

Gã rót cục đã hiểu ra, làm gì có cái gì mà thế giới nhân loại đáng sợ! Từ đầu tới đuôi, hết thấy tất cả, đều là do cái tên Trần Phong đáng chết kia giờ trò quỷ!

Quả hồng mềm

Gã khẳng định, đội trưởng đội tiên phong, tất nhiên là bị Trần Phong bắt, sau đó cố ý lừa dối, mới lưu lại dạng tin tức này, bởi vì thế giới nhân loại, quá mức yếu ớt...

Còn về sao chổi? Bất quá chỉ là sự trùng hợp mà thôi.

Đương nhiên, nếu như Trần Phong thấy cảnh này, nhất định sẽ nói cho bọn hắc biết, khoả sao chổi rơi xuống kia, đó không phải là sự trùng hợp, mà là do chính tay hắc chế tạo ra.

"Ha ha ha!" Trưởng lão cười lớn: "Tiếp tục chuẩn bị xâm lấn, thế giới loài người, cuối cùng rồi cũng sẽ là của chúng ta!"

Cái gì mà Giác Tỉnh Giả chạy đầy đất! Cái gì mà Trần Phong bắt quá chỉ là người bình thường, đều gặp quỷ đi thôi!

"Lần này, chúng ta sẽ toàn diện bước vào thế giới loài người! !" Trưởng lão Song Giác hét to một tiếng.

"Vâng!" Mọi người Song Giác tộc tràn ngập chờ mong.

Bọn hắc biết, chờ đến khi bọn hắc chuẩn bị hoàn tất, chính là thời điểm bọn hắc xâm lấn nhân loại, mảnh đất đai rộng lớn vô ngần kia, cuối cùng rồi cũng sẽ thuộc về bọn hắc!

Nhân loại có thực lực đó mỏng manh, là một chủng tộc không am hiểu tu luyện, căn bản không có tư cách sinh tồn ở nơi đó! Nhân loại đáng chết, hãy vĩnh cái mộng lên chờ chúng ta xâm lấn đi! Khả khả khả...

Ở một nơi nào đó, đám người Thác Mã Tư đang bị điên cuồng đuổi giết, bởi vì nữ thần may mắn thức tỉnh, cũng đã nhận được một chút cơ hội thờ đốc.

"Cổ khí tức này..."

"Nữ thần may mắn thế mà thức tỉnh?"

"Làm sao có thể?"

"Nói như vậy, trước đó nhóm người cố gắng hủy diệt thế giới..."

"Đáng chết!"

Sắc mặt của mọi người trở nên khó coi.

Sự kinh khủng của Nữ thần may mắn bọn hắn đã quá mức rõ ràng, ở trong truyền thuyết vĩ đại liên quan tới nữ thần may mắn, chỉ có đám người thời đại Thái Cổ này, mới rõ ràng chân diện mục của vị nữ thần này.

"Vị thần linh thứ nhất thức tỉnh lại có thể là nàng..."

"Xong rồi."

"Nghe nói nàng một lời không hợp là sẽ đồng quy vu tận..."

"Lần này phiền toái rồi."

Đám người thở dài.

"Xem ra phải sớm khôi phục lực lượng."

"Ừm..."

"Nữ thần may mắn mặc dù đã xuất hiện, thế nhưng lực lượng của nàng dường như vẫn còn rất yếu, chúng ta nhất định phải nhanh chóng khôi phục lực lượng, thức tỉnh thần linh của chúng ta."

"Ừm." Đám người dồn dập gật đầu.

Lúc này, bọn hắn cũng không có tâm tư tranh đấu, vào trước khi nữ thần may mắn khôi phục lại thực lực, nhanh chóng thức tỉnh thần linh của chính

mình, mới là lựa chọn chính xác nhất. Thế là, hết thấy người Cộng Minh đều dồn dập rời đi.

Lưu lại đám người Thác Mã Tư lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Đi rồi?" Thác Mã Tư kém chút nữa không có bị chọc tức.

Con m* các người, đuổi giết chúng ta lâu như vậy, kém chút nữa đã bị xử lý, cứ như vậy rút lui? Ngay cả một câu xin lỗi đều không có?

"Cái đám chó chết này." Những người còn lại cũng tức đến mức toàn thân phát run.

"Chuyện này sẽ không kết thúc như vậy." Trong mắt của Triệu Hữu Tiến loé lên hàn quang.

"Gây phiền phức cho đám người ngu ngốc này là không có ý nghĩa, chuyện này, phải tìm tới kẻ cầm đầu." Phản Điền Trung cười lạnh: "Chúng ta bây giờ, không phải vừa vặn là có một quả hồng mềm để bóp hay sao? Cũng là thời điểm để cho đám người bình thường kia mở mang một chút kiến thức về sự cường đại của người Cộng Minh chúng ta."

Quả hồng mềm... tâm thần của mấy người nhất thời khê động.

Là cái tên Trần Phong đáng chết kia! Bọn hắn sở dĩ luân lạc tới tình trạng như thế này, bị một đám người truy sát mấy lần nhiều lần xem chút nữa đã chết, đều là bởi vì cái tên Trần Phong hồ người này!

Vào thời điểm tranh đoạt tảng đá huyền bí kia, cái tên Trần Phong này đã thiết kế ra từng chút bấy rập, đem bọn hắn đẩy ngã vào hố vô cùng thâm!

Mặc dù không biết vì cái gì nữ thần may mắn lại bỗng nhiên xuất hiện, Trần Phong lại bỗng nhiên mất đi lực lượng, thế nhưng chuyện này đối với bọn hắn mà nói, thế nhưng là một cơ hội tốt nhất.

"Đi!" Mấy người sau khi khôi phục lực lượng, liền thẳng tiến về phía Gen Công Hội.

Mà vào giờ khắc này.

Tại Gen Công Hội, ở bên trong một mật thất tu luyện yên tĩnh nào đó, Trần Phong kích động đến mức cơ hồ nhảy dựng lên.

Đá Vận Mệnh...cái khối đá này thế mà lấy được ở trái đất! Nếu như nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn đồng quy vu tận cùng một chỗ, như vậy thì về lực lượng độc môn thuộc về nữ thần vận rủi lại ở đâu? Có phải là ở trong một lô được đào ra cùng với Đá Vận Mệnh...thậm chí là được chính cha của hắn đào ra cùng một lúc...

Oanh! Trong đầu óc của Trần Phong nổ vang.

"Nữ thần vận rủi...đây là thời điểm người nên thức tỉnh." Trần Phong thì thầm một tiếng.

Oanh! Một vệt lãnh quang thăm thăm lóe lên.

Bên cạnh hắn, cây bút một mực yên lặng đi theo bên cạnh hắn, một cây bút đã bị Đỗ Mã phán định là đồ vật dự trữ lực lượng, đang lấp lánh hào quang vào thời khắc này.

Lực lượng băng lãnh mà hắc ám từ trên ngòi bút toả ra.

Đó là...

Xoạt!

Trần Phong dùng tay nắm lấy, cảm giác được cỗ lực lượng cường đại này đang phun trào, đây là một cỗ lực lượng hoàn toàn khác với nữ thần may mắn, nhưng lại cường đại đồng dạng!

Lực lượng độc môn thuộc về thần linh! Thần lực vận rủi!

"Nguyên lai, người lại một mực ở bên cạnh ta." Trần Phong cười.

Khó trách, vô luận là hắn sử dụng loại kỹ thuật nào, Linh cũng không hề cảm thấy sự dị thường của cây bút này! Khó trách vào thời điểm hôn trở về quá khứ, Linh lại không đi theo hắn!

Đúng là do cây bút này đã che giấu Linh! Hoặc nói là...che giấu ý thức của nữ thần may mắn!

Chỉ có điều là, trải qua sự kiện bi thảm vì nữ thần may mắn, Trần Phong sẽ không đưa chân vào bẫy rập của thần linh nữa, cái gọi là nữ thần vận rủi này thật sự sẽ đáng tin cậy hay sao?

Trần Phong vuốt ve cây bút trong tay, nhẹ giọng nói: "Ta có thể tin tưởng người hay không?"

Ô...ô...n...g —— Một vệt u quang lóe lên.

Vận rủi...đang từ trên cây bút lan tràn vào trong cơ thể của Trần Phong, tiến hành dung hợp.

"Thật có lỗi." Trong mắt của Trần Phong hiện lên hàn quang, đột nhiên buông cây bút ra, lực lượng tuôn ra lập tức ngừng lại.

"..."

Trần Phong lẳng lặng nhìn cây bút, hắn mong muốn khôi phục lực lượng, thế nhưng không có nghĩa là sẽ nguyện ý nhận sự khống chế của nữ thần vận rủi, hắn thấy, vô luận là nữ thần vận rủi hay là nữ thần may mắn, đại thể đều là một loại người.

Nữ thần may mắn hết sức may mắn, đã sớm gặp được hắn, khôi phục lại lực lượng.

Mà vận rủi...dường như cũng khiến cho người khác hết sức không may, chính hắn cũng đã hết sức không may, cho tới bây giờ, Trần Phong mới phát hiện ra thân phận chân chính của nó, cho dù nó ở cùng một lô được đào ra cùng với Đá Vận Mệnh.

Nữ thần may mắn mượn Trần Phong như là một cái ván cầu rời đi, không chỉ thuận lợi rút đi toàn bộ lực lượng may mắn, còn thuận tiện phá hủy thế giới giả tưởng của Trần Phong, phá hủy căn cơ hạch tâm của tất cả lực lượng, cho nên Trần Phong, tuyệt đối không thể để cho nữ thần vận rủi làm như vậy một lần nữa, nếu là như vậy, hắn tình nguyện không muốn!

"Ta nghĩ, người đã hiểu ý tứ của ta." Trần Phong lạnh lùng nhìn cây bút.

Tới công đòi người

"Ta cần... lực lượng chân chính thuộc về ta!"

"Nếu như ngươi đồng ý, thì hãy đem tất cả lực lượng giao cho ta, ta tự nhiên sẽ giúp ngươi thức tỉnh linh thể! Bằng không mà nói, ta sẽ cắt ngươi ở một địa phương mà vĩnh viễn ngươi cũng không thể phát huy ra được lực lượng!" Trần Phong lạnh giọng nói ra.

Ô...ô...n...g —— Trên ngòi bút toả ra hào quang mãnh liệt, dường như rất là phần nộ.

Hiển nhiên, nó đối với đái ngộ không công bằng của mình cùng với nữ thần may mắn rất là phần nộ, vì cái gì cái con tiện nhân kia ai cũng muốn tranh đoạt, mà tới lượt nó liền biến thành như vậy?

Rõ ràng là sự tình do nữ thần may mắn gây ra, dựa vào cái gì lại muốn nó gánh chịu hậu quả? Thật là quá phận!

Ô...ô...n...g —— U quang lấp lánh, trên ngòi bút không ngừng toả ra hào quang.

"Ta cho ngươi thời gian để cân nhắc." Trần Phong cũng chỉ lạnh lùng nhìn nó.

Hắn cần lực lượng, thể nhưng...tuyệt đối không cần loại lực lượng mà tùy thời có thể bị tước đi này!

Thế là, ở trong căn phòng nhỏ tràn ngập u quang, Trần Phong cùng với một cây bút nhìn nhau, trong bầu không khí tràn ngập cảm giác áp bách quỷ dị.

Mà vào giờ khắc này, tại cửa chính Gen Công Hội.

Oanh! Cửa chính mới vừa sửa xong lại ầm ầm nổ tung.

"Ai?" Cao tầng Gen Công Hội trong nháy mắt trở nên cảnh giác.

Cửa chính Gen Công Hội, trải qua mấy lần bị phá hủy và sửa chữa, đã đủ tiếp nhận công kích của cường giả Giác Tỉnh Giả, mà bây giờ, vậy mà lại trực tiếp nổ tung...thực lực của địch nhân...

Xoạt! Cường giả Gen Công Hội cơ hồ xuất hiện toàn bộ, thậm chí ngay cả Phó hội trưởng cũng thuần di đến nơi này.

Mà vào giờ khắc này, ở cổng chính xuất hiện bốn người có thực lực mạnh mẽ, thành linh lại đúng là bốn người Thác Mã Tư, bọn hắn xuất hiện ở nơi đây, cũng chỉ có một việc!

"Các người là ai?" Phó hội trưởng lạnh giọng hỏi.

"Người Cộng Minh Thác Mã Tư."

"Người Cộng Minh Triệu Hữu Tiến."

...

Từng người một báo ra thân phận của mình, đám người phó hội trưởng kinh hãi không thôi, người Cộng Minh, vậy mà đều thuần một sắc là người Cộng Minh, bọn hắn làm sao lại xuất hiện ở đây? !

"Chúng ta tìm một người, giao hắn ra, chúng ta sẽ lập tức rời đi." Thác Mã Tư cười gằn nói.

"Ai?"

"Trần Phong!" Phản Điền Trung tiếp lời.

Xoạt! Tất cả mọi người Gen Công Hội trong nháy mắt trở nên cảnh giác, hơn mười Giác Tỉnh Giả trong nháy mắt tiến vào giai đoạn chuẩn bị chiến đấu cao nhất, phó hội trưởng cũng nhanh chóng kêu thủ hạ kéo một đồng vũ khí hiện đại ra ngoài.

Bầu không khí, trong nháy mắt trở nên khẩn trương.

"Thú vị." Ngô Lượng bỗng nhiên cười: "Xem ra Trần Phong đối với các người có thân phận không đơn giản."

"Ha ha." Phó hội trưởng cười lạnh hai tiếng.

Đầu tiên là đập vỡ cửa chính, sau đó lại đòi giao Trần Phong ra, đây cơ hồ là một chuyện không còn gì để nói, coi như là bốn người Cộng Minh thì lại như thế nào?

"Lên!" Phó hội trưởng không có một chút do dự nào.

Oanh! Hết thầy Giác Tĩnh Giả trong nháy mắt lao lên.

"Hài hước." Triệu Hữu Tiễn bỗng nhiên lắc đầu nói: "Gen Công Hội các người, đúng là rất mạnh mẽ, thời đại Thái Cổ buông xuống gây ra sự hỗn loạn đáng sợ như vậy, các người cũng có thể ổn định được cục diện."

"Chỉ có điều là...các người thật sự coi người Cộng Minh là tồn tại đơn giản hay sao?"

"Cấp A cùng với Giác Tĩnh Giả có bao nhiêu chênh lệch, các người còn nhớ rõ hay không?"

"Chênh lệch giữa Giác Tĩnh Giả cùng với người Cộng Minh, sẽ chỉ càng lớn, bởi vì đó là chênh lệch giữa thần linh cùng với nhân loại, cái mà chúng ta có thể sử dụng, chính là thần lực!"

"Gen Công Hội có thể đi đến một bước như bây giờ, đã hết sức không dễ dàng."

"Các người muốn ổn định cục diện thiên hạ, nếu như nơi này xảy ra chuyện, thiên hạ chắc chắn sẽ lộn xộn, những Giác Tĩnh Giả kia sẽ không có cách nào khống chế, các người thật sự cam tâm hay sao?"

"Vì Trần Phong, từ bỏ toàn bộ thiên hạ?"

"Vì Trần Phong, để cho thiên hạ lộn xộn?"

"Ha ha, chúng ta chỉ cần Trần Phong, chỉ cần giao hắn ra, chúng ta sẽ lập tức rời đi, thậm chí tiền sửa chữa cổng chính, chúng ta cũng có thể bồi thường cho các người..."

"Ha ha, các ngươi có lẽ chỉ có thể đối kháng với một người Cộng Minh, thế nhưng bốn người...coi như chúng ta còn chưa khôi phục lại toàn bộ lực lượng, cũng có thể quét ngang toàn bộ nơi này, cho nên, trước khi chiến đấu, phải suy nghĩ cho kỹ những vấn đề này, có đúng hay không?"

Triệu Hữu Tiển chậm rãi phân tích, vì một mình Trần Phong, có đáng giá hay không?

"Ha ha." Phó hội trưởng không đáp lời mà chỉ cười lạnh.

"Lên!" Phó hội trưởng vung tay lên.

Hơn mười Giác Tỉnh Giả một lần nữa xuất thủ, lực lượng Giác Tỉnh cuồng bạo tuôn ra, trong mắt của Triệu Hữu Tiển loé lên hàn quang, lại một lần nữa thôi động thần lực, một tầng lực lượng nhân nhật tỏa ra chung quanh.

Xoạt! Ánh sáng quét qua.

Lực lượng Giác Tỉnh của hơn mười người, vậy mà trong nháy mắt sứt giảm trên phạm vi lớn.

"Cái mà ta nắm giữ là lực lượng Tài Thần...chỉ cần trong lòng của các ngươi có tham niệm đối với tài vật..." Triệu Hữu Tiển lắc đầu.

Oanh! Ngô Lượng ra tay.

Một kiếm.

Oanh! Thần lực đáng sợ phun trào, hơn mười vị Giác Tỉnh Giả trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, miệng phun máu tươi.

"Hít hà —— " Đám người Phó hội trưởng nhất thời run sợ.

Bọn hần biết người Cộng Minh rất mạnh mẽ, thế nhưng bọn hần cũng biết, loại cường giả cấp bậc này hiện tại hần là còn chưa khôi phục lại lực lượng, căn bản không nghĩ tới, mặc dù chưa có khôi phục, bọn hần vậy mà cũng đã cường đại đến tình trạng như thế...đây là thực lực của người Cộng Minh hay sao?

"Ta vẫn nói một câu như thế, giao Trần Phong ra." Triệu Hữu Tiễn nói.

"Ha ha." Phó hội trưởng quét mắt nhìn Triệu Hữu Tiễn, ấn xuống một cái nút nào đó.

Xoạt! Mấy nòng pháo nhắm ngay vào đám người Triệu Hữu Tiễn.

Đó là... vũ khí năng lượng mới nhất do tổ chức nghiên cứu khoa học nghiên cứu và chế tạo ra.

"Mấy người bằng hữu của ta truyền đến tin tức, ừm...bạn hẳn muốn thử xem, những vũ khí nghiên cứu mới nhất có thể miểu sát Giác Tỉnh Giả này, có thể giết chết người Cộng Minh hay không, các người khẳng định muốn thử một chút?" Phó hội trưởng trầm giọng nói.

Vẻ mặt của đám người Triệu Hữu Tiễn liền biến sắc.

Miểu sát Giác Tỉnh Giả...nhân loại thể mà đã nghiên cứu ra loại vũ khí này rồi hay sao?

"Ha ha!" Phản Điền Trung phát phát tay.

Ô...ô...n...g —— Thần lực nhân nhật phun trào, có một tầng lực lượng mỏng manh bao trùm lại nòng pháo.

"Người có biết tai hại lớn nhất của những loại vũ khí này là gì hay không? Chúng nó cơ hồ không có một chút lực phòng ngự nào!" Phản Điền Trung nghiền ngẫm cười nói: "Phong ấn chúng nó, là một chuyện quá đơn giản."

Tạch... ! Phó hội trưởng đột nhiên đè xuống một cái nút.

Quả nhiên...không có tác dụng.

Lực lượng khoa học kỹ thuật hiện tại của nhân loại, ở trước mặt thần lực, cuối cùng vẫn quá mức nhỏ yếu.

"Còn không chịu giao Trần Phong ra hay sao?" Triệu Hữu Tiễn đi đến trước mặt phó hội trưởng, dùng một ngón tay nhắm ngay vào mi tâm của ông ta, tản ra sát ý.

"..."

Phó hội trưởng chỉ lạnh lùng nhìn Triệu Hữu Tiến.

Trần Phong đối với nhân loại có ý nghĩa quá mức to lớn, vô luận là trước kia hay là hiện tại, nếu như ngay cả người có công hiến như vậy cũng có thể giao ra, nhân tính phai mờ, khi đó nhân loại...mới thật sự là xong đời.

Chỉ để mê hoặc

"Rất tốt." Triệu Hữu Tiến có một chút tiếc nuối: "Vậy người có thể đi chết rồi."

Hưu! Vàng sáng trong tay của hắn phun trào, nếu nhân loại không chịu giao Trần Phong, vậy thì bọn hắn chỉ có thể tự đi tìm.

Chỉ có điều là, ngay vào lúc hắn muốn hạ sát thủ, có một giọng nói quen thuộc vang lên: "Người đang tìm ta hay sao?"

Xoạt! Tất cả mọi người cơ hồ đều bùng tỉnh.

Trần Phong? Đám người theo bản năng hướng về phương hướng giọng nói nhìn lại, ở nơi đó, Trần Phong đang chậm rãi đi ra.

"Người quả nhiên đã đi ra." Triệu Hữu Tiến nghiền ngẫm cười nói.

"Trần Phong! ! !" Sắc mặt của Phó hội trưởng đại biến: "Người đi ra ngoài để làm gì? ! Không phải ta đã ra lệnh cho bọn hắn âm thầm đưa người rời đi hay sao? Tại sao người không đi cùng với bọn hắn? !"

Ông ta vừa rồi đã âm thầm phái người đưa Trần Phong rời đi, thế nhưng không nghĩ tới Trần Phong vậy mà vẫn còn ở đó.

"Người cảm thấy bọn hắn có thể ra lệnh cho ta hay sao?" Trần Phong nhin không được cười nói.

"Thế nhưng mà..." Phó hội trưởng lo lắng.

"Yên tâm, giao cho ta đi." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của ông ta, nói: "Không cần phải lo lắng, mấy người này, đều là lão bằng hữu của ta."

"Trần Phong..." Đám người Phó hội trưởng thở dài một tiếng.

Bạn hẳn biết, Trần Phong là vì nhân loại, vì Gen Công Hội, cho nên mới chủ động đi ra. Ở cái thời đại Thái Cổ buông xuống này, bạn hẳn chung quy là vẫn quá mức nhỏ yếu!

Phó hội trưởng nhìn một chút vòng đeo cổ tay, tín hiệu cầu cứu ông ta đã phát cho Đỗ Mã, còn đang không ngừng xoay tròn.

Ừm...có lẽ là sóng thông tin đã bị chặn, đúng thế, những người này nếu đã tìm đến cửa, làm sao còn cho bạn hẳn cơ hội cầu cứu? Bằng không thì chỉ bằng vào số lượng Giác Tỉnh Giả của Gen Công Hội, là có thể nhấn chìm bốn người này!

Mấy người Cộng Minh này mặc dù cuồng vọng, nhưng cũng không ngốc.

Chỉ có điều là...nhìn Trần Phong chủ động đi ra, trong lòng của bọn họ vẫn cảm thấy đắng chát không thôi, Gen Công Hội đã từng là đệ nhất thiên hạ, vậy mà đã luân lạc đến loại trình độ này rồi hay sao?

"Lão Triệu người quả nhiên nói đúng." Thác Mã Tư cười nói: "Hắn nhất định sẽ đi ra."

"Đó là chuyện dĩ nhiên." Triệu Hữu Tiễn cười nói: "Ta thế nhưng đã từng ở thế giới loài người sinh sống qua một quãng thời gian, ta biết Trần Phong có địa vị như thế nào ở trong lòng của nhân loại, tự nhiên cũng biết nhân loại có địa vị như thế nào ở trong lòng của Trần Phong."

"Chúng ta thế nhưng đã chờ người rất lâu." Ngô Lượng lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Trần Phong...cái tên này, bạn hẳn không biết đã mặc niệm bao nhiêu lần.

"Đi thôi." Trần Phong bình thản nói: "Các người không phải muốn mang ta đi hay sao?"

"Đương nhiên." Triệu Hữu Tiễn gật gật đầu.

Nếu bạn hẳn đã đạt thành mục tiêu, nhanh chóng rời khỏi nơi này là tốt nhất.

Chỉ có điều là, không nghĩ tới, lúc này, lại có người mở miệng.

"Mặc dù lão Triệu nói, chúng ta có khả năng không giết người, tùy tiện đem người mang đi, thế nhưng lão tử có một chút không cao hứng."

Thác Mã Tư gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong: "Trong khoảng thời gian này, chúng ta đã bị đuổi giết đến mức không muốn sống, dựa vào cái gì mà để cho người cam tâm tình nguyện chết đi như vậy chứ?"

"Thác Mã Tư, người chớ có làm loạn." Trong mắt của Triệu Hữu Tiền loé lên hàn quang.

Bọn hăn sở dĩ có thể thành công, là bởi vì tập kích Gen Công Hội bất ngờ khiến cho những Giác Tỉnh Giả khác không kịp tới, số lượng Giác Tỉnh Giả của Gen Công Hội hiện tại thực sự có một chút kinh khủng, nếu như làm loạn...

"Ha ha! Giác Tỉnh Giả cái lông chim!"

"Lão tử đường đường là người Cộng Minh, sẽ sợ đám rác rưởi Giác Tỉnh Giả này hay sao?"

"Số lượng nhiều hơn nữa thì lại thế nào? Lão tử chui vào núi sâu rừng già, còn ai có thể tìm tới lão tử? Các người muốn lưu lại thế giới loài người, nhưng ta lại không muốn!"

"Trần Phong, người cam tâm tình nguyện rời đi với chúng ta sao?"

"Hắc hắc, thật có lỗi, lão tử rất ưa thích khiến cho người ta cảm thấy khó chịu!" Thác Mã Tư cười lớn.

"Người chớ có làm loạn." Sắc mặt của mấy người Ngô Lượng cũng đại biến.

Tín đồ của Chiến Thần quả nhiên là đầu óc đặc biệt luôn có vấn đề!

"Ha ha, đã muộn." Thác Mã Tư gầm lên một tiếng điên cuồng.

Oanh! Một cây búa to lớn xuất hiện, thần lực phun trào, lực lượng đáng sợ tản ra, hăn vậy mà dự định dùng một búa diệt sát tất cả người trong tổng bộ Gen Công Hội!

"Bĩnh tĩnh con m* các người!"

"Đều đi chết đi cho ta!"

"Trần Phong, người làm cho lão tử cảm thấy khó chịu, lão tử cũng sẽ không để cho người thoải mái."

Thác Mã Tư lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

"Cam tâm tình nguyện? Cam tâm tình nguyện cái con m* nhà người? Hai lão tử thảm như vậy, làm sao có thể để cho người cam tâm tình nguyện chết đi như vậy? Người không phải muốn bảo vệ đám người này hay sao? Vậy thì lão tử sẽ cho người trải nghiệm một thoáng, sự thống khổ khi những người này chết ở trước mặt người là như thế nào!" Thác Mã Tư nhe răng cười.

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn nhìn biểu lộ đau đến mức không muốn sống của Trần Phong.

Oanh! Cây búa đáng sợ hạ xuống, bởi vì hắn ra tay quá mức mau lẹ, cho nên ngay cả mấy người Ngô Lượng cũng không kịp ngăn lại, chỉ có thể trở mắt nhìn một búa kinh khủng kia ầm ầm chém xuống.

Oanh! Mặt đất rung động.

"Xong rồi." Đám người Phó hội trưởng cảm thấy ớn lạnh.

Chỉ có điều là, tử vong trong dự đoán không có xuất hiện, chờ đến thời điểm bọn hắn mở mắt, lại thành linh phát hiện ra, ở dưới cây búa kinh khủng kia, vậy mà xuất hiện một bóng người.

Người này nhẹ nhàng nâng một cánh tay lên, cứ thế cản lại cây búa to lớn! Mà đến thời điểm mọi người thấy rõ dung mạo của người này, liền hít vào một ngụm khí lạnh, ngay cả mấy người Thác Mã Tư cũng toàn thân cảm thấy phát lạnh, bởi vì đạo thân ảnh kia...thành linh đúng là Trần Phong!

"Làm sao có thể?" Thác Mã Tư không dám tin nhìn đạo thân ảnh kia.

Uy năng một búa của mình hẳn rất rõ ràng, vì tiêu diệt đám Giác Tỉnh Giả Gen Công Hội này, hẳn đã phóng xuất ra lực lượng cường đại nhất của chính mình, thế nhưng mà cái tên này...

"Quá yếu, không phải hay sao?" Trần Phong nghiền ngẫm cười một tiếng.

Tạch... ! Hẳn nhẹ nhàng nâng cánh tay phải lên, cây búa to lớn cứ như thể bị hắn nâng lên.

Xoạt! Theo cánh tay của Trần Phong hất lên, cây búa to lớn kinh khủng kia, cứ như thể mà bị chuyển đổi phương hướng, chém về phía một dãy núi cần cỗi hoang vu ở phụ cận.

Oanh! Dãy núi nổ tung.

"Xem ra phí tổn khai sơn có thể tiết kiệm đi một phần." Trần Phong liếc nhìn thân nhiên nói.

"Người không phải là đã bị phế hay sao." Đám người Triệu Hữu Tiên cảm thấy phát lạnh.

Trời ạ! Bọn hắn thế nhưng đã nghe người ta nói, nữ thần may mắn đã phế bỏ Trần Phong, lúc này mới tới! Chưa từng nghĩ tới, cái tên Trần Phong này, bây giờ lại kinh khủng đến loại tình trạng này! Loại thực lực này...

"Đó là chuyện đương nhiên." Trần Phong nghiền ngẫm cười một tiếng: "Ta thế nhưng là tình nhân của nữ thần may mắn, nữ thần may mắn thức tỉnh cũng là do ta làm, nàng làm sao có thể phế bỏ ta? Tất cả những thứ này, chỉ là để mê hoặc các ngươi mà thôi."

Ta đi theo người

"Không, không thể nào!" Ngô Lượng lắc đầu: "Người có khả năng nói láo, năng thể nhưng là thần linh! ! Ý thức của thần linh, xưa nay không cho phép làm giả! ! Làm sao lại là giả! !"

"Người lại lừa phỉnh chúng ta?" Đám người Triệu Hữu Tiến bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Bọn hần sau khi bị Trần Phong lừa dối mấy lần, rốt cục cũng đã khai khiếu.

"Vào lúc đó đã có rất nhiều người cảm nhận được lực lượng của nữ thần may mắn...điều đó không có khả năng là giả."

"Ý chí của thần linh, cũng không có khả năng làm giả!"

"Cho nên...người thật sự đã bị phé, hiện tại bất quá là đang dùng một loại lực lượng nào khác để lừa phỉnh chúng ta."

Phản Điền Trung bình tĩnh phân tích.

Ồ? Trần Phong có chút kinh ngạc nhìn hần, chắc chắn, đám nhóc con này, sau khi bị gài bẫy mấy lần, trí thông minh thế mà được đề cao, bất quá...

"Được thôi." Trần Phong nhún nhún vai: "Vậy thì ta sẽ đổi một loại thuyết pháp khác, ta bắt đầu chọc nàng tức giận, nàng liền phé ta đi, sau đó ta lại nịnh nọt nàng, nàng lại khôi phục lực lượng cho ta, ừm...chỉ đơn giản như vậy."

Đám người Thác Mã Tư lộ ra vẻ mặt ngu người nhìn Trần Phong, người đang lừa dối ai đó?

"Các người xem, nói thật thì các người lại không tin." Trần Phong thở dài: "Tới tới tới, tới đây ta cho các người xem cái này, con người của ta, rất thích nhìn biểu lộ sụp đổ của đối thủ..."

Xoạt! Ánh sáng trong tay của Trần Phong lóe lên, một đoạn ngắn dạy dỗ Linh của hắn thoáng hiện trên không trung.

"Hít hà!" Đám người Thác Mã Tư nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

"Đây là...nữ thần may mắn, là nàng không sai!"

"Hình ảnh này ẩn chứa khí tức Thần linh, không có khả năng giả tạo, thế nhưng mà cái cảnh tượng này..."

"Bọn hắn vậy mà..."

Đám người Ngô Lượng triệt đề phát mộng.

"Người vậy mà..." Triệu Hữu Tiễn không dám tin nhìn Trần Phong.

"Ai, không có cách nào." Trần Phong thở dài: "Lúc ấy chỉ muốn thông đồng với một vị thần linh, không nghĩ tới tính tình của nữ thần may mắn vậy mà cũng táo bạo như thế, một lời không hợp liền trút giận."

"Bất quá...may mà lực lượng của ta đã được khôi phục." Trần Phong cười hắc hắc.

Đám người Ngô Lượng lần này đã thật sự cảm thấy ớn lạnh, chuyện lần này thật sự đã trở nên phiền toái rồi!

"Có tuyệt vọng hay không?" Trần Phong cười tủm tỉm nhìn bọn hắn: "Con người của ta a, chính là ưa thích loại tuyệt vọng của kẻ địch mà không có cách nào biểu lộ, ví dụ như, Thác Mã Tư của chúng ta..."

"Chắc chắc..." Trần Phong cười nói.

"Ta..." Thác Mã Tư há to miệng nửa ngày cũng không thể khép lại.

"Người muốn làm gì?" Triệu Hữu Tiễn trầm giọng hỏi.

Trần Phong nếu như đã cho bọn hắn nhìn cảnh này, hiển nhiên là không muốn giết bọn hắn.

"Nếu như ta muốn giết các ngươi, ta đã sớm giết." Trần Phong cười híp mắt nhìn bọn hắn: "Chỉ có điều là, đúng như các ngươi đoán, Gen Công Hội hiện tại không có quá nhiều lực lượng, cho nên, nếu như các ngươi có thể..."

"Hài hước." Trong ánh mắt của Thác Mã Tư lộ ra hàn quang.

"Ta không tin ngươi!"

"Coi như ngươi cùng với nữ thần may mắn có nói anh anh em em, lão tử hiện tại cũng không tin ngươi!"

"Ngươi đã lừa phỉnh chúng ta quá nhiều lần." Thác Mã Tư cười lạnh một tiếng: "Kệ m* nữ thần may mắn, kệ m* lực lượng của ngươi, lão tử cũng không tin, hiện tại không thể chém chết được ngươi!"

Oanh! Hấn vậy mà xuất thủ một lần nữa.

Tâm thần của mấy người Ngô Lượng khê động, nhưng cũng không có ai ngăn cản hắn.

Oanh! Một búa đáng sợ chém xuống.

"Cần gì chứ?" Trần Phong thở dài một tiếng.

Oanh! U quang lóe lên, trong nháy mắt cây búa to lớn của Thác Mã Tư sắp chém xuống, vậy mà hóa thành một làn khói nhẹ biến mất vô tung vô ảnh.

"Làm sao có thể? ! !" Sắc mặt của Thác Mã Tư nhất thời đại biến.

"Cần gì chứ?" Trần Phong thở dài một tiếng thăm thẳm.

"Không, không thể nào!" Thác Mã Tư không dám tin: "Thần lực Chiến Thần của ta làm sao có thể thi triển thất bại, ta rõ ràng... lão tử không tin!"

Oanh! Thác Mã Tư xuất thủ một lần nữa.

Nhưng mà...

Xoạt! Hắn lần lượt xuất thủ, cây búa to lớn lần lượt xuất hiện trên bầu trời, lần lượt biến mất, không có một lần nào có thể rơi xuống, không có một lần nào có thể thành công!

"Làm sao có thể." Trong lòng của Thác Mã Tư phát lạnh.

Thất bại! Sát chiêu mà hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo, vậy mà ngay cả một lần đều không thể thành công!

Cho dù là chiêu số của hắn bị Trần Phong ngăn trở, hắn cũng sẽ không bối rối như thế, bởi vì loại tình huống đáng sợ này, chỉ có thể nói rõ một cái khả năng...người Cộng Minh bởi vì phải mượn dùng thần lực, phải Cộng Minh cùng với thần linh, cho nên vĩnh viễn sẽ không thể nào thành công 100%, cho nên luôn có một chút xác suất thất bại.

Mà bây giờ...chẳng lẽ nói, cỗ thần lực may mắn đáng chết kia...

Xoạt! Đám người Ngô Lượng liếc nhìn nhau, trong lòng đều cảm thấy phát lạnh.

Bọn hắn không sợ Trần Phong có thực lực mạnh bao nhiêu, bốn người bọn họ đều là người Cộng Minh, sở hữu bốn loại thần lực, vô luận Trần Phong có mạnh cỡ nào, đều có thể chơi chết hắn, thế nhưng nếu như Trần Phong sử dụng chính là...

"Chiêu này của ngươi..." Sắc mặt của Triệu Hữu Tiến tái xanh.

"Một chiêu này sao." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn bọn hắn nói: "Ta gọi chiêu này là Nữ thần may mắn mỉm cười."

Xoạt! Sóng lưng của mấy người Ngô Lượng phát lạnh.

May mắn...quả nhiên là thần lực may mắn! ! Khó trách Thác Mã Tư vậy mà ngay cả một lần công kích cũng đều không thể thành công!

Suy nghĩ kỹ một chút lời nói của Trần Phong, quan hệ của hắn cùng với nữ thần may mắn...bất quá nếu tất cả mọi người đều nói là đã tận mắt thấy nữ thần may mắn phé Trần Phong đi, vậy cái tình huống này...

Cái con tiện nhân đáng chết kia...bạn hẳn bỗng nhiên hiểu rõ, bạn hẳn lại bị nữ thần may mắn đùa nghịch! ! !

"Nếu người không bị mất đi lực lượng, vì cái gì còn giả bộ là mình bị phế?" Thác Mã Tư nghiêng răng nghiêng lợi.

"Hắc hắc, nếu như không nói như vậy, các người làm sao có thể tìm tới đây." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn bạn hắn: "Dù sao thì lực lượng của Gen Công Hội vẫn quá ít, hắc hắc..."

Móa! Mấy người Thác Mã Tư thâm mắng trong lòng.

Con tiện nhân kia! Bạn hắn đã vô cùng cảnh giác thủ đoạn của cái tên Trần Phong này, không nghĩ tới, thế mà vẫn bị hắn phản đòn!

Bạn hắn phi thường chắc chắn, cái tên Trần Phong đáng chết này cùng với nữ thần may mắn, tuyệt đối là cùng một bạn! Bởi vì hai người đều đủ đề tiện! Đủ vô sỉ! Nhất là nữ thần may mắn, coi như người vì tình nhân gia tăng lực lượng, cũng không cần phải làm như vậy đi? Quá khi dễ người!

Trần Phong thì chỉ đứng khoan thai nhìn bốn vị Cộng Minh trước mắt, chờ bạn hắn làm ra quyết định.

"Ta đi theo người!" Thác Mã Tư hít vào một hơi thật sâu.

Hắn đã chịu phục, lực chiến đấu của hắn là mạnh nhất, thế nhưng cũng là không ổn định nhất, cho nên một khi bị Trần Phong để mất tới, hắn cơ hồ chỉ có một con đường chết!

Nữ thần may mắn đáng chết...

"Thác Mã Tư!" Ngô Lượng lo lắng, tại sao cái tên này lại sợ rồi?

Bạn hắn thế nhưng có tới bốn người Cộng Minh, tại sao phải sợ một mình Trần Phong?

Coi như một số năng lực bởi vì vấn đề xác suất mà không có cách nào sử dụng, thế nhưng mà còn có rất nhiều năng lực mạnh mẽ có xác suất thành công 100 % cơ mà? Căn bản không cần phải sợ Trần Phong a!

Có chỗ nào không đúng

"Người đã quên nữ thần may mắn rồi hay sao?" Thác Mã Tư thở dài thật sâu.

Đám người Ngô Lượng: "..."

Đúng thế, nữ thần may mắn, vô luận bọn hắn tránh né như thế nào, đều không thể xem nhẹ, nữ thần may mắn là một tồn tại đặc thù ở cái thời đại này, là vị thần linh thức tỉnh đầu tiên, cũng là tồn tại cường đại nhất trước mắt! Không có người thứ hai!

"Người cảm thấy nếu chúng ta giết Trần Phong thì sẽ như thế nào?" Thác Mã Tư đầu óc luôn chậm chạp vào giờ phút này lại linh hoạt hơn so với bất kỳ ai.

Đám người Ngô Lượng: "..."

Trần Phong hiện tại vẫn còn có thể sử dụng thần lực may mắn, đã đủ để chứng minh, cái gì mà phé bỏ Trần Phong toàn bộ đều là giả, Trần Phong vẫn là tín đồ của nữ thần may mắn!

Mà quan hệ của hai người...ngẫm lại lời mà Trần Phong nói, trong lòng của mấy người liền cảm thấy run rẩy.

"Ta cũng đi theo người." Ngô Lượng cười khỏ.

"Ta cũng thế." Triệu Hữu Tiễn cũng nhận sợ.

"..."

Phản Điền Trung cười khỏ một tiếng, cũng buông tay: "Ta cũng lưu lại Gen Công Hội."

Xong rồi sao?! Tất cả mọi người ở chung quanh đều trừng lớn con mắt.

Từ một khắc Trần Phong ra tay, bọn hắn chỉ lo lắng sẽ xảy ra chuyện, thế nhưng không nghĩ tới, Trần Phong chỉ trong vòng vài phút đã thay đổi cục diện, thế mà còn thu được bốn người Cộng Minh làm tiểu đệ?

Đây là loại kỹ thuật gì? ! Này, này, chuyện này...

Ngắm lại Gen Công Hội bỗng nhiên thêm ra bốn người Cộng Minh, thực lực của bọn họ... Phó hội trưởng khó có thể kìm chế sự kích động.

Những vị Giác Tỉnh Giả còn lại cũng liếc nhìn nhau, trong lòng cũng mừng như điên.

Bọn hắn đối với lực lượng của người Cộng Minh một mực tò mò, thế nhưng lại chưa từng có cơ hội tiếp xúc, nếu như lần này có thể tìm hiểu một chút, có lẽ đối với bọn hắn về sau sẽ có lợi thật lớn.

Tóm lại, bốn người này gia nhập, có ý nghĩa rất phi phạm.

"Rất tốt." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn bọn hắn nói: "Nếu các vị đã làm ra lựa chọn, như vậy liền ký hợp đồng đi."

"Hợp đồng?" Đám người ngạc nhiên.

"Dĩ nhiên." Trần Phong cười nói: "Các người sẽ không cho là ta cứ như vậy đem bốn người đường hoàng đặt ở Gen Công Hội đó chứ? Yên tâm, mặc dù là hợp đồng, thế nhưng nội dung..."

"Đi theo ta." Trần Phong nói một tiếng cùng với phó hội trưởng, đem bốn người này dẫn tới mật thất tu luyện.

Xoạt! Trần Phong chỉ vào hư không, một tầng ánh sáng hư ảo xuất hiện, đây là một loại năng lực khác mà hắn mới học được, một năng lực rất mạnh mẽ.

"Đây là khế ước thần linh!" Đám người Thác Mã Tư ghen ngào.

Khế ước thần linh! Tên như ý nghĩa, là thủ đoạn chuyên môn của thần linh.

Những người Cộng Minh như bọn hấn, mặc dù có thể sử dụng thần lực của thần linh, thế nhưng chung quy cũng chỉ là mượn dùng, cho nên chỉ có thể dùng để thi triển cùng với sử dụng một vài chiêu số!

Chỉ có được thần lực thần linh chân chính, mới có thể dùng thần lực để chế định quy tắc! Quy tắc chân chính!

"Người vậy mà có khả năng hoàn toàn sử dụng thần lực." Đám người Ngô Lượng cả kinh.

Nếu như nói bọn hấn trước đó đối với Trần Phong còn có một tia hoài nghi, thì hiện tại đã hoàn toàn bội phục.

Thần lực! Trần Phong vậy mà có thể hoàn toàn sử dụng thần lực chân chính! Với ý vị này, thần lực mà hấn sử dụng, không phải là mượn dùng, không phải Cộng Minh, mà là chân chính đem thần lực biến hoá để cho bản thân sử dụng, nói như vậy, quan hệ của hấn cùng với thần linh...

Trời ạ!

"Trâu!" Ngô Lượng thật sự bội phục.

Truyền thuyết, nam nhân của thần linh trong truyền thuyết? ! Hấn đã từng vào thời điểm còn nhỏ cũng từng nghĩ tới, hấn nhất định sẽ trở thành nam nhân của thần linh!

Đáng tiếc, cái ý nghĩ này theo hấn lớn lên, mạnh lên, cùng với hiểu rõ sự chênh lệch giữa người và thần, hấn đã chủ động từ bỏ, hấn cũng chưa bao giờ thấy qua có người nào có thể làm được!

Mà bây giờ...hấn rốt cục cũng gặp được! Mặc dù là nam nhân của một thần linh khác!

"Bội phục." Thác Mã Tư cũng hoàn toàn thần phục.

Ở thời đại Thái Cổ, hấn từng nghe nói có người nắm giữ tâm trí mạnh mẽ, thế mà chơi qua rần, có người nắm giữ sự can đảm hơn người, thế mà chơi qua quý, còn có người ngay cả sâu róm cũng không tha, nhưng chưa từng thấy người nào dám trèo lên người của thần linh!

"Ta ký!" Đám người Phản Điền Trung không có một chút do dự, đi theo một lão đại trâu chó như thế, có lẽ tương lai sẽ không quá tệ.

"Rất tốt." Trần Phong ném khế ước ra.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lưu động.

Khế ước thần linh có nội dung rất đơn giản, chính là ở dưới sự chứng kiến của quy tắc thần lực, bốn người Thác Mã Tư, tạm thời sẽ nghe theo mệnh lệnh của Trần Phong, bất quá ở phía sau, Trần Phong cũng viết một loạt điều khoản cam đoan, cam đoan sẽ không tùy ý sai khiến bốn người Thác Mã Tư, nhất định phải cam đoan sự an toàn cho bọn hắn, nếu như làm trái điều khoản...sẽ làm cho ràng buộc giữa hắn cùng với nữ thần may mắn nổ tung.

Cái khế ước này...đám người Thác Mã Tư liếc nhìn nhau.

Có thể được, khế ước thần linh là không thể làm trái, một khi vi phạm, vậy thì nó sẽ được thực thi. Cũng chỉ có chấp hành khế ước, khế ước mới được thần lực ngưng tụ ra, mới có thể để cho những người khác ký tên lên khế ước.

Ví dụ như hiện tại, Trần Phong làm tín đồ của nữ thần may mắn, thế nhưng một khi hắn vi phạm khế ước thần linh, khế ước sẽ tự động gián đoạn quan hệ giữa hắn cùng với nữ thần may mắn.

"Có thể." Triệu Hữu Tiễn cũng đã xác định nội dung trong khế ước.

Chỗ dựa lớn nhất hiện tại của Trần Phong chính là quan hệ giữa hắn cùng với nữ thần may mắn, cho nên, Trần Phong đem cái này viết vào bên trong khế ước thần linh, đã có mười phần thành ý.

"Vậy thì hãy ký kết đi." Đám người liếc nhìn nhau.

Ô...ô...n...g —— Bọn hắn cũng đồng dạng kính dâng ra thần lực của mình, một khi vi phạm khế ước, thần lực của bọn hắn cũng sẽ bị rút đi.

Oanh! Lưu quang đáng sợ phun trào.

Khế ước bắt đầu được ký kết, chỉ là kèm theo hào quang khế ước lấp lánh, mấy người Thác Mã Tư bỗng nhiên cảm giác được chỗ nào đó không thích hợp, màu sắc của loại thần lực này...

Nữ thần may mắn có hồ người hay không? Là một tiện nhân thích hồ người! Thế nhưng mà vô luận bản tính của nàng là như thế nào, thần lực của nàng vẫn luôn là màu vàng cao quý! Mà thần lực lóe lên bên trong phần khế ước trước mắt lại là một màu tím...

Một màu tím sáng chói.

"Có chỗ nào đó không đúng lắm." Tâm thần của Ngô Lượng trở nên nghiêm nghị, vào thời điểm chuẩn bị rút thần lực ra.

Xoạt! Hào quang lưu động, khế ước thần linh đã được ký kết hoàn thành!

Ô...ô...n...g —— Vàng sáng phía trên khế ước lưu động, có một cái tiêu chí màu tím thần kỳ lấp lánh, chứng kiến quá trình khế ước hoàn thành, đám người Ngô Lượng liếc nhìn, liên lộ ra vẻ mặt giống như là ăn phải cục chó.

Bởi vì cái tiêu chí kia, thành linh đúng là tiêu chí của nữ thần vận rủi!

"Vận rủi..." Đám người nhìn thoáng qua, cơ hồ muốn hôn mê.

Vì cái gì? Tại sao lại có tiêu chí của nữ thần vận rủi? Tất cả mọi người đều vắt hết tể bào não để suy nghĩ.

Liên hoàn hổ

Bọn hắn liếc mắt nhìn Trần Phong, nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của hắn, bỗng nhiên trong lòng cảm thấy phát lạnh, chẳng lẽ nói, Trần Phong từ trước cho tới bây giờ đều sử dụng thần lực của nữ thần vận rủi?

Không, không đúng, ban đầu rõ ràng là thần lực may mắn!

Bọn hắn triệt để ngây ngốc, không, có lẽ, chỉ là do bọn hắn đoán sai rồi?

"Cái này...Trần Phong." Ngô Lượng nuốt một ngụm nước bọt, thận trọng hỏi: "Cái khế ước thần linh này, làm sao lại nhìn giống như là khế ước của nữ thần vận rủi?"

"Đúng là của nữ thần vận rủi đó." Trần Phong hết sức thản nhiên nói.

"Lộp bộp." Trái tim của đám người Ngô Lượng nhảy lộp bộp.

"Nhưng mà...không phải người cùng với nữ thần may mắn..." Ngô Lượng cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Trước kia đúng là như vậy." Trần Phong u buồn nhìn lên trên bầu trời, lại thở dài sâu sắc: "Đáng tiếc a...đã chia tay."

"Chia, chia tay? ? ?" Đám người có chút phát mộng.

Cho nên người m* nó không chỉ kết hợp với thần linh, còn chia tay? ? Chờ một chút, cho nên nếu như con hàng này đã chia tay cùng với nữ thần may mắn, vậy thì quan hệ của bọn hắn...

"Ài." Trần Phong đau lòng nhức óc nói: "Ta cũng không nghĩ tới, nàng sẽ từ yêu biến thành hận..."

"Ài."

"Đều là do ta quá mức ưu tú..."

"Nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi đồng thời yêu ta..." Trần Phong cười khò: "Mặc dù nữ thần may mắn rất là nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu, thế nhưng ta suy nghĩ thật lâu, sau cùng quyết định lựa chọn phong cách ngự tử gọi cảm mà mình thích nhất..."

"Cái dáng người gần như hoàn mỹ kia, cái tính cách hiền lành ôn nhu kia, nàng mới là tình yêu chân chính của ta." Trần Phong thâm tình nói.

"? ? ? !" Ngô Lượng bối rối.

Mấy người Thác Mã Tư cũng hoàn toàn bối rối.

Trời đất, đây lại là cái kỹ thuật gì?

Bọn hắn cẩn thận suy nghĩ lại một chút bộ dáng của nữ thần may mắn, lại nhớ lại một thoáng bộ dáng của nữ thần vận rủi, liền có một loại cảm giác nhức cả răng.

Cho nên...người m* nó không chỉ có ở cùng với nữ thần may mắn, mà còn vì ngực phẳng cho nên đá người ta? ?

Tất cả mọi người đều ngây người, mặc dù Trần Phong nói có vẻ hết sức đơn giản, thế nhưng suy nghĩ kỹ một chút, dường như mọi thứ đều hợp lý, cũng chỉ có như thế, mới có thể nói rõ, Trần Phong vì sao trước đó sử dụng thần lực may mắn, hiện tại lại là thần lực vận rủi!

Trời ạ...cái tình tiết này quá máu chó! Tất cả mọi người đều cảm thấy trong lòng có một đồng ngôn ngang.

Mà làm cho đám người Thác Mã Tư đau lòng nhất chính là, bọn hắn lại chọn sai đội! ! ! Dù như thế nào, vị thần linh thức tỉnh đầu tiên ở cái thời đại này cũng là nữ thần may mắn, với ý vị này thì nữ thần may mắn đã nắm giữ tiên cơ, rất có thể sẽ trở thành thần linh cường đại nhất trong tương lai!

Bọn hắn cũng bởi vì cái ý định này cho nên mới đi theo Trần Phong, chứ chưa từng muốn...quá hồ người a! ! ! Mấy người đã vô lực chửi bậy.

Tên khốn kiếp này mỗi lần đào hố làm sao đều là liên hoàn hố? Thật là quá phận!

"Ta..." Triệu Hữu Tiến rất muốn mắng người, thế nhưng mà sừng sốt nửa ngày cũng không biết mắng như thế nào.

Tiền nhân, vô sỉ, hèn mạt, có thể mắng đều đã mắng qua, đối với tư chất của hắn mà nói, đây đã là những câu mắng cực hạn dành cho người khác rồi, chẳng lẽ mắng Trần Phong là nhân vật phản diện hay sao?

"Ài!" Triệu Hữu Tiến thở dài một tiếng.

Bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng lần này có thể ở trong dòng chảy lịch sử, bước lên một chiếc chiến hạm vĩ đại, từ đó giương buồm xuất phát, chưa từng nghĩ tới, lại có thể là bị Trần Phong lừa gạt bước lên một chiếc thuyền nhỏ lúc nào cũng có thể xảy ra chuyện...

"Như vậy." Trong lòng của Ngô Lượng vẫn còn có một tia hi vọng: "Nữ thần vận rủi nếu như có thể cầu thông cùng với người, có phải hay không là cũng đã khôi phục lại thần lực..."

"Không có." Trần Phong thản nhiên không thôi: "Nàng nếu như đã khôi phục thần lực, ta cũng không thể dễ dàng giải quyết nàng."

"Đúng thế." Đám người gật gật đầu, cảm thấy rất là có đạo lý, sau đó mặt mũi liền tối sầm, có đạo lý cái em gái nhà người! ! ! Nói như vậy, nữ thần vận rủi căn bản là không có khôi phục thần lực? ?

Bọn hắn bước lên một chiếc thuyền nhỏ còn chưa tính, còn m* nó còn là một chiếc thuyền hồng? ! Thật quá phận a!

"Trần Phong, người..." Ngay cả Triệu Hữu Tiến ớn trọng nhất đều kém chút nữa không có tức điên.

Cái tên hổ người này...

"Bình tĩnh." Trần Phong tăng hắng một cái: "Yên tâm đi, sữa bò sẽ có, bánh mì cũng sẽ có, mặc dù điều kiện có chút gian khổ, thế nhưng tương lai chung quy vẫn sẽ tốt đẹp."

"Người nếu cứ như thế, thì đừng trách chúng ta..." Bốn người lạnh lùng nhìn hắn.

Khế ước là hai chiều, Trần Phong nếu muốn đào hố bộn hấn, vậy cũng đừng trách bộn hấn chơi thủ đoạn.

Chỉ có điều là, đúng vào lúc này.

"Chờ một chút." Phản Điền Trung chợt nhớ tới một sự kiện: "Khế ước thần linh!"

Mặc dù bộn hấn đã ký kết khế ước thần linh, thế nhưng nếu như nhớ lại nội dung...

Xoạt! Đám người liếc nhìn nhau, cấp tốc mở ra khế ước thần linh, chờ đến thời điểm bộn hấn thấy rõ ràng nội dung, trong lòng liền biến thành một mảnh lạnh buốt, bởi vì phía trên kia thành linh viết là...

Nếu như Trần Phong vi phạm khế ước, ràng buộc giữa hấn cùng với nữ thần may mắn sẽ nổ tung? ? ?

Chờ một chút...nữ thần may mắn? Các ngươi không phải đã vì yêu mà sinh hận hay sao? Nói như vậy cái khế ước này...

"Thật xin lỗi vì đã lừa gạt các ngươi." Trần Phong hết sức hồ thẹn, bất quá rất nhanh lại nói với bộn họ: "Bất quá với trí thông minh này của các ngươi, tự mình đương đầu với sóng gió sẽ rất nguy hiểm, cho nên tạm thời hãy đi theo lẫn lộn với ta đi."

"..."

Mặt mũi của đám người Thác Mã Tư tối sầm, bộn hấn rút cuộc cũng biết, câu nói "người ti tiện sẽ bất khả chiến bại" này là từ đâu mà tới.

"Khụ khụ."

"Các vị tạm thời hãy ở lại Gen Công Hội nghỉ ngơi đi." Trần Phong nhìn dáng vẻ giống như lúc nào cũng muốn nổi khùng của bộn hấn, quyết định cho mấy vị này thời gian suy nghĩ cùng với bình tĩnh, hấn tin tưởng, ở dưới sự cảm hóa của mình, dưới tác động của sự chân thật và trung thực của khế ước thần linh, bộn hấn nhất định sẽ cảm ngộ ra chân lý, sẽ làm ra quyết định chính xác nhất.

Ừm...nhất định sẽ như vậy.

Thế là, Trần Phong trở về căn phòng của mình để lại bốn vị Cộng Minh đang rơi vào tình trạng máu dồn lên não.

"Như vậy thì Gen Công Hội tạm thời cũng không cần phải lo lắng." Trần Phong âm thầm nói ra.

Có bốn người Thác Mã Tư gia nhập, hẳn tin tưởng Gen Công Hội tạm thời sẽ không có trở ngại gì, phó hội trưởng hẳn là sẽ lợi dụng bọn hắn rất tốt. Coi như có những người Cộng Minh khác gây rối, cũng có thể ổn định được cục diện.

"Như vậy...chỉ còn lại một vấn đề." Trần Phong thở dài thật sâu.

Các vấn đề của Gen Công Hội đều là vấn đề nhỏ, vấn đề chân chính vẫn luôn chỉ có một cái, đó chính là thần lực vận rủi!

Dự định lúc đầu của cây bút kia là dung hợp cùng với Trần Phong, vô điều kiện cung cấp lực lượng cho Trần Phong, giống như đúc cùng với Đá Vận Mệnh lúc trước.

Cách vận dụng

Chỉ là trải qua lần dung hợp của nữ thần may mắn lúc trước, Trần Phong cũng đã biết, nguyên lai người ta tùy thời dung hợp lực lượng cùng với người, người ta cũng có thể tùy thời rút đi...

Hắn suy tư thật lâu, thậm chí là sau khi thương lượng với Đỗ Mã, mới quyết định lựa chọn phương thức mới——khế ước.

Đầu tiên, ý thức của nữ thần vận rủi không được đi vào trong cơ thể của Trần Phong. Thứ hai, nữ thần vận rủi sẽ đơn phương đem thần lực giao cho Trần Phong sử dụng, Trần Phong có 100% tư cách sử dụng.

Mà chuyện Trần Phong cần phải làm chỉ có một điểm——nhất định phải trợ giúp nữ thần vận rủi khôi phục lại thần vị! Mà thời hạn, trong thời điểm thần linh không ngừng xuất hiện, nếu như hết thấy thần linh đều thức tỉnh, mà nữ thần vận rủi y nguyên vẫn chưa thức tỉnh, thì coi như là thất bại! Trần Phong sẽ phải thừa nhận một cái giá phải trả cực lớn.

Mà nếu như thành công...Trần Phong sẽ có thể tự do lựa chọn, có hay không trở thành tín đồ của nữ thần vận rủi, tiếp tục sử dụng thần lực vận rủi, hoặc là không sử dụng thần lực vận rủi, trở thành người tự do.

Đây là khế ước do Trần Phong chủ động biên soạn, hắn vốn đã chuẩn bị cò kè mặc cả, không ngờ được nữ thần vận rủi lại trực tiếp đồng ý!

Ô...ô...n...g——Lực lượng vận rủi lấp lánh trong tay của Trần Phong.

Từng dãy phù văn hư ảo lấp lánh, nếu có người Cộng Minh nhìn thấy cảnh này, nhất định sẽ kinh hãi phát hiện ra, đây là khế ước thần linh chân chính! Đây là khế ước mà chỉ có thần linh mới có tư cách ký kết, vèn vèn chỉ dựa vào thần lực là không đủ! Chỉ có thần linh chân chính mới được!

Đây là khế ước thần linh mà bọn hắn đã ký kết, vào thời điểm ký kết khế ước hoàn thành, Trần Phong sẽ tương đương với người phát ngôn của nữ thần vận rủi ở nhân gian, không chỉ đơn giản như là tín đồ, bởi vì hắn có

khả năng sử dụng thần lực vận rủi chân chính! Là thần lực có cấp bậc cao nhất!

Cái loại cảm giác này...dường như là một vị thần linh tạm thời! Chỉ có điều là, trong nháy mắt ký kết hoàn thành, Trần Phong liền hiểu vì sao nữ thần vận rủi lại không có một chút do dự đáp ứng những điều kiện mà Trần Phong đã biên soạn.

Bởi vì nữ thần vận rủi hiện tại...quá yếu! Yếu đến mức không có cách nào tưởng tượng!

Phải hình dung như thế nào? Trong lúc đang sửa đổi lịch sử, nàng vào thời kỳ Trần Phong còn trẻ con đã nhận chủ, trở thành một cái bớt ở trên cổ của Trần Phong, thế nhưng trong trọn vẹn hai mươi năm nàng cũng không dám lộ diện...

Vào thời điểm Linh ở bên cạnh, nàng ngay cả một lần cũng không dám lộ diện.

Mặc dù lúc trước nữ thần vận rủi cắn xé cùng với nữ thần may mắn... a không đúng, sau khi thần chiến, hai người đồng thời ngã xuống, thế nhưng hiện tại xem ra, thương thế của nữ thần vận rủi còn nghiêm trọng hơn nữ thần may mắn rất nhiều! Mà nữ thần may mắn, bởi vì đi theo Trần Phong, ngược lại đã thăng cấp mấy lần, không ngừng khôi phục!

Còn về việc yếu bao nhiêu...ừm...vừa rồi Trần Phong vì ngăn trở thần lực Chiến Thần, cơ hồ đã là cực hạn của nữ thần vận rủi! Cho nên Trần Phong chỉ có thể lừa dối!

"Ta nói này bà cô già, thấy biểu hiện của ta như thế nào?" Trần Phong đặc ý nói.

Xoạt! Bên trong cây bút lóe lên một cỗ ý niệm phần nộ mãnh liệt, cũng không biết là nhằm vào Trần Phong, hay là nhằm vào câu xưng hô kia của Trần Phong...

"Nói cái gì thế." Trần Phong không hiểu ra sao: "Ta nói này bà cô già, cô vào lúc nào thì mới có thể huyền hóa ra hình thái ý thức? Ta nghe tin đồn của

Chiến Thần nói, vóc dáng của cô rất là nóng bỏng..."

Ồ...ô...n...g —— Cây bút lại một lần nữa truyền ra một cỗ phần nộ mãnh liệt, nàng thể nhưng chính là thần linh! Những lời nói này của Trần Phong, rõ ràng là đang nhục nhã nàng, thật là quá phận!

"Nghe không hiểu." Trần Phong nhìn cây bút không ngừng run rẩy ở trước mắt, giống như một cây gậy rung vậy, thể nhưng hắn quả thực không biết là nàng đang biểu đạt cái gì, chỉ có thể từ bỏ.

"Được rồi, tạm thời coi như cô là một kẻ câm điếc đi." Trần Phong nói như vậy.

Cây bút: "..."

Nàng nhớ kỹ vừa rồi vào thời điểm đồng ý ký kết khế ước, Trần Phong có vẻ lĩnh ngộ rất là nhanh mà, ý niệm của nàng vừa đến, con hàng này liền hiểu rõ ý tứ! Cái tên hồ người này...

"Được rồi, cô trước tiên hãy tu dưỡng, mau sớm khôi phục ý thức rồi chúng ta sẽ giao lưu." Trần Phong vung tay lên, rất đại khí nói: "Chờ đến lúc cô có thể dùng ý thức để trao đổi, ta sẽ lại nghe cô khen ta anh minh thần võ như thế nào, hiện tại không vội."

Cây bút: "..."

Hưu! Cây bút lắc mình một cái biến mất.

Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư, mặc dù nữ thần vận rủi bây giờ yếu đến mức thảm thương, thể nhưng chỗ tốt chính là, nàng đã cung cấp cho Trần Phong thần lực chân chính có cấp bậc cao nhất, mà không phải là thần lực cấp bậc thấp như Cộng Minh!

Nếu như không cân nhắc đến việc thực lực của hắn hiện tại còn nhỏ yếu, như vậy hắn hiện tại cơ hồ chính là thần linh!

Ừm...Trần Phong nhìn số lượng thần lực vận rủi trong cơ thể, chỉ còn đủ để thi triển một chiêu nửa thức.

"Vận rủi..." Trong tay của Trần Phong lấp lánh ánh sáng nhạt, thần lực hiện tại của hắn quá ít, nhất định phải tận khả năng sử dụng một cách có hiệu quả nhất.

"May mắn..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

May mắn cùng với vận rủi là tương đối, như vậy, nếu như xác định vận rủi của một người nào đó là một xác suất nhất định, Trần Phong y nguyên có thể đạt được loại xác suất này...ví dụ như "Máy đánh bạc số 3".

Trần Phong tiến hành thử nghiệm, đây là sự tình mà lúc trước hắn thích làm nhất.

Năm đó vì nghiệm chứng Quầng sáng may mắn, Trần Phong chơi xỏ số cùng với "máy đánh bạc số 3", xác nhận tác dụng của Quầng sáng may mắn, mà bây giờ, cái mà Trần Phong nghiệm chứng là thần lực vận rủi.

Ừm...thần lực vận rủi chậm rãi tuôn ra!

Ừm...Trần Phong mua một lượng lớn xèng chơi game, sau đó bắt đầu chơi "máy đánh bạc số 3", ừm... chơi hơn 1 vạn lần, một lần ban thưởng cũng không có, chủ tiệm ở bên cạnh đã cười đến mức lệch miệng.

"Cái này là cách vận dụng thần lực vận rủi đơn giản nhất hay sao?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Như vậy, nếu như thay đổi đối tượng...tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Xoạt! Hắn đem đối tượng vận rủi, biến thành chủ tiệm " máy đánh bạc số 3" trước mắt, sau đó, sự tình kinh người liền xuất hiện, có mấy chục lần giải nhất xuất hiện liên tục.

Sắc mặt chủ tiệm của cửa hàng trò chơi nhất thời liền đen thui.

"Chuyện này..." Hắn muốn ngăn cản Trần Phong.

"Im miệng." Trần Phong phát phát tay ra hiệu cho hắn im lặng.

Ừm...nhìn như vậy, coi như là vận rủi, thế mà cũng có thể thông qua loại phương thức đặc thù này, để thực hiện chức năng của Quảng sáng may mắn! Cơ hồ không có gì khác biệt!

Ví dụ như vào thời điểm chiến đấu!

Thần lực vận rủi là mặt trái, có tính chất phá hủy. Thế nhưng, nếu như vận dụng thần lực vận rủi bám lên trên người của đối thủ, có phải hay không sẽ khiến cho một số năng lực có xác suất thấp trên người của mình thi triển thành công? Ví dụ như năng lực Tru Thần!

Bà cô già

Ví dụ như...tóm lại, hết thấy những nhân tố 'Bất lợi' đối với địch nhân cũng đều có thể thành công! Đây không phải chính là Quàng sáng may mắn biến tướng hay sao? Mặc có một chút chi tiết nhỏ không giống nhau lắm, thế nhưng cuối cùng hoàn toàn có thể tạo ra một dạng kết quả! Ít nhất ở bên ngoài, sẽ không nhìn ra khác nhau ở chỗ nào.

Đây là hai loại quan hệ mật thiết, nhưng lại là hai loại lực lượng hoàn toàn tương phản!

"Cho nên...mặt trái của vận rủi chính là may mắn!"

"Nếu như sử dụng thần lực vận rủi thoả đáng, ở bên trên một số phương diện cũng sẽ đạt được hiệu quả may mắn, dĩ nhiên, muốn đạt được hiệu quả đồng dạng, thần lực vận rủi tiêu hao, còn muốn lớn hơn xa xa so với thần lực may mắn!"

"Đồng dạng."

"Nếu như sử dụng thần lực may mắn thoả đáng, cũng có thể đạt được hiệu quả vận rủi! Lúc trước Trần Phong làm cho đối phương gặp xui xẻo, kỳ thật bản chất cũng là giá trị may mắn! Mà cách làm đồng dạng, thần lực may mắn tiêu hao, còn muốn lớn hơn xa xa so với thần lực vận rủi!"

Trần Phong có một chút hiểu rõ, thần lực may mắn, am hiểu tính chất phụ trợ may mắn, thế nhưng nếu như nguyện ý hao phí hàng loạt thần lực may mắn, đồng dạng cũng có thể tạo thành hiệu quả vận rủi!

Ví dụ như, tạo ra tai hoạ tận thế! Vô số loại khả năng trùng hợp chính là hủy diệt.

Thần lực vận rủi, am hiểu tính chất phá hủy, thế nhưng nếu như nguyện ý hao phí hàng loạt thần lực vận rủi, đồng dạng có thể làm ra được hiệu quả may mắn!

Ví dụ như, năng lực Tru Thần! Xác suất phóng thích thành công của mình, chính là vận rủi của đối thủ!

"Như thế thì sẽ dễ lý giải hơn." Trần Phong rất tán thành.

Thần lực của nữ thần vận rủi bây giờ rất ít, ít đến mức nếu so sánh với các vị thần linh khác, cơ hồ có thể không cần tính, thậm chí còn không nhiều bằng người Cộng Minh, Trần Phong cũng không có cách nào thống kê, hẳn đành phải dùng tiêu chuẩn của mình, cứ thế mà đem thần lực trước mắt mà nữ thần vận rủi nắm giữ, chia làm 100 phần, thiết lập làm lực lượng vận rủi.

Loại lực lượng vận rủi có cấp bậc này, có hiệu quả so với giá trị may mắn đơn thuần mạnh mẽ hơn vô số lần!

Trải qua sự khảo thí của Trần Phong, thông qua phương thức thay đổi các loại đối tượng, đặt thành 'hiệu quả may mắn', ví dụ như loại hình mua xổ số, muốn bản thân đạt được hiệu quả may mắn, phải tiêu hao thêm lực lượng vận rủi ngoài định mức từ 3 đến 10 lần.

Loại tiêu hao này, là căn cứ vào quá trình lực lượng vận rủi đã thay đổi mấy lần mục tiêu, tác dụng lên bao nhiêu đối tượng sau đó hình thành nên kết quả, hết sức phức tạp.

"Cho nên nếu như muốn tiết kiệm lực lượng vận rủi, ta nhất định phải tận khả năng am hiểu phương thức sử dụng lực lượng vận rủi nhất, mà không phải dùng linh ta linh tinh." Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Lực lượng vận rủi của hắn hiện tại quá ít, nhất định phải sử dụng thật hiệu quả.

Nghiên cứu hiểu rõ phương pháp vận dụng lực lượng vận rủi cơ sở, Trần Phong liền nhìn về thế giới giả tưởng, thế giới giả tưởng lúc trước ngừng vận chuyển bởi vì giá trị may mắn bị rút ra, rốt cục cũng mở ra một lần nữa.

Ô...ô...n...g ——Lực lượng vận rủi nhàn nhạt lấp lánh, tất cả lực lượng trong cơ thể Trần Phong, đều vào thời khắc này thức tỉnh.

Cho dù hiện tại không thể sử dụng được giá trị may mắn, cho dù không thể bộc phát ra uy năng mạnh nhất, thế nhưng ít nhất, lực lượng độc môn thuộc về Trần Phong, rốt cục cũng đã trở về.

Nhất là...

Oanh! Trần Phong đánh ra một quyền, người tí hon ở trong thức hải, cũng đồng loạt đánh ra một quyền.

Oanh! Uy năng đánh ra có thể so sánh với trình độ Giác Tỉnh giai đoạn chín!

"Trần Phong ta đã trở về." Cảm xúc của Trần Phong trở nên sục sôi.

Cho dù đã trải qua một chút khó khăn trắc trở, thế nhưng lực lượng của hắn rốt cục cũng đã trở về, thậm chí, càng mạnh hơn!

Cái thế giới này đã sắp trở nên hỗn loạn, lực lượng của hắn trở về, khiến cho hắn có thể sống yên ổn, tăng thêm lực lượng của nữ thần vận rủi, hắn hiện tại sẽ không sợ bất luận một kẻ nào! Ít nhất, là vào trước lúc những người Cộng Minh kia khôi phục lại hoàn toàn.

"Phải nhanh chóng tăng cường thực lực." Trần Phong tỉnh táo dị thường.

Vào trước lúc những người Cộng Minh kia khôi phục lại lực lượng, trở nên càng mạnh hơn! Vào trước lúc những vị thần linh đáng chết kia thức tỉnh, có được thần lực càng mạnh mẽ hơn!

Thời đại Thái Cổ năm đó đã xảy ra chuyện gì, Trần Phong cũng không rõ ràng, thế nhưng lần này, ở cái thời đại này, hắn quyết không cho phép cái thế giới này bị hủy diệt một lần nữa!

Thời đại này...là thời đại thuộc về Trần Phong hắn!

Hai mắt của Trần Phong lấp lánh, đương nhiên, trước khi thực hiện cái mục tiêu vĩ đại này, còn có một cái vấn đề nho nhỏ là vòng đeo cổ tay đã bị hỏng.

Loại thiết bị điện tử gần như không có khả năng hư hao này, thiết bị điện tử có thể đảm bảo chất lượng trong vòng 100 năm, cứ thế mà bị hư ở trong tay của Trần Phong, Trần Phong cũng không biết nói cái gì.

"Do gần đây chiến đấu quá nhiều?" Trần Phong suy nghĩ một chút.

Thế là, hắn ở kho hàng của Gen Công Hội mua một cái mới tinh, sau đó...lại hỏng!

"? ? ?" Trần Phong nhíu mày, đây là tình huống như thế nào?

Không lẽ hắn lại xui xẻo như vậy, mua mấy cái đều là sản phẩm kém chất lượng? Hắn tuyệt đối không tin có loại trùng hợp này... sản phẩm của công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, có chất lượng rất cao.

"Mua thêm một cái nữa xem sao." Trần Phong mua một cái mới.

Ừm...Rất nhanh lại hỏng, lần này Trần Phong đã triệt để im lặng.

Hắn quan sát cái vòng đeo tay đã mất đi tác dụng, mơ hồ suy đoán ra một loại khả năng, thế là một lần nữa đi mua một cái vòng đeo tay khác, quả nhiên lại hỏng.

"Móa!" Trần Phong trợn trắng đôi mắt.

Lúc này không cần nghĩ, hắn cũng biết là vấn đề gì.

"Ta nói này bà cô già, coi như ta chọc giận khiến cô không cao hứng, cũng không cần phải trả thù ta như thế chứ?"

"Con đường vĩ đại tăng cường thực lực của chúng ta, còn cần bạn bè giúp đỡ, không thể thiếu vòng đeo cổ tay a, có đúng hay không? Làm như vậy sẽ kéo dài thời gian làm cho chúng ta mạnh lên."

"Chúng ta không nên chơi như vậy có được hay không?" Trần Phong tận tình khuyên bảo.

Hắn lại mua thêm một cái vòng đeo cổ tay mới.

Tạch... ! Lại hỏng.

Trần Phong: "..."

"Chẳng lẽ là xưng hô không tốt đã chọc cho cô tức giận?" Trần Phong thở dài.

Nữ thần vận rủi: "..."

Người m* nó còn biết cái xưng hô đó là khó nghe hay sao?

"Ta sẽ không gọi cô là bà cô già nữa, bà cô lớn tuổi có được hay không? Ừm, cũng không được... nếu không thì gọi là bà cô xui xẻo? Bà cô đen đui? Bà cô không may?"

Trần Phong nói một loạt.

Nữ thần vận rủi: "..."

Cái tên bệnh tâm thần này.

"Ta biết rồi, gọi là nữ thần đại nhân!" Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị: "Như thế đã đủ tôn trọng ngài hay chưa, nữ thần đại nhân vĩ đại."

Thế là, hắn một lần nữa thay đổi một cái vòng đeo cổ tay mới tinh.

Tạch... ! Lại hỏng, Trần Phong lần này thật sự đã hết cách.

"Nữ thần đại nhân cũng không được hay sao?"

Thiên lý truyền âm

"Trời ạ, nữ thần đại nhân, chúng ta hãy nói chuyện thật tốt với nhau, không cần phải giải quyết theo cảm tính như nữ nhân... ồ, nữ thần cũng là nữ nhân, thật xin lỗi..."

Trần Phong hết sức đau đầu.

Nữ thần vận rủi: "..."

Ý thức của nàng giấu trong cây bút, nhìn Trần Phong làm trò mèo.

"Ta thật sự không có biện pháp." Trần Phong cười khổ.

Hắn đã thử qua vô số biện pháp, sau cùng cũng không có cách nào đeo vòng đeo cổ tay.

"Như vậy không thể được a..." Trần Phong đau đầu.

Hắn hiện tại xem như đã hiểu rõ, thực lực của nữ thần vận rủi coi như có yếu hơn nữa, thì cũng là thần linh! Cũng không phải là có thể tùy tiện đùa giỡn!

"Được rồi." Trần Phong nhận sợ.

Hắn đi qua bên Cổ tộc, lấy được một năng lực loại hình thiên lý truyền âm, tạm thời sử dụng, trước khi vòng đeo cổ tay được phổ cập, cường giả Cổ tộc đều sử dụng thứ này để liên lạc.

Sự tình vòng đeo cổ tay coi như là kết thúc.

Mấy người Thác Mã Tư trải qua qua một đoạn thời gian suy nghĩ, sau cùng cũng quyết định gia nhập vào Gen Công Hội, trong khoảng thời gian này, bọn hắn cũng bắt đầu cuộc sống bận rộn của mình. Trần Phong cũng đang cố gắng nắm giữ lực lượng vận rủi.

Cuộc sống của mọi người dường như đã trở lại quỹ đạo như bình thường, mãi cho đến vài ngày sau, ánh sáng màu vàng óng bỗng nhiên bao phủ toàn bộ thế giới, thần lực kinh khủng dập dờn.

Cơ hồ hết thấy người Cộng Minh đều ngẩng đầu, nhìn về phía phương hướng ánh sáng màu vàng phun trào.

"Nữ thần may mắn đáng chết, lại gây ra chuyện!"

Ở một nơi nào đó.

"Alô, người có nghe ta nói hay không?" Không Bạch rống to vào vòng sáng ở trong tay.

"Nghe không rõ." Bên kia truyền đến tiếng rống như có như không.

"Móa!" Mặt mày của Không Bạch tối sầm.

Cái này là thiên lý truyền âm của Cổ tộc hay sao? Trời ạ, gọi điện thoại thôi mà cũng tốn sức như vậy!

"Người... đứng cao thêm một chút... có thể... tín hiệu... không tốt." Bên kia truyền đến tiếng rống dứt quãng.

Được thôi, Không Bạch nhìn một chút vị trí của chính mình, tung người một cái, đứng ở trên đỉnh một cây đại thụ cao mấy chục mét, đây đã là cây đại thụ cao nhất bên trong hết thấy cây cối phụ cận.

"Alô Alô?" Không Bạch rống to: "Đã nghe được hay chưa?"

"Khá hơn một chút rồi." Giọng nói ở bên kia cũng đã trở nên rõ ràng: "Người muốn hỏi ta cái gì cơ mà?"

"Ta muốn..." Không Bạch ngây người một lát.

M* kiếp, rống lên nửa ngày, thế mà quên mất là muốn hỏi cái gì, suy nghĩ trọn vẹn hai phút đồng hồ, Không Bạch mới nhớ tới, à đúng rồi, là sự tình về người Cộng Minh!

Ở cái thời đại này, người Cộng Minh dường như cũng đang dần dần khôi phục, cho dù còn chưa hoàn toàn khôi phục lực lượng!

Trước đó vài ngày hắn còn đang vì mình đột phá đến cảnh giới Giác Tỉnh Giả mà đắc chí, sau đó người Cộng Minh không ngừng hiện thân, đem hắn đánh cho thương tích đầy mình. Cho nên hắn nhất định phải nhanh chóng bước vào hàng ngũ người Cộng Minh!

Vô luận là hắn, hay là đám người Từ Phi, bằng không thì chỉ có thể ngồi chờ chết.

"Cộng Minh..." Trần Phong ở bên kia cũng rơi vào trong sự trầm tư.

Người Cộng Minh ở thời đại Thái Cổ, cơ hồ đều là sau khi đạt đến cảnh giới Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, tiến hành Cộng Minh cùng với thần linh, sau đó mới trở thành người Cộng Minh, mà cái thời đại này...còn chưa có thần linh!

Nếu như nhất định phải Cộng Minh, giống như chỉ có nữ thần may mắn? Trần Phong suy nghĩ một chút, lúc này mới phát hiện ra chuyện này đáng sợ đến mức nào, nói một cách khác, trong khoảng thời gian này, trước khi các vị thần linh khác thức tỉnh, tuyệt đối không thể đột phá!

"Các ngươi trước tiên hãy tu luyện tới cảnh giới Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, tuyệt đối không nên bước vào cảnh giới Cộng Minh!"

"Coi như cảm giác được cánh cửa đột phá cũng không nên đột phá!" Trần Phong nhắc nhở.

"Vì cái gì?" Khổng Bạch không hiểu ra sao.

"Bởi vì... hiện tại chỉ có một vị thần linh đó là nữ thần may mắn." Trần Phong thở dài.

Khổng Bạch liền im lặng, nữ thần may mắn... sóng gió bọn hắn trải qua lần trước, tự nhiên biết trên người của Trần Phong phát sinh một ít chuyện, nếu như là nữ thần may mắn...

"Như vậy lần này..." Khổng Bạch giống như có điều suy nghĩ, nhìn về phía ánh sáng màu vàng phun trào ở nơi xa.

"Không sai, vẫn là thủ bút của nữ thần may mắn." Trần Phong lắc đầu.

"Ta hiểu được." Khổng Bạch triệt để hiểu ra.

Đây là một trận thần chiến tương lai! Bọn hắn bây giờ căn bản không có cách nào nhúng tay!

Hoặc nói là...điều duy nhất bọn hắn có thể làm, chính là không cần ở vào thời điểm này bước vào cảnh giới Cộng Minh, không gây ra thêm phiền phức cho mấy người Trần Phong, về phần kết quả, chỉ có thể nhìn kết quả chiến đấu của mấy người Trần Phong.

Cắt đứt liên lạc cùng với Trần Phong, Khổng Bạch đem kết quả phản hồi cho đám người Từ Phi đang nóng vội muốn đột phá. Mọi người cũng đều trầm mặc.

Chờ? Chờ những vị thần linh khác thức tỉnh? Thật sự chờ được hay sao?

"Ta không cam tâm." Từ Phi là người thứ nhất không đồng ý, loại cục diện trước mắt này bọn hắn vậy mà chỉ có thể đứng nhìn, ngồi đợi kết quả, tự nhiên không cam lòng, coi như ở trong tương lai thần linh thức tỉnh, bọn hắn mới tiến hành Cộng Minh, cũng đã quá muộn!

"Không cam tâm thì có thể làm sao?." Tàn Hải thở dài một tiếng, hắn đã từng là thủ lĩnh của tổ chức thần bí, hắn đã từng là một trong những người cường đại nhất ở trên cái thế giới này, giờ phút này cũng trở thành một nhân vật làm nền, tự nhiên cũng cực kỳ không cam lòng.

"Vương Thuần đâu?" Khổng Bạch chợt nhớ tới một người bạn cũ, bọn hắn dường như đã thật lâu không gặp mặt.

"Chà." Tàn Hải suy nghĩ một chút rồi nói: "Hắn hắn là đang vui đùa với hậu cung của mình."

Đám người: "..."

Hậu cung...a đúng rồi, đó là năng lực của Vương Thuần.

"Nam nhân có được hậu cung trong loạn thế a." Từ Phi hâm mộ.

Đám người cũng rất tán thành.

"Vương Thuần..." Tần Hải bỗng nhiên nghĩ tới điều gì: "Ta nghe sư phụ nói, đoạn thời gian trước cảm nhận được thần lực phun trào, dường như là ở vị trí gần Vương Thuần, căn cứ theo phỏng đoán của sư phụ..."

"Rất có thể là lực lượng của Minh Thần!"

"Cho dù có một chút khác biệt."

"Cái gì? !" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Minh Thần?

"Là tiểu cô nương kia!" Bọn hắn bỗng nhiên nhớ tới một tiểu cô nương vô cùng bá khí trong hậu cung của Vương Thuần—— Minh Nguyệt, bọn hắn nhớ kỹ cô nương kia đã từng nói qua, nàng ở trong thế giới của mình cũng là thần linh? !

"Cái thế giới này hạn chế lực lượng là Siêu cấp A!"

"Cho nên...mặc dù Minh Nguyệt tới cái thế giới này, cũng rất yếu, mà bây giờ, sau khi phong ấn thế giới được giải phong, Minh Nguyệt không phải là có thể sử dụng được thần lực ở trong cái thế giới này hay sao?"

Đám người kinh hãi, nếu nói như vậy, cái tên Vương Thuần kia...

"Không sai, hắn rất có thể đã đi đến cái thế giới kia, kế thừa lực lượng Minh Thần!" Tần Hải gật đầu.

"Hít hà!" —— Đám người hít vào một ngụm khí lạnh, cái tên Vương Thuần này, yên lặng thật lâu, mọi người đều cho là lần sau gặp lại hắn sẽ bị hư thán, không ngờ được cái tên này lại là người tiến xa nhất!

Thần lực a...đám người bù người mãi không thôi, cái thế giới kia là thế giới của Vương Thuần, chỉ có chính hắn mới có thể bước vào.

Nữ thần rừng rậm

"Ta muốn đi ra ngoài." Từ Phi đột nhiên đứng lên: "Vương Thuần cũng đều có phương thức truy tìm thần lực của mình, ta cũng sẽ không ở nhà chờ chết, ở cái thời đại này, ta nhất định phải có được lực lượng của mình!"

Hắn quyết định đi truy tìm cơ duyên của mình, không biết bắt đầu từ khi nào, trong lòng của hắn một mực có một giọng nói mộng ảo, dường như đang kêu gọi hắn, kèm theo thời gian trôi qua, càng ngày càng thêm rõ ràng...lần này, hắn nhất định phải đi nhìn một chút!

"Ta cũng thế." Tần Hải đứng lên, sư phụ của hắn là Đỗ Mã, hắn có được tài nguyên và tin tức tốt nhất khắp thiên hạ, hắn tin tưởng, ở chỗ sư phụ nhất định sẽ có phương án thu hoạch được thần lực, vô luận là khó khăn cỡ nào!

"Xem ra, chúng ta đều có quyết định." Khổng Bạch cười nhạt một tiếng.

Hắn là người xuyên việt, tương lai của hắn, cho tới bây giờ đều không có người nào có thể quyết định. Nếu thần linh ở cái thời đại này còn chưa thức tỉnh, vậy thì hắn sẽ vượt qua cổ kim, trở lại thời đại Thái Cổ, ở cái thời đại đặc thù kia, tìm kiếm cơ duyên thuộc về chính mình!

Cho dù ——nguy hiểm tầng tầng!

...

Nữ thần rừng rậm, là một trong những thần linh mạnh mẽ ở thời đại Thái Cổ, cho tới nay đều là phụ tá đắc lực của nữ thần may mắn, có thực lực mạnh mẽ, năm đó thất bại trong thần chiến, đồng dạng cũng rơi vào trong trạng thái ngủ say.

Đây là tư liệu mà Trần Phong lấy được, hiển nhiên, vị thần linh đầu tiên thức tỉnh ở cái thời đại này, nữ thần may mắn đang thức tỉnh thủ hạ của mình.

"Chuyện mà chúng ta lo lắng nhất vẫn đã phát sinh." Thác Mã Tư thở dài.

Nếu như là những vị thần linh khác còn chưa tỉnh, coi như thức tỉnh, cũng chỉ có thể chậm rãi khôi phục, thế nhưng mà hết lần này tới lần khác vị thần này lại là nữ thần may mắn, lấy thần lực đặc biệt của nàng...nàng nếu muốn khiến cho các thần linh khác thức tỉnh, sẽ dễ dàng hơn gấp trăm lần!

Mà bây giờ, nàng cũng đang làm như thế.

"Nàng sẽ thức tỉnh lại từng vị thần linh, tạo thành một trận doanh. Sau đó trong khi các vị thần linh đối địch khác thức tỉnh, xử lý bọn họ..." Thác Mã Tư cười khỏ.

Giống như hình thức mà Gen Công Hội đã làm với Giác Tỉnh Giả hay sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Đích đích ——Vòng đeo cổ tay của mấy người Thác Mã Tư chấn động.

Trần Phong liếc nhìn, mặt mũi liền tối sầm, những người Cộng Minh này cũng thích ứng với xã hội hiện đại rất nhanh, sử dụng phương thức thuận tiện nhất, hắn thì lại ngược lại...

Trần Phong nhìn cổ tay rộng tuếch chỉ có thể thở dài.

Vừa rồi rống lên nửa ngày cùng với Khổng Bạch, cuồng hống đã trở nên khàn khàn, hắn hiện tại rốt cuộc cũng biết, vì sao giọng nói của người Cổ tộc luôn luôn to lớn và thô lỗ như vậy, vô luận là nam hay nữ!

Cũng không biết bọn họ có phải lúc nào cũng thô lỗ như thế hay không, ví dụ như Thiên Vũ Lê Minh và hội trưởng...

A, ta đang suy nghĩ cái gì vậy? Trần Phong tăng hắng một cái, chặn đứng cái suy nghĩ không đúng đắn này lại.

"Tốt!" Mấy người Thác Mã Tư bỗng nhiên trở nên kích động.

"Có tin tức tốt gì không?" Trần Phong hỏi.

"Người Cộng Minh —— chuẩn bị liên hợp." Trong mắt của Thác Mã Tư bốc lên vàng sáng mãnh liệt: "Nữ thần rừng rậm thức tỉnh cần phải có thời gian, nữ thần may mắn vốn cũng chưa khôi phục lại hoàn toàn, hiện đang

tiến hành thức tỉnh nữ thần rừng rậm, thực lực chắc chắn sẽ giảm xuống một lần nữa! Cho nên người Cộng Minh dự định thừa cơ hội này, cắt ngang quá trình thức tỉnh thần linh, khiến cho nữ thần rừng rậm một lần nữa ngủ say!"

"Như vậy cũng được?" Trần Phong yên lặng.

"Dĩ nhiên." Cảm xúc của mấy người Thác Mã Tư trở nên sục sôi.

Một đám người Cộng Minh đại chiến nữ thần may mắn, hình tượng này...ngắm lại liền cảm thấy lòng người kích động.

"Các người không thể đi." Trần Phong rót cho bọn hắn một chậu nước lạnh.

"Vì sao?" Thác Mã Tư liền trừng lớn con mắt.

"Đi chịu chết hay sao?" Trần Phong cười lạnh.

"Tại sao lại là chịu chết!" Thác Mã Tư không phục: "Chúng ta có nhiều người Cộng Minh như vậy, căn bản sẽ không sợ nữ thần may mắn! Ách, không đúng, là nữ thần may mắn đang ở trong trạng thái suy yếu, đang tiến hành thức tỉnh nữ thần rừng rậm, đã tiêu hao hàng loạt lực lượng may mắn! Đừng nói là cắt ngang, nếu như có cơ hội, ta tin tưởng bọn họ khẳng định còn muốn..."

Trong mắt của Thác Mã Tư loé lên hàn quang, lạnh lẽo nói ra hai chữ: "Đồ thần! !"

"Hài hước." Trần Phong chỉ lắc đầu, mấy cái tên ngu xuẩn này, làm sao biết thần linh đến cùng mạnh cỡ nào, nhất là nữ thần may mắn...

"Ta biết, cho nên ta chỉ muốn cắt ngang quá trình thức tỉnh là được." Thác Mã Tư nhún nhún vai, hắn tin tưởng, một nữ thần may mắn hư nhược, căn bản không có khả năng chống cự nhiều người Cộng Minh như vậy!

"Chỉ nhìn ở bề ngoài tự nhiên là như thế." Trần Phong cười lạnh: "Chỉ có điều là... người xác định hết thấy người Cộng Minh đều chung một lòng?"

"Hà?" Thác Mã Tư trừng lớn con mắt: "Chứ bọn hấn còn muốn như thế nào nữa?"

"Ngốc hay không ngốc." Trần Phong nhìn về phía phương hướng ánh sáng màu vàng phun trào: "Người đã từng nghĩ tới hay chưa, chẳng lẽ tất cả người Cộng Minh, đều muốn cắt ngang quá trình thức tỉnh hay sao? Ta không rõ ràng tình huống của các người ở thời đại Thái Cổ là như thế nào, thế nhưng ở cái thời đại mới này, nữ thần may mắn chính là vị thần linh thức tỉnh đầu tiên a!"

"Vị thần linh thức tỉnh đầu tiên..." Thác Mã Tư nói được phân nửa đột nhiên lĩnh ngộ.

Đúng vậy a, nữ thần may mắn là vị thần linh thức tỉnh đầu tiên! Lần này, đi tìm năng, không vền vẹn chỉ có người muốn ngăn cản năng, còn có không ít người cố gắng hiệu trung với năng, cho nên đến lúc đó...

"Người Cộng Minh sẽ hỗn chiến với nhau!" Thác Mã Tư hít vào một ngụm khí lạnh.

Đến lúc đó, dùng thủ đoạn của nữ thần may mắn, chỉ cần hơi âm thầm can thiệp, dùng phương thức mà năng am hiểu nhất, thậm chí không cần ra mặt, là đã có thể làm cho tất cả mọi người đồng quy vu tận!

Hoặc nói là...khiến cho những người không phục năng chết đi ở trong loạn chiến!

"M* kiếp." Trong lòng của Thác Mã Tư phát lạnh.

Hắn cùng với mấy người Triệu Hữu Tiễn liếc nhìn nhau, quả nhiên, bọn hấn cuối cùng đã đánh giá thấp sự đáng sợ của nữ thần may mắn, nhất là loại nữ thần biết đùa bỡn lòng người nhất này!

Đối mặt với những vị thần linh khác, bọn hấn chỉ cần cân nhắc đến điểm 'Sức chiến đấu' này là đủ rồi.

Những mà khi đối mặt với nữ thần may mắn...đám người chỉ có thể cười khỏ.

"Các người cũng đừng nên đi với bọn họ đến chỗ đó, có đi cũng chỉ là chịu chết."

Trần Phong lắc đầu: "Cứ để cho bọn hán náo động đi."

"Người muốn đi?" Triệu Hữu Tiến từ trong lời nói của Trần Phong bắt được tin tức.

"Dĩ nhiên." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười: "Ta thế nhưng lại là nam nhân của nữ thần vận rủi, còn có nữ thần may mắn... đã rất lâu không gặp, kỳ thật cũng rất nhớ nàng."

"Ha ha." Mấy người Thác Mã Tư chỉ có thể cười gượng, cái thứ ngôn tình máu chó này.

Sau cùng, mấy người Thác Mã Tư cũng quyết định ở lại Gen Công Hội.

Trần Phong, à không đúng, phải nói là, cơ hồ hết thấy người Cộng Minh khắp thiên hạ đều ở dưới sự kêu gọi, đi thẳng về địa phương nữ thần rừng rậm đang thức tỉnh!

...

Hồ nước mặn

Tại hồ nước mặn, đây là địa phương có khoảng cách gần nhất cùng với khu rừng rậm kia.

Tuyệt đại đa số người Cộng Minh đã chạy tới, đang ở cách đó không xa quan sát, ánh sáng màu vàng vẫn còn đang phun trào, dường như có một cỗ lực lượng cường đại đang dâng lên.

"Chờ đến thời điểm ánh sáng màu vàng cường thịnh nhất, chính là cơ hội để chúng ta ra tay."

"Hiểu rõ."

"Theo con đường trong quá khứ... chúng ta sẽ đi qua từ hồ nước mặn."

"Không thể trực tiếp đi qua hay sao..."

"Không được, nữ thần may mắn nếu muốn làm chuyện nguy hiểm như vậy, chắc chắn đã dùng thần lực phong cấm những con đường lân cận, làm sao có thể cho các người cơ hội đi qua?"

"Mong muốn bước vào vùng rừng rậm kia, chỉ có thể đi qua từ nơi này."

"Nàng vì sao không phong tỏa cái hồ nước mặn này?"

"Bởi vì cái hồ này quá rộng lớn...hắc hắc, thần lực của nữ thần may mắn có hạn, nếu quả thật muốn phong tỏa hồ nước mặn, đoán chừng phong ấn cũng sẽ yếu đến mức đáng thương, chỉ cần vài người Cộng Minh liền có thể phá vỡ!"

"Hiện tại sao..." Một vài người Cộng Minh liếc mắt liền nhìn thấy ngay tình huống trước mắt.

Rất đơn giản, bọn hắn nếu muốn tới gần chỗ nữ thần rừng rậm thức tỉnh, chỉ cần vượt qua cái hồ nước mặn này là được, mà chỗ đặc thù của cái hồ này,

đó là mặt nước trơn bóng như một tấm gương.

"Nữ thần may mắn có lẽ sẽ thiết trí một chút bầy rập..."

"Thôi đi, ngay cả phong ấn cũng không làm được, còn có thể thiết trí cái gì mà bầy rập!"

"Nàng dù sao cũng là thần..."

"Đã suy yếu đến mức độ như thế, coi như là thần linh thì lại như thế nào?"

Một số người thì cảnh giác, một số người thì cười lạnh.

Người Cộng Minh vốn là một cái quần thể hỗn độn, bao gồm những cá thể đơn độc, giờ phút này mặc dù bởi vì lợi ích mà ở cùng một chỗ với nhau, tâm tư tự nhiên cũng trở nên dị biệt.

Trần Phong thì chỉ ở trong bóng tối lẳng lặng nhìn cảnh này.

Hai vị nữ thần...vô số người Cộng Minh...lần hành động này, hẳn là sẽ rất thú vị.

Cái hồ nước mặn này rất rộng lớn, thế nhưng nếu đi theo đường thẳng, cũng không tính là quá xa, bất quá nơi này nếu có thần lực của nữ thần may mắn gia trì, có lẽ sẽ trở nên hết sức đáng sợ.

Bởi vì một loại trùng hợp nào đó, có rất nhiều người đoán chừng sẽ xảy ra chuyện ở hồ nước mặn.

Loại tình huống này... ở trong mắt của người bình thường, đó là vận rủi.

Là do nữ thần may mắn thi triển lực lượng để tạo ra vận rủi cho người khác hay sao?

Không, khẳng định là không phải, hiện tại nữ thần may mắn không còn nhiều thần lực, cho dù có mấy trăm tỷ giá trị may mắn, thế nhưng nếu như hóa thành thần lực cũng không biết sẽ còn lại bao nhiêu, nàng còn muốn thức tỉnh nữ thần rừng rậm, cho nên chắc chắn sẽ không dùng linh tinh.

Như vậy ở trong cái hồ nước mặn này...Trần Phong hơi híp trùng mắt.

Hắn chợt nhớ tới sự tình đã trải qua khi còn bé, Đá Vận Mệnh hấp thu vận may của hắn, cuộc sống của hắn liền trở nên đáng sợ, đủ loại không may xuất hiện, Đá Vận Mệnh không chỉ không bị tiêu hao, mà còn không ngừng được bổ sung.

"Cho nên nói...nữ thần may mắn sẽ dự định hấp thu vận may của bọn hắn."
Tâm thần của Trần Phong khẽ động.

Chỉ có điều là...làm như vậy sẽ có những tai hại rất rõ ràng.

Thứ nhất, giá trị may mắn có thể hấp thu được cũng không nhiều, điểm này, từ lúc vận may của Trần Phong bị hấp thu trọn vẹn hai mươi năm, mới đủ giá trị may mắn để kích hoạt Đá Vận Mệnh cũng có thể thấy được.

Thứ hai, coi như vận may bị hấp thu, cũng chỉ vụn vụn là một ít vận may mà thôi, tuyệt đối sẽ không xảy ra sự uy hiếp.

Dù sao...nếu như thật sự có uy hiếp, năm đó Trần Phong đã sớm chết. Cho nên, khi còn bé, cho dù bị hấp thu vận may, cho dù bởi vì hoàn cảnh hiện thực, khiến cho hắn nhìn qua hết sức không may, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn có thể ngoan cường tiếp tục sống.

Loại hiệu quả cấp bậc này, sẽ hữu dụng đối với người Cộng Minh hay sao? Tuyệt đối là không có tác dụng!

"Trừ phi..." Trần Phong bỗng nhiên nhìn về phía mặt nước đặc thù của hồ nước mặn.

Trừ phi bên trong cái hồ nước mặn này đã cực kỳ hung hiểm, cho dù chỉ bị một chút thần lực may mắn ảnh hưởng, đều có thể dẫn đến sự tử vong! Điều có thể xảy ra chuyện!

Trần Phong là một người hiểu rất rõ về lực lượng may mắn!

Nếu thật sự là như vậy...nữ thần may mắn rất có thể sẽ không cần hao phí một tý thần lực may mắn nào, mà cũng có thể hủy diệt tất cả mọi người, ồ,

dĩ nhiên, coi như có người may mắn còn sống sót, rất có thể là những người nguyện ý hiệu trung với nàng.

"Không hổ là nữ thần may mắn." Trần Phong bội phục.

Bước thứ nhất là xử lý phần lớn mọi người.

Bước thứ hai, khiến cho những người may mắn còn sống sót nội đấu.

Sau cùng người có thể đi đến trước mặt nàng, có khả năng là ngay cả một người cũng không có, thủ đoạn của nữ thần may mắn, có thể thấy được chút ít, dĩ nhiên, nếu như không có Trần Phong.

Hiện tại sao...

"Hắc hắc." Trần Phong nghiêng ngẫm cười cười.

Vận dụng vận rủi, hiện tại cũng là đồ vật mà hần am hiểu.

Xoạt! Trần Phong nhìn về phía cách đó không xa, muốn làm cho mọi người thông qua cái hồ nước mặn này cũng rất đơn giản, hần chỉ cần triệt tiêu vận rủi và vận may, thế giới sẽ trở nên rất hoàn mỹ, thế nhưng đó cũng không phải là mong muốn của Trần Phong.

Ngăn cản nữ thần rừng rậm thức tỉnh chỉ là thứ yếu, cái mà Trần Phong thật sự muốn, chính là làm như thế nào để ở trong sự kiện lần này tăng cường thực lực! ! !

Tại hồ nước mặn, vào thời điểm ánh sáng màu vàng óng trở nên cường thịnh nhất, đám người Cộng Minh rốt cục cũng xuất phát. Bọn hần thận trọng đi vào trong hồ nước mặn, đi ở trên mặt hồ giống như gương, một bước, hai bước, chỉ có điều là, làm cho bọn hần cảm thấy ngoài ý muốn chính là, trong lúc bước đi lại không gặp phải bất kỳ một mối nguy hiểm nào.

"Ồ?"

"Cái mặt hồ này thế mà có thể bước lên?"

"Giống như là không bị rơi xuống..."

"Nói tóm lại, phải cẩn thận một chút."

"Có người bay lên trời, giống như cũng không có vấn đề gì."

"Ha ha, vào thời điểm tất cả mọi người buông lỏng cảnh giác, cũng chính là thời điểm tử vong."

"Đúng vậy."

Mọi người vẫn như cũ thận trọng tiến lên.

Mà vào giờ khắc này, nữ thần may mắn ở phía bên kia bờ hồ quay đầu lại nhìn, có một chút cảm giác kỳ quái, không phải như vậy chứ, nàng rõ ràng đã rút sạch vận may của đám người này...lúc này bọn hắc hắc là phải hết sức không may mới đúng?

Chuyện này rất giống với căn bệnh do HIV gây ra. Ban đầu chỉ bị cảm lạnh một chút, là một căn bệnh rất phổ biến, nhưng một khi bị nhiễm HIV, nó sẽ trở nên nguy hiểm!

May mắn, cũng tương tự như vậy, vào thời điểm nàng rút sạch vận may của bọn hắc, bất kỳ một người nào xảy ra chuyện cũng có thể khiến cho đám người rơi vào tình huống tuyệt vọng.

Nhất là ở bên trong cái hồ nước mặn đầy hung hiểm này, đây chính là nguyên nhân nàng cố ý lựa chọn nơi này để thức tỉnh nữ thần rừng rậm.

Chỉ có điều là...tại sao lại không nhìn thấy hiệu quả? Nữ thần may mắn hết sức nghi hoặc.

Ta là người phát ngôn

"Là bởi vì những người Cộng Minh này quá cẩn thận hay sao?"

Nữ thần may mắn nhìn đám người Cộng Minh đang vô cùng cẩn thận kia, cũng đúng, dù sao cũng là người Cộng Minh, dù sao cũng đều nắm giữ thần lực, mong muốn khiến cho bọn hắn gặp chuyện không may, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

"Ừm...có lẽ, mình nên sử dụng một chút thần lực." Nữ thần may mắn suy nghĩ.

Cái này giống như là một cọng cỏ cuối cùng đè chết lạc đà, chỉ cần một chút thần lực may mắn mỏng manh, là có thể khiến cho cái đám sâu kiến đáng chết kia, toàn diện sụp đổ!

Xoạt! Ngón tay của Nữ thần may mắn khẽ động, hào quang nhàn nhạt vờn quanh, thần lực may mắn, khởi động!

Ô...ô...n...g ——Ánh sáng màu vàng óng lan tỏa.

Mà vào lúc này đây, ở trong hồ nước mặn, hết thấy người Cộng Minh đang thận trọng đi về phía trước, duy chỉ có Trần Phong, là lặng yên không một tiếng động tới gần một người Cộng Minh có sắc mặt tái nhợt.

Hắn đã quan sát người Cộng Minh này rất lâu, sắc mặt của người này tái nhợt, xem ra là đã bị hư thận... a không đúng, xem ra là biểu hiện do khẩn trương thái quá, điều này nói rõ cái gì? Nói rõ rằng người này cũng không muốn tham gia lần hoạt động vây quét này.

Loại chuyện này Trần Phong đã thấy nhiều trong khoảng thời gian đi học ở kiếp trước. Trong lớp tổ chức một ít hoạt động, trên danh nghĩa là tự do tham gia, thế nhưng nếu như người không tham gia, thì sẽ bị những người khác trong lớp tẩy chay, cho nên cuối cùng bị ép không thể không tham gia.

Ừm...không nghĩ tới vòng tròn người Cộng Minh cũng là như thế. Mà những người này, cũng là mục tiêu tốt nhất để cho Trần Phong hạ thủ.

"Ha ha, huynh đệ." Trần Phong lặng yên không một tiếng động xích lại gần.

"Người đối với chuyện nữ thần rừng rậm thức tỉnh này cảm thấy thế nào?"
Trần Phong nhàn nhạt hỏi.

"Ha ha, cùng một dạng với mọi người chứ sao." Người kia cười ha hả.

"Ha ha." Trần Phong cười cười, nhìn về phía nơi xa nói: "Người có biết đây là địa phương nào hay không? Đây là hồ nước mặn, muốn đi qua, nếu như có vận khí không tốt, sẽ chết ở chỗ này trong vòng vài phút."

"Ừm...nhất là những người đối nghịch cùng với nữ thần may mắn." Trần Phong nhìn thấy sắc mặt của người này khẽ biến, chỉ chỉ về phía nơi xa: "Người xem vị kia..."

Ở nơi đó, có một người Cộng Minh đang bay ở dưới tầng trời thấp.

"Người cảm thấy, nếu như nữ thần may mắn bỗng nhiên khiến cho người kia xui xẻo mà nói, sẽ phát sinh ra chuyện gì?" Trần Phong lạnh nhạt hỏi.

Cùng lúc đó, hắn lặng yên không một tiếng động thu hồi kỹ năng hấp thu vận rủi trên người của đối phương, thậm chí còn đem lực lượng vận rủi hấp thu trước đó, vào thời điểm này trả lại hết cho hắn.

Oanh! Hồ nước mặn dưới chân của người kia bỗng nhiên nổ tung.

Phốc! Có một tiếng nổ vang thật lớn truyền ra, có một con quái vật to lớn từ trong hồ nước lao ra, trong nháy mắt nuốt trọn người kia.

"Hít hà!" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

"Đó là... quái vật Giác Tinh Giả đỉnh phong?"

"Trời đất!"

"Quái vật ở nơi này thế mà mạnh như vậy?"

Đám người kinh sợ, quái vật Giác Tỉnh Giả, thực lực tự nhiên thấp hơn người Cộng Minh, nếu như bọn hắn đã khôi phục lại lực lượng, tự nhiên hoàn toàn không cần phải quan tâm, nhưng mà bây giờ, một con quái vật Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, lại thật sự có thể miểu sát bọn hắn! Nhất là loại quái vật có hình thể đặc thù, có thực lực kinh khủng đáng sợ này, căn bản là không thể tính toán theo lẽ thường.

"Người xem..." Trần Phong cười thần bí.

Người đứng ở bên cạnh Trần Phong cảm thấy ớn lạnh, làm sao lại trùng hợp như vậy, vào thời điểm cái tên này nói xong, người Cộng Minh kia liền gặp xui xẻo?

"Hắc hắc." Trần Phong lặng yên không một tiếng động đưa cho người này một tấm thẻ nhỏ: "Đây là khế ước thần linh, hãy tìm hiểu một chút."

"Ồ?" Người kia mở tấm thẻ ra, sắc mặt liền đại biến, bởi vì ở phía trên, thành linh là kế hoạch của nữ thần may mắn, bước đầu tiên, tuyển nhận người Cộng Minh, bước thứ hai, giết chết những người không nghe lời...

Ừm, ví dụ như người vừa rồi.

"Người là..." Người kia kinh sợ.

"Tự giới thiệu mình một chút, ta là người phát ngôn của nữ thần may mắn, Vương Phong." Trần Phong cười nói.

"Nữ thần may mắn..." Sắc mặt của người này rốt cục cũng đại biến.

Vào thời điểm bọn hắn chuẩn bị liên hợp đối kháng với nữ thần may mắn, cái tên này vậy mà đã tiềm phục ở bên trong bọn họ, điều này chẳng lẽ còn chưa đủ kinh sợ hay sao?

"Người không phải là người đầu tiên, cũng không phải là người cuối cùng." Vẻ mặt của Trần Phong trở nên lạnh nhạt.

"Cho nên... mau nói cho ta biết lựa chọn của ngươi." Trần Phong nhìn về phía người này.

Toàn thân của người này trở nên lạnh như băng, ý tứ của những lời này, nói đúng ra là, trong cái đội ngũ người Cộng Minh này, tuyệt đối không phải chỉ có một mình hấn là tín đồ của nữ thần may mắn? Nếu như còn có những người khác...a đúng rồi, còn muốn chào mời người khác gia nhập.

"Ta vừa rồi đã chào mời người kia." Trần Phong nhìn về phía vị trí người Cộng Minh vừa mới chết đi kia, cười thần bí: "Hấn không đồng ý, cho nên chỉ có thể đi chết."

Trong lòng của người Cộng Minh đứng đối diện Trần Phong trở nên lạnh buốt, hấn vốn cũng không phải là người kiên định đối kháng với nữ thần may mắn, dù sao thì sự tình ở thời đại Thái Cổ cũng đã quá xa xưa, cùng với một ít người Cộng Minh như bọn hấn, thật sự là có quan hệ không lớn.

"Ta nên làm như thế nào?" Hấn nhìn về phía Trần Phong, thở dài thật sâu.

"Rất đơn giản." Trần Phong cười thần bí: "Ký kết khế ước thần linh đi, tin tưởng ta, đi theo thần linh vĩ đại của chúng ta, trở thành nhóm đầu tiên có lực lượng mạnh nhất trong cái thời đại này, người tuyệt đối sẽ không hối hận."

Xoạt! Hai người lặng yên không một tiếng động ký kết khế ước thần linh.

Đương nhiên, vị tiểu ca này cũng sẽ không chú ý tới, tên thần linh viết ở trên khế ước lại là: "Thần linh vĩ đại mà chúng ta tín ngưỡng! '.

"Vậy là xong rồi?" Người kia mờ mịt nhìn Trần Phong.

"Dĩ nhiên." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hấn, nói: "Chúc mừng ngươi đã trở thành một phần tử của chúng ta, ừm, con đường tiếp theo, tự nhiên sẽ được nữ thần may mắn chiếu cố, ngươi có thể yên tâm."

"Chỉ có điều là...đội đến thời điểm đại chiến cuối cùng, còn cần các ngươi ra sức một ít."

"Hiểu rõ." Người này gật gật đầu, nếu đã lựa chọn bước lên con thuyền này, hấn tự nhiên cũng sẽ không lười biếng.

Lựa chọn đi theo nữ thần may mắn, cũng tuyệt đối không phải là vì mấy câu dọa nạt của Vương Phong, mà là tổng hợp cân nhắc các phương diện, nếu như lần thức tỉnh này thành công...trận doanh của Nữ thần may mắn thế nhưng đã có tới hai vị thần linh a!

Loại ưu thế này...có bao nhiêu vị thần linh có thể đuổi kịp?

"Rất tốt." Trần Phong giả bộ như không thèm để ý hỏi: "Như vậy căn cứ theo sự hiểu biết của ngươi, có người Cộng Minh nào, cũng không kiên định đối với hoạt động lần này, có cơ hội trở thành đồng bạn của chúng ta hay không?"

"Đúng là có một ít." Người này hồi đáp.

"Rất tốt." Trần Phong bao hàm thâm ý nói: "Cầu mong nữ thần may mắn sẽ ở bên ngươi."

Ở phía rừng rậm đối diện.

Nữ thần may mắn có một chút nghỉ hoặc nhìn về phía hồ nước mặn.

Nội đấu

Những người Cộng Minh đáng chết kia, đã đi đến gần nơi này, dĩ nhiên, đây không phải là vấn đề, vấn đề trọng điểm là, những người Cộng Minh kia, vậy mà chỉ chết có một người!

Ở dưới tình huống đã bị nàng hấp thu hết vận may, thậm chí ở dưới tình huống thì triển phần tác dụng, vậy mà chỉ chết có một người! Điều này có hơi quý dị, nàng biết những người Cộng Minh này là nhóm xuất hiện đầu tiên, bây giờ cũng đã khôi phục lại được phần lớn thần lực, thế nhưng cho dù có cường đại hơn nữa, bọn hắn cũng chỉ là người Cộng Minh mà thôi!

"Là do ta đánh giá bọn hắn quá thấp hay sao?" Nữ thần may mắn hít vào một hơi thật sâu.

Xem ra biện pháp muốn thông qua một chút nguy hiểm trong hồ nước mặn, khiến cho bọn gia hỏa này tử vong, có một chút không đáng tin cậy, đã như vậy, cũng chỉ có thể dùng phương thức truyền thống nhất.

Nội đấu! Nàng tin tưởng, bọn gia hỏa này...tất nhiên là không đồng lòng nhất trí. Nàng khép hờ hai mắt, cảm thụ số thần lực mà nàng đoạt lại được từ Trần Phong, cái số lượng này, đã đầy đủ.

Xoạt! Hào quang trong tay của Nữ thần may mắn phun trào.

Mà vào giờ khắc này, tại hồ nước mặn, kế hoạch của Trần Phong cũng tiến triển hết sức thuận lợi.

Ở dưới sự hiệp trợ của vị đồng bạn mới, số người mà Trần Phong lôi kéo được, cũng càng ngày càng nhiều, toàn bộ liên minh đối kháng với nữ thần may mắn, cứ như thế bị hắn đào rỗng ra một cái hố to.

"Người có hiểu biết về Nữ thần may mắn hay không?"

"Ha ha, đoàn đội của chúng ta hiện tại có rất nhiều người..."

"Thật sự!"

"Nghe nói thần linh của nhà người có quan hệ gần gũi cùng với nữ thần may mắn?"

"Có hứng thú hay không trở thành một nhóm người đầu tiên có thực lực mạnh nhất trong cái thời đại này?"

"Hắc hắc."

"Ta thế nhưng chính là người phát ngôn của nữ thần may mắn..."

Trần Phong đi khắp nơi tuyên truyền.

Chỉ có điều là, theo số lượng người hấn trao đổi càng ngày càng nhiều, rốt cục có một lần, Trần Phong còn chưa kịp thương lượng, người kia liền quát to một tiếng: "Người m* nó lại là người của tiện nhân nữ thần may mắn kia!"

Trần Phong: "..."

Hắn nhìn một chút tư liệu trong tay, chỉ có thể hô một tiếng hô to rồi, ở bên trong tư liệu mà cái tên khốn kiếp vừa rồi đưa cho hắn, dường như đã có một chút sai lầm, thần linh đại nhân mà người này Cộng Minh, không hề có quan hệ tốt cùng với nữ thần may mắn?

Cái gì? Những người Cộng Minh mà Trần Phong còn chưa kịp mời chào, đã cấp tốc trở nên cảnh giác.

"Cái gì?"

"Làm sao lại..."

"Thậm chí còn có người của nữ thần may mắn lẫn vào chúng ta?"

"Muốn chết!"

"Giết hắn."

Vô số người phần nộ đứng lên, thanh thế hùng hực, mà những người đã ký kết khế ước với Trần Phong, cũng vào thời điểm này đứng lên toàn bộ.

"Các người đừng vào hấn thử xem?"

"Ha ha, thời đại mới đã buông xuống, ai còn quản thời đại Thái Cổ?"

"Ồ cái thời đại này, nữ thần may mắn mới là cường giả đệ nhất."

"Đúng thế."

"Các người đúng là một lũ ngu xuẩn..."

Một người đứng ở bên cạnh Trần Phong cười lạnh.

Mà cũng vào lúc này, những người còn lại mới biết, nguyên lai không biết từ khi nào, nơi này vậy mà đã thành lập nên một cái một cái liên minh nữ thần may mắn!

Quá đáng sợ!

"Các người muốn chết!" Những người kia phần nộ.

Mục đích liên hợp lúc đầu của bọn hắn, chính là vì để đối kháng với nữ thần may mắn, nhất là người lúc đầu liên hệ với mọi người, Chu Diệp, giờ phút này càng cảm nhận được một cỗ nhục nhã mãnh liệt.

"Các người..." Lửa giận trong lòng của Chu Diệp tuôn ra.

Hắn là một người Cộng minh có thực lực phi thường cường đại, cũng là người tổ chức hành động lần này. Hắn sở dĩ làm ra chuyện như vậy, là bởi vì thần linh của hắn, lúc trước cũng chết ở trong tay của nữ thần may mắn, dĩ nhiên, cho dù thần linh không tử vong chân chính, thế nhưng trận chiến kia...thần linh đại nhân của hắn cho dù có tỉnh lại, cũng không có khả năng khôi phục lại thực lực như lúc đầu.

Đây mới là sự trừng phạt lớn nhất! Cho nên lần này, Chu Diệp mới là người dẫn đầu kêu gọi tất cả mọi người, dự định đối kháng với nữ thần may mắn, báo thù cho thần linh của mình, mà người có ý nghĩ giống như hắn, lại

nhiều vô số kẻ! Bọn hắc đều là tín đồ của các vị thần linh đứng ở trận doanh đối nghịch với nữ thần may mắn, cho nên mới dứt khoát không hy vọng nữ thần may mắn trở thành người mạnh nhất ở cái thời đại này!

Tóm lại, bởi vì đủ loại nguyên nhân, bọn hắc hiện tại mới liên minh cùng với nhau. Mà bây giờ...hành động vừa mới bắt đầu, những người này vậy mà liền phản bội bọn hắc.

"Tạch... !" Chu Diệp nắm chặt hai quả đấm, thần lực trong tay phun trào.

"Các người...muốn chết!" Chu Diệp phẫn nộ, những người đứng bên cạnh hắc cũng nổi giận, nhìn về phía Trần Phong với những người Cộng Minh ở bên cạnh nói: "Nếu như thế, vậy chúng ta trước tiên sẽ tiêu diệt các người!"

"Tới đây!"

"Ai sợ ai? !"

"Một đám ngu xuẩn các người, ngay cả ai là chỗ dựa trong tương lai cũng không thấy rõ hay sao? Chờ đến lúc thần linh của các người thức tỉnh? Đoán chừng món ăn cũng đã nguội rồi đi."

"Thật là ngu ngốc!" Người đứng ở bên cạnh Trần Phong cũng nói: "Nếu như còn có ai nguyện ý gia nhập, chúng ta sẽ giơ hai tay hoan nghênh, không cần lo lắng thực lực của đối phương, phải biết rằng, chúng ta thế nhưng lại được nữ thần may mắn chiếu cố."

Bọn hắc nói xong, vậy mà thật sự có năm, sáu người đi tới, đứng ở bên cạnh Trần Phong, thế lực song phương được phân biệt rõ ràng.

"Tốt, rất tốt." Chu Diệp phun trào sát ý.

Hai bên liếc nhìn nhau, thần lực vô cùng vô tận phun trào.

Tình hình chiến đấu, đang hết sức căng thẳng.

Trần Phong ở giữa không hiểu ra sao, hắc nguyên bản là dự định dùng danh nghĩa của nữ thần may mắn hết ăn lại uống, nhưng căn bản không nghĩ tới, lúc này mới vừa mới bắt đầu, vậy mà liền xảy ra chuyện!

Các người làm cái gì thế? Trần Phong có một chút phát mộng.

Nhất là vào thời điểm thấy những người ở bên cạnh sắp bắt đầu chiến đấu cùng với Chu Diệp, càng là không hiểu ra sao, các người như vậy cũng quá dữ dội đi, một lời không hợp liền chơi khô máu?

Quá nhanh! Chờ một chút...quá nhanh? Trần Phong đột nhiên nghĩ tới điều gì.

Dưới tình huống bình thường, hai bên coi như vật lộn, cũng không có khả năng nhanh chóng như thế, thậm chí không để ý tới lợi ích của bản thân mình, hơn nữa còn đang ở bên trong cái hồ nước mặn này! Dù sao thì nơi này cũng quá mức nguy hiểm!

Loại tình huống trước mắt này, chỉ có một loại khả năng, đó là thần lực may mắn đang phát huy tác dụng! Trần Phong bỗng nhiên hiểu rõ.

Tất nhiên đây là tác dụng của thần lực may mắn, khiến cho đầu óc của đám người này nóng lên, không để ý đến chân tướng của sự việc, mà ở dưới tác động của nữ thần may mắn, bắt đầu cắn xé nhau.

"Chờ một chút!" Trần Phong gầm lên giận dữ, cắt ngang bọn họ.

"Hửm?" Đám người cơ hồ vô thức nhìn lại.

"Muốn đánh nhau cũng được, thế nhưng có thể cho ta một cơ hội phát biểu hay không?" Trần Phong cười khổ nói: "Các người nhìn đi, chúng ta chiến đấu cũng là vì mục đích riêng, ở nơi này là hồ nước mặn, có nguy hiểm cỡ nào các người đều rõ ràng, cho nên, trước lúc này, hãy cho ta một cơ hội."

Đồng ý?

"Nếu như ta có thể sớm khiến cho các người đạt thành mục đích, các người sẽ dừng tay chứ?"

"Có đúng hay không."

"Các người nhìn đi...ta biết, năm đó nữ thần may mắn đã làm ra rất nhiều chuyện, khiến cho các người cảm thấy khó chịu, thế nhưng mà dù sao đó cũng là sự tình xảy ra ở thời đại Thái Cổ, dù sao thì chuyện cũng đã qua."

"Cái thời đại kia đã bị chôn vùi, nữ thần may mắn cũng đã cải biến rất nhiều."

"Cho nên...nếu như nguyện ý, chúng ta có khả năng hợp tác với nhau, coi như là sự tình nữ thần may mắn làm ra vào năm đó, chỉ cần các người đưa ra yêu cầu, chúng ta cũng có thể đền bù, mọi người cảm thấy như thế nào?"
Trần Phong thành khẩn nói: "Hãy tin tưởng ta, cho ta một cơ hội đàm phán, ta sẽ làm cho mọi người thỏa mãn."

"Ha ha." Chu Diệp cười lạnh một tiếng.

Đàm phán sao...

"Hài hước, người cũng đã biết, ngoại trừ những người đã bị người lừa dối, những người còn ở lại nơi này, mới thật sự là người phản đối nữ thần may mắn. Bọn hắn mới thật sự là cường giả! Bọn hắn hoặc là bởi vì thân linh của mình ở trận doanh đối lập với nữ thần may mắn, hoặc là ở thời điểm thời đại Thái Cổ, gia đình bởi vì trận thần chiến kia tử vong."

"Những cừu hận này, người không có cách nào hóa giải." Chu Diệp khinh thường.

Trên thế giới này, có rất nhiều thứ, không phải chỉ dùng giao dịch là có thể giải quyết.

"Không thử một chút làm sao biết?" Trần Phong vẫn hoàn toàn thành khẩn như trước đây: "Người có lẽ không đồng ý, thế nhưng những người ở bên cạnh người, người chẳng lẽ cũng không cho bọn hấn một cái cơ hội hay sao? Hãy tin tưởng ta đi..."

"Nếu như ta làm cho các người thất vọng, lúc đó lại tiếp tục chiến đấu cũng không muộn." Trần Phong nói ra.

Đám người Chu Diệp liếc nhìn nhau, lại nhìn một chút những người ở bên cạnh, lại thật sự người cảm thấy tâm động.

"Được rồi." Chu Diệp chỉ có thể thỏa hiệp.

"Một người, ta chỉ cần một phút đồng hồ để đàm phán, một đối một." Trần Phong cười nói: "Dĩ nhiên, vì cân nhắc đến sự an toàn, sẽ làm tốt công đoạn bảo mật, hãy tin tưởng ta, ta nhất định sẽ cho các người một câu trả lời hài lòng."

"Ha ha." Đám người Chu Diệp khinh thường đáp ứng.

"Ta sẽ thử trước." Chu Diệp là người thứ nhất đi ra.

Thế là, ở dưới con mắt của mọi người, Chu Diệp làm ra một cái lá chắn, tạo ra một không gian nhỏ, giống như một căn phòng đơn giản, sau đó tiến vào đàm phán cùng với Trần Phong.

Ừm...chỉ có một phút đồng hồ ngắn gọn.

"Xem ra người hết sức bài xích ta." Trần Phong nhìn nét mặt của Chu Diệp.

"Người còn năm mươi tám giây." Chu Diệp khinh thường nói.

"Cứ như vậy hận nữ thần may mắn?" Trần Phong thở dài.

"Thù này không đội trời chung." Ánh mắt của Chu Diệp trở nên lạnh lẽo: "Các người chỉ biết là thần linh đại nhân của ta chết ở trong tay của nữ thần may mắn, nhưng lại không biết, ông ta còn là cha của ta..."

!!! Trần Phong bỗng nhiên trợn to con mắt, m* nó, còn có loại nội tình này?

"Nữ thần may mắn, ta nhất định phải giết!" Chu Diệp lạnh lùng nhìn Trần Phong, âm lãnh nói: "Bao quát cả ngươi!".

Oanh! Sát ý mệnh môn phun trào quanh người của hắn.

Mà vào giờ khắc này, cho dù là những người đứng ở bên ngoài lá chắn đều có thể cảm nhận được sát ý của Chu Diệp.

"Chắc chắn, Chu Diệp đã nổi giận."

"Tính tình của Lão Chu vẫn quá cuồng bạo..."

"Ha ha."

"Tên tiểu tử ngốc này thế mà còn muốn thuyết phục mọi người? Quá hài hước."

Những người lúc đầu được Chu Diệp liên hệ, giờ phút này đều lộ ra vẻ mặt mỉa mai chờ đợi kết quả, mà những người do Trần Phong tìm tới vào giờ phút này cũng cảm giác có một chút không ổn, muốn tiến vào, lại bị ngăn lại.

"Ha ha, huynh đệ, vị kia đã nói, một phút đồng hồ."

Một người nhìn đồng hồ thời gian nói: "Chớ gấp."

"Hừ!" Những người đã ký kết khế ước thần linh chỉ có thể dừng lại, bọn hắn lo lắng nhìn thời gian, bọn hắn thật sự không hiểu rõ, Vương Phong tại sao lại phải đàm phán với đám người này?

Những người này thì có chuyện gì đáng nói để đàm phán? Trực tiếp tiêu diệt là được!

...

Bốn mươi giây! Năm mươi giây! Đám người chỉ có thể chờ đợi trong sự lo lắng.

Cỗ sát ý bỗng nhiên tuôn ra kia cũng lập tức biến mất, người của song phương bị mất đi tin tức cũng lo lắng chờ đợi kết quả, hai người này đang đàm phán cái gì ở bên trong? Không có người nào biết rõ!

Bất quá...Lão Chu chắc chắn là sẽ không đồng ý.

"Thù giết cha a..." Đám người cảm khái.

Năm đó hai phe phái đại chiến, thương vong vô số, thần lực của nữ thần may mắn quá mức đặc thù, bao gồm toàn bộ chiến trường, cơ hồ tất cả mọi người đều nhận phải ảnh hưởng!

Đồng dạng, cơ hồ hết thảy thương vong cũng đều có quan hệ cùng với nàng! Cái nỗi này...nữ thần may mắn phải công gặt gao!

"Đàm phán cái gì chứ, căn bản là lãng phí thời gian..." Một người nói ra.

Chỉ có điều là, hắn còn chưa nói xong, đã thấy Trần Phong cùng với Chu Diệp từ bên trong lá chắn đi ra.

Chu Diệp lộ ra vẻ mặt cổ quái, có một chút phát mộng, cũng có một chút khiếp sợ, còn có một chút mờ mịt, mà tương phản, Trần Phong ở phía đối diện thì lại lộ ra gương mặt sáng khoái tinh thần.

...

Đây là tình huống như thế nào? Tất cả mọi người đều bối rối.

"Sự tình đàm phán..." Có người thận trọng hỏi.

"Ta đồng ý." Chu Diệp cười khò một tiếng.

"Cái gì? !" Đám người đột nhiên tròn to con mắt, thậm chí còn có rất nhiều người phẫn nộ.

"Lão Chu, ngươi đây là đang muốn làm cái gì? !"

"Đúng rồi! Lúc trước rõ ràng là người tìm chúng ta!"

"Người thế mà phản bội chúng ta?"

Đám người không thể lý giải.

"Ách!" Chu Diệp lộ ra vẻ mặt cổ quái, hắn buông tay, quả thực là không biết nên giải thích như thế nào, chỉ có thể nói: "Thật sự là hắn đã thuyết phục được ta, các người ai không phục, có thể tự mình tiến vào."

"Ta tới!" Một người phản nộ đứng ra.

Người nhà của hắn đồng dạng cũng tử vong ở bên trong một trận chiến kia, đó là cừu hận không thể điều hòa! Căn bản là không có cách nào có thể đền bù! Hắn cũng không tin, chỉ là một cuộc đàm phán không tới một phút đồng hồ...

Xoạt! Hắn đi vào bên trong lá chắn, người ở chung quanh cũng trông mong ngóng chờ.

Một phút đồng hồ sau, a không đúng, chuẩn xác mà nói, chỉ có bốn mươi giây, hắn liền đi ra, đồng dạng cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt cùng với phát mộng, còn mang theo một tia cổ quái.

"Lão Trương người..." Người chung quanh hỏi.

"Ta đồng ý." Lão Trương cười khô.

"Cái gì?" Lần này tất cả mọi người đều bối rối, đồng ý?

Lại thêm một người đồng ý? Đây là cái quỷ gì? ! Không có người nào biết rõ!

Tên gia hỏa này nếu như là người phát ngôn của nữ thần may mắn, thần lực tự nhiên là may mắn, bọn hắn cũng đã kiến thức qua, bọn hắn đã đạt tới cảnh giới Cộng Minh, đồng dạng cũng nắm giữ thần lực, sức chiến đấu đồng dạng cũng không tầm thường!

Cho nên dùng uy hiếp là không thể nào, như vậy cám dỗ thì sao? Cũng không có khả năng! Loại cám dỗ nào có thể khiến cho người ta từ bỏ cừu hận?

Thế là, từng người Cộng Minh không phục đi vào, rồi lại mờ mịt đi ra.

Tất cả mọi người đều đồng ý! Những người ban đầu đã ký kết khế ước với Trần Phong đều phát mộng.

Quá vô sỉ

Những người Cộng Minh căn bản không tin Trần Phong đều phát mộng.

Thậm chí ngay cả những người Cộng Minh vừa đi ra khỏi lá chắn kia, cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Thậm chí ngay cả trả lời như thế nào cũng không biết.

Bạn hấn có thể nói cái gì?

Bởi vì Trần Phong căn bản không đàm phán cái gì cả, chỉ đơn thuần cho bạn hấn biết hấn là phe phái cừu hận với nữ thần may mắn, sau đó đưa qua một phần tư liệu về nữ thần vận rủi. Sau đó...liền không có sau đó.

Khi bạn hấn nhìn thấy thần lực vận rủi phun trào, khi bạn hấn biết cái tên này mượn danh nghĩa của nữ thần may mắn hết ăn lại uống rồi đi hó người, cũng cảm thấy dở khóc dở cười. Bạn hấn khẳng định, từ Thái Cổ cho đến bây giờ, còn chưa bao giờ gặp qua người nào vô sỉ như vậy!

Ừm...ngoại trừ nữ thần may mắn.

Những người còn lưu lại, cơ hồ đều là những người căm thù nữ thần may mắn, cho nên chỉ cần dùng thần lực vận rủi là có thể giải quyết, còn những người còn lại...ừm...Trần Phong yên lặng mở ra danh sách đã ký kết khế ước, nơi này cơ hồ có tám phần mười người trở lên người đều đã ký kết khế ước, biểu thị nguyện ý cùng tiến cùng lùi với Trần Phong!

Không ký? Ha ha, chỉ sợ là không có cách nào rời khỏi nơi này được.

Sau cùng, Trần Phong đã thu phục xong một nhóm hơn 30 người Cộng Minh này! Nhóm người Cộng Minh này nhất định phải nghe theo mệnh lệnh của Trần Phong, tiến lùi cùng một chỗ ở trong hồ nước mặn, dĩ nhiên, cũng chỉ giới hạn trong hành động lần này, rời đi khỏi nơi này, nhóm người Cộng Minh này vẫn như cũ là người tự do.

Đây cũng là điểm mà Trần Phong cố ý thiết lập, bằng không thì ai sẽ ký khế ước với hắn?

"Như vậy...mọi người tạm thời hãy hợp tác." Trần Phong cười híp mắt nhìn tất cả mọi người: "Nếu mọi người đã kết minh, ta cũng sẽ nói thật, nữ thần may mắn đã quá mức suy yếu, thần lực còn lại không nhiều, không có khả năng chống đỡ được sự liên hiệp của chúng ta!"

"Cho nên...dọc theo con đường này vẫn có khả năng gặp nguy hiểm như cũ. Bất quá, chỉ cần chúng ta chống đỡ được trong khoảng thời gian này, ngăn cản nữ thần rừng rậm thức tỉnh...ta tin tưởng mùa xuân của chúng ta sẽ tới."

"Ta tin tưởng, chúng ta có nhiều người Cộng Minh như vậy, nhiều thần lực như vậy, đủ để vượt qua hồ nước mặn."

Trần Phong tản ra ý chí chiến đấu sục sôi, hết thấy người Cộng Minh cũng khế gặt đầu, hồ nước mặn coi như có hung hiểm hơn, bọn hắn có nhiều loại thần lực như vậy, cứ thế mà kết hợp với nhau, không có người nào có thể địch!

"Oanh!" Thần lực phun trào, từng đạo thần lực mạnh mẽ vờn quanh.

Cái đội ngũ liên minh do Trần Phong tạm thời tập hợp lại này, cường đại trước nay chưa từng có.

"Cầu mong nữ thần sẽ ở bên bạn." Trần Phong kính cẩn nói.

"Cầu mong nữ thần sẽ ở bên bạn."

Vô số người đồng thanh nói, Chu Diệp cùng với Trần Phong liếc nhìn nhau, cười thần bí, bởi vì chỉ có bọn hắn biết, nữ thần của bọn hắn, đến cùng là ai...

Oanh! Đội ngũ liên minh xuất phát toàn diện!

Mà vào giờ khắc này, nữ thần may mắn ở khu rừng rậm đối diện chau mày, nàng không có quá nhiều thần lực để tiến hành quan sát ở trong hồ nước mặn đã xảy ra chuyện gì, nếu dùng lực lượng của nàng để đi điều tra, hao phí quá khổng lồ, huống chi đó chỉ là một chút sâu kiến...

Chỉ có điều là, tình huống ở nơi đó dường như có một chút khác biệt. Nàng có thể ở phía xa xa cảm ứng được thần lực phun trào ở nơi đó, cùng với cỗ khí thế tăng vọt kia, nhất là, nàng cảm nhận được một cỗ khí tức và thần lực quen thuộc!

"Chu Diệp..." Nữ thần may mắn khép hờ hai mắt.

Nếu như là hắn, như vậy thì chuyện này cũng không có gì là ngoài ý muốn, cái tên gia hỏa có danh hiệu là 'con của Thần' này, cho dù là ở thời đại Thái Cổ cũng có một chút danh tiếng, không nghĩ tới, hắn vậy mà còn có thể sống cho tới ngày nay!

Có thể nói không hổ là con của Thần linh...Nữ thần may mắn khẽ lắc đầu, nàng nguyên lai tưởng rằng đám gia hỏa này sẽ không tạo thành phiền phức gì cho nàng, thế nhưng nếu như Chu Diệp xuất hiện, chuyện này liền trở nên có một chút khác biệt.

Nàng có thể rõ ràng cảm giác được những người này khi tụ họp lại cùng một chỗ sẽ có thực lực khủng bố đến mức nào, nếu như nàng ở thời kỳ toàn thịnh tự nhiên phát tay một cái liền có thể giải quyết, nhưng mà bây giờ...

"Xem ra phải hao phí thêm một chút thần lực." Nữ thần may mắn khẽ lắc đầu.

Nàng phát bàn tay nhỏ lên nói với khu rừng rậm: "Xem ra ngươi phải chờ thêm một lát."

Ô...ô...n...g ——Ánh sáng màu vàng nhàn nhạt phun trào, cỗ hào quang may mắn mỏng manh một lần nữa tăng vọt, trong mắt của nữ thần may mắn loé lên hàn quang, nàng tuyệt đối sẽ không cho phép những người này vượt qua hồ nước mặn!

Thôi động thần lực may mắn! Giết!

Oanh! Hồ nước mặn chỗ nguyên bản bình tĩnh bỗng nhiên bạo động.

"Cẩn thận." Đám người trở nên cảnh giác.

"Rốt cuộc cũng đến..." Trong lòng của Trần Phong chờ mong, hấn dùng nhiều thủ đoạn đùa bỡn như vậy, chính là vì cái thời khắc này!

Bởi vì nếu như hấn đoán không có sai, nữ thần may mắn đã muốn tự tay huỷ diệt những người này, như vậy phương thức đơn giản nhất, chính là dùng lực lượng may mắn tạo ra hiệu quả vận rủi, huỷ diệt tất cả mọi người!

Loại chuyện này Trần Phong đã từng làm qua, cho dù giá trị may mắn tiêu hao rất nhiều, thế nhưng lại mang đến hiệu quả kinh người!

Chỉ có điều là...đáng tiếc, trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Thời điểm mà chúng ta thu hoạch đã đến." Trần Phong nhẹ nhàng phát phát tay.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lóe lên, không có bất kỳ một chút bất ngờ nào, những lực lượng kỳ lạ và quý dị kia chậm rãi lưu chuyển, tiến vào trong cơ thể của Trần Phong, hấn đang hấp thu vận rủi!!

101 điểm!

102 điểm!

...

Lực lượng vận rủi ít đến đáng thương trong cơ thể của Trần Phong đang tăng lên điên cuồng.

Đây chính là thần lực do nữ thần may mắn tự mình thúc giục, nếu như là bình thường Trần Phong tự nhiên sẽ không dám đụng vào, thế nhưng, nữ thần may mắn cơ hồ đã đem toàn bộ thần lực may mắn biến thành hiệu quả vận rủi, thậm chí còn đưa đến trước mặt nữ thần vận rủi...vậy thì Trần Phong phải sợ cái gì?

Xoạt! Trần Phong điên cuồng hấp thu, thần lực vận rủi nguyên bản chỉ có 100 điểm, trong nháy mắt tăng thêm 50 điểm.

"Thật mạnh." Đám người Cộng Minh ở chung quanh kinh ngạc tán thán.

Ở trong mắt của bọn hắn, chỉ nhìn thấy một vết lực lượng kỳ quái đang lay động, trong nháy mắt hồ nước mặt trở nên bạo động, Trần Phong liền tiến lên một bước, nhẹ nhàng vung tay lên, hết thảy mọi thứ đều khôi phục lại như bình thường.

Chỉ có thể nói, không hổ là người phát ngôn của nữ thần may mắn hay sao?

Thật mạnh! Đám người Chu Diệp liếc nhìn nhau, chỉ nghiêng ngẫm cười.

May mắn... Vận rủi...

"Hắc hắc." Trong lòng của Chu Diệp thoải mái vô cùng.

Nếu như lần này chỉ đơn thuần là thần lực may mắn, coi như là nữ thần vận rủi nếu như dám đụng vào, cũng phải chết! Dù sao thì hiện tại nữ thần may mắn cũng quá mức mạnh mẽ! Thế nhưng mà hết lần này tới lần khác nữ thần may mắn lại đem thần lực may mắn của mình, chuyển hóa thành hiệu quả vận rủi, còn đưa đến trước mặt cho Trần Phong...ừm, như vậy thì tuyệt vời không còn gì bằng.

Không biết tiết kiệm

"Không nghĩ tới người cũng có ngày hôm nay." Trong lòng của Chu Diệp cười lớn, còn có cái gì có thể thống khoái hơn so với sự tình nhục nhã cừu nhân?

Xoạt! Thần lực may mắn phun trào thêm mấy lần, hồ nước mặn vẫn bình yên không có chuyện gì xảy ra.

"Đi thôi." Trần Phong phát phát tay, bình thản như gió.

"Vâng." Đám người xúc động, bọn hắn đột nhiên cảm giác được, có lẽ đi theo nữ thần may mắn cũng không tệ, người xem, ít nhất có thể giảm thiểu đi rất nhiều nguy hiểm, thậm chí trong tương lai còn có thể trở thành thuộc hạ đắc lực của nữ thần may mắn!

Ừm...có một ít người đã bắt đầu cân nhắc sau khi ra bên ngoài, sẽ đem khế ước thần linh biến thành vĩnh cửu, ở cái thời đại hỗn loạn này, ôm được một cái bắp đùi lớn cũng là chuyện tốt.

Chỉ có điều là, bọn hắn không biết, đùi nữ thần may mắn cứng cáp trong lòng của bọn hắn, giờ phút này đang lộ ra sắc mặt khó coi cảm thụ cổ trùng kích trong hồ nước mặn.

Thần lực may mắn...tiêu hao hết rồi! Không có bất kỳ một cái dấu hiệu gì, cũng không có bất kỳ một kẻ địch nào! Cứ như vậy không có dấu hiệu nào biến mất, dường như vào thời điểm va vào đám người kia, thần lực may mắn mà nàng thả ra, liền biến mất vô ảnh vô tung.

"Chu Diệp lại có thể mạnh tới mức này hay sao?" Nữ thần may mắn trở nên nghiêm nghị.

Chu Diệp đã từng rất yếu, thế nhưng mà đã rất nhiều năm không nghe tới tin tức của Chu Diệp, lại thêm cái tên này bản thân là con của Thần, đột nhiên trở nên mạnh hơn cũng không có gì là kỳ quái.

Xoạt! Cổ khí tức mệnh mông bên trong hồ nước mặn đang dùng một tốc độ cao tiến tới gần.

"Muốn chết." Nữ thần may mắn cười lạnh, chính mình quá lâu không có ra tay, khiến cho đám nô tài đáng chết này quên đi uy nghiêm của thần linh rồi hay sao? Có lẽ, đây là thời điểm để cho các người cảm thụ một chút.

Oanh! Thần lực đáng sợ phun trào, may mắn tỏa ra! Không có gì bất ngờ xảy ra, ngay trong nháy mắt nữ thần may mắn thúc giục thần lực, hồ nước mặn liền rung động, vô số tồn tại cường đại trong hồ nước, dường như lúc nào cũng có thể xuất hiện.

Trên bầu trời nổi lên sấm sét, tất cả các loại dị tượng, dường như cũng xuất hiện trong nháy mắt.

Lại tới? Đám người cơ hồ theo bản năng nhìn về phía Trần Phong.

"Bình!" Trần Phong bình thản phát phát tay.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt lóe lên, Trần Phong lạnh lùng đem phiến đại địa này khôi phục lại sự yên tĩnh, tất cả mọi người ở chung quanh kinh ngạc tán thán, chỉ trong nháy mắt, tiêu diệt đi hết thủy dị tượng, loại thực lực này...quá mức kinh người!

Đám người cảm thấy bội phục không thôi, thật tình lại không biết, Trần Phong ở bên ngoài tỏ ra vẻ bình tĩnh, trong đáy lòng đã sớm vui đến nở hoa, thần lực!

Thần lực! Những cái này đều là thần lực vận rủi hàng thật giá thật! ! ! Hắc nguyên bản còn lo lắng không có cách nào hấp thu cơ đấy! Không nghĩ tới nữ thần may mắn hết sức biết điều đã chuyển hóa thần lực may mắn thành lực lượng vận rủi đưa tới cho hắc! Quá hoàn mỹ!

"Không hồ là Linh của nhà ta." Trần Phong nhếch miệng cười một tiếng.

Bất quá...nữ thần may mắn bây giờ có thần lực ít như vậy, vì sao lại dùng phương thức tạo ra hiệu quả vận rủi? Chẳng lẽ còn có chuyện gì ẩn ở bên

trong? Ừm... Trần Phong trầm tư một lát, bỗng nhiên đạt được một cái kết luận, con mắt liền trừng lớn.

"Trời ạ, không thể nào." Trần Phong lộ ra vẻ mặt ngốc trẻ.

Chẳng lẽ nói...Nữ thần may mắn, vậy mà không biết phương thức vận dụng thần lực như thế nào là tiết kiệm nhất? !

"Không, khẳng định là ảo giác." Trần Phong lắc đầu: "Nàng thế nhưng chính là nữ thần may mắn, nàng thế nhưng chính là thần linh! Vận dụng đối với thần lực may mắn, không ai có thể vượt qua được nàng!"

Nhưng mà... mấy lần công kích sau đó, Trần Phong hấp thu được thêm mấy đợt lực lượng vận rủi, hẳn liền có thể khẳng định được một chuyện. Nữ thần may mắn, thế mà thật sự không biết làm như thế nào để tiết kiệm thần lực may mắn! Nàng căn bản chính là đang lãng phí! ! !

Thế nhưng mà...làm sao có thể a? Nàng rõ ràng là nữ thần may mắn a, nàng rõ ràng là thần linh a...bất quá Trần Phong rất nhanh liền hiểu rõ nguyên nhân, bởi vì rất đơn giản, tại thời đại Thái Cổ, thần lực của nữ thần may mắn một mực chính là vô cùng vô tận, căn bản không cần phải cân nhắc tới việc tiết kiệm!

Đối với thần lực căn bản dùng không hết, còn phải cân nhắc tới việc tiết kiệm hay sao? Không cần! Điều duy nhất phải suy tính, chỉ có uy năng! Cho nên, nữ thần may mắn căn bản sẽ không cần phải tiết kiệm thần lực!

Cho nên, nữ thần may mắn mới là tử địch cùng với nữ thần vận rủi, bởi vì nếu như không cân nhắc đến tình huống tiêu hao thần lực, thực lực của cả hai cơ hồ là ngang nhau tới 99,99%!

Cho nên...Trần Phong đã vô lực chửi bậy, bởi vì ở kiếp trước loại chuyện này dường như hết sức phổ biến.

Ví dụ như, một người anh trai có thu nhập cao có xe hơi và nhà lầu, thường xuyên hỏi em trai của mình, nên mua loại đồ điện và thiết bị kỹ thuật số như thế nào, em trai nói: anh không biết tự mua hay sao? Anh trai nói: Mặc dù kiếm được nhiều tiền, thế nhưng lại không hiểu nhiều về phương diện này,

trên mạng cũng lừa đảo rất nhiều, em hãy giúp anh lựa chọn những thứ thích hợp nhất. Sau khi xong việc, người anh trai này mới tổng kết rằng những người nghèo sẽ rất hiểu cách mua sắm, mặc dù mua không nổi, nhưng mà cái gì cũng đều hiểu.

Ừm...suy nghĩ kỹ một chút, Trần Phong bỗng nhiên cảm giác mình giống như là...những người nghèo.

Rào —— Từng lớp từng lớp nguy lực lượng vận rủi cuốn tới, Trần Phong giờ phút này đã có thể khẳng định, chính mình bởi vì có quá ít thần lực, cho nên mới không ngừng học tập cách làm như thế nào để tiết kiệm thần lực, mà nữ thần may mắn...

Không hổ là nữ thần, Trần Phong giang hai tay của mình ra, đem hết thủy công kích của nữ thần may mắn tiếp nhận, nghênh đón đòn roi của nữ thần, thuận tiện đem hết thủy lực lượng vận rủi hấp thu.

Tới đi! Hãy khiến cho bão tố tới mãnh liệt hơn một chút đi.

Oanh! Thần lực phun trào, thần lực vận rủi của Trần Phong nguyên bản chỉ có 100 điểm thâm thương, giờ phút này đã vọt tới 900 điểm, trọn vẹn tăng lên gấp 9 lần, loại tốc độ tăng lên này quá mức kinh khủng! Đây không phải là giá trị vận rủi, mà đây chính là thần lực a!

Nữ thần may mắn...trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười, không hổ là nữ thần may mắn của ta.

Rào —— Thần lực vận rủi vẫn như cũ đánh tới, Trần Phong mang theo tiểu đội liên minh bình ổn tiến lên, qua một lát thời gian, đã tiến lên được hơn phân nửa quãng đường. Mà vào giờ khắc này, nữ thần may mắn thi triển hơn mười lần công kích lại có chút ngây người.

Cái tiết tấu này...không đúng lắm a! Khiến cho bọn hắc nội đấu thất bại còn chưa tính, loại tai họa hủy diệt này cũng bị chặn? Huống hồ, nữ thần may mắn căn bản là không hề cảm ứng được hiệu quả mà thần lực may mắn nên có.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Nữ thần may mắn tràn ngập sự nghi hoặc, trên con đường nhân sinh dài đằng đặc của nàng, chưa bao giờ xuất hiện loại tình huống này, ngay cả một lần đều không có.

Hậu duệ thần linh

"Cái tên Chu Diệp này..." Ánh mắt của Nữ thần may mắn trở nên thâm thúy: "Lại có thể chuẩn bị đầy đủ như thế hay sao?"

Nàng chỉ có thể suy đoán như thế, bởi vì lần hành động này, biến số duy nhất, chính là Chu Diệp!

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong ở trong hồ nước mặn, cũng đã nhìn thấu nữ thần may mắn —— cái này chỉ là nhìn thấu tâm tư của nàng, mà không phải là thân thể —— ừm, đối với thân thể cũng đã sớm nhìn thấu qua.

"Cái gì mà thân thể?" Chu Diệp nghe thấy Trần Phong đang lẩm bẩm thân thể cái gì đó.

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái: "Không có gì, ta chỉ đang phân tích một sự kiện."

Trần Phong thấp giọng nói: "Người cũng đã biết, nữ thần may mắn mặc dù là thần linh cao quý, có thực lực mạnh mẽ, thế nhưng cũng chính vì vậy, kinh nghiệm chiến đấu chân chính của nàng, ngược lại còn yếu đến mức thảm thương?"

Trần Phong nhỏ giọng nói: "Thậm chí... nàng còn chưa bao giờ có kinh nghiệm thất bại!"

"Người nói là..." Hai mắt của Chu Diệp tỏa sáng.

"Không sai." Trần Phong nghiêng ngẫm cười một tiếng: "Nếu như là là một vị thần linh thân kinh bách chiến, một khi phát hiện thần lực xảy ra vấn đề, trước tiên sẽ tìm hiểu vấn đề ở chỗ nào, nguyên nhân gì đã xảy ra chuyện đó, căn cứ theo kinh nghiệm của mình để cấp tốc đánh giá ra vấn đề, thế nhưng duy nhất chỉ có nữ thần may mắn, là không có cách nào làm được điểm này!"

"Bởi vì nàng... chưa từng thất bại qua lần nào! Ở trong dòng sông lịch sử dài dằng dặc, dường như chỉ có một lần thất bại duy nhất, chính là đồng quy vu tận với tất cả các vị thần linh." Trần Phong suy đoán.

"Không sai." Chu Diệp nhớ lại cuộc đời của nữ thần may mắn, từ thời điểm vị nữ thần này xuất hiện liền thuận buồm xuôi gió, không có ai sánh bằng, cũng đúng, dù sao nàng cũng là nữ thần may mắn!

"Cho nên...nàng bây giờ căn bản không biết vấn đề nằm ở nơi nào, cũng sẽ không nghĩ đến sự tồn tại của ta." Trần Phong nói: "Chỉ có điều là bởi vì nàng căn bản không biết nữ thần vận rủi đã thức tỉnh, bằng không mà nói, nàng sẽ rất nhanh đoán ra được chân tướng."

"Ừm..." Chu Diệp rất tán thành.

Nữ thần may mắn mặc dù khuyết thiếu kinh nghiệm, thế nhưng dù sao cũng vô cùng thông minh, một khi phát hiện ra một chút mách khéo của nữ thần vận rủi, nàng nhất định sẽ rất nhanh phát hiện chân tướng của sự tình.

"Cho nên...chuyện này cần người phải đứng ra." Hai mắt của Trần Phong trở nên sáng ngời có thần.

"Ta?" Chu Diệp kỳ quái.

"Đúng vậy." Trần Phong gật đầu: "Ở bên trong những người cừu thị nữ thần may mắn, người là một người có phân lượng nhất, cũng là một người duy nhất mà nữ thần may mắn nhận biết!"

Bởi vì Chu Diệp là hậu duệ của Thần, cũng chỉ có hậu duệ của thần linh, mới có thể được nữ thần may mắn để ở trong mắt, còn những người còn lại? Bọn hắn là thứ đồ gì?

"Người xác định ta đứng ra sẽ có hiệu quả?" Chu Diệp rất là hoài nghi, hắn rất rõ ràng đối với thực lực của mình, coi như là có mạnh lên, y nguyên cũng không có khả năng gây ra áp lực cho nữ thần may mắn.

"Người chỉ cần biểu hiện ra chính mình là được rồi." Trần Phong lắc đầu: "Những chuyện còn lại... nữ thần may mắn sẽ lấp đầy não cho người."

Lấp đầy não...mặt mũi của Chu Diệp tối sầm, còn có loại kỹ thuật khiến cho khiến cho kẻ địch lấp đầy não cho mình hay sao?

"Ta sẽ đổi một từ khác." Trần Phong liếc mắt nhìn hắn, nói: " Những chuyện còn lại nữ thần may mắn sẽ tự mình thôi diễn hoàn thành, như thế cảm giác nghe có phải hay không sẽ tốt hơn nhiều?"

" ... "

Chu Diệp đồ mồ hôi, thật sự đúng là như thế.

"Không cần phải lo lắng." Trần Phong bữu môi nói: "Yên tâm đi, nữ thần may mắn không chỉ có mỗi thần lực may mắn, nàng còn hết sức am hiểu thôi diễn, vào thời điểm trước mắt xảy ra vấn đề, nàng sẽ căn cứ theo manh mối hiện có, để suy đoán, tìm ra lý do hợp lý nhất, cũng là kết quả có xác suất lớn nhất kia, đó chính là người —— Chu Diệp!"

Hai mắt của Trần Phong lấp lánh, nói: "Đừng quên...người thế nhưng chính là hậu duệ của thần linh."

Trần Phong nói xong liền đập vào bờ vai của Chu Diệp một cái.

Oanh! Thần lực vô tận phun trào.

Đó là ——Thần lực mạnh mẽ đặc thù thuộc về Chu Diệp!

"Quả nhiên..." Nữ thần may mắn ở khu rừng rậm đối diện trong nháy mắt liền cảm ứng được.

"Đây là khí tức của Chu Diệp, so với lúc trước, hẳn quả nhiên đã mạnh mẽ hơn rất rất nhiều." Nữ thần may mắn trầm tư.

Bất quá... bên trong cỗ khí tức này, dường như không vẹn vẹn chỉ có khí tức của Chu Diệp, còn có một số khí tức khác hỗn tạp cùng một chỗ với khí tức của hắn, cỗ khí tức kia, khiến cho nữ thần may mắn vô cùng sốt ruột.

"Chu Diệp, người đã tìm được tới đồ vật khắc chế ta hay sao?" Nữ thần may mắn suy đoán.

Chu Diệp nếu đã quyết định dẫn quân đến đây truy sát nàng, tất nhiên là bởi vì đã tìm được đồ vật khắc chế nàng, có thể là một loại lực lượng nào đó, cũng có thể là một loại Thần khí nào đó!

"Đây chính là sự tự tin của ngươi hay sao?" Nữ thần may mắn tản ra sát ý nồng đậm.

Nàng không sợ Chu Diệp, thế nhưng cũng không hy vọng xuất hiện một hậu duệ của Thần như thế, mang trên người một loại Thần khí nào đó có thể khắc chế được nàng, vượt qua hồ nước mặn, giết tới trước mặt của nàng, nàng bây giờ, quá mức suy yếu.

Ô...ô...n...g ——Vàng sáng trước mắt lưu chuyển, nữ thần may mắn đã cảm thấy lửa cháy sém lông mày.

Chờ đợi, đây là sự tình mà nữ thần may mắn có thể làm bây giờ, cùng với tiêu diệt đám ruồi muỗi này.

"Chu Diệp..." Nữ thần may mắn thôi động thần lực trong cơ thể.

Oanh! Cổ thần lực mệnh mệnh kia một lần nữa bao phủ hồ nước mặn.

"Đến rồi!" Trần Phong mừng như điên, hẳn biết ngay, nữ thần may mắn nhất định sẽ làm như vậy!

Oanh! Thần lực vận rủi đáng sợ buông xuống, Trần Phong lại cười đến mức vô cùng vui vẻ.

Giờ khắc này...hắn thật sự đã chờ lâu lắm rồi.

"Ngươi lại đoán đúng rồi." Chu Diệp kinh ngạc tán thán, hẳn biết Trần Phong là người Cộng Minh lực lượng nữ thần vận rủi, nhưng chưa từng nghĩ tới, Trần Phong đối với nữ thần may mắn vậy mà lại hiểu rõ đến loại tình trạng này, cơ hồ có khả năng nhìn thấu tâm tư của nàng!

Chuyện này...làm sao có thể? Nữ thần may mắn thế nhưng chính là thần linh a...

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười, nữ thần may mắn... hẳn đương nhiên phải hiểu biết, hoặc nói là, hiểu rất rõ!

Nếu như Linh chính là nữ thần may mắn, như vậy Linh lúc trước vừa mới đản sinh, cũng chính là khắc họa nữ thần may mắn chân thật nhất, bao quát cả phương thức vận chuyển cùng với thời diễn của Linh! Trần Phong còn không hiểu được rõ ràng nàng hay sao!

Chỉ có điều là...tiểu nha đầu kia a, Trần Phong thở dài một tiếng.

Nữ thần may mắn hoàn toàn không biết cách tiết kiệm thân lực may mắn, đã nói rõ điều gì? Nữ thần may mắn vào lúc trước khi dung hợp cùng với Linh, vào trước lúc ý thức của Linh thức tỉnh, Linh đã chủ động xóa bỏ hết những ký ức liên quan đến việc tiết kiệm giá trị may mắn! Linh biết rõ tình huống của Trần Phong, nàng không biết là mình sau khi dung hợp, hoặc nói là sau khi khôi phục lại trí nhớ, phải chăng sẽ còn nguyện ý thủ hộ Trần Phong.

Điên cuồng hấp thu

Cho nên...vào trước lúc khôi phục lại trí nhớ, vào thời điểm nàng vẫn còn là Linh, nàng đã chủ động xóa bỏ hết thủy ký ức liên quan đến chuyện vận dụng giá trị may mắn, bảo lưu lại một chút hi vọng sống cho Trần Phong. Cũng chỉ có như thế, mới có thể giải thích tất cả mọi thứ.

"Linh, ta sẽ không cô phụ ngươi, coi như là nữ thần may mắn..." Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang: "Ta cũng sẽ đem ngươi kéo trở về!"

Oanh! Lực lượng vận rủi mệnh mông tuôn ra.

Hồ nước mặn giống như gặp phải gió táp mưa sa, mặt hồ nổ tung, thủy triều dâng lên, trên bầu trời sấm chớp nổ âm ầm, rất là đáng sợ, mà ở trong dạng tai hoạ này, Trần Phong lại chủ động nghênh tiếp, ở bên trong ánh mắt khiếp sợ của tất cả mọi người, giống như một chiếc thuyền lá nhỏ, xông vào bên trong loại tuyệt cảnh nghiêng trời lệch đất này.

Oanh!

"Cái tên này..."

"Hắn thật sự dùng thân thể của mình xông vào..."

"Ta cảm nhận được thần lực phun trào, cái này căn bản là tai hoạ!"

Mọi người thấy cảnh này đều sợ mất mật.

"Chớ lo lắng, hắn thế nhưng chính là người phát ngôn của nữ thần may mắn."

"Đúng thế." Đám người tỉnh ngộ: "Nếu như là nữ thần may mắn..."

Oanh! Thủy triều phun trào, đám người mong đợi nhìn Trần Phong.

Đạo thân ảnh nhỏ bé kia của Trần Phong, ở bên trong loại hoàn cảnh đáng sợ này, giống như một chiếc thuyền nhỏ lúc nào cũng có thể bị hủy diệt, lắc tới lắc lui, thế nhưng coi như là như thế, cũng không có một lần ngã xuống nào! Những tai hoạ đáng sợ kia, những dị tượng kinh người kia, cỗ thần lực phun trào kia, lại không có một cái nào có thể chạm đến hắn!

"Đây là..."

"Thật mạnh!"

"Không hổ là người phát ngôn của nữ thần may mắn!"

"Xem ra chúng ta đã không nhìn lầm người."

"Ha ha." Đám người mừng như điên, những dị tượng đáng sợ nhất trong hồ nước mặn, lại bị một mình Trần Phong ngăn chặn.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong ở bên trong đủ loại dị tượng, thì lại đang điên cuồng hấp thu, ở bên trong từng đợt công kích của nữ thần may mắn, hắn từng lần một tiếp nhận lễ rửa tội, đem tất cả thần lực vận rủi hấp thu.

Sau cùng, hồ nước mặn lại một lần nữa khôi phục lại sự bình tĩnh.

Dị tượng biến mất, bầu trời trở nên sáng sủa, hồ nước mặn ở dưới ánh sáng chiếu rọi, thiên địa hòa làm một thể, chỉ lưu lại thân ảnh nhỏ bé của Trần Phong nhàn nhạt đứng bên trên mặt hồ, cái cảnh tượng này nhìn qua vô cùng hoàn mỹ.

Dường như... tai hoạ vừa rồi chỉ là ảo giác.

"Kết, kết thúc rồi?"

"Giống như là, những đợt tai hoạ kia cuốn tới, hắn chủ động nghênh đón, vậy mà lại khiến cho chúng nó kết thúc."

"Ta cũng nhìn thấy, hắn ở bên trong tai hoạ nhẹ nhàng phát tay, mỗi một lần phát tay, đều có một bộ phận tai hoạ biến mất, thần lực may mắn vậy mà lại cường đại đến loại tình trạng này?"

"Thật là mạnh!" Đám người rung động không hiểu.

"Không hồ là Trần Phong..."

"A, không phải là Vương Phong hay sao?"

"À, đây là cái tên mà hắn lưu lại ở thời Thái Cổ, Vương Phong là tên bây giờ."

"Thì ra là thế."

Có rất nhiều người cứ như vậy tiếp nhận chuyện đổi tên này.

Đây là một đội ngũ liên minh thú vị, một nửa duy trì nữ thần may mắn, một nửa duy trì nữ thần vận rủi, sau cùng ở dưới sự chỉ huy của Trần Phong, cứ thế mà tiến tới cùng với nhau.

Mục tiêu ——Bảo hộ và ngăn chặn nữ thần may mắn.

Tai hoạ đã biến mất, đội ngũ người Cộng Minh một lần nữa tiến lên.

Vô luận là bảo hộ nữ thần may mắn, hay là muốn ngăn chặn nữ thần may mắn, mọi người vào giờ phút này đều cảm thấy sục sôi, đối với lần hành động này tràn ngập lòng tin.

Bởi vì nữ thần của bọn hắn đủ mạnh!

Mà vào giờ khắc này, nữ thần may mắn đã cảm thụ được cỗ khí tức khiến cho người ta sốt ruột kia.

Khí tức của Chu Diệp... dường như đã mạnh hơn.

"Vẫn có thể chặn được sao?" Nữ thần may mắn nhú mày, cái tên con rơi của Thần này, bây giờ vậy mà đã đạt đến loại trình độ này rồi hay sao? Hắn dẫn đầu nhóm người Cộng Minh kia đi đến nơi này, càng ngày càng gần.

"Xem ra cần phải suy nghĩ một chút biện pháp khác." Nữ thần may mắn rơi vào bên trong sự trầm tư.

Nàng mặc dù không biết những tai hoạ mà nàng chế tạo ra đã bị Trần Phong thôn phệ, thế nhưng trải qua mấy lần thử nghiệm, cũng đã biết dùng loại phương thức này là vô dụng với Chu Diệp.

"Là do hắc nắm giữ một loại Thần khí nào đó có thể chống cự với nhân quả hay sao?" Nữ thần may mắn suy đoán, nếu là như thế...

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, thần lực may mắn lay động, nàng dường như có thể thấy được vô hạn khả năng.

Ừm...chính là cái này.

"Như vậy thì để cho hết thảy mọi thứ, dừng lại ở nơi đây đi." Nữ thần may mắn lạnh lùng nói ra.

Xoạt! Thần lực may mắn tuôn ra trên phạm vi lớn, một luồng khí tức đáng sợ, bao phủ ở khắp nơi.

Mà vào lúc này đây, Trần Phong mang theo đội ngũ liên minh, đã đi được rất xa, nguyên lai tưởng rằng sẽ gặp được mối nguy hiểm, vậy mà ngay cả một lần cũng không hề xuất hiện.

"Rất thuận lợi!"

"Thậm chí ngay cả một lần nguy hiểm cũng không có!"

"Lại là do Trần Phong tạo ra hay sao?"

"Ha ha, không hổ là người phát ngôn của nữ thần may mắn, quá sung sướng, khó trách ở thời đại Thái Cổ, người nguyện ý đi theo nữ thần may mắn lại nhiều như vậy, loại cảm giác này..."

Đám người hưng phấn, đây là một loại cảm giác một đường suôn sẻ, thật sự là vô cùng thoải mái.

Duy chỉ có Trần Phong cùng với Chu Diệp, hai người liếc nhìn nhau, ngược lại còn nhú mày.

"Không có thần lực hay sao..." Chu Diệp không cảm nhận được thần lực phun trào chung quanh Trần Phong.

"Không có." Trần Phong cũng thờ dài.

Từng lớp từng lớp thần lực vận rủi do nữ thần may mắn đưa tới đâu, không ngờ được nàng lại có thể phản ứng nhanh đến như vậy, xem ra kế hoạch hấp thu thần lực vận rủi đến đây là chấm dứt.

Trần Phong nhìn thần lực vận rủi tích lũy được này giờ, ừm...1800 điểm, so với thần lực vận rủi nguyên bản đáng thương, nhiều hơn gấp 18 lần.

"Quá ít." Trần Phong cảm thấy rất đáng tiếc.

Nữ thần vận rủi: "..."

Nàng sau khi thức tỉnh từ trong thương thế nặng nề, khôi phục vô số năm, lúc này mới khó khăn lắm khôi phục lại được 100 điểm, con hàng Trần Phong này lừa dối một lần liền nhận được 1700 điểm, thế mà vẫn còn chê ít?

"Bình tĩnh, ngược lại sớm muộn cũng là của cô." Trần Phong cười híp mắt an ủi.

Nữ thần vận rủi: "..."

"Chỉ sợ là có một chút phiền phức." Chu Diệp chau mày, hắn cũng chưa bao giờ dám xem thường nữ thần may mắn, nếu như là trên đường đi liên tục gặp được mối nguy còn chưa tính, nhưng sự bình yên bất thành lành này, ngược lại khiến cho hắn càng trở nên cảnh giác.

"Khăng định." Trần Phong bữu môi nói: "Hắn là nàng đã phát hiện ra sử dụng thủ đoạn bình thường là không có tác dụng đối với chúng ta, cho nên định dùng Đại Chiêu, ừm...căn cứ theo sự hiểu rõ của ta đối với nữ thần may mắn..."

Trần Phong ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Tận thế? Có khả năng không lớn, những tai hoạ vừa rồi, kỳ thật cũng kém không nhiều so với tận thế.

Như vậy...dựa theo phương thức vận hành thần lực may mắn, chỉ còn lại một loại khả năng, Trần Phong trong nháy mắt hiểu ra.

"Người đang nói là..." Chu Diệp đồng dạng cũng nghĩ đến loại khả năng này.

Cự Long Thái Cổ

Mà vào lúc này, đội ngũ liên minh còn vẫn còn đang cảnh giác đi lên phía trước, cự ly này so với khu rừng rậm đối diện đã càng ngày càng gần, thậm chí đã có thể nhìn thấy được bóng cây cối ở phía xa xa.

Bỗng nhiên.

Oanh! Trên bầu trời tràn ngập lôi đình.

Đến rồi! Tâm thần của Trần Phong run lên.

Oanh! Một cái móng vuốt to lớn xé rách thương khung, cứ thế mà đem bầu trời trong xanh xé mở, một con cự thú dữ tợn, chậm rãi từ trong bóng tối vô tận bước ra.

Nó có hình thể khổng lồ, dài khoảng mấy trăm mét, được bao bọc bởi bộ lân giáp đồ sộ, tản ra khí tức kinh khủng...

Đương nhiên, đáng sợ nhất không phải là những điểm này, mà là vào một khắc con cự thú hiển lộ chân thân, mọi người lập tức cảm thấy kinh hãi.

"Đây là..." Sắc mặt của tất cả mọi người đại biến.

"Rồng —— " Một tiếng rồng to đinh tai nhức óc vang lên, con cự thú dữ tợn kia, lần đầu hiển lộ ra hình dáng của mình.

"Rồng..." Đám người hoảng sợ.

Không sai, là rồng...đó lại có thể là một con Cự Long Thái Cổ!

"Ở cái thời đại kia của các ngươi, còn có loại cự thú này hay sao?" Trần Phong cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

"..."

Chu Diệp kỳ quái liếc mắt nhìn Trần Phong, người chẳng lẽ không phải là cũng ở cái thời đại kia hay sao? Bất quá khi nhìn con Cự Long đáng sợ ở bên trong bầu trời, hắn cũng không còn nghi hoặc nữa.

"Bằng không thì người cho rằng truyền thuyết Cự Long là từ đâu mà tới..." Chu Diệp cười khổ.

"Không phải là thần lẩn không lộ hay sao..." Trần Phong buông tay.

"Đó chỉ là một mạch của Cự Long Thái Cổ năm đó, là một con rồng vô cùng xấu xí, bởi vì phạm vào sai lầm lớn, bị trục xuất khỏi bộ lạc, không có cách nào sinh sôi hậu đại, cho nên mới ép buộc một con thần lẩn không lộ, được xưng là sự tình sỉ nhục lớn nhất ở thời Thái Cổ—— sau đó liền sinh ra một đám đồ chơi kỳ kỳ quái quái, có hình dáng hết sức giống với rồng."

"Dĩ nhiên, đám gia hỏa này đều được gọi là Ngụy Long."

Trần Phong: "..."

Trời ạ, lại còn có đoạn lịch sử đen tối này?

"Vậy thì con Cự Long này..." Trần Phong chỉ chỉ con Cự Long ở trên đầu.

"Đương nhiên là Chân Long." Chu Diệp cười khổ, nhìn con Cự Long đang dần dần đến gần, hắn có thể cảm nhận được con Cự Long này cũng chưa khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong, thế nhưng cho dù là chưa có khôi phục, thực lực của nó so với tất cả mọi người ở đây đều kinh khủng hơn!

Oanh! Cự Long Thái Cổ buông xuống, khí tức kinh khủng theo thân thể to lớn của nó ép xuống, hai người Cộng Minh có thực lực yếu kém liền phun máu tươi tại chỗ, kém chút nữa là toi đời.

Chu Diệp lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

"Lần này...chúng ta chỉ sợ là có phiền toái."

Trần Phong cũng lộ ra vẻ mặt nghiêm túc nhìn con Cự Long Thái Cổ xuất hiện bên trong bầu trời.

"Các người trước chưa từng đánh nhau với Cự Long hay sao?" Trần Phong thở dài.

"Đương nhiên là chưa từng đánh nhau, cả đời này đều khó có khả năng đánh nhau với Cự Long, trước kia coi như thấy được, cũng chỉ có thể nhanh chóng chạy trốn, mới có thể miễn cưỡng sống sót." Chu Diệp cũng hết sức ưu thương.

Cự Long Thái Cổ quá mức đặc thù, bộ tộc của chúng nó có thực lực mạnh mẽ, thậm chí còn không sợ thần linh! Loại sinh vật này...

"Vậy nó tại sao lại xuất hiện ở nơi này?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Nếu quả thật chúng nó cường đại như vậy, làm sao lại nghe theo sự điều động của nữ thần may mắn? Như vậy...chỉ có một loại khả năng.

"May mắn." Trần Phong cùng với Chu Diệp trầm miệng một lời.

Nữ thần may mắn cũng không quen cùng với cái tên to con này, nàng chỉ là thông qua thần lực may mắn, thông qua sự trùng hợp, khiến cho Cự Long Thái Cổ vừa vặn xuất hiện ở đây, vừa vặn thức tỉnh! Chỉ thế mà thôi.

Đây vốn chỉ là kỹ thuật thường ngày của Trần Phong, không ngờ được đến khi nữ thần may mắn thi triển lại tạo ra loại hiệu quả này...

"So với ta lúc đầu còn mạnh hơn nhiều." Trần Phong cười khở.

Người xem, người ta căn bản không cần tiết kiệm thần lực, Trần Phong mặc dù nắm giữ nhiều kỹ xảo, phương pháp hơn, cũng không bằng nữ thần may xài tiền như nước này, người xem, ngay cả Cự Long Thái Cổ cũng đều có thể triệu hồi ra được!

Bất quá...nếu như là thần lực may mắn...

"Nếu đây là hiệu quả do thi triển thần lực may mắn, hẳn là chỉ có thể triệu hoán ra Cự Long mà thôi. Nữ thần may mắn thi triển thần lực mạnh mẽ, khiến cho Cự Long Thái Cổ xuất hiện ở đây, thế nhưng tới đây cũng đã chấm dứt, nếu như ta đoán không có sai, nữ thần may mắn cũng không có

cách nào dùng thần lực điều khiển, ảnh hưởng tới ý thức của Cự Long Thái Cổ." Trần Phong phân tích.

"Vì sao?" Chu Diệp theo bản năng hỏi.

Còn có thể vì sao...Trần Phong vô lực chửi bậy, bởi vì nữ thần may mắn sẽ không làm được chứ sao.

"Có khả năng là không đủ thần lực." Trần Phong chỉ có thể trả lời như vậy.

"Có thể." Chu Diệp cười khỏ: "Cự Long Thái Cổ có tính tình bạo ngược, nhất là bị đánh thức khi đang tu luyện, mỗi lần tỉnh lại sẽ có oán khí khủng khiếp, đoán chừng đám người chúng ta sẽ không có một ai có thể chạy thoát..."

Rống —— Cự Long Thái Cổ để mắt tới mấy người bọn họ.

"Xong." Trong lòng mọi người trở nên lạnh lẽo.

"Cha mẹ ơi, Cự Long Thái Cổ...không, ta không muốn đối mặt với thứ này...A a a, mau trốn." Có người ở dưới sự hoảng sợ, vậy mà hốt hoảng chạy trốn.

Cự Long Thái Cổ thấy như thế, thân ảnh liền lấp loé, cỗ thân thể to lớn kia, vậy mà nhảy bèn không thể tưởng tượng nổi, vọt thẳng ra ngoài, dùng một ngụm nuốt cái tên vừa mới chạy trốn kia.

Tiếng rôm rốp do xương vỡ vang lên, sau đó liền không có sau đó.

"Hít hà!—— " Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Quả nhiên...cho dù là người Cộng Minh, ở trong miệng của Cự Long, cũng vền vền chỉ là sự tỉnh một thoáng. Thần linh thức tỉnh, cự thú Thái Cổ cũng thức tỉnh, thời đại Thái Cổ, chỉ sợ là sẽ thật sự muốn buông xuống toàn diện.

"Cự Long...may mắn..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Thần lực quanh người của hắn phun trào, đó là hiệu quả may mắn, thần lực vận rủi của hắn bây giờ cao tới 1800 điểm, nếu như dùng toàn bộ thần lực vận rủi để chế tạo ra nguy hiệu quả may mắn, có thể phát huy ra uy năng như thế nào? Hắn cũng rất chờ mong.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt phun trào.

"Người muốn làm cái gì?" Chu Diệp trừng to mắt: "Người làm như vậy là lãng phí thần lực!"

"Không thử một chút làm sao biết được?" Trần Phong nói khể.

"Không bằng giữ lại dùng vào lúc chạy trốn." Chu Diệp cười khỏ, hắn nguyên bản còn dự định chạy trốn cùng một chỗ với Trần Phong đấy, mặc dù con Cự Long Thái Cổ này rất mạnh mẽ, thế nhưng nếu như mọi người phân tán ra mà chạy, vẫn sẽ có cơ hội chạy thoát được mấy người.

Trong lúc chạy trốn, thần lực vận rủi của Trần Phong nhất định sẽ rất có ích! Đây là tính toán của hắn, chỉ là không nghĩ tới, Trần Phong thế mà lại lãng phí toàn bộ, hơn nữa là còn dùng thần lực vận rủi nguy trang thành hiệu quả may mắn, đối kháng với nữ thần may mắn?

Trời ạ! Người đã quên thời điểm Nữ thần may mắn dùng vận rủi để đối phó với người hay sao? Đều bị người hấp thu!

Người bây giờ nếu dùng may mắn để đối phó với nữ thần may mắn...Chu Diệp còn có thể nói cái gì?

Gọi thêm một con!

"Người đã nghe qua kỹ thuật tứ lạng bạt thiên cân hay chưa?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Không có, đó là cái gì." Chu Diệp lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Đây là tên của một loại võ thuật ở quê quán chúng ta, thông qua xảo kinh, có thể lấy lực nhỏ thắng lực lớn, dĩ nhiên, người cứ hiểu nó giống như nguyên lý đòn bẩy cũng không sai." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Nguyên lý đòn bẩy, đó lại là cái gì?" Chu Diệp vẫn như cũ lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"..."

"Rất nhanh người sẽ biết." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn biết dùng thần lực vận rủi nguy trang thành hiệu quả may mắn, tiêu hao sẽ tăng lên, hắn cũng biết, dùng cái này đối phó với nữ thần may mắn là không đáng tin cậy, thế nhưng ưu thế của hắn ở chỗ ——Kỹ xảo!

Nữ thần may mắn đối với việc vận dụng thần lực, căn bản không có bất luận một chút kỹ xảo nào! Đây chính là cơ hội của hắn!

Nhất là, nữ thần may mắn vì giảm bớt chuyện tiêu hao thần lực, sau khi lãng phí một lượng lớn thần lực để triệu hoán Cự Long Thái Cổ, nàng chắc chắn sẽ không quản con Cự Long Thái Cổ này nữa.

Rất đơn giản...nếu như tiếp tục không chế Cự Long Thái Cổ, hao phí cũng sẽ vô cùng kinh người, đây là sự tình mà bằng vào thực lực của nữ thần may mắn hiện tại, căn bản là không có cách nào tiếp nhận!

Đây chính là cơ hội của Trần Phong, vào cái thời gian điểm xảo diệu này, hắn thúc giục tất cả thần lực vận rủi, giả tạo ra uy năng của thần lực may mắn, xem thử rốt cục có thể kích thích ra hiệu quả như thế nào! ! !

—

Tại Tây Lương Chi Địa, có một ngọn núi to lớn nổi tung, có một cái đầu khổng lồ từ bên trong ngọn núi chậm rãi xuất hiện, trên đầu của nó có các vết rạn nứt màu vàng, khiến cho mặt mũi của nó tràn đầy sự dữ tợn.

Tạch... ! Cái đầu dần dần ngẩng lên, thân thể cao lớn cũng dần dần thoát ly từ bên trong ngọn núi.

Rống —— Một tiếng rống thật lớn vang lên, đằng sau cơ thể cồng kềnh và vụng về, lại có một đôi cánh thịt mọc ra từ trong không khí, khí tức kinh khủng tỏa ra, tất cả biến dị thú chung quanh đều run lẩy bẩy.

Long uy! Chúng nó cảm nhận được loại uy năng trong truyền thuyết kia!

"Ta đã trở về." Con cự thú ngẩng cao đầu, mở to hai con mắt to lớn nhìn thương khung.

"Ta đã trở về!"

"Các người...thiếu ta... Ha ha...Trần Phong..." Tiếng gào thét quanh quẩn trong thiên địa.

Xoạt! Nó khóa chặt vào khí tức của Trần Phong, phá không mà đi.

Mà vào giờ khắc này, tình huống của đám người Trần Phong đang vô cùng nguy hiểm.

Một số người đã bắt đầu chạy trốn tứ phía, thế nhưng chạy trốn ở trước mặt của Cự Long Thái Cổ, dường như sẽ càng chết thảm hại hơn, gần gũi trong nửa phút, đã chết ba bốn người! Trong lòng của mọi người đều lạnh buốt.

"Cái gì tứ lạng bạt thiên cân của người đâu..." Chu Diệp cười khở.

"Không biết." Trần Phong lắc đầu.

Thần lực vận rủi, đã tiêu hao sạch sẽ, ròng rã 1800 điểm thần lực vận rủi, nếu như đổi lại thành...bởi vì tiêu hao gấp sáu lần, kỳ thật chỉ có hiệu quả

của 300 điểm thần lực may mắn, ừm... căn cứ theo thần lực may mắn trong cơ thể hoán đổi thành giá trị may mắn, sau cùng phát huy ra, có thể là hiệu quả của 30.000 điểm giá trị may mắn !

30.000 điểm giá trị may mắn...cái này kỳ thật cùng với lúc trước Trần Phong triệu hoán tận thế là không sai biệt lắm!

Đương nhiên, lần trước Trần Phong vền vẹn chỉ nhìn thấy một khoả thiên thạch, bởi vì mục tiêu lần trước của hắn chính là huỷ diệt, huỷ diệt cả một hành tinh! Mà lần này...

Oanh! Bầu trời bỗng nhiên trở nên tối tăm.

"Ồ." Trần Phong ngẩng đầu: "Sẽ không giống như lần trước đó chứ..."

Lần trước hiệu quả của tận thế mặc dù rõ rệt, đã hù chạy một đồng người, thế nhưng Trần Phong cũng không cảm thấy đường đường là Cự Long Thái Cổ cũng sẽ bị hù chạy, chỉ có điều là, ngay vào thời điểm Trần Phong coi là ở trên bầu trời xuất hiện dị tượng, có một tiếng rống to, ở bên trong bầu trời tối tăm, truyền đến một tiếng rống to càng kinh khủng hơn.

"Trần Phong...để mạng lại!"

Oanh! Bầu trời bị xé nứt, một con Cự Long to bằng một ngọn núi nhỏ xuất hiện ở trên trời.

Sát ý phun trào.

"Xoạt!" Đám người đồng loạt nhìn về phía Trần Phong, chuyện này... lại tới thêm một con? Chu Diệp càng lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Trần Phong, chuyện này... đây chính là tứ lạng bạt thiên cân mà ngươi nói hay sao? Chỉ sợ là lần này ngươi sẽ bị chơi chết!

"Chuyện này...có phải hay không ngươi đã quên nguy trạng thần lực vận rủi thành hiệu quả may mắn?" Chu Diệp cẩn thận từng li từng tí hỏi Trần Phong, con hàng này sẽ không tự mình hại mình đó chứ? Thần lực vận rủi của ngươi phát huy ra hiệu quả, lại là gọi thêm một con Cự Long đến?

Một con Cự Long còn chưa đủ hay sao? ! Còn gọi tới thêm một con Cự Long?

Chờ một chút...đầu óc của Chu Diệp bỗng nhiên chuyển ngoặt một cái, nếu như hắn nhớ không lầm, vào thời điểm con Cự Long này vừa xuất hiện, dường như rống lên là 'Trần Phong, để mạng lại?'...

"Người biết nó?" Chu Diệp nhìn về phía con Cự Long to như một ngọn núi nhỏ ở trên trời.

"Không biết." Trần Phong cũng lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, hắn từ lúc nào đã nhận biết một con Cự Long rồi?

"Đừng lo lắng, có lẽ là thần lực của ta còn chưa phát huy ra hiệu quả, còn con Cự Long này... ừm...hoặc là trùng hợp, hoặc là do con tiện nhân nữ thần may mắn kia lại triệu hoán thêm một con Cự Long." Trần Phong an ủi.

Chu Diệp: "..."

Ha ha, câu này của người thật sự là không khiến cho người ta cảm thấy bớt lo lắng một chút nào!

"Như vậy thì thần lực của người vào lúc nào mới phát huy ra tác dụng?" Chu Diệp hít vào một hơi thật sâu, hắn nhìn nhìn chăm chăm vào hai con Cự Long, cảm giác mình trong một giây sau có thể sẽ chết.

"Hắn là... sắp rồi?" Trần Phong suy đoán, hắn còn tưởng là sau khi thi triển thần lực, sẽ mang tới một sinh vật đáng sợ, sau đó nó sẽ chém giết cùng một chỗ với con Cự Long này, thế nhưng không nghĩ tới, lại có thêm một con Cự Long tới.

Hơn nữa...Trần Phong đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía đạo thân ảnh đang càng ngày càng rõ ràng hơn kia, chờ đến thời điểm hắn nhìn thấy rõ ràng cái gọi là con Cự Long thứ hai kia, hắn rốt cuộc cũng biết vì sao tên gia hỏa này lại gọi tên của hắn.

"Không thể nào?." Trần Phong thét một tiếng kinh hãi.

"Người nhận ra nó?" Chu Diệp thở dài, người ta rõ ràng đã hô ra tên của người, các người chắc chắn là phải nhận biết nhau rồi.

"Nhận ra." Trần Phong buông tay, hắn mới vừa rồi còn đang suy nghĩ, chính mình vào lúc nào đã quen biết cùng với một con Cự Long, nhưng mà chờ đến lúc con hàng này hiển lộ thân ảnh, Trần Phong rốt cục cũng nhớ ra cái tên này là ai...

Long Dực! Là tộc nhân của Long gia tự xưng là hậu duệ của Long kia!
Thực sự là...ký ức xa xưa a!

Năm đó là thời điểm hắn vẫn còn gà yếu, đã từng xảy ra giao phong cùng với Long Dực, chỉ là nếu như hắn nhớ không lầm, Long Dực rõ ràng đã chết rồi cơ mà, làm sao vẫn có thể còn sống trở về...còn có, cái hình thể này... cái khí tức này...hắn vậy mà thật sự đã trở thành Cự Long!

Trần Phong cười khỏ, năm đó cái gọi là hậu duệ của Long, huyết mạch chân long, đều bị mọi người điên cuồng chửi mắng, đều cảm thấy người Long gia điên hết rồi, còn có cái gì là biến thân thành Long.

Sỉ nhục

Chưa từng nghĩ, con hàng này vậy mà còn sống! Chưa từng nghĩ, hắn còn thật sự biến thành Cự Long. Cho nên, ước mơ vẫn có thể trở thành hiện thực hay sao? Cho dù là ——một loại ước mơ cực kỳ xa vời.

"Người bây giờ có cảm giác như thế nào?" Chu Diệp ngay cả ý nghĩ muốn bóp chết Trần Phong cũng đều có, hắn hiện tại có một chút hối hận khi ký hiệp nghị cùng với Trần Phong, cái tên này vì sao khi thi triển lực lượng vận rủi trá hình thành may mắn, còn có thể tự hại chính mình?

Đây chính là tứ lạng bạt thiên cân mà người nói hay sao?

"Chẹp." Lần này Trần Phong thật sự là không có cách nào phản bác.

Bởi vì hiệu quả khi hắn thi triển thần lực từ khi con Cự Long thứ hai xuất hiện cho tới bây giờ cũng không có! Điều này nói rõ ——thần lực đã có hiệu lực! Từ phản ứng trước mắt mà nói, dường như hiệu quả khi thi triển thần lực là triệu hoán con hàng trước mắt này!

Long Dục...tại sao lại có thể như vậy? Trần Phong cũng trăm mối không có cách giải, ừm... có thể là Long Dục bây giờ đã không phải là Long Dục lúc trước, mặc dù hai người có cừ hận, thế nhưng dù sao vẫn tốt hơn so với người xa lạ...có khả năng!

"Chào, Long Dục." Trần Phong khoan khoái phất tay chào hỏi.

"Chết đi!" Long Dục phun trào sát ý.

Oanh! Lực lượng đáng sợ nổ tung, cỗ lực lượng đặc thù kinh khủng thuộc về Cự Long buông xuống, Long Dục vừa mới hiện thân, liền trực tiếp lao tới đánh giết Trần Phong

"Móa." Trần Phong giật bắn cả người, vội vàng quay người chạy trốn.

"Không biết nó hận người cỡ nào." Mấy người Chu Diệp cũng hít vào một ngụm khí lạnh, cái tên Trần Phong này...chỉ sợ là trốn được!

"Ta đã tìm người rất lâu... cho tới hôm nay ta có thể đi được tới một bước này, đó chính là do người ban tặng...ha ha." Long Dược cười âm trầm.

"Ha ha, người hôm nay, cũng xem như là đã được như ý nguyện a." Trần Phong cười gượng hai tiếng.

"Đã được như ý nguyện sao...người thì biết cái gì? !" Long Dược bỗng nhiên trở nên kích động: "Điều này cùng với bên trong tướng tượng của ta căn bản không giống nhau... huyết mạch của rồng... Ha ha ha, một đám sâu kiến như các người làm sao có thể hiểu?"

Long Dược trở nên điên cuồng cùng với phần nộ.

Oanh! Hấn lại một lần nữa phóng thẳng về phía Trần Phong, cổ hình thể to lớn ép xuống.

"Không tốt!" Mấy người Chu Diệp cảm thấy kinh hoàng, bọn hắn theo bản năng muốn tới hỗ trợ, lại bị ai phát hiện ra, chính mình căn bản không giúp được gì, tốc độ cùng với lực lượng của Cự Long quá mức kinh khủng, người thường căn bản là không có cách nào bắt kịp.

Nhưng mà, làm cho người ta kinh hãi chính là, ngay vào thời điểm con Cự Long sắp nuốt chửng Trần Phong, có một đạo lực lượng kinh khủng lóe lên, hình thể như ngọn núi nhỏ của Long Dược, lại trực tiếp bị đánh bay ra bên ngoài!

Oanh! Long Dược đâm đầu vào bên trong hồ nước mặn, kém chút nữa hộc ra một ngụm máu.

"Ai? !" Tiếng gầm gừ phần nộ rống lên, Long Dược từ bên trong hồ nước mặn bay ra ngoài, quay đầu nhìn bốn phía.

Trên bầu trời, con Cự Long còn to lớn hơn kia, con Cự Long Thái Cổ kia, chậm rãi trôi nổi ở trên không trung, đuổi cái đầu to lớn ra, lạnh lùng nhìn Long Dược trước mắt.

"Cự Long Thái Cổ?" Long Được đột nhiên run lên, dường như nhìn thấy được một thứ gì đó cực kỳ đáng sợ.

Vào thời điểm hần nhìn thấy Trần Phong con mắt liền đỏ lên, căn bản không có chú ý tới sự tồn tại của những sinh vật khác, nhất là con Cự Long quá mức khổng lồ kia, giống như là phong nền vậy!

Cự Long Thái Cổ dùng ánh mắt lạnh như băng quan sát Long Được.

Hồ nước mặn hoàn toàn trở nên yên tĩnh.

Ô...ô...n...g ——Ánh mắt của Cự Long Thái Cổ lấp lánh, lực lượng nhàn nhạt phun trào.

Rất lâu sau, hai tròng mắt lạnh như băng của Cự Long Thái Cổ, bỗng nhiên trở nên càng thêm lạnh lẽo, nó dường như đã xem thấu được thân thể của Long Được, nhìn thấu tất cả lực lượng ẩn chứa ở bên trong!

"Sỉ nhục...thần lẫn..." Ánh mắt của Cự Long Thái Cổ dần dần khóa chặt Long Được.

"Không, không phải." Long Được run lên một cái, mặc dù hình thể của hần vền vẹn chỉ kém Cự Long Thái Cổ một chút, thể nhưng cổ uy năng kinh khủng đặc thù thuộc về Cự Long Thái Cổ kia, vẫn như cũ khiến cho hần cảm thấy sợ hãi.

"Ta cũng là hậu duệ của Cự Long!"

"Huyết mạch của Long chân chính!"

"A a a, ta gặp phải một ông lão chết bầm, biến ta thành hình dạng của con thần lẫn đáng chết này, sau khi thời đại Thái Cổ buông xuống, ta trong lúc vô tình thu được mảnh vỡ Thái Cổ, lúc này mới trở thành Cự Long."

"Thật mà! Ta thật sự có huyết mạch của Long." Long Được lo lắng nói rõ lí do.

Nhưng mà, Cự Long Thái Cổ ở trước mắt căn bản không để ý tới lời giải thích của hần, mà chỉ lạnh lùng nhìn chằm chằm vào hần, tái diễn lại hai từ

ngữ vừa mới nói qua.

"Sĩ nhục...Thần lãn..."

"Nên giết! !"

Oanh! Cự Long Thái Cổ trong nháy mắt nổi khùng.

"Đáng chết!" Sắc mặt của Long Dực đại biến, vỗ cánh một cái hốt hoảng chạy trốn.

Rống! Long uy kinh khủng tản ra, thế là, có hai con Cự Long đáng sợ, một trước một sau, cứ như vậy đuổi giết rồi đi khỏi hồ nước mặn, lưu lại đám người Trần Phong cùng với Chu Diệp lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Giống như, đã tạo nên tác dụng?" Chu Diệp trầm tư.

"Hẳn là như vậy?" Trần Phong cũng không xác định, hôm nay tâm tình của hắn thật sự là giống như cáp treo vậy, lúc lên lúc xuống.

Bất quá, sự tình Cự Long Thái Cổ cuối cùng cũng đã được giải quyết, cho dù đã chết mất vài người, thế nhưng những người Cộng Minh còn lưu lại này, vẫn như cũ có sức chiến đấu rất kinh khủng!

Ít nhất ——đối với nữ thần may mắn mà nói là như thế.

Đám người ngẩng đầu, ở nơi xa, vùng rừng rậm kia đã gần trong gang tấc.

"Đi!" Trần Phong ra lệnh một tiếng.

Nữ thần may mắn, chúng ta đã tới!

Rừng rậm bên bờ hồ, vào thời điểm khí tức Cự Long Thái Cổ biến mất, vào thời điểm khí tức của đám người Chu Diệp càng ngày càng đến gần, nữ thần may mắn rốt cục cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Chu Diệp...ngay cả Cự Long Thái Cổ đều có thể đuổi đi? Nữ thần may mắn cảm thấy chuyện này rất không có khả năng.

Đây chính là Cự Long Thái Cổ! Nàng đã từng dùng qua phương thức tương tự để đánh tan kẻ địch, ở dưới tác dụng của thần lực may mắn, Cự Long Thái Cổ vừa xuất hiện, sẽ lập tức xác định đám người Chu Diệp là địch nhân, làm sao lại thả đi?

Thế nhưng mà hết lần này tới lần khác...

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Trong lòng của Nữ thần may mắn có một chút lo lắng.

Ô...ô...n...g ——Thần lực nhàn nhạt phun trào, thần lực bên trong vùng rừng rậm này đã bắt đầu thức tỉnh, nữ thần rừng rậm, rất nhanh sẽ thức tỉnh.

"Có một chút phiền phức." Nữ thần may mắn quét ánh mắt qua.

Nàng đã cảm giác được khí tức của đám người Chu Diệp càng ngày càng gần, những cỗ thần lực hỗn độn kia mặc dù có chất lượng không cao, thế nhưng chung quy vẫn là thần lực! Nàng nguyên lai còn tưởng rằng bọn gia hỏa này là một đám ngư long hỗn tạp, căn bản không có để vào trong mắt, thế nhưng hiện tại xem ra, bọn hắc tiễn thời chinh tề, không có bất kỳ cái gì gọi là nội đấu, rõ ràng là một đoàn đội hoàn chỉnh!

Bí mật nhỏ

Tên Chu Diệp kia, đã sớm tỉnh lại, cho nên mới chuẩn bị những thứ này để đối phó với nàng?

"Người đến cùng hận ta cỡ nào? Đáng tiếc...vô luận là mạnh cỡ nào, các người cuối cùng chỉ là người Cộng Minh." Nữ thần may mắn lạnh nhạt nói.

Có lẽ...đây là thời điểm để cho các người hiểu biết sức mạnh chân chính của thần linh.

Xoạt! Nàng nhẹ nhàng đặt một bàn tay xuống mặt đất, thần lực của nàng bây giờ quá suy yếu, trước đó vì khôi phục cho nữ thần rừng rậm, vì đối phó với đám người Chu Diệp, nàng đã hao phí quá nhiều thần lực, hiện tại còn thừa lại không bao nhiêu, thế nhưng...

"Cho ta mượn một chút lực lượng của người." Nữ thần may mắn thì thầm trong miệng.

Oanh! Lực lượng rừng rậm vô cùng vô tận tăng vọt, ở dưới thần lực may mắn tan rã, lực lượng của nữ thần rừng rậm bắt đầu điên cuồng tuôn ra, bao phủ toàn bộ khu rừng rậm.

Xoạt! Từng cái cây cao vọt, toàn bộ vùng rừng rậm bên bờ hồ, bị thân cành màu xanh lục vô cùng vô tận phong tỏa, giống như một cái tổ chim to lớn, mà ở trung tâm của cái tổ chim kia, có một khỏa trái cây màu xanh lục, đang không ngừng lấp lánh hào quang.

Đó là hạch tâm của nữ thần rừng rậm, giống như là Đá Vận Mệnh, cây bút, nữ thần rừng rậm vào trước lúc thức tỉnh, cũng sẽ ngủ say ở bên trong khỏa trái cây này.

Mà vào giờ khắc này, theo thần lực may mắn phun trào, khỏa trái cây cứ như thế mà biến dị ra một cái lỗ thủng, thần lực đáng sợ bắt đầu phun trào, chảy vào trong cơ thể của nữ thần may mắn.

Ô...ô...n...g ——Ánh sáng màu xanh lục lấp lánh.

"Rất tốt." Trên khóe miệng của Nữ thần may mắn lộ ra một nụ cười.

Mặc dù mượn một chút lực lượng của nữ thần rừng rậm sử dụng, sẽ khiến cho quá trình thức tỉnh của nàng kéo dài hơn, thế nhưng chỉ cần giải quyết hết cái đám ruồi muỗi này, hết thảy mọi chuyện sẽ không còn là vấn đề.

Xoạt! Nàng nhẹ nhàng vung tay lên, cây cối chung quanh điên cuồng lắc lư, khiêu vũ theo đầu ngón tay của nàng.

"Ha ha." Nữ thần may mắn cười.

Chu Diệp...ta chờ ngươi tới!

Mà vào giờ khắc này, ở trong hồ nước mặn cách đó không xa, đám người Trần Phong đã đi tới rìa ngoài hồ nước mặn, xuất hiện ở trước mắt của mọi người, là một khu rừng rậm to lớn, cùng với cây cối rậm rạp không có kẽ hở.

"Đến, phá hủy chúng nó." Chu Diệp không có một chút khách khí, nếu khu rừng rậm này đã xuất hiện, nữ thần may mắn sẽ còn xa hay sao?

Oanh! Một nhóm người cùng nhau tiến lên, bọn hắn thử phá hủy cây cối, lại gặp phải sự cản trở mãnh liệt.

Phốc! Một ngụm máu tươi bắn ra, một người kém chút nữa ngã xuống tại chỗ.

"Thần lực...đây là thần lực của nữ thần rừng rậm!" Hắn hoảng sợ nói.

Sắc mặt của mọi người bỗng nhiên biến đổi.

Chẳng lẽ...bọn hắn đã tới muộn? Không, hào quang của nữ thần rừng rậm chưa xuất hiện, nữ thần may mắn cũng không có khả năng có được loại lực lượng này, khiến cho nữ thần rừng rậm thức tỉnh trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, thế nhưng cỗ thần lực này...

"Đi vào xem liền biết." Chu Diệp cười lạnh một tiếng.

"Hiểu rõ." Đám người tản ra chiến ý sục sôi, nữ thần may mắn đáng chết, bọn hắn rốt cục đã chờ được đến giờ phút này.

"Chờ một chút." Những người ký kết khế ước với Trần Phong lúc đầu rất cục cựa cũng đã phát hiện ra chỗ nào không thích hợp: "Chúng ta không phải tới để bảo hộ nữ thần may mắn hay sao? Nếu như đã quyết định đi theo nữ thần may mắn, như vậy cũng không cần phải tiến vào a?"

"Chúng ta xuất hiện ở đây, lựa chọn trở thành thuộc hạ của nữ thần may mắn, như vậy là đủ rồi, nếu như lỡ mãng đi vào, chỉ sợ sẽ không tốt." Người kia nói.

Hắn mơ hồ cảm giác được một chút không thích hợp, xem hành động của đám người này, không giống như là tới để bảo hộ nữ thần may mắn?

Chu Diệp: "..."

Trần Phong: "..."

A đúng rồi, suýt nữa đã quên mất, trong này còn có một đám người bị lừa dối.

Mấy tên nhóc đáng thương này, chỉ sợ cho đến bây giờ, còn không biết chuyện gì đã phát sinh. Bọn hắn ngây thơ cùng nhau đi tới, là vì bảo hộ nữ thần may mắn, ừm...

Dù sao thì Trần Phong lúc đầu cũng đã nói với bọn hắn là: có một số tín đồ của thần linh khác cố gắng ám toán nữ thần may mắn, đây chính cơ hội tốt để cho các ngươi lập công!

Thế là, bọn gia hỏa này, vì để cho nữ thần may mắn chú ý tới mình, vì trở thành nhóm cường giả mạnh nhất trong tương lai, cho nên mới cực khổ đi theo Trần Phong như vậy, thế nhưng...ừm..

"Như vậy, ta sẽ nói cho các ngươi biết một cái bí mật nhỏ?" Trần Phong thận trọng nói ra.

"Cái gì?" Những người kia cảnh giác, bọn hắn bỗng nhiên có một loại dự cảm không ổn.

"Kỳ thật, nữ thần may mắn đã coi các ngươi là địch nhân rồi." Trần Phong buông tay nói.

"Người đang nói giỡn à?" Những người này đột nhiên trừng lớn con mắt.

"À đúng rồi, quên nói cho các ngươi biết." Trần Phong giật mình nói: "Dọc theo con đường này, những mối nguy hiểm mà chúng ta gặp phải, kẻ địch, thậm chí là con Cự Long Thái Cổ kia, đều là do nữ thần may mắn vì ngăn cản chúng ta mà chế tạo ra."

"Cảm tạ các vị đã ra sức...cho nên, hiện tại nàng hẳn là đang vô cùng cảm hận chúng ta." Trần Phong thở dài.

"Chờ một chút..." Những người này bối rối hoàn toàn: "Ngươi không phải là người phát ngôn của nữ thần may mắn hay sao?"

Thần linh, lại có thể cảm hận người phát ngôn của mình?

"Đó là chuyện trước kia." Trần Phong cười híp mắt nhìn bọn hắn: "Hiện tại ta đã hoàn lương, ừm...ta hiện tại là người phát ngôn của nữ thần vận rủi, ừm, bao quát cả khế ước mà các ngươi đã ký kết."

"Cái gì?" Sắc mặt của mọi người đại biến.

Chờ đến thời điểm bọn hắn cẩn thận cảm ngộ thần lực bên trong khế ước thần linh, sắc mặt liền đại biến, bởi vì đúng như lời mà Trần Phong nói, thần lực của cái tên khốn kiếp này thành linh đúng là vận rủi!

Khó trách... tất cả các nghi hoặc trước đó đều được giải thích! Thậm chí bọn hắn cũng biết tại sao đám người Chu Diệp coi nữ thần may mắn như tử địch này lại đồng ý gia nhập với Trần Phong!

Cái tên Trần Phong chó chết này!

"Ngươi dám đùa bỡn chúng ta?" Đám người phẫn nộ, bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng sẽ đi theo cùng với nữ thần may mắn, trở thành nhóm cường giả mạnh nhất ở cái thời đại này, chưa từng nghĩ tới, hết thấy tương lai tốt đẹp, vậy mà tất cả đều là giả!

Oanh! Sát ý phun trào, trong mắt của mọi người lấp lánh hàn quang.

Ký kết khế ước thì lại như thế nào? Khế ước thần linh chỉ vẹn vẹn có hạn chế ở nơi này, bằng không thì bọn hắn cũng sẽ không ký kết, mà một khi đi ra khỏi nơi này... Ha ha.

Đám người đã khóa chặt Trần Phong.

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Trần Phong dường như tuyệt đối không để ý nói: "Các ngươi hiện tại đã là tử địch của nữ thần may mắn, ừm...còn ký kết khế ước cùng với nữ thần vận rủi, cho nên...các ngươi hiện tại...muốn đắc tội luôn cùng với nữ thần vận rủi hay sao?"

"Ta ngược lại cũng không ngại." Trần Phong nhàn nhạt nói xong, trong lòng của mọi người liền cảm thấy ớn lạnh.

Vận rủi...đồng thời đắc tội với nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi thì sẽ có kết quả như thế nào? Bọn hắn ngẫm lại đều cảm thấy lá gan run rẩy.

Một lời khó nói hết

Những người Cộng Minh đã từng mong muốn chết vẫn Trần Phong, lúc này mới bị ai phát hiện ra, mặc dù bọn hắn biết được chân tướng, cũng chỉ có thể thành thành thật thật nhảy vào bên trong cái hố do Trần Phong đào sẵn! Cái tên hố người đáng chết này!

"Đã suy nghĩ kỹ càng rồi sao?" Trần Phong rất hài lòng nhìn biểu lộ của đám người này.

Người xem, không hổ là người Cộng Minh, năng lực tiếp nhận đúng là mạnh hơn rất nhiều so với người bình thường.

Đám người im lặng.

"Như vậy, mau mở đường." Trần Phong hăng hái nói: "Cái rào chắn cây cối này..."

"Giao cho chúng ta." Chu Diệp cười lạnh, bọn hắn nếu như đã muốn nhắm vào nữ thần may mắn, làm sao có thể không có một chút chuẩn bị nào?

Xoạt! Trong tay của Chu Diệp lấp lánh bột phấn nhàn nhạt, những bột phấn nhàn nhạt đang trôi nổi này, bỗng nhiên biến thành liệt hỏa hùng hực, đem trọn cái rào chắn cây cối, rừng rậm tổ chim lớn như vậy, ở bên trong liệt hỏa dần dần biến thành màu đen, tan thành tro bụi.

Oanh! Hỏa diễm phun trào, không chỉ có rào chắn cây cối bị phá hủy, mà ngay cả phân nửa vùng rừng rậm cũng hóa thành phế tích.

"Thật là mạnh." Trần Phong kinh ngạc tán thán.

"Đó là dĩ nhiên." Chu Diệp kiêu ngạo: "Đây chính là thần lực của phụ thân ta, chỉ cần một đoàn hỏa diễm, là đủ để hủy diệt thần lực rừng rậm gấp trăm lần trở lên!"

"Còn gì nữa hay không?" Hai mắt của Trần Phong tỏa sáng.

"Không có." Thần sắc của Chu Diệp trở nên ảm đạm: "Chỉ có tác dụng như vậy mà thôi, bằng không, ta làm sao phải sợ nữ thần rừng rậm thức tỉnh."

"Đúng thế." Trần Phong yên lặng.

"Lúc trước cũng là bởi vì thần lực của phụ thân ta khắc chế quá mức nghiêm trọng đối với nữ thần rừng rậm, cho nên nữ thần may mắn đáng chết này, mới nghĩ biện pháp tru diệt phụ thân của ta!" Chu Diệp cảm phẫn nói.

Thì ra là thế, Trần Phong giật mình, đây là ân oán ở thời đại Thái Cổ a...

Xoạt! Từng cơn gió nhẹ thổi qua, thổi đi tất cả tro bụi.

Trong khu rừng rậm bày biện ra phong cảnh quý dị, một nửa phế tích một nửa xanh biếc, một bên là đám người Cộng Minh do Chu Diệp cầm đầu, mà một bên khác, chỉ có ánh sáng màu xanh lục vô tận.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng màu xanh lục lấp lánh.

"Cẩn thận." Trong lòng của mọi người cảnh giác.

"Chu Diệp..." Giọng nói sâu kín vang lên, giống như truyền đến từ chân trời.

"Nữ thần may mắn..." Trong mắt của Chu Diệp bỗng nhiên lóe lên hàn quang.

Những người có thâm cừ đại hận cùng với nữ thần may mắn, giờ phút này tản ra chiến ý sục sôi, bọn hắn vốn chỉ có mục đích ngăn cản nữ thần rừng rậm thức tỉnh mà thôi, nhưng bởi vì nguyên nhân Trần Phong...

Bởi vì nguyên nhân nữ thần vận rủi, bọn hắn thậm chí đã có ý nghĩ muốn đồ thần!! Có lẽ...đây là cơ hội duy nhất của bọn hắn.

Mà một nửa người Cộng Minh khác thì mang theo lòng chua xót cùng với đắng chát, đứng ở phía sau lưng Chu Diệp trợ uy, vô luận là có tự nguyện hay không, bọn hắn chung quy cũng không có đường lui.

"Tiểu Hoa, người cũng muốn đối nghịch với ta hay sao." Nữ thần may mắn kinh ngạc nhìn một người ở bên trong đám người Cộng Minh.

Nếu như nàng nhớ không lầm, cái tên này là người phát ngôn của một vị thần linh có quan hệ không tệ với nàng, làm sao lại trộn lẫn cùng một chỗ với những người Chu Diệp này? !

Tiểu Hoa: "..."

Không thể nghi ngờ, con hàng này chính là một trong những người lọt hố do Trần Phong đào.

"Thật có lỗi, nữ thần đại nhân."

Tiểu Hoa dùng ánh mắt thăm thăm liếc mắt nhìn Trần Phong, chỉ có thể thờ dài nói: "Một lời khó nói hết."

"..."

Nữ thần may mắn theo ánh mắt của Tiểu Hoa nhìn lại, cho dù bóng người kia trốn ở phía sau cùng đám người, mặc dù hắt một mực cúi đầu, thế nhưng nữ thần may mắn vẫn y nguyên liếc mắt một cái liền có thể nhận ra hắn.

"Trần Phong..." Nữ thần may mắn có một chút kinh ngạc.

"Ha ha, đã lâu không gặp." Trần Phong chỉ có thể từ bên trong đám người đi ra.

Cái tên này thật sự nhận biết nữ thần may mắn? Đám người ngạc nhiên.

Bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng Trần Phong chỉ thuần túy lừa dối bọn hắn.

"Người cần gì phải làm như vậy chứ?" Nữ thần may mắn có một chút đau đầu.

Trần Phong cùng với nàng có quan hệ quá mức đặc thù, nàng giết cũng không được, không giết cũng không xong.

"Cô coi như có phong ấn tình cảm của mình đối với ta, thân thể của cô cũng sẽ nhớ kỹ." Trần Phong thâm tình nói.

Mặt mũi của Nữ thần may mắn liền tối sầm, nhớ tới sự tình lúc trước bị Trần Phong kéo vào trong phòng tối dạy dỗ, nhịp tim mỗi tình đầu tỉnh tỉnh mê mê lúc ấy dường như vẫn còn ở đó.

Những người ở chung quanh cũng lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng được.

Chờ một chút, tại sao kịch bản không giống nhau cùng với sự tưởng tượng vậy?

Mặt mũi của đám người Chu Diệp biến thành đen một cách đáng sợ, quan hệ của hai người này...chẳng lẽ là...trời ạ, cái này cũng quá mức rồi a.

"Ta sẽ lưu lại cho ngươi một cái mạng." Nàng lạnh lùng nhìn Trần Phong.

"Ta biết." Trần Phong nhún nhún vai: "Cho nên lần này ta cũng sẽ lưu lại cho cô một cái mạng."

"Ngươi đang tìm cái chết." Nữ thần may mắn phun trào sát ý.

Nàng phát hiện ra, cái tên Trần Phong này thật là phiền nhiễu, nếu như giữ lại hắn, về sau nói không chừng sẽ làm ra sự tình gì đó không thể tưởng tượng được, nếu hắn đi nói lung tung...

Trong nội tâm của nàng rất nhanh liền có quyết định, đau dài không bằng đau ngắn, lần này hãy dứt khoát xử lý Trần Phong!

Coi như về sau sẽ đau lòng...coi như về sau có tiếc nuối...

Oanh! Uy năng kinh khủng của thần lực may mắn hiện ra.

"Đến rồi!" Ánh mắt của Trần Phong như điện.

"Cuối cùng cũng đánh nhau." Đám người Chu Diệp cuối cùng cũng nhẹ nhàng thở ra, nội dung cốt truyện như thế này là được rồi!

"Lên!" Chu Diệp hừ lạnh một tiếng.

Gần ba mươi người Cộng Minh ra tay, thần lực có đủ loại đặc tính phun trào, vờn quanh nữ thần may mắn, nhưng mà, khiến cho người ta kinh sợ chính là, tất cả thần lực, đều biến mất ở trong không trung.

Cộng Minh —— thất bại!

"Làm sao có thể?" Đám người bỗng nhiên kinh sợ.

"Thần lực của Nữ thần may mắn, có thể khiến cho bất luận một loại năng lực nào có xác suất thành công dưới 100%, biến thành 0%!" Trần Phong nhắc nhở.

! ! Đám người đột nhiên giật mình.

Nói như vậy, những chiêu số cường đại nhất, đều khó có khả năng là thành công một trăm phần trăm, chắc chắn sẽ có một tia khả năng sai lầm, mà nữ thần may mắn, có thể khiến cho chiêu số trực tiếp thất bại!

"Vậy chúng ta sẽ sử dụng năng lực tuyệt đối thành công?" Chu Diệp cấp tốc nói ra.

Sử dụng thần lực cơ sở mà nói, bọn hắn tuyệt đối sẽ không thất bại.

"Không." Trần Phong lạnh lùng nói: "Tiếp tục sử dụng năng lực xác suất! Thần lực của Nữ thần may mắn có hạn, nếu nàng cứ tiếp tục biến xác suất thành số không, vậy thì cứ để cho nàng tiếp tục tiêu hao, ta nhìn xem nàng có thể chống được bao lâu!"

"Hiểu rõ." Đám người Chu Diệp tán thành.

Oanh! Từng đạo thần lực kinh khủng phun trào.

Hết thấy người Cộng Minh đều phóng xuất ra năng lực mạnh mẽ, sau đó giống như là pháo hoa tiêu biến trên không trung.

Trần Phong: "..."

Cái cảnh tượng này kỳ thật hết sức là khôi hài, có một đám người ở trước mặt nữ thần may mắn vung vẩy loạn xạ, đem những đạo thần lực ngổn ngang kia, toàn bộ bắn lên trên người của nữ thần may mắn, lại không có một cái nào có thể làm cho nàng bị tổn thương!

Quá đáng yêu

Hết thấy thần lực tới gần gần nữ thần may mắn liền nổ tung trong nháy mắt.

Một lần.

Hai lần.

Ba lần.

...

Sau khi thi triển trọn vẹn vài chục lần, thần lực của đám người đã tiêu hao trên phạm vi lớn, đến khi bọn hắn nhìn thấy nụ cười chế nhạo trên khóe miệng của nữ thần may mắn, rốt cục cũng ý thức được một vài vấn đề.

Thần lực của Nữ thần may mắn...y nguyên vẫn còn rất nhiều!

"Tuyệt đối không có khả năng này." Trần Phong nhíu mày.

Nữ thần may mắn tuyệt đối không có khả năng có nhiều thần lực như vậy! Bởi vì nếu như nàng thật sự có nhiều thần lực như vậy mà nói, lúc đầu vào thời điểm ở trong hồ nước mặn, đã sớm đem tất cả mọi người tiêu diệt trong một lần, cần gì phải công kích lần lượt từng đợt một?

Thế nhưng tình huống hiện tại của nàng...Trần Phong nhìn nữ thần may mắn trước mắt, khép hờ hai mắt, bỗng nhiên giống như có điều suy nghĩ.

Ở nơi đó, ở sau lưng nữ thần may mắn, ở bên trong mảnh rừng rậm màu xanh lục này, hắn cảm nhận được một cỗ thần lực phun trào, đó là lực lượng đặc thù thuộc về nữ thần rừng rậm!

"Cô đang hấp thu thần lực của nữ thần rừng rậm!" Trần Phong bỗng nhiên giật mình, khó trách vì sao cô ta lại có thần lực dồi dào như vậy.

Bây giờ nữ thần rừng rậm còn chưa thức tỉnh, nữ thần may mắn lại hấp thu thần lực của nàng, nàng tất nhiên sẽ bị tổn thương nguyên khí nặng nề, không biết mất bao nhiêu năm mới có thể khôi phục!

Nếu như bị nữ thần may mắn dùng hết thần lực, coi như thức tỉnh, chỉ sợ cũng sẽ bị phế đi, lòng dạ thật là độc ác.

Đám người kinh hãi, bọn hắn vẫn cho rằng nữ thần may mắn chỉ hung ác đối với địch nhân, không nghĩ tới đối với người của mình cũng rất ác độc, nếu nữ thần rừng rậm thức tỉnh trong tình trạng như thế này, chỉ sợ nàng vĩnh viễn chỉ có thể làm tùy tùng của nữ thần may mắn.

"Bằng không thì ngươi cho rằng thanh danh vô sỉ của nàng đến từ nơi nào?" Chu Diệp tuyệt đối không cảm thấy ngoài ý muốn.

"Hừ." Nữ thần may mắn dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người của bọn hắn, nàng căn bản không cần nói rõ lý do cùng với đám sâu kiến này, thần lực nhàn nhạt trong tay phun trào.

Oanh! Đám người Chu Diệp trong nháy mắt bị trọng thương.

Đúng thế, không có bất kỳ một chiêu số nào, vền vẹn chỉ là thúc giục thần lực may mắn, liền khiến cho một số người bị thương nặng.

"Làm sao có thể?" Đám người Chu Diệp hoảng sợ.

Quả nhiên...Trần Phong tuyệt đối không cảm thấy ngoài ý muốn.

Đúng như suy đoán của hắn vậy, nếu số lượng giá trị may mắn đạt đến một trình độ nhất định, ngươi sẽ gần như là vô địch! Muốn làm cho đối phương bị như thế nào, chỉ cần một cái ý niệm đơn giản!

Trần Phong lúc trước có thể lợi dụng may mắn nhẹ nhõm dùng một chọi bốn, huống chi là bản thân nữ thần may mắn?

Nữ thần may mắn trước mắt, chính là tồn tại vô địch!

"Như vậy không thể được..." Trần Phong hơi híп tròng mắt.

Thần lực may mắn quá mức mạnh mẽ, nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ có một con đường chết. Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn lưu chuyển, vượt qua nữ thần may mắn, nhìn về phía cánh rừng ở phía sau lưng của nàng, ở nơi đó, những ánh huỳnh quang nhàn nhạt đang lấp lánh, dường như đang hô hoán cái gì.

Đó là thần lực của Nữ thần rừng rậm hay sao? Trần Phong cảm thấy động tâm.

"Tranh thủ cho ta một chút thời gian." Trần Phong thấp giọng nói với Chu Diệp.

"Hiểu rõ." Chu Diệp khẽ cắn môi.

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh, Trần Phong phóng vào bên trong cánh rừng rậm.

"Cút!" Thần lực trong tay của Nữ thần may mắn phun trào.

Cho dù nàng biết Trần Phong không có nhiều thực lực, nhưng bởi vì quan hệ đặc thù của hai người, Trần Phong ở trong mắt của nàng, lại được nàng vô cùng chú ý!

Còn muốn gạt nàng tiến vào bên trong rừng rậm? Làm sao có thể!

Oanh! Thần lực tuôn ra, Nữ thần may mắn thuận tay điểm tới.

"Oanh!" Một tiếng nổ vang thật lớn.

Chu Diệp ngăn cản ở trước người của Trần Phong, cứ thế mà thay hắn chống đỡ một đòn này.

"Phốc —— " Chu Diệp phun ra một ngụm máu, không thềm để ý một chút nào bữu môi nói: "Coi như ngươi là nữ thần may mắn, đồng thời đối mặt với nhiều người Cộng Minh chúng ta như vậy, còn muốn công kích Trần Phong, cũng quá cuồng vọng đi?"

"Ha ha." Nữ thần may mắn cười lạnh.

Trần Phong vào giờ phút này đã thuận lợi bước vào bên trong cánh rừng rậm, cho dù nàng biết Trần Phong không có nhiều lực lượng, thế nhưng đối với Trần Phong lại có sự cảnh giác bẩm sinh, tuyệt đối không thể để cho Trần Phong làm loạn ở bên trong cánh rừng rậm.

Xoạt! Thần lực may mắn một lần nữa phun trào, nếu không có cách nào chém giết Trần Phong chính diện, vậy thì chỉ có thể dùng năng lực cơ sở nhất——may mắn.

Xoạt! Hào quang nhàn nhạt lấp lánh, từng đạo hào quang mạnh mẽ và kinh khủng từ bên trong hư không, trực tiếp đánh lên trên người của Trần Phong.

Oanh! Ánh sáng nổ tung.

Sau đó, Trần Phong vô cùng ngạc nhiên nhìn trong cơ thể bỗng nhiên thêm ra thần lực vận rủi.

Ách...thần lực vận rủi hắn vừa mới dùng hết sạch, đang phát sầu, không nghĩ tới nữ thần may mắn thế mà lại đáng yêu như thế, tự nhiên lại đưa tới cho hắn một đồng lớn thần lực vận rủi, quá tuyệt vời.

Hiển nhiên, Nữ thần may mắn lại một lần nữa sử dụng thần lực may mắn ngụy trang hiệu quả vận rủi tiến hành công kích.

"Không hổ là Linh của nhà ta." Trần Phong nói thầm một câu.

Ánh mắt của hắn lưu chuyển, tiếp tục tìm kiếm trong rừng rậm, theo nơi phát ra thần lực may mắn tiến hành tìm tòi, rốt cuộc cũng tìm được căn nguyên xuất hiện thần lực may mắn.

Ở một nơi nào đó trong rừng rậm, có một khỏa trái cây lấp lánh hào quang.

Nguyên lai là nguoi! Hai mắt của Trần Phong sáng choang.

Oanh! Từng lớp từng lớp công kích của Nữ thần may mắn nổ tung.

Thần lực vận rủi trong cơ thể của Trần Phong, cũng từ 20 điểm một lần nữa nhảy lên tới 50 điểm, 80 điểm,, 200 điểm...đang khôi phục lại rất nhanh!

Mà vào giờ khắc này.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Nữ thần may mắn cũng đã nhạy bén nhận ra điều không thích hợp.

Công kích của mình, vậy mà không có tác dụng đối với Trần Phong? Vì cái gì?

Trần Phong có thực lực gì, chính nàng đã quá là rõ ràng, nàng đối với hệ thống sức mạnh của Trần Phong hiểu rất rõ, thậm chí so với Trần Phong còn muốn quen thuộc hơn, cho nên nàng mới không có một chút e ngại nào! Bởi vì nàng biết rõ, hết thấy kỳ tích mà Trần Phong sáng tạo, đều là do Quảng sáng may mắn sáng tạo!

Trên bản chất ——thành tựu hiện tại của Trần Phong, đều là công lao của nàng.

Cho nên ——khi mất đi Quảng sáng may mắn, Trần Phong liền chẳng còn cái gì cả, nàng vẫn một mực cho rằng là như thế.

Chỉ có điều là, không nghĩ tới công kích thần lực may mắn của nàng, thế mà đối với Trần Phong hoàn toàn không có tác dụng...

Vì cái gì? Là vì Trần Phong cũng đã từng là chủ nhân của Quảng sáng may mắn, cho nên có thể miễn dịch?

Hoặc là...Linh, cũng chính là mình, trước khi phong ấn tình cảm, đã cố ý làm như thế? Đây mới chính là nguyên nhân làm cho nữ thần may mắn cảm thấy khó chịu. Nàng không sợ Trần Phong, không sợ bất cứ một địch nhân nào, thế nhưng mà nàng rõ ràng có thể cảm giác được, Linh sau khi dung hợp trí nhớ cùng với chính mình, đã trải qua một trình độ cắt giảm một bộ phận nhất định...Linh trước khi dung hợp cùng với mình...đã xóa đi một bộ phận trí nhớ!

Người đang làm cái gì

Xóa bỏ bộ phận nào? Nàng không biết.

Có hay không có quan hệ cùng với việc Trần Phong có thể miễn dịch thần lực may mắn trước mắt? Nàng cũng không biết.

Rất có thể, Linh vì lo lắng sau khi khôi phục trí nhớ, sẽ giết chết Trần Phong, cho nên trước đó, Linh đã trực tiếp cải thiện thể chất của Trần Phong cũng có khả năng.

Ừm...rất có khả năng, chính nàng đã đào hố cho chính nàng? Nữ thần may mắn thở dài một tiếng.

Oanh! Ánh sáng trước mắt nổ tung, công kích của đám người Chu Diệp bỗng nhiên trở nên hung mãnh, cho dù không có hiệu quả gì, thế nhưng tiết tấu nhanh bất thành linh, cũng khiến cho nữ thần may mắn đề cao cảnh giác.

Nàng nhìn về phía cách đó không xa.

Ừm...Trần Phong đã tìm được khóa trái cây kia, tìm được hạch tâm của nữ thần rừng rậm.

"Nguyên lai đây chính là mục đích của các ngươi hay sao?" Nữ thần may mắn cười, để cho đám người Chu Diệp kiểm chế nàng, Trần Phong lợi dụng đặc tính miễn dịch với thần lực may mắn xông vào trong cánh rừng rậm, chính là vì ngăn chặn thần lực của nàng hay sao?

Hài hước! Đây chính là nữ thần rừng rậm a!

...

"Chính là cái đồ chơi này hay sao?" Trần Phong rõ ràng cảm thụ được lưu quang không ngừng truyền đến từ bên trong khóa trái cây này.

Ừm...cái đồ chơi này, phải hình dung như thế nào? Giống như là một quả dừa, nữ thần may mắn đâm vào một cái ống hút, đang không ngừng hấp thu thần lực ở bên trong, Trần Phong có thể thấy được rất rõ ràng, ở bên trong cái lỗ nhỏ này, thần lực đang không ngừng tuôn ra, chảy vào trong cơ thể của nữ thần may mắn.

Rất tốt, chỉ cần chặt đứt quá trình hấp thu thần lực...Trần Phong tiến hành ngăn trở.

Ồ...ô...n...g —— Thần lực vẫn như cũ phun trào! Không có tác dụng.

Ở giữa nữ thần may mắn và khóa trái cây này, là một đường ống kết nối thần lực nửa hư ảo, dùng thủ đoạn bình thường, căn bản là không có tác dụng!

"Nhân loại ngu xuẩn a..." Nữ thần may mắn lắc đầu, giễu cợt nói: "Sự mạnh mẽ của thần linh, bằng vào các người làm sao có thể hiểu biết?"

Oanh! Thần lực phun trào, có hai người Cộng Minh bị trọng thương tại chỗ, bọn hắn, không ngăn được.

Oanh! Trần Phong thử đủ loại đồ vật có thể nhiễu loạn khí tức, vẫn như cũ không có cách nào gián đoạn kết nối thần lực.

"M* kiếp." Trần Phong dự định trực tiếp đập vỡ khóa trái cây này.

Xin lỗi, nữ thần rừng rậm, nếu đã không có cách nào kết thúc kết nối thần lực của nữ thần may mắn, vậy cũng chỉ có thể phá hủy khóa trái cây này, chỉ có điều là, hắn không có chú ý tới, nữ thần may mắn vẫn như cũ lộ ra biểu lộ mỉa mai.

Oanh! Trần Phong hung hăng đập xuống.

Tạch... ! Một tiếng nổ vang giòn, khóa trái cây vẫn hoàn hảo không có một chút tổn hại.

"Ngu xuẩn." Nữ thần may mắn lắc đầu.

Nếu như đồ vật hạch tâm mà thần linh ký thác dễ dàng bị phá hủy như vậy, bọn nàng đã sớm chết vô số lần, xem ra nàng quả nhiên đã đánh giá Trần Phong quá cao, một người đã mất đi giá trị may mắn...cuối cùng không còn đáng giá cho nàng chú ý.

"Kết thúc đi." Nữ thần may mắn lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt.

Oanh! Thần lực mạnh mẽ phun trào.

"Đây chính là chủ ý của ngươi?" Chu Diệp cười khở nhìn Trần Phong.

Bộ dáng "mọi người hãy ngăn cản giúp ta, ta sẽ giải quyết chuyện này" của Trần Phong, đã làm cho tất cả mọi người cho là hắn có loại kỹ xảo cùng với biện pháp đặc thù gì để kết thúc chiến đấu, ai ngờ được...

Lại là chuyện này? ! Cái đồ chơi kia nếu không có cách nào phá hủy được, vậy thì hắn đi ra sẽ có tác dụng gì?

Cái tên Trần Phong này...mọi người đã vô lực chửi bậy.

Vì để cho Trần Phong thành công tiến vào cánh rừng rậm, bọn hắn cơ hồ đã hao phí tất cả lực lượng, mắt thấy công kích của nữ thần may mắn một lần nữa buông xuống, lần này chỉ sợ là chỉ có thể ngồi chờ chết.

Oanh! Thần lực buông xuống.

"Xong." Trong lòng của mọi người mát lạnh.

Mà nữ thần may mắn, đang cười lạnh chuẩn bị tiêu diệt tất cả mọi người, chỉ có điều là, trước khi công kích rơi xuống, nàng theo bản năng nhìn thoáng qua Trần Phong, tâm thần liền trở nên kinh hoàng.

"Trần Phong, ngươi đang làm cái gì? !" Sắc mặt của Nữ thần may mắn trở nên đại biến.

Xoạt! Đám người cơ hồ đều quay đầu lại nhìn.

Ở nơi đó, ở phía trên khỏa trái cây cơ hồ không thể phá hủy kia, Trần Phong bỗng nhiên móc ra một cây bút, hung hăng cắm vào cái lỗ nhỏ.

Phốc! Một thanh âm xuyên thấu vang lên.

? ? ? Tất cả mọi người đều không hiểu.

"Hắn đang làm cái gì?" Đây là phản ứng đầu tiên của Chu Diệp.

Cái tên này điên rồi hay sao, cầm một cây bút vào người của nữ thần rừng rậm để làm cái gì? Bất quá rất nhanh hắn liền kịp phản ứng, đây căn bản không phải là một chuyện nhảm chán, trọng điểm là...hắn làm sao có thể cầm vào?

Đây chính là đồ vật hạch tâm mà thần linh ký thác, dùng lời giải thích thông tục, thì đó chính là Thần khí! ! ! Chu Diệp liếc nhìn, Trần Phong thế mà thật sự dùng một cây bút đâm vào trong cơ thể của nữ thần rừng rậm, cái này làm sao có thể? !

Chu Diệp triệt để phát mộng, những người khác chung quanh cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng, hiển nhiên là còn chưa từ bên trong tình huống trước mắt lấy lại được tinh thần.

Mà nữ thần may mắn...đồng dạng cũng lộ ra vẻ mặt sụp đổ.

Phải biết rằng, coi như là nàng, cũng không có khả năng phá hư đồ vật hạch tâm của nữ thần rừng rậm!

Coi như là nàng, mong muốn hấp thu thần lực của nữ thần rừng rậm, cũng nhất định phải toàn lực thôi động thần lực may mắn, khiến cho khóa trái cây bởi vì một ít duyên cớ nào đó mà xuất hiện một cái lỗ nhỏ...chỉ từ điểm này mà nói, liền biết được đồ vật hạch tâm của thần linh là không có cách nào có thể phá hư!

Mà Trần Phong...cứ thế mà chọc đi vào!

Nàng cẩn thận liếc nhìn, cái lỗ rất nhỏ trên khóa trái cây rất nhỏ, cây bút kia trong tay của Trần Phong cũng không nhỏ, cứ như vậy mà bị chọc thẳng đi vào.

Cái cảnh tượng này...đám người Chu Diệp liếc cũng cảm thấy rùng mình.

Bọn hắn đột nhiên cảm giác được, chính mình đi theo cái tên Trần Phong này, căn bản chính là tự tìm đường chết!

Có trời mới biết, bọn hắn trước kia đã có thù với nữ thần may mắn, đối với những thần linh khác đều duy trì sự cung kính, mà bây giờ...dường như...có chút không trở về được. Không cần nghĩ cũng biết, một khi nữ thần rừng rậm thức tỉnh, bọn hắn ngay cả một người cũng chạy không thoát!

"Trần Phong, con m* người!" Trong lòng của mọi người phát lạnh.

"Người...người đang làm gì vậy?" Nữ thần may mắn cảm thấy mình có một chút hồ đồ.

"Phong ẩn nơi phát ra thần lực của cô a." Trần Phong bĩu môi.

"Người, người đây là đang khinh nhờn!" Nữ thần may mắn run rẩy, nàng chưa bao giờ nhìn thấy qua, có người nào lại dám khinh nhờn thần linh như thế, tên gia hỏa Trần Phong này, dường như đối với thần linh khuyết thiếu sự tôn trọng cơ bản nhất.

Trời ạ! Như thế nàng về sau nàng làm sao có thể bàn giao được với nữ thần rừng rậm?

Mặc dù nữ thần rừng rậm còn chưa thức tỉnh, thế nhưng mà ý thức của nàng nhất định vẫn còn tồn tại, đến lúc đó...Nữ thần may mắn có một chút cảm giác sụp đổ.

Mà vào giờ khắc này.

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh.

Giết làm sao?

Đường ông kết nối thần lực giữa nữ thần may mắn và nữ thần rừng rậm đã bị cắt đứt, Trần Phong vậy mà thật sự dùng một cây bút, đem thần lực của nữ thần rừng rậm, phong ấn lại.

"Người xem, vẫn có hiệu quả nha." Trần Phong rất là hài lòng.

Kết nối thần lực đã bị cắt đứt, nữ thần may mắn cũng không còn quá nhiều thần lực, chỉ cần xử lý nữ thần may mắn, là bọn hắn có thể thuận lợi rút lui!

"Ha ha." Đám người Chu Diệp chỉ có thể cười gượng hai tiếng.

Đúng thế, làm xong Nữ thần may mắn, về sau chỉ sợ là phải đặc tội thêm một vị thần linh...Trần Phong, con m* người!

"Nghĩ nhiều như vậy để làm cái gì." Trần Phong lườm bọn họ một cái, dùng một ngón tay chỉ vào nữ thần may mắn: "Bắt lại."

Oanh! Đám người cùng nhau tiến lên.

"Các người dám!" Nữ thần may mắn phản nộ.

Thế nhưng bây giờ nàng căn bản không còn bao nhiêu thần lực, sau khi chống cự được một lát, liền bị đám người bắt giữ, mục đích mà lần này bọn hắn tới đây, rốt cục cũng đã hoàn thành!

"Đại thù đã được báo..." Chu Diệp xúc động.

"Có cảm giác như thế nào?" Trần Phong cười híp mắt nhìn bọn hắn, nói: "Vị thần linh duy nhất trên thế giới hiện tại, đã bị các người bắt, hắc hắc, có phải là có cảm giác vô cùng thành tựu?"

Mọi người nhất thời cảm thấy hăng hái, không phải hay sao?! Bọn hắn thế nhưng đã bắt sống được một vị thần linh!

"Vậy bây giờ phải xử lý như thế nào?" Chu Diệp coi như vẫn giữ vững tỉnh táo.

"Giết?" Có người nhìn về phía nữ thần may mắn.

"Ha ha." Nữ thần may mắn cười lạnh: "Ta là thần linh, bất tử bất diệt, coi như ngủ say một lần nữa, chờ đến lúc ta tỉnh lại, cũng có thể một lần nữa giết trở lại... Đừng tưởng rằng đó là sự tình của rất nhiều năm sau, sẽ không có quan hệ gì với các ngươi, ta biết rất nhiều thần linh, bọn hắc có năng lực cực kỳ cường đại, có thể đem bọn ngươi kéo trở về..."

"Đến lúc đó...ta sẽ đòi lại hết các món nợ!" Giọng nói của lạnh lùng của Nữ thần may mắn vang lên.

Đám người nghe vậy, trong lòng liền cảm thấy ớn lạnh, nữ nhân này thật là ghê gớm.

Chu Diệp cũng cảm thấy tê cả da đầu, bọn hắc đã truy đuổi nữ thần may mắn rất lâu rồi, có lẽ, mỗi người bọn họ đều biết, đây là một cái nhiệm vụ không thể hoàn thành, cho nên chưa bao giờ nghĩ tới việc phải xử lý nàng như thế nào!

Cho dù là khi được đề cập tới, cũng chỉ là một chữ giết đơn giản.

Mà bây giờ ——phải giết như thế nào?

"Ngươi muốn làm gì?" Mọi người nhìn về phía Trần Phong, hành động lần này, toàn bộ đều là do Trần Phong chủ đạo.

"Ta muốn nàng chết." Trần Phong không có một chút do dự nói.

Chu Diệp: "..."

Má ơi, vì yêu sinh hận thật là đáng sợ, một chút sinh tử huyết cừu này của bọn hắc, trải qua vô số năm tuế nguyệt lịch luyện, cũng đã phai nhạt dần, ngược lại đoạn tình cảm máu chó này của Trần Phong, bây giờ lại thực sự muốn giết nữ thần may mắn.

Bất quá...đây chính là thần linh a! Những vị thần linh này, đã chết đi ở thời đại Thái Cổ, hiện tại vẫn có thể sống lại.

Trừ phi...mọi người nhìn về phía Chu Diệp, bởi vì phụ thân của Chu Diệp đã từng là thần linh, sau đó đã thực sự bị tiêu diệt, không còn lưu lại một chút dấu vết nào.

"Hết sức phiền phức." Chu Diệp cười khổ: "Tiêu diệt thần linh, cần nhiều thần linh hợp lại, mới có thể xóa sạch dấu ấn của một thần linh, người bình thường căn bản không thể nào làm được!"

Đám người im lặng, bọn hắn nhìn nữ thần may mắn, lại có một chút phát mộng. Cho nên, bọn hắn coi như có bắt được nữ thần may mắn, cũng không có bất kỳ một biện pháp nào?

"Các người không phải lúc trước có quan hệ rất thân thiết hay sao?" Chu Diệp nhìn về phía Trần Phong.

"Đúng vậy a." Trần Phong cũng rất thất vọng nói: "Thế nhưng nàng đã phong ấn hết thầy tình cảm ở đoạn thời gian kia, vền vền chỉ dung hợp trí nhớ, cho nên bây giờ người ta căn bản không để ý ta."

Chu Diệp: "..."

Được rồi, thần linh quả nhiên là không gì làm không được.

Thế là, ở trong vùng rừng rậm này, Trần Phong cùng với đám người Chu Diệp nhìn nữ thần may mắn đã bị trói lại, từng người sâu mi khổ kiếm, còn ở bên cạnh, là một khoả trái cây đã bị đâm lủng.

Ừm...cái cảnh tượng này khá là đẹp.

"Cô có biện pháp gì hay không?" Trần Phong hỏi nữ thần vận rủi ở trong lòng.

Nhưng mà, nữ thần vận rủi đồng dạng cũng không có bất kỳ một biện pháp nào, tiêu diệt thần linh cần một thủ đoạn cực kỳ đặc thù cùng cùng với điều kiện nghiêm khắc, chỉ bằng vào một đám người Cộng Minh như bọn hắn, căn bản là không thể nào làm được.

"Khó như vậy hay sao?" Trần Phong bấu môi.

"Dĩ nhiên." Chu Diệp cười khỏ: "Làm như thế nào để tiêu diệt thần linh ta không rõ lắm, thế nhưng ta lại biết đến một điều cơ bản nhất —— nếu muốn tiêu diệt một vị thần linh, đầu tiên, người phải xử lý hết người tín ngưỡng vị thần linh này!"

"? ?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Xử lý hết người tín ngưỡng? Nói đùa cái gì? Đây chính là nữ thần may mắn a! Coi như kiếp trước ở cái thế giới căn bản là không có thần linh, cũng có một đám người ngày ngày mê tín, dùng cá chép, dùng đủ loại đồ vật kỳ quái cầu vận may, huống chi là cái thời đại có thần linh này?

Trần Phong khẳng định, nhất định đang có vô số người không ngừng khẩn cầu nữ thần may mắn chúc phúc.

Ừm...ít nhất là đám người ở Hiệp hội chế tác Gen kia sẽ trốn không thoát.

Xử lý hết người tín ngưỡng nữ thần may mắn? Chỉ sợ là phải tiêu diệt hết một nửa sinh linh!

"Đúng là như thế." Chu Diệp buông tay: "Mong muốn hoàn toàn tiêu diệt đi nữ thần may mắn, điểm cơ bản nhất chính là làm cho nàng không còn bắt cứ một người tín ngưỡng nào, dĩ nhiên, cũng không cần phải giết chết, chỉ cần phải bảo đảm, vào giờ khắc này, cho dù là một giây này, không có người nào tín ngưỡng nàng là được rồi."

"Chuyện này làm sao có thể?" Trần Phong trợn mắt trừng một cái.

Nếu như là những thần linh khác còn chưa tính, nữ thần may mắn...

"Cho nên nàng mới là một trong những thần linh cường đại nhất." Chu Diệp cười khỏ: "Bởi vì căn bản là không thể giết chết a!"

"Thật sự khó như vậy hay sao?" Trần Phong nói thầm một câu, nhìn chăm chăm vào nữ thần may mắn trước mắt, tiến hành thêm một khoá dạy dỗ nữa cũng không quá đáng tin cậy, dù sao lần trước cũng đã thất bại, thế nhưng những biện pháp khác...

"Ha ha." Nữ thần may mắn cười lạnh, mĩa mai nhìn đám người ngu xuẩn trước mắt, đồ thần nào có dễ dàng như vậy, nhất là bằng vào một đám người Cộng Minh này! Lần hành động này, căn bản chính là một chuyện tiểu lâm.

Chỉ có điều là, vào thời điểm nàng nhìn thấy ánh mắt không có hảo ý của Trần Phong, trong lòng liền cảm thấy hơi hồi hộp.

"Chu Diệp." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng: "Ngươi là hậu duệ của thần linh có đúng hay không?"

"Ừm." Chu Diệp gật gật đầu.

"Cho nên...Thần linh là có thể sinh con?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười hỏi.

!!! Nữ thần may mắn đột nhiên trừng lớn con mắt, con hàng này muốn làm cái gì? !

"Ngươi muốn làm gì?" Nữ thần may mắn trừng to mắt.

"Ta đang suy nghĩ một vấn đề rất nghiêm túc." Trần Phong suy tư một lát rồi nói: "Cô có khả năng phong ấn tình cảm, có khả năng loại bỏ trí nhớ, nhưng nếu có con, cô tóm lại cũng không thể giết đi, ừm..."

Tà ác

"! ! !" Nữ thần may mắn ngậy người, mấy người Chu Diệp cũng bị dọa đến mức lạnh cả người.

Moá, cái tên này lại muốn làm cái trò gì? !

"Chớ có làm loạn." Chu Diệp có chút run tay, hắn đã có một chút hồi hận khi đi theo Trần Phong, thật sự!

Con hàng này vừa rồi đâm nữ thần rừng rậm... khiến cho nữ thần rừng rậm bị thủng một cái lỗ, hiện tại thế mà dự định làm một chuyện kinh thiên nào đó, hơn nữa mục tiêu lần này lại có thể là nữ thần may mắn!

Đám người cảm thấy miệng lưỡi khô không khóc, bọn hắn cũng đã sinh tồn qua thời đại Thái Cổ, bọn hắn biết sự đáng sợ của cái thời đại kia, bọn hắn biết sự mạnh mẽ của thần linh, cho nên, cho dù là kẻ địch, cũng mang lòng e ngại.

Mà Trần Phong...dường như hoàn toàn không có cái khái niệm này.

"Người làm như vậy sẽ xảy ra đại sự." Chu Diệp cười khổ.

Nếu như là ở thời đại Thái Cổ, trong một đám thần linh cao cao tại thượng, bỗng nhiên có một vị thần linh bị người khác làm nhục nhã...người cảm thấy, những thần linh khác sẽ suy nghĩ như thế nào?

Cho dù là những thần linh đối địch cùng với nữ thần may mắn, bọn hắn cũng sẽ không bỏ qua cho người! Đây căn bản không phải là khiêu khích một mình nữ thần may mắn, mà đây là khiêu khích toàn bộ thần linh!

Chu Diệp ân cần dạy bảo.

"Thật sự không được?" Trần Phong cảm thấy rất là tiếc nuối.

"Không được." Chu Diệp gắt gao giữ chặt Trần Phong, hấn sợ Trần Phong tỉnh trùng lên não đề nữ thần may mắn xuống xử lý tại chỗ, quá lợi hại, bọn họ nói ở cái thời đại này tình trạng độc thân rất nghiêm trọng, thế nhưng hấn cũng không nghĩ tới, thế mà lại có thể nghiêm trọng đến mức độ này.

Thế mà ngay cả thần linh cũng dám đánh chủ ý! ! !

"Được thôi." Trần Phong rất là tiếc nuối.

Bởi vì vào cái thời điểm này, ngay cả nữ thần vận rủi trong cơ thể của hấn cũng đang điên cuồng truyền ý niệm, hiển nhiên là sợ Trần Phong làm loạn, làm ra đại sự kinh thiên.

"Các ngươi cũng quá nhát gan rồi." Trần Phong bĩu môi.

Thật là, đều là tử địch, còn suy nghĩ nhiều như vậy để làm cái gì?

Nữ thần vận rủi: "..."

Nàng cũng có một chút hối hận khi lựa chọn Trần Phong, trong đầu của cái tên này luôn nghĩ đến đủ loại sự tình loạn thất bát tao, chuyên đi hố người, nếu không cẩn thận nàng cũng sẽ bị hố chết.

Sau cùng, ở dưới sự khuyên bảo của tất cả mọi người, Trần Phong chỉ có thể từ bỏ cái ý nghĩ gần như là hoàn mỹ này đi.

"Đừng có khẩn trương như vậy, ta kỳ thật chỉ muốn đùa một chút." Trần Phong cười híp mắt nói ra.

"Ha ha." Những người khác cười gượng hai tiếng, chỉ có quỷ mới tin người.

"Vậy thì các ngươi còn biện pháp nào khác hay không?" Trần Phong nhìn nữ thần may mắn trước mắt.

"..."

Nữ thần may mắn có một chút luống cuống, nàng là thần, nàng có khả năng đối mặt với bất kỳ người nào, thậm chí là bất luận một vị thần linh nào đều

không sợ hãi, bởi vì tôn nghiêm thần linh, không cho phép nàng cúi đầu trước bất kỳ ai! Cho dù có chết!

Nàng cũng là nữ thần may mắn cao cao tại thượng! Cho nên, coi như bị nhốt rồi, nàng cũng không sợ bất luận một loại tồn tại nào.

Thế nhưng duy chỉ có cái tên Trần Phong này...nàng thật sự có một chút hốt hoảng, bởi vì nàng phát hiện ra, ở trong mắt của tên gia hỏa này, nàng căn bản không phải là thần linh, mà chỉ là một con dê đực làm thịt, đang chờ bị xử lý.

Ngay cả ý nghĩ tạo ra em bé này đều có, nàng thật sự không biết Trần Phong sẽ còn muốn nghĩ ra cái gì.

A, đúng rồi, nàng nhớ tới hồi ức khi ở cùng một chỗ với Trần Phong, Trần Phong là người đến từ một cái thế giới khác, Trần Phong có được hệ thống tri thức của hai cái thế giới, trước kia vào thời điểm hai người ở cùng một chỗ, Trần Phong đã có đủ loại ý nghĩ loạn thất bát tao.

Chỉ bất quá khi đó, Trần Phong đang đi trên một con đường vẻ vang, cho nên coi như cũng có một chút tiết chế. Mà bây giờ...sau khi bị nàng rút hết đi lực lượng, Trần Phong dường như trở nên có một chút tà ác.

"Trần Phong!"

"Là lỗi của ta!"

"Trước khi ta đi, không nên rút đi tất cả lực lượng của ngươi."

"Ngươi xem, các ngươi cũng không giết được ta, nếu không, chuyện này coi như xong? Các ngươi thả ta ra, ta tuyệt đối sẽ không truy cứu, a đúng rồi, chúng ta có thể ký kết khế ước thần linh!"

"Những chuyện này...ta sẽ cho ngươi một sự bàn giao hoàn mỹ!"

"Nữ thần rừng rậm, ta cũng sẽ không phục sinh nữa, những thần linh khác, ta cũng không nhúng tay vào việc phục sinh bọn hắn nữa, ngươi thấy như thế nào?"

"Còn có Chu Diệp."

"Còn có các người...ta biết ta thiếu nợ các người rất nhiều, chuyện năm đó, sau khi ta khôi phục lại thần lực, ta sẽ dần dần đền bù lại tổn thất cho các người, những chuyện sai lầm lúc trước ta làm, ta sẽ đền bù tổn thất cho các người hoặc là con của các người, khiến cho bọn hắc luôn vượt qua những người khác, các người thấy như thế nào? Dù sao, các người giết ta cũng không có một chút ý nghĩa nào."

Nữ thần may mắn nhìn về phía hết thấy người Cộng Minh, đám người liếc nhìn nhau, mơ hồ có một chút động tâm.

Đúng vậy a, bọn hắc truy đuổi những năm này là vì cái gì?

Cừu hận? Đối mặt với một nữ thần may mắn giết không chết, có cừu hận lớn hơn nữa thì có thể làm được cái gì? Cừu hận, trải qua vô số năm mài mòn, đã sớm biến mất, lưu lại, chỉ có thói quen. Mà bây giờ, nữ thần may mắn đã nguyện ý xin lỗi bọn hắc, cung cấp đền bù tổn thất, đã đầy đủ.

"Ta có thể ký kết khế ước thần linh." Nữ thần may mắn tỏ ra rất có thành ý.

Có lẽ tương lai nàng vẫn như cũ là thần linh cao cao tại thượng, thế nhưng một khi ký kết khế ước, nàng sẽ không còn cách nào ra tay đối với những người Cộng Minh trước mắt này, thậm chí còn phải bảo vệ bọn hắc!

"Ta muốn tất cả mọi người... hậu đại của tất cả những người ở đây... đều thuận lợi sống sót trong cả đời này." Chu Diệp trầm giọng nói.

"Có khả năng." Nữ thần may mắn không có một chút do dự nói ra.

Chuyện này đối với những khác người mà nói là rất khó, thế nhưng đối nữ thần may mắn mà nói, lại rất đơn giản.

"Rất tốt." Chu Diệp nhắm hai mắt lại.

Hắn biết, chuyện này, chỉ có thể kết thúc như thế, mặc dù hắn rất không cam tâm, thế nhưng dù sao thì mọi người vẫn còn người thân mà mình cần phải lo lắng, chỉ có một mình hắn là lẻ loi một mình, có chấp niệm thì lại

như thế nào? Bọn hắn đã trải qua cả một thời đại Thái Cổ...không thể làm chậm trễ bọn hắn nữa.

Thù giết cha năm đó, có lẽ cũng nên buông xuống, trong lòng của Chu Diệp đã có quyết định.

"Như vậy...hãy ký kết khế ước đi." Chu Diệp nói ra.

"Được." Nữ thần may mắn mừng rỡ, cho dù đây là một cái khế ước có tính khuất nhục, thế nhưng chỉ cần ký kết cái khế ước này, là nàng có thể thoát khỏi sự uy hiếp của Trần Phong.

"Kỳ thật còn có thể tranh thủ được càng nhiều hơn." Trần Phong rất là tiếc nuối, hắn cảm thấy ngọn lửa tà ác ở trong lòng đang thiêu đốt hừng hực.

"Đã đầy đủ." Chu Diệp lắc đầu, chỉ cần thoả mãn những chuyện này, những chuyện khác cũng không cần phải truy cứu.

Tại sao?

"Được thôi." Trần Phong mỉm cười, nói với nữ thần may mắn ở trong lòng:
"Sự tình ta đã đáp ứng với cô, không sai biệt lắm cũng nên làm rồi."

"Như thế...thật sự thích hợp hay sao?" Nữ thần vận rủi dường như có một chút lo lắng.

"Có cái gì không thích hợp?"

"Ha ha."

"Cô bé kia vì ta, đã hi sinh quá nhiều...ta thiếu nợ nàng quá nhiều." Hắc lạnh nhạt nói ra.

"Được thôi." Nữ thần vận rủi bất đắc dĩ đáp lời, nàng bỗng nhiên có một loại cảm giác, từ khi đi cùng một chỗ cùng với Trần Phong, liền bước vào một con đường không có lối về, không biết mình bước ra một bước này, đến cùng là sai hay là đúng...

Mà vào giờ khắc này, nữ thần may mắn cùng với đám người Chu Diệp đang chuẩn bị ký kết khế ước.

Xoạt! Khế ước thần linh lấp lánh, bọn hắc vừa mới chuẩn bị ký kết, bỗng nhiên, khoả trái cây thuộc về nữ thần rừng rậm một lần nữa lấp lánh hào quang, một cỗ lực lượng kinh khủng chấn động, toàn bộ khu rừng rậm đều run rẩy.

"Đây là..." Sắc mặt của mọi người đại biến.

Nữ thần rừng rậm, lại muốn thức tỉnh! ! !

Chuyện gì đã xảy ra? Tất cả mọi người đều bối rối, Chu Diệp dùng sắc mặt khó coi nhìn về phía nữ thần may mắn, thế nhưng khiến cho hắc không tưởng tượng được chính là, nữ thần may mắn cũng đang lộ ra vẻ mặt mờ mịt, hiển nhiên cũng không biết chuyện gì đã xảy ra.

"Không thể nào." Nữ thần may mắn kinh ngạc nói: "Không có có thần lực may mắn phụ trợ, nàng không có khả năng thức tỉnh."

"May mắn..." Chu Diệp đột nhiên bừng tỉnh.

"Trần Phong! ! !" Bọn hắn nhìn về phía Trần Phong, lúc này mới phát hiện ra, không biết từ khi nào, Trần Phong vậy mà đã biến mất!

Bọn hắn mới vừa còn đang thảo luận với Trần Phong, trước mắt bất quá chỉ là chuẩn bị ký kết một cái khế ước thần linh, Trần Phong vậy mà đã rời đi, mà cây bút cắm trên khoả trái cây...cũng đã biến mất!

"Bị chơi xỏ rồi! ! !" Chu Diệp bừng tỉnh, hắn thật sự không nghĩ tới, vào cái thời khắc quan trọng nhất này, Trần Phong vậy mà lại gây ra sự tình! Một người luôn chủ đạo hành động lần này, lại quấy rối vào lúc này!

"Trần Phong! ! !" Chu Diệp gầm lên giận dữ, hắn thật sự nghĩ không ra, Trần Phong sẽ phản bội bọn hắn.

"Ta đã nói qua...ta muốn nàng chết." Giọng nói thản nhiên của Trần Phong truyền đến từ trong khu rừng rậm: "Các người có khả năng thỏa hiệp, ta tuyệt đối sẽ không! Phản bội không phải là ta, mà là các người..."

Giọng nói lạnh lùng truyền đến, đám người cảm thấy cả người phát lạnh.

"Trần Phong?" Nữ thần may mắn có một chút mờ mịt, nàng cũng không hiểu rõ, Trần Phong rốt cuộc muốn làm cái gì, bất quá nếu như phong ấn đã được giải trừ.

Xoạt! Nàng đã cảm nhận được thần lực phun trào trong cơ thể.

Oanh! Đại địa rung động.

Nữ thần rừng rậm muốn thức tỉnh rồi? Nữ thần may mắn nhìn một chút thần lực trong cơ thể của mình, do dự một chút, vậy mà tiện tay vung lên, đem dấu hiệu nữ thần rừng rậm sắp thức tỉnh, cưỡng ép ép xuống.

Hiện tại, không phải là thời cơ tốt, một khi nữ thần rừng rậm thức tỉnh, khẳng định sẽ không cho phép nàng mượn dùng thần lực, đến lúc đó sẽ rất

phiền phức.

Nàng thức tỉnh nữ thần rừng rậm là muốn tìm người phụ tá mình, bởi vì nữ thần rừng rậm là người nhu thuận nhất, nghe lời nhất, thế nhưng một khi nữ thần rừng rậm quá mức mạnh mẽ, thì có thể khó mà nói được.

Trước đề xuống lại nói, nếu như thực sự không được... trong mắt của nữ thần may mắn loé lên hàn quang.

Oanh! Nàng bắt đầu hấp thu hàng loạt thần lực của nữ thần rừng rậm.

Lần này, nàng không cho phép xảy ra bất luận một chuyện ngoài ý muốn nào, còn những người này...

Xoạt! Trong mắt của Nữ thần may mắn loé lên hàn quang.

Oanh! Thần lực mệnh mệnh phun trào.

Bởi vì Trần Phong đã rút đi cây bút, cho nên thần lực của nữ thần may mắn và nữ thần rừng rậm lại một lần nữa được kết nối, nữ thần may mắn lại một lần nữa tràn ngập lực lượng.

Oanh! Nàng vung tay lên, những người Cộng Minh vừa rồi cố gắng muốn ký kết khế ước với nàng tử vong một mảng lớn!

"Nữ thần may mắn!" Chu Diệp phản nộ.

"Hừ!" Nữ thần may mắn chỉ hừ lạnh một tiếng.

Thần lực đáng sợ phun trào, mặc dù Chu Diệp là hậu duệ của thần linh, cũng chỉ có thể bảo vệ được cho mình, hắn chỉ có thể trở mắt nhìn cổ thần lực kinh khủng kia bao phủ mọi người.

Xoạt! Người Cộng Minh liên tục tử vong, ở trong cơn giận dữ của nữ thần may mắn, không có người nào có thể may mắn thoát khỏi.

"Trần Phong..." Chu Diệp cắn chặt răng: "Người đến cùng muốn làm cái gì?"

Hắn thật sự không hiểu, nếu như muốn giết nữ thần may mắn, vì cái gì hết lần này tới lần khác lại giải phóng tất cả lực lượng cho nữ thần may mắn? Vì cái gì lại làm cho kết nối thần lực giữa nữ thần may mắn và nữ thần rừng rậm một lần nữa phát huy tác dụng?

Hắn cảm thấy đầu óc của Trần Phong nhất định đã bị cắt rớt đầy, hơn nữa còn là cái loại không chịu tiêu hoá kia.

"Trần Phong, người tiếp theo, chính là người."

Chung quanh Nữ thần may mắn vờn quanh vô cùng vô tận thần lực may mắn.

Trước đó vì bảo hộ nữ thần rừng rậm, nàng đã tận khả năng tiết chế, thế nhưng hiện tại, ở dưới sự phản nộ, nàng căn bản không thèm quan tâm, mà đang điên cuồng hấp thu!

Oanh! Thần lực mạnh mẽ tỏa ra, một mảng lớn người Cộng Minh, chỉ một thoáng đã bị giết sạch sành sanh, chỉ còn một mình Chu Diệp đang miễn cưỡng vật lộn.

"Hậu duệ thần linh?" Nữ thần may mắn cười lạnh.

Oanh! Một cột sáng buông xuống, Chu Diệp liền phun ra máu tươi, hắn rõ ràng so với những người Cộng Minh khác mạnh mẽ hơn một chút, thế nhưng, cũng chỉ thế mà thôi, ở dưới từng bước ép sát của nữ thần may mắn, hắn đã không có cách nào kiên trì.

Phốc! Lại là một ngụm máu tươi.

"Không chịu nổi hay sao..." Thần sắc của Chu Diệp trở nên ảm đạm: "Đáng tiếc là không thể giết người."

"Bất quá chỉ là vì lợi ích." Nữ thần may mắn cười lạnh: "Các người nếu quả thật là vì cừu hận, thì tại sao lại dự định ký kết khế ước thần linh?"

"Ta..." Chu Diệp cười đắng chát một tiếng, cừu hận trong lòng của hắn không có cách nào tiêu tan.

Thế nhưng mà những người kia đã đi theo hấn quá lâu rồi... đến lúc những người này làm ra quyết định không báo thù, mà lựa chọn lợi ích, hấn chỉ có thể thỏa hiệp!

Vì những người kia! Vì những người đã theo hấn cả đời kia!

Chỉ có điều là...hấn đã không để ý đến Trần Phong.

Đúng vậy a, nếu như bọn hấn ký kết khế ước thành công, Trần Phong sẽ như thế nào? Trần Phong muốn giết nữ thần may mắn, nguyên nhân lớn nhất, chỉ sợ vẫn là bởi vì nữ thần vận rủi a?

Hấn không trách Trần Phong, bởi vì đúng như lời mà Trần Phong đã nói, là bọn hấn đã phản bội Trần Phong.

Thế nhưng mà...nếu như muốn giết nữ thần may mắn, tại sao phải thả nàng đi ra? Chu Diệp lộ ra vẻ mờ mịt.

Trần Phong...người rốt cuộc muốn làm cái gì?

Oanh! Thần lực chấn động, Chu Diệp một lần nữa bị đánh bay ra bên ngoài, nửa ngày cũng không thể đứng lên.

Lần này...chỉ sợ là thật sự phải chết.

Chu Diệp vô lực nhìn trời, nhìn nữ thần may mắn từng bước đến gần, nhìn cỗ công kích kinh khủng kia, sắp hạ xuống, mà vào lúc này, rừng rậm một lần nữa rung động.

Oanh! Oanh! Oanh! Toàn bộ khu rừng rậm, bắt đầu rung động điên cuồng.

Chết rồi!

"? ? ?" Nữ thần may mắn bỗng nhiên cảm thấy không lành.

Đây là...

Ô...ô...n...g ——Thần lực của ữ thần rừng rậm phun trào càng khủng bố hơn.

"Làm sao có thể?" Nữ thần may mắn không thể tin được, nữ thần rừng rậm, làm sao lại thức tỉnh một lần nữa? Nữ thần rừng rậm rõ ràng đã bị nàng tạm thời ổn định, ở dưới vô cùng vô tận thần lực may mắn, nữ thần rừng rậm căn bản không có khả năng thức tỉnh!

Hoặc nói là...lúc này, nữ thần rừng rậm căn bản không có khả năng thức tỉnh!

"Ha ha ha!" Chu Diệp bỗng nhiên hiểu rõ.

"Trần Phong...nguyên lai, ngươi lại muốn giết nàng như thế..." Chu Diệp cười.

"Ngươi đang nói cái gì?" Ánh mắt của Nữ thần may mắn trở nên lạnh lẽo, chuyện này làm sao sẽ có quan hệ cùng với Trần Phong?

Chờ một chút, may mắn...còn có cây bút kia của Trần Phong, vì cái gì có thể phong ấn thần lực của nữ thần rừng rậm?

Chờ một chút...nàng rõ ràng đã rút đi tất cả lực lượng của hắn... May mắn...cây bút kia...nữ thần may mắn từ trong trí nhớ của Linh, cấp tốc thôi diễn ra kết quả: Vận rủi!

Cây bút kia...là đồ vật đến từ cùng một thời đại với nàng!

Nữ thần vận rủi! Hết thấy mọi chuyện, bỗng nhiên trở nên lưu loát.

Từ lúc đám người Trần Phong bắt đầu đặt chân vào trong hồ nước mặn, tất cả những chuyện ngoài ý muốn, tất cả những chuyện trùng hợp, dường như cũng vào thời điểm này đạt được lời giải thích, hết thảy lại là do nữ thần vận rủi giờ trò quỷ! !

"Tiện nhân!" Sắc mặt của Nữ thần may mắn đại biến.

Nàng bắt đầu dùng thần lực May mắn khiến cho nữ thần rừng rậm thức tỉnh, mà sau đó, vì hấp thu thần lực của nữ thần rừng rậm, dùng thần lực may mắn nguy trang thành vận rủi khiến cho nữ thần rừng rậm dừng lại quá trình thức tỉnh...mà chuyện này, nữ thần rừng rậm rất có thể đã cảm ứng được.

Nhất là ——hiện tại! Thần lực kết nối của nàng cùng với nữ thần rừng rậm vẫn còn ở đó, nàng đã hấp thu trên một phạm vi lớn, trọn vẹn hấp thu đại khái một phần năm lực lượng của nữ thần rừng rậm ở thời kỳ toàn thịnh! Loại trình độ này, đầy đủ để cho hai người trở mặt thành thù!

"Không tốt." Nữ thần may mắn chung quy vẫn rất thông minh.

Vào thời điểm nàng hiểu rõ hết thảy mọi chuyện đều có quan hệ cùng với con tiện nhân vận rủi kia, liền cấp tốc thôi diễn ra chân tướng, cũng biết sự tình duy nhất hiện tại mà mình có thể làm!

Trốn! ! ! Vào thời điểm con tiện nhân vận rủi kia hấp thu hết thảy vận rủi mà nàng tạo ra để đè ép quá trình thức tỉnh của nữ thần rừng rậm, quá trình nữ thần rừng rậm thức tỉnh đã không thể nào ngăn cản, chỉ có thể chạy trốn!

Nhưng mà...

Oanh! Lực lượng đáng sợ bao phủ, ở các địa phương chung quanh rừng rậm, vô tận cây cối tăng vọt, không còn là loại cây cối phổ thông kia nữa, mà trên mỗi một nhánh cây, đều mang theo thần lực và năng lượng mạnh mẽ.

Xoạt! Toàn bộ khu rừng rậm bên bờ hồ, một lần nữa bị phong tỏa.

Oanh! Đại địa rung động, ánh sáng màu xanh lục bắt đầu lấp lánh.

Chu Diệp cười, nữ thần rừng rậm, đã thức tỉnh.

"Oanh!" Một cành cây xanh quét qua, Nữ thần may mắn sắp chạy đi, cứ thế mà bị đánh trở về.

"Người...thật là quá phận!" Giọng nữ non nớt vang lên.

Hiển nhiên, hành động của nữ thần may mắn, cũng đã triệt để chọc giận nữ thần rừng rậm, toàn bộ rừng rậm bên bờ hồ trở nên cuồng bạo, lực lượng đáng sợ bao phủ.

Cố gắng hấp thu lực lượng của nàng chính là ai?

Cố gắng đè ép quá trình thức tỉnh của nàng là ai?.

Sau cùng khiến cho nàng tỉnh lại chính là ai, nữ thần rừng rậm đều vô cùng rõ ràng.

"Không tốt." Nữ thần may mắn biến sắc.

Nữ thần rừng rậm nhu thuận nhất, nghe lời nhất, thế nhưng mà cũng là người cố chấp nhất, nàng ở thời đại Thái Cổ, vào thời điểm có người mắng chửi nữ thần may mắn, ngược lại đã đi theo nàng, thế nhưng hiện tại, một khi thấy rõ chân diện mục của nàng, tự nhiên cũng sẽ là người hận nàng nhất, cho nên nữ thần may mắn căn bản cũng không muốn giải thích.

Trốn! Đây là sự tình duy nhất mà nữ thần may mắn có thể làm.

Vừa rồi là do nàng cảm thấy không lành, cho nên mới hấp thu hàng loạt thần lực, nàng tin tưởng, ở dưới tác dụng của những thần lực may mắn này, nàng muốn chạy thoát khỏi nơi này tuyệt đối là không có vấn đề!

Chỉ có điều là, ngay vào một khắc nàng phóng xuất ra thần lực, có một cổ khắc chế từ trong số mệnh buông xuống.

"Vận rủi!" Nữ thần may mắn rít lên một tiếng, lại là con tiện nhân đáng chết này!

Phốc! Công kích của Nữ thần rừng rậm rơi xuống trên người của nữ thần may mắn.

Hết thấy ưu thế của Nữ thần may mắn, đều bị nữ thần vận rủi triệt tiêu, mà nếu như nữ thần may mắn đoán không có sai, lực lượng mà nữ thần vận rủi đang sử dụng, cũng chính là lực lượng vừa mới hấp thu của nàng!

Hấp thu, chính là lực lượng vận rủi dùng để đè ép quá trình nữ thần rừng rậm thức tỉnh! Con tiện nhân này!

Oanh! Nữ thần may mắn lần lượt cố gắng chạy trốn, lần lượt bị đánh trở về.

"Ta..."

Oanh!

"Ngươi..."

Oanh! Nữ thần rừng rậm công kích không ngừng nghỉ.

Nàng hận! Nàng nguyên bản sẽ an tĩnh thức tỉnh ở khu vực này, nàng thích nhất là yên tĩnh, ai có thể nghĩ tới, nữ thần may mắn cố gắng khiến cho nàng thức tỉnh, còn lợi dụng nàng, dùng loại phương thức đặc thù kia hấp thu lực lượng của nàng, dẫn đến đồ vật hạch tâm của nàng thậm chí còn bị tên nhân loại kia đâm vào... sau cùng nữ thần may mắn còn muốn phong ấn nàng!

Quá mức đáng hận! Chuyện này đã vượt qua đường ranh giới cuối cùng mà nữ thần rừng rậm có khả năng tiếp nhận.

Oanh! Công kích đáng sợ đánh tới, Nữ thần may mắn ngã trên mặt đất, mình đầy thương tích.

"Ngươi... không giết ta được." Nữ thần may mắn gắt gao nhìn chằm chằm vào nữ thần rừng rậm: "Chờ đến thời điểm một lần nữa ta trở về, ta sẽ cho ngươi biết, phản bội sẽ đáng sợ như thế nào."

"Oanh!" Nữ thần rừng rậm phần nộ công kích tới.

Phốc! Nữ thần may mắn một lần nữa bị đánh trúng.

"Ta sẽ không để cho ngươi tùy tiện trở về." Thanh âm non nớt vang lên.

Ánh sáng màu xanh lục lấp lánh, bao bọc lấy thân thể của nữ thần may mắn, ánh sáng màu xanh lục đáng sợ thẩm thấu vào bên trong cơ thể, thân thể của nữ thần may mắn bỗng nhiên trở nên mơ hồ.

"Đây là..." Chu Diệp trừng lớn con mắt.

Trong truyền thuyết, Nữ thần rừng rậm có khả năng xóa đi bất luận một ý thức tồn tại nào, hắn vẫn cho là loại năng lực này chỉ có thể nhằm vào sinh vật phổ thông, chưa từng nghĩ tới, cho dù là thần linh, cũng có thể bị ảnh hưởng!

"Ngươi...không có cách nào mạt sát ta." Nữ thần may mắn lạnh lùng nói ra: "Nhiều nhất... chỉ có thể trì hoãn... thời gian... ta trở về... cuối cùng cũng sẽ có một ngày... ta sẽ trở lại..." Thân thể của nàng dần dần biến mất.

Xoạt! Thân ảnh của Nữ thần may mắn hoàn toàn biến mất.

Một vị Thần linh, đã ngã xuống!

"Chết rồi..." Trong lòng của Chu Diệp rung động.

Nữ thần may mắn, cuối cùng vẫn đã chết rồi, cho dù không phải tử vong vĩnh cửu, thế nhưng mà ý thức của nàng đã bị gạt bỏ, đây mới là chuyện đáng sợ nhất! Mặc dù thần lực may mắn của nàng có khả năng hồi phục không gián đoạn!

Thế nhưng, muốn đồng thời khôi phục thân thể cùng với ý thức, chỉ sợ không biết là sẽ mất bao nhiêu lâu a? Chuyện này xa xa so với tử vong còn đáng sợ hơn nhiều lắm!

Phục sinh

Nữ thần rừng rậm...xa xa so với mặt ngoài càng thêm đáng sợ!

Xoạt! Ánh sáng màu xanh lục lấp lánh, ở bên trong bóng tối, có một cô bé đi tới.

Chu Diệp nhắm hai mắt lại, hắn đã làm ra sự tình gì, chính mình tự rõ ràng, chỉ sợ là không có cách nào sống sót.

"Người, gọi là Chu Diệp?" Cô bé lạnh lùng nhìn hắn.

"Vâng, nữ thần đại nhân." Chu Diệp ảm đạm.

"Rất tốt, tạm thời, người coi như là người phát ngôn của ta đi." Giọng nói non nớt vang lên.

"Hả?" Chu Diệp mờ mịt.

"Giúp ta tìm kiếm...cái tên người xấu Trần Phong kia!" Giọng nói hơi có một chút tức giận vang vọng trong rừng rậm.

Ô...ô...n...g ——Ánh sáng màu xanh lục lấp lánh, thân thể của Chu Diệp trôi nổi trên không trung, thương thế vậy mà chậm rãi khỏi hắn, thậm chí, còn một cỗ thần lực tươi mới mà cường đại quanh quẩn ở trong người, đó là lực lượng đặc thù thuộc về nữ thần rừng rậm.

"Vâng." Chu Diệp mừng rỡ, xem ra nữ thần rừng rậm vẫn hiểu rõ lí lẽ, biết ai mới thật sự là kẻ địch. Chỉ bằng vào những chuyện mà Trần Phong đã làm đối với nữ thần rừng rậm, ừm...Chu Diệp đoán chừng Trần Phong hắn là phải chết.

"Ta đi khôi phục lực lượng, người nếu tìm được Trần Phong, thì báo cáo cho ta." Nữ thần rừng rậm ra lệnh.

"Vâng." Chu Diệp cung kính nói.

Xoạt! Ánh sáng lấp loé, Nữ thần rừng rậm biến mất không còn tung tích, nàng mặc dù đã thức tỉnh, nhưng mà bởi vì nguyên nhân nữ thần may mắn cho nên nguyên khí bị tổn thương nặng nề, đoán chừng còn phải đi tìm các khu rừng rậm trên thế giới, tiến hành khôi phục lực lượng của mình.

"Trần Phong..." Chu Diệp nhìn về phía chung quanh, Trần Phong đã sớm biến mất từ khi nào không biết.

Có lẽ...hắn là nên đi đến thế giới loài người nhìn một chút, Trần Phong có thân phận bất phàm, Chu Diệp tin tưởng là mình có thể tìm được.

Chỉ có điều là, hắn thủy chung vẫn nghĩ không ra đó là, Trần Phong vì cái gì lại làm như thế? Vì yêu sinh hận, chẳng lẽ lại đáng sợ như vậy hay sao? Tình nguyện thức tỉnh nữ thần rừng rậm, tình nguyện trở mặt với nữ thần rừng rậm mãnh mẽ như thế, cũng muốn giết chết nữ thần may mắn, cái tên Trần Phong này, đến cùng đã suy nghĩ như thế nào?

Chu Diệp không rõ, hoặc nói là, hắn từ đầu đến cuối, đều không có hiểu rõ.

Trần Phong, ngươi đến cùng đang làm cái gì?

Xoạt! Chu Diệp đứng dậy, hóa thân thành ánh sáng màu xanh lục nhàn nhạt biến mất, khu rừng rậm bên bờ hồ này, chỉ để lại từng đồng từng đồng cỏ nát, với đủ loại dấu vết thần lực kỳ quái lưu lại, cùng với thi thể khắp nơi, nơi này, đã sớm biến thành một nơi chẳng lành.

Gió lạnh thổi qua, thổi tan mùi vị của sự tử vong, thổi qua...một bóng người.

"Đều đi rồi hay sao?" Trần Phong bước ra khỏi chỗ ẩn núp, Nữ thần rừng rậm đã đi, Chu Diệp đã đi, trên mặt đất chỉ còn lưu lại thi thể của đám người Cộng Minh kia.

"Ngươi xem, đây là cái giá phải trả khi tham lam, có phải hay không?" Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Nếu quả thật là vì cừ hận, bọn hắn cũng sẽ không chết ở chỗ này."

Nữ thần vận rủi: "..."

"Như vậy...bắt đầu đi." Trần Phong thản nhiên nói, hắn làm hết thấy, sử dụng mọi thủ đoạn, cũng là vì giờ khắc này!

Nữ thần vận rủi: "..."

"Ta không hy vọng nghe được lời phản đối." Trần Phong lạnh lùng nói.

"..."

Nữ thần vận rủi yên lặng nói: "Hiểu rõ."

Nàng không muốn làm loại chuyện này, nhất là cái sự tình mà nàng ghét nhất này, thế nhưng mà nàng không dám, bởi vì nàng kinh ngạc phát hiện ra, nàng lại có một chút kiêng kị Trần Phong.

Hoặc nói là...sợ hãi, nàng đã tận mắt nhìn thấy Trần Phong làm hết thấy mọi chuyện, cũng chỉ có nàng mới rõ ràng hết thấy những chuyện mà Trần Phong đã làm.

Lật tay thành mây, trở tay thành mưa.

Thậm chí...chỉ bằng vào một chút thần lực vận rủi ít ỏi đáng thương. Nếu như là nàng, thậm chí là nữ thần may mắn, ai cũng làm không được, nhìn nữ thần may mắn bị đùa nghịch, nàng vậy mà không có một chút cảm giác khoái cảm nào.

Chỉ có kinh sợ, nguyên lai...vào thời điểm hiểu rõ được một người, lại có thể cảm thấy đáng sợ như vậy, cho dù nàng là thần linh.

Xoạt! Cây bút nhảy vọt, lực lượng vận rủi nhàn nhạt bắt đầu lưu chuyển, sau cùng hóa thành hiệu quả may mắn. Nữ thần vận rủi phóng thích toàn bộ thần lực còn sót lại của mình, toàn bộ biến thành hiệu quả may mắn tiến vào bên trong hư không, dung nhập vào phiến đại địa mà nữ thần may mắn vừa mới ngủ say.

Ô...ô...n...g —— Hào quang lưu chuyển, Trần Phong lẳng lặng nhìn một màn này, mãi đến khi toàn bộ nghi thức hoàn thành.

"Như vậy, hãy thức tỉnh đi, nữ thần may mắn!" Trần Phong nhẹ nhàng điểm một cái.

Oanh! Lực lượng đáng sợ trong nháy mắt ngưng tụ, một cỗ vòng xoáy khổng lồ bắt đầu xoay chuyển, lực lượng vô cùng vô tận ngưng tụ vào trung tâm vòng xoáy, phiến đại địa mà nữ thần may mắn vừa mới ngủ say một lần nữa rung động, một đạo hư ảnh dần dần hiện thân, thành hình lại đúng là nữ thần may mắn!

Chỉ có điều là, vào thời khắc này nữ thần may mắn vền vẹn chỉ có một hình bóng, bởi vì ánh mắt của nàng đờ đẫn, hai mắt trắng bệch, chỉ có một cỗ thân thể và khuôn mặt hoàn mỹ, càng giống như là một bộ xác thịt.

"Ý thức của nàng, đã bị gạt bỏ." Nữ thần vận rủi xác định.

"Có thể khôi phục được hay không?" Trần Phong hỏi.

"Có thể, bất quá, phải cần có vô số năm, có khả năng so với thời gian từ thời Thái Cổ cho đến bây giờ còn dài hơn..." Nữ thần vận rủi khẳng định.

"Rất tốt." Trần Phong phi thường hài lòng.

Xoạt! Thân lực nhàn nhạt vờn quanh.

"Như vậy...hãy thức tỉnh đi." Trần Phong dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm vào mi tâm của nữ thần may mắn.

Ánh mắt đờ đẫn của Nữ thần may mắn bỗng nhiên rung động, cái ánh mắt đờ đẫn kia, bỗng nhiên bắt đầu chuyển động, trong đôi mắt vô thần trong chốc lát tràn ngập thần thái.

"Tiểu chủ nhân." Trên mặt của nàng mang theo một nụ cười nhàn nhạt

"Hoan nghênh đã trở về. " Trần Phong cười.

Nữ thần may mắn đã chết rồi, thân thể vừa mới thức tỉnh đã bị chém giết, ý thức cũng bị gạt bỏ, thế nhưng...có một đoạn ý thức vẫn còn ở đó. Đoạn ý thức này, đã đi theo Trần Phong khắp toàn bộ thế giới, lại bị bản thể của nữ

thần may mắn phong ấn, là đoạn tình cảm cá nhân thuộc về Linh, trí nhớ thuộc về Linh!

Đây mới là mục đích thực sự của Trần Phong! Phục sinh Linh! Phục sinh...đoạn ý thức không có quan hệ cùng với nữ thần may mắn kia!

Linh, đã trở về, nói theo một ý nghĩa nào đó, phục sinh nữ thần may mắn như thế này, bởi vì ý thức không hoàn chỉnh, chỉ có thể coi là nữ thần tàn khuyết, thế nhưng ai sẽ quan tâm cơ chứ? Đối với Trần Phong mà nói, nữ thần may mắn như vậy, mới thật sự là nữ thần may mắn!

Bởi vì nàng là Linh, như vậy là đủ rồi.

"Nàng sẽ còn trở về chứ?" Trần Phong nhẹ giọng hỏi.

"Ừm..." Linh suy nghĩ một chút rồi nói: "Hẳn là có thể?"

Nữ thần may mắn dù sao cũng là nữ thần may mắn, đúng như lời mà nữ thần vận rủi nói, mặc dù rất xa xưa, thế nhưng có lẽ sẽ có một ngày, nàng sẽ một lần nữa buông xuống!

"Ừm." Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư, lần này nữ thần may mắn đã triệt để ngăn cách cùng với phong ấn cảm giác của Linh, cho nên Linh vẫn còn tồn tại, nếu như là lần sau, sau khi nữ thần may mắn tỉnh dậy dung hợp triệt để cùng với Linh...chỉ sợ Linh sẽ biến mất hoàn toàn.

Nhồi đầy

Bởi vì trên bản chất, các nàng thể nhưng là một!

"Đề ta suy nghĩ." Trần Phong nhìn Linh trước mắt, nghĩ đến một cái biện pháp, ừm...hắn cũng không muốn mang theo một quả bom hẹn giờ ở trên thân thể của mình, dù sao thì chuyện này cũng quá mức nguy hiểm.

Ừm...một cái biện pháp chỉ cần làm một lần và mãi mãi.

Ví dụ như, sinh một đồng em bé? Ừm, rất có sức hấp dẫn, bất quá Trần Phong khẳng định, nữ thần may mắn một khi trở về một lần nữa, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp giết chết chính mình, dùng trình độ lòng dạ ác độc của nàng mà nói thì không có chút bất ngờ nào, cho nên vấn đề trọng điểm nhất là, không thể để cho nàng trở về.

"Đề ta suy nghĩ thêm."

"Nếu như ý thức của các ngươi là một thể..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Linh cùng với nữ thần may mắn, cùng với phân thân không giống nhau, hai nàng cùng là một cá thể, cho nên chỉ cần Linh còn ở đó, nữ thần may mắn sẽ có thể xuất hiện vào bất cứ lúc nào! Đây mới là chuyện đáng sợ nhất!

Thế nhưng loại tình huống này cũng mang ý nghĩa...Nữ thần may mắn, ở ngay trong ý thức của Linh?

Hoặc nói là...Trần Phong trầm tư.

"Tiểu chủ nhân?" Đôi mắt to của Linh lóe lên, nhìn xem chủ nhân của chính mình.

"Có." Trần Phong nghĩ đến một cái biện pháp đơn giản và thô bạo.

Lấp đầy! Nếu như ý thức của nữ thần may mắn, sau khi bị phá hủy, thật sự hóa thành vô số hạt ẩn giấu ở trong ý thức của Linh, như vậy, nếu như đem những địa phương này chiếm đóng toàn bộ...ở kiếp trước, đây là phương pháp loại bỏ thường dùng nhất.

Ở trong điện thoại, ở trong máy vi tính, nếu như xóa số liệu đi, đều có thể được nhẹ nhõm phục hồi lại như cũ, giống như là ý thức của nữ thần may mắn vậy, cho dù là có bị xóa bỏ cũng có thể dùng thủ đoạn đặc thù để sống lại. Thế nhưng...nếu như sau khi xóa bỏ số liệu ở trong máy vi tính, dùng đủ loại dữ liệu và số liệu khác nhau, đem toàn bộ ổ cứng lưu trữ dữ liệu lấp đầy...những số liệu bị xóa bỏ lúc trước, sẽ vĩnh viễn không thể khôi phục!

Nữ thần may mắn, cũng sẽ như vậy, hẳn muốn đem Linh nhồi vào, đem ý thức của nữ thần may mắn triệt để gạt bỏ!

"Ta sẽ truyền cho người một lượng tin tức." Trần Phong trầm ngâm nói: "Thế nhưng người không cần phải thôi diễn, trong này có thể có rất nhiều tin tức lấp lại, người cũng không cần phải quản, cũng không cần phải loại bỏ, trước hết để cho đồng tin tức này lấp đầy đầu óc của người..."

"Ồ." Linh cái hiểu cái không.

"Chờ đến thời điểm tin tức nhiều đến mức không thể thừa nhận, mới bắt đầu loại bỏ, đã hiểu chưa?" Trần Phong dặn dò.

"Được." Linh gật gật đầu.

"Như vậy..." Trần Phong điểm một cái vào mi tâm của nàng, nói: "Hãy tận hưởng đi."

Oanh! Một lượng lớn tin tức tràn vào, Trần Phong hết thấy mọi chuyện mà mình đã trải qua, đem tất cả những gì mà mình chứng kiến, hết thấy mọi thứ trong sách vở, trong phim ảnh, đủ loại chân thực, giả lập, huyền tượng, hết thấy tin tức, toàn bộ nhét một mạch vào trong đầu của Linh, trong này còn có rất nhiều đoạn tin tức lặp đi lặp lại, trong nháy mắt dẫn nổ ở trong đầu óc của Linh.

"Ách!" Linh có một chút thống khổ ôm đầu, bất quá thần linh chung quy vẫn là thần linh, mặc dù là như thế, nàng vẫn có thể chịu đựng được.

Trần Phong đem tinh thần lực của mình vận chuyển tới cực hạn, đem hết thầy tin tức phục chế thêm một ngàn lần, Linh cứ như vậy tiếp nhận hết thầy, ngay cả một điểm cũng không bị ảnh hưởng.

Trần Phong: "..."

Mạnh như vậy sao? Hắn cứ tưởng là Linh sẽ không chịu nổi, chưa từng nghĩ tới, hắn vậy mà không có cách nào nhồi đầy đầu óc của Linh.

Thật là có một chút đau đầu, ý thức của Thần linh lại có thể cường đại đến loại tình trạng này hay sao?

"Như vậy..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, vừa rồi tin tức mà hắn truyền cho Linh, chỉ có tin tức một nửa cuộc đời của hắn, bởi vì những tin tức còn lại không thích hợp để cho Linh xem, bất quá không quan trọng...vào loại thời điểm này, chỉ có thể liều mạng.

Oanh! Trần Phong đem một nửa lượng tin tức còn lại của mình phục chế thêm một ngàn lần ném cho Linh.

Oanh! Cơn lốc tin tức trong nháy mắt dẫn nổ.

"Ách!" Linh thống khổ ôm đầu.

Chỉ có điều là, trong sự thống khổ, trên mặt của Linh còn có một chút quái dị, bởi vì lượng tin tức tuôn ra trong đầu vào thời điểm này không chỉ lộn xộn, mà còn mang theo nhãn hiệu đặc thù mãnh liệt.

Cũng may, sau khi Trần Phong sử dụng đại sát chiêu, ý thức của Linh rốt cục cũng triệt để bị nhồi đầy tràn, đủ loại tin tức rác rưởi, đủ loại đồ vật loạn thất bát tao, bao trùm bên trong mỗi một góc đầu óc của Linh.

Đầy tràn, không còn lưu lại bất luận một cái không gian gì, lấp đầy những chỗ mà nữ thần may mắn dựa vào để thức tỉnh, ý thức của nữ thần may mắn không biết giấu ở nơi nào, tin tức hoặc là tiêu chí thuộc về nàng, hoặc là bất kỳ vật gì, đều đã bị một lượng lớn tin tức rác rưởi này gạt bỏ!

Nữ thần may mắn, đã chính thức tử vong!

"Rất tốt." Trần Phong phi thường hài lòng.

"Được rồi." Hấn nói ra đôi với Linh.

"Ừm..." Linh cố gắng chịu đựng sự thống khổ nói: "Loại bỏ tin tức lặp lại."

Xoạt! Đoạn tin tức được phục chế một ngàn lần kia, trong nháy mắt bị loại bỏ đi 999 phần, trong đầu óc của Linh, trong nháy mắt bị quét sạch đi một mảng lớn, lập tức liền được giải thoát khỏi sự thống khổ.

"Loại bỏ tin tức lặp lại?" Trần Phong ý thức được một chút không ổn: "Ài, Linh, ngươi nên xóa bỏ toàn bộ."

"Không thể nào." Linh bữu môi nói: "Hừ, ta muốn xem ngài vừa rồi đã truyền đến loại tin tức rác rưởi nào..."

"Đừng nhìn." Trần Phong vội vàng ngăn cản.

"Hả?" Con mắt của Linh đã trừng lớn, bởi vì nàng đã thấy những cái nhãn hiệu kia, ừm... Âu, Mĩ, Nhật, Hàn... ? ? ? Đây, đây, chuyện này... Trần Phong vậy mà lại truyền cho nàng những thứ này?

"Ngài, ngài , ngài..." Linh bị chọc tức.

"Khụ khụ." Trần Phong lộ ra một chút xấu hổ nói: "Bởi vì ta đã đánh giá ý thức của thần linh hơi thấp."

"Vậy cũng không đến mức một nửa đều là cái này!" Linh trừng lớn con ngươi.

"Nam nhân mà." Trần Phong ho khan hai tiếng: "Vào tuổi dậy thì luôn luôn tràn ngập sự ham muốn..."

"Hừ." Linh lẩm bẩm một tiếng.

Chỉ có trời mới biết, Trần Phong truyền cho những vật này, không chỉ có những bộ phim, vì sau cùng muốn hoàn toàn tiêu diệt nữ thần may mắn,

trong này còn có đủ loại tiềm thức, đủ loại phán đoán của Trần Phong lúc trước.

Ừm...ví dụ như, hần năm đó sau khi nhìn thấy các bạn nữ xinh đẹp trong trường học, trong đầu liền có đủ loại suy nghĩ, tự mình làm đạo diễn đủ loại vở kịch, đủ loại kịch bản từ tình yêu cho tới các động tác.

Đủ loại góc độ, đủ loại phân cảnh đều có! Đây mới là cái ở bên trong một nửa lượng tin tức kia, so sánh một chút cùng với thứ này, cái gì mà Âu, Mĩ, Nhật, Hàn đều chỉ là trò trẻ con!

Ồ, ở trong này, còn có đủ loại nội dung cốt truyện mà Trần Phong lúc trước gặp được Vương Dao...

Ồ? Vì cái gì còn có cả Minh Nguyệt? ? ? Linh không thể tin được.

"Chuyện này...ừm, đây là sự theo đuổi cái đẹp." Trần Phong giải thích.

Xấu hổ

"Hừ." Linh tiếp tục đảo qua, sau đó liền nhìn thấy chính mình, từ vừa lúc bắt đầu nàng gặp Trần Phong không mặc quần áo, cho đến lúc ở trong phòng tối, ừm... có đủ loại, cho dù Trần Phong của chúng ta ở bên ngoài rất bình tĩnh, lạnh nhạt, thế nhưng dù sao cũng là thiếu niên máu nóng, trong lòng đã diễn qua mấy chục tràng vở kịch đặc sắc.

Trần Phong: "..."

Linh: "..."

Nữ thần vận rủi: "..."

Xoạt! Bầu không khí liền trở nên yên tĩnh, tràng diện một lần nữa trở nên vô cùng xấu hổ.

"Ngài thật sự là..." Linh đã không biết nên nói cái gì, nàng chung quy cũng đã đánh giá thấp tiểu chủ nhân, trời ạ, hẳn bình thường ở trong đầu đến cùng đang suy nghĩ cái gì, còn có những cái sự tình ngổn ngang kia!

Thật tốt... à không đúng, thật là xấu hổ!

"Cho nên ngươi vẫn nên dọn dẹp một chút thì tốt hơn." Trần Phong thở dài.

"Được rồi." Linh trợn mắt trừng một cái, chỉ có thể đem những tin tức này thanh lý đi, còn những thứ mà nàng đã xem qua kia, không có cách nào, nó đã biến thành trí nhớ của nàng, không có cách nào thanh trừ.

"Như vậy cũng tốt." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra: "Như vậy ngươi cùng với nữ thần vận rủi..."

"Chờ một chút!" Linh vừa xóa được một nửa, chợt nhớ tới: "Ngươi sẽ không đối với nữ thần vận rủi..."

Trần Phong: "..."

Nữ thần vận rủi: "..."

"Chuyện này." Trần Phong thở dài: "Ta cũng không phải là ngựa giống, lại nói, ta ngay cả dáng dấp của nữ thần vận rủi ra sao cũng không biết được a?"

"Ồ." Linh cố gắng tiếp nhận.

Nữ thần vận rủi: "..."

Nàng quyết định, về sau tuyệt đối sẽ không lộ ra hình dáng ở trước mặt Trần Phong, ừm...nhất định sẽ không! Năng lực ảo tưởng và tự sướng của nhân loại quá mức đáng sợ..

"Rời khỏi nơi này trước đi." Trần Phong nói ra.

"Được." Trần Phong trong nháy mắt biến mất.

Nơi này đã trải qua một trận đại chiến, mặc dù uy hiếp thần linh vẫn còn ở đó, thế nhưng đoán chừng không được bao lâu, nơi này sẽ lại trở thành di tích mà bọn hắc môn muốn thăm dò.

Nhất là những Giác Tỉnh Giả vừa mới nhập môn kia, dấu vết chiến đấu ở nơi này, thậm chí là dấu vết một chiêu một thức lưu lại, đều có thể trở thành thứ để cho bọn hắc môn lĩnh hội cùng với cầu thang tiến bộ.

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong lấp lánh, chờ sau khi đi đến địa phương an toàn, Trần Phong mới bắt đầu thực sự suy tính tình huống bây giờ, nhất là nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi hiện tại đang đi theo bên cạnh mình!

Từ thời đại Thái Cổ cho đến nay, thần linh thức tỉnh bất quá chỉ có ba vị, một mình hắc môn đã độc chiếm hai vị, Linh mặc dù đã trở về, nhưng mà bởi vì bản thể của nữ thần may mắn đã bị phá hủy, cho nên Linh cuối cùng vẫn trở về trong cơ thể của Trần Phong, tồn tại ở trong thế giới giả lập của hắc môn.

Còn nữ thần vận rủi? Thì là vẫn như cũ ký thác ý thức vào trong cây bút kia, lưu lại ở bên người Trần Phong.

Ô...ô...n...g —— Trần Phong nhẹ nhàng vung lên, thần lực phun trào, đó là thần lực may mắn, từ sau khi Linh trở về, liền mở ra cho Trần Phong quyền hạn sở hữu thần lực may mắn, nói theo một ý nghĩa nào đó, Linh bây giờ cũng xem như là nữ thần may mắn!

Cho dù, bây giờ Linh vẫn không có bất kỳ một loại lực lượng nào, cùng với nữ thần vận rủi không sai biệt lắm, thế nhưng năng đồng dạng cũng giao cho Trần Phong, quyền hạn sử dụng thần lực may mắn cao cấp nhất! Đây là một loại sức mạnh hoàn toàn khác với giá trị may mắn.

Càng cường đại hơn! Càng kỳ diệu hơn!

Ô...ô...n...g —— Hắn một lần nữa phát tay, thần lực lấp lánh, lần này là thần lực vận rủi.

"May mắn cùng với vận rủi, đều có thể dùng." Trong lòng của Trần Phong mừng như điên.

Đối với thần lực may mắn mà nói, phiền toái nhất chính là cái gì? Nguy trạng vận rủi! Mô phỏng ra loại lực lượng tương phản với mình này, cần thông qua từng tầng trùng hợp một để thực hiện, cần phải bỏ ra gấp ba, bốn lần, thậm chí cả gấp mười lần thần lực may mắn!

Được không bù được mất! Thậm chí, uy lực tạo ra còn không đủ! Hơn nữa ở dưới một chút tình huống đặc thù, căn bản là không có cách nào thực hiện.

Lần này nữ thần may mắn ở trong hồ nước mặn, dùng thần lực may mắn để phụ trợ nữ thần rừng rậm thức tỉnh, nguy trạng vận rủi để ngăn cản những người khác, còn không phải là như thế hay sao?

Nếu như nàng phát huy hiệu quả vận rủi mạnh mẽ hơn một chút...nếu như thần lực còn lại của nàng có thể nhiều hơn một chút...có lẽ người đi đến cuối cùng, chính là nàng.

Mà đối với thần lực vận rủi mà nói, nguy trạng hiệu quả may mắn, cũng giống như thế, đây là hai cỡ lực lượng có cùng một nhịp thở, lại là hai loại

lực lượng hoàn toàn tương phản. Muốn mô phỏng lực lượng của đối phương? Chỉ có thể thỉnh thoảng sử dụng.

Thế nhưng hiện tại, Trần Phong giang hai tay ra, thần lực nhàn nhạt phun trào từ hai cánh tay, hẳn có được tất cả mọi lực lượng mà mọi người, thậm chí là cả thần linh đều khó có khả năng lấy được!

Tay trái may mắn, tay phải vận rủi, ừm...Trần Phong suy nghĩ một chút, xoay, thay đổi thần lực trên hai cánh tay, tay trái vận rủi, tay phải may mắn.

"Trần Phong!" Giọng nói thanh thúy của Linh truyền đến, mang theo sự cảnh cáo nồng đậm: "Không nên cố gắng dùng tay phải làm một chút chuyện kỳ quái."

Trần Phong: "..."

Con m* nó! Trần Phong chỉ có thể trợn trắng, hẳn cảm giác được, hàng loạt tin tức rác rưởi mà chính mình thả ra, dường như đã làm cho Linh bị ô nhiễm, bây giờ ánh mắt của con bé này nhìn hắn luôn luôn là lạ...

Tự gây nghiệt thì không thể sống a, Trần Phong buông tay.

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong nghe được một tiếng rít gào.

"Trần Phong!"

"Trần, Trần, Trần Trần Trần Trần... Phong Phong!" Tiếng rống dứt quãng.

Chà! Trần Phong vỗ đầu một cái, lúc này mới nhớ tới, đây là phương thức truyền tin của mình, phương thức truyền tin cơ bản dựa vào tiếng rống, bí thuật thiên lý truyền âm thần kỳ của Cổ tộc!

"Ta đây." Trần Phong dùng bí thuật hồi phục.

"Gào."

"Gen Công Hội... xin giúp đỡ..."

"Chúng ta... ở ven bờ Đông hải, phát hiện ra một con Cự Long... đang truy sát một con thần lân... kiến trúc ven đường đều bị phá hủy... hy vọng ngài có thể xử lý chuyện này."

"Thực lực của địch nhân: Không biết."

"Chúng ta điều động mười vị Giác Tỉnh Giả, toàn bộ đều bị hủy diệt..."

"Hiện tại đã sơ tán nhân khẩu..."

"Hi vọng ngài hãy nhanh chóng xử lý chuyện này."

"..."

Giọng nói truyền tới dứt quãng, xem ra giống như là phó hội trưởng bảo thủ hạ truyền tin tức lại, bất quá Trần Phong sau khi hiểu rõ, cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

Cự Long? Thần lân? Còn không phải là hai vị kia hay sao, Trần Phong thờ dài.

Hắn nguyên lai còn tưởng rằng Cự Long sau khi xử lý con thần lân, sẽ trở về nghỉ ngơi lấy lại sức, chưa từng nghĩ tới con thần lân kia, cư nhiên lại ương ngạnh như thế, từ nơi này chạy trốn tới ven bờ Đông hải!

Trời ạ, đó là gần phân nửa tinh cầu đó! Chạy rất giỏi! Ở bên trong kế hoạch lúc trước của hắn, không có Cự Long Thái Cổ, cũng không có con thần lân đáng chết này.

Cho nên nói, mặc dù kế hoạch đã được thực thi thành công, cũng đã cứu được Linh trở về, thế nhưng bây giờ hai vị có giống loài đặc thù này, đều là sản phẩm của chuyện ngoài ý muốn, cho nên...

Do ta cải tạo

"Phải làm sao bây giờ?" Trần Phong có một chút đau đầu.

"Có muốn thử liên hệ với Đỗ Mã hay không?" Linh kiến nghị: "Ông ta không phải là người chuyên môn xử lý những chuyện này hay sao?"

Trong ấn tượng của nàng, Đỗ Mã chính là người chuyên môn xử lý hậu sự... à không đúng lắm, chuyên môn kết thúc các loại công việc và sự tình, nhất là những sự tình có liên quan cùng với thời Thái Cổ.

"Thử một chút đi." Trần Phong thử liên hệ với Đỗ Mã.

"Có chuyện gì?" Thanh âm của Đỗ Mã vẫn như cũ rất trầm ổn, làm cho người ta rất là yên tâm.

"Phát hiện ra giống loài Thái Cổ, hi vọng ngài có thể xử lý." Trần Phong nói ra.

"Được." Đỗ Mã vô cùng ổn định, loại chuyện xử lý giống loài Thái Cổ này là chuyên môn của ông ta, từ lúc thời đại Thái Cổ bắt đầu bùng xuống, cho đến bây giờ, không biết đã xử lý được bao nhiêu.

"Thời gian, địa điểm, giống loài." Ông ta hỏi một cách giản lược và tóm tắt.

"Thời gian, hôm nay."

"Địa điểm, ven bờ Đông hải."

"Giống loài..." Trần Phong dừng một chút, nói: "Cự Long Thái Cổ."

Xoạt! Đầu dây bên kia bỗng nhiên trở nên trầm mặc.

Rất lâu sau, Đỗ Mã mới thăm thăm hỏi: "Cự Long Thái Cổ? Xin hỏi, người nói đang nói tới loại sinh vật trong truyền thuyết, Cự Long Thái Cổ có thể

nhẹ nhõm xử lý người Cộng Minh, thậm chí ngay cả so với thần linh cũng không yếu hơn?"

"Hắn là vậy, có đúng hay không?" Trần Phong thận trọng nói.

"..."

"Bái bai." Đỗ Mã không có một chút lưu tình ngắt kết nối.

Nói đùa cái gì! Cự Long Thái Cổ? Ông ta cho đến bây giờ, xử lý hết thảy sinh vật Thái Cổ, đều là những loại vừa mới thức tỉnh kia, mạnh nhất cũng bất quá cũng chỉ là trình độ Cộng Minh giai đoạn một! Cự Long Thái Cổ? Đó là một tên gia hỏa có thể đồ thần!

"Lão Đỗ?"

"Đỗ lão?"

"Lão rùa đen?"

"Lão Rùa đen khôn kiếp?"

Trần Phong liên tục rống lên, những vẫn không có ai để ý tới hắn.

"Lão gia hỏa này..." Trần Phong bĩu môi, nói với Linh: "Người xem, ta biết ngay là ông ta sẽ không quản loại chuyện như vậy, dù sao đây cũng không phải là loại sự tình chùi dít cho người khác giống như lúc trước."

Hắn vừa dứt lời.

Xoạt!

"Trần Phong!" Thanh âm của Đỗ Mã vang lên một lần nữa.

"Hả?" Trần Phong hơi kinh ngạc.

"Chuyện này ta thật sự không có biện pháp giúp người, Cự Long Thái Cổ cùng với ta đều là chủng tộc ở thời Thái Cổ, thế nhưng loại sinh vật Cự

Long này, đối với chúng ta cùng với các loại biến dị thú đều là khắc chế bẩm sinh!"

"Ta nếu như đi tới đó...đoán chừng sẽ bị hấn dùng một ngụm nuốt vào trở thành thuốc bổ." Đỗ Mã trầm ổn nói ra.

"Ừm..." Trần Phong trầm ngâm một chút.

Thứ rùa đen này, dường như thật sự là thuốc bổ.

"Tóm lại, lần này ta không có biện pháp giúp người, bất quá ta có thể cung cấp cho người một chút kiến nghị." Đỗ Mã trầm ngâm nói.

"Ngài cứ nói." Trần Phong nghiêm mặt nói.

"Ta đã cảm ứng được thần linh quật khởi... Ngoại trừ nữ thần may mắn, hấn là còn có các thần linh khác xuất hiện, theo địa điểm xuất hiện cùng với quy mô mà nói, hấn là nữ thần rừng rậm."

Đỗ Mã nói: "Nếu như có thể khiến cho nàng ra tay, có lẽ sẽ có thể giải quyết Cự Long Thái Cổ."

"Không có khả năng!" Trần Phong không có một chút do dự bác bỏ.

Nói đùa cái gì? Hấn vừa mới đâm người ta xong, liền muốn chạy tới xin giúp đỡ? Trần Phong đoán chừng chính mình sẽ chết rất thê thảm,

Hơn nữa còn là 360 loại kiểu chết nát hoa cúc, phải biết rằng, nữ thần rừng rậm thế nhưng ngay cả kẻ đồng lõa nữ thần may mắn cũng đều xử lý! Còn thủ phạm đâm nàng như hấn...

Ừm...Trần Phong ngẫm lại liền rung mình một cái, nhân sinh rất là tốt đẹp, hấn còn muốn sống thêm mấy năm.

"Được thôi." Đỗ Mã tỏ ra là đã hiểu, dù sao thần linh cũng không phải là dễ dàng nhìn thấy như vậy.

"Vậy cũng chỉ có thể nghĩ những biện pháp khác."

"Ta mới vừa rồi đã cùng với phó hội trưởng thảo luận qua, ven bờ Đông hải, nơi đó vốn chính là thành phố huyền bí, bây giờ ở dưới sự hỗ trợ di chuyển của các Giác Tỉnh Giả, toàn bộ nhân khẩu đã được dời đi. Cho nên, chúng ta có khả năng dùng nơi đó làm chiến trường chính, khiến cho con Cự Long cùng với con thần lằn kia kết thúc chiến đấu ở nơi đó, sẽ không làm ảnh hưởng đến đất liền."

"Tình hình chiến đấu trước mắt là như thế nào?" Trần Phong hỏi, hẳn không có vòng đeo cổ tay, không có cách nào quan sát trực tuyến.

"Hết sức kịch liệt."

"Con thần lằn mặc dù bị trọng thương, vô cùng chật vật, chẳng qua trước mắt vẫn không có vấn đề, huyết mạch của con thần lằn này đồng dạng cũng là chủng tộc Thái Cổ, là một mạch khác của Cự Long Thái Cổ phát triển ra, vứt bỏ những năng lực khác, vẹn vẹn chỉ để lại năng lực khôi phục chữa trị của Cự Long Thái Cổ, đồng thời không ngừng phát dương quang đại, cho nên năng lực chữa trị của nó còn muốn hơn xa Cự Long."

"Cho nên...nó càng bị đánh sẽ càng mạnh, chúng ta có thể phụ trợ cho nó một thoáng, chỉ cần nó có thể kháng trụ công kích của Cự Long Thái Cổ, nó sẽ càng ngày càng mạnh, sau cùng có thể phản kích đánh bại Cự Long Thái Cổ cũng khó nói, chuyện này đối với chúng ta mà nói, cũng là một cơ hội tốt." Đỗ Mã trầm ổn nói ra.

"Ừm..." Trần Phong rất tán thành.

Đỗ Mã phân tích hết sức có đạo lý, thế nhưng Trần Phong luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng lắm: "Loại thần lằn nguy Cự Long này, coi như có năng lực chữa trị mạnh hơn, cũng không thể nào là đối thủ của Cự Long Thái Cổ chứ?"

"Đúng thế." Đỗ Mã thừa nhận: "Nhưng đây chẳng qua là đối với thần lằn phổ thông, con thần lằn này lại rất đặc thù, huyết mạch trên người của nó, vốn là huyết mạch cực kỳ đặc thù, lại ở trong thời đại gen hấp thu quá nhiều nhân tố thần lằn đồng loại, huyết mạch Thái Cổ đã trải qua các phương thức cải tạo, cho nên đủ mạnh."

"Thì ra là thế." Trần Phong giật mình.

"Người có thể hiểu liền tốt." Đỗ Mã trầm giọng nói.

"Hiểu cái con m* ông!" Trần Phong trợn trắng nói: "Ông đang lừa gạt ai thế? !"

Những lời này lấy ra lừa dối những người khác còn chưa tính, lấy tới lừa dối Trần Phong, không khỏi có chút quá mức đi? Huyết mạch Thái Cổ gấp quỳ!

Cự Long Thái Cổ cùng với thần lằn có bao nhiêu chênh lệch? Chênh lệch lớn đến mức Long Dược chỉ cần trông thấy Cự Long Thái Cổ trong nháy mắt liền vất chân lên cổ mà chạy, người còn nói cho ta là hấn trải qua đủ loại phụ trợ, bây giờ tăng phúc đến mức không sai biệt lắm? Người đang giống mặt ta à?

"Thật sự không sai biệt lắm, chỉ là do Long Dược không biết mà thôi." Đỗ Mã thở dài.

"Vậy làm sao ông biết?" Trần Phong cười lạnh, lão rùa đen này so với bản thân Long Dược còn chưa chắc mạnh hơn được bao nhiêu đâu? Người nếu cái gì cũng biết tại sao không lên trời mà ở?

"Ta thực sự biết." Đỗ Mã cười khỏ: "Bởi vì... Long Dược chính là do ta cải tạo."

"Cái gì?" Trần Phong đột nhiên trợn to con mắt.

Ôi cha mẹ ơi!

"Ông cải tạo?" Trần Phong không thể tưởng tượng nổi.

"Ài." Đỗ Mã thở dài: "Thời đại Thái Cổ không phải đều đã bị tiêu diệt hay sao? Ta có một người bạn, cũng có quan hệ rất tốt, trước khi hấn chết, đã đem tinh túy tính mạng của hấn giao cho ta, nói là hấn đã khổ tâm nghiên cứu vô số năm, mới tạo ra được đồ vật có thể đánh nhau với Cự Long Thái Cổ, bảo ta tìm kiếm huyết mạch chân long để truyền thừa tiếp."

Chúng ta đang tới

"Sau đó, vào một lần đi ra ngoài nào đó, liền nhìn thấy Long Dục..."

"..."

Trần Phong không biết nói gì, cho nên nói, vào lúc trước khi bọn hắn chiến đấu cùng với Long Dục xong, liền bị Đỗ Mã đi đến nhặt nhạnh chỗ tốt? Sau đó...đem cái tên Long Dục đã bị đánh chết bồi dưỡng thành cái bộ dáng này?

"Được rồi." Trần Phong xoa xoa đầu: "Coi như theo lời ông nói, đem Long Dục phụ trợ đủ mạnh, ông xác định hắn sẽ không tới tìm ông tính toán sổ sách... Hoặc là, tìm tới ta?"

Hắn nhớ kỹ Long Dục có quan hệ không tốt cùng với bọn hắn.

"Ta đã lưu lại ấn ký của ta ở trong cơ thể của hắn." Đỗ Mã tự tin nói: "Lúc trước vì để cho hắn mau sớm hấp thu, mau sớm khôi phục cùng với tăng lên, hắn hấp thu không chỉ là huyết mạch truyền thừa của thần lằn, còn có máu của ta..."

"Mệnh của hắn, nằm ở trong tay của ta."

"Vậy thì tốt." Trần Phong gật đầu.

Nếu kế hoạch đã được xác định, vậy thì lập tức xuất phát.

Phụ trợ Long Dục, xử lý con Cự Long Thái Cổ đáng chết kia, chỉ có điều là, Trần Phong còn chưa kịp chạy tới, đã thấy có vô số đạo lưu quang bay vọt tới ven bờ Đông hải.

Hưu! Từng đạo khí tức xuất hiện, biểu lộ ra thân phận của bọn hắn, người Cộng Minh!

"Lại là bọn gia hỏa này." Trần Phong nhíu mày, hắn suy nghĩ một chút, mở miệng hỏi: "Đỗ Mã, ta vẫn muốn hỏi một cái vấn đề, thời đại Thái Cổ của các ông, đến cùng có bao nhiêu người Cộng Minh?"

"Người Cộng Minh?"

"Đề ta nhớ lại, thời đại Thái Cổ có rất nhiều thần linh, mỗi một vị thần linh lại có vô số tín đồ người Cộng Minh."

"Tổng cộng là..." Đỗ Mã đang suy tư.

Trần Phong đã triệt để yên lặng, nguyên lai người Cộng Minh cũng là rau cải trắng? ! !

"Đúng vậy, người Cộng Minh mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng cũng không bằng vô số chủng tộc ở thời đại Thái Cổ a... cái thời đại kia không chỉ có riêng nhân loại, mà còn có đủ loại giống loài...bên trong hàng tỷ sinh mệnh, người Cộng Minh có nhiều thì có gì mà kỳ quái?" Đỗ Mã nghi hoặc.

"Không kỳ quái." Trần Phong xoa xoa đầu.

Cũng đúng, suýt chút nữa đã quên mất, cái thời đại kia, hết cả động vật đều có thể thành tinh... Đỗ Mã cũng là một con rùa đen tinh...

"Người Cộng Minh có số lượng rất nhiều, thế nhưng ngủ say cũng rất nhiều. Lần này nữ thần rừng rậm thức tỉnh, khí tức Thần linh chấn động, hẳn là sẽ khiến cho một nhóm lớn người Cộng Minh tỉnh lại, hiện tại chạy tới, hẳn là một nhóm vừa rồi mới thức tỉnh."

"Bọn gia hỏa này, đã không kịp chờ đợi khôi phục lại thực lực của mình."

"Lần chiến đấu này...bọn hắn nhất định sẽ tới phá rối. " Đỗ Mã lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

"Thật sao?" Trần Phong hơi híp tròng mắt, kế hoạch nguyên bản thuận lợi, dường như bởi vì người Cộng Minh xuất hiện đã trở nên có một chút hỗn loạn, chỉ là trên khoé miệng của Trần Phong lại lộ ra một nụ cười thần nhiên.

Hắn thích nhất chính là hỗn loạn!

Xoạt! Thân lực nhàn nhạt lóe lên, thân ảnh của hắn cũng biến mất tại chỗ.

Mà ở những địa phương mà hắn bước qua, có một nửa cỏ dại tràn đầy sinh mệnh, cao vọt lên từ 3m đến 5m, mà một nửa cỏ dại khác lại quỳ đi khô héo tử vong, biến thành tử địa. Một nửa bừng bừng sức sống, một nửa khô héo chết chóc, rõ ràng như thế.

Ở một nơi nào đó.

Trên đỉnh núi, có một ông lão ngược mắt nhìn thương khung, rất lâu sau, ông ta thở dài một tiếng.

"Lão đầu, ông nên nghỉ ngơi đi." Một thiếu niên mười ba mười bốn tuổi đi tới.

"Kiếp nạn, chỉ sợ là muộn tới." Ông lão tự lầm bầm.

"Không phải đã sớm tới rồi hay sao?" Thiếu niên bĩu môi.

Thái Cổ buông xuống, cái thiên hạ này đã sớm không phải là thiên hạ lúc đầu, bọn hắn yên lặng ở nơi này vô số năm, đã tận mắt nhìn thấy đại kiếp nạn Thái Cổ buông xuống lần này.

"Không, không giống nhau." Ông lão lắc đầu, bên trong ánh mắt lại có thêm một tia hoảng sợ: "Coi như là Thái Cổ buông xuống, cũng bất quá chỉ là thời đại hắc ám, thế nhưng lần này, ta có thể cảm giác được... hủy diệt chân chính!"

"Phải không?" Vẻ mặt của thiếu niên trở nên ngưng trọng, hắn biết lão đầu xưa nay không nói dối, cũng biết đạo của lão đầu từ trước tới giờ không hề e ngại một người nào, thế nhưng lần này, hắn đã thấy được lão đầu hoảng sợ, cùng với từ ngữ mà lão đầu sử dụng lần đầu tiên.

Hủy diệt chân chính...đến cùng sẽ phát sinh ra cái gì?

"Càng ngày càng thú vị, không phải hay sao?" Thiếu niên bỗng nhiên cười.

...

Cùng lúc đó, ở một cái thế giới khác cách nhân loại không biết bao nhiêu tỷ năm ánh sáng, có từng nhánh đội ngũ đang chờ đợi xuất phát, tất cả mọi người đều tản ra sát ý nồng đậm, mục tiêu chỉ thẳng về thế giới loài người!

"Nhân loại, nhất định phải giết!"

"Không thể không giết!"

"Các người hãy nhớ lại ngày ấy, có rất nhiều người đang ở nơi sinh sống của mình, ăn uống và ca hát, đột nhiên bị sao chổi nện xuống! Nếu không có thần linh đại nhân xuất hiện, chúng ta đã chết sạch! Sự ác độc của nhân loại, có thể thấy được chút ít, cho nên, tháng ngày không có nhân loại, mới là tháng ngày tốt lành! Chúng ta nhất định phải tiêu diệt nhân loại!"

Một ông lão trên đầu có hai cái sừng phần nộ phát biểu lời thoại đã chuẩn bị sẵn.

Đám người Song Giác tộc nghe vậy cảm xúc đều trở nên sục sôi, chỉ có một vài người cá biệt nhú mày, luôn có cảm giác đoạn lời thoại này giống như đã từng nghe qua ở một nơi nào đó!

"Tóm lại."

"Mục tiêu lần này của chúng ta chính là thế giới loài người!"

Ông lão tuyên bố mục đích cuối cùng.

"Vâng!" Tất cả mọi người dâng trào nhiệt huyết.

Trên thực tế, căn bản không cần gì phải phát biểu tuyên ngôn trước khi chiến đấu, vèn vèn chỉ cần dựa vào khả năng sao chổi lần trước xem hủy diệt thế giới Song Giác tộc, đã có thể khơi gợi lòng căm giận của hết thảy người Song Giác tộc.

Sau đó, từ trên bộ quần áo cũ của Trần Phong, thôi diễn ra thực lực của nhân loại, tất cả mọi người liền trở nên hưng phấn.

Nhân loại...Hắc hắc...bất quá chỉ là dê đọi làm thịt.

"Trước lúc này, ta sẽ thôi diễn ra tình huống của nhân loại."

"Ừm...nếu như nhân loại mạnh mẽ mà nói, ta căn bản sẽ không thôi diễn ra được bất luận cái kết quả gì, thế nhưng lần này...thông qua lễ vật mà thần linh đại nhân ban cho, ta đã thấy được tương lai nhân loại sau này..."

"Thấy được tương lai nhân loại sắp bị hủy diệt...ha ha, tương lai của nhân loại, gặp phải một lần họa kiếp, hơn nữa còn là họa kiếp ngập đầu, các người cảm thấy đó là bởi vì cái gì?" Ông lão điên cuồng cười.

"Bởi vì chúng ta! Bởi vì người Song Giác tộc chúng ta rất mạnh mẽ!" Đám người gào thét.

"Không sai! Hãy để cho chúng ta, mang sự hủy diệt đến cho thế giới nhân loại! Dem ý chí của đại nhân, truyền bá đến mỗi một cái góc, khiến cho đám nhân loại đáng chết kia, run rẩy ở trong sự tuyệt vọng đi!" Ông lão cười lớn.

"Không gian truyền tống."

"Chuẩn bị hoàn tất."

"Tọa độ định vị."

"Định vị hoàn tất."

"Rất tốt."

Ông lão hăng hái, chỉ một ngón tay vào cổng truyền tống khổng lồ trên bầu trời, quát to: "Như vậy thì xuất phát!"

Oanh! Lít nha lít nhít Song Giác tộc tiến vào cổng truyền tống.

Thế giới loài người, chúng ta đang tới!

...

Ngoài ý muốn

Tại Gen Công Hội.

Trần Phong nhìn xuyên thấu qua màn sáng, quan sát cảnh chiến đấu ở ven bờ Đông hải, con Cự Long Thái Cổ kia quả thực là quá mạnh mẽ, một kích tuý tiện của nó có thể phá hủy một tòa nhà cao tầng, Long Dực chỉ có thể bị nó chà đạp, máu me toàn thân đầm đìa, đang kề cận với cái chết.

"Hắn đã sắp không chịu nổi rồi hay sao?" Trần Phong nhíu mày.

"Đây là một vấn đề." Phó hội trưởng thở dài.

"Ồ?" Trần Phong nghi hoặc.

"Long Dực ở cái trạng thái này, đã ba giờ." Phó hội trưởng buông tay.

Trần Phong: "..."

Ba giờ, con hàng này lại thực sự có thể kiên trì được hay sao! Bất quá hắn quan sát tỉ mỉ trạng thái của Long Dực, dùng thần lực may mắn thôi diễn, con hàng này chỉ sợ đã thật sự đến cực hạn.

"Những khẩu pháo năng lượng ở ven bờ vẫn còn chứ?" Trần Phong hỏi.

"Đã chuẩn bị sẵn sàng." Phó hội trưởng không có một chút do dự nói.

"Rất tốt." Trần Phong gật đầu: "Chế tác một loại thuốc thử gen cực lớn, bắn vào trong cơ thể của Long Dực."

"Ây..." Phó hội trưởng cười khỏ: "Như thế sẽ chúng ta sẽ không bị công kích đó chứ?"

Bọn hắn hiện tại sở dĩ có thể an tâm xem náo nhiệt, cũng là bởi vì hoàn toàn không có tham gia vào chiến trường, mặc cho hai vị đại lão này chém giết tại ven bờ, một khi bọn hắn tiến vào chiến trường...

"Sẽ không."

"Con Cự Long kia cũng có một ít trí tuệ, sẽ không quá ngốc." Trần Phong lắc đầu: "Chúng ta chỉ công kích Long Dược, nó sẽ không ra tay với chúng ta."

"Được a." Phó hội trưởng chỉ có thể làm theo.

Trần Phong bảo người của Hiệp hội chế tác Gen cùng với tổ chức nghiên cứu khoa học, liên hợp chế tạo ra một đầu đạn có tính xuyên thấu cực mạnh, ở bên trong là một lượng lớn thuốc thử gen chữa trị!

"Vì không để cho Cự Long nhìn ra, chúng ta không cần chữa trị ngoại thương cho con thần lằn. Chỉ cần...để nó sinh mệnh lực của nó tiến vào trạng thái cao là đủ." Trần Phong mệnh lệnh.

Bọn hắn cung cấp thuốc chữa trị cho Long Dược, nhìn như hết sức phức tạp, kỳ thật lại chính là thuốc kích thích, thuốc kích thích do thời đại gen chế tác, tin tưởng có thể làm cho Long Dược trở nên cứng cáp thật lâu.

Đương nhiên, vì không để cho Cự Long phát giác, Trần Phong đã suy nghĩ một ra một cái biện pháp càng hoàn thiện hơn.

Tại ven bờ Đông hải, ngay vào thời điểm Cự Long chém giết cùng với con thần lằn, bỗng nhiên có động tĩnh vang lên, dẫn tới sự chú ý của chúng nó, sau đó chúng nó liền nhìn thấy một đường ánh sáng to lớn, đem con thần lằn xỏ xuyên qua.

"A!" Tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên, Long Dược hét thảm một tiếng, thể nhưng rất nhanh lại phát hiện sự khác biệt, bởi vì những đồ vật bắn vào trong cơ thể, vậy mà dung nhập trong cơ thể, dùng tốc độ cao trợ giúp hắn khôi phục. !!!

Bọn gia hỏa này...đang trợ giúp chính mình? Long Dược dù sao cũng là nhân loại, rất nhanh liền lĩnh ngộ ý tứ trong đó, mặc dù hắn đối với một ít người hận thấu xương, thể nhưng ở dưới loại tình huống trước mắt này, hắn nhất định phải tiếp nhận sự trợ giúp.

Còn Trần Phong...chờ sau khi trận chiến đấu này kết thúc lại nói.

Oanh! Thân thể của Long Dực khôi phục lại được một chút, lại một lần nữa xông tới.

"?" Cự Long Thái Cổ rõ ràng cảm giác được trạng thái của Long Dực có sự thay đổi, hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía khẩu pháo năng lượng trong thành phố, trong ánh mắt tràn ngập thần sắc hoài nghi.

Không nên xem thường trí tuệ của Cự Long Thái Cổ, nói theo một ý nghĩa nào đó, trí tuệ của nó cùng với nhân loại cũng không kém bao nhiêu.

Ngay vào lúc nó gắt gao nhìn chăm chăm vào khẩu pháo năng lượng, làm cho đáy lòng của tất cả mọi người run rẩy, từng chiếc có từng chiếc máy bay chiến đấu không người lái bỗng nhiên bay vọt lên, mục tiêu thành linh đúng là Long Dực!

Oanh! Công kích kinh khủng buông xuống.

Những đòn công kích này nhìn qua cũng không phải là đòn công kích bình thường, phi thường mạnh mẽ, rơi xuống trên người của Long Dực, làm bốc lên từng đám khói đen, nhìn qua vô cùng thảm liệt.

"Bắt đầu." Đám người Phó hội trưởng gắt gao nhìn chăm chăm.

Bọn hắn tiếp tục bắn pháo năng lượng, đây là thủ đoạn công kích năng lượng cường đại nhất, vì để cho nghi hoặc của Cự Long biến mất, chỉ có thể để cho Long Dực chịu đựng một pháo này.

Đương nhiên, thuốc thử gen trước đó tiêm vào trong cơ thể của Long Dực, đã có này kháng tính loại công kích năng lượng này.

Chỉ có điều là...

"Cũng không biết hắn có nguyện ý phối hợp hay không." Phó hội trưởng vẫn hết sức lo lắng.

"Hắn sẽ." Trần Phong lạnh lùng nói: "Hắn muốn sống, thì nhất định phải phối hợp!"

Hắn vừa dứt lời, liền có một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang tới tận mây xanh.

"Gào " Long Dực truyền đến tiếng kêu thống khổ.

Cự Long Thái Cổ đang bắt đầu hoài nghi nhân loại, lúc này mới dờn ánh mắt đi.

"Thành công!" Trong lòng của mọi người mừng như điên.

"Long Dực quả nhiên rất biết phối hợp." Phó hội trưởng hết sức vui mừng.

"Tiếng thét này cũng quá giống như thật đi..." Trần Phong hơi nghi hoặc một chút.

Chẳng lẽ cái tên này chính là vua màn ảnh trời sinh, có kỹ thật diễn xuất kinh người như thế hay sao? Sau đó hắn theo bản năng liếc nhìn vào màn sáng, trong lòng liền cảm thấy ớn lạnh.

Đám khốn kiếp này, mặc dù ta nói là có thể tùy tiện công kích, thế nhưng cũng không đến mức nhắm chuẩn vào hoa cúc của người ta mà nã pháo chứ? !

"Rống!" Một tiếng rít gào cuồng bạo vang lên, ánh mắt phẫn nộ của Long Dực đột nhiên nhìn về phía vị trí phân hội Gen Công Hội, tản ra sát ý nồng đậm.

"Ấy..." Trần Phong nhìn cái hoa cúc nát bét ở trong ánh tà dương kia, bỗng nhiên cảm giác được, kế hoạch giống như vừa mới được thực hiện liền xuất hiện một điểm ngoài ý muốn nho nhỏ...

Kế hoạch của mấy người Trần Phong rất đơn giản.

Căn cứ theo miêu tả của Đỗ Mã, vị lão hữu của ông ta cũng chỉ nghiên cứu về chữa trị cùng với khôi phục, cho nên chỉ lưu lại cho một mạch thần lẫn thể xác cực kỳ cường đại, chỉ cần phát huy ra tiềm lực, thì coi như là Cự Long cũng có thể đánh một trận! Cho nên, chỉ cần phụ trợ Long Dực hóa thân thành thần lẫn chân chính, khiến cho huyết mạch thần lẫn thích ứng là có thể.

Rất đơn giản đúng không, nhưng mà, một kế hoạch vốn không nên xảy ra chuyện ngoài ý muốn này, cuối cùng vẫn đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

"Gào!" Long Dục phấn nộ, mang theo hoa cúc loang lổ vết máu, nhún người nhảy lên, bổ nhào lên trên đài cao, cứ thế mà đập nát khẩu pháo năng lượng, thuận tiện đập đổ cả tòa nhà cao tầng.

Đám người im lặng, trong kế hoạch, giống như không có một màn này?

"Các người ra tay quá độc ác." Trần Phong thở dài một tiếng.

Nã pháo vào hoa cúc của người ta, các người làm như vậy đâu có phải là che giấu công kích, rõ ràng là nã thẳng vào nơi yếu hại, Long Dục coi như bị bọn gia hỏa này nã pháo tới chết, hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Dù sao thì huyết mạch thần lằn của Long Dục còn chưa triệt để kích hoạt.

"Các người xem." Một nhân viên công tác hốt hoảng chỉ vào màn sáng.

Mọi người nhìn tới, sắc mặt liền đại biến, bởi vì ở bên trên màn sáng, Long Dục nhún người nhảy lên, vậy mà hướng thẳng về phía phân hội Gen Công Hội, hiển nhiên là dự định hủy diệt bọn hắn!

Cải biến kế hoạch

Phân hội Gen Công Hội ven bờ Đông hải cách chiến trường cũng không xa, ở dưới sự công kích của Long Dực...

Xoạt! Sắc mặt của mọi người trắng bệch, pháo năng lượng đã bị phá hủy, bọn hắc không có bất kỳ cái gì để chống cự với lực lượng của Long Dực.

Nhưng mà, khiến cho người ta kinh dị chính là, ngay vào lúc này, trước khi Long Dực tập kích thành công phân hội Gen Công Hội, có một đạo thân ảnh to lớn xuất hiện, thay phân hội Gen Công Hội chặn đòn công kích.

Ừm...là Cự Long Thái Cổ.

"Rống!" Cự Long Thái Cổ trông thấy một màn này, dường như đối với Gen Công Hội rất là hài lòng, nó nhìn về phía phân hội Gen Công Hội, bên trong đôi mắt rồng to lớn dường như lộ ra một tia hài lòng, hiển nhiên đối với một pháo vừa rồi của phân hội Gen Công Hội nã trúng vào hoa cúc cảm thấy vô cùng hứng thú.

Gen Công Hội: "..."

"Cút ngay!" Long Dực phẫn nộ, hắc ở dưới sự uy hiếp trí mạng đã sớm giết đỏ cả mắt, thù mới hận cũ, một lòng muốn tiêu diệt phân hội Gen Công Hội, ai dám ngăn trở hắc, hắc cũng sẽ tiêu diệt cả đối phương.

Oanh! Thuốc thử gen được tiêm vào trong cơ thể của hắc phát huy ra tác dụng, liên tục không ngừng cung cấp động lực cho hắc. Nhưng mà, Cự Long căn bản không để ý đến hắc, mà vẫn lần lượt ngăn hắc lại, gắt gao ngăn chặn hắc ở trên mặt đất, thực lực khủng bố của con Cự Long, vào thời khắc này mới thực sự được triển lộ ra.

Tất cả mọi người ở phân hội Gen Công Hội có một chút phát mộng.

Cái nội dung cốt truyện này...cùng với trong tưởng tượng vì sao không giống nhau lắm? Nguyên kế hoạch không phải là phụ trợ Long Dực đánh

nhau cùng với Cự Long Thái Cổ hay sao? Hiện tại làm sao lại biến thành Cự Long Thái Cổ trợ giúp bọn hắn, ngăn cản Long Dược công kích...

"..."

Đỗ Mã sau khi biết tin tức là người thứ nhất hoài nghi Trần Phong: "Người có phải hay không lại sử dụng thần lực?"

Ông ta thế nhưng lại biết thân phận của Trần Phong.

"Làm sao có thể?" Trần Phong cũng hết sức vô tội nói.

Bởi vì Cự Long Thái Cổ có thực lực quá mức mạnh mẽ, nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi trước mắt quá mức suy yếu, cho nên một khi sử dụng thần lực đối phó với Cự Long Thái Cổ, tất nhiên sẽ bị Cự Long Thái Cổ phát hiện ra.

Cho nên Trần Phong căn bản không dám dùng, mà coi như dùng, hắn cũng chỉ có thể nhắm vào Long Dược mà thi triển... nguyên kế hoạch của hắn, cũng là như vậy, chờ đến thời điểm Long Dược khôi phục cùng với kích thích huyết mạch, hắn sẽ hơi trợ giúp một thoáng, ai biết nội dung cốt truyện thế mà lại phát triển như thế.

"Ông còn có thể khống chế con thần lần này hay không?" Trần Phong hỏi.

"Không biết." Đỗ Mã cười khò: "Sự tình nguyên bản mười phần chắc chín, bởi vì sự kích thích cực lớn, hiện tại cảm xúc của con thần lần trở nên phi thường không ổn định, ta cũng không biết có thể nắm giữ hay không."

"Các người a...ra tay quá độc ác." Đỗ Mã cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Không ổn định sao? Ánh mắt của Trần Phong quét qua trên người của con thần lần, cừ hận trong mắt của con hàng này cũng không phải là giả, Long Dược đối với Gen Công Hội, đối với Trần Phong, đối với Đỗ Mã, thậm chí đối với tất cả nhân loại, đều có cừ hận to lớn! Một kẻ như vậy, rất khó có thể khống chế!

Hơn nữa coi như có khống chế được hắn, huyết mạch thần lần sau khi thức tỉnh, thật sự không có ảnh hưởng hay sao? Không nhất định!

Cho nên, còn không bằng...trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang:
"Giết hắn!"

"Cự Long Thái Cổ so với trong tưởng tượng của chúng ta còn thông minh hơn, đối với công kích của chúng ta, đáp lại hảo cảm, như vậy đã đầy đủ, ngược lại cái tên Long Dược này, chẳng phân biệt được tốt xấu...nếu đã như thế, liền cải biến kế hoạch, trước tiên giết hắn!" Trần Phong không có một chút do dự hạ lệnh.

"Con Cự Long Thái Cổ kia..." Đỗ Mã có một chút bận tâm.

Ở thời đại gen, nếu có một tên gia hỏa không kém gì so với thần linh này tồn tại, quá mức nguy hiểm.

"Lo lắng cái quỷ gì?." Trần Phong lắc đầu: "Chỉ cần nó rời đi khỏi ven bờ Đông hải, nó muốn làm gì thì mặc nó, thời đại không đồng dạng, đâu chỉ có cự thú Thái Cổ, rất nhanh ông sẽ phát hiện ra đủ loại thần linh chạy loạn khắp thế giới, ông còn có thể giết hết được hay sao?"

Đỗ Mã yên lặng.

Thế là, Gen Công Hội thay đổi chiến lược toàn diện, kế hoạch nguyên bản phụ trợ thần lần đại chiến Cự Long, lại biến thành phụ trợ Cự Long xử lý thần lần!

Ừm...Trần Phong tin tưởng, chỉ cần thể hiện ra đầy đủ thành ý, dùng sự thông minh mà con Cự Long này thể hiện ra trước đó, còn muốn dễ hợp tác hơn nhiều so với Long Dược, dĩ nhiên, hắn cũng có cái lực lượng này.

"Ta sẽ tới phụ trợ nó." Trần Phong đứng dậy.

Long Dược cũng không phải dễ dàng giết chết như vậy, Cự Long giết lâu như vậy, cũng không thể xử lý được Long Dược, bây giờ Long Dược đã hấp thu thuốc thử gen năng lượng, đoán chừng còn có thể kiên trì được lâu hơn, điều này không đem đến chỗ tốt cho mấy người Trần Phong.

"Người không phải nói chỉ cần sử dụng thần lực sẽ bị Cự Long phát hiện ra hay sao?" Đỗ Mã cảnh cáo, kế hoạch lúc trước của bọn hắn, thế nhưng

chính là một mực tránh cho Cự Long phát giác ra được sự tồn tại của thần lực.

"Đó là trước kia." Trần Phong lắc đầu: "Mong muốn an ổn câu cá, tự nhiên không thể để cho Cự Long phát giác, thế nhưng hiện tại, chúng ta nếu muốn hợp tác cùng với nó, thì nhất định phải thể hiện ra đầy đủ thực lực! Ta chính là đang muốn cho nó biết, nhân loại...cũng có thần lực!"

Oanh! Trần Phong đưa tay.

Ô...ô...n...g ——Thần lực vận rủi nhàn nhạt rung động trên tay trái.

Ô...ô...n...g ——Thần lực may mắn nhàn nhạt rung động trên tay phải.

Thần lực mà Trần Phong còn lại cũng không nhiều, ở dưới sự chậm rãi khôi phục, giờ phút này vậy mà lại đồng thời sử dụng hai cỗ thần lực, quả thực đã làm cho Đỗ Mã cả kinh, hỏi: "Người muốn làm cái gì?"

"Đồng thời sử dụng may mắn cùng với vận rủi, sẽ triệt tiêu lẫn nhau." Đỗ Mã nhắc nhở.

"Ông cho rằng ta sẽ ngu như vậy?" Trần Phong trợn mắt trừng một cái: "Thi triển đồng thời vào một đối tượng, tự nhiên sẽ triệt tiêu, thế nhưng nếu như là đối tượng khác biệt, ha ha, sẽ có được hiệu quả không thể tưởng tượng nổi...nhất là, khi phóng thích cùng một lúc."

Xoạt! Trần Phong vung vẩy hai cánh tay.

Ô...ô...n...g ——Thần lực phun trào, không có bất kỳ sự che dấu nào, thần lực may mắn trong nháy mắt bao phủ Cự Long Thái Cổ.

Cự Long Thái Cổ đang chiến đấu, đột nhiên nhìn về phía phân hội Gen Công Hội, hiển nhiên đã cảm nhận được cỗ lực lượng thần bí mà quen thuộc này, một chút lực lượng trong cơ thể cũng trở nên càng thêm cường đại. Mà cùng lúc đó, nó cũng phát giác ra được, có một cỗ lực lượng hắc ám mà âm lãnh, đem con thần lẫn trước mắt bao trùm toàn diện.

May mắn, khiến cho con Cự Long càng trở nên dũng mãnh phi thường.

Vận rủi, khiến cho con thần lằn càng thêm khổ cực.

Đây là hai cỗ lực lượng hoàn toàn khác biệt!

Đồng dạng, sự khổ cực của thần lằn, là vận rủi của con thần lằn, cũng là sự may mắn của Cự Long. Cự Long dũng mãnh phi thường, là may mắn của Cự Long, cũng là vận rủi của con thần lằn! Hai loại lực lượng thi triển đồng thời, dường như đã tạo thành một loại chông chát tuần hoàn nào đó!

Truyền thừa thần lẫn

Oanh! Lực lượng kinh khủng của Cự Long Thái Cổ, vào thời khắc này tỏa ra, khí thế sục sôi.

Phốc! Long Dực trong nháy mắt liền bị đánh bay ra bên ngoài.

"Đây là..." Đỗ Mã cả kinh, ông ta đã nhìn thấy tận mắt, Trần Phong hết sức tùy ý vung tay trái, vung tay phải, thần lực nhàn nhạt phun trào, toàn bộ chiến cuộc liền thay đổi hoàn toàn!

Này, này, chuyện này...

Thần lực...còn có thể dùng như thế? Đỗ Mã có một chút phát mộng, ông ta đối với sự nhận biết thần lực, hẳn là so với rất nhiều người còn phải khắc sâu hơn, thần lực may mắn và thần lực vận rủi, thuộc về cái chủng loại thủy hỏa bất dung kia, gần như không có khả năng đồng thời xuất hiện!

Thế nhưng hiện tại... ông ta đã tận mắt nhìn thấy thần lực may mắn và thần lực vận rủi chồng chất lên nhau...hai loại thần lực phụ tá lẫn nhau, toát ra hiệu quả gấp năm lần trở lên! Quá mức kinh khủng!

Con thần lẫn vốn đang ở vào thế yếu liên triệt để bị dập tắt, con thần lẫn nguyên bản còn có thể khôi phục huyết mạch truyền thừa, ở trước mặt Trần Phong, lại không có một chút đất dụng võ nào, bị phế đi ngay tại chỗ.

Nói đùa cái gì vậy? Đắc tội Trần Phong còn muốn đột phá? Ngây thơ!

Ven bờ Đông Hải, chiến đấu đã kết thúc.

Cự Long Thái Cổ dùng sát chiêu cực mạnh triệt để giết chết Long Dực hóa thân thần lẫn, sau đó nhìn về phía vị trí đám người trong phân hội Gen Công Hội, ánh mắt trở nên thâm thúy.

Đám người trong phân bộ Gen Công Hội trong nháy mắt trở nên khẩn trương.

Mà đúng vào lúc này, có một người trẻ tuổi bước vào bên trong chiến trường ven bờ Đông Hải, hấp dẫn hết thảy ánh mắt.

"Cự Long đại nhân tôn kính." Hắc thành kính nói: "Ngài mạnh mẽ đến mức làm cho người khác phải kính ngưỡng, ta có thể bái ngài làm thầy hay không?"

"..."

Ánh mắt của Cự Long Thái Cổ rơi ở trên người của hắc, rất lâu, nó lắc đầu, lại mở miệng nói ra: "Trên người ngươi cũng không có huyết mạch Cự Long, không thể thừa nhận lực lượng truyền thừa của ta."

"Hít hà!——" Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Moá, con Cự Long này vậy mà lại có thể nói chuyện?

"Ha ha." Đỗ Mã cười lạnh một tiếng.

Đám người im lặng, à đúng rồi, rùa đen thành tinh cũng biết nói chuyện, người ta đường đường là Cự Long Thái Cổ...

"Khụ khụ." Trần Phong tăng hắng một cái, cũng đã quên sinh vật ở thời đại Thái Cổ đều có trí khôn, bất quá tất nhiên nếu đã biết nói chuyện, vậy thì so với gia súc còn mạnh hơn nhiều.

"Vậy thì ngài có thể trở thành thần thủ hộ của nhân loại có được hay không?" Người trẻ tuổi kia vẫn như cũ thành kính nhìn Cự Long nói: "Thời đại Thái Cổ buông xuống, nhân loại chỉ là sinh linh phổ thông, cũng không có thực lực cường đại như ngài, cho nên ta hi vọng có thể đạt được sự phù hộ của ngài."

"..."

Cự Long Thái Cổ vẫn như cũ lắc đầu, nó đứng dậy, tỏa ra uy thế kinh khủng, giống như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn người trẻ tuổi nói: "Ta cũng không phải là thần linh, các ngươi cũng không cần ta... nhân loại các ngươi, cũng có thủ hộ thần thuộc về mình."

"Chúng ta, cũng có?" Người trẻ tuổi mờ mịt.

"Tự giải quyết cho tốt." Cự Long Thái Cổ gật gật đầu, ầm ầm đứng dậy, phá không mà đi.

"Đi, đi rồi?" Đám người Gen Công Hội mừng như điên.

Cự Long Thái Cổ có thực lực đáng sợ, khiến cho người ta lo lắng kia, vậy mà cứ đi như thế? Tất cả những thứ này dường như cùng với trong dự liệu kế hoạch của bọn hắn cũng không giống nhau.

"Thành công." Trần Phong cùng với phó hội trưởng liếc mắt nhìn nhau, cũng triệt để nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Mà người trẻ tuổi thành kính kia thì lại thất vọng trở về, sau khi tiến vào phân hội Gen Công Hội, hai chân liền trở nên mềm nhũn, kém chút nữa là không có ngã trên mặt đất: "Cha mẹ ời, hù chết cha rồi."

Trần Phong tròn trắng mắt nhìn người trẻ tuổi.

"Trần Phong, ngươi chỉ để cho một mình ta đi báỉ sư, sẽ không sợ nó giết ta hay sao?" Từ Phi tức giận nói.

Không sai, Từ Phi dám đi qua, cũng là bởi vì Trần Phong bảo hắn đi.

"Nó sẽ không." Trần Phong cười tủm tỉm nói: "Nếu có trí khôn còn biết nói chuyện, vậy liền có thể trao đổi, nhất là ngươi lấy lòng nó như thế, ừm... nó dĩ nhiên sẽ không cự tuyệt ngươi."

"Nhất là...ở dưới tình huống nó cảm nhận được hai cỗ thần lực."

"Thần lực?" Từ Phi gãi gãi đầu.

"Dĩ nhiên." Trần Phong bình tĩnh nói: "Bằng không thì ngươi cho rằng ta sẽ dám để cho ngươi đi qua? Cự Long Thái Cổ lần này thức tỉnh sớm, cũng thiếu nữ thần may mắn một phần nhân tình, cho nên...nó cảm nhận được thần lực may mắn, đương nhiên sẽ không giết ngươi."

Dù sao, bây giờ Linh thể nhưng chính là nữ thần may mắn! Trần Phong nếu dám để cho Từ Phi đi, tự nhiên là có thể hoàn toàn nắm chắc.

"Vậy nếu như nó đồng ý thì sao?" Từ Phi mờ mịt.

"Đồng ý thì càng tốt hơn." Trần Phong bữu môi: "Người cho rằng Cự Long Thái Cổ sẽ dễ dàng nhìn thấy như vậy? Nếu như không phải do nữ thần may mắn liều mạng triệu hoán nó đi ra, người căn bản sẽ không nhìn thấy! Thực lực của Cự Long Thái Cổ có thể so được với thần linh, nếu như nó nguyện ý thu người làm đồ đệ, về sau người ở thời đại Thái Cổ, không sai biệt lắm cũng có thể xông pha ra một con đường!"

"Cũng đúng." Từ Phi lấy lại tinh thần, tiếc nuối nói: "Đáng tiếc là nó không có đáp ứng."

"Đó cũng là điều bình thường." Trần Phong hiểu rõ, dù sao thì loại chủng tộc Thái Cổ này, coi trọng nhất là hai chữ huyết mạch.

"Nếu không...người hãy đi thu một chút huyết mạch Long tộc?" Trần Phong suy nghĩ một chút.

Từ Phi kinh ngạc: "Cái đồ chơi Huyết mạch này còn có thể làm ra được?"

"Ừm..." Từ Phi trầm ngâm một lát: "Ta ngược lại thật ra không có ý kiến, bất quá mẹ của ta sẽ có khả năng không đồng ý."

"? ? ?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt phát mộng: "Người nghĩ gì thế, ta đang muốn nói là nhờ Không Bạch mang người trở về..."

"A a a." Từ Phi giật mình: "Người nói cái này sao."

"Được rồi." Từ Phi lắc đầu: "Hiện tại nhóm người Cộng Minh đều đã thức tỉnh, cả đám đều nhìn chăm chăm vào thời đại Thái Cổ đó, không chỉ có hiện tại, còn có thời đại Thái Cổ trong trí nhớ!"

"Ta lần trước đi tìm Không Bạch, hắn nói...hiện tại một khi bước vào thời đại Thái Cổ, thì sẽ xuất hiện trong trí nhớ của rất nhiều người, đoán chừng sẽ bị người ta đuổi giết! Những người kia cũng không phải người ngu, căn bản sẽ không cho hắn bất cứ một cơ hội nào." Từ Phi rất là tiếc nuối nói.

"Cũng đúng." Trần Phong buông tay, vậy liền không có biện pháp.

Trước kia người Cộng Minh đều đang ngủ say, bọn hán tùy tiện đều có thể đi đến thời đại Thái Cổ làm một chút chuyện, chỉ cần chú ý một chút, tránh đi một số tồn tại kiên kị, thì sẽ không gặp phải phiền toái gì.

Thế nhưng hiện tại...thần linh đã thức tỉnh, người Cộng Minh chạy đầy đất, bọn hán trở về rất có thể sẽ trực tiếp bị đập chết.

Từ Phi chủ tu thể xác, kỳ thật huyết mạch Long tộc là thích hợp cho hán nhất, đáng tiếc, trước mắt còn không có cái cơ duyên này, mà Đỗ Mã sau khi nghe được loại tin tức này thì lại lặng yên không một tiếng động đi đến đây.

"Ha ha, tiểu huynh đệ." Đỗ Mã lặng lẽ kéo Từ Phi đến một nơi hẻo lánh, hỏi: "Truyền thừa thần lằn, có muốn tìm hiểu một chút?"

Rùa thần đại bổ

"Cút!" Từ Phi không có một chút khách khí đuổi khách.

M* nó, thi thể đang nằm trên ven bờ Đông hải kia còn không phải chính là một người thừa kế truyền thừa thần lằn? Lừa dối ai đây? Hắn cũng không muốn biến thành kẻ thù tiếp theo của Cự Long Thái Cổ.

"Kỳ thật truyền thừa thần lằn rất mạnh..." Đỗ Mã cố gắng nói rõ lý do:
"Long Dược chỉ là vì còn chưa kích hoạt được huyết mạch, ta có thể trợ giúp người kích hoạt huyết mạch thần lằn."

"Cút!" Từ Phi cười lạnh.

"Thật sự, ta thấy chúng ta rất có duyên phận." Đỗ Mã kiên nhẫn nói ra.

"Cút!" Từ Phi bĩu môi, lừa dối ai đây? Hắn biết thân phận của Đỗ Mã, là một lão rùa đen thành tinh, là một người Cộng Minh, nếu như là trước kia, tự nhiên là được người người kính ngưỡng, thế nhưng bây giờ người Cộng Minh lại chạy đầy đất, thật sự là kính ngưỡng không nổi, nhất là cái lão gia hoả này, không cần quan tâm đến thân phận cao quý của mình, chủ động tiếp cận, chào hàng huyết mạch thần lằn...

Cái lão gia hoả này...Trần Phong ở một bên cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

Vừa rồi vào thời điểm Cự Long chiến đấu, Đỗ Mã cũng không chạy sang, hiện tại lại chạy sang rất nhanh.

Chờ một chút... Trần Phong đột nhiên ý thức được điều gì.

Đỗ Mã thật sự sẽ nhàn rồi đến phát chán, sẽ vì Từ Phi cố ý đi đến đây một chuyến? Hiển nhiên là không phải, như vậy lần này ông ta tới, đến cùng là vì cái gì?

"Ta tới thu lấy huyết mạch thần lằn trên người của Long Dược, thuận tiện tìm người thừa kế." Đỗ Mã thở dài.

"Thật sự?" Trần Phong hết sức hoài nghi.

"Thật." Đỗ Mã trầm ổn nói ra.

"Thật sao..." Trần Phong hơi híp tròng mắt, hẩn nhìn thần sắc tỉnh táo của Đỗ Mã, lại liếc nhìn Từ Phi, bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện, trong ấn tượng, lần thứ nhất Từ Phi thuê biển thể xác, dường như là bởi vì...

Đáy biển? Rùa đen? !

! ! Trần Phong nhớ tới chuyện này, Từ Phi sở dĩ có thể đi trên con đường tăng cường thể xác, cũng là bởi vì ở thời điểm trong Biển Băng, gặp được một con rùa đen đáng chết, sau đó liền hấp thu tinh huyết của nó! Từ đó về sau, thân thể của Từ Phi liền trở nên đặc thù!

Con rùa đen kia...là Quy Linh! Hoặc có thể gọi là, Thánh Linh!

"Có một cái vấn đề nhỏ." Trần Phong cười híp mắt nhìn Đỗ Mã hỏi: "Thánh Linh đến cùng là cái gì?"

Xoạt! Sắc mặt của Đỗ Mã đại biến.

"Đề ta đoán một chút."

"Nghe nói Thánh Linh là một loại tồn tại có thân thể bất tử rất đặc thù, cho nên ông mỗi lần đều giết nó chế biến thành nhiều loại món ăn rồi ăn hết, sau đó phục sinh, ngay từ đầu mọi người đều tưởng rằng đó chỉ là một trò tiêu khiển, hiện tại xem ra..."

"Ông muốn nuốt chửng Thánh Linh, chỉ sợ là bởi vì trong cơ thể của nó có ẩn chứa lực lượng đặc thù."

"Mong muốn sinh tồn ở thời đại Thái Cổ cũng không dễ dàng, ta không tin một cái chủng tộc không có cường giả sẽ có thể tiếp tục sống sót, cho nên, chủng tộc của ông ngoại trừ Đỗ Mã, hẳn là cũng có thủ hộ giả!"

"Ta đã từng nghĩ tới đó là một vị thần linh nào đó, thế nhưng bây giờ nghĩ lại...có lẽ đó chính là Thánh Linh!"

"Tại thời đại Thái Cổ, chính là do nó một mực thủ hộ chủng tộc của ông, chiến đấu bình thường nó sẽ không tham dự, chỉ có chiến đấu dính đến thần linh, nó mới có thể xuất hiện."

"Mãi đến khi...thời đại Thái Cổ ngã xuống, hết thầy thần lực bị phong ấn, Thánh Linh cũng bị mất đi lực lượng, cho nên con rùa đen nhỏ hiện tại, cái tên gia hỏa ngày ngày bị ông ăn thịt kia..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Nó là thần, hoặc nói là, là một vị thần linh còn chưa thức tỉnh!"

Oanh! Tâm thần của mọi người chấn động mãnh liệt.

Trời ạ? Thần? Con rùa đen nhỏ nhiều chuyện lại có thể là một vị thần? Tên tiểu gia hỏa ngày ngày ngồi ăn rồi chờ chết kia, lại có thể là thần linh?

Phó hội trưởng bối rối.

Từ Phi cũng bối rối.

Chỉ có Đỗ Mã, là lộ ra vẻ mặt vô cùng khó coi.

"Ông ngày ngày ăn nó."

"Không phải là bởi vì bản chất ăn hàng của ông, muốn ăn đồng loại của chính mình... mà ông chỉ đang nghĩ biện pháp, làm như thế nào để hấp thu thần lực trong thân thể của Thánh Linh!" Trần Phong bình tĩnh nói: "Mà lần này ông đến, cũng là vì Từ Phi, bởi vì ông cảm nhận được trong cơ thể của hắn, cỗ lực lượng đặc biệt thuộc về thần linh kia!"

"Hả?" Từ Phi đột nhiên trừng lớn con mắt.

"Ông đã ăn Thánh Linh vô số lần đều không thu hoạch được lực lượng...không biết từ khi nào, Từ Phi vậy mà đã dung hợp một bộ phận, cho nên hắn có thể bỏ qua bất luận cái đặc tính gì, bỏ qua bất luận cái năng lực gì, tu thành thân thể hiện tại!" Trần Phong phân tích.

Đỗ Mã im lặng: "..."

"Cha mẹ ơi." Từ Phi kích động run rẩy, nguyên lai lão tử dung hợp chính là lực lượng thần linh của rùa đen? Quá mức trâu chó a! Khó trách tiểu Ly ở

quán mát xa gọi đầu nói mình càng ngày càng lợi hại! Quả nhiên là danh bất hư truyền.

Rùa thần đại bổ a!

"Cho nên ông đang muốn bắt lấy Từ Phi nghiên cứu một chút." Trần Phong làm ra tổng kết: "Nhìn một chút xem Từ Phi đến cùng đã dung hợp như thế nào, sau đó dùng một loại phương thức giống nhau, triệt để nuốt chửng Thánh Linh, thu hoạch được tất cả lực lượng của nó!"

Chờ một chút, Từ Phi rất nhanh liên ý thức được một chút không đúng, ánh mắt nhìn về phía Đỗ Mã tràn ngập sát ý: "Không phải là ông cũng muốn ăn thịt ta đó chứ?."

Đỗ Mã trợn mắt trừng một cái.

"Lão tử không ăn thịt người." Đỗ Mã tức giận nói.

Bầu không khí nguyên bản ngưng trọng khẩn trương, bỗng nhiên bị cái tên dở hơi này biến thành không ra sao.

"Đúng như lời Trần Phong nói, ta chỉ muốn nghiên cứu một chút." Đỗ Mã thở dài: "Ta nguyên bản cũng đã nghĩ qua, nếu như từ trên người của Từ Phi vẫn không tìm ra được đầu mối mà nói, có hay không muốn giết chết hắn, cuối cùng...thực sự không xuống tay được." Đỗ Mã cười khổ.

Từ Phi có thể hấp thu thần lực quy linh, có thể nói là người thừa kế duy nhất của quy linh! Cho nên ông ta đã từng có một chút ý nghĩ cực đoan, thế nhưng cuối cùng vẫn không xuống tay được. Ông ta cuối cùng cũng không phải là rùa tâm ngoan thủ lạt.

"! ! !" Từ Phi trừng lớn con mắt, trời đất, lão nhân gia ngài thật sự còn nghĩ tới biện pháp như vậy hay sao?.

"Nghĩ tới không phải là một chuyện rất bình thường hay sao?" Đỗ Mã cười lạnh: "Ngươi lúc còn trẻ, đã tự sướng với bao nhiêu cô gái, chẳng lẽ cục cảnh sát sẽ thật sự đem bắt ngươi lại?"

"Khụ khụ." Từ Phi hơi lộ ra vẻ xấu hổ ho khan hai tiếng.

Trần Phong: "..."

"Ta chỉ cảm thấy kỳ quái." Đỗ Mã xoa xoa đầu: "Vì cái gì quỷ linh lại chọn ngươi! Lúc trước nó hóa thân chạy đi, ngay cả mình là ai cũng không biết, càng không có khả năng lựa chọn ngươi, cho nên...hắn là từ nơi sâu xa đã định trước, thế nhưng vì cái gì?" Đỗ Mã rất là hoài nghi.

Một nhân loại thật tốt, làm sao lại dính líu quan hệ cùng với rùa đen rồi?

"Bởi vì ta bình thường có một chút hèn mạt?" Từ Phi trầm tư, hắn nhớ kỹ có rất nhiều cô gái ưa thích mắng hắn là con rùa đen khôn kiếp.

"Ha ha." Đỗ Mã cười lạnh: "Ngươi có tin hay không lão tử hiện tại sẽ giết ngươi."

Trần Phong trợn mắt trừng một cái.

Tội Ác Chi Thần

"Nếu như thế, ông hãy dẫn hắn đi đi." Trần Phong trầm ngâm một lát rồi nói: "Nghiên cứu thật tốt một chút, nếu như có thể làm rõ ràng nơi phát ra thần lực, chính ông hấp thu là được, nếu như thực sự không được, thì hãy để cho cái tên này kế thừa đi."

"Người tin tưởng ta như vậy hay sao?" Đỗ Mã thở dài.

"Chúng ta cùng nhau đi tới, nếu như ngay cả ông ta cũng không tin, ta còn có thể tin tưởng ai?" Trần Phong buông tay.

"Đa tạ." Đỗ Mã cảm tạ.

"Uy uy uy?" Từ Phi nghe hai người nói chuyện liền lộ ra vẻ mặt phát mộng: "Các người có nghĩ tới hay không, ta mới là người trong cuộc?"

"Cáo từ." Trần Phong khoát khoát tay.

Xoạt! Đỗ Mã kéo lấy Từ Phi biến mất, trên không chỉ để lại tiếng kêu thảm thiết của Từ Phi: "Trần Phong, người không thể đối xử với ta như vậy, a a a a...lão tử mới không muốn làm rùa đen! ! !"

Cái tên này...Trần Phong xoa xoa đầu.

Quả nhiên, Thái Cổ buông xuống, mỗi người đều có cơ duyên của mình.

Thiên hạ này, chung quy vẫn khác biệt cùng với dĩ vãng.

"Kéo thi thể của con thần lặn vào." Trần Phong phân phó nói: "Coi như lực lượng huyết mạch đã bị Đỗ Mã rút đi, đồ còn dư lại cũng rất có giá trị nghiên cứu, Thái Cổ buông xuống, nhân loại tuyệt đối không thể lạc hậu."

"Hiểu rõ." Một đám người đi qua, đem thi thể của con thần lặn khiêng đi.

"Cuối cùng cũng đã giải quyết." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, sự tình Cự Long Thái Cổ, có thể giải quyết như thế, thực sự là vô cùng hoàn mỹ, bất quá nhân loại hiện tại vẫn quá mức nhỏ yếu, hiện tại không có đủ thực lực để đối kháng cứng rắn với sinh vật Thái Cổ.

Chỉ có điều là, lần này có Long Dược làm pháo hôi, lần sau thì sao?

Oanh! Trên bầu trời có một tiếng sét đùng đoàng.

Cự Long Thái Cổ đã bắt đầu xuất hiện, những con cự thú Thái Cổ khác cũng không bao lâu nữa sẽ xuất hiện. Mảnh đất đai yên lặng thật lâu này, bắt đầu có đủ loại kỳ quái sinh vật toát ra, dĩ nhiên, tuyệt đại đa số bọn chúng đều ngủ say ở những khu vực không biết mà ít ai lui tới kia.

Nhân loại, nên đi nơi nào? Trần Phong hết sức lo lắng.

Oanh!

Ầm ầm! Sau một tiếng sét đùng đoàng kia, bầu trời bỗng nhiên trở nên mờ mịt.

Trần Phong nhíu nhíu mày, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, cảnh tượng này không giống như là thời tiết bình thường, vào thời điểm đang kỳ quái, trên bầu trời bỗng nhiên rơi xuống một cơn mưa nhỏ tí tách.

"Trời mưa." Trần Phong vươn tay, tiếp được một chút nước mưa, tâm thần bỗng nhiên run lên, bởi vì ở bên trong những giọt nước mưa bình thường đến mức không thể bình thường hơn được này, hắn cảm nhận được một cỗ thần lực quen thuộc.

Lại là một vị thần linh, thức tỉnh.

"Lần này là vị thần nào?" Trần Phong ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Thần Mưa? Thủy thần?

"Không biết." Trong đôi mắt to của Linh lấp lánh, hiển nhiên cũng không biết. Còn nữ thần vận rủi, vị tiểu tử này ở trong đại bộ phận tình huống, cũng không muốn để ý tới Trần Phong.

Ví dụ như đơn giản nhất...bây giờ còn chưa giải quyết được vấn đề về vòng đeo cổ tay.

Trần Phong muốn sử dụng vòng đeo cổ tay, trừ phi mở ra giá trị may mắn cứng rắn cùng với nữ thần vận rủi, cho nên hắn suy nghĩ một chút, vẫn dứt khoát từ bỏ cái quyết định tìm đường chết này, tiếp tục sử dụng bí thuật gào rống của Cổ tộc.

"Mặc kệ là vị thần nào." Linh suy nghĩ một chút, sắc mặt trở nên nghiêm túc nói: "Nắng hạn gặp mưa, thần lực ẩn chứa trong cơn mưa này, chỉ sợ rằng sẽ kích thích cho các vị thần linh khác thức tỉnh, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, chờ trận mưa này kết thúc, chỉ sợ là những vị thần linh kia sẽ xuất hiện."

"Rốt cục...cũng đến lúc này rồi hay sao?" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hiện tại hết thảy những chuyện mà hắn làm, cũng là vì muốn cho nhân loại kéo dài thời gian phát triển, thế nhưng lão thiên dường như cũng không muốn để cho hắn toại nguyện, một trận mưa thần lực này...đã phá hủy hết thảy.

"Nếu không, dùng vận rủi ép một chút?" Trần Phong nghĩ đến như thế.

"..."

Nữ thần vận rủi căn bản không thèm để ý tới hắn, bằng vào một chút thần lực vận rủi còn lại, cố gắng trấn áp hết thảy thần linh Thái Cổ, người có phải là một tên ngốc hay không?

Vậy phải làm sao bây giờ? Trong lòng của Trần Phong tràn ngập sự lo lắng, mà đúng vào lúc này, bộ điều tra của Gen Công Hội truyền tới một tin tức quỷ dị, ở chỗ sâu trong lòng đất, lại phát hiện ra vật sống.

"Trong lòng đất?" Sắc mặt của Trần Phong tái xanh, đám đồ đàn này lại tới xem náo nhiệt cái gì?

Chờ một chút... Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì hỏi: "Như vậy, cho ta mạo muội hỏi một chút... bên trong thần linh các người, người mạnh mẽ nhất, được gọi là gì? Sáng Thế thần? Hủy Diệt Chi Thần? Tử thần? Bàn

Cổ? Hồng Quân? Tốt nhất là đã toi đời, cái chủng loại mà không còn cách nào phục sinh kia."

"Ngài muốn làm gì?" Linh lập tức trở nên cảnh giác.

"Tìm hiểu một chút a." Trần Phong thản nhiên nói.

Linh rất là hoài nghi nhìn Trần Phong, do dự một chút, mới thận trọng nói: "Loại cấp bậc thần linh kia, là không thể tùy tiện đùa giỡn, nhất là vũ nhục..."

"Ta giống như là cái loại người đó hay sao?" Trần Phong trừng lớn con mắt.

"Không giống." Linh rất cẩn thận nói: "Có điều, vị đại nhân kia, coi như đã rời đi khỏi cái thế giới này, thế nhưng thiên địa này đều là do ông ta tạo ra, cho nên làm loạn, rất có thể sẽ tạo ngộ thiên khiển."

"Há, vậy thì quên đi." Trần Phong nhún nhún vai.

Linh: "..."

Nữ thần vận rủi: "..."

Cứ như vậy từ bỏ? Cho nên cái tên gia hỏa này thật sự dự định làm ra sự tình gì có đúng hay không? Nếu như không phải là Linh nhắc nhở, con hàng này có phải hay không sẽ lập tức làm?

Hai vị nữ thần đều không còn gì để nói.

"Như vậy...cấp bậc hơi thấp một chút?" Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Chỉ cần không có quan hệ cùng với thiên địa là được."

"Tội Ác Chi Thần ——Diệp." Linh không có một chút do dự nói ra.

"Diệp?" Trần Phong nhớ tới cái tên này.

Bởi vì Thái Cổ buông xuống, bọn hắn đều đến tìm Đồ Mã bù lại một thoáng tri thức Thái Cổ, một chút thần linh nổi danh, bọn hắn thật sự là đều biết, vị Tội Ác Chi Thần này, chính là một vị trong số đó.

Bởi vì gã quá mức nổi danh, trong truyền thuyết, gã năm đó cố gắng mê hoặc hết thầy thần linh phạm tội, để gia tăng thần lực cho mình, dĩ nhiên, kết quả không cần phải nhiều lời, bằng qua một khoảng thời gian, liền triệt để bị đập chết. Thế nhưng thực lực của gã lại không thể nghi ngờ, dám lấy một người khiêu chiến hết thầy thần linh, có thể thấy rõ thực lực cường đại của gã!

Vị thần linh này, đã từng là một dạng tồn tại truyền kỳ, cho dù là cuối cùng đã bị mọi người đập chết.

"Rất tốt." Trần Phong phi thường hài lòng.

Nguyên lai Tội Ác Chi Thần lại có thực mạnh như vậy, như vậy thì dễ làm rồi.

"Ngài muốn làm gì?" Linh nhỏ giọng nói ra: "Giả mạo Tội Ác Chi Thần là chuyện không thể nào, sẽ xảy ra chuyện."

"Ta giả mạo gã để làm cái gì?" Trần Phong trợn mắt trừng một cái.

Loại thần linh này cơ hồ là đứng đầu vạn ác, ai giả mạo gã đều là tự tìm đường chết được chứ?

Đám ngu xuân

Trần Phong chỉ nghĩ đến một cái phương pháp vui sướng, khiến cho nhân loại tranh thủ thời gian mà thôi.

"Người hãy chờ xem." Thần lực nhàn nhạt trong tay của Trần Phong phun trào, hòa làm một thể cùng với nước mưa: "Sự tình, sẽ càng ngày càng trở nên thú vị."

...

Oanh! Đại địa nổ tung, một đám người áo đen đặng đặng sát khí từ dưới lòng đất giết ra.

Đám người này có thực lực kinh khủng, nhìn qua cực kỳ cường đại, chỉ có điều là, bọn hắn vừa đi ra khỏi mặt đất, liền gặp một đội binh sĩ, đang hung ác giết tới bọn hắn.

"Giết!" Người cầm đầu lạnh lùng phát phát tay.

Phốc! Trong tay đám người áo đen lưu chuyển ánh sáng, nguyên một đội binh sĩ, trong nháy mắt liền bị giết sạch sành sanh.

"Ha ha."

"Cấp A sao..."

"Quả nhiên."

Đám người kia cười lớn: "Ha ha ha, nguyên lai đây chính là thực lực chân chính của thế giới loài người hay sao? Chúng ta trước đó quả nhiên đã bị cái tên đáng chết Trần Phong kia lừa gạt."

Nói xong, hắn kéo áo bào đen xuống, lộ ra hình dáng, thành linh đúng là Song Giác tộc.

"Nhân loại...chúng ta đã tới!" Trưởng lão Song Giác tộc ngạo nghễ nói.

Lần này bọn hấn tới yếu nhất cũng là Giác Tinh Giả.

Nhân loại? Ha ha, bọn hấn mạnh nhất cũng bắt quá cũng chỉ có một mình Trần Phong mà thôi, nhất là bọn hấn vừa rời từ trên người của binh sĩ, thấy cái gì mà văn bản tài liệu ủy thác của Gen Công Hội.

Ừm... Trần Phong lại có thể là cao tầng quản lý của cái tổ chức này?

Quả nhiên, Song Giác tộc bọn hấn đi vào cái thế giới này, chính là vì chinh phục mà đến.

"Có nên đóng cổng truyền tống hay không?" Có người hỏi.

"Không cần." Trưởng lão Song Giác tộc cười lạnh: "Lưu lại mười Giác Tinh Giả, bảo hộ cổng truyền tống, để cho đại quân Song Giác tộc của chúng ta, liên tục không ngừng tới, nơi này...sẽ trở thành thế giới của chúng ta!"

"Vâng!" Tất cả mọi người sôi trào máu nóng, Song Giác tộc bọn hấn, cuối cùng cũng đã tới thời điểm phát triển hay sao?

"Xuất phát!" Trưởng lão Song Giác tộc vung tay lên.

Oanh! Đại quân xuất động, bên trên đường đi, bọn hấn gặp rất nhiều binh nhân loại sĩ, mặc dù có số lượng rất nhiều, thế nhưng đều thuần một sắc là cấp A, ở trong tay của bọn hấn không có một người nào có thể sống sót.

Phốc! Một đường chém giết mà qua, mấy trăm người Song Giác tộc, không có một ai bị tổn thương.

"Nhân loại, quá yếu." Trưởng lão Song Giác tộc khinh bỉ nói ra.

Cái thế giới này quả nhiên là bị hạn chế cảnh giới Giác Tinh Giả, Trần Phong lúc trước trong lúc vô tình rơi xuống thế giới Song Giác, lúc này mới có thể đột phá đến cảnh giới Giác Tinh Giả, khiến cho bọn hấn có một loại ảo giác nào đó.

"Chúng ta chinh phục cái thế giới này, sau đó giữ lại tiểu thế giới, chờ đến thời điểm chúng ta đột phá, liền trở lại tiểu thế giới để đột phá." Trưởng lão Song Giác tộc phân tích.

Những người khác rất là tán thành, theo như bọn hắn nghĩ, cái thế giới nhân loại này, chính là thượng thiên mang tới cho bọn hắn một phần đất đai phì nhiêu.

"Nhưng mà cơn mưa này có một chút đáng ghét." Tướng quân Song Giác tộc có một chút sốt ruột nhìn cơn mưa rơi xuống từ trên bầu trời.

Nước mưa rơi xuống, rõ ràng đã làm ảnh hưởng tới tốc độ tiến lên của bọn hắn, làm hạn chế tầm nhìn.

"Không sao." Trưởng lão Song Giác tộc cười nhạt một tiếng: "Nếu như cái này là trắc trở phải trải qua khi chinh phục cái thế giới này, ta sẽ vô cùng vui lòng."

"Ha ha." Tướng quân Song Giác tộc nhin không được cười ha hả, đúng vậy, còn có cái hành trình nào thoải mái hơn chinh phục một cái thế giới hay sao?

"Đi!" Đại quân Song Giác lần một nữa xuất phát.

Mục tiêu ——chinh phục toàn thế giới nhân loại.

Mà vào giờ khắc này, có một đạo thân ảnh đen kịt xuyên qua thế giới Song Giác, từ bên trong cổng truyền tống, trong chớp lát bước vào thế giới Song Giác, lại không có người nào có thể phát giác.

"Giác Tỉnh Giả giai đoạn một?" Trên khóe miệng của đạo bóng đen lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Thân ảnh của hắn biến mất trong nháy mắt, vài người canh giữ cổng truyền tống cau mày một cái, không nhìn thấy bất kỳ một vật gì.

...

Ở trên đỉnh đầu của đại quân Song Giác tộc, ở phía trên lối ra từ dưới lòng đất, có một thiếu niên tóc nhuộm màu vàng, cùng với Phản Điền Trung, đang lạnh lùng nhìn đại quân ở dưới chân.

Xoạt! Thần lực trong tay của Phản Điền Trung phun trào, hấn dùng mảnh đất này làm căn cơ, sáng tạo ra một trận mê cung to lớn, những binh sĩ ở trong đó...

"Minh Nhân." Phản Điền Trung phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Đến rồi đến rồi." Minh Nhân hết sức không nhin được chỉ chỉ vào trong mê cung, một cỗ thần lực phun trào, cứ thế mà ở bên trong sáng lập ra vô số phân thân, hóa thân thành ngàn vạn, đóng giữ ở trong mê cung.

Nguyên lai, tất cả mọi người ở trong này, toàn bộ đều là phân thân của hắn.

"Cái năng lực này của ngươi..." Phản Điền Trung cho dù đã nhìn qua rất nhiều lần, như cũ vẫn cảm thấy rung động.

Thuật phân thân kết hợp cùng với thần lực, có thể làm đến loại trình độ này, ngoại trừ Minh Nhân, đoán chừng cũng tìm không ra người thứ hai. Hắn nhẹ nhõm phân thân thành ngàn vạn, hóa thân nam nữ già trẻ, một người chính là một đội quân, một chủng tộc, một cái thôn xóm, thậm chí là một tòa thành phố, những người Song Giác tộc kia cho đến bây giờ cũng không có phát giác ra.

"Lúc nào mới kết thúc." Minh Nhân thiếu kiên nhẫn hỏi.

"Không biết." Phản Điền Trung lắc đầu: "Trần Phong ra lệnh cho chúng ta tới bồi tiếp với đám ngu xuẩn này, cũng không biết là muốn làm cái gì, cũng không có nói bao lâu, chỉ nói là, đến lúc đó tự nhiên sẽ biết."

"..."

Minh Nhân nhíu mày.

"Thế nào, thần lực không đủ?" Phản Điền Trung hơi kinh ngạc.

Không nên chứ, dùng thực lực của người Cộng Minh, phối hợp chơi đùa với đám đồ đần này hẳn là sẽ không tiêu hao quá lớn chứ.

"Không, chỉ có điều là..." Minh Nhân hít vào một hơi thật sâu nói: "Vì không để cho bọn hầy phát hiện, cho nên vô luận là thôn xóm, thành phố, binh sĩ, nam nữ già trẻ, đủ loại người đều phải có."

"Ừm?" Phản Điền Trung nghi hoặc, vậy cũng không đến mức tiêu hao lớn a.

"Sau đó..." Minh Nhân khẽ cắn môi: "Đám khốn kiếp Song Giác tộc này, một người nữ đều không buông tha."

"..."

Phản Điền Trung bỗng nhiên trừng lớn con mắt: "Trời ạ, thuật phân thân của ngươi không phải là..."

"Không sai." Minh Nhân nghiêng răng nghiêng lợi: "Lão tử thấp nhất cũng có cảm thụ 10% của phân thân!"

"Hít hà —— " Phản Điền Trung hít vào một ngụm khí lạnh.

10%...độ chân thực này nhìn như rất thấp, thế nhưng mà khi ngàn vạn phân thân đồng thời...

"Bội phục!" Phản Điền Trung nổi lòng tôn kính: "Ta sẽ tận lực hạ một đạo mệnh lệnh, khiến cho số lượng nữ tính giảm bớt, bất quá cũng không thể không có, bằng không thì khẳng định sẽ khiến cho đám người này cảm thấy hoài nghi."

"Đa tạ." Minh Nhân nắm chặt hai quả đấm, thân thể thỉnh thoảng run rẩy.

"Đều là nhân tài a." Phản Điền Trung bùi ngùi mãi không thôi.

Ánh mắt của hầy rơi vào trên người của đám ngu xuẩn tự cho là mình sắp thống trị thiên hạ này, rất là nghi hoặc, Trần Phong giữ lại đám ngu xuẩn này, đến cùng là muốn làm cái gì?

...

Mưa nhỏ rơi xuống tí tách thật lâu, cỗ nước mưa mang theo thần lực này xâm nhập vào đại địa, không biết đã làm cho bao nhiêu vị thần linh dần dần thức tỉnh, mỗi ngày dường như cũng đều có vài cỗ lực lượng cường đại từ bên trong một góc nào đó dâng lên.

Thêm lửa

Đó là hào quang của thần linh cùng với người Cộng Minh thức tỉnh.

Thần uy không ngừng tuôn ra.

Cả vùng trời đều được bao phủ bởi khí tức của thần linh, cái thời đại Thái Cổ hắc ám nhất kia, rốt cục cũng triệt để buông xuống, người Cộng Minh ở khắp mọi nơi, thần linh đứng sừng sững trong thương khung, ngàn tỉ sinh linh, đều là giun dế.

"Thần linh rốt cục cũng đã buông xuống." Đỗ Mã ở Cổ tộc lẳng lặng ngẩng đầu nhìn.

Nhân loại...chỉ sợ là sẽ gặp phải nguy hiểm.

Thứ nhất không có gì khác, nhân loại quá mức nhỏ yếu, lại chiếm cứ lãnh thổ lớn nhất ở trên thế giới, không thể nghi ngờ, những vị thần linh này một khi thức tỉnh, tất nhiên sẽ để mắt tới nhân loại!

Thứ hai, tín ngưỡng, đối với người Cộng Minh sùng bái thần linh, chính là căn cơ mạnh mẽ của một vị thần linh.

Cho nên, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, khi đám thần linh này vừa thức tỉnh, những thần linh cơ hồ không còn được mấy tín đồ này, sẽ ở trong nhân loại bắt đầu một trận tranh đoạt kịch liệt.

Ở trong loại tình huống này, ai cũng sẽ không bảo vệ được nhân loại!

Ông ta không được, Trần Phong càng không được.

Bất quá, nhân loại diệt vong cũng là chuyện không thể nào, dù sao thì làm một thời đại có số lượng sinh linh lớn nhất này, cho dù là để nô dịch, thần linh cũng không cho phép nhân loại diệt vong.

Tuy nhiên, một trường hạo kiếp là không thể thiếu được.

Cường giả, sẽ chết.

Kẻ yếu, sẽ chết càng thảm hại hơn.

Chỉ có khăn cầu nữ thần may mắn chiếu cố, hi vọng tai họa sẽ không buông xuống đến bên cạnh mình. À, ở trong loại tình huống này, nữ thần may mắn cũng không thể bảo vệ được bọn hắn.

"A a a!" Từng tiếng tiếng kêu thảm thiết thê lương truyền đến.

Từ Phi ở bên trong một chiếc nồi chất lỏng màu xanh biếc nóng hổi kêu thảm: "Đỗ Mã, cái lão già khốn kiếp nhà ngươi, quả nhiên muốn đem ta luộc lên ăn, chờ lão tử đi ra ngoài nhất định phải cắt cái đầu của ngươi xuống để nấu canh uống."

"Im miệng!" Mặt mày của Đỗ Mã tối sầm.

Tên tiểu tử thúi này...giúp cho hắn tăng thần lực lên còn không biết tốt xấu như thế, thế giới nhân loại...

Được rồi, Đỗ Mã sau cùng cũng không có nói cho Từ Phi biết, bởi vì không có một chút ý nghĩa nào, hiện tại nói cho hắn, ngoại trừ khiến cho hắn lòng như lửa đốt rời đi khỏi nơi này, ngoại trừ đi ra bên ngoài chịu chết, thì không có một chút tác dụng nào.

Chỉ có thể chờ đợi, chờ Từ Phi dung hợp thần lực, chờ hắn kế thừa ý thức Quy Linh...

"Thật có lỗi." Đỗ Mã nói ra ở trong lòng.

"Thêm lửa." Đỗ Mã quát lớn một tiếng.

"Tới." Con rùa đen nhỏ lanh lợi đi tới, tăng thêm một đồng lửa lớn, vui tay vui mắt nhìn Từ Phi bị nấu, chắc chắn, lão già Đỗ Mã chết tiết này rồi cuộc cũng biết thay đổi khẩu vị.

"A a a!" Lại có từng tiếng tiếng kêu thảm thiết thê lương vang lên.

...

Ở phía trên tinh không, toà vương tọa to lớn như ẩn như hiện trên không trung.

Người nam nhân ngồi phía trên Vương tọa, vẫn đang nhẹ nhàng xoay chuyển chiếc nhẫn trong tay, ánh mắt lưu chuyển, một chiếc chiến hạm vừa mới bay lên trên tinh không, lại một lần nữa giống như pháo hoa nổ tung.

Gã hướng ánh mắt nhìn về phía tinh cầu trước mắt.

Thần lực phun trào.

Thần linh thức tỉnh.

Vô số đạo khí tức mạnh mẽ phun trào.

Một cái tinh cầu nguyên bản bình thường, rốt cục đã trở nên không có cách nào bình thường được nữa.

Người nam nhân nhàn nhạt nhìn, rất lâu sau, bên trong ánh mắt vậy mà lóe lên vẻ hơi trào phúng, hắn cứ như vậy lẳng lặng nhìn viên tinh cầu này thuế biến, biến đến vô cùng cường đại.

Rất lâu sau, thân ảnh của hắn mới một lần nữa biến mất, toà vương tọa to lớn cũng ở trong mơ hồ biến mất trong vũ trụ.

Hết thấy, đều trở nên như bình thường.

...

Ở một đỉnh núi nào đó.

"Lão đầu, đây là đang giải thích kiếp nạn hay sao?" Thiếu niên cười hì hì.

Trời đổ mưa thần lực, gia tốc quá trình thần linh thức tỉnh, đem đám thần linh chỉ có thể chậm rãi thức tỉnh, lập tức sẽ thức tỉnh vào bất cứ một lúc nào.

Ừm...ngắm lại hình ảnh kia, hết thấy thần linh xuất hiện như nắm sau con mưa, chặc chặc...

"Không biết." Ông lão có một chút mờ mịt, nguyên vốn có thể dự đoán tương lai, không biết từ lúc nào bỗng nhiên liền thay đổi. Ông ta chỉ biết là phiến đại địa này gặp phải một trường tai nạn, thế nhưng đến cùng là loại tai nạn nào?

Ông ta không biết.

Hoá giải như thế nào?

Ông ta không biết.

"Cắt." Thiếu niên bĩu môi: "Nếu như cái này cũng chưa tính là kiếp nạn, thì còn cái gì có thể xem là kiếp nạn."

"Ừm." Hãn dẫn gân cốt một cái.

"Ngược lại, cũng không có quan hệ gì với chúng ta."

"Nhân loại..."

"Ha ha."

...

Hải Thành.

Ở bên trong một toà lầu các, có một thiếu niên ngồi xếp bằng, thần lực nhàn nhạt chung quanh phun trào, thú vị là, kèm theo lực lượng nảy lên, chung quanh còn có từng đồ vật kỳ quái đang lóe lên.

Máy chơi game...

Máy tính...

Máy truyền tin...

Búp bê...

Đồ chơi màu hồng kỳ quái...

...

"Đây là những đồ vật mà các người cầu nguyện hay sao?" Thiếu niên thở dài.

Ngày nay, khẩu vị của trẻ em ngày càng nặng nề.

"Đi thôi." Hấn tiện tay vung lên, những vật kia xuyên qua hư không, rơi xuống những bên gối của những đứa trẻ kia.

Hấn cảm giác được rõ ràng thần lực của mình một lần nữa tăng vọt, còn những đứa trẻ có thể sẽ hạnh phúc, hoặc là bị bố mẹ đánh đập cho một trận khi nhìn thấy những thứ này vào buổi sáng, cũng không phải là chuyện mà hấn có thể quản được.

"Dù sao muốn thực hiện nguyện vọng cũng phải trả một cái giá đắt." Thiếu niên cười đắc ý cười.

Chỉ có điều là, khi ánh mắt của hấn nhìn ra cơn mưa bên ngoài cửa sổ, lại một lần nữa trở nên yên lặng.

"Loại tình huống này...sư phụ hấn là sẽ hết sức lo lắng a?" Hấn có chút lo lắng.

Sư phụ không biết từ khi nào, đã trở thành hy vọng duy nhất của nhân loại, mang trên vai gánh nặng phát triển cùng với bảo hộ nhân loại, đi từng bước một vô cùng gian khổ.

"Thái Cổ buông xuống...coi như các người là thần linh thì lại như thế nào?" Hấn hít vào một hơi thật sâu.

"Thực lực của ta bây giờ, còn thiếu rất nhiều, thế nhưng rất nhanh... rất nhanh ta sẽ trở nên mạnh hơn, vào trước khi các người triệt để thức tỉnh, vào trước khi các người triệt để khôi phục lực lượng..."

"Ta sẽ siêu việt các người!"

"Sau đó trợ giúp sư phụ, đánh bại toàn bộ các người!"

Thiếu niên giờ giờ nắm đấm của mình, tràn ngập ý chí chiến đấu.

Thần linh mặc dù sẽ thức tỉnh, thế nhưng cuối cùng cũng không có quá nhiều lực lượng, ngủ say ở bên trong một mảnh hư vô vô số năm, có nhiều lực lượng hơn nữa cũng sẽ biến mất, chỉ có thể chậm rãi ngưng tụ lại một lần nữa.

Mà chuyện này, chính là cơ hội của nhân loại.

Xoạt! Thiếu niên hít vào một hơi thật sâu, một lần nữa ngồi xếp bằng.

Thân ảnh của hắn hóa thành hư ảnh, xuất hiện ở trong mộng đẹp của vô số người, vị tướng quân này, nói cho ta biết, nguyện vọng của ngươi là cái gì? Thế giới hòa bình? Rất tốt, ta sẽ giúp ngươi thực hiện.

Vị thiết kế sư này, nguyện vọng của ngươi là cái gì?

Cái gì?

Bạn gái?

Thật có lỗi, cái này ta thật sự không có.

...

Lực lượng của hắn bắt nguồn từ người khác, vô luận là trong mộng hay là hiện thực.

Bí mật

Từ sau khi cơ duyên xảo hợp dung hợp cùng với một vị thần linh nào đó, thần lực tổ hợp cùng với năng lực, khiến cho hắn đi lên một con đường tràn đầy sự khác biệt!

Hắn, nhất định sẽ mạnh hơn!

Dưới ánh đèn đêm, trên khuôn mặt của thiếu niên cũng chưa bao giờ thiếu ý chí chiến đấu.

Oanh! Bầu trời càng trở nên mịt mù.

Cơn mưa nhỏ nguyên bản rơi tí tách, dường như đã trở nên lớn hơn, cũng càng dồn dập hơn.

Vô số người nhìn lên trên bầu trời.

Theo cái nhịp điệu này, cơn mưa lớn này chỉ sợ rằng đã sắp kết thúc.

Bọn họ cũng đều biết, vào thời điểm cơn mưa dừng lại, toàn bộ thế giới sẽ hoàn toàn thay đổi bộ dáng, không có thần lực đầy trời nữa, mà hết thảy thần linh đều sẽ đi ra ngoài tranh đoạt thuộc tín ngưỡng thuộc về chính mình.

Thiên hạ, sắp lộn xộn.

Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm cơn mưa lớn này rơi xuống càng nhanh, vào lúc sắp kết thúc, có một cái tin tức kinh sợ nặng ký xuất hiện, dường như có quan hệ cùng với Tội Ác Chi Thần - Diệp.

Đó là một khối phiến đá, hết sức phổ thông, hết sức bình thường.

Thế nhưng làm cho người ta kinh ngạc chính là, những chữ viết bên trên cái phiến đá kia, những chữ viết trải qua ma luyện vô số tuế nguyệt, vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng, lộ ra nội dung kinh sợ.

Hai mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt. Tội Ác Chi Thần đến cùng ngủ say ở chỗ nào? Những vị thần linh kia ngủ say ở chỗ nào? Bọn hắn vì cái gì không phát hiện ra sự tồn tại của Tội Ác Chi Thần? Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

"Đây là...Tội Ác Chi Thần không phải là chết rồi hay sao? Làm sao có thể là ngủ say?"

"Giả à?" Một vài vị thần linh kinh sợ.

"Người tìm được thứ này ở đâu?"

"Ta thức tỉnh ở bên trong dãy núi phụ cận, ta cảm nhận được lực lượng bao hàm tuế nguyệt ở phía trên phiến đá này, cho nên lấy ra nhìn một chút, chưa từng nghĩ tới, vật này..."

"Có phải là nguy tạo hay không?"

"Sẽ không."

"Ta đã kiểm tra qua, vật này, là thật sự tồn tại từ khi thời đại Thái Cổ hủy diệt cho đến bây giờ, trải qua vô số tuế nguyệt, bản thân của phiến đá này, càng là đồ vật mà thời đại Thái Cổ mới có!"

"..."

"Cho nên, nội dung ở phía trên này là thật?"

"Không biết." Bọn hắn nóng lòng lật phiến đá lên, cố gắng tìm kiếm manh mối.

Bởi vì cái nội dung này quá mức kinh người, Tội Ác Chi Thần nếu như còn sống, đối với hết thảy thần linh mà nói, đều là sự chiêm chọc lớn nhất, cùng với ác mộng lớn nhất.

Năm đó, Tội Ác Chi Thần cố gắng thống trị thế giới, bị Sáng Thế Thần tiêu diệt.

Thế nhưng Sáng Thế Thần đối với chuyện thế giới của mình thế mà còn bị những thần linh khác lợi dụng vô cùng không hài lòng, cho nên sau cùng đã đồng hóa cùng với thiên địa, đem chính mình dung nhập vào thiên địa.

Sáng Thế Thần xóa đi hết thấy dấu vết tồn tại của chính mình, hòa làm một thể cùng với thiên địa.

Cái thế giới này, từ một khắc này bắt đầu tự động vận chuyển, triệt để hoàn thiện.

Cho nên, trận chiến năm đó, Tội Ác Chi Thần cùng với Sáng Thế Thần đều biến mất, nhóm thần linh mất đi sự trói buộc cùng với trận doanh, mới bắt đầu chân chính tự thành lập thế lực, chiếm núi làm vua. Sau này mới xảy ra các loại đại chiến khác.

Chỉ có điều là, chẳng ai ngờ rằng, Tội Ác Chi Thần, thế mà vẫn còn sống sót!

Đây chính là một vị thần linh có thể đối kháng cùng với Sáng Thế Thần!

Mặc dù là lợi dụng cái thế giới này!

Mặc dù thua!

"Cái thế giới này đã được Sáng Thế Thần hoàn thiện, không có khả năng sẽ lại bị gã lợi dụng."

"Thế nhưng mà thực lực của gã..."

Chư vị thần linh im lặng.

Tội Ác Chi Thần quá mức mạnh mẽ.

Năm đó tiêu diệt được gã, là do hết thấy thần linh hợp lại, thậm chí ngay cả Sáng Thế Thần cũng ra tay, mới có thể tiêu diệt được gã, nếu như gã trở lại, muốn trả thù, còn ai có thể ngăn cản được hắn?

"Ta không tin nội dung trên cái phiến đá này."

"Ta cũng không tin."

Có rất nhiều người cũng không tin cái phiến đá này đến từ thời đại Thái Cổ.

Dù sao...ngoại trừ thần linh, những sinh linh khác trong mắt bọn hấn bắt quá chỉ là sâu kiến, dùng bản sự của đám sâu kiến kia, làm sao lại có thể tìm tới manh mối chân chính chứ? Nói không chừng chỉ là đoán mò mà thôi.

"Có khả năng."

"Vậy trước tiên đặt xuống đi."

"Ài, đó là Tội Ác Chi Thần a..."

"Điều tra một chút xem."

Một vài vị thần linh liếc mắt nhìn nhau.

Mà đúng vào lúc này, theo việc đám người không ngừng xoay chuyển cái phiến đá này, rốt cục cũng có người ở một chỗ trên phiến đá, phát hiện được một số hiệu mơ hồ.

Đó là số hiệu cổ lão.

"Có số hiệu..."

"Như vậy thứ này không chỉ một cái?"

"Đi nhìn thử xem."

"Hỏi những thần linh khác thử xem."

"Được."

Bọn hấn bắt đầu thử nghiệm liên hệ với những thần linh khác, hỏi thăm tin tức liên quan tới phiến đá, nhưng mà, chỉ mới hỏi được một chút, đã khiến cho hết thảy thần linh kinh sợ, triệt để vỡ tổ.

Có rất nhiều thần linh đều phát hiện được những phiến đá tương tự như vậy.

Bởi vì quá rõ ràng, ở phụ cận những nơi thần linh này thức tỉnh, những phiến đá ẩn chứa một chút thần lực này, sẽ bị bọn hắn nhẹ nhõm phát hiện, sau đó tìm ra, liền phát hiện ra bí mật ở phía trên.

Mỗi một phiến đá, dường như cũng có số hiệu, khi bọn hắn vận chuyển những phiến đá này, sau khi tập hợp toàn bộ, liền nhìn thấy một nội dung làm cho người ta kinh sợ.

—————

Đêm dài, bầu trời tràn ngập sương mù.

Hôm nay là năm thứ nhất sau khi Thái Cổ hủy diệt, thần linh sau khi ngã xuống, phiến đại địa này so với dĩ vãng càng thêm an tĩnh, nhưng mà, ta đã phát hiện bí mật chân chính của thần linh.

Bọn hắn cũng không chết đi...bọn hắn dường như đang ngủ say ở một nơi nào đó, chờ đợi thức tỉnh.

...

Năm thứ sáu sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Ta phát hiện ra một cái bí mật càng kinh người hơn, có quan hệ cùng với Tội Ác Chi Thần trong truyền thuyết, vị này đã từng là kẻ địch của hết thảy thần linh, dường như cũng chưa chết đi, mặc dù bị thương rất nặng, thế nhưng gã đồng dạng vẫn đang ngủ say ở một nơi nào đó, dường như đang chờ đợi cái gì.

Đây không thể nghi ngờ là một chuyện rất đáng sợ.

Gã vì cái gì không có chết?

Gã vì cái gì lưu tại nơi này?

Không biết...ta đi tìm dấu vết trên khắp cả Thái Cổ, cũng không tìm được...

Có lẽ, lúc trước đã có những vị thần linh khác trợ giúp gã?

Năm thứ mười sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Mưa to, việc phát hiện ra Tội Ác Chi Thần vẫn còn sống khiến cho ta hết sức lo lắng.

Nghiên cứu trong những năm này, ta cũng không tìm được quá nhiều manh mối, thế nhưng ta có thể xác định, gã thực sự vẫn còn sống sót, trời ạ, thần linh Thái Cổ đến cùng đang làm cái gì?

...

Sương mù khói mù khắp nơi.

Hai mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt. Tội Ác Chi Thần đến cùng ngủ say ở chỗ nào? Những vị thần linh kia ngủ say ở chỗ nào? Bọn hắn vì cái gì không phát hiện ra sự tồn tại của Tội Ác Chi Thần? Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi...

...

Ba mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Tìm được! Ta rốt cuộc đã tìm được bí mật của Tội Ác Chi Thần!

Phù hợp

Ha ha. Gã quả nhiên đã không chết cùng với những thần linh khác, gã đem thần lực của mình cùng với truyền thừa, lưu tại một thế giới khác! Khó trách vì sao lại không bị những thần linh khác phát hiện!

...

Bốn mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Nguyên lai đây chính là bí mật của Tội Ác Chi Thần hay sao?

Gã đem thần lực của mình cùng với truyền thừa lưu tại dị thế giới, lưu tại vòng xoáy năng lượng không gian, hấp dẫn những sinh vật ở các thế giới khác xuyên qua, trở thành tín đồ của hắn, không ngừng bổ sung lực lượng cho gã.

Ha ha ha, những thần linh Thái Cổ kia làm sao có thể phát hiện?

Chờ đến thời điểm Tội Ác Chi Thần trở về, hết thảy thần linh cũng sẽ run rẩy ở bên trong sự diệt vong, lần này không có Sáng Thế Thần hỗ trợ, không còn ai có thể tiêu diệt Tội Ác Chi Thần!

...

Năm mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Ta mấy năm nay không ngừng tìm kiếm dấu vết của thế giới khác, nhưng mà, dùng năng lực của ta căn bản không thể tra tìm được... thân thể của ta đã bắt đầu suy yếu...nếu như đời sau tìm tới, thì hãy nói cho ta biết, làm như thế nào để đi tìm những tên kia...ta nghĩ, thần linh Thái Cổ hẳn là sẽ thức tỉnh trước...

Như thế...ít nhất có thể đi tiêu diệt Tội Ác Chi Thần.

...

Sáu mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Tuyết lớn, ta thế mà còn sống.

Hắc, ta vẫn chưa tìm được tin tức của thế giới khác...một mình ta tinh lực có hạn, ta dự định thành lập một cái giáo phái...chủ yếu dùng để tìm kiếm tin tức liên quan tới phương diện này, cũng không biết bọn hắc có thể kiên trì được hay không...

...

Bảy mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Hắc ám.

Hắc, ta chỉ sợ là kiên trì không được, hôm nay hắc là một lần nhấn lại cuối cùng, ta sẽ đem những phiến đá này, ẩn giấu ở trong các dãy núi, tận lực khiến cho bọn chúng được bảo tồn hoàn hảo.

Không biết thần linh tương lai có thể nhìn thấy hay không...

Nếu như các vị nhìn thấy...thì hãy đi tìm Tội Ác Chi Thần, dĩ nhiên, đây là ở dưới tình huống có người ở thế giới khác xuất hiện, nếu như thế giới khác còn chưa có xuất hiện, hoàn toàn không cần phải lo lắng.

...

Một trăm lẻ ba năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Băng Vũ: Ta là giáo chủ Thần Giáo đời thứ ba, dựa theo yêu cầu của tổ sư gia, ở trên phiến đá này nhấn lại, bởi vì chúng ta rốt cuộc tìm được dấu vết của thế giới khác trong truyền thuyết!

Chỉ là bọn hắc ở tọa độ nào, làm như thế nào để tìm tới, căn bản lại không rõ ràng.

Chúng ta chỉ biết là, bọn hắc là tín đồ của Tội Ác Chi Thần...

Bọn hấn dùng hết tất cả thủ đoạn, trợ giúp Tội Ác Chi Thần thức tỉnh, đây không thể nghi ngờ là một chuyện đáng sợ, cho nên chúng ta đã nghĩ hết tất cả các biện pháp để phá hư hành động của bọn hấn.

Bọn hấn là ai?

Bọn hấn tới từ nơi đâu?

Chúng ta không biết.

Đầu mối duy nhất của chúng ta, chính là cặp sừng mọc ra ở trên trán...bọn hấn tự xưng là Song Giác tộc.

...

Một trăm lẻ chín năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Ta dường như phát hiện ra một chút manh mối, bắt quá giống như là không có tác dụng gì cả.

Ta một mực kỳ quái, Tội Ác Chi Thần tại sao phải đi khiêu chiến toàn thể giới, sau này nghiên cứu ra, có thể là do Tội Ác Chi Thần nắm giữ một loại năng lực sáng tạo thế giới nào đó. Gã muốn phá hủy cái thế giới này, để sáng tạo ra thế giới của mình!

Có lẽ...chính là cái thế giới mà gã đang ngủ say kia?

Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán.

...

Một trăm hai mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Bí mật của Tội Ác Chi Thần, dường như cùng với trùng sinh có quan hệ.

Sư phụ đã từng nói, gã có thể không ngừng hấp thu tín ngưỡng để trùng sinh, chỉ có vào trước khi gã thức tỉnh, đánh gãy căn cơ của gã, diệt đi hạt giống của gã, mới có thể triệt để hủy diệt gã!

Thế nhưng...làm như thế nào để tìm được gã?

Làm như thế nào để tiêu diệt gã?

Ta ngay cả một manh mối cũng không có.

Ta đã già, ta dùng một đời truy tìm bí mật của Tội Ác Chi Thần, lại không có bất kỳ một phát hiện nào, không bằng một phần vạn của tổ sư gia, những đồ đệ kia của ta, thậm chí đã bỏ đi.

Thần Giáo, đã không có khả năng truyền thừa được nữa.

Hôm nay mấy vị đồ đệ bởi vì tranh đoạt vị trí giáo chủ mà chém giết, ta nhìn có một chút tâm lạnh, ta hi vọng Thần Giáo có thể được truyền thừa xuống, thế nhưng không biết...

...

Một trăm ba mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Giáo chủ Hoàng Đại đã từng đi du lịch qua đây.

...

Một trăm năm mươi năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Mưa, viết những thứ này có tác dụng gì?

...

Hai trăm năm sau khi Thái Cổ hủy diệt.

Tuyệt lớn.

Được rồi, lão tử cũng đã già rồi, vào lúc sắp chết, chợt nhớ tới cái đồ chơi này, tới xem một chút, mặc dù ta đối với cái gì Tội Ác Chi Thần hoàn toàn không có hứng thú, bất quá, thứ này giống như có thể lưu lại trong lịch sử?

Ha ha, Lão tử cũng không muốn sống uống phí một lần.

Ừm...để cho lão tử ngẫm lại.

Tội Ác Chi Thần, a đúng rồi, nghe nói thần lực mà gã lưu lại là có thể hấp thu, đây là do một tên gia hỏa mọc sừng trước khi chết nói, mặc dù ta không tin điều này.

A, còn có, nghe nói vị thần linh kia, đang được người của thế giới bọn hắn cung cấp nuôi dưỡng, chờ đợi thức tỉnh.

Ha ha ha.

A đúng rồi, còn có một cái.

Nghe nói có người tìm được đồ vật do Sáng Thế Thần lưu lại, nói là vào thời điểm năm đó ông ta tiêu diệt Tội Ác Chi Thần cũng đã lưu lại một ít gì đó, chỉ cần tiêu diệt Tội Ác Chi Thần, là có thể đăng lâm thần vị.

Đáng tiếc, lão tử không biết toạ độ của cái thế giới đáng chết kia, bằng không, lão tử sẽ dẫn người đi đến cái thế giới đó tiêu diệt Tội Ác Chi Thần, như vậy là lão tử cũng sẽ có thể trở thành thần linh không phải sao?

Chắc chắc chắc...đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, lão tử căn bản không tin.

Ừm, cứ như vậy, ngược lại lão tử còn chưa bao giờ nhìn thấy qua thần linh, đều là một chút lão già phong kiến mê tín cùng với mù quáng nói loạn, thần linh nếu thật sự trâu bò như vậy, làm sao lại ngã xuống?

Ha ha, Giáo chủ Hoàng Đại ta cũng sắp đi rồi...đoạn tin tức này, về sau chắc là sẽ không có ai nhắc lại nữa? Bởi vì người trẻ tuổi bây giờ căn bản không có ai quan tâm đến cái này, thần linh? Tồn tại quá cổ xưa.

—

Xong.

Từ đó về sau, không còn người nào nhắc lại nữa.

Đây là đại năng của một cái chủng tộc nào đó, sau khi thời đại Thái Cổ hủy diệt, đã đi khắp toàn bộ thế giới, truy tìm dấu vết thần linh, sau cùng phát hiện ra bí mật của Tội Ác Chi Thần.

Hết thấy thần linh đều cảm nhận được một tia hàn ý lạnh lẽo.

Tội Ác Chi Thần...thật còn sống hay sao? Bọn hắc thật sự không thể tin được chuyện này.

"Những phiến đá này..." Một vài vị thần linh trước tiên đưa ra nghi vấn.

"Đã điều tra." Một vài vị thần linh khác thở dài: "Hết thấy phiến đá, cùng với thời đại mà bọn hắc miêu tả đều phù hợp, kiểu chữ cùng với dấu vết tháng năm ở phía trên, đều là ở cái thời đại kia."

Một đám thần linh liền im lặng.

Bởi vì những vật này, căn bản là không có khả năng giả tạo! Càng không khả năng giả tạo ở dưới mí mắt của nhiều thần linh như vậy! Bất luận là vị thần nào cũng đều không làm được!

Chết rồi!

Cho nên, vô luận bọn hấn có phủ nhận nội dung ở trên phiến đá như thế nào, thế nhưng phiến đá này, vị lão nhân truy tìm thần tích này, cái giáo phái mà lão nhân sáng tạo ra, vẫn tồn tại.

Thần Giáo... hai mắt của một vị thần linh lấp lóe ánh sáng, trước mắt hiện ra vô số ánh sáng.

Thần giáo, thành lập tại xxx năm, ngã xuống tại xxx năm.

Giáo chủ...

Hậu đại...

Truy tìm...

Ánh mắt của vị thần linh vậy mà nhìn thấy tất cả, tận mắt thấy cái giáo phái kia sinh ra cùng với hủy diệt, cũng diễn hóa thành ánh sáng, phát ra cho hết thảy thần linh ở đây quan sát.

"..."

Bầu không khí biến thành một mảnh yên lặng, bọn hấn tự nhiên biết năng lực của vị thần linh này.

Cho nên...Tội Ác Chi Thần...

"Không, điều này chỉ có thể nói rõ là những vật này là có thật, thế nhưng dùng tầm mắt của bọn hấn, những gì mà bọn hấn nhìn thấy cũng có thể là giả a?" Một vị thần linh có chút hoảng hốt nghi vấn.

"Có khả năng."

"Song Giác, thế giới khác..."

"Ha ha, làm sao lại có thể giới khác?"

"Có lẽ là giả tượng."

Một một vài thần linh biểu thị đồng ý.

"Chúng ta thế nhưng chính là thần linh, nếu như quả thật có thể giới khác, chúng ta vì sao lại không biết? Coi như cái thế giới khác kia ở trong một không gian khác, Không Gian Chi Thần cũng có thể biết."

"Không Gian Chi Thần đã chết, trong loạn chiến năm đó, người thứ nhất bị tiêu diệt chính là hắn, đã quên rồi hay sao?"

"..."

"Theo như nội dung trên phiến đá, cái thế giới khác này đại khái là do Hủy Diệt Chi Thần tự mình mở ra, hơn nữa, vì phòng ngừa những thần linh khác đi qua, khẳng định sẽ phi thường xa xôi, dùng thủ đoạn bình thường, chúng ta sẽ không thể nào đi qua!"

"Ta cảm thấy không có khả năng."

Một số vị thần linh bắt đầu bắt đầu cãi cọ.

Bởi vì sự tình Tội Ác Chi Thần, một số vị thần linh vừa mới thức tỉnh, đã tạo thành một mạng lưới liên lạc thần thuật khổng lồ, cơ hồ hết thấy thần linh đều có thể nhìn thấy bóng dáng của đối phương.

Đây là một loại mạng ảo thay thế khác.

"Nhón nháo cái gì mà nhón nháo?" Một đạo ánh sáng uy nghiêm xuất hiện, hết thấy thần linh liền yên lặng, quang ảnh nói: "Vô luận là thật hay giả, điều tra một chút chẳng phải sẽ biết?"

"Hiện tại."

"Điều tra một chút xem có thể giới khác tồn tại hay không?"

"Cái thế giới này, có chủng tộc nào gọi là Song Giác tộc hay không?"

Quang ảnh kia nói ra.

"Vâng." Có thần linh lập tức đi thăm dò.

Những vị thần linh khác chỉ có thể cười khở, thế giới khác nào có thể dễ dàng phát hiện ra được như vậy?

Chỉ có điều là, vị thần linh phụ trách đi điều tra kia, vèn vèn chỉ đi ra ngoài một lát, liền trở lại, hốt hoảng nói: "Thế giới khác... Thế giới khác hiện tại vẫn còn đang tồn tại..."

"Cái gì? !" Tâm thần của hết thầy thần linh tâm thần chấn động.

Tồn tại? ! Hiện tại vẫn còn đang tồn tại? !

"Đúng thế." Vị thần linh kia cười khở: "Bọn hầy đã từng xâm lấn thế giới loài người mấy lần, nghe nói là vì tín ngưỡng... nhân loại đã từng bắt được một số người Song Giác tộc."

"Tín ngưỡng..." Lá gan của hết thầy thần linh run rẩy, đáng chết, chẳng lẽ lại thật sự chính là Tội Ác Chi Thần?

"Người không đi tới nhân loại hỏi một chút hay sao?" Một vị thần linh nghi hoặc.

"Không cần đi." Vị thần linh kia cười khở: "Bởi vì... hiện tại... đám người Song Giác tộc đó, lại xuất hiện! Ta còn nhìn thấy một cái cổng truyền tống không gian đặc thù, liên tục không ngừng truyền tống người Song Giác tộc đến đây."

"Dường như...cũng không phải là khí tức của cái thế giới này."

Xoạt! Hết thầy thần linh cả kinh.

Song Giác...

Thế giới khác...

Tất cả các tin tức, đã được chứng minh.

Nguyên lai ở bên ngoài cái thế giới này, lại thật sự còn có một cái thế giới khác tồn tại! Mà thử nghĩ xem, ngoại trừ Sáng Thế Thần đại nhân sáng tạo ra cái thế giới này, còn có thần linh nào khác có được năng lực sáng tạo thế giới hay sao? Không có, ngoại trừ Tội Ác Chi Thần! Cái tên gia hỏa dám cứng rắn chống đối với Sáng Thế Thần kia!

Người tạo ra những phiên đá kia, cũng đã suy đoán như thế.

Tội Ác Chi Thần khiêu chiến Sáng Thế thần, chỉ là vì năng lực sáng tạo thế giới! Vì hoàn thiện thế giới của mình! Vì tăng thực lực của mình lên, vì càng mạnh hơn! Hết thảy mọi chuyện, dường như đã trở nên sáng tỏ!

"Đáng chết." Một đám thần linh run rẩy, không biết còn tốt, hiện tại...

"Cho nên nói, Tội Ác Chi Thần là thật sự còn sống."

Một mảnh yên lặng, việc đã đến nước này, cho dù là bọn hắn có không tin, cũng không thể đứng yên trước một sự thật đó là Tội Ác Chi Thần vẫn còn sống, vẫn như cũ ngủ say tại dị thế giới!

Vì nghiệm chứng tin tức này, bọn hắn cơ hồ đã gọi tới hết thảy thần linh thức tỉnh!

Tập hợp hết thảy phiên đá!

Điều tra hết thảy tin tức!

Bọn hắn thậm chí có thể thấy những người Song Giác tộc buông xuống cái thế giới này!

"Làm sao bây giờ?" Hết thảy thần linh nhìn nhau, đây là một vấn đề mà bọn hắn hiện tại cần phải đối mặt.

"Nếu không, giết qua dị thế giới?" Có thần linh đề nghị.

"Ha ha, hiện tại tất cả mọi người đều mới vừa thức tỉnh, đi qua để chịu chết?" Có thần linh không phục nói: "Ta cảm thấy, chờ đến lúc chúng ta khôi phục thần lực, sau khi khôi phục sức chiến đấu, hãy đi qua, như vậy sẽ tốt hơn, tỷ lệ thành công cũng lớn hơn một chút."

"Ta có một vấn đề." Vị thần linh kia cười lạnh.

"Nói."

"Người cảm thấy, người khôi phục nhanh, hay là Tội Ác Chi Thần khôi phục nhanh hơn?" Vị thần linh kia lạnh lùng hỏi.

Xoạt! Hết thấy thần linh yên lặng, đây thật sự là một cái vấn đề bí ẩn.

"Vậy chúng ta nên làm như thế nào?" Một thần linh yếu ớt hỏi.

"Lập tức, liên hệ với hết thấy thần linh thức tỉnh, chuẩn bị xuất phát!"

"Vào trước khi Tội Ác Chi Thần thức tỉnh, tiêu diệt gã! Hơn nữa, ta có thể đề tỉnh cho các người một câu, có lẽ các người vừa rồi đều đã nhìn qua những phiến đá kia, những đã quên đi một chuyện..."

"Tội Ác Chi Thần còn lưu lại truyền thừa cùng với thần lực!"

"Nói một cách khác...nếu như chúng ta tiêu diệt gã, có thể thu hoạch được thần lực của gã, thậm chí có khả năng thu hoạch được, một chút thần lực mà Sáng Thế Thần lưu lại năm đó!"

Oanh! Một đám thần linh bỗng nhiên động tâm.

Đúng vậy, bọn hắn nhớ tới nội dung bên trong những phiến đá kia, nếu như hết thấy là thật... những thần linh mới vừa rồi còn lưỡng lự, giờ phút này cũng cảm thấy động tâm, bọn hắn chậm rãi khôi phục, có trời mới biết tới năm nào mới xong! Nếu như có thể nuốt chửng cái tên Tội Ác Chi Thần kia...

Hết thấy thần linh trở nên kích động.

"Rất tốt, như vậy...mọi người chuẩn bị xuất phát, tiêu diệt Tội Ác Chi Thần, sau đó lại thảo luận những vấn đề khác!"

"Hiểu rõ."

"Chúng ta có vô số loại thần lực, tuyệt đối có thể áp đảo Tội Ác Chi Thần, à đúng rồi, nữ thần may mắn, nhớ kỹ mở Quần sáng may mắn ra phụ trợ mọi người."

"Nàng không có ở đây."

"? ? ? Nàng vẫn còn chưa thức tỉnh hay sao?"

Một vài vị thần linh nghi hoặc, không phải là như vậy chứ, kèm theo trận mưa thần lực đặc thù kia, hẳn là hết thấy thần linh đều đã thức tỉnh rồi mới đúng chứ.

"Không...nàng chết rồi."

"? ? ! ! !" Hết thấy thần linh sợ hãi hỏi: "Là do Tội Ác Chi Thần làm?"

Cứ giết hết là được

"Không, là do ta làm." Thanh âm kia lạnh lùng nói: "Nàng cố gắng nuốt chừng thần lực của ta, ta sau khi thức tỉnh liền tiêu diệt nàng, nếu như có nghi hoặc, có thể tới tìm nữ thần rừng rậm ta."

Bầu không khí lại biến thành một mảnh yên lặng.

Nữ thần may mắn...

Nuốt chừng thần lực...

Ài, con tiện nhân kia dường như thường xuyên làm chuyện loại này, chỉ là không nghĩ tới lần này lại bị nữ thần rừng rậm nổi giận giết chết, bất quá bọn hắn cũng có một chút nghi hoặc, nữ thần rừng rậm có thể đánh thắng được nữ thần may mắn hay sao? Bất quá ngẫm lại cũng liền hiểu rõ, hiện tại thế nhưng chính là thời đại vừa mới thức tỉnh, ở cái thời đại này, không có cái gì là không có khả năng.

"Không có nàng, sẽ có một chút phiền phức, bất quá cũng không quản được nhiều như vậy."

"Chúng ta trước tiên đi tới cổng truyền tống không gian."

"Được."

Xoạt! Từng đạo ánh sáng lấp lánh, qua một lát thời gian, hết thảy thần linh đã xuất hiện ở trước cổng truyền tống không gian.

Mà vào giờ khắc này, đám người Song Giác tộc đang vô cùng bàng hoàng. Bởi vì ngay vào lúc vừa rồi, những người mà bọn hắn giết chết kia, những người vừa mới tiếp xúc kia, vậy mà toàn bộ đều hóa thành ánh sáng biến mất, dường như vốn là một dạng hư giả.

"Chuyện gì đã xảy ra?"

"Lại là âm mưu quỷ kế của nhân loại?"

"Đáng chết." Trưởng lão Song Giác tộc phẫn nộ nói: "Một chút sâu kiến, lại dám đùa bỡn chúng ta, đi, giết qua, để cho bọn hắn hiểu biết một chút, thực lực cường đại chân chính của chúng ta."

"Rống!" Máu nóng của đám Song Giác tộc sôi trào, bọn hắn giao phong mấy lần cùng với nhân loại đều có một chút biệt khuất, lần này tới, chính là định giết trở về.

"Giết!" Đám người gầm thét.

Thế là, bọn hắn xuyên qua mảnh đất này, vào thời điểm đang chuẩn bị làm cho nhân loại yếu đuối mà lại xảo quyết mở mang một chút kiến thức về sự mạnh mẽ của bọn hắn, trên bầu trời bỗng nhiên bị vô số đạo ánh sáng bao phủ.

Mỗi một đạo ánh sáng đều vô cùng cường đại, đám người Song Giác tộc không ngừng run rẩy, bọn gia hỏa này...vì cái gì những đạo ánh sáng này, mỗi một đạo đều cho bọn hắn một loại cảm giác giống như gặp đại nhân?

"Không cần phải sợ!"

"Khẳng định lại là do nhân loại giả thần giả quỷ!" Trưởng lão Song Giác tộc gầm thét: "Những tên tạp chủng này, không cần cho bọn hắn cơ hội, giết bọn hắn."

"Vâng!" Đám người Song Giác tộc đang hoảng sợ cũng kịp phản ứng.

Vừa rồi mới bị nhân loại đáng chết đùa nghịch, hiện tại lại muốn đùa nghịch thêm một lần? Nhân loại thật quá phẫn!

Giết! Song Giác tộc nhiệt huyết dâng trào bay lên bầu trời.

Mà vào giờ khắc này, những thần linh vừa mới xuất hiện kia, mỗi một người đều như một vầng mặt trời chói mắt trên không trung, cũng bởi vì quá mạnh, cho nên mới khiến cho đám người Song Giác tộc này căn bản không thể tin được.

Ảo giác! Nhất định là ảo giác!

Oanh! Bọn hấn giết lên bầu trời, liền có một mảnh mưa máu rơi xuống.

Không cần những thần linh khác ra tay, vền vền chỉ là một vị trong đó, tùy ý phát phát tay, đám người Song Giác tộc bị ngưng kết tại chỗ, hóa thành vô số tro bụi tiêu tán trong đất trời.

Sâu kiến, cuối cùng cũng chỉ là sâu kiến.

Bọn hấn vền vền chỉ để lại trường lão Song Giác tộc cầm đầu.

Một vị thần linh điềm vào mi tâm của trường lão Song Giác tộc.

"Nói cho ta biết tin tức liên quan đến thần linh của các người."

Xoạt! Vô số lưu quang lóe lên, tin tức liên quan tới vị đại nhân kia, nửa thật nửa giả, toàn bộ được lấy ra, ở trong mắt những người Song Giác tộc này, thần linh thế nhưng chính là một tồn tại không gì không làm được!

"Cùng với sự miêu tả của những phiên đá phù hợp cơ bản."

"Tội Ác Chi Thần sao...cái thế giới mà gã sáng tạo quá nhỏ, chưa đủ tín ngưỡng, cho nên mới không ngừng xâm lấn thế giới loài người..."

"Hết thấy, đã được làm rõ."

Một đám thần linh liếc nhìn nhau, đều cảm giác được sự trữu nặng.

Bọn hấn đã từng nghĩ tới, lần thức tỉnh này, làm như thế nào để buông xuống cùng với thống trị cái thế giới này, làm như thế nào để phát triển tín đồ cho mình, nhưng chưa từng nghĩ, chuyện thứ nhất sau khi bọn hấn thức tỉnh, thế mà lại là đại chiến với Tội Ác Chi Thần!

"Xem ra, chúng ta phải đi một chuyến."

"Đúng thế."

Một đám thần linh nhìn về phía cổng truyền tống không gian, đám người Song Giác tộc vẫn còn đang liên tục không ngừng truyền tống tới, chỉ có điều là sau khi truyền tống tới, đều sẽ bị thần linh gạt bỏ mà thôi.

"Đi thôi."

"Đây cũng là thời điểm...chúng ta chiếu cố người bạn cũ này."

Hưu! Từng đạo ánh sáng lóe lên.

Từng vị thần linh mạnh mẽ từ trong thương khung buông xuống, trực tiếp bước vào bên trong cổng truyền tống, sự sợ hãi cùng với lo lắng lúc đầu đã không còn, hiện tại trong mắt bọn hắn xuất hiện sự hưng phấn cùng với cuồng nhiệt càng nhiều hơn.

Tội Ác Chi Thần...ha ha, đây chính là vô số thần lực a! Đối với rất nhiều vị thần mà nói, những thần lực kia, đủ để cho bọn hắn một lần nữa vượt qua một cái cấp bậc! Trở thành thần linh càng mạnh mẽ hơn!

Xoạt! Vô số thần linh đập phá hư không.

Mà vào giờ khắc này, ở phụ cận cổng truyền tống không gian, có một vệt bóng đen lặng yên xuất hiện, hắn yên lặng nhìn cổng truyền tống không gian đã khôi phục lại sự bình tĩnh, nở ra một nụ cười quỷ dị.

Tại thế giới khác, vào một khắc thần linh buông xuống, toàn bộ sinh linh hóa thành hư vô.

Vô luận bọn hắn mạnh cỡ nào, ở trước mặt nhiều thần linh như vậy đều trở nên không có một chút ý nghĩa nào, đám người Song Giác tộc đang chạy trốn ở bên trong sự sợ hãi, bị ngưng đọng lại, sau đó ngã xuống.

Oanh! Thần linh thu lấy suy nghĩ của bọn hắn.

"Quả nhiên...bọn hắn vì cung phụng thần linh mà phát triển tín ngưỡng."

"Đã tìm được vị trí của Tội Ác Chi Thần chưa?"

"Đã tìm được."

"Chỉ có điều là...có một chút kỳ quái, từ tiết tấu trước mắt, cùng với tình huống thần linh ra tay trong trí nhớ của bọn hắn mà nói, vị thần linh này nhìn qua cũng không tính là rất mạnh mẽ."

"Không lẽ đây là một vị thần linh bình thường?"

"Ừm... khí tức có chút yếu, bộ dáng cũng không giống như là Diệp."

"Chắc là gã đang nguy trang."

"Gã muốn giấu diếm đám phạm nhân này, căn bản không cần hiện ra chân thân."

"Đúng thế."

Một đám thần linh im lặng.

Bọn hắn bây giờ có thể thấy, chỉ là thần linh ở trong đầu của đám người Song Giác tộc này, đã bị khuếch trương hóa, thậm chí còn mang theo đủ loại hình ảnh thần linh đặc hiệu!

Cái này cùng với chân thân thần linh không giống nhau.

"Không quan trọng."

"Vô luận là thật hay giả, đi qua nhìn một chút chẳng phải là sẽ biết?"

"Có đạo lý."

"Cứ giết hết đám người Song Giác tộc này là được, không cần phải lưu lại một người nào."

"Ừm."

Xoạt! Từng đạo ánh sáng lưu chuyển.

Người Song Giác tộc xông tới giống như là thiêu thân lao đầu vào lửa, sau khi chết bọn hắn hóa thành từng đoàn từng đoàn ý thức, chỉ cần tới gần, liền có thể rút ra hết thủy trí nhớ của bọn hắn.

Bởi vì có ích, cho nên bọn hấn đều không thể chết hoàn chỉnh.

Người Song Giác tộc nếu đã nhiều lần xâm lấn thế giới loài người, nói rõ bọn hấn nắm giữ kỹ thuật truyền tống không gian hoàn chỉnh, cho nên mọi người căn bản không cần lo lắng đến chuyện trở về tinh cầu của mình.

Bị lừa gạt

Hết thấy mọi thứ đều nằm trong sự khống chế.

"Đã tìm được vị trí của gã." Một vị thần linh mắt sáng ngời nói.

"Đi!" Hết thấy thần linh tiến lên.

Tội Ác Chi Thần - Diệp... cuối cùng đã tới thời khắc giao phong một lần nữa hay sao?

Bọn hấn rất chờ mong! Chư thần liên hợp tiêu diệt Diệp, tăng lên toàn diện!

Chỉ có điều là, trong mắt của một số thần linh cá biệt lại có một chút nghi hoặc, bởi vì bọn hấn mơ hồ cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp, giống như là đã bỏ qua cái gì, thần linh ở nơi này, thật sự là Diệp hay sao?

...

Tại Gen Công Hội Trần Phong yên lặng nhìn số liệu trước mắt.

Theo thần linh thức tỉnh, theo thần linh rời đi, cùng với đoạn thời gian gần đây nhất, hết thấy số liệu về thần linh thức tỉnh, ở nơi này đều có một bảng thống kê vô cùng hoàn chỉnh.

Mà bây giờ...

Xoạt! Ở bên trên màn sáng xuất hiện cái cổng truyền tống kia.

Ngay vào lúc vừa rồi, hấn đã tận mắt nhìn thấy những vị thần linh kia từng người bước vào bên trong cổng truyền tống.

Đương nhiên, đám thần linh này cũng không ngốc, bọn hấn lưu lại ở chung quanh lá chắn kiên cố, phong tỏa toàn bộ cổng truyền tống, không cho phép sinh linh tới gần.

"Những thần linh kia không phát giác ra được đang bị người giám thị?" Phó hội trưởng ngạc nhiên.

"Giám sát vệ tinh." Trần Phong thản nhiên nói.

Đám thần linh Thái Cổ này, chỉ sợ căn bản là không biết, ở trong tinh không cách bọn hắn không biết bao nhiêu xa, có những thứ gì đó có thể nhìn thấy bọn hắn, cũng giám sát mỗi một cái động tác của bọn hắn. Không sử dụng thần lực, không cần khóa chặt, lặng yên không một tiếng động tiến hành giám sát.

"Thời gian... cũng không sai biệt lắm." Trần Phong thì thầm trong miệng.

Xoạt! Ánh sáng màu đen lấp lánh, tại phụ cận cổng truyền tống, đạo thân ảnh đen kịt kia xuất hiện, lần đầu lộ ra hình dáng thành hình linh đung là Tần Hải.

"Xử lý thế nào rồi?" Trần Phong hỏi.

"Không có vấn đề." Tần Hải lạnh nhạt nói: "Căn cứ theo tọa độ mà người cung cấp, ta đã đi qua đem hết thảy kỹ thuật cùng với bí mật không gian mà người Song Giác tộc nắm giữ, đều lặng yên không một tiếng động xử lý! Hết thảy những tài liệu có thể được dùng đến, cũng đã bị phá hủy, hiện tại, toàn bộ thế giới Song Giác, căn bản là không có đủ điều kiện để truyền tống một lần nữa."

"Rất tốt." Trần Phong cười.

Nói một cách khác, nếu như phá huỷ cái cổng truyền tống này, hết thảy tất cả, liền bị chặt đứt?

"Vất vả cho người cùng với Không Bạch rồi." Trần Phong thấp giọng nói.

Không sai, hết thảy tất cả mọi thứ, đều là do Trần Phong, Tần Hải cùng với Không Bạch làm!

Không Bạch xuyên qua, không dám xuất hiện ở thời đại Thái Cổ, thế nhưng thời đại sau khi Thái Cổ huỷ diệt thì sao? Một cái thời đại mà hết thảy thần linh đã ngã xuống, còn không phải là tùy ý cho Không Bạch muốn làm cái

gì thì làm cái đó? Ở dưới sự phối hợp thần thực may mắn của Trần Phong, Không Bạch có thể nhẹ nhõm xuyên qua đến từng cái thời đại, lưu lại một đoạn truyền thuyết thần giáo xúc động lòng người cùng với từng khối phiến đá!

Đây chính là hết thấy những đồ vật mà đám thần linh kia đã nhìn thấy, mà mục đích của hết thấy đầu mối, cũng chỉ có một điểm đó là đem bọn hắc dẫn tới thế giới khác!

Trần Phong nhớ kỹ, trước đó trong lúc chiến đấu với Song Giác tộc, biết được ở thế giới của bọn hắc cũng có một vị thần linh, cho dù đội trưởng Song Giác nói rằng đại nhân của bọn hắc mạnh mẽ như thế nào, cường đại như thế nào, thế nhưng đó dường như cũng chỉ là một tiểu thần linh, bởi vì Trần Phong biết được quá trình thức tỉnh của vị thần linh này, thời gian thức tỉnh quá chậm...

Bất quá, vô luận là mạnh hay yếu, đều không có quan hệ, chỉ cần vị thần linh này lưu lại dấu vết tồn tại, Trần Phong liền có thể đem vị thần linh này nguy trang thành 'Diệp', sau đó đem hết thấy thần linh xuất hiện hiện tại, đóng gói đưa qua!

Sau đó...

"Tần Hải." Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

"Hiểu rõ." Viên kỳ thạch màu đen ở trên mi tâm của Tần Hải lấp lánh hào quang.

Ô...ô...n...g ——Hai loại thần lực may mắn cùng với vận rủi ở trong tay của Trần Phong lưu động, rơi xuống phía trên lá chắn chung quanh cổng truyền tống, hết thấy lá chắn, trong nháy mắt nổ tung, mặc cho Tần Hải đánh vào.

Oanh! Từng tiếng nổ vang lên, cổng truyền tống to lớn, trong nháy mắt lại nổ tung, hóa thành hư vô.

"Tạm biệt, thần linh." Đôi mắt của Trần Phong sáng như đuốc.

Không Gian Chi Thần đã sớm ngã xuống, thần linh thức tỉnh lần này mặc dù có tới ngàn vạn, thế nhưng lại không có một vị thần linh nào có được năng lực xuyên qua thế giới! Đây mới là điều trọng điểm!

Mà bây giờ...khi đám thần linh này được đóng gói đưa đến dị giới, cũng sẽ không có cách nào trở lại nữa! Nhân loại, đã an toàn.

Hoặc nói là...toàn bộ thời đại gen, lại một lần nữa khôi phục lại sự bình thản.

Đây chính là kế hoạch của Trần Phong, một cái kế hoạch kinh thiên tính toán hết thấy thần linh!!!

Từ truyền thuyết Tội Ác Chi Thần, cho đến những phiến đá do Khổng Bạch làm ra, cho đến Tần Hải ám sát, vòng vòng đan xen, từng bước sát cơ, sau cùng đem đám thần linh không thuộc về thời đại này tiến đi đến dị giới.

Mọi người nhìn về phía bầu trời, bầu trời tràn đầy sương mù, dường như đã thấy được một tia sáng sửa.

Hết thấy mọi thứ, rốt cục cũng muốn kết thúc rồi hay sao?

Mà vào giờ khắc này, tại một thế giới khác, rất nhiều thần linh đang hướng thẳng về vị thần linh gọi là 'Tội Ác Chi Thần', cũng nghe thấy tiếng nổ âm âm kia, sau đó liền nhìn thấy công truyền tông sụp đổ.

"Là ai làm?"

"Hừ!"

"Chờ một chút..."

Có một vài vị thần linh đã ý thức được sự không ổn: "Chúng ta dường như đã bỏ qua điều gì đó."

"Nhanh!"

"Một lần nữa thành lập một cái công truyền tông khác."

Một thần linh nổi danh vì trí tuệ bỗng nhiên cảnh giác.

"Xoạt!" Bọn hắn từ bên trong ý thức của muôn vàn người Song Giác tộc, rút ra tin tức liên quan tới truyền tống không gian, nhưng mà, khiến cho người ta hoảng sợ chính là, hết thấy tất cả đường như đã biến mất.

Không có tọa độ.

Không có kỹ thuật.

Thậm chí, ngay cả tài liệu cũng đều không có.

"Làm sao có thể?" Một đám thần linh hoảng sợ.

"Đây là một cái bẫy..." Một vài vị thần linh rốt cục cũng tỉnh ngộ nói: "Có người dùng thời đại Thái Cổ hủy diệt làm bẫy, cố gắng hại hết thấy thần linh!"

"Không có khả năng!"

"Có cái gì là không có khả năng, hiện tại các ngươi suy nghĩ kỹ một chút xem, thần linh ở nơi này, thật sự là Tội Ác Chi Thần hay sao? Cho dù là vào hiện tại, các ngươi vẫn còn có thể sinh ra sự hoài nghi hay sao?"

Chư vị thần linh im lặng.

Đúng vậy a, thần linh ở nơi này, thật sự là Tội Ác Chi Thần hay sao?

Đến thời điểm bọn hắn đổi một cái góc độ suy tư khác, liền phát hiện ra một vấn đề đáng sợ, nếu quả thật đây là Tội Ác Chi Thần, thế giới Song Giác, làm sao lại nhỏ yếu như vậy!

Còn có lần thần linh ra tay kia...bất quá chỉ là ngăn cản một khoả sao chổi liền hư thoát, yếu đến mức thảm thương!

Nơi này không có Tội Ác Chi Thần, nơi này...chỉ có một tiêu thần linh bất nhập lưu.

Mà hết thấy thần linh, đều bị lừa gạt đi đến nơi này.

Lại là Trần Phong

"Là ai làm?" Có một giọng nói không dám tin vang lên, bọn hắn là tồn tại được vô số sinh linh ngưỡng vọng, thế mà lại bị gài bẫy?

"Ta biết một người." Nữ thần rừng rậm mở miệng: "Người mạnh nhất nhân loại, Trần Phong."

Xoạt! Sau đó nàng liền đem những sự tình mà Trần Phong làm hóa thành ý thức bay xuống hư không, hết thấy thần linh nhìn thoáng qua, liếc mắt liền nhìn thấu, sau đó liền rơi vào trong sự trầm mặc.

Cái tính cách này, cái sáo lộ quen thuộc này...

"Chỉ là một tên nhân loại thấp kém." Một vài vị thần linh nổi giận nói: "Chờ đến khi ta trở về, sẽ diệt cửu tộc của hắn!"

"Chúng ta, dường như là không trở về được." Một vài vị thần linh đắng chát nói.

"..."

Hết thấy thần linh im lặng.

Giận? Hiện tại nổi giận có hữu dụng hay không?

Bọn hắn cuối cùng cũng không phải là người bình thường, có thể chế trụ lửa giận của mình, nhưng khi nhìn cái thế giới Song Giác mênh mông, cái thế giới hoang vu này, bọn hắn thật sự sẽ bị vây khốn ở chỗ này?

"Không thể nào!"

"Ta cảm thấy phân tích của các ngươi cũng có vấn đề." Một vị thần linh bỗng nhiên mở miệng: "Nếu như toàn bộ hành động thật sự có vấn đề, mấy ngàn thần linh chúng ta, làm sao lại không phát hiện ra? ! Còn có, phương pháp truyền tống trở về..."

"Có một vài thần linh sẽ không để ý, nhưng vẫn có một vài thần linh rất cẩn thận."

"Cho nên...khổng định đã có một ít thần linh, vào lúc vừa tiến vào, liền muốn nắm giữ biện pháp trở về, sẽ từ bên trong ý thức của những người kia, rút ra phương pháp trở về."

"Hay là...cái công truyền tống này cũng không phải là do Trần Phong hủy đi, mà là có một vài vị thần linh vì cưỡng ép mọi người, cho nên âm thầm phá huỷ công truyền tống?"

Vị thần linh này trầm giọng nói ra, cung cấp cho sự kiện này thêm một góc độ suy nghĩ mới.

"Có khả năng." Chúng thần trầm tư, lại cảm thấy rất có đạo lý.

Đúng vậy a, mấy ngàn vị thần, không có khả năng suy nghĩ nhất trí, làm sao lại không có một người nào quan tâm về loại chuyện trở về trọng yếu nhất này? Cho nên, tỷ lệ có nội ứng ở bên trong càng lớn hơn!

Một tên nhân loại yếu nhược như Trần Phong, làm sao có thể giấu diếm được bọn hắn?

"Hắc Sơn Thần." Một vị thần linh bỗng nhiên mở miệng: "Ta nhìn thấy lúc trước ngươi dường như đã ra tay."

"Đúng thế." Hắc Sơn Thần cũng không phủ nhận, phát ra âm thanh lạnh lùng nói: "Vào lần đầu tiên bước vào nơi này, sau khi giết chết một vị trưởng lão nào đó, ta liền cố gắng xem xét trí nhớ của hắn, tìm kiếm tư liệu truyền tống không gian, thế nhưng lại trống rỗng, cho nên ta suy đoán, có thể là đã có những thần linh khác rút tư liệu truyền tống không gian ra trước."

"Quả nhiên." Đám người giống như có điều suy nghĩ: "Còn có ai làm qua những chuyện tương tự?"

Loại chuyện này không có khả năng giấu giếm được các thần linh khác, cho nên rất nhanh liền có một vài vị thần linh đứng ra, tuy nhiên khiến cho

người ta hoảng sợ chính là, lí do thoái thác của hết thầy thần linh đều nhất trí với nhau.

Toàn bộ bọn hắc đều không lấy được tư liệu, mấy ngàn thần linh, có hơn một trăm người cố gắng tìm kiếm tư liệu truyền tống không gian, lại không có một người nào thu được?

"Các người đang đùa ta à?" Chư thần chấn nộ.

"Bọn hắc không có nói láo." Hoang Ngôn Chi Thần lạnh giọng nói: "Ta cũng không cảm nhận được những người này nói láo, cũng không cảm nhận được thần lực."

"..."

Hết thầy thần linh yên lặng.

Lại có một cái manh mối, bị chặt đứt rồi hay sao?

Chân tướng sự tình, vậy mà trở nên có chút mơ hồ không rõ.

Chuyện này, đến cùng là Trần Phong làm, hay là do nội ứng làm? Hoặc là...

"Ta nghĩ rằng." Một vị thần linh bỗng nhiên nói: "Quản là ai làm, vô luận là Trần Phong hay là nội ứng, chúng ta chỉ cần trở về là được rồi, như vậy, thân là thần linh ở cái thế giới Song Giác này, hắc có thể nắm giữ kỹ thuật truyền tống không gian hay không? Ta cảm thấy, hy vọng duy nhất của chúng ta, chính là ở trên người của cái tên thần linh bản địa đáng chết này!"

Chúng thần giết mình, không phải là như vậy hay sao?

Chỉ cần tìm được cái tên thần linh bản địa đáng chết kia, hết thầy mọi chuyện liền trở nên rõ ràng.

"Đi!" Chúng thần liếc nhìn nhau, một lần nữa vọt thẳng về phía vị thần linh bản địa.

Mà vào giờ khắc này.

Tại Gen Công Hội.

Trần Phong cùng với mấy người Không Bạch cũng đang nói chuyện phiếm.

"Các người nói xem...đám thần linh kia sẽ làm như thế nào?" Không Bạch hỏi.

"Còn có thể làm như thế nào?" Tần Hải lạnh nhạt nói: "Đi tìm cái tên thần linh bản địa kia mà thôi, đó cũng là hy vọng duy nhất của bọn hấn, dĩ nhiên, bọn hấn sẽ chỉ có được một cái đáp án tuyệt vọng."

Nếu đã xuất thủ, mấy người Trần Phong tự nhiên đã chuẩn bị chu toàn.

Những sự tình mà Tần Hải đi qua thế giới Song Giác làm, chính là hủy hết thầy khả năng truyền tông, ở dưới sự chỉ dẫn của Quảng sáng may mắn, Trần Phong liền có thể nhẹ nhõm nói Tần Hải phá hủy hết thầy khả năng truyền tông.

Nơi đó...sẽ không còn một chút manh mối về kỹ thuật truyền tông không gian nào.

Đám thần linh kia sẽ nơi đó tranh đấu, chém giết, tranh đoạt, sau cùng đám thần linh này, sẽ chen chúc ở trong thế giới Song Giác, tranh đoạt một điểm tín ngưỡng đáng thương kia.

Hết thầy, đã kết thúc.

Mà vào giờ khắc này, đúng như là Trần Phong suy đoán vậy, những thần linh kia rốt cục cũng giết tới địa điểm mà thần linh bản địa đang ở.

Ở nơi đó, có một thần linh đang ngủ say.

Thậm chí không cần phải đánh thức cái tên thần linh đáng chết này, bọn hấn vào thời điểm nhìn thấy tên thần linh này liền tâm lạnh, bởi vì khí tức của hấn, yếu đến mức cơ hồ có khả năng xem nhẹ.

Đây là một tiểu thần linh tam lưu.

Loại tiểu thần linh này...thậm chí còn không có cả danh hiệu.

"Hỏi hẩn một chút." Bọn hẩn cứ thế mà khiến cho tên thần linh bản địa này thức tỉnh.

"Hả?" Tiểu thần linh có một chút mờ mịt nhìn tiểu thế giới của chính mình, bỗng nhiên xuất hiện vô số tồn tại còn mạnh mẽ hơn chính mình, kém chút nữa là sụp đổ, hỏi: "Người, các người là ai?"

"Kỹ thuật truyền tống không gian, người có biết hay không?" Một vị thần linh cường đại nhất quát to, khí tức nhàn nhạt quanh người của hẩn làm cho người ta phải run rẩy.

"Biết, biết!" Tiểu thần linh hoảng sợ nói ra, chư vị thần linh còn chưa kịp mừng rỡ, hẩn liền đem thân phận của mấy vị trưởng lão nói ra: "Mấy người này, đều biết."

"..."

"Bọn hẩn đã chết."

"Tư liệu liên quan tới truyền tống không gian cũng không có."

Chúng thần không biết nói gì.

"Ta cũng không biết về kỹ thuật truyền tống không gian, ta, ta chỉ ngủ say, những chuyện khác đều giao cho bọn hẩn." Tiểu thần linh hoảng sợ nói.

Chúng thần: "..."

Mãi đến thời điểm này, bọn hẩn mới bị ai phát hiện ra, có lẽ cả đời này bọn hẩn sẽ bị vây ở chỗ này! ! ! Đường đường là thần linh, lại bị vây khốn ở cái tiểu thế giới đáng chết này!

"Ta biết là còn có một người nắm giữ kỹ thuật truyền tống không gian." Tiểu thần linh suy nghĩ một chút rồi nói: "Căn cứ theo những gì mà đám trưởng lão bàn giao trước đó, Trần Phong đã từng tới nơi này, cũng là người nắm giữ năng lực xuyên qua, có lẽ, các người..."

Phốc! Chúng thần cơ hồ phun máu.

Trần Phong! Lại là Trần Phong! Việc đã đến nước này, bọn hấn như thế nào còn không rõ?

Thần chiến

Tất cả những thứ này, đều là do cái tên nhân loại đáng chết kia, thiết trí bầy rập cho bọn hăn! ! !

"Trần Phong! ! !" Chúng thần oán khí ngút trời, bọn hăn chưa bao giờ có một khắc nào như thế, căm hận một tên nhân loại như thế!

"Chúng ta...không trở về được... ?" Đám người sau khi hiểu rõ, lại trở nên hoảng sợ.

Không trở về được! Đây mới là chuyện đáng sợ nhất! Rất nhiều thần linh ở nơi này, đều là mới vừa vận thức tỉnh, vốn cũng không có nhiều thần lực, tiến vào bên trong cái thế giới này, cũng chỉ hi vọng có thể thừa cơ tiêu diệt Tội Ác Chi Thần, khôi phục thần lực, làm sao biết được là sẽ bị vây khốn ở chỗ này?

Một khi thần lực khô kiệt, bọn hăn chỉ sợ lại...

Không! Ta cũng không muốn ngủ say nữa!

"Này." Một vị thần linh chỉ vào tiểu thần linh bản địa hỏi: "Ở nơi này của ngươi có bao nhiêu người?"

"Không, không nhiều." Tiểu thần linh hoảng sợ nói: "Đã bị các người giết đi một số, hiện tại, hăn là còn khoảng mười vạn, đừng có giết ta, các người muốn tín ngưỡng, ta sẽ chuyển hết cho các người."

"Ồ?" Hai mắt của chúng thần tỏa sáng, mấy ngàn thần linh bị vây khốn, có một số vẫn còn đang hồi hận, có một số đang điều chỉnh cảm xúc phần nộ của mình, mà có một số thần linh, cũng đã hướng ánh mắt vào trên đám người Song Giác tộc!

Nếu như không thể quay về...như vậy...nhất định phải tranh thủ được một ít người Song Giác tộc!

Bạn hẳn tin tưởng, chỉ cần có thể sống sót, tự nhiên có khả năng chờ đợi đến ngày Song Giác tộc nghiên cứu ra kỹ thuật truyền tống không gian, nếu đã từng nghiên cứu ra được kỹ thuật truyền tống không gian, hiện tại cũng sẽ có thể.

Chỉ cần...bạn hẳn chống đỡ được đến ngày đó! Mà trước lúc này, bạn hẳn nhất định phải liên tục không ngừng được cung cấp cùng với tiếp tế thần lực.

Xoạt! Ánh mắt của bạn hẳn nhìn về phía sinh linh ở nơi này.

Bạn hẳn liếc nhìn nhau, từ trên người của đối phương cảm nhận được địch ý.

"Chớ có làm ầu." Một vị thần linh có uy vọng rất cao cảnh cáo, chúng thần lúc này mới tỉnh táo lại, vị thần linh có uy vọng cao nói: "Trước hết hãy suy nghĩ đi, có lẽ sẽ còn có những biện pháp khác, còn người, hãy thành thật cho ta một chút."

"Vâng." Tiểu thần linh rất là hoảng sợ, hẳn có cảm giác mình mới là người bị ai nhất mới đúng.

Có trời mới biết, hẳn chỉ muốn an ổn ở cái thế giới khác này, ở một nơi hẻo lánh nhỏ bé chậm rãi khôi phục, ai có thể nghĩ được đến khi tỉnh lại, liền thấy một đồng thần linh mạnh mẽ hơn bao quanh chính mình?

Vô luận là đám thần linh này nói cái gì, hẳn đều nghe theo, tất cả mọi người đều đang cố gắng tìm kiếm biện pháp rời đi.

Nhưng mà, không có.

Một ngày, ba ngày, bảy ngày, một tháng, vào thời điểm thời gian càng ngày càng kéo dài, có một số thần linh rốt cục cũng sụp đổ, bởi vì thần lực của bạn họ, đã còn không nhiều lắm.

"Không thể đông dài như thế."

"Đúng đấy, mấy tên đại thần linh này, khẳng định là muốn mài chết chúng ta, sau đó độc chiếm tín ngưỡng của những nhân loại này."

"Khăng định!" Rất nhiều thần linh rút cục cũng bắt đầu phản kháng, bằng vào một chút thần lực mỏng manh của bọn hắn, đã chú định là bọn hắn nhất định phải phản kháng!

Thế là...thần chiến bạo phát.

Vô số thần linh chém giết, vì mười vạn tín ngưỡng Song Giác tộc đáng thương này.

Ai cũng sẽ không nghĩ tới, sau lần đại chiến chân chính Thái Cổ kia, bọn hắn vừa mới thức tỉnh, liền ở ngay chỗ này, bùng nổ một lần thần chiến phạm vi nhỏ! Thậm chí càng tàn khốc hơn.

Oanh! Thế giới Song Giác tộc không ngừng chấn động.

Tất cả mọi người đều đang chém giết lẫn nhau, mà vị tiểu thần linh kia, chỉ có thể khổ cực khởi động phòng ngự toàn bộ thế giới, bởi vì hắn quen thuộc nhất với nơi này, cho nên hắn đang bảo vệ thế giới.

Không có ai ra tay với hắn, bởi vì mọi người đều rõ ràng, vô luận là người nào thắng, đều phải cam đoan cái thế giới này có thể tiếp tục vận chuyển.

Nếu không...bọn hắn chỉ có thể tử vong bên trong không gian loạn lưu cô tịch.

Oanh! Đại chiến vẫn tiếp tục.

Bỗng nhiên, toàn bộ bầu trời rơi vào trong sự yên lặng, một đạo huyết quang tỏa ra, một vị thần linh, ngã xuống.

Toàn bộ thế giới dường như rơi vào trong sự yên lặng ngán ngùi, sau đó chỉ vài giây sau, chiến đấu lại bùng nổ một lần nữa, thậm chí còn thảm thiết hơn lúc mới bắt đầu chiến đấu, vì sống sót! ! !

Ngủ say? Không có ứng cử viên nào lựa chọn ngủ say!

Nếu như ngủ say tại thế giới loài người, bọn hắn còn có khả năng thức tỉnh.

Thế nhưng ở nơi này...ở cái nơi thế giới Song Giác đáng chết này ngủ say?
Bọn hắc tuyệt đối không muốn!

Một khi ngủ say ở cái thế giới Song Giác này, dùng hoàn cảnh có khả năng
cung cấp thần lực ở nơi này, có lẽ bọn hắc mãi mãi cũng sẽ không thức tỉnh
được, so với chết đi còn muốn đáng sợ hơn, còn không bằng liều mạng!

Oanh! Chiến đấu vẫn còn tiếp tục, thần lực vô cùng vô tận phun trào, thần
lực đủ loại màu sắc, đang không ngừng lấp lánh, toàn bộ thế giới lung lay
sắp đổ.

Nữ thần rừng rậm chưa ra tay, bởi vì nàng cảm nhận được mùi vị trùng hợp
quen thuộc, tự giết lẫn nhau... đây không phải là thủ đoạn của con tiện nhân
nữ thần may mắn hay sao? Thế nhưng mà nữ thần may mắn rõ ràng đã chết
ở trong tay của nàng!

Chẳng lẽ đây thật sự chỉ là trùng hợp?

Xoạt! Thần lực trong tay nàng phun trào, ở cùng một chỗ với vị tiểu thần
linh bản địa, bảo hộ cái thế giới này, bởi vì bọn gia hỏa này đã chém giết
đến mất đồ bùng, thế giới Song Giác đã lung lay sắp đổ.

"Cám, cảm ơn." Tiểu thần linh cảm kích.

Nữ thần rừng rậm từ chối cho ý kiến.

Nàng đã sớm thức tỉnh, thần lực trong cơ thể coi như là cũng rất sung túc,
cho nên không cần chém giết cùng với những người kia, thế nhưng cái tên
tiểu thần linh này...chỉ sợ...sống không được bao lâu.

Vào thời điểm trận chiến đấu này kết thúc, cũng sẽ đến thời điểm tên tiểu
thần linh này tử vong.

Đám thần linh kia...sẽ không giữ lại một vị thần mà hết thấy người Song
Giác tộc đều điên cuồng tín ngưỡng.

Quá nguy hiểm, cho nên, Tiểu thần linh phải chết.

Phốc! Máu tươi bắn ra tung toé.

Lại một vị thần linh bị chém giết, thần linh đã từng cao cao tại thượng, bởi vì quá mức suy yếu, ở chỗ này cũng chỉ là pháo hôi. Mọi người hơi hơi ngậy người một cái, lại rất nhanh lấy lại tinh thần, thậm chí còn không ngăn người nữa.

Đây là thần chiến, thần linh tử vong, cũng tuyệt đối sẽ không có mấy người này!

Phốc! Từng vị thần linh ngã xuống, mọi người hết sức nhanh chóng quen thuộc.

Máu thần nhuộm đỏ đại địa.

Đủ loại màu sắc, toàn bộ bầu trời, đều bị đủ loại màu sắc kỳ quái bao trùm, đó là hào quang thần linh, đó là hư ảnh thần lực, cũng có dấu hiệu do thần linh ngã xuống, đủ loại màu sắc xen lẫn với nhau.

Mấy ngàn thần linh, từng người từng người chết đi.

Sau cùng, ở bên trong một biển máu tươi, chỉ còn lại khoảng chừng một trăm vị đang chật vật chiến đấu.

Phốc! Lại có một vị thần linh chết đi, thần linh lưu lại, thành linh còn lại không tới 100 người.

Có một số thần linh đã đứng không vững, có một số chồng chất vết thương, bọn hắn đều nhìn chăm chăm vào đối phương, chờ đợi thời cơ ra một kích trí mạng.

May áo cưới

"Có thể dừng lại hay chưa?" Nữ thần rừng rậm thở dài một tiếng: "Đã đầy đủ, dùng số người Song Giác tộc bây giờ, coi như chia ra cho 100 thần linh, thần lực lưu lại, cũng đầy đủ để cho các người bổ sung được thần lực."

Những thần linh này nghe thế mới hồi phục tinh thần lại.

Đúng vậy a, đã đầy đủ! Trận thần chiến này, không có người thắng!

Yêu cầu duy nhất của bọn hăn, cũng chỉ vền vẹn là sống sót!

Bọn hăn nhìn bốn phía, cái cảnh tượng này thật sự là rất đẫm máu, mới biết được trận thần chiến vừa rồi đến cùng có bao nhiêu tàn khốc, đến cùng đã có bao nhiêu vị thần linh chết đi!

Mấy ngàn thần linh đã ngã xuống! ! ! Có thể đi đến cuối cùng, đều là những thần linh đỉnh cấp!

Ít nhất...bọn hăn cũng đã từng đều là thần linh đỉnh cấp!

Những cái được gọi là tiểu thần, trung thần, cơ hồ đều ngã xuống trong trận chiến này.

"Kết thúc rồi à?" Một vị thần linh thì thầm.

"Hăn là như vậy đi." Bọn hăn tạm thời đã mất đi chiến ý.

"Nếu như...nếu như ta trở lại thế giới loài người, ta nhất định phải xử lý cái tên đáng chết kia!" Trong mắt của bọn họ tràn ngập hận ý.

Trần Phong! Cái tên nhân loại đáng chết kia!

Bọn hăn đã từng vào khi nào, bị một tên nhân loại tính toán thành như thế?

Đây chính là...mấy ngàn thần linh a! Đồ thần, là một cái từ ngữ kinh khủng, cho dù là ở thời đại Thái Cổ, nếu có người thể hiện ra tiềm lực đồ thần, như vậy hẳn nhất định sẽ bị hết thảy thần linh nhằm vào! Bởi vì, ai cũng không muốn nhìn thấy thần linh bị giết sạch!

Mà Trần Phong...lại có thể tính toán đồ một lần mấy ngàn thần linh!

Ở dưới sự khuyên bảo của nữ thần rừng rậm, bọn hắn rốt cục dừng tay.

Vô luận chiến đấu trước đó thảm liệt cỡ nào, vô luận chết nhiều hay ít thần linh, trước mắt nếu tín ngưỡng của Song Giác tộc đã đầy đủ để phân chia, vậy thì có thể tạm thời dừng tay.

Như vậy...còn có một vấn đề cuối cùng, làm như thế nào để đem tín ngưỡng của Song Giác tộc, chuyển dời lên trên người của mình?

"Ta, ta có thể cho các ngươi." Tiểu thần linh hoảng sợ nói.

"Không cần." Một vị thần linh cười lạnh: "Bọn hắn tín ngưỡng là người, cung cấp thần lực cũng là cho người, coi như người đem tín ngưỡng của bọn họ biến thành thần lực, sau đó chuyển cho chúng ta..."

"Quá lãng phí!"

"Quá nhiều thần lực ở giữa quá trình này sẽ bị lãng phí, hơn nữa, hết thảy thần linh chúng ta, đều chỉ có thể ỷ vào người, cho nên, loại phương pháp này, chúng ta tuyệt đối không tiếp nhận!"

"Cho nên, ta có một cái phương pháp càng tốt hơn." Hắn lạnh lùng nói.

"Cái gì?" Tiểu thần linh run run rẩy rẩy.

"Giết người." Vị thần linh kia nhẹ nhàng cười: "Sau đó những thần linh chúng ta sẽ phân chia lại một lần nữa."

Xoạt! Hắn vừa mới nói xong, vậy mà đã ra tay.

Những thần linh còn lại chỉ lẳng lặng nhìn, ngay cả nữ thần rừng rậm cũng chỉ có thể lắc đầu, bởi vì từ lúc vừa mới bắt đầu, bọn hắn liền biết, khẳng

định sẽ là cái kết cục này.

Nếu muốn tin ngưỡng, thì tiểu thần linh này phải chết.

"Ài." Trong lòng của Nữ thần rừng rậm thờ dài một tiếng, tiếc hận cho vị tiểu thần linh này.

Cùng so sánh với đám thần linh này, tiểu thần linh này mới là người vô tội nhất, thế nhưng mà, không có cách nào, ai bảo thế giới Song Giác của người, có ý đồ xâm lấn thế giới loài người làm chi?

Oanh! Thần lực đáng sợ hạ xuống, đó là thần lực thần linh đỉnh cấp chân chính, cho dù không nhiều, thế nhưng cũng không phải là một tiểu thần linh có khả năng ngăn cản.

Xoạt! Đáng sợ thần lực toả ra.

Phốc! Thanh âm va chạm quen thuộc truyền đến.

Nhưng mà, chờ đến thời điểm hết thấy thần linh nhìn thấy rõ ràng, tâm thần lại trở nên kinh hoàng, bởi vì trước mắt, thành linh xuất hiện một cảnh tượng càng thêm kinh sợ!

Vị tiểu thần linh kia, chỉ dùng một tay, liền nhẹ nhàng chặn công kích của vị thần linh kia.

Nhẹ nhõm như vậy, doạ người như vậy, gã nhẹ nhàng nắm giữ thần lực.

Thần lực của vị thần linh đỉnh cấp kia, cũng không có cách nào tiến thêm.

"Làm sao có thể?" Vị thần linh đỉnh cấp kia hoảng sợ.

"Ha ha." Tiểu thần linh cười khẽ một tiếng.

Sụp đổ! Hết thấy thần lực nổ tung, vị thần linh đỉnh cấp kia bay rớt ra bên ngoài, nôn máu tươi ra như điên.

"Người, người đến cùng là ai?" Những thần linh còn lại rung động.

"Ta?" Trên khóe miệng của vị Tiểu thần linh lộ ra một nụ cười: "Các người đoán xem?"

Oanh! Những thân thể vỡ vụn của đám thần linh, những thần lực tản mát, thần huyết rơi đầy đất kia, vậy mà đều vào thời khắc này dung nhập vào trong đại địa, bị thế giới hấp thu toàn bộ.

Tiểu thần linh đứng dậy, vô cùng vô tận thần lực chấn động chung quanh.

Những lực lượng bị hấp thu kia, hóa thành một vòng xoáy khổng lồ, sau cùng rơi vào hai tròng mắt của gã, hóa thành từng đoàn từng đoàn ngọn lửa kinh người, không ngừng bùng cháy.

Giống như... tội ác vĩnh viễn không thể tiêu diệt.

"Là người!" Hết thấy thần linh run rẩy, bọn hắn không dám tin nhìn cảnh tượng trước mắt.

Tội Ác Chi Thần...Diệp...lại thật sự là gã!

Làm sao có thể, làm thế nào lại là gã! Không phải là do Trần Phong gài bẫy bọn hắn hay sao? Không phải đều là do Trần Phong ngụy tạo hay sao? Tên gia hỏa này...tên gia hỏa này...thân thể của bọn hắn run rẩy.

"Người làm sao có thể..." Bọn hắn không thể tin được Diệp thế mà thật sự còn sống, hơn nữa còn mạnh mẽ như thế.

"Cái này ta phải cảm tạ các người." Tội Ác Chi Thần cười cười: "Thần lực của mấy ngàn thần linh, đều giao cho ta, còn có thân thể của bọn hắn, cùng với huyết mạch, toàn bộ hòa làm một thể cùng với ta..."

"Thật sự là, quá hoàn mỹ."

"Nếu như không có các người, ta còn không biết phải mất bao nhiêu lâu mới có thể khôi phục được."

Oanh! Chúng thần run sợ, hết thấy mọi chuyện mà bọn hắn làm, đều là may áo cưới cho tên gia hỏa này, nếu như sớm biết Tội Ác Chi Thần vẫn còn sống, bọn hắn đồng loạt ra tay, nhất định có thể xử lý tên gia hỏa này!

Thế nhưng hiện tại...thế nhưng hiện tại...tâm thần của bọn hắn run rẩy.

Mấy ngàn thần linh, chém giết chỉ còn lại 100 người.

Mà mấy ngàn thần linh kia, càng là biến thành chất dinh dưỡng, biến thành lực lượng của Tội Ác Chi Thần, dùng một điểm lực lượng đáng thương hiện tại của bọn hắn, làm như thế nào để chống lại Diệp ở trước mắt?

"Khó trách." Nữ thần rừng rậm thì thầm trong lòng, vừa rồi nàng còn kỳ quái, một tiểu thần linh cấp thấp, làm sao có thể ổn định cái thế giới này, chưa từng nghĩ tới, cái tên này vậy mà quả nhiên là Tội Ác Chi Thần!

Hết thấy mọi chuyện, rốt cục cũng được giải thích, từ hành động đồ thần, dùng Tội Ác Chi Thần làm điểm xuất phát, lại dùng Tội Ác Chi Thần làm điểm chung kết, vẽ một cái vòng tròn hoàn chỉnh, lại trở về tới điểm xuất phát.

Chỉ có điều là...bọn hắn còn chưa kịp khiêu chiến với Tội Ác Chi Thần!

"Không."

"Không thể nào."

"Người làm sao lại có thể hấp thu lực lượng của bọn hắn?!"

"Thần lực của bọn hắn, rõ ràng đã tiêu tán trong không trung, người làm sao lại có thể hấp thu?!"

Một vị thần linh găm thét.

Thần lực đã tiêu tán, làm sao có thể hấp thu!

Còn có thần huyết? Bọn hắn rõ ràng đã nhìn thấy thần huyết dung nhập vào đại địa, nhìn thấy thần lực tiêu tán trên không trung, Tội Ác Chi Thần làm sao có thể hấp thu? Đây cũng không phải là chuyện mà Tội Ác Chi Thần có thể làm được!

Đại thần

"Ha ha."

"Truyền thuyết không phải đã nói cho các người biết rồi hay sao?" Tội Ác Chi Thần giống như cười mà không phải cười nói.

"Bởi vì...cái thế giới này, chính là do ta sáng tạo a!" Gã đưa tay.

Oanh! Toàn bộ thế giới lưu chuyển, khí tức nguyên bản của cả một cái thế giới, vậy mà toàn bộ đều biến thành khí tức của Tội Ác Chi Thần!

"Oanh!" Tâm thần của hết thảy thần linh chấn động mãnh liệt.

Bởi vì vào cái thời điểm này, bọn hắn bỗng nhiên nhớ tới nội dung viết ở bên trên phiến đá...Tội Ác Chi Thần sáng tạo thế giới, bởi vậy mới chống đối với Sáng Thế Thần, gã muốn tìm hiểu bản nguyên thế giới, gã muốn biết, làm như thế nào để sáng tạo ra một thế giới chân chính...

"Tại sao lại có thể như vậy..." Chúng thần sụp đổ.

"Hoan nghênh các người đi vào thế giới của ta." Tội Ác Chi Thần nghiêng ngả cười một tiếng.

Oanh! Lực lượng Tội ác, bao trùm hết thảy thần linh.

...

Mà vào giờ khắc này.

Ở thế giới loài người, tại Gen Công Hội.

Tất cả mọi người đang làm tiệc chúc mừng thần linh biến mất, cái thời đại Thái Cổ vừa mới buông xuống kia, còn không có phát huy ra uy năng của chính mình, đã bị Trần Phong đóng gói chuyển đến dị giới.

Nhân loại, lại trở về thời đại vô thần.

"Ha ha ha, thần linh đã không còn."

"Thần linh đã biến mất, những người Cộng Minh kia cũng không có cách nào mượn dùng thần lực!"

"Đúng, người Cộng Minh cũng bất quá chỉ mạnh hơn Giác Tỉnh Giả một chút, cũng không có sự uy hiếp!"

"Quá tuyệt vời!"

Vô số người mừng rỡ, một ngày này, có vô số người chúc mừng, đây là thịnh yển của cả nhân loại!

A, còn có Cổ tộc, cơ hồ toàn bộ thế giới đều vì chuyện này mà làm tiệc chúc mừng.

Mưa dầm đã dừng lại, bầu trời bị sương mù bao phủ thật lâu, cũng xuất hiện ánh nắng, hào quang ấm áp chiếu rọi xuống, làm cho trong lòng của tất cả mọi người cảm nhận được sự ấm áp.

Từ này về sau, cái thời đại này, sẽ là thời đại của nhân loại!

"Đa tạ." Phó hội trưởng vỗ vỗ bả vai của Trần Phong, vẻ mặt đỏ bừng, ông ta đã uống rất nhiều rượu.

Chỉ có ông ta biết, trong khoảng thời gian này, nhân loại đến cùng có bao nhiêu gian nan, chỉ có ông ta biết, trong khoảng thời gian này, những cao tầng như bọn hắn đến cùng đã khấn trương đến loại tình trạng gì! Cũng may, cuối cùng cũng đã kết thúc.

"Ừm." Trần Phong khẽ gật đầu, nhưng lại không tham gia trận yển hội này, hắn đi đến đỉnh núi phụ cận, nhìn bầu trời trong xanh, khẽ chau mày.

"Linh, có thể giúp ta nhìn một chút có chuyện gì đã xảy ra hay không?"

"Đã nhìn qua, không có." Linh lắc đầu.

"Ngay cả người cũng không thể nhìn thấy hay sao?" Trong lòng của Trần Phong dâng lên sự nghi hoặc, thật sự chỉ là ảo giác của hắn thôi hay sao?

Hắn không biết vì sao, trong lòng luôn luôn cảm thấy bất an như vậy, hắn đã để cho Linh xác nhận qua, tất cả các khâu trong kế hoạch, đều không có bất cứ một vấn đề gì, được thực thi rất hoàn mỹ! !

Những thần linh kia, tuyệt đối không có cách nào có thể trở về!

Thậm chí ——bọn hắn đã bắt đầu chém giết, chết rất nhiều người! Điềm này Trần Phong cũng đã tiến hành nghiệm chứng!

Hết thảy mọi thứ, so với trong kế hoạch còn muốn thuận lợi hơn, thế nhưng vì cái gì...luôn luôn có cảm giác bất an như vậy?

"Người hãy bớt suy nghĩ nhiều đi." Khổng Bạch đặt mộng ngồi bên cạnh Trần Phong, nói: "Người xem, bầu trời trong trẻo như vậy cơ mà?"

"Là bởi vì thật lâu rồi không có thuận lợi như vậy hay sao?" Khổng Bạch bĩu môi nói.

Trần Phong hiện tại ngay cả một chút tự tin đó cũng không có hay sao?

"Không." Trần Phong lắc đầu, vẻ mặt trở nên nghiêm túc: "Mà là bởi vì, đối thủ lần này —— là thần!"

Thần linh, đây cũng không phải là một cái xung hô đơn giản như vậy.

Trần Phong có được song trọng thần lực, cho nên hắn biết được thần linh đến cùng là một giống loài đáng sợ cỡ nào!

Cho dù là dùng thực lực hôm nay của Trần Phong, nếu như là chiến đấu thuần túy, chỉ sợ là ngay cả thần linh cấp thấp nhất đều đánh không lại, chớ đừng nói chi là, lần này cần phải tính toán mấy ngàn thần linh! !

"Cái gọi là thần linh, bất quá chỉ là những sinh vật mạnh hơn một chút mà thôi." Khổng Bạch khinh thường.

"Đó là tiểu thần linh." Trần Phong lắc đầu: "Những tiểu thần linh kia, hoàn toàn chính xác là chỉ có sức chiến đấu mạnh hơn chúng ta, thế nhưng những đại thần kia, bọn hắn có được quá nhiều đồ vật mà chúng ta không thể hiểu rõ..."

"Những vật kia..." Trần Phong ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Những vật kia, mới là thứ khiến cho hắn lo lắng nhất!

Dù sao...đó cũng là thần linh a!

"Có cái gì mà phải sợ." Khổng Bạch nói thăm một câu: "Mạnh hơn không phải cũng đã bị đóng gói đưa tới dị giới rồi hay sao?"

Chỉ có điều là, câu nói này vừa dứt.

Oanh! Trên bầu trời có một đạo hào quang đáng sợ lóe lên, đánh thức vô số người.

Bởi vì ở cái địa phương không có thần linh này, ở cái địa phương mà hết thảy thần linh đều bị đưa đi này, đạo tia chớp khổng lồ lóe lên ở trên không kia, rõ ràng là do thần lực tạo thành!

Một đạo thần lực càng kinh khủng hơn xa xa so với hết thảy thần lực trước đó! !

"Đã xảy ra chuyện gì?" Đám người hoảng sợ.

Oanh! Sấm sét giữa trời quang, từng đạo tia chớp khổng lồ buông xuống, thần lực bao phủ thương khung.

"Đây là cái gì?" Mấy người Khổng Bạch cũng cảm thấy kinh hãi.

"Đây là..." Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào.

Oanh! Ở bên trong tia chớp vô cùng vô tận, bỗng nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng, thân hình của gã như cự nhân, dùng một bàn tay, xé rách thương khung, giống như xé rách một tấm vải.

Thương khung trong nháy mắt từ một phân làm hai, biến thành dị tượng cực kỳ quỷ dị, một nửa tinh không vạn lý, một nửa lôi đình vạn quân.

Đạo ánh sáng to lớn kia, ở ngay bên trong loại dị tượng quỷ dị này, bước ra một bước.

Thần lực phun trào!

"Đây là thứ quái quỷ gì?" Đám người hoảng sợ.

Cho dù gần đây nhất không ngừng có thần linh thức tỉnh, bọn hắn cũng chưa bao giờ thấy qua cảnh tượng kinh người như thế, cái cử động xé rách thương khung kia, đã hù dọa tất cả mọi người.

Oanh! Bên trong lôi đình vạn quân, đạo ánh sáng to lớn kia đi ra, lộ ra một khuôn mặt chưa từng thấy qua, trong đôi mắt lấp lánh hỏa diễm.

Ô...ô...n...g —— Cây bút trong người của Trần Phong bỗng nhiên bắt đầu run rẩy, dường như đang sợ hãi, một cỗ ý chí rõ ràng truyền đến, nói cho Trần Phong biết, thân phận của vị thần linh này...

"Tội Ác Chi Thần!" Nữ thần vận rủi truyền lại ý thức, rõ ràng trước nay chưa từng có.

Ánh mắt của Trần Phong đột nhiên trợn to.

"Ôi mẹ ơi!" Không Bạch cũng há to miệng.

Tội Ác Chi Thần? Không thể nào...bọn hắn vừa mới bố trí xong chuyện xưa về Tội Ác Chi Thần, đối với vị thần linh này tự nhiên rõ như lòng bàn tay, thế nhưng trong truyền thuyết, con hàng này không phải là đã chết rồi hay sao? Làm sao lại vẫn còn sống? !

"Thật là mạnh." Linh ngân người nhìn Tội Ác Chi Thần, đạo ánh sáng khổng lồ kia, cỗ thần lực phun trào kia, so với nữ thần may mắn còn muốn cường đại hơn vạn lần.

"Loại thần linh này làm sao lại xuất hiện?" Trần Phong tê cả da đầu, hắn cảm nhận được mỗi nguy hiểm nồng đậm.

Một giọt nước

Tội Ác Chi Thần không chỉ xuất hiện, hơn nữa thực lực dường như cũng đã được khôi phục lại, loại thần linh có cấp bậc này, căn bản không phải là nhân loại có khả năng chống lại!

Trần Phong thiên tâm vạn khổ đem mấy ngàn thần linh kia đưa đến thế giới khác, chưa từng nghĩ tới, lại còn lọt lưới một con cá to!

"Linh, còn có thể đem gã đưa qua cái thế giới kia hay không?" Trần Phong trầm giọng hỏi.

Căn cứ theo tư liệu mà Tần Hải nắm giữ, bọn hắn vẫn có thể đảo ngược mở ra cổng truyền tống đến thế giới Song Giác.

"Ta chỉ có thể thử một chút." Khuôn mặt nhỏ của Linh trở nên xoắn xuýt.

Loại gia hỏa có cấp bậc này, nàng cũng không biết là có thể ảnh hưởng đến hay không.

"Thử một chút đi." Trần Phong nhìn thân ảnh của tên gia hỏa kia đang dần dần ngưng tụ, hắn biết, vô luận xác xuất thành công là như thế nào, hắn cũng nhất định phải thử một lần! Thử nghiệm đem cái tên đáng sợ này đưa đến cái thế giới Song Giác kia.

Thế là, Tần Hải căn cứ theo tư liệu trộm được ở thế giới Song Giác bắt đầu thành lập cổng truyền tống không gian, nhưng mà...không có! Không có cách nào có thể xây dựng thành công!

"Đã xảy ra chuyện gì?" Trần Phong rốt cục cũng ý thức được một chút không ổn.

"Không biết." Tần Hải mờ mịt nói: "Số liệu là không sai, thế nhưng ta cảm giác... vào thời điểm thành lập cổng truyền tống tới thế giới Song Giác, phát hiện ra, toàn bộ thế giới Song Giác, dường như đã biến mất?"

"Biến mất?" Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Thế giới Song Giác làm sao lại biến mất? Chẳng lẽ là do những thần linh kia đánh nhau quá mức dữ dội, sau đó khiến cho thế giới sụp đổ?

Ngay vào thời điểm Trần Phong đang nghi ngờ, vị thần linh kia đã triệt để xé rách thương khung, thân ảnh của gã đã được ngưng tụ hoàn tất, mà bên cạnh gã, xuất hiện mấy đạo thân ảnh quen thuộc.

Trong đó, thành linh liền có nữ thần rừng rậm!

"Nàng làm sao cũng ở đó?" Trần Phong đột nhiên co con ngươi vào.

Đám người Không Bạch liếc nhìn nhau, trong nháy mắt cũng bưng tỉnh.

Nữ thần rừng rậm, rõ ràng đã bị đưa đến thế giới Song Giác, chờ một chút, mấy vị thần linh ở bên người của nàng, cũng đã đi đến thế giới Song Giác, tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Chẳng lẽ...

Oanh! Thần lực đáng sợ phun trào trong thương khung.

Trần Phong lưu chuyển tư duy, rốt cục cũng nghĩ đến một cái sự thực đáng sợ nhất, thế giới Song Giác...cái vị được gọi là tiểu thần linh kia, thành linh đúng là Tội Ác Chi Thần trước mắt!

Bọn hấn, nói một câu thành sấm!

Oanh! Thần lực bao trùm toàn bộ thế giới.

"Chó chết." Không Bạch nuốt nước miếng: "Chúng ta gài bẫy mấy ngàn thần linh, đều đưa qua đó để cho con hàng này hưởng lợi hay sao?"

Vị Tội Ác Chi Thần này mạnh mẽ như thế, tất nhiên là đã thôn phệ lực lượng của không ít thần linh.

"Ta chỉ muốn biết." Tần Hải lộ ra vẻ mặt khó coi nói: "Gã làm sao lại nắm giữ loại thủ đoạn truyền tống từ thế giới khác này, gã cũng không phải là

Không Gian Chi Thần, thậm chí còn có thể dẫn theo các vị thần linh khác trở về!"

"Có lẽ...gã đã từng thôn phệ Không Gian Chi Thần?" Đám người suy đoán.

Xoạt! Bầu không khí trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, nếu thật sự là như vậy, nhân loại, đều đã sắp xong rồi.

"Linh, giúp ta tìm kiếm một chút phương pháp." Trần Phong trầm giọng nói.

Xoạt! Quảng sáng may mắn khởi động toàn diện.

Dưới loại tình huống này, chỉ có Quảng sáng may mắn mới có thể ở bên trong vô số mũi thương, tìm tới được sinh cơ, chỉ có điều là, vào thời điểm thần lực may mắn xen lẫn, vào thời điểm đang tìm kiếm một con đường sinh cơ...

Oanh! Thần lực phun trào, trên bầu trời có một cỗ thần lực đáng sợ lay động, hết thấy đường sống, bị chặt đứt.

"Bảo tất cả nhân loại rút lui." Trần Phong không có một chút do dự hạ lệnh.

Gen Công Hội cũng đã chuẩn bị một chút biện pháp, một lần nữa trở về thời kì hỗn độn, để cho nhân loại ẩn giấu ở trong hỗn độn, hẳn là có khả năng giấu diếm được những vị thần linh này.

Trần Phong đã từng thử nghiệm, cho dù là Linh, nữ thần vận rủi, cũng không có cách nào trinh sát ở bên trong hỗn độn.

"Được." Phó hội trưởng khẳng định.

Đây là tầng thủ hộ cuối cùng của nhân loại!

"Ài." Phó hội trưởng thở dài một tiếng: "Hi vọng... nhân loại có thể vượt qua được nguy cơ lần này."

Phó hội trưởng quay người rời đi, ra lệnh cho nhân loại bắt đầu một lần đại di tản.

Mà vào lúc này đây, Tội Ác Chi Thần dường như đã chuẩn bị ra tay rồi.

"Bảo hộ nhân loại!" Trần Phong không có một chút do dự thôi động thần lực.

Lúc này, nhất định phải dùng thần lực may mắn và thần lực vận rủi đồng thời ra tay, bảo hộ cho nhân loại an toàn rút lui, chỉ có điều là, khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn là, Tội Ác Chi Thần cũng không ra tay đối với nhân loại.

Thậm chí, gã không ra tay đối với bất kỳ người nào, mục tiêu mà hắn ra tay lại chính là mảnh thiên địa này!

Oanh! Thần lực đáng sợ phun trào, hình thể to lớn của Tội Ác Chi Thần, đứng thẳng ở dưới bầu trời, hắn dùng một cánh tay hướng về phía hư không, thần lực đáng sợ phun trào, sau cùng xé rách bầu trời, lại đánh xuống mặt đất.

Ô...ô...n...g —— Mặt đất rung động, toàn bộ thế giới dường như bắt đầu thu nhỏ ở dưới chân của hắn.

Ô...ô...n...g —— Vô số ánh sáng trôi qua.

Trần Phong đột nhiên trợn to con mắt.

Bởi vì hắn thấy rất rõ ràng, Tội Ác Chi Thần trước mắt càng lúc càng lớn, ít nhất đối với bọn hắn mà nói là hình thể càng lúc càng lớn, lớn đến mức không có cách nào tưởng tượng nổi, thậm chí là không thấy được hình thể của gã nữa!

Mà thông qua thần lực...Trần Phong rõ ràng cảm giác được, Tội Ác Chi Thần chưa bao giờ biến hóa, mà là bọn hắn bắt đầu thu nhỏ!

Thu nhỏ! Thu nhỏ hơn nữa!

Sau cùng, cả thế giới nhân loại, ngưng tụ thành một giọt nước.

Không sai...một giọt nước kỳ diệu.

Thần lực nhàn nhạt ở bên trong giọt nước phun trào, có thể thấy dòng sông ngọn núi ở bên trong, có thể thấy được biển rộng, hết thấy tất cả, đều bảo trì nguyên dạng ở bên trong giọt nước này.

Giống như...từ trong vũ trụ nhìn xuống viên tinh cầu.

??? Trần Phong bối rối.

Không Bạch bối rối.

Phó hội trưởng cũng bối rối.

Bọn hắn chưa bao giờ nhìn thấy qua cảnh tượng nào đáng sợ như vậy.

Bọn hắn biết thần linh là vì tín ngưỡng, vì bổ sung thần lực, cho nên suy đoán, Tội Ác Chi Thần có thể sẽ không công kích nhân loại, chỉ muốn hiển lộ sự mạnh mẽ của chính mình, cho nên đã làm ra đủ loại chuẩn bị.

Thế nhưng...mục tiêu của gã là thôn phệ cả thế giới nhân loại!

Gã căn bản không để ý tới các người!

Gã căn bản không quan tâm đến bất kỳ một sự phản kháng nào!

Chiến đấu? Không tồn tại! Gã vền vẹn chỉ cần đưa tay, phát tay, cả thế giới nhân loại liền biến thành một giọt nước ở trong tay của gã, cho dù giọt nước này đương nhiên là do một loại thần lực mạnh mẽ nào đó ngưng tụ mà thành.

Thế nhưng...mấy người Trần Phong toàn thân băng lãnh, cái này là thực lực của thần linh đỉnh cấp hay sao?

"Linh, còn có biện pháp nào hay không?" Trần Phong điên cuồng vận hành Quảng sáng may mắn.

Nhưng mà...không có! Hết thấy tương lai của nhân loại, vào thời khắc biến thành một giọt nước này, đã sớm ngưng kết, không thể lay động.

Hãy tin ta

Đây chính là sức mạnh của Tội Ác Chi Thần? Chỉ sợ là ngay cả Linh cùng với nữ thần vận rủi cũng chưa từng nghĩ tới, Diệp trước mắt, vậy mà đã cường đại đến loại tình trạng này, cường đại đến mức, căn bản là không có cách chống cự!

"Nhân loại..." Tội Ác Chi Thần cười khế, gã nhìn giọt nước ở trong tay, đưa nó tới con mắt của mình.

"Gã muốn làm gì? !" Trần Phong khiếp sợ.

"Thế giới hóa mất...hắn muốn nuốt chửng cả thế giới nhân loại!" Linh trừng lớn con ngươi nói: "Gã muốn dùng loại phương thức này, khiến cho cả thế giới nhân loại, trở thành hậu thuẫn của gã, liên tục không ngừng vì gã cung cấp thần lực, vì gã cung cấp tín ngưỡng!"

Ô...ô...n...g —— Có thể thấy rõ ràng, vô số thần lực màu đen, đang tràn ngập trong toàn bộ thế giới.

Đó là lực lượng của Tội Ác Chi Thần, toàn bộ sự tà ác và dục vọng ở trong lòng của nhân loại bị câu lên, toàn bộ thế giới vào một khắc bị cỗ lực lượng này bao phủ, liền rơi vào bên trong sự lộn xộn, toàn bộ thế giới biến một mảnh hỗn loạn.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ thần lực càng mạnh mẽ hơn, đang không ngừng chảy ra.

"Đó là cái gì?"

"Thần lực Tội ác!"

"Tội Ác Chi Thần, dùng một cỗ thần lực nho nhỏ, dẫn động toàn bộ thế giới rơi vào bên trong tội ác, từ đó thúc đẩy sinh trưởng ra càng nhiều thần lực Tội ác hơn, cung cấp cho gã!"

"Toàn bộ thế giới, vô số sinh linh, đều trở thành nô lệ của gã!"

"Oanh!"

Trong nhân loại, có một pho tượng to lớn đen kịt buông xuống.

Đó là, pho tượng của Tội Ác Chi Thần!

Nhân loại, đã xong.

Ô...ô...n...g —— Thần lực phun trào, cả thế giới nhân loại hóa thành một giọt nước này, lại hóa thành một con mắt của gã, nếu như nhìn kỹ, có thể thấy rõ ràng dòng sông ngọn núi trong con mắt của Tội Ác Chi Thần!

Ô...ô...n...g —— Toàn bộ thế giới lưu chuyển.

Dường như ở trong mắt của Tội Ác Chi Thần, đang tìm kiếm một vị trí thích hợp.

Toàn thân của Trần Phong trở nên băng hàn, xuyên thấu qua thần lực, hẳn có thể cảm nhận được rõ ràng, giọt nước không ngừng phun trào ra thần lực, tràn vào trong cơ thể của Tội Ác Chi Thần, trở thành một khóa hạt giống lực lượng cường đại.

Thế giới loài người sẽ không sụp đổ, bởi vì Tội Ác Chi Thần sẽ không cho phép sụp đổ.

Thế nhưng mà...Trần Phong nhìn nhân loại rơi vào bên trong sự chém giết, cái thế giới bất tận việc ác và dục vọng này, thật sự là thời đại gen mà hẳn đã từng biết hay sao?

Nhân loại đã xong, thế nhưng mà hẳn chỉ có thể trơ mắt nhìn cảnh này.

Thậm chí, ngay cả lực lượng phản kháng cũng đều không có, bởi vì hẳn quá mức nhỏ yếu!

Vào thời điểm thần lực của nữ thần may mắn cùng với thần lực của nữ thần vận rủi đều không tạo ra được bất kỳ một tác dụng nào, dùng lực lượng bản

thân của Trần Phong mà muốn đối phó với thần linh, càng là một chuyện thêm hài hước.

"Linh..." Trần Phong hi vọng Quảng sáng may mắn có thể phát huy tác dụng.

Nhưng mà, Linh chỉ gian nan lắc đầu.

Tội Ác Chi Thần quá mạnh mẽ, khiến cho hết thảy xác suất đều biến thành trò cười.

Tạch... ! Giọt nước xoay tròn chậm lại.

Thần lực Tội ác, vẫn còn đang ở bên trong giọt nước không ngừng tiến vào cùng với chảy ra.

Toàn bộ thế giới dường như vào thời khắc này vận hành trở nên thông thả, giọt nước thế giới loài người hoá thành con mắt này, dường như rốt cục ở cũng ở trong mắt của Tội Ác Chi Thần, tìm được vị trí thích hợp nhất.

Ô...ô...n...g —— Thần lực ngưng kết, hết thảy mọi thứ dường như bắt đầu yên tĩnh trở lại.

Toàn bộ rìa thế giới dường như cũng vào thời khắc này trở nên rõ ràng.

Trần Phong biết, đây là dấu hiệu thế giới loài người dung nhập vào thân thể của Tội Ác Chi Thần, vào thời điểm rìa chung quanh triệt để ngưng kết, thế giới loài người, sẽ triệt để hóa thành một bộ phận của Tội Ác Chi Thần!

Hóa thành... thế giới trong mắt của gã! ! !

"Đi!" Khổng Bạch bỗng nhiên bắt lấy Trần Phong: "Chúng ta nhất định phải rời đi!"

Loại chiến đấu cấp bậc này, bọn hắn căn bản không có tư cách nhúng tay, chỉ có thể chạy trốn, vào thời điểm trước khi cả thế giới nhân loại triệt để bị phong tỏa, thoát đi khỏi cái thế giới này!

"Cái thế giới này... có thể như vậy... ?" Trần Phong thấp giọng thì thào.

"Sẽ không diệt."

"Chỉ cần Tội Ác Chi Thần còn sống sót, gã sẽ không có khả năng để cho thế giới loài người bị tiêu diệt."

"Chỉ có điều là...vì thu hoạch thần lực tội ác..."

"Cái thế giới này đã định trước là sẽ tràn đầy sự giết chóc... cùng với tội ác..."

"Nhân loại...có lẽ sẽ tiến vào thời đại hắc ám nhất." Tần Hải thở dài.

"Hắc ám nhất..." Trần Phong tự lẩm bầm, hắn nhìn thế giới trước mắt, nhìn nhân loại thật vất vả mới tiến vào trạng thái hòa bình, rơi vào trong chém giết, bỗng nhiên thấp giọng hỏi: "Linh...ngươi có tin tưởng ta hay không?"

"Hả?" Linh không có một chút do dự nói: "Tin!"

"Ta sẽ trở lại." Trần Phong lặng lặng nhìn cái thế giới này.

"Ta nhất định sẽ trở lại!"

"Vào thời điểm trước khi ta trở lại...ta hi vọng ngươi có thể bảo hộ cái thế giới này..."

"Ít nhất, là bảo hộ những người mà ngươi có thể bảo hộ!"

"Ở bên trong mảnh thế giới tội ác này, khiến cho bọn hắn có một nơi dung thân...chỉ thế mà thôi."

Trong tay của Trần Phong, có một hòn đá lặng yên hiển hiện, hào quang của thần lực may mắn không ngừng lấp lánh.

"Ta không biết." Linh cười khỏ.

Nàng không có bất kỳ một sự tự tin nào, đây chính là Tội Ác Chi Thần a...nhất là còn ở trong cơ thể của gã!

"Cho nên...hãy để cho nàng giúp ngươi." Trần Phong duỗi ra một cái tay khác, cây bút xuất hiện.

"Ta hi vọng cô có thể trợ giúp Linh...nàng sẽ đi trợ giúp những người cần sự trợ giúp... mà cô... hãy làm cho những người đáng chết kia, sẽ không đi làm loạn thế giới, cho dù, đây là một cái thế giới tội ác..."

"Ta chỉ hy vọng...đến thời điểm ta trở về, cái thế giới này vẫn còn tồn tại."

"Cái thế giới này, vẫn như cũ tồn tại một số người thiện lương, như cũ vẫn là nhân loại."

Ô...ô...n...g —— Cây bút toả ra hào quang mãnh liệt.

"Ta sẽ chờ ngài." Linh chăm chú nhìn Trần Phong.

"Đi thôi!" Trần Phong chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Ô...ô...n...g —— Đá Vận Mệnh, lặng yên ly thể.

Cây bút, lặng yên biến mất, hai vị thần linh chưa khôi phục, đang chậm rãi dung nhập vào thế giới, cỗ hào quang nhàn nhạt kia tiêu tán, ở một địa phương mà Tội Ác Chi Thần chưa từng phát giác ra, lặng lẽ ảnh hưởng tới thế giới.

Mà vào giờ khắc này.

Tạch... ! Toàn bộ thế giới đã bắt đầu vận chuyển một cách thông thả.

Giọt nước ở trong mắt của Tội Ác Chi Thần, rốt cục cũng đã chậm rãi dừng lại.

Oanh! Một tiếng nổ vang.

"Ngay vào lúc này!" Ở trong nháy mắt tiếng nổ phát ra, Không Bạch dùng hai tay bắt lấy Tần Hải cùng với Trần Phong.

Hưu! Kèm theo một tiếng nổ vang kia, thân ảnh của bọn hắn hoàn toàn biến mất.

Trong chốc lát, toàn bộ thế giới rung động, hào quang trong mắt của Tội Ác Chi Thần đại thịnh.

Gã mở to mắt, thấy được chính là cả thế giới nhân loại, cùng với mỗi một hạt bụi trong thế giới loài người, còn có cỗ thần lực không ngừng vọt tới!

Còn mấy tên nhân loại kia? Trần Phong? Hay là cái gì? Thật có lỗi, Tội Ác Chi Thần chưa bao giờ quan tâm qua.

Ngay cả mấy ngàn thần linh trong mắt của gã đều là sâu kiến, huống chi là mấy tên nhân loại tầm thường này?

Thời đại của thần linh

Đối với gã mà nói, khoát tay, vung tay lên, cả thế giới nhân loại liền thuộc về mình, dĩ nhiên thế giới nhân loại này vền vẹn chỉ là đại biểu, càng chuẩn xác hơn mà nói...trong mắt của gã, là toàn bộ sinh linh của thời đại gen!

Nữ thần rừng rậm lẳng lẳng nhìn cảnh này.

Nàng muốn hỏi một chút sự tình về Trần Phong, bởi vì nàng thủy chung không yên lòng về cái tên này.

Nhưng mà khi nhìn tới Tội Ác Chi Thần vàng sáng vạn trượng trước mắt, đột nhiên cảm giác được, hỏi thăm một tên nhân loại nhỏ bé như Trần Phong, đối với vị thần linh này mà nói, là một sự vũ nhục.

Toàn cục đã định, không cần phải quan tâm nữa?

Trần Phong? Cuối cùng vẫn chỉ là nhân loại.

Vù! Tầng thần linh xuất hiện ở sau lưng Tội Ác Chi Thần, thành linh đứng là một trăm vị thần linh lúc trước còn lại, bọn hắn cuối cùng vẫn không có dũng khí chiến đấu cùng với Tội Ác Chi Thần, lựa chọn thần phục.

Thời đại này, là thời đại thuộc về Tội Ác Chi Thần.

"Đi thôi." Tội Ác Chi Thần phát phát tay.

Nhân loại, Cổ tộc, những sinh linh này đã thuộc về gã, còn những dã thú, biến dị thú chưa được khai hoá kia, gã nhường lại toàn bộ cho những thần linh tùy tùng của mình.

"Vâng!" Những thần linh kia cung kính hành lễ, lúc này mới rời đi.

Oanh! Bọn hắn đập vào thế giới, khiến cho những chủng tộc kia thần phục.

"Không sai biệt lắm." Tội Ác Chi Thần nhìn đại địa dưới chân.

Oanh! Diệp phát phát tay, cả vùng trời rung động.

Không có nhân loại, không có thời đại gen, đại địa bây giờ, là lực lượng chân chính thuộc về viên tinh cầu này, nơi này, đã từng bị phong ấn rất nhiều thần linh.

Những thần linh này...đều là những người đã chiến đấu cho gã!

"Tỉnh dậy đi.." Diệp thấp giọng nỉ non.

Oanh! Vô số đạo thần quang tuôn ra, viên tinh cầu này, rốt cục cũng một lần nữa trở về thời đại Thái Cổ.

Về tới... cái thời đại thuộc về thần linh chân chính kia!

Còn nhân loại, Cổ tộc, thậm chí là hết thảy sinh mệnh có trí tuệ, đều ở trong mắt của Tội Ác Chi Thần, ở trong cái thành phố dường như không bao giờ cải biến kia, không ngừng chém giết, tranh đấu, thần lực tội ác liên tục không ngừng tuôn ra...

Trong rừng núi, có từng sinh vật hình người kỳ quái, đi khắp nơi ở trong rừng, ngay vào lúc vừa rồi, có một vệt bóng đen từ trên trời giáng xuống, rơi xuống nơi này, đập bể rất nhiều đồ ăn của bọn hắn.

"Cẩn thận một chút."

"Không biết lại là giống loài gì..."

Mấy sinh vật hình người cẩn thận từng li từng tí tới gần.

Rất nhanh, bọn hắn liền nhìn thấy ở phía trước có một bóng người đang nằm.

Nơi đó cứ thế mà bị nện ra một cái hố to lớn, trên bóng người kia, dường như còn mang theo khí tức làm cho người ta phải kính úy, vô cùng khinh khủng.

"Bộ dáng này...là thần linh hay sao?" Lá gan của chúng nó run rẩy.

"Xem ra là vậy." Những sinh vật còn lại liếc nhìn nhau.

"Làm sao bây giờ?" Nếu như là giống loài phổ thông, bọn hắc sẽ trực tiếp trói trở về làm đồ ăn, thế nhưng mà bộ dáng của bóng người này, cùng với dấu vết thần lực nhân nhát kia, đều nói cho bọn hắc biết...

Đây là một vị thần linh! Mà cho dù là thần linh nhỏ yếu đến đâu, cũng không phải bằng vào bọn hắc là có khả năng ứng phó.

"Mang, mang về đi."

"Chúng ta vừa vặn thiếu một vị thủ hộ thần."

"Thế nhưng mà nếu như hắc không có hảo ý..."

"Chúng ta có lựa chọn hay sao?"

Những sinh vật còn lại yên lặng, đây chính là thần linh đại nhân cao cao tại thượng, cho dù thụ thương, nhưng một khi hắc thức tỉnh, tự nhiên sẽ biết những sự tình phát sinh trước đó, bộ tộc của bọn hắc sợ rằng sẽ bị giận chó đánh mèo.

Rất nhanh, bọn hắc thận trọng đem thần linh nâng lên trở về.

Bộ tộc của bọn hắc cũng không lớn, chỉ có khoảng năm ngàn sinh linh, bọn hắc đem thần linh đặt vào trong căn phòng lớn nhất của mình, thận trọng hầu hạ, hi vọng thần linh có thể sớm tỉnh lại.

Mỗi ngày, đều có sinh linh quỳ xuống đất cầu nguyện.

Bọn hắc tin tưởng, thần linh nhất định có thể cảm nhận được thành ý của bọn hắc.

Cuộc sống như vậy, kéo dài thật lâu.

Một tháng sau, ngay vào thời điểm bọn hắc tưởng là thần linh đã ngủ say vĩnh viễn, ngón tay của thần linh hơi động một chút.

"Tĩnh!"

"Quá tốt rồi!"

...

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong ở trong một mảnh mờ tối tĩnh lại.

Trí nhớ, dừng lại ở thời khắc cuối cùng, Khổng Bạch cưỡng ép mang theo hắn cùng với Tần Hải xuyên qua, nữ thần may mắn tản ra một vết thần lực cuối cùng, phụ trợ bọn hắn xuyên qua, sau đó...thì cái gì cũng không biết.

Khổng Bạch cùng với Tần Hải, cũng trong lúc hỗn loạn tẩu tán, không biết đã đi nơi nào. Thần lực mà Nữ thần may mắn còn sót lại, cũng vền vẹn chỉ đủ làm cho bọn hắn xuyên qua thành công.

Nơi này là nơi nào? Trần Phong có một chút nhức đầu xoa xoa đầu, sau đó liền nhìn thấy từng khuôn mặt kinh sợ.

Ô...ô...n...g ——Lực lượng trong cơ thể ngưng tụ.

Nếu không phải hắn không cảm nhận được sát ý, chỉ sợ vừa rồi trong nháy mắt đã ra tay rồi, kinh nghiệm qua nhiều năm lịch luyện, đã khiến cho hắn có thể trước tiên liền ổn định tâm thần.

Xoạt! Trần Phong quét ánh mắt qua, dùng tốc độ cao phân tích tình huống dưới mắt.

Phòng ốc... người vườn...toàn thân bao trùm lá cây...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Thần linh đại nhân, ngài rốt cục cũng đã tỉnh."

Những sinh vật kia trông thấy Trần Phong tỉnh lại, hưng phấn quỳ rạp xuống đất.

"Thần linh..." Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Cho nên nói, những sinh linh này cho rằng hấn là thần linh, cho nên đã khiêng hấn trở về? Vì cái gì? A, đúng rồi, trên người của mình có lưu lại dấu vết của nữ thần may mắn...

Đương nhiên, đó cũng chỉ vền vẹn là thời điểm xuyên qua.

Hiện tại, Trần Phong cảm thụ thần lực trong cơ thể, đã không có.

Vì để cho thế giới loài người không bị phá hủy, Trần Phong cứ thế mà đem nữ thần thần lực may mắn và thần lực vận rủi, nhét vào bên trong cái thế giới tràn ngập tội ác kia, lưu lại một chút hi vọng sống.

Hiện tại, hấn chỉ là một người bình thường.

Đương nhiên, những lời này, hấn cũng không có khả năng nói cho đám gia hỏa cứu được hấn này.

Cho dù bọn gia hỏa này nhìn qua tràn ngập thiện ý, thế nhưng Trần Phong khẳng định, một khi vào thời điểm bọn hấn biết chính mình không có bất kỳ giá trị lợi dụng gì, sẽ không có một chút do dự xé nát.

Hơn nữa bọn gia hỏa ở trước mắt này...

Giống như người mà không phải người.

Giống như vườn mà không phải vườn.

Bọn hấn càng giống như là một loại sinh vật xen vào ở giữa vườn cùng với người, biết nói chuyện, hiểu được cách sử dụng công cụ, có được lực lượng cường đại, kết bè kết đội, tạo thành cái bộ tộc này.

Sinh vật có trí khôn...bọn hấn đem chính mình nhận làm thành thần linh.

Vì cái gì? Chính mình vền vẹn chỉ mang theo một tia thần lực lưu lại buông xuống, bọn hấn lại cảm thụ được, bọn hấn đối thần linh rất là sùng bái, đối với việc thần linh xuất hiện dường như cũng là chuyện đương nhiên.

Điều này nói rõ cái gì? Cái thời đại này bản thân chính là thời đại của thần linh.

Đây là nơi nào? Trong lòng của Trần Phong nghi hoặc, hấn ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Nơi đó...có thần lực nhàn nhạt phun trào.

Toàn bộ trên không trung, đều tràn ngập một cỗ lực lượng quen thuộc.

Đại Lực Viên

"Ha ha!" Trần Phong ngẩng đầu, bỗng nhiên cười, không cần phải suy đoán, bởi vì hắn đã thấy, ở nơi đó, trong hư không tràn ngập thần lực của Tội Ác Chi Thần - Diệp.

Nơi này, cuối cùng vẫn là thế giới bị Diệp thống trị.

"Ta vẫn còn ở lại thế giới loài người?" Trong lòng của Trần Phong nghi hoặc.

Không, cả thế giới nhân loại, rõ ràng đã hóa thành con mắt của Tội Ác Chi Thần.

Không Bạch mang hai người bọn hắn xuyên qua, ở dưới sự phụ trợ của thần lực may mắn, khẳng định đã thoát đi, thế nhưng có thể xuyên qua đến chỗ nào? Theo Tội Ác Chi Thần sinh ra, cho đến khi Tội Ác Chi Thần thống trị cái thế giới này, trong mỗi một cái không gian trong thời gian này, đều đã ngưng kết, coi như là Không Bạch cũng không có khả năng xuyên qua đến những chỗ đó!

Như vậy...chỉ có thể xuyên qua đến tương lai! Bọn hắn chỉ có thể xuyên qua đến tương lai sau này!

"Hiện tại là năm nào?" Trần Phong bình tĩnh hỏi, đây là vấn đề do hắn cân nhắc qua mấy lần, cảm thấy là nếu hỏi sẽ không bị hoài nghi.

"Tội Ác Niên Lịch năm thứ 12." Một người vọt lên trả lời.

năm thứ 12...tâm thần của Trần Phong liền run lên.

Bọn hắn đã trực tiếp xuyên qua đến 12 năm sau hay sao? Nếu được gọi là Tội Ác Niên Lịch, như vậy hiện tại, tất nhiên là thời đại do Tội Ác Chi Thần thống trị!

Quả nhiên, Tội Ác Chi Thần sau khi trở về, liền thống trị cái thế giới này!

Trần Phong đã thua, dùng thân thể nhỏ nhỏ của nhân loại, đối kháng với thần linh, sau cùng đã thua hết thảy.

Kỳ thật kế hoạch của hắn cũng không sai, vô luận đối thủ là ai, loại cách làm đem hết thảy thần linh đóng gói ném đi kia của Trần Phong, đều là chính xác nhất, lần thất bại này là do một điểm duy nhất...chính là do quá yếu! !

Yếu đến mức Tội Ác Chi Thần căn bản lười nhác nhắm vào hắn! ! !

"Ta nên cảm thấy may mắn hay sao?" Trần Phong tự giễu cười một tiếng.

Hắn khẳng định, nếu như Tội Ác Chi Thần quan tâm hắn, hắn căn bản sẽ không có khả năng chạy thoát, coi như Khổng Bạch có năng lực xuyên qua cũng không có khả năng, nhưng mà người ta căn bản không quan tâm đến hắn!

Bởi vì quá yếu, nhân loại mới bị hủy diệt.

Bởi vì nhân loại, hắn phải đào thoát.

Thật đáng buồn, thật đáng tiếc.

"Tội Ác Chi Thần..." Trần Phong nhìn lên trên bầu trời.

Ở nơi đó, ý chí đặc thù thuộc về thần chiếu đến mỗi một cái góc của cái thế giới này.

Nơi này vẫn là viên tinh cầu kia.

Nơi này vẫn là vùng đất kia.

Chỉ có điều là, sau khi hết thảy nhân loại và các sinh linh có trí tuệ, bị Tội Ác Chi Thần nuốt chửng, lưu lại vùng đất này, gã cứ thế mà đem nơi này, biến trở về thành thời đại Thái Cổ.

Đây là một cái thời đại Thái Cổ khác loại.

Nơi này...tất cả giống loài, dường như cũng đã thức tỉnh linh trí.

Bọn hấn ở dưới sự gọi mở của Tội Ác Chi Thần thức tỉnh, cơ hồ toàn bộ sinh linh đều là con dân của Tội Ác Chi Thần, cho dù là bọn họ đặt tín ngưỡng của mình vào các thần linh khác.

Ở bên trong vùng đất này...Tội Ác Chi Thần, là tồn tại giống như Sáng Thế Thần!

Đây là thời đại sau mười hai năm, đây là thời đại đã được Tội Ác Chi Thần hoàn toàn thống trị!

"Tội Ác Chi Thần sao..." Ánh mắt của Trần Phong nhìn chăm chú.

Hắn đã đáp ứng Linh, nhất định sẽ trở về! Nữ thần may mắn và nữ thần vận rủi, đang âm thầm chống đỡ sự vận chuyển của cái thế giới kia, vì hấn lưu lại một hạt giống, hấn nhất định phải nhanh chóng trở về! Trở lại cái thế giới kia!

Tạch... ! Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Mà đúng vào lúc này, mặt đất khẽ run, trong mắt của người vượn chung quanh lóe lên sự kinh hãi.

Oanh! Mặt đất rung động, một người vượn có thân hình to lớn từ trong rừng rậm xuất hiện, thân cao năm mét, trên vai khiêng một con mồi, chậm rãi xuất hiện ở trước cổng làng, bỗng nhiên dừng bước.

"Hửm?" Hấn dùng hai con ngươi màu vàng to lớn nhìn về phía Trần Phong, phun trào sát ý.

"Người là ai?"

"Đây là một vị thần linh chưa khôi phục." Một người vượn giới thiệu.

Thần linh? Cự viên cười lạnh một tiếng, hấn mặc dù chỉ có lực lượng Giác Tỉnh đỉnh phong, nhưng vẫn y nguyên nhìn ra được, cái tên gia hỏa suy yếu trước mắt này, trên người căn bản không có bất kỳ một chút thần lực gì tồn tại!

Ngoại trừ bề ngoài tương tự cùng với thần linh.....giả mạo sao?

"Thần lực của người đâu?" Cự viên trầm giọng hỏi.

"Ồ? Trước đó vài ngày còn nhìn thấy cơ mà?." Máy người vượn gãi gãi đầu.

Hừ! Cự viên quát lạnh một tiếng.

Oanh! Lực lượng cường đại ngưng tụ trong tay, bọn hắc là một mạch của Đại Lực Viên, có thực lực cường đại, nương theo việc thần lực của Tội Ác Chi Thần mà thức tỉnh, nhưng không biết vì sao, chủng tộc của bọn hắc căn bản không có thủ hộ thần của mình!

Không có thần linh, tự nhiên không cách nào Cộng Minh!

Không có cách nào Cộng Minh..... chủng tộc bọn hắc liền vĩnh viễn không cách nào bước vào giai đoạn Cộng Minh!

Cho nên, cho dù hắc cường đại hơn mấy lần so với Giác Tỉnh Giả bình thường, vẫn y nguyên chỉ là Giác Tỉnh Giả!

Một mạch Đại Lực Viên bọn hắc, một mực vẫn đang tìm kiếm thần linh để phụ thuộc, nhưng mà, ở cái thời đại mà thần linh vẫn lạc quá nhiều này, căn bản không có thần linh nào nguyện ý tiếp nhận bọn hắc.

Nhưng mà..... cái này không có nghĩa là bọn hắc có thể mặc cho người khác lường gạt!

Đây đã là cái tên lường gạt thứ ba trong tháng này rồi đi? Tâm tính của Cự viên nổ tung.

Oanh! Cường đại công kích giáng lâm.

"Giác Tỉnh giai đoạn mười!" Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Không! Đây không phải là Giác Tỉnh giai đoạn mười, thực lực của người này, đã vượt hơn một nửa Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, cường đại gấp mấy lần, cỗ lực lượng kinh khủng kia, đủ để quét ngang bất luận một Giác Tỉnh Giả nào!

Trần Phong theo bản năng phóng thích năng lực, sau đó dừng lại một chút.

Giác Tỉnh Giả..... đình phong a? Ánh mắt của Trần Phong bỗng nhiên có một chút phiêu hốt.

Oanh! Lực lượng Giác Tỉnh đình phong oanh sát đến.

Trần Phong nhẹ nhàng vươn tay, điểm vào nắm đấm khổng lồ của Cự viên một cái.

Oanh! Một cỗ lực đạo đáng sợ hiện lên, hình thể khổng lồ của Cự viên, vậy mà ở trong cái nháy mắt này bị đánh bay ra bên ngoài, bay tứ tung trên mặt đất trăm mét, lưu lại một khe rãnh thật dài, nhìn qua phi thường làm cho người ta sợ hãi.

"Người....." Cự viên không dám tin.

Sinh vật loài vượn nhỏ yếu trước mắt này, vậy mà chỉ cần dùng một ngón tay liền có thể ngăn chặn hẳn!

Trên thực tế., không chỉ là Cự viên, mà ngay cả Trần Phong cũng cảm thấy kinh hãi.

Loại cảm giác này.....không cân đối! Tinh mang trong mắt của Trần Phong hiện lên.

Vừa rồi vào thời điểm Cự viên đánh tới, Trần Phong cảm giác được đòn công kích của Cự viên rất cường đại, cho nên không có một chút do dự nào phản kích, thế nhưng chưa từng nghĩ tới.....

"Đã xảy ra chuyện gì?!" Tâm thần của Trần Phong đại chấn.

Các giai đoạn Giác Tỉnh, nhiều nhất chỉ có mười giai đoạn! Chỉ cần đạt tới Giác Tỉnh giai đoạn mười, thu hoạch được thần lực Cộng Minh, liền có thể trở thành người Cộng Minh! Mà như loại giống loài Cự viên không có thần linh này, chỉ có thể một mực kẹt ở chỗ này!

Cho dù là Cự viên có thần lực bẩm sinh, cũng vô pháp tăng lên!

Thần vị

Nhưng mà Trần Phong đánh ra một kích vừa rồi kia, dựa theo sự trôi chảy bình thường, hẳn là Giác Tỉnh giai đoạn 25!

"Làm sao có thể....." Trong lòng của Trần Phong nghi hoặc, thực lực của chính mình, hẳn rất rõ ràng.

Giác Tỉnh giai đoạn năm! Đây chính là lực lượng bây giờ của Trần Phong.

Lúc trước hẳn chỉ có trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 3, sau mấy lần đại chiến, cũng chỉ vền vền tăng lên hai đẳng cấp, không phải là tư chất của hẳn không được, mà bởi vì quá mức ỷ lại vào thần lực, dẫn đến tự thân không có cách nào tăng lên.

Hiện nay, thần lực đã rời đi, Trần Phong mới nở rộ uy năng tự thân.

Nhưng mà.....

Giác Tỉnh giai đoạn năm làm sao lại bộc phát ra uy lực của Giác Tỉnh giai đoạn 25? Trần Phong không hiểu rõ.

Ngoại trừ những chủng tộc mang theo thiên phú bẩm sinh, quá trình tăng cường các giai đoạn Giác Tỉnh rất là chính quy, bên trong mười giai đoạn Giác Tỉnh, từng bước tăng cường, ước chừng đến khi đạt được uy năng gấp mười lần Giác Tỉnh giai đoạn 1! Đó đã là cực hạn!

Cự viên có thể phát huy ra uy năng siêu việt Giác Tỉnh giai đoạn 10, cũng là bởi vì nhờ vào thiên phú chủng tộc! Nhờ vào lực lượng bẩm sinh của Đại Lực Viên nhất tộc, Cự viên có thể phát huy ra uy năng gấp hai mươi lần Giác Tỉnh giai đoạn 1!

Nhưng mà..... Cự viên lại bị Trần Phong đánh bay bằng một chỉ!

"Người.....thật sự là..... Thần linh?" Cự viên rung động, hẳn không cảm nhận được thần lực.

Điều này nói rõ, sinh linh trước mắt này, vền vẹn chỉ dùng lực lượng bản thân tiện tay điểm ra một chỉ, nhưng mà chỉ một chỉ này, cơ hồ đã có thể diệt sát hần, lực lượng cường đại như thế..... cho dù là người Cộng Minh cũng phải sử dụng thần lực mới có thể làm được!

Bởi vì địa phương duy nhất mà người Cộng Minh cường đại hơn so với Giác Tỉnh Giả, chính là thần lực!

Tên trước mắt này.....là thần linh!

"Không phải." Trần Phong quay người rời đi.

Nếu như hần đã khôi phục lại thực lực, tự nhiên cũng không muốn lãnh đạo một đám người vượn. Chuyện hiện tại phải làm, là làm rõ ràng lực lượng của mình vì cái gì lại mạnh như vậy! Sau đó nghĩ biện pháp, đem nhân loại từ trong mắt của Tội Ác Chi Thần cứu thoát ra!

"Đi rồi?" Tộc nhân Đại Lực Viên có một chút thất vọng nhìn Trần Phong rời đi.

"Như vậy..... ngài có muốn trở thành thần linh hay không?" Cự viên bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Oanh! Tâm thần của Trần Phong run lên.

Trở thành thần linh? Trần Phong đột nhiên dừng bước lại, nhìn bộ dáng nghiêm túc của Cự viên, hoàn toàn không giống như là đang nói láo.

"Người có biện pháp?" Trần Phong ngưng tụ ánh mắt.

"Ừm." Cự viên hung hăng gật đầu, bất quá hơi dừng lại một chút, trầm giọng nói: "Phải nói rằng, toàn bộ sinh linh đều có thể trở thành thần linh! Chỉ là có độ khó rất cao, ta đã từng thử qua, nhưng mà đã thất bại, chẳng qua nếu như là ngài....."

Ánh mắt của Cự viên giống như lửa nóng.

"Ồ?" Tâm thần của Trần Phong nhảy một cái, ở dưới lời giải thích của Cự viên, hần mới chính thức bắt đầu hiểu rõ cái thời đại này.

Đây là thời đại của Tội Ác Chi Thần, gã sau khi cầm tù tất cả nhân loại để cung cấp thần lực cho mình, tựa hồ rốt cuộc cũng không cần cố kỵ, trực tiếp cải biến toàn bộ thế giới.

Đem viên tinh cầu này biến trở về bộ dáng thời đại Thái cổ.

Trên bầu trời, tinh không nguyên bản đã sớm bị thay thế.

Trên bầu trời bây giờ, bị thần lực tội ác bao trùm, huỳnh quang đầy trời, sao trời lấp lánh kém xa tít tắp, mỗi một đạo huỳnh quang, tựa hồ cũng là một viên hạt giống chờ đợi đào móc.

Đó là, hạt giống thần linh! Đây là thủ bút của Tội Ác Chi Thần, gã đem những vị thần linh vẫn lạc treo ở trên tinh không, để cho toàn bộ sinh linh cảm ngộ lực lượng trong đó, cuối cùng đến thời điểm từ bên trong lĩnh ngộ ra thần lực, liền có thể đăng lâm Thần vị!

Ở thời đại này, ai cũng có thể trở thành thần linh!

Thời đại Thái cổ, có mười vạn thần linh, nhưng mà, những vị thần linh này ở thời đại gen 10 người không tỉnh lại được 1, sau đó bị Trần Phong đóng gói đưa đến một thế giới khác.....

Cho dù là Tội Ác Chi Thần đã không ngừng thức tỉnh, thần linh cuối cùng lưu lại, cũng chỉ có ba ngàn thần linh đáng thương, hơn nữa đại đa số đều là những thần linh gà yếu chưa kịp khôi phục lại thực lực. Thực lực tổng hợp, vô cùng yếu!

Cho nên, Tội Ác Chi Thần đã sửa đổi quy tắc thế giới, mở ra con đường thành thần, chỉ cần đủ cường đại, đồng dạng đều có thể đăng lâm Thần vị! Trở thành thần linh cường đại trong truyền thuyết!

Thần vị..... Trần Phong hơi híp tròng mắt, hắn có một cảm giác rất là kỳ diệu.

Cho dù không có nữ thần may mắn phụ trợ, hết thảy y nguyên vẫn thuận lý thành chương như thế. Lúc trước hắn lừa giết một đám thần linh, cho nên Tội Ác Chi Thần hiện tại mới có thể mở ra con đường thành thần.

Tên gia hỏa này..... Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Tội Ác Chi Thần muốn chiếm đoạt thế giới, sau khi bị Sáng Thế Thần đánh bại, dứt khoát tự mình sáng tạo ra thế giới Song Giác, thế nhưng thế giới Song Giác quá mức nhỏ bé, cho nên gã cuối cùng vẫn đem chủ ý đánh tới nơi này, cuối cùng chiếm đoạt cái thế giới này. Thế giới do Sáng Thế Thần dùng sinh mệnh hoàn thiện, cuối cùng lại may áo cưới cho Tội Ác Chi Thần.

Gã đang bắt chước Sáng Thế Thần hay sao?

Không! Gã chỉ là vì không có cách nào hoàn toàn vận chuyển thế giới này.

Chuyện này kỳ thật rất dễ lý giải, nếu như đem thế giới Song Giác xem như là một cái công ty nhỏ, như vậy.....hiện tại, vị lão bản công ty nhỏ không có tiếng tăm gì này, bỗng nhiên đảm nhiệm chức vị tổng giám đốc của một công ty nằm trong top 100 công ty mạnh nhất.....thật sự có thể đảm nhiệm hay sao?

Đây chính là tình huống mà Tội Ác Chi Thần gặp được bây giờ. Lý giải của gã đối với cái thế giới này, kém xa tít tắp Sáng Thế Thần, lại thêm đông đảo thần linh vẫn lạc, lấy năng lực bây giờ của Tội Ác Chi Thần, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chèo chống cái thế giới này vận chuyển.

Ba ngàn thần linh, còn thiếu rất nhiều.

Cho nên, Tội Ác Chi Thần cần càng nhiều thần linh! Tốt nhất là đồng dạng giống như Sáng Thế Thần lúc trước, có thể góp đủ mười vạn thần linh, cam đoan toàn bộ thế giới vận chuyển hoàn mỹ, đến lúc đó, Tội Ác Chi Thần, mới thật sự là người thống trị cái thế giới này.

Thành thần sao? Trần Phong ngẩng đầu, hần đột nhiên cảm giác được, vùng tinh không kia, hoá ra lại cách mình gần như thế.

Trong rừng núi, Trần Phong đang nghiên cứu nguyên nhân lực lượng tăng lên dữ dội.

Hắn không tin mình mình sẽ vô duyên vô cớ tăng lực lượng lên, nhất là vào lúc hắn bùng nổ thực lực, vào thời điểm này uy lực bộc phát ra cùng với thực lực của bản thân rõ ràng không phù hợp, hắn liền biết chuyện này có vấn đề.

Oanh! Một quyền hạ xuống, một cái cây to lớn nổ tung.

Cự viên nhìn về phía xa xa, đều có một chút sợ hãi, cái cây này cũng không phải là cây bình thường, cắm rễ ở dưới mặt đất mấy chục mét, có được thần lực nhàn nhạt, kiên cố không có cách nào tưởng tượng, lại bị một quyền của Trần Phong đánh nổ.

"25 lần..." Trần Phong trầm ngâm trong lòng, chỉ cần hắn bùng nổ toàn lực, tự nhiên sẽ có uy năng gấp 25 lần trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 1.

Tạm thời

Loại lực lượng này... Trần Phong cấp tốc phân tích ở trong lòng, phân chia thực lực bây giờ kỳ thật đã rất rõ ràng.

Các giai đoạn Giác Tỉnh, từ Giác Tỉnh giai đoạn 1 đến Giác Tỉnh giai đoạn 10, các giai đoạn Cộng Minh, bắt đầu từ việc nắm giữ thần lực, đến Cộng Minh giai đoạn 1, cuối cùng là Cộng Minh giai đoạn 10.

Nhưng mà, thú vị là, Cộng Minh giai đoạn 1 sau khi nắm giữ thần lực, ước chừng là gấp trăm lần Giác Tỉnh giai đoạn 1!

Không sai! Gấp trăm lần! Ở dưới tình huống không cân nhắc đến chênh lệch thiên phú, không cân nhắc đến tính chất thần lực, bội số năng lượng bản thân, ước chừng là gấp trăm lần! Đây là điểm mạnh của thần lực.

Đây cũng là nguyên nhân người Cộng Minh căn bản không để ý tới Giác Tỉnh Giả, không có thần lực, chung quy cũng chỉ là sâu kiến.

Hạn mức cao nhất của Giác Tỉnh Giả là Giác Tỉnh giai đoạn mười, tăng thêm thiên phú nhiều nhất chỉ có thể mạnh hơn được một chút, khoảng cách so với Cộng Minh giai đoạn 1 chênh lệch còn vô cùng xa xôi, nhưng mà Trần Phong...chỉ cần dùng một quyền liền đạt tới Giác Tỉnh giai đoạn 25!

"Lần trước ta khảo thí, dường như là Giác Tỉnh giai đoạn 9?" Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện.

Lúc trước vào thời điểm ở Gen Công Hội, hắn khảo thí thực lực của mình, đâm ra một quyền Giác Tỉnh giai đoạn 9, đem bảng khảo thí do Gen Công Hội tạm thời đem tới đánh thủng một lỗ. Mà lúc đó, hắn chỉ là Giác Tỉnh giai đoạn 3!

Chờ một chút, Giác Tỉnh giai đoạn 3, bộc phát ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 9.

Giác Tỉnh giai đoạn 5, bộc phát ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 25.

...

Chuyện này dường đã như biến thành một bài toán đơn giản.

Tăng gấp bội (bình phương, hoặc là lũy thừa cơ số 2)? Trần Phong có một chút khó tin, lực lượng do hắn phát huy ra, thế mà có được hiệu quả tăng gấp bội? Vì cái gì?

Xoạt! Tâm thần của Trần Phong lưu chuyển, hắn một lần nữa huy quyền, dường như thấy tiểu thế giới của chính mình, người tí hon đã từng rất điệu thấp kia, cái người tí hon giống nhau như đúc cùng với chính mình kia, cùng với hắn thực hiện cùng một động tác giống nhau.

Vù! Hai người đều đâm ra một quyền.

Oanh! Lại một cái cây nổ tung.

"Là bởi vì ngươi hay sao?" Trần Phong rốt cục cũng tỉnh ngộ, lực lượng đặc thù của hắn, là bởi vì người tí hon dẫn sinh từ ý thức trong cơ thể này, cái tên này ở dưới tình huống đặc thù sinh ra, cũng ở dưới sự thai nghén của Quảng sáng may mắn, dẫn sinh ra chính mình.

Ừm... Nguyên Anh hàng nhái.

Nếu như, thật sự là tăng gấp bội...tinh quang trong mắt của Trần Phong lóe lên.

Giác Tỉnh giai đoạn 5 liền có thể bộc phát ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 25, như vậy nếu như mình đạt tới Giác Tỉnh giai đoạn mười thì sao? Phải chăng là có thể không cần sử dụng thần lực, liền có thể đánh bại Cộng Minh giai đoạn 1? !

Phải chăng có thể vượt qua cực hạn Giác Tỉnh cái mà không cần phải có thần lực? Cảm xúc của Trần Phong trở nên sục sôi.

Ở cái thời đại này, thần linh vẫn tương đối hiếm hoi, nhìn đám người Cự viên đi, cho đến bây giờ cũng không có thủ hộ thần liền biết, dĩ nhiên, trọng yếu nhất chính là, thân phận đặc thù của Trần Phong, đã định trước là không có cách nào Cộng Minh cùng với các thần linh khác!

Cho nên, hấn chỉ có thể dựa vào chính mình! Còn về con đường thành thần...tạm thời mà nói, vẫn còn tương đối xa xôi.

Theo như lời của Cự viên mà nói, mong muốn trở thành thần, thì phải thông qua đủ loại địa phương cực kỳ đáng sợ, thu hoạch được hạt giống thần lực, bản thân chuyện này cần phải có thực lực cường đại.

Cho nên, Trần Phong tạm thời cũng không cần nhắc đến chuyện này.

Trước mắt, tăng cường thực lực mới là vương đạo.

Tăng gấp bội...Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, đã không kịp chờ đợi mong muốn nghiệm chứng suy đoán của chính mình.

"Người thật sự không phải là thần linh?" Cự viên nhìn từng cái cây to lớn ngã ở dưới mặt đất.

"Không phải." Trần Phong trầm giọng nói.

"Được rồi." Cự viên cười khỏ.

Cái kết luận không phải là thần linh này, so với việc Trần Phong là thần linh chưa hồi phục không phải là còn đáng sợ hơn hay sao.

"Các người có đồ vật tăng thực lực lên hay không?" Trần Phong dừng một chút, hỏi: "Ví dụ như một chút loại hình dược liệu? Đại Lực Viên các người nếu đều là Giác Tỉnh Giả, hấn là có rất nhiều vật tương tự chứ?"

"Có." Cự viên khẳng định, bất quá dừng lại một chút rồi nói tiếp: "Trước kia có."

"Ồ?" Trần Phong nhướn lông mày lên.

"Ở bên trong núi rừng có một mảnh cây trái, ở dưới thần lực tắm bổ tạo ra hiệu quả, sau khi ăn vào, có thể tăng cường thực lực, tộc nhân chúng ta đều phải dùng một quả, thế nhưng năm nay lại bị Bách Thảo Tộc cướp đi...thực lực của bọn hấn cũng không bằng chúng ta, thế nhưng mà bọn hấn bái nhập một vị thần linh, có thần lực, cho nên..." Cự viên nhớ tới việc này liền nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ách." Trần Phong ngạc nhiên, hấn tăng hấn một tiếng: "Như vậy sẽ không còn biện pháp gì hay sao?"

"Đánh cướp bọn chúng!" Cự viên mong đợi nhìn Trần Phong.

Cự viên thấy, Trần Phong có thực lực mạnh mẽ như thế, tự nhiên có thể dẫn đầu bọn hấn đi đánh cướp Bách Thảo Tộc.

"Ừm..." Trần Phong trầm ngâm một lát rồi nói: "Đánh không lại."

Cự viên: "..."

"Thật sự đánh không lại." Trần Phong buông tay.

Theo ý tứ này của Cự viên, đối phương trước kia là một đám gà yếu, đại khái là Giác Tỉnh giai đoạn mười, so với Cự viên có thực lực đại khái là Giác Tỉnh giai đoạn mười yếu hơn nhiều, thế nhưng lại không đánh lại người Cộng Minh! Chỉ cần thi triển thần lực, cho dù là Cộng Minh giai đoạn 1, cũng đại khái tương đương với Giác Tỉnh giai đoạn 100, còn đánh như thế nào?

"Qua ít ngày nữa là có thể đi, hiện tại không được." Trần Phong lắc đầu: "Thực lực của ta còn chưa khôi phục, có nhiều thứ cần phải nghiệm chứng."

"Cho nên người mới cần đồ vật để tăng cường thực lực hay sao?" Cự viên hiểu rõ.

"Nếu như chỉ là tăng lên..." Cự viên suy nghĩ một chút rồi nói: "Tăng lên tạm thời có được tính hay không? Ta biết một thứ, có thể gia tăng thực lực trên phạm vi lớn, dĩ nhiên, chỉ là tạm thời."

"Có thể." Hai mắt của Trần Phong toả sáng.

"Tốt, người chờ một chút." Cự viên nói xong cũng rời đi.

Một lát sau, chờ đến lúc hấn trở lại, trong tay đã cầm theo một gốc dược thảo màu lam.

"Cái đồ chơi này cũng là do thần lực tẩm bổ mà thành, sau khi ăn vào, có thể tạm thời tăng lên một chút thực lực." Cự viên khẳng định.

"Được." Trần Phong sau khi cảm thấy không có vấn đề liền ăn vào tại chỗ.

Oanh! Một cỗ lực lượng cường đại tuôn ra.

Oanh! Nhiệt lượng mệnh môn kích thích trong cơ thể, không ngừng toát ra sức mạnh lớn hơn, Trần Phong nguyên bản chỉ có trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 5, cơ hồ trong nháy mắt đã đột phá thêm một cái đẳng cấp.

Giác Tỉnh giai đoạn 6!

Oanh! Dực lực vẫn còn tiếp tục. bất quá, vào thời điểm sắp xông vào Giác Tỉnh giai đoạn 7, dực lực bắt đầu yếu bớt, sau đó cỗ lực lượng kia vậy mà bắt đầu chậm rãi biến mất, chậm rãi yếu bớt!

Thực lực của Trần Phong cũng theo trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 6 bắt đầu rơi xuống.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đại khái chỉ trong chốc lát, liền sẽ một lần nữa rơi xuống Giác Tỉnh giai đoạn năm. Cái gọi là 'Tạm thời này' của Cự viên, thời gian so với trong tưởng tượng còn muốn ngắn hơn.

Lam Diệp Thảo

"Nhu vậy, tới đi!" Trần Phong bắt lấy cái cơ hội này, hắn không có một chút do dự dùng hết lực lượng toàn thân, xuất thủ một lần nữa.

Oanh! Một cỗ lực lượng cường đại phóng ra.

Trần Phong cảm giác được rõ ràng, lực lượng do chính mình thả ra, cùng với lực lượng do người tí hon thả ra, ở một loại phương diện nào đó dán lại cùng một chỗ, hình thành một vòng tròn hoàn hảo.

Oanh! Năng lượng nổ tung, một loạt cây cối trước mắt âm âm ngã xuống.

Cự viên có chút kinh sợ nhìn một màn này, hắn có thể cảm giác được, thực lực hiện tại của Trần Phong, so với vừa rồi đã được tăng lên không biết bao nhiêu lần! ! Căn bản không phải là cùng một cấp bậc!

Này, này, chuyện này...

Giác Tỉnh giai đoạn 36! Trong lòng của Trần Phong mừng như điên, quả nhiên không sai!

Đã nghiệm chứng thành công, thực lực của hắn, quả nhiên là có tính chất tăng gấp bội!

Chỉ cần tâm niệm của hắn vừa động, khiến cho người tí hon đi theo chính mình thi triển cùng một chỗ, là có thể bộc phát ra uy năng vượt quá sự tưởng tượng, chỉ có điều là, thứ này đến cùng là cái gì?

Trần Phong cũng không rõ ràng, hắn đã từng nghiên cứu qua Giác Tỉnh Giả, Giác Tỉnh Giả cũng không có thứ này.

Nhưng mà có thể khẳng định là, thứ này không phải là lực lượng khác như là thần lực may mắn hay là thần lực vận rủi, mà là lực lượng đặc thù thuộc về riêng Trần Phong!

"Rất tốt." Cảm xúc của Trần Phong trở nên sục sôi.

Như vậy ——hiện tại chính là phải làm như thế nào để tăng cường thực lực. Thực lực của hắn hiện tại đã giảm xuống một lần nữa, về tới Giác Tỉnh giai đoạn 5, gốc dược thảo mà Cự viên cung cấp chỉ có hiệu quả tạm thời, hơn nữa thời gian duy trì lại có chút ngắn quá mức.

Ba giây? Ba giây thì làm được cái lông gì?

Mà lúc này, Cự viên cũng có một chút phát mộng, hắn nhìn một chút gốc dược thảo còn thừa ở trong tay, lại nhìn về dây cây cối ngã rạp ở phía xa, từ lúc nào, cái đồ chơi này lại có hiệu quả mạnh mẽ đến như vậy rồi? Trong trí nhớ của hắn, giống như chỉ có thể tăng lên đại khái khoảng một đẳng cấp hoặc là hai đẳng cấp mà thôi?

Làm sao có cảm giác...cái này giống như là tăng uy năng lên trọn vẹn mười đẳng cấp? Hắn có chút không hiểu thấu. Thật giống như chuyện rõ ràng ăn một nắm rau hẹ để bồi bổ thân thể một chút, không ngờ được lại phát huy ra hiệu quả của Viagra...

Trần Phong: "..."

Cái ánh mắt này của Cự viên, khiến cho hắn có một chút không tự nhiên.

"Thứ này chỉ có hiệu quả trong ba giây?" Trần Phong chỉ vào gốc dược thảo trong tay của Cự viên.

"Ừm." Cự viên suy nghĩ một chút, có chút trầm thấp nói ra: "Nếu như có hiệu quả tốt, đã sớm bị Bách Thảo Tộc chiếm đoạt làm của riêng..."

Đúng vậy, Trần Phong nhin không được cười ha hả, hắn coi như đối với hai chủng tộc này đã có sự hiểu rõ nhất định. Hai cái chủng tộc này kỳ thật đều là Viên Hầu Tộc, bởi vì khoảng cách thôn làng gần nhau, thường xuyên tranh đoạt tài nguyên, tự nhiên là tử địch!

"Người muốn tăng cường thực lực, thì phải xử lý Bách Thảo Tộc." Cự viên khẳng định: "Tài nguyên mà bọn hắn cướp đoạt, có thể đủ cho người tăng thực lực lên khoảng ba đẳng cấp!"

Ba đẳng cấp...ánh mắt của Trần Phong trở nên hùng hực.

Ba đẳng cấp, là có thể tăng cường thực lực tới Giác Tỉnh giai đoạn 8! Tám nhân tám bằng sáu mươi tư, ừm... Trần Phong liếm liếm bờ môi, hắn đã có một chút không thể chờ đợi.

Nhưng mà, đáng tiếc là, trước lúc này, bọn hắn phải đối mặt với thủ lĩnh Bách Thảo Tộc, cái tên kia có thực lực Cộng Minh giai đoạn 1!

Trần Phong rất nhanh liền tỉnh táo trở lại, tương lai rất là đẹp đẽ, thế nhưng điều kiện tiên quyết là phải có đủ thực lực, nóng đầu lên thì chỉ có chết.

"Người đừng có dụ dỗ ta." Trần Phong liếc mắt nhìn Cự viên nói: "Nếu như có thể đánh, ta tự nhiên sẽ đánh, người không phải là không biết thực lực của người Cộng Minh giai đoạn 1, so với ta hiện tại còn muốn mạnh hơn một chút."

"Vâng." Thần sắc của Cự viên trở nên ảm đạm.

Xem ra bằng vào thực lực của Trần Phong hiện tại thật sự là không được.

Người Cộng Minh...

Thần lực...

Bọn hắn thật sự ngay cả một cơ hội nhỏ nhoi đều không có hay sao? Cự viên rất rõ ràng, lần này tài nguyên bị cướp đi, đám gà yếu Bách Thảo Tộc kia tất nhiên sẽ dùng một tốc độ cao phát triển, mà bọn hắn đã mất đi tài nguyên, cũng tiến vào thời kỳ chậm phát triển, sau đó, dần dần sẽ không còn năng lực chống lại Bách Thảo Tộc, thậm chí có khả năng, qua một thời gian ngắn nữa, bọn hắn sẽ bị Bách Thảo Tộc đồ sát!

Nghĩ tới đây, Cự viên không cam lòng xiết chặt hai quả đấm.

Trần Phong không để ý tới hắn, tình huống của tộc quần Đại Lực Viên hiện tại không tốt, thế nhưng cũng không thể nghe tên Cự viên này lừa dối trực tiếp đi chịu chết, hắn nhất định phải cam đoan chính mình đến khi có đủ thực lực mới có thể đi.

Bất quá...Trần Phong nhìn gốc dược thảo trong tay, bởi vì cái thời đại này, có rất nhiều thứ dược thần lực tẩm bổ, cho nên đều ẩn chứa lực lượng đặc thù, đây cũng là căn nguyên làm cho các Giác Tỉnh Giả có thể tăng cường thực lực.

Trần Phong ngây người, không phải là bởi vì lực lượng của nó, mà là bởi vì cái đồ chơi này rất quen thuộc. Quen thuộc đến mức...Trần Phong gất gao nhìn chăm chăm vào gốc dược thảo này.

Cho dù cái đồ chơi này đã bắt đầu phát sáng, cho dù là bắt đầu có dược thần lực nhàn nhạt, thế nhưng nếu như đem hết thấy những điểm đặc thù này loại bỏ, nó dường như chính là Lam Diệp Thảo?

Lam Diệp Thảo là một loại dược thảo mà Trần Phong gặp được sớm nhất trong thời điểm học tập chế tác gen. Lam Diệp Thảo là tài liệu chủ yếu của một loại thuốc thử gen, có tác dụng —— tăng cường thực lực mỏng manh! Đây là vào giai đoạn bắt đầu tu luyện, vào thời điểm yếu đến mức đáng thương, loại thuốc thử gen thường dùng được dùng nhất.

Mà bây giờ...Trần Phong bỗng nhiên trừng lớn con mắt.

Cảnh giới Giác Tỉnh Giả, là một cái giai đoạn đặc thù, thế nhưng không thể nghi ngờ chính là, cảnh giới Giác Tỉnh Giả, là điểm xuất phát của toàn bộ thời đại thần linh, mà những vật như Lam Diệp Thảo này thì sao? Hiển nhiên cũng là dược thảo rất yếu ở cái thời đại này.

Tất cả những thứ này...dường như cũng khiến cho tâm thần của Trần Phong rung động.

Nếu như thuốc thử gen được chế tác từ Lam Diệp Thảo lúc trước có thể khiến cho người ta tăng cường thực lực, như vậy, Lam Diệp Thảo hiện tại ẩn chứa thần lực, chế tác ra thuốc thử gen, phải chăng có thể khiến cho Giác Tỉnh Giả tăng cường thực lực?

Trần Phong nghĩ tới chỗ này liền cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

Lam Diệp Thảo! Chế tác gen! Hết thấy mọi thứ ở thời điểm này liền trở nên rõ ràng.

Lúc trước, thuật chế tác gen, đến cảnh giới Giác Tỉnh Giả, bỗng nhiên trở nên hết sức gian nan, hết thảy kỹ thuật chế tác gen trong quá khứ toàn bộ mất đi hiệu lực, toàn bộ Hiệp hội chế tác Gen cơ hồ đã sụp đổ, sau này Trần Phong cứ thế mà thông qua những địa phương khác tìm được một chút biện pháp, mới có thể khiến cho thuật chế tác gen chậm rãi tiến lên.

Thế nhưng...đây quả thật là vấn đề về thuật chế tác gen hay sao? Nếu như...là do vấn đề về tài liệu?

Thuốc thử gen

Nếu như là vấn đề tài liệu thì sao? Nếu để cho những tài liệu này tằm bở một thoáng thần lực, có phải hay không liền có tác dụng với Giác Tỉnh Giả? Trần Phong ngẫm lại liền kích động không thôi.

Thuật chế tác gen là nghề cũ của hắn, cho dù thuật chế tác gen đặc thù được cải tiến sau này hắn không hiểu quá nhiều, thế nhưng trước lúc này, cơ hồ hết thấy thuật chế tác gen...hắn đều nắm giữ toàn bộ! Coi như không có Quang sáng may mắn, hắn vẫn là Chế tác Đại Sư!

"Như vậy...thì tới đi!" Trần Phong tràn ngập sự chờ mong.

Lam Diệp Thảo, cùng với mấy loại tài liệu phụ trợ, đủ để chế tạo ra loại thuốc thử gen cấp thấp nhất, thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, tác dụng —— tạm thời tăng cường sức chiến đấu lên một trình độ nhất định.

"Hi vọng người sẽ không khiến cho ta thất vọng." Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

Hắn bảo đám người vườn đem hết thấy dược thảo ở phụ cận thu thập tới, sau cùng từ bên trong tìm tới một chút dược thảo đủ để thay thế tài liệu nguyên bản, có khả năng sẽ có hiệu quả còn mạnh mẽ hơn so với trước kia.

Ô...ô...n...g —— Trần Phong bắt đầu chế tác gen.

Chỉ có điều là, Trần Phong không nghĩ tới, vèn vèn chỉ mới vừa bắt đầu, lực lượng sục sôi ẩn chứa bên trong dược thảo, cơ hồ đã khiến cho hắn sụp đổ, cỗ lực lượng kinh khủng kia, sau một khoảng thời gian thật lâu mới có thể ngăn chặn!

"Những tài liệu này..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn xem như đã hiểu rõ.

Mặc dù hắn có được thuật chế tác gen cấp Đại Sư, cũng nhất định phải cẩn thận, không phải là phương diện kỹ thuật xuất hiện chỗ sơ suất, mà là nhất

định phải khổng chế được được lực của những loại tài liệu này! Cũng may, thuốc thử gen Ngải Lực Đạt chung quy vẫn là thuốc thử gen có cấp bậc thấp nhất.

Rất nhanh, Trần Phong liền chế tác thành công, một đoàn chất lỏng màu xanh lam ở bên trong lá sen lập loè hào quang.

Sau đó, Trần Phong liền không thể không đối mặt với một vấn đề mới —— m* nó, nơi này căn bản không có bình chứa thuốc thử gen, hắn có muốn mang theo cũng không có cách nào mang!

"Chỉ có lá sen thôi hay sao?" Trần Phong thở dài.

"Ừm." Cự viên rất thâm trầm trả lời: "Chúng ta chùi đít cũng là dùng loại này."

"..."

Trần Phong không biết nói gì, được rồi, trước tiên thử hiệu quả một chút.

Không có bình chứa thuốc thử gen, cái đồ chơi này cũng liền không có cách nào bảo tồn, Trần Phong dứt khoát dùng một ngụm uống hết.

Ực! Lực lượng giống như lửa thiêu đốt tràn vào trong cơ thể.

Oanh! Khí tức đáng sợ trong nháy mắt toả ra, trong cơ thể của Trần Phong trong nháy mắt bộc phát ra một cỗ lực lượng làm cho người ta phải sợ hãi, rất là dọa người, khí tức cuồng bạo tản ra, khiến cho tộc nhân của Cự viên đều kinh hãi liên tục lui về phía sau.

Sau đó...liền không có sau đó.

Thuốc thử gen Ngải Lực Đạt bùng nổ trong nháy mắt liền hơi ngừng lại.

"Thuốc giả?" Đám người có một chút phát mộng.

Không, Cự viên nhìn kỹ Trần Phong một thoáng, phát hiện cho dù cỗ khí tức cuồng bạo kia đã rời đi, thế nhưng thực lực của Trần Phong, vẫn được

tăng cường lên một trình độ nhất định. Cho dù...cũng không tính là quá mạnh.

Ồ...ô...n...g —— Trần Phong vươn tay, hần cảm nhận được lực lượng cường đại trong thân thể—— Giác Tỉnh giai đoạn mười.

Không sai, thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, trong nháy mắt tăng cường thực lực lên trọn vẹn 5 đẳng cấp! Loại thuốc thử gen này đối với giai đoạn Giác Tỉnh mà nói, cơ hồ là có tính chất nghiền ép mạnh mẽ!

Đương nhiên, đối với Cự viên bẩm sinh đã có được thực lực cường đại mà nói, cũng không có bao nhiêu tác dụng, dù sao thì nguyên bản hần đã có được uy năng gấp 20 lần Giác Tỉnh giai đoạn 1, tăng lên 5 đẳng cấp cũng chỉ tăng lên được một phần tư.

Thế nhưng đối Trần Phong mà nói, thực lực được tăng cường gấp bội.

A, không đúng, thực lực bản thể được tăng cường gấp bội, như vậy thì thực lực tổng hợp...

Xoạt! Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Oanh! Hần ra tay không có một chút do dự, một cỗ lực lượng cường đại tuôn ra, động tác của người tí hon trong thức hải cùng với hần giống nhau, chấn động trong nháy mắt.

Oanh! Lực lượng đáng sợ bao phủ, hết thảy cây cối trước mắt chấn động run rẩy, điên cuồng lắc lư, hết thảy tộc nhân Đại Lực Viên rung động nhìn một màn này, đây là cảnh tượng mà bọn hần chưa bao giờ thấy qua...

Xoạt! Cây cối điên cuồng rung động, một lát sau, mới ngừng lại.

"Ồ?" Cự viên gãi gãi đầu.

Bởi vì những dây cây cối kia mặc dù run động rất lợi hại, thế nhưng mà không bị đánh ngã, này, này, chuyện này...

Cái tình huống này là như thế nào? Hết thảy người vươn cũng lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

Phải biết rằng, một quyền tùy tiện nguyên bản của Trần Phong đều có thể đánh nát cây cối, mà bây giờ, sau khi uống loại chất lỏng kia xong, càng giống như là xoa bóp những dây cây cối này? Cho nên, loại chất lỏng đáng chết kia, chỉ giúp gia tăng khí thế, lực lượng ngược lại còn bị hạ thấp xuống? Bọn hắn làm ra phỏng đoán.

Mà vào lúc này, một cơn gió nhẹ thổi qua, hết thảy cây cối biến thành tro bụi, kèm theo cơn gió nhẹ kia hóa thành hư không.

"Hít hà—— " Hết thảy tộc nhân Đại Lực Viên hít vào một ngụm khí lạnh.

Cự viên càng trừng lớn con mắt, không dám tin nhìn một màn này.

Thật là mạnh! ! ! Tộc nhân Đại Lực Viên là thật sự đã bị sốc, loại chất lỏng này, thế mà có thể tăng cường thực lực lên nhiều như vậy?

Xoạt! Hết thảy tộc nhân nhìn một chút chất lỏng màu xanh lam còn sót lại trong lá sen, trong lòng trở nên hùng hực.

Mà vào lúc này, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, cảm thụ lực lượng một thoáng vừa rồi.

Cộng Minh giai đoạn 1! Không sai! Lực lượng mà vừa rồi hắn bùng nổ, đã đạt đến trình độ Cộng Minh giai đoạn 1! Dĩ nhiên, Cộng Minh chính là cảnh giới được dùng để gọi những người có thể sử dụng thần lực, càng chuẩn xác hơn mà nói...là Giác Tỉnh giai đoạn 100!

Ở dưới tác dụng của thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, hắn có khả năng phát huy ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 100! Đó là lực lượng cường đại đến cỡ nào!

"Thứ này..." Ánh mắt của Cự viên trở nên hùng hực.

"Để ta thử một chút." Cự viên dùng một ngụm uống hết chất lỏng còn lại.

Oanh! Lực lượng trong cơ thể chấn động, khiến cho nhiệt huyết của hắn dâng trào, hắn hưng phấn đánh tới một cái cây, cái cây này lung lay nửa ngày, sau cùng cũng không cam lòng ngã xuống.

Mọi người nhất thời im lặng.

"Chuyện này... chỉ có một chút sức mạnh như thế?" Cựu viên có một chút phát mộng.

Chuyện này không khoa học a? Trần Phong uống vào tăng cường thực lực lên nhiều như vậy, chính mình làm sao lại ít như vậy? Chẳng lẽ tư chất của hắn lại cùi bắp đến mức mà chất lỏng màu xanh cũng bù không nổi hay sao?

Trần Phong rất là bình tĩnh, hắn cảm thụ lực lượng trong cơ thể, yên lặng chờ đợi thời gian trôi qua.

Một giây...hai giây...ba giây...vẫn còn tiếp tục! ! !

Tâm thần của Trần Phong khẽ động, năm giây, mười giây, ba mươi giây, lực lượng y nguyên vẫn còn tồn tại, một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ, mãi đến thời điểm ba phút đồng hồ, mới dần dần suy giảm.

"Ba phút!" Tâm thần của Trần Phong đại chấn.

Cựu viên cũng tương tự nhận ra khoảng thời gian duy trì này.

Ngải Lực Đạt

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

Trực tiếp dùng Lam Diệp Thảo, chỉ có hiệu quả ba giây đồng hồ, mà sau khi được Trần Phong chế tác thành chất lỏng màu xanh lam này, lại có thể duy trì hiệu quả trong ba phút, càng cường đại hơn, thời gian duy trì dài hơn, càng cứng chắc hơn.

Thật là bất khả tư nghị!

Loại chuyện này...dường như chỉ có thần linh mới có thể làm được cơ mà? Cái tên gia hỏa gọi là Trần Phong này, mặc dù tự xưng không phải là thần linh, thế nhưng sự tình mà hắn làm, lại có thể so với thần linh! Ánh mắt của đám người trở nên hưng hực.

"Đừng vội." Trần Phong quan sát trạng thái trên người của Cự viên, chờ đợi được hiệu trên người của hắn trôi hết, mới bắt đầu thống kê hiệu quả của thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, ừm...

Tên: Thuốc thử gen Ngải Lực Đạt

Tác dụng: Tạm thời tăng cường thực lực lên 5 đẳng cấp Giác Tỉnh.

Thời gian duy trì: Ba phút.

"Thành công." Trong lòng của Trần Phong trở nên hừng hực.

Thuốc thử gen Ngải Lực Đạt thành công, làm cho Trần Phong kinh hỉ, thuật chế tác gen ở thời đại này quả nhiên là có thể phát huy ra được hiệu quả, mặc dù chỉ là thuốc thử gen cấp thấp nhất!

Hắn nghĩ đến vấn đề gặp phải vào thời điểm chế tác thuốc thử gen...cho nên nói, chỉ cần không chế được hiệu không nỗ lực, hắn liền có thể chế tác bất luận một loại thuốc thử gen nào!

Phải biết rằng, Trần Phong thế nhưng lại nắm giữ hết thảy kỹ thuật chế tác Đại sư cùng với cách điều chế!

Ba phút, khoảng thời gian duy trì này, mang ý nghĩa phi phàm. Bởi vì nếu chỉ có ba giây đồng hồ, chỉ có thể ra tay được một lần, mà ba phút, đã đủ thời gian để chống đỡ một trận chiến đấu! Nếu như người đủ hung mãnh, chỉ cần dùng ba phút là đủ để giải quyết kẻ địch! Đây là cơ hội để bọn hắn đối kháng với Bách Thảo Tộc.

"Ngải thấy thế nào?" Cự viên không tự chủ sử dụng ngữ khí cung kính.

"Sưu tập dược thảo giống như vậy, đem tới đây cho ta chế tác." Trần Phong trầm giọng nói.

"Được." Hết thảy Đại Lực Viên mừng rỡ.

Mọi người điên cuồng vơ vét ở bên trong rừng núi, rất nhanh, liền có một số lớn Lam Diệp Thảo cùng với tài liệu phụ thuộc được đưa đến nơi này.

"Còn có một vấn đề, làm như thế nào để chứa đựng." Trần Phong nhíu mày: "Bình thường các người làm như thế nào để chứa đựng chất lỏng?"

"Bể đá." Cự viên mang Trần Phong đi vào một cái hầm.

Ở nơi đó, có một cái bể đá to lớn, dùng để chứa rượu của bọn hắn.

Trần Phong: "..."

Hắn cần chính là loại dễ dàng mang theo, mà không phải là cái bể đá to lớn này.

Cũng không thể vào thời điểm đối kháng với Bách Thảo Tộc, bọn hắn khiêng một cái bể đá to lớn chứa thuốc thử gen, một người uống một ngụm, sau đó xông vào đánh nhau? Quá khó coi.

Mang theo...Trần Phong bỗng nhiên nhìn về phía dây cây cối ngã xuống vừa rồi, ở chỗ vết cắt trên thân cây, Trần Phong thấy được chất liệu của cây cối, bóng loáng mà tràn ngập xúc cảm, hắn thử đổ vào bên trong một chút chất lỏng, không có một chút chất lỏng nào chảy ra, dù sao cũng là cây cối được thần lực tắm bổ.

"Chính là cái này." Trần Phong vỗ đùi.

Thời đại gen thể nhưng cũng có không ít sản phẩm được tạo thành từ gỗ.

Thế là, toàn bộ bộ lạc Đại Lực Viên bắt đầu lu bù công việc, Trần Phong phụ trách chế tác thuốc thử gen, mà người vượn đầy đất, bắt đầu tiến vào thời đại công nghiệp, chế tạo sản phẩm bằng gỗ.

Ừm...là những cái bình bằng gỗ, mặc dù những cái bình mà bọn hắn làm ra, là hình vuông, rất đơn giản, trông chúng thật ngớ ngẩn, thế nhưng chỉ cần có thể chứa đựng một phần chất lỏng cho một người, như vậy là đủ rồi.

Ba ngày sau, có một lượng lớn thuốc thử gen được chế tác hoàn thành, được đổ vào bình gỗ hoàn tất.

Bên hông của từng Đại Lực Viên đều treo một bình thuốc thử gen, vô cùng hưng phấn, bọn hắn biết, có được cái này, bọn hắn liền có tư cách khiêu chiến Bách Thảo Tộc!

"Có biết hôm nay chúng ta chuẩn bị làm cái gì hay không?" Trần Phong trầm giọng hỏi.

"Biết." Hết thầy Đại Lực Viên hưng phấn nói: "Đoạt lại tài nguyên của chúng ta!"

"Rất tốt."

"Nhớ kỹ."

"Trong ba phút đồng hồ, phải hoàn thành xong mục tiêu." Trần Phong phát ra âm thanh lạnh lùng.

"Vâng!" Hết thấy Đại Lực Viên xúc động.

"Xuất phát!" Cự viên hăng hái nói: "Hô khẩu hiệu."

"Đoạt tài nguyên của bọn hắn!"

"Đánh lão bà của bọn hắn!"

"Ngủ với con gái của bọn hắn!"

Đám Đại Lực Viên gào thét, đỉnh tai nhức óc.

? ? ? Trần Phong có một chút phát mộng.

Chờ chút...loại khẩu hiệu này luôn có cảm giác chỗ nào không đúng lắm? Khẩu hiệu tương tự hắn trước kia cũng đã từng nghe qua, mặc dù khí thế mười phần, thường được dùng để ủng hộ sĩ khí, thế nhưng nội dung của loại khẩu hiệu này giống như có chút không giống?

"Ngài yên tâm." Cự viên tôn kính nhìn Trần Phong nói: "Con gái xinh đẹp nhất của nhà bọn hắn, nhất định là của ngài."

Trần Phong: "? ? ?"

Con gái xinh đẹp nhất cái đầu của ngươi! Có xinh đẹp hơn nữa cũng là ngươi vượn không phải sao? ! Còn có...

"Không phải là ngủ với lão bà đánh hại tử hay sao?" Trần Phong kỳ quái hỏi.

"À không." Cự viên mờ mịt hỏi: "Tại sao phải ngủ với lão bà của người ta? Mặc dù Bách Thảo Tộc là tử địch đối đầu cùng với chúng ta, thế nhưng bọn ta lại không làm được loại chuyện cảm thú này!"

"Ngài..." Cự viên cẩn thận từng li từng tí liếc mắt nhìn Trần Phong hỏi:
"Nguyên lai là ngài có loại khẩu vị này?"

Trần Phong: "..."

Khẩu vị này cái con m* người! Trong đầu của đám vườn to xác các người đang suy nghĩ cái gì!

"Như vậy ngủ với con gái là được rồi chứ?" Mặt mũi của Trần Phong đen kịt.

"Đương nhiên." Cự viên dương dương đắc ý nói: "Những đứa con gái kia dù sao cũng chưa có đối tượng, Bách Thảo Tộc có nhiều nữ tính, tộc bọn ta có nhiều nam tính, vừa vặn có thể gom góp thành một đôi, coi như còn quá nhỏ, cũng có thể bắt trở về làm con dâu nuôi từ bé."

Nguyên lai là loại ý tứ này, Trần Phong cảm thấy thoải mái.

"Bất quá...ngủ với lão bà của người ta thật sự là không nên." Cự viên chú ý cẩn thận liếc mắt nhìn Trần Phong nói: "Ngài nếu như có loại khẩu vị này, ta biết rõ có hai cô gái xinh đẹp hiện tại đã trở thành quả phụ, không biết ngài đối với chuyện này..."

"Cút!" Mặt mũi của Trần Phong tối sầm.

Con hàng này trong đầu đến cùng đang suy nghĩ cái gì?

Rất nhanh, bọn hắn đã đi đến cái vườn trái cây kia.

Bởi vì nơi này nguyên bản là lãnh địa thuộc về Đại Lực Viên, nơi này cách thôn làng của bọn hắn ngược lại càng gần hơn Bách Thảo Tộc một chút, chỉ có điều là, vào thời khắc này ở trong vườn trái cây, lại có một vài người vườn đã tiến hoá được một nửa trông coi.

Bọn hắn cùng với Đại Lực Viên ngoại trừ lông tóc cùng với màu sắc không giống nhau, đúng là giống nhau như đúc.

"Bọn hắn chính là Bách Thảo Tộc." Cự viên thấp giọng nói.

"Ừm." Trần Phong ở trên một đỉnh núi phụ cận tiến hành quan sát.

Toàn bộ vườn trái cây nhìn qua không có được mấy người, chỉ có năm sáu tên gia hỏa Giác Tỉnh giai đoạn 5 tuần tra ở phụ cận, thủ vệ nhìn qua vô cùng thư giãn, thế nhưng Trần Phong lại cảm giác được một cỗ khí tức nghiêm nghị, dùng vườn trái cây làm trung tâm, hình thành một cái vòng xoáy khổng lồ.

Bất quá, lần này bọn hắn tới, vốn là muốn đánh một trận ác liệt.

Cương Bồi tộc

"Lên!" Trần Phong không có một chút do dự.

Xoạt! Đám Đại Lực Viên một mạch xông vào vườn trái cây.

Vù! Phụ cận có từng đạo bóng đen to lớn bỗng nhiên xuất hiện, những thân ảnh này hoàn toàn khác với Bách Thảo Tộc, sắc mặt của Cự viên trở nên rất khó coi, hỏi: "Các người vậy mà liên hợp cùng với bộ lạc khác?"

Cự viên hết sức phẫn nộ.

Thật sự, bọn hắn cùng với Bách Thảo Tộc mặc dù đối địch với nhau, mặc dù lông tóc không giống nhau, thế nhưng dù sao cũng cùng là một chủng tộc, không nghĩ tới, những tên khốn này thế mà liên hợp cùng với bộ lạc khác!

Các người không phải là nắm giữ thần lực hay sao?

Các người không phải có thủ hộ thần hay sao?

Vì cái gì còn muốn liên hợp với ngoại tộc?

Cự viên thật sự không hiểu.

Trần Phong liếc nhìn, cũng không mở miệng, loại tình huống này rất bình thường...trong ấn tượng của Trần Phong, loại chuyện này vẫn rất phổ biến.

Hắn nhớ ở trong những giải đá bóng trong nước ở kiếp trước cũng là như vậy, phóng tầm mắt nhìn tới, các đội bóng trong nước đều có rất nhiều người ngoại quốc, cá biệt trong một đội bóng còn có tới 5 người ngoại quốc.

Trước mắt, hiển nhiên cũng là tình huống giống nhau.

"Người không phải cũng tìm tới một ngoại nhân?" Người vượn lông xanh có cùng hình thể với Cự viên cười lạnh.

"Hử?" Cự viên liếc mắt nhìn Trần Phong: "Hừ, hử chỉ là một người vượn bị bệnh ngoài da, được cạo lông sạch sẽ mà thôi."

Trần Phong: "..."

Cạo lông sạch sẽ cái con m* nhà ngươi! Đám vượn to xác các ngươi cũng biết nói tào lao như vậy hay sao?!

Hử không nghĩ tới, hử ngay cả một câu cũng không nói, thể mà cũng bị vắng miêng trúng. Người vượn chung quanh đã lao lên, trong bóng đêm càng thêm rõ ràng, Trần Phong rốt cũng biết vì sao bọn hử lại có tên là Bách Thảo Tộc.

Bởi vì bầy vượn này...trên đầu đều có một túm lông xanh, nhìn qua cực kỳ giống như cỏ dại, cho nên mới xưng là Bách Thảo Tộc, hơn nữa, hình thể của bọn hử dường như cũng có quan hệ cùng với cỏ dại.

Hình thể càng lớn, có thực lực càng mạnh, túm lông xanh cũng càng tươi tốt.

Ừm...ví dụ như cái tên gia hỏa có hình thể to lớn như Cự viên này, trên đầu có thể nói là có một bãi cỏ dại rậm rạp.

"Ta đã chờ các ngươi rất lâu." Người vượn lông xanh lạnh giọng nói: "Ta biết ngay là các ngươi sẽ không cam lòng, cho nên một mực chờ đợi các ngươi, bất quá, hôm nay chính là một lần cuối cùng, Đại Lực Viên, sẽ vĩnh viễn biến mất trên cái thế giới này."

Xoạt! Bóng đen chung quanh đi tới gần, bọn hử lộ ra vẻ mặt dữ tợn, có hình thể to lớn, nhìn qua vô cùng hung ác.

"Là Cương Bối Tộc." Cự viên thấp giọng nói cho Trần Phong.

Cương Bối Tộc, cũng là một chủng tộc cường đại ở lân cận, có da dày thịt béo cùng với thực lực mạnh mẽ, toàn thân được bao bọc bởi lân giáp, thực lực trung bình của bộ lạc, là Giác Tỉnh giai đoạn 6!

So với bộ lạc Đại Lực Viên chỉ có thực lực trung bình Giác Tỉnh giai đoạn 3, không biết mạnh mẽ hơn bao nhiêu lần!

Đồng dạng... thực lực trung bình của Bách Thảo Tộc cũng chỉ có Giác Tỉnh giai đoạn 3.

"Người đang tìm cái chết." Ánh mắt của Cự viên trở nên băng lãnh.

Ưu thế duy nhất của Bách Thảo Tộc đối với Đại Lực Viên, chính là thủ lĩnh của bọn hắn đã bước vào cảnh giới Cộng Minh, cũng không có mạnh hơn bao nhiêu, hiện tại bọn hắn tìm tới Cương Bối Tộc, quả thực là muốn chết, bởi vì nếu Cự viên nhớ không lầm, Cương Bối Tộc cũng có thủ hộ thần!

Tìm một cái chủng tộc mạnh mẽ hơn chính mình xa xa? Bọn gia hỏa này đơn giản là chán sống rồi!

"Ha ha." Người vượn lông xanh đắc ý nói: "Sẽ không, bởi vì chúng ta chung quy thuộc về một vị thần linh."

Thuộc về một vị thần linh! Trong lòng của Cự viên nhất thời cảm thấy nặng nề.

"Cho nên, người hãy yên tâm đi chết đi." Người vượn lông xanh ra lệnh một tiếng.

Xoạt! Cương Bối Tộc cùng với Bách Thảo Tộc chung quanh đồng thời ra tay.

Cự viên nhìn về phía Trần Phong.

"Ba phút, giải quyết chiến đấu." Trần Phong phát ra âm thanh lạnh lùng.

Thực lực trung bình là Giác Tỉnh giai đoạn 6? Rất mạnh hay sao?

Xoạt! Hết thấy Đại Lực Viên đồng thời mở bình gỗ ra, uống hết thuốc thử gen.

Oanh! Khí tức mạnh mẽ bùng nổ, thực lực trung bình của Đại Lực Viên là Giác Tỉnh giai đoạn ba, cho dù rất yếu, thế nhưng ở dưới tác dụng của thuốc

thử gen, cứ thế mà tăng cường thực lực lên tới 5 đẳng cấp Giác Tỉnh, thực lực trở nên mạnh mẽ khó có thể tưởng tượng.

Oanh! Đám người Đại Lực Viên bùng nổ, từng người vượn bị đánh bay tại chỗ, thậm chí ngay cả Cương Bối Tộc cũng đều không phải là đối thủ của Đại Lực Viên.

Đám người Bách Thảo Tộc cảm thấy bối rối một hồi.

Tình huống này là như thế nào? ? Người vượn lông xanh không thể tin được cảnh tượng mà mình nhìn thấy, một đám Đại Lực Viên gà yếu này, từ lúc nào đã trở nên mạnh mẽ như thế rồi?

"Đáng chết." Người vượn lông xanh biết, hẳn nhất định phải ra tay rồi.

"Coi như các người có may mắn trở nên mạnh lên..." Trong mắt của người vượn lông xanh loé lên hàn quang: "Cũng không thể nào là đối thủ của thần lực."

Oanh! Thần lực phun trào, hình thể của người vượn lông xanh lại được tăng cường dữ dội thêm một lần nữa, dùng một cước bước vào giữa chiến trường.

Oanh! Đại địa rung động, thực lực Cộng Minh giai đoạn 1, chậm rãi tỏa ra.

"Chết đi!" Người vượn lông xanh dùng một quyền đánh về phía Cự viên.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, có một đạo thân ảnh nhỏ bé đi đến trước mặt Người vượn lông xanh, đụng nhau một quyền cùng với hắn.

Oanh! Một cỗ lực đạo mạnh mẽ truyền đến, ở dưới sự thôi động của thần lực, lại còn bị đánh lui về phía sau mấy mét, Người vượn lông xanh ngẩng đầu, thỉnh linh phát hiện ra, cái tên gia hỏa bị bệnh ngoài da trong miệng của Cự viên, đang chậm rãi thu hồi lại nắm đấm của mình.

Cái tên này...Người vượn lông xanh lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Người Cộng Minh? Sắc mặt của Người vượn lông xanh trở nên khó coi, cái tên Cự viên này, thế mà tìm tới được một người Cộng Minh làm ngoại viện,

thế nhưng mà nếu như là người Cộng Minh, vì cái gì không cảm nhận được thần lực phun trào?

Là một loại kỹ xảo đặc thù nào đó? Hoặc là...do chất lỏng màu xanh lam vừa rồi mà những người kia dùng?

Lại đến! Người vượn lông xanh xuất thủ một lần nữa, cở đại trên đỉnh đầu tỏa ra thần lực.

Oanh! Lại là một quyền, Người vượn lông xanh lại bị Trần Phong đánh bay trở về.

Trần Phong bùng nổ toàn diện trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 10, tạo ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 100, rốt cục cũng làm cho hắn thật sự có khả năng chống lại người Cộng Minh giai đoạn 1! ! ! Dùng lực lượng đơn thuần, đối kháng với thần lực!

Lần này Trần Phong tới, đồng dạng cũng là vì nghiệm chứng sức chiến đấu của mình.

Oanh! Bách Thảo Tộc cùng với Cương Bối Tộc bị đánh tan tác.

Người vượn lông xanh dù sao cũng chỉ vừa nắm giữ thần lực không được bao lâu, phương thức vận dụng vẫn còn rất non nớt, làm sao có thể so sánh cùng với lực lượng của Trần Phong? Mặc dù uy năng đồng dạng, hắn gần như là vẫn bị treo lên đánh.

Ba phút? Căn bản không cần phải dùng đến! Vèn vèn chỉ cần một nửa thời gian, Người vượn lông xanh liền bị đánh cho hồ đồ.

Quả tráng dương

"Ta sẽ trở lại!" Người vượn lông xanh mắt thấy tình huống không đúng, hét thảm một tiếng, xoay người bỏ chạy, thủ hạ khác nghe lệnh cũng lập tức chạy sạch sành sanh, khiến cho Trần Phong cùng với Cự viên có một chút phát mộng, nửa ngày đều không thể lấy lại được tinh thần...

Nhất là đủ loại phương hướng mà bọn gia hỏa này chạy trốn, còn m* nó có tên còn trực tiếp chui xuống mặt đất! Đây là phương thức chạy trốn kiểu mới sao!

"Có muốn đuổi theo hay không?" Cự viên nhìn về phía Trần Phong.

"Không cần thiết." Trần Phong lắc đầu, ba phút thời gian quá ngắn, hiện tại đuổi theo chính là tự tìm đường chết, một phần vạn khả năng bị Người vượn lông xanh phát hiện ra chuyện ẩn ở bên trong, rất có thể bị đánh ngược trở về.

"Ừ." Cự viên cũng biết vấn đề nằm ở chỗ nào.

Hiện tại, trọng yếu nhất, là vườn trái cây này, Trần Phong nhìn vườn trái cây, vì hấp dẫn bộ tộc Đại Lực Viên tới, Người vượn lông xanh hiển nhiên không hề động tới quá nhiều đồ vật ở nơi này, trái cây vẫn còn rất nhiều ở trên cây.

"Đề ta hái cho ngài một trái." Cự viên xúc động.

"Thứ này có phải hay không là chỉ có thể dùng một lần?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Cũng không phải." Cự viên gật gật đầu nói: "Bất quá chỉ có hiệu quả rõ ràng trong lần thứ nhất, lần sau sẽ giảm dần đi một nửa, ngược lại coi như có ăn một lượng lớn, cũng chỉ có thể tăng lên tối đa hai đẳng cấp."

"Người không phải đã nói là ba đẳng cấp hay sao?" Trần Phong liếc mắt xem xét Cự viên.

"Hắc hắc." Cự viên gãi gãi đầu, thật thà nói ra: "Không nói nhiều một chút, chỉ sợ ngài không đến."

Trần Phong: "..."

Chỉ có thể dùng một lần, giá trị của thứ này liền không đồng dạng. Cho nên, muốn dùng thứ này lần đầu tiên, phải tận khả năng tăng cường hiệu quả của thứ này, mà phương pháp cũng rất đơn giản, chính là thuật chế tác gen mà Trần Phong quen thuộc nhất!

Ở thời đại này, tài liệu tương tự ở chỗ nào cũng có, cho nên Trần Phong rất dễ dàng liền có thể ở trong đầu tìm được một vài cách điều chế quen thuộc, hơi sửa chữa lại một chút, có lẽ là có thể sử dụng, chuyện này đối với Trần Phong mà nói cũng không quá khó khăn.

Như vậy...còn lại chính là thí nghiệm.

Chế tác.

Thất bại.

Đây là trình tự thí nghiệm cơ bản, sau khi thất bại mười lần, Trần Phong rốt cục cũng thành công chế tạo ra một phần chất lỏng đỏ rực, xem cái hiệu quả này, hẳn là so với trực tiếp dùng trái cây có hiệu quả tốt hơn rất nhiều.

"Trái cây này có tên gọi là gì?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Quả tráng dương." Cự viên có chút đắc ý nói: "Đây là tên do ta đặt."

Mặt mũi của Trần Phong nhất thời tối sầm lại.

Tráng dương? ? Hắn rất là hoài nghi liếc mắt nhìn Cự viên, người m* nó đến cùng đã hư thận đến loại mức độ nào, mà đồ vật gì cũng đều có thể dính líu quan hệ cùng với tráng dương?

"Ta không cần." Cự viên liền vỗ vỗ lồng ngực nói: "Thế nhưng mà khi dùng cái đồ chơi này thật sự có được loại hiệu quả kia."

"..."

Trần Phong suy nghĩ một chút, cũng hiểu.

Loại trái cây này nếu như có thể tăng cường thực lực trên mọi phương diện, tự nhiên là tăng cường thực lực chính thể, bất kỳ địa phương nào đều sẽ không bỏ qua, có hiệu quả tráng dương, cũng là chuyện tình đương nhiên.

Chỉ là cái tên này...

"Được rồi." Trần Phong lắc đầu: "Cái người có muốn thử một chút hay không?"

Hắn chỉ chỉ vào chất lỏng màu đỏ trong tay.

"Ta đã dùng qua quả tráng dương." Cự viên rất là tiếc nuối.

"Người đã ăn mấy quả rồi?" Trần Phong hỏi, nếu như dùng ít, cũng có thể đảo ngược suy tính ra uy lực của chất lỏng màu đỏ.

"Khoảng hai mươi quả..." Cự viên suy nghĩ một chút.

"Ha ha." Trần Phong cười lạnh một tiếng.

Đại Lực Viên các người không phải hạn chế là mỗi người chỉ có thể dùng hai, ba quả hay sao? M* nó, con hàng này trước kia xem ra đã dùng đặc quyền của mình để tham ô.

"Có ai chỉ ăn hai quả hay không?" Trần Phong phát phát tay, rất nhanh, có một Đại Lực Viên nhìn qua có vẻ khỏe mạnh đi đến.

"Ừm, người thử một chút xem." Trần Phong đưa ra một phần chất lỏng màu đỏ.

"Được." Đại Lực Viên dùng một ngụm uống vào.

Căn cứ theo quy tắc giảm dần, hiệu quả hiện tại hẳn phục dụng, ước chừng là một phần tư.

Oanh! Lực lượng phun trào, thân thể của Đại Lực Viên bắt đầu căng phồng như một quả cầu, bất quá lại rất nhanh liền xẹp xuống, một cỗ lực lượng

cường đại tản ra, hắc nguyên bản chỉ có thực lực Giác Tỉnh giai đoạn 4, thế mà cứ thế tăng cường thực lực tới Giác Tỉnh giai đoạn 5! ? ? ?

Cự viên trùng lớn con mắt, cái tên này rõ ràng đã ăn qua hai quả, tăng cường được $\frac{1}{2}$ giai đoạn, bây giờ còn có thể tăng lên trọn vẹn 1 đẳng cấp? ?

"Ta, ta cũng muốn." Cự viên hưng phấn đem phần chất lỏng còn lại nuốt vào, thân thể đồng dạng cũng phồng lên.

Tất cả mọi người trùng lớn con mắt.

Thế này cũng được? Phải biết rằng, cái tên Cự viên này, thế nhưng lại ý vào đặc quyền, ăn quả tráng dương như bánh kẹo, ăn vào cho đến khi không có bất kỳ tác dụng gì nữa, mới dừng lại, uống loại chất lỏng này vào cũng sẽ có hiệu quả hay sao?

Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Tới." Cự viên hết sức hưng phấn nhìn cái bụng phồng to của mình, áp ủ một cỗ khí thế, dường như ẩn chứa vô tận lực lượng vờn quanh cơ thể, hắc biết, đây là hiệu quả sắp tăng cường thực lực, hắc đã thật lâu không tăng cường thực lực qua!

Bỗng nhiên.

Phốc! Một tiếng nổ vang thật lớn, cỗ khí thế trong bụng Cự viên trong chốc lát biến mất vô tung vô ảnh, phía sau lưng hắc, một cái cây to thế mà bị thổi bay...

Xoạt! Bầu không khí trong chốc lát ngưng kết.

Một bầy vượn tranh thủ thời gian nhìn về phía địa phương khác, về mặt của Cự viên bỗng nhiên trở nên đỏ bừng.

"..."

Trần Phong yên lặng nhìn cảnh này.

Ừm...hắn là hiệu quả đã bị suy yếu quá nhiều, không đủ để tăng cường thực lực.

Cự viên đã ăn quá nhiều quả tráng dương, cho dù lần này cường độ của chất lỏng màu đỏ rất mạnh, nhưng hiệu quả sau khi suy yếu, không đủ để cải biến thể chất của Cự viên, chỉ có thể theo đường hoa cúc thoát ra.

Ừm...hắn là không sai, Trần Phong nhìn khuôn mặt đáng sợ của Cự viên tiến hành phân tích.

"Thu thập thêm mấy phần tài liệu như vừa rồi." Trần Phong phân phó bọn hắn đi thu thập, một đám Đại Lực Viên trong nháy mắt liền chạy sạch sành sanh.

"Ta..." Cự viên há to miệng, không biết nói cái gì.

"Bình tĩnh." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: "Nhân sinh ai không có thời điểm xấu hổ? Bất quá là chất lỏng sau khi hóa thành khí thể chạy một vòng quanh dạ dày của ngươi, từ phía sau thoát ra, theo góc độ khoa học mà phân tích, là không có gì lớn."

Vẻ mặt của Cự viên lúc này mới hơi khá hơn một chút.

"Ngươi hẳn phải cảm thấy may mắn, trước đó may là chưa ăn cơm." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

Ăn cơm? Cự viên nghĩ ngợi một thoáng, vẻ mặt liền trở nên xanh lét.

Nếu như trước đó ăn cơm no, vừa rồi cái thoát ra đường hoa cúc kia...

"Hít hà!" Cự viên hít vào một ngụm khí lạnh, trong nháy mắt cảm thấy những sự tình trước mắt này căn bản không phải là chuyện gì quá mức đặc biệt.

Tài nguyên tiếp theo

Trần Phong không để ý tới Cự viên, sau khi đám Đại Lực Viên tìm tài liệu trở về, lại một lần nữa bắt đầu chế tác, trải qua mấy lần khảo thí, thực lực của toàn bộ tộc quần Đại Lực Viên, lại một lần nữa tăng trên một phạm vi lớn!

Từ Giác Tỉnh giai đoạn 3, cứ thế mà tăng cường thực lực tới Giác Tỉnh giai đoạn 5! Mà Đại Lực Viên chưa bao giờ dùng qua, sau khi dùng chất lỏng xong, liền trực tiếp tăng tới 3 đẳng cấp! Đây vөн vөн chỉ là hiệu quả dùng một lần, nếu như dùng nhiều lần...

Toàn bộ tộc Đại Lực Viên đều rơi vào trong sự cuồng hoan.

Cho dù đã ăn qua trái cây, ít nhất cũng được tăng lên một đẳng cấp, cả một tộc bầy, chỉ có Cự viên là lộ ra vẻ mặt ưu thương ngồi ở bên cạnh cảm khái, chủ nghĩa đặc quyền đã hại chết người...

"Không sai biệt lắm." Trần Phong đối với hiệu quả của thứ này rất là hài lòng.

Oanh! Trần Phong uống thử một ngụm, lực lượng trong cơ thể trong nháy mắt tăng vọt, lực lượng nguyên bản chỉ có Giác Tỉnh giai đoạn 5, điên cuồng tăng vọt, sau cùng xông vào đến mức độ Giác Tỉnh giai đoạn 8, đúng như Trần Phong dự đoán, trọn vẹn có thể tăng cường thực lực lên ba đẳng cấp!

Trần Phong, chính thức bước vào Giác Tỉnh giai đoạn 8!

Thế nhưng...như thế vẫn chưa đủ! Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang, cái hấn muốn không phải là chỉ có chừng này.

Ưc! Hấn một lần nữa uống thêm một phần chất lỏng.

Oanh! Dược lực sục sôi, thực lực đã dừng lại của Trần Phong, một lần nữa tăng vọt.

Đúng như tác dụng lúc đầu của quả trứng dương, dùng cái đồ chơi này lần thứ hai, hiệu quả sẽ giảm dần, coi như làm thành thuốc thử gen cũng không ngoại lệ, thế nhưng coi như là như thế, y nguyên vẫn tăng cường thực lực ròng rã thêm được 1,5 đẳng cấp!

Trần Phong, cứ thế mà bước vào Giác Tỉnh giai đoạn 9!

"Chưa đủ!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Ưc. Hắn một lần nữa uống thêm một phần chất lỏng.

Oanh! Dược lực nổ tung, kết quả mà Trần Phong mong muốn, dùng ba phần thuốc thử gen, tăng lên trọn vẹn 5 đẳng cấp!

Oanh! Lực lượng trong cơ thể sục sôi, vào thời điểm hiệu quả của phần thuốc thử gen thứ ba kết thúc, Trần Phong thành linh đã bước vào mức độ Giác Tỉnh giai đoạn mười! Một mức độ đối với người bình thường mà nói, đã là mức độ đỉnh phong!

Giác Tỉnh giai đoạn mười! Trần Phong nắm chặt hai quả trứng, cảm thụ lực lượng trong cơ thể.

Loại lực lượng này rất cường đại, lúc trước hắn dùng thuốc thử gen đã cảm thụ qua, chỉ bất quá bây giờ, phần lực lượng này, đã chân chính biến thành của chính mình!

Mạnh mẽ không thể ước lượng! Ở dưới hiệu quả tăng phúc của Nguyên Anh hàng nhái, hắn có khả năng bộc phát ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 100!

Cho nên...từ bây giờ trở đi, hắn có khả năng mạnh mẽ chống đỡ với người Cộng Minh giai đoạn 1! Đây chính là chỗ dựa của Trần Phong!

"Ta muốn trở nên mạnh hơn!"

"Ta mặc dù không có cách nào thu hoạch được thần lực Cộng Minh, thế nhưng ta có Nguyên Anh hàng nhái, có thể trở nên càng cường đại! Mạnh mẽ chống đỡ với người Cộng Minh, thậm chí...là tồn tại càng mạnh mẽ hơn!" Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

Hắn biết, chỉ có không ngừng trở nên mạnh hơn, cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ có cơ hội đăng lâm thần vị!

Đến lúc đó... tất cả mọi thứ hắn mất đi, đều sẽ có thể đoạt trở về!

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn đem thực lực Giác Tỉnh giai đoạn 100 ẩn giấu, bởi vì hắn biết, mặc dù hắn có khả năng phát huy ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 100, thế nhưng thực lực thân thể của hắn, vẫn là Giác Tỉnh giai đoạn mười!

Khoảng cách so với Cự viên có trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 20, còn có một khoảng cách rất lớn.

Cái thời đại này rất đặc thù, ở dưới sự tẩm bổ của thần lực, hết thảy dược thảo đều thuốc biến, nhất là những đồ vật có khả năng tăng cường thực lực kia, nếu như đem bọn chúng chế tác thành thuốc thử gen...

"Còn có đồ vật có thể tăng cường thực lực hay không?" Trần Phong nhìn về phía Cự viên.

"Đương nhiên là có." Cự viên nhếch miệng cười một tiếng: "Chỉ bất quá những thứ này không thuộc về Đại Lực Viên chúng ta."

"Bây giờ không phải, không có nghĩa là về sau cũng không phải." Trần Phong cười.

"Vây cũng đúng." Gương mặt mo của Cự viên cười thành hoa cúc, lần tăng cường thực lực toàn diện này chỉ có hắn là không bắt kịp, trong lòng cảm thấy rất tức giận, cho nên nghe được Trần Phong muốn tìm kiếm tài nguyên tiếp theo liền cười rất tươi.

"Vườn trái cây này là tài nguyên mà Bách Thảo Tộc cướp của chúng ta, trên thực tế, bọn hắn cũng có tư nguyên của mình..." Cự viên cười nói.

"Rất tốt." Trần Phong xắn tay áo lên.

Thực lực trung bình của một mạch Đại Lực Viên trước mắt đã từ Giác Tỉnh giai đoạn 3 vọt tới Giác Tỉnh giai đoạn 5, thực lực được tăng cường lên dữ

đội, đúng là thời điểm cần phải tôi luyện một thoáng, Bách Thảo Tộc sao? Hắc hắc hắc.

Ở một nơi nào đó.

Thủ lĩnh Cương Bối Tộc lộ ra vẻ mặt âm trầm nhìn tộc nhân được khiêng trở về.

Vài ngày trước, vào thời điểm nghe nói Bách Thảo Tộc dự định thiết kế bày rập tiêu diệt bộ lạc Đại Lực Viên, bọn hắn đều coi đây là một công việc béo bở, chưa từng nghĩ tới, một lần chạm mặt liền bị đánh cho tàn phế.

"Đây chính là bộ tộc Đại Lực Viên mà người nói là rất gà yếu hay sao?" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc phi thường tức giận.

"Ta, ta cũng không biết a." Người vượn lông xanh cũng hết sức phát mộng, nói: "Bọn hắn trước đó hết sức gà yếu, đoán chừng làm việc vào ban đêm cũng rất tốn sức, hôm nay không biết làm sao, mà toàn bộ giống như phát điên."

Người vượn lông xanh bỗng nhiên nghĩ đến tên gia hỏa bị bệnh ngoài da kia. Cùng với...một chút chất lỏng màu xanh mà bọn hắn uống trước khi chiến đấu.

"Đúng rồi."

"Bọn hắn khẳng định có mời ngoại viện." Người vượn lông xanh phần nộ nói: "Cái tên gia hỏa rụng lông kia!"

"Hừ!" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc hừ lạnh một tiếng.

Gã đứng dậy, thân thể cao lớn tản ra một cỗ áp lực kinh khủng, khiến cho Người vượn lông xanh cơ hồ thở không nổi, bởi vì hắn biết rõ, thủ lĩnh Cương Bối Tộc trước mắt đến cùng khủng bố đến mức nào!

Các giai đoạn Cộng Minh, tăng cường thực lực mỗi một bước đều hết sức gian nan!

Bởi vì tương quan cùng với thần lực! Bởi vì phải không ngừng lĩnh ngộ!

Ngoại trừ tự thân tu luyện, cũng nhất định phải tu luyện thần lực, cho nên mới khó như lên trời, mà thủ lĩnh Cương Bối Tộc trước mắt, chính là Cộng Minh giai đoạn hai! Toàn phương vị siêu việt Người vượn lông xanh!

"Đây chính là lý do mà người hại chết tộc nhân của ta?" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc trầm giọng hỏi.

"Không, không có." Người vượn lông xanh sắp khóc.

"Nghe nói Bách Thảo Tộc các người cũng có một loại trái cây..." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc bỗng nhiên nói ra.

Ở cái niên đại này, một bộ tộc nếu muốn tăng cường thực lực, nhất định phải có tài nguyên nhất định! Cho nên, cơ hồ từng cái bộ tộc, đều dựa vào một loại tài nguyên nào đó để sinh tồn!

Bọn hắn phát hiện ra tài nguyên, sau đó ở phụ cận tài nguyên thành lập cứ điểm.

Đại Lực Viên là như thế.

Bách Thảo Tộc cũng là như thế.

"! !" Người vượn lông xanh đột nhiên trợn to con mắt, nói: "Không, không thể, đó là biểu tượng của Bách Thảo Tộc chúng ta, cũng là tài nguyên duy nhất của chúng ta! Chúng ta tuyệt đối sẽ không chuyển nhượng!"

Chỉ một lần

"Thà chết chứ không chịu khuất phục!" Người vượn lông xanh cắn răng nói: "Nếu như ngài nhất định phải...ta chỉ có thể liên hệ với thần linh đại nhân."

Liên hệ thần linh... Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc bỗng nhiên nheo con mắt lại.

Bọn hắn đều là người Cộng Minh, tự nhiên có khả năng liên hệ với thần linh, dĩ nhiên, điều kiện tiên quyết là thần linh nguyện ý để ý tới người, dù sao một vị thần linh cũng có vô số tín đồ Cộng Minh...

Thế nhưng chuyện này không thể không nói là một chuyện rất nguy hiểm.

Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc cũng không nguyện ý vì một chút tài nguyên của Bách Thảo Tộc, mà chọc giận thần linh.

"Yên tâm." Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc suy nghĩ một chút rồi nói: "Cùng chia sẻ cũng có thể mà? Hoặc nói là, không phải chia sẻ, mà là đền bù tổn thất đối với một chút tộc nhân đã chết của chúng ta, để cho thân thích của những người đã chết đi đến vườn bách thảo một lần là được, như thế nào?"

Người vượn lông xanh lộ ra vẻ mặt khó coi.

Đền bù tổn thất...tộc nhân chết đi...những người đã chết này là đến trợ giúp cho Bách Thảo Tộc, nếu đã nói đến đây, hắn còn có quyền lợi phản đối hay sao?

"Có khả năng, thế nhưng..." Người vượn lông xanh khẽ cắn môi.

"Ha ha, ta biết ngay là huynh đệ sẽ đồng ý."

"Đi." Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc vung tay lên.

Vô số Cương Bồi Tộc xuất hiện, đi theo sau lưng thủ lĩnh Cương Bồi Tộc, xem cái số lượng kia, ít nhất cũng có mấy ngàn người, thủ lĩnh Cương Bồi

Tộc đã kêu gọi hết tộc nhân của mình!

"Không, không được." Người vượn lông xanh hoảng sợ: "Chỉ có thể dẫn thân thích của những người đã chết."

"Bọn hăn đều là người nhà a." Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc bữu môi nói: "Tự giới thiệu."

"Vâng!"

"Ta là cha của hăn." Một người Cương Bồi Tộc chỉ vào một thi thể gãy chân, lộ ra vẻ mặt âm trầm nói: "Ta có thể đi không?"

"Có thể." Người vượn lông xanh liên tục gật đầu.

Con trai của người ta vì Bách Thảo Tộc chết rồi, cha đương nhiên có thể đi không phải sao?

"Ta là mẹ của hăn."

"Ta là chú của hăn."

"Ta là chú hai của hăn."

"Ta là chú ba của hăn."

...

"Ta là cô của hăn."

"Ta là cô hai của hăn."

...

"Ta là đại ca của hăn."

"Ta là nhị ca của hăn."

"Ta là tam ca của hăn."

...

"Ta là đệ đệ của hấn."

"Ta là nhị đệ của hấn."

"Ta là tam đệ của hấn."

...

"Ta là tử của hấn."

"Ta là Nhị tử của hấn."

"Ta là Tam tử của hấn."

...

"Ta là muội muội của hấn."

"Ta là Nhị muội của hấn."

"Ta là Tam muội của hấn."

...

Người vượn lông xanh nghe xong liền cảm thấy lá gan run rẩy.

Ngay vào lúc hấn tưởng là đã kết kết thúc, một tộc nhân Cương Bối Tộc khác xuất hiện, vừa mới mở miệng, Người vượn lông xanh liền cảm thấy sụp đổ.

"Ta là lão bà của hấn."

Vốn cho là đã kết thúc, theo lão bà hấn bắt đầu, lại tới một vòng, thúc thúc, thăm thăm, cha mẹ, huynh đệ tử muội của lão bà, lại là một nhóm người xuất hiện.

Cộng lại toàn bộ, trọn vẹn bên trên một trăm người.

Này, này, chuyện này...Người vượn lông xanh cảm thấy bối rối.

Lúc này mới chỉ là thân thích của một tộc nhân hy sinh thôi a, làm sao lại có nhiều người như thế?

"Sức chiến đấu của Cương Bồi Tộc chúng ta rất mạnh, ngươi có ý kiến sao?" Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc cười lạnh.

"Không, không có ý kiến." Người vượn lông xanh lộ ra vẻ mặt khó coi, một túm tóc màu xanh trên đỉnh đầu tung bay theo gió, cực kỳ giống với tảo biển.

"Ta là con riêng của hắc." Lại có người đứng ra.

? ? ? Người vượn lông xanh có chút phát mộng, thế này cũng được?

"Ta là tình nhân của hắc."

"Ta là con gái tư sinh của hắc."

"Ta là tình nhân của lão bà hắc."

"Ta là con riêng lão bà của hắc."

...

Một đám người lại đứng dậy, Người vượn lông xanh có một chút phát mộng, loại quan hệ này có chút xa a? Chờ một chút, trong này dường như có một chút không đúng? Người vượn lông xanh đột nhiên bừng tỉnh, nhìn về phía tình nhân của lão bà hắc...ngươi m* nó cho người ta đội nón xanh còn muốn tham gia náo nhiệt?

"Cút!" Người vượn lông xanh tức giận quát lớn: "Quan hệ xa như vậy còn muốn tham gia náo nhiệt? Con riêng, con gái tư sinh còn chưa tính, ngươi thì tính là cái thứ gì?!"

"Đi thì đi." Người Cương Bồi Tộc kia nói thảm một tiếng rồi đi.

"Như vậy là người đồng ý với những người khác hay sao?" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc rất là hài lòng, vỗ vỗ bả vai của Người vượn lông xanh nói:

"Không hổ là Bách Thảo Tộc, đối với huynh đệ hi sinh của chúng ta, lại có thể nhân nghĩa như thế, vậy thì mới có người nguyện ý giúp các người a."

"Hả?" Người vượn lông xanh lộ ra vẻ mặt phát mộng, lúc này mới phát hiện ra mình đã bị hố.

"Đến, đăng ký." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc phát phát tay.

Thế là, Người vượn lông xanh lộ ra vẻ mặt đen kịt nhìn một tộc nhân hy sinh, liền ghi danh trọn vẹn 123 người thân thích...hi vọng đạt được tài nguyên ở vườn bách thảo để đền bù tổn thất.

Người vượn lông xanh có cảm giác tay của mình có chút run rẩy.

Bởi vì lần này tộc nhân chết trong khi chiến đấu, có trọn vẹn hai mươi một người Cương Bối Tộc! A, còn có những người thiếu cánh tay, gãy chân kia, Người vượn lông xanh nhìn một đám người Cương Bối Tộc đứng ở chung quanh, có một chút tuyệt vọng.

"Đến, người thân thích của tộc nhân hy sinh thứ hai." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc phát phát tay, tiếp tục hô người tới.

Sau cùng, trải qua một giờ cố gắng, bọn hắc rớt cục cũng đăng ký hoàn tất.

Ừm... tộc nhân hy sinh tổng cộng có hai mươi một người, mười hai người trọng thương, sáu người có vết thương nhẹ.

Căn cứ theo giới thiệu, thủ lĩnh Cương Bối Tộc rất đại khí, đem sáu người có vết thương nhẹ không tính vào, chỉ tính toán người trọng thương, người tàn tật, cùng với người tử vong. Sau cùng...có đến tổng cộng 3,625 người.

Người vượn lông xanh run rẩy tay chân.

Làm sao, làm sao lại có nhiều như thế? Hắc không biết.

Bất quá, sau khi tính toán xong, hắc luôn cảm thấy cái con số này nhìn rất quen mắt...3,625...hắc suy nghĩ thật lâu, chợt nhớ tới, thật lợi hại, đây

không phải chính là tổng số người ở Cương Bối Tộc hay sao? ? Cho nên nói, thủ lĩnh Cương Bối Tộc đã con m* nó tính hết thầy tộc nhân lẫn mình vào rồi? ?

"Các người..." Người vượn lông xanh xù lông.

Nhất là khi hắn liếc mắt nhìn thấy được cái tên gọi là 'tinh nhân lão bà của tộc nhân hy sinh', tên kia vậy mà cuối cùng cũng tiến vào trong danh sách!

"Hắn dựa vào cái gì để đi vào?" Người vượn lông xanh không phục nói.

"Ồ, hắn sao."

"Hắn là đối tượng của người trọng thương thứ sáu, đúng rồi, chính là tên tiểu tử chân ngắn kia." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc giải thích.

"? ? ?" Người vượn lông xanh liếc nhìn người trọng thương thứ sáu nói: "Thế nhưng mà người này cũng là nam..."

"Ài, không có cách nào." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc thở dài: "Theo chính sách hiện tại, sẽ không cho phép kỳ thị cùng giới."

"..."

Người vượn lông xanh cảm thấy lá gan run rẩy, hắn biết, mình đã triệt để bị đùa giỡn.

"Thế nào, người có ý kiến?" Thân thể cao lớn của Thủ lĩnh Cương Bối Tộc đứng sau lưng hắn, dùng bàn tay không lồ vỗ vào bả vai của hắn nói:

"Huynh đệ, đền bù tổn thất cho người hy sinh, cái lý do này coi như là thần linh cũng phải đồng ý a."

"..."

Người vượn lông xanh khẽ cắn môi, chỉ có thể nhận thua: "Chỉ một lần này!"

Lực lượng hiện tại

"Đương nhiên." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc cười nở hoa, gã tin tưởng, hơn ba ngàn tộc nhân, có thể làm cho vườn bách thảo tiêu hao toàn bộ trái cây góp nhặt trong mấy năm này!

Trong rừng núi, Cương Bối tộc đi theo Người vượn lông xanh về tới Bách Thảo Tộc, ở bên trong vườn bách thảo, bọn hắn thấy được những trái cây trong suốt sáng long lanh, mà ngay vào thời điểm bọn hắn chuẩn bị đi qua hái, lại có từng đạo sát cơ kinh khủng buông xuống.

Từng đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện.

"Lại là các người!" Người vượn lông xanh nhất thời xù lông, bởi vì hắn thình lình lại thấy được cái tên Cự viên đáng chết kia.

"Các người lại dám tới đây tập kích?" Người vượn lông xanh nổi giận.

Trước đó bị đánh lén, là bởi vì chưa chuẩn bị xong, lại thêm việc cứ điểm của Đại Lực Viên có khoảng cách thực sự quá gần, mới có thể bị đánh lén, hiện tại bọn gia hỏa này cũng dám tới? Muốn chết!

Nhất là, hiện tại toàn bộ Cương Bối tộc cùng với Bách Thảo Tộc đều ở nơi này! ! !

"Huynh đệ." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc vỗ vỗ vào bả vai của Người vượn lông xanh nói: "Xem ra, người lại phải thiếu nợ ta một lần nhân tình."

Người vượn lông xanh liền cảm thấy một hồi run tay.

Chẳng lẽ... vườn bách thảo về sau liền không trốn thoát khỏi ma chướng của tên này hay sao?

"Đương nhiên."

"Cương Bối tộc chúng ta hết sức giảng nghĩa khí." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc phát phát tay: "Người nếu như không đồng ý, chúng ta tuyệt đối sẽ không can thiệp, chúng ta hái trái cây xong liền đi, tuyệt đối không can thiệp vào trận chiến đấu giữa người vượn các người."

...

Người vượn lông xanh yên lặng, hẳn lại nghĩ tới loại chất lỏng mà người trẻ tuổi rụng lông và đám Đại Lực Viên sử dụng. Bách Thảo Tộc bọn hắn thật sự có thể ngăn cản hay sao?

"Xin ngài giúp sức." Người vượn lông xanh hít vào một hơi thật sâu nói: "Sang năm, ta có thể cho các người tới một lần nữa."

"Rất tốt." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc rất là hài lòng.

Cho dù một năm chỉ có một lần, thế nhưng bọn hắn cam đoan, chỉ cần một lần là có thể nuốt mất một năm tài nguyên trong vườn bách thảo! Điểm này, Người vượn lông xanh lại làm sao không biết? Thế nhưng mà hắn không có sự lựa chọn!

Thay vì vứt bỏ vườn bách thảo, hắn tình nguyện dùng một năm tài nguyên, để xử lý đám Đại Lực Viên đáng chết này!

"Bất quá ta có một yêu cầu." Ánh mắt của Người vượn lông xanh trở nên băng lãnh, nói: "Bọn gia hỏa này, tuyệt đối không thể để cho một tên nào trốn thoát."

"Yên tâm." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc lộ ra vẻ mặt dữ tợn nói: "Giết tộc nhân của chúng ta, người cho rằng ta sẽ bỏ qua cho bọn hắn? Coi như người không đáp ứng, lão tử cũng sẽ đem bọn hắn giết sạch, ha ha."

"Dù sao...giết bọn hắn, vườn trái cây tráng dương của Đại Lực Viên sẽ là của lão tử."

"Ha ha." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc cười lớn.

Lại bị chơi xỏ! Người vượn lông xanh nắm chặt nắm đấm.

Đúng vậy, thủ lĩnh Cương Bối Tộc nếu như muốn vườn trái cây tráng dương của Đại Lực Viên, thì nhất định sẽ ra tay, chính mình làm sao lại quên cái này rồi? Lại bị tên tạp chủng đáng chết này tính kế!

Mà cách đó không xa, Trần Phong cùng với Cự viên chỉ lạnh lùng nhìn cảnh này, âm thầm để cho đám Đại Lực Viên vây quanh nơi này. Chỉ có điều là, số lượng của Đại Lực Viên mặc dù rất nhiều, có ước chừng năm ngàn người, thế nhưng so với tổng số lượng người Cương Bối tộc cùng với Người vườn lông xanh, vẫn ít hơn một chút.

"Ai cho người lá gan bao vây chúng ta?" Người vườn lông xanh lộ ra vẻ mặt âm trầm.

Hết thấy bức tức mà hấn nhận phải, đều dự định phát tiết trên người của đám Đại Lực Viên.

Đại Lực Viên, thực lực trung bình: Giác Tỉnh giai đoạn 3, coi như lần chiến đấu trước, bọn hấn phục dụng những chất lỏng kia, thực lực tăng dữ dội đến Giác Tỉnh giai đoạn 8, thế nhưng không có thần lực! Bọn hấn y nguyên chỉ có một con đường chết!

Bởi vì, Người vườn lông xanh hấn cùng với thủ lĩnh Cương Bối Tộc, đều là người Cộng Minh! Cái tên gia hỏa rưng lông kia, thực lực cùng với hấn không sai biệt lắm, vền vền chỉ là hơi mạnh hơn một chút, sau đó thì sao? Bọn hấn cũng không có nào ngăn cản được hai người Cộng Minh! Hơn nữa thủ lĩnh Cương Bối Tộc thế nhưng còn mạnh mẽ hơn cả hấn.

"Thủ lĩnh Cương Bối Tộc..." Cự viên cũng có một chút khản trương, hấn biết cái tên này rất đáng sợ.

Những bộ tộc lân cận, chỉ cần nhìn thấy thủ lĩnh Cương Bối Tộc thì sẽ tránh ra xa xa, bởi vì cái tên này đã Cộng Minh thần lực rất lâu rồi, hiện tại đã đạt đến trình độ Cộng Minh giai đoạn hai!

Muốn đối phó với Đại Lực Viên bọn hấn? Đó chính là nghiền ép!

"Giao gã cho ta." Trần Phong nhìn về phía thủ lĩnh Cương Bối Tộc nói: "Các người đi tiêu diệt tên Người vườn lông xanh kia, có vấn đề gì hay

không?"

Người vượn lông xanh...Cự viên cười khỏ, hấn rất muốn nói, Người vượn lông xanh cũng là người Cộng Minh a, hấn không nhất định có thể đánh được, thực lực của người Cộng Minh giai đoạn 1, thế nhưng lại tương đương với Giác Tỉnh giai đoạn 100 a!

Hấn phải đánh như thế nào? Bất quá ngẫm lại kế hoạch lúc trước, hấn liền hít vào một hơi thật sâu, lợi hại, liều mạng!

Oanh! Mặt đất rung động, thân thể cao lớn của thủ lĩnh Cương Bồi Tộc đi ra.

"Nghe nói ngươi chính là con vượn rụng lông gây ra chuyện kia?" Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc nhìn Trần Phong trầm giọng nói: "Giết tộc nhân của ta, cũng chỉ có thể bắt ngươi đền mạng."

Oanh! Thần lực phun trào quanh người của gã, quả đấm to lớn mang theo thần lực, âm âm hạ xuống.

Cộng Minh giai đoạn hai! Ước chừng tương đương với Giác Tỉnh giai đoạn 200! Đây là lực lượng mà đám người Cự viên chỉ có thể ngưỡng vọng cả đời, nhìn cỗ lực lượng kinh khủng kia, đánh về phía Trần Phong, lá gan của bọn hấn đều run rẩy, loại lực lượng cấp bậc này...

Ưc, Trần Phong uống vào một bình thuốc thử gen.

Oanh! Lực lượng trong cơ thể sục sôi.

Như vậy...là ngay vào lúc này! Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Oanh! Thân hình của hấn nhảy lên một cái, dùng nắm đấm nho nhỏ, đụng vào nhau cùng với nắm đấm to lớn của thủ lĩnh Cương Bồi Tộc.

Oanh! Một tiếng nổ vang, thân thể khổng lồ của thủ lĩnh Cương Bồi Tộc, trong nháy mắt như đạn pháo bắn ra bên ngoài, hung hăng nện trên mặt đất, oanh ra một cái hố cực lớn, tất cả mọi người liền trợn mắt hốc mồm.

Chuyện này...này, chuyện này...

Bụi mù tràn ngập, thân thể nhỏ bé kia của Trần Phong làm cho người ta phải sợ hãi. Nhất là ở dưới loại chên lệch hình thể này, nhìn qua càng cảm thấy khủng bố hơn.

Làm sao lại...

"Oanh!" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc từ trong cái hố đứng lên, lân giáp toàn thân run lẩy bẩy, dường như cũng không chịu được, vẻ mặt của gã nhìn về phía Trần Phong trở nên ngưng trọng: "Không nghĩ tới người cũng là người Cộng Minh giai đoạn hai!"

"Ha ha." Trần Phong cười cười.

Cộng Minh giai đoạn hai...hắn không phải là người Cộng Minh giai đoạn hai, mà là Giác Tỉnh giai đoạn 15! Càng chuẩn xác hơn mà nói, là Giác Tỉnh giai đoạn 225! Bằng vào trình độ Giác Tỉnh Giả giai đoạn 15, ở dưới đặc tính tăng gấp bội của Nguyên Anh hàng nhái, bộc phát ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 225! ($15 \times 15 = 225$)

Cái này chính là lực lượng bây giờ của Trần Phong!

Nghiên ép

Sau khi dùng thuốc thử gen Ngải Lực Đạt đạt được hiệu quả tạm thời tăng lên 5 đẳng cấp Giác Tỉnh, đạt đến trình độ Giác Tỉnh Giả giai đoạn 15, tạo ra uy năng kinh người!

"Trời ạ!" Cự viên ngây người, hần tự nhiên biết Trần Phong có thực lực như thế nào.

Trần Phong có thể phát huy ra loại uy năng này, khẳng định có quan hệ cùng với thuốc thử gen Ngải Lực Đạt vừa mới uống, có trời mới biết, ngay cả Cự viên hần sau khi uống vào cũng chỉ vền vện tăng lên được 5 đẳng cấp Giác Tỉnh a!

Tại sao lại có thể như vậy...Cự viên cũng bắt đầu hoài nghi chính mình, hần hiện tại là do ăn quá nhiều nên tiêu hoá không nổi hay sao?

"Oanh!" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc xuất thủ một lần nữa.

Cho dù Trần Phong có lực lượng mạnh hơn, thế nhưng lân giáp cùng thân thể bẩm sinh của thủ lĩnh Cương Bối Tộc, khiến cho gã chịu đòn rất tốt, hai người chiến đấu với nhau, vậy mà trong một khoảng thời gian ngắn không có cách nào kết thúc.

"Người vượn lông xanh, phải nhờ vào người rồi." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc trầm giọng nói, gã biết, một trận chiến này bọn gã đã thắng chắc!

Gã chỉ cần kháng trụ lại công kích của con vượn rưng lông này, để cho Người vượn lông xanh tiêu diệt đám Đại Lực Viên là được, đến lúc đó, con vượn rưng lông lẻ loi một mình coi như có thực lực mạnh hơn nữa thì lại như thế nào?

"Hiểu rõ." Người vượn lông xanh lộ ra vẻ mặt dữ tợn, hần đã chờ giờ khắc này rất lâu.

Oanh!

"Cự viên!" Người vượn lông xanh cười lạnh một tiếng: "Người biết kết cục của mình rồi chứ."

"Người thật sự nghĩ như vậy?" Cự viên cười cười: "Người không nhìn thấy tình huống chung quanh hay sao?"

Cái gì? Người vượn lông xanh sửng sốt một chút, chờ đến thời điểm hần quay đầu nhìn lại, toàn thân liền phát lạnh, không biết từ khi nào, đám người Đại Lực Viên, vậy mà đã bắt đầu nghiền ép đám người Cương Bôi tộc cùng với Bách Thảo Tộc.

Không sai, là nghiền ép! Lấy ít thắng nhiều! Rõ ràng đám người Đại Lực Viên chỉ có khoảng 5000 người, bọn hần cộng lại trọn vẹn là bảy ngàn người, thế nhưng...

Oanh! Tộc nhân của bọn hần tử vong trên một phạm vi lớn, Người vượn lông xanh nhìn kỹ, lúc này mới phát hiện ra, đám người Đại Lực Viên nguyên bản theo dự đoán nhiều nhất chỉ có trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 8, giờ phút này đều đã đạt đến một trình độ hoàn toàn mới Giác Tỉnh giai đoạn 10!

Trên ý nghĩa truyền thống chính là Giác Tỉnh Giả đỉnh phong!

Không sai, năm ngàn Đại Lực Viên! Vậy mà toàn bộ đều là Giác Tỉnh Giả đỉnh phong!

Làm sao có thể? Người vượn lông xanh cảm thấy tê tái.

Cương Bôi tộc cùng Bách Thảo Tộc nguyên bản còn có thể miễn cưỡng chống lại đã toàn diện sụp đổ, thương vong vô số!

"Người đoán xem, vào thời điểm người đánh bại ta, tộc nhân của người sẽ còn lại bao nhiêu người?" Cự viên nhe răng cười, mặc dù sức chiến đấu của hần không được, nhưng tuyệt đối có thể chịu đòn rất tốt!

Tới đi! Cự viên không sợ chút nào, thậm chí, một vài người Đại Lực Viên sau khi xử lý kẻ địch xong cũng thoát ly chiến đấu, trực tiếp tới trợ giúp

hắn, Người vượn lông xanh nguyên bản nắm vững thắng lợi, bị dọa đến mức toàn thân xanh lét.

Cộng Minh giai đoạn 1, rất mạnh hay sao? Mạnh! Thế nhưng mà...vào thời điểm người phải đối mặt với 100 Giác Tinh Giả đỉnh phong, thậm chí là hơn 1000 Giác Tinh Giả đỉnh phong...người còn có thể tự tin chiến đấu hay sao?

Oanh! Từng đám Đại Lực Viên vọt tới, toàn thân Người vượn lông xanh run rẩy, hắn biết, chính mình có thể giết chết được rất nhiều Đại Lực Viên, thế nhưng hắn càng có thể khẳng định, thần lực của hắn, căn bản không đủ để cho hắn giết hết mấy ngàn Đại Lực Viên này! Còn m* nó đều là Giác Tinh Giả đỉnh phong!

"Tới đây!" Cụ viên đuổi ra một ngón giữa nói: "Người qua đây xem!"

Hai mắt của Người vượn lông xanh xanh lét, máu nóng sôi trào, hắn biết Cụ viên đang gây hấn với chính mình, thế nhưng mà hắn không có bất kỳ một biện pháp nào, nếu như cứ cứng rắn ở đây chiến đấu tiếp, thì chỉ có một con đường chết.

Bởi vì hắn rất thông minh, thủ lĩnh Cương Bồi Tộc giao đấu với vượn rừng lông, đánh ngang tay với nhau, hắn đôi phó với Cụ viên cùng với một đám Đại Lực Viên, hơi có một chút ưu thế, thế nhưng sau khi đám Đại Lực Viên xử lý xong hai bộ tộc lại tiến hành đối phó với hắn, thì đó căn bản chính là nghiền ép!

Một khi đám Đại Lực Viên đồ sát hoàn tất...Người vượn lông xanh ngấm lại liền cảm thấy run rẩy, loại chiến đấu này, một khi xuất hiện một bên yếu thế hơn, thì sẽ tạo ra hiệu ứng quả cầu tuyết, không ngừng biến lớn, sau cùng là tan tác.

"Là do loại chất lỏng mà bọn hắn dùng..." Người vượn lông xanh nghĩ đến căn nguyên, hắn biết, chỉ có giải quyết vật kia, bọn hắn mới có hi vọng chiến thắng!

"Rút lui!" Hắn bỗng nhiên nói với thủ lĩnh Cương Bồi Tộc.

Xoạt! Người vượn lông xanh mang theo tộc nhân cấp tốc rút lui.

"Phế vật!" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc giận mắng một tiếng.

Bất quá Người vượn lông xanh nếu ngay cả địa bàn của mình cũng không cần, bọn hăn còn có thể như thế nào? Thế là, Cương Bối tộc cũng nhanh chóng rời đi, một tràng chiến dịch, không ngờ theo việc Người vượn lông xanh rút lui mà kết thúc!

Trần Phong cùng với Cự viên quay mặt lại nhìn nhau.

Trận chiến đấu này...dường như so với trong tưởng tượng càng dễ dàng hơn? Trước khi bọn hăn đến, thế nhưng đã chuẩn bị tâm lý liều chết chém giết a!

"Truy hay không truy?" Cự viên hỏi.

"Người cứ nói đi?" Trần Phong tức giận nói ra.

"Ha ha." Cự viên hiểu rõ, hăn nhìn vườn bách thảo trước mắt, hai mắt đỏ ngầu, rốt cục...cuối cùng cũng tới được nơi này!

Mà vào giờ khắc này, tại lãnh địa Cương Bối tộc.

Thủ lĩnh Cương Bối Tộc mang theo tàn binh bại tướng trở về, còn có tộc nhân của Bách Thảo Tộc.

"Vì cái gì lại rút lui?" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc lạnh lùng hỏi, bọn hăn rõ ràng có hy vọng chiến thắng cơ mà!

"Ngài không cảm thấy, chất lỏng mà bọn hăn sử dụng có vấn đề hay sao?" Người vượn lông xanh suy nghĩ một chút.

"Ồ?" Tâm thần của thủ lĩnh Cương Bối Tộc khê động.

"Căn cứ theo sự quan sát của ta, chất lỏng mà bọn hăn sử dụng, có thể tăng cường thực lực lên mấy đẳng cấp, bằng không thì bọn hăn tuyệt đối sẽ không đạt đến trình độ Giác Tỉnh đỉnh phong! Phải biết rằng, đám phế vật này trước đó chỉ có trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 3, cơ hồ còn là ở tầng dưới

chót nhất, hiện tại thể mà lại trở nên cường đại như vậy, còn có cái tên vượn rừng lông đáng chết kia..."

Người vượn lông xanh nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Lần trước hấn chỉ mạnh hơn so với ta một chút mà thôi."

"Tăng lên mấy đẳng cấp?" Thủ lĩnh Cương Bồi Tộc giống như có điều suy nghĩ.

"Khẳng định." Người vượn lông xanh kết luận: "Đồ vật cường đại như vậy, chắc chắn là sẽ có hạn chế, cái gì mà Lam Diệp Thảo lúc trước đám Đại Lực Viên sử dụng, không phải chính là có cái hiệu quả này hay sao? Chỉ bất quá hạn chế là chỉ có thể duy trì được ba giây, hơn nữa cũng không đủ mạnh, bằng vào hiệu quả của thứ này hiện tại, hạn chế chắc chắn sẽ càng lớn hơn, cho nên, ta muốn..."

Người vượn lông xanh liêm liêm bờ môi: "Chúng ta chỉ cần tìm hiểu rõ thứ này..."

"Hắc hắc, chúng ta chỉ cần làm như thế..." Hấn thấp giọng nói thầm cho thủ lĩnh Cương Bồi Tộc.

Thuốc thử gen Bách Thảo

Thủ lĩnh Cương Bối Tộc rất là hài lòng, tộc nhân hi sinh khiến cho gã rất là đau lòng, nếu như có thể nhẹ nhõm chiến thắng...

...

Mà vào giờ khắc này.

Trần Phong đang ở trong vườn bách thảo hiển nhiên là không biết đám địch nhân vừa bị đánh chạy kia đang mưu đồ bí mật, hắn cùng với Cự viên đang trông mà thèm nhìn chăm chăm vào trái cây ở nơi này.

Bách thảo quả!

Tác dụng: tăng cường thực lực mỏng manh.

Đây là tài nguyên mà Bách Thảo Tộc dựa vào để sinh tồn.

Bách thảo quả cùng với quả tráng dương cũng không giống nhau, bách thảo quả cả đời chỉ có thể dùng một lần, hơn nữa hiệu quả tăng cường thực lực, lại thuần túy xem vào thực lực cá nhân, cũng không có cái gì là tăng cường thực lực cố định. Phạm vi tăng cường đại khái là từ 1 đẳng cấp cho đến 2 đẳng cấp.

"Rất tốt." Trần Phong lập tức bắt đầu thí nghiệm, hắn khẳng định, Người vượn lông xanh cùng với Cương Bối tộc sẽ không thỏa hiệp, cho nên hắn nhất định phải nhanh chóng tăng cường thực lực, bách thảo quả trước mắt có rất nhiều, có thể dễ dàng thực hiện thí nghiệm.

Đại Lực Viên bắt đầu điên cuồng tìm kiếm tài liệu cho Trần Phong, còn hắn thì bắt đầu chế tác.

Loại chuyện này, Trần Phong đã sớm xe nhẹ đường quen, tìm kiếm tài liệu - chế tác thất bại, tìm kiếm tài liệu - chế tác thất bại, Đại Lực Viên cũng chia thành mấy cái tiểu đội, đi tìm kiếm tài liệu cho Trần Phong, Trần Phong liền

dứt khoát ở lại vườn bách thảo không ngừng chế tác, sau khi thất bại lần lượt, Trần Phong rốt cục cũng chế tác thành công.

Thuốc thử gen Bách thảo

Tác dụng: Tăng cường thực lực cho Giác Tỉnh Giả

Hạn chế: chỉ sử dụng được một lần

"Thử một chút?" Trần Phong ưu tiên giao cho Cự viên đã sớm mong đợi.

Ừ. Cự viên dùng một ngụm uống vào.

Oanh! Lưu quang nổ tung, thân thể hư thận không biết bao lâu của Cự viên, giống như ăn phải đồ đại bổ, khí tức toàn thân bành trướng, hai mắt đỏ bừng, một cỗ khí tức kỳ dị dập dờn ở trong cơ thể của hắn. Thực lực Giác Tỉnh giai đoạn 20 nguyên bản của hắn, vậy mà một lần nữa bắt đầu tăng cường!

Giác Tỉnh giai đoạn 21!

Giác Tỉnh giai đoạn 22!

Giác Tỉnh giai đoạn 23!

Thành công! Cự viên tràn ngập sự vui mừng, tăng lên 3 đẳng cấp! Hắn lại có thể tăng cường thực lực lên trọn vẹn ba đẳng cấp!

Phải biết rằng, nếu ăn bách thảo quả bình thường, chỉ có thể tăng lên 1 hoặc là 2 đẳng cấp, chỉ có Bách Thảo Tộc có thiên phú kinh người, mới có thể tăng lên 3 đẳng cấp, tăng lên với loại trình độ này coi như là ở trong bách thảo tộc cũng đều thuộc về cái chủng loại tuyệt thế thiên tài kia, nhưng mà hắn...chỉ là một người ngoài, vậy mà cũng có thể làm được!

Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi! Yêu cầu nguyên bản của bọn hấn cũng không cao, có thể tăng lên 1 đẳng cấp là đã đủ hài lòng, thế nhưng...

Đương nhiên, đây nhất định là có quan hệ cùng với thuốc thử gen do Trần Phong chế tác.

Cái tên này...coi như không phải thần linh, cũng là một thiên tài! Cự viên khẳng định.

Đại Lực Viên còn lại thấy thế, cũng dồn dập sử dụng, chờ mong nguyên bản của bọn hấn cùng với Cự viên không sai biệt lắm, đây dù sao cũng là tài nguyên của Bách Thảo Tộc, có thể tăng lên một đẳng cấp là bọn hấn đã rất thỏa mãn, thứ hai, bọn hấn vừa mới tăng thực lực vào ngày hôm qua, hiện tại muốn tăng cường thực lực nữa hấn là sẽ không quá dễ dàng, chưa từng ngờ được...

"Ừc!" Bọn hấn dồn dập uống vào, thực lực tăng lên rờn rã tới 2 đẳng cấp!

"Rờn!" Hết thấy người vọt hưng phấn chạy tán loạn.

Trời ạ! Lúc này mới qua bao lâu? Bọn hấn thậm chí đã liên tục tăng thực lực lên dữ dội hai lần! Thực lực trung bình của Đại Lực Viên nhất tộc, theo nguyên bản Giác Tỉnh giai đoạn 3, đã vọt tới Giác Tỉnh giai đoạn 5, hiện tại lại biến thành Giác Tỉnh giai đoạn 7! Vượt qua trọn vẹn bốn cái bậc thang!

Toàn diện siêu việt Cương Bối tộc! Đáng sợ nhất là, bọn hấn cảm thụ lực lượng trong cơ thể, phát hiện ra cỗ lực lượng này dị thường ổn định, mạnh mẽ, không có một chút xúu nào là bởi vì bạo lực tăng cường mà mang tới di chứng.

Phải biết rằng, dùng được vật bạo lực tăng cường thực lực, sợ nhất chính là khiến cho căn cơ bất ổn!

Mà bọn hấn...lại không tồn tại! Đối với chuyện này, Trần Phong lại phi thường bình tĩnh.

Nói đùa cái gì? Kỹ thuật cơ bản của thuật chế tác gen, chính là tăng phúc cùng với ổn định công năng chủ tài liệu! Cùng với phương thức trực tiếp

phục dụng của cái thời đại này, cách biệt một trời một vực!

Không thể nghi ngờ, thuật chế tác gen, ở cái thời đại này, chính là một loại công nghệ đen.

"Tới phiên ta." Trần Phong chuẩn bị phục dụng, căn cứ vào kết quả khảo nghiệm của những người này, trong lòng của hắn đã có khái niệm nhất định.

Loại thuốc thử gen này quả thật là căn cứ vào thực lực của từng cá nhân để tăng cường thực lực, mấy ngàn người Đại Lực Viên, đại bộ phận đều được tăng lên 2 đẳng cấp, chỉ có những người cực kì cá biệt mới tăng lên 1 đẳng cấp! Bởi vì quá yếu hoặc là do tuổi tác quá nhỏ.

Mà còn có một bộ phận, nguyên bản đã có trình độ Giác tỉnh mười mấy giai đoạn, liền có thể một mạch tăng tới 3 đẳng cấp! Cùng với Cự viên cũng không sai biệt lắm!

Cho nên, thuốc thử gen cùng với bản thân bách thảo quả vẫn giữ nguyên công năng, vẫn như cũ là thực lực cá nhân càng mạnh, tăng cường thực lực càng lớn, cho nên, lần tăng cường thực lực này của Trần Phong.

Ừm...đại khái chỉ có thể tăng lên khoảng 2 đẳng cấp! Hắn từ trên người của bầy vượn ở nơi này đã đại khái tính toán ra khoảng thực lực có thể tăng lên, đối với thực lực hôm nay của Trần Phong, tăng thực lực lên 2 đẳng cấp, đã là quá dư dả rồi!

Hắn hiện đang ở trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 10, bùng nổ chính là uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 100, nếu như tăng cường thực đến trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 12, bùng nổ chính là uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 144!

Chỉ có điều là, Trần Phong y nguyên vẫn rất không cam tâm, ngay cả con hàng Cự viên bị hư thện này cũng có thể tăng lên ba đẳng cấp, hắn chỉ có thể tăng lên hai đẳng cấp thôi hay sao?

Chờ một chút... thực lực bản thân.

"Người tới." Trần Phong bỗng nhiên kéo một người vượn qua nói: "Người trước tiên dùng thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, sau đó lại dùng thuốc thử gen

Bách Thảo."

Xoạt! Đôi mắt của mọi người sáng lên, đúng vậy, nếu như căn cứ vào thực lực bản thân, như vậy...

Ừc. Người vợ này không có một chút do dự dùng thuốc thử gen Ngải Lực Đạt rồi dùng thuốc thử gen Bách Thảo, thực lực trong nháy mắt tăng lên dữ dội, khí tức sục sôi, hai cỗ khí tức thuốc thử gen dường như giao thoa với nhau, nhưng mà sau khi tăng cường kết thúc...cũng chỉ tăng lên được 2 đẳng cấp!

Thực lực của người vợ liền ngừng lại, thuốc thử gen Ngải Lực Đạt mặc dù mang tới hiệu quả tăng cường rõ ràng, thế nhưng sau cùng vẫn không tạo ra tác dụng chồng chất, xem ra thuốc thử gen Bách Thảo, là không quan tâm tới thực lực tăng lên tạm thời.

"Xem ra là không được." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Nếu thuốc thử gen Ngải Lực Đạt không được, như vậy...

Oanh! Khí tức trong cơ thể hần hơi hơi chấn động.

5 đẳng cấp

Trần Phong xuất ra thuốc thử gen Bách Thảo, dùng một ngụm uống vào, người vượn chung quanh nhìn chăm chăm vào Trần Phong, Cự viên càng trừng lớn cặp mắt của mình, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong.

Bọn hăn muốn nhìn xem, Trần Phong có thể tăng cường được bao nhiêu thực lực!

Oanh! Từng tầng khí tức một hiển hiện, Trần Phong cố gắng hết sức, dẫn dắt người tí hon đồng bộ cùng với chính mình.

Không chỉ là đồng bộ chiến đấu, mà là đồng bộ toàn phương vị, ngay cả động tác đang uống thuốc thử gen, cũng duy trì đồng bộ, hăn cảm giác được, chính mình dường như đang trở nên khác biệt. Đây là lần đầu tiên không phải ở trong chiến đấu, hăn khiến cho người tí hon đồng bộ.

Xoạt! Lực lượng của Trần Phong điên cuồng giảm xuống, mỗi một lần đồng bộ cùng với người tí hon, đều khiến cho lực lượng tiêu hao vô cùng to lớn.

Bất quá, Trần Phong cũng không thêm để ý, hăn vẫn như cũ chậm rãi dẫn dắt người tí hon đồng bộ với thân thể, theo được lực phun trào, bắt đầu chuyển động, chậm rãi tiêu hóa được lực.

Rất lâu sau, trước khi lực lượng của Trần Phong sắp khô kiệt, trước khi người tí hon sắp dừng lại, hăn rốt cục cũng đem được lực tiêu hóa hết!

Xoạt! Hết thấy khí tức biến mất.

Người vượn chung quanh tròn tròn con mắt, bởi vì vừa rồi, khí tức quanh người Trần Phong dâng lên, lại khiến cho bọn hăn cảm giác được sự kinh sợ, cường đại đến mức làm bọn hăn nghẹt thở.

"Người tăng cường được bao nhiêu thực lực?" Cự viên tràn ngập chờ mong.

"Phù!" Trần Phong thở một hơi dài nhẹ nhõm, tâm thần của hắn đã trở về, cảm ứng một thoáng trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 15 của mình!

Không sai! Vừa rồi hắn đã tăng cường trọn vẹn lên 5 đẳng cấp! ! !

Lợi dụng quá trình đồng bộ của người tí hon cùng với thân thể, đem thực lực của bản thân định vị ở trên cơ sở Giác Tỉnh giai đoạn 100, sau cùng, hắn đã siêu việt Cự viên, tăng cường trọn vẹn lên 5 đẳng cấp!

Xem ra, loại tăng cường thực lực này, cũng là càng về sau càng gian nan, trong lòng của Trần Phong hiểu rõ.

Giác Tỉnh giai đoạn 10, là có thể tăng cường lên 2 đẳng cấp, Giác tỉnh giai đoạn từ 11 đến 20, mới có thể tăng cường được 3 đẳng cấp, mà hắn ở trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 100, mới có thể tăng cường được lên 5 đẳng cấp!

Đây là một loại tỷ lệ tăng cường rất khoa trương! Nếu như muốn tăng cường lên 6 đẳng cấp...Trần Phong lắc đầu.

"5, 5 đẳng cấp? !"

"Trời ạ."

Cự viên có một chút cà lăm, hắn bị sốc, hắn biết Trần Phong mạnh mẽ hơn chính mình, cho nên đã suy đoán, Trần Phong có thể sẽ tăng lên nhiều hơn chính mình, thế nhưng 5 đẳng cấp...

Con hàng này đến cùng là mạnh hơn chính mình bao nhiêu lần? ! Hắn nhìn Trần Phong thế mà còn rất không hài lòng lắc đầu?

Móa, trong lòng của Cự viên tràn ngập sự ưu thương.

Hết thấy Đại Lực Viên cũng kinh hãi như gặp người nhà trời, cũng may bọn hắn đã sớm thành thói quen với sự mạnh mẽ của Trần Phong, cho nên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, ngược lại còn hết sức hưng phấn nịnh nọt Trần Phong.

Trần Phong càng cường đại, bộ tộc của bọn hắn cũng càng cường đại.

"Chúng ta tiếp tục, khiến cho những tộc nhân còn lại cũng nhanh chóng tăng cường thực lực." Trần Phong nói ra.

"Vâng." Nhóm người Đại Lực Viên lại bắt đầu tìm kiếm tài liệu.

Trần Phong sau khi chế tác thuần thực, dứt khoát đem hết thầy tài liệu đặt vào trong nồi lớn, bắt đầu tiến hành chế tác gen trên phạm vi lớn, bằng không thì Trần Phong sớm muộn cũng sẽ mệt chết vì chế tác.

Bên trong một cái nồi đá lớn có từng bãi từng bãi chất lỏng trong suốt sáng long lanh.

Trần Phong chỉ huy Cự viên đứng ở phía trên dùng một cái cây to lớn ra sức trộn, Trần Phong thì đem những đoạn gen ở trong thế giới Số chiều tiến hành tu bổ.

Đối với hắn hôm nay mà nói, chuyện này cũng không khó.

Rất nhanh, chế tác hoàn tất, khiến cho toàn bộ tộc quân Đại Lực Viên một lần nữa tăng cường thực lực.

Mà vào lúc này, khiến cho người ta kinh dị chính là, Cương Bối tộc cùng với Bách Thảo Tộc lại tới, bọn hắn hấp tấp giết đến, dường như là vô cùng tự tin.

"Các ngươi thế mà còn có gan tới đây?" Cự viên rất là kinh ngạc.

"Hừ!" Cương Bối tộc cũng không nói nhảm, bật hết hỏa lực, trực tiếp giết đến.

"Vừa vặn." Trần Phong suy nghĩ một thoáng.

Bây giờ bọn hắn vừa mới tăng cường thực lực, cần ma luyện, bây giờ cho dù không sử dụng thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, thực lực trung bình của chủng tộc Đại Lực Viên, cũng đã cao hơn Cương Bối tộc một đoạn!

"Tạm thời không sử dụng thuốc thử gen tăng phúc, trực tiếp chiến đấu!"

Oanh! Chiến đấu bùng nổ, bất quá chỉ mới đánh được vài phút đồng hồ, Cương Bối tộc cùng với Bách Thảo Tộc liền lặng yên không một tiếng động rút lui.

Cự viên: ? ? ?

Có ý gì? Tất cả mọi người có một chút phát mộng, bọn gia hỏa này muốn làm cái gì? Bọn hắc lân này không có sử dụng thuốc thử gen tăng phúc, cho nên mới đánh ngang tay với nhau, bộ lạc Đại Lực Viên thậm chí còn có một chút yếu thế, ở trong loại tình huống này, bọn hắc thể mà rút lui?

Trần Phong cũng có chút xem không hiểu.

"Lúc này đã đi rồi?"

"Bọn hắc muốn chơi cái trò gì?"

"Không phải là đầu toàn phân đó chứ?"

"..."

"Chú ý đề phòng đi." Trần Phong chỉ có thể nói như vậy.

Nhưng mà, qua thêm vài phút đồng hồ, kèm theo mặt đất nhẹ nhàng rung động, Cương Bối tộc lút nha lút nhít xuất hiện một lần nữa, hấp tấp giết vào.

"Lên!" Cự viên nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhưng mà, chiến đấu vẫn như cũ chỉ vùn vùn có ba phút, Cương Bối tộc lại chuồn đi.

Cự viên: ? ? ?

Bọn hắc nhìn một đồng thi thể Cương Bối tộc cùng với Bách Thảo Tộc lưu lại một chỗ trên mặt đất, bọn gia hỏa này thật sự bị ngu rồi hay sao?

Phải biết rằng, mặc dù bọn hắc ở thế yếu, thế nhưng mà từng Đại Lực Viên trong tay đều có một phần thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, vào thời điểm gặp nguy hiểm, bọn hắc mới sử dụng! Cho nên, bộ lạc Đại Lực Viên cơ hồ đều

không có tổn thất gì, ngược lại Cương Bối tộc lại không ngừng có người chết đi, bọn gia hỏa này, đến cùng muốn làm cái gì?

"Cẩn thận một chút." Trần Phong nói khẽ.

"Hiểu rõ." Cự viên cũng trở nên cảnh giác.

Rất nhanh, Cương Bối tộc lại tới.

Hai lần, ba lần, bốn lần...

"Tại sao ta lại cảm giác có một chút không đúng." Cự viên chau mày.

Cương Bối tộc áp bách càng ngày càng mạnh, mà lại hết sức là quái dị, Cự viên tin tưởng, bọn hắn sẽ không vô duyên vô cớ một mực đi tìm cái chết, trong này chắc chắn có chuyện ẩn giấu.

"Vậy thì tốc chiến tốc thắng đi." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói:
"Giao hai người Cộng Minh cho ta."

"Được." Cự viên đáp.

"Lần này...không cho phép bọn hắn chạy trốn!"

"Hiểu rõ." Đại Lực Viên lần này tiến hành ẩn núp, chờ đến thời điểm Cương Bối tộc cùng với Bách Thảo Tộc tới, trong nháy mắt phục dụng thuốc thử gen Ngải Lực Đạt, thực lực tăng cường lên dữ dội, trực tiếp lao vào chiến đấu.

"Đi!" Thủ lĩnh Cương Bối Tộc thề mà hạ mệnh lệnh rút lui tại chỗ.

"Hừ!" Trần Phong cười lạnh một tiếng, hắn bây giờ đã đạt đến trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 15, thuốc thử gen Ngải Lực Đạt tạm thời tăng lên 5 đẳng cấp, cộng lại chính là trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 20! Mà ở dưới sự tăng cường của người tí hon, 20 nhân với 20...là 400!

Khâu Tạm tộc

Lực lượng bây giờ mà hấn bùng nổ, bỗng nhiên đã tới một cái cảnh giới hoàn toàn mới!

"Người chạy được hay sao?" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Thân ảnh của hấn lấp lánh, trong nháy mắt xuất hiện sau lưng thủ lĩnh Cương Bối Tộc.

Một quyền!

Oanh! Lực đạo kinh khủng từ trong tay bắn ra, rơi vào bên trên lân giáp của thủ lĩnh Cương Bối Tộc, một cổ gợn sóng hơi mờ lóe lên, công kích dường như bị lân giáp triệt tiêu toàn bộ.

"Ha ha." Thủ lĩnh Cương Bối Tộc cười lớn: "Loại công kích này, làm sao có thể phá vỡ được lân giáp của ta..."

Lời còn chưa dứt, liền ngừng lại.

Thủ lĩnh Cương Bối Tộc bỗng nhiên trợn to con mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía lồng ngực, ở nơi đó, có một cổ lực lượng cường đại bắn ra, cứ thế mà từ phía trước bạo phát đi ra bên ngoài.

Phốc! Máu tươi văng ra khắp nơi.

Công kích của Trần Phong lại có thể trực tiếp đánh xuyên qua lân giáp, đánh xuyên qua lồng ngực.

Chuyện này...làm sao có thể? Thủ lĩnh Cương Bối Tộc trợn lớn con mắt, tên vượn rùng lông này làm sao lại mạnh mẽ như thế?!

Oanh! Thân thể cao lớn của thủ lĩnh Cương Bối Tộc ầm ầm ngã xuống đất.

Đám người Người vượn lông xanh hoảng sợ muốn chạy trốn, nhưng mà, làm sao có thể trốn được? Bộ tộc Đại Lực Viên bùng nổ toàn diện, cơ hồ là toàn bộ đều tiến vào trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 12! Một cái cảnh giới khó mà tin nổi!

"Tới." Trần Phong nhìn Người vượn lông xanh bị bắt trước mắt, trầm giọng nói: "Các người cứ lần lượt đi ra đi vào nơi này, rốt cuộc là có kế hoạch gì?"

"Chúng ta..." Người vượn lông xanh nuốt nước miếng, khóc không ra nước mắt nói: "Ta phát hiện ra đồ vật tăng cường thực lực của các người, có thời gian hạn chế, chỉ là muốn bức các người phục dụng, sau đó chờ thời gian hạn chế mất đi, lại đến..."

Lại có thể là như vậy? Hai người Trần Phong và Cự viên liếc mắt nhìn nhau, quay mặt lại nhìn nhau.

Không thể không nói, bọn hắn hết sức thông minh, loại phương pháp kia hoàn toàn chính xác có thể sử dụng được, tiếc nuối duy nhất chính là, bọn hắn hơi chậm một chút, thực lực của bộ tộc Đại Lực Viên, đã đủ để chống lại bọn hắn! Cho dù không cần thuốc thử tăng phúc, cũng may mắn không sợ.

Cho nên... đám Người vượn lông xanh đi vào đi ra hơn mười lần, mới có thể bức cho Trần Phong hạ lệnh bùng nổ toàn diện, mà càng đáng buồn hơn chính là, chờ đến thời điểm bộ tộc Đại Lực Viên bùng nổ, bọn hắn ngay cả cơ hội đào tẩu đều không có!

Hết thảy tộc nhân của Người vượn lông xanh đều bị bộ tộc Đại Lực Viên nghiền ép toàn diện! Thủ lĩnh của Cương Bôi tộc thì lại trực tiếp bị miểu sát!

Vén vén chỉ một quyền, thủ lĩnh Cương Bôi Tộc có thực lực Cộng Minh giai đoạn 2 liền bị miểu sát!

Hơn nữa bởi vì nhân tố bẩm sinh, lực phòng ngự của gã vượt xa cùng giai, coi như là như thế, cũng không có trốn thoát được một quyền của Trần Phong, tên gia hỏa này, đến cùng mạnh cỡ nào?

Phải biết rằng, thủ lĩnh Cương Bối Tộc là người Cộng Minh! Người vượn lông xanh cũng là người Cộng Minh! Thế nhưng đối mặt với một Giác Tinh Giả như Trần Phong, lại không phải là đối thủ!

Cái này sao có thể? Còn có đám Đại Lực Viên kia...làm sao lại tăng cường thực lực nhanh như vậy? Người vượn lông xanh triệt để bối rối.

Cái thế giới này, hắn đã hoàn toàn không hiểu thấu.

Bách Thảo Tộc bị tiêu diệt.

Cương Bối tộc cũng bị tiêu diệt.

Mà trong địa bàn của Cương Bối tộc, Trần Phong cũng phát hiện ra một loại trái cây khác có thể tăng cường thực lực, dĩ nhiên, bởi vì Cương Bối tộc đã tiêu hao vượt quá giới hạn, đoán chừng trong một năm cũng sẽ không hồi phục lại kịp.

Bất quá, tóm lại đây là một loại tài nguyên khác, Trần Phong chợt phát hiện ra được một con đường tăng cường thực lực rõ ràng như thế.

Bởi vì tất cả tài nguyên có thể tăng cường thực lực, đều đã bị chiếm dụng, cho nên chỉ cần đi theo bộ tộc Đại Lực Viên một đường giết đi qua, tự nhiên có khả năng gặp được vô số tài nguyên!

Hắn có thể không ngừng tăng cường thực lực! Tăng cường đến trình độ Giác Tinh giai đoạn 100! Thậm chí là càng mạnh hơn!

"Cự viên, giúp ta vẽ ra bản đồ các bộ lạc ở lân cận." Trần Phong hưng phấn nói.

"Được." Cự viên gật gật đầu.

Thiên phú của Đại Lực Viên mặc dù là có lực lượng lớn, thế nhưng chung quy vẫn là người vượn, tốc độ cũng rất nhanh, rất quen thuộc với việc trinh sát, qua một lát thời gian, rất nhanh liền đem tình huống lân cận điều tra rõ ràng.

Chỉ có điều là...kết quả cùng với trong tưởng tượng của Trần Phong cũng không giống nhau lắm. Hẳn nguyên lai còn tưởng rằng, dùng bộ tộc Đại Lực Viên làm điểm xuất phát, có thể một đường đánh tới, không ngừng tăng cường thực lực, sau cùng lật trời lật đất lật không khí, không có ai địch nổi!

Thế nhưng... Trần Phong nhìn tấm bản đồ có một chút ưu thương.

Bởi vì Cự viên đầu tiên vẽ vào bên trong một cái vòng tròn bằng móng tay, đại biểu cho bộ tộc Đại Lực Viên, lại vẽ lên thêm hai cái vòng tròn, đại biểu cho Bách Thảo Tộc cùng với Cương Bối tộc đã bị tiêu diệt. Sau đó ngay vào thời điểm Trần Phong cho là hẳn sẽ vẽ một cái vòng tròn hơi lớn hơn một chút, hẳn bỗng nhiên vung tay lên, vẽ lên một cái vòng tròn có đường kính hai mét.

Trần Phong: "..."

??? Đây là cái đồ chơi gì? Trần Phong có chút phát mộng nhìn Cự viên.

"Đây là một cái bộ lạc tiếp theo gần chúng ta nhất." Cự viên bình tĩnh nói.

Trần Phong: "..."

Người bình tĩnh cái lông? ! Cái tỷ lệ vòng tròn này của người không phải là có vấn đề hay sao?

"Đại khái là như vậy." Cự viên nhìn một chút mấy cái vòng tròn, cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu nói: "Không sai, đại khái chính là lớn như vậy."

Trần Phong: "..."

Trần Phong ngẩng đầu, nhìn cái vòng tròn to lớn kia, có một chút phát mộng, chờ một chút, dường như có gì đó không đúng, nếu như ở phụ cận có một cái bộ lạc lớn như vậy, bộ tộc Đại Lực Viên thế mà không có bị tiêu diệt? !

"Cái chủng tộc này, gọi là Khâu Tạm Tộc." Cự viên nhìn thấy sự nghi hoặc của Trần Phong, lúc này mới nói rõ lí do: "Bọn hắn thành lập một cái thành

phổ khổng lồ, chào đón tất cả các bộ lạc đến định cư, giảng giải cái gì mà nền văn minh..."

"Chỉ cần nghe lời, bọn hấn thậm chí có thể chia sẻ tài nguyên."

"Dù sao, bọn hấn cũng không có công kích chúng ta." Cự viên cười nói: "Tại sao lại phải chia sẻ tài nguyên cho những người khác, bọn hấn mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng theo chúng ta, kỳ thật rất ngốc."

"Chúng ta nếu như có loại thực lực này, đã sớm diệt sạch các bộ tộc chung quanh." Cự viên tự tin nói.

Thì ra là thế, Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Văn minh sao...xem ra, cái thời đại này, chung quy cũng đã xuất hiện sinh mệnh có trí tuệ cao cấp hơn. Còn lời mà Cự viên nói, hấn coi như không nghe thấy, diệt sạch thì có thể dùng được cái lông gì? Đây chính là thời đại thần linh, thời đại cần phải có tín ngưỡng a! Người giết sạch các chủng tộc khác có tin là thần linh sẽ đi ra tiêu diệt người!

"Vậy tại sao các người không đi vào?" Trần Phong tò mò.

Dùng tình huống bộ tộc Đại Lực Viên không ngừng bị khi dễ mà nói, dung nhập vào cái bộ lạc này có lẽ là lựa chọn tốt nhất.

San bằng

"Moá, người ta không cần." Cự viên có chút buồn bực nói: "Họ nói thực lực trung bình của bộ tộc chúng ta quá yếu."

"Ồ?" Trần Phong ngạc nhiên: "Bọn hấn yêu cầu bao nhiêu?"

"Thực lực trung bình của bộ tộc, phải đạt tới trình độ Cộng Minh giai đoạn 1." Cự viên thở dài.

"! !" Trần Phong đột nhiên tròng lớn con mắt.

Cộng Minh giai đoạn 1?

Thực lực trung bình?

Đây chẳng phải là nói, chỉ có Cộng Minh cùng với thần linh, thậm chí phát triển sau một khoảng thời gian dài, mới có tư cách tiến vào cái bộ lạc này? Nếu như vậy, thực lực của cái bộ lạc này...

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, không cần Cự viên phân tích, là hấn đã có thể đoán ra cái bộ lạc này đến cùng khủng bố đến mức nào!

Đây là một con quái vật khổng lồ! Hoặc nói là...đây là một cái liên minh to lớn! Dùng một cái bộ lạc mạnh mẽ nào đó làm trung tâm, hình thành một tổ chức liên minh kinh khủng!

Dùng thực lực hôm nay của đám người Trần Phong, căn bản là ngay cả tư cách đụng vào đều không có! Lấy trứng chọi đá? Không, đó căn bản là dùng không khí thổi vào tường a! Số lượng có nhiều hơn nữa cũng vô ích!

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

Hùng tâm tráng chí tràn đầy trong lòng của Trần Phong bỗng nhiên bị dập tắt.

Thế thì còn đánh như thế nào? Có trời mới biết.

Bộ tộc Đại Lực Viên, ở dưới đủ loại thuốc thử gen kích thích của Trần Phong, khó khăn lắm mới đạt đến Giác Tỉnh giai đoạn 7, coi như là dùng thuốc thử gen tăng phúc, bất quá cũng chỉ là Giác Tỉnh giai đoạn 12! Mà ngay cả Cự viên hùng mạnh nhất trong bộ tộc, cũng chỉ mới đạt đến trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 23, 24 mà thôi.

Cộng Minh giai đoạn 1? Không tồn tại!

Huống chi, đây còn là thực lực trung bình phải đạt đến Cộng Minh giai đoạn 1!

Cho nên, không thể nghi ngờ, Trần Phong dùng chân cũng đều có thể nghĩ được, thực lực của cái liên minh này kinh khủng đến cỡ nào, nếu như Cộng Minh giai đoạn 1 là thực lực thấp nhất, như vậy cái liên minh này... Trần Phong có chút tâm lạnh.

Cho nên, kế hoạch thành thần vĩ đại của hắn, vừa mới bắt đầu đã bị dập tắt rồi hay sao?

Bất quá, rất nhanh Trần Phong liền nhú mày, bởi vì hắn phát hiện ra một điểm không đúng, nếu như cái liên minh này là một cái vòng tròn to lớn, hơn nữa yêu cầu còn cao như vậy mà nói, bên cạnh không có khả năng chỉ có này ba cái vòng tròn nhỏ này.

Cũng không có khả năng chỉ có ba cái chủng tộc Đại Lực Viên, Bách Thảo Tộc, Cương Bối tộc! Những chủng tộc khác đâu? Trần Phong nhìn về phía Cự viên.

"Há, chủng tộc khác?" Cự viên không thèm để ý chút nào phát phát tay nói: "Bọn hắn quá yếu! Thực lực trung bình của chúng ta bây giờ, đều đã đến Giác Tỉnh giai đoạn 12, cơ hồ là đỉnh phong ở các khu vực bên ngoài!"

"Hết thấy chủng tộc lân cận, đều là những chủng tộc bị Khâu Tạm Tộc đào thải."

"Cho nên thực lực trung bình cơ hồ đều vô cùng thấp, đều ở giữa trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 1 và Giác Tỉnh giai đoạn 10!"

"Không có một chút tính khiêu chiến nào." Cự viên toát ra ngạo khí ngút trời.

Ba! Trần Phong tức giận vỗ vào đầu của Cự viên một cái.

"Ngạo khí cái lông!"

"Người có muốn tài nguyên hay không? !"

"Không có những tư nguyên này người có thể ngạo khí cái lông à!"

Trần Phong trợn trắng mắt nói, thật là lợi hại, trí thông minh của con vượn to xác này đúng là chột cao chột thấp.

"Được rồi." Cự viên miễn cưỡng vẽ ra những chủng tộc kia.

Thế là, bản đồ nguyên bản chỉ có một cái vòng tròn lớn cùng với ba cái vòng tròn nhỏ xíu ở bên cạnh, lại có lít nha lít nhít thêm ra một đám vòng tròn nhỏ xíu, vờn quanh ở chung quanh cái vòng tròn lớn này, hàng trăm hàng ngàn cái vòng tròn!

"Đây mới là bản đồ mà ta muốn." Hai mắt của Trần Phong sáng lên.

Những chủng tộc này...những tư nguyên này...Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Mỗi một cái vòng tròn nhỏ, đều đại biểu cho một chủng tộc, một điểm tài nguyên!

Cho dù không nhất định là tài nguyên nào cũng đều có tác dụng, thế nhưng nhiều tài nguyên như vậy, chắc chắn sẽ có thứ thích hợp! Nếu như đem chúng nó chế tác thành thuốc thử gen tăng cường thực lực...Trần Phong ngẫm lại liền cảm thấy xúc động.

Xoạt! Trần Phong vung tay lên trên bản đồ, theo vị trí hiện tại của bọn hắn, vẽ lên một cái vòng tròn càng to lớn hơn, xỏ xuyên qua những cái vòng tròn

nhỏ kia, kéo ra một vòng lớn, cuối cùng lại về tới nguyên điểm.

A, còn có một mũi tên theo chiều kim đồng hồ.

"Đây chính là con đường của chúng ta." Trần Phong rất là hài lòng nói:
"San bằng bọn hắc, đem thực lực của chúng ta tăng lên đến một cảnh giới mới!"

"Được." Đầu óc đơn giản của Cự viên cuối cùng cũng nghĩ thông suốt.

"Như vậy thì bắt đầu đi!"

Khâu Tạm Thành.

Sau nửa năm, tất cả các sinh linh muôn hình muôn vẻ trong thành phố đều đang bận rộn.

Bởi vì muốn cho bản thân có thực lực mạnh hơn, bọn hắc đều đang tìm đủ cách để biến thành hình người, à không đúng, càng chuẩn xác hơn mà nói, là ngoại hình của thần linh, gần như là rất giống, chỉ còn lại một chút đặc thù chủng tộc của mình.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong một ngôi đền đơn giản, một sinh linh có tên là Trường Tị Tử, đang lộ ra vẻ mặt phiến muộn nhìn về phía trước, hắc nhìn vào lối vào ngôi đền, trông mòn con mắt. Đại Tị Không ở bên cạnh hắc, đồng dạng cũng đang trông mong nhìn về hướng đó.

"Còn chưa có bộ lạc nào tới đăng ký hay sao?"

"Đúng thế."

"Đã nửa năm rồi."

"Nửa năm..."

Bàn tay của Trường Tị Tử có chút lạnh cóng, bọn gia hỏa này hắc là đã bị những thành phố khác lôi kéo?

Phải biết rằng, những chủng tộc gà yếu sinh sống chung quanh Khâu Tạm Thành, cũng đang không ngừng tiến bộ, thực lực của bọn hắc cũng sẽ một mực tăng cường, mãi đến khi có một ngày, bước vào cảnh giới Cộng Minh! Mà khi đến lúc đó, bọn hắc sẽ đi tới Khâu Tạm Thành xin gia nhập, sau đó thuận lý thành chương trở thành một phần tử của cái thành phố này.

Những năm qua, trung bình mỗi tháng đều có bộ lạc tới xin gia nhập, khoảng cách lâu nhất, bất quá cũng chỉ là ba tháng, hơn nữa là sau ba tháng này, sẽ có từ 4 tới 5 bộ lạc tiến đến, mà lần này, lại không có tin tức trong trọn vẹn nửa năm...

Đại Tị Không hỏi: "Có thể hay không là do trùng hợp?"

"Không quá giống." Trường Tị Tử tự lẩm bầm.

Sự phát triển của thời đại là sự tiến bộ, ba tháng một lần mới có bộ tộc tới xin gia nhập, đó là chuyện thật lâu lúc trước, từ đó về sau, tần suất xin gia nhập đều là càng ngày càng cao, hiện tại đã biến thành một tháng có hai bộ tộc xin gia nhập!

Mà vào lúc này đây, bỗng nhiên biến thành nửa năm không có một ai? Tuyệt đối không phải là trùng hợp đơn giản như vậy. Trong chuyện này có vấn đề.

"Phải một tiểu đội đi điều tra thử xem." Trường Tị Tử cắn răng nói.

Đại Tị Không có chút lo lắng nói: "Lão đại, phải tiểu đội đi điều tra... sẽ bị ghi lại trong danh sách."

"Bây giờ còn có thời gian để cân nhắc chuyện đó hay sao?" Trường Tị Tử lắc đầu, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị nói: "Chỉ sợ là đã xảy ra chuyện gì rồi."

"Vâng." Đại Tị Không lập tức đi an bài.

Thần linh ra tay

Rất nhanh, tiểu đội điều tra xuất động, loại nhiệm vụ điều tra có cấp bậc này, bọn hắn sớm đã thành thói quen, cho nên bọn hắn hết sức thoải mái và dễ dàng tiến ra khu vực bên ngoài Khâu Tạm Thành, đi đến một cái bộ lạc gần nhất, chỉ có điều là, khiến cho bọn hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, cái bộ lạc vốn cũng không cách bọn hắn bao xa kia, vào lúc này lại biến mất một cách huyền bí.

Vô luận bọn hắn tìm bao nhiêu lần cũng không tìm được.

"Người xác định là không có tìm nhầm?"

"Tuyệt đối sẽ không sai, đại khái là ở bên trong phạm vi mấy cây số không thấy một ai..."

"Đi tìm tiếp đi."

"Được." Tiểu đội điều tra một lần nữa đi tìm kiếm, vẫn không thu hoạch được gì.

"Có thể...là bọn hắn đã dọn nhà?"

"Có lẽ."

"Đi tìm những bộ lạc khác ở lân cận xem."

Bọn hắn quyết định thay đổi một cái bộ lạc khác, thế là, tiểu đội điều tra xuất động một lần nữa, tiến về hướng những bộ lạc lân cận khác, chỉ có điều là, trọn vẹn qua hai giờ đồng hồ, bọn hắn vẫn không tìm thấy được bất cứ một dấu vết nào. Ở phạm vi lân cận, hoàn toàn hoang vắng, chỉ có cây cối vô tận.

"Có một chút không đúng."

"Không có khả năng lâu như vậy mà ngay cả một sinh linh cũng nhìn không thấy."

"Ngay cả một cái bộ lạc cũng không nhìn thấy."

"Chuyện gì đã xảy ra?"

Tiểu đội điều tra rốt cục cũng cảm thấy lo lắng, bọn hấn ý thức được, nơi này chỉ sợ là thật sự đã xảy ra chuyện.

"Hồi báo cho cấp trên, sau đó tiếp tục tìm kiếm."

"Hiểu rõ."

Tiểu đội điều tra không cam lòng bắt đầu tiếp tục tìm kiếm.

Một giờ...Hai giờ...Mười giờ...Bọn hấn bắt đầu tìm kiếm vờn quanh Khâu Tạm Thành, vì không để sót một ít nơi hẻo lánh, bọn hấn đã hết sức chăm chú, quét ngang những khu vực rộng lớn ở bên ngoài, nhưng mà, vẫn như cũ không thu hoạch được cái gì. Tất cả những địa phương mà bọn hấn đi tới, đều chỉ có cây cối vô tận, toàn bộ dấu vết tồn tại của sinh linh đều biến mất.

Tình huống này làm cho bọn hấn cực kỳ kinh sợ.

Một ngày...Hai ngày... trạng thái hiện tại của tiểu đội điều tra cực kém.

Hết thầy đội viên đều lộ ra vẻ mặt mệt mỏi, bọn hấn cơ hồ đã đem trọn khu vực bên ngoài Khâu Tạm Thành tìm một lần, vẫn không tìm được bất kỳ một sinh linh nào, toàn bộ rừng rậm hoàn toàn tĩnh mịch.

Đến cùng đã phát sinh chuyện gì? Trong ánh mắt của bọn hấn tràn ngập sự lo lắng.

Mà đúng vào lúc này, ở nơi xa dường như truyền đến năng lượng ba động nhàn nhạt.

"Có động tĩnh!" Tiểu đội điều tra trong nháy mắt liền trở nên kích động.

"Đi!"

...

Ở giữa rừng cây, đám người Trần Phong vừa mới kết thúc một trận chiến đấu cuối cùng, hỏi: "Đây đã là bộ lạc cuối cùng rồi có phải hay không?"

"Ừm." Cự viên gật gật đầu: "Đây là bộ lạc cuối cùng."

"Rất tốt." Trần Phong phi thường hài lòng.

Vào thời khắc này Trần Phong cùng với Cự viên, khí tức nhìn qua cùng với lúc trước khác nhau rất lớn.

Trong thời gian nửa năm, Trần Phong mang theo bộ tộc Đại Lực Viên quét ngang những khu vực bên ngoài thành phố. Thanh lý 1200 bộ lạc, trong đó có 500 loại tài nguyên có thể dùng, bằng vào 500 loại tài nguyên này, sau khi được Trần Phong chế tác thành thuốc thử gen, liền phát huy ra hiệu quả kinh người!

Cho dù chỉ có 200 loại thuốc thử gen có khả năng trực tiếp tăng cường thực lực! Cho dù sau khi thực lực đạt đến Giác Tỉnh giai đoạn 10 muốn tăng cường thực lực sẽ càng khó!

Thế nhưng...bọn hấn vẫn y nguyên xông vào đến một cái cảnh giới kinh người!

Thực lực trung bình của bộ tộc Đại Lực Viên: Giác tỉnh giai đoạn 90. Phối hợp với lực lượng lớn bẩm sinh của Đại Lực Viên nhất tộc, uy năng mà bọn hấn bạo phát ra, đủ để so sánh với trình độ Cộng Minh giai đoạn 1!

Cự viên, Giác tỉnh giai đoạn 96.

Trần Phong, khó khăn lắm mới bước vào Giác Tỉnh giai đoạn 100.

Khi thực lực của bọn hấn được tăng cường đến một con số quá khổng lồ, chênh lệch một vài đẳng cấp, cơ hồ có thể không cần tính, cho nên thực lực của Trần Phong cũng không hơn so với bọn hấn bao nhiêu. Ít nhất ở bề

ngoài, chênh lệch trong vòng 10 đẳng cấp, nếu như cân nhắc đến thiên phú của bộ tộc Đại Lực Viên, phần chênh lệch này sẽ càng bị giảm bớt!

Thế nhưng...chỉ có chính bọn hắn biết, chênh lệch giữa bọn hắn cùng với Trần Phong đến cùng là bao nhiêu!

Dọc theo con đường này, mặc kệ là thủ lĩnh của những cái bộ lạc kia, là Cộng Minh giai đoạn 3, giai đoạn 4, hay là giai đoạn 5, đều không thể tránh khỏi một đòn miểu sát của Trần Phong, chỉ cần vền vện một quyền!

Không biết bắt đầu từ khi nào...người Cộng Minh phổ thông, lại không phải là đối thủ của Trần Phong! Loại thực lực này quá mức kinh sợ!

"Người thật sự không phải là thần linh à?" Cự viên nhin không được hỏi.

Đối với chuyện này, Trần Phong chỉ cười cười.

Thần linh sao...hắn cảm thụ lực lượng trong cơ thể, Giác Tỉnh giai đoạn 100, nếu như bùng nổ toàn diện, ở dưới sự tăng cường gấp bội của nguy Nguyên Anh, đó chính là uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 10.000! Là một con số vô cùng kinh khủng, là một cái khái niệm siêu việt người Cộng Minh.

Ở phía trên người Cộng Minh là cái gì? Ở cái vị trí này, khoảng cách so với cái gọi là thần linh sẽ còn bao xa? Trần Phong rất chờ mong.

"Đi thôi." Trần Phong cùng với Cự viên rời đi.

Hết thấy bộ lạc chung quanh đây đều đã bị thanh lý, đây là thời điểm bọn hắn cũng nên rời đi, chỉ có điều là, trong nháy mắt bọn hắn quay người rời đi, có một bóng người lặng yên không một tiếng động xuất hiện.

"Ai?" Cự viên bỗng nhiên trở nên cảnh giác.

Xoạt! Trong rừng rậm, có một đạo thân ảnh từ xa mà đến gần, tốc độ vượt qua mức bình thường.

"Đây là..." Tâm thần của Trần Phong đột nhiên nhảy một cái.

Hệ thần kinh đối mặt với người Cộng Minh bình thường, căn bản sẽ không nhúc nhích chút nào, vào lúc này lại trở nên căng cứng, hấn nắm chặt hai quả đấm, đúng là không dám làm ra một cử động nhỏ nào.

Xoạt! Đạo thân ảnh kia chậm rãi tới gần, uy áp kinh khủng toả ra, khiến cho Trần Phong cơ hồ không thở nổi.

Loại thực lực này... trong đầu của Trần Phong bỗng nhiên lóe lên một cái ý niệm.

Thần linh! Đây tuyệt đối là một vị thần linh!

Thần linh vì cái gì lại xuất hiện ở trong khu rừng này? Toàn thân của Trần Phong phát lạnh.

Mặc dù gần đây thực lực của hấn tăng trưởng cấp tốc, thực lực trở nên rất mạnh, thế nhưng hấn chưa bao giờ nghĩ tới, mình có thể đối kháng được với thần linh, đây căn bản không phải một cấp bậc được chứ!

Ở bên trong suy nghĩ của Trần Phong, hấn sẽ phải từng bước một thu hoạch được tài nguyên, không ngừng mạnh lên, sau cùng tiếp cận gần với thần linh, sau đó lại nghĩ biện pháp khiêu chiến Thần linh, mà cũng không phải là như hiện tại, vừa mới bắt đầu liền gặp được thần linh!

Chuyện này thật sự là không khoa học! Thần linh tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Nơi này vốn vẹn chỉ là những khu vực ở bên ngoài thành phố.

Nơi này vốn vẹn chỉ là những địa phương mà Khâu Tạm Tộc không thèm để ý! Thần linh vì sao lại tới? Trần Phong có chút không rõ.

"Có phải là do các ngươi hay không?" Thanh âm của Thần linh vô cùng nhẹ nhàng, thế nhưng cổ khí tức nhàn nhạt kèm theo sát ý lại làm cho người ta không tự chủ kinh sợ, cơ hồ là trong nháy mắt, hết thấy bộ tộc Đại Lực Viên liền quỳ rạp trên mặt đất.

Nguyên nhân

Trần Phong cùng với Cự viên cũng giống như là bị giáng một đòn nặng nề.

Vén vén chỉ một câu...

Vén vén chỉ một cổ khí tức...

Đây chính uy lực của là thần linh hay sao? Trần Phong cắn răng.

Cự viên muốn mở miệng, thế nhưng ở dưới cổ uy áp kinh khủng này, căn bản là không có cách nào nói chuyện.

Phốc! Máu tươi trên người của Cự viên bắn tung toé.

Bộ tộc Đại Lực Viên cơ hồ đã sắp bị huỷ diệt.

"Ngài hỏi như vậy là có ý gì?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng, động tác thân thể của hắn bắt đầu đồng bộ cùng với người tí hon, chậm rãi triệt tiêu uy áp của thần linh, hắn biết mình không phải là đối thủ của thần linh, thế nhưng ít nhất, hắn muốn có cơ hội nói chuyện!

"Ồ?" Thần linh có chút kinh dị nhìn Trần Phong.

Hiển nhiên, gã có một chút kỳ quái, tên tiểu gia hỏa này, lại có tư cách phản kháng? Phải biết rằng, gã mặc đưa ra một câu hỏi, nhưng cho tới bây giờ cũng không hi vọng là người nào có thể trả lời, ở dưới uy áp của thần linh, hết thấy Giác Tỉnh Giả cùng với người Cộng Minh, bất quá chỉ là sâu kiến!

Bọn hắn ngay cả tư cách trả lời đều không có, thế nhưng, hết lần này tới lần khác, tiểu gia hỏa này thế mà có thể mở miệng.

"Giết tín đồ của ta, là do các ngươi hay sao?" Thần linh vẫn như cũ nhẹ nhàng hỏi.

Lần này, uy áp thần linh dường như càng khủng bố hơn, hơn nữa, bởi vì Trần Phong mở miệng, hàng loạt uy áp đã chuyển đi, toàn bộ hướng về phía Trần Phong.

Oanh! Áp lực kinh khủng buông xuống, Trần Phong có thể rõ ràng cảm nhận được cổ áp lực mệnh mông kia.

Cũng may, bây giờ bằng vào uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 10.000, đồng bộ lực lượng cùng với người tí hon, có thể làm cho hắn miễn cưỡng tiếp nhận.

Tín đồ...giết tín đồ...Trần Phong bỗng nhiên hiểu rõ, bên trong hàng ngàn bộ lạc mà bọn hắn tiêu diệt trong nửa năm này, khẳng định có tín đồ của vị thần linh này!

Thế nhưng...trời ạ, người thế nhưng mà là thần linh cơ mà!

Trần Phong trước kia đã nghe nói qua đánh nhỏ lớn đi ra, đánh lớn lão đi ra, đánh lão nói không chừng còn có cái gì mà lão tổ tông đi ra, dù sao người ta cũng là một cái gia tộc, thế nhưng, hắn chưa từng nghe nói qua, còn có chuyện sau khi đánh tín đồ, thần linh sẽ đi ra? !

Người m* nó có phải bị bệnh hay không? Làm một vị thần linh, có ngàn vạn tín đồ, người sẽ quản sự sống chết của bọn hắn? Thậm chí, vì một ít tín đồ, mà còn chuyên môn đi báo thù cho bọn hắn?

Có bị bệnh hay không? Trần Phong có một chút sụp đổ.

Nếu như thần linh khắp thiên hạ đều làm như vậy, cái thời đại này sẽ triệt để trở nên hỗn loạn! Ở giữa các bộ lạc cơ hồ mỗi ngày đều có tranh đấu, mỗi ngày đều có chém giết, nếu như vị thần linh nào đều rảnh rỗi như vị thần linh này, những tín đồ này ai còn dám động thủ? Động thủ là muốn chết!

Lại nói...ở bên trong hơn một ngàn bộ lạc bị bọn hắn tiêu diệt, chỉ có một vị thần linh này đi ra.

Như vậy...chỉ có một cái khả năng.

Trần Phong thở dài, hắn nhớ tới kiếp trước, trong truyền thuyết có một vị thần linh, đó là một con ngựa giống chân chính, ở trong mỗi một cái chủng tộc đều lưu lại hạt giống của mình, tạo ra vô số đời con cháu.

"Cho nên, bên trong những bộ lạc này, có một người là con của ngài?" Trần Phong rất là ưu thương, loại sự tình xui xẻo này, bọn hắn có thể gặp phải, cũng là chuyện không có cách nào.

Xoạt! Bầu không khí chợt trở nên im lặng.

Về mặt một mực bình tĩnh của Thần linh có một chút gợn sóng, gã nhìn người trẻ tuổi dường như đã nhận mệnh trước mắt, hơi nhíu mày, suy nghĩ kỹ một chút lời mà hắn nói, sát ý trong mắt vậy mà càng trở nên cường thịnh.

"Người dám vũ nhục thần linh."

Thần linh, vốn là tồn tại cao cao tại thượng, gã không biết trong đầu của người trẻ tuổi trước mắt này đang suy nghĩ cái gì? Gã cũng không muốn biết, rõ ràng là gã đã hỏi rằng có phải bọn hắn giết tín đồ của mình hay không, cái tên này làm sao lại liên tưởng đến phương diện con cái?

Thế nhưng hiển nhiên, tên tiểu tử này đang vũ nhục thần linh.

Oanh! Thần lực kinh khủng đập dòn, Thần linh rút cục cũng trở nên phẫn nộ.

Hả? Trần Phong có chút phát mộng, mình nói sai rồi?

Chờ một chút...nếu như nói sai?

"Thân là thần linh lại tham gia vào chiến đấu ở tầng dưới chót nhất, không khỏi có chút quá phận đi?" Trần Phong gầm lên giận dữ.

Xoạt! Đòn công kích kia sắp hạ xuống, lại dừng lại ở trước mặt Trần Phong.

Rất tốt, tâm thần của Trần Phong rung động, nếu thần linh đã chịu nghe hắn nói, vậy thì còn có cơ hội!

"Ngài là thần linh vĩ đại!" Trần Phong lớn tiếng nói: "Một vài người ở tầng dưới chót như chúng ta, chém giết chiến đấu, cũng là vì tín ngưỡng thần linh, nếu như từng tín đồ bị giết, thần linh đều đi ra, vậy thì sẽ như thế nào?!"

"Ngài giết chúng ta, thần linh của chúng ta lại vì chúng ta ra mặt? Hết thấy thần linh cao cao tại thượng đều bị cuốn vào loại chiến đấu cấp thấp này?!"

"Ta cứ tưởng là bên trong những bộ lạc kia có dòng dõi của ngài, cho nên mới nhận mệnh."

"Thế nhưng nếu như ngài không có..."

"VẬY ÍT NHẤT! Ngài phải nói cho ta biết nguyên nhân chứ?!"

"Ta biết ngài là thần linh, ngài không cần phải để ý tới chúng ta, thế nhưng nếu cứ chết như thế này, chúng ta thật sự là quá oan uổng! Bởi vì giết lầm tín đồ mà chết..."

"Thật là quá phận!"

Trần Phong đồng dạng nói, hắn nhất định phải cam đoan khí thế của mình, nói xong một mạch, hắn chỉ sợ nếu mình gián đoạn một thoáng, sẽ bị vị thần linh này trực tiếp đập chết!

Hắn không biết thần linh có thể nghe hay không, thế nhưng câu hỏi này, kỳ thật cũng chính là vấn đề của bộ tộc Đại Lực Viên.

Chết...dù sao cũng nên cho biết nguyên nhân chứ? Nhất là chết ở trong tay của thần linh.

Trần Phong nhìn thẳng vào thần linh, hắn hi vọng sẽ biết được đáp án.

Chỉ có điều là, khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, sau khi hắn hỏi xong, thần linh nguyên bản đang tản ra sát ý, thế mà còn phóng sát ý ra mạnh hơn, thậm chí, còn dùng một loại ánh mắt hết sức kỳ quái nhìn hắn.

Hả? Trần Phong tê cả da đầu, mình đã nói sai chỗ nào rồi hay sao? Hắn suy nghĩ kỹ một chút, dường như cũng không có lời nào trêu chọc đến vị thần linh này a? Chẳng lẽ là ngữ khí vừa rồi của mình đã quá nặng rồi?

Trong đáy lòng của hắn có một chút phát lạnh.

Thần linh...đối mặt với loại tồn tại cao cao tại thượng này, bọn hắn căn bản không có tư cách đối thoại! Vị thần linh này, là bởi vì dám đưa ra lời chất vấn, cho rằng mình đang khiêu khích gã hay sao? Trần Phong chỉ có thể cười khổ.

"Người đòi lý do, ta cho người lý do." Thanh âm bình thản của thần linh truyền đến: "Ở giữa tín đồ mỗi ngày đều có chiến đấu, sẽ không ngừng có người chết và người được sinh ra, ta đương nhiên sẽ không bởi vì loại chuyện này mà tới tìm người."

Như vậy thì lại là vì cái gì? Trần Phong tràn ngập sự nghi hoặc.

Ngay cả trong ánh mắt của đám người Cự viên cũng là tràn ngập sự nghi hoặc, bọn hắn gần đây ngoại trừ chém giết những bộ lạc khác, cũng không có làm chuyện gì khác cơ mà?

"Thần linh đương nhiên sẽ không vì một ít tín đồ chết mà ra mặt, đó là điều không nên."

Do dự

"Liên quan tới điểm ấy."

"Người nói rất đúng."

Thần linh thế mà đối với lời nói của Trần Phong biểu thị sự đồng ý, thế nhưng không biết vì sao, Trần Phong càng cảm thấy không lành.

"Thế nhưng..."

Thần linh dùng ánh mắt thăm thăm nhìn Trần Phong, ngữ khí nguyên bản bình tĩnh không có một chút gợn sóng, bỗng nhiên tràn đầy oán niệm: "Các người cũng không thể nhắm vào tín đồ của một vị thần linh mà ra sức giết chứ? !"

"Tín đồ của ta có mười vạn người."

"Trong thời gian nửa năm, đã bị các người giết năm vạn!"

"Các người có phải hay không là có chút quá mức?"

Thần linh nói xong lời cuối cùng, đã tản ra sát ý ngút trời.

Trần Phong: "..."

Cự viên: "..."

Trần Phong chỉ cảm giác được đầu óc của mình nổ tung một hồi.

Năm... Năm vạn? Hẳn Suy nghĩ kỹ một chút, bọn hắn trong nửa năm này, đã tiêu diệt hơn một ngàn bộ lạc, có một số bộ lạc xác thực có rất nhiều người Cộng Minh, còn có một nhóm lớn đạt tới trình độ Cộng Minh giai đoạn 1.

Trần Phong ngoại trừ đối kháng với thủ lĩnh, gần như sẽ không sẽ động thủ, thế nhưng...vào thời điểm tất cả mọi người của bộ tộc Đại Lực Viên đều có thực lực chống lại được người Cộng Minh giai đoạn 1, bọn hắn cơ hồ đã có thể quét ngang những cái bộ lạc này, những người Cộng Minh kia càng không thể chạy thoát được một người nào!

Năm vạn người Cộng Minh cấp thấp, dường như cũng là chuyện bình thường, đám người Trần Phong chưa bao giờ nghĩ tới điều này, năm vạn người Cộng Minh này, thế mà tất cả đều là tín đồ của một vị thần linh! ! !

Trời ạ...xong đời rồi, trong lòng của Trần Phong cảm thấy lạnh lẽo.

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

Có một loại gọi là không khí ngột ngạt, tràn ngập trong không trung.

Trần Phong muốn nói cái gì đó, chợt phát hiện ra cho dù nói như thế nào cũng chỉ là nguy biện.

Giết nhầm?

Không biết đó là tín đồ của ngài?

Hắn dám nói như vậy, sẽ bị xé xác ngay lập tức được chứ?

Trời ạ, chuyện này nếu đổi lại là chính hắn, hắn cũng sẽ nổi khùng ngay lập tức? Vị thần linh này có thể nguyện ý kiên nhẫn nói rõ lý do, đã là thần linh rất hiền lành rồi!

Bất quá, trong lòng của Trần Phong cũng có một chút ít oán niệm, vị thần linh này, tiến hành thu nhận tín đồ, cũng không thể phân tán một chút hay sao?

Đương nhiên, lời này hắn cũng không dám nói.

"Ngài cũng không nên ngốc như vậy chứ?." Cụ viên cười ha ha một tiếng nói: "Ngay cả Đại Lực Viên bọn ta đều biết trứng gà không nên đặt chung vào một cái giỏ xách."

Xong! Trong lòng của Trần Phong cảm thấy lạnh lẽo.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên, Thần linh đã toả ra sát ý nồng nặc, ở dưới thân uy kinh khủng của gã, không khí chung quanh cơ hồ đã ngưng kết, hô hấp cũng trở nên khó khăn, xem ra vị thần linh này đã thật sự nổi giận rồi.

Con m* người Cự viên!

...

Mà vào giờ khắc này, ở phía trên tinh không xa xôi.

Có một toà vương tọa to lớn trôi nổi, có một bóng người ngồi ở phía trên vương tọa, nhìn xuống mảnh thế giới này, chợt nhìn thấy cái gì đó, trên khóe miệng vậy mà lộ ra một nụ cười.

"Ồ."

"Ta cũng không thể để cho người giết hắn."

"Dù sao..."

Gã nhẹ nhàng xoay tròn chiếc nhẫn, thần lực nhàn nhạt phun trào, trong chốc lát, toà vương tọa như ẩn như hiện, lại một lần nữa biến mất trong tinh không.

...

Bên ngoài Khâu Tạm Thành, vị thần linh nổi giận đã ra tay, cỗ thần lực kinh khủng đánh về phía Cự viên.

Trần Phong thở dài một tiếng, cho dù lần này vị thần linh này ra tay với Cự viên, thế nhưng không thể nghi ngờ, thần linh đã nổi giận sẽ không lưu lại bất luận một kẻ nào, đã như vậy, cũng chỉ có thể liều mạng! Dùng hết toàn lực!

Oanh! Trần Phong bạo phát, hết thảy lực lượng của hắn, đều bùng nổ ra vào cái thời khắc này.

Thực lực Giác Tỉnh giai đoạn 100, ở dưới sự tăng phúc của Nguyên Anh hàng nhái, bộc phát ra uy năng làm cho người ta kinh sợ, lực lượng mênh mông, trong nháy mắt đánh tới!

Đây là sức chiến đấu mạnh nhất của Trần Phong! Một cỗ lực lượng đủ để miều sát hết thầy người Cộng Minh!

Thậm chí ——ngay cả cảnh giới ở phía trên Cộng Minh, đều có thể chống đỡ! Đây là tự tin của Trần Phong.

Đương nhiên vào lúc hiện tại...Trần Phong chỉ hy vọng có thể ngăn cản một kích này của thần linh.

Oanh! Công kích của hắn va chạm cùng với công kích của thần linh.

Tạch... ! Một tiếng răng rắc vang lên, sau đó Trần Phong liền nhìn thấy đòn công kích tự tin của mình, trong nháy mắt nổ tung, ở dưới công kích thần lực, ngay cả một cơ hội may mắn phản kháng đều không có, nổ tung toàn diện.

Tạch... ! Tất cả lực lượng vỡ vụn như pha lê.

Mà thần lực của vị thần linh kia, vậy mà không có một chút tổn thương nào.

Đây chính là lực lượng của thần linh hay sao? Trần Phong chỉ có thể cười khổ.

Vào giai đoạn này, vào lúc này, gặp được loại thần linh có cấp bậc này, chỉ sợ là chỉ có một con đường chết, bọn hắn chỉ có thể trở mắt nhìn công kích của thần linh đánh đến trước mặt.

Sau đó...liền ngừng lại.

Ồ? Tâm thần của Trần Phong khê động, hắn ngẩng đầu, trong mắt của vị thần linh kia y nguyên vẫn tràn ngập sự phẫn nộ cùng với sát ý, thế nhưng mà lại nhiều ra một tia do dự, thế là vào một khắc cuối cùng, liền ngừng công kích lại.

Có hi vọng! Trần Phong run sợ, hắn không biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng vị thần linh này, hiển nhiên là đang do dự.

"Thực lực của ngươi, không sai." Ánh mắt của Thần linh trở nên thăm thẳm.

Hiển nhiên, thực lực vừa rồi do Trần Phong bạo phát ra đã khiến cho gã cảm thấy kinh diễm, mặc dù loại lực lượng này đối với gã mà nói thì không tính là cái gì, thế nhưng đối với những sinh linh không phải là thần linh mà nói, tuyệt đối là vô cùng rung động.

"Các ngươi, cũng không tệ." Thần linh nhìn về phía những người bộ tộc Đại Lực Viên.

Không có bất kỳ cái thần lực gì, không có Cộng Minh, y nguyên có được lực lượng của người Cộng Minh! Đây là khái niệm gì?

Với ý vị này, một khi Cộng Minh thần lực, thực lực của bọn hắn, sẽ tăng cường dữ dội đến một mức độ làm cho người ta cảm thấy hoảng sợ, bọn gia hỏa này, tất cả đều là hạt giống có tiềm lực!

Trần Phong là như thế.

Cự viên cũng là như thế.

Những người bộ tộc Đại Lực Viên cũng là như vậy.

Cho nên, mặc dù gã hết sức muốn chém chết bọn gia hỏa này, thế nhưng vào một khắc cuối cùng, lý trí đã chiến thắng cảm xúc, gã quyết định đem bọn gia hỏa này biến thành người một nhà! Dù sao thì gã cũng đã tổn thất quá lớn!

"Các ngươi...có bằng lòng trở thành tín đồ của ta hay không?" Thần linh lạnh lùng hỏi.

Oanh! Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt.

Tín đồ! Thì ra là thế!

Bọn hấn liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy mừng như điên.

"Ta đồng ý." Trần Phong không có một chút do dự đáp ứng.

Nói đùa, lúc này căn bản không cần phải lưỡng lự.

"Rất tốt." Vị thần linh khẽ gật đầu.

"Như vậy ——ta sẽ ban cho các ngươi lực lượng thần linh."

Ô...ô...n...g —— Thần lực nhàn nhạt phun trào, một cái khế ước nửa hư ảo hình thành trên không trung, bộ tộc Đại Lực Viên cùng với Trần Phong, chính thức trở thành tín đồ của vị thần linh này.

Cơ hồ là trong nháy mắt.

Oanh! Thực lực của hết thảy Đại Lực Viên đều điên cuồng tăng lên dữ dội.

Thiên phú kém

Vốn là ở vào trình độ Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, bọn hắc ở dưới sự kích thích của thần lực, trong nháy mắt đột phá, bước vào hàng ngũ người Cộng Minh, hơn nữa, còn đang không ngừng tăng cường thực lực!

Cộng Minh giai đoạn 1!

Cộng Minh giai đoạn 2!

Cộng Minh giai đoạn 3!

...

Cuối cùng liền vọt thẳng đến Cộng Minh giai đoạn 9!

Vị thần linh kia cũng bị sốc, phải biết rằng, đây không phải là một sinh linh, mà là rỗng rã cả một chủng tộc! Cộng Minh thần lực có thể khiến cho thực lực tăng cường rất nhiều, mà bộ tộc Đại Lực Viên đã đạt tới Giác Tỉnh Giả đỉnh phong không biết bao nhiêu lâu này, liền lập tức xông tới một độ cao khác!

Cộng Minh giai đoạn 9! Khoảng cách so với Cộng Minh đỉnh phong, bất quá cũng chỉ có một bước.

Mà Cự viên, thì lại không có một chút dừng lại nào, trong vài phút bước vào Cộng Minh giai đoạn 10, thậm chí còn rất thành thạo điều luyện, cộng thêm thiên phú bẩm sinh, khiến cho hắc rõ ràng còn trở nên cường đại hơn!

Thật mạnh, vị thần linh kia cũng có một chút rung động, bởi vì gã chợt phát hiện ra, cứ như vậy qua vài phút đồng hồ, bầy vượn này, vậy mà đã trở thành lực lượng trung kiên trong những tín đồ của gã! Trở thành chủng tộc mạnh nhất bên trong những tín đồ! Đây thật sự là một cái sự thật bi ai.

"Xem ra, ta vừa rồi đã lựa chọn hết sức lý trí." Thần linh cảm thấy may mắn vì vừa rồi không có giết chết bọn hắc, sau đó, gã nhìn về phía Trần Phong,

gã biết tên gia hỏa này, là thủ lĩnh bên trong bầy vượn này.

Thực lực cũng là cường đại nhất, nếu như đám Đại Lực Viên đều có thể tăng lên đến trình độ Cộng Minh giai đoạn 9, Cự viên tăng lên đến trình độ Cộng Minh giai đoạn 10, vậy thì cái tên này thì sao? Gã tràn đầy mong đợi nhìn Trần Phong.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ, năm phút đồng hồ.

...

"Vừa rồi ta đã quên cho hấn thần lực?" Chính Thần linh cũng có một chút hoài nghi, thế là lại cho Trần Phong thêm một đợt thần lực.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ.

...

Thế giới bỗng nhiên trở nên an tĩnh, trên người của Trần Phong vẫn như cũ không có bất kỳ động tĩnh gì, đợt thần lực có thể nhẹ nhõm kích thích bộ tộc Đại Lực Viên tăng cường thực lực dữ dội, đến lượt Trần Phong, lại ngay cả một chút động tĩnh đều chưa từng xuất hiện.

Chính Trần Phong cũng cảm thấy hết sức khó hiểu.

Đây là loại tình huống gì? Bởi vì quá mạnh cho nên thần lực không đủ? Thần linh suy nghĩ một chút.

Xoạt! Gã lần này, tự mình đem một chùm thần lực, điễm vào mi tâm của Trần Phong.

Ô...ô...n...g —— Thần lực phun trào, gã tận mắt nhìn cỗ thần lực này tiến vào trong cơ thể của Trần Phong, sau đó biến mất vô tung vô ảnh, bên trên người của Trần Phong, vẫn không có bất cứ ba động gì.

Thần lực, cứ như vậy không có.

? ? ? Thần linh lần này đã thật sự bị sốc, đây là cái tình huống gì?

"Hít hà —— " Thần linh hít vào một hơi thật sâu, gã một lần nữa thi triển một chùm thần lực, sau đó đem thần niệm phụ thể, quan sát cỗ thần lực này tiến vào trong cơ thể của Trần Phong, chậm rãi tiến vào thức hải, chuẩn bị dung hợp.

Sau đó...

Xoạt! Mắt tối sầm lại, thần niệm của gã đã mất đi liên hệ.

???

Nắc! Trần Phong nhìn người tí hon đánh ợ no nê, có một chút hoảng sợ.

Trời ạ! Thần lực của Thần linh, lại bị nó ăn hết!

Không sai! Ăn hết!

Trần Phong ngay từ đầu cũng tràn đầy mong đợi chờ đợi thần lực buông xuống, sau đó đến lúc chờ thần lực tiến vào, hắn liền phát hiện ra, chỉ cần cái đồ chơi này tiến vào trong cơ thể, thì sẽ bị người tí hon ăn hết.

Ừm...người tí hon không có có ý thức, cái hành động ăn này, là bản năng đơn thuần! Giống như là những người đã tập võ lâu năm vậy, khi gặp nguy hiểm sẽ phản ứng theo bản năng, cái trạng thái này của người tí hon, cũng kém không nhiều tình huống như trên, nó đối với thần lực cũng là như thế.

Cho nên...cái tên này đến cùng là thứ đồ gì? Nguyên Anh hàng nhái còn có chức năng này? Nó đây là muốn xông vào cảnh giới Hóa Thần hay sao? Trần Phong vô lực chửi bậy.

Bất quá, chờ đến thời điểm thần lực tiến vào lần nữa, Trần Phong gắt gao nhìn chăm chăm, sau đó phát hiện ra, mặc dù thần lực nhìn như bị người tí hon hút đi, nhưng người tí hon cũng không có động tĩnh gì...hơn nữa, cái tiếng ợ quen thuộc này...

Ô...ô...n...g —— Đằng sau người tí hon xuất hiện một vệt ánh sáng màu đỏ.

"Tiểu Ảnh?" Trần Phong kinh hãi.

Hưu! Ánh sáng màu đỏ lấp lánh, Tiểu Ảnh chậm rãi bò ra, bụng trương phồng lên.

"Quả nhiên là do người." Trần Phong mừng rỡ.

Theo việc thực lực của hắn liên tục tăng lên, Tiểu Ảnh rơi vào trạng thái ngủ say, một mực không có thức tỉnh. Không nghĩ tới lần này ở dưới sự kích thích của thần lực, vậy mà cũng tỉnh lại, mà Tiểu Ảnh trước đây vốn vẹn chỉ ăn năng lượng ý thức, hiện tại ngay cả thần lực cũng dám ăn! Lần thăng cấp ngủ say này có trút trâu bò a.

Ô...ô...n...g —— Lại là một cỗ thần lực tiến tới.

Tiểu Ảnh tản ra ánh sáng màu đỏ lấp lánh, hưng phấn tiến lên, thế nhưng đoán chừng vừa rồi đã ăn quá nhiều, động tác này càng giống là bò chậm rãi, Trần Phong tranh thủ thời gian giữ chặt nó.

"Ăn không nổi thì đừng có ăn nữa." Trần Phong lau mồ hôi nói: "Chuyện này không giống như trước kia, đây không phải công kích của địch nhân, người hãy lui xuống đi."

Tiểu Ảnh lĩnh ngộ.

Xoạt! Nó cùng với người tí hon ẩn giấu ở trong thức hải, cỗ thần lực kia, mang theo thần niệm thần linh, quét ngang một vòng, sau khi không phát hiện ra bất cứ thứ gì, lúc này mới tiêu tán ở trong ý thức của Trần Phong, thần lực nhàn nhạt dung nhập.

Ô...ô...n...g ——Trên người của Trần Phong xuất hiện khí tức thần lực nhàn nhạt.

"Thành công?" Thần linh có một chút ngoài ý muốn.

Gã còn tưởng rằng lần này vẫn sẽ thất bại như cũ, nếu thật sự là như vậy, đoán chừng gã sẽ đem Trần Phong về nghiên cứu một chút, tên gia hỏa này đến cùng đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng hiện tại đã thành công!

Chuyện này chỉ có thể nói rõ...cái tên này có thiên phú Cộng Minh kém kinh người! Đồng dạng thần lực, Cự viên chỉ dùng một phần trăm, như vậy

là đủ rồi!

Gã còn tưởng rằng cái tên thủ lĩnh Đại Lực Viên mạnh nhất này, sau khi Cộng Minh thần lực cũng sẽ trở nên mạnh nhất, xem ra trước kia đã suy nghĩ nhiều, loại thiên phú này...

Thần linh lắc đầu, gã không có ý định trợ giúp Trần Phong.

Nói chung, sau khi ký kết khế ước thần linh, chính là dựa vào sự tu luyện và lĩnh ngộ, thần linh chiêu hiền đãi sĩ giống như gã, chủ động đến giúp đỡ tín đồ Cộng Minh thần lực đúng là trước đó chưa từng có!

Mà cho dù có giúp đỡ, khiến cho Trần Phong bước vào cảnh giới Cộng Minh cũng mệt muốn chết, cái mà gã mong muốn đó là Trần Phong có thể tự tăng thực lực lên... Thần linh lắc đầu thật đáng tiếc.

Gã khẳng định, cái tên này đoán chừng sẽ vĩnh viễn kẹt lại ở loại cảnh giới này.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong đã bước vào cảnh giới Cộng Minh, thực lực bắt đầu tăng cường dữ dội.

Vốn là trình độ Giác Tỉnh giai đoạn 100, vọt lên như bão táp, vọt thẳng đến trình độ Cộng Minh đỉnh phong, khí tức nhìn qua so với Cự viên còn cường thịnh hơn rất nhiều, thế nhưng thần linh vẫn chỉ lắc đầu.

Tư cách trở thành sứ đồ

Đáng tiếc, một viên hạt giống tốt như vậy, thiên phú Cộng Minh thế mà kém như vậy.

"Các người..." Thần linh theo thói quen liền muốn rời đi, dù sao tín đồ đều là phát triển tự do, thế nhưng suy nghĩ một chút tình huống chung quanh toàn bộ Khâu Tạm Thành bây giờ, cùng với tiềm lực của đám người Cự viên, gã vẫn quyết định dẫn bọn hắn rời đi.

"Đi theo ta đi, nơi này đã không có có đồ vật gì."

Đám người Trần Phong chỉ có thể nghe lệnh, có thể còn sống cũng không tệ rồi, còn xoắn xuýt cái gì.

Xoạt! Thần linh mang bọn hắn rời đi.

Rất lâu sau, tại vị trí vừa rời của bọn hắn, xuất hiện một nhánh đội ngũ.

"Hắn là...đã đi rồi?"

"Ừm."

"Gã có nhìn thấy chúng ta hay không?"

"Gã... gã chính là thần linh."

"Vì sao gã không giết chúng ta?"

"Hắn là do đồng phục chúng ta mặc trên người, dù sao cũng là người của Khâu Tạm Thành, hoặc là, người ta căn bản khinh thường để ý tới chúng ta."

"Cũng đúng."

"Các người có ai nhận biết vị thần linh này hay không?"

"Không biết."

"Ài, vậy liền báo cáo cho cấp trên đi, đây cũng không phải là sự tình mà chúng ta có thể nhúng tay."

"Đúng vậy a... hơn 1000 bộ lạc ở bên ngoài Khâu Tạm Thành biến mất, có thể là có quan hệ với vị thần linh này, đã thật lâu không có vị thần linh nào dám làm như vậy, thật là quá phận."

"Đoán chừng lại là một trận gió tanh mưa máu."

"Thần chiến sao..."

Nhánh đội ngũ kia thấp giọng nói.

Bọn hãn thành linh đúng là đội ngũ điều tra do Khâu Tạm Thành điều động lần này, một đường đi tìm kiếm, nghe được động tĩnh liền nhanh chóng chạy đến, không nghĩ tới, vừa vặn nhìn thấy một màn kịch này.

Vừa hay nhìn thấy một chủng tộc mạnh mẽ, bị vị thần linh này thu nạp! Chuyện này còn chưa tính, chủng tộc chung quanh, vốn chính là tin đồ đệ cho bọn hãn tuyển nhận, điều mấu chốt là, vị thần linh đại nhân này, thế mà còn mang hết cả một bộ lạc theo! !

Di chuyển toàn bộ! Chuyện này thật là quá mức! Ngẫm lại, vì sao trên 1000 bộ lạc ở bên ngoài Khâu Tạm Thành biến mất, hết thấy dường như cũng đã được giải thích.

...

Khâu Tạm Thành, đội ngũ điều tra mang tin tức về, làm oanh động cả tòa thành phố, sau khi được thủ hạ báo cáo, mấy vị thần linh sáng tạo ra Khâu Tạm Thành phần nộ.

"Người nói cái gì?"

"Là do một thần linh mang những bộ lạc kia đi."

"Gã đã phạm vào kỵ húy."

"Thần linh không được phép nhúng tay vào trận chiến của các tín đồ, cái tên này đã vượt quyền."

"Gã đang tìm cái chết!"

"Có lẽ là thần linh mới tấn cấp, không hiểu quy củ?"

"Không hiểu quy củ, thì phải làm cho gã hiểu, mặc dù Tội Ác Chi Thần đại nhân, không cho phép thần linh tự giết lẫn nhau, thế nhưng ta không ngại khiến cho gã vĩnh viễn biến thành một thần linh không có tín đồ!"

"Bảo bọn hấn chuẩn bị đi."

"Ừm..."

Khâu Tạm Thành có trăm vạn tín đồ.

Mặc dù chất lượng rất cao, thế nhưng số lượng cũng không nhiều, nhất là bởi vì nguyên nhân chủng tộc khác biệt, tỷ lệ sinh sôi cũng không cao, cho nên Khâu Tạm Thành bổ sung tín đồ, vẫn phải dựa vào trên 1000 bộ lạc ở bên ngoài, đó là căn cơ của bọn họ.

Mà bây giờ, căn cơ đã bị phá hủy, thần linh Khâu Tạm Thành sẽ giận dữ như thế nào?

"Điều tra thân phận của gã."

"Sau khi điều tra được rõ ràng, sẽ là thời điểm cho gã một bài học."

Một mệnh lệnh uy nghiêm hạ xuống.

Toàn bộ sinh linh Khâu Tạm Thành kích động không thôi, trận thần chiến này, chỉ sợ là không còn xa, những người Cộng Minh phổ thông như bọn hấn, có lẽ sẽ có thể ở bên trong trận thần chiến này quan sát, có chỗ lĩnh ngộ! Loại cơ hội này là cực kỳ hiếm thấy.

...

Mà vào giờ khắc này, thần linh mang theo đám người Trần Phong rời đi, còn không biết là mình đã công một cái nỗi oan ức thật to. Gã mang đám người Trần Phong đi tới cung điện của mình, ở dưới kỹ thuật vận dụng thần lực, toàn bộ dãy núi bị cắt chém hoàn mỹ, tạo thành một cái cung điện to lớn, có một loại vẻ đẹp do tự nhiên hình thành.

"Đây là thần điện của ta." Thần linh hơi có chút tự hào nói.

"Một ngọn núi?" Cự viên gãi gãi đầu, cung điện này không được trang trí hoa lệ gì, tất cả đều được chế tác từ đá núi.

"Đây là cung điện." Mặt của Thần linh tối sầm, hít vào một hơi thật sâu, giới thiệu: "Nơi này có phong cảnh tú lệ, năng lượng sung túc, tài nguyên phong phú, cả toà thần điện này vô cùng to lớn, tuyệt đối là hùng vĩ tú lệ."

"Thế nhưng mà..." Cự viên lộ ra vẻ mặt mờ mịt nói: "Cũng chỉ là một ngọn núi thôi mà."

"..."

Thần linh dùng ánh mắt bao hàm sát ý quét qua trên người của Cự viên.

"Khụ khụ." Trần Phong đập Cự viên một cước, nói sang chuyện khác: "Xem ra thần linh đại nhân rất ưa thích yên tĩnh."

"Ừm." Mặt của Thần linh đen kịt, nếu như không phải một mạch Đại Lực Viên có thiên phú thực sự quá tốt, gã đã sớm tiêu diệt đám gia hỏa này trong vòng vài phút! Con m* nó thật là quá mức, lão tử thế nhưng chính là thần linh đó!

"Ngồi đi." Thần linh đem bọn hắn đưa đến cung điện, cung điện vô cùng khổng lồ, mấy ngàn người bọn hắn tiến vào, vẫn như cũ lộ ra vẻ nhỏ bé vô cùng.

"Như bình thường mà nói."

"Chỉ có sứ đồ mới có thể tiến vào thần điện." Thần linh thần nhiên nói: "Hôm nay để cho các ngươi đến, cũng là bởi vì các ngươi về sau có lẽ sẽ trở thành sứ đồ."

"Sứ đồ?" Cụ viên gãi gãi đầu, đối với một người vào nửa năm trước còn đang ở trình độ Giác Tỉnh như hắn mà nói, sứ đồ hiển nhiên là một cái cảnh giới xa lạ.

"Ở phía trên Cộng Minh, chính là sứ đồ, hoặc là, cũng có thể dùng thuyết pháp quen thuộc của các người là người phát ngôn." Thần linh lơ đãng nói: "Cộng Minh là tiếp xúc lần đầu cùng với thần lực, mà sứ đồ cùng với người phát ngôn, chính là một cảnh giới mới, khiến cho các người lĩnh ngộ đối với thần lực tiến vào một cảnh giới mới."

"Sứ đồ...bình thường là người phát ngôn của thần linh."

"Vâng." Trần Phong tỏ ra là đã hiểu.

Giả thiết hệ thống thần linh là một môn phái, Giác Tỉnh Giả chính là những người tạp dịch vừa mới nhập môn, người Cộng Minh chính là đệ tử nhập môn, mà sứ đồ, thì là tinh anh môn phái, giống như loại hình nhân vật Đại sư huynh nào đó trong môn phái.

"Ở dưới tình huống bình thường, vào thời điểm các người đạt đến trình độ Cộng Minh đỉnh phong, liền có tư cách trở thành sứ đồ, sứ đồ, đại biểu cho việc các người có khả năng sử dụng thần lực thần linh có cấp độ sâu hơn." Thần linh chậm rãi nói ra.

Thì ra là thế, Trần Phong giật mình.

Sứ đồ...thần lực có cấp độ sâu hơn sao?

"Đương nhiên."

"Cũng không phải là mỗi người đều có thể trở thành sứ đồ."

"Muốn trở thành sứ đồ, phải xem vào thiên phú, sau trình độ Cộng Minh đỉnh phong, thần linh sẽ chọn ra những người Cộng Minh cường đại nhất, ban cho bọn hắn tư cách trở thành sứ đồ."

Thần linh giải thích.

Nói đến đây, gã còn bao hàm thâm ý liếc mắt nhìn Trần Phong.

Hiển nhiên, gã thấy, Trần Phong là không có đủ tư cách này, mặc dù Trần Phong đủ mạnh, thế nhưng coi như gã cho Trần Phong tư cách, thiên phú của Trần Phong cũng không đủ! Quá tốn sức!

"Còn có cái gì muốn hỏi hay không?" Thần linh dừng lại một chút, cũng không biết nói cái gì nữa.

Quy tắc giữa các thần linh

Những kiến thức thường thức này, người bình thường đều biết, đừng phải loại tình huống này, gã cũng đành chịu, thân là một thần linh, loại chuyện giải thích khiến cho người khác hiểu rõ này, cũng là lần đầu tiên.

"Ta có thể trở thành sứ đồ hay không?" Cự viên vỗ vỗ lồng ngực, hắn bây giờ đã đạt đến trình độ Cộng Minh đỉnh phong, có thực lực kinh khủng, hắn không có một chút do dự khiêu chiến giai đoạn cao cấp hơn.

"Đợi chút nữa có thể thử một chút." Thần linh trầm ngâm một lát, quyết định cho Cự viên một cơ hội.

"Đa tạ." Cự viên nhẹ răng trợn mắt, hắn dĩ nhiên rất vui vẻ, nghĩ tới việc chưa tới nửa năm thời gian, liền từ Giác Tỉnh Giả phóng tới sứ đồ.

"Ta thì sao?" Trần Phong cũng muốn thử một lần.

Thần linh: "..."

"Cũng cho ngươi một cơ hội." Thần linh hít vào một hơi thật sâu.

Mà vào lúc này đây, một vài Đại Lực Viên đồng dạng cũng đạt tới trình độ Cộng Minh giai đoạn 10, cũng hưng phấn báo danh, thần linh suy nghĩ một chút, lắc đầu nói: "Bọn hắn thử xong rồi mới tính tới các ngươi."

Mọi người lúc này mới an tĩnh trở lại, từng người cảm thấy hưng phấn không thôi.

Trần Phong thì đã hiểu được, ý tứ của vị Thần linh này là, nếu như hai người bọn hắn không thông qua được, thì các ngươi cũng đừng hòng thử, hiển nhiên, sứ đồ đối với thần linh mà nói, cũng là một chuyện khá quan trọng.

Sứ đồ sao? Trần Phong suy ngẫm, biến nguy thành an trong tuyệt cảnh, Tiểu Ảnh cũng tỉnh lại, Trần Phong hiện tại đang tràn ngập sự tự tin.

Hắn đổi thân phận sứ đồ tịnh không để ý, thế nhưng nếu có tư cách trở thành sứ đồ, cũng có thể nghiệm chứng được thực lực ngày hôm nay của hắn! Hắn rất muốn biết...mình bây giờ rốt cuộc đã mạnh đến cỡ nào!

"Còn có một vấn đề." Trần Phong bỗng nhiên giơ tay lên, khó có khi gặp được một vị thần linh chịu khó giảng giải cho tín đồ như thế, hắn quyết định đem nghi ngờ của mình đều hỏi rõ ràng.

"Nói." Thần linh trầm giọng nói.

"Căn cứ theo suy đoán của ta, ý nghĩa tồn tại của Khâu Tạm Thành, có phải là vì tín đồ, thế nhưng bọn hắn vì cái gì lại từ bỏ khu bên ngoài? Vì cái gì ở bên ngoài lại có đủ loại tín đồ thần linh khác biệt? Mặc dù là bên ngoài hay là bên trong Khâu Tạm Thành, tín đồ của ngài có rất nhiều, thế nhưng ta nghĩ hắn là còn có tín đồ của những thần linh khác chứ?"

"Như vậy thì khi những tín đồ của thần linh khác này tiến vào Khâu Tạm Thành, thì sẽ là tín đồ của ai? Ta có chút không hiểu nhiều." Trần Phong hỏi.

Xoạt! Ánh mắt của Thần linh bỗng nhiên trở nên sắc bén, gã gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong mấy giây, lúc này mới nhắm hai mắt lại, trở nên hoà hoãn, hiền nhiên, gã không nghĩ tới, một tộc nhân của bộ tộc Đại Lực Viên, lại có thể hỏi ra loại vấn đề này.

Một cái vấn đề khiến cho người ta đau đớn như thế.

"Những tín đồ kia, một khi tiến vào Khâu Tạm Thành, thì sẽ trở thành tín đồ của thần linh ở nơi đó." Gã suy nghĩ một chút, vẫn quyết định nói cho Trần Phong.

Có lẽ...là bởi vì trong những năm gần đây, Trần Phong là sinh linh thứ nhất có thể trao đổi với gã như thế, có lẽ là bởi vì sinh linh ở phụ cận, tín đồ của gã đều có trí thông minh quá đơn giản, khiến cho gã có một chút nhàm chán.

"Trở thành tín đồ của thần linh ở nơi đó?" Tâm thần của Trần Phong run lên.

Vậy chuyện này chẳng phải là giúp cho các thần linh ở Khâu Tạm Thành kia bồi dưỡng tín đồ? !

"Đúng là trợ giúp bọn hấn bồi dưỡng." Thần linh thở dài một tiếng: "Giác Tỉnh Giả bước vào cảnh giới Cộng Minh, cần ký kết khế ước thần linh, cần dung hợp thần lực, một bước này, là hao phí thần lực nhất, dù sao thì cũng phải chuẩn bị khế ước, coi như là thần linh đã sớm chuẩn bị kỹ càng vô số phần, tùy thời có thể lấy ra dùng, thần linh chỉ cần tiện tay vung lên là được rồi."

"Thế nhưng...nếu như cái số lượng này biến thành một vạn, mười vạn, trăm vạn, ngàn vạn...như vậy thì số lượng thần lực tiêu hao sẽ trở nên kinh khủng."

"Cho nên, bọn hấn đem mới đem những địa phương tiêu tốn quá nhiều thần lực này đặt ở bên ngoài, để những tiểu thần linh như chúng ta tới làm, chờ đến khi những tín đồ kia có đủ thực lực bước vào Khâu Tạm Thành, bọn hấn lại đi thu hoạch trái cây." Thần linh nói đến đây ngữ khí liền trở nên trầm thấp.

Tâm thần của Trần Phong đại chấn, hấn chẳng thể nghĩ tới, ở giữa thần linh, vậy mà cũng có loại kỹ thuật này! Hết thấy những gì mà tiểu thần linh này làm, vậy mà đều là may áo cưới cho người ta? !

"Thế nhưng mà..." Trần Phong không hiểu.

Nếu như là quá phận như thế, vì cái gì còn muốn làm?

"Tại sao chúng ta phải thỏa hiệp có đúng hay không?" Thần linh biết rõ Trần Phong muốn hỏi cái gì.

"Cái này chính là nguyên nhân vì sao điều kiện 《thực lực trung bình bộ lạc đạt đến trình độ Cộng Minh giai đoạn 1 mới có thể tiến vào Khâu Tạm Thành》 tồn tại." Thần linh dừng một chút rồi nói: "Từ lúc người Cộng Minh sinh ra, cho đến khi đạt đến trình độ Cộng Minh giai đoạn 1, trong khoảng thời gian này, mấy năm này, tín ngưỡng của bọn họ là thuộc về ta."

"..."

Trần Phong rút cuộc cũng hiểu rõ.

Nói trắng ra là, chính là người ta ăn thịt, cho các người chút canh chứ sao.

Nếu như không đồng ý...chỉ sợ là những tiểu thần linh này, ngay cả một tín đồ cũng đều không có!

Trời ạ! Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một từ, lũng đoạn! M* kiếp, đám thần linh này quả nhiên cũng là mạnh được yếu thua.

Cho nên...vị này thần linh mới có thể trông mong nhìn chăm chăm vào bộ tộc Đại Lực Viên, thậm chí không tiếc đưa đến cung điện của mình, hiển nhiên là muốn chế tạo ra thành viên tổ chức đầu tiên của mình!

Nguyên lai...đây chính là thần linh, Trần Phong có chút phát mộng, chuyện này cùng với thần linh cao cao tại thượng trong tưởng tượng, dường như hoàn toàn không giống! Khó trách vì sao là thần linh, lại sáng khoái chiêu đãi bọn hắn như thế!

Tín đồ...bồi dưỡng... Trần Phong lắc đầu.

Khó trách mấy vạn tín đồ bị giết, vị thần linh này liền xuất hiện.

Bên ngoài Khâu Tạm Thành, ở bên trong hơn một ngàn bộ lạc kia, có vô số sinh linh, thế nhưng mà có thể được gọi là tín đồ, chỉ có người Cộng Minh, chỉ có mấy vạn người đáng thương kia! Mà càng đáng buồn hơn chính là, những tiểu thần linh này còn phải khống chế số lượng tín đồ, bởi vì một khi số lượng tín đồ quá nhiều, dẫn đến thực lực toàn bộ chủng tộc quá mạnh, thực lực trung bình đi đến trình độ Cộng Minh, sẽ đủ tư cách gia nhập vào Khâu Tạm Thành.

Quá khó khăn, Đây là suy nghĩ chân thật của Trần Phong, hắn không nghĩ tới, dường dường là thần linh, thế mà lại khổ cực như thế.

Đương nhiên, chuyện khổ cực này, cũng chỉ là so sánh với người bình thường mà thôi, dù sao có khổ cực hơn, người ta cũng là thần linh.

"Sứ đồ đối với thần linh có ý nghĩa như thế nào?" Trần Phong đột nhiên hỏi, hắn tuyệt đối không tin, sứ đồ cũng là tín đồ phổ thông.

"..."

Thần linh dùng ánh mắt phức tạp nhìn Trần Phong, sự nhạy bén của cái tên này, khiến cho gã hơi kinh ngạc, gã dừng lại một chút, nhìn hết thấy ánh mắt mong chờ của bộ tộc Đại Lực Viên, mới bắt đầu mở miệng nói: "Sứ đồ, mang theo ý nghĩa phi phạm."

Quả nhiên, tâm thần của Trần Phong run lên.

Sứ đồ duy nhất

"Sứ đồ, có thể cung cấp cho thần linh tín ngưỡng càng mạnh mẽ hơn!" Thần linh chậm rãi nói: "Sứ đồ là lực lượng trung kiên của thần linh, thần linh có được số lượng sứ đồ càng nhiều, thần lực sẽ càng cường đại hơn, uy năng sẽ càng khủng bố hơn."

"Sứ đồ không thể chuyển đổi."

"Cho nên, so với tín đồ phổ thông càng thêm trân quý."

"Chỉ có điều là... điều kiện trở thành sứ đồ, cực kỳ hà khắc, so với trong tưởng tượng của các ngươi còn khó hơn. Dĩ nhiên, người có tư cách trở thành sứ đồ, cũng sẽ là người bị rất nhiều thần linh tranh đoạt!"

Thần linh nói xong, quét ánh mắt nhìn Trần Phong, những gì mà gã ám chỉ, rõ ràng là mấy ngàn người bộ tộc Đại Lực Viên này! Gã cũng biết, đám Đại Lực Viên này căn bản cái gì cũng đều không hiểu, chân chính làm chủ vẫn là cái tên trước mắt này, cái tên nhìn qua không giống như là Đại Lực Viên này.

Nếu như bọn hắn muốn đi... trong lòng của Thần linh có chủ ý.

Thì ra là thế, Trần Phong rốt cuộc cũng hiểu rõ, nếu là như thế, vậy liền có thể giải thích được.

Coi như là vào một khắc trở thành sứ đồ, sẽ bị thần linh đóng dấu lên người, có thể sử dụng thần lực có cấp độ cao hơn, cũng có thể cung cấp nhiều tín ngưỡng hơn cho thần linh. Thần linh càng cường đại, sứ đồ tự nhiên sẽ càng cường đại.

Như vậy...đây chính là nguyên nhân mà vị thần linh này thà chịu nguy hiểm cũng muốn đem bọn hắn mang tới đây, bởi vì bộ tộc Đại Lực Viên, bởi vì năm ngàn người có thể tiếp cận với sứ đồ này quá mức kinh người!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao gã lại hào sảng như thế đối với Trần Phong.

Cho dù Trần Phong không có thiên phú!

Cho dù Trần Phong không có cách nào trở thành sứ đồ!

Thế nhưng năm ngàn Đại Lực Viên này lại là tài nguyên lớn nhất.

"Ta hiểu được." Trần Phong hiểu rõ.

"Như vậy, hiện tại phải làm như thế nào mới có thể trở thành sứ đồ?" Trần Phong nhìn về phía thần linh.

Ồ? Thần linh có chút ngạc nhiên, gã không nghĩ tới, Trần Phong lại không hỏi những sự tình khác. Dù sao, rất nhiều người có tư cách trở thành sứ đồ, sẽ tìm thần linh cao cấp hơn, cái tên này...

Nhưng gã nghĩ lại liền hiểu rõ, cùng với người thông minh nói chuyện, quả nhiên không cần phải vòng vo.

"Đi theo ta." Thần linh cười cười, gã đột nhiên cảm giác được, cái tên gia hỏa gọi là Trần Phong này, coi như không có cách nào trở thành sứ đồ cũng có thể lưu lại, hoặc là gã sẽ tìm một ít đồ, trợ giúp hắn trở thành sứ đồ.

Bởi vì hắn đầy đủ thông minh, ở trong một cái thế giới lớn như thế này, chung quy cũng cần phải có một người có khả năng trao đổi, không phải hay sao?

Trong nội bộ Thần điện.

Ở phía sau hội trường, là một cái quảng trường to lớn, thần điện ở trong ngọn núi này, không thiếu nhất, chính là sân bãi. Trong sân rộng to lớn, chỉ có một cái bóng đang lắc lư, tản ra ánh sáng lấp lánh, rất là dọa người.

Hưu! Từng đạo ánh sáng có tốc độ kinh người.

"Trở thành sứ đồ, rất đơn giản."

"Chỉ cần đạt tới Cộng Minh đỉnh phong, đối với việc lĩnh ngộ thần lực đạt đến tiêu chuẩn, liền có tư cách trở thành sứ đồ, còn lại, chính là sự tình của thần linh."

"Từng thần linh, đối với việc khảo thí thần lực đạt tiêu chuẩn đều có tiêu chuẩn của mình."

"Mà tiêu chuẩn của ta..." Thần linh chỉ một ngón tay vào đạo ánh sáng trong sân rộng, nói: "Đánh bại nó, là có thể trở thành sứ đồ."

Xoạt! Ánh sáng ngưng kết, thân ảnh của nó đang phiêu hốt, vậy mà vào giờ khắc này lại đứng im, khiến cho mọi người thấy rõ hình dạng của nó, đó không phải là cái gì quá kỳ lạ! Mà là một người gỗ!

Người máy? Trong lòng của Trần Phong kinh ngạc.

Không hổ là thần linh, vậy mà có thể dùng loại phương thức này, chế tạo ra người máy.

Mặc dù là được làm từ gỗ...thế nhưng cái trình độ linh mãnh kia, cái trình độ sử dụng thần lực kia, lại phi thường mạnh mẽ, xem ra, đây chính là khảo hạch mà vị thần linh này nói.

"Đề ta tới!" Cự viên hưng phấn, sau khi thực lực được tăng cường dữ dội, đã thật lâu không được đường đường chính chính đánh qua một trận.

Nhất là hôm nay! Hắn từ trình độ Giác Tỉnh Giả đỉnh phong một mạch vọt thẳng vào trình độ Cộng Minh đỉnh phong, thực lực tăng lên dữ dội, toàn thân phun trào thần lực, cảm thấy kích động không thôi, hận không thể lập tức phát tiết một phen.

"Tới đi!" Hắn gào thét một tiếng.

Oanh! Thân thể cao lớn của Cự viên nhảy vào sân rộng.

"Rống!" Cự viên rống to một tiếng, hắn hưng phấn phun trào thần lực ra, giống như Chiến Thần buông xuống.

Quang ảnh kia có tốc độ cực nhanh, căn bản là không tìm thấy vị trí của nó, thế nhưng như thế thì tính sao? Cự viên có hình thể đầy đủ không lồ, cơ hồ có thể bao trùm một khoảng lớn.

Oanh! Uy thế kinh khủng giáng lâm, hết thấy Đại Lực Viên để tràn đầy mong đợi quan sát Cự viên.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, thân thể không lồ của Cự viên dùng một loại tốc độ nhanh hơn bắn ngược trở về, trực tiếp nện vào ngọn núi, lưu lại một cái hố hình người thật sâu...

Hết thấy Đại Lực Viên kinh ngạc, Cự viên hơn nửa ngày mới có thể từ bên trong leo ra, lộ ra vẻ mặt kinh sợ.

"Chuyện này...đây là lực lượng của sứ đồ?" Cự viên kinh ngạc tán thán, sau đó rất nhanh liền trở nên hưng phấn: "Thật là lợi hại! Ta sớm muộn cũng sẽ trở thành sứ đồ!"

Trên khóe miệng của Thần linh lộ ra một nụ cười cơ hồ nhìn không thấy.

Lần chiến đấu này, cũng là vì để cho đám người này, mở mang một chút kiến thức về lực lượng chân chính của sứ đồ! Để cho bọn hần biết, gã mặc dù chỉ là một tiểu thần linh bình thường, thế nhưng cuối cùng cũng là thần linh!

"Người cũng muốn thử một lần chứ?" Thần linh liếc mắt nhìn Trần Phong.

"Được." Trần Phong đáp ứng, hần biết, thần linh muốn để cho bọn hần hiểu rõ chênh lệch, sau đó lại cho bọn hần một quả táo ngọt, thế nhưng...

Trần Phong siết chặt nắm đấm, hần lại thật sự muốn thử xem, chính mình bây giờ, cùng với sứ đồ chênh lệch bao nhiêu!

Dù sao, vào trước khi nắm giữ thần lực, hần đã có thể bộc phát ra uy năng Giác Tỉnh giai đoạn 10.000, mà bây giờ, hần thân là người Cộng Minh đỉnh phong, nếu như đồng bộ cùng với người tí hon...

Trần Phong đi vào sân rộng, dưới con mắt của mọi người, trước khi đạo ánh sáng kia vọt tới, hần hít vào một hơi thật sâu, rất là bình tĩnh đánh ra một

quyền, một quyền cường đại nhất từ trước tới nay.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, đạo ánh sáng đang vọt tới trước người Trần Phong trong nháy mắt cứng đờ.

Oanh! Mảnh gỗ vụn bay loạn, đạo ánh sáng nguyên bản hoàn chỉnh trong nháy mắt nổ tung, mảnh gỗ rơi lả tả trên mặt đất.

Roạt! Thanh âm thanh thúy vang lên.

Xoạt! Toàn bộ thế giới bỗng nhiên trở nên an tĩnh, thần linh nguyên bản khoan thai tự đắc xem náo nhiệt bỗng nhiên đờ ra, không thể tưởng tượng nổi nhìn một màn này, con mắt trừng lớn, lần thứ nhất lộ ra biểu tình cực kỳ khiếp sợ.

Ách...Trần Phong có một chút xấu hổ.

"Cái này...không phải là ta cố ý." Trần Phong buông tay nói.

"Ngươi..." Thần linh hít vào một hơi thật sâu, sắc mặt trở nên tái xanh, dường như đang áp chế cái gì đó, hơn nửa ngày sau mới mở miệng nói: "Chúc mừng ngươi, thành công, kể từ hôm nay, ngươi chính là sứ đồ của ta."

"Sứ đồ duy nhất."

Không có uy nghiêm

Duy nhất...Trần Phong hơi kinh ngạc: "Ngài ngay cả một sứ đồ cũng không có?"

"Vốn là có." Thần linh lộ ra vẻ mặt âm trầm: "Chính là thủ lĩnh của Thụ Nhân tộc, thế nhưng bây giờ đã không có."

Có ý gì? Trần Phong có một chút mờ mịt, mãi đến khi hắt từ ánh mắt của thần linh nhìn tới những mảnh gỗ tản mát trên mặt đất, trong lòng liền giật mình, trời ạ không thể nào...con m* nó đây là thủ lĩnh của Thụ Nhân tộc hay sao? ?

Thế mà lại là Trần Phong...Thần linh cũng rất bất ngờ, bằng vào hình thể của Trần Phong, bất luận nhìn như thế nào cũng đều khó có khả năng bộc phát ra uy năng kinh người như thế, thế nhưng hết lần này tới lần khác hắt lại có thể dùng một quyền miểu sát sứ đồ của gã, chuyện này có chút kinh người.

Phải biết rằng, tên Thụ Nhân tộc kia chính là sứ đồ của gã.

Điều này có ý nghĩa gì? Mang ý nghĩa là tên Thụ Nhân tộc kia có thực lực vượt qua xa xa đám Đại Lực Viên này!

Gã để cho thủ lĩnh của Thụ Nhân tộc tiến hành khảo thí, chính là muốn mở mang kiến thức cho đám Đại Lực Viên biết về sự mạnh mẽ của sứ đồ, biểu lộ một thoáng uy quyền của gã, cũng cho bọn hắt một tia hy vọng, chỉ thế mà thôi.

Mà bây giờ, sứ đồ của gã đã bị Trần Phong đánh nát bét.

Điều này rất khó tiếp thu, ở bên trong năm ngàn Đại Lực Viên này, người gã không coi trọng nhất chính là Trần Phong. Không phải là bởi vì Trần Phong không có thực lực, mà là bởi vì thiên phú của hắt đối với cảm ngộ thần lực kém đến mức đáng thương! ! !

Kém đến mức không có thuốc chữa! Phải biết rằng, trở thành sứ đồ có hai cái điều kiện tất yếu, một trong số đó chính là lĩnh ngộ đối với thần lực phải đạt đến mức độ cao nhất!

Mà Trần Phong...đừng nói là mức độ cao nhất, ngay cả mức độ thấp nhất cũng không đạt tới. Với thiên phú như vậy, coi như cho hắn thần lực, hắn thật sự có thể lĩnh ngộ được cảnh giới sứ đồ hay sao?

Ngay cả chính thần linh cũng hết sức hoài nghi, thế nhưng mà, nếu đã nói ra lời như vậy, thì gã nhất định phải làm, huống chi, hiện tại nếu như không đem Trần Phong biến thành sứ đồ, thì gã coi như là ngay cả một sứ đồ cũng không có!

"Tới đi." Thần linh rốt cục cũng làm ra quyết định.

Thần linh hít vào một hơi thật sâu, dùng một ngón tay điểm vào mi tâm của Trần Phong, hào quang nhàn nhạt lấp lánh.

Ồ...ô...n...g ——Khế ước thần linh lấp lánh, lần này, không còn là khế ước thần linh phổ thông, mà là khế ước chân chính không thể chuyển đổi, khế ước sứ đồ! Một khi ký kết cái khế ước này, Trần Phong sẽ trở thành người của gã! Trở thành sứ đồ của gã!

"Đi." Thần linh nhẹ nhàng điểm một cái, một cái khế ước sứ đồ tiến vào trong cơ thể của Trần Phong, bắt đầu vận chuyển.

Oanh! Thần lực phun trào.

"Bắt đầu." Tâm thần của Trần Phong chấn động, hắn biết thần linh nghĩ như thế nào, bất quá hắn cũng không lo lắng.

Trước đó sở dĩ xuất hiện loại hiện tượng kỳ quái kia, là bởi vì Tiểu Ảnh thôn phệ thần lực, lần này hắn đã bảo Tiểu Ảnh giữ yên lặng, không nên tùy tiện ăn loạn cái gì.

Cho nên...lần này hắn là có thể ở trong nháy mắt bước vào cảnh giới sứ đồ, khiến cho vị thần linh này bị sốc? Trần Phong có một chút tự đắc.

Có thể thấy thần linh biểu lộ ra vẻ khiếp sợ, cũng là một trải nghiệm không tệ, chỉ có điều là, theo việc khế ước sứ đồ tràn vào, Trần Phong kinh ngạc phát hiện ra, mình vẫn không có bất kỳ một phản ứng nào.

...

Ồ? Trần Phong theo bản năng nhìn về phía trong thức hải, tại sao lại như vậy, Tiểu Ảnh rõ ràng đã nghỉ ngơi, cỗ thần lực kia đến cùng... Trần Phong liếc nhìn, liền ngây người.

Ở bên trong thức hải, vào thời điểm thần lực tuôn trào vào bên trong, liền lặng yên không một tiếng động biến mất...cỗ thần lực kia...toàn bộ đều bị người tí hon hấp thu! ! !

"? ? ?" Trần Phong có một chút bối rối.

Trời ạ, nó thật sự hấp thu được thần lực sao? Hắn bỗng nhiên nhớ tới tình huống lần trước, bởi vì Tiểu Ảnh xuất hiện nuốt chửng thần lực! Mà lần này không có Tiểu Ảnh, thần lực vậy mà lại bị người tí hon hấp thu, chẳng lẽ là do bước vào cảnh giới Cộng Minh nên người tí hon có thêm công năng hấp thu thần lực!

Vì cái gì? Trần Phong hơi nghi hoặc một chút, hắn có chút không hiểu rõ, tên người tí hon này, có thể hấp thu thần lực giống như là chỉ có một đặc tính duy nhất, chính là không để cho hắn thu hoạch được thần lực, ngăn cản hắn tiếp tục tăng cường thực lực!

Chỉ thế mà thôi, chứ không còn tác dụng gì khác, dù sao thì vào thời điểm chiến đấu, cũng không thể ném nó ra bên ngoài để ngăn cản thần lực của đối phương a? Mặc dù Trần Phong rất muốn làm như vậy.

"Người thế nhưng lại cản trở ta a..." Trần Phong thở dài, hắn thật sự không nghĩ tới, người tí hon một mực mang đến lực lượng cho hắn, lại ở vào thời khắc mấu chốt này giống như xe bị tuột xích, thần lực của thần linh liên tục không ngừng tuôn ra, lại hoàn toàn giống như là đá chìm vào đáy biển.

Sắc mặt của Thần linh có một chút khó coi, gã biết Trần Phong có thiên phú thần lực kém, thế nhưng không nghĩ tới, sẽ kém đến loại tình trạng này!

Trước đó giúp cho Trần Phong đạt tới cảnh giới Cộng Minh đã rất tốn sức, hiện tại muốn tăng cường thực lực đến cảnh giới sứ đồ, quả nhiên so với trong tưởng tượng còn khó hơn rất nhiều, thế nhưng, gã chỉ có thể kiên trì.

Oanh! Thần lực phun trào, Thần linh khê cắn môi, thôi động càng nhiều thần lực đưa vào cơ thể của Trần Phong. Gã quyết định, dùng thần lực mạnh mẽ của chính mình, cứ thế mà trợ giúp Trần Phong bạo lực xông tới, thế là, cỗ thần lực kinh khủng kia cứ từng lớp từng lớp tràn vào, tiến vào trong thức hải của Trần Phong...vô cùng vô tận.

Oanh! Người tí hon ở trong thức hải nghênh đón từng đợt trùng kích, thần lực giống như là sóng biển, nhưng chỉ cần gặp phải người tí hon liền ngừng lại, bỗng nhiên tan rã, vô luận là thần lực ở phía ngoài cuộn trào cỡ nào.

Trong thức hải vẫn một mực bình tĩnh như vậy, không có một tia gợn sóng.

...

Thời gian trôi qua.

Một phút đồng hồ... Hai phút đồng hồ... Ba phút...

"Các ngươi đang chơi cái trò gì thế?" Cự viên gãi gãi đầu, lộ ra vẻ mặt mờ mịt: "Thần linh đại nhân, tranh thủ thời gian làm khế ước đi chứ."

Hắn có chút kỳ quái, vị thần linh này nói rõ là sẽ ký kết khế ước, biến Trần Phong thành sứ đồ, làm sao đã trôi qua nửa ngày, vẫn bảo trì tư thế kỳ quái như thế cùng với Trần Phong, cũng không động đậy là sao?

"..."

Vẻ mặt của Thần linh càng trở nên khó coi hơn, gã cũng rất muốn hỏi vấn đề này đó? ! Rõ ràng là khế ước đã được thả ra, rõ ràng thần lực cũng đã được không ngừng thả ra! Làm sao lại không có một chút phản ứng nào? !

Cái tên này...mặt của Thần linh đen đáng sợ.

"..."

Trần Phong cũng hết sức xấu hổ, hắn có thể nói cái gì? Hắn biết rõ, trong cơ thể mình dường như xuất hiện một loại tình huống nào đó, cho nên hắn đã nghiêm túc suy nghĩ một chút, thận trọng đề nghị: "Nếu không, hãy bỏ qua chuyện này?"

"Bỏ qua chuyện này?" Thần linh nghe vậy liền xù lông.

Người dám xem thường ta? Lão tử thể nhưng là thần linh!

Thần linh nổi giận, gã cảm thấy mình là thần linh mà ngay cả một điểm uy nghiêm cũng không có.

Có thể khiêu chiến hấn?

Thần linh người ta chỉ cần tiện tay vung lên, cái gì cũng biến thành tốt, còn thần linh như gã, muốn khoe khoang mấy lần, đều không thành công, còn làm ra những chuyện xấu hổ.

Huống chi, sứ đồ còn tự nhiên chết mất một người! Hiện tại gã còn đường lui hay sao? Không có! Gã chỉ có thể cắn răng bước trên cái con đường gian nan này!

"Ta nói cho ngươi trở thành sứ đồ, thì nhất định sẽ trở thành sứ đồ." Thần linh lạnh lùng nói.

Oanh! Một chùm thần quang xuất hiện, gã một lần nữa thôi động thần lực, toàn diện tiến vào trong cơ thể của Trần Phong, lúc nào cũng có thể nhìn thấy trên người thần linh tỏa ra hào quang lấp lánh, toàn bộ quá trình, cũng so với trước đó càng thêm thần thánh vô cùng.

Một mạch Đại Lực Viên đều tràn ngập sự chờ mong, đây chính là quá trình ký kết sứ đồ hay sao?

Chỉ có Trần Phong là có một chút xấu hổ nhìn nguồn suối thần lực bị cắt ngang trong thức hải, thần lực có nhiều hơn nữa thì lại như thế nào, những thần lực này, căn bản là ngay cả tư cách tiến vào thức hải cũng đều không có a!

Những thần lực này... Trần Phong vừa muốn nói gì.

Bỗng nhiên, hấn cảm giác được người tí hon của chính mình, vậy mà nhìn qua có khí sắc khá hơn một chút, không phải là ảo giác, mà khí sắc thật sự thay đổi tốt hơn.

"Chẳng lẽ là..." Trần Phong nghi hoặc, nhờ được thần lực bổ sung, cho nên người tí hon đã có một chút cải biến?

Có khả năng! Trần Phong cảm thấy động tâm.

Như thế xem ra, người tí hon hấp thu thần lực, có lẽ cũng không phải là sự tình gì xấu! Trần Phong thử nghiệm đồng bộ cùng với người tí hon, ngạc nhiên phát hiện ra, uy năng của hắc đường như là thật sự được tăng cường!

Người tí hon, quả nhiên đã mạnh lên, Trần Phong cảm thấy xúc động.

Đây chính là hiệu quả thần lực của thần linh hay sao? Quá mạnh!

"Nó đang hấp thu thần lực, tăng cường thực lực bản thân." Trần Phong tỉnh ngộ.

Nguyên lai, đây chính là phương thức tăng cường thực lực của người tí hon.

Chỉ có điều là, cái phương pháp kia quá mức kinh người, ở dưới tình huống bình thường, căn bản là không có ai có khả năng nghĩ ra được chứ? Ai có thể biết, cái tên này lại dựa vào thần lực để đề thăng thực lực? !

"Như vậy liền phiên toái rồi." Trần Phong cười khỏ.

Bởi vì hắc bổng nhiên nghĩ đến, nếu như vậy...ừm...chỉ sợ hắc sẽ vĩnh viễn sẽ không thể trở thành sứ đồ!

Xoạt! Một cỗ thần lực phun trào, thần linh đại nhân của chúng ta vẫn còn đang nỗ lực điên cuồng phát thần thực ra, đáng tiếc, gã không biết là, những cỗ thần lực này đều trở thành chất dinh dưỡng của người tí hon, hoàn toàn không có một chút tác dụng nào.

Năm phút đồng hồ, tám phút đồng hồ, mười phút đồng hồ.

...

Sau cùng, vào thời điểm sắc mặt của Thần linh trở nên trắng bệch, gã rốt cục cũng từ bỏ, ký kết khế ước sứ đồ thất bại.

"Thiên phú thần lực của người, thật là kém." Thần linh thở dài, không thể nghi ngờ, gã trở thành thần linh nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ nhìn thấy qua sinh linh nào có thiên phú thần lực kém như vậy, cơ hồ là muốn ép buộc hắc trở thành sứ đồ, cũng đều khó có khả năng!

Chẳng lẽ Trần Phong không có thiên phú? Như vậy cũng không đúng, hẳn rõ ràng đã trở thành người Cộng Minh. Cho nên...hiển nhiên là thiên phú thần lực của Trần Phong chỉ kém đến một trình độ nhất định nào đó, cũng đúng, cho dù là bước vào cảnh giới Cộng Minh bình thường nhất này, cũng đã làm cho gã hao phí rất nhiều thần lực mới có thể thành công. Cho nên khi bước vào cảnh giới sứ đồ còn khó hơn gấp bội...

"Thất bại rồi?" Cự viên có chút mờ mịt hỏi: "Thực hiện cái quá trình này còn có thể thất bại?"

Hiển nhiên, Cự viên chưa từng nghe nói qua, ký kết khế ước còn có thể thất bại, trên lý luận, đối với sinh linh phổ thông mà nói, thần linh không phải đều là những tồn tại cao cao tại thượng, không gì không làm được hay sao?

"..."

Thần linh nghe nói vậy khuôn mặt liền tối sầm, gã còn có thể nói cái gì? Gã làm thần linh, đây cũng là lần đầu tiên gặp được loại chuyện này!

Từ khi đụng phải Trần Phong, gã có cảm giác như là mình vô cùng vô dụng, để chứng minh chính mình như trước vẫn là thần linh, gã quyết định thử một lần nữa. Cho dù là thần lực đã tiêu hao rất nhiều.

Đương nhiên...lần này, không phải là Trần Phong.

"Người đi qua đây." Gã bỗng nhiên chỉ một ngón tay vào Cự viên.

Mặc dù Cự viên có thực lực yếu kém, so với Trần Phong kém hơn quá nhiều, thế nhưng cũng đã đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất trở thành sứ đồ, miễn cưỡng hợp lệ.

Nếu như thế...

Xoạt! Gã điểm một chỉ vào mi tâm của Cự viên.

Oanh! Thần lực phun trào, khế ước sứ đồ xuất hiện.

Bởi vì Cự viên có thực lực hơi kém, cho nên cũng không có lập tức ký kết sứ đồ thành công, bất quá kèm theo thần lực của gã phun trào, trên người

của Cự viên lấp lánh kim quang, rất nhanh ngưng tụ lại.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, trên mi tâm của Cự viên có một ký hiệu kinh người lóe lên, ký kết sứ đồ thành công.

"Rống!" Cự viên gào thét một tiếng.

Phanh phanh phanh! Hắn liên tục đập vào trên lồng ngực mình mấy lần, có một chút hưng phấn, cảm thụ lực lượng cường đại bây giờ của chính mình, cảm thấy kích động không thể kiềm chế được, gào thét lên từng tiếng.

Thành công! Hết thảy Đại Lực Viên cũng cảm thấy hưng phấn không thôi.

Được rồi sao? Thần linh thở dài một hơi.

Mặc dù hao phí hơi nhiều thần lực, thế nhưng chung quy cũng đã thành công!

Vừa rồi đối với Trần Phong không ngừng thất bại, đã khiến cho gã gần như đánh mất sự tự tin, cứ cho là mình đã mất đi loại công năng này, nếu Cự viên đã thành công, như vậy căn bản là không phải là vấn đề về gã!

Cái tên Trần Phong này...

Thế là, gã lại thăm thăm nhìn về phía Trần Phong.

Trần Phong: "..."

Lão ca, có thể hay không dùng dùng loại ánh mắt đối đãi với người bệnh bị vô sinh này nhìn ta được hay không?

"Về sau, ngươi chính là sứ đồ của ta." Thần linh vỗ vỗ bả vai của Cự viên.

"Được." Cự viên hưng phấn, hắn có thể cảm nhận được loại cảm giác thần lực tương liên kia, từ sau khi trở thành sứ đồ, quan hệ của hắn cùng với thần linh, giống như là trở nên thân cận hơn rất nhiều, tự nhiên càng cao hứng hơn.

"Còn người..." Thần linh nhìn về phía Trần Phong, cũng rất là ưu thương nói: "Thiên phú Thần lực của người thật là kém, như vậy, để sau này lại tính tiếp."

"Trần Phong không thể trở thành sứ đồ?" Cự viên lần này xem như đã hiểu rõ, bỗng nhiên trở nên hung phấn: "Vậy ta có thể khiêu chiến hấn hay không?"

Ở trong bộ tộc Đại Lực Viên, chính là có quy tắc cường giả vi tôn, khiêu chiến cũng là một chuyện hết sức phổ biến, bọn hấn mặc dù hết sức tôn kính Trần Phong, thế nhưng cũng thường xuyên có ý muốn khiêu chiến Trần Phong.

Nhất là Cự viên, hấn thế nhưng đã thất bại vô số lần! Mà lần này, hấn thật vất vả mới có thể trở thành sứ đồ, Trần Phong lại không thể trở thành sứ đồ, hấn theo bản năng liền muốn khiêu chiến, nhưng mới vừa mở miệng liền bị thần linh trực tiếp kéo đi.

Nói đùa cái gì vậy? Gã vừa mới có một sứ đồ, cũng không muốn lại chết tiếp!

"Vấn đề của người, ta sẽ nghĩ biện pháp khác." Thần linh suy nghĩ một chút, vẫn không muốn từ bỏ Trần Phong, nghiêm túc nói ra đối với Trần Phong, dù sao thì thực lực mà Trần Phong biểu hiện ra, quả thực là quá mức kinh người!

Ngục

"Được." Trần Phong chỉ có thể cười khổ, loại vấn đề này, chỉ sợ là không có biện pháp nào có thể giải quyết.

Nguyên Anh hàng nhái...hấp thu thần lực...chỉ sợ chỉ có tìm ra vấn đề về người tí hon trước, mới có thể giải quyết, chỉ có điều là, vào ngay lúc này, Trần Phong bỗng nhiên cảm giác được một tia chấn động.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ gợn sóng lặng yên trôi qua.

"Người nào?" Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh, hắn chưa bao giờ cảm nhận được một cỗ gợn sóng nào rõ ràng như thế, một cỗ ba động kỳ dị lướt qua trong lòng, biến mất vô tung vô ảnh, giống như chưa bao giờ xuất hiện.

Vừa rồi...hắn lắc lắc đầu, cảm giác có một chút khác biệt, nhưng lại không phát hiện ra được đó là cái gì.

"Sao thế?" Thần linh rất là kỳ quái nhìn về phía Trần Phong.

"Ngài vừa rồi có cảm giác một cỗ gợn sóng lướt đến hay không?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"Không có." Thần linh có chút kỳ quái nhìn Trần Phong.

Trần Phong: "..."

Ngay cả thần linh đều không cảm giác được hay sao? Thế nhưng mà cái kia rõ ràng là...

Là ảo giác hay sao? Trần Phong nhìn người tí hon có khí sắc tốt hơn, làm sao có thể là ảo giác? ! Cái cỗ gợn sóng kia lướt qua, đã bị người tí hon hấp thu hết, khí sắc đã trực tiếp trở nên khá hơn rất nhiều!

Mà cái cảm giác quen thuộc kia...cỗ gợn sóng này trước kia tất nhiên cũng đã xuất hiện qua, chỉ là do lúc trước thực lực của hắn quá yếu, không thể

phát hiện được, mà bây giờ bởi vì có người tí hon, mới có thể bắt được.

"Tiểu Ảnh." Trần Phong phân phó trong lòng: "Nhìn chăm chăm vào nó cho ta, một khi xuất hiện..."

Ô...ô...n...g —— Tiểu Ảnh lấp lánh ánh sáng màu đỏ đáp lại.

Đó là cái gì? Tâm tư của Trần Phong lưu động, hắn luôn cảm thấy, tất nhiên là đã xảy ra chuyện gì đó, cho dù chỉ là trực giác của hắn.

Mà vào thời điểm hắn đang suy tư, bỗng nhiên có một tiếng nổ vang thật lớn truyền đến, giống như là lôi đình vạn quân, đánh vào cái dãy núi này, toàn bộ thần điện nổ vang, đánh thức tất cả mọi người.

"Người nào?" Thần linh giật dử, tại địa bàn của gã, lại còn có người dám tới gây rối? !

Gã đã thật sự phẫn nộ rồi.

Ở trước mặt đám Đại Lực Viên không có uy nghiêm còn chưa tính, ở trước mặt Trần Phong không có uy nghiêm còn chưa tính, bây giờ còn bị người ta đến địa bàn của mình khiêu khích?

Gã thế nhưng chính là thần linh cao cao tại thượng, thần linh vĩ đại!

Xoạt! Ánh sáng lưu động, Thần linh mang theo đám người Trần Phong trong nháy mắt xuất hiện ở cửa thần điện.

Ở nơi đó, có một số người đang gọi cửa.

Hừ! Thần linh hừ lạnh một tiếng: "Muốn chết!"

"Giao cho ta đi." Cự viên nhếch miệng cười một tiếng.

"Tốt, trước bắt..." Một câu của Thần linh còn chưa có nói xong.

Oanh! Thân ảnh kinh khủng của Cự viên đã buông xuống, bởi vì hình thể to lớn, cùng với thiên phú kinh khủng, lại thêm lực lượng sù đồ cường đại của

hắn bây giờ, khiến cho cả người của hắn giống như là đạn pháo nổ tung bắn tới.

Oanh! Một quả đạn hình cầu kính khủng nổ tung, đám người ở cổng thần điện nguyên bản có thực lực bất phàm, lại bị đập chết một mảng lớn!

"Bắt lại hỏi một chút rốt cuộc là chuyện gì..." Câu nói vừa rồi của Thần linh bây giờ mới nói ra hết.

"Ngài nói cái gì?" Cự viên quay đầu cười cười.

"Ha ha, không có gì." Thần linh lộ ra vẻ mặt cứng đờ, gã rất ít khi giết sứ đồ, bất quá suy nghĩ lại một chút, sứ đồ có thể tới đây, bình thường cũng đều là của các tiểu thần linh ở lân cận, bây giờ giết thì cũng đã giết rồi, gã cũng không sợ.

"Người, các người..." Một người còn sót lại hoảng sợ nhìn Cự viên, hiển nhiên không nghĩ tới, Cự viên vậy mà lại thật sự dám ra tay, nói: "Các người muốn chết hay sao, chỉ là một tiểu thần linh thấp kém..."

"Chết con m* mày." Cự viên dùng một bàn tay vỗ xuống.

"Ta là sứ đồ của Khâu Tạm Thành..."

Oanh! Tên sứ đồ đã bị trọng thương bị đập thành thịt vụn tại chỗ.

Khâu Tạm Thành...thần linh đột nhiên ý thức được sự không ổn, gã phun trào thần lực, điểm vào mi tâm của một cỗ thi thể, một cái phù văn thần lực lấp lánh, nhìn qua rất là quen thuộc.

NGỤC! Thần linh đột nhiên co rụt con người lại.

Đây là một trong những sứ đồ của vị thần linh cao cao tại thượng ở Khâu Tạm Thành kia! Bọn hắn tại sao lại ở chỗ này?

Chờ một chút, vấn đề hiện tại không phải là cái này. Thần linh bỗng nhiên ý thức được một cái vấn đề càng lớn hơn, sứ đồ của Ngục, bị Cự viên giết, mà lực lượng Cự viên sử dụng, giống như là lực lượng sứ đồ mà chính gã mới vừa ban cho...

Tại Khâu Tạm Thành, một đạo khí tức kinh người bỗng nhiên nổ tung:
"Hắn thật sự là lớn mật!"

Oanh! Khí tức đáng sợ bao phủ toàn thành phố, toàn bộ sinh linh run lẩy bẩy.

"Trời ạ, cổ khí tức này..."

"Thằng ngu nào đã trêu chọc đại nhân thế?"

"Bất kể là ai, hắn chỉ sợ là sắp xong đời rồi."

"Nhanh rời khỏi đây, chớ để bị ảnh hưởng đến."

Vô số sinh linh khiếp sợ nhìn về phía trung tâm thành phố, từng người nhanh chóng rời đi khỏi phiên khu vực này, chỉ sợ bị vị thần linh có cảm xúc không ổn định này làm ảnh hưởng đến.

"Rất tốt, nếu ngươi đã muốn chiến, vậy liền chiến đi." Ngục tản ra sát ý nồng đậm, hắn căn bản không nghĩ tới việc giết chóc quá nhiều, nhất là ở trước vấn đề khuyết thiếu thần linh hiện tại, Tội Ác Chi Thần đã chế định ra quy tắc, nói chung cũng không cho phép giết chóc, cho nên, hắn suy nghĩ thật lâu, vẫn quyết định, để cho sứ đồ của mình đi trước một chuyến, thế nhưng không nghĩ tới, sứ đồ của chính mình vậy mà lại bị chém giết tại chỗ! Chuyện này rất quá đáng.

"Ta đã sớm nói, cùng với những tên tiểu thần linh dã man này thì có cái gì mà giảng giải?" Một vị thần linh khác khinh thường nói: "Bọn hắn vừa dã man vừa vô tri, bất quá là may mắn nhờ vào cái thời đại này, trở thành thần linh mà thôi, cuối cùng bất quá cũng chỉ là những nhân vật ở tầng dưới chót mà thôi."

"Gã là cái gì thần linh?" Ngục lạnh giọng hỏi.

"Không biết." Vị thần linh kia bĩu môi nói: "Ai sẽ quan tâm đến danh hiệu của một tiểu thần linh."

Ngục đứng dậy, thần uy kinh khủng toả ra, tín đồ phổ thông bị giết còn chưa tính, bây giờ sứ đồ bị giết, hắn đã không thể không xuất thủ, đây là trận chiến đầu ở giữa các thần linh, sứ đồ căn bản không xen tay vào được.

Nếu vị thần linh kia đã muốn bóc lên thần chiến, vậy thì hắn nhất định phải ứng chiến!

"Vậy xem ra chỉ có thể đi một chuyến."

"Ta ngược lại muốn xem xem, gã đến cùng có thực lực như thế nào, lại dám chém giết sứ đồ của ta!"

...

Mà vào giờ khắc này, ở phía trên một dãy núi ở phạm vi bên ngoài Khâu Tạm Thành.

Vị thần linh kia có chút chờ đợi nhìn thi thể dưới chân, lại nhìn Cự viên đang dương dương đắc ý, đúng là nửa ngày còn chưa lấy lại được tinh thần, hắn thể mà vừa mới giết sứ đồ của Ngục rồi?

Trời ạ! Ngục thể nhưng chính là thần linh cao giai a!

Tiểu thần linh có chút muốn ngất, làm sao mọi thứ đang thật tốt, đã biến thành như thế này rồi?

"Ngài làm sao vậy?" Cự viên có chút kỳ quái nhìn bộ dạng vịn trán có một chút thống khổ của thần linh, có chút không thể hiểu được, thần linh tại sao có thể mắc phải chứng bệnh đau đầu đơn giản này?

Vắt chân lên cổ chạy trốn

Thật là kỳ quái.

Thần linh: "..."

Gã nhìn Cự viên nghiêm túc trước mắt, lại không biết trả lời hần như thế nào.

Nói thế nào bây giờ? Nói rằng ngươi là một con heo ngu ngốc, cũng không nhìn một chút xem đối phương là sứ đồ của ai, làm sao đã giết người ta rồi? Ngươi không biết rằng, giết sứ đồ của đối phương, sẽ tương đương với việc nhắc lên thần chiến hay sao? Thế nhưng mà gã lại nói không nên lời.

Bởi vì Cự viên cũng là vì gã mới ra tay, những sứ đồ của Ngục này có tính cách cũng quá mức phách lối, mới khiến cho Cự viên bạo lực ra tay, kết quả đã không cẩn thận đem bọn hần giết chết. Lại nói, đám sứ đồ này cũng đã chết, hiện tại xoắn xuýt việc này cũng không có ý nghĩa, cho dù tâm tình đã nổ tung, thế nhưng gã nhất định phải ổn định tâm thần của mình.

Gã biết, chính mình nhất định phải ổn định cảm xúc! Trước mắt...có thể chính là một lần nguy hiểm nhất từ lúc gã trở thành thần linh cho tới nay.

"Thần linh cao giai..." Gã ngẫm lại vẫn cảm thấy trái tim có chút băng giá.

Gã chỉ là thần linh cấp thấp nhất, khoảng cách so với thần linh cao giai, là trọn vẹn hai cái đại cảnh giới, nếu như đối quyết chính diện cùng với Ngục, gã tuyệt đối sẽ không sống qua nổi một hiệp! Bọn gã căn bản không phải là cùng một cấp bậc!

Cho nên nói, đánh nhau là chuyện không thể nào, cả đời này gã cũng khó có thể đánh được, hiện tại chỉ có thể lập tức chạy trốn, mới có thể miễn cưỡng sống sót.

Thần điện của mình... Thần linh có chút chua xót nhìn dãy núi trước mắt.

Toà thần điện này, gian phòng kia, đều là do gã nhọc nhằn khổ sở dùng thần lực khắc ra từng cái một, làm một thần linh lẻ loi trơ trọi, gã đã mất không biết bao nhiêu thời gian mới có thể hoàn thành xây dựng thần điện.

Mà bây giờ...thân ảnh của gã có một chút thê lương.

Hiển nhiên, gã dù như thế nào cũng không nghĩ đến, chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy ngày, chính mình lại biến thành một thần linh lang thang phải chạy trốn tứ phía!

Đây con m* nó là chuyện gì! Gã gặp được Trần Phong cùng với Cự viên, đến cùng là chuyện tốt hay xấu? Chính gã cũng không biết.

"Đi thôi." Gã khẽ cắn môi, quyết định mang theo mọi người chạy trốn.

"?" Cự viên gãi gãi đầu, hiển nhiên chưa có lấy lại được tinh thần.

Vị thần linh này không giống như là một thằng ngốc, làm sao sau khi thấy một cái phù văn trên trán của người ta, lại đứng tại chỗ bất động nghĩ ngợi nửa ngày, rồi quyết định mang theo mọi người rời khỏi nơi này?

Là do dây thần kinh não đột ngột bị đứt?

"Ngục." Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư, hắn đã nghe qua cái danh hiệu này, là thần linh cao giai của Khâu Tạm Thành, sứ đồ của vị thần linh này vì chuyện gì lại đi tới đây? A đúng rồi, rất có thể là vì sự tình tin đồn mất tích.

Trong lòng của Trần Phong hiểu rõ, chỉ có khả năng này, mới có thể khiến cho những tên kia tới. Mà đáng buồn nhất là, mấy tên sứ đồ này bởi vì quá mức tự đại, cho rằng không có ai dám ra tay với mình, mới bị tên gia hoả Cự viên này dùng một kích toàn lực, trực tiếp giết sạch.

"Thì ra là thế." Trần Phong xem như đã hiểu rõ, cho nên nói, vị thần linh đáng thương của bọn hắn này, lần này lại cộng một cái nỗi oan ức thật to.

"Đi thôi." Trần Phong vỗ vỗ vào bả vai của Cự viên, giải thích: "Chúng ta có quá nhiều người, cho nên phải dọn nhà."

"Ồ." Cụ viên bùi ngùi mãi không thôi: "Ở cái thời đại này, làm thần linh cũng không dễ dàng a."

"..."

Thần linh nghe vậy khóe miệng liền hơi hơi run rẩy, con m* nó chuyện này là bởi vì ai? !

Thế là, trong vòng một canh giờ sau khi mấy tên sứ đồ kia bị Cụ Viên giết chết, thần linh liền mang theo Trần Phong cùng với tất cả mọi người Đại Lực Viên, vất chân lên cổ mà chạy, chỉ để lại một tòa thần điện trống rỗng.

Gió lạnh thổi qua, thần điện trống rỗng càng lộ ra vẻ thê lương.

Một lát sau, ánh sáng lấp lánh, hai đạo thân ảnh kinh khủng buông xuống, thành linh đứng là Ngục cùng với đồng bạn của hắn, hai vị thần linh cao giai!

Ngục nguyên bản dự định tự mình chạy tới, thế nhưng đồng bạn của hắn cân nhắc đến chuyện đối phương vô duyên vô cớ khiêu khích, cũng có thể là đã bày ra bẫy rập chờ Ngục buông xuống.

Có thể là một lần phục kích, ngẫm lại đã từng có một vị thần linh bởi vì vậy mà chết, cho nên lần này cả hai vị đều tới.

Nhưng mà...cái mà bọn hắn thấy, chỉ có tòa thần điện trống rỗng thê lương này.

Trên mặt đất, vẫn còn lại thi thể của mấy vị sứ đồ kia, ừm... máu chảy ra còn chưa kịp khô, hiển nhiên là không có ai dọn dẹp qua, mà toàn bộ thần điện, càng là không có một người!

"Gã đâu? ? ?" Ngục chau mày, hắn không tin một thần linh dám chém giết sứ đồ của hắn, lại trốn tránh hắn.

"Chắc là sắp đi ra rồi?" Vị thần linh kia suy đoán.

"Vậy thì chờ một chút." Ngục trầm giọng nói, chuyện Sứ đồ bị giết này, hắn nhất định phải giải quyết.

Nhất là, hắn hiện tại, có thể thấy được những thi thể sứ đồ của mình, mặc dù chết con mắt cũng trợn trừng lên, hiển nhiên là không tin chính mình sẽ chết đi như vậy.

"Cũng tốt." Vị thần linh kia thu liễm lại khí tức, cùng với Ngục ở chỗ này chờ đợi.

Một giờ...Hai giờ...Năm giờ...Mười giờ...

Một ngày lặng yên trôi qua, một mực đến khi sắp kết thúc ngày thứ hai, Ngục mới không thể tin được tiếp nhận một sự thật, cái tên thần linh phách lối dám can đảm chém giết sứ đồ của hắn kia, thế mà đã thật sự chạy trốn! !

"Không có." Ngục tìm khắp toàn bộ thần điện.

Trước đó vị thần linh kia đã mang đi tất cả mọi người, có rất nhiều thứ còn mang theo khí tức, có thể biết được, hai ngày trước đích thật là có thần linh ở đây. Mà bây giờ, lại không có.

"Từ cảm ứng thần lực mà nói, hắn chỉ là một tiểu thần linh." Vị thần linh kia phân tích.

"Nếu là tiểu thần linh, vì cái gì lại dám giết sứ đồ của ta?" Ngục phẫn nộ.

"Ừm..." Vị thần linh kia suy nghĩ một chút, sau cùng lắc đầu nói: "Chuyện này chỉ có trời mới biết."

"Tìm cho ta! Ta cũng không tin không tìm ra được!" Ngục nổi giận.

Không có cách nào phát tiết lửa giận, thế là, hắn điều động hết thủy tín đồ và sứ đồ của mình, đi khắp nơi tìm kiếm, nhưng mà, sau cùng cũng không tìm được một chút manh mối nào.

Tên thần linh kia, đã biến mất, chỉ có Ngục từ trên các cỗ thi thể, tìm ra được một chút thần lực mà gã đã sử dụng. Ngoại trừ cái đó ra thì không còn bất luận một cái manh mối nào.

Nơi này vốn là ở tít ngoài rìa Khâu Tạm Thành, cách đó không xa chính là địa phương của các thần linh khác, bởi vì nguyên nhân tranh đoạt tín ngưỡng, quan hệ của hắn với mấy vị thần linh này cũng không thể nói là tốt.

Liên hợp để truy xét là không tồn tại.

Huông chi...có trời mới biết cái tên thần linh kia đến cùng đã đi đến nơi nào? Một khi gã không thi triển thần lực, một lòng một dạ muốn ẩn trốn, ngoại trừ Tội Ác Chi Thần vĩ đại, cơ hồ không có bất kỳ một thần linh nào có thể tìm được gã!

"Một ngày nào đó, gã sẽ xuất hiện." Ngục nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Trong tay của hắn, đúng là một chút thần lực của vị thần linh kia.

Đào góc tường

Có cái này, chỉ cần vào thời khắc vị thần linh kia xuất hiện, là hẳn có thể lập tức biết được! Chỉ cần cảm ứng được thần lực tương tự, nhất định có thể tìm được gã!

Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là, tên kia đã mang đi hơn một ngàn bộ lạc chung quanh Khâu Tạm Thành! ! !

Nhiều sinh linh như vậy! Tên thần linh kia làm sao có thể mang đi? ! Hoặc là, gã muốn dẫn mọi người đến nơi nào?

"Ta có một cái dự cảm không tốt." Đồng bạn của Ngục bỗng nhiên mở miệng nói: "Có phải hay không là thần linh ở các thành phố lân cận, vì muốn mở rộng tín đồ, cho nên đã cố ý đến nơi này của chúng ta mang các bộ lạc đi."

"Không có khả năng." Ngục không có một chút do dự lắc đầu: "Sẽ không có ai làm như thế."

Bởi vì bọn hắn không dám! Bởi vì loại chuyện này, không thể nghi ngờ là đào góc tường, là thâm cừ đại hận, nếu như là do các thành phố lân cận làm, một khi bị Ngục phát hiện, tuyệt đối sẽ tìm bọn hắn liều mạng!

Đến lúc đó, chính là thần chiến chân chính! Tuyệt đối là tử địch! Nếu thật sự là do các thành phố lân cận làm, bằng vào số lượng sinh linh khổng lồ kia, căn bản là không có cách nào giấu diếm.

"Vậy thì gã sẽ dẫn mọi người đến nơi nào?"

"Không biết."

"Tín đồ ở các thành phố lân cận, cũng nói là không nhìn thấy bất cứ một điều dị thường nào."

"Hơn một ngàn bộ lạc, có mấy triệu nhân khẩu, làm sao có thể vô duyên vô cớ biến mất, cái tên thần linh kia, rốt cuộc là ai, đến cùng vì sao lại làm như thế? !"

Ngục không thể nào hiểu được, đồng bạn của hắn cũng không thể nào hiểu được, hết thầy thần linh ở Khâu Tạm Thành, suy tư thật lâu, vẫn như cũ không biết là vì nguyên nhân gì.

Hiển nhiên, bọn hắn sẽ không biết, ý nghĩ của bọn hắn từ lúc mới bắt đầu đã sai, tất cả những thứ này bất quá là do vị thần linh kia thay một số người công nôi mà thôi.

"Tiếp tục tìm kiếm."

"Chúng ta nhất định phải tìm được nguyên nhân."

"Bất quá trước lúc này, chúng ta nhất định phải coi trọng một vấn đề khác." Ngục thở dài thật sâu nói: "Đó là nếu như không tìm được hơn một ngàn bộ lạc kia, chúng ta đến cùng nên làm cái gì?"

Đây là một cái vấn đề đau đầu nhất, hơn một ngàn bộ lạc của bọn hắn đã mất tích! Đây chính là căn cơ của Khâu Tạm Thành, những bộ lạc này đã mất đi, Khâu Tạm Thành trong vòng mấy chục năm tương lai, có khả năng sẽ không bổ sung được bất luận một tín đồ nào!

Đây không thể nghi ngờ là một chuyện vô cùng đáng sợ.

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Đây là vấn đề thực tế nhất.

Hai người Ngục trở lại Khâu Tạm Thành, có rất nhiều thần linh ở cùng một chỗ thảo luận mấy ngày mấy đêm, sau khi xác định là việc tìm kiếm những bộ lạc mất tích không có một chút tiến triển nào, chỉ có thể sử dụng biện pháp dự bị.

"Tuyển dụng đi."

"Tuyển dụng?"

"Đúng vậy, cung cấp điều kiện càng tốt hơn, để cho thủ hạ lặng lẽ tuyên bố cho những bộ lạc ở các thành phố lân cận khác, hấp dẫn bọn hăn tới, trở thành một phần tử của Khâu Tạm Thành."

Nói trắng ra chính là đào góc tường của các thành phố lân cận.

"Chuyện này không tốt lắm đâu."

"Người còn có biện pháp nào tốt hơn?"

"Ách, không có."

"Chúng ta cung cấp điều kiện càng tốt, đây chỉ là sự cạnh tranh mà thôi, tình huống hiện tại rất đặc biệt, phải đối đãi đặc thù, chúng ta nhất định phải nhanh chóng bổ sung các bộ lạc ở xung quanh, bằng không thì trong tương lai Khâu Tạm Thành tất nhiên sẽ ngã xuống."

"Hiểu rõ."

"Hi sinh lợi ích ngắn ngủi, đổi lấy tương lai, đây chính là chuyện mà chúng ta phải làm hiện tại."

"Hiểu rõ."

"Chúng ta không cần mở ra điều kiện quá tốt, cũng không cần hết thảy các bộ lạc ở thành phố lân cận đều tới, chỉ cần khoảng mấy trăm bộ lạc đi tới, như vậy là đủ rồi."

"Hiểu rõ."

"Tuyệt đối không nên quá phận, chúng ta cũng không muốn đồng thời chọc giận hết thảy thần linh của các thành phố khác."

"Hiểu rõ."

Thế là, rất nhanh, một tin tức liên quan tới Khâu Tạm Thành tuyển dụng bộ lạc với đãi ngộ cao, bắt đầu lặng yên không một tiếng động truyền ra, đã thật sự có một chút bộ lạc, bắt đầu lặng yên không một tiếng động di chuyển về Khâu Tạm Thành.

Mà các thần linh ở các thành phố lân cận cũng chú ý tới điểm này.

"Khâu Tạm Thành, thật là quá mức."

"Thế nhưng bọn hãn cuối cùng cũng không có gây ra thần chiến."

"VẬY CŨNG KHÔNG ĐƯỢC."

"Người tốt nhất đừng nhúng tay, nghe nói Khâu Tạm Thành gần đây đã xảy ra chuyện, có hơn một ngàn bộ lạc mất tích, bên ngoài thành phố của bọn hãn hiện tại đã trống rỗng, cho nên mới dùng loại phương pháp này."

"Là thật hay giả?"

"Đương nhiên là thật, cho nên...không cần phải hạn chế quá nhiều, nếu như hết thủy thành phố thật sự hạn chế hoàn toàn Khâu Tạm Thành, Khâu Tạm Thành ngay cả một tin đồ cũng chiêu thu không được...bọn hãn coi như sẽ thật sự nổi khùng, đến lúc đó mới là thần chiến thật sự."

"Thôi được rồi, bất quá cũng không thể để cho bọn hãn tùy ý như thế chứ."

"Rất đơn giản, người cũng thả ra một chút điều kiện ưu đãi, vền vền nhằm vào những người có tư cách trở thành sứ đồ, cho bọn hãn tài nguyên tốt nhất, đãi ngộ tốt nhất! Giữ những hạt giống này lại, còn lại sao... những người không có tư cách hoặc là không có dã tâm trở thành sứ đồ, có thể từ bỏ."

"Có thể." Các thần linh ở những thành phố còn lại cũng làm quyết định.

Sau cùng bọn hãn quyết định tăng đãi ngộ lên để lưu lại những hạt giống tốt, để cho những kẻ yếu kém hoặc không có ý chí chiến đấu, đi đến Khâu Tạm Thành, đây cũng là một loại cơ chế đào thải biến tướng.

Đối với chuyện này, Khâu Tạm Thành chỉ có thể ngậm thừa nhận!

Bọn hãn hiện tại không có bất kỳ một bộ lạc nào ở bên ngoài, cho nên dù là ai cũng phải nhận! Còn những người bị đào thải kia, bọn hãn thậm chí còn không thể cự tuyệt! Đối với điều kiện do các thành phố khác đưa ra, bọn hãn cũng chỉ có thể tiếp tục gia tăng đãi ngộ, hi sinh nhiều hơn một chút,

tranh thủ tuyển nhận thêm những người có thiên phú. Bất quá phần lớn người có tư cách trở thành sứ đồ, sẽ không nguyện ý tới.

Trận chiến tranh không có khói lửa này, lặng yên diễn ra.

Mấy tòa thành phố nguyên bản còn có một chút tranh đấu, vậy mà khó có được một khoảng thời gian chung sống hòa bình.

Hiện tại, chỉ có cạnh tranh tài nguyên!

Mà vào giờ khắc này, vị tiểu thần linh kia cùng với đám người Trần Phong, hiển nhiên cũng đã nghe được tin tức này.

"Các công ty lớn bắt đầu cướp người!" Đây là phản ứng đầu tiên của Trần Phong.

Bởi vì một trung tâm đào tạo lao động nào đó đóng cửa ngoài ý muốn, dẫn đến công ty Khâu Tạm thiếu khuyết hàng loạt nhân tài, chỉ có thể bắt đầu đi bắt đầu đào góc tường quy mô lớn từ những công ty khác...những công ty khác vì giữ lại nhân tài, bắt đầu tăng tiền lương lên.

Đây là những gì mà Trần Phong thấy được, mà chuyện này...đối với hắn mà nói, cũng là một cơ hội tuyệt vời! Thực lực bây giờ của Trần Phong rất là quý giá.

Thực lực của bản thân hắn tự nhiên không cần phải nhiều lời, chỉ có trình độ Cộng Minh giai đoạn 10, vừa mới đi đến cánh cửa Cộng Minh đỉnh phong, sau khi được người tí hon tăng lên gấp bội, miễn cưỡng có thể đi đến trình độ sứ đồ giai đoạn 1.

Tuyệt thế thiên tài

Sau đó, liền không có sau đó, bởi vì Trần Phong vừa mới phát hiện ra một cái sự tình kinh người—— ở cái giai đoạn này, hắn không có cách nào tăng cường thực lực.

Bởi vì hắn không có cách nào Cộng Minh cùng với thần linh, ngay cả trình độ Cộng Minh giai đoạn 10 này, đều là do vị thần linh mới quen này, nhọc nhằn khổ sở trợ giúp hắn tăng lên, chính hắn, căn bản không có khả năng lĩnh ngộ!

Dưới tình huống bình thường, Thần linh chỉ gợi mở, giúp người vượt qua cái ngưỡng cửa này, còn lại thì người phải tự mình lĩnh ngộ.

Mà Trần Phong, thì lại được thần linh điên cuồng giúp đỡ cùng với nhét vào vô số thần lực, đãi ngộ tốt đến mức không tưởng, thế nhưng coi như là như thế, cũng bất quá chỉ mới đạt tới trình độ Cộng Minh giai đoạn 10.

Coi như muốn bạo lực khiến cho Trần Phong tăng đến cảnh giới sứ đồ đều làm không được!

Tự Trần Phong lĩnh ngộ? Không tồn tại!

Cho nên, ở dưới loại tình huống này, Trần Phong gần như không có cách nào tự đề thăng, đúng như vị thần linh kia suy đoán, Trần Phong rất có thể sẽ vĩnh viễn kẹt tại cái cảnh giới này.

"Cộng Minh sao?" Trần Phong thở dài.

Cộng Minh, đại biểu cho việc lĩnh ngộ đối với thần lực của thần linh, thật đáng tiếc, sự lĩnh ngộ của hắn đối với thần lực dường như là bằng không.

"Làm sao lại như vậy?" Trần Phong gãi gãi đầu, kỳ quái, hắn làm sao lại không có cách nào Cộng Minh?

Xoạt! Trần Phong một lần nữa thử lĩnh ngộ, vẫn không có bất kỳ một phản ứng nào.

"Quả nhiên." Trần Phong đối với biện pháp lĩnh ngộ đã không ôm bất cứ một hy vọng nào.

Như vậy ——muốn tăng cường thực lực, chỉ còn lại một biện pháp.

Nguyên Anh hàng nhái! Lần trước Trần Phong đã phát hiện ra , cái đồ chơi này sau khi hấp thu thần lực, dường như có thể tăng thực lực lên một trình độ nhất định, khiến cho chuyện liên quan tới vận dụng 'Tăng gấp bội' càng trở nên trôi chảy, thuận thực hơn. Thậm chí, là càng cường đại hơn.

Nói như thế nào đây? Nếu như trước kia là 10 x 10, hiện tại dường như biến thành 10 x 10 x 1, một loại biến hóa hết sức kỳ quái, cho dù trên bản chất uy lực cũng không có chênh lệch gì.

A, lần trước sau khi tăng cường thực lực, giống như đã biến thành 10 x 10 x 1,001.

Cho dù hết sức mỏng manh, thế nhưng đây có phải hay không là mang ý nghĩa cho một sự khởi đầu mới?

Bản thể của Trần Phong vẫn như cũ ở vào trạng thái không có cách nào tăng cường thực lực, thế nhưng nếu như uy lực tăng gấp bội lại tiếp tục được tăng lên thì sao? Nếu như cái bội số 1,001 kia tiếp tục được tăng lên thì sao? Nó có thể hay không biến thành số 2, số 3 hoặc là con số càng cao hơn?

Thậm chí...sau cùng nó cũng lại biến thành số 10! Đến lúc đó, Trần Phong với trình độ Cộng Minh giai đoạn 10, thậm chí có thể phát huy ra uy năng Cộng Minh giai đoạn 1000! Một con số tăng cường vô cùng kinh người.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Nguyên Anh hàng nhái có thể được hấp thu đầy đủ thần lực, có thể không ngừng tăng cường thực lực, sau cùng khiến cho sát chiêu của Trần Phong, từ bình phương biến thành lập phương.

Nếu không, tìm kiếm sự tài trợ của thần linh? Trần Phong theo bản năng nhìn về phía thần linh của mình, sau đó nhìn sắc mặt tái nhợt cùng với đáng vẻ chột dạ của gã, cuối cùng vẫn không thể mở miệng.

Được rồi, vị thần linh này đã bị hấn hổ cho đủ thảm rồi, cũng không nên tai hoạ người ta nữa. Đương nhiên, càng quan trọng hơn là, cái bộ dạng này của gã, chính là do lúc trước truyền thần lực cho Trần Phong, đoán chừng còn chưa có hồi phục lại, tìm gã cũng vô dụng.

"Xem ra chỉ có thể tìm những thần linh khác." Trần Phong nhìn điều kiện tuyển dụng của những thành phố khác, rất là động tâm.

"Chiến tranh không có khói lửa sao?" Trần Phong cười.

...

Mà vào giờ khắc này, ở những thành phố lớn, trận tranh đoạt tín đồ giữa các thần linh được chạm rãi bày ra.

Mỗi ngày đều có thể nghe được một thiên tài nào đó bị thành phố khác mang đi, một thành phố nào đó có đãi ngộ phong phú, thế nhưng cho dù là như thế nào, Khâu Tạm Thành đều là bên yếu nhất.

Không có gì khác, bởi vì không có căn cơ, đã mất đi hơn một ngàn bộ lạc, bên ngoài thành phố của bọn hắn là trống rỗng!

Mà những thiên tài khác muốn đi qua, thì nhất định phải di chuyển cả nhà, bắt đầu lại từ đầu, chuyện này đối với hết thảy thiên tài mà nói, đều có áp lực nhất định, cho nên, đãi ngộ của Khâu Tạm Thành cho dù rất phong phú, thế nhưng lại có ít người tới nhất! Dĩ nhiên, những chủng tộc bị đào thải kia, ngược lại thì có một đồng lớn.

"Vẫn là chủng tộc phổ thông?"

"Đúng thế."

"Tới bao nhiêu?"

"Hơn ba trăm bộ lạc."

"Có tư cách trở thành sứ đồ..."

"Ách, không có."

"..."

Hơn ba trăm bộ lạc, không có một ai có tư cách trở thành sứ đồ! Đây là hiện trạng mà Khâu Tạm Thành đối mặt, mà nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, bọn hắn chỉ có thể đem hi vọng, ký thác lên bên trên tương lai của những bộ lạc này. Ít nhất, Khâu Tạm Thành vẫn còn có hi vọng.

"Không có việc gì."

"Coi như sứ đồ đương đại ít đi một chút, chúng ta chỉ cần đảm bảo số lượng sứ đồ trong tương lai là được rồi."

"Hiểu rõ." Kế hoạch tuyển dụng vẫn tiếp tục được chấp hành.

Bọn hắn đối với chuyện người có tư cách trở thành sứ đồ tới, cũng không ôm bất cứ một hy vọng nào, nhưng mà, gần đây, lại có một tin tức xuất hiện, kinh động đến thần linh của Khâu Tạm Thành. Có một tuyệt thể thiên tài gọi là Trần Phong, đang đi về phía Khâu Tạm Thành.

"Trần Phong?"

"Tuyệt thể thiên tài?"

Thần linh ở Khâu Tạm Thành có một chút phát mộng, bọn hắn làm sao chưa từng nghe qua nhân vật này?

"Nghe nói là gần đây mới xuất hiện." Sứ đồ dưới tay nói rõ lí do: "Hắn chỉ mới đạt tới cảnh giới Cộng Minh, thế nhưng lại có thực lực cực kì khủng bố, thậm chí có thể đối kháng được với những sứ đồ có thâm niên lâu!"

"Nghe nói có một vị tiểu thần linh đã tự mình mời chào hắn, bị hắn cự tuyệt."

"Người này có thiên phú cực kỳ kinh người."

Thần linh Khâu Tạm Thành nghe xong trong lòng cũng trở nên hùng hực, thế mà còn có nhân vật này?

"Các người trước đó cũng không có báo cáo qua." Ngục trầm giọng nói.

"Cái kia... tình huống của Khâu Tạm Thành ngài cũng đã biết rồi, chúng ta cũng chưa từng nghĩ tới, vị này sẽ tới..." Sứ đồ dưới tay cười khỏ.

"Không sao." Ngục hít vào một hơi thật sâu nói: "Tới là tốt rồi, đến lúc đó, ta sẽ tự mình đi tiếp đãi hấn."

"Ồ?" Tâm thần của Sứ đồ dưới tay run lên, hỏi: "Ngài muốn đích thân đi?"

Trời ạ, Ngục đại nhân thế nhưng chính là thần linh cao giai a, một mình hấn đã có hơn mười vị sứ đồ, bây giờ vậy mà nguyện ý tự mình đi nghênh đón một người có tư cách trở thành sứ đồ, này, này, chuyện này...

"Thời khắc đặc thù, đối đãi đặc thù." Ngục chỉ cười nói: "Huông chi, chỉ bằng vào một điểm người Cộng Minh liền có thể đối kháng với sứ đồ, ta chưa bao giờ thấy qua, cũng là một cơ hội để mở mang kiến thức, nếu như người này đại biểu cho một chủng tộc..."

"Có lẽ."

"Chúng ta sẽ không chỉ có một sứ đồ!"

Ngục bao hàm thâm ý nói.

"Hiểu rõ." Sứ đồ dưới tay gật đầu.

Rất nhanh, tin tức liền được truyền khắp toàn bộ Khâu Tạm Thành.

Quan trọng là có tư cách hay không?

Tất cả mọi người đều biết, sắp có một người Cộng Minh tới, Ngục đại nhân sẽ tự mình tiếp đãi, chuyện này khiến cho hết thảy sứ đồ đều có cảm giác ước ao ghen tị, cảm khái thời cơ mà người này xuất hiện quá tốt.

Ngoại trừ cái thời khắc này, người Cộng Minh nào sẽ có được đãi ngộ như thế?

Ngày kế tiếp, sáng sớm, tại cửa thành Khâu Tạm Thành, có vô số cường giả tập trung ánh mắt về nơi này.

Nơi đó, Ngục cùng với mấy sứ đồ của hắn đang chậm rãi chờ đợi.

Cách đó không xa, có một bóng người chậm rãi xuất hiện.

"Tới rồi." Tâm thần của mọi người run lên.

"Người chính là Trần Phong?" Ngục nhìn thiếu niên ở trước mắt, hơi nghi hoặc một chút.

"Đúng thế." Trần Phong khẽ khom người: "Chào Thần linh đại nhân."

"Người nguyện ý trở thành sứ đồ của ta?" Ngục trầm giọng hỏi, hắn thấy, tên Trần Phong này nếu vượt ngàn dặm xa xôi tới đây, tất nhiên là vì muốn trở thành sứ đồ thần linh cao giai mà đến, mà Khâu Tạm Thành, chỉ có hắn là thần linh cường đại nhất.

"Như vậy thì còn phải nhìn xem ngài có cái tư cách này hay không?." Trần Phong vẫn cung kính nói như cũ.

Chỉ là lời này, lại giống như là một quả bom nổ dưới nước, khiến cho toàn bộ sinh linh dâng lên lửa giận.

"Thật can đảm!"

"Người có biết người người đang đối mặt là ai hay không? !"

"Quá mức cuồng vọng."

Vô số sinh linh phần nộ.

Mặc dù Khâu Tạm Thành đang gặp phải một vài vấn đề, thế nhưng không có nghĩa là người nào cũng có thể coi thường bọn hắn! Thực lực của Khâu Tạm Thành trong tương lai có lẽ sẽ giảm xuống một chút, thế nhưng hiện nay, vẫn là một cự đầu!

Mà Ngục vẫn là một vị thần linh mạnh mẽ! Hiện tại...một người Cộng Minh không quan trọng, cũng dám cười lên trên đầu của thần linh?

Hắn đang tìm cái chết! Trong mắt của hết thảy sứ đồ cùng với thần linh đều tràn ngập sát ý.

"Tư cách?" Ngục cười.

"Đúng thế." Trần Phong rất là bình tĩnh nói: "Kỳ thật ta đều có thể trở thành sứ đồ của bất luận một vị thần linh nào, ngài có lẽ đã nghe qua lời đồn về ta, thế nhưng, cái lời đồn kia là sai lầm."

"Ồ?" Ngục hứng thú.

"Ta cũng không cự tuyệt vị thần linh kia." Trần Phong cười khổ nói: "Mà tương phản, ta rất vui vẻ trở thành sứ đồ của vị thần linh kia, thế nhưng, tiếc nuối chính là, quá trình ký kết sứ đồ của chúng ta sau cùng lại thất bại."

"Thất bại?" Ngục hơi kinh ngạc, đây là lần đầu tiên hắn nghe nói tới loại chuyện này.

"Đúng thế." Trần Phong gật gật đầu nói: "Vị thần linh kia nói, bởi vì ta ở giai đoạn người Cộng Minh tăng cường thực lực quá dữ dội, cho nên bằng vào thần lực của hắn căn bản là không có cách nào ký kết cùng với ta!"

"Nếu muốn ký kết thành công...nhất định phải là thần linh cao cấp và mạnh mẽ hơn!"

"Hít hà!" ——Đám người nghe vậy liền hít vào một ngụm khí lạnh.

Thế mà còn có loại thuyết pháp này? Cái tên này, đến cùng mạnh đến trình độ nào mới xảy ra vấn đề như vậy? ! Quá mức kinh người.

"Thì ra là thế." Trong mắt của Ngục tuôn ra sự hứng thú nồng hậu, thế mà còn có loại chuyện này, vậy nếu như đem thiếu niên này biến thành sứ đồ của chính mình, có lẽ sẽ càng hấp dẫn nhiều cường giả tới.

"Đi, chúng ta đi ký kết khế ước." Ngục tràn đầy phấn khởi.

"Ngay ở chỗ này đi." Trần Phong cười khỏ nói: "Sau lần đó ta đã đi tìm hai vị thần linh khác, vẫn như cũ thất bại, cho nên, ký kết ở ngay chỗ này đi, nếu như thất bại, ta có thể sớm đi tìm các vị thần linh tiếp theo."

Ngục: "..."

Đây là lần đầu tiên hắn bị ghét bỏ như thế.

"Như thế cũng tốt." Ngục hít vào một hơi thật sâu, ở ngay dưới con mắt của mọi người, hắn bắt đầu ký kết sứ đồ.

Ô...ô...n...g —— Phù văn lấp lánh, một cái phù văn đại biểu cho khế ước sứ đồ xuất hiện, khế ước sứ đồ buông xuống, rơi vào trong mi tâm của Trần Phong, thần lực kinh khủng phun trào, từ mi tâm điên cuồng tràn vào.

"Tới." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, hắn bày xong tư thế, bính tâm tĩnh khí, dường như là chuẩn bị nhận lấy sự trùng kích của thần lực.

Oanh! Một cỗ thần lực còn cường đại hơn xa xa so với tiểu thần linh, tiến vào trong cơ thể của Trần Phong.

"Đây chính là sức mạnh của thần linh cao giai hay sao?" Tâm thần của Trần Phong rung động.

Không thể nghi ngờ, thần lực của Ngục, so với vị tiểu thần linh kia còn muốn cường đại hơn rất nhiều, vô luận là chất lượng hay là số lượng, đều vượt qua xa xa, trong lòng của Trần Phong thậm chí còn có một chút chờ mong.

Có lẽ...mình cũng có thể trở thành sứ đồ? Nhưng mà, rất nhanh, sự thật liền nói cho Trần Phong biết, hắn đã suy nghĩ nhiều.

Oanh! Một cỗ thần lực tràn vào, người tí hon vẫn không có một chút khác biệt nào, hết thấy thần lực đi ngang qua, đều lặng yên không một tiếng động tiến vào bên trong thức hải, đều bị người tí hon hấp thu không còn một mảnh, một chút cũng không còn lại.

Vô luận là thần lực mạnh cỡ nào, vô luận là có bao nhiêu thần lực.

"Ồ?" Ngục hơi kinh ngạc, hắn thể nhưng đã rót vào không ít thần lực, thể mà vẫn không có phản ứng?

Cái tên Trần Phong này, quả nhiên rất là đặc thù, nếu như thế, vậy thì tăng thêm thần lực lên một chút, hắn cũng không tin, một người Cộng Minh không quan trọng...

Oanh! Thần lực càng thêm khủng bố tràn vào.

Trần Phong ngay từ đầu còn ôm mong đợi, nhưng mà từng tia chờ mong kia, theo thần lực vô cùng vô tận bị người tí hon hấp thu mà kết thúc, Trần Phong cũng buồn bực ngán ngẫm nhìn cảnh tượng này.

Ừm...thật sự là một giọt thần lực đều không bị bỏ qua, bị hấp thu toàn bộ! Không hổ là Nguyên Anh hàng nhái!

"Ừm?" Ngục nhíu mày, hắn cảm thấy có một chút khó giải quyết.

Bất quá cuồng ngôn vừa rồi của Trần Phong khiến cho hắn có chút không xuống đài được, cho nên hắn cau mày một cái, tiếp tục gia tăng thần lực, hi vọng có thể khiến cho tên gia hỏa này mau chóng bước vào cảnh giới sứ đồ.

Một phút đồng hồ...Hai phút đồng hồ...Năm phút đồng hồ...Mười phút đồng hồ...sắc mặt của Ngục rốt cục cũng trở nên trắng bệch.

Thân thể của người này, dường như là một cái động không đáy, căn bản không có phần cuối. Vô luận rót vào bao nhiêu thần lực, đều không đạt được tiêu chuẩn trở thành sứ đồ! Chẳng lẽ...chính mình cũng không có tư cách hay sao?

"Đáng chết." Ngục lộ ra vẻ mặt âm trầm dừng lại.

Chung quanh Khâu Tạm Thành, biến thành một mảnh yên lặng.

Những sứ đồ cùng với quần chúng nguyên bản đang xem náo nhiệt, giờ phút này cũng cảm thấy kinh hoàng, hiển nhiên, ngay cả bọn hắn cũng không nghĩ tới, Ngục đại nhân thể mà thật sự thất bại! Không thành công!

"Quả nhiên..." Ngữ khí của Trần Phong trở nên ảm đạm, dường như không có gì là ngoài ý muốn.

"Người không kinh ngạc?" Một vị thần linh nhìn về phía Trần Phong hỏi.

"Có cái gì mà kinh ngạc." Trần Phong thở dài: "Ở bên trong những thần linh mà ta gặp trước đó, có một vị cũng là thần linh cao giai, cùng một dạng thần linh cao giai như Ngục đại nhân, hắn cũng không thành công."

Xoạt! Thế giới hoàn toàn yên tĩnh.

"Bất quá, vị đại nhân kia, đã nói cho ta biết phương pháp."

"Hắn nói, thực lực của ta quá mức mạnh mẽ, muốn trở thành sứ đồ, chỉ có hai cái biện pháp —— thứ nhất, tìm được một thần linh nắm giữ thần lực có thể hoàn toàn thỏa mãn được quá trình ký kết khế ước thần linh, dùng thần lực tuyệt đối trấn áp, khiến cho ta trở thành sứ đồ, đến lúc đó, ta có lẽ sẽ trở thành sứ đồ có thực lực cường đại nhất!"

Phong cách quý dị

"Đây là một biện pháp rất khó." Trần Phong chậm rãi nói: "Thứ hai... tìm tới một thần linh hoàn toàn phù hợp, một khi ta tiến hành cộng minh đến trình độ cao, sẽ tự nhiên có thể thành công!"

Phù hợp...tất cả mọi người yên lặng, muốn tìm được một thần linh hoàn toàn phù hợp, sẽ có tỷ lệ thấp đến cỡ nào? !

"Cho nên ta mới đi đến đây." Trần Phong nhìn về phía phương xa nói: "Mục tiêu của ta, là đi khắp phiên đại địa này, tìm kiếm được thần linh thuộc về ta! Đến lúc đó, ta chắc chắn toàn tâm toàn ý phụ tá vị thần linh đó!"

"Xem ra ta không có cơ hội này." Ngục chỉ có thể cười khổ.

Ai cũng đều thấy được tiềm lực của Trần Phong, bằng vào cảnh giới Cộng Minh, là đã có thể khiêu chiến với sứ đồ, như vậy trong tương lai thì sao? Một khi trở thành sứ đồ, thực lực được tăng cường dữ dội, lại có thể đạt đến một loại cảnh giới như thế nào? ! Cường giả như vậy...không làm việc cho ta...

Trong lòng của Ngục dâng lên một tia sát ý, nhưng nhìn vô số con mắt chung quanh, hắn cuối cùng vẫn lặng lẽ diệt đi loại ý nghĩ này, rốt cuộc cũng hiểu rõ vì cái gì Trần Phong lại bắt hắn ký kết khế ước ở ngay chỗ này.

"Mấy vị đại nhân có muốn thử một chút hay không?" Trần Phong nhìn về phía những thần linh khác ở Khâu Tạm Thành.

Ngay vào lúc vừa rồi, bên trong quá trình hắn ký kết khế ước, những thần linh này cũng chạy đến, nghe được Trần Phong hỏi như vậy, bọn hắn theo bản năng đều nhìn về phía Ngục.

"Các người cũng thử một chút đi." Ngục trầm ngâm một rồi lát rồi nói ra.

Mặc dù không thuộc về mình, thế nhưng nếu như có thể đem Trần Phong lưu lại Khâu Tạm Thành cũng tốt.

"Được." Những thần linh còn lại đáp lời.

Thế là, ký kết khế ước sứ đồ lại tiếp tục bắt đầu.

Xoạt! Thần lực phun trào, Trần Phong cùng với vài thần linh này, vậy mà bắt đầu ký kết với từng người một, có vết xe đổ của Ngục, bọn hắn ngay từ đầu liền bắt đầu điên cuồng chuyển vận thần lực với quy mô lớn! Hi vọng có thể công phá Trần Phong trong một lần.

Oanh! Thần lực phun trào, vô cùng vô tận thần lực xông vào.

Nhưng mà, có nhiều thần lực hơn, cũng không thể thành công, hết thấy thần lực bị gián đoạn, con đường lĩnh ngộ của Trần Phong, lại một lần nữa kết thúc, toàn bộ đều được bổ sung cho người tí hon.

Sau cùng, trên hiện trường chỉ còn lưu lại một đám thần linh có sắc mặt trắng bệch, thần lực của bọn hắn đã bị ép khô không còn một chút nào, lại vẫn như cũ không thể khiến cho Trần Phong đạt đến tiêu chuẩn sứ đồ.

"Xem ra, ta lại phải lưu lạc." Trần Phong cười khổ một tiếng.

Mấy người Ngục chỉ có thể im lặng, bọn hắn có thể nói cái gì? Người ta vì trở thành sứ đồ mà đến, bây giờ ở nơi đây không có cách nào trở thành sứ đồ, tự nhiên chỉ có thể rời đi!

Ngục rất muốn đem Trần Phong lưu lại, nhưng lại không thể, bởi vì hắn rất rõ ràng, một khi cưỡng ép đem Trần Phong lưu lại, sẽ khiến cho những người khác không nguyện ý tới Khâu Tạm Thành, thậm chí hết thấy sứ đồ ở Khâu Tạm Thành đều sẽ kháng nghị!

Cho nên, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Trần Phong rời đi.

"Tên gia hỏa này..." Ngục hướng ánh mắt nhìn về phía phương xa, hắn làm thần linh cao giai, cơ hồ đã dùng hết hết thấy thần lực, đều không thể khiến cho Trần Phong đạt đến tiêu chuẩn, như vậy thần linh thuộc về Trần Phong, đến cùng sẽ là ai?

Thần linh càng cao cấp hơn? Hoặc là...thật sự gặp được loại thần linh phù hợp hoàn mỹ kia? ! Hắn không biết.

Mà vào giờ khắc này, theo việc Trần Phong rời đi, có một cái truyền thuyết, cũng từ phiên đại địa này bắt đầu lưu truyền, liên quan tới Trần Phong, liên quan tới thực lực của hắn, liên quan tới việc hắn truy tìm thần linh thuộc về mình.

"Ha ha, người có nghe nói hay không? Gần đây có một gia hỏa Cộng Minh rất là trâu bò..."

"A, có nghe nói một lần, gọi là Trần Phong đúng không. Nghe nói hắn bởi vì quá mức mạnh mẽ, cho nên các thần linh mà hắn thờ phụng đều không thể thỏa mãn cho hắn, cho nên mới đi khắp thế giới, tìm kiếm thần linh cường đại nhất."

"Đúng, nghe nói, chỉ có thần linh mạnh nhất, mới có thể khiến cho hắn trở thành sứ đồ."

"Là thật hay giả."

"Không rõ ràng, bất quá nghe nói hiện tại có rất nhiều thần linh đều đang đi tìm hắn..."

"Hả? Thần linh tìm hắn để làm cái gì?"

"Để chứng minh chính mình mà thôi, bởi vì có rất nhiều thần linh cao giai đều thất bại, cho nên hiện tại có rất nhiều thần linh, hi vọng chính mình có thể trở thành vị thần linh mạnh nhất kia. Ngược lại thất bại cũng không có tổn thất, thành công liền kiếm lợi lớn! Đến lúc đó, chỉ sợ rằng sẽ hấp dẫn vô số người Cộng Minh tới, người nói có đúng hay không?"

"Huông chi, một khi thành công..."

"Hắc hắc, một cường giả ở cảnh giới Cộng Minh là có thể khiêu chiến với sứ đồ, sau khi trở thành sứ đồ sẽ mạnh bao nhiêu?"

...

Đối thoại tương tự, truyền đi khắp các nơi.

Truyền thuyết liên quan tới Trần Phong, cứ như vậy được lưu truyền đi khắp nơi, thú vị là, không chỉ có những thần linh mạnh mẽ đang tìm kiếm Trần Phong, những thần linh nhỏ yếu kia cũng đang tìm kiếm Trần Phong.

Bọn hắn cũng không phải cảm thấy mình có thể sánh vai những vị thần linh mạnh mẽ kia, mà là bởi vì phù hợp!

Muôn vạn thần linh, luôn có một người thích hợp với Trần Phong, vạn nhất là chính mình thì sao? Có đúng hay không?

Thần linh cao giai đến là để chứng minh chính mình là người mạnh nhất! Những thần linh nhỏ yếu là vì hi vọng chính mình là người phù hợp nhất!

Thế là, không cần Trần Phong phải đi tìm khắp thế giới, mà lại có từng vị thần linh, chủ động đi tới cửa, ở ngay bên ngoài Khâu Tạm Thành, có một đội ngũ thần linh xếp hàng thật dài, chờ đợi ký kết khế ước cùng với Trần Phong!

Cái phong cách quý dị này, khiến cho toàn bộ sinh linh sợ ngây người.

"Lại có thể như thế?"

"Quá mạnh."

"Người Cộng Minh có thể lẫn lộn đến tình trạng này, là tuyệt đối xưa nay chưa từng có..."

"Không có vị thần linh nào nổi giận ra tay hay sao?"

"Ha ha, có nhiều thần linh cao giai nhìn chăm chăm như vậy, bọn hắn dám sao?"

"Cũng đúng."

...

Mà vào giờ khắc này, không có người nào biết rõ, ở bên trong bầu trời cao, ở trong tầng mây cao nhất kia, trong thần điện mà cơ hồ hết thấy thần linh đều phải ngưỡng vọng, có một vị thần linh cũng nghe được chuyện này.

"Sứ đồ mạnh nhất?"

"Trần Phong?"

Diệp hơi kinh ngạc, gã chưa từng nghĩ tới, mảnh đại lục tân sinh này vậy mà cũng có loại cường giả này. Gã đã biến toàn bộ thế giới nhân loại thành tín đồ của chính mình, tín ngưỡng lực của gã, không có người nào có thể so sánh, bởi vì hàng tỷ sinh linh nhân loại đều thuộc về gã!

Cho nên, trên mảnh đại lục tân sinh này, gã chưa bao giờ để ý qua.

Thế nhưng hiện tại...

"Trên phiên đại lục này thế mà còn dẫn sinh ra loại sinh linh này?" Gã có một chút chờ mong nhỏ nhoi.

Phải biết rằng, đây là một cái thế giới mới tinh, cũng không phải là thế giới của Sáng Thế Thần, mà là thế giới của gã! Chính gã ở bên trong vùng thế giới này, rốt cục cũng có được một tồn tại cường đại chân chính, đây là niềm vui mừng lớn nhất của gã.

"Trần Phong..." Gã yên lặng nhớ kỹ cái tên này.

"Linh Phân Minh." Gã bỗng nhiên mở miệng.

Nhìn thấu

"Đến ngay." Một vệt ánh sáng lấp lánh.

"Người đi xem một chút." Diệp rất hứng thú nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, cái gọi là sứ đồ mạnh nhất này, có thể mạnh bao nhiêu."

"Vâng." Thân ảnh của Linh Phân Minh biến mất trong nháy mắt.

"Trần Phong..."

Diệp hơi hơi trầm ngâm, cái tên này, khiến cho gã có một loại cảm giác hết sức kỳ quái. Bởi vì đây là sinh linh cường đại đầu tiên được đản sinh ra trên mảnh đất này, cho nên có một chút cảm giác mong đợi hay sao? Hi vọng là như thế đi.

Mà vào giờ khắc này, tại Khâu Tạm Thành.

Trần Phong đang tiếp thụ sự tẩy lễ của các thần linh.

Thật sự là tẩy lễ, bởi vì có rất nhiều thần linh, cho nên vì không để lãng phí thời gian, Ngục đã cung cấp một địa điểm rộng rãi cho mọi người, cũng hi vọng các thần linh có thể tận khả năng dùng tốc độ nhanh nhất để giải quyết.

Thế là có thể nhìn thấy, Trần Phong bày biện ra đủ loại tư thế, tiếp nhận đủ loại thần lực của các thần linh, loại tư thế này.

"Chắc chắc..." Cự viên ngạc nhiên không thôi: "Hắn làm như thế sẽ thật sự không có vấn đề?"

Hắn chưa bao giờ nhìn thấy qua, có người nào có thể tiếp nhận nhiều thần lực như vậy, mà ngay cả một chút ảnh hưởng cũng không có.

"Hắn là không có a?" Tiểu thần linh cũng tràn ngập sự lo lắng, gã chưa bao giờ nhìn thấy qua nhiều thần linh như vậy! Đương nhiên, nếu như không

phải ở phụ cận có quá nhiều thần linh, gã cũng không dám xuất hiện.

Xoạt! Thần lực phun trào, một thần linh rời đi, lại có một thần linh khác đi tới, nhưng mà, vô luận là thần linh cao giai hay là thần linh sơ giai, kết quả đều không có một chút cải biến nào, mỗi một lần Trần Phong đều lộ ra biểu tình thất vọng.

Bên trong sự thất vọng còn mang theo sự tiếc nuối. Cùng với...sự chờ mong đối với các thần linh tiếp theo, còn có một chút chết lặng.

Trần Phong cảm thấy, nếu như chính mình trở lại kiếp trước, làm sao cũng có thể gạt hái được danh hiệu vua màn ảnh, dĩ nhiên, trước mắt hắn càng đề ý hơn chính là thực lực mà người tí hon được tăng cường!

Bởi vì thần linh điên cuồng quán thấu thần lực, thực lực của người tí hon tăng cường quá nhanh! Nhanh đến mức mà Trần Phong cũng không dám tưởng tượng.

Người tí hon nguyên bản giống như con rối, hiện tại đã triệt để trở nên rất sống động, mỗi một cái động tác, mỗi một cái biểu lộ của hắn, người tí hon gần như đều có thể đồng bộ! Khoảng cách chân thực của người tí hon với hắn càng lúc càng giống!

Mà đồng dạng, thực lực của bản thân Trần Phong, cũng đang điên cuồng tăng lên dữ dội, cái bội số 1,001 đáng thương nguyên bản, ở dưới sự phụ trợ của vô số thần linh bắt đầu tăng lên.

1,002...1,008...1,02...1,05...1,1...

Sau cùng, chờ đến lúc đại bộ phận thần linh đều đã ký kết hoàn tất, cái bội số này, sau cùng cũng ổn định ở một con số kinh khủng.

10!

Với ý vị này, thực lực của Trần Phong, lại đạt đến một mức độ đỉnh phong nào đó.

10 x 10 x 10! Từ bình phương nguyên bản biến thành lập phương!

Ô...ô...n...g ——Thế giới trước mắt bỗng nhiên trở nên rõ ràng.

Trần Phong trong lúc phát tay, cũng có thể cảm giác được toàn bộ thế giới đều tràn ngập sức sống, hiện tại hắn thậm chí không cần phải cố gắng đồng bộ, người tí hon lúc nào cũng bảo trì trạng thái đồng bộ với hắn. Chính hắn đã đạt đến một loại đỉnh phong nào đó.

"Đây chính là trạng thái đỉnh phong của người tí hon?" Tâm thần của Trần Phong khẽ động, hắn có thể cảm giác được cái trạng thái kỳ diệu này.

Trong quá khứ mỗi lần sử dụng hiệu quả tăng gấp bội, vào thời điểm bùng nổ ra uy năng, hắn phải cố gắng đồng bộ với người tí hon mới có thể, mà bây giờ lại không cần.

"Ta hiện tại là Cộng Minh giai đoạn 10."

"Thi triển uy năng, đại khái là Cộng Minh giai đoạn 1000, mà cái gọi là sứ đồ giai đoạn 1, cũng bất quá chỉ là uy năng của Cộng Minh giai đoạn 100 mà thôi, cho nên nói, ta hiện tại..."

"Vẫn như cũ có thể ngược đãi sứ đồ!" Cảm xúc của Trần Phong trở nên sục sôi.

Nếu như trước kia hắn nhiều nhất chỉ có thể đánh bại sứ đồ giai đoạn 1, như vậy hiện tại, hắn đã có khả năng bỏ qua một phần lớn sứ đồ.

Mà vào giờ khắc này, ngay vào thời điểm Trần Phong đang trầm tư, hiện trường cũng trở nên hoàn toàn yên tĩnh.

Hiển nhiên, chẳng ai ngờ rằng, khoảng chừng trên một trăm vị thần linh từ đường xa đến đây, vậy mà không có một vị nào có thể khiến cho Trần Phong đột phá! Không có một vị nào có thể khiến cho Trần Phong bước vào cảnh giới sứ đồ!

"Tại sao có thể như vậy...là do hắn quá mạnh?"

"Không, có lẽ, có thể là do thiên phú của hắn thật sự không được." Một vị sứ đồ bỗng nhiên mở miệng.

"Thiên phú..." Mọi người bây giờ mới bắt đầu chân chính suy nghĩ vấn đề này.

Dù sao thì ở dưới tình huống bình thường, thần linh quá mức mạnh mẽ, cho nên không cần nhìn vào thiên phú cũng có thể trợ giúp tín đồ của mình trở thành sứ đồ, thế nhưng nếu như thiên phú quá kém, như vậy chỉ sợ...

"Cho nên ý tứ của người..." Một vị thần linh giống như có điều suy nghĩ.

"Không sai." Vị sứ đồ kia lạnh giọng nói: "Nếu như là một vị thần linh còn chưa tính, trên một trăm vị thần linh cũng không có cách nào làm cho hắn đột phá, cho nên, ta bỗng nhiên nghĩ đến một cái khả năng.

"Chính là do thiên phú của hắn quá kém, không có cách nào bước vào được cảnh giới sứ đồ!"

"Cho nên, hắn mới chế định ra cái kế hoạch này, lợi dụng hết thầy thần linh, trợ giúp hắn bước vào cảnh giới sứ đồ? !"

"Rào!" Hiện trường biến thành một mảnh xôn xao.

Hết thầy thần linh cơ hồ liền lập tức trở nên tĩnh táo, bọn hắn cũng không phải là người ngu, nếu tách truyền thuyết ra, chỉ xem xét bản thân của Trần Phong, bọn hắn phát hiện ra, chỉ sợ là thật sự như thế.

Cái tên gọi là Trần Phong này...

Xoạt! Tất cả mọi người nhìn về phía Trần Phong, tản ra sát ý nồng đậm.

"Lộp bộp." Tiểu thần linh ở nơi xa nguyên bản đang xem náo nhiệt liền lộ ra vẻ mặt trắng bệch.

Xong, đã bị nhìn thấu!

Không sai, đây chính là kế hoạch của Trần Phong, cái mà Trần Phong nói cho tiểu thần linh, chính là cái kế hoạch này!

Lợi dụng loại phương thức này, trở thành sứ đồ, đến lúc đó, hết thầy người Cộng Minh của bộ tộc Đại Lực Viên đều sẽ thuộc về tiểu thần linh, hơn nữa

có thể làm cho Trần Phong trở thành sứ đồ, tất nhiên là thần linh cao giai! Đến lúc đó, tiểu thần linh còn có thể thông qua Trần Phong, cùng với vị thần linh cao giai kia thành lập quan hệ nhất định, đây là chuyện tốt. Cho nên gã mới đồng ý.

Nhưng mà...Tiểu thần linh không nghĩ tới chính là, trên một trăm vị thần linh đều không thể thành công khiến cho Trần Phong đột phá! Mà vào thời khắc cuối cùng, ngay vào thời điểm toàn bộ nháo kịch sắp kết thúc, Trần Phong liên tục thì bị đối phương khám phá! Kế hoạch của bọn hắn, cũng bị đối phương liếc mắt nhìn thấu!

Lần này, phiền toái rồi.

"Người là ai?"

"Thần linh của ngươi là ai?"

"Ngươi cố gắng thông qua loại phương thức này, lường gạt thần linh trên khắp thiên hạ, ha ha..."

Vị sứ đồ kia lạnh lẽo nói.

Chuyện này, cũng chỉ có sứ đồ như bọn hắn mới có thể thấy rõ, những vị thần linh này, bởi vì cái gọi là 'người Cộng Minh đệ nhất' cùng với 'sứ đồ mạnh nhất tương lai' của Trần Phong, cùng với cái gọi là 'thần linh mạnh nhất' che mắt, căn bản là không nhìn thấy chân tướng.

Thiên phú kém?

Chỉ có bọn hắc! Chỉ có những người đồng hành với thần linh thân cận nhất này, mới thấy rõ bản chất. Chuyện này, từ đầu tới đuôi, đều chỉ là một trò lừa gạt.

Oanh! Vô cùng vô tận sát ý tại trần ngập trong thương khung, sát ý của trên một trăm vị thần linh, cho dù là mấy vị thần linh ở Khâu Tam Thành cũng đều cảm thấy kinh hãi không thôi, chỉ sợ sơ ý một chút, nơi này liền bị những thần linh này phá hủy.

Vào giờ khắc này, toàn bộ sinh linh đều nhìn về phía Trần Phong, vô luận là sứ đồ hay là thần linh, bọn hắc đều cần một lời giải thích. Bởi vì sự kiện Trần Phong, nơi này đã tụ tập trên một trăm vị thần linh, cùng với ba, bốn trăm vị sứ đồ, cùng với vô số người Cộng Minh, bọn hắc cần một cái công đạo!

Oanh! Uy áp đáng sợ buông xuống, ở trong loại hoàn cảnh đè nén kinh khủng này, coi như là một chút thần linh có thực lực nhỏ yếu cũng sẽ sụp đổ.

Nhưng mà...Trần Phong vẫn có thể ổn định, bây giờ Nguyên Anh của hắc đã đại thành, tiến vào một loại trạng thái cực kỳ đặc thù. Một chút thứ gọi là thần uy này, theo hắc nhìn thấy, căn bản chỉ là khí thể phổ thông mà thôi.

"Người là ai?" Trần Phong nhìn về phía vị sứ đồ kia.

"Thạch Dũng, sứ đồ của Hàn Phong Chi Thần." Vị sứ đồ kia hơi có chút đắc ý, hắc bây giờ ở trước mặt nhiều thần linh cùng với sứ đồ như vậy đã chứng minh được chính mình, cũng sẽ khiến cho thần linh của mình trở nên nổi tiếng, có lẽ trong tương lai sẽ hấp dẫn tới được nhiều tín đồ hơn.

"Người có thực lực gì?" Trần Phong cười hỏi.

"Sứ đồ giai đoạn 9." Thạch Dũng tự tin nói.

Thần linh của hắn cũng không phải là những tiểu thần linh vừa mới đản sinh, mà là thần linh cao giai chân chính trên ý nghĩa! Mà hắn, còn là một nhân vật thức tỉnh từ thời đại Thái Cổ! Hắn tu luyện mấy ngàn năm mới có được cảnh giới như vậy!

"Nói như vậy, ngươi cũng là một tồn tại tiếp cận với thần linh nhất." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Hừ." Thạch Dũng hơi có chút tự hào, cho dù là sứ đồ đỉnh phong, chênh lệch cũng cách biệt một trời một vực với các tiểu thần linh, thế nhưng nói hắn là tồn tại tiếp cận với thần linh nhất, vẫn còn chưa đủ.

Trong tương lai, chờ đến thời điểm hắn đạt tới sứ đồ giai đoạn 10, có lẽ sẽ có khả năng trùng kích thần vị, trở thành một vị tiểu thần linh phụ thuộc vào Hàn Phong Chi Thần, đây mới là thành tựu lớn nhất của một sứ đồ!

"Rất tốt." Trần Phong phi thường hài lòng.

"Như vậy..." Hắn đứng dậy, chăm chăm vào Thạch Dũng trước mặt nói: "Đánh một trận với ta đi!"

"Cái gì?" Thạch Dũng cho là mình đã nghe lầm.

Những người vây chung quanh càng không thể tưởng tượng nổi trường to mắt.

Khiêu chiến? Nói đùa cái gì? ! Thạch Dũng thế nhưng chính là sứ đồ giai đoạn 9! Làm sứ đồ của thần linh cao giai, làm tồn tại cường đại đã tu luyện mấy ngàn năm, Thạch Dũng coi như là ở bên trong các sứ đồ, cũng là một tồn tại cực kỳ cường đại!

Mà Trần Phong thì sao? Cuối cùng bất quá cũng chỉ là người Cộng Minh.

"Người không phải nghi vấn ta hay sao?" Trần Phong nhin không được cười nói: "Tất cả những nghi vấn của ngươi, đều là do ta ở cái cảnh giới này có thiên phú quá kém, cho nên mới lợi dụng chư vị thần linh trợ giúp ta đột phá, thế nhưng..."

"Rất xin lỗi."

"Ta không cần."

"Ta hi vọng chính mình có thể đột phá cảnh giới sứ đồ, là vì trở nên càng mạnh hơn. Thế nhưng coi như không có cách nào đột phá, Trần Phong ta vẫn là truyền kỳ, vẫn là một người cường đại nhất!"

"Cho dù vền vện chỉ là một người Cộng Minh!"

"Trần Phong ta, vẫn là người mạnh nhất phía dưới thần linh!"

"Thiên phú kém?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt mỉa mai: "Vậy người hãy tới cảm thụ đi."

Xoạt! Trần Phong bước ra một bước.

Oanh! Thần lực mạnh mẽ phun trào ở chung quanh, tản ra khí thế sục sôi.

"Hắn thật sự muốn khiêu chiến!" Người chung quanh kinh ngạc.

Phải biết rằng, cho dù truyền thuyết về Trần Phong một mực tồn tại, thế nhưng cái gọi 'người Cộng Minh có thể đánh bại sứ đồ' của Trần Phong, vền vện chỉ là sứ đồ yếu nhất!

Vền vện chỉ là tân thủ vừa trở thành sứ đồ! Bởi vì chênh lệch thật lớn ở giữa người Cộng Minh cùng với sứ đồ, cho nên mới biến Trần Phong thành một truyền kỳ.

Mà bây giờ...người mà Trần Phong khiêu chiến lại là Thạch Dũng mạnh mẽ.

"Người đang tìm cái chết." Trong mắt của Thạch Dũng phun trào sát ý, bị một người Cộng Minh gà yếu khiêu khích, hắn thật sự đã nổi giận.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh hai tiếng, nhàn nhạt mà hỏi: "Dám, hay là không dám?"

"Có gì không dám? !" Thạch Dũng phẫn nộ, nếu như bị khiêu chiến như vậy mà hắn không dám tiếp, còn có mặt mũi gì mà sống tiếp?

"Vậy thì tới đi!" Trần Phong không chút khách khí nói.

Hừ! Thân ảnh Trần Phong đột nhiên bay lên không trung.

"Hừ." Thạch Dũng cười lạnh một tiếng, thần lực kinh khủng phun trào quanh người.

Đến tình trạng này như bọn hắn, cũng gần như không cần phải đánh theo kiểu ta một chiêu người một chiêu nữa, mà thường thường đều là quyết đấu nhanh, gọn, lẹ! Ai mạnh ai yếu, vừa đánh liền biết ngay.

"Thật sự đến rồi!"

"Cái tên Trần Phong này hẳn là bị điên rồi có phải hay không..."

"Có quỷ mới biết."

Đám người cũng tràn ngập sự nghi hoặc, đến cùng là có dũng khí như thế nào, mới có thể làm cho một người Cộng Minh đi khiêu chiến sứ đồ giai đoạn 9? Đây không phải chỉ có sự chênh lệch thật lớn giữa cảnh giới, mà còn có sự áp chế tuyệt đối về thần lực!

Thần lực mà hai bên sử dụng căn bản không phải là cùng một cấp độ a! Còn đánh như thế nào?

"Thần lực mà Sứ đồ sử dụng đều là tầng cao hơn..."

"Đúng thế, hướng chi lại còn là thần lực của thần linh cao giai, ta nhớ được thần linh của Trần Phong dường như là một tiểu thần linh không có danh tiếng gì, yếu đến mức thảm thương..."

"Giống như là như thế."

"Như vậy làm sao có thể đánh thắng được?"

"Có lẽ...là không có cách nào đi, trước khi chết quyết đấu một trận kinh diễm, dù sao thì cũng tốt hơn so với việc bị các thần linh giết chết."

"Có lẽ là vậy."

Chúng thần thở dài, nếu như cứ như vậy chết trận, tên Trần Phong này cũng coi là dương danh thiên hạ.

Nghĩ tới đây, bọn hắn đều nhìn về hư không, ở nơi đó, công kích của Trần Phong đã hạ xuống, đó là lực lượng Cộng Minh giai đoạn 10, cho dù nhìn qua có một chút bất phàm.

Thế nhưng, cuối cùng cũng chỉ là Cộng Minh giai đoạn 10.

Mà công kích của Thạch Dũng lại vô cùng đáng sợ, thần lực của thần linh cao giai trong nháy mắt tỏa ra, mang theo người khí tức kinh người, cùng với công kích của Trần Phong va vào nhau.

Oanh! Khí tức đáng sợ nổ tung, một đạo ánh sáng màu đỏ bao phủ hơn phân nửa thế giới.

"A?" Một tiếng thét kinh hãi vang lên.

Mọi người kinh ngạc phát hiện ra, hình ảnh Thạch Dũng miêu sát Trần Phong trong dự liệu cũng chưa từng xuất hiện, không chỉ có chưa từng xuất hiện, tình huống dường như còn có một chút tương phản.

Cỗ khí tức kinh khủng kia của Trần Phong, cơ hồ đã phá hủy công kích của Thạch Dũng trong nháy mắt.

Phốc! Một ngụm máu tươi bắn ra, thần lực chung quanh người của Thạch Dũng trong nháy mắt nổ tung.

Minh đại nhân

Đòn công kích kinh khủng kia của Trần Phong, nổi liền trời đất, làm sụp đổ tất cả lực lượng của Thạch Dũng, rơi xuống mi tâm của hắn, một màn ánh sáng nhàn nhạt màu đỏ kia, cứ lơ lửng như thế.

Toàn bộ thế giới, dường như trở nên yên tĩnh trong nháy mắt.

"Sứ đồ giai đoạn 9, cũng không mạnh mẽ gì cho lắm." Thanh âm thanh lãnh của Trần Phong phát ra, tràn đầy khí phách.

"Người..." Thạch Dũng không thể tưởng tượng nổi nhìn Trần Phong trước mắt, mồ hôi lạnh đổ ra như thác nước, hắn chẳng thể nghĩ tới, người trước mắt này, vậy mà lại cường hãn đến tình trạng như thế!

Hết thấy sứ đồ run sợ, ngay cả những thần linh nguyên bản đang phần nộ kia cũng đều sợ ngây người.

Người Cộng Minh...người Cộng Minh vậy mà có thể mạnh mẽ đến như thế?
!

Kế hoạch? Thiên phú kém? Lợi dụng thần linh? Nói đùa cái gì? Làm một người cường đại đến tình trạng như thế, còn cần gì thiên phú? !

Không cần phải giải thích cái gì, cũng không cần phải tranh chấp cái gì, Trần Phong chỉ cần đơn giản khiêu chiến Thạch Dũng một trận, ừm, hết thấy nghi vấn sẽ tự động sụp đổ. Đúng như Trần Phong nói, hắn chính là truyền kỳ!

"Ta chỉ muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn mà thôi..." Trần Phong thở dài một tiếng.

Những sinh linh đứng chúng quanh lại có một chút xấu hổ, đúng như vậy, người ta chẳng qua là muốn trở nên mạnh hơn, các người không có cách nào làm cho hắn đột phá, thì cũng không thể nói người ta có thiên phú kém chứ.

Thiên phú nghịch thiên như thế, làm sao lại có thể nói là không có thiên phú được?

Mà vào giờ khắc này, tiểu thần linh ở phía xa xa đã triệt để phát mộng, gã biết Trần Phong có thực lực tương đối hung hãn, nhưng chưa từng nghĩ tới Trần Phong vậy mà lại mạnh đến tình trạng như thế! Ngay cả loại sứ đồ có thâm niên lâu năm như Thạch Dũng cũng đều có thể dùng một quyền đánh bại!

Cái tên Trần Phong này...Tiểu thần linh ngẫm lại cũng cảm thấy run rẩy, gã biết, theo một trận chiến này, Trần Phong chắc chắn sẽ dương danh thiên hạ.

"Thật là mạnh." Đây cũng là cảm giác của các sứ đồ chung quanh.

Cho dù là những sứ đồ có thâm niên tự nhận là có thực lực mạnh hơn Thạch Dũng, cũng không thể nắm chắc là có thể ngăn cản một kích của Trần Phong, tên gia hỏa này, so với trong tưởng tượng của bọn hắn còn kinh khủng hơn!

"Thế nhưng mà." Một sứ đồ bỗng nhiên nói: "Nếu như vậy cũng đều không thể đột phá, như vậy căn bản là sẽ không có cách nào đột phá đi?"

Xoạt! Đám người đột nhiên lấy lại tinh thần.

Đúng vậy a, nếu như vậy cũng đều không thể đột phá, vậy thì hắn còn có hy vọng nào để đột phá?

Trần Phong có mạnh hay không? Rất mạnh.

Thế nhưng mà đây đã là cực hạn của hắn! Mà sứ đồ...

Sứ đồ là một cái cảnh giới đặc thù, sứ đồ là cảnh giới mạnh nhất phía dưới thần linh, sứ đồ có thể tăng cường thực lực vô hạn, trên lý luận, căn bản là không có hạn mức cao nhất! Chỉ cần người đủ mạnh, người sẽ có thể tăng cường thực lực vô hạn! Vô hạn tới gần thần linh!

Có lẽ...sẽ có một ngày, có thể đăng lâm thần vị! Đây cơ hồ đều là mộng tưởng chung cực của hết thảy sứ đồ.

Mà người Cộng Minh? Không thể nào.

Đạt tới Cộng Minh giai đoạn 10, đã là Cộng Minh đỉnh phong, ngoại trừ cái đó ra, chỉ có thể thông qua thiên phú và một chút lực lượng ở bên ngoài, để đề thăng thực lực của mình, quá chậm quá vụng về.

Tương lai của Trần Phong, chỉ sợ là phải dừng lại ở đây.

Nghĩ tới đây, những sứ đồ hiện tại liền nhìn thấu mọi việc.

Sứ đồ mạnh nhất tương lai? Người đệ nhất phía dưới thần linh? Không tồn tại.

Cái tương lai này, chỉ sợ là không có thần linh nào có thể trợ giúp hắn đột phá!

Hôm nay ở đây có tới hơn một trăm vị thần linh, cơ hồ là hết thảy các vị thần linh mạnh mẽ đều đã tới đây, lại không có một người nào thành công, Trần Phong làm sao có thể còn tương lai.

"Đáng tiếc." Trong lòng của rất nhiều thần linh đều lóe lên cái ý nghĩ này.

Một người Cộng Minh mạnh mẽ như thế, nếu như trở thành sứ đồ...

Ài! Có rất nhiều thần linh thở dài trong lòng.

"Có thể để cho ta thử một chút hay không?" Mà đúng vào lúc này, có một giọng nói lạnh lùng vang lên, đám người theo bản năng quay đầu, vào thời điểm thấy đạo thân ảnh kia, đều hoàn toàn biến sắc.

"Minh đại nhân?" Rất nhiều sinh linh kinh hô thành tiếng.

Linh Phân Minh, thần linh cao giai, có thực lực mạnh mẽ, càng quan trọng hơn là, hắn là một trong những thần linh phụ thuộc của Tội Ác Chi Thần, hắn xuất hiện ở đây, chẳng lẽ nói, cái tên Trần Phong này...đã dẫn tới sự chú ý của Tội Ác Chi Thần? Bọn hắn chỉ cần nghĩ tới chỗ này liền cảm thấy rung động.

"Được." Trần Phong khẽ gật đầu.

Ô...ô...n...g ——Linh Phân Minh thử truyền thấu thần lực, bất quá, chỉ vền vẹn một lát, cảm nhận được thần lực biến mất, hấn liền ngừng lại.

"Lực lượng của ngươi, rất kỳ quái." Linh Phân Minh suy nghĩ một chút, nói: "Ta nghĩ, chỉ sợ là không có một thần linh nào có thể trợ giúp ngươi đột phá."

Rào ——Hiện trường xôn xao một mảnh, không có một thần linh nào có thể trợ giúp đột phá?

Làm thần linh đại biểu của Tội Ác Chi Thần, câu nói này của hấn, đơn giản đã phán định tử hình cho Trần Phong.

"Hừ, thực lực mạnh mẽ hơn nữa thì lại như thế nào?" Trong mắt của Thạch Dũng lóe lên một tia thoải mái.

Coi như thực lực của ngươi ở trên ta, ngươi cũng không có tương lai, ngươi sẽ vĩnh viễn lưu tại giai đoạn này, từ từ chết già, hao tổn hết sinh mệnh của mình!

"Thật thảm thương." Một vài sứ đồ cũng cười trên nỗi đau của người khác.

Đối với người đồng hành quá mức kinh diễm này, có rất nhiều người tự nhiên dâng lên lòng ghen ghét.

"Vốn nên là như vậy."

"Xem ra ông trời vẫn rất công bằng, vào thời điểm cho hấn thiên phú yêu nghiệt, cũng chặt đứt tương lai của hấn, ha ha."

"Không phải hay sao?" Rất nhiều người âm thầm nói ra.

"Ta biết." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Có người tí hon ở trong thức hải, hấn sẽ không thể bước vào cảnh giới sứ đồ.

Hơn nữa, thực lực của người tí hon dường như cũng đã đạt đến cực hạn, vừa rồi hấn hấp thu thần lực của vị Không đại nhân này, lại phát hiện ra

người tí hon đã không thể tăng lên được một chút thực lực nào nữa.

Người tí hon đã đạt đến cực hạn.

Trong cảnh giới Cộng Minh, hắn đã đạt tới giai đoạn 10, người tí hon của hắn cũng đã đạt đến viên mãn.

Trần Phong kinh ngạc phát hiện ra, chính mình vậy mà đã thật sự kẹt tại một loại cực hạn nào đó, cho nên, hắn nhất định phải xác định, mình rốt cuộc còn có thể trở nên mạnh mẽ hơn hay không!

Hắn tuyệt đối không cam tâm dừng lại ở tại một bước này.

Đến cùng...phải làm sao mới có thể tăng cường thực lực?

"Kế hoạch, cùng với hiện thực, đang chồng lên nhau." Trần Phong thở dài trong lòng.

Kế hoạch ban đầu, chỉ là vì lừa dối những vị thần linh này cung cấp thần lực cho hắn, mà bây giờ, theo thần lực được bổ sung đầy đủ, kế hoạch vậy mà cùng với hiện thực hoàn toàn tương tự.

Trần Phong, thật sự đã đi tới tình trạng mạnh nhất trong các sứ đồ!

Đây vốn chỉ là một lời đồn đại do hắn thả ra...không chỉ có như thế, hắn thậm chí còn thật sự kẹt tại cảnh giới Cộng Minh đỉnh phong, không có cách nào đi thêm được một bước nào nữa! Đây nguyên bản cũng chỉ là lời đồn đại bên trong kế hoạch...

Khiêu chiến thần vị

"Đây coi như là báo ứng hay sao?" Trần Phong có chút đau răng.

Lừa dối quá nhiều thần linh, sau cùng chính mình cũng bị lừa dối luôn hay sao?

Không có nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn làm bạn, tương lai trở nên không thể suy đoán, hắn chỉ có thể tự mình phấn đấu, thế nhưng có một điều kiện tiên quyết là, trước mắt không phải là một con đường cụt!

"Hắn sẽ phải dừng lại ở một bước này." Các sứ đồ ở chung quanh nhỏ giọng nói.

Sau khi xác định rõ được điểm này, ánh mắt của bọn hắn khi nhìn về phía Trần Phong, cũng tràn đầy sự đồng tình và thương cảm, tâm tư cạnh tranh cùng với ghen tỵ nguyên bản, cũng hóa thành hư không.

Người cạnh tranh cùng với một người không có tương lai thì có ý nghĩa gì?

"Giải tán thôi." Một số người chuẩn bị rời đi.

"Đi thôi." Có rất nhiều thần linh cũng dự định rời đi.

Nếu tương lai của Trần Phong đã bị cắt đứt, như vậy lưu lại cũng sẽ không còn ý nghĩa.

Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm bọn hắn sẽ lập tức rời đi, Linh Phân Minh chỉ vẽn vẽn mới nói một câu, bỗng nhiên mở miệng một lần nữa: "Với thực lực của ngươi bây giờ... có hứng thú khiêu chiến Thần vị hay không?"

Oanh! Câu nói này như sét đánh, rơi vào hết thảy đầu óc của các thần linh, âm âm nổ tung.

Khiêu chiến...thần vị? Tiểu gia hỏa trước mắt này? Chuyện này...

"Làm sao có thể? !" Những sứ đồ kia càng la thất thanh.

Phải biết rằng, chỉ có tồn tại cường đại nhất bên trong sứ đồ, chỉ có những vị sứ đồ công thành danh toại kia, xông ra thanh danh to lớn, mới có tư cách được mời đi khiêu chiến Thần vị! Có cơ hội trở thành thần linh vô thượng!

Vô luận thành công hoặc là thất bại, khiêu Chiến Thần vị, bản thân chính là vinh dự cao nhất của sứ đồ!

Mà bây giờ...Trần Phong vậy mà được mời đi khiêu chiến Thần vị?

Hết thấy sứ đồ đều sụp đổ.

Ngay vào một khắc trước, bọn hắn còn đang vì Trần Phong không có tương lai mà mĩa mai, vì cả đời hắn không có cách nào tiến bộ mà chế giễu, chưa từng nghĩ tới, người Cộng Minh không có tư cách trở thành sứ đồ này vậy mà đã đạt đến loại độ cao này!

Chính bọn hắn mới là kẻ đáng cười!

Đúng thế, Trần Phong hoàn toàn chính xác là không có cách nào bước vào cảnh giới sứ đồ.

Thế nhưng ai quy định là chỉ có sứ đồ mới có thể khiêu Chiến Thần vị? ! Chỉ cần đủ mạnh, mọi sinh linh, đều có thể trở thành loại tồn tại vô thượng kia! Trần Phong đã dùng thực lực của mình chứng minh, hắn không kém hơn bất luận một sứ đồ nào!

Như vậy...hiện tại, Trần Phong cách thần vị, vền vẹn chỉ còn một bước! Hắn căn bản không cần phải suy nghĩ đến sự tình làm cách nào để bước vào cảnh giới sứ đồ nữa, một khi khiêu chiến thành công, Trần Phong liền có thể trực tiếp vượt qua cảnh giới sứ đồ, trực tiếp đăng lâm thần vị!

Thần linh, là một tồn tại siêu thoát bất luận một loại cảnh giới nào. Nếu như nói Giác Tỉnh Giả cùng với người Cộng Minh có thực lực sai biệt gấp một trăm lần, người Cộng Minh cùng với sứ đồ chênh lệch gấp một trăm lần, như vậy ở giữa sứ đồ cùng với thần linh, rất có thể chính là một con số thiên văn.

Thần linh, chung quy vẫn là thần linh, ở dưới tình huống bình thường, nếu muốn khiêu Chiến Thần vị, cần phải trở thành người nổi bật bên trong các sứ đồ, khiến cho mình trở nên càng cường đại hơn, sứ đồ giai đoạn 10? Sứ đồ giai đoạn 15? Sứ đồ giai đoạn 20?

Thậm chí là càng mạnh hơn! Chỉ có như thế, mới có tư cách khiêu chiến thần vị!

Đương nhiên, đó chỉ vển vẹn là tư cách. Phải biết rằng, cho dù Tội Ác Chi Thần mở ra thần vị, thế nhưng mỗi một người khiêu chiến thần vị thành công, dường như đều là sứ đồ giai đoạn 36, một cái đẳng cấp cực kì khủng bố. Sau cùng, vị sứ đồ kia, sẽ trở thành một tiểu thần linh, trở thành tồn tại phía trên ngàn tỉ sinh linh, trở thành một trong những vị chúa tể cao cao tại thượng.

Trở thành thần linh, đây là hi vọng của hết thảy sứ đồ, đây là một con đường dài đằng dặc. Cho nên, từ đầu đến cuối, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới Trần Phong có khả năng khiêu Chiến Thần vị! Chưa từng nghĩ, Trần Phong vậy mà đã đi đến con đường này, trực tiếp đi đến điểm cuối cùng!

"Hắn vậy mà đã đi đến một bước này hay sao?" Tiểu thần linh bùi ngùi mãi không thôi.

Sứ đồ có thiên phú tuyệt hảo, sau cùng khẳng định sẽ muốn khiêu Chiến Thần vị, thế nhưng coi như khiêu chiến thành công, hắn cũng sẽ cùng với thần linh nguyên bản khóa lại cùng một chỗ, trở thành thần linh phụ thuộc.

Tiểu thần linh đối với chuyện này chưa bao giờ chờ mong qua, gã chỉ là một tiểu thần linh, là cái chủng loại thần linh cấp thấp nhất kia, hắn ngay cả tư cách trở thành thần linh phụ thuộc của người khác còn không có, chớ đừng nói chi là sẽ có thần linh phụ thuộc, thậm chí ngay cả sứ đồ cũng chỉ có một người đáng thương.

Có thần linh phụ thuộc mình? Gã nghĩ cũng không dám nghĩ.

Mà bây giờ...sự tình dường như đã trở nên rất kỳ diệu.

"Sau bảy ngày, tại quần đảo Trúc Hải, mở ra khiêu chiến thần vị." Linh Phân Minh để lại một câu nói rồi rời đi, triệt để dẫn nổ bầu không khí yên lặng nguyên bản.

"Mở ra khiêu chiến thần vị?"

"Lại có một thần vị được khiêu chiến hay sao?"

"Quần đảo Trúc Hải, chỉ sợ là muốn nhắc lên một trận gió tanh mưa máu."

"Không đại nhân thế mà chuyên môn mở ra một lần thần vị cho Trần Phong...trời ạ."

"Hừ, Trần Phong chỉ có cảnh giới Cộng Minh, cho nên lần này cởi mở thần vị, hẳn là sẽ không như dĩ vãng, thực lực bị hạn chế, cho nên số người tham dự..."

Đám người ngẫm lại đều cảm thấy kinh hãi.

Thần vị cởi mở, người đạt tiêu chuẩn đều có thể khiêu chiến, cho nên mới được gọi là khiêu chiến thần vị.

Chỉ bất quá, khiêu chiến thần vị trong dĩ vãng, đều là từ những người mạnh nhất bên trong sứ đồ khởi xướng khiêu chiến, còn những sứ đồ còn lại, bình thường sẽ không có tư cách tham gia vào trận khiêu chiến này.

Mà bây giờ... Trần Phong? Chỉ là người Cộng Minh? Đoán chừng sẽ có rất nhiều sứ đồ tham gia!

Số lượng sứ đồ khiêu chiến thần vị lần này, tuyệt đối sẽ vượt quá tưởng tượng.

...

"Dường như có một chút không đúng." Trần Phong nhíu mày.

Vị thần linh cao giai này ôm chờ mong lớn như thế đối với mình, Trần Phong vẫn rất cao hứng, thế nhưng sau khi hiểu rõ khiêu chiến thần vị, hẳn liền nhảy bén phát hiện ra, sự tình dường như cũng không đơn giản.

Đúng như lời của mọi người trước đó, khiêu chiến thần vị là vinh quang vô thượng của sứ đồ.

Thế nhưng ——cũng là một trận chiến dịch cuối cùng.

Không có cách nào khác, một sinh linh từ đầu đến cuối, đều chỉ có thể mở ra một lần khiêu chiến thần vị, một khi khiêu chiến thất bại, sẽ vĩnh viễn mất đi tư cách trở thành thần linh! Huống hồ, khiêu chiến thần vị mặc dù có thể hiểu một cách thông tục theo một ý nghĩa nào đó tức là độ kiếp, thế nhưng loại độ kiếp này những người khác cũng đều có thể tham gia.

Tất cả các sứ đồ đều có thể khiêu chiến!

Mà sau cùng, có thể bước vào thần vị, chỉ có một người!

Cho nên nói, lần khiêu chiến thần vị này, thật sự là vì chính hắn hay sao?

Có lẽ...Trần Phong nhìn những sứ đồ đang hưng phấn kia, bỗng nhiên có một chút hiểu rõ, chính mình, đã trở thành pháo hôi trong mắt của người khác rồi?

...

Lưu cho hấn một mạng!

Ở một nơi nào đó, có một thân ảnh có dáng người nổi bật nằm nghiêng trên ghế dài.

"Thú vị, xem ra Linh Phân Minh cuối cùng vẫn đáp ứng điều kiện của chúng ta." Nàng cười một tiếng, vỗ vỗ vào thân ảnh quỳ rạp ở dưới mặt đất nói: "Thân phận của ngươi đặc thù, mở ra khiêu chiến thần vị có thể sẽ rất khó khăn, lần này Trần Phong khiêu chiến thần vị, chính là cơ hội của ngươi."

"Hắn chỉ có thực lực Cộng Minh, độ khó khiêu chiến thần vị chắc chắn sẽ rất thấp."

"Việc ngươi cần làm...chính là đánh bại hết thầy sứ đồ, đăng lâm thần vị." Nàng ôn nhu nói.

"Vâng!" Thân ảnh quỳ rạp ở dưới mặt đất lớn tiếng trả lời.

...

Ở một nơi nào đó, một ông lão tràn ngập nghi hoặc hỏi: "Linh Phân Minh đây là có ý gì?"

Linh Phân Minh đã cự tuyệt yêu cầu của bọn hắn, nhưng lại vì Trần Phong mở ra thần vị, đây là vì cái gì? Chẳng lẽ nói, hắn lại đáp ứng yêu cầu của những người khác?

"Không quan trọng." Ánh mắt của ông lão tràn ngập sự chờ mong.

Khiêu chiến thần vị quá mức khó có được, mặc dù bọn hắn là thần linh, dòng dõi của bọn hắn cũng chỉ có một cơ hội thành thần như vậy, may mắn là ở vào cái thời đại đặc thù này, hết thầy mọi người đều có thể tham dự.

Cho nên, mỗi một vị sứ đồ có tư cách khiêu chiến thần vị, đều vô cùng quý giá. Chỉ bất quá, độ khó khiêu chiến thần vị, sẽ có quan hệ cùng với người

khiêu chiến, cho nên, vào thời điểm có một vị khiêu chiến chỉ mới đạt đến tiêu chuẩn Cộng Minh như Trần Phong xuất hiện...hết thủy thần linh đều mừng rỡ như điên.

Trần Phong căn bản không biết, cái gọi là sóng gió khiêu chiến thần vị đã nổ tung, thậm chí so với trước còn lớn hơn.

"Trần Phong..." Ông lão cười cười: "Tiểu Kiệt, lần này đi, chiếu cố nhiều một chút cho Trần Phong."

"Vâng." Người trung niên được gọi là Tiểu Kiệt thấp giọng đáp.

"Đoạt thần vị của người ta, cũng nên biểu thị một thoáng." Ông lão lạnh nhạt nói: "Chỉ có điều, lần khiêu chiến này mặc dù có cấp bậc hơi thấp, thế nhưng cuối cùng cũng sẽ có rất nhiều chuyện phải chú ý, nhất là tình nhân của lão yêu kia..."

...

Rất nhanh, chuyện Trần Phong khiêu chiến thần vị được truyền khắp thiên hạ. Có không biết bao nhiêu thần linh lặng yên không một tiếng động đưa tay đuổi đến nơi này, những sứ đồ mạnh mẽ kia khiêu chiến còn chưa tính, dòng dõi của bọn hắn không nhất định có thể được tham gia, thế nhưng loại khiêu chiến cấp bậc này...

Trần Phong? Có thần linh tiến hành phân tích, thực lực trung bình hiện nay của Trần Phong, đại khái là sứ đồ giai đoạn 10, đã đạt đến cánh cửa sứ đồ có thâm niên lâu năm.

Nhất là dùng thân phận người Cộng Minh bây giờ của Trần Phong, đi đến một bước này, quả thực là chưa từng nghe thấy, thế nhưng chênh lệch so với sứ đồ mạnh nhất, y nguyên vẫn chênh lệch rất lớn.

"Lần này, lại là sân khấu của ta." Một vị sứ đồ giai đoạn 21 nói ra.

"Vậy cũng không nhất định." Một vị sứ đồ giai đoạn 20 khác cũng đồng dạng không rơi vào thế hạ phong.

Lần này là một lần cơ hội trăm năm khó gặp, bọn hắc ai cũng không muốn nhượng bộ, còn Trần Phong...

"Đáng tiếc."

"Chỉ sợ hắc còn không biết mình đã trở thành pháo hôi rồi đi."

"Tiểu gia hỏa đáng thương."

"Coi như hắc có thể phát huy ra trình độ sứ đồ giai đoạn 10, cũng quá mức miễn cưỡng."

"Lần khiêu chiến này hãy lưu lại cho hắc một mạng đi, cũng coi như là trả lại nhân tình cho hắc."

"Có thể."

Vài vị sứ đồ đã đạt thành giao dịch, vô luận là ai đạt được thần vị, đều phải lưu lại cho Trần Phong một mạng. Bọn hắc là dòng dõi thần linh, đã được định trước là sẽ trở thành thần linh, chỉ có vấn đề là sớm hay muộn mà thôi, cho nên cho dù là cạnh tranh, cũng vẫn duy trì liên hệ.

...

"Đại khái chính là như vậy." Tiểu thần linh thở dài một tiếng.

Vào thời điểm vừa biết Trần Phong mở ra khiêu chiến thần vị, gã cũng hết sức hưng phấn, thế nhưng mà chờ đến thời điểm gã hiểu rõ cái vòng luân quần ở bên trong, cũng sợ ngây người, những dòng dõi thần linh đáng chết kia!

"Khiêu chiến như vậy sẽ rất thú vị, không phải hay sao?" Trần Phong cười rất vui vẻ.

"Người còn có tâm tư cười?" Tiểu thần linh hết sức đau đầu nói: "Những dòng dõi thần linh kia mặc dù cũng là sứ đồ, thế nhưng bằng vào huyết mạch bẩm sinh, đã định trước là bọn hắc có thực lực rất mạnh mẽ, bây giờ đều đã đạt đến trình độ từ sứ đồ giai đoạn 20 trở lên!"

"Ta nên sớm nghĩ tới, cũng chỉ có bọn gia hỏa này hợp lại, mới có thể để cho Linh Phân Minh mở ra khiêu chiến thần vị cho ngươi!" Tiểu thần linh có một chút ảo não.

"Đây là chuyện tốt, không phải hay sao?" Trần Phong rất là bình tĩnh nói: "Nếu như bằng vào ta, không biết phải tu luyện bao lâu, vào thời điểm trở thành người mạnh nhất trong các sứ đồ, mới có cơ hội mở ra khiêu chiến thần vị."

"Thế nhưng mà những tên kia..." Tiểu thần linh rất là lo lắng, gã có chút hối hận khi đáp ứng Trần Phong chấp hành cái kế hoạch này.

"Không sao." Trần Phong đột nhiên hỏi: "Ta nhớ được, ở giữa thần linh không cho phép tự giết lẫn nhau, nếu có mâu thuẫn sinh tử, nhất định phải xin Tội Ác Chi Thần phán quyết, có đúng hay không?"

"Đúng." Tiểu thần linh không có một chút do dự xác nhận, điểm ấy gã đã biết rõ, bằng không, một chút tiểu thần linh như bọn hắn đã sớm bị giết chết.

"Rất tốt." Trần Phong nhìn về phía phương hướng quần đảo Trúc Hải, dường như phi thường hài lòng nói: "Vậy thì ta đã an tâm."

"Chuyện tiếp theo...hãy để cho chúng ta nhìn một chút, ai mới là pháo hôi."

"Ngươi thật sự muốn đi?" Tiểu thần linh nhìn về phía Trần Phong.

"Thật sự." Trần Phong không có một chút do dự trả lời, hắn nhất định phải hiểu rõ, cái gọi là con đường thành thần này đến cùng là cái gì.

Cộng Minh, sứ đồ, nói cho cùng là cấp độ thần lực khác biệt, hắn hiện tại đã kẹt ở cái cảnh giới này, đã không có cách nào tiến bộ, nhất định phải hiểu rõ con đường thành thần là như thế nào!

Thành thần, sẽ làm sao để tăng cường thực lực? Hạch tâm thành thần lại là cái gì? Hắn nhất định phải biết.

"Lần khiêu chiến thần vị này, ngươi có khả năng chỉ là pháo hôi." Tiểu thần linh nói.

"Không phải là cuối cùng vẫn nên thử một lần hay sao?" Trần Phong lắc đầu, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi: "Trước đó ngài đã làm như thế nào để trở thành thần linh?"

"Ta?" Tiểu thần linh trầm ngâm rất lâu mới trả lời: "Ta cũng từ trong một lần khiêu chiến thần vị, các đối thủ cạnh tranh lưỡng bại câu thương, ta may mắn giành được thần vị."

"Thần linh cùng với sinh linh phổ thông khác nhau ở chỗ nào?" Trần Phong theo bản năng hỏi.

Nếu như có thể từ tiểu thần linh biết đáp án, có lẽ hẳn sẽ có thể càng nắm chắc hơn.

"Không biết." Tiểu thần linh lắc đầu nói: "Trong ngàn tỉ sinh linh, cấu tạo thân thể cùng với năng lượng tạo thành của từng sinh linh đều không giống nhau, ta không hiểu rõ, cũng không có cách nào so sánh, còn người..."

Tiểu thần linh vươn tay, muốn cảm ngộ thức hải trong cơ thể của Trần Phong, không có gì bất ngờ xảy ra, trống rỗng.

"Ta vẫn như cũ không thể kiểm soát." Tiểu thần linh buông tay.

"Được thôi." Trần Phong chỉ có thể cười khổ.

Trong thức hải tự nhiên xuất hiện một cái Nguyên Anh hàng nhái như thế, hẳn cũng không biết là phúc hay là họa.

Bị hù dọa

Nguyên Anh hàng nhái vì hắn cung cấp uy năng vượt quá tưởng tượng, khiến cho hắn có thể vượt cấp khiêu chiến, thế nhưng cũng đồng thời chặt đứt con đường tương lai của hắn! Không thể trở thành sứ đồ, không thể trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Có lẽ...cũng chỉ có trở thành thần linh mới có thể thay đổi tất cả những thứ này.

"Chờ một chút." Tiểu thần linh dừng lại một chút rồi nói: "Ở chỗ này ta có một chút tài nguyên, là lễ vật do các tín đồ lúc trước dâng tặng, ta vốn giữ lại để cho sứ đồ tăng cường thực lực, có lẽ ngươi cũng có thể sử dụng."

"Ồ?" Hai mắt của Trần Phong toả sáng.

Tiểu thần linh đem những tài nguyên kia giao cho Trần Phong, đó là đủ loại trái cây và dược thảo kỳ quái, Trần Phong sau khi tiến hành nghiên cứu hiểu rõ, theo thói quen đem toàn bộ những vật này chế tác thành thuốc thử gen!

Chỉ bất quá, mặc dù bản thân của những tài nguyên này có cấp bậc sứ đồ, Trần Phong sau khi chế tác thành thuốc thử gen, thực lực được tăng cường cũng vô cùng mỏng manh, chỉ từ Cộng Minh giai đoạn 10, tăng cường thực lực tới Cộng Minh giai đoạn 12. Nhiều thuốc thử gen như vậy, vền vền chỉ có thể tăng cường thực lực lên hai đẳng cấp!

"Có một chút đáng tiếc." Trần Phong rất thất vọng, hắn biết, về sau muốn tăng cường thực lực cũng sẽ càng ngày càng gian nan.

Bất quá, khiến cho hắn mừng rỡ chính là, người tí hon sau khi tiến vào trạng thái viên mãn, mặc dù đã không thể tăng cường thực lực, thế nhưng cung cấp cho hắn trạng thái tăng phúc, cũng chân chính là lập phương, $12^* 12!$

"Cho nên, ta hiện tại ước chừng có thể bộc phát ra uy năng sứ đồ giai đoạn 17 hay sao?"

Trần Phong nắm chặt hai quả đấm, thực lực bản thân của hắn không mạnh, thể nhưng mỗi một lần tăng cường đẳng cấp, cho dù là chỉ là một đẳng cấp, đều sẽ mang đến biến đổi kinh người về chất, uy năng có thể bộc phát ra sau khi tăng lên một đẳng cấp, đều vô cùng kinh người.

Nếu như lại có thể đề thăng thêm một vài đẳng cấp nữa...Trần Phong cảm thấy động tâm.

Đương nhiên, những loại thuốc thử gen mà hắn chế tác ra, cũng không vền vẹn chỉ có những thứ này.

Trong số tài nguyên mà tiểu thần linh cung cấp, hắn dùng một nửa tài nguyên để tăng cường thực lực, một nửa tài nguyên còn lại, Trần Phong dùng chúng nó chế tác thành đủ loại thuốc thử gen tăng phúc tạm thời cùng với dẫn nổ. Lần khiêu chiến thần vị này, hắn nhất định phải đạt được!

...

Ngay vào lúc này, hết thảy sứ đồ đều đang chuẩn bị tham gia khiêu chiến thần vị.

Đương nhiên, đối thủ mà bọn hắn chuẩn bị, cũng không phải là Trần Phong, mà là những sứ đồ có được thần lực mạnh mẽ kia, cùng với dòng dõi thần linh có được tài nguyên vô tận kia.

Người khiêu chiến thần vị, bên trong những lần khiêu chiến thần vị dĩ vãng, đều là người khó chơi nhất, nhưng ở bên trong lần khiêu chiến thần vị này, ngược lại là người yếu nhất!

"Dùng thân phận người Cộng Minh của Trần Phong mở ra thần vị, đã chú định là độ khó cũng không cao, có thể xem nhẹ."

"Trần Phong dùng thân phận người Cộng Minh vượt cấp khiêu chiến mặc dù kinh người, thể nhưng hắn chỉ có thể phát huy ra uy năng sứ đồ giai đoạn 10, có thể xem nhẹ."

"Cho nên, đối thủ của chúng ta, chính là những người tham dự khác!"

"Thực lực của bọn hắn tuyệt đối sẽ không đơn giản..."

"Hiểu rõ."

"Người hãy mang theo cái này đi."

"A? Không cần đâu, đây chỉ là một lần khiêu chiến thần vị..."

"Lần này, người nhất định phải trở thành thần linh! Ta có một loại dự cảm xấu, có thể sẽ có một ít chuyện phát sinh, cho nên, trước lúc này, người phải trở thành thần linh nhanh một chút!"

"Vâng."

...

Hết thấy người khiêu chiến đều đang tiến hành chuẩn bị.

Sau bảy ngày, tại quần đảo Trúc Hải.

Vô số thần linh cùng với sứ đồ buông xuống, vờn quanh tại sườn quần đảo.

Linh Phân Minh lảng không xuất hiện, ở bên trong ánh mắt kinh hãi của vô số sinh linh, hẳn dùng một tay xé rách thương khung, cứ thế mà đem hơn phân nửa thế giới xé rách, một cái thế giới kinh người khác xuất hiện ở trong mắt của mọi người.

"Lần khiêu chiến thần vị này, là ở nơi này."

Xoạt! Hư không nứt ra, ở bên trong cái thế giới khác kia, có một toà thần vị như ẩn như hiện, lưu quang nhàn nhạt lấp lánh, biểu lộ ra giai vị hiện tại của toà thần vị này.

"Quả nhiên là thần vị cấp thấp nhất!"

Vô số sứ đồ vọt vào bên trong cái thế giới này, bọn hắn tràn ngập sự hưng phấn cùng với chờ mong, hận không thể lập tức khiêu chiến thần vị.

Trần Phong với thân phận là người Cộng Minh đặc thù, là người quyết định mở ra thần vị lần này, là người khiêu chiến thần vị có cảnh giới thấp nhất từ trước đến nay, cũng là một lần trở thành thần linh dễ dàng nhất! ! !

Khiêu chiến thần vị là cái gì? Chính là khiêu chiến lực lượng bản nguyên của thần linh!

Nếu như là thần vị cao giai, có thể sẽ có được 20 % lực lượng bản nguyên của thần linh, chuyện này đối với sứ đồ mà nói, chính là cực kỳ đáng sợ, gần như không có khả năng thành công!

Nếu như là thần vị trung giai, có thể sẽ có được 10 % lực lượng bản nguyên của thần linh!

Mà thần vị sơ giai, có thể sẽ có được 5 % lực lượng bản nguyên của thần linh!

Còn cái thần vị cấp thấp nhất ở trước mắt này...1%!

Nói một cách khác, thần vị mà lần này bọn hắn khiêu chiến, là hư ảnh của thần linh, là vị trí ban đầu của vị thần linh kia, 1 % lực lượng khi còn sống, một cỗ lực lượng yếu đến mức không có cách nào tưởng tượng!

Cho nên, cơ hồ là bất luận kẻ nào đều có thể khiêu chiến thành công! Bọn hắn nhất định phải nhanh chóng tiến đến! Đối thủ của bọn hắn lần này chính là những tên gia hỏa ở bên cạnh cùng một dạng với mình này.

Oanh! Vừa mới bước vào thế giới khác, chiến đấu lập tức bùng nổ.

Những sứ đồ kia bắt đầu chém giết, quyết không cho phép bất luận kẻ nào siêu việt chính mình. Bọn hắn dùng hết tất cả mọi thủ đoạn, liều mạng ngăn cản những người khác hướng về phía trước, đồng thời cố gắng tiến về phía trước. Tình hình chiến đấu từ lúc vừa mới bắt đầu, liền trở nên vô cùng thảm liệt.

Mà ở cách đó không xa, ở phía trước cửa vào thế giới khác, Trần Phong lại một mực đứng ở đó ngơ ngác nhìn, lại không đi vào.

"Hắn làm sao thế?"

"Không biết...đã bị hù dọa rồi?"

"Chắc là thế, đoán chừng hắc chưa bao giờ nghĩ tới khiêu chiến thần vị sẽ tàn khốc như vậy đi."

"Ài, đáng tiếc."

"Cũng không nhất định, nếu như Trần Phong từ bỏ, có lẽ sẽ có thể nhặt về một cái mạng."

"Cũng đúng."

Đám người bàn luận khe khẽ.

Đối với người khiêu chiến thần vị đặc thù như Trần Phong này, vẫn còn có một số người quan tâm. Chỉ có điều là, bọn hắc không biết là, Trần Phong sở dĩ gây người ở nơi đó, đích thật là đã bị hù dọa.

Nhưng không phải vì bọn gia hỏa ở trước mắt, mà là cái thế giới khác đáng chết ở trước mắt! Đến thời điểm nhìn thấy cái thế giới này xuất hiện, Trần Phong liền lập tức phát mộng, cái thế giới này, không phải chính là cái thế giới kia của Tội Ác Chi Thần hay sao?

Đây không phải chính là thế giới Song Giác hay sao? !

Nói như vậy...cái gọi là thần vị kia... Trần Phong bỗng nhiên nhìn vào bên trong cái thế giới này, nhìn về phía đạo hư ảnh thần vị nhàn nhạt kia, trong lòng liền phát lạnh, nếu như hắc đoán không có sai, cái thần vị này...chính là vị trí của Tội Ác Chi Thần!

Có người khiêu khích

Bởi vì ở trong ấn tượng của hắn, thần linh của thế giới Song Giác, chỉ có một vị!

Không! Như thế cũng không đúng, Trần Phong tràn ngập sự nghi hoặc.

Khiêu chiến thần vị, rõ ràng là những vị thần linh đã chết đi kia mới đúng, làm sao lại xuất hiện thần vị của Tội Ác Chi Thần? Gã thế nhưng chính là thần linh cường đại nhất ở cái thời đại này!

"Đến tốt cùng là sai lầm ở chỗ nào..."

Diệp! Thật sự là gã! Trần Phong nhìn đạo hư ảnh nhàn nhạt ở trước mắt, trong đáy lòng phát lạnh.

Cho dù đạo thân ảnh kia đã mơ hồ tới một trình độ nhất định, thế nhưng đối với người đã từng có một lần tiếp xúc với Diệp như Trần Phong mà nói, đối với thân ảnh của gã có thể nói là hết sức quen thuộc.

Thật sự là Diệp! Chỉ có điều là, cái này sao có thể? Khiêu chiến thần vị, trên lý luận, đích thật là có thể phát ra lời khiêu chiến đối với các vị thần linh khác! Thế nhưng điều kiện tiên quyết là, vào thời điểm không có thần vị, ở trong tình huống trước mắt cơ hồ có 8/10 thần vị là chỗ trống, làm sao bây giờ lại có thể xuất hiện thần vị của Tội Ác Chi Thần? !

Nhất là, lần mở ra thần vị này vẫn là do Linh Phân Minh chủ trì.

"Hắn có ý tứ gì?" Trần Phong kinh hãi.

Chẳng lẽ nói...thân phận của mình đã bị bại lộ? Trần Phong nghĩ tới đây, liền ngay cả ý nghĩ tiến vào cái thế giới trước mắt cũng không có.

Đến cùng, đã xảy ra chuyện gì?

Chỉ có điều Trần Phong không biết là, ngay vào lúc này, ở phía trên mây xanh, Tội Ác Chi Thần cũng cả kinh. Bởi vì ngay vào một khắc Linh Phân Minh mở ra thần vị, gã rõ ràng đã cảm nhận được một cỗ ý niệm mãnh liệt xuyên toa qua hư không, trực tiếp chỉ vào hướng của gã, rất là kỳ diệu.

Đây là...khiêu chiến thần vị? Tội Ác Chi Thần tràn ngập sự kinh ngạc.

Khiêu chiến thần vị, làm sao lại khiêu chiến lên trên người của gã? Nhất là, lần khiêu chiến thần vị này, còn là do Linh Phân Minh mở ra.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Gã nhìn về phía Linh Phân Minh, hỏi: "Tên Trần Phong này có vấn đề?"

"Không có." Linh Phân Minh lộ ra vẻ mặt mờ mịt nói: "Thần vị là do ta mở ra, không có quan hệ gì với hắn, bất quá, cùng một dạng với dĩ vãng, thần vị mà ta mở ra là ngẫu nhiên, không có khả năng trúng vào ngài."

Thần vị ngẫu nhiên, ưu tiên lựa chọn thần vị còn trống, nếu không có thần vị còn trống, thì sẽ trực tiếp khiêu chiến với thần linh!

Thế nhưng mà...cho dù như thế nào cũng đều khó có khả năng trúng vào Tội Ác Chi Thần a.

Ô...ô...n...g —— Tội Ác Chi Thần khép hờ hai mắt, gã cảm thụ cỗ khí tức không giống như bình thường này, bỗng nhiên cười.

"Xem ra là có một số tên gia hỏa không thành thật." Gã nhẹ giọng tự nói, bởi vì gã cảm nhận được những cỗ lực lượng khác: "Xem ra có một số tên gia hỏa, mượn tay của người, mượn lần khiêu chiến thần vị này của Trần Phong, tới khiêu khích ta!"

Cái gì? Tâm thần của Linh Phân Minh run lên.

Khiêu khích Diệp? Bọn gia hỏa này điên rồi phải không?.

"Vây lần khiêu chiến thần vị này..." Linh Phân Minh nói khẽ.

Lần khiêu chiến thần vị này rất là đặc thù, bản thân Trần Phong có thực lực đặc thù, dẫn đến thực lực của thần vị chỉ có 1 % lực lượng nguyên bản của

thần linh, thế nhưng đây chính là thần vị của Tội Ác Chi Thần a!

"Đáng tiếc cho bọn hắc." Diệp thần nhiên nói.

Hiển nhiên, vào thời điểm gã nói ra câu này, đã phán quyết tử hình cho những người kia.

"Vâng." Linh Phân Minh hiểu rõ.

"Sẽ là ai chứ?" Tội Ác Chi Thần nhìn về phía hư không, toàn bộ thế giới đều ở trong lòng bàn tay của gã, đến tột cùng là ai, vậy mà lại dám khiêu khích gã? Còn lực lượng mà bọn hắc đã dùng là cái gì, lại có thể ảnh hưởng tới lần khiêu chiến thần vị này?

"Chẳng cần biết người là ai, nhưng người đang tự tìm đường chết!"

...

Mà vào giờ khắc này, ở trong tinh không vô ngần.

Đạo thân ảnh kia vẫn đang bình tĩnh ngồi ở phía trên vương tọa như trước.

Chỉ có điều là, cùng với dĩ vãng khác biệt chính là, bên cạnh hắc, nhiều thêm một tiểu cô nương xinh đẹp kinh người, nàng đứng ở một bên, ánh mắt rơi vào bên trên tinh cầu xanh lam trước mắt.

"Sự tình rốt cục cũng đã trở nên thú vị." Hắc xoay chuyển chiếc nhẫn trong tay, dường như đang tràn ngập sự chờ mong.

"Người nói xem, Trần Phong có thể thắng hay không?" Hắc hỏi tiểu cô nương ở bên người, nhưng lại không đạt được bất kỳ một lời đáp lại nào.

"Ách, vẫn còn không chịu để ý đến ta?"

"Được rồi...để ta đoán một chút."

"Ừm, lần khiêu chiến thần vị này, Trần Phong sẽ chết ở bên trong."

Hắc cười nói.

Xoạt! Tiểu cô nương bỗng nhiên hướng ánh mắt vào khuôn mặt của hắn.

"Hắn thật sự sẽ chết." Thần sắc của hắn dần dần trở nên lạnh lùng: "Trần Phong chính là một hạt giống, một hạt giống mà ta đã nuôi thật lâu, vào thời điểm hắn phát huy ra tác dụng, cũng chính là thời điểm mà hắn nên chết."

"Hiện tại, chính là lúc này."

Hắn nhẹ nhàng xoay tròn chiếc nhẫn, trời sao dường như di động vào thời khắc này, có một cỗ lực lượng kỳ dị tuôn về phía Trần Phong.

"Khiêu chiến thần vị."

"Chỉ có người ở thời đại này mới có thể khiêu chiến. Trần Phong không thuộc về thời đại này, cho nên hắn khiêu chiến, chỉ có thể là thần linh ở thời đại gen! Ta đã nghĩ về điều đó...ở thời đại gen có rất nhiều thần linh thức tỉnh? Không quan trọng, những thần linh kia sau khi bị Tội Ác Chi Thần giết chết, đã hoàn toàn biến mất, vậy trong những thần linh còn lại...chỉ cần động tay động chân một chút, vị thần linh còn lại mà Trần Phong có thể khiêu chiến, cũng chỉ có một vị."

"Tội Ác Chi Thần!"

Xoạt! Hắn đứng dậy, toà vương tọa to lớn bắt đầu lấp lánh lưu quang, một đạo ánh sáng ngưng tụ.

Ô...ô...n...g —— Một đôi cánh ánh sáng hư ảnh không lồ như ẩn như hiện xuất hiện ở phía sau lưng, sau cùng hóa thành một đạo quang ảnh giống như đúc với hắn, mở miệng nói: "Hiện tại, là thời điểm ta nên ra tay rồi."

"Đi thôi." Hắn nói rất nhẹ nhàng.

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh, đạo quang ảnh biến mất trong nháy mắt.

Vào thời điểm xuất hiện một lần nữa, vậy mà đã ở bên trong tinh cầu, xuất hiện ở quần đảo Trúc Hải, dùng một bước tiến vào thế giới khiêu chiến thần vị! Hắn lại muốn tiến vào khiêu chiến thần vị!

Ngưng tụ ra phân thân đi khiêu chiến thần vị Tội Ác Chi Thần hay sao?

"Nguyên lai, đây mới là mục đích của ngươi." Giọng nói băng lãnh của tiểu cô nương vang lên.

"Đúng vậy." Hắc cười nhạt một tiếng: "Tội Ác Chi Thần chỉ có một phần trăm thực lực, ta rất chờ mong, vào một khắc thần vị của gã rơi xuống, chính là lúc gã tử vong."

"Coi như mất đi thần vị, thực lực của gã vẫn như cũ là không có người nào có thể địch." Tiểu cô nương lạnh lùng nói ra.

"Ta biết, bất quá...mất đi thần vị, cũng sẽ mất đi tín ngưỡng của hàng tỷ sinh linh thế giới loài người, thực lực của gã sẽ giảm xuống đến điểm thấp nhất từ trước cho tới nay, vô luận gã mạnh bao nhiêu...sau khi mất đi nguồn bổ sung tín ngưỡng..."

"Ta cũng có thể làm cho Tội Ác Chi Thần tử vong." Hắc cười khê: "Lực lượng của Tội Ác Chi Thần, ta thế nhưng lại rất chờ mong."

"Ngươi sẽ không thành công." Tiểu cô nương nói hết sức bình tĩnh.

"Ồ? Bởi vì Tội Ác Chi Thần?" Hắc hơi nghi hoặc một chút.

"Không." Nữ hài lắc đầu, nhìn về phía quần đảo Trúc Hải.

Cơ hội

Ở nơi đó, kèm theo đạo quang ảnh buông xuống, khiêu chiến thần vị đã được bắt đầu.

Oanh! Đạo quang ảnh to lớn từ trên trời giáng xuống, cơ hồ đã hấp dẫn tất cả ánh mắt của mọi người, cổ khí tức mạnh mẽ kia, làm cho toàn bộ sinh linh sợ hãi.

"Đây là ai?"

"Chưa từng nghe qua."

"Thật mạnh, ít nhất là sứ đồ giai đoạn 40!"

"Như vậy thì còn cạnh tranh cái gì nữa?"

"Trời ạ, có thực lực mạnh như vậy, ai có thể đánh bại được hắn?"

Hết thấy sứ đồ kêu rên, bởi vì thực lực của đạo quang ảnh này quá mức kinh người.

"Quang ảnh..." Trần Phong nhìn đạo quang ảnh xuất hiện, bỗng nhiên có một chút hiểu rõ.

Cái gọi là khiêu chiến thần vị của hắn lần này, vậy mà đã thành đội tiên phong! Có một vị tồn tại cường đại, lợi dụng chính mình, để khiêu chiến Tội Ác Chi Thần! Chính hắn lại biến thành quân cờ.

Bất quá, Trần Phong đối với chuyện này cũng không có sự gât bỏ. Bởi vì hắn rõ ràng, sau lần khiêu chiến thần vị này, chính là thần chiến chân chính!

Tội Ác Chi Thần, sẽ tuyệt đối không cho phép có người khiêu khích gã như thế, đến lúc đó, tất nhiên sẽ tiến hành thanh tẩy trên một phạm vi lớn. Mà vị tồn tại không biết tên kia, nếu đã phát động lần khiêu chiến thần vị này,

đương nhiên sẽ không để cho thần vị của Tội Ác Chi Thần tùy tiện thoát ly khỏi nơi này.

Cho nên, không thể nghi ngờ, lần khiêu chiến thần vị này, sẽ cực kỳ trọng yếu.

Trận chiến đấu này... Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy động tâm. Dừng đẳng cấp của hắn bây giờ, chênh lệch so với Tội Ác Chi Thần là quá mức xa xôi, muốn khiêu chiến gã không biết phải chờ tới năm nào tháng nào, thế nhưng, nếu như...về vện chỉ là nếu như...

Nếu như lần khiêu chiến thần vị này hắn chiến thắng thì sao?

Đây có phải hay không là sẽ mang ý nghĩa, tín ngưỡng của ngàn tỉ sinh linh nhân loại sẽ tạm thời thuộc về hắn? !

Quả thật, dùng thực lực của hắn, coi như trở thành thần linh, cũng không có cách nào bảo hộ nhân loại. Coi như tạm thời có được tín ngưỡng của nhân loại, cũng sẽ bị Tội Ác Chi Thần phần nộ xé nát!

Thế nhưng, cho dù chỉ là một khắc nắm giữ thế giới loài người...trong lòng của Trần Phong trở nên hưng hực.

Tại thời đại kia, nếu quả thật có sinh linh khiêu chiến thần linh thành công thì sao? Vị thần linh kia sẽ tạm thời bị đoạt đi thần vị, dù sao, ở dưới loại tình huống cực đoan này, nếu như bị khiêu chiến thành công, đã nói rõ là vị thần linh này yếu đến mức thảm thương.

Đồng dạng, thần linh đã mất đi thần vị, tự nhiên cũng không có khả năng nhận được tín ngưỡng.

Trừ phi, vị thần linh đó một lần nữa khiêu chiến đoạt lại thần vị, đây là nguyên bản của cái gọi là khiêu chiến thần vị, thế nhưng lần khiêu chiến thần vị này của Trần Phong lại cực kỳ đặc thù. Bởi vì một số nhân tố đặc thù, cùng với sự thao túng của một số tồn tại, kết quả lần này xuất hiện, lại là người Cộng Minh tiến hành khiêu chiến thần vị cực kỳ hiếm thấy!

Thực lực nguyên bản của Thần linh chỉ có 1%! Hết lần này tới lần khác, chuyện này lại còn do tự mình Tội Ác Chi Thần cho phép!

Cho nên...cái hồ sâu này, là do Tội Ác Chi Thần thật sự nhảy vào. Thế nhưng, đối với Tội Ác Chi Thần mạnh mẽ mà nói, cho dù là 1% thực lực, cũng không phải là người bình thường có khả năng ứng đối, nhất là, khiêu chiến thần vị, chỉ giới hạn ở cảnh giới sứ đồ.

"Cho nên nói...lực lượng mà tên kia sử dụng cũng là cảnh giới sứ đồ." Trần Phong nhíu mày, hắn nhìn ra được đạo quang ảnh kia phi thường mạnh mẽ, thế nhưng không nhất định có thể hơn được Tội Ác Chi Thần.

Còn nữa...Trần Phong còn có một ý nghĩ rất kỳ quái.

Cái tên này đến cùng là ai? Ở dưới sự khống chế của Tội Ác Chi Thần, cơ hồ hết thấy thần linh, hết thấy sứ đồ, đều phụ thuộc vào Tội Ác Chi Thần, như vậy thì hắn sẽ lấy đâu ra lực lượng để khiêu chiến Tội Ác Chi Thần?

Chỉ có một cái khả năng, tên gia hỏa này, vốn không thuộc về thời đại này!

"Là thần linh thức tỉnh tại thời đại gen hay sao?" Trần Phong nghĩ đến một cái khả năng.

Nếu như là thời đại gen, có thần linh thức tỉnh, lại hết sức cơ trí ẩn giấu đi khí tức của mình, không tham dự bất luận một loại chiến đấu nào, mới có thể! Thế nhưng Tội Ác Chi Thần sau khi thức tỉnh đã cải biến thế giới, hắn là có thể cảm ứng được khí tức trên mỗi một cái góc của tinh cầu, cái tên này đã làm như thế nào để giấu diếm được sự tìm tòi của Tội Ác Chi Thần?

Trừ phi...là ở trong vũ trụ! Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, từng chiếc chiến hạm sau khi bay lên vũ trụ, liền không có một chút tin tức nào, Gen Công Hội sau này còn phái người lên kiểm chứng, nhưng vẫn còn chưa kịp xác nhận thì nhân loại đã bị bắt giữ.

Cho nên, vị thần linh này, đã trốn ở bên ngoài không gian vũ trụ?

"Ách!" Trái tim của Trần Phong bỗng nhiên đập nhanh.

Có một cỗ lực lượng kinh khủng tuôn ra, dường như muốn xóa đi cái gì, thế nhưng vào thời điểm tiếp xúc với người tí hon, lại bị người tí hon lặng yên không một tiếng động gạt bỏ.

"Loại lực lượng kia, lại xuất hiện." Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang, lần này, hẳn đã rõ ràng bắt được cỗ lực lượng này.

Vũ trụ...chỉ cần nghĩ đến đây, cỗ lực lượng kia sẽ xuất hiện sao?

Bởi vì cái gì? Bởi vì vị thần linh kia đang ẩn núp ở ngoài vũ trụ kia hay sao?

Xem ra, hẳn quả thật đã trở thành một quân cờ, không sai, hẳn thật sự là chỉ là quân cờ, thế nhưng, vào một khắc đối phương vào cuộc này, ai mà không phải là quân cờ?

"Hiện tại, phải xem ai mới là người có thể cười đến cuối cùng..." Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Oanh! Hắn dùng một cước tiến vào thế giới khác, kèm theo biến động thần lực trong toàn bộ thế giới khác, lần khiêu chiến thần vị này, đã chính thức bắt đầu.

...

Trong thế giới khác, đạo quang ảnh vừa mới bước vào, đã giết chết một vài sứ đồ, làm cho các sứ đồ khác sợ hãi tránh ra phía xa.

"Cái tên này là ai?"

"Không biết, chẳng lẽ là một người mới xuất hiện giống Trần Phong?"

"Hắn thật là mạnh."

"Mấy sứ đồ kia đều đã đạt đến giai đoạn 15, ở trong tay của hắn không chống nổi một hiệp..."

"Đáng chết."

Một đám sứ đồ lộ ra vẻ mặt khó coi.

"Hắn đang đi thẳng tới vị trí thần vị."

"Xem ra là người ta căn bản không quan tâm đến chúng ta."

"Ha ha, những dòng dõi thần linh chắc hẳn sẽ không đứng nhìn hắn đi hái đào một mình."

"Chúng ta cũng đi."

Đoàn người lặng yên đuổi theo.

Mà vào giờ khắc này, ở khắp các ngõ ngách trong dị thế giới, cũng phát sinh những chuyện tương tự. Cho dù đám sứ đồ lúc đầu là người đầu tiên xông vào, thế nhưng chờ đến khi những sứ đồ mạnh mẽ hạ xuống, bọn họ y nguyên vẫn chỉ là pháo hôi.

Phốc! Máu tươi văng khắp nơi, từng sứ đồ có thực lực mạnh mẽ, ở bên trong lần khiêu chiến thần vị này đã hiển lộ ra thân phận.

Một vị sứ đồ có lực lượng lớn vô cùng, sau khi ra trận, liền tàn sát một lượt, bất luận là sứ đồ nào dám khiêu khích hắn, đều sẽ bị xé rách ngay lập tức, biểu hiện ra thực lực vô cùng khinh khủng.

"Là hắn!"

"Ta đã từng gặp hắn, hắn là dòng dõi của một vị thần linh cao giai."

Một vị sứ đồ kinh hô.

Nhanh nhất

Sau đó lại có một vị sứ đồ ra trận, hắn cầm trong tay một chiếc rìu khổng lồ, lập loè tỏa ra ánh sáng lung linh, chỉ cần một kích liền có thể chém giết bất luận một sứ đồ nào, thậm chí là ngọn núi cũng bị chém thành hai đoạn tại chỗ. Thực lực của người này mạnh cỡ nào, có thể thấy được chút ít.

"Vị sứ đồ kia ta cũng đã từng gặp."

"Trời ạ, hắn là em trai của một vị thần linh mạnh mẽ."

"Ta cho là hắn đã trở thành thần linh rồi, chưa từng nghĩ, lại còn chưa khiêu chiến thần vị."

Lại một vị sứ đồ kinh hô.

...

Bởi vì cánh cửa khiêu chiến thần vị lần này quá thấp, thấp đến mức, những sứ đồ trong dĩ vãng căn bản không có tư cách tiếp xúc khiêu chiến thần vị, cũng đều tới tham gia náo nhiệt.

"Chắc chắn...nguyên lai đây chính là khiêu chiến thần vị."

"Người chưa từng tới?"

"Dĩ nhiên là chưa từng tới, lão tử chỉ có sứ đồ giai đoạn 8, ha ha, yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không đi vào bên trong tiến hành tranh đoạt, chỉ đứng ở bên ngoài xem náo nhiệt."

"Ha ha, những lão đại này khiêu chiến thần vị, chúng ta chỉ cần đi theo thom lây là được."

"Người ta ăn thịt, chúng ta liền uống một chút canh."

Một vài sứ đồ thấp giọng nghị luận, hiển nhiên, có một nhóm lớn người tới nơi này chỉ là để tham gia náo nhiệt.

"Những người này quả thực là tự tìm đường chết." Một sứ đồ có giai đoạn khoảng 15, nhìn đám người kia, nhíu mày, thực lực yếu đến mức này cũng dám đến đây tham gia khiêu chiến hay sao?

"Bọn gia hỏa này mặc dù nói là tới tham gia náo nhiệt, nhưng mục đích chủ yếu là đục nước béo cò, không phải là như thế hay sao?" Đồng bạn đứng ở bên cạnh lạnh nhạt nói ra.

"Cũng đúng." Vị sứ đồ kia trầm ngâm một lát, bỗng nhiên thấp giọng hỏi: "Lần này, ngươi có muốn tham gia hay không?"

"Ta?" Đồng bạn đứng ở bên cạnh cười khò: "Ta cũng chỉ có sứ đồ giai đoạn 12 mà thôi."

"Hắc hắc, lừa ai thế." Vị sứ đồ kia thấp giọng nói: "Lực chiến đấu của ngươi cùng với thực lực của ngươi cũng không đồng dạng, ta thế nhưng nhớ kỹ, vào thời điểm ngươi chỉ có sứ đồ giai đoạn 1, liền diệt ba tên gia hỏa sứ đồ giai đoạn 10!"

"Hiện tại ngươi cũng đã đạt đến trình độ sứ đồ giai đoạn 12, lần khiêu chiến thần vị này...ngươi thử một chút xem, cứ cố gắng, biết đâu sẽ có cơ hội thì sao?" Vị sứ đồ kia ân cần hướng dẫn.

"Không có cơ hội." Đồng bạn đứng ở bên cạnh lắc đầu.

"Bởi vì có quan hệ cùng với Tội Ác Chi Thần hay sao?" Vị sứ đồ kia có một chút nhụt chí.

Không có cách nào, lần khiêu chiến thần vị này quá mức kinh người, một số người đã thấy hư ảnh thần vị liên quan tới Tội Ác Chi Thần, chỉ bất quá, bọn hắn còn không biết là đã phát sinh ra chuyện gì. Bọn hắn theo bản năng coi đó là thần vị dự bị của Tội Ác Chi Thần.

"Không, mà là bởi vì người khiêu chiến lần này." Đồng bạn đứng ở bên cạnh cười nói: "Trần Phong, cho tới bây giờ cũng không phải là người chịu

sống yên ổn."

Vị sứ đồ kia lộ ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

Trần Phong? Con pháo hôi kia? Loại sự tình có cấp bậc này, Trần Phong thật sự có thể nhúng tay hay sao? Hắn có chút không hiểu.

Bất quá nhìn khuôn mặt nghiêm trọng của đồng bạn, hắn liền cảm thấy có một chút cao thâm mịt mịt, có lẽ, người bạn bí ẩn của hắn đã nắm được một số bí mật nào đó. Xem ra, lần khiêu chiến này sẽ cực kỳ náo nhiệt.

Bên trong thế giới khác, bầu trời vặn vẹo cùng với mờ tối nhìn qua dị thường quỷ dị.

Mặc dù bước vào cái thế giới khác này, người cũng có thể nhìn thấy bầu trời của thế giới ban đầu từ bên trên bầu trời của thế giới khác .

Bọn hắn bước vào bầu trời của cái thế giới khác này, sau đó đi đến nơi tận cùng của cái thế giới này, trải qua trắc trở, sau cùng đăng lâm thần vị, đi khiêu chiến với hư ảnh thần linh bên trong truyền thuyết kia.

Đó là hư ảnh thần linh do một người Cộng Minh mở ra. Đó là hư ảnh thần linh chỉ có 1% lực lượng ban đầu.

Đây là cơ hội ngàn năm một thuở, cho dù người rất yếu, cho dù người chỉ có trình độ sứ đồ giai đoạn 10, chỉ cần...

Chỉ cần giấu diếm hết thảy các sứ đồ, chỉ cần là người đầu tiên đi đến tận cùng thế giới, chỉ cần là người đầu tiên khiêu chiến thần vị, liền có khả năng kết thúc lần khiêu chiến thần vị này, trở thành thần linh!

Có rất nhiều sứ đồ đều nghĩ như vậy, có rất nhiều sứ đồ cũng đều làm như vậy.

Tiến tới! Vào thời điểm có rất nhiều sứ đồ đang chém giết, bọn hắn lại một mực ẩn nấp không ngừng xông vào.

Vào thời điểm có rất nhiều sứ đồ giảm thiểu thần lực tiêu hao, tận khả năng bảo trì sức chiến đấu tốt nhất, những sứ đồ kia vẫn đang điên cuồng xông vào, vì muốn mình là người đầu tiên đi tới vị trí thần vị đầu tiên. Bọn hắn đang tranh thủ làm người đầu tiên khiêu chiến thần vị kia!

"Ha ha, một đám đàn độn." Một vị sứ đồ toàn thân màu lam, nhìn về đám người ở phía sau cười lạnh.

Dòng dõi của thần linh rất mạnh? Đạo quang ảnh kia rất mạnh? Thì tính sao? Luận tốc độ, không có một sứ đồ nào có thể vượt qua được hắn!

Hưu! Từng đạo ánh sáng lấp lánh, tốc độ của hắn trong nháy mắt bùng nổ đến cực hạn, có thể tương đương với việc xuyên qua hư không.

"Thật là nhanh!"

"Trời ạ, lại là hắn!"

"Người biết hắn?"

"Đó là sứ đồ nhanh nhất trên thế giới, trong truyền thuyết, hắn vô luận làm cái gì cũng đều là người nhanh nhất, bất luận là loại sự tình nào cần tốc độ, hắn cũng đều có thể bảo trì kỷ lục nhanh nhất!"

"Thế mà tới bây giờ hắn cũng chưa trở thành thần linh?"

"Không, nghe nói bản thân của hắn chỉ có trình độ sứ đồ giai đoạn 19, cho nên vẫn một mực tiến hành tu luyện, dựa theo như bình thường mà nói, hắn chỉ cần chờ đạt đến trình độ sứ đồ giai đoạn 30, là có thể vững vàng trở thành thần linh."

"Sứ đồ giai đoạn 19, loại tốc độ này..."

"Đúng như vậy, loại tốc độ này so với vị sứ đồ giai đoạn 36 trở thành thần linh lúc trước kia, còn muốn nhanh hơn gấp bốn, năm lần!"

Đám người run sợ, không có cách nào, bởi vì loại tốc độ này quá nhanh! Bọn hắn chưa bao giờ từng thấy người nào lại có thể chạy nhanh như vậy.

"Loại tốc độ này, đã siêu việt đạo quang ảnh kia."

"Không chỉ như thế, không có một dòng dõi thần linh nào có thể đuổi kịp được hắn."

"Ông trời ơi."

"Nói như vậy, thần vị lần này rất có thể là của hắn rồi?"

"Đó là điều dĩ nhiên."

"Nếu như đây là khiêu chiến thần vị bình thường, độ khó sẽ vô cùng cao, hắn có đi cũng vô dụng, thế nhưng lần này, nếu hắn là người thứ nhất chạy tới, vậy cũng chỉ có thể là của hắn."

Hưu! Đạo ánh sáng màu trắng kia, ở bên trong thế giới tối tăm, lại vô cùng kinh diễm.

Cơ hồ tất cả mọi người đều chú ý tới một vệt bạch quang xẹt qua chân trời kia, hắn dường như có thể đâm xuyên qua toàn bộ thế giới, từ một phía của thế giới này, đi thẳng đến một chỗ khác.

Nhanh! Nhanh đến mức không có cách nào tưởng tượng.

Đạo quanh ảnh tự nhiên cũng chú ý tới một màn này.

Chỉ có điều là, hắn lại cười lạnh, vẫn như cũ chậm rãi tiến lên, không ngừng bổ sung thần lực đã tiêu hao. Hắn biết đối thủ của mình là ai, cũng biết những đối thủ này mạnh mẽ như thế nào, cho nên, hắn nhất định phải khiến cho mình bảo trì trạng thái chiến đấu tốt nhất.

...

Khoái Nam

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

"Cái tên Khoái Nam kia đã sắp chạy tới rồi?" Một vài dòng dõi thần linh cũng chú ý tới một màn này.

"Có muốn chặn đường hắn hay không?" Một nữ sứ đồ ở bên cạnh dòng dõi thần linh hỏi, làm dòng dõi của thần linh, bọn hắn đã được chú định là sẽ cao hơn so với các sứ đồ khác một bậc, làm người đã định trước là thần linh tương lai, bọn hắn đã sớm có một đám tùy tùng.

"Người đi đi." Vị dòng dõi thần linh này không thèm để ý, nói: "Nếu cần, hãy tiêu diệt hắn."

"Vâng." Nữ sứ đồ thân nhiên cười nói, nàng là vị sứ đồ được vị dòng dõi thần linh này sủng ái nhất, cũng là sứ đồ có thực lực mạnh nhất, nàng sau khi tín ngưỡng một vị thần linh nào đó, thu được thần lực mị hoặc, không có người nào có thể địch lại!

Tốc độ nhanh thì lại như thế nào? Cái tên gọi là Khoái Nam kia, mặc dù có tốc độ nhanh, thế nhưng các phương diện khác lại yếu đến mức thảm thương.

"Yên tâm, ta chỉ cần mị hoặc một chú liên có thể khiến cho hắn dừng lại." Nàng cười khẽ.

Thế là, một nhóm mấy người liên ở chỗ này chờ cái tên Khoái Nam kia bay tới, bọn hắn là những người bước vào cái thế giới này đầu tiên, sớm chuẩn bị lâu như vậy, thế mà chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, lại bị tên Khoái Nam này đuổi kịp, bọn hắn chắc chắn phải chặn hắn lại!

Xoạt! Đạo bạch quang từ từ tiếp cận.

"Hừ." Nữ sứ đồ kia cười khẽ một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Thần lực nhàn nhạt tuôn ra, cho dù mục tiêu của nàng là Khoái Nam sắp bay đến, thế nhưng cho dù là như vậy, cảm xúc của mấy sứ đồ ở bên người của nàng vẫn như cũ lưu động, ngay cả khuôn mặt của vị dòng dõi thần linh kia cũng có chút động.

"Tiểu Dung lại mạnh lên rồi." Vị dòng dõi thần linh búi người mãi không thôi.

"Người ta mạnh hơn, cũng là người của ngài." Tiểu Dung cười khẽ nói: "Dù sao, ngài cũng đã được định trước là tồn tại sẽ trở thành thần linh."

"Cô nha." Trong lòng của Vị dòng dõi hơi có một chút tự đắc, người xem, vị sứ đồ xinh đẹp nhất có mị lực nhất, là nữ thần trong lòng của không biết bao nhiêu người này, cũng đã thuộc về mình.

"Hắn tới rồi." Tâm thần của Tiểu Dung khẽ động: "Ta ngăn hắn lại, chuyện còn lại thì giao cho các người."

"Hiểu rõ." Mấy sứ đồ ở chung quanh trầm giọng nói.

Xoạt! Đạo bạch quang kia trong chốc lát đã đâm vào thần lực của Tiểu Dung.

"Đến rồi!" Tâm thần của Tiểu Dung trở nên nghiêm nghị.

Thần lực nguyên bản bình thản bỗng nhiên trở nên mãnh liệt, cỗ thần lực tràn ngập mị hoặc kia, cơ hồ trong nháy mắt liền bao phủ Khoái Nam, bao trùm hắn vào bên trong! Đạo bạch quang đang bay đi với một tốc độ rất nhanh bỗng nhiên hơi ngừng lại, ánh mắt của Khoái Nam, không tự chủ được bị cô gái trước mắt hấp dẫn, chỉ cảm thấy nàng càng ngày càng xinh đẹp, khiến cho tâm tư của hắn lưu động, theo bản năng liền tiến tới.

"Ngừng rồi." Đám người mừng rỡ.

"Rất tốt." Vị dòng dõi thần linh gật đầu, đang chuẩn bị xông lên bắt Khoái Nam, biến cố liền xuất hiện.

Chỉ thấy cái tên Khoái Nam đã dừng lại kia, quả nhiên bị thần lực mị hoặc hấp dẫn xông tới, trực tiếp bổ nhào lên Tiểu Dung, bọn hắn còn chưa kịp xông tới, đã nhìn thấy bạch quang phun trào, tên Khoái Nam kia vậy mà đã đi mất!

Hưu! Cái tên Khoái Nam kia hóa thành một vệt ánh sáng màu trắng biến mất ở đường chân trời.

"Chuyện gì đã xảy ra? !" Đám người kinh hãi.

Tên Khoái Nam này đã cường đại đến mức có thể bỏ qua thần lực mị hoặc của Tiểu Dung rồi? Phải biết rằng, ngay cả vị dòng dõi thần linh kia cũng bị ảnh hưởng, một tên Khoái Nam không quan trọng... bọn hắn theo bản năng nhìn về phía Tiểu Dung, toàn bộ đều phát mộng.

Ở nơi đó, quần áo trên người của Tiểu Dung đã bị xé nát...nửa che nửa hở, nhìn qua vô cùng chật vật, ngoại trừ cái đó ra, còn có một chút chất lỏng màu trắng vương vãi trên khắp người của Tiểu Dung, trong không khí còn có một cỗ mùi tanh kỳ quái dị thường...

"Cô..." Vị dòng dõi thần linh thân kinh bách chiến, làm sao có thể không biết đây là cái gì!

"Hắn..." Hắn muốn nói cái gì, nhưng đứng nửa ngày cũng không nói ra được.

Mà vào giờ khắc này, một sứ đồ ở bên cạnh mới hồi phục tinh thần lại, chờ đến thời điểm bọn hắn làm rõ đã phát sinh ra chuyện gì, liền hít vào một ngụm khí lạnh.

Này, đây là...

"Hít hà!" Bọn hắn liếc nhìn nhau, đều cảm giác được sự lạnh lẽo trong mắt của đối phương.

Cho nên nói, Tiểu Dung thi triển thần lực mị hoặc thành công, tên Khoái Nam có thực lực yếu đến đáng thương kia cũng mắc câu rồi, thế nhưng hết thấy tình tiết mà bọn hắn tính toán, lại không để ý đến một sự kiện...cái tên Khoái Nam kia, quá con m* nó nhanh!

Thoát quần, cởi áo, mặc quần, rời đi, từ đầu tới đuôi không đến nửa giây.

Thậm chí, vào thời điểm tất cả mọi người không kịp phản ứng, Khoái Nam đã kết thúc chiến đấu, mang theo tinh thần tràn đầy thoả mãn, sau đó hoàn mỹ chạy đi!

"Đáng chết! Đáng chết!" Vị dòng dõi thần linh tức nổ tung.

Vào một giây trước, hắn còn đang vì chuyện mình có được Tiểu Dung mà đắc ý, chưa từng nghĩ tới, một giây sau liền mất cả chì lẫn chài! Nhất là còn ở ngay trước mặt của chính mình.

"Còn không mặc đồ vào cho ta!" Vị dòng dõi thần linh giận dữ mắng mỏ.

"Vâng." Tiểu Dung hốt hoảng cầm quần áo mặc vào, quần áo lúc đầu đã bị xé nát, nàng chỉ có thể dùng thần lực một lần nữa ngưng tụ một bộ quần áo khác, nàng cho tới bây giờ vẫn còn chưa khôi phục lại tinh thần.

Từ đầu tới đuôi, nàng căn bản chính là không kịp phản ứng, nếu như không phải ở trên người có chất lỏng và mùi vị buồn nôn cùng với sự đau rát truyền tới từ bụng dưới, nàng thậm chí còn không biết chuyện gì đã xảy ra.

Cái tên Khoái Nam này...nàng ngẫm lại liền cảm thấy hối hận, tại sao nàng lại thi triển thần lực mị hoặc đối với hắn?

Mà vào giờ khắc này, có không biết bao nhiêu người nhìn thấy một màn này, từng người lộ ra sắc mặt quái dị, nhất là những dòng dõi thần linh, cơ hồ là người trước tiên bảo những nữ sứ đồ ở bên cạnh mình trốn đi.

Nói đùa cái gì? ! Thật là quá phận! Trên cái thế giới này, còn có một tên khốn kiếp có tốc độ nhanh như thế? !

Bất quá, trải qua chuyện này, bọn hắn xem như cũng đã phát hiện ra mối nguy hiểm, bởi vì cái tên Khoái Nam này, đang dùng một loại tốc độ khủng

khiếp, phóng tới điểm cuối cùng.

"Nhất định phải ngăn tên gia hỏa này lại!"

"Người này quá mức đáng sợ."

"Dựa theo tốc độ này, hẳn chắc chắn sẽ là người thứ nhất xông tới."

"Hắn ra trận sau, bây giờ lại là người ở hàng trước nhất, ở đằng trước ngoại trừ một chút tạp binh cùng với một vài vị dòng dõi thần linh, cơ hồ là không có người nào có thể ngăn cản được hắn."

"Lần khiêu chiến thần vị này, chẳng lẽ chỉ có thể chấp tay nhường cho hắn hay sao?"

Đám sứ đồ cảm thấy khó chịu.

Nhất định phải ngăn Khoái Nam lại! Nhưng mà làm thế nào để ngăn cản?

Đó là một vấn đề khó khăn, mấy vị nữ sứ đồ ở bên cạnh các dòng dõi thần linh, đều am hiểu năng lực tương tự như mị hoặc, thế nhưng trải qua lần sóng gió vừa rồi, các nàng đánh chết cũng không dám làm như thế.

Còn không chế? Căn bản là không tiếp cận được Khoái Nam.

"Làm sao bây giờ?" Đám sứ đồ lo lắng.

Bó tay

Dịch và biên bởi: MựcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

"Nếu không, để ta thử một chút." Một thiếu niên nhìn qua chỉ có 14 tuổi đứng dậy, hắn trẻ tuổi đến mức đáng sợ, thế nhưng đã đạt đến trình độ sứ đồ giai đoạn 15.

"Người có biện pháp?" Hai mắt của những sứ đồ còn lại tỏa sáng.

"Đương nhiên là có, nhưng phải thử một chút." Tiểu sứ đồ cười nói: "Các người hãy giúp ta khắc một ít chữ."

"Hả?" Đám sứ đồ có một chút kỳ quái, khắc chữ để làm gì?

"Rất nhanh các người sẽ biết." Tiểu sứ đồ huyền bí khó lường cười nói.

"Được." Những sứ đồ còn lại đứng dậy hỗ trợ.

Đương nhiên, khắc chữ ở nơi này, cũng không phải là khắc chữ bình thường, mà là ở trên một dãy núi, khắc xuống những kiểu chữ to lớn, cam đoan khiến cho Khoái Nam đi ngang qua cũng có thể thấy.

"Hắn muốn làm gì?" Đám người nghi hoặc, thế nhưng không có người nào biết rõ.

Mà vào giờ khắc này, vị Khoái Nam đã đi xa kia, tinh thần rất sáng khoái. Vừa rồi bỗng nhiên bị người ta mị hoặc, hắn cứ tưởng là toi đời rồi, cho nên mới cẩn răng, dứt khoát đi làm một phát cho thoải mái, không nghĩ tới, lại còn có sự vui mừng ngoài ý muốn.

"Nguyên lai mị hoặc là khiến cho mình bị mất đi thần trí, tràn đầy lửa dục...ừm...cho nên, chỉ cần lửa dục biến mất, chính mình sẽ trở lại trạng thái bình thường." Khoái Nam mừng như điên.

Hắn không ngờ được, chính mình đánh bại đánh bại một hồi lại có thể giải trừ mị hoặc. Phải biết rằng, thân là sứ đồ có tốc độ nhanh nhất, hắn sợ nhất, chính là bị không chế! Cho nên bình thường hắn đều tận khả năng tránh những người khác, hiện tại xem ra...

"Về sau ta cũng được tính là có kháng tính đối với mị hoặc."

"Ai dám mị hoặc ta, ta liền trèo lên người nàng."

Hắn dương dương đắc ý.

Còn về việc gây hấn với dòng dõi thần linh?

Ai sợ ai? ! Lần này chỉ cần trở thành thần linh, theo quy định của Tội Ác Chi Thần, không cho phép thần linh tàn sát lẫn nhau, đến lúc đó, bọn hắn nhất định sẽ không có biện pháp làm gì được hắn, nhiều nhất chỉ có thể hạn chế tín ngưỡng của hắn mà thôi.

Bất quá như vậy thì tính sao? Thần linh có thảm hơn, thì vẫn tốt hơn nhiều so với sứ đồ.

Hưu! Hắn hóa thành một vệt lưu quang biến mất, mục tiêu là nơi tận cùng của thế giới.

Chỉ có điều là vừa mới bay được một đoạn đường, hắn bỗng nhiên nhìn thấy ở trên dãy núi phía trước, có những kiêu chũ to lớn, mặc dù là tốc độ của hắn nhanh đến loại tình trạng này, cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Bởi vì...đó là viết cho hắn.

"Người cho rằng, người thật sự có thể miễn dịch với mị hoặc?".

"Ừm?" Tâm thần của Khoái Nam kinh hoàng, lại có người cố gắng ngăn cản chính mình? Hơn nữa, nhìn loại cách nói này, dường như cũng vẫn là mị hoặc? ! Hừ, có gì có thể sợ, dùng tốc độ bây giờ của hắn...

"Các người nếu muốn dẫn sói vào nhà, cũng đừng trách ta." Khoái Nam cười hèn mọn, nửa giây khoái cảm vừa rồi kia, ở trong ký ức của hắn vẫn còn mới mẻ.

Chỉ có điều là, vừa mới đi được một bước, lại trông thấy thêm một câu hỏi hiển hiện: "Người cho rằng, những người thi triển mị hoặc, đều là mỹ nữ?"

"Lộp bộp." Trong lòng của Khoái Nam kinh hoàng.

Đều là mỹ nữ? Hiển nhiên là không phải, có rất nhiều tín đồ mị hoặc lớn lên cũng chỉ có nhan sắc bình thường, thậm chí là xấu.

"Không sao!" Khoái Nam khẽ cắn môi.

Ngược lại, sau khi thi triển mị hoặc, bất luận người nào mà hắn thấy đều vô cùng xinh đẹp, chuyện này là tinh túy của mị hoặc, khiến người rơi vào trong sự tưởng tượng, không kim lòng được.

Xấu xí thì lại như thế nào? Chỉ cần chịu đựng nửa giây liền xong.

Chỉ có điều là, chờ đến thời điểm hắn nhìn thấy ngọn núi tiếp theo, liền hít vào một ngụm khí lạnh, bởi vì ở phía trên ngọn núi kia, thành linh hiện ra một dòng chữ đáng sợ: "Người cho rằng, người thi triển mị hoặc, đều là nữ?"

"! ! !" Khoái Nam liền cảm thấy kinh hãi.

Không thể nào? ! Không, sẽ không! Bên trong những sứ đồ tham dự khiêu chiến thần vị lần này, nắm giữ thần lực mị hoặc, cũng đều là nữ tính, hơn nữa, nghe nói những vị thần linh kia, đối với tín đồ của mình quản lý rất nghiêm ngặt!

Yêu cầu về bề ngoài, giọng nói, hình thể, đều cực kỳ tốt!

Cho nên, bất luận nhìn như thế nào, vị thần linh mị hoặc kia, đều sẽ không lựa chọn những tên đựa rựa làm tín đồ, đúng, nhất định là không sai, đối phương chỉ đang lừa gạt mình...

"Không, sẽ không, tuyệt đối sẽ không có chuyện như vậy."

Xoạt! Hắn vượt qua một ngọn núi khác, lại có một hàng chữ hiển hiện:
"Người cho rằng, người thì triển mị hoặc, đều là cùng một chủng tộc?"

Lộp bộp! Sắc mặt của Khoái Nam liền đại biến.

Chủng tộc? ! Đúng thế, không phải hết thấy chủng tộc đều có tướng mạo giống như thần linh, cho dù đại bộ phận sứ đồ, đều dùng tướng mạo của thần linh để làm chuẩn, thế nhưng như cũ vẫn có một ít chủng tộc...

Ví dụ như, Cự Tượng tộc, ví dụ như, Linh xà tộc, nếu như là những chủng tộc này thì triển mị hoặc?

"Không, sẽ không." Khoái Nam lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Sau đó hắn liền nhìn thấy ở trên một ngọn núi khác, có một đạo ánh sáng lưu động, là một người có dáng dấp kỳ quái, như ẩn như hiện, dường như đang đợi mình tới gần.

Hắn chỉ cần đi qua, tất nhiên sẽ bị mị hoặc! Bởi vì đó là con đường duy nhất!

Cái hình dáng kia...trong lòng của Khoái Nam hoảng sợ, hắn đã biết đó là một người đang đợi hắn, đó là một người có dáng dấp kỳ quái, cực kỳ xấu xí, hình thể kinh sợ, không biết là sứ đồ giống đực của chủng tộc nào! Mà đối phương, còn am hiểu mị hoặc.

Hắn thậm chí cũng không dám tưởng tượng khi hắn đi qua sẽ xảy ra kết quả gì.

Thế nhưng mà...khoảng cách của hắn đối với thần linh, chỉ còn có một bước nữa thôi a! Thật sự muốn dừng lại như vậy hay sao?

Khoái Nam nhìn đạo thân ảnh càng ngày càng rõ kia, đã có thể hình dung ra sự xấu xí của người đó, thậm chí đã nghĩ đến thảm trạng của chính mình.

Thế nhưng...

"Ta có thể." Hắn khề căn môi, vậy mà căn răng vọt tới: "Chỉ cần nhắm mắt, nửa giây là xong."

Xoạt! Hắn hóa thành một tia bạch quang tiến lên.

Quả nhiên, trong chốc lát hắn liền mất đi ý thức, hắn cảm giác được thần lực mị hoặc vô tận đem chính mình bao phủ, cùng với cái tên xấu xí ở trước mắt...

"Bảo bối, ngươi đã đến." Khoái Nam còn chưa lấy lại tinh thần đã cảm giác được một cỗ lực lượng khổng lồ đem chính mình kéo vào trong ngực.

Nửa giây sau, Khoái Nam liền hoảng sợ chạy đi.

Chỉ có thoát ly khỏi mị hoặc, hắn mới nhìn thấy được cái giống loài mà mình mới tiếp xúc kia, cái hình thể kia... sự xấu xí kia...cơ hồ khiến cho những gì hắn có ở trong dạ dày đều phun hết ra bên ngoài.

Nhất là vẻ mặt thỏa mãn mà đối phương giờ phút này biểu lộ ra.

"Oe..." Khoái Nam vừa nôn ọe vừa rời đi.

Hết thấy sứ đồ ở nơi xa nhìn thấy cảnh này đều sợ ngây người, bọn hắn cơ hồ đều theo bản năng nhìn về phía tiểu sứ đồ kia, cái tên tiểu sứ đồ kia cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

"Ta cứ tưởng là hắn sẽ dừng lại." Những sứ đồ còn lại nhìn thoáng qua, cũng không ngừng ói.

Khoái Nam...thế mà ngay cả loại giống loài này cũng không tha? !

"Ta đã đánh giá thấp chấp niệm thành thần của hắn." Tiểu sứ đồ thở dài, hắn hiện tại đối với vị Khoái Nam này đã bội phục đến sát đất, dù sao, nếu như cả loại giống loài kia Khoái Nam cũng có thể xuống tay, hắn cũng không còn cách nào.

Đây là kỹ thuật gì

Dịch và biên bởi: MựcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

"Lão phu chưa bao giờ bội phục qua bất luận một kẻ nào, giờ phút này lại đối với vị Khoái Nam này không phục không được."

"Ta cũng thế."

"Nhân sinh quả nhiên là không thiếu cái lạ." Càng có người vỗ vỗ vào bả vai của tiểu sứ đồ nói: "Người đã tận lực."

Tiểu sứ đồ: "..."

"Xem ra lần khiêu chiến thần vị này đã được xác định."

"Đúng vậy."

"Không có cách nào, đối phương có ý chí kiên định như vậy, không có người nào có thể địch!"

"Ta cũng có thể làm được như thế."

"Người thật sự hạ thủ được?"

"Có cái gì là không được, không phải chỉ là trèo lên người của một tên đực rựa chủng tộc khác thôi hay sao? Có cái gì... Ờ... đừng, đừng đưa hình ảnh ra cho ta xem, làm sao lại có thể buồn nôn như thế."

"Bằng không thì người cho rằng sẽ như thế nào?"

Hưu! Lưu quang lấp lánh, cơ hồ hết thấy sứ đồ đều dừng bước.

Bọn hắn nhìn về phía nơi tận cùng thế giới, nhìn về phía cái địa phương xa xôi nhất kia, cái vị trí thần vị kia, nhìn về phía đạo bạch quang nhanh như chớp của Khoái Nam, đang xuyên thẳng về nơi đó!

Nếu như Khoái Nam đã được định trước là sẽ thu hoạch được thần vị, bọn hắn cứ tiếp tục tranh đoạt sẽ không còn một chút ý nghĩa nào.

Cho nên, hết thấy sứ đồ đều ngừng lại, bọn hắn chỉ lẳng lặng nhìn, nhìn đạo bạch quang chói mắt kia, hướng về vị trí thần vị phát động khiêu chiến.

"Hắn có thực lực rất yếu."

"Hắn một đường xông vào, chưa bao giờ dừng lại, tiêu hao quá khổng lồ."

"Vì cái gì không dừng lại nghỉ ngơi một chút?"

"Đoán chừng là sợ bị đuổi kịp, hắn bỏ ra đại giới kinh người như thế, tất nhiên là muốn trở thành thần linh, bất quá, không có quan hệ, dù sao đây cũng chỉ là một trận khiêu chiến cấp thấp nhất."

"Đúng thế."

Hưu! Ánh sáng lấp lánh.

"Loại tốc độ này dường như so với lúc trước còn nhanh hơn."

"Nguyên lai còn tưởng rằng hắn nhiều nhất chỉ siêu việt chúng ta một chút, chưa từng nghĩ tới, tốc độ của hắn vậy mà nhanh đến tình trạng như thế, cơ hồ là không có ai có thể đuổi theo kịp cái bóng của hắn."

"Hắn đến rồi."

Tâm thần của mọi người trở nên nghiêm nghị.

Oanh! Đoàn bạch quang kia, đã tràn vào vị trí thần vị, Khoái Nam đối với lần khiêu chiến thần vị này nhất định phải thành công, hắn dùng tốc độ cực nhanh làm phụ trợ, mang theo thần lực vô cùng vô tận, phóng tới toà thần vị cao cao tại thượng kia!

Hắn đã phát động khiêu chiến chung cực!

"Hư ảnh bên trong Thần vị đã muốn xuất hiện."

"Không biết sẽ mạnh bao nhiêu."

"Không quan trọng, dù sao cũng chỉ có uy năng 1%..."

"Đúng thế."

"Tiện nghi cho cái tên này rồi."

Đám sứ đồ cảm khái.

Oanh! Toàn bộ thế giới đều đang rung động, bạch quang giống như một đạo lưu quang hung hăng đâm vào phía trên toà thần vị.

Chỉ có điều là, trận chiến đấu tranh đoạt thần vị trong dự liệu của bọn hắn cũng không xuất hiện, hư ảnh thần linh trong dự đoán cũng chưa từng xuất hiện, chỉ thấy Khoái Nam mang theo thần lực vô tận, phát ra va chạm trí mạng.

Sau đó... Khoái Nam bị đụng chết.

Bang! Một tiếng nổ vang thật lớn, kèm theo huyết sắc, làm toàn bộ sinh linh kinh diễm.

Xoạt! Toàn bộ thế giới trở nên an tĩnh.

Sứ đồ phát mộng.

Thần linh phát mộng.

Tất cả mọi người đều phát mộng.

Đụng...đụng chết?

Đúng thế, bọn hắn không nhìn lầm.

Cho dù cái chỗ kia cách nơi này còn rất xa xôi, cho dù đó là nơi tận cùng của thế giới, thế nhưng mà bọn hắn vẫn y nguyên có thể dùng cảm ứng, bắt được một màn kinh sợ này.

Khoái Nam, cứ thế mà bị thần vị đụng chết.

"? ? ?"

"Đụng chết?"

"Đây lại là loại kỹ thuật gì?"

Những sứ đồ kia không biết mất bao nhiêu lâu mới hồi phục lại được tinh thần, sau đó vỡ tổ tập thể.

"Đây lại là loại kỹ thuật gì, đụng chết?"

"Có người nào khiêu chiến qua thần vị hay chưa?"

Đám người nghi hoặc.

"Ta đã từng khiêu chiến qua thần vị." Một vị sứ đồ mở miệng, thế nhưng trong giọng nói cũng tràn ngập sự nghi hoặc: "Khiêu chiến thần vị, bình thường chỉ cần đi đến phụ cận thần vị, chủ động phát động khiêu chiến, hư ảnh thần linh liền xuất hiện."

"Chỉ cần truyền một ý niệm đơn giản, sau đó thần vị chỉ cần cảm ứng được địch ý, hư ảnh thần linh sẽ chủ động đi ra tiếp nhận khiêu chiến."

"Sau đó, thì phải xem vào thực lực."

"Ta đã từng tiếp xúc qua mấy lần khiêu chiến thần vị, đều là như thế, cũng sẽ có người trực tiếp công kích thần vị, hư ảnh thần linh bình thường sẽ đều đi ra bên ngoài trực tiếp tiếp chiêu."

"Dù sao thì công kích thần vị cũng xem như là khiêu chiến."

"Chuyện xảy ra trước mắt này...xem không hiểu."

"Theo như lý thuyết, hư ảnh của vị thần linh kia hẳn là sẽ đi ra, thế nhưng hiện tại..."

Vị sứ đồ kia nhìn có một chút không hiểu, những sứ đồ còn lại cũng lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị, chẳng lẽ lần khiêu chiến thần vị này cũng không tầm thường?

"Các người cảm thấy...có hay không có một loại khả năng?" Một vị sứ đồ bỗng nhiên yếu ớt mở miệng nói: "Hư ảnh thần linh chưa kịp xuất hiện, mà tốc độ của Khoái Nam lại quá nhanh, nhanh đến mức hư ảnh thần linh chưa kịp phản ứng..."

Xoạt! Toàn bộ thế giới trở nên an tĩnh, những sứ đồ kia quay mặt lại nhìn nhau, suy nghĩ rất lâu, chuyện này thật sự là có khả năng!

Ngẫm lại những chuyện xảy ra trước đó, cái tên này làm cái gì cũng nhanh!

Cho nên nói...một đám sứ đồ nghĩ đến cái kết quả này đều cảm thấy dở khóc dở cười.

"Đây thật là..."

Đụng chết...thế mà còn có loại kỹ thuật này.

Bọn hắn có thể nói cái gì?

Bên trong thần vị, Diệp nguyên bản chuẩn bị ra tay cũng lộ ra vẻ mặt dờ ẫn.

Đúng thế, gã đã chuẩn bị ra tay, cho dù là trước khi kẻ ẩn giấu sau màn, trước khi đạo quang ảnh kia ra tay, gã không có ý định bại lộ thân phận của mình, nhưng đối với những tên sứ đồ đáng chết này, gã y nguyên vẫn không có ý định buông tha.

Cho nên vừa rồi gã đã chuẩn bị ra tay.

Thế nhưng...gã không nghĩ tới, vậy mà lại là loại kết quả này.

Gã không phải là không kịp phản ứng, mà là tính toán đợi đến thời điểm tên sứ đồ này công kích thần vị, lại đánh giết hắn, nhưng mà chưa từng nghĩ tới, đường đường một sứ đồ, vậy mà sau khi đâm vào thần vị liền chết tươi.

Có lẽ chuyện này có quan hệ với việc Khoái Nam tiêu hao quá nhiều thần lực. Có lẽ có quan hệ cùng với việc thần vị quá mức cứng chắc. Thế nhưng loại kỹ thuật này, quả nhiên đã làm cho tất cả mọi người tê cả da đầu.

"Đây là sứ đồ thuộc về thời đại của ta bồi dưỡng ra được hay sao?" Diệp thử dài thật sâu.

Phải biết rằng, ở thời đại của Sáng Thế Thần, thật sự là có vô số thiên tài, lần tranh đoạt thần vị này, gã chỉ sợ là sẽ có quá nhiều sứ đồ thương vong, ảnh hưởng đến đại nghiệp của chính mình, hiện tại xem ra, là do gã cả nghĩ quá rồi.

"Một đám đồ dân." Diệp thử dài thật sâu.

...

"Ha ha!"

"Vị lão huynh này bởi vì quá nhanh, cho nên mới không khống chế được tốc độ đâm vào thần vị chết tươi!"

"Nói như vậy, thần vị vẫn còn ở đó..."

Ánh mắt của đám sứ đồ bỗng nhiên trở nên hưng hực, cho dù vị nhân huynh kia chết có chút thảm liệt, thế nhưng mà chính vì như vậy, thần vị mới còn lẻ loi trơ trọi ở lại nơi đó, hướng về bọn hắn ngoắc tay, thế giới khác yên lặng lại một lần nữa trở nên náo nhiệt.

So đấu tốc độ

Dịch và biên bởi: MụcNguyên.

Được đăng độc quyền tại: truyenyy.com

Vù! Có lần lượt từng bóng người hướng về phía thần vị mà đi.

Chỉ có điều là, tốc độ của bọn hấn ngay cả một phần mười của Khoái Nam đều không có, tự nhiên không thể thiếu một phen tranh đấu cùng với chém giết, hết thấy sứ đồ, giống như phát cuồng một mực chém giết về nơi tận cùng của thế giới.

"Ha ha." Một vài dòng dõi thần linh cười lạnh, những tên sứ đồ đáng thương này, cuối cùng vẫn không nhìn nhận rõ được địa vị của mình, cho dù hư ảnh thần linh có yếu hơn nữa, đó cũng không phải là địa phương mà bọn hấn có thể nhúng chàm.

Các người, cuối cùng cũng chỉ là pháo hôi.

Đương nhiên, vài vị dòng dõi thần linh này cũng không biết. Từ đầu đến cuối, tầm mắt của Tội Ác Chi Thần, đều ở trên người của đạo quang ảnh kia, kẻ chủ sự sau màn đã dùng Trần Phong để làm mồi nhử, kẻ đã tỉ mỉ bày biện bố cục, còn các người là ai? !

Đạo quang ảnh kia vẫn còn đang chậm rãi tiến lên, bởi vì phải giữ gìn thực lực của mình, cho nên hấn đi cũng không nhanh, hoặc là, là do hấn theo bản năng không muốn đi nhanh, muốn đi đến càng chậm hơn một chút.

Bởi vì để cho đám sứ đồ ở phía sau vượt qua hấn, đi khiêu chiến thần vị. Hấn cũng hi vọng có người có thể hao hết lực lượng của Diệp, nếu như có thể đánh bại Diệp là tốt nhất, hấn cũng không thêm quan tâm ai sẽ đăng lâm cái thần vị này, bởi vì mục tiêu của hấn, từ đầu đến cuối chỉ có một cái đó là tru diệt Tội Ác Chi Thần.

Xoạt! Hắn dạo bước ở trong đất trời, những sứ đồ ở xung quanh chỉ liếc mắt nhìn hắn mà không có ai dám ra tay. Dù sao thì khí tức của đạo quang ảnh này cũng quá mức mạnh mẽ, lại thêm tốc độ di chuyển của hắn rất chậm, tự nhiên là không có người nào tới khiêu chiến hắn, chỉ thầm tiếc nuối là vì sao đạo quang ảnh này có thực mạnh như vậy lại không vọt thẳng đến nơi tận cùng để khiêu chiến thần vị?

...

Người có ý tưởng giống nhau, hiển nhiên không phải chỉ có một mình đạo quang ảnh.

Ở một nơi nào đó, cũng có một thân ảnh chậm rãi đi như thế, tốc độ của hắn thậm chí so với đạo quang ảnh còn muốn chậm hơn, trên người cũng không có khí tức mạnh mẽ cùng với lưu quang, mà vô cùng khiêm tốn đi theo ở phía sau mọi người.

Không thể nghi ngờ, đó là Trần Phong, ngoại trừ đạo quang ảnh, cũng là người duy nhất biết rõ chân tướng, hắn biết địch nhân là ai, thần linh mà hắn phải khiêu chiến là ai. Cho nên, hắn không có một chút may mắn nóng nảy nào.

"Nếu khiêu chiến thần vị là Diệt, căn bản sẽ không có người nào có thể khiêu chiến thành công." Trần Phong mặc niệm ở trong lòng, đây chính là Tội Ác Chi Thần...ngoại trừ đạo quang ảnh đã sớm chuẩn bị, Trần Phong đối với bất kỳ người nào cũng không coi trọng, bất quá, đúng như suy nghĩ của đạo quang ảnh...

Tiêu hao! Diệt chỉ có một phần trăm thần lực nguyên bản, mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng thần lực cũng là có hạn! Nếu như đám sứ đồ này không ngừng khiêu chiến...như vậy hắn liền có cơ hội. Điều duy nhất hắn cần để ý, chính là đạo quang ảnh đại biểu cho kẻ chủ sự sau màn kia, đối phương nếu đã chạy đến, thực lực tự nhiên cũng không kém hơn so với Tội Ác Chi Thần hiện tại!

Cùng với...những sứ đồ có được năng lực đặc thù như Khoái Nam! Khoái Nam xuất hiện là một chuyện ngoài ý muốn, nhưng nếu như có nhiều

chuyện ngoài ý muốn như vậy xuất hiện, vậy sẽ thật sự xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

"Hắn là không có quá nhiều dạng sứ đồ như Khoái Nam a?" Trần Phong suy đoán.

Dù sao thì năng lực của sứ đồ ở cái thời đại này cũng liên quan tới thần lực thần linh của mình! Cùng với năng lực biến dị tùy tiện ở thời đại gen hoàn toàn khác biệt.

Cho nên, những loại năng lực đặc biệt này, hắn là sẽ rất ít a?

Tên đực rửa sử dụng thần lực mị hoặc trước đó mà Khoái Nam gặp được kia, vẫn như cũ khiến cho người ta khắc sâu ấn tượng, nếu như mình đụng phải kẻ như vậy...

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, Khoái Nam có dũng khí trèo lên, hắn thế nhưng lại không có. Trong trí nhớ của hắn, xấu đến loại trình độ này, cũng chỉ Khổng Bạch mới có thể đuổi kịp.

...

Tại dị thể giới, có một đạo ánh sáng màu trắng xuyên qua bóng đêm. Sau khi Khoái Nam tử vong, lại có thêm một người có tốc độ đáng sợ xuất hiện, có Khoái Nam chết đi làm sự giáo huấn, lần này hắn hành động rất điệu thấp, chỉ cần giữ một loại tốc độ vừa đủ để trở thành sứ đồ tới khiêu chiến thần vị đầu tiên là được.

Hắn tin tưởng, hắn sẽ không phạm phải sai lầm ngu xuẩn như Khoái Nam. Chỉ có điều là...vẫn như cũ có rất nhiều người chú ý tới hắn.

"Lại có thêm một người?" Đám sứ đồ chau mày.

"Tốc độ của hắn mặc dù rất nhanh, thế nhưng lại kém xa tít tắp Khoái Nam." Có người cười lạnh.

"Nếu như hắn là người chạy đến đầu tiên..."

"Hừ, đây đường đường là khiêu chiến thần vị, từ khi nào đã biến thành khiêu chiến tốc độ?"

"Ta nhớ được, khiêu chiến thần vị, cho dù có sứ đồ khiêu chiến thành công, những sứ đồ khác cũng có thể tiếp tục khiêu chiến hấn, chỉ cần khiêu chiến thành công, y nguyên vẫn có khả năng trở thành thần linh!"

"Nào có dễ dàng như vậy?"

"Một khi khiêu chiến thành công, chắc chắn sẽ thu hoạch được sự tăng phúc của thần vị..."

"Hư ảnh thần linh hiện tại chỉ có một phần trăm thần lực, có hiệu quả rất yếu, cho nên chúng ta mới có thể khiêu chiến thành công, thế nhưng mà! Nếu như hư ảnh biến thành sứ đồ khiêu chiến thành công, lại thêm thần lực tăng phúc... Ha ha, người có biết độ khó khiêu chiến, sẽ tăng lên đến một mức độ nào hay không?"

Một sứ đồ cười khở nói.

Điều này kỳ thật rất dễ lý giải, nếu như khiêu chiến thành công, người khiêu chiến chắc chắn sẽ có thực lực càng mạnh hơn. Giả thiết hư ảnh thần linh nguyên bản có sức chiến đấu là 100, người chỉ có vượt qua được sức chiến đấu 100 mới có thể khiêu chiến thành công, mà sau khi khiêu chiến thành công, sau khi được thần vị tăng phúc, thần lực sẽ đại tăng.

Lần khiêu chiến sau, người khiêu chiến mà người đối mặt có sức chiến đấu có thể đạt tới 200, nếu như là lần sau nữa...

Cho nên, khiêu chiến dễ dàng nhất, thường thường đều là lần đầu tiên.

Mà lần khiêu chiến thần vị này của Trần Phong, là yếu nhất. Bởi vì hư ảnh thần linh mà bọn hắn khiêu chiến quá mức nhỏ yếu, nếu như hư ảnh thần linh bình thường đều có sức chiến đấu là 100, như vậy lần này hư ảnh thần linh mở ra...rất có thể chỉ có 10.

Cho nên, người thứ nhất chạy đến, quả thực là được trời ưu ái, cũng là người có khả năng trở thành thần linh cao nhất, cho nên lần cạnh tranh này

mới quý dị biến thành một trận so đấu tốc độ.

"Như vậy không thể được." Một vài dòng dõi thần linh chau mày, khiêu chiến thần vị thật tốt lại phát triển thành so đấu tốc độ, bọn hắn tự nhiên không cho phép.

Cập nhật truyện nhanh nhất tại truyenyy.com

Tang máu

"Oanh!" Một vài dòng dõi thần linh đã không nhìn được ra tay.

Thần lực đáng sợ bao phủ toàn bộ dị thể giới, những người đang xông vào với tốc độ cao, vậy mà trong chốc lát trở nên chậm lại, trong lúc nhất thời, toàn bộ bầu trời đều bị cấm chế.

Những người có tốc độ bay nhanh, vậy mà đều bị hạn chế.

"Hừ."

"Khoái Nam bởi vì là người đầu tiên, chúng ta không kịp phòng bị, lại có người dám bắt chước hử?" Một vài dòng dõi thần linh cười lạnh.

Đương nhiên, có một điểm khác mà bọn hử không nói ra, đó chính là vì tốc độ của Khoái Nam thật sự là quá nhanh, bọn hử muốn ngăn cản cũng phản ứng không kịp, bất quá, sau Khoái Nam, những người khác mong muốn đi theo con đường của Khoái Nam, bọn hử làm sao có thể không đề phòng.

"Cút!" Từng đạo cấm chế kinh người hạ xuống, hết thấy người cố gắng dùng tốc độ xông vào, đều ngừng lại.

"Có chịu nổi hay không?" Một vị dòng dõi thần linh nhìn về phía sứ đồ bên người.

Mỗi lần xuất thủ, đều là tùy tùng của hử, cấm bay, cấm tốc độ nhanh, tùy tùng của hử chắc chắn phải tiêu hao rất nhiều thần lực.

"Không sao." Vị sứ đồ kia cười nói: "Ngược lại ta cũng không tham gia khiêu chiến thần vị."

"Khô cực." Dòng dõi thần linh khẽ gật đầu.

"Hắn đã đi đến nơi." Vị sứ đồ kia bỗng nhiên thấp giọng nói: "Nếu như ngài muốn..."

"Ừm." Về mặt của dòng dõi thần linh bất động gập đầu, đoàn đội tùy tùng mà lần này hắn mang theo, vô cùng thành thực, bọn hắn không có quan hệ cùng với việc chiến đấu, đều tới để phụ trợ hắn khiêu chiến thần vị!

Khoái Nam là một chuyện ngoài ý muốn, mà bây giờ...

Hưu! Trong thế giới tối tăm, ở dưới cấm chế cấm bay, cơ hồ không có ai có thể vượt qua hư không.

Nhưng mà, không có ai chú ý tới, ở trên mặt đất, ở một cái địa phương cơ hồ không thể thấy được, có một con chuột có tốc độ kinh người, đang xuyên qua trong bóng đêm, không có người nào có thể phát giác.

Nó là sứ đồ thứ nhất bước vào cái thế giới này, mặc dù bị Khoái Nam vượt mặt, thế nhưng con chuột này cũng chưa từng dừng lại.

Mà vào giờ khắc này, nó đã đi tới phía dưới thần vị.

"Chít chít!" Nó bỗng nhiên thét lên.

Ô...ô...n...g ——Gợn sóng quỷ dị truyền đến, làm kinh động vô số người.

"Đây là..." Hết thấy sứ đồ nhìn về phía vị trí thần vị.

Thân ảnh của con chuột kia trong nháy mắt biến mất ở bên trong ánh sáng chói mắt, có một đạo bóng người quen thuộc bỗng nhiên buông xuống, rõ ràng là vị dòng dõi thần linh đã hạn chế tốc độ của mọi người kia!

"Đáng chết!"

"Con chuột kia đã trao đổi vị trí cùng với hắn!"

"Lại là thần lực chuyển di!"

"Đội trưởng đội tùy tùng lần này của hắn dường như là có loại thần lực này."

Sắc mặt của mọi người đại biến.

Phải biết rằng, sứ đồ bình thường đi theo dòng dõi thần linh, đều là những người phụ tá dòng dõi thần linh tranh đoạt thần vị, có sức chiến đấu không tầm thường, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, đám tùy tùng dòng dõi thần linh này, vậy mà lại dùng loại phương thức này phụ tá chủ nhân của mình nhanh chóng đi tới vị trí thần vị!

Vị dòng dõi thần linh này chính là người thứ hai tới gần thần vị.

"Ta, tới khiêu chiến!"

Oanh! Dòng dõi thần linh hạ xuống vị trí thần vị, trực tiếp phát động công kích đánh về phía thần vị.

Thực lực cường đại tỏa ra, Sứ đồ giai đoạn 20!

"Đáng hận."

"Lại bị cướp trước."

Trong lòng của mọi người thâm hận.

Một lớp đã bị san bằng, một lớp khác lại tới, sự tình của Khoái Nam còn chưa hiểu rõ, thần vị lại một lần nữa bị khiêu chiến. Xem ra, khiêu chiến thần vị, là một thứ không có bất cứ quan hệ nào cùng với đám sứ đồ phổ thông bọn hắn.

"Lại là tên gia hỏa này..." Một vài vị dòng dõi thần linh nhận ra vị đồng bạn này.

Cái tên này ở bên trong các dòng dõi thần linh thuộc về cái chủng loại không đủ thực lực kia, chưa từng nghĩ tới, lần này bỗng nhiên dùng một loại phương thức đặc thù, đi đến phía trước nhất.

"Ha ha ha, lão tử đến rồi!" Vị dòng dõi thần linh kia cười lớn một tiếng.

Oanh! Thần vị nổ vang, ở bên trong thần vị bị công kích, lần đầu tiên xuất hiện một vết hư ảnh.

"Bắt đầu rồi!"

"Hư ảnh rốt cục cũng xuất hiện..."

"Chắc chắc, nếu như bị đụng một phát chết như Khoái Nam thì càng tốt hơn nhiều."

"..."

Đám người trợn trắng mắt nhìn tên sứ đồ vừa mới phát biểu.

Làm sao có thể, ngoại trừ cái tên Khoái Nam kia, làm gì còn ai ngu xuẩn như vậy?

Oanh! Ánh sáng tỏa ra, mắt thấy vị dòng dõi thần linh kia phóng xuất ra lực lượng cường đại nhất của chính mình, đám người nhin không được thở dài một tiếng, xem ra lần này, thần vị thật sự sẽ tạm thời rơi vào trong tay của hắn.

Chỉ có điều là, đợi cái vàng sáng kia hạ xuống xong, thế giới bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

Trong hư không, vị dòng dõi thần linh kia mang theo thần lực mạnh mẽ chém xuống, bị hư ảnh thần linh vung tay nhắc lên, sau đó... liền cứ như thế trôi nổi ở trên hư không, ngưng đọng ở nơi đó.

"! ! !"

"Tình huống này là như thế nào? !"

"Trời ạ, đây là..."

Tất cả mọi người trừng to mắt.

Hư ảnh thần linh, vậy mà có thể ngăn trở công kích của vị dòng dõi thần linh?

Không không! Đây tuyệt đối không chỉ là ngăn trở, loại bộ dáng này...

Xoạt! Vào thời điểm mọi người ở đây đang kinh hãi, hư ảnh thần linh đã phát phát tay.

Phốc! Máu tươi văng khắp nơi, vị dòng dõi thần linh nhìn như mạnh mẽ kia, vậy mà bị ngạnh sinh xé rách ở trên không trung.

"Đây là! ! !"

Oanh! Tất cả mọi người trong nháy mắt cảm thấy tê cả da đầu.

Chết rồi? Cứ như thế mà chết đi? Hơn nữa còn là chết đi bằng loại phương thức này?

Đạo hư ảnh thần linh kia, dường như chỉ vền vện phát phát tay?

Nghĩ đến điểm này, tất cả mọi người nhìn không được run rẩy. Những sứ đồ đang dùng một tốc độ cao hướng về vị trí thần vị, cũng ngừng lại toàn bộ!

Xoạt! Toàn bộ thế giới trở nên hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh đến mức đáng sợ.

Tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng hoảng sợ, trời ạ, bọn hắc đế cùng đã nhìn thấy cái gì?

Làm sao lại...hư ảnh thần linh, không phải là chỉ có lực lượng một phần trăm nguyên bản thôi hay sao?

Hư ảnh thần linh, không phải chỉ là ý thức thần linh đã tử vong ngưng tụ ra hư ảnh? Làm sao lại cường đại đến tình trạng như thế? Vì sao thủ đoạn chiến đấu lại tanh máu như thế? !

Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Không có người nào biết rõ.

Cho dù là sứ đồ đã xem qua rất nhiều lần khiêu chiến thần vị, giờ phút này đều cảm thấy lạnh cả người, mồ hôi lạnh đổ ra tràn trề, bởi vì bọn hắc đế cũng chưa từng nhìn thấy qua hình ảnh kinh sợ nào như thế.

Đến cùng...đã xảy ra chuyện gì? !

Ở nơi xa xôi tận cùng của thế giới.

Ở nơi đó, đạo hư ảnh kia lại trở về bên trong thân bị, gã vừa mới ra ngoài, vền vền chỉ phát phát tay, lại trở về.

Không có người nào biết rõ đã xảy ra chuyện gì.

Đạo thân ảnh kia...dường như có một chút quen thuộc, nhìn kỹ, lại hết sức lạ lẫm.

"Tại sao lại có thể như vậy..." Có người khàn khàn mở miệng, lại không có người nào trả lời hẳn.

"Thú vị." Đạo quang ảnh kia vào lúc này lại cười.

Không hổ là Tội Ác Chi Thần, dùng loại phương thức này, giết gà dọa khỉ, chỉ cần một lần, liền có thể khiến cho người khác mất đi lòng tin khiêu chiến, như thế, gã hẳn là có thể tiết kiệm được rất nhiều thần lực.

Liên hợp

Trước mắt, đám sứ đồ này, chỉ sợ là sẽ trực tiếp từ bỏ a?

Quả nhiên, có rất nhiều sứ đồ giờ phút này đã đánh mất đi lòng tin.

Nói đùa cái gì? Nơi này phần lớn sứ đồ đều biết xác suất mình đang lâm thân vị thấp bao nhiêu, bọn hắn chỉ đến đây gom góp tham gia náo nhiệt, tiếp cận gần thân vị một chút, tăng cường một chút thực lực, chỉ thế mà thôi.

Xác suất, đó cũng là vào thời điểm không nguy hiểm, tới liều mạng, một phần vạn có cơ hội thành công thì sao?

Mà bây giờ...sau khi khiêu chiến thất bại liên tử vong, bọn hắn liền không có động lực để đi nếm thử, thậm chí là còn chủ động lui lại, nhường vị trí ra, hư ảnh thần linh chỉ cần phát tay là có thể miêu sát sứ đồ giai đoạn 20, chuyện này đã vượt qua sự tưởng tượng của bọn hắn.

"Vị thần linh này quá mạnh, ta từ bỏ." Có hai vị dòng dõi thần linh cũng trực tiếp từ bỏ.

"Quả nhiên..." Đạo quang ảnh cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, nghĩ thầm: "Xem ra, cuối cùng mình vẫn phải tự ra tay."

Nếu có thể, gã cũng không hy vọng mình sẽ bại lộ quá sớm. Chỉ có điều là, ngay vào thời điểm gã cho là mình nhất định phải xuất thủ, có một vị sứ đồ bỗng nhiên đứng dậy, nói: "Ta nhớ được, thần lực của hư ảnh thần linh, là có hạn a? !"

Xoạt! Đám người đột nhiên bừng tỉnh, đúng như thế, thần lực là có hạn! Hư ảnh thần linh vô luận mạnh cỡ nào, một khi hao hết thần lực...

"Đừng quên, lần khiêu chiến này là mở ra cho Trần Phong. Vô luận hư ảnh thần linh mạnh cỡ nào, cuối cùng chỉ có 1% thần lực!" Vị sứ đồ kia chậm rãi nói ra.

Đám sứ đồ vào thời điểm này rốt cục cũng lấy lại được tinh thần, đúng như thế, vô luận hư ảnh thần linh mạnh cỡ nào, thần lực cuối cùng cũng có hạn!

Bọn hắn có nhiều người như vậy, sợ cái gì? Một người không được thì mười người, trăm người! Chỉ cần hao hết sạch thần lực của đạo hư ảnh thần linh này, thần vị còn không phải là vật trong tay hay sao? !

"Như vậy...ai sẽ xuất thủ trước?" Đám người đưa mắt nhìn nhau, vậy mà không có ai nguyện ý trả lời.

Xuất thủ trước, sẽ chết trước, đạo hư ảnh thần linh này cho dù thần lực có yếu hơn nữa, chống đỡ mười mấy lần khiêu chiến nữa cũng có thể, tương đương với mười mấy người nữa chết đi.

"Rất đơn giản."

"Ai nói xuất thủ trước thì sẽ nhất định gặp phải nguy hiểm?"

"Ta biết, có rất nhiều sứ đồ cũng không định tranh đoạt thần vị, đã như vậy, liền bảo những sứ đồ này đồng loạt ra tay, chỉ cần trên một trăm sứ đồ là đầy đủ."

"Hơn nữa...nếu như hư ảnh thần linh thật sự quá yếu...nói không chừng, thần vị sẽ thuộc về một sứ đồ ở bên trong một trăm sứ đồ công kích lượt đầu tiên này, các ngươi thấy có được hay không?"

Vị sứ đồ kia phân tích rất lãnh tĩnh.

Đôi mắt của mọi người dần dần sáng lên, đúng là như thế, ở dưới tình huống bình thường, bọn hắn chỉ là những sứ đồ yếu ớt, căn bản không có cơ hội! Thế nhưng nếu làm như vậy...

"Cho nên, những sứ đồ nguyện ý ra tay vào đợt đầu tiên hãy đứng ra, những người còn lại sẽ được nhận định là những người khiêu chiến thần vị tiếp theo, đó chân chính sẽ là kẻ địch..." Vị sứ đồ kia nghiền ngẫm cười nói, hai chữ kẻ địch, được nói với ý vị thâm trường.

Những sứ đồ nguyên bản đang định đục nước béo cò, cũng đành phải đứng ra. Vào giờ phút này, lưu lại đều là dòng dõi thần linh, hoặc là sứ đồ có thực

lực mạnh mẽ, nếu như những sứ đồ đi xem náo nhiệt như bọn hắc đản ở lại, chắc chắn là sẽ chết rất thê thảm.

"Rất tốt, như vậy những chuyện tiếp theo liền rất đơn giản...hết thấy người tham dự lần công kích thứ nhất, chúng ta sẽ cùng nhau đi đến vị trí thần vị, sau đó đồng loạt ra tay, dĩ nhiên, cần phải đứng xa ra một chút, phân tán ra một chút...nếu như có thể công kích một lần miêu sát hư ảnh thần linh, thì thần linh mới sẽ sinh ra ở trong đám người các ngươi." Vị sứ đồ kia cười nói.

"Không sai." Cơ hồ tất cả mọi người đều biểu thị sự đồng ý, như vậy sẽ khiến cho nhóm sứ đồ đầu tiên có hi vọng, cũng khiến cho bọn hắc đản nguyện ý trở thành pháo hôi.

"Nhớ kỹ."

"Nhất định phải tiêu hao đầy đủ thần lực, mới có thể đánh bại được hư ảnh thần linh. Cho nên...hay cố hết sức đi." Vị sứ đồ kia cười nói.

"Ngươi tên là gì?" Một vị dòng dõi thần linh bỗng nhiên nhìn về phía hắc đản nói: "Nếu như lần này ta trở thành thần linh, ngươi hãy đi theo ta đi."

"Tần Hải." Vị sứ đồ kia cười cười nói: "Ta sẽ chờ ngươi trở thành thần linh."

Kế hoạch của Tần Hải rất tốt, ít nhất mặt ngoài là như thế, cho tất cả mọi người đều hi vọng trở thành thần linh, cho dù là đợt sứ đồ thứ nhất chỉ có thể làm pháo hôi, vẫn đều có hi vọng trở thành thần linh!

Đại Long cũng nghĩ như vậy, hắc đản là một thành viên ở bên trong hơn một trăm sứ đồ lần này. Ở dưới tình huống bình thường, loại sứ đồ này như hắc đản, là sẽ không có cơ hội trở thành thần linh, cho dù là xác suất một phần vạn cũng đều không có, thế nhưng lần này, lại có trọn vẹn một phần trăm xác suất.

Cho nên hắc đản nhất định phải thử một chút, làm sứ đồ của một tiểu thần linh không có danh tiếng, hắc đản quyết định vẫn nên dựa vào chính mình.

Hắn nhìn một chút sứ đồ chung quanh, thế mà có rất nhiều người đều ôm một dạng suy nghĩ như hắn.

Một phần trăm...đây cũng là một trong những lần khiêu chiến thần vị từ trước cho đến nay có xác suất cao nhất, cho dù là sau khi khiêu chiến thần vị thành công, sẽ bị các sứ đồ khác khiêu chiến.

Ừm...bạn hắn suy nghĩ một chút, vào thời điểm mình hơi yếu một chút, thế nhưng một khi khiêu chiến thành công, thần lực sẽ được tăng cường...tóm lại là có thể giữ vững, dù sao thì bạn hắn cũng là cường giả ở bên trong các sứ đồ a! Cơ hội lần này nhất định phải tranh thủ, đây chính là một lần bạn hắn gần với khoảng cách trở thành thần linh nhất.

Cho nên...đối với thời điểm xuất thủ, Đại Long gần như đã dùng hết toàn lực.

"Thần vị, lão tử tới đây." Đại Long phát ra một tiếng rít, hướng về thần vị phát động công kích.

Cùng lúc đó, trên một trăm vị sứ đồ, cũng bùng nổ trong cùng một thời gian, đủ loại năng lượng kinh khủng, giống như dòng sông bao phủ, ầm ầm đánh về phía thần vị, hào quang đáng sợ trong nháy mắt nổ tung.

Oanh! Mặt đất rung động, hào quang chói mắt che khuất ánh mắt của toàn bộ sinh linh.

"Phá tan rồi sao?" Trong cõi lòng của Đại Long tràn đầy chờ mong.

Bạn hắn biết thực lực của mình, là trên một trăm vị sứ đồ siêu cường! Vô luận là thực lực của bạn hắn chênh lệch như thế nào, thần lực mà bạn hắn liên hợp bùng nổ, đủ để cho bất luận đạo hư ảnh thần linh nào cũng phải lui lại, cho nên, bạn hắn càng chờ mong là công kích của ai sẽ rơi lên trên người của hư ảnh thần linh. Ai...mới là người vừa vịn đánh bại đạo hư ảnh thần linh kia?

Oanh! Bạn hắn tận mắt nhìn thấy thần vị không chịu nổi gánh nặng, nổ tung tại chỗ.

"Xong rồi!" Hết thấy sứ đồ mừng như điên.

Ở bên trong thần vị, đạo hư ảnh thần linh đi ra kia, nhìn qua cực kỳ đơn bạc.

"Rào!" Thần lực đáng sợ bao phủ tới, vào thời điểm mọi người đang chờ mong đạo hư ảnh thần linh sẽ bị thần lực nuốt chửng.

Đã lâu không gặp

Đạo hư ảnh thần linh chỉ nhẹ nhàng nâng tay lên, cứ như vậy vung lên, tất cả thần lực, vậy mà trong chốc lát bắn ngược trở về.

Oanh! Thần lực nổ tung, hết thấy thần lực, vậy mà đều cuốn ngược trở về.

"Không tốt." Sắc mặt của đám sứ đồ đại biến.

Nhưng mà, bọn hắn còn chưa kịp chạy trốn, đã bị thần lực bao phủ hoàn toàn.

Phốc! Máu tươi văng khắp nơi, hết thấy sứ đồ bị đánh bay ra bên ngoài, trong nháy mắt bị trọng thương.

"Làm sao có thể..." Đại Long không thể tưởng tượng nổi nhìn đạo hư ảnh thần linh kia, hắn có thể cảm giác được, đạo hư ảnh thần linh đã bị bọn hắn tiêu hao quá nhiều thần lực, cho nên căn bản không phát ra một chút thần lực nào, thế nhưng mà, thế nhưng mà...chiêu thức vừa rồi lại là cái gì?

Là một loại kỹ xảo nào đó? Một đạo hư ảnh thần linh không quan trọng vì sao lại mạnh mẽ như thế? Hắn không biết.

Phải biết rằng, đây chính là hư ảnh thần linh chỉ có 1% thần lực nguyên bản a...làm sao lại...một phần trăm, nếu như nhân lên với một trăm lần, chỉ sợ là đủ để so sánh với Tội Ác Chi Thần a?

Chờ một chút, Tội Ác Chi Thần? Đại Long nhìn một lần cuối cùng về phía đạo hư ảnh thần linh kia, chỉ cảm thấy đạo hư ảnh thần linh kia càng ngày càng trở nên quen thuộc, cực kỳ giống với một vị tồn tại đáng sợ nào đó... chẳng lẽ nói...

Phốc! Một ngụm máu tươi bắn ra, Đại Long đã mất đi ý thức.

Xoạt! Thế giới trở nên an tĩnh, một lượng lớn sứ đồ mất đi ý thức, đạo hư ảnh thần linh vẫn giấu kín ở trong thần vị, giờ phút này đã triệt để bại lộ ra

ở trước mặt hết thấy sứ đồ, thần lực và kỹ xảo mạnh mẽ của gã, đã vượt qua sự tưởng tượng của mọi người.

Bất quá...cuối cùng cũng còn lại không được bao nhiêu thần lực, không phải hay sao? Bằng không, bị đám sâu kiến kia khiêu khích như thế, gã làm sao còn lưu lại tính mạng cho bọn họ?

Nhân từ? Hiển nhiên là không phải, thần lực mà gã còn lại, thật sự là ít đến mức vô cùng thảm thương. Không có người nào quan tâm đến những sứ đồ đã chết đi hoặc là hôn mê kia, những vị dòng dõi thần linh hướng ánh mắt nhìn về phía đạo hư ảnh thần linh, thân thể rục rịch.

Vào giờ khắc này, đạo hư ảnh thần linh uy phong lẫm lẫm này, ở trong ánh mắt của bọn hắn, chính là dê đơi làm thịt, đã lung lay sắp đổ. Đây là một đạo hư ảnh thần linh lúc nào cũng có thể chết đi.

Nếu như nói...đợt công kích quân thể thứ nhất, xác suất trở thành thần linh của những vị sứ đồ kia là một phần trăm, như vậy vào giờ phút này, xác suất thành công trở thành thần linh của những sứ đồ còn lại, chính là một phần mười! Ít nhất thì bọn hắn đều cho là như vậy.

"Ta tới." Một vị dòng dõi thần linh cười lớn một tiếng, là người đầu tiên xuất thủ.

Oanh! Thần lực phun trào, hắn vọt lên phía trước chém về phía đạo hư ảnh thần linh kia.

Chỉ có điều là, chỉ có một tiếng nổ vang thật lớn, đạo hư ảnh thần linh vậy mà vẫn có thể chặn đòn công kích của hắn, ánh sáng màu đen trong tay phun trào, trở tay một cái giết chết vị dòng dõi thần linh trước mặt, không sai, dùng thần lực mạnh mẽ giết chết vị dòng dõi thần linh tại chỗ.

"Chết rồi? !" Những vị dòng dõi thần linh còn lại liền cảm thấy tim đập nhanh.

Thật sự đã chết rồi? Ánh mắt của bọn hắn trở nên kiêng kỵ.

"Gã đã sắp không được." Tần Hải bỗng nhiên mở miệng nói: "Gã nếu như chỉ đánh bại thì sẽ không có việc gì, nhưng nếu hao phí thần lực để giết chết...nói rõ thực lực của gã đã suy yếu đến một trình độ nhất định, nhất định phải giết gà dọa khỉ."

"Các người hãy nhìn kỹ." Tần Hải nhắc nhở: "Các người hãy nhìn vào thân thể của gã đi."

Đạo hư ảnh thần linh kia, sau khi giết người, ngược lại trở nên càng thêm hư nhược.

Gã quả nhiên đang gắng gượng chống đỡ, đạo hư ảnh thần linh này...hiển nhiên đã suy yếu đến cực hạn!

"Gã lúc nào cũng có thể xảy ra vấn đề."

"Nhưng là lúc nào, còn có thể chống đỡ được bao lâu, cũng không biết rõ." Tần Hải lắc đầu.

Những vị dòng dõi thần linh còn lại liếc nhìn nhau, có một chút lưỡng lự.

Có nên tiến lên hay không? Tiến lên, có thể sẽ chết! Không tiến lên, có thể sẽ bỏ lỡ thần vị!

Ai cũng không biết, đạo hư ảnh thần linh này sẽ sụp đổ vào lúc nào. Bất quá, có nguy hiểm nhất định, một vài sứ đồ không có chí khí liền trực tiếp nhận sợ, chỉ còn lại có những sứ đồ có dã tâm bùng bùng là vẫn nhìn chăm chăm vào đạo hư ảnh thần linh.

Lên hay là không lên? Bọn hắn đều có một chút lưỡng lự.

"Nếu không, tiếp tục sử dụng quy củ cũ?" Tần Hải cười nói.

"Đồng loạt ra tay! Cái tên này không có khả năng giết chết tất cả mọi người, ngay cả nhóm sứ đồ thứ nhất cũng chỉ có thể trọng thương, sau khi dùng một lượng lớn để tiêu diệt vị dòng dõi thần linh mạnh mẽ kia, gã càng không thể nào giết người nữa!"

"Như thế...tất cả mọi người đều sẽ có cơ hội! Còn về chuyện ai có thể trở thành thần linh? Thì phải xem vào cơ duyên của chính mình." Tần Hải nhàn nhạt nói xong, cơ hồ hết thấy dòng dõi thần linh đều cảm thấy động tâm.

Có thể được! Làm như vậy sẽ không gặp phải nguy hiểm quá lớn, còn có cơ hội nhất định trở thành thần linh! Bọn hắn thế nhưng đều là dòng dõi thần linh, chết ở chỗ này sẽ có bao nhiêu thiệt thòi? Cho nên, kiến nghị của Tần Hải, cơ hồ trong nháy mắt liền được bọn hắn tiếp thu, lần này không giống nhau với đợt sứ đồ làm pháo hôi đầu tiên kia, nhóm sứ đồ đầu tiên kia mới thật sự là pháo hôi, mà trước mắt, đạo hư ảnh thần linh này đã thật sự sắp không kiên trì được.

Cùng với việc dùng sinh mệnh đi liều mạng, còn không bằng tiếp nhận xác xuất thấp đi một chút, thế nhưng có thể cam đoan an toàn thì tốt hơn.

"Tới đi." Bọn hắn tiến tới cùng nhau, chuẩn bị ra tay, mười vị dòng dõi thần linh, mỗi người đều có xác suất thành công là 10%.

Oanh! Vô cùng vô tận thần lực trong nháy mắt bùng nổ, hào quang chói mắt tỏa ra.

"Bắt đầu rồi." Tần Hải chỉ lẳng lặng nhìn cảnh này, thầm nghĩ: "Như vậy, sẽ không còn người nào cạnh tranh với người nữa. Như vậy, thần lực của đạo hư ảnh thần linh cũng sẽ tiêu hao không sai biệt lắm.

Còn nếu như đạo hư ảnh thần linh trực tiếp bị xử lý? Tần Hải cũng không hề nghĩ tới, dù sao...đây cũng chính là Diệp a!

Đây là tình huống gì? Vào thời điểm Trần Phong tới nơi, liền nhìn thấy một loại cảnh tượng quỷ dị.

Hết thấy sứ đồ đều đã toi đời, những sứ đồ có thực lực hơi yếu kia, vào giờ phút này đều hôn mê bất tỉnh mất đi ý thức, những dòng dõi thần linh kia người nào cũng mình đầy thương tích... ngay cả đạo hư ảnh thần linh vào giờ phút này cũng bắt đầu trở nên lung la lung lay.

Ồ! Ở trước mắt có một tên tiểu tử đang nhìn hắn.

"Tần Hải? !" Trần Phong bỗng nhiên mừng rỡ, cho dù đã lâu không gặp, Trần Phong vẫn như cũ chỉ cần liếc mắt một cái liền có thể nhận ra.

"Đã lâu không gặp." Tần Hải cười cười.

"Đây là..." Trần Phong chỉ chỉ vào đồng người nằm ở dưới mặt đất, hẳn tin tưởng chuyện này chắc chắn là có quan hệ cùng với Tần Hải, cái tên này chẳng lẽ đã mạnh tới mức này, chỉ cần một người liền có thể đánh bại hết thầy sứ đồ cùng với hư ảnh thần linh?

Quá ngu xuẩn

"Lẽ gặp mặt mà thôi." Tần Hải cười nhạt một tiếng, nói: "Chuyện tiếp theo, còn phải xem người biểu hiện như thế nào."

"Được." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hấn liếc nhìn đạo hư ảnh thần linh ở phía xa xa, Diệp đường như đã sắp không chịu đựng nổi nữa.

Thật sự có thể khiêu chiến hay sao? Tâm thần của Trần Phong trở nên vững chắc, đi từng bước một về phía Diệp.

"Hiện tại sao?" Tần Hải nói khẽ.

"Chờ." Trần Phong chậm rãi đi.

Một bước.

Hai bước.

...

Trần Phong dường như đang chờ đợi cái gì đó, mãi đến khi cổ khí tức quen thuộc kia truyền đến, mãi đến thời điểm đạo hư ảnh thần linh trước mắt có một chút khấn trương, Trần Phong mới chính thức đi đến trước mặt gã, hướng về gã phát động khiêu chiến! Nhiệm vụ cuối cùng, khiêu chiến thần vị!

"Ha ha." Diệp cũng không có bất kỳ một sự ngoài ý muốn nào.

Bất quá, Diệp thật sự đã đứng không vững, gã nguyên bản định giết gà dọa khỉ, hiển nhiên cũng không nghĩ tới, đám sứ đồ này cuối cùng lại giống như là một đám kẻ điên, vậy mà liên hợp lại, cùng một chỗ vây công chính gã!

Từ lúc nào, đám sứ đồ này lại đoàn kết như thế? Gã không biết.

Trước mắt, gã chỉ còn lại có một đạo hư ảnh tàn khuyết, đây là sự kiên trì cuối cùng của gã, một vị thần linh hôm qua còn cao cao tại thượng như gã, hiển nhiên không biết, quy tắc do chính gã thiết lập, cuối cùng lại rơi lên trên người của mình!

Trần Phong khiêu chiến thần vị, lại biến thành chính gã, cho nên gã không có bất kỳ một sự chuẩn bị nào.

Cho nên...gã vì thần vị, chỉ có thể kiên trì chiến đấu! Một khi thất bại, thần vị ở dưới chân của gã sẽ biến mất, mặc dù bản thân của gã có thực lực vô cùng cường đại, thần vị chỉ có thể ảnh hưởng đến một bộ phận nhỏ thực lực!

Thế nhưng tín ngưỡng a...một khi mất đi thần vị, gã sẽ mất đi quyền không chế đối với thế giới loài người! Đây mới là chuyện gã sợ nhất!

Nghĩ tới đây, gã nhìn về phía nơi xa, gã có thể cảm giác được có một bóng người đang chậm rãi hướng về phía gã đi tới, là đạo quang ảnh kia, kẻ chủ sự sau màn đã mượn Trần Phong, tên gia hỏa đã phát động khiêu chiến thần vị của gã.

Đôi phương đã đến rồi! Đây là một đối thủ hết sức có tâm cơ, lợi dụng Trần Phong, khiến cho thần vị sàng chọn sau cùng chỉ có thể là gã. Sau đó khiến cho hết thảy sứ đồ công kích gã, tiêu hao hết sạch thần lực của gã rồi mới ra tay, mỗi một bước, đều là kế hoạch được thiết kế tỉ mỉ, khiến cho gã khó có thể ngăn cản.

Người sẽ là ai? Diệp mặc niệm ở trong lòng, gã cơ hồ có thể nhận biết hết thảy thần linh, chỉ duy nhất có vị này là gã không biết. Khí tức của người này vô cùng lạ lẫm.

Còn có bản thể của người này...ánh mắt của Diệp nhìn xuyên thấu qua đạo quang ảnh kia, trực tiếp nhìn về phía hư không, rất là nghi hoặc, cái tên này đến cùng sẽ là ai? Coi như là ở thời đại Thái Cổ, cũng sẽ không có nhân vật này!

Vô luận là thời đại của Sáng Thế Thần, hay là thời đại thuộc về gã, đều không có! Cổ khí tức này quá xa lạ!

Bất quá...không quan trọng.

Diệp đứng thẳng người, khí tức khổng lồ vờn quanh, thần lực mà gã còn lại thật sự không nhiều lắm, một tên gia hỏa có thực lực không yếu hơn gã, yên lặng tính toán nhiều năm như vậy, tiến hành khiêu chiến gã, tuyệt đối không phải là một người mà gã có thể chống đỡ!

Gã rất rõ ràng, thực lực của đạo quanh ảnh này hết sức đáng sợ!

Căn cứ theo sự suy tính của Diệp...coi như là đạo hư ảnh của gã có ở vào trạng thái đỉnh phong, đạo quang ảnh này nếu đã dám đến, tự nhiên đã chuẩn bị xong tất cả mọi thứ!

Gã lần này thật sự đã sập bẫy, sau đó...sau khi gã bị mất đi thần vị, như vậy chuyện tiếp theo mà gã phải nghênh đón lại là cái gì? Mục đích của đối phương là cái gì? Gã không hiểu.

Phải biết rằng, coi như mất đi thần vị, thần lực của gã y nguyên vẫn rất mạnh mẽ a! Chỉ cần tùy thời khiêu chiến, gã trong nháy mắt liền có thể lấy thần vị trở về, thời gian mà gã mất đi thần vị, sẽ không quá dài.

Cho nên...mục đích của đối phương là cái gì? Trừ phi...đối phương căn bản không cho hắn sống qua được thời gian không có thần vị này.

Diệp đang suy tư, thời gian chung quanh, dường như cũng đã hoàn toàn đứng im, gã mất đi thần vị, mặc dù ảnh hưởng không lớn đến thực lực, thế nhưng cũng có từ hai đến ba thành, còn đối phương thì sao? Kể từ sự sau màn thần bí này, nếu như đối phương đăng lâm thần vị, thực lực chắc chắn sẽ tăng lên nhiều! Có lẽ...cũng sẽ tăng lên từ hai đến ba thành.

Sau đó, chênh lệch thực lực sẽ trở nên vô cùng kinh khủng! Nếu như nói, đối phương nguyên bản so với gã yếu hơn một chút, thế nhưng một khi khiêu chiến thần vị thành công, sẽ kéo ra chênh lệch cực lớn, sau đó, bản thể của đối phương có thể sẽ ra tay ngay lập tức. Mục tiêu của đối phương chính là tru diệt gã.

Diệp xâu chuỗi lại mọi việc, gã gần như trong nháy mắt, liền thăm dò ra rõ ràng hết thảy chân tướng. Đây mới là mục đích của đối phương. Mà gã, lại

không có cách nào ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn đối phương thực hiện kế hoạch thành công!

Địch nhân lần này rất đáng sợ, tính toán mấy chục năm, khiến cho gã ngã vào một cái hố sâu to lớn. Thế nhưng...ít nhất gã vẫn còn có thể giảm thiểu sự tổn thất, không phải hay sao? Diệp Bồng nhiên cười.

Mà vào giờ khắc này, ở cách đó không xa, trong thế giới tối tăm, có một thân ảnh lấp lánh ánh sáng đang chậm rãi tới gần, đúng là đạo quang ảnh kia.

Hắn đã tới, mang theo năng lượng kinh khủng, mang theo phong thái có thể gạt bỏ hết thảy.

Đúng như Diệp suy đoán, nếu hắn đã ra tay, tự nhiên đã làm xong hết thảy chuẩn bị, hư ảnh hư nhược của gã ở trước mắt, bất quá chỉ là dê đợi làm thịt.

Kế hoạch, so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn.

Trần Phong, so với trong tưởng tượng còn ngu xuẩn hơn.

Đạo quang ảnh nhìn Diệp cùng với Trần Phong trước mắt, vậy mà sinh ra một loại cảm giác tịch mịch thiên hạ vô song.

Nguyên lai...hai vị này cũng không mạnh mẽ gì cho lắm. Vô luận là Trần Phong, hay là Diệp, đều yếu hơn so với trong sự tưởng tượng của hắn rất nhiều, cũng càng thêm xuẩn.

Cho dù lúc này hắn vẫn một mực là người ngoài cuộc, một mực làm người chủ sự ở phía sau màn, thế nhưng hai vị này phản ứng như thế, quả thực đã khiến cho hắn có một chút thất vọng, thậm chí là không dâng lên nổi ý chí chiến đấu.

Dù sao...hắn thế nhưng đã chuẩn bị một chút lá bài tẩy, sức chiến đấu của hắn, so với mặt ngoài còn mạnh hơn! Vì sợ chuyện ngoài ý muốn nổi lên, thế nhưng chưa từng nghĩ tới vậy mà lại thuận lợi như thế.

Nhóm sứ đồ đã bị tiêu diệt trên quy mô lớn, Trần Phong hướng về Diệp phát động khiêu chiến, những quân cờ ngu xuẩn này, đã tự giết lẫn nhau, phát huy ra sự ngu ngốc vô cùng của mình, không còn thuốc chữa.

Một đám đồ đàn, hấn lắc đầu.

Xoạt! Bước chân của đạo quang ảnh rất trầm ổn, một lát sau, hấn đã đi tới phụ cận đạo hư ảnh thần linh.

Ở nơi đó, Trần Phong đang hướng về hư ảnh thần linh phát động khiêu chiến, vào thời điểm đạo quang ảnh đi tới, thấy chính là một màn như vậy, vô cùng đơn giản và hoàn mỹ, bởi vì muốn chiến thắng Diệp cũng không dễ dàng.

Diệp đáng chết

Diệp là Tội Ác Chi Thần, chắc chắn còn giữ át chủ bài, cho nên...để cho Trần Phong đi lên thử nghiệm, quả thực là hoàn mỹ đến cực kỳ.

Bỗng nhiên, đạo quang ảnh nhìn về phía tinh không, hắc nhĩ tới tiểu cô nương đã nói một câu trước khi hắc rời đi.

Kế hoạch sẽ không thành công? Bởi vì Trần Phong? Hài hước! Tiểu nha đầu, ngươi hãy mở to mắt ra mà nhìn...hết thấy mọi thứ đều được thực thi hoàn mỹ theo kế hoạch a, Trần Phong? Căn bản là một chuyện tiểu lâm.

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lấp lánh.

Trần Phong đã ra tay công kích, làm thần linh bị khiêu chiến, Diệp cũng đã ra tay rồi, gã quả nhiên đã bạo phát ra uy năng làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi, khiến cho lòng người kinh hãi.

Loại uy lực này...cho dù là đạo quang ảnh đều có chút kinh hãi. Coi như là hắc, cũng sẽ gặp phải phiền toái không nhỏ đâu? Chỉ có thể nói, không hổ là Diệp, không hổ là Tội Ác Chi Thần! Bất quá còn tốt, Trần Phong đã đỡ thay cho hắc.

Oanh! Công kích của hai người giao phong trên không trung, nhưng khiến cho đạo quang ảnh bất ngờ chính là, công kích mà Trần Phong phát ra, cùng với công kích do Diệp phát ra, vậy mà lại xen lẫn vào nhau ở trên không trung.

Hả? Đạo quang ảnh có một chút ngoài ý muốn.

Không có va chạm?

Không có đánh trúng?

Không có khả năng a...

A đúng rồi, muốn trực tiếp công kích lên trên người của đối phương hay sao?

Quả nhiên...hai người bọn hắn đã liều mạng rồi.

Hiện tại, các người đang liều mạng xem sẽ ai chết trước hay sao? Thú vị.

Hắn ngẩng đầu lên nhìn kỹ lại, quả nhiên, công kích của Trần Phong, đang âm âm đánh lên bên trên người của Tội Ác Chi Thần, thân thể của Tội Ác Chi Thần đã ở vào bờ vực nổ tung.

Mà công kích của Tội Ác Chi Thần phóng ra trước khi chết, cỗ hào quang đáng sợ kia, đã đánh về phía Trần Phong.

"Chắc chắc..." Đạo quang ảnh rất hứng thú nhìn một màn này.

Mãi đến khi...công kích của Diệp một lần nữa suýt qua người của Trần Phong.

Đánh không trúng? ! ! Về mặt của đạo quang ảnh bỗng nhiên trở nên ngưng trọng.

Lại có thể đánh không trúng? Làm sao có thể? ! Trần Phong thế mà né được?

Thú vị! Về mặt của đạo quang ảnh hơi có chút ngưng trọng, không nghĩ tới, tên tiểu tử Trần Phong này còn có át chủ bài.

Nếu như vậy, xem ra hắn phải khiêu chiến Trần Phong, bất quá rất nhanh hắn liền buông lỏng, một tên Trần Phong không quan trọng không phải là vấn đề, thân vị, cuối cùng vẫn sẽ là của hắn. Đạo quang ảnh nghĩ như vậy.

Sau đó...một giây sau, sắc mặt của hắn liền đại biến. Bởi vì cỗ uy năng làm cho người ta kinh sợ kia, át chủ bài kinh khủng mà Tội Ác Chi Thần bùng nổ trước khi chết, tốc độ bỗng nhiên tăng nhanh, dùng một loại tốc độ kinh hãi, siêu việt Trần Phong, lao đến một vị trí khác!

Mục tiêu, rõ ràng là đạo quang ảnh!

? ? ? ! Đạo quang ảnh lộ ra vẻ mặt phát mộng, công kích mình? ? ! Trời ạ, các người không phải là đang tiến hành khiêu chiến thần vị hay sao? Người không đi công kích Trần Phong đang khiêu chiến người, thế mà lại dùng hết tất cả lực lượng để công kích hắn?

Đạo quang ảnh triệt để bối rối, bất quá, hắn chung quy cũng là một tồn tại cường đại.

Cho dù công kích của Diệp bồng nhiên vọt tới, hắn cũng có thể cấp tốc kịp phản ứng, xây dựng phòng ngự, nhưng mà...quá nhanh, át chủ bài mà Tội Ác Chi Thần dùng hết toàn lực để phóng ra, thậm chí là uy năng đã bộc phát ra toàn bộ, đều đã vọt tới trước mặt, đạo quang ảnh làm sao có thể kịp phòng ngự? Mặc dù thực lực của hắn rõ ràng rất mạnh, mặc dù hắn nguyên bản có thể ngăn cản!

Oanh! Công kích đáng sợ nổ tung, thần quang vô cùng vô tận, đem đạo quang ảnh bao phủ.

"Đáng chết a a a a a a!" Đạo quang ảnh phản nộ, hắn chẳng thể nghĩ tới, vậy mà lại là xảy ra loại kết quả này! Hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình thế mà bị Diệp trước khi chết dùng một kích đánh chết!

Chuyện này...là như thế nào? ! Trước khi chết, hắn theo bản năng liếc mắt nhìn Tội Ác Chi Thần, chỉ nhìn thấy một nụ cười mang theo ý vị thâm trường.

Tội Ác Chi Thần đáng chết!

Diệp đáng chết!

Đạo quang ảnh vào lúc này, làm sao còn chưa rõ? Tên khốn này, gã biết mình không thắng được, vậy cho nên đã thành toàn cho Trần Phong!

Oanh! Đạo quang ảnh nổ tung, triệt để tử vong!

Trong vũ trụ, người nam nhân một mực yên lặng đột nhiên mở to hai mắt, sát ý phun trào.

"Diệp đáng chết!" Hấn gầm lên giận dữ, phân thân bị giết, thực lực nguyên bản đỉnh phong của hấn, vậy mà bị giảm đi một chút.

Bên cạnh hấn, tiểu cô nương rót cho hấn một chén trà, trên khóe miệng vậy mà lộ ra nụ cười.

"Hừ!" Hấn liếc mắt nhìn tiểu cô nương, biết tiểu cô nương đang cười nhạo hấn.

"Ta đã đánh giá thấp Diệp." Hấn hít vào một hơi thật sâu nói: "Tội Ác Chi Thần, chung quy vẫn là Tội Ác Chi Thần, bất quá, kế hoạch mặc dù xuất hiện một vài vấn đề, thế nhưng phương hướng chính vẫn đúng..."

"Chỉ có điều là, Trần Phong không có chết mà thôi."

"Một tên gia hỏa may mắn." Hấn trầm giọng nói.

Trần Phong đã mất đi thần lực may mắn, lại vẫn còn có vận may như thế này, làm cho hấn có một chút ngoài ý muốn. Không nghĩ tới, hấn tranh đấu cùng với Diệp, vậy mà lại tiện nghi cho tên gia hỏa này.

Bất quá...không quan trọng, Trần Phong cuối cùng cũng chỉ là một con cò, vẫn là cái chủng loại rất yếu kia.

Trước mắt, đối thủ của hấn, vẫn là Diệp, Diệp đã mất đi thần vị! Mặc dù hấn không thu hoạch được thần vị, không có lấy được vô số tín ngưỡng của thế giới nhân loại, thực lực thậm chí còn giảm xuống!

Bất quá, ảnh hưởng không lớn, cái tên Diệp kia, so với hấn thực lực còn giảm xuống nhiều hơn!

"Người cho rằng như thế người liền có thể trốn thoát được một kiếp hay sao?"

"Người cho rằng...ta không trở thành thần linh liền không có cách nào thu thập được người hay sao?"

"Ha ha." Hấn cười lạnh đứng dậy: "Lần này, ta sẽ không coi thường người."

Hiển nhiên, hắn đã chuẩn bị ra tay đối với Diệp rồi.

Tiểu cô nương chỉ cười cười, thậm chí trong nụ cười còn có một chút ý vị thâm trường, vận khí...thật sự là vận khí hay sao?

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong dị thể giới, kèm theo đạo quang ảnh chết đi, thân thể của Diệp cũng rốt cục cũng nổ tung.

"Ồ?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt mờ mịt nhìn tình huống trước mắt. Hiển nhiên, hắn hết sức mê mang.

"Ha ha." Diệp cười khẽ một tiếng.

Xoạt! Thân thể của gã triệt để tiêu tán.

Ở một nơi nào đó, kèm theo thân thể của Diệp sụp đổ, ý thức của gã trong nháy mắt trở về, toàn bộ thần điện âm âm sụp đổ, thế giới loài người trong mắt, trong chốc lát liền trở về thiên địa.

Thế nhưng...Diệp căn bản không quan tâm, gã biết, chính mình nếu đã mất đi thần vị, tên kia cũng sắp tới, còn thế giới loài người?

Tạm thời giao cho Trần Phong bảo quản đi.

Dù sao...Trần Phong nhất định cũng sẽ bảo hộ thật tốt những nhân loại này, vì gã bồi dưỡng ra thêm càng nhiều tín đồ, không phải hay sao? Chờ đến lúc gã trở lại, nhất định sẽ có một cái thế giới loài người tốt hơn, có nhiều tín đồ hơn!

Đương nhiên, có một điều kiện tiên quyết là phải đánh bại cái tên đáng chết kia! Kẻ chủ sự sau màn kia...Diệp lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Cược đúng

Gã biết, tiếp theo, tất nhiên sẽ là một trận quyết chiến, đạo quang ảnh thần bí kia, là một thứ gã chưa bao giờ thấy qua, vô luận là ở bất luận một loại thời đại nào cũng không nhìn thấy...

"Người sẽ là ai?"

"Hạt giống do Sáng Thế Thần lưu lại?"

"Không giống."

"Người không có khí tức của hắn."

"Như vậy thì sẽ là ai?"

Ánh mắt của Diệp dần trở nên lạnh lẽo, gã hiện tại kỳ thật chỉ cần khiêu chiến một vị thần linh, là có thể đoạt lại thần vị, thế nhưng gã không có, bởi vì gã biết, tên kia sẽ không cho gã cơ hội! Một khi khiêu chiến một lần nữa, đối phương tất nhiên sẽ ra tay.

Cho nên...trước lúc này, gã muốn xử lý cái tên kia!

"Ta chờ người." Ánh mắt của Diệp trở nên lạnh lẽo.

Gã đã làm tốt cùng chuẩn bị quyết chiến cùng với đạo quang ảnh, gã khẳng định, đạo quang ảnh kia cũng đang trên đường tới.

Chỉ có điều là...bọn gã không biết, ngay vào thời điểm thân ảnh của hai người bọn gã triệt để rời đi, Trần Phong đang lộ ra vẻ mặt mờ mịt, lại dần dần trở nên bình tĩnh, xem ra, hắn đã cược đúng rồi.

"Diệp quả nhiên sẽ không cấp tiện nghi cho đối thủ." Tần Hải nói.

"Đúng vậy a, nếu như là ta, ta cũng sẽ làm như vậy." Trần Phong cười cười:
"Dù sao, cùng với một kẻ địch hoàn toàn không biết rõ tình hình, so sánh

cùng với một quân cờ đàn độn như ta, thì đạo quang ảnh túc trí đa mưu kia, mới là địch nhân, không phải hay sao?"

Ngao cờ tranh nhau, ngư ông đắc lợi, đây là một cái kỹ thuật rất đơn giản.

Ở trong mắt của đạo quang ảnh, các quân cờ ngu xuẩn sẽ tranh đấu lẫn nhau, Trần Phong chém giết cùng với Diệp, đạo quang ảnh chính là ngư ông đắc lợi kia, dù sao thì hắn cũng là người ngoài cuộc. Chỉ có điều là, hắn dường như đã quên, vào một khắc hắn vào cuộc này, chính hắn cũng là một quân cờ. Thế là, vào thời điểm mà chính hắn cũng không biết, liền bị lợi dụng.

Đợt sứ đồ thứ nhất tiêu hao thần lực của Diệp, đợt sứ đồ thứ hai tiêu tốn thần lực của Diệp, hết thấy đều phát triển về phương hướng có lợi cho đạo quang ảnh, khiến cho hắn có một chút đắc ý. Đúng thế, hết thấy mọi chuyện đều rất thuận lợi, hết thấy đều không có vấn đề, thậm chí là không có cách nào thay đổi.

Vô luận là Trần Phong, Tàn Hải, hay là bất luận một kẻ nào, đối mặt với loại cục diện này, đều không thể thay đổi. Bởi vì đạo quang ảnh quá mạnh.

Thế nhưng, chính là bởi vì quá thuận lợi, chính là bởi vì đám người Trần Phong đều quá ngu xuẩn, lúc này mới dẫn tới sự cảnh giác cao độ của Diệp, mới khiến cho gã kiêng kỵ đạo quang ảnh! Sau cùng, kết quả là hai người bọn gã đồng quy vu tận.

Nguyên kế hoạch của Trần Phong, chính là nghĩ biện pháp, khiến cho thực của Diệp và đạo quang ảnh trở nên cân đối. Như thế...Diệp và đạo quang ảnh mới có cơ hội đồng quy vu tận.

Đây cũng là ý nghĩ của phần lớn mọi người, dù sao, chỉ có hai kẻ địch có thực lực ngang nhau vào lúc đang chém giết, thì bên thứ ba mới có thể thuận tiện chiếm tiện nghi, chỉ có điều là, vào thời điểm nhìn thấy Tàn Hải, Trần Phong liền cấp tốc cải biến kế hoạch của mình, dựa theo những gì Tàn Hải đã làm thực hiện kế hoạch tiếp theo, sau cùng mới thành công!

Nghĩ tới đây, hai người nhìn nhau cười một tiếng, vào một số thời khắc, chỉ cần một ánh mắt như vậy là đủ rồi.

Như vậy...Trần Phong đứng dậy, ánh sáng nhàn nhạt bắt đầu ngưng tụ, đây là dấu hiệu trở thành thần linh. Một cơ hội mà hắn tưởng rằng không biết mất bao nhiêu năm mới có thể làm được, vậy mà đều đạt được vào ngày hôm nay! Tội Ác Chi Thần đã xuất hiện vấn đề, Trần Phong trực tiếp đăng lâm thân vị! Hơn nữa...còn là thân vị của Tội Ác Chi Thần!

Oanh! Lưu quang trở nên rõ ràng, thần lực vô cùng vô tận tuôn ra.

Ánh sáng, giống đến từ phía chân trời, trước mắt Trần Phong, chỉ có ánh sáng màu trắng vô tận, sự tỉnh của Diệp cùng với đạo quang ảnh, hắn đã quên sạch sành sanh, ở trước mắt chỉ còn lại sự tỉnh trở thành thần linh!

Oanh! Thần lực phun trào, hết thấy sứ đồ trong nháy mắt bị đánh bay ra bên ngoài, những sứ đồ rơi vào trong hôn mê, cũng thức tỉnh vào thời khắc này.

"Kết thúc rồi à?" Bọn hắn nhìn lên bầu trời, dị thể giới tối tăm, giờ phút này chỉ còn lại một vệt ánh sáng.

"Đúng vậy, đã kết thúc, trong chúng ta...đã có người trở thành thần linh?" Có sứ đồ mê mang hỏi, trong trí nhớ của bọn hắn, sau khi đánh ra một đòn công kích cuối cùng liền mất đi ý thức.

"Không."

"Là Trần Phong."

"Cái gì?"

Những vị sứ đồ kia cơ hồ đều ghen ngào.

Trần Phong...lại là hắn...

Oanh! Cách đó không xa, hào quang thần lực phun trào, chiếu rọi toàn bộ dị thể giới.

Oanh! Thần quang buông xuống, trên mi tâm của Trần Phong, có một chùm thần quang ngưng kết, dường như là đang ngưng tụ ra thần lực thuộc về hắn, một cái phù văn nhàn nhạt, sau cùng hiện ra ở trên mi tâm của Trần Phong.

Đây là phù văn thần linh đặc thù thuộc về Trần Phong, kể từ bây giờ...đó chính là phù văn phát ngôn cho Trần Phong!

Ô...ô...n...g ——Phù văn trên mi tâm của Trần Phong lấp lánh.

"Cái này là thần phù hay sao?" Trần Phong cũng không để ý tới.

Trở thành thần linh, đã mang đến quá nhiều cải biến, vào giờ phút này hẳn cũng không có tâm tư chú ý tới những vấn đề này, điều trước tiên sau khi hẳn đăng lâm thần vị, hẳn liền đem lực chú ý đặt ở bên trên người của từng tín đồ Tội Ác Chi Thần.

Xoạt! Trần Phong tận mắt nhìn thấy, thế giới loài người đã từng bị Tội Ác Chi Thần thu vào trong mắt, đang dần dần thức tỉnh. Nhân loại, đã trở về.

"Thế giới loài người đã từng là tín đồ của gã, cho nên gã có khả năng tùy ý xử trí, mà bây giờ, gã đã mất đi thần vị, tự nhiên là sẽ không có cách nào liên hệ cùng với thế giới loài người! Cho nên...thế giới loài người đã khôi phục." Trong lòng của Trần Phong hiểu rõ.

Bất quá, hẳn rất rõ ràng một sự kiện, Tội Ác Chi Thần, sẽ không mất đi thần vị quá lâu. Một khi đối phương khiêu chiến bất kỳ một vị thần linh nào, thu hoạch được thần vị, tín ngưỡng sẽ lại một lần nữa trở về, đến lúc đó, cả thế giới nhân loại, sẽ một lần nữa rơi vào bên trong tội ác vô tận. Cho nên...hẳn nhất định phải nhanh chóng giải quyết!

Trần Phong đứng dậy, nhìn về phía cả thế giới nhân loại.

Ô...ô...n...g ——Thần lực nhàn nhạt phun trào, sau cùng, cả thế giới nhân loại được mở ra, triệt để buông xuống.

Oanh! Từng dãy núi, từng dòng sông, cái thế giới bị ngưng tụ vào một giọt nước kia, sau cùng đè lên nhau cùng với thế giới hiện thực, hoà thành một với thế giới chân chính, nhân loại, đã triệt để trở về cái thời đại này!

...

Mà vào giờ khắc này, tại thế giới loài người, bầu trời thế giới tối tăm quen thuộc, bỗng nhiên thức tỉnh.

Những năm này, những ngày này, bầu trời vĩnh viễn bị bóng tối bao trùm, ý niệm của Tội Ác Chi Thần, đang không ngừng truyền lại, mặc dù bọn hắn biết Tội Ác Chi Thần là nhân vật gì! Thế nhưng mà thần lực tội ác của Tội Ác Chi Thần, lại không ngừng lưu chuyển bên trong thế giới, khiến cho cả thế giới nhân loại rơi vào trong sự hỗn loạn, vô cùng thê thảm.

Diệt thu cả thế giới nhân loại, không phải là gã muốn biến thế giới nhân loại thành môn phái của mình, mà là muốn bắt lấy cái thế giới nhân loại này, chế tạo thành một nguồn suối không ngừng cung cấp tín ngưỡng.

Đá đặt chân

Mà đối với Tội Ác Chi Thần mà nói...cái gì mới là tín ngưỡng mà gã cần?

Là tội ác.

Ý nghĩ của gã rất đơn giản, thứ nhất, phải có nhân khẩu, cho nên cả thế giới nhân loại, đều rơi vào dục vọng và trạng thái hỗn loạn.

Thứ hai, phải có tội ác, cho nên cả thế giới nhân loại, căn bản là không có bất luận một chút luật pháp nào.

Đó, chính là thế giới mà Tội Ác Chi Thần mong muốn.

Cho nên, vào những ngày này, có rất nhiều người sống không bằng chết. Đây là còn bởi vì Nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn, đã lặng yên không một tiếng động bảo hộ hể giới loài người, bằng không, thế giới loài người đã sớm không có cách nào vẫn hồi!

Bởi vì, còn có hi vọng, Thời đại gen vô luân trôi qua bao lâu, tội ác vô luân được lưu truyền cỡ nào.

Liên quan tới Trần Phong, liên quan tới kỳ tích hắn đã từng lập nên, vẫn còn đang không ngừng được lưu truyền, mọi người vẫn tràn ngập hi vọng, chờ mong hắn có thể trở về.

Một năm, lại một năm nữa, cho tới bây giờ, ngay vào thời điểm mọi người cơ hồ đều từ bỏ hi vọng, toàn bộ thế giới hắc ám dường như đã bị xua đuổi, ánh sáng màu đen đại biểu cho thần lực tội ác của Tội Ác Chi Thần, lại bị tiêu diệt trong chốc lát.

Trên bầu trời, chỉ để lại hào quang trùng trùng điệp điệp.

Ngay sau đó, mặt đất rung động, đám người đã sinh hoạt thật lâu trong thế giới giọt nước, rốt cục cũng một lần nữa trở về đại địa.

Bạn hẳn cảm nhận được không khí, cảm nhận được năng lượng, mà không phải là năng lượng tràn ngập tội ác trong không khí nữa, đây mới thực sự là năng lượng đến từ thiên địa! Bạn hẳn, đã trở về lại rồi! Mà ở trên bầu trời, đạo thân ảnh chìm đắm trong hào quang kia, là một đạo thân ảnh mà bạn hẳn vô cùng quen thuộc!

"Trần Phong!"

"Trần Phong!"

Từng tiếng gào thét, phát tiết cảm xúc sục sôi trong lòng.

Đã trở về lại rồi! Bạn hẳn đã trở về lại rồi! Thời gian trôi qua mười hai năm, thế giới loài người, rốt cục cũng đã chính thức trở về.

Mười hai năm, nhân loại sinh sống hết sức không dễ dàng, bởi vì được Tội Ác Chi Thần chiếu cố, chỉ có tín đồ của hắn mới có thể tăng cường thực lực, cho nên, cơ hồ hết thảy những người đột phá tới cảnh giới Cộng Minh, đều là tín đồ cuồng nhiệt của gã!

Gen Công Hội? Mạnh nhất cũng bất quá là Giác Tỉnh Giả mà thôi, trong thời gian mười hai năm, Gen Công Hội nguyên bản có ưu thế tuyệt đối, chậm rãi không ngừng bị tín đồ của Tội Ác Chi Thần đánh ngã, dần dần khuất phục...tín đồ của Tội Ác Chi Thần cũng càng ngày càng nhiều.

Đây là hiệu quả do Tội Ác Chi Thần tận lực chế tạo ra, bởi vì chỉ có như vậy, những người kia mới có thể thần phục đúng nghĩa, trở thành tín đồ tội ác của gã.

Nếu như Trần Phong trẻ hơn một chút nữa, diễn hóa quy mô lớn liền muốn bắt đầu. Hạt giống Tội ác một khi được gieo vào trong lòng, thì sẽ không còn là vấn đề tín ngưỡng nữa, đến lúc kia, cả nhân loại đều sẽ biến thành cái nôi của Tội Ác Chi Thần!

Mà Trần Phong nếu như tới vào lúc đó, chỉ sợ đã chậm.

Nhân loại, quá khó khăn.

Cũng may, Trần Phong đã tới kịp, vào thời điểm Gen Công Hội sắp nhin không được, vào thời điểm thế giới loài người sắp sụp đổ...

"Tên tiểu tử này..." Phó hội trưởng nắm chặt hai quả đấm, ông ta biết ngay, Trần Phong sẽ không chết, tên tiểu tử này nhất định sẽ trở lại.

Quả nhiên, hắn đã trở về, trở thành một vị thần linh cao cao tại thượng trở về.

Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều nhìn Trần Phong, trong ánh mắt chỉ có sự ngưỡng vọng.

...

Vào giờ phút này, có từng đạo thần niệm quét qua.

"Nghĩ không ra lại là Trần Phong." Một vị thần linh ngạc nhiên.

Bọn hắn đối với người có danh hào 'người mạnh nhất dưới sứ đồ' này có nghe thấy, nhất là 'người mạnh nhất dưới sứ đồ' này sau này phát triển thành 'người mạnh nhất phía dưới thần linh'!

Cái tên gọi là Trần Phong này, từ đầu đến cuối chỉ là người Cộng Minh. Mà lần khiêu chiến thần vị này, càng giống như là do nhiều vị thần linh liên hợp mở ra, mượn danh nghĩa của Trần Phong để tranh đoạt thần vị, cho nên bọn hắn căn bản không nghĩ tới, cuối cùng Trần Phong lại là người đoạt được thần vị! Đơn giản là không thể tưởng tượng nổi.

"Xem ra những dòng dõi thần linh kia quá vô dụng." Có thần linh cười khẽ.

"Đúng vậy a."

"Bất quá..."

"Trần Phong vừa trở thành thần linh, mà đã đắc tội với rất nhiều thần linh tại vị đã lâu, có chút được không bù mất a."

"Không phải sao."

"Dù sao...hắn coi như trở thành thần linh, cũng là tiểu thần linh nhỏ nhất."

"Người nói xem những thần linh kia có ra mặt cho dòng dõi của mình hay không?"

"Chắc chắn."

"Cho dù ở giữa thần linh không cho phép tàn sát lẫn nhau, thế nhưng một chút giáo huấn khẳng định là không thể thiếu, Trần Phong coi như trở thành thần linh, trong một thời gian dài hắn cũng sẽ không sống khá hơn được."

"Vậy thì cũng mạnh hơn nhiều so với sứ đồ, không phải sao?"

"Đúng thế."

"Chỉ cần sống qua khoảng thời gian này, hắn chung quy vẫn là một thần linh."

Thần niệm của chúng thần trao đổi trong hư không.

Đối với chuyện Trần Phong trở thành thần linh, bọn hắn cũng không quá coi trọng, bọn hắn khẳng định, toà thần vị mà Trần Phong đăng lâm, cũng là thần vị từ yếu nhất trước tới nay, nguyên nhân cũng là vì Trần Phong.

Thứ nhất, thực lực tự thân của Trần Phong vẫn quá yếu, thần vị mở ra quá thấp.

Thứ hai, Trần Phong sẽ bị một vài thần linh mạnh mẽ quấy nhiễu, không có cách nào tuyên nhận tín đồ.

Phải biết rằng, ngay cả tiểu thần linh dẫn Trần Phong nhập môn, đều chỉ có thể ở trong những điều kiện khắc khổ thu thập tín đồ, huống chi là Trần Phong còn đặc tội rất nhiều thần linh?

Cho nên, bọn hắn khẳng định, Trần Phong đã định trước là một thần linh không có tín đồ.

"Ở trong loại tình huống này, làm sao có người nguyện ý theo hắn." Một vài vị thần linh cười nói.

Mà hậu trường của những dòng dõi thần linh kia, đã sớm phát ra sát lệnh, Trần Phong coi như trở thành thần linh, chỉ sợ là ở trong một khoảng thời gian rất dài, cũng chỉ là một tướng quân không lính! Chỉ có thể là một thần linh lẻ loi trợ trợ.

"Cái tên này, lưu lại cho ngươi." Một vị thần linh đối nói ra đối với con của mình.

Con của hắn, chính là một vị dòng dõi thần linh bị đánh hôn mê trong lần khiêu chiến thần vị này.

"Các ngươi nếu bại vì Trần Phong, vậy liền đem hắn lưu lại cho các ngươi, không có tín đồ, thực lực của Trần Phong đã định trước là không có cách nào tăng trưởng, sẽ vĩnh viễn lưu lại giai đoạn này, bằng vào loại thực lực này! Chờ đến khi các ngươi trở thành thần linh, lại đi khiêu chiến hắn!"

"Trần Phong, ngươi cuối cùng chỉ là đá đặt chân của người khác."

Vị thần linh kia chậm rãi nói.

"Vâng." Vị dòng dõi thần linh kia tràn ngập ý chí chiến đấu.

Đúng thế, thất bại một lần thì tính toán là cái gì? Chờ đến lúc hắn trở thành thần linh, hắn sẽ đánh bại Trần Phong!

Mà vào giờ khắc này, có rất nhiều thần linh, hậu trường của những dòng dõi thần linh kia, đều suy nghĩ như vậy.

Trở thành thần linh thì lại như thế nào? Pháo hôi, cuối cùng cũng chỉ là pháo hôi.

"Mấy tên hèn mạt này." Tiểu thần linh rất tức giận, gã năm đó cũng bị đối xử như vậy.

Dòng sông tín ngưỡng

Năm đó, cũng có dòng dõi thần linh đến chỗ gã chiếm tiện nghi, bị gã đánh bại, sau cùng chính gã trở thành thần linh, thế nhưng cũng đắc tội với hậu trường của một dòng dõi thần linh, mới trở nên thê thảm như thế. Sau này...chờ đến khi vị dòng dõi thần linh kia trở thành thần linh, sau khi đánh bại gã, mới buông tha cho gã.

Đây còn là bởi vì quy tắc không cho phép các thần linh chém giết lẫn nhau. Gã nhớ rõ, sau khi gã bị đánh bại ở trước mặt mọi người, vị dòng dõi thần linh mới rời đi, gã mới có thể thu nạp một chút tín đồ để kéo dài hơi tàn, chỉ thế mà thôi.

Mà Trần Phong...đang đi trên một con đường giống như đúc vôi gã năm đó. Điều duy nhất không giống nhau, chính là gã chỉ đắc tội với vền vẹn một vị dòng dõi thần linh, Trần Phong thế nhưng lại đắc tội với mười vị, trời ạ! Loại tình huống này, Trần Phong sẽ làm như thế nào mới có thể phát triển? ! Không có tín đồ, đối với một thần linh mà nói, liền mang ý nghĩa không là không còn một chút tiềm lực gì, điểm này, ai cũng rõ ràng.

"Trần Phong đã trở thành thần linh." Đạo quang ảnh nhú mảy.

Kế hoạch, đã xuất hiện một chút sơ suất, mặc dù là phương hướng đại thể không sai, trong kế hoạch nguyên bản, người trở thành thần linh phải là hắn, đại sát tứ phương cũng chính là hắn, hắn sẽ tru diệt Diệt, phóng thích cả thế giới nhân loại, trở thành tồn tại giống như Sáng Thế Thần.

Mà bây giờ...người này lại biến thành Trần Phong, đương nhiên, Trần Phong quá yếu, dùng thực lực của Trần Phong, coi như trở thành thần linh, cũng chỉ là gà mờ, có ảnh hưởng không quá lớn.

Ít nhất là đối kế hoạch của hắn, có ảnh hưởng không quá lớn. Còn về tín đồ...ha ha, làm như thế nào để đem những nhân loại này biến thành tín đồ, chính là một sự tình vô cùng đơn giản.

"Tạm thời để cho người chiếm tiện nghi mấy ngày." Đạo quang ảnh suy nghĩ một chút, cũng không để ý nói: "Coi như Trần Phong cải biến tất cả nhân loại, mình chung quy cũng có biện pháp, khiến cho bọn hắn biến thành tín đồ của chính mình, cho nên..."

Hắn suy nghĩ một chút, vẫn là đem lực chú ý đặt lên trên người của Diệp, trước mắt, Diệp có thực lực kinh khủng, mới là trọng điểm.

...

"Trần Phong đã trở thành thần linh." Tội Ác Chi Thần - Diệp, tự nhiên cũng cảm nhận được cỗ khí tức này.

Trần Phong trở thành thần linh, là chuyện ở trong dự liệu của gã, dù sao thì toà thần vị kia, cũng là do gã chủ động từ bỏ, giao cho Trần Phong, xa xa so với giao cho cái tên chủ sự sau màn kia còn muốn tốt hơn rất nhiều. Huống chi...gã còn ở trên người của tên chủ sự sau màn kia, cảm nhận được sự uy hiếp.

Trần Phong trở thành thần linh, những tín đồ của gã, tự nhiên cũng sẽ nhận phải ảnh hưởng. Bất quá...ảnh hưởng cũng không lớn, thế giới loài người có số lượng nhân loại rất khổng lồ!

Sinh vật có trí khôn cung cấp ra tín ngưỡng cũng hơn rất nhiều so với dã thú, gã phải trải qua mười hai năm ròng rã, mới có thể khiến cho một bộ phận bên trong thế giới nhân loại, biến thành tín đồ của gã!

Mà Trần Phong thì sao? Hắn chỉ có mấy ngày thời gian! Diệp tin tưởng, chỉ cần giải quyết xong sự tình đạo quang ảnh, sau đó đoạt lại thần vị liền tốt.

Chỉ có mấy ngày...Trần Phong sẽ không làm được bất cứ chuyện gì, hắn sẽ thu nạp được bao nhiêu tín đồ? Đối với nhân khẩu của nhân loại dùng hàng tỷ người để làm đơn vị, Tội Ác Chi Thần cũng không có một chút lo lắng nào về vấn đề này.

...

Trong mấy ngày ngắn ngủi, sẽ có thể thu nạp được bao nhiêu tín đồ? Không được bao nhiêu! Coi như có dành toàn bộ thời gian để hấp thu, cũng không chuyển hóa được bao nhiêu tín ngưỡng!

Đây là nhận thức chung của hết thầy thần linh.

Cho nên, đạo quang ảnh nghĩ như vậy, Diệp cũng nghĩ như vậy. Chỉ có điều là, bọn hắn không biết, vào một khắc Trần Phong xuất hiện, hai cỗ thần lực một mực lặng yên ẩn giấu kia, cứ như vậy sống lại, hai cỗ thần lực ẩn giấu ở trong thế giới nhân loại, đang dần dần trở về, tràn vào trong cơ thể của Trần Phong.

Đó là —— vận rủi cùng với may mắn!

"Các cô đã tới." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

"Ừm." Trong đôi mắt to sáng ngời của Linh tràn ngập sự mừng rỡ.

Cái giờ khắc này, các nàng đã đợi rất lâu rồi.

"Ta đã góp nhặt được rất nhiều thần lực rồi đây." Linh nhẹ nhàng cười cười.

"Ta cũng thế." Nữ thần vận rủi vẫn như cũ nói đơn giản như vậy.

"Rất tốt, như vậy...thì hãy bắt đầu đi." Trần Phong duỗi hai tay ra.

Oanh! Vô cùng vô tận thần lực tràn ra, đó là thần lực của Trần Phong, cùng với thần lực may mắn và thần lực vận rủi, thế là, toàn bộ thiên địa, dường như cũng biến ảo vào cái thời khắc này.

"Ta đã trở về."

"Nhân loại cũng đã trở về."

"Thế nhưng đây là thời đại thần linh!"

"Tội Ác Chi Thần cũng chưa bị tiêu diệt, cuối cùng cũng sẽ có một ngày, gã sẽ một lần nữa trở về, một lần nữa khiêu chiến ta, một lần nữa hướng về các ngươi ra tay, cho nên...ta cần sự trợ giúp của các ngươi."

Trần Phong trầm giọng nói: "Chúng ta sẽ hợp lực lại cùng một chỗ, vào trước khi Tội Ác Chi Thần trở lại, trở nên càng cường đại!"

Mỗi một câu của hắn, đều truyền ra khắp toàn bộ thế giới, thần lực may mắn cùng với thần lực vận rủi, đang lặng yên không một tiếng động tản ra. Trên thế giới, cơ hồ mỗi một người đều có thể nghe được câu nói này, mà vào thời điểm nghe được câu nói này, bọn hắn đều ở dưới một ít ảnh hưởng, vừa vận suy nghĩ đến những vấn đề này.

Cái thế giới này, cần thủ hộ giả càng mạnh mẽ hơn! Mà hiển nhiên, Trần Phong cần phải trở nên càng cường đại hơn! Mà bọn hắn, những tín đồ phổ thông này, lại có thể làm cho Trần Phong trở nên càng cường đại!

Nghĩ tới đây, bọn hắn lại có một chút xúc động nhỏ.

Oanh! Từng tia sáng bỗng nhiên dâng lên, những tia sáng nguyên bản chỉ hướng về Tội Ác Chi Thần, giờ phút này vậy mà toàn bộ đều hướng về phía Trần Phong, từng đạo tín ngưỡng lực nhỏ yếu, vào lúc này lại ngưng kết thành một dòng sông mênh mông.

100...1000...10.000...100.000...1.000.000...

Oanh! Tín ngưỡng lực hội tụ thành một dòng sông.

Sau cùng, dòng sông tín ngưỡng thuộc về Trần Phong, vậy mà được mở rộng ra đến một mức độ kinh sợ! Dòng sông thần lực vô cùng vô tận, liên tục không ngừng, giống như thiên hà buông xuống, rơi vào trong mi tâm của Trần Phong, vào bên trong phù văn đại biểu cho thần linh kia.

Ô...ô...n...g ——Phù văn thần linh lấp lánh hào quang.

"Làm sao có thể? !" Hết thấy sứ đồ sợ hãi người, Trần Phong vừa mới trở thành thần linh, làm sao lại có nhiều tín đồ đến như vậy?!

"Đây là..." Những thần linh kia cũng sợ hãi người.

Cỗ thần lực cuộn trào kia, đừng nói là thần linh trung giai, thậm chí còn siêu việt rất nhiều thần linh cao giai, kinh khủng đến mức độ làm cho người

ta phải sợ hãi, khiến cho thực lực của Trần Phong tăng trưởng với một tốc độ kinh khủng.

!!! Vạn vật sinh linh, cơ hồ đều sợ ngậy người, bọn hắc căn bản không biết rằng, những tín đồ này của Trần Phong, đến cùng là tới từ nơi nào.

Mãi đến khi——có thần linh chú ý tới cái thế giới vừa mới buông xuống này.

"Cái thế giới này dường như là vừa mới xuất hiện."

"Tình huống này là như thế nào?"

"Đây là cái thế giới gì? Tín ngưỡng của Trần Phong dường như bắt nguồn ở đây."

Tha nạp

"Trần Phong nếu có thể hấp thu nạp được tín đồ ở đó, chúng ta cũng có thể tới thu nạp tín đồ!"

"Ta đi thử một chút."

"Ta cũng tới."

Thế là, có vô số thần linh tuôn ra, một mạch phóng tới thế giới loài người, thu hoạch tín đồ, nhưng khiến cho người ta kinh dị chính là, bọn hắn thật sự là đã thu nạp được không ít tín đồ. Đối với nhân loại mà nói, bọn hắn thế nhưng chính là thần linh!

Thần linh ——chân chính!

Tín ngưỡng của nhân loại thì như thế nào? Ngoại trừ tín đồ của Trần Phong, còn có tín đồ của Tội Ác Chi Thần, cùng với rất nhiều người chưa có tín ngưỡng.

Thế là, ngoại trừ Trần Phong, có rất nhiều thần linh tràn vào thế giới loài người.

Mà vào giờ khắc này, Diệp đang toàn tâm toàn ý chuẩn bị chiến đấu cùng với đạo quang ảnh, lại may mắn không biết rằng, tín đồ của chính mình, đã sớm bị đám thần linh kia tranh đoạt không còn một người nào!

"Những sinh linh này vậy mà đều không có tín ngưỡng!"

"Trời ạ, tốc độ bồi dưỡng thật là nhanh..."

"Không thể tưởng tượng nổi!"

"Đây rốt cuộc là một thế giới như thế nào? !"

Hết thấy thần linh đều kinh ngạc tán thán.

Mà chuyện này, chỉ vên vện là sự bắt đầu, càng khiến cho bọn hấn vui mừng chính là, Trần Phong hấp dẫn tín đồ, dường như cũng chỉ là những sinh linh ở tầng dưới chót nhất, chỉ là những tín đồ có thực lực nhỏ yếu, chỉ có cảnh giới Giác Tỉnh Giả!

Những Giác Tỉnh Giả này, cộng minh thần lực cùng với Trần Phong, trở thành người Cộng Minh! Lúc này mới trở thành tín đồ của hấn!

Mà trên cái thế giới này, những người Cộng Minh có thực lực mạnh mẽ, lại mặc xác Trần Phong!

"Ha ha, những người Cộng Minh này nhất định là ghét bỏ Trần Phong vì hấn có thực lực quá yếu."

"Ta khẳng định, những người Cộng Minh này, đều là Cộng Minh giai đoạn 9 hoặc là giai đoạn 10, lúc nào cũng có thể đột phá, cơ hồ mỗi một người, cũng đều là sứ đồ tương lai!"

"Ha ha, ta muốn những người này."

"Ta cũng muốn."

Đám thần linh đặc ý cướp đoạt những cái gọi là ' người Cộng Minh Cường đại nhất ' này, nhóm người Cộng Minh này có số lượng rất nhiều. Nhóm người này dường như nguyên bản cũng là tín đồ của thần linh nào đó, bằng không thì cũng không thể trở thành người Cộng Minh, thế nhưng đến thời điểm đám thần linh tiếp xúc mới phát hiện ra, nhóm người này lại không có thần linh! Ít nhất là hiện tại không có!

"Bọn hấn không có tín ngưỡng! Quá tốt rồi!" Hết thấy thần linh mừng như điên.

Các tiểu thần linh bồi dưỡng ra người Cộng Minh, mặc dù có khả năng chuyển hóa làm tín đồ của các thần linh khác, thế nhưng cũng cần phải có sự đồng ý của các tiểu thần linh, cho nên, mới có kiểu nói chuyện nghiền ép kia.

Mà ở trong cái thế giới này...những người sắp trở thành sứ đồ này, Cộng Minh giai đoạn 9, Cộng Minh giai đoạn 10, đều thuần một sắc không có tín ngưỡng! Đây chính là một bữa tiệc ngon của đám thần linh bọn hần.

"Thần linh của bọn hần đã chết rồi hay sao?"

"Ai thêm quan tâm!"

"Có lẽ, những sinh linh này, là tín đồ của thần vị nguyên bản, kèm theo thần vị sụp đổ, Trần Phong đăng lâm thần vị, mới có thể đứng vào lúc này xuất hiện..."

"Có khả năng."

"Khẳng định là như thế."

"Ài, sớm biết như vậy, ta nhất định sẽ bảo nhi tử của ta cố gắng tranh thủ lần khiêu chiến thần vị này."

"Có thể làm được cái gì? Trần Phong cũng đã khiêu chiến thành công rồi, hiện tại còn không phải như vậy hay sao, cái thế giới này xuất hiện, có thể khiến cho hết thảy thần linh thu nạp được chỗ tốt? Cái thế giới này, là của cải của hết thảy các thần linh!"

"Cũng đúng." Những thần linh kia mừng rỡ.

Thu nạp! Bọn hần không ngừng đem nhân loại chuyển hóa thành tín đồ của chính mình.

Đương nhiên, bọn hần không biết chính là, bọn hần vô luận thu nạp được bao nhiêu tín đồ, số lượng tín đồ lớn nhất, vẫn như cũ nằm ở trong tay của Trần Phong.

Oanh! Thần lực điên cuồng tràn vào, phù văn trong mi tâm của Trần Phong dần dần trở nên vững chắc, sau cùng, thần vị đã ngưng kết, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, dùng thực lực của Trần Phong, toà thần vị này, đã được trực tiếp cô định ở tầng dưới chót của thần linh.

Xoạt! Thần quang đầy trời trong chốc lát biến mất.

"Kết thúc rồi à?"

"Thần vị của Trần Phong, giống như là ở tầng dưới chót nhất..."

"Cho nên hắn vẫn như cũ là thần linh nhỏ yếu nhất."

"Đúng vậy, thế nhưng cổ tín ngưỡng lực kinh khủng kia lại có chút kinh người, giống như là bắt nguồn từ những sinh linh đột nhiên xuất hiện này, cơ hồ hết thấy thần linh đều đang đi tranh đoạt tín đồ..."

"Chuyện này là chuyện tốt hay chuyện xấu?"

"Không biết." Vài vị thần linh yên lặng.

Thực lực của Trần Phong bỗng nhiên tăng cường dữ dội đã hù dọa rất nhiều thần linh, thế nhưng chờ đến khi bọn hắn phát hiện ra chân tướng, bọn hắn cũng một mạch tràn vào thế giới loài người thu nạp tín đồ.

Một thần linh ở tầng dưới chót như Trần Phong lại có thể thu nạp được nhiều tín đồ như vậy? Mà bọn hắn thì sao? Những thần linh cao giai như bọn hắn thì sao?

Huống chi, số lượng của những sinh linh này thật sự là quá mức kinh người! Hiển nhiên, bọn hắn cũng không biết, những sinh linh này nguyên bản đều là những sinh linh mà Tội Ác Chi Thần độc chiếm, cũng không biết những sinh linh này, nguyên bản là thuộc về cái thế giới này!

Bọn hắn điên cuồng thu nạp tín đồ, bọn hắn hi vọng hàng tỷ sinh linh này, đều có thể trở thành tín đồ của bọn hắn.

Thế là, tiểu thần linh tới, đại thần linh tới, càng ngày có càng nhiều thần linh xuất hiện. Cơ hồ hết thấy thần linh, đều bước vào thế giới loài người.

Thu nạp! Thu nạp! Lại thu nạp! Mỗi thần linh đều phát ra thần lực của mình, xâm lấn vào thế giới loài người.

Một cổ thần lực, hai cổ thần lực...đủ loại thần lực, bắt đầu xâm lấn toàn diện, người chỉ cần đi ra bên ngoài, liền nhìn thấy một cổ thần lực, ăn cơm,

liền thấy một cỗ thần lực, đi ngủ, cũng thấy một cỗ thần lực, thậm chí là đang làm một phát vào buổi tối, cũng có thể nhìn thấy thần lực.

Thần linh, ở khắp mọi nơi, người không tín ngưỡng cỗ thần lực này? Vậy thì sẽ có những cỗ thần lực khác liên tục không ngừng chảy đến. Vô số thần linh! Vô số thần lực! Luôn có một thần linh thích hợp với người!

Thế là, nhân loại cuối cùng vẫn phải thỏa hiệp. Ít nhất là sau khi lựa chọn tín ngưỡng một vị thần linh nào đó, những thần linh khác sẽ không đến quấy rối nữa, thế là, ở dưới sự quấy nhiễu của đủ loại thần lực trên quy mô lớn, có rất nhiều nhân loại dần dần xác định tín ngưỡng của chính mình.

Ngay cả những tiểu thần linh nguyên bản chỉ có 3, 4 tín đồ thảm thương, giờ phút này cũng đều có hàng trăm hàng ngàn tín đồ. Chuyện này đối với hết thảy thần linh mà nói, đều là việc vui.

Nhân loại có số lượng quá khổng lồ, cho nên hiện tại cơ hồ không có phát sinh sự tranh đoạt, bởi vì không cần thiết, thay vì bỏ ra công phu tranh đấu, còn không bằng tiếp tục đi thu nạp các tín đồ khác.

Những nhân loại không có bất cứ một tín ngưỡng nào kia, ở trong mắt của các thần linh, quả thực là bảo tàng. Cho nên, trong khoảng thời gian tiếp theo, bọn hắn đều đang tiến hành thu nạp tín đồ, vô cùng bận rộn.

"Phụ thân, cái tên Trần Phong kia..." Một vị dòng dõi thần linh thận trọng hỏi.

Lũ đàn độn

"Trở về ta sẽ giúp con trừng trị hắn." Thần linh tiếp tục bận rộn vất vả tìm kiếm tín đồ ở trong thế giới nhân loại.

Trần Phong? Hiện tại làm sao có thời giờ quản hắn!

"Thế nhưng mà..."

"Xéo đi, không có thế nhưng mà gì hết, cứ để cho hắn phách lối thêm mấy ngày nữa đi, việc lớn quan trọng hơn, con cũng đừng có gây phiền phức cho ta nữa, Trần Phong dù sao cũng là thần linh."

"Vâng." Vị dòng dõi thần linh chỉ có thể ủy khuất tiếp nhận sự thật, hắn rất muốn tìm Trần Phong tính toán sổ sách, thế nhưng mà đúng như phụ thân nói, thần linh có yếu hơn nữa, đó cũng là thần linh! Không có phụ thân ra tay, hắn đi lên chính là tự tìm lấy sự nhục nhã! Làm sao chết cũng không biết!

Những chuyện tương tự, phát sinh khắp các ngõ ngách trên thế giới.

Cho nên, vào giờ phút này, Trần Phong của chúng ta, vào thời điểm trở thành thần linh nguy hiểm nhất này, vậy mà lại có được một khoảng thời gian cực kỳ yên ổn.

...

Trong thế giới loài người, tất cả mọi người giống như đói như khát điên cuồng tăng cường thực lực, bọn hắn đã kẹt tại cảnh giới này quá lâu rồi.

Trước đó bởi vì phong ấn của Sáng Thế Thần, hết thảy nhân loại đều không có cách nào bước vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả, không có cách nào đột phá, mà sau khi được giải trừ phong ấn, lại bị Tội Ác Chi Thần nhốt vào bên trong thế giới giọt nước. Cho nên, vào thời điểm toàn bộ thế giới trở lại như cũ, cảm nhận được cỗ năng lượng mệnh mông kia, đã khiến cho bọn hắn mừng như điên.

Còn tín đồ của Tội Ác Chi Thần, những người này đều là người Cộng Minh, là nhóm đầu tiên bị các thần linh tranh đoạt, bởi vì bọn hắn nhìn qua rất mạnh mẽ, nhìn qua, dường như là nhân loại ưu tú nhất...đám thần linh này hoàn toàn không biết, những tín đồ mà bọn hắn cướp đi này, đến cùng là của ai.

Mà những nhân loại còn lại...thì đang bắt đầu nghênh đón sự đột phá lớn nhất từ trước cho tới nay.

Bởi vì Trần Phong, bởi vì thuốc thử gen. bởi vì thuốc thử gen Siêu X, cả nhân loại trong thời gian mười hai năm, đã bước vào cảnh giới Siêu cấp A, nếu như không phải như vậy, bọn hắn cũng sẽ không thể dựa vào số lượng, để chống đỡ với tín đồ của Tội Ác Chi Thần đã đạt đến cảnh giới Cộng Minh mạnh mẽ!

Mà những người này...hiện tại đang bắt đầu đột phá! Cơ hồ toàn bộ nhân loại, đều đang tiến hành ký kết khế ước với các thần linh, bọn hắn đem những nhân loại này biến thành tín đồ của mình, trợ giúp nhân loại tiến vào cảnh giới Cộng Minh, để nhận lại càng nhiều tín ngưỡng hơn.

Xoạt! Cơ hồ là trên bầu trời của thế giới nhân loại, đều là hào quang ký kết khế ước.

Cộng Minh giai đoạn 1!

Cộng Minh giai đoạn 2!

Cộng Minh giai đoạn 8!

Cộng Minh giai đoạn 10!

...

Mỗi một vị Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, đều đang điên cuồng tăng cường thực lực. Có một số là tân thủ Giác Tỉnh Giả, bọn hắn sau khi tăng cường thực lực tới Cộng Minh giai đoạn 1 là dừng lại, mà những gen chiến sĩ đã tiến vào cảnh giới Giác Tỉnh Giả lâu năm, sau mười hai năm tích lũy, cơ hồ có thể ở trong nháy mắt bước vào trình độ Cộng Minh giai đoạn 10! Trong

nháy mắt ký kết khế ước thần linh, bọn hắn liền có sự lĩnh ngộ với thần lực, đạt đến một loại cực hạn nào đó!

Tăng cường thực lực! Tất cả nhân loại mừng rỡ, những thần linh kia cũng vô cùng hưng phấn. Bọn hắn nhìn số lượng tín đồ của mình đang dùng một loại tốc độ tăng trưởng kinh khủng, cơ hồ là tín ngưỡng lực của mỗi một thần linh, đều đang được tăng trưởng lên gấp mấy lần.

Thậm chí, có những người cá biệt, bởi vì có thực lực đủ mạnh, liền trực tiếp bước vào sứ đồ!

"Ha ha."

"Quá sung sướng!"

"Kết quả của ngày hôm nay, đã đủ để so sánh với kết quả 10 năm trước cộng lại!"

"Đây chính là thế giới loài người hay sao?"

"Số lượng sinh linh không lồ như thế, trước đó đã làm như thế nào mới có thể ẩn nấp..."

Hết thảy thần linh đều cảm thấy ngạc nhiên không thôi. Phải biết rằng, dùng thực lực cường đại của bọn hắn, cũng chưa bao giờ phát hiện được một chút dấu vết của cái thế giới nhân loại này.

Chỉ có điều là, bọn hắn không có chú ý tới, ở trong góc tối, có một nữ thần mỹ lệ kinh người, nàng nhìn qua rất là yếu đuối, đang lẳng lặng nhìn hết thảy những thứ phát sinh trước mắt.

Nếu như Trần Phong có ở đây, nhất định sẽ nhận ra được, vị này...thình linh lại là nữ thần rừng rậm! Nàng không có ngăn cản, cũng không có tới gần.

Ngàn tỉ sinh linh? Ha ha.

"Nhóm thần linh ngu xuẩn này..." Nàng nói khẽ, các ngươi có biết, những người mà các ngươi đang thu nạp, là tín đồ của Tội Ác Chi Thần hay không? !

Nhất là...nhóm người đầu tiên! Những người Cộng Minh có thực lực cường đại nhất kia! Các người có biết được đó là nhóm tín đồ do Diệp tử mĩ bồi dưỡng, là ứng cử viên trở thành sứ đồ?

Diệp bởi vì muốn đem cả thế giới nhân loại biến thành tín đồ của mình, đã lựa chọn một nhóm tín đồ có lực lượng mạnh mẽ nhất, đem bọn hắn từ cảnh giới Giác Tỉnh Giả, bồi dưỡng tới cảnh giới Cộng Minh đỉnh phong! Gã đã sắp chuẩn bị biến những người này trở thành sứ đồ!

Gã nguyên bản đã chuẩn bị đủ các nghi thức, đem những người này đồng thời chuyển hóa thành sứ đồ! Chỉ là vì số lượng có quá nhiều, cho nên mới chờ đợi lâu như vậy.

Đến lúc đó...có mấy chục vạn sứ đồ cùng nhau tiến lên, đủ để đem cả ngàn tỉ sinh linh trong thế giới nhân loại, đều phát triển thành tín đồ của gã, đó là một cái khái niệm cực kỳ đáng sợ!

Đây là kế hoạch của Diệp, chỉ có điều là, bởi vì lần khiêu chiến ngoài ý muốn này, mới bị trì hoãn. Mà đám thần linh này...lại thu nạp hết thầy tín đồ của Diệp, không chỉ thu nạp, mà còn không thể nghịch chuyển, biến thành sứ đồ của chính mình, một khi Diệp trở lại...

"Ha ha." Nàng cười khẽ một tiếng.

Một đám đồ đàn độn, nàng nghĩ thầm ở trong lòng.

Đây chính là Diệp! Đây chính là Tội Ác Chi Thần! Vô luận là đạo quang ảnh kia cường đại cỡ nào, Diệp cũng sẽ không chết, năm đó ngay cả Sáng Thế Thần cũng không thể tiêu diệt được gã, huống chi là một nhân vật không có tiếng tăm gì như đạo quang ảnh?

Diệp sẽ trở lại, đến lúc đó, chắc hẳn sẽ phát sinh một chút chuyện rất thú vị.

"Ha ha, lão tử lại thu nạp thêm được mười sứ đồ."

"Ta cũng thế."

Những thần linh cao giai kia mừng như điên.

Cùng với việc Trần Phong điên cuồng hấp thu Giác Tinh Giả ở tầng dưới chót không giống nhau, bọn hắn là thần linh cao giai, cái mà bọn hắn thu nạp đều là những người cường đại nhất trong thế giới nhân loại.

Các người hấp thu nhiều tín đồ hơn nữa thì sẽ như thế nào? Chỉ cần 1 sứ đồ, là đã có thể bù đắp được 100 tín đồ!

Đương nhiên, bọn hắn sẽ không biết.

Nơi này là thế giới loài người.

Nơi này đã từng là thế giới của Trần Phong.

Ở bên trong ngàn tỉ sinh linh này, ước chừng có một nửa sinh linh vào một khắc nhìn thấy Trần Phong, trong một khắc nhìn thấy Trần Phong cứu vớt bọn hắn, liền không có một chút do dự mà trở thành tín đồ của Trần Phong.

Bọn hắn... là tín đồ kiên định nhất của Trần Phong!

Cho nên, Trần Phong căn bản không cần phải tranh đoạt cùng với những thần linh khác!

Đột phá

Hắn chỉ cần tín ngưỡng của một nửa sinh linh, đặt vào hệ thống thần linh của chính mình, đem bọn hắn biến thành một bộ phận thần lực của mình, như vậy là đủ rồi.

Xoạt! Trần Phong đưa tay bắt vào trong hư không, từng đoàn từng đoàn tín ngưỡng lực kinh khủng, không ngừng tuôn ra, chảy vào trong cơ thể của hắn.

Đây là tín ngưỡng lực từ cường đại nhất trước tới nay.

Không có người nào có thể siêu việt! Cho dù là Tội Ác Chi Thần! Đây chính là tín ngưỡng lực của trọn vẹn một nửa sinh linh trong thế giới loài người a!

"Ồ." Trần Phong cảm thụ lực lượng trong cơ thể, hắn thật sự là tiêu thần linh hay sao?

Đúng như thế, hắn là thần linh ở tầng dưới chót nhất, nhưng bởi vì sự tồn tại của cỗ tín ngưỡng lực này, tốc độ tăng trưởng của hắn, lại không có người nào có thể địch, thực lực của hắn đang điên cuồng nhảy vọt.

Oanh! Mỗi một cỗ thần lực phun trào, Trần Phong cũng có thể cảm giác thực lực được tăng cường to lớn. Mạnh mẽ đến một mức độ không thể tưởng tượng nổi.

Oanh! Trần Phong nhắm hai mắt lại, bỗng nhiên tiến vào một cái thế giới mới tinh, đó là, thế giới thuộc về riêng hắn.

Tín ngưỡng tràn vào thế giới của Trần Phong, vậy mà chia làm ba cỗ, một cỗ tăng cường thực lực cho Trần Phong, còn hai cỗ khác, vậy mà lại tràn vào trong người của nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn!

Thần vị của Nữ thần vận rủi, dường như đã bắt đầu thức tỉnh.

Muốn thức tỉnh rồi sao? Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Ở dưới tình huống bình thường, hắc tự nhiên sẽ độc hưởng, thế nhưng hiện tại, bởi vì nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi đều ở trong cơ thể của hắn, cho nên mới phải chia sẻ!

Bất quá...không quan trọng, nếu nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi đều đã trở về, các năng tăng cường thực lực, cũng coi như là hắc tăng cường thực lực!

Ít nhất...tâm thần của Trần Phong khê động, thần lực vô cùng vô tận phun trào, ngoại trừ thần lực của hắn, hắc y nguyên vẫn có thể điều khiển thần lực may mắn và thần lực vận rủi! Quả nhiên, hai vị này sớm đã cùng khóa lại cùng một chỗ với hắn!

Oanh! Tín ngưỡng điên cuồng tràn vào, Trần Phong cùng với hai vị nữ thần rốt cục cũng bắt đầu tăng cường thực lực!

Thần linh, đây là hệ thống sức mạnh tối cường cuối cùng. Căn cứ theo sự hiểu biết của Trần Phong, cái gọi là thần linh, hắc là sẽ chia làm tiểu thần linh, ừm, chính là loại thần linh như Trần Phong, vĩnh viễn ở tầng dưới chót nhất của hệ thống thần linh, sau đó mới là thần linh sơ giai, thần linh trung giai, thần linh cao giai, cùng với loại cấp độ thần linh sau cùng có khả năng so sánh với Sáng Thế Thần!

Năm cái giai đoạn, từng cái giai đoạn thần linh, đều so với giai đoạn phía dưới cường đại hơn rất nhiều.

Mà phương thức tăng cường thực lực, cũng vô cùng đơn giản và thô bạo, tín ngưỡng! Tín đồ càng nhiều, tín ngưỡng cung cấp càng nhiều, tốc độ tăng cường thần lực cũng càng nhanh!

Chỉ có không ngừng bồi dưỡng tín đồ, mới có thể tăng cường thực lực!

Cho nên, những tiểu thần linh kia chỉ có thể sinh tồn trong khe hẹp, chậm rãi tăng cường thực lực, vượt qua năm tháng lâu dài, mới có thể tăng cường thực lực tới thần linh sơ giai, sau đó tiếp tục tích lũy...đây chính là quá trình trưởng thành của thần linh.

Một tiểu thần linh, muốn tăng cường thực lực đến thần linh cao giai, phải trải qua một đoạn đường cực kỳ lâu dài.

Mà Trần Phong...hắn yên lặng nhìn tín ngưỡng điên cuồng phun trào. Đây chính là tín ngưỡng lực mà ngay cả Tội Ác Chi Thần cũng cảm thấy thèm thuồng.

Cho dù đã chia ra làm ba, cho dù đã phân ra hai phần cho nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi, bộ phận tín ngưỡng còn lại, vẫn có thể làm cho thần lực của Trần Phong tăng lên rất nhiều!

Trong thời gian bảy ngày! Trần Phong vậy mà đã tích lũy đủ thần lực để vượt qua giai đoạn tiểu thần linh!

Oanh! Trần Phong bước vào giai đoạn thần linh sơ giai.

"! ! !" Cơ hồ hết thấy thần linh đều bừng tỉnh.

"Thăng cấp?" Một vài vị thần linh không thể tưởng tượng nổi trùng to mắt.

Bảy ngày! Lúc này mới trôi qua bảy ngày thời gian! Trần Phong vậy mà từ giai đoạn tiểu thần linh, tăng lên tới giai đoạn thần linh sơ giai!

Làm sao có thể? Phải biết rằng, lúc trước bọn hắn đi qua con đường này, thế nhưng đã tốn vô số tuế nguyệt!

"Này, chuyện này..."

"Là bởi vì tín đồ của cái thế giới này hay sao?"

Đám thần linh nhìn vào thế giới nhân loại con mắt liền đỏ lên. Bọn hắn biết tín đồ ở mảnh thế giới này có được trí tuệ mạnh mẽ, tín ngưỡng cung cấp sẽ chắc chắn rất mạnh mẽ, thế nhưng không nghĩ tới, lại có thể cường đại đến tình trạng như thế! Chỉ cần bảy ngày liền có thể bước vào giai đoạn thần linh sơ giai!

"Ngay cả Trần Phong đều có thể tăng cường thực lực nhanh như thế, vậy chúng ta..." Một tiểu thần linh khác cảm thấy kích động không thôi.

Bao quát cả vị tiểu thần linh đã dẫn dắt Trần Phong tiến vào cảnh giới Cộng Minh kia, cũng điên cuồng ở trong thể giới nhân loại, phóng thần lực của mình ra, hi vọng đạt được càng nhiều tín đồ.

Trần Phong đột phá, đã đem đến sự hi vọng cho quá nhiều thần linh, nhất là những thần linh đã kẹt tại giai đoạn tiểu thần linh thật lâu kia!

Đương nhiên, bọn hắn không biết là, trong bảy ngày này, bọn hắn thì không ngừng thu nạp tín đồ, mà Trần Phong chỉ cần trong nháy mắt cứu vớt nhân loại, liền có được một lượng lớn tín đồ! Tốc độ phát triển của Trần Phong, từ lúc vừa mới bắt đầu, đã chính là đỉnh phong!

Oanh! Thần lực phun trào, thực lực của Trần Phong vẫn còn đang được tăng cường.

Trần Phong vừa mới tăng lên giai đoạn thần linh sơ giai, ở dưới tác dụng của cỗ tín ngưỡng kinh khủng kia, vẫn như cũ tăng lên điên cuồng, ngắn ngủi trong thời gian mười ngày, vậy mà lại đạt đến trình độ thần linh sơ giai đỉnh phong!

Không sai, hắn lại đạt đến một cái ngưỡng cửa mới, nếu như có thể tiếp tục tăng lên, Trần Phong sẽ không có một chút cản trở nào trở thành thần linh trung giai!

...

Trần Phong dừng lại một chút, hắn nhìn đám thần linh đang điên cuồng thu nạp tín đồ, thế nhưng vẫn như cũ ở nguyên tại giai đoạn cũ, cuối cùng vẫn không tiến hành đột phá, bởi vì một khi đột phá...hắn sợ rằng sẽ dẫn tới sự cảnh giác của hết thảy thần linh!

Đột phá một giai đoạn nhỏ không có quan hệ, nhiều nhất chỉ dẫn tới chú ý, thế nhưng nếu như đột phá hai giai đoạn liên tục, mà những thần linh khác vẫn chưa đột phá, bọn hắn chỉ sợ cũng sẽ nghĩ tới một vài vấn đề.

Hiện tại bọn hắn đang trầm mê trong quá trình thu nạp tín đồ, căn bản không biết tín đồ của Trần Phong cung cấp bao nhiêu tín ngưỡng!

"Trước tiên không đột phá." Trần Phong suy nghĩ một chút.

Sau cùng hắn đem tín ngưỡng lực cuộn trào, toàn bộ dẫn lên trên người của nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi!

Oanh! Thần lực phun trào, thực lực của Linh, đang không ngừng tăng lên. Nàng nguyên bản là thần linh cao giai, mặc dù ý thức đã triệt để bị gạt bỏ, thế nhưng thần vị vẫn còn, Linh sau khi kế thừa ý thức, chỉ là bị rút cảnh giới xuống mà thôi.

Hiện tại...thần lực của nàng đang được khôi phục, tiểu thần linh, thần linh sơ giai, thần linh trung giai...

Chỉ có 1 nửa

Tốc độ khôi phục thần lực của nàng, so với tốc độ tăng lên của Trần Phong còn nhanh hơn nhiều, vào thời điểm Trần Phong còn đang do dự, nàng đã sớm nhẹ nhõm bước vào giai đoạn thần linh trung giai.

Mà cái này, vẫn chỉ là bắt đầu! Ở một bên khác, nữ thần vận rủi cũng đang nhanh chóng thức tỉnh thần vị. Nữ thần vận rủi nguyên bản đang ở vào rìa trạng thái thức tỉnh, ở dưới cổ tín ngưỡng cuộn cuộn mà Trần Phong cung cấp, sau cùng cũng thức tỉnh, thức tỉnh ở cái thời đại này. Đạo bóng dáng hư ảo của nàng, cũng biến thành chân thực.

Ô...ô...n...g —— Trong hư không, đạo bóng dáng hư ảo hóa thành thân thể, khiến cho Trần Phong có một chút tiếc nuối là, trong nháy mắt nữ thần vận rủi ngưng tụ thân thể, thể mà ngay cả y phục đều có...

"Khụ khụ!" Chỉ có thể nói, không hổ là nữ thần vận rủi hay sao?

Oanh! Thần lực toả ra, nữ thần vận rủi thức tỉnh toàn diện, thần vị: cao giai!

Đương nhiên, cùng một dạng tình huống với nữ thần may mắn, nữ thần vận rủi sau khi thức tỉnh, thần lực cũng không được khôi phục! Cho dù có thần vị đầy đủ, thế nhưng thần lực vẫn như cũ chỉ có một chút đáng thương.

Xoạt! Trần Phong vung tay lên, hết thảy tín ngưỡng chảy vào trong người của nữ thần vận rủi, Trần Phong ưu tiên đưa thực lực của nàng tăng lên đến giai đoạn thần linh trung giai, sau đó Trần Phong lại chia cổ tín ngưỡng thành hai phần bằng nhau truyền cho hai nàng.

Ừm...như vậy thì thực lực của nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn sẽ cân đối với nhau, Trần Phong rất là hài lòng. Làm chủ nhân của cái thế giới giả tưởng này, hẳn cảm thấy mình cần phải làm cho mọi thứ trở nên cân đối.

Ừm...đây có được tính là được ân sủng giống nhau hay không?

Oanh! Tín ngưỡng vẫn còn đang chảy vào người của nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn, cho dù hai vị nữ thần đã nhẹ nhõm đạt đến thần linh trung giai, thế nhưng thần lực cần có cho thần linh cao giai quả thực là quá mức kinh khủng, cho dù là đang ngàn tỷ sinh linh đang cung cấp tín ngưỡng.

Ô...ô...n...g —— Thần lực đang không ngừng được tích lũy, hào quang thần lực xung quanh Trần Phong vào lúc này lại trở nên ảm đạm, qua thời gian rất lâu cũng không xuất hiện hào quang thăng cấp.

Mà vào giờ khắc này, những thần linh một mực chú ý đến Trần Phong, lúc này mới buông lỏng cảnh giác.

"Ta cứ tưởng là hắn sẽ bước vào giai đoạn thần linh trung giai."

"Xem ra là chúng ta đã suy nghĩ nhiều..."

"Ha ha, chủ yếu là bị hù dọa do lần thăng cấp cấp tốc của hắn lúc trước, xem ra tín ngưỡng của thế giới loài người, hắn cũng không nắm giữ quá nhiều."

"Dù sao thì lúc ban đầu hắn cũng chỉ là tiểu thần linh cấp thấp nhất a!"

"Đúng thế."

"Như vậy thì cổ tín ngưỡng của thế giới nhân loại kia đã đi đến nơi nào...vào thời điểm ta thu nạp tín đồ, luôn có cảm giác tín đồ của thế giới loài người, đã có một bộ phận lớn bị thu nạp..."

"Hắn là những vị thần linh khác a?"

"Dù sao thì lần này cơ hồ hết thấy thần linh đều tới."

"Thế nhưng bọn hắn cũng không thể nhanh chân hơn chúng ta được, chúng ta thân là thần linh cao giai, đã là người tới đây trước nhất, là người thu nạp nhanh nhất..."

"Có thể hay không, Trần Phong đã kế thừa tín đồ của thần vị nguyên bản?"

"Tuyệt đối không có khả năng!" Một vị thần linh quả quyết bác bỏ.

"Người suy nghĩ một chút xem."

"Nếu như Trần Phong có thể kế thừa tín đồ từ bên trong thần vị, như vậy, vào thời điểm cái thế giới này vừa mới mở ra, những người Cộng Minh cường đại nhất kia, những người gần như đã tiếp cận đến sứ đồ kia, có thể còn lại cho chúng ta?"

"Đúng thế."

Đám thần linh giật mình, suýt nữa đã quên mất cái này! Vào thời điểm bọn hắn đi đến cái thế giới này, những tín đồ cường đại nhất kia, thế nhưng đã bị bọn hắn chia cắt, bởi vì số lượng có hạn, cơ hồ đều là do đám thần linh cao giai bọn hắn phân chia!

Những tiểu thần linh cấp thấp như Trần Phong, ngay cả một hớp canh cũng không có! Cho nên...Trần Phong hiển nhiên không hề kế thừa tín đồ từ bên trong thần vị.

"Như vậy hắn có thể đột phá được giai đoạn thứ nhất, xem ra chỉ là thần lực nguyên bản do thần vị tích lũy."

"Ừm...toà thần vị này còn mang theo một thế giới loài người, có lẽ sẽ không đơn giản như vậy, một chút thần lực lưu lại, cũng đã đủ khiến cho Trần Phong đột phá, cũng là thần lực nguyên bản do thần vị tích lũy."

"Đúng thế, nếu như thật sự là tín ngưỡng do thế giới nhân loại cung cấp, Trần Phong đã sớm đột phá đến giai đoạn thần linh trung giai."

Những vị thần linh kia rất là rõ ràng, Trần Phong từ tiểu thần linh đột phá đến thần linh sơ cấp chỉ dùng có bảy ngày, nếu như chuyện này là do tín đồ cung cấp tín ngưỡng, như vậy hắn từ thần linh sơ cấp đến thần linh trung giai, nhiều nhất chỉ cần mười ngày!

Mà bây giờ, đã trọn vẹn trôi qua hai mươi ngày thời gian, vẫn như cũ không có bất cứ một động tĩnh gì! Điều này nói rõ rằng khoảng cách giữa Trần Phong với thần linh trung giai còn có một con đường rất dài!

"Vậy thì mặc kệ hấn."

"Ừm, chúng ta hãy tập trung vào việc thu nạp tín đồ, bắt quá...vì để tránh chuyện ngoài ý muốn, vẫn là không nên để cho Trần Phong tới gần."

"Có thể."

"Nhất định."

Những thần linh này đều có chung nhận thức, nếu như vào lúc này hạn chế những thần linh khác, sẽ khiến cho phiên toái trở nên lớn hơn, thậm chí là còn gặp phải sự phản kháng, mặc dù thần linh cao giai có thực lực đủ mạnh, thế nhưng lúc này bọn hấn cũng không muốn chậm trễ thời gian!

Bắt quá...hạn chế Trần Phong? Ha ha, đoán chừng hết thấy thần linh đều sẽ đạt thành sự nhất trí. Cho dù là tiểu thần linh cũng có thể tới thu nạp tín đồ, thế nhưng Trần Phong lại không được.

"Còn đến cùng người nào thu nạp tín đồ nhiều nhất hoặc là có chuyện gì ẩn ở bên trong, chờ đến lúc tín đồ ở thế giới loài người được thu nạp hoàn tất sẽ biết."

"Không sai."

"Đường như cũng đã không còn xa."

"Ừm...dựa theo tốc độ bây giờ, nhiều nhất chỉ cần ba mươi ngày, cả thế giới nhân loại sẽ bị phân chia xong."

"Đến lúc đó hãy tính tiếp."

Bọn hấn suy đoán rằng ở bên trong các thần linh, có người đã sử dụng phương pháp đặc thù thu nạp tín đồ với quy mô lớn, thế nhưng mà không có cách nào, hiện tại ai cũng không có thời gian, cũng không có tinh lực để đi thống kê. Sau khi tín đồ ở thế giới nhân loại được thu nạp kết thúc...đến lúc đó, chắc chắn sẽ còn một trận chiến liên quan đến việc thu nạp tín đồ!

Thế là những thần linh này lại bắt đầu điên cuồng thu nạp tín đồ, ngoại trừ Trần Phong. Bọn hấn rất ăn ý tiến hành hạn chế Trần Phong, vị tiểu thần

linh kia mặc dù rất muốn giúp đỡ Trần Phong, thế nhưng lại không có nổi một chút tác dụng nào, chỉ có thể bất đắc dĩ lặng lẽ thu nạp.

Cùng lắm thì sau khi trở về chuyển cho Trần Phong một ít tín đồ, Tiểu thần linh suy nghĩ như thế. Dù sao...gã cũng là người dẫn đường của Trần Phong.

Thời gian lặng yên trôi qua.

30 ngày trôi qua, cả thế giới nhân loại bị phân chia hoàn tất, vào lúc này, những thần linh cao giai kia, từng người đều lộ ra vẻ mặt khó coi, bởi vì bọn hắn rốt cục cũng đã phát hiện ra vấn đề.

Số lượng tín đồ không khớp! Còn thiếu nhiều lắm! Tổng số tín đồ mà bọn hắn thu nạp được, cũng chỉ có một nửa!

Cút!

Dùng số lượng của nhân loại...tổng tín đồ mà bọn hắc thu nạp, làm sao lại có thể chỉ có ngàn ấy? !

"Không đúng, khẳng định là không đúng." Một vị thần linh lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

"Có phải hay không là do Trần Phong?" Một số người vô thức nghĩ đến Trần Phong, dù sao cái thế giới này cũng là do Trần Phong sau khi khiêu chiến thần vị thành công mang ra, thế nhưng bọn hắc sau khi quan sát kỹ càng, Trần Phong vẫn chỉ là thần linh sơ giai.

"Hắc còn chưa có đột phá."

"Ừm...xem ra tín ngưỡng không ở trên người của hắc."

"Như vậy là được rồi."

Trong mắt của một vài vị thần linh lóe lên hàn quang, như vậy sẽ là ai? Số lượng tín đồ của mỗi một vị thần linh đều thiếu rất nhiều, nếu như cộng lại toàn bộ, tất nhiên sẽ là một con số kinh khủng, đến cùng là ai đã ở trong bóng tối giờ trò quỷ? !

Trần Phong là người bị loại bỏ đầu tiên, thứ nhất là bởi vì thực lực của Trần Phong quá yếu, không giống như là người đã tiếp nhận toàn bộ tín ngưỡng.

Thứ hai là vào thời điểm bọn hắc thu nạp tín đồ, vốn đã tiến hành tẩy chay Trần Phong, đương nhiên sẽ không nghĩ đến chuyện này có liên quan tới Trần Phong, cho nên bọn hắc chỉ hoài nghi đến những vị thần linh khác.

Thế nhưng, lại không thu hoạch được gì.

"Đáng chết, nếu như không phải Diệt đại nhân không cho phép giết chóc thần linh..." Một vài vị thần linh tản ra sát ý.

Đặt ở thời đại Thái Cổ, ai sẽ quan tâm đến các tiểu thần linh nhỏ yếu này? Những thần linh cao giai như bọn hấn, chính là tồn tại vô thượng! Làm sao lại bị những thần linh trung giai, thần linh sơ giai, thậm chí là tiểu thần linh ngay cả danh hào cũng không có lừa dối? !

Đương nhiên, bọn hấn sẽ không biết, Tội Ác Chi Thần mà bọn hấn kiêng kỵ, đã mất đi thần vị, mà những tín đồ bọn hấn đang tranh cướp hiện tại, cơ hồ đều là bảo bối của Tội Ác Chi Thần...

"Tất nhiên là có người nắm giữ mấy trăm triệu tín đồ, thậm chí mấy tỷ tín đồ!" Một vị thần linh cao giai phẫn nộ, nhiều hơn một ít tín đồ thì hấn còn có khả năng tiếp nhận, nhưng số tín đồ của một người lại bằng hết thảy tín đồ của các thần khác cộng lại, chuyện này rất quá đáng.

Đây là một vấn đề mà bất luận một thần linh nào cũng không thể chịu đựng.

"Hiện tại...phải nhanh chóng tìm ra cái tên thần linh kia! Sau đó, khiến cho hấn giao ra hơn chín thành tín đồ, để cho các thần linh chúng ta chia đều, bằng không thì, hấn chính là địch nhân của hết thảy thần linh!" Một thần linh cao giai lạnh lùng nói.

Chín thành...đã là hết sức nể tình.

"Đó là điều chắc chắn." Hết thảy thần linh đầy căm phẫn nói, nhưng mà bọn hấn không biết đến cùng ai mới là cái kẻ cầm đầu kia.

"Như vậy..." Trần Phong lặng lẽ lại gần hỏi: "Ta cũng có thể được chia đều hay sao?"

"Cút!" Mấy vị thần linh cao giai không có một chút khách khí đuổi khách.

Trần Phong: "Ta kỳ thật..."

"Cút!" Những thần linh còn lại cũng không cho hấn nói chuyện.

Thế là, Trần Phong cứ như vậy rời đi.

"Ta cảm thấy Nhị Thần có khả năng lớn nhất, vào bất cứ lúc nào ta đi thu nạp tín đồ, cũng đều thấy người ở phía trước."

"Làm sao có thể là ta."

"Vậy người công bố số lượng tín đồ thử xem?"

"Dựa vào cái gì?"

"Đừng có nói nhảm..."

Bọn hắn bắt đầu nhắm vào một vài thần linh có tình nghi lớn để điều tra.

Mà Trần Phong...chỉ có thể lộ ra vẻ mặt ưu thương rồi đi, oanh động mang tới do thế giới loài người buông xuống, vậy mà tạm thời lắng xuống.

"Bọn hắn giống như đang điều tra từng thần linh một." Tàn Hải giống như cười mà không phải cười nói.

"Đúng như thế." Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi, đau lòng nhức óc nói:
"Ta bị bọn họ chê, không cho tham dự, phải biết rằng, đến thời điểm phân chia tín đồ, ít nhất cũng được mấy triệu tín đồ."

"Ha ha." Tàn Hải cười lạnh, hắn không cần nghĩ liền biết, cái hô to nhất khẳng định ở trên người của con hàng này, còn giả bộ cái gì!

"Đã hai tháng rồi." Tàn Hải bỗng nhiên nói ra.

"Ừm..." Trần Phong hơi híp tròng mắt.

Tội Ác Chi Thần chiến đấu cùng với đạo quang ảnh, cũng nên có kết quả rồi...nếu như không có hai người bọn hắn nhúng tay, lần này Tội Ác Chi Thần có lẽ sẽ xảy ra chuyện!

Đạo quang ảnh kia đang lâm thân vị, Tội Ác Chi Thần tuyệt đối sẽ xảy ra vấn đề, thế nhưng, bởi vì hai người Trần Phong xuất thủ, khiến cho thực lực của đạo quang ảnh suy yếu đi một mức độ lớn!

Cho nên...kết quả cuối cùng là như thế nào, không có người nào biết rõ! Tội Ác Chi Thần sẽ không dễ dàng chết như vậy, đạo quang ảnh cũng không phải là tồn tại đơn giản, nếu như hai người đều không ở vào trạng thái thực lực đỉnh phong nhất, có lẽ sẽ lưỡng bại câu thương! Đây là kết cục tốt nhất.

Lưỡng bại câu thương...Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy động tâm, vô luận có phải hay không, hắn cũng nhất định phải quản chuyện này!

Xoạt! Tâm thần của Trần Phong trở về, trong một thoáng này hắn đã dồn toàn bộ tín ngưỡng cho nữ thần may mắn, nàng đã chính trở lại giai đoạn thần linh cao giai!

"Rất tốt." Hai mắt của Trần Phong lấp lánh lưu quang.

"Linh...chuyện tiếp theo, giao cho ngươi." Trần Phong truyền ý niệm.

"Ngài đang muốn..." Linh bỗng nhiên trợn to con ngươi.

Mặc dù trong lòng kinh ngạc, nàng vẫn như cũ không do dự chấp hành mệnh lệnh, cơ hồ là tất cả thần lực may mắn, đều được nàng thôi động toàn bộ.

Oanh! Một lượng lớn thần lực may mắn điên cuồng tiêu hao.

Xoạt! Thần lực trong cơ thể của Trần Phong, cơ hồ là trong nháy mắt cạn tới đáy.

Nhưng mà, coi như là như thế, tiêu hao cũng không đình chỉ, cỗ tín ngưỡng khổng lồ dung nhập vào trong cơ thể, vừa mới chuyển hóa thành thần lực, cũng bị nữ thần may mắn lấy đi toàn bộ!

Đây là thần lực do một vị thần linh cao giai bùng nổ toàn diện! Tín ngưỡng của một ngàn tỉ sinh linh, bùng nổ toàn diện, liên tục không ngừng cung cấp thần lực, khiến cho nữ thần may mắn phát huy ra uy năng kinh khủng của thần linh cao giai!

Oanh! Một lượng lớn thần lực may mắn lấp lánh, mà tất cả thần lực may mắn, đều lặng yên không một tiếng động, ảnh hưởng đến một trận chiến nào đó mà bọn hắn không có cách nào quan tâm, cũng không có cách nào nhìn thấy.

Ở nơi đó...có lẽ chỉ có Tội Ác Chi Thần đang chiến đấu cùng với đạo quang ảnh!

Thế nhưng...cho dù như thế nào, đều chỉ có một kết quả! Cũng chỉ cho phép có một kết quả xuất hiện!

Diệp tuyệt đối không thể chết! Diệp nếu chết đi, kế hoạch của đạo quang ảnh kia tất nhiên sẽ thành công! Trần Phong mặc dù không biết đạo quang ảnh kia là ai, thế nhưng người này đã tính toán từng bước, thiết kế tất cả những thứ này, bố cục thiên hạ, mỗi một bước đều nằm trong kế hoạch của hắn ta!

Diệt Diệp đi, tự nhiên cũng là một bộ phận trong kế hoạch của đối phương! Đến lúc đó...chỉ sợ trên cái thế giới này, không còn người nào có thể ngăn cản được đối phương!

Cho nên, đạo quang ảnh tuyệt đối không thể thắng! Thế nhưng...hắn cũng không thể chết.

Diệp có thực lực quá mức kinh khủng, đạo quang ảnh kia bởi vì không thuộc về thế giới của gã, cho nên mới có tất cả những thứ này, mới tạo ra cơ hội cho Trần Phong, nếu như đạo quang ảnh chết rồi...

Diệp biết được hết thảy nội tình của đạo quang ảnh, chỉ sợ sẽ có chuyện càng đáng sợ hơn phát sinh.

Diệp trở về

Cho nên, đạo quang ảnh cũng tuyệt đối không thể chết, trận chiến giữa hai người bọn hắn, nhất định chỉ có một kết quả được phép xảy ra!

Oanh! Vô cùng vô tận thần lực may mắn xuyên qua chân trời.

Một ngày, hai ngày, ba ngày...ngay cả Trần Phong cũng không biết đã trôi qua bao lâu.

Vào một ngày nào đó, có một đạo hư ảnh khổng lồ, xuất hiện trong hư không, cho dù không có thần lực phun trào, thế nhưng cỗ lực lượng kinh khủng kia, vẫn có thể khiến cho toàn bộ sinh linh run rẩy.

Tâm thần của Trần Phong run lên.

Diệp, đã trở lại rồi! Thần lực may mắn cuối cùng cũng đã không tiêu hao nữa.

Hết thảy mọi chuyện, dường như đã có kết quả, Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn căn bản không biết lần này xảy ra kết quả gì, cũng không biết thần lực may mắn đến cùng có phát huy ra hiệu quả hay không, bởi vì đối thủ lần này, quả thực là quá mức mạnh mẽ! ! !

Ưu thế duy nhất của bọn hắn chính là đối phương tạm thời không có thần vị! Cùng với...đối phương căn bản không biết đến sự hiện hữu của bọn hắn.

Ngẫm lại cũng cảm thấy vô cùng kinh người, đường đường là nữ thần may mắn, bạt hết hỏa lực, lại thêm vào ngàn tỉ tín đồ phụ tá, còn nhất định phải núp trong bóng tối, đi mưu hại Diệp không có thần vị!

Sự đáng sợ của đối phương, có thể thấy được chút ít.

Cũng may, cuối cùng cũng đã kết thúc.

"Diệp đại nhân rốt cục cũng đã trở về."

"Ta đã chờ đại nhân rất lâu."

"Cái tên tôm tép nhãi nhép đáng chết kia, qua nhiều ngày như vậy cũng không có xuất hiện, lần này nhất định phải nhờ Diệp đại nhân lôi hắn ra!"

"Đúng." Đám thần linh phần nộ.

Vào khoảng thời gian này bọn hắn vẫn đang một mực truy tìm manh mối, từng vị thần linh bị hoài nghi, đã công khai hết tẩy tước của chính mình, nhưng mà, trọn vẹn hơn phân nửa thần linh công khai, vẫn không có phát hiện ra bất luận chỗ khả nghi nào.

Mặc dù liên tục làm như vậy, kiểu gì cũng sẽ lộ ra kẻ cầm đầu, thế nhưng nếu để cho Diệp đại nhân ra tay, chắc chắn là có thể nhanh chóng điều tra ra đó là ai.

Oanh! Trong hư không, đạo thân ảnh to lớn kia buông xuống, Diệp vẫn lạnh lùng trước sau như một, rất đáng sợ. Cho dù không có một chút thần lực nào, thế nhưng nhất cử nhất động của gã, đều khiến cho người ta sợ hãi.

"Ồ..."

"Trên người của đại nhân vì sao không cảm giác được thần vị..."

"Thần lực cũng không thấy."

"Có lẽ là do đại nhân đã ẩn giấu đi."

"Đúng vậy, đại nhân dù sao cũng là đại nhân."

Đám thần linh không dám thảo luận nữa, Diệp là tồn tại vượt qua xa xa thần linh cao giai, không phải bằng vào bọn hắn là có khả năng thảo luận, nhờ vào cái thời đại do Diệp mở ra này, mới khiến cho đám thần linh bọn hắn sống lại.

"Đại nhân." Bọn hắn cung kính hành lễ.

"Ừm." Diệp dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua trên người của bọn hắn, thỉnh thoảng phun trào sát ý, chuyện này khiến cho nhóm thần linh cảm thấy kinh

hoàng, không biết là ai đã trêu chọc vị đại nhân này.

Sau cùng, Diệp hướng ánh mắt về phía thế giới loài người cách đó không xa.

Vào giờ phút này, cơ hồ là cả thế giới nhân loại, đều đã trở thành tín đồ của các thần linh, những nhân loại nguyên bản không có tín ngưỡng, giờ phút này cũng đều đã trở thành tín đồ của một thần linh nào đó. Cơ hồ mỗi một nhân loại đều có thần lực vờn quanh người.

Nhân loại...đã bị đám thần linh kia triệt để phân chia.

Tạch... ! Diệp nắm chặt hai quả đấm, một cỗ tà hỏa bùng cháy ở trong lòng, đây chính là mười hai năm tâm huyết của gã a...

Nhất là, khi hắn thấy mấy vạn người Cộng Minh đỉnh phong do chính mình bồi dưỡng tỉ mỉ, những hạt giống cường đại nhất kia, vào thời điểm này toàn bộ đều đã biến thành sứ đồ, tâm tính càng là nổ tung.

Khế ước Sứ đồ, là không thể nghịch chuyển có đúng không...

"Các ngươi, làm rất tốt." Diệp lạnh lùng nói.

"Tạ đại nhân khen ngợi." Chúng thần linh mừng rỡ.

Còn thái độ của Diệp? Không quan hệ, Diệp đại nhân vẫn luôn có thái độ lạnh lùng như vậy, mọi người cũng đều rất quen thuộc.

Diệp nhìn qua ở bên ngoài vẫn bình thản như cũ, thế nhưng ở trong lòng lại có muôn vàn sát ý phun trào, mười hai năm tâm huyết, lại bị phá huỷ không còn một mảnh trong hai tháng ngắn ngủi.

Đám đàn độn này, trong mắt Diệp lóe lên một vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Rất nhanh, gã sẽ khiến cho đám thần linh này biết, cái giá mà bọn hắn phải trả là cái gì, thế nhưng, không phải là hiện tại...

Nghĩ tới đây, biểu lộ trên mặt của Diệp càng trở nên bình tĩnh.

"Gã thế mà không nổi điên?" Trần Phong cùng với Tần Hải cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

Dùng tình huống của nhân loại bây giờ mà nói, Diệp hấn là phải nổi giận phát cuồng mới đúng? Gã thế mà vẫn trầm ổn như vậy?

"Tính tình của gã lại có thể ôn hoà như vậy?" Tần Hải gãi gãi đầu, hiển nhiên cũng không hiểu thấu.

Tính tình của Tội Ác Chi Thần, chẳng lẽ đã tốt đến loại tình trạng này?

"Không." Trần Phong lắc đầu, chuyện này cùng với thần linh không có bất cứ sự quan hệ nào, cái gọi là thần linh bất quá chỉ là sinh linh càng mạnh mẽ hơn mà thôi, trừ phi có quan hệ tới năng lực, nếu không thì cảm xúc cũng giống như nhau.

Diệp...càng là nhân vật sát phạt quyết đoán điển hình.

Nếu là như thế, gã hiện tại vì sao lại bình dị gần gũi như thế? Trần Phong nhìn đạo thân ảnh suy yếu của Diệp, cùng với uy năng mà thần lực may mắn đã phát huy, bỗng nhiên có chút hiểu rõ, Diệp, đã thật sự bị trọng thương! Cũng chỉ có như thế, gã mới có thể tạm thời nhẫn nại! Cũng chỉ có như thế, gã mới có thể giả bộ như là mình đang rất bình thản!

Diệp hiện tại đã mất đi thần vị, lại còn bị trọng thương, căn bản không muốn tranh đấu cùng với những người này, gã phải trở về khôi phục lại cho thật tốt, nhanh chóng chữa trị thương thế!

Thì ra là như thế, Trần Phong triệt để tỉnh ngộ, hấn nhìn thoáng qua Tần Hải, Tần Hải hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm này.

"Người nói xem gã sẽ làm như thế nào?" Trần Phong hỏi.

"Gã chắc hẳn là sẽ rất bình tĩnh rồi đi." Tần Hải cười nói: "Sau đó âm thầm tiến hành khiêu chiến thần vị của một tiểu thần linh nào đó, khôi phục lại thần vị, sau đó cấp tốc hấp thu tín ngưỡng, khôi phục sức chiến đấu, đem đám gia hỏa kia tiêu diệt từng người một."

"Những thần linh đã cướp đoạt tín đồ của Diệp kia, đoán chừng sẽ chết hơn phân nửa."

"Dù sao...chỉ có làm như thế mới có thể giấu diếm được thân phận."

"Chỉ có làm như thế mới có thể thu hồi được tín đồ."

Tần Hải đạm mạc phân tích.

Mà vào giờ khắc này, những thần linh kia đã đem số liệu tín đồ mà mình thu nạp được, dồn dập giao cho Diệp, dù sao, trong lòng của bọn hắn, Diệp thế nhưng chính là tồn tại vô thượng, sẽ không vì một chút tín đồ này mà tranh đoạt với bọn hắn.

"Không sai." Diệp rất là hài lòng nhìn số liệu nói: "Đề ta nhìn một chút."

"Ừm...thì ra là như thế." Diệp xem xong số liệu, thở dài một tiếng, sau cùng lại lắc đầu.

"Chuyện này."

"Ta không tham dự."

"Ta đã nói qua, đây là thành quả chiến đấu của các ngươi, nếu như ta tham dự, đối với các ngươi sẽ không công bằng."

Nói xong, Diệp đứng dậy chuẩn bị rời đi, đám thần linh cũng chỉ có thể cảm thấy thất vọng.

"Ồ." Trần Phong kinh ngạc tán thán, tốt cho một cái Tội Ác Chi Thần!

Các người dám ra tay?

Đã nhìn qua hết thấy số liệu tín đồ, lại nói là mình không quan tâm, sau đó, gã chỉ cần âm thầm che giấu tung tích, đem những tín đồ này chậm rãi thu hồi lại là được rồi? Đủ âm hiểm!

Chỉ có điều là, nếu Trần Phong đã nhìn thấu được chuyện này, làm sao lại có thể để cho gã thực hiện mưu đồ? Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Có một số việc, cần Quảng sáng may mắn điều khiển, nhưng có một số việc, kỳ thật tự mình ra tay sẽ càng tốt hơn một chút, nhất là, một chút chuyện vốn đã rõ ràng như thế này.

Cho nên, ngay vào thời điểm Diệp chuẩn bị rời đi, ngay vào thời điểm đám thần linh kia chuẩn bị cung tiễn Diệp rời đi.

Xoạt! Có một đạo lưu quang lóe lên, ở vùng trời trên đỉnh đầu bọn hắn, bỗng nhiên dần hiện ra một chút tin tức.

"Muôn vàn tín đồ của thế giới loài người, vốn là do Tội Ác Chi Thần Diệp độc chiếm, cũng là nơi duy nhất cung cấp tín đồ cho gã. Thế giới loài người, theo việc Tội Ác Chi Thần Diệp mất đi thần vị, từ đó buông xuống cái thời đại này, thế nhưng đến thời điểm Diệp trọng thương trở về, lại phát hiện ra tín đồ của chính mình đã bị phân chia hoàn tất..."

"Gã sẽ làm như thế nào?"

"Diệp đã mất đi thần vị...có lẽ sẽ một lần nữa đoạt lại thần vị, giết chết những thần linh đã đoạt đi tín đồ của mình hay sao?"

Xoạt! Bầu không khí bỗng nhiên trở nên yên tĩnh, hết thấy thần linh đang cung kính đưa tiễn Diệp rời đi thân thể liền trở nên cứng đờ.

Đây là...dùng nhãn lực của bọn hắn, tự nhiên có thể liếc mắt nhìn thấu nội dung trong đoạn tin tức này. Thế nhưng cũng chính là vì vậy, toàn thân của

bọn hấn mới có thể trở nên cứng ngắc...

Diệp mất đi thần vị?

Diệp mất đi tín ngưỡng?

Những tín đồ kia là của Diệp?

Làm sao có thể! Bọn hấn theo bản năng liền muốn phủ định, bởi vì Diệp đại nhân chính là tồn tại vô thượng, có được toàn bộ thế giới! Nhưng mà, khi bọn hấn nhìn thấy khuôn mặt xanh mét của Diệp.

Cùng với...một tia hốt hoảng trong khí tức.

"Chờ một chút."

"Diệp đại nhân vì sao lại có một chút bối rối?"

"Không, đây không phải vấn đề trọng điểm, vấn đề trọng điểm chính là, mình làm sao lại có thể xem thấu khí tức của Diệp đại nhân? Diệp đại nhân thể nhưng chính là một vị thần linh huyền bí khó lường nhất cơ mà!"

Một vài vị thần linh bỗng nhiên tỉnh ngộ, chờ đến thời điểm bọn hấn nhìn lại một lần nữa, rốt cục cũng bừng tỉnh.

Diệp...đã thật sự không còn là thần linh rồi, cho dù khí tức không thay đổi, thể nhưng theo thần vị biến mất, cỗ khí tức huyền bí khó lường trong quá khứ đã biến mất, bọn hấn cơ hồ có thể nhìn thấy rõ ràng tất cả lực lượng Diệp. Đây là...đám thần linh co con người vào, Diệp ở trong quá khứ, là tồn tại mà bọn hấn căn bản không dám nhìn chăm chú, không dám thăm dò!

Mà bây giờ...theo thân phận của Diệp bị bại lộ ra ngoài ánh sáng, từng người bọn hấn dùng thần niệm quan sát, sau đó đều nhìn thấy được kết quả mà mình muốn thấy.

Diệp, mặc dù rất mạnh mẽ, thể nhưng cuối cùng cũng không phải là thần linh rồi, gã thật sự đã mất đi thần vị!

Đương nhiên, nếu chỉ là như thế thì còn chưa tính, dù sao thì Diệp chung quy cũng là Diệp, mặc dù đã mất đi thần vị, nhưng Diệp lại là một Chân Thần lâu năm, căn bản không phải là nhân vật mà bọn hắn có thể đối kháng!

Chỉ có điều là...Diệp hiện tại đang bị trọng thương...một vài vị thần linh mạnh mẽ dùng thần niệm quét qua, quả nhiên phát hiện ra Diệp ngoại trừ không còn cỗ khí tức huyền bí, thân ảnh cũng không ổn định, không sai, Diệp đã thật sự bị trọng thương! ! !

Đương nhiên, nếu như chỉ có như thế thì cũng không có gì, thế nhưng...thế giới loài người, là nơi duy nhất cung cấp tín đồ cho Diệp, những lời này đã thật sự làm cho hết thảy thần linh bị dọa sợ.

Cái thế giới này...những tín đồ kia...những tín đồ mà bọn hắn thu nạp kia, lại là của Diệp? Cho nên, những ngày gần đây, bọn hắn đã phân chia hết thảy tín đồ của Diệp? Bọn hắn chỉ cần tưởng tượng liền cảm thấy phát lạnh!

Nếu thật sự là như vậy.

Hít hà ——Hết thảy thần linh hít vào một ngụm khí lạnh, bọn hắn liếc nhìn nhau, đều cảm giác được sự khẩn trương của đối phương, cùng với sự hoảng sợ không hiểu, cho dù như thế nào, đây cũng chính là Tội Ác Chi Thần a, bọn hắn vậy mà lại làm ra loại chuyện này!

Mà mấu chốt nhất là, Diệp lại giả bộ như không thèm để ý một chút nào muốn rời đi.

Trời ạ! Đây quả thật là Diệp sao?

Đúng vậy, dựa theo phong cách của gã...hết thảy thần linh đều cảm giác được trong đáy lòng có một chút phát lạnh, một khi Diệp khôi phục lại sức chiến đấu, đám thần linh bọn hắn, rất có thể sẽ bị Diệp giết từng người một! Loại chuyện này không phải là gã chưa từng làm qua! Hết thảy thần linh đều cực kỳ sợ hãi.

"Đại nhân..." Có thần linh thậm chí còn chuẩn bị quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Thế nhưng...một giọng nói bỗng nhiên vang lên trong đám người.

"Nếu như...chúng ta không để cho gã khôi phục thì sao?"

Xoạt! Cơ hồ hết thảy ánh mắt đều nhìn về phía Diệp, những thần linh đang hoảng sợ bỗng nhiên tỉnh ngộ, đúng vậy a, nếu như không để cho gã khôi phục thì sao? Diệp đúng là rất mạnh mẽ, cũng rất khủng bố, thế nhưng Diệp hiện tại...

Không chỉ đã mất đi thần vị, còn bị thương nặng! Thực lực của gã đại giảm, không có tín ngưỡng bổ sung, có lẽ đây là cơ hội tốt nhất! Nghĩ tới đây, hết thảy thần linh đều nuốt nước miếng, bỗng nhiên trở nên kích động.

Nếu như để cho Diệp khôi phục xong gã khẳng định sẽ xử lý bọn hăn, không bằng hiện tại, thừa dịp Diệp trọng thương, tiêu diệt gã! Dù sao, bọn hăn cũng không có dũng khí đối mặt với Diệp đang ở trong trạng thái đỉnh phong!

Bất quá...có một vài vấn đề bọn hăn cần xác nhận.

"Những tin tức này có phải là thật hay không?" Bọn hăn hỏi ý kiến sứ đồ của mình.

Mấy vạn sứ đồ mà bọn hăn thu nạp được ở trong thế giới loài người, từ những sứ đồ này, bọn hăn liền có thể dễ dàng biết được, cái thế giới loài người này quả nhiên là do Diệp khống chế!

Ồ, nguyên lai, đây quả thật là thế giới của Diệp! Khó trách...vì sao bọn hăn chưa bao giờ thấy qua tín đồ của Diệp.

Thế là, những vấn đề mà bọn hăn nghi ngờ, đều đã được giải quyết, quang sáng thần bí bao quanh người của Diệp, cũng đã bị nhìn thấu.

Xoạt! Đám thần linh đứng dậy, bọn hăn chậm rãi di động thân ảnh, tập trung ánh mắt lên trên người của Diệp. Bọn hăn...đã thật sự dự định ra tay với Diệp!

"Các người...dám ra tay với ta?" Diệp giận quá hóa cười.

Gã chẳng thể nghĩ tới, chỉ trong hai tháng ngắn ngủi, sau khi tín đồ của mình bị phân chia hết, chính mình còn chưa kịp nổi giận, đã bị đám thần linh này nhất trí phản bội!

Thật là hài hước, gã chính là Diệp! Gã chính là thần linh mạnh nhất!

Thế nhưng...gã chưa bao giờ nghĩ tới, ở trong một lần khiêu chiến thần vị, chính mình sẽ bị Trần Phong khiêu chiến! Sau đó lại sẽ bị đạo quang ảnh chết tiệt kia tính toán! Sau đó vào thời điểm trở về, lại gặp được loại chuyện này! Gã đường đường là Tội Ác Chi Thần, lại lưu lạc đến tận đây!

"Các người đang tự tìm đường chết." Diệp tỏ ra khí tức kinh khủng, mặc dù không có thần lực, nhưng lực lượng của gã, vẫn như cũ vô cùng kinh khủng.

Dung hợp

Nhưng mà, đám thần linh kia không chỉ lui lại, ngược lại càng tới gần thêm, bởi vì bọn hấn từ trong sự phản ứng của Diệp, cảm nhận được một sự kiện, gã đang chột dạ.

Vị thần linh đã từng cao cao tại thượng này, đã già.

Phải biết rằng, gã đã từng có lực lượng kinh người cỡ nào... Cho dù chỉ tiết lộ một chút khí tức, đều đã đủ làm cho mọi người kính sợ, mà bây giờ, gã đã toàn lực ra tay...mà chỉ có bằng đó lực lượng.

Gã đã yếu đi rất nhiều, là bởi vì nguyên nhân bị trọng thương hay sao? Ánh mắt của đám thần linh trở nên hung ác.

Hàng tỷ sinh linh ở thế giới loài người, cơ hồ đã khiến cho thực lực của hết thảy thần linh tăng lên trên một mức độ lớn! Những tín đồ đã tới tay này, bọn hấn căn bản không có khả năng lại nhường lại!

Cho dù...bọn hấn đã biết là những tín đồ này thuộc về Tội Ác Chi Thần! Thế nhưng mà, đó cũng là những tín đồ mà bọn hấn nhọc nhằn khổ sở thu nạp trong hai tháng này đó chứ? !

Nhường lại? Nhường cho Tội Ác Chi Thần? Bọn hấn không cam tâm.

Huống chi, bọn hấn coi như nhường lại thì sẽ không bị sao hay sao? Ở trong số tín đồ này, thế nhưng mà còn có một số sứ đồ gần như không có khả năng chuyển nhượng! Những người Cộng Minh này dường như là do Tội Ác Chi Thần tỉ mỉ bồi dưỡng ra, là tâm huyết mười hai năm của gã!

Nếu như là các người, các người sẽ dễ yên hay sao? Mấy vạn người Cộng Minh đỉnh phong, sắp trở thành sứ đồ, lại bị bọn hấn cướp đi! Nghĩ tới đây, trong đáy lòng của đám thần linh cao giai liền cảm thấy phát lạnh.

Bọn hấn để tay lên ngực tự hỏi, nếu như là sứ đồ của bọn hấn bị cướp...cho dù chỉ có hai, ba người, chỉ sợ cũng nổi khùng, mà nếu là hàng vạn tín đồ,

đoán chừng đầu óc sẽ hỏng mất!

Mà Diệp đại nhân thì sao? Gã không có tức giận, cũng không có nổi điên, mà lại rất bình tĩnh rời đi, điều này nói rõ cái gì? Vì cái gì? Bởi vì gã căn bản không quan tâm!

Bởi vì...những tín đồ đã trở thành sứ đồ kia, chỉ cần xử lý thần linh, khế ước sứ đồ sẽ tự nhiên mất đi hiệu lực! Cho nên Diệp, căn bản là không có dự định xé rách mặt mũi với bọn hắn! Đây mới là chuyện đáng sợ nhất!

Nguyên lai...Diệp đã làm tốt chuẩn bị âm thầm diệt trừ bọn hắn?

Cũng đúng, chỉ có như thế, Diệp đại nhân mới có thể âm thầm thu về thần vị, mới có thể âm thầm thu hồi sứ đồ!

Xoạt! Đám thần linh cao giai tiến hành vây chặt Diệp, bởi vì bọn hắn quá sợ hãi.

Cho nên, chính vì vậy, bọn hắn càng không có khả năng thả cho Diệp rời đi.

Ha ha ha...Diệp cười, cười có chút điên cuồng.

Hiển nhiên, gã nghĩ không ra, những người này vây công chính mình, không để cho mình rời đi, lại có thể là bởi vì sợ! Bởi vì sợ chính mình trả thù, bởi vì sợ chính mình sẽ giết trở lại! Cho nên, bọn hắn dự định diệt trừ chính mình trước!

Là bởi vì chính mình không có thần vị hay sao? Ha ha ha...một đám gia hỏa đáng thương a, các người có hay không đã quên mất, ta đến cùng mạnh cỡ nào?

Đạo quang ảnh kia mưu tính ở sau lưng, đánh với gã một trận, gã có thể tiếp nhận, bởi vì cái tên này ở ngoài không gian, gã không để ý đến thần linh ở nơi đó, mặc dù hiện tại gã không biết tên kia là ai.

Thế nhưng mà bọn gia hỏa này? Một đám rác rưởi ở dưới chân của gã? Vậy mà cũng cố gắng khiêu chiến gã? Diệp cười, cười rất vui vẻ, coi như không có thần vị...

Ánh mắt của Diệp dần dần trở nên lạnh lùng.

Mà vào giờ khắc này, một vài vị thần linh đi theo Diệp sớm nhất kia, bao quát cả vị Linh Phân Minh kia, vào giờ phút này cũng tràn ngập sự lo lắng, bởi vì bọn hắn quá rõ ràng một màn này, đây quả thực là phiên bản chuyện xưa lúc trước của Tội Ác Chi Thần! !

Năm đó, Sáng Thế Thần vì để cho thế giới phát triển càng nhanh, cũng vì hi vọng thần linh quật khởi, hi vọng hết thảy thần linh nhanh chóng tăng cường thực lực, thế là, liền bồi dưỡng ra một thần linh có thực lực mạnh mẽ như Diệp! Nhưng mà, Diệp mạnh mẽ lại hướng về phía Sáng Thế Thần phát động khiêu chiến, sau cùng nhắc lên đại chiến.

Hiện tại...cùng với năm đó, thì có gì khác biệt? Sự tình Diệp năm đó làm với Sáng Thế Thần, vậy mà hiện tại lại rơi xuống trên người của mình! Đồng dạng, bị chính đám thần linh do mình bồi dưỡng này khiêu chiến!

Chỉ có điều là, năm đó Sáng Thế Thần chỉ bị một mình Diệp khiêu chiến, cho nên Diệp lần này mới không để cho một thần linh nào trở nên quá mức mạnh mẽ, hi vọng đám thần linh này có thể phát triển chung với nhau, gã coi rằng như thế là sẽ có thể ngăn chặn chuyện giống như năm đó, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, đám thủ hạ này, đám thần linh này, vậy mà lại đồng thời phản bội!

"Đại nhân..." Linh Phân Minh cảm thấy lá gan có chút run rẩy.

"Không sao." Diệp nhẹ nhàng cười một tiếng nói: "Có lẽ đây là thời điểm để cho bọn hắn mở mang kiến thức một chút về lực lượng của ta. Vừa vặn, những vị sứ đồ kia của bản tôn, cũng nên trở về..."

Mấy vạn sứ đồ của gã, chính là do đám thần linh cao giai này phân chia, gã nguyên bản đang còn do dự, đến cùng có muốn lưu lại đám thần linh cao giai này hay không, đến cùng có muốn thu lại những vị sứ đồ kia hay không, hiện tại, gã đã không cần suy tính nữa, đám thần linh cao giai này đã cho gã đáp án.

"Tới đi. chúng ta đã thật lâu rồi không có chiến đấu..." Ánh mắt của Tội Ác Chi Thần trở nên băng lãnh.

"Không cần phải sợ gã." Một vị thần linh cao giai cười lạnh nói: "Gã rõ ràng đã bị trọng thương."

"Đúng thế."

"Không chỉ có như thế, gã còn mất đi thần vị!"

"Gã bây giờ căn bản không có tín đồ để bổ sung thần lực, chúng ta phải thừa cơ hội này xử lý gã, không cho gã cơ hội khôi phục, nếu không thì tất cả chúng ta sẽ phải chết..."

"Có đạo lý." Những thần linh cao giai khác nhìn chăm chăm.

Nếu như thế, vậy thì chỉ có thể chiến một trận, trận chiến đầu này, chung quy là dùng thần linh cao giai để làm nòng cốt.

"Tới đi!"

Oanh! Thần lực kinh khủng phun trào, thần lực mạnh mẽ bùng nổ, hết thấy thần linh cao giai đã ra tay.

"Gã đã sắp không được."

"Thừa dịp gã trọng thương, nhất định phải giết gã."

Từng đạo công kích mạnh mẽ đánh về phía Diệp.

"Bọn hần đã ra tay rồi." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Cho dù chỉ là trợ giúp, thế nhưng kỳ thật hần cũng rất chờ mong, dám thần linh cao giai này nếu như có thể xử lý Diệp, vậy liền không thể tốt hơn, thế nhưng...đây chính là Diệp a...

Oanh! Diệp nhẹ nhàng nâng tay lên.

"Ta đích xác đã mất đi thần vị..."

"Thế nhưng, các ngươi dường như không rõ ràng một sự kiện."

"Vào trước khi cái thời đại này được mở ra, ta đã sớm hòa làm một thể cùng với cái thế giới này..."

"Ta."

"Chính là chúa tể của cái thế giới này."

Oanh! Một cỗ lực lượng làm cho người ta kinh sợ bỗng nhiên bùng nổ, một cỗ lực lượng đặc thù hoàn toàn khác với thần lực, cường đại đến mức làm cho người ta hít thở không thông, từ phía chân trời buông xuống.

"Đây là... lực lượng thế giới, đáng chết!"

"Người vậy mà đã dung hợp với thế giới!"

"Nhanh lên!"

Sắc mặt của những thần linh cao giai đại biến.

Cái bóng

Toàn bộ thế giới, bắt đầu vận chuyển theo ý chí của Diệp, tuôn ra lực lượng khổng lồ, giống như một dãy núi xoay tròn, ập tới đám thần linh, đem bọn hấn trần áp!

Bọn hấn theo bản năng liền muốn chạy trốn, nhưng mà, đã muộn.

Oanh! Lực lượng thế giới mênh mông hạ xuống, những thần linh mạnh mẽ kia, cứ như vậy biến thành tro bụi.

"Hít hà!" Hết thấy thần linh chung quanh hít vào một ngụm khí lạnh.

Chết! Hết thấy thần linh cao giai chết hết!

Diệp, một vị thần linh không có thần vị, chỉ cần vền vện một kích liền giết sạch thần linh cao giai.

"Chuyện này..." Hết thấy thần linh cảm giác được miệng đắng lưỡi khô, tê cả da đầu.

Quá kinh khủng, đây là thực lực của Diệp hay sao?

"Dung hợp thế giới..." Trần Phong mặc niệm trong lòng, nguyên lai là sau khi dung hợp với thế giới, là có thể sử dụng lực lượng thế giới?

Đúng thế, một khi dung hợp với toàn bộ thế giới, toàn bộ thế giới sẽ tương đương với vũ khí của mình, gần như có thể không chế tất cả lực lượng trên thế giới, cơ hồ là tồn tại vô địch!

Như vậy Sáng Thế Thần lúc trước vì cái gì mà thất bại?

Tiêu hao! Cho dù cơ hồ là vô địch, cho dù có thể sử dụng hết thấy lực lượng, thế nhưng mức tiêu hao cũng hết sức kinh người, cho nên, vị Diệp đại nhân của chúng ta...Trần Phong theo bản năng nhìn về phía gã.

Ừm... Diệp nguyên bản đã bị trọng thương, khí tức càng trở nên mờ ảo.

Những thần linh cấp thấp còn lại căn bản không dám nhìn thẳng vào Diệp, thế nhưng Trần Phong lại thấy rõ, khí tức của Diệp, cơ hồ đã đi đến bờ vực sụp đổ!

Trần Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ, vì giết gà dọa khỉ, vì chán nhiep những thần linh cấp thấp này, Diệp vừa rời cơ hồ đã dùng hết tất cả lực lượng! Như vậy...

"Gặp qua đại nhân." Những thần linh cấp thấp kính sợ, trải qua một trận chiến này, bọn hắn đã hoàn toàn thần phục.

Đối mặt với Diệp, bọn hắn đã không bao giờ còn có thể sinh ra lòng phản kháng. Cho dù, bọn hắn suy đoán là Diệp có thể đã tiêu hao rất nhiều, cho dù, bọn hắn suy đoán là Diệp sẽ không còn bao nhiêu lực lượng, thế nhưng, không ai dám đánh cược! Bởi vì đó là Diệp!

Bởi vì...coi như Diệp chết, cũng có thể mang theo hết thảy thần linh! Bọn hắn rất rõ ràng, đối với loại thần linh có cấp bậc như Diệp, nếu như xảy ra chuyện, chắc chắn vẫn còn át chủ bài, cho nên, coi như hết thảy thuận lợi, bọn hắn sử dụng hết toàn lực, tối đa cũng chỉ đồng quy vu tận.

Cần gì chứ? Bọn hắn cũng không phải thần linh cao giai, bọn hắn không có dũng khí, cũng không có loại thực lực đó.

"Rất tốt." Diệp chỉ lạnh lùng nhìn bọn hắn, rất lâu sau, gã mới mở miệng.

"Những tín đồ mà các người đã thu nạp, giao lại cho ta một nửa." Gã lạnh lùng nói.

Gã xem như đã nhìn ra, nếu như gã giả bộ quá tốt, những người này chỉ sợ là sẽ càng hoài nghi gã, cho nên, căn bản không cần kiềm nén nữa, gã khôi phục lại bản chất băng lãnh của mình.

"Vâng." Những thần linh cấp thấp nhẹ nhàng thở ra một hơi, chỉ cần không thu hồi toàn bộ liền tốt.

Đến tận đây, trận chiến đấu này mới kết thúc, tín đồ và sứ đồ mà thần linh cao giai thu nạp, toàn bộ đều trở về trong tay của Diệp, mà tín đồ còn lại của các thần linh cấp thấp, cũng phải giao ra một nửa! Chuyện này, mới xem như là được giải quyết.

Xoạt! Diệp đi đến trước mặt một thần linh cao giai đã bị tiêu diệt.

Ồ...ô...n...g —— Huỳnh quang lấp lánh, vị thần linh đã chết kia, phù văn trên mi tâm bắt đầu lấp lánh.

Đây là...đám người đột nhiên trợn to con mắt, bắt quá bọn hắn rất nhanh liền tỉnh ngộ, a đúng rồi, Diệp đại nhân muốn lấy thần vị trở về.

Đối với vị đại nhân này mà nói, lấy thần vị trở về, chỉ là một cái kỹ thuật hết sức phổ thông, nếu không có ai quấy rầy gã, đoán chừng chỉ cần vài phút là gã sẽ có thể trở thành thần linh!

Đến lúc đó, thực lực của Diệp sẽ trở về toàn diện! Có tín đồ bổ sung tín ngưỡng, gã cũng sẽ khôi phục lại trong một khoảng thời gian ngắn!

Hết thảy mọi việc cũng sẽ trở lại như quỹ đạo bình thường, chỉ có điều là, ngay vào lúc này, có một tiếng cười khế đột ngột truyền đến, vang vọng toàn trường.

"Người nào." Đám người cơ hồ theo bản năng quay đầu lại nhìn.

Ở nơi đó, trong một góc tối nào đó, bỗng nhiên xuất hiện một cái bóng.

...

Diệp dừng tay, có kẻ địch xuất hiện, gã sẽ không có khả năng lấy thần vị trở về. Dù sao, trong vòng vài phút này, đã đầy đủ cho địch nhân giết chết mình, cho nên gã phải dừng lại, lạnh lùng nhìn về phía cái bóng kia.

"Thú vị, đến bây giờ mà vẫn còn thẳng hê muốn tới chịu chết?" Diệp lạnh lùng hỏi.

"Ha ha." Cái bóng kia chỉ cười cười.

"Thằng hề...chỉ sợ là chính người đó, Diệp." Cái bóng dạm mạo nói.

"Làm sao lại không đi ra nói chuyện?" Diệp khinh thường nói.

"Ta đã ra rồi đây." Cái bóng nghiêng ngẫm đáp lời: "Đây chính là bản thể của ta."

Cái gì? Cơ hồ tất cả mọi người đều ngây người.

Bản thể? Cái bóng? Chờ một chút...

Bọn hắn mở to hai mắt, nhìn về phía cái góc tối kia, ở nơi đó, vốn chỉ có nửa cái bóng, dường như là cái bóng của ai đó từ trong chỗ ngoặc chiếu ra...thể nhưng hiện tại nhìn kỹ...

Theo ánh mắt của bọn hắn, cái bóng kia thể mà thật sự chạy ra.

Không có có thân thể! Thật sự chỉ có một cái bóng! Còn có loại sinh vật này? Đám thần linh đều ngạc nhiên không thôi.

Cái bóng...Diệp có một loại dự cảm hết sức bất thường.

"Sự đệ của ta, người cũng đã thấy qua rồi." Cái bóng bỗng nhiên mở miệng.

"Sự đệ của người?" Trong đầu óc của Diệp bỗng nhiên lóe lên một thân ảnh, vẻ mặt rốt cục cũng có một chút biến hóa, mặc dù rất nhanh gã liền ổn định, thể nhưng y nguyên vẫn khiến cho vài vị thần linh chú ý tới.

Vẻ mặt kia, là sự hoảng hốt! Đúng thế, Diệp vậy mà có một chút sợ hãi.

"Không sai, đúng như người đoán vậy." Cái bóng cười híp mắt nhìn Diệp nói: "Chính là đạo quang ảnh mà người đối chiến vài ngày trước đó, ừm...hắn chính là sự đệ của ta, ta nguyên lai còn tưởng rằng hắn sẽ giết chết được người."

"Ừm...xem ra người còn mạnh hơn so với sự tưởng tượng của ta."

Oanh! Tâm thần của hết thảy thần linh chấn động mãnh liệt.

Đạo quang ảnh kia...tên gia hỏa đã khiến cho Diệp trọng thương, lại có thể là sư đệ của cái bóng này? !

Sư huynh, sư đệ...

Trời ạ, hai vị này đến cùng là tồn tại như thế nào? Trái tim của hết thấy thần linh đập thành thịch.

Thật là đáng sợ, quá kinh người! Sắc mặt của Diệp đã trở nên hết sức ngưng trọng. Gã có thể không coi đám thần linh này ra gì, thế nhưng gã không thể coi thường cái bóng này, bởi vì nếu như cái bóng này đúng là sư huynh của đạo quang ảnh kia, vậy thì thực lực của cái bóng...

"Các người đến cùng là ai!" Giọng nói của Diệp hơi có một chút khàn khàn.

Gã không hiểu, thật sự không hiểu, coi như gã để lọt một đạo quang ảnh ở ngoài không gian, vậy thì vị trước mắt này là ai?

Cái thế giới này...cái thế giới mà gã dung hợp này, làm sao lại xuất hiện nhiều tồn tại cường đại như vậy? ! Đó căn bản là chuyện không thể nào!

Nếu như là tồn tại ở ngoại giới, một khi bước vào cái thế giới này, dùng sự miễn cảm của thế giới mà nói, gã nhất định sẽ sớm phát giác được, căn bản không có khả năng lặng yên không một tiếng động xuất hiện!

Phân thân

Đạo quang ảnh kia là vì trốn tránh ở ngoài không gian, có thể trốn tránh khỏi sự cảm ứng của gã, thế nhưng này cái bóng này...Diệp thật sự không hiểu. Cho nên, gã đã hỏi một vấn đề mà mình muốn biết nhất.

"Chúng ta?" Bên trong cái bóng truyền đến thanh âm như có như không:
"Người thật sự không biết hay sao..."

"Năm đó, trước khi sư phụ đi...đã sáng tạo ra hai chúng ta, một cái là ánh sáng, đại biểu cho quang minh thế giới, một cái là bóng tối, đại biểu hắc ám thế giới, chúng ta không tham dự vào sự tình thế gian, tránh ở bên ngoài thế tục..."

"Chúng ta chỉ âm thầm duy trì trật tự thế giới."

"Có phải là người cảm thấy rất kỳ quái, chúng ta tại sao lại không bị cái thế giới này gạt bỏ?"

"Rất đơn giản a."

"Bởi vì..."

"Đây là thế giới của chúng ta a!"

"Trước khi người xuất hiện, đây là thế giới chân chính thuộc về chúng ta!"

Cái bóng nhàn nhạt nói xong.

Oanh! Trong óc của Diệp nổ vang.

Sư phụ rời đi...đã sáng tạo ra hai chúng ta... duy trì trật tự thế giới... thế giới thuộc về chúng ta...chẳng lẽ nói...

Diệp nói ra từng chữ: "Các người là do Sáng Thế Thần lưu lại! !"

Oanh! Toàn trường xôn xao, hết thấy thần linh đều đột nhiên mở to hai mắt.

Sáng Thế Thần...sao lại thế! Chuyện này...

"Ha ha, người rốt cục cũng đã nghĩ đến." Cái bóng cười nói: "Người có biết hay không? Vào giờ khắc này, ta đã chờ rất lâu, sự phụ dùng thân thể của mình, thành tựu cái thế giới này, lại bị một người lòng lang dạ sói như người chiếm hữu, người cảm thấy sự phụ của chúng ta sẽ không chuẩn bị hậu thủ? Người sai rồi, sự phụ chỉ là có lòng nhân từ, cho người thêm một cơ hội mà thôi."

"Hiển nhiên, người lại không trân quý cơ hội."

Cái bóng rất thất vọng nói.

Tâm thần của Diệp run rẩy, cả hai mắt đỏ ngầu.

Sáng Thế Thần!

Lại là Sáng Thế Thần!

Tên khốn kiếp này đã hóa thân thành thiên địa bao nhiêu năm! Cái thế giới này, thế mà vẫn còn có dấu vết của hắn, hắn thế mà còn muốn giám sát gã! Quá hài hước.

"Nếu không phải Sáng Thế Thần có lòng nhân từ, người đã sớm chết."

"Bất quá...người cuối cùng cũng đã vượt quá mức." Cái bóng đạm mạc nói: "Nếu như người thật sự có khả năng hoàn thiện cùng với quản lý cái thế giới này, thì nhường lại cho người thì có làm sao? Với lòng nhân từ của Sáng Thế Thần, thật sự có thể làm như vậy."

"Thế nhưng...người lại khiến cho người ta thất vọng." Cái bóng nhìn về phía vô số thần linh cao giai đã chết đi kia.

Khí tức của bọn hắn, dường như vẫn còn ở đó.

"Có quá nhiều thần linh chết đi." Cái bóng thở dài: "Nhiều đến mức mà hệ thống thần linh quản lý cái thế giới này đã sắp sụp đổ, cho nên, thật có lỗi,

ta sẽ chấp hành mệnh lệnh của Sáng Thế Thần, xóa bỏ ngươi khỏi cái thế giới này..."

"A a a." Khuôn mặt của Diệp vận vẹo.

Sáng Thế Thần! Lại là Sáng Thế Thần! Hắn thì tính là thứ gì, một con chó chết mà thôi! Chỉ bằng vào hai thứ mà hắn tiện tay lưu lại, một đạo quang ảnh và một cái bóng, liền muốn tiêu diệt gã? Quá hài hước!

"Ta không phục!" Gã gầm nhẹ một tiếng.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, Diệp trong nháy mắt bùng nổ.

Vào thời điểm cái bóng còn đang nói chuyện, vào thời điểm tất cả mọi người còn đang trầm tư, công kích của Diệp đã nổ tung trong nháy mắt, một cỗ lực lượng làm cho người ta kinh sợ một lần nữa bùng nổ, nhanh không có cách nào nắm bắt.

Loại tốc độ này... trong lòng của hết thảy thần linh phát lạnh, Diệp, gã thật sự còn giữ lại lực lượng! Nếu như vừa rồi có thần linh nào phản kháng, chỉ sợ là đã chết, mà bây giờ...

Phốc! Cỗ lực lượng kia đánh vào trong cơ thể của cái bóng.

"Cái bóng? Ngủ say đi cho ta! !" Ánh mắt của Diệp trở nên lạnh lẽo.

Gã vận chuyển toàn bộ lực lượng của mình, đánh vào trong cơ thể của cái bóng, thân thể mạnh mẽ của cái bóng, vậy mà ở dưới cỗ lực lượng này, ầm ầm sụp đổ.

"Ta."

"Tội Ác Chi Thần, mới là chúa tể của cái thế giới này!"

Diệp tràn ngập bạo ngược nói.

Đám thần linh run rẩy, run lẩy bẩy ở dưới thần uy của Diệp,.

Vào lúc này, không có ai dám khiêu chiến uy nghiêm của Diệp!

Chỉ có điều là, vào thời điểm Diệp dốc hết tất cả lực lượng, phá hủy cái bóng đáng chết này, sắc mặt của gã lại trở nên có một chút cổ quái, loại cảm giác này, dường như là có một chút không đúng.

Cái bóng này...Diệp chau mày.

Quá cường đại? Không!

Dĩ nhiên là không phải, là quá yếu! ! !

Cái bóng vốn nên cực kỳ mạnh mẽ, trong nháy mắt tiếp xúc với lực lượng của gã liền sụp đổ, chuyện này khiến cho Diệp có dự cảm hết sức không tốt, chuyện này căn bản chính là dùng đạn hạt nhân để giết một con muỗi! Quá lãng phí lực lượng của gã!

Cái bóng này, chẳng lẽ lại là một đạo phân thân? Bọn hắc hiện tại đã bành trướng đến mức độ chỉ cần dùng phân thân để đối phó với gã? Nếu như vậy...

Quả nhiên, ở cái góc rẽ kia, vậy mà lại xuất hiện một cái bóng khác.

Đến rồi! Tâm thần của Diệp run lên.

Lần này, đoán chừng là kẻ địch chân chính. Bất quá, Diệp chung quy vẫn là Diệp, sau khi ăn thiệt thòi một lần, gã sẽ không bị mắc lừa nữa, trong đầu của gã đang hồi tưởng lại với tốc độ cao, đạo quang ảnh mà gã đã từng gặp, phân thân và chân thân của đạo quang ảnh.

Nếu như là sư huynh đệ, như vậy thì chân thân của cái bóng cùng với đạo quang ảnh, chắc hẳn là cũng không khác nhau quá nhiều, cho nên...

Xoạt! Cái bóng kia dần dần xuất hiện.

Trong lòng của Diệp đã sớm có sự hình dung, gã lẳng lặng chờ cái bóng kia xuất hiện, sau khi thấy được cái tiêu chí quen thuộc kia, gã liền biết, lần này tới, chính là chân thân!

"Mạnh mẽ như thế, vậy mà lại dùng phân thân để xung phong hay sao?"
Diệp chế giễu.

"Nên làm như vậy." Cái bóng cười cười nói: "Bằng không thì làm sao có thể tiêu hao được lực lượng của ngươi? Vừa rồi vì tiêu diệt phân thân của ta, ngươi cũng đã dùng một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại..."

"Một người gần như đã hao hết lực lượng như ngươi, lại phóng thích loại lực lượng có quy mô lớn này..."

"Chắc chắn."

"Ngươi có thể còn lại được bao nhiêu lực lượng chứ?"

"Hoặc nói là...ngươi bây giờ đã đến rìa sụp đổ?" Cái bóng cười nói: "Chỉ có điều là những vấn đề này đều không quan trọng, nếu sự đệ của ta có thể lưỡng bại câu thương cùng với ngươi, nói rõ ngươi cũng không được tính là quá mạnh mẽ, huống chi là ngươi bây giờ?"

"Hãy để cho ta kết thúc trận chiến này đi."

Oanh! Cái bóng bước ra một bước, xuất thủ trước.

Mà vào giờ khắc này, đám thần linh chung quanh đều run lẩy bẩy.

Ở trong trận chiến đấu này, bọn hắn căn bản là không có cách nào tham dự, bởi vì địch nhân quá mạnh, mạnh đến mức bọn hắn chỉ có thể ngước mắt nhìn, mạnh đến mức cỗ khí tức kia cũng có thể làm cho bọn hắn run rẩy.

"Diệt đại nhân, chỉ sợ là gặp phiền toái."

"Là thủ bút do Sáng Thế Thần lưu lại hay sao?"

"Nghĩ không ra thời gian đã trôi qua nhiều năm như vậy, lại xảy ra thêm một trận thần chiến..."

"Cho nên Diệt đại nhân mới có thể tức giận như vậy."

Một vài vị thần linh lùi ngùi mãi không thôi.

Năm đó Diệt chiến bại, cứ thế mà chờ vô số năm, chờ Sáng Thế Thần tan biến ở trong thiên địa, lại chờ đợi rất lâu, xác nhận rằng Sáng Thế Thần đã

thật sự dung nhập vào phiên thiên địa này.

Đèn Led

Xác nhận rằng Sáng Thế Thần đã thật sự biến mất, chờ đợi vô số năm, lúc này mới dám ra tay, chưa từng nghĩ, mới vừa đi ra, lại phát hiện ra những thứ mà Sáng Thế Thần lưu lại đang chờ gã!

Gã sẽ giận dữ như thế nào? ! Sáng Thế Thần có phải hay không là có chút quá mức rồi?

Lúc trước, Sáng Thế Thần mặc kệ cuộc chiến giữa các thần linh, toàn bộ thời đại Thái Cổ đều bởi vì trận đại chiến kia, thương vong vô số, Sáng Thế Thần cũng mặc kệ, hết lần này tới lần khác sau khi trôi qua một vạn năm thời gian, vào thời điểm Tội Ác Chi Thần xuất hiện...đạo quang ảnh kia và cái bóng này lại tới! Quá khi dễ người!

Nếu như không biết rõ chân tướng còn chưa tính, trước mắt nếu như đã biết được chân tướng, tâm tính của Diệp làm sao có thể còn ổn định? Mà đáng sợ nhất là, thực lực của đối phương...

Quá mạnh!

"Diệp đại nhân có thể đánh thắng được hay sao?"

"Đoán chừng là hơi quá sức."

"Một đạo quang ảnh đã khiến cho đại nhân bị thương nặng, bây giờ cái bóng xuất hiện, còn lừa đi một đợt lực lượng kinh khủng của đại nhân..."

Đám thần linh nghĩ lại liền cảm thấy ngạc nhiên, cái bóng này có thực lực mạnh như thế, vậy mà lại sử dụng loại phương thức chiến đấu hèn mạt như thế.

Diệp đại nhân đã đem một con át chủ bài của mình, cứ như vậy tặng không cho đối phương, bây giờ cái bóng chân chính ra tay, Diệp còn có thể ngăn cản được hay sao? Bọn hắn cũng không biết.

Vào giờ phút này, bọn hắn chỉ có thể đứng yên ở đó quan sát.

Quả nhiên...đây mới là chân thân hay sao? Trong lòng của Diệp hiểu rõ.

Không giống như phân thân nói nhảm quá nhiều, chân thân xuất hiện, quả nhiên là ưu tiên xuất thủ trước, đây mới là thực lực mà cái bóng vốn nên có, đây mới là thực lực của bọn hắn!

Cái bóng...ánh mắt của Diệp trở nên băng lãnh.

Gã nắm chặt hai quả đấm, cảm thụ lực lượng hư vô trong cơ thể.

Chính mình, đã đi đến một bước này rồi hay sao? Không quan hệ, vẫn còn cơ hội.

Còn có...một con át chủ bài đã lưu lại không biết bao nhiêu lâu.

Oanh! Mắt thấy uy thế kinh khủng của cái bóng buông xuống, Diệp rút cục cũng ra tay, gã trầm ổn chờ đợi, trong tích tắc cái bóng giết tới trước mặt, rút cục cũng ra tay.

Gã dùng tay phải nhẹ nhàng điểm một cái.

Long trời lở đất.

Oanh! Hơn phân nửa hư không dường như nổ tung trong thời khắc này.

"Đây là..." Hết thấy thần linh mở to hai mắt.

Thật mạnh! Đây là ý niệm đầu tiên của bọn hắn.

Diệp! Vẫn còn có át chủ bài? !

Trời ạ! Rõ ràng đã hư nhược sắp sụp đổ, rõ ràng mỗi lần đều nhìn qua đều là bộ dáng sắp chết, Diệp hết lần này tới lần khác mỗi một lần đều có át chủ bài, mỗi lần đều là những đòn công kích kinh người! Thật là đáng sợ!

Bọn hắn bỗng nhiên có một chút mặc niệm đối với nhóm thần linh cao giai ra tay đầu tiên.

Các người a...đúng là không biết Diệp đến cùng mạnh cỡ nào?

Xoạt! Hào quang dần dần biến mất.

Kết thúc rồi à? Bọn hắn nhìn về phía chiến trường, quả nhiên, cái bóng kia đã biến mất, ở dưới con át chủ bài siêu cường của Diệp, bị xé nát, chỉ có điều là, khiến cho bọn hắn nghi ngờ là, biểu lộ của Diệp...đường như trở nên rất khó coi.

"Có cảm giác, không đúng." Diệp khép hờ hai mắt.

Phân thân? Không.

Gã đã xác nhận qua, đây là chân thân.

Thế nhưng mà...cái xúc cảm này...hoàn toàn không đúng! Gã đã chiến đấu qua cùng với đạo quang ảnh, gã biết cái tên này mạnh bao nhiêu, thế nhưng mà cái bóng này, mặc dù bạo phát ra công kích không tầm thường, thế nhưng vẫn như cũ cho gã một loại cảm giác.

Yếu! Quá yếu! Đây căn bản không phải là thực lực mà cái bóng nên có, nhưng đây rõ ràng lại là chân thân...Diệp có chút mờ mịt.

Là do gã khẩn trương thái quá, cho nên đa tâm hay sao?

Hoặc là...kẻ địch không vẹn vẹn chỉ có một người?

Một đạo quang ảnh, một cái bóng, chẳng lẽ còn có cái màu sắc gì khác? Không, hẳn là sẽ không.

Diệp theo bản năng nhìn về phía góc rẽ, trong đầu óc xuất hiện một chút ý nghĩ rối loạn, sau đó, gã liền ngạc nhiên nhìn thấy, ở cái góc rẽ kia, lại xuất hiện thêm một cái bóng nữa.

Một cái bóng màu đỏ kỳ dị.

!!! Diệp đột nhiên trợn to con mắt, thế mà thật sự còn có! Chẳng lẽ nói...

"Có giỏi thì ra hết đi!" Diệp có dự cảm hết sức bất thường, quát to một tiếng.

Xoạt! Ở bên trong cái góc rẽ âm u, vậy mà ở trong nháy mắt có bảy cái bóng đi ra.

Mỗi một cái đều là chân thân!

Mỗi một cái đều là cái bóng!

Chỉ có điều là, màu sắc của bảy cái bóng này không giống nhau, phân biệt là đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím... ở trong sắc trời mờ tối, bảy cái bóng lóng lánh hào quang, khiến cho đám thần linh nhìn hoa cả mắt.

"Chuyện này...là chuyện gì?" Hết thấy thần linh bối rối.

Đây hết thấy đều là thủ đoạn mà Sáng Thế Thần lưu lại? Những cái bóng mà ông ta lưu lại đều có cá tính như vậy hay sao?

Đèn Led nhấp nháy? Đám thần linh cảm thấy bối rối.

Diệp cũng triệt để bối rối.

Cái tiết tấu này, vì sao lại hoàn toàn không đúng vậy!

Ở dưới bầu trời âm u, trong khi vô số thần linh đang quan sát cuộc chiến, ở cái góc rẽ xa xôi kia, ở cái góc rẽ không ngừng có những cái bóng xuất hiện, có hai bóng người đang ngồi xõm ở nơi đó, cảm thấy rất là đau đầu.

"Cái nội dung cốt truyện này, có vẻ không đúng lắm." Trần Phong hết sức ưu thương, kế hoạch, đã xuất hiện vấn đề.

"Đúng vậy a." Thiếu niên ở trước mặt Trần Phong lộ ra vẻ mặt phiền muộn, thành linh đúng là đồ đệ của Trần Phong, Ngô Huy!

Nguy nan buông xuống, thời đại thần linh mở ra, ngoại trừ mấy người Trần Phong ở bên ngoài, cũng có một chút nhân vật đặc thù, dựa vào cơ duyên

của mình, tránh thoát khỏi mọi nguy hiểm!

Ngô Huy, chính là một nhân vật trong số đó.

Hắn đã trở thành một vị sứ đồ.

Hắn chính là vị sứ đồ lần trước thiết kế phục kích tên Khoái Nam kia.

Trần Phong cũng từ lần phục kích đó, khôi phục liên hệ với hắn, lần này, hai người bọn hắn dự định ở cùng một chỗ tiêu diệt Tội Ác Chi Thần, cho nên mới thiết kế một cái kế hoạch.

Ừm...kế hoạch nguyên bản kỳ thật rất đơn giản.

Thứ nhất, khiến cho Diệp đã trọng thương chiến đấu cùng với các thần linh cao giai, tiêu hao tất cả lực lượng của gã.

Thứ hai, khiến cho Diệp hao hết thực lực, cùng với cái gọi là phân thân và chân thân của cái bóng chiến đấu theo thứ tự, tiêu hao lá bài tẩy của gã.

Như thế, chờ đến thời điểm mấy người Trần Phong xuất hiện, là có thể tiêu diệt Diệp.

Ừm...một kế hoạch rất đơn giản.

Dù sao, cái gọi là cái bóng, đều là kết quả hỗn hợp giữa năng lực cùng với thần lực của Ngô Huy! Cái mà Ngô Huy phóng xuất ra, đều là huyền tượng của Trần Phong, hơn nữa, dùng thần lực yếu ớt của Ngô Huy ngưng tụ ra, thực lực của những cái bóng kỳ thật cũng không tính là quá mạnh mẽ!

Loại kế hoạch này cũng không thể một mực sử dụng, Diệp cũng không phải là người ngu sẽ liên tục mắc lừa.

Ở trong kế hoạch của bọn hắn chỉ có thể dùng phân thân và chân thân của cái bóng, lừa gạt Diệp một lần. Yêu cầu của bọn hắn cũng không cao, cũng không thể đem một người đường đường là Tội Ác Chi Thần xem như là một thằng đàn có phải không?

Kế hoạch lúc đầu cũng rất thuận lợi.

Đường nhân quả

'Cái bóng' ra tay, tiêu hao một phần át chủ bài của Diệp.

Thành công.

'Chân thân' ra tay, tiêu hao một phần át chủ bài của Diệp.

Thành công.

Lúc này, vốn là thời điểm Trần Phong xuất hiện ra tay, là thời điểm dùng một chiêu định càn khôn, thế nhưng, làm cho bọn hắn không nghĩ tới chính là, bọn hắn còn chưa kịp ra tay, kế hoạch liền thay đổi.

Ngô Huy vừa mới chuẩn bị dừng lại năng lực, vậy mà lại tạo ra một đồng cái bóng!

Trần Phong bối rối.

Ngô Huy cũng bối rối.

Cái bóng...thế mà còn có? !

"Chuyện gì đã xảy ra?" Trần Phong có một chút chột dạ.

Trời ạ, sẽ không lại là làm giả hoá thật đó chứ? ! ! Lần trước, vì lừa đám thần linh kia, hắn đã biên ra một câu chuyện xưa về Tội Ác Chi Thần, kết quả là đã đem tất cả mọi người đẩy xuống hố, quả thực là điểm đen trong cuộc đời, mà lần này, cái gọi là đạo quang ảnh cùng với bóng tối...

"Hắn là sẽ không phải đâu?" Trong lòng của Trần Phong có một chút run rẩy.

Nếu như lần này làm giả lại hoá thật, bọn hắn coi như sẽ triệt để tiêu đời.

"Ách, không phải." Ngô Huy cười khỏ: "Là lực lượng của ta."

"Vây thì tốt." Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Nguyên lai thứ này là Ngô Huy chế tạo ra, vậy thì tốt.

"Ta không phải đã nói người đành chỉ năng lực rồi hay sao?" Trần Phong không hiểu ra sao hỏi.

"Vừa mới chuẩn bị dừng lại, kết quả là ở trong đầu của Diệp lại nhảy ra mấy cái đồ chơi này." Ngô Huy cũng hết sức đau đầu.

"Người nói là...mấy cái bóng này, xuất hiện ở trong đầu của Diệp?" Trần Phong ngạc nhiên, hẳn nguyên lai còn tưởng rằng Diệp chỉ cần thấy được phân thân cùng với chân thân của cái bóng, liền có thể nhìn thấu chân tướng, không ngờ được...

"Có cần giải trừ chúng nó hay không?" Ngô Huy cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Không, không cần." Trần Phong khoát khoát tay nói: "Ta cũng muốn nhìn một chút, những thứ ở trong đầu này của gã đến cùng là cái gì."

Mà vào lúc Trần Phong vừa mới dứt lời.

Xoạt! Từng cái bóng sắc sỡ màu sắc xuất hiện.

Trần Phong cùng với Ngô Huy, chính thức chứng kiến một đoàn cầu vòng được sinh ra, hoặc là, càng chuẩn xác hơn mà nói, có thể xưng hô bọn chúng là quân đoàn đèn Led nhấp nháy.

Trần Phong: "..."

Ngô Huy: "..."

Bọn hắn có thể nói cái gì? Không hổ là Diệp hay sao? So với cái bóng mà Trần Phong sáng tạo ra còn có cá tính hơn!

"Ta nhiều nhất chỉ có thể chế tạo ra một cái bóng đen, người xem một chút người ta..." Trần Phong thôn thức không thôi.

Ngô Huy: "..."

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Ngô Huy có một chút bận tâm.

"Xem một chút đi." Trần Phong nhìn chăm chú về nơi xa, hấn hiện tại, cũng không biết là Diệp đến cùng suy nghĩ như thế nào.

...

Mà vào giờ khắc này, vào thời điểm mấy cái bóng bảy màu xuất hiện, Diệp rốt cục cũng điên cuồng.

"Ha ha."

"Ta biết ngay."

"Người tuyệt đối sẽ không yếu như vậy!"

"Tên vương bát đản Sáng Thế Thần kia, nếu lưu lại át chủ bài nhằm vào ta, làm sao lại yếu như vậy! Đạo quang ảnh kia mạnh như vậy, cái bóng làm sao lại có thể yếu? !"

"Ha ha ha."

"Đây mới là lá bài tẩy của ngươi hay sao?"

Diệp phần nộ, gã rất tức giận, gã cảm thấy mình lại bị bóng đen đùa nghịch.

Chân thân? Đúng vậy, đều là chân thân! Thế nhưng...coi như là chân thân, cũng có thể có vô số cái!

Phân thân là có thể tùy thời chế tạo, cũng có thể tùy thời hủy diệt, thế nhưng chân thân lại là tồn tại vĩnh cửu, thế nhưng nếu như chân thân cũng có thể có vô số cái thì sao?

Cái bóng đen này nếu đã đến tìm gã, thì hẳn đã chuẩn bị tinh thần phải trả một cái giá lớn. Cho nên, hẳn đã chuẩn bị hi sinh mấy cỗ phân thân.

Đạo quanh ảnh kia, năng lực cường đại nhất, là chính mình, mà cái bóng này, năng lực cường đại nhất, có lẽ là có vô số phân thân, mà những phân thân này đều là thật! Thì ra là thế, Diệp rốt cục cũng triệt để hiểu rõ.

Nếu như cái bóng này trực tiếp đi tìm gã, sẽ bị gã tiêu diệt trong vài phút, bởi vì phân thân của cái bóng mặc dù có rất nhiều, thế nhưng căn bản không phải là đối thủ của gã!

Thế nhưng...nếu để cho từng đạo phân thân đến tiêu hao lực lượng của gã, sau đó lại cho nhiều phân thân hơn xuất hiện...

"Ha ha." Diệp rốt cuộc cũng hiểu rõ, hắn muốn dùng từng cỗ phân thân tiêu hao lá bài tẩy của mình!

Cái bóng đen này, rất giỏi tính toán.

Chỉ có điều là, thật có lỗi, nếu gã đã nhìn ra, thì sẽ không cho cái bóng loại cơ hội này, trong mắt của Diệp loé lên ánh sáng lạnh lẽo.

"Ra đi." Diệp hít vào một hơi thật sâu, quyết định không bảo lưu thực lực nữa, bởi vì sẽ không có một chút ý nghĩa nào.

Tiếp tục giữ lại thực lực, ngược lại sẽ bị cái bóng đáng chết kia, dùng từng cỗ phân thân tiêu hao hết, sau cùng gã sẽ bị mài chết, nếu như thế, còn không bằng tiêu diệt triệt để cái bóng!

Oanh! Ánh sáng nổ tung, Diệp thôi động toàn bộ lực lượng.

Ô...ô...n...g —— Hào quang nhàn nhạt ngưng tụ.

"Ra đi." Gã gầm nhẹ một tiếng.

Một đạo ánh sáng kỳ dị lấp lánh trong tay của gã, đây là đường nhân quả, đủ để kết nối những cái bóng đen này, sau đó đem hết thảy phân thân của bóng đen lôi ra, không sai! Gã định dùng lực lượng của mình, bức hết thảy địch nhân đi ra ngoài! Đây là con át chủ bài cuối cùng của gã! Đây cũng là lực lượng mà Diệp chưa bao giờ dám sử dụng!

Một cái bóng...hai cái bóng...ba cái bóng...mười cái bóng...sau cùng, vậy mà có trọn vẹn hơn hai trăm cái bóng xuất hiện, hơn nữa còn có màu sắc khác biệt!

Những thần linh chung quanh sợ ngây người, những cái bóng này...

"Rất tốt." Diệp ngược lại còn cười nói: "Các người rốt cục cũng đã đi ra."

"Có thể bức ta đi đến một bước này...người cũng rất đáng gờm rồi."

"Phải biết rằng, coi như là đạo quang ảnh, bất quá cũng chỉ làm cho ta bị trọng thương mà thôi, hơn nữa còn chỉ là thương thế trên nhục thể, mà người...ha ha."

"Không hổ là đồ vật do Sáng Thế Thần chế tạo ra."

"Bất quá, người nên dừng lại ở đây là được rồi."

"Đây là thời điểm, để cho các người mở mang một chút kiến thức, lực lượng mà ta dùng để đối kháng với Sáng Thế Thần."

Diệp tự lẩm bẩm.

Oanh! Lực lượng đáng sợ bao phủ, đường nhân quả vừa mới kết nối hơn hai trăm cái bóng, lặng yên không một tiếng động chấn động.

Ô...ô...n...g ——Sự tình làm cho người ta kinh sợ phát sinh, hơn hai trăm cái bóng đang đứng chung một chỗ, vậy mà lại biến thành tro bụi trong nháy mắt, là hóa thành tro bụi chân chính, tiêu tán trong không khí, cái cảnh tượng này nhìn qua cực kỳ kinh sợ.

"Kết thúc đi." Diệp thở dài một tiếng, nhân quả...

Dưới con mắt của mọi người, hơn hai trăm cái bóng, ở trong bụi mù hóa thành hư không.

Rốt cục...cũng kết thúc rồi à? Diệp đứng dậy, quay người rời đi.

Mà ở ngay trong cái nháy mắt này, có một đạo thiểm điện kinh người xẹt qua, Diệp đột nhiên xoay người, thậm chí còn không kịp làm ra những động tác khác, đã cảm giác được một cỗ cự lực đâm xuyên lồng ngực.

Phốc! Cỗ lực lượng kia trong nháy mắt xuyên thấu lồng ngực, chấn vỡ toàn thân.

"Người..." Diệp không thể tưởng tượng nổi mở to hai mắt.

Trước mắt xuất hiện một bóng người, lại có thể là Trần Phong mà gã quen thuộc.

Thua

Vài phút trước khi hơn 200 cái bóng bị tiêu diệt, Trần Phong nhìn thấy 256 cái bóng xuất hiện cũng triệt để im lặng, trời ạ, Tội Ác Chi Thần của chúng ta, trong đầu đến cùng đang suy nghĩ cái gì! !

Về phần tại sao chỉ có 256 cái bóng? Rất đơn giản, bởi vì Ngô Huy đã hết sạch thần lực.

"Thần lực đã tiêu hao hết." Ngô Huy cười khỏ.

Từ sau khi trở thành sứ đồ, đây chính là lần đầu tiên hắn tiêu hao hết thần lực! Bởi vì thủ đoạn của hắn, đều là do địch nhân tự tưởng tượng ra, hắn chỉ cần dẫn dắt như vậy là đã đủ rồi! Cho nên thần lực tiêu hao sẽ vô cùng ít ỏi!

Thế nhưng lần này...trọn vẹn hơn hai trăm cái bóng, đã đủ tiêu hao hết sạch thần lực của hắn.

Ý tưởng sâu xa to lớn của Tội Ác Chi Thần, đã khiến cho hai người Trần Phong phải than thở. Cho nên, chỉ có 256 cái bóng xuất hiện.

Đương nhiên, ở trong mắt của Tội Ác Chi Thần, đây là do đường nhân quả cường đại của gã phát huy ra tác dụng, đã đem hết thảy cái bóng lôi ra? Thế nhưng gã lại không biết...ừm...đường nhân quả của gã và số lượng cái bóng không có bất cứ một quan hệ nào.

Bất quá, trong chớp mắt mà Diệp ra tay, Trần Phong cùng với Ngô Huy đã thật sự cả kinh. Nhất là khi hơn hai trăm cái bóng biến thành tro bụi, cái cảnh tượng kinh người này cũng làm cho hai người Trần Phong bị hù dọa, nguyên lai, Diệp vẫn còn lưu lại một con át chủ bài mạnh mẽ như thế này?

Không hổ là Diệp! Như vậy...gã còn có con át chủ bài nào nữa hay không?

Thần lực may mắn vào thời khắc này đã phát huy ra tác dụng, sau khi nhận được kết quả mong muốn, Trần Phong liền không có một chút do dự ra tay! Một lần công kích cường đại nhất từ trước tới nay! !

Thần lực lũy thừa cơ số 3! Là một con số kinh khủng làm cho người ta phải sợ hãi!

Có lẽ, đòn công kích như vậy, đối mặt với Diệp trong trạng thái đỉnh phong, căn bản là sẽ không có bao nhiêu tác dụng. Thế nhưng, đối mặt với Diệp hư nhược bây giờ, đối mặt với Diệp đã hao hết át chủ bài, công kích của Trần Phong lại phát huy ra hiệu quả kinh người, xuyên thủng lồng ngực của Diệp!

Phốc! Cổ lực lượng kia xuyên thấu qua thân thể.

"Người...lại liên hợp cùng với bọn hắn..." Diệp có một chút không dám tin.

Trần Phong, một kẻ nhân loại yếu ớt.

Trong mắt của gã, Trần Phong, vẫn luôn là một quân cờ mà thôi, một quân cờ kéo dài hơi tàn ở trong cuộc tranh đấu giữa gã cùng với đạo quang ảnh, chỉ bất quá là có một chút vận khí, may mắn sống cho đến bây giờ mà thôi.

Trần Phong trở thành thần linh, cũng là do chính gã ban tặng, thế nhưng...gã chưa bao giờ nghĩ tới. Trần Phong được gã tự tay tặng cho thần vị, lại dùng thần lực để giết chính gã.

"Người..." Diệp cảm thụ sự thông khổ trong cơ thể.

Cảm thụ được cổ lực lượng hoàn toàn không thuộc về một vị thần linh sơ giai như Trần Phong, lực lượng mà Trần Phong hiện tại phát huy ra, đã đủ so sánh với thần linh cao giai! ! !

Diệp không cam tâm, gã cứ tưởng là đã tính toán được hết thủy. Cho dù là những thần linh sơ giai, thần linh trung giai này phản loạn, gã cũng đều không để ý!

Bởi vì thân thể của gã đủ mạnh, lực lượng sơ giai, trung giai bình thường, căn bản là không có cách nào gây ra tổn thương cho gã! Là một thần linh cường đại nhất, gã đã sớm tôi luyện thân thể của mình trở nên rất khủng bố.

Thế nhưng...đòn công kích này của Trần Phong...lại có thể so sánh với thần linh cao giai...

"Ha ha" Diệp cười thảm một tiếng.

Tên tiểu gia hỏa này, do chính gã đưa tự tay tặng thần vị để trở thành thần linh, vậy mà đã cường đại đến loại tình trạng này rồi hay sao?

Gã đã thua, thua vô cùng thảm hại.

"Sáng Thế Thần...đạo quang ảnh... cái bóng..." Trong mắt của Diệp tràn ngập hận ý.

Gã hận! Gã không cam tâm! Gã đường đường là Tội Ác Chi Thần! Gã làm sao lại thua thảm hại như vậy!

Gã thật sự không cam tâm, thế nhưng mà, người duy nhất gã không hận là Trần Phong.

Không có gì khác, ở trong mắt của gã, Trần Phong vẫn như cũ là một quân cờ đáng thương.

"Ha ha, ngươi cũng nên biết...ngươi giết ta, bọn hắc cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi..." Diệp cười khê.

Tạch... ! Gã có thể cảm giác được, lực lượng của mình đang bắt đầu suy giảm, khí quan trọng cơ thể đang dần dần trở nên cứng nhắc, đã mất đi nguồn bổ sung thần lực, thân thể vô địch của gã đang sụp đổ.

"Có lẽ, Sáng Thế Thần để lại hậu thủ là có thiện ý."

"Thế nhưng, trải qua thời gian quá lâu, đạo quang ảnh kia...ta có thể cảm giác được, đã tâm mênh mông của hắc." Diệp cười nói: "Ngươi sẽ chết, sau cùng hắc sẽ thống trị thế giới, mục tiêu của hắc, tuyệt đối là thống trị toàn bộ thế giới, bao quát cả nhân loại các ngươi!"

"Lực lượng thần linh cao giai của ngươi...còn thiếu rất nhiều." Trong mắt của Diệp tràn ngập sự thương hại.

Trần Phong: "..."

Những gì Diệp nói Trần Phong dĩ nhiên biết! Thế nhưng mà hắn không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể đem hai người này, xử lý từng người một!

"Giết người xong, ta tự nhiên sẽ đi tiêu diệt đạo quang ảnh." Trần Phong phát ra thanh âm lạnh lùng.

"Ha ha ha, có khả năng sao?" Diệp cười lớn: "Thực lực của hắn, không dưới ta, có lẽ, cũng có được những con át chủ bài mạnh mẽ như ta, người lấy cái gì mà đòi tiêu diệt hắn? Người có cơ hội hay không? !"

"Nếu như...nếu như không phải lần này cái bóng ra tay, bị ta tiêu diệt, người sẽ làm như thế nào để đả thương ta?" Diệp mỉa mai.

Thần linh cao giai? Mới vừa nãy gã đã dùng một kích diệt sạch! Nếu không phải bởi vì chém giết cùng với cái bóng, tiêu hao hết lá bài tẩy, Trần Phong làm sao có được cái cơ hội này? !

"Át chủ bài sao?" Trần Phong cũng không phản bác.

Đúng thế, Diệp có nhiều con át chủ bài đáng sợ như thế, chẳng lẽ đạo quang ảnh lại không có? Có lẽ...hắn cũng có không ít các con át chủ bài.

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, mặc dù hắn đã thiết lập thân phận cho đạo quang ảnh là do Sáng Thế Thần sáng tạo, thế nhưng chỉ có hắn rõ ràng, thân phận của đạo quang ảnh, hiện tại vẫn là một điều bí ẩn! Cái tên này đến cùng là ai? Hắn hoàn toàn không biết. Có lẽ...

Có lẽ sẽ có một ngày, vào thời điểm biết được thân phận của đạo quang ảnh, liền có thể biết được lá bài tẩy của hắn!

Về phần hiện tại sao...Trần Phong nhìn Diệp trước mắt, bỗng nhiên có một cái ý nghĩ.

Tạch... ! Thân thể của Diệp đã dần dần lạnh buốt, ý thức của Diệp đã bắt đầu trở nên mơ hồ.

Thế nhưng coi như là như thế, ánh mắt của gã vẫn kiên nghị như cũ, không hổ là thần linh cường đại nhất, ở trong nghịch cảnh như thế này, vẫn còn chưa triệt để chết đi!

...

"Ta sẽ chờ ngươi." Diệp giống như cười mà không phải cười nhìn Trần Phong nói: "Ở bên trong vực sâu vô tận."

Gã nếu đã thua, thì liền có thể tiếp nhận. Bất quá gã tuyệt đối sẽ không cho phép một con cò như Trần Phong tới đùa cợt gã.

"Ngươi sẽ không." Trần Phong bỗng nhiên cười nói: "Có một chuyện, ta một mực quên nói cho ngươi biết."

"Ừm?" Diệp nhìn chăm chú Trần Phong.

"Chưa từng có cái gì là đạo quang ảnh cùng với cái bóng, cũng không có cái gì là Sáng Thế Thần..." Trần Phong tiến đến bên tai của gã nhẹ giọng nói: "Hết thảy tất cả, cũng là kế hoạch được chế định để tiêu diệt ngươi, vì để tiêu hao hết những con át chủ bài của ngươi, còn địch nhân xuất hiện đều là do ngươi tưởng tượng ra..."

Thành công

"Làm sao có thể? !" Diệp làm sao có thể tin tưởng Trần Phong dễ dàng như thế.

"Người xem ở bên kia..."

"Hiện tại, người hãy tưởng tượng ra Sáng Thế Thần, nhìn xem sẽ phát sinh ra cái gì?" Trần Phong nói khẽ.

"Sáng Thế Thần..." Diệp theo bản năng làm theo lời mà Trần Phong nói, sau đó gã đã nhìn thấy, ở cái góc rẽ kia, vậy mà thật sự xuất hiện một đạo thân ảnh, thân ảnh của Sáng Thế Thần... !!!

Ý thức đang mơ hồ của Diệp trong nháy mắt trở nên tỉnh táo!

"Là người!" Hai mắt của gã tràn ngập tia máu.

Trần Phong! Lại là hắn! Tất cả những thứ này, lại là kế hoạch của hắn! Làm sao có thể? !

"Ta nói qua, ta sẽ trở lại." Trần Phong tự nhiên nói ra: "Từ một khắc người cướp đi thế giới loài người, ta cũng đã nói, ta nhất định sẽ trở lại, sẽ để cho người tận mắt nhìn thấy, ta sẽ đoạt lại thế giới nhân loại như thế nào..."

Oanh! Trong đầu óc của Diệp nổ vang, trong lòng tràn ngập sự không cam lòng.

Thua ở trong tay của Sáng Thế Thần? Gã có thể tiếp nhận.

Thế nhưng mà Trần Phong chỉ là một con kiến hôi, một nhân vật mà vào năm đó gã không thèm để ý, vậy mà...

"Người không nên nói cho ta biết." Diệp bỗng nhiên tỉnh táo trở lại.

"Cái gì?" Trần Phong sững sốt một chút.

"Bằng vào danh nghĩa của Tội Ác Chi Thần, ta nguyên rửa ngươi... trầm luân vĩnh viễn!" Giọng nói của Diệp bỗng nhiên trở nên hư ảo như có như không.

"Nguyên rửa của thần linh!" Đám thần linh ở chung quanh kinh sợ lùi lại.

Nguyên rửa của thần linh! Là một loại nguyên rửa dùng hết tất cả lực lượng, thậm chí là hết cả sinh mệnh lực, dùng để nguyên rửa địch nhân của mình, đây là một loại chú thuật phi thường đáng sợ!

Thực lực càng mạnh, nguyên rửa sẽ càng đáng sợ! Mà Diệp...

"Cho dù là ta đã mất đi hết cả!"

"Cho dù ta không có thần vị!"

"Nhưng lực lượng ta tích lũy trong mấy năm qua, đã đủ để khiến cho ngươi vạn kiếp bất phục!" Diệp cười lớn: "Nếu như là đạo quang ảnh và cái bóng, nếu thật sự là thủ bút của Sáng Thế Thần, ta sẽ thực sự không có cách nào, bởi vì Sáng Thế Thần so với ta có cấp bậc còn cao hơn, ta không có cách nào nguyên rửa!"

"Thế nhưng ngươi...Ha ha." Diệp điên cuồng nói: "Ngươi không nên nói cho ta biết chân tướng."

Oanh! Một đạo hắc quang xuyên phá chân trời, tràn vào trong cơ thể của Trần Phong.

"Kết thúc đi." Ánh mắt của Diệp trở nên bình thản.

Rốt cục...hết cả mọi chuyện xem như đã kết thúc. Cho dù là gã không thể sống lại được nữa, gã rốt cục cũng đã đem hết cả mọi thứ, đều vẽ thành một cái hình tròn viên mãn.

Chỉ có điều là, ngay vào thời khắc ý thức của gã trở nên mơ hồ, bên tai bỗng nhiên truyền đến giọng nói khẽ của Trần Phong: "Cám ơn."

Cám ơn cái gì? Diệp còn chưa kịp phản ứng, ý thức đã triệt để ngủ say, không bao giờ có thể tỉnh lại nữa.

Hưu! Hắc quang phun trào, nguyên rửa của Tội Ác Chi Thần sắp chết, là con át chủ bài cuối cùng của gã. Đạo hắc quang kinh người kia xuyên qua chân trời, ở bên trong hết thấy ánh mắt kinh hãi của thần linh, rơi xuống bên trên người của Trần Phong, tràn vào trong cơ thể của hắn, biến mất vô tung vô ảnh.

Đúng thế, là biến mất vô tung vô ảnh, cổ nguyên rửa nhìn như kinh khủng kia, lại không tạo một chút ảnh hưởng nào cho Trần Phong.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Không biết."

Những thần linh kia thất kinh, sự tình mà hôm nay nhìn thấy, quả thực đã làm cho bọn hắn bị sốc. Nhất là vào thời điểm Trần Phong bùng nổ đòn công kích cuối cùng xử lý Diệp! Trời ạ, đây chính là Diệp a!

Mà làm cho người ta hoảng sợ nhất chính là, cho đến lúc cuối cùng, Diệp trước khi chết, lấy mạng sống ra đánh đổi, hóa thành nguyên rửa oán độc, bùng nổ ra con át chủ bài kinh khủng nhất...ừm, nhưng lại không có một tác dụng nào!

Cổ hắc quang kỳ dị kia, lại không sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì cho Trần Phong.

Không, cũng không phải là không có ảnh hưởng, hết thấy thần linh trùng lớn con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, sau đó liền nhìn thấy, cổ hắc quang kỳ dị kia, tiến vào trong cơ thể của Trần Phong, Trần Phong bỗng nhiên lộ ra biểu lộ thoải mái dễ chịu.

Sau đó...

Oanh! Một cổ khí tức kinh người phóng lên tận trời.

Đây là...

"Thần linh cao giai!" Một vài vị thần linh la thất thanh.

Cao giai! Đây là dấu hiệu đột phá thần linh cao giai!

Cho nên nói...Trần Phong vậy mà nhân cơ hội này, đột phá tới giai đoạn thần linh cao giai rồi hay sao? Hết thấy thần linh ghen ngào.

Bọn hần biết, cái thời đại này, chỉ sợ là lại sẽ biến đổi.

Diệp chết rồi, hết thấy thần linh cao giai chết rồi, chỉ còn lưu lại một thần linh cao giai vừa mới đột phá, còn là Trần Phong có thực lực kinh khủng đáng sợ! Cái thế giới này...

Hết thấy thần linh run rẩy, càng không dám động dấy.

"Ha ha!" Trần Phong lộ ra vẻ mặt sáng khoái.

Rốt cục cũng đột phá, đương nhiên, người đột phá cũng không phải là Trần Phong, mà là nữ thần vận rủi! Nguyên bản bởi vì hần dồn hết tín ngưỡng cho nữ thần may mắn, nữ thần vận rủi tức thì bị trì hoãn, cho nên còn chưa kịp khôi phục lại giai đoạn thần linh cao giai, cũng còn tốt, Diệp trước khi chết, vẫn như cũ đưa ra một đại lễ lớn!

Nguyên rủa của thần linh? Không khác gì là món thuốc bổ lớn nhất cho nữ thần vận rủi! Cho nên...nữ thần vận rủi của chúng ta đã một đường khai hoàn ca, vọt thẳng vào giai đoạn thần linh cao giai!

Đến tận đây, Trần Phong mặc dù ở mặt ngoài, vẫn như cũ là thực lực thần linh sơ giai, thế nhưng trong cơ thể lại có được hai vị thần linh cao giai có thực lực không tầm thường!

Trần Phong đứng dậy, hần dùng ánh mắt chậm rãi quét qua trên người của đám thần linh. Đám thần linh ở trước mắt, mạnh nhất cũng bất quá chỉ là thần linh trung giai đỉnh phong, giờ phút này toàn bộ đều đang quỳ ở trước mặt của hần, ở cái thời đại này, chế độ đẳng cấp càng thêm thâm nghiêm.

"Bọn hần đang quỳ trước mặt mình..." Trần Phong lại có một chút hốt hoảng.

Nguyên lai...cái kế hoạch này lại thật sự thành công! Chính mình, vậy mà thật sự đạt tới mức độ này! Hần vậy mà đã thật sự tiêu diệt được Tội Ác Chi Thần, tiêu diệt Diệp, trở thành cường giả của cái thời đại này! Còn khiến

cho hết thấy thần linh cao giai vẫn lạc! Chính hấn...lại trở thành tồn tại cường đại nhất bên trong đám thần linh còn lại!

Bất quá...Trần Phong rất nhanh liền ổn định tâm tình của mình. Mặc dù trên lý luận, hấn đã là thần linh cường đại nhất, thế nhưng hấn rất rõ ràng, hấn sợ dĩ có thể đánh bại được Diệp, là bởi vì có vô số thần linh cao giai làm pháo hôi!

Là bởi vì Diệp hoảng hốt đối với Sáng Thế Thần!

Là bởi vì đạo quang ảnh hưởng bại câu thương cùng với Tội Ác Chi Thần!

Trước mắt, hấn nhất định phải ổn định cục diện. Một lần nữa chỉnh lý lại thực lực, tranh thủ tìm kiếm đạo quang ảnh rồi xử lý, đến lúc kia, hấn mới thật sự là tồn tại cường đại nhất ở cái thời đại này! Trở thành thần linh vô thượng!

"Đứng lên đi." Trần Phong đạm mạc nói.

"Vâng." Những thần linh kia đứng dậy.

"Chúng ta cần một chương không giả mới." Trần Phong từ tốn nói.

"Vâng, chúng ta nguyện ý đi theo ngài." Có rất nhiều thần linh không có một chút do dự nói ra.

"Những tín đồ kia..." Bọn hấn suy nghĩ một chút rồi nói: "Chúng ta nguyện ý giao nộp cho ngài."

Dạ Thần

Đây là chuyện nhất định phải làm, Trần Phong là ai? Đã có rất nhiều người nghe thấy cái tên này.

Nhất là, khi biết Trần Phong thuộc về thế giới nhân loại, những thần linh đã thu nạp tín đồ nhân loại giờ phút này đều cảm thấy lá gan run rẩy, ai cũng không muốn không hiểu vì sao lại chết đi!

"Không cần, các ngươi cứ giữ đi." Trần Phong lắc đầu: "Tín đồ cuối cùng cũng chỉ là tín đồ, cũng không phải là chuyện gì to tát, bọn hăn tự nguyện lựa chọn các ngươi, vậy thì cứ để cho bọn hăn tín ngưỡng là được rồi, không cần phải suy nghĩ quá nhiều."

"Cám ơn đại nhân." Hết thấy thần linh mừng như điên.

Bất quá, đúng vào lúc này, ở nơi xa, có một cái bóng xuất hiện.

"Lộ bộ." Trái tim của Trần Phong nhảy lộ bộ.

Cái bóng này...sẽ không phải là lại làm giả hoá thật rồi đó chứ? Cái bóng do Sáng Thế Thần lưu lại đã xuất hiện? Trong đáy lòng của Trần Phong run rẩy.

Cũng may, cái bóng kia rất nhanh liền xuất hiện ở trước mặt của hăn, lộ ra hình dáng, lại là một vị thần linh cao giai mà Trần Phong hết sức quen thuộc—— nữ thần rừng rậm!

"Thần linh cao giai?" Rất nhiều thần linh cảm thấy chấn động mãnh liệt.

Lại còn có một vị thần linh cao giai khác tồn tại? !

Ừm, cũng đúng, nữ thần rừng rậm giống như cũng không tham gia vây công Tội Ác Chi Thần.

"Nếu như là nàng..." Một vài vị thần linh vậy mà cảm thấy động tâm, đi đến trước mặt nữ thần rừng rậm nói: "Ta nguyện ý đi theo đại nhân."

Hiển nhiên, không phải là hết thấy thần linh đều ưa thích Trần Phong, nhất là thân phận nhân loại của Trần Phong, thực sự làm cho người ta rất kinh sợ.

Huông chi, cùng so sánh nữ thần rừng rậm với một thần linh mới tấn cấp như Trần Phong, thì nữ thần rừng rậm đã sống qua vô số năm, thậm chí là đã sống qua thời đại Thái Cổ này sẽ cường đại hơn rất nhiều.

Cho nên, có rất nhiều thần linh đã từ bỏ Trần Phong tại chỗ.

"Các ngươi vừa rồi giống như là mới thề thốt xong." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói, bọn gia hỏa này a...

Xoạt! Nữ thần rừng rậm chậm rãi đi tới, những thần linh kia đi theo sau lưng nữ thần rừng rậm, cũng không dám lên tiếng.

"Đã lâu không gặp." Trần Phong nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mắt, lần đầu tiên hai người gặp gỡ, chính là vào thời điểm nữ thần may mắn tử vong.

"Đúng vậy a, đôi vợ chồng trẻ các ngươi thật là biết cách chơi đùa." Nữ thần rừng rậm thăm thăm nói: "Các ngươi muốn chơi SM (bạo dâm, khổ dâm), ở nhà chơi với nhau sẽ không vui hơn sao? Tại sao phải lôi ta vào..."

Hiển nhiên, nàng ở trên người của Trần Phong thấy được lực lượng quen thuộc —— thần lực may mắn!

Trần Phong, vẫn như cũ ở cùng một chỗ với nữ thần may mắn, hơn nữa, loại quan hệ này dường như càng thân mật hơn. Nếu như thế, từng màn lúc trước kia lại là cái gì? Đang đùa giỡn với nàng có phải hay không?

"Nàng xác thực đã chết rồi." Trần Phong cười nói: "Nữ thần may mắn hiện tại, là Linh đã làm bạn với ta nhiều năm."

Nữ thần rừng rậm giống như có điều suy nghĩ, ý thức tách rời! Nàng cơ hồ lập tức nắm được điểm mấu chốt của sự tình.

Tốt cho một cái Trần Phong! Năm đó chính là như vậy cho nên mới tính toán nàng hay sao? Nàng lắc đầu.

Luận thực lực, nàng tự nhiên mạnh mẽ hơn so với Trần Phong, bất luận là lúc trước hay là hiện tại, đừng nhìn thấy Trần Phong có thể xử lý Diệp, thế nhưng nữ thần rừng rậm lại rất rõ ràng, lực lượng của Trần Phong cũng không tính là quá mạnh mẽ.

Bất quá...lần đầu tiên hai người gặp gỡ, Trần Phong chỉ là một kẻ nhân loại! Mà bây giờ...đây là tiềm lực của tinh anh nhân loại hay sao?

Hoặc nói là, tên gia hỏa Trần Phong này, căn bản không thể tính toán theo lẽ thường?

"Hi vọng ngươi có thể đạt thành mục tiêu." Nữ thần rừng rậm thở dài một tiếng, lặng yên rời đi, nàng không muốn xen lẫn vào sự tình của Trần Phong, cũng không muốn cạnh tranh cùng với hắn, cho nên nhẹ nhàng lướt đi, vẫn như cũ làm một thần linh cao giai không hỏi thế sự.

Cũng chính vì vậy, nàng mới có thể lần lượt còn sống sót.

"Đa tạ." Trần Phong trầm ổn đáp lời.

Mà những thần linh tạm thời thay đổi đội hình lựa chọn nữ thần rừng rậm thì lại lộ ra vẻ mặt phát mộng, trời ạ...nguyên lai là hai vị này lại nhận biết nhau? ! Nghe ý tứ nói chuyện của hai vị này, còn cùng nhau chơi qua cái trò chơi gì gọi là SM? !

? ? ? Những thần linh kia hoàn toàn sụp đổ, nếu sớm biết như vậy, bọn hắn còn chia phe ra để làm gì! Cạn lời, còn tưởng rằng nữ thần rừng rậm đi ra là để tranh đoạt quyền hành!

"Như vậy..." Bọn hắn nhìn Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh lùng trước mắt, cảm giác được có một chút tê dại da đầu.

"Các ngươi hãy giao tín đồ ra đi." Trần Phong đạm mạc nói.

"Vâng." Những thần linh kia mặc dù cảm thấy đau lòng, cũng xem như nhẹ nhàng thở ra một hơi, ít nhất là còn lưu lại được cái mạng. Mà những thần

linh vẫn kiên định đứng bên cạnh Trần Phong thì lại có một chút đắc ý, hiển nhiên đã cảm thấy mình làm ra lựa chọn chính xác nhất.

Trần Phong cũng không để ý tới bọn hắn, mà ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Mặc dù hắn đã trở thành đại nhân trong miệng của đám thần linh này, mặc dù hắn đã trở thành tồn tại cường đại nhất trên mảnh đất này, thế nhưng hắn vẫn y nguyên biết đối thủ của mình là ai!

Chính là nhân vật đáng sợ ở bên ngoài bầu trời kia! Người, đến cùng là ai? !

Dưới bầu trời đêm, Trần Phong bước ra một bước.

Tín ngưỡng lực vô cùng vô tận cũng hiện ra vào thời khắc này, mà cũng vào lúc này, những thần linh kia mới biết được, nguyên lai hơn phân nửa tín đồ biến mất ở thế giới loài người, vậy mà lại toàn bộ nằm ở trong tay của Trần Phong!

Trên mặt của bọn hắn đều là vẻ đắc dĩ, khó trách vì sao bọn hắn không tìm thấy căn nguyên. Trần Phong chính là người đầu tiên bị đá ra khỏi những người bị tình nghi! Không hổ là Trần Phong đại nhân!

Oanh! Trần Phong bước ra từng bước một, tín ngưỡng lực vô cùng vô tận điên cuồng tuôn ra.

Số lượng tín đồ mà Trần Phong tự mình thu nạp, cùng với tín đồ của các thần linh cao giai đã chết và tín đồ của các thần linh vừa nảy lựa chọn đi theo phe nữ thần rừng rậm vừa mới giao ra! Sau cùng, Trần Phong vậy mà lại độc chiếm 8/10 tín đồ của thế giới loài người!

Cực kỳ khủng bố! Hết thảy thần linh nhìn thấy cảnh này đều cảm thấy khiếp sợ không thôi.

Cái số lượng tín đồ này...đây chính là ngàn tỉ sinh linh a!

"Hưu!" Một đạo hắc quang tuôn ra, một vị thần linh, lại vào lúc này bỗng nhiên lao ra tập kích.

"Cẩn thận." Mọi người kinh hô.

Nhưng mà vị thần linh kia đã giết tới trước mặt Trần Phong.

"Là hần." Đám thần linh cảm thấy sợ hãi.

Vị thần linh này là Dạ Thần, đã đạt tới giai đoạn thần linh trung giai đỉnh phong, chỉ còn cách một bước so với thần linh cao giai, đã từng vô số lần có ý đồ trở thành thần linh cao giai, nhưng đều thất bại, bất quá cũng bởi vì chuyện này nên thực lực của hần mới trở nên cực kì khủng bố.

Hần là một vị thần linh tiếp cận gần nhất với thần linh cao giai!

"Hừ!" Dạ Thần phát động khiêu chiến với Trần Phong.

Không thể lay động

Thần linh cao giai? Hải hươc, hần mặc dù không phải là thần linh cao giai, thế nhưng dùng thực lực hôm nay của hần, coi như là thần linh cao giai, hần cũng có thể ám sát! Hần căn bản không sợ bất luận một vị thần linh nào!

Ngoại trừ...Diệp! Lúc trước Diệp còn tại vị thì không tính, bây giờ nếu Diệp đã chết rồi, một tên Trần Phong mới tấn cấp lại muốn làm chương khổng giả? Thật là hải hươc!

Cho nên, hần một mực chờ đợi, chờ đợi một cái cơ hội. Huống chi, Trần Phong sở hữu ngàn tỉ tín đồ, đã làm cho trong lòng của hần tràn đầy sự ghen ghét, nhiều tín đồ như vậy, nếu như đem cho hần, không phải là hần đã sớm đột phá hay sao? Nếu như...

Hần cảm thấy động tâm, cho nên vào thời khắc này, hần liền động thủ không có một chút do dự nào.

Hưu! Đạo hắc quang kia đâm xuyên chân trời, cơ hồ nháy mắt đã đến trước mặt Trần Phong.

"Không tốt."

"Chỉ sợ là sẽ có sự tình xảy ra."

"Đáng chết, Trần Phong đại nhân chỉ vừa mới đột phá thần linh cao giai."

"Đáng hận."

Có rất nhiều thần linh tràn ngập sự lo lắng, đây chính là những thần linh vào lúc ban đầu đã lựa chọn đi theo Trần Phong, bọn hần tin tưởng vào tiềm lực của cùng với phong cách của Trần Phong, chưa từng nghĩ tới, vừa mới bắt đầu liền xảy ra chuyện.

Mà ngoại trừ những thần linh này, các thần linh khác thì lại tỏ ra vẻ thờ ơ lạnh nhạt.

"Nếu như là Dạ thần...có lẽ sẽ có cơ hội."

"Đúng vậy a, hắc vốn đã tiếp cận rất gần với thần linh cao giai, nếu như đánh lén trúng, thực lực sẽ được tăng cường trọn vẹn lên mấy lần! Lại thêm việc Trần Phong chỉ mới vừa vận đột phá..."

"Ha ha."

Có rất nhiều thần linh đều xem náo nhiệt.

Có một số thần linh muốn trợ giúp Trần Phong, thế nhưng thực sự là không kịp.

Có một số thần linh có thể giúp Trần Phong, thế nhưng bọn hắc không muốn ra tay, cho nên, ở dưới con mắt của mọi người, Dạ thần hóa thành một vệt hắc quang, bắn thẳng về phía Trần Phong.

Nhưng mà, ngoài ý liệu là, trên mặt của Trần Phong lại không có một chút biểu lộ nào. Nhìn Dạ thần hóa thành một vệt hắc quang kinh thiên phóng thẳng về phía mình, Trần Phong chỉ lạnh lùng nhìn lại, hai con mắt của hắc, vào lúc này lại bắn ra hào quang làm cho người ta phải sợ hãi!

Một đạo ánh sáng chói mắt mang theo thần lực cao giai tuôn ra, tràn ngập huyền ảo cùng với huyền bí!

Một đạo hắc ám mang theo thần lực cao giai mênh mông, tràn ngập âm lãnh cùng với hắc ám!

Một sáng một tối, trong hai con ngươi của Trần Phong lấp lánh hào quang.

Dạ thần hóa thành một vệt hắc quang phóng thẳng vào Trần Phong, ở dưới hai đạo ánh sáng một sáng một tối, hóa thành vô số bụi bặm, mang theo vẻ mặt sợ hãi biến thành tro bụi.

Xoạt! Bụi mù thổi qua bên người của Trần Phong.

Dạ thần, biến mất vô tung vô ảnh.

Oanh! Hết thấy thần linh cảm thấy chấn động mãnh liệt.

Mặc dù có một vài thần linh đoán được, Dạ thần có thể không phải là đối thủ của Trần Phong, thế nhưng...bọn hấn dù như thế nào cũng không nghĩ ra được, lại là cái kết quả này!

Hai con người của Trần Phong...lực lượng mà vừa rồi hấn mới thể hiện ra...hết thấy thần linh chột nuốt một ngụm nước bọt, nguyên lai, đây mới là lực lượng của Trần Phong hay sao?

"Còn có ai muốn khiêu chiến nữa hay không?" Trần Phong đạm mạc hỏi.

Hết thấy thần linh đều cảm thấy ớn lạnh, không một ai dám mở miệng.

"Rất tốt, vậy thì cứ như vậy đi." Trần Phong đứng dậy, tín ngưỡng vô cùng vô tận vờn quanh.

Hết thấy thần linh cung kính chờ Trần Phong rời đi, bọn hấn đã rõ ràng, qua một trận chiến này, sẽ không có bất kỳ một thần linh nào dám khiêu chiến uy nghiêm của Trần Phong nữa! Cũng không có bất kỳ một thần linh nào có thể ngăn cản được bước chân của Trần Phong! Có được ngàn tỉ tín đồ, tốc độ tăng cường thực lực của Trần Phong, sẽ dùng một loại tốc độ làm cho người ta kinh sợ bắt đầu tăng lên! Địa vị của hấn, đã không thể lay động!

Trần Phong, đã trở thành Thần Vương mới, mảnh đất đại thần kỳ này, đã trải qua thời đại của Sáng Thế Thần, sau đó là thời đại vô thần, tiếp theo là thời đại của Diệt, rốt cục cũng nghênh đón thời đại của Trần Phong!

Ngày kế tiếp, liên tin tức quan tới một trận chiến này được truyền đi khắp toàn bộ thế giới, tất cả nhân loại cuồng hoan, tín đồ của Trần Phong, vậy mà lại một lần nữa điên cuồng tăng trưởng.

Trên mảnh đất đại thần kỳ này, thế giới loài người đã triệt để dung hợp với cái thời đại này, khiến cho cái thời đại này, trở thành một cái thời đại có nhiều sinh linh nhất từ trước tới nay, cũng là một cái thời đại hoàn chỉnh nhất!

Trần Phong chương không thể giới, những thần linh đã thần phục hấn, thì lại chương quản riêng một khu vực của riêng mình.

Đương nhiên, mảnh đất màu mỡ mà nhân loại đang ở, sẽ không có bất kỳ một thần linh nào dám làm loạn, toàn bộ thế giới, dùng một tốc độ nhanh nhất, tiến vào quỹ đạo vận chuyển bình thường, nghênh đón thời kì phát triển phồn vinh nhất.

Không chỉ có một mình Trần Phong, mà cơ hồ là hết thầy tín đồ của các thần linh, đều đang điên cuồng tăng vọt! Hết thầy thần linh, đều đang tăng lên điên cuồng!

Nghe nói, chỉ vẻn vẹn trong mấy ngày, liền có một ít thần linh trung giai trở thành thần linh cao giai ! Bất quá, mặc dù là như thế, bọn hắn cũng không dám đi khiêu chiến uy nghiêm của Trần Phong! Bởi vì bọn hắn khi dễ tay lên ngực tự hỏi...coi như bằng vào thực lực ngày hôm nay, cũng tránh không thoát được đòn tập kích của Dạ thần!

Mà Trần Phong...thì lại có thể bỏ qua công kích của Dạ Thần! Trong hai con người của hắn bắn ra hai cỗ lực lượng cao cấp hoàn toàn khác biệt, cho đến nay vẫn khiến cho người ta cảm thấy run sợ, hướng chi, còn có một cái vấn đề thực tế hơn... Bọn hắn chỉ cần một chút tín đồ này liền bước vào giai đoạn thần linh cao giai, Trần Phong có cả ngàn tỉ tín đồ thì sao? Ở dưới cái cơ sở này, Trần Phong sẽ mạnh hơn bao nhiêu?

Bọn hắn nghĩ cũng không dám nghĩ, cho nên, căn bản là không có vị thần linh ngu xuẩn nào tới khiêu chiến Trần Phong.

Đây là thời đại của Trần Phong, không thể lay động.

Thú vị nhất là, bởi vì sự tồn tại của Trần Phong, thân phận của nhân loại lại trở nên đặc thù, ai cũng biết, nhân loại có thân phận tôn quý, thậm chí có rất nhiều sinh linh, đều lựa chọn dung nhập vào xã hội loài người. Vô luận là sinh linh ở thời đại gen, hay là sinh linh hiện tại.

Thậm chí...là cả thần linh cao cao tại thượng.

Thế giới loài người liền trở nên phong phú và tràn ngập màu sắc.

Vì thế, ngay cả công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo đều tới tham gia náo nhiệt, nghiên cứu ra đủ loại vòng đeo cho những sinh linh khác, thậm chí

còn có vòng đeo cổ tay cung cấp riêng cho thần linh! Khiến cho đám nhà quê này kinh ngạc như gặp người nhà trời.

Hiển nhiên, bọn hắn cũng không nghĩ tới, nguyên lai không cần tiêu hao thần lực, cũng có thể nhẹ nhõm truyền tin tức đi, còn có thể quản lý hệ thống sức mạnh của bản thân.

Đến tận đây, toàn bộ thế giới liền tiến vào tiết tấu phát triển cao tốc. Toàn bộ thế giới, thực lực của tất cả mọi người, đều đang nhanh chóng tăng lên, nếu như có thể một mực tiếp tục như vậy, Trần Phong có lẽ sẽ chính thức có được thực lực giống như Diệp!

Chỗ sơ suất

Chỉ có điều là, thật sự sẽ có thời gian hay sao?

Tại Gen Công Hội.

Trần Phong bình tĩnh đọc những báo cáo mới nhất, mặc dù đã trở thành thần linh, cho dù Tội Ác Chi Thần có một cái cung điện xa hoa ở trong mây xanh, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn ưa thích thế giới loài người.

"Đạo quang ảnh kia, vẫn chưa có tin tức hay sao?" Trần Phong thở dài.

"Ừm." Tần Hải buông tay nói: "Kể từ khi đạo quang ảnh đánh một trận xong cùng với Diệp liên không tìm thấy được, ngay cả thần lực may mắn của ngươi cũng tìm không thấy hay sao?"

"Tìm không thấy." Trần Phong cũng cảm thấy hết sức đau đầu.

Tên kia có thực lực quá mạnh, mạnh đến mức mà thần lực may mắn cũng không có tác dụng! Cũng không phải là không có tác dụng, có thể là tên kia có một loại phương pháp nào đó có thể che giấu sự tồn tại của mình!

Trần Phong căn bản là không bắt được tọa độ của đạo quang ảnh.

Đạo quang ảnh...hắn đến cùng là ai?

"Ở thời đại Thái Cổ có vị thần linh này hay sao?" Trần Phong hết sức nghi hoặc.

"Nữ thần rừng rậm ngược lại cũng không biết." Tần Hải buông tay.

"Nữ thần vận rủi cũng chưa từng nghe qua nhân vật này." Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

Một tồn tại thần bí mà ngay cả những vị thần linh từ thời đại Thái Cổ đều không biết, đến cùng sẽ là ai? Trần Phong không biết.

Không lẽ lại chính là đồ vật do Sáng Thế Thần lưu lại? Hi vọng là không phải.

Trần Phong cũng không hy vọng là lại có thêm một câu chuyện xưa do hắn biên soạn ra lại biến thành sự thật, như thế cũng quá dọa người.

"Há đúng rồi, người không phải đã nói là người đã quên một số thứ gì đó hay sao?" Tần Hải bỗng nhiên nói: "Có thể hay không là có quan hệ cùng với tên gia hỏa này."

"Đúng vậy." Trần Phong gật đầu nói: "Thực lực trước kia của ta quá yếu, cho nên không phát giác ra, chờ sau khi nắm giữ thần lực, thì đã có thể cảm giác được sự tồn tại của cỗ lực lượng kia, về phần hiện tại..."

"Nếu như hắn còn dám gạt bỏ trí nhớ của ta, nhất định sẽ bị ta phát hiện!" Trần Phong khẳng định.

"Ừm." Tần Hải cũng đồng ý.

Bây giờ ở dưới điều kiện thực lực của nhân loại trên toàn thế giới đột nhiên tăng mạnh, tín ngưỡng cũng càng ngày càng mạnh, thần lực của Trần Phong tự nhiên cũng đã đạt đến giai đoạn thần linh cao giai! Nếu như tên kia dám xuất hiện, tất nhiên sẽ bại lộ chính mình.

"Bảo bọn hắn tăng tốc tiến độ." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Nhất định phải nhanh chóng tìm được hắn!"

"Tại sao lại muốn nhanh chóng tìm ra hắn?" Tần Hải có một chút kỳ quái.

Phải biết rằng, thực lực của đạo quang ảnh kia cũng không tầm thường a! Lúc trước Diệp trọng thương đã có thể bộc phát ra thực lực kinh người như vậy, như vậy đạo quang ảnh thì sao?

Hiện tại tìm ra hắn, chưa chắc đã là chuyện tốt.

Coi như hiện tại tìm không thấy tên kia thì lại như thế nào? Bất quá là hắn đã trốn đi khỏi phục thương thể mà thôi, dùng tốc độ tăng cường thực lực của Trần Phong bây giờ, chờ đến ngày đạo quang ảnh khôi phục lại thương

thế, có lẽ Trần Phong đã sớm có được thực lực giống như Diệp! Đến lúc đó...ai giết ai còn không biết đâu!

"Thời gian, đối với chúng ta mà nói là chuyện tốt." Tàn Hải hết sức xác định.

Đạo quang ảnh, chung quy vẫn là một tồn tại không thể xem thường.

"Ta biết, thế nhưng chính là bởi vì như thế, ta mới biết được hắc khủng bố đến mức nào." Trần Phong nghiêm túc nói: "Coi như hiện tại tìm thấy hắc, liệu một lần lưỡng bại câu thương, thậm chí là đồng quy vu tận ta đều không để ý, thế nhưng hắc cứ biến mất như bây giờ..."

"Hắc không phải một mạng phu."

"Nếu như hắc thật sự không có hậu thủ, vào thời điểm ta đánh bại Diệp, hắc sẽ xuất hiện. Bởi vì lúc đó, là thời điểm ta yếu nhất, thế nhưng mà hắc không xuất hiện."

"Coi như ngày đầu tiên không nhận được tin tức, ngày thứ hai cũng nên xuất hiện."

"Hắc vẫn không xuất hiện."

"Ta trở nên mạnh mẽ từng ngày, hắc ngược lại đã mất đi tin tức, cái tên này, đến cùng đang làm cái gì? Hắc lại muốn làm cái gì? Ta không biết, không có người nào biết rõ!"

Vẻ mặt của Tàn Hải cũng biến thành ngưng trọng.

Đúng vậy a, cái tên kia...đến cùng đang làm cái gì? !

Trong vũ trụ, toà vương toạ to lớn như ẩn như hiện, đạo quang ảnh ngồi ở phía trên vương toạ, rơi vào trong sự trầm mặc, từ lần trước sau khi trở về, hắc vẫn lộ ra cái biểu tình này, không biết đang suy tư cái gì, mãi đến khi...Diệp chết đi.

"Người đã bại." Tiểu cô nương rót một ly cà phê cho hắn, trên khóe miệng lộ ra một nụ cười.

"Thật sao?" Hắn nhẹ giọng thở dài, hắn quét ánh mắt nhìn về viên tinh cầu trước mắt, ở nơi đó, khí tức thuộc về Diệp đã biến mất, có một cỗ khí tức khác loại, tràn ngập một loại tốc độ khủng khiếp lan tràn ra toàn bộ hành tinh.

Đó là... khí tức đặc thù thuộc về Trần Phong.

"Trần Phong..." Hắn nhớ kỹ cái tên này.

Nguyên trong kế hoạch, Trần Phong vốn là đã chết trong lần này, hắn bố cục lâu như vậy, chính là vì đánh một trận với Tội Ác Chi Thần, chưa từng nghĩ tới, sau khi Diệp xảy ra chuyện, người leo lên thần vị, lại là Trần Phong vốn đã chết!

Bắt đầu từ lúc đó, kế hoạch liền xảy ra vấn đề. Sau đó, hắn quyết chiến chung cục cùng với Diệp, dựa theo dự đoán của hắn, hắn vốn có thể xử lý được Diệp, thực lực tăng lên nhiều, sau cùng sẽ thống trị toàn bộ thế giới, thế nhưng...chẳng biết tại sao, hắn lại lưỡng bại câu thương cùng với Diệp.

Rất kỳ quái, cũng hết sức huyền ảo, bởi vì Diệp mất đi thần vị, thực lực đại giảm vốn sẽ không thể mạnh mẽ như thế.

"Là do ta đã đánh giá thấp Diệp hay sao?" Hắn có chút không hiểu thấu, bất quá, không quan trọng.

"Mặc dù xuất hiện một chút chỗ sơ suất...mặc dù hoàn toàn không giống cùng với trong kế hoạch..."

"Bất quá..." Hắn bỗng nhiên cười cười, nói: "Đại phương hướng cuối cùng cũng không có sai lầm, Diệp chết rồi, nhân loại được cứu, đây vốn là một bộ phận trong kế hoạch của ta...mặc dù Trần Phong còn sống."

"Mặc dù..." Hắn nhìn thân thể của mình nói: "Ta đã bị thương một chút."

Tiểu cô nương liếc mắt nhìn hắn, chỉ cười cười, đâu chỉ bị thương một chút? Hắn sau khi chiến đấu cùng với Diệp, thương thế nhận phải quả thực là vô

cùng thâm thẳm.

"Thế nhưng." Hắc bổng nhiên nói: "Chuyện này cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch chung cục của ta!"

Hắc nói rất chân thành, cũng rất cố chấp.

"Ha ha." Tiểu cô nương chỉ cười cười, nàng biết kế hoạch của hắc, nhất là ở đây, nàng có thể tùy tiện thấy mỗi một cái bố cục của hắc, biết mỗi một cái năng lực của hắc...

Cái kế hoạch nguyên bản hoàn mỹ vô khuyết kia, đã xuất hiện chỗ sơ suất lớn nhất. Chỉ có điều là hắc lại không nguyện ý thừa nhận.

"Ta biết ngươi muốn nói cái gì." Hắc liếc mắt nhìn tiểu cô nương nói: "Thế nhưng, phần thắng sẽ không như dự tính của ngươi."

Xoạt! Hắc vung bàn tay lên hư không, vô số lưu quang lóe lên trước mắt.

Thân ảnh của hắc, thân ảnh của Trần Phong, thân ảnh của tiểu cô nương bên người, thân ảnh của thần linh trên viên tinh cầu kia, tín đồ nhân loại, thủ đoạn của hắc, hết thảy tất cả...

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh, hết thảy tất cả mọi thứ, đều vận chuyển dựa theo ý nghĩ của hắc.

Một lần.

Hai lần.

Ba lần.

Mười lần...

Trăm lần...

...

99 %

Sau cùng, ở phía trên xuất hiện một con số kinh người, 99%!

Đúng thế, là chín mươi chín phần trăm.

Lúc trước, cho dù hấn thôi diễn như thế nào, vô luận làm như thế nào, đều là một trăm phần trăm, trước mắt của hấn đều có vô số con đường có thể đi, có vô số kế hoạch...vô luận làm như thế nào, hấn đều có thể thành công một cách hoàn mỹ! Bởi vì hấn đủ mạnh.

Thế nhưng hiện tại...hết thảy dường như cũng đã thay đổi. Mặc dù, chỉ có 1% sự thay đổi! Thế nhưng, chỉ cần có 1 % tồn tại này, đã nói rằng là hấn có 1% khả năng thất bại! Đây là chuyện mà hấn tuyệt đối không thể tha thứ, cho nên, hấn nhất định phải giết chết Trần Phong!

"Ta không tin." Hấn đứng dậy.

Xoạt! Thôi diễn lại một lần nữa được mở ra, chỉ có điều là, khác biệt so với lần trước chính là, lần này hấn đã tăng thêm một năng lực mới.

Ô...ô...n...g —— Một chút chấn động toả ra, hấn lạnh lùng nói: "Quảng sáng may mắn, mở ra!"

Oanh! Thần lực may mắn mạnh mẽ phun trào, thâm thấu đến các ngõ ngách trong kế hoạch.

"Lần này, dù sao cũng nên thành công rồi chứ...?" Hấn nhẹ nhàng nói ra.

Nhưng mà, một câu nói còn chưa dứt, hấn đã thấy con số 99% xuất hiện! Vẫn như cũ là cái con số kia!

"Làm sao có thể?" Hấn chau mày, tỷ lệ 1% thất bại kia, y nguyên vẫn còn tồn tại! Cho dù là thần lực may mắn vô địch, cũng không có cách nào gạt bỏ một phần trăm kia!

"Đến cùng là bởi vì cái gì?" Hấn không biết.

Bất quá...hấn trầm tư rất lâu, bỗng nhiên cười.

Hấn nhớ rất kỹ, vào lúc ban đầu, vào thời điểm hấn vừa mới bắt đầu tăng cường thực lực, cho dù là chỉ có 30% thành công, hấn cũng đều dám liều, cũng đều dám chiến đấu! Dùng sự tự tin và nghị lực vô tận của chính mình, đem 30% tỷ lệ biến thành sự thành công!

Đây là tự tin thuộc về hấn! Mà bây giờ thì sao? Chín mươi chín phần trăm thành công a! Cơ hồ có thể nói là thành công trăm phần trăm!

Vèn vèn chỉ có một phần trăm sẽ thất bại, chính mình như vậy mà lại chột dạ? ! Vì cái gì?

Ừm, là bởi vì chính mình đã thấy con số 100% này quá lâu rồi hay sao...quá lâu...đã quá lâu rồi không nhìn thấy những con số khác.

Cho nên, hấn mới có thể cảm thấy hoảng hốt, thế nhưng trên thực tế, phần thắng của hấn, lại là chín mươi chín phần trăm, cho dù thân thể của hấn bây giờ đang bị thương, bởi vì Trần Phong quá yếu, bởi vì Trần Phong cuối cùng cũng chỉ là một vị thần linh phổ thông!

Đương nhiên, chuyện này còn có một cái tiền đề: "Phải ra tay vào thời cơ thích hợp."

Trần Phong đang tăng cường thực lực với tốc độ cao, hấn rất rõ ràng, hoặc nói là, đối với thế giới loài người, hấn đã quá quen thuộc, tin ngưỡng do những người kia cung cấp, tuyệt đối sẽ vượt quá sự tưởng tượng.

Cho nên, hấn nhất định phải ở trong quá trình khôi phục thương thể của mình và quá trình tăng cường thực lực của Trần Phong, lựa chọn một điểm thăng bằng.

Cái điểm thăng bằng kia, chính là thời điểm hấn sẽ xuất thủ.

Cho nên, hấn quan sát thế giới loài người đang phát triển với tốc độ cao, quan sát nhân loại không ngừng tăng cường thực lực, trong lúc này, hấn

cũng chỉ cần vền vẹn thông qua con đường của chính mình, gửi đi một cái chỉ thị cho thể lực của hắn ở trên cái tinh cầu kia. Chỉ thế mà thôi.

"Người cứ nhìn đi, ta sẽ thành công." Hắn rút cục cũng khôi phục lại sự tự tin, nhìn về phía tiểu cô nương kia nói: "Mà cô...sẽ trở thành người phát ngôn của ta! Sẽ trở thành sứ giả của ta! Dĩ nhiên có một điều kiện tiên quyết là, cô phải trở thành thần linh."

Ở bên trong kế hoạch nguyên bản của hắn, chính là làm cho tiểu cô nương này trở thành thần linh! Tiểu cô nương trở thành thần linh, sẽ vì hắn kính dâng ra lực lượng của mình, hắn sẽ chân chính trở thành tồn tại vô thượng!

Chỉ có điều là, Trần Phong quật khởi quá nhanh, khiến cho hắn không thể không tạm thời gác lại cái kế hoạch này. Thời gian, không khớp.

"Thân thể của cô, được thành hình ở trong thời gian gấp khúc."

" Cô có được tiềm chất trở thành thần linh."

"Hơn nữa...còn chưa bao giờ xuất hiện qua, Thời Gian Chi Thần!"

"Cô cũng đã biết, trong lòng của ta, tiềm lực của cô, thậm chí còn vượt qua cả Sáng Thế Thần cùng với Tội Ác Chi Thần, thậm chí là siêu việt cả chính ta! Cho nên, ta cần cô trở thành thần linh!"

Hắn trầm giọng nói.

"Sẽ kịp hay sao?" Tiểu cô nương nhìn về phía cái tinh cầu kia nói: "Thực lực của Trần Phong, thế nhưng đang tăng trưởng với tốc độ rất cao, người sẽ có thể chờ được đến lúc ta trở thành thần linh hay sao?"

Ở bên trong kế hoạch nguyên bản của hắn, vào một khắc tiểu cô nương trở thành thần linh, cũng là thời khắc mà hắn chương không thể giới.

Chỉ có điều là...khoảng thời gian này có chút dài đằng dặc. Đây là chuyện không có cách nào khác, muốn trở thành Thời Gian Chi Thần, thì tiểu cô nương cần phải có thời gian để cảm ngộ, đây là một quá trình nhất định phải trải qua...đối với hắn mà nói, cũng không là cái gì.

Hắn đã chờ đợi qua vô số năm, hắn căn bản không quan tâm tới vài năm thời gian này. Bởi vì cho dù tiểu cô nương không nguyện ý, thân thể của nàng cũng sẽ tự động cảm ngộ thông qua thời gian, chỉ có điều là, hiện tại, thời gian bỗng nhiên trở nên rất thiếu thốn.

Nếu như... chờ đến thời điểm tiểu cô nương nắm giữ được thần lực thời gian, một năm nữa, hoặc là hai năm nữa? Hắn sẽ đợi được hay sao?

Đến lúc đó, Trần Phong sẽ mạnh đến mức nào? ! Không có người nào biết rõ!

Tội Ác Chi Thần dùng mười hai năm đều không thể chân chính nắm giữ thế giới loài người, mặc dù là gã đã sắp thành công, mà Trần Phong, lại có thể chân chính thu hoạch gần hết tín ngưỡng của thế giới loài người! Cổ tín ngưỡng kia, tuyệt đối là rất kinh khủng!

Cho nên, hắn sẽ không đợi được, cái xác suất thành công 99% này, nếu như theo thời gian trôi qua, chỉ sợ sẽ còn giảm xuống. Cho nên, hắn nhất định phải ra tay rồi.

"Kế hoạch sẽ được thay đổi, chờ ta tiêu diệt Trần Phong xong, trở thành thần linh...ta sẽ chậm rãi chờ đợi cô trở thành thần linh."

Xoạt! Hắn đứng dậy, thân ảnh nhìn qua vẫn vô cùng thông dong.

Tại Gen Công Hội.

Trần Phong yên lặng nghe cấp dưới báo cáo.

"Trước mắt, cục diện đã khôi phục lại sự ổn định."

"Ở dưới sự hiệp trợ của các sứ đồ và thần linh, toàn bộ lực lượng đặc thù của thời đại thần linh đều đã được ổn định, ở dưới sự duy trì của công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, cơ hồ là những chỗ có thể sinh mệnh, ừm...bao hàm cả thần linh, đều mang theo vòng đeo tay đặc chế, hết thảy thể sinh mệnh, đều ở dưới sự theo dõi của chúng ta, cam đoan an toàn, đáng tin..."

"Một vài vị thần linh đưa ra kháng nghị, chúng ta đã dùng danh nghĩa của ngài...ngài xem đi."

Xoạt! Một tấm bản đồ ánh sáng xuất hiện, ở phía trên bản đồ, biểu hiện toàn bộ sinh linh trên tinh cầu.

Hết thấy thần linh, đều được dùng tiêu chí đặc thù để biểu hiện, từ tiểu thần linh, cho đến thần linh cao giai, từng cái phương diện, cái gì cần có đều có, còn có đủ loại sứ đồ, người Cộng Minh...đây là bản đồ phân bố của toàn bộ sinh linh.

Gen Công Hội có lẽ không có đủ thực lực cường đại, thế nhưng bọn hắn lại có thể xây dựng một hệ thống giám sát hoàn mỹ nhất.

Gạt bỏ trí nhớ

"Đây là kế hoạch do Gen Công Hội chúng ta, tổ chức nghiên cứu khoa học cùng với công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo liên hợp thúc đẩy."

"Chúng ta cũng không có thực lực đối kháng với thần linh."

"Thế nhưng...chúng ta cần phải biết là bọn hần không gây chuyện."

"Dĩ nhiên, vì để cho bọn hần dễ dàng tiếp nhận hơn, ở bên trên vòng đeo cổ tay của bọn hần, chúng ta đã cấp cho quyền hạn tốt hơn, vô luận là thông tin hay là internet."

"Đây là hệ thống phân chia thực lực trước mắt trên toàn bộ thế giới."

Bộ trưởng bộ giám sát báo cáo mọi thứ cho Trần Phong.

"Sau đó...chính là tiến trình tăng trưởng thực lực." Người phát ngôn của Hiệp hội chế tác Gen cũng mở miệng vào thời điểm này: "Bằng vào được thảo đặc thù ở cái thời đại này, cùng với sự giúp đỡ của các thần linh tinh thông được thảo, chúng ta đã thu được thành công nghiên cứu cao cấp hơn."

"Thuốc thử gen thu hoạch được sự tăng trưởng toàn diện, đối với hết thầy sinh linh phía dưới thần linh đều có hiệu quả! Thậm chí...là cả sứ đồ!"

"Dĩ nhiên, những thứ này hiện tại không có tác dụng đối với thần linh, bất quá chúng ta tin tưởng, theo sự tiến bộ của thuật chế tác gen, vào một ngày nào đó, chúng ta cũng sẽ nghiên cứu ra thuốc thử gen có hiệu quả đối với thần linh!"

"Ít nói nhảm đi."

Có người cắt ngang hần.

"Được rồi." Người phát ngôn của Hiệp hội chế tác Gen nhún nhún vai nói: "Đó chỉ là kế hoạch của chúng ta, cả nhân loại trước mắt, thực lực trung

bình, đã từ giai đoạn Giác Tỉnh Giả, đã toàn diện bước vào giai đoạn Cộng Minh!"

"Ở dưới một lượng lớn thần lực mà Trần Phong tuôn ra, nhân loại hiện tại đang nhanh chóng xông vào cảnh giới Cộng Minh giai đoạn 1, ở dưới sự phụ trợ của thuốc thử gen, cấp tốc ổn định thực lực, vững chắc cảnh giới nguyên bản, hướng về các cảnh giới cao hơn, trước mắt, đã có nhân loại từ cảnh giới Cộng Minh bước vào cảnh giới sứ đồ!"

"Dĩ nhiên, đây chỉ là một chút ví dụ."

"Bất quá, căn cứ theo số liệu phỏng đoán của chúng ta, trong một quãng thời gian ngắn nửa trong tương lai, rất có thể là vào nửa tháng sau, nhân loại sẽ nghênh đón một thời kỳ bạo phát."

"Đến lúc đó, tất cả nhân loại sẽ tiếp cận đến cảnh giới Cộng Minh đỉnh phong!"

"Nếu có thần linh phụ trợ..."

"Hẳn là sẽ tất cả mọi người sẽ không có một chút do dự nào bước vào cảnh giới sứ đồ!"

Người phát ngôn của Hiệp hội chế tác Gen sục sôi nói.

Sứ đồ! Đây chính là tồn tại tiếp cận nhất với thần linh!

Nhân loại từ trình độ Siêu cấp A đến trình độ Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, phải dùng mười hai năm, đây là chuyện mà ngay cả Tội Ác Chi Thần cũng không có cách nào, thế nhưng ở dưới sự dẫn dắt của Trần Phong, hết thảy đều đang phát triển với tốc độ siêu cao!

Bọn hắn từ Giác Tỉnh Giả đỉnh phong, đạt đến sứ đồ, vậy mà chỉ cần hai đến ba tháng? Ngẫm lại đều cảm thấy vô cùng điên cuồng!

Thế giới loài người, dù sao cũng chỉ mới phát triển trong thời đại gen! Mà đối với hết thảy thần linh mà nói, chuyện này tất nhiên là một lần cuồng hoan, mỗi một sứ đồ xuất hiện, đều khiến cho thực lực của thần linh được tăng cường, mà số lượng của nhân loại...

Bọn hắn chỉ tưởng tượng liền cảm thấy lá gan run rẩy. Mặc dù tám phần mười tín đồ trong này đều ở trong tay của Trần Phong, thế nhưng hai thành còn lại, cũng đã đủ khiến cho đám thần linh kia điên cuồng. Cái này là hiện thực.

"Rất tốt." Trần Phong đối với sự phát triển của thế giới trước mắt rất là hài lòng.

Chỉ có điều là, hắn lại đem sự quan tâm đặt lên một bộ môn khác, đó là bộ môn vũ trụ do hắn cố ý tạo ra, tìm kiếm hết thảy manh mối liên quan tới ngoài không gian!

"Thật có lỗi." Bộ trưởng vũ trụ cười khò nói: "Chúng ta không thu hoạch được cái gì."

Cái gì cần báo cáo, đều đã báo cáo hết cho Trần Phong, trong khoảng thời gian này, cơ hồ không có bất kỳ cái tin tức gì mới.

"Chúng ta đã tìm tòi hết thảy tin tức trong vũ trụ, lại không phát hiện ra bất cứ một điều dị thường nào, chúng ta thậm chí đã điều động phi thuyền đi qua, cũng không phát hiện ra bất cứ một điều dị thường nào!"

"Hết thảy, cùng với báo cáo trước đây đều nhất trí."

Bộ trưởng vũ trụ hết sức hồ thẹn báo cáo, vào thời điểm mà tất cả mọi người đều báo cáo tin vui, chỉ có hắn là không thu hoạch được gì.

"Được." Trần Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Không có cách nào, đó dù sao cũng là địa bàn của đạo quang ảnh...lại nói, cái tên này vào lúc trước có thể ảnh hưởng tới trí nhớ của hắn, những nhân loại này làm sao có thể không bị ảnh hưởng?

Ừm...Trần Phong đột nhiên đình trệ.

Trí nhớ? Trí nhớ của hắn hoàn toàn chính xác là đã bị ảnh hưởng, thế nhưng...sau khi hắn trở nên mạnh hơn, cổ ảnh hưởng kia liền bị suy yếu, thậm chí còn bị hắn tiêu trừ, như vậy ít nhất là trong khoảng thời gian này, trí nhớ của hắn là vẫn hoàn chỉnh!

Đoạn thời gian kia, vẫn có chiến hạm đi lên vũ trụ! Nếu như thế...

"Đem hết thủy tư liệu các công ty đã đi vào vũ trụ giao cho ta." Trần Phong trầm giọng nói.

"Vâng." Bộ trưởng vũ trụ lập tức truyền cho Trần Phong một phần tư liệu.

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh.

Trần Phong mở tư liệu ra xem, không có! Ở trong trí nhớ của hắn, những chiếc chiến hạm đã bay vào vũ trụ, một cái đều không có! Chúng nó không chỉ biến mất trong tư liệu, thậm chí còn biến mất trong trí nhớ của mọi người.

Vì cái gì? Từng người đều bị gạt bỏ trí nhớ? Không thể nào.

Bởi vì lượng tin tức được truyền bá đi quá mức kinh khủng, có thể đạt tới con số hàng trăm triệu, nếu như gạt bỏ trí nhớ của từng người một, gần như không là không có khả năng thực hiện, cho dù là thần linh! Cho nên, chỉ có một cái khả năng —— ảnh hưởng nhằm vào trí nhớ cũng không phải là người, mà là cả sự kiện.

Ví dụ như ——cái công ty cuối cùng đi vào vũ trụ này, nghe nói đó là một công ty giải trí, ông chủ mang theo 48 cô gái xinh đẹp phóng vào vũ trụ, về phần hắn ta vào trong vũ trụ để làm cái gì thì đã không trọng yếu nữa.

Cái công ty này, đã biến mất ở trong trí nhớ của tất cả mọi người.

Những cô gái kia, cũng đã biến mất, thậm chí ngay cả người nhà của các nàng đều không nhớ rõ các nàng.

Ừm...trí nhớ bị xoá đi, không chỉ có con người, mà là toàn bộ công ty!

"Cho nên những công ty đã bay vào vũ trụ lúc trước, chính là đã biến mất như vậy hay sao?" Trần Phong có suy đoán.

Những công ty này bay vào vũ trụ, gặp cái tên kia, liền trực tiếp bị gạt bỏ, không chỉ là thân thể, mà ngay cả trí nhớ, tinh thần, hết thảy tất cả đều bị gạt bỏ.

Nói như thế, dường như có một chút không đúng với quy tắc, thế nhưng...
Trần Phong nhú mày.

Hắn luôn cảm thấy có một chút vấn đề, lại không có cách nào bắt được.
Hắn thử dùng Quầng sáng may mắn để tìm kiếm, thế mà cũng không thu hoạch được gì, chuyện này cũng có một chút ngạc nhiên, phải biết rằng, Quầng sáng may mắn của hắn, thế nhưng mà ngay cả Diệp cũng có thể tính toán được! Làm sao bây giờ lại không có tác dụng? !

Có vấn đề, Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

"Cạch!" Hắn dùng ngón tay gõ vào bàn họp, những bộ trưởng Gen Công Hội ngồi xung quanh, thậm chí thở mạnh cũng không dám.

Lại là cái gì? Trần Phong chau mày.

Phong ấn

Bỗng nhiên, lông mày của hắn giãn ra, bởi vì hắn rốt cục cũng đã nghĩ đến điều mấu chốt của sự tình —— ảnh hưởng.

Đúng thế, cái tên kia, đã gạt bỏ hết thấy sự tồn tại của những công ty kia.

Như vậy...những thứ có quan hệ với những công ty này, những người ở bên trong, những sự tình ở bên trong, tất cả những ảnh hưởng đều biến mất, trí nhớ cũng biến mất, thậm chí là người không thể tìm thấy được bất cứ một dấu vết nào ở trên cái thế giới này!

Thế nhưng...những công ty này có tồn tại hay không? Đã từng tồn tại qua, trước khi cái tên kia xuất thủ gạt bỏ, những công ty này đã từng tồn tại.

Cho dù là ở trong ký ức của mọi người hiện tại, không có những công ty này, bọn hắn cũng vĩnh viễn không nhớ rõ những cái công ty này, thế nhưng thú vị là, những công ty này đã từng tồn tại qua.

Giả thiết cái tên kia xuất thủ vào lúc 0 giờ của một ngày nào đó.

Như vậy...trước 0 giờ, những công ty này vẫn còn tồn tại! Nhưng qua 0 giờ, cho dù chỉ là một giây đồng hồ, trong ký ức của mọi người, cái công ty này lại chưa bao giờ tồn tại.

"Thì ra là thế." Trần Phong rốt cuộc cũng hiểu rõ.

Cái phát hiện này hết sức then chốt, bởi vì nếu thật sự mọi thứ đã bị xoá đi vĩnh viễn, hắn sẽ không thể biết được chân tướng.

Thế nhưng...nếu như là loại phương thức này...

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong biến mất trong nháy mắt, lưu lại một bầy nhân loại mờ mịt.

Ở một dãy núi nào đó, Trần Phong vừa tới, liền thấy một bóng người quái dị đứng ở trước một tấm gương gào thét: "Lão tử có đẹp trai hay không! Người lại dám nói lão tử không đẹp trai!"

Cái tên này...Trần Phong vỗ vào bả vai của Khổng Bạch.

"Người làm sao ngày nào cũng cãi nhau cùng với một tấm gương?" Trần Phong thở dài.

"Hừ." Khổng Bạch cười lạnh nói: "Cái tên này từ khi có ý thức liền bắt đầu lên mạng, trong một thời gian dài, biến thành một tấm gương tinh, ngày ngày tranh cãi cùng với lão tử, sớm muộn gì ta cũng sẽ giết nó."

Trần Phong: "..."

"Người tới làm gì?" Khổng Bạch tò mò hỏi: "Nhớ ta?"

"Lăn." Trần Phong trợn mắt trừng một cái nói: "Có chuyện, cần người hỗ trợ."

"Lực lượng của ta, đã bị phong ấn." Khổng Bạch nói rất chân thành.

Hắn đã thật sự bị phong ấn, không có gì khác.

Quá nguy hiểm, cái thế giới này, đã trải qua rất nhiều biến cố, rốt cục cũng đi đến được một bước này, nếu như trở lại quá khứ, nếu như động vào một chút sự tình không nên động, nếu có một phần vạn khả năng khiến cho Diệp phục sinh.

Đó sẽ lại là một trận đại tai nạn, có đôi khi, thậm chí không cần người đi đến gặp Diệp. Chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, chỉ cần một tia khí tức.

Thậm chí...Diệp chỉ cần cảm nhận được sự tồn tại của người, hiệu ứng cánh bướm sẽ xuất hiện, tạo ra một cái thời không mới, một cái đường thẳng mới, phá hủy đi hết thảy tất cả mọi thứ nguyên bản.

Tất cả những thứ này, Khổng Bạch đã nhìn thấy rất rõ ràng, hắn thậm chí còn hoài nghi, hết thảy những thứ mà hắn đã làm, đều làm cho sự tình trở nên tệ hơn.

Nếu như hấn không xuyên qua...có lẽ căn bản sẽ không có chuyện sau đó!
Nếu như bọn hấn không đi đến thế giới Song Giác...có lẽ Song Giác tộc cho tới bây giờ cũng còn chưa có tọa độ của cái thế giới này, tự nhiên càng không có sự tình của Diệp.

Chuyện này rất kỳ diệu, Sáng Thế Thần nếu đã thiết lập hết thủy, như vậy Khổng Bạch khi xuyên qua chỉ cần thay đổi bất luận một điểm nào đó, đều có thể dẫn phát một đợt gió lốc. Thậm chí...khiến cho cả nhân loại không còn tồn tại.

Hiện tại Khổng Bạch cảm thấy hết sức may mắn, may mắn là lúc trước hấn không có làm quá nhiều chuyện, bằng không, ai cũng không biết, đến khi bọn hấn một lần nữa trở về, sẽ thấy cái thế giới này biến thành cái dạng gì.

"Không thể xuyên qua." Khổng Bạch thở dài, cho dù đó là kết quả do xuyên qua và may mắn tạo ra.

"Ta có thể cảm nhận được."

"Mỗi một lần xuyên qua, cái giá phải trả dường như càng ngày càng nghiêm trọng, mà tất cả cái giá phải trả, tất cả đều cải biến, đều khiến cho cái thế giới này phải tiếp nhận."

"Xuyên qua ở thời đại gen còn tốt, bởi vì quá yếu."

"Thế nhưng cái thời đại này..."

Khổng Bạch cười khô, đây là một cái thời đại hỗn hợp giữa thời đại gen + thần linh, xuyên qua một lần, đơn giản phải bỏ ra một lượng năng lượng kinh người! Mà một khi cải biến hiện thực, sự thay đổi gây ra...hấn ngấm lại liền cảm thấy lá gan run rẩy.

Không đơn thuần chỉ là sự tình của Diệp, mà thay đổi bất kỳ một đoạn lịch sử nào, đều sẽ rơi xuống trên người của nhân loại. Cái giá phải trả này, bọn hấn đã không chịu đựng nổi.

"Chúng ta trước kia ở thời đại gen có thể tùy tiện xuyên qua, là bởi vì bọn hấn yếu."

"Sau khi đi tới thời đại Thái Cổ, cũng có chút khó khăn."

"Mà bây giờ là thời đại thần linh, sau khi xuyên qua, mỗi một bước cũng có thể bị phát giác, có thể sẽ bị Diệp phát giác, hoặc là đạo quang ảnh kia phát giác."

"Hoặc là...có một thần linh nào đó bắt được ta, hoặc là mị hoặc, bức bách ta thì sao?"

"Bức bách ta xuyên qua, cải biến lịch sử, cứu Diệp hoặc là cứu một tồn tại nào khác thì sao?"

"Ta cái gì cũng đều không làm được."

"Cho nên...ta đã phong ấn lực lượng xuyên qua."

Khổng Bạch rất nặng nề nói, hắn biết mình đang làm cái gì, đây cũng là một cái giá phải trả nhất định.

Hắn không phải là Thời Gian Chi Thần.

Hắn không phải là Không Gian Chi Thần.

Xuyên qua bất quá cũng chỉ là một loại năng lực biến dị đặc thù ở thời đại gen, lợi dụng năng lực này, ở trong thời đại có vô số thần linh xuyên qua, vốn là đang nhảy múa trên lưỡi đao. Cho nên, hắn đã làm ra lựa chọn chính xác nhất.

"Không hối hận sao?" Trần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Không hối hận." Đây là lần thứ nhất Khổng Bạch nghiêm túc như vậy.

"Vậy nếu như, năng lực của ngươi, chỉ dùng để quan sát một chút thôi thì sao..." Trần Phong bỗng nhiên cười nói: "Năng lực của ngươi hết sức trân quý, bởi vì quá mạnh, ngược lại sẽ dẫn tới sự kiêu ngạo, thế nhưng nếu như bị suy yếu thì sao? Nếu như, vãn vãn chỉ là quan sát quá khứ cùng với tương lai thì sao?"

"Thế nhưng mà mỗi lần ta xuyên qua đều là ngẫu nhiên." Không Bạch mờ mịt.

"Có ta ở đây, không phải lo đến việc đó." Trần Phong cười nói: " Phế bỏ một bộ phận xuyên qua, khiến cho chúng ta thấy sự tình, không thể thay đổi, không thể nhúng tay, như thế, có lẽ mới là bản chất của nó!"

Không Bạch bỗng nhiên cảm thấy động tâm, đúng vậy a, nếu như chỉ quan sát, không nhúng tay vào...

Oanh! Trong mắt của Không Bạch lấp lánh tinh quang.

Tạch... ! Một cái năng lực nào đó trong cơ thể của hắn bị phá hủy tại chỗ, hỗn hợp với nhau, sau cùng biến thành một cái năng lực mới.

Năng lực xuyên qua, chính thức biến mất.

"Cho nên cái phong ấn mà ngươi vừa mới nói, là lặng lẽ giữ lại?" Trần Phong tức giận nói.

"Là do ta có một chút lưỡng lự." Không Bạch cười gượng nói.

Năng lực xuyên qua đã đi theo hắn lâu như vậy, trực tiếp phế bỏ tự nhiên là không bỏ được, cho nên trong khoảng thời gian này cảm xúc của hắn mới trở nên không ổn định, cũng là bởi vì chuyện này, chưa quyết tâm hạ quyết định được. Mà Trần Phong đã cho hắn lựa chọn tốt hơn, hắn tự nhiên sẽ từ bỏ năng lực xuyên qua.

Có vấn đề

Năng lực mới là xuyên qua một bộ phận, cho nên, hẳn tương đương đã thiên năng lực xuyên qua...

"Người muốn quan sát cái gì?" Không Bạch đại thể đã đoán được mục đích của Trần Phong.

"Quan sát một chút quá khứ." Trần Phong cười nói: "Một chút chuyện thú vị."

"Được." Không Bạch gật gật đầu.

Xoạt! Hai người trong nháy mắt bước vào hư không xuyên qua.

Năng lực khởi động, chỉ có điều là, khác biệt cùng với dĩ vãng chính là, toàn bộ thế giới lần này, đều có một lớp bụi mờ mịt ngăn cản, chỉ có thể nhìn, không thể động, càng không thể tiến vào.

Tự nhiên, bọn hắn tiến hành quan sát, cũng sẽ không khiến cho bất luận một vị thần linh nào chú ý.

Nếu như xuyên qua...ừm...Trần Phong khẳng định, vào một khắc hẳn bước vào cái thế giới này, sẽ lập tức bị Diệp cùng với đạo quang ảnh cảm giác được, vô luận là Diệp ở quá khứ, hay là đạo quang ảnh ở hiện tại, cũng đều có thể.

"Nhìn cái gì?" Không Bạch hỏi.

"Nhìn chính ta một chút." Trần Phong cười nói: "Lớn tuổi, kiểu gì cũng sẽ hoài cựu, muốn nhìn lại chuyện đã qua đi."

"..."

Không Bạch tròn trắng mắt, gặp quỷ lớn tuổi! Người mới bao nhiêu tuổi? Con m* nó, mới hơn hai mươi tuổi đã đi đến một bước này, lớn tuổi cái quỷ

gì? ! Người m* nó ngay cả bạn gái còn chưa có...

Ồ? Không Bạch vừa nghĩ tới đây, liền nhìn thấy hình ảnh lưu chuyển, ở bên trong một cảnh tượng nào đó, Trần Phong đang dắt tay dạo bước cùng với một cô nương, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, còn có một chút hạnh phúc cùng với ngượng ngùng.

"Oa, người lại có bạn gái?" Không Bạch kinh ngạc tán thán: "Không có khả năng a, người vào lúc nào đã vụng trộm tìm một cô?"

"Đúng như vậy." Trần Phong cười híp mắt nhìn cảnh này, nói: "Ta cũng rất tò mò..."

"Cái gì?" Không Bạch đột nhiên tròn to con mắt.

Người cũng tò mò? Hắn nhìn vẻ mặt không phải là giả bộ của Trần Phong, trong lòng đột nhiên nổi lên sóng gió.

Nói như vậy...Trần Phong vậy mà không nhớ rõ? ! Đáng sợ nhất là, ngay cả chính Không Bạch cũng không có một chút ấn tượng nào? !

"Rất thú vị không phải hay sao?" Trên khuôn mặt của Trần Phong luôn mang theo một nụ cười, nói: "Có một chút ảnh hưởng lặng yên không một tiếng động biến mất, bất quá không có quan hệ, hiện tại, nó đang từ từ hiện ra trước mắt của chúng ta...có nhiều thứ, muốn giấu không được."

Trong cảnh tượng, hai người từ quen biết biến thành mến nhau, tiểu cô nương này cũng chậm chậm khắc ở trong đáy lòng của Trần Phong.

"Vương Dao..." Tâm thần của Trần Phong rung động.

Vì cái gì, bỗng nhiên không có trí nhớ về cô ấy?

Vì cái gì, bỗng nhiên không còn nhìn thấy được cô ấy?

Chẳng lẽ nói..hắn có một chút sợ hãi, những công ty kia biến mất, là bởi vì toàn bộ đã chết! Vương Dao thì sao?

"Trần Phong?" Không Bạch dường như cũng ý thức được cái gì.

"Tiếp tục xem." Vẻ mặt của Trần Phong nhìn qua vẫn rất bình tĩnh.

"Được." Không Bạch gật đầu.

Xoạt! Cảnh tượng lưu chuyển.

Tình cảm của hai người vẫn còn tiếp tục, Trần Phong cùng với Vương Dao, đều có nhiệm vụ của mình, thực lực của hai người đều đủ mạnh, mãi đến một ngày, có một vài công ty bắt đầu biến mất. Là những công ty đã chạy nạn ra bên ngoài không gian.

Lúc đó...ảnh hưởng đến trí nhớ liền bắt đầu dần dần xuất hiện, vào thời điểm trí nhớ của mọi người về các công ty này biến mất, ấn tượng đã dần phai nhạt, chỉ có duy nhất Vương Dao là còn nhớ kỹ.

Một công ty, hai công ty...ở trong trí nhớ của tất cả mọi người, công ty biến mất cùng với xảy ra chuyện, chỉ có một hai công ty như vậy, thế nhưng cái mà Vương Dao nhìn thấy, lại là mấy chục công ty, thậm chí là trên một trăm công ty biến mất!

Cho nên, nàng đã quyết định đi điều tra.

"Em đi sẽ quá mức nguy hiểm."

"Em biết."

"Anh sẽ đi theo em."

"Không được, nơi này còn cần anh, thời gian đi vào vũ trụ quá mức lâu dài, không biết phải mất bao lâu."

"Vậy thì hãy để cho người khác đi."

"Không được, trí nhớ của bọn hắn sẽ biến mất."

"..."

"Vậy thì như thế này, anh sẽ báo cáo chuyện này cho Gen Công Hội, để bọn hắn an bài chiến sĩ cường đại nhất đi theo em chấp hành nhiệm vụ, như thế

anh mới yên tâm." Trần Phong sau cùng cũng thỏa hiệp.

"Được." Vương Dao đồng ý, cho dù, nàng mới là chiến sĩ cường đại nhất.

Sau cùng, Vương Dao xuất phát cùng với một đội ngũ.

Nàng phải đi, bởi vì chỉ có nàng mới có thể nhớ kỹ những ký ức kia.

Cho nên, đội ngũ được điều động lần này, dùng Vương Dao làm chủ, hết thảy đều phải nghe theo mệnh lệnh của nàng.

Trần Phong tin tưởng nàng, bởi vì hắn biết rõ những ký ức này đã bắt đầu trở nên mơ hồ, cho nên, chuyện này nhất định phải điều tra, chỉ có điều là, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, Vương Dao sau khi rời đi, bộ phận trí nhớ này...vậy mà cũng dần dần biến mất.

Dần dần, hắn thậm chí đã quên đi sự tồn tại của Vương Dao.

...

Trần Phong lẳng lặng nhìn, có một chút say mê.

Khổng Bạch muốn an ủi hắn, nhưng không biết phải làm sao.

Xoạt! Quảng sáng may mắn vận chuyển, cho Trần Phong câu trả lời chân thật nhất, Vương Dao, còn sống.

Cho dù bởi vì nguyên nhân đạo quang ảnh kia, không có cách nào định vị, không có cách nào tìm được tin tức rõ ràng hơn, thế nhưng hắn vẫn như cũ có thể xác định được rằng Vương Dao vẫn còn sống.

Còn sống sót là tốt rồi, Trần Phong ngưng tụ hai mắt.

Miễn là còn sống, liền có hi vọng.

Vũ trụ sao...trong mắt của hắn tuôn ra sát ý, chính mình từ không mà có, ngay cả Tội Ác Chi Thần cũng đều có thể xử lý được, làm sao có thể sợ tên gia hỏa này?

Hiện tại, hắn cần phải biết, cái tên này, đến cùng là ai?

Xoạt. Ánh mắt của hắn một lần nữa ngưng tụ.

"Tiếp tục xuyên về quá khứ."

"Ta muốn biết hết thảy."

Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

"Hiểu rõ." Không Bạch đồng dạng cũng cảm thấy rung động.

Cái tên kia, vậy mà đã ở thế giới loài người phát triển thành thế lực của mình hay sao? Quá thông minh.

Thật đáng sợ, vào thời điểm đối mặt với các tồn tại ở thời đại Thái Cổ, ai có thể nghĩ tới, các công ty trong thế giới nhân loại, lại đột nhiên xuất hiện vấn đề?

Đáng tiếc là ở bên trong quá trình tìm hiểu, cũng không thấy được quá nhiều tin tức.

"Không có." Không Bạch lắc đầu.

Những thứ hiện tại mà bọn hắn nhìn thấy, chỉ có thể chứng minh những công ty kia biến mất có khả năng là có quan hệ cùng với đạo quang ảnh kia, thế nhưng có quan hệ gì, căn bản lại không biết!

"Có một chút cổ quái." Trần Phong cảm thấy rất kỳ quái.

"Ta cũng cảm thấy như vậy." Không Bạch chau mày.

Cái sự kiện này, nhìn qua dường như hết sức thuận lợi. Vương Dao mang người đi lên vũ trụ điều tra, sau đó xảy ra chuyện, cho nên nội dung cốt truyện là: bọn hắn vốn cho là có một chút ngoài ý muốn dẫn đến các công ty biến mất, cho nên mới đi vào vũ trụ điều tra, không nghĩ tới lại điều tra ra được đạo quang ảnh cực kỳ cường đại kia, cho nên, sau cùng tất cả mọi người đều gặp nạn, đây là kết quả.

Nhìn qua như vậy thì ngay cả một chút vấn đề cũng đều không có, thế nhưng...luôn cảm giác có chỗ nào không đúng lắm.

"Tất cả mọi người, đều là đột nhiên biến mất có đúng hay không?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Đúng." Không Bạch khẳng định.

Là nhân loại

"Như vậy... trước khi bọn hắc biến mất, khẳng định cũng đang dùng máy truyền tin để liên hệ có đúng hay không? Khẳng định là cũng đang liên hệ cùng với người của Gen Công Hội có đúng hay không? Mặc dù sau khi bọn hắc biến mất, bọn hắc ở trong trí nhớ của mọi người dần dần biến mất, thế nhưng trước lúc này, những người kia xác định là đang liên hệ cùng với Gen Công Hội có đúng hay không?" Tư duy của Trần Phong dần dần trở nên rõ ràng.

"Không sai." Không Bạch xác định.

Ở bên ngoài không gian dù sao cũng quá mức nguy hiểm, cho nên, bọn hắc cơ hồ vào mỗi thời mỗi khắc đều đang giữ liên lạc cùng với mặt đất.

Vì thế, công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, đã chuyên môn mở ra cho bọn hắc một kênh tín hiệu riêng, bọn hắc thậm chí có khả năng bảo trì toàn bộ video, cơ hồ mỗi một cái động tác, trên mặt đất đều có ghi chép.

"Rất tốt." Trần Phong phi thường hài lòng nói: "Ta muốn những đoạn tư liệu kia, hết thấy!"

"Hiểu rõ." Không Bạch hiểu rõ.

Đúng thế, những người này đã biến mất, những ký ức này cũng đã biến mất. Thế nhưng trước khi biến mất, những đoạn số liệu kia vẫn còn tồn tại. Chỉ cần tìm ra những tư liệu kia, bọn hắc thậm chí có thể thấy lúc đó mấy người Vương Dao đã trải qua những sự tình đáng sợ gì, nhìn thấy hung thủ sau màn đến cùng là ai!

Xoạt! Cảnh tượng lưu chuyển, hai người cấp tốc trở lại thời điểm trước khi mấy người Vương Dao biến mất.

Tại Gen Công Hội.

"Mấy người Vương Dao đã xuất phát rồi có đúng không?"

"Đúng thế."

"Đường truyền thời gian thực đã xây dựng xong chưa?"

"Không có vấn đề."

Ở dưới sự phụ trợ của công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, bọn hắn đã thành lập một đường truyền tốt nhất, hoàn mỹ nhất, đủ để cam đoan vào bất cứ lúc nào cũng có thể truyền thông tin như bình thường, nhưng mà, ngay trong nháy mắt mấy người Vương Dao rời đi khỏi tầng khí quyển.

Xoạt! Hết thấy hình ảnh trên màn hình biến mất.

"? ? ?"

"Chuyện gì đã xảy ra? !"

"Không biết, dường như đang bị cái gì đó ảnh hưởng..."

"Đáng chết."

"Lập tức nói bọn họ trở về, không liên lạc được."

Tất cả mọi người phát điên, vào thời điểm bọn hắn đang chuẩn bị lập tức điều động người đi lên cưỡng ép đem mấy người Vương Dao trở về, bỗng nhiên, trong đầu óc của tất cả mọi người nổ vang, chấn động mạnh một cái, sau đó dường như liền quên đi cái gì đó.

"Chúng ta..." Đám người lộ ra vẻ mặt mờ mịt.

"Đích đích!" Máy truyền tin chấn động, ở một nơi nào đó xuất hiện sự kiện mang tính tai nạn, cần cứu viện.

"Nhanh, đã xảy ra chuyện."

"Đi đi đi."

Bọn hắn đột nhiên bắt đầu tập trung vào sự kiện kia.

Vương Dao cùng với đội ngũ đi theo, cứ như vậy bị tất cả mọi người lãng quên.

...

Trần Phong cùng với Khổng Bạch chỉ lẳng lẳng nhìn cảnh này, hết thấy dường như không có vấn đề, thế nhưng lại quá mức quỷ dị, luôn có cảm giác chỗ nào không đúng lắm.

"Nếu ra ngoài không gian trong nháy mắt liền biến mất, vậy thì hãy quay lại trước đó, vào thời điểm đội ngũ của Vương Dao sắp chấp hành nhiệm vụ xem?"

Xoạt! Khổng Bạch bắt đầu thôi động năng lực.

"Vương Dao bị lực lượng đặc thù ảnh hưởng, ta không có cách nào từ trên người của nàng tìm hiểu ngược dòng." Khổng Bạch nhíu mày.

Trước đó phát hiện ra Vương Dao, đều là trong trí nhớ của Trần Phong, hoặc là ở trong trí nhớ của những người khác, bởi vì Vương Dao còn sống, loại lực lượng che giấu đặc thù kia vẫn còn ở đó.

"Vậy thì hãy bắt đầu từ những đội viên trong đội ngũ của Vương Dao." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói.

"Được." Khổng Bạch cố gắng từ trên người của những đội viên kia bắt đầu tìm hiểu ngược dòng.

Nhưng mà...không có! Dường như có một loại lực lượng đặc thù nào đó ảnh hưởng, bằng vào năng lực xuyên qua cường đại của Khổng Bạch cộng với Quang sáng may mắn của Trần Phong, vậy mà thậm chí ngay cả những đội viên kia đều không thể nhìn thấy.

Hai người liếc nhìn nhau, đột nhiên ý thức được một vấn đề.

Những đội viên kia...cũng bị một loại lực lượng đặc thù nào đó che giấu.

"Bọn hắn có còn sống hay không?" Khổng Bạch hỏi.

"Chết rồi." Trần Phong lắc đầu.

"Chết rồi vì sao lại bị che giấu...trừ phi, đối phương cố tình che giấu."
Không Bạch cười lạnh.

"Số liệu truyền tin của bọn hắc đầu?" Trần Phong hỏi.

Là nhân loại ở thời đại gen, gần như không có khả năng không có số liệu.

"Để ta nhìn một chút." Không Bạch xem xét.

Xoạt! Cảnh tượng lưu chuyển, Trần Phong tra tìm số liệu trên vòng đeo cổ tay.

Trống rỗng! Không chỉ đơn thuần là gạt bỏ ảnh hưởng về trí nhớ, cho dù là trước đó, cho dù là trước khi mấy người Vương Dao biến mất, ở bên trong vòng đeo cổ tay, cũng đều trống rỗng.

Vương Dao cùng với những đội viên kia, ở trong vòng đeo tay của tất cả mọi người, số liệu của bọn hắc đầu đều trống rỗng.

"Ta không thích loại cảm giác này." Trần Phong bỗng nhiên nói: "Ta có một loại cảm giác, hết thấy những gì mà chúng ta làm, đều bị đối phương dắt mũi, đối phương dường như luôn luôn đi trước chúng ta một bước."

"Đúng vậy." Không Bạch cũng cảm thấy một cảm giác đồng dạng.

"Thế nhưng, bọn hắc đầu đã xử lý quá tốt rồi." Trần Phong bỗng nhiên cười.

"Đúng vậy a." Không Bạch cũng cười: "Quá sạch sẽ."

Nếu như...bọn hắc đầu điều tra ở trong tương lai, không tìm thấy Vương Dao cùng với những đội viên kia, không tìm thấy trí nhớ về bọn họ, không tìm thấy tin tức của bọn họ, thậm chí ngay cả số liệu của bọn họ đều không có, bọn hắc đầu sẽ không cảm thấy vấn đề, chỉ sẽ cảm thấy, kẻ địch thật đáng sợ, đối phương thật cường đại, đã không cho bọn hắc đầu bất cứ một cơ hội nào!

Thế nhưng...thế nhưng nơi này là quá khứ! Nơi này là do Không Bạch trở về quá khứ tìm hiểu! Ở trong quá khứ, vào trước khi những sự việc kia phát

sinh, vậy mà số liệu của mấy người Vương Dao cũng không có! Sự tồn tại của mấy người Vương Dao đã bị xóa hết! Vào trước khi đi ra bên ngoài không gian! ! !

Vì cái gì? Rất đơn giản, vì có người đã loại bỏ, đây là một cái manh mối rất thú vị. Đối phương xử lý quá sạch sẽ, ngược lại lại để lộ ra rất nhiều thứ, thế là, Không Bạch tiếp tục truy đuổi ngược dòng, đi theo những tin tức kia, một đường truy tung đến nguyên điểm.

Từ trong quá khứ tra ra manh mối, thật sự rất đơn giản, đơn giản đến mức...hai người Trần Phong thậm chí còn không thể tin được chân tướng mà mình điều tra ra được, mà đến thời điểm bọn hắn phát hiện ra cái chân tướng này, hết thảy mọi chuyện đều được giải thích toàn bộ.

Nguyên lai, lại là người!

Làm gì có cái gì là đại năng Thái Cổ!

Làm gì có cái gì là thần linh viễn cổ!

Cái tên chủ sự sau màn kia, cái tên âm thầm điều khiển tất cả những thứ này, từng bước đi đến một bước này, vậy mà lại là một nhân loại! ! ! Một kẻ mà tất cả mọi người đều quen thuộc! ! !

—

Tại Gen Công Hội.

Đây là một cái thời đại đặc thù, ít nhất, đối với tất cả mọi người mà nói ở cái thời đại này đều là như thế, bởi vì ở bên trong bọn hắn, đã xuất hiện một thiếu niên có thiên phú kinh người, vào năm chỉ vèn vèn mới 14 tuổi, đã được gọi là ngôi sao của ngày mai. Hắn, là tương lai của nhân loại sau này!

Chỉ có điều là, bọn hắn cũng không nghĩ tới, cái trách nhiệm này, đối với thiếu niên mà nói, là quá mức trầm trọng.

Sai lầm

Hắn mới 14 tuổi, hắn đang ở trong lứa tuổi đẹp nhất. Hắn ưa thích tiểu tử ty bán hoa ở cổng trường, ừm...nàng cười rộ lên nhìn rất đẹp, cực kỳ giống với tiên nữ, ở trong trí nhớ của thiếu niên, lưu lại ấn tượng khắc sâu.

"Ty ty, ta muốn một đóa hoa." Có một ngày, thiếu niên rốt cục cũng cố lấy dũng khí.

"Tiểu Nguyên à? Nói cho ty ty biết, ngươi ưa thích tiểu cô nương nào rồi?" Tiểu ty ty cười, rất đẹp, nàng tự nhiên nhận biết được thiếu niên này, đối diện là thiên chi kiều tử của Gen Công Hội, là tương lai của nhân loại nha, là một thiếu niên hết sức đặc biệt.

"Ta, ta muốn một đóa hoa." Tiểu Nguyên lập lại, vẻ mặt trở nên đỏ bừng.

"Tốt tốt tốt." Tiểu ty ty chọn lựa cho hắn một đóa xinh đẹp nhất.

"Đây, cho ngươi."

"Không, không được." Tiểu Nguyên lắc đầu nói: "Phải trả tiền."

Hắn rất nghiêm túc trả tiền, ngay cả một điếm cũng không muốn thân cận.

"A." Tiểu ty ty có chút thất vọng.

"Mười đồng tiền."

"Ừm." Tiểu Nguyên trả tiền, hắn dừng lại một chút, sau đó dùng vẻ mặt đỏ bừng đem đóa hoa đưa tới trước mặt tiểu ty ty nói: "Ta...ta tặng cho ty ty."

"Hà?" Tiểu ty ty ngây ngẩn cả người, nhìn thiếu niên sắc mặt đỏ bừng trước mắt, lại nghiêm túc nhìn thiếu niên một lát, bỗng nhiên nàng bật cười, cười rất vui vẻ, giống như đây là thời điểm xinh đẹp nhất cả đời này của nàng.

Sau đó, dường như mọi chuyện liền trở nên thuận lý thành chương. Tiểu Nguyên ngày ngày chạy đến chỗ của tiểu tử tử, thực lực của hắn trở nên càng ngày càng cường đại, hắn càng ngày càng tự tin, bộ dáng cũng trở nên càng ngày càng đẹp trai.

Ở bên trong các tờ báo lớn, các kênh truyền hình lớn đều đưa tin về hắn. Chính là ngôi sao của ngày mai, tương lai của nhân loại, vương giả truyền kỳ cái gì đó...hắn đã sớm nghe chán rồi.

Từ lúc hắn bắt đầu ra đời, ở cái thời đại này, liền không có người nào có thể cạnh tranh với hắn, bởi vì những người khác quá yếu, hắn thì lại quá mạnh, hắn gần như vào lúc sinh ra đã ở trên đỉnh kim tự tháp.

Những người có thực lực đồng dạng với hắn, so với cha hắn đều lớn hơn mấy tuổi. Cho nên hắn rất tự tin, hắn tin tưởng, không có cái gì là hắn không thể làm được.

Đương nhiên, hắn cũng hết sức thông minh, hắn biết mình tất cả những thứ mà mình có là bởi vì cái gì. Bởi vì hắn đủ mạnh, cho nên hắn rất siêng năng, hắn chưa bao giờ tu luyện đứt đoạn, cho dù mỗi ngày đều hẹn hò cùng với tiểu tử tử, hắn cũng không bao giờ bỏ bê việc tu luyện. Vì thế, càng ngày hắn càng trở nên mạnh hơn!

Hắn biết, muốn bảo vệ được tiểu tử tử, thì hắn phải vĩnh viễn bảo trì ở vị trí đệ nhất. Hắn nhất định không để cho người khác siêu việt!

Một năm.

Hai năm.

...

Hắn đã được xưng là truyền kỳ, hắn đã chính thức đánh bại được những tiền bối lớn hơn hắn hai mươi tuổi, ba mươi tuổi, trở thành thiên tài đệ nhất nhân loại!

Khi đó, hắn mới mười sáu tuổi, hắn vừa mới trưởng thành, ở trong lứa tuổi đẹp nhất. Vào một khắc này, hắn mới thật sự tin tưởng, hắn đúng là có thể

không gì không làm được.

Mãi cho đến một ngày, người trong nhà tìm tới hấn, nói cho hấn biết, người hấn nên đính hôn là một người có bối cảnh thâm hậu đồng dạng, là một cô nương bên trong một gia tộc nào đó, chỉ có như thế, bọn hấn mới có thể khiến cho hấn bò lên vị trí càng cao.

"Vì cái gì?" Hấn có chút không thể nào tiếp thu được.

"Người là tương lai nhân loại sau này..." Phụ thân hấn rất bình thản thuật lại: "Người đã hưởng thụ hết thầy tài nguyên, tự nhiên phải trả ra một cái giá. Lúc trước người còn nhỏ, chúng ta sẽ không nhúng tay, thế nhưng hiện tại, người nên chú ý một chút."

Hấn biết phụ thân nói về chuyện gì.

Tiểu tử tử kia...sau này, hấn sẽ không được thường xuyên được gặp nàng.

"Vì cái gì?" Hấn vẫn như cũ không thể nào tiếp thu được.

"Người hết sức có thiên phú, thế nhưng mà thật có lỗi, nhà chúng ta quá yếu." Phụ thân hấn thở dài nói: "Cho nên, nếu người muốn trở thành chủ nhân tương lai của nhân loại, muốn trở thành Hội trưởng Gen Công Hội, thì nhất định phải hợp tác cùng với cái gia tộc kia!"

"Có sự trợ giúp của bọn hấn, người mới có cái cơ hội này."

"Bằng không thì...người rất có thể sẽ bị chèn ép."

"Ta không quan tâm!" Thiếu niên tự tin nói: "Qua mười năm nữa, ta có thể siêu việt tất cả mọi người!"

"Người không có thời gian mười năm." Phụ thân hấn thở dài nói: "Con đường này, từ xưa đến nay đều không dễ dàng, người không phải rất ưa thích xem phim cổ trang hay sao? Người cảm thấy, con đường này, có giống như là đoạt chính quyền hay không?"

Oanh! Lời nói của phụ thân đã đánh thức thiếu niên.

Đoạt chính quyền...đúng như vậy. Đây chính là Gen Công Hội a! Đây chính là một tồn tại khổng lồ hơn so với bất luận một cái công ty, hoặc là gia tộc nào.

Vị trí kia, thật sự là không có người nào dòm ngó hay sao? Chẳng lẽ là bởi vì hắn có thiên phú tốt, cho nên tất cả mọi người sẽ chấp tay nhường vị trí đó cho hắn hay sao? Hiển nhiên sẽ không.

Đây là một con đường đẫm máu, từ một khắc hắn hiển lộ ra thiên phú, hắn đã không có cách nào đi xuống.

"Ta biết ngươi ưa thích tiểu cô nương kia."

"Không sao."

"Chúng ta không quan tâm."

"Hai năm này chúng ta đều biết, chúng ta cũng sẽ không ngăn cản ngươi, tương lai của ngươi quá mạnh, cho nên không có người nào muốn đắc tội ngươi, bọn hắn cũng sẽ không quản ngươi."

"Chỉ có điều là...hi vọng ngươi hãy tiết chế một chút, hai năm này là đủ rồi."

"Chờ đến sau này, chờ ngươi trở thành chủ nhân của Gen Công Hội, ngươi muốn lấy nàng, sẽ không có ai có thể quản được ngươi, đến lúc kia, ngươi mới có thể bảo hộ nàng được."

"Bằng không thì, ngươi cảm thấy, ở trên con đường đẫm máu này, những đối thủ kia của ngươi, sẽ bỏ qua cho nàng hay sao?"

Phụ thân hết sức thành khẩn dạy bảo hắn.

Đêm hôm đó, phụ thân cùng với hắn đàm luận rất nhiều.

Liên quan tới nữ nhân.

Liên quan tới trưởng thành.

Liên quan tới tương lai.

Liên quan tới trách nhiệm.

Sau cùng, thiếu niên cũng thỏa hiệp, hắn tiếp nhận lựa chọn tốt nhất mà phụ thân đã đề ra.

Hắn đi đến nói với tiểu tử tử, hai người chia tay. Tiểu tử tử rời đi rất bình thản, thiếu niên nói, hắn cuối cùng cũng sẽ có một ngày đưa nàng trở về, hắn nhất định sẽ bò lên càng cao, cao đến mức không có người nào có thể ngăn cản hắn! Đến lúc đó, hắn liền đến cưới nàng, tiểu tử tử chỉ cười cười, cười đến mức khiến cho thiếu niên hoảng hốt.

Ngày kế tiếp, thiếu niên nhận được tin tức, tiểu tử tử của hắn đã tự sát, chết tại nhà.

Thiếu niên điên rồi, hắn giống như bị điên lao ra, lại bị người khác ngăn lại, hắn ngay cả muốn nhìn nàng một lần cuối cùng cũng không được, tử vong, hoả táng, tiểu tử tử giống như bông hoa kia đã biến thành tro bụi.

Hắn biết, hắn đã sai, hắn căn bản không muốn làm cái gì hội trưởng.

Hắn căn bản không muốn trở thành chủ nhân của nhân loại!

Hắn muốn gặp nàng.

"Người không thể đi ra ngoài."

"Người là truyền kỳ của nhân loại a..."

"Người là tương lai của gia tộc chúng ta!"

"Bọn hắn đều nhìn chăm chăm vào ngươi, đều chờ đợi ngươi phạm phải sai lầm, ngươi làm như vậy sẽ hủy đi tương lai của mình."

"Người không thể đi."

Tất cả mọi người đều ngăn trở hắn.

Tất cả mọi người đều muốn tốt cho hă.

Ta đã trở về

Cho nên, hắn đã làm ra một sự kiện kinh người —— hắn tự phế bỏ chính mình.

Đúng thế, hắn đã phế bỏ tất cả lực lượng của chính mình.

Tất cả mọi người kinh ngạc.

Hắn đi ra, cũng không còn người nào ngăn cản hắn, cũng không cần thiết. Hắn lão đảo ngã nghiêng chạy đi tìm nàng, sau cùng cái mà hắn nhìn thấy, chỉ có một cái mộ phần, ở trên bia mộ, có một tấm ảnh rất đơn sơ, tiểu tử ty cười rất ngọt ngào.

Thật xin lỗi...hắn quỳ thật lâu.

Không có người nào để ý tới hắn.

Không có người nào quấy rầy hắn.

Ngay cả những đối thủ cạnh tranh kia, cũng không tới quấy rối hắn, bởi vì không cần thiết.

Hiện tại...hắn chỉ là một tên phế nhân.

Hắn ở phụ cận dựng lên một mái nhà tranh, dút khoát ở chỗ này, nương theo mưa gió, hắn dự định ở chỗ này cho đến cuối đời, mãi cho đến một ngày, hắn nghe được một chút tin tức. Một chút tin tức vốn không nên cho hắn biết.

Có lẽ là do đối thủ thất bại đã từng cạnh tranh nói cho hắn. Có lẽ là do một nguyên nhân khác nào đó.

Những đồ vật hắn vốn không nên biết —— tiểu tử ty chết, có lẽ có quan hệ cùng với một số người. Bọn hắn cũng không có làm tổn thương nàng, chỉ là đơn thuần đi tìm nàng, nói chuyện cùng với nàng, nội dung cuộc nói chuyện

là cái gì, không có người nào biết rõ, thế nhưng sau cuộc nói chuyện tiểu tử liền tự sát.

Mà những thứ này...những người trong gia tộc của hắn một mực giám sát nàng, tự nhiên biết đến, thế nhưng vì cái gì không có ai để ý đến?

Thiếu niên cười, hắn biết, người trong nhà một mực không thích tiểu tử tử, thế nhưng cũng sẽ không ra tay với nàng, thế nhưng nếu như là kẻ địch ra tay, bọn hắn cũng không cần thiết phải cứu có đúng không?

Nguyên lai...lại là như thế này.

Người trong nhà, liên minh, đối thủ...

Nhiều tồn tại lợi hại như vậy a, tồn tại không lộ như vậy a, cứ như thế bức tử một tiểu cô nương a, à đúng rồi, bức tử nàng còn có cả hắn.

Đêm hôm đó, thiếu niên cười thật lâu, cũng khóc thật lâu.

Sau cùng, hắn rời đi.

...

"Được rồi, chuyện xưa chỉ tới đây mà thôi." Một ông lão kể một câu chuyện xưa cho đám nhỏ.

"Sau đó thì sao?." Từng cô bé mắt ướt nhẹ hỏi.

"Sau đó thì sao hả..." Ánh mắt của ông lão trở nên cực kỳ sùng kính: "Hắn lại tu luyện, bất quá bởi vì đã từng tự phế qua, cho nên rất yếu, thực lực rất yếu, năng lực dung hợp rất yếu, bất quá không quan hệ, thiên tài chung quy vẫn là thiên tài, hắn đã thành lập ra một công ty vĩ đại nhất trên cái thế giới này, coi như không phải là Hội trưởng Gen Công Hội, cũng là nhân vật vĩ đại nhất."

"Oa."

"Công ty vĩ đại nhất, chúng ta đã nghe qua hay chưa?"

Mấy cô bé hưng phấn.

"Dĩ nhiên." Ông lão chỉ vào đồ vật trên cổ tay của các nàng nói: "Hãy lật ra đằng sau xem đi."

"Hả?" Một cô bé lật vòng đeo cổ tay của mình ra xem, kinh ngạc phát hiện ra, vô luận là cái vòng đeo cổ tay nào, ở phía dưới đều có khắc một dòng chữ.

Công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo—— La Nguyên.

"Lại có thể là..." Các cô bé kinh ngạc.

La Nguyên! Vị thiếu niên truyền kỳ kia, lại là La Nguyên!

"Như vậy...tiểu tử tử phải làm sao bây giờ? Cứ như vậy kết thúc hay sao?" Có người không cam tâm.

Tất cả mọi người đều có kết cục tốt, ngay cả La gia đều có kết cục tốt, chỉ duy nhất có tiểu tử tử là hy sinh.

Chẳng lẽ, bọn hắn đã làm đúng hay sao?

"Dĩ nhiên là không phải." Lão nhân cười nói: "Hắn nói cho ta biết, cuối cùng sẽ có một ngày, hắn sẽ trở về."

"Trở về sao?" Một cô bé thở dài nói: "Hiện tại thế nhưng chính là thời đại thần linh, coi như trở về, sẽ hữu dụng hay sao?"

"Sẽ hữu dụng." Lão nhân nhìn lên bầu trời.

Ở nơi đó, dường như có sao băng lóe lên.

"Hắn sẽ trở lại, dù sao...hắn cũng là truyền kỳ a." Lão nhân tự lẩm bẩm.

Bỗng nhiên, vòng đeo tay rung động.

Tất cả mọi người nhìn về phía vòng đeo tay, ở phía trên, chỉ có mấy chữ đơn giản.

"La Nguyên ——ta đã trở về."

Có ý tứ gì? Tất cả mọi người cảm thấy mờ mịt.

Nhưng mà, ngay vào cái nháy mắt này.

Ô...ô...n...g —— Cổ tay của tất cả mọi người đều trở nên đau nhức.

Phốc! Bên trong vòng đeo cổ tay.

Dường như có một cỗ lực lượng trong chốc lát thẩm thấu vào trong cơ thể của tất cả mọi người, cái vòng đeo cổ tay nguyên bản kia, vào thời khắc này đã khóa chặt lại cùng một chỗ với mọi người!

Không có cách nào tháo dỡ!

Không có cách nào dỡ bỏ!

Vòng đeo cổ tay, lại biến thành một phần tử của tất cả mọi người.

Oanh! Trên bầu trời.

Ánh sao băng lấp lánh đã trở nên rõ ràng, rõ ràng là một bóng người.

Một đạo thân ảnh...hết sức quen thuộc trong mắt của những thế hệ trước.

Là hắn, vô số người kinh hãi.

Bọn hắn vừa nghĩ đến cái gì đó, vậy mà đột nhiên ở trong cái nháy mắt này, có một cỗ cự lực từ bên trong cổ tay truyền ra, ngàn tỉ sinh linh, vậy mà ở trong cái thời khắc này đồng thời quỳ xuống.

Giống như ——là cung nghênh hắn buông xuống! Trong hư không, ánh sao băng kia cực kỳ sáng chói.

"Ngài đã trở về." Ánh mắt của ông lão trở nên cuồng nhiệt, ông ta rất rõ ràng, vào giờ khắc này, vương giả đã trở về.

Tại thế giới loài người.

Có vô số thần linh ngẩng nhìn bầu trời, vào thời điểm ánh sao băng kia xẹt qua, bọn hắn chỉ tò mò nhìn, nhưng đến lúc cổ tay truyền đến sự đau nhức, bọn hắn mới biết được đã xảy ra chuyện gì.

"Đáng chết."

"Chuyện gì đã xảy ra?"

"Tay của ta không động được."

"Cái vòng đeo cổ tay này giống như đã dán chặt vào trên tay."

Đám thần linh cảm thấy hoảng sợ.

Bọn hắn khiếp sợ phát hiện ra, cho dù là thần linh cũng không có cách nào tránh khỏi.

Ở bên trong cái vòng đeo cổ tay, có đồ vật gì đó đâm vào trong cơ thể, có một chút lực lượng dường như đang lan tràn ở trong người, không ngừng kéo dài, khống chế chính mình.

"Bịch!" Mãi đến khi bọn hắn quy gối xuống, quỳ rạp xuống mặt đất, nghênh đón ánh sao băng kia.

"Cái vòng đeo cổ tay này có vấn đề..."

"Chúng ta đã bị khống chế."

"Đáng hận."

Đám thần linh trở nên giận dữ.

Bọn hắn đối với vòng đeo cổ tay vẫn chỉ có sự tò mò cùng với ngạc nhiên.

Chưa từng nghĩ tới, bây giờ nó lại trở thành nhược điểm lớn nhất của bọn họ.

Phốc! Có người rất là quả quyết, vào trước khi bị cỗ lực lượng này bao trùm, không có một chút do dự chém đứt cánh tay của mình, bọn hắc tình nguyện hao phí một lượng thần lực khổng lồ để gây dựng lại thân thể, cũng không nguyện ý bị khống chế.

Xoạt! Có không ít thần linh cũng làm chuyện giống như vậy.

Mà có một vài người đang do dự, thì lại triệt để bị khống chế, bởi vì chờ đến thời điểm bọn hắc tình muốn chém đứt cánh tay, lại phát hiện ra mình vậy mà không có cách nào tự mình hại mình, có một cỗ lực lượng đang ngăn trở bọn hắc tình, chính là cỗ lực lượng ở bên trong vòng đeo cổ tay.

"A a a..."

"Đây rốt cuộc là cái gì?"

"Không biết."

"Gặp quỷ, trên thế giới này còn có loại lực lượng này hay sao?"

Bọn hắc tình kinh sợ.

Không có người nào biết rõ.

Có thể có, cũng có thể là không có.

Cho dù loại lực lượng khống chế này tồn tại, cũng tràn ngập tai hại. Lực khống chế càng mạnh, điều kiện hạn chế sẽ càng nghiêm trọng hơn, mà bọn hắc tình, có thể phải dâng ra cả sinh mạng của mình!

La Nguyễn

"Chúng ta làm sao lại ngu xuẩn như thế." Bọn hấn nhìn vòng đeo cổ tay, chỉ có thể cười khổ.

Nếu như, sớm biết như vậy, bọn hấn sẽ tuyệt đối không đung vào cái gì mà vòng đeo cổ tay của nhân loại, chỉ có điều là, ai có thể nghĩ tới chứ?

Không chỉ có thần linh cao cao tại thượng, Cổ tộc...ngoại tộc...những sinh vật thức tỉnh ý thức kia, cũng có vòng đeo cổ tay thuộc về mình.

Đây là vòng đeo cổ tay do công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo chuyên môn thiết kế cho bọn hấn, sau khi Diệp tử vong, toàn bộ thế giới, đều tiến vào thời đại hòa bình, cơ hồ toàn bộ sinh linh đều đeo vòng đeo cổ tay.

Mà bây giờ...bọn hấn cơ hồ đều quỳ xuống toàn bộ.

Là chân chính quỳ rạp xuống, quỳ rạp xuống, liền đại biểu cho sự thần phục lớn nhất. Hoặc là chính mình quỳ xuống, thần phục từ trong đáy lòng, hoặc là bị vòng đeo cổ tay khống chế quỳ xuống, hai chuyện này hiện tại đã không có gì khác nhau.

Chỉ có điều là, cùng so sánh với sự hoảng sợ của ngoại tộc, nhân loại càng nhiều hơn chính là sự không hiểu.

Đến cùng, đã xảy ra chuyện gì?

Công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo. Cái tên này, cơ hồ mỗi nhân loại đều có ấn tượng. Mỗi lần có địa phương xảy ra chuyện, bọn hấn đều sẽ là bên thứ nhất xuất hiện, mỗi lần nhân loại gặp nguy hiểm, bọn hấn đều sẽ là bên thứ nhất xuất hiện, ở bên trong hết thảy công ty, chỉ có bọn hấn là có danh tiếng tốt nhất!

Bọn hấn cũng hoàn toàn xứng đáng là công ty khoa học kỹ thuật đệ nhất!

Bởi vì vậy, Gen Công Hội mới cấp cho bọn hấn quyền hạn lớn nhất.

Tổ chức nghiên cứu khoa học cấp cho bọn hắn tài nguyên lớn nhất.

Nhân loại cơ hồ đã ngấm thừa nhận công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo là một thế lực lớn ngoài định mức của nhân loại. Cái công ty điệu thấp lại tràn ngập thành ý này, cơ hồ chính là địa phương mà mọi người thích nhất, cái công ty này đã sáng tạo ra vòng đeo cổ tay, tạo phúc cho cả thế giới nhân loại!

Nhưng mà...vòng đeo cổ tay vào lúc này lại xảy ra vấn đề?

Làm sao có thể? Vào thời điểm trên cổ tay truyền đến sự đau nhức, khiến cho thân thể không nhận được quỳ xuống, phản ứng đầu tiên của bọn hắn lại là...

Ồ, cái vòng đeo cổ tay này có thể đã bị lỗi.

Ừm...ta muốn liên lạc với công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo để đổi một cái khác. Có rất nhiều người suy nghĩ như vậy.

Mãi đến khi...bọn hắn nhìn thấy tất cả mọi người đều quỳ xuống, tất cả mọi người có thể nhìn thấy ở trong tầm mắt, toàn bộ đều quỳ xuống, bọn hắn dường như cũng vào thời khắc này bị khống chế.

Lúc này, mọi người mới biết được, đã xảy ra chuyện.

Nhất là, cùng với đoạn tin nhắn nhận được lúc trước, ta đã trở về?

Là La Nguyên sao...một số người nhớ tới sự tình lúc trước càng cảm thấy hoảng sợ, chẳng lẽ nói, hắn còn chưa có bỏ qua cái sự kiện đó?

Hưu! Ánh sao băng phun trào.

Toàn bộ sinh linh ngẩng đầu lên, nghênh đón đạo thân ảnh kia buông xuống.

Đạo ánh sáng to lớn kia, rốt cục vào thời khắc này cũng trở nên rõ ràng, vào thời điểm hắn bước vào tầng khí quyển, hạ xuống cái thế giới này, hắn rốt cục đã để lộ ra chân thân của mình. Thành linh đúng là La Nguyên!

"Ta đã trở về." Hấn nhàn nhạt mở miệng.

Câu nói kia, kèm theo vòng đeo cổ tay, vang vọng toàn bộ thế giới.

Tất cả mọi người đều cảm thấy rung động.

Là hấn, thật sự là hấn!

"Lại có thể là hấn." Đám thần linh kia hoảng sợ.

Bọn hấn đã nhận ra, bọn hấn cũng không nhận biết La Nguyên, thế nhưng mà bọn hấn lại nhận biết đạo quang ảnh buông xuống trước đó, bọn hấn nhận biết được cỗ khí tức đặc biệt này, đây rõ ràng là cái tên kia!

Cái tên gia hỏa đã lưỡng bại câu thương cùng với Diệp kia! Là đồ vật do Sáng Thế Thần lưu lại kia?

"Người đến cùng là ai?"

"Người không phải là đạo quang ảnh, Sáng Thế thần sẽ không cho phép thủ hạ của mình làm ra loại chuyện này."

Đám thần linh kia hoảng sợ nói.

"Ha ha." La Nguyên cười to: "Thần linh? Bất quá chỉ là trò cười."

Xoạt! Hấn khoát tay, những thần linh vừa rồi mới nghi vấn, vậy mà nổ tung trong nháy mắt.

Một cỗ lực lượng cường đại dường như từ trong cơ thể của bọn hấn tuôn ra, trong nháy mắt tràn ra toàn bộ cơ thể của bọn hấn, sau cùng nổ tung, đem bọn hấn phá hủy!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ sinh linh đều yên lặng.

Vừa rồi...những người mới nổ tung là thần linh! Hấn tiện tay vung lên, liền có một mảng lớn thần linh cứ thế mà chết đi? Làm sao có thể?

Cái tên này...những thần linh còn lại cũng cảm thấy hoảng sợ không thôi. Cho đến tận giờ phút này, bọn hắn mới biết được, vòng đeo cổ tay mà bọn hắn đeo ở trên cổ tay, cùng với cổ lực lượng ở trong vòng đeo cổ tay, đến cùng kinh khủng đến mức nào!

Nghĩ tới đây, trong lòng của hết thảy thần linh đều trở nên trĩu nặng.

Vào giờ khắc này, ở trong lòng của bọn hắn đã tràn ngập sự hối hận, sớm biết như thế, vừa rồi đã sớm chém đứt tay chạy trốn. Hiện tại, đã muộn.

Đến tận đây, hết thảy thần linh đều đã thần phục.

Còn những ngoại tộc kia? Nói đùa cái gì! Thần linh cũng đã thần phục, bọn hắn còn có lựa chọn nào khác hay sao?

Tất cả ngoại tộc, đều thần phục.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, có một tiếng rít gào vang lên.

"La Nguyên!" Một tiếng gầm giận dữ từ đằng xa truyền đến.

La Nguyên quay đầu nhìn lại, vào giờ khắc này, người còn dám nghi vấn hắn, hướng về hắn gầm thét, cũng chỉ có thể là nhân loại.

"Người đến cùng muốn làm cái gì?" Đây là câu hỏi của Hội trưởng Gen Công Hội.

"Người điên rồi hay sao?" Đây là câu hỏi của sở trưởng tổ chức nghiên cứu khoa học.

"Người muốn để cho ta quỳ trước mặt người hay sao?" Đây là thanh âm phụ thân của La Nguyên.

"Ta đã từng nói qua." Hội trưởng Gen Công Hội nhìn về phía La Nguyên nói: "Ta đối với cái chức vụ hội trưởng này, cho tới bây giờ cũng không có hứng thú, người nếu muốn làm hội trưởng, ta có thể tùy thời cho người. Thế nhưng người lại cự tuyệt, lại làm ra một màn này, người đến cùng muốn làm cái gì."

Ông ta thật sự không hiểu.

Trả thù sao?

Muốn trả thù như thế nào?

Phá hủy tất cả nhân loại?

Ông ta thật sự không hiểu, ông ta ban đầu cứ tưởng La Nguyên là vì chức vị Hội trưởng Gen Công Hội, vào trước cái thời đại thần linh đặc thù này, ông ta là người có quyền lực lớn nhất trên thế giới, mà càng thú vị hơn chính là...

Cái chức vị này, là được người khác đưa tới cho ông ta. Một người La Nguyên tranh đấu với nhau, cuối cùng người thì chết, người thì bị thương, người thì rút lui, cuối cùng mới ném lại cho ông ta, khiến cho ông ta trở thành một hội trưởng bất đắc dĩ. Ông ta căn bản không muốn ngồi ở cái vị trí này!

"Chuyện năm đó đã sớm trở thành quá khứ...người phạm phải sai lầm, cũng đều hứng chịu sự trừng phạt, những tên kia, đã chết từ lâu rồi, người còn muốn làm cái gì?" Sở trưởng Tổ chức nghiên cứu khoa học thở dài.

Chuyện lúc trước, chính là bi kịch của một thời đại.

Rất nhiều người đã làm sai, sau đó bọn hắn cũng đều phải trả giá nặng nề.

Căn bản không cần La Nguyên phải ra tay, vào thời điểm La Nguyên trưởng thành đến trình độ làm cho người ta phải sợ hãi, gia tộc của những tên kia, liền mang theo bọn hắn đi ra.

Thời đại không đồng dạng

Mang theo bọn hăn quỳ gối trước mặt xin lỗi La Nguyên, cũng tuyên bố xử trí.

Phần lớn bọn hăn đều bị phế đi, còn là phế bỏ đúng nghĩa.

Tiểu cô nương chết rồi, La Nguyên bị phế đi, bọn hăn muốn mạng sống, ít nhất cũng phải phế bỏ hết thầy, cho nên, chuyện năm đó, sau cùng đã dùng kết quả "Hết thầy trưởng bối buộc những người kia tự phế năng lực mà kết thúc".

La Nguyên đồng ý, hăn cười ha hả nhìn những người kia tự phế ở trước mặt của mình. Sự kiện kia năm đó, cũng được tính là chấm dứt.

Thế nhưng, chẳng ai ngờ rằng, La Nguyên lại còn có loại dã tâm này. Hăn ở bên trong vòng đeo cổ tay ẩn giấu một loại đồ vật đáng sợ, chờ đợi đến thời cơ chín muồi, bỗng nhiên bùng nổ, không chế thân thể của tất cả mọi người, điều khiển toàn bộ thế giới!

Vì cái gì?

Hăn lại muốn làm cái gì?

Không có người nào biết rõ.

Hăn làm cho tất cả mọi người quỳ xuống ở trước mặt hăn, chỉ là vì muốn trả mối thù năm đó hay sao?

"Người muốn cho ta quỳ xuống trước mặt người hay sao?"

Phụ thân của La Nguyên lạnh lùng nhìn hăn, vòng đeo cổ tay, đương nhiên sẽ không thể khiến cho gã quỳ xuống.

Uy hiếp nhân loại? Gã không quan tâm.

Uy hiếp thần linh? Gã cũng không quan tâm.

Thế nhưng, khiến cho gã phần nộ là, bên trong vòng đeo cổ tay của gã, có một loại đồ vật nào đó xuất hiện, đâm vào thân thể của gã, đứa con trai này, vậy mà cũng cố gắng không chế chính gã? ! Đây là điều khiến cho gã không thể chịu đựng!

Đứa con trai này, thậm chí ngay cả phụ thân của mình cũng muốn không chế!

...

Một đám người vây quanh La Nguyên giận dữ mắng mỏ.

Những cao tăng nhân loại kia, giờ phút này từng người đều có lửa giận thiêu đốt ở trong lòng, hiển nhiên, bọn hắn làm sao cũng không nghĩ ra, nhân loại sau khi trải qua hai loại việc lớn 'Thái Cổ buông xuống' và 'Thần linh thức tỉnh', gian khổ sống sót trong tuyệt cảnh, vậy mà sau cùng lại bị chính nhân loại gài bẫy!

Thật là đáng thương, thật là đáng hận.

"La Nguyên, cho ta một lời giải thích."

"Người đến cùng muốn làm cái gì?"

"Trở thành chúa tể thế giới, liền vui vẻ như vậy hay sao?"

Từng câu trách móc truyền đến.

La Nguyên chỉ đứng yên lặng.

Mà đám thần linh nhìn thấy cảnh này thì muôn phần hoảng sợ.

Trời ạ, đám nhân loại này, lại dám nói chuyện cùng với người này như thế?

Phải biết rằng, cái tên này thế nhưng lại chính là một nhân vật đáng sợ giống như Diệp a!

Đám thần linh quỳ rạp trên mặt đất, căn bản không dám đứng dậy. Bởi vì bọn hắn có thể cảm giác được, một cơn tức giận đang ngưng tụ ở trong cơ thể của La Nguyên, cỗ khí tức đáng sợ kia, dường như đang ở trong trạng thái lúc nào cũng có thể bùng nổ.

...

"Đủ rồi!" La Nguyên quát to một tiếng.

Bịch! Đám nhân loại trước mắt nhất thời liền quỳ xuống một mảnh.

"La Nguyên, người dám!"

"Người thật là lớn mật!"

"Ta thế nhưng là Tam thúc của ngươi!"

"Không có lão tử, ngươi có thể đem công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo phát triển đến trình độ như hiện nay hay sao?"

"Năm đó chúng ta nên diệt ngươi, chứ không nên nuôi ong tay áo như vậy."

Một số người giận dữ mắng chửi.

"Cút!" Trong mắt của La Nguyên loé lên hàn quang.

Xoạt! Hắn bóp tay phải.

Một cỗ lực lượng kinh khủng tỏa ra, mấy lão gia hỏa đang giận dữ mắng mỏ hắn, liền bị cỗ lực lượng đáng sợ này đánh cho nổ tung tại chỗ, hóa thành vô số bụi bặm.

Thân tử, hồn diệt.

Xoạt! Toàn bộ thế giới bỗng nhiên trở nên an tĩnh.

Có rất nhiều người vừa mới chuẩn bị giận dữ mắng mỏ, toàn bộ đều dừng lại, đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

Nhìn sắc mặt tái xanh của La Nguyên trước mắt, bọn hắn dường như đã ý thức được cái gì, tất cả sinh linh ở trước mắt, đều nằm trong tay của La Nguyên! Phản kháng, chỉ có chết!

"Người..." Có rất nhiều người run rẩy, lại nói không ra lời.

Mắng chửi? Bọn hắn sợ chết.

La Nguyên ở trước mắt, căn bản là không có cách nào giảng đạo lý.

"Lại là như thế này." La Nguyên bỗng nhiên mở miệng nói.

"Cùng với năm đó, quả thực là giống như đúc." La Nguyên cười, cười rất là quỷ dị.

"Năm đó, vào thời điểm các người khuyên ta từ bỏ nàng, các người cũng là như thế này."

"Vì tốt cho ta...vì tương lai...vì nhân loại..."

"Các người luôn luôn có thể tìm ra các loại lý do để khuyên bảo ta, nhưng xưa nay một điều trọng yếu nhất mà các người không nói, cũng là một điều mà các người để ý nhất, vì chính các người..."

La Nguyên cười rất vui vẻ.

"Chuyện năm đó, không phải đã kết thúc rồi hay sao?" Một người thở dài.

"Kết thúc rồi à?" La Nguyên cảm thấy rất hài hước.

"Vào thời điểm công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo trưởng thành, các người mới tới nói xin lỗi, các người khiến cho những đối thủ cạnh tranh năm đó, khiến cho bọn hắn phế bỏ hết thảy..."

"Các người coi đó chính là lời xin lỗi hay sao?" La Nguyên lạnh lùng nói ra.

"Người lúc đó đã tha thứ, nếu như người không tha thứ, vào lúc đó vì sao lại không giết bọn hắn?" Ông lão kia hết sức không hiểu.

Bọn hắn lúc ấy nếu đã đem những người kia đi ra ngoài, tất nhiên đã làm xong tư tưởng đi chịu chết, thế nhưng, La Nguyên cũng không có hạ sát thủ, hắn chỉ cười tha thứ.

Hiện tại...hắn lại đổi ý hay sao?

"Đây mới là chỗ thảm thương nhất a." La Nguyên nhìn bọn hắn nói: "Người có biết, khi ta nhìn thấy những người kia tới xin lỗi, ta thấy sự bất khuất và không phục trong ánh mắt của bọn hắn, ta đã nghĩ đến cái gì hay không?"

Đám người yên lặng, không dám mở miệng.

"Ta nghĩ đến chính mình." La Nguyên nhìn về phía tinh không.

"Chúng ta...là thiên tài."

"Bọn hắn mặc dù có thực lực hơi yếu hơn ta, nhưng vẫn là thiên tài mạnh nhất."

"Thế nhưng mà, mạng của chúng ta, xưa nay lại không thuộc về chúng ta, chúng ta càng giống như là những con rối, bị thao túng ở trong tay của đám lão bất tử các ngươi."

"Ta là như thế, bọn hắn cũng là như thế."

"Chuyện năm đó, ban đầu cũng không có quan hệ gì với bọn hắn, hết thảy những chuyện mà chúng ta làm, trên bản chất đều là do các ngươi âm thầm bày mưu đặt kế cùng với dẫn dắt, chúng ta làm gì có quyền quyết định?"

"Cho nên ta cho tới bây giờ đều không có hận qua bọn hắn...người mà ta hận, là các ngươi."

"Là toàn bộ hệ thống thời đại!"

La Nguyên nói đến đây, trong mắt đã tràn đầy sát ý.

Những người kia yên lặng, thì ra là thế, người mà La Nguyên hận, lại là bọn hắn hay sao?

Có rất nhiều người nhắm hai mắt lại, có lẽ...năm đó bọn hấn thật sự đã làm sai rồi?

"Vậy thì hãy động thủ đi." Một người nhìn La Nguyên nói: "Nếu người đã muốn làm sụp đổ cái hệ thống này, vậy thì hãy làm đi! Có rất nhiều gia tộc cho đến nay đã phát triển quá mức khổng lồ, phá hủy toàn bộ, mới có thể làm sụp đổ cái hệ thống này."

Hấn đã làm tốt chuẩn bị phải chết, hấn thấy, trong lòng của La Nguyên có hận, cho nên, để cho La Nguyên phát tiết ra ngoài là được rồi.

Chỉ có điều là, làm cho người ta kinh ngạc chính là, La Nguyên chỉ cười cười.

"Người có biết hay không?"

"Thời đại không đồng dạng."

"Nếu như vẫn là thời đại gen, ta sẽ thật sự làm như vậy."

"Đáng tiếc."

"Hiện tại là thời đại thần linh!"

Trong mắt của La Nguyên lóe lên hào quang.

Đây...thế nhưng lại là thời đại thần linh a!

Ở trong cái thời đại này, đã được định trước là sẽ tràn đầy vô số kỳ tích!

Lại làm sai

Cùng với...bất luận một chuyện không thể nào! Kế hoạch lúc đầu của hắn, đúng là muốn làm sụp đổ toàn bộ hệ thống, triệt để phá vỡ toàn bộ thế giới, nhưng đến khi hắn đối với cái thế giới này hiểu rõ càng ngày càng sâu, khi hắn hiểu rõ được thời đại Thái Cổ, khi hắn hiểu rõ được thời đại thần linh, cho dù là vào thời điểm những vật này vẫn còn đang tồn tại trong truyền thuyết, hắn đã sớm bắt đầu đi sâu nghiên cứu.

Kế hoạch của hắn, cũng đang không ngừng được cải biến.

Mà hiện nay...rất nhanh, đã sắp được thực hiện.

"Người muốn phục sinh nàng?" Phụ thân của La Nguyên mở miệng, chỉ có ông ta mới biết chấp niệm trong lòng của đứa con trai này.

Mọi người đều nói mỗi tình đầu là tốt đẹp nhất, thế nhưng, khi mà cái mỗi tình đầu đẹp đẽ này, lại bởi vì chính mình mà chết, chỉ sợ cả đời đều không thể quên đi, trong lòng của con trai ông ta vẫn một mực có chấp niệm.

Chấp niệm thật sâu.

Phục sinh một nhân loại? Rất nhiều thần linh liếc nhìn nhau.

Phục sinh, đối với thần linh mà nói, là một chuyện rất bình thường.

Không có cách nào, Thần linh có thân thể quá mức mạnh mẽ, nhiều khi muốn giết cũng không chết, nhiều nhất chỉ có thể khiến cho thần linh ngủ say, cho nên sau khi ngủ say một khoảng thời gian dài đằng đặc, lại có thể sống lại nhảy nhót.

Thế nhưng nhân loại? Có khả năng không lớn.

Nếu như là vừa mới chết, có lẽ còn có thể cứu.

Năm đó? Trước thời đại thần linh? Vào lúc ban đầu của thời đại gen?

Chuyện này...đã quá xa xưa! Người kia, đoán chừng đã triệt để chết đi.

Thần lực của bọn hắn coi như có mạnh mẽ hơn, cũng không có cách nào cứu trở về a? A đúng rồi, có một vài năng lực, không phải là có thể trở lại quá khứ hay sao? Có lẽ, nếu như có thể trở lại quá khứ, có thể đem tiểu cô nương kia cứu trở về...

Chỉ có điều là, nếu quả thật có thể trở về quá khứ, tương lai hiện tại, sẽ phát sinh ra chuyện gì?

Nếu như cứu sống tiểu cô nương, La Nguyên năm đó, sẽ còn tự phế bỏ chính mình, tổ kiến ra công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo hay sao? La Nguyên năm đó, sẽ còn có cố ý chí bất tử bất diệt đáng sợ như bây giờ hay sao? Không có người nào biết rõ.

Mà Diệp thì sao? Một khi La Nguyên không còn trở nên mạnh mẽ, một khi Diệp thức tỉnh một lần nữa...

Diệp đã chết rồi, chết hết sức triệt để.

Thế nhưng nếu như tùy tiện trở về quá khứ, rất có thể, sẽ khiến cho Diệp ở quá khứ biết được chân tướng, sau đó giết trở lại, đó mới là chuyện đáng sợ nhất, thực lực của Diệp...

Nếu như gặp được một lần nữa, ngay cả La Nguyên cũng không có nắm chắc. Mà nếu như gặp được ở quá khứ, thì càng là một con đường chết, cho nên, hắn thật sự muốn trở về cứu tiểu cô nương kia hay sao? Bọn hắn nhìn về phía La Nguyên.

"Không, tại sao phải cứu nàng?" La Nguyên lắc đầu, rất là bình tĩnh nói:

"Nàng cũng không thuộc về thời đại này, lối đi trở lại quá khứ, ta đã phong kín toàn bộ, không có bất kỳ một khả năng nào!"

"Bất luận con đường nào trở về quá khứ, đều đã bị ta phong tỏa."

"Cái thế giới này, từ giờ trở đi, không cho phép xuyên qua nữa!" La Nguyên lạnh lùng nói: "Vô luận là trở về quá khứ, hay là tương lai!"

"Vậy người muốn làm cái gì?" Phụ thân của La Nguyên mờ mịt, ông ta vẫn cho là mình hiểu rất rõ đứa con trai này.

Bao nhiêu lần tỉnh mộng vào lúc nửa đêm, La Nguyên bừng tỉnh trong mộng, đều không phải là vì tiểu cô nương kia hay sao? Cái mà hắn mong muốn, tất nhiên là một lần nữa trở lại cái thời đại kia, một lần nữa trở lại bên người tiểu cô nương kia, sau đó làm ra lựa chọn không giống nhau, không phải như vậy hay sao?

Vì cái gì...hắn lại muốn phong kín những con đường trở lại quá khứ?

"Tầm nhìn của các người thật sự là quá hạn hẹp." La Nguyên chỉ bình tĩnh nói.

Đám ngu xuẩn này, làm sao có thể biết được kế hoạch của hắn? Hắn phân đấu cả đời, chẳng lẽ là chỉ vèn vèn muốn trở về quá khứ thôi hay sao? Trở lại cái thời đại làm hắn căm ghét kia hay sao? Quá hài hước.

"Ta thế nhưng chính là La Nguyên a." Hắn tự lầm bầm.

Xoạt! Hắn đứng dậy, lực lượng Vô cùng vô tận vờn quanh ở bên người, hắn nhìn về phía phương xa, ở nơi đó, có một thần linh đang đứng xem náo nhiệt, đúng vậy, vị thần linh này có thể đứng, là bởi vì hắn đã kịp chặt tay tự cứu.

Chỉ có điều là, sua khi người này chém cụt tay cũng không rời đi, mà lại lưu lại nơi này hy vọng nhìn thấy chân tướng, mãi đến khi ánh mắt của La Nguyên rơi lên trên người của hắn, hắn mới cảm thấy cả người phát lạnh.

"Người nên rời đi." La Nguyên cười cười.

Xoạt! Sắc mặt của vị thần linh kia đại biến, xoay người bỏ chạy.

Nhưng mà đã muộn.

Phốc! Thân ảnh của La Nguyên lấp lóe, hắn trong chớp mắt xuất hiện ở sau lưng của vị thần linh kia, máu tươi văng khắp nơi, vị thần linh kia thậm chí còn không kịp phản ứng, đã ngã xuống, toàn bộ sinh linh sợ mất mật.

Chuyện này...đây chính là thực lực chân chính của La Nguyên hay sao?

Oanh! Chém giết thần linh, La Nguyên chính thức đăng lâm thần vị, lực lượng cường đại nguyên bản của hắn lại một lần nữa thuế biến.

"Hãy thần phục ta đi."

"Các người, cuối cùng cũng sẽ là con dân của ta."

La Nguyên than nhẹ một tiếng.

Tiếng than nhẹ này xuyên thấu qua vòng đeo cổ tay, truyền đến mỗi một cái góc trên thế giới, cơ hồ mỗi một sinh linh, đều nghe được tiếng than này của hắn.

"Bịch!" Có càng nhiều người quỳ rạp xuống đất.

Thậm chí, ngay cả phụ thân của La Nguyên.

Bên trong tiếng than kia dường như có một loại cảm giác uy hiếp kỳ quái, khiến cho người ta không thể không thần phục.

Mà ngay vào một khắc những người kia quỳ xuống, vô cùng vô tận tín ngưỡng tuôn ra, hàng ngàn tỷ sinh linh ở trong thiên địa, toàn bộ lại vào thời khắc này lại biến thành tín đồ của La Nguyên!

Oanh! Vô tận tín ngưỡng tuôn ra.

Ở dưới sự khống chế của vòng đeo cổ tay, những người kia căn bản không có sự lựa chọn.

Ngay cả những tín đồ nguyên bản thuộc về những thần linh khác, đều chuyển biến vào cái thời khắc này, thế nhưng những vị thần linh kia ngoại trừ cười khò, căn bản là không dám nói một lời nào. Bởi vì ngay cả chính bọn hắn cũng đều thần phục a!

Vào giờ khắc này, hàng ngàn tỉ sinh linh thần phục. Sự uy nghiêm của La Nguyên, truyền ra khắp thế giới.

Cái thế giới vừa mới thức tỉnh này, vừa mới trải qua thời đại của Tội Ác Chi Thần, rồi tới thời đại của Trần Phong, nhưng chưa được bao lâu, lại biến thành thời đại của La Nguyên!

Đây, là thế giới thuộc về hắn!

Đây, là thời đại thuộc về hắn!

Oanh! La Nguyên hưởng thụ lấy cổ tín ngưỡng trùng kích.

Vị thần linh vừa rồi hắn đánh chết bất quá chỉ là một tiểu thần linh, thế nhưng chỉ sau một lát công phu, hắn liền trùng kích đến thần linh sơ cấp, thần linh trung giai, hơn nữa còn đang không ngừng xông vào!

Cổ tín ngưỡng lực này quá mức kinh khủng! Xa xa so với cổ tín ngưỡng lực lúc trước của Trần Phong, còn muốn cường đại hơn!

"Ta nên nghe hắn." Phụ thân La Nguyên bỗng nhiên thở dài một tiếng.

"Đúng vậy a." Một ít lão nhân lắc đầu nói: "Năm đó...chúng ta sai, không nghĩ tới, bây giờ cũng sai."

"Chúng ta còn có lựa chọn nào hay sao?" Một lão nhân quyền cao chức trọng cười khổ.

Ra tay

"Vây cũng chỉ có tha tội..." La Nguyên thở dài một tiếng.

Ầm! Vào thời điểm tất cả mọi người đang cảm thấy kinh dị, mấy người đang nói chuyện kia, bỗng nhiên nổ tung, máu tươi văng ra khắp nơi.

!!! Đám người đột nhiên tròn to con mắt.

Chuyện này...La Nguyên vậy mà lại giết người! Thật là quá phân!

Đáng sợ nhất là, ở trong mấy người này còn có phụ thân của hắn!

"Người muốn làm cái gì?" Một số người phẫn nộ.

Bọn hắn đã lựa chọn thỏa hiệp, La Nguyên vì sao lại tiếp tục giết người? Chẳng lẽ, La Nguyên liền ngay cả những người đã thân phục cũng không buông tha hay sao? Nếu như thế, còn thân phục hắn để làm cái gì? !

Nhưng mà, đến khi bọn hắn nhìn về phía La Nguyên, lại thấy La Nguyên lộ ra vẻ mặt phát mộng. Trên người của hắn dính đầy máu tươi, nhưng lại không động đậy một chút nào. Hắn kinh ngạc nhìn mấy người vừa mới chết đi, bỗng nhiên giận dữ nói: "Ta đã khống chế các ngươi, các ngươi làm sao còn có thể tự sát? ! Ai cho các ngươi lá gan tự sát? !"

Hắn không tin, ở dưới sự khống chế của vòng đeo cổ tay, bọn hắn ngay cả thân thể cũng không có cách nào khống chế, làm sao có thể tự sát? !

Trừ phi...bọn hắn đã sớm chuẩn bị! Bọn hắn đã sớm đoán được chuyện sắp xảy ra! Cho nên, đã động tay động chân ở trên thân thể, chờ đợi đến lúc này! Chỉ có điều là, làm sao có thể? Hắn còn chưa tiết lộ chuyện này cho bất kỳ kẻ nào...

Chờ một chút, La Nguyên chợt tỉnh ngộ, hắn nhìn về phía đám thần linh kia, rồi nhìn về phía đám ngoại tộc, sau đó lại nhìn về phía nhân loại, đột nhiên hỏi: "Các ngươi có thấy Trần Phong ở đâu hay không?"

Không có người nào đáp lại.

Không chỉ có Trần Phong, những đồng bạn của Trần Phong, vậy mà cũng biến mất toàn bộ!

Nguyên lai là do các ngươi! La Nguyên tản ra sát ý nồng nặc.

Có lẽ là trước đó, hắn đã mất đi không chế đối với Trần Phong, bởi vì bắt đầu từ một ngày nào đó, vòng đeo cổ tay của Trần Phong bỗng dưng hư hỏng, từ đó về sau Trần Phong đã không còn sử dụng vòng đeo cổ tay nữa.

La Nguyên cũng đã từng hoài nghi là Trần Phong đã phát hiện ra điều gì đó, thế nhưng cũng không có. Hắn vô cùng xác định, Trần Phong lúc đó căn bản không biết trong vòng đeo cổ tay có vấn đề. Hắn chú ý thật lâu, cũng dùng Quang sáng may mắn điều tra, xác nhận là Trần Phong không phát hiện ra điều gì, mới dần dần buông chuyện này xuống, không ngờ được...hiện tại lại xảy ra chuyện này.

"Trần Phong..." La Nguyên mặc niệm ở trong lòng.

Bỗng nhiên, tâm thần của hắn khẽ động, dường như nghĩ tới điều gì, hắn dùng thần niệm khóa chặt, lập tức bắt đầu thẩm tra một số người.

Nhưng mà...không có.

Khổng Bạch, Tần Hải, Ngô Huy...những người vốn nên có ở đây, lại không hề xuất hiện!

"Trước đó rõ ràng là..." Trong mắt của La Nguyên loé lên hàn quang.

Hiển nhiên, vào thời điểm hắn buông xuống từ trên tinh không, bọn gia hỏa này đã giải trừ vòng đeo cổ tay. Đây, chính là biến số.

"Đây chính là 1% thất bại hay sao?" La Nguyên cười.

Hắn nguyên bản còn có một chút bận tâm tới 1% thất bại này, thế nhưng chỉ là bọn gia hỏa này thôi sao?

Hài hước, Trần Phong, nếu như người cho rằng bọn gia hỏa này liền có thể đối phó với ta, vậy thì người đã sai mười phần!

...

Ở một nơi nào đó trong dãy núi, đám người Trần Phong lẳng lặng nhìn một màn La Nguyên bùng xuống.

"Quả nhiên..." Không Bạch vẫn còn cảm thấy sợ hãi, hẳn cùng với Trần Phong sau khi đoán ra được chân tướng, liền lập tức thông tri cho bằng hữu, dĩ nhiên, bởi vì nguyên nhân vòng đeo cổ tay, bọn hắn chỉ có thể thông tri bằng cách thủ công!

Nếu như dùng vòng đeo cổ tay để thông tri, đó mới thật sự là kẻ ngốc! Chỉ có điều là, bọn hắn chỉ mới vẹn vẹn thông tri được cho vài người, liền xảy ra chuyện. La Nguyên xuất hiện quá nhanh! Quá cấp tốc!

"Cái thời cơ này..." Trần Phong có một cảm giác rất là kỳ diệu.

Lúc trước, vào thời điểm hắn sử dụng Quảng sáng may mắn, cũng thường xuyên chọn ra thời cơ tốt nhất, Quảng sáng may mắn sẽ tự động sàng chọn ra thời khắc tốt nhất, mà bây giờ, dường như cái thời cơ này cũng không tốt lắm.

"Ta ở trên người của La Nguyên cảm thụ được lực lượng tương tự." Linh mở miệng nói ra: "Hai loại sức mạnh, dường như đã bị triệt tiêu."

"Người nói là, La Nguyên cũng tính toán ra được thời cơ tốt nhất?" Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

"Ừm." Linh khẳng định: "Cũng không biết là hắn đã dùng loại lực lượng nào để tính toán."

Thì ra là thế, Trần Phong giống như có điều ngộ ra.

Còn về việc thời cơ mà hai người bọn hắn lựa chọn bị triệt tiêu? Hẳn ngược lại không quan tâm, La Nguyên lựa chọn thời cơ, có thể so với hắn còn trọng yếu hơn, bây giờ thời cơ của cả hai đều bị triệt tiêu, người nên khổ sở

chính là La Nguyên! Dĩ nhiên, có lẽ La Nguyên lại tưởng rằng cái thời cơ này là tốt nhất?

Có lẽ...đây là một cái cơ hội! Trần Phong cảm thấy động tâm.

Không thể nghi ngờ, thực lực của La Nguyên, rất nhanh sẽ nghênh đón sự bạo phát! Trần Phong đã trải qua tình huống tương tự cho nên sẽ biết, tín ngưỡng mà La Nguyên nhận được còn nhiều hơn so với mình, tín đồ càng kinh khủng hơn, thực lực bùng nổ tự nhiên sẽ càng cường đại hơn!

Cho nên, trước mắt chính là cơ hội chiến đấu cùng với La Nguyên tốt nhất. Bởi vì La Nguyên hiện tại, thương thế cũng chưa khôi phục, tình trạng hiện tại của hắn, cùng với Diệp không sai biệt lắm.

Còn thần vị...thì có thể làm được cái gì? ! Bởi vì thực lực của La Nguyên nguyên bản đã quá mạnh! Mạnh đến mức, cái gọi là thần vị tăng phúc thực lực, đối với bọn hắn mà nói chỉ là chín trâu mất sợi lông, quá yếu, cho nên, coi như tăng lên tới giai đoạn thần linh trung giai, cũng không có bao nhiêu chênh lệch.

Tác dụng lớn nhất mà tín ngưỡng mang tới chính là tăng cường cảnh giới, mà không phải là tăng cường sức chiến đấu!

"Tốc độ tăng cường cảnh giới của hắn đang càng ngày càng kinh khủng. Hiện tại, có lẽ là thời khắc yếu đuối nhất của hắn." Trần Phong trầm giọng nói.

"Hiểu rõ." Ánh mắt của Khổng Bạch trở nên ngưng trọng.

Bọn hắn cũng biết, nếu như muốn đánh bại La Nguyên, thì hiện tại chính là cơ hội tốt nhất!

"Vậy thì lên đi!" Tần Hải không có một chút do dự nói ra.

"Đi!" Mấy người lặng yên không một tiếng động tới gần.

Mà vào giờ khắc này, La Nguyên dường như còn đang tính toán cái gì đó.

Bỗng nhiên, có một cái bóng nhàn nhạt xuất hiện ở chỗ chân núi.

"Hửm?" La Nguyên là người trước tiên chú ý tới nơi đó.

"Cái bóng? !"

"Cái bộ dáng quen thuộc này..."

"Trời ạ, là cái bóng do Sáng Thế thần lưu lại."

Những thần linh kia cơ hồ là người trước tiên nhận ra cái bóng này. Bọn hắn đã từng thấy cái bóng này chiến đấu cùng với Diệp, mặc dù rất nhanh liền bị Diệp đánh chết, hiện tại xem ra, cái bóng này mặc dù đã chết rồi, nhưng vẫn có thể sống lại.

"Thực lực của cái bóng mặc dù yếu, thế nhưng dường như nó có khả năng trùng sinh."

"Lúc này mới phù hợp với nội dung cốt truyện."

"Bất quá, đạo quang ảnh lúc trước chúng ta suy đoán, hiện tại..."

Có rất nhiều thần linh ý thức được cái gì, bọn hắn đã từng suy đoán La Nguyên chính là đạo quang ảnh kia, thế nhưng sau khi thân phận của La Nguyên bại lộ ra ngoài ánh sáng, lại phát hiện ra La Nguyên căn bản không phải là đạo quang ảnh, như vậy đạo quang ảnh do Sáng Thế thần tạo ra là ai?

Đại chiến

"Lộn xộn cái gì." La Nguyên nhíu mày.

Sáng Thế thần? Cái bóng? Hắn chưa bao giờ thấy qua thứ này. Bất quá, từ trong đoạn đối thoại của đám thần linh, hắn cũng nghe được một chút, cái bóng này đã từng chiến đấu với Diệp một trận, bị Diệp bộc phát ra át chủ bài mạnh mẽ chém giết!

Thế nhưng Diệp cũng bởi vì vậy mà mất đi lực lượng, đúng là như vậy hay sao? La Nguyên nhíu mày.

Cái bóng...hắn nhìn về phía cái bóng như có như không kia, có một cỗ khí tức cường đại dường như đang ngưng tụ ở trong cái bóng, vô cùng đáng sợ làm cho người ta phải sợ hãi, đó là khí tức siêu việt Thần linh.

Là Sáng Thế thần hay sao? La Nguyên bình tĩnh.

Xoạt! Cái bóng kia dần dần hiện ra chân thân, nó không có bộ dáng, chỉ đơn thuần là một cái bóng, nhưng lại có thực lực cực kỳ đáng sợ.

"Quả nhiên là nó."

"Nó dường như so với lần trước còn mạnh hơn."

"Đúng vậy a."

"Đây chính là cái bóng của Sáng Thế thần hay sao?"

"Quả nhiên cùng với dự đoán của chúng ta không sai biệt lắm, nó không có khuôn mặt."

Đám thần linh kinh ngạc tán thán.

Cái bóng mặc dù không cẩn thận nên bị Diệp sử dụng át chủ bài miểu sát, thế nhưng cuối cùng cái bóng vẫn còn sống, chẳng phải là càng thêm đáng

sợ?

Thực lực của cái bóng, có lẽ cũng không kém gì Diệp, cũng không kém...bạn hẳn liếc nhìn người trước mắt, cũng không kém vị La Nguyên này.

Xoạt! Cái bóng đi tới từng bước một, thực lực dần dần gia tăng, nó dường như có thể không ngừng gia tăng thực lực theo thời gian. Cực kì khủng bố!

"Tại sao ta lại có một cảm giác cực kì khủng bố!"

"Má ơi, giống như là nó lại mạnh lên."

"Thật là đáng sợ."

"Các người nhìn về phía mi tâm của nó đi, ở nơi đó có một cái phù văn, không giống như là thần văn, ở nơi đó dường như có lực lượng không giống nhau, có lẽ là do Sáng Thế thần lưu lại."

"Có khả năng."

"Là ấn ký do Sáng Thế thần lưu lại hay sao?"

"Trời ạ, lần trước nó cũng không có vật này."

"Có lẽ chỉ là chưa kịp sử dụng, La Nguyên lần này gặp phải phiền toái rồi."

Đám thần linh kinh ngạc tán thán.

Không có gì khác, bởi vì cái bóng trước mắt quá mức mạnh mẽ, mỗi một bước của nó, dường như đều thể hiện ra lực lượng không giống nhau, nhất là cái ấn ký ở trên mi tâm kia, dường như có các loại năng lượng kinh khủng không giống nhau, khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

Vào thời điểm nó mới xuất hiện, dường như rất bình thường, thế nhưng hiện tại, nó đi tới từng bước một, khí thế của nó thậm chí đã siêu việt La Nguyên!

Cái bóng của Sáng Thế thần, đây mới là thực lực chân chính của nó.

Sát ý, vào thời khắc này tràn ngập trong không khí. Vào thời điểm cái bóng càng ngày càng tới gần, những thần linh kia đã không còn dám mở miệng, bọn hắn nhìn về phía cái bóng cùng với La Nguyên, biết rằng chắc chắn sẽ có một trận đại chiến phát sinh, cho nên mới lặng yên lui về sau vài bước.

"Muốn bắt đầu rồi." Trần Phong chờ mong.

"Thần lực của ta, đã có thể từ huyền tượng của một người đổi thành huyền tượng quần thể." Ngô Huy đắc ý nói, căn bản không cần quan La Nguyên có tin hay không, chỉ cần mọi người tin, như vậy là đủ rồi. Đây mới là chỗ kinh khủng nhất của loại năng lực này!

"Hiện tại cái bóng này đã có năng lực đánh giết La Nguyên." Ngô Huy khẳng định.

Đám thần linh ngu xuẩn kia, đã từng được chứng kiến cái bóng, đã trở thành đối tượng huyền tượng tốt nhất, bọn hắn đã không ngừng phụ trợ cái bóng, biến cái bóng trở nên cường đại đến mức khó có thể tưởng tượng!

Trận đại chiến này, bọn hắn có lẽ thật sự có thể thắng, tất cả mọi người đều tràn ngập sự chờ mong.

Xoạt! Cái bóng sắp ra tay, chỉ có điều là, chưa từng nghĩ tới, vào cái thời khắc mấu chốt nhất này.

Tại một địa phương khác, tại một chỗ khác dưới chân núi, lại có một cái bóng xuất hiện, một cái bóng có thực lực tương tự với cái bóng, nhưng lại có một chút không giống như cái bóng.

"? ? ?" Trần Phong vô ý thức nhìn về phía Ngô Huy.

"Hả?" Ngô Huy cũng lộ ra vẻ mặt phát mộng.

Đây là cái gì?

"Không phải là do ngươi làm?" Tần Hải kinh ngạc.

"Không phải a." Ngô Huy cũng cảm thấy rất là mờ mịt.

Không tốt! Trong lòng của Trần Phong giật thót một cái.

Trời ạ, đây không phải là sự tình một câu chuyện được biên ra lại trở thành sự thật đó chứ? !

Ở dưới chân núi, vào thời điểm cái bóng kia dần dần xuất hiện, thật sự đã làm toàn bộ sinh linh kinh ngạc.

Nhất là, khi cái bóng này dần dần tới gần, vào thời điểm mọi người nhìn thấy rõ ràng bộ dáng của nó, càng cảm thấy khiếp sợ, bởi vì bộ dáng của cái bóng này, vậy mà giống như đúc với cái bóng xuất hiện lúc đầu!

Ngoại trừ màu sắc! Xung quanh cái bóng này được bao phủ một tầng ánh sáng nhàn nhạt! Thậm chí, cái ấn ký trên mi tâm của hai cái bóng cũng giống nhau như đúc.

"Đây là...đạo quang ảnh vậy mà xuất hiện."

"Ngoại trừ màu sắc, cơ hồ giống như đúc cùng với cái bóng."

"Đây chính là ánh sáng và bóng tối mà Sáng Thế thần lưu lại hay sao?"

Đám thần kinh ngạc tán thán, bọn hắn đã từng coi La Nguyên là đạo quang ảnh, hiện tại xem ra, đạo quang ảnh thật sự đã xuất hiện.

"La Nguyên chỉ sợ là đã gặp phải nguy hiểm."

"Đúng thế."

"Thực lực của cái bóng đã phi thường mạnh mẽ, bây giờ ánh sáng và bóng tối kết hợp..."

Đám thần linh ngẫm lại liền cảm thấy run rẩy.

Xoạt! Đạo quang ảnh kia lưu động, dần dần đi tới trước người La Nguyên, ngay vào thời điểm mọi người cho rằng nó sẽ xuất thủ, nó vậy mà cứ như thế vượt qua La Nguyên, đi về phía cái bóng!

"? ? ?"

"Nó muốn làm gì?"

"Nó không phải tới để giết La Nguyên hay sao?"

"Ách, tại sao ta có cảm giác, mục tiêu của nó là cái bóng? ?"

"Chuyện này..."

Hết thấy thần linh đều cảm thấy bối rối.

Đạo quang ảnh cùng với cái bóng, không phải là cùng một bọn hay sao?

Giả à?

Ừm...có lẽ chỉ là nhìn lầm.

Bọn hấn xoa xoa con mắt, lại một lần nữa nhìn lại.

Oanh! Đạo quang ảnh đi tới, vậy mà trực tiếp ra tay, năng lượng đáng sợ bao phủ thiên địa, đúng như suy đoán của mọi người vậy, đạo quang ảnh này cường đại đến mức độ làm cho người ta hít thở không thông!

Hừ! Ngô Huy hừ lạnh một tiếng, cái bóng cũng không khách khí, trong nháy mắt bắt đầu phản kích.

Oanh! Hai bên vậy mà bắt đầu chém giết, từng đạo khí tức đáng sợ toả ra, đám thần linh kia cảm thấy hoảng sợ vạn phần, chỉ có thể lặng yên lui về sau, thế nhưng...khiến cho bọn hấn càng cảm thấy hoảng sợ chính là, hai bên vậy mà càng ngày càng trở nên cường đại.

Oanh! Đại địa rung động.

"Cái tên này đến cùng là cái gì?" Ngô Huy cắn răng.

Hắn biết cái bóng của mình được tạo ra như thế nào, thế nhưng còn đạo quang ảnh này? Hắn nhìn không hiểu.

"Khổng Bạch?" Trần Phong nhìn về phía Khổng Bạch.

"Tra không được." Khổng Bạch lắc đầu nói: "Quá khứ cùng với tương lai của đạo quang ảnh này, cũng trống rỗng!"

Đây thật sự là đạo quang ảnh do Sáng Thế thần lưu lại hay sao? Ánh mắt của Trần Phong trở nên chăm chú.

Nếu đạo quang ảnh này thật sự là do Sáng Thế thần lưu lại, như vậy tại sao lại không ra tay với La Nguyên!

Nếu thật sự là do Sáng Thế thần lưu lại, làm sao lại giống như đúc cùng với cái bóng!

Quỷ dị

Hoặc là...do đối phương cố ý tạo ra hình dáng giống như vậy? Trần Phong cũng có chút nhìn không hiểu.

Bất quá, không quan hệ với việc nhìn không hiểu, đánh một trận là có thể biết.

Oanh! Đạo quanh ảnh và cái bóng không ngừng chiến đấu, làm cho người ta kinh ngạc chính là, thực lực của hai bên lại không ngừng tăng lên, từ thần linh cao giai đỉnh phong, đã đến trình độ của Diệp cùng với La Nguyên, thậm chí còn đang tiếp tục tăng lên!

Lực lượng của bọn nó, thậm chí đã siêu việt La Nguyên.

Chỉ có điều là, lực lượng của hai bên là tương tự với nhau, vô luận tăng lên bao nhiêu, dường như cũng là tăng lên giống như nhau.

"Hai vị này có thực lực giống nhau."

"Không hổ là đồ vật do Sáng Thế sáng tạo ra, tuy nhiên cứ đánh nhau như vậy sẽ không có một chút ý nghĩa nào."

"Đúng vậy a."

"Bọn hấn cứ đánh như thế, kết quả chỉ sợ là lưỡng bại câu thương."

"Cũng có khả năng là đồng quy vu tận."

Mọi người thở dài một tiếng nói.

Quả nhiên, sau một lát, sau khi thực lực của hai bên đạt đến đỉnh phong, liền phóng thích ra chiêu số mạnh mẽ nhất của mình, đánh lên trên người của đối phương, thân thể của hai bên đồng thời nổ tung, hóa thành hư vô.

Thế giới, trong nháy mắt trở nên yên tĩnh, thế mà thật sự đồng quy vu tận.

"Lại đến!" Ngô Huy không cam tâm, năng lực cường đại nhất của hắn vậy mà lại thất bại như vậy, hắn không phục, hắn nhớ tới việc cái bóng sau khi chết, bỗng nhiên xuất hiện một ít gì đó, linh cơ liền khẽ động.

Xoạt! Ở dưới chân núi, rất nhanh liền hiện ra một đám cái bóng đủ loại màu sắc, giống như một đoàn quân đèn Led nhấp nháy, một lần nữa lên sàn!

"Oa."

"Lại là bọn gia hỏa này!"

"Bọn hắn dường như so với cái bóng yếu hơn một ít, thế nhưng lại có số lượng rất nhiều, thực lực cũng hết sức đáng sợ!"

Đám thần linh kia sợ hãi.

Chỉ có điều là, đúng vào lúc này, ở một chỗ khác, ở một địa phương tràn ngập ánh sáng, vậy mà lại xuất hiện một đám cái bóng đồng dạng, đủ mọi màu sắc đồng dạng, tràn ngập hào quang kỳ dị đồng dạng.

"Đây là..." Đám người Ngô Huy thật sự cảm thấy kinh ngạc.

Lại là đồ vật giống nhau? ! Đây là cái quỷ gì? !

"Có một chút cổ quái." Tần Hải giống như có điều suy nghĩ nói: "Người ngưng tụ ra cái bóng, đối phương cũng làm ra một cái bóng, người ngưng tụ ra đoàn quân đèn Led nhấp nháy, đối phương cũng biết làm ra một đoàn quân đèn Led nhấp nháy."

"Chuyện này không giống như là thủ bút của Sáng Thế thần, mà càng giống như là..."

"Một loại ảnh trong gương nào đó!"

"La Nguyên, có phải hay không đã dùng năng lực ảnh trong gương?"

Tần Hải nghiêm mặt nói.

"Không đúng." Khổng Bạch lắc đầu nói: "Nếu như là ảnh trong gương, thì phải giống nhau như đúc mới đúng!"

"Đúng thế." Tần Hải nhíu mày, nhìn về phía giữa sân, như vậy là bởi vì cái gì?

Xoạt! Những cái bóng đó ra trận, lại là một trận đại chiến.

Sau cùng, đồng quy vu tận.

Thực lực của hai bên, dường như lúc nào cũng vĩnh viễn bảo trì giống như nhau.

Mà vào giờ khắc này, đám thần linh kia dường như cũng ý thức được cái gì.

Những vật này... không có quan hệ cùng với Sáng Thế thần, dường như là La Nguyên làm ra!

"Không có việc gì, để ta tới." Tần Hải hít vào một hơi thật sâu nói: "Ngô Huy, ngươi hãy phụ trợ ta."

"Được." Ngô Huy gật đầu.

Xoạt! Tần Hải ra tay, ở dưới sự trợ giúp của Trần Phong, bọn hắn đã sớm trở thành thần linh, nắm giữ thần lực, Trần Phong ở trong đoạn thời gian kia, đã khiến cho thực lực của bọn hắn tăng lên rất nhiều!

Đương nhiên, coi như là như thế, bọn hắn cũng bất quá chỉ là thần linh sơ giai! Thế nhưng...ở dưới sự phụ trợ của Ngô Huy, một kích của bọn hắn, dường như có thể phát huy ra hiệu quả kinh người, huống chi, bây giờ thương thế của La Nguyên căn bản còn chưa khôi phục!

Oanh! Một đạo kiếm quang xẹt qua chân trời, Tần Hải cuối cùng cũng đã ra tay.

"Kiếm Thần diệt thần!" Khí tức đáng sợ trong nháy mắt tràn ngập.

Đám thần linh nhìn lướt qua, liền cảm thấy kinh hoàng, bởi vì cỗ khí tức này còn mạnh mẽ hơn nhiều so với cái bóng, đòn công kích đáng sợ này

càng khiến cho bọn hắn cảm thấy sợ hãi hơn.

"Gặp quý!"

"Đây là lực lượng gì?"

"Không biết, chỉ cảm thấy hết sức đáng sợ."

"Chỉ sợ lại là một loại công kích cùng một cấp bậc với Diệp!"

"Trời ạ, làm sao lại có nhiều cường giả như vậy!"

Đám thần linh hoảng sợ.

Bọn hắn đã thật sự bị hù dọa.

Thế là, một kiếm kinh người kia của Tần Hải, cứ như vậy chém tới La Nguyên. Một kiếm này kỳ thật rất yếu, phần lớn là do khí thế của công kích toát ra, thực lực công kích chân chính chỉ có trình độ thần linh sơ giai, yếu đến mức thảm thương, thế nhưng ở dưới phụ trợ của Ngô Huy, liền trở nên không đồng dạng.

Ít nhất, là ở trong sự nhận thức của đám thần linh. Ủm...có thể tham dự trận chiến đấu này, đều là tồn tại đáng sợ, không phải hay sao?

Thế là, ở dưới tình huống Tần Hải làm ra vẻ trâu bò, một kiếm vốn nên nhỏ yếu này, lại có thể phát huy ra hiệu quả kinh người, vạch phá bầu trời, chém xuống trước mặt La Nguyên.

"Ha ha." La Nguyên cười khẽ một tiếng.

"Các người...thật sự đã xem thường ta."

Xoạt! La Nguyên đưa tay, vền vền chỉ là một cái chớp mắt, tất cả mọi người liền cả kinh.

Bởi vì vào giờ khắc này, ở trong tay của La Nguyên, rõ ràng là một đạo kiếm quang giống nhau như đúc, vô luận là khí tức, uy năng, vậy mà đều giống nhau như đúc!

Hưu! Kiếm quang đáng sợ từ trong tay của La Nguyên bắn ra.

"Đây là..."

"Trời ạ, lại là đồ vật giống nhau!"

"La Nguyên hẳn là nắm giữ một loại năng lực ảnh trong gương nào đó?"

"Không biết."

Đám người hoảng sợ, bọn hắn trừng lớn con mắt, gắt gao nhìn cảnh này.

Oanh! Hai đạo kiếm quang đụng nhau, tỏa ra hào quang loá mắt, sau đó liền biến mất.

La Nguyên dùng ánh mắt nhìn về phía nơi xa, nhìn về phía vị trí mà đám người Trần Phong đang ẩn núp, trên khóe miệng lộ ra vẻ trào phúng như có như không.

Ảnh trong gương sao? Trần Phong cũng không để ý đến thần sắc của La Nguyên, hắn chỉ đang tiến hành phân tích thực lực của La Nguyên, bởi vì hắn có thể cảm giác được, đó cũng không phải là năng lực ảnh trong gương.

Hướng hồ...La Nguyên có thể đi đến một bước này, tuyệt đối là có một loại năng lực đặc thù nào đó!

Hắn chỉ là một nhân loại! Còn là một phế nhân! Thế nhưng mà...hắn lại có thể từng bước một đi đến đỉnh phong, thậm chí còn siêu việt cả loại tồn tại như Diệp, nếu như chỉ đơn thuần là năng lực tăng cường thực lực, làm sao có thể đi đến một bước này?

La Nguyên, năng lực của người đến cùng là cái gì? Trần Phong đứng dậy, hắn đã quyết định ra tay rồi.

"Lại là như thế này."

"La Nguyên đến cùng đã nắm giữ năng lực gì?"

"Chỉ có quỷ mới biết."

Đám thần linh lại tiếp tục phân tích.

Tình huống của La Nguyên rất đặc thù, hẳn hiện tại, cùng với thực lực của Diệp lúc trước trọng thương trở về không kém bao nhiêu, xem ra là lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Đương nhiên, có thể đây chính là cơ hội duy nhất để tiêu diệt La Nguyên.

Cho nên, toàn bộ sinh linh đều đang ở chỗ xa xa nhìn cảnh này. Chỉ có điều là, từ lúc vừa mới bắt đầu, trận chiến đấu này liền trở nên vô cùng quỷ dị.

Hằng tinh

Không giống nhau cùng với trận chiến lần trước Tội Ác Chi Thần không ngừng bị tiêu hao át chủ bài, sau cùng bị Trần Phong dùng một kích diệt đi, La Nguyên trước mắt, cho đến bây giờ cũng không có lãng phí một chút thần lực nào, cũng không nhận phải thương tổn.

Mỗi một lần, hắn đều có thể làm ra một dạng đồ vật, vô luận là cái bóng, đoàn quân đèn Led nhấp nháy, hay là một kiếm kinh thiên này.

"Cái này cũng có thể bắt chước hay sao?" Tần Hải thở dài, hắn đã thật sự không có cách nào.

Một kiếm cường đại nhất do hắn và Ngô Huy phối hợp, một kiếm có thể so với thần linh cao giai đỉnh phong, đều bị đối phương dùng năng lực ảnh trong gương triệt tiêu, hắn còn có thể làm như thế nào? Xem ra đối phương có thể khắc chế năng lực của Ngô Huy. Mà không phải là chỉ có một loại năng lực! Trong lòng của Tần Hải nghĩ như vậy.

"Ngô Huy, lại ngưng tụ ra một cái bóng đi." Trần Phong bỗng nhiên mở miệng.

"Được." Ngô Huy gật gật đầu, ngưng tụ một cái bóng đơn giản, là chuyện hắn có thể tùy tiện làm ra, chỉ cần trong đầu của đám thần linh vẫn còn suy nghĩ về cái bóng, hắn tự nhiên cũng có thể ngưng tụ ra thêm một cái bóng.

Xoạt! Một vệt ánh sáng loé lên, cái bóng lại xuất hiện.

"Mau nhìn."

"Cái bóng lại xuất hiện!"

"Nó quả nhiên không có chết, lúc trước cũng chính là như vậy."

Có rất nhiều thần linh cảm thấy chấn động.

Huu! Cái bóng xuất hiện cũng không nói chuyện, mà chỉ vọt thẳng về hướng La Nguyên.

Xoạt! Ở một bên khác, đạo quang ảnh cũng xuất hiện, bùng nổ ra một trận đại chiến.

"Lại là như thế này!"

"Là tiêu hao lực lượng thuần túy hay sao?"

"Không biết."

Đám thần linh nhìn cảnh này có một chút mê mang, bởi vì công kích như vậy không hề có tác dụng, vì cái gì còn muốn lãng phí thời gian chứ?

"Ngưng!" Trần Phong ở phía xa điểm một cái.

Xoạt! Quảng sáng may mắn mở ra, tất cả lực lượng của Trần Phong, đều vận dụng vào người của cái bóng, có một chút đồ vật nhìn không thấy lặng yên toả ra, hạch tâm của cỗ lực lượng này là thần lực may mắn! ! !

Đạo quang ảnh quyết đấu cùng với cái bóng? Đánh ngang tay với nhau? Đúng thế.

Ảnh trong gương? Vậy nếu như dùng thần lực may mắn yên lặng ảnh hưởng thì sao...

Trên cơ sở hai bên đánh ngang tay với nhau, khi có một bên đạt được sự gia trì của thần lực may mắn thì sao? Khi tất cả công kích cùng với động tác đều trở nên vô cùng hoàn mỹ...đạo quang ảnh sẽ lấy cái gì mà thắng? Trần Phong nghĩ như vậy.

Nhưng mà...làm cho người kinh ngạc chính là, trận chiến đấu này theo thời gian trôi qua, vẫn là đánh ngang tay với nhau!

Đúng thế, đạo quang ảnh thế mà vẫn đánh ngang tay với cái bóng!

Làm sao có thể? Trần Phong chau mày, hẳn có thể cảm giác được hiệu quả do thần lực may mắn tạo ra, điều này nói rõ là thần lực may mắn hẳn là đã

phát huy tác dụng, làm sao lại không có tác dụng? !

"Thần lực may mắn đúng là đã phát huy ra hiệu quả." Ngô Huy có thể chứng minh, hẳn có thể cảm giác được, đòn công kích của cái bóng dường như đã trở nên sắc bén hơn.

Thế nhưng...

"Đạo quang ảnh cũng ra tay sắc bén hơn." Ngô Huy nói ra.

Trần Phong cảm thấy chấn động, đạo quang ảnh...vậy mà cũng biến hóa theo rồi?

Bởi vì cái gì? Bởi vì La Nguyên sử dụng năng lực ảnh trong gương? Cái bóng được tăng cường thực lực, đạo quang ảnh cũng sẽ được tăng cường theo?

Ừm...Trần Phong trầm tư một lát.

"Ngô Huy, hủy cái bóng đi."

"Hiểu rõ."

Oanh! Cái bóng bỗng nhiên nổ tung, biến mất tại chỗ.

Đạo quang ảnh đối diện bỗng nhiên dừng lại, không có bất kỳ một động tác nào, ngược lại còn trở về bên người La Nguyên, có một chút đùa cợt nhìn về phía vị trí mấy người Trần Phong.

!!! Đám người Trần Phong cảm thấy chấn động, vẫn còn! Đạo quang ảnh vẫn còn tồn tại!

"Đây tuyệt đối không phải là năng lực ảnh trong gương!" Trần Phong bừng tỉnh.

Bất luận là loại năng lực ảnh trong gương nào, đều không thể làm được như thế!

Thứ nhất, bộ dáng cùng với thực lực cũng không phải là mô phỏng hoàn toàn! Điều này nói rõ cũng không phải là do năng lực ảnh trong gương phục chế ra!

Thứ hai, rõ ràng là sau khi đạo quang ảnh xuất hiện, Trần Phong mới thi triển thần lực may mắn, đối phương cũng thay đổi theo, điều này nói rõ, chỉ có thể là loại năng lực ảnh trong gương mới làm được!

Thứ ba, cái bóng nổ tung, đạo quang ảnh vẫn còn ở đó.

Như vậy thì đây nhất định không phải là năng lực ảnh trong gương, nhưng nếu như không phải là năng lực ảnh trong gương, thì sẽ là cái gì? Nhất là loại thần lực may mắn này, gần như không có khả năng mô phỏng ra được!

Trừ phi...đối phương căn bản không cần sử dụng năng lực ảnh trong gương? Trong lòng của Trần Phong bỗng nhiên tuôn ra một cái ý nghĩ đáng sợ, bởi vì không chỉ là cuộc chiến đấu này, bọn hắn mỗi một lần giao phong, cùng với những ký ức đã bị lãng quên kia, dường như cũng đang ám chỉ cái gì đó.

Lúc trước Trần Phong không biết rõ chân tướng, cho nên cũng không có nghĩ nhiều, thế nhưng hiện tại...

"Đề ta tới!" Trần Phong đứng dậy.

Oanh! Hai cổ hào quang đáng sợ phun trào trong đôi mắt, Trần Phong lạnh lùng nhìn chăm chú vào La Nguyên cách đó không xa, bầu trời, bỗng nhiên trở nên tối đen, dị tượng đáng sợ bao trùm toàn bộ thế giới, một loại cảm giác nguy hiểm kinh người bao phủ toàn bộ sinh linh.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Không biết."

"Thật là đáng sợ, ta cảm giác được khí tức tử vong."

Bọn hắn ngáng đầu.

Oanh! Bầu trời dường như vào thời khắc này bị xé rách.

Một viên hằng tinh cách bọn hắn không biết bao nhiêu năm ánh sáng, bỗng nhiên rung động, lung lay sắp đổ, vậy mà hướng về bọn hắn lao đến, toả ra khí tức đáng sợ, khiến cho toàn bộ sinh linh run rẩy.

Oanh! Khí tức tử vong, bao phủ tất cả mọi người.

Hai con người của Trần Phong chớp động hỏa diễm, lộ ra vẻ cực kỳ đáng sợ.

Hắn muốn làm cái gì? Mấy người Khổng Bạch cũng giật nảy mình.

Hủy diệt tinh cầu? Bất quá suy nghĩ một chút, bọn hắn vẫn quyết định tin tưởng Trần Phong.

Hưu! Viên hằng tinh đáng sợ phá không mà đến, đó là một viên hằng tinh còn to lớn hơn viên tinh cầu ở dưới chân, mặc dù đây là một ngôi sao nhỏ xíu mà bọn hắn nhìn thấy trên bầu trời mỗi ngày, mà vào giờ phút này, bọn hắn mới biết được viên hằng tinh này có bao nhiêu đáng sợ.

Toàn bộ bầu trời bị viên hằng tinh kia che đầy, vào thời điểm viên hằng tinh kia tới gần, ở bên trong ánh mắt của bọn hắn, đã không còn nhìn thấy bất kỳ vật gì.

Trước mắt, chỉ có bóng tối vô tận, cái này cùng với khoảng sao chổi lao xuống lúc trước không giống nhau, mà là hủy diệt đúng nghĩa!

Cho dù, viên hằng tinh kia còn cách bọn hắn rất xa xôi.

"Còn chưa ngừng lại hay sao?" Mấy người Khổng Bạch có chút run tay.

Mặc dù bọn hắn biết viên hằng tinh này bị Trần Phong dẫn dắt, thế nhưng nếu có một phần vạn khả năng, có một phần vạn khả năng không chế không nổi...

Xoạt! Bỗng nhiên, trên bầu trời có một tiếng nổ vang thật lớn, bầu trời bị xé ra một cái đường hầm không gian thật lớn, viên hằng tinh kinh khủng sắp va vào tinh cầu lại đột nhiên biến mất.

Bọn hắn ngẩng đầu, bầu trời tối tăm lại một lần nữa trở nên trong xanh.

Viên hăng tinh kia...vẫn còn y nguyên ở vị trí cũ!

Bản Sao

"Hít hà!" Đám thần linh hoảng sợ, vừa rồi đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

"Người đã đóng lại không gian?" Tần Hải thấp giọng hỏi.

Trần Phong vừa rồi xé rách không gian ở trên đỉnh đầu của bọn họ, là một bên không gian khác, đoán chừng là vừa đúng vào quỹ đạo di chuyển của viên hằng tinh kia, cho nên mới có một loại hiệu ứng thị giác như thế, thế nhưng nếu như đóng lại không gian, hết thảy sẽ trở lại như cũ!

Loại trường hợp đặc thù này, dùng Quang sáng may mắn mới có thể may mắn tạo ra được, còn người bình thường thì sẽ không có cách nào làm được.

"Không phải ta." Trần Phong lắc đầu, cho ra một cái đáp án kinh người:
"Đóng cổng không gian, chính là La Nguyên."

"Không có khả năng a, người không phải nói chỉ có..." Khổng Bạch cũng có chút phát mộng.

"Đúng vậy, nếu như hắn cũng có thần lực may mắn thì sao?" Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

Cái gì? Mọi người cảm thấy chân động mãnh liệt.

La Nguyên...thậm chí có thể vận dụng thần lực may mắn?

"Không chỉ có như thế." Trong mắt của Trần Phong lóe lên hào quang đáng sợ: "Ta dường như đã biết được hắn sử dụng loại năng lực gì."

"Chẳng lẽ là..." Tần Hải mơ hồ đoán được cái gì, có một chút khiếp sợ.

"Đúng vậy a." Trần Phong tự giễu, thổ lộ ra chân tướng làm cho người ta cảm thấy kinh hãi: "Hắn không chỉ có có được năng lực của người, còn có năng lực của Ngô Huy, năng lực xuyên qua của Khổng Bạch, thậm chí, hắn có khả năng có được tất cả năng lực của mọi người trong thiên hạ!"

"Cũng chỉ có như thế, hắn mới có thể bước đến mức độ như bây giờ!"

"Cũng chỉ có như thế, hắn mới có thể đăng lâm vương tọa!"

Hết thấy mọi chuyện dường như cũng đã được giải thích, La Nguyên vì sao lại ẩn giấu ở trong không gian, nhưng từ xưa đến nay lại không ra tay, La Nguyên vì sao lại có thể dùng thân thể nhân loại để giết thần linh!

Nếu như dùng vòng đeo cổ tay làm căn bản, nếu như vòng đeo cổ tay có thể phục chế năng lực, La Nguyên sẽ có thể nhẹ nhõm phục chế năng lực của tất cả mọi người, thậm chí là năng lực của thần linh!

Ngô Huy chế tạo ra cái bóng, hắn khổ sở tạo ra các bước đạo đầu, lưu lại ấn tượng trong đầu của đám thần linh kia, lúc này mới khiến cho cái bóng trở nên cường đại dị thường.

Mà La Nguyên thì sao? Hắn thậm chí không cần phải làm ra các bước đạo đầu, hắn chỉ cần chế tạo ra một cái bóng giống như đúc, mọi người liền sẽ tự động đem hết thấy những ấn tượng mà Ngô Huy đã tạo ra bù đắp vào.

A, đây là đạo quang ảnh, a, thực lực của cái tên này không sai biệt lắm với cái bóng.

Cho nên mới có một trận chiến đấu kỳ dị như vậy. Một kiếm mà Tần Hải cùng với Ngô Huy thả ra cũng là như thế, La Nguyên chỉ cần ngồi mát ăn bát vàng, thả ra một kiếm đồng dạng.

Chỉ có điều là, cái gọi là một dạng, cũng không phải là phục chế! Mà căn bản là do La Nguyên có thể phỏng chế năng lực, là tất cả năng lực của mọi người!

Với cái ý vị này...Trần Phong bỗng nhiên cảm thấy không lành.

"Đi." Trần Phong mang theo đám người trong nháy mắt lui lại.

Tạch... ! Từng đạo lưu quang bỗng nhiên nổ tung trên không trung, một cái hình lập phương to lớn trống rỗng xuất hiện, đem đám người Trần Phong bao vào bên trong.

"Đã tìm được các người..." La Nguyên cười khê: "Các người tưởng rằng, ta sẽ ngây thơ dùng một loại đồ vật chơi đùa cùng với các người? Các người sai rồi, ta chỉ là đang tiến hành trì hoãn thời gian, tìm vị trí của các người..."

Quảng sáng may mắn không có tác dụng đối với Trần Phong, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình tìm kiếm. Cũng may, hắn đã tìm được.

Xoạt! Hào quang nhàn nhạt ngưng tụ, cỗ thần lực mệnh mệnh kia của La Nguyên đã đem mấy người Trần Phong khóa chặt hoàn toàn.

"Người đó là...Trần Phong? !"

"Hắn vậy mà lại ở nơi đó, chờ một chút, hắn giống như là đã bị nhốt rồi..."

"La Nguyên vậy mà lại mạnh mẽ đến như thế hay sao?"

Đám thần linh kia kinh ngạc tán thán, bọn hắn nguyên lai còn tưởng rằng cuộc chiến đấu này, phân thắng giữa hai bên là 50: 50, chưa từng nghĩ tới, còn chưa bắt đầu đã kết thúc.

La Nguyên quá mạnh, cường đại đến mức làm cho người ta cảm thấy ngột thở.

"Các người không còn đường nào có thể trốn." La Nguyên lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

Rốt cục, cũng phải kết thúc, cái 1% thất bại đáng chết khiến cho trong lòng của hắn khó chịu cũng đã bị dập tắt, mấy người Trần Phong bây giờ đã bị hắn vây khốn, dùng thủ đoạn của hắn, tuyệt đối sẽ không cho mấy người Trần Phong bất cứ một cơ hội nào.

"Không cần phải cố gắng chạy trốn, ta đã dùng mười hai loại thần lực để tiến hành phong ấn!" La Nguyên cười lạnh.

Trần Phong: "..."

Hắn thử phá vỡ phong ấn, quả nhiên là không có tác dụng, dùng mười hai loại thần lực phong ấn, chỉ có thể nói không hổ là La Nguyên hay sao? Quả nhiên là đúng như dự đoán của hắn.

"Trên thế giới này còn có loại năng lực đáng sợ như vậy hay sao?" Trần Phong thở dài.

Phục chế hết thấy năng lực, quá mạnh.

"Ha ha." La Nguyên cười nói: "Làm gì có mạnh như vậy, lúc đầu, nó bất quá chỉ là một loại năng lực gân gà, thậm chí là một loại năng lực mà Gen Công Hội cũng chẳng thèm đăng ký."

"Người sẽ không bao giờ biết ta đã trải qua một con đường như thế nào."

"Người cũng sẽ không biết...ta đến cùng đã trải qua cái gì."

—————

Tên: Bản Sao.

Đăng cấp: Cấp F.

Tác dụng: Sao chép năng lực của người khác, biến thành của mình, có thể tồn tại ở trong cơ thể vĩnh cửu.

Yêu cầu:

- 1, Quá trình sao chép cần phải có ba ngày trở lên.
- 2, Trong quá trình sao chép cần phải tiếp xúc với mục tiêu.
- 3, Trong quá trình sao chép cần đối phương phải liên tục phóng thích năng lực, cung cấp cảm ngộ, sau khi cảm ngộ thành công, là có thể sao chép thành công.

Hạn chế:

- 1, Không có cách nào thăng cấp.
- 2, Mỗi tháng chỉ có thể dùng Bản Sao một lần.

3, Sau khi sao chép thành công, vên vên chỉ thu hoạch được năng lực nguyên bản, cần phải tu luyện cùng với luyện tập, mới có thể mạnh lên.

4, Sau khi dung hợp loại gen năng lực này, sẽ không có cách nào dung hợp các loại gen năng lực khác.

Năng lực Bản Sao, từ lúc mới bắt đầu, đã được chứng minh là một loại gen năng lực rác rưởi nhất.

Quá trình sao chép cần phải có ba ngày trở lên, nếu như đối phương không thường xuyên sử dụng năng lực, có thể sẽ mất càng nhiều thời gian hơn!

Một tháng chỉ sử dụng được năng lực Bản Sao một lần, năng lực sao chép được vên vên chỉ là năng lực nguyên bản, điều này còn chưa tính, nó còn là một năng lực không có cách nào thăng cấp, cơ hồ đã dập tắt ý nghĩ của mọi người. Đây cơ hồ chính là một loại năng lực gân gà.

Nghe nói, đã từng có người thật sự có năng lực Bản Sao, sau đó đã sao chép năng lực của một vị tiền bối, sau đó hắn cùng với vị tiền bối kia đi ra ngoài săn giết, dùng trọn vẹn nửa tháng mới có thể sao chép năng lực thành công.

Ba ngày, quả nhiên là thời gian cơ sở nhất.

Nửa tháng? Nếu mất thời gian như vậy thì trực tiếp dùng thuốc thử gen không phải là tốt hơn hay sao! Đây chính là thời đại gen cơ mà! Mà đó vên vên chỉ là sao chép một loại năng lực cùng cấp F, nếu như sao chép một loại năng lực cao hơn cấp F thì sao?

Dòng thời gian

Ừm...như vậy sẽ tốn một khoảng thời gian cực dài, nghe nói là mất cả một năm cũng không thể thành công.

Nếu như thế, còn muốn dung hợp năng lực này để làm cái gì? Mà đáng sợ nhất, chính là sau khi dung hợp loại gen năng lực Bản Sao này, liền không có cách nào dung hợp các loại gen năng lực khác, loại gen năng lực Bản Sao đáng chết này, có tính gạt bỏ đối với các loại gen năng lực khác quá mạnh!

Với cái ý vị này, một khi người dung hợp loại năng lực này, người sẽ không còn cách nào dung hợp các năng lực khác! Tất cả các năng lực khác của người, nhất định phải thông qua năng lực Bản Sao để sao chép!

Cấp F còn tốt...Cấp E? Cấp D? Cấp B? Ha ha, chỉ cần nghĩ đến thời gian và công sức để sao chép thành công những năng lực này cũng là một con số thiên văn.

Cho nên cuối cùng loại gen năng lực này chỉ có thể được bài trí ở trong Gen Công Hội.

Mãi đến khi cái năng lực này rơi vào trong tay của La Nguyên, một phế nhân đã phế bỏ hết thủy lực lượng, một người bắt đầu sống lại một lần nữa, bởi vì không thể dung hợp thành công các loại gen năng lực kia, La Nguyên cuối cùng đã lựa chọn loại gen năng lực đặc thù này.

Chỉ cần một lần liền thành công, sau đó...hắn đã bắt đầu con đường sao chép năng lực của mình. Đây vốn là một cái quá trình vô cùng chật vật, mãi cho đến một ngày, La Nguyên sao chép được một loại năng lực có tên là "Tiến hóa", có thể khiến cho năng lực Bản Sao tiến hóa và cải thiện được một chút.

Từ ngày đó trở đi, La Nguyên bắt đầu chuyên chú cải thiện năng lực Bản Sao của mình. Vô số năng lực có thể dùng để cải thiện năng lực Bản Sao

đều được hắc sao chép lại, sau cùng, sau khi hao phí mấy năm, năng lực Bản Sao đã thuế biến toàn diện, điều kiện hạn chế bị giảm xuống rất nhiều.

Năng lực Bản Sao, cứ như vậy giương buồm.

Từ đó về sau, cấp E, Cấp D, cấp C...La Nguyên sau khi bước vào các cảnh giới mới, cũng không ngừng khiến cho năng lực Bản Sao tiến hóa, những loại năng lực đặc thù không có khả năng tồn tại cùng với những năng lực khác, bởi vì nguyên nhân năng lực Bản Sao, đều bị hắc sao chép lại toàn bộ!

Năng lực Bản Sao, cũng trở thành một loại năng lực đáng sợ, thực lực của La Nguyên, dần dần trở nên cực kỳ đáng sợ.

Hắc phá hủy hết thủy ghi chép liên quan tới năng lực Bản Sao ở Gen Công Hội, hắc lợi dụng năng lực trí nhớ lấy được từ người khác, tiêu trừ hết thủy trí nhớ liên quan tới năng lực Bản Sao.

Thế là năng lực Bản Sao, đã trở thành năng lực độc quyền của La Nguyên.

Hắc khai sáng ra công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo.

Mục tiêu của hắc, bắt đầu bao trùm toàn bộ thế giới.

Không có người nào biết rõ, hắc có thể thông qua vòng đeo cổ tay để tiến hành thi triển năng lực Bản Sao, không có người nào biết rõ, mỗi một lần bọn hắc sử dụng năng lực, đều đang cung cấp sự cảm ngộ! Những sự cảm ngộ này, đều thông qua vòng đeo cổ tay, truyền tổng đến trước mặt của La Nguyên.

Cho nên, bộ phận năng lực mà La Nguyên lấy được, vậy mà không kém hơn một chút nào so với nguyên chủ nhân.

Thú vị nhất chính là, có một ngày, năng lực Bản Sao của La Nguyên sao chép được một cái năng lực xuyên qua đặc thù. Ừm, nơi phát ra, chính là Không Bạch.

Lúc đó La Nguyên liền bùng nổ, năng lực xuyên qua, phối hợp với Quảng sáng may mắn, quả thực là một năng lực hoàn mỹ nhất.

Thế là, hấn hưng phần lợi dụng loại năng lực này, trở về quá khứ, gặp được người yêu của mình, gặp được tiểu tử tử trong lòng của mình, hấn vui vẻ quên hết tất cả, hấn quyết định ở lại nơi đó.

Nhưng mà, hấn đã sai, hấn không thuộc về cái thời đại kia.

Sự cường đại của hấn, khí tức của hấn, hoàn toàn xa lạ cùng với cái thời đại kia.

Thứ nhất, tiểu tử tử mà hấn yêu, căn bản không để ý tới hấn, bởi vì khí tức không đúng.

Thứ hai, chính hấn lúc nhỏ cũng ở đó.

Phải xử lý như thế nào? Giết chết hấn? Không thể, giết chết hấn, chính mình cũng sẽ biến mất. Cho nên, La Nguyên buồn bực phát hiện ra, chính mình không chỉ không có cô nương mà mình yêu, còn phải bảo vệ chính hấn lúc còn nhỏ, nếu như sự tình như vậy cứ phát sinh, tương lai sẽ phát sinh ra chuyện gì? Hấn cũng không biết.

Nếu hấn muốn để cho tiểu cô nương còn sống, hấn nhất định phải để cho hấn lúc còn nhỏ, đi theo một con đường khác, thế nhưng nếu mà nói như vậy, trí nhớ của hấn sẽ phát sinh cải biến, hấn sẽ là chính hấn bây giờ hay sao?

Hết thấy mọi chuyện sẽ trở nên lộn xộn, nếu như không có sự trợ giúp của hấn, như vậy thì hấn lúc nhỏ, vẫn như cũ là một tên phế nhân...vẫn như cũ sẽ mất đi tiểu cô nương.

Cho nên, hết thấy mọi chuyện đều rất hỗn loạn.

La Nguyên đã tính sai rất nhiều lần, toàn bộ thế giới đều rơi vào trong sự hỗn loạn, hấn chỉ có thể từng lần một trở lại càng sớm hơn trước đó, đem hết thấy mọi chuyện sửa đổi, sau cùng mới xem như là an toàn trở về.

Quá phức tạp, liên quan đến chuyện trở về quá khứ, đã gây ra quá nhiều ảnh hưởng, nhiều đến mức La Nguyên căn bản là không có cách nào điều khiển!

Vào lúc này, hắn xem như đã biết, cái gọi là năng lực "xuyên qua" này, nếu như dùng linh tinh, sẽ xảy ra việc lớn, mỗi một cái quyết định mà người làm, đều có thể gây ảnh hưởng đến tương lai!

Đều có thể làm cho cái thế giới này sụp đổ!

Cho nên, sau cùng La Nguyên chỉ có thể từ bỏ, hắn quyết định, tìm kiếm những năng lực thời gian cường đại hơn vô số lần so với năng lực xuyên qua, chỉ có những năng lực kia, mới có thể khiến cho hắn chân chính trở lại quá khứ.

Chỉ có điều là, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, vào lúc hắn mới bắt đầu hành trình tìm kiếm của mình, liền dẫn phát ra những thứ không tầm thường.

Tội Ác Chi Thân, Diệp.

Không sai, người thứ nhất gặp được Diệp, chính là hắn! Hắn trở lại quá khứ, bởi vì khí tức hoàn toàn xa lạ, hoặc là do một loại nhân tố đặc thù nào đó, đã khiến cho Diệp vốn đã chết đi kia, từ trong bóng tối tỉnh lại.

Cho nên, hắn phát hiện ra thế giới Song Giác, cái thế giới vốn không nên tồn tại kia.

Bởi vì hắn nhớ rõ, những thứ này, hết thảy đều không tồn tại.

Thế là, chuyện lớn đã xảy ra.

Thái Cổ, buông xuống không hiểu thấu.

Diệp, trở về không hiểu thấu.

Một chút sự tình không nên xuất hiện, một chút sự tình lúc trước Sáng Thế thần đã giải quyết trước khi đi, lại bị La Nguyên chạy tán loạn ở trong quá khứ cải biến, gây ra những sai lầm không tồn tại.

Sáng Thế thần là một nhân vật vĩ đại nhất, làm sao lại lưu lại những sai lầm rõ ràng như vậy?

Cho nên, trước khi Sáng Thế thần đi, đã sớm đem những thần linh kia phong kín, đem Tội Ác Chi Thần triệt để phong ấn, thậm chí, hắc còn đem năng lực thời gian đánh dấu là cấm thuật! Thế nhưng, hắc chưa từng nghĩ tới, sẽ có người dùng loại phương thức đặc thù này, trở lại quá khứ, ảnh hưởng đến thời không, ảnh hưởng đến dòng thời gian đã bị niêm phong...

Sau cùng, dẫn đến toàn bộ dòng thời gian sụp đổ, những tồn tại đã bị phong ấn kia, cứ như vậy xuất hiện.

Quay ngược

La Nguyên kỳ thật đã sớm phát hiện ra chuyện này, thế nhưng hắn ngược lại còn cảm thấy hết sức hưng phấn, bởi vì nếu như vậy, chẳng phải nói là, hắn có khả năng thu hoạch được càng nhiều năng lực? ! Năng lực Thái Cổ, thậm chí là...năng lực của Thần linh!

Thế là, hắn lặng yên không một tiếng động tiến hành ẩn nấp, trở thành chủ sự sau màn chân chính.

Thế giới Song Giác xâm lấn...

Tọa độ tinh cầu nhân loại được gửi đi...

Những sự tình dị thường kia, cơ hồ đều là do La Nguyên làm, hắn âm thầm điều khiển hết thảy, chính là vì hấp thu hết thảy năng lực mà chính mình có thể thu được, hắn muốn hấp thu hết thảy năng lực khắp trong thiên hạ, truy tìm mục tiêu của mình!

Cũng may, hắn đã hoàn thành, loại tồn tại đáng sợ như Diệp, cũng đã bị tiêu diệt. Thế giới loài người, cùng với những thần linh kia, sau cùng đều bị hắn dùng vòng đeo cổ tay khống chế. Đây quả thực là một kết cục hoàn mỹ nhất.

Chỉ cần sẽ giải quyết xong những con ruồi trước mắt này, hết thảy liền xem như sẽ kết thúc, nhất là cái tên Trần Phong luôn luôn sáng tạo ra kỳ tích này.

Cái mà Trần Phong dựa vào không phải là Quả sáng may mắn hay sao?

Cái năng lực kia...vào thời điểm La Phong phát hiện ra, đã sao chép lại. Hắn từng bước đi tới, Quả sáng may mắn phát huy ra tác dụng, cũng vô cùng lớn lao! Mặc dù cuối cùng Trần Phong đã từ bỏ vòng đeo cổ tay, khiến cho Quả sáng may mắn của hắn thiếu đi cảm ngộ. Thế nhưng, không quan trọng.

Dùng lực lượng của hấn thúc giục Quảng sáng may mắn, vốn đã mạnh mẽ hơn so với Trần Phong.

Nhiều nhất là Quảng sáng may mắn của hai người sẽ bị triệt tiêu, khi đối mặt với hấn, Quảng sáng may mắn của Trần Phong sẽ không có tác dụng! Cho nên, Trần Phong căn bản không có khả năng chạy thoát.

Hấn, La Nguyên, mới là chương khổng giả chân chính của cái thế giới này! Hấn muốn chân chính nắm giữ cái thế giới này, sau đó đem thời gian quay ngược, không sai, chân chính quay ngược thời gian, đem hết thầy tất cả, toàn bộ quay ngược trở lại!

Không sai, là đảo lưu! Bởi vì năng lực xuyên qua căn bản là không có tác dụng.

Hoặc nói là...hấn đã không dám thử nghiệm năng lực xuyên qua. Cái năng lực xuyên qua kia, gây ra ảnh hưởng quá mức đáng sợ, Diệp rõ ràng đã chết đi, bởi vì hấn tùy tiện xuyên qua mấy lần, làm ảnh hưởng tới dòng thời gian, vậy mà có thể sống lại!

Nếu như Diệp lại sống lại một lần nữa thì sao? Hoặc là...thần linh sống lại lần này là Sáng Thế thần thì sao? La Nguyên ngẫm lại đều cảm thấy quá đáng sợ.

Nếu như Sáng Thế thần thật sự trở về, hấn có mạnh hơn nữa cũng sẽ bị đập chết, không có một chút phản kháng nào. Cho nên, La Nguyên sẽ không cho bọn hấn bất cứ một cơ hội nào.

Ngược lại xuyên qua về quá khứ, mọi chuyện xảy ra hấn cũng không khống chế được, huống chi, coi như trở về quá khứ, về sau lại có những người khác tùy tiện xuyên qua, cũng hết sức phiền phức, cho nên...hấn quyết định, quay ngược thời gian!

Hấn muốn biến thời đại của tiêu cô nương kia, biến thành thời đại hiện tại!

Không có quá khứ!

Không có tương lai!

Chỉ có ——vị trí hiện tại!

Nếu như thời gian thật sự là một sợi dây thừng, xuyên qua chính là nhảy trên từng chỗ của sợi dây thừng này, như vậy điều mà La Nguyên muốn làm, chính là triệt để chặt đứt hết đoạn dây thừng ở phía sau! Khiến cho thời đại thần linh, quay ngược trở về!

Trở lại lúc trước! Trở lại cái thời điểm mà hắn còn là thiếu niên! Người xuyên qua, cũng chỉ có chính hắn, thế giới cũng sẽ không biến hóa.

Quay ngược...quay ngược chính là toàn bộ thế giới! ! Duy chỉ có chính hắn là không thay đổi! ! Hắn nguyên bản sẽ biến mất, đối với tương lai cũng không hề có ảnh hưởng. Chính hắn, vẫn sẽ vĩnh viễn là chính hắn, đây mới là cái thời đại mà hắn mong muốn.

Đó là...thời đại mà tiêu cô nương tồn tại.

Đó là... thời đại mà hắn làm chương không giả.

Đó là... thời đại mà hắn sẽ không cần phải lo lắng là mình sẽ bị gạt bỏ trong tương lai.

Đương nhiên, muốn làm một được một bước này, cần một điều kiện vô cùng khinh khủng, hắn cần phải chân chính khống chế toàn bộ thế giới, làm đến một bước mà ngay cả Diệp lúc trước đều không thể hoàn thành kia, mới có thể!

Chân chính chương không cái thế giới này, sau đó khiến cho cái thế giới này quay ngược. Đến lúc đó...hắn mới được tính là chân chính trở về!

Về phần tất cả những thứ hiện tại này? Ừm, đến thời điểm hắn hoàn thành kế hoạch...hết thảy tất cả những thứ hiện tại, cũng sẽ theo thời gian quay ngược hoàn toàn biến mất cùng với yên diệt, cùng với xuyên qua khác biệt, quay ngược thời gian, là chân chính gạt bỏ hết thảy!

Ngoại trừ hắn ra thì sẽ xóa bỏ hết thảy! Cái gì Thái Cổ, cái gì thần linh, đều sẽ hóa thành hư không!

"Cũng nên kết thúc rồi." La Nguyên thở dài, trong đầu của hắn lóe lên một chút hồi ức, bất quá đều là sự chua xót đối với đoạn đường này, một mình hắn đi trong một con đường tối tăm qua nhiều năm như vậy, thật sự là quá khó khăn!

"Sắp thành công rồi...hãy chờ ta." La Nguyên thì thầm, hắn dường như đã thấy được tiểu cô nương kia, đang đứng đợi mình.

Còn trước mắt, hắn vẫn một mực giữ lại Trần Phong mà không có giết chết...

Xoạt! Hắn thuận tay ném qua cho Trần Phong một cái vòng đeo cổ tay.

"Hiện tại, đeo nó lên." La Nguyên nghiêm mặt nói.

"Người chưa có Quang sáng may mắn hay sao?" Trần Phong ngạc nhiên hỏi.

"Đương nhiên là có rồi." La Nguyên cười nói: "Tuy nhiên lĩnh ngộ đối với Quang sáng may mắn của người vẫn ở trên ta, dù sao thì Quang sáng may mắn vẫn cần phải thăng cấp, hướng chi, trên người của người còn có những loại năng lực khác."

"Một chút năng lực rất kỳ quái." La Nguyên hơi híu tròng mắt.

"Đây là nguyên nhân mà vì sao người không giết ta?" Trần Phong cười nói.

Khó trách cái tên này lại giữ hắn ở nơi này lắm lắm không ngừng, nguyên lai là do coi trọng năng lực của hắn? Ừm...

"Người cũng đã biết, nhân vật phản diện luôn luôn chết bởi vì nói nhiều chứ?" Trần Phong hỏi.

"Biết chứ." La Nguyên nhún nhún vai nói: "Trong mắt của ta, người mới là nhân vật phản diện, không phải hay sao?"

Xoạt! Ánh mắt của hai người đụng vào, vậy mà bắn ra một vệt tinh quang.

Nhân vật phản diện...

"Ta hiểu được." Trần Phong hiểu rõ.

Không biết từ khi nào, tên La Nguyên này, đã đem chính mình trở thành nhân vật chính từ đầu đến đuôi, hấn lợi dụng Quàng sáng may mắn để gắn mình với mọi thứ mà nhân vật chính nên có. Trong một thời gian dài, chính mình cũng tin.

Trước đó chính mình không phải cũng nghĩ như vậy hay sao? Trần Phong tự giễu.

Sau cùng, hấn vẫn được người khác thức tỉnh, Quàng sáng may mắn, cuối cùng chỉ là Quàng sáng may mắn, chứ không phải là quàng sáng dành cho nhân vật chính!

"Đeo lên." Vẻ mặt của La Nguyên trở nên lạnh hơn mấy phần.

"Được." Trần Phong thở dài: "Người xác định muốn ta đeo lên?"

"Có lẽ sau khi ta đeo lên, sẽ phát sinh ra chuyện không tốt." Trần Phong rất là nghiêm túc giảng giải.

"Đeo lên!" La Nguyên đã không muốn nhiều lời cùng với cái tên này.

"Được." Trần Phong cầm lấy vòng đeo cổ tay.

"Chà, thật sự là một cảm giác đã lâu." Trần Phong cảm khái một tiếng, dường như, đã rất lâu rồi, chính mình còn không đeo qua thứ này.

Xoạt! Quàng sáng may mắn im ắng khởi động.

Thả virus

"Vô dụng." La Nguyên phát ra thanh âm lạnh lùng: "Ta nói qua, mặc dù Quang sáng may mắn của người mạnh mẽ hơn ta một chút, thế nhưng bản chất thần lực lại giống nhau, Quang sáng may mắn của người không có tác dụng gì đối với ta!"

"Hai chúng ta đồng thời sử dụng, nhiều nhất chỉ triệt tiêu lẫn nhau."

Xoạt! Vàng sáng Quanh người của La Nguyên lưu chuyển, vào thời khắc này hắn cũng mở Quang sáng may mắn của mình ra.

"Ta biết." Trần Phong lạnh nhạt nói: "Ta mở Quang sáng may mắn ra, cũng là vì triệt tiêu Quang sáng may mắn của người."

"Hửm?" La Nguyên bỗng nhiên cảm thấy không lành.

Nhất là khi hắn trông thấy Trần Phong chậm rãi đem vòng đeo cổ tay đeo lên, loại cảm giác không rõ trong lòng kia, vào thời khắc này bùng nổ đến cực hạn, cơ hồ khiến cho hắn theo bản năng muốn ngăn cản.

"Không được!" Tâm thần của La Nguyên trở nên kinh hoàng.

Nhưng mà, đã muộn.

"Cạch!" Trần Phong đem vòng đeo cổ tay đeo lên, năng lực của hắn cùng với La Nguyên chính thức liên thông, toàn bộ thế giới trở nên mạch lạc, La Nguyên không chế thế giới thông qua vòng đeo cổ tay trở nên vô cùng rõ ràng.

Viên tinh cầu này, hàng ngàn tỉ sinh linh, hàng ngàn tỉ vòng đeo cổ tay.

Mỗi một điểm đều đang lấp lánh lưu quang.

Trên bầu trời, vào một khắc này La Nguyên dường như đã biến thành một tồn tại cao cao tại thượng, đang tiến hành thu hoạch tín ngưỡng và năng lực

của tất cả mọi người, có một cái đường nhàn nhạt, kết nối đến vòng đeo cổ tay của từng người.

Nguyên lai...đây chính là phương tức mà người tiến hành thu hoạch năng lực hay sao?

Lúc đầu tiếp xúc, chỉ là vì thu hoạch năng lực của đối phương, mà sau khi tiếp tục kết nối, khi năng lực của đối phương được tăng lên, năng lực của La Nguyên cũng được tăng lên, vô cùng đáng sợ.

Tất cả các năng lực La Nguyên, mỗi phút mỗi giây đều đang tăng lên!

"Thì ra là thế." Trần Phong tỉnh ngộ, chuyện này cùng với sự tưởng tượng của hắn cũng không giống nhau.

Nguyên bản hắn còn coi đây là nhược điểm lớn nhất của La Nguyên. Dù sao...coi như có được hàng ngàn tỉ năng lực thì lại như thế nào?

Tinh lực của một người cũng có hạn, chỉ có thể học tập và tu luyện một vài năng lực mạnh mẽ! Cho nên, La Nguyên cũng chỉ có thể chọn lựa mấy loại năng lực cường đại nhất để học tập, những năng lực khác chỉ có trình độ sơ cấp!

Thế nhưng...hiện tại xem ra cũng không phải. La Nguyên đã dùng loại phương thức này để bảo trì đồng bộ với tất cả mọi người, đủ để cam đoan tất cả những năng lực của hắn đều là cấp cao!

Đây không thể nghi ngờ là một chuyện cực kỳ đáng sợ. La Nguyên, đã chân chính có được hết thảy những năng lực cấp bậc cao nhất trên cái thế giới này!

"Nguyên lai, đây chính là sự tự tin của người hay sao?" Trần Phong đã hiểu rõ, nói thêm: "Chỉ có điều là, người đã từng nghĩ tới..."

Xoạt! Trần Phong giơ tay lên.

Ô...ô...n...g —— Một cỗ lực lượng nhàn nhạt bỗng nhiên lưu chuyển.

? ? ? La Nguyên giật mình cảm thấy không ổn, theo bản năng liền muốn đoạt lại cái vòng đeo cổ tay ở trong tay của Trần Phong, hẳn có một cảm giác nguy hiểm thụ động.

Cho nên, La Nguyên biết rõ, vào giờ khắc này cảm giác nguy hiểm là thật, nguy hiểm cũng sẽ lập tức buông xuống, hẳn nhất định phải lập tức đoạt lại cái vòng đeo cổ tay ở trong tay của Trần Phong! Chỉ có điều là, mười hai tầng phong ấn thần lực kia, đã làm trễ nải một chút thời gian của hắn.

Mười hai tầng phong ấn thần lực nguyên bản được dùng để vây khốn Trần Phong, coi như muốn giải trừ, hẳn cũng phải tốn một chút thời gian, mà bằng vào một chút thời gian này, cổ lực lượng mà Trần Phong thả ra kia, đã lặng yên tỏa ra.

Xoạt! Cổ lực lượng kia chảy vào bên trong vòng đeo cổ tay.

"Đi thôi." Trần Phong nói.

Phương thức mà La Nguyên không chế vòng đeo cổ tay, dường như là một mạng lưới Internet khổng lồ, mỗi một sợi dây cáp, mỗi một cổng kết nối, đều kết nối với một người.

Như vậy...nếu như ở bên trong mạng lưới Internet này ném vào một con virus thì sao?

Ừm...có thể lý giải rất đơn giản, La Nguyên hiện tại vào lúc nào cũng đang hấp thu năng lực của hàng ngàn tỉ sinh linh! Hẳn duy trì đồng bộ kết nối!

Thế nhưng...nếu như những người này, bỗng nhiên gặp được một loại năng lực biến dị nào đó, khiến cho mình bị giáng cấp thì sao?

Cho dù, đối với mỗi người mà nói, giáng cấp vụn vặt chỉ có thể coi là sự đả kích, không nghiêm trọng lắm, thế nhưng, nếu như hàng ngàn tỉ sinh linh, đồng thời giáng cấp, sau đó hội tụ vào trên người của La Nguyên thì sao?

Huu! Cổ lực lượng kia vào thời khắc này lặng yên tỏa ra, theo mạng lưới internet do La Nguyên bố trí, cấp tốc lan truyền đến mỗi cái vòng đeo cổ tay, lên trên người của mỗi một cái sinh linh!

Không cần phải trực tiếp tiếp xúc! Chỉ cần thông qua vòng đeo cổ tay, như vậy là đủ rồi! Bởi vì...đây là thần lực vận rủi! Đây là thần lực vận rủi độc quyền thuộc về Trần Phong, đây là lực lượng vận rủi mà ngay cả La Nguyên cũng không có!

Oanh! Thần lực đáng sợ bao trùm mỗi người.

Vào giờ phút này, ở ngoài vạn dặm xa xôi, có một gen chiến sĩ mạnh mẽ đang tu luyện. Bỗng nhiên, có một cổ khói đen nhàn nhạt vờn quanh ở bên người, ngay cả hắn cũng đều không thể phát giác, hắn vờn vờn chỉ cảm thấy tâm thần rung động, lập tức nghĩ đến sự tình mà chính mình sợ nhất.

Vào thời khắc quan trọng nhất này, hắn vậy mà lại thất thần. Sau đó...có một ngụm máu tươi bắn ra. Không chỉ là không có đột phá, thực lực ngược lại còn rút lui, trong nháy mắt bị trọng thương!

Ở một chỗ khác, một người đang kịch chiến cùng với yêu thú. Bỗng nhiên năng lực của hắn không hiểu sao mất đi hiệu lực, còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, đã bị yêu thú đánh cho trọng thương! Hắn chỉ có thể liều mạng hủy đi năng lực của mình, cứ thế mà chạy thoát ra khỏi sự tập kích của yêu thú.

...

Cổ khói đen nhàn nhạt bao phủ tất cả mọi sinh linh trên thế giới, cơ hồ là hết thấy những sinh linh mang vòng đeo cổ tay, vào thời khắc này đều bị giáng cấp nhiều hoặc ít, kèm theo cái gọi là năng lực đồng bộ, trong nháy mắt truyền vào thân thể của La Nguyên.

Phốc! La Nguyên đang đứng trước mặt Trần Phong bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Ầm! Sự thống khổ kinh khủng này, khiến cho La Nguyên đột nhiên ngã quỵ trên mặt đất.

Phốc! Lại là một ngụm máu phun ra, hắn cảm giác được dường như có một đôi bàn tay đen kịt không nhìn thấy được, đang gắt gao bóp chặt trái tim của hắn, lúc nào cũng có thể bóp nát trái tim!

Đáng chết! Đây rốt cuộc là loại lực lượng gì? Hấn ngẩng đầu.

Cái tên gia hỏa không đáng chú ý trước mắt, bỗng nhiên lại trở nên đáng sợ như thế.

Duy trì đồng bộ! Đây là hiệu quả thu được sau khi năng lực Bản Sao tiến hóa số lần. Chính là nhờ vào cái hiệu quả này, La Nguyên mới có thể siêu việt toàn bộ sinh linh, duy trì được hết thấy các loại năng lực của mình ở trong trạng thái cấp cao nhất, mà không phải là phiên bản lúc đầu sao chép ra được.

Mà bây giờ, nó đã trở thành điểm trí mạng của La Nguyên, khi thực lực của hàng ngàn tỉ sinh linh đồng thời giảm xuống, đã khiến cho toàn thân của hấn đau đớn, không thể khống chế được.

Hành hung

Ầm! Trần Phong đánh ra một quyền, lực lượng cường đại trong nháy mắt dẫn nổ, lực lượng thần linh cao giai, vào thời khắc này bùng nổ, toàn bộ đánh vào trên người của La Nguyên.

Phốc! La Nguyên bị một quyền của Trần Phong đánh ngã xuống mặt đất.

Ầm! Trần Phong không ngừng lại một chút nào, hấn tiến về phía trước một bước, ngưng tụ lực lượng đáng sợ trong tay.

Mỗi một quyền, đều đánh lên trên người của La Nguyên, mỗi một quyền, đều nặng nề đánh tới, cho dù La Nguyên đã ngã xuống mặt đất, cho dù máu tươi của La Nguyên đã chảy đầm đìa.

Xoạt! Chung quanh trở nên hoàn toàn yên tĩnh, đám thần linh kia nuốt nước miếng, kinh hãi nói không ra lời.

Này, này, chuyện này...Trần Phong vậy mà đang hành hung La Nguyên? ? Chuyện này đã vượt qua dự liệu của tất cả mọi người!

Quá kinh người! Đây chính là La Nguyên a! Đây chính là La Nguyên có hết thảy các loại năng lực a! Chuyện này...

Ầm! Từng tiếng nổ vang không ngừng truyền đến, Trần Phong vẫn đang hành hung La Nguyên, quyền quyền thấy máu, cổ sức mạnh đáng sợ đó, cũng đang không ngừng chấn động, thân thể của La Nguyên, cơ hồ đã sụp đổ toàn diện!

"Còn không chịu từ bỏ?" Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang. Cái tên này...so với bên trong tưởng tượng của mình còn chịu đòn giỏi hơn! Là bởi vì hắn đã hấp thu vô số năng lực đặc thù hay sao? Cái tên này...

Oanh! Lực lượng trong tay của Trần Phong lại tăng lên một lần nữa. Mà ở dưới chân của hắn, La Nguyên nguyên bản cao cao tại thượng, thân thể đã

có đầy thương tích, ý thức trở nên mơ hồ, thậm chí còn không thấy rõ Trần Phong ở trước mắt.

Đáng chết! Đây là loại lực lượng gì? La Nguyên không biết, hắn căn bản không biết, Trần Phong làm sao lại có được loại lực lượng này? Trong quá khứ, bất cứ chuyện gì mà hắn làm đều thuận lợi, bởi vì có Quang sáng may mắn! Cho nên, dần dà, hắn đã tạo thành thói quen ỷ lại vào Quang sáng may mắn!

Bất cứ chuyện gì, vốn phải thuận lý thành chương mới đúng! Mà bây giờ, vào thời điểm Quang sáng may mắn mất đi hiệu lực, thậm chí còn phát triển theo phương hướng bất lợi cho hắn, hắn đã hoàn toàn bối rối, thậm chí còn không biết là đến cùng nên xử lý như thế nào!

Loại chuyện này, Trần Phong đã trải qua một lần, cho nên, hắn biết rất rõ. Đây đã từng là vấn đề lớn nhất của hắn, hắn bởi vì cái vấn đề này, cơ hồ đã mất đi hết thấy! Vào thời điểm Quang sáng may mắn bị nữ thần may mắn rút ra, hắn cơ hồ đã muốn từ bỏ!

Mà bây giờ...Trần Phong đang lợi dụng cái vấn đề này, nhắm vào La Nguyên! Bởi vì Trần Phong rất rõ ràng một La Nguyên ỷ lại vào Quang sáng may mắn, khi mất đi Quang sáng may mắn sẽ biến thành cái dạng gì! Đối mặt với mối nguy hiểm bất thành linh, La Nguyên căn bản sẽ không tìm thấy phương thức chính xác!

Oanh! Trần Phong hạ xuống từng quyền, hắn có thể cảm giác, thân thể của La Nguyên đang trở nên suy yếu. Cơ thể đã cường hóa không biết bao nhiêu lần, cường tráng không thể tưởng tượng nổi của La Nguyên, vào thời khắc này, đã trở nên suy nhược không thể tả.

La Nguyên đã mất rất nhiều máu, nếu như là nữ nhân thì còn khá hơn một chút, bẩm sinh thán nào cũng bị mất máu, còn nam nhân sao...cùng lắm thì mỗi ngày chỉ mất nước mà thôi, cho nên La Nguyên hiện tại đang ở trong trạng thái cực kỳ khốc liệt.

Phốc! La Nguyên lại phun ra một ngụm máu, sắc mặt trở nên trắng bệch, hắn thật sự đã có chút không chịu nổi, lực lượng do Trần Phong bùng nổ, đã

vượt xa các thần linh bình thường, thậm chí là siêu việt cả thần linh cao giai!

Còn La Nguyên rõ ràng chỉ là một thần linh bình thường a!

Đáng chết! Tâm tình của La Nguyên nổ tung, thật sự...phải đi đến một bước kia hay sao? Hắn nắm chặt hai quả đấm, hắn dùng không biết bao lâu, bố trí không biết bao nhiêu kế hoạch, mới có thể đi đến một bước này, làm sao lại, làm sao có thể cho phép, A A A!

Thế nhưng mà... La Nguyên đã thật sự không có biện pháp nào khác.

Có lẽ, vốn là có, thế nhưng La Nguyên quen thuộc với Quầng sáng may mắn, đã thật lâu không có tự mình suy tư, hắn đã thật sự nghĩ không ra được bất luận biện pháp gì, bị một trận công kích liên hoàn đánh cho hồ đồ!

Thử suy nghĩ một chút?

Ầm! Một quyền oanh ở trên mặt, cái mặt của La Nguyên giống như là một cái bánh bao vậy, bị một quyền của Trần Phong đánh lún vào.

Thử suy nghĩ một chút?

Ầm! Lại là một quyền! Tư duy của La Nguyên lại bị đánh gãy, hắn thật sự...là ngay cả việc suy tư cũng không làm được... Trần Phong không có khả năng cho hắn cơ hội suy tư, mà thân thể của hắn, lại đang không ngừng ở bên trong trận công kích đáng sợ này suy yếu, căn bản là không có cách nào chống đỡ, rất nhanh...nếu như hắn không phản kích, chỉ sợ là sẽ bị Trần Phong đánh chết tươi!

Hơn nữa, còn là chết dưới loại hành hung tàn bạo này!

Ầm! Lại là một quyền, tâm tính của La Nguyên, rốt cục cũng sụp đổ vào cái thời khắc này.

"Trần Phong! Ta hận ngươi A A A!" La Nguyên nổi giận.

Ầm! Lại là một quyền oanh ở trên mặt, La Nguyên còn biện pháp nào để thoát khỏi tình huống này hay không?

Có! Chuyện này rất đơn giản, khi mạng lưới Internet phát hiện ra virus sẽ xử lý như thế nào? Chỉ cần ngắt mạng mà thôi!

Ở bên trong thiết lập logic của La Nguyên, khi có một người nào đó tử vong, đánh mất năng lực, hoặc là phát sinh ra những chuyện tương tự, hắn sẽ có thể trực tiếp tách liên hệ với người này, không còn đồng bộ nữa! Coi như người kia chết rồi, hắn cũng không bị ảnh hưởng gì! Đây là sự chuẩn bị từ lúc trước của hắn!

Thế nhưng...bây giờ phải thật sự làm như thế hay sao? La Nguyên còn đang do dự.

Ầm! Quả đấm to lớn nện lên trên mũi của La Nguyên, cho dù thể chất của hắn đã sớm siêu việt thần linh, cũng bị đánh cho phun máu tứ phía.

"Không! Ta không cần phải từ bỏ! Ta nhất định còn những biện pháp khác!" La Nguyên gầm thét trong lòng, hắn không cam tâm! Hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ như vậy! Nhất định là sẽ còn những biện pháp khác!

Hắn cơ hồ đã nắm giữ hết thảy năng lực trong thiên hạ, hắn có được lực lượng mà vô số người không thể tưởng tượng nổi, mỗi một loại năng lực, cũng đều không yếu, hắn gần như là hợp thể của hàng ngàn tỉ sinh linh! Hắn là tồn tại cường đại nhất! Nhiều năng lực như vậy! Nhất định là sẽ còn những biện pháp khác!

"Trần Phong xâm lấn chính mình? Virus? Hoặc là cái gì khác? Mặc kệ, nhất định sẽ có biện pháp giải quyết...ta muốn suy nghĩ...ta nhất định sẽ có khả năng suy nghĩ được! Nếu như, nếu như là Quảng sáng may mắn, nó sẽ cung cấp cho mình biện pháp gì?" La Phong điên cuồng suy tư.

Ầm! Một quyền oanh tới.

"Nó sẽ dựa vào góc độ nào để cung cấp?"

Ầm! Một cước đạp vào dưới hông.

"A, là từ cái góc độ này..."

Ầm! Lực lượng đáng sợ dường như bắt đầu ăn mòn vào bên trong cơ thể, mạch tư duy của La Nguyên lần lượt bị đánh gãy, hắn tuyệt vọng phát hiện ra, chính mình sau khi mất đi sự phụ trợ của Quảng sáng may mắn, muốn suy nghĩ sẽ cần thời gian dài hơn rất nhiều. Đầu óc đã trở nên vô dụng! Mà Trần Phong căn bản cũng không cho hắn cơ hội suy tính.

Y lại thật đáng sợ

Lần lượt, mạch tư duy của La Phong bị đánh gãy, thân thể càng ngày càng trở nên suy yếu, mắt thấy đã đến biên giới tử vong. La Nguyên rốt cục cũng từ bỏ.

"A a a! Đoạn cho ta!" La Nguyên gào thét một tiếng.

Ở dưới sự công kích của Trần Phong, La Nguyên rốt cục cũng phát sinh ra sự bùng nổ mãnh liệt nhất.

Sụp đổ! Ở khắp thiên hạ, cơ hồ là tất cả vòng đeo cổ tay, đều vỡ nát, vòng đeo cổ tay, từ sau khi bị La Nguyên khóa lại, đã không có cách nào không chế, không có cách nào đỡ bỏ, thậm chí là không có cách nào bị thương tổn, vào thời khắc này, lại vỡ nát toàn diện!

Xoạt! Vòng đeo tay không ngừng vỡ nát, năng lực đồng bộ không ngừng ảnh hưởng tới La Nguyên, rốt cục cũng vào thời khắc này bị gián đoạn! Thân thể đang bị ăn mòn của La Nguyên, vào thời khắc này cũng cấp tốc khôi phục!

Trước đó không có cách nào khôi phục, là bởi vì ảnh hưởng giáng cấp của hàng ngàn tỷ sinh linh quá mức kinh khủng! Mà bây giờ...cho dù là ở dưới sự công kích của Trần Phong, thân thể của hắn cũng đang không ngừng khôi phục.

Thế nhưng...trên khuôn mặt của La Nguyên lại không có bất cứ một tia vui vẻ nào. Bởi vì, vừa rồi, vì mạng sống, hắn đã chặt đứt thứ trọng yếu nhất của chính mình! Hàng ngàn tỉ sinh linh kia! Hàng ngàn tỉ năng lực kia! Hết thảy tất cả! Hắn dùng nhiều năm như vậy, hắn bày bố lâu như vậy, mới có được hết thảy những thứ này!

Mà bây giờ hắn lại tự tay chặt đứt tất cả!

"Trần Phong! ! !" La Nguyên hận đến mức ngứa ngáy hàm răng.

Ở một nơi nào đó, một người trung niên đang tiếp nhận sự thống khổ do thực lực giảm xuống, chợt phát hiện ra vòng đeo cổ tay trong tay nổ tung, trên mặt liền lộ ra vẻ mừng như điên, thứ này...vậy mà lại tự hỏng? !

Ha ha, vì muốn phá huỷ vật này, hắn không biết đã dùng bao nhiêu biện pháp! Cái vòng đeo cổ tay này, giống như là một con giòi ở bên trong máu vậy, căn bản là không có cách nào phá huỷ, mỗi một lần công kích vào nó, đều sẽ chuyển dời lên trên người của mình.

Nhất là, nó thỉnh thoảng còn có thể khống chế thân thể của chính mình! Thứ này, chính là một loại tồn tại tà ác giống như ác ma vậy. Nhưng mà, không có ai có thể giải quyết thứ này. Ngay cả hắn cũng phải từ bỏ, có lẽ, tương lai của bọn hắn, tương lai của con cái bọn hắn, cũng sẽ bị thứ này khống chế?

Nhưng mà, không ngờ được hiện tại thứ này lại tự mình nổ tung. Người trung niên đứng dậy, biểu lộ thống khổ trên khuôn mặt đã biến mất không thấy gì nữa, hắn quan sát tỉ mỉ cổ tay của mình, ngoại trừ một điểm đỏ do bị cây châm đâm vào, thì không còn gì khác.

Vòng đeo cổ tay, đã thật sự biến mất.

"Ha ha ha! Lão tử đã tự do!" Hắn cười lớn một tiếng.

Ở nơi xa, dường như cũng có một chút thanh âm tương tự truyền đến.

"Ha ha, ta cũng được giải phóng."

"Ta cũng thế."

Trên khóe miệng của người trung niên lộ ra một nụ cười.

Cái vòng đeo cổ tay đáng chết này, thứ đáng chết này...

"Chờ một chút."

"Cái tên La Nguyên kia, dường như là thần linh?"

"Đúng."

"Tên kia giống như cực kỳ mạnh mẽ, coi như hiện tại được tự do, nhưng nếu bị bắt trở lại..."

"Đi!"

"Nhanh, mang theo một nhà già trẻ đi thôi."

"Đúng đúng đúng."

"Hắn cho dù mạnh mẽ cỡ nào, không có vòng đeo cổ tay, hắn cũng không có cách nào tìm được chúng ta!"

"Đúng!"

Thế là, có rất nhiều người bắt đầu dọn nhà, bọn hắn đã trải qua thời đại của La Nguyên, tự nhiên biết sự kinh khủng khi bị khống chế, ở phía dưới sự khống chế của vòng đeo cổ tay, bọn hắn thậm chí ngay cả việc tự sát cũng làm không được. Đó là chân chính không có tự do.

"Hừ, lão tử cho dù chết, cũng không muốn lại bị khống chế."

"Đồng ý."

"Đi thôi, cái thời đại đặc thù này, thiên hạ lớn đến khủng khiếp!"

"Đúng vậy."

Rất nhanh, có một đám người bắt đầu rời đi.

Thế giới nhân loại, nhân khẩu bắt đầu điên cuồng giảm bớt, mà chuyện này, vөн vөн chỉ là nhân loại.

Còn những bộ tộc khác, những chủng tộc kỳ lạ, thú loại, Cổ tộc, tất cả sinh linh, đều một mạch hướng về những địa phương nguy hiểm mà đi tới, bọn hắn tình nguyện chết ở những khu vực này, cũng không muốn lại bị khống chế.

Mà ở giữa trận chiến của Trần Phong cùng với La Nguyên, người chịu ảnh hưởng lớn nhất, đúng là đám thần linh kia! Bọn hắn...vốn cũng chỉ bị một

tia thần lực vận rủi ăn mòn, kèm theo việc La Nguyên giải trừ vòng đeo cổ tay, không chế mà bọn hắn nhận phải, vậy mà cũng được giải trừ toàn diện vào thời khắc này! ! !

"Chúng ta đã tự do?" Bọn hắn vẫn như cũ không lấy lại được tinh thần.

Trần Phong chiến đấu cùng với La Nguyên, vậy mà làm cho bọn hắn thoát khỏi sự khống chế của vòng đeo cổ tay! Bọn hắn sẽ vui mừng như thế nào?

Oanh! Trần Phong vẫn còn đang tiếp tục công kích.

"Người đang tìm cái chết!" Trong mắt của La Nguyên loé lên hàn quang, theo việc thân thể khôi phục, công kích của Trần Phong đối với hắn, hắn đã không coi vào đâu. Vừa rồi bị hàng ngàn tỉ sinh linh kiềm chế, hắn mới bị chà đạp như thế, hiện tại...

Xoạt! Thân thể của La Nguyên vẫn đang nhanh chóng phục hồi lại như cũ, công kích của Trần Phong, vậy mà không đuổi kịp tốc độ khôi phục của hắn!

"Lên!"

"Chúng ta giúp hắn!"

"Đúng đây, hãy liên hợp tiêu diệt La Nguyên!"

Đám thần linh chung quanh bỗng nhiên tỉnh ngộ, lúc này, chính là thời cơ vây công La Nguyên tốt nhất.

Nếu không...nếu để La Nguyên khôi phục lại, bọn hắn y nguyên vẫn sẽ sống trong sự khống chế, nghĩ tới đây, đám thần linh kia liền lao lên.

Hưu! Vô số đạo thần lực đánh về phía La Nguyên.

"Đáng chết!" La Nguyên lộ ra vẻ mặt khó coi, cho dù những đạo thần lực này đối với hắn không tạo ra được bất kỳ ảnh hưởng gì. Nhưng vừa rồi...hắn không nên từ bỏ khống chế bọn gia hỏa này.

Bởi vì vừa rồi cũng có rất nhiều thần linh cũng nhận phải ảnh hưởng của thần lực vận rủi, cũng truyền ảnh hưởng đến cho La Nguyên, mấy ngàn thần linh, cũng khiến cho thể xác và tinh thần của La Nguyên bị thương.

Cho nên La Nguyên vừa rồi trong lúc đầu óc nóng lên, đã ngắt kết nối hết thấy!

Thế nhưng hiện tại...suy nghĩ kỹ một chút, có thể ngắt kết nối với thần linh, thế nhưng ít nhất, bọn gia hỏa trước mắt đang ở trên chiến trường này, tuyệt đối không thể ngắt kết nối! Vừa rồi ở dưới công kích không ngừng nghỉ của Trần Phong, ở dưới đủ loại thống khổ, hắn căn bản là không có cách nào suy nghĩ, cho nên đã làm ra quyết định sai lầm, hiện tại nếu suy nghĩ kỹ lại...hắn vậy mà lại nghĩ ra rất nhiều biện pháp khác.

Có rất nhiều phương án không cần giải trừ vòng đeo cổ tay cũng có thể thoát khốn! Thậm chí, hắn chỉ cần sử dụng tổ hợp một vài loại năng lực, là có thể thoát khốn được!

Quả nhiên...là do mình đã không cân nhắc chu toàn hay sao? La Nguyên thở dài, ỷ lại, quả nhiên là một thứ đáng sợ!

Quảng sáng may mắn...La Nguyên bị thông thở dài, loại đồ vật luôn luôn khiến cho hắn thuận buồm xuôi gió này, vào hôm nay lại đào ra cho hắn một cái hố to, một cái hố to đã phá huỷ hết thấy mọi thứ của hắn.

Oanh! Lại là một quyền oanh tới, La Nguyên đưa tay, vậy mà có thể chặn lại được một quyền này của Trần Phong.

"Người cho rằng, ta sẽ còn bị người đánh trúng? !"

Mèo chín mạng

Trong mắt của La Nguyên bùng nổ sát ý, nói: "Không có những sinh linh chết tiệt kia kiềm chế, ta sẽ sợ người hay sao? ? Hiện tại, hãy đi chết đi!"

Cho dù hết thảy mọi thứ đều đã bị phá hủy! Cho dù hết thảy tất cả, đều cần hắn phải tích lũy lại một lần nữa! Thế nhưng...trong cái thiên hạ này đã không còn ai có thể ngăn cản được hắn, chỉ cần tiêu diệt Trần Phong, hắn cùng lắm chỉ phải làm lại từ đầu, lặp lại một lần nữa, một lần nữa tìm kiếm và khống chế bọn hắn!

Oanh! Từng đạo lực lượng đáng sợ đánh về phía Trần Phong.

Chỉ có điều là, những đòn công kích này còn chưa kịp đánh trúng Trần Phong, đã bị chặn đường.

Chính là đám thần linh kia! Những tên gia hỏa đáng chết kia, vậy mà lại trợ giúp Trần Phong.

"Các người..." La Nguyên tản ra sát ý nồng đậm.

"Đánh đi!" Đám thần linh cũng tản ra sát ý dào dạt, chưa có một khắc nào như bây giờ, ý niệm của bọn hắn lại kiên định như vậy. Cho dù có chết cũng không muốn lại bị khống chế!

"Nếu như các người đã muốn chết, vậy thì tới đi." La Nguyên gầm thét.

Oanh! Thần lực phun trào, chiến đấu bùng nổ.

Vô số thần lực của đám thần linh, đan vào cùng một chỗ với La Nguyên, va chạm trên không trung, nếu như là ngày trước, bọn hắn sẽ tuyệt đối không có cái tự tin này, thế nhưng hôm nay...La Nguyên nguyên bản đã bị trọng thương! La Nguyên đã bị mất đi hết thảy tín ngưỡng! La Nguyên đã bị Trần Phong đánh cho bầm dập!

La Nguyên hiện tại, chính là La Nguyên yếu nhất từ trước cho đến bây giờ!

Cho nên, đám thần linh trung giai và sơ giai này, vào giờ phút này đã không còn phải sợ cái gì nữa.

Oanh! Thần lực đáng sợ bùng nổ, Trần Phong ngược lại còn dùng tay vào lúc này.

"La Nguyên thật sự sẽ chết hay sao?" Tần Hải hỏi.

"Đoán chừng là sẽ không."

"Đám thần linh này, quá yếu." Trần Phong lắc đầu.

Thần linh cao giai đều đã tử vong trong khi đối kháng với Tội Ác Chi Thần, những thần linh còn lưu lại này, cuối cùng vẫn quá yếu, cho dù là La Nguyên đang ở trong trạng thái cực kỳ suy yếu, cũng không phải là nhân vật mà bọn hắn có khả năng chống lại!

Như vậy...ta có thể tiêu diệt được hắn hay không? Trần Phong nắm chặt hai quả đấm. Bức bách La Nguyên từ bỏ hết thắt vòng đeo cổ tay là bước đầu tiên, tiêu diệt La Nguyên, chính là bước thứ hai!

Tới đi! Trần Phong tiến lên, ngay vào thời điểm hắn chuẩn bị xuất thủ.

Bỗng nhiên, trên bầu trời, những đám mây đang trôi nổi kia, tạo thành một bức chân dung khổng lồ, ở bên trong bức chân dung này, chỉ có một người còn sống đứng ở nơi đó, ở chung quanh, dường như có vô số thi thể.

Cho dù rất mơ hồ, cho dù hết sức quý dị, thế nhưng Trần Phong vẫn nguyên cảm giác được, người duy nhất còn sống kia...dường như là La Nguyên.

Những đám mây này...tâm thần của Trần Phong run lên, ý tứ của chúng nó là, trận đại chiến này vào lúc kết thúc, La Nguyên mới là bên thắng hay sao? Những đám mây này...cái mà chúng nó ám chỉ... cái tên La Nguyên này, vậy mà lại cường đại đến loại trình độ này hay sao?

La Nguyên đã mất đi hàng ngàn tỉ sinh linh thật sự sẽ mạnh mẽ như thế? Trần Phong không biết.

"Dù sao thì vẫn phải thử một lần." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Xoạt! Hắn ngưng tụ tất cả năng lực, vào thời điểm đám thần linh kia đang chiến đấu với La Nguyên, có một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại ở trong tay của hắn bắn ra, đó là lực lượng mạnh nhất mà hắn có thể bùng nổ ra cho đến bây giờ! Thần lực vận rủi cùng với may mắn vờn quanh, Nguyên Anh hàng nhái trong nháy mắt dẫn nổ!

Oanh! Lực lượng đáng sợ trong nháy mắt bùng nổ, đánh xuyên qua thân thể của La Nguyên.

Phốc! Cỗ lực lượng kia đâm thủng lồng ngực mà qua, La Nguyên mới vừa rồi còn diều võ giương oai, lại trực tiếp bị miểu sát, bị một quyền của Trần Phong đánh nổ!

Xoạt! Toàn bộ thế giới bỗng nhiên trở nên an tĩnh.

Đám thần linh kia khiếp sợ nhìn về phía Trần Phong, trời ạ, Trần Phong vậy mà lại dùng một quyền đánh nổ La Nguyên rồi? Bọn hắn có chút hoảng sợ.

Cái xúc cảm này... Trần Phong nhú mày, không giống như là đánh vào bên trên hư ảnh, lực phản hồi lại cũng không sai, điều này nói rõ là hắn đích thật đã đánh trúng vào người của La Nguyên, đánh nổ tung thân thể của La Nguyên.

Đã chết rồi hay sao?

Đông! Một thanh âm trầm trọng vang lên.

Đông! Lại là một thanh âm trầm trọng.

Trái tim của tất cả mọi người đều nảy theo thanh âm này.

Đó là thanh âm gì! Bọn hắn theo bản năng nhìn về phía phát ra thanh âm, thình lình đúng là cỗ thân thể nát bét của La Nguyên, ở nơi đó, dường như có vật gì đó đang nhảy nhót.

Đông! Giống như tiếng tim đập, cái thanh âm thừa thốt này, bắt đầu trở nên tập nập, cỗ thân thể vừa bị đánh nổ tung của La Nguyên, trong nháy mắt lại

khôi phục lại, thậm chí còn cường đại hơn hơn so với dĩ vãng, lực lượng vô cùng vô tận, dường như đang tuôn ra.

Đây là...Trần Phong bỗng nhiên nhớ tới loại năng lực này.

Tên: Mèo chín mạng

Đăng cấp: Cấp A

Tác dụng: sau khi nhận phải tổn thương trí mạng, sẽ bảo hộ tâm mạch, đem cỗ lực lượng kia biến thành động lực khôi phục, trong nháy mắt thức tỉnh, cũng khôi phục lại tất cả năng lực, trở nên càng cường đại hơn.

Hạn chế: Cả đời chỉ có thể dùng sử dụng được chín lần, khoảng cách mỗi lần là một năm.

Lại là loại năng lực này! Trần Phong cảm thấy kinh hãi.

Mèo chín mạng, là một loại năng lực vô cùng hiếm thấy, nhưng lại là một loại năng lực hết sức vô dụng, bởi vì nó là năng lực cấp A, cấp A, đại biểu cho năng lực chiến đấu mạnh mẽ! Nếu như lựa chọn năng lực này, mang ý nghĩa, người vĩnh viễn sẽ yếu hơn so với người khác! ! !

Cùng cấp bậc, người sẽ vĩnh viễn đánh không lại bất luận một chiến sĩ cấp A nào! Bởi vì người không có sức chiến đấu cấp A!

Cho nên, mặc dù có loại năng lực sinh tồn kinh người này, cũng không có mấy người lựa chọn, huống chi, gen của loại sinh vật mèo chín mạng, cũng vô cùng khó thu hoạch được.

Trần Phong nhớ kỹ ở bên trong tài liệu chế tác loại năng lực này, chính là viết như thế. Nhất định phải cam đoan, vào lúc tiêu diệt mèo chín mạng, không được để cho nó sử dụng loại năng lực này, bằng không thì nếu nó dùng qua một lần, năng lực do người chế tác ra sẽ thiếu đi một lần phục sinh!

Nếu như người sử dụng gen mèo chín mạng đã sử dụng loại năng lực này chín lần, vậy người sẽ không có cách nào sử dụng. Đây mới là chuyện đau đầu nhất.

Cho nên, mong muốn có được loại gen năng lực này, người nhất định phải dùng phương thức đặc thù nhất, nhanh chóng tiêu diệt một con mèo chín mạng, tuyệt đối không thể cho nó bất cứ một cơ hội phục sinh nào! Cho nên người có được loại năng lực này vô cùng ít ỏi!

Thế nhưng La Nguyên...Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một cái sự tình cực kỳ đáng sợ.

Mèo chín mạng vốn chỉ là một loại năng lực trùng sinh ở bên trong các năng lực của hắn! Ngoại trừ loại năng lực này, trên cái thế giới này còn có đủ loại năng lực trùng sinh khác, cho dù có hạn chế cao hơn nữa, cho dù có hiếm thấy hơn nữa, thế nhưng chung quy là vẫn có, như vậy La Nguyên sẽ có hay không? Có! La Nguyên cơ hồ đã có được hết thấy năng lực trên cái thế giới này!

Quá đáng

Vậy là những loại năng lực trùng sinh này...

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh, hấn rút cuộc cũng minh bạch hình ảnh do những đám mây kia miêu tả là có ý gì.

Nếu như cứ tiếp tục chiến đấu như vậy, bọn hắn sẽ bị La Nguyên mài chết, bởi vì bằng vào những loại năng lực trùng sinh kinh người kia của La Nguyên, người căn bản là không có cách nào tiêu diệt được hắn!

Trên cái thế giới này có mấy trăm ngàn loại năng lực trùng sinh! Người thật sự có thể tiêu diệt được La Nguyên? Có một số loại năng lực trùng sinh, có thể trùng sinh khi trúng phải nguyên rửa, có một số loại năng lực trùng sinh, có thể trùng sinh khi thể xác bị đánh nát, thậm chí có một số loại năng lực trùng sinh, có thể trùng sinh khi tinh thần biến mất! Dùng bất kỳ loại thủ đoạn nào để tiêu diệt hắn, hắn cũng đều có thể trùng sinh!

Muốn chân chính tiêu diệt hắn? Không có cách nào!

Đông! La Nguyên rút cục cũng dần dần thức tỉnh, khí tức của hắn, dường như so với trước còn muốn cường đại hơn một chút, thậm chí thương thế trước đó cũng giảm đi rất nhiều, La Nguyên sắp xuất hiện, dường như sẽ trở nên cực kỳ đáng sợ.

Rút lui! Trần Phong không có một chút do dự nào.

Xoạt! Hắn mang theo đám người Tần Hải cấp tốc rời đi, mục tiêu lớn nhất lần này, bọn hắn đã hoàn thành!

Mặc dù không chém giết được La Nguyên, thế nhưng cũng đã chặt đứt được căn cơ của hắn, con đường trưởng thành cấp tốc của La Nguyên trong tương lai, đã bị cắt đứt, về sau sẽ tìm những cơ hội khác giết chết hắn! Khoảng thời gian này, bọn hắn chờ được!

Xoạt! Thân ảnh của đám người Trần Phong biến mất, đám thần linh ở chung quanh có một chút mơ hồ, chuyện này... cứ như vậy chạy trốn?

La Nguyên trùng sinh, nhìn qua dường như so với trước kia còn mạnh hơn.

Đám thần linh vốn cho rằng Trần Phong sẽ công kích một lần nữa, thế nhưng thật sự không nghĩ tới, Trần Phong lại dứt khoát xoay người chạy trốn như vậy. Bọn hắn liếc nhìn nhau, quay mặt lại nhìn nhau. Bất quá, rất nhanh, bọn hắn cũng kịp phản ứng, Trần Phong cũng đã chạy trốn, bọn hắn còn ở lại làm cái gì? Chịu chết sao?

Xoạt! Trong tích tắc, đám thần linh kia vậy mà cũng chạy sạch sẽ.

Mà vào giờ khắc này, kèm theo tiếng tim đập càng ngày càng trở nên mạnh mẽ, La Nguyên đã khôi phục toàn diện.

Xoạt! Hắn từ trong bóng tối thức tỉnh.

Lực lượng đáng sợ vờn quanh người, thân thể trọng thương của hắn, đã thức tỉnh toàn diện.

Tội Ác Chi Thần Diệp, có rất nhiều con át chủ bài, cho nên trước khi chết gã có thể bùng nổ đủ loại công kích đáng sợ, thậm chí còn có thể nhẹ nhõm tiêu diệt hơn một trăm thần linh cao giai, cực kỳ đáng sợ!

Mà La Nguyên, lá bài tẩy của hắn, kỳ thật chỉ có một cái, đó chính là bất tử thân! ! !

Ở bên trong hàng ngàn tỷ năng lực của hắn, cái mà hắn dụng tâm nhất, cũng chân chính coi trọng nhất, cũng chỉ liên quan tới các năng lực trùng sinh cùng với khôi phục, hắn đã tổ hợp những năng lực này, thiết trí thành một bộ hệ thống trùng sinh hoàn mỹ!

Mạng của hắn, đan xen vòng vòng, một cái lại tiếp một cái, cho nên...hắn căn bản không sợ chết! Tương phản, sau khi hắn bị giết chết, ngược lại sẽ khôi phục càng nhanh hơn.

Đây mới là con át chủ bài lớn nhất của hắn!

"Ha ha ha." La Nguyên cười lớn một tiếng, hấn đã trở lại rồi!

Oanh! Khí tức mệnh môn chấn động.

Trần Phong! Ngươi không phải muốn chiến hay sao? Đám thần linh đáng chết kia, các ngươi không phải muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của hay sao?

Những tên đáng chết kia, ta sẽ cho các ngươi biết như thế nào mới là lực lượng cường đại!

Xoạt! Khí tức đáng sợ hội tụ, La Nguyên vào thời khắc mở mắt này, hai mắt lấp lánh như điện, bắn ra từng đạo tinh quang về phía chân trời.

"Tới đi!" Hấn gào thét một tiếng.

Bỗng nhiên, tiếng gào thét lại cứng đờ ở nơi đó, cỗ khí tức giống như sóng biển cuộn trào, lại vào lúc này dừng lại một chút, xấu hổ không ngừng lưu động ở trên không trung, không biết nên trút xuống nơi nào.

? ? ? Người đâu? La Nguyên lộ ra vẻ mặt phát mộng, nhìn rừng núi trống rỗng trước mắt.

Trần Phong không có, đám thần linh kia cũng không có.

Thậm chí, trong phạm vi một ngàn dặm, vậy mà không có một sinh linh nào! ! !

Các ngươi...La Nguyên cảm thụ lực lượng vô cùng vô tận ngưng tụ trong cơ thể, đang vận sức chờ phát động, có thể tùy tiện bùng nổ ra bên ngoài, trong lòng lại có chút lạnh lẽo, các ngươi tại sao lại có thể làm như thế! ! !

Ở một nơi nào đó, có một tiểu cô nương đang thận trọng vẽ tranh bên cửa sổ.

Ừm...Trần Phong hấn là sẽ đến thu lại đồ vật của mình? Dù sao, hấn cũng chính là Trần Phong cơ mà.

Như vậy...sau đó nên làm như thế nào? Tiểu cô nương nhẹ nhàng cuốn bức vẽ lại, bỗng nhiên bật cười một tiếng, nguyên lai lại có thể là như vậy...ừm...kết thúc, hẳn là sẽ còn không xa.

Chỉ có điều là, ai mới sẽ là người đi đến cuối cùng? Tiểu cô nương cau mày, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ về vấn đề này.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong chiến trường.

La Nguyên vừa mới thức tỉnh, vẫn còn đang điên cuồng tìm kiếm kẻ địch.

Tất cả mọi người dường như đều đã biến mất, La Nguyên nắm giữ tinh lực mệnh môn, không có chỗ phát tiết, chỉ có thể đem tinh lực chính mình vừa rồi mới ngưng tụ, toàn bộ phun ra trên vách núi đá.

Oanh! Một tòa sơn mạch sụp đổ.

"Phù!" La Nguyên lúc này mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút.

"Hừ." La Nguyên cười lạnh một tiếng.

"Các ngươi tưởng rằng chạy trốn là sẽ thoát hay sao?"

"Ha ha, Trần Phong, ngươi cũng đã biết, hiện tại là thời khắc yếu đuối nhất của ta, chờ đến khi thực lực của ta không ngừng tăng cường, ngươi còn cái gì mà đòi đấu với ta! Các ngươi chạy trốn vào lúc này, chính là quyết định ngu xuẩn nhất!"

La Nguyên nổi giận, đám ngu xuẩn này, tưởng rằng như thế này là đã kết thúc rồi hay sao? Ngây thơ!

Các ngươi có phải hay không tưởng rằng, chặt đứt tín ngưỡng của ngàn tỉ sinh linh cùng với ta, ta liền không có cách nào tăng cường thực lực?

Ha ha, hẳn là La Nguyên, hiện tại có thể được coi là đệ nhất nhân trên cái tinh cầu này!

Coi như là Trần Phong, cũng không phải là đối thủ của hắn! Trong thiên hạ này còn người nào có thể ngăn trở được hắn? Đã như vậy, những gì mà lúc

này hấn đã mất, hấn chỉ cần chậm rãi thu hồi lại là được, ép buộc bọn hấn một lần nữa đeo vòng đeo cổ tay lên! Chỉ đơn giản như vậy.

Xoạt! Hấn đứng dậy, trong ấn tượng của hấn, hình như ở phụ cận có một thành phố Cổ tộc, có nhân khẩu tới ba trăm vạn.

Chính là bọn hấn, trong lòng của La Nguyên làm ra quyết định. Mặc dù hơi phiền toái một chút, thế nhưng cùng lắm hấn sẽ đi vòng quanh tinh cầu, đi đến từng thành phố một, đem bọn gia hỏa này, một lần nữa biến thành tín đồ của chính mình!

Sợ cái gì?

Xoạt! Thân ảnh của La Nguyên nhanh như gió, hấn rất nhanh liền chạy tới thành phố Cổ tộc phụ cận.

Oanh! Công kích đáng sợ trực tiếp đánh vào bầu trời thành phố.

Tòa thành phố kia liền bị hào quang đáng sợ bao phủ.

Oanh! Hào quang màu vàng óng, kèm theo thần uy buông xuống, La Nguyên quá rõ ràng tâm tính của đám sinh linh gọi là Cổ tộc và nhân loại này, biết bọn hấn sợ hãi cái gì, cũng biết phải làm như thế nào để có thể chinh phục bọn hấn nhanh nhất.

Đó là lực lượng tuyệt đối!

Đại Ma Vương

Oanh! La Nguyên ngưng tụ ra một đạo công kích kinh người, trực tiếp đánh vào trung tâm thành phố, toà nhà mà tộc trưởng và các cao tầng quản lý đang ở, trong nháy mắt nổ tung. Giống như một đám mây hình nấm bay lên trời.

Oanh! Ánh sáng màu vàng nổ tung, cỗ hào quang đáng sợ kia bao phủ cả tòa thành phố, giống như tận thế hủy diệt!

Đương nhiên, mặc dù nhìn tràng diện lớn như vậy, kỳ thật chỉ phá huỷ một vài toà nhà ở trung tâm thành phố. Chỉ cần giết chết những kẻ cầm quyền như là tộc trưởng, chuyện còn lại, bất quá là nước chảy thành sông, những người này, cuối cùng cũng sẽ một lần nữa thần phục ở dưới chân của hắn.

Xoạt! Sau khi hoàn thành xong đợt công kích, La Nguyên lúc này mới chậm rãi lên sàn.

"Thần phục, hoặc là chết." Thanh âm băng lãnh vang vọng toàn thành.

La Nguyên từ trong hư không, bước từng bước một tới, mỗi một bước, mỗi một cái dấu chân, đều cực kỳ thông thả, mỗi một bước, ở dưới chân dường như đều có ánh sáng màu vàng lay động. Thần uy tản ra, vô cùng vô tận.

Cũng nên kết thúc rồi, La Nguyên lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt, ở dưới thần uy của hắn thần, cả tòa thành phố này không có ai có thể ngăn cản được hắn.

"Rất tốt." Trên khóe miệng của La Nguyên lộ ra một nụ cười.

Xoạt! Hắn từ trong hư không buông xuống, rốt cục cũng hạ xuống thành phố. Không có cách nào, muốn cho đám người này đeo lên vòng đeo cổ tay, hắn nhất định phải đi xuống, đem vòng đeo cổ tay phân phát cho bọn hắn, chỉ có điều là, vào thời điểm hắn hạ xuống, lại mơ hồ có cảm giác là lạ.

Có âm mưu? Lại là cái tên Trần Phong này? Hắn lại bố trí một loại mai phục nào đó? ! Trong nháy mắt La Nguyên liền trở nên cảnh giác. Hắn lơ

lửng ở trên không trung, cứ thế mà dừng lại.

Cái tên Trần Phong này...La Nguyên dùng tinh thần cảm ứng một lát, xác định là không có nguy hiểm, lúc này mới chậm rãi buông xuống, mà chờ đến thời điểm hấn chân chính buông xuống cái thành phố này, mới biết được dự cảm bất thường vừa rồi là đến từ nơi nào.

Nơi này...không có một ai! Đúng thế, cả một toà thành phố, không có một ai!

??? La Nguyên có chút phát mộng.

Người đâu??? Một thành phố Cổ tộc lớn như vậy! Một thành phố khổng lồ! Có gần ba trăm vạn nhân khẩu, vậy mà ngay cả một người cũng không có!

??? Tình huống này là như thế nào??? La Nguyên triệt để phát mộng.

Không! Nhất định là có chỗ nào không đúng, La Nguyên một lần nữa cảm ứng tòa thành phố này, sau đó trong lòng liền trở nên phát lạnh, thật sự là không có ai! Đây là đúng nghĩa là một toà thành chết!!!

Đã xảy ra chuyện gì? La Nguyên kinh sợ, không lẽ là do cái tên Trần Phong kia cảm giác được hấn sẽ tới nơi này, cho nên đã tiêu diệt tất cả mọi người? Không! Tên kia làm sao có thể có loại quyết tâm này.

"Đi xem một chút." La Nguyên bắt đầu đi khắp thành phố.

Những cửa hàng trên thành phố vẫn còn đang mở cửa, thậm chí trên đồ vật vẫn còn lưu lại hơi ấm, đều là manh mối để cho hấn tìm kiếm, sau cùng, hấn rốt cuộc cũng tìm được nguyên do.

Cái thành phố này...những người này...cũng chưa chết, mà đã rời đi toàn bộ! Vào một khắc vòng đeo cổ tay được giải trừ, bọn hấn đã rời đi tập thể!

Trên mặt đất, có một đồng vòng đeo cổ tay vỡ nát.

Tạch... ! La Nguyên hai nắm chặt quả đấm.

Đi hết...vậy mà đi hết! Nếu như cả toà thành phố này không có một ai, như vậy hẳn làm chuyện vừa rồi là để cho ai xem?

La Nguyên nhìn về phía trung tâm thành phố, những toà nhà bị hấn phá huỷ kia, sụp đổ thành một cái biểu lộ mặt cười, dường như đang trào phúng hấn, khiến cho tâm tính của hấn nổ tung trong nháy mắt.

Oanh! Lại là một đạo công kích, hấn đem đồng đồ nát kia phá huỷ một lần nữa.

"Các người...vậy mà rời đi toàn bộ hay sao?" Trong lòng của La Nguyên nổi giận.

Xoạt! Ánh sáng trước mắt lưu chuyển, hấn khởi động năng lực thôi diễn mạnh mẽ, hấn muốn nhìn xem, những tên kia đến cùng đã đi nơi nào.

Xoạt! Vô số tàn ảnh lóe lên, có rất nhiều hình ảnh đứt quãng, thậm chí là không liên tiếp.

Hừ! La Nguyên hừ lạnh một tiếng, loại hình ảnh này, hiển nhiên là có người đang ngăn cản và che giấu sự thôi diễn của hấn, mà có tư cách như vậy, kém nhất cũng là thần linh! Nói một cách khác, không chỉ có đám Cổ tộc này vội vàng vàng vàng rời đi khỏi nơi này, mà thậm chí là những thần linh thủ hộ ở nơi này, cũng đã rời đi cùng với đám Cổ tộc này.

Nên giết! Trong lòng của La Nguyên tản ra sát ý sục sôi, đám Cổ tộc đáng chết này, tình nguyện lựa chọn một thần linh trung giai hoặc là thần linh sơ giai, cũng không nguyện ý lựa chọn một thần linh có thực lực kinh khủng, sắp đạt tới cảnh giới Chân Thần như hấn hay sao? Quá hài hước.

Xoạt! Một chút hình ảnh trở nên rõ ràng, La Nguyên đã thấy rõ hơn một chút.

Những người kia, mấy trăm vạn người Cổ tộc kia, giờ phút này đang tiến vào một khu rừng rậm có nguy cơ trùng trùng nào đó, lúc nào cũng có người tử vong, lúc nào cũng có người không theo kịp đội ngũ, vô cùng thảm!

Đây chính là cuộc sống mà các người lựa chọn hay sao? Ánh mắt của La Nguyên bốc cháy, hắn không thể tin được, bọn gia hỏa này lại tình nguyện lựa chọn một cuộc sống như vậy, phải biết rằng, ở dưới sự cai trị của hắn, trải qua một cuộc sống công nghệ cao, như vậy không tốt hơn hay sao? !
Thật ngu xuẩn!

Mà vào giờ khắc này, trong hình ảnh dường như có thanh âm phát ra.

"Cố gắng lên!"

"Đừng từ bỏ!"

Một số người khích lệ, nhưng mà, cuối cùng theo việc có quá nhiều người tử vong, đã có một số người theo không kịp.

"Ta không được."

"Quá mệt mỏi."

"Quá mức nguy hiểm."

Một số người cơ hồ đã sụp đổ.

"Ngu xuẩn." La Nguyên chỉ lạnh giọng đánh giá.

Các người nhìn đi, có hối hận hay không? Đáng đời!

Chỉ có điều là, ngay vào lúc hắn tưởng là những người này sẽ rút lui, người cầm đầu bỗng nhiên mở miệng nói ra: "Các người cứ như thế từ bỏ? Các người đã quên cuộc sống lúc trước của mình rồi hay sao?"

"Các người cũng đã biết, nếu như bây giờ dừng lại, tên Đại Ma vương kia sẽ đuổi theo!"

"Các người...đã quên mất sự sợ hãi khi bị khống chế rồi hay sao?"

"Hả? !" Từng câu răn dạy được nói ra, những người đã mất đi động lực kia, vậy mà lại bắt đầu hành động.

Đơn giản là quá kinh người, chỉ cần nói ra một câu Đại Ma vương, liền có loại hiệu quả này!

Xoạt! Hình ảnh một lần nữa biến mất, La Nguyên muốn nhìn rõ ràng, cũng không có cách nào nhìn thấy rõ.

"Hừ, đáng đời." La Nguyên hơi có một chút đắc ý.

Người xem, những người này lựa chọn cuộc sống như vậy, kết quả chính là sống không bằng chết, tỷ lệ tử vong ở trong tuyệt cảnh kia cũng không cần nói, còn bị cái gì mà Đại Ma vương truy sát cơ đấy.

"Ha ha ha!"

Bất quá, Đại Ma vương đến cùng là cái gì? La Nguyên suy nghĩ thật lâu, vẻ mặt bỗng nhiên trở nên rất khó coi, bởi vì hắn bỗng nhiên nghĩ đến một loại khả năng.

Có thể hay không, Đại Ma vương mà bọn hắn nói, lại chính là hắn? !

M* nó!

Thiên hạ đại loạn, toàn bộ sinh linh đều chạy trốn tới những địa phương chưa thăm dò.

Cho dù là những địa phương kia tràn ngập mối nguy.

Ba ngàn thần lực

Cho dù là những địa phương kia cũng không có hoàn cảnh sống tốt.

Những sinh linh kia, ở dưới sự hỗ trợ của các thần linh tìm nơi nương tựa, hoàn toàn biến mất trong tầm mắt của La Nguyên. La Nguyên đi hơn phân nửa lục địa, cũng không nhìn thấy một bóng người nào.

Từng toà thành phố phồn hoa, chỉ còn lưu lại sự tiêu điều.

Vì sao lại như thế? Trong lòng của La Nguyên có một chút dao động, bất quá rất nhanh, lại cứng như bàn thạch.

Đừng nói là hoang vu...cho dù có bị huỷ diệt thì lại như thế nào? Chỉ cần hấn hoàn thành mục tiêu, toàn bộ thế giới đều sẽ được thiết lập lại, chân chính quay ngược thời gian, đến lúc đó, hết thảy tất cả, đều sẽ trở về như hoàn chỉnh!

"Các ngươi không có cách nào đánh bại được ta." La Nguyên đứng dậy.

Vẻ mặt của hấn lộ ra vẻ vô cùng kiên quyết, hấn là La Nguyên, hấn là người mạnh nhất thiên hạ! Hấn có vô số năng lực trùng sinh, cũng có vô số năng lực chữa trị, cho dù thương thế bây giờ rất nặng, cũng đang dần dần khôi phục, coi như không có những tín đồ kia thì lại như thế nào?

Không cần phải tìm, La Nguyên buông chấp niệm trong lòng xuống, quá lãng phí thời gian, quá lãng phí tinh lực. Ở trong kế hoạch nguyên bản của hấn, hấn muốn tập hợp hết thảy lực lượng để đối phó với Trần Phong, bởi vì làm như thế sẽ có tỷ lệ thắng cao nhất, trầm ổn ép sát, từng bước một dồn Trần Phong vào con đường cùng, chưa từng nghĩ tới, vậy mà lại bị Trần Phong lợi dụng ngược lại, dùng hàng ngàn tỉ sinh linh đối phó với hấn.

Ha ha, quá hài hước, nếu như không có cách nào lợi dụng đám tín đồ này, vậy thì không cần phải lợi dụng nữa.

"Mục tiêu của mình thế nhưng mà lại là..." La Nguyên suy tư, hắn nhìn vào trong cơ thể, khoảng cách hoàn thành mục tiêu cuối cùng, đã rất gần.

"Chỉ còn kém một chút." La Nguyên hít vào một hơi thật sâu.

Chỉ cần hoàn thành một bước này, là có thể chân chính khởi động trở về! Đến lúc đó...hết thấy tất cả mọi thứ ở nơi này, đều không liên quan tới hắn.

Trần Phong? Đám thần linh kia?

Ha ha, các ngươi hãy cứ tiếp tục trốn tránh đi...trốn đến thiên hoang địa lão, trốn đến khi toàn bộ thế giới quay ngược, dù sao, thời gian lưu lại cho các ngươi, cũng không còn nhiều.

Xoạt! Thân ảnh của La Nguyên biến mất, lần này, cũng không phải là đi tới một thành phố nào đó, mà là xông về phía mục tiêu cố định của hắn, hắn muốn ở trong một khoảng thời gian ngắn nhất, khiến cho toàn bộ thế giới quay ngược! Không có ai có thể ngăn cản hắn!

...

Ở một nơi nào đó, ở giữa tầng tầng dãy núi, đám người Trần Phong đang lẳng lặng nhìn cục diện thiên hạ bây giờ.

Trước mắt, có từng đạo ánh sáng ngưng tụ, nhân loại, Cổ tộc, từng người đều đầu phục vào thần linh, tiến vào những địa phương chưa khai hoang, nếu như La Nguyên muốn tìm từng người một, đoán chừng sẽ mệt chết.

"Đều đã rời đi hết rồi hay sao?"

"Ừm, đại bộ phận sinh linh đều đã trốn đi."

"La Nguyên hắn là sẽ khó mà tìm được."

"Vậy thì tốt."

Trần Phong nhẹ nhàng thở ra một hơi, kế hoạch của La Nguyên vốn là không sai. Bây giờ hắn có thực lực quá cường đại, nếu để cho hắn tìm kiếm

được những tín đồ kia, thu hồi lại một lần nữa, không gian sinh tồn của mấy người Trần Phong sẽ dần dần bị thu hẹp, mãi cho đến khi bị ép chết.

Cũng may, La Nguyên rút cục cũng đã từ bỏ, hàng ngàn tỉ sinh phân tán chạy trốn, đã gia tăng độ khó cho việc tìm kiếm lên vô số lần.

Đối với La Nguyên mà nói, có lẽ là được không bù mất, cho nên hắn đã lựa chọn từ bỏ. Mà nếu như mấy người Trần Phong đoán không có sai, mục tiêu kế tiếp của La Nguyên...chính là mục đích thực sự của hắn! Ngoại trừ mục đích trở thành thần linh, thì đây là mục đích thực sự mà hắn muốn làm!

"Các người cảm thấy hắn muốn làm cái gì?" Trần Phong cười cười.

"Còn có thể là cái gì?" Tần Hải nhún nhún vai, mục đích của La Nguyên, kỳ thật vẫn luôn rất rõ ràng.

Trở lại quá khứ...ai không muốn làm? Chỉ bất quá, La Nguyên lại muốn chơi càng lớn hơn mà thôi.

Trên thực tế, bọn hắn căn bản không cần phải suy đoán, rất nhanh, liền có người truyền tin tức đến, có một vị thần linh nào đó đã ngã xuống, chết ở trong tay của La Nguyên, có một vị thần linh nào đó bị trọng thương, chạy thoát trong đường tơ kẽ tóc, mà bọn hắn...đều là những thần linh không có đeo vòng đeo cổ tay!

La Nguyên đang thu thập thần lực! Hắn có được hàng ngàn tỉ năng lực cùng với vô số thần lực, thế nhưng y nguyên vẫn không đủ, mong muốn khống chế toàn bộ thế giới, hắn nhất định phải nắm giữ toàn bộ thần lực hạch tâm trên thế giới!

Liên quan tới điểm này, mấy người Trần Phong đã đi tìm nữ thần rừng rậm, đạt được một con số kinh người.

Ba ngàn! Có ba ngàn loại thần lực hạch tâm! Chỉ cần có được ba ngàn loại thần lực hạch tâm này, là có thể khống chế toàn bộ thế giới, chân chính đem toàn bộ thế giới, khống chế ở trong tay của mình! Đây cũng là nguyên nhân vì sao Tội Ác Chi Thần muốn bồi dưỡng thần linh! Bởi vì...Diệp cũng muốn khống chế thế giới!

La Nguyên muốn không chế thể giới, Diệp cũng muốn không chế thể giới.

Trên lý luận, số lượng của thần linh là vô hạn, thể nhưng thần lực hạch tâm, cuối cùng cũng chỉ có ba ngàn.

Điều này rất dễ lý giải, màu sắc có muôn vàn, những cũng đều dựa trên ba màu cơ bản.

Chỉ có điều là, ở dưới thời đại của Diệp, thần linh bồi dưỡng ra được, có thể có được thần lực hạch tâm, cũng không nhiều, coi như là tăng thêm thời đại Thái Cổ, tăng thêm thời đại trước đó...cũng còn thiếu rất nhiều!

Như vậy, La Nguyên hiện tại chỉ có hai loại lựa chọn.

Thứ nhất, tự mình bồi dưỡng.

Thứ hai, cưỡng ép thu hoạch.

"Cái phương án tự mình bồi dưỡng kia, hấn đã gạt bỏ." Trần Phong khẳng định.

Không chế thiên hạ, thu hoạch hết thủy tín đồ, mới là phương thức bồi dưỡng thần linh thoải mái nhất, đây nguyên bản cũng là lựa chọn chính xác nhất của La Nguyên, đáng tiếc là cái phương thức này đã bị Trần Phong phá huỷ rồi.

Như vậy...chỉ còn lại loại biện pháp thứ hai, cưỡng ép thu hoạch. La Nguyên đã từng không chế thiên hạ, cho nên, những thần linh đã từng đeo vòng đeo cổ tay đã từng bị hấn hấp thu qua, hiện tại người mà hấn tìm kiếm, chính là những thần linh chưa bao giờ đeo qua vòng đeo cổ tay kia.

"Năng lực xuyên qua đâu?" Không Bạch bỗng nhiên hỏi.

Nếu như La Nguyên nắm giữ năng lực xuyên qua cộng với Quang sáng may mắn, như vậy hấn muốn trở lại quá khứ hấn là sẽ rất dễ dàng, Diệp muốn không chế thể giới, cần phải có đủ số lượng thần linh, mà La Nguyên?

Chỉ cần một mình hắn là được! Đây mới là chuyện đáng sợ nhất! Hắn thậm chí có thể trở lại quá khứ, phục chế thần lực của những thần linh kia!

"Hắn cũng đã nắm giữ quá khứ, hoặc nói là...những địa phương mà hắn đi qua, đều đã bị hắn nắm giữ, những thứ duy nhất mà hắn không nắm giữ, chỉ có hiện tại, hoặc là những sự tình còn chưa phát sinh." Trần Phong khẳng định.

"Quầng sáng may mắn cũng không cảm ứng được?" Tần Hải nhíu mày.

"Không được." Trần Phong lắc đầu.

Hai Quầng sáng may mắn quyết đấu, sẽ mất đi hiệu lực.

Bất quá, bọn hắn liếc nhìn nhau, rất nhanh liền nghĩ đến một người, tiểu cô nương có năng lực dự đoán được tương lai kia!

"Xem ra cần phải đi tìm nàng."

Pháp tắc thời gian

"Chờ một chút."

"Người xem, ở đây là cái gì?"

Trên bầu trời, những đám mây bỗng nhiên ngưng tụ lại, biến thành một con số rất đơn giản.

3...

A không đúng, số 3 chỉ xuất hiện trong nháy mắt, bỗng nhiên lại run run một hồi, biến thành số 2.

Mà vào lúc này, Đỗ Mã đã truyền đến tin tức, La Nguyên lại xuất hiện ở một nơi nào đó, tiêu diệt một vị thần linh, mấy người Trần Phong bỗng nhiên liền hiểu ý nghĩa mà những con số này đại biểu.

Khoảng cách mà La Nguyên nắm giữ ba ngàn loại thần lực hạch tâm, chỉ còn sót lại hai loại! !

Hai loại... đám người Trần Phong cảm thấy rung động, La Nguyên vậy mà đã tập hợp được 2.998 loại thần lực?

"Ách, càng về sau hẳn là sẽ càng khó." Khổng Bạch hít vào một hơi thật sâu nói: "Hắn đã tìm được 2.998 loại thần lực, nhưng hai loại thần lực cuối cùng này, hẳn sẽ là hai loại thần lực khó lấy nhất..."

Nhưng mà, một câu còn chưa nói xong, ở trên bầu trời, con số kia, rất nhanh lại biến thành số 1.

Xoạt! Bầu không khí chung quanh liền trở nên yên tĩnh.

Chỉ còn lại một loại thôi hay sao? Đám người cảm thấy run sợ. Mà đúng vào lúc này, nữ thần rừng rậm đã truyền đến tin tức, vừa rồi La Nguyên đã

tới chỗ nàng một chuyến, nàng không có phản kháng, thuận lợi để cho La Nguyên sao chép thần lực của mình.

Đám người im lặng, nguyên lai...loại thần lực thứ 2.999 này, lại là thần lực của nữ thần rừng rậm? ! Cũng đúng, bên trong ba ngàn thần lực xây dựng nên thế giới, làm sao có thể thiếu thần lực rừng rậm?

"Nếu có thần lực rừng rậm..." Trần Phong mơ hồ đoán được cái gì.

Mà lúc này đây, nữ thần rừng rậm đã truyền tới một phần tin tức thứ hai, nếu như nàng đoán không có sai, một loại thần lực cuối cùng trong ba ngàn loại thần lực mà La Nguyên cần tìm...chính là thần lực vận rủi!

Oanh! Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt.

Thì ra là thế, thần lực vận rủi, đại biểu cho sự nguyên rủa, tai hoạ, là một loại thần lực cơ sở nhất dùng để xây dựng thế giới. Nếu như La Nguyên muốn chống đỡ thế giới, tất nhiên sẽ đi tìm kiếm Trần Phong! Khó trách... cái tên này trước đó không có giết chết Trần Phong, ngược lại còn bắt Trần Phong đeo vòng đeo cổ tay. Nguyên lai...mục tiêu của La Nguyên, lại đúng là thần lực vận rủi của Trần Phong!

"Hắn làm sao lại biết người có thần lực vận rủi?" Khổng Bạch không thể tưởng tượng nổi hỏi.

Có Quàng sáng may mắn của Trần Phong, Quàng sáng may mắn của La Nguyên rõ ràng là không có tác dụng! Nếu như thế, hắn làm sao có thể tính ra được, thần lực vận rủi ở trên người của Trần Phong?

Đối với chuyện này, Trần Phong chỉ có thể cười khò: "Chắc là hắn dùng phương pháp loại trừ?"

"..."

Khổng Bạch liền yên lặng.

"Cho nên, mục tiêu của hắn là ta." Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm nghị.

La Nguyên trước tiên sẽ sao chép những loại thần lực kia, sau đó người tiếp theo sẽ là Trần Phong, hắn sẽ cưỡng ép cướp đoạt thần lực vận rủi, hoặc là bắt Trần Phong đeo vòng đeo cổ tay.

Mà một khi thành công...ha ha, toàn bộ thế giới sẽ bị quay ngược. Trần Phong, Khổng Bạch, Tần Hải sẽ không còn tồn tại, hết thảy tất cả, đều sẽ biến mất!

"Có một chút phiền phức." Trần Phong tự lẩm bẩm.

Bất quá, hắn rất nhanh liền nhớ tới một sự kiện, chỉ cần nắm giữ cái thế giới này trong tay, là thật sự có thể quay ngược trở lại hay sao? Hắn nhớ kỹ, cái gọi là ba ngàn loại thần lực hạch tâm kia, ở bên trong cũng không có lực lượng thời gian!

"Không có cách nào quay ngược!"

"Chương không thể giới, cũng chỉ là chương không thể giới!"

"Người có khả năng không chế tất cả lực lượng trên cái thế giới này, không chế toàn bộ sinh linh, thế nhưng chỉ có duy nhất thời gian là không thể đựng vào, dù sao thì thế giới cũng được xây dựng ở trên thời gian! Cho nên, cho dù là ý chí của thế giới, cũng không có cách nào đựng vào thời gian, trừ phi..."

"Thời Gian Chi Thần!" Đỗ Mã phi thường khẳng định, bởi vì ông ta cũng đã từng đựng vào pháp tắc thời gian! Đương nhiên, là một loại pháp tắc thời gian cấp thấp nhất.

"Ta đã từng may mắn đựng vào được một chút pháp tắc thời gian, nắm giữ một chút da lông."

"Ta có thể phục sinh người chết, thậm chí là con gái của ta cũng có thể làm được, thế nhưng, ta nếu như muốn thi triển thì phải dùng tuổi thọ của mình để làm đại giá..."

Đỗ Mã cảm khái.

Tuổi thọ? Khổng Bạch kinh ngạc tán thán: "Vậy mà ngài còn dám dùng linh tinh?"

"Ừm, tuổi thọ của ta là chín ngàn vạn tuổi..." Đỗ Mã bình thản nói ra.

Đám người: "..."

"Há, ta quên mất ngài là một con rùa đen." Khổng Bạch cảm khái.

Ánh mắt bao hàm sát ý của Đỗ Mã quét qua trên người của hắn.

"Ách, là đại rùa." Khổng Bạch vội vàng đổi lời nói.

"Hừ." Đỗ Mã hừ lạnh một tiếng, lúc này mới tiếp tục nói: "Pháp tắc thời gian rất là thần bí, thế nhưng mọi người cũng đã tiếp xúc qua với một số pháp tắc thời gian, vô luận là năng lực phục sinh của ta, hay là năng lực xuyên qua của Khổng Bạch, thế nhưng, những loại pháp tắc thời gian cấp thấp này, mỗi một lần sử dụng, đều phải trả giá thật lớn!"

"Năng lực của ta, là dùng tuổi thọ của ta để trao đổi."

"Mà năng lực xuyên qua của ngươi...ngươi cũng xem như là may mắn, ngươi cũng không có làm loạn ở quá khứ, năng lực xuyên qua của ngươi mặc dù có thể khiến cho chân thân buông xuống, thế nhưng theo một ý nghĩa nào đó, các ngươi xuyên qua càng giống như là hình chiếu, hoàn toàn xa lạ cùng với toàn bộ thế giới!"

Đỗ Mã cười nói.

Hình chiếu? Khổng Bạch trợn mắt hốc mồm, khó trách vì sao bọn hắn có thể tùy tiện xuyên qua... lại không nhận phải quá nhiều ảnh hưởng.

Chờ một chút, như vậy cũng không đúng.

"Thế nhưng mà Tần Hải lúc ấy..." Khổng Bạch lấy lại tinh thần.

"Bằng không thì các ngươi cảm thấy ta vì sao lại thu hắn làm đồ đệ?" Đỗ Mã trợn mắt nói: "Ta ở trên người của hắn, cảm nhận được lực lượng thời

gian mãnh liệt, cho nên mới cưỡng ép lưu hấn lại để nghiên cứu, lúc ấy ta đã hao phí 5000 năm tuổi thọ!"

"Cho nên, mới có Tần Hải ở trong mắt của các ngươi."

!!! Tần Hải trừng lớn con mắt: "Ta còn tưởng rằng là mình có thiên phú kinh người cơ đấy..."

"Khục." Đỗ Mã tăng hắng một cái: "Cũng có một chút nhân tố về phương diện này."

Tần Hải: "..."

Không ngờ lúc trước hấn được Đỗ Mã thu làm đồ đệ, là bởi vì cái này?

"Cho nên..." Trần Phong đem chủ đề kéo trở về: "La Nguyên mong muốn quay ngược thời gian, chắc chắn phải khống chế được một loại lực lượng nằm ngoài ba ngàn loại thần lực hạch tâm này, pháp tắc thời gian chân chính!"

"Không sai." Đỗ Mã khẳng định: "Mà loại pháp tắc thời gian này, chỉ có thể lĩnh ngộ trong khi xuyên qua cùng với trùng sinh."

Xuyên qua...Trùng sinh...Trần Phong bỗng nhiên hiểu được.

Vương Dao!!!

La Nguyên mang Vương Dao đi, chính là muốn bồi dưỡng nàng trở thành Thời Gian Chi Thần!

Nguyên lai...lại là như thế.

Chờ một chút, mình năm đó, là vì cái gì bỗng nhiên xuyên qua? Cho dù nguyên nhân xuyên qua là do Đá Vận Mệnh! Nhưng có phải là do La Nguyên dẫn dắt hay không? Dù sao, La Nguyên nếu muốn thu thập ba ngàn loại thần lực hạch tâm, sẽ không có khả năng để cho thần lực may mắn lưu lạc tại dị thế giới!

Cho nên...chuyện này có phải hay không cũng là do La Nguyên làm? !

Em sẽ cứu anh

A, còn có sự tình Vương Dao trùng sinh...Trần Phong nhớ tới loại năng lực có thể gạt bỏ trí nhớ một cách vô tri vô giác kia của La Nguyên, có lẽ không phải là không có khả năng!

Hiện tại suy nghĩ kỹ một chút, năng lực trùng sinh huyền bí như vậy, làm sao mà một cái tổ chức thần bí không quan trọng lại có thể nghiên cứu ra được? Có lẽ, chuyện này cũng là do La Nguyên nhúng tay vào cũng khó nói!

Nếu như vậy, dường như hết thảy mọi chuyện đều đã được giải thích! Cái dự án trùng sinh kia...trên bản chất, chính là thí nghiệm bồi dưỡng Thời Gian Chi Thần của La Nguyên! Hắn đã khiến cho vô số người trùng sinh, người sau cùng còn sống trở về, mới là người có tư cách, sẽ được hắn bồi dưỡng trở thành Thời Gian Chi Thần! Chỉ có như thế, mới có thể giải thích được ý nghĩa của dự án trùng sinh lúc trước!

Thí nghiệm vô số lần trùng sinh...có vô số thiên tài cứ như vậy tử vong, mà mục đích duy nhất của bọn hắn, chính là thành công khiến cho một người nào đó trùng sinh! Bởi vì...trong loại thí nghiệm này có ẩn chứa ảo diệu thời gian.

Sau khi Trần Phong tiêu diệt cái phòng thí nghiệm và đám nghiên cứu viên kia, hắn cứ tưởng là tất cả mọi thứ đã kết thúc. Chưa bao giờ nghĩ tới, sau khi hủy diệt cái phòng thí nghiệm kia, mọi thứ mới thật sự bắt đầu!

Có lẽ, từ lúc kia, ở trong vũ trụ, mới có một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Vương Dao...đám người cảm thấy rung động.

Sau cùng, nguyên lai hết thảy đều là do La Nguyên.

Nguyên lai, vận mệnh thế giới có thể được cải biến hay không, vậy mà lại nằm ở trong tay của Vương Dao cùng với Trần Phong!

Một người nắm giữ thần lực vận rủi nằm ở trong ba ngàn loại thần lực hạch tâm, một người khác thì nắm giữ năng lực quay ngược thế giới, nắm giữ pháp tắc thời gian căn bản nhất!

Mà đúng vào lúc này, Trần Phong bỗng nhiên cười nói: "Cho nên, Vương Dao vẫn sẽ luôn an toàn?"

"Đúng như vậy." Đỗ Mã khẳng định, nếu La Nguyên muốn bồi dưỡng Thời Gian Chi Thần, thì hẳn sẽ dốc lòng bồi dưỡng Vương Dao. La Nguyên căn bản không thể đối xử không tốt đối với nàng.

Đương nhiên vào lúc hiện tại, vô luận Vương Dao có lĩnh ngộ thành công hay không, khẳng định đều đang bị cầm tù ở trong vũ trụ, đang bế quan cảm ngộ thời gian, nhanh chóng tăng cường thực lực của mình!

"Nếu như nàng không lĩnh ngộ thì sao?" Không Bạch bỗng nhiên hỏi.

Nếu như Vương Dao không chịu lĩnh ngộ, chẳng phải là La Nguyên sẽ mất công toi?

"Sẽ không." Đỗ Mã lắc đầu nói: "Nếu Vương Dao đã được trồng vào hạt giống thời gian, lĩnh ngộ chỉ là chuyện sớm hay muộn, coi như nàng không muốn lĩnh ngộ, chỉ cần thời gian vẫn đang trôi qua, thời gian vẫn không ngừng lại, nàng sớm muộn cũng sẽ lĩnh ngộ!"

Thì ra là thế, Trần Phong xem như đã hiểu rõ, ở trong mắt của La Nguyên, Vương Dao chính là đạo cụ thời gian để hắn thực hiện quay ngược thời gian! Hắn chờ đợi đến thời điểm hoàn toàn chường khổng cái thế giới này, sẽ đi vào trong vũ trụ, thu hồi loại đạo cụ thời gian này, sau đó sẽ bắt đầu quay ngược thời gian, trở lại thời đại mà hắn mong muốn!

Cho nên, mặc kệ là vì cái thế giới này, hay là vì Vương Dao, Trần Phong tuyệt đối không thể chết! Cũng tuyệt đối không thể đem thần lực vận rủi, giao cho La Nguyên!

"Bây giờ phải làm sao?" Đỗ Mã nói khẽ.

Căn cứ theo nội dung cốt truyện, La Nguyên rất nhanh sẽ đến đây, cái tên gia hỏa có thực lực kinh khủng này, mặc dù đã mất đi tín ngưỡng của hàng ngàn tỉ sinh linh, vẫn không bị ảnh hưởng gì lớn, hắn vẫn đang nhanh chóng tiến hành thu thập đủ ba ngàn loại thần lực hạch tâm, sau đó quay ngược thế giới!

Cho nên, bọn hắn căn bản là đánh không lại La Nguyên đã tập hợp được 2.999 loại thần lực này.

Trần Phong không làm được, bọn hắn cộng lại cũng không làm được. Bọn hắn biết La Nguyên mạnh, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, hắn lại có thể mạnh tới mức này.

Lúc trước, La Nguyên bị trọng thương, nếu như không nguyện ý từ bỏ tín ngưỡng của hàng ngàn tỉ sinh linh, hắn rất có thể sẽ bị cản trở mà chết, mà đó cũng là cơ hội duy nhất của bọn hắn!

Đáng tiếc, La Nguyên đã buông tay, hiện tại hắn ngược lại càng trở nên khủng bố hơn, bọn hắn căn bản là không có cách nào chống lại!

"Không có biện pháp nào khác hay sao?" Trần Phong nhìn về phía mọi người.

Đám người im lặng.

"La Nguyên có bất tử thân."

"Hắn không chỉ có gần ba ngàn thần lực hạch tâm, còn có năng lực đặc thù của hàng ngàn tỉ sinh linh, những loại năng lực bao hàm ở bên trong, còn có những loại năng lực huyết mạch đặc thù!"

Trần Phong rất rõ ràng, nếu đối kháng chính diện với La Nguyên, tỷ số thắng của bọn hắn là một con số không tròn trĩnh.

Mà một khi La Nguyên tới, hắn bị bắt đi, toàn bộ thế giới đều sẽ xong đời! Hết thảy đều sẽ kết thúc

Trừ phi... Trần Phong đột nhiên ngẩng đầu.

Trong vũ trụ, Vương Dao đang tu luyện, bỗng nhiên cảm thấy tâm thần rung động.

Phốc! Nàng đột nhiên nhìn về phía cái tinh cầu kia.

Vào giờ khắc này, nàng cảm giác được một cỗ đau nhức trong lòng, là một loại khổ sở không có cách nào hình dung xông lên đầu óc, loại cảm giác này...nàng biết, Trần Phong, đã xảy ra chuyện!

Vương Dao thống khổ nhắm mắt lại.

La Nguyên...kế hoạch của hắn cuối cùng cũng đã thành công rồi hay sao?

Trần Phong...Vương Dao bỗng nhớ tới lời nói mà La Nguyên nói trước khi rời đi: "Trần Phong tất nhiên sẽ chết, vô luận kế hoạch của ta có thành công hay không, thế nhưng, ta sẽ cho cô lựa chọn quyền lợi."

"Cô biết mục đích của ta, cô cũng biết chấp niệm của ta là gì. Cho nên...cô hẳn là sẽ có thể làm ra lựa chọn chính xác nhất."

"Ta muốn trở lại thời đại kia, cô chính là Thời Gian Chi Thần, cô cũng là người thừa kế của ta, cô sớm muốn gì cũng trở thành Chân Thần, đến lúc kia, lại phục sinh lại Trần Phong, cô cảm thấy như thế nào?"

"Ta sẽ không ngại việc Trần Phong có sống lại hay không, ta chỉ cần quay trở lại cái thời đại kia."

"Nguyên lai, đây cũng là một bước nằm ở trong kế hoạch của ngươi."
Vương Dao thở dài.

Nàng biết, mỗi một bước, đều được thực hiện dựa trong kế hoạch của La Nguyên, cho dù là có một chút sai lầm nhỏ. Được rồi, Vương Dao lắc đầu, những chuyện này, nàng không có cách nào quản được. Chuyện mà nàng có thể làm, chỉ có tu luyện, nàng cũng chỉ có thể lựa chọn tu luyện, hơn nữa còn phải tu luyện thật nhanh. Cho dù như thế nào, nàng đều muốn cứu Trần Phong trở về.

Cho dù...thế giới thật sự bị hủy diệt! Khác biệt cùng với Trần Phong, từ đầu đến cuối Vương Dao cũng sẽ không cân nhắc đến bằng hữu, gia đình, bởi vì

nàng không có những thứ này, thứ duy nhất mà nàng quan tâm, cũng chỉ có một mình Trần Phong!

Em nhất định sẽ cứu anh! Ánh mắt của Vương Dao trở nên kiên định.

Ô...ô...n...g ——Lực lượng thời gian nhàn nhạt chảy xuôi.

...

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong tầng tầng dãy núi kia, vào thời điểm La Nguyên bay tới, cũng chỉ thấy một mảnh hoang vu.

Trần Phong không có ở đây, La Nguyên sử dụng Quầng sáng may mắn để tìm kiếm, cũng không thấy bất kỳ một vật gì... đây là điều không thể nào, bởi vì hắn không thấy được vị trí của Trần Phong, nhưng những người khác lại có thể nhìn thấy.

Cho nên, phương thức mà La Nguyên sử dụng để tìm kiếm Trần Phong, chính là phương pháp loại trừ! Bởi vì năng lực của hắn quá mạnh, mạnh đến mức có khả năng quét hình toàn bộ thế giới!

Người được lắm!

Sau đó...địa phương duy nhất không thấy, chính là vị trí của Trần Phong, bởi vì nguyên nhân Quảng sáng may mắn, lực lượng của hai bên sẽ bị triệt tiêu! Mà bây giờ...hắn có thể quét hình rõ ràng toàn bộ thế giới.

Mỗi một chỗ, mỗi một góc, căn bản là không có dấu vết của Trần Phong.

Làm sao có thể? La Nguyên không thể tin được.

Xuyên qua? Xuyên không? Tương lai? Không tồn tại! Hắn đã phong tỏa hết thủy con đường, ngay cả hắn cũng đều không thể xuyên qua, Trần Phong sẽ càng không thể, cho nên, cái tên này đến cùng đã trốn tới nơi nào?

Hoặc là...đã tự sát? ! La Nguyên nghĩ đến cái khả năng này liền cảm thấy kinh hoàng, hắn là sẽ không đâu chứ?

Tự sát, thần lực sẽ trở về bản nguyên, cũng mang ý nghĩa...Trần Phong đã từ bỏ thần lực vận rủi, thần lực vận rủi một lần nữa trở về phiên đại địa này, chờ đợi đến thời điểm có người trở thành thần linh, sẽ có tỷ lệ thấp cảm ngộ được thần lực vận rủi!

Hắn là sẽ không đâu? Trong lòng của La Nguyên tràn ngập sự sốt ruột, hắn đã chờ đợi ngày này quá lâu.

Thật vất vả mới có thể chờ đợi đến ngày này, Quảng sáng may mắn nói cho hắn biết, tất cả các loại thần lực đều đã xuất hiện, hắn mới vui vẻ trở về, ở bên trong kế hoạch của hắn, hắn sẽ sớm quay ngược thời gian! ! !

Hắn nguyên bản định giết Trần Phong, thế nhưng sau khi biết Trần Phong có được thần lực vận rủi, ý niệm duy nhất của hắn, chính là bắt Trần Phong, lấp đặt vòng đeo cổ tay cho hắn!

Mà bây giờ...cái tên Trần Phong này lại tự sát.

Đáng chết! La Nguyên cảm thấy vô cùng tức giận, Trần Phong vèn vèn chỉ đi một bước nhỏ, đã phá hỏng hết thấy kế hoạch của hắn. Bởi vì chuyện tiếp theo, hắn có thể tưởng tượng được, hắn phải thật cẩn thận làm từng bước một, bắt toàn bộ tín đồ đã chạy trốn trở lại!

Sau đó...tiếp tục bồi dưỡng thần linh! Chờ đợi những sứ đồ này đạt đến đỉnh phong, sau đó khiêu chiến thần vị trở thành thần linh! Chờ đợi một sứ đồ nào đó may mắn sau khi trở thành thần linh, lĩnh ngộ thần lực vận rủi, trở thành Vận Rủi Chi Thần, sau đó, La Nguyên mới có thể sao chép thần lực của người này, thành công chương khống cái thế giới này.

Thế nhưng...thần vị xuất hiện là không cố định, có thể là cái này, có thể là cái kia. Nếu như là những thần vị khác thì còn tốt, hắn có Quang sáng may mắn, có thể trong vài phút tìm ra!

Duy chỉ có vận rủi...căn bản sẽ không để ý tới Quang sáng may mắn! Nếu như hắn mở Quang sáng may mắn ra, cả đời này thần lực vận rủi cũng sẽ có thể không xuất hiện! Cho nên, hắn chỉ có thể dựa vào nhân phẩm, chờ đợi cái tỷ lệ đáng chết kia! ! !

Thần vị có nhiều hay ít? Mười vạn? La Nguyên ngẫm lại liền cảm thấy tức nổ phổi, chuyện này so với tỷ lệ của trò chơi rút thẻ khi bé hắn chơi còn thấp hơn? Hắn tính kế vô số năm, thật vất vả mới đi tới được mức độ này, hiện tại lại phải một lần nữa bồi dưỡng tín đồ, lại phải một lần nữa bồi dưỡng thần linh, chơi một cái trò chơi rút thẻ có tỷ lệ trúng cực thấp? !

Trần Phong! Con m* nhà ngươi! Thanh âm tức giận của La Nguyên vang tới tận mây xanh, hắn thật sự không nghĩ tới.

Có một ngày, có một người tự sát, cũng sẽ mang đến phiền toái cực lớn cho mình.

Có lẽ, cũng không đúng? Hắn là sẽ không có ai làm như vậy, thế nhưng ngẫm lại những chiến tích mà Trần Phong đã làm ra, cái loại đồ đàn vị thế giới mà hy sinh chính mình, là thật sự tồn tại, Trần Phong rất có thể cũng làm như thế.

Trần Phong...người thật sự đã chết rồi hay sao? La Nguyên chưa bao giờ có một khắc nào như thế, hi vọng Trần Phong sống sót như thế.

Nhưng mà không có, một ngày, hai ngày, bảy ngày trôi qua, Trần Phong vẫn không hề xuất hiện, dùng thần lực may mắn cũng không kiểm tra ra được một loại dấu vết nào, Trần Phong, đã thật sự biến mất. Hoặc nói là, đã thật sự chết rồi.

Một tháng sau, La Nguyên đã tuyệt vọng từ bỏ, hắn đã có thể xác nhận, cái tên Trần Phong này, vì cái gọi là đại nghĩa, đã hi sinh chính mình. Hơn nữa, hắn đã nghĩ tới một biện pháp để xác nhận Trần Phong có tử vong hay không.

Rất đơn giản, Trần Phong vì cái gì có thể miễn dịch Quang sáng may mắn? Bởi vì hắn còn sống! Vậy nếu như hắn chết, Quang sáng may mắn cũng sẽ mất đi tác dụng. Cho nên...

Xoạt! La Nguyên mở quang sáng may mắn của mình ra.

"Trần Phong còn sống hay đã chết?" La Nguyên hỏi.

Xoạt! Quang sáng may mắn cho ra đáp án.

Chết! Một ý niệm băng lãnh truyền đến, La Nguyên tròn to con mắt, rốt cục cũng xác định được: Trần Phong, thật sự đã chết rồi.

"Hắn chết như thế nào?" La Nguyên không cam tâm hỏi.

Quang sáng may mắn bắt đầu thôi diễn, rất lâu mới cho ra đáp án.

Tự sát.

La Nguyên: "..."

Hắn yên lặng rất lâu, chỉ có thể cười khổ.

Trần Phong...vậy mà đã thật sự chết rồi, thật sự đã tự sát! Còn quá trình tự sát cụ thể là như thế nào, hắn cũng không hỏi ra được, bởi vì khi Trần

Phong còn sống, lại được Quảng sáng may mắn bảo hộ, tra không ra được đồ vật, chỉ có thể biết là Trần Phong đã tự sát.

Hắn có thể nói cái gì? M* kiếp! Trần Phong lại thật sự tự sát!

"Người được lắm." La Nguyên bức tức nói, hắn rõ ràng là người chiến thắng cuối cùng, vì cái gì trong lòng lại cảm thấy biệt khuất như thế? ! Đây con m* nó tính là sự tình gì? !

Trần Phong chết rồi, La Nguyên chỉ có thể bất đắc dĩ làm lại từ đầu.

Ở những nơi hẻo lánh trên tinh cầu, những người kia, không biết đang chạy nạn ở trong những cái xó xỉnh nào. Mà La Nguyên, hiện tại phải bắt những người này trở về, không chỉ có như thế, hắn còn không thể giết người lung tung, bằng không thì những người kia cho dù có chết cũng không đi theo hắn.

Có lẽ là bởi vì cái sự kiện kia, cho nên...con đường truy tìm tín đồ của La Nguyên đã trở nên dài dằng dặc trước đây chưa từng có. Kế hoạch quay ngược thế giới của hắn, không biết vì sao lại bị tiết lộ ra ngoài, người khắp thiên hạ hiện tại cơ hồ đều biết chuyện này, La Nguyên đang muốn hủy diệt cái thế giới này!

Cho nên...không có ai nguyện ý đi theo hắn, hắn cuối cùng cũng chỉ có thể dùng bạo lực bắt lấy, sau đó gạt bỏ trí nhớ.

Làm tồn tại cường đại nhất trên thế giới, La Nguyên bắt đầu con đường đi thu thập tín đồ dài dằng dặc của mình, mà trong khoảng thời gian này, vên vên chỉ có hai người đột phá đến giai đoạn sứ đồ. Cực kỳ thảm thương, bởi vì tín đồ của hắn quá ít. Nếu là lúc trước, cứ vài phút là sẽ có người đột phá sứ đồ!

Một tháng...Hai tháng...Ba tháng...La Nguyên mỗi ngày đều phải đi đến những địa phương hẻo lánh, tìm kiếm những người đang trốn chui trốn nhủi, mất rất nhiều công sức, mới có thể đưa số lượng tín đồ của hắn biến thành ba trăm vạn.

Không sai, ba tháng, La Nguyên chỉ thu nạp được ba trăm vạn tín đồ, bởi vì có rất nhiều người, thà rằng bị hủy diệt cũng không nguyện ý đi theo La Nguyên.

Vì thế, người cường đại nhất trên cái thế giới này, La Nguyên phải đứng ra giải thích cho một đám sâu kiến:

"Ta đúng là dự định gây dựng lại cái thế giới này."

"Thế nhưng...những người đi theo tùy tùng ta, cũng sẽ không bị gây dựng lại!"

Chờ người dưới địa ngục

Đây là lời nói của La Nguyên, cho nên trong số đám người đang chạy trốn kia, vậy mà thật sự có người lựa chọn đi theo La Nguyên, nếu thế giới nhất định sẽ bị hủy diệt, đi theo một người như vậy, cũng tốt hơn là so với chết đúng hay không?

Có rất nhiều người thần phục.

Cho nên, nửa năm sau, La Nguyên rốt cục cũng đã nghênh đón vị sứ đồ thứ nhất của mình trở thành thần linh, chỉ có điều là, khiến cho hắn có một chút tiếc nuối là, thần vị mà vị sứ đồ này khiêu chiến...lại là một thần vị không biết là thứ gì.

Trù Thần? Hay là Thực thần? Có trời mới biết.

Nói tóm lại, ở cái thời đại này, có tác dụng cũng không lớn. Bất quá không quan hệ, La Nguyên vẫn tin tưởng vào tương lai tươi đẹp.

Đã có lần thứ nhất, số lần phía sau liền trở nên nhanh hơn, quả nhiên, theo số lượng tín đồ được mở rộng, cùng với việc được La Nguyên tận sức lực bồi dưỡng, vào nửa năm sau, đã có trọn vẹn mười vị tín đồ xông vào thần vị!

Đương nhiên, kết quả là thất bại toàn bộ, có một đám thần linh kỳ quái xuất hiện.

Chưa đủ! Còn thiếu rất nhiều! La Nguyên bắt đầu bồi dưỡng tín đồ trên quy mô lớn.

Đương nhiên, lần này La Nguyên đã thả ra đại chiêu: "Ta dự định gây dựng lại thế giới, thế giới mới cần phải có thần linh quản lý, ta sẽ không bắt các người đeo vòng đeo cổ tay nữa, người nào thần phục, sẽ có cơ hội trở thành thần linh! Còn những người khác...sẽ bị gạt bỏ!"

Thế là, lại có một nhóm sinh linh mới đến đầu nhập, bọn hắn trở thành người Cộng Minh, trở thành sứ đồ, cũng không ngừng tăng cường thực lực của chính mình, sau cùng trở thành thần linh.

Năm thứ hai, có mười hai vị sứ đồ khiến chiến thần vị.

Năm thứ ba, có năm mươi vị sứ đồ khiến chiến thần vị.

Năm thứ tư, có 100 vị sứ đồ khiến chiến thần vị.

Năm thứ năm, có 1000 vị sứ đồ khiến chiến thần vị.

...

Số lượng thần linh xuất hiện càng ngày càng nhiều, nhưng Vận Rui Chi Thần vẫn không hề xuất hiện!

Mình lại có thể xui xẻo như vậy hay sao? La Nguyên có một chút không cam tâm.

Chẳng lẽ Trần Phong...La Nguyên bỗng nhiên nghĩ đến cái tên Trần Phong đã mất tích thật lâu kia.

"Trần Phong còn sống hay là đã chết?"

"Chết."

Quảng sáng may mắn vẫn trước sau cho ra một đáp án.

Quảng sáng may mắn sẽ không lừa gạt hắn, cho nên...hắn đơn thuần chỉ là vì xui xẻo?

"Vận Rui Chi Thần...ngươi đến cùng ở nơi nào." La Nguyên thở dài, hắn biết tỷ lệ xuất hiện sẽ rất thấp, thế nhưng không nghĩ tới lại thấp như vậy.

La Nguyên lắc đầu, lại tiếp tục hành trình bồi dưỡng thần linh dài dằng dặc của chính mình, chuyện này cực kỳ giống với một trò chơi mà hắn đã chơi qua trước kia, chính là vì giết quái tìm kiếm một loại trang bị truyền kỳ nào đó...

Hai ngàn...ba ngàn...bốn ngàn... số lượng thần linh đột phá càng ngày càng nhiều. Sau mấy năm chinh chiến, La Nguyên rốt cuộc cũng đã thu phục được một nửa thế giới, La Nguyên cũng đã từ bỏ kế hoạch mở rộng tín đồ, bởi vì đã không có ý nghĩa.

Bây giờ, tín đồ của hắn cũng đã đạt tới hàng tỷ sinh linh, mặc dù chỉ là một nửa thế giới. Còn một nửa sinh linh còn lại, không biết đang sinh sống ở cái góc nào, tìm kiếm quá mức gian nan, dù sao thì cái thế giới này cũng quá lớn, sinh linh thì lại giống như những con kiến...muốn tìm kiếm sẽ quá mức lãng phí thời gian.

Bất quá cũng không có ảnh hưởng, chuyện mà La Nguyên cần làm bây giờ, chính là tận lực khiến cho tín đồ của mình không ngừng tăng cường thực lực, không ngừng đột phá, sau cùng trở thành thần linh!

Từng đám thần linh xuất hiện, một vạn...hai vạn...ba vạn...chưa từng có một cái thời đại nào, lại có nhiều thần linh đến như thế.

Ngay cả thời đại của Sáng Thế thần, cái gọi là mười vạn thần linh cũng không sánh bằng, mà bây giờ, trải qua hơn hai mươi năm bồi dưỡng của La Nguyên...! Hơn mười vạn thần linh, vậy mà cứ như vậy được bồi dưỡng ra, cái số lượng này, có thể được xưng là kinh khủng.

Nhưng mà La Nguyên cũng không hài lòng, bởi vì ở bên trong hơn mười vạn thần linh này, vậy mà không có một người nào là Vận Rủi Chi Thần!

Phế vật! Đều là phế vật! Tâm tính của La Nguyên nổ tung, hắn khẳng định, nếu như cái này là trò chơi rút thẻ, hắn đã sớm vứt bỏ! Hắn cho rằng mình là người thắng cuối cùng, nhưng mà, ai có thể nghĩ tới, Trần Phong đã chết lâu như vậy, hắn vẫn còn chưa chứng không được thế giới!

Trong mơ hồ, hắn dường như nhìn thấy được Trần Phong, cái tên kia cho dù đã chết, dường như cũng đang giễu cợt chính mình! Người xem...coi như ta chết rồi, người cũng không có khả năng thành công.

"Đáng chết!" Tâm tính của La Nguyên nổ tung.

Hai mươi năm! ! ! Ròng rã hai mươi năm! !

Mà đúng vào hôm đó, bỗng nhiên có người truyền đến tin tức, đã tìm được đồ vật mà Trần Phong lưu lại lúc trước.

"Lấy ra." La Nguyên trở nên tỉnh táo.

Rất nhanh, có một tờ giấy đã sắp mực nát được đưa tới, bên trên chỉ có một vài dòng chữ:

"Ta chết đi rồi, ngươi cho rằng ngươi sẽ là người thắng? Ta dùng sức lực cả đời, đem vận rủi giấu ở dưới thần vị của một thần linh khác, ngươi dùng cả đời cũng không có cách nào phát hiện."

"Nói không chừng, ở bên trong những thần linh mà ngươi bồi dưỡng..."

"Ta sẽ ở dưới địa ngục chờ đợi."

"Chờ đợi hăn lật đổ ngươi!"

Oanh! La Nguyên đánh nát tờ giấy, không còn sót lại một chút cặn.

Khó trách...vì sao hăn tìm mãi cũng không thấy thần lực vận rủi! Cái tên khốn này vậy mà lại đem vận rủi giấu ở phía sau thần vị của một thần linh khác, cho nên, những cái tên đáng chết kia, ở bên trong những tên thần linh đáng chết kia, có một người có thể đã nắm giữ vận rủi? !

"Rất tốt."

"Nếu như thế, thì..."

Trong mắt của La Nguyên loé lên hàn quang.

Ngày kế tiếp, hăn yêu cầu mỗi một thần linh, một lần nữa đeo vòng đeo cổ tay, dẫn tới sự khủng hoảng to lớn.

"Đại nhân, ngài đã nói qua là sẽ không cần đeo vòng đeo cổ tay."

"Đúng vậy."

"Ngài rõ ràng đã đáp ứng chúng ta."

"Đại nhân, ngài thế nhưng chính là Thần Vương vô thượng, ngài không thể không giữ lời như vậy."

Những thần linh kia hoảng sợ, bọn hắn biết vòng đeo cổ tay là cái gì, cũng biết nó vô cùng đáng sợ, một khi đeo cái đồ chơi này vào, ngay cả tự sát cũng làm không được!

"Đeo lên." La Nguyên quyết định chấp hành chính sách thiết huyết, bây giờ hắn đã nắm giữ một nửa thế giới, không phải là tư lệnh không lính như ngày trước nữa.

Nhưng mà, vẫn có người lựa chọn tử vong.

"Ta không phải là đối thủ của ngài, ta cũng không nghĩ tới việc phản kháng, ta là nhóm đầu tiên lựa chọn làm tùy tùng của ngài, thế nhưng ta không nghĩ tới, ngài vậy mà lại lật lọng..."

"Đường đường là Thần Vương a..."

"Phốc!"

Người kia bạo liệt thân lực, tử vong tại chỗ.

Hắn, tự sát.

!!! La Nguyên kinh ngạc.

Đáng chết! Lại có thần linh tự sát? Không phải hắn lo lắng là chuyện này sẽ gây ra sự hỗn loạn, mà là nghĩ đến, nếu như cái tên này đúng lúc là thần linh nắm giữ thân lực vận rủi...bất quá, hắn là sẽ không trùng hợp như vậy chứ?

Đáng chết! Không thể để cho đám thần linh này tiếp tục tự sát, La Nguyên giận dữ, hắn thôi động thân lực vô thượng, quyết định cưỡng ép đám thần linh đeo vòng đeo cổ tay.

Nhưng mà, loại hành động này của hắn, đã hù dọa hết cả thần linh.

Đồ sát

Không cho tự sát? Cường ép đeo vòng đeo cổ tay?

Nói một cách khác...La Nguyên đang thực sự sợ mọi người tự sát? Trời ạ, hắn đến cùng đang muốn để cho mọi người làm cái gì? Nghĩ tới đây, những thần linh kia càng trở nên hoảng sợ.

Một số người quả quyết tự sát, bởi vì những người này đã trải qua cái thời đại kia, tự nhiên biết là khi đeo cái đồ chơi này lên sẽ biến thành khô lồi.

Mà những người còn lại...thì lựa chọn phản kháng!

"Hắn không dám giết chúng ta!" Một vài vị thần linh dường như đã phát hiện ra được một chút mảnh khoé.

"Hắn là Thần Vương, nếu chém giết chúng ta, dường như cũng nhận phải ảnh hưởng." Một vài vị thần linh tỉnh ngộ lại, vội vàng hô to: "Cho nên hắn mới định dùng loại phương thức này để không chế chúng ta!"

"Đúng vậy, chúng ta thế nhưng chính là thần linh!"

"Hắn không dám giết thần linh lung tung, đây hắn là quy củ do Sáng Thế thần lưu lại."

Một vài vị thần linh hô to.

Sau đó, những thần linh nguyên bản còn đang lưỡng lự có nên tự sát hay không, lại đứng lên phản kháng, bọn hắn cũng đã nhìn thấy sự lưỡng lự cùng với hoảng hốt của La Nguyên, tự cho là đã thấy được chân tướng, cho nên mới đứng lên phản kháng.

Oanh! Từng đạo thần lực tuôn ra, bọn hắn vậy mà bắt đầu phòng ngự.

"Các ngươi..." La Nguyên tản ra sát ý nồng nặc.

Cái gì mà Thần Vương không thể giết thần vương lung tung, cái gì mà quy củ do Sáng Thế thần lưu lại! Làm gì có nhiều đồ vật loạn thất bát tao như vậy, hắn không dám giết lung tung, chính là sợ một tên thần linh nào đó đang ẩn giấu thần lực vận rủi, sau khi bị giết chết, thần lực vận rủi sẽ quay về đại địa!

Hắn có chỗ cố kỵ! Không có nghĩa là, hắn thật sự không dám giết!

Nhưng mà...từ sự do dự của hắn, ở dưới ánh mắt của đám thần linh, càng giống là quy củ do Sáng Thế thần lưu lại. Cho nên, hết thấy thần linh đều đứng lên phản kháng.

Mười vạn thần linh, ít nhất có tám vạn thần linh đang phản kháng! Đây đều là những thần linh do La Nguyên một tay bồi dưỡng ra, hắn thậm chí còn chưa kịp nói rõ cái gì, liền bị thần lực vô cùng vô tận bao phủ, bị chính đám thần linh do mình bồi dưỡng ra công kích...

Hắn đã thật sự phản nộ!

Oanh! Vô tận thần lực phóng thích, mười vạn thần linh đại chiến là một cảnh tượng như thế nào? Hiện tại bọn hắn đã biết.

Vô số đạo thần lực tản ra, khiến cho toàn bộ thế giới khiếp sợ.

Thần chiến bạo phát, mọi người đều chờ đợi kết cục, đây chính là mười vạn thần linh đấu với một mình La Nguyên, chắc là sẽ có thể chiến thắng chứ?

La Nguyên có lẽ sẽ không chống lại được 10 vạn thần linh chứ? Mọi người đều cảm thấy kích động.

Nhưng mà, ba ngày sau, thần chiến kết thúc, ở bên trong chiến trường chỉ có một người đi ra, toàn thân tắm máu, để lộ ra uy nghiêm làm cho người ta khiếp sợ, người kia...rõ ràng là La Nguyên!

Toàn bộ thế giới, đều trầm mặc vào cái thời khắc này.

La Nguyên là người chiến thắng, ở trong chiến trường, lưu lại gần mười vạn cỗ thi thể.

Nghe nói, La Nguyên nguyên bản lưu thủ, trong lúc không ngừng bị công kích đã bị trọng thương, hắn rút cuộc cũng triệt để nổi giận, căn bản không quan tâm đến cái gì là vòng đeo cổ tay nữa, nổi điên giết sạch hết thủy thần linh! Một khắc này, giết tới mức thiên địa phải sợ hãi! Mặt đất đã bị thần huyết nhuộm thành màu đỏ.

Kể từ đó, đám thủ hạ còn lại của La Nguyên, không còn người nào dám phản kháng nữa.

"Đeo vòng đeo cổ tay lên." La Nguyên lạnh lùng ra lệnh, hắn đồ sát mười vạn thần linh, chính là muốn dẫn dắt mọi người! Nếu như đã giết, vậy thì cũng không cần phải lưỡng lự nữa, còn không bằng giết sạch để lập uy.

Ít nhất là từ bây giờ trở đi, hắn muốn một nửa cái thế giới này, phải triệt để nghe theo hiệu lệnh của hắn.

Còn nửa cái thế giới còn lại? Hắn không cần phải suy nghĩ nữa, sau chuyện đồ sát mười vạn thần linh này, đoán chừng về sau, một nửa sinh linh đang chạy nạn kia, vốn đã có sự bài xích với hắn, sẽ càng không nguyện ý thần phục hắn.

Cho nên hắn liền dứt khoát từ bỏ, không lãng phí tinh lực nữa. Thay vì bỏ công sức ra làm chuyện vô nghĩa, còn không bằng tận khả năng bồi dưỡng ra những thần linh mới, chỉ cần có thể chương khống thế giới, là có thể tiến hành quay ngược thời gian.

Hiện tại...hắn muốn tiếp tục bồi dưỡng thần linh.

Lần này, tất cả mọi người, đều đeo vòng đeo cổ tay vào! Lần này, không có người nào dám phản kháng hắn nữa! Lần này, nếu có người nào che giấu thần lực vận rủi, hắn cũng có thể là người phát giác ra đầu tiên!

Rất nhanh, ở dưới sự bồi dưỡng của La Nguyên, mọi người lại nhanh chóng tăng cường thực lực.

Năm thứ nhất, ba ngàn thần linh đột phá.

Năm thứ hai, năm ngàn thần linh đột phá.

...

Mười năm sau, thần linh do La Nguyên bồi dưỡng, một lần nữa đạt đến mười vạn! Một con số kinh người. Nhưng mà, vẫn không có Vận Rui Chi Thần, thần lực vận rui, không biết đã ẩn núp ở nơi nào, khiến cho hấn căn bản là không có cách nào tìm tới, đến mức La Nguyên cũng đã mấy lần hoài nghi là Trần Phong đã chết hay chưa, nhưng mà...Quảng sáng may mắn đều sẽ nói cho hấn biết, Trần Phong đã chết rồi.

Hơn nữa, Trần Phong cũng đã ba mươi năm rồi không có xuất hiện, năng lực ở trên người của La Nguyên cũng không chỉ có một loại, vào mỗi thời điểm nghiệm chứng xem Trần Phong đã tử vong hay chưa, hấn khởi động tất cả, ít nhất sẽ có 300 loại năng lực, đồng thời nói cho La Nguyên rằng Trần Phong đã chết!

Cho nên, Trần Phong không có khả năng giả chết, cũng không có khả năng giấu diếm được La Nguyên.

Trần Phong...đã thực sự chết! Thế nhưng, thần lực vận rui đang ẩn giấu ở đâu? Không có người nào biết rõ.

Đây cũng là toà thần vị duy nhất mà Quảng sáng may mắn không tra ra được! Bởi vì vận rui và may mắn là tử địch! Bởi vì vận rui căn bản không để ý tới may mắn!

"Ba mươi năm..." La Nguyên nhìn về phía phương xa, lầm bầm: "Vận Rui Chi Thần, tỷ lệ xuất hiện thật sự lại thấp như vậy hay sao? Hay là...phương thức bồi dưỡng của ta có vấn đề?"

La Nguyên không biết, hấn có thể cảm giác được, đúng là có chỗ nào đó hấn đã làm sai.

Thế là, vào trước khi đám tín đồ tiếp theo trở thành thần linh, hấn đã yêu cầu bọn hấn, rửa tay thật sạch sẽ, tới nhóm tín đồ tiếp theo trở thành thần linh, hấn yêu cầu bọn hấn rửa mặt thật sạch sẽ. Nhưng mà, vẫn như cũ không dùng được cái lông gì.

Có lẽ...nên dùng Quàng sáng may mắn? Nhưng mà, vào thời điểm La Nguyên thử sử dụng Quàng sáng may mắn cảm giác thần vị vận rủi, liền cảm nhận được một cỗ ghét bỏ nồng đậm.

Không sai, chính là ghét bỏ, không chỉ có thần lực vận rủi ghét bỏ thần lực may mắn, mà ngay cả thần lực may mắn cũng ghét bỏ thần lực vận rủi, cho nên, La Nguyên sau cùng chỉ có thể từ bỏ cái ý nghĩ không đáng tin cậy này.

Vận rủi...toà thần vị này, đến cùng đang ở đâu? Cái tên Trần Phong này, trước khi chết, đến cùng đã làm cái gì? La Nguyên có cảm giác mình đã sắp nổi điên.

Ba mươi năm a! La Nguyên nhìn vào hư không, trông mòn con mắt.

Thần vị vận rủi... La Nguyên khẳng định, cái đồ chơi này không có ở trên người của một thần linh nào.

Phục sinh

Bởi vì nếu như thần vị vận rủi ở trên người của một vị thần linh nào đó, Quảng sáng may mắn trên người của hắn, nhất định sẽ phần nộ chỉ điểm cho hắn, đi đến tiêu diệt cái tên đáng chết nắm giữ thần lực vận rủi kia!

Nhưng mà, cũng không có, vận rủi đã thật sự rơi vào trạng thái biến mất.

Mà may mắn...lại tuyệt đối không hy vọng vận rủi xuất hiện!

Cho nên, sử dụng Quảng sáng may mắn, sẽ chỉ gặp phải trở ngại.

Thế nhưng...khiến cho La Nguyên không hiểu là, không lẽ nhân phẩm của hắn lại xui xẻo đến như vậy hay sao?

Trước sau cộng lại, hắn cũng đã bồi dưỡng ra hơn 30 vạn thần linh rồi, hắn đã làm ra một loại thành tựu mà ngay cả Diệp cũng không thể tưởng tượng được, làm sao mà ngay cả một Vận Rủi Chi Thần cũng không có chứ? !
Hắn thật sự là không hiểu.

Thần vị vận rủi...đến cùng đang ở đâu?

...

Thời đại La Nguyên đã trôi qua được ba mươi năm, thiên hạ tiến vào tình trạng thái bình đã lâu.

Ừm, chuẩn xác mà nói là một nửa thiên hạ đều tiến vào trạng thái hoà bình, còn một nửa thiên hạ còn lại thì vô cùng căm hận La Nguyên. Bất quá, cái thế giới này chung quy vẫn là thời đại của La Nguyên.

La Nguyên vào những năm này chỉ lo một việc đó là bồi dưỡng thần linh, cho nên thiên hạ cũng trở nên thái bình. Không có cách nào, mục đích của La Nguyên, chính là quay ngược thế giới, tự nhiên không có rãnh chơi trò quản lý cùng với thống trị cái thế giới mà lúc nào cũng sẽ bị huỷ diệt này, cho nên tự nhiên sẽ không quan tâm.

Cho nên, sinh linh trên cái tinh cầu này mới tạm thời có được một cuộc sống bình thản. Cho dù, một nửa sinh linh vẫn còn đang ở trong khắp các ngõ ngách trên thế giới.

Mà thân phận của La Nguyên, cái vị trí Chân Thần cao cao tại thượng kia, vẫn là chỗ mà toàn bộ sinh linh chỉ có thể ngưỡng vọng, thậm chí không còn không dám đụng vào, đây chính là Chân Thần a!

Từ xưa đến nay, đạt đến vị trí này, chỉ có ba người.

Sáng Thế thần, Tội Ác Chi Thần, Diệp, cùng với...La Nguyên!

Tiểu thần linh, sơ giai, trung giai, cao giai, ở trong tình huống bình thường căn bản là không có cách nào tăng cường thực lực, cho nên hết thảy thần linh đều chỉ có thể ngưỡng mộ nhìn lên Chân Thần!

Trần Phong đã từng có cái cơ hội này, nếu như hắn có thể không ngừng ở dưới sự phụ tá của hàng ngàn tỉ sinh linh, tăng cường thực lực tới thần vị cao giai đỉnh phong, sau đó lại không ngừng tích lũy mấy chục năm, thật sự sẽ có cơ hội trở thành Chân Thần! Đáng tiếc, hắn vùn vùn chỉ mới đạt tới thần vị cao giai, liền bị La Nguyên đạp đổ.

Chân Thần, đó là một loại tồn tại đặc thù. Diệp lúc trước cho dù đã bị trọng thương, vẫn có thể dùng một chiêu diệt hơn một trăm vị thần linh cao giai, còn có sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, có thể thấy rõ thực lực của Chân Thần đến cùng khủng bố đến mức nào!

Mà La Nguyên...dường như so với Diệp còn muốn cường đại hơn rất nhiều. Hắn đã yên lặng tích lũy vô số năm, hấp thu nhiều như năng lực vậy, làm sao có thể không mạnh? Hắn dùng loại phương thức đặc thù này, không ngừng tăng cường thực lực, không ngừng tích lũy, không ngừng hấp thu, sau cùng vượt qua hết thảy thần linh, trở thành Chân Thần!

Chỉ có trở thành Chân Thần, mới có thể chưởng khống thế giới! Cho nên, vào trước khi vị Chân Thần tiếp theo sinh ra, đoán chừng là sẽ không có người nào có thể ngăn cản La Nguyên, từ trong lịch sử mà nói, đoán chừng trong một khoảng thời gian cực kỳ dài lâu nữa, đều không có Chân Thần.

Ừm, không chỉ có như thế, hiện tại ngay cả thần linh cao giai cũng đều không có...thật sự là thảm thương.

Mà đám thần linh do La Nguyên bồi dưỡng ra được kia, coi như có mạnh hơn, cũng là chó ở trong tay của hắn, thần linh cao giai duy nhất hiện tại...chỉ có Nữ thần rừng rậm?

Đây là một nữ thần rất thông minh, cũng là một vị thần linh duy nhất không tham dự vào bất kỳ một chuyện gì, đừng nói là nàng có thể trở thành Chân Thần hay không, dùng tính cách của vị này, cho dù là có thể trở thành Chân Thần, cũng sẽ không quản những chuyện này. Dùng sự thông minh của La Nguyên, cũng sẽ không cố ý nhằm vào vị thần linh trung lập này!

Coi như lúc trước hắn đi tìm nữ thần rừng rậm, cũng chỉ vờ vờ muốn sao chép thần lực rừng rậm mà thôi. Mục tiêu chính của hắn vẫn là quay ngược thế giới, cũng không phải là chém giết.

"Chúng ta còn phải sống như thế này bao lâu."

"Ài."

"Tốt xấu gì thì cũng không có chiến tranh."

"Ha ha, ngươi đã quên cuộc sống lúc trước?"

"Ta nhớ được, vài thập niên trước đó, vào thời đại của Trần Phong, chính là thời đại hạnh phúc nhất, tất cả mọi người đều sống rất tốt, ăn uống no đủ, còn có thể hưởng thụ đủ loại công nghệ cao, hiện tại ở cái thời đại này... cuộc sống so với dĩ nhân khác nhau ở chỗ nào? Không có một loại giải trí nào!"

"Còn muốn giải trí cái gì chứ! Có thể còn sống cũng đã không tệ rồi."

"Ài, nếu như không trải qua cái thời đại kia thì cũng sẽ không có gì..."

"Từ nghèo sang giàu thì dễ, từ giàu thành nghèo thật là khó a."

"Đúng thế."

Có rất nhiều sinh linh cũng đang thảo luận chuyện này.

Hiển nhiên, có phần lớn người đều đã trải qua cái thời đại kia. Chỉ có điều bọn hắn chỉ giận mà không dám nói gì.

Đám dân chạy nạn đến những nơi hoang vu này, mặc dù cũng có bảo lưu lại một bộ phận khoa học kỹ thuật, thế nhưng cuối cùng cũng chỉ là một góc của xã hội hiện đại, đời sống sinh hoạt vẫn giống như thời nguyên thủy. Ở cái thời đại này, muốn sống sót thôi cũng đã không dễ.

Chỉ có điều là, không có người nào biết rõ chính là.

Tại một nơi nào đó, ở giữa tầng sương mù, có một tiểu cô nương đang nghiêm túc vẽ tranh. Chung quanh hoa nở khắp nơi, rất là mỹ lệ, tiểu cô nương vẽ hết sức chăm chú, thỉnh thoảng nghếch đầu ra cười cười, bỗng nhiên, nàng dừng cây bút vẽ trong tay lại.

"Người nên chết rồi." Nàng nhẹ nói ra, thanh âm nhu hòa, lại mang theo lời nói làm cho người ta sợ hãi.

"Được thôi." Ở phía sau nàng, người trẻ tuổi nguyên bản đang ngồi xếp bằng bất đắc dĩ đứng dậy.

Phốc! Người trẻ tuổi dùng một thanh đao đâm vào lồng ngực của mình.

Bịch! Người trẻ tuổi ngã xuống, tử vong, máu tươi văng khắp nơi.

Rất nhanh, thi thể liền trở nên lạnh ngắt, mà tiểu cô nương thì vẫn tiếp tục vẽ tranh, thậm chí là không thèm để ý.

Rất lâu sau, có một đạo năng lượng nhân nhật quét qua, mang theo một cỗ lực lượng huyền ảo và thần bí, quét qua ở trên thi thể của người trẻ tuổi, dường như xác nhận được là hắn đã chết, liền nhẹ nhàng rời đi.

Lại qua thêm một quãng thời gian, tiểu cô nương khoát khoát chuông lục lạc trong tay.

Đinh linh linh.

Cửa phòng mở ra, Đỗ Mã bất đắc dĩ tiến đến, nhìn cỗ thi thể đã trở nên lạnh ngắt.

"Lại chết? Ài..."

Xoạt! Ông ta ngưng tụ thần lực trong tay, một lần nữa phục sinh thi thể.

"Có cần phải làm như vậy phải không?" Đỗ Mã cười khỏ: "Người khiến cho ta cảm thấy mình giống như là một loại đạo cụ phục sinh."

"Ta mới là người cảm thấy khó chịu đấy?" Người trẻ tuổi mới được phục sinh đứng lên tức giận nói.

Không thể nghi ngờ, người trẻ tuổi này, thành linh chính là Trần Phong.

Ròng rã trong ba mươi năm!

Dung hợp

Mỗi một lần vào thời điểm tiêu cô nương cảm ứng được năng lực điều tra của La Nguyên sắp quét tới, đều sẽ sớm thông báo cho Trần Phong, sau đó Trần Phong chỉ có thể dùng một đao kết liễu chính mình, thật sự là tự sát...

Bởi vì chỉ có như thế, mới có thể giấu diếm được La Nguyên! Nhất định phải chết thật!

Đương nhiên, vì không để cho mình bị phát hiện, trong lòng đã ba mươi năm, hắn đều đang tiến hành tu luyện, đều thận trọng tránh thoát khỏi sự điều tra của La Nguyên, sau đó, ngồi xổm ở trên cửa sổ xem náo nhiệt.

Mười vạn cỗ thi thể thần linh kia...chắc chắc chắc, quả nhiên là bá khí!

Còn thần vị vận rủi? Ha ha ha, hắn còn sống, thần vị vận rủi làm sao có thể xuất hiện? ! Dựa theo loại phương thức này, La Nguyên cho dù dùng cả một đời cũng không có cách nào tìm ra được thần vị vận rủi, cho dù đến chết cũng đều khó có khả năng!

Bọn hắn đang chơi trò trốn tìm, khiến cho Trần Phong chết thật, sau đó Đồ Mã sẽ lại phục sinh, không có bất kỳ một chút sơ hở nào.

Đương nhiên, đây vẫn chỉ là bước đầu tiên, muốn tiêu diệt La Nguyên chân chính, tự thân còn cần phải đủ mạnh. Lúc trước Trần Phong đã lợi dụng cỗ tín ngưỡng kinh khủng của hàng ngàn tỉ nhân loại, đem ba toà thần vị, toàn bộ biến thành thần vị cao giai, trong ba mươi năm tu luyện này, hắn đang nghĩ biện pháp dung hợp ba toà thần vị này!

Không sai, chính là dung hợp! Giống như là ba loại màu sắc cơ bản vậy, xen lẫn ba loại màu sắc cơ bản với nhau, sẽ xuất hiện màu sắc cao cấp hơn.

Như vậy... dung hợp ba loại thần lực, cuối cùng sẽ xuất hiện cái gì?

May mắn, vận rủi, cùng với thần lực trong tay của Trần Phong, ba loại thần lực này, nếu như dung hợp lại, sẽ dung hợp ra cái gì? Trần Phong rất chờ

mong.

Cho nên, hắn đã tiến hành dung hợp ròng rã ba mươi năm! Trong ba mươi năm khổ tu, ba loại thần lực, rốt cục xuất hiện một chút xen lẫn, có thể ngưng luyện ra một cỗ thần lực tương đối đặc biệt, một loại lực lượng chưa từng thấy qua. Có lẽ...đây là thần lực cao cấp?

Xoạt! Trần Phong giơ tay lên, trong tay, có một cỗ lực lượng giống như một ngọn lửa nhỏ đang chậm rãi phiêu đảng. Rất yếu, dường như có thể bị một cơn gió thổi tắt.

"Người vậy mà lại có thể thật sự dung hợp được." Đỗ Mã kinh ngạc tán thán.

Lúc trước vào thời điểm Trần Phong nói hắn muốn dung hợp thần lực, Đỗ Mã đã dùng ánh mắt nhìn đồ đàn nhìn hắn, bởi vì việc này quá mức khó khăn!

Việc dung hợp khó khăn thì còn chưa nói, còn cần phải có thời gian! La Nguyên sẽ cho Trần Phong thời gian để tu luyện hay sao? Đương nhiên là không, thế nhưng...Đỗ Mã không nghĩ tới, Trần Phong sẽ dùng loại biện pháp này.

Giả chết, a không đúng, là chết thật.

Sau đó, mắt thấy La Nguyên đã sắp thành công, lại rơi vào trong một tình cảnh hết sức bối rối, Trần Phong ngược lại còn có rất nhiều thời gian để tu luyện. Nếu như La Nguyên biết, có thể hay không sẽ tức phun máu mà chết?

Ừm...rất có khả năng.

"Nhân sinh quả nhiên là tràn ngập những điều kỳ lạ." Đỗ Mã thở dài thật sâu.

Nhân loại, chính là ở trong vô số sinh linh trên phiên đại địa này, lột xác ra một giống loại vô cùng đặc thù, có vô hạn khả năng!

Gen năng lực, cũng là một loại tồn tại hết sức đặc thù. Nói theo một ý nghĩa nào đó, Gen năng lực, đã làm cho cái chủng tộc nhân loại có vô hạn khả năng này, trở nên càng cường đại!

La Nguyên cũng đã dựa vào một loại gen năng lực, từng bước một đi đến mức độ như bây giờ, thành tựu Chân Thần, mà Tiểu Nguyệt cô nương, cũng chỉ dựa vào một bức hoạ đơn giản.

Nếu như đối kháng chính diện, nàng có thể sẽ không ngăn được một cái phát tay của La Nguyên.

Thế nhưng nàng có thể nhìn thấu được tương lai...rất nhẹ nhàng.

"Thực lực của ngươi bây giờ đã tới loại trình độ nào?" Đỗ Mã chờ mong.

Trần Phong dung hợp ba loại thần lực, hẳn là sẽ rất mạnh mẽ a?

"Không biết." Trần Phong lắc đầu.

Hắn hiện tại mạnh bao nhiêu? Chính hắn cũng không biết, thế nhưng xem chừng, có thể nhẹ nhàng tiêu diệt thần linh cao giai a?

Hắn không xác định, bởi vì bây giờ đã sớm không có thần linh cao giai.

"Chân Thần?" Đỗ Mã suy đoán.

Trần Phong lườm ông ta một cái, làm sao có thể! Nào có dễ dàng đạt tới Chân Thần như vậy...

"Khụ khụ." Đỗ Mã tặng hăng một cái.

"Bất quá...đây cũng là một sự khởi đầu rất tốt." Trần Phong rất là hài lòng nói: "Ba loại thần lực, rốt cục cũng dung hợp xen lẫn, không bao lâu nữa, sẽ trở thành một cỗ thần lực, ta đến lúc đó, sẽ chân chính thuế biến!"

"Coi như không đạt đến được Chân Thần...ít nhất cũng sẽ đạt đến thần linh cao giai đỉnh phong!" Trần Phong khẳng định.

Bởi vì hắn có thể cảm giác được sự mạnh mẽ của thân thể, hắn có một loại cảm giác hết sức kỳ quái. Bởi vì, cái gọi là dung hợp, thay vì nói là dung hợp ba loại thần lực, không bằng nói là, người tí hon cầm hai loại thần lực, cứ thế mà hợp nhất cùng một chỗ với nó.

Không sai, chính là hợp nhất, lực lượng tăng gấp bội bản nguyên, chính là bắt nguồn từ người tí hon.

Thế là, vào thời điểm Trần Phong thử dung hợp thần lực may mắn và thần lực vận rủi, đã nhìn thấy người tí hon dùng hai tay bắt lấy hai loại thần lực, cứ thế mà hợp nhất vào cùng một chỗ.

Sau đó...thần lực mới liền xuất hiện, không giống như là dung hợp ba loại thần lực, mà càng giống như là dung hợp hai loại thần lực.

Thậm chí, còn là hai loại thần lực may mắn cùng thần lực vận rủi, hai loại thần lực đối địch bẩm sinh!

Cho nên, vào thời điểm hắn trở thành thần linh, đến cùng đã lĩnh ngộ ra được loại lực lượng gì? ! Trần Phong không hiểu rõ.

Đương nhiên, không nói tới thần lực may mắn cùng thần lực vận rủi, cái tên người tí hon này lại là cái gì? Trần Phong cảm thấy mình cần phải hiểu rõ chuyện này.

Trước kia bởi vì có thực lực quá yếu, hắn một mực không thể làm rõ ràng, sau này sau khi đạt tới giai đoạn thần linh cao giai, ngày ngày phải nghĩ biện pháp đối kháng với La Nguyên, cũng không có thời gian nghiên cứu, dù sao thì nghiên cứu người tí hon cũng không phải là một chuyện dễ dàng gì, bây giờ ngoại trừ ngồi giả chết và tu luyện, hắn căn bản không biết nên làm cái gì.

Hiện tại hắn cảm thấy cần phải nghiên cứu cái tên người tí hon này một chút, cái đồ chơi này...đến cùng là cái gì?

"Có phải hay không đây chính là sản phẩm do người cùng với nữ thần may mắn làm ra lúc trước?" Linh rất là hoài nghi.

Trần Phong: "..."

"Nó giống như là hết sức ưa thích thần lực may mắn cùng với thần lực vận rủi." Nữ thần vận rủi nói ra.

Ý thức của người tí hon khẳng định là của Trần Phong, nhất cử nhất động của nó, đều đồng bộ cùng với Trần Phong, cái mà bọn hắn đang thảo luận chính là bản chất và nguyên nhân người tí hon được sinh ra.

May mắn cùng vận rủi, chỉ cần tới gần người tí hon, sẽ bị dung hợp. Nó giống như...là một loại thiết bị chuyển đổi. Nhất là gần đây, kèm theo việc hai loại thần lực được dung hợp, người tí hon đã phát sáng, cỗ thần lực mới kia dường như đã dung hợp triệt để với nó!

"Các ngươi có cảm giác được hay không." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Cái tên tí hon này, giống như đã ăn hết thần lực may mắn và thần lực vận rủi?" !!

Biến thân

Linh bỗng nhiên giật mình.

Nữ thần vận rủi cũng bừng tỉnh.

Suy nghĩ kỹ một chút, không phải là như thế hay sao.

Cái gì mà dung hợp chứ! Cái tên này, đã hấp thu thần lực may mắn và thần lực vận rủi, sau đó biến thành lực lượng của mình, cái gọi là loại thần lực mới kia, thành linh chính là lực lượng của nó!

"Thật là quá phận!" Linh hết sức phẫn nộ.

Nàng nguyên lai còn tưởng rằng đó thật sự là ba loại thần lực dung hợp!

"Thế nhưng mà, trong cơ thể của người tại sao lại có thể có thứ này?" Nữ thần vận rủi rất là hoài nghi.

"Không biết." Trần Phong buông tay.

Có thể hấp thu hai loại thần lực, biến thành lực lượng của chính mình hay sao? Nếu như cái suy đoán này là thật...

"Ông đi ra đây đi." Trần Phong gọi Đỗ Mã tới, sau đó, để cho Đỗ Mã thận trọng truyền thần lực vào trong cơ thể của Trần Phong.

Cỗ thần lực này vừa đi tới gần người tí hon...

Hưu! Cỗ thần lực của Đỗ Mã trong chốc lát liền biến mất vô tung vô ảnh! !
!

Thật sự là biến mất! Trần Phong nhớ kỹ, vào mấy chục năm trước, những chuyện tương tự, cũng đã phát sinh qua rất nhiều lần, thế nhưng hiện tại... người tí hon không chỉ đơn thuần hấp thu, nó còn rất nhu hòa đem thần lực chuyển hóa thành lực lượng của chính mình, quả nhiên, kèm theo thần lực

của Đỗ Mã biến mất, Trần Phong phát hiện ra, trong cơ thể của mình lại nhiều hơn một nguồn sức mạnh.

Thật là kỳ diệu, Trần Phong thất thần thật lâu.

"Hấp Tinh Đại Pháp?" Trần Phong kinh ngạc tán thán.

Rất nhanh, hắn liền phát hiện ra, cỗ thần lực mới được chuyển hoá từ thần lực của Đỗ Mã kia, vậy mà không giống nhau cùng với những loại thần lực khác, không đúng, phải nói là, càng cường đại hơn, cỗ thần lực mới được chuyển hoá ra, thành linh đã có được ba loại đặc tính! May mắn, vận rủi, cùng với đặc tính thần lực của Đỗ Mã, có cảm giác là cỗ thần lực mới này cực kỳ cường đại!

Cái tên người tí hon này...dường như đã thôn phệ toàn bộ đặc tính của ba loại thần lực!

Thử một chút, Trần Phong thử va chạm cùng với thần lực của Đỗ Mã.

Xoạt! Yên diệt, thần lực của Đỗ Mã biến mất trong nháy mắt.

Cho dù, Trần Phong chỉ dùng một chút thần lực, thế nhưng, đặc tính của loại thần lực mới, lại vượt xa hết thảy, có thể nhẹ nhõm tiêu diệt cỗ thần lực không tầm thường của Đỗ Mã.

"Ta dường như đã có một chút hiểu rõ." Trần Phong ngạc nhiên.

Thứ nhất, người tí hon, dường như có thể hấp thu tất cả các loại thần lực, lực phòng ngự của nó là max cấp.

Thứ hai, người tí hon sẽ đem tất cả đặc tính của thần lực, biến thành thần lực của mình, khiến cho thần lực của mình, có được đủ loại đặc tính thần lực.

Như vậy...cũng chỉ còn lại có một vấn đề, cái đồ chơi này, đến cùng đã xuất hiện như thế nào? Trần Phong khẳng định, cái đồ chơi này sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện ở trong thức hải của hắn.

Hơn nữa...hiện tại hấn càng suy nghĩ, càng cảm thấy cái đồ chơi này rất quen thuộc, hấn luôn cảm giác có chỗ nào đó quái quái.

Ừm...thôn phệ...hấp thu...có nhiều loại đặc tính...

Bỗng nhiên, ánh mắt của Trần Phong trở nên phiêu hốt, rơi vào bên trên người Tiểu Ảnh đang ngủ ở phía xa xa, bỗng nhiên hít vào một ngụm khí lạnh. Hấn là, không thể nào?

Tiểu Ảnh? Trần Phong kinh ngạc, cái tên tí hon này, không phải là do Tiểu Ảnh tạo ra đó chứ? ! Con hàng này...đã ở trong thức hải của hấn, đẻ trứng? !

Trần Phong nghĩ tới chỗ này, đầu óc trong nháy mắt liền trở nên rõ ràng, hơn nữa, đáng sợ nhất là, cái ý nghĩ này vừa xuất hiện, vậy mà rốt cuộc lại không dừng lại được!

Phải rồi! Mọi thứ dường như đều đã được giải thích! Người tí hon bỗng nhiên xuất hiện, Tiểu Ảnh lại bắt đầu không ngừng ngủ say.

...

Trần Phong trở nên tỉnh táo, chẳng lẽ...thật sự là như vậy...hấn chỉ vừa tưởng tượng liền cảm thấy toàn thân khó chịu.

"Wow." Hai mắt của Linh bỗng nhiên tỏa ánh sáng: "Người tí hon, lại là hài tử của ngài cùng với Tiểu Ảnh!"

"Nó có thể mượn nhờ ý thức của ngài, sinh ra hài tử."

"Lợi hại!"

Nữ thần vận rủi đồng dạng cũng kinh ngạc tán thán, một người luôn luôn ổn trọng như nàng, trong mắt vậy mà cũng toả ra ánh sáng.

"Suy đoán!"

"Đây chỉ là suy đoán."

Trần Phong lau lau mồ hôi lạnh.

Loại chuyện này, so với việc hấn đối chiến trực diện với La Nguyên còn khủng bố hơn!

Mặc dù ở cái thời đại này, chủng tộc gì cũng đều có trí khôn, vạn vật sinh linh, đều đã bình đẳng, các đại chủng tộc thông gia với nhau đều là chuyện thường, thế nhưng...Tiểu Ảnh thế nhưng chính là huynh đệ của hấn!

Ta coi ngươi như là huynh đệ, ngươi m* nó lại muốn sinh con cùng với ta? Thật là quá phận!

Lại nói, Tiểu Ảnh cũng không có cái chức năng này a! Khẳng định là có chỗ nào không đúng.

Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hấn nhìn nhìn Tiểu Ảnh ở phía xa xa, con hàng này dường như bắt đầu ngủ từ một ngày nào đó, cho tới bây giờ vẫn ngủ say, chỉ thỉnh thoảng thức tỉnh, sau đó lại tiếp tục ngủ say, luôn luôn là như vậy.

Mặc dù hấn biết bản thể của Tiểu Ảnh là Huyền Xà.

Thế nhưng...ngươi tốt xấu gì cũng đã tiến hóa vô số lần a! Làm sao vẫn luôn luôn thích ngủ như thế? Khẳng định là có chỗ nào không đúng.

"Tiểu Ảnh." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, cưỡng ép khiến cho Tiểu Ảnh tỉnh lại.

Hả? Tiểu Ảnh mơ mơ màng màng từ trong giấc ngủ thức tỉnh.

"Ngươi bây giờ có thực lực gì?" Trần Phong hỏi.

Hấn biết Tiểu Ảnh vẫn đang một mực mạnh lên.

Không có cách nào, nó ngay cả thần lực đều có thể hấp thu, thực lực của Tiểu Ảnh đã sớm không ở phía dưới Trần Phong, nếu không phải luôn luôn bị động ngủ say, Trần Phong đã sớm lôi nó ra để trợ giúp mình.

"Ngô." Tiểu Ảnh truyền lại một cỗ ý niệm.

Ừm...không rõ ràng, Tiểu Ảnh truyền đến ý niệm rất rõ ràng.

Cuộc sống của nó rất đơn giản, ăn ngủ, ngủ rồi ăn.

"Người trong khoảng thời gian này, có hay không..."

Trần Phong hết sức thận trọng hỏi, thế nhưng, thực sự không biết nên mở miệng làm sao.

Trời ạ, chuyện này làm sao có thể hỏi được? !

Người gần đây có sinh em bé hay không?

Người làm huynh đệ của ta, người tại sao có thể làm loạn? !

??? Chuyện này phải hỏi như thế nào? Một vấn đề khó xử như thế, hẳn phải bắt đầu như thế nào? !

Hơn nữa, Tiểu Ảnh thế nhưng chính là Huyền Xà!

"Tiểu Ảnh, người có thể biến thân hay không?"

Linh cùng với nữ thần vận rủi ngược lại còn trở nên hết sức hưng phấn.

"Đừng truyền ý niệm lại."

"Mặc dù nơi này là thức hải, truyền ý niệm lại là thuận tiện nhất, thế nhưng mà..." Đôi mắt to của Linh trở nên rất sống động hỏi: "Người nếu như đã trở thành thần linh, vậy thì có biết nói chuyện hay không? Có biết biến thành hình người hay không? Nếu có thể thì hãy biến thân thử xem? !"

Nữ thần vận rủi cũng tràn ngập sự chờ mong.

Ừm, đây là một tiết mục rất đặc sắc nha! Nếu như Tiểu Ảnh biến thân thành một thiếu niên đẹp trai, như vậy có phải là sẽ rất kích động lòng người phải không!

"Các cô..." Trần Phong vô lực nhìn lên trời.

"?" Tiểu Ảnh truyền lại ý niệm cho Trần Phong.

Ở trong thức hải, trao đổi ý niệm đây chính là một phương thức thuận tiện nhất.

Phải biến thân sao? Đây là lời hỏi thăm của Tiểu Ảnh.

"Biến đi." Trần Phong thở dài, hắn cũng rất muốn biết, bây giờ Tiểu Ảnh đã đạt đến một bước nào!

Là nữ???

Dù sao... Tiểu Ảnh cũng là huynh đệ của hấn a! Dù sao... Tiểu Ảnh cũng đã một đường đi tới cùng với hấn từ tầng dưới chót a!

Hấn y nguyên vẫn nhớ kỹ, vào lúc đầu gặp mặt, cái tên Tiểu Ảnh này, đã vụng trộm ẩn giấu ở bên trong thức hải của mình, lén trộm các đoạn gen, tăng cường thực lực cho chính mình, không nghĩ tới, qua nhiều năm như vậy, nó cũng đã đi đến mức độ như bây giờ.

Trở thành thần linh sao...có lẽ vậy.

Ô...ô...n...g ——Hào quang nhàn nhạt lưu động, Tiểu Ảnh bắt đầu hoá hình ở trong thức hải của Trần Phong.

Linh cùng với nữ thần vận rủi đều mong đợi nhìn cảnh này, Trần Phong vậy mà mơ hồ cũng có một chút chờ mong.

Cái loại cảm giác này...giống như là một loại cảm giác mong con thành tài? Tiểu Ảnh, rốt cục cũng đã khôn lớn!

Xoạt! Ánh sáng nhàn nhạt ngưng tụ, Tiểu Ảnh hóa thân hoàn thành.

"? ? ?" Trần Phong bối rối.

"? ? ?" Linh cùng với nữ thần vận rủi cũng bối rối.

Chuyện này...cùng với trong tưởng tượng hoàn toàn không giống nhau a? !

"Ngươi..." Linh mở to con mắt, nhìn Tiểu Ảnh trước mắt, lại không biết nên nói như thế nào. Bọn hấn đã tưởng tượng vô số lần Tiểu Ảnh sẽ biến thành cái dạng gì, thế nhưng chưa từng nghĩ tới, Tiểu Ảnh sau khi hóa thân, vậy mà lại thành cái dạng này, cái hình dáng này!

Chiều cao, chỉ có một mét bốn.

Không sai, rất thấp, Trần Phong thậm chí còn nghĩ tới, con hàng này có thể sẽ biến thành loại đầu người thân rắn kia, dù sao... nó cũng là Huyền Xà nha, cũng không phải là nhân loại!

Cho nên, bọn hắn đối với bất luận cái hình dáng nào của Tiểu Ảnh, đều có sự chuẩn bị.

Thế nhưng...cái bộ dạng trước mắt này...ừm...chiều cao thấp còn chưa tính, ở trên đầu của nó, hai bên huyết thái dương, lại toát ra hai cái sừng lông xù.

Không sai! Xem cái bộ dáng này, cực kỳ giống với trong truyền thuyết... Sừng rồng! ! !

Tiến hóa! Từ lúc Trần Phong tiếp xúc với Tiểu Ảnh cho đến nay, nó đã trải qua vô số lần tiến hóa, thậm chí là sau khi thôn phệ vô số thần lực, rốt cục cũng tiến hóa đến hình dáng rồng mạnh nhất! ! ! Nếu so sánh với Trần Phong, con hàng này, mới đúng nghĩa là nắm giữ siêu cấp gen!

Đương nhiên, chuyện này cũng không phải là trọng điểm. Dù sao, hoá thân thành rồng, mặc dù nghe có vẻ hơi khó tin, thế nhưng ở cái thời đại thần linh chạy đầy đất này, tất cả mọi người đều là thần linh, dường như cũng không có gì là quá đặc biệt.

Nhưng điểm khiến cho mấy người Trần Phong cảm thấy sụp đổ chính là...cái chiều cao một mét bốn, tướng mạo đúng là rất kinh diễm, xinh đẹp không gì sánh được, dĩ nhiên, chuyện này còn chưa tính, còn hai cái bánh bao nhỏ ở trước ngực là chuyện gì đã xảy ra? ! ? ? !

Nhìn đến đây, Trần Phong theo bản năng đưa tầm mắt lên một chút, ừm...không có yết hầu.

"Ừm, có thể đây là chỉ là đặc tính chủng tộc." Trần Phong tự an ủi mình.

Dù sao thì ở cái thời đại này, có muôn vàn chủng tộc, làm vương tử bên trong Huyền Xà, hơn nữa còn tiến hóa thành rồng, bộ ngực của Tiểu Ảnh phát dục khá hơn một chút so với bình thường người cũng là chuyện bình thường.

Sau đó, nhìn xuống một chút nữa, ừm...rất lâu sau, Trần Phong thở dài một tiếng thật sâu, bí thối nói ra: "Đã nói là làm huynh đệ cả một đời, đồ vật ở phía dưới của ngươi đi đâu rồi..."

"Cút!" Linh trừng mắt liếc Trần Phong một cái.

Cái tên này...sau đó Linh cùng với nữ thân vận rủi tranh thủ mặc quần áo cho Tiểu Ảnh.

Không sai, Tiểu Ảnh là nữ, có gì mà phải ngạc nhiên?

"..."

Trần Phong im lặng, hắn nhìn Tiểu Ảnh đẹp kinh người trước mắt, lại ngó ngó người tí hon ở phía xa xa...

Tiểu Ảnh tại sao lại là nữ? Trần Phong không hiểu.

Có lẽ, là bởi vì sự tình nghịch khi lần đầu tiên gặp Tiểu Ảnh...

Có lẽ, là bởi vì Tiểu Ảnh đã thay thế hắn ký kết nhân duyên cùng với Minh Nguyệt.

Có lẽ, là bởi vì Tiểu Ảnh rất hợp khẩu vị với hắn, hắn theo bản năng xem Tiểu Ảnh như là huynh đệ của mình.

Có lẽ...

Tóm lại, trải qua đủ loại cơ duyên xảo hợp, Trần Phong chưa bao giờ đem Tiểu Ảnh xem như là nữ. Lúc đầu là sủng vật, căn bản không có cân nhắc qua giới tính, sau này là huynh đệ, cũng không nghĩ tới các phương diện khác, mà bây giờ, sự tình dường như đã trở nên rất lớn, đặc tính của người tí hon cơ hồ giống như đúc cùng với Tiểu Ảnh!

...

Trong thức hải, bỗng nhiên lại trở nên an tĩnh.

Trần Phong nhìn Tiểu Ảnh một lúc lâu, sau đó lại nhìn về phía người tí hon, nhẹ nhàng hỏi: "Tiểu Ảnh, ngươi có biết thứ này là cái gì hay không?"

"..."

Tiểu Ảnh kỳ quái liếc mắt nhìn Trần Phong, nói: "Ta làm a."

!!! Trần Phong kém chút nữa là đã phun máu ra ngoài.

??? Linh cùng với nữ thân vận rủi cũng kinh ngạc.

Hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới, Tiểu Ảnh lại thản nhiên như vậy, có thể nói bình tĩnh như vậy.

Cái đồ chơi này...thật sự là do Tiểu Ảnh sinh ra!

"Minh Nguyệt?" Trần Phong thở dài.

"Không phải, của ngươi." Tiểu Ảnh chân thành nói.

Xoạt! Trong thức hải, một lần nữa trở nên an tĩnh.

"Ài." Linh thở dài thật sâu, cảm thấy Vương Dao thật đáng thương.

Cô xem, cô mới đi được bao lâu, Trần Phong ngay cả con đều có!

"Ta sao?" Trong đầu óc của Trần Phong nổ vang.

"Đúng a." Tiểu Ảnh nghiêng đầu suy nghĩ một chút rồi nói: "Hóa thân thành rồng, nguyên thân thuế biến, bởi vì ta một mực là hình thái ý thức, cho nên xác thịt nguyên bản liền trở nên vô dụng... phí phạm thì quá đáng tiếc, cho nên ta đã để cho cỗ xác thịt này kết hợp cùng với ý thức của ngươi, dựng dựng ra một cỗ thân thể không mới."

Thì ra là thế, Trần Phong giật mình.

"Cho nên, cái tên người tí hon này, là thân thể trước khi ngươi hoá thân thành rồng để lại?" Trần Phong tổng kết.

"Cũng không phải." Tiểu Ảnh suy nghĩ một chút rồi nói: "Thân thể không có ý thức sẽ không có cách nào tiến hóa, cần một bộ phận ý thức của người, kết hợp cùng với nó, mới có thể thai nghén ra."

Trần Phong: "..."

Cho nên nói, cái đồ chơi này vẫn là do hấn cùng với Tiểu Ảnh tạo nên.

Được a, Trần Phong đành phải tiếp nhận cái sự thật này, kể từ khi biết Tiểu Ảnh đã hóa thân tiểu long nữ, Trần Phong cũng đã không bài xích chuyện này nữa, dù sao thì chuyện cũng đã xảy ra rồi không phải sao? !

Đến tận đây, Trần Phong xem như đã thăm dò rõ ràng người tí hon, có lẽ là bởi vì đặc tính Huyền Xà đáng sợ của Tiểu Ảnh, lại có lẽ, là bởi vì ý thức đặc biệt của bản thân Trần Phong, lúc trước, cả hai kết hợp với nhau, ở dưới tác dụng bất tri giác của Quang sáng may mắn, đã sản sinh ra một người tí hon đặc sắc như thế, nó gần như có thể thôn phệ bất kỳ một loại thần lực nào sau đó chuyển hoá thành thần lực của mình!

Nếu như vậy...Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến một người, La Nguyên! Nếu La Nguyên có năng lực Bản Sao, bây giờ hấn không phải cũng có người tí hon có tác dụng tương tự hay sao? !

Nếu như hấn có thể hấp thu ba ngàn thần lực, chẳng không thời gian...ừm giống như không được. Trần Phong bỗng nhiên nghĩ đến, cái gọi là ba ngàn thần lực, đã có rất nhiều thần lực bị La Nguyên lũng đoạn, hơn nữa 3000 loại thần lực này không phải đều mang tính chất công kích, mong muốn La Nguyên phóng xuất, khẳng định là không có khả năng.

Người thần bí

Cái ý nghĩ này, chỉ có thể gạt sang một bên.

Như vậy...chỉ có thể khiến cho mình trở nên càng cường đại hơn! Năng lực Bản Sao của La Nguyên, chính là sao chép hết thủy năng lực vào trong cơ thể, trước kia là do hết thủy người trong thiên hạ trợ giúp La Nguyên trở nên mạnh mẽ, mà bây giờ khi đã trở thành Chân Thần, La Nguyên chỉ có thể dựa vào tự thân để tăng cường thực lực!

Mà người tí hon của Trần Phong thì lại không giống nhau, nó cơ hồ có khả năng hấp thu hết thủy! Thôn phệ! Nó có thể đem hết thủy thần lực chuyển đổi thành thần lực của bản thân!

Cho nên, Trần Phong thôn phệ càng nhiều thần lực, nó sẽ càng cường đại! Hẳn không cần cân nhắc đó có phải là thần lực nằm trong ba ngàn thần lực hạch tâm hay không, chỉ cần không ngừng thôn phệ thần lực, không ngừng tăng cường thần lực của mình như vậy đủ rồi!

Như vậy...nếu như thôn phệ hết thủy thần lực thì sao?

Đến lúc đó, người tí hon sẽ mạnh mẽ đến mức nào? ! Trần Phong ngẫm lại liền cảm thấy động tâm.

Có lẽ, đây chính là thời điểm đi ra bên ngoài, Trần Phong vốn cho rằng hẳn sẽ phải giả chết thật lâu, mãi cho đến khi hắn có thực lực đủ mạnh, chờ đến thời điểm La Nguyên sắp ở bên biên giới sụp đổ, mới xuất hiện tiêu diệt La Nguyên!

Thế nhưng nếu làm như vậy sẽ không biết phải chờ đến bao nhiêu năm. Mà bây giờ, Tiểu Ảnh đã cho hắn một thời cơ mới.

Đương nhiên, trước khi đi, Trần Phong đã đo lường thực lực của Tiểu Ảnh một chút. Sau khi biến hoá thành tiểu long nữ, thực lực của Tiểu Ảnh chỉ có thể dùng hai chữ kinh khủng để hình dung, Tiểu Ảnh lúc trước có thể tùy ý

hoán đổi giữa hư ảo và hiện thực, hiện tại ngay cả công kích cũng đều có thể tùy ý hoán đổi.

Oanh! Công kích của Trần Phong nổ tung, mắt thấy là sắp đánh vào trên người của Tiểu Ảnh.

Xoạt! Tiểu Ảnh khoát tay, công kích của Trần Phong nháy mắt hóa thành hạt hư ảo tiêu tán, đòn công kích mạnh mẽ kia, xuyên qua người của Tiểu Ảnh, không tạo thành được bất cứ một thương tổn nào.

Đây chính là thực lực hôm nay của Tiểu Ảnh, vô cùng đáng sợ! Nếu như nhất định phải hình dung...ừm...đã tiếp cận với La Nguyên.

"Ta hiện tại đã không thể thôn phệ." Tiểu Ảnh nghếch cái đầu ra, rất là tiếc nuối nói: "Tất cả các năng lực lúc trước, đều lưu lại cho nó, ta chỉ để lại năng lực hoán đổi giữa hư ảo cùng với hiện thực!"

Càng đơn giản, càng cường đại, không cần tích lũy, không cần bồi dưỡng, Tiểu Ảnh chỉ lưu lại một loại năng lực đơn thuần, liền có thể tiếp cận với Chân Thần!

Có lẽ, sẽ có một ngày, Tiểu Ảnh cũng sẽ trở thành Chân Thần! Sinh linh có thể hóa thân thành tiểu long nữ, tuyệt đối không phải là thần linh phổ thông có thể so sánh được.

Bất quá, hiện tại xem ra, người càng đáng sợ hơn hẳn là Trần Phong, dù sao thì hẳn không vẹn vẹn chỉ có người tí hon, mà còn có thần lực may mắn và thần lực vận rủi phụ trợ!

Người tí hon do Tiểu Ảnh tạo ra, kỳ thật không tính là quá mạnh.

Bồi dưỡng quá mức phức tạp, muốn nuôi lớn vô cùng khó khăn.

Thế nhưng...ở dưới sự trợ giúp của nữ thần may mắn cùng với nữ thần vận rủi, chuyện này cũng phải là quá khó khăn, nhất là, hai cô nàng này còn là tử địch, giờ phút lại hợp lại.

Xoạt! Thần lực mới tỏa ra, Tiểu Ảnh phát phát tay, đem những cỗ thần lực kia một lần nữa biến thành hư ảo.

Nhưng mà, làm cho người ta kinh hãi trính là, quá trình hư ảo, vậy mà so với quá trình phân giải thần lực bình thường, còn muốn thông thả hơn rất nhiều, hiển nhiên, cỗ thần lực mới đã có kháng tính nhất định!

Đây chỉ vền vẹn là thần lực có ba loại đặc tính? Nếu như có thêm càng nhiều đặc tính...có lẽ, thần lực mới có thể hoàn toàn miễn dịch hư ảo? Trần Phong rất chờ mong.

Rất nhanh, Trần Phong cùng với Tiểu Ảnh đã chuẩn bị hoàn tất, bước vào hành trình tăng tiến sức mạnh.

Thời đại La Nguyên, đã trôi qua được ba mươi một năm.

Bầu trời tối tăm luôn luôn làm cho lòng người cảm thấy không thoải mái, La Nguyên mặc dù chỉ quản lý có nửa cái thế giới, nhưng hết thảy sinh linh trên thế giới đều có thể cảm nhận được uy áp mà hắc toà ra.

"Hắc giống như lại mạnh hơn..."

"Đúng vậy a."

Vô số sinh linh thở dài, La Nguyên quá mạnh, mạnh đến mức khiến cho mọi người cảm thấy tuyệt vọng. Có rất nhiều sinh linh, mặc dù không ở trong khu vực quản lý của La Nguyên, trong lòng cũng vẫn cảm thấy run sợ, sợ sẽ có một ngày, phiên khu vực này cũng sẽ bị La Nguyên thống trị, khiến cho bọn hắc sống không bằng chết.

Bọn hắc đang mong đợi, vào một ngày nào đó, sẽ có một vị tồn tại mạnh mẽ hơn tới giải cứu bọn hắc. Chỉ có điều là, anh hùng trong sự chờ mong cũng không có xuất hiện, xuất hiện, lại là một người thần bí rất kỳ quái. Người này mặc một bộ đồ đen, không thấy rõ dung mạo.

Hắc xuất hiện ở từng địa phương một, khiêu chiến từng thần linh một.

"? ? ?"

"Khiêu chiến thần linh?"

"Hắn muốn làm cái gì?"

"Có bị bệnh hay không?"

"Trên toàn bộ thế giới, tất cả mọi người đều đang cố gắng tu luyện, tranh thủ trở nên mạnh hơn, làm sao hắn lại còn muốn chiến đấu?"

"Có trời mới biết."

Bọn hắn cảm thấy không hiểu, thế nhưng bọn hắn lại không có cách nào cự tuyệt sự khiêu chiến của người áo đen huyền bí, bởi vì đã từng có một vị thần linh cự tuyệt, sau đó bị người áo đen xông đuổi đánh trong một thời gian dài, có vẻ như là hết sức xấu hổ.

Cho nên...bọn hắn chỉ có thể ứng chiến, cũng may, người áo đen này cũng không muốn sát sinh. Cho nên, mặc dù hắn đã khiêu chiến với vô số thần linh, nhưng lại chưa bao giờ có người nào tử vong.

Tiểu thần linh...thần linh sơ giai... thần linh trung giai...người thần bí cơ hồ đã quét ngang hết thấy thần linh một lần, dù sao thần linh ở trong nửa cái thế giới không nằm trong sự quản lý của La Nguyên này, đều là đám thần linh sớm nhất kia, số lượng cũng không tính là quá nhiều.

Nhưng mà, sau cùng, vào thời điểm người thần bí bước vào thế giới của La Nguyên, những sinh linh kia mới thật sự cảm thấy rung động.

"! ! !"

"Hắn vậy mà lại thật sự dám đi vào địa bàn của La Nguyên!"

"Trời ạ!"

"Những thần linh ở trong địa bàn của La Nguyên, có thực lực rất kinh khủng."

"Thực lực còn chưa nói, chủ yếu nhất là, đám thần linh kia có số lượng rất kinh khủng, hướng chi, còn có La Nguyên ở đó, nếu như bị bắt, vậy mới thật sự là nguy hiểm!"

Vào giờ khắc này, có vô số sinh linh ngóng nhìn về phía đế quốc La Nguyên.

Người thần bí kia...đến cùng muốn làm cái gì?

Rất nhanh, người thần bí đã hướng về mười vạn thần linh khởi xướng khiêu chiến, vô luận người có chấp nhận hay không, toàn bộ đều đánh một lần rồi lại nói, cứ thế bắt đầu đánh nhau với từng thần linh một! Phong cách hành sự ngu ngốc của người thần bí đã làm cho hết thảy sinh linh của nửa thế giới còn lại cảm thấy kinh ngạc.

"Hắn sắp xong đời rồi."

"Cái tên này điên rồi hay sao? Hắn cho là mình đang ở nơi nào?"

"Ở đế quốc của La Nguyên làm ra chuyện như vậy, khẳng định sẽ dẫn tới sự chú ý của La Nguyên, đến lúc đó làm sao chết cũng không biết."

"Ta cũng thấy thế."

Vô số người kinh hãi không thôi.

Sắp đột phá

Quả nhiên, rất nhanh, La Nguyên liền chú ý tới sự tồn tại của người thần bí, phản ứng đầu tiên của hắn chính là, cái tên này muốn chết! Hắn thật sự là không quan tâm đến tính mệnh của các thần linh, thế nhưng hắn tuyệt đối không cho phép có người làm loạn ở thế giới của mình!

Kế hoạch bồi dưỡng của hắn, tuyệt đối không thể bị xáo trộn! Hắn đau khổ bồi dưỡng ba mươi năm, đã cảm thấy rất sốt ruột, tuyệt đối không cho phép lại có người làm loạn!

Mãi đến khi...hắn nghe được khẩu hiệu mà người thần bí kia hô lên, đó là mấy câu duy nhất mà người thần bí nói qua bên trong quá trình khiêu chiến.

"Ta cũng không phải là thần linh."

"Mục tiêu của ta, là trở thành thần linh!"

"Đám thần linh các ngươi, thần vị đều quá rác rưởi! Ta nếu như trở thành thần linh, tất nhiên sẽ có được thần vị càng cao cấp hơn! Cho nên, trước lúc này, ta sẽ đánh bại các ngươi!"

"Ta muốn cho mình chính danh!"

"Ta muốn để cho mình trở nên càng cường đại hơn!"

Lời vừa nói ra, đã làm vô số người cả kinh.

Trở thành thần linh! Cái tên này vậy mà không phải là thần linh? ! Chẳng lẽ nói...

"Đáng chết!"

"Sớm biết như vậy, liền giữ hắn lại ở chỗ này."

"Không phải là thần linh, liền có thể khiêu chiến thần linh trung giai, nếu như trở thành thần linh, như vậy thấp nhất cũng là thần linh cao giai! Nếu như tận lực bồi dưỡng, có lẽ sẽ có thể khiêu chiến với La Nguyên!"

"Trời ạ!"

"Ài, La Nguyên khẳng định sẽ giết hấn."

"Đúng vậy a..."

Đám người lo lắng.

Bọn hấn biết, chính mình có lẽ đã bỏ qua cơ hội duy nhất.

Chỉ có điều làm bọn hấn cảm thấy ngoài ý muốn chính là, La Nguyên lại không hạ sát thủ. Tương phản, hấn còn để cho người thần bí tiếp tục khiêu chiến từng thần linh một, thậm chí còn âm thầm hạ lệnh, bảo mỗi thần linh phải so chiêu một lần với người thần bí!

Không sai, đây chính là mệnh lệnh của La Nguyên!

"Thần vị cao cấp hơn sao?" Trên khóe miệng của La Nguyên lộ ra một nụ cười.

Hấn biết, đồ vật mà hấn đã đợi hơn ba mươi năm, có lẽ đã sắp tới! Có lẽ, phương thức bồi dưỡng của hấn từ lúc đầu đã sai lầm. Chỉ có người đủ mạnh, giống như người thần bí, giống như Trần Phong trước kia, bọn hấn mới có tư cách khiêu chiến thần vị vận rủi, có lẽ, đây mới là chuyện chính xác nhất!

Hấn không phải muốn khiêu chiến hay sao? Vậy thì cứ để khiến cho hấn khiêu chiến!

Vì không muốn để cho Quần sáng may mắn trên người của mình, làm ảnh hưởng đến việc thần vị vận rủi buông xuống, La Nguyên căn bản là không dám nhúng tay vào bất cứ chuyện gì có liên quan cùng với người thần bí!

Đương nhiên, không thể để cho người thần bí chết đi. Thế là, ở dưới sự bảo vệ âm thầm của La Nguyên, hành trình khiêu chiến của Trần Phong, đã trở

nên thuận lợi trước nay chưa từng có, mười vạn thần linh, cơ hồ đều bị người thần bí khiêu chiến một lần.

Đúng là không thể thuận lợi hơn! Một màn này, hiển nhiên cũng đã vượt xa dự liệu của Trần Phong. Ừm...ở trong kế hoạch nguyên bản của hắn, những lời mà hắn nói nhiều nhất chỉ có thể làm cho La Nguyên không nhúng tay vào, không tìm hắn để gây sự mà thôi, không nghĩ tới, La Nguyên nóng vội, lại trợ giúp hắn tăng cường thực lực với tốc độ cao. Quá hoàn mỹ.

Quả nhiên...giả chết mới là lựa chọn chính xác nhất! Nếu như hắn chạy trốn hoặc là mất tích, dùng tính cách của La Nguyên, làm sao lại không nghĩ ngợi thêm? Chỉ có hắn chân chính chết rồi, hơn nữa còn chết hơn ba mươi năm, La Nguyên mới không để ý tới hắn nữa!

Cho dù, có một người thần bí xuất hiện, La Nguyên nhiều nhất chỉ cho đó là một thiên tài mà thôi.

"Cám ơn người, La Nguyên." Trong lòng của Trần Phong tràn ngập sự cảm kích.

Lực lượng trong người của hắn bây giờ đã phá trần, rỗng rã mười vạn thần lực! Ở dưới sự hấp thu của người tí hon, chuyển đổi thành thần lực mới.

Bây giờ, thần lực may mắn, thần lực vận rủi, đang vận chuyển toàn diện. Quầng sáng vờn quanh người tí hon, hiển nhiên là nó đang tiêu hoá mười vạn loại thần lực, mười vạn loại thần lực đều đang dần dần hòa làm một thể.

"Ta có một loại cảm giác." Trần Phong bỗng nhiên nói: "Ta sắp đột phá!"

Đột phá? Mọi người cảm thấy run sợ, Trần Phong bây giờ đã là thần linh cao giai, còn có thể đột phá thành cái gì?

Chân Thần! Nghĩ tới đây, hai mắt của tất cả mọi người cơ hồ đều tỏa sáng.

Nói một cách khác...một khi Trần Phong dung hợp hoàn tất, đem mười vạn loại thần lực này hòa làm một thể, rất có thể sẽ lĩnh ngộ ra áo nghĩa Chân Thần, trở thành một vị Chân Thần mạnh mẽ!

Cũng đúng, đây chính là ròng rã mười vạn loại thần lực a! Đây gần như hết thảy các loại thần lực trên cái thế giới này! Dung hợp những loại thần lực này, còn không phải sẽ trở thành Chân Thần hay sao?

"Bất quá...vẫn còn thiếu một chút." Trần Phong nhíu mày, hắc hiện tại có một loại cảm giác hết sức sốt ruột, rõ ràng đã sắp đột phá, kết quả hết lần này tới lần khác vẫn có một lớp màng ngăn trở.

"Có lẽ, ta cần phải tìm..." Trần Phong trầm giọng nói.

"Chờ một chút." Đỗ Mã bỗng nhiên từ đằng xa đi đến nói: "Tiểu Nguyệt bảo ta tới nói cho ngươi một chuyện."

Trần Phong thở dài, Tiểu Nguyệt báo tin, còn có thể là cái gì?

Phốc! Trần Phong tự sát trong vài phút.

Rất lâu, Đỗ Mã mới một lần nữa phục sinh hắc trở lại, chỉ bất quá, quá trình phục sinh này, lại mất rất nhiều thời gian, kém chút nữa đã thất bại.

"Lần sau, chỉ sợ ngươi không thể tiếp tục tự sát như vậy." Đỗ Mã thở dài: "Trên người của ngươi hiện tại đã có mùi vị Chân Thần, chờ đến thời điểm ngươi dung hợp tất cả các loại thần lực, ta sẽ không có cách nào phục sinh ngươi, đến lúc đó ngươi sẽ chết thật sự!"

"Có lẽ, chờ đến thời điểm ngươi trở thành Chân Thần, ngươi sẽ bị La Nguyên phát hiện ra." Đỗ Mã lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, thực lực của ông ta, đã theo không kịp Trần Phong.

Mà Trần Phong một khi trở thành Chân Thần, cái động tĩnh kia, căn bản sẽ không có khả năng giấu diếm được La Nguyên, tùy tiện điều tra một cái, liền có thể tra được Trần Phong, sau đó, lửa giận trong mấy chục năm...

Đây tuyệt đối là sẽ là một hồi đại chiến kinh thiên, một người đã sớm trở thành Chân Thần như La Nguyên, đối mặt với Trần Phong mới trở thành Chân Thần.

Phản thắng là bao nhiêu? ! Đỗ Mã cũng không rõ ràng.

"Ta còn có một loại thần lực chưa dung hợp." Trần Phong nhớ tới sự tình mà hắn muốn nói trước khi tự sát.

"Cái gì?" Đỗ Mã rõ ràng là không thể lấy lại được tinh thần.

Ngày kế tiếp, Trần Phong mang theo bọn hắn, đến bái phỏng một tồn tại đặc thù —— nữ thần rừng rậm.

Không sai, chính là cái vị thần linh hoàn toàn trung lập, nữ thần rừng rậm không hỏi tới thế sự.

Vô luận là thời đại của Diệt, hay là thời đại của Trần Phong, hoặc là thời đại La Nguyên hiện tại, nữ thần rừng rậm cũng không có ý định trở thành kẻ địch của người nào, cũng không trở thành đồng minh của người nào. Cho nên, nàng mới có thể sống đến hôm nay.

Ở trong mắt của Trần Phong, vị này một mực là một sự tồn tại thần kỳ.

Đương nhiên, Trần Phong không biết, bây giờ ở trong mắt của nữ thần rừng rậm, Trần Phong mới mới là loại tồn tại thần kỳ kia.

"Người thế mà còn sống?" Nàng đơn giản là không thể tin được.

Hồ to

Phải biết rằng, dùng thực lực của La Nguyên, Trần Phong nếu như còn sống sót, làm sao có thể giấu giếm được La Nguyên?

"Hắc hắc."

"Điều thấp, điều thấp."

Trần Phong nhỏ giọng nói.

Nữ thần rừng rậm lắc đầu thờ dài.

Quả nhiên, bọn gia hỏa này không có một người nào là đơn giản.

"Người muốn cái gì?" Nữ thần rừng rậm biết, Trần Phong nếu tới đây, tất nhiên là có chỗ cầu.

Lần trước La Nguyên tới, cần thần lực của nàng, nàng cho. Bởi vì nàng biết rõ, chính mình ở trên vùng đất này, cái giá cần phải trả khi muốn tự do là như thế nào.

"Ta cần thần lực của cô." Trần Phong nghiêm mặt nói.

"Được." Dù sao thì nàng cũng rất ưa thích thời đại của Trần Phong.

"Cho người!" Nữ thần rừng rậm đưa tay.

Ồ...ô...n...g —— Vô cùng vô tận thần lực hướng về phía Trần Phong.

Đây là lực lượng đáng sợ của nữ thần rừng rậm, thần lực cao giai đỉnh phong!

Oanh! Cái kia cỗ thần lực này bao phủ Trần Phong, chỉ có vào giờ khắc này, Trần Phong mới biết được, thực lực của nữ thần rừng rậm sau khi khôi phục lại, đến cùng khủng bố đến mức nào!

Oanh! Hẳn triệt để bị thần lực rừng rậm bao phủ.

Cũng may, bây giờ Trần Phong cũng không phải là hần lúc trước, Trần Phong bây giờ đã dung hợp mười vạn thần lực, hiển nhiên sẽ có sức chịu đựng rất mạnh mẽ, có thể thừa nhận sự trùng kích của thần lực rừng rậm!

Oanh! Thần lực rừng rậm rốt cục cũng dần dần khôi phục lại sự bình tĩnh.

Vào giờ khắc này, thần lực ở trong cơ thể của Trần Phong, trải qua vô số lần thuế biến, cuối cùng đã đạt tới một con số cực hạn, tới một con số mà không thể tăng lên được nữa —— bước kế tiếp, chính là Chân Thần!

"Đã không còn cách nào tăng lên." Hai mắt của Trần Phong lấp lánh.

Trừ phi —— là đột phá! Mà sau khi dung hợp thần lực rừng rậm, tầng ngăn cách kia dường như cũng đã biến thành mơ hồ, Trần Phong có một loại cảm giác, chỉ cần một cái ý niệm, hẳn tùy thời có thể bước vào Chân Thần!

"Cô không phải là trung lập hay sao?" Trần Phong bỗng dưng có một chút cung kính với vị nữ thần này, hẳn thật sự không nghĩ tới.

Vào cái thời khắc quan trọng nhất này, hẳn lại được nữ thần rừng rậm giúp một tay, phải biết rằng, ngay cả khi La Nguyên tới yêu cầu, nàng cho cũng chỉ cấp cho La Nguyên thần lực sơ cấp.

"Trên cái thế giới này làm gì có trung lập..." Nữ thần rừng rậm yên lặng nói: "Cái gọi là trung lập, bất quá là trao đổi điều kiện mà thôi... Cái gọi là trung lập, chỉ bất quá là vì không tìm được nhân tuyển thích hợp, mà bây giờ, ta đã tìm được."

Nói đến đây, nàng chỉ lẳng lặng nhìn về phía Trần Phong, Trần Phong liền hiểu rõ.

"Đa tạ." Hẳn ngưng trọng cảm tạ.

Sau đó... vất chân lên cổ mà chạy.

Không có cách nào, vị nữ thần rừng rậm lão tiền bối này, mặc dù có bề ngoài rất trẻ trung, thế nhưng đã sống qua không biết bao nhiêu năm, có lẽ

là bởi vì thái độ của Trần Phong, có lẽ là đã triệt để lựa chọn Trần Phong.

Hiện tại trong ánh mắt của nàng nhìn Trần Phong, tràn ngập sự hiền lành...cực kỳ giống với bà cụ hàng xóm đã chiều cố lúc hấn còn nhỏ.

Còn không chạy thì chờ cái gì? Chỉ có điều là, Trần Phong vừa mới rời khỏi địa bàn của nàng, đã nghe thấy nàng nói: "Ta ở trên người của người cảm nhận được thần vị may mắn cùng với thần vị vận rủi..."

"Mặc dù không biết vì cái gì ngươi lại có được ba toà thần vị."

"Thế nhưng...một khi trở thành Chân Thần!"

"Ba toà thần vị kia sẽ biến mất, chỉ còn sót lại thần vị Chân Thần!"

Oanh! Trần Phong cảm thấy chấn động.

Ba toà thần vị kia sẽ biến mất? Trần Phong đột nhiên ý thức được cái gì. Thần vị may mắn cùng với thần vị vận rủi hiện tại đang ở trên người của hấn thì còn tốt, thế nhưng một khi thần vị vận rủi mất đi, bị La Nguyên đạt được, như vậy thì lực thực lực của La Nguyên...

"Tại sao lại có thể như vậy." Trần Phong có một chút đau đầu.

Cho nên, hấn muốn trở thành Chân Thần, đối kháng với La Nguyên, thì phải đối mặt với chuyện La Nguyên lúc nào cũng có thể chương khống thế giới? !

"Ồ đề quốc của La Nguyên, có bao nhiêu người trở thành thần linh?" Trần Phong hỏi.

"Mỗi ngày đều có một nhóm lớn." Đỗ Mã xoa xoa đầu nói: "Dựa theo tốc độ trước mắt, một khi thần vị vận rủi xuất hiện, không quá ba ngày, thần vị vận rủi tất nhiên sẽ buông xuống trong đế quốc của La Nguyên!"

"Nói một cách khác...ta chỉ có ba ngày thời gian." Trần Phong im lặng.

"Không phải." Đỗ Mã lắc đầu nói: "Nhiều nhất là ba ngày, cũng có khả năng, trong nháy mắt ngươi trở thành thần linh, thần vị vận rủi sẽ buông

xuống, La Nguyên sẽ lập tức không chế thế giới!"

Trần Phong: "..."

Kế hoạch của bọn hắn, dường như đã gặp phải một vấn đề lớn nhất.

"Hắn chương không thể giới, thì sẽ phát sinh ra chuyện gì?" Trần Phong thờ dài.

"Rất nguy hiểm." Đỗ Mã lắc đầu: "Chân Thần, đại biểu cho thần linh tầng cao nhất, mà chương không thể giới, thì lại là một cái giai đoạn khác, mang ý nghĩa...cơ hồ là cùng địa vị với Sáng Thế thần."

"Trên cái thế giới này."

"Vạn vật, đều sẽ bị hắn không chế."

"Một bông hoa, một gốc cây, một cọng cỏ."

"Mỗi một sinh linh, mỗi một mảnh thổ địa, mỗi một thần linh."

"Thậm chí...là mỗi một đạo thần lực!"

"Nếu như hắn muốn, thậm chí có thể trực tiếp phá hủy cái thế giới này!"

Đỗ Mã nhàn nhạt nói xong, đám người Trần Phong liền yên lặng tập thể, chương không thể giới, lại có thể đáng sợ như thế?

"Còn Chân Thần như ta thì sao?" Trần Phong đột nhiên hỏi.

"..."

Đỗ Mã cười khò: "Cũng nằm trong sự không chế của hắn."

Thì ra là thế, Trần Phong thờ dài một tiếng, khó trách vì sao La Nguyên lại căn bản không quan tâm đến những sự tình khác, khó trách La Nguyên chỉ tập trung tinh thần thực hiện mục tiêu chương không thể giới, cái gì người thần bí, cái gì nữ thần rừng rậm, hắn căn bản không quan tâm!

Nguyên lai...là hấn căn bản không cần!

Đúng thế, chỉ cần thần vị vận rủi xuất hiện, là hấn có thể chứng không thể giới!

Cái gì người thần bí!

Cái gì kẻ địch!

Cái gì Chân Thần!

Sau cùng, cũng đều là trò cười.

La Nguyên có gốc hay không? Hấn cho tới bây giờ đều không gốc.

"Thật sự là không còn biện pháp nào hay sao?" Trần Phong xoa xoa đầu.

Gần đây quá thuận lợi, thuận lợi đến mức khiến cho Trần Phong tưởng rằng mình có thể tiêu diệt La Nguyên trong vài phút, không nghĩ tới, cái hồ to nhất, lại đang ở chỗ này chờ hấn!

Hấn nếu như trở thành Chân Thần! La Nguyên sẽ chứng không thể giới! Cho dù có liều mạng, cũng chỉ có thời gian nhiều nhất là ba ngày!

Phải biết rằng, ở bên trong kế hoạch ban đầu của Trần Phong, hấn hi vọng sau khi trở thành Chân Thần, cho dù bị La Nguyên phát hiện, cũng có thể chống đỡ lâu hơn một chút, có thời gian để trở nên mạnh hơn một chút, sau cùng sẽ có khả năng chiến thắng La Nguyên!

Mà bây giờ thì sao? Đừng nói là kéo dài thời gian! Hấn chỉ cần trở thành Chân Thần, tất nhiên là sẽ lập tức bị La Nguyên phát hiện!

Thậm chí...nhất định phải chiến một trận với La Nguyên! Bằng không thì, La Nguyên nhất định sẽ phát hiện ra thần vị vận rủi, từ đó chứng không thể giới! Chuyện này nhất định còn phải có một điều kiện, thần vị vận rủi xuất hiện trễ một chút, mới có thể làm được!

Bằng không thì...hấn ở bên này vừa đột phá Chân Thần, thần vị vận rủi ở bên kia buông xuống, Trần Phong đoán chừng sẽ trực tiếp toi đời.

Thế giới khác

"Vận khí sao?" Trần Phong cười khô, hấn tin tưởng mình sẽ có vận khí không kém.

Dù sao, ở bên trong thần lực của hấn, thế nhưng lại có dung hợp thần lực may mắn. Bất quá, khiến cho người ta buồn bực nhất chính là, ở bên trong lực lượng của La Nguyên, cũng bao hàm thần lực may mắn! Đây mới là điều đáng buồn nhất.

"Chẳng lẽ phải dựa vào nhân phẩm?" Trần Phong không cam tâm.

Việc quan hệ đến toàn bộ thế giới, chẳng lẽ phải thật sự dựa vào nhân phẩm? !

Thế giới bị huỷ diệt hay là được cứu rồi, tất cả đều phải trông vào ý trời? Hấn tuyệt đối không cam tâm! Đây là điều thứ nhất.

Thứ hai, Trần Phong coi như trở thành Chân Thần, có thể đánh thắng La Nguyên hay không? Hơi quá sức!

Cho nên...hấn cần thời gian! Bằng không thì coi như giải quyết được vấn đề thứ nhất, hấn cũng có thể sẽ bị La Nguyên tiêu diệt, đối mặt với loại kẻ địch có cấp bậc này, Trần Phong cảm thấy là không thể dựa vào nhân phẩm!

"Để ta suy nghĩ lại." Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

Thời gian...Chân Thần...thế giới...trong đầu óc của Trần Phong suy nghĩ như điện.

Bỗng nhiên, hấn nhìn về vào trong thức hải, nhìn khuôn mặt ngọc ngá của Tiểu Ảnh. Có lẽ, cũng không phải là không có biện pháp!

...

Mà vào giờ khắc này, ở trong đế quốc La Nguyên.

La Nguyên đang lộ ra vẻ mặt phần nộ nghe thủ hạ báo cáo, người thần bí kia, đã biến mất.

Không sai, đã biến mất! Sau khi khiêu chiến hết thầy thần linh, người thần bí đã quả quyết biến mất, chuyện này khiến cho La Nguyên vô cùng phần nộ, hắn thậm chí hoài nghi đó là Trần Phong đã chết qua nhiều năm. Đáng tiếc, đến lúc hỏi Quảng sáng may mắn thì vẫn chỉ có một kết quả là Trần Phong sớm đã chết. Vì thế hắn lại càng tức giận.

"Các người không biết ngăn cản hay sao? !" La Nguyên phần nộ.

"Ngài đã ra lệnh cho chúng ta, đều phải phối hợp với hết thầy hành động của hắn." Thủ hạ thận trọng nói ra.

Xoạt! Khuôn mặt của La Nguyên trở nên càng đen hơn.

Giống như...đúng là do chính hắn nói, hắn có một chút nhức đầu.

Người thần bí đã biến mất, có lẽ là sau khi khiêu chiến hết thầy thần linh, đang tiến hành khiêu chiến thần vị. Có khả năng, La Nguyên trở nên tỉnh táo.

"Lập tức nhìn chăm chăm vào hết thầy các địa phương, một khi có người khiêu chiến thần vị thành công, lập tức báo cáo, ta nhất định phải biết, vị trí của bọn hắn, thần lực mà bọn hắn thu hoạch đến đến cùng là cái gì? !" La Nguyên trầm giọng nói.

"Vâng." Đám thần linh thủ hạ đáp lời, dùng thần lực của bọn hắn, nhất là những thần linh am hiểu thôi diễn, đủ để nhẹ nhàng biết được những thứ này.

"Vậy thì tốt." La Nguyên lúc này mới hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, cái người thần bí này, hắn nhất định phải bắt được!

Bất quá, hắn có thể cảm giác được trạng thái của mình có chút vội vàng xao động, điều này không phù hợp với tính cách của hắn, có một loại cảm giác nguy hiểm như có như không, luôn luôn bao phủ chính mình.

Là do ta đã nghĩ quá nhiều hay sao? La Nguyên nhú mày, hấn âm thầm chuẩn bị vô số năm, chưa từng sâu lo bao giờ.

Mà bây giờ...hấn đã làm chúa tể thế giới ba mươi năm, không có người nào có thể là đối thủ, nhưng hấn lại đang không ngừng tính toán, lòng như lửa đốt cố gắng nhanh chóng chường không cái thế giới này!

Vì cái gì? Bởi vì quá gần gũi hay sao? La Nguyên khép hờ hai mắt, hấn cảm giác được, hấn nhất định phải điều chỉnh trạng thái, ổn định tâm tình của mình.

"Trần Phong đã chết, mình không thể lại bị hấn làm ảnh hưởng! Cái một phần trăm đáng chết kia, đã bị mình vùi lấp! ! !"

"Một phần trăm...à đúng rồi!"

La Nguyên tỉnh ngộ, hấn rất nhanh liền tiến hành thôi diễn một lần nữa! Lần này, hấn một lần nữa sửa sang lại kế hoạch của mình, để cho Quảng sáng may mắn trợ giúp chính mình thôi diễn, dùng mấy trăm loại thôi diễn cùng với năng lực phân tích để phụ tá, cuối cùng cũng đạt được kết quả.

Xác xuất thành công: 100 %! Cái thế giới này, đã không còn ai có thể ngăn cản được hấn! !

Cái thế giới này, hấn ở khu vực trung tâm nhất, khu vực lớn nhất, chiếm đóng một nửa thế giới, những sinh linh còn lại, chỉ có thể ở trong những nơi hẻo lánh kéo dài hơi tàn, mạnh nhất bất quá cũng chỉ là thần linh cao giai mà thôi.

Trong bọn họ, ngay cả Chân Thần đều khó có khả năng sinh ra, chớ đừng nói chi là có thể đối kháng với hấn! Cái thế giới này, sau khi Trần Phong chết, đã không còn bất kỳ người nào có thể tạo thành uy hiếp cho hấn!

Còn về sau? Thật có lỗi, một khi hấn chường không thế giới, quay ngược thời gian, liền không có về sau!

"Dựa theo kế hoạch mà chấp hành đi." La Nguyên trầm ổn nói ra, tâm tình của hấn, cuối cùng cũng từ sự nôn nóng khôi phục lại sự trầm ổn.

Chỉ có điều là, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, sự thôi diễn của hắn, lại có một vấn đề nhỏ nhỏ tồn tại, hoàn toàn chính xác, trên cái thế giới này, đúng là không có ai thể ngăn cản được hắn. Như vậy...ở thế giới khác thì sao?

Bầu trời xanh.

Nước biển trong xanh.

Bãi biển màu vàng.

Trần Phong đã rất lâu không nhìn thấy phong cảnh đẹp như vậy, a, dĩ nhiên, còn có những cô gái mát mẻ trên bãi biển, mỗi một người đều tràn đầy năng lượng. Đặc biệt là những cặp bóng đang nảy lên nảy xuống kia.

Nhìn các nàng chơi đùa trên bờ biển, đánh bóng và chụp bóng, có một cảm giác là quá đẹp. Thật là lớn, thật là trắng, ừm, đây mới là cuộc sống a...
Trần Phong bùi ngùi mãi không thôi.

"Ha ha." Bên người truyền đến giọng nói của một cô gái: "Người không cảm thấy, người hắn nên giải thích cho ta một chút hay không?"

"Bình tĩnh, bình tĩnh." Trần Phong an ủi nói: "Có gì mà phải giải thích cơ chứ?"

"Cô xem...La Nguyên không chế thế giới, ta chỉ có thể tới nơi này của cô tránh một chút."

"Đúng không? Dù sao thì thủy tinh cung của cô cũng thuộc về dị giới a..."

"Cô cùng với Tiểu Ảnh có thể triệu hoán lẫn nhau, không phải chính là hoàn mỹ nhất hay sao?"

"Ta chỉ đến đây tránh nạn."

"Chỉ qua vài ngày liền rời đi."

Trần Phong vừa cười vừa nói, mà đối diện hắn, người xuất hiện, thành linh lại đúng là Minh Nguyệt!

Không sai, nơi này, chính là hậu cung vĩ đại của nhân vật chính của chúng ta, Vương Thuần, thế giới Thủy Tinh Cung! Vào thời điểm có quá nhiều người trở thành thần linh, Vương Thuần tự nhiên cũng đạt tới mức độ này, hần trải qua thiên tân vạn khổ, tu luyện đủ loại, sau cùng cũng trở thành thần linh!

Mà thần lực của hần, cuối cùng đã có thể biến Thủy Tinh Cung chân chân chính chính tu thành dị giới! Đương nhiên, vẫn chỉ là một thế giới mà chỉ có chính hần mới thể tới.

Cùng với...Tiểu Ảnh đã ký kết khế ước nhân duyên cùng với Minh Nguyệt! Còn Trần Phong, thì là bởi vì nguyên nhân tinh thần lực hoàn toàn nhất trí với Tiểu Ảnh, cho nên mới có thể trà trộn vào cái thế giới này, lúc trước bọn hần ký kết khế ước cũng là bởi vì chuyện này cho nên đã ký kết sai đối tượng.

"Ta không hỏi cái này? !" Minh Nguyệt xù lông, bộ ngực to lớn cũng run rẩy.

"Ta hỏi...!" Nàng chỉ vào Tiểu Ảnh ở bên người Trần Phong, hỏi từng chữ một: "Tại sao lại là nữ?! !" !"

Hèn mặt! Nàng thế nhưng đã ký kết nhân duyên với Tiểu Ảnh! Không phải nói Tiểu Ảnh là huynh đệ của ngươi hay sao? ! Tại sao huynh đệ của ngươi lại mặc váy? !

Vương Thuần mới là nhân vật chính

"Ây..." Trần Phong trầm ngâm một lát.

Cũng đúng, trước kia Tiểu Ảnh mặc dù không thể hoá hình, thế nhưng tốt xấu còn có thể dùng, có thể dài, có thể ngắn, có thể mềm, có thể cứng rắn, hiện tại biến thành cái dạng này, bảo sao Minh Nguyệt lại tức giận như vậy.

Ừm...Trần Phong bỗng nhiên vung tay lên.

"Tới."

"Tiểu Ảnh, biến thành rồng, cho vợ của người nhìn một chút kích thích."

Tại Thủy Tinh Cung, hai tỷ muội Thần Uy đang bồi tiếp Vương Thuần nhìn về phía xa xa.

Đối với vị đại lão Minh Nguyệt này, bọn hắn đúng là có thể tránh được bao xa thì tránh bấy xa, dù sao ở cái thế giới này, Minh Nguyệt cũng thuộc về —— cấp bậc Đại Ma Vương.

Nếu không phải Trần Phong yêu cầu gấp nàng, Vương Thuần căn bản sẽ không dám đi qua.

Trong ấn tượng, lần trước khi hắn lần la tới gần một cô gái thủ hạ của Minh Nguyệt, đã bị Minh Nguyệt treo lên đánh 30 ngày. Cho nên, hắn cũng hết sức hi vọng Trần Phong có thể giải quyết Minh Nguyệt.

Như thế...hắn mới có cơ hội triệt để thống trị Thủy Tinh Cung, đem nơi này biến thành hậu cung chân chính của chính mình!

Còn hiện thực? Hắn đã không cần phải suy tính, mặc dù hiện thực càng tốt đẹp càng mỹ hảo hơn, so sánh cùng với hiện thực, cái thế giới Thủy Tinh Cung này, chỉ giống như là một tòa thành phố, nhưng mà đối với một mình hắn mà nói, là đã đủ rồi.

Trong hiện thực đã có Trần Phong, có La Nguyên, hắn cũng không cần phải đi chịu chết.

"Trần Phong ca ca thật là đẹp trai." Thần Y lộ ra vẻ mặt mê trai.

"Cũng không tệ lắm." Thần Uy rất là tán thành.

Vương Thuần: "..."

Ha ha, đây chính là nguyên nhân hắn không muốn ở cùng một cái thế giới với Trần Phong! ! Bởi vì con hàng này cơ hồ khả năng hấp dẫn đi hết thầy tầm mắt!

Hắn vẫn cho rằng, Trần Phong không phải là bằng hữu tốt nhất của hắn. Không, có thể chỉ là bằng hữu bình thường.

"Các cô cảm thấy Khổng Bạch như thế nào?" Hắn đột nhiên hỏi hai tỷ muội Thần Y.

"Hả? Ngài vì sao lại đột nhiên hỏi một vấn đề nhàm chán như vậy." Thần Y chau mày.

Xem đi! Vương Thuần rất là hài lòng, nếu thực sự để cho hắn chọn một người bạn...hắn sẽ chọn Khổng Bạch.

Vương Thuần thậm chí còn cảm thấy, Khổng Bạch coi như sẽ không bao giờ có bạn khác phái, thế nhưng cũng đã được chú định là hắn nhất định sẽ có rất nhiều bằng hữu cùng giới.

Bỗng nhiên, có một tiếng nổ vang.

Tạch... ! Toàn bộ thế giới xuất hiện một vết rách, vẻ mặt của Vương Thuần trở nên nghiêm túc, nhìn về phía bầu trời Thủy Tinh Cung, ở nơi đó xuất hiện một khe hở.

Trần Phong quá cường đại! Cường đại đến mức, cái thế giới này của hắn, cơ hồ không chịu nổi gánh nặng!

"Chủ nhân." Thần Y có chút lo lắng.

"Không có việc gì." Vương Thuần cười cười, khẽ cắn môi nói: "Còn có thể kiên trì."

"Bọn hắn đều đang cố gắng, ta...biết mình cần phải làm cái gì." Ánh mắt của hắn trở nên kiên định.

"Chúng ta tới giúp ngài." Hai tỷ muội Thần Y ra tay, trợ giúp Vương Thuần, chậm rãi chữa trị khe hở.

Ô...ô...n...g —— Cái khe hở trên bầu trời kia, trải qua thời gian dần dần biến mất.

...

"Người đến cùng muốn làm cái gì?" Minh Nguyệt lộ ra sắc mặt khó coi, nhất là, sau khi biết Tiểu Ảnh là nữ, nàng càng có cảm xúc không ổn định.

"Đột phá!" Trần Phong trầm giọng nói.

Hắn nhất định phải đột phá! Cũng chỉ có thể lựa chọn đột phá ở trong cái thế giới này.

Chỉ có đột phá ở nơi này, hắn mới sẽ không bị La Nguyên phát hiện, chỉ có ở nơi này, hắn mới có thể giấu diếm được La Nguyên, sau đó tiếp tục tăng cường thực lực, sau cùng đến mức độ có thể chống lại La Nguyên!

Còn La Nguyên? Cứ tiếp tục để cho hắn chơi trò chơi rút thẻ đi! Dù sao...hắn đã được định trước là không có khả năng rút ra thành công.

"Không có khả năng." Minh Nguyệt lắc đầu: "Người đột phá ở bên trong cái thế giới này, thần vị vận rủi đồng dạng cũng sẽ biến mất!"

Trở thành Chân Thần, các thần vị dĩ vãng đều sẽ biến mất. Vô luận...người đang ở thế giới nào! Cho nên, Trần Phong chỉ cần trở thành Chân Thần,

thần vị vận rủi liền biến mất, đây là chuyện không thể nghi ngờ! Đến lúc đó, La Nguyên vẫn sẽ là người chưởng khống thế giới, có thể làm được cái gì? !

Trần Phong lựa chọn đột phá ở trong cái thế giới này, không có một chút ý nghĩa nào.

"Ta biết." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, nghiêm mặt nói: "Cho nên, ta muốn cô tách rời Linh cùng với nữ thần vận rủi ra khỏi cơ thể của ta, biến các nàng thành thực thể chân chính!"

Xoạt! Mấy người đột nhiên ngẩng đầu, biến thành thực thể chân chính?

Linh cùng với nữ thần vận rủi, đã ký sinh rất lâu ở trong cơ thể của Trần Phong. Linh tự nhiên không cần nhiều lời, bởi vì rất sớm trước đó, bởi vì nàng từ trước đến giờ chỉ là ý thức! ! Nàng chỉ có thể ký thác vào trong ý thức của Trần Phong. Mà nữ thần vận rủi...vị này cũng chưa từng thức tỉnh qua, từ sau khi khôi phục, nàng vẫn một mực ở cái trạng thái này!

"Cô là Minh Thần, tại thế giới của ta, cô không phát huy ra được lực lượng, thế nhưng ở nơi này...cô là thần linh cường đại nhất!" Trần Phong nghiêm túc nói.

Hắn cùng với Vương Thuần đã tìm hiểu tư liệu về cái thế giới này, biết nơi này có hai vị thần linh phi thường cường đại, còn là hai vị thần linh đối lập, có được loại năng lực đặc thù này! Nếu như hai người các nàng hợp lại...tuyệt đối có thể làm được!

"Không có khả năng!" Minh Nguyệt không có một chút do dự cự tuyệt.

Cùng hợp lại với ả tiện nhân kia? Nói đùa cái gì! Bây giờ thiên hạ của hai người các nàng, một nửa thần, một nửa ma, ả tiện nhân kia quản lý Thần giới của ả, con nàng thì quản lý Minh giới của mình, rất tốt, nàng tuyệt đối không muốn tiếp xúc với ả tiện nhân kia cho dù chỉ là một giây.

Nàng khẳng định là ả tiện nhân kia cũng không đồng ý.

"Nhưng cái thế giới này chỉ có hai vị thần linh..." Trần Phong cười khò.

"Cũng là tử địch." Minh Nguyệt cười lạnh.

Trần Phong: "..."

Mong muốn để cho Linh cùng với nữ thần vận rủi có một cuộc sống mới, nhất định phải liên hợp hai vị thần linh này lại! Dù sao, ở cái tiểu thế giới này, hai nàng liên hợp lại với nhau, mới là lực lượng chân chính của cái thế giới này!

Đây là điều cơ bản nhất, mặc dù là tiểu thế giới, thế nhưng cùng với thế giới hiện thực, cơ hồ cũng không sai biệt lắm, có quy tắc giống nhau như đúc.

"Thần lực của các nàng, cũng đã dung hợp cùng với người không sai biệt lắm đi." Minh Nguyệt bỗng nhiên mở miệng nói: "Nếu như bây giờ tách các nàng ra khỏi người, chỉ có thể mang theo một chút thần lực còn sót lại, chỉ sợ chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu, chậm rãi tu luyện..."

"Ừm." Trần Phong gật đầu, Linh cùng với nữ thần vận rủi, đã hi sinh rất nhiều vì hắn.

"Các nàng không có ý kiến?" Minh Nguyệt bĩu môi.

Mang theo thần vị trọng yếu như vậy, may mắn cùng với vận rủi, cũng chỉ có thần lực cấp bậc tiểu thần linh, đi ra ngoài vài phút sẽ bị khiêu chiến, sau đó chết đi thì các nàng sẽ chịu hay sao?

"Không có." Trần Phong buông tay nói: "Vào trước khi xử lý La Nguyên, các nàng chỉ có thể lưu lại ở nơi này."

"..."

Minh Nguyệt trừng mắt liếc Trần Phong một cái, cái tên này, không ngờ đã biến nơi này thành nhà của hắn?

"Ở trong cái thế giới này, Vương Thuần mới là nhân vật chính." Minh Nguyệt nhắc nhở.

Hậu cung của Vương Thuần

"Hả?" Trần Phong quay đầu nhìn lại, Vương Thuần thấy vậy liền mang theo hai tỷ muội Thân Y cấp tốc vất chân lên cổ mà chạy trốn, căn bản là không dám nhìn nữa.

Minh Nguyệt: "..."

Cái thứ không có tiền đồ này.

"Người xem, hửn giống như không có phản đối." Trần Phong cười híp mắt nói ra.

"Hừ." Minh Nguyệt cười lạnh: "Như vậy, người phải cân nhắc tới một cái vấn đề thực tế hơn đi, nếu như ta dung hợp thần lực cùng với vị kia, thì ai sẽ là người chủ đạo hành động lần này? !"

"Ừm?" Trần Phong có một chút kỳ quái.

Chủ đạo? Có ý tứ gì?

"Người có phải là một kẻ ngốc hay không." Minh Nguyệt lạnh nhạt nói: "Người cũng đã biết, La Nguyên thu hoạch được tất cả lực lượng thì sẽ chẳng không thể giới, như vậy, ở cái thế giới này chỉ có hai thần linh này, nếu như phải dung hợp thần lực mới có thể cứu người, như vậy, thì triển một bước này, chắc chắn sẽ cần có một người chủ đạo!"

"Người cảm thấy, ai sẽ là người phù hợp?"

"Vị kia?"

"Người làm sao có thể biết được, vào thời điểm ta đem thần lực giao cho nàng, nàng sẽ không làm một chút chuyện khác?"

"Ví dụ như...tiêu diệt ta, hoặc là tiêu diệt các người?"

Trần Phong nghe vậy, liền nói: "Đương nhiên sẽ giao cho cô."

Trần Phong không có một chút do dự cho ra đáp án, bởi vì quan hệ giữa Tiểu Ảnh cùng với Minh Nguyệt, hẳn vẫn tương đối tín nhiệm Minh Nguyệt.

"Người cảm thấy vị kia sẽ đồng ý?" Minh Nguyệt cười to, đồng dạng thôi diễn, vị kia chắc chắn sẽ không đồng ý.

"Nếu như ta là người chủ trì cái thế giới này, nói không chừng ta sẽ tiêu diệt vị kia trước, sau đó lại giúp người phục sinh các nàng." Minh Nguyệt không có một chút do dự nói ra.

Trần Phong: "..."

Lúc này hẳn mới ý thức được vấn đề, cái đám đàn bà này, quan hệ so với trong tưởng tượng của hắn còn phức tạp hơn, ài, cái tên phế vật Vương Thuần này...ngay cả hậu cung của mình đều quản lý không được, rõ ràng là một chuyện hết sức dễ dàng...

"Ân oán của các người..." Trần Phong chỉ có thể bắt đầu từ hướng này.

"Ha ha." Minh Nguyệt cười lạnh nhìn hắn nói: "Là ân oán mấy đời, người tốt nhất vẫn nên thông minh hơn. Ta nhớ được ở thế giới của các người có một câu ngạn ngữ, không nên ép người hiền lành như ta đi làm chuyện xấu, cũng không nên bức bách tiện nhân như cô ả kia hoàn lương."

"Còn có loại ngạn ngữ này? ?" Trần Phong sững sốt nửa ngày cũng không kịp phản ứng.

"Ta cho người địa chỉ." Minh Nguyệt rất là khách khí nói: "Người có thể thuyết phục được nàng, ta tuyệt đối sẽ đồng ý."

"Thật sao?" Hai mắt của Trần Phong toả sáng.

"Đó là chuyện đương nhiên." Minh Nguyệt nhìn Tiểu Ảnh vừa đáng yêu vừa nhu thuận trước mắt, thở dài thật sâu: "Dù sao cũng là quan hệ họ hàng nhân duyên..."

"Được." Trần Phong đồng ý, không phải chỉ là đi thuyết phục một vị chủ nhân Thủy Tinh Cung khác thôi hay sao? Cũng không có vấn đề gì.

Cái thế giới này, rất đặc thù, tất cả đều là nữ tính! Đây là sự đặc thù của cái thế giới Thủy Tinh Cung này, cho nên, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, vị tồn tại đỉnh cấp cùng một dạng với Minh Nguyệt kia, cũng sẽ là một cô gái xinh đẹp!

Hơn nữa, ở trong ấn tượng, đây cũng không phải là nhân vật phản diện như Minh Nguyệt.

Thế là, Trần Phong dựa theo giới thiệu, một đường truy tìm, tìm được cô nàng gọi là Thần Vương kia, bởi vì là lão đại của một mạch Thần Y, Thần Uy, cho nên tên của cô nàng này, chính là Thần Vương!

Mỹ lệ! Thanh xuân! Trần đây sức sống! Đây chính là Thần Vương, một cô gái xinh đẹp động lòng người mà Trần Phong thấy.

Nhìn qua dường như rất dễ nói chuyện?

"Chào cô." Trần Phong chủ động đi lên trao đổi, cũng đưa ra yêu cầu kỳ vọng của bản thân, cô gái xinh đẹp rất vui vẻ đáp ứng, đồng thời, chỉ đưa ra một cái điều kiện đó là để cho Minh Nguyệt đi theo nàng một đêm.

"? ? ?" Trần Phong cho là mình nghe lầm, hẳn là hẳn đi theo nàng một đêm mới đúng chứ?

"Không."

"Người không nghe lầm."

"Chính là để cho Minh Nguyệt đi theo ta một đêm."

Thần Vương cười híp mắt nói ra, trong mắt ẩn chứa một sắc thái quen thuộc.

Đây là...Trần Phong hít vào một ngụm khí lạnh.

Cho nên nói, vị Thần Vương xinh đẹp này lại là nữ đồng tính? !

"Hít hà!" Trần Phong cảm thấy lo sợ, trong ấn tượng, giới tính của Minh Nguyệt dường như là rất bình thường?

Khó trách vào thời điểm Minh Nguyệt biết Tiểu Ảnh là nữ, lại tức giận như thế, chờ một chút, nói như vậy, quan hệ của hai vị thần linh này, dường như cũng không phải là như trong tưởng tượng...

Hắn rất nhanh liền đi gặp Vương Thuần tìm hiểu chân tướng, liền cảm thấy kinh sợ.

Nguyên bản, hai vị này là bạn gái thân của nhau. Thế nhưng, vào một ngày nào đó, cô gái xinh đẹp đáng yêu của chúng ta, Thần Vương đại nhân, vào lúc đi ngủ, đã làm điều gì đó sai trái với Minh Nguyệt...

Mặc dù Trần Phong hết sức hoài nghi là nàng đến cùng đã dùng cái gì để làm loạn.

Tóm lại, sự tình liền cứ như thế phát sinh. Nghe nói, Minh Nguyệt bởi vì quá giận dữ, đã làm phản Thần Cung, mang theo một nhóm lớn thủ hạ, từ đó lập nên một phe thế lực, sau cùng đánh xuống được một nửa cái thế giới!

"Đây là loại thiết lập quỷ quái gì? ? ?" Trần Phong có chút phát mộng.

Cái nội dung cốt truyện gặp quỷ này, coi như là những tác giả mới vào nghề cũng không nên viết như thế a! Trong ấn tượng, tên tác giả viết ra truyện Thủy Tinh Cung, dường như cũng không phải là như thế?

"Chuyện này vốn cũng không phải là ý tưởng của tác giả." Vương Thuần yếu ớt nói: "Đây là một phiên bản ở trên mạng của Fan hâm mộ."

Trần Phong: "..."

Cho nên, lúc trước, vì hoàn thành mộng tưởng hậu cung của chính mình, cái tên Vương Thuần hèn mạt này, đã đi lên một số trang web không thể miêu tả, download cái bản Thủy Tinh Cung đã bị sửa đổi này!

Móa! ! ! Cái thứ đồ chết tiệt! ! !

"Cho nên nói..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Bản chất của cái thế giới này..."

"Đúng." Vương Thuần rất là chột dạ nói: "Là phiên bản do một cô gái đồng tính làm ra."

Trần Phong: "..."

"Khụ khụ." Vương Thuần hơi có chút xấu hổ nói: "Cho nên các cô gái trên cái thế giới này, mới tốt như vậy, mới ôn nhu như vậy, nếu như là một thế giới bình thường, ha ha...đoán chừng ta sẽ bị xé thành từng mảnh."

...

Xem ra người cũng không ngốc, Trần Phong tức giận liếc mắt trừng Vương Thuần.

Được thôi...khó trách vì sao nội dung cốt truyện lại phát triển ly kỳ như thế.

Hắn cẩn thận nhớ lại ánh mắt của Thần Y nhìn hắn có một chút là lạ, chờ một chút, nếu như là đồng tính, sao Thần Y lại nhìn hắn với ánh mắt như vậy?

Cái thế giới này không phải đều là nữ đồng tính? Trần Phong rất là hoài nghi.

"Ồ đây." Vương Thuần ngẩng đầu ưỡn ngực, đắc ý nói: "Ta mới là nhân vật chính!"

Trần Phong: "..."

Hắn rút cuộc cũng biết thế giới của Vương Thuần là cái thế giới quỷ quái gì!

Nguyên lai...cái thế giới này không chỉ có tất cả đều là nữ, hơn nữa đối với chuyện nam nữ cũng không hiểu, mặc cho Vương Thuần tự do phổ cập khoa học, quán thâu tư tưởng.

Tóm lại, cái thế giới này được gọi là Thủy Tinh Cung. Như vậy... Cái thế giới này, đã thật sự là hậu cung của Vương Thuần.

"Được rồi." Trần Phong có chút đau đầu nhưc óc, có chút phiền muộn hỏi:
"Vậy người có biện pháp nào, làm cho hai nàng hòa hảo? Hoặc là thỏa hiệp tạm thời?"

Đi tìm tác giả

"Không có." Vương Thuần buông tay.

"Người không phải là nam chính hay sao?" Trần Phong trừng mắt nhìn hắn.

Vương Thuần hơi có chút xấu hổ nói: "Hai vị này dù sao cũng là boss của cái thế giới này."

"Các nàng có tính cách tự chủ, sẽ không nghe lời của bất kỳ ai."

"Cho nên...quảng sáng nhân vật chính của ta đối với các nàng không có tác dụng."

Vương Thuần buông tay, Minh Nguyệt, Thần Vương, vốn là tồn tại mà hắn không có cách nào đụng vào.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Trần Phong có chút đau đầu.

Hắn dù như thế nào cũng đều không nghĩ tới, sự tình sau cùng lại phát triển đến một bước này!

Thế mà, còn phải cân nhắc! Làm như thế nào để thuyết phục một nữ đồng tính!

M* nó!

Tính cách của nàng như thế nào? Không biết.

Nàng cùng với nguyên tác khác nhau ở chỗ nào? Không biết.

Thần Vương ở trước mắt, đối bọn hắn mà nói, chính là một ẩn số, bởi vì ai cũng không biết, Thần Vương sau khi trở thành nữ đồng tính không hiểu thấu, rốt cuộc có tính tình như thế nào.

"Thật là đau đầu." Trần Phong trầm ngâm một lát, bỗng nhiên nghĩ đến, có lẽ sẽ có một người biết.

"Ai? !" Hai mắt của Vương Thuần tỏa sáng.

"Tác giả của quyển sách này!" Trần Phong chỉ một ngón tay vào không trung.

"Đây không phải là phiên bản cải biến hay sao?" Vương Thuần hỏi.

"Vậy thì đi tìm tác giả của phiên bản cải biến." Trần Phong lạnh nhạt nói.

"Làm sao có thể?" Vương Thuần cười khổ.

Những tác giả viết thể loại này thường trốn rất kín, ngay cả cảnh sát mạng cũng không tìm được...ừm, chớ đừng nói chi là, hiện tại còn là loạn thế.

Nhân loại đã trải qua thời đại Thái Cổ buông xuống... Thần linh buông xuống... thời đại tội ác của Diệt, thời đại đầy hào quang của Trần Phong, cùng với thời đại khổng chế của La Nguyên, không biết bây giờ tác giả là thủ hạ của La Nguyên hay là đã chạy nạn đến một nơi hẻo lánh nào đó!

Làm một người bình thường? Thật sự có thể chống đỡ được lâu như thế hay sao? Hắn không biết, có lẽ, vị tác giả này đã chết tám đời.

"Không tìm làm sao biết?" Trần Phong cười nói: "Vừa vặn, chuyện tìm người này, lại là cái mà ta am hiểu nhất!"

Xoạt! Ánh sáng lưu động, Quảng sáng may mắn mở ra!

"Người không phải là không thể dùng Quảng sáng may mắn hay sao?" Vương Thuần kinh ngạc.

Bởi vì nguyên nhân La Nguyên, Trần Phong đã thật lâu không dám sử dụng Quảng sáng may mắn.

"Ở cái thế giới này, vẫn có thể dùng được một chút." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, trước mắt Trần Phong xuất hiện một chuỗi con số, đây là tọa độ của vị tác giả kia, Trần Phong chỉ dám sử dụng Quần sáng may mắn để tìm kiếm tọa độ, còn những việc khác, hẳn thật sự là cũng không dám dùng linh tinh.

Cho dù là cách hai thế giới! Cho dù thần lực đã được che giấu. Thế nhưng...nếu như sử dụng vượt quá giới hạn, có khiến cho La Nguyên cảnh giác hay không, hẳn thật sự không biết.

"Có cái tọa độ này, chúng ta có thể trở về thế giới hiện tại nhìn một chút."
Trần Phong nói ra.

"Được a." Vương Thuần thở dài.

Thế là hai người chỉ có thể rời đi khỏi cái thế giới này, đi về phía tọa độ của vị tác giả kia, rất có thể đây chính là tọa độ của một nghĩa địa nào đó.

Cũng may, sau cùng hai người bọn hắn đã đi đến được tọa độ, đây là một căn nhà xa hoa mặc dù có một chút cũ nát.

Có hi vọng, trong lòng của Trần Phong nhất thời trở nên vui vẻ.

"Cộc cộc!" Vương Thuần gõ cửa.

"Ai đó?" Bên trong truyền đến giọng nói trầm thấp.

"Tôi là nhân viên chuyển phát nhanh." Vương Thuần thấp giọng trả lời.

"Đề bưu kiện ở trước cửa đi."

"Ách, ngoài việc chuyển phát nhanh, có người báo là đồng hồ nước ở đây bị hỏng..."

"? Chuyển phát nhanh còn biết sửa đồng hồ nước?"

"Đây là nghiệp vụ của chúng ta, thuận tiện chuyển bưu kiện đến địa chỉ này mà thôi."

"Há, có thể là ai đó đã báo sai, ta đang tắm, có nước."

"... công tơ điện ở đây có khả năng..."

"Ta đang xem tivi."

"... đường ống gas có khả năng..."

"Vẫn tốt, ta đang nấu đồ ăn."

"..."

Vương Thuần nghẹn lời, hẳn thật sự không nghĩ tới, hẳn vừa nói được hai câu, liền bị nhìn thấu, thở dài: "Xem ra ta không có năng khiếu lừa gạt người khác giống như ngươi."

"..."

Trần Phong im lặng.

Ầm! Hẳn dùng một cước đạp bay cửa chính, hai người nhất thời giật mình.

Ở bên trong có một người trung niên mập mạp không mặc đồ.

Trong phòng khách có một cái bồn tắm thật to, vòi nước đang chảy không ngừng, người trung niên nằm ở bên trong, nhìn qua, muốn lấp đầy cái bồn tắm, có thể tiết kiệm được một nửa bồn nước.

Ở phía trước cái bồn tắm, quả nhiên có một cái Tivi, ừm...đang chiếu một số hình ảnh không thể miêu tả.

Ở trong phòng bếp, bếp ga đang bật, ở bên trong nồi, mớ hồ có thể thấy nước sôi ùng ục.

"! ! !" Âm thanh đạp cửa khiến cho người trung niên mập mạp kinh ngạc, hẳn ngậy người trong chốc lát, lúc này mới chợt hiểu, nói: "Ta quên đóng cửa rồi hay sao? A, chuyển phát nhanh cứ để ở đó đi, có thời gian ta sẽ cho người đánh giá 5 sao..."

Trần Phong cùng với Vương Thuần liền im lặng.

"Phong Dao?" Trần Phong thở dài hỏi.

"Hả? Các người làm sao biết bút danh của ta?" Mập mạp kinh sợ.

Trần Phong: "..."

"Xem ra là hấn." Vương Thuần cười khỏ.

Ầm! Hai người trực tiếp đánh hấn bất tỉnh đưa đi.

Ở loại địa phương này, bọn hấn cảm thấy không thể ở lâu thêm một giây nào.

Vì cân nhắc đến sự an toàn, bọn hấn đã mang tên mập này đến một cái hang động nào đó.

Rất lâu sau, mập mạp thức tỉnh.

"Đại ca, ta sai rồi!"

"Ta cũng không dám làm loạn nữa, ta sẽ không đi trộm đồ lót nữ nữa!" Mập mạp kêu thảm.

Trần Phong: "..."

Không ngờ tên mập này còn làm những chuyện như vậy? Quá đáng sợ!

"Được rồi." Trần Phong xoa xoa đầu nói: "Ta đối với những chuyện này của người không có hứng thú, người bây giờ, nói cho ta biết, người dùng cái bút danh Phong Dao này viết sách, có còn nhớ hay không?"

"Nhớ kỹ." Mập mạp ý thức được cái gì liền điên cuồng gật đầu.

"Ta viết qua rất nhiều sách."

"Cái bút danh kia, giống như là chuyên môn được dùng để viết Thủy Tinh Cung, nhất là về hai tỷ muội Thần Y làm chuyện..."

"Im miệng!" Vương Thuần quát to một tiếng cắt ngang lời của tên mập.

"A?" Tên mập bị dọa cho sợ hãi.

"Lão tử không hỏi mấy cái đó!" Vương Thuần nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người chỉ cần nói cho ta biết, người có viết một bản Thủy Tinh Cung cải biến, chính là cái bản được vẽ thành truyện tranh kia, có biết hay không?!"

"A." Mập mập rất thất vọng nói: "Thật sự là truyện tranh không theo nguyên bản của ta, vì cải biên đề xuất bản truyện tranh, đã bị xoá đi rất nhiều tình tiết..."

"Ta muốn hỏi chính là cái này." Về mặt của Vương Thuần trở nên dữ tợn: "Còn những cái khác, người nói thêm nữa một chữ, lão tử sẽ diệt người!"

"A." Mập mập run rẩy.

"Để ta nghĩ lại...đã quá lâu rồi."

"Ta không nhớ nổi."

"Ta, ta ở chỗ này, có đủ loại phiên bản, nếu không, ngài nhìn một chút?"

Mập mập run rẩy móc vòng đeo cổ tay ra.

"Vòng đeo cổ tay?" Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

"Không cần phải lo lắng." Mập mập nói: "Cái này không cần phải đeo vào cổ tay, cũng không cần network, ta đem nó cải tạo thành phiên bản máy cá nhân, có thể xem như là máy tính cá nhân để sử dụng."

"Các ngài xem đi."

Manh mối trọng yếu

Xoạt! Mập mập mở màn sáng ra, trong này, có rất nhiều loại tiểu thuyết, đủ loại phiên bản Thủy Tinh Cung! Nhiều nhất là phiên bản liên quan đến hai tỷ muội Thần Y, chỉ liếc qua tiêu đề, đã khiến cho sắc mặt của Vương Thuần tái xanh, chớ đừng nói chi là, còn phải đích thân đọc nội dung của từng phiên bản!

"Nếu không để ta tìm giúp cho ngươi?" Trần Phong nhìn thấy biểu lộ của Vương Thuần dường như không được tốt.

"Không cần!" Vương Thuần vội vàng ngăn cản.

Loại nội dung này, Trần Phong vẫn không nên nhìn, thế là, hắn khẽ cắn môi, chỉ có thể tự mình tìm kiếm, đọc qua một lần các phiên bản Thủy Tinh Cung, sau cùng cũng tìm được phiên bản Thủy Tinh Cung đã được cải biến kia. Đương nhiên, sau khi xem xong, hắn cũng không hề cảm thấy thoải mái.

"Ồ, là cái này sao, các ngài thích loại phiên bản này?" Mập mập nhìn Vương Thuần nói: "Các ngài muốn hỏi điều gì?"

"Thần Vương! Tính cách của nàng là như thế nào?" Trần Phong hỏi.

"Nàng sao?" Mập mập suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta cho nàng một tuổi thơ bi thảm, khiến cho tính cách của nàng đại biến, ngay cả giới tính cũng phát sinh cải biến, phù hợp với tiêu đề của phiên bản..."

"Trong tương lai, nàng và Minh Nguyệt sẽ vừa yêu vừa hận, sau khi cởi bỏ đủ loại hiểu lầm, sau cùng tiến tới cùng với nhau."

"Đáng tiếc, quyển sách kia đã bị nhà xuất bản cắt giảm, nói cái gì là khuynh hướng nữ đồng tính, không phù hợp với giá trị quan của xã hội... Lợi hại, lúc đầu cũng là do bọn hắn ám chỉ ta viết như thế!" Mập mập ngẫm lại còn hết sức phẫn nộ.

Trần Phong: "..."

Cho nên sau cùng hai nàng sẽ là một đôi đồng tính luyện ái hay sao?

"Hiểu rõ." Trần Phong hiểu rõ.

"Còn có bản thảo ở phía sau hay không?" Trần Phong hỏi.

"Không có, bất quá hiểu lầm của các nàng là hạch tâm của quyền sách này, hai người quen biết từ nhỏ, sau đó vì hiểu lầm mà tách nhau ra...ta đại khái vẫn nhớ kỹ." Mập mạp nói ra.

"Rất tốt, viết ra hết cho ta, ta sẽ thả ngươi đi." Trần Phong nói ra.

"Ừm." Mập mạp xúc động, nguyên lai hẳn còn tưởng là mình sẽ chết, không nghĩ tới, đây lại chính là Fan hâm mộ của mình! Quá hạnh phúc!

"Chờ một chút." Vương Thuần chợt hỏi: "Nội dung của quyền sách này, ngươi vẫn nhớ?"

"Ừm." Mập mạp gật gật đầu.

"Nói một cách khác, coi như lão tử không cần phải tự mình tìm, ngươi cũng có thể tìm ra?" Vương Thuần nghiêng răng nghiêng lợi.

"Đúng, đúng." Mập mạp khóc không ra nước mắt nói: "Thế nhưng mà ngài vừa rồi... chỉ nói là muốn tìm phiên bản Thủy Tinh Cung cải biên, ta cứ tưởng là ngài sẽ muốn cả bộ Thủy Tinh Cung ...cho nên mới ta mà đem ra hết cho ngài..."

"A a a ." Vương Thuần run người một cái, ngay vừa rồi hẳn đã đọc được hơn hai mươi phiên bản, hai tỷ muội Thần Y bị đủ loại...Vương Thuần nổi điên đập nát cái vòng đeo tay.

Sau một tiếng, Trần Phong cùng với Vương Thuần thuận lợi rời đi.

Trở lại thế giới hậu cung, Trần Phong đối với chuyện xưa và tương lai của hai vị thần linh, đã hiểu rõ ràng, chỉ là nếu phát triển như vậy, không bao lâu, hoa Bách Hợp sẽ nở. (Bách hợp: chỉ các đôi đồng tính nữ)

Đương nhiên, sắc mặt của Vương Thuần cho tới bây giờ cũng không quá tốt. Trần Phong thôn thức không thôi, ai bảo người chọn cái phiên bản Thủy Tinh Cung này để làm gì?

"Vương Thuần, theo nội dung cốt truyện, cứ để cho thế giới của người phát triển theo cái thiết lập này, để cho Minh Nguyệt cùng với Thần Vương, nhanh chóng phát hiện thân phận của đối phương, cùng với đủ loại hiểu lầm cùng với xấu hổ...chỉ cần các nàng tự nhiên phát hiện ra, thiết lập ẩn giấu sẽ lập tức có hiệu lực." Trần Phong dặn dò.

"Được." Vương Thuần gật đầu, nếu theo như thiết lập, mâu thuẫn chẳng mấy chốc sẽ kết thúc. Lúc kia, cũng là thời khắc Trần Phong đột phá thành Chân Thần.

...

Tại đế quốc La Nguyên, có vô số sứ đồ quỳ rạp trên mặt đất.

Có một ánh mắt uy nghiêm thỉnh thoảng quét qua trên người của bọn hắn, làm cho toàn thân bọn hắn phát run, đó là ý chí thuộc về La Nguyên, đại biểu cho uy nghiêm cao nhất.

Vào giờ phút này, trước mắt La Nguyên lại xuất hiện một nhóm thần linh vừa mới ra lò.

Đáng tiếc, vẫn không có Vận Rui Chi Thần.

"Người đến cùng ở đâu?" La Nguyên thở dài một tiếng.

Vận Rui Chi Thần, đã trở thành ngưỡng cửa lớn nhất ngăn cản hắn chương không thể giới.

Rõ ràng đã có cơ hội! Rõ ràng thần vị vận rui đã ngã xuống! Vì cái gì... Hết lần này tới lần khác Vận Rui Chi Thần vẫn không xuất hiện? Hắn tận sức lực bồi dưỡng hết nhóm thần linh này lại đến nhóm thần linh khác, trong hơn ba mươi năm thời gian, vậy mà chưa từng xuất hiện một thần vị vận rui nào, chuyện này khiến cho đáy lòng của hắn trở nên lạnh lẽo.

A, đúng rồi, còn người thần bí kia, La Nguyên trầm ngâm.

Người thần bí biến mất, chuyện này khiến cho hắn có một chút tức giận.

Bất quá, cũng là vì chuyện này, khiến cho La Nguyên bắt đầu chân chính suy nghĩ lại —— có phải hay không là có một vài vấn đề? Địa chỉ cùng với tọa độ của người thần bí kia, vì cái gì hoàn toàn không tra ra được?

Chuyện này không khoa học, mặc dù không biết tên của người thần bí, mặc dù không biết tướng mạo của người thần bí, thế nhưng ở dưới tác dụng của Quảng sáng may mắn, cơ hồ là không có người nào có thể tránh thoát! Không có người nào có khả năng chạy mất!

"Là bởi vì Quảng sáng may mắn của mình quá yếu hay sao?" La Nguyên nhíu mày.

Thế nhưng mà, hiện tại hắn chỉ dùng Quảng sáng may mắn chỉ để định vị, hắn là có ảnh hưởng không lớn.

Như vậy...vấn đề nằm ở đâu? La Nguyên ngẩng đầu, nhìn thế giới trước mắt.

Trong ấn tượng, từ rất sớm trước kia, hắn cũng đã làm như thế để tránh thoát khỏi sự cảm ứng của các thần linh, ẩn núp ở ngoài không gian, khiến cho bất luận một vị thần linh nào ở trên tinh cầu cũng không thể cảm giác được hắn.

Bất quá, hiện tại, toàn bộ tinh không bao quanh tinh cầu, đều nằm trong sự khống chế của hắn! Căn bản là không có bất kỳ người nào, cũng không có bất kỳ ai có thể chạy trốn ra bên ngoài không gian!

Nếu như người thần bí trốn vào vũ trụ, chỉ sợ đã bị hắn sớm phát hiện ra, hệ thống giám sát của công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, cũng không phải là ăn chay, hay hoặc là...ở thế giới Song Giác mà Diệp ẩn núp lúc trước.

Đây vốn là một chỗ ẩn thân tốt nhất, chỉ là đáng tiếc là, thế giới Song Giác hiện tại đã bị xé nát, hòa làm một thể cùng với cái thế giới này, đã không còn tồn tại!

Như vậy...còn chỗ nào? La Nguyên nhú mảy, hấn có một cảm giác rất kỳ quái.

Đây là một loại năng lực trong vô số năng lực của hấn, có thể tăng cường cảm giác, tăng cường trực giác, khiến cho hấn có cảm giác cực kỳ nhạy bén! Mặc dù hấn không biết là chuyện gì đang phát sinh, thế nhưng mà hấn biết có chỗ nào đó không thích hợp.

Người thần bí kia...nhất định là một cái manh mối trọng yếu! Hơn nữa người này đã hoàn toàn biến mất, Quảng sáng may mắn cũng không thể tìm được, thì càng trọng yếu hơn!

Thế giới...tránh né...biến mất...La Nguyên khép hờ hai mắt, chợt nhớ tới cái gì.

Ô...ô...n...g —— Bàn tay của hấn hơi động một chút, ở trước mặt, vậy mà xuất hiện một quyền sách hư ảo.

Không sai, đây rõ ràng là năng lực của Vương Thuần—— đem thế giới trong quyền sách, diễn hóa thành một thế giới khác! Chỉ bất quá, quyền sách này của La Nguyên hết sức đặc biệt, cùng với quyền sách của Vương Thuần căn bản không phải là một chủng loại.

Sáng thế

Hắn lúc trước đã sao chép năng lực của Vương Thuần, ở bên trong hàng ngàn tỉ sinh linh, đây cũng là một loại năng lực hết sức đặc biệt. Cho nên...La Nguyên còn đánh dấu đây là một năng lực cần phải quan tâm trọng điểm.

Chỉ có điều khác biệt chính là, La Nguyên cũng không có lựa chọn Thủy Tinh Cung. Hắn thấy, cái năng lực này mạnh mẽ như thế, cùng một dạng với năng lực Bản Sao của hắn, tràn ngập tiềm lực, nếu như thế, tại sao phải phải lựa chọn quyền sách Thủy Tinh Cung rác rưởi kia?

Hắn đã có người mà hắn yêu sâu đậm, đối với những nữ nhân khác có hứng thú không lớn. Cho nên, hắn đã lựa chọn một quyển sách càng thích hợp với bản thân hơn, một quyển tiểu thuyết liên quan tới xây dựng mô hình —— 《 Mô Hình Sư Siêu Phàm 》 , hắn ở bên trong học tập năng lực cấu tạo thế giới của nhân vật chính!

Cho nên, hắn mới có thể trở nên mạnh mẽ như thế! Đương nhiên, bởi vì bây giờ hắn không có thời gian để đi bồi dưỡng cái thế giới kia, cho nên ở trong cái thế giới kia, hắn y nguyên vẫn chỉ là một nhân vật bình thường, bất quá chuyện này cũng không ảnh hưởng đến sự học tập của hắn. Hắn đã học được rất nhiều điều bổ ích, đây vốn là bí mật của một mình hắn.

Dù sao, cũng chỉ có hắn mới có thể đem cái năng lực này tăng cường đến tình trạng như thế! Cái phiên bản Thủy Tinh Cung cải biên kia bất quá chỉ là một nơi để phát tiết dục vọng, hắn làm sao lại quan tâm?

Thế nhưng hiện tại...hắn rốt cục đã nhìn thẳng vào nơi này, Trần Phong chết rồi. Thế nhưng đám bạn của Trần Phong dường như vẫn còn ở đó.

Cho nên người thần bí, cũng có thể là Vương Thuần, Khổng Bạch, Tần hải, hoặc là...trong đầu óc của La Nguyên suy nghĩ như điện, đồ đệ của Trần Phong, một thiếu niên gọi là Ngô Huy, nếu như là hắn ngụy trang thành

người thần bí khiêu chiến với các thần linh, rất có thể sẽ thành công! Bởi vì hần là Ngô Huy, bởi vì năng lực đặc biệt của hần!

"Thú vị." Trên khóe miệng của La Nguyên lộ ra một nụ cười: "Nếu là đồ đệ của Trần Phong, có lẽ sẽ kế thừa thần vị vận rủi?"

La Nguyên rất chờ mong, người thần bí rời đi, có lẽ chính là vị khiêu chiến thần vị.

"Ta cho ngươi thời gian, thế nhưng..." Ánh mắt của La Nguyên trở nên lạnh lẽo: "Vào thời điểm ngươi trở thành thần linh, cũng chính là thời điểm ta xuất hiện."

Còn quyển sách này...hần cúi đầu xuống, nhìn quyển sách hư ảo trong tay. Hệ thống sức mạnh trong quyển sách này nhỏ yếu hơn so với trong sự tưởng tượng của hần, lần thứ nhất hần triệu hoán ra cái tên Diệu Thiên kia chỉ là một tên gà mờ, trong vài phút liền bị giết chết...

Cho nên, hần đã tùy ý để cho cái thế giới này tự do phát triển, chính là vì một khắc cuối cùng! Vì quyển sách này, vì một màn cuối cùng! Có lẽ, không cần thần vị vận rủi, hần cũng có thể trở thành thần sáng thế!

"Không phải chỉ có các ngươi mới có thế giới khác!" La Nguyên lạnh lùng cười.

...

Mà vào giờ khắc này, tại thế giới Thủy Tinh Cung.

Mấy người Trần Phong cũng đang tỉ mỉ chuẩn bị. Vì đạt thành cái mục tiêu vĩ đại này, vì để cho hai vị thần linh mạnh mẽ của Thủy Tinh Cung liên hợp với nhau, bọn hần đang nỗ lực khiến cho thế giới phát triển nhanh chóng.

Cùng với...tác hợp cho hai vị này, hai vị này có ẩn tàng thuộc tính đồng tính luyến ái, điểm này, từ chuyện Minh Nguyệt cũng không có quá gạt bỏ Tiểu Ảnh là có thể thấy được, sau đó, chính là thời gian. Ở dưới sự thôi thúc của Vương Thuần, thời gian lưu động với tốc độ cao.

Mấy người Trần Phong đã thận trọng thiết lập dựa theo nguyên tắc, khiến cho cái thế giới này phát triển nhanh chóng, sau cùng, hai vị thần linh này cuối cùng cũng đến với nhau!

"Đây là đại kết cục của quyển sách này hay sao?" Vương Thuần bùi ngùi mãi không thôi.

Như vậy ——tiếp theo là thời điểm tách rời thần vị, ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định. Từ lúc vừa mới bắt đầu, hắn đã không có ý định đem thần vị vận rủi giao cho La Nguyên, thần vị vận rủi quá là quan trọng, một khi thoát ly ra bên ngoài, La Nguyên liền có thể chứng không thể giới!

Một bước này, quá nguy hiểm! Cho dù chỉ có một phần vận tử lệ, cũng không được. Cho nên, hắn nhất định phải đem thần vị tách ra ngoài!

Còn La Nguyên? Ha ha, vô luận là hắn đang chờ đợi thần vị vận rủi xuất hiện, hoặc là chờ đợi người thần bí khiêu chiến thần vị vận rủi, đều không có một chút ý nghĩa nào, bởi vì những chuyện kia vốn không tồn tại!

Một lát sau, ở trong thế giới Thủy Tinh Cung, Minh Nguyệt cùng với Thần Vương, đang ngưng tụ thần lực vô thượng.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng chói mắt bao phủ Trần Phong.

Thần vị tách rời.

Mà vào giờ khắc này, ở một cái thời không nào đó, La Nguyên đang nhìn theo bước chân của người khác.

Một bước, hai bước, trước mắt có vô tận hào quang, dường như đang tiến hành suy diễn, La Nguyên trừng to con mắt, nhìn một màn trước mắt dần dần thành hình, trong lòng tràn ngập rung động. Nguyên lai, cái này chính là sáng thế?

...

Trước mắt, thiếu niên kia chân đạp hư không, ở phía trên một tinh cầu đã nổ tung.

"Thiên địa." Thiếu niên nói ra câu thứ nhất.

"Ô...ô...n...g —— " Một cỗ lực lượng vô hình chấn động, mảnh vỡ chung quanh, hành tinh, sao chổi, vậy mà bắt đầu vận chuyển có quy luật theo cỗ lực lượng kia, hết thấy đều nằm trong sự điều khiển của thiếu niên.

"Hỗn độn." Thiếu niên nhàn nhạt phun ra câu nói thứ hai.

Sao trời hội tụ, tinh cầu nổ tung chia ra thành vô số mảnh vỡ, nhưng mà vào thời khắc này, theo câu nói này của thiếu niên, chúng nó lại ngưng kết một lần nữa, vậy mà tạo thành một quả cầu! Hết thấy mảnh vỡ ngưng kết cùng với nhau, tạo thành một tinh cầu mới, nhìn qua, đúng là vô cùng sáng chói.

"Bóng tối." Thiếu niên phun ra câu nói thứ ba, viên tinh cầu này bắt đầu thuế biến, có vực sâu, có hẻm núi, có góc cạnh, có dấu vết, dần dần, biến thành một cái tinh cầu chân chính có sinh mệnh.

"Thuỷ." Thiếu niên nói ra câu thứ tư.

"Rào —— " Bên trên tinh cầu có vô số dòng nước tuôn ra, lấp đầy những thung lũng, khe rãnh kia, biến cả rộng lớn xuất hiện, cả tinh cầu trở nên hoàn chỉnh, thiếu niên khoan thai đạp ở trên mặt biển.

"Ánh sáng!"

"Ô...ô...n...g —— " Ánh sáng hiển hiện, mặt trời từ đầu đến cuối vẫn một mực tồn tại.

Nhưng mà, vào giờ khắc này, lại không phải là chỉ vào mặt trời, thiếu niên chỉ vào hư không ở phía xa xa, viên mặt trăng đã sớm bị phá huỷ, vậy mà lại xuất hiện một lần nữa! Cứ như vậy chậm rãi xuất hiện, hiện lên ở vị trí cũ, viên tinh cầu này, cứ như vậy có được mặt trăng.

"Nhân danh của ta, vận chuyển!"

"Ô...ô...n...g —— " Lực lượng cuối cùng trong tay của thiếu niên bắn ra.

Tinh cầu đã trở nên hoàn chỉnh như lúc ban đầu, tầng khí quyển hiển hiện, hết thấy những thứ mất đi cũng đã dần dần trở về, sinh mệnh trên cái tinh cầu này, lại biến thành trạng thái hoàn mỹ như lúc đầu.

...

La Nguyên lẳng lặng nhìn một màn này, có một chút rung động. Đây là lần thứ nhất của hắn, được quan sát một cái gọi là "Sáng thế" như thế! Hắn không có trải qua thời đại của Sáng Thế thần, cho nên, hắn biết mình thiếu hụt ở nơi nào, hắn lựa chọn quyển sách này trở thành thế giới khác của hắn, cũng là bởi vì cái này!

Ta mới là nhân vật chính

Quyển sách này, có quá trình sáng thế hoàn chỉnh! Quyển sách này, hơi tương tự cùng với thời đại gen! Đây mới là nguyên nhân hấn lựa chọn quyển tiểu thuyết này!

Không giống nhau cùng với Vương Thuần tinh trùng đầy đầu, quyển sách mà La Nguyên lựa chọn, có mục đích rất trọng yếu! Chỉ có điều là, hấn cũng không có quá nhiều thời gian ở cái thế giới này.

Bởi vì đây là một thế giới khác, cần phải bồi dưỡng tỉ mỉ.

Mà La Nguyên...một người có hàng ngàn tỉ năng lực, dường như còn có rất nhiều năng lực phải bồi dưỡng. Có một số năng lực có thể thông qua vòng đeo cổ tay để bồi dưỡng, mà có một số năng lực, giống như loại năng lực kỳ diệu này, chỉ có thể tự mình bồi dưỡng, cho nên...La Nguyên dứt khoát tùy ý để cho nó phát triển.

Mục đích cuối cùng của hấn là nhìn đại kết cục của quyển sách này.

Sáng thế!

Mà bây giờ, hấn đã thấy được, hấn đã tận mắt thấy, nhân vật chính trong quyển sách này, từng bước một sáng tạo ra thế giới! Hấn đã đích thân tới quan sát, ẩn giấu ở trong hư vô, tự mình quan sát một màn này.

Nguyên lai...cái này là sáng thế chân chính hay sao? La Nguyên khắc sâu cảm ngộ, hấn cảm thấy, có lẽ chính mình không cần thần vị vận rủi, cũng có thể trở thành thần sáng thế! Hơn nữa, nếu như hấn sao chép thần lực của nhân vật chính...

La Nguyên cảm thấy động tâm, bởi vì theo như nội dung cốt truyện, một giây sau cái gọi là Thiên quốc sẽ buông xuống, kết hợp giữa hư ảo cùng với hiện thực, mà ở trong chớp mắt La Nguyên chuẩn bị ra tay.

Thiếu niên bỗng nhiên dừng tay.

"Cho nên nói, người muốn quan sát quá trình trở thành thần sáng thế?"
Thiếu niên giống như cười mà không phải cười hỏi.

? La Nguyên có chút ngây người, thiếu niên này đang nói chuyện với ai vậy? Sau đó, hắn ngẩng đầu, liền thấy ánh mắt của thiếu niên, xuyên qua hư vô, rơi xuống trên người của mình, toàn thân liền phát lạnh, chính mình lại bị tên gia hỏa này phát hiện? !

Chờ một chút? Thiếu niên này tại sao lại đọc được suy nghĩ của hắn? Trong chốc lát, La Nguyên liền bừng tỉnh, vào một khắc hắn quan sát cái thế giới này thì thiếu niên này cũng đã phát hiện được hắn! !

Cũng là vào lúc này, La Nguyên đột nhiên ý thức được một cái sự tình đáng sợ—— dĩ thế giới một khi xuất hiện, bọn hắn sẽ là tồn tại chân thực, Minh Nguyệt có khả năng ra tay, thiếu niên này tự nhiên cũng có thể.

Hơn nữa, cùng với Minh Nguyệt không giống nhau, thực lực của thiếu niên trước mắt này, đó là khủng bố chân chính! Hắn một mực xem thường hệ thống sức mạnh của cái thế giới này, lại quên mất, người thiếu niên trước mắt này, thực lực đã đạt đến mức có thể Sáng Thế, thực lực tự nhiên vượt xa hắn!

"Thật có lỗi, tại thế giới của ta, ta mới là nhân vật chính." Thiếu niên lạnh nhạt mở miệng.

"Không tốt!" La Nguyên giật mình cảm thấy không ổn.

Nhanh lên! La Nguyên vô ý thức muốn chạy trốn.

Nhưng mà, đã muộn, thiếu niên đưa tay.

"Diệt!" Cổ hào quang đáng sợ kia quét ngang hư không, buông xuống lên trên người của La Nguyên, cho dù La Nguyên đã rời đi, thế nhưng vẫn như cũ cảm nhận được sự đáng sợ của cỗ lực lượng này.

Phốc! La Nguyên phun ra một ngụm máu tươi, trở về hiện thực, phân thân đạo quang ảnh do hắn ngưng tụ ra, lại bị người thiếu niên phá hủy trong nháy mắt!

"Thật là đáng sợ." Trong mắt của La Nguyên lóe lên sự sợ hãi, đây chính là lực lượng có thể so với Sáng Thế thần hay sao?

Đáng chết! Hắn nguyên bản muốn mượn cái thế giới này, cảm ngộ quá trình sáng thế, trở thành thần sáng thế, chưa từng nghĩ tới, vậy mà kém chút nữa bị nhân vật chính trong quyền sách này tiêu diệt? !

Đáng hận! Tên kia...trong mắt của La Nguyên lóe lên hàn quang, hắn sớm muộn cũng sẽ có một ngày tiêu diệt tên gia hỏa này.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, hắn kinh sợ phát hiện ra, quyền sách hư ảo trôi nổi trước mặt, đang dần dần hóa thành vô số hạt ánh sáng biến mất, âm âm tiêu tán.

Thế giới kia...đã biến mất! La Nguyên kinh ngạc nhìn về phương hướng những hạt ánh sáng kia tiêu tán, ngây dại.

Chuyện này...làm sao có thể? ! Thực lực của thiếu niên kia quá mạnh, mượn lực lượng của dị thế giới ảnh hưởng tới hiện tại hay sao?

A, không đúng, vào thời điểm thiếu niên kia sáng thế, đã có thể so với Sáng Thế thần! Mà chính hắn...có gắng quan sát cấp độ vượt qua mình, cho nên đã bị cản trở! Chuyện này...La Nguyên im lặng thật lâu.

Hắn đã từng học Vương Thuần triệu hoán nhân vật ở dị thế giới, thế nhưng đáng tiếc, cái mà hắn triệu hoán chỉ là một nhân vật phản diện, hơn nữa lúc đó còn rất yếu ớt!

Cho nên, hắn đã ngầm thừa nhận hệ thống sức mạnh của cái thế giới này là rất yếu, nhưng mà chưa từng nghĩ tới...người thiếu niên kia, vào thời điểm sáng thế cuối cùng, lại có thể mạnh mẽ như thế!

"Ta đã quá chủ quan." La Nguyên biết vì sao lại như thế, nếu như hắn làm giống như Vương Thuần, một mực bồi tiếp nhân vật chính lớn lên, phần đầu cùng một chỗ, có lẽ bọn hắn sẽ trở thành bằng hữu thân thiết nhất, nhưng bây giờ hắn không có. Bởi vì hắn đã tùy ý để cho cuốn sách này phát triển, đợi đến một khắc cuối cùng, mong muốn thu lấy trái cây, lại quên mất thực lực của đối phương đã khủng bố đến loại tình trạng này!

Cho nên...mới bị cắn ngược!

"Cuối cùng cũng đã xem thường tên thiếu niên này."

"Đây là lực lượng của Sáng Thế thần hay sao?"

"Nếu như...ta nắm cái thế giới này trong tay, có thể còn cường đại hơn so với hắn hay không?"

Trong lòng của La Nguyên ngược lại còn tràn ngập chờ mong, hắn biết, hắn cùng với dị thế giới đã không còn sự quan hệ. Thế nhưng, chuyện này không có nghĩa là con đường của hắn, sẽ bị phá hỏng!

Hắn chính là La Nguyên! Có lẽ...trong mắt của La Nguyên loé lên hàn quang.

Xoạt! Quầng sáng may mắn mở ra, thân ảnh của hắn phiêu hốt, xuất hiện ở một góc ngách nào đó của thế giới.

Ở nơi đó, ở bên trong một đồng đồ nát, có một đồng sách báo bỏ hoang, đây có lẽ là sách báo được in ấn từ thời đại trước. La Nguyên nhẹ nhàng lật ra, ở bên trong đồng sách báo, tìm ra một quyển sách quen thuộc.

"Chính là ngươi!"

Tại Thủy Tinh Cung, ánh sáng nhàn nhạt ngưng tụ, Trần Phong đứng ở chính giữa nhất, Minh Nguyệt cùng với Thần Vương đứng ở hai bên, thân lực của hai người xen lẫn trên không trung, sau cùng ngưng tụ ở trên bầu trời, hình thành một...hình trái tim?

"? ? ?" Trần Phong phát mộng nhìn cảnh này.

"Hai vị tiểu thư, có thể đợi một lát nữa rồi ân ái hay không?" Trần Phong im lặng.

Mặc dù dựa theo thiết lập, khiến cho hai vị tiểu thư này quay lại với nhau mới tốt, thế nhưng như thế này cũng quá mức đi? Dung hợp một chút thần

lực cũng tình cảm như thế? !

"Ha ha." Minh Nguyệt liếc mắt nhìn hắn nói: "Đây không phải là chuyện mà người mong muốn hay sao."

Trần Phong: "..."

"Đừng làm rộn." Trần Phong trợn mắt trừng một cái nói: "Đừng quên, chúng ta còn có khế ước nhân duyên, nếu như cô làm loạn, sau này ta sẽ tùy thời triệu hoán cô, nhất là vào thời điểm hai cô đang thân mật..."

Minh Nguyệt: "..."

Được lắm, Minh Nguyệt cũng không làm loạn nữa.

Xoạt! Ánh sáng ngưng tụ, lực lượng của hai người rốt cục cũng dung hợp hoàn thành.

Oanh! Toàn bộ thế giới rung động, giống như một đợt mà La Nguyên vẫn muốn làm, vào thời điểm Minh Nguyệt dung hợp lực lượng cùng với Thần Vương, liền chinh hợp cơ hồ tất cả lực lượng trên cái thế giới này!

Người còn sống?

Các nàng, đã chứng không thể giới! Mượn dùng lực lượng đặc biệt nhất của cái thế giới Thủy Tinh Cung này, thậm chí đã chuẩn bị xong thân thể cho Linh cùng với nữ thần vận rủi, ý thức của hai người dần dần tách ra khỏi cơ thể của Trần Phong, rơi xuống trên thân thể.

Ý thức, rốt cục cũng trở về, không chỉ có như thế, toà thần vị thuộc về các nàng, cũng chậm rãi dời đi cùng với ý thức của các nàng.

Thần vị chuyển di! Đôi mắt của Trần Phong sáng ngời.

Chỉ cần thần vị chuyển di thành công, thì không cần phải lo lắng đến sự dò xét của La Nguyên nữa, hắn cũng có thể tùy thời đột phá!

Xoạt! Ánh sáng buông xuống, một chùm ánh sáng chậm rãi ngưng tụ.

Nhưng mà, vào ngay lúc này, toàn bộ thế giới rung động, làm cho tất cả mọi người kinh ngạc, sau đó liền nhìn thấy ở trong hư không, xuất hiện một đạo thân ảnh mà bọn hắn không thể quen thuộc hơn được!

Đó là, La Nguyên!

Oanh! Đạo thân ảnh phá toái hư không, xuyên qua hư không mà đến.

"La Nguyên? !" Tâm thần của Trần Phong chấn động mãnh liệt.

La Nguyên làm sao lại xuất hiện ở đây? !

Oanh! Thế giới rung động, La Nguyên đã thật sự buông xuống cái thế giới này.

"Ngăn hắn lại!" Sắc mặt của Vương Thuần đại biến.

Hắn liên hợp với đám người Thần Y Thần Uy ra tay, có ý đồ ngăn cản La Nguyên, nhưng mà, chỉ vền vẹn là uy nghiêm do đạo thân ảnh buông

xuống, đã đánh bay toàn bộ bọn hắc!

Phốc! Đám người Vương Thuần phun máu tươi, bay ra ngoài.

La Nguyên, quá mạnh!

Oanh! Đạo thân ảnh kia âm âm rơi xuống đất.

Ánh mắt của La Nguyên chỉ vờn vờn nhìn thoáng qua Vương Thuần, liền thấy một thân ảnh ở nơi xa mà hắc cho rằng là mình đã nhìn lầm, đó là...Trần Phong? ? ?

"Trần Phong? !" La Nguyên khiếp sợ: "Người vẫn còn sống!"

Hắn cảm thấy đây là một sự tình không thể tưởng tượng nổi, sự tình Trần Phong tử vong, hắn đã kiểm trắc không dưới một nghìn lần, mỗi một lần Trần Phong đều đã chết, thậm chí còn có hình ảnh Trần Phong đã tự sát, làm sao có thể còn sống? !

Quảng sáng may mắn...làm sao Trần Phong có thể tránh thoát khỏi sự tra xét của hắc? ! Làm sao có thể!

Trần Phong đã làm như thế nào để giấu diếm hắc? Trần Phong, lại có những thủ đoạn mà hắc không biết.

La Nguyên lộ ra vẻ mặt âm trầm, chẳng trách mấy chục năm này, hắc ngay cả một lần cũng không nhìn thấy thần vị vận rủi, Trần Phong nếu như còn sống, thần vị vận rủi làm sao có thể buông xuống? !

Không, cũng không đúng, hắc rõ ràng đã kiểm trắc qua, thần vị vận rủi, là một chỗ trống! ! !

Đáng chết! La Nguyên lộ ra vẻ mặt khó coi, bất quá...không quan trọng.

"Ta nếu đã phát hiện ra người, người sẽ không còn cách nào tránh né." La Nguyên lộ ra vẻ mặt băng lãnh, trong chốc lát khóa chặt Trần Phong.

"Người làm sao lại xuất hiện ở đây?" Trần Phong hỏi.

Hắn nhớ kỹ, La Nguyên cũng không có thế giới của Vương Thuần.

"Ta đã dung hợp với thế giới khác, bất quá..." La Nguyên tự giễu cười một tiếng: "Cái tên nhân vật chính Tô Hạo ở bên trong thế giới đó quá mức mạnh mẽ, đã nhẹ nhõm tiêu diệt ta, thoát ly khỏi sự khống chế, cho nên, ta lại có thể dung hợp với một cái thế giới khác."

"Cho nên, ta lựa chọn Thủy Tinh Cung, rất thú vị, không phải sao?" La Nguyên giống như cười mà không phải cười nói.

"Xem ra hắn vẫn không giết được ngươi." Trần Phong cười lạnh.

"Vào thời điểm ta sắp đi qua, đã suy nghĩ thật lâu, chỉ dùng phân thân đi qua, nếu như lúc ấy dùng chân thân, chỉ sợ là đã bị giết. May mắn tóm lại vẫn có chỗ tốt không phải sao?" La Nguyên lạnh nhạt nói.

Mặc dù Tô Hạo là nhân vật chính của cái thế giới kia, thế nhưng ở cái thế giới này...hắn có thể khẳng định, hắn mới là nhân vật chính!

Đúng thế...là chúa tể duy nhất của cái thế giới này!

"Cho dù ta cũng không bồi dưỡng cái thế giới Thủy Tinh Cung kia, thế nhưng dù sao cũng giống như đúc với cái thế giới này, cho nên sẽ có sự liên quan nhất định, vì thế ta liền có thể đến đây." La Nguyên giống như cười mà không phải cười nói.

"Ngươi đã giết các nàng." Trong mắt của Minh Nguyệt bỗng nhiên loé lên hàn quang.

La Nguyên nếu đã xuất hiện, nói rõ hắn đã nắm quyền khống chế ở cái thế giới Thủy Tinh Cung kia! Thế nhưng La Nguyên rõ ràng vừa mới dung hợp, làm sao có thể chứng khống? !

Rất đơn giản, hắn đã tiêu diệt Minh Nguyệt cùng với Thần Vương ở cái thế giới kia, thậm chí còn sao chép thần lực của các nàng ! ! !

Cho nên, La Nguyên mới có thể chứng khống cái thế giới kia!

"Đây chính là nguyên nhân mà ta một mực không lựa chọn thế giới Thủy Tinh Cung."

"Quá yếu!" La Nguyên lắc đầu, bùi ngùi mãi không thôi nói: "Ta chỉ cần phát tay liền có thể tiêu diệt tất cả mọi người ở cái thế giới kia, sau đó coi cái thế giới đã bị phá huỷ kia như là một cái ván cầu, đi tới nơi này."

"Bất quá, không quan trọng...cái thế giới kia cho dù đã bị phá huỷ, cái thế giới này vẫn còn, không phải hay sao?" La Nguyên hời hợt nói xong, đám người liền cảm thấy kinh hãi.

Hắn, vậy mà thật sự huỷ diệt cả một cái thế giới! Mặc dù đó là thế giới trong sách, nhưng vào thời điểm hắn dung hợp cái thế giới đó, thì những người kia đều là thật! Mà La Nguyên, lại trực tiếp diệt tất cả mọi người! Trọn vẹn người của một cái thế giới!

"Vào thời điểm ta bước vào thế giới Thủy Tinh Cung, ta liền biết, ta nhất định phải tới đây!"

"Bởi vì ta cảm thấy khí tức không tốt."

"Thế nhưng...ta chưa bao giờ nghĩ tới, lại có thể là ngươi!"

"Trần Phong!"

La Nguyên tản ra sát ý nồng nặc, lãng phí ba mươi năm thời gian, khiến cho hắn cực hận Trần Phong! Tất phải giết!

Trần Phong im lặng, ở nơi xa, quá trình tách thân vị ra đã sắp hoàn thành.

"Ngươi muốn kéo dài thời gian? Có đúng hay không?" La Nguyên cười quỷ dị: "Thế nhưng, ngươi có biết vì sao ta lại mặc kệ hay không? Bởi vì chỉ có phá huỷ vào thời khắc sắp thành công, mới là chuyện tàn nhẫn nhất."

"Ngươi tàn nhẫn để cho ta lãng phí ba mươi năm thời gian."

"Mà bây giờ...ta sẽ trả lại cho ngươi!"

Oanh! Một đạo hào quang mạnh mẽ hoành không xẹt qua, đó là lực lượng đồng nguyên mà hấn đã sao chép của Minh Nguyệt!

Oanh! Cổ lực lượng kia phá không buông xuống, cưỡng ép xen kẽ ở giữa Minh Nguyệt cùng với Thần Vương, làm cho hai cổ lực lượng đang duy trì cân đối trong nháy mắt mất cân đối, quá trình tách rời thần vị thất bại!

"Thất bại cho ta!" La Nguyên lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Chỉ có điều là, khiến cho hấn hơi kinh ngạc chính là, Trần Phong vậy mà không có ngăn cản hấn, ngược lại còn lạnh lùng nhìn hấn phá hủy quá trình tách rời thần vị.

"Vương Thuần, phong tỏa cái thế giới này!" Trần Phong lạnh lùng nói ra.

"Được." Vương Thuần cố nén đau xót, cùng với mấy người Thần Uy nhanh chóng nhanh rời đi. Bọn hấn, vậy mà trở về hiện thực, rời đi khỏi cái thế giới này, phong tỏa nơi này!

"Hừm?" La Nguyên nhíu mày.

"Ngươi vừa rồi, kém chút nữa đã bị Tô Hạo giết. Cho nên, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, dùng tính tình cẩn thận của ngươi, vào thời điểm đi vào Thủy Tinh Cung, tất nhiên cũng sẽ sử dụng phân thân, có đúng không? Cho nên, ngươi trước mắt...cũng chỉ là phân thân!" Trần Phong xắn tay áo lên.

"Cho nên, sau khi giết ngươi, ta lại tiến hành tách rời thần vị là được. "

Năng lực tự lành

Huống chi, ta rất hiếu kì, ta để cho Vương Thuần phong tỏa cái thế giới này, đóng lối ra lại, hoàn toàn cách ly nơi này cùng với hiện thực, nếu bây giờ ta tiêu diệt người, chân thân của người còn có thể nhận được tin tức hay sao? Còn có thể biết sự tồn tại của ta hay sao?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên lạnh lẽo, sát ý sục sôi.

Không phải chỉ là phân thân thôi hay sao? Ai sợ ai? Vào thời điểm La Nguyên bước vào cái thế giới này, Trần Phong đã xem thấu.

"Người hết sức thông minh." La Nguyên khẽ gật đầu.

Hắn thật sự là phân thân, trải qua một lần Tô Hạo kia, hắn sẽ tuyệt đối không dám dùng chân thân của mình, bước vào một cái thế giới mà hắn không hiểu rõ! Nếu gặp phải Sáng Thế thần của thế giới khác, rất có thể sẽ gặp phải nguy hiểm!

Cho nên, cái mà hắn sử dụng chính là phân thân, Trần Phong tính toán không sai, chỉ có điều là...

"Người không phải là đối thủ của ta!" Ánh mắt của La Nguyên trở nên băng lãnh: "Tư duy của người vô luận thông minh như thế nào, thực lực mới là trên hết!"

Tại Thủy Tinh Cung, có một trận đại chiến bùng nổ chấn động thế gian.

Vương Thuần dẫn tất cả mọi người ở Thủy Tinh Cung, phong tỏa thế giới, hắn nhất định phải cam đoan, khí tức của cái thế giới này, giữ vững độc lập cùng với bên ngoài, nếu không...chân thân của La Nguyên buông xuống, tất cả mọi người sẽ chết hết.

Tạch... ! Bầu trời không ngừng xuất hiện vết rách, Vương Thuần cười khô, như thế...thật sự có thể chống đỡ hay sao?

"Như thế có được hay không?" Thần Y có một chút bận tâm.

"Không được cũng phải làm." Vương Thuần cắn răng: "Yên tâm, Minh Nguyệt và Thần Vương sẽ không đứng nhìn cái thế giới này sụp đổ."

"Ừm." Hai tỷ muội Thần Y hung hăng gật đầu.

"Gọi tất cả các tỷ muội trong Thần điện tới."

"Cả Minh giới nữa."

"Ừm."

Xoạt! Ánh sáng lưu động.

Các nàng tiếp tục vận chuyển lực lượng cho cái thế giới này, cũng may, người của Thần điện cùng với Minh giới, vào giờ phút này đã hóa thù thành bạn, toàn bộ thế giới tiến vào thời đại hòa bình.

Cho nên, vào giờ khắc này, tất cả mọi người ở cái thế giới này, tại mỗi một góc ngách, đều đang vận chuyển lực lượng cho thế giới.

Không sai! Vận chuyển lực lượng để khiến cho thế giới trở nên vững chắc.

Trong dĩ vãng, mọi người không ngừng tu luyện, là thu hoạch lực lượng của thế giới, mà bây giờ, các nàng đem cỗ lực lượng này phản hồi cho mảnh thế giới này, khiến cho cái thế giới này càng trở nên ổn định.

Ô...ô...n...g —— Các vết rách trong thế giới, đang không ngừng chữa trị cùng với trùng kiến.

"Hy vọng có thể chống đỡ." Vương Thuần cắn răng.

Kỳ thật, có kinh nghiệm thế giới Song Giác, lúc này buông sự phong tỏa thế giới ra, khiến cho cái thế giới này đồng bộ với thế giới hiện thực, mới là điều chính xác nhất.

Thế giới Thủy Tinh Cung hiện tại, giống như là một quả khí cầu đầy hơi, chỉ cần một cái cửa thông hơi, thả ra những cỗ khí tức dư thừa, thì sẽ một

lần nữa khôi phục lại sự ổn định.

Thế nhưng...không thể làm như vậy được! Bởi vì nguyên nhân phân thân của La Nguyên, nhất định phải phong tỏa cái thế giới này! Ý tứ của Trần Phong rất rõ ràng, phải phong tỏa phân thân La Nguyên ở trong cái thế giới này, khiến cho hắn triệt để thoát ly cùng với bản thể, đây cũng là sự tình mà bọn hắn trước tiên phải làm!

Chỉ có như thế, mới có thể làm cho chân thân của La Nguyên không thể cảm giác được.

"Thế giới hắn là còn có thể chống đỡ được thêm một chút." Vương Thuần nhìn bầu trời.

Trần Phong! Chuyện tiếp theo, phải dựa vào ngươi.

...

Oanh! Một nổ tiếng vang thật lớn, cỗ thần lực mới của Trần Phong bùng nổ, lần đầu va chạm cùng với phân thân La Nguyên, trên không trung bùng nổ ra năng lượng kinh người.

Nhưng mà, làm cho người ta kinh hãi chính là, cho dù là loại năng lượng cấp bậc này, phân thân La Nguyên cũng không có tiêu tán.

"Đây là thần lực của Chân Thân hay sao?" La Nguyên suy nghĩ một chút rồi nói: "Không, còn thiếu một chút hỏa hầu, nếu như là thần lực Chân Thân, vừa rồi ta đã chết, thế nhưng hiện tại, ta vẫn có thể trùng sinh."

Xoạt! Thân thể của hắn mới vừa rồi cơ hồ đã bị đập nát, nhưng lại có thể ở trong nháy mắt trở về hình dáng ban đầu.

Không sai, đây chính là sức mạnh của La Nguyên, cho dù chỉ là phân thân, cũng kế thừa sức mạnh tự lành vô hạn của chân thân! Sức mạnh tự lành kế thừa không biết bao nhiêu loại năng lực chữa trị này, khiến cho có hắn sức khôi phục kinh người! Trừ phi có thể miêu sát hắn, bằng không thì...

Oanh! Thân ảnh Trần Phong lao vọt tới, hắn đập ngã La Nguyên lên trên mặt đất, ngồi lên trên người của La Nguyên, hạ xuống từng quyền.

Oanh! La Nguyên bị hành hung một trận, máu thịt be bét.

Phốc! Âm thanh va chạm trầm muồn vang lên, kèm theo máu tươi bắn tung tóe, nhuộm đỏ cả mặt đất, vô cùng kinh sợ, cái cảnh tượng này nhìn rất giống với thịt nát ở trong nhà máy xay thịt.

Nhưng mà, coi như là hung tàn như thế, phân thân La Nguyên vẫn không có chết.

Ô...ô...n...g ——Lưu quang nhàn nhật phun trào, phân thân La Nguyên lần lượt trùng sinh, vẻ mặt trở nên dữ tợn.

Không có cách nào phá hủy.

Không có cách nào tiêu diệt!

Sự đáng sợ của La Nguyên vào thời khắc này đã được xác minh, một cỗ phân thân đã có sức mạnh đáng sợ như vậy, chân thân của hắn thì sao?

Bọn hắn chỉ cần tưởng tượng thôi liền đổ đầy mồ hôi lạnh.

"Cỗ phân thân này rất đặc thù." Minh Nguyệt có cảm giác không đúng lắm.

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu nói: "Phân thân La Nguyên, là do bản thể của hắn phục chế ra, kế thừa thực lực của bản thể! Cho nên phân thân của hắn không có số lượng nhiều, thể nhưng lại cực kỳ cường đại, bất quá chỗ xấu chính là... nếu như phân thân bị hủy diệt, thực lực của hắn chắc chắn sẽ chịu ảnh hưởng!"

"Rất tốt." Minh Nguyệt đứng dậy.

Diệt phân thân, thực lực chân thân bị ảnh hưởng? Rất tốt, vậy trước tiên liền tiêu diệt cỗ phân thân trước mắt.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, thần vị của Linh cùng với nữ thần vận rủi, tạm thời được bỏ qua một bên.

Có La Nguyên ở đây, không có khả năng tách rời thần vị thành công, ở trong trận chiến giữa Trần Phong cùng với La Nguyên, tìm kiếm kẽ hở để

hoàn thành quá trình tách rời thần vị, còn không bằng trước tiên hợp lại xử lý La Nguyên!

Phải biết rằng, đây chính là thế giới của các nàng !

Xoạt! Minh Nguyệt cùng với Thần Vương trong nháy mắt liên thủ.

"Hửm?" La Nguyên đột nhiên giật mình.

Oanh! Lực lượng cường đại nhất của Minh Nguyệt bùng nổ trong nháy mắt. Cổ lực lượng hoàn toàn tương phản của Thần Vương, cũng vào thời khắc này đánh lên trên người của La Nguyên.

Một âm một dương, hai loại lực lượng hoàn toàn khác biệt, bùng nổ ở trong cơ thể của La Nguyên, trong nháy mắt dẫn phát phản ứng, xé rách cơ thể của hắn, lực lượng đáng sợ bao phủ, thân thể ầm ầm nổ tung.

Oanh! Vô cùng vô tận hào quang lóe lên.

Kết thúc rồi à? Mọi người nhìn về phía nơi đó.

Chỉ có điều là, đúng vào lúc này, những mảnh thịt nát trên mặt đất nhanh chóng nhúc nhích, vậy mà một lần nữa dung hợp lại cùng một chỗ.

La Nguyên, thế mà còn chưa có chết!

"Đây là loại năng lực quỷ quái gì?" Đám người kinh sợ.

La Nguyên dường như không chỉ có có được năng lực tự lành mạnh mẽ, còn dung hợp rất nhiều huyết mạch tương quan cùng với tự lành và khôi phục, cho nên căn bản là không có cách nào tiêu diệt được hắn!

Tới đây

Cái tên này...quá kinh khủng!

"Năng lực của hàng ngàn tỉ sinh linh a..." Trần Phong cười khỏ.

Quả nhiên, La Nguyên bỏ cục thiên hạ, dùng vòng đeo cổ tay khống chế sinh linh nhiều năm như vậy, thực lực đã cường đại đến mức độ không có cách nào lường được! Căn bản là không thể tính toán theo lẽ thường!

Lúc trước Trần Phong giả chết, quả nhiên là lựa chọn chính xác, bằng không thì, hẳn chỉ sợ không phải đối thủ của La Nguyên. Chân thân của La Nguyên, so với trong sự tưởng tượng của hắn còn phải đáng sợ hơn!

"Làm sao bây giờ?" Minh Nguyệt nhìn về phía Trần Phong.

Cái tên này quá mạnh! Coi như bị miểu sát, cũng sẽ khôi phục lại, vậy thì còn đánh như thế nào?

"Pháp tắc thời gian đâu?" Trần Phong vô ý thức nhìn về phía Minh Nguyệt.

Nếu Minh Nguyệt cùng với Thần Vương đã chứng khống thế giới, vậy thì hãy quay ngược thời gian của La Nguyên, đến thời điểm mà hắn còn nhỏ yếu, khiến cho toàn bộ năng lực của hắn mất đi hiệu lực không phải sẽ tốt hơn?

"Không được." Minh Nguyệt lắc đầu.

Pháp tắc thời gian? Làm sao có thể? ! Coi như chứng khống thế giới, cũng có một đồ vật không có cách nào khống chế, đó chính là thời gian! Thế giới bị chứng khống, cũng phải dựa theo dòng thời gian, làm sao có thể để cho người chạy tán loạn, trở lại quá khứ được chứ?

"Ngu xuẩn." La Nguyên cười lạnh.

Muốn dùng thời gian phong tỏa hắn? Ngây thơ!

Phải biết rằng, coi như là ở trong thế giới hiện thực, ở bên trong hàng ngàn tỉ năng lực, năng lực liên quan tới thời gian cũng lác đác không có mấy, ở cái thế giới nhỏ bé này, làm sao lại có năng lực tương quan cùng với thời gian?

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Thần Vương nhú mày.

Các nàng làm sao cũng không nghĩ tới, sau cùng lại xảy ra kết quả như thế này! Đánh không chết, giết không được.

Oanh! Các nàng đã thử rất nhiều biện pháp.

Đồng loạt ra tay, từng người ra tay, phát ra năng lượng đủ loại tính chất, nhưng mà, sau cùng, La Nguyên đều sẽ có thể phục sinh, năng lực tự lành của hắc mạch mẽ đến mức làm cho người ta phải hoảng sợ.

Như vậy...tiếp tục tách rời thần vị?

Ầm! La Nguyên bay tán loạn khắp nơi, hắc căn bản không sợ chết, căn bản cũng giết không được, bị hắc quấy rối, cũng căn bản là không có cách nào hoàn thành quá trình tách rời thần vị, hơn nữa sức chiến đấu của hắc cũng phi thường kinh người! Bọn hắc vậy mà không có cách nào bắt giữ được cổ phân thân này!

"Như vậy thì hãy hạn chế lực lượng của hắc?" Trần Phong nhìn về phía hai người Minh Nguyệt cùng với Thần Vương nói: "Các cô sau khi chưởng khống thế giới, hắc là có khả năng điều tiết và khống chế quy tắc, có thể sửa chữa hết thảy đồ vật có liên quan cùng với thế giới a?"

"Không được." Minh Nguyệt lắc đầu: "Lực lượng của hắc, không thuộc về nơi này."

Trần Phong: "..."

Suýt chút nữa đã quên mất cái này.

Lúc trước Minh Nguyệt đi đến thế giới hiện thực, cũng không bị khống chế. Nếu như thế, lực lượng của La Nguyên ở bên trong cái thế giới này, tự nhiên cũng sẽ không bị quy tắc của thế giới này ước thúc, cho nên, hai

người Minh Nguyệt cường không thể giới, thể mà không có tác dụng đối với La Nguyên? !

Chưởng không thể giới, lại yếu như vậy hay sao? Trần Phong không thể tin được.

"Bởi vì không tương thích."

"Cho nên, lực lượng của La Nguyên mặc dù không bị hạn chế, nhưng đồng dạng cũng sẽ gánh chịu sự gát bó cùng với cản trở mãnh liệt nhất của thể giới, thân thể nhận phải tổn thương to lớn!"

"Nếu như là người bình thường, trong vòng vài phút sẽ hơi phi yên diệt, thể nhưng La Nguyên..."

Minh Nguyệt cũng cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Gặp được một tên gia hỏa cơ hồ có được bất tử thân, thì biết phải làm sao? Bọn nàng cũng rất bất đắc dĩ nha.

Mà vào giờ khắc này, bọn hắn dừng tay, cũng để cho La Nguyên có cơ hội thở dốc.

"Ha ha ha ha!" La Nguyên cười lớn, hẳn dĩ nhiên biết, mấy người Trần Phong vì cái gì bỗng nhiên ngừng tay.

"Có bất ngờ hay không?"

"Có cảm thấy khó chịu hay không?"

La Nguyên điên cuồng cười to: "Mấy tên ngu xuẩn các ngươi, thật sự cho rằng dùng loại phương thức này, là có thể tiêu diệt được ta? Ha ha ha, quá ngây thơ rồi!"

"Hiện tại...ta sẽ cho các ngươi biết lực lượng chân chính của ta là như thế nào?"

"Ha ha." La Nguyên cười to.

Oanh! Trần Phong đánh tới từng quyền.

Nhưng mà...không có tác dụng.

"Chỉ bằng vào loại lực lượng này?"

"Chỉ bằng vào loại tốc độ này?"

La Nguyên trào phúng: "Ngay cả phân thân của ta còn giết không được, còn muốn khiêu chiến chân thân?"

Oanh! Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang, có một chút phần nộ, từng quyền hung hăng nện xuống, thần lực mới bao bọc quanh nắm đấm, cực kỳ đáng sợ!

Cỗ lực lượng này...La Nguyên cảm thấy động tâm.

Cỗ thần lực này của Trần Phong, dường như bao hàm cả thần lực vận rủi? Ở bên trong những quyền của Trần Phong, La Nguyên dường như đã hiểu được cái gì. Nếu như... nếu như hắn sao chép cỗ thần lực mới này, hắn có lẽ sẽ có thể chống không được một bộ phận thế giới?

Đúng như vậy, thần lực mới ẩn chứa thần lực vận rủi! Sau khi sao chép hoàn thành, hoàn toàn có thể chống được một bộ phận thế giới!

Có thể được! La Nguyên cảm thấy động tâm.

Mà điểm này, Trần Phong dường như còn chưa ý thức được? La Nguyên cười.

"Tới đây!"

"Trần Phong!"

La Nguyên cười lạnh: "Người tại sao lại yếu như vậy?"

"Hừ!" Trần Phong không để ý.

Oanh! Trần Phong vẫn đang không ngừng biến hóa thần lực.

Xem ra, Trần Phong đang thử cách vận dụng cỗ thần lực mới này, coi La Nguyên như là một cái bao cát để thử nghiệm, thử xem loại phương thức nào, mới có thể đánh nổ được La Nguyên!

Biện pháp này, vô cùng sáng suốt, mà La Nguyên, cũng không ngại, đây chính thần lực mới a...

Ồ...ô...n...g —— Mỗi một cỗ thần lực mới oanh kích vào, sau khi chấn động ở trong cơ thể của La Nguyên, lại bị La Nguyên hấp thu một chút.

Mỗi một quyền của Trần Phong, đều có thể cung cấp cho La Nguyên một phần thần lực mới, đều có thể cung cấp một chút thần lực vận rủi, chậm rãi ngưng tụ ở trong cơ thể của La Nguyên!

Mà La Nguyên, thì đang đem từng chút thần lực vận rủi này, chậm rãi hội tụ. Hẳn khẳng định, vào thời điểm chính thức ngưng tụ đủ thần lực vận rủi, cũng là thời điểm hẳn chừng không toàn bộ thể giới!

"Ha ha, cái tên Trần Phong đàn độn này, sau cùng cũng sẽ may áo cưới cho mình." La Nguyên nghĩ thầm.

"Tới đây!" La Nguyên điên cuồng khiêu khích.

Oanh!

"Tới đây!"

"Giết ta, Vương Dao liền trở về với ngươi!"

"Giết ta đi!"

La Nguyên không ngừng chọc giận Trần Phong.

Quả thật, Trần Phong đã thật sự chém giết cùng một chỗ với La Nguyên, hai người máu me đầm đìa, điên cuồng chiến đấu, lực lượng của mỗi một quyền, đều kinh tâm động phách.

"Trần Phong..." Minh Nguyệt cảm giác được trạng thái của Trần Phong không đúng, muốn khuyên can, sau cùng lại lắc đầu.

"Chúng ta chỉ cần bảo vệ tốt thế giới là được rồi." Thần Vương thở dài.

Nàng có thể cảm giác được cái thế giới này đã trở nên không ổn định. Nếu như ba người các nàng hợp lại đối phó với La Nguyên, toàn bộ thế giới lúc nào cũng có thể sụp đổ, dùng thực lực của mấy người Vương Thuần, căn bản không có khả năng ổn định!

Cho nên...sau cùng, Minh Nguyệt cùng với Thần Vương, chỉ có thể duy trì thế giới! Chỉ có như thế, các nàng mới có thể ổn định cái thế giới này!

Vật lộn

Mà Trần Phong, hiện tại đang đơn đấu với La Nguyên, hai người giống như là huyết nhân vậy, ở trên mặt đất điên cuồng vật lộn, khí tức kinh người không ngừng truyền ra.

Thỉnh thoảng còn có từng tiếng gào thét thô cuồng.

"Nhanh đi!"

"Dùng thêm một chút sức!"

"Tới đây!"

"Đừng có ngừng "

"A!"

...

Minh Nguyệt: "..."

Thần Vương: "..."

"Như thế thật sự không có vấn đề hay sao?"

Thần Vương vẫn còn có một chút lo lắng.

"Không sao." Minh Nguyệt lắc đầu: "Chúng ta ổn định thế giới là được rồi, phân thân của La Nguyên đã triệt để bị tách rời khỏi chân thân, chân thân của La Nguyên nếu không biết rõ tình huống, sẽ không dám tùy tiện tới đây!"

"Hắn cũng không biết, Trần Phong đang ở chỗ này, cho nên...chúng ta có một biện pháp tốt hơn, đó chính là, ở nơi này mài chết cỗ phân thân này!"

Chỉ cần khiến cho hắn không có cách nào liên hệ cùng với chân thân như vậy là đủ rồi!"

"Sau đó, lại tiến hành tách rời thần vị."

Minh Nguyệt lạnh lùng nói.

"Như vậy sẽ mất rất nhiều thời gian." Thần Vương nhú mày.

"Thứ chúng ta không thiếu nhất, chính là thời gian." Minh Nguyệt tự nhiên nói ra.

Hiện tại, chân thân La Nguyên vẫn tưởng rằng Trần Phong đã chết, cho nên không có uy hiếp gì lớn.

Một năm cũng tốt, mười năm cũng được, chỉ cần có thể mài chết cái cỗ phân thân này, liền đáng giá.

Còn chân thân La Nguyên thì sao? Ha ha, điều động một cỗ phân thân có lực lượng mạnh mẽ, gần như không có đối thủ tiến vào thế giới khác, kết quả trong nháy mắt liền mất đi liên hệ, không còn có tin tức, hắn còn dám đi vào hay sao? Không dám! Hắn tuyệt đối không dám.

Trên thực tế, La Nguyên ở trong hiện thực, cũng đang xoắn xuýt về cái vấn đề này. Hai người Minh Nguyệt không biết chính là, trước lúc này, La Nguyên đã trải qua một sự tình đáng sợ, hắn đã đối mặt với thiếu niên đáng sợ kia một lần!

Cho dù, người thiếu niên kia rất hời hợt.

Cho dù, người thiếu niên kia, cũng không coi La Nguyên là đối thủ.

Thế nhưng...phân thân của hắn, vẫn bị hủy diệt trong nháy mắt! Đối phương cũng không có che giấu chính mình, cũng là bởi vì trong nháy mắt đó thiếu niên đã phá hủy lối vào thế giới, khiến cho hắn không bao giờ có thể trở lại được nữa.

Thiếu niên gọi là Tô Hạo kia, quá mức khủng bố!

Như vậy...cái gọi là thế giới Thủy Tinh Cung này thì sao? Theo ý nghĩ lúc đầu của La Nguyên, cũng cho rằng hệ thống sức mạnh ở nơi này rất thấp, dù sao thì Minh Nguyệt cũng đã từng xuất hiện qua, hắc thông qua vòng đeo cổ tay, cũng đã thấy một chút.

Thế nhưng...ừm, không thích hợp.

Lúc trước ở bên trong thế giới của Tô Hạo, hắc triệu hoán ra kẻ phản diện Diệu Thiên kia, cũng chỉ là một tên gà yếu, thế nhưng sau này nhân vật chính Tô Hạo lại cường hãn đến mức độ ngang với Sáng Thế Thần!

Cho nên...cái hệ thống sức mạnh này, không thích hợp! Ở bên trong thế giới Thủy Tinh Cung, lực lượng của Minh Nguyệt hoặc là Thần Vương, có thể so với sự tưởng tượng của hắc còn kinh khủng hơn!

"Có lẽ, giống như lúc trước, phân thân của mình, cũng đã bị miêu sát trong nháy mắt rồi?" La Nguyên ngẫm lại liền cảm thấy sợ hãi.

Dùng chân thân đi vào? Không thể nào! Lúc này đi vào, có nguy hiểm quá lớn!

"Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Ánh mắt của La Nguyên trở nên thăm thẳm.

Hắc nhìn về phía phương hướng thế giới khác.

Hắc đang chờ, chờ đợi một kết quả.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong thế giới Thủy Tinh Cung.

Trần Phong cùng với La Nguyên vẫn còn đang tiến hành vật lộn.

"Trần Phong có gặp nguy hiểm hay không?" Thần Vương nhìn về phía Trần Phong, nòng nhìn ra được, Trần Phong cũng không có ưu thế quá lớn, nhất là ở dưới tình huống La Nguyên không sợ chết điên cuồng bùng nổ công kích, thương thế trên người của Trần Phong cũng không tốt hơn bao nhiêu.

"Không sao, có Tiểu Ảnh ở đó, hắc sẽ không có vấn đề." Minh Nguyệt lắc đầu.

Nàng lo lắng cho ai cũng sẽ không lo lắng cho Trần Phong, nàng đã chứng kiến lực lượng của Tiểu Ảnh, Tiểu Ảnh hiện tại chính là một con át chủ bài mạnh mẽ của Trần Phong, nếu quả thật gặp phải nguy hiểm, Tiểu Ảnh nhất định sẽ xuất hiện!

Tiểu long nữ a...coi như là ở trong loại tình huống này, Trần Phong cũng không để cho Tiểu Ảnh xuất hiện. Có thể biết rằng Trần Phong vẫn còn đang lo lắng, lo lắng La Nguyên bỗng nhiên ném ra lá bài tẩy gì, tạo thành mối nguy, cho nên nói, căn bản không cần phải lo lắng cho Trần Phong. Cái tên này, quý dị lắm.

Huống chi...nàng có chút kỳ quái, Trần Phong sẽ thật sự bởi vì Vương Dao mà trở nên không có lý trí? Có quỷ mới tin!

Trần Phong, người đến cùng đang suy nghĩ cái gì? Có lẽ, người cũng đang có ý nghĩ giống như nàng, đang muốn tiêu hao thời gian hay sao?

Oanh! Năng lượng đáng sợ không ngừng dẫn nổ, Trần Phong cùng với La Nguyên vật lộn với nhau càng thêm kịch liệt.

Sắp rồi! Trong lòng của La Nguyên mừng như điên, hắn có thể cảm thấy rõ ràng, từng quyền của Trần Phong mang theo thần lực mới, ở trong đó ẩn chứa thần lực vận rủi, đang thay đổi rõ ràng, hắn càng ngày càng cảm ngộ rõ ràng!

Ha ha, cảm tạ Trần Phong, cái tên ngu xuẩn này, dường như đã quên đi thần lực vận rủi ở trong tay của mình?

Chắc chắn...mỗi một quyền đều mang theo thần lực vận rủi. Chuyện này đối với một người có năng lực Bản Sao như La Nguyên mà nói, quả thực là tin mừng.

Một quyền lại một quyền.

Một lần lại một lần.

La Nguyên vô cùng bức thiết hi vọng, vào giờ phút này có thể nằm ở trên mặt đất tùy ý để cho Trần Phong chà đạp, khiến cho hắn không ngừng oanh

kích, đem thần lực vận rủi chuyển vào trong cơ thể của mình!

Phản kháng? Tại sao phải phản kháng? Vào lúc này, hấn hưởng thụ còn không kịp đó!

Thế nhưng...La Nguyên rất rõ ràng, nếu như mình thật sự không phản kháng, Trần Phong nhất định sẽ hoài nghi!

Cho nên, La Nguyên không chỉ không phản kháng, hơn nữa còn phải phản kháng như thật, toàn lực phản kháng! Hấn muốn cho Trần Phong một loại cảm giác đánh ngang tay, thế là, hấn điên cuồng sử dụng vô số loại năng lực công kích vào Trần Phong, hai người đánh nhau cơ hồ đến mức tối tăm mặt mũi.

98%...

98.1%...

98.2%...

...

La Nguyên yên lặng tính toán tiến độ ở trong lòng.

Oanh! Trần Phong hạ xuống từng quyền.

La Nguyên đè nén sự mừng thầm trong lòng, vào cái thời khắc quan trọng nhất này, hấn tuyệt đối không thể để lộ ra chân tướng, nhất định phải làm cho Trần Phong không ngừng chà đạp chính mình.

Oanh! Lại là một quyền.

99.93%!

99.98%!

...

"Đến rồi!" La Nguyên vui mừng như điên.

Chỉ còn kém một quyền! Chỉ cần một quyền này hạ xuống, hấn liền thành công, thành công chừng không cái thế giới này!

Hưu! Âm thanh xé gió của một quyền kia đã ở bên tai.

Đến rồi! Tới đây! La Nguyên nhin không được có một chút xúc động.

Oanh! Hấn đã cảm thụ được luồng kinh phong đáng sợ kia sắp đập vào mặt, chuẩn bị nghênh đón lần bùng nổ cuối cùng của Trần Phong, nhận lễ rửa tội, nhưng mà, chưa từng nghĩ tới, luồng kinh phong kia bỗng nhiên dừng lại.

? ? ? La Nguyên có chút phát mộng.

Ngừng? Hấn ngẩng đầu, hơi kinh ngạc nhìn về phía trước.

Trần Phong, lại ngừng lại vào cái thời điểm này, vào cái thời khắc quan trọng nhất này!

Đáng chết! Người có được hay không? ! Người có phải là nam nhân hay không? ! La Nguyên giận mắng trong lòng.

"Ha ha." Trần Phong bỗng nhiên cười: "Bị chà đạp, có phải hay không là hết sức thoải mái?"

"Người nói cái gì?" La Nguyên hung ác nói ra.

Bất tử thân

Hắn vẫn đang tỏ ra vẻ hung ác, không lộ ra một điểm chân tướng.

"Ha ha." Trần Phong cười nói: "Quá trình hấp thu thần lực vận rủi, vẫn thuận lợi chứ?"

"! ! !" Trong lòng của La Nguyên kinh hãi, Trần Phong vậy mà đã nhìn ra?

"Người nói cái gì?" La Nguyên ra vẻ không biết.

"Ha ha." Trần Phong lắc đầu nói: "Người nếu mong muốn bị chà đạp, ta sẽ thành toàn cho người."

Xoạt! Trần Phong chân đạp hư không, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt La Nguyên.

Oanh! Trần Phong đâm ra một quyền, năng lượng đáng sợ trong nháy mắt tỏa ra.

Cỗ lực lượng cường đại kia, khiến cho La Nguyên tim đập nhanh, cỗ lực lượng này... Bất quá, bởi vì chờ mong đối với thần lực vận rủi, hắn vẫn như cũ vào thời điểm này không phòng ngự.

Oanh! Một quyền bùng nổ.

Phốc! La Nguyên phun ra một ngụm máu tươi, lồng ngực của hắn, đã bị một quyền của Trần Phong xuyên thủng!

Máu tươi...không ngừng tuôn trào, tốc độ khép lại vết thương của La Nguyên, vậy mà chậm đi rất nhiều!

"Làm sao lại như vậy?" La Nguyên hoảng sợ.

Thực lực của Trần Phong từ lúc nào đã cường đại như vậy rồi? Hắn rõ ràng còn chưa đạt tới cảnh giới Chân Thần!

Mà làm cho La Nguyên không thể tin được chính là, bên trong một quyền cuối cùng kia của Trần Phong, vậy mà không có ẩn chứa một tia thần lực vận rủi nào, đúng, không có một chút nào!

Không có thần lực vận rủi! Một chút xíu đều không có! Trần Phong dường như có thể gạt bỏ thần lực vận rủi!

Điều này có thể sao? Thần lực vận rủi đã dung nhập vào bên trong thần lực của Trần Phong, trở thành một bộ phận của thần lực mới, căn bản không có khả năng tách rời, cũng không có khả năng lấy ra!

Trừ phi... tâm thần của La Nguyên khế động.

Trừ phi, Trần Phong đã dùng thần lực may mắn để triệt tiêu thần lực vận rủi!

"Đáng chết!" La Nguyên kinh hãi, Trần Phong xem ra đã thật sự nhìn thấu.

"Rất dễ dàng không phải sao?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười hỏi.

"Vậy tại sao ngươi còn phối hợp với ta?" Trong mắt của La Nguyên sục sôi sát ý, cho nên trong khoảng thời gian vừa rồi, cái tên Trần Phong này đang đùa bỡn hắn?

"Dĩ nhiên." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn hắn nói: "Cái kế hoạch này rất hoàn mỹ a, vì cái gì lại không phối hợp với ngươi? Không chỉ có ngươi thu được thần lực vận rủi, mà ta cũng có thể dung hợp tất cả lực lượng của ngươi..."

Xoạt! Trần Phong tản khí tức ra, khí tức của hắn, so với trước đây mạnh mẽ hơn rất nhiều!

"Thực sự là... lực lượng hoàn mỹ a!" Trần Phong tự lắm bả.

Thần lực mới cộng với người tí hon, đã thôn phệ được không biết bao nhiêu lực lượng!

La Nguyên vì phối hợp với Trần Phong, mỗi một kích đều dùng lực lượng khác biệt, bạo phát ra át chủ bài khác biệt, khiến cho Trần Phong có thể thật sự dung hợp lực lượng của La Nguyên!

Lần chiến đấu này, Trần Phong đã phối hợp với La Nguyên, La Nguyên cũng phối hợp với Trần Phong, hai người đều đang diễn trò! Vô cùng hoàn mỹ.

"Nếu như ở cùng một thời đại với ta, có lẽ người sẽ nhận được tượng vàng Oscar." Trần Phong rất là hài lòng nói.

"Ha ha: " Ánh mắt của La Nguyên trở nên băng lãnh, cái tên Trần Phong đáng chết này! ! !

Oanh! Hắn tràn ngập phần nộ, hắn chẳng thể nghĩ tới, kẻ hoạch mà hắn tự đắc, vậy mà lại bị Trần Phong xem thấu! Hắn tự cho là kẻ hoạch đang theo ý của mình, ngược lại còn thành toàn cho Trần Phong! Chuyện này khiến cho hắn cảm nhận được sự nhục nhã.

"Người đang tìm cái chết." La Nguyên lạnh lùng nói ra.

"Lời này, hắn là để ta nói mới đúng." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Xoạt! Thân ảnh của Trần Phong biến mất trong nháy mắt. Vào thời điểm xuất hiện một lần nữa, vậy mà đã ở bên người của La Nguyên.

Oanh! Một quyền hạ xuống.

Phốc! La Nguyên bị đánh cong lại như một con tôm, nôn máu tươi ra như điên, một nửa thân thể, vậy mà trực tiếp biến mất, nếu không phải La Nguyên cưỡng ép khởi động năng lực tự lành, thì đã thật sự chết rồi!

Loại lực lượng này...loại tốc độ này...

"Người người người..." La Nguyên rốt cục cũng hoảng sợ.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, chỉ mới qua một lát thời gian, Trần Phong đã cường hãn đến loại tình trạng này!

Quá cường đại! Quá kinh người!

"Ta đã nói qua, phải cảm tạ sự phối hợp vừa rồi của ngươi." Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh lùng, thần lực mới của hắn cần phải dung hợp, mà phân thân của La Nguyên mặc dù có thực lực nhỏ yếu hơn chân thân rất nhiều, nhưng lại có năng lực giống như nhau, đã cung cấp cho Trần Phong một lượng lớn năng lực!

La Nguyên tiến hành tính toán hắn, hắn làm sao lại không tính toán La Nguyên chứ?

Oanh! Trần Phong hạ xuống từng quyền, thân thể của La Nguyên dần dần nổ tung.

Trần Phong quá mạnh! Sau khi hấp thu được một lượng lớn năng lực của La Nguyên, vào thời khắc này thần lực mới đã cường hãn đến một loại mức độ kinh người, Trần Phong có cảm giác, coi như không đột phá, cũng đủ có thể so sánh với Chân Thần!

Oanh! Lại là một quyền, thân thể của La Nguyên rốt cục cũng nổ tung.

Ầm! Thân thể của La Nguyên hóa thành một đoàn sương máu.

Trần Phong không để ý đến, chỉ lẳng lặng quan sát.

Quả nhiên, chỉ sau một lát, La Nguyên một lần nữa thức tỉnh.

Trùng sinh...đây là một loại năng lực trùng sinh bị động nào đó của La Nguyên.

"Lại đến!" Trong mắt của Trần Phong lấp lánh hàn quang.

Oanh! Hắn một lần nữa đánh nổ La Nguyên.

Một lát sau, La Nguyên lại dùng một loại phương thức khác trùng sinh một lần nữa.

"Lại đến!" Trần Phong lao tới.

Ầm! Trần Phong một lần nữa đánh nát La Nguyên.

Một lát sau, La Nguyên thức tỉnh một lần nữa.

Trần Phong nhíu mày, điều này hiển nhiên lại là một loại phương thức trùng sinh khác, trong vô số năng lực mà La Nguyên sao chép lúc trước, năng lực trùng sinh phải có ít nhất trên một trăm loại!

Trùng sinh...nếu muốn tiêu diệt La Nguyên, nhất định phải tiêu hao một vòng những loại năng lực trùng sinh này! Giết tới mức không thể sống lại!

Thế nhưng...ở bên trong một trăm loại năng lực trùng sinh này, sau khi giết một vòng, đoán chừng là những năng lực trùng sinh lúc đầu lại hồi lại rồi? Đây mới là địa phương đáng sợ, La Nguyên dường như là không có cách nào bị giết chết!

Trừ phi —— hao hết năng lượng! Trùng sinh cũng cần phải có năng lượng!

Bất quá, Trần Phong liếc nhìn, chỉ có thể lắc đầu, La Nguyên tất nhiên sẽ có một loại năng lực tạo ra quả cầu màu xanh cung cấp năng lượng giống như đúc với Không Bạch. Cho nên...muốn hao hết năng lượng của hắn là chuyện không thể nào.

"Ha ha." La Nguyên sau khi lần lượt sống lại cũng hiểu rõ một sự kiện:
"Người không giết được ta!"

"Coi như thực lực của ngươi bây giờ mạnh lên."

"Ngươi vẫn y nguyên không giết được ta."

"Ha ha."

La Nguyên cười to, đây chính là địa phương cường đại nhất của hắn.

Bất tử thân! Hắn nguyên lai tưởng rằng Trần Phong sau khi mạnh lên có thể miểu sát được mình, hiện tại xem ra, hắn đã suy nghĩ nhiều, Trần Phong chỉ cần không phải là Chân Thần, liền không có đủ sức mạnh để giết hắn!

"Nếu như thế, vậy sau khi ta trở thành Chân Thần, lại đến diệt ngươi." Trần Phong cười nói.

"Cái gì?" La Nguyên có một chút mờ mịt.

Phong toả! Trần Phong ra tay, hất một lần nữa đánh cho La Nguyên bị trọng thương, sau đó, vút vào bên trong lồng giam đặc chế.

"Ta không giết được ngươi, thế nhưng ta có thể bắt giam ngươi." Trần Phong từ tốn nói: "Chiếc lồng này, có thể phong ấn hết thủy năng lực, không có cách nào xuyên thấu, dĩ nhiên, mặc dù không phong ấn được năng lực bị động của ngươi, thế nhưng...cũng không có tác dụng gì, không phải hay sao?"

Tách rời

"Người hãy thành thành thật thật ở bên trong lồng giam, nhìn ta trở thành Chân Thần như thế nào, sau đó sẽ giết người." Trần Phong cười lạnh.

Rất nhanh, Minh Nguyệt cùng với Thần Vương một lần nữa trợ giúp Linh cùng với nữ thần vận rủi tách rời thần vị!

Mà vào lúc này đây, vẻ mặt của La Nguyên mới trở nên hoảng sợ, hấn nghĩ tới sự tình lúc trước mà mấy người Trần Phong muốn làm, tách rời thần vị! Một khi tách rời thần vị, Trần Phong chắc chắn sẽ có khả năng trở thành Chân Thần!

Đáng chết! Trần Phong vậy mà đã đi đến một bước này!

"Đừng nóng vội." Trần Phong ôn hòa nói: "Chờ ta trở thành Chân Thần, sẽ giết người."

"Trần Phong!" La Nguyên trở nên hoảng sợ.

Đáng chết! Làm sao bây giờ? Trần Phong muốn trở thành Chân Thần, hấn dường như không có biện pháp gì! Cái tên đáng chết này, ở trong cái thế giới này ẩn núp vô số năm, lừa gạt được chân thân của hấn, vậy mà đã âm thầm đạt đến mức độ Chân Thần! Một khi Trần Phong trở thành Chân Thần...đối với chân thân của hấn tuyệt đối sẽ là một sự uy hiếp!

Cái tỷ lệ 1% đáng chết kia, có lẽ chỉ chính là cái này!

Chân thân, người thật sự có thể phát hiện ra hay sao? Phân thân La Nguyên rất là hoài nghi.

Nếu như là La Nguyên lúc trước, tất nhiên là sẽ luôn bảo trì sự cảnh giác, thế nhưng hiện tại, sau khi biết Trần Phong đã chết hơn ba mươi năm...

La Nguyên đã vô địch thiên hạ quá lâu.

La Nguyên đã chúa tể thế giới quá lâu!

Hắn thật sự còn có phần cảnh giác này hay sao?

Hắn thật sự còn có thể nghĩ đến loại khả năng này hay sao? Phân thân La Nguyên không biết.

Ít nhất, bởi vì chân thân của hắn không biết những chuyện này, mới có thể lưu lạc đến tình trạng như bây giờ.

Oanh! Một chùm lưu quang bỗng nhiên nổ tung trong hư không.

Phân thân La Nguyên đột nhiên mở mắt ra nhìn, cách đó không xa, trong cơ thể của Trần Phong tỏa ra lưu quang, lực lượng nguyên bản thuộc về Trần Phong, dường như đang dần dần tách rời.

Trong hư không, có một cột sáng từ trong cơ thể của Trần Phong bắn ra, dần dần một phân thân hai, biến thành hai đạo ánh sáng, tiến vào bên trong hai bộ thân thể mới.

Rất lâu, hai bộ thân thể mới mở mắt, bắn ra hào quang chói mắt.

"Thành công." Một bộ thân thể mừng rỡ, nàng là nữ thần vận rủi, nàng rốt cục cũng đã trở về bản thân.

"Quá lợi hại." Một bộ thân thể khác cũng lộ ra thần sắc hưng phấn.

Nàng là Linh, nàng rốt cục cũng có được thân thể của chính mình!

Làm một thể ý thức...nhất là thể ý thức vốn đã bị tiêu diệt, nàng rốt cục cũng lột xác thành người. A, không, không chỉ là lột xác thành người, càng chuẩn xác hơn mà nói, hiện tại nữ thần vận rủi cùng với Linh, đều là thần linh! Thần linh chân chính có được thần vị!

Nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn!

"Thần vị vẫn còn ở đó, chỉ là do thần lực quá mức nhỏ yếu, cần phải bắt đầu lại từ đầu." Minh Nguyệt nói ra.

Trần Phong lúc trước đã hút khô thần lực của hai vị này để dung hợp vào trong thần lực mới, cho nên, hai vị này, cơ hồ thuộc về thần linh có thần vị thấp nhất! Hết thầy, phải bắt đầu lại từ đầu.

Rất tốt, Trần Phong rất là hài lòng, hai vị này rốt cục cũng thoát ly khỏi thân thể của hắn, thần vị vận rủi cũng rốt cục cũng tách ra khỏi cơ thể của hắn, nói như vậy, La Nguyên cả đời này đoán chừng cũng không có cách nào cưỡng không thể giới! Chỉ cần nữ thần vận rủi còn sống! La Nguyên ở đế quốc của mình, sẽ vĩnh viễn thiếu đi một loại thần lực!

"Như vậy...bây giờ sẽ đến phiên chính mình." Trần Phong đứng dậy.

Ánh mắt của hắn ngưng tụ, nhìn lên bầu trời, bây giờ sức mạnh ngưng tụ trong cơ thể của hắn đã đầy đủ, cỗ thần lực mới nguyên bản suy yếu, sau khi dung hợp vô số thần lực và năng lực, đã thuế biến đến một mức độ cực kỳ khủng bố! Chính hắn, đã sớm đạt đến cánh cửa Chân Thần.

Bước kế tiếp, chính là thành tựu Chân Thần!

"Tới đi!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Oanh! Lôi đình trên bầu trời buông xuống.

Vào một khắc này, Trần Phong tản ra khí tức nhàn nhạt, cỗ thần lực mới kia mạnh mẽ xông thẳng vào mây trời, thiên địa chấn động, lực lượng đáng sợ cuốn tới, giống như muốn nuốt sạch hắn.

Oanh! Trên bầu trời, dường như có một đôi mắt thật to mở ra.

Kim quang sáng chói, có một cỗ lực lượng làm cho người ta hít thở không thông xuất hiện ở trên đỉnh đầu, Trần Phong đột nhiên cảm giác được thân thể của mình chìm xuống, giống như có một tòa sơn mạch đè ép ở trên người.

Tới đi! Trần Phong phun trào thần lực.

Chỉ có điều là, ngay vào lúc hắn vừa mới chuẩn bị bùng nổ toàn diện, vào thời điểm bắt đầu đột phá, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện vô số vết rách, lít nha lít nhít dấu vết, xuất hiện ở trong hư không.

Ồ? Trần Phong kinh ngạc, đột phá Chân Thần, còn có thứ này?

Bất quá, vền vền chỉ là trong cái nháy mắt, Trần Phong liền biết những thứ này là cái gì, sau khi kịp phản ứng, sắc mặt liền biến hóa, thu hồi toàn bộ khí tức.

Trên bầu trời, những vết rách lít nha lít nhít kia, vào lúc này mới chậm rãi khép lại.

"Cái đó là..." Trong lòng của Trần Phong mơ hồ có suy đoán.

"Dấu hiệu thế giới sắp nổ tung." Minh Nguyệt lờ mờ hắc một cái nói: "Cái thế giới này quá nhỏ, không chịu nổi sự trùng kích của người, người muốn trở thành Chân Thần, chỉ có thể đi đến hiện thực, chỉ có thể đột phá ở nơi đó! ! !"

Hiện thực sao? Tâm thần Trần Phong run lên.

Đáng chết! Đó chính là địa bàn của La Nguyên! Ở nơi đó, ở dưới chân của La Nguyên đột phá thành Chân Thần?

Có khả năng sao? Trần Phong có một chút bất đắc dĩ.

Hết thảy mọi việc đều đã được thực hiện một cách hoàn mỹ theo kế hoạch, coi như La Nguyên có ném qua một cỗ phân thân, hắc cũng đã dùng tốc độ nhanh nhất cầm tù cỗ phân thân này! Thậm chí, ngay cả chân thân của La Nguyên cũng không biết đã phát sinh cái gì.

Thế nhưng...không nghĩ tới, vấn đề vậy mà lại nằm ở chỗ này. Cái thế giới này quá nhỏ, dù sao đây cũng chỉ là một cái thế giới Thủy Tinh Cung bình thường mà Vương Thuần lựa chọn lúc trước, nơi này mạnh nhất bất quá cũng chỉ là Minh Nguyệt cùng với Thần Vương!

Trần Phong chém giết cùng với phân thân La Nguyên, cái thế giới này đều mơ hồ có một chút dấu vết sụp đổ. Còn muốn đột phá Chân Thần ở đây? Ha ha, cái thế giới này đoán chừng sẽ hóa thành hư vô trong vài phút!

Mà vào giờ khắc này, phân thân La Nguyên đang hoảng sợ trong lòng giam cũng thấy rõ điểm này, liền cười lớn nói: "Ha ha ha, cười chết ta rồi, cái thế

giới này, căn bản là không chịu nổi."

"Có gan thì ngươi hãy trở về hiện thực đi? !"

"Có muốn ta cung cấp cho ngươi một chút biện pháp hay không?"

"Ha ha ha."

"Ngươi không cần đi tới hiện thực, ngươi chỉ cần khiến cho cái thế giới này kết nối cùng với hiện thực, giống như thế giới Song Giác lúc trước, là có thể đột phá!"

"Một nửa ở hiện thực, một nửa ở dị thế giới."

"Đột phá hoàn thành, tự nhiên sẽ có thể che giấu hai thế giới, ngươi cảm thấy thế nào?" La Nguyên cười lớn nói.

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười lạnh.

Cái biện pháp này nghe có vẻ rất hay, thế nhưng một khi chấp hành, chân thân của La Nguyên cùng với cỗ phân thân này sẽ lập tức đồng bộ, chân thân của La Nguyên sẽ ở trong nháy mắt biết hết thấy chân tướng.

Biện pháp thú vị

Sau đó, đoán chừng hắn sẽ trực tiếp buông xuống nơi này, đem Trần Phong cùng với tất cả mọi người ở thế giới này giết không còn một mống!

Đến lúc đó... Trần Phong còn chưa trở thành Chân Thần đoán chừng sẽ trực tiếp toi đời. Đây mới là điểm đáng sợ nhất!

Hiện tại Trần Phong có thể đấu với La Nguyên là bằng vào cái gì? La Nguyên không biết tình hình, Trần Phong giả chết.

La Nguyên căn bản không biết Trần Phong còn sống, cho nên mới sẽ mới phải thực hiện kế hoạch bồi dưỡng thần linh không có kết quả, thế nhưng một khi bị hắn biết rõ chân tướng, Trần Phong căn bản sẽ không kiên trì được!

Hơn ba mươi năm này, người tăng cường thực lực không vèn vèn chỉ có Trần Phong, La Nguyên cũng đang không ngừng tăng cường thực lực! Cho nên, Trần Phong nhất định phải cẩn thận!

Bất quá... Trần Phong nhìn chăm chăm vào phân thân La Nguyên trước mắt, biện pháp mà La Nguyên cung cấp, chưa chắc đã không phải là một loại biện pháp tốt, mặc dù có nguy hiểm khi chân thân La Nguyên ở thế giới hiện thực phát hiện ra, thế nhưng chỉ cần không chế tốt, hắn chỉ cần làm cho chân thân La Nguyên không phát giác ra hắn còn sống. Còn hắn thì vẫn ẩn nấp ở dị thế giới, tiếp tục quá trình đột phá Chân Thần.

Đến lúc đó...tin tức nhiều nhất mà La Nguyên có thể biết được, đó là có người ở dị thế giới đang đột phá Chân Thần! Chỉ thế mà thôi.

Đương nhiên, muốn làm như vậy cần phải có một điều kiện tiên quyết là, không thể để cho phân thân La Nguyên và chân thân La Nguyên đồng bộ!

Hiện tại, cỗ phân thân La Nguyên này, đã bị Vương Thuần phong tỏa hoàn toàn ở cái thế giới này, cho nên không thể đồng bộ tin tức, thế nhưng một khi cái thế giới này cùng với hiện thực có một chút xúu khe hở có thể liên hệ

được, tất cả mọi thứ liên quan tới nơi này, đều sẽ bị chân thân La Nguyên cảm giác được, cho nên, cái vấn đề phiến toái này nhất định phải được giải quyết!

Trần Phong nhìn cổ phân thân La Nguyên trước mắt rơi vào trong sự trầm tư.

"Người muốn làm cái gì?" Phân thân La Nguyên nguyên bản đang tươi cười đắc ý đã trở nên ngưng trọng. Cái tên khốn Trần Phong này nhìn hắn chăm chăm như thế mười mấy phút, làm cho đáy lòng của hắn run rẩy, cái tên này, không phải thấy rằng không thể giết được chính mình, cho nên đã nổi lên tâm tư khác đấy chứ?

Trời ạ, hắn thế mà chính là trai thẳng!

"Đừng nghĩ nhiều." Trần Phong nói: "Ta không có hứng thú đối với ngươi, bất quá, cái biện pháp vừa rồi mà ngươi cung cấp cũng rất là thú vị."

"Ồ?" La Nguyên cười gượng: "Biện pháp thú vị?"

Hắn vừa rồi chỉ cố ý trào phúng Trần Phong, mới cung cấp loại biện pháp không thể nào kia, nếu như quả thật muốn thử, Trần Phong đoán chừng sẽ toi đời trong vòng vài phút, hắn cũng không cho rằng Trần Phong sẽ làm như vậy.

"Ừm." Trần Phong rất nghiêm túc gật gật đầu nói: "Mặc dù không thể chấp hành như vậy, thế nhưng mạch suy nghĩ là đúng, chỉ cần hơi thay đổi một chút, là có thể chấp hành."

"Thay đổi chỗ nào?" La Nguyên tò mò.

"Trước tiên tiêu diệt ngươi, sau đó lại trở thành Chân Thần." Trần Phong lạnh lùng nhìn hắn nói: "Chỉ cần tiêu diệt ngươi, ngươi sẽ không có cách nào đồng bộ cùng với hắn, sau đó lại chấp hành dựa theo biện pháp mà ngươi cung cấp, liền không thành vấn đề."

"Tiêu diệt ta?" La Nguyên đầu tiên là cảm thấy ngạc nhiên, sau đó cười to nói: "Ha ha ha ha! Diệt ta, ha ha ha ha ha, Trần Phong, ngươi càng ngày

càng hài hước, cười chết ta rồi, ha ha ha ha."

Hắn có cảm giác quá hài hước, giết hắn? Nếu quả thật có thể giết hắn, Trần Phong sẽ còn nói nhảm cùng với hắn? Trần Phong muốn đột phá thành Chân Thần, chính là vì muốn giết hắn! Bởi vì cho dù hắn chỉ là một cỗ phân thân, nhưng Trần Phong cũng không có cách nào giết chết, chỉ có trở thành Chân Thần, Trần Phong mới có năng lực tiêu diệt hắn!

Nói một cách khác, nếu muốn tiêu diệt hắn, Trần Phong nhất định phải trở thành Chân Thần! Thế nhưng, Trần Phong nếu muốn trở thành Chân Thần, thì lại nhất định phải giết hắn! Ha ha, đây là một cái vòng lặp vô hạn.

Không phải hay sao? Đây là một cái vòng lặp vô hạn không có hồi kết, Trần Phong nghiêm túc nói ra cái ý kiến này như vậy, khiến cho hắn cảm thấy buồn cười muốn chết rồi, một Trần Phong thông minh lại tràn ngập quý kẻ như thế, vì sao lại trở nên ngu xuẩn như vậy?

"Vô luận là ta hay là chân thân của ta, người cũng không giết được." La Nguyên mỉa mai nhìn Trần Phong.

"Không." Trần Phong lắc đầu: "Ta chỉ nói là, muốn tiêu diệt người, thế nhưng không phải là ta sẽ ra tay."

? La Nguyên rõ ràng hơi nghi hoặc một chút, còn có thể là ai? Minh Nguyệt? Thần Vương?

Trần Phong đã là tồn tại cường đại nhất trong những người này, những người khác càng không cần phải nói, tình huống như vậy, ai còn có thể thay thế Trần Phong tiêu diệt chính mình?

"Còn có một người." Trần Phong cười cười.

"Ai?" La Nguyên ngưng tụ ánh mắt.

"Chính người." Trần Phong cười cười: "Hoặc nói là, chân thân của người!"
!!

La Nguyên đột nhiên trợn to con mắt, cái tên này...đến cùng đang nói cái gì? !

"Rất nhanh người sẽ biết." Trần Phong tự lẩm bầm.

Bỗng nhiên, mẫn gọi Vương Thuần tới, nói: "Người nhìn thật kỹ cái tên này cho ta, ta cần trở về hiện thực một chuyến."

Hiện thực? ? ? Tâm thần của phân thân La Nguyên trong lồng giam khẽ động.

Trần Phong muốn rời đi khỏi nơi này? Ha ha, trở về hiện thực tìm những biện pháp khác hay sao?

Thú vị, đây đích xác là một ý kiến hay, chỉ có điều là, hiện tại toàn bộ thế giới đều đang ở trong trạng thái bị phong tỏa, Trần Phong nếu như muốn trở về, chẳng phải là phải mở ra một cái lối đi?

Có cơ hội! Tâm thần của La Nguyên rung động, đám gia hỏa này, tưởng rằng có thể vây khốn được hắn là tốt rồi?

Ha ha, các người lại không biết, có một số năng lực, các người sẽ không vây khốn được!

Làm phân thân La Nguyên!

Làm chân thân La Nguyên!

Sự đồng bộ giữa bọn hắn, là vô cùng cường đại! Chỉ cần một cái khe hở, chỉ cần một chút tin tức được tiết lộ, bọn hắn liền có thể hoàn thành đồng bộ, đến lúc đó, chắc hắn sẽ phát sinh ra chuyện rất thú vị rồi?

Ha ha, trong lòng của La Nguyên mừng thầm.

Đương nhiên, ở bề ngoài hắn vẫn bất động thanh sắc, chỉ bình tĩnh nhìn Trần Phong.

"Không có vấn đề." Vương Thuần liếc mắt nhìn La Nguyên, cũng không cảm thấy lo lắng.

Phân thân La Nguyên hiện tại giống như một con chó bị giam trong chuồng, cơ hồ là không có lực sát thương, huống chi, coi như hắn đi ra, cũng đánh

không lại sự liên thủ giữa Minh Nguyệt cùng với Thần Vương! Đây chính là thế giới của các nàng!

Có lẽ, cỗ phân thân La Nguyên này có thể tiêu diệt một thế giới Thủy Tinh Cung khác, thế nhưng Minh Nguyệt cùng với Thần Vương bên kia khẳng định sẽ không liên thủ với nhau!

Mà ở đây, các nàng là một đôi! Từ trận chiến lúc nãy Minh Nguyệt liên hợp cùng với Thần Vương ra tay với La Nguyên mà nói, La Nguyên căn bản không phải là đối thủ. Cho nên, Vương Thuần đối với chuyện này cũng không có một chút lo lắng nào, cái mà hắn lo lắng hơn chính là Trần Phong.

"Trở về hiện thực, sẽ không có vấn đề gì hay sao?" Vương Thuần tràn ngập lo lắng, hắn không biết Trần Phong muốn làm cái gì, thế nhưng ở trong hiện thực, còn có một vị Chân Thần có thực lực đáng sợ đáng ngóng nhìn về nơi này, Trần Phong chỉ rời đi có một mình, thật sự là quá mức nguy hiểm!

Hư không loạn lưu

"Không cần phải lo lắng." Trần Phong cười nói: "Ta tự có tính toán."

"Được." Vương Thuần khẽ gật đầu.

"Coi như phân thân La Nguyên đã bị giam lại, cũng phải cam đoan là che giấu tốt, cái thế giới này cùng với hiện thực, tuyệt đối không thể có bất cứ một liên hệ gì! ! Khi ta tới, sẽ thông qua Tiểu Ảnh liên hệ với Minh Nguyệt, người không nên mở ra liên hệ! !" Trần Phong dặn dò.

"Hiểu rõ." Vẻ mặt của Vương Thuần trở nên nghiêm túc.

Xoạt! Hư không xé rách, thân ảnh của Trần Phong biến mất trong không trung.

Hư không bị xé rách! Cái thế giới này đã xuất hiện khe hở! Trần Phong đã chủ động mở cái thế giới này ra!

Cơ hội tới! La Nguyên mừng như điên, hân một mực bất động thanh sắc nhìn cảnh này, chờ đến thời điểm Trần Phong xé rách hư không liền cảm thấy vô cùng kích động, chỉ cần kết nối với hiện thực...

Hắc hắc, chính mình liền có thể lập tức đồng bộ cùng với chân thân!

Cái lồng giam này chỉ có thể che giấu năng lực của hắn, căn bản là không có cách nào che giấu đồng bộ! La Nguyên xúc động.

Chỉ có điều là, khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, khe hở được mở ra, sự đồng bộ của hắn vậy mà không được khởi động?

Chuyện gì đã xảy ra? ! Bị che giấu? Không có khả năng! Trần Phong không phải là Chân Thân, không có khả năng có được loại thủ đoạn kia!

Vậy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? La Nguyên theo bản năng nhìn về phía khe hở Trần Phong mở ra, nhìn về phương hướng Trần Phong đã rời đi, khe

hở đang chậm rãi khép kín, bỗng nhiên lộ ra lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, cái khe hở này...

Đáng chết! Khe hở mà Trần Phong mở ra, không phải là thông về thế giới hiện thực! Mà là không gian loạn lưu! ! ! Nơi đó rõ ràng là một mảnh hư vô.

Đó không phải là thế giới hiện thực! Trần Phong vậy mà tự mình bước vào bên trong không gian loạn lưu! Bất quá, cái ý nghĩ này chỉ vền vện lóe lên trong chốc lát, La Nguyên rất nhanh liền minh bạch, cái tên Trần Phong đáng chết này!

Vì phòng ngừa hấn đồng bộ liên hệ cùng với chân thân trong thế giới hiện thực.

Trần Phong đã dùng không gian loạn lưu làm làm ván nhảy giữa dị thế giới và thế giới hiện thực, dùng không gian loạn lưu có nguy hiểm tứ phía ngăn chặn sự đồng bộ của hấn!

Ở trong không gian loạn lưu quá mức hỗn loạn! Bất kỳ một loại liên hệ nào ở bên trong đều sẽ bị vò nát! Cho nên hấn mới không có cách nào đồng bộ!

Còn Trần Phong bước vào không gian loạn lưu có nguy hiểm hay không?

Ha ha, chỗ kia đối với bất kỳ người nào mà nói đều là một nơi tràn ngập nguy hiểm, bởi vì quá mức đáng sợ, coi như là Chân Thần, ở trong loại địa phương này, sơ sẩy một cái cũng có thể ngã xuống! Bởi vì đó chính là không gian loạn lưu, một địa phương đáng sợ mà người vĩnh viễn sẽ không biết một giây sau sẽ xuất hiện cái gì!

Thế nhưng...duy chỉ có Trần Phong...La Nguyên thở dài, thần lực may mắn đáng chết a!

Không sai, là do thần lực may mắn! Mặc dù Trần Phong đã tách rời thần vị may mắn, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn có thể nắm giữ thần lực may mắn! Thần lực mới của hấn vô cùng cường đại, dung hợp vô số thần lực, cũng có khả năng chuyển hóa thành thần lực may mắn để sử dụng!

Mà ở loại địa phương kia... thần lực may mắn, chính là lực lượng cường đại nhất! Cho nên, Trần Phong căn bản không có khả năng xảy ra chuyện!

"Tốt cho một cái Trần Phong!" La Nguyên cắn răng, hắn chưa từng nghĩ tới, Trần Phong lại có tâm cơ như thế.

Xem ra, hi vọng Trần Phong lộ ra sơ hở là chuyện không thể nào.

Chỉ có điều là...cái tên này đi tới thế giới hiện thực để làm cái gì? Chân thân của hắn ở thế giới hiện thực, làm sao lại có thể giết chết chính hắn? ! Ha ha, đơn giản là một trò cười.

Hơn nữa, Trần Phong có thể không biết, chân thân của La Nguyên, coi như muốn giết chết phân thân của chính mình, cũng không có khả năng tới đây, bởi vì hắn không thể đồng bộ với ý thức của chân thân a!

Nói đùa, không thể đồng bộ ý thức với nhau, làm sao có thể tiêu diệt ý chí của phân thân? Ngây thơ!

"Trần Phong, ngươi đang muốn làm cái cái trò gì?" La Nguyên cười lạnh.

Hắn là phân thân, thế nhưng cũng là chân thân, chân thân đã trở thành Chân Thân, có thể tùy thời đồng bộ với phân thân, ngoại trừ việc thực lực yếu hơn so với chân thân, liên hệ giữa bọn hắn, tuyệt đối vượt quá sự tưởng tượng của Trần Phong.

"Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm như thế nào để giết ta." Ánh mắt của phân thân La Nguyên trở nên lạnh lẽo.

...

Mà vào giờ khắc này, ở trong hiện thực.

Ánh mắt của La Nguyên vẫn đang nhìn xuyên qua hư không.

Đã bao lâu rồi? Hắn yên lặng tính toán thời gian.

Phân thân, dường như đã hoàn toàn mất đi liên hệ với hắn. Hắn lựa chọn một cái thế giới Thủy Tinh Cung khác, là một quyển sách giống nhau như

đúc cùng với Vương Thuần, sau đó để cho phân thân bước vào, tìm hiểu rõ cái thế giới này!

Thế nhưng vì phòng ngừa loại tình huống như Tô Hạo lúc trước...vì phòng ngừa mình không hiểu rõ đối với hệ thống sức mạnh ở trong cái thế giới Thủy Tinh Cung...hắn đã dùng phân thân phá hủy toàn bộ thế giới Thủy Tinh Cung này.

Không sai, tất cả mọi người, đều diệt đi toàn bộ, ở bên trong thế giới của hắn, bao gồm cả Minh Nguyệt, Thần Vương, tất cả các cường đại tồn tại, đều bị phân thân nhẹ nhõm giết chết, coi như là hai vị kia, cũng chỉ vền vền tạo thành cho hắn một chút phiền toái. Chỉ thế mà thôi.

Thực lực của thế giới Thủy Tinh Cung, vẫn như cũ rất yếu, hắn dung hợp với thế giới Thủy Tinh Cung, vền vền chỉ là muốn làm ván cầu để đi đến thế giới của Vương Thuần. Ngoại trừ cái đó ra, không còn gì khác.

Hệ thống sức mạnh trong thế giới Thủy Tinh Cung của Vương Thuần mà nói, đối với phân thân của hắn mà nói, hắn là không có ai có thể ngăn cản được, phân thân sau khi đi vào, hắn là sẽ giết chết tất cả mọi người, hồi báo tin tức cho hắn mới đúng.

Nhưng mà...không có! Phân thân bước vào thế giới của Vương Thuần, cũng không trở về nữa!

Vì cái gì? Đã xảy ra chuyện gì?

La Nguyên hiện tại cũng không dám bước vào cái thế giới này, trải qua một lần hạo kiếp Tô Hạo kia, hiện tại hắn sẽ tuyệt đối không dám tùy tiện bước vào thế giới khác.

Huống chi, nếu như ngay cả phân thân đều không thể ngăn cản, thậm chí còn bị miểu sát, coi như hắn đi vào cũng không có bao nhiêu tác dụng, bởi vì, tồn tại có thể miểu sát phân thân...nhất định sẽ cực kỳ đáng sợ!

Ví dụ như, cái tên Tô Hạo đáng chết kia! La Nguyên cho dù bây giờ nhớ lại, cũng cảm thấy sống lưng ớn lạnh.

Cho nên nói, ở trong thế giới Thủy Tinh Cung, cũng xuất hiện tình huống tương tự?

"Ở nơi đó...đến cùng đã phát sinh chuyện gì?" La Nguyên nhíu mày.

Thế giới Thủy Tinh Cung của Vương Thuần, cùng với thế giới Thủy Tinh Cung của hắn, chỗ khác biệt duy nhất, chính là thế giới của hắn chỉ vừa mới được sáng tạo ra, mà thế giới của Vương Thuần...đã phát triển đến giai đoạn cuối cùng!

Cho nên, hệ thống sức mạnh của thế giới có bị thay đổi hay không? !

Hoặc là, bởi vì đã phát triển đến giai đoạn cuối cùng, cho nên sẽ xuất hiện nhân vật càng đáng sợ hơn?

Đây chính là chỗ khác biệt.

Đế quốc mới

Thời đại gen phát triển cho đến bây giờ, cũng đã trải qua vô số lần biến đổi! Vào giai đoạn sớm nhất, thời đại gen thế nhưng chỉ có chiến sĩ cấp A là cường đại nhất, sau này phát triển thành Siêu cấp A, cấp S, mà bây giờ, thậm chí đã phát triển trở thành thần linh chạy đầy đất!

Cho nên...thế giới Thủy Tinh Cung của Vương Thuần đã phát triển đến loại tình trạng thần linh chạy đầy đất này?

Cho nên, phân thân của hắc tiên vào, liền xảy ra chuyện! Hoàn toàn không có tin tức, không rõ sống chết. Ở trong đó, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Tại đế quốc La Nguyên, lại có một nhóm sứ đồ trở thành thần linh, lại không có người nào thu được thần vị vận rủi. La Nguyên dường như cũng đã quen.

Thần vị vận rủi...dường như đã thật sự biến mất không thấy. Mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng dùng sự thông minh của La Nguyên, tự nhiên sẽ có thể tưởng tượng ra được, chuyện này có thể là do Trần Phong giở trò quỷ, hoặc là động tay động chân vào.

Trần Phong...Ha ha, nghĩ không ra người chết nhiều năm như vậy mà còn có thể ảnh hưởng đến ta, La Nguyên khép hờ hai mắt.

Đây là một người mà từ xưa đến nay hắc không coi làm đối thủ, ngược lại sau khi người này chết, lại không ngừng kích thích hắc, khiến cho hắc lần lượt trở nên sốt ruột cùng với điên cuồng.

La Nguyên suy nghĩ kỹ một chút chuyện lúc trước, Trần Phong thậm chí không có phản kháng lại hắc, mà trực tiếp tự sát!

Có thể sao? Hiển nhiên là không thể! Nếu không phải hắc đã xác nhận một lần, mười lần, một trăm lần, chính hắc cũng không tin, thế nhưng mà Trần

Phong đã tự sát như thế, như vậy, Trần Phong vì cái gì mà tự sát?

Dùng tính cách của Trần Phong, làm sao lại tự sát! Như vậy...chỉ có một cái khả năng.

Thần lực Vận rủi! Trần Phong biết không phải là đối thủ của hắn, cho nên đã dùng một loại biện pháp đặc thù ngăn cản chính hắn, ví dụ như dùng một loại thủ đoạn nào đó, phá hư thần vị vận rủi! Như vậy, thần vị vận rủi mặc dù được đề trồng, nhưng lại không dùng được!

Có lẽ, đây mới là chân tướng vì sao lúc trước Trần Phong lại tự sát. Bởi vì lúc ấy thần vị vận rủi ở trên người của Trần Phong, cho nên, Trần Phong tự sát, có lẽ là đã phá hư một khâu nào đó trong quá trình thần vị vận rủi buông xuống, chắc chắn là như thế!

"Thì ra là thế hay sao?" La Nguyên hiểu rõ, hắn chung quy vẫn là một người thông minh.

Nếu là như vậy...hắn bắt đầu xâu chuỗi mọi chuyện, sau đó phát hiện ra, toàn bộ mọi thứ đều được giải thích.

"Cho nên, hơn ba mươi năm này ta đang làm chuyện vô ích hay sao?" La Nguyên tự giễu.

Tốt cho một cái Trần Phong! Đủ hung ác! Cũng may, hơn ba mươi năm này, đối với hắn mà nói, cũng chỉ là mưa bụi, vô luận Trần Phong dùng thủ đoạn gì, Trần Phong chung quy cũng đã chết rồi, mà hắn thì lại có rất nhiều thời gian.

"Nếu thần vị vận rủi không có cách nào buông xuống, vậy chỉ có thể suy nghĩ những biện pháp khác." La Nguyên rơi vào trong sự trầm tư.

Thần vị vận rủi không có cách nào buông xuống, vậy biện pháp tốt nhất, chính là đi đến dị thể giới cảm ngộ!

Chỉ có điều là...thế giới 《 Mô Phong Sư Siêu Phàm 》, hắn đã không có cách nào nhúng chàm, mà thế giới 《 Thủy Tinh Cung 》, phân thân lại không rõ sống chết, càng không có cách nào tiếp xúc!

Một lần nữa dung hợp một cái thế giới khác? Hắn nhìn một chút hào quang trong tay, dùng muôn vàn năng lực trong tay của hắn bây giờ, muốn thiết lập lại một loại năng lực nào đó là một chuyện hết sức dễ dàng, chỉ là nếu như vậy, có lẽ hắn sẽ hại chết phân thân của mình!

Có lẽ, phân thân của hắn đang đại chiến, đã sắp chiến thắng!

"Chờ một chút." La Nguyên trầm ngâm một lát.

Hắn quyết định, đợi thêm một khoảng thời gian nữa, nếu như vẫn không có tin tức, chỉ có thể gạt bỏ phân thân, cùng với toàn bộ thế giới Thủy Tinh Cung!

Chỉ có điều là, sau ba ngày khi La Nguyên hạ quyết định, ở phụ cận đế quốc La Nguyên không hề có của hắn, bỗng dưng có một số người không có dấu hiệu nào phản bội chính hắn, xây dựng một cái đế quốc mới.

??? La Nguyên có chút không hiểu.

Phản bội? Những người này đều là tín đồ của hắn cơ mà? ! Còn có những tên thần linh kia, những người này đến cùng đang suy nghĩ cái gì?

La Nguyên thông qua vòng đeo cổ tay có thể thấy rõ ràng ý nghĩ của một vị thần linh nào đó, kinh ngạc phát hiện ra, vòng đeo cổ tay của bọn hắn, lại bị che giấu.

"Tình huống này là như thế nào?" La Nguyên trở nên cảnh giác.

Mặc dù trên cái thế giới này, đã không có người nào là đối thủ của hắn! Hắn nhất định cũng phải cảnh giác.

Càng làm cho hắn cảm thấy kinh dị hơn chính là, cái thế giới này rõ ràng đã không còn người nào có thể chống đỡ được hắn, vì cái gì sẽ có người lựa chọn phản bội?

Nguyên nhân là cái gì? Bọn hắn thấy được tồn tại mạnh mẽ hơn chính hắn? Đây mới là chuyện đáng giá để suy nghĩ sâu xa.

"Tìm người đi xem một chút." Tâm thần của La Nguyên khẽ động.

Rất nhanh, hắn tìm một cường giả trong số thủ hạ dưới tay của mình, bảo hắn đi nương tựa những người làm phản kia, còn hắn thì giám thị thông qua vòng đeo cổ tay.

Một đường thông suốt, vị cường giả kia rất nhanh liền đi tới địa điểm, La Nguyên rốt cục cũng thấy được cái gì gọi là xây dựng đế quốc mới.

Không lồ, rất có khí thế, thế nhưng...xem qua giống như chỉ mới hoàn thành trong vòng hai ngày thời gian.

"Người tìm ai?"

"Ta tới gặp đại nhân."

"Được, đi theo ta."

Một người mang hắn đi vào, La Nguyên thông qua vòng đeo cổ tay có thể nhìn thấy rõ ràng từng ngọn cây cọng cỏ của cái đế quốc này, không có gì khác, quá mới, hoàn toàn là mới được tạo dựng trong vòng hai ngày!

Ai có được loại năng lực này? Hai ngày, trực tiếp trùng kiến ra một cái cung điện lớn như thế?

Xoạt! Bóng người phiêu hốt, trên đường đi, La Nguyên thấy được từng tín đồ quen thuộc, chỉ bất quá, bên trên vòng đeo cổ tay của bọn hắn, đều dính một chút bùn đất kỳ quái. Bên trên phát ra một loại khí tức đặc thù, có thể che giấu cảm ứng của vòng đeo cổ tay.

Thứ này...La Nguyên chau mày, có một chút quen thuộc.

Được rồi, La Nguyên không suy nghĩ thêm nữa, bởi vì vào cái thời điểm này, hình ảnh chớp động, vị cường giả kia đã được mời vào bên trong cung điện, những người bên trong cung điện cũng đi ra.

Chỉ có điều là, ngay vào trong cái nháy mắt vị cường giả kia đi vào.

Xoạt! Hình ảnh liền bị chặt đứt, có người đi tới chặt đứt cảm ứng của hắn... chuyện này cũng không vượt ra ngoài ý liệu của La Nguyên, nhưng điều chân chính làm cho La Nguyên kinh sợ chính là những bóng người kia.

"Những bóng người kia..." La Nguyên khép hờ hai mắt.

Cho dù chỉ có một cái chớp mắt, thế nhưng hắn vẫn như cũ có cảm giác vô cùng quen thuộc.

Những bóng người kia...ừm, đúng rồi, còn có những đồ vật đã che giấu cảm ứng của hắn kia, vào một khắc cuối cùng, trong nháy mắt cảm ứng bị che giấu, hắn đã thấy rõ ràng thứ này, cũng biết đây là cái gì.

Bùn đất! Bùn đất của thế giới khác! Khó trách, những vật kia vậy mà lại có thể che giấu cảm ứng của hắn. Chỉ có đồ vật không thuộc về cái thế giới này, mới có thể che giấu được cảm ứng của hắn.

Làm phản

Thứ này...được mang tới từ thế giới khác! Là do ai mang tới? Hai mắt của La Nguyên sáng như đuốc.

Hắn vừa rồi đã thấy được một vài bóng người, năng lực tư duy mạnh mẽ của hắn được vận chuyển vào cái thời khắc này, có một số người, thì còn đang tiến hành thôi diễn, thế nhưng không đến vài giây đồng hồ, hắn đã có thể biết rõ chân tướng, thế nhưng chỉ có một bóng người khiến cho hắn không phân tích ra được...bóng người này rất quen thuộc, lại không nhớ ra...

Xoạt! La Nguyên vận chuyển muôn vàn năng lực phân tích, liên tục phân tích bóng người ở trong cái chớp mắt kia, rốt cục cũng làm cho bóng người kia trở nên rõ ràng.

Chỉ có điều là, vào thời khắc cái bóng người kia hoàn toàn xuất hiện, toàn thân của La Nguyên liền run rẩy, trợn to con mắt, không dám tin nhìn cái bóng người này.

Tại sao lại như vậy? ! Làm sao có thể? !

Xoạt! La Nguyên chợt đứng lên, hắn đã nghĩ tới vô số khả năng, nhưng chưa từng nghĩ tới, vậy mà lại là hắn!

Thủy Tinh Cung...thế giới khác...

Ha ha ha ha! La Nguyên sau khi yên lặng một lát, bỗng nhiên cười lớn.

Đúng vậy, nếu như là như thế, liền có thể giải thích được.

Vì cái gì, phân thân của hắn lại đột nhiên biến mất...vì cái gì, chính hắn cùng với phân thân bỗng nhiên không có cách nào liên hệ...vì cái gì, những người kia lại đột nhiên làm phản vào lúc này...

Nguyên lai...tên địch nhân kia! Kẻ địch sau cùng, vậy mà lại là chính hắn!

Không sai, bóng người quen thuộc mà hấn thấy, lại là hình ảnh của hấn! Mà nếu như hấn không nhìn lầm, cái tên đáng chết kia, rõ ràng là phân thân của hấn!

Nhìn những đồ vật được đắp trên người của bóng người này, cực kỳ giống với bùn đất...La Nguyên bỗng nhiên hiểu rõ, đắp những vật này lên, là để che giấu sự đồng bộ!

Nói một cách khác...lần này, địch nhân của hấn, vậy mà lại là chính hấn! ! !

"Ha ha." La Nguyên nắm chặt hai quả đấm, hấn đã hiểu được, cỗ phân thân này của hấn, trong lúc vô tình tiếp xúc với bùn đất ở dị thể giới, phát hiện ra nó vậy mà có khả năng che giấu liên hệ.

Không, nếu như là như thế, thì hấn nhất định cũng sẽ biết. Như vậy...phân thân sau khi tiến vào dị thể giới, bỗng nhiên bởi vì một ít nguyên nhân, bị che giấu, sau đó không có cách nào đồng bộ cùng với hấn, mới nổi lên dị tâm!

Trong dĩ vãng, vô luận là hiện thực hay là dị thể giới, phân thân cùng với chân thân đều có thể vĩnh viễn bảo trì đồng bộ và liên hệ!

Cho nên, phân thân là chính hấn, hấn chính là phân thân.

Mà bây giờ thì sao? Phân thân cắt đứt đồng bộ, chậm rãi sinh ra ngăn cách cùng với hấn, lại không có ý định trở về! Phân thân cũng là chính hấn, cũng hết sức thông minh, cũng rất có dã tâm.

Như vậy...mục tiêu của hấn là cái gì? La Nguyên bỗng nhiên trở nên cảnh giác, mục tiêu của hấn, hấn là một dạng cùng với chính hấn! Chẳng lẽ không thể giới! Cùng với...tiểu cô nương xinh đẹp như hoa kia!

"Người đang tìm cái chết." La Nguyên bỗng nhiên nổi giận.

Phân thân có tâm tư khác còn chưa tính, còn dám can đảm nhúng chàm vào nàng...

Ha ha, La Nguyên biết, phân thân khẳng định sẽ làm như vậy, bởi vì phân thân cũng thông minh giống như hấn, có được một dạng trí nhớ như hấn,

thậm chí, còn có một dạng mộng tưởng, một dạng dã tâm, cơ hồ là một "chính mình" khác!

Ha ha ha, La Nguyên cười, khí tức của hắn không ngừng bành trướng, làm cho cả tất cả mọi người trong đế quốc run rẩy.

Phân thân...ngươi đang tìm cái chết, La Nguyên đứng dậy, hắn quyết định, tự mình ra tay, thu hồi lại cái tên phản đồ đáng chết này! Hắn vốn dự định trực tiếp phá hủy phân thân, thế nhưng ở trong loại tình huống đặc thù này, hắn nhất định phải biết nguyên nhân! Bằng không thì, lần sau phân thân, nếu như phân thân một lần nữa nổi lên dị tâm thì làm sao bây giờ?

Chuyện này vốn không nên phát sinh! Thuật phân thân của hắn, không giống với phân thân phổ thông, cũng không phải là loại kia, hét một tiếng, sẽ phân ra hàng ngàn phân thân rác rưởi, mà là phân thân chân chính...vừa độc lập mà vừa mạnh mẽ!

Phân thân của hắn cơ hồ tương đương với một "chính mình" khác, có được hết thủy năng lực của hắn, thay vì phải chường khổng phân thân, thì sẽ tương đương với hai cái chính mình, đồng thời hành động!

Cho nên, lúc trước hắn mới có thể phái ra đạo quang ảnh chiến đấu cùng với Diệp!

Hơn nữa, phân thân cùng với chân thân có thể tùy thời hoán đổi!

Phân thân cùng với chân thân có thể vĩnh viễn bảo trì đồng bộ!

Đây mới là địa phương cường đại nhất của thuật phân thân này.

Thế nhưng hiện tại...đã bị chặt đứt toàn bộ liên hệ. Sau trận chiến với Tô Hạo, phân thân của hắn bị phá hủy, chân thân bị thương nặng, cho nên, lần này, hắn đã dùng hết toàn lực ngưng tụ ra phân thân, cũng duy trì cảnh giác cao độ.

Thế nhưng chưa từng nghĩ tới, kết quả cuối cùng, lại là phân thân làm phản!

Thế giới khác...Thủy Tinh Cung...nơi đó đến cùng có cái gì? La Nguyên nhất định phải biết.

Nhưng hắn không thể tự mình đi vào, dị thể giới nguy hiểm như thế, liên tục xảy ra hai lần ngoài ý muốn, hắn càng không khả năng tự mình đi vào dị thể giới để chịu chết.

Cho nên, biện pháp tốt nhất, chính là thu hồi phân thân!

"Người cho rằng bằng vào một chút bùn đất này liền có thể che giấu được ta?" La Nguyên cười lạnh.

Cỗ phân thân này của hắn, cuối cùng vẫn quá mức ngây thơ.

Xoạt! Ánh sáng trước mắt của La Nguyên lưu chuyển.

Oanh! Thân ảnh của La Nguyên xé rách hư không, trực tiếp thông qua đường hầm không gian đi đến cái đế quốc vừa mới được xây dựng kia.

Còn về việc chống cự? La Nguyên căn bản không quan tâm, đây chính là bá khí của hắn!

"Tới đi!"

"Oanh!"

Hào quang bùng xuống, ở trên vùng trời của đế quốc mới, thân ảnh to lớn của La Nguyên xuất hiện, trực tiếp khóa chặt những người ở bên trong cung điện, nhất là cỗ phân thân kia!

Cỗ phân thân kia...cho dù đã che khuất dung mạo của mình, thế nhưng vẫn có thân hình giống như đúc với hắn!

"Động bộ!" La Nguyên phát tay một cái.

Xoạt! Từng chùm lưu quang tuôn ra, giữa hai người, có một đường dây tiếp nối cấp tốc hình thành.

"Trở về đi!" La Nguyên thấp giọng nói.

Oanh! Ánh sáng nổ tung.

La Nguyên cười lạnh, đồng bộ giữa hai người là vô cùng mạnh! Ở một khoảng cách gần như thế, căn bản không có khả năng bị che giấu...

Chờ một chút? La Nguyên đột nhiên mở to hai mắt.

Trước mắt, đường dây tiếp nối hoá thành hạt ánh sáng biến mất.

Cổ phân thân ở phía xa, vậy mà không có nửa điểm phản ứng, mà chính hắn, cũng không đạt được bất luận tin tức gì liên quan đến cổ phân thân, thậm chí...hắn còn thấy trên khóe miệng của cổ phân thân có một tia trào phúng.

"Người thật sự cho rằng, ta không có cách nào?" Bóng người kia lần đầu mở miệng.

Thanh âm...rõ ràng là thanh âm của La Nguyên.

"Người cần phải rõ ràng một sự kiện, những gì người biết, ta đều biết!"

"Mà những gì ta biết...người lại có thể không biết!"

Cổ phân thân đã thô lộ ra một sự tình làm cho người ta phải kinh sợ.

Xoạt! Phân thân đánh vào hư không.

Đường hầm không gian mà La Nguyên vừa mới tạo ra bị đánh nổ tung, La Nguyên đang đứng trong đường hầm không gian liền bị đánh bay trở về.

"Ta sẽ tới tìm người!" Trong mắt của La Nguyên lộ ra hàn quang.

"Ha ha." Phân thân chỉ lạnh lùng cười một tiếng.

Chạy trốn

Xoạt! Ánh sáng lấp lánh, hết thấy khôi phục lại như bình thường.

Oanh! La Nguyên trở về đế quốc, có một tiếng nổ vang thật lớn, hấn vậy mà dùng một tay đập nát toà vương toạ của mình.

Đáng chết! Đáng chết! Đáng chết! Tâm tình của La Nguyên nổ tung, cổ phân thân đáng chết này! Hấn đã bao lâu rồi không tức giận như vậy?

Đã cực kỳ lâu rồi, hấn chẳng thể nghĩ tới, chính mình có một ngày, sẽ bị phân thân của mình tính toán! Mà đối phương nói câu nói kia, càng làm cho trái tim của hấn trở nên băng giá.

"Người cần phải rõ ràng một sự kiện, những gì người biết, ta đều biết!"

"Mà những gì ta biết...người có thể sẽ không biết!"

...

Những lời này...La Nguyên ngẫm lại liền cảm thấy sợ hãi.

Đúng vậy a, những gì mà phân thân trải qua ở dị thể giới, chính mình hoàn toàn không biết! Ở nơi đó, đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Hơn nữa hấn có thể khẳng định, hấn căn bản không dám đi, không, hoặc nói là, hấn căn bản không dám để cho chân thân đi, vì cái gì? Bởi vì ở trong thể giới khác có tồn tại càng mạnh hơn?

Hoặc nói là...phân thân của hấn đã bị người ở đó thu phục? La Nguyên không biết, cái gì cũng không biết, mới là chuyện đáng sợ nhất.

La Nguyên đã vô địch quá lâu, bởi vì sự tình ở thể giới khác, đã có một chút cử chỉ điên rồ.

Hấn hiện tại có thể khẳng định một sự kiện, ở thể giới khác, căn bản là một chiếc hộp ma Pandora không nên mở ra! ! !

Thế giới Mô Phỏng Sư Siêu Phàm cũng như thế.

Thế giới Thủy Tinh Cung cũng là như thế.

Nếu như cho hấn lại cơ hội lựa chọn, hấn tuyệt đối sẽ không mở thứ này ra!
Mấy cái thế giới khác gặp quỷ này! Về phần hiện tại...hấn chỉ có thể trước tiên thu hồi cỗ phân thân bại hoại này!

Hi vọng là cỗ phân thân này không để lộ ra quá nhiều tin tức của hấn.

Ồ...ô...n...g ——Hấn đứng dậy, ánh sáng nhàn nhạt ngưng tụ.

Phải biết rằng, thuật phân thân của hấn mặc dù mạnh mẽ, thế nhưng có khuyết điểm là...mỗi lần chỉ có thể ngưng tụ được một phân thân!

Ở dưới tình huống bình thường, vào thời điểm La Nguyên một lần nữa ngưng tụ phân thân, phân thân nguyên bản sẽ tự động tiêu tán, cho nên, La Nguyên rơi vào trong sự trầm tư, nếu như hấn ngưng tụ phân thân vào lúc này...

Oanh! Trong cơ thể của La Nguyên, có vô số năng lực, đang điên cuồng tuôn ra, thần lực chợt giảm xuống, hội tụ ở trước mắt, sau cùng hình thành một đạo ánh sáng nhàn nhạt, hình thành một phân thân La Nguyên mới!

Đây là cỗ phân thân mới của La Nguyên! ! ! Mà vào giờ khắc này, ở thế giới Thủy Tinh Cung xa xôi. Phân thân La Nguyên đang bị giam giữ trong lồng giam, đang không kiêng nể gì cả chửi bới đám người Minh Nguyệt, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy đau nhức, trước mắt trở nên tối tăm, cơ hồ ngất đi.

Loại cảm giác này...hấn kinh sợ không hiểu, chính mình, lại bị phân thân từ bỏ! ! !

Trần Phong, hấn thế mà thành công? Lúc này mới mấy ngày? !

Tại đế quốc La Nguyên, La Nguyên đang một mực phái người nhìn chăm chăm vào sự tình phân thân.

Nhưng mà...cỗ phân thân của hắn cũng không chết. Mặc dù hắn đã ngưng tụ ra phân thân mới, nhưng mà đối phương cũng chưa chết đi, cỗ phân thân đáng chết kia, vẫn như cũ còn đang ở trong cái đế quốc mới kia.

"Là bởi vì những lớp bùn đất kia hay sao?" Trong mắt của La Nguyên lấp lánh hàn quang, những đồ vật ở thế giới khác này, lại thật sự có thể che giấu được khí tức của hắn!

Như vậy chỉ có thể chiến một trận!

"Chuẩn bị khai chiến." La Nguyên lạnh lùng nói, hắn biết tiềm lực của mình mạnh bao nhiêu, hắn cũng biết trong tương lai mình có bao nhiêu đáng sợ, cho dù là phân thân của mình, cho nên, hắn tuyệt không thể để cho phân thân có cơ hội!

Hiện tại, nhất định phải lập tức giết phân thân! Hắn tuyệt đối sẽ không cho phân thân quá nhiều thời gian để phát triển.

"Đi thôi." La Nguyên đi ra khỏi cung điện, toàn bộ đế quốc La Nguyên bắt đầu vận chuyển theo ý chí của hắn, hết thầy thần linh, toàn bộ đều tập hợp lại, đi theo La Nguyên, trực tiếp xuất chinh đến cái gọi là đế quốc mới!

Chiến đấu, toàn diện bùng nổ! Trên tinh cầu đã hòa bình nhiều năm, lại một lần nữa bị mây đen chiến tranh bao phủ.

Đương nhiên, nửa cái thế giới còn lại sẽ cảm thấy vô cùng hưng phấn.

"Có nghe nói không? Đế quốc của La Nguyên đã trở nên hỗn loạn."

"Là thật hay giả?" Có người không thể tin được.

Đế quốc La Nguyên dùng La Nguyên làm trung tâm, làm sao có thể xảy ra phản loạn?

"Ha ha, chuyện này người không biết đâu, nghe nói những kẻ phản loạn kia đã xây dựng đế quốc của mình, có thực lực đáng sợ, không có người nào có thể địch!"

"Còn có thể mạnh hơn La Nguyên?"

"Chuyện này cũng không biết, bắt quá...nghe nói người kia rất giống với La Nguyên."

"Cái gì?"

"Rất giống, chẳng lẽ dung mạo giống nhau."

"Chẳng lẽ nói..."

"Có trời mới biết, bắt quá, có trò hay để nhìn."

Người kia lén lén lút lút nói ra, những người còn lại liền tràn ngập sự sung sướng, xem ra, La Nguyên lần này đã gặp phải phiền phức rồi.

...

Mà vào giờ khắc này, tại đế quốc mới xây.

"Phân thân" đại nhân giờ phút này đang tính toán sức chiến đấu bây giờ.

Đám thủ hạ thì đang run rẩy sợ hãi, bởi vì bọn hắn vốn chỉ là mù quáng đi theo La Nguyên đại nhân, xây dựng ra đế quốc mới, cứ tưởng đây là kế hoạch gì mới của La Nguyên đại nhân, nhưng không ngờ được...vì La Nguyên đại nhân này, lại là giả!

Vào thời điểm La Nguyên đại nhân tự mình đánh tới nơi này, bọn hắn cơ hồ đã sụp đổ.

Nguyên lai, bọn hắn đã đi theo một La Nguyên hàng nhái?

Nhưng mà, chuyện càng đáng sợ hơn chính là, La Nguyên đại nhân tiến hành công kích, lại bị vị đại nhân hàng nhái này phản kích lại!

Điều này nói rõ cái gì? Thực lực của vị đại nhân hàng nhái này, gần như không yếu hơn La Nguyên! Hơn nữa, dung mạo, thanh âm, lại cơ hồ giống như đúc, bọn hắn thậm chí còn không phân biệt được rõ, ai mới là La Nguyên đại nhân!

Mãi đến khi——truyền thuyết về phân thân bắt đầu được lưu truyền. Bọn hắc mới biết được, nguyên lai vị này là phân thân của La Nguyên đại nhân!

Chỉ là phân mà lại có thực lực không yếu hơn so với chân thân! Hơn nữa khiến cho bọn hắc đề ý nhất chính là, vị đại nhân này, dường như cũng không giám sát bọn hắc, mà để cho bọn hắc tự do.

Loại bùn đất đặc thù kia, có thể che giấu vòng đeo cổ tay! Bọn hắc từ đó, mới có thể thoát khỏi giám sát! Bọn hắc, chính thức có được tự do!

"Các ngươi cứ tùy ý."

"Người nào nguyện ý chiến đấu cùng với ta thì lưu lại."

"Không nguyện ý, thì hãy nhanh chóng rời đi, tốt nhất là trốn đến những nơi hẻo lánh, La Nguyên cũng sẽ lười đi tìm từng người các ngươi, chính các ngươi hãy tự giải quyết cho tốt."

Đây là mệnh lệnh của phân thân đại nhân.

Thủ hạ nghe vậy liền có một chút cảm động, chỉ có điều là, cảm động thì cảm động.

Bọn hắc vẫn chạy trốn trong vòng vài phút, không có gì khác, vị phân thân đại nhân, giống như là khuôn mẫu của La Nguyên đại nhân, thậm chí ngay cả trí nhớ cũng giống nhau, đã như vậy, coi như sau khi thắng lợi, đoán chừng bọn hắc vẫn sẽ có kết cục như cũ!

Đây là trận chiến giữa hai La Nguyên!

Cho nên, bọn hắc nếu có cơ hội chạy trốn thì sẽ không lưu lại.

Mất tinh thần

Thế là, có rất nhiều người đều nghe nói, cỗ phân thân La Nguyên này, đang không ngừng trợ giúp thủ hạ chạy trốn, căn bản là hoàn toàn không thèm để ý đến chuyện những người này có nguyện ý lưu lại giúp mình hay không.

Sau đó, ở đế quốc La Nguyên có càng nhiều người hơn chạy về phía đế quốc mới.

'Phân thân' đại nhân rất nhẹ nhàng, giải trừ khống chế khiến cho những người này đạt được tự do, những người này sau khi cảm động, cũng lặng yên rời đi, lưu lại, y nguyên cũng chỉ có phân thân La Nguyên!

Cái đế quốc mới xây này, cũng chỉ có một mình 'Phân thân' La Nguyên!

"Hắn làm như thế để làm gì?"

"Còn có thể là vì cái gì, chắc là muốn làm suy yếu thực lực của La Nguyên?"

"Trời ạ, tự mình suy yếu chính mình hay sao?"

"Không có cách nào, cỗ phân thân này hiểu rất rõ chân thân của La Nguyên."

"Wow."

"Sau này ta tuyệt đối sẽ không tu luyện năng lực phân thân."

"Ta cũng thế."

"Thật là đáng sợ."

Đám người kinh ngạc tán thán.

Càng ngày có càng nhiều người đi tìm 'Phân thân' đại nhân để tìm kiếm tự do.

La Nguyên tự nhiên biết chuyện này, thế nhưng mà...hắn không quản được. Thương thể của hắn có chút nặng, liên tục bị phá hủy hai cỗ phân thân, lại mạnh mẽ ngưng tụ ra thêm một cỗ phân thân, lực lượng mà hắn lưu lại không nhiều, mà muốn quản lý sinh linh...

Nhiều lắm! Phải dùng hàng tỷ đơn vị mà tính! Hắn căn bản không có khả năng quản lý tất cả những sinh linh này!

Cho nên, hắn chỉ có thể trở mắt nhìn những người kia chạy trốn. Những tên thần linh đáng chết kia, rõ ràng là do một tay hắn bồi dưỡng ra, từ người bình thường trở thành thần linh, vậy mà toàn bộ đều chạy tới chỗ 'Phân thân' của hắn, tìm kiếm giải thoát!

Thật là đáng chết! Người bên cạnh La Nguyên trở nên càng ngày càng ít.

Sau cùng, chờ đến thời điểm hắn giết tới đế quốc mới xây, thần linh bên người La Nguyên, vậy mà mười không còn một, mà thần linh còn lại, đều đã được 'Phân thân' giải phóng!

"Người cần gì phải làm như vậy chứ?" La Nguyên từng bước một đi vào trong đế quốc mới xây.

Nơi này nhìn qua đúng là mới tinh, ngoại trừ việc không có một người nào, một cái đế quốc lớn như vậy, chỉ có một mình phân thân của hắn!

"Người nếu là ta, như vậy hắn sẽ phải biết, bằng vào đám thần linh kia, vô luận là sống hay chết hay là thần phục, đối với chúng ta mà nói đều không có bất kỳ một ý nghĩa nào."

"Cái mà ta đề ý, chỉ có người."

"Đối thủ của ta, cũng chỉ có người!"

"Chỉ cần giết người, ta liền có thể đem hết thảy mọi thứ khôi phục lại như lúc ban đầu." La Nguyên lạnh nhạt nói ra.

Chỉ cần tiêu diệt cỗ phân thân làm phản này, hắn vẫn là chúa tể của cái thế giới này.

"Người quá mức ngu xuẩn."

"Cũng quá mức tự đại."

"Người không cần phải nghĩ cách chạy trốn, ta nếu như đã xuất hiện, tự nhiên đã phong tỏa nghìn dặm quanh đây."

"Thực lực của người có lẽ đã được tăng lên, tự nhận là có thể chống lại ta!"

"Thế nhưng...ta chung quy vẫn là chủ nhân của người!"

Xoạt! Ánh sáng lưu động, bên người của La Nguyên xuất hiện một đạo ánh sáng, rõ ràng là cỗ phân thân lúc trước mà hắn ngưng tụ, khí tức do cỗ phân thân kia tỏa ra, lại không kém gì bản thân La Nguyên!

"Kết thúc đi."

"Hãy để cho ta thu hồi người."

"Đề cho ta nhìn một chút, người đến cùng bị quán thâm trí nhớ như thế nào!"

Oanh! La Nguyên bước ra một bước, hắn mong muốn thu hồi cái cỗ phân thân đáng chết này.

Nhưng mà, tới tay, chỉ là một mảnh hư vô.

Cỗ 'Phân thân' của hắn thành linh hóa thành vô số hạt ánh sáng tiêu tán trong không trung, cỗ tạo hình đơn giản kia, đang ngồi trên vương vị, cũng chỉ là một cỗ thân thể do ánh sáng ngưng tụ.

Cho nên La Nguyên mới có thể bắt vào không khí!

Cỗ phân thân này vậy mà đã sớm chết? Trong mắt của La Nguyên lóe lên sự ngạc nhiên, chuyện này là như thế nào? Hắn có chút không hiểu.

Tại Thủy Tinh Cung, Trần Phong đã trở về, sau khi hoàn thành kế hoạch của mình, hắn liền trở lại.

"La Nguyên hẳn là đang phát mộng à?" Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Trong thời gian mấy ngày này, hắn đã dùng danh nghĩa 'Phân thân La Nguyên', cứ thế mà ngụy tạo ra một cái đế quốc mới, cuối cùng lại vào thời điểm quyết chiến lạng yên rồi đi. Đoán chừng đồng chí La Nguyên của chúng ta, bây giờ còn chưa lấy lại được tinh thần.

Trần Phong nguyên bản không có ý định cùng chiến đấu cùng với La Nguyên, ngược lại có đánh cũng đánh không lại, chỉ cần hắn đạt được mục tiêu của mình, liền có thể trở về, mà bây giờ...Trần Phong nhìn về phía Thủy Tinh Cung.

Ở nơi đó, ở trong cái lồng giam to lớn, đang giam giữ một La Nguyên khác. Chỉ có điều là, La Nguyên một mực mắng chửi Trần Phong, giờ phút này lại không có một chút tinh thần nào, lộ ra vẻ mặt mờ mịt ngẩn người ở trong lồng giam.

"Tình huống này là như thế nào?" Trần Phong hỏi.

"Từ hôm qua hắn liền trở nên như vậy." Vương Thuần nhún nhún vai.

"À, là vào thời điểm chân thân vứt bỏ hắn." Trần Phong liền hiểu rõ.

Chân thân...La Nguyên nghe được cái từ này, đột nhiên nhìn về phía Trần Phong hỏi: "Người đến cùng đã làm cái gì? !"

Hắn không thể tin được, hắn với chân thân, cơ hồ chính là một người, làm sao lại bị Trần Phong châm ngòi ly gián dễ dàng như thế! Dễ dàng khiến cho chân thân từ bỏ hắn!

"Ừm..." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta giả làm người, xây một cái đế quốc mới?"

"Cái gì? !" Sắc mặt của La Nguyên liền đại biến.

Xây một cái đế quốc mới?

"Không! Không thể nào!" La Nguyên bỗng nhiên nổ tung nói: "Người không có khả năng giả thành ta, người coi như có thể làm giả dung mạo, thanh âm của ta, thế nhưng loại đồng bộ đặc biệt giữa chúng ta, người không thể làm giả."

"Tại tại sao phải làm giả cái đó?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Các người không phải là đã bị gián đoạn đồng bộ rồi hay sao?"

"Gián đoạn đồng bộ..." La Nguyên kinh ngạc một lát, bỗng nhiên hiểu rõ toàn bộ.

Bản thân hắn cũng là một người cực kỳ thông tuệ, lúc này Trần Phong gợi ý cho một chút, hắn liền nghĩ đến một sự tình cực kỳ đáng sợ, nếu là như vậy...hắn bỗng nhiên xụi lơ trên mặt đất.

Khó trách...vì sao chân thân bỗng nhiên từ bỏ hắn. Nếu như là hắn, phân thân làm phản, hắn sẽ làm như thế nào?

Không chỉ có như thế, lần sau, khi một lần nữa ngưng tụ phân thân, còn phải tăng cường khổng chế, hắn khẳng định, phân thân mới do La Nguyên ngưng tụ ra sẽ không có quyền tự do như hắn! La Nguyên, tuyệt đối sẽ không cho phép phân thân phản bội nữa!

Đương nhiên, La Nguyên sẽ không biết, cái thế giới Thủy Tinh Cung này có thực lực rất yếu, cho dù đã bắt được một cỗ phân thân như hắn, cũng đều không thể tiêu diệt!

Trần Phong đã lợi dụng sự không hiểu rõ của La Nguyên đối với thế giới Thủy Tinh Cung, nhất là từ sau sự tình Tô Hạo, La Nguyên căn bản không dám đi vào dị thế giới. Đây chính là ưu thế lớn nhất của Trần Phong.

"Thế nhưng người y nguyên vẫn không thể giết chết được ta, không phải sao?" Phân thân La Nguyên lạnh lùng nhìn Trần Phong.

Chuyện này, cùng với trong kế hoạch của hắn cũng không giống nhau.

Nếu như nói, tất cả mọi chuyện trước mặt, hắn đều có thể mơ hồ đoán được, dù sao Trần Phong khẳng định phải nghĩ biện pháp khiến cho phân thân vứt bỏ hắn, vô luận là biện pháp gì. Hắn đều có sự chuẩn bị tâm lý nhất định.

Ưa thích là ưa thích bây giờ

Thế nhưng...nếu làm cho chân thân vút bỏ hấn, không phải là để tiêu diệt hấn hay sao?

Mục tiêu của Trần Phong! Không phải là vì tiêu diệt hấn, sau đó trở thành Chân Thân hay sao? !

Vì cái gì...vào thời điểm chân thân La Nguyên quyết định vút bỏ hấn, Trần Phong thế mà không đem cố ý niệm hủy diệt đó truyền vào trong thế giới Thủy Tinh Cung, để cho hấn triệt để bị hủy diệt? Phân thân La Nguyên có chút không hiểu thấu.

Hấn đã chuẩn bị sẵn sàng! Chỉ cần trong nháy mắt hai thế giới kết nối, trong nháy mắt hấn bị hủy diệt, sẽ đem hết thầy tin tức đồng bộ truyền ra, như thế thì cho dù hấn chết rồi, cũng có thể kéo Trần Phong theo!

Thế nhưng, hết sức đáng tiếc, không có, Trần Phong căn bản không để cho hai thế giới kết nối! Cũng không có để cho hấn chết!

"Người đến cùng muốn làm cái gì?" Phân thân La Nguyên gầm nhẹ một tiếng.

"Người thế nhưng chính là La Nguyên a." Trần Phong cười khê: "Cho dù chỉ là phân thân, thực lực bị yếu bớt, thế nhưng cũng là La Nguyên a, dùng sự thông minh của La Nguyên, làm sao có thể không chuẩn bị thủ đoạn?"

"Ta đoán rằng vào thời điểm La Nguyên tiêu diệt người, người nhất định có thể truyền tin tức đi, có đúng hay không?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

!!! Phân thân La Nguyên đột nhiên trừng lớn con mắt, hấn làm sao có thể biết!

"Ta không biết, thế nhưng ta sẽ không dám đặt cược vào chuyện nguy hiểm này." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

"Cho nên, người y nguyện vẫn không giết được ta." La Nguyên cười lạnh, mục đích lần này của Trần Phong đúng là muốn tiêu diệt hắn, hiện tại không tiêu diệt được, không phải là làm không công rồi hay sao?

"Không." Trần Phong cười tủm tỉm nhìn hắn nói: "Người thế nhưng chính là La Nguyên!"

"Người thật sự nguyện ý, cả đời làm một cỗ phân thân hay sao?"

"Người thật sự nguyện ý bị cầm tù cả một đời ở trong cái thế giới này hay sao?"

"Hắc hắc."

"Trước kia còn chưa tính."

"Hiện tại...người thế nhưng đã bị vứt bỏ, La Nguyên đã có phân thân mới, coi như người có xuất hiện, cũng sẽ không có một chút tác dụng nào, tất nhiên sẽ bị tiêu hủy!"

"Cho nên...người có hứng thú lẫn lộn cùng với ta hay không?" Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

? ? ? La Nguyên kém chút nữa đã phun ra một ngụm máu, đây là loại kỹ thuật gì?

Thuyết phục mình lẫn lộn cùng với hắn? Phân thân La Nguyên nhìn Trần Phong, giống như nhìn một thằng đàn vậ...

Làm sao có thể! Hắn thế nhưng chính là phân thân của La Nguyên! Coi như bây giờ không phải, thì vẫn có được trí nhớ cùng với trí tuệ của La Nguyên! Đầu hàng Trần Phong? Không tồn tại!

"Người chắc chắn chứ?" Trần Phong cười tủm tỉm nhìn hắn nói: "Người bây giờ cùng với La Nguyên, đã là hai người khác nhau, các người cũng không có khả năng đồng bộ nữa, người nhiều nhất chỉ có thể đơn phương truyền tin tức cho hắn, còn phải xem hắn có nguyện ý tiếp nhận hay không."

"Như vậy thì tính sao?" La Nguyên cười lạnh.

"Người vẫn không hiểu." Trần Phong cười nói: "Ta đã nghe nói về chuyện của ngươi, còn cố ý điều tra một thoáng, thậm chí còn rút hết thủy số liệu trong kho gen, lúc này mới hoàn thành được một loại sự tình hết sức lợi hại..."

"Ha ha, vậy thì có quan hệ gì với ta?" La Nguyên cười lạnh.

Hắn biết, cái tên Trần Phong này lại bắt đầu lừa dối người.

Hắn hiểu rất rõ! Cho nên, hắn tuyệt đối sẽ không bị Trần Phong mê hoặc.

Mà vào lúc này, Trần Phong đã hướng về phía xa xa phát phát tay.

"Tới đây." Ở phía xa có một cô gái đi tới.

Nàng nhẹ nhàng bước tới, cái bộ dáng quen thuộc làm say lòng người kia, La Nguyên vờ vờ chỉ nhìn thoáng qua liền giống như bị ngũ lôi oanh đỉnh, tâm thần rung động.

Đây là...tiểu cô nương đẹp như hoa kia!

"Người...làm sao có thể..." La Nguyên đột nhiên đứng lên.

Không, đây là giả! Đây là giả! Phân thân La Nguyên phi thường khẳng định.

"Đây chính là người yêu kiếp trước của ta mà ngươi nói?" Thiếu nữ bĩu môi, con mắt giống như là biết nói chuyện vậy, dường như rất không hài lòng: "Làm sao có cảm giác hắn có một chút đàn độn."

Nụ cười kia, bộ dáng kia, khiến cho La Nguyên si mê, những thứ này, dường như giống như đúc trong trí nhớ.

"Ngươi hãy suy nghĩ cho thật kỹ a." Trần Phong bỗng nhiên ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ.

"Ngươi cùng với La Nguyên, đã triệt để tách ra, đã trở thành hai người!"

"Nếu như trở lại quá khứ...tiểu cô hương đẹp như bông hoa này, sẽ thuộc về người? Hay là sẽ thuộc về hắc?"

"Nếu như là trước kia, các người là một người, người sẽ không quan tâm, hiện tại thì như thế nào? Hắc hưởng thụ sự vui sướng khi thắng lợi, người chỉ có thể nhìn người mình thích bị hắc ôm vào trong lòng ngực?"

Oanh! Tâm thần của La Nguyên rung động.

Đúng vậy a, coi như thành công, vậy thì chuyện này có quan hệ gì với hắc? Mặc dù hắc biết, Trần Phong nói nhỏ ở bên tai, giống như là ma quỷ, mặc dù hắc biết, Trần Phong đang dụ hoặc hắc, thế nhưng mà hắc vẫn như cũ không nhận được...rơi vào sự trầm luân.

"Cô tên là gì?"

"Liên nhi."

"Cô... làm như thế nào có thể tới đây?" La Nguyên không nhận được hỏi.

"Đương nhiên là do Minh Nguyệt đại nhân ban cho sinh mệnh a, Minh Nguyệt đại nhân nói, ta ở kiếp trước còn có một lần ân oán chưa xong, cho nên mới không có cách nào chuyển thế, vậy mới đặc biệt khiến cho ta sống lại." Nàng rất nghiêm túc nói: "Ừm...nàng nói rằng người bây giờ đã rất lợi hại, muốn dẫn ta trở về."

"Chỉ có điều là...không nghĩ tới lại có chút ngốc." Nàng vụng trộm cười.

"A nha." La Nguyên dần dần nhìn nàng, hắc tự nhiên biết cái thế giới Thủy Tinh Cung này, sinh mệnh là được ban cho, chỉ là hắc không nghĩ tới, Trần Phong lại dùng loại phương thức này, để đem cô nương này đưa tới.

"Cô...biết trí nhớ của kiếp trước?" La Nguyên hỏi.

"Biết một chút." Tiểu cô nương bĩu môi nói: "Cái gì mà Gen Công Hội, trong đầu của ta có 1 đoạn trí nhớ, không nghĩ tới, kiếp trước người cũng rất ngốc."

"A." La Nguyên hiểu rõ, Tất nhiên là do Trần Phong thôi diễn ra chuyện lúc trước, đem trí nhớ mô phỏng ra.

Cho nên, tiểu cô nương trước mắt, có được một bộ phận trí nhớ của kiếp trước. Ít nhất, là liên quan tới trí nhớ của hai người, hẳn sẽ có không ít, thế nhưng...nàng chung quy vẫn không phải là nàng a.

"Hừ hừ, ta mới không cần là nàng." Thiếu nữ trước mắt bỗng nhiên đứng lên nói: "Mặc dù có những ký ức kia, thế nhưng đối với ta mà nói, càng giống như là trí nhớ được ban cho, rất rõ ràng, thế nhưng cũng không khắc sâu, đây không phải là cái mà ta muốn."

"Ta không cần bất luận người nào ban cho ta trí nhớ."

"Ta chính là chính ta!"

"Coi như muốn đi cùng với ngươi, ta cũng phải thật sự thích ngươi, mà không phải là do trí nhớ!"

"Hừ! Coi như ưa thích, ta cũng phải ưa thích ngươi bây giờ, mà không phải là trải qua trí nhớ."

Thiếu nữ tràn ngập ánh nắng cùng với thanh xuân.

Dường như, rất giống với tiểu cô nương trong trí nhớ, lại có một chút không giống nhau lắm. Mà lời nàng nói, càng giống như là một tia sét đánh trúng vào tâm linh của hắn, đúng vậy, ngay cả thiếu nữ này đều biết, vì cái gì chính mình lại không rõ? !

Tình huống của hắn, giống như đúc cùng với lời nói của thiếu nữ.

Ưa thích là ưa thích bây giờ, mà không phải là thông qua trí nhớ...những lời nói kia đâm thẳng vào trong tâm linh, khiến cho La Nguyên triệt để tỉnh ngộ.

Trần Nguyên

Ta là La Nguyên! Không, ta không còn là La Nguyên trước kia.

Hiện tại, ta mới là chính mình, ta đã từng là phân thân, thế nhưng hiện tại, phân thân đã bị cắt đứt, ta có được sinh mệnh chân chính! Sự tồn tại của ta không cần phải phụ thuộc vào người khác!

"Hi hi." Thiếu nữ bỗng nhiên cười hi hi nói: "Như vậy, hiện tại người nói cho ta nghe một chút đi? Coi như là Minh Nguyệt đại nhân an bài ra mắt, ta cũng muốn tìm hiểu người một chút nha."

"Các loại đồ vật mà người yêu thích là gì?." Thiếu nữ rất nghiêm túc chuẩn bị bẻ ngón tay tính toán.

Là nguyên cảm thấy xúc động không hiểu, cái bộ dáng này, cực kỳ giống với tiểu cô nương ở trong trí nhớ.

"Ta?" La Nguyên dần dần nói: "Ta tên là La Nguyên... Không."

Hắn nhìn một chút về phương hướng của Trần Phong, bỗng nhiên nói: "Ta tên là Trần Nguyên! Ừm... Trần Nguyên, nguyên trong nguyên khí, ta đã xuyên qua hư không, tới cái thế giới này để tìm cô!"

"Wow." Thiếu nữ reo hò: "Thật sao? Vậy người nhất định là rất lợi hại."

"Ừm." La Nguyên, à không đúng, Trần Nguyên dường như rất cục cựa cũng đã tiếp nhận thân phận mới của mình.

Hắn rất rõ ràng, tiểu cô nương xinh đẹp như hoa ở trong trí nhớ, là thuộc về La Nguyên, không thuộc về mình! Thế nhưng, thiếu nữ giống như đúc trước mắt này, tính cách cũng cực kỳ tương tự này, cũng không đồng ý với trí nhớ ở kiếp trước, cùng với chính mình giống nhau như đúc, đều thuộc về một loại phân thân nào đó!

Nàng cũng được phóng chế ra từ tiểu cô nương kia!

Thế nhưng...trí nhớ của nàng lại không giống nhau! Chính hấn và nàng đều có thể sáng tạo ra trí nhớ thuộc về mình!

Thiếu nữ này, cũng chỉ sẽ thuộc về một mình hấn! Mà trong trí nhớ...Trần Nguyên nhìn về phía phương xa.

Mặc dù đây chẳng qua chỉ là trí nhớ, mặc dù hấn rất rõ ràng, tiểu cô nương kia chỉ thuộc về La Nguyên, thế nhưng ở sâu trong nội tâm của hấn, vẫn hi vọng nàng vĩnh viễn lưu ở quá khứ!

Chung quy cũng là người đã từng yêu.

Trần Nguyên đã dự định như vậy, hấn đã nghĩ thông suốt, những thứ đã trôi qua, cuối cùng cũng chỉ là quá khứ. La Nguyên muốn trở lại quá khứ, kéo nàng trở lại, hấn không tán đồng.

Cắt đứt liên lạc cùng với chân thân, đổi mới thân phận, Trần Nguyên rốt cục cũng đã có được ý nghĩ thuộc về riêng mình, cùng với đã tâm thuộc về riêng mình!

Tiểu cô nương xinh đẹp như hoa kia, hấn muốn! Đó là trí nhớ quý giá đã trôi qua thuộc về hấn, hấn nhất định phải khiến cho những thứ này lưu ở quá khứ!

Mà trước mắt, thiếu nữ làm động lòng người này, hấn cũng muốn! Đây là tương lai của hấn! Đây là... tương lai thuộc về hấn cùng với Liên nhi! ! !

"Vậy ngươi vì sao lại bị giam ở trong này?" Thiếu nữ nghi hoặc nhìn hấn.

"Bởi vì ta rất lợi hại." Trần Nguyên đã triệt để trở thành chính mình, cười nói: "Nơi này là Minh giới, nơi này là chỗ sinh tử luân hồi, ta tiến vào nơi này tìm cô, thật ra là đã làm trái quy tắc."

"Ừm...cho nên, ta muốn phong ấn lực lượng của mình."

"Wow!" Thiếu nữ kinh ngạc tán thán, thật là lãng mạn! Vì mình, vậy mà đã vượt qua một cái thế giới để đến tìm mình hay sao?

"Vậy người vì sao lại tên là Trần Nguyên?" Thiếu nữ suy nghĩ một chút rồi nói: "Ta nhớ được, tên của người trước kia không phải là như vậy."

"Bởi vì ta muốn chém đứt quá khứ." Trần Nguyên cười nói: "Giống như cô đã nói, những thứ trôi qua chỉ là trí nhớ, ta nhớ được, cô có thể không nhớ rõ, thế nhưng, chuyện này đâu có quan hệ gì?"

"Vào thời điểm ta nhìn thấy cô, ta liền có thể xác định, ta thích cô bây giờ."

"Cho nên, bây giờ ta tên là Trần Nguyên."

"Ta của quá khứ, dường như chỉ là bi kịch, vậy liền thả cho cái bi kịch này trôi đi theo gió, ta cũng không phải là thiếu niên sống ở trong bi kịch kia, ta là Trần Nguyên mạnh mẽ!"

"Ta, nguyện ý mang cô theo, sáng tạo ra tương lai mới."

Trần Nguyên tự tin nói, hắn nhìn thiếu nữ trước mắt, nói ra những lời này, lại khiến cho hắn có một loại cảm giác không giống như bình thường.

Nguyên lai...dùng thân phận của mình nói ra, lại là loại cảm giác này? Thật sự...là hết sức không giống nhau.

"Như vậy thì rất tốt, Trần Nguyên, chúng ta hãy làm quen với nhau đi." Thiếu nữ chủ động đưa tay ra.

"Cám ơn." Trần Nguyên nắm tay của nàng, tâm thần rung động.

...

"Theo quy định ở Minh giới, muốn đem nàng đi, cần phải ký kết khế ước sinh tử, cam đoan đồng sinh cộng tử cùng với nàng, người có xác định hay không?" Minh Nguyệt nhìn về phía Trần Nguyên.

"Xác định." Trần Nguyên biết, đây nhất định là thiết lập của Trần Phong.

Bất quá...như vậy thì có quan hệ gì?

"Rất tốt." Minh Nguyệt khẽ gật đầu, hướng dẫn hai người Trần Nguyên ký kết khế ước sinh tử.

Kể từ hôm nay, Trần Nguyên, chính thức khóa lại cùng với thiếu nữ trước mắt! Đồng sinh cộng tử!

Thế là, hai người chính thức bắt đầu làm quen với nhau.

Một ngày, một tháng, một năm, tình cảm của hai người ngày càng trở nên nồng hậu.

Thế giới Thủy Tinh Cung lớn như vậy, cũng có rất nhiều nơi trở thành chỗ ngọt ngào của hai người, lưu lại dấu vết tình yêu. Trần Nguyên, đã thật sự trở thành một phần tử của thế giới Thủy Tinh Cung.

"Chờ đến sau này, anh sẽ dẫn em đi tới một thế giới còn lớn hơn."

"Oa, thật sao?"

"Khẳng định."

"Thế giới kia lớn bao nhiêu?"

"So với nơi này, lớn hơn rất nhiều lần, đi dạo cả một đời cũng không hết."

"Tốt lắm, tốt lắm."

"Anh còn có một số việc muốn làm, em hãy chờ anh."

"Ừm, em sẽ chờ anh."

"Sau khi trở về, anh sẽ cưới em."

"Được."

Sự tình giữa Trần Nguyên cùng với Liên nhi, Trần Phong cũng không nhúng tay, hắn chỉ lẳng lặng đứng nhìn. Hắn đã chờ rất lâu rồi, cũng không

thiếu một chút thời gian này. Mãi đến khi Trần Nguyên chủ động đi đến trước mặt hắn.

"Đã chuẩn bị xong?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười hỏi.

"Đã chuẩn bị tốt." Trần Nguyên gật gật đầu, hắn đã sớm biết, Trần Phong nếu đã thu phục chính mình, như vậy khẳng định là sẽ có việc cần hoàn thành, cho nên, trong khoảng thời gian này, hắn vẫn một mực dính cùng một chỗ cùng với thiếu nữ.

"Chúng ta sẽ thành công." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Sinh tử khế ước, cũng không thể cam đoan là không có sơ hở nào, hắn nhất định phải làm cho tình cảm giữa Trần Nguyên cùng với Liên nhi trở nên thâm hậu, bồi dưỡng được đầy đủ tình cảm, mới có thể chân chính thả Trần Nguyên đi ra bên ngoài! Cho nên, hắn mới chờ ở nơi này một năm!

Hắn tin tưởng, Trần Nguyên đã thật sự hiểu được.

"Người không ghét bỏ ta à?" Trần Phong cười nhạt một tiếng.

"Mặc dù ngươi dùng sinh tử khế ước để hạn chế ta, mặc dù ngươi đã dùng một chút thủ đoạn, thế nhưng ta cũng không ghét bỏ ngươi." Trần Nguyên nhìn Trần Phong nói: "Bởi vì ta quá rõ ràng ngươi là hạng người gì, ta đã từng dùng vòng đeo cổ tay quan sát ngươi cả nửa đời người!"

"Cho nên...nếu ta không phản bội, ngươi tuyệt đối sẽ không làm tổn thương ta."

"Như vậy là đủ rồi." Trần Nguyên rất là bình tĩnh nói.

"Ha ha." Trần Phong không nhịn được cười ha hả, nghĩ không ra, uy tín của hắn, thế mà lại được trùm phản diện công nhận.

"Người đến cùng muốn làm cái gì?" Trần Nguyên tò mò, nếu như Trần Phong chỉ muốn trở thành Chân Thần, hắn là cũng không cần hợp tác với hắn chứ.

Dù sao, chỉ cần không để cho La Nguyên biết tin tức, Trần Phong liền có thể tùy tiện đột phá thành Chân Thần. Hoặc nói là, vào thời điểm Trần Phong đang đột phá trở thành Chân Thần, sẽ nhờ hấn bảo hộ?

Nguy tạo

"Trở thành Chân Thần, chỉ là bước đầu tiên." Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

"Không có sự đồng bộ của ngươi, La Nguyên sẽ không có khả năng biết những chuyện xảy ra ở thế giới Thủy Tinh Cung! Hắn chỉ có thể biết là ở trong cái thế giới này, có người đang trở thành Chân Thần!"

"Chỉ thế mà thôi."

"Bất quá, dùng tính cách của La Nguyên, tất nhiên sẽ đi tới xem xét."

"Cho nên, nhất định phải ở trong một thời gian ngắn nhất, khiến cho thế giới Thủy Tinh Cung ngắt kết nối với thế giới hiện tại, không thể để cho La Nguyên nhìn thấy, bằng không thì nơi này sẽ gặp nguy hiểm."

Trần Phong nói ra.

Trần Nguyên rất tán thành, bây giờ hắn cũng có người nhà ở chỗ này, tự nhiên cần phải bảo vệ nơi này an toàn.

Như vậy, sự tình liền sáng tỏ.

Bước đầu tiên, thế giới Thủy Tinh Cung tiếp xúc cùng với thế giới hiện thực, Trần Phong trở thành Chân Thần!

Bước thứ hai, La Nguyên phát giác ra điều dị thường, chạy đến nơi này, thế giới Thủy Tinh Cung nhất định phải vào trước khi La Nguyên cảm ứng được, triệt để ngắt kết nối cùng với thế giới hiện thực!

Bước thứ ba, tiến ra ngoài không gian!

"Ngoài không gian?" Trần Nguyên bỗng nhiên có chút hiểu rõ.

Ở nơi đó, dường như cũng có một người đang chờ đợi Trần Phong!

Vương Dao! Nguyên trong kế hoạch của La Nguyên, muốn quay ngược thế giới, Thời Gian Chi Thần chính là một khâu trọng yếu nhất!

"La Nguyên đã thiết trí thiên la địa võng ở nơi đó." Trần Nguyên lắc đầu.

Trần Phong có thể nghĩ tới, La Nguyên cũng đã sớm nghĩ đến. Cho nên, bấy rập mà La Nguyên đã thiết trí ở nơi đó, mới là kinh khủng nhất! Trần Phong nếu quả thật tiến ra ngoài không gian, như vậy căn bản chính là tự tìm đường chết!

Chỗ kia... bấy rập mà La Nguyên đã thiết trí, cho dù là chính La Nguyên, cũng có thể ngã xuống! Hắn không cho phép bất luận người nào có thể giải trừ phong tỏa.

Cho dù là Vương Dao! Ở bên trong thiết lập của La Nguyên, chỉ có chính hắn vào thời điểm tập hợp đầy đủ 3000 loại thần lực hạch tâm, triệt để chương không thể giới, mới có đủ thực lực giải trừ phong tỏa!

Coi như là bằng vào La Nguyên lúc này, giải trừ phong tỏa cũng là một chuyện quá sức! Cho nên, cái thiên la địa võng mà La Nguyên thiết lập này, ngay cả chính mình đều không buông tha.

Trần Phong? Càng không được, coi như hắn có trở thành Chân Thần, cũng không được!

"Cho nên, ta cần ngươi!" Đôi mắt của Trần Phong trở nên sáng ngời.

Ta? Trần Nguyên bỗng nhiên hiểu rõ, nguyên lai, đây mới là mục đích thực sự mà Trần Phong ra sức thuyết phục hắn! !

Chỗ kia, dù sao cũng là do La Nguyên thành lập! Thiên La Địa Võng, cũng là do một tay La Nguyên chế tác. Cho nên mỗi một cái bấy ở đó, hắn đều rõ ràng, mỗi một đạo năng lượng, hắn đều hiểu rõ, thậm chí, có một chút bấy rập, hắn còn có thể chủ động lựa chọn hủy bỏ!

Giảm độ khó xuống trên một phạm vi lớn! Đây mới là sự tình mà Trần Nguyên cần làm! Thì ra là thế, Trần Nguyên xem như đã triệt để hiểu rõ.

Có lẽ, vào thời điểm nhìn thấy hắn, vào thời điểm hắn bước vào dị thế giới, Trần Phong đã quyết định thuyết phục hắn, cái gọi là tiêu diệt hắn...vèn vèn chỉ là lấy cớ để uy hiếp.

"Không hổ là Trần Phong!" Hắn chỉ có thể bội phục, bây giờ nếu như không còn đối địch, hắn đương nhiên sẽ không bài xích.

Chỉ có điều là, cho dù có sự trợ giúp của hắn, nơi đó cũng nguy hiểm tăng tầng!

"Ta hiểu rõ." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu, hắn chuẩn bị lâu như vậy, không phải là vì giờ khắc này hay sao? !

Vương Dao...anh đến rồi! Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Trong chốc lát, Trần Phong liền bay lên , bước vào hư không.

Bước đầu tiên, trở thành Chân Thần!

...

Mà vào giờ khắc này, tại đế quốc La Nguyên, cuộc phản loạn nội bộ đã sớm lắng lại, cái gọi là đế quốc mới kia, giống như là một trò đùa vậy, nhìn qua có thanh thế rất to lớn, kì thật không chịu nổi một kích.

Thế nhưng, tâm tình của La Nguyên cũng không có tốt, bởi vì hắn nhìn không hiểu.

Phân thân chết rồi? Vì cái gì? Chết như thế nào?

Dị thế giới? Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? ! Hắn có quá nhiều nghi ngờ, hắn luôn có cảm giác, chính mình dường như đã bỏ sót cái gì đó, hơn nữa còn là một thứ rất trọng yếu, chính là bởi vì không để ý đến những thứ này, hắn mới bị tụt lại phía sau!

La Nguyên có một loại cảm giác, hắn đang ở trong một loại cục diện hết sức bị động, chuyện này làm cho hắn cảm thấy rất khó chịu.

"Ta đã bỏ qua cái gì?" La Nguyên suy nghĩ thật lâu, trong một năm thời gian rỗng rãi, hắn cũng không thể nghĩ được rõ ràng.

Hắn không biết vì sao, những năng lực biết trước và năng lực thôi diễn mạnh mẽ trước kia tại sao lại mất đi hiệu lực, hắn không biết, Quảng sáng may mắn lúc trước không gì không làm được bây giờ tại sao lại không nhìn thấy được cái gì.

Vì cái gì? Hắn không biết! Rõ ràng...đã không còn bất kỳ một đối thủ nào!

Rõ ràng...người thần bí kia lại là chuyện gì đã xảy ra? Thân phân làm phản lại là chuyện gì? La Nguyên có một chút sốt ruột.

Diệp chết rồi.

Trần Phong chết rồi.

Kết quả hắn lại bị kẹt lại ở chỗ này.

Hắn ngẩng đầu, ở phía dưới vùng trời này, hắn là tồn tại mạnh nhất.

Thế nhưng mà, hết lần này tới lần khác lại có nhiều thứ không ngừng đi ra khiêu khích hắn.

"Quảng sáng may mắn! Nói cho ta biết, người thần bí kia ở đâu?" La Nguyên thử dùng Quảng sáng may mắn.

Xoạt! Chỉ có một mảnh hư vô.

Đúng thế, không nhìn thấy.

Quảng sáng may mắn, căn bản là không nhìn thấy bất luận một loại đồ vật nào.

"Cho nên, lại là thế giới khác hay sao?" La Nguyên thở dài.

Hắn đã tra xét không biết bao nhiêu lần, vẫn không thu hoạch được thứ gì, cho nên, chỉ có một loại khả năng là người thần bí kia đã bước vào thế giới khác.

Vì cái gì? Hẳn y nguyên nghĩ mãi mà vẫn không rõ.

Đương nhiên, đây đều là do cái tên Vương Thuần đáng chết kia gây ra, chỉ cần tiêu diệt Vương Thuần, thế giới Thủy Tinh Cung cũng sẽ bị chặt đứt.

"Vương Thuần đang ở đâu?" La Nguyên hỏi.

Đáp án của Quảng sáng may mắn, vẫn như cũ là một mảnh hư vô.

"Vương Thuần cũng đang ở dị thế giới hay sao?" La Nguyên nắm chặt hai quả đấm.

Một chút tôm tép nhãi nhép đáng chết này.

Cho nên, hết thảy mọi chuyện đều là do bọn gia hỏa Vương Thuần này làm ra hay sao? La Nguyên đem phiền não ở trong lòng đè xuống, đem hết thảy cừu hận đặt lên trên người của Vương Thuần, bởi vì chỉ có đặt vào bên trên người của Vương Thuần, mới là suy đoán hợp lý nhất.

Ít nhất thì so với suy đoán lung tung của hắn sẽ đáng tin cậy hơn một chút.

Suy nghĩ lúc trước của hắn có phải là Trần Phong sống lại hay không...đơn giản là quá hài hước.

Vì thế, hắn còn cố ý dùng Quảng sáng may mắn nghiệm chứng, Trần Phong hoàn toàn chính xác là đã chết rồi, cho nên, hắn chỉ có thể cho rằng cái tên Trần Phong này sau khi chết còn cố gắng bốn cột hắn.

Đương nhiên, cũng có thể là do mấy người Vương Thuần cố ý làm như vậy.

"Đúng."

"Bọn hắn muốn làm cho ta tưởng rằng Trần Phong vẫn còn sống, như thế ta mới có chỗ kiêu ngạo." "

"Mấy người Vương Thuần cũng không biết, ta có thể tùy thời xác định xem Trần Phong đã tử vong hay chưa, cho nên mới làm như vậy, bọn hắn muốn ngụy tạo cho ta cảm giác rằng Trần Phong vẫn còn sống..."

Chân Thần

La Nguyên bỗng nhiên tỉnh ngộ, nếu là như vậy, dường như hết thấy mọi thứ đều có thể được giải thích.

Ừm, không sai! Đây đều là cảm giác do bọn hắn ngẫu tạo ra, La Nguyên xâu chuỗi lại mọi việc, dường như đã liếc mắt khám phá ra hết thấy kế hoạch của bọn hắn, nhìn kỹ một chút, những âm mưu, kế hoạch này, đều mơ hồ có bóng dáng của Trần Phong...

Thậm chí còn có loại cảm giác là Trần Phong vẫn còn sống!

Vì cái gì? Vương Thuần chỉ sợ là cố ý khiến cho hắn nghĩ như vậy! Không!

Không phải là Vương Thuần! Vương Thuần sẽ không thể làm được những chuyện này, theo như sự hiểu biết của La Nguyên, người có thể làm được đến bước này, chỉ có một người, là Tần Hải, là người quen thuộc nhất đối với Trần Phong! Tên bạn thân đáng chết của Trần Phong!

Đúng, đây nhất định là âm mưu do Tần Hải ở trong bóng tối bày ra! Ở trong đoạn thời gian mà hắn quan sát Trần Phong, có quan hệ tốt nhất cùng với Trần Phong, cũng chỉ có một mình Tần Hải, sự hiểu rõ của Tần Hải đối với Trần Phong, thậm chí còn siêu việt Vương Dao!

Nếu như hắn làm giả Trần Phong...

"Quảng sáng may mắn!"

"Giúp ta định vị Tần Hải." La Nguyên bỗng nhiên nói ra.

Xoạt! Ánh sáng lưu động.

Rất nhanh, có một chuỗi con số xuất hiện, khiến cho La Nguyên kinh dị chính là, cái tọa độ này, rõ ràng là vị trí Trần Phong tử vong lúc trước, Tần Hải, vậy mà đang ở chỗ này!

"Quả nhiên là hắc!" Trong mắt của La Nguyên bốc ra hàn quang nồng nặc.

"Cho nên, người đang muốn báo thù cho Trần Phong hay sao?" La Nguyên cười lạnh, phiền não trong lòng của hắc liên biến mất, làm tồn tại cường đại nhất, sự sốt ruột của hắc bắt nguồn từ kẻ địch không biết, nếu chuyện này chỉ vền vẹn là do Tần Hải cố làm ra vẻ bí ẩn, dường như cũng không đáng làm cho hắc phải sốt ruột như thế.

Xoạt! Hắc nhanh chóng bay đến tọa độ của Tần Hải.

Đáng tiếc, nơi đó đã sớm không còn người nào.

"Có khả năng cảm ứng được ta tới, cho nên đã sớm đi rồi hay sao?" La Nguyên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Thứ mà người của nửa cái thế giới còn lại bây giờ am hiểu nhất, chính là tránh né sự truy sát của hắc, Tần Hải nếu muốn báo thù cho Trần Phong, tự nhiên phải quen thuộc với cái kỹ thuật này.

"Chung quy cũng chỉ là tôm tép nhãi nhép." La Nguyên cười lạnh.

Hắc khẳng định, vô luận Tần Hải ở sau lưng cố làm ra vẻ bí ẩn như thế nào, Tần Hải thủy chung cũng không dám mặt đối với mình.

Bởi vì, Tần Hải quá yếu!

"Mặc kệ hắc." La Nguyên lắc đầu.

Hắc để cho cổ phân thân mà mình mới ngưng tụ ra đi giám sát Tần Hải, còn mình thì đi làm những sự tình khác.

Dù sao, chuyện trọng yếu nhất của hắc bây giờ, vẫn là chương không thể giới! Ngày nào cũng có một nhóm thần linh xuất hiện, La Nguyên cũng đã lười nhác nhìn, bởi vì ở nơi đó khẳng định không có thần vị vận rủi, cho nên hắc chỉ có thể đem lực chú ý đặt ở những phương diện khác.

"Thế giới Thủy Tinh Cung...phân thân đã biến mất ở bên trong cái thế giới này, bây giờ ta có phái người tiếp tục đi vào, cũng không dùng được, không bằng phá hủy nó đi!" La Nguyên trầm ngâm.

Thế giới khác mặc dù đáng sợ, thế nhưng có một chút tồn tại, Vương Thuần cũng không có tư cách triệu hoán ra! Điềm này, La Nguyên biết rõ, vào thời điểm Vương Thuần triệu hoán ra Minh Nguyệt, nàng cũng có thực lực rất yếu.

Cho nên, coi như Vương Thuần có triệu hoán được Chân Thần của cái thế giới kia, đoán chừng thực lực cũng sẽ bị hạn chế bởi bản thân Vương Thuần, không phát huy ra được bao nhiêu thực lực, cho nên hẳn tuyệt đối sẽ không lo lắng.

Oanh! La Nguyên ra tay, hắn tự mình phá hủy con đường duy nhất đi vào cái thế giới này.

Đây là con đường mà hắn xây dựng để đi vào thế giới Thủy Tinh Cung của Vương Thuần, hiện tại, hắn đã tự mình phá hủy cái con đường này.

Ô...ô...n...g —— Thế giới trong tay của La Nguyên, một lần nữa biến thành hư vô.

Đúng thế, năng lực của hắn lại một lần nữa được thiết lập lại. Đối với một người có vô số năng lực như La Nguyên, muốn thiết lập lại một loại năng lực vẫn là một chuyện rất dễ dàng.

Chỉ có điều là, đối với người bình thường mà nói, từ bỏ một loại năng lực mà mình đã tốn rất nhiều công sức để bồi dưỡng, lại bắt đầu lại từ đầu, bất luận nhìn như thế nào, đều là quyết định phi thường ngu xuẩn.

"Ta lại lựa chọn một cái thế giới khác!"

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, thân thể của La Nguyên bỗng nhiên run lên.

Tiếng nổ này...

Xoạt! Hắn đột nhiên nhìn về một hướng khác.

Ở nơi đó, ở cái địa phương hẻo lánh kia, có một đạo hào quang quen thuộc buông xuống, đạo hào quang đáng sợ kia nối liền trời đất, mặc dù cách xa

nhau mấy trăm vạn dặm, La Nguyên cũng có thể nhìn thấy rõ ràng, đây là...quang huy của thần! ! !

Không phải loại thần linh phổ thông kia, mà là Chân Thần!

Oanh! Thân ảnh của La Nguyên bay lên trên không trung, hần bay càng cao, càng thấy rõ ràng hơn.

Không sai! Đó đích thật là quang huy của Chân Thần!

...

Ở một nơi nào đó trong sơn động, Tần Hải chật vật leo ra, bò ra cùng một chỗ với hần, còn có Tiểu Nguyệt cô nương.

"Nhất định phải làm như vậy hay sao?" Tần Hải cười khổ.

Căn cứ vào thống kê không đầy đủ vào những năm này, số lần La Nguyên dùng Quang sáng may mắn xác định Trần Phong tử vong hay chưa, có trọn vẹn mấy trăm lần!

Mà ngay cả hần, Không Bạch, Từ Phi, Ngô Huy, những người bạn có quan hệ tốt nhất với Trần Phong, cũng chạy không thoát khỏi sự nhắm vào của La Nguyên.

Cho nên, ngay vào thời điểm nhận được sự cảnh cáo của Tiểu Nguyệt cô nương, bọn hần chỉ có thể chạy trốn!

Cũng may, vào những năm này, người của nửa cái thế giới đối kháng với La Nguyên, đã cường ép nghiên cứu ra được hệ thống phòng chống sự truy tung của Quang sáng may mắn. Cho nên bọn hần mới có thể trốn được một kiếp.

"Làm như thế này không được." Tần Hải buông tay nói: "La Nguyên sớm muộn cũng sẽ phát giác ra chân tướng, hiện tại La Nguyên không phát hiện ra, là bởi vì hần biết chúng ta quá yếu, căn bản không coi chúng là đối thủ."

Ở trong mắt của La Nguyên, vài người bạn của Trần Phong như bọn hần, chỉ sợ chỉ là tôm tép nhãi nhép. Dù sao thì Trần Phong cũng đã chết.

Tiểu Nguyệt không để ý đến Tần Hải, mà chỉ yên lặng cúi đầu vẽ tranh, rất nhanh, ở trong tay nàng xuất hiện một bức tranh mới, chỉ có một bóng người.

Sau lưng, dường như đang nghênh đón ánh rạng đông vô thượng.

"Ồ?" Tần Hải ngây ngẩn cả người, đây là cái gì?

Mà ở ngay trong cái nháy mắt này, hắn thấy được nụ cười trên mặt của Tiểu Nguyệt, cùng với hào quang toả ra ở một nơi xa xôi nào đó, vô cùng tương tự với bức tranh!

"Cái đó là..." Tần Hải kinh hãi.

Trần Phong, rốt cục cũng thành tựu chân thân!

Mà vào giờ khắc này, người khiếp sợ không chỉ có hắn, vào thời điểm cổ hào quang kia bùng xuống, toàn bộ thế giới đều oanh động.

"Thần uy bùng xuống!"

"Đây là dấu hiệu Chân Thần xuất hiện!"

"Ha ha, rốt cục cũng có một vị Chân Thần bùng xuống hay sao?"

"Ta nhớ được ở trong chúng ta người mạnh nhất chỉ là thần linh trung giai thôi cơ mà...đó sẽ là ai?"

"Không biết."

Đám thần linh cũng đang thì thầm nói chuyện.

Cổ hào quang Chân Thần này bùng xuống quá mức đột ngột, khiến cho bọn hắn không thể nào suy đoán.

Vũ trụ vô ngần

Chỉ có những người ở phụ cận mới có thể phát hiện ra, ngoại trừ hào quang Chân Thần, còn có một cỗ khí tức hoàn toàn khác với cái thế giới này buông xuống, cỗ khí tức kia có thể sánh ngang với hào quang Chân Thần!

Oanh! Tiếng nổ vang rền đáng sợ không ngừng truyền đến, hào quang vô tận lấp lánh, dường như là do hai thế giới đang đè lên nhau.

Có một bóng người ở bên trong hào quang nghênh đón hào quang Chân Thần, nửa thân thể ở trong hiện thực, nửa thân thể, lại ở trong cỗ hào quang kia, rất là quý dị.

"Thật mạnh!"

"Nguyên lai đây chính là uy năng của Chân Thần hay sao? !"

"Loại thực lực này, tuyệt đối sẽ không ở dưới Diệp..."

Đám người kinh ngạc tán thán, coi như có ở gần cỡ nào, bọn hắn cũng chỉ có thể nhìn thấy một đạo thân ảnh mờ ảo ở bên trong hào quang.

Cỗ thân quang kia thật là đáng sợ! Làm cho không có người nào có thể tới gần!

"Vị đại nhân này thành tựu Chân Thần, sẽ đối với kháng với La Nguyên hay sao?"

Một vị thần linh bỗng nhiên mở miệng.

Xoạt! Đám thần linh đang sôi trào liền trở nên trầm mặc.

Đúng vậy a, mặc dù Chân Thần đã sinh ra, nhưng vị Chân Thần này sẽ đối kháng với La Nguyên hay sao?

Phải biết, đây chính là La Nguyên a... vào rất nhiều năm trước, hắn đã trở thành Chân Thần a, vị Chân Thần này, thật sự có dũng khí đối kháng với hắn hay sao?

"Có lẽ vậy?"

...

Đám thần linh hết sức lo lắng, chỉ có điều bọn hắn không biết là, La Nguyên đang ở đế quốc của mình càng không thể tin được.

"Làm sao có thể." Trong lòng của La Nguyên gầm nhẹ một tiếng.

Chân Thần...vậy mà có người có thể trở thành Chân Thần?

Ai? Nữ thần rừng rậm? Đây là một vị tiếp cận Chân Thần nhất trong lòng của La Nguyên, chỉ có điều là, khi hắn dùng ánh mắt quét tới khu rừng rậm quen thuộc kia, nữ thần rừng rậm vẫn còn đang nghỉ ngơi ở nơi đó.

Không phải nàng, La Nguyên xây dựng đế quốc ở bên cạnh khu rừng này, vốn là vì giám thị nàng!

Như vậy sẽ là ai?

Tần Hải? Không, không phải là hắn.

Vào thời điểm hắn đuổi giết Tần Hải, La Nguyên đã cảm nhận được lực lượng của Tần Hải.

Mặc dù hắn không đuổi kịp Tần Hải, thế nhưng hắn lại có thể tùy tiện xác định được thực lực của Tần Hải, vẫn như cũ rất yếu, Tần Hải bất quá chỉ là y vào một vài năng lực biết trước để tránh né hắn mà thôi.

Như vậy sẽ là ai? La Nguyên hoàn toàn không biết.

"Xem ra phải đi đến đó một chuyến." Ánh mắt của La Nguyên trở nên lạnh lùng.

Hắn sẽ không dễ dàng tha thứ cho người này, dám ở trước mắt hắn đột phá trở thành Chân Thần! Mặc dù hắn bây giờ sẽ mạnh mẽ hơn nhiều so với một vị Chân Thần mới tấn cấp, thế nhưng La Nguyên cũng sẽ không tùy ý để cho người này phát triển.

Xoạt! Ánh sáng lóe lên, La Nguyên phóng tới chỗ cổ hào quang kia buông xuống.

Vượt ngang qua khoảng cách một cái đế quốc, đối với hắn mà nói, bất quá cũng chỉ là sự tình trong chốc lát, chỉ có điều là, chờ đến thời điểm hắn chạy tới, hào quang đã lặng yên mất đi.

Cái mà hắn thấy, chỉ có một cái bóng nhàn nhạt.

Thậm chí, hết thấy dấu vết trở thành Chân Thần cũng đã biến mất vô tung vô ảnh.

La Nguyên cũng không truy đuổi, hắn lẳng lặng nhìn cảnh này, bỗng nhiên cười, cười vô cùng điên cuồng.

"Quá hoàn mỹ."

"Hoàn mỹ đến mức...ngay cả ta cũng không tìm ra bất luận một loại sơ hở nào!"

"Đột phá, buông xuống, ta đi đến nơi đây, vừa lúc biến mất toàn bộ."

"Ngay cả thời gian cũng được tính toán hoàn mỹ như vậy."

"Thế nhưng mà chính là vì như vậy, ta lại biết được ngươi là ai...ta quan sát thế giới qua nhiều năm như vậy, có thể đi đến một bước này, chỉ có một người...đã lâu không gặp."

"Trần Phong!"

Ở trong vũ trụ, ở trong hắc ám vô biên, có mấy đạo thân ảnh nhàn nhạt xuất hiện trong hư không, thành linh đúng là mấy người Trần Phong.

"Người lại có thể máu lạnh như vậy?" Trần Nguyên giống như cười mà không phải cười hỏi.

Sự tình gần đây mà La Nguyên làm, thế nhưng đã truyền khắp thiên hạ.

"Người có ý gì?" Trần Phong liếc mắt nhìn hần.

Trận quyết chiến chung cục này, nếu như thắng lợi, như vậy toàn bộ thiên hạ sẽ cải biến, hết thảy mọi chuyện cũng có thể thay đổi, những người này có tử vong hay không, căn bản không có bất cứ ý nghĩa gì!

Mà nếu như thua...mọi người ở cái thời đại này sẽ chết hết, chết trước và chết sau thì có cái gì khác nhau?

Trần Phong hết sức trọng nghĩa tình, thế nhưng, hần cũng rất tinh táo.

"La Nguyên rất nhanh sẽ phát giác ra." Trần Nguyên thản nhiên nói.

Chỉ có hần biết, một cái chính mình ở trong trạng thái nghiêm túc, đến cùng sẽ có bao nhiêu đáng sợ, tốc độ vận chuyển tư duy sẽ vượt xa lúc bình thường, bằng vào loại chuyện này, hần trong vài phút liền có thể hiểu rõ.

Hần nếu đã biết sự tồn tại của Trần Phong! Tự nhiên rất nhanh liền có thể thôi diễn ra kết quả —— mục tiêu chân chính của Trần Phong!

"Cho nên, chúng ta đang chạy đua với thời gian." Ánh mắt của Trần Phong trở nên băng lãnh: "Vào trước khi hần phát hiện ra, giải quyết xong tất cả những thứ này!"

Ở trong tình không vô ngần, không nhìn thấy bất luận một đồ vật nào.

Thế nhưng, bọn hần đều rõ ràng, ở nơi này, có một khu vực ẩn nấp to lớn được kiến tạo, đây là địa bàn của La Nguyên, cũng là địa phương giam giữ Vương Dao!

"Đến rồi!" Trần Nguyên than nhẹ một tiếng.

Ô...ô...n...g —— Hần nhẹ nhàng phát tay, một cỗ lưu quang nhàn nhạt lóe lên, một chút tia sáng bắt đầu xuất hiện, trở nên càng ngày càng rõ ràng, sau

cùng có một mảnh không gian thật lớn hiện ra!

Oanh! Ánh sáng màu xanh lam lấp lánh, ở trong vũ trụ, lại xuất hiện một tòa cung điện to lớn!

"Ồ." Trần Phong lưu chuyển tầm mắt, hỏi: "La Nguyên, người đến cùng yêu thích cung điện đến cỡ nào?"

Đây là trạm không gian, cung điện chính là vỏ ngoài của cái trạm không gian này.

La Nguyên chính là người sáng lập công ty khoa học kỹ thuật Phong Bạo, phương diện hần am hiểu nhất chính là khoa học kỹ thuật.

Đương nhiên, nhìn từ bên ngoài, chỉ có thể nhìn thấy một tòa cung điện cổ xưa, to lớn, uy nghiêm, thuận theo con đường trước mắt này, liền có thể rất nhẹ nhàng bước vào bên trong cung điện.

Ở trên cổng chính có cấm chế, dường như rất mạnh mẽ.

"Có phá giải được hay không?" Trần Phong nhìn thoáng qua Trần Nguyên.

"Không được." Trần Nguyên lắc đầu, thấp giọng nói: "Cấm chế này chỉ là để nguy trang, ở phụ cận cấm chế, được lắp đặt máy cảm ứng nhiệt độ cùng với đủ loại thiết bị giám sát thăm dò."

Trần Phong: "..."

Khoa học kỹ thuật kết hợp cùng với thần lực hay sao? La Nguyên trâu bò như thế, thế mà còn chơi loại thủ đoạn này!

"Dù sao thì loại thiết bị cảm ứng này, có rất nhiều người không biết, cũng không dễ phát giác ra, bởi vì nó không có bất kỳ gợn sóng năng lượng nào, ngược lại là thứ tốt nhất." Trần Nguyên thấp giọng nói: "Hơn nữa cũng không cần phải ngăn cản đối phương, chỉ cần phát giác ra địch nhân, là đã đầy đủ."

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu.

Hiển nhiên, mong muốn không bị phát hiện, nhất định phải che giấu nhiệt độ của bản thân.

"Ở phụ cận toà cung điện này có hoàn cảnh giống như là ở trên tinh cầu."
Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Trong cung điện, có trồng cây cối hoa cỏ, hệ sinh thái ở đây dường như rất là bình thường, thậm chí còn có một số con thỏ nhỏ tồn tại, nơi này hẳn là có thể hô hấp.

Bị bệnh à

"Hoàn toàn chính xác là có thể." Trần Nguyên dừng một chút rồi nói tiếp:
"Thế nhưng ta đề nghị là không nên làm như thế."

"Ồ?" Trần Phong kinh ngạc, còn có máy cảm ứng.

"Đúng thế."

"Hết thấy bầu không khí ở nơi này, tỉ lệ, chất lượng, số lượng, đều có một con số bất biến, một khi người hô hấp, hoặc là tiêu hao, những con số này liền biến hóa, sau đó..."

"Àm!"

"Ồ xung quanh cung điện sẽ nổ tung!"

"La Nguyên rất nhanh sẽ chạy đến."

Trần Nguyên thản nhiên nói.

Trần Phong: "..."

Hắn liếc nhìn cấm chế ở phía xa xa, cảm thấy toàn thân đổ mồ hôi.

M* kiếp, ở dưới tình huống bình thường, mọi người trong lúc vô tình phát hiện một cái di tích hoặc là địa phương nào đó, không phải đều là từng bước một giải trừ cấm chế hay sao? Cái tên La Nguyên này rất quá đáng a!

Cấm chế chỉ là giỡn chơi, những thiết bị giám sát chung quanh mới là sát chiêu.

"Còn có cái gì, người nói một hơi luôn đi." Trần Phong thở dài.

"Giám sát." Trần Nguyên suy nghĩ một chút rồi nói: "Trong cung điện, có giám sát ở khắp mọi nơi! La Nguyên không thể lúc nào cũng nhìn chăm

chằm vào nơi này, cho nên, vào lúc ấy đã thiết lập một chút số liệu."

"Ví dụ như —— "

"Kiểm tra được vật sống, vô luận lớn nhỏ, sẽ chủ động báo động."

"Ví dụ như —— "

"Phát hiện mấy con thỏ này tử vong, cũng sẽ báo động."

"Ở trong sự thiết lập giám sát của La Nguyên, chỉ có mấy con thỏ đáng chết này là có thể hoạt động, bọn nó nhất định phải bảo trì chuyển động, còn không thể tử vong."

Trần Nguyên nói một hơi.

Trần Phong im lặng, nơi này, rất rõ ràng là nơi mà người bình thường cũng không thể tìm tới.

Nói một cách khác, ngoại trừ La Nguyên, căn bản không có người nào có thể tìm tới, thế nhưng, coi như là như thế, La Nguyên cũng thiết trí nhiều giám sát cùng với cảnh báo như vậy, có mưu đồ gì?

"Cảnh giác."

"Hắn thường xuyên làm chuẩn bị chu đáo."

"Huống chi."

"Nơi này không chỉ phòng bị ngoại địch, còn có Vương Dao."

Trần Nguyên giải thích.

"Ồ." Trần Phong hiểu rõ, nói: "Cho nên, một vài con thỏ này, chính là để chứng minh ở trong này có thể hô hấp, sau đó lừa dối những người khác đi qua, sau đó giết chết?"

"Không." Trần Nguyên lắc đầu nói: "Hết thảy những con thỏ này đều là thiết bị giám sát di động, chúng nó cũng không phải là vật sống, trên dưới

toàn thân, cơ hồ được lấp đầy máy cảm ứng."

Trần Phong: "..."

Cái địa phương chết giẫm này! !

Người là thần linh cơ mà!

Người có được thần lực vô thượng cơ mà!

Người có thể hay không làm ra một chút cảm chế cường đại hơn?

Máy cảm ứng?

Giám sát?

Người bị bệnh à?

Trần Phong rất muốn mắng chửi La Nguyên, nhưng mà chính là vì những đồ vật này, hắn mới không có nào bạo lực phá giải!

"Người có biện pháp nào hay không?" Hắn nhìn về phía Trần Nguyên.

"Không có." Trần Nguyên buông tay: "Vào mỗi lần ta tới, chính là nghe âm thanh còi báo động gầm thét, một đường đi vào."

Trần Phong: "..."

"Đề ta suy nghĩ lại." Trần Phong có một chút đau đầu.

Tình huống hiện tại của hai người bọn hắn là, chỉ cần bước vào trong đó, La Nguyên sẽ lập tức phát giác ra.

Đương nhiên, La Nguyên sớm muộn gì cũng sẽ phát hiện.

Thế nhưng mà ——chênh lệch thời gian! ! !

Trần Phong sau khi trở thành Chân Thần, cái gì cũng không làm, trước tiên đi đến nơi này, chính là vì chạy đua thời gian với La Nguyên, tranh thủ thời

gian trước khi bị phát hiện! Những đủ loại máy móc cảm ứng này lại hết sức phiền phức.

"Nếu như đóng băng hết thấy thì sao?" Trần Phong đột nhiên hỏi, nếu như đóng băng toàn bộ nơi này, có lẽ...

"Người không thể đóng băng được." Trần Nguyên chỉ chỉ về nơi xa, nói: "Nơi này ngoại trừ thiết bị kiểm tra, còn có thần lực! Nhất là, thần lực do La Nguyên tự tay cho ban cho tòa cung điện này!"

"Được thôi." Trần Phong cũng đã quên cái này.

Vậy bây giờ, dường như là không có bất kỳ biện pháp nào rồi? Trần Phong ngưng tụ ánh mắt.

Bỗng nhiên, hần chợt nghĩ tới điều gì.

"Trần Nguyên, mặc dù bây giờ người đã triệt để tách rời cùng với La Nguyên, thế nhưng, ít nhất, những vật này ở nơi này, bọn nó sẽ không có cách nào phân rõ, như vậy...người có thể chặn đường thông tin gửi đi hay không? !"

"Dù sao, căn bản cũng không có khả năng tồn tại hai La Nguyên! ! !"

"Nếu là lúc trước, vào thời điểm truyền tin tức cho người, La Nguyên sẽ tự nhiên biết được, bởi vì các người luôn duy trì sự đồng bộ!"

"Cho nên...hắn sẽ không thiết lập đồng thời gửi thông tin cho hai người!"

"Nói một cách khác."

"Người có thể đem hết thấy thông tin báo động, thông tin địch nhân tập kích, toàn bộ đều truyền đến cho người!"

Ánh mắt của Trần Nguyên bỗng nhiên sáng lên.

—

Có một số việc, cuối cùng cũng sẽ bị lộ ra, mặc dù hấn chưa bao giờ thấy qua Trần Phong, cho dù hai người còn chưa đối mặt với nhau, thế nhưng, vào thời điểm La Nguyên khóa chặt Trần Phong, hết thấy kế hoạch của Trần Phong đều không còn cách nào có thể che giấu.

Quá đơn giản! Hai người cũng quá quen thuộc nhau!

Cho nên, La Nguyên cơ hồ có thể xem thấu hết thấy kế hoạch của Trần Phong! Nếu vào lúc này Trần Phong còn chưa có xuất hiện, như vậy Trần Phong nhất định sẽ đi vào trong vũ trụ!

Dựa theo sự hiểu rõ của La Nguyên đối với Trần Phong, hấn nhất định sẽ che giấu tung tích, chui vào vũ trụ, cố gắng cứu Vương Dao ra, chỉ có điều là, đáng tiếc là...hấn ở chỗ kia đã sớm thiết trí tốt thiên la địa võng.

"Lần này, ta sẽ không để cho ngươi chạy trốn!" Ánh mắt của La Nguyên trở nên kiên định.

Ở bên ngoài trạm không gian, được thiết lập quá nhiều thủ đoạn kiểm trắc.

Ở bên trong trạm không gian, thiết trí quá nhiều thủ đoạn giết chóc!

Thế nhưng, La Nguyên cũng không cảm thấy những thứ này có thể giết chết được Trần Phong.

Trần Phong chung quy vẫn là Trần Phong, những thủ đoạn này, sau cùng chỉ có thể khiến cho Trần Phong kẹt ở trạm không gian, cuối cùng muốn tiêu diệt Trần Phong, hấn còn phải tự mình ra tay!

Cũng chỉ có tự mình ra tay, hấn mới có thể cam đoan là xử lý được Trần Phong!

Bởi vì La Nguyên rất rõ ràng, lần này, nếu như không tận mắt nhìn thấy Trần Phong tử vong, chỉ sợ hấn về sau cả một đời đều sống ở bên trong nghi hoặc Trần Phong có hay không đã thật sự chết rồi!

Cho nên, hấn nhất định phải tận tay giết chết Trần Phong!

"Thiên Không Trạm còn chưa có cảnh báo."

"Ừm...xem ra Trần Phong còn chưa chạy tới." La Nguyên trầm ngâm.

Hắn nhất định phải nắm bắt tốt thời gian, đi quá sớm, Trần Phong chỉ sợ sẽ chạy mất, ha ha, những thủ đoạn kiểm soát mà hắn thiết lập, vô cùng bí mật, người thường căn bản là không có khả năng phát giác!

Cho nên, vào thời điểm Trần Phong phá giải cấm chế...

Vào thời điểm hắn chậm rãi đột nhập vào bên trong cung điện...

Là thời cơ mà hắn buông xuống tốt nhất!

Trước lúc này, hắn nhất định phải làm một chút chuẩn bị.

Vô luận hắn coi thường Trần Phong đến đâu, Trần Phong chung quy vẫn là Chân Thần!

Chuyện này khác biệt với lúc trước, cho nên, nếu muốn tiêu diệt Chân Thần, nhất định phải chuẩn tốt biện pháp, bằng không thì sẽ lại để cho Trần Phong chạy mất, lần sau cũng rất khó bắt.

"Ta cần chuẩn bị một chút thủ đoạn." La Nguyên quét ánh mắt qua muôn vàn năng lực của mình, sau cùng dừng lại ở trên cái dị thể giới trống rỗng kia.

Có lẽ, mình nên đổi một quyển sách khác?

Vác đi

Ừm...Mô Phỏng Sur Siêu Phàm là không được, Thủy Tinh Cung cũng không được, như vậy...một quyển tiểu thuyết tu tiên thì sao?

Thế là, hắn tìm một quyển tiểu thuyết tu tiên không tệ 《trụ thiên cầu》, trong này có ba ngàn đại đạo, cũng có quá trình thu thập đại đạo, cực kỳ tương tự với hắn.

"Cuốn sách này, tác giả có ý tưởng cực kỳ sâu xa."

"Có số lượng người đọc rất cao."

"Hệ thống tu luyện cũng hết sức phù hợp với ta, cường giả vô số, có lẽ ta sẽ có thể quan sát được quá trình sáng thế." La Nguyên rất là hài lòng.

Thế là, hắn đã đem quyển sách này ngưng tụ thành thế giới mới, bước vào trong đó, nhưng mà, ba ngày sau, sắc mặt của La Nguyên liền trở nên tái nhợt, lui ra bên ngoài thế giới hiện thực.

Bởi vì, cái tên tác giả đáng chết này! ! ! Vào thời điểm nhân vật chính có thể nhẹ nhàng trở thành sáng thế thần, mở ra hình thức câu chữ, sau đó...

La Nguyên cũng không thể chịu nổi.

Lại có thể đông dài như thế, Trần Phong sau khi phá hủy trạm không gian, hắn cũng không nhất định có thể thấy nhân vật chính trở thành thần linh!

"Mấy cái tên tác giả câu chữ này! Ta sớm muộn cũng đập chết các ngươi!" La Nguyên nổi giận nói: "Dựa theo loại tốc độ này, nhân vật chính đến năm nào mới có thể trở thành sáng thế thần?"

Thế là hắn từ bỏ, hắn phát hiện ra, thật sự không thể hi vọng vào dị thế giới. Bởi vì nhiều khi, những quyển sách này được viết ra chỉ là một ý tưởng sâu xa nhất thời nào đó của tác giả, cũng may là quyển sách này đã được viết

hoàn tất, vạn nhất chọn trúng một quyển sách đã bị thái giám, càn hồ người hơn.

"Bất quá cũng được tính là có một chút thu hoạch." La Nguyên trầm giọng nói.

Hắn quan sát một chút đại đạo, tìm tới một ít gì đó, khiến cho thực lực của hắn trở nên càng cường đại, dựa theo loại tốc độ này, khoảng cách chương không thể giới của hắn cũng không còn quá xa xôi.

Thần lực vận rủi...Ha ha, hắn có lẽ không cần nữa.

Bất quá, cái tên Trần Phong đáng chết kia, hắn vẫn muốn tiêu diệt!

"Lúc này, ngươi cũng đã tiến vào trạm không gian rồi chứ?" La Nguyên nhìn về phía tinh không.

Bỗng nhiên, vòng đeo cổ tay của hắn điên cuồng lấp lánh.

"Tích tích tích tích " Đây là tiếng cảnh báo, đến từ ngoài không gian.

"Ngươi rốt cuộc đã đến." La Nguyên lộ ra một nụ cười.

Hắn nhận được cảnh báo, như vậy thì không sai biệt lắm, đây chính là thời điểm xuất phát.

...

Mà vào giờ khắc này, ở trong vũ trụ, cung điện nguyên bản uy nghiêm, trên cổng chính bừa bộn khắp nơi, bên ngoài cơ hồ đã bị hủy đi, hơn phân nửa bên trong cung điện, cũng bị Trần Phong phá hủy thành một đống đổ nát.

Đúng thế, Trần Phong đã sớm tiến vào, có Trần Nguyên có thể tiếp nhận tin tức, hắn còn sợ cái gì? Một đường phá hủy mà vào a!

Trong hai ngày thời gian này, hắn gần như đã phá hủy trọn vẹn cái cung điện này, thế nhưng coi như là như thế, Trần Phong vẫn không bước vào nơi hạch tâm nhất của trạm không gian.

Vương Dao, đang ở nơi đó.

Trước mắt, có vô số đá vụn trôi nổi xung quanh cung điện, ở trung tâm cung điện, lưu quang lấp lánh, làm cho không người ta không có cách nào đụng vào.

"Không thể động vào nơi này." Ánh mắt của Trần Nguyên trở nên chăm chú: "Chính là vì sợ xảy ra chuyện, cũng vì sợ Vương Dao chạy trốn, cho nên, không có ai có thể mở ra nơi này, ngay cả chính La Nguyên cũng không được!"

"Chỉ có vào một khắc Vương Dao tự mình tu luyện hoàn thành, mới có thể mở ra."

"Ta biết." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Người biết còn tới làm gì? Trần Nguyên không hiểu.

Mục tiêu tới lần này, không phải là vì cứu Vương Dao hay sao? Một khi không có cách nào cứu Vương Dao, hành động lần này của bọn hắn, chẳng phải là đã trở nên không có một chút ý nghĩa nào hay sao?

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười.

Sau đó, thân ảnh của hắn trôi nổi, dần dần đi xuống phía dưới cung điện to lớn.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, chỉ thấy Trần Phong chậm rãi dùng sức, nâng trọn cái cung điện lên.

? ? ? Trần Nguyên con mắt tròn to.

Chuyện này...có bị bệnh không! ? Con hàng này muốn vác toàn bộ cung điện đi? !

Bang! Kèm theo từng tiếng nổ vang, cùng với vô số tiếng còi cảnh báo mà Trần Nguyên nhận được ở nơi này, toà cung điện không gian lớn như vậy, lại thật sự ở dưới cử động điên cuồng của Trần Phong, bắt đầu di động!

Sau đó...chậm rãi gia tốc!

"Người thật sự muốn vác đi!" Trần Nguyên rung động.

Con hàng này điên rồi! Mặc dù vền vện chỉ có bộ phận hạch tâm, thế nhưng mà nơi này chung quy vẫn là một tòa cung điện khổng lồ!

Người có biết tòa cung điện này lớn cỡ nào hay không? Ít nhất, Trần Phong đang khiêng nó, nhìn giống như là một con kiến.

"Đó là chuyện đương nhiên." Trần Phong cười nhạt một tiếng: "Nếu không mang Vương Dao đi được, vậy thì mang đi toàn bộ! như vậy, cho dù nàng chưa tỉnh lại, cũng sẽ không gặp phải nguy hiểm."

Trần Nguyên: "..."

Tư duy của Trần Phong, đúng là quá thô bạo, thế nhưng suy nghĩ kỹ một chút, đúng là đặc biệt hết sức có đạo lý.

"Được...được thôi." Trần Nguyên chỉ có thể thỏa hiệp, ngược lại hấn lần này tới đây, nguyên bản chính là để giúp đỡ Trần Phong.

Thế là, ở trong vũ trụ vô ngần.

Oanh! Hư không bị xé rách, Trần Phong liên hệ với Vương Thuần mở ra lối đi, mở ra khe hở không gian, sau đó, ở dưới ánh mắt không thể tin nổi của Trần Nguyên, Trần Phong cứ thế mà đem trọn cái cung điện, nhét vào bên trong dị thể giới!

Bang! Cung điện to lớn ma sát cùng với khe hở dị thể giới, truyền đến tiếng nổ vang.

Tạch... ! Dị thể giới một lần nữa xuất hiện vô số vết rách.

Nếu không phải có hai người Minh Nguyệt cùng với Thần Vương xuất hiện, ổn định dị thể giới, nói không chừng lại sụp đổ!

Sau cùng, Trần Phong đã thật sự đem trọn cái cung điện nhét đi vào.

"Tốt." Trần Phong rất là hài lòng.

Trần Nguyên: "..."

Hắn thật sự không nghĩ tới, lần hành động này, lại xảy ra loại kết quả này! Nguyên lai còn tưởng rằng, Trần Phong sẽ ẩn nấp ở trạm không gian, thiết kế ra nhiều loại bẫy rập, chờ đợi La Nguyên đi tới cửa, sau đó hai người sẽ tiến hành quyết chiến sau cùng cơ đấy, chưa từng nghĩ tới...lại có thể là khiêng cả một cái cung điện đi?

Đây m* nó đến cùng là cái kỹ thuật gì? Trần Nguyên có chút phát mộng.

"Tốt, thông tri cho La Nguyên đi." Trần Phong nói ra.

"Hả?" Trần Nguyên ngây người một cái, hỏi: "Thông tri cho hắn?"

"Đúng a." Trần Phong liếc mắt nhìn hắn nói: "Toàn bộ cung điện đã bị dời đi, chúng ta chỉ cần vừa rời đi, hắn khẳng định sẽ phát giác, cho nên, thông tri cho hắn một thoáng là được."

"Không cần nghi vấn sự thông minh của hắn, chỉ là do hắn không biết sự tồn tại của ngươi mà thôi."

...

Rất lâu sau, vào thời điểm La Nguyên mang theo chiến ý mênh mông đi vào vũ trụ, liền kinh ngạc.

Cái cảnh tượng yên lặng và an bình ở trước mặt này...dường như cùng với trong tưởng tượng không giống nhau lắm?

Không có Trần Phong, không có kẻ địch.

Thậm chí...ngay cả cung điện cũng không thấy! Nơi này, chỉ có một đồng đồ nát bừa bộn khắp nơi!

"Làm sao lại như vậy?" La Nguyên lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn thật lâu, rốt cục cũng đạt được một cái kết luận, cái tên vương bát đản Trần Phong này, đã thừa dịp hắn không có ở đây, phá huỷ hang ổ của hắn! ! !

Tin tức ngang nhau

Có thể phá huỷ liền phá huỷ, phá huỷ không được, thì trực tiếp vác đi! ! !

Bất quá...chuyện này cũng giúp hấn cũng xác nhận suy đoán ở trong lòng của mình.

Trần Phong, quả nhiên còn sống.

M* nó, loại sự tình quái đản này, cũng chỉ có hấn mới làm ra được! Bệnh tâm thần a! ! !

—

"Chúng ta, chúng ta làm như thế có được hay không?" Trần Nguyên vẫn còn có một chút chột dạ.

Hấn thật sự là chưa từng nhìn thấy qua loại kỹ thuật này, luôn luôn có cảm giác vô cùng chột dạ, nhất là vào thời điểm đối mặt với chính mình.

"Yên tâm, ta rất hay làm chuyện này." Trần Phong an ủi.

Trần Nguyên: "..."

Cái gì gọi là người rất hay làm chuyện này?

"Ta hỏi người, ở bên trong cung điện này có cơ quan gì hay không? Cảnh báo? Thiết bị tự bạo?" Trần Phong liếc mắt hỏi.

"Không có." Trần Nguyên thản nhiên nói.

"Trong này có thiết bị cảm ứng? Thiết bị truy tìm? Thiết bị theo dõi?" Trần Phong tiếp tục hỏi.

"Không có." Trần Nguyên lắc đầu.

"Vậy ngươi sợ cái cộng lông gì? !" Trần Phong lườm hắt một cái, nói: "Ta nói cho ngươi biết, đây là một loại kỹ thuật thông thường! Không có gì đáng giá để kinh ngạc, nếu như cung điện là an toàn, khiêng trở về mới là biện pháp đúng đắn!"

"Chỉ có điều là..." Trần Nguyên cười khỏ: "Chỉ sợ là sẽ triệt để chọc giận hắt."

"Chúng ta vào lúc ban đầu không phải chính là kẻ địch hay sao?" Trần Phong nhìn Trần Nguyên giống như là một kẻ đàn độn, nếu như là kẻ địch, chọc giận không phải sẽ tốt hơn hay sao?

"Dĩ nhiên là không giống nhau!" Trần Nguyên cười khỏ, ngươi đương nhiên sẽ không có việc gì, cái mà ta lo lắng là chính mình a! ! !

Dù sao, chuyện này cũng có một phần sức lực của hắt! Vì cái gì La Nguyên lại ăn sự thua thiệt lớn như thế?

Rất đơn giản! Ở trong nhận thức của La Nguyên, phân thân đã chết đi, La Nguyên chưa bao giờ nghĩ tới...cỗ phân thân này, một cỗ phân thân có dã tâm như hắt, lại bị thu phục!

Đây là chuyện không thể nào! Dù sao, phân thân cũng là chính hắt! La Nguyên rất rõ ràng, hắt sẽ không có khả năng bị thu phục! Vĩnh viễn không có khả năng.

Cho nên vì quá mức tự tin, đã khiến cho hắt không để ý đến, phân thân cuối cùng cũng chỉ là phân thân, giống một dạng như là tâm trí vậy, lập trường cũng hoàn toàn không giống, vào thời điểm phân thân chỉ là phân thân...hắt sẽ không thể ngờ được phân thân của hắt đã bị thu phục.

Đây mới là điểm hạch tâm khiến cho cung điện bị mang đi! Trần Nguyên ở trong lần hành động này, có tác dụng cực kỳ trọng yếu —— dĩ nhiên, khiêng cung điện đi là ngoại lệ! Hiện tại chuyện làm cho hắt lo lắng nhất chính là, La Nguyên chẳng mấy chốc sẽ biết được những thứ này.

La Nguyên hết sức thông minh, hắt sẽ rất nhanh đoán ra được chân tướng của chuyện này. Vì cái gì cung điện đã bị phá hủy tan hoang mà lại không

thu được cảnh báo...La Nguyên chẳng mấy chốc sẽ nghĩ đến Trần Nguyên hấn!

Cỗ phân thân này! Vẫn còn sống!

Đến lúc đó...ừm... La Nguyên nổi giận, có thể sẽ đem lửa giận phát tiết lên trên người của hấn. Điểm này, ngay cả Trần Nguyên cũng không biết, La Nguyên đến cùng sẽ sử dụng loại thủ đoạn nào để đối phó với hấn, bởi vì bây giờ hai người đã triệt để tách ra!

"Vậy ngươi hãy lưu lại ở dị thế giới đi." Trần Phong suy nghĩ một chút rồi nói.

Thế giới khác, trước mắt vẫn là cấm khu mà La Nguyên không có cách nào đụng vào.

"Được." Trần Nguyên cũng không còn sự lựa chọn nào khác.

Chỉ có điều là, trong lòng của hấn vẫn tràn ngập lo lắng như cũ.

La Nguyên...chính mình...nếu như ở dưới tình huống bình thường, ở vào trạng thái lý trí, tự nhiên không cần phải lo lắng, bởi vì hấn hiểu La Nguyên rất rõ, hiểu rất rõ chính mình, cho nên có thể tính toán!

Thế nhưng...một La Nguyên nổi giận thì sao? Một người không tính toán được mất, một La Nguyên không có cách nào dự đoán hành vi thì sao?

Trong vũ trụ, mặt mũi của La Nguyên âm trầm như trước, hấn lẳng lặng nhìn một mảnh đỏ nát trước mắt.

Đây là cung điện của hấn, đây chính là nơi ban đầu hấn thực hiện dã tâm.

Trước khi hấn tới đây, hấn đã tưởng tượng ra vô số kế hoạch, cùng với vô số khả năng.

Ví dụ như ——Trần Phong trên thực tế, cũng không bước vào cung điện, mà ở phụ cận mai phục chờ đợi hấn? Hoặc là, lưu lại vô số bẫy rập, chờ đợi hấn đạp vào?

Những chuyện này đều có thể xảy ra, hấn đều đã làm ra sự chuẩn bị và đối sách nhất định.

Duy chỉ có...cái cảnh tượng trước mắt này là hấn không có chuẩn bị, chuyện này đã hoàn toàn nằm ngoài sự dự liệu của hấn.

Cảnh báo...La Nguyên chỉ yên lặng một lát, bỗng nhiên tỉnh ngộ, phân thân! Trần Phong đã thu phục được phân thân của hấn!

Đúng như Trần Nguyên nói, vèn vèn chỉ là một cái manh mối, hấn liền có thể đoán ra được!

"Người có thể thu phục được hấn!" La Nguyên cười.

Đây chính là phân thân của hấn!

Đây chính là dã tâm của hấn!

Tốt cho một cái Trần Phong!

"Thu phục hấn, cùng với thuyết phục ta, chẳng phải là cùng một dạng?" La Nguyên kinh ngạc tán thán.

Có thể nói không hổ là Trần Phong hay sao? Bất quá...mọi chuyện đến đây cũng đã kết thúc.

La Nguyên hướng ánh mắt về phía phương xa, mặc cho dù đến bây giờ, hấn từng bước một thất bại, bị Trần Phong từng bước đoạt đi tiên cơ, thậm chí ngay cả thời gian đều bị mất đi!

Thế nhưng...hấn lắc đầu.

"Hết thấy tin tức, đều đã được bù đắp a." La Nguyên thấp giọng nỉ non.

Lúc đầu, bởi vì tin tức Trần Phong đã chết, hấn không ngừng tổn thất, sau này, là sự tình Thủy Tinh Cung, lại thêm sau này, là sự tình phân thân...ừm, bởi vì không biết được những tin tức này, khiến cho sự tính toán của hấn không ngừng sai lầm.

Mà bây giờ, sẽ không như vậy nữa, hết thấy tin tức của hắn, rốt cục cũng ngang nhau cùng với Trần Phong, ưu thế của Trần Phong, đã triệt để không còn!

"Người đang lợi dụng phân thân để đối phó với ta, có phải hay không?"
Ánh mắt của La Nguyên trở nên lạnh lùng.

Phân thân cũng là chính hắn, hết thấy tư duy của phân thân, phương thức vận chuyển, cơ hồ đều là chính La Nguyên! Cho nên, Trần Phong lợi dụng phân thân để đối phó với hắn, tuyệt đối là chính xác!

Như vậy...từ bây giờ trở đi, ta cần thay đổi phương thức tư duy, La Nguyên trầm ngâm.

Thay đổi chính mình? Không, mỗi một loại thay đổi của mình, phân thân cũng sẽ nghĩ tới, sau đó, Trần Phong vẫn y nguyên có thể lợi dụng điểm này để nhắm vào hắn! Cho nên, cái này cũng không được!

Như vậy...thì lựa chọn ngẫu nhiên đi! Cũng chỉ có thể như thế.

La Nguyên bỗng nhiên cười.

Ô...ô...n...g —— Quầng sáng may mắn lấp lánh.

La Nguyên đã tự mình lựa chọn ra các loại tính cách, sau đó đem những tính cách này biến thành những tấm thẻ bài, thiết trí thành xuất hiện ngẫu nhiên, sau đó sẽ dựa theo những tấm thẻ bài này để làm việc.

Mục đích của hắn rất đơn giản —— khiến cho Trần Phong không còn dấu vết nào để mà tìm kiếm!

Ý nghĩa tồn tại của Quầng sáng may mắn, vền vẹn chỉ là để cho Trần Phong không thể can thiệp.

Hắn phải bảo đảm, là ngẫu nhiên thật sự, ngay cả chính hắn cũng không biết bước kế tiếp nên làm như thế nào, như vậy thì Trần Phong làm sao có thể biết?

Có lẽ là bởi vì đối thủ là Trần Phong, cho nên La Nguyên, thậm chí là so với trong tưởng tượng của Trần Nguyên còn bình tĩnh hơn!

Như vậy ——phải ứng đối ra sao với chuyện Trần Phong đã khiêng cung điện của mình đi?

Trận chiến cuối cùng

La Nguyên đã suy nghĩ ra rất nhiều biện pháp, rất nhiều kế hoạch, đều có thể trả thù được, thế nhưng hắn tuyệt đối không thể sử dụng, bởi vì Trần Phong chắc hẳn là đều đã có sự chuẩn bị!

Trần Phong hết sức thông minh, bằng không, hắn cũng sẽ không bị chơi xỏ trong hơn ba mươi năm! Cho nên...những biện pháp mà hắn có thể suy nghĩ ra được, Trần Phong hoặc là phân thân của hắn, chắc chắn có thể nghĩ ra.

"Phải dựa vào người rồi." Quảng sáng may mắn ở trong đầu của La Nguyên lóe lên.

Xoạt! Một tấm thẻ bài tính cách xuất hiện, tính cách của La Nguyên cũng cấp tốc cải biến. Mà căn cứ theo miêu tả, nếu như dựa theo loại tính cách này, hắn là...

Xoạt! La Nguyên điên cuồng tính toán trong lòng, đối với mỗi một loại tính cách, đều có phong cách làm việc đặc thù, hắn cũng không có cách nào can thiệp. Dựa theo kế hoạch lúc đầu, vô luận là tuyển ra một loại tính cách như thế nào, hắn đều phải chấp hành!

Thế nhưng cái này... vẻ mặt của La Nguyên có một chút khó coi. Định ra tính cách chỉ là vỏ ngoài, hạch tâm vẫn chính là La Nguyên!

Cho nên, hắn có khả năng không chế hoặc là không chấp hành! Cái biện pháp này...nói thật, đây là biện pháp mà hắn tuyệt đối sẽ không sử dụng ở dưới tình huống bình thường, bởi vì nó quá ngu xuẩn, thế nhưng trước mắt, nếu như ngay cả hắn cũng không nghĩ đến, như vậy Trần Phong...

Có lẽ sẽ dùng được? Đương nhiên, cũng có khả năng sẽ rất là ngu xuẩn!

"Nên làm như thế nào?" Làm việc dựa theo lý trí của mình, hay là làm việc theo quyết sách ngẫu nhiên này? La Nguyên do dự thật lâu.

Cái tính cách lỗ mãng này, quyết sách lỗ mãng...

Xoạt! Hắn suy nghĩ một lúc lâu.

"Cứ làm như thế đi." La Nguyên cuối cùng cũng hạ quyết định, lần này, hắn muốn thử một lần.

Tại Thủy Tinh Cung, Trần Phong cũng đang chuẩn bị chuyện kế tiếp, nếu thân phận đã bị bại lộ, chuyện kế tiếp, chính là cứng rắn đối diện.

"Chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng." Minh Nguyệt nói: "Ít nhất, hắn sẽ không có cách nào thông qua con đường khác để đến đây."

Cái thế giới khác này, đã bị phong bế, Minh Nguyệt sau khi hợp thể cùng với Thần Vương, bây giờ thực lực tăng lên nhiều, liên đới với chuyện này, Tiểu Ảnh ký kết khế ước sinh tử cùng với nàng, thực lực cũng được tăng lên trên một phạm vi lớn!

Ở dưới sự liên thủ của Minh Nguyệt cùng với Thần Vương, đã triệt để phong bế cái thế giới này.

Ít nhất là giống với loại phân thân như Trần Nguyên, là không có tư cách nào chạm vào. Nơi này, cũng là ưu thế duy nhất của Trần Phong.

"Mục tiêu của La Nguyên là chứng không thể giới, ta đã chặt đứt thân vị vận rủi với hắn, cùng với thân lực thời gian, cho nên, mục tiêu kế tiếp của hắn, nhất định sẽ là ta." Trần Phong khẳng định.

"Cho nên, chúng ta phong tỏa dị thể giới, làm cho phân thân của hắn không có cách nào đến đây."

"Dĩ nhiên, nếu quả thật là chân thân tới..."

Bọn hắn liếc nhìn nhau, nếu như thật sự là như vậy, bọn hắn thật sự đúng là không có biện pháp gì. Không có gì khác, bởi vì chân thân của La Nguyên quá mức mạnh mẽ! Đoán chừng phong tỏa dị thể giới cũng không ngăn được hắn, thế nhưng, nếu như hắn chân thân của hắn thật sự dám tới đây, mấy người Trần Phong chỉ có thể tiến hành một trận chiến cuối cùng!

Mà kết quả...hoặc là thắng lợi, hoặc là đồng quy vu tận!

Vào thời khắc tất yếu, Trần Phong sẽ không ngại phá hủy toàn bộ dị thể giới, chôn cùng một chỗ cùng với La Nguyên!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao La Nguyên chưa bao giờ đến cái thế giới này, bởi vì thật sự sẽ có khả năng bị Trần Phong đồng quy vu tận, ở trong dị thể giới, nếu như hủy diệt, vậy coi như sẽ chết thật sự.

"Cho nên."

"La Nguyên sẽ không đích thân đến đây."

"Thế nhưng...hắn vẫn như cũ có những biện pháp khác!"

"Hoặc là phân thân càng cường đại hơn, hoặc là phân thân đặc thù hơn, thậm chí là phân thân thừa kế thực lực ngang bằng với hắn."

Trần Phong chỉ có thể phân tích như thế, đây cũng là khả năng lớn nhất.

"Hắn là như thế." Trần Nguyên khẽ gật đầu, những khả năng khác bọn hắn nghĩ tới, đều đã bị phủ quyết.

Tiếp tục từ những thế giới khác để tìm kiếm cách trở thành Sáng Thế Thần? Hắn không có cái thế giới kia!

Cho nên, mục tiêu của La Nguyên, tất nhiên vẫn là Trần Phong! Thế nhưng dùng tính cách của La Nguyên, hắn nếu đã phát hiện ra Trần Phong, nhất định cũng sẽ suy nghĩ biện pháp, hơn nữa còn khẳng định là không phải là biện pháp tầm thường!

Cho nên...đây cũng sẽ là một cuộc ác chiến.

"Trần Nguyên, ngươi hãy đem hết thủy suy đoán nói ra một lần."

"Không được để lọt một loại suy đoán nào." Trần Phong nói ra.

"Hiểu rõ." Trần Nguyên lộ ra sắc mặt ngưng trọng.

Việc quan hệ đến sinh tử của hắn, hắn nhất định phải thận trọng.

Thế là, ở bên trong Thủy Tinh Cung.

Trần Phong, Trần Nguyên, Minh Nguyệt, thậm chí Vương Thuần cũng đều tới tham gia náo nhiệt, thảo luận hết thấy khả năng cùng với thủ đoạn mà La Nguyên có thể sử dụng, cùng với các loại biện pháp khiến cho Trần Phong tăng cường thực lực.

Bởi vì rất có thể, đây sẽ là trận chiến cuối cùng. Ít nhất là bọn hắn đã suy nghĩ như vậy.

"Ta cảm thấy..."

"Không sai, bất quá ngươi cũng nên nhanh chóng tăng cường thực lực."

"Vậy thì..."

Mỗi người đều đang tính toán.

Mỗi một cái khả năng.

Mỗi một cái ý nghĩ.

Mỗi một cái kết cục.

Bọn hắn dùng dị thể giới làm trung tâm, lập ra các loại kế hoạch, vô luận là La Nguyên sử dụng loại biện pháp nào, đều phải cam đoan có thể giết chết hắn!

Thậm chí có rất nhiều kế hoạch, còn cần đám người Tần Hải phụ trợ.

Cho nên, Vương Thuần chỉ có thể đem tất cả đám người Tần Hải đến đây. Vì thế, hắn đã bỏ ra một cái giá rất lớn! Dùng mấy em gái tươi ngon trong thế giới Thủy Tinh Cung ký kết khế ước sinh tử với đám đực rựa này, dù sao thì chỉ có làm như thế, đám người Tần Hải mới có thể tiến vào thế giới Thủy Tinh Cung!

Vương Thuần chỉ cần tưởng tượng thôi đã cảm thấy trái tim đau nhức, đây là tự mình cắn sừng a. Đây chính là hậu cung của hắn a!

Hắn thở dài một hơi, mặc dù Khổng Bạch xuất hiện, sẽ khiến cho các cô gái ở Thủy Tinh Cung, phát hiện ra Vương Thuần hẳn cũng rất đẹp trai, cũng tính là một cái ưu điểm, thế nhưng đừng quên còn có Tần Hải cùng với Từ Phi đó!

"Con mắt của ngươi đáng hướng về chỗ nào." Vương Thuần nghiêng răng nghiêng lợi.

"Hắc hắc." Từ Phi cười gượng hai tiếng, trong cái thế giới này cực kỳ giống với thiên đường, ách, hẳn làm sao lại không có cái năng lực này.

"Ta không thấy." Tần Hải nghiêm mặt nói, hẳn chỉ chỉ về phía những cô gái ở phía xa xa nói: "Là các nàng đang nhìn ta."

Vương Thuần: "..."

Hắn có thể nói cái gì? Mà ngay vào thời điểm bọn hắn còn đang thảo luận.

Bỗng nhiên.

Oanh! Hư không bị đánh rách tả tơi, có từng tiếng nổ vang truyền đến từ thiên khung.

? ? ? Minh Nguyệt có một chút nghi hoặc.

Thanh âm này...

Oanh! Thanh âm kia trở nên càng lúc càng lớn.

"Chuẩn bị chiến đấu!" Trần Phong đột nhiên trở nên cảnh giác.

Minh Nguyệt cùng với Thần Vương, lập tức tăng cường toàn bộ phòng ngự của thế giới Thủy Tinh Cung, coi như phân thân La Nguyên một lần nữa thông qua thế giới Thủy Tinh Cung đồng loại hình mở ra, cũng sẽ không có khả năng đến đây!

Ngồi xuống nói chuyện

Chân thân của La Nguyên cũng không thể tới, như vậy những thanh âm này là chuyện gì? Những người còn lại cũng trở nên cảnh giác.

Có lẽ, đúng như dự đoán trước đó của bọn hắn, đây chính là một cỗ phân thân được La Nguyên tăng cường uy năng.

Tạch... ! Trên bầu trời xuất hiện khe hở.

Đám người Trần Phong đã ngưng tụ năng lượng trong tay, sẵn sàng chuẩn bị chiến đấu.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, bầu trời bị xé rách.

Nơi đó, có một bóng người quen thuộc xuất hiện.

La Nguyên, đã thật sự đến rồi!

Chỉ có điều là, vào thời điểm nhìn thấy hắn, tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người.

Bọn hắn thật sự bị sốc, bởi vì, xuất hiện ở nơi này, vậy mà không phải là phân thân của La Nguyên, mà là chân thân của hắn! Không sai, lần này La Nguyên vậy mà trực tiếp buông chân thân xuống!

Khó trách hắn lại có thể tùy tiện bước vào dị giới! Chân thân...cái tên này đi tìm cái chết hay sao?

Trong đầu đám người tràn ngập sự nghi hoặc. Bởi vì chân thân La Nguyên buông xuống, cơ hồ đã ở vào cục diện không có khả năng chiến thắng!

Kết quả chỉ có hai loại:

Một, Trần Phong đánh bại La Nguyên, Trần Phong thắng lợi.

Hai, La Nguyên đánh bại Trần Phong, thế nhưng Trần Phong trước khi chết, sẽ trực tiếp phá hủy cái thế giới này, vĩnh viễn trục xuất cái thế giới này khỏi thế giới hiện thực, La Nguyên cũng sẽ vĩnh cửu bị trục xuất!

Không còn gì khác! Cho nên, cho dù là bọn hắc, cũng không nghĩ tới, La Nguyên lại có thể thật sự tới đây!

Con hàng này...điên rồi? Trần Nguyên cũng không thể tưởng tượng nổi nhìn La Nguyên, chẳng lẽ nói, hắc là phân thân của La Nguyên, nhưng thật ra lại là trí thông minh của La Nguyên, sau khi hắc thoát ly khỏi chân thân, trí thông minh của La Nguyên liền giảm xuống theo một đường thẳng?

Hắc thật sự là không thể hiểu được, bất quá, cần phải hiểu hay sao?

"Phong tỏa!" Trần Phong hạ lệnh.

Hắc đối với hành động này của La Nguyên kỳ thật không có một sự chuẩn bị nào, cũng hoàn toàn không nghĩ ra! Thế nhưng, cũng căn bản không cần phải chuẩn bị, chỉ cần một cái ý niệm ở trong đầu...Minh Nguyệt cùng với Thần Vương liền triệt để phong tỏa dị thể giới!

Xoạt! Lưu quang lấp lánh, toàn bộ dị thể giới triệt để bị phong tỏa!

Trong dĩ vãng, dị thể giới bị phong tỏa là còn có thể mở ra, ví dụ như, La Nguyên triệu hoán thế giới Thủy Tinh Cung cùng loại hình, là có thể tiến vào nơi này, thế nhưng La Nguyên hiện tại đã tiến vào...

Cũng tương đương với việc hắc bị khóa chặt ở trong cái thế giới này, không còn người nào có thể mở ra cái thế giới này, hiện tại, nơi này đã thật sự bị khóa cứng.

Cái tên này, đến cùng đã suy nghĩ như thế nào? Đám người Trần Phong liếc nhìn nhau, có một chút nghi ngờ không thôi, bọn hắc tuyệt đối sẽ không tin, La Nguyên sẽ tự chui đầu vào lưới, làm ra loại chuyện ngu xuẩn này!

Có lẽ, đây quả cũng chỉ là một cỗ phân thân đặc thù? Đám người theo bản năng nhìn về phía Trần Nguyên.

"Là chân thân." Trần Nguyên đặng chát lắc đầu, cho dù đã mất đi liên hệ, thế nhưng hắc vẫn y nguyên có thể xác định, đây chính là chân thân!

Chân thân...đám người im lặng, cho nên nói, có lẽ vào cái thời điểm này, bọn hắc có thể kết thúc trận tranh đấu dài đằng dặc này?

Mà vào giờ khắc này, La Nguyên đang chậm rãi buông xuống, khe hở trên bầu trời khép lại, hắc cũng không quan tâm, hắc chỉ nhìn về phía trước, nhìn về phía đạo thân ảnh đã khiến cho hắc lo lắng mấy chục năm kia, quả nhiên...Trần Phong vẫn còn sống.

Hơn ba mươi năm, đây là hắc lần thứ nhất hắc trông thấy Trần Phong.

"Đã lâu không gặp a, Trần Phong." La Nguyên cười khẽ.

!!! Trần Phong bỗng nhiên nhíu con mắt lại, cái tên này, đến cùng muốn làm cái gì? !

Tại thế giới Thủy Tinh Cung.

Ở một nơi nào đó, có một toà cung điện trôi nổi lơ lửng, khí tức đặc biệt ở nơi này, khiến cho nó có thể nổi bồng bềnh ở giữa không trung, không có cách nào hạ xuống, lực lượng nhân nhật vờn quanh.

"Hãy làm cho nó bảo trì trạng thái không trọng lực." Thần uy lạnh lùng nói ra.

"Hiểu rõ." Những người khác rất nghiêm túc giữ gìn.

Oanh! Ở nơi xa thỉnh thoảng có một tiếng nổ vang.

Mặt đất rung động, lực lượng khổng lồ, dường như làm cho cả tòa cung điện nghiêng ngả, thế nhưng ở dưới sự cố gắng của đám người Thần Uy, sau cùng đã làm cho cả tòa cung điện, chậm rãi khôi phục lại như bình thường.

"Chú ý cẩn thận một chút, vô luận là bất kỳ tình huống gì, cũng không để cho nó nhận phải sự va chạm." Thần uy dặn dò.

"Để ta đến giúp đỡ." Thần Y cười hì hì đi tới, cũng hỗ trợ canh chừng cái cung điện này.

Bởi vì chỉ có tỷ muội các nàng là rõ ràng nhất, tòa cung điện này đại biểu cho cái gì, ở một bên khác của thế giới Thủy Tinh Cung, trận đại chiến sắp diễn ra kia, chính là vì cái này!

"Tiểu cô nương Vương Dao...cô cần phải mau mau thức tỉnh a." Thần Y cầu nguyện.

Tên Đại Ma vương đáng sợ kia, dường như đã buông xuống.

"Cũng không lâu lắm." Trần Phong cười cười nói: "Trước đó vài ngày ta vừa mới gặp ngươi."

"Ồ." La Nguyên giật mình, người áo đen kia quả nhiên là Trần Phong hay sao?

Chính mình lúc kia, quả nhiên là ngu xuẩn a.

"Ngươi cũng đã biết ngươi đang làm cái gì." Trần Phong nhàn nhạt nhìn hắn.

Tiến vào dị thế giới, liền đại biểu cho kết quả tốt nhất cho mấy người Trần Phong, bất quá chỉ là đồng quy vu tận, dùng trí tuệ của La Nguyên, làm sao lại làm ra chuyện ngu xuẩn như thế!

"Ta dĩ nhiên biết." La Nguyên cười cười: "Ngu xuẩn sao, ngươi mang phân thân của ta đi, còn thu phục được nó, cho nên ta ở dưới sự phản nộ, mất lý trí giết vào đây, không phải là chuyện bình thường hay sao?"

Trần Phong: "..."

Gặp quỷ mất lý trí, bằng vào bộ dáng bây giờ của ngươi, có một chút đáng về mất lý trí nào hay sao? Không hề có!

"Gấp cái gì." La Nguyên cười tủm tỉm nhìn hấn nói: "Đến đây, ngồi xuống tâm sự?"

Trần Phong: "..."

Hấn chỉ lạnh lùng nhìn La Nguyên.

"Người xem đi, đúng là tâm tính của người trẻ tuổi a." La Nguyên cảm khái một tiếng, ánh mắt trở nên lạnh lùng: "Người tính kế ta hơn ba mươi năm, ta cũng không cuống cuống tiêu diệt người, người phải gấp cái gì? Ha ha, có một số việc a, muốn gấp cũng không được a."

"Ta kỳ thật rất ngạc nhiên."

"Những năm này, người ở trong bóng tối tính toán ta, có phải hay không nhìn thấy ta hết sức ngu xuẩn?"

"Mặc kệ là kế hoạch gì, đều nằm trong tính toán của người."

"Mặc kệ là cái hố nào, ta đều nhảy vào bên trong."

"Vì một toà thần vị vận rủi căn bản không tồn tại, chắc chắn..."

La Nguyên lắc đầu thở dài.

Thần vị vận rủi...Trần Phong giống như có điều suy nghĩ.

Hấn liếc mắt nhìn về phía Vương Thuần ở phía xa xa, nháy mắt một cái, Vương Thuần liền hiểu rõ, hấn mời Minh Nguyệt đến, trực tiếp sử dụng quyền hạn thế giới sửa đổi quy tắc, cách ly nữ thần vận rủi cùng với nữ thần may mắn!

Không sai! Cứng rắn cách ly! Như thế, La Nguyên sẽ không có cách nào tiếp xúc đến thần vị của hai nàng! Trừ phi...hấn phá hủy toàn bộ dị thế giới!

Mặc dù không biết mục đích của La Nguyên là gì, thế nhưng Trần Phong sẽ không ngại làm nhiều thêm một chút chuẩn bị.

"Người a, quá táo bạo." La Nguyên cười nói: "Ai nói ta tới đây là vì thần vị vận rủi?"

Người điên rồi

"Vậy người đến đây để làm gì?" Trần Phong lạnh nhạt nói: "Chẳng lẽ chỉ thật sự đơn giản là tiến vào đây để giết ta hay sao?"

"Người cứ nói đi?" La Nguyên cười tủm tỉm nhìn hắn nói: "Người thế nhưng đã mang phân thân của ta đi, cho nên, mỗi một bước của ta, hắn đều có thể phân tích ra được, cho nên...mỗi một bước ta làm ra, đều nằm trong sự tính toán của người."

"Cho nên, vì để không bị người tính toán, ta chỉ có thể làm ra những chuyện như người bình thường."

"Ừm...làm ra những chuyện mà người không có cách nào phán đoán!"

"Ví dụ như, chuyện trước mắt này."

La Nguyên cười rất là vui vẻ, dường như bởi vì cử động của mình rất cực đã vượt qua dự liệu của Trần Phong mà cảm thấy đắc ý.

"Tử lộ sao?" Trần Phong thở dài, con đường này của La Nguyên, thế nhưng là tử lộ chân chính! Một con đường mà cho dù La Nguyên chiến thắng, cũng không còn con đường nào khác có thể đi.

"Dĩ nhiên." La Nguyên rất là đồng ý nói: "Chỉ có đường chết, mới có thể vượt ra ngoài dự liệu của người. Chỉ có đường chết, mới có thể nằm ngoài sự tính toán của người. Cũng chỉ có đường chết, mới có thể..."

Ánh mắt của La Nguyên bỗng nhiên trở nên lạnh lẽo: "Đưa vào chỗ chết để tìm kiếm sinh cơ!"

Cái gì? Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị.

Oanh! La Nguyên bỗng nhiên ra tay, Trần Phong đã sớm làm xong chuẩn bị ứng chiến.

Nhưng mà... công kích của La Nguyên, cũng không hướng về phía Trần Phong, cũng không phải hướng về đám người Khổng Bạch, mà hướng về chung quanh chính mình, hướng về phía thế giới Thủy Tinh Cung đang giam cầm lực lượng của hắn!

Oanh! Lực lượng đáng sợ chấn động! La Nguyên, lại thôi động lực lượng để phá hủy toàn bộ thế giới!

Oanh! Thủy Tinh Cung lung lay sắp đổ.

"Người điên rồi à? !" Trần Nguyên tức giận mắng to.

Cái tên La Nguyên này, đầu óc thật sự có bệnh? ! Hắn suy nghĩ một chút về chính mình lúc trước, dùng trí tuệ của mình, hắn là sẽ chậm chậm tiến tới, bức tử Trần Phong mới đúng, làm sao lại hành động lỗ mãng như thế? !

Hơn nữa...còn công kích vào cái thế giới này? ! Cái tên điên này! Cái thế giới này nếu bị phá hủy, tất cả mọi người sẽ phải đồng quy vu tận đó!

Hoặc nói là, lần này La Nguyên tới, là thật sự muốn đồng quy vu tận? ! Nghĩ tới đây, vô số người nhất thời hoảng sợ.

Chỉ có một mình Trần Phong là lại trở nên bình tĩnh trước nay chưa từng có, nếu như đồng quy vu tận...cũng không tính là kết quả xấu nhất, không phải hay sao?

"Người thật muốn đồng quy vu tận cùng với ta?" Trần Phong trầm giọng hỏi.

Thế giới đang lay động, đại địa đang rung động.

Toàn bộ thế giới Thủy Tinh Cung, sau mấy lần công kích của La Nguyên, đã ở vào rìa nổ tung, mặc dù Minh Nguyệt liên thủ với Thần Vương, cũng không có cách nào bù đắp được.

Chân thân của La Nguyên, quá mức mạnh mẽ!

"Dĩ nhiên là không phải." La Nguyên cười cười.

Xoạt! La Nguyên phát phát tay, hư không bị xé rách, có lít nha lít nhít bóng người xuất hiện.

Trần Phong nhìn kỹ, lại là thủ hạ của La Nguyên, là đám thần linh mạnh mẽ nhất mà những năm này La Nguyên tích lũy được, có hơn một ngàn tên, đều là thần linh có thực lực mạnh mẽ.

Dị thể giới đã bị phong tỏa, bọn hắn không có khả năng xuất hiện.

Như vậy...La Nguyên trước khi đến, đã đem bọn hắn thu lại.

Cho nên, những người này hẳn là ở trong một vị trí nào đó trên người của La Nguyên, hoặc là thu nhỏ, hoặc là phụ thuộc, có thể là dùng một ít thủ đoạn đặc thù nào đó, cùng tiến đến với La Nguyên.

Thế nhưng, như vậy thì có thể làm được cái gì?

Đám thần linh kia? Mạnh nhất bất quá cũng chỉ là thần linh trung giai? Trần Phong nhìn lướt qua, đoán chừng hẳn chỉ cần phát tay liền có thể diệt một đám.

Cho nên, La Nguyên gọi bọn gia hỏa này đến đây để làm gì?

"Có phải cảm thấy rất hiếu kỳ hay không?" La Nguyên cười tủm tỉm nhìn Trần Phong nói: "Kỳ thật ta cũng rất tò mò, bởi vì cái biện pháp này, thật vô cùng ngu xuẩn, ngu xuẩn đến mức ta vào lúc trước kia căn bản là nghĩ không ra!"

"Thế nhưng, chỉ có làm như thế này, người mới có thể không có sự chuẩn bị, không phải hay sao?" La Nguyên lạnh nhạt nói ra.

Trần Phong có được phân thân của hắn, hắn đã tuyệt đối rơi vào thế yếu, về sau hết thấy hành động của hắn, đều có thể bị phỏng đoán ra. Cho nên, hắn phải tự mình giết ra một phiến thiên địa!

"Cái tên này..." Tâm thần của Trần Phong trở nên nghiêm nghị, cái tên này đến cùng muốn làm cái gì? !

"Không sai biệt lắm." La Nguyên thì thầm một tiếng.

Oanh! Mắt thấy toàn bộ thế giới đã sắp bị phá hủy, La Nguyên rút cục cũng bộc phát ra sức mạnh lớn nhất của chính mình, nếu như đem cỗ lực lượng này đánh vào trên thế giới, toàn bộ thế giới cũng lập tức sẽ bị hủy diệt!

Vào giờ khắc này, tất cả mọi người đều ngưng tụ tầm mắt.

Oanh! Lực lượng đáng sợ tỏa ra, cỗ lực lượng cường đại kia của La Nguyên xệt qua hư không, trực tiếp bùng xuống bên trên tòa cung điện mà Vương Dao đang ở! Làm cho tất cả mọi người kinh ngạc!

Hắn vậy mà lại công kích vào cung điện! Hắn muốn giết Vương Dao? Không! Không có khả năng!

"Hắn không có cách nào có thể đánh tan phòng ngự của cung điện." Trần Nguyên khẳng định.

Bởi vì đây là tòa cung điện do La Nguyên tự mình thiết trí, là một phòng giam vững chắc, vì mục đích khiến cho Vương Dao có thể an tâm lĩnh ngộ thời gian, không bị bắt luan một người nào quấy rầy.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn, cỗ lực lượng cường đại kia đánh lên trên cung điện, truyền đến một tiếng nổ ầm ầm!

Bang! Đất rung núi chuyển.

Cung điện, không có vỡ, đúng như lời Trần Nguyên nói, cho dù là La Nguyên cũng khó có khả năng đánh nát!

Chỉ có điều là, theo đòn công kích của La Nguyên, tất cả lực lượng chung quanh tòa cung điện kia đã bị đánh dạt ra, lực lượng thời gian do Vương Dao lĩnh ngộ ra đã bị đánh tan!

Xoạt! Lực lượng thời gian đáng sợ tỏa ra trong nháy mắt!

Cỗ lực lượng kinh khủng kia, giống như là một đợt thủy triều, bao phủ toàn bộ cái thế giới này, bao trùm mỗi một cái góc trong thế giới Thủy Tinh Cung, tất cả mọi người, thậm chí là cả La Nguyên...

"Người vậy mà!" Trần Nguyên kinh sợ, hẳn rồi cuộc cũng biết con hàng La Nguyên này muốn làm cái gì!

Thời gian loạn lưu! Hẳn cứng rắn đánh nát tất cả lực lượng thời gian của Vương Dao, khiến cho những lực lượng này tản ra toàn bộ, đem trọn cái thế giới này, biến thành thời gian loạn lưu, ảnh hưởng đến toàn bộ sinh linh ở nơi này!

Cái thế giới này quá nhỏ, nhỏ đến mức...khi cỗ lực lượng thời gian này tản ra, sẽ trực tiếp bao trùm toàn bộ thế giới!

Nhỏ đến mức, vào thời điểm cỗ lực lượng này bao trùm toàn bộ thế giới, toàn bộ sinh linh ở nơi này, căn bản là sẽ không có cách nào ẩn núp, tất cả mọi người đều sẽ bị lực lượng thời gian ảnh hưởng! Không có chỗ nào trốn!
!!

"Người làm như vậy! Lực lượng thời gian do Vương Dao tu luyện trong ba mươi năm sẽ trở nên uổng phí!" Trần Nguyên gầm thét.

La Nguyên làm như thế, căn bản chính là muốn chết! Bởi vì hi vọng Vương Dao nhanh chóng lĩnh ngộ lực lượng thời gian, cũng chỉ có La Nguyên! Những người khác căn bản không quan tâm, La Nguyên làm như thế, tiến độ tu luyện của Vương Dao, không biết còn phải kéo dài thêm bao nhiêu năm nữa!

Thời gian loạn lưu

Cái tên điên này..lần này hắn xuất hiện, cơ hồ là mỗi một cử động đều vô cùng điên cuồng!

"Ta biết." La Nguyên cười lạnh, hắn hiện tại đã nhìn thấy rõ ràng.

Thời gian chi thân? Không trọng yếu! Tiêu diệt Trần Phong mới là chuyện trọng yếu nhất! Chờ Trần Phong chết rồi, hết thấy những thứ hắn mong muốn, tự nhiên sẽ có thể chậm rãi đến! Mà lần hành động này mặc dù lỗ mãng, nhưng cũng là cơ hội tốt nhất!

Một cái cơ hội tốt nhất để tiêu diệt Trần Phong! Bằng không, cứ để Trần Phong trốn ở trong thế giới Thủy Tinh Cung, không ngừng tăng cường thực lực, nói không chừng vào một ngày nào đó có thể siêu việt được hắn?

Cho nên, bây giờ hắn nhất định phải tiêu diệt Trần Phong.

Mà trước mắt...ha ha, là một cơ hội tốt nhất.

"Thời gian loạn lưu sao." La Nguyên cảm thụ thời gian trôi qua, bỗng nhiên cười nói: "Cái mà các ngươi nhìn thấy chẳng qua là thời gian loạn lưu thôi hay sao?"

Chẳng lẽ nói...sắc mặt của Trần Nguyên đại biến.

Thời gian loạn lưu! Đây là một khái niệm hoàn toàn bất đồng cùng với không gian loạn lưu!

Bởi vì nó không thể chống cự! Không gian loạn lưu là cái gì, có rất nhiều người thấu hiểu rất rõ, đó là một cái thế giới có vô số không gian vỡ vụn, ở nơi đó, lực lượng không gian ở khắp mọi nơi!

Có đủ loại không gian, đủ loại vết nứt, nếu như không cẩn thận rơi vào trong đó, lúc nào cũng có thể bị không gian xé rách! Bởi vì, ở bất kỳ địa phương nào, bất cứ lúc nào, cũng có thể bỗng nhiên nổ tung, biến thành

mảnh vỡ không gian, hoặc là vị trí không gian của người, bỗng nhiên bị xé rách! Loại địa phương kia...là tuyệt địa cử tử nhất sinh!

Cho dù là La Nguyên, Trần Phong, loại tồn tại có thực lực này, nếu như không có Quàng sáng may mắn, cũng không dám tùy tiện bước vào trong đó, bởi vì ở đó vô cùng nguy hiểm!

Mấy lần Trần Phong giấu diếm được sự cảm ứng của La Nguyên, cũng là bởi vì đi qua không gian loạn lưu!

Mà thời gian loạn lưu...ha ha, không có ai muốn đi vào loại địa phương này! Bởi vì thời gian loạn lưu cùng với không gian loạn lưu có bản chất là giống nhau, hỗn loạn! Nói một cách khác, cái gọi là thời gian loạn lưu, chính là địa phương thời gian hỗn loạn! Ở bên trong loại địa phương này, tốc độ chảy của thời gian, là không ổn định.

Có thể nhanh.

Cũng có thể chậm.

Đương nhiên, cũng có thể là bình thường.

Ở bên trong loại địa phương này, phương hướng thời gian, là không bình thường.

Có thể tiến lên.

Cũng có thể rút lui.

Người có thể tưởng tượng được, dòng thời không ổn định là có cảm giác gì hay không?

Không có ai biết, mà cũng không có ai muốn biết! Mà đáng sợ nhất là thời gian ngưng kết! Nếu như vận khí của người không tốt, ở vị trí của người, thời gian vừa lúc bị ngưng kết, như vậy, rất không may, người sẽ vĩnh viễn bị ngưng đọng ở nơi đó, vô cùng vô tận.

Hơn nữa những thứ này, căn bản là không thể chống cự! Không gian loạn lưu, không gian nổ tung, người đều có thể phòng ngự, thế nhưng lực lượng

thời gian lại có thể xuyên thấu hết thảy, căn bản là không có cách nào có thể phòng ngự!

La Nguyên muốn làm cái gì? Tại sao hắn lại muốn làm sụp đổ hết thảy, khởi động lại cái thế giới này!

Không! Không chỉ khởi động lại thế giới! Hắn còn muốn tiêu diệt toàn bộ sinh linh!

"Người căn bản không biết người đang làm cái gì..." Trần Nguyên gào thét một tiếng.

Nhưng mà.

Xoạt! Lực lượng thời gian lay động, thanh âm của Trần Nguyên hơi ngừng, biểu lộ trên mặt bỗng nhiên lộ ra sự hoảng sợ.

Thời gian của hắn đã bị quay ngược lại mười năm! Rất không may, hắn đã bị lực lượng thời gian bao phủ.

Cho dù đối với người bình thường mà nói, quay ngược lại 10 năm rất có thể là một chuyện hạnh phúc, không phải là sẽ trẻ lại mười tuổi hay sao? Thế nhưng duy chỉ có Trần Nguyên, là một ngoại lệ, bởi vì mười năm trước...hắn căn bản không tồn tại! ! !

Ô...ô...n...g —— Vô số ánh sáng xuất hiện.

Sau cùng, thân thể của Trần Nguyên, hóa thành hạt ánh sáng, tiêu tán ở trong hư vô.

Cỗ phân thân của La Nguyên, một "chính mình" khác, sau cùng ở dưới lực lượng thời gian, hóa thành hư vô! Một màn quỷ dị này, đã dọa sợ toàn bộ sinh linh.

Tất cả mọi người điên cuồng lui lại! Nhưng mà...vô dụng!

Lực lượng thời gian đã bao trùm toàn bộ thế giới! Không có người nào có thể tránh!

Xoạt! Lực lượng thời gian quét qua.

Có một số người cấp tốc già đi, tiểu cô nương mỹ lệ kia, trong nháy mắt trở thành một bà lão, có một số người, càng là trong nháy mắt chết già.

Thời gian, là sức mạnh đáng sợ nhất.

Mà có một số người, thì lại trở nên vô cùng trẻ tuổi, biến thành đứa trẻ ba tuổi, năm tuổi, có một số người, thì trực tiếp trẻ ra mấy chục tuổi, trực tiếp hóa thành hư vô.

Xoạt! Lực lượng thời gian lay động, vô số người biến mất!

Dùng mắt thường có thể thấy, trên người của mỗi một người đều xuất hiện biến hóa làm cho người ta phải hoảng sợ.

Cỗ lực lượng kia cuốn tới, bao trùm Trần Phong, bao trùm mấy người Tần Hải, Không Bạch, thậm chí, bao trùm cả La Nguyên cách đó không xa, cùng với hơn 1000 thần linh ở phía sau lưng của hắn!

Sau cùng.

Oanh! Cỗ lực lượng kia chấn động đến toàn bộ thế giới, toàn bộ thế giới nguyên bản đang sụp đổ, vào thời khắc này lại khôi phục lại như lúc ban đầu, thậm chí so với dĩ vãng càng trở nên cường đại, toàn bộ thế giới đang không ngừng được gia cố!

Gấp đôi, gấp mười lần, gấp trăm lần...không có người nào biết rõ bản thân của cái thế giới này đã trải qua chuyện gì.

Thời gian luôn luôn thần bí như vậy.

Mà lúc này, vào lúc lực lượng thời gian tản ra còn chưa kết thúc, mặc dù đang ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới, lực lượng thời gian vẫn còn đang thay đổi cái gì đó.

Ô...ô...n...g —— Ánh sáng nhàn nhạt chấn động.

Rất lâu sau, cái cỗ lực lượng đáng sợ kia, mới dừng lại.

Mà vào giờ khắc này, toàn bộ dị thể giới, chỉ có một chỗ chưa bao giờ cải biến, chính là chỗ sâu hạc tâm trong thể giới, nơi trung tâm phát ra lực lượng thời gian, ở vị trí của cái cung điện kia.

Giờ phút này trong tòa cung điện đang trôi nổi trong hư không, Vương Dao đang ngồi xếp bằng, ở nơi trung tâm nhất, giống như một vị Thần!

Nàng vẫn đang tu luyện, thậm chí...căn bản là không để ý tới bất kỳ một chuyện gì ở bên ngoài.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng thời gian chảy xuôi ở trong cung điện, rốt cục cũng không còn tràn ra, cỗ lực lượng kia nhân nhật vờn quanh Vương Dao, làm cho thân thể của Vương Dao vào giờ phút này lấp lánh vô cùng.

Ở nơi này, đã trở thành hạc tâm của dị thể giới!

Tại thể giới Thủy Tinh Cung, thời gian loạn lưu đã hoàn toàn biến mất, toàn bộ thể giới tràn đầy lưu quang kỳ dị, dị thể giới sụp đổ, mỗi một khối khu vực đều tràn ngập lực lượng thời gian.

La Nguyên, đang khởi động lại toàn bộ thể giới.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển.

Vào thời điểm Trần Phong kịp phản ứng, thể giới đã thuế biến.

Trước mắt, chỉ có vô tận lưu quang, trên mỗi một khu vực của dị thể giới, đều giống như lăng kính.

"La Nguyên..." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Loại cử động này của La Nguyên, hoàn toàn chính xác là không có ai có thể nghĩ đến, ngay cả Trần Phong cũng không ngờ được, thể nhưng khởi động lại thể giới, cũng chưa chắc là chỉ có một mình La Nguyên có lợi!

Cũng có khả năng, sẽ phát triển về phương hướng có lợi cho Trần Phong!

Đi săn

Đương nhiên, Quảng sáng may mắn vốn có khả năng một lần định càn khôn, nơi này quả thực là sân nhà của Quảng sáng may mắn, nhưng mà đáng tiếc là, ở dưới dự quyết đấu Quảng sáng may mắn của hai người, sẽ đồng thời không có tác dụng! Hết thấy chỉ có thể tự do phát triển, đến mức phát triển thành cái dạng gì, chỉ có trời mới biết.

"Nguyên bản những người đang tụ tập tại cùng một chỗ, dường như cũng bị tách ra." Trần Phong suy tư, cho dù hỗn loạn thành một mảnh, thế nhưng hắn cũng đang nhanh chóng làm rõ.

La Nguyên cùng với đám thần linh hắn mang tới, thực lực đều hứng chịu sự ảnh hưởng, còn Trần Phong cùng với đám người Tần Hải, Khổng Bạch, cũng đang thuê biến ở dưới lực lượng thời gian...không có ai có thể đào thoát!

"Thực lực của ta." Trần Phong cảm thụ một chút lực lượng của mình.

Còn tốt, mặc dù Quảng sáng may mắn bị triệt tiêu, thế nhưng dường như vẫn còn có nhất định hiệu quả ở trong người, cho nên bản thân hắn, cũng không nhận phải ảnh hưởng quá lớn. Bất quá chuyện này cũng nói trắng ra rằng, La Nguyên có thể cũng không nhận phải ảnh hưởng!

"La Nguyên, đây chính là mục đích của ngươi hay sao?" Trần Phong nhíu hai mắt lại.

Làm thế giới sụp đổ, sau đó khởi động lại thế giới.

Hiện tại, toàn bộ thế giới Thủy Tinh Cung, đã không còn tiếp nhận sự khống chế của Trần Phong, sau khi thuê biến nó càng trở nên cường đại, có thể tùy tiện tiếp nhận sự trùng kích của bọn hắn!

Mà La Nguyên, lại muốn tiêu diệt từng người bọn hắn!

Ở một nơi nào đó.

Oanh! Một tia chớp lóe lên trong hư không, thân ảnh của La Nguyên ở dưới cường quang trở nên rõ ràng.

"Bắt đầu." La Nguyên lộ ra vẻ mặt bình tĩnh.

Ở dưới sự vận hành của hắn, hai cỗ lực lượng may mắn đối kháng, bản thân hắn cùng với Trần Phong, đều sẽ không nhận phải ảnh hưởng quá lớn, như thế mới có thể nhận được thu hoạch tốt hơn. Trên một ngàn thần linh mà hắn mang tới, vô luận mạnh hay yếu, đều nằm ở trong sự khống chế của hắn!

"Đại nhân." Một bóng người to lớn xuất hiện.

Người này là một tiểu thần linh vừa mới đột phá, là thủ hạ của La Nguyên, có thực lực rất yếu, nhưng lại có năng lực rất xuất sắc, mà bây giờ, sau khi trải qua thời gian loạn lưu...hắn đã trở thành thần linh cao giai!

Thần lực sục sôi!

"Rất tốt." La Nguyên rất là hài lòng.

"Như vậy...chúng ta bắt đầu đi săn đi." La Nguyên lạnh giọng nói, hắn cùng với hơn 1000 thần linh này, đều là thợ săn!

"Những người kia ở Thủy Tinh Cung..." Thủ hạ có một chút lo lắng.

"Không sao." La Nguyên cười cười: "Lực lượng thời gian cải biến, thế giới Thủy Tinh Cung khởi động lại, Minh Nguyệt, Thần Vương, cùng với tất cả mọi người ở Thủy Tinh Cung, hiện tại cũng đang ở trong hư vô!"

"Bởi vì bị lực lượng thời gian ảnh hưởng, các nàng lúc nào cũng có thể trở thành hư vô, biến mất."

"Cho nên."

"Vào trước khi dị thế giới triệt để ngưng kết, bản thân của các nàng cũng là hư vô, căn bản không có khả năng xuất hiện, trước lúc này, hãy kết thúc trận loạn chiến này đi." La Nguyên từ tốn nói.

"Vâng." Một vài vị thần linh nghe lệnh.

Trước mắt, ở mỗi một cái góc của thế giới, đều có lưu quang thời gian đang nhấp nháy, vô cùng kinh người, trong mơ hồ, dường như có người thấy được một bóng người quen thuộc lóe lên.

"Bóng người kia...giống như là cái tên Không Bạch kia?"

"Rất giống." Một vài thần linh suy đoán.

"Đi!" Bọn hắn liếc nhìn nhau, lặng yên đi theo.

Cái gọi là làm sụp đổ thế giới, bất quá chỉ là nhắm vào đám người Trần Phong, đám thần linh bọn hắn, trước khi đến đã làm một chút chuẩn bị, sẽ không bị lực lượng thời gian thay đổi thành yếu hơn!

Một khi thời gian lưu động có lợi, sẽ có hiệu lực! Một khi thời gian lưu động có hại, bọn hắn sẽ dùng đồ vật đã chuẩn bị để chống đỡ sự trùng kích, ảnh hưởng sau cùng nhận phải cũng sẽ không lớn.

Đương nhiên, một chút chuẩn bị này là có hạn, ví dụ như, một vị thần linh mạnh mẽ nào đó, vừa đi lên liền gặp phải thời gian quay ngược đáng sợ 1000 năm, trực tiếp hóa thành hư vô, bất kỳ đồ vật nào chuẩn bị từ trước đều không thể sử dụng!

Trực tiếp quay ngược đến lúc còn trong bụng mẹ, à không, từ lúc cụ kị còn đang nằm trong bào thai, làm sao cứu?

Bất quá, những chuyện này cuối cùng cũng chỉ là số ít. Đám thần linh còn lại này, phần lớn đều có thể bảo lưu được sức chiến đấu mạnh nhất!

Mục tiêu của bọn hắn là tiêu diệt Trần Phong cùng với bằng hữu của hắn, La Nguyên chương khổng lồ thế giới, bọn hắn tự nhiên sẽ trở thành tồn tại vô thượng!

"A, xem ở nơi đó."

"Giống như có người."

"Không giống như là người một nhà, càng giống như là cái tên Từ Phi kia."

"Đi, đuổi theo."

Lại có một vài vị thần linh truy đuổi.

Mỗi một góc trên cái thế giới này, vào thời điểm khi bọn hắn phát hiện ra những bằng hữu kia của Trần Phong, đều thận trọng bắt kịp, mục tiêu của bọn hắn, chính là diệt trừ những người này!

"Nơi đó lại có người."

"Có phải là Trần Phong hay không?"

"Thấy Trần Phong, nhất định phải hồi báo, chúng ta không phải là đối thủ của Trần Phong, giao cho đại nhân tới đối phó hắn."

"Hiểu rõ."

"Không phải là Trần Phong, giống như là Tần Hải?"

"Đuổi theo!"

Bọn hắn lại chia ra vài người truy đuổi Tần Hải.

"Tìm cơ hội ra tay."

"Không lưu lại người sống."

Thanh âm đậm đặc biến mất ở bên trong ánh sáng.

"Hiểu rõ."

...

Ở một nơi nào đó, ở trong một hàng rào thời gian hẻo lánh.

Có một bóng người đang ngơ ngác ngồi xổm ở nơi đó, hiển nhiên là còn chưa kịp phản ứng, theo y phục trên người dường như có thể thấy

được...người này đúng là Khổng Bạch.

"Là hấn sao?"

"Vâng."

Một thần linh xác nhận.

Thế giới Thủy Tinh Cung cũng không lớn, coi như 1000 vị thần linh bị thời gian loạn lưu tách ra, thần linh chung quanh đây cũng có tới mười người, bọn hấn sau khi xác nhận thông qua vòng đeo cổ tay, lại bắt đầu hành động.

Mà lần này, mục tiêu hành động của bọn hấn, chính là Khổng Bạch đã bị bọn hấn để mắt đến!

"Thực lực đại khái hiện tại của các ngươi là gì?" Một thần linh hỏi.

"Ta là thần linh trung giai."

"Ta cũng thế."

"Ta hiện tại cũng là thần linh trung giai."

"Ta là thần linh cao giai."

Một thần linh dương dương đắc ý nói, hấn là người may mắn nhận được ảnh hưởng thời gian có lợi nhất.

"Vậy lần này ngươi hãy làm đội trưởng đi."

"Được."

Bọn hấn thận trọng đi tới gần cái khu vực kia.

Khổng Bạch dường như cũng chưa phát hiện được bọn hấn.

Không, phải nói là, hấn căn bản không để ý đến cái gì.

Bởi vì cái tên này từ khi xuất hiện ở đây, vẫn giữ nguyên cái tư thái này, đưa lưng về phía bọn hắn, ngăn người nhìn chăm chăm vào lực lượng thời gian cách đó không xa, không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Quản hắn suy nghĩ cái gì." Vị thần linh cao giai kia cười lạnh.

Bọn hắn biết thực lực của Không Bạch, nguyên bản dường như rất là yếu?

Cho dù có sự ảnh hưởng của lực lượng thời gian, ảnh hưởng là có lợi, đoán chừng cũng chẳng mạnh được đến đâu! Bởi vì nếu ảnh hưởng thời gian có lợi quá mạnh, cũng sẽ khiến cho người chết tươi!

Gia tốc thời gian năm mươi năm cùng với gia tốc thời gian năm trăm năm thế nhưng chính là hai khái niệm!

"Lên!" Thần linh cao giai ra lệnh.

Oanh! Đủ loại năng lực mạnh mẽ bùng nổ.

Khổng Bạch già nua

Cho dù bọn hắc không cho rằng Khổng Bạch có lực lượng phản kháng, nhưng vì để nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ, bọn hắc vừa lao lên, liền xuất ra đòn công kích mạnh mẽ nhất.

Mà đúng vào lúc này, dường như cảm ứng được thần lực ba động kịch liệt ở phía sau lưng, Khổng Bạch chậm rãi quay đầu lại.

Hết thấy thần linh liền giết mình! Khổng Bạch, vẫn là cái tên Khổng Bạch kia!

Thế nhưng... hình dạng của hắc vào giờ phút này, lại làm cho hết thấy thần linh kinh sợ.

Khổng Bạch vốn không đẹp trai, không biết ở bên trong thời gian loạn lưu, ở trong năm tháng vô tận đã trải qua cái gì, trên mặt lại chắt một đồng nếp nhăn thật dày, lại thêm làn da già nua lấm tẩm, nhìn vô cùng đáng sợ.

Đây đúng là một Khổng Bạch già nua! Mà càng dọa người hơn là ánh mắt của hắc, ánh mắt sáng ngời hữu thần nguyên bản, dường như cũng bị ảnh hưởng, cũng có một chút điểm lấm tẩm màu nâu, lít nha lít nhít, khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi.

"Đây là..." Vị thần linh cao giai kia kinh hãi.

"Hỏi các người một vấn đề?" Thanh âm khàn khàn ở trong miệng của Khổng Bạch phát ra: "Ai mới là nam nhân đẹp trai nhất?"

Oanh! Thần lực nổ tung.

Đòn công kích của bọn hắc vốn nên đánh vào người của Khổng Bạch, giờ phút này lại biến mất không có một chút dấu hiệu nào, chỉ còn lại câu hỏi nhàn nhạt kia, "Ai mới là nam nhân đẹp trai nhất?" quanh quẩn ở trong hư không?

Gặp quý! Nhóm thần linh sợ mất mặt.

Bọn hấn thể nhưng có tới chín thần linh trung giai và một thần linh cao giai! Có thực lực mạnh mẽ đến mức không thể tưởng tượng, nhưng mà, ngay cả loại công kích có cấp bậc này, thế mà lại bị một câu hỏi đần độn của Không Bạch, gạt bỏ đi hết rồi? !

Đây rốt cuộc là cái gì? ! Cái tên này...trong ánh mắt của bọn họ tràn ngập sự hoảng sợ.

"Trả lời cho ta, ai mới là nam nhân đẹp trai nhất?" Không Bạch cứng rắn nở một nụ cười ở trên khuôn mặt, dường như muốn để cho mình trở nên hiền lành hơn, thế nhưng những tầng nếp nhăn chùng chất đến cùng một chỗ kia, nhìn qua càng thêm run sợ.

"Đi!" Một thần linh giật mình cảm thấy không ổn, mong muốn rút lui.

"Trả lời không đúng." Ánh mắt của Không Bạch trở nên lạnh lẽo.

Oanh! Một đạo lưu quang từ trong mắt của hấn bắn ra, phá hủy thân thể của vị thần linh này.

Những thần linh còn lại: ? ? ?

Đây lại là cái gì? Đôi mắt của superman? Ngoại trừ một số sinh linh tu luyện đôi mắt, bọn hấn cơ hồ rất ít có thể thấy, có người dùng con mắt để giết người, cái tên Không Bạch này làm sao lại...

"Trả lời cho ta, ai mới là nam nhân đẹp trai nhất?" Không Bạch nhìn về phía một người khác.

"Người, là người." Vị thần linh kia run run rẩy rẩy nói ra.

Xoạt! Toàn bộ thế giới trở nên an tĩnh.

Ngay cả Không Bạch cũng không nói chuyện, cũng không ra tay.

Đáp đúng rồi? Vị thần linh kia mừng như điên.

Chỉ có điều là, hắn còn chưa hưởng thụ sự vui sướng được bao lâu, liền thấy một đạo lưu quang lóe lên trước mắt, xỏ xuyên qua thân thể của hắn, bên tai dường như còn truyền đến thanh âm nhàn nhạt của Không Bạch.

"Nói dối! !"

? ? ? Những thần linh còn lại phát mộng, đây lại là cái kỹ thuật gì? !

Không để ý tới hắn, sẽ bị giết chết, nói hắn là nam nhân đẹp trai nhất, thì là nói dối, cũng sẽ bị giết chết! Trời ạ, như vậy thì bọn hắn sẽ phải trả lời cái vấn đề này như thế nào?

"Trả lời cho ta, ai mới là nam nhân đẹp trai nhất?" Không Bạch nhìn về phía một vị thần linh khác.

"Ta?" Vị thần linh kia nuốt một ngụm nước bọt.

Nếu nói Không Bạch cũng không được, nói người khác cũng không được, vậy thì nói mình thử xem?

Oanh! Một đoàn lưu quang lóe lên, hắn trực tiếp hóa thành cặn bã.

"Lớn lên có bộ dáng như thế, cũng không cảm thấy ngại?" Thanh âm khàn khàn của Không Bạch lại lạnh lùng quét qua.

Lại là một mảnh yên lặng, mấy thần linh còn sót lại đổ mồ hôi lạnh tràn trề.

Cái tên Không Bạch này...quả thực là quá dọa người, hắn dường như sau khi trải qua thời gian loạn lưu trùng kích, ý thức đã trở nên mơ hồ, nhìn hình dạng của hắn, dường như đã trải qua một khoảng thời gian quá lâu, thực lực cũng trở nên cực kỳ đáng sợ!

Mà vào lúc này Không Bạch lại thấy được một vị thần linh, hỏi: "Trả lời cho ta, ai mới là nam nhân đẹp trai nhất?"

Toàn thân của vị thần linh kia run rẩy.

Phải chết hay sao? Phải trả lời như thế nào?

Trời ạ, loại câu hỏi đàn độn này...dường như không có câu trả lời chính xác.

Đến cùng là ai?

Bỗng nhiên, hấn đột nhiên nghĩ đến một loại khả năng.

"Là..." Hấn chuẩn bị lớn tiếng nói ra.

Oanh! Một đạo lưu quang lóe lên, hấn trực tiếp bị đánh thành mảnh vụn.

"Trả lời loại câu hỏi này mà còn muốn lưỡng lự?"

"Dốt nát."

Thanh âm của Không Bạch lạnh lùng xuất hiện, những thần linh còn lại càng lộ ra vẻ mặt phát mộng, lại, lại chết một người?

Trời ạ! Cái tên này đến cùng muốn làm cái gì? Hoặc nói là, hấn đang muốn tra tấn rồi diệt đi từng người một?

Không! Nhìn qua cũng không giống, ý thức của cái tên này dường như đã thật sự có một chút mơ hồ.

"Trả lời cho ta, ai mới là nam nhân đẹp trai nhất?" Không Bạch nhìn về phía một vị thần linh yếu nhất ở bên trong.

"..."

Vị thần linh này vẽn vẽn chỉ dừng một chút, nghĩ đến sự ám chỉ của vị thần linh mới chết đi vừa rồi, liền rống to: "Không Bạch, Không Bạch chính là nam nhân đẹp trai nhất!"

Chỉ có một câu ngắn ngủi, đình tai nhưc óc.

Cho dù là mấy vị thần linh khác, đều bị chấn cho tê cả da đầu.

"..."

Không Bạch dùng ánh mắt vẫn đục nhìn về phía vị thần linh này.

Ngay vào thời điểm mọi người cho rằng là hắn sẽ chết, Khổng Bạch bỗng nhiên gật gật đầu, thể mà lộ ra vẻ mặt tán đồng: "Không sai, Khổng Bạch mới là nam nhân đẹp trai nhất!"

"Ha ha."

"Mặc dù ta có rất nhiều chuyện không nhớ được."

"Thế nhưng...ta y nguyên vẫn nhớ kỹ, hắn là nam nhân đẹp trai nhất."

Lão niên Khổng Bạch dường như rất là hài lòng.

Thế là, hắn có chút đồng ý gật đầu, quay người rời đi, mấy thần linh còn lại thì đổ mồ hôi lạnh toàn thân, cơ hồ ngã ngối trên mặt đất, cho nên, bọn hắn thể mà vẫn còn sống?

Có trời mới biết bọn hắn đã trải qua cái gì.

Vào giờ phút này, có người nhìn về phía thân ảnh Khổng Bạch rời đi.

Dáng vẻ của lão niên Khổng Bạch nhìn qua có một chút còng xuống, trong mơ hồ, bọn hắn dường như có thể ở trên người của hắn, cảm nhận được một cỗ lực lượng quen thuộc...

A, là tấm gương đáng chết kia.

"Trên người hắn đã xảy ra chuyện gì?"

"Không biết."

"Cái tấm gương kia làm sao lại hòa thành một thể với hắn rồi?"

"..."

Không có người nào biết rõ trên người của Khổng Bạch đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ có điều là, một vài thần linh còn lại này bỗng nhiên cảm giác được, lần hành động đi săn này, dường như cũng không quá thuận lợi! Khổng Bạch

xuất hiện biến cố lớn như thế, vậy thì những con mồi còn lại thì sao?

Hoặc nói là...bọn hắc hiện tại, có phải thật sự là thợ săn hay không? Vì sao, bọn hắc có một loại cảm giác, chính mình mới là con mồi?

"Liên hệ với đại nhân đi."

"Khổng Bạch hiện tại, không phải là bằng vào chúng ta là có khả năng xử lý."

"Hiểu rõ."

...

Ở một chỗ khác, có một tiểu đội thần linh khác đang thận trọng tiến lên.

Ta mới là thợ săn

Bỗng nhiên, có một thần linh ngăn mọi người lại: "Dừng lại."

Sao vậy? Những thần linh khác nghi hoặc nhìn hấn.

"Nơi này..." Vị thần linh kia nhìn về phía khối khu vực tràn ngập ánh sáng lấp lánh trước mắt, hấn dừng lại một chút, nhìn về phía một vị thần linh ở bên cạnh hỏi: "Ta nhớ được, thân thể của người có năng lực chữa trị vô hạn có phải không?"

"Đúng a." Vị thần linh kia mờ mịt gật gật đầu hỏi: "Làm sao..."

Xoạt! Cánh tay của hấn liền bị chặt đứt tại chỗ, hét thảm một tiếng.

Vị thần linh kia đem cánh tay của hấn vứt vào trong khối khu vực trước mắt, dùng mắt thường cũng có thể thấy, cái cánh tay kia trong nháy mắt liền trở nên héo rút, sau cùng hóa thành hư vô.

"Các ngươi xem."

"Tốc độ thời gian trôi qua ở nơi này, dường như phải nhanh hơn bình thường gấp 100 lần!"

"Đi vào trong đó, có thể sẽ chết." Vị thần linh kia trầm ổn nói.

Nhưng mà, vị thần linh cụt một tay kia, giờ phút này lại vô cùng phần nộ nói: "Chuyện này lão tử cũng không quan tâm, ngươi nếu như muốn điều tra, chúng ta tự nhiên sẽ nghe ngươi, ngươi nói thẳng là được rồi, tại sao phải chém cánh tay của lão tử?"

"Ây." Vị thần linh kia dừng lại một chút, nghi ngờ nhìn về phía hấn hỏi: "Ta nói thẳng thì các ngươi sẽ tin hay sao?"

"Dĩ nhiên, dùng năng lực của chúng ta liền có thể kiểm tra được chuyện này mà." Những thần linh còn lại không hiểu thấu.

"Ồ." Vị thần linh kia giật mình nói: "Thật có lỗi, trước kia ta cũng chưa hợp tác qua với các thần linh khác, ta chỉ là vì muốn gia tăng một chút sức thuyết phục, lần sau ta sẽ chú ý."

Thần linh cắt một tay: "? ? ?"

"Xuyt!" Vừa vòng qua phiên khu vực này, vị thần linh kia bỗng nhiên ra hiệu cho mọi người im lặng.

Ở nơi xa, đạo thân ảnh mà bọn hắn một mực theo đuôi kia, dường như rốt cục cũng đã dừng lại. Hắn dường như đang tìm kiếm cái gì đó, dừng lại ở trước mặt một cái hồ, nhìn nước hồ tràn ngập quang thái kỳ dị, dường như đang lường lự cái gì.

Đám thần linh chung quanh liền trở nên cảnh giác, bỗng nhiên, bóng người kia cởi hết y phục của mình, nhìn chăm chú mặt hồ, rất lâu, tràn ngập tự hào nói một câu: "Quả nhiên, lại so với trước kia lớn hai centimet."

Những thần linh bám đuôi: "? ? ?"

"Bộ thân thể này thật là hoàn mỹ."

"Chắc chắc chắc."

Bóng người kia tự luyến sờ lấy thân thể của chính mình, cảm khái không thôi: "Nhìn bộ ngực này một chút, nhìn một chút cơ bụng này, nhìn một chút cái eo này, nhìn một chút xxx này..."

Bệnh tâm thần à! Đám thần linh theo đuôi vô lực chửi bậy, không ngờ con hàng này lại đi xa như vậy, chính là vì tìm một địa phương có nước, chiêm ngưỡng thân thể của chính mình một thoáng?

"Đã xác nhận thân phận của hắn hay chưa?"

"Xác nhận, Từ Phi, năng lực: cường độ thân thể cực cao."

"Ha ha, cho dù cao cỡ nào thì có thể cao hơn thần linh hay sao?"

"Đúng thế."

"Nếu đã xác nhận thân phận, làm thịt hẩn!"

Một đám thần linh đã không có cách nào tiếp tục nhìn con hàng này tự luyện, bọn hẩn liếc mắt nhìn nhau, thần lực mạnh mẽ bỗng nhiên bùng nổ, một mạch đánh về phía Từ Phi.

Mà vào giờ khắc này, Từ Phi còn chưa kịp phản ứng, đã bị đánh.

Oanh! Đủ loại thần lực nổ tung, lực lượng đáng sợ, đánh nổ tung khu vực bờ hồ.

Từ Phi bị bao phủ hoàn toàn, ở vị trí hẩn đứng, xuất hiện một cái hố sâu mười mét...

Tiểu đội thần linh lạnh lùng nhìn cảnh này.

Chỉ có điều là, vào thời điểm bọn hẩn xác nhận là chuyện này đã kết thúc, có một cánh tay bỗng nhiên giơ lên khỏi cái hố, khiến cho con người của hết thầy thần linh theo bản năng co vào.

Ở nơi đó, có một bóng người đơn bạc chậm rãi leo ra.

"Cái tên này..." Đám thần linh đột nhiên ý thức được một chút không ổn.

Bị đánh như vậy cũng không chết?

Không! Không chỉ không có chết, hẩn thậm chí ngay cả một vết thương cũng không có!

Cái tên này...

Thân thể trần truồng, từ bên trong từ vô số thần lực bò ra!

"Đi! ! !" Thần linh dẫn đội gầm lên giận dữ, sẽ không có ai ngu xuẩn đến mức tiếp tục đối kháng ở thời điểm này.

Vừa rồi bọn hẩn hợp lại thì triển ra công kích mạnh mẽ, nếu như ngay cả loại thần lực có cường độ này đều không thể làm tổn thương đến Từ Phi, thì bọn hẩn cũng không còn cách nào để giết hẩn.

Cho nên, thần linh dẫn đội liền không có một chút do dự hạ mệnh lệnh rút lui.

Chỉ có điều là...đã chậm.

Phốc! Ánh sáng màu đỏ lóe lên, một bóng người nổ tung.

Từ Phi bạo phát ra tốc độ làm cho người ta phải kinh sợ, lấp lánh ở trong hư không, mỗi một lần xuất hiện, đều sẽ có một vị thần linh ngã xuống, máu tươi bắn tung tóe ra bốn phía.

Oanh! Một vị thần linh còn lại cuối cùng không cam lòng mở to hai mắt, hấn không thể nào hiểu được.

Từ Phi...cái tên gia hỏa gà yếu này, hiện tại làm sao lại cường đại đến loại tình trạng này? ! Rõ ràng chỉ là một kẻ nhân loại bình thường nhất...làm sao lại...

"Bịch!" Hấn ngã xuống đất bỏ mình.

"Gà yếu." Từ Phi bữu môi, hấn cảm thụ lực lượng trong cơ thể bây giờ.

Cho nên nói, hấn trước kia vẹn vẹn chỉ có thể miễn dịch năng lượng, hiện tại ngay cả thần lực cũng bắt đầu miễn dịch? Hấn có một cảm giác...thân thể đã trở nên hết sức cổ quái.

Những gì mà hấn đã trải qua rất kỳ quái, cái gì mà rùa đen a, thần lân a, hiện tại sau khi trải qua thời gian loạn lưu, thể chất của hấn liền biến thành rất kỳ quái mà hấn cũng không thể giải thích.

Lực lượng thời gian rất mạnh mẽ, thế nhưng, đây vẹn vẹn chỉ là một chút lực lượng thời gian tản ra từ nơi Vương Dao đang ở, hơn nữa, còn là một cỗ lực lượng bao trùm toàn bộ thế giới!

Vào thời điểm ảnh hưởng đến từng cá nhân, cũng không mạnh.

Hơn nữa...Từ Phi dường như còn miễn dịch được hơn phân nửa lực lượng thời gian.

Cho nên, thời gian nguyên bản có thể trực tiếp khiến cho Từ Phi chết già, gia tốc thời gian một vạn năm, đã khiến cho thân thể hỗn tạp rùa và thần lằn này của Từ Phi, trực tiếp tiến hóa lên trọn vẹn một vạn năm!

Đúng thế, ròng rã một vạn năm, khoảng thời gian có thể khiến cho vô số sinh linh yên diệt kia, sau khi ảnh hưởng lên trên thân thể hỗn tạp giữa rùa và thần lằn của hắn, căn bản là nhìn không ra một chút ảnh hưởng nào.

Cổ thân thể mạnh mẽ của hắn, tu luyện vốn là dựa vào thời gian, cho nên, Từ Phi cứ như vậy tu luyện thành công không hiểu thấu.

Căn cứ vào sự thiết lập của Đồ Mã...nếu có một ngày, hắn có thể tu luyện thành công, như vậy thực lực của hắn...

Oanh! Hắn dùng một quyền đánh vào dưới chân, mặt đất kiên cố đã trải qua sự thuế biến này, vẫn như cũ không chịu nổi một quyền phổ thông của hắn, trực tiếp sụp đổ một mảng lớn.

Chân Thần! ! !

"Ha ha." Từ Phi cười lớn.

La Nguyên, ngươi có thể nghĩ tới được kết quả này hay không? Lão tử cũng có được thực lực sánh ngang với Chân Thần!

La Nguyên! Ngươi hãy tắm rửa sạch sẽ chờ ta! Từ Phi dương dương đắc ý, thân thể trần trụi đứng sừng sững trong gió, tiểu huynh đệ dưới hông cũng đang ưỡn ngực ngẩng đầu, biểu đạt cảm giác thoải mái tùy ý ở trong lòng.

"Hiện tại bắt đầu."

"Lão tử mới là thợ săn!"

...

Ở một nơi nào đó.

Một vị thần linh buông xuống, hơn ba mươi vị thần linh chung quanh lộ ra vẻ sợ hãi, không dám tới gần.

Khu vực thời gian

Bởi vì vị thần linh này, trải qua qua sự trùng kích của thời gian loạn lưu, thực lực đã trở nên cực kỳ cường đại, đã có thể so với Chân Thần.

Trong 1000 thần linh thủ hạ của La Nguyên, cuối cùng cũng có một người có vận khí tốt.

"Các người, đi theo ta." Vị thần linh này nói ra.

Đám thần linh này đang truy đuổi một mục tiêu cần phải giải quyết lần này.

"Vâng." Đám thần linh lĩnh mệnh.

"Cái tên này có tên là Tần Hải, nghe nói là bằng hữu tốt nhất của Trần Phong."

"Ừm, căn cứ theo sự giới thiệu của vị tiểu thần linh kia, tên Tần Hải này, vào lúc thời gian loạn lưu, bị thời gian quay ngược, biến thành tiểu hài tử mấy tuổi, thực lực cơ hồ bằng không."

"Rất tốt." Nhóm thần linh phi thường hài lòng.

Nếu là như vậy, sẽ không có sai lầm.

Bọn hắn tìm tới cái vị trí kia, quả nhiên thấy được một đứa bé! Cho dù nhìn qua có một chút non nớt, cũng hết sức lạ lẫm, thế nhưng y nguyên vẫn có mấy phần bộ dáng của Tần Hải.

Tần Hải, cái tên gia hỏa này nghe nói có thực lực không tệ, vậy mà đã thật sự biến thành một đứa bé!

"Quả thật là hần." Nhóm thần linh mừng thầm, nói: "Tiêu diệt đi."

Xoạt! Bọn hắn tiến gần về phía đứa bé, chỉ có điều là, ngay vào lúc này, đứa bé kia quay đầu lại, liếc mắt nhìn bọn hắn, bỗng nhiên lắc đầu, đi thẳng về

phía trước.

"Chờ một chút!" Bọn hắn vừa định đuổi theo, liền bị vị thần linh cao giai kia ngăn lại.

"Chỗ kia..." Vị thần linh cao giai chỉ chỉ vào vị trí của đứa bé, có thể thấy được, ở nơi đó, có ánh sáng nhàn nhạt lấp lánh, tốc độ chảy của thời gian dường như lại phát sinh sự biến hóa.

"Đó là khu vực có dòng chảy thời gian không ổn định."

"Vô cùng nguy hiểm!"

Nhóm thần linh hoảng sợ, bọn hắn cho dù là thần linh, cũng không dám tùy tiện bước vào loại địa phương này, cái tên Tàn Hải này...

Xoạt! Đứa trẻ liếc mắt nhìn bọn hắn, càng xâm nhập sâu vào khu vực thời gian, dùng mắt thường có thể thấy, thân thể của hắn, dường như đang dần dần trưởng thành, chậm rãi lớn lên.

Mơ hồ có thể thấy được, trong tay của đứa bé có một thanh kiếm, hắn dường như đang làm cái gì đó.

"Hắn đang tu luyện!" Một vị thần linh bỗng nhiên minh ngộ, cái tên gọi là Tàn Hải này, vậy mà đang tu luyện thông qua khu vực thời gian!

"Hắn không sợ chết hay sao!" Những thần linh khác không dám tin.

Loại khu vực kia, ngay cả chính bọn hắn cũng không dám bước vào, bởi vì người sẽ vĩnh viễn không biết, tốc độ thời gian trôi qua ở chỗ kia đến cùng là như thế nào, thậm chí, có khả năng, nửa người trên của người thời gian tiến về trước, nửa người dưới lại là đảo ngược?

Cho nên, bọn hắn căn bản không dám tiến vào, mà cái tên gọi là Tàn Hải này, dường như lại đang...

"Nhìn chăm chăm vào hắn!"

"Lão tử cũng không tin là hắn có thể sống sót."

Vị thần linh cao giai kia hạ lệnh.

Không có gì khác, vị trí mà Tần Hải đang đứng là một mảnh khu vực thời gian, có phạm vi rất rộng, hẳn thật sự có đi sâu vào bên trong hay sao? Dùng tốc độ thời gian trôi qua ở bên trong, Tần Hải tất nhiên là chẳng mấy chốc sẽ chết già! Ít nhất thì bọn hắn cũng cho là như vậy.

Thế là, bọn hắn bắt đầu gắt gao nhìn chăm chăm vào Tần Hải, nhìn hắn đi tới từng bước một, mỗi một bước, tuổi của hắn dường như cũng lớn hơn một chút, rất nhanh liền đạt tới độ tuổi thiếu niên...thanh niên...trung niên...lão niên...một bước là một năm!

Tần Hải, vậy mà đã trở thành một ông lão! Mặt mũi của hắn già đi rất nhiều, thân thể của hắn cũng không còn thẳng tắp, dùng mắt thường có thể thấy lưng của hắn đang cong xuống.

Thế nhưng, coi như là như thế, tư thế của hắn vẫn không cải biến như cũ, thanh kiếm trong tay của hắn cũng chưa từng động đậy, hắn cứ như vậy đi ngang qua khu vực thời gian, đi tới tuổi xế chiều của nhân sinh...

Hết thấy thần linh rung động.

"Cái tên này, đến cùng đang làm cái gì? !"

Gần vạn năm tuế nguyệt... trong ánh mắt của Tần Hải tràn đầy tang thương, chỉ có chân chính bước vào phiên khu vực này, mới biết được tốc độ thời gian trôi qua ở nơi này có bao nhanh, ngay cả hình thái ý thức, cũng không thể đi ra khỏi nơi này!

Đỗ Mã quen thuộc với pháp tắc thời gian, cho nên, Đỗ Mã đã trợ giúp Tần Hải sửa đổi thành hình thái ý thức, chính vì vậy, Tần Hải lúc trước mới có thể từ thời đại thượng cổ, sống đến thời đại gen, mới có thể trở thành thủ lĩnh của tổ chức thần bí!

Tần Hải, hẳn đối với thời gian trôi qua có một trình độ miễn dịch nhất định! Cho nên, thời gian quay ngược, cũng không gạt bỏ được hắn!

Hắn bị quay ngược vô số năm, sau cùng ngừng lại ở giai đoạn đứa bé, từ lúc đó, Tần Hải liền nghĩ ra một kế hoạch đặc biệt!

Hắn muốn tu luyện! Tu luyện thông qua khu vực thời gian này! Chỉ có như thế, hắn mới có thể bước ra được con đường thuộc về mình!

Thân thể của hắn, đã bị phế bỏ qua một lần, đây là tiếc nuối cả đời của hắn, mặc dù hắn đã thông qua những phương thức khác, mặc dù hắn sống qua thời thượng cổ, cứ thế mà sử dụng khoảng thời gian dài đằng đặc này chôn cất trở thành cường giả, thế nhưng cuối cùng cũng không được.

Tiềm lực của hắn, quá kém, cho nên, hắn dần dần bị Trần Phong vượt lên phía trước.

Đồng dạng là thiên chi kiêu tử...Trần Phong đã dần dần bỏ xa hắn ở sau lưng, làm cho hắn ngay cả tư cách ngưỡng vọng cũng đều không có. Đây là sự đau nhức trong đáy lòng của hắn.

Hắn ưa thích kiếm, thế nhưng thân thể của hắn, đã chú định hắn không có cách nào đi đến một bước này.

Mà bây giờ...hắn đã có cơ hội mới, phản lão hoàn đồng, thời gian quay ngược đã cho hắn cơ hội tốt nhất, miễn trừ thời gian, khiến cho hắn vẫn có thể duy trì sự mạnh mẽ như cũ của bản thân, trở lại quá khứ, chỉ có thân thể!

Chỉ có...một cỗ thân thể tràn ngập tiềm lực!

Thế là, Tần Hải chủ động bước vào cái khu vực thời gian khủng bố này, cầm trong tay một thanh kiếm, chuẩn bị tâm pháp tu luyện kỹ càng, sau đó, đi qua từng bước một.

Từ thiếu niên đến ông lão...thân thể của hắn dần dần mục nát, chỉ có chuôi kiếm này, là vẫn lấp lánh huỳnh quang.

Hắn đang nuôi kiếm, dùng tính mạng của mình, nuôi kiếm.

"Trần Phong."

"Ta sẽ không bị ngươi bỏ quá xa."

"Tần Hải ta...tuyệt đối không cam tâm làm một kẻ vương vớ."

Ánh mắt của Tần Hải trở nên kiên định.

Cho dù, thân thể đã còng xuống.

Rốt cục, hắn đã đi qua một phiên khu vực như vậy.

Vạn năm tuế nguyệt, cho dù là thân thể của hắn có thể miễn trừ nhất định thời gian, cũng đã lung lay sắp đổ, mục nát tới cực điểm, nhưng thần sắc của hắn, vẫn lấp lánh như vậy.

Hắn ôm kiếm, từng bước một, chậm rãi bước đi.

Mà vào giờ khắc này, cách đó không xa, đám thần linh kia vẫn đang quan sát hắn.

Cái kết quả này, có một chút vượt quá dự liệu của bọn hắn, dù sao thì cái khu vực thời gian này, nhìn qua rõ ràng không giống như bình thường, làm sao Tần Hải vẫn chưa bị huỷ diệt?

Tốc độ thời gian trôi qua nhanh như vậy, Tần Hải vì sao vẫn còn sống sót? ! Chuyện này căn bản là không thể tưởng tượng nổi.

"Tuổi thọ của nhân loại không phải là chỉ có mấy trăm năm thôi hay sao?"

"Đúng thế."

"Như vậy cứ thế mà thả hắn rời đi hay sao?"

Bọn hắn nhìn về phía vị thần linh cao giai.

Tu luyện

Thả Tần Hải đi? Điều này hiển nhiên là không thể nào! Bọn hắc có nhiều thần linh như vậy, làm sao có thể trơ mắt nhìn một tên nhân loại không quan trọng chạy trốn? Nhất là, mới vừa rồi hắc còn là một đứa trẻ, hiện tại đã trở thành một ông lão mục nát!

"Tần Hải có thể đi qua, chúng ta cũng có thể đi qua!"

"Giết hắc!"

Trong mắt của vị thần linh cao giai kia loé lên hàn quang.

"Hiểu rõ."

Đám thần linh hiểu rõ.

Xoạt! Ánh sáng loé lên, một vị thần linh đi đầu bước vào khu vực thời gian, chỉ có điều là, ngay trong cái nháy mắt đi vào, sắc mặt của hắc liền đại biến, bởi vì tốc độ thời gian trôi qua ở nơi đây...

Xoạt! Đám thần linh còn lại cũng dồn dập biến sắc.

Không có gì khác, tốc độ thời gian trôi qua ở nơi này quá nhanh, quá kinh người!

"Chuyện gì đã xảy ra..."

"Nếu thật sự là loại tốc độ trôi qua như thế này, Tần Hải làm sao có thể thông qua?"

Đám thần linh hoảng sợ.

"Tốc độ thời gian trôi qua ở phiên khu vực này có lẽ là có sự khác biệt."
Một vị thần linh kết luận: "Tần Hải là một nhân loại cũng đều có thể thông

qua, chúng ta sợ cái gì chứ, phiến khu vực này sáng tối không thống nhất, tốc độ thời gian trôi qua khẳng định là không giống nhau."

"Chúng ta không nên lưỡng lự ở chỗ này."

"Dựa theo loại phương thức này, tốc độ thời gian trôi qua ở phía trước khẳng định sẽ giảm đi."

Mà vào lúc này, một vị thần linh đã đi lên phía trước một chút, liền mừng rỡ nói: "Tốc độ thời gian trôi qua ở chỗ này đã chậm lại."

"Quả nhiên." Đám thần linh liếc nhìn nhau, tốc độ thời gian trôi qua ở phiến khu vực này, quả nhiên là khác nhau!

Nếu như thế, bọn hấn cũng không cần phải lo lắng.

"Tiến lên, bắt lấy Tần Hải." Bọn hấn liếc nhìn nhau, hạ quyết tâm.

Xoạt! Nhóm thần linh trong nháy mắt bùng nổ, hóa thành từng đạo lưu quang bay thẳng về phía Tần Hải.

Nhanh như tia chớp! Bọn hấn thế nhưng chính là thần linh! Tốc độ toàn lực của bọn hấn sẽ nhanh đến cỡ nào? Nhanh đến mức không có cách nào tưởng tượng.

Chỉ có điều là, ở dưới tốc độ cực nhanh của bọn hấn, vào thời điểm tiến vào sâu bên trong khu vực thời gian, biểu lộ trên khuôn mặt của bọn hấn bỗng nhiên trở nên hoảng sợ.

Loại tốc độ thời gian trôi qua này...từ lúc bắt đầu đi vào, sau đó tốc độ thời gian trôi qua hơi chậm lại một chút, khi đi vào sâu hơn bỗng nhiên lại nhanh hơn mấy lần!

Thực lực của mỗi một vị thần linh, dường như cũng tăng cường mấy lần trong nháy mắt, thần lực trở nên càng thêm sục sôi, thế nhưng sắc mặt của bọn hấn lại trở nên càng thêm hoảng sợ.

"Không tốt!"

"Cỗ thần lực này..."

"Đáng chết, tốc độ thời gian trôi qua này quá nhanh!"

"Mau lui lại? !"

"Người muốn chết? !"

"Hiện tại lui về, còn phải trải qua một quãng đường rất xa, chỉ sợ chưa kịp rút lui đã chết già, hiện tại chỉ có một cái biện pháp, tiếp tục đi về phía trước!"

"Tần Hải có thể còn sống, nói rõ tốc độ thời gian trôi qua trước mặt, có thể sẽ trở nên bình thường!"

"Đúng, nhất định là bình thường." Đám thần linh chờ mong.

Bọn hắn chỉ có thể tiếp tục xông về phía trước.

Bởi vì không có bất kỳ một sự lựa chọn nào, trở về, chỉ có một con đường chết, chỉ có tiếp tục đi tới phía trước, mới có thể còn sống giống như Tần Hải, dù sao, ngay cả một kẻ nhân loại như Tần Hải đều còn sống, không phải hay sao?

Xoạt! Có lần lượt từng bóng người phóng tới Tần Hải.

Chỉ có điều là, cùng với dự đoán của bọn hắn không giống nhau chính là, tốc độ thời gian trôi qua, dường như còn đang tăng lên, thần lực của bọn hắn càng ngày càng cường đại, tốc độ di chuyển cũng càng lúc càng nhanh, thực lực vẫn còn đang không ngừng được tăng cường!

Một loại tốc độ tăng cường thực lực khiến cho bọn hắn phải hoảng sợ.

Hưu! Tốc độ của bọn hắn vẫn còn đang tăng thêm! Bọn hắn gần như không thể khống chế được loại tốc độ tăng lên này. Bọn hắn chỉ có thể trở mắt nhìn, khoảng cách của chính mình cùng với Tần Hải càng ngày càng gần, thế nhưng thân thể lại đang không ngừng trở nên già nua, dần dần trở nên mục nát.

Sau cùng...hóa thành hư vô!

Đúng thế, từng đạo lưu quang, vào thời điểm sắp vọt tới trước mặt Tần Hải, lần lượt hóa thành hư vô.

Bọn hần, đã chết già rồi.

"Không có khả năng!"

"Ta thể nhưng chính là thần linh!"

"Ta có được bảy ngàn năm tuổi thọ!"

Một vị thần linh không cam tâm gằm thét, hần thật sự không có cách nào tưởng tượng, chính mình sẽ chết ở chỗ này.

"Ta thể nhưng có được chín ngàn năm tuổi thọ a."

Một vị khác thần linh khép hờ hai mắt nói.

Hần so với vị thần linh kia, chỉ đi xa được hơn 10 mét.

Mười mét này, chính là 2000 năm!

Xoạt! Lần lượt có từng bóng người vọt tới trước mặt Tần Hải, hóa thành hư vô.

Mỗi một đạo ánh sáng, đều là thần linh, bọn hần biến thành vô số hạt ánh sáng tản ra, triệt để yên diệt, cực kỳ giống với từng viên pháo hoa!

"Thực sự là... mỹ lệ a." Trên khóe miệng của Tần Hải lộ ra nụ cười.

Pháo hoa thần linh, thật là rầm rộ, không phải hay sao?

Hần cười cười, nhìn qua thân ảnh của mình, sống lưng dường như càng còng hơn.

Hần có chút chật vật bước đi, vẫn như cũ duy trì cầm thanh kiếm trong tay, dần dần đi xa.

Tại thế giới Thủy Tinh Cung, ở một thế giới có thời gian quý giá như thế này, có hai vị trí hạch tâm, chưa bao giờ có bất kỳ một biến hóa nào.

Không chỉ có Tần Hải đang lợi dụng thời gian trôi qua để tu luyện, có hai người, so với Tần Hải càng biết lợi dụng thời gian hơn, hai người này cũng biết, làm như thế nào để lợi dụng thời gian trôi qua! Chính là La Nguyên cùng với Trần Phong!

Thời gian đang nhanh chóng trôi qua, chỉ có hai người bọn hắn, mới có thể hoàn mỹ nắm bắt thời gian! Bởi vì bọn hắn nắm giữ Quang sáng may mắn!

Quang sáng may mắn mặc dù sẽ bị triệt tiêu lẫn nhau, nhưng đối với bản thân của mình vẫn sẽ có hiệu quả nhất định, cho nên, ít nhất bọn hắn cũng sẽ không đập vào những cái hồ to kia!

Mà Trần Phong... mặc dù không có Quang sáng may mắn, thế nhưng thần lực mới của hắn lại đồng thời dung hợp cả thần lực may mắn và thần lực vận rủi, đối kháng với lực lượng La Nguyên, tự nhiên sẽ không yếu.

Cũng chỉ có hai người bọn hắn, là đang điên cuồng tu luyện!

Mục đích của La Nguyên rất đơn giản, hắn làm sụp đổ thế giới Thủy Tinh Cung, một lần nữa khởi động lại, không phải chỉ là lợi dụng thời gian trôi qua để tu luyện, trở nên càng cường đại hơn! Mà còn có một mục đích khác, đó là chặt đứt đường lui của Trần Phong!

Không sai, vào một khắc thế giới Thủy Tinh Cung biến dị, Trần Phong đã không còn cơ hội đồng quy vu tận nữa! Thế giới Thủy Tinh Cung biến dị bây giờ, căn bản là không thể dùng thủ đoạn bình thường để phá hủy!

Còn La Nguyên, hắn cũng không cần phải lo lắng sẽ bị trục xuất vĩnh cửu khỏi thế giới Thủy Tinh Cung nữa!

Hắn đã chịu đủ các âm mưu của Trần Phong, cũng đã chịu đủ cuộc sống khi bị Trần Phong dắt mũi, không ngừng lãng phí thời gian, cho nên lần này...hắn muốn dồn Trần Phong vào chân tường.

Hiện tại, hai người đã trở về điểm xuất phát công bình nhất! Trần Phong, coi như có thất bại, cũng không còn đường lui trở về thế giới Thủy Tinh Cung nữa.

Một trận đại chiến này, hoặc là thắng, hoặc là bại!

Con mồi

Đây là quy tắc chết mà La Nguyên đã định cho Trần Phong! ! !

Đây cũng là trận đại quyết chiến sau cùng của hai người!

Mà Trần Phong thì sao? Cũng đang tiến hành tu luyện.

Thế giới Thủy Tinh Cung sụp đổ, đã nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Thế nhưng, coi như là đã sụp đổ, hắn liền dứt khoát lợi dụng dòng chảy thời gian ở nơi này để tu luyện, tranh thủ thời gian trở nên càng cường đại! Còn về phần những người khác? Hắn hiện tại cũng không có rảnh để suy nghĩ.

Hắn chỉ còn một cơ hội này, là có thể tiêu diệt La Nguyên!

Nếu như thành công... hết thảy mọi thứ tự nhiên sẽ hồi phục lại như bình thường!

Nếu như thất bại...mọi thứ tự nhiên cũng sẽ kết thúc.

"Thắng lợi cuối cùng nhất, chỉ sẽ thuộc về ta." Về mặt của La Nguyên trở nên kiên định.

Cho dù lần hành động này nhìn qua hết sức ngu xuẩn, thế nhưng sau khi hắn hiểu rõ, liền nhanh chóng tiến hành hoàn thiện, 1000 tên thần linh kia chính là lá bài tẩy của hắn!

Bọn hắn sẽ trở nên phi thường mạnh mẽ! Coi như không bị thời gian loạn lưu ảnh hưởng. Bọn hắn cũng sẽ bắt đầu lợi dụng dòng chảy thời gian ở các khu vực thời gian để tu luyện, bọn hắn thế nhưng chính là thần linh, bọn có mấy ngàn thọ mệnh, tự nhiên càng thêm cường đại so với nhân loại!

Đám thần linh này...cuối cùng cũng sẽ trở nên phi thường mạnh mẽ. Bọn hắn ở cái thế giới này chính là đại sát khí của hắn!

Còn Trần Phong?

Ha ha, vào thời điểm không có cách nào sử dụng người ở thế giới Thủy Tinh Cung, bằng vào mấy bằng hữu của Trần Phong, có thể tạo ra được tác dụng gì, sau cùng cũng chỉ có thể là pháo hôi! Ít nhất thì La Nguyên cho là như vậy.

...

Ở một nơi nào đó trong thế giới Thủy Tinh Cung.

Đám thần linh sau khi trải qua sự bối rối lúc đầu, rất nhanh cũng kịp phản ứng, với ưu thế tuổi thọ của mình, bọn hắn có thể sống lâu hơn nhân loại rất nhiều!

Bọn hắn hoàn toàn có khả năng sử dụng dòng chảy thời gian để tăng cường thực lực! Tăng cường thực lực của mình tới cực hạn!

Thế là, đám thần linh bắt đầu đi vào các khu vực thời gian, bắt đầu tăng cường thực lực của chính mình.

Có một số vọt tới thần linh cao giai, có một số vọt tới thần linh cao giai đỉnh phong, mỗi một thần linh nguyên bản yếu nhược, vào giờ phút này đều trở nên phi thường mạnh mẽ!

Đúng như suy đoán của La Nguyên, bọn hắn, cũng khát vọng trở nên càng mạnh.

"Ha ha."

"Nguyên lai lão tử cũng có thể trở thành thần linh cao giai!"

"Đáng tiếc, đây đã là cực hạn của ta, muốn trùng kích vào Chân Thần, chỉ có thể dựa vào sự linh ngộ, cùng với đủ loại cơ duyên, có tiêu hao tuổi thọ cũng không thể tăng trưởng!"

"Ta cũng thế."

Một số thần linh cao giai đỉnh phong rời khỏi khu vực thời gian.

Đương nhiên, cũng có một vài vị thần linh, chỉ mới đạt đến trình độ thần linh trung giai, liền không có cách nào tăng thực lực lên nữa. Cho dù là tiêu hao thêm mấy ngàn năm tuổi thọ, thực lực cũng không tăng thêm được một chút nào.

Thời gian trôi qua, vào thời điểm bọn hắn rời khỏi khu vực thời gian, đã biến thành một đội ngũ hoàn toàn mới.

"Ha ha."

"Mấy tên nhân loại đáng chết kia đang ở đâu?"

"Tới đi, chiến đấu đi!"

Đám thần linh này tràn ngập tự tin.

Thế là, ở một địa phương có hồ nước nào đó, bọn hắn gặp Từ Phi.

"Nhìn kia, đó là nhân loại!"

"Ha ha, rốt cục cũng thấy con mồi đáng chết này!"

Bọn hắn hết sức hưng phấn xông lên.

Oanh! Từ Phi chỉ dùng một quyền đơn giản, một vị thần linh cao giai bị đánh chết tại chỗ.

Đám thần linh đang hưng phấn xông tới, thân hình hơi ngừng lại, hoảng sợ nhìn thoáng qua Từ Phi, toàn thân run rẩy, vậy mà xoay người bỏ chạy.

"Gặp quỷ!"

"Đây là loại lực lượng gì?!"

"Cái tên Từ Phi này làm sao lại khủng bố như thế?" Bọn hắn tràn ngập sự hoảng sợ.

Nhưng mà, không có người nào biết rõ đáp án.

Vào lúc thân ảnh của Từ Phi vọt tới, bọn hắn chỉ có thể chật vật chạy trốn.

Mà ở một nơi nào đó.

Một vài vị thần linh cũng gặp phải Không Bạch.

"Ha ha, là một tên xấu xí." Đám thần linh cao giai đắc ý nói.

"Ồ?" Không Bạch già nua xoay người nhìn về phía bọn hắn.

Trong mắt, chỉ có màu đỏ vô tận.

Sau một lát, thân ảnh già nua kia rời đi, trên mặt đất chỉ có máu tươi vô tận, trên người của mỗi một người, đều lưu lại từng đạo vết thương xuyên thủng.

...

"Làm sao có thể..." Mấy thần linh ở phía xa trông thấy một màn này, tràn ngập hoảng sợ.

Không Bạch! Cái tên Không Bạch già nua kia, vì sao lại mạnh mẽ như thế!

Thế là, đám thần linh vừa mới vui mừng vì thực lực đột phá, liền cảm thấy tâm lạnh.

Từ Phi, đã trở thành Chân Thần.

Không Bạch, cũng chạm đến cánh cửa Chân Thần.

Chỉ có như thế, mới có thể nói rõ lí do, hai người bọn hắn có thể nhẹ nhõm diệt đi nguyên một đám thần linh cao giai! Mà đúng vào lúc này, lại có một nhánh đội ngũ trở về.

Cùng với bọn hắn có một chút không giống, cái đội ngũ này vẫn còn hoàn chỉnh.

"Chúng ta...chúng ta gặp Tần Hải, một Tần Hải già nua." Đội ngũ thần linh này xấu hổ nói: "Hắn cầm một thanh kiếm ở trong tay, thậm chí không cần

ra tay, vền vền chỉ cầm kiếm, chúng ta liền có cảm giác tử vong... Quá mức khủng bố! Cho nên chúng đã ta trở về."

Bọn hắn hết sức hồ thẹn, bởi vì bọn hắn căn bản còn chưa có ra tay. Nói trắng ra là, bọn hắn đã bị dọa đến mức phải bỏ chạy.

Sau đó đội ngũ thần linh này ngạc nhiên hỏi: "Ồ, vì sao các ngươi chỉ còn lại mấy người như vậy?"

Đám thần linh còn lại im lặng, cho nên nói, mấy tên gia hỏa chạy trốn này, ngược lại là sáng suốt nhất.

"Các ngươi đã làm đúng." Một vài thần linh nhìn đội ngũ thần linh hoàn chỉnh, thở dài nói: "Xem ra Tần Hải cũng đã chạm đến cánh cửa Chân Thần, những người này, đã không phải là nhân vật mà chúng ta có khả năng ứng phó."

Bọn hắn lộ ra vẻ mặt khó coi, nhân loại, mấy tên nhân loại nhỏ bé kia, vậy mà so với bọn hắn còn biết lợi dụng dòng chảy thời gian hơn? ! Chuyện này khiến cho bọn hắn khó có thể nhìn được.

"Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ?" Đám thần linh cảm thấy mờ mịt.

"Không cần phải tiếp xúc cùng với nhân loại nữa, hãy tận khả năng tránh né đi! Nếu quả thật không cẩn thận gặp phải những tên nhân loại đáng chết đó, thì hãy toàn lực chạy trốn!" Thần linh cầm đầu cười khở một tiếng nói.

"..."

Hết thấy thần linh cảm thấy lá gan run rẩy, đúng là...chỉ có thể làm như thế!

Cho nên nói, những thợ săn cao cao tại thượng bọn hắn, hiện tại, lại trở thành con mồi! Thần linh đại nhân cao cao tại thượng, hiện tại lại phải chịu sự truy sát của nhân loại! Quá thảm thương!

"Ta sẽ không trốn!" Một thần linh không cam tâm nói, chuyện này quá xấu hổ.

"Ngươi xác định chưa?" Một thanh âm thăm thẳm truyền đến.

"Dĩ nhiên."

"Ta thế nhưng chính là thần linh cao giai đỉnh phong, ta...!" Vị thần linh này rất tự tin nói, nhưng mà rất nhanh liền phát hiện ra hết thấy thần linh đều lộ ra vẻ hoảng sợ, lúc này mới phát hiện ra, người vừa mới mở miệng nói dường như không thích hợp.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu, liền kinh sợ phát hiện ra, Từ Phi, thành linh đang đứng ở nơi đó!

"Người, người làm sao có thể ở chỗ này?" Thần sắc của hắn hoảng sợ.

Ôn hoà

"Bằng không thì làm sao ta có thể để cho các người chạy trốn." Từ Phi cười híp mắt nhìn bọn hắn nói: "Đương nhiên là chờ các người tập hợp lại một chỗ để giết một lần..."

"Đáng chết!" Vẻ mặt của hết thầy thần linh đại biến.

Trốn! ! ! Có một tiếng rống to.

Hết thầy thần linh liền chạy tứ tán.

Hưu! Lưu quang lấp lánh.

Kèm theo từng tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Vào thời khắc này, bọn hắn vền vẹn chỉ là con mồi.

Nhóm thần linh bị hù dọa.

Theo việc các thần linh không ngừng chạy tứ tán, bọn hắn đã biết về thực lực của mấy người Từ Phi, cũng biết ba người này rất khủng bố, chỉ có thể ẩn núp bốn phía.

Đây chính là ba vị tồn tại có cấp bậc Chân Thần!

Thế là, có trọn vẹn bảy, tám trăm vị thần linh cao giai, đang bắt đầu chật vật chạy trốn.

Thời gian dần trôi qua, bọn hắn đã thăm dò rõ ràng quy luật của ba người này.

Bọn hắn biết, cái tên gia hỏa gọi là Từ Phi kia, ưa thích đi đến các địa phương có nước ngầm nhìn thân hình của mình, cho nên, chỉ cần không đi đến địa phương có nước, thì sẽ không đụng phải hắn. Thế là, đám thần linh

nguyên bản đang chạy loạn, giờ phút này có đánh chết cũng sẽ không tiếp tục đi đến những địa phương có nước nữa.

Bọn hần biết, cái tên gia hoả gọi là Khổng Bạch kia, đi du đăng bốn phía, trông thấy người liền hỏi "ai là nam nhân đẹp trai nhất", lúc này, nhất định phải trả lời một đáp án tiêu chuẩn, "Khổng Bạch là nam nhân đẹp trai nhất"!

Cái tên này dường như đã quên đi tên của mình! Chỉ nhớ rõ chấp niệm của mình.

Cho nên...chỉ cần biết câu trả lời chính xác của hần, bình thường đều có thể sống! Đương nhiên...quá đẹp trai sẽ không thể sống.

Có một vị thần linh đẹp trai, bởi vì nói ra mấy chữ "Khổng Bạch là nam nhân đẹp trai nhất", bị Khổng Bạch tưởng là trào phúng, trực tiếp giết chết, cho nên sau này, nếu như bất hạnh gặp được Khổng Bạch...những vị thần linh đẹp trai liền trực tiếp huỷ dung nhan!

Phải thật sự huỷ dung nhan, mà không phải là ngụy trang, nếu không sẽ không thể gạt được Khổng Bạch. Chỉ có như thế mới có thể giữ mạng sống!

"Ta xấu nhất, Khổng Bạch đẹp trai nhất!" Những thần linh kia nói như thế, Khổng Bạch già nua mới hài lòng rời đi.

Mà một vị thần linh vừa mới huỷ dung mạo đi, lại cảm thấy đau lòng đến mức không thể thở nổi, vì sống sót, bọn hần phải làm như vậy, có một cảm giác giống như là một loại nhục nhã trần trụi...thế nhưng mà, còn có thể làm sao? !

Một vị thần linh sau khi thấy Khổng Bạch rời đi xa, mới tới an ủi hần.

"Còn tốt đó chứ?"

"Ừm, chỉ có điều là sẽ không có cách nào khôi phục lại khuôn mặt." Vị thần linh đã huỷ dung thở dài.

"Người kỳ thật không cần phải huỷ dung, dù sao thì mặt mũi của người cũng thuộc dạng phổ thông." Thần linh đối diện nói ra.

"Có trời mới biết." Vị thần linh đã huỷ dung thờ dài nói: "Trước đó một vị thần linh có tướng mạo bình thường cũng bị giết chết, sau đó ta mới ý thức được một điểm... dung mạo phổ thông của chúng ta, không phải là cũng đẹp trai hơn Khổng Bạch gấp một vạn lần hay sao?"

"Cho nên, nhất định phải huỷ dung nhan!" Hắc có chút thống khổ nói.

Thần linh đối diện nghe vậy, liền kinh sợ.

Vậy mà...còn có chuyện như thế hay sao?

"Cũng còn tốt là hắc không nhìn thấy ta." Vị thần linh đối diện hơi hơi nhẹ nhàng thờ ra, mang theo vị thần linh đã huỷ dung nhan chuẩn bị rời đi, vừa mới xoay người, đã nhìn thấy ở phía sau lưng có một lão già xấu xí đứng ở đó.

"Hắc."

"Người nói xem...ai mới là nam nhân đẹp trai nhất trên thế giới?"

Xoạt! Vị thần linh kia đổ mồ hôi lạnh toàn thân.

Chính mình, vậy mà thật sự gặp phải cái tên này!

Xong đời rồi! ! !

...

Cùng so sánh với hai vị Khổng Bạch và Từ Phi, Tần Hải dường như là một người ôn hoà nhất. Hắc dường như vẫn còn đang tiến hành tu luyện, chỉ cần không đi tới quấy rầy hắc, hắc sẽ không giết người, chuôi kiếm được hắc ngưng tụ vô số lực lượng ở bên trên, ai nấy đều thấy được.

Đó là...thành quả tu luyện cả đời của hắc! Cho nên, không có ai muốn đi chọc giận hắc, bởi vì cỗ khí thể toả ra từ trên thanh kiếm kia, cũng đã đủ để gạt bỏ bọn hắc.

Quá mức kinh người! Quá mức khủng bố.

Bọn hăn biết, thực lực của Tần Hải, chắc chắn còn ở phía trên hai người Từ Phi! Đây mới là tên gia hỏa kinh khủng nhất, thế nhưng đối với bọn hăn mà nói, Tần Hải ngược lại là người ôn hoà nhất.

"Cẩn thận một chút."

"Đừng có cản đường Tần Hải là sẽ không có vấn đề."

"Hiểu rõ."

Đám thần linh cẩn thận từng li từng tí.

"Bên người Trần Phong, chỉ còn sót lại ba vị này thôi hay sao?"

"Giống như là vậy."

"Ở trong tư liệu, giống như là không chỉ có ba vị."

"Không rõ ràng, có thể bọn hăn có vận khí không tốt, đã trực tiếp bị thời gian loạn lưu giết chết."

"Cũng đúng."

Bọn hăn gật gật đầu, trong ấn tượng, có một người nhỏ nhất gọi là Ngô Huy, nếu như bất hạnh gặp phải thời gian quay ngược, nếu không có năng lực nào có thể ngăn cản, chỉ sợ rằng bây giờ đã toi đời...

"Hăn là chỉ còn ba người bọn hăn, hãy cẩn thận một chút."

"Ít nhất."

"Chúng ta phải chờ tới thời điểm La Nguyên đại nhân xuất quan!"

"Đúng."

"Chỉ cần chống đỡ đến thời điểm đại nhân xuất quan, chúng ta sẽ có thể sống sót."

Bọn hăn sinh ra sự hi vọng.

Mà đúng vào lúc này, ở nơi xa có một thân ảnh xuất hiện, sắc mặt của bọn hắn liền đại biến.

"Lại có người tới."

"Đáng chết!"

"Nhanh lên!"

"Chạy không được, nghe nói tên Từ Phi khôn kiếp kia, dường như người chạy càng nhanh, hắn truy đuổi càng nhanh, nghe nói hắn hắn kế thừa huyết mạch của rùa đen, m* nó, đây là lần đầu tiên lão tử nhìn thấy một con rùa đen chạy nhanh như thế."

"..."

"Rùa đen, thật sự chạy rất nhanh." Một thần linh nghiêm túc nói.

Bầu không khí chung quanh trong nháy mắt bị đóng băng.

Bất quá vào thời điểm này, cũng không có ai thật sự để ý tới người này, mọi người nuốt một ngụm nước bọt, cảnh giác nhìn đạo thân ảnh cách đó không xa, chỉ có thể cầu nguyện ở trong lòng.

Tần Hải! Nhất định là Tần Hải!

Chỉ có là Tần Hải, bọn hắn mới có thể còn sống sót!

Dù sao thì nếu gặp phải Từ Phi thì chỉ có một con đường chết, gặp được Không Bạch thì nhất định phải hủy dung nhan, chỉ có gặp được Tần Hải, bọn hắn mới có thể may mắn trốn qua một kiếp, cho nên, nhất định...phải là Tần Hải a! !

Bọn hắn cầu xin như vậy, mãi cho đến khi thấy thân ảnh kia xuất hiện, mới thở dài một hơi.

Nơi đó, xuất hiện thân ảnh già nua của Tần Hải, cầm kiếm trong tay, rất là nghiêm nghị, hắn bước đi từng bước về phía trước.

"Quá tốt rồi!" Trong lòng của đám thần linh mừng thầm.

Rốt cục...cũng tránh thoát một kiếp.

"Nhanh, tránh qua một bên, đừng có ngăn đường của Tần Hải."

Bọn hắn nói như thế, ai cũng không muốn chết ở trong tay của Tần Hải.

"Tần Hải, thật sự rất mạnh hay sao?" Một thần linh bỗng nhiên nói: "Có thể hay không, là chỉ có khí thế dọa người?"

Bọn hắn đã bị lừa qua rất nhiều lần, bị đủ loại lừa gạt, cho nên, cái tên Tần Hải này, không phải cũng là một người chỉ có khí thế, không có thực lực đó chứ?

Dù sao, Tần Hải nếu quả thật mạnh mẽ như vậy, đã sớm giết người!

Quỷ dị

"Im miệng." Một thần linh thấp giọng nói: "Người muốn chết, cũng không cần phải kéo mọi người theo!"

"Khổng Bạch, Từ Phi, các người đều quên rồi hay sao?"

"Ha ha."

"Tần Hải so với bọn hăn càng thông minh hơn, thiên phú càng tốt hơn, cũng mạnh mẽ hơn, bây giờ đã tu luyện đến mức già nua như thế, người thật sự cho rằng hăn không có sức chiến đấu?"

Vị thần linh kia lòng nói, những thần linh còn lại liền trở nên nghiêm nghị.

Đúng vậy a, đây chính là Tần Hải!

Bọn hăn thận trọng ẩn núp ở hai bên đường, chờ đợi Tần Hải đi qua, nhưng mà vào lúc này, có một giọng nói như có như không bỗng nhiên từ trên người Tần Hải bay ra.

Tần Hải ngay cả môi cũng không có kéo ra, giọng nói vẫn có thể phát ra :
"Không sai biệt lắm...thần kiếm đã thành, hiện tại, ta cần giết người tể kiếm!"

Oanh! Đám thần linh đang ẩn núp cảm thấy kinh hãi.

Đáng chết! Sẽ không xui xẻo như thế chứ? !

Giết người? Tể kiếm? Trong đầu của bọn họ cơ hồ đều hiện lên hai cái từ này, liếc nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương cảm nhận được sự hoảng sợ, nếu như Tần Hải giết người ở chỗ này để tể kiếm...

Trốn! Bọn hăn trốn không có một chút do dự nào!

Đám thần linh xoay người chạy lập tức!

Mà vào giờ khắc này, bọn hắc đường như nhìn thấy, Tần Hải rốt cục cũng vung chuôi kiếm lên...

"Xong đời." Trong lòng của hết thảy thần linh trở nên lạnh buốt.

Phốc! Một kiếm quét qua, hơn phân nửa thần linh, lại bị một phân thành hai! Cổ lực lượng kinh khủng kia, nhẹ nhõm chém giết một đám thần linh cao giai!

Trời ạ! Đây vên vện chỉ có một kiếm a!

"Đáng chết đáng chết đáng chết!" Những thần linh may mắn không chết, điên cuồng chạy trốn, bọn hắc thậm chí còn không có chú ý tới, trên khoe miệng của Tần Hải, có một nụ cười mỉm như có như không.

Thế là, hết thảy thần linh đều biết sự khủng bố của Tần Hải, là người có thực lực mạnh nhất!

Rất nhanh, có một số thần linh đụng mặt Tần Hải, liền bị hù dọa kinh hoàng chạy tán loạn, thế nhưng Tần Hải, dường như căn bản không thèm để ý bọn hắc, dường như vẫn đang đắm chìm trong kiếm như cũ.

Mà có một số thần linh gặp Tần Hải, thì lại bị hắc giết người té kiếm! Thế là, bọn hắc đã hiểu về Tần Hải, hắc giết người tùy duyên!

Tần Hải dường như đang nghiên cứu một loại kiếm pháp nào đó, sau khi nghiên cứu rõ ràng, liền giết người để té kiếm, mà trong lúc đắm chìm nghiên cứu, thì hắc sẽ không để ý đến những người khác.

Nghĩ tới đây, bọn hắc cũng có một chút đau đầu, dường như, so sánh với Không Bạch cùng với Từ Phi, Tần Hải càng khủng bố hơn!

Tùy duyên? ! Đây lại tính là cái kỹ thuật gì! Bọn hắc không biết, bọn hắc chỉ biết là, mình ở trong thế giới Thủy Tinh Cung, ở cái thế giới khác này, hành động sẵn mồi của bọn hắc, bỗng nhiên biến thành ngược lại.

Bọn hắc chỉ biết là, tỷ lệ bọn hắc gặp được Không Bạch, Từ Phi, Tần Hải, so trước kia còn cao hơn rất nhiều! Là thật sự cao hơn rất nhiều!

Thậm chí, nghe nói, có một lần, Từ Phi thể mà xuất hiện ở trong rừng!
Không biết là thật hay giả.

Bởi vì người thấy nhìn cảnh này, đều đã chết đi, chỉ có một vị thần linh ở cách đó không biết bao xa, nhìn thấy một đạo tàn ảnh cho nên mới sống sót.

Mà Không Bạch...nghe nói cũng trở nên quý dị hơn.

Có đôi khi, ngay cả khi đã hủy khuôn mặt, coi như nói Không Bạch đẹp trai, cũng sẽ bị giết chết, bọn hắn không hiểu chân tướng. Không biết ở trong đầu óc rĩ sét của Không Bạch, đến cùng đang suy nghĩ cái gì. Thế nhưng đám thần linh lại không có cách nào phản kháng, bởi vì bọn hắn căn bản không có tư cách phản kháng.

Không biết từ khi nào, trong nháy mắt, sự khủng bố của ba vị nhân loại này, cũng đã biến thành khó bề phân biệt.

Thật sự là hết sức quý dị.

Từ Phi, không phải giết người ở địa phương có nước hay sao?

Không Bạch, không phải là giết người đẹp trai hay sao?

Tàn Hải, không phải trầm mê trong tu luyện hay sao?

Bọn hắn xem không hiểu, bọn hắn chỉ biết là, nơi này, đã trở nên càng kinh khủng hơn.

Bọn hắn hiện tại, không còn là thần linh cao cao tại thượng, mà chỉ là một đám trẻ con đáng thương, đang kêu cha gọi mẹ, chờ đợi La Nguyên thức tỉnh.

Bởi vì ba vị nhân loại kia quá mức khủng bố!

Chỉ có điều là, không biết vì sao, thỉnh thoảng lại có những thần linh chạy thoát trở về, nói rằng mình vừa mới gặp Tàn Hải, nhưng bọn hắn rõ ràng đang ở hai phương hướng khác nhau, chuyện này càng khiến cho trong lòng của mọi người càng thêm hoảng sợ.

Đám thần linh vốn nên trở thành thợ săn này, ở trong lòng lại sợ hãi run lẩy bẩy.

Thời gian lặng yên trôi qua.

...

Ở một nơi nào đó.

Tốc độ thời gian trôi qua là nhanh nhất, La Nguyên đã tu luyện không biết bao nhiêu lâu, đột nhiên mở to mắt, một cỗ lực lượng đáng sợ chấn động ở trong người, thực lực của hắn, đã khôi phục đến trạng thái đỉnh phong! Tổng thương nhận phải khi phân thân tử vong mấy lần, đã hoàn toàn khôi phục!

Không chỉ có như thế, thực lực của hắn, đã tăng vọt lên một cấp bậc, vọt tới Chân Thần đỉnh phong! Ngoại trừ Sáng Thế thần, thì cũng không có ai có thể siêu việt được thực lực của hắn! Diệp cũng không được!

"Ha ha, La Nguyên ta, đã trở về." Hắn đứng dậy.

Lực lượng kinh khủng tản ra xung quanh, chỉ có chính hắn mới rõ ràng, chính mình ở trong trạng thái đỉnh phong sẽ cường đại cỡ nào!

Hết thảy mọi thứ đều đang được tiến hành theo kế hoạch của hắn, hắn làm cho thế giới sụp đổ, khiến cho thời gian trở nên hỗn loạn, lợi dụng dòng chảy thời gian để tu luyện, khôi phục thương thế, thực lực tăng trưởng tới đỉnh phong! Dĩ nhiên, hắn có thể khẳng định, Trần Phong cũng sẽ làm như vậy.

Nếu như hắn đoán không có sai, Trần Phong hiện tại...ừm, hắn vận chuyển vô số năng lực trong cơ thể, rất nhanh liền thôi diễn ra thực lực hôm nay của Trần Phong là Chân Thần trung kỳ! Quả nhiên, Trần Phong cũng đã tăng lên một cái cấp bậc!

Chỉ có điều là...Trần Phong cuối cùng vẫn quá mức nhỏ yếu.

"Như vậy lúc này là thời điểm kết thúc tất cả những thứ này." Trên khóe miệng của La Nguyên lộ ra nụ cười chế nhạo.

Vở kịch kéo dài mấy chục năm, rốt cục cũng sắp kết thúc.

Xoạt! La Nguyên không tiếp tục lưỡng lự nữa, lập tức đứng dậy, chuẩn bị bay thẳng đến vị trí của Trần Phong.

Oanh! Hắn phá vỡ tầng kết giới chung quanh, đột nhiên lại giật mình, bởi vì ở bên ngoài kết giới tu luyện, vậy mà có mấy chục thần linh đang ngồi đó run lẩy bẩy!

Bọn hắn nhìn rất giống với mấy tên ăn mày... thê thảm dị thường!

"? ? ?" La Nguyên có chút không kịp phản ứng.

Mấy chục tên thần linh này? Là tình huống như thế nào? Trong kế hoạch, bọn hắn không phải là đang truy sát mấy người bằng hữu của Trần Phong mang tới hay sao?Ồ, có khả năng là bọn hắn đã truy sát thành công, thế nhưng cái trạng thái này...

"Đại nhân, ngài đã tỉnh." Những thần linh kia trông thấy La Nguyên liền dồn dập mừng như điên.

Cái bộ dáng kia, cực kỳ giống với ăn xin nhiều năm rốt cục có thể ăn được một bữa cơm no.

"Ừm." La Nguyên tỉnh táo lại, hỏi: "Những người khác đâu?"

"Chết rồi!" Nhóm thần linh khóc lóc kể lể: "Chết hết, bọn hắn đã chết hết!"

"Những bằng hữu đáng chết của Trần Phong thật là đáng sợ!"

Dung hợp với ma kính

"Trời ạ."

"Ba tên này giống như là ác quỷ vậy..."

"Mấy chục thần linh cao giai chúng ta hợp lại đều đánh không lại..."

Nhóm thần linh khóc lóc kể lể, thanh âm rất loạn, thế nhưng La Nguyên lại có thể nghe ra sự kiện đám người Tần Hải, đã trở thành Chân Thần! Bọn hắn không chỉ không chết, mà ở bên trong loạn chiến, lại trở thành Chân Thần!

Ừm, trong mấy người bằng hữu của Trần Phong, chỉ có Ngô Huy chết đi! Cái tên này có thể là vừa gặp phải thời gian loạn lưu liền trực tiếp chết đi, mà ba người còn lại đều còn sống! Mà lại toàn bộ đều trở thành Chân Thần, đang đồ sát đám thần linh này!

...

La Nguyên trầm mặc.

Chân Thần! Ba vị Chân Thần! Từ lúc nào, Chân Thần liền trở nên không đáng giá như vậy? ! Coi như hắn đã trở thành Chân Thần đỉnh phong, coi như hắn đã vượt xa bọn hắn, nhưng Chân Thần, vẫn là một cái cảnh giới cực kỳ khủng bố!

Vì cái gì...ba người Tần Hải sẽ có được thực lực sánh ngang với Chân Thần? ! Hắn không thể nào hiểu được.

Còn nhóm thủ hạ của hắn, vì cái gì không có cách nào trở thành Chân Thần, nhưng sau khi suy nghĩ một chút thì hắn đã biết, bởi vì bọn gia hỏa này, chính là một đám thần linh được tạo ra từ khuôn mẫu!

Cơ hồ tương đương với thần linh được sản xuất theo dây chuyền! Có thể tăng cường thực lực tới trình độ thần linh cao giai đã không dễ dàng, còn

muốn thành tựu Chân Thần? Đó là chuyện thật sự không có khả năng!

"Là bởi vì cái hoàn cảnh này hay sao?" La Nguyên nhìn về phía mảnh thế giới thời gian này.

Nơi này, cho hắn cơ hội tốt nhất để trị liệu cùng với tăng cường thực lực, khiến cho hắn trở thành Chân Thần đỉnh phong đúng nghĩa, nhưng cũng cho kẻ địch cơ hội tăng cường thực lực!

Tự hắn đã sáng tạo ra ba kẻ địch Chân Thần! Đương nhiên, ở dưới cái nhìn của hắn, ba người bọn hắn cũng chỉ là gà mờ.

La Nguyên đứng dậy.

"Đại nhân." Những thần linh kia run run rẩy rẩy nhìn hắn.

"Ha ha." La Nguyên chỉ nhẹ nhàng cười cười.

Sau đó, hắn bấm một cái nút nào đó trên vòng đeo cổ tay.

Phốc! Hết thấy thần linh miệng phun máu tươi, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía La Nguyên, âm âm ngã xuống đất, vòng đeo cổ tay trong tay của bọn họ, giờ phút này đã trở nên đỏ như máu.

La Nguyên, đã gạt bỏ tất cả mọi người.

"Vào thời điểm các ngươi không có cách nào hoàn thành nhiệm vụ, các ngươi cũng không cần phải tồn tại nữa." La Nguyên thản nhiên nói.

Loại thần linh được sản xuất theo dây chuyền này, hắn còn rất nhiều. 1000 thần linh, bị ba người Tần Hải giết chỉ còn lại mấy chục người, vậy thì còn có thể làm được cái gì?

Phế vật! Bọn hắn đã không có cách nào tham dự trận chiến phía sau, chỉ có thể trở thành vương bận, hơn nữa còn có khả năng bị Trần Phong lợi dụng, cho nên, La Nguyên đã gọn gàng kết thúc hết thấy.

Như vậy, mục tiêu liền trở nên rất rõ ràng, địch nhân của hắn, chỉ còn lại có bốn người, Trần Phong, Tần Hải, Không Bạch, Từ Phi.

Giết bọn hăn, liền có thể kết thúc hết thảy.

Hiện tại, hăn cách mục tiêu chương không thể giới, chỉ còn lại bốn người này!

"Như vậy thì kết thúc đi thôi." Đôi mắt của La Nguyên sáng ngời.

Hăn biết, những người này, chắc chắn đã liên lạc với nhau, cho dù nhìn qua bốn người này đang ở các chỗ khác nhau, thế nhưng cái thế giới này cũng không lớn, dùng thực lực của bọn hăn, có thể nhẹ nhàng trao đổi ý niệm với nhau.

Cho nên, bốn người này, chắc chắn cũng đang chuẩn bị quyết chiến! Một Trần Phong có trình độ Chân Thần trung giai, cùng với ba tên gia hỏa có trình độ Chân Thần sơ giai.

Ừm, vẫn quá yếu.

"Kết thúc đi." La Nguyên cười khẽ.

Hăn chân đạp hư không, vọt thẳng về phía Trần Phong.

Nếu bốn người Trần Phong đối với hăn mà nói đều là gà yếu, vậy hăn sẽ lựa chọn tiêu diệt người có khả năng uy hiếp nhất, ừm...đây là một lựa chọn chính xác!

"Oanh!" Hư không rung động, lực lượng đáng sợ bao phủ.

La Nguyên nguyên bản đang phóng về hướng Trần Phong lại bị ngăn cản, tại trung tâm năng lượng ba động, có một thân ảnh già nua bước ra, nhìn La Nguyên, nhếch miệng cười một tiếng.

"Xin hỏi, ai mới là nam nhân đẹp trai nhất trên thế giới?"

"Lại là cái tên này?" La Nguyên liền nhíu mày, hăn nhìn Khổng Bạch già nua giống như nhìn một kẻ đàn, hăn thật sự không biết, ai cho cái tên này dũng khí, dám tới đối mặt với mình!

Hắn nhận biết cái tên này, cái tên này gọi là Khổng Bạch, lớn lên vô cùng xấu xí, còn ưa thích hỏi người khác là ai là người đẹp trai hơn, thậm chí năng lực của hắn, La Nguyên cũng đều hiểu rõ ràng, bởi vì La Nguyên cũng có năng lực như thế!

Lúc trước, vào thời điểm sao chép năng lực, hắn đồng dạng cũng có được dạng năng lực này của Khổng Bạch! Cũng có được ma kính!

Đương nhiên, điều đáng tiếc duy nhất chính là, năng lực của người này cũng cùng một dạng với Vương Thuần, thuộc về loại năng lực cần phải tự mình bồi dưỡng. Cho nên, từ sau khi vòng đeo cổ tay bị chặt đứt kết nối, năng lực cũng không được tăng cường.

Bất quá...như vậy thì có quan hệ gì? La Nguyên quá rõ ràng bản chất của loại năng lực này.

Trước tiên hỏi có đẹp trai hay không, sau đó lại dùng ma kính phóng xuất ra công kích mạnh mẽ, ồ, cái năng lực này lúc trước được hắn chú ý tới, bởi vì vẻn vẹn một điểm... công kích của ma kính, có thể bỏ qua phòng ngự!

Loại công kích bỏ qua phòng ngự mà chỉ ở trong game mới có thể tồn tại! Cái mà Ma kính sử dụng chính là loại phương thức công kích này.

Đáng tiếc...nó chỉ có phát huy hiệu quả đối với những người xấu hơn, cho nên cái năng lực này ở trong tay của Khổng Bạch, cơ hồ là phế bỏ, mà lần này, nghe nói đã được thăng cấp.

Căn cứ từ hơn 900 thủ hạ chết đi, La Nguyên cũng đã thăm dò rõ ràng thực lực hôm nay của Khổng Bạch.

Khổng Bạch, Chân Thần.

Có lẽ là có vận khí tương đối tốt, bị thời gian loạn lưu trùng kích, cho nên, cái tên này, thế mà trực tiếp bước vào cấp độ Chân Thần, sau đó thu được năng lực mới.

Không, không thể nói là thu hoạch được! Bởi vì cái năng lực này trên bản chất là cùng một dạng với ma kính, cho nên...

"Người đã nuốt chửng ma kính." La Nguyên liếc mắt liền có thể nhìn thấu bản chất.

"Phương thức công kích của Ma kính đối với người quá yếu."

"Bởi vì người quá xấu."

"Cho nên."

"Người quyết định dùng loại phương thức này để cải thiện ma kính, người vào trước khi thời gian loạn lưu trùng kích, cảm ứng được sự không thích hợp, cho nên dứt khoát nuốt ma kính vào!"

"Từ đó, người hòa làm một thể cùng với ma kính."

"Thời gian loạn lưu trùng kích, vốn sẽ khiến cho người trực tiếp hóa thành tro bụi, nhưng mà bởi vì sự tồn tại của ma kính, dùng năng lượng vô cùng vô tận chống đỡ cho người, cho nên người mới có thể còn sống."

"Thế nhưng."

"Ở trong thời gian vạn năm, thân thể của người đã hòa làm một thể cùng với ma kính."

"Từ đó, người chính là ma kính, ma kính cũng chính là người!"

"Người...cũng bởi vì vậy mà trở thành Chân Thần!"

La Nguyên đạm mạc nói.

Những thủ hạ của hắn, dù như thế nào cũng không thể biết được sự tình này, nhưng hắn liếc mắt liền có thể xem thấu, cũng nhìn thấu tình huống bây giờ của Không Bạch.

"Cho nên, phương thức công kích của người cũng thay đổi."

"Trước kia."

"Người đúng là chỉ có thể tiến hành công kích với những người xấu hơn người."

Vẫn không đúng

"Mà bây giờ, ngươi đã có khả năng tùy ý công kích, cái gọi là có đẹp trai hay không, chỉ là lấy cớ mà thôi. Bởi vì ngươi hết sức nhàm chán, cho nên mới tìm một trò vui cho mình." La Nguyên cười lạnh.

Vào thời điểm Không Bạch dung hợp Ma Kính, hắn đã có thể chưởng khống tất cả năng lực của Ma Kính.

Làm gì cần phải hỏi đẹp trai hay không nữa?

Chuyện này bất quá...chỉ là do cái tên gia hỏa Không Bạch này dùng để tiêu khiển mà thôi.

"Ngươi nếu như ở những nơi hẻo lánh, chơi đùa một mình, ta nói không chừng đúng là sẽ mặc kệ ngươi, dù sao ngươi ở trong mắt của ta, chỉ là tôm tép nhãi nhép."

"Thế nhưng."

"Ngươi thế mà dám can đảm chặn đường của ta." Ngữ khí của La Nguyên trở nên lạnh lẽo: "Vậy thì ta sẽ thuận tiện tiêu diệt ngươi."

Oanh! Khí thế Chân Thần kinh khủng tản ra.

Đúng như lời La Nguyên nói, đối với Chân Thần đỉnh phong như hắn mà nói, Không Bạch vừa mới bước vào ngưỡng cửa Chân Thần, bất quá chỉ là tôm tép nhãi nhép.

"Ha ha, trả lời không đúng." Không Bạch già nua nói rất nghiêm túc.

Hiển nhiên, hắn còn đang chờ đợi đáp án của câu hỏi "Ai mới là nam nhân đẹp trai nhất trên thế giới?".

"Nhàm chán!" La Nguyên lắc đầu.

Khổng Bạch a Khổng Bạch, người đã bị ta vạch trần, còn nhảm chán như vậy hay sao...thật là...không thú vị a.

"Oanh!" La Nguyên ra tay, công kích mạnh mẽ trong nháy mắt buông xuống.

Cho dù Khổng Bạch rất yếu, thế nhưng hãn y nguyên vẫn không có ý định lưu thủ, cho nên, vừa ra tay chính là thực lực đỉnh phong, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đánh về phía Khổng Bạch.

Huyết Sắc Sát Lực! Đây là một loại năng lực công kích cường đại nhất bên trong vô số năng lực mà La Nguyên nắm giữ! Vô cùng đáng sợ!

Chỉ có điều là, ở trong một khắc công kích buông xuống người của Khổng Bạch.

Ô...ô...n...g ——Trên người của Khổng Bạch hiện ra một mặt kính sáng bóng, đem công kích của La Nguyên phản chiếu trở về, cỗ lực lượng mạnh mẽ kia, đại biểu cho lực lượng Chân Thần đỉnh phong kinh khủng!

Đạo huyết quang kia, vậy mà lại bị bắn ngược trở lại!

"Đáng chết!" Sắc mặt của La Nguyên biến hóa, hãn quá rõ ràng uy lực của chiêu này!

Xoạt! Lực lượng cường đại bùng nổ, hãn lại thôi động một chiêu số mạnh mẽ khác, mới có thể đánh nát được đạo huyết quang này, chỉ có điều là, ở trong khoảng thời gian ngắn ngủi này...hãn đã nhìn thấy Khổng Bạch già nua đang nhìn chằm chằm vào mình.

Oanh! Một chùm hào quang làm cho người ta sợ hãi, theo hai con mắt của Khổng Bạch bùng nổ, bắn về phía La Nguyên! Đây là sự trừng phạt của Khổng Bạch già nua đối với những người trả lời không đúng.

"Phòng ngự!" La Nguyên vội vàng dựng lên phòng ngự, dùng thực lực hôm nay của hãn, cho dù là Chân Thần cao giai, cũng đều khó có khả năng làm tổn thương hãn...

Phốc! Máu tươi văng khắp nơi, biểu lộ trên mặt của La Nguyên liền cứng đờ.

Hắn sờ sờ khuôn mặt, ừm, máu? Chính mình, vậy mà thụ thương rồi? La Nguyên có chút phát mộng.

Hắn hiện tại chính là Chân Thần đỉnh phong, lại bị một tiểu gia hỏa Chân Thần sơ giai làm cho bị thương? ! Hắn có chút không dám tin tưởng, là bởi vì lúc trước hắn ngăn cản đạo huyết quang kia, cho nên mới bị Không Bạch bắt được cơ hội hay sao? Không, không thể nào, hắn rõ ràng đã dựng phòng ngự lên rồi cơ mà...

À không đúng, La Nguyên bỗng nhiên kịp phản ứng, bỏ qua phòng ngự! Đây là công kích của Ma Kính!

Bỏ qua phòng ngự! Ma Kính sau khi dung hợp cùng với Không Bạch, thế mà đã đem công kích giấu ở trong đôi mắt.

Hiện tại, chùm hào quang bắn ra từ trong đôi mắt superman của Không Bạch, chính là công kích chân thực của Ma Kính, là loại công kích có thể bỏ qua phòng ngự kia! ! !

"Muốn chết!" La Nguyên phẫn nộ, tên gia hỏa này, vậy mà thật sự cho rằng có thể trừng phạt hắn?

"Xin hỏi...ai mới là nam nhân đẹp trai nhất trên thế giới?" Giọng nói già nua của người già truyền đến.

"Ha ha." La Nguyên cười lạnh.

Cái tên chó chết này, lại dám đùa giỡn chính mình! Nếu như hắn thật sự trả lời Không Bạch, chỉ sợ Không Bạch sẽ nói rằng, trả lời chính xác, đáng tiếc là hắn vẫn còn muốn công kích Không Bạch, ha ha ha, Không Bạch tưởng hắn là người ngu hay sao?

Loại sự tình đàn độn này, chỉ có Không Bạch làm ra được. Hắn rõ ràng đã dung hợp cùng với Ma Kính, rõ ràng hắn đã nắm giữ loại năng lực này, vì cái gì lại còn nhàm chán bày ra cái trò hỏi đáp này? !

"Người thật sự...đã chọc giận ta." La Nguyên phản nộ.

Hắn lau sạch vết máu trên mặt, đối với hắn hôm nay mà nói, một chút thương thể như vậy cũng không có ảnh hưởng, hắn lưu chuyển thân ảnh, không có một chút do dự nào đánh về phía Khổng Bạch!

Năng lượng công kích, người có thể thông qua mặt kính phản chiếu lại! Như vậy công kích thân thể thì sao?

"Trả lời không đúng." Lão niên Khổng Bạch thở dài: "Người vì sao lại không trả lời đúng một lần nào?"

Oanh! La Nguyên dùng một quyền đánh ngã Khổng Bạch già nua xuống mặt đất, cỗ lực lượng cường đại này, làm cho Khổng Bạch ói máu, thể nhưng ở bên trong ánh mắt của hắn, vẫn như cũ toát ra một đạo lưu quang.

Oanh! Năm đám của La Nguyên cơ hồ bị xuyên thủng.

Đòn công kích chân thực của Ma Kính, có thể bỏ qua tất cả phòng ngự. Hơn nữa, lần công kích này, cường đại hơn nhiều so với lần công kích trước, hiển nhiên, công kích của Khổng Bạch đang không ngừng được tăng cường. Nhưng mà, La Nguyên căn bản không để ý tới.

Oanh! Hắn tiếp tục công kích từng quyền.

Oanh! La Nguyên điên cuồng công kích, năm đám vừa bị xuyên thủng, cũng đang nhanh chóng khôi phục lại, lực lượng cường đại, kèm theo từng quyền của hắn đánh xuống, hắn muốn dùng hai nắm tay đánh chết tươi Khổng Bạch!

Thực lực của hai người chênh lệch quá xa, cho dù chỉ là công kích thể xác, thể nhưng năng lượng ẩn chứa ở trong cơ thể của La Nguyên, căn bản không phải là Khổng Bạch có thể so sánh được!

Dù sao...đây là chênh lệch giữa đỉnh phong cùng với sơ giai a!

Diệp tu luyện vô số năm, cũng vền vẹn chỉ từ Chân Thần sơ giai bước vào Chân Thần trung giai, có thể thấy được chút ít! Loại chênh lệch này, tuyệt đối là một trời một vực! Cho nên...

Phốc! Thân thể của Khổng Bạch bị thương nặng, mà ở dưới loại tình huống này, La Nguyên vẫn như cũ nghe được cái câu hỏi đáng chết kia.

"Xin hỏi...ai mới là nam nhân đẹp trai nhất trên thế giới?" Giọng nói già nua của người già truyền đến.

Mặc dù, mặt mũi tràn của hắn đã bị đánh cho tràn đầy máu tươi.

"Là con m* mày!" La Nguyên đã thật bị chọc tức, bây giờ đã đến lúc nào rồi, mà vẫn còn giỡn dai như vậy?

"Trả lời không đúng!" Giọng nói già nua của Khổng Bạch truyền đến.

Phốc! Hai chùm ánh sáng trong mắt lóe lên, thân thể của La Nguyên, vậy mà trực tiếp bị hai chùm ánh sáng xỏ xuyên qua, ở vị trí trái tim, xuất hiện hai chỗ trống to lớn, kém chút nữa đã khiến cho La Nguyên nghẹt thở!

Cái năng lực đáng chết này! La Nguyên biết, chuyện này có quan hệ cùng với Ma Kính.

Trong ấn tượng của hắn, đối với cùng một người, nếu như không ngừng trả lời không đúng, tổn thương sẽ không ngừng tăng cường, nếu như một mực trả lời không đúng, tổn thương sẽ chồng chất đến một mức độ vô cùng khinh khủng!

Mà bây giờ Khổng Bạch đã dung hợp với Ma Kính, hắn đã nắm giữ loại năng lực này, cũng không cần trả lời đúng hay sai mà sẽ công kích người cho đến chết.

Cho nên, không thể để cho Khổng Bạch tiếp tục công kích!

Vẫn không đúng

Cái gọi là công kích tổn thương chân thực này, đã thật sự làm cho La Nguyên bị thương!

Cho nên.

...

Oanh! La Nguyên đánh ác liệt hơn, hắn muốn đánh chết tươi Không Bạch! Cổ lực lượng Chân Thần đỉnh phong kia, kèm theo năm đấm của hắn tiến vào trong cơ thể của Không Bạch.

Phốc! Có thể thấy Không Bạch đã bị đánh cho không thành hình người, thân thể của hắn cơ hồ đã bị La Nguyên cứng rắn phá hủy, thậm chí, đã không thể gọi là hình người được nữa.

Mà cho dù là ở dưới loại tình huống này, La Nguyên vẫn nghe được cái câu hỏi đáng chết kia.

"Xin hỏi...ai mới là nam nhân đẹp trai nhất trên thế giới?" Giọng nói già nua vang lên.

? ? ? La Nguyên cảm thấy phát mộng.

Bị đánh thành ra dạng này rồi, còn hỏi loại vấn đề này? Người có phải bị bệnh hay không? ! Hắn nhìn Không Bạch một chút, ý thức đã trở nên mơ hồ, thân thể mất đi cơ năng, cơ hồ đã bị hắn đánh nát tươm, làm sao vẫn còn hỏi một câu nhảm chán như vậy? !

"Ha ha."

"Lão tử xem ngươi còn dám hỏi nữa hay không?!"

Tâm tính của La Nguyên nổi tung, hắn đánh một quyền vào đầu của Không Bạch, trực tiếp đánh nổ đôi mắt của Không Bạch.

"Ha ha."

"Hỏi đi, người có giới thì hỏi nữa đi!" La Nguyên lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Hắn bị Trần Phong đùa giỡn mấy chục năm còn chưa tính, một tên Khổng Bạch không quan trọng, cũng dám giỡn mặt hắn? Hài hước!

Oanh! Một quyền cuối cùng của hắn, đã đánh tan một hơi cuối cùng của Khổng Bạch.

Ha ha! Kết thúc rồi! La Nguyên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, hắn lại nghe được cái giọng nói già nua kinh sợ kia: "Trả lời không đúng!"

Giọng nói già nua từ trên thân thể rách nát của Khổng Bạch vang lên.

"? ? ?" La Nguyên đột nhiên trợn to con mắt.

Làm sao có thể? ! Khổng Bạch đã hoàn toàn không có sinh cơ, thi thể cũng không còn hoàn chỉnh, thế mà còn có thể phát ra giọng nói? Chờ một chút, nếu là như vậy, công kích của Khổng Bạch...

Ô...ô...n...g ——Lưu quang ngưng tụ, dường như là bởi vì nguyên nhân bị La Nguyên đánh nổ.

Lần này, La Nguyên có thể nhìn thấy rõ ràng quá trình năng lượng ngưng tụ.

Đôi mắt đã bị đánh nát của Khổng Bạch, hóa thành vô số mảnh vỡ, vào giờ khắc này dần dần ngưng tụ ở trên không, mỗi một mảnh vỡ, đều đang ngưng tụ vô số hào quang!

Quang người của La Nguyên, ở bốn phương tám hướng, những mảnh vỡ kia, đều đang phát sáng!

"! ! !" La Nguyên bị sốc, con mắt bị đánh phát nổ vẫn còn có thể ngưng tụ hào quang?

Hơn nữa...theo quy mô của loại quang mang này mà nói...sắc mặt của La Nguyên đại biến.

"Không đúng!"

"Loại lực lượng này, Khổng Bạch tuyệt đối không thể nào làm được!"

"Khổng Bạch..."

"Ma Kính..."

"Có vấn đề..."

La Nguyên bỗng nhiên hiểu rõ hoàn toàn.

Cái gì mà Khổng Bạch! Căn bản cũng không có Khổng Bạch!

Cái lão già này, căn bản chính là Ma Kính hóa thân! ! ! La Nguyên đã suy đoán đúng hết thảy quá trình, duy chỉ có kết quả cuối cùng...

Khổng Bạch sau khi dung hợp cùng với Ma Kính, cũng không phải là cả hai hợp thành một.

Mà là...Ma Kính làm chủ thể! Cái tên Khổng Bạch già nua này, căn bản chính là Ma Kính! ! ! Cái tên Khổng Bạch đáng chết kia, lại thật sự từ bỏ ý thức của mình, từ bỏ hết thảy mọi thứ của chính mình, thành toàn cho Ma Kính!

Vén vén chỉ bởi vì khiến cho Ma Kính càng trở nên cường đại? La Nguyên nghĩ tới đây, trong lòng liền trở nên lạnh buốt.

Hắn biết, đây là do hắn sơ sót, bởi vì suy đoán sai lầm.

Dù sao...ở dưới tình huống bình thường, ai sẽ hi sinh chính mình, đi thành toàn năng lực cho người khác? ! Hoặc là, hi sinh chính mình, đi thành toàn cho một trang bị của mình?

Không có ai có thể làm được! Ít nhất thì La Nguyên sẽ tuyệt đối không làm.

Hơn nữa còn làm không công như thế này, Khổng Bạch không có một chút do dự hi sinh chính mình, vèn vèn lưu lại một chút trí nhớ cho Ma Kỉnh, một hạt giống đó là Khổng Bạch rất đẹp trai, sau đó liền hi sinh.

Cho nên...Khổng Bạch già nua mới hỏi loại câu hỏi này! Nguyên lai...chỉ cần trả lời, Khổng Bạch là nam nhân đẹp trai nhất, thế mà thật sự có thể còn sống sót! ! !

Bởi vì đây là chức trách của Ma Kỉnh.

Trả lời chính xác, liền có thể sống sót!

Thế nhưng mà...rõ ràng có một vài vị thần linh, nhất định phải hủy dung nhan mới có thể sống sót, thậm chí có một số thần linh vì không hủy dung nhan, cho nên chết? ? ?

Chuyện này lại là như thế nào? Bọn hắc rõ ràng đã trả lời chính xác? Cũng là bởi vì bọn gia hỏa này, La Nguyên mới khẳng định, Khổng Bạch dung hợp cùng với Ma Kỉnh! ! ! Hiện tại xem ra, những tin tức tên truyền đến kia, tất nhiên là tin nhảm!

"Lại bị những tên đáng chết kia lừa dối." La Nguyên nắm chặt hai quả đấm.

Đám thần linh mà hắc mang tới, thật sự ngay cả một chút tác dụng cũng không có! Bọn hắc không chỉ không giết chết được mấy người Khổng Bạch, ngược lại còn truyền tin tức sai lầm cho hắc, khiến cho hắc phán đoán sai lầm...đúng là nên giết!

Đương nhiên, hiện tại chuyện trọng điểm cũng không phải là chửi mắng bọn hắc.

Mà là vô số hào quang lưu động chung quanh La Nguyên, những mảnh vỡ của con mắt kia, đang ngưng tụ ra một cỗ lực lượng đáng sợ, mỗi một cái mảnh vỡ, đều ngưng tụ một đòn công kích năng lượng không thua gì lần đầu tiên!

Đây mới chính là trọng điểm!

Mà vào giờ khắc này, La Nguyên cũng nhìn thấy rõ ràng, cái này căn bản không phải cái gì mảnh vỡ con mắt, đây là mảnh vỡ Ma Kính! Cái tên Không Bạch già nua kia, quả nhiên chính là do Ma Kính biến thành!

Ô...ô...n...g ——Những cái mảnh vỡ kia bắt đầu lấp lánh hào quang.

Toàn thân của La Nguyên phát lạnh, hắn cảm nhận được một cỗ sát cơ bắt đầu ngưng tụ ở chung quanh.

"Không Bạch!"

"Không Bạch là nam nhân đẹp trai nhất!"

La Nguyên vội vàng hô to.

Nhưng mà, cũng không có bất kỳ người nào đáp lại hắn.

Nhưng mà đã muộn rồi, vào lúc Ma Kính mở miệng nói trả lời không đúng, hắn nhất định phải tiếp nhận một kích này, đây là một kích cuối cùng của Ma Kính đã vỡ nát, cũng là một kích đáng sợ nhất.

"Trốn!" La Nguyên quyết định ở trong lòng, mắt thấy không có cách nào ngăn cản, hắn theo bản năng liền muốn chạy trốn.

Hưu! Thân ảnh của hắn lưu chuyển, hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ở phía xa.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, những cái mảnh vỡ kia rốt cục cũng đã ngưng tụ hoàn tất, hơn một ngàn mảnh vỡ, mỗi một cái đều ngưng tụ ra năng lượng công kích gấp 3 lần so với trước đó, âm âm bùng nổ!

Bởi vì La Nguyên đã chạy trốn, những chùm ánh sáng bắn ra, đều bắn về phía La Nguyên, ở trên không trung một lần nữa ngưng tụ, ngưng tụ thành một chùm ánh sáng màu đỏ cực kỳ khủng bố!

Oanh! Chùm ánh sáng màu đỏ xuyên phá hư không! Giống như là một cột sáng khổng lồ, cứ như thế mà xuyên qua thân thể của La Nguyên.

"Không!" La Nguyên hoảng sợ gào thét một tiếng.

Oanh! Thân thể của hắn bị xuyên thủng chỗ.

Phốc! Ánh sáng tiêu tán! Cỗ hào quang kinh khủng kia, cơ hồ toàn bộ đều tiến vào trong cơ thể của La Nguyên, thân thể Chân Thần đỉnh phong của La Nguyên, bị công kích tổn thương chân thực lấp đầy, tỏa ra bốn phía!

"Không thể như thế!" La Nguyên hoảng sợ.

Kiểm pháp tùy duyên

Phân thân! Hẳn không có một chút do dự thi triển năng lực phân thân cường đại nhất của chính mình! Ngưng tụ ra một cỗ thân thể có hình dáng, trí tuệ, ý thức, tư duy giống như đúc với hẳn!

Chỉ có như thế, thì cỗ phân thân này mới có thể thay thế hẳn tiếp nhận cỗ công kích này.

Xoạt! Phân thân xuất hiện.

Nhưng mà...sau khi nhận mấy lần công kích, phân thân liền bị phá hủy!

"Phân thân!" La Nguyên gào thét một tiếng, ngưng tụ một lần nữa.

Hẳn đúng là muốn triệu hoán phân thân, thay mình làm pháo hôi, thay mình lần lượt tiếp nhận những đòn công kích này.

Thế là, từng phân thân La Nguyên xuất hiện, từng phân thân La Nguyên bị hủy diệt.

Sau cùng, những cỗ năng lượng công kích chân thực đáng sợ kia, đã bị La Nguyên dùng loại phương thức này tiêu hao sạch sẽ, toàn bộ triệt tiêu mất, lúc này mới có thể còn sống!

Đáng chết! Sắc mặt của La Nguyên trở nên ảm đạm, lộ ra bộ dáng thân thể đã bị hút khô.

Ở dưới tình huống bình thường, một lần phân thân bị phá hủy, đều sẽ khiến cho hẳn tiêu hao rất lớn, dù sao thì loại phân thân này, đều cơ hồ không có chênh lệch bao nhiêu so với chân thân!

Mà lần này...mấy chục cỗ phân thân bị hủy diệt, cơ hồ đã khiến cho hẳn hao hết lực lượng!

Một trận chiến này, hẳn là người thắng, thắng thảm.

"Ta không nên đánh người thành vô số mảnh vỡ." La Nguyên thở dài.

Hắn làm sao có thể biết được, Ma Kính bị đánh thành mảnh vỡ, thế mà mỗi một cái mảnh vỡ, đều có thể ngưng tụ ra đòn công kích giống nhau, hơn một ngàn cái mảnh vỡ...chính là hơn một ngàn lượt công kích!

M* kiếp! Nếu như sớm biết như vậy...hắn đã trực tiếp trả lời Không Bạch là nam nhân đẹp trai nhất, chẳng phải đã xong việc hay sao?

Thật là...La Nguyên cười khổ, hắn đã đánh giá thấp Ma Kính, đồng dạng, cũng đánh giá thấp Không Bạch.

"Ta sẽ không cho các người thêm cơ hội." La Nguyên đứng dậy, hắn hít vào một hơi thật sâu.

Thân thể của hắn nhanh chóng khôi phục lại vết thương, cho dù tiêu hao rất là lớn.

Mà đúng vào lúc này, vào thời điểm thân thể của hắn vừa mới khôi phục, lại cảm giác được sự nguy hiểm, đột nhiên quay đầu lại, ở nơi đó, có một đạo thân ảnh xuất hiện.

Là một ông lão, cầm một thanh trường kiếm.

Tần Hải, đã tới.

"Là người." Trên khuôn mặt của La Nguyên tràn ngập cảnh giác.

Đây là một người đã từng trở về Thái Cổ! Cái tên Tần Hải này, La Nguyên nhìn không thấu.

Là thật sự nhìn không thấu.

Bởi vì nguyên nhân vòng đeo cổ tay, La Nguyên cơ hồ có thể xem thấu bất luận một người nào, coi như không hiểu, cũng có mấy chục năm kinh nghiệm sống của người đó. Sau đó có thể tùy tiện thôi diễn đi ra! Quá dễ dàng.

Duy chỉ có Tần Hải...tính cách của hắn? Ha ha, trải qua mấy ngàn năm Thái Cổ phát triển, đã sớm biến đổi.

Năng lực của hắn? Ha ha, năng lực sao chép được thông qua vòng đeo cổ tay, đã sớm bị phế sạch, Tần Hải vào lúc đó đã trở thành một phế nhân, rồi đi khỏi tranh tài!

Cho nên, đây là một người mà La Nguyên nhìn không thấu.

Kiểm của hắn...La Nguyên hướng ánh mắt nhìn về phía thanh kiếm trong tay của Tần Hải, nghe nói, có rất nhiều người chết ở dưới một kiếm này, vền vền chỉ cần một kiếm, liền có thể miểu sát!

Vô cùng khinh khủng! Kiếm pháp tùy duyên trong truyền thuyết!

"Ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút." La Nguyên ngưng tụ ánh mắt.

Ô...ô...n...g —— Thân thể của hắn cứng đờ, để cho thân thể của mình trở nên đủ mạnh.

Năng lượng đáng sợ ngưng tụ trong tay, Tần Hải cũng không hề nói nhảm một câu nào, hắn đã trực tiếp ra tay rồi, La Nguyên khẳng định, Tần Hải nhất định sẽ phóng thích ra cái gọi là kiếm pháp tùy duyên kia!

Cho nên, hắn nhất định phải làm tốt hết thủy chuẩn bị. Vào giờ khắc này, La Nguyên thôi động lực lượng trong cơ thể, đem hết thủy phòng ngự mà hắn có được, điều động toàn bộ, tạo ra phòng ngự có cấp bậc Chân Thần đỉnh phong!

Bằng vào loại phòng ngự này, hắn khẳng định, ngoại trừ loại công kích bỏ qua phòng ngự kia của Ma Kính, thì căn bản không người có nào có thể xuyên thấu!

Bởi vì...La Nguyên mạnh mẽ hơn xa Tần Hải!

Trải qua sự kiện Không Bạch, lần này, La Nguyên so với lần trước càng thêm nghiêm túc.

Ngoại trừ phòng ngự cường đại nhất, cái mà hắn thi triển ra, còn có công kích mạnh mẽ, so với công kích Không Bạch lúc trước còn cường đại hơn!

Kiểm pháp tùy duyên rất mạnh? !

Vậy thì tới đi!

Có lẽ, căn bản không cần phải phòng ngự, dùng công kích cấp bậc Chân Thần đỉnh phong, liền có thể tiêu diệt được người! Hai cổ công kích mạnh mẽ gặp nhau trên không trung, cũng đủ để phân ra thắng bại!

"Có lẽ, người thắng chính là mình!" Lần công kích này, La Nguyên đã chuẩn bị hoàn tất.

Nghĩ tới đây, hắn nhìn về phía Tần Hải, nhưng mà, khiến cho hắn có một chút ngoài ý muốn chính là, Tần Hải cũng không có hoàn thủ, không sai, căn bản là không hề hoàn thủ!

Hắn dường như tùy ý để cho công kích của La Nguyên đánh lên trên người của mình!

? ? ? Cái tên này muốn làm gì? Tâm thần của La Nguyên trở nên cảnh giác.

Đối mặt với loại gia hỏa ra bài không theo lẽ thường này, hắn ngược lại càng trở nên cảnh giác, mà đúng vào lúc này, Tần Hải rốt cục cũng đã ra tay, hắn dường như đang chậm rãi nâng kiếm lên.

Oanh! Một cổ uy thế đáng sợ bao phủ!

"Thì ra là loại lực lượng này!" La Nguyên minh ngộ.

Kiểm pháp tùy duyên sao? ! Quả nhiên, đúng như đám thần linh kia nói, vền vền chỉ nâng kiếm lên, đã có thể bộc phát ra năng lượng kinh người, loại uy lực này ít nhất cũng phải đạt tới Chân Thần trung giai!

Quả nhiên, bọn gia hỏa luyện kiếm dường như đều rất am hiểu chuyện vượt cấp khiêu chiến?

Bất quá...chỉ thế mà thôi, căn bản không có khả năng có thể vượt cấp khiêu chiến với Chân Thần đỉnh phong!

Mà ngay vào một khắc này, thanh kiếm trong tay của Tần Hải, rốt cục cũng bắt đầu chảy xuôi hào quang, hấn cứ như vậy chậm rãi xẹt qua không trung, nhắm ngay vào La Nguyên.

Xoạt! Nhẹ nhàng vạch một cái.

Vẻ mặt của La Nguyên nhất thời liền biến đổi.

Cái tên này...hấn chau mày.

Bởi vì một kiếm này của Tần Hải, vậy mà dịch khỏi đòn công kích của hấn, từ bên cạnh chém tới! ! Tần Hải, vậy mà không có ý định đụng nhau cùng với La Nguyên!

Phốc! Công kích của La Nguyên tùy tiện xuyên thủng Tần Hải.

Thân thể vốn già nua mục nát của Tần Hải, khí tức càng trở nên mỏng manh, công kích cấp bậc Chân Thần đỉnh phong, căn bản cũng không phải là bằng vào thân thể bây giờ của hấn có thể tiếp nhận...hấn đây là đang muốn chết!

"..."

Trong mắt của La Nguyên thấy được cảnh này, ngược lại càng thêm cẩn thận.

Tần Hải đã ngạnh sinh nhận lấy một kích của hấn, sau đó chém tới một kiếm, loại kiếm pháp tùy duyên nhìn như bình thường kia! Nhìn qua dường như cũng không nhanh lắm!

Phòng ngự! La Nguyên nhanh chóng dựng lên hết thủy thủ đoạn phòng ngự.

Hấn xưa nay sẽ không xem thường Tần Hải, trải qua sự kiện Ma Kính, hấn càng không dám xem thường. Tần Hải dùng sinh mệnh vùng ra một kiếm, tuyệt đối sẽ không bình thường.

Hắn nắm chắc tâm lý, cho nên, hắn gần như là đã dùng hết thủy thủ đoạn phòng ngự của chính mình.

Thậm chí, có một số thủ đoạn hắn định giữ lại để đối phó với Trần Phong cũng lấy ra.

Xoạt! Trước mặt của La Nguyên xuất hiện vô số tầng phòng ngự.

Lại bị lừa gạt

Chạy trốn đúng là không có lợi ích gì, bởi vì đòn công kích kia đã khóa chặt chính mình, hắn chỉ có thể dùng loại phương thức này, mạnh mẽ chống đỡ! Dùng cứng đối cứng với cỗ lực lượng đáng sợ này!

"Tần Hải, hãy để cho ta nhìn một chút, ngươi dùng sinh mệnh chém ra một kiếm, đến cùng mạnh cỡ nào a? !" Ánh mắt của La Nguyên trở nên kiên định.

Xoạt! Một kiếm kia của Tần Hải lần đầu tiếp xúc cùng với phòng ngự của hắn, phòng ngự hắn xây dựng đủ để phòng ngự công kích của Chân Thần đỉnh phong, trong chốc lát liền tan rã.

Không sai! Không phải là phá toái, mà là tan rã! Hết thấy phòng ngự tiếp xúc cùng với một kiếm này, đều đang tan rã.

Giống như...băng tuyết tan rã.

Giống như là dùng một hòn than ném vào trong băng tuyết, hết thấy phòng ngự tiếp xúc với một kiếm này, đều đang nhanh chóng tan rã, nhường đường cho một kiếm kia!

"Đáng chết! Tại sao lại như thế này? !" La Nguyên hoảng sợ.

Đây chính là kiếm pháp tùy duyên? Không có khả năng!

Làm sao có thể có loại kiếm pháp tùy duyên này! Loại công kích này...

Đáng chết! La Nguyên điên cuồng lui lại, tiếp tục xây dựng từng tầng phòng ngự một, nhưng mà, vô dụng! Không có bất kỳ một loại phòng ngự nào có thể chống đỡ được, không có cách nào triệt tiêu được uy lực của một kiếm này!

Tan rã! Chỉ có tan rã vô tận! Thế này làm sao lại được gọi là kiếm pháp tùy duyên, cái này căn bản là kiếm pháp tan rã!

Xoạt! Một kiếm kia chém qua, dường như có thể làm tan rã cả một thế giới!

"Đáng chết! Đáng chết!" La Nguyên cảm thấy tê cả da đầu, trình độ của một kiếm này, tuyệt đối có thể đạt đến Chân Thần đỉnh phong!

Làm sao có thể? ! Tuyệt đối không có khả năng này!

Tần Hải chỉ bắt quá vừa mới đột phá đến Chân Thần mà thôi, tuyệt đối không có khả năng phóng xuất ra loại công kích này, chênh lệch ở giữa các cấp độ Chân Thần, cũng tuyệt đối không có khả năng cứ như vậy bị đánh vỡ!

Một kiếm này, không đúng! Trong đầu óc của La Nguyên suy nghĩ như điện.

Loại uy lực này đã vượt xa công kích bình thường, không có khả năng xuất hiện.

Huyễn cảnh!

Uy hiếp!

Chờ một chút, tất cả những thứ này đều là giả tượng?

Trên cái thế giới này, tuyệt đối không có loại công kích không giảng đạo lý này, mạnh đến mức không còn gì để nói, một kiếm này được thi triển ra, tất nhiên là có nhân quả nhất định!

Cho nên...một kiếm này vì cái gì lại mạnh như vậy? ! Mà đúng vào lúc này, La Nguyên nhìn về phía Tần Hải, kinh sợ phát hiện ra, sau khi phóng thích một kiếm này, thân thể của Tần Hải, vậy mà lại biến thành tro bụi trong hư không.

Không sai...biến thành tro bụi! Tần Hải đã hóa thành vô số bụi bặm tiêu tán!

"Chết rồi?" La Nguyên ngạc nhiên.

Hắn khẳng định, chuyện này tuyệt đối không phải là do công kích của hắn tạo thành! Công kích của hắn mặc dù mạnh mẽ, nhưng tuyệt đối sẽ không có khả năng tạo thành loại kết quả này, Tần Hải nếu chết đi như vậy, có lẽ, là do một kiếm này tạo thành!

Dùng tính mạng của mình, vung ra một kiếm này? Cũng không đúng!

Một kiếm này...La Nguyên nhìn về phía thanh kiếm đã mất đi sự bóng loáng trên mặt đất, vào giờ khắc này, hắn khởi động tất cả năng lực thôi diễn, Quảng sáng may mắn cũng phụ trợ vận chuyển!

Hắn rút cục thấy cũng thấy rõ chân tướng! Hắn rút cuộc cũng biết nguyên do tại sao một kiếm này lại mạnh mẽ như vậy!

"Lại có thể là..." La Nguyên lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Hắn đã nhìn thấy một cái chân tướng đáng sợ.

Tần Hải, đúng là dùng sinh mệnh của mình để nuôi kiếm!

Hắn quay lại tuổi thơ, bắt đầu tu luyện lại từ đầu.

Hắn thành công tu luyện trong một vạn năm, vào thời điểm già nua sắp chết này, khiến cho chuỗi kiếm trong tay này, nuôi đến cực hạn, sau đó...

Sau cùng đến thời điểm quyết đấu với La Nguyên, dùng sinh mệnh phóng thích ra một kiếm này. Uy lực có thể so với công kích của Chân Thân đỉnh phong.

Cả đời này của hắn, cả vạn năm tu luyện, vẹn vẹn chỉ là vì vung ra một kiếm này! Dùng tính mạng của mình, dùng một vạn năm thời gian, vung ra một kiếm này!

Một kiếm có thể làm tan rã thế giới!

"Tên điên!"

"Lại là một tên điên!"

Tâm tính của La Nguyên nổ tung.

Đương nhiên, càng làm cho hấn phần nộ là, hấn lại bị những tên thần linh đáng chết kia lừa gạt! Tần Hải, cả đời cũng chỉ có thể vung ra một kiếm, cũng chỉ có thể vung ra một kiếm này! !

Như vậy, những cái tên đáng chết kia, những cái tên bị kiếm pháp tùy duyên của Tần Hải giết chết, lại là chuyện gì xảy ra? !

Tùy duyên người cái đầu các người a! ! ! La Nguyên phần nộ.

Đây là lần thứ hai hấn bị người một nhà lừa gạt!

Đương nhiên, dùng sự thông tuệ của hấn, cũng nghĩ đến một khả năng, có thể đây là do Trần Phong đang cố ý quấy rối, khẳng định là cái tên Trần Phong này không cố gắng tu luyện, mà dành thời gian để chế tạo tin đồn nhảm.

Ha ha, người cứ đi chế tạo đi!

Ở bên trong cái thời kỳ quý báu này, ở bên trong cái thời kỳ có thể nhanh chóng tăng cường thực lực này, chế tạo tin đồn nhảm, loại phương pháp này, chỉ làm cho Trần Phong trở nên yếu hơn mà thôi!

Đây là một phương pháp sẽ khiến cho thực lực của Trần Phong đứng yên tại chỗ, mà thực lực của La Nguyên lại trở nên cường đại hơn.

"Chẳng lẽ hấn không thể quang minh chính đại quyết đấu với mình hay sao?" La Nguyên hít vào một hơi thật sâu.

Trước mắt, hấn căn bản không có thời gian suy nghĩ những thứ này.

Hiện tại, hấn nhất định phải tận khả năng dùng hết thủy thủ đoạn, ngăn trở một kiếm đáng chết này!

Phốc! Một kiếm kia lại tan rã vô số tầng phòng ngự.

Suy nghĩ rối loạn lóe lên trong đầu của La Nguyên, lại không có một cái nào có thể ngăn cản, bởi vì một kiếm này quá mức khủng bố, bởi vì một

kiếm này, quá mức mạnh mẽ!

Xoạt! Một kiếm kia cuối cùng cũng đã tới trước mặt.

La Nguyên thậm chí đã nghĩ đến nụ cười trước khi chết trên khóe miệng của Tần Hải.

Đáng chết! La Nguyên khẽ cắn môi, dùng ra biện pháp phòng ngự mà hắn không muốn nhất, phân thân!

Không sai, phân thân một lần nữa!

Một lần nữa ngưng tụ ra một cỗ phân thân giống nhau như đúc với chính mình!

Phân thân!

Phân thân!

Lại phân thân!

La Nguyên cắn răng nhìn phân thân của mình lần lượt xuất hiện, lại một lần tan rã, không sai, một kiếm đáng chết kia, ngay cả phân thân của hắn cũng có thể tan rã sạch sẽ!

Cũng may, mỗi lần làm tan rã một cỗ phân thân, một kiếm này dường như cũng tiêu hao khá lớn.

Sau khi tan rã hết mấy chục cỗ phân thân, một kiếm đáng sợ kia, rốt cục cũng trở nên không đáng sợ nữa, sau cùng kèm theo một cỗ phân thân cuối cùng biến mất trong hư không.

Rốt cục...cũng kết thúc.

La Nguyên nhẹ nhàng thở ra một hơi, trong lòng cảm thấy ớn lạnh.

Một cái Khổng Bạch, một cái Tần Hải, đã làm tiêu hao một phần lớn lực lượng của hắn! Mặc dù thành công giết chết bọn hắn, nhưng lực lượng bây giờ...

La Nguyên khẽ cắn môi, hắn quyết định tạm thời dừng lại kế hoạch tiêu diệt Trần Phong, đi đến một khu vực thời gian nào đó để khôi phục.

Chỉ có điều là, cái ý nghĩ này vừa hiển hiện, hắn liền nhìn thấy một tên gia hỏa không mặc gì trên người đứng đĩnh đi tới, cười híp mắt nhìn hắn.

"Ha ha, lão huynh."

Buồn nôn

"Người cảm thấy, người sẽ có thời gian khôi phục hay sao?"

La Nguyên im lặng.

"Từ Phi!" Hắn hít vào một hơi thật sâu.

Đúng thế, là Từ Phi, ở dị thể giới cõi truông chạy tán loạn khắp thế giới, cũng chỉ có hắn ta!

Từ Phi là người mà La Nguyên cảm thấy phiền phức nhất, bởi vì cái tên này có thể miễn dịch hết thấy công kích năng lượng, mà bây giờ trở thành Chân Thần, chắc hắn là cũng miễn dịch được luôn thần lực rồi?

Cho nên, nếu muốn đối phó với Từ Phi, chỉ có thể chiến đấu cận thân!

Vật lộn cùng với một tên gia hỏa cõi truông...

La Nguyên theo bản năng liền có một cảm giác phản kháng, hắn đường đường là Chân Thần đỉnh phong, là một nam nhân sắp chương không thể giới, vậy mà lại luân lạc tới loại trình độ này? Không thể không vật lộn cùng với một tên đực rựa? !

Nhất là...tên đực rựa này còn ở truông! ! ! Hắn cảm thấy, số lần tâm tính bùng nổ trong hôm nay, đã vượt xa dĩ vãng! Hắn còn chưa có gặp Trần Phong, đã bị mấy tên gia hỏa này làm cho buồn nôn! Quá khinh người! ! !

"Tới đi!" Từ Phi tru lên một tiếng, đột nhiên lao đến.

Oanh! La Nguyên thi triển Huyết Sắc Sát Lục! Có một đạo huyết quang bao phủ Từ Phi, nhưng mà, khiến cho La Nguyên cảm thấy tuyệt vọng chính là, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, một chiêu đủ để miểu sát bất luận một vị Chân Thần nào này, khi đánh vào Từ Phi...lại bị miễn dịch!

Cái tên này, hiện tại quả nhiên đã có thể miễn dịch thần lực! Đây là huyết mạch giữa rùa cùng với thần lẫn hay sao? La Nguyên hít vào một hơi thật sâu.

Nếu người đã muốn chiến, vậy liền đánh đi! Hắn dung hợp muôn vàn năng lực, những năng lực liên quan tới thân thể của hắn, liên quan tới năng lực bị động, cũng có mấy chục vạn loại, cho nên, La Nguyên không chỉ là Chân Thần! Hắn đồng dạng còn có thân thể Chân Thần! !

"Tới đi!" Trên người của La Nguyên bùng cháy huyết quang.

Hai người nhất thời chém giết ở cùng một chỗ, không có năng lượng, không có có thần lực, chỉ có vật lộn!

Đây là... chiến đấu nguyên thủy nhất!

Oanh! Một dãy núi ở phụ cận sụp đổ.

Trong hư không thình thoảng truyền đến từng tiếng thở dốc cùng với gào thét, rất là dọa người, kèm theo thanh âm va chạm càng ngày càng kịch liệt, hiển nhiên trận chiến đấu giữa hai người đã tiếp cận tới cao trào.

Oanh! Lại thêm một dãy núi sụp đổ, mấy dãy núi còn lại ở gần đó cũng triệt để bị phá hủy.

Rất lâu sau, đất trời mới khôi phục lại sự yên tĩnh.

Không biết trải qua bao lâu, có một bóng người chậm rãi từ bên trong hố sâu leo ra, thình lình đứng là La Nguyên, chỉ có điều là, La Nguyên vào thời khắc này, nhìn qua cực kỳ thô lương.

"Đáng chết...Oe." Hắn không nhịn được nôn ọe, hắn biết đối với loại người như Từ Phi mà nói, chiến đấu là hết sức hưng phấn!

Chiến đấu là hết sức kịch liệt!

Thế nhưng! ! Chiến đấu cho dù có kịch liệt cỡ nào, người cũng không thể...không mặc quần áo chứ! !

Trận chiến đấu này...thật là quá gian khổ, quá khổ sở! La Nguyên rút cuộc cũng biết vì sao Từ Phi vào thời điểm này mới đi ra, bởi vì nếu như hắn là người xuất hiện đầu tiên, La Nguyên nhất định có thể nhẹ nhõm giết chết hắn!

Nhưng bây giờ...La Nguyên đã hư nhược...

"Ài." Một trận chiến này, quá khó khăn!

La Nguyên đã thắng, vẫn như cũ dựa vào năng lực phân thân vô thượng của mình để dành chiến thắng.

"Ha ha." Cường độ thân thể của hắn cùng với Từ Phi không sai biệt lắm, đều là cấp bậc Chân Thần, cho nên, vì chiến thắng, hắn đã ngưng tụ phân thân, hai chọi một, mới có thể chiến thắng Từ Phi!

Đương nhiên, phân thân bị Từ Phi đánh nổ, y nguyên vẫn có mấy chục cái!

Quá chua xót! Chính mình rút cuộc đã tiêu hao bao nhiêu phân thân rồi? Hắn đều không nhớ rõ.

Nguyên bản có ưu thế tuyệt đối, vì sao lại biến thành như thế? La Nguyên không nhớ rõ, hắn đã trải qua ba cuộc chiến đấu, hắn hiện tại có cảm giác rất mệt mỏi, thậm chí trạng thái cả người, đều không tốt lắm.

Thế nhưng, hắn biết, còn chưa kết thúc.

Quả nhiên, ngay vào thời điểm hắn vừa leo ra, còn chưa kịp nghỉ ngơi, ở trên đồng đồ nát trước mắt, hắn thấy được một thân ảnh quen thuộc cùng với cảm hận!

Bởi vì hắn rõ ràng, hết thấy tất cả, đều là thủ bút của cái tên này!

Cái tên thích sử dụng phương pháp hồ người! Cái phương pháp bản thủ này! Cũng chỉ có cái tên này mới có thể nghĩ ra được!

"Đã lâu không gặp." Hắn nghe được một câu thăm hỏi ân cần.

"Ngụy trang thành Tần Hải giết người tùy duyên, là người sao?" La Nguyên thở dài một tiếng.

"Là ta." Thân ảnh kia từ bên trên đồng đồ nát dần dần đi xuống, quả nhiên đúng là Trần Phong.

"Ngụy trang Không Bạch giết người không hủy dung nhan, cũng là người?" La Nguyên thở dài.

"Là ta." Trần Phong cười tủm tỉm nói ra.

"Quả nhiên." La Nguyên nhắm hai mắt lại.

Quả nhiên, mọi thứ đều là do Trần Phong làm!

Bởi vì Không Bạch giết người hủy dung nhan, khiến cho hắn bỏ qua chân tướng Ma Kính, bởi vì Tần Hải giết người tùy duyên, khiến cho hắn bỏ qua chân tướng Tần Hải cả đời chỉ có thể vung một kiếm!

Trần Phong cho tới tình trạng này rồi, vẫn thích ở trong bóng tối tính toán hắn, thật là quá phận!

"Người cần gì phải làm như vậy chứ?" La Nguyên thở dài: "Người hao phí nhiều tinh lực như vậy để gài bẫy ta, người cũng không có thời gian để tu luyện... sử dụng loại phương pháp đồng thời suy yếu thực lực của hai bên, thì có ý nghĩa gì?!"

Nguyên bản, Tần Hải, Không Bạch, Từ Phi kéo dài thời gian, chính là để cho Trần Phong tu luyện, dù sao, ở một nơi có thời gian đặc thù như thế này, mỗi một giây, đều có thể là mấy năm!

Cho nên, đây là thủ đoạn suy yếu La Nguyên, tăng cường thực lực của Trần Phong.

Thế nhưng, Trần Phong chơi như thế, cũng liền mang ý nghĩa, Trần Phong cũng không có quá nhiều thời gian để tăng cường thực lực! Như vậy liền trở thành thành suy yếu La Nguyên, thực lực của Trần Phong cũng không đổi.

Chỉ có điều là, suy yếu La Nguyên nhiều hơn một chút mà thôi.

"Không sao a." Trần Phong cười nói: "Ngược lại ta cũng đã đạt đến cảnh giới Chân Thần cao giai."

"Cái gì? ! ? !" Về mặt của La Nguyên bỗng nhiên đại biến.

Chân Thần cao giai? ! Làm sao có thể! ! ! Dựa theo kế hoạch mà hắn thôi diễn, Trần Phong cao nhất cũng chỉ có thể đạt đến cấp độ Chân Thần trung giai! Mà Trần Phong làm loạn như thế, không đi tu luyện, hắn là duy trì tại cấp độ Chân Thần sơ giai mới đúng!

Mà bây giờ...Trần Phong sau khi nguy trang thành Tàn Hải, nguy trang thành Không Bạch giết người, lại còn có thể tu luyện đến cấp độ Chân Thần cao giai? !

Cái này làm sao có thể? ! La Nguyên không dám tin, thế nhưng mà, Trần Phong không cần thiết phải lừa gạt mình.

Bởi vì...đây là quyết chiến sau cùng, bây giờ Trần Phong có giấu diếm cũng không có bất cứ một ý nghĩa nào.

"Thời gian a." Trần Phong cười rất vui vẻ: "Người có phải hay không quên mất một người, Đỗ Mã! Bản thân ông ta cũng là tồn tại có thể chường không thời gian, cho dù, chỉ hết sức mỏng manh."

"Thật không may."

"Trước đó, ông ta cũng ở nơi đây."

Trần Phong nói ra.

"Đỗ Mã?"

"Con rùa già bắt tử kia? !"

La Nguyên cảm thấy kinh hoàng, tên kia, vậy mà cũng đang ở dị thể giới? !

Niết bàn trùng sinh

"Đúng." Trần Phong lạnh nhạt nói: "Mặc dù ông ta chỉ nắm một chút da lông pháp tắc thời gian, thế nhưng thời gian... lại là thiên phú của chủng tộc ông ta, người còn nhớ rõ không? !"

"Thiên phú chủng tộc..." La Nguyên chợt nhớ tới.

Là cái chủng tộc đáng chết có thiên phú "Dùng sinh mệnh mài chết người" kia! Đem đối phương cùng với mình đồng thời đặt vào bên trong một khu vực thời gian gia tốc, sau đó, dùng tuổi thọ tiêu hao, xem ai mới là người chết trước, người nào thắng sẽ có khả năng đi ra!

Đây là thiên phú của Thánh Giáp tộc!

"Chẳng lẽ nói..." Trái tim của La Nguyên đập nhanh.

"Không sai." Trần Phong cười nói: "Ông ta đã thi triển cái thiên phú này lên người của ta, thế là, ta có được thời gian tu luyện tuyệt đối! Ở bên trong khu vực thời gian gia tốc, ta đã tu luyện thành Chân Thần cao giai!"

"Không đúng." La Nguyên lắc đầu: "Vậy làm sao người lại có khả năng đi ra, người làm sao có thể sống lâu bằng Đỗ Mã?"

Hắn nhớ kỹ, ở trong khu vực thời gian gia tốc, thậm chí muốn tự sát cũng không được.

"Ta đương nhiên không sống lâu bằng ông ta." Trần Phong nhún nhún vai: "Cho nên ông ta đã thi triển bí thuật rút ngắn tuổi thọ, trước khi tiến vào khu vực thời gian gia tốc, chúng ta liền chuẩn bị xong hết thảy."

"Sau đó...theo thời gian trôi qua, ông ta liền chết đi."

"Mà ta, tự nhiên có thể đi ra."

La Nguyên im lặng.

Tính sai! Hắn đã tính sai toàn bộ!

Tính sai đám người Không Bạch, mà ngay cả Trần Phong, hắn cũng tính sai! Chỉ là một tên Đồ Mã nho nhỏ, một cái thiên phú chủng tộc nho nhỏ, vậy mà có thể khiến cho Trần Phong đạt đến cấp độ Chân Thần cao giai!

"Đáng tiếc, nguyên bản là sẽ đạt tới cấp độ Chân Thần đỉnh phong." Trần Phong có một chút tiếc nuối: "Bất quá, muốn bước vào cấp độ Chân Thần đỉnh phong mất quá nhiều thời gian, cũng không có cách nào nắm bắt."

"Cho nên, ta chỉ có thể từ bỏ."

"Bất quá."

"Coi như chỉ là Chân Thần cao giai, đối mặt với người, cũng đã đầy đủ để đánh một trận, không phải hay sao?"

Trần Phong cười cười nói: "Người bây giờ còn lại được bao nhiêu thực lực chứ?!"

La Nguyên run sợ, đúng vậy a...hắn bây giờ, cũng chỉ còn lại thực lực Chân Thần cao giai!

Tốt cho một cái Trần Phong! Từng bước thận trọng, vậy mà có thể tính toán được đến một bước này! Chính hắn tiến công dị thế giới, đã là một cử động hết sức ngoài dự liệu, Trần Phong rõ ràng không có bất kỳ một sự chuẩn bị nào, thế nhưng sau cùng mọi thứ lại trở thành như thế này.

"Ta đã đánh giá thấp người." La Nguyên thở dài.

Trần Phong, càng cường đại hơn xa so với sự tưởng tượng của hắn.

Bây giờ, ở trong toàn bộ cái thế giới Thủy Tinh Cung này, chỉ còn lại có hai người bọn họ. Trần Phong cứ thế mà đem thực lực của hai bên kéo xuống ngang nhau, quyết chiến cùng với hắn!

Như thế, bản thân hắn cũng đã thua!

Dù sao thì thực lực của hắn cũng cường đại hơn Trần Phong rất nhiều!

Đối với chuyện này, Trần Phong chỉ cười cười.

Đi đến một bước này, thật là quá khó khăn.

"Chúng ta có cảnh giới ngang nhau." Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt nói: "Người có được muôn vàn loại năng lực, ta cũng có được muôn vàn loại năng lực, người có Quảng sáng may mắn, ta cũng có Quảng sáng may mắn, thậm chí, phương thức tu luyện của chúng ta cũng đều giống nhau."

"Cho nên."

"Vào thời điểm thực lực của người yếu hơn, người sẽ bị ta tuyệt đối áp chế!"

Trần Phong lạnh lùng nói ra.

"Trên lý luận là như thế." La Nguyên bỗng nhiên xoay chuyển lời nói: "Thế nhưng, Trần Phong, người cũng đã biết, không phải là chỉ có một mình ta đánh giá thấp người, người cũng đã đánh giá thấp ta?"

"Cái gì?" Trần Phong nhướn lông mày lên, hấn tin tưởng La Nguyên sẽ không vô duyên vô cớ nói ra câu này.

"Người có biết."

"Ta có bao nhiêu loại năng lực hay không?"

"Người có biết."

"Ta có bao nhiêu loại thần lực hay không?"

"Người không biết!"

"Có đôi khi, ta cũng không biết!"

"Thế nhưng, những loại năng lực mạnh mẽ cùng với năng lực đặc thù, ta đều nhớ, mà ở trong đó, có một loại năng lực đáng sợ, ở trong ký ức của ta cho đến nay vẫn còn mới mẻ."

"Ta đem cái năng lực kia tăng cường lên..."

"Tăng cường lên rất nhiều!"

"Muốn bồi dưỡng cái năng lực này, cũng hết sức không dễ dàng."

"Người xem, Khổng Bạch có năng lực của mình, Từ Phi có năng lực của mình, người cũng có năng lực của mình, mà ta, ngoại trừ năng lực Bản Sao..."

"Người chẳng lẽ không có hiểu kỳ, ta đã tăng cường loại năng lực nào hay sao?"

La Nguyên giống như cười mà không phải cười nói.

Vẻ mặt của Trần Phong rốt cục cũng khẽ động.

Đúng vậy a, năng lực mà La Nguyên một mực bồi dưỡng là cái gì? ! Loại năng lực Ma Kính này, La Nguyên cũng không muốn bồi dưỡng, năng lực xuyên qua, hắn cũng không muốn bồi dưỡng, thậm chí ngay cả thế giới Thủy Tinh Cung, hắn cũng không muốn bồi dưỡng, như vậy hắn đã bồi dưỡng loại năng lực gì? !

La Nguyên ở trong vô số năm này, rốt cuộc đang làm cái gì? !

Tiến hóa năng lực Bản Sao? Đây là chuyện dĩ nhiên.

Thế nhưng loại năng lực Bản Sao này, tiến hóa mấy lần là đủ rồi, căn bản không cần thời gian để bồi dưỡng a!

Cho nên, loại năng lực mà La Nguyên một mực bồi dưỡng là cái gì? Hắn nắm giữ năng lực trên toàn thế giới, hắn nắm giữ toàn bộ thần lực trên thế giới, cho nên, La Nguyên chắc chắn cũng chọn ra một năng lực cường đại nhất ở trong đó, để tận khả năng bồi dưỡng!

Như vậy đó sẽ là năng lực gì? ! Nghĩ tới đây, sắc mặt của Trần Phong liền đại biến.

"Người có biết hay không?"

"Ta là người sợ chết." La Nguyên cười nói: "Cho nên, ta dốc cả một đời, bồi dưỡng năng lực, là một năng lực có liên quan tới tử vong, dĩ nhiên, nó có một cái tên rất dễ nghe."

Nụ cười trên mặt của La Nguyên biến thành cười lạnh.

"Nó gọi là —— "

"Niết Bàn Trùng Sinh!"

!!! Niết Bàn trùng sinh? ? Sắc mặt của Trần Phong đại biến.

Hắn đã nghe nói qua loại năng lực này, tự nhiên cũng biết sự đáng sợ của loại năng lực này!

"Ta sẽ không cho ngươi cơ hội!" Trần Phong trực tiếp lao về phía La Nguyên.

"Ha ha!" La Nguyên cười lớn một tiếng.

Phốc! Hắn dùng một quyền đánh vào trái tim của mình.

Cỗ lực lượng Chân Thần đỉnh phong kinh khủng trực tiếp xuyên thấu qua thân thể, hắn trực tiếp đánh nát tâm mạch của mình, chặt đứt tất cả sinh cơ của chính mình!

La Nguyên, chết.

Nhưng mà...chuyện này dường như vẫn vẹn vẹn chỉ mới bắt đầu.

Có một đám lửa không có dấu hiệu nào xuất hiện, thiêu đốt thi thể của La Nguyên, càng ngày bùng cháy càng vượng, cực kỳ giống như Phượng Hoàng.

"Đây là..." Trần Phong hơi co con ngươi lại.

Bỗng nhiên, đám lửa nổ tung.

Có một bóng người trù trong đám lửa bò ra.

La Nguyên, là một La Nguyên có trạng thái đỉnh phong, trùng sinh trở lại!

Không còn là La Nguyên đã bị ba người Tần Hải suy yếu, không còn là trạng thái hư nhược lúc nãy nữa, mà là trạng thái đỉnh phong đúng nghĩa!

Chỉ có điều là, vào giờ phút này hắn có một chút kỳ quái nhìn thoáng qua Trần Phong hỏi: "Người vì cái gì không ngăn cản ta?"

"Ta tại sao phải ngăn cản ngươi?" Trần Phong kỳ quái nhìn hắn một cái, nói: "Bởi vì Trần Phong ở trong trí nhớ của ta, vào thời điểm ta trùng sinh từ trong đục hóa, nhất định sẽ đi ra dập lửa...phun nước a, dùng đủ loại chất lỏng, cùng với các loại kỹ thuật loạn thất bát tao."

Quyết chiến

La Nguyên rất là nghi hoặc nói: "Ta đã làm ra đủ loại chuẩn bị, người vậy mà lại đứng yên."

Trần Phong: "..."

Hắn ở trong mắt của La Nguyên, vậy mà lại là người như vậy hay sao? !

"Bất quá, không quan trọng." La Nguyên cười cười: "Ta, đã trở về rồi!"

"Ha ha! Cái gì Tần Hải, cái gì Khổng Bạch, sau cùng chẳng qua đều là trò cười!" La Nguyên cất cao giọng nói.

Hắn ẩn giấu năng lực, khiến cho hết thấy thủ đoạn của Trần Phong biến thành trò cười. Hắn mặc dù đánh giá thấp đám người Trần Phong, thế nhưng mà mấy người Trần Phong cũng đã đánh giá thấp hắn!

Sau cùng, hắn vẫn là người chiến thắng, chỉ có điều là...

"Bọn hắn đã tiêu hao lần trùng sinh cuối cùng của ngươi, không phải sao?" Trần Phong bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Biểu lộ trên mặt của La Nguyên rốt cục cũng cứng đờ.

"Nếu như Niết Bàn Trùng Sinh thật sự vô địch như vậy, ngươi sớm đã dùng a. Thế nhưng ngươi lại một mực không dùng, chuyện này không phải chỉ là nguyên nhân giấu lá bài tẩy, càng quan trọng hơn là, cái đồ chơi này khẳng định có thời gian làm lạnh!"

"Từ việc ngươi chưa bao giờ sử dụng nó mà nói...thời gian làm lạnh của cái năng lực này cũng không ngắn. Trùng sinh trở về trạng thái hoàn toàn, thậm chí còn khôi phục thực lực tới trạng thái đỉnh phong, như vậy ít nhất cũng phải có thời gian làm lạnh cả năm! Dù sao, năng lực vô địch, cũng sẽ có một chút hạn chế có phải hay không?"

Trần Phong phân tích.

Vẻ mặt của La Nguyên càng ngày càng trở nên khó coi.

Hiển nhiên, Trần Phong đã nói trúng.

Bất quá, biểu lộ của La Nguyên rất nhanh liền khôi phục lại như bình thường.

"Cũng đâu có gì quan trọng đâu?" La Nguyên cười nói: "Giết người, tự nhiên sẽ không có người nào biết rõ chuyện này, mà ngoại trừ người, cũng không có ai có thể là đối thủ của ta! Hôm nay, hết thảy mọi thứ sẽ kết thúc!"

Hắn là La Nguyên, là Chân Thần đỉnh phong, chừng không vô số năng lực.

Mà Trần Phong, chỉ là Chân Thần cao giai!

Đây là chênh lệch quá rõ ràng! Hắn tránh khỏi từng cái hố to của Trần Phong, thậm chí còn không dám để cho Trần Phong giết mình, mà là tự mình tự sát, chính là vì muốn tránh đi đủ loại thủ đoạn của Trần Phong!

Nếu như Trần Phong chừng không một loại thủ đoạn nào đó khiến cho hắn ngủ say, hắn chẳng phải là sẽ toi đời? Cho nên, hắn đã quả quyết tự sát!

Cho nên, thực lực của hắn hiện tại, còn mạnh mẽ hơn xa Trần Phong!

"Tới đi!" La Nguyên lao tới, hắn muốn nhìn xem, Trần Phong đến cùng còn có thủ đoạn gì nữa!

Oanh! Chiến đấu bùng nổ.

La Nguyên không sợ một chút nào.

Bởi vì... không giống nhau cùng với Tần Hải, Khổng Bạch, thậm chí là Từ Phi! ! ! Ở trong lòng của La Nguyên, đối với thực lực của Trần Phong, có nhận biết rất rõ ràng, mỗi một bước của Trần Phong, thậm chí là nửa đời người của Trần Phong, hắn đều hiểu rõ vô cùng!

Cho nên...hắn hiểu rõ hết thấy thực lực của Trần Phong! Tất cả các năng lực!

Trần Phong trở thành Chân Thần cao giai, sẽ có dạng thực lực như thế nào, hắn rất rõ.

Còn bản thân hắn, lại là Chân Thần đỉnh phong, vô luận ở bất kỳ địa phương nào, bất luận góc độ gì, đều có thể vừa vặn áp chế Trần Phong, đây không thể nghi ngờ là ưu thế của hắn! Với cái ý vị này...lực lượng của Trần Phong, sẽ vĩnh viễn bị hắn áp chế!

"Nếu kế hoạch của ngươi thành công, bên thất bại sẽ là ta!"

"Thế nhưng hiện tại..." La Nguyên tự tin nói: "Thất bại, chỉ có ngươi!"

Một dạng thủ đoạn!

Năng lực giống nhau!

Thậm chí, còn có Quang sáng may mắn giống nhau!

Tất cả năng lực của Trần Phong, ở trước mặt La Nguyên, căn bản là không có tác dụng gì!

Cho nên...Quang sáng may mắn của La Nguyên, thủy chung vẫn mở ra hình thức triệt tiêu và hình thức phòng ngự, bởi vì hắn biết rõ là Quang sáng may mắn của Trần Phong mạnh hơn hắn một chút.

Cũng may, Trần Phong không có sử dụng, hai người điên cuồng chiến đấu, Trần Phong vẫn luôn bị áp chế!

Áp chế!

Lại áp chế!

Thần lực, áp chế!

Năng lực, áp chế!

...

Dùng thực lực cường đại bây giờ của Trần Phong, vậy mà ở trước mặt La Nguyên, lại không phát huy ra bất luận cái uy lực gì!

"Đáng chết!" Trần Phong lộ ra vẻ mặt khó coi.

Một bước sai, từng bước sai, tính sai một cái năng lực Niết Bàn Trùng Sinh, vậy mà lại khiến cho hắn rơi vào trong tuyệt cảnh. Lần này, chẳng lẽ phải thất bại hay sao?

"Sợ hãi?" La Nguyên nhìn sắc mặt khó coi của Trần Phong, cười rất vui vẻ.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không ngu xuẩn bị biểu lộ như vậy ảnh hưởng, hắn từ đầu tới cuối đều duy trì sự cảnh giác cao nhất, bắt lấy mỗi một cái động tác của Trần Phong, gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong!

Hắn biết, loại người như Trần Phong, chắc chắn sẽ còn có át chủ bài! Cho nên, nhất định phải phòng bị!

Chỉ cần chống qua một đợt này, chỉ cần trải qua một trận chiến này, La Nguyên hắn, liền có thể chân chính cường không thể giới!

"Tới đây!" La Nguyên gầm lên giận dữ.

Oanh! Hắn không ngừng công kích Trần Phong.

Hắn không ngừng áp chế Trần Phong.

Hắn không ngừng bức bách Trần Phong.

Hắn muốn bức ra át chủ bài của Trần Phong, bức ra tuyệt chiêu của Trần Phong, như vậy, hết thảy liền kết thúc.

Mà Trần Phong, chỉ có thể chặt vật chống cự.

Một ngày!

Hai ngày!

Ba ngày!

Mười ngày!

...

Thời gian chiến đấu của hai người, đã vượt mức bình thường.

Bởi vì lực lượng cùng với năng lực của hai người gần như là giống nhau, La Nguyên vẹn vẹn chỉ có cảnh giới hơn Trần Phong một bậc! Thế nhưng chính là do một bậc cảnh giới này, cho nên Trần Phong mới không có một chút phần thắng nào! Thế nhưng cũng bởi vì năng lực cùng với lực lượng của hai người gần như giống nhau, cho nên La Nguyên muốn giết Trần Phong cũng không dễ dàng.

Bọn hấn đều hiểu rất rõ lẫn nhau!

Bọn hấn quá rõ ràng thực lực của đối phương!

Cho nên, bọn hấn cũng đều biết lẫn tránh như thế nào!

Hết thủy thần lực mà La Nguyên nắm giữ, lúc trước Trần Phong thông qua phân thân của La Nguyên cũng đã có hết thủy.

Cho nên... mỗi một lần La Nguyên ra tay, đều sẽ cân nhắc, mình nên dùng năng lực gì để đối kháng Trần Phong? Mà Trần Phong sẽ dùng loại năng lực gì để ngăn cản? ! Mỗi lần hấn lựa chọn, đều tận khả năng khiến cho đối phương có ít lựa chọn ngăn cản nhất.

Đồng thời hi vọng Trần Phong sẽ không lựa chọn loại năng lực thích hợp nhất kia.

Nhưng mà, rất không may, Trần Phong cơ hồ mỗi lần đều chọn trúng loại năng lực mà hấn sợ nhất kia, không có gì khác, nếu như đây là một ván bài, trận chiến đấu hiện tại của hai người, cơ hồ chính là lật ngửa bài ra đánh! Ai cũng biết bài của đối phương!

La Nguyên cơ hồ vừa ra tay, Trần Phong đã biết hấn nghĩ cái gì!

Sau đó...nhất định sẽ cho ra phòng ngự chính xác nhất.

Cho nên, hai người chiến đấu hết sức lâu dài.

Mỗi lần La Nguyên công kích, đều sẽ bị Trần Phong giảm tổn thương xuống, mặc dù bị La Nguyên toàn diện áp chế, thế nhưng tổn thương gây ra cho Trần Phong, cũng là nhỏ nhất!

Cho nên...Trần Phong nhất định sẽ bại! Thế nhưng, muốn đánh bại được Trần Phong cũng sẽ mất rất nhiều thời gian.

"Không sao! Lão tử chờ được!" La Nguyên cười lạnh, hắn đã chờ nhiều năm như vậy, còn không chờ được một chút thời gian này hay sao?

Tới đây!

Oanh! La Nguyên xuất thủ một lần nữa.

Một ngày...

Hai ngày...

Mười ngày...

Trăm ngày...

Phòng ngự tuyệt đối

Thân thể của Trần Phong, rớt cục theo thời gian trôi qua cũng không thể chịu đựng được nữa. Hẳn dù sao cũng chỉ là Chân Thần cao giai, coi như có thể đem tổn thương công kích của La Nguyên giảm bớt đến mức thấp nhất, thế nhưng tổn thương mỗi ngày gộp lại, cũng là một con số kinh khủng! ! !

Rớt cục, sắc mặt của hắn cũng trở nên khó coi, khí tức của hắn trở nên mỏng manh.

Oanh! La Nguyên vẫn như cũ công kích tàn nhẫn.

Một ngày...

Hai ngày...

Mười ngày...

Trăm ngày...

...

Phốc! Trần Phong phun ra một ngụm máu tươi, La Nguyên mừng như điên, hẳn biết, Trần Phong, rớt cục cũng đã chịu không nổi.

"Còn không chịu sử dụng hay sao?"

"Ngươi vẫn còn muốn giữ lại hay sao?"

"Ha ha!"

"Mấy người Tần Hải cũng đã chết, ngươi còn muốn giữ lại? Ngươi nếu như không sử dụng, chỉ sợ là ngay cả cơ hội sử dụng cũng không có a? Ha ha, muốn mài chết ta hay sao?"

"Ha ha!" La Nguyên cười lớn, hấn trút đòn công kích như mưa xuống, không kiêng nể gì cả.

Sắc mặt của Trần Phong rớt cục cũng trở nên xanh mét, hấn nhìn La Nguyên trước mắt, bỗng nhiên thở dài: "Sau cùng, vẫn phải đi đến một bước này hay sao..."

"Hừm?" Tâm thần của La Nguyên nhảy một cái.

Đến rồi! Hấn biết, át chủ bài của Trần Phong, rớt cục cũng buông xuống.

Hấn đã chờ nhiều ngày như vậy, rớt cục cũng chờ được đến giờ khắc này.

Chỉ cần chống qua một chiêu này, liền có thể kết thúc!

Mà át chủ bài của Trần Phong...La Nguyên lưu chuyển tâm tư, nghĩ tới một loại năng lực trong rất nhiều năng lực của Trần Phong, bởi vì hấn rất rõ ràng, át chủ bài của Trần Phong, tất nhiên sẽ là cái này! Mà có khả năng nhất cũng là cái này!

Cái này...là năng lực đáng sợ nhất của Trần Phong lúc trước—— Tru Thần!
!!

Tru Thần, đem hết thảy chiêu số đã thi triển qua, toàn bộ thi triển ra một lần! Nếu có lặp lại, thì sẽ thi triển ra chiêu số có uy lực mạnh nhất!!

Đây là con át chủ bài cường đại nhất của Trần Phong.

Lúc trước, hấn còn yếu ớt, chiêu này có lẽ sẽ không rõ ràng, thế nhưng bây giờ...

Ha ha, Trần Phong đấu tranh cùng với hấn mấy trăm trời, cũng chính là vì cái này!

Trong mấy năm trời này, Trần Phong cũng không ngừng thi triển các năng lực khác nhau, sau cùng, đem hết thảy những thủ đoạn mạnh mẽ, cũng thi triển ra một lần!

Mặc dù rất yếu, mặc dù không thể tạo thành tổn thương cho La Nguyên, thế nhưng...

Ha ha, đồng thời thi triển hàng ngàn hàng vạn cái năng lực Chân Thần cao giai, có thể hay không sẽ miêu sát được Chân Thần đỉnh phong?

Có quỷ mới biết!

Mà vào giờ khắc này.

Trần Phong giơ tay lên, bày ra thủ thế quen thuộc.

"Quả nhiên là..." La Nguyên hít vào một hơi thật sâu.

Tới đi! Cái này, trong truyền thuyết, Tru Thần! ! !

Xoạt! Trần Phong nắm vô số năng lực trong tay, vô số năng lực phòng ngự mà La Nguyên nắm giữ, đang lướt qua trong đầu óc của hắn.

Năng lực này của Trần Phong có mạnh mẽ hay không? Mạnh mẽ! Thế nhưng...hắn đã bại lộ quá sớm! Cho nên, La Nguyên có lẽ là từ rất sớm trước đó, vào thời điểm biết mình sẽ phải đối mặt với Trần Phong, liền chuẩn bị kỹ càng, chuẩn bị đối mặt với Tru Thần!

Cho nên, hắn đã chuẩn bị một loại năng lực thích hợp nhất! Một loại... phòng ngự cực kỳ cường đại.

"Tới đi!" La Nguyên gào thét một tiếng.

Mà vào giờ khắc này, Trần Phong lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, dùng một ngón tay chỉ vào La Nguyên nói: "Đi thôi."

Oanh! Tru Thần, tỏa ra!

Hết thấy đều giống như là suy nghĩ của La Nguyên, Trần Phong thả ra Tru Thần, mà uy lực do Tru Thần bùng nổ, cũng giống như đúc cùng với sự thôi diễn của hắn!

Oanh! Tru Thần bao phủ thân thể của La Nguyên.

Phốc! La Nguyên lại đứng dậy, dùng thân thể của mình cứng rắn chống cự.

Oanh! Máu tươi văng khắp nơi.

Thế nhưng La Nguyên lại cười lớn, bởi vì hắn có thể cảm nhận được uy lực rõ ràng của Tru Thần, cũng biết rõ ràng, uy lực cường đại nhất của Tru Thần, chính là đòn công kích chồng chất cuối cùng! Ở một giây sau cùng!

Oanh! Thân thể của La Nguyên liên tục bị phá hủy cùng với trùng kiến, hắn cứ như thế mạnh mẽ chống đỡ, cứ thế mà kháng trụ Tru Thần của Trần Phong, gánh vác sự oanh kích gần như vĩnh viễn kia, gánh vác những loại năng lực gần như không có cách nào chống đỡ kia!

Mà Tru Thần, vẫn còn đang mạnh lên!

Hơn nữa...còn trở nên nhanh hơn! Càng lúc càng nhanh! ! !

Tru Thần nguyên bản có tốc độ phóng thích chậm rãi, trải qua sự cải biến lâu như vậy, đã sớm trở nên rất khủng bố! Cho dù số lượng năng lực được tăng lên rất nhiều, thế nhưng thời gian thi triển...chỉ có ba giây!

Hai giây trước, La Nguyên đã dùng thân thể của chính mình để kháng trụ!

Máu me đầm đìa, hắn đều cắn răng gánh vác.

Mà một giây cuối cùng...!

Oanh! Năng lực mà Tru Thần phun trào, bỗng nhiên trở nên cực kỳ đáng sợ.

Thế nhưng La Nguyên lại cười, hắn cười rất vui vẻ, nhàn nhạt phóng xuất ra năng lực mà hắn đã chuẩn bị từ rất lâu rồi —— Phòng Ngự Tuyệt Đối! ! !

Bên trong một giây này, hắn là tồn tại vô địch tuyệt đối!

Oanh! Một giây sau cùng của Tru Thần, vào thời khắc này trở nên vô hiệu.

Cho dù Trần Phong đã nhạy bén phát hiện ra chuyện không đúng, điều chỉnh Tru Thần, đem thời gian tận lực kéo dài ra một chút, thế nhưng đã

quá muộn! Vào thời điểm Tuyệt Đối Phòng Ngự được thả ra, Tru Thần đã phóng thích ra đợt năng lực cuối cùng.

Cho nên...

Phốc! Tru Thần xỏ xuyên qua La Nguyên, máu tươi bắn tung tóe, thế nhưng La Nguyên lại cười lớn.

Hắn biết, hắn đã thắng.

"Ta đoán được ngươi sẽ kéo dài."

"Thế nhưng...ngươi nhiều nhất chỉ kéo dài ra được một chút, sẽ không quá lâu, hơn nữa uy lực sẽ giảm xuống, cho nên, coi như công kích đánh vào người của ta, cũng không sao!"

"Phốc!" La Nguyên nôn ra một ngụm máu tươi.

"Ha ha."

"Tru Thần...ha ha ha!"

"Quả nhiên mạnh mẽ!"

La Nguyên cười to.

Xoạt! Thân thể của hắn đang nhanh chóng tự lành.

Cho dù là tiêu hao rất lớn.

Cho dù hắn đã bị thương nặng.

Thế nhưng, hắn vẫn như cũ dùng tiêu hao vô tận, khiến cho thân thể của mình khỏi hắn, đồng thời, còn phóng xuất ra chiêu số cường đại nhất của chính mình, đánh về phía Trần Phong!

Căn cứ theo sự hiểu biết của hắn, Trần Phong vào giờ khắc này, là yếu nhất.

Phốc! Lưu quang trong tay của La Nguyên xỏ xuyên qua người của Trần Phong, đòn công kích mạnh mẽ kia, trực tiếp đóng đinh Trần Phong vào mặt đất, trái tim bị xỏ xuyên, Trần Phong vào thời khắc này, yếu đến mức ngay cả người bình thường cũng có thể tiêu diệt hắn!

"Kết thúc rồi." La Nguyên có chút mệt mỏi thế nhưng lại nở một nụ cười giải thoát.

Rốt cục...cũng kết thúc!

Phốc! La Nguyên phun một ngụm máu, thân thể của hắn cũng bị thương rất nặng nề.

Bất quá...có quan hệ sao? Hắn có thể cảm giác được thân thể của chính mình đang nhanh chóng hồi phục.

"Người hết sức thông minh."

"Cũng rất cường đại."

"Đáng tiếc, người cuối cùng vẫn quá trẻ tuổi, quá yếu so với ta." La Nguyên nhìn ánh mắt không cam lòng của Trần Phong nói: "Nếu như, nếu như người ra đời sớm hơn một chút so với ta, nhất định sẽ mạnh hơn ta, đáng tiếc... bất quá..."

"Người yên tâm, ta đã đáp ứng Vương Dao, sẽ hồi sinh người."

"Hắc hắc."

"Hồi sinh một Trần Phong còn chưa bước vào thời đại gen, các người sẽ là một cặp ở thế giới trái đất."

"Cũng rất tốt, không phải hay sao?"

La Nguyên ngồi ở bên cạnh Trần Phong nói.

Giống như đúc

Cái cảnh tượng này nhìn qua, có vẻ rất hài hoà, đương nhiên, nếu như không cần nhắc một đạo ánh sáng bén nhọn xuyên qua lồng ngực của Trần Phong.

"Người thắng." Trần Phong hư nhược nói ra.

"Dĩ nhiên." La Nguyên nhẹ nhàng đặt bàn tay lên đạo ánh sáng nói: "Yên tâm, không có đảo ngược, đạo ánh sáng này, có thể phong cấm hết thủy năng lực khôi phục cùng với trùng sinh..."

"Đây cũng chính là lý do vì sao lúc này ta không để người giết chết ta, mà tự mình tự sát!"

"Bởi vì, nếu như bị người dùng một loại thủ đoạn đặc thù như thế này, có thể ngay cả năng lực Niết Bàn Trùng Sinh cũng sẽ vô hiệu!"

La Nguyên cười tàn nhẫn.

"Cho nên, hãy an tâm đi chết đi." La Nguyên hung hăng đè đạo ánh sáng xuống.

Phốc!

Đạo ánh sáng lại một lần nữa xỏ xuyên qua trái tim của Trần Phong. Khí tức của Trần Phong bỗng nhiên trở thành như có như không, tùy thời có thể yên diệt.

"Người..." Trần Phong nhìn về phía La Nguyên, rất là không cam tâm nói: "Người...không nghĩ ra được rằng, ta có thể sẽ sống lại hay sao?"

"Sống lại?"

"Không thể nào."

La Nguyên cười lạnh.

"Được a." Ánh mắt của Trần Phong trở nên mê ly: "Người cũng đã biết, ta còn có một con át chủ bài, có thể sống lại..."

"Vô dụng." La Nguyên bĩu môi nói: "Ta đã nói qua, ta có thể phong ấn hết thủy thủ đoạn!"

Trần Phong: "..."

"Người lại có thể kiên định đến như vậy hay sao?" Trần Phong bỗng nhiên cười nói: "Cũng đúng, cứ lừa dối người mãi như vậy, lời nói của ta cũng sẽ không đáng tin cậy."

"Hừm?" Tâm thần của La Nguyên nhảy một cái.

Cái tên này nói chuyện, làm sao lại âm dương quái khí như thế.

Theo lý thuyết...Trần Phong nên chết rồi!

Bây giờ Trần Phong vẫn vẹn vẹn chỉ nói ra một câu, thế nhưng...làm sao hắn lại cảm thấy bất an như vậy?

Sống lại?

Không thể nào!

Bởi vì đạo ánh sáng này, ngay cả năng lực Niết Bàn Trùng Sinh của hắn đều có thể phong ấn, Trần Phong đương nhiên sẽ không thể sống lại, nhưng vì sao nghe xong câu nói này của Trần Phong, trong đáy lòng của hắn lại cảm thấy run rẩy?

Hắn không biết.

"Đáng tiếc."

"Ý chí của người kiên định rằng chắc chắn là ta sẽ chết, bằng không thì, ta nhất định sẽ sống lại..." Trần Phong rất là tiếc nuối nói.

"? ? ?" La Nguyên có một chút phát mộng.

Ý chí kiên định của hắn, cùng với việc Trần Phong sống lại sẽ có quan hệ gì?

"Ha ha." Trần Phong cười, cho dù khí tức đã vô cùng yếu ớt, thế nhưng, hắn y nguyên vẫn cười.

"La Nguyên a..."

"Người có phát hiện ra hay không, kế hoạch của ngươi, hết sức thuận lợi..."

"Thậm chí, ngay cả việc đánh bại ta trong lúc trọng thương, ngay cả cảm giác tràn đầy thành tựu khi đạt được thắng lợi, cũng giống như đúc cùng với trong kế hoạch của ngươi?"

Khí tức của Trần Phong càng ngày càng yếu.

"Một kế hoạch thật sự là rất hoàn mỹ..."

Xoạt! Trần Phong ngoẹo cổ sang một bên.

Tử vong.

Trần Phong, chết rồi.

Thế nhưng lời nói cuối cùng của hắn, lại làm cho đáy lòng của La Nguyên phát lạnh.

Có ý tứ gì? ! Giống như đúc cùng với trong kế hoạch của hắn? Đây là ảo giác hay sao?

Không! Khẳng định không phải!

Vậy cái tên đáng chết này, vì cái gì lại nói như vậy? !

Hắn chợt nhớ tới, lần trước vào thời điểm Trần Phong giả chết, hắn vì thế đã bị lừa dối mấy chục năm! Thế nhưng không giống nhau, lần này Trần Phong đã chết thật sự!

Chết ở trước mặt của hấn! Là do tự tay hấn giết chết!

Cho nên, hấn khẳng định, Trần Phong đã thật sự chết rồi, còn do hấn tự tay giết!

Thế nhưng...lời nói cuối cùng của hấn là có ý gì?

La Nguyên không hiểu kinh sợ đứng lên, đây chính là hạt giống do Trần Phong bỗng nhiên chôn vào trong lòng của hấn, lừa dối hấn? Hay là thật sự có đồ vật kỳ quái nào đó? Hấn không biết!

Còn có những lời kia, lại là có ý gì? La Nguyên triệt để bối rối.

Hấn cảm giác được, chính mình lại rơi vào bên trong một cái vòng luẩn quẩn nào đó.

Cái tên Trần Phong này, coi như chết rồi, cũng muốn khiến cho hấn phát điên hay sao? ! La Nguyên rất nhanh liền tỉnh táo lại.

Hấn biết, hấn không thể suy nghĩ như vậy, ý chí của hấn cần phải kiên định hơn, quân Trần Phong có âm mưu gì, hấn chỉ cần đối mặt chính diện là được, bất quá chỉ là đám bằng hữu yếu ớt của Trần Phong ở bên ngoài mà thôi!

Ít nhất vào thời điểm hiện tại, không có bất kỳ người nào có thể ngăn trở được hấn! Ở cái thế giới Thủy Cung này, hấn chính là chủ nhân duy nhất!

Ha ha, sau đó...trở về hiện thực, chương không toàn bộ thế giới! La Nguyên suy nghĩ như vậy.

Quả nhiên, La Nguyên hấn, mới là nhân vật chính chân chính trên cái thế giới này!

Sau đó, trước khi đi, hấn theo bản năng liếc mắt nhìn thi thể của Trần Phong, trong nháy mắt liền sợ mất mật, cả người phát lạnh, bởi vì ở cái chỗ kia, thi thể của Trần Phong...lại không giống nhau!

"Làm sao có thể? !" Lòng tơ của La Nguyên run rẩy.

Hắn điên cuồng vọt tới, hắn kéo thi thể của Trần Phong ra, gắt gao quan sát, toàn thân trở nên băng lãnh.

Thi thể, vẫn còn ở đó.

Thế nhưng, cỗ thi thể bị hắn giết chết, lại không phải là Trần Phong, mà là... Ngô Huy! ! Chính là đồ đệ của Trần Phong.

Oanh! Trong đầu óc của La Nguyên nổ vang.

Vào giờ khắc này, những sự tình kỳ quái không hiểu trước đó, dường như rốt cục cũng đã được giải thích!

Vì cái gì... Tần Hải bỗng nhiên bắt đầu giết người!

Bởi vì Ngô Huy xuất hiện! Hắn nguyện trang thành Tần Hải, làm cho những thần kinh kia cảm thấy hoảng sợ, vào thời điểm bọn hắn sợ hãi Tần Hải ra tay giết người, như vậy thì Tần Hải, nhất định sẽ giết bọn hắn!

Vì cái gì đáp đúng câu hỏi của Khổng Bạch cũng sẽ bị giết chết? Đồng dạng, bởi vì có một số người vì quá sợ hãi, cho nên sợ hãi Khổng Bạch giết mình, cố ý niệm đó quá mức mãnh liệt, cho nên lực lượng cầu nguyện của Ngô Huy xuất hiện.

Ừm, còn có cả chính hắn! ! Hắn bỗng nhiên biết, Trần Phong vì cái gì lại nói cho hắn biết kế hoạch của mình! Trần Phong nói cho hắn biết thực lực của mình là Chân Thần cao giai, sau đó nói ra năng lực của mình, cái gì mà đồng dạng loại hình, vân vân...

Hết thấy tất cả, cũng chính là để cho hắn tưởng tượng!

Khó trách, Trần Phong lần này lại khó đánh như vậy!

Khó trách, mỗi một lần hắn khẩn trương đánh ra chiêu số, sẽ vừa vặn bị khắc chế.

Khó trách, kết quả sau cùng, lại giống như đúc so với trong sự tưởng tượng của hắn, đúng vậy a, hết thấy đều giống hệt như trong kế hoạch của hắn, đơn giản là quá hoàn mỹ!

Nguyên lai...từ đầu đến giờ là do hấn tự đối đầu với chính mình!

Ha ha ha ha ha! La Nguyên cười lớn, thậm chí còn cười ra nước mắt.

Thật thảm thương, thật đáng buồn.

Nguyên lai, hấn dùng hết thủy thủ đoạn, chỉ là giết được một cái Trần Phong do hấn tưởng tượng ra? Giết một tên Ngô Huy? Đồ đệ của Trần Phong?

Ha ha ha ha ha! Tiếng cười của La Nguyên bỗng nhiên hơi ngừng.

Bởi vì, hấn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, nếu như Ngô Huy ở đây, như vậy Trần Phong ở đâu?

Oanh! Một tiếng nổ vang xé rách thương khung.

Ở một nơi nào đó trong dị thế giới, có một bóng người từ trong chỗ bế quan đi ra.

La Nguyên vắn vắn chỉ nhìn thoáng qua, toàn thân liền phát lạnh, bởi vì người đó, thành linh đúng là Trần Phong! ! ! Trần Phong bây giờ đã bước vào cấp độ Chân Thần cao giai! ! !

Hủy diệt

Mà vào giờ khắc này, La Nguyên rốt cuộc cũng hiểu rõ.

Hiểu rõ toàn bộ! Trần Phong cũng chưa từng quấy rối, Trần Phong từ lúc thế giới bắt đầu sụp đổ, liền tiến hành bế quan tu luyện, vào thời điểm hắc chiến đấu cùng với mấy người Tần Hải, Trần Phong vẫn đang tu luyện, thậm chí...

Trong mấy năm trời hắc đại chiến với Ngô Huy, Trần Phong cũng đang tiến hành tu luyện! Ở trong cái khu vực có tốc độ thời gian trôi qua nhanh nhất kia!

"Đã lâu không gặp." Trần Phong cười nhạt một tiếng.

Tâm thần của La Nguyên run lên, lại có một chút cảm giác thâm thâm, một câu thăm hỏi quen thuộc, tình cảnh quen thuộc.

Lần này, hắc đang ở vào bên yếu thế tuyệt đối, hắc bây giờ đã bị thương nặng, thực lực có thể phát huy ra, mười không đủ một, át chủ bài cũng đã dùng hết, rất là suy nhược, mà đối diện, lại là Trần Phong vừa vặn mới xuất quan!

Như vậy, hắc sẽ làm như thế nào để đối kháng với Trần Phong? !

"Chúa tể thế giới hiện tại hơn ba mươi năm." Trần Phong nhìn La Nguyên nói: "Hiện tại, cũng nên thoái vị đi."

Xoạt! Trần Phong đi tới từng bước một.

Mỗi một bước, đều mang theo lưu quang vô cùng vô tận, La Nguyên muốn nói chuyện một chút để kéo dài thời gian, thế nhưng hết sức hiển nhiên, Trần Phong cũng không có cho hắc cái cơ hội này.

Bởi vì vào giờ khắc này, ai cũng biết, chuyện phát sinh tiếp theo là như thế nào!

Xoạt! Trần Phong giơ tay lên, tư thế quen thuộc, khí tức quen thuộc.

"Tru Thần!"

Oanh! Lực lượng vô cùng vô tận tỏa ra.

Lực lượng kinh khủng bùng nổ, trong nháy mắt bao phủ La Nguyên!

Cỗ lực lượng này... kỳ thật không mạnh.

Đúng vậy, thậm chí còn không mạnh mẽ như Trần Phong do La Nguyên tưởng tượng ra, dù sao, Trần Phong do La Nguyên tưởng tượng ra, thế nhưng lại cường đại đến mức có thể cùng với Chân Thần đỉnh phong đại chiến mấy trăm trời, sau cùng còn thể trọng thương được hắn! Mà Trần Phong trước mắt, rõ ràng không có loại lực lượng này!

Nếu như... nếu như là La Nguyên ở trạng thái đỉnh phong, nhất định có khả năng tùy tiện ngăn trở!

Đáng tiếc, hắn không phải, La Nguyên hiện tại, chỉ là một La Nguyên bị thương nặng!

Phốc! Lực lượng Tru Thần đáng sợ xỏ xuyên qua thân thể của hắn.

Trần Phong rất rõ ràng, La Nguyên kéo dài thời gian, là muốn chờ cho loại năng lực Phòng Ngự Tuyệt Đối kia khôi phục lại, thế nhưng hiển nhiên, Trần Phong sẽ không cho hắn thời gian!

Oanh! Tru Thần vẫn còn tiếp tục.

Trần Phong lộ ra vẻ mặt băng lãnh, cái giờ khắc này, hắn đã đợi rất lâu rồi.

Sống tạm mấy chục năm! Chính là vì ngày hôm nay!

Tần Hải đã chết rồi, Không Bạch chết rồi, Từ Phi chết rồi, Ngô Huy chết rồi... có quá nhiều người hi sinh chính mình, mới có thể đạt tới mức độ này!

Cái kế hoạch này! Trần Phong hi vọng có thể nhanh chóng thành công.

Hắn hi vọng, Khổng Bạch là người thứ nhất có thể thành công, thế nhưng mà không có, cho nên Khổng Bạch chết. Hắn hi vọng Tần Hải có thể thành công, thế nhưng mà cũng không có, cho nên Tần Hải chết rồi.

Từ Phi, Ngô Huy...cũng là như thế.

Mỗi một bước, mỗi một cái dấu chân, mọi người đã gian khổ lắm mới có thể đạt tới một bước này.

Quá khó khăn, quá chua xót.

Mà bây giờ, chỉ còn lại có một mình Trần Phong.

Cho nên, hắn nhất định phải sống sót! Hắn nhất định phải giết chết La Nguyên! Hắn nhất định phải đem tất cả mọi người mang về!

Oanh! Một giây sau cùng của Tru Thần.

Cổ lưu quang đáng sợ kia, bao phủ thân thể của La Nguyên, cổ lực lượng kinh khủng kia, xuyên thủng thân thể của La Nguyên, ý thức của La Nguyên, vào thời khắc này, đã trở nên mơ hồ.

Hắn có chút không hiểu, hắn có chút mờ mịt.

Trận quyết chiến mà hắn đã đợi rất lâu, lại có thể là như thế này...

Nguyên lai, vào thời điểm cuối cùng hắn đối mặt với Trần Phong, vậy mà chỉ có tư cách chịu đánh bị động, nguyên lai, quyết chiến sau cùng, hắn lại chỉ có thể nhìn mình bị đánh chết tươi!

Quá thảm thương, quá đáng tiếc.

Cùng với...không cam tâm!

"Ta không cam tâm!" La Nguyên gào thét.

Hắn thế nhưng chính là La Nguyên!

Hắn là Thần Vương cao cao tại thượng!

Hắn làm sao có thể thất bại!

Bại vì Trần Phong!

Thua ở trong tay đám người gà yếu này!

Không cam tâm!

"Coi như có chết, cũng phải cùng chết."

La Nguyên gầm nhẹ ở trong lòng.

Hắn quyết không cho phép, trận quyết chiến này, trận chiến dịch cuối cùng này, lại là một trận chiến đấu như thế, một trận chiến đấu hoàn toàn bị Trần Phong ngược đãi!

Hắn không cho phép.

Cho nên, hắn muốn hủy diệt hết thầy.

La Nguyên hết sức thông minh, cho nên, hắn đã sớm làm xong hết thầy chuẩn bị.

Át chủ bài trùng sinh, hắn có, thế nhưng...át chủ bài hủy diệt thế giới, hắn cũng có.

Hắn thế nhưng chính là La Nguyên, hắn là người nắm giữ hết thầy mọi năng lực trên thế giới, như vậy, hắn từng có một cái ý nghĩ thú vị..

Nếu như...nếu như dẫn nổ hết thầy năng lực sẽ phát sinh ra cái gì?

Hắn rất chờ mong, chỉ có điều là, trước kia hắn không dám thử nghiệm, bởi vì hắn rất có thể sẽ chết.

Thế nhưng hiện tại...

"Ha ha."

"Trần Phong, người không phải muốn giết ta hay sao?" La Nguyên lộ ra nụ cười tàn nhẫn nói: "Vậy thì tới đi!"

Oanh! La Nguyên ngáng đầu ưỡn ngực.

Cho dù thân thể bị Tru Thần triệt để xỏ xuyên qua, cho dù thân thể đã bị đánh rách nát vô cùng đau đớn.

Thế nhưng...hắn y nguyên vẫn ưỡn thẳng sống lưng.

"Cái thế giới này!"

"Hãy huỷ diệt theo ta đi!"

La Nguyên cười lớn.

Oanh! Vào giờ khắc này, La Nguyên dẫn nổ hết thủy năng lực trong cơ thể.

Lực lượng đáng sợ, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ thế giới, hắn muốn toàn bộ thế giới, chôn cùng với hắn, hắn muốn đồng quy vu tận cùng với Trần Phong! Đây mới là kết cục mà hắn có thể tiếp nhận!

Đây mới là... kết cục thuộc về La Nguyên hắn!

Coi như không thể thành công, cũng phải thất bại oanh oanh liệt liệt!

Chỉ có điều là, đúng vào lúc này.

Bên tai của hắn, dường như truyền đến giọng nói của Trần Phong.

"La Nguyên."

"Người có nhớ hay không, người tại sao phải thông qua lực lượng thời gian, biến cái thế giới này trở nên kiên cố hơn hay không?"

Giọng nói đậm đặc của Trần Phong truyền đến.

Ồ? Vì cái gì? La Nguyên theo bản năng nhớ lại, à, là vì sợ Trần Phong lôi kéo đồng quy vu tận với hắn... ? ? ? Ý thức của hắn đột nhiên thức tỉnh,

đồng quy vu tận? !

Đúng vậy, cái thế giới này, sau khi trở nên kiên cố, đã khó mà bị phá hủy!
Đây chính là tự mình đào hầm!

"Đáng chết!" La Nguyên lộ ra vẻ mặt khó coi.

Bất quá...ở bên trong hào quang vô cùng vô tận, hắc y nguyên vẫn gầm thét: "Đó là ngươi mà thôi, bằng vào năng lực của ta, hàng ngàn tỉ năng lực của ta, đủ để yên diệt hết thầy, phá hủy thế giới!"

"Đúng thế." Trần Phong đáp lại hắc: "Ngươi thật sự có thể phá hủy, thế nhưng tốc độ vẫn bị ảnh hưởng."

? ? La Nguyên đột nhiên mở to mắt, bên trong vô số lưu quang, hắc đường như nhìn thấy, Trần Phong mang theo cái cung điện to lớn chứa Vương Dao kia, chậm rãi rời đi khỏi cái thế giới đã bắt đầu sụp đổ này!

Thế giới đang sụp đổ, thế nhưng hiên nhiên lại không đuổi kịp Trần Phong.

"Không!" La Nguyên gào thét một tiếng.

Oanh! Toàn bộ thế giới ầm ầm nổ tung.

Trần Phong, đã rời đi.

La Nguyên chỉ có thể trơ mắt nhìn Trần Phong rời đi...nhìn thân ảnh của hắc biến mất.

"Không!"

"Tại sao lại có thể như vậy..."

Thức tỉnh

Thân thể của La Nguyên dần dần trở nên trong suốt.

Dẫn nổ tất cả năng lực và lực lượng, đã đủ khiến cho hắc yên diệt! Toàn bộ thế giới Thủy Tinh Cung, vào thời khắc này cũng bị phá hủy, đều ở bên trong ánh sáng vô tận biến thành hư vô.

Chỉ có điều là, trước khi biến mất, ánh mắt của La Nguyên lại trở nên mê ly.

Hắn dường như cảm nhận được ở trước người có một làn gió thơm thoảng qua.

Cùng với...tiểu cô nương xinh đẹp như hoa trong ánh mắt mê ly.

"Ừm."

"Ta..."

"Nhớ tiểu tỷ tỷ."

Oanh! Thế giới Thủy Tinh Cung, ở trong hào quang vô tận, hóa thành hư vô, không còn lại một chút dấu vết nào.

Mà vào giờ khắc này, ở một nơi nào đó trong đế quốc La Nguyên.

Có một đạo lưu quang xé rách thương khung, tạo ra một khe hở không gian, mà ở bên trong cái khe hở không gian chật hẹp này, có một cái bóng to lớn chậm rãi xuất hiện.

Tạch... ! Cái bóng to lớn này, ma sát cùng với khe hở không gian.

Sau cùng, cũng chen được ra bên ngoài.

Oanh! Khe hở không gian nổ tung, từ bên trong chen ra, rõ ràng là một toà cung điện to lớn, cùng với, ở phía dưới cung điện, Trần Phong đang cắn răng từng bước một đẩy nó ra bên ngoài! ! !

Bang! Cung điện xé rách thương khung, sau cùng buông xuống, ầm ầm rơi xuống mặt đất, thân ảnh phiêu nhiên của Trần Phong rơi xuống.

Ở phía sau lưng, cái khe hở không gian kia, đang chậm rãi khép kín.

Trần Phong, đã trở về!

"Ha ha!"

"Mau tới, ta nhìn thấy có đồ vật xuất hiện."

"Có thể là bảo tàng dị thời không hoặc là truyền thừa."

"Ta nhìn thấy một toà cung điện khổng lồ."

Có một vài giọng nói hưng phấn truyền đến, có một đám sinh vật có hình thù kỳ quái xuất hiện, là những người trước tiên xuất hiện ở nơi này, nói: "Ồ, lại có người tới trước!"

"Ha ha, tiểu tử, nhường một chút, đây không phải là sự tình mà ngươi có thể nhúng chàm!" Một sinh vật nói ra.

"..." Trần Phong chỉ nhẹ nhàng nhìn hẩn một cái.

Ồ...ô...n...g —— Một vệt lưu quang nhàn nhạt chấn động.

Sinh vật vừa mới mở miệng nói chuyện, tên gia hỏa có được thực lực thần linh cao giai, vậy mà ở trong cái nháy mắt này biến thành tro bụi, hóa thành vô số bụi bặm.

"? ? !" Mấy sinh vật còn lại liền hoảng sợ.

Thần linh cao giai?

Miêu sát! ?

Còn là loại phương thức hời hợt này?

Cái tên này là ai?

Đây là...Chân Thần? ! Sắc mặt của bọn hắc đại biến, nhất thời liền chuẩn bị rời đi, nhưng mà, cổ gợn sóng nhàn nhạt kia đã ập đến, trong nháy mắt bao trùm bọn hắc, biến bọn hắc thành tro bụi.

"Tại sao...lại xuất hiện vào thời điểm ta có tâm tình không tốt?" Trần Phong lộ ra vẻ mặt đăm đăm.

Tùy ý để cho những tên kia biến thành tro bụi.

"Rốt cục...cũng thắng rồi hay sao?" Trần Phong có một chút buồn vô cớ.

Đúng thế, hắc đã thắng.

Một trận chiến này, quá khó khăn, đã chết rất nhiều người!

Tần Hải, Khổng Bạch, Từ Phi...đều đã chết!

Vì thắng lợi của trận chiến này, bọn hắc đã bỏ ra rất nhiều, bất quá, hiện tại vẫn còn chưa kết thúc! Chuyện phía trước, các người đã giúp ta làm xong, chuyện tiếp theo...hãy giao cho ta đi! Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

Đúng thế, vẫn còn chưa kết thúc.

La Nguyên mặc dù đã chết, thế nhưng...

"Người cứ thế mà chết đi hay sao?" Ánh mắt của Trần Phong trở nên lạnh lùng.

Quá thuận lợi! La Nguyên chết quá thuận lợi!

Mặc dù hắc đã thi triển rất nhiều con át chủ bài, thế nhưng như cũ vẫn quá thuận lợi! Trần Phong không cảm thụ được sự vật lộn mà mình muốn, cùng với khí tức tuyệt vọng.

La Nguyên cố gắng nhiều năm như vậy, sẽ thất bại như vậy hay sao?

Hắc thật sự cam tâm?

Như vậy ——vì cái gì hấn không có cảm giác tuyệt vọng?

Rất đơn giản, bởi vì hấn còn có hi vọng.

Cho dù chỉ có một tia, cho dù chỉ có một chút hơi tàn, giống như Trần Nguyên đã từng nói, Trần Phong đã hiểu rõ cái hy vọng này gọi là cái gì.

Phân thân! Phân thân La Nguyên, vẫn còn ở trong hiện thực!

Rất đơn giản, nếu phân thân đi đến dị thể giới, có thể cắt đứt liên lạc cùng với chân thân, có thể độc lập sống sót! Như vậy...nếu như chân thân đi đến dị thể giới, phân thân ở trong hiện thực chẳng phải là có thể sống độc lập hay sao? Rất dễ lý giải.

Cho nên, Trần Phong tiêu diệt chân thân của La Nguyên, như vậy ở trong hiện thực, hấn là còn có một cỗ phân thân khác!

Chỉ có điều là, khác biệt cùng với chân thân, cỗ phân thân này, có thực lực cũng không mạnh.

Căn cứ theo số liệu mà Trần Nguyên cung cấp cho Trần Phong, phân thân cho dù được tăng cường, cho dù chân thân chủ động tăng cường cho hấn, cho hấn nhiều tài nguyên hơn nữa, cũng chỉ có thể đạt tới Chân Thân cao giai!

Cái đẳng cấp này, kém quá nhiều so với chân thân!

Cho nên nói, phân thân lưu lại trong hiện thực, nhiều nhất chỉ có thực lực Chân Thân cao giai.

Hơn nữa ——cả đời cũng không có khả năng tăng cường thực lực! ! !

Phân thân cuối cùng cũng chỉ là phân thân, hấn không sẽ không thể tăng cường thực lực được nữa!

Cho nên, căn cứ theo suy đoán của Trần Phong, mục đích mà La Nguyên lưu lại phân thân, có khả năng không phải là dùng để đối kháng với Trần Phong, dù sao, nếu như Trần Phong có thể chiến thắng chân thân La Nguyên...

Vậy thì một cỗ phân thân không quan trọng, làm sao có thể thắng được Trần Phong?

Cho nên, cỗ phân thân này sẽ không được dùng để chiến đấu!

Hắn nhất định sẽ xuất hiện tại một thời điểm nào đó, làm ra một ít chuyện mầu chột nào đó.

Sẽ là cái gì chứ? Trần Phong rơi vào trong sự trầm tư.

...

Ở một nơi nào đó, ở trong một cái hang động, có một cái quan tài màu đen.

Chung quanh vẽ đầy phù văn, giống một tòa pháp đàn, có từng cây đinh, đem quan tài đóng đinh trên mặt đất, ở trong bóng tối sâu không thấy đáy, nhìn qua rất là quỷ dị.

Bỗng nhiên, quan tài run rẩy kịch liệt, những cây đinh trên quan tài bắt đầu lắc lư, sau cùng nổ tung toàn bộ.

Oanh! Một tiếng nổ vang thật lớn.

Nấp quan tài triệt để nổ tung! Có một bóng người, chậm rãi bò lên từ trong quan tài, thân thể hắn cứng ngắc, sắc mặt âm u, hiển nhiên đã ngủ say ở bên trong quan tài một thời gian rất dài.

"Chân thân đã chết!" Đây là câu nói đầu tiên của hắn.

Mà vào giờ khắc này, hắn chậm rãi leo ra khỏi quan tài, cái bộ dáng kia...thình lình đúng là La Nguyên!

"Trước khi chân thân đi, đã ngưng tụ ra ta, cũng để cho ta rơi vào trong ngủ say vĩnh cửu, ngăn cách cùng với hắn, nhưng lại khoá lại cùng với thế giới Thủy Tinh Cung..."

"Một khi thế giới Thủy Tinh Cung bị phá huỷ, ta sẽ lập tức thức tỉnh."

"Mà khi sau khi ta tỉnh dậy, một chút đồ vật nguyên bản chỉ thuộc về chân thân, sẽ truyền lại cho ta, cho đến lúc đó, ta chính là chân thân!"

La Nguyên đang chỉnh lý lại mạch suy nghĩ hỗn loạn của mình.

"Mà bây giờ..."

"Thế giới Thủy Tinh Cung đã bị phá huỷ, điều này nói rõ trận chiến đầu đã kết thúc."

"Thế nhưng mà...chân thân lại không xuất hiện, như vậy chỉ có một cái kết quả, một trận chiến này, Trần Phong đã thắng."

La Nguyên thở dài, trí nhớ của hắn đang không ngừng thức tỉnh.

Một chút đồ vật độc nhất thuộc về chân thân, cũng đang không ngừng dung hợp.

Vào giờ khắc này, hắn chính là chân thân, chân thân liền là hắn.

Đồ vật do La Nguyên lưu lại trước khi đi, cơ hồ tương đương với một "chính mình" khác, thức tỉnh ở trong cái hang động này!

Đây là đồ vật mà hắn học được từ thủ đoạn của Trần Phong!

Gió đã nổi lên

Nếu Trần Phong có thể thu phục được phân thân của hắn, như vậy...hắn phải chẳng có thể dùng loại phương thức kia, phỏng chế ra một "chính mình" khác? Hắn đã suy nghĩ như vậy.

Và cũng làm như vậy!

Xoạt! Thực lực của La Nguyên bắt đầu trở nên mạnh mẽ.

Theo trí nhớ được khôi phục, cùng với hoàn toàn thức tỉnh, La Nguyên hiện tại, cơ hồ đã tương đương với La Nguyên đi đến dị thể giới trước đó, cơ hồ tương đương với La Nguyên chân chính!

Đương nhiên, liên quan tới trí nhớ của thể giới khác, là hoàn toàn không có.

Bởi vì đây là một "chính mình" mà La Nguyên phỏng chế ra trước khi đi vào dị thể giới!

"Há, để ta nhớ lại."

"Căn cứ theo trí nhớ, ta đoán được sự tồn tại của Trần Phong, vì sợ bị phát hiện, cho nên, ta quyết định dùng một phương thức ngu xuẩn để đối phó với hắn."

"Tiến công dị thể giới!"

"Sụp đổ thời gian, sau đó, giết chết Trần Phong!"

"Hiện tại xem ra..."

"Ta đã thất bại!"

La Nguyên thở dài.

Còn thất bại như thế nào, hắn không rõ ràng.

Thế nhưng, dựa theo miêu tả của chân thân, nếu như hắn thất bại, hắn sẽ dẫn nổ toàn bộ thế giới khác, phá hủy hết thảy, như thế, liền có thể làm cho cỗ phân thân này cảm giác được! Mới có thể thức tỉnh!

Mà bây giờ, chân thân đích thật đã làm được.

Dị thế giới, bị phá hủy.

Như vậy, Trần Phong có còn sống hay không? Hay là đã đồng quy vu tận? Không biết.

La Nguyên lại có một chút chờ mong, Trần Phong cùng với chân thân nếu như đồng quy vu tận, thì chính là kết cục hoàn mỹ nhất!

Dù sao...hắn đã quá rõ ràng sự kinh khủng của Trần Phong.

Nhất là, cuộc chiến của La Nguyên cùng với Trần Phong ở dị thế giới, bất luận nhìn như thế nào, trên cơ sở chiếm cứ ưu thế toàn diện, La Nguyên thế mà thất bại!

Chuyện này khiến cho hắn có một chút kinh sợ.

Trần Phong...rất cuộc mạnh đến cỡ nào? ! Hắn là phân thân La Nguyên, không, cùng với phân thân không giống nhau lắm, càng chuẩn xác hơn mà nói, hắn là thể phục chế của La Nguyên, thế nhưng mà chung quy vẫn có một khác biệt nhỏ xíu.

Ví dụ như ——thực lực! Chân thân có được năng lực nghịch thiên, có thể đạt tới Chân Thần đỉnh phong, mà hắn, vèn vèn chỉ có thể đạt tới Chân Thần cao giai, cho nên, cho dù có phương thức tư duy giống nhau, nhưng phương thức xử lý cũng sẽ không giống nhau.

"Nếu như Trần Phong ngay cả chân thân đều có thể đánh bại."

"Ta sẽ không phải là đối thủ của hắn."

La Nguyên đối với thực lực của mình có nhận biết khắc sâu.

Nếu như...Trần Phong còn sống, cái tên gia hỏa đã tiêu diệt chân thân kia, tuyệt đối không phải là tồn tại mà hắn có thể chống đỡ! Mà lấy phương thức tư duy hiện tại của hắn, thế mà rất nhanh đã nghĩ ra biện pháp.

Có lẽ, đây chính là mục đích mà chân thân lưu lại cỗ phân thân này!

Dù sao, hai người cũng là một thể!

Dù sao, phương thức tư duy của hai người cũng là nhất trí!

"Hiện tại."

"Trần Phong đang ở ngoài sáng, ta ở trong tối."

"Ưu thế của ta, là Trần Phong căn bản không biết ta còn sống!"

La Nguyên vô cùng bình tĩnh phân tích.

Phương thức Trần Phong dùng để giả chết lúc trước, đã lừa dối được hắn trong hơn ba mươi năm, mà lần này, hắn sẽ dùng một phương thức giống nhau, ẩn núp, chờ đợi thời cơ cho ra một kích trí mạng! ! !

Hắn thể nhưng chính là La Nguyên! Cho dù là phân thân...hắn cũng có được dã tâm muốn chương khống thế giới!

Ngọn lửa dã tâm trong lòng của La Nguyên, giờ phút này đang hùng hực thiêu đốt...

Thời gian, lặng yên trôi qua.

Trần Phong khiêng toà cung điện to lớn, trở về tới hiện thực, hắn lẳng lẳng chờ đợi Vương Dao thức tỉnh, hắn biết, vào thời điểm Vương Dao tỉnh lại, hết thảy mọi chuyện liền kết thúc.

Cho nên, hắn đang chờ đợi, hắn vận chuyển lực lượng cường đại trong tay, hắn đem lực lượng của mình, dần dần dung hợp, ở dưới tác dụng của cỗ thần lực mới, cơ hồ là những loại thần lực khác, đều chỉ có thể thần phục.

Nhất là, hết thảy thần lực mà La Nguyên có!

Đây là kết quả của một trận chiến kia.

Cho nên, trong khoảng thời gian này, lực lượng của Trần Phong cũng đang không ngừng được tăng cường! Hắn đã hoàn thành một bước cuối cùng mà La Nguyên dùng mấy chục năm cũng không thể chứng khống thế giới!

Trần Phong, đã chính thức trở thành Chân Thần đỉnh phong!

Thậm chí, so với La Nguyên còn muốn đi xa hơn!

Trần Phong hiện tại, đã so với La Nguyên trong trạng thái đỉnh phong càng mạnh hơn một chút, hắn không chỉ nắm trong tay hết thủy thần lực, mà còn đã dung hợp hoàn thành với thế giới!

Hiện tại, hắn chỉ cần chờ đợi Vương Dao thức tỉnh.

...

"Có thuận lợi hay không?" Đỗ Mã nhìn Trần Phong đang ngồi ở trước cửa cung điện.

Trần Phong đã trở về thế giới hiện tại rất lâu, thế nhưng Trần Phong trong dĩ vãng luôn luôn nhẹ nhõm, trong khoảng thời gian này lại không đi đâu cả, mà chỉ một mực thủ ở chỗ này.

Đi đến một bước này, quá khó khăn.

Trần Phong không hy vọng xuất hiện bất kỳ một sai lầm nào, nhất là phân thân La Nguyên có thể vẫn còn tồn tại.

Cho dù cỗ phân thân này, hiện tại đối với Trần Phong mà nói, chỉ là một con gà, thế nhưng Trần Phong y nguyên vẫn không hy vọng xuất hiện bất kỳ sai lầm nào! ! !

"Chắc là sắp rồi." Trần Phong cảm ứng khí tức trong cung điện.

Lực lượng thời gian đã ngưng tụ một lần nữa, thời điểm Vương Dao đột phá, hắn là sẽ không xa.

"Vậy thì tốt." Đỗ Mã nhẹ nhàng thở ra.

Nghe nói dị thể giới xảy ra chuyện, ông ta thật sự đã bị dọa sợ.

Cho dù là Tiểu Nguyệt cô nương, cũng không tính được, La Nguyên sẽ bỗng nhiên bước vào dị thể giới, chỉ có điều là, bọn hắn càng không ngờ tới chính là, Trần Phong thế mà thắng!

Hơn nữa còn thắng triệt để như vậy!

Đương nhiên, ông ta cũng không biết. Bên trong lần đại chiến này, ông ta kỳ thật cũng đã làm ra tác dụng lừa dối rất trọng yếu.

Chỉ có điều là...Trần Phong thật sự không có vấn đề?

Nghe nói ngay cả Tần Hải cũng ngã xuống ở trong trận chiến kia!

Thế giới Thủy Tinh Cung lớn như vậy, vô số sinh linh, chỉ có một mình Trần Phong là mang theo Vương Dao trở về!

"Yên tâm."

"Chiến đấu chỉ mới bắt đầu, ta làm sao lại nhận thua chứ?"

Trần Phong cười cười.

"Chỉ mới bắt đầu?" Đỗ Mã mờ mịt, không phải là đã kết thúc rồi hay sao?

"Trận chiến đấu với La Nguyên đã kết thúc." Trần Phong lạnh nhạt nói:
"Thế nhưng trận chiến của ta chỉ vừa mới bắt đầu."

"Đúng thế, trận chiến đấu của ta." Trần Phong nói ra ở trong lòng.

Hắn sẽ không để cho mấy người Tần Hải chết vô ích! Mọi người đã lựa chọn tin tưởng hắn, đem mạng của mình giao cho hắn, hắn cũng đã nói, nhất định sẽ giúp bọn hắn phục sinh!

Hắn nhất định phải làm được!

"Ta ngay cả La Nguyên cũng có thể đánh bại, vậy thì..."

Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

Hắn quay người, nhìn về phía toà cung điện mà Vương Dao đang ở.

Ô...ô...n...g —— Lực lượng thời gian nhàn nhạt chảy xuôi.

Trần Phong có thể cảm giác được, Vương Dao tùy thời có có thể đột phá lá chắn, trùng kích Chân Thần!

"Gió đã nổi lên." Đỗ Mã bỗng nhiên nói ra, ông ta có thể cảm giác được, một cơn gió đang thổi qua khu rừng Thanh Phong này.

"Đúng vậy a, gió đã nổi lên." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Gió đã nổi lên, cái gì nên xuất hiện, cũng nên xuất hiện.

Em lại mập lên rồi

Hắn đứng dậy, đưa bàn tay đặt lên phía trên cung điện nói: "Đỗ Mã tiền bối."

"Hiểu rõ." Đỗ Mã khẽ gật đầu.

Ông ta biết, đã đến thời điểm mà ông ta xuất thủ.

Oanh! Một cỗ lực lượng thời gian lay động.

Trong tay của Đỗ Mã, có một cỗ lực lượng thời gian nhàn nhạt, xuyên thấu qua cung điện, truyền vào bên trong cung điện, đây cũng là loại lực lượng duy nhất có khả năng ảnh hưởng đến cung điện!

Bởi vì, cùng là lực lượng thời gian!

Đỗ Mã có thể chứng không lực lượng thời gian mỏng manh, đối với Vương Dao căn bản là vô hiệu, thế nhưng tác dụng của ông ta, cũng không phải là phụ trợ Vương Dao tu luyện, mà là...

Xoạt! Lực lượng thời gian nhàn nhạt tràn vào.

Mà vào giờ khắc này, ở bên trong cung điện.

Tiểu cô nương đã yên lặng không biết bao lâu, tiểu cô nương một mực ở vào trạng thái tiêu cực, bỗng nhiên mở to mắt.

Trong đôi mắt hiện lên một tia sáng.

Loại lực lượng này...nàng nhận ra! Đây là lực lượng của lão rùa đen kia!

"Ông đã ra tay rồi hay sao?" Hai con người của Vương Dao sáng ngời, không buồn không vui.

Ông đã đánh thức ta hay sao? Điều này nói rõ, La Nguyên còn chưa đạt được thắng lợi, có đúng hay không? Một cỗ ý niệm lóe lên ở trong lòng của Vương Dao.

Nàng nhớ kỹ, tin tức cuối cùng mà nàng nhận được, chính là do La Nguyên truyền đến, Trần Phong đã chết, nàng cũng chỉ có thể bị ép tiếp nhận cái tin tức này, chờ đợi đến một khắc trở thành Chân Thần này.

Nàng có kế hoạch của mình, vào thời điểm biết Trần Phong đã chết, nàng đã sớm làm quyết định.

Chỉ có điều là...Đỗ Mã thế mà lại đánh thức nàng?

"Các người thế mà vẫn còn sức phản kháng hay sao?"

Vương Dao suy nghĩ.

Đỗ Mã, đang chống đối với La Nguyên hay sao?

Không! Không đúng! Vương Dao bỗng nhiên nghĩ đến năng lực của Đỗ Mã.

Thời gian! Cho dù là hết sức mỏng manh!

Thế nhưng...nếu như Đỗ Mã ở cùng một chỗ với Trần Phong... a đúng rồi, Vương Dao chợt nhớ tới một người, người gọi là Tiểu Nguyệt cô nương kia, nếu như nàng cũng ở cùng một chỗ...

Bỗng nhiên, tâm thần của nàng rung động.

Trần Phong, có lẽ, cũng chưa chết?

Oanh! Kèm theo tâm niệm lưu chuyển, tâm tình lưu động, trong cơ thể của nàng, lực lượng đã yên lặng không biết bao lâu dần nở trong nháy mắt, cũng không còn cách nào giấu diếm.

Những năm này, nàng đang một mực áp chế! Đang một mực góp nhặt!

Thứ nhất, nàng không muốn để cho La Nguyên sử dụng lực lượng của nàng, thứ hai, chỉ có đè nén cùng với góp nhặt lực lượng đủ mạnh, mới có thể thuế biến vào thời điểm đột phá!

Mục tiêu của nàng, không phải là chỉ trở thành công cụ của La Nguyên.

Nàng là Vương Dao.

Nàng nếu đã trở về, tuyệt đối sẽ không trở thành pháo hôi!

Nếu như nàng một mực góp nhặt lực lượng, vào một khắc đột phá, ai là người cười cuối cùng còn chưa biết được, thế nhưng hiện tại...nàng không cần phải góp nhặt nữa.

Oanh! Lực lượng thời gian đáng sợ bao phủ.

Lực lượng cuồng bạo, làm tòa cung điện nổ tung, cỗ khí tức cuộn trào này một khi tiếp xúc cùng với thiên địa, trong nháy mắt liền khiến cho thế giới rung động.

Đây là lực lượng thời gian, đây là lực lượng mà Sáng Thế thần cũng không thể nhúng chàm!

Đây là... lực lượng vốn không nên tồn tại!

Oanh! Lực lượng vô tận tản ra.

Ở bên trong lực lượng thời gian vô tận, Vương Dao bình thản đi ra, khi nàng nhìn thấy thân ảnh quen thuộc ở cửa cung điện, trên khóe miệng liền lộ ra một nụ cười.

"Anh ấy quả nhiên còn sống, thật là tốt." Vào thời điểm nàng nhìn thấy nơi này không phải là vũ trụ, khi thấy thân ảnh quen thuộc đứng ở trước cung điện, dùng sự thông minh của Vương Dao, đã sớm hiểu rõ hết thảy.

Anh ấy, thế mà đi vào trong vũ trụ, cứ thế vác tòa cung điện này trở về! !
Thực sự là...trong lòng của Vương Dao cảm thấy rất ngọt ngào.

Nàng biết, người nam nhân đã từng yếu hơn nàng rất nhiều này, người nam nhân mà nàng đã từng bảo vệ rất nhiều lần này, vào thời điểm nàng nguy hiểm, chung quy cũng đã không màng nguy hiểm cứu nàng trở về.

Hết sức khuôn sáo, cũng hết sức động lòng người.

Xoạt! Nàng vượt qua lực lượng thời gian đi tới trước mặt Trần Phong.

"Em lại mập lên rồi." Tâm thần của Trần Phong rung động.

Đoạn trí nhớ ở sâu trong ký ức, dường như đã biến thành chân thực vào cái thời khắc này.

Hắn hết sức áy náy, bởi vì đã để cho Vương Dao bị nhốt lâu như vậy.

Hắn cũng tự trách mình, bởi vì hắn đã quên đi sự tồn tại của Vương Dao.

Ở bên trong mấy chục năm dài đằng đặc, bị giam ở bên trong phòng tối tiến hành tu luyện, không ngày không đêm, không có hi vọng, chờ đợi vô hạn, nàng đến cùng làm sao có thể chống đỡ được? Trần Phong ngẫm lại liền cảm thấy đau lòng.

Cũng may, cuối cùng cũng đã kết thúc.

Vương Dao trước mắt, trước sau vẫn động lòng người như vậy.

Vương Dao: "..."

"Em không mập." Vương Dao tức giận nhìn Trần Phong.

"Không tin." Trần Phong lắc đầu: "Tai nghe có khả năng là giả, mắt thấy cũng có khả năng là giả, chỉ có tự tay cảm nhận mới..."

"Hừ!" Vương Dao hung hăng trừng mắt liếc hắn một cái, bỗng nhiên cười.

Cái tên này...đây đúng là phong cách của hắn.

"Ha ha." Đỗ Mã ở một bên cười lạnh.

Mắt thấy hai người Trần Phong ân ân ái ái, mặt rùa cũng trở nên xanh mét.

Cũng may, Trần Phong biết nên làm cái gì, hắn đem chuyện gần nhất đại khái nói một lần cho Vương Dao, Vương Dao cũng rất nhanh liền hiểu ý tứ của hắn, hắn cũng muốn chương không thể giới!

Cũng đúng...Vương Dao đứng dậy, nhìn một chút thế giới bên ngoài.

Đúng vậy a, cái thế giới này bây giờ, đã bị phá hủy thành dạng gì rồi? !

Hơn phân nửa thế giới đã bị La Nguyên phá hủy, vô số sinh linh, bị La Nguyên nô dịch, sống không bằng chết, còn lại sinh linh của nửa cái thế giới, đang kéo dài hơi tàn.

Cái thế giới này bây giờ, là một cái thế giới không có sinh cơ!

La Nguyên coi cái thế giới này là công cụ để trở về, làm sao có thể đối xử tử tế?

Cho nên, Trần Phong chỉ có thể tiếp tục hoàn thành sự tình của La Nguyên, hắn muốn chương không thể giới, đem thế giới quay ngược trở về, chỉ có điều là, cũng không phải là trở về đến cái thời đại mà La Nguyên mong muốn, mà là ở cái thời đại mà thế giới tốt nhất!

Hắn muốn trở lại thời đại gen!

"Anh đã nghĩ kỹ chưa?" Vương Dao nghiêm túc nhìn về phía Trần Phong.

"Ừm." Trần Phong gật gật đầu.

Những chuyện này, hắn đã sớm suy nghĩ rất kỹ càng.

"Chương không thể giới, coi như cũng là một chuyện dễ dàng." Vương Dao hít vào một hơi thật sâu nói: "Thế nhưng nếu quay ngược thời gian, đem toàn bộ thế giới trở về, sẽ vô cùng khó khăn...nhất là, trở lại một cái thời gian điểm đặc biệt nào đó."

"Cho dù có lực lượng thời gian tồn tại, anh cũng phải tiêu hao thật lâu."

"Rất có thể."

"Cho dù anh có là Chân Thần, anh cũng có thể sẽ không còn tồn tại."

Vương Dao chân thành nói.

Ở cái thế giới này, Trần Phong là Chân Thần, hắn có thực lực mạnh mẽ, sau khi đánh bại La Nguyên, đã là tồn tại vô địch, không thể nghi ngờ mà nói, Trần Phong có khả năng tùy tiện chưởng khống cái thế giới này!

Nhất là ——Hắn còn nắm may mắn cùng với vận rủi trong tay.

Cho nên, đối với Trần Phong mà nói, chưởng khống thế giới cũng là chuyện không khó.

Vòng xoáy thời gian

Hắn có khả năng tùy tiện đem cái thế giới này, biến thành bộ dáng mà mình muốn, khiến cho cái thế giới này tràn ngập sinh cơ, khiến cho cái thế giới này thuận lợi phát triển.

Mà hắn, chính là vua không ngai.

Đúng vậy, coi như hắn muốn trở thành hoàng đế cũng không thành vấn đề.

Thế nhưng mà quay ngược...thật sự là quá khó khăn.

Khiến cho toàn bộ thế giới quay ngược lại, ngoại trừ lực lượng thời gian, còn cần tiêu hao rất nhiều thần lực, cỗ thần lực này, không có khả năng trống rỗng xuất hiện, như vậy người cung cấp thần lực là ai?

Trần Phong! Không thể nghi ngờ, muốn quay ngược toàn bộ thế giới, cơ hồ là chủ yếu phải dựa vào Trần Phong! ! !

Dùng toàn bộ thế giới làm tài liệu, dùng lực lượng thời gian của Vương Dao làm chất xúc tác, dùng thần lực của Trần Phong, cưỡng ép thôi động quay ngược toàn bộ thế giới!

Sau cùng...thần lực của Trần Phong rất có thể sẽ biến mất toàn bộ!

Thời gian quay ngược càng dài, Trần Phong cũng sẽ chết càng thảm!

Những chuyện này, thật sự là mong muốn của Trần Phong hay sao?

Hơn nữa...

"La Nguyên, cùng với Diệp." Vương Dao nhắc tới hai vị này.

Cho dù hai vị này đã chết, thế nhưng chỉ cần quay ngược thời gian, quay lại đến niên đại mà hai người bọn hắn đã từng tồn tại, như vậy hai vị này, nhất định sẽ sống lại!

Lúc trước, La Nguyên trong lúc vô tình xuyên qua, đã khiến cho Diệp thức tỉnh.

Mà bây giờ...Trần Phong nếu sơ sẩy một cái, sẽ có khả năng khiến cho La Nguyên hoặc là Diệp thức tỉnh một lần nữa, đến lúc đó, Trần Phong mất đi lực lượng, đối mặt với La Nguyên cùng với Diệp?

Ha ha! Sẽ chết rất thê thảm.

Cho nên, chuyện này, nhất định phải cẩn thận một chút!

Quay ngược thời gian, cũng không cho phép nửa điểm sai lầm.

"Anh hiểu rõ." Trần Phong gật đầu.

Vương Dao nói những vấn đề này, hắn làm sao lại chưa từng nghĩ qua?

"Anh không có lựa chọn."

"Anh đã đáp ứng với bọn hắn, nhất định sẽ cứu bọn hắn trở về."

Ánh mắt của Trần Phong trở nên kiên định.

"Huống chi..."

"Anh đã tiến hành thôi diễn, sẽ không có bất cứ vấn đề gì, trên cái thế giới này, đã không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản được anh, cũng không có ai có thể ảnh hưởng đến anh!"

Trần Phong khẳng định, La Nguyên đã chết, hắn chính là tồn tại cường đại nhất.

"Ừm." Vương Dao gật đầu.

Nếu La Nguyên đã chết, nàng cũng sẽ không ngăn cản Trần Phong.

"Vậy thì bắt đầu đi." Vương Dao nói ra.

"Được." Trần Phong hít vào một hơi thật sâu nói: "Anh có được lực lượng cơ hồ đồng nguyên cùng với La Nguyên, muốn chừng không thể giới cũng rất dễ dàng, chủ yếu là quá trình quay ngược thời gian, cần có sự phối hợp của em..."

"Hiểu rõ." Vương Dao chân thành nói.

Xoạt! Thần lực nhàn nhạt phun trào, quanh người của Trần Phong, lấp lóe hào quang mạnh mẽ.

Oanh! Thần lực ngưng tụ, trong tay của Trần Phong, lực lượng đặc thù thuộc về thế giới chậm rãi xuất hiện.

Mà ở trong tay của Vương Dao, lực lượng cường đại đặc thù thuộc về thời gian, cũng đang dần dần ngưng tụ, đây chính là quá trình dung hợp lực lượng thời gian và lực lượng của Trần Phong.

Oanh! Sau cùng, hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, sóng chấn động mạnh mẽ lan tràn ra tứ phía.

Ở chỗ mà hai cỗ lực lượng tiếp xúc, truyền đến năng lượng ba động làm cho người ta sợ hãi, một cái vòng xoáy được tạo ra, ẩn chứa thời gian, ẩn chứa hết thảy!

Không thể nghi ngờ, vào thời điểm cái vòng xoáy này bao phủ toàn bộ thế giới...

Thời gian, sẽ quay ngược! ! !

Đây chính là quá trình quay ngược thời gian!

Đây chính là sự cường đại của lực lượng thời gian!

Nhưng mà, đúng vào lúc này.

Vào thời điểm hai người Trần Phong đang thi triển quay ngược thời gian, một đạo lưu quang bỗng nhiên xuất hiện, ở trong một nơi hẻo lánh, ở trong vùng hư không không có cách nào thấy được.

Thế mà ——có một bóng người hư ảo!

Hưu! Ánh sáng lưu động, bóng người kia vừa xuất hiện, vậy mà vọt thẳng về phía bọn hắn!

"La Nguyên! !" Vương Dao hét lên một tiếng kinh hãi.

Ánh mắt linh động của nàng bỗng nhiên trợn to, hiển nhiên, nàng không ngờ được, La Nguyên thế mà lại xuất hiện ở đây! Hiển nhiên, đây cũng là cỗ phân thân mà Trần Phong đã nhắc tới!

"Người đang tìm cái chết." Trong mắt của Trần Phong loé lên hàn quang.

Hắn nếu biết sự tồn tại của phân thân La Nguyên, tự nhiên đã sớm chuẩn bị!

Ha ha! Phân thân? Chân Thần cao giai?

Có lẽ là vào lúc trước hắn còn có sự e ngại, thế nhưng bây giờ hắn đã cường không thể giới, thì hắn mới là người cường đại nhất trên cái thế giới này!

Một cỗ phân thân của La Nguyên?

"Ha ha!" Trần Phong cười lạnh một tiếng: "Đã chờ ngươi rất lâu."

Oanh! Lực lượng Chân Thần đỉnh phong cường đại trong chốc lát bắn ra.

Vì dự phòng La Nguyên xuất hiện, Trần Phong đã cố ý lưu lại một phần lực lượng, cỗ lực lượng cường đại này, cơ hồ trong nháy mắt liền đánh xuyên qua thân thể của La Nguyên!

Có lẽ, La Nguyên đã từng rất mạnh mẽ.

Thế nhưng hiện tại, hắn chỉ là một cỗ phân thân, là một Chân Thần cao giai không đáng chú ý, căn bản là không có cách nào rung chuyển được Trần Phong!

Chớ đừng nói chi là đảo loạn!

Chỉ có điều là, khiến cho người ta kinh dị chính là.

La Nguyên cho dù đã bị xuyên thủng thân thể, trên mặt y nguyên vẫn tràn ngập nụ cười.

"Ha ha!"

"Ta biết là ta sẽ đánh không lại ngươi!"

"Thế nhưng, ai nói ta xuất hiện ở đây, chính là để quấy rầy ngươi? ! Sự tình mà ngươi làm, thế nhưng chính là sự tình mà ta một mực mong đợi a..."

"Ha ha."

"Tại tại sao phải ngăn cản ngươi?"

"Ta không chỉ không ngăn trở ngươi, ta còn muốn trợ giúp ngươi đây!"

La Nguyên cười to.

Xoạt! Trong tay của hắn, có một cỗ lực lượng kỳ dị bỗng nhiên tràn vào bên trong vòng xoáy thời gian quay ngược, cỗ lực lượng đặc biệt kia, cơ hồ vừa tiến vào vòng xoáy thời gian quay ngược, liền khiến cho Vương Dao cả kinh.

Thời gian? ! Vương Dao lộ ra vẻ mặt động dung.

Không sai! Lực lượng mà La Nguyên đánh vào bên trong thời gian quay ngược, thành linh đúng là lực lượng thời gian!

Cho dù là hết sức mỏng manh, thế nhưng, vòng xoáy thời gian quay ngược mà nàng rất vất vả mới cân bằng được, chỉ cần một chút lực lượng, cũng đã đủ để ảnh hưởng đến toàn cục!

"Các ngươi dường như đã quên..."

"Vào trước đây thật lâu."

"Đỗ Mã..."

"Cũng đã thử qua vòng đeo cổ tay!"

"Lão tử!"

"Tương tự cũng có thể phục chế lực lượng của hắc!"

La Nguyên cười lớn.

Một bước này, hắc đã đi đúng rồi!

Trước vòng xoáy thời gian quay ngược.

La Nguyên rút cục cũng đường đường chính chính đi ra.

Hắc vẫn giấu kín một sự kiện —— đó chính là hắc đã sao chép lực lượng thời gian của Đỗ Mã.

Bởi vì La Nguyên cũng đã từng muốn nghiên cứu loại lực lượng này, thế nhưng lực lượng thời gian của Đỗ Mã thực sự là quá yếu ớt, cùng với lực lượng thời gian của Không Bạch, cũng không khá hơn một chút nào.

Cho nên, La Nguyên chỉ có thể từ bỏ.

Thế nhưng, chuyện này cũng không có ảnh hưởng gì, hắc đã có khả năng điều khiển được một chút lực lượng thời gian!

Trần Phong có thể thông qua việc không ngừng chết đi, để giấu diếm hắc, chẳng lẽ hắc lại không làm được? Hắc cũng có thể!

Cho nên, hắc đã tự mình giết chết mình, rồi chỉ định thời gian phục sinh!

La Nguyên đang dùng phương thức mà Trần Phong đối phó với hắc lúc trước, để đối phó với Trần Phong, cam đoan Trần Phong không tìm thấy được chính mình, cam đoan mình có thể trốn được tới lúc cuối cùng!

Thời gian điểm

Đương nhiên, hấn chỉ là phân thân, thể nhưng ở trong lòng của hấn, chỉ có thân thể là phân thân.

Bởi vì...trí nhớ bây giờ của hấn, hết thấy tất cả, đều là tư duy của bản thể!

Thậm chí, cỗ phân thân này còn có cả lực lượng thời gian, đây là lực lượng mà La Nguyên cố ý lưu lại trước khi đi vào dị thể giới.

Bởi vì ——đây cũng là một con át chủ bài! Là một con át chủ bài cực kỳ cường đại!

Bây giờ, ở dưới cỗ lực lượng thời gian này, suy nghĩ của hấn cùng với bản thể càng lúc càng giống, thậm chí, cỗ phân thân này, đã triệt để biến thành bản thể!

Ngoại trừ không có đoạn trí nhớ ở dị thể giới, hấn căn bản chính là La Nguyên!

Cho nên, La Nguyên đã thức tỉnh triệt để, sẽ tiếp tục chuẩn bị kế hoạch lúc trước.

Đó là ——kế hoạch sau khi tập kích dị thể giới thất bại! ! !

Cho nên, vào thời điểm cảm nhận được lực lượng thời gian, hấn liền đến.

Hấn âm thầm ăn núp.

Hấn chờ đợi ở bên trong bóng tối.

Bây giờ, rốt cục cũng đã chờ được!

Cái hấn chờ chính là giờ khắc này!

Hắn bây giờ mặc dù rất yếu! Thế nhưng hắn có được lực lượng cường khổng thể giới! Hắn khổng chế thể giới, chỉ thiếu lực lượng vận rủi, mà loại lực lượng này chỉ có ở trong tay của Trần Phong!

Cho nên, hắn thấy, Trần Phong chính là một cái chìa khoá! Một cái chìa khoá để quay ngược thời gian!

Điểm này, vô luận là ai làm cũng không đáng kể.

Trọng yếu nhất chính là, vào thời điểm cái chìa khoá đó mở ra cánh cổng thời gian, ai đến cường khổng thời gian điểm, mới là trọng điểm! !

Mà hắn, đã để cho Trần Phong tới mở cánh cổng này!

Trần Phong đã thành công! Trần Phong đã thắng! Thế nhưng mà... Trần Phong bắt quá chỉ là một cái chìa khoá mà thôi!

Oanh! Lực lượng cường đại trong tay của La Nguyên bắn ra, cỗ lực lượng kia, trong chớp lát liền nổi lên đất trời, dung hợp vào bên trong sức mạnh của Trần Phong cùng với Vương Dao, đó là ——lực lượng cải biến!

Trần Phong dùng tất cả lực lượng, để mở ra cánh cổng thời gian!

Thần lực của Trần Phong, khí tức của Trần Phong, là cái mà Trần Phong dùng để cường khổng lực lượng thể giới, mà La Nguyên hắn, chỉ vền vền thả vào một chút lực lượng thời gian.

Vền vền chỉ là để cải biến thời gian điểm! Chỉ thể mà thôi.

Hắn chỉ đem thời gian điểm mà Trần Phong thiết lập ở thời đại gen, cải biến thành thời đại của La Nguyên! Cải biến đến cái thời đại mà La Nguyên vừa mới ra đời! !

Ha ha! Đây mới là mục đích thực sự của hắn! Trần Phong cho rằng hắn đã thắng?

Đúng thế, trận chiến ở dị thể giới kia, Trần Phong đã thắng!

Thế nhưng ——như vậy thì tính sao?

Sau cùng còn không phải là Trần Phong đã thua!

Nếu là như là bình thường mà nói, La Nguyên sẽ phải đối mặt với hai sự tình vô cùng chặt vật —— thứ nhất: Trần Phong.

Trần Phong sẽ không thỏa hiệp với hắn, hắn phải đánh bại Trần Phong, hoặc là thu phục vận rủi, không biết phải mất bao nhiêu thời gian!

Thứ hai: Vương Dao!

Đây cũng là một sự phiền toái lớn, mặc dù hắn đã vây khốn Vương Dao, bức bách Vương Dao tu luyện!

Thế nhưng...đó chỉ vên vên là do hắn có thực lực mạnh mẽ hơn! Một khi Vương Dao trở thành Chân Thần, một khi Vương Dao cũng nắm giữ lực lượng đáng sợ, thì hắn phải làm như thế nào để bức bách Vương Dao!

Cho nên, La Nguyên muốn quay ngược thế giới trở về quá khứ, quả thực là khó càng thêm khó!

Thế nhưng...nếu như để cho Trần Phong làm thì sao? Vậy liền quá hoàn mỹ.

Ha ha! Hắn chết, Trần Phong sẽ tự mình làm những thứ này.

Ha ha! Vương Dao nhất định sẽ phối hợp với Trần Phong, cho nên, Trần Phong nhất định có thể hoàn mỹ khởi động thời gian quay lại!

Cho dù ——Bây giờ La Nguyên rất yếu, thế nhưng thì tính sao? !

Trần Phong đem tất cả lực lượng của chính mình, dùng để trở về thế thời đại gen—— trong này, bao hàm cả quá trình quay ngược thời gian, thời gian điểm, còn phải ổn định kết cấu thế giới, vân vân.

Mà hắn thì sao?

Vên vên chỉ cần dùng hết tất cả lực lượng, dùng hết lực lượng Chân Thần cao giai, để làm một chuyện —— cải biến thời gian điểm!

Chỉ thế mà thôi.

Cho nên, hắn có thể làm được rất dễ dàng.

Cho nên...cái thế giới này, sau cùng vẫn như cũ là chính mình! ! !

Trần Phong?

Ha ha! Trần Phong vì quay ngược lại thời đại gen, đã tiêu hao hết tất cả!Hắn sẽ bị lực lượng quay ngược thời gian trực tiếp rút khô!

Tất cả mọi người sẽ chết.

Chỉ có một mình La Nguyên hắn là có thể quay trở về thời đại của mình!
Hơn nữa, hắn còn có thể bảo lưu được lực lượng của mình!

Ô...ô...n...g —— Vòng xoáy thời gian, cỗ lực lượng thời gian nhàn nhạt kia, đã bắt đầu ảnh hưởng đến thế giới.

"Không tốt!"

"Thời gian điểm đã bị cố định."

Sắc mặt của Vương Dao biến hóa, nàng đã không có cách nào hoàn mỹ điều khiển thời gian quay ngược, hiện tại thời gian quay lại tại La Nguyên ảnh hưởng dưới, bắt đầu hướng về một ít phương hướng phát triển!

La Nguyên lưu lại lực lượng của mình ở trong vòng xoáy thời gian, dường như là một cây cây đinh, căn bản là không có cách khu trừ! Lại có thể lặng yên không một tiếng động cải biến quỹ tích thời gian!

"Đây mới là mục đích của ngươi à?!" Trần Phong bỗng nhiên minh ngộ.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn làm sao có thể không rõ ràng?

Có lẽ! Đây căn bản chính là kế hoạch của La Nguyên! Kể từ lúc hắn bước vào dị thế giới, cho tới hiện tại đối khách làm chủ!

La Nguyên đã dùng cái chết làm đại giá, để hoàn thành kế hoạch chương không thể giới!

Cái tên này, thật là ác độc!

Tàn nhẫn đối với người khác, đối với mình còn ác hơn!

Nhất là, trải qua sự tình phân thân làm phản, hắn vẫn còn dám làm như vậy, để cho chân thân đi chịu chết, phục sinh nhờ phân thân! Đây chính là một tên điên từ đầu đến đuôi!

"Ha ha!"

"Bây giờ ngươi mới nghĩ ra?"

"Đã chậm." La Nguyên cười lớn: "Ta xem như đã hiểu rõ, đến thời điểm có thực lực quá cường đại, cơ hồ là vô địch, kiêu gì cũng sẽ sơ sẩy một ít chuyện. Ta vào lúc ban đầu cũng là như thế, bây giờ ngươi cũng là như thế!"

"Ha ha."

"Mặc dù ta đã thua một lần, thế nhưng ta mới là người cười cuối cùng."

"Xin lỗi."

La Nguyên đưa tay, một lần nữa gia tốc thời gian lưu động.

Oanh! Vòng xoáy thời gian, liên diện cuồng vận chuyển, bắt đầu biến lớn.

"Khó trách..." Trần Phong hiểu rõ toàn bộ.

Khó trách La Nguyên lúc trước lại chết nhẹ nhõm như vậy, thuận lợi như vậy, bởi vì La Nguyên lúc trước ở dị thế giới, căn bản chính là tự sát!

Một kế hoạch thật là đáng sợ! Hắn đã tính tới sự tình La Nguyên có thể có thể trở về, thế nhưng hắn không có tính tới, La Nguyên vậy mà hiểu lực lượng thời gian!

"Kế hoạch quá hoàn mỹ đúng không?" La Nguyên cười khẽ.

Đây mới là kế hoạch của hắn, đây mới là khi hắn hành động lỗ mãng, thôi diễn ra cử động sau khi lỗ mãng, dùng tư duy thông tuệ của chính mình, hoàn thiện lần hành động sau cùng!

Oanh! Lực lượng thời gian ngưng tụ ở trong tay của La Nguyên, giống như một cây châm, gắt gao ghim vào bên trong vòng xoáy thời gian. Hiện tại! Toàn bộ thế giới, đã mặc cho hắn quay ngược!

Oanh! Vòng xoáy thời gian lưu chuyển, cỗ lực lượng thời gian đáng sợ ở bên trong, bắt đầu tràn ra chung quanh, toàn bộ thế giới, ở dưới sự ảnh hưởng của thời gian, bắt đầu trở nên vặn vẹo.

Châm thời gian

Thế giới, đã sắp bị cải biến.

La Nguyên dùng hết tất cả mọi thủ đoạn, rốt cục cũng đạt tới mức độ này!

Chỉ có điều là, hiển cho hắn có một chút cảm giác ngoài ý muốn chính là, Trần Phong vẫn một mực dùng một loại ánh mắt rất lạnh lùng nhìn hắn, lại không có nửa điểm bối rối cùng với luống cuống.

Bỗng nhiên, Trần Phong cười: "Người so sánh với chân thân, cuối cùng vẫn kém một chút hỏa hầu."

"Cái gì?" Trong lòng của La Nguyên cảm thấy không lành.

"Thời gian điểm..." Trần Phong lắc đầu: "Ta là thật sự không nghĩ tới, đây chính là điểm dừng chân thật sự hay sao?"

Trần Phong nhìn về phía trung tâm vòng xoáy.

Ở nơi đó, thời gian điểm lập loè phát sáng, đó chính là căn cơ mà La Nguyên dùng để cải biến thời gian.

"Người không có cách nào cải biến." La Nguyên không tin là Trần Phong còn có loại thực lực này: "Ta ở bên cạnh thấy rất rõ ràng, người đã hao hết sạch tất cả lực lượng, người căn bản không có khả năng giữ lại!"

Đúng thế, căn bản là không có khả năng giữ lại! Lực lượng còn sót lại vừa rồi của Trần Phong, cũng đã bị La Nguyên ép khô.

Hiện tại? Hắn căn bản không có bất kỳ một chút lực lượng nào!

Đây dù sao cũng là quay ngược lại toàn bộ thế giới a...coi như Trần Phong là Chân Thần đỉnh phong, cũng không có khả năng lưu lại chỗ trống, cũng không có khả năng nhẹ nhõm như vậy.

Cho nên...sự tự tin của Trần Phong đến cùng là dựa vào cái gì? !

La Nguyên gắt gao nhìn chăm chăm vào Trần Phong, hắn cảm thấy, Trần Phong nhất định lại đang lừa dối hắn.

"Ta sẽ không mắc lừa, ta đã từng mắc lừa vô số lần, thế nhưng lần này, sẽ không." Ánh mắt của La Nguyên như điện, vào cái thời khắc cuối cùng này, ý chí của hắn đã trở nên kiên định trước nay chưa từng có.

Ô...ô...n...g —— Thời gian lưu chuyển một lần nữa, phạm vi của vòng xoáy thời gian, đã bao trùm toàn bộ thế giới!

"Châm thời gian rất là lợi hại." Trần Phong lạnh nhạt nói: "Giống như là chúng ta đã làm xong pháo cao xạ, làm xong đạn pháo, mà người thừa cơ hội vào lúc chúng ta bắn pháo, cải biến một thoáng quỹ tích..."

"Người đem tất cả lực lượng dùng vào nơi này, ta đích xác không có cách nào cải biến."

"Cái châm thời gian này, ta không có cách nào dao động."

"Thế nhưng..." Trần Phong bỗng nhiên nói: "Ta tại sao phải thay đổi nó?"

"Không thay đổi các người đều sẽ chết... ?" La Nguyên cười to.

Chỉ có điều là, hắn vừa cười một tiếng, nụ cười trên mặt bỗng nhiên trở nên cứng đờ, bởi vì vào ngay lúc này, hắn thấy một đạo hồng ảnh ở trước mắt lóe lên, sau đó...châm thời gian liền biến mất!

"? ? ?" Sắc mặt của La Nguyên đại biến.

Hắn đột nhiên quay đầu, nhìn về phía phương hướng hồng ảnh kéo tới.

Ở nơi đó, có một tiểu cô nương, đang ôm châm thời gian gặm từng miếng một, trên đầu của tiểu cô nương có hai cục u nhô lên, mơ hồ giống như là sừng rồng...

"Người là ai?! !" La Nguyên kinh ngạc.

Vòng xoáy thời gian đã được khởi động!

Ngoại trừ những người ở vòng xoáy trung tâm như bọn hắn, căn bản không có sinh linh nào khác có thể tiến vào! Bởi vì những địa phương khác đều đang bị vòng xoáy thời gian bao phủ!

Chỉ có nơi này! Đối với bên ngoài, thời gian là đứng im!

Tiểu cô nương này...chờ một chút.

La Nguyên bỗng nhiên suy đoán được nàng là ai.

A dường như, từ trước đây thật lâu, Trần Phong có một con rắn nhỏ, gọi là Tiểu Ảnh... Bởi vì không có cách nào giám sát Tiểu Ảnh, La Nguyên cũng không rõ ràng về Tiểu Ảnh, thế nhưng cũng biết được sự tình đại khái, bao quát sau cả kế ước sinh tử mà Tiểu Ảnh ký kết cùng với Minh Nguyệt, hắn cuối cùng cũng biết, thế nhưng...

Tiểu Ảnh không phải đã thật lâu rồi chưa từng xuất hiện hay sao?

Bao lâu rồi? Không phải là đã rất nhiều năm rồi! ! !

Từ lúc nào, cái con rắn nhỏ kia, vậy mà đã có thể hóa thành hình người rồi?

Lúc nào, Tiểu Ảnh, lại cường đại đến tình trạng như thế rồi?

Chờ một chút...dị thể giới đã bị phá hủy, Tiểu Ảnh làm sao có thể còn sống?
!

"Cần phải cảm tạ chân thân của ngươi." Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói: "Dị thể giới đã triệt để sụp đổ, thời gian loạn lưu ở khắp mọi nơi, chân thân cùng với phân thân các ngươi đều không thể liên hệ, chỉ là một cái kế ước sinh tử không quan trọng..."

"Làm sao có thể khiến cho Tiểu Ảnh bị ảnh hưởng?" Trần Phong giống như cười mà không phải cười nói.

Đúng là như thế, La Nguyên nắm chặt hai quả đấm.

Sự tình phát sinh ở dị thế giới, hẳn thật sự là ngay cả một điểm cũng không biết!

Bất quá...Tiểu Ảnh...tiểu cô nương này...mạnh mẽ còn chưa tính.

Có thể gặm được châm thời gian là như thế nào? !

La Nguyên hoảng sợ nhìn cảnh này, tiểu cô nương kia đang ôm châm thời gian lấp lánh, ở phía trên gặm ra từng khối, cuối cùng cũng ngạnh sinh gặm đứt!

"Làm sao...có khả năng..." La Nguyên triệt để phát mộng.

Châm thời gian...đã bị gặm mất rồi? !

Đây chính là đồ vật mà ngay cả Trần Phong đều không thể phá hủy được cơ mà?

Cái này tính là gì? Đây chính là châm thời gian a! Thời gian lực lượng a! Ngoại trừ Vương Dao, lại thật sự còn có người khác có thể đụng vào? Coi như là hẳn, cũng không dám.

Cái châm thời gian này...

Nếu như La Nguyên dám đụng vào, tốc độ chảy của thời gian sẽ tăng lên gấp vạn lần! Coi như hẳn có thọ mệnh lâu dài, cũng sẽ chết già ngay lập tức! Loại đồ vật này, được dùng để cải biến thời gian thế giới, một khi tác động lên trên người của một người...tác dụng sẽ được phóng to vô hạn!

Đây chính là châm thời gian có thể cải biến toàn bộ thế giới a!

Người này...hắn nhìn thoáng qua, tiểu cô nương kia, ngoại trừ trên đầu có một cặp sừng, dường như cũng không có gì biến hóa, vì sao lại có năng lực nghịch thiên như vậy? ! Hẳn không biết.

Thế nhưng, nếu cứ nhận thua như vậy?

"Không! Ta không cam tâm!" La Nguyên hét lớn một tiếng.

"Châm thời gian, ra đi!" Hấn một lần nữa ngưng tụ châm thời gian.

Ô...ô...n...g ——Lưu quang trong suốt lóe lên.

Châm thời gian, một lần nữa được ngưng tụ ra.

La Nguyên nếu như là đã nắm giữ lực lượng của Đỗ Mã, muốn ngưng tụ ra châm thời gian tự nhiên sẽ không có vấn đề, dĩ nhiên, cái châm thời gian này, rõ ràng không mạnh mẽ bằng trước đó.

Hưu! La Nguyên một lần nữa ném châm thời gian vào bên trong vòng xoáy.

"A ha!" Đôi mắt của Tiểu Ảnh bỗng nhiên sáng lên.

Xoạt! Nàng tiến lên liền ôm lấy châm thời gian, sau đó bắt đầu gặm, châm thời gian La Nguyên vừa mới ngưng tụ ra, không đến hai giây, liền bị gặm không còn một mảnh.

"? ? ?" La Nguyên có chút phát mộng.

Tiểu Ảnh...đến cùng là sinh vật gì?

Trong ấn tượng, nó trước kia dường như là rắn?

Hiện tại...đã tiến hóa thành cái gì rồi? Chẳng lẽ nói, nó thôn phệ huyết mạch của sinh linh gì đó, cuối cùng tiến hóa thành chó rồi hay sao?

Hưu! La Nguyên lại ném ra một cái châm thời gian.

Tiểu cô nương lại hưng phấn nhào tới gặm, làm cho Trần Phong cảm thấy có một chút mất mặt...ta nói huynh đệ này, người tốt xấu gì cũng nên để ý tới mặt mũi của rồng được hay không?

Không thể nào! Trong lòng của La Nguyên run lên.

Hưu! Hấn hướng về một bên khác ném ra một cái châm thời gian, tiểu cô nương lại phóng tới đó gặm châm thời gian, điều này khiến cho La Nguyên giống như có điều suy nghĩ.

Có lẽ...vẫn còn biện pháp!

Người quá yếu

Xoạt! Tâm thần của La Nguyên khê động.

Hưu! Hấn dùng tốc độ cao ném ra mấy chục cây châm thời gian.

Từng cái phương hướng, từng cái góc độ, nếu tiểu cô nương này ưa thích châm thời gian, liền để nàng ăn chán thì thôi! Trong số đồng châm thời gian mà hấn ném ra có rất nhiều, nhưng là chỉ có một cái châm thời gian —— là có thể ảnh hưởng đến vòng xoáy thời gian! Cho nên, chỉ cần nàng không ăn cây châm thời gian kia...

Xoạt! Ngay vào thời điểm La Nguyên còn đang suy tư, tiểu cô nương sẽ chọn cây châm nào, ánh sáng màu đỏ lóe lên trước mắt, xuyên qua vô số lần trong vòng xoáy thời gian.

Hết thấy châm thời gian, đều biến mất.

La Nguyên lộ ra vẻ mặt phát mộng nhìn cảnh này, tiểu cô nương đang ôm một đồng châm thời gian hạnh phúc gặm, trong ánh mắt còn mang theo sự khinh bỉ nhìn La Nguyên.

Lựa chọn cái nào? Ha ha, tiểu hài tử mới lựa chọn, chúng ta người trưởng thành —— muốn hết!

"? ? ?" La Nguyên triệt để bối rối.

"Ta đã nói qua, mọi chuyện đã kết thúc." Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt, nhìn Tiểu Ảnh đang trêu chọc La Nguyên: "Trên thực tế, vào thời điểm chân thân của người tử vong, mọi chuyện đã kết thúc, người cuối cùng cũng chỉ là phân thân..."

"Cho dù ý thức có tương tự."

"Cho dù tư duy có giống nhau."

"Người cũng chỉ là phân thân."

"Làm sao lại..." Trong miệng La Nguyên tự lâm bầm.

Oanh! Vòng xoáy thời gian chấn động.

Không có chầm thời gian ổn định, vòng xoáy thời gian khởi động toàn diện.

Đem toàn bộ thế giới bắt đầu quay ngược, ngoại trừ vị trí của ba người Trần Phong, tất cả thời gian chung quanh, đều đang điên cuồng quay ngược.

Thời gian quay ngược, La Nguyên trừng lớn con mắt, đây là một màn mà hắn tha thiết ước mơ. Vì cái giờ khắc này, hắn không biết đã cố gắng bao nhiêu năm, mà bây giờ, hết thảy tất cả những thứ này, cùng với hắn cũng không có bất cứ một quan hệ nào...

"Người cũng nên đi đi." Trần Phong bỗng nhiên nói ra.

Hưu! Ánh sáng màu đỏ lóe lên, Tiểu Ảnh trực tiếp đập bay La Nguyên ra bên ngoài.

"Không!" Sắc mặt của La Nguyên đại biến, trong nháy mắt bị đập bay, thân ảnh của hắn kèm theo thời gian loạn lưu biến mất vô tung vô ảnh.

La Nguyên...vén vén cũng chỉ là phân thân, vào thời điểm thời gian quay ngược, hắn cũng biến mất.hoàn toàn

Oanh! Vòng xoáy thời gian nổ tung, toàn bộ thế giới quay ngược, những thời đại mà bọn hắn đã trải qua, bắt đầu quay ngược.

Đầu tiên...là thời đại của La Nguyên.

Bọn hắn nhìn La Nguyên xưng bá ở trong cái thời đại này, trở thành bá chủ của thế giới, bởi vì nguyên nhân thời gian quay ngược, hết thảy đều giống như là tua ngược, cho nên...rất thú vị.

La Nguyên từ Chân Thân cao giai cao cao tại thượng, sau cùng dần dần đã mất đi mảnh đế quốc này.

Sau đó...là thời đại của Trần Phong.

Ở thời đại này, thế giới còn chưa bị một phân thành hai, Trần Phong căn bản không quan bất kỳ một chuyện gì, cái thế giới này ngược lại còn phát triển phi thường tốt.

Rất nhanh. lại đến thời đại của Diệp.

Toàn bộ thế giới một lần nữa biến động.

Thế giới loài người, hóa thành giọt nước, xuất hiện ở trong mắt của Diệp.

Đây là... thời điểm nhân loại thảm nhất.

Xoạt! Thời gian chậm rãi quay ngược.

Chỉ có điều là, vào ngay lúc này, có một đạo ánh sáng chói mắt lóe lên, cái vòng xoáy thời gian nguyên bản đang xoay tròn vào lúc này lại bị kẹt lại, ngừng lại ở nơi này.

Hả? Trần Phong đột nhiên bừng tỉnh.

Vòng xoáy thời gian trở nên trì độn, giống như là bị kẹt lại.

Ở nơi đó...Trần Phong phóng tầm mắt nhìn tới.

Diệp vào cái thời điểm này, hai mắt lấp lánh lưu quang, giống như một cây đinh vậy, ngành sinh chặn vòng xoáy thời gian lại.

"Rốt cục...cũng chờ được đến giờ phút này hay sao?" Trên khóe miệng của Diệp lộ ra một nụ cười.

"Ta thấy được sự tồn tại của ngươi, La Nguyên."

"Ta biết mục đích của ngươi."

"Cho nên...ta lưu lại ở nơi này để chờ ngươi."

"Có lẽ ta sẽ chiến bại, có lẽ ta sẽ tử vong, mà người có thể chứng không thể giới, thế nhưng người nếu muốn ngược dòng trở về, vậy nhất định phải trải qua lại một trận chiến này..."

"Ha ha." Hai mắt của Diệp như điện: "Cái giờ khắc này, ta chờ người đã lâu."

Một trận chiến này, lại là trận chiến đầu trước đó của La Nguyên cùng với Diệp!

Bởi vì nguyên nhân Trần Phong, Diệp đã đưa cho Trần Phong một cơ duyên lớn, khiến cho Trần Phong trở thành thần linh, sau đó hai người bay vào trong không trung tiến hành một trận đại chiến.

Chính là một trận đại chiến lưỡng bại câu thương kia

Mà hạt giống Diệp lưu lại, cũng chính là cái thời điểm này.

"Xem ra trận chiến kia người đã thắng." Diệp cười khẽ: "Bất quá, sau cùng, ta mới là người thắng."

Xoạt! Thân ảnh của Diệp chớp động.

Toàn thân của gã tấm gột lưu quang, giống như một cây đinh, ngạnh sinh ngừng vòng xoáy thời gian lại, xuyên qua hư không, trong chốc lát hướng về trung tâm vòng xoáy thời gian.

"Căn cứ theo sự hiểu biết của ta..."

"Thi triển vòng xoáy thời gian, người sẽ không lưu lại bất kỳ một lực lượng nào."

"Ở trong cái thời điểm này."

"Ta mới là người mạnh nhất."

"Cảm tạ người đã quay ngược thời gian, để cho ta..."

Diệp xông vào vòng xoáy thời gian, sau đó, liền ngậy ngấn cả người.

"Các người là ai?" Gã có chút phát mộng nhìn ba người trước mắt, sau đó nghĩ tới, tên tiểu gia hỏa này, dường như gọi là Trần Phong?

"Vì sao lại là người, La Nguyên đâu?" Sắc mặt của Diệp biến hóa.

Chẳng lẽ La Nguyên lại để cho người khác làm loại chuyện này? Đề phòng chính mình? Chẳng lẽ mình bị lừa rồi? Trong lòng của Diệp hoảng sợ.

Mà vào lúc này đây, Trần Phong lại nhìn một mảnh vỡ sáng chói mắt trên tay của Diệp, ở trên mảnh vỡ này có lực lượng thời gian quen thuộc.

"Châm thời gian." Trần Phong thở dài.

Diệp vậy mà đã tìm được một mảnh vỡ thời gian cường đại nào đó. Sau đó, kích hoạt tốt thời gian, chờ đợi đến cái thời điểm thời gian quay ngược này, sau đó đem cái thời gian điểm này cố định lại vĩnh viễn, nếu thật sự là La Nguyên...chỉ sợ Diệp sẽ thành công.

"Tiểu Ảnh!" Trần Phong hô một tiếng.

Hưu! Thân ảnh của Tiểu Ảnh trong chớp lát lóe lên, thân thể của Diệp liền bị đung bay ra ngoài, mảnh vỡ thời gian ở trong tay, lại bị Tiểu Ảnh trực tiếp cướp đi.

"? ? ?" Diệp có chút phát mộng, đây là loại kỹ thuật gì? Hắn nhớ Trần Phong rất kỹ, đây là một nhân loại gà yếu, được gã ban cho thần vị, thế nhưng cái tên này làm sao lại cường đại đến mức có thể thi triển vòng xoáy thời gian?

Tiểu cô nương kia...vì sao lại có thực lực khủng bố như thế?

Diệp không hiểu, hắn phát hiện ra, chính mình vậy mà không hiểu được mấy người này!

"Ha ha." Trần Phong chỉ cười cười, kế hoạch của Diệp rất tốt, cũng rất hoàn mỹ.

Chỉ có điều là... Diệp không để ý đến Trần Phong, hắn không biết, sau khi gã chết, La Nguyên cùng với Trần Phong cũng đã tranh đấu trong mấy chục

năm, thực lực của hai người cũng càng ngày càng mạnh!

Thậm chí, đến cuối cùng...người bên cạnh của Trần Phong cũng bước vào Chân Thần.

Còn thực lực của Diệp? Đã từng rất mạnh, hiện tại...

"Người quá yếu." Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt.

Oanh! Thân thể của Diệp trong chốc lát bị đánh bay ra bên ngoài.

Ta quá yếu? Diệp cho dù sau khi bay ra ngoài, cũng chưa kịp phản ứng, vào thời điểm gã chiến đấu với La Nguyên đã có thực lực Chân Thần trung giai rồi cơ mà.

Chính mình làm sao lại trở nên quá yếu? !

Bận rộn

Mà đúng vào lúc này, gã vô tình nhìn thấy, tiểu cô nương sau khi cướp mảnh vỡ thời gian của gã, lại dùng miệng cắn một ngụm.

Răng rắc! Vòng xoáy thời gian, một lần nữa bắt đầu lưu động!

"Không!" Diệp lộ ra sắc mặt hoảng sợ, gã biết, một khi thời gian bắt đầu lưu động...

Xoạt! Vòng xoáy thời gian khởi động, thân ảnh của Diệp, rất nhanh liền biến mất vô tung vô ảnh.

Vị Chân Thần mạnh mẽ này, rốt cục cũng triệt để theo thời đại của gã biến mất, thời gian đã chân chính quay ngược, đến thời đại thần linh buông xuống, lại quay đến thời đại mà Thái Cổ giáng lâm.

Sau cùng, trở về đến thời đại gen mà Trần Phong quen thuộc.

Oanh! Vòng xoáy thời gian vào lúc này mới dừng lại, cái thế giới đã hỗn loạn không biết bao nhiêu lâu này, rốt cục cũng một lần nữa trở nên như bình thường, nước xanh trời xanh, nhà cao tầng quen thuộc, cùng với thành phố tràn đầy náo nhiệt.

Chúng ta...đã trở về lại rồi! Trần Phong nắm chặt hai quả đấm.

Hắn rốt cục đã đem cái thế giới này, trở về bộ dáng quen thuộc.

Cổ tộc còn chưa xuất hiện.

Thái Cổ không có buông xuống.

Thần linh chưa từng xuất hiện.

Toàn bộ thời đại gen, vẫn còn đang ở trong thời gian tốt đẹp nhất.

"Ta thích thời đại này." Trên khoé miệng của Trần Phong lộ ra một nụ cười.

Đương nhiên, trở về đến cái thời đại này, không có nghĩa là không có chuyện để làm, ít nhất, những sự tình có khả năng xuất hiện trong tương lai, hẳn phải tiêu diệt từ trong trứng nước.

Ví dụ như...Trần Phong tiện tay mua một cái vòng đeo cổ tay, nói khẽ: "La Nguyên, ta tới tìm ngươi."

Ở phía trên toà vương toạ, La Nguyên đang giám sát toàn bộ nhân loại nghe được câu này, kém chút nữa là bị hù chết!

"Làm sao có thể..." Tâm thần của La Nguyên rung động, hẳn là tồn tại cao cao tại thượng, giống như thần linh, tất cả nhân loại đều nằm ở trong tay của hắn, làm sao lại tra không được tin tức của người vừa nói câu này?

"Chẳng lẽ lại là những tên kia?" La Nguyên nhíu mày.

Hắn ở trên viên tinh cầu này phát hiện ra một chủng tộc cường đại...

Hắn ở dị thế giới phát hiện ra một cái thế giới Song Giác...

Hắn dường như không hết thấy tin tức.

Thế nhưng tên gia hỏa này...trong lòng của La Nguyên phát lạnh.

Đối phương sử dụng chính là vòng đeo cổ tay vừa mới mua, mà chỉ dùng một lần, hẳn căn bản là không có cách thẩm tra tin tức của đối phương, chuyện này khiến cho hắn có một chút hoảng sợ.

"Người đến cùng là ai?" La Nguyên thấp giọng hỏi.

Mà vào lúc này, có một giọng nói vang lên ở bên tai của hắn: "Nếu không thì ngươi đoán thử xem?"

Oanh! Tâm thần của La Nguyên chấn động mãnh liệt.

Hắn đột nhiên quay đầu lại, toàn thân liền đổ mồ hôi lạnh, lông tơ run rẩy, bên cạnh hắn, không biết từ khi nào, vậy mà xuất hiện một bóng người,

đang nói ở bên tai của hắn.

"Người là ai? !" La Nguyên cố nén sự hoảng sợ.

Hắn ra vẻ bình tĩnh đứng dậy, hắn biết, có thể ở dưới sự cảm ứng của hắn, có thể tránh thoát trình sát của hắn đi đến bên cạnh hắn, loại thực lực này, tuyệt đối không phải là hắn có thể chống đỡ.

Chỉ có điều là, chờ đến khi nhìn thấy rõ mặt mũi của đối phương, La Nguyên cũng không còn cách nào khống chế tâm tình của mình, bởi vì người đó, thành linh đúng là Trần Phong!

Là một quân cờ của hắn! ! ! Một quân cờ được hắn cố ý lựa chọn từ một thế giới khác! ! !

"Vì sao lại là người?" La Nguyên rung động.

Hắn vẫn một mực giám sát Trần Phong, cho nên đối với Trần Phong rõ như lòng bàn tay, Trần Phong làm sao lại có thể có được thực lực như vậy? Khí tức của hắn...

"Ha ha." Trần Phong cười khẽ.

La Nguyên hiện tại, thật sự là rất đáng yêu.

Thần linh chưa buông xuống, Thái Cổ cũng chưa từng xuất hiện, thậm chí Cổ tộc đều không có, cho nên năng lực mà La Nguyên có thể hấp thu cùng với sao chép, còn thiếu quá nhiều!

Lúc này, hắn vền vẹn chỉ có thực lực sánh ngang với tiêu thần linh mà thôi.

Cho dù, đây đã là tồn tại vượt xa hết cả các sinh linh!

Thế nhưng đáng tiếc...Trần Phong đã sớm là Chân Thần.

"Người cứ nói đi?" Trần Phong chỉ cười nói: "Kế hoạch của người, ta đã giúp người hoàn thành, cho nên ta mới trở về, trở về tiêu trừ căn nguyên có thể hủy diệt thế giới như người."

"Kế hoạch..."

"Tương lai..."

La Nguyên vận chuyển tư duy, bỗng nhiên bừng tỉnh.

Thời gian quay ngược! Hắn gần như trong nháy mắt liền hiểu tất cả mọi chuyện, khó trách Trần Phong trước mắt lại mạnh mẽ như thế, cường đại mức chỉ cần tản ra khí tức liền khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi...

Nguyên lai...mình đã thất bại rồi hay sao? Còn là bại bởi Trần Phong.

"Nếu như có khả năng..." La Nguyên thở dài một tiếng nói: "Hãy xoá trí nhớ của ta đi, xóa lực lượng của ta đi, đem ý thức của ta, quay trở lại thời điểm đó, ta muốn...trước khi chết..."

"Nhìn thấy khuôn mặt của nàng."

"..."

Trần Phong lẳng lặng nhìn hắn, yên lặng rất lâu, rốt cục cũng gật gật đầu.

"Được!"

Oanh! La Nguyên phá hủy thân thể của chính mình, vền vẹn chỉ lưu lại một điểm ý thức, giống như đom đóm trong bóng tối, lung lay sắp vỡ, tùy thời có khả năng hủy diệt, Trần Phong đưa tay tiếp nhận.

La Nguyên...

"Đi thôi!" Trần Phong chỉ vào hư không, điểm ý thức liền xuyên qua hư không, ở bên trong dòng chảy thời gian, giống như một con bướm nhỏ, không ngừng bay lượn bên trong dòng chảy thời gian.

Sau cùng, điểm ý thức trở về cái thời đại kia, về tới cái địa phương mà hắn quen thuộc.

Ở nơi đó, hắn nhìn thấy ở cổng Gen Cộng Hồ, tiểu tử đang bán hoa kia, nàng cười rộ lên nhìn rất đẹp, giống như là bông hoa vậy, nàng rất vui vẻ

nhìn hấn.

"Nói cho tỷ tỷ, người ưa thích tiểu cô nương nào rồi?"

Tâm thần của hấn rung động, cảm thụ được sự chân thực chưa bao giờ có này.

Hấn biết, đây là sự thực, hấn đã trở về tới cái thời đại này, cho dù chỉ là một cái chớp mắt.

Ồ...ô...n...g —— Thân ảnh của hấn bắt đầu tiêu tán.

Hấn biết, đây là chuyện tất nhiên, Trần Phong không thể nào để cho hấn thật sự lưu lại ở cái thời đại này, một khi quá khứ bị cải biến, tương lai chắc chắn sẽ cải biến, Trần Phong tuyệt đối sẽ không làm ra loại chuyện ngu xuẩn này.

Bất quá...hấn đã thỏa mãn.

"Cám ơn người, Trần Phong." La Nguyên tràn ngập cảm kích.

Ý thức của hấn hóa thành bướm bướm, vờn quanh tiểu tỷ tỷ, dần dần biến mất.

Tiểu tỷ tỷ dường như có một chút kỳ quái, tâm thần rung động, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời, dường như thấy được một con bướm bướm lập loè huỳnh quang.

Càng bay càng xa.

...

Mà vào giờ khắc này.

Trong vũ trụ, kèm theo việc La Nguyên rời đi, Trần Phong đã phá huỷ toà vương toạ.

Đây chính là nơi khởi nguồn tất cả, là nơi sinh ra kẻ thống trị thế giới, sau khi bị Trần Phong phá huỷ...thế giới sẽ không bị cải biến nữa.

Còn vòng đeo cổ tay...ha ha.nếu như không cân nhắc đến sự khống chế của La Nguyên, thì nó chính là một thứ tốt, không phải hay sao?

"Còn có một việc." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Hắn đập phá hư không, trực tiếp đi tới thế giới Song Giác.

"Ha ha, anh bạn, thức tỉnh đi." Trần Phong vỗ vỗ vào một mộ phần nào đó.

Mặt đất rung động, Tội Ác Chi Thần, Diệp thức tỉnh từ trong bóng tối.

Gã phần nộ nhìn Trần Phong, hiển nhiên không biết, vì sao tên gia hỏa này lại dám khiêu khích chính mình, coi như thực lực của gã có yếu hơn nữa, thế nhưng...

Đại kết cục

Diệp bỗng nhiên yên lặng, bởi vì hắc tử trên người của Trần Phong, cảm nhận được khí tức Chân Thần quen thuộc.

"Người là ai?" Diệp có chút mờ mịt, gã không nhớ rõ vị thần linh này.

"Người không cần biết ta là ai." Trần Phong lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt.

Khác biệt cùng với La Nguyên, Diệp cuối cùng cũng không phải là nhân loại, hơn nữa còn đã nô dịch nhân loại quá lâu quá lâu, có thể nói, đoạn thời gian mà Diệp thống trị thế giới kia, là tai họa của nhân loại.

"Người chỉ cần biết, ta là Chân Thần đỉnh phong, lần này tới, chỉ là vì tiêu diệt người, hoàn thành nhiệm vụ mà thôi." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Xoạt! Hắc tử đưa tay, nhẹ nhàng trấn áp Diệp.

Nhiệm vụ...

Chân Thần đỉnh phong...

Diệp tràn ngập sự đáng chết.

Nguyên lai, cái tình cầu kia, vậy mà đã phát triển đến loại tình trạng này? Chân Thần đầy đất chạy? Ha ha, chính mình ngủ say nhiều năm như vậy, cái tên Sáng Thế thần đáng chết a...

Phốc! Lưu quang lóe lên.

Diệp nhẹ nhàng bị tiêu diệt.

Trước khi chết, gã tràn ngập không sự cam lòng cùng với oán niệm.

"Hãy trầm luân trong oán niệm đi." Trần Phong lạnh nhạt nói ra.

Còn thế giới Song Giác trước mắt, Trần Phong nhìn thoáng qua.

Oanh! Hắn tiện tay vung lên, trực tiếp đánh nổ tung toàn bộ thế giới, nếu La Nguyên đã chết, như vậy cái thế giới dị dạng này, cũng không cần thiết phải tồn tại nữa.

Như vậy...chuyện còn lại, liền trở nên đơn giản.

Trần Phong trở về hiện thực.

Hắn biết, một ngày này, hắn sẽ rất bận rộn.

Hắn đi gặp Đỗ Mã, đi gặp Tần Hải, hắn đi gặp Không Bạch...hắn đi gặp, hết thấy những người đã đứng bên cạnh hắn...

Tất cả mọi người.

Trần Phong đem trận chiến a trước đó, đem trí nhớ thuộc về bọn hắn trả lại cho bọn hắn.

Đây là điều duy nhất mà hắn có thể làm.

Nếu có trí nhớ khác biệt, coi như là cùng một người, cũng có khả năng trưởng thành trở thành hai người khác nhau, cho nên, Trần Phong không hi vọng bọn họ lại biến thành những người khác.

Đương nhiên, vì không để xuất hiện biến cố, hắn đã nhờ Vương Dao khoá lại quá khứ. Trong quá khứ...vô luận đã phát sinh cái gì, cũng sẽ không thể sửa đổi được, cũng sẽ không thể ảnh hưởng đến hiện tại! Sau đó hắn cũng phong toả hết thấy con đường trở về quá khứ.

Trần Phong bận rộn cả ngày, đem những gì mình có thể làm, đem hết thấy uy hiếp mà mình biết thanh trừ hết, nhất là, những thần linh còn chưa thức tỉnh kia!

Trần Phong cũng không giết hết đám thần linh này, trong những thần linh này...dù sao cũng đã từng có những người đã giúp đỡ hắn như nữ thần rừng rậm, nữ thần may mắn, nữ thần vận rủi.

Cho nên, Trần Phong suy nghĩ thật lâu, dứt khoát thành lập một loại thế giới khác như Thủy Tinh Cung, đem những thần linh chưa thức tỉnh kia, toàn bộ ném vào bên trong.

Cách ly vĩnh viễn cùng với thế giới hiện thực.

Bọn hắn quá mức mạnh mẽ, vốn nên có thế giới thuộc về mình.

Còn tên của cái thế giới này...dứt khoát gọi là Thiên quốc đi!

Còn những thần linh đã từng làm việc ác kia, Trần Phong cũng không cho bọn hắn cơ hội, gọn gàng gạt bỏ bọn hắn, trực tiếp giết chết tội ác từ trong trứng nước. Mặc dù bọn hắn còn chưa thức tỉnh.

Bận rộn cả ngày, đến ban đêm mới xem như là kết thúc.

Ban đêm, Trần Phong nhìn vào tinh không.

Đám người Tàn Hải mời ăn tối, Trần Phong cũng không có tham gia, bởi vì hắn còn có một chuyện trọng yếu hơn cần làm, một sự tình... mà hắn cho đến nay cũng muốn làm! ! !

Rất lâu sau, Vương Dao tiến vào gian phòng.

"Hi hi..." Trong khóe mắt của Tiểu Ảnh lóe lên ý cười, biết điều đi ra.

"Em chuẩn bị xong chưa?" Trần Phong thấp giọng hỏi.

"Xong rồi." Vương Dao rất là khẩn trương.

"Ách, chớ khẩn trương." Trần Phong an ủi, tay của hắn cũng có chút run, hơi kích động.

"Em không có khẩn trương." Vương Dao cúi đầu xuống, gắt gao nắm lấy góc áo.

"Vậy thì tốt." Trần Phong nhật nhẽo nói: "Như vậy... bắt đầu đi?"

"Được." Vương Dao hít vào một hơi thật sâu.

Trần Phong thận trọng xích lại gần, nắm bàn tay nhỏ của nàng, trắng như ngọc.

Cũng hết sức dễ chịu, trơn bóng.

"Chúng ta..."

"Chúng ta bắt đầu đi a." Vương Dao nói khẽ.

"Ừm." Trần Phong gật đầu.

Xoạt! Ánh sáng lưu chuyển, thân ảnh của hai người trong chốc lát biến mất vô tung vô ảnh.

Ở một nơi nào đó.

Ở giữa dãy núi.

Đại địa rung động.

Mảnh rừng rậm đã yên lặng không biết bao nhiêu lâu này, bắt đầu run run, đánh thức vô số sinh linh, chỉ thấy có hai đạo thân ảnh ở giữa rừng rậm, không biết đang bận rộn cái gì.

Tiếng thở gấp truyền ra.

Mặt đất rung động.

Dường như đang không ngừng chấn động.

Rất lâu sau, đại địa mới khôi phục lại sự bình tĩnh.

"Có muốn nghỉ ngơi một chút hay không?" Thanh âm ôn nhu của Vương Dao truyền đến.

"Ta không có vấn đề." Trần Phong cắn răng nói ra, trong giọng nói có một chút chột dạ: "Anh cũng không rõ, lúc này mới trôi qua mấy năm, làm sao lại chôn sâu như thế?!"

Oanh! Trần Phong cầm lấy cái xẻng dùng sức xúc một phát, mặt đất khẽ run, nhưng cũng không có phản ứng quá lớn.

"Anh nha." Vương Dao bắt đắc dĩ lắc đầu, trong tay của nàng cũng cầm một cái xẻng xúc đất này giờ, giờ phút này cũng đổ mồ hôi tràn trề, thở gấp, hiển nhiên cũng rất là vất vả.

"Trong kế hoạch của anh...có chuyện này hay không?" Vương Dao cảm thấy rất là bất đắc dĩ.

Sự tiến triển của chuyện này, dường như không giống nhau cùng với trong tưởng tượng?

"Không có." Trần Phong có một chút xấu hổ.

Sự tình nguyên bản nước chảy thành sông, ai biết được sẽ trở thành như thế, lại phải dùng xẻng để đào...

"M* nó!"

Viên tinh cầu này quá yếu! Yếu đến mức nếu hấn sử dụng thần lực Chân Thần, toàn bộ thế giới đều có thể sụp đổ! Hơn nữa, hấn cũng sợ sẽ trực tiếp đánh nát vùng núi này,...cho nên, chỉ có thể dùng xẻng đào! ! !

Cũng may, lúc này, hấn rốt cục cũng cảm nhận được cỗ khí tức quen thuộc kia.

"Tìm được rồi!" Hai mắt của Trần Phong toả sáng.

"Oa." Vương Dao xoa bóp bàn tay nhỏ, có một chút khần trương.

Rốt cục...cũng đến giờ khắc này hay sao?

Trần Phong ngã sấp trên mặt đất, thận trọng đem bùn đất chung quanh đẩy ra, ở bên trong cái hố sâu mấy chục mét này, xuất hiện một cái quan tài bằng bằng.

Ở bên trong...có một đôi vợ chồng trung niên đang nằm.

"Hít hà!" Trần Phong hít vào một hơi thật sâu.

Hắn thận trọng quán thân từng chút thân lực, vừa vận chuyển, vừa thận trọng quan sát thể giới có dao động hay không.

Ô...ô...n...g —— Quan tài bằng băng chậm rãi hòa tan.

Khí tức hàn băng dần dần biến mất.

Thân thể của đôi vợ chồng trung niên chậm rãi khôi phục lại nhiệt độ, rất lâu sau, vậy mà mở mắt, bọn họ có chút mờ mịt nhìn hoàn cảnh chung quanh, cùng với hai vị trước mắt này.

"Tới." Trần Phong kéo Vương Dao hơi có chút khẩn trương qua, nói với người phụ nữ trung niên: "Đến, gọi mẹ."

"Mẹ." Vương Dao ngượng ngùng gọi một tiếng.

Vợ chồng trung niên: "? ? ?"

Hết trọn bộ.

Bộ mới của mình là Siêu Cấp Thiên Phú (Bản Dịch) nhé!

Lời cuối sách

Đang edit!

Lời cuối sách của tác giả!

Kết thúc.

Cảm tạ mọi người một năm này ủng hộ.

Mỗi một quyển sách đều là trưởng thành, mỗi một quyển sách đều là tiến bộ.

Bởi vì cùng đề tài loại hình viết quá nhiều, cho nên viết ngược lại không dễ dàng, mỗi một lần gõ chữ, đều muốn tận lực tránh đi 《Siêu thần xây mô hình sư》 Cùng 《Hắc ám chúa tể》

Cho nên quyển sách này tốc độ cũng không nhanh, lúc trước mình chủ động mới tựa hồ lại đến hạ quyển sách.

Bất quá.

Ta nghĩ, thiện lương, đáng yêu, soái khí, chất phác, mỹ lệ các độc giả, là sẽ không để ý điểm này, đúng không?

Hah.

Hạ quyển sách.....

Đoán chừng sẽ trễ một chút, bởi vì nghĩ viết một bản đề tài không giống nhau lắm sách, chỉ ít không hi vọng cùng chất hóa nghiêm trọng, cũng hi vọng lần này có thể càng hoàn thiện một chút!

Sang năm cũng 18 Tuổi.

Cũng thành niên.

Hi vọng mình có thể trở nên càng thành thực, viết sách cũng càng đặc sắc.

Cảm tạ mọi người cho tới nay ủng hộ!

Ta sẽ cố gắng!